

Cơn Lũ

Phanh Liều Cho Chua

Đang chờ đợi bạn đọc

CON TA NHANH LIỀU CHO CHA

Tác giả: Đông Thổ Đại Đường

Thể loại: Dị Giới, Hệ Thống, Tu Chân, Xuyên Không

Nguồn: truyenyy.pro

DTV-EBOOK.COM.VN

Đinh! Nhi tử của ngài học tới cường giả Thuần Dương cảnh. Căn cứ vào nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải giỏi hơn con, quyết định nâng cấp tu vi của ngài tăng lên tới Thuần Dương cảnh.

Tần Xuyên phát hiện, chỉ cần nhi tử của hắn gây chuyện, hắn liền có thể mạnh lên. Thế là, hắn đi theo con đường lừa nhi tử của mình...

Con ta vì sao diệu thấp như vậy? Vì sao không liều cho cha?

Chương 1: Ta Thành Cha Hấn

“Còn... Còn có thể như này?”

Một hồi lâu sau, Tần Xuyên rốt cục tiếp nhận toàn bộ ký ức của thân thể này, sau đó có chút dở khóc dở cười.

Hắn xuyên không.

Nhưng là cái xuyên không này, có điểm là lạ.

Người ta đều là xuyên việt thành nhân vật chính.

Mà hắn không giống.

Hắn có vẻ như trở thành... Cha của nhân vật chính? !

“Ừm, may mắn, vẫn còn tương đối trẻ tuổi, đáng đáp cũng rất đẹp trai.”

Tần Xuyên nhìn về gương to phía trước, hắn ở trong gương, chừng hai mươi tuổi, dáng người thẳng tắp, khuôn mặt tuấn lãng, mang theo uy nghiêm nhàn nhạt.

Trên thực tế.

Thân thể này đã hơn ba mươi tuổi, nhưng là nguyên nhân bởi vì tu luyện, dung mạo cũng không dễ dàng già yếu.

Nhìn, vẫn là cái thanh niên!

Nguyên chủ nhân của thân thể này, cũng gọi Tần Xuyên, là gia chủ Tần gia ở Tầm Dương thành, có tu vi Nguyên Đan cảnh đỉnh phong.

Hắn còn có một cái nhi tử, gọi Tần Tử, đã từng là một cái thiên tài, nhưng là mấy năm gần đây bị một loại quái bệnh, tu vi rút lui, nhận hết trào phúng và chế giễu.

Nhưng mặc dù như thế.

Tần Xuyên trước đó vẫn hết lòng yêu thương nhi tử của mình.

Thậm chí, hai ngày trước, vì giúp nhi tử tìm kiếm dược liệu chữa bệnh, không tiếc xâm nhập cấm địa, cuối cùng nguyên đan vỡ vụn, kéo dài hơi tàn trốn về đến đây.

Mà khi đó Tần Xuyên đã mất đi tu vi, sau khi trở về liền bị bức thoái vị, bị gia tộc tổ chức hội nghị trục xuất khỏi vị trí gia chủ!

Thân thể trọng thương, tăng thêm tình người ấm lạnh, để cái Tần Xuyên kia ôm hận mà kết thúc, sau đó hắn liền xuyên không đến đây...

“Ai, lão Xuyên, vận mệnh chúng ta có chút tương tự a.”

Nhớ tới trải nghiệm của mình tại trên Địa Cầu, Tần Xuyên thở dài một cái —— cùng là người lưu lạc khắp nơi, đã cảm nhận được hơi ấm của tình người khi nào đâu chứ?

Nhưng mâu chốt là...

Ta đã đủ thảm rồi, người trở tay lại vứt cho ta một cái cục diện rối rắm như này, có phải là có chút vô lý hay không? !

“Lão... Lão gia, không xong! Thiếu gia xảy ra chuyện! !”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm lo lắng của thiếu nữ vang lên.

“Chuyện gì?”

Tần Xuyên nhìn về phía cái thị nữ áo xanh kia.

Thị nữ này tên là tiểu Liên, sau khi hắn bị trục xuất khỏi vị trí gia chủ, một cái hạ nhân duy nhất còn sót lại để có thể sai sử.

Người đi thì trà lạnh, không gì hơn cái này.

“Lão gia, thiếu gia lịch luyện trở về, nhận lấy Tần Mãnh khiêu khích, sau đó... Hắn đem Tần Mãnh đánh! !”

Tiểu Liên hô hấp có chút gấp rút.

Hiển nhiên, cho tới bây giờ, nàng đều cảm thấy chấn kinh.

Tần Tử thiếu gia trước đây không lâu vẫn là Thối Thê cảnh, lịch luyện mấy ngày trở về, vậy mà đánh bại Chân Nguyên cảnh tứ trọng Tần Mãnh!

Quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, Thối Thể cảnh cùng Chân nguyên cảnh chênh lệch cực lớn.

Coi như Tần Tử thiếu gia đạt được kỳ ngộ, đột phá Chân Nguyên cảnh, cũng không có khả năng trong vòng vài ngày thăng liền bốn cấp đâu?

“Cái... Nghịch tử này!”

Tần Xuyên nghe vậy, kém chút phun một ngụm huyết ra ngoài, ta vừa xuyên không còn không có đứng vững đâu, vậy mà phiền phức liền đến.

Tần Mạnh là ai?

Kia là nhi tử của tân nhiệm gia chủ Tần Cuồng!

Đánh Tần Mạnh, Tần Cuồng có thể không gây chuyện sao?

Nếu là trước đó, hắn cũng không sợ Tần Mạnh, nhưng là bây giờ... Hắn đã mất hết tu vi, làm sao cùng Tần Cuồng đấu?

Vốn còn phải hèn mọn một đoạn thời gian.

Lần này thì tốt.

Trực tiếp bị trêu chọc tới đầu !

“Phanh —— “

Mà đúng lúc này, cửa phòng bị người ta đá văng một cách ngang ngược.

Sau đó, một người trung niên ăn mặc trang phục quân sự gia tộc, khí thế hùng hổ đi đến.

Hắn ban đầu vẫn là lấy tư thế từ trên cao nhìn xuống Tần Xuyên, nhưng là khi nhìn đến gương mặt uy nghiêm kia, sau đó vẫn là theo bản năng quay đầu đi.

Dù sao, đây đã từng là gia chủ.

Lúc này mới trực xuất hai ngày, dư uy vẫn còn ở đó.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó ngữ khí lãnh đạm nói:

“Tần Xuyên, gia chủ bảo ngươi đi tới diễn võ trường gặp hắn.”

Tần Xuyên nghe vậy, thở dài.

Nghĩ không ra là nhanh như vậy.

Hắn nhìn người trung niên kia một chút, thản nhiên nói:

“Dẫn đường đi.”

“Ngươi!”

Trung niên kia có chút không cam lòng, hắn tưởng là Tần Xuyên bây giờ thất thế, sẽ khách khí với hắn một chút, thậm chí sẽ hèn mọn.

Nhưng là nghĩ không ra, cái phượng hoàng mất lông không bằng gà này, vẫn là ngạo mạn như thế, cái này khiến hắn rất khó chịu.

Nhưng mà khó chịu thì khó chịu, hắn cũng không thể nói cái gì, thế là chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, dẫn đường ở phía trước.

Rất nhanh, hai người đi xa.

“Lão gia...”

Tiểu Liên nhìn xem bóng lưng Tần Xuyên rời đi, có vài phần cảm giác bị thương, gia chủ trước kia hăng hái, bây giờ lại nghèo túng như thế.

...

Trên diễn võ trường.

Một cái thiếu niên thanh tú mặc áo đen bị hai nam tử trung niên đè xuống đất, nhưng là hắn cũng không có giãy dụa.

Mà là mặt sát mặt đất, hai mắt ngơ ngác rơi lệ, tràn đầy bị thương và áy náy, tự lẩm bẩm.

“Không thể nào, không thể nào, phụ thân làm sao có thể bị phế bỏ, phụ thân làm sao có thể bị phế bỏ?”

“Ta không tin tưởng, ta không tin tưởng a! !”

“Ta không tin tưởng... Ô ô ô, phụ thân, thật xin lỗi, đều là lỗi của ta, đều là ta hại người...”

Thanh âm của hắn bắt đầu còn mang theo quật cường, nhưng là dần dần, liền nghẹn ngào, tê tâm liệt phế.

Hắn có lỗi với phụ thân!

Nếu như không phải là bởi vì hắn, phụ thân làm sao có khả năng bị phế bỏ, làm sao có thể mất đi vị trí gia chủ?

Hắn làm hại phụ thân đã mất đi tất cả!

“Ha ha, Tần Tử, ngươi không phải mới vừa rồi còn rất lợi hại sao? Không phải rất phách lối sao? Làm sao nằm rạp trên mặt đất bất động rồi?”

Bên cạnh, một cái thiếu niên khôi ngô, khuôn mặt sưng đỏ nhìn xuống thiếu niên mặc áo đen, hắn chính là Tần Mãnh.

Lúc này, Tần Mãnh mặt mũi tràn đầy vẻ trào phúng:

“Nhưng mà nhắc tới cũng đúng dịp, nhi tử vừa vặn thoát khỏi thân phận phế vật, lão cha lại biến thành phế vật... Thật đúng là không phải người một nhà, không vào một cửa a.”

“Không cho phép ngươi nói cha ta!”

Sắc mặt Tần Tử đột nhiên dữ tợn, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân vậy mà bắn ra một cỗ lực lượng cường đại.

“Ầm! !”

Hai tên trung niên đè hắn ra lại bị cỗ lực lượng này chấn bay, sau đó hắn hướng phía Tần Mãnh xông lại.

“Ngươi? !”

Tần Mãnh sắc mặt đột nhiên tái nhợt, thậm chí ngay cả phòng ngự đều quên.

“Hừ!”

Đúng lúc này, một cỗ khí thế mạnh mẽ gào thét mà đến, hung hăng đâm vào trên thân Tần Tử.

“Phốc!”

Tần Tử phun máu bay rớt ra ngoài, rơi trên mặt đất, sau đó quay đầu nhìn chòng chọc vào người xuất thủ kia.

Kia là một cái người trung niên khôi ngô, tướng mạo cùng Tần Mãnh giống nhau đến mấy phần, rõ ràng là tân nhiệm gia chủ —— Tần Cuồng!

Tần Cuồng nhìn xuống Tần Tử, lạnh lùng mà uy nghiêm nói:

“Tại trước mặt bản tọa, há lại cho phép ngươi làm càn?”

Hắn lạnh lùng trong lòng.

Tiểu tạp chủng này, vậy mà lại đột phá, lúc này mới mấy ngày a, vậy mà phát sinh biến hóa cực lớn như thế.

Hắn là... Là được bảo vật gì?

Nghĩ đến điểm này, ánh mắt hắn híp lại, trầm nghĩ trong lòng:

“Không bằng, tìm một cơ hội, đem tiểu tạp chủng này...”

“Gia chủ, Tần Xuyên đến.”

Cái thời điểm này, một thanh âm vang lên.

Nghe vậy, Tần Cuồng híp mắt quay đầu nhìn lại, quả nhiên, nhìn thấy một đạo thân ảnh quen thuộc hướng phía bên này đi tới.

Người kia, đã từng là đối thủ lớn nhất của hắn, đồng thời lúc nào cũng vượt qua hắn, để hắn như nghẹn ở cổ họng.

Bây giờ... Cái họa lớn trong lòng này, rốt cục không đủ để nhìn, thậm chí, hắn có thể tùy ý nhục nhã!

“Cha! !”

Trên đất, Tần Tử nhìn thấy Tần Xuyên, lập tức kích động hét to một tiếng, nước mắt lần nữa rầm rầm chảy xuống.

Tần Xuyên cúi đầu nhìn lại.

Thấy được nhi tử tiện nghi của mình——khóe miệng đang chảy máu, bụi bặm khắp người, tựa hồ có chút thảm.

Hắn theo bản năng nhú lông mày một chút.

Mà lúc này, Tần Cuồng lạnh lùng nói:

“Tần Xuyên, nhi tử này của ngươi tùy ý làm bậy, đã thương Tần Mạnh con ta, việc này làm sao bây giờ?”

“Rõ ràng là nhi tử ta bị thương càng nặng hơn.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Hừ, kia là trừng phạt đối với hắn, trong gia tộc gây hấn gây chuyện, vốn là nên nhận trừng phạt, đây là giải quyết việc chung.”

Tần Cuồng nhìn xuống Tần Xuyên, cười lạnh nói:

“Bây giờ, công sự xong xuôi, chúng ta cũng nên trò chuyện việc tư một chút.”

“Người muốn thế nào?”

Tần Xuyên lạnh lùng hỏi.

“Ha ha, đơn giản! Hoặc là, để nhi tử người quý xuống dập đầu xin lỗi con ta, hoặc là... Người cùng ta đánh một trận!”

Tần Cuồng ánh mắt lảng lệ, hùng hổ dọa người.

Chương 2: Nhi Tử Tiện Nghi

Chương 2. Nhi Tử Tiện Nghi

Để nhi tử quý xuống dập đầu nhận sai?

Hoặc là cùng Tần Cuồng đánh một trận?

Tần Xuyên có chút xoắn xuýt.

Tuy nói, cái nhi tử này là hàng tặng kèm, nhưng dù sao cùng hắn có quan hệ máu mủ, ngồi tại bên trên vị trí phụ thân, để cho nhi tử của mình chịu nhục nhã, vẫn là có chút không thoải mái.

Nhưng là đánh một trận... Lấy cái gì đánh?

Hắn hiện tại chính là một phế nhân mà thôi.

“Cha! Không nên vọng động!”

Tần Tử lo lắng kêu một tiếng, sau đó nói năng lộn xộn nói:

“Ngài đừng tìm hắn đánh, ta có thể nói xin lỗi Tần Mãnh... Đúng, đại trượng phu có được dẫn được, ta có thể, không có gì lớn lao...”

Nói xong, hắn liền muốn đứng lên, chuẩn bị đi xin lỗi.

Hắn tuyệt không thể để cho phụ thân bị thương nữa!

Quý xuống tính là gì? Hắn có thể chịu! !

Nhưng mà, một đạo uy áp cường đại khuếch tán mà đến, nghiền ép ở trên người, lập tức để hắn không thể động đậy.

Chỉ thấy trên mặt Tần Cuồng mang một nụ cười lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn:

“Sự tình của ta và người cha, còn chưa tới phiên người tới làm quyết định.”

Sau đó, hắn nhìn về phía Tần Xuyên, giống như cười mà không phải cười nói:

“Tần Xuyên, ta đang hỏi người đó, người chọn thế nào?”

Hắn liền muốn để Tần Xuyên đến chón!

Hắn liền muốn để Tần Xuyên đến hưởng thụ loại dày vò này, cảm thụ loại cảm giác bất lực cùng khuất nhục này.

Là để nhi tử người quý xuống.

Hay là chính người bị nhục nhã.

Chính người chọn đi! !

Tần Xuyên đứng tại chỗ, trầm mặc, thậm chí nắm chặt nắm đấm.

Đây đúng là một lựa chọn khó khăn.

Nếu như lựa chọn chiến đấu, như vậy hắn hôm nay chắc là phải bị Tần Cuồng nhục nhã, thậm chí có khả năng bị “Thất thủ” đánh chết.

Mà nếu để cho nhi tử của mình quỳ xuống với người khác, sống tạm bợ, như thế lại để hắn trong lòng hổ thẹn, vĩnh viễn không cách nào ngẩng đầu lên.

“Đinh! Tôi cường hệ thống liều cha vì ngài phục vụ, xin hỏi có cần mở khóa?”

Đột nhiên, một âm thanh máy móc vang lên tại trong đầu.

Tần Xuyên đột nhiên giật mình.

Hệ thống?

Bàn tay vàng tới rồi? !

“Mở khóa!”

Không có bất cứ chút do dự nào, hắn trực tiếp lựa chọn mở khóa, dù sao chân trần không sợ mang giày, hắn không có gì cả, sợ cái gì?

“Đinh! Hiện tại bắt đầu mở khóa, một phần trăm, hai phần trăm, ba phần trăm... Mở khóa thành công!”

Tần Xuyên nghe vậy, trong lòng mặc niệm nói:

“Hệ thống, ngươi có cái công năng gì? Sự dụng cụ thể làm sao?”

“Đinh! Bỏn hệ thống là tối cường hệ thống liều cha, chuyên vì phụ thân mà sinh, chỉ cần nhi tử ngươi chộc tới địch nhân cường đại, ngươi liền có thể trực tiếp thu hoạch được thực lực chiến thắng địch nhân, đồng thời vĩnh viễn không rơi xuống.”

Hệ thống nói.

Tần Xuyên nghe vậy, hô hấp lập tức dồn dập lên!

“Ý là... Chỉ cần nhi tử ta không ngừng gây chuyện, ta liền có thể một mực mạnh lên?”

Hắn thử hỏi.

“Đinh! Xin chú ý tìm từ! Bỏn hệ thống dựa vào nguyên tắc là tình thương của cha như núi, không cho hài tử bị nhục nhã, mà không phải dựa vào con để mạnh lên.”

Hệ thống nghiêm túc sửa chữa chính đạo.

“Ừm, ta hiểu...”

Tần Xuyên gật đầu nói, hắn hiểu, hắn đều hiểu!

Hắn kiếp trước mỗi ngày đều liên hệ cùng nhiều tinh anh giới kinh doanh cùng đại lão giới chính trị như vậy, có cái gì không hiểu chứ?

“Đinh! Như tử của ngài chộc phải cường giả Tần Cuồng Nguyên Đan cảnh cử trọng, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Nguyên Đan cảnh cử trọng, hơn nữa là nguyên đan hoàn mỹ!”

Lập tức.

Tần Xuyên cảm giác được một cỗ năng lượng khổng lồ hội tụ ở đan điền, trước đó nguyên đan vỡ nát, lần nữa ngưng tụ ra.

Đồng thời, lần này nguyên đan là kim sắc, lực lượng ẩn chứa trong đó, so trước đó mạnh gấp mấy lần!

“Cái này...”

Cảm nhận được trong cơ thể mang lực lượng trước nay chưa từng có, Tần Xuyên chỉ cảm thấy có chút mộng ảo.

Nhưng là, cỗ lực lượng này, lại là chân thực như thế.

“Thế nào, nghĩ được chưa? Ta cũng không có thời gian chờ người.”

Cái thời điểm này, Tần Cuồng ngoan độc nói.

Tần Xuyên hít sâu một hơi, ánh mắt dần dần sắc bén:

“Đã là người hùng hồ dọa người, như vậy... Người muốn chiến, vậy liền chiến!”

Tần Cuồng đột nhiên giật mình.

Sau đó đột nhiên cười ha hả, cười đến vô cùng tùy tiện cùng không kiêng nể gì cả:

“Ha ha ha, có gan, có dũng khí! !”

Hắn nhếch miệng lên cười khinh miệt, nói:

“Đã là người hăng hái như thế, vậy ta hỏi người... Dám lên Sinh Tử đài không?”

Sinh Tử đài!

Là địa phương phân sinh tử trong gia tộc, một khi lên đài, sinh tử tự phụ, bất luận kẻ nào đều không thể nói cái gì.

“Cha, không cần a! !”

Tần Tử dọa đến sắc mặt trắng bệch, kinh hoảng kêu lên.

Hắn sợ cha không bỏ được mặt mũi trước kia, hành động theo cảm tính, như vậy, liền trúng phải gian kế Tần Cuồng.

Tần Xuyên nhìn nhi tử tiện nghi một chút, trong lòng có chút vui mừng, sau đó nhìn về phía Tần Cuồng, thản nhiên nói:

“Có gì không dám?”

“Tốt! Trưa mai, Sinh Tử đài!”

Tần Cuồng cười một tiếng phóng khoáng, ý vị thâm trường nói:

“Yên tâm, ngày mai ta sẽ mời người toàn thành đến đây quan sát, cam đoan để người vạn chúng chú mục, dù sao... Đây là trận chiến cuối cùng của người.”

Nói xong, hắn cười lớn quay người, nghênh ngang rời đi.

Tần Tử cũng bị buông ra.

Hắn không để ý thương thế, cấp tốc đứng lên, chạy đến trước người Tần Xuyên, lo lắng nói:

“Cha, ngài vì cái gì xúc động như vậy a, ngài chẳng lẽ không nhìn ra được sao, hắn rõ ràng là muốn thừa cơ diệt trừ ngài a!”

Nói xong, hắn tựa hồ phát hiện mình ngôn ngữ quá kích, trên mặt lộ ra vẻ áy náy, quỳ gối trước mặt Tần Xuyên.

“Cha... Là ta có lỗi với ngài, đều là bởi vì ta, đều là ta đem ngài hại thành dạng này, ô ô ô...”

Hắn cúi đầu nghẹn ngào.

Nam nhi không dễ rơi nước mắt, đó chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Mấy năm qua này, nhận nhiều trào phúng cùng nhục nhã như vậy, hắn đều không có chảy qua nước mắt, nhưng là hiện tại, hắn rơi lệ.

Là hắn liên lụy phụ thân.

Tần Xuyên cúi đầu xuống, nhìn xem cái nhi tử tiện nghi này quỳ trên mặt đất “Ríu rít”, trong lòng dâng lên một tia cảm giác vui mừng.

Còn không tệ.

Chỉ ít, cái nhi tử tiện nghi này rất có hiếu tâm.

Cũng không uổng công hắn tiếp nhận trận đấu này.

Bất tri bất giác, tay phải của hắn đặt tại đỉnh đầu Tần Tử, nhẹ giọng nói ra:

“Đừng sợ, hết thầy có cha tại đây.”

“Ừm?”

Tần Tử ngơ ngác ngẩng đầu.

Lại phát hiện, phụ thân cũng không có nhìn xem hắn.

Mà là quay đầu nhìn phía chân trời xa xôi, chí tôn cao xa, tóc dài hai bên gương mặt màu nâu nhạt, nhẹ nhàng phát phối tại trong gió...

Giờ khắc này, hắn cảm giác phụ thân mình, thật cao thật cao...

...

Đêm khuya, bên trong gian phòng.

Tần Tử trầm mặc hồi lâu, cuối cùng vẫn nhịn không được hỏi:

“Cha, ngài tại sao phải đáp ứng hắn lên bên trên Sinh Tử đài? Hắn...”

Nhưng mà sau một khắc, hắn đều bị một vòng kim quang sáng lên trước mắt chặn lại trở về.

Kia là một đạo cương khí màu vàng kim!

“Cái này! !”

Tần Tử đột nhiên đứng lên, mừng rỡ như điên mà hỏi:

“Tu vi của ngài... Không có phế bỏ? !”

Tần Xuyên cười không nói.

Hắn chuẩn bị trước giả thần bí một chút.

Bởi vì sau này, hắn còn dựa vào nhi tử tiện nghi này để gây chuyện thị phi đó, cho nên nhất định phải lắc lư một chút, đem hình tượng của mình xây đắp.

Hắn phải làm cho nhi tử tiện nghi biết —— cha ngươi ta rất mạnh, vô cùng mạnh, cho nên, dùng lực chế tạo đi! !

Liều cho cha, mong tùy ý liều cho cha!

Cha ngươi sẽ thay ngươi dọn dẹp!

“Cha, đến cùng chuyện gì xảy ra a? Ngài nhanh nói cho a.”

Tần Tử thấy phụ thân không trả lời, lập tức càng thêm tò mò, mà trong lòng lại rất hưng phấn.

Hắn mơ hồ cảm giác.

Trên thân phụ thân mình, tựa hồ có bí mật gì ghê gớm!

Tần Xuyên khí định thần nhàn rót một chén trà.

Hắn nhẹ nhàng hớp một ngụm, sau đó cổ họng huyền hư mà hỏi:

“Tiểu tử, ngươi biết... Cái thế giới này lớn bao nhiêu không?”

“A?”

Tần Tử sững sờ.

Hắn nghĩ nghĩ, sau đó mơ mơ màng màng nói:

“Hắn là... Không chỉ lớn bằng Cửu Dương vương triều phải không?”

“Ha ha, Cửu Dương vương triều...”

Tần Xuyên khinh thường cười cười, sau đó nói ra:

“Phóng đại ánh mắt ra, Cửu Dương vương triều... Cái rắm cũng không bằng!”

“Cái gì? !”

Tần Tử đột nhiên kinh hãi, tại trong ý nghĩ của hắn, Cửu Dương vương triều đã rất bao la, người thường cả một đời cũng chưa hẳn có thể đi hết.

Bản đồ khổng lồ như thế, tại trong miệng phụ thân, vậy mà cái rắm cũng không bằng, đây là nghe rợn cả người cỡ nào a?

“Phụ thân, ngài... Ngài làm sao biết đến?”

Tần Tử không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Tần Xuyên, mà dự cảm trong lòng càng phát ra mãnh liệt, nhiệt huyết sôi trào lên.

Tần Xuyên ánh mắt thâm thúy nhìn xem nhi tử tiện nghi, mang theo ngũ khí thần bí, chậm rãi mở miệng.

“Bởi vì... Ta đã đi qua hết.”

Chương 3: Hoàn Toàn Không Có Việc Gì

Chương 3. Hoàn Toàn Không Có Việc Gì

“Cha, ngài đi ra khỏi Cửu Dương vương triều rồi? !”

Tần Tử kinh hãi.

Một người có năng lực đi xa, cùng thực lực là có quan hệ trực tiếp.

Một mặt, là bởi vì thực lực càng mạnh, tốc độ liền càng nhanh, có thể đi được càng xa.

Một mặt khác, là bởi vì đi được càng xa, thì nguy hiểm gặp phải càng nhiều, thực lực không đủ mạnh là không dám đi xa!

“Ha ha, đâu chỉ Cửu Dương vương triều a... Ta đã nói với ngươi, Cửu Dương vương triều cái rắc cũng không bằng, tự nhiên là gặp qua thiên địa mệnh mông chân chính.”

Tần Xuyên mang theo ngạo nghễ mà ngóc đầu lên, sau đó, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, trong mắt lóe lên một tia tự giễu.

“Cha, ngài sao thế?”

Tần Tử nhìn thấy ánh mắt tự giễu này ở trong mắt, lập tức trong lòng căng thẳng, ân cần hỏi han.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, sau đó nhìn về phía Tần Tử, trên mặt lộ ra một vòng bi thương:

“Ngươi biết... Mẹ ngươi bây giờ ở nơi nào không?”

“Mẹ... Không phải đã sớm qua đời sao?”

Tần Tử nghĩ nghĩ, mơ hồ nói.

Hắn nhớ kỹ mẹ là khó sinh mà chết, chỉ ít, từ nhỏ đến lớn, bao quát cả phụ thân, tất cả mọi người nói như thế.

“Không, mẹ ngươi kỳ thật còn sống, nàng chỉ là... Bị người của gia tộc nàng mang đi.”

Thanh âm Tần Xuyên trầm thấp mà khàn khàn, mang theo một tia thống khổ.

Thật giống như một cái người uống rượu để trốn tránh hiện thực, đột nhiên thanh tỉnh, liền nghĩ tới những cái chuyện đã cũ kia...

“Gia tộc nương? !”

Tần Tử trừng lớn con mắt, trước đó hắn liền nghe nói, mẹ hắn là cha hắn ở bên ngoài lịch luyện mang về, không rõ lai lịch.

Nghe nói, thời điểm năm đó cha mẹ thành thân, còn bị rất nhiều thế hệ trước gia tộc chống lại, ngay cả hôn lễ đều không có người đến tham gia.

“Đúng vậy a, gia tộc mẹ ngươi... Đó là quái vật khổng lồ chân chính, Cửu Dương vương triều trong mắt bọn hắn, trong nháy mắt có thể diệt.”

Tần Xuyên thấp giọng nói.

“Tê! !”

Tần Tử hít một hơi lãnh khí, gáy ngón là có thể diệt đi Cửu Dương vương triều, vậy phải là cái thế lực cấp bậc gì?

Phải biết, Cửu Dương vương triều thế nhưng là có cường giả Thông Thiên cảnh!

Tu luyện chia làm chín đại cảnh giới: Thối Thê, Chân Nguyên, Nguyên Đan, Thuần Dương, Niết Bàn, Thông Thiên, Chí Thánh, Giới Hoàng, Võ Đế.

Thông Thiên cảnh, làm đại cảnh giới tu luyện thứ sáu, đã rất mạnh.

Hồi lâu, Tần Tử mới lấy lại tinh thần, tâm tình rất không an tĩnh hỏi:

“Cha, gia tộc mẹ đến cùng là cái thế lực cấp bậc gì?”

“Không nên hỏi!”

Tần Xuyên sắc mặt đột nhiên nghiêm, trầm giọng nói:

“Hiện tại biết được quá nhiều, đôi người không có chỗ tốt, không cần mơ tưởng xa vời.”

“Nha...”

Tần Tử như có điều suy nghĩ gập đầu, trong lòng rất vui vẻ
—— chí ít, mẹ hắn còn sống!

Tần Tử nghĩ nghĩ, lại hỏi:

“Cha, ngài trước kia hắn là rất mạnh a? Vì cái gì hiện tại sẽ...”

Ý hắn là.

Vì cái gì ngài hiện tại chịu khổ thế, cùng ngài nói những cái chuyện cũ kia, làm xé rách thế giới quan? Hoàn toàn khó mà tin tưởng a!

“Ta bị phong ấn.”

Tần Xuyên thở dài một cái, nói ra:

“Năm đó lúc bọn hắn mang đi mẹ ngươi, là chuẩn bị giết chết cha con chúng ta.”

“Dù sao, mẹ ngươi là thánh nữ của bọn hắn, cha con chúng ta tồn tại, tương đương với một cái dơ bẩn gia tộc bọn hắn.”

“Cuối cùng mẹ ngươi lấy cái chết bức bách, bọn hắn mới không có giết chúng ta, nhưng mà, vì phòng ngừa ta ngày sau trả thù, bọn hắn phong ấn tu vi ta.”

“Viên nguyên đan trong thể nội trước kia, kỳ thật chính là phong ấn!”

“Nó không chỉ có phong bế tu vi nguyên bản của ta, còn để ta ngay cả trùng tu đều làm không được, những năm gần đây chỉ có thể duy trì tại Nguyên Đan cảnh.”

Nói đến nơi này, hắn đột nhiên ngẩng đầu, cười.

Cười đến nghiêng răng nghiêng lợi, thậm chí có chút dữ tợn!

“Nhưng mà trời xanh có mắt a! Lần này ta đi tuyệt địa để tìm thuốc cho ngươi, vậy mà trong lúc vô tình phát động thượng cổ trận pháp, đánh nát phong ấn!”

Tần Tử nghe vậy, hô hấp đột nhiên gấp rút!

Hắn ánh mắt sáng rực nhìn xem phụ thân mình, kích động nói:

“Cha, ngài ý là... Thực lực ngài...”

“Ừm, phong ấn phá, thực lực của ta sẽ nhanh chóng khôi phục lại cảnh giới trước kia, thậm chí, còn có thể tiếp tục tiến bộ!”

Hắn ngạo nghễ nhấc đầu lên, lập tức, một cỗ ý khí phóng khoáng phóng lên tận trời, tóc dài không gió mà bay!

Hăng hái.

Chỉ điểm giang sơn!

Phảng phất... Thiên kiều cái thế trước kia rong ruổi giữa thiên địa, kinh diễm một thế hệ, bây giờ đã trở về!

Tần Tử ngơ ngác nhìn phụ thân mình, khẩn trương mà nói:

“Phụ thân, người trước kia đến cùng đạt đến cái cảnh giới gì?”

Tần Xuyên cúi đầu xuống nhìn xem nhi tử mình, thần bí cười một tiếng:

“Nói người cũng không hiểu, ta chỉ có thể nói cho người... Tu luyện không chỉ có chín cảnh.”

Cố lộng huyền hư!

Tần Xuyên kiếp trước làm một thương nhân, hắn rất rõ ràng, một vài thứ không thể nói quá rõ ràng.

Một là dễ dàng lời ra khuyết điểm.

Hai là, bất kỳ vật gì, chỉ cần nói rõ liền thì rất dễ dàng hạ giá, chỉ có bảo trì thần bí, mới có thể lộ giá trị cao!

“Tê —— “

Quả nhiên, nghe được ngôn luận như này, Tần Tử hít một hơi khi lạnh, kém chút ngất tại chỗ.

Hắn đối với phụ thân là tuyệt đối tín nhiệm.

Cho nên, mặc kệ thiên phương dạ đàm cỡ nào, chỉ cần từ trong miệng phụ thân nói ra, hắn tối thiểu liền tin bảy thành!

Mà lúc này, Tần Xuyên thừa thắng xông lên.

Hắn nhìn cái nhẫn trên tay nhi tử tiện nghi, cười nói ra:

“Chiếc nhẫn kia rất không tệ, lần này ra ngoài đạt được?”

“Ừm... Là, là...”

Tần Tử tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, ánh mắt có chút trốn tránh, thậm chí còn có một tia giãy dụa cùng áy náy.

Tần Xuyên thấy vậy, lập tức trong lòng hiểu rõ.

Bên trong chiếc nhẫn kia hơn phân nửa có một lão gia gia!

Hắn là lão gia gia để nhi tử tiện nghi đừng nói ra bí mật chiếc nhẫn, cho nên nhi tử mới có thể bởi vì lừa gạt hắn mà áy náy.

Lúc này, hắn thừa dịp nhi tử cúi đầu không có chú ý, ý vị thâm trường nhìn kia chiếc nhẫn một chút.

Biểu tình kia rất thâm thúy, tựa hồ muốn nói —— lão đầu nhi, đừng lẫn trốn nữa, ta nhìn thấy ngươi.

Hắn tin tưởng, nếu như trong cái nhẫn kia thật có một cái lão gia gia, khẳng định sẽ bị cái ánh mắt “Xem thấu hết thảy” này của hắn dọa cho phát sợ.

Cứ như vậy.

Chỉ cần lão gia gia sau đó nói chuyện cùng tiện nghi nhi tử, hình tượng cường giả của hắn tại trong lòng nhi tử, chẳng phải sẽ càng cao hơn sao!

Đương nhiên, có khả năng, trong giới chỉ cũng không có lão gia gia, chỉ là có cái bí mật gì khác.

Nhưng cái kia cũng không quan hệ, dù sao lại không ai trông thấy, cũng chỉ coi như một ánh mắt mà thôi, cũng chẳng ảnh hưởng gì cả...

“Cha, kỳ thật...”

Hồi lâu, Tần Xuyên cắn răng một cái, đột nhiên ngẩng đầu lên, tựa hồ muốn cùng Tần Xuyên thẳng thắn.

Dù sao, sư phụ nào có trọng yếu bằng phụ thân sao?

Nhưng có cái gọi là, một ngày vi sư, chung thân vi phụ, hắn còn không có... Bái sư đâu.

“Tốt!”

Tần Xuyên lúc này vỗ đầu của hắn, mỉm cười nói:

“Mỗi người đều có bí mật của mình, cha cũng không ngoại.”

Thân thể Tần Tử run lên, sau đó cảm động gật gật đầu, chỉ có phụ thân, từ đầu đến cuối đều hiểu cho hắn.

“Nhân vô tín bất lập, người phải nhớ kỹ, đáp ứng người khác bất cứ chuyện gì, đều phải dốc hết toàn lực đi làm đến.”

“Nếu như người thực sự làm không được... Còn có cha ở đây.”

Tần Xuyên ôn hòa nói, sau đó lại nhìn kia chiếc nhẫn một chút.

Câu nói này, một câu hai ý nghĩa!

Một là nói cho cái ” lão gia gia chiếc nhẫn ” kia, cũng là nói cùng Tần Tử.

Nếu như chiếc nhẫn kia thật tồn tại lão gia gia, như vậy nghe được câu này, về sau liền sẽ càng phát ra tin tưởng Tần Xuyên phát hiện hắn.

Cứ như vậy, hình tượng cường giả tuyệt thế của hắn, liền triệt để dựng nên tại trong lòng lão gia gia chiếc nhẫn.

Chỉ cần lão gia gia chiếc nhẫn tin, hơi hỗ trợ một chút, nhi tử tiện nghi liền sẽ triệt để tin tưởng, cha hắn là cường giả tuyệt thế!

Đương nhiên, vẫn là câu nói kia.

Đây chỉ là khả năng.

Có lẽ cũng không có lão gia gia nào cả.

Nhưng mà, coi như không có lão gia gia, hắn nói hai câu này cũng không xấu hổ, phụ thân dạy nhi tử một chút đạo lý, có việc gì sao?

Hoàn toàn không có việc gì! !

Chương 4: Thì Ra Cha Ta Mạnh Như Vậy

Chương 4. Thì Ra Cha Ta Mạnh Như Vậy

Phụ tử trong phòng nói chuyện.

Hồi lâu sau, Tần Tử bước chân phù phiếm đi ra khỏi phòng, giống như một cái người uống say, mơ mơ màng màng về tới gian phòng của mình.

Mà Tần Xuyên, nhìn xem bóng lưng nhi tử tiện nghi ngơ ngác, trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng.

Lần chém gió này, cơ bản thành công.

Hắn cũng không trông cậy vào nhi tử tiện nghi có thể lập tức biến thành một cái thiếu gia ăn chơi gây chuyện thị phi, bởi vì cái tiểu tử này thiên tính thiện lương, không có tiềm lực kia.

Nhưng là! !

Lắc lư cùng không lắc lư, vẫn là rất không giống.

Bởi vì cùng là một người, thời điểm đối mặt cùng một chuyện, trong lòng có lực lượng hay không, làm ra lựa chọn là hoàn toàn không giống.

Tỉ như, ông chủ yêu cầu người tăng ca không công.

Nếu như người chỉ là cái dân đi làm phổ thông, trên có già dưới có trẻ, không muốn mất đi làm việc, chỉ có thể nén giận.

Nhưng nếu như, cha người là cái ông chủ lớn!

Tăng ca không lương?

Cút mẹ mày đi! !

Người sẽ trực tiếp đem kẹp văn kiện trong tay đập vào trên mặt ông chủ, hô lớn một tiếng

“Nơi đây không cần ta, ta nghỉ phép đi Paris!”

Sau đó nghênh ngang rời đi.

Cái này, chính là khác nhau!

Mà Tần Xuyên, chính là muốn thông qua một lần chém gió này, để trong lòng Tần Tử thay đổi một cách vô tri vô giác, sinh ra loại biến hóa này.

Hắn biết.

Mặc kệ tại cái thế giới gì, kỳ thật đại đa số người, dù nhiều hay ít thì cũng luôn chịu một chút chèn ép, khó chịu.

Đại nhân vật cũng không ngoại lệ.

Bởi vì luôn có nhân vật càng lớn hơn, để người không thể không cúi đầu, thậm chí giận mà không dám nói gì.

Mà hắn muốn làm, chính là để nhi tử tiện nghi dám giận lại dám nói, bất luận cái thời điểm gì, không phục liền làm!

Ai dám cao cao tại thượng, đánh!

Ai dám không thêm nói đạo lý, đánh!

Ai dám lấy lớn hiếp nhỏ, đánh!

Tóm lại, gặp được chuyện bất bình, vậy liền đánh! Dù sao cha ta là cường giả vô địch, có thể đem người làm thành tàn phế, đánh đến chết! !

Đương nhiên.

Nhi tử tiện nghi trong một lát, khả năng còn sẽ không đạt tới loại trình độ phách lối oán trời oán đất này.

Nhưng là, chỉ cần từng có kinh nghiệm mấy lần thành công, kiến thức đến lão cha cường đại, về sau tự nhiên sẽ dần dần làm càn...

...

Đêm khuya, yên lặng như tờ.

Bên trong gian phòng của Tần Tử.

“Ông!”

Chiếc nhẫn đen nhánh nở rộ quang mang, lập tức, một vệt kim quang từ trong nhẫn bay ra, hóa thành một đạo hư ảnh thướt tha.

Đây là một cái nữ tử thành thực mỹ lệ, dáng người cao gầy, hất lên mái tóc dài màu vàng óng, môi đỏ như lửa.

“Sư phụ.”

Tần Tử cung kính kêu lên.

“Ha ha, tiểu tử, không cần giữ lễ tiết.”

Nữ tử tóc vàng khẽ cười nói, thái độ mười phần ôn hòa.

Cùng cao lãnh trước đó hoàn toàn khác biệt!

“Sư phụ, phụ thân ta... Có phải là phát hiện ngài?”

Tần Tử có chút không xác định nói.

Nữ tử tóc vàng trầm mặc một chút, sau đó cười khỏ nói:

“Đúng vậy a... Một chút liền bị hấn xem thấu đâu.”

“Ta cũng không nghĩ tới, cái Cửu Dương vương triều nho nhỏ này, lại còn ẩn núp lấy quái vật khủng bố như vậy...”

Quái vật! !

Tần Tử nghe vậy, thân thể run lên, mang theo tò mò mà hỏi:

“Sư phụ, phụ thân ta... Thật sự có mạnh như vậy sao?”

Mặc dù hấn rất tín nhiệm phụ thân.

Nhưng là, thời gian vài chục năm hình thành ấn tượng cứng nhắc, như thế nào nói cải biến liền có thể cải biến?

Hình tượng phụ thân trong mắt hấn, vẫn luôn là võ giả Nguyên Đan cảnh, bây giờ, đột nhiên nói là cường giả tuyệt thế...

Luôn cảm thấy có chút không chân thực.

Cùng giống như nằm mơ.

“Nào chỉ là mạnh a, quả thực có chút đáng sợ...”

Nữ tử tóc vàng ánh mắt lộ ra một vòng vẻ kính sợ:

“Ta đều ẩn tàng tốt như vậy, vậy mà một chút liền bị hấn nhìn ra.”

“Lợi hại như vậy!”

Tần Tử giật mình, sau đó hỏi:

“Vậy ta cha cùng ngài thời kỳ toàn thịnh so sánh, ai mạnh hơn?”

“Không thể so, không thể so được...”

Nữ tử tóc vàng thồn thức lắc đầu, tự giễu nói:

“Ta mặc dù bây giờ chỉ còn lại tàn hồn, nhưng là ánh mắt vẫn còn ở đó.”

“Người bình thường, ta một chút liền có thể nhìn thấu, nhưng là cha ngươi... Hắn giống như một tòa uông dương đại hải, ta hoàn toàn nhìn không thấu.”

“Thực lực, đã vượt ra khỏi ta nhận biết, có lẽ... Hắn trước kia thật siêu việt cửu cảnh!”

Tàn Tử trong mắt lấp lóe tinh quang, hỏi:

“Sư phụ, phía trên chín cảnh, thật còn có cái cảnh giới khác sao?”

“Ừm... Trong truyền thuyết là có, nhưng mà tồn tại như thế, tựa hồ cũng không tại giới này.”

Nữ tử tóc vàng quay đầu nghĩ nghĩ, nói.

“Ngài là nói, trừ cái thế giới này của chúng ta, còn có cái thế giới khác cao hơn? !”

Tàn Tử trừng to mắt.

Ban đêm hôm nay, thế giới quan của hắn bị lần lượt đổi mới, không ngừng mở rộng, quả thực vượt quá tưởng tượng.

“Ngươi bây giờ, chút ấy thực lực, ngay cả Cửu Dương vương triều đều đi ra không được, biết nhiều như vậy làm gì?”

Nữ tử tóc vàng gõ gõ đầu của hắn, xụ mặt nói ra:

“Vẫn là tranh thủ thời gian tu luyện đi, không cần mơ tưởng xa vời.”

“Nha.”

Tàn Tử vuốt vuốt đầu, nhu thuận gật đầu, sau đó liền bắt đầu khoan chân tu luyện.

“Ong ong ong!”

Từng đạo kim quang, từ trong cơ thể của hắn nở rộ mà ra, hóa thành từng tầng từng tầng quang hoàn thần thánh.

Nữ tử tóc vàng thấy hình, trong lòng cũng âm thầm cảm khái.

“Khó trách cái địa phương nhỏ nhỏ như này, có thể để cho ta gặp phải một vị thần thể hiếm thấy, nghĩ không ra đúng là loại huyết mạch siêu cấp cường giả kia...”

...

Gia chủ các.

Trong phòng luyện công.

Gia chủ Tàn Cuồng ngồi xếp bằng, mà Tàn Mãnh, thì là quy củ xếp bằng ở hắc đối diện.

Hắn có chút e ngại phụ thân mình.

“Cha, ngài thật muốn tại bên trên Sinh Tử đài đánh giết Tàn Xuyên lão đầu kia sao? Như này có thể rước lấy chỉ trích hay không?”

Tàn Mãnh thấp giọng nói.

“Ha ha, chỉ trích khẳng định là có, hắc dù sao cũng là gia chủ đời trước, rất nhiều tộc nhân vẫn là hướng về hắc.”

Tàn Cuồng cười cười, sau đó âm thầm nói:

“Bất quá, không giết hắc, lòng ta khó yên!”

“Đặc biệt là nhìn thấy tên chủng tiểu tạp nhà hắc khôi phục thiên phú, về sau ta liền càng muốn giết hắc.”

“Nhi tử hắc có thể khôi phục tu vi, nếu là hắc cũng được cái cơ duyên gì, đông sơn tái khởi thì sao? Cho nên, ta muốn trăm thảo trừ căn!”

Tàn Mãnh tán đồng gật gật đầu, sau đó hỏi:

“Vậy... Vạn nhất đến thời điểm đó có người ngăn cản đâu?”

Tàn Cuồng hí mắt nói ra:

“Ha ha, ta đã liên hệ mấy vị trưởng lão mạch này của chúng ta duy trì trật tự, ai cũng đừng nghĩ quấy rồi!”

“Không hồ là cha, cao a...”

Tàn Mãnh nịnh nọt nói.

“Chuyên tâm tu luyện đi, mặc dù tiểu tạp chủng Tàn Tử kia ta sẽ giúp ngươi xử lý, nhưng thế hệ trẻ tuổi Tầm Dương thành, ngươi vẫn có đối thủ như cũ.”

Tần Cuồng trầm giọng nói.

“Ừm.”

Tần Mạnh gật gật đầu, bắt đầu tu luyện.

...

Ngày thứ hai, Tầm Dương thành sôi trào.

Tần gia, ở trên đường phố phía ngoài gia tộc, xây dựng Sinh Tử đài, muốn tiến hành sinh tử chi chiến!

Mà song phương chiến đấu, là hai vị gia chủ cũ và mới Tần gia!

Cái này tin tức này, cũng đủ lớn.

Vậy cho nên, sáng sớm, trên đường phố phía ngoài Tần gia đã là biển người chen chúc.

Tòa Sinh Tử đài Tần gia dựng trong đêm, đã bị mọi người vây chặt như nêm cối.

“Chắc chắc chắc, loại tiết mục tự giết lẫn nhau này, tại Tầm Dương thành đã thật lâu không có phát sinh đi?”

“Các người nói, có thể đồng quy vu tận đâu hay không?”

“Đồng quy vu tận? Làm sao có thể? Người không có nghe nói sao, gia chủ Tần gia đời trước Tần Xuyên nguyên đan vỡ vụn, tu vi đã mất hết.”

“Cái này... Vậy cái này còn đánh thế nào? Cái gia chủ tân nhiệm Tần Cuồng này, không phải rõ ràng muốn giết chết gia chủ đời trước sao?”

“Đúng a, chẳng các cao tăng lễ Tần gia đều không ngăn cản sao?”

“Ha ha, ngăn cản cái gì, sinh tử chi chiến là song phương ước định, người tình ta nguyện, ai quản được?”

“Ta không hiểu rõ, vì cái gì Tần Xuyên sẽ đáp ứng loại chiến đấu hãn phải chết này, gia chủ Tần gia đời trước, không giống như là người ngu xuẩn a.”

“Ai... Ta nhìn, hơn phân nửa là nhận lấy tân nhiệm gia chủ uy hiếp, bởi vì hắn còn có cái nhi tử a...”

Hồi lâu sau.

Một đoàn người đi ra đại môn Tần gia, rõ ràng là Tần Cuồng, mang theo một đám tộc nhân Tần gia nối đuôi nhau mà ra.

Khu vực biên giới Sinh Tử đài, nháy mắt bị các tộc nhân Tần gia vây lại, đồng thời mở ra một con đường.

“Để mọi người đợi lâu.”

Tần Cuồng cười chấp tay một cái đối với người bày, sau đó dọc theo con đường kia đi lên Sinh Tử đài, nhìn xuống bát phương.

Giờ khắc này, hấn hăng hái.

Hôm nay, hấn liền muốn để tất cả mọi người Tầm Dương thành nhìn thấy, đem Tần Xuyên giam tại dưới chân, nhục nhã chí tử!

Thế nhưng là đợi đã lâu.

Tần Xuyên đều không có xuất hiện.

Tần Cuồng nhìn về phía nội bộ Tần gia, lớn tiếng cười lạnh nói:

“Tần Xuyên, ngươi chẳng lẽ tham sống sợ chết không dám tới a? Ngươi đừng nói, hôm qua là uống nhiều quá, là rượu nói!”

Thanh âm rất lớn, oanh long long quanh quẩn ra, nửa cái Tầm Dương thành đều có thể nghe thấy.

“Sáng sớm kêu gào cái gì? Muốn chết cũng không cần vội vã như vậy.”

Một đạo thanh âm bình tĩnh vang lên.

Xoạt!

Mọi người cùng nhau quay đầu.

Chỉ thấy Tần Xuyên mang theo Tần Tử, từ đại môn Tần gia chậm rãi đi ra.

Dáng người hấn thẳng tắp, áo trắng theo gió mà động, bên trong trầm ổn mang theo một tia phiêu dật, phong thái để người ta chăm chú.

Chương 5: Nhẹ Nhõm Nghiền Ép

Chương 5. Nhẹ Nhõm Nghiền Ép

“Tần Xuyên, ngươi rút cuộc đã đến, hôm nay, ngươi sẽ vì sự ngu xuẩn cùng không biết lượng sức của mình mà trả giá đắt!”

Tần Cuồng lạnh lùng nói.

Hắn cố ý nói không biết lượng sức.

Chính là muốn để người khác tưởng rằng Tần Xuyên chủ động khiêu chiến hắn, cứ như vậy, hắn cũng không bị người ta chỉ trích.

“Ha ha.”

Tần Xuyên cười cười, lười nói thêm, thẳng hề thích biểu diễn, mình cần gì phải cùng hắn biểu diễn?

“Tốt! Hiện tại, ta lại nhân mạnh quy tắc Sinh Tử đài một chút!”

Cái thời điểm này, một người lão giả râu bạc mặc cẩm bào trắng đi ra, hắn chính là đại trưởng lão Tần gia.

Cũng là thúc thúc Tần Cuồng.

Hắn nghiêm túc liếc nhìn mọi người, nói ra:

“Sinh Tử đài, một khi lên đài, chết sống có số! Bất luận kẻ nào không được can thiệp!”

” Người Tần gia ta, nếu là ai dám làm dự, chính là phản tộc chi tội, mà những người khác nếu là xuất thủ, chính là cùng Tần gia ta là địch!”

Nói xong, hắn cường điệu quét trưởng lão Tần gia một chút.

Hắn biết, Tần Xuyên mặc dù bởi vì nguyên nhân tu vi, không thể không thoái vị, nhưng là một chút trưởng lão vẫn là hướng

về hấn.

Dù sao, Tần Xuyên trong lúc tại vị đó, chăm lo quản lý, dẫn đầu các tộc nhân vì Tần gia đánh xuống không ít sản nghiệp...

“Ai...”

Những trưởng lão này hai mặt nhìn nhau, cuối cùng nhao nhao cúi đầu thở dài, đây là chiều hướng phát triển, bọn hấn cũng bất lực.

Tần Xuyên nhìn bốn phía một chút.

Phát hiện tộc nhân Tần gia ở đây, đại đa số đều cúi đầu, mà số ít người, thì là cười trên nỗi đau của người khác mà nhìn xem hấn.

Tựa hồ, đang mong đợi hấn chết.

Tần Xuyên đem tất cả đều nhìn ở trong mắt, trong mắt xẹt qua một tia vẻ trào phúng —— gia tộc? Đây chính là cái gọi là gia tộc?

Một đám người ô hợp mà thôi!

“Tần Xuyên, lên đài đi!”

Cái thời điểm này, Tần Cuồng cầm nắm đám lạnh lùng nói:

“Hôm nay, liền để người toàn thành nhìn xem, ai mới là chân long Tần gia!”

“Khẳng định không phải ngươi.”

Tần Xuyên thản nhiên nói, sau đó chậm rãi đi lên Sinh Tử đài.

“Xoạt! !”

Lên đài trong nháy mắt, Tần Cuồng giống như một đầu man ngư lao đến, lập tức, không khí đều tầng tầng nổ tung!

“Phanh phanh phanh!”

Trên chiến đài, cương khí màu vàng kim gào thét, mang theo từng trận cuồng phong, để người vây xem đều mở mắt không được.

“Ăn ta một quyền!”

Tần Cuồng tay phải nắm chặt, hướng phía ngực đau nhức của Tần Xuyên oanh tới, hấn nhe răng cười, muốn một kích đánh

xuyên qua!

“Ba!”

Nhưng mà sau một khắc, nắm đấm của hắn bị một bàn tay thon dài chống đỡ, nhẹ nhàng đẩy, tháo bỏ xuống tất cả lực đạo của hắn.

“Cái này!”

Con người Tần Cuồng cơ rụt lại, giống như lời đình phích lịch, mà còn đến quá nhanh để hắn không kịp suy nghĩ nhiều, một cái tát đã đặt tại trên mặt.

“Ba —— “

Cỗ lực đạo kia thật là đáng sợ, để mặt của hắn đều nháy mắt biến hình, sau đó toàn bộ thân thể đột nhiên xoay tròn bay ra ngoài!

“Hoắc hoắc hoắc hoắc hoắc...”

Thời gian một cái nháy mắt, liền không biết xoay tròn bao nhiêu vòng, tiếng gió rít gào, giống như một cái con quay xoay tròn.

“Đây là? !”

“Lực lượng thật đáng sợ!”

“Hắn, hắn không phải mất hết tu vi sao?”

“Ây... Có lẽ là trận chiến cuối cùng, ta nghe nói, người nguyên đan vỡ vụn, có thể cưỡng ép lưu lại một ngụm nguyên khí, đánh một trận chiến cuối cùng!”

Dưới đài mọi người nghị luận âm ỉ.

Mà đại trưởng lão Tần gia, thì là sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống tới, hắn hô hấp dồn dập nói:

“Có trá, tuyệt đối có trá! !”

Mà lúc này, thanh âm Tần Cuồng tức giận vang lên.

“Tần... Xuyên! !”

Hắn chậm rãi đứng lên, xoa xoa vết máu ở khóe miệng, cắn răng hung hăng nói ra:

“Người nguyên đan đã vỡ, chúng ta đều kiểm tra qua, người hôm nay không có khả năng lật trời, ta ngược lại muốn xem xem, người còn có thể chống bao lâu!”

Hắn hoài nghi, Tần Xuyên là dùng bí pháp nào đó, ráng chống đỡ lấy một cỗ chiến lực, đang tiến hành trận chiến cuối cùng.

Bởi vì nguyên đan sau khi vỡ vụn, có lẽ nguyên đan chi lực còn có bộ phận lưu lại tại thể nội, nhưng mà cỗ lực lượng này, tuyệt đối không nhiều.

Hắn muốn mài chết Tần Xuyên!

“Ha ha, thu thập người, cần thật lâu sao?”

Tần Xuyên liếc mắt liền nhìn ra ý nghĩ Tần Cuồng, lập tức cười lạnh.

Hắn duỗi ra một cái tay, thản nhiên nói:

“Hai chiêu là đủ.”

“Đồng dục, giết!”

Tần Cuồng hét lớn một tiếng, quanh thân bắn ra cương khí mạnh mẽ, sau đó hội tụ thành một đầu hùng sư khổng lồ, hướng phía Tần Xuyên lao nhanh đến!

“Oanh long long!”

Hùng sư lao nhanh, toàn bộ Sinh Tử đài đều đang run rẩy, cỗ cương khí tung hoành kia, để tất cả mọi người dưới đài vội vàng lui lại.

“Chỉ là hạt gạo, cũng toả hào quang!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên, cương khí màu vàng óng phun trào giống như lôi đình, sau đó một quyền trực tiếp đảo ra.

“Oanh —— “

Một đạo ánh sáng nóng bỏng, lấy tư thái bá đạo nhất, trực tiếp quán xuyên hùng sư đang lao nhanh, sau đó đánh vào trên thân Tần Cuồng.

“Ầm!”

“Phốc!”

Hùng sư ầm vang giải thể, mà Tần Cuồng, cũng gần như đồng thời phun máu bay rớt ra ngoài, rơi đập tại biên giới Sinh Tử đài, thoi thóp.

“Ta... Ta không, tin!”

Tần Cuồng sắc mặt trắng bệch, nhìn chòng chọc vào Tần Xuyên chậm rãi đi tới, trong miệng chật vật phun ra bốn chữ.

“Không sao.”

Tần Xuyên mỉm cười lắc đầu, sau đó chậm rãi nâng lên chân phải.

“Dừng tay!”

Đột nhiên, đại trưởng lão Tần gia hét lớn một tiếng, cùng lúc đó, Tần Cuồng lại bị một cỗ lực lượng kéo xuống Sinh Tử đài.

Tần Xuyên nhướng mày, nhìn về phía đại trưởng lão.

“Đại trưởng lão, đây là cái gì ý tứ?”

Tần Xuyên thản nhiên nói.

Kỳ thật hắn cũng không kinh ngạc, hắn kiếp trước tung hoành thương trường nhiều năm, người nào có thể làm ra mấy việc hèn hạ, một chút liền có thể nhìn ra.

“Tần Cuồng đã rơi xuống Sinh Tử đài, không trên đài, trận chiến đấu này, liền đến đây là ngừng a?”

Đại trưởng lão mặt không thay đổi nói.

“Ồ?”

Tần Xuyên lộ ra thú vị, hỏi:

“Đại trưởng lão còn nhớ rõ, lời mình mới vừa nói không?”

Lập tức, ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía đại trưởng lão, đều mang trào phúng cùng vẻ trêu tức.

“Ha ha, cái đại trưởng lão Tần gia này, chính mình nói bất luận kẻ nào không được can thiệp, hiện tại mình can thiệp, thật sự là đánh mặt a.”

“Thật sự là không muốn mặt mũi, thời điểm nắm chắc thắng lợi trong tay, nói không thể xen vào, kết quả nhìn thấy người một nhà phải bị thua, trực tiếp xuất thủ!”

“Còn mẹ nó, ta liền phục loại người này.”

“Ha ha, liền bộ đức hạnh này, dạng sắc mặt này, cũng xứng làm đại trưởng lão Tần gia a, xem ra cái Tần gia này càng ngày càng không được...”

Từng tiếng nghị luận, giống như từng cái tát vô hình, hung hăng tát tại trên mặt đại trưởng lão.

Cho dù hấn lại chẳng biết xấu hổ, giờ phút này cũng nóng bỏng trên mặt.

Đột nhiên, hấn linh cơ lóe lên, lúc này nghiêm nghị quát lớn:

“Tần Xuyên, sinh tử chi chiến, ngươi dám gian lận, phải bị tội gì! !”

Tần Xuyên lông mày nhú lại, hỏi:

“Ta làm sao thành gian lận rồi?”

“Hừ! Ngươi rõ ràng nguyên đan đã vỡ, bây giờ lại bộc phát ra lực lượng cường đại như thế, khẳng định dùng cái tà công gì! !”

Đại trưởng lão đại nghĩa凛 nhiên nói.

“Ồ? Vậy đại trưởng lão cảm thấy, ta dưới tình huống bình thường phải là như thế nào?”

Tần Xuyên nhìn xem hấn, giễu cợt nói:

“Ta có phải hấn là cách làm của phế nhân, ngoan ngoãn bị chất nhi ngươi đánh chết sao... Đại trưởng lão!”

“Ngươi!”

Đại trưởng lão sắc mặt khó xử vô cùng, mặc dù thật sự là hấn là nghĩ như vậy, nhưng là trước mặt mọi người bị nói ra, trên mặt vẫn là đỏ ửng

“Ha ha, đại trưởng lão thật đúng là quan uy lớn a!”

Tần Xuyên cười lạnh nói:

“Sâu kiến còn biết sống tạm bợ, hấn là, ngươi muốn cho ta chết, ta liền phải ngoan ngoãn lên đài chịu chết? Vậy ngươi vì cái gì không trực tiếp ra lệnh cho ta tự sát thế? Như vậy có phải càng nhân nhã hơn không!”

“Người... người không biết lễ phép! !”

Đại trưởng lão muốn phản bác, lại không biết phản bác như thế nào, chỉ có thể đỏ mặt lên, cắn răng gậm nhẹ nói.

“Người cũng xứng xách hai chữ tôn trưởng? Đơn giản là một lão cầu, cây già lên mặt, tại nơi này ngân ngân sửa loạn!”

Tần Xuyên hướng về phía trước bước ra một bước, khí tràng cường đại khuếch tán mà ra, tay áo bông bành, nhìn xuống đại trưởng lão.

” Người Tần gia nghe lệnh, đem tên phản đồ Tần gia quên tổ quên tông này tru sát ngay tại chỗ, lấy chính gia quy! !”

Đại trưởng lão tức hồng hển, giận dữ hét.

“Vâng! !”

“Tuân mệnh!”

“Vì gia tộc thanh lý môn hộ, nghĩa bất dung từ!”

Lập tức, mấy vị trưởng lão đứng dậy, quanh thân phóng xuất ra khí thể cường đại, sát ý nghiêm nghị nhìn về phía Tần Xuyên.

Chương 6: Cái Tần Gia Đây Không Ở Cũng Được

Chương 6. Cái Tần Gia Đây Không Ở Cũng Được

Mấy vị trưởng lão này, đều là người của nhất mạch đại trưởng lão cùng Tần Cuồng.

Mà cái trưởng lão khác, thì là cúi đầu, lựa chọn trung lập.

Bởi vì bọn hắn biết, đây là trận chiến cuối cùng của Tần Xuyên, coi như giúp Tần Xuyên, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.

Sau này, Tần gia vẫn là mạch đại trưởng lão cùng Tần Cuồng cầm quyền.

Đã như vậy, sao không bo bo giữ mình?

Trung lập thật ra là đại đa số.

Nhưng là bọn hắn cũng không phải là bền chắc như thép, cho nên, bọn hắn ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thật giống như trong trường học, tụ tập mười cái hài tử xấu, liền có thể khi dễ toàn bộ đứa trẻ tốt trong trường học.

“Nha, rốt cục chân tướng phơi bày rồi? Sinh Tử đài một đôi một đánh không lại, muốn lựa chọn vây công?”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

“Hừ! Đôi mặt phản đồ gia tộc, không cần nói cái quy củ gì, chính là không tiếc bất cứ giá nào tru sát!”

Đại trưởng lão khuôn mặt lạnh lùng.

“Ha ha, ta tại sao lại thành phản đồ rồi? Đại trưởng lão tôi hôm qua ăn thuốc xổ sao? Trong miệng không ngừng phun ra thứ dơ bẩn vậy, đến bây giờ vẫn không ngừng phun tiếp.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng.

“Không biết hồi cải, chết không có gì đáng tiếc! Giết!”

Đại trưởng lão hét lớn một tiếng, sau đó mang theo mấy vị trưởng lão hướng phía Tần Xuyên lao đến.

Mấy người kia tu luyện mấy chục năm, đều là tu vi Nguyên Đan cảnh cửu trọng, lúc cùng một chỗ xông lại, giống như thiên quân vạn mã!

Nhưng mà, Tần Xuyên mặt không đổi sắc, tay phải chậm rãi nâng lên, hội tụ chỉ lực quanh thân, sau đó đâm ra một quyền!
!

“Rầm rầm rầm!”

Lập tức, trên trăm viên thiên thạch kim sắc ngưng tụ mà ra, hướng phía bọn người đại trưởng lão kia nện tới.

“Phá!”

“Chết cho ta!”

“Giết! !”

Mấy người nhao nhao gầm thét, sử xuất võ học.

Nhưng là, trên trăm khóa thiên thạch kia, mỗi một khóa đều thể đại lực trầm, mang theo lực lượng bàng bạc, cuối cùng để bọn hắn không thể chống đỡ được.

“Phốc!”

“A, tay ta!”

“Ầm! !”

Mấy người nhao nhao kêu thảm bay rớt ra ngoài.

Mà cương khí mạnh mẽ quanh thân đại trưởng lão, hóa thành vòng bảo hộ, vậy mà chặn những thiên thạch này oanh kích.

Nhưng mà sau một khắc, một thân ảnh giống như cuồng phong xuất hiện tại trước người hắn, sau đó một quyền đánh vào phần bụng.

“Phốc —— “

Lực đạo mạnh mẽ nháy mắt phá hủy cương khí hộ thể, sau đó xuyên thấu thân thể, để hắn thổ huyết bay ngược ra ngoài.

Hai cái hô hấp, mấy vị trưởng lão toàn bộ thảm bại!

“Nhanh, bắt lấy hắn, bắt lấy hắn cho ta!”

Cái thời điểm này, gia chủ Tần Cuồng đã khôi phục lại, giận dữ hét lớn đối với trưởng lão phái trung lập Tần gia.

Tần Xuyên quay người, mỉm cười nhìn về phía hắn.

“Ngươi! !”

Con người Tần Cuồng co rút lại, trong lòng điên cuồng rung động.

“Phốc!”

Sau một khắc, một đạo quyền quang quán xuyên bộ ngực của hắn, để bộ ngực hắn xuất hiện một cái hố, trước sau thông thấu!

“Ngươi... Thật ác độc.”

Tần Cuồng khoe miệng chảy máu, tay phải chỉ vào Tần Xuyên, sau đó không cam lòng đồ xuống.

“Cuồng nhi!”

Đại trưởng lão bị thống kêu to, sau đó hướng phía các trưởng lão phái trung lập gầm thét lên:

“Người này sát hại gia chủ, tội ác tày trời! Các ngươi còn đang chờ cái gì, mau giết hắn!”

Các trưởng lão phái trung lập hai mặt nhìn nhau.

Tần Xuyên quét về phía những người kia, thản nhiên nói:

“Ta hôm nay vì Tần gia thanh lý môn hộ, ai dám nhúng tay, cùng nhau diệt đi.”

Xoạt!

Lập tức, những cái trưởng lão kia cùng nhau lui lại.

“Ngươi... nhóm phế vật các ngươi! !”

Đại trưởng lão phản nộ mắng to, sau đó tựa hồ nhớ tới cái gì, đột nhiên quay đầu kêu lên:

“Nhanh bắt lấy tên tiểu tạp chủng Tần Tử kia! !”

Nhưng mà, mấy vị trưởng lão kêu rên quay đầu nhìn lại, lại phát hiện nguyên bản Tần Tử đứng tại cửa chính, sớm đã không biết tung tích...

Vậy mà là thừa dịp bọn hắn trước đó không chú ý, trốn!

Đại trưởng lão trên mặt lộ ra vẻ tuyệt vọng, dữ tợn chỉ vào Tần Xuyên:

“Ngươi... ngươi sớm có dự mưu đúng hay không? Đúng hay không? !”

“Liên quan gì đến ngươi!”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, tay phải lóe lên, một thanh trường kiếm băng lạnh xuất hiện tại trong tay, sau đó tiện tay quét ra!

“Ông —— “

Một đạo kiếm quang sáng như tuyết, giống như trăng khuyết lượn vòng, đem đại trưởng lão cùng mấy vị trưởng lão khác

bao phủ.

“Phốc phốc phốc phốc...”

Huyết dịch giống như nước suối bình thường mà từ bên trong cổ của bọn hắn phun ra ngoài, che lại cũng đều không bùng bít được, sau đó mấy người không cam lòng đổ xuống.

Huyết dịch lan tràn trên mặt đất, mùi máu tươi tràn ngập ra...

“Cái này... Cái này...”

Cái đảo ngược này quá nhanh, mọi người chung quanh đầu tiên là sửng sốt, sau đó sắc mặt nhao nhao tái nhợt, cấp tốc lui lại.

Mà các tộc nhân Tần gia, cũng là ngốc trệ trong nháy mắt.

Sau đó, có người trực tiếp quỳ xuống tới.

“Mời gia chủ trọng chương Tần gia!”

Có người dẫn đầu, về sau giống như phản ứng dây chuyền, những người khác cũng cấp tốc quỳ xuống.

Tự liền các trưởng lão trung lập Tần gia kia, cũng đều dần dần quỳ xuống, phát ra thanh âm chỉnh tề.

“Mời gia chủ trọng chương Tần gia!”

“Mời gia chủ trọng chương Tần gia!”

Những người này, có cúi đầu, tựa hồ là chột dạ, tựa hồ là áy náy, mà có người thì là ánh mắt lửa nóng nhìn xem Tần Xuyên.

Có gia chủ mạnh như vậy dẫn đầu Tần gia, Tần gia tất nhiên sẽ nâng cao một bước, so trước đó huy hoàng hơn!

Nhưng mà.

Nhìn xem những người quỳ trên mặt đất này, Tần Xuyên khinh thường cười.

Hiện tại biết quỳ rồi?

Trước đó đi làm cái gì rồi?

Hắn vốn là đối với cái gọi là gia tộc này đã không có cái lòng cảm mến gì, bây giờ, một tia hảo cảm cuối cùng cũng không còn sót lại chút gì!

Hắn ánh mắt liếc nhìn mọi người Tần gia, thản nhiên nói:

“Tất cả mọi người đứng lên đi, Tần gia là của các ngươi, cùng ta không quan hệ.”

“Cái gì? !”

“Gia chủ, ngài...”

Mọi người Tần gia khiếp sợ ngẩng đầu.

“Cần ta nói rõ sao?”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một tia vẻ đăm đạc, nói ra:

“Trước đó, Tần Cuồng muốn giết ta, các ngươi đều là thờ ơ lạnh nhạt a...”

“Ha ha, làm sao? Tần Xuyên ta chết chính là chết rồi, còn sống liền muốn ta vì Tần gia làm trâu làm ngựa, vô tư kính dâng sao?”

Thanh âm của hắn mang theo nồng đậm châm chọc.

“Các ngươi đều có thể tro mắt nhìn ta đi chết, ta cần gì phải vì các ngươi mà sống? Từ nay về sau, ta cùng Tần gia, ân đoạn nghĩa tuyệt!”

Nói xong, hắn trở tay hất lên.

“Keng!”

Trường kiếm trong tay rời khỏi tay, cắm vào bên trên bảng hiệu điều khắc hai chữ “Tần phủ”, cắm vào rất sâu!

“Xoạt xoạt!”

Bảng hiệu từ giữa đó vỡ ra, một nửa rơi xuống dưới, đập xuống đất.

Mọi người Tần gia thấy thế, nơm nớp lo sợ.

Rốt cuộc không người dám nói chuyện.

Đích thật là bọn hắn có lỗi với Tần Xuyên! !

Tần Xuyên liếc nhìn mọi người Tần gia, thản nhiên nói:

” Tần Xuyên ta vì Tần gia xuất sinh nhập tử nhiều năm, cũng đánh xuống không ít sản nghiệp, bây giờ, ta làm việc này, cũng coi như hoàn lại cái gọi là... Dưỡng dục chi ân!”

“Chư vị, xin từ biệt đi.”

Nói xong, hấn chấp tay với mọi người xung quanh, sau đó quay người, hướng phía bên ngoài đi đến.

“Cha.”

Tần Tử từ trong đám người chui ra ngoài.

“Đi thôi, chúng ta rời đi khỏi Tầm Dương thành.”

Tần Xuyên dặt tay nhi tử, bình tĩnh nói.

“Được.”

Tần Tử gật gật đầu.

Bóng lưng hai cha con tại dưới mắt nhìn mọi người, chậm rãi rời đi.

“Cái này... Cái này...”

“Ai! !”

Mọi người Tần gia thấy hai bóng lưng kia dần xa, vậy mà đột nhiên có loại cảm giác bị thương vì đại thế đã mất.

Sau ngày hôm nay, thực lực Tần gia sẽ suy yếu trên phạm vi lớn, thậm chí sẽ danh dự bị hao tổn, trở thành trò cười Tầm Dương thành.

Các trưởng lão Tần gia mặt mũi tràn đầy đắng chát.

Biết vậy đã làm a!

Bọn hấn lúc trước liền không nên tin vào một mạch Tần Cuồng mê hoặc, trục xuất vị trí gia chủ của Tần Xuyên, đem sự tình làm tuyệt tình như vậy.

Bây giờ, hối hận thì đã muộn.

...

Hồi lâu sau.

Người đến người đi trên đường phố, Tần Tử ngẩng đầu hỏi:

“Cha, chúng ta bây giờ đi nơi nào?”

Hấn đối với Tần gia cũng không có cái lưu niệm gì, dù sao, những năm này Tần gia châm chọc khiêu khích đối với hấn, hấn nhớ kỹ rõ ràng.

“Ha ha, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, coi là thực lực cha, thiên hạ rộng lớn, nơi nào không thể đi được?”

Tần Xuyên lạnh nhạt cười một tiếng.

Đúng thế! !

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, hắn làm sao quên, phụ thân hiện tại thế nhưng là cường giả tuyệt thế, muốn đi nơi nào đều được!

Lúc này, nhìn thấy tràng diện Tần Xuyên thân tùy tiện nghiền ép Tần gia, về sau hắn đối với thực lực Tần Xuyên, triệt để tin.

Mặc dù trước đó cũng tin.

Nhưng là luôn cảm thấy không có cảm giác chân thực.

Mà bây giờ chính mắt thấy, hắn trong lòng triệt để an tâm —— không sai, cha ta chính là cường giả tuyệt thế! !

Chương 7: Tình Thương Của Cha Chính Là Ngọt Ngào Như Vậy!

Chương 7. Tình Thương Của Cha Chính Là Ngọt Ngào Như Vậy!

Nghĩ đến mình có một cái lão cha vô địch, lại suy nghĩ một chút về thế giới bên ngoài bao la mà đặc sắc, Tần Tử tràn đầy chờ mong.

Có cái lão cha cường giả, thật tốt!

“Hai vị, xin dừng bước.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm khách khí vang lên.

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại, là một cái lão đầu tử ăn mặc chỉnh tề, còn mang theo mấy cái thị nữ tôi tớ.

“Mục quản gia?”

Tần Xuyên nhận ra cái lão đầu tử này, đây là quản gia phủ thành chủ.

Phủ thành chủ, lệ thuộc về Cửu Dương hoàng thất, mỗi cái thành thị, đều có một tòa phủ thành chủ, hiệp trợ hoàng thất quản lý cương thổ.

Bọn hắn, chức trách lớn nhất là...

Thu thuế! !

Trước đó Tần Xuyên làm gia chủ Tần gia, có thể nói là nhà giàu nộp thuế trong Tầm Dương thành, cùng phủ thành chủ cũng có chút giao tình.

“Tần gia chủ, thành chủ đại nhân cho mời.”

Mục quản gia khẽ cười nói.

“Ta đã không phải là gia chủ Tần gia.”

Tần Xuyên lắc đầu nói.

“Không sao, chỉ là cái xưng hô mà thôi, trừ ngài, bên trong Tầm Dương thành ai cũng không có tư cách được xưng là Tần gia chủ.”

Mục quản gia bảy phần vỗ mông ngựa, ba phần chân thành.

Nhưng mà, muốn nói đúng cống hiến cho Tần gia, Tần Xuyên trước đó, tại bên trên toàn bộ lịch sử phát triển Tần gia, đều là đứng hàng đầu.

Tần Xuyên những năm tại vị này, lo lắng hết lòng, để sản nghiệp cùng thế lực Tần gia khuếch trương hơn một nửa.

Đây cũng là nguyên nhân Tần Xuyên thất vọng đối với Tần gia.

Các người ăn cơm ta kiếm về, tiêu tiền ta kiếm về, vậy mà lạnh lùng đối với ta như vậy, ta cần các người làm gì? !

“Thành chủ mời chúng ta có chuyện gì sao?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ha ha, thành chủ đại nhân nghe nói Tần gia chủ rời đi khỏi Tầm Dương thành, muốn vì Tần gia chủ mở tiệc đưa tiễn, cũng không uổng công giao tình những năm này.”

Mục quản gia vừa cười vừa nói.

Tần Xuyên nghe vậy, trong đầu nổi lên ký ức tương quan tới vị thành chủ đại nhân kia.

Thành chủ Tầm Dương thành tên là Mục Vân Thương, tu vi nửa bước Thuần Dương cảnh, được cho đệ nhất cường giả Tầm Dương thành!

Trước đó người gia chủ Tần Xuyên kia, cùng vị thành chủ đại nhân này, xem như quân tử chi giao nhạt như nước.

“Đã là thành chủ đại nhân có tâm ý này, vậy phụ tử chúng ta nếu từ chối thì bất kính.”

Tần Xuyên tính toán thực lực Mục Vân Thương một chút, thế là cười chấp tay một cái, xem như đồng ý.

Nếu như đối phương thực lực so với hắn yếu hơn, hắn là lười đi vào xem, nhưng là đối phương có vẻ như mạnh hơn hắn một chút.

Cái này có thể thao tác một chút...

“Tần gia chủ, mời.”

Mục quản gia rõ ràng không biết tính toán nhỏ nhặt trong lòng Tần Xuyên, mười phần lễ phép làm ra tư thế “Mời”.

...

Rất nhanh, một đoàn người đi tới phủ thành chủ.

Phủ thành chủ rất phong độ.

Nhưng nói tóm lại, cùng Tần gia kỳ thật khác biệt không lớn, dù sao Tần gia là hào môn thế gia Tầm Dương thành, đã đủ xa hoa.

“Tần huynh, đã lâu không gặp.”

Thành chủ Mục Vân Thương tự mình dẫn người đi ra ngoài nghênh đón, cười tươi như hoa, có thể nói là cho Tần Xuyên đủ mặt mũi.

“Mục huynh khách khí.”

Tần Xuyên cười đáp lễ nói.

“Nghe nói Tần huynh muốn rời đi khỏi Tầm Dương thành, cho nên ta cố ý chuẩn bị một chút rượu nhạt, vì Tần huynh bày tiệc mời khách.”

Mục Vân Thương vừa cười vừa nói.

“Đa tạ.”

Tần Xuyên nói lần nữa.

“Gặp qua Tần bá phụ.”

Cái thời điểm này, một cái thiếu nữ váy trắng tuổi tác cùng Tần Tử tương xứng tiến lên, ôn nhu hành lễ nói.

“Đây là Thiên Vân a?”

Tần Xuyên cười hỏi, hẳn nhớ kỹ Mục Vân Thương có cái nữ nhi, gọi tựa hồ Mục Thiên Vân, mấy năm trước gặp qua.

“Ha ha, tiểu nữ một mực bên trong khuê phòng, ngược lại là rất ít ra ngoài đi lại, khó được khi Tần huynh còn nhớ rõ.”

Mục Vân Thương cười cười, sau đó nhìn về phía Tần Tử, nói ra:

“Nghe nói Tần Tử hiện chất bệnh nặng khỏi hẳn, thực lực tăng nhiều, ngay cả Tần Mạnh đều đánh bại, ngược lại là tiền đồ bất khả hạn lượng a.”

“Mục huynh quá khen rồi.”

Tần Xuyên khiêm tốn một câu.

Mục Vân Thương nhìn mặt trời đỉnh đầu một chút, nói ra:

“Tính toán thời gian, cũng đến thời gian ăn trưa, chúng ta đi vào trước dùng bữa đi.”

Nói xong, liền lôi kéo Tần Xuyên đi vào bên trong, mười phần nhiệt tình.

Mà thiếu nữ Mục Thiên Vân, thì là len lén đánh giá Tần Tử, đối với cái thiếu niên cùng tuổi này, tựa hồ có chút hiếu kỳ...

...

Hồi lâu, ăn trưa kết thúc.

Mà thành chủ Mục Vân Thương thịnh tình giữ lại, nhất định phải để phụ tử Tần Xuyên tại phủ thành chủ ngủ lại một đêm, ngày mai lại đi.

Tần Xuyên tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Gãi đúng chỗ ngứa a! !

Hắn mục đích còn không có đạt tới đâu, làm sao có thể đi chứ?

Hắn được đưa tới một tòa biệt viện có hai phòng ngủ một phòng khách.

Tần Tử ngay tại gian phòng tu luyện.

Mà Tần Xuyên ngồi trong phòng khách.

Hắn đầu tiên là ý vị thâm trường nhìn căn phòng kia một chút, làm ra một cái ánh mắt cảnh cáo đối với “Kẻ nhìn trộm”, mà kẻ này chỉ là có khả năng mà thôi.

Sau đó, mười phần bình tĩnh lấy ra một viên tiểu dược hoàn đen nhánh, bỏ vào bên trong ấm trà.

Sau đó, bắt đầu pha trà.

Cái tiểu dược hoàn này, là lúc trước hắn tốn hao giá cao, tại một cái tiệm thuốc “Ngẫu nhiên” lấy được.

Là thuốc mãn tính.

Mà sau khi uốn rượu một cách giờ, mới có thể bắt đầu phát tác, mà một khi phát tác, mãnh như hồng thủy, đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Trước đó, hắn còn không biết cái này dược này cụ thể dùng như thế nào, hiện tại ngược lại là đã tìm tới đất dụng võ.

Hoàn toàn chuyên môn là hổ nhi tử!

Chỉ cần nhi tử tiện nghi làm chút gì đối với Mục Thiên Vân, cho dù là chưa thỏa mãn, cũng đủ làm cho Mục Vân Thương như muốn treo lên đánh!

Cứ như vậy.

Hắn chẳng phải có thể thăng cấp sao?

Lúc trước hắn quan sát một chút, Mục Vân Thiên kia tu vi cũng không yếu, coi như nhi tử tiện nghi muốn chơi thật, một

lát cũng vô pháp đắc thủ.

Cứ như vậy, cũng là tới kịp ngăn cản.

Hắn người này ân oán rõ ràng, người ta có hảo ý mời bọn họ tới làm khách, cũng không thể thật đụng tới nữ nhi nhà người ta...

“Ừm, liền chờ dạ tiệc.”

Tần Xuyên khoe miệng hơi vênh, sau đó bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Thời gian, chậm rãi trôi qua.

Thời điểm chạng vạng tối, Tần Tử kết thúc tu luyện, từ gian phòng đi ra, bộ dáng thần thanh khí爽.

“Tu luyện nửa ngày, uống một ngụm trà đi.”

Tần Xuyên rót một chén trà, đưa cho hắn.

“Tạ ơn cha.”

Tần Tử tiếp nhận chén rượu, không chút nghi ngờ mà uống một hớp, sau đó tán thán nói:

“Trà này có chút ngọt a.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng.

Hắn đoán hắn là tác dụng tâm lý, dù sao, hắn pha trà dùng tiểu được hoàn, trị thận hư, không chứa đường!

Chân chính đề nhi tử tiện nghi cảm thấy ngọt, là tình thương của cha...

“Đông đông đông!”

Mà lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

Sau đó có thanh âm thị nữ cung kính truyền đến:

“Tần gia chủ, Tần công tử, bữa tối đã chuẩn bị xong, mời hai vị đi với ta dùng bữa.”

“Tốt, làm phiền.”

Tần Xuyên khách khí nói.

“A... Tần gia chủ khách khí...”

Thị nữ ngoài cửa tức phát ra thanh âm kỳ quái, tựa hồ thụ sủng nhược kinh, lại tựa hồ ngập ngừng.

Rất nhanh.

Hai cha con được thị nữ dẫn đi, đi tới địa điểm tiệc tối, lần này, là tại trên sân thượng.

Đây là một tòa kiến trúc dùng vật liệu đá chế tạo, cũng là địa phương cao nhất phủ thành chủ, thậm chí là địa phương cao nhất Tầm Dương thành.

Đứng tại nơi này, không chỉ có thể đem toàn bộ Tầm Dương thành thu hết vào mắt, thậm chí có thể thấy rõ con sông, cùng rặng chiều chân trời ngoài thành Tầm Dương.

“Ha ha ha, Tần huynh, các người đã tới, mời ngồi vào đi.”

Thành chủ Mục Vân Thương nhiệt tình nói.

Đám người sau khi ngồi xuống, hấn lại nói ra:

“Ta tháng trước đạt được một bình rượu ngon, hôm nay chúng ta cùng một chỗ nhấm nháp.”

Nói xong, hấn vỗ vỗ tay.

Rất nhanh, một đám thị nữ bắt đầu dọn thức ăn lên, các loại mỹ vị trân tu cấp tốc bày đầy cái bàn, rực rỡ muôn màu.

Cuối cùng, một vị thị nữ bung tới một cái vò rượu, là bình gốm, nhìn tuổi tác xa xưa.

“Lạch cạch!”

Mục Vân Thương đem cái bình mở ra, sau đó đem rượu đưa cho nữ nhi của mình, nói ra:

“Vân nhi, người đến rót rượu.”

“Vâng, phụ thân.”

Mục Thiên Vân nhu thuận nói, sau đó liền đi tới rót rượu cho Tần Xuyên, sau đó lại rót cho Tần Tử, cuối cùng mới rót đầy cho cha của mình, về phần chính nàng... Đương nhiên là không uống.

Thân là tiểu thư khuê các, ở trước mặt người ngoài uống rượu, có hại cho hình tượng.

“Tần huynh, chúng ta động đũa đi, rượu ngon phối món ngon, chờ đồ ăn lạnh liền không ăn ngon.

Mục Vân Thương vừa cười vừa nói.

Thế là, tiệc tối bắt đầu.

Cái tiệc tối này rất phong phú, các loại mỹ vị để Tần Tử ăn rất nhiều, thậm chí thức ăn trên bàn lạnh, còn có thị nữ thay đổi hâm nóng.

Mục Thiên Vân, thì là rất ngoan ngoãn thêm rượu cho mấy người, cái này khiến hảo cảm của Tần Tử đối với cái thiếu nữ cùng tuổi mỹ lệ hiệu chuyện này cũng tăng nhiều!

Bữa cơm này, ăn hơn nửa canh giờ.

Rót cốc cơm nước no nê.

“Tần huynh, không biết có hài lòng đối với cái tiệc tối này không?”

Cái thời điểm này, Mục Vân Thương đột nhiên hỏi.

“Rất không tệ, đa tạ Mục huynh khoản đãi.”

Tần Xuyên cười chấp tay một cái.

“Ừm... Tần huynh, lấy người thông minh tài trí, hẳn là cũng đoán được, hôm nay ta kỳ thật còn có chuyện quan trọng thương lượng.”

Mục Vân Thương nói.

Tần Xuyên nghe vậy, trong lòng cười thầm.

Liền chờ người nói cái này thôi! !

Bằng không, nhi tử ta làm sao cùng con gái của người ở một mình? Làm sao phạm phải tội lớn ngập trời cảm thú không bằng kia? !

“Ta biết.”

Tần Xuyên bình tĩnh gạt đầu, sau đó đề nghị:

“Nếu không, để Thiên Vân mang Tần Tử đi dạo tại phủ thành chủ đi, chúng ta ngay tại nơi nói chuyện.”

“Như thế rất tốt!”

Mục Vân Thương hai mắt tỏa sáng, sau đó cười nói ra đối với nữ nhi:

“Vân nhi, ngươi mang Tần công tử đến vườn hoa đi dạo một chút đi.”

“Vâng, phụ thân.”

Mục Thiên Vân cung kính nói, sau đó có chút hành lễ đối với Tần Xuyên, liền gương mặt xinh đẹp ửng đỏ mang theo Tần Tử mặt cũng đang đỏ rời đi.

Thiếu nữ đơn thuần cũng không biết, chuyến đi này, chỉ sợ có phong hiểm chết người!

Chương 8: Nhi Tử Tiện Nghi Gây Án

Chương 8. Nhi Tử Tiện Nghi Gây Án

Tần Tử cùng Mục Thiên Vân sau khi đi, Mục Vân Thương lại để thị nữ, nô bộc cùng hộ vệ ra ngoài.

Rốt cục, trên sân thượng chỉ còn lại hắc cùng Tần Xuyên.

Hắc nhìn thoáng qua ráng chiều chân trời dần dần âm đạm, hỏi:

“Không biết Tần huynh có hứng thú... hiệu lực vì hoàng thất hay không?”

“Chỉ giáo cho?”

Tần Xuyên lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mục Vân Thương nói ra:

” Ba ngàn dặm Phương đông, Tứ Thủy thành, đoạn thời gian trước thành chủ chết bất đắc kỳ tử, bây giờ Tứ Thủy thành vô chủ.”

“Người có hứng thú đi làm Tứ Thủy thành chủ hay không? Nếu như người muốn đi, ta có thể hướng thượng cấp tiến cử người.”

Tần Xuyên trầm mặc một chút.

Sau đó nhìn hấn hỏi:

“Mục huynh hấn là cũng có không ít tay chân thân bằng hữu, và huynh đệ tình cảm chân thành đi, vì sao lựa chọn ta?”

Không làm mà đòi có ăn? ?

Mục Vân Thương ha ha cười một tiếng, sau đó nói ra:

“Kỳ thật ta cũng biết Tần huynh có chút lo nghĩ, nhưng ta đích xác là thật tâm.”

“Ta tại Tầm Dương thành nhiều năm, đối với năng lực Tần huynh thì vẫn tương đối hiểu rõ, cho nên ta tin tưởng người có thể đảm nhiệm lúc này.”

“Người nếu là trở thành chủ thành Tứ Thủy, thành hai chúng ta liên nhau, lại có chút quan hệ cá nhân, về sau cũng dễ có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Hấn ngả bài.

Chính là kéo bè kết phái!

“Cái này...”

Tần Xuyên làm bộ trầm ngâm một chút.

Cái hơi trầm ngâm này, chính là hồi lâu.

Chủ yếu là vì kéo dài thời gian, dù sao, hấn muốn vì nhi tử tiện nghi tranh thủ thời gian gây án!

Hồi lâu sau, hấn mới nhú mày nói ra:

“Ý của thành chủ đúng là tốt, nhưng là tu vi ta, tựa hồ hoàn toàn không đủ để nắm giữ.”

Cửu Dương vương triều chia làm ba mươi sáu cái chủ thành.

Mà phía dưới mỗi cái chủ thành, lại quản lý mười cái thành thị cấp hai, cũng chính là loại quy mô Tầm Dương thành này.

Thành chủ của Chủ thành, ít nhất phải là Thuần Dương cảnh thất trọng.

Mà thành chủ thành thị cấp hai, ít nhất phải là nửa bước Thuần Dương cảnh!

Hắn tu vi bây giờ mới Nguyên Đan cảnh cửu trọng, khoảng cách nửa bước Thuần Dương cảnh còn kém nửa cấp.

Mặc dù hắn hoài nghi, mình được ” Nguyên đan Hoàn mỹ ” đủ để đơn đầu nửa bước Thuần Dương cảnh, nhưng là... Khiêm tốn điểm vẫn là luôn luôn đúng.

“Ha ha ha, Tần huynh nguyên lai là lo lắng tu vi! Cái này không cần lo lắng, chỉ cần trở thành thành chủ, hoàng thất sẽ ban thưởng một viên Thuần Dương đan, đột phá nửa bước Thuần Dương cảnh là không có vấn đề.”

Mục Vân Thương cười khoát khoát tay.

“Thuần Dương đan? Đã như vậy, đây chẳng phải là ai cũng có thể làm?”

Tần Xuyên nhú mày nói.

“Lời ấy sai rồi.”

Mục Vân Thương lắc đầu, nói ra:

“Muốn làm thành chủ, nhất định phải thỏa mãn một vài điều kiện.”

“Thứ nhất, nhất định phải là người không có gia tộc hoặc thoát ly khỏi gia tộc.”

“Thứ hai, nhất định phải đã từng là gia chủ của một gia tộc hoặc là đại trưởng lão một cái gia tộc, đồng thời chứng minh qua tài năng của mình.”

“Thứ ba, tu vi ít nhất phải là Nguyên Đan cảnh đỉnh phong, đồng thời căn cơ vững chắc, còn có tiềm lực đột phá.”

Tần Xuyên nghe vậy, bưng tỉnh đại ngộ.

Như này xem ra, thật sự là hắn rất phù hợp điều kiện, chỉ bất quá... Hắn là không thể nào đi làm thành chủ.

Cũng không có khả năng chịu làm kẻ dưới của người khác.

Chủ yếu là bởi vì... Trước đó mới cùng nhi tử tiện nghi nói khoác mình là cường giả vô địch, đảo mắt liền đi làm chó cho hoàng thất.

Đây không phải là đánh mặt mình sao!

Hắn nhất định phải duy trì hình tượng.

Dù là hiện tại không ra sao, nhưng cũng phải duy trì một cái thân phận người tự do, đồng thời vẫn tùy thời giả bộ mây trôi nước chảy...

Nhàn vân đã hạc mới là cao nhân.

Mà một khi làm quan, dù là quyền cao chức trọng, dưới một người trên vạn vạn người, đó cũng là cái tục nhân!

Nhưng mà.

Mặc dù quyết định không đi làm thành chủ.

Nhưng là hắn được kéo dài thời gian a.

Thế là hắn tiếp tục nói ra:

“Có thể nói cho ta một chút, bên Tứ Thủy thành kia là tình huống như thế nào sao?”

Mục Vân Thương trầm mặc một chút, sau đó nhíu mày nói ra:

“Nói thật, trước mắt tình huống bên kia không phải quá tốt.”

“Tứ Thủy thành so Tầm Dương thành càng thêm màu mỡ, nhưng là, mấy cái gia tộc trong thành mười phần khó chơi, không dễ đối phó.”

Còn có sự kiện hắn không nói.

Đó chính là... Trước đó cái Tứ Thủy thành chủ kia, tựa hồ chính là bị mấy cái người của đại gia tộc ám sát.

Hắn tạm thời không dám nói.

Hắn sợ nói, trước mắt đã không dễ dàng tìm kiếm cái nhân tuyển đến để làm thành chủ, nói ra hắn sẽ trực tiếp bỏ cuộc nửa đường.

Dù sao, đề cử một cái nhân tuyển thích hợp, phía trên là có ban thưởng, mà người đề cử sau này thăng quan, hắn cũng sẽ được nhờ!

“Dạng này a...”

Tần Xuyên lần nữa làm ra vẻ do dự, thời gian trầm ngâm lần này, so với lần trước còn muốn dài.

Mà Mục Vân Thương cũng biết, chuyện này khó thực hiện quyết định, thế là nhẫn nại tính tình chờ hẩn từ từ suy nghĩ.

Rốt cục, một đạo tiếng thét chói tai vang lên.

“A —— “

“Tần công tử, dừng!”

Kia là thanh âm Mục Thiên Vân, mang theo xấu hổ giận dữ cùng không biết làm sao, để người liên tưởng đến rất nhiều hình tượng.

“Thiên Vân! !”

Gần như nháy mắt, Mục Vân Thương sắc mặt đại biến, sau đó không có bất cứ chút do dự nào, trực tiếp nhảy xuống sân thượng, hướng phía bên kia chạy như điên.

“Xong rồi!”

Tần Xuyên trong lòng vui mừng, sau đó cũng nhảy xuống sân thượng, hướng phía bên kia bay đi.

...

Trong hoa viên.

Ở trong vườn, hoa cỏ bị đè gãy, giống như trâu gặm mẩu đơn, lộn xộn không chịu nổi.

Mà hai thân ảnh, lăn lộn trong vườn hoa.

“Tần công tử, đừng làm thế a, đừng !”

Mục Thiên Vân bị đặt tại dưới thân, xấu hổ giận dữ tới mức trên mặt chảy xuôi nước mắt, thấp giọng cầu khẩn.

“Mục tiểu thư, ta... A!”

Tần Tử đỏ bừng cả khuôn mặt, giống như một cái người uống say, không cách nào không chế mình, bắt đầu xé rách váy áo Mục Thiên Vân.

“Không muốn!”

Mục Thiên Vân thực lực cũng không yếu, ra sức giãy dụa, lăn mình một cái đem Tần Tử đặt ở dưới thân.

“Ta nóng quá, nóng quá!”

Tần Tử giống như lão ngư đẩy xe mà gầm nhẹ một tiếng, man lực phụ thể, lần nữa đem Mục Thiên Vân đặt ở dưới thân.

Thế là, hai người trên mặt đất lộn hồi lâu, một cái muốn thi bạo, một cái ra sức giãy dụa.

“Xé kéo!”

Rốt cục, Tần Tử xé mở một góc váy áo Mục Thiên Vân, lộ ra một màu đỏ tươi đẹp.

Lập tức, hắn càng thêm hưng phấn, nhiệt huyết trong người sôi trào giống như nham tương, để hắn lực lớn vô cùng.

“Xé kéo! Xé kéo!”

Mép váy Mục Thiên Vân lần nữa bị xé mở, lộ ra càng nhiều phong cảnh, xuân quang vô hạn tốt.

“Không muốn! !”

Mục Thiên Vân trong mắt chảy ra nước mắt tuyệt vọng.

Mà trong không gian giới chỉ của Tần Tử, nữ tử tóc vàng mắt thấy một màn này, có chút thờ dài bất đắc dĩ một tiếng.

Đây là ý tứ vị đại nhân kia.

Nàng không dám làm xen vào.

“Súc sinh, dừng tay! !”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng rống phần nộ mà uy nghiêm vang to lên, sau đó một đạo hồng quang đánh tới, trực tiếp đem Tần Tử đánh bay mười mấy mét.

Xoạt!

Mục Vân Thương xuất hiện tại trước người Mục Thiên Vân, nháy mắt cởi áo ngoài rộng lớn che khuất xuân quang của nữ nhi, sau đó đưa nàng ôm lấy.

“Vân nhi, đừng sợ, cha tới, có cha tại đây, không ai có thể khi dễ ngươi, không có chuyện gì...”

Mục Vân Thương giống như đồ tiểu hài tử, an ủi nữ nhi bị hoảng sợ của mình.

“Cha... Ô ô ô...”

Mục Thiên Vân kêu một tiếng, sau đó oa một tiếng liền khóc lên.

“Tiểu thư, chúng ta tới!”

“Người nào dám can đảm giường oai? !”

Mà lúc này, thị vệ cùng bọn thị nữ phủ thành chủ cũng chạy tới, động tác bọn hấn rất cấp tốc, chỉ so với Mục Vân Thương chậm một điểm.

“Tiểu thư, người thế nào!”

Thiếp thân thị nữ Mục Thiên Vân tranh thủ thời gian lao đến, ôm lấy tiểu thư nhà mình, mặt mũi tràn đầy vẻ ân cần.

Mà Mục Vân Thương, đem nữ nhi giao cho thị nữ, về sau nhìn về phía Tần Tử đang lăn lộn trên mặt đất, sắc mặt băng lãnh xuống.

“Niên kỷ còn nhỏ, lại phóng đảng như thế, hôm nay nếu không giết người, ta liền uống công làm người cha!”

Nói xong, hấn một bàn tay hướng phía Tần Tử quạt tới!

“Xoạt!”

Một đạo bàn tay to lớn màu xích hồng, hướng phía Tần Tử gào thét mà đi, trong lòng bàn tay thậm chí có lôi điện lấp lánh!

Đây là lực lượng nửa bước Thuần Dương cảnh, nếu là đánh trúng, Tần Tử sợ rằng sẽ thịt nát xương tan.

Lúc này, tại dưới phần nộ to lớn, Mục Vân Thương không có thủ hạ lưu tình chút nào, cũng không muốn thủ hạ lưu tình.

Nhi tử Tần Xuyên thì lại như thế nào?

Cùng lắm thì cùng Tần Xuyên trở mặt thành thù!

Hấn tuyệt không thể để cho nữ nhi mình nhận ủy khuất như vậy!

“A! !”

Tần Tử tại dưới cỗ sức mạnh mang tính hủy diệt này, men say cùng được lực đã biến mất hơn nửa, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ánh mắt nhấp nháy nhìn bàn tay xích hồng đang áp tới, hấn tuyệt vọng nhắm mắt lại.

“Oanh —— “

Sau một khắc, sóng nhiệt khổng lồ khuếch tán ra đến, để áo quần hắn bay múa, tóc đen cuồng loạn phiêu động.

Nhưng là...

“Ta không chết? !”

Hắn ngạc nhiên mở to mắt, sau đó liền thấy một đạo thân ảnh quen thuộc ngăn tại phía trước hắn.

Người kia lẳng lặng đứng tại nơi đó, toàn thân áo trắng tại bên trong sóng xung kích bay phát phối, dáng người thẳng tắp, bóng lưng như núi!

Cha! ! !

Chương 9: Nàng Thật Ra Rõ Ràng

Chương 9. Nàng Thật Ra Rõ Ràng

Người này, chính là Tần Xuyên!

Mà lúc này, Mục Vân Thương cũng nhìn thấy Tần Xuyên, sau đó sắc mặt hơi đổi một chút —— Tần Xuyên, vậy mà có thể đón lấy một kích của hắn?

Hắn thế nhưng là nửa bước Thuần Dương cảnh a!

Lực lượng nửa bước Thuần Dương cảnh, đủ để tùy tiện nghiền ép Nguyên Đan cảnh đỉnh phong, cho dù là nguyên đan hoàn mỹ, cũng vô pháp chống cự.

Trừ phi... Tần Xuyên cũng đột phá! !

Thế nhưng là, cái này sao có thể?

Muốn đột phá nửa bước Thuần Dương cảnh, cần thuần dương chi khí hoặc là Thuần Dương đan a.

Mà những vật này, cơ hồ đều bị Cửu Dương hoàng thất cùng các đại thể lực lũng đoạn, loại tiểu địa phương như Tầm Dương thành này, là không thể nào có!

Không nghĩ ra hần cũng không nghĩ nữa.

Sắc mặt hần trầm xuống, lạnh lùng nói ra: ;

“Tần Xuyên, nhi tử ngươi làm ra chuyện cảm thú bực này, ngươi nói làm sao bây giờ?”

Chuyện tới bây giờ, nhất định vạch mặt, cho nên hần cũng không còn khách khí, gọi thẳng danh tự Tần Xuyên.

“Mục huynh bớt giận.”

Tần Xuyên chấp tay một cái, nhìn xem nhi tử tiện nghi một chút, nói ra:

“Ta thấy sự tình cũng không đơn giản, con ta rõ ràng là bị người ta hạ thuốc.”

Mục Vân Thương giật mình, phát hiện Tần Tử đỏ bừng cả khuôn mặt, toàn thân bốc lên nhiệt khí, thật sự chính là dấu hiệu bị hạ dược.

Lập tức, hần da mặt cứng đờ, sắc mặt khó coi nói:

“Ngươi chẳng lẽ nói... Là chính ta hạ thuốc sao? !”

“Mục huynh lời ấy sai rồi.”

Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Lấy yêu thương của Mục huynh đối với nữ nhi, quả quyết không có khả năng làm ra loại sự tình này.”

“Mà lại, ta cũng tin tưởng nhân phẩm Mục huynh... Bằng không, ta cũng không dám mang theo nhi tử đến phủ thành chủ.”

Một câu, lập tức đem Mục Vân Thương nâng lên trên cao rồi!

Từ tình phụ tử.

Nhân phẩm!

Hai sự kết hợp này, đem Mục Vân Thương đánh cho đầu óc choáng váng, cho dù tức giận cũng không thể ra tay tiếp.

Dù sao, đưa tay không đánh người mặt tươi cười!

“VẬY... VẬY NGƯỜI NÓI, ĐÂY LÀ CÓ CHUYỆN GÌ?”

Mục Vân Thương ngữ khí hòa hoãn xuống.

“CÓ Lẽ là có người nhúng tay vào, muốn châm ngòi ly gián đi.”

Tần Xuyên tỉnh táo phân tích nói:

“Dù sao, làm như vậy thì đối với người cùng ta đều không có chỗ tốt gì.”

“Mà nhi tử ta, coi như lại hồ đồ, cũng biết tại trong phủ thành chủ làm loại sự tình này không có khả năng thành công, hẳn chính là tự tìm đường chết.”

“Cho nên, chỉ có thể là có người hạ được trên người con trai ta, muốn kiếm chuyện chia rẽ quan hệ hai người chúng ta.”

Nói đến nơi này, ánh mắt hắn híp lại, trầm giọng nói:

“Mục huynh phải cẩn thận, ta hoài nghi... Trong phủ thành chủ có gian tặc!”

Xoạt! !

Lập tức, Mục Vân Thương sắc mặt đại biến, bởi vì Tần Xuyên nói, hoàn toàn có khả năng!

Mà bọn thị nữ thị vệ chung quanh, cũng đều hai mắt nhìn nhau, sau đó bắt đầu khẩn trương lên.

Có thể đoán được, ở những ngày tiếp theo, mỗi người bọn họ đều sẽ bị thành chủ đại nhân nghiêm tra.

Không biết bao nhiêu bí mật nhỏ muốn bị lật ra, thậm chí... Có lẽ thật sự có gian tặc muốn lòi ra cũng nói không chừng...

“Ai... Tần huynh, đắc tội...”

Mục Vân Thương thở dài một tiếng, sau đó nói ra:

“Hôm nay xảy ra chuyện như vậy, cũng không có lòng nghĩ cái khác, liền sớm đi nghỉ ngơi đi.”

“Về phần sự tình vừa rồi chúng ta nói... Tần huynh nếu là có ý, buổi sáng ngày mai có thể nói cho ta, nếu là vô ý, coi như ta không nói.”

Nói xong, hắn mang theo mọi người rời đi.

Chỉ sợ tối nay là muốn trắng đêm an ủi nữ nhi...

Tần Xuyên nhìn về phía Tần Tử.

Chỉ thấy cái tiểu tử này cúi đầu, lo sợ bất an nói ra:

“Cha, ta không có... Ta...”

“Về gian phòng rồi nói đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Nha.”

Tần Tử nhu thuận nói.

Rất nhanh.

Hai cha con về tới phòng khách.

Tần Xuyên đem trà trong ấm pha từ trưa đổ đi, lại ngâm một bình trà mới, sau đó thả chút dược liệu để thần tỉnh não đi vào.

“Uống chút đi.”

Tần Tử sau khi uống xong, hiệu lực của thuốc hoàn toàn biến mất, rốt cục khôi phục bình thường.

Không đợi Tần Tử nói cái gì, Tần Xuyên trực tiếp hỏi:

“Tiểu tử, hôm nay xảy ra chuyện này, ngươi học được cái gì?”

“A? !”

Tần Tử miệng há lớn.

Cái câu hỏi đột nhiên như vậy, để hắn không biết làm sao.

Nhưng mà phụ thân tra hỏi, đương nhiên phải nghiêm túc trả lời, hắn suy tư một chút, nhãn tình sáng lên:

“Ta biết! Đi ra ngoài bên ngoài phải cẩn thận, tới bên trong nhà người khác, càng phải cẩn thận!”

“Minh bạch rồi sao? Thế nhưng là, trước đó tại trên tiệc rượu, ngươi thế nhưng là giống như một con quỷ chết đói, cái gì đều ăn.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Ngài là nói... Dược vật đặt ở trong thức ăn?”

Tần Tử con mắt trừng lớn, hỏi ngược lại:

“Thế nhưng là... Các ngươi không phải cũng ăn sao?”

Tần Xuyên lẳng lẳng nhìn hắn, nói ra:

“Chúng ta không có việc gì, chỉ một mình ngươi có việc, ngươi không nghĩ tới tại sao à?”

“Hắn là, là bởi vì ta tu vi thấp nhất, thuốc kia đối với các ngươi vô hiệu, chỉ hữu hiệu đối với ta?”

Tần tử không xác định nói.

“Ừm, có loại khả năng này, nhưng là, còn chưa đủ toàn diện.”

Tần Xuyên gật gật đầu, nói ra:

“Kỳ thật, còn có thể, loại thuốc này, là loại thuốc dung hợp rất nhiều mà thành, ngươi đồng thời ăn hết mấy đạo đồ ăn, liền sẽ phát tác.”

“Cũng có khả năng, thuốc này ngay tại bên trong rượu, có lẽ trên các ly khác đã sớm bôi giải dược, liền chỉ có cái chén của ngươi không có bôi.”

“Thậm chí có khả năng... Ngươi cũng không phải là trúng độc tại trên bàn ăn, mà là đã sớm trúng độc, ngươi suy nghĩ một chút, ngươi lúc trước, có ném qua thứ gì hay không?”

Tần Tử nghĩ nghĩ, nói ra:

“Ta tiến vào phủ thành chủ, về sau liền uống một ly trà, vẫn là ngài pha cho ta.”

“Lấy thực lực ngài, nếu như trà này có vấn đề, ngài cũng không có khả năng không thể nhận ra cảm giác a.”

“Đúng là như thế.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó hỏi:

“Nhưng mà... Nếu như là ta cố ý thì sao?”

“Cái gì? !”

Tần Tử giống như trời quang gặp sấm sét, không thể tin nhìn về phía Tần Xuyên, nói ra:

“Là... Là ngài làm?”

“Đúng.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Vì cái gì? !”

Tần Tử không hiểu hỏi, thậm chí có chút phần nộ, hấn tít nhiệm phụ thân như thế, tại sao phải lừa hấn? !

Hấn thật ra rất khó chịu.

“Ba!”

Tần Xuyên một bàn tay đập vào đỉnh đầu của hấn, nghiêm túc nói:

“Người cảm thấy là cái gì? Hấn là ta vì chơi vui?”

Tần Tử đột nhiên sững sờ.

Vừa vặn đẩy lên lửa giận, tựa hồ bị trút một chậu nước lạnh, nháy mắt tắt đi, sau đó áy náy.

Đúng vậy a.

Phụ thân làm sao có thể hại hấn?

Hấn đang suy nghĩ gì đây! !

Phụ thân làm như vậy, khẳng định là có thâm ý.

Mà lúc này, Tần Xuyên nói ra:

“Ta đây là muốn người biết, bất luận cái thời điểm gì, đều phải bảo trì cẩn thận, mặc kệ là đối với bất luận kẻ nào!”

“Người cảm thấy ta không có khả năng hại người, nhưng hết lần này tới lần khác, ta hôm nay hạ được đối với người, mặc dù sự tình có nguyên nhân, nhưng hoàn toàn chính xác là hạ được.”

“Người suy nghĩ một chút, nếu như ta hôm nay không kịp cứu người, hoặc là ta thực lực không đủ để cứu người... Người sẽ như thế nào?”

Tần Tử ngây ngẩn cả người.

Hấn đang cực kì hỗn loạn, tựa hồ lập tức rót vào quá nhiều đồ vật, có chút tiếp thụ không nổi.

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Cho nên, bất luận cái thời điểm gì đều phải bảo trì cẩn thận, bởi vì cuối cùng hại chết người... Có lẽ cũng không phải là địch nhân.”

“Có lẽ có người vốn là muốn giúp người, nhưng là chính hấn vì sai lầm một ít chuyện, cuối cùng cũng sẽ để người lâm vào tuyệt cảnh...”

Nói xong, Tần Xuyên tự mình hướng phía phòng ngủ đi đến, lưu lại Tần Tử ngăn người trong phòng khách, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Không chỉ có là Tần Tử đang ngăn người.

Ngay cả nữ tử tóc vàng trong giới chỉ, cũng ngây dại, trong đầu quanh quẩn những lời kia của Tần Xuyên.

Nàng rốt cuộc hiểu rõ!

Thì ra hấn hạ được, là muốn dạy nhi tử một chút đạo lý a.

Những đạo lý này nhìn như dễ hiểu, nhưng là kỳ thật vô cùng trọng yếu!

“Ai, năm đó nếu là cũng có người dạy ta những thứ này, ta làm sao có thể rơi xuống bộ dạng như thế này...”

Hồi lâu, nàng thương cảm thở dài một cái, trong lòng đối với Tần Xuyên càng phát kính sợ.

Người này, quả thực sâu không lường được! !

Chương 10: Kỹ Năng Tổ Truyền

Chương 10. Kỹ Năng Tổ Truyền

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Tần Tử sáng sớm liền đi gặp Mục Thiên Vân nói xin lỗi, mười phần thành khẩn.

Mà Mục Thiên Vân trải qua phụ thân một đêm an ủi và giải thích, cũng tha thứ Tần Tử.

Dù sao, là bị gian nhân hạ độc, mà lại ngăn cản kịp thời, cũng không có ử thành cái sai lầm gì lớn.

Song phương bắt tay giảng hòa, về sau phụ tử Tần Xuyên rời đi khỏi phủ thành chủ, hướng phía Minh Hạo thành mà đi.

Minh Hạo thành!

Là chủ thành thượng cấp Tầm Dương thành, cũng chính là một trong ba mươi sáu đại chủ thành Cửu Dương vương triều, bên trong đại gia tộc san sát, ngư long hỗn tạp, cường giả như mây.

Tần Xuyên đã sớm chế định tốt chiến lược mạnh lên—— mang theo nhi tử tiện nghi hướng tới địa phương cường giả tụ tập, gây chuyện thị phi!

Không đúng.

Là nhi tử tiện nghi gây chuyện thị phi.

Mà chính hắc... chờ mạnh lên.

Bởi vì chỉ có nhi tử chọc phải cường giả, hắc mới có thể mạnh lên, nếu như là chính hắc chọc phải cường giả, vậy liền không thể ra sức.

Hắc chính là cái nhân viên cứu hỏa.

Có lửa liền lên.

Không có lửa, tự mình phóng hỏa cũng được!

“Két két két két...”

Xe ngựa không ngừng phát ra tiếng vang, bánh xe sắt nghiền ép đường nhỏ mà tiếng lên.

Tần Xuyên tự mình lái xe.

Mà Tần Tử, thì là đang tu luyện bên trong.

Đây cũng là một điểm đèn bù của Tần Xuyên đối với nhi tử tiện nghi đi, mặc dù là công cụ mạnh lên, nhưng trên sinh hoạt cũng không thể bạc đãi.

Hắc dù sao cũng là người làm cha.

Hai cha con cứ như vậy yên lặng đi tới hai ngày.

Rốt cục, Tần Tử hỏi một vấn đề mà đã nhin từ rất lâu:

“Cha, ngài đã mạnh như vậy, chúng ta vì cái gì không bay lên đi cho nhanh?”

Cha phong ấn không phải đã giải khai sao?

Hiện tại thực lực hẳn là khôi phục rất nhiều mới đúng, mang theo hắc phi hành cũng không tại lời nói xuống đi?

“Ai, tiểu tử ngốc...”

Tần Xuyên bắt đắc dĩ lắc đầu cười một tiếng, nói ra:

“Cha khôi phục thực lực, cũng cần một cái quá trình, không có nhanh như trong tưởng tượng của ngươi.”

“A? ?”

Tần Tử da mặt cứng đờ, tựa hồ có chút thất vọng, sau đó hỏi:

“Vậy ngài hiện tại là cái tu vi gì?”

“Nửa bước Thuần Dương cảnh.”

Tần Xuyên thành thật trả lời, loại sự tình này, chưa hẳn giấu giếm được lão gia gia trong chiếc nhẫn, còn không bằng thẳng nhiên một chút.

Thản nhiên, đại biểu cho tự tin!

Cố ý giấu diếm, nếu như bị người ta xem thấu, liền sẽ lộ ra rụt rè, như thế thì ngược lại biến khéo thành vụng.

“Vậy... Chúng ta đi chủ thành, sẽ có nguy hiểm hay không?”

Tần Tử có chút lo lắng nói.

Hắn đã sớm nghe nói, cường giả Minh Hạo thành như mây, cường giả Thuần Dương cảnh cũng không ít, nước rất sâu.

“Nguy hiểm cũng không sao cả, thực lực cha mặc dù khôi phục không tính quá nhanh, nhưng là... Nếu như trả giá một chút, nháy mắt tăng lên tới Niết Bàn cảnh hoặc Thông Thiên cảnh gì đó, vẫn là không có vấn đề.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? !”

Nguyên bản Tần Tử có chút uể oải, nghe nói như thế, lập tức phục sinh đầy máu, tựa hồ thanh xuân lại trở về!

Hắn nghĩ nghĩ, lo lắng hỏi:

“Cha, ngài nếu như gia tộc khôi phục tu vi, phải bỏ ra cái đại giới gì?”

“Không có gì.”

Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Có thể sẽ tạo thành một điểm ảnh hưởng đối với căn cơ, sẽ để cho khôi phục lúc hậu kỳ trì hoãn một điểm, nhưng tổng thể là vấn đề không lớn.”

Tần Tử nghe vậy, lập tức yên tâm.

Xem ra thật là vấn đề không lớn.

Nói cách khác... Cha của hắn, vẫn là lão cha vô địch như cũ, chỉ ít tại bên trong Cửu Dương vương triều, tùy thời đều có thể vô địch! ! !

Cái thời điểm này, Tần Xuyên nghiêm túc nói ra:

“Ghi nhớ, bất luận cái thời điểm gì, không nên gây chuyện, nhưng là... Cũng không cần sợ phiền phức!”

“Cha sẽ không dung túng người gây chuyện thị phi, nhưng là, cũng tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào khi dễ người! !”

Oanh!

Lời nói vừa ra, một cỗ khí tràng không lồ khuếch tán mà ra.

Đó là một loại tự tin, một loại tự tin tuyệt đối, một loại tự tin không có bất cứ chút do dự nào.

Bất kể là ai, khi dễ nhi tử ta, lại không được!

“Cha...”

Bất tri bất giác, Tần Tử con mắt ẩm ướt, nhìn xem bóng lưng Tần Xuyên, thật lâu nói không ra lời.

Mà bên trong chiếc nhẫn.

Nữ tử tóc vàng cũng là hung hăng giật mình.

“Tốt cho một cỗ khí tràng, tự tin như này... Hắn là, hắn vô địch tuyệt đối tại cái giới này rồi sao?”

Lòng của nàng là rung động.

Loại khí tràng này, cùng năng lượng không quan hệ, mà là một loại tự tin phát ra từ nội tâm, nếu không phải người độc tôn một giới, không có khả năng có loại tự tin này!

...

Lại qua hai ngày.

Rốt cục, hai cha con đi tới Minh Hạo thành.

Ngàn dặm tường thành, mênh mông vô bờ!

Đây là một tòa cự thành chân chính, độ cao tường thành đạt tới hơn ba mươi mét, hùng vĩ mà bao la hùng vĩ.

Mà nhìn từ đằng xa đi tới, bầu trời thành thị, phong vân biến ảo, tựa hồ là quá nhiều khí thế cường giả tụ lại, đều ảnh hưởng tới thời tiết!

“Người vào thành, mỗi người giao mười khối linh thạch làm lệ phí vào thành.”

“Không nên chen lấn, xếp thành hàng.”

Cửa thành to lớn rộng hơn ba mươi mét, mấy trăm tên Thành Vệ quân trên người mặc áo giáp ngân sắc đang duy trì trật tự.

Thuận tiện thu phí.

Minh Hạo thành là chủ thành, có thành chủ cường đại cùng Thành Vệ quân tọa trấn, là hoàn toàn có lực lượng thu lệ phí.

Nếu như nói loại thành chủ thành nhỏ như Tầm Dương thành bảo mình đại biểu hoàng thất, có chút không biết lượng sức, như vậy thành chủ Minh Hạo thành, nói mình đại biểu hoàng thất, tuyệt đối không có vấn đề gì!

Dù sao, Cửu Dương vương triều hết thảy mới có ba mươi sáu tòa chủ thành, mỗi một vị thành chủ, đều tương đương với một vị đại tướng nơi biên cương!

“Xe ngựa vào thành, thêm một trăm khối linh thạch.”

Có Thành Vệ quân ngăn cản một chút người kéo xe ngựa, rất nhiều người trên xe ngựa trở hàng hóa, chỉ có thể đau lòng giao một trăm linh thạch.

Mà có người, xe ngựa là trống không, thì là trực tiếp đem xe ngựa ném ở cửa thành, tự mình vào thành.

Xe ngựa này, còn không đáng một trăm khối linh thạch đâu!

Mà khi những người này bỏ xe vào thành, về sau Thành Vệ quân lại có người đặc biệt đi tới, đem xe ngựa mang đi.

Xe nhẹ đường quen!

Tựa như một dây chuyền sản xuất thành thực.

Mà nếu có người muốn đem xe ngựa bán cho Thành Vệ quân, Thành Vệ quân là không thu, mà muốn bán cho người ra khỏi thành... Thành Vệ quân là không cho phép.

Thế là, người mà lái xe đến, chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Tần Xuyên cũng không muốn vì một trăm khối linh thạch gây chuyện, thế là giao một trăm khối linh thạch, cưỡi ngựa xe nhập thành.

Xuyên qua cửa thành sâu mười mấy mét âm lãnh, lập tức, một cỗ nhân khí bàng bạc gào thét mà đến, để không khí đều ấm lên không ít.

Phóng tầm mắt nhìn tới, đường phố rộng rãi, kiến trúc hùng vĩ, không thể nhìn thấy phần cuối, khí thế bàng bạc.

Người lui tới, như thủy triều phun trào.

Cùng nơi này so sánh, Tầm Dương thành nguyên bản coi như phồn hoa, bây giờ lại không khác gì vùng nông thôn.

Chênh lệch quá xa.

“Oa, hùng vĩ a!”

Tần Tử đi ra khỏi xe ngựa, trên mặt lộ ra vẻ chấn động nồng đậm, đây là lần thứ nhất hắn nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

“Ha ha, tạm được.”

Tần Xuyên nói ra một câu, trên trán, lộ ra một tia khinh thường nhàn nhạt, sau đó lại trở nên mây trôi nước chảy.

Kỳ thật đều là giả vờ.

Hết thầy cũng là vì duy trì hình tượng cường giả vô địch, nếu không, hắn cũng sẽ lộ ra loại biểu lộ không có tiền đồ kia.

Dù sao cũng là thế giới tu luyện.

Người của thế giới này có sức mạnh hơn rất nhiều, xây dựng kiến trúc càng thêm dễ dàng, cho nên kiến trúc phổ biến cái thế giới này đều là đại khí bàng bạc.

Kim tự tháp nếu để cho người thế giới này đến kiến tạo, chỉ sợ một ngày liền có thể xây xong, tuyệt không phải nói chuyện giạt gân!

“Nghe nói không, luyện đan sư nổi tiếng vương triều, Bàng Tề đại sư, sắp giá lâm Minh Hạo thành chúng ta để tổ chức Luyện Đan đại hội!”

“Cái gì, Bàng Kỳ? Là Bàng Kỳ mà ta biết kia sao? Là người bán bánh nướng giòn?”

“Ha ha, một cái đồ nhà quê, ngay cả Bàng Tề đại sư đều không biết, Bàng Tề đại sư thế nhưng là ngũ phẩm luyện đan sư, uy danh hiển hách!”

“Cái gì, ngũ phẩm? !”

“Ta nghe nói, đan dược là một loại đồ vật rất thần kỳ, cùng linh dược phổ thông hoàn toàn khác biệt, có phải thật vậy hay không?”

“Đó là đương nhiên, đan dược có hiệu quả thần kỳ, là linh dược tự nhiên sinh trưởng không cách nào thay thế, nếu không, cần gì phải luyện đan? Nếu như chỉ là đề cao tỉ lệ lợi dụng linh dược, luyện đan sư khinh thường làm việc đó!”

“A? Cái hiệu quả thần kỳ gì?”

“Tỉ như Mỹ Nhan đan, có thể kích phát nguyên tố chất lượng tốt trong huyết mạch, để nữ tử thường thường không có gì lạ thu hoạch được dung mạo tuyệt hảo.”

“Tỉ như Phong Nhũ đan, có thể điều tiết tuần hoàn trong cơ thể, từ đó kích thích một ít bộ vị phát dục, nguoi hiểu...”

“Tỉ như Tái Sinh đan, có thể cấp tốc khôi phục thương thế, chỉ cần ăn đến đủ nhiều, gãy chi đều có thể mọc ra!”

“Đương nhiên, những này chỉ là thao tác cơ bản.”

“Còn có cái gì Ác Mộng đan, Chân Ngôn đan, Đái Dầm đan, Mất Trí Nhớ đan, Biến Tính đan, Thôi Miên đan... Các loại

công năng cổ quái kỳ lạ, chỉ có người nghĩ không ra, không có luyện đan sư làm không được.”

“Tê tê! Đáng sợ như vậy?”

“Ha ha, không cần lo lắng, hiệu quả của đan dược mặc dù đáng sợ, nhưng là phương thuốc mười phần hi hữu, đại đa số trong tay luyện đan sư cũng liền ba bốn loại phương thuốc, mà lại, muốn tìm đủ vật liệu, cũng là khó càng thêm khó.”

“Chắc chắc chắc, Bàn Tề đại sư tổ chức Luyện Đan đại hội a, cái Minh Hạo thành này, không biết bao nhiêu thiên chi kiều tử muốn mài đao xoèn xoẹt.”

“Đúng vậy a, dù sao Bàn Tề đại sư không chỉ có là ngũ phẩm luyện đan sư, tu vi cũng đạt tới Niết Bàn cảnh, là đại nhân vật chân chính!”

Nơi xa, Tần Xuyên nghe những tin tức này, sau đó không tự chủ được nhìn về phía nhi tử tiện nghi của mình.

Luyện đan? ?

Nhi tử tiện nghi này của mình, có thể đi pha trộn một chút hay không? Dù sao, khi gây quấy ở nơi đông người là dễ dàng kéo cừu hận nhất.

Về phần nhi tử có thiên phú luyện đan hay không, hẳn không hoài nghi chút nào.

Một tên đáng lẽ ra làm nhân vật chính lại không biết luyện đan?

Nói đùa cái gì! !

Luyện đan là kỹ năng truyền thừa của mấy tên nam chính đó? Coi như hiện tại còn sẽ không, nhưng tuyệt đối có cái thiên phú kia!

Trừ phi, ông trời trêu người.

Nhưng kia cơ bản không có khả năng.

Thế là, hẳn như có thâm ý nhìn chiếc nhẫn trên tay nhi tử tiện nghi một chút, sau đó nhìn về phía nhi tử tiện nghi.

“Vi phụ muốn người cầm xuống quán quân Luyện Đan đại hội lần này... Có lòng tin hay không?”

Chương 11: Tuyệt Không Xen Vào Việc Của Người Khác

Chương 11. Tuyệt Không Xen Vào Việc Của Người Khác

“A? !”

Tần Tử ngây người một chút, há to mồm, không thể tin mà nhìn xem mình phụ thân.

Chuyện gì xảy ra?

Lão cha nghĩ như thế nào vậy?

Quán quân Luyện Đan đại hội?

Ta không có học qua luyện đan mà!

“Cha, ta...”

Tần Tử lộ ra vẻ làm khó, chuẩn bị bỏ cuộc nửa đường, nhưng mà, thanh âm nữ tử tóc vàng cấp tốc vang lên tại trong đầu hắn.

“Đáp ứng cha người! Nhanh đáp ứng hắn!”

Thanh âm nữ tử tóc vàng có chút gấp, bởi vì nàng biết, lời này của Tần Xuyên cũng không chỉ là nói với Tần Tử.

Càng là nói với nàng!

Nếu như Tần Tử nói không được, vậy liền chẳng khác gì là nàng cự tuyệt Tần Xuyên, hậu quả như vậy, là nàng khó mà tiếp nhận.

Nàng không dám cự tuyệt cái nam nhân này đáng sợ!

“Sư phụ, ta thật không biết luyện đan a.”

Tần Tử trong lòng gấp rút đáp lại.

“Có sư phụ ta tại đây, người sợ cái gì, chỉ là Luyện Đan đại hội, còn không phải dễ như trở bàn tay sao?”

Nữ tử tóc vàng khinh thường nói.

“Sư phụ biết luyện đan? !”

Tần Tử trong lòng lập tức kích động lên, lấy cảnh giới trước kia của sư phụ là sâu không lường được, trình độ luyện đan hẳn là cũng không thấp.

Lần này, hẳn an tâm.

Thế là, hắn tiếp lấy lời nói vừa rồi, phấn chấn nói ra:

“Cha... Ta... Ta nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng! !”

Giờ khắc này, hắn thoả thuê mãn nguyện.

Hắn sắp trở thành một vị luyện đan sư tôn quý!

“Ừm, không tệ.”

Tần Xuyên mỉm cười sờ lên đầu của con trai —— nhi tử rất nghe lời, lão cha rất vui mừng.

Mà lại từ thái độ do dự vừa rồi của nhi tử tiện nghi, cùng biến hóa trước sau, hắn trong lòng đã xác định 100%.

Trong giới chỉ nhất định có lão gia gia! !

...

Khoảng cách Luyện Đan đại hội, còn có thời gian mấy ngày.

Mà đối với phụ tử Tần Xuyên mà nói, việc cấp bách, là tìm tới địa phương để ở tại bên trong Minh Hạo thành, yên ổn chỗ ở.

Thế là, sau khi hỏi mấy người qua đường, Tần Xuyên mang theo nhi tử đi tới phòng ốc của Vạn Bảo thương hội.

Vạn Bảo thương hội.

Là một cái tổ chức buôn bán khổng lồ, sản nghiệp khắp các đại chủ thành của vương triều, tài lực khủng bố, bối cảnh thâm hậu!

Không sai! !

Chính là loại tổ chức buôn bán mở ra đấu giá hội không định giờ trước, để nhân vật chính nhặt nhanh chỗ tốt, nuôi sống vô số người xuyên việt!

Mà sản nghiệp Vạn Bảo thương hội phạm vi rất rộng, khai phát cùng bán bất động sản, cũng là một trong những nghiệp vụ bọn hắn.

Bên ngoài đại sảnh giao dịch hùng vĩ, lấy hai bức tượng ngọc thạch điêu khắc khổng lồ đứng sừng sững, trái thanh long, phải bạch hổ.

Pho tượng chiếu sáng rạng rỡ, điểm xuyết lấy các loại bảo thạch, biểu hiện ra Vạn Bảo thương hội tài đại khí thô.

“Tiểu tử, đây là thẻ vàng Vạn Bảo thương hội, lần này ngươi đi mua phòng đi, cũng coi như rèn luyện ngươi một chút.”

Tần Xuyên đứng tại bên ngoài đại sảnh giao dịch, xuất ra một thẻ vàng, đưa cho Tần Tử.

Cái thẻ vàng này là phân hội vạn bảo tại Tâm Dương thành làm, bên trong có hạn mức vài chục vạn linh thạch, đầy đủ mua một tòa hào trạch.

“Được rồi, cha!”

Tần Xuyên tiếp nhận thẻ vàng, lập tức trong lòng kích động lên.

Đây là lần thứ nhất hắn tiếp xúc đến nhiều tiền như vậy, cái này cũng đại biểu cho phụ thân tán thành đối với năng lực của hắn!

“Đi thôi, ghi nhớ, nhất định phải có lực lượng, đừng sợ, bởi vì... tất cả đều có cha tại đây.”

Tần Xuyên vỗ vỗ bờ vai của hắn, khích lệ nói.

“Ừm! !”

Tần Tử trịnh trọng gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu ưỡn ngực, không kiêu ngạo không tự ti hướng phía đại sảnh giao dịch đi đến.

Tâm tình của hắn, cùng dĩ vãng hoàn toàn khác nhau.

Trước kia, đi vào phân hội Vạn Bảo thương hội Tầm Dương thành, hẳn đều sẽ cẩn thận từng li từng tí, sợ đắc tội cái đại nhân vật gì.

Mà bây giờ không giống trước.

Tần Tử ta đã quật khởi! !

Cha ta vô địch thiên hạ, bên trong cái Cửu Dương vương triều này, còn có người nào là ta không chọc nổi? Không có!

Không gây chuyện.

Không sợ phiền phức.

Đây chính là nguyên tắc hành động của hắn bây giờ.

Mà Tần Xuyên, nhìn xem nhi tử tiện nghi ngẩng đầu mà bước đi vào đại sảnh giao dịch, về sau hắn yên lặng tìm nơi hẻo lánh cười...

Vì cái gì hắn không tự mình đi mua nhà chứ?

Bởi vì căn cứ kinh nghiệm nhiều năm của hắn, loại địa phương giống chỗ chợ giao dịch công khai này, đều là khu vực phát sinh sự cố.

Đặc biệt là nhân vật chính, hoặc là người có liên quan nhân vật chính đi vào, gần như tất nhiên phải xảy ra chuyện!

Tỉ như, coi trọng vật nào đó, thời điểm muốn mua, lại có tiểu nhân vật phản diện muốn đi ra tăng giá.

Như này, xung đột liền đến.

Bản thân Tần Xuyên, là không hi vọng gặp được loại xung đột này, nhưng mà... Hắn hi vọng nhi tử tiện nghi gặp được a!

Cho nên, để nhi tử tiện nghi đi vào mua nhà, tuyệt đối là một cái biện pháp vẹn toàn đôi bên.

Hắn cũng không lo lắng nhi tử tiện nghi bị làm thịt tại chỗ.

Bởi vì nhân vật chính thế nhưng là nổi danh ương ngạnh, coi như chính hắn chết rồi, chỉ sợ nhi tử nhân vật chính của hắn này đều không chết được.

Mà lại... Nhân vật chính đều có kỹ năng “Lão gia gia quý nhập vào người”, có thể tạm thời thực lực bạo tăng, quét ngang tiểu nhân vật phản diện!

Tóm lại.

Hắn ngay tại nơi này thư giãn.

Chờ nhi tử tiện nghi náo ra đại sự, đánh nhỏ rồi già tới, hắn lại xông đi vào cường thế thể hiện.

“Đại nhân, đừng nện, van xin ngài!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm cầu khẩn từ đường đi bên cạnh truyền đến.

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái chương quỹ bộ dáng trung niên đang quỳ gối cồng tũ lâu, mà mấy cái nam tử cầm cây gậy, đang lạnh lùng nhìn xem hắn.

Nam tử dẫn đầu cười lạnh nói:

“Hôm qua thiếu gia nhà ta tới dùng cơm, các người dám lấy tiền! Một cái hắc điểm như này, còn muốn mở nữa không?”

“Tiểu nhân lúc ấy không biết đó là thiếu gia các người a, mà lại, cuối cùng cũng không có lấy tiền, còn đưa một vò rượu ngon!”

Chương quỹ vẻ mặt cầu xin nói.

“Hừ! Tặng và tịch thu có khác nhau không? Thiếu gia nhà ta còn thiếu tiền hay sao? Trọng yếu là hắc điểm của người phá hủy tâm tình thiếu gia nhà ta!”

“Người đâu, đập cho ta!”

Nam tử dẫn đầu nói, sau đó liền mang theo mấy người nam tử vọt vào, bắt đầu phá phách cướp bóc.

“Đừng mà! Đây là tâm huyết ba đời nhà ta, các người... Các người... Ô ô ô...”

Chương quỹ nằm rạp trên mặt đất khóc rống, giận mà không dám nói gì.

Tần Xuyên quay đầu, khinh thường lắc đầu:

“Ha ha, chỉ là việc nhỏ, cũng muốn loạn đạo tâm ta?”

Loại thời điểm này.

Nếu như là chân mệnh thiên tử bình thường, có lẽ liền đầu óc nóng lên, tiến lên chủ trì công đạo.

Nhưng mà hắn cũng không có tâm tình xen vào việc của người khác.

Cái thế giới này, vốn là mạnh được yếu thua, nhỏ yếu liền phải bị đánh, đây là pháp tắc sinh tồn mà bất luận kẻ nào đều không thể cải biến.

Mà lại, liền dựa vào tình huống của hắn, xen vào việc của người khác thì nguy hiểm quá cao.

Dù sao, chỉ cần ngồi một chỗ, để nhi tử tiện nghi đi gây chuyện, hắn sớm tối đều sẽ vô địch thiên hạ!

Mà mình lao ra xen vào chuyện bao đồng, không chừng liền bị người ta trực tiếp chơi chết, chết không có chút giá trị.

Tần Xuyên tiếp tục ngồi im.

“Oanh!”

“A, đánh người á!”

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

“Đánh chết người rồi —— “

“Thiếu bang chủ! !”

Cái thời điểm này, trong đại sảnh giao dịch truyền ra thanh âm lộn xộn, rất nhiều người kinh hoảng kêu to, từ trong đại sảnh chạy trốn ra.

Tần Xuyên đi vào cửa chính, bắt lấy một người, hỏi:

“Bên trong chuyện gì xảy ra?”

“Chết người, có người chết! thiếu bang chủ Long Xà bang cùng một cái thiếu niên vô danh cướp đoạt trạch viện, ra tay đánh nhau, bị đánh chết!”

Người kia vô cùng lo lắng nói ra:

“Đi nhanh đi! Chờ người Long Xà bang đến, chúng ta chỉ sợ phải bị vạ lây đến!”

Nói xong, hắn dùng sức tránh thoát khỏi tay Tần Xuyên, ông tay áo đều bị kéo xuống một mảnh.

Nhưng mà Tần Xuyên lần nữa kéo cổ tay hấn lại, hỏi:

” Người mạnh nhất Long Xà bang kia, là cái tu vì gì?”

“Thuần Dương cảnh nhị trọng! Ai nha, đừng lè mề, đi nhanh đi, sẽ chết người đấy! !”

Người này cắn răng nói.

Tần Xuyên buông ra người này.

Lập tức, người này hóa vào dòng người rôi hướng phía phương xa chạy tới.

Tần Xuyên đứng tại chỗ chờ lấy, lại không thấy nhi tử tiện nghi đi ra, xem ra, là bị đại sảnh giao dịch bắt lấy.

Chọc sự ra tình, người trong cuộc không thể đi.

Vạn Bảo thương hội mặc dù gia đại nghiệp to lớn, không sợ Long Xà bang, nhưng vẫn là phải giảng đạo lý, nếu không thì danh tiếng không tốt.

“Như này cũng tốt, chờ Long Xà bang người đến, ta lại đi vào, đi sớm không bằng đi đúng lúc.”

Tần Xuyên tiếp tục núp ở bên trong nơi hẻo lánh.

Một lát sau, thanh âm hệ thống tại hấn vang lên trong đầu.

“Đinh! bang chủ Long Xà bang Thuần Dương cảnh nhị trọng muốn đem nhi tử ngài chém thành muôn mảnh, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Thuần Dương cảnh nhị trọng, đồng thời cùng cảnh vô địch!”

Oanh! ! !

Tần Xuyên cảm giác được, trong cơ thể của mình giống như có một ngọn núi lửa phun trào, huyết dịch trở nên nóng hổi giống như nham tương.

Cảm giác được lực lượng trước nay chưa từng có, giống như sóng lớn trào lên trong cơ thể, so với trước đó thì mạnh không chỉ gấp mười lần!

Đây chính là lực lượng Thuần Dương cảnh! !

Chương 12: Nhi Tử Tiện Nghĩ Vững Như Lão Cầu

Chương 12. Nhi Tử Tiện Nghĩ Vững Như Lão Cầu

Nguyên bản đại sảnh giao dịch chen chúc không chịu nổi, muốn đi vào phải nhích lên từng chút.

Nhưng bây giờ tất cả khách nhân đều chạy.

Ngay cả các nhân viên, cũng đều nơm nớp lo sợ, nếu không phải nghĩ đến Vạn Bảo thương hội bối cảnh thâm hậu, Long Xà bang không dám làm loạn, bọn hắn đã sớm chạy.

“Tần công tử, xin... Mời dùng trà.”

Quản sự phục vụ đại sảnh, là một người trung niên, sắc mặt rất mất tự nhiên mà bụng tới một ly trà.

Mặc dù hắn hận không thể đem cái gia hỏa gây chuyện thị phi này đánh một trận rồi đuổi ra, nhưng lại không thể không đối đãi khách khí.

Vạn Bảo thương hội hoàn toàn chính xác là gia nghiệp lớn, nhưng đây chỉ là một nhân viên phục vụ đại sảnh mà thôi, hắn cũng cũng không phải đại nhân vật gì đó.

Mà cái thiếu niên thần bí này, có thể tùy tiện đem thiếu chủ Long Xà bang cùng tuổi đánh chết, nói rõ bản thân bối cảnh cũng không kém! !

Loại người này, nếu có thể không đắc tội thì đó là tốt nhất.

“Đa tạ.”

Tần Tử tiếp nhận chén trà, cười một tiếng đối với người này, làm bộ nhẹ nhàng nhấp một miếng, ung dung không vội.

Giống như một cái quý tộc cao nhã.

Hắn rất ôn.

Từ một loại ý nghĩa nào đó nói, hẳn so với lão cha Tần Xuyên của hắn còn muốn ổn hơn.

Bởi vì Tần Xuyên tối thiểu còn biết, mình cũng không phải là thật vô địch, mà tại trong mắt Tần Tử... Cha của hắn chính là vô địch! !

Ngay cả sư phụ sâu không lường được của hắn đều nói như vậy, cái này còn có gì cần hoài nghi nữa?

Cha ta chính là vô địch! !

Đã như vậy, còn sợ cái gì thế?

Cha ta ngay tại bên ngoài, hôm nay ai có thể làm gì ta? Liền xem như hoàng đế lão tử tới, cũng phải khách khách khí khí!

“Tần công tử, ngài hôm nay... Xác thực có chút xúc động, mặc dù cái thiếu chủ Long Xà bang này đầu giá ác ý, nhưng tội cũng không đáng chết a.”

Trung niên quản sự nhỏ giọng nói.

“Chẳng lẽ ngươi không thấy được, là hắn ra tay trước?”

Tần Tử lông mày hơi nhíu, nhìn xem quản sự trung niên.

“Đúng là như thế, nhưng là...”

“Không có nhưng là! !”

Tần Tử đột nhiên đem chén trà bóp vỡ nát, sau đó từ trên ghế đứng lên, ánh mắt lẫm liệt nhìn xem quản sự trung niên.

“Nếu là hắn chủ động khiêu khích, còn là động thủ trước, ta vì sao không thể giết hắn?”

“Hắn là, bởi vì hắn là thiếu chủ của Long Xà bang, Tần mỗ ta liền phải nén giận, thấp hơn hắn một đầu? !”

Thân thể quản sự trung niên hung hăng run lên, theo bản năng lui hai bước.

Lúc này, trong lòng hắn rốt cục xác định, người trẻ tuổi này, căn bản là không có đem Long Xà bang để vào mắt!

Nói cách khác.

Bối cảnh thiếu niên này, tuyệt đối phải lớn hơn so với Long Xà bang, hơn nữa còn không chỉ lớn hơn một chút...

“Là ai giết nhi tử ta! !”

Cái thời điểm này, một đạo sát khí nghiêm nghị gầm thét vang lên, sau đó, một đám người tràn vào đại sảnh giao dịch.

Cầm đầu, là một người đại hán khôi ngô mặc khoác áo da thú, mang trên mặt một vết sẹo, hơi có vẻ dữ tợn.

Đây chính là bang chủ Long Xà bang!

Ánh mắt hắn lảng lệ quét mắt nhìn đại sảnh, cuối cùng, nhìn về phía Tần Tử, lạnh giọng nói:

“Tiểu tạp chủng, chính là ngươi giết nhi tử ta?”

“Vậy thì như thế nào?”

Tần Tử ngóc đầu lên, từ tốn nói.

Hắn trong lòng có chút hoảng.

Nhưng là hắn biết, mình không thể lộ ra bộ dạng sợ hãi, bởi vì phụ thân ngay tại chỗ tối nhìn xem hắn, hắn không thể để cho phụ thân thất vọng!

“Hả? Xem ra, ngươi tựa hồ không có sợ hãi, ngươi có phải tưởng là ta không dám giết ngươi hay không?”

Long Xà bang chủ híp mắt lại, mà sát ý trong mắt lại càng thêm nồng đậm.

“Ta tin tưởng ngươi dám, nhưng mà... Ngươi không có cái thực lực kia.”

Tần Tử khí định thần nhàn nói.

“Tiểu tử, không biết sống chết! Hôm nay coi như ngươi có thiên đại bồi cảnh, lão tử cũng phải đưa ngươi chặt thành thịt muối! !”

Long Xà bang chủ nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải mang theo một thanh đại hoàn đao, đột nhiên hướng phía Tần Tử lao đến.

“Phanh phanh phanh phanh!”

Khí thế của hắn quá mạnh, những nơi đi qua, quầy hàng hai bên gần như đồng thời nổ tung, cảnh tượng khủng bố.

“Chết đi cho ta! !”

Hắn nhảy lên thật cao, sau đó hai tay nắm ở chuôi đao, mang theo uy lực phách sơn đoạn nhạc, đột nhiên đánh xuống.

Giết một cái Chân Nguyên cảnh sâu kiến, nguyên bản không cần tốn sức như thế, nhưng là, hắn muốn để người này trước khi chết cảm nhận được sợ hãi lớn nhất!

“Yên tâm, ta sẽ đem ngươi chặt thành thịt muối, sau đó cầm cho chó ăn, loại sự tình này ta làm qua rất nhiều lần, tuyệt đối...”

Hắn cười gằn, nhưng mà lời còn chưa nói hết, con ngươi của hắn hung hăng co rút lại, cả người đều cứng đờ.

Bởi vì hắn phát hiện...

Đao của hắn bị người ta tóm lấy!

Kia là một cái thanh niên áo trắng đứng thẳng tắp, người này tay phải vươn ra, vậy mà trực tiếp cầm lưỡi đao, đem cả người hắn lẫn đao nâng tại không trung.

“Tuyệt đối thế nào a?”

Tần Xuyên có nhiều thú vị nhìn xem hắn, nhàn nhạt vấn đáp.

“Cái này... Ta...”

Thanh âm bang chủ Long Xà bang cà lăm, cái gọi là ngoan thoại, là xây dựng ở bên trên cơ sở chắc chắn.

Mà lúc đánh không lại, đánh rầm đều không dám thả.

“Àm!”

Tần Xuyên tay phải lắc một cái, một cỗ lực đạo khổng lồ lan tràn ra, không khí ầm vang nổ tung, Long Xà bang chủ bay ngược ra ngoài.

“Phốc!”

Long Xà bang chủ rơi trên mặt đất, phun ra một ngụm máu tươi, hoảng sợ nhìn xem Tần Xuyên.

Chỉ là tiện tay lắc một cái, vậy mà liền để hắn trọng thương, cái này tối thiểu là Thuận Dương cảnh tam trọng, thậm chí cao hơn!

“Ngươi... ngươi muốn thế nào?”

Long Xà bang chủ tay phải che ngực, kiêng kị nhìn xem Tần Xuyên.

“Người vừa rồi muốn giết nhi tử ta, còn hỏi ta thế nào? Không phải câu này nên là ta hỏi người sao?”

Tần Xuyên thản nhiên nói.

“Là hắn giết nhi tử ta!”

Long Xà bang chủ cắn răng nói.

“Vậy hắn vì sao lại giết nhi tử ngươi?”

Tần Xuyên hỏi.

“Cái này!”

Long Xà bang chủ câm nín.

Tần Xuyên trào phúng cười một tiếng, hỏi:

“Làm sao? Những nguyên nhân này, ngươi cho tới bây giờ không quan tâm đúng không?”

“Bởi vì tại trong lòng ngươi, nhi tử ngươi khi dễ người khác thì liền thiên kinh địa nghĩa, người khác khi dễ nhi tử ngươi lại không được, đúng không?”

“Ta...”

Long Xà bang chủ cắn răng.

“Ha ha, cái lý niệm này không tệ.”

Tần Xuyên đột nhiên cười, nói ra:

“Cái thế giới này, vốn là không giảng đạo lý, ta cũng đồng ý điểm này.”

Nhưng ngay sau đó, hắn ánh mắt lảng lệ:

“Chỉ là... Ngươi bây giờ, tựa hồ còn không có thực lực để không phải nói lý! !”

Oanh!

Thoại âm rơi xuống, một cỗ uy áp mạnh mẽ nghiền ép mà qua, hung hăng đâm vào trên thân người Long Xà bang.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Người của Long Xà bang đều cảm giác được một cỗ lực lượng không cách nào chống cự oanh vào trên người, nhao nhao thổ huyết bay ngược ra đại sảnh phục vụ.

“Hôm nay ta không muốn giết người, hi vọng người tự giải quyết cho tốt, nếu không... Đừng trách ta trăm thảo trừ căn!”

Tần Xuyên nói ra một lời lạnh lẽo.

Ào ào ào!

Bên ngoài vang lên một mảnh âm thanh lộn xộn, mọi người Long Xà bang bò dậy, đang hốt hoảng chạy trốn.

“Không có sao chứ?”

Tần Xuyên nhìn về phía Tần Tử, hỏi.

“Không có... Không có việc gì.”

Tần Tử ngẩng đầu, ánh mắt lửa nóng nhìn xem cha của mình, cha hắn, thật thật mạnh a!

“Vị đại nhân này, ta là nơi quản sự này, tên là Lục Minh, không biết đại nhân đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón...”

Trung niên quản sự cung kính đi tới, thận trọng nói.

“Giúp ta chọn một tòa nhà.”

Tần Xuyên nói.

“Được rồi, ngài chờ một lát!”

Trung niên quản sự thở dài một hơi, hắn sợ vị đại nhân này muốn tìm hắn tra hỏi, dù sao, lúc trước hắn thế nhưng là đem nhị tử đại nhân giam lỏng.

Rất nhanh, có thị nữ bưng tới nước trà.

Tần Tử theo bản năng liền muốn uống.

Nhưng Tần Xuyên nhìn hắn một cái.

Lập tức, hắn ho khan một tiếng, yên lặng đem chén trà buông xuống, sự việc gặp phải tại phủ thành chủ Tầm Dương thành, bây giờ còn rõ mồn một trước mắt.

Cẩn thận, nhất định phải cẩn thận!

Cũng không lâu lắm, trung niên quản sự trở về, đi theo phía sau là mấy cái thị nữ, mỗi người đều bưng một cái mô hình đình viện.

“A, những thứ này... Trước đó chưa thấy qua a.”

Tần Tử lộ ra vẻ kinh ngạc, những đình viện này, so với tòa trước đó hẳn chọn còn muốn xa hoa, bố cục cũng càng tốt hơn.

“Ha ha, đây là Vạn Bảo thương hội chúng ta chuyên môn chuẩn bị cho Thuần Dương cảnh cường giả... Miễn phí đưa tặng.”

Trung niên quản sự vừa cười vừa nói.

“Miễn phí? !”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, tòa nhà lớn như thế, còn xa hoa như thế, chỉ sợ có giá trị không nhỏ a.

Tần Xuyên trong lòng thở dài một tiếng, hẳn biết, đồ vật miễn phí, kỳ thật mới là khó nhất a.

Tiền tài dễ trả, nhân tình khó trả.

Cái Vạn Bảo thương hội này thật đúng là bỏ được, nguyện ý tiêu nhiều tiền như vậy để mở rộng quan hệ.

Chỉ là cái Minh Hạo thành này, liền không biết đưa ra bao nhiêu tòa trạch viện, toàn bộ Cửu Dương vương triều, lại đưa ra bao nhiêu?

Khó trách đều nói Vạn Bảo thương hội bối cảnh thâm hậu, thâm căn cố đế, người sau lưng quá là mạnh mẽ!

“Vậy liền... Đa tạ.”

Tần Xuyên hơi trầm ngâm, sau đó rất bình tĩnh lựa chọn một tòa trạch viện bố cục hài hòa, phong quang tú lệ.

Nguyên bản, hẳn không muốn tiếp nhận quà tặng như này.

Nhưng làm sao, bên trên cái trạch viện này không có niêm yết giá, hơn nữa thoạt nhìn, dáng vẻ còn rất đắt.

Nếu như hẳn nhất định phải kiên trì trả tiền, kết quả người ta đem giá cả thật đưa ra, hẳn lại không có nhiều tiền như vậy...

Khá lắm!

Chương 13: Minh Hạo Thành Chủ Gõ

Chương 13. Minh Hạo Thành Chủ Gõ

Hồi lâu sau, Tần Xuyên phụ tử đang được quản sự Lục Minh dẫn đường, đi tới tòa đình viện chọn trướng.

Mở ra đại môn, đầu tiên đập vào tầm mắt chính là một cái ao nước hình khuyên thanh tịnh, bên trên ao nước còn có một cây cầu bạch ngọc chạm trổ long phượng.

Đi qua cầu bạch ngọc, về sau là vườn hoa trồng thúy trúc cùng các loại hoa cỏ, còn có đình đài hóng mát.

Chỗ sâu vườn hoa, có thể nhìn thấy, một tòa kiến trúc rất đại khí đứng sừng sững, đó chính là phòng xá.

“Đại nhân, thủ tục toà đình viện này đã làm xong, cái đình viện này từ đây liền thuộc về ngài.”

“Về phần thị nữ cùng người hầu, thương hội rất nhanh cũng sẽ phái tới.”

“Đương nhiên, nếu như ngài không yên lòng dùng, cũng có thể tự mình đi thị trường nô lệ mua mấy cái người hầu trở về.”

Lục Minh khách khí nói.

“Tốt, vậy chúng ta tự mình đi mua người hầu, đa tạ.”

Tần Xuyên chấp tay nói.

“Khụ khụ, đại nhân khách khí.”

Lục Minh có chút thụ sủng nhược kinh, sau đó nói ra:

“Nếu như ngài không có phân phó gì khác, vậy tiểu nhân liền cáo lui.”

“Đi thôi.”

Tần Xuyên gật gật đầu.

Lục Minh cung kính quay người rời đi.

“Oa! Cái đình viện này thật xa hoa, so với trạch viện chúng ta ở tại Tần gia thì tốt hơn nhiều lắm!”

Nhìn thấy Lục Minh đi, về sau Tần Tử rót cuộc nhện không nổi, hưng phấn gần như nhảy dựng lên.

“Ba!”

Tần Xuyên một bàn tay đập vào trán của hắn, thản nhiên nói:

“Không có tiền đồ, không phải chỉ là cái đình viện võ giả Thuần Dương cảnh ở lại thôi sao?”

“Chờ sau này người liên sẽ biết, tồn tại siêu cấp chân chính, đều là ở tại bên trong Tiên cung thần điện, thậm chí...”

Thậm chí cái gì?

Không nói! !

Liên muốn lưu lại to mò.

“Nha.”

Tần Tử bị tạt một chậu nước lạnh, cũng bình tĩnh lại, mà trong lòng đối với phụ thân mình càng thêm sùng bái.

Phụ thân quả nhiên là người thấy qua việc đời, đối mặt bất luận cái tràng diện gì, đều có thể mặt không đổi sắc!

“Đi thôi, đi nhìn xem nhà mới, nghĩ xem ở cái gian phòng nào, người trước chọn đi, cha... ở đâu cũng được.”

Tần Xuyên mang theo thanh âm ôn hòa.

Mặc dù.

Nhi tử tiện nghi là khi xuyên không mới có, hoàn toàn chính xác là không có bao nhiêu tình cảm thật sự, nhưng là, tại dưới tình huống không tổn hại lợi ích, hắn nguyện ý đối tốt với hắn một chút.

Người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình?

Hai cha con bỏ ra thật lâu, mới quen thuộc cấu tạo đình viện.

Nơi này mặc dù đã lâu không có người ở, nhưng là không nhuộm bụi trần, bởi vì Vạn Bảo thương hội mỗi tháng đều định thời gian mà phái người tới quét dọn.

Trong đại sảnh rộng rãi sáng tỏ.

Tần Xuyên nói ra:

“Trong nhà bây giờ một cái người hầu đều không có, dùng người hầu Vạn Bảo thương hội, từ đầu đến cuối đều không yên lòng.”

“Đặc biệt là trên thân người có bí mật, mặc dù cũng không phải cái đại sự gì, nhưng bại lộ, cuối cùng gây bất lợi cho người...”

“Cho nên, người vẫn là tự mình đi mua mấy cái người hầu trở về đi.”

Tần Tử nghe vậy, hai mắt tỏa sáng!

“Thật?”

Lại để cho hắn đi?

Trước đó mua phòng ở đều làm hư chuyện, hiện tại mua người hầu còn để hắn đi? Phụ thân đối với hắn tín nhiệm như thế sao?

“Ừm, cha không quan trọng, chủ yếu là nhìn xem người thích người hầu như thế nào, tự mình chọn, dùng đến cũng thuận tay.”

Tần Xuyên nói.

Lập tức, trên mặt Tần Tử lộ ra một tia cảm động, nguyên lai, cha đều là bởi vì hắn suy nghĩ.

Hắn hít sâu một hơi, cầm lời thề son sắt nói:

“Cha, yên tâm đi, ta nhất định mua mấy cái người hầu nghe lời trở về!”

Nói xong, liền hướng phía bên ngoài đi đến.

Nói làm liền làm! !

Mà Tần Xuyên, nhìn xem bóng lưng nhi tử tiện nghi, trên mặt lộ ra một tia nụ cười ấm áp.

Lần này ngược lại không muốn hồ nhi tử.

Bởi vì coi như nhân vật chính là chân mệnh thiên tử, cũng không có khả năng mỗi lần đi ra ngoài đều cùng người phát sinh xung đột a?

Bình thường mà nói.

Chân mệnh thiên tử nếu như dạo phố, rất có thể tại quán ven đường mà mua được cái thượng cổ thần khí tàn tạ nào đó.

Hoặc là, nhặt được người mang huyết mạch đặc thù, nhặt được tiểu nữ hài ban đầu bên ngoài vô cùng bẩn, đem cô bé này mang về tắm rửa, còn rất xinh đẹp...

Tóm lại.

Đây là cơ duyên của nhi tử tiện nghi.

Nếu mình không xuất hiện, thì có lẽ nhi tử tiện nghi này sẽ là nhân vật chính của bộ truyện.

Hắn cũng không nghĩ tới muốn cướp cơ duyên nhi tử tiện nghi, một là hắn còn có chút ranh giới cuối cùng, hai là không cần thiết.

Dù sao, nhi tử càng mạnh, năng lực gây chuyện liền càng mạnh, hắn cũng sẽ trở nên càng mạnh.

Hắn cùng nhi tử tiện nghi, nhưng thật ra là quan hệ có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Nếu như ngày nào, nhi tử tiện nghi thật bị người chém giết, như vậy hắn cũng... không sao cả, hắn kỳ thật còn có thể sinh cái khác.

Thậm chí còn có thể sinh rất nhiều.

Nhưng mà, hắn chỉ sợ sẽ không làm như vậy, bởi vì hắn không hi vọng con của mình, là bị phụ thân coi như công cụ đi vào trên cái thế giới này.

Nếu như không phải là bởi vì yêu.

Cần gì phải để hài tử xuất sinh?

Hắn sẽ không tùy tiện sinh con.

Mà bây giờ cái “Nhi tử tiện nghi” này gọi hắn là cha, hắn cũng sẽ không thật đi tổn thương, chẳng qua là lợi dụng hợp lý mà

thôi.

Hắn là không thể không lợi dụng! !

Bởi vì tại thế giới như này, không có thực lực liền không có gì cả!

Nếu như hắn hôm nay mềm lòng, làm kiêu, không nở hống hĩnh, như vậy tương lai, khi hống hĩnh tiện nghi đứng trước tuyệt vọng, thế ly tử tán, sự phụ hiển tế, bằng hữu chết thảm... Hắn lại có thể làm cái gì?

Chỉ có thể bất lực!

Hắn không muốn một cái thời khắc máu chót chỉ có thể làm người bất lực, cũng không muốn làm một cái người không phân nặng nhẹ, cho nên, hắn nhất định phải mạnh lên.

Hệ thống, là cơ hội duy nhất của hắn.

Không có hệ thống, hắn lật trời? như thế nào

Ký ức người xuyên không của hắn, cũng không thể mang cho hắn đến ưu thế gì, cái thế giới này, cũng không phải dựa vào tạo giấy, cất rượu, chép thơ, toán lý hóa liền có thể quật khởi thế giới.

Hắn nhất định phải đem hệ thống tận dụng, mới có tiền vốn đặt chân tại cái thế giới này!

” Sứ giả Phủ thành chủ, cầu kiến Tàn tiền bối!”

Cái thời điểm này, một đạo âm thanh trong trẻo từ bên ngoài trạch viện vang lên.

“Mời đến đi.”

Tàn Xuyên bình tĩnh nói.

Cường giả Thuần dương tim đập giống như sấm sét, cho nên cho dù thanh âm hắn trầm thấp, cũng truyền ra rất xa.

Rất nhanh, một đám người Thành Vệ quân mặc áo giáp ngân sắc chạy chậm tiến đến, đồng thời đứng thành hai hàng tại ngoài phòng, hình thành trận thế lối đi hoan nghênh.

Một vị thanh niên áo trắng tuấn lãng đi đến, phong thần tuấn lãng, mang trên mặt âm áp nụ cười.

“Phủ thành chủ Bạch Dịch Thần, gặp qua Tàn tiền bối.”

Thiếu niên có chút khom người, khách khí nói.

“Thì ra là thiếu thành chủ giá lâm, không có tiếp đón từ xa.”

Tần Xuyên hơi kinh ngạc, người trẻ tuổi nho nhã lễ độ trước mắt này, vậy mà là nhi tử Minh Hạo thành chủ —— Bạch Trần.

Minh Hạo thành làm chủ thành thượng cấp Tầm Dương thành, Tần Xuyên vẫn là hiểu rõ một chút, chí ít, hiểu rõ đại khái.

“Tần tiên bối khách khí, vẫn bối cũng là nghe nói tiên bối đến Minh Hạo thành, cho nên đến đây bái phỏng.”

Bạch Dịch Thần vừa cười vừa nói.

“Ha ha, Tần mõ cũng không phải cái đại nhân vật gì, thiếu thành chủ khách khí như thế, ngược lại để Tần mõ thụ sủng nhược kinh.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, sau đó áy náy nói ra:

“Vừa vào ở đến, trong nhà cũng không có nước trà, lãnh đạm.”

“Không sao.”

Bạch Dịch Thần khoát khoát tay, sau đó nói ra:

“Kỳ thật vẫn bối lần này đến đây, chủ yếu là muốn hỏi Tần tiên bối, có hứng thú gia nhập Thành Vệ quân hay không? Phủ thành chủ nguyện cho ra vị trí thống lĩnh thứ năm.”

“Đây là đang mời chào ta?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“Tiền bối nói quá lời, đều là vì hoàng thất hiệu lực, cũng không thể coi là mời chào.”

Bạch Dịch Thần khiêm tốn nói.

“Vậy nếu ta là không muốn vì hoàng thất hiệu lực thì sao?”

Tần Xuyên nói.

Bạch Dịch Thần trầm mặc một chút, sau đó cười khổ thở dài nói:

“Ta liền biết có thể như vậy...”

Nói xong, hắn từ trong không gian giới chỉ xuất ra một cái hộp tinh mỹ thon dài, hai tay đưa cho Tần Xuyên.

“Cha ta nói, nếu như tiền bối thực sự không muốn gia nhập phủ thành chủ, vậy liền đem chuôi Thuần Dương linh kiếm này đưa cho tiền bối, cũng coi như kết giao bằng hữu.”

Tần Xuyên nhìn xem hộp, trầm ngâm một chút, hỏi:

“Đây là đơn thuần cho ta, hay là tất cả Thuần Dương cảnh đi vào Minh Hạo thành đều có?”

Bạch Dịch Thần nhìn xem Tần Xuyên, mỉm cười nói:

“Đều có.”

Tần Xuyên nghe vậy, lập tức minh bạch.

Hôm nay nhận thanh kiếm này, không thể thu, mà không thu cũng không được!

Đây coi như là một loại hồi lộ của phủ thành chủ đối với cường giả Thuần Dương cảnh, cũng coi là một loại gỗ, một loại cảnh cáo.

Ý là, người đi tới Minh Hạo thành, không gia nhập phủ thành chủ cũng được, nhưng là không nên gây chuyện!

Chỗ tốt đã cho người, hi vọng người không cần nhiều loạn trật tự, nếu không... Đừng trách phủ thành chủ ta tiên lễ hậu binh!
!

Chương 14: Lão Cha Truyền Tin Tức

Chương 14. Lão Cha Truyền Tin Tức

Cũng không lâu lắm, Bạch Dịch Thần mang theo đám Thành Vệ quân kia rời đi, từ đầu đến cuối, đều nho nhã lễ độ.

Cái này khiến Tần Xuyên không khỏi cảm khái.

Cũng không phải tất cả công tử ca đều là bao cỏ, rất nhiều truyền nhân đại gia tộc, thường thường phẩm học giỏi còn hiểu chuyện.

Đây mới thực là quý tộc!

“Người này tu vi ngược lại là thú vị, nhìn như Nguyên Đan cảnh, nhưng lại vẫn cảm giác là lạ ở chỗ nào...”

Tần Xuyên ánh mắt híp lại.

Nhưng mà rất nhanh, hắn liền không muốn nói thêm về cái này, bởi vì cái này không có quan hệ gì với hắn, hắn cũng lười đi tìm tòi nghiên cứu.

Liền xem như thiên tài tuyệt thế thì lại như thế nào?

Chỉ cần cùng nhi tử hắn là địch, hắn một bàn tay liền có thể mang đi.

“Ừm, thừa dịp tiểu tử kia đi mua người hầu, ta cũng có thể đi làm chút chuyện chính.”

Đột nhiên, hắn nhếch miệng lên.

Sau đó ra khỏi phòng, từ cửa sau mà đi ra khỏi đình viện, sau đó tại một cái góc đổi lại một bộ quần áo màu đen.

Người thần bí ra đời! !

Thậm chí, vì bảo hiểm, hắn còn mang lên mặt nạ.

Cái này là vạn vô nhất thất.

Hắn từ phía sau trạch viện đi ra, hòa nhập vào bên trong biển người.

Minh Hạo thành vốn là nơi ngư long hỗn tạp, các loại người tam giáo cửu lưu đều có, người hắc bào cũng không phải số ít, cho nên Tần Xuyên mang lối ăn mặc này, cũng sẽ không khiến cho mọi người chú ý.

Đi ra bên ngoài, rất nhiều người đều mặc như này.

Hồi lâu.

Hỏi thăm rất nhiều người qua đường, về sau hắn rốt cục đi tới địa phương thần bí nhất bên trong Minh Hạo thành —— chợ

đen dưới mặt đất.

Đây là một không gian dưới đất khổng lồ, dung nạp lấy các loại sinh ý không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Có chút thế lực ngằm thâm căn cố đế, liền xem như phủ thành chủ cũng vô pháp cấm chỉ, chỉ có thể nhắm một con mắt mở một con mắt.

Mà Thính Vũ lâu, chính là một tổ chức như vậy!

Thế lực của bọn hắn khắp toàn bộ Cửu Dương vương triều, nội tình sâu không lường được, mà nghiệp vụ chủ yếu là... Tin tức.

Tại nơi này, chỉ cần có tiền, gần như có thể mua được các loại tin tức mình muốn, cũng có thể truyền bá các loại tin tức!

Nói cách khác, bọn hắn có người được huấn luyện nghiêm chỉnh, cũng có số lượng mạng lưới khổng lồ.

Các loại chó săn, thủy quân, cái phương diện tin tức này, không có bọn hắn làm không được.

Đại sảnh phục vụ Thính Vũ lâu rất âm u, hai bên có hai chậu than, thiêu đốt lên làn hỏa màu lam, cũng chính là tục xưng quỷ hỏa.

Bầu không khí có chút âm trầm.

Người đi vào nơi này cũng không ít, mà mỗi một cái người tiến vào, đều sẽ bị một cái thị nữ mang theo mặt nạ mang vào một cái mật thất.

“Khách nhân, xin mời đi theo ta.”

Một cái nữ tử mang theo mặt nạ mèo, bình tĩnh nói đối với Tần Xuyên, sau đó liền hướng phía một cái mật thất đi đến.

Tần Xuyên theo ở phía sau.

Đem hắn tiến vào mật thất, về sau nữ tử liền rời đi, mà cửa mật thất cũng đóng lại, bên trong kín không kẽ hở, một mảnh hắc ám.

Tần Xuyên làm cường giả Thuần Dương cảnh, ngược lại là cũng không sợ, bên trong cái Minh Hạo thành này, mạnh hơn hắn cũng không có mấy cái.

“Tạch tạch tạch.”

Một mặt tường trong đó vang lên thanh âm cơ quan, sau đó trên vách tường vỡ ra một cái lỗ hồng nhỏ loé lên ánh sáng nhạt.

“Xin hỏi, ngài là muốn mua, hay là muốn truyền?”

Một đạo thanh âm già nua mà khàn khàn từ bên trong lỗ hồng nhỏ truyền ra.

Mua, tự nhiên là mua tình báo.

Truyền, tự nhiên là truyền lời đồn!

“Truyền.”

Tần Xuyên không chút do dự nói.

“Ngài muốn truyền cái gì? Viết xuống đi?”

Thanh âm già nua hỏi, sau đó, bên trong lỗ nhỏ đưa ra giấy cùng bút lông, còn có nghiên mực.

Tần Xuyên cầm bút lên liền chuẩn bị viết.

Nhưng là nghĩ nghĩ.

Nếu là sau này bị bắt được chứng cứ thì sao?

Thế là, hấn quả quyết đổi tay trái.

Nhưng hấn nghĩ nghĩ.

Vẫn là không an toàn! !

Thế là, hấn chững chạc đằng hoàng nói ra với cái lỗ nhỏ kia:

“Thật là ngại, mời tránh về sau một chút.”

Lão giả phía sau lỗ nhỏ rõ ràng sững sốt một chút, mặc dù không biết vì cái gì, nhưng vẫn là tạm thời đóng lại cái lỗ nhỏ kia.

Dù sao, khách hàng chính là Thượng Đế.

Bọn hấn làm sinh ý chợ đen, tin dự cũng rất trọng yếu.

Cái lỗ nhỏ đóng lại, về sau Tần Xuyên cởi bỏ giày chân trái, sau đó dùng ngón chân kẹp lấy bút lông, bắt đầu viết.

Dùng chân viết chữ, vốn là hoàn toàn thay đổi, hướng chỉ là chân trái... Nếu ai có thể nhận ra đây là hấn viết, vậy thì có quý!

Hồi lâu.

Hấn rút cục cũng viết xong những chữ như gà bới trên trang giấy, những chữ này, quả thực vô cùng thô thảm, nhưng nghiêm túc nhìn, còn là có thể nhận ra.

“Đông đông đông!”

Hấn gõ gõ cái lỗ nhỏ kia, cái lỗ nhỏ lần nữa mở ra.

“Tốt, ta hi vọng các người bên trong ba ngày, đem những lời đồn này truyền khắp toàn bộ Minh Hạo thành.”

Tần Xuyên đem bút mực giấy nghiên trả trở về.

Lão giả phía sau lỗ nhỏ tiếp nhận trang giấy, rõ ràng trầm mặc một chút, sau đó thanh âm quái dị nói ra:

“Chúng ta là căn cứ lực ảnh hưởng lời đồn, thân phận nhân vật mục tiêu, phạm vi truyền bá, sau đó tổng hợp thu lệ phí.”

“Hiểu rõ.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ngài lần này ủy thác lời đồn, chúng ta thu phí... Mười vạn linh thạch.”

Lão giả trầm giọng nói.

“Được.”

Tần Xuyên gật gật đầu, cái này cùng hấn dự toán không sai biệt lắm, thế là dùng thẻ vàng Vạn Bảo thương hội chuyển mười vạn linh thạch.

Vạn Bảo thương hội có tiền trang, tín dự rất tốt, cho nên bọn hấn thẻ vàng, tại toàn bộ Cửu Dương vương triều đều có thể dùng.

“Ngài còn có cái gì cần sao?”

Lão giả hỏi.

“Không có.”

“Vậy mời từ bên này rời đi.”

Lão giả khách khí nói, sau đó tựa hồ khởi động cái cơ quan gì, tường bên vách phải tách ra hai bên, lộ ra một cái lối đi bí mật.

“Gặp lại.”

Tần Xuyên đi vào thông đạo.

Thông đạo rất dài, bên trong âm lãnh hắc ám, đi hồi lâu mới đi đến cuối cùng, ra thông đạo, đã là tại bên trong một con đường hẻo lánh.

“Tạch tạch tạch.”

Quay đầu nhìn lại, thông đạo đất vỡ ra trên mặt, truyền ra thanh âm cơ quan bánh răng, sau đó chậm rãi khép lại.

“Nên trở về nhà, hi vọng nhi tử tiện nghi còn không có trở về, nếu không lại phải tìm lý do qua loa.”

Hắn lắc đầu cười một tiếng, sau đó đi ra khỏi nơi hẻo lánh, hỏi đường một chút, liền cấp tốc hướng phía trạch viện tiến đến.

Về đến nhà.

Nhi tử tiện nghi còn chưa có trở lại.

Thế là, hắn lại thở dài một hơi, mặc dù trong đầu hắn tùy thời đều có ngàn vạn loại lý do có thể lẩn tránh nhi tử tiện nghi.

Nhưng là, nhiều một việc không bằng ít một chuyện!

“Đinh! Nhi tử ngài chộc phải cường giả Thuần Dương cảnh tứ trọng, tu vi ngài tăng lên tới Thuần Dương cảnh tứ trọng, đồng thời cùng cảnh giới vô địch!”

Cái thời điểm này, hệ thống thanh âm vang lên.

Tần Xuyên sửng sờ.

Sau đó vui mừng.

Tình huống gì?

Nhi tử tiện nghi đã học được việc độc lập gây chuyện rồi?

Vui mừng.

Quá an ủi!

Hắn vốn cho là, nhìn tử trưởng thành rất khó khăn, nghĩ không ra, nhi tử tiện nghi chỉ chớp mắt liền cho hắn một niềm vui vô

cùng to lớn.

“Đúng a! Ta đang lo lắng cái gì thế? Chân mệnh thiên tử trời sinh chính là ngôi sao tai họa, coi như ta cái gì đều không làm, hấn cũng sẽ như gậy chuyện!”

Hấn nghĩ nghĩ.

Nếu như hấn không có đạt được hệ thống tối cường liễu cha, tiểu tử kia chỉ sợ không chỉ là liễu cha, hơn phân nửa thành lừa cha!

“Cha, cha, cứu mạng a!”

Rất nhanh, thanh âm Tần Tử từ bên ngoài vang lên, lộ ra có chút vô cùng lo lắng, rất có vài phần cảm giác chó nhà có tang.

“Tiểu tạp chủng, đánh tiểu thư nhà chúng ta, còn muốn chạy? Hôm nay đừng nói gọi cha ngươi, gọi gia gia ngươi đều vô dụng!”

Một đạo thanh âm trung niên phần nộ vang lên.

Tần Xuyên nghe vậy, tranh thủ thời gian liền xông ra ngoài.

Chỉ thấy chỗ cửa lớn, Tần Tử đang điên cuồng chạy trốn, mà một cái nam tử trung niên Nguyên Đan cảnh cửu trọng, đang ra sức đuổi theo.

“Ừm? Cái tiểu tử này tốc độ rất nhanh a.”

Tần Xuyên hơi nhíu mày, tốc độ bây giờ của nhi tử tiện nghi, vậy mà cùng trung niên nam tử kia tương xứng.

Là dùng một loại bảo vật nào đó?

Hay là lão gia gia quý nhập vào người?

“Hừ, chết đi cho ta!”

Trung niên nam tử kia hừ lạnh một tiếng, sau đó một chưởng liền chụp ra, bàn tay khổng lồ oanh long long nghiền ép mà qua, khí thế bàng bạc.

“Cha, cứu mạng a!”

Tần Tử lần nữa phát ra kêu to.

Tần Xuyên thấy thế cũng không thể ngồi xem không để ý tới, thế là một cái lắc mình ngăn tại phía sau Tần Tử.

“Phanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, bàn tay khổng lồ kia nổ tung, sóng xung kích mạnh mẽ hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

Mà Tần Xuyên đứng tại chỗ, lù lù bất động.

“A?”

Tần Tử sững sờ, sau đó ngạc nhiên xoay người, liền gặp được cái đạo thân ảnh quen thuộc kia, ngăn tại trước người hắn.

Không phải cha hắn thì là ai?

“Các hạ là ai, vì sao muốn ngăn cản ta giết tiểu tạp chủng này?”

Nam tử trung niên kia nhìn thấy Tần Xuyên, lập tức lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, người trước mắt rất mạnh, mạnh phi thường!

Tuyệt đối là cường giả Thuần Dương cảnh.

“Ta là cha hắn.”

Tần Xuyên lãnh đạm nhìn xem trung niên này.

Tiểu tạp chủng?

Nhi tử tiện nghi là tiểu tạp chủng, vậy hắn là cái gì?

Nam tử trung niên đột nhiên giật mình, sau đó cũng nghĩ đến vấn đề này, sắc mặt nháy mắt trở nên đặc sắc.

Hắn khóe miệng co giật, thận trọng nói ra:

“Đại nhân, kỳ thật... Đây đều là hiểu lầm...”

Chương 15: Cùng Cảnh Vô Địch

Chương 15. Cùng Cảnh Vô Địch

“Nếu là hiểu lầm, vậy người về đi.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Hắn nhìn ra được, đây chỉ là một cái hộ vệ gia tộc, chỗ chức trách mà thôi, cũng không cần thiết khó xử người ta.

“Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!”

Nam tử trung niên nhẹ nhàng thở ra, hắn không nghĩ tới Tần Xuyên rộng lượng như vậy, trong lòng lập tức dâng lên lòng cảm kích.

Cường giả không thể nhục!

Lấy hắn chỉ là tu vi Nguyên Đan cảnh, nhục nhã cường giả Thuần Dương cảnh, bị người ta chém giết đều là chuyện bình thường.

Mà vị cường giả này, lại là rộng lượng như thế.

Hắn nghĩ nghĩ, thiện ý nhắc nhở:

“Đại nhân, ngài mặc dù là cường giả Thuần Dương cảnh, nhưng nhi tử ngài lần này đánh ngất xiu tiểu thư Trần gia, sự tình rất lớn, ta khuyên các người... Tranh thủ thời gian rời đi khỏi Minh Hạo thành đi.”

Nói xong, hắn quay người cấp tốc rời đi.

Tần Xuyên nghe vậy, nhíu mày.

Trần gia?

Theo hắn biết, Minh Hạo thành có tam đại thế gia đỉnh cấp, mỗi một cái đều có cường giả Niết Bàn cảnh, nội tình thâm hậu.

Mà ba gia tộc này theo thứ tự là Trần gia, Từ gia, Cao gia.

Trong đó, Trần gia những năm này đặc thế nhất, bởi vì Trần gia có một vị con rể Niết Bàn cảnh—— thành chủ, Bạch Trần!

“Hệ thống, nếu như nhi tử ta gây chuyện, ta đánh lão, sau đó già hơn tới, tu vi ta sẽ còn tăng lên sao?”

Tần Xuyên trong lòng yên lặng hỏi.

“Đỉnh! Bỏn hệ thống chỉ phụ trách giải quyết cường giả nhi tử chọc tới, cái gọi là già hơn, rõ ràng là hướng về phía người tới,

hệ thống không phụ trách.”

Hệ thống vô tình hồi đáp.

Lập tức, Tần Xuyên da mặt cứng đờ!

Vừa rồi, hắn tu vi tăng lên tới Thuần Dương cảnh tứ trọng, hắn suy đoán, cái kia hắn là phụ thân là vị tiểu thư Trần gia kia.

Nhưng là, chờ hắn đánh phụ thân tiểu thư Trần gia, đụng tới thúc bá hoặc là gia gia tiểu thư Trần gia, làm sao xử lý?

Thậm chí, cuối cùng thành chủ Bạch Trần cũng đụng tới, làm sao bây giờ?

Giờ khắc này.

Hắn thậm chí có xúc động thu thập hành lý, mang theo nhi tử chạy trốn!

Nhưng là...

“Nếu như chạy, hình tượng của ta tại trong lòng nhi tử chẳng phải đổ sập sao? Trước đó thôi da trâu chẳng phải thổi tới mức vỡ sao?”

Hắn trong lòng rất xoắn xuýt.

“Cha, ngài thế nào?”

Cái thời điểm này, vẻ mặt Tần Tử vô cùng nghi hoặc nhìn xem lão cha nhà mình.

Hắn là, cha là đang lo lắng Trần gia kia?

Không có khả năng a!

Cha rõ ràng là cường giả vô địch, chỉ cần nguyện ý, tùy thời đều có thể khôi phục lại Thông Thiên cảnh, treo lên đánh toàn bộ vương triều!

“Không có việc gì...”

Nhìn xem vẻ mặt cùng biểu lộ nghi hoặc của tên nhi tử tiện nghi hổ cha, Tần Xuyên đột nhiên có loại xúc động một bàn tay quất chết cái tiểu tử này.

Nhưng rất nhanh hắn bình tĩnh lại.

Nhi tử tiện nghi gây chuyện, đây chẳng phải là hắn mong đợi sao? Đã như vậy, hắn lại có thể nào trách cứ chứ?

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, nhi tử tiện nghi gây chuyện, đó là làm đến nơi đến chốn, mà hấn nếu là gánh không được, đó chính là hấn không ổn!

Lui một vạn bước để nói.

Làm cha, không phải liền là muốn gánh vác sự tình cho nhi tử sao?

Gánh vác được vậy liền gánh.

Gánh không được cũng phải gánh!

Chịu không được, vậy liền nghĩ biện pháp!

“Người không phải mua người hầu sao, làm sao làm thành dạng này rồi? Chuyện gì xảy ra?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

“Cha, ta đích xác là đi mua người hầu, lúc đầu ta nhìn trúng một cái tiểu cô nương rất kì lạ, chuẩn bị mua về.”

“Thế nhưng là, ta đều trả tiền, thời điểm chuẩn bị mang đi tiểu cô nương, nửa đường giết ra cái đại tiểu thư rầm thúì.”

“Cô nàng kia không nói hai lời, liền muốn mang thị nữ ta mua đi, ngang ngược không nói đạo lý, sau đó còn lấy tiền nhục nhã ta! !”

Tần Tử tức giận bất bình nói:

“Cha, ngài nói, ta thân là ngài nhi tử, ta có thể chịu loại nhục nhã này sao?”

“Lúc ấy ta liền muốn, ta mắt mặt không có gì, nhưng là, ta không thể ném mặt ngài! Sau đó... Ta liền đem nàng đánh hôn mê.”

Tần Xuyên trầm mặc một chút.

Sau đó vỗ vỗ đầu nhi tử tiện nghi, hữu khí vô lực thở dài nói:

“Trẻ con là dễ dạy...”

Đủ cuồng! !

Cái nhi tử tiện nghi này không có cô phụ hấn chờ mong, đã dần dần mê thất tại bên trong thân phận ” con trai cường giả vô địch “.

Tần Tử trước đó.

Gặp được sự tình đều sẽ nghĩ —— hẳn nhất thời gió êm sóng lặng.

Mà bây giờ thì là sẽ nghĩ —— ta tại sao phải hẳn? Ta là người chiêm lý, đánh rồi lại nói! !

Nhi tử cường giả vô địch, chính là tùy hứng như thế!

Không gây chuyện, nhưng cũng không sợ sự tình!

Cái ý tứ gì?

Ý tứ chính là nói, ta sẽ không chủ động chọc giận ngươi, nhưng ta liền chờ mong ngươi chọc tới ta, sau đó đưa ngươi vào chỗ chết!

“Oắt con, chết đi cho ta! !”

Đột nhiên, một đạo thanh âm như sấm vang lên, sau đó, một đạo quang mang xích hồng xẹt qua chân trời!

Đó là một thanh hỏa diễm chi kiếm!

“Oanh —— “

Sau một khắc, thanh kiếm kia giống như thiên thạch rơi vào bên trong trạch viện, mặt đất hung hăng chấn động, ánh lửa và đá vụn càn quét bát phương.

Tần Xuyên theo bản năng đem nhi tử kéo ra phía sau.

“Ào ào ào...”

Từng tầng từng tầng sóng nhiệt khuếch tán ra, về sau một thanh cự kiếm xích hồng hiển lộ ra, mà bên cạnh kiếm, xuất hiện một đạo thân ảnh khôi ngô.

Kia là một cái hán tử thô kệch có làn da màu đồng cổ.

Xoạt!

Tay phải hắn rút ra cự kiếm kia, chỉ hướng Tần Tử, hung hăng nói ra:

“Chính là ngươi đánh nữ nhi của ta a? Tới lãnh cái chết!”

Tần Tử rút cổ một cái.

Loại cường giả cấp bậc này, đối với hắn hiện tại mà nói có chút khủng bố, một chút dư ba chiến đấu liền có thể đánh chết hắn.

Tần Xuyên tiến lên một bước, nói ra:

”Xung đột giữa những người tuổi trẻ, thế hệ trước xuất thủ, chỉ sợ không tốt lắm.”

“Ồ? Người chính là cha hắn?”

Trần Thắng hí mắt nhìn về phía Tần Xuyên.

“Phải.”

Tần Xuyên nói.

“Đã như vậy, vậy người và ta đánh một trận! Như này, cũng không tính ý lớn hiếp nhỏ a?”

Trần Thắng ánh mắt lảng lệ nhìn xem Tần Xuyên.

“Nếu là người cũng bại, người có thể lại hô lên ca của người hay không, phụ thân người, hoặc là... Tỷ phụ người?”

Tần Xuyên nhìn xem hắn nói.

“Ha ha, Trần Thắng ta khinh thường làm điều đó! Hôm nay người nếu là có thể thắng ta, sự tình hôm nay dừng ở đây!”

Trần Thắng thô kệch nói.

“Vậy liền... Tới đi!”

Tần Xuyên chân phải đạp mạnh, thân thể giống như lưu tinh phóng lên tận trời, đồng thời bắn ra uy áp đáng sợ!

Oanh long long!

Trên bầu trời, vậy mà xuất hiện từng đạo sóng lửa xích hồng, giống như nham tương càn quét ra, phong vân biến ảo.

“Ha ha! Có ý tứ, vậy mà để ta có loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào, ta đến rồi!”

Trần Thắng ánh mắt lộ ra ý chí chiến đấu dày đặc, dẫn theo cự kiếm xích hồng liền phóng lên tận trời, hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Cường giả Thuần dương, có thể bay đi.

Đây là một trận chiến đấu trên bầu trời.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Từng đạo thanh âm va chạm vang lên, đại lượng hỏa diễm nổ tung, giống như Xích Hà đầy trời.

Bên trong Minh Hạo thành, không biết có bao nhiêu người ngẩng đầu lên, kính sợ nhìn xem một màn này, nghị luận ầm ĩ.

Chiến đấu như vậy, vẫn là rất hiếm thấy.

Bởi vì ở giữa cường giả Thuần Dương cảnh, sẽ rất ít bởi vì một chút chuyện nhỏ liền ra tay đánh nhau, người càng mạnh, xuất thủ càng ít đi.

“Đông! !”

Một tiếng vang trầm, một đạo thân ảnh khôi ngô bay ngược vài trăm mét, sau đó ổn định thân thể, tiếp tục vọt lên trở về.

“Lại đến!”

“Đông!”

“Lại đến! !”

“Đông!”

...

Thân thể Trần Thắng không ngừng bị đánh bay, nhưng mà, hấn lại càng đánh càng hăng, con mắt càng ngày càng sáng.

Cuối cùng, hai người va chạm lần nữa.

“Oanh! !”

Một đạo hồng quang nóng bỏng, lấy hai người làm trung tâm, hiện lên hình khuyển khuếch tán ra đến, cảnh tượng lộng lẫy.

Không chỉ có như thế, một cỗ cột sáng từ trên thân Trần Thắng dâng lên, để khí thể của hấn lần nữa tăng lên một mảng lớn.

“Ha ha ha, lão tử rốt cục đột phá!”

Trần Thắng ngửa mặt lên trời cười to, kém chút khoa tay múa chân.

Hồi lâu mới bình tĩnh lại tới.

Hắn nhìn về phía Tần Xuyên đối diện, sắc mặt có chút mất tự nhiên nói ra:

“Ừm, hôm nay... Coi như ngang tay đi, lần sau lại tìm người luận bàn!”

Nói xong, liền hướng phía phương xa bay đi.

Tần Xuyên nhìn xem bóng lưng đi xa kia, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, chuyện này, cuối cùng giải quyết.

Trên mặt đất.

Tần Tử ngơ ngác nhìn lên bầu trời, trong lòng hỏi:

“Sư phụ, người kia vậy mà có thể cùng cha ta đánh một trận?”

“Ha ha, cha ngươi là để hắn đi.”

Thanh âm nữ tóc vàng tử vang lên, mang theo thỗn thức: “Cha ngươi quá mạnh, mạnh đến mức không còn gì để nói... Cùng cảnh giới, ta nghĩ không ra ai có thể thắng hắn.”

“Có thể vượt cấp khiêu chiến sao?”

Tần Tử mong đợi hỏi.

“Đâu chỉ là vượt cấp a... Nếu như chỉ là loại tiểu địa phương Cửu Dương vương triều này, cha ngươi dù là vượt ba cấp... Vẫn vô địch như cũ!”

“Đây là tại dưới tình huống không có sử dụng võ học cùng cái thủ đoạn khác, mà cường giả giống như cha ngươi, tất nhiên còn có rất nhiều thủ đoạn.”

Thanh âm nữ tử tóc vàng mang theo nhè nhẹ lửa nóng, kia là sùng bái phát ra từ nội tâm, cúng bái!

Chương 16: Nữ Tử Tóc Vàng Dần Dần Biến Hóa

Chương 16. Nữ Tử Tóc Vàng Dần Dần Biến Hóa

Rất nhanh, hai ngày trôi qua.

Trận đại chiến trên bầu trời kia, cũng dần dần lên men ra, trở thành đề tài nói chuyện của rất nhiều người tại trà dư tửu hậu.

Đương nhiên, chuyện này rất nhanh liền sẽ bị người quên lãng.

Dù sao, đối với Minh Hạo thành ngọa hổ tàng long mà nói, cường giả Thuần Dương cảnh cũng không có gì ly kỳ.

Nhưng mà một chuyện khác, lại là lần nữa đem Tàn phụ tử Xuyên đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió.

“Nghe nói không, hai ngày trước ở chiến đấu trên trời, là tam gia Trần gia Trần Thắng cùng một vị cường giả tên là Tàn Xuyên!”

“Bọn hần vì cái gì đại chiến?”

“Hắc hắc, căn cứ tin tức mới nhất, tựa hồ là bởi vì nhi tử Tàn Xuyên Tàn Tử, đánh hôn mê tiểu công chúa Trần gia!”

“Tê! Mạnh như vậy? Cái Tàn Tử này chẳng lẽ không biết, cái tiểu công này chúa là hòn ngọc quý trên tay của toàn bộ Trần gia sao? Nghe nói ngay cả thành chủ đại nhân, cũng đều yêu thương với chất nữ này

“Có lẽ cái này kêu là tuổi trẻ khinh cuồng đi, dù sao, người có năng lực, đều là có ngạo khí.”

“Có năng lực? ?”

“Người còn không biết a? Hiện tại toàn bộ Minh Hạo thành đều đang đồn, cái Tàn Tử này thiên phú tuyệt luân, mười bảy tuổi liền đột phá Nguyên Đan cảnh, luận thiên phú, còn muốn càng hơn một bậc so với tứ đại công tử Minh Hạo thành!”

“Cái gì, lợi hại như vậy? !”

“Sẽ không phải là lời đồn a?”

“A, lấy ở đâu nhiều như vậy lời đồn? Sự thật đều bày ở nơi này, chẳng lẽ thừa nhận người khác ưu tú liền khó như vậy sao?”

“Ta làm sao cảm giác ngươi là người Thính Vũ lâu?”

“Đừng nói bậy! !”

“Ta vẫn là cảm giác ngươi...”

“Vị huynh đài này, mời mượn một bước để nói chuyện.”

Những nghị luận như này, giống như càng ngày càng lan ra, xuất hiện tại bên trong các ngõ ngách Minh Hạo thành, thế tới mãnh liệt.

Cái gọi là ba người thành hồ.

Thời điểm khi rất nhiều người đều nói như vậy, đại bộ phận cũng liền tin, người truyền nhân, so cảm cúm khuếch tán còn muốn tấn mãnh...

Thế là, Tần Tử thật nổi danh.

Cái gọi là người sợ nổi danh heo sợ mập, súng bắn chim đầu đàn.

Thời điểm bản thân Tần Tử tại nghe được những tin tức này, lập tức tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt, nổi trận lôi đình.

“Kéo thù, cái này rõ ràng là nâng lên rồi giết! !”

Hắn đột nhiên rút bẻ chén trà, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Đem ta thôi thành đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành, đây không phải gây thù hằn cho ta sao?”

“Cái này Minh Hạo thành thiên tài nhiều như vậy, không nói những người khác, liền nói tứ đại công tử Minh Hạo thành, bọn hắn sẽ nghĩ như thế nào?”

Hắn biết rõ, thời điểm khi có tiếng mà không có miếng, bị treo càng cao, liền sẽ rơi càng thảm.

Bởi vì nguyên nhân tuổi tác, thực lực hiện tại của hắn, cùng tứ đại công tử Minh Hạo thành vẫn là có khoảng cách.

Mặc dù, hắn khoảng thời gian này đang được sự phụ trợ giúp, được không ít cơ duyên, đột nhiên thực lực tăng mạnh.

Nhưng vẫn như cũ là đánh không lại! !

Tuổi tác tứ đại công tử Minh Hạo thành đều lớn hơn hai ba tuổi so với hắn, mà lại từ nhỏ đã đạt được đại gia tộc toàn lực bồi dưỡng, loại chênh lệch này, cũng không phải là thời gian ngắn liền có thể bù đắp.

“Tức chết ta rồi! Là ai tại tung tin đồn nhảm hãm hại ta, ta nguyện rửa hăng sinh nhi tử không có mà! !”

Tần Tử siết quả đấm nói.

“Khụ khụ.”

Bên cạnh Tần Xuyên đang uống trà, bị bị sắc một chút.

Cái này nhi tử tiện nghi, đúng là người hung ác, ngay cả mình đều mắng.

“Bình tĩnh.”

Tần Xuyên giả vờ như đáng vẻ thờ ơ, bình tĩnh nói ra:

“Gặp được một chút chuyện nhỏ mà cứ như vậy nổi trận lôi đình, vậy thì làm sao làm việc lớn?”

“Ta...”

Tần Tử kịp phản ứng, lập tức lộ ra vẻ xấu hổ, cúi đầu nói ra:

“Cha, thật xin lỗi, là ta kích động.”

Sau đó hấn ngẩng đầu, cắn răng nói:

“Thế nhưng là, cái này...”

“Tốt, không nên đem việc nghĩ quá khó khăn.”

Tần Xuyên đặt chén trà xuống, chậm rãi đứng lên, nhìn xem hấn nói ra:

“Vi phụ tin tưởng ngươi, không có vấn đề.”

“Chỉ là đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành, việc nhân đức không nhường ai thì lại như thế nào? Nhi tử Tần Xuyên ta, đừng nói thứ nhất Minh Hạo thành, coi như nói là thứ nhất Cửu Dương vương triều, có cái gì không được?!”

Xoạt!

Lời nói vừa dứt, một cổ khí tràng cường đại gào thét mà ra.

“Cha...”

Tần Tử nhìn xem mình phụ thân, ngây dại, mà trong lòng, chảy xuôi một dòng nước ảm.

Hấn hít sâu một hơi, sau đó siết chặt nắm đấm, trùng điệp gật đầu nói:

“Cha, ta hiểu được! Ta sẽ không để cho ngài thất vọng!”

“Đã có người nói ta là thứ nhất Minh Hạo thành, vậy ta chính là thứ nhất Minh Hạo thành, ai không phục, vậy liền đánh tới phục! !”

Giờ khắc này, quanh người hần nhiệt huyết sôi trào.

Hào khí tỏa ra!

Trong đời của hần, lần thứ nhất có loại khí thế một đi không trở lại này, tựa hồ một loại nhất gan nào đó trong lòng đã bị triệt để đánh vỡ.

Sư phụ nói ta là thần thể khoáng thế.

Phụ thân ta lại là cường giả vô địch.

Đã như vậy, ta còn sợ cái gì? Tứ đại công tử Minh Hạo thành tính là gì? Thiên tài Vương triều đây tính toán là cái gì?

Tần Tử ta, muốn làm thiên kiêu cái thế! !

“Oanh! !”

Giờ khắc này, một cỗ cột sáng mạnh mẽ từ trên hần thân phóng lên tận trời, không chỉ có như thế, từng đạo quang hoàn từ trong cơ thể hần khuếch tán mà ra.

Quang hoàn lượn lờ, óng ánh thần thánh!

“Đây là? !”

Tần Xuyên trong lòng hung hăng giật mình, cái nhi tử tiện nghi này, không phải là uống canh gà của hần, về sau đã thức tỉnh một loại thể chất nào đó?

Nhưng mà.

Cho dù trong lòng chấn kinh, nhưng hần không có chút lộ ra vẻ kinh ngạc nào, ngược lại gật gật đầu, lộ ra một tia vẻ vui mừng nhàn nhạt.

Tựa hồ, hần đã sớm xem thấu hết thảy.

Thậm chí, giống như nhi tử thức tỉnh thần thể, cũng tại bên trong kế hoạch của hần, là hần một tay thúc đẩy...

Cứ như vậy.

Tựa hồ... Coi như sau này bại lộ sự tình hần đi Thính Vũ lâu thuê người tuyên truyền, cũng không có vấn đề gì.

Hắn đây là dụng tâm lương khổ a! !

Mà lúc này.

Nữ tử tóc vàng rong gitới chỉ, sớm đã là sùng bái sát đất.

“Cái này... Ta dùng nhiều biện pháp như vậy, thậm chí liên thánh được trân tàng đều dùng, đều không thể để tiểu tử thức tỉnh thần thể, mà vị đại nhân này chỉ nói mấy câu, liền làm được...”

Nàng hô hấp dồn dập, trong đầu rất loạn.

Cáp tóc tự hỏi nguyên nhân.

“Ta biết! !”

“Nguyên lai muốn thần thể thức tỉnh, trọng yếu nhất không phải thánh được, mà là kích thích tín niệm võ đạo tiểu tử, loại tín niệm vô địch kia!”

“Tiểu tử trước đó mặc dù đã có bước đầu tự tin, nhưng là trong lòng hắn vẫn như cũ lưu lại nhát gan.”

“Bởi vì trường kỳ bị người khác khinh khỉnh, để hắn cho dù là bắt đầu quật khởi, ở sâu trong nội tâm vẫn như cũ sẽ cảm thấy, mình so không lại những cái thiên tài kia.”

“Đặc biệt là, khi gặp được thiên tài tạm thời mạnh hơn hắn rất nhiều, thậm chí tuổi tác so với hắn lớn hơn, hắn liền sẽ theo bản năng lùi bước.”

“Người thường luôn luôn thích tìm các loại lý do cho mình lùi bước, nhưng mà thần thể, cần tín niệm thẳng tiến không lùi!”

“Khi đó hắn sẽ không tìm nguyên nhân khách quan, không còn bởi vì đối thủ cường đại mà lùi bước, khi hắn đối mặt bất cứ địch nhân nào, cũng dám tại một trận chiến, như này, mới tính có được khí phách thần thể nên có.”

“Như này... Mới có thể thức tỉnh a...”

Nghĩ đến nơi này, nàng tự giấu cười một tiếng.

Nàng cho tới nay, đều đang nghĩ lấy dùng các loại thánh được trân quý hoặc là đan dược, đến thức tỉnh thần thể Tàn Tử.

Không nghĩ tới, phương hướng đều sai!

Nhưng mà.

Vị kia đại nhân, đã sớm xem thấu hết thấy...

Cường giả vô địch.

Quả nhiên khủng bố như vậy! !

Bất tri bất giác, vị nữ tử lai lịch bí ẩn đồng thời thực lực đã từng rất mạnh nằng đang càng thay đổi nhận thức...

...

Long Xà bang, bang chủ đang dưỡng thương.

Hắn nhận chính là song trọng tổn thương.

Nhi tử bị Tần Tử giết, đây là tổn thương trong lòng, mình cũng bị Tần Xuyên đả thương, đây là vết thương trên người.

Hắn cùng phụ tử Tần gia không đội trời chung!

Nhưng mà, hắn cũng không tính đi báo thù.

Bởi vì hắn biết, tiềm lực của mình đã đến đâu, bình cảnh đã vô cùng kiên cố, đời này rất khó tiếp tục đột phá.

Mà từ tình huống giao thủ trước đó nhìn xem, Tần Xuyên mạnh hơn hắn nhiều lắm, dù là hắn lại đột phá hai ba cái cảnh giới, vẫn như cũ không phải đối thủ.

Cho nên, báo thù, chỉ là đưa đồ ăn mà thôi.

“Bang chủ, tin tức tốt a!”

Cái thời điểm này, có đường chủ Long Xà bang hào hứng chạy vào, cười nói ra:

“Tần Tử kia, bị người ta tâng bốc!”

“Tình huống như thế nào?”

“Hai ngày nay, có người đang truyền, nói Tần Tử là đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành, thiên phú nghiền ép tứ đại công tử! Ha ha ha, người sợ nổi danh heo sợ mập, ta nhìn cái Tần Tử này lần này phải xui xẻo, ha ha ha...”

Đường chủ này ha ha mà cười cười, nhưng mà rất nhanh, hắn phát hiện bang chủ cũng không có cười, mà là lẳng lặng nhìn xem hắn.

“A? Bang chủ, ngươi làm sao không cười?”

Tiểu đầu mục hỏi.

“Ba!”

Bang chủ một bàn tay dặt tại trên mặt hấn, nổi giận mắg:

“Đầu óc ngươi bị lừa đá sao? Tần Tử kia bị người nâng lên để giết, ngươi cảm thấy, bọn hấn cái thứ nhất sẽ hoài nghi ai? !”

“Cái này!”

Tiểu đầu mục nháy mắt kịp phản ứng, tựa hồ... Là Long Xà bang bọn hấn hiềm nghi lớn nhất!

“Móa nó, nhanh chuẩn bị xe! Lão tử phải nhanh một chút rút lui khỏi Minh Hạo thành, miễn cho sát tinh đó giết tới!”

Bang chủ có chút hốt hoảng, bởi vì hấn còn nhớ rõ, lần trước Tần Xuyên từng nói với hấn, nếu là còn có lần sau... Vậy liền trăm thảo trừ căn! !

Hấn không muốn bị trừ tận gốc a!

Hấn vừa vặn chết một cái nhi tử gây chuyện thị phi, hiện tại trẻ trung khoẻ mạnh, còn muốn sinh một đứa con khác.

Cho nên, nhất định phải chạy trốn! !

Thế là, cái bang phái có chút danh tiếng tại Minh Hạo thành này, toàn thể thành viên cải trang cách ăn mặc, trong đêm rút lui khỏi Minh Hạo thành...

Không ai biết bọn hấn đi nơi nào.

Một cái bang phái vài trăm người, trong vòng một đêm hoàn toàn biến mất, cái này tại Minh Hạo thành, trở thành một cái bí ẩn chưa có lời đáp.

Chương 17: Luyện Đan Sư Ngang Tàng

Chương 17. Luyện Đan Sư Ngang Tàng

“Cha, ngài nghe nói không, Long Xà bang kia trong vòng một đêm bốc hơi khỏi nhân gian, tất cả sông bạc, đường khâu, đều không ai.”

Trong đại sảnh, Tần Tử nói.

“Ồ?”

Tần Xuyên có chút ngẩn người.

“Hừ! Lần này không cần hoài nghi, chuyện của ta khẳng định là bọn hắc làm, cho nên chạy án!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy xem thường.

“Nghĩ không ra, cái Long Xà bang này vậy mà hạ lưu như thế, đánh không lại ngài, liền sử dụng loại chiêu số hạ lưu này!”

Tần Xuyên nghe vậy, không nói chuyện.

Hắn suy đoán, cái Long Xà bang này sở dĩ trong đêm chạy trốn, là bởi vì sợ bị hắc hoài nghi.

Nhưng mà cái này vừa chạy, ngược lại lộ ra trong lòng có quỷ, vừa vận thay hắc cũng cái nôi.

Đây đều là mệnh.

“Người đã thức tỉnh thể chất, được thể chất bồi dưỡng, tu vi hẳn là chột tăng rất nhiều đi, thế nào?”

Tần Xuyên nói tránh đi.

“Ừm, hoàn toàn chính xác chột tăng rất nhiều, ta trước kia đều không biết, ta còn có thể lợi hại như vậy!”

Nghĩ đến mình thành quả tu luyện, Tần Tử lập tức tinh thần gấp trăm lần, giống như tranh công nhìn về phía phụ thân mình:

“Ta đã Nguyên Đan cảnh ngũ trọng!”

“Tạm được.”

Tần Xuyên bình tĩnh gật đầu, đây cũng không phải giả vờ trấn định, mà là sớm có chuẩn bị tâm lý.

Đối với bất hack.

Làm gì phải kinh ngạc?

Đây là thao tác cơ bản chân mệnh thiên tử.

Nếu như nhi tử tiện nghi đều thức tỉnh thể chất cường đại, vẫn là cặn bã như trước, vậy hẳn mới có thể cảm thấy kỳ quái đó.

“Cha, ngài không có chút nào kinh ngạc sao?”

Tần Tử thấy khuôn mặt phụ thân bình tĩnh, lập tức có chút uể oải.

“Rất bình thường, bởi vì thiên chi kiêu tử cha thấy qua nhiều lắm, trình độ người như này... Tạm được.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Giả, cật lực giả!

Nhất định phải đem sự nghiệp trang bức tiến hành tới cùng, đây là hành vi tất yếu củng cố hình tượng của người.

Người thiết cần duy trì trường kỳ, tùy thời tùy chỗ củng cố, nếu không, tùy thời đều có khả năng sụp đổ.

Tần Tử nghe vậy, tâm tình lập tức càng thêm sa sút.

Nguyên lai hẳn tại trong mắt cha, chỉ là vẫn được...

Nhưng mà rất nhanh!

Hắn tìm về đầu chí.

Trong lòng tựa hồ bốc cháy lên một đoàn hỏa diễm nóng rực, âm thầm thề nói: “Cha, nhìn xem đi, ta nhất định sẽ làm cho ngài kiêu ngạo!”

...

Bất tri bất giác, ba ngày lại qua.

Cùng Tần Xuyên nghĩ có chút không giống, lời đồn truyền bá ra ngoài, về sau cũng không có cái gọi là thiên tài đến khiêu chiến Tần Tử.

Cái này khiến hắn có chút tự giễu.

Xem ra, hắn vẫn là coi thường người trong thiên hạ.

Những cái thiên tài kia nào có gốc như vậy a? Làm sao có thể nghe được một cái lời đồn, liền lập tức tới khiêu chiến ngay?

Suy nghĩ kỹ một chút.

Nếu như những cái thiên tài kia trực tiếp tới khiêu chiến, ngược lại có chút mất mặt.

Dù sao, coi như thắng, thì thế nào chứ?

Vì một cái nghe đồn liền đến khiêu chiến người ta, người là muốn chứng minh cái gì nào? Chứng minh danh thiên tài của mình sao?

Quả thực nông cạn! !

Mà những thiên tài này cùng gia tộc phía sau thiên tài, có lẽ chính là đang suy tính, cho nên mới không có tới khiêu chiến.

“Nhưng mà... Tiền của ta tuyệt đối không có phí!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, ánh mắt híp lại.

Những thiên tài này không có tới cửa đến khiêu chiến, nhưng cũng không đại biểu bọn hắn đối với lời nghe đồn không thêm đề ý.

Dù sao, đây là sự tình liên quan đến thanh danh, nếu như không được tỏ thái độ, như vậy nó liền sẽ một mực đặt ở đỉnh đầu!

Cho nên, những thiên tài này đều đang đợi một cái cơ hội, một cái thuận lý thành chương đánh bại Tần Tử cơ hội.

Mà cơ hội gần nhất trước mắt, chính là... Luyện Đan đại hội!

“Oanh long long!”

Đột nhiên, bầu trời truyền đến âm thanh chấn động kịch liệt, tựa hồ tầng mây đang lăn lộn, có điện thiểm sấm sét!

Vô số người ngẩng đầu nhìn lại.

Mà phụ tử Tần Xuyên, cũng là đi ra khỏi phòng, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo tia sáng kim sắc, từ phía trên kích xạ mà đến, tốc độ nó quá nhanh, như mũi tên nhánh xẹt qua trời cao.

Mà những nơi đi qua, mây trắng đầy trời nháy mắt biến thành kim sắc, sau đó giống như sóng to gió lớn quay cuồng lên.

“Hoa —— “

Cuối cùng, đầu kim sắc kia xuyên qua trên không trung Minh Hạo thành, hóa thành một vệt kim quang bao phủ uy nghiêm.

“Oanh! !”

Lập tức, uy áp giống như sóng lớn ngập trời, một đợt lại một đợt khuếch tán ra đến, bao phủ hơn phân nửa Minh Hạo thành.

“Uy áp thật là khủng khiếp!”

“Niết Bàn cảnh cường giả! !”

“Chẳng lẽ là... Bàn Tề đại sư? !”

Rất nhiều người tại chỗ bị ép tới quỳ trên mặt đất, mà một số người mạnh hơn duy trì lấy đứng thẳng, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Tần Xuyên cũng cảm thấy cỗ áp lực kia, đương nhiên, điểm ấy áp lực còn không để hắn khó chịu nhiều.

“Cung nghênh đại sư giá lâm Minh Hạo thành, phủ thành chủ đã chuẩn bị tốt tiệc rượu, mời đại sư đến phủ thành chủ.”

Trong phủ thành chủ, trọn vẹn hơn mười đạo thân ảnh đang không mà lên, trận thế tại trên bầu trời bày ra hoan nghênh.

Phía trước, tự nhiên là thành chủ Bạch Trần, trên thân hắn đồng dạng bao phủ kim quang, để người nhìn không rõ.

“Đa tạ Bạch thành chủ thịnh tình.”

Thanh âm Bàn Tề đại sư có chút già nua, nhưng là trung khí mười phần, để trong đầu người ta không tự giác phác họa ra một hình tượng vị lão giả cao lớn.

Hắn cúi đầu xuống, nhìn về phía cổ thành khổng lồ phía dưới, nói ra:

“Luyện Đan đại hội, ngày mai bắt đầu, phạm là người trẻ tuổi hai mươi tuổi trở xuống, đạt tới Nguyên Đan cảnh, đều có thể đi thử một chút.”

“Cũng không cần các người có thể luyện ra đan dược chân chính, chỉ là khảo thí thiên phú phương diện này của các người một chút mà thôi, nếu là có người hợp lệ, có lẽ lão phu sẽ thu làm đệ tử.”

Nói xong, liền bay vào phủ thành chủ.

Xoạt! !

Bên trong Minh Hạo thành, sôi trào.

Rất nhiều người nguyên bản tin trước trong lòng, lập tức mặt xám như tro —— còn có tuổi tác cùng tu vi hạn chế? !

Mà một chút người nguyên bản không ôm hi vọng, hai mắt tỏa sáng —— không cần cơ sở Luyện Đan, chỉ là khảo thí thiên phú? !

“Ha ha ha, trời cũng giúp ta!”

“Ngày mai, ta tất lấy được thứ nhất!”

“Bằng vào thiên phú của ta, tất nhiên là quán quân không có lựa chọn thứ hai, dù sao, nãi nãi ta từ nhỏ đã nói ta rất có thiên phú.”

“Mệnh ta do ta không do trời!”

Một đám kích động, còn làm lấy dương danh lập vạn làm mộng đẹp.

“Chuẩn bị xong chưa?”

Tần Xuyên nhìn về phía mình nhi tử.

“Ừm! Sư phụ mấy ngày nay đã dạy cho ta luyện đan cơ sở, đồng thời, ta đã có thể luyện chế nhất phẩm đan dược!”

Tần Tử kêu lên nói.

Hắn cũng không có giấu diếm sự tình sư phụ, dù sao, tại hắn xem ra, phụ thân không phải đã sớm biết sư phụ tồn tại rồi sao?

“Quả nhiên!”

Tần Xuyên trong lòng có chút ngưng lại, hắn trải qua thời gian dài suy đoán, rốt cục đạt được xác thực.

Chiếc nhẫn và lão gia gia, thật tồn tại!

Nhưng là, hắn rất chú ý không chế nét mặt của mình, không có lộ ra mấy may vẻ ngoài ý muốn.

Chỉ là bình tĩnh gạt đầu, hỏi:

“Đã luyện ra qua đan dược? Đan phương là sư phụ người cho sao?”

“Ừm, là sư phụ tự mình nghiên cứu ra đan phương, còn không có đi hiệp hội luyện đan sư đăng kí đâu!”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng, vui vẻ nói :

“Sư phụ nói, sẽ đưa ta mấy trương đan phương đi luyện đan sư hiệp hội đăng kí, đến thời điểm đó, chỉ cần có người sử dụng đan phương của ta, luyện chế đan dược thì ích lợi liền muốn phân ta một nửa!”

Tần Xuyên nghe vậy, da mặt có chút co lại.

Cái thế giới này, luyện đan sư mười phần ngang tàng, mà luyện đan sư có thể nghiên cứu ra đan phương, càng là ngang tàng!

Không khoa trương chút nào, chỉ cần đan phương không phải quá kém cỏi, một trương đan phương liền đủ ăn cả đời.

“Cái này chẳng phải là nói... Về sau cha còn được dựa vào người nuôi? Dù sao, cha hiện tại là thật nghèo.”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nhìn xem nhi tử tiện nghi.

Tần Tử sửng sốt một chút.

Sau đó ho khan nói:

“Khụ khụ... Cha, sư phụ nói, cũng đưa ngài mấy trương đan phương, mà lại là cao cấp hơn.”

“Mấy trương đan phương này, ngài mỗi lần đi luyện đan sư hiệp hội, ích lợi cũng có thể để cho ngài bắt tới.”

Tần Xuyên nghe vậy, hài lòng gật đầu, nói ra:

“Thay ta cảm ơn sư phụ người, ngày sau... Tất có hậu báo.”

“Được rồi, cha.”

Tần Tử vui vẻ nói.

Mà lúc này, trong giới chỉ, nữ tử tóc vàng sớm đã đỏ bừng gương mặt xinh đẹp, tựa hồ là thụ sủng nhược kinh, lại nhớ tới hai chữ.

Vị đại nhân này nói, ngày sau có tất có hậu báo!

Ngày sau, là cái thời điểm gì chứ?

Là thời điểm hắc khôi phục thực lực đến đỉnh phong sao? Hắc thời điểm đó, đến cùng là phong thái bực nào?

Thật là khiến người ta chờ mong a...

Chương 18: Một Người Hung Ác, Đánh Mặt Mình

Chương 18. Một Người Hung Ác, Đánh Mặt Mình

Sáng sớm ngày hôm đó.

Minh Hạo thành, quảng trường trung ương.

Bên ngoài Quảng trường, sớm đã là người đông nghìn nghịt, mà ở trung tâm quảng trường, đã bày đầy lò luyện đan.

Tối thiểu hơn ngàn tòa!

Tràng diện mười phần hùng vĩ.

Mà phương hướng Bắc, xây dựng lên một tòa đài cao khổng lồ, rõ ràng là cho đại nhân vật ngồi.

“Thật kích động a, Bàng Tề đại sư liền muốn ra, hắc thế nhưng là ân nhân cứu mạng a nhà chúng ta.”

“Cái gì, người còn có thể cùng Bàng Tề đại sư đáp lên quan hệ?”

“Đó cũng không phải là, thời điểm ta còn nhỏ biếng ăn, mà mẹ ta phát triển lại không tốt, nếu không phải ăn đan dược Bàng Tề đại sư...”

“Người nói chính là! ! Đan phương thành danh Bàng Tề đại sư?”

“Ừm, mặc dù nói đến có chút không đứng đắn, nhưng là trương đan phương này của Bàng Tề đại sư, hoàn toàn chính xác tạo phúc cho rất nhiều hài tử.”

“Lời tuy như thế, nhưng ta luôn cảm thấy... Hẳn dự tính ban đầu, cũng không chỉ đơn giản là tạo phúc hài tử...”

“Chỉ giáo cho?”

“Cha ta năm đó cũng bỏ ra nhiều tiền mua một viên, nhưng là thời điểm ta nhỏ rõ ràng ăn đến ít, mà phần lớn lại là nhũ mẫu đang chiếu cố ta.”

Chung quanh trầm mặc một chút.

“Này, các người đều đang nói cái gì a! Hiện tại chúng ta cần quan tâm, là ai có hi vọng nhất thu hoạch được quán quân Luyện Đan đại hội!

“Tứ đại công tử thế nào?”

“Cái này khó mà nói, thiên phú luyện đan cùng thiên phú tu luyện, nhưng thật ra là hai loại đồ vật, liên quan cũng không phải là rất lớn.”

“Ta nghe nói, tiểu công chúa Trần gia từ nhỏ tinh thần lực cường đại, khác hẳn với thường nhân, hẳn là rất thích hợp luyện đan a?”

“Trên lý luận đúng vậy, nhưng là được hay không, còn được thử qua mới biết, người trưởng thành đều biết cái đạo lý này.”

“Huynh đệ, quá phạm a, gâu gâu gâu...”

Oanh ——

Đột nhiên, một cỗ uy áp khổng lồ mà nóng bỏng, giống như thủy triều mãnh liệt mà đến, cơ hồ khiến người ngạt thở.

Mọi người cùng nhau quay đầu.

Chỉ thấy hai đạo thân ảnh khí thế siêu nhiên, tại dưới một con đường do Thành Vệ quân tạo nên, hướng phía bên này chậm rãi đi tới.

Rõ ràng là thành chủ Bạch Trần cùng Bàng Tề đại sư!

Bạch Trần là một cái trung niên uy nghiêm, mà Bàng Tề đại sư là một vị lão giả khôi ngô râu tóc bạc trắng, người mặc trường bào luyện đan sư lộng lẫy.

Mà theo bọn hắn đến gần, mọi người chung quanh đều đình chỉ nghị luận, nguyên bản quảng trường ồn ào huyên náo, trở

nên lặng ngắt như tờ.

Đám người tự giác tránh ra một đầu con đường rộng rãi, mà thành chủ cùng Bàng Tề đại sư mang theo cận vệ leo lên đài cao.

“Hôm nay là ngày gì, tất cả mọi người biết, cho nên ta cũng liền không nói nhiều.”

“Bàng Tề đại sư tự mình trình diện, đây là cơ duyên tất cả người tuổi trẻ các ngươi, hi vọng các ngươi cố gắng biểu hiện.”

Bạch Trần đứng tại trên đài cao, nhìn xuống phía dưới, uy nghiêm nói ra:

“Người trẻ tuổi đến tham gia, mời vào chỗ đi.”

Xoạt!

Lập tức, một đoàn người trẻ tuổi, giống như bầy kiến đen nghịt, hướng phía kia một ngàn lò luyện đan trung ương quảng trường phóng đi.

“Mở cho ta!”

“Tránh ra!”

“Lò luyện đan này là của ta!”

Rất hiển nhiên, số lượng đan lô cung không đủ cầu, thế là những người tuổi trẻ này bắt đầu ra tay đánh nhau.

“Phanh phanh phanh!”

“A!”

“Phốc —— “

Mấy cái hiệp qua đi, rất nhiều người đều bị đả thương.

“Thành chủ đại nhân, bọn hãn tự mình ẩu đả, trái với quy tắc!”

Có người bị đánh bay về sau, lòng đầy căm phẫn nói.

Trên đài cao, Bạch Thành thản nhiên nói:

“Bàng Tề đại sư cũng không có nói không thể ẩu đả, nếu là ngay cả lò luyện đan đều không giành được, còn luyện đan cái gì?”

Thế gian nào có tuyệt đối công bằng?

Cái gọi là công bằng, cũng là dựa vào chính mình tranh tới!

Lập tức, những cái người bị đả thương kia á khẩu không trả lời được, chỉ có thể không cam lòng nhìn xem những cái lò luyện đan kia.

Đương nhiên, cũng có người chưa từ bỏ ý định, sau khi cạnh tranh một tòa lò luyện đan thất bại, liền bắt đầu đi đoạt cái lò luyện đan khác.

Thật đúng là có người thành công, nhưng càng nhiều, là bại một lần lại bại, cuối cùng thương thế quá nặng, chỉ có thể ảm đạm rời sân.

Tần Tử, thành linh cũng trong đám người.

“Àm!”

Hắn một quyền đem cái người cạnh tranh thứ mười ba đánh bay ra ngoài, đây là một cái người trẻ tuổi Nguyên Đan cảnh tứ trọng, nhưng vẫn như cũ bị hắn miểu sát.

Thế là, đám thanh niên chung quanh nhìn chăm chăm, đều từ bỏ cái mục tiêu này.

Hắn thành công chiếm đoạt một tòa lò luyện đan.

“Người chính là Tần Tử?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm mang theo kiêu căng vang lên.

Tần Tử quay đầu nhìn về phía người trẻ tuổi hoàng y vừa nói chuyện, nhàn nhạt đáp lại nói:

“Không sai, chính là ta.”

Xoạt!

Cơ hồ nháy mắt, chung quanh rất nhiều người đều nhìn lại.

Tần Tử!

Hắn chính là Tần Tử? !

Cái đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành trong truyền thuyết?

Thiên phú lực áp tứ đại công tử Minh Hạo thành?

“Ha ha ha, nguyên lai thật là người, tại hạ Cao Phong, đã sớm nghe nói Tần huynh chính là đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành, hôm nay gặp mặt quả nhiên bất phàm.”

Người trẻ tuổi nói có ý khác.

“Đa tạ.”

Tần Tử từ tốn nói.

“Hả? !”

Cao Phong sững sờ, hắn coi là người này sẽ hốt hoảng giải thích, nói mình cũng không phải, sau đó hắn lại tiếp tục nâng giết.

Nhưng là nghĩ không ra, đối phương tùy tiện như vậy!

Cái ý tứ gì?

Đây là thừa nhận? ?

Nguyên bản, hắn vốn là ôm mục đích trừ dập, nhưng là, khi đối phương thừa nhận, về sau hắn có loại khó chịu giống ăn phải con ruồi.

“Ha ha, tốt! Không hổ là đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành, tại hạ ngược lại là muốn lĩnh giáo một phen, không biết các hạ là có tiện hay không?”

Cao Phong ngoài cười nhưng trong không cười nói.

“Không tiện.”

Tần Tử thản nhiên nói.

“Hả?”

Cao Phong nhướng mày, thanh âm lạnh xuống tới:

“Tần huynh không phải là xem thường tại hạ chứ?”

“Đúng vậy a.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó trên mặt lộ ra một vẻ trêu tức:

“Hắn là... Người còn tưởng mình là cái nhân vật gì?”

Ba!

Giống như một cái cái tát, không lưu tình chút mà đánh lên mặt đối phương.

Người nói ta xem thường người? Vậy ta chính là xem thường người! Thế nào!

Người cho rằng người là ai?

“Người... Cuồng vọng! !”

Cao Phong sững sốt một chút, sau đó sắc mặt trở nên vô cùng khó xử, triệt để thẹn quá thành giận.

Bình thường mà nói, thời điểm khi hắn nói ra câu nói kia, người khác đều sẽ bán hắn mặt mũi, không dám đắc tội.

Nhưng mà hôm nay... thời điểm khi hắn không chút kiêng kỵ đem mặt vươn ra, người ta trở tay chính là một cái tát.

Cứ như vậy, ngược lại chính hắn càng giống một cái thùng hề, trên mặt nóng bỏng.

“Cũng không phải là ta cuồng vọng, là người tự rước lấy nhục mà thôi.”

Tần Tử nhàn nhạt nói ra:

“Không cần ý vào mình là người Cao gia, liền tự cho là hơn người ta một bậc.”

“Cao gia là một trong tam đại gia tộc Minh Hạo thành, ta tự nhiên biết, nhưng người... Ta còn thực sự không biết!”

Ba ba ba!

Một câu đơn giản, giống như mấy cái tát, lần nữa quất vào một vị trí, mặt đều kém chút đánh sưng lên.

“Người! !”

Cao Phong muốn phát tác, nhưng là đột nhiên nghĩ đến cái gì, thế là bình tĩnh lại đến, cười lạnh nói:

“Người chẳng lẽ thật đem mình làm đệ nhất thiên tài Minh Hạo thành rồi? Hắn là thật là nghe nhiều lời đồn, ngay cả mình đều tin?”

“Ha ha, ngay cả đạo lý cây cao đón gió đều không biết, vậy mà còn tại nơi này đắc chí, thật sự là ngu không ai bằng!”

Hắn sẽ không tùy tiện động thủ.

Bởi vì tại hấn xem ra, nói không lại liền động thủ, kia là hành vi kẻ yếu, hấn khinh thường vì đó.

Hấn muốn dùng ngôn ngữ bén nhọn, để cái người miệng lưỡi bén nhọn này á khẩu không trả lời được, thẹn quá hoá giận, sau đó lại cường thế đánh bại, nghiền ép toàn phương vị!

Nhưng mà, Tần Tử nghe vậy nhưng không có mảy may tức giận, ngược lại lộ ra một vòng nghiền ngẫm mà chi sắc.

“Cây to đón gió... Cũng không phải sao, tham gia cái Luyện Đan đại hội, đều có thể đưa tới người một trận gió như thế.”

“Nhưng ta hoài nghi, trận gió này của người... Là so mắt ai to hơn sao.”

Thi so con mắt?

Cao Phong sững sốt một chút, sau đó đột nhiên kịp phản ứng, phần nộ giống như Liệt Hỏa xông lên đỉnh đầu, trực tiếp bạo tạc!

“Người muốn chết! !”

Hấn nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân tuôn ra cương khí mạnh mẽ, tay phải nắm chặt, hướng phía Tần Tử oanh sát mà đi.

Cái gì mà ngôn ngữ bén nhọn, cái gì nghiền ép toàn phương vị, đều là nói nhảm, người một khi đã mất đi lý trí, mặt mình đều đánh!

Ba ba ba! !

Chương 19: Cái Thiên Tài Này Không Quá Đẹp Trai

Chương 19. Cái Thiên Tài Này Không Quá Đẹp Trai

“Trần Sơn Quyền!”

Cao Phong rống to, nắm đấm ném ra, cương khí cường thịnh hóa thành hư ảnh một tòa sơn phong, hung hăng trấn áp mà xuống.

“Điều trùng tiểu kỹ, cũng dám múa rìu qua mắt thợ!”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó gầm nhẹ nói:

“Đại uy thiên long, thế tôn địa tạng, bàn nhược chư phạt, bàn nhược bá ma hồng, phi long tại thiên!”

Ngang!

Một chưởng đánh ra, một đầu long ảnh kim sắc từ trên thân hắn hiển hiện, sau đó giống như sóng bình thường, bắt đầu xoay quanh cánh tay mà ra!

“Oanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, kim long trực tiếp xuyên thấu sơn phong, sau đó thế như chẻ tre xoay quanh mà qua, hung hăng đâm vào trên thân Cao Phong.

“Keng!”

Thanh âm kim loại va chạm vang lên, đóm lửa văng khắp nơi, hai chân Cao Phong hơi lùi lại phía sau.

“Người không phá được áo giáp của ta!”

Bị một chiêu đánh lui về sau, Cao Phong vừa sợ vừa giận, có chút xấu hổ vô cùng gầm nhẹ nói.

“Ta phá áo giáp người làm cái gì?”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, sau một khắc, thân ảnh của hắn biến mất.

“Cái này! !”

Con người Cao Phong đột nhiên co vào, liền phát hiện một bàn tay năm ngón mở ra, trong mắt hắn cấp tốc phóng đại.

Không kịp tránh né, mặt của hắn đã bị bắt lại, thân thể ngã ra sau, cái ót hung hăng đập xuống đất.

“Oanh!”

Quảng trường chấn động nhẹ nhẹ một chút, mặt đất chế tạo bằng gạch đá bị nện ra một đạo cái hố, có máu tươi tràn ra.

“Người... người...”

Cao Phong đầu lăm vào mặt đất, kinh hãi chỉ vào Tần Tử, muốn nói điều gì, nhưng là ngoẹo đầu, ngất đi.

“Hắn... Hắn đánh người Cao gia?”

“Kia là Cao Phong đi, tựa hồ là tử đệ đích hệ Cao gia a, lần này sự tình làm lớn chuyện.”

“Đúng vậy a, nếu là trước đó, vị thiếu chủ Cao gia kia còn không có lý do xuất thủ, hiện tại coi như danh chính ngôn thuận.”

Mọi người chung quanh nghị luận ầm ĩ.

Có người thở dài, có người cười trên nỗi đau của người khác, mà càng nhiều người, thì là lộ ra một vòng vẻ kính sợ.

Dám đánh tử đệ đích hệ Cao gia, hơn nữa còn đánh thắng, có thể thấy được là kẻ hung hãn.

Mà lúc này, trên đài cao, thành chủ Bạch Trần cùng Bàng Tề đại sư đều lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc.

Cái Tần Tử này, mới mười bảy tuổi liền có thực lực như thế, phóng nhãn toàn bộ Cửu Dương vương triều cũng coi như được đỉnh tiêm.

Chừng hai năm nữa, hắn tất nhiên có thể trưởng thành đến trình độ tứ đại công tử Minh Hạo thành, thậm chí siêu việt.

Bất quá...

Phong mang quá lộ cũng không phải cái chuyện gì tốt.

Cây mọc cao hơn rừng, gió sẽ thổi bật rễ.

Người trẻ tuổi kia có thể sống đến cái thời điểm kia hay không, còn khó nói.

“Tần Tử, ngươi thật to gan, dám công nhiên đả thương tử đệ Cao gia ta, ta khinhCao gia không người sao?”

Cái thời điểm này, một cái thanh niên nghiêm nghị quát lớn, sau đó hô lên với người chung quanh:

“Người Cao gia, đều đứng ra!”

“Ha! !”

Chỉ thấy người trẻ tuổi đang cướp đan lô chung quanh, tròn vẹn hơn mười người đồng thời cởi áo khoác xuống, lộ ra trang phục gia tộc thống nhất.

Phía sau quần áo, đều viết một cái chữ "Cao".

"Thế nào? Hiện tại lưu hành việc đánh không lại liền quần ầu sao?"

Tần Tử khinh thường quét những người này một chút, sau đó cười nói từng lời:

"Nhưng mà không sao cả, chỉ là mặt hàng như các người, mặc kệ đến bao nhiêu, ta một cái tay thu sạch nhặt rơi!"

"Tốt! Người đã tự phụ như thế, vậy liền để chúng ta tới nhìn xem, người có tư cách tự phụ hay không!"

Vị thanh niên cao gia kia hừ lạnh nói, sau đó tất cả người trẻ tuổi Cao gia, chậm rãi hướng phía Tần Tử vây quanh mà đi.

Tần Tử mặt ngoài nhẹ nhõm, nhưng trong lòng cũng ngưng trọng lên, ánh mắt lộ ra ý chí chiến đấu dày đặc, nắm chặt nắm đấm.

Chiến đấu, hết sức căng thẳng.

"Các người đang làm cái gì?"

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh vang lên.

Xoạt!

Tất cả mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị thanh niên áo trắng cũng không phải là rất tuấn lãng từ trong đám người đi ra.

Khi hắn đứng ở trong đám người, cũng không phải là rất thu hút, nhưng là, khi hắn đi ra, ánh mắt tất cả đều hội tụ tại trên thân hắn.

"Thiếu chủ!"

Mọi người Cao gia kinh hô một tiếng.

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, rất nhiều người đều chấn kinh, cả Tần Tử cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cái thiếu chủ Cao gia này, dáng dấp có chút phổ thông a, hơn nữa còn không phải loại phổ thông thường thường không có gì

lạ kia, mà là thật rất phổ thông!

“Thiếu chủ, người này chính là Tàn Tử, vậy mà ý vào mấy phần hư danh, công nhiên khiêu khích Cao gia ta! Quả thực không biết sống chết!”

Thanh niên Cao gia trước đó nghĩa phần điền ưng nói.

“Cho nên?”

Cao Kiếm Ly từ tốn nói.

“Cho nên chúng ta...”

Thanh niên chuẩn bị nói bọn hắn muốn quần ẩu người này, nhưng là lời đến khóe miệng lại ngừng lại.

Có một số việc, có thể làm.

Nhưng là nói ra, liền ám muội, đặc biệt là tại trước mặt thiếu chủ nghiêm khắc, loại lời này càng là nói không nên lời.

“Đã hiểu, vậy liền rút về, hảo hảo tham gia trận đấu, không cần mắt mặt xấu hổ tại nơi này.”

Cao Kiếm Ly từ tốn nói.

“Phải.”

Người kia sắc mặt có chút khó xử, nhưng cuối cùng cúi đầu, thành thành thật thật về tới trước lò luyện đan.

Mà cái người trẻ tuổi Cao gia khác, cũng là cúi đầu, yên lặng về tới vị trí của mình.

“Bàng Tề đại sư, thành chủ đại nhân, người trẻ tuổi Cao gia ta không hiểu quy củ, còn xin hai vị đại nhân thứ lỗi.”

Cao Kiếm Ly xoay người hành lễ với đôi đài cao, áy náy nói.

“Ừm, Cao gia coi như có cái người hiểu phân tặc.”

Thành chủ Bạch Trần mặt không thay đổi nói.

Vừa rồi, nếu như người trẻ tuổi Cao gia thật náo, như vậy không thể nghi ngờ sẽ để cho hắn tại trong mắt Bàng Tề đại sư là người không quản được dân chúng.

Dù sao, đây là hắn địa bàn.

Người cao ra tự mình ra ngăn cản, tự nhiên là tốt nhất, nếu để cho hắn mở miệng ngăn lại, thì mặt mũi mọi người đều khó coi.

“Người gọi Cao Kiếm Ly thật sao? Lão phu xem ngươi hẳn là vẫn chưa tới hai mươi tuổi, vì sao không đến tham gia luyện đan?”

Bàng Tề đại sư hỏi.

“Về đại sư, vẫn bồi say mê tại võ đạo, luyện đan sư mặc dù tôn quý, nhưng cũng không phải là người người đều có thể đạt được phần vinh hạnh đặc biệt này.”

Cao Kiếm Ly cung kính nói.

“Huống hồ, vẫn bồi vài ngày trước đã tuổi tròn hai mươi, tuy nói vượt qua không nhiều, nhưng cũng không thể lừa gạt đại sư.”

“Ừm.”

Bàng Tề đại sư bình tĩnh gật đầu.

Sau đó cũng không còn nói cái gì.

“Đa tạ đại sư thông cảm.”

Cao Kiếm Ly khom người nói lời cảm tạ.

Sau đó, hắn nhìn về phía Tàn Tử.

“Người đả thương người Cao gia ta, dù sao cũng nên có cái bàn giao, Luyện Đan đại hội kết thúc, về sau chính ngươi cùng ta giải thích đi.”

“Ta tại sao phải giải thích với ngươi?”

Tàn Tử cười lạnh một tiếng, cuồng ngạo nói:

“Chính hắn nhảy ra khiêu khích, ta đánh cũng liền đánh, còn muốn giải thích thế nào?”

Sinh tử coi nhẹ, không phục liền làm!

Hắn cũng không thích cong cong ngoặt ngoặt nhiều như vậy, có lẽ những người này thích đùa bốn quyền mưu, lá mặt lá trái, nhưng hắn... Không hứng thú!

“Ồ? Ta cho ngươi cơ hội giải thích, ngươi từ bỏ rồi?”

Cao Kiếm Ly nhú mảy.

“Ha ha, người cảm thấy đây là cơ hội sao? Cho nên, người bây giờ là đang ở trên cao nhìn xuống nói chuyện với ta?”

Tần Tử híp mắt hỏi.

“Tự nhiên.”

Cao Kiếm Ly nhìn xem hắn nói ra:

“Có lẽ người sẽ cảm thấy ta cuồng vọng, nhưng thế gian vốn là phân ra cao thấp quý tiện, mà tạm thời mà nói, Cao gia ta tại Minh Hạo thành, hoàn toàn chính xác có tư cách nhìn xuống đại đa số người.”

Hắn rất thần nhiên.

Bởi vì đây là sự thật.

Khi người có vốn liếng cuồng ngạo, tự nhiên cuồng ngạo, khi người đứng được đầy đủ độ cao, tự nhiên sẽ nhìn xuống những người khác.

Hắn thân là thiếu chủ Cao gia, tự nhiên sẽ giữ gìn danh dự gia tộc, về phần những người khác như thế nào... Cùng hắn có liên can gì?

“Người nói có chút đạo lý, nhưng là, ta không thích cùng người giải thích, nếu như người nhất định phải nghe, ta sẽ dùng nắm đấm giải thích với người.”

Tần Tử nhìn xem hắn nói.

“Có đúng không...”

Trong mắt Cao Kiếm Ly lóe lên một vòng phong mang chi quang, lộ ra một vòng nụ cười sáng tỏ.

“Như thế... Rất tốt!”

Vừa dứt lời, một cỗ kiếm ý kinh người từ trên thân hắn phóng lên tận trời, hóa thành tuyết trắng cây cột, rung động lòng người.

“Một tháng sau ta tới tìm người, ta mặc kệ người dùng nắm đấm giải thích, hay là dùng đao kiếm giải thích, không thuyết phục được ta, vậy liền chết.”

“Người và ta tuổi tác có khoảng cách, ta vốn không nên như thế khinh người, nhưng lúc nhỏ yếu không chịu cúi đầu... Chính là cái tội!”

Chương 20: Trần Bích Linh

Chương 20. Trần Bích Linh

Cao Kiếm Ly nói xong, hướng phía phương xa đi đến.

Mà Tần Tử nhìn xem bóng lưng kia, trên mặt dần dần lộ ra một vòng nụ cười thú vị.

“Lúc nhỏ không chịu cúi đầu chính là cái tội, đạo lý chân thực, nhưng mà... Đến cùng ai càng nhỏ yếu chứ?”

Cao gia, rất mạnh sao?

Ha ha...

Tại bên trong tâm hắc, đã dự định đánh mặt cái Cao gia này, loại đưa mặt tới cửa này, không đánh ngu sao mà không đánh.

Tóm lại một câu.

Cha hắc là cường giả vô địch, hắc sợ cái gì?

“Nha, tiểu tử, lá gan càng lúc càng lớn a, cũng dám cùng Cao Kiếm Ly mạnh mẽ.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm thiếu nữ mang theo ngạo kiều vang lên.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người thiếu nữ mặc váy áo màu lam kiều mị, nhàn nhã hướng phía bên này đi tới.

Thiếu nữ này rất xinh đẹp, mới mười sáu mười bảy tuổi, lại có cảm giác mấy phần mị cốt thiên thành, mỹ nhân mười phần bại hoại.

“Tiểu nương!”

Nhìn thấy thiếu nữ này, sắc mặt Tần Tử đen xuống tới, thậm chí có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

Lần trước bà cô này mà cướp đi thị nữ hắc chọn trúng, hắc đem nàng đánh hôn mê đi, về sau phụ thân nàng lại tới cửa đuổi giết hắc.

Nếu không phải cha hắc thực lực cường đại, cái mạng này của hắc liền chết tại trong tay bà cô này.

“Hừ, tiểu tử nhà ngươi nói cái gì đây, bản tiểu thư gọi Trần Bích Linh, Trần Bích Linh!”

Thiếu nữ hừ nhẹ nói.

“Lại mở miệng một tiếng là tiểu tử, tin ta lại đem ngươi đánh hôn mê không?”

Tần Tử hung dữ uy hiếp nói.

“Ngươi...”

Trần Bích Linh gương mặt xinh đẹp lập tức đỏ lên, nhìn bốn phía một chút, xấu hổ giận dữ dậm chân nói:

“Ngươi dám! !”

“Ngươi có thể thử một chút.”

Tần Tử nhún nhún vai nói.

Đánh hôn mê một cái thiếu nữ, kỳ thật cũng không có gì khó khăn, thể lực bên trên hoàn toàn không có vấn đề, trên tâm lý cũng không có áp lực gì.

“Cứu cứu, ngươi nhìn hắc!”

Cuối cùng, Trần Bích Linh nũng nịu nhìn về phía thành chủ Bạch Trần trên đài cao.

Bạch Trần khẽ chau mày, mang theo cảnh cáo quét Tần Tử một chút, sau đó nói ra đối với Trần Bích Linh:

“Linh nhi, tới liền ra trận đi.”

“Nha.”

Trần Bích Linh thấy mình cứ cứ không có giúp mình nói chuyện, cũng biết tính nghiêm túc của tràng diện, liền không còn nũng nịu.

Nàng đi vào giữa sân.

Rất nhanh, một người trẻ tuổi nhường ra lò luyện đan của mình, rất rõ ràng là có chuẩn bị mà đến, có lẽ chính là chuyên môn xếp cho nàng.

“Đại sư, đây là chất nữ Bạch mộc, tên là Trần Bích Linh, từ nhỏ tinh thần lực cường đại, hẳn là chất liệu luyện đan tốt.”

Trên đài cao, Bạch Trần nghiêng đầu nói với Bàn Tề đại sư.

Kỳ thật, Trần Bích Linh sở dĩ muốn như vậy mới đến, cũng là hẳn trước đó an bài tốt.

Một phương khác, là vì phòng ngừa nàng không giành được lò luyện đan, dù sao nàng tuổi còn nhỏ, tu vi không phải rất cao.

Một mặt khác, cũng là hi vọng nàng tại trước mặt Bàn Tề đại sư lộ một chút khác biệt, dù sao xuất hiện cuối cùng, cũng khiến người chú mục nhất.

“Ừm... Hoàn toàn chính xác có chút chỗ bất phạm.”

Bàn Tề đại sư ánh mắt thâm thúy nhìn kỹ thiếu nữ váy lam kia, sau đó lông mày dần dần nhíu lại.

Tại chỗ sâu nội tâm của hắn, thậm chí dần dần đã tuôn ra một vòng kinh ngạc cùng lửa nóng, giống như thấy được trân bảo hiếm thấy.

Nhưng là, hắn dùng động tác cau mày, hoàn toàn che giấu ý nghĩ chân thực của mình, để người không biết hắn đang suy nghĩ gì.

“Đại sư, vì sao nhíu mày?”

Bạch Trần mang theo lo lắng hỏi.

“Ừm, mặc dù bất phạm, nhưng cũng tồn tại một chút thiếu hụt, có thể trở thành luyện đan sư hay không, còn khó nói.”

Bàn Tề đại sư bình tĩnh nói.

Mua đồ, liền muốn ép giá.

Giá cả ép tới càng thấp, chi phí mua liền càng thấp!

“Thiếu hụt nghiêm trọng không?”

Bạch Trần nhíu mày hỏi.

“Khó mà nói, loại vật như thiên phú luyện đan này, huyền ảo vô cùng, có chút mảnh khoe dễ nhận ra, nhưng cũng vô pháp kết luận, liền giống với thần tiên khó gãy tắc ngọc... Cho nên, hết thầy tùy duyên đi.”

Bàng Tề đại sư hàm hồ nói.

“Ừm.”

Bạch Trần như có điều suy nghĩ gật gật đầu.

Mà lúc này, Bàng Tề đại sư chậm rãi đứng dậy, vẫy tay ra với người phía trước: “Hiện tại, lão phu đến tuyên bố quy tắc tranh tài một chút.”

“Lão phu sẽ xuất ra một trương đan phương phế phẩm của mình, hôm nay miễn phí cho các người sử dụng, các người chiếu vào đan phương luyện đan là đủ.”

“Luyện đan chia làm bốn bước chặt lọc, dung hợp, tụ biến, tỏa linh, các người nỗ lực hết sức, không yêu cầu làm xong toàn bộ.”

“Tỉ như, có người chỉ làm ra trình tự chặt lọc, nhưng là hần chặt lọc thảo dược không có chút tạp chất nào, cũng có thể thu được điểm cao.”

“Mà có người mặc dù luyện chế được đan dược, nhưng là trình tự tụ biến phạm sai lầm, dược tính mất khống chế, hoặc là tỏa linh không có nắm chắc tốt, dược lực xói mòn, như thế cũng sẽ thu hoạch được điểm thấp.”

“Đây chính là đan phương.”

Bàng Tề đại sư tay phải vung lên, một vệt kim quang bay ra, tại không trung giãn ra, hóa thành một thiên kim sắc văn chương.

Mấy trăm cái chữ lớn kim sắc lơ lửng tại không trung, vậy mà kéo dài không tiêu tan, giống như đám mây.

“Hoạt Huyết đan!”

“Công hiệu là thanh trừ tụ huyết, khơi thông kinh mạch, có thể trị nhiều loại nội thương, cũng có thể trị liệu tiên kinh mạch thiên tính ngăn chặn, cần vật liệu cầu kỳ, Bạch linh chi, Hồng Tùng lộ, địa hoàng quả...”

Mọi người thấy cái đan phương này, một trận đầu vầng mắt hoa.

Bởi vì bọn hần phát hiện, cho dù cái đan dược nhất phẩm phế vật nhất này, thảo dược liên quan đến cũng có mười mấy loại.

Luyện đan nhìn như chỉ có bốn bước, nhưng là nhằm vào mỗi loại dược liệu, lại muốn chia rất nhiều bước nhỏ đột nhiên, bởi vì mỗi loại dược liệu tính chất không giống, cho nên phương thức xử lý cũng không giống.

Tóm lại, làm người nhúc đầu.

Đây cũng là luyện đan sư thừa thốt mà tôn quý nguyên nhân.

” Bên cạnh mỗi cái lò luyện đan, đều có hai phần dược liệu, các người dựa theo đan phương mà làm kỹ càng... Hiện tại bắt đầu đi.”

Bàng Tề đại sư bình tĩnh nói.

Xoạt!

Cơ hồ nháy mắt, trong mắt mọi người lộ ra vẻ nghiêm túc, giống như tráng sĩ xuất chinh, thoả thuê mãn nguyện!

Mỗi người tham gia Luyện Đan đại hội, đều là mang chí hướng rộng lớn, bọn hần hi vọng mình có thể tại trên đại hội biểu hiện xuất sắc, sau đó được Bàng Tề đại sư coi trọng, từ đây nhất phi trùng thiên...

“Không được!”

“A cái này...”

“Tại sao có thể như vậy...”

Sau một khắc, rất nhiều sắc mặt người đại biến, mặt mũi tràn đầy thoả thuê mãn nguyện, hóa thành một cái chữ” Hoảng”.

Bởi vì bọn hần chấn kinh mà phát hiện nhúc cả trứng... Dược liệu trên phương thuốc này, bọn hần vậy mà không biết! !

Hòm thuốc bên cạnh lò luyện đan, lộn xộn rất nhiều dược liệu, để bọn hần thấy một mặt mòng bức.

“Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta.”

Bàng Tề đại sư ở trên cao nhìn xuống, cười tủm tỉm nói ra:

“Xem ra, rất nhiều người ngay cả tri thức thảo dược cơ bản đều không vững chắc a.”

Rất nhiều người trẻ tuổi xấu hổ cúi đầu xuống.

Bàng Tề đại sư chậm rãi thu lại nụ cười, uy nghiêm nói ra:

“Hẳn là, tại trong mắt các ngươi, lão phu tổ chức Luyện Đan đại hội, liền không đáng tiền như thế? Một điểm chuẩn bị đều không làm, liền có thể đến tìm vận may?”

“Lão phu mặc kệ các ngươi tại trên việc tu luyện siêu quần bạt tụy như thế nào, nhưng là luyện đan, cũng không phải là ai muốn làm liền có thể làm.”

“Không nói đến các ngươi có thiên phú luyện đan hay không, chỉ từ thái độ các ngươi đối với luyện đan đến xem, liền không thích hợp làm luyện đan sư, cho nên... Người không biết thảo dược, tự giác rời sân đi.”

Thoại âm rơi xuống, toàn trường yên tĩnh.

Rất nhiều người trẻ tuổi trên mặt lộ ra vẻ không cam lòng, nhưng mà lại không dám cãi lại, chỉ có thể cúi đầu, xiết chặt nắm đấm đi ra khỏi khu tranh tài.

Rất nhanh, một ngàn tòa lò luyện đan, rỗng chùng phân nửa.

“Nha, tiểu... , ngươi vẫn còn chưa đi, sẽ không phải là ra vẻ hiểu biết, muốn đục nước béo cò à?”

Trần Bích Linh nhìn về phía Tần Tử, giễu cợt nói.

Nàng chuẩn bị hô “Đứa con hoang”, nhưng là nhớ tới người này vừa rồi cảnh cáo, lại có chút sợ, thế là lâm thời đổi giọng.

“Tùy ngươi nghĩ.”

Tần Tử chế giễu lại nói.

“Hừ! Bản tiểu thư từ nhỏ đã lập chí trở thành một luyện đan sư, các loại thảo dược cùng dược lý sớm đã thuộc lòng!”

Trần Bích Linh ngạo nghễ nhô lên bộ ngực nhỏ.

“Mà ta đã từng được luyện đan sư chỉ điểm, tạo nghệ luyện đan cũng không thấp, tiểu tử nghèo giống như ngươi, là sẽ không hiểu.”

“Khoác lác thì ai không biết.”

Tần Tử bữu môi khinh thường.

Kỳ thật hấn trong lòng là tin tưởng, nhưng không biết tại sao, chính là nhìn không được muốn đề thiếu nữ này đánh.

“Ngươi! Ngươi vậy mà nói bản tiểu thư khoác lác? Có dám so một trận hay không a, người nào thua liền trước mặt mọi người hướng đối phương nhận sai lầm!”

Trần Bích Linh nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Có gì không dám!”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó tay phải nhấn một cái vào lò luyện đan, lửa cháy hùng hực từ bên trong đan lò nhảy lên.

Hắn tay trái một vòng, mấy loại dược liệu có nhiệt độ nóng chảy giống nhau bay ra, tại bên trong hỏa diễm bắt đầu hòa tan, chảy lọc chảy lỏng.

Nam nhân, nói làm liền làm! !

Chương 21: Bàn Tề Đại Sư Làm Khó Dễ

Chương 21. Bàn Tề Đại Sư Làm Khó Dễ

Thời gian trôi qua.

Bên trên đầu trường, thỉnh thoảng có lò luyện đan nổ tung, hoặc là hỏa diễm cái nào đó lò đột nhiên nhảy lên rất cao, đem dược liệu đốt thành tro.

Thế là, rất nhiều người ảm đạm rời sân.

Luyện đan sư, quả nhiên không phải ai đều có thể làm, chỉ là bước thứ nhất chảy lọc, liền đào thải rất nhiều người.

Mà quá trình dung hợp, càng là có người làm ra nổ lớn, thậm chí có người thụ thương.

Thời điểm Tụ biến, rất nhiều đan dược được tính đột biến, trực tiếp hóa thành độc dược, hoặc là đồ vật có mùi lạ.

Tóm lại, làm trò hề.

“A, các người nhìn, đan dược tiểu công chúa Trần gia đã thành hình!”

“Mau nhìn, màu sắc viên đan dược kia của nàng đang cấp tốc biến hóa, giống như dầu tron đang sôi trào.”

“Ta nghe nói, trình tự tụ biến cần dùng tinh thần lực dẫn đạo dược lực các loại thảo dược biến hóa, đối với tinh thần lực yêu cầu rất cao.”

“Nghe nói tiểu công chúa Trần gia từ nhỏ tinh thần lực khác hẳn với thường nhân, hẳn không có vấn đề.”

“Quán quân lần này, hơn phân nửa là nàng, về phần cái Tần Tử kia... Ha ha, hẳn chính là cái trò...”

“Ta hoàn thành!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm không kêu ngạo không tự ti vang lên, để da mặt người nghị luận nháy mắt cứng ngắt.

Bọn hắn ngơ ngác quay đầu, liền thấy lò luyện đan Tần Tử chậm rãi dập tắt, một viên đan dược màu đỏ nhạt lơ lửng trong không khí.

Đan dược này mặt ngoài óng ánh sáng long lanh, tựa hồ bọc lấy một tầng nước đường, đồng thời mang theo mấy sợi đan văn phiêu dật.

“Cái này...”

Mọi người nghị luận há to miệng, nói không ra lời, tựa hồ có thanh âm như có như không vang lên ở bên tai.

Ba ba ba!

Trên mặt có đau một chút.

“Ta cũng hoàn thành!”

Cái thời điểm này, Trần Bích Linh nói.

Nàng chà xát mồ hôi trán một chút, lộ ra vui vẻ như trút được gánh nặng, lần này vận khí không tệ a.

Thế nhưng là, khi nàng nhìn thấy viên đan dược kia Tần Tử, lập tức ngây dại, con mắt trừng lớn.

“Sao lại thế...”

Mà lúc này, Bàn Tề đại sư đứng dậy, nói ra:

“Các người đều luyện tốt, vậy liền cho lão phu xem một chút đi.”

Xoạt!

Tay phải hất một trào, lòng bàn tay bộc phát ra một cỗ hấp lực, hai viên đan dược kia đều hướng phía hất bay tới.

“Hai người các người đều trong khoảng thời gian ngắn luyện ra đan dược thành hình, rất không tệ, người thắng hôm nay, sẽ trở thành đệ tử lão phu, tương lai, thậm chí có thể kế thừa đan phương lão phu.”

Bàn Tề đại sư nói.

Tê! !

Lập tức, mọi người hít một hơi lãnh khí.

Kế thừa đan phương!

Cái này thế nhưng là chỗ tốt cực lớn a, một trương đan phương phổ thông, liền đủ ăn cả đời.

Mà Bàn Tề đại sư, người mang một trương đan phương đặc thù, mặc dù chỉ là tam phẩm, nhưng giá trị kinh người.

Hàng năm không biết bao nhiêu luyện đan sư xin sử dụng đan phương này, số lượng đan dược luyện ra càng là khổng lồ, đồng thời giá cả đắt đỏ.

Đây chính là đan phương thành danh Bàn Tề đại sư —— Phong Nhũ đan!

Mà lúc này, hai viên đan dược đã bị hất chộp vào trong tay, bên trái chính là Trần Bích Linh, bên phải chính là Tần Tử.

Hai viên đan dược nhan sắc không sai biệt lắm, nhưng nhìn kỹ, đan dược bên phải càng thêm óng ánh sáng long lanh, đồng thời nhiều mấy đạo đan văn.

“Lão phu trước bình luận đan dược Trần Bích Linh đi.”

Bàng Tề đại sư nhìn về phía đan dược bên trái, nói ra:

“Đan thân không có tạp chất chút nào, nói rõ tại lúc chắt lọc làm được rất tốt, mà nhìn dược tính, cũng không có sai lầm, nói rõ dung hợp cùng tụ biến không chế rất tốt.”

“Về phần một bước tỏa linh cuối cùng, ngược lại là hơi có vẻ non nớt, nhưng là cũng có thể để dược lực đan dược bảo trì hai tháng, đã rất tốt.”

Sau đó, hắn nhìn về phía bên phải đan dược.

Mà nhìn một chút, chân mày cau lại, mà sắc mặt lại càng ngày càng ngưng trọng, thậm chí có chút âm trầm.

Àm!

Đột nhiên, hắn bóp chặt lấy viên đan dược kia, hừ lạnh nói:

“Rắc chó không kêu, dược hiệu mất không chế, đã biến thành độc đan!”

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng.

Mọi người nhao nhao kinh hãi.

Độc đan? !

Tần Tử cũng là sắc mặt biến hóa, kêu lên:

“Không có khả năng! Ta đây chính là dựa theo người đan phương luyện chế, không có khả năng phạm sai lầm.”

“Bọn hắn cũng là dựa theo đan phương lão phu luyện chế.”

Bàng Tề đại sư nhìn những cái người rời sân kia một chút, ngữ khí lãnh đạm nói:

“Luyện đan nhất đạo, sai lần một li, chênh lệch chi ngàn dặm.”

“Luyện đan thất bại không tính là gì, nhưng là nếu như ngay cả thất bại cũng không dám thừa nhận, chỉ sợ khó thành đại khí.”

Tần Tử nghe vậy, sắc mặt chìm xuống đến, cắn răng nói:

“Người dựa vào cái gì nói ta thất bại, người có chứng cứ sao?”

Hắn không phục! !

Sư phụ hắn đều nói hắn luyện đan được không có vấn đề, mà lại “Vẫn được”, làm sao có thể là thất bại phẩm?

“Ồ? Người đang chất vấn lão phu?”

Bàng Tề đại sư chân mày cau lại, trong mắt bắn ra quang mang uy nghiêm, thậm chí tràn ngập ra uy áp.

“Không được sao?”

Tần Tử không sợ hãi chút nào hỏi ngược lại.

“Ha ha, có ý tứ người trẻ tuổi...”

Bàng Tề đại sư nghiền ngẫm mà cười một tiếng, sau đó chậm rãi đứng lên, nhìn xuống Tần Tử, nói ra:

“Người nói lão phu dựa vào cái gì, chỉ bằng lão phu là ngũ phẩm luyện đan sư, là phó hội trưởng hiệp hội luyện đan vương triều!”

“Cái khác lão phu không dám nói, nhưng là luyện đan chi đạo, lão phu tại bên trong vương triều, vẫn là có chút quyền lên tiếng.”

“Hắn là, lấy thân phận lão phu, sẽ có chủ tâm đến làm khó dễ người một người trẻ tuổi cái vừa biết luyện đan?”

“Hay là nói, là lão phu mắt mờ, đã nhận không ra đan dược, ánh mắt ngược lại muốn thua người một bậc?”

“Người chất vấn lão phu lấy thế đề người, nhưng có khả năng... Là chính người cuồng vọng tự đại, không biết trời cao đất rộng hay không?”

Tần Tử nghe vậy, sửng sốt một chút.

Hắn trong lòng có chút dao động, thế là trong lòng lại hỏi nữ tử tóc vàng một chút:

“Sư phụ, đan dược này của ta thật không có vấn đề sao?”

“Không có khả năng có vấn đề!”

Tóc vàng nữ tử không chút do dự nói.

“Vậy hắn tại sao phải nói như vậy, lấy thân phận của hắn, hoàn toàn không cần thiết dạng này làm khó dễ ta a.”

Tần Tử không hiểu hỏi.

“Ha ha... Lão già này là có dụng ý khác, quan tâm son thủy ở giữa.”

Tóc vàng nữ tử cười lạnh nói.

“Son thủy?”

Tần Tử hơi nghi hoặc một chút.

“Ừm, tiểu cô nương kia thể chất có chút đặc thù, lão già kia hẳn là đang có ý đồ với nàng.”

Tóc vàng nữ tử nói.

“Tiểu bà nương kia?”

Tần Tử kinh ngạc hỏi.

“Ừm, nếu như vì sự không nhìn lầm, nàng hẳn là thể chất Xá Nữ rất hiếm thấy, thích hợp... Song tu.”

Tóc vàng nữ tử thanh âm mang theo quần bách.

“A? Ngài trước đó không có nói với ta a.”

Tần Tử kinh ngạc nói.

“Ta cùng ngươi nói cái này làm gì? Chẳng lẽ ta muốn cùng ngươi nói, thiếu nữ này thích hợp song tu, nhanh đi đem nàng bắt ajlaji sao?”

Nữ tử tóc đôi giọng.

Nàng tức giận nói ra:

“Đừng nói ta khinh thường để ngươi làm loại sự tình này, coi như ta muốn để ngươi làm, cha ngươi cũng chưa chắc sẽ đồng ý.”

“Cường giả giống như cha ngươi, cái gì chưa thấy qua? Hắn cũng sẽ không cho phép nhi tử hắn vì chỉ là một cái thể chất Xá Nữ, liền làm ra loại sự tình mất mặt này.”

Ở trong mắt nàng.

Vị kia đại nhân hình tượng rất cao lớn.

“Ừm, ngài nói đúng.”

Tần Tử nhận đồng gật gật đầu, hắn tự thân, cũng khinh thường vì một cái thể chất đi làm loại chuyện đó.

Tình yêu là thuần túy.

Ta thích người liền thích người.

Không thích người liền không thích người.

Người là cái thể chất gì cùng ta có liên can gì?

Ta đường đường nhi tử cường giả vô địch, tự thân chính là thần thể, cần vì một điểm cơ duyên mà đi thích người vì thể chất?

Không có khả năng! !

Hắn hít sâu một hơi, nhìn về phía Bàn Tề đại sư cao cao tại thượng kia, trầm giọng nói:

“Người nói không sai, ta hoài nghi là người tính sai, nhưng cũng có thể là ta tính sai.”

“Nhưng mà, vô luận như thế nào, chỉ có chứng cứ mới có thể để cho tất cả mọi người tin phục, như vậy xin hỏi... Người vì cái gì vội vã hủy đi đan dược của ta như vậy?”

“Ha ha, người thân là ngũ phẩm luyện đan sư, tại dưới tình huống không có chứng cứ, mọi người tự nhiên càng muốn tin tưởng người, thật sự là ra tay nhanh nhẹn, quả nhiên gừng càng già càng cay.”

“Nhưng là... Ta không phục! !”

Tần Tử âm vang hữu lực nói.

Mọi người kinh hãi.

Người này, cũng dám ở trước mặt chống đối Bàn Tề đại sư, là không muốn sống sao?

Bàn Tề đại sư không chỉ có là ngũ phẩm luyện đan sư, còn là một vị cường giả Niết Bàn cảnh a!

“Lão phu làm việc, không cần để người tâm phục khẩu phục? Người trong lòng nghĩ như thế nào, cùng lão phu không quan hệ, lão phu cũng khinh thường làm khó dễ người.”

Bàn Tề đại sư từ trên nhìn xuống Tần Tử, khí thế mạnh mẽ gào thét mà ra.

“Nhưng là, người nếu như còn dám làm càn, lão phu không ngại để người chết tại chỗ!”

Xoạt!

Cổ khí thể này, nóng bỏng mà nặng nề, mang theo từng tia từng tia sát ý, để rất nhiều người đều không thở nổi.

Tần Tử quanh thân huyết dịch sôi trào, đón lấy cổ này áp lực ngắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ cười lạnh.

Tại lúc chuẩn bị nói ra một lời nói bá khí.

Mà đúng lúc này, một đạo thanh âm thiếu nữ quật cường vang lên, tựa hồ mang theo hoặc là không làm, đã làm thì cho xong kiên quyết, rống lớn ra.

“Tần Tử, ta sai rồi! ! !”

Chương 22: Phế Bỏ Bàng Tề Đại Sư

Chương 22. Phế Bỏ Bàng Tề Đại Sư

Xoạt! !

Gần như nháy mắt, mọi người cùng nhau quay đầu, ánh mắt đều rơi vào trên thân thiếu nữ váy lam kia.

Chỉ thấy nàng chăm chú từ từ nhắm hai mắt, tựa hồ lộn chết không sợ bỏng nước sôi, ngắc đầu lên tiếp tục hô to âm thanh.

“Tần Tử, ta sai rồi!”

“Tần Tử, ta sai rồi!”

“Tần Tử, ta sai rồi —— “

Hô xong, nàng đóng chặt lại mắt đứng tại chỗ, khuôn mặt nhỏ nhắn kìm nén đến đỏ bừng, tựa hồ không có mặt mũi thấy người.

Đây là đã lấy hết can đảm của nàng!

Nhưng mà, đám người chung quanh lại là yên tĩnh trong chốc lát, ngay cả thở mạnh cũng không dám một chút.

Tự nhiên cả Bạch Trần, đều sắc mặt nghiêm trọng, hẩn hít sâu một hơi, vụng trộm lườm Bàn Tề đại sư bên cạnh một chút.

Da mặt có chút run rẩy.

Nha đầu chết tiệt kia, quá làm ầu!

Bàn Tề đại sư vừa vặn còn tại cùng Tần Tử kia đối chất, nha đầu này náo một màn như thế, không phải đang đánh mặt Bàn Tề đại sư sao?

Đại sư rõ ràng cố ý thiên vị người a!

Người ngược lại tốt, trước mắt bao người trực tiếp nhận thua, đây không phải phía sau thọc đại sư một đao sao?

Cái này khiến mặt đại sư để vào đâu?

Quả nhiên, chỉ thấy Bàn Tề đại sư sắc mặt dần dần âm trầm xuống tới, giống như tảng băng muôn đời không tan.

Ánh mắt hẩn từ trên thân Tần Tử dời đi, ngược lại nhìn về phía Trần Bích Linh, ngữ khí lạnh lùng nói:

“Người... Cũng cảm thấy là lão phu phán đoán sai rồi?”

Hẩn trong lòng băng lãnh vô cùng.

Mặc dù hẩn mục đích cũng không đơn thuần, nhưng là cảm giác bị người sau lưng đâm một đao, vẫn để hẩn phần nộ như cũ.

Hẩn luôn luôn yêu quý thanh danh, nhưng mà bây giờ, cái nữ oa không biết tốt xấu này, vậy mà để hẩn lâm vào tình cảnh như thế!

Nguyên bản đối mặt chất vấn thiếu niên kia, lấy thân phận địa vị của hẩn, phần lớn người vẫn là càng muốn tin tưởng hẩn.

Nhưng là bây giờ... Ngay cả người hẩn thiên vị đều chính miệng thừa nhận mình thua, hẩn còn có thể nói cái gì?

Công đạo tự tại lòng người.

“Đại sư, mặc dù ta không biết người vì sao đối với ta nâng đỡ như thế, nhưng là, đan dược ta luyện chế hoàn toàn chính xác kém hẩn một chút.”

Trần Bích Linh mặt mũi tràn đầy vẻ nghiêm túc.

“Ta niên kỷ còn nhỏ, cũng không hiểu cái đạo lý gì, nhưng là thua chính là thua, không có gì để không thừa nhận.”

Nói xong, nhìn Tần Tử mở miệng:

“Uy, cái kia, bản tiểu thư đã có chơi có chịu, liền đi trước a.”

“Người tự cầu phúc đi!”

Nói xong, quay người bước nhanh rời đi.

Nàng kỳ thật có chút hoảng.

Người khác cho là nàng cái gì cũng đều không hiểu, kỳ thật nàng cái gì đều hiểu, sự tình hôm nay, nàng có chút mạo hiểm a...

Hi vọng cô phụ có thể chống đỡ được đi!

“Đại sư, cháu gái này của ta từ tiểu bỏ bê quản giáo, thích hồ nháo, xin ngài không cần để ở trong lòng.”

Trên đài cao, Bạch Trần cười ha hả nói.

Bàng Tề đại sư quay đầu nhìn về phía hắn.

Chỉ thấy trong mắt vị Minh Hạo thành chủ này, có bảy phần cười làm lạnh, ba phần cường ngạnh, thái độ rất rõ ràng.

Đây là cháu gái ta.

Người không thể động! !

Bàng Tề đại sư ánh mắt lấp lóe mấy lần, tựa hồ cân nhắc lợi hại một chút, cuối cùng nhàn nhạt mở miệng.

“Lão phu há lại sẽ cùng một cái nha đầu so đo?”

“Nàng chính là niên kỷ mới biết yêu, dễ dàng hiểu lầm, lại có mấy phần hảo cảm với thiếu niên thích làm trò, cũng là sự tình bình thường.”

Đây là lời nói nghệ thuật.

Vừa nói như vậy, lập tức liền đem hành vi Trần Bích Linh định tính thành thiếu nữ tùy hứng —— nàng có hảo cảm đối với thiếu niên kia, cho nên giúp hắn nói chuyện!

Nói như vậy, tựa hồ cũng hợp tình hợp lý.

Người chung quanh nghe vậy, cũng đều không tự chủ được gật đầu, cảm thấy hơn phân nửa cái này chính là chân tướng.

Bọn hắn nhất định phải nghĩ như vậy!

Nếu như không nghĩ như vậy, như vậy bọn hắn liền sẽ theo bản năng đứng tại mặt đối lập Bằng Tề đại sư, mà dạng này, dễ dàng bị nghiền chết...

“Ha ha, tốt cho một cái đại sư! Thật sự là nội ngoại kiêm tu, đao thương bất nhập a, bội phục, bội phục!”

Cái thời điểm này, Tần Tử cười lạnh nói.

Xoạt!

Lập tức, bầu không khí nguyên bản hòa hoãn đi xuống, lần nữa khẩn trương lên, trái tim mọi người kém chút nổ tung.

Tiểu tổ tông, cầu ngài chớ nói chuyện.

Rõ ràng Trần tiểu thư người ta đã hấp dẫn hơn phân nửa hỏa lực, đồng thời bằng vào bối cảnh cường đại diệt lửa, người còn muốn gây sự?

Thật không muốn sống? !

Muốn chết người đi nhảy núi a, làm gì liên lụy chúng ta?

“Người trẻ tuổi, trong lời nói của người có hàm ý a, hẳn là thật sự cho rằng lão phu là tốt tính, sẽ cho phép người một mực làm càn xuống nữa sao?”

Bằng Tề đại sư lạnh lùng nói.

“Ta cũng không muốn gây chuyện, ta chỉ là không hi vọng ngày mai về sau, ta sẽ biến thành người trẻ tuổi luyện đan thất bại còn cố tình gây sự trong miệng mọi người.”

Tần Tử quật cường nói:

“Nếu như đan dược của ta thật sự có vấn đề, ta tự nhiên cúi đầu thụ giáo.”

“Nhưng là... Người lấy lớn hiếp nhỏ, không công bằng, ta sẽ vì mình tranh một cái công đạo! !”

Bằng Tề đại sư lạnh lùng nhìn xem hắn.

Hồi lâu, mới cười nhạo nói:

“Ha ha, công đạo?”

“Không nói đến việc đan dược người thật sự có vấn đề, coi như không có vấn đề, người cảm thấy... Người có tư cách hướng lão phu đòi công đạo?”

“Cho dù người bây giờ cho thấy thiên phú còn không tệ, nhưng là thiên tài từ đầu đến cuối chỉ là thiên tài, không phải là cường giả.”

“Nói một cách khác... Người bây giờ, ở trước mặt lão phu, chẳng là cái thá gì! !”

Nói xong, tay phải hắn nhô ra, hướng phía Tần Tử nắm một cái.

“Oanh!”

Lập tức, một đạo bàn tay kim sắc to lớn thành hình tại trên bầu trời, sau đó hướng phía Tần Tử bắt tới.

Không kiêng nể gì cả, cường thế tuyệt luân!

“Thực lực thường thường lại không biết kính sợ, hôm nay nếu là không cho người chút giáo huấn, như thế nào lại có thể dạy dỗ lại người!”

“Hôm nay, phế tu vi người!”

Lời nói vang lên, bàn tay màu vàng óng khổng lồ kia đã đi vào trên đầu Tần Tử, mắt thấy là phải bao phủ xuống.

Tần Tử sắc mặt đại biến, chỉ cảm giác một tòa núi lớn trấn áp mà xuống, cơ hồ không thở nổi.

“Oanh!”

Đúng lúc này, bàn tay màu vàng óng đột nhiên nổ tung, mà phía trước Tần Tử, nhiều hơn một cái thanh niên áo trắng đứng thẳng tắp.

Hắn khuôn mặt rất trẻ trung, lại mang theo một cỗ cảm giác tang thương thành thực của nam nhân, phong thái để người ghé mắt.

Chính là Tần Xuyên!

“Một lời không hợp liền muốn phế bỏ tu vi nhi tử ta, Bàng Tề đại sư thật sự quan uy rất lớn nha!”

Tần Xuyên lạnh lùng nói.

“Ngươi là cha hắn?”

Bàng Tề đại sư đánh giá Tần Xuyên một chút, lông mày đầu tiên là nhíu một chút, sau đó lại giãn ra, trở nên hững hờ.

“Khó trách không kiêng nể gì như thế, nguyên lai là có chỗ dựa là một vị Niết Bàn cảnh, nghĩ đến cũng tại bên trong tình lý.”

“Bất quá, ở trước mặt lão phu, một cái Niết Bàn cảnh không có chút danh khí nào, tựa hồ cũng không có vốn liếng gì kiêu ngạo.”

Hắn tư thái rất cao, gần như ở trên cao nhìn xuống.

Bởi vì, hắn cũng không là Niết Bàn cảnh bình thường, mà là Niết Bàn cảnh luyện đại sư, nhân mạch cực lớn!

“Kiêu ngạo tự nhiên không dám, nhưng là vì nhi tử mình lấy điểm công đạo, vẫn là dư sức có thừa.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Ha ha, xem ra ngươi thật sự là cha hắn, điểm cuồng vọng tự đại này, ngược lại là một mạch tương thừa.”

Bàng Tề đại sư trêu tức cười một tiếng, sau đó ánh mắt lạnh lẽo:

“Bất quá lão phu ngược lại là muốn nhìn, ngươi có vốn liếng cuồng vọng hay không, nếu là hai cha con một cái đức hạnh, lão phu không ngại đem các ngươi cùng một chỗ phế bỏ!”

“Phản Thiên thủ!”

Tay phải hắn nâng lên, nhấn một cái đối với Tần Xuyên.

Lập tức, đỉnh đầu Tần Xuyên phong vân hội tụ, xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ, mà giống như một cự thủ hỏa diễm có đường kính hơn trăm mét, từ bên trong vòng xoáy lộ ra, giống như Thần Linh chi thủ, hướng phía Tần Xuyên trấn áp mà tới.

“Múa rìu qua mắt thợ!”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, cũng không ngẩng đầu lên, hữu quyền trực tiếp hướng trên oanh ra, cột sáng kim sắc xuyên qua mây xanh!

“Oanh —— “

Đại thủ kia tôi khô lập hủ nổ tung, mà cột sáng kia đứng sừng sững ở giữa thiên địa, giống như vòi rồng xoay tròn lấy, khuấy động trời cao.

“Đi!”

Tần Xuyên đứng tại trung ương cột sáng, đẩy ra một chương đối với Bàn Tề đại sư, lập tức, kim quang như thủy triều tuôn hướng đài cao.

Phô thiên cái địa.

“Chém!”

Bàn Tề đại sư trong mắt bắn ra một đạo hỏa diễm chi kiếm, vậy mà nghênh phong biến dài, hóa thành cự kiếm vài trăm mét, đột nhiên phách trăm mà xuống.

“Rầm rầm!”

Cái hỏa diễm chi kiếm này phong mang vô tận, vậy mà để thủy triều kim sắc từ đó tách ra, hướng phía hai bên dững mãnh lao tới.

Mà bản thân hỏa diễm chi kiếm, giống như một cây cầu gác ở bên trên kim sắc thủy triều, Bàn Tề đại sư vậy mà giẫm lên hỏa diễm chi kiếm, hướng phía Tần Xuyên phóng đi, nhanh như lưu quang thiểm điện!

“Chết đi cho ta! !”

Một phen vạn giây, hấn đã đi tới trước mặt Tần Xuyên, sau đó tay phải hội tụ hỏa diễm nóng bỏng, chụp về phần bụng Tần Xuyên.

Một chương này, ẩn chứa lực lượng cương mãnh, ánh lửa nóng bỏng, đủ để khai sơn phá thạch, đốt cạn sông khô biển!

“Đông!”

Nhưng mà, một chương này rơi vào trên thân Tần Xuyên, chỉ phát ra một tiếng trầm thấp trầm đục, giống như đánh vào phía trên tượng đồng.

Mà Tần Xuyên mỉm cười nhìn hấn.

“Làm sao có thể? !”

Bàng Tề đại sư con người đột nhiên co vào, cảm giác rung mình sợ hãi, để hấn bản năng phản ứng lui lại, đồng thời thả ra cương khí hộ thể.

Nhưng mà, đã chậm.

“Ầm! !”

Bàn tay Tần Xuyên đánh vào bộ ngực của hấn, tựa hồ đem một mặt trời nóng rực nhét vào trong cơ thể của hấn.

“Phốc! Phốc phốc phốc!”

Cỗ lực lượng cuồng bạo kia ở trong cơ thể hấn ngang ngược, nháy mắt xé rách tất cả kinh mạch, chấn thương lục phủ ngũ tạng, cuối cùng...

Đánh xuyên qua đan điền! !

Chương 23: Tự Thân Dạy Đồ

Chương 23. Tự Thân Dạy Đồ

“Phốc phốc phốc!”

Từng đạo kim quang, từ thể nội Bàng Tề đại sư bắn ra, giống như bao tải vải rách rỉ nước, nháy mắt thùng trăm ngàn lỗ.

Khí thể quanh người hấn, cấp tốc rơi xuống.

“A! !”

Bàng Tề đại sư phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, hoảng sợ, tuyệt vọng, không thể tưởng tượng nổi, các loại cảm xúc đồng thời tuôn ra.

Hấn nghĩ không ra, mình tung hoành cả đời, đến tuổi già vậy mà lại rơi vào kết quả như vậy.

Chuyện này phát sinh quá nhanh, hoàn toàn vội vàng không kịp chuẩn bị, bởi vì không có điểm báo trước chút nào.

Hấn hoàn toàn không nghĩ tới, có người thật dám phế bỏ hấn, hơn nữa còn là gọn gàng như thế, không lưu tình chút nào!

“Đại sư! !”

Thành chủ Bạch Trần sắc mặt đại biến, đột nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, hấn biết, đây là đại sư.

Bàng Tề đại sư thế nhưng là luyện đan đại sư cực kỳ nổi tiếng, giao hữu rất rộng, mà lại là phó hội trưởng hiệp hội luyện đan vương triều.

Xảy ra sự tình như này, hấn khó từ tội lỗi!

Hảo hữu Bàng Tề đại sư, thậm chí hiệp hội luyện đan sư trả thù, cũng có thể để hấn bị liên lụy.

Xoạt!

Thân thể của hấn lóe lên, đã đi tới trước người Tần Xuyên, cuống quýt hét lớn:

“Tần huynh, mời thủ hạ lưu tình!”

Ầm!

Tần Xuyên trở tay vồ, đem Bàng Tề đại sư đánh bay ra ngoài.

Bạch Trần tiếp nhận Bàng Tề đại sư.

“Trước đó lúc mới tới, phủ thành chủ đưa ta một thanh Thuận Dương linh kiếm, hôm nay ta liền bán người mặt mũi này.”

Tần Xuyên ngoan vị nhi nói.

“Khụ khụ, đa tạ Tần huynh.”

Bạch Trần sắc mặt có chút quẫn bách, bởi vì lúc trước hấn để nhi tử bái phỏng Tần Xuyên, là ôm ý tứ gở, có chút ở trên cao nhìn xuống.

Mà bây giờ, Tần Xuyên biểu hiện ra thực lực, so với hấn càng thêm cường đại, để hấn có chút mặt đỏ tới mang tai.

Lúc này.

Bàng Tề đại sư gắt gao nhìn chăm chăm Tần Xuyên, con mắt đỏ bừng, nhưng là hấn cắn răng, một câu cũng không nói.

“Ta biết, ngươi bây giờ hận không thể đem ta chém thành muôn mảnh, nhưng là ngươi rất sáng suốt, không có nói dọa.”

Tần Xuyên nhìn xem Bàng Tề đại sư, nhàn nhạt nói ra:

“Bởi vì ở người nói dọa trước mặt ta, hắn phải chết không nghi ngờ.”

“Người hôm nay đã nhận sợ, vậy ta cũng không để ý tha cho người một cái mạng, đương nhiên... Nhận sợ liền phải sợ đến cùng.”

Hắn hơi nhếch khóe môi lên lên, nói ra:

“Như vậy đi, người nói lời xin lỗi cho con ta, chuyện ngày hôm nay coi như qua.”

Xoạt!

Bàng Tề đại sư con mắt xích hồng, tựa hồ muốn chảy ra máu, hắn cắn răng nói:

“Người! Không nên quá phận! !”

“Ha ha, so với một ít người đảo ngược đen trắng, đồng thời một lời không hợp liền muốn phế bỏ người bị hại mà nói, ta xem như rất phúc hậu.”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

“Người! !”

Bàng Tề đại sư ghen lời, sau đó ngoài mạnh trong yếu nói:

“Người đôi đũa lão phu như thế, người nhưng biết lão phu là thân phận gì?”

“Ta quản người thân phận gì!”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, lạnh lùng nói:

“Ở trước mặt ta, người chỉ là nửa cái người chết! Nếu không biết tốt xấu, sẽ triệt để để người biến người chết!”

Xoạt!

Một cỗ sát ý lảng lẹ lan tràn ra, để không khí chung quanh đều trở nên băng lãnh.

Khí thế Bàng Tề đại sư triệt để yếu xuống tới, hắn hít sâu một hơi, tựa hồ đem tất cả kiêu ngạo cùng mặt mũi đều hút vào trong bụng.

Đại trượng phu, co được dãn được!

Hắn đẩy ra Bạch Trần, sau đó cúi đầu, bước chân tập tễnh đi đến trước mặt Tần Tử, trầm giọng nói:

“Lão phu... Biết sai rồi!”

Năm chữ đơn giản, tựa hồ dùng hết dũng khí cả đời, mà tay phải hắn, móng tay sớm đã đâm xuyên qua bàn tay.

“Ừm, biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn.”

Tần Tử gật gật đầu, ông cụ non nói ra:

“Võ lâm, muốn dĩ hòa vi quý, phải giảng võ đức! Hi vọng người về sau, không tái phạm... Về sau, hảo hảo nghĩ lại.”

Bàng Tề đại sư da mặt co lại!

Hắn không thể tại chỗ bóp chết tên oắt con này.

Nhưng mà, lúc này, hắn cũng không dám phản bác, vì sống sót, lớn hơn nữa khuất nhục cũng chỉ có thể hít lại.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn!

“Ha ha ha, Bàng Tề lão ca, muốn gặp người một lần, thật đúng là không dễ dàng a!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm phóng khoáng từ phía trên bên cạnh vang lên.

Chợt, một đạo kiếm quang khổng lồ vượt ngang vài trăm mét, xé rách đầy trời mây trắng, gào thét mà tới.

Kia là một cái trung niên tóc dài như mực, hơn năm mươi tuổi, dáng người khô ngô, lại phong mang tất lộ.

“Lại tới một vị!”

“Kiếm khí thật đáng sợ!”

“Xong, tình thế càng phát phức tạp...”

Rất nhiều người lộ ra vẻ sợ hãi, Bàng Tề đại sư vừa vặn bị phésạch, bây giờ, cố nhân Bàng Tề đại sư đến.

Chỉ sợ không thể thiếu một phen ác chiến.

Nếu như song phương thực lực sai biệt rất lớn còn tốt, nếu là sànsàn với nhau, sợ rằng sẽ đánh cho rất kịch liệt, bọn hắn cũng sẽ bị bác kích...

“Hoài Nhân lão đệ!”

Bàng Tề đại sư nhìn thấy cái người tóc đen này, ánh mắt lộ ra quang mang mãnh liệt, lừng lẹ vô cùng.

Nhưng ngay sau đó, cổ quang mang này lại thu liễm trở về, không có cừ hận, chỉ còn lại nhiệt tình bạn cũ trùng phùng.

“Hồi lâu không gặp, kiếm ý lão đệ càng phát ra thuần túy, chỉ sợ tu vi cũng đột phá đến Niết Bàn cảnh lục trọng đi?”

Người tóc đen kia đứng tại trên không quảng trường, cười nói ra:

“Nhờ có lão ca năm đó tặng đan, nếu không, lão đệ ta hiện tại chỉ là một cái phế nhân kinh mạch đứt đoạn.”

“A, đây là tình huống như thế nào, tựa hồ tràng diện có chút bừa bộn, không phải là có người quấy rối tại trên đại hội?”

Hắn nhìn bốn phía một chút, hỏi.

Xoạt!

Lập tức, mọi người ngừng hô hấp.

Bàng Tề đại sư sắc mặt có chút cứng đờ, ngẩn ngui suy tư về sau, cười lắc đầu:

“Nào có chuyện trùng hợp như vậy a, phóng nhân Cửu Dương vương triều, dám ở trước mặt lão phu quấy rối, cũng không nhiều.”

“Chỉ là hôm nay tu luyện ra chút đường rẽ, thương tổn tới căn cơ, ngược lại là có hơi phiền toái.”

“Còn xin lão đệ mang ta về hiệp hội luyện đan đế đô, lấy nhân lực cùng vật lực luyện đan hiệp hội, hẳn là có thể giải quyết phiền phức của lão phu.”

Hắn rất cẩn thận.

Đối với sự tình Tàn Xuyên không đề cập tới.

Bởi vì hắn sờ không rõ nội tình Tàn Xuyên, không biết cái gia hỏa đột nhiên giết ra này rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Đối phương đã thả hắn một con đường sống, nếu là hiện tại phản bội, nếu như Hoài Nhân lão đệ cũng bại, hắn cũng chỉ có một con đường chết!

“Ồ? Sự tình gì, vậy mà có thể thương tổn được căn cơ?”

Lý Hoài Nhân chân mày cau lại.

“Vừa rồi quan sát người trẻ tuổi luyện đan, đột nhiên có một điểm cảm ngộ, thêm chút nếm thử, vậy mà tẩu hỏa nhập ma... Hồ thẹn a.”

Bàng Tề đại sư cười khở lắc đầu.

Diễn giống như thật.

“Thì ra là thế! Như vậy việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau chóng lên đường đi!”

Lý Hoài Nhân bừng tỉnh đại ngộ.

Nói xong, hần chắp tay một cái đôi với Bạch Trần cùng Tàn Xuyên, nói ra:

“Các vị, hôm nay có việc gấp, vậy chúng ta liền đi trước một bước, ngày sau gặp lại.”

Nói xong, tay phải hần vung lên, một thanh trường kiếm tuyết trắng bay ra, đón gió căng phồng lên mấy chục mét, giống như một chiếc thuyền con.

Xoạt!

Hần mang theo Bàng Tề đại sư nhảy lên phi kiếm, sau đó phi kiếm đằng không, cấp tốc biến mất tại trên bầu trời.

Mọi người nhìn xem một màn này, mắt to mà trừng hẹp hòi.

Lúc này đi rồi?

Cứ như vậy, đi rồi?

“Cha, lão đầu nhi này cũng quá sợ đi.”

Tàn Tử nhìn xem phương hướng cự kiếm biến mất, nhỏ giọng thầm thì nói.

“Vậy nếu như là người gặp được loại tình huống này, người sẽ làm thế nào?”

Tàn Xuyên hỏi ngược lại.

“Ta sẽ...”

Tần Tử đang muốn nói cứng rắn một đợt, nhưng là đợt nhiên nghĩ đến, nếu là hắn đứng tại vị trí Bàng Tề đại sư, mà địch nhân là cường giả vô địch như cha... Cứng rắn không phải liền là muốn chết sao? !

Hắn ghen lời.

Tần Xuyên cúi đầu nhìn về phía nhi tử, ý vị thâm trường nói:

“Đổi lại là ngươi, cũng cũng sẽ sợ, đúng không?”

Tần Tử xấu hổ cúi đầu xuống.

Tần Xuyên sờ sờ đầu của con trai, thanh âm hòa hoãn xuống tới:

“Kỳ thật, cái gọi sợ không này, mà là trí tuệ, nếu như biết rõ không có nắm chắc, còn không ngừng xông về phía trước, đó chính là muốn chết, chết chưa hết tội.”

“Cha hôm nay sở dĩ không giết hắn, chỉ là muốn để ngươi xem một chút, những cường giả thế hệ trước này, lúc đối diện nguy cơ là xử lý như thế nào.”

“Dù sao, phạm là người có thể tại bên trong một cái khu vực thanh danh hiển hách, tất nhiên có chỗ hơn người... Chỉ ít, bọn hắn có thể sống đến số tuổi này.”

Tần Tử nghe vậy, thân thể run lên.

Trong lòng có dòng nước ấm phun trào.

Nguyên lai, cha thời thời khắc khắc đều bởi vì suy nghĩ cho hắn.

Cha mặc dù không có trực tiếp cho hắn đại lượng tài nguyên, lại không giờ khắc nào không dạy hắn đạo lý làm người, cái này kêu là tự thân dạy dỗ...

Tần Xuyên thấy con mắt nhi tử tiện nghi có chút ướt át, nụ cười trên mặt càng thêm “Hiền lành”.

Kỳ thật.

Hắn không giết Bàng Tề đại sư, chủ yếu vẫn là vì cân nhắc an toàn!

Nếu như hắn trực tiếp giết Bàng Tề đại sư, như vậy tất nhiên có rất nhiều bằng hữu Bàng Tề đại sư, thân nhân đến đây báo

thù.

Thậm chí luyện đan sư hiệp hội, cũng sẽ xuất động.

Hắn sẽ rất bị động!

Mà chỉ phé bỏ Bàn Tề đại sư, không giết, Bàn Tề đại sư chạy mất, về sau hơn phân nửa không dám trực tiếp trả thù.

Từ tình huống vừa rồi Bàn Tề đại sư cúi đầu nhận sai, hắn đã đã nhìn ra, đây là một cái người co được dãn được, đồng thời rất cẩn thận.

Tại trước khi triệt để thăm dò thực lực hắn, Bàn Tề đại sư là sẽ không xuất thủ, mà thực lực hắn... Là rất khó suy nghĩ thấu.

Cái này có thể kéo dài thời gian.

Mà chỉ cần kéo dài một hồi, chờ thực lực hắn lại đề thăng một chút, coi như Bàn Tề đại sư trả thù, hắn cũng hoàn toàn không sợ.

Cái này gọi chiến lược!

Đương nhiên, mặc kệ cái thời điểm gì, thuận tiện đem nhi tử tiện nghi lắc lư một chút, hắn cũng là không ngại, dù sao cũng chỉ nói thêm hai câu mà thôi...

Chương 24: Đánh Sưng Mặt

Chương 24. Đánh Sưng Mặt

“Tần huynh...”

Cái thời điểm này, Bạch Trần mang theo lúng túng nói ra:

“Chuyện lúc trước... Còn xin Tần huynh không cần để ở trong lòng.”

Hắn nói, tự nhiên là sự tình trước đó hắn để cho mình nhi tử đưa cho Tần Xuyên Thuần Dương linh kiếm.

Thời điểm kia, hắn đem Tần Xuyên coi như một vị võ giả Thuần Dương cảnh, cũng không có cho bao nhiêu tôn trọng.

“Người không biết không tội.”

Tần Xuyên khoát khoát tay, nói ra:

“Trong những ngày kế tiếp, cha con chúng ta vẫn là sẽ ở tại Minh Hạo thành, còn xin Bạch thành chủ chiếu cố nhiều hơn.”

“Tần huynh nếu có cần, cứ việc phân phó!”

Bạch Trần tranh thủ thời gian mượn sườn núi xuống lura, lộ ra vô cùng tự nhiên.

“Đã như vậy, cha con chúng ta liền đi về trước, hi vọng không tạo thành phiền toái gì cho Bạch thành chủ.”

Tần Xuyên có ý riêng nói.

“Cái này...”

Bạch Trần khẽ cười khỏ, sau đó nói ra:

“Bàng Tề đại sư mặc dù tại ta nơi này xảy ra chuyện, nhưng là ta dù sao cũng là thành chủ một tòa chủ thành, vẫn là người của Bạch gia, bọn hắn muốn giận chó đánh mèo ta cũng không có dễ dàng như vậy.”

“Là cái Bạch gia kia?”

Tần Xuyên ánh mắt chớp lên.

Theo hắn biết, phía dưới hoàng thất Cửu Dương vương triều, có tứ đại vương phủ, ngũ phương quân đoàn, tam công cửu khanh.

Mà Bạch gia, là một trong thế tập cửu khanh, từ khai quốc đến nay liền tồn tại, cường giả xuất hiện lớp lớp, nội tình thâm hậu.

“Đúng vậy.”

Bạch Trần cười gật gật đầu, đồng thời lộ ra nụ cười mang theo thâm thúy, tựa hồ đang khoe khoang lấy cái gì.

Dù sao, Bạch gia truyền thừa hơn hai nghìn năm, nội tình sớm đã sâu không lường được, cường giả Niết Bàn cảnh đều có hơn mười vị.

Nhưng mà, hắn cũng không có tại trong mắt Tần Xuyên nhìn thấy kính sợ cùng ngưng trọng hắn muốn nhìn đến, chỉ có bình thản hoàn toàn như trước đây.

“Nha.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó lôi kéo tay Tần Tử, hướng phía đoàn người vây phía ngoài đi đến.

Chung quanh đám người sớm đã chờ sẵn, cuống quýt lui lại tránh ra một con đường, giống như mèo bị dẫm lên cái đuôi.

Hai cha con chậm rãi đi xa.

Bạch Trần nhìn xem hai đạo bóng lưng kia, chân mày cau lại.

Tần Xuyên!

Cụ thể biết, người này trước đó chỉ là gia chủ một cái tiểu gia tộc ở Tầm Dương thành do Minh Hạo thành quân hạt mà thôi.

Người này cả đời thường thường không có gì lạ.

Trừ thuở thiếu thời đi xa lịch luyện, có một đoạn thời gian thời gian trống bên ngoài, cái thời điểm khác đều rất bình thường.

Thực lực Nguyên Đan cảnh đỉnh phong, nửa vời.

Tại loại tiểu địa phương Tầm Dương thành kia vẫn còn nhìn được, nhưng là đặt ở Minh Hạo thành, hoàn toàn không ra gì.

“Chẳng lẽ là gần đây mới đột phá? Thế nhưng là không ai có thể tại trong thời gian ngắn như vậy từ Nguyên Đan cảnh trực tiếp đạt tới Niết Bàn cảnh!”

“Mà lại từ uy lực lúc trước hần xuất thủ đến xem, chỉ sợ đã có chiến lực có thể so với Niết Bàn cảnh ngũ trọng.”

“Thực lực như này, tuyệt đối không phải gần đây đột phá, trừ phi, hần vẫn luôn rất mạnh.”

“Nhưng là...”

Lúc trước hần điều tra, trước đó cái Tần Xuyên kia, tại cái Tần gia nho nhỏ Tầm Dương thành kia, cũng nhận qua không ít uất khí.

Tỉ như bị đại trưởng lão áp dụng gia tộc cải cách làm khó dễ, tỉ như nhi tử hần Tần Tử, tại Tần gia cũng thường xuyên bị khinh bỉ.

Cái cường giả nào, sẽ để cho mình gặp uất ức như thế?

Có cường giả xác thực điệu thấp.

Nhưng là điệu thấp, không phải là uất ức!

Nếu như sống được uất uất ức ức, thậm chí không cách nào bảo hộ nhi tử, như vậy có thực lực, thì có ý nghĩa gì chứ?

“Người này, thật làm cho người suy nghĩ không thấu a...”

Hồi lâu, hắn thở dài một tiếng, trong lòng đã hạ quyết tâm, không thể cùng người này là địch.

Kỳ thật hắn hi vọng nhất, là tranh thủ thời gian cùng Tần Xuyên phủi sạch quan hệ, hai cha con này mau chóng rời đi Minh Hạo thành, tự nhiên là tốt nhất.

Cứ như vậy, ân oán Tần Xuyên cùng Bàn Tề đại sư, liền triệt để không có quan hệ gì với hắn.

Nhưng mà, hắn cũng không dám trực tiếp hạ lệnh trục khách, thậm chí cũng không dám ám chỉ cái gì.

Niết Bàn cảnh tam trọng Bàng Tề đại sư, đều bị phế sạch, hắn mới Niết Bàn cảnh nhị trọng, vẫn là không nên đắc tội cái ngoan nhân vì diệu này...

...

Phụ tử Tần Xuyên về tới trong trạch viện.

Còn không có ngồi xuống, một vị lão giả Vạn Bảo thương hội liền tới nhà tới, một mặt hòa khí sinh tài nụ cười.

“Tần Xuyên đại nhân, trước đó Vạn Bảo thương hội chúng ta mất vụng về, vậy mà đem ngài xem như võ giả Thuần Dương cảnh, thất lễ, thất lễ.”

Lão giả khom người thở dài nói.

“nào có nào có, chúng ta chẳng hề làm gì, liền đạt được một tòa nhà như này, ngược lại là cha con chúng ta nhận lấy thì ngại.”

Tần Xuyên khách khí nói.

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng, tại thời điểm không liên lụy đến lợi ích, hắn miễn cưỡng cũng có thể tính là người tốt.

“Tần Xuyên đại nhân khiêm tốn, cường giả, nên đạt được đãi ngộ cùng thực lực tương xứng.”

Lão giả vừa cười vừa nói.

Sau đó hắn vỗ vỗ tay, sau lưng người hầu lập tức bùng lên một cái hộp gỗ tinh xảo, đồng thời mở ra.

“Đây là một bản võ học thượng phẩm niết bàn, tên là « Liệt Nhật Phần Thiên kiếm », là lễ gặp mặt tổng bộ Vạn Bảo thương hội cho đại nhân.”

Lão giả cung kính nói.

“Tốc độ của các người nhanh như vậy?”

Tần Xuyên hơi kinh ngạc, hắn mới thể hiện ra thực lực Niết Bàn cảnh không tới một canh giờ, tổng bộ Vạn Bảo thương hội liền biết hắn, đồng thời đưa tới lễ vật?

“Ha ha, kỳ thật đó cũng không phải tổng bộ vừa đưa tới, mà là đã sớm quyết định quy cách, Minh Hạo thành phạm là xuất hiện cường giả Niết Bàn cảnh, Vạn Bảo thương hội ta đều sẽ đưa lên một phen lễ vật.”

Lão giả khẽ cười nói.

Tần Xuyên có chút kinh hãi.

Mỗi vị Niết Bàn cảnh cường giả đều đưa? Đại tài khí thô như thế nào? Đây chính là sách lược tung lưới rộng giao thiệp?

Khó trách Vạn Bảo thương hội có thể phát triển đến bước này, nhân mạch phát triển đến loại tình trạng này, thật đúng là không có ai dám động đến bọn hắn.

Có tiền có thể sai khiến quỷ thần.

Nếu như không thể.

Chính là tiền còn không có đủ.

Được giá tiền! !

Tần Xuyên nhìn võ học kia một chút, cười trêu ghẹo nói:

“Loại võ học này, các người chẳng lẽ ấn rất nhiều bản a?”

“Ha ha, nào phải đâu đại nhân, lễ vật Vạn Bảo thương hội ta đưa ra, đều là độc nhất vô nhị, đây là cơ bản thành ý.”

Lão giả cười giải thích nói.

“Đương nhiên, tổng bộ thương hội khẳng định sẽ cất giữ bản gốc, nhưng là dưới tình huống bình thường sẽ không lại cho những người khác.”

Tần Xuyên nghe vậy gật gật đầu, chấp tay nói ra:

“Vậy Tần mỗ liền đón lấy cái ân tình của Vạn Bảo thương hội.”

“Đại nhân quả nhiên rộng thoáng, từ nay về sau, ngài chính là khách quý Vạn Bảo thương hội, chúng ta tùy thời chào mừng ngài quang lâm.”

Lão giả lộ ra nụ cười hài lòng, giống như quan ngoại giao đã thiết lập quan hệ ngoại giao thành công, xuất ra một thẻ thủy tinh, hai tay đưa ra.

“Đây là thẻ khách quý chỉ tôn Vạn Bảo thương hội chúng ta, cầm tấm thẻ này, tất cả tiêu phí tại Vạn Bảo thương hội đều miễn phí. Đương nhiên, không bao gồm đấu giá hội, dù sao, đấu giá là không có giá cả hạn mức cao nhất.”

Tần Xuyên tiếp nhận thẻ khách quý, gật gật đầu.

Cái này có thể lý giải.

Dù sao đấu giá là một trong nghiệp vụ kiếm tiền nhất của Vạn Bảo thương hội, nếu là thẻ khách quý trực tiếp miễn phí, như vậy đấu giá hội cũng liền tiến hành không được.

“Tốt, đồ vật đã đưa đến, vậy lão hủ trước hết cáo từ, đại nhân không cần đưa.”

Lão giả đối Tần Xuyên khom mình hành lễ, sau đó liền mang theo mấy cái người hầu rời đi khỏi trạch viện.

“Cha, cái Vạn Bảo thương hội này thật đúng là hào phóng a, phương diện thu mua lòng người này, đoán chừng hoàng thất đều không cách nào cùng bọn hắn so sánh.”

Tần Tử hưng phấn nói.

“Ha ha, một điểm lợi nhỏ cực nhỏ mà thôi, nhìn dáng vẻ người không có tiền đồ.”

Tần Xuyên lật ra cái liếc mắt, sau đó tiện tay đem bản bí tịch võ học kia ném cho Tần Tử:

“Cái đồ chơi này ta không cần, ngươi cầm xem một chút đi.”

Nhìn như tùy ý ném một cái.

Kỳ thật vẫn là có chút đau lòng.

Nhưng là hắn nhất định phải giả vờ!

Dù sao, hắn thân là cường giả vô địch, làm sao có thể đem một bản võ học niết bàn coi là bảo bối thu lại chứ?

Tần Tử cùng lão gia gia chiếc nhẫn, đều là tận mắt thấy hắn đạt được bản võ học này, nếu là sau này hắn sử dụng ra... Hai người này khẳng định sẽ nghĩ, vì cái gì hắn muốn dùng võ học Vạn Bảo thương hội tặng đâu?

Hắn là... Là không có võ học tốt hơn? !

Cường giả vô địch, giật gấu vá vai rồi?

Cứ như vậy, hình tượng của hắn chẳng phải giảm xuống sao?
Cho nên, đối mặt loại dụ hoặc lợi nhỏ ích này, hắn nhất định phải tận lực mây trôi nước chảy, xuất ra tư thái cường giả vô địch nên có!

“Trần gia gia chủ Trần Quảng, mang theo đệ đệ Trần Thắng, chất nữ Trần Bích Linh, đến đây bái phỏng Tàn Xuyên đại nhân.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm cung kính tại bên ngoài viện vang lên, trung khí mười phần, nhưng rất khách khí.

Chương 25: Đại Sư Công Tích Vĩ Đại

Chương 25. Đại Sư Công Tích Vĩ Đại

“Vào đi.”

Tàn Xuyên bình tĩnh nói.

Rất nhanh, ba đạo thân ảnh đi đến, phía trước, là một người nam tử trung niên mặc trường bào màu xanh.

Mà nam tử phía sau, rõ ràng là đại hán Trần Thắng khôi ngô, cùng tiểu công chúa Trần gia Trần Bích Linh.

” Gia chủ Trần gia Trần Quảng, bái kiến Tàn Xuyên đại nhân.”

Nam tử trung niên khom mình hành lễ đối với Tàn Xuyên, sau đó nói ra:

“Trước đó đệ đệ ta cùng chất nữ không hiểu phân tặc, đắc tội Tàn Xuyên đại nhân, hôm nay ta dẫn bọn hắn đến bồi tội.”

Nói xong, hắn hướng phía Trần Thắng cùng Trần Bích Linh sau lưng đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

“Khụ khụ, cái kia... Ta trước đó mắt vụng về, còn xin Tần Xuyên đại nhân chớ để ở trong lòng.”

Trần Thắng ho khan hai tiếng, lộ ra nụ cười lúng túng.

Nhớ tới cảnh tượng trước đó cùng Tần Xuyên đại chiến, hấn liền xấu hổ không thôi, lúc trước còn tưởng rằng đối phương chỉ là hơi thủ hạ lưu tình, hiện tại xem ra, quả thực là quá xấu hổ.

“Tiểu nữ tử Trần Bích Linh, bái kiến Tần Xuyên đại nhân.”

Trần Bích Linh rất thực nữ uốn gối khễ chào, thấp giọng nói ra:

“Trước đó là ta, chống đối thiếu gia Tần Tử, mời đại nhân trách phạt.”

Nàng bộ dạng phục tùng thuận dương.

Một bộ dáng diễm đạm đáng yêu tiểu, cùng hình tượng đại tiểu thư điều ngoa bốc đồng ngày bình thường hoàn toàn không hợp.

“Không sao.”

Tần Xuyên cười khoát khoát tay, nói ra:

“Tiểu hài tử đùa giỡn mà thôi, ta chưa hề để ở trong lòng.”

“Đa tạ Tần Xuyên đại nhân, đại nhân lòng dạ cùng khí độ, thật là khiến người ta bội phục.”

Trần Quảng cung kính nói ra:

“Nhưng mà, đại nhân không truy cứu, lại không có nghĩa là chúng ta có thể không biết tốt xấu, cho nên, ta lần này cũng mang theo một chút lễ vật.”

Tần Xuyên biểu lộ không thay đổi chút nào, tựa hồ xem tiền tài như cặn bã, lạnh nhạt nói:

“Ta cũng không thiếu cái gì, lễ vật thì không cần.”

Không cần.

Kiên quyết không muốn!

Tựa như ăn tết mà thân thích cho lì xì, trong miệng khẳng định phải nói không cần, coi như “Không cần thận” lộ ra chỗ bỏ lì

xì, nhưng vẫn như cũ muốn nói không cần.

Đối mặt bảo vật, ta không nhúc nhích tâm chút nào, bởi vì ta cái gì cũng không thiếu!

Cái này, chính là thái độ của cường giả vô địch!

“Tần Xuyên đại nhân không cần vội vã chối từ.”

Trần Quảng cười nói ra:

“Ta tự nhiên biết bảo vật bình thường không vào được đại nhân pháp nhãn, , Trần gia chúng ta đoán chừng cũng không bỏ ra nổi đồ vật đại nhân để ý.”

” Lẽ vật lần này, chủ yếu là cho Tần Tử thiếu gia, hẳn là đối với hắn tu luyện có chỗ trợ giúp.”

Nói, hắn lấy ra một gốc thảo dược lóe ra quang trạch màu lam nhạt, chín mảnh lá cây, mỗi một phiến là đều óng ánh sáng long lanh.

“Đây là...”

Tần Xuyên nhướn mày, thứ này, hẳn giống như không biết a.

Cái này cũng rất bình thường.

Thế gian linh dược ngàn ngàn vạn, liền xem như chuyên môn nghiên cứu thảo dược, cũng không dám nói mình tất cả đều nhận biết.

“Đây là một gốc linh dược ngũ phẩm hiếm thấy, ẩn chứa linh khí dư dã, có thể cấp tốc tăng lên tu vi.”

“Về phần danh tự nha... Ta cũng không biết.”

Trần Quảng mang theo lúng túng nói, sau đó lại tranh thủ thời gian giải thích nói:

“Nhưng mà ngài yên tâm, ta phái người thử qua, tuyệt không tác dụng phụ!”

Tần Xuyên nhìn nhi tử tiện nghi bên cạnh một chút, nói ra:

“Tiểu tử, thu cất đi.”

“Được rồi, cha.”

Tần Tử đứng tại bên cạnh giống như đầu gối gật gật đầu, đem gốc thảo dược không có danh tự kia thu vào.

“Ha ha, sự tình giải quyết, vậy chúng ta sẽ không quấy rầy, cáo từ.”

Trần Quảng cười như trút được gánh nặng cười, sau đó mang theo Trần Thắng cùng Trần Bích Linh quay người rời đi.

“Tiểu tử, đưa tiền.”

Tần Xuyên nói.

“Được.”

Tần Tử chạy theo ra ngoài.

Rất nhanh, đi tới bên ngoài đình viện.

“Trần gia chủ, ta muốn cùng Trần tiểu thư đơn độc tâm sự, có thể chứ?”

Tần Tử đối Trần Quảng nói.

“Ngươi... ngươi muốn làm gì?”

Trần Bích Linh hai tay ôm ngực, lộ ra vẻ cảnh giác.

“Ta có thể làm gì?”

Tần Tử bữu môi khinh thường.

“Ha ha ha, Bích Linh, Tần công tử đã muốn cùng ngươi tâm sự, ngươi liền cùng hắn tâm sự đi, chúng ta đi trước.”

Trần Quảng sững sốt một chút, sau đó ha ha cười một tiếng, lôi kéo đệ đệ của mình cấp tốc rời đi.

Hắn hiểu rất rõ người tuổi trẻ.

Không có người so với hắn càng hiểu người trẻ tuổi hơn.

Có biến.

Khẳng định có tình huống!

Rất nhanh, Trần Quảng cùng Trần Thắng hoàn toàn biến mất, Tần Tử nhìn xem Trần Bích Linh hỏi:

“Trước ngươi tại sao phải giúp ta?”

“Cái gì? Giúp ngươi? Ngươi nói cái gì thế?”

Trần Bích Linh con mắt trừng lớn, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tần Tử da mặt có chút co lại, chẳng lẽ là mình tự mình đa tình, đối phương kỳ thật không muốn giúp hắn?

Nhưng là, cũng đã bắt đầu hỏi, cứ rụt dè như vậy, ngược lại lộ ra có chút uất ức.

Thế là, hắn tận lực bình tĩnh nói ra:

“Trước đó tại trên quảng trường, ngươi trước mặt mọi người nhận thua, giúp ta chia sẻ đến áp lực từ Bàng Tề đại sư.”

“A? Ta chỉ là có chơi có chịu a, ngươi chẳng lẽ coi là, ta là vì giúp ngươi a?”

Trần Bích Linh sửng sốt một chút, sau đó cười nhạo nói:

“Ngươi cái này cũng quá tự luyện đi, quan hệ giữa chúng ta thế nào, ngươi trong lòng không có đánh giá sao? Ta làm sao có thể giúp ngươi?”

Tần Tử ánh mắt lảng lệ nhìn chăm chú lên con mắt của nàng, ý chí kiên định nói:

“Ta liền không tin, ngươi thân là tiểu thư đại gia tộc, sẽ không biết hành động kia ý vị như thế nào.”

“Ngươi nếu là không ra, như vậy ngươi không chỉ có sẽ đoạt được quán quân Luyện Đan đại hội, hơn nữa còn sẽ có được Bàng Tề đại sư ưu ái.”

“Mà ngươi lên tiếng, không chỉ có không chiếm được bất cứ thứ gì, thậm chí còn có thể đắc tội Bàng Tề đại sư, mà lại đắc tội rất sâu.”

“Cho nên... Vô cùng đơn giản nhận thua cuộc một cái, cũng không đủ để chèo chống sự tình ngươi làm ngu xuẩn như vậy.”

Nụ cười khinh thường trên mặt Trần Bích Linh dần dần thu lại, cuối cùng thấp giọng thở dài nói

“Ai, cái này đều bị ngươi đã nhìn ra...”

“Không sai, ta làm chuyện như vậy, cũng không phải là vì cái gọi là có chơi có chịu, bản tiểu thư còn không có như cổ hủ vậy.”

“Nhưng là ngươi cũng đừng tự mình đa tình, ta cũng không phải vì ngươi, ta chủ yếu vẫn là vì chính ta.”

Tần Tử nhướng mày.

Cái ý gì?

Trần Bích Linh nhìn xem hắn, đắc ý nói ra:

“Vẫn không rõ? Xem ra đầu óc người có chút đơn giản a.”

Tần Tử khước miệng có chút co lại, nhưng là không nói chuyện.

Trần Bích Linh nói ra:

” Bên trên Luyện Đan đại hội, người luyện chế đan dược thì hoàn toàn chính xác hoàn mỹ hơn một chút so với ta, mặc dù ta không muốn thừa nhận, nhưng đây là sự thật.”

“Mà Bàn Tề lão đầu kia, nếu quả như thật là nghĩ thu một cái đệ tử, như vậy hắn khẳng định sẽ chọn người a.”

“Nhưng là, hắn hết lần này tới lần khác không chọn người, ngược lại không tiếc gian lận, thậm chí hủy đi một cái thiên tài luyện đan như người, cũng phải tuyển ta.”

“Ha ha, loại sự tình này, đứng tại góc độ của người khác nhìn, ta là gặp vận may, nhưng là người đứng tại góc độ của ta, người cao hứng sao?”

Tần Tử nhướng mày!

Hắn tựa hồ minh bạch.

Mà Trần Bích Linh lạnh lùng cười một tiếng, nói ra:

“Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo! Bàn Tề lão đầu kia, mục đích không đơn thuần!”

“Người nói là? !”

Tần Tử đột nhiên nhìn về phía Trần Bích Linh, trong lòng đột nhiên nghĩ đến thể chất Xá Nữ sư phụ trước đó nói tới.

“Ừm, người đoán không lầm, lão đầu nhi kia khẳng định là nghĩ ham sắc đẹp bản tiểu thư!”

Trần Bích Linh ngạo nghễ ngóc đầu lên.

Cái gì? !

Tần Tử con mắt đột nhiên trừng lớn.

Hắn cho là mình đoán được, lại không nghĩ rằng, nửa đường vẫn là đi chệch.

Hắn hít sâu một hơi, có chút im lặng hỏi:

“Người vì sao lại nghĩ như vậy?”

Trần Bích Linh hừ nhẹ một tiếng, nói ra:

“Ha ha, lão đầu nhi lúc nhìn ta, xem xét chính là lão sắc quỷ.”

“Huống chi, đan phương hắn thành danh thế nhưng là phong nhũ... Người đứng đắn ai sẽ nghĩ ra đan phương dạng này? !”

Thời điểm nói đến cái đan phương kia, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ lên một chút, tựa hồ có chút xấu hổ giận dữ.

Tần Tử miệng há lớn.

Phong Nhũ đan? !

Loại đan dược này, hắn thời điểm nhỏ liền nghe nói qua, nghe nói, rất nhiều chính nhân quân tử mặt ngoài khịt mũi coi thường, sau lưng lại vụng trộm mua...

Nghĩ không ra, cái này vậy mà là kiệt tác Bàng Tê đại sư!

Thật đúng là... Công tích vĩ đại a.

Chương 26: Mặt Mũi Cường Giả Niết Bàn Cảnh

Chương 26. Mặt Mũi Cường Giả Niết Bàn Cảnh

Hồi lâu, Trần Bích Linh rời đi.

Tần Tử đưa mắt nhìn cái đạo bóng lưng ngạo kiều kia biến mất, về sau chậm rãi lấy lại tinh thần, trên mặt lộ ra một vòng tự giễu.

Nguyên lai là tự mình đa tình!

Thật xấu hổ a.

Nhưng mà, cái này cũng rất bình thường, tên thiếu niên nào không hi vọng có người thích mình, thậm chí nguyện ý vì mình mạo hiểm chứ?

Đặc biệt là, vẫn là cái tiểu mỹ nữ!

Nhưng mà, đã là sự tình cùng hắc nhĩ đến không giống nhau lắm, vậy hắc nhĩ cũng liền lười nhác suy nghĩ nhiều, cũng sẽ không tiếc nuôi.

Hắc nhĩ sinh không phải kịch bản trong tay người kể chuyện, cũng không phải là mỗi một cái nhân vật xuất hiện, đều có thể cùng hắc nhĩ ràng buộc cả đời.

Thế gian mỹ nữ ngàn ngàn vạn, nhưng với hắc nhĩ mà nói, đại bộ phận đều chỉ có thể là người qua đường, thậm chí sẽ không quen biết.

Người thích hợp với người, sẽ chỉ tại thời gian thích hợp nhất, lấy phương thức thích hợp nhất tiến vào thế giới của người.

Cái này, không cưỡng cầu được.

Lui một vạn bước nói... Hắc nhĩ hiện tại niên kỷ còn nhỏ, niên kỷ mười tám tuổi không đến, nghĩ cái này làm cái gì?

Không hảo hảo tu luyện, sợ rằng sẽ trực tiếp bị lão cha đánh gãy một cái chân, mỗi sáng sớm đều không đứng dậy được!

“Vẫn là tranh thủ thời gian tu luyện đi, một tháng sau, cùng Cao gia Cao Kiếm Ly kia còn có một trận ước chiến.”

Nghĩ đến Cao Kiếm Ly, hắc nhĩ lại có chút đau răng.

Gia hỏa này, nghe nói rất mạnh, giống như đã đạt tới Nguyên Đan cảnh cửu trọng, mà lại tựa hồ có kiếm thuật rất cao.

Mà hắc nhĩ bây giờ mới Nguyên Đan cảnh ngũ trọng.

Mặc dù hắc nhĩ có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng là người ta cũng có thể a, thiên tài đối thiên tài, ưu thế thiên phú liền sẽ bị triệt tiêu mất rất nhiều.

Cứ như vậy, tu vi chênh lệch liền lộ ra càng rõ ràng, cái này khiến hắc nhĩ áp lực rất lớn a.

Lúc trước hấn sở dĩ cùng Cao Kiếm Ly đối chọi gay gắt, chỉ là vì không tại trước mắt bao người mất mặt mà thôi.

Hấn là ai a?

Nhi tử cường giả vô địch!

Coi như mình mất mặt, cũng không thể ném đi mặt phụ thân, cho nên, bất kể là ai, không thể chịu yếu thế!

Thật đúng là...

Trang bức thì thoải mái nhất thời, sau đó liền lăm chuyện xảy ra!

...

Trong nháy mắt, một tháng trôi qua.

Trong một tháng này, uy danh Tần Xuyên, cấp tốc truyền khắp Minh Hạo thành, thậm chí hướng rất nhiều khu vực phía xung quanh khuếch tán.

Thế là, bên trong phạm vi Minh Hạo thành, phạm là thế lực lên được mặt bàn, đều mang lễ vật đến đây bái phỏng.

Giống như bái sơn đầu.

Đối với cái này, Tần Xuyên thân nhiên nhận lấy.

Không cần thì phí!

Hấn thu rất nhiều lễ vật, thậm chí đều không cần ghi nhớ là ai tặng, bởi vì đối phương cũng không dám trông cậy vào hấn đáp lễ.

Cái này, chính là mặt bài Niết Bàn cảnh cường giả!

Ngươi đưa, đó là bản phận.

Ngươi không đưa, kia là không nể mặt mũi!

Mặc dù ngươi không đưa, ta cũng sẽ không đem ngươi thế nào, nhưng là tất cả mọi người đưa, liền ngươi không đưa...
Ngươi ngủ được ngon sao?

Thế là.

Tần Xuyên ngồi trong nhà, liền kiểm bàn đầy bát đầy, để dành được một bút vốn liếng không tầm thường.

Chí ít, về sau lại muốn làm một chút nghiệp vụ với “Thính Vũ lâu”, cũng sẽ không giật gấu vá vai.

Nam hài tử nên để nghèo một chút.

Có lợi cho tôi luyện ý chí.

Ý là, tiền tài nhất định phải nắm giữ tại trong tay cha hắn, như này mới thuận tiện nện tiền chơi ngáng chân, tôi luyện ý chí nam hài tử...

“Cao gia Cao Kiếm Ly, đến đây khiêu chiến ứng chiến!”

Đúng lúc này, một đạo âm thanh trong trẻo từ bên ngoài trạch viện vang lên, không kiêu ngạo không tự ti, thậm chí mang theo phong mang nhẹ nhẹ.

“Nha? Lá gan vẫn còn lớn.”

Tần Xuyên lông mày nhú lại, trên mặt lộ ra một nụ cười thú vị.

Cho đến ngày nay, toàn bộ Minh Hạo thành đều không người dám đắc tội hắn, cái Cao Kiếm Ly này vậy mà còn dám đến ứng chiến.

Không thể không nói, có chút quyết đoán.

“Tiểu tử, đi thôi.”

Tần Xuyên nói với Tần Tử vừa từ phòng luyện công đi ra.

“Ừm.”

Tần Tử gật gù đầu, đi theo Tần Xuyên hướng phía bên ngoài đi đến, đi thẳng đến cửa chính trạch viện.

Chỉ thấy trước cổng chính phương gạch đá trên đất trông, đứng một cái tướng mạo thường thường áo trắng thanh niên, thanh niên tay phải cầm kiếm, khí thế lẫm lẫm.

Chính là Cao Kiếm Ly!

Mà cách đó không xa trên đường phố, sớm đã đứng đầy người vây xem, từng cái mặt mũi tràn đầy chờ mong, nhưng lại cẩn thận từng li từng tí.

Tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Vạn nhất Tần Xuyên đại nhân tức giận, một bàn tay chụp chết Cao Kiếm Ly, có lẽ bọn hắn cũng sẽ nhận tác động đến.

“Vẫn bồi Cao Kiếm Ly, bái kiến tiên bối.”

Cao Kiếm Ly nhìn thấy Tần Xuyên về sau, cung kính khom mình hành lễ.

“Miễn lễ.”

Tần Xuyên khoát khoát tay, sau đó nói ra:

“Nói thực ra, người hôm nay xuất hiện tại nơi này, ngược lại để ta rất kinh ngạc.”

Hắn nhìn chằm chằm con mắt Cao Kiếm Ly, ánh mắt mang theo lẳng lẽ nói ra:

“Chẳng lẽ... Người không sợ chết?”

“Sợ, nhưng ta không thể không đến.”

Cao Kiếm Ly khuôn mặt kiên định nói ra:

“Trận chiến đấu này là chính ta phát khởi, nếu là ta không dám ứng chiến, như vậy ta từ nay về sau tại Minh Hạo thành sẽ không ngẩng đầu được lên.”

“Thân là người võ đạo, trong lòng không thể có thiếu hụt, nếu là trong lòng có thiếu hụt, về sau chỉ sợ khó có tiến thêm.”

“Mỗi người, đều phải vượt qua một cửa ải kia trong lòng mình, có người không vượt qua nên bên trong lòng chứa tạp chất, cho nên bọn hắn có thể làm đủ loại sự tình vô sỉ, trong lòng cũng có thể坦然 nhiên, nhưng hết lần này tới lần khác, bên trong tâm ta dung không được tạp chất.”

“Cho nên... Ta đến rồi!”

Hắn ngẩng đầu, trong mắt bắn ra ý chí chiến đấu dày đặc, giống như một thanh trường kiếm, phong mang tất lộ.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, sau đó nhìn về phía Tần Tử bên cạnh, nói ra:

“Đi thôi, một trận chiến toàn lực.”

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó hướng phía phía trước đi đến, mỗi đi một bước, khí thể trên người liền cất cao một điểm.

“Rầm rầm!”

Khí thể quanh người hắn không ngừng tăng vọt, vậy mà giống như sóng lớn vỗ bờ, cuồng phong gào thét.

“Tới đi!”

Cao Kiếm Ly tay phải cầm kiếm, hướng phía Tần Tử chạy tới, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng tựa hồ hóa thành một tia sáng trắng.

“Ầm! !”

Sau một khắc, hai người đụng vào nhau, chấn động to lớn để tro bụi trên đất bay lên toán loạn, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

Bụi mù lẫn lộn, che khuất bầu trời.

Mọi người chung quanh, vậy mà nhìn không rõ hai người chiến đấu, chỉ có thể nhìn thấy hai đạo quang mang, tại bên trong bụi mù không ngừng lấp lóe, va chạm!

“Phanh phanh phanh!”

“Keng! Keng! Keng!”

“Oanh long!”

Hai người chiến đấu mười phần kịch liệt, mặt đất không ngừng chấn động, thậm chí có nhìn thấy vết rách mà giạt mình, lan tràn tại trên mặt đất gạch đá.

“Oanh —— “

Hồi lâu sau, lần nữa một tiếng vang thật lớn, giống như ánh sáng bình minh xé rách hắc ám, cuốn đi hết thủy bụi mù.

“A!”

“Con mắt của ta!”

Mọi người chung quanh chỉ cảm giác đại lượng bụi mù giống như hạt cát bình thường đâm vào trong mắt, náo loạn một hồi.

Mà khu vực chiến đấu, bụi mù đã hoàn toàn biến mất, lộ ra hai đạo thân ảnh đưa lưng về phía mà lập.

Thời gian phảng phất dừng lại.

“Phốc!”

Rốt cục, thân ảnh cầm kiếm kia một ngụm máu tươi phun ra, thân thể chậm rãi sụp đổ xuống dưới, tay phải nắm lấy kiếm, quỳ một chân trên đất.

“Ta... Thua...”

Cao Kiếm Ly thanh âm khàn khàn nói, biểu tình kia, tựa hồ có tự giễu, lại tựa hồ có mấy phần cô đơn.

“Thật là người Cao gia khiêu khích ta trước.”

Tần Tử nói.

“Ta biết...”

Cao Kiếm Ly thở dài một tiếng, sau đó chậm rãi đứng lên, kéo lấy trường kiếm hướng phía nơi xa đi đến.

Cánh tay của hắn nứt ra, có huyết dịch chảy ra, sau đó chảy theo thân kiếm mà rơi xuống đất, mũi kiếm những nơi đi qua, mở ra đóa đóa Hồng Mai...

“Cái này...”

“Một trong tứ đại công tử Cao Kiếm Ly, cứ như vậy bại? Có chút khó tin a.”

“Ừm, ta cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cũng không có gì kỳ quái, Tần Tử thế nhưng là nhi tử Niết Bàn cảnh cường giả!”

“Đúng thế, Cao gia mặc dù là đỉnh cấp gia tộc Minh Hạo thành, nhưng là cùng Niết Bàn cảnh cường giả so ra, vẫn là yếu mấy phần.”

“Xem ra, trước đó cái tin đồn kia hơn phân nửa là thật, cái thiên phú Tần Tử này, đã siêu việt tứ đại công tử.”

Mọi người chung quanh nghị luận ầm ĩ.

Những người này bình thường sẽ không truy cứu cái chân tướng gì, thích bảo sao hay vậy, bởi vì như này liền có thể cùng đại đa số người bảo trì nhất trí, còn không cần động não.

“Thế nào?”

Tần Xuyên nhìn về phía tiện nghi nhĩ tử.

“Hắn rất mạnh, nhưng là... Ta càng mạnh!”

Tần Tử hưng phấn nói, tựa hồ đang tranh công.

“Thật sao?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nhìn hắn một cái, sau đó cũng không giải thích cái gì, liền hướng phía trong trạch tử đi đến.

Loại sự tình phổ cập khoa học này, vẫn là để lão gia gia chiếc nhẫn tới làm đi, hắn tới làm, có hại hình tượng cường giả vô địch.

...

Nơi xa, trên đường phố yên lặng.

Cao Kiếm Ly kéo lấy kiếm chậm rãi đi lại, hắn bước chân tập tễnh, mũi kiếm còn tại chảy máu, trên mặt đất lưu lại một đạo tơ máu.

“Thiếu chủ, ngài làm sao lại bại, ngài rõ ràng đã...”

Một thân ảnh từ trong ngõ hẻm bên cạnh chui ra, tựa hồ là theo một đường, rốt cục nhìn không nổi.

Cao Kiếm Ly quay đầu nhìn hắn một cái, trên mặt gương mặt bình thường không đẹp trai kia lộ ra một vòng cười khổ:

“Người cảm thấy... Ta dám thắng sao?”

“A? ?”

Người kia ngây ngẩn cả người.

“Ta trước đó cùng Tần Tử kia nói, lúc nhỏ yếu không chịu cúi đầu, chính là cái tội. Câu nói này không sai.”

Cao Kiếm Ly sắc mặt có chút phức tạp, sau đó lắc đầu cười một tiếng, nụ cười này có mấy phần đắng chát, mấy phần thoải mái.

“Hiện tại... Đến phiên ta cúi đầu a.”

Chương 27: Lão Cha Vì Người Dùng Nát Tâm

Chương 27. Lão Cha Vì Người Dùng Nát Tâm

Thời gian, lại qua nửa tháng.

Uy nghiêm của Tần Xuyên tại Minh Hạo thành, càng ngày càng tăng, giống như vmột cái mãnh long sang sông, đè lại tất cả địa đầu xà.

Tự nhiên phủ thành chủ, ở trước mặt hắn đều muốn yếu mấy phần khí thế.

Dù sao cũng là ngoan nhân phế bỏ Bàng Tề đại sư a!

Mà Bàng Tề đại sư bị phế sạch, về sau vậy mà hành quân lạng lẽ, lâu như vậy đều không có dấu hiệu muốn trả thù.

Cứ như vậy, mọi người càng phát ra cảm thấy Tần Xuyên sâu không lường được, là tồn tại đáng sợ tuyệt đối không thể trêu chọc.

Mà một ngày này, thành chủ Bạch Trần, đột nhiên đến đây bái phỏng Tần Xuyên.

Hắn vào nhà sau cũng không nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra:

“Tần huynh, ta lần này tới, là để cho người biết một cái cơ duyên.”

“Nói nghe một chút.”

Tần Xuyên rót một chén trà, đưa tới trước người hắn.

Bạch Trần tiếp nhận chén trà, nói ra:

“Hai ngày trước, một cái khu vực do Minh Hạo thành quản hạt, hồng thủy vỡ tung một vùng núi, lộ ra một tòa mộ táng của cường giả.”

“Căn cứ trận pháp cùng phong ấn ở ngoại vi mộ táng, đó có thể thấy được, đây cũng là mộ táng một cái Niết Bàn cảnh cường giả lưu lại.”

“Ngươi đề ta đi trộm mộ?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“Không không không, mộ táng như này, đối với chúng ta thì tác dụng cũng không phải là quá lớn, nhưng là đối người trẻ tuổi mà nói, lại là lịch luyện rất tốt.”

Bạch Trần chừng chặc đằng hoàng nói ra:

“Những cường giả trong huyết mộ này, cũng đều có các loại cơ quan, cùng các loại cơ duyên, có thể rèn luyện lực phản ứng người tuổi trẻ, sức quan sát, vân vân...”

“Mà lại, đây cũng là cơ hội những người trẻ tuổi kia giao lưu cùng cạnh tranh, dù sao, người trẻ tuổi phải có cạnh tranh, mới có tu luyện động lực.”

Tần Xuyên nghe vậy, hỏi:

“Ý là, cái mộ táng này, ngươi đã nói cho rất nhiều người, sẽ có rất nhiều người trẻ tuổi đi vào?”

“Ha ha, đề Tần huynh chê cười.”

Bạch Trần xấu hổ cười một tiếng, nói ra:

“Tin tức này ta đích xác bán cho rất nhiều thế lực niết bàn cấp, đạt được một chút ích lợi không tệ.”

“Nhưng mà, cái này cũng không chỉ có là vì ta bản thân tư lợi, pháp luật vương triều kỳ thật cũng cổ vũ loại hành vi này.”

“Dù sao, ta vừa rồi cũng đã nói, đây là cơ hội tốt để những người trẻ tuổi lịch luyện, thế hệ trẻ tuổi càng mạnh, thực lực chính thể Cửu Dương vương triều liền sẽ càng mạnh.”

Tần Xuyên nghe vậy, con mắt híp một chút.

Thực lực chính thể Vương triều?

Bình thường mà nói, tại thời điểm nói tới thực lực chính thể, tất nhiên là có đồ vật gì là địch nhân chung của mọi người.

Hắn nghĩ nghĩ, dù sao nhi tử tiện nghi cũng ra ngoài đạo phố, hỏi một chút cũng không mất mặt, vậy liền hỏi một chút đi.

“Bạch huynh, Cửu Dương vương triều có cái ngoại địch gì sao?”

Hắn hỏi.

“Ha ha, cũng không tính đi, chỉ bất quá...”

Bạch Trần cười khỏ một tiếng, thở dài nói:

“Ai... Lần trước thiên tài chiến bảy nước, Cửu Dương vương triều cầm thứ nhất từ dưới lên.”

Tần Xuyên nghe vậy, đột nhiên có chút muốn cười, nhưng là hắn nhịn được.

Hắn là nhận qua huấn luyện chuyên nghiệp, không có khả năng cười —— trừ phi nhịn không được.

“Thì ra là thế.”

Hắn hít sâu một hơi, sau đó điềm nhiên như không có việc gì mà gật đầu, nói ra:

“Nhưng ta thế nhưng là nghèo rách túi, chỉ sợ mua không nổi tin tức này của người a.”

“Tần huynh nói lời này, ta đã tự mình đến nói cho người, tự nhiên sẽ không thu tiền của người.”

Bạch Trần cười lắc đầu.

“Vô công bất thụ lộc, người như này để ta có chút không quen.”

Tần Xuyên nhìn con mắt hắn nói.

“Ta cũng nói trắng ra, ta không có cái khác mục đích, chỉ là muốn cùng Tần huynh kết giao bằng hữu mà thôi... Không biết Tần huynh có nguyện ý kết giao người bạn như ta hay không.”

Bạch Trần không tránh né ánh mắt ngênh tiếp của Tần Xuyên chút nào.

Hai người nhìn nhau mấy giây.

Tần Xuyên thu hồi ánh mắt, cười nói ra:

“Nhiều thêm cái bằng hữu, có cái gì không tốt?”

Bạch Trần nghe vậy, cũng cười như trút được gánh nặng, sau đó lấy ra một quyển da cừ được cuộn lại.

“Đây chính là địa đồ cái mộ táng kia, ngươi có thể tự mình mang Tần Tử tới, đương nhiên, cũng có thể để hắn theo người của phủ thành chủ tới.”

Tần Xuyên cười cự tuyệt quyển da cừ, nói ra:

“Ta còn có chuyện khác, liền không đi, làm phiền các ngươi chiếu cố tiểu tử kia một chút.”

Bạch Trần nghe vậy, mừng rỡ!

Tần Xuyên không đi?

Trực tiếp đem nhi tử giao đến trong tay hắn?

Đây là tín nhiệm bao lớn a!

“Đã là Tần huynh tín nhiệm ta như thế, vậy ta cũng cam đoan, tuyệt sẽ không để hắn có việc.”

Bạch Trần trình trọng nói.

“Tốt, uống trà.”

Tần Xuyên giơ lên chén trà nói.

“Được.”

Bạch Trần cũng giơ lên chén trà, hai người khẽ chạm chén một cái, sau đó nhìn nhau cười một tiếng, nhấp một miếng.

Rất nhanh.

Bạch Trần rời đi.

Tần Xuyên ánh mắt híp lại.

Hắn sợ dĩ không tự mình mang nhi tử tiện nghi đi cái mộ táng kia, đó là bởi vì... Hắn sẽ ở sau lưng gây sự a.

Mặc hắc bào việc, không quan hệ đến phụ tử.

Hắn nhất định phải tại phía sau màn “Hộ giá hộ tổng”, mới có thể cam đoan đem nhi tử tiện nghi đâm chọc đến lớn nhất.

Ngươi giết người, ta bỏ đao.

Ngươi chạy trốn, ta tung tin đồn nhảm.

Chính là đơn giản như vậy, chính là thực sự như thế!

Mà lại, tại địa phương ngư long hỗn tạp, đối mặt một chút nguy hiểm không biết, năng lực sinh tồn của hắn có lẽ còn không bằng nhi tử đâu.

Cho nên, hắn không nguyện ý cùng nhi tử đi vào phó bản.

Tỉ như, khi hai cha con cùng một chỗ bị vây ở trong một cái trận pháp, hắn thúc thủ vô sách, vậy hình tượng “Cường giả vô địch” chẳng phải vỡ sao?

Cường giả Vô địch chân chính, nhất định phải là không có nhược điểm, có thể giải quyết hết thảy vấn đề.

Liên xem như lĩnh vực hắn rất không am hiểu, cũng có thể đạt tới cảnh giới “Hiểu sơ” thần kỳ.

Cái này, mới được xưng tụng vô địch!

Cái vật như hình tượng này, là không có biện pháp đi giải thích, nếu như sập đổ hình tượng, đó chính là sập, làm sao vẫn hồi cũng đều vô dụng.

Cho nên, hắn không thích hợp cùng nhi tử hành động cùng một chỗ, càng thích hợp làm một cái hắc thủ phía sau màn, một cái nhân viên cứu hỏa lâm thời.

“Cha, ta trở về.”

Cũng không lâu lắm, Tần Tử thần thanh khí爽 đi vào đại môn, bước chân nhẹ nhàng vô cùng.

Tần Xuyên nhìn xem bộ dáng cái tiểu tử này, đoán chừng, lại là ở bên đường quây hàng nhặt được chỗ tốt.

Thế nhưng là, cái tiểu tử này cơ hồ mỗi ngày đều như này trở về... Có phải là có chút quá mức rồi?

“Ai, cũng không biết, số lượng dự trữ bảo vật cái Minh Hạo thành này, còn có thể chèo chống bao lâu...”

Hắn trong lòng thở dài.

Một con mỗi một, đủ để đem một cái vại gạo ăn thành trống không, một cái vận khí cực tốt, đủ để đem cơ duyên một cái chủ thành móc sạch.

...

Ô Giang thành.

Vốn chỉ là một cái thành thị cấp hai phổ thông, mặc dù cũng có khi phong ba, nhưng tổng thể coi như bình tĩnh.

Nhưng mà hai ngày này, bởi vì sự tình mộ táng Niết Bàn cảnh cường giả, đại lượng cường giả từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Những người này, giống như từng đầu mãnh long quá sông, ép tới dân bản địa Ô Giang thành thở mạnh cũng không dám.

Nhưng mà, cũng may những người này cũng không có tại trong thành nháo sự, thậm chí nhiều người đều chưa đi đến thành, mà là trực tiếp tiến vào mộ táng cường giả.

Mà một ngày này.

Ô Giang thành phân hội Vạn Bảo thương hội, nghênh đón một vị khách nhân đặc thù, cái người này thân mặc hắc bào, thân phận không rõ.

Nhưng là, người này xuất thủ chính là một trương thẻ khách quý chí tôn, đem người phụ trách nơi này dọa cho phát sợ.

Nàng rất rõ ràng điều này có ý vị gì.

Đây là Niết Bàn cảnh cường giả! !

“Khách nhân tôn quý, xin hỏi ngài có dặn dò gì?”

Mỹ phụ trung niên cung kính hỏi.

“Ta muốn nghe được chút tin tức, ta tin tưởng, các người tại khu vực này, hẳn là có hệ thống tình báo.”

Người áo đen trầm giọng nói.

“Ngài xin hỏi.”

Mỹ phụ trung niên có chút khom người, trong lồng ngực có khe rãnh, lộ ra sóng dậy âm âm.

“Ta muốn biết, lần này tiến vào mộ táng, cụ thể có thể lực nào.”

Người áo đen hỏi.

“Ừm... Ta ngẫm lại.”

Mỹ phụ trung niên sửa sang lại mạch suy nghĩ một chút, sau đó đều đầu vào đây nói ra:

“Lần này thế lực lớn nhỏ đi vào nơi này tối thiểu trên trăm cái, thậm chí còn có chút hạng người vô danh.”

“Ta nghĩ, những cái thế lực nhỏ cùng hạng người vô danh kia, hẳn là còn không đáng để ngài chú ý, cho nên ta liền nói một chút thế lực niết bàn cấp đi.”

“Mấy ngày nay thế lực niết bàn cấp xuất hiện, hết thảy có mười hai cái, theo thứ tự là Dung Hỏa thành Viêm gia, Thiên Mạc thành Lâm gia, Đại Dương thành La gia, Trùng Thiên thành Dư gia... Cuối cùng là phủ thành chủ Minh Hạo thành.”

“Những thế lực này, đều là cường giả Thuần Dương cảnh đỉnh phong dẫn đội, mang theo thiếu chủ gia tộc đến đây lịch luyện.”

Người áo đen nghe vậy gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Ta muốn tin tức căn cứ những thế lực niết bàn cấp này.”

“Tỉ như, những người trẻ tuổi lịch luyện này tên gọi là gì, tốt nhất có chân dung, bọn hắn có trưởng bối nào, các trưởng bối tu vi như thế nào, bên trong gia tộc quan hệ như thế nào, thực lực mạnh nhất gia tộc như thế nào, phải chăng tại bế quan...”

Người áo đen nói rất dài.

Mà mỹ phụ trung niên thì là rất nghiêm túc nghe, sợ đã bỏ sót bất luận một điểm tin tức gì.

Rốt cục, người áo đen nói xong.

Trung niên mỹ phụ khom người cúi đầu, cười nói ra:

“Ta ngay lập tức đi chỉnh lý, ngài trước uống trà, chờ một lát một lát.”

Nói xong, đi ra phòng xa hoa.

Người áo đen ngồi trên ghế, khoan thai bưng lên chén trà bạch ngọc, hài lòng nhấp một miếng.

“Ai, ta nhi tử tiện nghi a, lão cha vì ngươi, thế nhưng là dùng nát tâm...”

Chương 28: Trong Giới Chỉ Không Nhất Định Phải Là Lão Gia Gia

Chương 28. Trong Giới Chỉ Không Nhất Định Phải Là Lão Gia Gia

Bên trong một chỗ núi rừng.

Gò núi đổ sụp, lộ ra một cái cửa hang đen nhánh, giống như ác ma mở ra miệng lớn, có thể thôn phệ hết thảy.

Đây chính là cửa vào mộ táng.

Rất nhiều người đều tiến vào nội bộ mộ táng, nhưng vẫn là có số ít người tại cửa hang phụ cận quan sát.

Bọn hấn sợ hãi bên trong mộ táng có nguy hiểm không biết, cũng không dám cùng những cái đại nhân vật thế lực niết bàn cấp kia tranh đoạt.

Nhưng là cứ như vậy rời đi, cũng không cam chịu tâm, thế là canh giữ ở nơi này, hi vọng có thể gặp được cơ hội kiếm tiện nghi.

Nơi này coi như an toàn.

Bởi vì Minh Hạo thành chủ, mang theo số lớn Thành Vệ quân trú đóng ở cách đó không xa, thời khắc giám thị động tĩnh bên này.

Không cho phép giết chóc đại quy mô!

“Tình huống thế nào?”

Ẩn nấp bên trong nơi hẻo lánh, một cái người áo đen sờ soạng tới, vỗ vỗ một cái gia hỏa ngồi xổm ở trong bụi cỏ.

“Ai!”

Bên trong ánh mắt người trong bụi cỏ lộ ra sắc bén chi sắc, nhưng là sau một khắc, khi hắn cảm nhận được khí tức trên thân người áo đen, trực tiếp sợ.

“Tạm... Tạm thời không có gì tình huống.”

Hắn rút cổ lại, khúm núm nói.

“Ừm.”

Người áo đen gật gật đầu, sau đó vỗ nhẹ nhẹ ở phần gáy, để người này lập tức hôn mê bất tỉnh.

Hắn đem “Thi thể” người này kéo ra bên cạnh một chút, sau đó mình ngồi xổm ở trong bụi cỏ, bắt đầu nằm vùng.

Người áo đen chính là Tần Xuyên!

Hắn muốn tới quan sát mọi thứ.

Phạm là nhi tử tiện nghi tại bên trong đặc tội người nào, hắn tất nhiên sẽ lừa cháy thêm dầu, trực tiếp đem mâu thuẫn dẫn bạo.

“Chắc chắc chắc, lần này xem như đến đúng, nhớ tới một màn trước đó, ta hiện tại còn có chút nhiệt huyết sôi trào a!”

Cái thời điểm này, cách đó không xa có người nghị luận lên.

“Đúng vậy a, ai có thể nghĩ tới, thiếu chủ Phong gia cường thế bá đạo như vậy, lại bị con tin hỏi đến á khẩu không trả lời được.”

” Tần Tử kia thật đúng là gan lớn, cũng dám cùng thiếu chủ Phong gia mạnh miệng, cũng không biết hắn có suy nghĩ hậu quả hay không.”

“Ta nhìn hắn hơn phân nửa phải ra đi chân lạnh toát, Phong gia làm thế gia đỉnh cấp niết bàn, từ trước đến nay cường thế, há lại cho hắn khiêu khích?”

“Đáng tiếc, gia hỏa biết mắng người như thế, ta vẫn là lần thứ nhất thấy đó, chỉ cần bắt tử, trong giới chửi bới sẽ có một chỗ cắm dùi của hắn.”

“Không thể không nói, mắng chửi người cũng là một loại nghệ thuật a, cũng không biết hắn là có người dạy hay là tự học

thành tài... Hi vọng có thể sống sót tới đi.”

Những người này tự mình nghị luận.

Mà Tần Xuyên, yên lặng nghe những lời này, sau đó từ trong không gian giới chỉ lấy ra một trương tư liệu liên quan tới thiếu chủ Phong gia kia:

Phong gia thiếu chủ, tên là Phong Khiếu.

Người này thiên phú không tầm thường, mười tám tuổi liền đạt đến Nguyên Đan cảnh cửu trọng, tu luyện nhiều loại võ học, sức chiến đấu rất mạnh.

Phụ thân Phong Khiếu là gia chủ Phong gia, tên là Phong Thương, tu vi đã đạt đến Niết Bàn cảnh lục trọng, ký thác kỳ vọng đối với Phong Khiếu.

Mà người mạnh nhất Phong gia, là gia gia Phong Khiếu, tên là Phong Lam, tu vi đã đạt đến Niết Bàn cảnh cửu trọng!

Đề ý nhất chính là.

Phong Lam đối với cháu trai mình cũng không chào đón, bởi vì mẫu thân Phong Khiếu, là một cái ca kỹ địa vị hèn mọn!

Có thể nói, Phong Khiếu xuất sinh, tại trong mắt hắn, chính là một sai lầm, thậm chí là một chuyện cười.

Nhưng là, dù sao cũng là huyết mạch Phong gia, mà lại thiên phú cũng không tệ, thế là cũng liền bỏ mặc Phong Thương đem hắn lập làm thiếu chủ Phong gia.

Nhưng là... phương diện thân tình, là không tồn tại.

“Tổ tôn không hợp a... Cái này hơi rắc rối rồi.”

Tần Xuyên chân mày cau lại.

Hắn thích nhất, là tiểu nhân vật phản diện được ngàn vạn sủng ái vào một thân, dạng này, chỉ cần đem tiểu nhân vật phản diện xử lý, toàn bộ gia tộc nhân vật phản diện trực tiếp xù lông!

Mà bây giờ loại tình huống này.

Nếu như nhi tử tiện nghi đem Phong Khiếu xử lý, cha Phong Khiếu sẽ xù lông, nhưng là gia gia Phong Khiếu... Sợ rằng sẽ vô tay bảo hay.

Nhi tử tiện nghi không kéo được gia gia Phong Khiếu cừu hận, như vậy tu vi hẳn liền không cách nào tăng lên tới Niết Bàn cảnh cửu trọng.

Mà hẳn nhảy ra xử lý lão cha Phong Khiếu, về sau gia gia Phong Khiếu khẳng định sẽ xù lông, đến thời điểm đó, chính là hướng về phía hẳn mà tới!

Địch nhân không phải hướng về phía nhi tử tới, như vậy hệ thống cũng sẽ không giúp hẳn tăng lên tu vi, cái này sẽ rất phiền phức...

“Ai, cái thế giới này không thích hợp a.”

Hắn trong lòng thở dài một tiếng.

Bên trong thế giới tiểu thuyết, đều là gia tộc nhân vật chính phân liệt, các loại nội bộ đấu tranh, mà gia tộc nhân vật phản diện đều là bền chắc như thép, trên dưới một lòng!

Làm sao hiện tại... gia tộc nhân vật phản diện cũng làm phân liệt?

Cái này khiến hẳn rất bị động a.

“Hệ thống, ta tu vi nếu như đạt tới Niết Bàn cảnh lục trọng, có thể chống đỡ Niết Bàn cảnh cửu trọng sao?”

Tần Xuyên trong lòng yên lặng hỏi.

“Đỉnh! Tu Vi tức chủ một khi tăng lên, chính là cùng cảnh vô địch, người sẽ có được lực lượng hùng hậu quét ngang cùng cảnh giới, tuyệt đối nghiền ép, bình thường mà nói, coi như vượt qua hai ba cái tiểu cảnh giới chiến đấu cũng không thành vấn đề.”

“Đương nhiên, hệ thống chỉ có thể cam đoan người cùng cảnh vô địch.”

“Nếu như đối phương tu vi cao hơn người, còn có bảo vật cường đại, hoặc là võ học, áo nghĩa loại hình kỹ năng tăng phúc, có lẽ người sẽ bại.”

Hệ thống hồi đáp.

Tần Xuyên nghe vậy, hít sâu một hơi.

Hắn tuyệt không thể bại a!

Thậm chí, ngay cả thắng thảm đều không được.

Nhất định phải mỗi lần xuất thủ, đều bảo trì tư thái nghiền ép tuyệt đối, bởi vì chỉ có dạng này, hãn mới có thể duy trì hình tượng cường giả vô địch!

Hắn nhất định phải là hình tượng cường giả vô địch.

Nếu không, nhi tử tiện nghi về sau còn thế nào yên tâm to gan gây tai hoạ?

Nhi tử tiện nghi bản tính thiện lương, thậm chí có chút nhát gan, không dễ dàng mới được lớn lối, nếu là đột nhiên phát hiện phụ thân vô địch của mình nhưng thật ra là cái hồ giấy... Hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi.

Tất cả lực lượng, tự tôn, tự tin, của nhi tử tiện nghi sợ rằng sẽ nháy mắt đổ sụp, biến thành một cái từ đầu đến đuôi hèn nhất.

Đến thời điểm đó, nhi tử trở nên khúm núm, đi đường đụng vào người đều muốn khom lưng xin lỗi, thậm chí trốn ở trong nhà không dám ra tới...

Vậy hãn còn chơi cái chùy!

“Cho nên nói, nhất định phải ôn hòa, không có niềm tin tuyệt đối, ta là không thể xuất thủ.”

Hắn nghĩ nghĩ, híp mắt tổng cộng nói:

“Chọc tới địch nhân, vẫn là trước hết để cho nhi tử tiện nghi tự mình giải quyết đi.”

“Nếu như hãn thực sự không giải quyết được, ta lại âm thầm bỏ đao... Sau đó vu oan giá họa cho hãn.”

Nắm chắc trong lòng, về sau cả người hãn đều dễ dàng hơn, nụ cười khóe miệng dần dần biến thái...

“Oanh! !”

Cái thời điểm này, cửa hang mộ huyết đen nhánh truyền ra một tiếng vang trầm, sau đó, một đạo quang mang xích hồng vọt ra, bay về phía chân trời.

Nhanh như chó nhà có tang.

“Tần Tử, Phong Khiếu ta thề phải để ngươi toái thi vận đoạn!
!”

Bên trong hồng quang kia truyền ra tiếng gầm gừ phẫn nộ mà điên cuồng.

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn lại, bên trong hồng quang kia có hai đạo nhân ảnh, tựa hồ là một cái lão giả mang theo một cái thanh niên đang phi hành chạy trốn.

“Vậy ta hiện tại liền diệt ngươi! !”

Một đạo thanh âm bá khí vang lên, lại một đường hồng quang vọt ra, rõ ràng là Tần Tử.

Tần Tử cái này thời điểm, tóc trở nên rất dài, mà lại biến thành kim sắc quỳ dị, khí chất đều trở nên phiêu miêu.

“Lão gia gia quỷ nhập vào người?”

Tần Xuyên ánh mắt híp lại.

Bình thường mà nói, lão gia gia quỷ nhập vào người, về sau tóc thiếu niên nhân vật chính đều sẽ dài ra, mà lại sẽ biến thành nhan sắc lão gia gia.

”lão gia gia của nhi tử tiện nghi, là tóc vàng?”

Tần Xuyên chân mày cau lại, lão gia gia chiếc nhẫn tóc vàng, có chút không đúng a.

Lão gia gia không phải đều là tóc trắng sao?

“Hắn là... Ta vẫn luôn đoán sai rồi? Cũng không phải là lão gia gia tóc trắng, mà là cái soái ca tóc vàng hoặc là mỹ nữ tóc vàng? !”

Tần Xuyên con mắt trừng lớn.

Hắn cẩn thận nghĩ nghĩ, thật là có khả năng, ai nói chỉ có lão gia gia có thể làm sư phụ nhan vật chính?

Kiếp trước trên Địa Cầu, những cái lão sư gọi cảm mỹ lệ đảo quốc kia, không phải cũng là người dạy học sao?

“Ta phải đi nhìn xem, không thể để cho tiểu tử Phong gia kia chạy trốn, nếu không, cái sóng cừu hận này lại phải chờ lâu lắm.”

Nghĩ đến nơi này, thân hình hắn ẩn nấp, cấp tốc hướng phía hai đạo hào quang màu đỏ thẫm kia chạy như điên.

Người ta bay trên trời, hấn chạy ở trong rừng, lấy tốc độ của hấn, nhẹ nhõm là có thể đuổi kịp.

Trên bầu trời.

Hai đạo hồng quang đều đang nhanh chóng phi hành, nhưng là khoảng cách càng ngày càng gần, mà người chạy trốn cũng càng ngày càng nhanh nóng nảy.

“Tần Tử, ngươi đừng khinh người quá đáng!”

Phong Khiếu quay đầu nhìn thoáng qua, con mắt xích hồng.

Trong lòng hấn, không chỉ có bị đuổi giết kinh hoảng, còn có bị đánh bại không cam lòng, xấu hổ giận dữ, cùng cừ hận.

Hấn không chỉ có mất hết thể diện, càng là sinh mệnh đều nguy cơ sớm tối, hấn ân hận trước đó không có giết chết người này.

Lúc ấy, nếu là hấn thái độ cứng rắn nữa một chút, liền xem như Minh Hạo thành chủ kia, chỉ sợ cũng không dám tiếp tục ngăn cản hấn.

“Ha ha, ngươi còn có mặt mũi nói!”

Hậu phương, Tần Tử cười lạnh nói:

“Tại bên ngoài mộ huyết, ngươi liền cao cao tại thượng, một lời không hợp liền muốn giết ta, ta xem ở trên mặt mũi Bạch thành chủ, mới không cùng ngươi so đo.”

“Đến bên trong mộ huyết, ngươi bị trận pháp vây khốn, ta ra tay phá trận, ngươi lại lấy oán trả ơn, từ phía sau lưng đem ta đẩy vào bên trong trận nhãn sát phạt!”

“Ta nhân họa đắc phúc, tại trong trận nhãn sát phạt đạt được cơ duyên, ngươi lại dẫn lão bộc chặn giết ta, muốn giết ta đoạt bảo.”

“Đến cùng... Là ai khinh người quá đáng? !”

Tần Tử lần nữa gia tốc, trong mắt bắn ra lăng lệ chi quang:

“Liền là mặt hàng như ngươi, ta giết ngươi một trăm lần, đều không quá phận! !”

“Ngươi! !”

Phong Khiếu muốn phản bác, lại á khẩu không trả lời được.

Mà lúc này, cái lão giả mang theo Phong Khiếu phi hành kia, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia vẻ tàn nhẫn, đột nhiên gầm nhẹ nói.

“Huyết Độn thuật!”

Sau một khắc, hắn quanh thân bộc phát ra một đạo huyết quang xích hồng, tốc độ chợt tăng năm thành!

Chương 29: Lại Lần Nữa Công Lược Nữ Tử Tóc Vàng!

Chương 29. Lại Lần Nữa Công Lược Nữ Tử Tóc Vàng !

Hưu!

Lão giả tốc độ bạo tăng, mang theo Phong Khiếu nháy mắt đi xa, giống như một đạo hỏa quang biến mất ở chân trời.

“Cái này...”

Tần Tử ngẩn ra một chút, trong lòng thử hỏi:

“Sư phụ, chúng ta... Còn đuổi hay không?”

“Ai, quên đi thôi, linh hồn lực vì sư đã không dễ dàng khôi phục một điểm, mà tiêu hao gần như không còn.”

Nữ tử tóc vàng bất đắc dĩ thanh âm vang lên.

Tần Tử khẽ giật mình, sau đó kịp phản ứng, áy náy cúi đầu:

“Sư phụ, thật xin lỗi, là ta quá xúc động.”

Hắn biết, linh hồn ực sư phụ khôi phục là rất khó khăn, lần này không dễ dàng tại mộ táng bên trong tìm tới một chút dược liệu khôi phục linh hồn lực, vì đuổi giết cái Phong Khiếu này, lại lấy hết.

“Không cần cảm thấy áy náy, ta là sư phụ ngươi, thời điểm nên xuất thủ, tự nhiên không thể khoan tay đứng nhìn.”

Nữ tử tóc vàng lắc đầu, mang theo trêu chọc an ủi:

“Huống chi... Ngươi nếu là đã xảy ra chuyện gì, cha ngươi cũng không tha cho ta.”

Tần Tử nghe vậy, nhãn tình sáng lên.

“Đúng thế! Cha ta! Cha ta lợi hại như vậy, hẳn là có thể giúp ngài khôi phục linh hồn lực a?”

Tần Tử hưng phấn hỏi.

Nữ tử tóc vàng mỉm cười lắc đầu, như có thâm ý nói ra:

“Ngươi đây cũng đừng có suy nghĩ, hẳn sẽ không làm như vậy.”

“Vì cái gì?”

Tần Tử không hiểu hỏi.

“Ngươi còn nhớ rõ, ban đêm ngày đó cha ngươi cùng ngươi ngã bài, hẳn nói gì không?”

Nữ tử tóc vàng cười hỏi.

Tần Tử lâm vào suy nghĩ, mà nữ tử tóc vàng tiếp tục nói ra:

“Hắn lúc ấy đã nói đến rất rõ ràng, ta dạy bảo ngươi trở thành cường giả, mà ngươi sau này giúp ta phục sinh, đây là ước định của ngươi và ta.”

“Mà hắn... Lúc ấy đã biểu qua trạng thái, hẳn chỉ là một cái người chứng kiến, chứng kiến ước định của chúng ta.”

Tần Tử cái hiểu cái không nói:

“Cái ước định này nếu là giữa chúng ta, vậy cái người chứng kiến này, đến cùng có tác dụng gì?”

Nữ tử tóc vàng trầm mặc một chút.

Sau đó trên mặt mỹ lệ lộ ra một nụ cười khổ:

“Có cái chứng kiến này, song phương chúng ta liền không thể bội ước a.”

“Người mạnh lên về sau nếu như không phục sinh ta, hấn có thể trừng phạt người hay không, ta không xác định, nhưng là ta nếu không hảo hảo dạy bảo người, hoặc là vứt bỏ người mà đi... Chỉ sợ ta sẽ rất thảm.”

Tần Tử nghe vậy, da mặt cũng co quắp một chút, nói như vậy, sư phụ kỳ thật bị lão cha uy hiếp? ?

Hấn hít sâu một hơi, chân thành nói ra:

“Sư phụ, ngài yên tâm đi, chuyện của ngài ta đã đáp ứng, nhất định sẽ làm được!”

” Tần Tử ta không có ưu điểm gì, nhưng là nói được liền nhất định làm được, người tốt với ta, ta tuyệt sẽ không cô phụ.”

Nữ tử tóc vàng vui mừng gật gật đầu, hiền lành nói:

“Ta biết tâm tính của người, nếu không lúc trước cũng sẽ không thu người làm đồ.”

“Tần Tử!”

Cái thời điểm này, một vệt kim quang phá không mà đến, tốc độ hết sức kinh người, chính là Minh Hạo thành chủ Bạch Trần.

“Bạch thành chủ.”

Tần Tử cung kính kêu lên.

“Chuyện gì xảy ra? Phong Khiếu kia đâu?”

Bạch Trần mang theo khăn trương hỏi, nếu là Phong Khiếu thật bị cái tiểu tử này giết, chỉ sợ muốn ra đại sự.

“Hấn chạy.”

Tần Tử hơi hột nói.

Thế nhưng là, hấn càng là hơi hột, trong lòng Bạch Trần thì càng không chắc, dù sao, trước đó thế nhưng là huyền nào người chết ta sống.

“Thật? ?”

Bạch Trần nhíu mày hỏi.

“Thật.”

Tần Tử坦然 nhiên hồi đáp.

Bạch Trần nhìn chăm chú lên ánh mắt của hắn, cũng không có nhìn ra cái dị dạng gì, cuối cùng chỉ có thể thở dài trong lòng một tiếng.

Cứ như vậy đi.

Chỉ cần Tần Tử không chết là được, hắn cũng coi như hoàn thành hứa hẹn đối với Tần huynh, về phần Tần Tử có giết người hay không...

Mặc kệ nó.

Dù sao cùng hắn không quan hệ.

Liên để Tần huynh tự mình đi quan tâm đi.

Căn cứ trực giác của hắn, lấy thực lực Tần huynh rất mạnh, đối phó Phong gia có lẽ còn là không có vấn đề.

Nếu như thực sự không đối phó được... Cái kia cũng không có quan hệ gì với hắn, coi như là lần đầu tư ân tình này thất bại chứ sao.

“Tần Tử, tu vi của ngươi là chuyện gì xảy ra?”

Cái thời điểm này, Bạch Trần rốt cục hỏi vấn đề thứ hai.

“Cầm thuật, là cầm thuật... Tác dụng phụ rất lớn nha...”

Nói xong, hắn quanh người, khí tức mạnh mẽ cấp tốc suy yếu, sau đó con mắt đảo một vòng, thân thể dật dẹo rơi xuống phía dưới.

“Xoạt!”

Bạch Trần nhanh tay lẹ mắt, tranh thủ thời gian tiếp được hắn.

“Từ Nguyên Đan cảnh tăng lên tới Thuần Dương cảnh đỉnh phong, chặc chặc chặc, đến cùng là cái cầm thuật cấp bậc gì a... Tần huynh, ngươi đến cùng là ai?”

Hắn hít sâu một hơi, hiếu kì cùng kính sợ trong lòng đối với Tần Xuyên, bất tri bất giác trở nên sâu hơn.

...

Bên trong một chỗ núi rừng.

“Đông!”

Một đạo hồng quang giống như vầng tinh, sinh ra sóng xung kích đem cây cối phương viên mười mét đều phá hủy, đồng thời tại mặt đất ném ra một cái hố to.

“Khụ khụ khụ...”

Trong hố lớn truyền ra tiếng ho khan, rõ ràng là lão giả mang theo Phong Khiếu chạy trốn kia, ngồi dưới đất ho ra máu.

Mà Phong Khiếu, thì là kinh hoàng vịn lão giả, kêu lên:

“Lục bá, người thế nào?”

Hắn kinh hoàng nhìn xem phía sau trên trời, sợ Tần Tử đuổi theo.

“Không cần lo lắng, ta vứt bỏ hắn sau có cải biến phi hành phương hướng, hắn hẳn là đuổi không kịp chúng ta.”

Lão giả hư nhược nói.

Lập tức, Phong Khiếu thở dài một hơi, sau đó nắm chặt nắm đấm, sắc mặt trở nên vô cùng âm tàn.

“Tần! Tử! Mặc kệ người được cái cơ duyên gì, chờ ta về đến nhà tộc, tất nhiên phải người đem người toái thi vụn đoạn!”

Sát ý trong lòng hắn đã vô cùng mãnh liệt.

Không chỉ có sát ý, còn có tham lam.

Cái Tần Tử này thực lực đột nhiên bạo tăng đến trình độ như vậy, tất nhiên là đạt được cái bảo vật gì ghê gớm.

Bảo vật như vậy, chỉ có thể là của Phong Khiếu hắn!

“Lục bá, Tần Tử kia sẽ không đuổi tới a?”

Phong Khiếu hỏi lần nữa.

“Hắn là sẽ không, mà lại... Ta sử dụng đốt Huyết Cẩm thuật, nguyên khí đại thương, coi như hắn đuổi theo, ta cũng không có bay không nổi.”

Lão giả hữu khí vô lực nói.

Phong Khiếu ánh mắt chớp lên, sau đó điềm nhiên như không có việc gì mà hỏi:

“Lục bá, ngài nói, chúng ta sau khi trở về, gia tộc có thể phái Niết Bàn cảnh cường giả đuổi giết kia Tần Tử hay không?”

Lão giả lắc đầu nói:

“Hắn là sẽ không, người cùng Tần Tử chiến đấu, là cùng thế hệ chiến đấu, bại cũng liền bại, nhưng nếu như gia tộc tiền bối xuất thủ, vậy liền có chút mất mặt.”

“Phong gia vẫn là phải có mặt mũi, gia chủ cùng lão gia chủ, cũng sẽ không cho phép xảy ra chuyện như vậy.”

Phong Khiếu trong mắt lóe lên một vòng băng lãnh, hỏi:

“Vậy, nếu như là Tần Tử giết người Phong gia chúng ta thì sao?”

“Cái gì?”

Lão giả sửng sò, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì, rùng mình, hắn muốn tránh né, nhưng mà đã chậm.

“Phốc! !”

Một thanh Thuận Dương linh kiếm sắc bén, đã xuyên thấu bộ ngực của hắn, nháy mắt phá hủy sinh mệnh lực của hắn vốn là vô cùng hư nhược.

“Thiếu chủ... Người...”

Lão giả run rẩy nâng lên nhuốm máu tay phải, vô lực chỉ vào Phong Khiếu, trong mắt có vô tận không cam lòng cùng không thể tin.

Hắn lại bị người hắn bảo vệ giết.

Đây là châm chọc a cỡ nào!

“Lục bá, người cũng bảo hộ ta nhiều năm, liền lại vì ta làm chút chuyện đi, dạng này, cũng coi như người vì Phong gia ta tận trung.”

Phong Khiếu bỗng nhiên đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống lão giả sắp chết, băng lãnh vô tình nói.

“Vì... vì cái gì...”

Lão giả chống đỡ cuối cùng một hơi nói.

“Ha ha.”

Phong Khiếu cười lắc đầu, đột nhiên rút ra trường kiếm.

“Phốc!”

Lập tức, huyết dịch từ ngực lão giả phun ra, lão giả chậm rãi ngã trên mặt đất, triệt để đã mất đi sinh cơ.

Phong Khiếu tay phải cầm kiếm, mỉm cười nói:

“Bởi vì... Chỉ có Tần Tử giết ngươi, gia tộc mới có thể phái cường giả đuổi giết Tần Tử a.”

Hắn trong lòng cười lạnh.

Tần Tử.

Coi như ngươi đạt được đại cơ duyên, tạm thời đánh bại ta thì lại như thế nào? Ngươi sớm muộn phải chết, cơ duyên của ngươi, cũng sớm sẽ là ta!

Mà đúng lúc này, một đạo thanh âm thản nhiên vang lên.

“Giết một cái như hắn, chỉ sợ không đủ a.”

Xoạt!

Cơ hồ nháy mắt, Phong Khiếu dựng hết từng sợi lông trên người lên, con ngươi kịch liệt co vào, hai tay cầm kiếm, cảnh giác nhìn xem bốn phía.

“Là ai! !”

Trong rừng phía trước, truyền ra thanh âm sần sật, tựa hồ là thanh âm chân đạp cành cây khô.

Dần dần, một đạo người thân ảnh mặc hắc bào thẳng tắp, chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt.

“Ngươi là ai, ngươi muốn làm cái gì? Ta thế nhưng là thiếu chủ Phong gia, ngươi phải rõ ràng hậu quả!”

Phong Khiếu sắc mặt tái nhợt, thân thể bản năng run rẩy, liền giống bị mãnh thú để mắt tới.

“Đừng sợ, ta là tới giúp cho ngươi.”

Người áo đen chậm rãi hướng về phía trước, khẽ cười nói, bên trong thanh âm mang theo một loại lực lượng để người tin cậy.

“Sao... Giúp thế nào?”

Phong Khiếu run giọng hỏi.

“Chính là như vậy.”

Người áo đen duỗi ra một ngón tay thon dài, sau đó chậm rãi nhắc ngang, nhẹ nhàng vạch một cái đối với hắn.

“Oanh —— “

Kim quang chói mắt, kiếm mang giống như khai thiên tịch địa, ngang qua thiên địa, mệnh mông cuồn cuộn cuốn tới...

Chương 30: Tần Xuyên Lân Thứ Hai Ngả Bài

Chương 30. Tần Xuyên Lân Thứ Hai Ngả Bài

“Phốc! !”

Phong mang kim quang quét ngang mà qua, thân thể Phong Khiếu đột nhiên run lên, sau đó liền ngưng kết tại nguyên chỗ.

“Đông.”

Một trận gió thổi tới, thân thể của hắn hướng về phía trước ngã xuống, con mắt mở rất lớn, mang theo vô tận hoảng sợ.

Cũng không biết có phải trùng hợp hay không, thi thể của hắn vừa văng nhào vào trên thi thể lão giả nằm ngửa, chồng vào nhau.

Đương nhiên, không có miệng đối miệng, hai người phương hướng là đối diện, thỏa thỏa tổ hợp “Tuyệt địa cầu sinh người thắng”.

“Giết người, nhất định phải hủy thi diệt tích, bởi vì cái gọi là, giết người không xử lý, phiền phức một đồng lớn.”

Tần Xuyên tay phải nâng lên, phóng xuất ra thuần dương chi hỏa đặc hữu của cường giả thuần dương cảnh, đem hai cỗ thi thể bao phủ.

Rất nhanh, hai người đều bị đốt thành tro.

Tần Xuyên dùng tinh thần lực quét mắt một chút chung quanh, xua tán đi khí tức thuộc về mình.

Sau đó, hắn lấy ra một tấm lụa màu trắng, lật ra một tầng lại một tầng, từ từ mở ra.

Bên trong bao lấy, rõ ràng là mười mấy cây mái tóc đen nhánh. Đây là tóc Tần Tử.

Là hắn ngày bình thường lạng lẽ thu thập.

“Mặc dù, cái địa phương này không nhất định có thể bị tìm tới, nhưng là, vì để phòng vạn nhất, chi tiết vẫn là phải làm đủ.”

Hắn dùng tinh thần lực dẫn dắt ra ba cây tóc, tùy ý nhét vào chung quanh trên mặt đất, tuân theo tự do rơi xuống.

Roi rất tùy ý.

Như này, mới có thể lộ ra tận lực.

Làm xong những cái này, hắn lần nữa kiểm tra một chút, cũng không có dấu vết khác, thế là chuẩn bị rời đi.

Nhưng là đi hai bước, hắn đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía hai viên không gian giới chỉ trên mặt đất bị tro tàn che giấu bộ phận.

“Suýt nữa quên mất, không gian giới chỉ vẫn là phải cầm đi, giết người không đoạt bảo, không phù hợp thân phận tiểu tử kia a.”

Tay phải hắn dùng một chiêu, đem hai viên không gian giới chỉ hút vào trong tay, sau đó mới phi hành thâm thấp, rời đi hiện trường.

...

Thời gian, lại qua ba ngày.

Bạch Trần cùng Tần Tử bọn người về tới Minh Hạo thành, mà Tần Xuyên, lại là cố ý trì hoãn một chút.

Lấy về phần, thời điểm khi Bạch Trần đem Tần Tử đưa về trạch viện, Tần Tử tại chỗ liền mộng.

“Cha... Cha ta đâu?”

Hắn đi xa nhà sau trở về, lại phát hiện trong nhà trống rỗng, trong lòng có loại thất lạc không nói ra được.

Không chỉ có như thế, còn có một loại bản năng kinh hoàng —— cha có phải là xảy ra chuyện rồi? Cha có phải là không cần ta nữa?

Mặc dù lý trí nói cho hắn biết, cái này cũng không thể, nhưng là bên trên cảm xúc vẫn có chút không biết làm sao như cũ.

“Tần Tử.”

Bạch Trần đập hắn bả vai một chút, an ủi:

“Đừng lo lắng, cha ngươi chỉ là ra ngoài làm ít chuyện.”

“Vài ngày trước hắn liền nói với ta, chính là bởi vì hắn có chuyện khác muốn làm, cho nên mới để ta dẫn ngươi đi Ô Giang thành.”

“Thật?”

Tần Tử nhìn về phía Bạch Trần.

“Ta giống dáng vẻ nói láo sao?”

Bạch Trần bình tĩnh hỏi ngược lại.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Tần Tử nghe vậy, lập tức dễ dàng hơn, hắn vỗ vỗ ngực, trên mặt cũng lộ ra nụ cười.

“Ngươi còn có việc gì sao, không có ta liền đi trước.”

Bạch Trần nói.

“Không sao, lần này... Ngược lại là phiền phức Bạch thúc.”

Tần Tử cảm kích nói.

“Việc nhỏ mà thôi, không cần cảm ơn.”

Trên mặt Bạch Trần lộ ra một tia nụ cười ấm áp, một tiếng Bạch thúc này, để hắn rất được lợi.

Chí ít, quan hệ lại tới gần một bước.

Hai người hàn huyên vài câu, về sau Bạch Trần rời đi trạch viện.

Thế là, trạch viện lớn như vậy chỉ còn lại Tần Tử, còn có mấy cái tiểu thị nữ điềm đạm đáng yêu.

Theo lý thuyết, loại tình huống này, hắn có thể vừa đóng cửa lớn, làm chút sự tình mình muốn làm.

Nhưng là hắn không có cái tâm tình kia.

Thế là, hắn chuyển ra một cái ghế, ngồi ở đối diện cửa lớn, chờ lấy phụ thân trở về.

Một lần chờ này, chính là nửa ngày!

Chạng vạng tối.

Ánh sáng hoàng hôn đầy trời, rắng đỏ giống như pháo hoa chói lọi, đem nửa cái Minh Hạo thành đều nhuộm thành màu cam.

“Huu! !”

Rốt cục, Tần Tử phát hiện, một đạo kim quang óng ánh từ chân trời kích xạ mà đến, giống như lợi kiếm, rạch ra hồng hà đầy trời.

“Đông!”

Cuối cùng, đạo kim quang kia rơi xuống tại trong đình viện, hóa thành một đạo thân ảnh say khướt quỳ một chân trên đất.

Hắn cúi đầu, đầu tóc rối bời hướng xuống rũ xuống, che giấu gương mặt, có loại bi thương không nói ra được.

“Cha? !”

Tần Tử đột nhiên từ trên ghế đứng lên, khiếp sợ nhìn xem đạo thân ảnh này —— cha hắn, làm sao lại biến thành dạng này?

“Vào nhà đi.”

Tần Xuyên chậm rãi đứng lên, hắn tựa hồ có chút đứng không vững, thanh âm lại vô cùng bình tĩnh, trầm thấp mang theo khăn khăn.

Tần Tử tranh thủ thời gian chạy tới đỡ lấy hắn.

Lập tức, một cỗ mùi rượu nồng đậm xông vào mũi.

“Cha, chuyện gì xảy ra, ngài làm sao uống tới như vậy?”

Tần Tử mặt mũi tràn đầy lo lắng, đau lòng hỏi.

“Ha ha, không có việc gì, đi tể diện một cái lão bằng hữu.”

Tần Xuyên bước chân tập tễnh, mắt say lơ đãng cười cười:

“Vị lão ca này khi còn sống thích uống rượu, cho nên cùng hần uống một chút...”

“Lão bằng hữu? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn.

Đột nhiên cảm thấy hơi kinh ngạc, nhưng là nghĩ nghĩ, lại cảm thấy hết thảy đều đương nhiên.

Cha tu luyện đến cảnh giới như thế, trên đường tu luyện nói thế nào cũng phải kết bạn mấy người bằng hữu đi, nếu là hoàn toàn không có, vậy mới kỳ quái đó.

Không có người nào là một tòa đảo hoang.

Rất nhanh, Tần Tử đem Tần Xuyên đỡ đến trong phòng khách, sau đó để Tần Xuyên tựa vào trên ghế da hổ nằm.

Hần đóng cửa lại, sau đó hỏi:

“Cha, có thể cùng ta nói chuyện năm đó của ngài không? Ta đều không biết ngài còn có những người bạn này.”

Cha hần quá thần bí!

Hần cảm thấy, mình làm nhi tử duy nhất của ba, là có quyền lợi biết chuyện cũ của cha.

Mà lại, trong lòng hần cũng một mực có một cái nghi hoặc, để hần nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra, thậm chí sư phụ hần cũng không nghĩ thông suốt.

Đó chính là...

Cha hần bây giờ cũng mới hơn ba mươi tuổi, mà cha tại sau khi sinh hần không lâu, liền bị phong ấn tu vi.

Nói cách khác, thời điểm cha bị phong ấn tu vi, cũng liền vừa đầy hai mươi tuổi mà thôi.

Mà từ lời nói cha trước đó đến xem, tựa hồ cha tại cái thời điểm kia, liền đạt đến cảnh thứ chín, thậm chí siêu việt? !

Khái niệm gì?

Hai mươi tuổi Võ Đế? !

Giả a?

Giả đi! !

Nhưng là, từ biểu hiện cha khoảng thời gian này đến xem, cũng không phải là giả, thậm chí liên sư phụ đều có chút e ngại cha hân.

Đây là có chuyện gì?

Không nghĩ ra, không nghĩ ra a!

Thế là, thừa cơ hội này, hân quyết định hỏi một chút.

“Ha ha, tiểu tử, ta biết ngươi đang nghi ngờ cái gì, đã ngươi hỏi, vì phụ cũng không có gì cần giấu diếm.”

Tần Xuyên ánh mắt thâm thúy nhìn hân một cái, mang trên mặt một chút ý cười hơi say rượu, nói ra:

“Kỳ thật... Vì phụ đây là đời thứ hai.”

“Cái gì? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn.

Ngay cả nữ tử tóc vàng đang chăm chú lắng nghe trong giới chỉ, cũng giống như sấm sét trong trời quang, gây ngấn cả người tại chỗ.

“Rất kinh ngạc sao? Ta còn tưởng rằng các ngươi có thể đoán được.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, nói ra:

“Tu luyện cũng không dễ dàng, mà càng đến hậu kỳ cũng liên càng gian nan, rất nhiều người tu luyện mấy ngàn năm đều không thể đạt tới Võ Đế chi cảnh, ta làm sao có thể hai mươi tuổi liền đạt tới chứ?”

“Làm sao cũng phải ba bốn mươi tuổi a.”

Hân dừng một chút, cười nói:

“Ta sở dĩ tại hai mươi tuổi, liền đạt tới Võ Đế cảnh giới, thậm chí siêu việt, đó là bởi vì, ta kiếp trước đi qua cảnh giới này, có được cái cảm ngộ cảnh giới kia.”

“Cho nên, một thế này lại một lần nữa tu luyện, ta hoàn toàn không có bình cảnh, làm từng bước liền có thể tu luyện tới cái cảnh giới kia.”

Tại tiện nghi nhi tử trợn mắt hốc mồm nhìn chăm chú, Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Kỳ thật, ta kiếp trước cũng không phải là người cái thế giới này, mà là đến từ thượng giới, cũng chính chỗ địa phương là gia tộc mẹ ngươi.”

“Mà một thế này, ta đã thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, về sau một mực tại Lâm gia yên lặng tu luyện, mười tám tuổi liền siêu việt cảnh giới Võ Đế.”

“Bởi vì ân oán tình cừ trước kia của đều tại thượng giới, mà cái tiểu thế giới này cũng không có gì đáng giá ta chú ý, thế là ta siêu việt cảnh giới Võ Đế, về sau liền trực tiếp phá toái hư không, đi đến thượng giới.”

“Cho nên, ta đối cái thế giới này hiểu rõ cũng không nhiều, tại cái thế giới này cũng không có bao nhiêu bằng hữu, cũng chỉ một hai cái như vậy.”

“Vị lão ca kia, chính là bạn vong niên thời điểm ta mười sáu tuổi ngẫu nhiên kết bạn, cùng ta hứng thú hợp nhau... Chỉ tiếc, ta đi thượng giới hai năm, lúc mang theo mẹ ngươi trở về, hắn đã qua đời.”

Nói đến nơi này, trong mắt của hắn lần nữa lộ ra một vẻ buồn bã, tựa hồ đối với chuyện cũ, thật lâu không cách nào tiêu tan...

“Nguyên lai là dạng này...”

Tần Tử ánh mắt hoảng hốt, nhưng trong lòng có loại cảm giác bừng tỉnh đại ngộ, tựa hồ đẩy ra mây đen thấy Minh Nguyệt.

Không chỉ có là hắn.

Ngay cả nữ tử tóc, cũng hô hấp dồn dập, ánh mắt trống rỗng tự mình lâm bầm:

“Thì ra là thế, thì ra là thế...”

Nàng minh bạch.

Nàng triệt để minh bạch! !

Chương 31: Thao Tác Bình Thường

Chương 31. Thao Tác Bình Thường

Hồi lâu, Tần Tử ngơ ngác về tới gian phòng của mình.

Mà Tần Xuyên, thì là biểu lộ hơi say rượu nằm tại trên ghế nằm, trên mặt dần dần hiện lên một nụ cười quỷ dị.

Lại giải quyết một cái tai hoạ ngầm a!

Sau ngày hôm nay, nhi tử tiện nghi cùng gia hỏa trong giới chỉ, liền sẽ không lại hoài nghi hấn vì cái gì tuổi còn trẻ liền mạnh như vậy.

Không chỉ có như thế.

Hấn còn cho thấy, mình một thể này tu luyện tới Võ Đế cảnh giới, về sau trực tiếp phá toái hư không đi thượng giới!

Cứ như vậy, liền có thể hoàn mỹ giải thích vấn đề hấn kiến thức nông cạn này —— không phải ta chưa thấy qua sự kiện lớn, là ta trực tiếp đi đến nơi càng lớn, không có lưu ý cái tiểu thể giới này! !

Sau này ra cái thể lực gì lớn, hoặc là cái đồ vật gì nổi tiếng, hấn không biết, vậy thì cũng bình thường.

Về phần thượng giới rốt cuộc là tình hình gì, thậm chí đến cùng có thượng giới hay không... Cái này không trọng yếu.

Dù sao hấn không có đi qua, nhi tử tiện nghi cùng gia hỏa trong giới chỉ cũng không có đi qua a, đã tất cả mọi người không biết, còn không phải hấn có thể tự biên ra sao?

Biên cố sự, hấn rất chuyên nghiệp.

Nếu như cái gọi là thượng giới thật tồn tại, sau này mọi người cùng nhau đi thượng giới, hấn lại tiếp tục biên!

“Không chỉ có như thế... Những lão bằng hữu kia, cũng có thể lấy ra thao tác một chút.”

Lúc trước hắn cùng nhị tử tiện nghi nói, hắn mười sáu tuổi quen biết một cái lão đầu nhi làm bạn vong niên, mười tám tuổi đi thượng giới, hai năm sau trở về, lão đầu nhi kia đã chết.

Đây cũng không phải là tùy tiện nói.

Đây là có chuẩn bị mà tới.

Hắn là trải qua tính toán chu đáo chặt chẽ!

Hắn đã sớm đi Thính Vũ lâu mua đến tình báo tương ứng, tuyển lựa mấy ” người ứng cử lão bằng hữu ” tử vong phù hợp thời gian.

Hắn hiện tại ba mươi bảy tuổi, “Lão bằng hữu” kia ước chừng là tại thời điểm hắn mười chín tuổi chết, cũng chính là mười tám năm trước!

Bên trong Cửu Dương vương triều, mười tám năm trước hoàn toàn chính xác phát sinh một kiện đại sự, chết mấy vị đại nhân vật Thông Thiên cảnh!

Mấy vị đại nhân vật này, không chỉ có thực lực tự thân cường hãn, mà lại thế lực, cũng nội tình thâm hậu.

Hắn tùy thời đều có thể đem thân phận “Lão bằng hữu” gắn ở trong mấy người này, bất luận trên thân người nào.

Dù sao những người này đều chết hết, cũng vô pháp phản bác.

Về phần bằng hữu thân nhân những người này, hoặc là hậu thế, cũng vô pháp phủ nhận hắn cái thân phận “Thế thúc” này.

Người không biết ta?

Người không biết ta?

Không biết là được rồi!

Ta và cha người đã từng uống rượu thâu đêm, tại cùng một cái chiến hào, loại sự tình này, há có thể để người biết? ?

Trực tiếp có thể để cho đối phương á khẩu không trả lời được!

Trên lý luận, mấy người này hắn đều điều tra được không sai biệt lắm, đều có thể trở thành “Lão bằng hữu” của hắn.

Về phần cuối cùng, ai có thể đạt được cái vinh hạnh đặc biệt này, còn nhìn xem nhi tử tiện nghi trước hết nhất gặp hậu bối nhà ai...

Gặp được thì là người đó!

Dù sao là chuẩn bị hồ to cho nhi tử tiện nghi.

“Đinh! Niết Bàn cảnh lục trọng Phong Thương, sinh ra sát ý đối với người giết con, căn cứ tình thương của cha vô bờ, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, ngài tu vi đem tăng lên tới Niết Bàn cảnh tứ trọng!”

Cái thời điểm này, thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên.

Tần Xuyên nhếch miệng lên, xem ra, Phong gia đã biết sự tình Phong Khiếu tử vong, đồng thời đem Tần Tử nhận định là hung thủ.

Cái này rất bình thường.

Dù sao, lúc ấy Tần Tử đuổi giết Phong Khiếu, thế nhưng là nhiều người đều nhìn thấy như vậy, chỉ có hắc hiềm nghi lớn nhất.

Mặc dù cái này cũng không thể chứng minh Tần Tử liên nhất định là hung thủ, nhưng là, đang dưới tình huống tìm không đến hung thủ, Phong gia đem người hiềm nghi lớn nhất giết cho hả giận, cũng là sự tình rất bình thường.

“Không đúng!”

Đột nhiên, Tần Xuyên nhướng mày, tu vi hắc lần này, làm sao chỉ đề thăng đến Niết Bàn cảnh tứ trọng?

Lần trước, nhi tử tiện nghi chọc phải Niết Bàn cảnh tam trọng Bàng Tề đại sư, tu vi hắc trực tiếp tăng lên tới Niết Bàn cảnh tam trọng.

Mà lần này, nhi tử tiện nghi chọc phải Niết Bàn cảnh lục trọng Phong Thương, hắc vậy mà chỉ đề thăng đến Niết Bàn cảnh tứ trọng! !

Chỉ đề thăng nhất trọng a! !

“Hệ thống đại nhân, không cần đến keo kiệt như thế chứ?”

Tần Xuyên khoe miệng co giật, coi như hấn niết bàn tứ trọng đủ để nghiền ép đối phương, cũng không cần keo kiệt như vậy chứ.

“Đinh! Vì cân nhắc phát triển lâu dài cho túc chủ, tu vi không nên tăng lên quá nhanh, nếu không dễ dàng căn cơ bất ổn.”

“Đinh, nhưng là căn cứ quy tắc hệ thống, túc chủ tu vi không có tăng lên đến cùng cảnh giới với địch nhân, liền muốn cho đền bù.”

“Đinh! Chúc mừng túc chủ, đạt được hệ thống bồi thường đỉnh cấp Thông Thiên bí thuật —— Cửu Long chiến khí!”

Hệ thống vang lên thanh âm.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác được, trong cơ thể mình tựa hồ có một tòa nham tương đang sôi trào, tràn đầy lực lượng cuồng bạo.

Mà trọn vẹn chín đạo màu khí thể bạc trắng hình rồng, tại bên trong biển dung nham xuyên qua bốc lên, thần bí mà cường đại.

Cái khí thể hình rồng chín đầu này, cương mãnh mà bá đạo, cho hấn cảm giác, tựa hồ một khi xuất động, không gì không phá!

“Lực lượng thật mạnh.”

Tần Xuyên nắm chặt lại nắm đấm, trong lòng đột nhiên thoải mái vô cùng.

Hắn rốt cục có một môn thần thông đem ra được, rốt cuộc không cần sử dụng lực lượng đơn thuần trước mặt tại gia hỏa trong giới chỉ kia.

Trước đó, hắn cùng người đối chiến đều là sử dụng mấy chiêu đơn giản, xưa nay không dám sử dụng bất luận cái võ học hoặc là kỹ năng gì.

Vì cái gì?

Bởi vì hắn không có võ học phù hợp thân phận “Cường giả vô địch”.

Một khi hắn sử dụng võ học cấp thấp, gia hỏa trong giới chỉ liền sẽ nghĩ: Hắn không phải cường giả vô địch sao? Làm sao

còn đang sử dụng võ học ngu ngốc như thế? Mà lại có vẻ như luyện còn không ra sao, không đủ lô hỏa thuần thanh.

Chỉ cần đối phương nghĩ như vậy, như vậy hình tượng cường giả vô địch của hắn, cũng liền cách đồ sộ không xa.

Có thể nói, lúc trước hắn giống như là giả vờ làm một người giàu có, mua không nổi quần áo thì làm sao bây giờ? Lúc đó hắn dứt khoát không mặc áo a! Lộ ra tám khối cơ bụng, làm bộ cá tính cực mạnh...

Mà bây giờ.

Hắn cũng coi như có một tấm màn che tương đối vừa vặn, không cần “Chạy trần truồng” giống trước đó như.

Thời gian trôi qua.

Rất nhanh, đến đêm khuya.

Tần Xuyên tính toán một ít thời gian, đoán chừng ngày mai, cường giả Phong gia liền muốn tìm tới cửa.

Hắn chuẩn bị trong đêm chạy trốn.

Phong Thương đến, để nhi tử tiện nghi tự mình đến gánh.

Bởi vì nếu như hắn diệt Phong Thương, như vậy phụ thân Phong Thương, vị Niết Bàn cảnh cửu trọng Phong Lam kia, liền sẽ để mắt tới hắn.

Như này có chút mạo hiểm.

Hắn là tuyệt không nguyện ý mạo hiểm, dù là có chín thành chắc chắn có thể thắng, vậy cũng không được.

Chín thành chắc chắn, bốn bỏ năm lên, đó chính là cửu tử cao đài a!

Về phần an toàn nhi tử tiện nghi, hắn cũng hoàn toàn không lo lắng, sinh mệnh của chân mệnh thiên tử, còn ương ngạnh hơn so với con gián.

Có thể nói, coi như chính hắn chết rồi, nhi tử tiện nghi đều không có dễ dàng chết như vậy.

Thế là, hơi rượu cũng qua gần hết, hắn đi vào trước cửa phòng ngủ Tần Tử.

Cửa cũng không mở, Tần Tử ngồi ở trên giường tu luyện.

“Đông đông đông.”

Tần Xuyên gõ cửa một chút.

Tần Tử lập tức từ trong tu luyện tỉnh lại, thấy là Tần Xuyên, về sau cười hỏi:

“Cha, ngài có chuyện gì sao?”

Tần Xuyên không nói gì.

Hắn trầm mặc đi vào, sau đó đứng tại đầu giường, sờ lên đầu Tần Tử, thấp giọng nói:

“Tiểu tử, cha lại muốn đi ra ngoài một chuyến.”

“Thế nào?”

Tần Tử hơi kinh hãi.

Hắn ngược lại là không có nghĩ tới Phong gia kia, bởi vì hắn cũng không biết Phong Khiếu đã chết, cũng không biết Phong gia muốn giết hắn.

Coi như biết, hắn cũng sẽ không để ý, dù sao, chỉ là Phong gia, tại trước mặt cha chẳng qua là sâu kiến mà thôi!

“Có người bóp nát ngọc phù mà năm ta đó tặng cho một vị cố nhân, hắn là cố nhân gặp nạn, ta phải đi nhìn xem.”

Tần Xuyên ngưng trọng nói.

“Vị cố nhân kia của ngài là thân phận gì?”

Tần Tử khẩn trương hỏi, hắn nhớ kỹ cha nói qua, trong thời gian ngắn cường ép khôi phục quá nhiều tu vi, sẽ tổn hại căn cơ!

“Chính là một cái tiêu phu phổ thông mà thôi, năm đó ở trong núi ngẫu nhiên gặp, hắn cho ta một chút dẫn dắt, xem như một phần ân tình.”

Tần Xuyên cười lắc đầu.

Tần Tử nghe vậy, lập tức yên tâm xuống tới, nếu như chỉ là tiêu phu, như vậy gặp phải phiền phức, hắn là cũng không tính phiền phức bao lớn.

Hắn hít sâu một hơi, cười nói ra:

“VẬY ngàì đi thôi, không cần lo lắng cho ta, ta tại Minh Hạo thành rất an toàn.”

“Ừm.”

Tần Xuyên gật gật đầu, đưa thay sờ sờ đầu của con trai, trên mặt tuần lẳng lộ ra nụ cười hiền lành.

Nào chỉ là rất an toàn a.

Mà là tương đối an toàn! !

Chương 32: Tần Tử Bị Đuổi Giết

Chương 32. Tần Tử Bị Đuổi Giết

Một ngày này Minh Hạo thành, cùng ngày xưa cũng không hề có sự khác biệt.

Mặt trời chói chang.

Trời xanh không mây.

Thỉnh thoảng bay qua một đám chim bay màu trắng, phủ thành chủ ở ngay trung tâm chủ thành, nguy nga trang hoàng càng tăng thêm sức mạnh.

Toà chủ thành này, mỗi ngày đều là phồn hoa như thế, đồng thời ngư long hỗn tạp, các loại tốt, chuyện xấu, thời khắc đều tại phát sinh.

“Oanh long long!”

Đột nhiên, chân trời phong vân biến sắc, đại lượng tầng mây quay cuồng lên, trên bầu trời cuồng phong gào thét.

Bên trong Minh Hạo thành, vô số người khiếp sợ ngẩn đầu.

Chỉ thấy năm đạo kim quang bá đạo, từ phía trên bên cạnh gào thét mà đến, khí thế hùng hổ, giống như nô long quyền bát

phương!

“Oanh! Oanh! Oanh! !”

Uy áp mạnh mẽ, giống như sóng xung kích, một tầng lại một tầng cuốn tới, đem nửa toà thành thị bao phủ.

“Niết Bàn cảnh cường giả!”

“Năm vị? !”

“Làm sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều Niết Bàn cảnh cường giả như vậy, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Giờ khắc này, không biết bao nhiêu người thất kinh.

Hưu!

Mà lúc này, một vệt kim quang từ phủ thành chủ đẳng không mà lên, chính là Minh Hạo thành chủ Bạch Trần.

Hắn đối với năm người kia chấp tay một cái, cười nói ra:

“Tại hạ Minh Hạo thành chủ Bạch Trần, không biết mấy vị xưng hô như thế nào?”

Bên trong năm người kia, cầm đầu là một cái trung niên tóc xanh cao lớn, hắn người mặc trường bào màu xanh lục, ngay cả lông mày đều là lục sắc.

Hắn quét Bạch Trần một chút, lạnh lùng nói:

“Ta là đương đại gia chủ Phong gia, Phong Thương, bốn vị này là trưởng lão Phong gia ta.”

Bạch Trần nghe vậy, sắc mặt biến hóa.

Phong gia!

Đây là một trong những đại gia tộc tiếng tăm lừng lẫy vương triều, cùng Bạch gia của hắn thuộc về cùng một cấp độ.

Mà nhìn đối phương điệu bộ này, tựa hồ kẻ đến không thiện a.

Hắn hít sâu một hơi, miễn cưỡng vui cười mà hỏi:

“Không biết Phong gia chủ giá lâm Minh Hạo thành, có gì muốn làm?”

“Hừ! Tự nhiên là báo thù! !”

Phong Thương hừ lạnh một tiếng, hai đầu lông mày nhăn thành chữ “Xuyên”, bắn ra một cỗ sát ý lạnh lẽ.

” Tàn Tử trong Minh Hạo thành các người, giết Phong Khiếu con ta, thù này không đội trời chung, ta phải để hắn chết không toàn thây!”

“Cái gì? !”

Bạch Trần trong lòng lộp bộp một tiếng.

Tiểu tử thối kia, vậy mà thật giết Phong Khiếu? !

Lần này làm lớn chuyện.

Máu chột là... Tàn Xuyên không tại trong thành a, bởi vì tên kia tối hôm qua còn cùng hắn cáo biệt, để hắn chiếu cố Tàn Tử một chút.

Cái này phải làm thế nào?

Hắn tâm bên trong xẹt qua rất nhiều suy nghĩ, cuối cùng, hắn trong lòng quét ngang, quyết định không thềm đếm xỉa!

Lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên nghiêm, giận tím mặt nói:

“Lẽ nào lại như vậy, cái Tàn Tử này dám làm ra sự tình đại nghịch bất đạo như thế!”

Hắn nhìn xem Phong Thương, lời thề son sắt vỗ ngực một cái:

“Mời năm vị tới trước phủ thành chủ dùng trà, ta tự mình đi đem tiểu tử kia chộp tới!”

“Không cần.”

Phong Thương thần nhiên nói.

“Phong gia chủ không cần nhiều lời! Minh Hạo thành có một con sâu làm rầu nồi canh, ta thân là thành chủ, không thể đồ cho người khác!”

Bạch Trần vung tay lên, ngữ khí kiên quyết nói:

“Mời năm vị vào phủ thành chủ dùng trà, tại hạ đi đến liền về!”

Nói xong, hắn đằng đằng sát khí hướng phía một cái phương hướng bay đi.

Mà lúc này, hai vị cường giả Thuần Dương cảnh người mặc ngân sắc áo giáp từ phủ thành chủ bay ra, cung kính làm ra tư thế "Mời".

"Gia chủ, nếu không... Đi xuống trước nghỉ ngơi một chút?"

Một vị Phong gia trưởng lão đề nghị.

Phong Thương hơi trầm tư.

Nếu như bọn hắc khí thể hùng hổ mà đến, tự mình bắt người, sau đó bắt người liền đi, tựa hồ... rất bình thường.

Không bằng ngồi tại phủ thành chủ uống trà, để thành chủ giúp bọn hắc làm việc chân chạy, như này, mới có cảm giác thượng vị giả.

Cũng không ném đi mặt mũi Phong gia.

"Tốt a."

Cuối cùng, hắc gật gật đầu, mang theo bốn vị Phong gia trưởng lão bay vào phủ thành chủ, chuẩn bị ngồi đợi Bạch Trần đem Tần Tử bắt trở lại.

...

Trong trạch viện.

Tần Tử đang tu luyện.

Xoạt!

Đột nhiên, một đạo cuồng phong cuốn tới, kia là một thân ảnh, nắm lấy tay Tần Tử liền chạy ra ngoài.

"Bạch thúc?!"

Tần Tử đột nhiên giật mình, sau đó kịp phản ứng, cái thân ảnh nắm lấy hắc phi nước đại, không phải liền là Bạch Trần sao?

"Đi mau, đào mệnh quan trọng!"

Bạch Trần vừa chạy vừa nói.

"Chuyện gì xảy ra?"

Tần Tử không biết làm sao nói.

"Người giết Phong Khiếu, Phong gia xuất động năm vị Niết Bàn cảnh cường giả, đến Minh Hạo thành giết người!"

Bạch Trần lo lắng nói.

“Thế nhưng là ta không có giết Phong Khiếu a, tốc độ của ta không có nhanh bằng hấn, ngày đó bị hấn chạy mất.”

Tần Tử có chút sững sờ nói.

“Cái gì?”

Bạch Trần hơi kinh hãi, sau đó thở dài nói:

“Mặc kệ ngươi có giết hay không, đều không trọng yếu, dù sao bọn hấn hiện tại muốn giết ngươi! Mau trốn đi, cha ngươi không tại đây, cái Minh Hạo thành này không ai có thể ngăn cản bọn hấn!”

“Tốt!”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó mang theo lo lắng hỏi:

“Ta đi, bọn hấn sẽ không tìm ngài phiền phức a?”

“Ta là người của Bạch gia, vẫn là thành chủ của chủ thành hoàng thất khâm định, bọn hấn không dám làm gì ta.”

Bạch Trần Hân an ủi cười nói.

“Vậy là tốt rồi.”

Tần Tử nhẹ nhàng thở ra.

“Ta biết ngươi có bí pháp, có thể tạm thời phi hành, nhưng là ngươi bây giờ không thể bay, dễ dàng bị phát hiện, chỉ có thể ngồi xe ngựa ra khỏi thành.”

Bạch Trần mang theo Tần Xuyên vọt vào một cái trụ sở thương hội, đầu tiên là đánh ngất xỉu mấy cái hộ vệ, sau đó cũng không kịp giải thích, dùng vũ lực nháy mắt thuyết phục lão bản, sau đó đem Tần Tử nhét vào bên trong một chiếc xe ngựa.

“Ra khỏi thành về sau ngươi liền mặc vào hắc bào, tìm một nơi vắng vẻ, chờ ngươi nghe được tin tức cha ngươi trở về, lại về Minh Hạo thành.”

Bạch Trần tha thiết dặn dò.

“Được.”

Tần Tử gật gật đầu, trong lòng lộ qua một tia dòng nước ảm, hắn chưa bao giờ thấy qua mẫu thân mình, loại này cảm giác... Hắn là như này...

“Oanh! !”

Đột nhiên, đỉnh đầu truyền đến một tiếng vang thật lớn, toàn bộ nóc nhà đều bị xóc lên, ánh nắng vãi xuống tới.

“A! !”

Lão bản thương hội cùng hỏa kê kêu to, trực tiếp quỳ trên mặt đất, giống đà điều cúi xuống.

Mà Tần Tử cùng Bạch Trần đột nhiên ngẩng đầu, liền thấy năm đạo thân ảnh bao phủ kim quang lơ lửng ở trên trời, cư cao lâm hạ nhìn xem bọn hắn.

“Ha ha, đây là muốn đi nơi nào a?”

Phong Thương cười lạnh nói.

“Chạy! !”

Bạch Trần hét lớn một tiếng, tay phải bắt lấy cổ tay Tần Tử, giống như ném đĩa sắt, trực tiếp đem hắn hướng phía không trung ném ra ngoài.

Sau đó, hắn tự thân, thì là bộc phát ra quang mang mãnh liệt, giống như một viên mặt trời, hướng phía năm người Phong gia đánh tới.

“Oanh!”

Một tiếng vang thật lớn, bầu trời chấn động một chút.

Mà không trung Tần Tử quay đầu lại, phát hiện trung tâm bạo tạc, bên ngoài cơ thể năm người Phong gia bao trùm lấy một tầng kim quang, không nhúc nhích tí nào, mà thân thể Bạch Trần giống như một mảnh lá liễu, nhẹ nhàng rơi xuống.

Hắn trên mặt, tựa hồ còn có mang theo một vòng cười khổ, đưa tay nói ra đối với Tần Tử: “Nhanh... Chạy...”

“Bạch thúc!”

Tần Tử con mắt có chút ảm ướt, nhưng là hắn hiểu được, hiện tại quay lại không có bất cứ ý nghĩa gì, chỉ có một con đường chết!

Thế là hần cắn răng một cái, mượn dùng lực lượng sư phụ, đem tu vi tăng lên tới Thuần Dương cảnh đỉnh phong, cấp tốc hướng phía phương xa bay đi.

Bên này, Phong Thương cúi đầu nhìn Bạch Trần trọng thương ngã xuống đất một chút, trên mặt lộ ra một vòng sát ý nồng đậm.

Nhưng là hần nhin được.

Dù sao cũng là người của Bạch gia, còn là thành chủ chủ thành, nếu như giết, liền xem như Phong gia, cũng đảm đương không nổi cái hậu quả này!

“Hừ, truy! !”

Hần hừ lạnh một tiếng, mang theo bốn vị trưởng lão Phong gia, hướng phía phương hướng Tần Tử đào tẩu đuổi theo.

Muốn chạy?

Nào có dễ dàng như vậy!

Hôm nay, hần muốn truy sát đến người này thì lên trời không đường, xuống đất không cửa, để người này cảm nhận được tuyệt vọng chân chính! !

Chương 33: Giết Chóc Bên Ngoài Hắc Phong Uyên

Chương 33. Giết Chóc Bên Ngoài Hắc Phong Uyên

Hắc Phong uyên.

Là đề một trong tuyệt địa người nghe mà biến sắc, nó giống như miệng ác ma, lâu dài phun ra hắc phong quỷ dị.

Bên trong phương viên mười dặm, cơ hồ không người dám tùy ý tới gần, bởi vì một khi bị hắc phong quét đến, không chết cũng bị thương.

Còn nếu là bất hạnh bị hắc phong cuốn vào bên trong vực sâu, vậy càng là cử tử nhất sinh, gần như không có khả năng còn sống.

Mà lúc này.

Sáu thân ảnh lơ lửng tại bên ngoài Hắc Phong uyên.

“Rầm rầm!”

Hắc phong quỷ dị giống như mãng xà múa, toán loạn ở trong thiên địa, phương viên mười dặm cuồng phong gào thét, phong vân biến ảo.

“Lần này, nhìn xem người còn có thể chạy trốn nơi đâu?”

Phong Thương giống như nhìn con mồi mà nhìn xem Tàn Tử cùng đường mặt lộ, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh lùng.

Trận này đuổi giết, tiến hành hai ngày.

Lấy tốc độ của hắn, kỳ thật hoàn toàn có thể cấp tốc đuổi kịp, nhưng là hắn cũng không có làm như vậy, mà là cố ý thả chậm tốc độ.

Hắn chính là muốn không ngừng cho tiểu súc sinh này hi vọng chạy trốn, sau đó lại một lần lần đánh nát loại hi vọng này, để tiểu súc sinh này triệt để tuyệt vọng!

Hắn muốn để tiểu súc sinh này nhận hết dầy vò!

Mà bây giờ, hắn cũng chơi đủ rồi, tiểu súc sinh này đã trốn không có thể trốn, hắn cũng kết thúc tính mạng tiểu súc sinh này.

” Phong gia các người vì sao đồn ép không tha như thế, ta đều nói, Phong Khiếu không phải ta giết!”

Tàn Tử phản nộ nói.

Ánh mắt hắn đỏ bừng, nghĩ không ra, Tàn Tử hắn thân là nhi tử cường giả vô địch, vậy mà cũng sẽ nhận loại ủy khuất này.

Đây là oan không thấu.

Hắn không phục! !

“Phong Khiếu chỉ cùng người phát sinh xung đột, mà lại nhiều người như vậy đều nhìn thấy người đuổi giết Phong Khiếu, không phải người còn có thể là ai?”

Phong Thương ở trên cao nhìn xuống, lạnh lùng nhìn xuống Tần Tử, cười lạnh nói:

“Thế nào, có lá gan giết người, lại không có dũng khí thừa nhận?”

“Nếu như là ta làm, ta tự nhiên sẽ thừa nhận, nhưng không phải ta làm, ta cũng không có khả năng thụ này oan uổng!”

Tần Tử không sợ hãi chút nào nhìn xem Phong Thương, chất vấn:

“Các người lại không có chứng cứ, dựa vào cái gì một mực chắc chắn là ta làm?”

“Ha ha...”

Phong Thương trêu tức cười một tiếng, sau đó lạnh lùng nói:

“Thật sự là một cái nhanh mồm nhanh miệng, nhưng là... Phong gia ta giết người, cần chứng cứ sao? Ta nói là người, đó chính là người!”

Oanh!

Một cỗ khí tức mạnh mẽ từ hắc trên thân phóng lên tận trời, kim quang óng ánh, nóng bỏng như hỏa lò, cỗ năng lượng ba động kia, làm người run sợ.

“Su phụ, làm sao bây giờ?”

Tần Tử trong lòng lo lắng vô cùng, bây giờ, đã hoàn toàn không có đường sống vẹn toàn, mà lại lui không thể lui.

Hắn cũng không muốn chết tại nơi này a.

Hắn đường đường nhi tử cường giả vô địch, vẫn là thần thể, có tiền đồ rộng lớn, cứ như vậy chết tại trong tay Phong gia, quá uất ức đi.

“Tiểu tử, lực lượng vi sư bây giờ, cũng vô pháp đối kháng bọn hắn, cho nên... Chỉ có thể mạo hiểm một lần.”

Tóc vàng nữ tử ngưng trọng nói.

“Ngài là chỉ cái gì?”

Tần Tử trong lòng hỏi.

“Hắc Phong uyên!”

Tóc vàng nữ tử hít sâu một hơi, nói ra:

“Ngươi là thần thể, trời sinh có đại khí vận, mà ta kiến thức rộng rãi, hiểu được địa thể cùng trận pháp, chúng ta nếu như tiến vào Hắc Phong uyên, có lẽ còn có một chút hi vọng sống.”

“Tốt!”

Tần Tử quyết định thật nhanh, không có bất cứ chút do dự nào, quay người liền hướng phía Hắc Phong uyên bay đi.

“Huu!”

Hắn bộc phát ra toàn bộ tốc độ, cơ hồ nháy mắt liền tiến vào bên trong mười dặm Hắc Phong uyên, đồng thời hướng phía khe nứt đen nhánh kia bay đi.

“Muốn chạy, không có dễ dàng như vậy!”

Phong Thương kịp phản ứng, bên ngoài cơ thể nở rộ kim quang, giống như một đầu Kim Sí Đại Bàng, hướng phía Tần Tử lao xuống mà đi.

“Phốc phốc phốc!”

Từng đạo hắc phong măng xà, trực tiếp bị hắn đánh tan, hắn giống như mãnh long quá giang, không chút kiêng kỵ thẳng hướng Tần Tử.

“Chết đi cho ta! !”

Tay phải hắn nâng lên, đâm ra một quyền, lập tức, một đạo quyền ảnh kim sắc đường kính trăm mét, giống như thiên thạch ép hướng Tần Tử.

“Không được!”

Tần Tử cảm thụ được cỗ quyền phong nóng bỏng phía sau kia cùng áp lực nặng nề, lập tức sắc mặt tái nhợt, thậm chí có chút tuyệt vọng.

Còn thiếu một chút.

Còn thiếu một chút a!

Mất thấy là phải tiến vào Hắc Phong uyên, nhưng là... Hắn tránh không khỏi một quyền này, cũng tuyệt đối không cách nào tiếp nhận uy lực của một quyền này.

“Xoạt! !”

Đúng lúc này, một đạo vòi rồng to lớn đen nhánh từ bên dưới Hắc Phong uyên thoát ra, vừa vặn ngăn tại phía sau Tần Tử.

“Oanh —— “

Quền ảnh kim sắc đâm vào bên trên vòi rồng đen nhánh, bộc phát ra oanh minh kịch liệt, ánh lửa ngập trời!

“A!”

Mà Tần Tử, thì là bị cỗ sóng xung kích kia quét trúng, kinh hô một tiếng, thân thể không bị khổng chế rơi vào Hắc Phong uyên...

“Cái gì? !”

Phong Thương đột nhiên giật mình, sau đó sắc mặt xanh xám, phần nộ nói:

“Cái yêu phong này, dám phá hỏng đại sự của ta!”

Nghĩ đến nơi này, hắn vọt thẳng hướng vòi rồng đen nhánh kia, quanh thân lực lượng phun trào, chuẩn bị đem cỗ yêu phong này xé nát!

Thân là cường giả Niết Bàn cảnh lục trọng, hắn tiện tay liền có thể vỡ nát núi lớn, cắt đứt giang hà, thì sợ gì một đạo yêu phong?

“Ào ào ào!”

Nhưng mà, đúng lúc này, dưới vực sâu kia, lần nữa dâng lên mấy đạo vòi rồng đen nhánh.

Mấy đạo hắc phong này hấp thụ tương hổ, dung hợp thành một đạo vòi rồng càng lớn, ẩn chứa năng lượng ba động trong đó, làm người run sợ!

“Gia chủ, mau trở lại!”

Nơi xa, kia bốn vị trưởng lão Phong gia la lên.

Phong Thương xoắn xuýt cắn răng, hắn muốn phát tiết phần nộ, nhưng là, cỗ yêu phong này tựa hồ cũng không dễ đối phó.

Nếu như vô ý bị cái yêu phong này kéo vào bên trong Hắc Phong uyên, vậy liền phiền phức lớn rồi, gần như hắn phải chết không nghi ngờ.

Nhanh chóng cân nhắc lợi hại, về sau hắn thôi lui ra khỏi phạm vi Hắc Phong uyên.

“Gia chủ, làm sao bây giờ?”

Một vị trưởng lão hỏi.

“Tiểu súc sinh kia rơi vào Hắc Phong uyên, hắn là không có khả năng còn sống ra, chúng ta cũng coi như báo thù.”

Một vị khác trưởng lão nói.

“Không có gì tuyệt đối, ta nghe nói, số ít người rơi vào tuyệt địa sau cũng sẽ không chết, ngược lại sẽ thu hoạch được cơ duyên không nhỏ.”

Lại một vị trưởng lão nói.

Phong Thương nghe thanh âm mấy người kia, nhìn nhìn lại nơi xa tựa hồ vòi rồng đen nhánh kia đang điều võ giương oai, trong lòng càng ngày càng bức bối.

Cuối cùng, hắn cũng nhịn không được nữa, ngửa mặt lên trời gầm thét lên:

“A a a! Tàn Tử! ! !”

Cái này vừa hô, thanh âm chấn thiên, không trung tầng mây đều vì vậy mà quay cuồng lên, không biết truyền ra bao xa.

“Ba ba ba...”

Ngay tại cái thời điểm này, một chuỗi thanh âm vỗ tay vang lên.

Xoạt!

Năm người đột nhiên quay đầu lại, liền thấy một đạo thân ảnh áo trắng tuấn lãng trầm ổn đang vỗ tay, chậm rãi đi tới.

“Một tiếng này, hô thật hay.”

Tần Xuyên mặt mỉm cười, tán thưởng nói.

Có hô này vừa ra, chờ mấy người này biến mất, về sau những người khác dùng cái mộng cũng có thể nghĩ ra được, là ai giết người...

“Ngươi là ai?”

Phong Thương mục quang lãnh lệ nhìn xem Tần Xuyên, nếu không phải cảm giác người này không đơn giản, hẳn sẽ trực tiếp hạ sát thủ.

“Ta là... cha Tần Tử.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Hả? ?

Phong Thương sững sốt một chút, sau đó lập tức kịp phản ứng, trong mắt bắn ra sát khí lẫm lẫm:

“Giết! !”

Ào ào ào!

Năm vị cường giả Niết Bàn cảnh, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới, khí thế bàng bạc, tràng diện rung động.

Từ xa nhìn lại, giống như năm khóa mặt trời song song gào thét mà qua, nhắc lên hỏa diễm kim quang chấn động phong bạo!

Nhưng mà, Tần Xuyên lẳng lặng đứng tại chỗ, hai tay khoanh ôm ngực, nụ cười trên mặt không có biến hóa chút nào.

Năm người mang tới cuồng phong nóng bỏng, nhắc lên áo trắng của hắn, để mái tóc dài của hắn cũng phiêu động.

Nhưng là, hắn không có dịch bước chút nào, giống như đá ngầm cao ngạo bên trong biển nước, lại hình như ẩn sĩ trong những dãy núi.

“Oanh!”

“Rầm rầm rầm!”

Rốt cục, năm người công kích rơi vào trên thân hắn, sóng xung kích mạnh mẽ tản ra theo hình khuyên, đem mặt đất đều phá đi một tầng!

Nhưng mà, Tần Xuyên không nhúc nhích tí nào.

Bên ngoài cơ thể hắn, bao trùm lấy một tầng hình dáng kim sắc, mặc dù chỉ là một tầng nhàn nhạt, lại không thể phá vỡ, không thể rung chuyển!

“Niết Bàn Kim Thân? !”

“Đây không có khả năng!”

“Truyền thuyết, chỉ có tuyệt thế thiên kiêu chân chính, mới có thể tu luyện ra Niết Bàn Kim Thân, người làm sao có thể có!”

Phong Thương cùng bốn vị trưởng lão sắc mặt đại biến, nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc, không thể nào tiếp thu được một màn này.

“Hiếm thấy còn nhiều thứ lắm.”

Tần Xuyên khinh thường lắc đầu, cùng lúc đó, một đạo long ảnh tuyết trắng từ trong cơ thể xoay quanh mà ra, đón gió mà biến dài!

“Ngang! !”

Chiến long gào thét, nháy mắt đem thân thể năm người Phong gia xuyên thấu, không chỉ có như thế, những nơi long ảnh đi qua, mặt đất cũng không ngừng nổ tung!

“Phanh phanh phanh phanh phanh! !”

Đóm lửa văng khắp nơi, đá vụn bay tán loạn, khói trắng tràn ngập.

Rất nhanh, cái đạo long ảnh kia về tới thể nội Tần Xuyên, mà bốn phía hẳn, thân thể năm người Phong gia dừng lại tại nguyên chỗ.

“Hoa...”

Một trận gió nhẹ thổi tới, thân thể năm người, vậy mà giống như bị phong hoá, hóa thành vô số bột phấn phiêu tán đi...

“Người bởi vì có vũ lực mà cao cao tại thượng, cuối cùng cũng có một ngày, lại bởi vì vũ lực mà vạn kiếp bất phục.”

“Thế đạo là như thế, lòng người như thế, các ngươi có kết quả này, không cần lời oán giận, tương lai của ta nếu có như thế một ngày, cũng không lời nào để nói.”

Tần Xuyên nói nhỏ, đi hướng phương xa.

Cầu Kim Phiếu Và Ủng Hộ để có động lực bạo chương

Chương 34: Hưng Sư Vấn Tội

Chương 35. Hưng Sư Vấn Tội

Hai ngày sau.

Bên trong Minh Hạo thành, nghị luận âm ỉ.

“Nghe nói không, ra đại sự! !”

“Chuyện gì?”

“Hai ngày trước, gia chủ Phong gia Phong Thương, không phải mang theo bốn vị Phong gia trưởng lão đuổi giết Tần Tử sao, bọn hắn... Đều chết hết!”

“Sao lại thế! Kia thế nhưng là năm vị Niết Bàn cảnh cường giả a, làm sao lại cứ như vậy chết mất? Ai có thể giết bọn hắn?”

“Nghe nói, là Tần Tử!”

“Cái này sao có thể, Tần Tử dùng bí pháp, cũng mới Thuận Dương cảnh, làm sao có thể giết được năm vị cường giả Niết Bàn cảnh?”

“Người còn đừng không tin, ta nghe nói, Tần Tử là kia đem bọn người Phong Thương dẫn tới Hắc Phong uyên, lợi dụng Hắc Phong uyên đánh chết bọn hắn.”

“Có chứng cứ sao?”

“Cái này còn cần chứng cứ? Quá trình đuổi giết, thế nhưng là rất nhiều người đều nhìn thấy, mà lại trước khi Phong Thương chết, còn phần nộ hỏa lên danh tự Tần Tử, cách thật xa đều có thể nghe được.”

“Nói như vậy, thật đúng là Tần Tử giết? Chắc chắc chắc, thật đúng là một hạng hành động vĩ đại a, đủ để cho hắn danh chấn vương triều.”

“Ha ha, đích thật là hành động vĩ đại, chỉ là có chút đòi mạng, kia Phong gia nhận tổn thất lớn như thế, sẽ bỏ qua cho hắn?”

“Đúng vậy a, ta nghe nói, lão gia chủ Phong gia Phong Lam, đã đạt đến Niết Bàn cảnh cửu trọng, mười phần khủng bố, lần này không chỉ có Tần Tử muốn xong đời, phụ thân Tần Xuyên hắn, sợ rằng cũng phải gặp nạn.”

“Ai, tác nghiệt a...”

Có người bóp cổ tay thở dài.

Cũng có người cười trên nỗi đau của người khác.

“Oanh —— “

Đột nhiên, một đạo kim quang óng ánh phá không mà đến, một cỗ uy áp mạnh mẽ mà nóng nảy, tràn ngập ra.

“Là Tần Xuyên đại nhân!”

“Hắn vậy mà trở về!”

Mọi người chấn kinh vô cùng, tại bọn hắn xem ra, Tần Xuyên loại thời điểm này còn dám về Minh Hạo thành, là rất cần dũng khí.

Dù sao, Phong gia thế nhưng là một tôn quái vật khổng lồ, mà Niết Bàn cảnh cường giả, cũng là có phân tằng.

Mà lão gia chủ Phong gia Phong Lam, không thể nghi ngờ, chính là một loại đáng sợ nhất kia, không có bao nhiêu người chọc nổi.

Xoạt!

Một thân ảnh phóng lên tận trời, chính là Bạch Trần.

Hắn bay đến Tần Xuyên trước mặt, xấu hổ cúi đầu nói ra:

“Tần huynh... Là ta vô dụng, không thể bảo vệ tốt Tần Tử.”

Tần Xuyên lắc đầu, thở dài nói ra:

“Đây không phải lỗi của ngươi, ngược lại là liên lụy ngươi thụ thương.”

“Vết thương nhỏ mà thôi, không có gì đáng ngại.”

Bạch Trần cười khổ một tiếng, thấp giọng nói:

“Chính là không biết Tần Tử thế nào, nhưng ngàn vạn không thể có sự tình a.”

“Ha ha, đừng lo lắng, tiểu tử kia mạng lớn vô cùng, không có dễ dàng chết như vậy, hẳn là chỉ là không dám trở về.”

Tần Xuyên trấn an cười một tiếng, nói ra:

“Chờ tin tức ta về Minh Hạo thành truyền đi, hẳn tự nhiên là trở về.”

“Tần huynh, Phong gia kia... Người thật nắm chắc sao?”

Bạch Trần lo lắng hỏi.

Hắn một mực cảm giác trên thân Tần Xuyên có cỗ khí chất thần bí, mây trôi nước chảy, nhưng thực lực Tần Xuyên rất cuộc mạnh cỡ nào, hẳn trong lòng lại không ngọn nguồn.

“Ha ha, Phong gia...”

Tần Xuyên cười lắc đầu, sâu kín nói ra:

“Vận mệnh của bọn hắn, cho tới bây giờ đều là chính bọn hắn lựa chọn...”

Bạch Trần run lên trong lòng.

Đột nhiên có loại cảm giác lạnh cả sống lưng.

Hắn hít sâu một hơi, cười khỏ nói:

“Xem ra, là ta quá lo lắng, Tần huynh so ta tưởng thì càng sâu không lường được a.”

Tần Xuyên cười cười, không nói gì.

...

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Một đạo thân ảnh lén lén lút lút, tại cửa chính trạch viện thò đầu ra nhìn nhìn mấy lần, sau đó lén lút lặn vào...

“Dừng lại.”

Nhưng mà mũi chân hắn mới vừa đi mấy bước, liền bị gọi lại, thân thể của hắn cứng đờ, lúng túng xoay người lại.

“Cha...”

Nhìn xem thân ảnh áo trắng đứng chấp tay trong hoa viên, trên mặt Tần Tử lộ ra một vẻ cười,

“Muốn trộm đồ vật?”

Tần Xuyên tức giận hỏi.

“Khụ khụ... Ta đây không phải nghe nói ngài trở về, liền trở lại tìm hiểu một chút hư thực nha, vạn nhất là giả, ta lập tức chạy đi.”

Tần Tử gãi đầu một cái.

“Ai, đứa nhỏ ngốc.”

Tần Xuyên bắt đắc dĩ thở dài, lộ ra một biểu lộ yêu mến nhi tử thiếu năng, sau đó khoát tay nói:

“Cha trở về, không sao.”

“Ừm!”

Tần Tử trùng điệp gật đầu, lập tức vui sướng, hân chạy tới ôm lấy cánh tay Tần Xuyên, hân trầm mặc một chút, sau đó nhỏ giọng nức nở nói:

“Cha, ta còn tưởng rằng... Sẽ không còn được gặp lại ngài.”

Tần Xuyên thân thể khẽ run lên.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó tay phải nâng lên, sờ lên đầu nhi tử, miễn cưỡng cười vui nói:

“Làm sao lại thế, người trời sinh có đại khí vận, bất luận cái thời điểm gì đều có thể biến nguy thành an.”

“Nếu như thực sự không được... Còn có cha đây.”

Đây là lời nói thật.

Không thể phủ nhận, thật sự là hắn đang hồ nghi tử.

Nhưng là, hắn hồ nghi tử, càng thiên hướng về một sự rèn luyện.

Lịch luyện cùng tai nạn khác nhau ở chỗ, lịch luyện sẽ chỉ làm người tạm thời thống khổ, mà tai nạn, sẽ để cho người vĩnh viễn mất đi một vài thứ!

Hắn không ngại để con đường nhi tử trưởng thành nhiều một chút long đong.

Nhưng là, nếu có một ngày, nhi tử tiện nghi đứng trước sinh ly tử biệt, thời điểm muốn thủ hộ một thứ gì đó lại bất lực, hẳn làm lão cha tiện nghi, cũng tất nhiên sẽ đứng ra!

“Nha, đột phá Thuần Dương cảnh rồi?”

Đột nhiên, Tần Xuyên lông mày nhíu lại, hẳn tu thành Niết Bàn Kim Thân, đối với năng lượng ba động cảm ứng rất mạnh.

“Ừm, tại Hắc Phong uyên đạt được một điểm cơ duyên nhỏ.”

Tần Tử có chút ái ngại.

Hắn nguyên bản muốn tranh công, nhưng là nghĩ đến có khả năng sẽ bị cha giới nước lạnh, thế là chỉ có thể điệu thấp một chút.

“Không sai.”

Tần Xuyên vỗ vỗ bờ vai của hắn, tán thưởng nói.

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, lập tức thụ sủng nhược kinh, đầu hắn chóng mặt, cả người đều có chút nhẹ nhàng.

“Oanh long long!”

Cái thời điểm này, bầu trời truyền đến chấn động kịch liệt, gió nổi mây phun, giống như hải quái khổng lồ, đang gây sóng gió.

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trên bầu trời, mây trắng như sương khói lẫn lộn, một đạo quái vật khổng lồ, chậm rãi hiển lộ ra.

Kia là một chiếc thuyền lớn màu trắng khí thế bàng bạc, bên trên cánh buồm tuyết trắng, viết một cái chữ”Phong” đen nhánh.

Mà lúc này.

Hệ thống thanh âm nhắc nhở thông dong tới chậm.

“Đinh! Niết Bàn cảnh cửu trọng Phong Lam sinh ra sát ý đối với nhi tử ngươi, căn cứ tình thương của cha vô cương, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Niết Bàn cảnh lục trọng, cũng cùng cảnh vô địch.”

“Đinh! Bởi vì tu vi không có tăng lên đến cảnh giới cùng địch nhân ngang nhau, hệ thống đền bù một kiện đỉnh cấp Chí

Thánh linh bảo —— Trần Ngọc đỉnh!”

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác được, lực lượng mình lần nữa chột tăng mấy cái cấp độ, gần như muốn ngửa mặt lên trời hét dài.

Không chỉ có như thế.

Bên trong đan điền của hắn, nhiều hơn một đại đỉnh đạo đen nhánh nặng nề, ba chân hai tai, khắc rõ đường vân thê lương cổ lão, đại khí bàng bạc.

“Chí Thánh linh bảo? !”

Tần Xuyên hô hấp có chút gấp rút, kia là bảo vật so Thông Thiên cảnh còn cao cấp hơn a, lấy ra, chẳng phải là có thể đập chết cường giả Thông Thiên cảnh?

Đương nhiên, hắn biết, không thể tại trước công chúng lấy ra.

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội.

Một khi tiết lộ ra ngoài, hắn liền sẽ biến thành mục tiêu công kích, không biết bao nhiêu Thông Thiên cảnh thậm chí lão gia hỏa Chí Thánh cảnh, sẽ giết hắn đoạt bảo.

Mà lúc này.

Trên thuyền lớn màu trắng, truyền ra một thanh âm uy nghiêm mà lạnh lùng:

“Tần gia phụ tử, đi lên lãnh cái chết!”

Vô số người ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy biên giới thuyền lớn màu trắng kia, xuất hiện bảy đạo thân ảnh, mà ở giữa nhất, là một cái lão giả khôi ngô thanh phát.

Chính là Phong gia lão gia chủ, Phong Lam!

“Nha, Phong gia chiến trận thật là lớn a, hôm nay giá lâm Minh Hạo thành, lại là vì cái gì a?”

Tần Xuyên chậm rãi lơ lửng mà lên, bay đến không trung cùng thuyền lớn màu trắng cân bằng, mỉm cười hỏi.

“Người chính là Tần Xuyên?”

Phong Lam lạnh lùng hỏi.

“Phải.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu.

” nhi tử Tần Tử của ngươi, sử dụng quỷ kế giết gia chủ Phong gia ta cùng bốn vị trưởng lão, xông ra hoả lớn ngập trời, ngươi đã biết!”

Phong Lam cường thế chất vấn.

“Ta biết.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu, giống như đang nói, ta biết nhi tử ta đã làm, không có gì, lần sau cố gắng.

“Cha không dạy con chính là đại tội, nhi tử ngươi đại nghịch bất đạo như thế, chắc hẳn ngươi làm cha cũng không phải vật gì tốt.”

Phong Lam nhìn xuống Tần Xuyên, lạnh lùng nói ra:

“Nhưng mà, lão phu cũng không có tâm tình vì dân trừ hại, hôm nay, chỉ cần ngươi ngay trước mặt mọi người xử tử tiểu nghiệt chủng kia, lão phu liền tha cho ngươi một tiện mệnh!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, mọi người hít một hơi lạnh khí.

Thật ác độc! !

Vậy mà để Tần Xuyên trước mặt mọi người xử tử nhi tử mình, đây là giết người tru tâm a, dứt bỏ thân tình phụ tử không nói, nếu là thật làm như vậy, Tần Xuyên sau này còn có thể ngẩng đầu lên sao?

“Ha ha, Phong gia thật là quan uy lớn nha! .”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một vòng băng lãnh châm chọc:

” Phong gia ngươi không biết xấu hổ, phái ra năm vị Niết Bàn cảnh cường giả, đuổi giết một cái người trẻ tuổi Thuận Dương cảnh không đến, vốn là lấy lớn hiếp nhỏ.”

“Làm sao? Năm vị Niết Bàn cảnh cường giả, giết không được một tên tiểu bối, ngược lại bị tiểu bối giết chết, Phong gia cảm thấy rất tự hào, cho nên đại nghĩa凛 nhiên đến đây hỏi tội?”

“Nhi tử ta nhận loại khi dễ này, ta không có đi tìm các ngươi, các ngươi liền nên may mắn, vậy mà còn dám tìm tới cửa.”

“Ta rất hiểu kì... Là ai cho các người dừng khí? !”

Thoại âm rơi xuống, một cỗ khí thế khổng lồ từ trên thân Tần Xuyên bộc phát ra, kim quang óng ánh, khí trùng mây xanh!

Chương 35: Là Lòng Người Thay Đổi

Chương 35. Là Lòng Người Thay Đổi

Xoạt!

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh.

Tất cả mọi người bị lời nói âm vang kia của Tần Xuyên chấn nhiếp, từng cái ngơ ngác nhìn hần, đều nói không ra lời.

Mấy người Phong gia, cũng ngây ngẩn cả người.

Sau đó, một vị trưởng lão Phong gia kịp phản ứng, nghiêm nghị khiển trách quát mắng:

“Lớn mật! Người là muốn cùng Phong gia là địch sao?”

“Ha ha.”

Tần Xuyên lạnh lùng cười một tiếng, tay phải giơ lên cao cao, lãnh đạm nói: “Phong gia... Tính là gì? !”

Oanh!

Sau một khắc, hần giơ cao tay phải hướng về phía trước vung xuống, giống như một thanh vô hình chỉ kiếm chém xuống.

“Phanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, thuyền lớn tuyết trắng kia chia năm xẻ bảy, tính cả bảy người trên thuyền lớn, đều bị đánh bay ra ngoài.

“Nghịch súc, người muốn chết! !”

Phong Lam bị dậy sóng tung bay, về sau tại không trung giữ vững thân thể, sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm, sát ý nồng đậm như thực chất.

“Giết!”

Tay phải hấn vung lên, sáu vị trưởng lão Phong gia kia, đồng thời hướng phía Tần Xuyên vọt tới, khí thế bàng bạc.

Nhưng mà, đối mặt với mấy người công kích, Tần Xuyên ngay cả tránh né đều không có.

Bên ngoài cơ thể hấn hiện ra hình dáng một tầng kim sắc, toàn bộ thân thể, tựa hồ biến thành pho tượng hoàng kim đồ bê tông!

“Keng! Keng keng keng!”

Từng đạo công kích rơi vào trên thân hấn, vậy mà bắn tung toé ra đóm lửa, mà hấn đứng tại chỗ, không nhúc nhích tí nào.

“Cái gì, Niết Bàn Kim Thân!”

“Đây không có khả năng! !”

“Người làm sao có thể tu thành Niết Bàn Kim Thân? Người dựa vào cái gì!”

Mấy vị này trưởng lão Phong gia con mắt trừng lớn, hết thấy đều lộ ra vẻ khó tin, bên trong vương triều, người tu thành Niết Bàn Kim Thân quá ít.

Mà một khi tu thành Niết Bàn Kim Thân, như vậy, liền tương đương một chân bước vào Thông Thiên cảnh.

Bởi vì, Kim Thân sinh thần hồn, tu thành Niết Bàn Kim Thân, là điều kiện tất yếu tấn thăng Thông Thiên cảnh!

“Êch ngồi đấy giềng.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, sau đó tay phải vỗ, một đạo bàn tay màu vàng óng to lớn hiển hiện, quét ngang mà qua, đem sáu người một loạt đè cùng!

“Phốc phốc phốc phốc!”

Sáu người nhao nhao thổ huyết, tại phía dưới cỗ lực lượng ngang ngược kia, liềng xiềng bay rót ra ngoài, không rõ sống chết.

Mạnh liệt hơi phi yên diệt!

Mà lúc này, Phong Lam cũng không có nổi trận lôi đình, mà là lạnh lùng nhìn chằm chằm Tần Xuyên, giống như một đầu sư tử tùy thời chuẩn bị tiến công.

Hắn trong lòng sát ý sôi trào đến.

Niết Bàn Kim Thân!

Cái này thế nhưng là đồ vật hắn đều không có, hơn nữa nhìn bộ dáng, đời này đều tu luyện không ra ngoài.

Nói cách khác, hắn kiếp này hơn phân nửa không có hi vọng đột phá Thông Thiên cảnh.

Mà bây giờ, cừu nhân của hắn, vậy mà tuổi còn trẻ liền tu luyện ra Niết Bàn Kim Thân, cái này khiến hắn như thế nào chịu được?

“Người này, phải chết!”

Một đạo im ắng gào thét trong lòng, sau đó, hắn động, giống như một đầu hùng sư, nhào ra ngoài.

“Cuồng Sư Nộ Cương!”

Theo rống to một tiếng, cương khí bàng bạc từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, hóa thành một đầu sư tử vượt ngang chân trời, hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Cái sư tử này hơn ba trăm mét, thời điểm lao xuống, tựa hồ có thể đem bầu trời đều xé rách, sát khí ngập trời!

“Kim Thân pháp tướng!”

Tần Xuyên gầm nhẹ một tiếng, hình dáng tầng kim sắc bên ngoài cơ thể hắn kia, vậy mà đột nhiên bành trướng, giống như quả bong bóng, tại không trung phác họa ra một đạo bóng người màu vàng óng cao hơn ba trăm mét.

Bóng người này vốn là trống không, nhưng là thể nội Tần Xuyên tuôn ra kim quang bàng bạc, nháy mắt đem nó bỏ thêm vào.

Giống như một tôn pho tượng hoàng kim!

“Giết!”

Hắn tay phải nâng lên cao cao, đột nhiên đánh xuống, mà cái cự ảnh kim sắc kia, cũng làm ra động tác giống nhau.

“Oanh —— “

Kim sắc cự ảnh tay phải bổ vào đỉnh đầu sư tử, lực lượng cuồng bạo trút xuống không có gì sánh kịp, trực tiếp để thịt viên kia nổ tung.

Không chỉ có như thế, cỗ lực lượng kia tiếp tục từ thân thể sư tử lan tràn, làm cho cả sư tử đều chia năm xẻ bảy!

“Phốc!”

Phong Lam bên trong Sư tử gặp phản phệ, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt.

Nhưng là hắn không có dừng lại chút nào, mà là ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, giống như một đầu giao long phóng tới Tần Xuyên.

“Phá Diệt long thương!”

Trong điện quang hỏa thạch, hắn trong tay xuất hiện một thanh trường thương đen nhánh dữ tợn, ngưng tụ tất cả lực lượng, đột nhiên đâm vào phía trên Niết Bàn Kim Thân.

“Ầm!”

Hoả tinh bắn tung toé, mảnh vỡ bay tán loạn, Niết Bàn Kim Thân kia cứng rắn vô cùng, vậy mà trực tiếp bị xuyên thủng.

Mà phong mang của thanh trường thương kia, tiếp tục thẳng hướng bản thể Tần Xuyên, cỗ phong mang kia không chút kiêng kỵ, tựa hồ có thể xé rách hết thảy!

“Chết đi! !”

Trên mặt Phong Lam lộ ra vẻ điên cuồng, trong mắt kim quang nổ bắn ra, bên trong giống như có hỏa diễm đang thiêu đốt.

“Đỉnh!”

Nhưng mà, một tiếng vang nhỏ truyền ra, trường thương cũng không còn cách nào tiến lên mấy may, chỉ thấy song chuồng Tần Xuyên khép lại, vậy mà kẹp lấy mũi thương.

“Buông tay!”

Phong Lam nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải cầm cán thương hung hăng chấn động, lập tức, một cỗ lực chấn động hướng phía Tần Xuyên càn quét mà đi.

Nhưng mà, hai tay Tần Xuyên đột nhiên buông ra mũi thương, sau đó mũi chân phải bỗng nhiên đá vào phía trên cán thương.

Xoạt!

Lập tức, trường thương nguyên bản hướng về phía trước đâm, bây giờ hướng phía bầu trời đánh vào, mà Tần Xuyên nắm tay tay phải, trực tiếp oanh ra.

“Oanh! !”

Một quyền này đánh vào bên trên trường thương, lập tức quang mang loá mắt, hoả tinh bắn tung toé, cán thương hung hăng đâm vào ngực Phong Lam.

“Rít!”

Cỗ lực xung kích mạnh mẽ, trực tiếp để quần áo của hắn chia năm xẻ bảy, lộ ra nửa người trên cường tráng, bay rớt ra ngoài.

Thừa dịp người bệnh, đòi mạng người!

Tần Xuyên hít sâu một hơi, Kim Thân pháp tướng bị xuyên thủng kia hút vào thể nội, để thân thể của hắn lần nữa khảm bên trên viên vàng, sau đó chân phải hắn đạp mạnh hư không, thân thể hóa thành một vệt kim quang phóng tới Phong Lam.

“Đi chết! !”

Thân thể Phong Lam vẫn đang bay ngược, nhưng nhìn đến Tần Xuyên xông lại, hai tay hắn xoay chuyển trường thương, hướng về phía trước đâm về Tần Xuyên.

Nhưng mà Tần Xuyên không có tránh né chút nào, tay phải hắn nâng lên, từng đạo khí thể hình rồng màu bạc trắng quần quanh, một chưởng oanh ra.

“Tự tìm chết...”

Phong Lam thấy Tần Xuyên vậy mà tay không đón trường thương hắn, lập tức lộ ra vẻ cười lạnh, nhưng là sau một khắc, nụ cười của hắn đọng lại.

Bởi vì, một chưởng kia đánh vào bên trên đầu thương, vậy mà nháy mắt đem mũi thương chấn vỡ, sau đó, một cỗ lực lượng như bài sơn đảo hải truyền tới.

“Phốc! !”

Phong Lam chỉ cảm giác cán thương tại trong tay ma sát kịch liệt, vô cùng nóng rực, mà phần đuôi cán thương, trực tiếp quán xuyên lồng ngực!

“Làm sao... Khả năng...”

Phong Lam chặt vật cúi đầu xuống, nhìn xem cán thương xuyên qua lồng ngực, hắn nằm mơ đều không nghĩ tới, cán thương cũng có thể giết người.

“Phốc!”

Tần Xuyên tay phải nắm chặt đầu thương đã tổn hại, đem cán thương rút ra, lập tức, đại lượng huyết dịch từ lồng ngực Phong Lam phun ra.

Huyết dịch, đại biểu sinh mệnh lực.

Sinh mệnh lực của Phong Lam cấp tốc trôi qua, Niết Bàn cảnh cường giả một thân khí tức tối đỉnh, cũng giống như thủy triều biến mất mà đi.

Nhưng là, hắn thân là cường giả Niết Bàn cảnh đỉnh phong, sinh mệnh lực cường hãn, cũng không có dễ dàng chết như vậy.

Hắn nhìn xem Tần Xuyên.

Tựa hồ sinh mệnh cùng lực lượng trôi qua, đem cừu hận cùng phần nộ trong cơ thể hắn cũng mang đi, để bình tĩnh biểu lộ hắn lại.

“Phong gia, xong...”

Hắn nụ cười đắng chát, thì thào nói nhỏ:

“Ta dùng thời gian mấy chục năm, từ không tới có, thành lập một cái thế gia cường đại, cuối cùng, cũng bất quá là một giấc mộng dài không... Ngươi nói, vấn đề xuất hiện ở chỗ nào?”

Tần Xuyên trầm mặc một chút.

Sau đó nhìn hắn, nói ra:

“Có thể là lòng người thay đổi đi... người đồ long, cuối cùng sẽ biến thành long, mà khi hấn biến thành long, về sau sớm muộn cũng sẽ bị người đồ long mới giết sạch.”

Phong Lam nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Hắn trước kia, cũng là một cái người trẻ tuổi lòng mang chính nghĩa, một đường hát vang tiến mạnh, ghét ác như cừu.

Thế nhưng là dần dần.

Khi hấn đứng được đầy đủ cao, về sau hấn bắt đầu áp đảo phía trên đạo lý, bắt đầu cao cao tại thượng, duy ngã độc tôn.

Hắn không còn giảng cứu cái công bằng cùng đạo lý gì, phạm là người ngỗ nghịch hấn, hấn có thể diệt trừ, vậy liền diệt trừ!

Tựa như chuyện lần này.

Hắn biết từ vừa mới bắt đầu chính là Phong gia đuổi lý, Phong Khiếu không nhất định là Tần Tử giết, thậm chí Phong Thương cũng không nhất định là Tần Tử giết, nhưng là... Tìm không thấy hung thủ, hấn cần giết Tần Tử cho hả giận!

Hắn không cần giảng đạo lý.

Hắn cũng không sợ giết lầm người tốt, bởi vì hấn đủ mạnh, cho nên liền xem như người vô tội, hấn giết, cũng liền giết.

Ai có thể làm gì hấn?

“Ha ha, thì ra là thế a... Lòng người thay đổi, đích thật là lòng người thay đổi, đao giết ta, là chính ta đặt ở trong tay người.”

Hồi lâu, Phong Thương tự giễu cười một tiếng.

Nói xong, khí tức trên thân hấn hoàn toàn biến mất, sau đó thì thể hướng phía dưới rơi xuống.

Mà nơi xa.

Bạch Trần nhìn xem một màn này, ánh mắt có chút hoảng hốt, hấn đột nhiên nhớ tới lời nói trước đó Tần Xuyên nói với hấn.

Vận mệnh Phong gia, cho tới bây giờ đều là do bọn hấn quyết định...

Chương 36: Chân Tiểu Nhân Cùng Ngụy Quân Tử

Chương 36. Chân Tiểu Nhân Cùng Ngụy Quân Tử

Trong nháy mắt, ba ngày đã trôi qua.

Tin tức Tần Xuyên chém giết Phong Lam truyền bá ra ngoài, đưa tới oanh động cực lớn tại bên trong Cửu Dương vương triều, có thể nói là nhất chiến kinh thiên hạ!

Không chỉ có như thế.

Sự tình hấn tu ra Niết Bàn Kim Thân, cũng đưa tới sóng to gió lớn, để vô số người ghen tị ghen ghét.

Mọi người đều biết, Niết Bàn Kim Thân có thể uẩn dưỡng ra thần hồn, mà thần hồn, là tiêu chí cường giả Thông Thiên cảnh.

Nói cách khác, khi một người tu thành Niết Bàn Kim Thân, chỉ cần bất tử, sớm tối đều có thể đột phá Thông Thiên cảnh!

Mà phóng tầm mắt đi toàn bộ Cửu Dương vương triều, Thông Thiên cảnh cường giả thừa thót cỡ nào? Kia là nhân vật đậm chân một cái, toàn bộ vương triều đều muốn chấn động mấy lần.

Thế là.

Mấy ngày sau, rất nhiều thế lực bên trong vương triều tuân hướng Minh Hạo thành, mang theo lễ vật nặng nề, muốn cùng Tần Xuyên giao hảo.

Đối với cái này, Tần Xuyên ai đến cũng không có cự tuyệt.

Lễ vật lấy không, không cần thì phí.

Mà những người tặng lễ này, tương lai cũng không có khả năng cùng hấn là địch, bởi vì, những người này đều yếu hơn so

với hắn.

Yếu hơn hắn, tự nhiên không dám chọc hắn.

Mà hắn, cũng không hứng thú đi khi dễ kẻ yếu, coi như muốn kiếm chuyện, vậy thì cũng phải bắt đầu từ những người mạnh hơn!

Hồi lâu, Tần Xuyên đều thu lễ vật đến mỗi tay, về sau mới đi nói chuyện với những cường giả đến từ các đại thế lực này.

“Cha, lần này chúng ta phát tài!”

“Hôm nay tới đây bán phỏng, chỉ là thế gia niết bàn cấp, có hơn ba mươi cái, thế lực đỉnh cấp cùng loại Phong gia cũng có năm sáu cái.”

“Bọn hắn xuất thủ lại hào phóng như vậy, chỉ là khoản tài phú này, là đủ so sánh một cái thế gia niết bàn cấp phổ thông!”

Tần Tử hưng phấn nói.

Khuôn mặt hắn đỏ lên.

Nhiều bảo vật cùng tài nguyên như vậy, hắn còn là lần đầu tiên gặp, giống như tên ăn mày gặp được núi vàng.

“Nhìn người chút tiền đồ này.”

Tần Xuyên lườm hắn một cái, sau đó hơi hột đem linh dược cùng đan dược nhận được, đều ném cho Tần Tử.

Hắn không cần cần thuốc.

Mà Tần Tử thấy thế, lập tức con mắt tỏa ánh sáng, hắn cũng không có chối từ, mà là trong miệng chảy ra hết nước rãi.

Tại trong mắt hắn.

Lão cha có túi tiền sâu không lường được, chỉ cần rò rỉ ra một chút để tâm bỏ hắn, chắc hắn cũng là cực tốt.

Hắn và sư phụ thậm chí hoài nghi, trên người cha hắn có một tòa bảo khố, trước đó bị phong ấn, bây giờ hắn là có thể chậm rãi giải phong...

“Khụ khụ... Lão hủ Bằng Tề, đến đây bán phỏng.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm mang theo nhãn nhó vang lên, người nói chuyện tựa hồ đang do dự.

Tần Xuyên nhìn ra ngoài.

Chỉ thấy một cái lão giả râu trắng cao lớn đứng tại cửa chính, hình như có chút thấp thỏm bất an.

Chính là Bàng Tề đại sư!

“Vào đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Bàng Tề đại sư khúm núm đi đến, hắc cười khan hai tiếng, nói ra:

“Ha ha, ta... Là đến bồi tội.”

“Trước đó không biết thực lực đại nhân, có nhiều điều đặc tội, còn mong đại nhân không cần để ở trong lòng.”

Hắn có chút khẩn trương, đồng thời cũng có chút may mắn —— may mắn hắn không có vội vã trả thù, nếu không, khẳng định kết cục sẽ giống như Phong Lam.

Tần Xuyên liếc mắt nhìn hắn, thản nhiên nói:

“Tu vi khôi phục rồi?”

“Đại nhân quả nhiên mắt sáng như đuốc!”

Bàng Tề đại sư tranh thủ thời gian gật đầu, cười khan nói:

“Nhờ có đại nhân lúc trước thủ hạ lưu tình, ta sau khi trở về, tốn hao một số tiền mua một viên ngũ phẩm Tái Sinh đan trân quý, chữa trị đan điền.”

Ngũ phẩm Tái Sinh đan.

Võ giả phía dưới Thông Thiên cảnh, mặc kệ bất luận cái thương thế gì, dù là thiếu cánh tay hay chân gãy, đều có thể phục hồi như cũ.

Đương nhiên, đối với cường giả Thông Thiên cảnh trở lên liền vô hiệu, bởi vì tu vi cao thâm, về sau mặc kệ là huyết mạch hay là hạt tế bào, đều sẽ trở nên hết sức phức tạp, muốn chữa trị, cũng càng cần nhiều năng lượng.

“Ngươi thật ăn năn rồi? Về sau sẽ không tiếp tục cùng ta là địch?”

Tần Xuyên chăm chú nhìn hắn, hỏi.

“Ta thề!”

Bàng Tề đại sư lời thề son sắt nói, sau đó cười làm lành mà xuất ra một cái hộp:

“Đây là thành ý của ta.”

Tần Xuyên liếc qua, bên trong là một viên hạt châu tản ra hào quang màu u lam, thâm thúy mà thần bí.

“Đây là một kiện Thông Thiên linh bảo, Bích Hải châu, một khi rót vào năng lượng, tốc độ cực nhanh, thế đại lực trầm, không gì không phá!”

Bàng Tề đại sư nói.

Tần Xuyên cầm lên cái khóa hạt châu này, sau đó gật gật đầu:

“Vừa vặn tạm thời cũng không có bình khí tiện tay, vật này ta liền nhận, ân oán giữa chúng ta, cũng xóa bỏ đi.”

“Đa tạ đại nhân!”

Bàng Tề đại sư rút cục thở dài một hơi, mặc dù đau lòng, nhưng cuối cùng là của đi thay người.

“Ta còn một vấn đề muốn hỏi ngươi, ngươi thành thật trả lời ta.”

Tần Xuyên nhìn xem hắn, hỏi:

“Nếu như sau này, ngươi gặp lại người trẻ tuổi giống như Tần Tử này, ngươi sẽ còn lấy thế đề người không?”

Bàng Tề đại sư sững sốt một chút.

Hắn có chút xoắn xuýt nhìn Tần Xuyên, cuối cùng kiên trì nói ra:

“Nếu có lợi ích, hắn là... Vẫn tiếp tục.”

“Ngươi không phải hỏi cái để làm người mới sao?”

Tần Xuyên hỏi.

Bàng Tề đại sư hít sâu một hơi, ngẩng đầu, lấy dũng khí nói ra:

“Đại nhân, đối với ngài mà nói, ta đích xác có lỗi, ta hối cải để làm người mới, ta cũng sẽ không lại trêu chọc các ngươi.”

“Nhưng mà... Đối với toàn bộ thế giới mà nói, ta có lỗi gì đâu? Cái thế giới này chính là nhược nhục cường thực.”

“Ngài là cường giả, ta hướng ngài cúi đầu, là thiên kinh địa nghĩa, nhưng là đối với kẻ yếu, ta cũng không cần cúi đầu.”

“Mỗi người lập trường là khác biệt, nếu như nhất định phải giảng đạo lý, mỗi người đều có thể nói rất có đạo lý, nhưng vấn đề là, một người chỉ có thực lực đủ mạnh, thì người khác mới nguyện ý nghe hẳn giảng đạo lý.”

“Không chỉ có là ta, tuyệt đại đa số người, cũng không nguyện ý giảng đạo lý cùng kẻ yếu, bởi vì việc đó không có tác dụng gì.”

“Tỉ như nói, ta nhìn thấy kẻ yếu trên người mang bảo vật, ta không đoạt, người khác cũng sẽ đoạt. Đã là kết cục đều sẽ bị đoạt, vậy ta cần gì phải làm bộ làm tịch, bỏ lỡ cơ duyên lần này chứ?”

“Mà nếu như ta mình không đoạt, chờ người khác đoạt, lại đoạt lại của người đó, trên thực tế, kết quả cũng không hề khác gì nhau.”

“Nhìn qua thì giống như có đạo lý, kỳ thật chỉ là lừa mình dối người, giả nhân giả nghĩa mà thôi, bởi vì ta biết rõ hắn sẽ bị đoạt, nhưng mà ta không ngăn cản, mà chờ lấy hắn bị cướp, về sau lại đi đoạt tới.”

“Nói cho cùng, chẳng qua là thêm một bước, đem bảo vật trong tay kẻ yếu đi tới trong tay mình, lại còn làm bộ vô tội.”

“Hành vi như thế, là dối trá cỡ nào cơ chứ!”

“Ta làm không được bản tính vô tư, cho nên, tình nguyện làm một cái chân tiểu nhân, cũng không muốn làm một cái người ngụy quân tử lừa mình dối.”

Bàng Tề đại sư nước bọt cuồn phun, nói ra một đồng lời.

Nhưng mà nói xong, hắn lại bắt đầu thấp thỏm không yên, hận không thể cho mình một cái tát tai.

Miệng tiện! !

Nói nhiều như vậy làm gì, nếu là đối phương nghe không vui, chẳng phải là quan hệ lại muốn tan vỡ?

Nhưng mà, Tần Xuyên cũng không có sinh khí, mà là tán thưởng gật gật đầu, nói ra:

“Ừm, người xem rất thấu triệt.”

“Cái thế gian này, hoàn toàn chính xác là có quá nhiều người giả nhân giả nghĩa, đối mặt với việc trái phải rõ ràng, bọn hắn cũng không quan tâm, thậm chí vỗ tay bảo hay, ngược lại thích ở nhà đàm đạo việc đạo đức trên miệng.”

“Nói cho cùng, trong lòng bọn hắn có bao nhiêu đạo đức cùng chính nghĩa chứ? Chẳng qua là ngụy quân tử thích chiếm lĩnh hư danh mà thôi.”

“Không làm ngụy quân tử, chỉ coi chân tiểu nhân, điểm này, ta ngược lại là cùng người không mưu mà hợp.”

Bàng Tề đại sư nghe vậy, thụ sủng nhược kinh.

Nhưng Tần Xuyên ngay sau đó nói ra:

“Đương nhiên, đồng ý về đồng ý, lại cũng không phải giao tình, sau này người và ta nước giếng không phạm nước sông.”

“Nếu là ngày nào, người chết tại trong tay người trẻ tuổi nào đó, ta cũng sẽ không giúp người, thậm chí còn có thể vỗ tay bảo hay.”

“Khụ khụ...”

Bàng Tề đại sư cười khan hai tiếng, cũng không tiếp lời.

Rất nhanh, Bàng Tề đại sư rời đi.

Mà Tần Xuyên đưa mắt nhìn Bàng Tề đại sư đi xa, về sau lại là vẫn như cũ đứng tại trước cổng chính, lẳng lặng chờ.

“Cha, còn có người muốn tới sao?”

Tần Tử tò mò hỏi.

“Hẳn là sẽ có.”

Tần Xuyên ngẩng đầu, mang theo thần bí hỏi.

Tần Tử còn muốn nói điều gì, lại nghe được một tiếng tiếng kêu chói tai xẹt qua chân trời, chỉ thấy một đầu chim đại bàng khổng lồ, từ chân trời bay tới.

Đại bàng giương cánh, cuồng phong vạn dặm!

”Đại trưởng lão Thất Vũ tông Giả Thiên Hà, mang theo đệ tử Thất Vũ tông, đến đây bái phỏng Tần Xuyên tiên sinh.”

Thanh âm uy nghiêm mà khách khí, tại trên bầu trời quanh quẩn ra, giống như sấm sét rung động.

Chương 37: Thì Ra Cha Là Vì Ta

Chương 37. Thì Ra Cha Là Vì Ta

Thanh âm như sấm sét quanh quẩn, bên trong Minh Hạo thành, không biết bao nhiêu người ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ kính sợ.

“Thất Vũ tông!”

” Một trong sáu đại tông môn của Vương triều, truyền thừa hơn ba nghìn năm, đây mới thực là quái vật khổng lồ a!”

” Đại trưởng lão Thất Vũ tông tự mình giá lâm, hẳn là, là muốn mời chào Tần Xuyên đại nhân?”

“Hơn phân nửa là vậy, chiến lược Tần Xuyên đại nhân có thể so sánh với Niết Bàn cảnh cửu trọng, càng là tu luyện ra Niết Bàn Kim Thân, nhân vật như vậy, thế lực nào không muốn mời chào?”

“Vậy tại sao hoàng thất cùng năm đại tông môn khác không có động tĩnh gì?”

“Hắc hắc, ngươi là không biết phải không? Hoàng thất cùng sáu đại tông môn, ở giữa là có ước định.”

“Phàm là người trẻ tuổi lệ thuộc về hoàng thất, giống như tứ đại vương phủ, ngũ phương nguyên soái, tam công cửu khanh, hậu bối tử đệ ba mươi sáu thành chủ, đều không thể gia nhập sáu đại tông môn.”

“Mà ở giữa sáu đại tông môn, cũng là phân chia phạm vi thế lực, mặc kệ làm cái gì, tuyệt không thể vượt giới.”

” Mạnh cương vực Minh Hạo thành chúng ta, vừa lúc là phạm vi thế lực Thất Vũ tông, những thế lực lớn khác không thể nhúng tay.”

Trong đám người, xưa nay không khuyết thiếu người hiểu biết lẫn vào trong đó theo ý của tác giả.

Bọn hắn không tên không họ, thậm chí liên diễn viên quần chúng cũng không tính, lại yên lặng trình bày toàn bộ tiền căn hậu quả.

Mà lúc này, con đại bàng kia rơi xuống bên trong đình viện Tần Xuyên.

“Xoạt!”

Trong nháy mắt khi xuống đất, quán tính thân hình khổng lồ kia mang tới đã nháy mắt nhắc lên một trận cuồng phong, làm cho cả đình viện bụi mù lẫn lộn.

“Bái kiến Tần Xuyên tiên bối!”

“Bái kiến Tần Xuyên tiên bối!”

Hơn mười vị thiếu nam thiếu nữ khí vũ hiên ngang từ trên lưng đại bàng nhảy xuống, quỳ một chân trên đất, cung kính kêu lên.

Mà một cái lão giả áo bào trắng cũng rơi vào trên mặt đất, hắc dáng người khôi ngô, trung khí mười phần, một đầu tóc bạc trắng như tuyết ở, vậy mà ở trên ghim một cây bím tóc màu đỏ, rất là bắt mắt.

“Lão phu là đại trưởng lão, Thất Vũ tông Giả Thiên Hà, mạo muội quấy rầy, còn mong Tần Xuyên lão đệ không nên trách tội.”

Lão giả vừa cười vừa nói.

Hắn mặc dù trên mặt nụ cười, nhưng trên thân lại lộ ra một cỗ khí tràng như có như không, làm cho lòng người phải có chút kiêng chế.

Đây là khí tức Thông Thiên cảnh!

“Người tới là khách, mời vào bên trong.”

Tần Xuyên xoay người làm ra tư thế “Mời”, sau đó nói ra với Tần Tử:

“Tiểu tử, pha trà.”

“Được rồi!”

Tần Tử vui sướng nói, sau đó nhanh như chớp mà chạy vào trong phòng.

“Ha ha, đây chính là Tần Tử phải không, niên kỷ nho nhỏ liền đột phá Thuần Dương cảnh, thật sự là hậu sinh khả ố a.”

Giả Thiên Hà tay phải sờ sờ râu ria, tán thán.

“Vận khí may mắn mà thôi.”

Tần Xuyên khiêm tốn một câu, nhưng mà có người khen nhi tử tiện nghi của hắn, hắn vẫn rất cao hứng.

“Tần Xuyên lão đệ, kỳ thật mục đích ta lần này tới, là muốn mời người gia nhập Thất Vũ tông, người định như thế nào?”

Giả Thiên Hà đi thẳng vào vấn đề nói.

Tần Xuyên hơi chút trầm ngâm, hỏi:

“Ta muốn biết, gia nhập Thất Vũ tông đối với ta có chỗ tốt gì?”

“Ha ha ha, chỗ tốt tự nhiên là có.”

Giả Thiên Hà ha ha cười một tiếng, hắn không sinh khí chút nào, ngược lại có chút thích thẳng thắn như này.

Hắn không cần nghĩ ngợi nói ra:

“Thất Vũ tông truyền thừa hơn ba nghìn năm, nội tình vượt qua người bình thường tưởng tượng, gia nhập Thất Vũ tông, có thể được đến tài nguyên mười phần phong phú... Tuyệt đối vượt qua tưởng tượng của người.”

“Ta đối với tài nguyên thì có nhu cầu không cao.”

Tần Xuyên bình tĩnh lắc đầu.

Hắn tu luyện đều là bị động, muốn cái tài nguyên làm gì? Mà nhi tử tiện nghi biết cách làm giàu, cũng không thể nào thiếu tài nguyên.

“A?”

Giả Thiên Hà sửng sốt, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, lại có người sẽ nói mình không thiếu tài nguyên, liền xem như hắn, cũng không dám nói như vậy nha!

Nhưng mà, hắn chung quy là nhân vật già đời, cấp tốc liền kịp phản ứng, nói ra:

“Ta Thất Vũ tông còn có rất nhiều điển tịch cùng cảm ngộ tu luyện của tiền bối lưu lại, có thể giúp người sớm ngày đột phá Thông Thiên cảnh.”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, dùng một loại ngữ khí tận lực điệu thấp, thấp giọng thờ dài nói:

“Thông Thiên cảnh với ta mà nói, lại có gì khó?”

Phốc!

Một câu như vậy, để vị cường giả này kém chút tại chỗ thổ huyết.

Nhưng là hấn cẩn thận nghĩ nghĩ, phát hiện... Hình như thật sự chính là dạng này, dù sao người ta đều tu ra Niết Bàn Kim Thân!

Hấn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Tần Xuyên lão đệ, mặc dù ngươi đột phá Thông Thiên cảnh không thành vấn đề, nhưng cũng phải biết, tu luyện càng đến hậu kỳ thì càng khó, một bước một cái hố.”

“Rất nhiều người đột phá Thông Thiên cảnh, về sau liền nửa bước khó đi, cả một đời vây ở Thông Thiên cảnh nhất trọng, cho đến khi chết già.”

“Mà Thất Vũ tông ta, có vô số tu luyện cảm ngộ cùng kinh nghiệm tiền nhân lưu lại, tất nhiên có thể để ngươi ít đi không ít đường quanh co.”

Tần Xuyên nghe vậy, rơi vào trầm tư.

Đương nhiên, là giả vờ.

Kỳ thật hấn đã sớm quyết định muốn gia nhập Thất Vũ tông, dù sao, càng là địa phương ngọa hổ tàng long, càng là thích hợp cho nhi tử gây chuyện a!

Nhưng là không thể đáp ứng quá dứt khoát.

Giống như lúc mua thức ăn, dù sao cũng phải chả giá chứ, mặc dù không đáng bao nhiêu tiền, nhưng không thể để mất đi thái độ.

Hồi lâu, hấn hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi:

“Nếu như ta gia nhập, các ngươi có thể cho ta chức vụ gì?”

“Thực quyền trưởng lão, như thế nào?”

Giả Thiên Hà nói ra:

” Tam trưởng lão của Thất Vũ tông ta vết thương cũ tái phát, đã ẩn lui nửa năm, chức vụ tam trưởng lão vẫn luôn bỏ trống, nếu là ngươi gia nhập, có thể trực tiếp kế nhiệm.”

“Ta không cần cái này.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, nói ra:

“So với việc làm thực quyền trưởng lão, ta càng hi vọng làm một cái trưởng lão ăn không ngồi rồi.”

“Dù sao, ta trước đó cũng đã nói, ta đối với tài nguyên nhu cầu không lớn, cũng không cần lợi dụng chức quyền đến kiếm lời, nếu như cái gì cũng mặc kệ, ngược lại là có thể tránh được lục đục với nhau, cũng có thể dốc lòng tu luyện.”

Giả Thiên Hà giật mình, sau đó mừng rỡ!

Nguyên bản, cho ra chức vụ tam trưởng lão này, hẳn là có áp lực cực lớn, dù sao, lợi ích liên lụy bên trong quá lớn.

Bây giờ, Tần Xuyên chủ động cự tuyệt, để hắn trong lúc nhất thời lại có loại cảm giác hạnh phúc tay không bắt sói.

“Tốt! Vậy lão phu liền làm chủ, để ngươi trở thành vinh dự trưởng lão duy nhất của Thất Vũ tông.”

“Vinh dự trưởng lão trừ không có thực quyền, thì ở địa vị cùng phúc lợi, cùng cái trưởng lão khác khác biệt gì.”

Hắn phóng khoáng mà cười nói.

“Ta còn có một cái điều kiện.”

Tần Xuyên nói.

“Điều kiện gì?”

Giả Thiên Hà tâm tình rất tốt, cho nên rất có kiên nhẫn.

“Để cho con của trai Tần Tử của, trực tiếp trở thành đệ tử vinh quang, hưởng thụ tất cả đãi ngộ mà vinh quang đệ tử vốn có.”

Tần Xuyên kiên định nói.

“Cái này...”

Giả Thiên Hà do dự một chút, sau đó gật đầu nói ra:

“Vì ái tử sốt ruột, cũng là nhân chi thường tình... Ta đáp ứng ngươi.”

“Tốt, ta gia nhập Thất Vũ tông.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

“Hoan nghênh gia nhập!”

Giả Thiên Hà cũng cười, cười đến mười phần thoải mái.

Mà các đệ tử Thất Vũ tông tùy hành, cũng nhao nhao chúc mừng.

“Cung nghênh Tàn Xuyên trưởng lão, gia nhập Thất Vũ tông!”

“Cung nghênh Tàn Xuyên trưởng lão, gia nhập Thất Vũ tông!”

Thanh âm rất lớn, gần như truyền khắp nửa cái Minh Hạo thành, rất nhiều người khẽ run bên trong lòng, kính sợ không thôi.

Tại trong mắt bọn hắn, Tàn Xuyên vốn là cường đại như thế, bây giờ lại thêm thân phận trưởng lão Thất Vũ tông.

Quả thực như hồ thêm cánh!

Bọn hắn phảng phất nhìn thấy một vị đại nhân vật danh chấn Cửu Dương vương triều, bắt đầu quật khởi mạnh mẽ...

“Tàn Xuyên lão đệ, nếu như không có chuyện gì, ta liền đi trước một bước, ba ngày sau, tông môn sẽ vì ngươi cử hành đại điển gia phong, đến thời điểm đó, sẽ có rất nhiều người đến đây xem lễ, hi vọng ngươi đến đúng giờ.”

Hồi lâu sau, Giả Thiên Hà dặn dò.

“Được.”

Tàn Xuyên gật gật đầu.

“Ba ngày sau gặp lại!”

Giả Thiên Hà nói, sau đó nhảy lên phân lưng đại bàng, mà mấy chục đệ tử Thất Vũ tông cũng nhảy lên.

Xoạt!

Đại bàng cùng gió nổi lên, lên như điều gặp gió, rất nhanh liền phá không mà đi.

Mà cái thời điểm này, Tàn Tử mới bụng khay trà đi ra.

“Cha, trà này...”

Hắn muốn nói lại thôi nói.

Tàn Xuyên cúi đầu nhìn xem hắn, nói ra:

“Tiểu tử, khoảng thời gian sau này, chúng ta liền ở tại Thất Vũ tông.”

“Cha, ngài tại sao phải gia nhập Thất Vũ tông?”

Tần Tử có chút không hiểu.

Cha hắn lại không thiếu tài nguyên, cũng không thiếu điển tịch tu luyện, cũng không cần chỗ dựa, gia nhập tông môn làm cái gì?

“Ha ha, người thường đi chỗ cao, nước chảy chỗ trũng, dù sao cũng nên cho người đi thấy chút việc đời.”

Tần Xuyên mỉm cười nói ra:

“Mặc dù bên trong Cửu Dương vương triều này, cũng không gặp được cái sự kiện gì lớn, nhưng tương đối mà nói, Thất Vũ tông so Minh Hạo thành, vẫn là phải cao hơn mình một chút.”

“Đi Thất Vũ tông, càng có lợi cho người trưởng thành.”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng lập tức ảm áp —— Thì ra, cha là vì hắn!

Chương 38: Hắn So Với Mọi Người Đều Khô Hơn

Chương 38. Hắn So Với Mọi Người Đều Khô Hơn

Thất Vũ tông.

Thân là một trong sáu đại tông môn Cửu Dương vương triều, còn khai tông hơn ba nghìn năm, nội tình thâm hậu, cường giả như mây.

Mà ngày hôm nay, các dãy núi của Thất Vũ tông, giăng đèn kết hoa, chiêng trống vang trời, tràn ngập khí tức vui mừng.

“Ha ha ha, tông môn lại nhiều thêm một vị trưởng lão, nội tình Thất Vũ tông chúng ta, lại tăng lên!”

“Đúng vậy a, nghe nói vị Tàn Xuyên trưởng lão này, không đến bốn mươi tuổi liền tu thành Niết Bàn Kim Thân, đột phá Thông Thiên cảnh ở trong tầm tay.”

“Thế nhưng mà, cái này cùng chúng ta có quan hệ gì?”

“Ừm, ngẫm lại cũng thế, tông môn nhiều một vị trưởng lão hoặc là thiếu một vị trưởng lão, cũng sẽ không ảnh hưởng thế cục tông môn, đãi ngộ của chúng ta sẽ không thay đổi, mà vị Tàn trưởng lão này, cũng sẽ không phát hồng bao cho chúng ta.”

“Vậy... Chúng ta vui mừng cái gì?”

“Lấy ở đâu nhiều vấn đề như vậy, phía trên để người vui mừng thì người liền vui vẻ! Bên kia, đây nữa, cười, còn có người, gõ chiêng trống lên...”

Một màn như này, có thể thấy được khắp nơi.

“Oanh long long!”

“Nam Hoa kiếm tông đến đây chúc mừng!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm phong mang tất lộ của người trung niên vang lên, chỉ thấy một đạo kiếm quang từ Tây Bắc phương phá không mà tới.

“Bắc Tuyết kiếm tông đến đây chúc mừng!”

Một cái phương hướng khác, cũng có một đạo kiếm quang bay tới.

Giống như phản ứng dây chuyền, từng cái phương hướng trên bầu trời, đều xuất hiện từng đạo thân ảnh, cùng nhau mà tới.

“Khuyết Nhật đạo tông đến đây chúc mừng!”

“Phong Lôi cốc đến đây chúc mừng!”

“Đông Vương phủ đến đây chúc mừng!”

“Tây Vương phủ đến đây chúc mừng!”

“Đế đô Sở gia đến đây chúc mừng!”

...

Trận điển lễ này, cử hành một ngày.

Bên trong Cửu Dương vương triều, các thế lực đỉnh cấp nhất đều tới, không chỉ có cường giả năm đại tông môn khác, còn có rất nhiều đỉnh cấp thế gia, thậm chí ngay cả hoàng thất, cũng phái tới một vị đại nội tổng quản.

Trần Điều Tự!

Vị lão thái giám áo mắng bào mặc đồ tươi kia, tóc hoa râm, cái cằm không có chút râu nào, lại làm cho mọi người cung cung kính kính.

Không chỉ có là bởi vì hắn là thuộc hạ được hoàng đế đương triều tín nhiệm nhất, càng là bởi vì hắn thực lực cường hãn!

Vị lão thái giám này, tại rất nhiều năm trước, liền đã đạt tới Thông Thiên cảnh ngũ trọng, bây giờ, sớm đã sâu không lường được.

Để Tần Xuyên cảm thấy ngoài ý muốn chính là.

Lần khánh điển này vậy mà không có phát sinh cái ngoài ý muốn gì, cũng không ai nhảy ra gây chuyện, hoặc là cho hắn một hạ mã uy cái gì.

Thất Vũ tông từ tông chủ xuống đến trưởng lão quản sự, tất cả mọi người đối với hắn rất khách khí, về phần những cái tân khách kia, cũng đều rất có lễ phép.

Chủ nhân hào phóng vừa vặn.

Khách nhân nho nhã lễ độ.

Cái này...

Hình như có chút không đúng!

Tần Xuyên có chút tiếc nuối, bởi vì không thể bắt được một cái cơ hội trang bức, bởi vì bình thường mà nói, loại sự tình này tối thiểu phải mất mấy chương để miêu tả.

“Hắn là, là bởi vì ta không phải chân mệnh thiên tử? Cho nên không chiếm được đài ngộ đặc biệt như thế?”

Hồi lâu, Tần Xuyên ngồi tại trên tảng đá lớn bên vách núi nhìn trời chiều, trên mặt lộ ra một nụ cười tự giễu.

Mà cái thời điểm này, thanh âm Tần Tử hưng phấn từ sau phương truyền đến.

“Cha, cái Thất Vũ tông này thật hào phóng, vậy mà trực tiếp cho chúng ta một tòa núi to như thế, mà lại còn có cung điện cùng người hầu!”

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Tần Tử hướng phía bên này đi tới, mà phía sau Tần Tử, là một tòa cung điện uy nghiêm.

Tòa cung điện này tại ánh nắng trời chiều chiếu rọi xuống, lộ ra vàng óng ánh, cảnh tượng cũng rất đẹp.

“À, chỉ là một tòa sơn phong cùng cung điện, liền đem người kích động thành cái dạng này, người chỉ có chút tiền đồ này thôi sao.”

Tần Xuyên khinh thường cười cười.

Trên thực tế.

Hắn cũng có chút kích động.

Nhưng mà, hắn phải phải diễn!

Hắn thân là cường giả vô địch, cái sự kiện lớn gì chưa thấy qua? Chỉ chút này, đáng là gì?

Đừng hỏi ta nên dùng cái biểu lộ gì, lỗ mũi chỉ lên trời là được rồi! Bất luận cái thời điểm gì, chẳng thèm ngó tới, chính là thái độ cường giả vô địch vốn có!

Tần Tử đi tới, sau đó tự mình ngồi ở bên cạnh Tần Xuyên, hắn nhìn về phía chân trời đỏ rực.

“Cha, có thể nói cùng ta một chút về cố sự của ngài cùng nương không?”

Thanh âm hắn rất thấp, tựa như là đang hỏi thăm, lại hình như là đang nói nhảm, cảm xúc có chút sa sút.

Tần Xuyên da mặt có chút cứng đờ, ngay sau đó cấp tốc lộ ra một chút tự giễu:

“Ha ha, loại sự tình này, có cái gì để nói.”

“Ta cảm thấy nhất định rất đặc sắc.”

Tần Tử ngẩng đầu nhìn về phía Tần Xuyên.

Tần Xuyên mím môi một cái.

Sau đó, hắn lần nữa nhìn về phía phương xa, ánh hoàng hôn chiếu rọi lên gương mặt của hắn, lần nữa hiện ra một vẻ tự giễu.

“Ha ha, một cái nam nhân, ngay cả nữ nhân của mình đều không bảo vệ được, đích thật là rất đặc sắc... Rất đặc sắc a! !”

Thanh âm của hắn có chút phát run, cuối cùng, thậm chí mang theo một loại phần nộ cuồng loạn, đột nhiên đứng lên.

“Àm! !”

Hắn giẫm chân một cái, lập tức, cự thạch phía dưới trực tiếp sụp ra, chia năm xẻ bảy!

Sau đó, tay áo hắn vung lên, quay người hướng phía cung điện đi đến, tấm lưng kia, cô độc mà bi thương.

“Cha...”

Tần Tử ngơ ngác nhìn bóng lưng của cha, hắn nghĩ không ra, phụ thân từ trước đến nay bình tĩnh táo, vậy mà lại kích động như thế.

Mà lại, hắn phát hiện, cái bả vai nam nhân đưa lưng về phía hắn này, giống như đang khẽ run.

Hắn... Là đang ghen ngào sao?

Trong lúc nhất thời, Tần Tử vậy mà không biết nói cái gì, thậm chí cũng không dám đuổi theo an ủi.

Bởi vì bản năng hắn cảm giác được, mình đã đâm chọt nỗi đau của người đàn ông này.

Cái nam nhân này đội trời đạp đất, đao thương bất nhập, kỳ thật có một chỗ vết sẹo không thể chạm đến...

“Hắn nhất định rất yêu mẫu thân của ngươi...”

Cái thời điểm này, một tiếng thở dài trầm thấp vang lên.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một vị nữ tử tóc vàng mỹ lệ làm rung động lòng người, đứng ở sau lưng hắn, ánh chiều tà vòng quanh thân ảnh

hư ảo của nàng, để nàng đẹp đến mức có chút không chân thực.

“Su phụ!”

Tần Tử kìm lòng không được nhào vào trong ngực nữ tử tóc vàng, nước mắt không bị khống chế mà chảy ra.

“Ta không phải cố ý, ta thật không phải là cố ý, ta không biết nói tới nương, sẽ để cho cha thống khổ như vậy...”

Nữ tử tóc vàng nâng đỡ đầu Tần Tử, ôn nhu an ủi:

“Kỳ thật, ngươi không có sai, ngươi là một con người, có quyền lợi biết những việc về mẫu thân của mình, chỉ bất quá...”

Nàng dừng một chút, trên mặt lộ ra một vẻ biểu lộ phức tạp:

“Cha ngươi, yêu mẫu thân ngươi quá sâu a...”

“Càng là người tu vi cao thâm, càng là không dễ dàng động tình, mà một khi động tình, liền vô cùng khắc sâu, thậm chí so với sinh mệnh còn nặng hơn!”

“Những năm gần đây, trong lòng cha ngươi, nhất định thời khắc đều đang thừa nhận dày vò, mặc dù nhìn bề ngoài, hẳn cùng người khác không có gì khác biệt, nhưng là tâm hắc... So với bất luận kẻ nào cũng khổ hơn.”

Nói xong, nàng cắn chặt bờ môi.

Không biết vì cái gì, cái mũi của nàng cũng có chút chua, trong mắt tựa hồ có nước mắt muốn chảy ra.

Thật giống như trước đây, khi nàng vẫn là một cái tiểu cô nương, nghe được nhân vật thiên kiều mà sùng bái vẫn lạc, sẽ không tự giác mà nước mắt chảy xuống, cuối cùng chạy về gian phòng, trốn ở trong chăn gào khóc.

“A! !”

Tần Tử một quyền đánh vào trên tảng đá bên cạnh, nắm đấm hăm vào, cắn răng hỏi:

“Phải như thế nào mới có thể để cho cha ta không thống khổ?”

Tóc vàng nữ tử mím môi một cái, thở dài nói:

“Chỉ có cứu ra mẹ ngươi, để cha ngươi cùng ngươi mẹ đoàn tụ.”

“Nhưng mà... sự tình cha ngươi đều bất lực, ngươi muốn làm được, quá khó, so với lên trời còn khó hơn.”

“Ta không sợ! Ta là thần thể, tiềm lực vô tận, ta chỉ cần chịu cố gắng, nhất định có thể làm được!”

Tần Tử nắm chặt nắm đấm, trong mắt tựa hồ có một đám lửa đang thiêu đốt.

Tóc vàng nữ tử trầm mặc một chút, sau đó không tự giác tránh khỏi ánh mắt Tần Tử, nói ra:

“Ừm, vì sự... Tin tưởng ngươi!”

Nàng trong lòng thở dài.

Đứa nhỏ này, còn không biết mình đối mặt là địch nhân như thế nào, sự tình ngay cả người kia đều làm không được, thần thể, lại như thế nào?

Thật có thể thành thần sao?

Nhưng mà, bất kể như thế nào, nàng đều sẽ dùng hết toàn lực dạy bảo hắn, để hắn mạnh lên!

“Xem ra, phải sử dụng cái phương pháp kia, chỉ là... Cái phương pháp kia tu luyện rất thống khổ, không biết tiểu tử này có thể chịu được hay không.”

Chương 39: Nghệ Thuật Gây Chuyện

Chương 39. Nghệ Thuật Gây Chuyện

Nhoáng một cái, nửa tháng trôi qua.

Phụ tử Tần Xuyên tại Thất Vũ tông trải qua cuộc sống rất bình tĩnh, xuôi gió xuôi nước, cũng không xuất hiện mâu thuẫn như trong tưởng tượng.

Đương nhiên, Tần Xuyên biết, theo tính nhi tử tiện nghi, gây chuyện là chuyện sớm hay muộn.

Bây giờ còn không có xảy ra chuyện, chỉ sợ là bởi vì hấn thân phận trưởng lão, ngăn cản sạch phần lớn phiền phức.

Dù sao, dưới tình huống bình thường, chân mệnh thiên tử gặp phải mâu thuẫn đều là bởi vì không có bối cảnh, bị tiểu nhân vật phản diện khiêu khích trào phúng.

Sau đó trở tay đánh mặt, mâu thuẫn thăng cấp.

Mà bây giờ, nhi tử tiện nghi có một vị phụ thân làm trưởng lão, những cái tiểu nhân vật phản diện kia tự nhiên cũng sẽ không có cơ hội biểu hiện.

Nhưng mà...

Chân mệnh thiên tử, trời sinh chính là thể chất kéo cừu hận, hiện tại không có xảy ra việc gì, cũng không đại biểu quan hệ của nhi tử tiện nghi tại trong tông môn rất tốt.

Có lẽ rất nhiều người đã sớm hận nhi tử tiện nghi, chỉ là trình độ phần nộ còn chưa đủ, không có bạo phát ra mà thôi.

Như vậy, hấn vì cái gì không để cho nhi tử tiện nghi chủ động đi khiêu khích cường giả chứ?

Tỉ như, ở trước mặt mọi người nhục mạ trưởng lão, khiêu khích tông chủ, ném tảng đá về Thái Thượng trưởng lão, tưới nước cho tượng tổ sư gia...

Nhưng mà, những cái trường hợp này đều không thể làm!

Thứ nhất, nhi tử tiện nghi có tiêu chuẩn và phán đoán của mình, sẽ không đi làm loại sự tình rõ ràng là cố tình gây sự này. Nếu như hấn cưỡng ép để nhi tử làm như thế, chỉ sợ sẽ còn kéo thấp hình tượng của hấn tại trong lòng nhi tử.

Thứ hai, một khi nhi tử chủ động gây chuyện, như vậy hấn liền không chiếm được đạo lý, gây nên mọi người phần nộ, lão quái vật tông môn sẽ trấn áp hấn!

Hệ thống cũng không được việc.

Người ta nhằm vào nhi tử, hấn sẽ mạnh lên, nhưng mà nếu như người ta không nhằm vào nhi tử, trực tiếp thăm phán hấn thì sao? ?

Bởi vì cái gọi là, con không được dạy, lỗi của cha.

Giống như tiểu hài tử nhà người trộm hoa quả của nhà hàng xóm, nếu như đối phương trực tiếp đánh con của người, người đương nhiên có thể nói một câu “Hấn vẫn chỉ là đứa bé” sau đó căng thẳng leo thang, giận đối ngược lại hàng xóm.

Nhưng vấn đề là...

Hàng xóm rất có khả năng không đánh hài tử nhà người, mà là sẽ trực tiếp cầm theo tang chứng và vật chứng, mang theo hài tử nhà người đi tới trước mặt người, muốn người bồi thường tiền.

Người làm sao bây giờ đâu?

Còn có thể đổi lỗi cho người ta sao?

Đương nhiên không thể, bởi vì người đuối lý!

Ngẫm lại loại tràng diện kia.

Tần Tử bị mấy cái trưởng lão bắt tới trước mặt hấn, sau đó Thái Thượng trưởng lão Thông Thiên cảnh sát vẫn hấn, tại sao lại để con mình cố ý gây chuyện?

Hấn phải trả lời làm sao?

Nếu như không thừa nhận, nói đây là nhi tử tự mình làm, cùng hấn không quan hệ, vậy hình tượng hấn tại nhi tử trong lòng sẽ triệt để sụp đổ.

Mà nếu như xuất ra khí thế cường giả vô địch vốn có, bá khí nói một câu:

” Tần mỗ ta cả đời làm việc, không cần phải giải thích cho ai?”

Chỉ sợ liền sẽ bị đánh cho ị shit ra tại chỗ, vậy liền càng thêm xong đời!

Tổng hợp lại tất cả.

Liền xem như gây chuyện, cũng không thể chủ động gây chuyện, không thể gây chuyện quá khó nhìn, mà phải tuân

theo nguyên tắc bị động gây chuyện.

Mặc kệ là câu cá các chấp pháp cũng được, cố ý dẫn dụ cũng được, tóm lại, phải để nhân vật phản diện khiêu khích trước, động thủ trước!

Bởi vì chỉ có như này, mới có thể để cho mình tại bên trên “Đạo nghĩa” đứng ở thế bất bại, mới sẽ không bị người ta hỏi đến á khẩu không trả lời được.

Cái thế giới này, kỳ thật không có quá nhiều đạo lý, nhưng là phần lớn mọi người, đều thích “Giảng đạo lý”.

Trọng điểm là ở chỗ... Giảng.

Sự thật như thế nào cũng không trọng yếu, chỉ cần người phản bác lời nói của đối phương một cách tự tin, lực lượng mười phần, vậy người liền có đạo lý!

“Tần trưởng lão, không xong, Tần Tử gặp rắc rối!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm lo lắng vang lên, Tần Xuyên quay đầu nhìn lại, kia là một cái thanh niên khôi ngô đang thở hồng hộc.

Tần Xuyên nhớ kỹ, đây là bằng hữu mới của Tần Tử tại tông môn, là cháu trai một vị trưởng lão, gọi Ngưu Mãng.

“Chuyện gì?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

“Tần trưởng lão, Tần Tử hấn... Đem cháu trai Ngô trưởng lão Ngô Tú đánh gãy mấy chiếc xương sườn, hình như... Đan điền cũng khó giữ được!”

Ngưu Mãng hốt hoảng nói.

“Bọn hấn vì cái gì đánh nhau?”

Tần Xuyên vẫn rất bình tĩnh.

“Tựa như là tùy tùng Ngô Tú muốn làm khó dễ một đôi huynh muội vừa gia nhập tông môn, bị Tần Tử dạy dỗ.”

“Ngô Tú nghe nói, về sau đến tìm Tần Tử muốn một cái thuyết pháp, hình như muốn Tần Tử xin lỗi, sau đó Tần Tử tại chỗ giận giữ mắng Ngô Tú quản giáo không nghiêm, thượng bất chính hạ tắc loạn... Sau đó hai người liền đánh nhau.”

Ngưu Mãng thận trọng nói.

Tần Xuyên nghe vậy, vui mừng gật gật đầu, không hổ là chân mệnh thiên tử a, mỗi lần gặp rắc rối đều có thể đứng tại điểm cao đạo đức!

Chân mệnh thiên tử chính là như vậy.

Chỉ cần điểm xuất phát bên trên cơ sở chủ trì chính nghĩa, như vậy mặc kệ người muốn chơi theo kiểu gì, ta đều phụng bồi tới cùng!

Cuối cùng đưa kết quả khám nhà diệt tộc, trăm thảo trừ căn, người xem sẽ còn vỗ tay bảo hay, bởi vì... Ta là đang vì dân trừ hại.

Nhưng trên thực tế, không biết bao nhiêu người đã đánh lấy nguy trang chính nghĩa, mượn cơ hội khóc lóc om sòm, phát tiết bạo lực của mình.

Mà thời hiện đại thì người ta gọi là anh hùng bàn phím, nhà đạo đức giả.

Một chút người trong lòng âm u mà kiềm chế, bình thường không phát tiết tại chỗ, bởi vậy, chỉ cần tại trên internet nghe được vài sự việc, bọn hắn liền sẽ nắm lấy cơ hội, lao vào chửi rủa, tranh thủ để người ta vĩnh viễn không xoay người.

Cuối cùng, bởi vì một việc không có thật nào đó, liền làm cho người ta nhảy lầu tự sát, sau đó, những tên anh hùng bàn phím kia còn cảm thấy mình rất chính nghĩa...

“Nhân tính chính là ghê tởm như thế.”

“Ta cũng ghê tởm như thế.”

Tần Xuyên cười cười tự giễu, sau đó đứng dậy nói ra:

“Bọn hắn ở nơi nào, mang ta tới.”

“Ngài đi theo ta!”

Ngưu Mãng quay người liền chạy ra ngoài.

...

Trên quảng trường.

Một đám người đứng xem, không không dám tới gần chút nào, đều là đứng tại biên giới quảng trường, làm thành một vòng

tròn rất lớn.

Mà trung ương quảng trường, có hai thân ảnh.

Trong đó một cái thanh niên tuấn lãng ôm bụng co quắp tại trên mặt đất, sắc mặt hắc tái nhợt, mồ hôi lớn như hạt đậu không ngừng từ cái trán trượt xuống, lại gắt gao cắn răng, không để cho mình kêu thành tiếng.

Mà cái khác là Tần Tử, thì là đứng tại cách đó không xa, có chút không biết làm sao.

Hắn cũng không nghĩ tới, mình khổ tu nửa tháng, sẽ trở nên cường đại như này, vừa dùng lực liền không dùng được.

Bây giờ tiến thoái lưỡng nan.

Hắn không thể chạy, bởi vì chạy không chỉ có lộ ra nhu nhược, mà lại càng giống là chạy án, không thể làm.

Nhưng mà, cứ như vậy chờ ở nơi này, cũng là một loại dày vò, bởi vì, gia trưởng đối phương sắp tới.

Hắn đem người ta đánh thành dạng này, chờ trưởng bối người ta đến đây, hắn phải giải thích làm sao?

Bình tĩnh mà xem xét, hắn đúng là xuất thủ thật nặng một chút, cho nên, trong lòng có chút đuối lý.

Một khi đuối lý, coi như đối mặt chính là một cái lão đầu nhi tay trái gà không chặt, trong lòng đều sẽ rụt rè.

“Tú Nhi!”

Cái thời điểm này, một giọng già nua vang lên, mà đám người chung quanh nháy mắt tránh ra một lối.

Một vị lão giả trên người mặc trường bào lông lầy, vội vã đi tới, ngồi xổm người xuống, đem đầu thanh niên đỡ đến trên đầu gối của mình.

“Gia gia...”

Ngô Tú mở miệng ra, thanh âm có chút phát run, giống như là nói chuyện cũng động đến những cái xương sườn, lại hét thảm một tiếng.

“Nhanh, đem viên tam phẩm Tục Cốt đan này ăn đi.”

Ngô trưởng lão xuất ra một viên đan dược màu ngà sữa, không nói lời gì nhét vào trong miệng cháu trai.

Ngô Tú nuốt mất đan dược, về sau sắc mặt đột nhiên đỏ lên, thân thể giống như bị chúng gió mà điên cuồng co quắp.

“Ba ba ba!”

Trong lồng ngực truyền ra thanh âm kịch liệt mà dồn dập, giống như là xương đứt gãy sườn đang nhanh chóng trở lại vị trí cũ.

Hồi lâu, hắn mới định chỉ run rẩy, tình trạng kiệt sức nằm trên mặt đất, thở hồng hộc, ánh mắt có chút trống rỗng...

Ngô trưởng lão thấy thế, thở dài một hơi.

Bất kể nói thế nào, cuối cùng đã bảo vệ được tính mệnh!

Sau đó, hắn đem cháu trai đặt dưới đất, bản thân thì là quay đầu nhìn Tần Tử, đồng thời chậm rãi đứng lên.

Nét mặt hắn dần dần âm trầm, lạnh lùng hỏi:

“Chuyện này, người giải thích thế nào?”

Xoạt!

Tần Tử bị cái ánh mắt này nhìn, thân thể lập tức căng cứng, mỗi cái lỗ chân lông đều như bị kim đâm.

“Ta... Ta không phải cố ý.”

Tần Tử yếu ớt nói.

Liên xem như cha hắn là cường giả vô địch, nhưng vẫn không đủ, dù sao... Hắn đem đan điền của người ta đánh nổ!

“Hủy đan điền người khác, đoạn tiền đồ của người ta, xin lỗi là được rồi?”

Ngô trưởng lão lạnh lùng nói.

“Vậy... Ngài muốn thế nào?”

Tần Tử kiên trì nói hỏi nói.

“Hừ, trả lại đau đớn giống vậy!”

Trong mắt Ngô trưởng lão bắn ra hàn quang lạnh lẽ, tay phải khô gầy của hắn nâng lên, hướng phía phần bụng Tần Tử chỉ

ra!

Hưu!

Một đạo hàn quang gào thét mà ra, nhanh đến cực hạn, cổ phong mang chỉ lực kia, quả thực không gì không phá.

Nếu là bị đánh trúng, đan điền tất phé!

Chương 40: Cửu Âm Sát Thể

Chương 40. Cửu Âm Sát Thể

“Keng!”

Một tiếng kim loại va chạm vang lên, chỉ thấy một thân ảnh ngấn tại trước người Tần Tử.

“Cha!”

Tần Tử mừng rỡ kêu lên.

Tần Xuyên nhìn về phía Ngô trưởng lão, trầm giọng nói ra:

“Ngô trưởng lão, thân là trưởng lão, xuất thủ đối với đệ tử tông môn, không tốt lắm đâu.”

“Hừ, làm trưởng lão tông môn, ta tự nhiên không nên lấy lớn hiếp nhỏ, nhưng mà ta làm gia gia, ta cần phải báo thù vì cháu trai mình!”

Ngô trưởng lão lạnh lùng nhìn xem Tần Xuyên, chất vấn:

“Đừng nói châm chọc, nếu như người phé chính là nhi tử ngươi, người chẳng lẽ sẽ không báo thù?”

Tần Xuyên sững sờ.

Sau đó nhin không được cười lên nói:

“Có đạo lý, loại sự tình này đặt tại trên thân ai, đều là không thể nào tiếp thu được.”

“Nhưng mà... Ta nhìn thương thể Ngô Tú, cũng không phải không cách nào khôi phục, không cần thiết làm cho ngươi chết ta sống.”

“Người có biện pháp? !”

Ngô trưởng lão trông mắt bắn ra quang mang ngạc nhiên, thái độ nhảy mắt chuyển biến một trăm tám mươi độ:

“Nếu như người có thể trị hết bệnh của cháu ta, không chỉ cái sự tình này có thể bỏ qua, ta còn thiếu người một cái ân tình!”

Vui sướng khi mất mà có lại, thường thường lớn hơn tự nhiên có rất nhiều.

Một người giết chết người mà người quan tâm nhất, người sẽ hận hấn, nhưng mà tại thời điểm người thương tâm nhất, hấn lại cứu sống người kia, cái thời điểm này, người đối với hấn sẽ không còn có hận, chỉ có vô tận cảm kích.

Ngô trưởng lão lúc này chính là loại tâm tình này, hấn chờ mong Tần Xuyên có biện pháp chữa khỏi cho cháu trai hấn.

“Cho ta thời gian ba ngày, cũng không có vấn đề.”

Tần Xuyên nói.

“Tốt! Vậy ta liền đợi tin lành!”

Ngô trưởng lão trịnh trọng gật gật đầu, sau đó ôm lấy Ngô Tú, vội vàng rời đi khỏi quảng trường.

“Tất cả mọi người tản đi đi.”

Tần Xuyên khoát tay đối với các đệ tử chung quanh, thế là, những người này cũng dần dần tán đi.

Mà cái thời điểm này, một đôi huynh muội mặc trang phục đệ tử ngoại môn, do do dự dự đi tới.

“Tần trưởng lão, Tần Tử sư huynh, chuyện này là từ huynh muội chúng ta đưa tới... Để cho các người thêm phiền toái.”

Huynh muội hai người cúi đầu, mặt mũi tràn đầy áy náy, trong đó, muội muội thậm chí đã bắt đầu rơi lệ.

Tần Tử không nói gì.

Nếu như là một mình hấn, hấn khẳng định sẽ khoát khoát tay, sau đó lộ ra một cái nụ cười ám áp cho thiếu nữ, nói, không có chuyện gì.

Nhưng mà, lão cha ở đây, hấn liền không thể hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể giả vờ như không có nghe được.

“Ngẩng đầu lên.”

Tần Xuyên nói với hai huynh muội.

“Vâng.”

Thân thể huynh muội hai người khẽ run, sau đó sợ hãi rụt rè ngẩng đầu lên, kính sợ nhìn xem Tần Xuyên.

Mà Tần Xuyên, cũng thấy rõ cái mặt hai người này.

Cái ca ca này còn tốt, tướng mạo thường thường, không có gì để người ta chú ý, nhưng mà cái muội muội này... Quá xấu!

Cũng không phải ngũ quan có bao nhiêu xấu.

Mà là cái trán có một vết bớt màu xanh đen, một khối rất lớn, đem con mắt bên phải đều bao phủ vào trong, nhìn giống mắt gấu mèo.

“Cái này...”

Dù là Tần Xuyên đã sớm dưỡng thành thói quen bình tĩnh, trong đầu đã sớm lóe lên các loại hình tượng, nhưng vẫn là sửng sốt một chút.

Nhưng mà, cũng may luyện tập diễn xuất cũng có tác dụng, chỉ ít, để hắn chỉ nhíu mày một cái, không có lộ ra biểu lộ quá lớn.

Hắn quan sát tỉ mỉ lấy thiếu nữ này.

Phát hiện ngũ quan thiếu nữ kỳ thật nhìn rất đẹp, con mắt cũng rất có linh khí, nếu như không có cái bớt kia...

Có vẻ như vẫn là cái đại mỹ nữ! !

“Ha ha...”

Hắn trong lòng yên lặng trào phúng một tiếng, giống như đã biết là mạch truyện sẽ như thế nào rồi, cái này không phải chính là anh hùng cứu mỹ nhân sao?

Thời điểm thiếu nữ xấu nhất, mọi người ghét bỏ, sau đó chân mệnh thiên tử đứng dậy, trở thành ánh sáng duy nhất trong sinh mệnh của nàng.

Về sau, xấu cô nương thức tỉnh cái huyết mạch gì đó, hoặc là đạt được đại cơ duyên, lắc mình biến hoá, biến thành tuyệt thế đại mỹ nữ.

Những người khác ghét bỏ và việc chân mệnh thiên tử không rời không bỏ, tạo thành chênh lệch rõ ràng, từ đó để nàng đối với hắn khẳng khái một mực.

Cái này không phải là motif hậu cung sao? !

“Tần trưởng lão, ta... Ta có phải là hủ đến ngài?”

Thiếu nữ thấy Tần Xuyên ngây người, lập tức tự ti cúi đầu.

“Không, làm sao lại thế?”

Tần Xuyên kịp phản ứng, cười lắc đầu, hỏi:

“Ngươi tên là gì?”

Thiếu nữ thấp giọng nói ra:

“Ta gọi Thủy Khinh Nhu, ca ca ta gọi Thủy Thanh Hàn.”

“Tên rất hay.”

Tần Xuyên tán thưởng một tiếng, sau đó nói ra:

“Hảo hảo tu luyện, về sau có khó khăn gì, đều có thể tìm Tần Tử.”

Sau đó, hắn quay người vỗ vỗ bả vai nhi tử tiện nghi:

“Các người gặp nhau cũng là hữu duyên, sau này bọn hắn có khó khăn, ngươi có khả năng giúp đỡ liền giúp đi.”

Nói xong, hắn đằng không mà lên, hóa thành một vệt kim quang, hướng phía bầu trời bay đi.

“Cha, ngài đi làm cái gì thế?”

Tần Tử kinh ngạc hỏi.

“Đi trùai mông cho ngươi!”

Thanh âm Tần Xuyên cười mắg từ không trung truyền đến, sau đó thân ảnh đã đi xa.

“Tần Xuyên sư huynh, Vậy... Chúng ta liền đi trước.”

Thiếu nữ kia có chút cúi đầu, có chút bứt rứt nói, sau đó lôi kéo ca ca của mình chạy chậm đi.

“Gặp lại.”

Tần Tử nói.

Kỳ thật hẳn đối với thiếu nữ này ngược lại là không có ý nghĩ gì, dù sao, quá xấu, trước đó chỉ là ra tinh thần trọng nghĩa giúp một tay mà thôi.

Nếu như sớm biết sẽ náo ra chuyện lớn như vậy, hẳn lúc ấy cũng sẽ không xuất thủ, mở một mắt nhắm một mắt liền đi qua...

“Thế nhưng là, vừa rồi cha để ta giúp đỡ bọn hắn, là cái ý tứ gì thế? Theo ta hiểu rõ, cha tuyệt không phải loại người tốt kia.”

Tần Tử nhú mày.

Đối với cha mình, hắn thấy rất thấu triệt.

Cha đối với hắn rất tốt, mười phần tốt, có thể nói là không giữ lại chút nào, đem tất cả yêu thương đều cho hắn.

Nhưng là khách quan nói.

Cha hắn thật ra là cái người lạnh lùng, từ đầu đến cuối đều đem lợi ích đặt ở vị thứ nhất, xưa nay sẽ không vô duyên vô cớ đi trợ giúp ngoại nhân.

Cho nên, hôm nay gặp loại tình huống này...

“Ta nhớ ra rồi! !”

Đột nhiên, thanh âm nữ tử tóc vàng tại vang lên trong đầu hắn, mang theo kinh hỉ cùng bội phục xát đất.

“Thế nào?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Ta vừa vặn nhớ lại một chút, dường vân trên mặt thiếu nữ kia, cùng một loại thể chất hi hữu trong truyền thuyết rất giống!”

“Loại thể chất này tên là Cửu Âm sát thể, tại trước khi thức tỉnh, âm sát chi khí tán loạn, sẽ tạo thành hủy dung, nhưng là thức tỉnh, về sau trở nên mười phần mỹ lệ, mà thiên phú tu luyện mười phần khủng bố.”

“Chắc chắc chắc, ta trước đó đều không nhìn ra, nhưng là cha người liếc mắt một cái liền nhìn ra... Đây chính là chênh lệch a...”

Nàng thôn thốc không thôi.

Sùng bái đối với Tần Xuyên càng thêm nồng nặc.

Thiếu nữ nào không sùng bái cường giả? Nói cho cùng, nàng cũng chỉ là cái hoa quý thiếu nữ hơn một ngàn tuổi a.

“Cái này... Cửu Âm sát thể? Cùng thân thể của ta so sánh, thế nào?”

Tần Tử phản ứng đầu tiên chính là phân cao thấp.

“Ừm, dưới tình huống bình thường mà nói, thân thể của người càng mạnh, dù sao người hoàn toàn không có nhược điểm, các phương diện đều không có kẽ hở.”

Tóc vàng nữ tử nghĩ nghĩ, nói ra:

“Nhưng là không có gì tuyệt đối, Cửu Âm sát thể tương đối bất thường, nếu có danh sư mang thể chất giống thể dạy bảo, đem tiềm lực khai phát ra, cũng là rất khủng bố.”

“Ta nhớ được, đã từng có một vị Cửu Âm sát thể, tru diệt hai vị thân thể cùng thế hệ, kinh điển một thời đại!”

“Tê! !”

Tần Tử hít một hơi lạnh khí.

“Không cần kinh ngạc, thể chất cũng không đại biểu tất cả, có ít người không mang cái thể chất nào, nhưng vẫn có thể chém giết thân thể như thường, cái này lại nói thế nào?”

Tóc vàng nữ tử cười cười, ánh mắt nóng bỏng nói ra:

“Cường đại chân chính, cho tới bây giờ đều không phải thể chất, mà là con người!”

“Tựa như cha ngươi, trong mắt hắc, có thể chất hay không, giống như cũng không hề khác gì nhau.”

“Trên đời này, bây giờ còn có ba vị thân thể đại thành đạt Võ Đế cảnh giới, cùng với thể chất cường đại khác, nhưng là năm đó, cha ngươi khôi phục tu vi kiếp trước, sau đó căn bản không để ý tới bọn hắc, trực tiếp đi thượng giới, điều này nói rõ cái gì?”

“Điều này nói rõ trong mắt hắc, mặc kệ cái thân thể thánh thể gì, chỉ cần thực lực không đủ, đều chỉ là gà đất chó sành mà thôi!”

Trong mắt của nàng, lộ ra quang huy thành kính, kia là sùng bái đối với cường giả, cúng bái đối với lực lượng!

Chương 41: Địa Ngục Hồng Liên

Chương 41. Địa Ngục Hồng Liên

Hưu!

Một vệt kim quang xẹt qua mây xanh, đem mây trắng đầy trời đều cắt chém thành hai nửa, lặn lộn không ngớt.

Chính là Tần Xuyên.

Hắn chuẩn bị đi tìm Bàn Tề đại sư, bởi vì tên kia, có một loại ngũ phẩm đan dược chữa trị đan điền—— Tái Sinh đan!

Hắn nói muốn giúp Ngô Tú chữa trị đan điền, đương nhiên phải làm được, không phải, chuyện này không dễ kết thúc.

Mặc dù nghiêm ngặt nói đến, Ngô Tú dung túng thuộc hạ khi dễ đệ tử ngoại môn, là Ngô Tú đã làm sai trước, nhưng là đứng tại lập trường tông môn để nhìn, bởi vì chút chuyện nhỏ này liền phế bỏ một vị thiên tài, đây tuyệt đối là Tần Tử sai.

Vào thời điểm không có người phía trên đưa ra quy củ ước thúc, lập trường như vậy, liền sẽ cao hơn đạo lý, thật giống như hoàng tử giết bình dân, không có khả năng đền mạng!

Cho nên, đối với chuyện này, cao tầng tông môn tất nhiên là đứng tại bên Ngô Tú kia, hắn cùng Tần Tử nhất định phải cho cái bàn giao.

Cùng với việc đợi đến tam đường hội thẩm, bị buộc lấy bồi thường, còn không bằng trong âm thầm giải quyết mâu thuẫn, như này, cũng có thể giữ lại một chút mặt mũi.

Hắn thân là “Cường giả vô địch”, tùy thời đều phải bảo trì mặt mũi, tuyệt không thể mất mặt tại trước mặt nhi tử!

Đương nhiên, dứt bỏ những cân nhắc ích lợi này, từ trên tình cảm nói, hắn cũng không muốn cùng cái Ngô trưởng lão này không chết không thôi.

Bởi vì nhìn ra được, cái Ngô trưởng lão này vẫn tương đối giảng đạo lý, cũng không có hùng hổ dọa người, cho hắn chỗ thương lượng.

Hắn làm người chính là như vậy.

Nếu như đối phương chịu thương lượng, như vậy hắn cũng không muốn đem sự tình làm tuyệt, dù sao chỉ là vấn đề lập trường, mọi người đều thối lui một bước, bình an vô sự.

Mà nếu như đối phương đặc biệt không tha người, như vậy hắn liền sẽ phụng bồi tới cùng, một mực đấu, đấu đến đối phương hôi phi yên diệt! !

“Cái này Tái Sinh đan, chỉ sợ có giá trị không nhỏ, ta phải dùng cái gì cùng Bàng Tề đổi đây? Tay không bắt sói, chỉ sợ không tốt.”

Tần Xuyên nhíu mày suy tư.

Hắn cùng Bàng Tề đại sư trước đó đã hòa giải, đối phương còn đưa hắn một viên Bích Hải châu, nếu là hắn lại đi vò tiền, rõ ràng không tốt lắm.

Làm người, lòng xấu hổ cơ bản nhất vẫn là phải có, dù sao người ta cũng không nợ hắn cái gì.

“Nếu không... Dùng thân thông đạt được lần này đổi?”

Đột nhiên, trước mắt hắn sáng lên.

Trước đó, Ngô trưởng lão nhìn thấy cháu trai bị phế sạch, trong lòng phần nộ tới cực điểm, nháy mắt sinh ra lòng cừ hận đối với Tần Tử.

Mà chính là một cái chớp mắt kia, để tu vi hắn tăng lên tới Niết Bàn cảnh bát trọng, đồng thời đạt được một môn thần thông công kích.

« Địa Ngục Hồng Liên »!

Đây là một loại thần thông hỏa hệ cấp độ Thông Thiên cảnh, hồng liên vừa ra, đốt trời nấu biển, trong chốc lát tạo nên trăm dặm đất khô cằn!

Khách quan mà nói, dùng loại thần thông cấp bậc này đổi một viên ngũ phẩm Tái Sinh đan, tựa hồ có chút lỗ vốn.

Nhưng trên thực tế...

Hoàn toàn là tay không bắt sói a!

Loại vật như Thần thông bí tịch này, bán cho người khác, hẳn còn có trong tay, thậm chí còn có thể đồng thời bán cho rất nhiều người.

Không vốn vụn lời.

“Oanh long! !”

Đột nhiên, phía dưới truyền đến một trận âm thanh chấn động kịch liệt, bụi mù theo sóng xung kích mà bay đầy trời.

Tần Xuyên giật nảy mình.

Cúi đầu nhìn lại, phát hiện là phía dưới một tòa sơn phong trụ lủi sụp đổ, đồng thời mặt đất còn sụp đổ xuống bên dưới.

“Xuy xuy xuy...”

Đại lượng ma khí đen nhánh, từ mặt đất sụp đổ kia phun ra ngoài, giống như mực đen pha loãng ra tại trong nước.

“Kiệt kiệt kiệt... Bị phong ấn hơn hai nghìn năm, lão phu rốt cục lại thấy ánh mặt trời!”

Một tiếng cười quái dị vang lên để người nghe rùng mình, tựa hồ dưới mặt đất kia, có cái vật gì khủng bố đang khôi phục.

“Cái quỷ gì!”

Tần Xuyên không có bất cứ chút do dự nào, hai tay hướng phía bầu trời giơ lên, vô số quang mang xích hồng tụ đến, nháy mắt hóa thành một tòa hồng liên nóng bỏng!

Hồng liên có ba mươi hai cánh hoa, lộng lẫy, cổ nhiệt độ nóng bỏng kia, để không khí đều bắt đầu vặn vẹo, nhụy hoa trung ương, tựa hồ tạo ra một viên mặt trời hỏa hồng, cuồng bạo vô biên.

“Đi!”

Không có bất cứ chút do dự nào, hắn huy động hai tay, đem đóa hồng liên kia ném ra ngoài, trực tiếp nhập vào không gian sụp đổ dưới đất kia.

“Ngự Long tại thiên!”

Không đợi Địa Ngục Hồng Liên bạo tạc, hắn trực tiếp thi triển Cửu Long chiến khí, chín đầu long ảnh màu trắng xoay quanh mà ra, chín cái đuôi quấn lấy thân thể của hắn, trong chốc lát bay về phía phương xa, biến mất ở chân trời.

Cửu Long kéo xe!

Mà tại lúc Tần Xuyên bay ra rất xa, về sau mới truyền đến một tiếng oanh minh chấn thiên động địa, sóng xung kích khô nóng cuốn tới.

Quay đầu nhìn lại.

Ở một nơi xa xôi, tựa hồ mặt đất đột nhiên dâng lên một mặt trời hỏa hồng, giống như một quả cầu lửa, ngã úp ở đường chân trời.

“Aaaa! Ai! ! ! !”

Một đạo thanh âm phần nộ mà tà ác, từ bên trong quả cầu lửa vang lên, ẩn chứa vô tận tàn bạo.

Tần Xuyên không dám dừng lại, tiếp tục bỏ chạy.

Từ tiếng cười “Kiệt kiệt kiệt” vừa rồi đến xem, không có tu vi Chí Thánh cảnh, đều không phát ra được loại tiếng cười này.

Bởi vì không xứng!

Mà đối phương lại nói bị phong ấn hai ngàn năm, hơn phân nửa là Chí Thánh cảnh, bởi vì tuổi thọ Thông Thiên cảnh, cũng mới mấy trăm năm mà thôi.

Cho nên, cái lão ma đầu này thực lực mười phần khủng bố, tuyệt không phải hắn bây giờ có thể chọc nổi.

Đã không thể trêu vào, vậy liền mặc kệ, thế giới như thế lớn, muốn gặp nhau cũng không có dễ dàng như vậy.

“Ừm, môn thần thông « Địa Ngục Hồng Liên » này có lực phá hoại rất mạnh, sau khi trở về có thể truyền cho tiểu tử Tần Tử kia.”

Tần Xuyên khẽ vuốt àm một cái.

Hắn từ trước đến nay, đều không dạy qua nhi tử một chút thần thông, làm một vị phụ thân, đây là thất trách nghiêm trọng!

Nhất định phải đền bù một chút.

...

Chạng vạng tối, Tần Xuyên rút cục đi tới mục đích.

Đế đô!

Đây là thành thị lớn nhất Cửu Dương vương triều, cũng phồn hoa nhất, ngay trung tâm khu vực là hoàng thành, mà khu vực rộng lớn phía ngoài, rất nhiều thế lực lớn chiếm cứ để người nghe tin đã sợ mất mật, ngư long hỗn tạp.

Bên trong Đế đô, không cho phép phi hành, cho nên Tần Xuyên hạ xuống ở bên ngoài cửa thành, đi bộ vào thành.

Cửa thành, người lui tới rất nhiều, nhưng lại ngay ngắn trật tự, không có cảm giác xô đẩy hỗn loạn chút nào.

Ngay cả mấy trăm cái vệ sĩ kim giáp đứng ở hai bên cửa thành, đều mắt nhìn thẳng đứng tại nơi đó, tựa hồ chỉ là bài trí.

“Đế đô, quả nhiên bất phàm.”

Tần Xuyên tán thưởng một tiếng.

Nơi này, không thu phí vào thành, cũng không ai hung ba ba duy trì trật tự, lại cho người ta một loại đại khí phách để mọi người tới đều kính trọng!

Cái này, chính là đế đô, trung tâm quyền lực Cửu Dương vương triều!

Sau khi vào thành, Tần Xuyên càng thêm cảm nhận được loại phồn hoa cùng nhiệt liệt kia, đương nhiên, đối với những thứ này, hắn đã miễn dịch.

Bởi vì theo thực lực tăng lên, thế giới trong mắt hắn bắt đầu trở nên càng ngày càng nhỏ, rất khó kinh hãi.

Giống như, lộ trình trước kia đi mấy tháng, hiện tại một ngày liền có thể vượt qua, đã từng cảm thấy núi rất lớn, hiện tại một quyền liền có thể đánh vỡ!

” Đa Liệt địa yêu, đi qua đi ngang qua, đừng bỏ qua a!”

“Tới tới tới, nhìn một chút, tảo nhi mà nữ nhi của ta ngâm, sau khi ăn xong long tinh hồ mãnh a!”

“Tiểu tử, ta nhìn ngươi xương cốt tinh kỳ, là tài liệu tốt tu luyện, bản « Khuyết Nhật đao pháp » này, ta chỉ bán ngươi mười khối linh thạch.”

“Dám ăn cơm chùa, lột sạch hần cho ta, ném ra!”

“Viêm đại sư, mời lên lầu, chủ nhân nhà ta sớm đã chuẩn bị tốt thịt rượu, chờ ngài đã lâu.”

Trong cái thành thị khổng lồ mênh mông vô bờ này, dung nạp lấy vô số người thăng trầm, nhân sinh muôn màu, trên dưới cửu lưu.

Mà Tần Xuyên, giống như một cái khách qua đường, mục tiêu của hắn rất rõ ràng, chính là tìm tới Bàng Tề đại sư.

Đơn giản hỏi thăm một chút, hắn liền tìm được trụ sở Bàng Tề đại sư, kia là một tòa trạch viện xa hoa.

Tại đế đô tắc đất tắc vàng, có được một tòa trạch viện như này, có thể thấy được lão đầu nhi này giá trị bản thân phong phú.

“Ngươi là ai? Muốn làm cái gì?”

Thủ vệ chính là hai cái trung niên Nguyên Đan cảnh, hai người từ trên cao mà xem Tần Xuyên, hững hờ vặn hỏi.

“Oanh! !”

Tần Xuyên không nói gì, trực tiếp phóng xuất ra uy áp.

“Phanh phanh!”

Sắc mặt hai người đại biến, không kịp kinh hô, đầu gối đã hung hăng đập xuống đất, đem sàn nhà đều đập nát.

“Ngươi... Ngài là ai?”

Biểu lộ hai người bởi vì đau đớn mà tái nhợt, thái độ lại trở nên cung kính, thậm chí có chút hoảng sợ.

Bọn hắn biết, mình đụng phải kẻ khó chơi.

Bởi vì người bình thường tuyệt không dám ở trước cửa nhà Bàng Tề đại sư làm càn như thế, mà dám càn rỡ, tuyệt không phải người bình thường!

“Đi vào thông báo đi, liền nói Tần Xuyên tới chơi.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Vâng vâng vâng!”

Hai người mau từ trên mặt đất đứng lên, một người trong đó lộn nhào tới hướng bên trong mà chạy.

Rất nhanh.

Bàng Tề đại sư trên người mặc trường bào luyện đan sư lộng lẫy đi ra, hân vẻ mặt tươi cười, lộ ra mười phần nhiệt tình.

“Ha ha ha, là Tần Xuyên đại nhân a, ngọn gió nào đem ngài thổi tới, để ta có chút thụ sủng nhược kinh a!”

Chương 42: Đăng Ký Ngũ Phẩm Đan Phương

Chương 42. Đăng Ký Ngũ Phẩm Đan Phương

Đối với Tần Xuyên, Bàng Tề đại sư một mực duy trì kính sợ, loại kính sợ này, cùng Minh Hạo thành chủ Bạch Trần không sai biệt lắm.

Chủ yếu là đến từ Tần Xuyên thần bí!

Người này, trước đó rõ ràng chỉ là một cái gia chủ tiểu gia tộc bất nhập lưu, nhiều năm như vậy đều thường thường không có gì lạ.

Làm sao đột nhiên liền trở nên mạnh như vậy?

Mà hoàn toàn không có dấu hiệu chút nào, giống như hôm qua vẫn là cái kẻ yếu, hôm nay đột nhiên liền trở nên sâu không lường được.

Loại quỷ dị này, để người rùng mình, dù sao, những thứ không biết, mới là đáng sợ nhất.

Thật giống như đối mặt với một đầm nước sâu đen nhánh, người sẽ cảm thấy sợ hãi, bởi vì người vĩnh viễn không biết phía dưới sẽ có quái vật gì!

Cho nên, mặc dù trước đó đã hòa giải, nhưng thời điểm khi lần nữa nhìn thấy Tần Xuyên, trong lòng Bàn Tề đại sư vẫn lộp bộp nhảy lên một cái như cũ.

Sau đó khuôn mặt tươi cười đón lấy.

“Hôm nay đến đây, chủ yếu là có việc muốn nhờ.”

Tần Xuyên canh cổng thấy núi nói.

“Ngài nói, ta đủ khả năng, tuyệt không chối từ!”

Bàn Tề đại sư sững sờ, sau đó cười vỗ ngực một cái, mặc dù đau lòng, cũng không dám biểu hiện ra không nguyện ý chút nào.

“Vậy ta liền nói thẳng, ta muốn một viên Tái Sinh đan, chính là cái chủng loại đan dược người lần trước khôi phục đan điền kia.”

Tần Xuyên nói.

“Cái này...”

Bàn Tề đại sư sắc mặt cứng đờ, cười khổ nói:

“Cái Tái Sinh đan này, thật đúng là có chút phiền phức.”

“Ta sẽ không lấy không.”

Tần Xuyên nói.

“Ta không phải cái ý tứ này, chủ yếu là... Trong tay ta cũng không có a.”

Bàn Tề đại sư bất đắc dĩ nói.

“Trước đó ngươi làm sao có được?”

Tần Xuyên hỏi.

“Viên đan dược trước đó, là ta dùng điểm công hiển luyện đan sư mà nhiều năm tích lũy, tại hiệp hội luyện đan sư hội thoại.”

Bàn Tề đại sư thở dài nói:

“Ta mặc dù là ngũ phẩm luyện đan sư, nhưng cũng không có đan phương Tái Sinh đan, tám đan phương kia quá trân quý, thậm chí đều không có trao quyền cho hiệp hội luyện đan sư Cửu Dương vương triều chúng ta.”

” Tổng bộ hiệp hội luyện đan sư Cửu Dương vương triều, ngược lại là giữ mấy khóa Tái Sinh đan, nên chỉ có thể thông qua điểm cống hiến luyện đan sư đến trao đổi.”

“Thực không dám giấu giếm, điểm cống hiến ta góp nhặt, lần trước đổi viên Tái Sinh đan kia đã tiêu hao hơn phân nửa, đã không đủ để đổi viên thứ hai.”

Tần Xuyên nghe vậy, hỏi:

“Chỉ có thể dùng điểm cống hiến sao?”

“Đúng vậy, dù sao loại đan dược này số lượng có hạn, phù sa không chảy ruộng người ngoài.”

Bàng Tề đại sư nói.

“Như thế nào mới có thể thu được điểm cống hiến luyện đan sư?”

Tần Xuyên hỏi.

“Nếu như là luyện đan sư, đem đan dược luyện chế nộp lên cho hiệp hội luyện đan sư, liền có thể thu hoạch được điểm cống hiến, thông qua luyện đan sư khảo hạch, mỗi lần thăng cấp cũng có thể thu hoạch được ban thưởng một chút điểm cống hiến.”

“Đương nhiên, trọng yếu nhất vẫn là đan phương.”

“Mỗi lần đăng kí một trương đan phương, sẽ căn cứ giá trị đan phương ban thưởng mức điểm cống hiến khác nhau, mà cái luyện đan sư khác muốn sử dụng đan phương của người, cũng cần hướng về người giao nộp điểm cống hiến nhất định.”

Nói đến nơi này, trên mặt Bàng Tề đại sư lộ ra một vẻ tự hào, sờ lấy râu ria nói ra:

“Lão phu cái cả đời này, nghiên cứu ra bốn tờ đan phương, cao nhất đạt đến tam phẩm đỉnh cấp.”

“Nhưng mà, mang đến ích lợi nhiều nhất cho ta, lại là tám nhất phẩm đan phương kia, bởi vì, nó phổ biến nhất.”

“Hàng năm đều có rất nhiều luyện đan sư xin sử dụng tấm đan phương kia, tất cả đan dược bọn hắn lợi dụng tấm đan phương kia luyện chế, đều phải phân cho ta một nửa ích lợi, đồng thời quy ra thành điểm công hiến và giao cho ta.”

“Mặc dù bản thân hiệp hội luyện đan sư sẽ rút đi hai thành điểm công hiến, nhưng còn lại vẫn rất nhiều.”

Tần Xuyên nghe vậy, sắc mặt có chút quái dị.

Tấm nhất phẩm đan phương kia, hơn phân nửa chính là đan phương thành danh của gia hỏa này, lúc trước hắn cũng có chỗ nghe thấy.

Hoàn toàn chính xác... Rất cường đại!

“Nếu như không phải luyện đan sư, có thể đăng kí đan phương không?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ha ha ha, không phải luyện đan sư, làm sao có thể nghiên cứu ra đan phương? Luyện đan nào có như vậy dễ dàng a? Ha ha ha!”

Bàng Tề đại sư cười ha ha, tựa hồ nghe được một chuyện cười, nhưng ngay sau đó, trong đầu tựa hồ có cái thanh âm đang nói cho hắn biết —— mời người nghiêm túc chút, không thì sẽ chết.

Thế là, hắn quả quyết ngậm miệng, sau đó chững chạc đàng hoàng hồi đáp:

“Kỳ thật, cũng không phải không được, chỉ cần trong tay người có đan phương, hơn nữa còn không có bị người ta đăng kí qua, là được rồi.”

“Nghe nói, trước kia có gia hỏa vận khí cút chó đến nghịch thiên, thời điểm trộm mộ, tại trong quan tài tìm tới một trương cửu phẩm đan phương, đăng kí xong, về sau trực tiếp trở thành hội trưởng một tòa hiệp hội luyện đan sư!”

“Gia hỏa này rõ ràng hoàn toàn không biết luyện đan.”

“Nhưng mà không có biện pháp, điểm công hiến hắn nắm giữ trong tay, hoàn toàn có thể nghiền ép tất cả luyện đan sư trong hiệp hội!”

Tần Xuyên hơi kinh hãi, hỏi:

“Chẳng lẽ không ai cướp đoạt đan phương của hắc sao, tỉ như bức bách hắc chuyển nhượng ra, ta nghe nói đan phương là có thể kế thừa cùng chuyển nhượng.”

“Ai, ngài cho rằng hắc là ai?”

Bàng Tề đại sư thở dài, hữu khí vô lực nói ra:

” Một cát giấu cữu phẩm đan phương, sẽ là mộ bình thường sao, có thể trộm được mộ như này, làm sao có thể là người bình thường?”

“Tên kia... Là kẻ hung hãn.”

Nói đến nơi này, trong mắt của hắc lộ ra vẻ kính sợ, không dám lại nói, một bộ dáng vẻ giữ kín như bưng.

Tần Xuyên nghe vậy bưng tỉnh đại ngộ.

Hắc nghĩ nghĩ, hỏi:

“Nếu như đăng kí một trương ngũ phẩm đan phương, điểm công hiến ban thưởng có đủ đổi một viên Tái Sinh đan không?”

“Cái này... Chỉ là ban thưởng, hắc là còn kém chút, chẳng qua nếu như có người sử dụng trương đan phương này, lấy giá trị ngũ phẩm đan phương, hắc là mấy tháng liền có thể kiếm đủ điểm công hiến.”

Bàng Tề đại sư nghiêm túc hồi đáp, sau đó hắc đột nhiên trừng lớn con mắt, hỏi:

“Ngài chẳng lẽ! !”

“Ừm, đúng lúc có mấy trương đan phương.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Tê! !”

Bàng Tề đại sư hít một hơi lãnh khí, ngũ phẩm đan phương, vậy mà xuất hiện tại trong tay một cái người không biết luyện đan.

Đây cũng là cái vận khí cú chốt!

Nghĩ đến cái này, ánh mắt của hắc phát sáng lên, nịnh nọt nói:

“Đại nhân, đan phương của ngài là đạt được ở nơi nào?”

“Trộm mộ.”

Tần Xuyên lạnh nhạt nói, kỳ thật, cái đan phương này là sự phụ thần bí của nhi tử tiện nghi để nhi tử chuyển giao cho hắn.

Loại sự tình này, hắn khẳng định không có khả năng nói ra, thế là liền thuận miệng viện cái hoang ngôn nhìn như rất hợp lý.

Hắn cũng không biết, cũng bởi vì một câu nói kia của hắn, để một vị luyện đan sư đường đường chính chính, từ đây đi lên con đường trộm mộ...

...

Hiệp hội luyện đan sư.

Đây là một tòa kiến trúc xa hoa mà khí phái, cùng lối kiến trúc thời La Mã cổ đại, đỉnh đầu là một mái vòm giống nụ hoa to lớn.

Hiệp hội Luyện đan sư, không bao giờ thiếu tiền, thậm chí, tài lực bọn hắn so với Vạn Bảo thương hội, cũng không kém bao nhiêu.

Được tài phú phủ lên, cho dù là ban đêm, toà kiến trúc này cũng vẫn đèn đuốc sáng trưng như cũ, kim quang lấp lánh.

“Cái gì, ba tấm ngũ phẩm đan phương? !”

Bên trong văn phòng ở đại sảnh xa hoa, một người lão giả râu trắng mặc trường bào luyện đan sư, cái trán điểm một viên điểm đỏ, hắn đột nhiên đứng lên.

Hắn không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Tần Xuyên, cùng ba tấm đan phương vật liệu phức, trình tự rườm rà tạc trên quỳ kia, sừng sốt hồi lâu, mới hít sâu một hơi, hỏi:

“Cái này đan phương là nơi nào tới?”

“Các ngươi còn quản cái này sao?”

Tần Xuyên hỏi ngược lại.

“Ây... Ha ha, thất lễ.”

Lão giả cười khò lắc đầu, sau đó sắc mặt nghiêm túc lên, nói ra với Bàn Tề đại sư bên cạnh:

“Bàng Tề, thông tri tất cả ngũ phẩm luyện đan sư trở lên ở đế đô, đến đây khảo thí đan phương!”

“Còn có cái dược liệu trên phương thuốc này, không tiếc đại giới đi mua, hai cái canh giờ tìm đủ toàn bộ.”

“Vâng! !”

Bàng Tề đại sư phấn chấn gật đầu, luyện đan sư chân chính, đối với đan phương hoàn toàn mới, đều là mang ước mơ.

Một đêm này, đế đô sôi trào.

Thật nhiều vị luyện đan đại sư cực kỳ nổi tiếng, vẫn luôn ẩn sâu trốn tránh, lúc này trong đêm xuất hành, tiến về hiệp hội luyện đan sư.

Mà đội ngũ mua sắm hiệp hội luyện đan sư, giống như cá diếc sang sông, quét ngang trong thành tất cả tiệm thuốc cùng thương hội!

Hiệp hội luyện đan sư mua dược tài, cho tới bây giờ đều là bất kể chi phí, thậm chí, bọn hắn đều không cần mặc cả.

Bởi vì, bọn hắn mua dược liệu, cuối cùng đều sẽ lấy gấp mười, thậm chí gấp trăm lần giá cả, rơi xuống những người khác trong tay...

Đêm đã khuya.

Nội bộ hiệp hội luyện đan sư, ánh lửa ngập trời, thỉnh thoảng truyền ra âm thanh nổ lô, cùng tiếng hoan hô khoa tay múa chân.

“Bọn luyện đan sư này, lại đang làm cái gì?”

Trung ương Đế đô, trong tòa Hoàng thành hùng vĩ, một vị nam nhân trung niên trên người mặc long bào, đứng tại trên đầu thành, cầm một cái ống dài cùng loại với kính viễn vọng mà ngắm nhìn, nhíu mày.

“Hắn là đang khảo thí mới đan phương đi.”

Lời bộc bạch, một lão thái giám trên người mặc mắng bào nền đỏ chỉ vàng khẽ cười nói.

“Bọn lão gia hỏa này lực ảnh hưởng tại vương triều càng lúc càng lớn, thật là khiến người ta không bớt lo.”

Nam tử Long bào vuốt vuốt thái dương.

“Bệ hạ làm gì cần lo lắng, lực ảnh hưởng là về lực ảnh hưởng, nhưng là thực lực tuyệt đối, vẫn nắm giữ tại trong tay hoàng thất như cũ.”

Lão thái giám an ủi.

“Lời tuy như thế, nhưng là... Hiệp hội luyện đan sư, Vạn Bảo thương hội, Thính Vũ lâu, ám sa, sáu đại tông môn... Những thế lực này, đều không phải đèn đã cạn dầu.”

Long bào trung niên nhân ngữ khí trầm trọng.

“Mà lại, mạch này của chúng ta lập quốc đã hơn hai nghìn năm tại nơi này, vẫn không có tìm tới manh mối món bảo vật kia, chỉ sợ gia chủ bên kia đã bắt đầu không kiên nhẫn được nữa.”

Chương 43: Con Đường Trộm Mộ Của Bàn Tề

Chương 43. Con Đường Trộm Mộ Của Bàn Tề

Sáng sớm ngày thứ hai.

Hiệp hội luyện đan sư trải qua thí nghiệm trắng đêm, rốt cục xác định, ba loại đan phương kia đích thật là ngũ phẩm đan phương hàng thật giá thật!

Ba loại đan phương này, theo thứ tự là Phá Niết đan, Thịnh Dương đan, Duyên Thọ đan, công hiệu đều mười phần cường đại.

Thịnh Dương đan trong đó càng là mười phần sắc bén, chắc hẳn đan dược này nếu được luyện chế ra, so với Phong Nhũ đan của Bàn Tề đại sư thì càng nổi tiếng!

Cái thế giới này, võ đạo thịnh hành.

Đại đa số nam nhân đều có lực lượng lớn, thân thể cường hãn, nhưng thân thể cho dù cường hãn hơn nữa, đều có một cái nhược điểm rõ ràng.

Nhược điểm, nhược điểm.

Nhược điểm như thế nào?

Chỉ là một cái chữ “Ngắn” đã có thể nói rõ vấn đề.

Mà Thịnh Dương đan, thì vừa vặn có thể giải quyết nhược điểm này, để điểm yếu biến thành sở trường, một bước đến dạ dày, thành thật với nhau!

“Ha ha ha, chúc mừng Tần đại sư, cái ba tấm đan phương này cũng không có vấn đề gì, mà công hiệu lại đều vô cùng thực dụng.”

Vị lão giả mi tâm có một cái điểm đỏ kia, cũng chính là hội trưởng hiệp hội luyện đan sư Cửu Dương vương triều, vừa cười vừa nói.

“Ta thành đại sư?”

Tần Xuyên sững sờ.

“Ha ha ha, Tần đại sư, người mặc dù không biết luyện đan, nhưng là cống hiến của người đối với giới luyện đan, đã xứng đáng được xưng hào đại sư.”

Bên cạnh, một vị ngũ phẩm luyện đan sư cũng cười cười.

“Đúng vậy a đúng vậy a, ba tấm đan phương này, quả thực quá thực dụng, mấy loại đan này được lưu truyền ra, lực ảnh hưởng của hiệp hội luyện đan chúng ta sẽ tiến một bước tăng lên, địa vị tất cả luyện đan sư đều sẽ đề cao!”

“Tần đại sư, công huân lớn lao a!”

“Tần đại sư, chỉ bằng ba tấm đan phương này, có lẽ tiếp qua mấy năm, người liền sẽ trở thành người giàu có nhất hiệp hội luyện đan sư, thậm chí có thể là người giàu có nhất toàn bộ vương triều.”

Luyện đan sư chung quanh khác đều phụ họa, đối với đại lão có được ba tấm đan phương ngũ phẩm, bọn hắn chỉ có thể cúng bái.

Đặc biệt là ba loại đan phương này, quá nổi tiếng, nghe danh tự liền biết, đây là công hiệu như thế nào!

“Quá khen, quá khen, ta cũng liền vận khí tốt mà thôi.”

Tần Xuyên khiêm tốn một câu.

Những người khác là cười cười, mà có một người, lại là đem câu nói này đặt ở trong lòng, đồng thời âm thầm nắm chặt lại nắm đấm.

Bàng Tề đại sư.

Hắn mắt híp lại, để cả người hắn đều nháy mắt trở nên gian manh, hắn hơi cúi đầu, bắt đầu suy nghĩ.

Hắn nhỏ giọng thầm trong lòng:

” Ba trăm dặm phía đông nam Đế đô, có một ngôi mộ lớn , có vẻ như rất bất phàm...”

...

Thất Vũ tông.

Sự tình Tần Tử phê bỏ Ngô Tú, cấp tốc truyền bá rộng trong tông môn, thậm chí đưa tới cao tầng tông môn chú ý.

Bên trong hội nghị cấp cao tông môn, một chút trưởng lão đề nghị đem Tần Tử trước tiên bắt lại, chờ đợi xử trí.

Nhưng là bị Ngô trưởng lão ngăn cản, hắn nói thẳng là mình cùng Tần Xuyên có ước định, tạm thời không nên giam Tần Tử.

Người trong cuộc đã nói như vậy, tự nhiên cái trưởng lão khác cũng không thể nói thêm gì, chuyện này cũng nên dừng lại.

Chỉ chớp mắt.

Đã là ngày thứ ba Tần Xuyên rời đi.

Chạng vạng tối, ráng chiều đỏ ửng trời!

“Ba ngày trôi qua, cái Tần Xuyên này lại còn không có trở về, sẽ không phải là muốn thất ước chứ?”

Ngô trưởng lão đứng tại đỉnh núi của mình, trông mong nhìn ra xa chân trời phương xa, nhíu mày.

“Nhưng mà, Tần Tử bây giờ còn tại trong tông môn, nếu như hắn là đang lừa ta, vậy không có chút ý nghĩa nào.”

Hắn trong lòng cơ bản xác định, Tần Xuyên sẽ không chỉ tỏ vẻ.

Nhưng là vẫn có chút lo lắng.

Vạn nhất... Tần Xuyên trước đó lòng tin tràn đầy, bây giờ lại tìm không thấy dược liệu thì sao đây?

Vậy cháu trai hắn làm sao bây giờ?

Nếu như cháu trai hắn thật không cách nào khôi phục, như vậy coi như hắn đem Tần Tử phế đi, cũng không thể thay đổi được gì.

Mà cơn tức giận hiện tại cũng đã tiêu trừ gần hết, hắn thân là trưởng lão tông môn, xuất thủ đối với một cái hậu bối, cũng không hạ thủ được a...

“Huu! !”

Đúng lúc này, một vệt kim quang phá vỡ Vân Hà, sau đó rơi vào trước người hắn.

“Thành công? !”

Ngô trưởng lão kích động mà hỏi.

“May mắn không làm nhục mệnh.”

Tần Xuyên khẽ cười nói, sau đó đem một khóa đan dược tản ra ánh sáng tuyết trắng ném cho Ngô trưởng lão.

“Cẩn thận!”

Ngô trưởng lão giật nảy mình, tranh thủ thời gian dùng hai tay tiếp được đan dược, sau đó giống như bưng lấy củ khoai nóng bỏng tay.

“Năm đạo đan văn, đây là ngũ phẩm đan dược a! Xem ra là không thành vấn đề... Ta đi trước một bước, ban đêm tìm người uống rượu!”

Ngô trưởng lão nhìn viên đan dược kia một chút, sau đó hưng phấn cười, quay người hướng phía cung điện cách đó không xa phóng đi.

Tần Xuyên cười lắc đầu, sau đó quay người, hướng phía sơn phong của mình bay đi.

Vừa tới trên mặt đất, Tần Tử liền chạy tới.

“Cha, ngài rốt cục trở về!”

Tần Tử vui vẻ kêu lên.

“Sự tình gì cao hứng như vậy a?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“Sư phụ dạy ta một loại pháp môn tu luyện cường đại, tiềm lực của ta lần nữa kích hoạt, tốc độ tu luyện tăng nhiều!”

Tần Tử hưng phấn nói.

“A, Thuần Dương cảnh ngũ trọng?”

Tần Xuyên lông mày nhíu lại, cái tiểu tử này, thật đúng là có chút bất hack mà.

“Hắc hắc, không chỉ có như thế, kinh mạch của ta nở rộng, cường độ thân thể cũng đề cao, sức chiến đấu cùng cảnh giới lần nữa tăng lên!”

Tần Tử vừa cười vừa nói.

“Không tệ.”

Tần Xuyên tán dương một câu, sau đó nói ra:

“Đan phương mà sư phụ người đưa đã giúp một đại ân, thay ta cảm ơn sư phụ người.”

Tần Tử sững sốt một chút, sau đó ánh mắt có chút hoảng hốt, giống như đang cùng nữ tử tóc vàng giao lưu tinh thần, sau đó cười khoát khoát tay nói ra:

“Sư phụ nói, không cần cảm ơn, đây đều là điều nàng nên làm.”

“Ừm, cũng đúng, người một nhà, không cần quá khách khí.”

Tần Xuyên tùy ý nói, sau đó liền hướng phía cung điện đi đến.

Tần Tử gật gật đầu, chuẩn bị theo sau.

Nhưng là lập tức cảm giác tay trái có chút ướt át, hắn giơ tay lên nhìn cái nhẫn một chút, phát hiện chiếc nhẫn bị rỉ nước...

“A, chiếc nhẫn của ta bị ầm lúc nào thế?”

Hắn xoa xoa chiếc nhẫn, sau đó cũng đi theo.

Mà trong giới chỉ, nữ tử tóc vàng đắm chìm trong câu “Người một nhà” kia, gương mặt xinh đẹp mang theo đỏ ửng, ánh mắt mê ly, thật lâu không cách nào tự kiềm chế...

...

Ban đêm, trong cung điện Tần Xuyên đèn đuốc sáng trưng.

Trong đại điện có một cái sập gỗ cao bằng đầu gối, Tần Xuyên cùng Ngô trưởng lão ngồi xếp bằng trên đó, ngồi đối diện nhau.

Bên trên sập gỗ, đặt vào một vò rượu ngon.

Và một đĩa đậu phộng rang, hai người ăn uống linh đình, trò chuyện vui vẻ, rất có cảm giác bạn vong niên.

Hồi lâu, hai người để ly rượu xuống.

Ngô trưởng lão cười nói ra:

“Tần Xuyên lão đệ, vô luận như thế nào, đan điền tôn nhi ta có thể khôi phục, đều dựa vào ngươi, phần ân tình này, ta nhớ kỹ, sau này nếu là có việc cần, cứ mở miệng.”

“Ha ha, đâu phải ân tình, vốn là Tần Tử đem hắc đả thương.”

Tần Xuyên cười lắc đầu.

“Việc nào quy vật đấy.”

Ngô trưởng lão lắc đầu, nói ra:

“Lúc trước hắn bị đả thương, kia là do hắn dung túng thuộc hạ, là hắn đáng đời, mà ngươi bây giờ cứu được hắn, đây chính là ân tình.”

Tần Xuyên cười cười, cũng không còn khách khí.

Lúc người ta thực lòng cảm tạ, ngươi hơi khiêm tốn một chút là được, một mực khiêm tốn tiếp, vậy sẽ để mọi người rất khó xử.

Hắn nghĩ nghĩ, quyết định nhân cơ hội này, nghe ngóng một chút tin tức nội tình.

“Ngô lão ca, ta nghe nói, thế hệ nhà ngươi đều là đệ tử Thất Vũ tông, đối với lai lịch tông môn hẳn là biết rất nhiều a?”

Ngô trưởng lão đột nhiên khẽ giật mình, giống như bản năng lộ ra một vẻ cảnh giác, nhưng ngay sau đó, biểu lộ chậm rãi buông lỏng xuống.

“Ừm, đúng là như thế, ngươi muốn biết cái gì cứ hỏi đi, hôm nay ta biết gì sẽ nói nấy.”

Chương 44: Nước Vương Triều Rất Sâu

Chương 44. Nước Vương Triều Rất Sâu

“Nghe nói, Thất Vũ tông sở dĩ gọi là Thất Vũ tông, là bởi vì nó là do bảy vị cường giả cộng đồng sáng lập, không biết có phải thật hay không.”

Tần Xuyên hỏi.

Ngô trưởng lão do dự một chút, sau đó gật đầu nói:

“Đúng là như thế, Thất Vũ tông chúng ta, có bảy vị tổ sư gia.”

“Bảy người này cụ thể là thân phận gì, đến từ phương nào, ngươi biết không?”

Tần Xuyên tiếp tục hỏi.

“Cái này lại là không biết.”

Ngô trưởng lão nhú mày nói ra:

“Kỳ thật đối với bảy vị tổ sư gia, chúng ta cũng biết rất ít, bởi vì tin tức lưu truyền xuống quá ít.”

“Bảy vị tổ sư gia lưu lại rất nhiều công pháp bí tịch, cùng vốn liếng lớn như vậy, nhưng kỳ thật cũng không có chủ ý phát triển tông môn.”

“Thất Vũ tông lớn mạnh, nhưng thật ra là từ đệ tử bảy vị tổ sư gia bắt đầu, mấy vị lão tổ kia thiên tư siêu phàm, đồng thời chăm lo quản lý, mới dần dần sáng tạo ra Thất Vũ tông.”

“Về phần bảy vị tổ sư gia này, hình như tại lúc tông môn đi đến quỹ đạo, về sau liền biến mất.”

“Mọi người suy đoán, bọn hắc hắc là bắt đầu ẩn cư, mà bây giờ đã qua hơn ba nghìn năm, hơn phân nửa đã sớm qua đời...”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, nói ra:

“Có lẽ bọn hắc còn sống, ta nghe nói, võ giả đạt đến Chí Thánh cảnh, tuổi thọ có thể đạt mấy ngàn năm.”

“Ha ha, có lẽ đi.”

Ngô trưởng lão cười lắc đầu, nhưng là trong lòng cũng không ôm chờ mong, chỉ coi làm một loại chờ mong trong mơ.

Tu luyện, nào có dễ dàng như vậy?

Từ xưa đến nay, cái thế gian này hiện ra bao nhiêu tuyệt đại thiên kiêu, nhưng lại có bao nhiêu người có thể trường tồn chứ?

Đại đa số người, đều là cố gắng tu luyện, cuối cùng cũng hóa thành hư vô, trở về với đất bụi...

Tần Xuyên uống một chén rượu, lại nói ra:

“Ta bây giờ thân là trưởng lão Thất Vũ tông, lại còn không biết nội tình tông môn như thế nào, lão ca thuận tiện nói cho ta một chút được không?”

Ngô trưởng lão hơi do dự một chút, sau đó nói ra:

“Ngươi cũng là trưởng lão tông môn, vậy liền không có gì không thể nói.”

” Thất Vũ tông ta, bây giờ cường giả cảnh giới Niết Bàn, có chừng hơn một trăm vị, Thông Thiên cảnh, bên ngoài tăng thêm ẩn tàng, cũng có hai mươi mấy vị, thậm chí có mấy vị lão tổ Thông Thiên cảnh hậu kỳ.”

Tần Xuyên nghe vậy tim đập rộn lên!

Trình độ ngang tàng của cái Thất Vũ tông này hoàn toàn vượt ra khỏi hần đoán trước, hần hít sâu một hơi, hỏi:

“Làm sao lại nhiều như vậy?”

“Đây không phải rất bình thường sao?”

Ngô trưởng lão lườm hần một cái, nói ra:

“Tông môn truyền thừa hơn ba nghìn năm, có thể không có chút nội tình sao?”

“Một cái tông môn, nhìn một cái, một năm đã có thêm mấy ngàn đệ tử, tăng thêm hơn trăm cái cường giả thế hệ trước.”

“Người hơi suy nghĩ một chút, những cái cường giả thế hệ trước kia, trước kia bọn hần cũng là đệ tử trẻ tuổi, vậy những người cùng thời bọn hần đi đâu hết rồi?”

“Coi như có chút bởi vì các loại nguyên nhân mà chết rồi, có chút rồi đi khỏi tông môn, nhưng phần còn lại cũng không chỉ có một chút phải không?”

“Mà lại người tu luyện có tuổi thọ rất dài, thực tế rất nhiều người có thể đồng thời còn sống, số lượng này liền càng thêm khổng lồ.”

“Tỉ như ta, người cho rằng ta nhà chỉ có ta với cháu ta thôi sao, nhưng kỳ thật cũng không phải là như vậy, nhi tử ta, con dâu, thậm chí cha ta, gia gia của ta, cũng còn khoẻ mạnh, bọn hần thực lực đều không thua kém Niết Bàn cảnh.”

Nói đến nơi này, Ngô trưởng lão tỏ vẻ cao sâu khó lường nói ra:

“Cho nên a... Bất kỳ thế lực nào, bên ngoài, đều chỉ là một góc của băng sơn mà thôi.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi.

Sau đó hỏi:

” Năm đại tông môn khác, cũng những gia tộc truyền thừa hơn ngàn năm kia, cũng là như này?”

“Tình huống các nhà cũng không giống nhau, thực lực bọn hần cũng không nhất định tương đương cùng Thất Vũ tông, nhưng sẽ không kém quá nhiều.”

Ngô trưởng lão cân nhắc nói.

“VẬY HOÀNG THẤT THÌ SAO?”

Tàn Xuyên hỏi.

Ngô trưởng lão sắc mặt lần thứ nhất ngưng trọng lên, dùng một loại thanh âm trầm thấp nói ra:

“HOÀNG THẤT... RẤT ĐÁNG SỢ, NHƯ LUẬN NỘI TÌNH, BẠN HẮN THẬM CHỈ SO VỚI SÁU ĐẠI TÔNG MÔN CỘNG LẠI, CÒN MUỐN ĐÁNG SỢ HƠN.”

“MẠNH NHƯ VẬY? !”

Tàn Xuyên đột nhiên giật mình.

Hắn phát hiện mình xem thường cái Cửu Dương vương triều này, cũng xem thường ba mươi sáu tòa chủ thành, thực lực chủ thành cũng không đại biểu cho thực lực hoàng thất, nhưng mà thực lực của các chủ thành cũng không chỉ có như mặt ngoài.

“HOÀNG THẤT LÀ KẺ THỐNG TRỊ TOÀN BỘ VƯƠNG TRIỀU, GẦN NHƯ VƠ VẾT MỘT PHẦN NĂM TÀI NGUYÊN CỦA TOÀN BỘ VƯƠNG TRIỀU, NGƯỜI NÓI CÓ MẠNH HAY KHÔNG?”

Ngô trưởng lão cười khỏ nói:

“NHƯNG MÀ, VẤN ĐỀ CHÂN CHÍNH KHÔNG TẠI PHƯƠNG DIỆN TÀI NGUYÊN, MÀ Ở CHỖ BẢN THÂN HOÀNG THẤT.”

“HOÀNG THẤT KỲ THẬT HỌ DƯƠNG, HAI NGÀN NĂM TRƯỚC, BẠN HẮN LẤY LỰC LƯỢNG GIA TỘC KHAI QUỐC, NGƯỜI BIẾT ĐIỀU NÀY CÓ Ý VỊ GÌ KHÔNG?”

“Ý VỊ NÀY, BẠN HẮN LẤY LỰC LƯỢNG MỘT NHÀ, ĐEM SÁU ĐẠI TÔNG MÔN SỚM ĐÃ TỒN TẠI, CÙNG VỚI THỂ LỰC CỦA THẾ GIA KHÁC, THU PHỤC TẤT CẢ.”

“KHÔNG NÓI NHỮNG CÁI KHÁC, THỜI ĐIỂM NĂM ĐÓ DƯƠNG GIA LẬP QUỐC, CHỈ LÀ CHÍ THÁNH CẢNH CƯỜNG GIẢ, LIỀN XUẤT ĐỘNG BA VỊ!”

“CHÍ THÁNH CẢNH A, LOẠI CƯỜNG GIẢ CẢNH GIỚI NÀY, GẦN NHƯ ĐÃ TUYỆT TÍCH, BẠN HẮN LẠI CÓ BA VỊ, THẬM CHÍ, CÒN KHÔNG CHỈ BA VỊ.”

“BÂY GIỜ, HƠN HAI NGHÌN NĂM TRÔI QUA, DƯƠNG GIA CHIẾM CỨ LẤY TÀI NGUYÊN KHÔNG LỖ, ĐỒNG THỜI CÓ TÍCH LŨY KINH NGHIỆM TU

luyện cùng cảm ngộ của cường giả nhiều đời, cũng không biết đã bồi dưỡng được bao nhiêu cường giả.”

Tần Xuyên nhìn ra tâm tình Ngô trưởng lão rất nặng nề, cũng là cười nói ra:

“Bồi dưỡng nhiều, chết cũng nhiều a, trồng lúa hai ngàn năm, lưu tại trong đất, cũng chỉ còn lại gốc dạ mà thôi.”

Ngô trưởng lão nhìn Tần Xuyên một chút, cười khổ nói:

“Ha ha, có đạo lý, hi vọng như thế đi.”

Kỳ thật hắn biết không thể tính toán như thế, nhưng là hắn nhìn ra được Tần Xuyên là đang an ủi hắn, thế là cũng không phản bác.

Tần Xuyên cười cười, sau đó biểu lộ chậm rãi nghiêm túc lên:

“Người cảm thấy hoàng thất, có thể xuất thủ đối với sáu đại tông môn chúng ta hay không?”

“Nếu như không có cái đại sự gì quá lớn, hắn là sẽ không.”

Ngô trưởng lão cười lắc đầu, nói ra:

“Nếu như nói hoàng thất là nông dân, vậy Cửu Dương vương triều, chính là ruộng của nhà bọn hắn.”

“Không có nông dân sẽ hi vọng mảnh đất của mình thành hoang vu, những thế lực như chúng ta tồn tại, kỳ thật cũng đang thúc toàn bộ vương triều phát triển, cường giả càng nhiều, sẽ thúc đẩy sinh trưởng ra càng nhiều tài nguyên cùng bảo vật.”

“Mà trước đó ta cũng đã nói, một phần năm tài nguyên toàn bộ vương triều, cuối cùng đều sẽ tiến vào túi hoàng thất.”

“Dùng thuyết pháp giống Vạn Bảo thương hội, những thế lực tông môn chúng ta nhìn như phong quang vô hạn, kỳ thật đều là đang làm công cho hoàng thất mà thôi.”

Tần Xuyên cười cười, không nói gì.

Cái hắn muốn hỏi, đại khái đều hỏi xong.

Thì ra nước Cửu Dương vương triều sâu như vậy, như thế để hắn có loại cảm giác mừng rỡ.

Nước sâu càng tốt.

Nước sâu, liền rất nhuận!

...

Thời gian trôi qua, một tháng trôi qua.

Tần Tử rất hưng phấn nói cho phụ thân, mình tu vi tăng lên tới Thuần Dương cảnh thất trọng, nhưng tùy tiện nghiền ép Thuần Dương cảnh cửu trọng!

Nhưng mà Tần Xuyên, lại cao hứng không nổi.

Bởi vì hắn không có gì tăng lên.

Hắn phát hiện, thiên phú mình tu luyện rất bình thường, đạt tới Niết Bàn cảnh bát trọng, kỳ thật đã siêu việt tiềm lực cực hạn của hắn.

Tu vi của hắn, là bị hệ thống cưỡng ép kéo lên, tựa như một chồng bê tông, chất đóng thì rất cứng, không thể phá vỡ, nhưng lại cũng không còn cách nào tự mình sinh trưởng, chỉ có thể dựa vào bê tông để tiếp tục chồng lên cao!

Hệ thống, chính là máy đồ bên tông của hắn.

Mà từ khi phát sinh sự tình Ngô Tú, về sau Tần Tử liền biết nghe lời, gặp chuyện cũng không còn xúc động như vậy.

Thế là, một tháng đều không gây sự!

Đương nhiên, điều này đối với Tần Xuyên mà nói, cũng chính là cho mình nghỉ ngơi mà thôi, hắn hoàn toàn không lo lắng nhi tử thật không gây chuyện.

Trông cậy vào việc chân mệnh thiên tử không gây chuyện?

Kiếp sau đi! !

Rốt cục, một cái tin tức khiến người phấn chấn truyền đến — Thiên Mục sơn hiển hiện di tích cường giả, rất nhiều nhân vật thiên kiêu của vương triều đã nối đuôi nhau mà tới!

Trong lúc nhất thời, Thất Vũ tông sôi trào, rất nhiều thiên tài tuổi trẻ ma quyền sát chương, muốn vào tìm vận may.

Không chỉ có vì cơ duyên trong di tích, cũng là vì thiên kiêu cùng thế hệ tranh phong, vì chính mình tích lũy tự tin và danh khí!

Mà Tần Xuyên, sau khi điều cha cận kề, quả quyết quyết định để Tần Tử đi một lần, dù sao... Hắc đã sắp xếp các tiết mục xong xuôi.

Chương 45: Hắc Đến Cùng Là Mưu Đồ Gì

Chương 45. Hắc Đến Cùng Là Mưu Đồ Gì

Thiên Mục sơn.

Cái vốn là một tòa núi lớn trụi lủi, nhưng là trước mấy ngày đột nhiên sụp đổ, lộ ra một tòa di tích dưới mặt đất cổ xưa.

Có người từ vết tích bên ngoài di tích phỏng đoán, đây cũng là cái động phủ nào đó cường giả Thông Thiên cảnh lưu lại.

Di tích này hiển lộ ra, về sau lối vào bao phủ một màn sáng của trận pháp, tầng màn sáng này đang theo thời gian mà dần dần suy yếu.

Mà điều này cũng làm cho những cái người muốn tiến vào đầu tiên kia căn bản là không có cách tiến vào, thế là bên ngoài di tích tụ tập càng ngày càng nhiều người.

Ngư long hỗn tạp.

Có tử đệ đích hệ niết bàn gia tộc, có các thiên tài đại tông môn, cũng có võ giả tán tu.

Nhóm người khác nhau, làm thành vòng tròn khác biệt, mà trong đó, có một vòng đặc biệt bắt mắt.

Có một vòng đặc biệt làm người khác chú ý, đồng thời lúc rất nhiều người nhìn sang, cũng không khỏi tự chủ lộ ra vẻ kính sợ.

Trung ương vòng tròn, là một người thiếu nữ mặc váy dài tơ vàng, ngũ quan nàg thanh nhã, quanh thân mang theo một cỗ

quý khí nhàn nhạt.

Bên cạnh, từng cái tuổi trẻ tuần kiệt bối cảnh không cạn đang bàn luận viên vông, thậm chí đại hiển ân cần, nhưng biểu hiện nàng vẫn rất bình tĩnh.

“Đó chính là Sở Vân quận chúa sao?”

Trong đám người, Tần Tử yên lặng nhìn chăm chú lên cái thiếu nữ chúng tinh cùng nguyệt kia, trong lòng vang lên đôi thoai cùng phụ thân trước khi đi:

“Tiểu tử, trước khi đi, cha thương lượng với ngươi một chuyện.”

“Cha, ngài nói.”

“Còn nhớ rõ vị lão bằng hữu trước đó ta đi tế bái không, ta nghe nói, cháu gái hần lần này cũng đi di tích Thiên Mục sơn, nếu như tiểu cô nương kia tại bên trong di tích gặp nguy hiểm, ta hi vọng ngươi có khả năng giúp đỡ liền giúp.”

“Ách, cha, ngài liền không lo lắng ta gặp nguy hiểm?”

“Ha ha, năng lực sinh tồn của tiểu tử ngươi ta vẫn là biết đến, huống hồ, có sư phụ ngươi tại đó, có thể xảy ra chuyện gì?”

“Tốt a... Cháu gái vị bằng hữu kia của ngài, là thân phận gì, tên gọi là gì?”

“Nam Vương phủ, Sở Vân quận chúa!”

Hồi lâu, Tần Tử mới lấy lại tinh thần, hần vuốt vuốt mi tâm, trên mặt lộ ra một vòng vẻ cười khổ.

Thiếu nữ đối diện kia, chúng tinh cùng nguyệt, bị trẻ tuổi tuần kiệt quần quanh như vậy, hần ngay cả chen vào chào hỏi cũng khó khăn a.

Mà hiện tại nếu như đi tới lôi kéo làm quen, khó tránh khỏi bị xem như cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga si hán, bị người coi thường một chút.

Cho nên, hần quyết định không đi qua.

Cứ như vậy yên lặng nhìn chăm chú quan sát.

“Ba!”

Đột nhiên, bờ vai của hắn bị đập một chút, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thanh niên áo lam tuần lãng trên ghẹo nhìn xem hắn.

“Đừng xem, nữ nhân mà thôi, có nữ nhân bên ngoài nhìn thì xinh đẹp, kỳ thật bên trong... Cũng liền như thế.”

Tần Tử nhìn bốn phía một chút, nhỏ giọng nói:

“Triệu sư huynh, người nói như vậy, liền không sợ bị người ta nghe được?”

Thanh niên áo lam không thèm để ý chút nào mà cười cười, tiêu sái nói:

“Nghe được thì thế nào, ai còn dám làm gì ta?”

Tần Tử nghe vậy, khóe miệng mếu.

Thật đúng là như thế.

Người trước mắt tên là Triệu Vân Sinh, là con trai độc nhất của tông chủ Thất Vũ tông Triệu Bàn Long, cũng là thiên kiều đứng đầu Thất Vũ tông!

Thân phận như vậy, chỉ cần không phải trước mặt mọi người nhục mạ liệt tở liệt tông hoàng thất, nói cái gì cũng không có vấn đề.

“Triệu sư huynh, lời tuy như thế, hình tượng Thất Vũ tông chúng ta vẫn nên gìn giữ, người sau này là phải kế thừa vị trí tông chủ đó.”

Một cái thanh niên bên cạnh nói.

Cái thanh niên này tên là Ô Sâm, cũng là cháu trai một vị trưởng lão Thất Vũ tông, một trong vinh quang đệ tử của Thất Vũ tông.

Vinh quang đệ tử, là tồn tại phía trên hạch tâm đệ tử, thực lực chỉ ít đều là Thuần Dương cảnh, còn được có bối cảnh.

“Ha ha, cái vị trí tông chủ gì chứ, chớ có nói lung tung, sau này ai có thể kế thừa vị trí tông chủ, còn phải nhìn thực lực.”

Triệu Vân Sinh khiêm tốn cười cười, nhưng là mà người lại rõ ràng đứng thẳng lên một chút, từ điều này cũng nhìn ra được là tâm tình của hắn rất tốt.

Vị trí tông chủ, hắn đã sớm nhìn thành vật trong bàn tay, đây cũng là kỳ vọng của phụ thân đối với hắn.

Bây giờ, các cao tăng của tông môn đều xem trọng hắn, các đệ tử cũng nghĩ như vậy, tự nhiên là chúng vọng sở quy.

Cái này khiến trong lòng hắn có loại hào tình tráng chí, hận không thể lập tức leo lên bảo tọa tông chủ, dẫn đầu tông môn đi về phía huy hoàng.

Thậm chí, bên trong tâm hắn sinh ra một loại đại ái, để hắn nhìn xem hai vị sư đệ bên cạnh, đều lộ ra thân thiết.

“Oanh long!”

Cái thời điểm này, một thanh âm vang lên, chỉ thấy cửa vào di tích kia có màn ánh sáng màu xanh lam lấp lóe mấy lần, rồi ầm vang tán loạn.

“Ha ha, rốt cục mở!”

“Chúng ta đi!”

“Sư muội, ta tiến vào.”

“Sư huynh, chậm một chút.”

“Bảo vật là của ta!”

Lập tức, mọi người đã sớm không đợi được rồi hưng phấn lên, cấp tốc hướng phía cửa vào đen nhánh của di tích xông vào.

“Chúng ta cũng đi thôi.”

Triệu Vân Sinh vừa cười vừa nói.

“Các người đi trước đi, ta lát nữa liền đến.”

Tần Tử nhìn xem bên Sở Vân quận chúa kia, qua loa nói.

Hắn đã đáp ứng cha là phải bảo hộ Sở Vân quận chúa, đương nhiên phải thời khắc đề ý, không thể để cho Sở Vân quận chúa rời đi khỏi ánh mắt hắn.

“Ừm?”

Triệu Vân Sinh thuận theo ánh mắt Tần Tử nhìn sang, sau đó lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường:

“Tần Tử sư đệ, nữ nhân mặc dù nhìn đẹp, nhưng cũng không cần thiết nhìn chăm chăm a.”

“Ta... Không phải như người nghĩ, kỳ thật ta...”

Mặt mo của Tần Tử đỏ bừng, lại không biết giải thích thế nào.

“Ta hiểu, ta đều hiểu.”

Hắn nhú nhú mày đối với Tần Tử, một bộ ngữ khí cô vũ nói ra:

“Kỳ thật chúng ta cũng không vội, đợi thêm một chút cũng không sao cả.”

Khóe miệng Tần Tử co giật mấy lần, hắn biết đối phương khẳng định nghĩ sai, nhưng là loại sự tình này, thật đúng là không dễ giải thích.

Thế là, chỉ có thể mặc kệ.

Cũng may, Sở Vân quận chúa cũng không có lưu lại, tại khi xác định phía trước không có vấn đề gì, về sau cũng mang người tiến vào di tích.

Mà ba người Tần Tử, thì là yên lặng đi theo.

Triệu Vân Sinh vì lôi kéo Tần Tử, cũng coi là nhọc lòng, mà đồng hành là Ô Sầm cũng tự nhiên không dám phản đối cái gì.

Một đám người nuôi đuôi nhau mà vào.

Có mấy cái thanh niên bề ngoài xấu xí, yên lặng liếc nhau một cái, trong mắt lóe lên một vẻ tàn nhẫn.

Nhìn kỹ, trên cổ bọn hắn, đều có một đạo đồ án màu trắng bạc như ẩn như hiện, giống như một vòng cát mịn.

Ám sa!

Đây là tổ chức sát thủ cường đại nhất Cửu Dương vương triều, bọn hắn tiếp nhận nhiệm vụ, chính là đuổi giết Nam Vương phủ Sở Vân quận chúa!

Nguyên bản, thế lực như Nam Vương phủ, ám sa tổ chức cũng là không nguyện ý trêu chọc, bọn hắn không tiếp loại nhiệm vụ này.

Nhưng là nhiệm vụ lần này rất kỳ quái.

Làm đáng một chút?

Đuổi giết một ngày?

Không cần giết chết thật?

Cứ như vậy, cái nhiệm vụ này cũng không có cái nguy hiểm cùng độ khó gì, vậy mà kiếm được tiền lớn, ngu sao mà không kiếm a.

Cái nhiệm vụ này, bọn hấn tiếp!

Nhưng mà bọn hấn nghĩ mãi mà không rõ.

Cái cố chủ thần bí kia tại sao phải làm như vậy, hấn bỏ ra nhiều tiền thuê sát thủ như vậy, nhưng lại không giết người, đến cùng là muốn làm?

Hấn là tiền nhiều không chỗ tiêu sao?

Nghĩ mãi mà không rõ nên liền không nghĩ, tổ chức ám sát bọn hấn xưa nay không hỏi nguyên do, cũng mặc kệ thiện ác, tóm lại, lấy tiền tài người ta, trừ tai họa cho người!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Bên trong di tích, các loại nguy hiểm bắt đầu hiển hiện, đồng thời theo cơ duyên xuất hiện, mọi người cũng bắt đầu tranh đấu.

“A! Có rắn, chui vào!”

“Oanh long!”

“A, bụng của ta!”

“Hầu tử trâu đào!”

“Hèn hạ!”

Trong lúc nhất thời, gà bay chó chạy.

Chủ nhân di tích, đã từng là cường giả Thông Thiên cảnh, tự nhiên vốn liếng phong phú, ngay cả một cái bồ bằng ngọc bích đều có thể gây nên rất nhiều người tranh đoạt, nghe nói, là có người tại bên trong ngửi thấy mùi rượu nồng đậm...

Nhưng mà kia cũng là chút nhân vật bất nhập lưu, thiên kiêu thể lực lớn và người chân chính có chút thân phận, khinh thường tranh đoạt những thứ này.

Tỉ như ba người Tần Tử, bọn hấn thân là vinh quang đệ tử Thất Vũ tông, đồ vật bình thường thì tự nhiên nhìn không lên.

Tần Tử một mực như có như không mà lưu ý lấy Sở Vân quân chúa, chỉ cần đối phương có nguy hiểm, hắn liền sẽ trực tiếp xông qua.

Cũng không phải cái anh hùng cứu mỹ nhân gì.

Mà là cha đã không dễ dàng giao cho hắn một cái nhiệm vụ, hắn không thể để cho cha thất vọng, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ hoàn mỹ!

So sánh với việc đó, một cái cái gọi là cơ duyên từ động phủ cường giả Thông Thiên cảnh, ngược lại đối với hắn không có lực hấp dẫn bao lớn.

Hắn vài ngày này đang một mực dốc lòng nghiên cứu trận pháp chi đạo, nếu không phải cha để hắn đi ra ngoài một chút, hắn cũng sẽ không rời núi.

Chương 46: Tần Tử Biến Thành Bọn Cướp

Chương 46. Tần Tử Biến Thành Bọn Cướp

“Ông!”

Đột nhiên, một đạo quang mang kịch liệt chiếu rọi lấp lánh, nháy mắt đem động phủ âm u chiếu sáng thành một mảnh huy hoàng!

Mọi người kinh hô một tiếng.

Chỉ thấy nơi trống trải ở trung ương động phủ, mặt đất đột nhiên hướng hai phía vỡ ra, một bậc thang cửu trọng, từ dưới đất chậm rãi dâng lên.

“Oanh long!”

Một cỗ khí tức mạnh mẽ vô cùng, giống như sóng nước, menh môn cuộn cuộn quét ngang bát phương, đem rất nhiều người

thổi tung bay.

“Hoan nghênh đi vào động phủ của lão phu.”

Một đạo thanh âm uy nghiêm mà phiêu miểu vang lên, giống như có chút cổ lộng huyền hư, lại có mấy phần quỷ dị.

“Chắc hẳn bên trong động phủ hiện tại có rất nhiều người đi, đương nhiên, cũng có khả năng chỉ có một người.”

“Nhưng mà, mặc kệ các ngươi có bao nhiêu người, mặc kệ các ngươi có phải người hay không, cùng lão phu cũng không quan hệ, dù sao lão phu đã chết.”

“Trở lại chuyện chính, tài phú cùng truyền thừa suốt đời của lão phu, đều tại phía trên cái bậc thang cửu trọng thiên này, võ giả Niết Bàn cảnh trở xuống, ai có thể leo lên bậc thang cửu trọng thiên, liền có thể đạt được tất cả lão phu lưu lại.”

“Chú ý, là Niết Bàn cảnh trở xuống, nếu là võ giả Niết Bàn cảnh đi lên, hẳn phải chết không nghi ngờ, nếu là Thông Thiên cảnh... Ha ha, chưa chắc sẽ chết, nhưng là bậc thang cửu trọng thiên sẽ tự hủy, ngươi không chiếm được bất cứ thứ gì.”

“Tốt, các ngươi tự tiện thử đi.”

Nói xong, thanh âm kia liền biến mất.

Thanh âm này tới rất thần bí, giống như rất có bí cách, nhưng mà, đâu ai để ý quá nhiều như thế.

“Bùm bùm, âm!”

Bên trong một xó xỉnh truyền ra tiếng nổ, đóm lửa văng khắp nơi, sau đó một cái vỏ bọc sắt bốc khói mà nổ bay ra, nhấp nhô mấy lần tại mặt đất.

“A cái này...”

Mọi người ngơ ngác nhìn vỏ bọc sắt trên đất, từng cái biểu lộ cổ quái, kính sợ trong lòng đối với tiền bối cao nhân cũng tiêu tán không ít.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn lấy lại tinh thần, ánh mắt lửa nóng nhìn xem đỉnh bậc thang cửu trọng thiên.

Cái này cái gọi là thang trời, cũng không phải là rất cao, chính là một cái bậc thang cửu trọng mà thôi, chỉ cần chín bước liền

có thể đăng đỉnh.

Nhưng là, trên mỗi một tầng bậc thang, đều có kim quang hơi mờ chảy xuôi, tản mát ra cảm giác áp bách nặng nề.

Tất cả mọi người kích động, nhưng là lại rất thấp thỏm, thế là hai mặt nhìn nhau, không ai xuất thủ.

“Khuyết Nhật đao tông, đến đây thử một lần!”

Cuối cùng, một cái thanh niên đi ra, hần khí vũ hiên ngang, khí thế như rồng, một thân áo quần không gió mà lay, ngay cả tóc đều tung bay.

“Là vinh quang đệ tử Khuyết Nhật đao tông!”

“Ta đây nghe nói cái Ninh Hàn này thực lực siêu tuyệt, tại thế hệ trẻ tuổi Khuyết Nhật đao tông, thuộc về một trong thiên tài đỉnh tiêm.”

“Hần xuất thủ, có thể trực tiếp liền...”

Một số người đóng vai phụ, nhưng mà lời còn chưa nói hết, một thân ảnh trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Chính là Ninh Hàn.

Xoạt!

Lập tức, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn xem hần.

Cái này đã xong rồi?

Cái này còn không đến ba giây mà, đoạn hội thoại của diễn viên phụ còn chưa nói xong, điều này quá dễ cho người ta thất vọng!

“Ta... Ta chủ quan.”

Ninh Hàn mặt mũi tràn đầy vẻ xấu hổ, thấp giọng giải thích một câu, sau đó liền chuẩn bị tiếp tục ném thử.

Thật sự là hần là chủ quan.

Nhưng mà, thời điểm khi hần lần nữa hướng phía bậc thang đi đến, lại bị người vượt lên trước một bước, thậm chí trực tiếp đụng trở về.

“Không được liên tránh ra.”

Chỉ thấy một cái thanh niên áo vàng khí vũ bất phàm nhìn xuống hắn, nhàn nhạt nói ra:

“Đừng chậm trễ thời gian, không ai nguyện ý chờ ngươi.”

“Ngươi nói ai không được!”

Sắc mặt Ninh Hàn đột nhiên lạnh xuống, khí chất cả người thay đổi, tựa hồ hóa thành một thanh bảo đao phong mang tất lộ.

“Không phục sao? Đối phó ngươi, ta chỉ cần một cái tay.”

Cái thanh niên áo vàng này nhàn nhạt đưa tay phải ra, mà bên trên tay phải tán phát ra lực lượng ba động, để da đầu run lên!

Đây tuyệt đối là lực lượng Thuần Dương cảnh đỉnh phong, thậm chí, hơn xa võ giả Thuần Dương cảnh đỉnh phong phổ thông!

“Cuồng vọng! !”

Ninh Hàn gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp rút đao, hắn thân là thiên tài Khuyết Nhật đao tông, há có thể tại trước mắt bao người nhận sợ?

Coi như không địch lại, cũng phải đánh ra khí thế!

Dù sao, đối phương cũng không dám giết hắn.

“Ninh Hàn sư huynh!”

Cái thời điểm này, một cái nữ đệ tử Khuyết Nhật đao tông chạy đến, ngăn cản Ninh Hàn, nhỏ giọng nói ra:

“Sư huynh, không nên vọng động, kia là thế tử Đông Vương phủ Dương Hồng, không thể tùy tiện trêu chọc.”

Ninh Hàn con ngươi co rút lại!

Thế tử Đông Vương phủ, đó chính là nhân vật dòng chính ở trận doanh hoàng thất, thân phận như vậy, hắn hình như không thể trêu vào.

Lúc này, hắn trong lòng quả quyết sợ, nhưng là con vẹt đã đun sôi vẫn mạnh miệng, hừ nhẹ nói:

“Đã có sư muội ta thay ngươi cầu tình, vậy ta hôm nay cũng không cùng ngươi chấp nhặt, chờ xem!”

Nói xong, mang theo sư muội hướng phía ngoài động phủ đi đến.

Dù sao hắn cũng không có cơ hội đạt được truyền thừa, mà lại có vẻ như đạt được cũng không giữ được, lưu lại làm gì để mất mặt xấu hổ?

“Ha ha.”

Dương Hồng trên mặt lộ ra vẻ trào phúng, có ít người a, sinh như sâu kiến, lại luôn quật cường như thế.

Lừa dối mình như thế, có ý nghĩa sao?

Hắn lắc đầu cười một tiếng, sau đó liền hướng phía bậc thang cửu trọng thiên kia đi đến, chỉ thấy quanh thân hắn lấp lánh lên quang mang xích hồng, giống như Liệt Hỏa cháy hừng hực.

“Đông!”

Hắn một bước đạp ở trên bậc thang, lập tức, một cỗ áp lực cường đại tác dụng tại trên thân hắn, giống như sóng lớn đập tới.

Nhưng mà, quanh người hắn dâng lên quang diễm xích hồng, thân thể bất động như núi, từng bước một đi lên đi.

“Đông! Đông! Đông!”

Hắn bắt đầu đi rất nhanh, nhưng là thời điểm đi đến bước thứ năm, dần dần chậm xuống.

Động tác tựa hồ bị thả chậm gấp trăm lần, giống như người lâm vào trong đầm lầy, đang chậm rãi di chuyển.

Nhưng mà, trong mắt hắn thiêu đốt lên chiến ý bất khuất, lực lượng quanh thân dồi dào, tựa hồ cuộn cuộn không dứt.

“Không thể chờ!”

“Lên!”

Chung quanh không thiếu thiên tài, nhìn thấy một màn này, tự nhiên không muốn nhìn xem Dương Hồng đắc thủ, thế là nhao nhao xuất thủ.

Dương Hồng mặc dù rất mạnh, nhưng là cảm thấy mình so với Dương Hồng thì có tư cách đạt được truyền thừa hơn, cũng có

khỏi người!

Lập tức, rất nhiều người cùng nhau tiến lên.

Nhưng mà, có người vừa đi hai bước liền bị đánh bay ra ngoài, thậm chí có người mới đi một bước, bay thẳng ra thật xa...

“Phanh phanh phanh!”

“Phốc!”

“A! !”

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, hỗn loạn tung bừa.

“Hai vị sư đệ, chúng ta cũng đi thử một chút đi.”

Bên cạnh Tần Tử, Triệu Vân Sinh khẽ cười nói, hắc ngữ khí bình tĩnh, nhưng lại mang theo tràn đầy tự tin.

“Các người đi thôi, ta coi như xong.”

Tần Tử một bên nhìn chăm chăm Sở Vân quận chúa, một bên không yên lòng nói, hắc phát hiện, thiếu nữ này vậy mà không có lên bậc thang.

Tựa hồ là bởi vì vấn đề mặc váy, uy áp bên trên nấc thang kia, sẽ hình thành một cỗ khí lăng cường đại, nếu là nam tử, quần áo bay lên thì tự nhiên tiêu sái bất phàm, mà nàng mặc váy dài cung trang, một khi bị nhấc lên...

“Tốt a, vậy ta cùng ô sư đệ đi.”

Triệu Vân Sinh ý vị thâm trường cười cười, liền mang theo Ô Sầm đi hướng tới cửa trọng bậc thang kia, bóng lưng kia rất hăng hái.

Triệu Vân Sinh hoàn toàn chính xác rất mạnh.

Tốc độ của hắn rất nhanh, cấp tốc bước lên cái bậc thang thứ bảy, đi tới hàng bậc thang trước nhất.

Mà ở cao nhất, Dương Hồng một ngựa đi đầu, sau đó theo sát lấy mấy người, khoảng cách chỉ kém nửa bước.

Mà khi tốc độ bị thả chậm gấp trăm lần, về sau mấy vị thiên kiều tuổi trẻ này lại bắt đầu cạnh tranh, liền lộ ra khí thế kinh tâm động phách.

Bọn hắn một cái khí huyết căng phồng, mặt đỏ tới mang tai, biểu lộ ra dữ tợn, ngay cả Dương Hồng cũng không ngoại lệ.

“A a a!”

“Ta tuyệt sẽ không thua!”

“Truyền thừa là của ta! !”

Mà Tần Tử, một bên thưởng thức những người kia tranh đoạt, một bên giám thị Sở Vân quận chúa, trong lòng tán thưởng một câu, Triệu sư huynh quả nhiên cường đại.

Chỉ sợ có hắn mới dùng một nửa thực lực.

“Ừm, mấy vị khác mặc dù cũng không tệ, nhưng là Triệu sư huynh rõ ràng càng hơn một bậc, hắn là có thể đạt được truyền thừa.”

Tần Tử trong lòng tính ra nói.

Đột nhiên, hắn trong lúc vô tình quét Sở Vân quận chúa một chút, sau đó con ngươi đột nhiên co rút lại!

Bởi vì hắn phát hiện, có mấy đạo thân ảnh xa lạ, đang lén lén hướng phía Sở Vân quận chúa tới gần, ần ần làm thành một vòng vây.

Bên trong ống tay áo kia, rõ ràng lóe ra hàn quang!

“Cẩn thận! !”

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Tần Tử vọt thẳng tới, một cái chớp mắt liền ôm eo Sở Vân quận chúa.

“Hưu!”

Hắn phản ứng cấp tốc, một cái ôm xoay tròn, tránh thoát một đạo phi tiêu bí ẩn, sau đó hướng phía ngoài động phủ bay đi.

“Ngươi! !”

Sở Vân quận chúa cũng không có phát hiện sát thủ, bởi vì nàng không có phát giác được sát ý, lúc này đột nhiên bị ôm lấy, không khỏi quá sợ hãi.

“Có người muốn giết ngươi!”

Tần Tử khẩn trương nói.

“Người... Làm càn!”

Sở Vân quận chúa sững sờ, sau đó thẹn quá hoá giận, người này khinh bạc hẳn thì cũng thôi đi, lại còn bịa ra hoang ngôn buồn cười như thế.

Xoạt!

Nàng giơ tay lên liền chụp về phía lồng ngực Tần Tử, nhưng mà Tần Tử một phát đã bắt được cánh tay ngọc của nàng, sau đó dụng lực một chút, lực đạo ngang ngược để thân thể nàng xoay tròn, sau đó từ phía sau lưng ôm lấy nàng.

“Không có thời gian giải thích, đi!”

Tần Tử ôm lấy nàng, bay thẳng ra khỏi động phủ.

“A cái này...”

Mấy cái người trong lúc vô tình nhìn thấy một màn này thì sửng sốt một chút, qua mấy giây, mới phản ứng được, nghẹn ngào kêu to.

“Có người bắt cóc Sở Vân quận chúa! !”

Chương 47: Đầu Óc Cổ Chủ Có Vấn Đề

Chương 47. Đầu Óc Cổ Chủ Có Vấn Đề

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, rất nhiều người đều quay đầu, thậm chí mọi người trên bậc thang, cũng đều nhìn lại tới.

“Ai dám bắt cóc người hoàng thất ta, thật to gan!”

Thế tử Đông Vương phủ Dương Hồng đã bước lên nấc thang thứ tám, trực tiếp nhảy xuống tới, sắc mặt âm trầm liếc nhìn chung quanh.

Đông Vương phủ cùng Nam Vương phủ, cùng thuộc chi nhánh Dương gia hoàng thất, có thể nói là đồng khí liên chi.

Vô luận trong lòng hấn có phần nộ hay không, loại thời điểm này, hấn đều phải xuất ra thái độ, rốt cục truyền thừa, tự nhiên không thể tranh nữa.

Nam Vương phủ quận chúa bị trói đi, nếu như thế tử Đông Vương phủ còn đang tự mình tranh đoạt bảo vật, lão tổ tông hoàng thất tất nhiên sẽ tức giận.

Mà lúc này, mọi người chung quanh bắt đầu nghị luận.

“Là ai lá gan lớn như vậy, cũng dám tại trước mắt bao người làm ra chuyện thế này.”

“Giỏi tính toán, giỏi tính toán a! Tất cả mọi người tại tràng diện hỗn loạn khi tranh đoạt truyền thừa, mà Sở Vân quận chúa không tiện lên đài, đồng thời đang chăm chú tình huống trên bậc thang, cho nên không có phòng bị, bị hấn một kích thành công!”

“Đây tuyệt đối là có chuẩn bị mà đến!”

“Người này là ai, ta trước đó cũng không có chú ý a, mà người này lại thường thường không có gì lạ, cũng không có danh khí gì.”

Vấn đề ngay tại đây, vừa rồi phần lớn người đều đang tranh đoạt truyền thừa, chỉ có số ít mấy người thấy được một màn vừa rồi kia.

Mà số ít mấy người này, căn bản không biết Tần Tử!

Cái này không có biện pháp.

“Hấn gọi Tần Tử, là đệ tử Thất Vũ tông!”

Cái thời điểm này, bên trong đám người hỗn loạn, không biết là ai kêu một tiếng.

Xoạt!

Lập tức, đám người an tĩnh.

Tần Tử? Thất Vũ tông?

Ngay tại trên bậc thang, con người Triệu Vân Sinh hơi co lại.

Hắn quay đầu nhìn về phía đám người, phát hiện Tần Tử thật không thấy, thế là trong lòng lộp bộp một tiếng.

“Xem ra thật là tiểu tử kia, từ biểu hiện lúc trước của hắn đến xem, hắn hoàn toàn có cái động cơ kia!”

“Nhưng là... Cái tội danh này một khi ngồi vững, mặc kệ đối với Tần Tử, hay là đối với toàn bộ Thất Vũ tông, đều mười phần bất lợi.”

Thế là, hắn quyết định đánh cược một lần!

Hắn trực tiếp nhảy xuống bậc thang, mục quang lãnh lệ liếc nhìn bát phương, lạnh lùng nói:

“Ta là thiếu tông chủ Thất Vũ tông Triệu Vân Sinh, là cái hạng giá áo túi cơm nào đang tung tin đồn nhảm, dám đứng ra sao? Ta cùng hắn đối chất!”

Xoạt!

Lập tức, mọi người kinh hãi, sau đó hai mặt nhìn nhau.

Cái hạng giá áo túi cơm này, tự nhiên là không có khả năng đứng ra, dù sao, người ta cũng chỉ là cầm một ít tiền rồi làm việc mà thôi.

Hắn chỉ phụ trách rống cái này một cuống họng, về phần đến tiếp sau sự tình, hắn cũng không có nghĩa vụ lặn vào, cũng không dám lặn vào.

Bởi vì mặc kệ là hoàng thất hay là Thất Vũ tông, đều là quái vật khổng lồ, hắn hai bên đều dắc tội không nổi.

“Người đây là đang đe dọa người làm chứng sao?”

Dương Hồng lạnh lùng nhìn về phía Triệu Vân Sinh, nói ra:

“Ta nhớ được, các người trước đó rõ ràng có ba người, hiện tại chỉ có hai người, cái người biến mất kia, chính là cái Tần Tử kia?”

“Nói bậy nói bạ!”

Triệu Vân Sinh hừ lạnh nói:

” Thất Vũ tông ta lần này đi vào Thiên Mục sơn lịch luyện, liên chỉ có ta cùng Ô sư đệ, ở đâu ra người thứ ba?”

Hắn đánh chết cũng không nhận!

Bên trong Vương triều, tin tức lưu thông không nhanh, mọi người có lẽ nghe qua tên của hắn, nhưng là cũng chưa từng gặp qua bản thân hắn.

Lúc trước hắn không có chủ động bại lộ thân phận, cho nên người chung quanh cũng không nhận ra hắn, cũng không ai chú ý tổ đội ba người bọn hắn.

Cho nên, bọn hắn đến cùng là hai người hay là ba người, không ai có thể xác định, cũng không ai dám bốc lên phong hiểm đắc tội Thất Vũ tông để ra làm chứng.

Cái Dương Hồng này, tựa hồ trước đó liền chú ý tới ba người bọn họ, nhưng mà... Dương Hồng cũng không có chứng cứ a!

“Hừ, mặc kệ ngươi thừa nhận hay là không thừa nhận, Tần Tử Thất Vũ tông các ngươi, đều thoát không ra hiểm nghi!”

Dương Hồng lạnh lùng nói.

“Thế nào, muốn cưỡng ép giới nước bản cho Thất Vũ tông ta sao? Muốn đảo ngược đen trắng, chỉ sợ ngươi còn không có tư cách này!”

Khí thế trên người Triệu Vân Sinh bắt đầu cuồng bạo.

“Có hay không, thử qua mới biết!”

Dương Hồng ánh mắt lạnh lẽo, chân phải đạp mạnh mặt đất, thân thể giống như Giao Long Xuất Hải, hướng phía Triệu Vân Sinh đánh tới.

“Chả lẽ lại sợ ngươi!”

Triệu Vân Sinh gầm nhẹ một tiếng, đồng dạng liền xông ra ngoài.

“Oanh! !”

Hai người va chạm, quang mang chói mắt cùng sóng khí cường liệt càn quét bát phương, trực tiếp xé rách ống kính, náo loạn mọi nơi.

...

Núi rừng bên trong.

Tần Tử ôm Sở Vân quận chúa phi hành tầng trời thấp, giống như một đạo tia sáng màu đỏ, xẹt qua tại trong rừng rậm!

Huu huu huu!

Tốc độ của hắn rất nhanh, thậm chí có thể so với cường giả Niết Bàn cảnh, hai bên thổi qua gió, để lộ tại Sở Vân quận chúa nghe tiếng ông ông.

“Người là ai, tại sao phải làm như vậy?”

Sở Vân quận chúa cắn răng hỏi.

“Có người muốn giết người, ta là đang cứu người!”

Tần Tử bên cạnh bay vừa nói nói.

“Ha ha, trò cười, bên trong Cửu Dương vương triều, ai dám giết ta?”

Sở Vân quận chúa cười lạnh nói.

“Rầm rầm rầm!”

Lời mới vừa nói, từng đạo kim quang gào thét mà đến, mấy cây đại thụ che trời phía trước trực tiếp nổ tung.

Xoạt!

Chỗ đó bốc lên ánh lửa, trực tiếp chặn đường đi của Tần Tử, thậm chí cổ sóng xung kích kia, để thân thể của hắn bay ngược đến mấy mét.

Hắn hai chân cách mặt đất hai mét, quay người nhìn lại, chỉ thấy năm cái “Thanh niên” bề ngoài xấu xí đang lơ lửng, đứng thành một hàng.

Trên thân bọn hắn, tản ra ánh sáng màu vàng óng đặc hữu của Niết Bàn cảnh cường giả, đồng thời lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người Tần Tử.

“Ta đều nói, có người muốn giết người.”

Tần Tử thấp giọng nói.

“Cái này...”

Sở Vân quận chúa cắn môi một cái, không nói, bởi vì nàng có thể cảm giác được, ánh mắt những người kia đều tại trên thân nàng.

“Việc này cùng người không quan hệ, đem cái này nữ nhân giao ra, chúng ta có thể thả người một con đường sống, nếu

không... Chết!”

Trong đó một cái sát thủ nói.

Sở Vân quận chúa nghe vậy, thân thể mềm mại khẽ run lên, trong lòng nàng có chút khản trương, nhưng là cũng không nói lời nào.

Từ đạo nghĩa mà nói, nàng hẳn là để vị thanh niên thần bí này buông nàng xuống, để nàng tự sinh tự diệt.

Dù sao, không thể liên lụy người ta.

Nhưng mà... trong lòng nàng lại có một loại chờ mong, chờ mong cái thanh niên thần bí này đầy đủ cường đại, có thể mang nàng thoát ly khỏi nguy hiểm.

Trong lòng xoắn xuýt, để nàng trầm mặc.

Nàng đem quyền lựa chọn giao cho hắn.

Nếu như hắn nguyện ý cứu nàng, như vậy nàng sẽ rất cảm kích, nếu như hắn vứt xuống nàng đào mệnh, nàng cũng có thể lý giải.

Đương nhiên, tại trong mắt nàng, cái thanh niên này hơn phân nửa sẽ không vì nàng mạo hiểm, dù sao, mọi người vốn không quen biết.

Coi như người này nàng có hảo cảm, thậm chí vừa thấy đã yêu, cũng không về phần đánh bạc tính mệnh tới cứu nàng.

Mà đúng lúc này, Tần Tử đưa nàng buông xuống, sau đó ngăn tại trước người nàng, nói ra:

“Muốn giết nàng... Không có khả năng!”

Xoạt!

Mấy người đều là sững sờ, mà Sở Vân quận chúa khẽ giật mình, ngơ ngác nhìn qua cái thân ảnh tuổi trẻ ngăn tại trước người nàng.

Cái thanh niên này chưa từng gặp mặt, vậy mà nguyện ý vì nàng mà mạo hiểm, đây là vì cái gì?

Hắn là thật là đối với nàng...

Nghĩ đến nơi này, trái tim thiếu nữ xưa nay bình tĩnh, bây giờ bịch bịch nhảy dựng lên, trên mặt hiển hiện một vòng đỏ ửng.

“Hừ, chỉ là Thuần Dương cảnh, cũng muốn làm anh hùng, đã như vậy, chúng ta thuận tay giết một cái như ngươi cũng không nhiều!”

Dẫn đầu sát thủ lạnh lùng nói, sau đó bốn cái sát thủ bên cạnh, đồng thời hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Phân Thiên chương!”

“Cửu Trọng Diệp Lăng!”

“Thiên địa đại đồng!”

“Long Trảo thủ!”

Mấy vị sát thủ đều là cường giả Niết Bàn cảnh, vừa ra tay chính là sấm sét giữa trời quang, năng lượng mạnh mẽ để da đầu run lên.

“Phá Không Quyền —— “

Tần Tử nổi giận gầm lên một tiếng, năm đấm nổ rộ lôi điện kim sắc, trực tiếp đánh ra, thế không thể đỡ.

“Oanh! !”

Một tiếng vang thật lớn, mạnh mẽ sóng xung kích khuếch tán ra đến, giống như thuốc nổ cương liệt bạo tạc, vô cùng cuồng bạo.

Kim quang hiển hiện bên ngoài cơ thể năm vị sát thủ bị chấn động đến hướng về sau bay đi, mà Tần Tử, thì cương khí hộ thể bên ngoài cơ thể vỡ vụn, thổ huyết bay ngược!

“Đi!”

Nhưng là, Tần Tử bị đánh bay nháy mắt, vậy mà giống như đã sớm tính toán tốt bình thường, kéo lại hậu phương Sở Vân quận chúa, mượn sóng xung kích lực lượng, hướng phía nơi xa bay đi.

Lúc này, sóng xung kích ngăn cách hai người Tần Tử cùng năm vị sát thủ, mỗi người bọn họ bay ngược, bọn sát thủ muốn truy kích cũng không kịp.

Hừ!

Tần Tử sử dụng bí pháp nào đó, tốc độ cấp tốc bạo tăng, biến mất tại phương xa.

Chờ sóng xung kích biến mất, mấy cái kia sát thủ giữ vững thân thể, muốn truy kích, lại không còn kịp rồi.

“Đáng ghét! !”

Một cái thích khách phần nộ kêu lên.

“Đừng lo lắng, vừa rồi tiểu tử kia thổ huyết, chúng ta có thể căn cứ khí tức của hắn đuổi theo.”

Người cầm đầu đám thích khách kia nói.

Chỉ thấy hắn đi đến trên vết máu trên mặt đất, chậm rãi ngồi xổm người xuống, lấy ra một cái ống trúc nhỏ dùng cái nắp mộc phong bế.

Hắn nhỏ cái nắp, lập tức, một con trùng giáp xác từ bên trong leo ra, trên lưng có ba vết kim sắc, lấm tấm màu đen.

” Ma trùng truy tung? !”

“Nghe nói, nó chỉ cần tiếp xúc đến huyết người nào đó, liền có thể thông qua khí tức huyết dịch tìm tới người kia.”

“Cái đồ chơi này giá cả thế nhưng là rất đắt đỏ, thuê một lần liền muốn một trăm vạn linh thạch a, ngươi làm sao cam lòng dùng cái này?”

Bọn hắn mặc dù tiền thù lao rất cao, vô cùng cao, nhưng là tự móc tiền túi mua đạo cụ, rõ ràng không có lời a.

Đầu lĩnh thích khách kia khí định thần nhàn cười cười, nói ra:

“Đây cũng không phải là ta mua, là vị cố chủ kia mua, hắn nói thân phận mục tiêu nhân vật không đơn giản, có lẽ có thủ đoạn chạy trốn chết, thế là tăng thêm cái bảo hiểm.”

Mấy vị sát thủ nghe vậy, đều ngây ngẩn cả người.

Vị cố chủ này thật đúng là dốc hết vốn liếng a, thế nhưng là, đã tốn nhiều tiền như vậy, vì cái gì nhưng lại không giết chết nhân vật mục tiêu?

“Các ngươi nói, người cố chủ này... Có phải là đầu óc có vấn đề hay không?”

Chương 48: Ai Trèo Cao?

Chương 48. Ai Trèo Cao?

Dãy núi mênh mông, một mảnh xanh thẳm.

Trong đó, một cái tiểu sơn cốc bí ẩn mà u tĩnh, đột nhiên hai đạo thân ảnh chập vật xông vào.

“Phốc phốc!”

Vừa xuống đất, Tần Tử lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, quỳ một chân xuống đất, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

“Ngươi thế nào?”

Sở Vân quận chúa đứng tại bên cạnh, có chút không biết làm sao.

“Chịu chút nội thương, nghỉ ngơi một chút liền tốt.”

Tần Tử nói.

Sau đó, hắn giẫy gượng đứng lên, trong tay phải dấy lên một đám lửa, đẩy ra chỗ vách đá cao ngất phía trước.

“Xuy xuy xuy...”

Vách đá cứng rắn kia, dưới cỡ nhiệt độ cao này, giống như pho mát hòa tan, cấp tốc bị đục ra một cái sơn động.

“Chúng ta đi vào đi.”

Tần Tử nói xong, liền khập khễnh hướng phía bên trong đi đến, mà Sở Vân quận chúa, hơi do dự, sau đó cũng đi vào theo.

Tần Tử khoanh chân ngồi xuống, ăn nửa bình đan dược chữa thương do mình luyện chế, sau đó bắt đầu vận công chữa thương.

Mà Sở Vân quận chúa thì là chờ lấy tại bên cạnh.

Nàng không nói một lời, chỉ là tò mò nhìn Tần Tử, mặc dù nàng trong lòng có vô số nghi vấn, nhưng là không dám đánh quấy nhiều Tần Tử chữa thương.

Hai cái thời thần trôi qua.

Rốt cục, Tần Tử hoàn tất chữa thương, mặt tái nhợt trở nên hồng nhuận, không chỉ có như thế, thân thể của hắn đột nhiên bộc phát ra một trận khí tức cường đại, giống như thực lực nâng cao một bước!

“Thật mạnh!”

Sở Vân quận chúa giật nảy cả mình, nàng phát hiện, tu vi Tần Tử vẫn là Thuần Dương cảnh như cũ, nhưng là cỗ khí tức này, hoàn toàn có thể so với Niết Bàn cảnh.

Gia hỏa này rốt cuộc là ai?

Cái thiên phú này mạnh đến mức có chút đáng sợ.

Nàng trong lòng xoắn xuýt hồi lâu, rốt cục gương mặt xinh đẹp ửng đỏ mà hỏi:

“Ngươi là ai, vì... cái gì phải cứu ta?”

Kỳ thật trong lòng nàng đã có đáp án, cho nên mới sẽ mặt đỏ tim run, cùng lúc đó, còn có chút khẩn trương.

Tần Tử nhìn về phía nàng, chi tiết nói ra:

“Ta gọi Tần Tử, cha ta là vinh dự trưởng lão Tần Xuyên Thất Vũ tông.”

“Như này sao a.”

Sở Vân quận chúa gật gật đầu, nàng biết Tần Xuyên, dù sao trước đó Tần Xuyên có nghi thức gia phong, Nam Vương phủ cũng phái người tiến đến chúc mừng.

Nhưng mà...

“Vậy ngươi tại sao phải cứu ta chứ?”

Sở Vân quận chúa càng ngượng ngùng.

“Là cha ta để ta bảo vệ ngươi.”

Tần Tử thành thật trả lời, bởi vì hắn cũng biết, vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.

Không thành thật, thì khó mà tin tưởng nhau.

Dù sao hắn đối với Sở Vân quận chúa cũng không có ý nghĩ dư thừa gì, không cần cố ý đi tạo hảo cảm.

“Cha người? Ta cũng không biết hấn a, hấn tại sao phải để người bảo hộ ta?”

Sở Vân quận chúa nhíu mày nói.

“Cha ta nói, hấn cùng gia gia người là bạn vong niên.”

Tần Tử nhìn xem con mắt của nàng, lộ ra vô cùng chân thành.

“Thì ra là dạng này a...”

Sở Vân quận chúa bưng tỉnh đại ngộ gật đầu, nhưng mà, trong con người tú lệ kia, lại hiện lên một tia cảnh giác.

Nàng cũng không phải là cái gì cũng không hiểu.

Nam Vương phủ thân là chi nhánh hoàng thất, quyền thế ngập trời, người muốn nịnh bợ Nam Vương phủ, hoặc là bầu vúi quan hệ, không phải số ít.

Mà bây giờ, gia gia của nàng đã qua đời nhiều năm, đột nhiên có một cái bạn vong niên, độ tin cậy có thể đạt được mấy phần chứ?

Có thể... Trận đuôi giết này, vốn là người trước mắt cùng phụ thân hấn thiết kế khổ nhục kế thì sao?

Đương nhiên, cho dù hoài nghi, nàng cũng sẽ không biểu hiện ra ngoài, mà lại không có gì tuyệt đối, có lẽ cái Tần Tử này nói là sự thật thì sao.

Thế là, nàng cười nói ra:

“Gia gia của ta khi còn sống hoàn toàn chính xác là thích kết giao bằng hữu, mà lại bất luận tuổi tác bối phận, bạn vong niên hoàn toàn có một chút, ân, cha người cùng gia gia của ta là nhận biết thế nào vậy?”

“Cái này... Ta còn thực sự không biết, bởi vì cha ta không nói, dù sao cũng là chuyện cũ năm xưa.”

Tần Tử cười khổ nói.

Sở Vân quận chúa nghe vậy, trong lúc lơ đãng nhíu lông mày một chút, mà chi tiết này, vừa lúc bị Tần Tử tỉ mỉ đã nhận ra.

Lập tức, sắc mặt hấn có chút khó coi, nhìn xem nữ nhân này, trầm giọng hỏi:

“Người đang hoài nghi ta?”

“Không, không có a!”

Thân thể Sở Vân quận chúa đột nhiên căng cứng, cười qua loa nói, thậm chí thân thể đều theo bản năng về sau rụt một chút.

Mà thấy được loại phản ứng này của nàng, Tần Tử sao lại có thể không rõ, nữ nhân này rõ ràng chính là đang hoài nghi mình.

Lập tức, trong lòng hắn có loại cảm giác uất ức khi lòng tốt bị coi thành lòng lang dạ thú, càng có một loại phẫn nộ, vì phụ thân cảm thấy không đáng!

Cha hắn thân phận cỡ nào?

Năm đó cha hắn cùng lão Nam Vương giao hữu, đã là hạ thấp tư thái, bây giờ nhớ lấy cố nhân chi tình, quan tâm hậu nhân lão Nam Vương một chút, lại bị hoài nghi là muốn trèo cao lên Nam Vương phủ?

Cái này là việc gì xảy ra chứ!

Không biết điều! !

Trèo cao, cũng là Nam Vương phủ các người trèo cao tới cha ta! Không, Nam Vương phủ các người xách giày cho ta cha cũng không xứng!

“Hừ! Có hay không người trong lòng rõ ràng, nếu như người hoài nghi ta, tự mình rời đi là được, ta tuyệt không ngăn trở!”

Tần Tử càng nghĩ càng giận, lạnh lùng nói ra:

“Đừng tưởng rằng Nam Vương phủ các người nhiều huy hoàng, ai cũng muốn cùng các người bầu víu quan hệ, này thế giới không chỉ có Cửu Dương vương triều, có ít người... Nam Vương phủ các người còn trèo cao không nổi!”

“Người... người!”

Sở Vân quận chúa chưa từng nhận qua chất vấn ở trước mặt như này, lập tức tính tình nóng nảy cũng nổi lên, phẫn nộ chỉ vào Tần Tử, toàn thân phát run.

Khí! Run! Lạnh!

Nàng từ nhỏ đến lớn, đều là được coi như bảo bối, nâng như nâng trứng, chưa từng bị ai quát lớn như này? Quả thực không

thể chịu đựng được.

Cuối cùng, nàng tay áo vung lên, liền hai tay khẽ nhấc váy, tức giận bất bình hướng phía ngoài đi đến.

“Hừ! Đi thì đi, người cho rằng ta cần ở một chỗ cùng người sao? Yên tâm đi, ta sau khi trở về sẽ phái người đưa tạ lễ, về phần là ân cứu mạng, hoặc là ân không giết, chỉ có chính người rõ ràng!”

Ngoan thoai quăng xuống, người đi.

Mà Tần Tử cười lạnh một thân, cũng quay đầu đi —— cắt, thật sự coi chính mình dung mạo xinh đẹp liền khác biệt với người khác soa?

Lão tử không rảnh hầu hạ!

“A —— “

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng thét chói tai kinh hoàng từ bên ngoài truyền đến, đồng thời truyền đến, còn có tiếng nổ làm đất rung núi chuyển.

“Không được! !”

Tần Tử sắc mặt đại biến, nháy mắt liền xông ra ngoài.

Tuy nói không muốn quản nữ nhân này, nhưng là nếu như nữ nhân này bị giết, hắn trở về làm sao bàn giao cùng cha?

Tần Tử hắn làm việc cả đời, không cần hướng bất luận kẻ nào giải thích, nhưng là cha, so với trời còn lớn hơn!

Hừ!

Hắn nhanh như điện chớp, lần theo thanh âm bay đi, rất nhanh liền thấy được Sở Vân quận chúa đang chật vật.

“Phanh phanh phanh!”

Từng đạo công kích quét ngang mà qua, núi đá cùng cây cối chung quanh Sở Vân quận chúa không ngừng bị bạo tác.

Nhưng mà, cho dù tất cả công kích đều không có đánh trúng, mà sức ảnh hưởng của nó tạo thành, vẫn như cũ chấn động để nàng khí huyết cuộn cuộn, sắc mặt tái nhợt.

Thậm chí váy áo lộng lẫ, đều xuất hiện một ít vết rách cùng cháy đen, có địa phương bị đá vụn đánh trúng, chảy ra vết

máu.

Mà cách đó không xa, năm vị thích khách kia lơ lửng tại không trung, giống như mèo hí chuột, ung dung công kích tới.

“Huru!”

Một vị thích khách tay run một chút, giống như không thể không thể khống chế chính xác kỹ thuật, một vết kim quang thẳng đến Sở Vân quận chúa mà đi.

“Cái này! !”

Mấy cái thích khách sắc mặt biến hóa, nhưng mà sau một khắc, một thân ảnh ngăn tại trước người Sở Vân quận chúa.

“Phốc! !”

Một tiếng vang trầm xuất hiện, có máu me tung tóe mà ra, phun cũng không xa, nhưng là vừa vặn bắn tại trên mặt Sở Vân quận chúa...

“Cái này...”

Sở Vân quận chúa nhìn xem thân ảnh phía trước đạo bị kim quang đánh xuyên bả vai, cả người giật mình, đôi mắt hoảng hốt.

“Thất thần cái gì, mau rút! !”

Tần Tử quay đầu, trên mặt tái nhợt của hắn dính lấy mấy vết máu, lộ ra có chút dữ tợn, giống như dã thú phần nộ.

“Người không phải cảm thấy ta muonos trèo cao sao? Ta hiện tại liền nói cho người biết, mặc kệ Nam Vương phủ các người sáng lóa cỡ nào, phụ tử Tần gia ta, đời này cùng các người sẽ không còn có bất luận cái liên quan gì! Lăn! !”

Nói xong, tay phải đẩy, một cỗ lực lượng hùng hậu mà nhu hòa, đưa nàng đẩy hướng phương xa.

Mà chính hắn, thì là gập nhẹ một tiếng, quanh thân tách ra nóng bỏng ánh lửa, hướng phía kia năm vị sát thủ phóng đi.

“Địa Ngục Hồng Liên!”

Hắn đưa tay liền sử xuất cha hắn truyền cho hắn cường đại thần thông, mặc dù chỉ học được một điểm da lông, nhưng là uy lực cũng không thể coi thường.

“Oanh! !”

Ánh lửa ngập trời, bao phủ vài trăm mét phạm vi, mạnh mẽ sóng xung kích tứ ngược ra ngoài, đem rất nhiều đại thụ bẻ gãy, thậm chí là nhổ tận gốc!

Một kích này, hoàn toàn không đủ để diệt đi năm vị Niết Bàn cảnh cường giả, thậm chí, lấy tốc độ của đối phương đến nói, có hay không đánh trúng đều không tốt nói.

Nhưng là, một chiêu này sinh ra quang mang cùng sóng xung kích, đủ để che chắn năm vị sát thủ ánh mắt, cho Sở Vân quận chúa tranh thủ chạy trốn chết thời gian.

Nơi xa.

Sở Vân quận chúa nhìn xem kia ánh lửa chói mắt, cùng ánh lửa trước đó kia nhỏ bé mà đen nhánh bóng lưng, cái mũi đột nhiên có chút mờ mịt.

Nàng biết, nàng trách lầm hắn.

Vừa rồi một kích kia, nếu như không phải hấn ngăn tại trước người nàng, nàng không chết cũng bị thương, những này sát thủ, cũng không phải tới diễn kịch.

Bọn hấn thật muốn giết nàng!

Mà cái này đối nàng không chút khách khí, thậm chí quát lớn giận mắng thanh niên, thật đánh bạc mệnh tại bảo hộ nàng.

“Ta không giúp được hấn, trở về cũng chỉ có thể cản trở, chỉ có mau trốn, hấn mới không có nỗi lo về sau!”

Nàng cắn cắn môi, gia tốc hướng phía phương xa bay đi.

“Oanh long!”

“Oanh! !”

Mà bên này, Tần Tử cùng năm vị sát thủ triển khai chiến đấu kịch liệt, lập tức cát bay đá chạy, đất rung núi chuyển.

Thuần Dương cảnh chiến Niết Bàn cảnh, vốn là khó như lên trời, huống chi là đánh năm? Trận chiến đấu này, chủ định sẽ thảm liệt dị thường...

Chương 49: Hưng Sư Ván Tội

Chương 49. Hưng Sư Ván Tội

Sở Vân quận chúa bay thật lâu, rốt cục rời đi núi rừng hoang dã, một tòa thành thị, xa xa xuất hiện trong tầm mắt.

“Chỉ cần tiến vào thành thị, nhiều người phức tạp, những cái người, ám sát ta kia cũng không dám lại động thủ!”

“Bởi vì bên trong thành thị, mặc kệ làm ra bí ẩn cỡ nào, cuối cùng sẽ lưu lại dấu vết để lại, sẽ bị điều tra ra.”

Nàng nghĩ như vậy.

Nhưng mà, sau một khắc, nàng đột nhiên lông tơ dựng hết, giống như xương sọ bị xóc lên, sau đó hướng trong đầu giống như bị tưới vào vào một chậu nước đá lạnh thấu xương!

Xoạt!

Nàng đột nhiên quay đầu, liền thấy, một cái thần bí người áo đen, lẳng lặng lơ lửng trong không khí phía trước.

Người này không biết là cái thời điểm gì đã xuất hiện, một điểm động tĩnh đều không có, thật giống như, hắn vẫn luôn tại nơi này.

Nhưng trước đó, nơi này rõ ràng không ai.

“Ngươi... ngươi là ai? !”

Kinh dị, nàng chưa từng có gặp qua cảnh tượng như này, cái người áo đen này cho nàng cảm giác, nguy hiểm đến cực hạn!

Hắn chỉ là đứng tại nơi đó, liền để nàng cảm thấy tâm thần run rẩy, giống như đây không phải là một người, mà là một tòa vực sâu hắc ám có thể thôn phệ hết thảy.

Người áo đen không nói gì, chậm rãi giơ lên tay phải hướng về phía nàng.

“A! !”

Sở Vân quận chúa hét lên một tiếng muốn trốn, lại phát hiện thân thể của mình bị một cỗ uy áp kinh khủng bao phủ, không thể động đậy!

Xoạt!

Chỉ thấy người áo đen tay phải mở ra, ngón tay thon dài kia tại cấp tốc phóng đại trong tầm mắt của nàng, chiếm cứ toàn bộ tầm mắt...

Trước mắt nàng tối đen, hôn mê bất tỉnh.

...

Trong nháy mắt, ba ngày trôi qua.

Sự tình Tần Tử bắt cóc Sở Vân quận chúa, cấp tốc truyền khắp hơn phân nửa vương triều, huyên náo xôn xao!

Mặc dù cũng không có chứng cứ.

Nhưng là, đối với thế lực như Nam Vương phủ mà nói, chỉ cần có nghe đồn, liền đã đủ!

“Oanh long long!”

Một ngày này, một đoàn đại quân thiết huyết từ Nam Vương phủ xuất phát, khí thế hung hăng vượt ngang mấy chục vạn dặm, vây quanh Thất Vũ tông!

Mấy vạn đại quân đạp ngựa mà tới.

Tự nhiên không phải đấu khí hóa ngựa, những ngựa này, đều là yêu thú có huyết mạch liệt mã, mà mỗi một tên lính, đều có thực lực Nguyên Đan cảnh, về phần tướng lĩnh, thì là không giống nhau, Thuần Dương cảnh đến Niết Bàn cảnh.

Binh lực bực này, đủ để quét ngang rất nhiều môn phái thế gia, những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ!

Đương nhiên, đối với loại quái vật khổng lồ Thất Vũ tông này mà nói, quân đội giết tới kỳ thật không có tác dụng gì.

Sở dĩ mang theo quân đội tới, chính là một cái khí thế, hiện ra, là một loại thái độ, một loại quyết tâm!

“Nam Vương đại nhân, làm gì như thế a?”

Một vị lão giả từ Thất Vũ tông bay ra, chính là đại trưởng lão Giả Thiên Hà, hắn cười khở nhìn về phía quân trận khí thế rào rạt kia.

“Hừ! Nữ nhi Bản vương bị trói đi, ngươi nói xem ta nên làm gì?”

Một đạo thanh âm uy nghiêm mà lạnh lùng vang lên.

Chỉ thấy quân trận sắp xếp chỉnh tề kia hướng phía hai bên tách ra, một xe kim sắc do ba đầu yêu thú Niết Bàn cảnh kéo ra, chậm rãi hướng về phía trước lái ra.

Ngồi ngay ngắn ở bên trên liễn xa, là một người trung niên khôi ngô mặc áo măng bào màu vàng óng, đây chính là Nam Vương —— Dương Đồ!

“Nam Vương đại nhân, việc này chỉ sợ là có người vu oan giá họa, đệ tử Thất Vũ tông ta, quả quyết không có khả năng làm ra loại sự tình hoang đường này.”

Giả Thiên Hà cười khở nói.

“Ha ha, vậy ngươi để Tần Tử kia đi ra, cùng bản vương đối chất với nhau là được, là thật hay là giả, bản vương tự có phân tặc!”

Nam Vương Dương Đồ cười lạnh nói.

“Cái này...”

Giả Thiên Hà mặt mày có chút cứng đờ, nói ra:

“Tần Tử trước mắt cũng không tại trong tông môn.”

“Đi Thiên Mục sơn còn chưa có trở lại, đúng không?”

Nam Vương Dương Đồ lạnh lùng nói.

“Nam Vương đại nhân hiểu lầm, Tần Tử tuyệt không đi Thiên Mục sơn, mà là đi nơi khác lịch luyện, cụ thể đi nơi nào, chúng ta cũng không biết.”

Loại thời điểm này, Giả Thiên Hà cũng chỉ có thể kiên trì nói dối, bằng không, cái đồng cút này xụp xuống, không tiếp nổi a!

“Thật sao?”

Dương Đồ trào phúng cười một tiếng, nói ra:

“Ta nghe nói, Thất Vũ tông các người lần trước đi Thiên Mục sơn có ba người... Ha ha, tạm thời theo các người nói chỉ có hai người đi, bản vương muốn gặp hai người này.”

Không đợi Giả Thiên Hà tìm cớ, hắn tiếp tục nói ra:

“Người chẳng lẽ nói bọn hắn đang bế quan a? Bản vương tự mình Thất Vũ tông đến một chuyến, nếu là cầu kiến hai cái tiểu bối đều không nể mặt, vậy liền có chút quá phận.”

Hắn dùng chính là hai chữ “Cầu kiến”.

Có thể nói là một loại châm chọc, cũng là một loại nâng giết, để Giả Thiên Hà hoàn toàn không có một chút chỗ trống có thể cự tuyệt.

Nói thẳng ra là, coi như thật đang bế quan, cũng phải lôi ra đây cho ta! Đường đường Nam Vương, chút mặt mũi cũng không cho sao.

“Cái này... Tốt a.”

Giả Thiên Hà do dự một chút, cười khỏ nói:

“Không dối gạt ngài, bọn hắn thật đang bế quan, nhưng là Nam Vương đại nhân muốn gặp, lại há có lý lẽ chối từ, ta lập tức tuyên bọn họ chạy tới.”

Thế là, đối tông môn nội bộ kêu lên:

“Đề Triệu Vân Sinh cùng Ô Sầm ra, Nam Vương đại nhân muốn gặp bọn hắn.”

Thất Vũ tông các nơi, đều vang lên tiếng bàn luận xôn xao, cũng không lâu lắm, hai thân ảnh bay ra.

Chính là Triệu Vân Sinh cùng Ô Sầm.

“Gặp qua Nam Vương đại nhân.”

“Gặp qua Nam Vương đại nhân.”

Hai người cung kính xoay người hành lễ, trăm miệng một lời nói, Triệu Vân Sinh đi phía trước, Ô Sầm hơi lạc hậu nửa bước.

Xoạt!

Dương Đồ ánh mắt đột nhiên rơi vào trên thân hai người, giống như một cây búa to đột nhiên bổ xuống tới, để trong lòng hai người hung hăng run lên.

“Tần Tử, có đi qua Thiên Mục sơn hay không?”

Hắn nhìn chăm chú lên hai người hỏi.

“Không có.”

Triệu Vân Sinh nói.

“Nhìn và con mắt ta mà trả lời!”

Dương Đồ quát lớn.

Triệu Vân Sinh lặng yên run rẩy một chút, thần kinh quanh người hắn trong chốc lát kéo căng, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên.

Hắn không tránh né chút nào nghênh tiếp mà ánh mắt sắc bén Dương Đồ, nói ra: “Đại nhân, Tần Tử không có đi Thiên Mục sơn.”

Hắn nhìn như không có dị dạng chút nào, nhưng là thần kinh trong cơ thể sớm đã căng cứng đến cực hạn, thật giống như thời điểm một người cố nén ý cười, thể nội sẽ âm ứ, cơ bắp phần bụng sẽ kéo căng.

Dương Đồ khẽ nhíu mày, bất luận nhìn thế nào, đều không thể từ trên thân vị thiên kiêu thứ nhất của Thất Vũ tông này nhìn ra chút manh mối.

Hồi lâu, hắn đột nhiên cười.

“Ha ha ha! Không hổ là thiên kiêu thứ nhất Thất Vũ tông, quả nhiên danh bất hư truyền a, Thất Vũ tông có người kể tục!”

Triệu Vân Sinh biểu hiện không có sơ hở chút nào, nhưng chính là bởi vì không có sơ hở chút nào, mới là sơ hở lớn nhất!

Bởi vì, thời điểm ở trước mặt hoài nghi cùng chất vấn của đại nhân vật, liền xem như người không then với lương tâm, trong lòng cũng sẽ có ý thức chột dạ.

Nhưng là người trẻ tuổi này, trong mắt lại không có khiếp ý chút nào, như vậy chỉ có một khả năng —— hắn đang cố nén!

Nghĩ đến nơi này, Dương Đồ nhìn về phía Ô Sầm sau lưng Triệu Vân Sinh, giống như cười mà không phải cười nói:

“Ngươi đây, nhìn ta, trả lời ta.”

Ô Sầm thân thể khẽ run lên, hắt hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Đồ, nói ra:

“Tần Tử không có đi Thiên Mục sơn.”

“Thật không có?”

Dương Đồ nhắm con mắt lại, mà ánh mắt bắn ra bên trong, thì là càng thêm âm lãnh, để người rùng mình.

“Không có.”

Ô Sầm cắn răng nói.

“Đến cùng có hay không!”

Dương Đồ uy nghiêm quát lớn.

“Không có.”

Ô Sầm đau khổ kiên trì.

“Có hay không! !”

Đột nhiên, Dương Đồ đột nhiên đứng lên, một cỗ uy áp thuộc về Thông Thiên cảnh phóng lên tận trời, giống như tiếng sấm trời quang!

Đột nhiên bạo tăng vô số lần áp lực, ép vỡ phòng tuyến trong lòng Ô Sầm, để hắn tại trong nháy mắt đã mất đi lý trí.

“Có! !”

Hắn theo bản năng hồi đáp, mà vừa nói ra miệng, hắn liền ý thức được xảy ra chuyện, sắc mặt trở nên vô cùng tái nhợt.

Nhưng mà, đã chậm.

Xoạt!

Giờ khắc này, giữa thiên địa trở nên vô cùng yên tĩnh, mà nhiệt độ chung quanh, cũng dần dần lạnh xuống tới.

“Ai...”

Đại trưởng lão Giả Thiên Hà cười khỏ một tiếng, nên tới, tránh cũng tránh không xong a, cuối cùng vẫn là lời ra.

Tần Tử có bắt cóc Sở Vân quận chúa hay không, cái này hẳn không xác định, nhưng là Tần Tử đi Thiên Mục sơn, đây là sự thực.

“Ha ha, Giả đại trưởng lão, hiện tại, ngươi còn có cái gì muốn nói sao?”

Hồi lâu, Dương Đồ cười lạnh nói.

“Nam Vương đại nhân, ta thừa nhận, Tần Tử hoàn toàn chính xác đi Thiên Mục sơn, ta trước đó nghĩ rằng nhiều một việc không bằng ít một chuyện, thế là nói láo.”

Giả Thiên Hà nghiêm túc nói ra:

“Nhưng mà, đây cũng không có nghĩa chúng ta là đang bao che che chở Tần Tử, dù sao, đến nay đều không có chứng cứ có thể chứng minh sự tình chính là hắn làm.”

“Vậy ngươi giải thích thế nào, sự tình nữ nhi của ta cùng Tần Tử cùng một chỗ biến mất đâu?”

Dương Đồ lạnh lùng chất vấn.

Giả Thiên Hà trầm mặc.

Đối phương không cách nào chứng minh Tần Tử có tội, nhưng tương tự, hắn cũng vô pháp chứng minh Tần Tử vô tội, mà thời điểm khi đối phương cường thế hơn, vấn đề phía sau, liền sẽ lộ ra trọng yếu hơn.

“Chúng ta cần hướng ngươi giải thích sao?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên, chỉ thấy một đạo quang mang, từ chủ phong Thất Vũ tông dâng lên.

Kia là một người trung niên mặc áo bào màu xanh, hấn dáng người cao gầy, tóc đen nhánh, trên cằm giữ lại một túm râu ria đen nhánh.

“Tông chủ! !”

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, rất nhiều đệ tử Thất Vũ tông đều gọi ra tiếng, lộ ra vẻ kính sợ.

Ngay cả Nam Vương Dương Đồ cường thế bá đạo, trong mắt đều lộ ra một vòng vẻ mặt ngưng trọng, trầm giọng kêu lên:

“Triệu Bàn Long!”

Thất Vũ tông chủ Triệu Bàn Long đập không mà đến, hấn bình tĩnh nhìn xuống Dương Đồ, thản nhiên nói:

“Con gái của ngươi cùng Tần Tử mất tích cùng một chỗ, ngươi liền khí thế hùng hổ đến hỏi chúng ta muốn giải thích, tựa hồ có chút buồn cười.”

“Ngươi cái gì ý tứ?”

Dương Đồ lạnh lùng nói.

Triệu Bàn Long nhàn nhạt nói ra:

“Tần Tử cùng con gái của ngươi cùng một chỗ mất tích, ngươi đã cảm thấy là Tần Tử bắt cóc con gái của ngươi, vậy ngươi có nghĩ tới... Là con gái của ngươi bắt cóc Tần Tử hay không?”

Chương 50: Ngã Bài, Ta Là Thúc Của Ngươi

Chương 50. Ngã Bài, Ta Là Thúc Của Ngươi

“Ngươi... Làm càn! !”

Dương Đồ sừng sốt một chút, sau đó then quá thành giận nói:

“Nữ nhi của ta thân phận cỡ nào, bắt cóc hần thì làm được cái gì?”

Triệu Bàn Long hỏi ngược lại:

“Vậy xin hỏi, Tần Tử bắt cóc con gái của ngươi, thì có ích lợi gì chứ?”

“Hần...”

Dương Đồ triệt để câm lặng, hần kỳ thật muốn nói cái gì đó, nhưng là loại sự tình này, thật nói ra được sao?

Triệu Bàn Long tiếp tục nói ra:

“Không thể phủ nhận, con gái của ngươi hoàn toàn chính xác là tư sắc bất phàm, nhưng là nữ tử xinh đẹp trong thiên hạ này nhiều không kể xiết, chỉ là Thất Vũ tông ta, liền có mấy vị nữ đệ tử dung mạo siêu tuyệt.”

“Ta nghĩ... Tần Tử coi như có ngóc, cũng không cần bốc lên nguy hiểm về sinh mệnh để bắt đi con gái của ngươi a?”

Dương Đồ triệt để nói không ra lời, hần nhẫn nhịn hồi lâu, sau đó giận tím mặt nói:

“Hiện tại toàn bộ vương triều đều nói là Tần Tử bắt cóc nữ nhi của ta, chẳng lẽ Thất Vũ tông không nên cho bản vương một cái công đạo sao!”

“Nam Vương đại nhân, ta biết hoàng thất là chúa tể vương triều, nhưng là ngài hung hăng càn quấy như này, có phải là quá mức rồi?”

Triệu Bàn Long sắc mặt lạnh lùng, âm vang có lực đạo:

“Hần là, ngươi thật cảm thấy mấy vạn thiết kỵ vương phủ, có thể san bằng Thất Vũ tông? !”

Oanh! !

Sau một khắc, một cỗ khí thể ngập trời từ trên thân hần phóng lên tận trời, giống như kinh đào hải lãng càn quét ra, trấn áp bát phương.

“Ầm!”

Cỗ xe của Nam Vương, trực tiếp chia năm xẻ bảy, chỉ còn lại yêu thú.

Mà mấy đầu yêu thú kéo xe Niết Bàn cảnh kia, cũng bị cỗ khí thế này áp bách, trực tiếp bốn vó quỳ trên mặt đất.

“Rắc rắc rắc!”

Không chỉ có như thế, toàn bộ quân trận, mấy vạn người đều cảm giác được một áp lực trầm trọng giáng lâm, hai chân lâm vào dưới mặt đất, gần như phải quỳ xuống dưới.

Lực lượng một người, uy áp một quân!

“Triệu Bàn Long, ngươi làm càn!”

Dương Đồ giật nảy cả mình, sau đó triệt để bạo nộ rồi, hấn ngựa mặt lên trời gào thét một tiếng, khí tức quanh người phóng lên tận trời.

Oanh long!

Trên hấn, giống như có một đạo quang trụ phóng lên tận trời, thông thiên triệt địa, tầng mây trên trời cũng vờn quanh xoay tròn.

Nếu như nói Triệu Bàn Long khí thế là biển cả kinh đào hải lãng, như vậy Dương Đồ chính là một tòa đá ngầm trong biển rộng, ngạo nghễ sừng sững, mặc cho người sóng gió ngập trời, ta từ lù lù bất động!

Nhưng mà, thật muốn bàn về thực lực, vị Nam Vương đại nhân này vẫn là yếu mấy phần khí thế, chỉ có thể tự vệ mà thôi.

Toàn bộ quân trận vẫn nhận lấy áp bách đến từ Triệu Bàn Long như cũ, thậm chí, một người Triệu Bàn Long, liền có thể tàn sát quân đoàn này!

“Nam Vương đại nhân, mời trở về đi, tại trước khi các người có thể tìm tới chứng cứ, cũng đừng có nhắc lại chuyện này, Thất Vũ tông ta mặc dù là tiểu môn tiểu phái, nhưng cũng sẽ không để môn hạ đệ tử bị người khi dễ.”

Triệu Bàn Long bình tĩnh nói.

Rầm rầm rầm!

Thoại âm rơi xuống, nội bộ Thất Vũ tông, từng đạo khí tức mạnh mẽ phóng lên tận trời, mệnh mông cuồn cuộn khuếch tán ra.

Loại cảm giác kia, giống như vạn ngọn Thiên Sơn không ngừng đột ngột từ mặt đất mọc lên, liên tiếp, sừng sững mà hùng vĩ, làm người run sợ.

“Tốt, tốt, tốt!”

Dương Đồ sắc mặt biến hóa, sau giận quá thành cười nói:

“Thất Vũ tông, đây là đang hướng hoàng thất thị uy sao? Đã như vậy, vậy ta liền hướng từ đường hoàng thất báo cáo chuyện này, ta ngược lại muốn xem xem, ai mới là chúa tể vương triều!”

Nói xong, hắn găm nhẹ nói: “Thu binh!”

Toàn bộ quân trận giống như nhẹ nhàng thở ra, sau đó tất cả binh sĩ chỉnh tề quay người, mà Dương Đồ cũng xoay người cười tãi trên lưng một đầu yêu thú.

Chuẩn bị rút lui.

Hắn lần này cũng không có mang mấy vị lão quái vật Nam Vương phủ ra, bởi vì hắn biết, tới cũng không đáng chú ý.

Kỳ thật trước khi hắn tới liền nghĩ, nếu như thái độ Thất Vũ tông cường ngạnh, thực sự không nể mặt mũi, vậy cũng chỉ có thể mời từ đường hoàng thất xuất thủ.

Nữ nhi của hắn bị trói đi, cái này liên quan đến danh dự hoàng thất Dương gia, tin tưởng những lão gia hỏa ở từ đường hoàng thất kia cũng sẽ không ngồi yên không lý đến.

“Tông chủ, cái này...”

Đại trưởng lão Giả Thiên Hà lộ ra vẻ lo lắng, nếu như từ đường hoàng thất thật xuất thủ, vậy thì phiền toái.

Từ đường Hoàng thất, cũng chính là từ đường Dương gia, năm đó Dương gia lập quốc, lực lượng dựa vào chính là từ đường Dương gia.

Kia là lực lượng đủ để quét ngang vương triều, mà hơn hai nghìn năm trôi qua, thế lực từ đường Dương gia hắn là lớn mạnh hơn không ít.

“Ha ha, binh tới tướng đỡ.”

Triệu Bàn Long cười lắc đầu, tựa hồ đối với nguy cơ sắp đến của tông môn cũng không quan tâm.

“Ngăn không được làm sao bây giờ?”

Giả Thiên Hà nhú mày hỏi.

“Vậy liền đầu hàng sao?”

Thấy Bàn Long hỏi ngược một câu, nhưng xem sắc mặt dần dần nghiêm túc lên, trầm giọng nói ra:

“Thời điểm nên kiên thủ, một bước đều không thể lui, nếu như trấn ngăn không được, chiến tử, cũng là số mệnh chiến sĩ.”

Giả Thiên Hà nghe vậy, mím môi một cái, không nói gì thêm.

Đạo lý này hẳn đều hiểu.

Vì bảo vệ tinh thần, hoàn toàn chính xác có thể không tiếc đại giới, nhưng là, cơ nghiệp tông môn hơn ba nghìn năm, lại há có thể tùy tiện buông xuống?

Tông môn, là từ trong tay tiền bối kế thừa tới, cũng là để lại cho đám hậu bối, bọn hắn thật sự có tư cách ngọc đá cùng tan sao?

Không có đáp án.

Mà liền tại thời điểm hai người, thậm chí tất cả cao tầng tông môn đều đang đấu tranh tư tưởng, lâm vào xoắn xuýt, một thanh âm vang lên.

“Nam Vương xin dừng bước.”

Thanh âm này không phải rất lớn, lại mang theo lực xuyên thấu cực mạnh, làm cho tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng.

Quân trận ngừng di chuyển, sau đó, Nam Vương Dương Đồ cười tại trên lưng yêu thú quay đầu ngóng nhìn.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh áo trắng từ bên trong Thất Vũ tông bay ra, sừng sững tại trên bầu trời, cùng hắn xa xa tương vọng.

“Người là ai?”

Dương Đồ nhíu mày hỏi, người này rất tuấn lãng, hẳn từ trước đến nay không có hảo cảm gì với người đẹp trai hơn hẳn.

“Tần Xuyên, cha Tần Tử.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Là người!”

Dương Đồ trong mắt bắn ra quang mang lẫm lẫm, sau đó thân thể đột nhiên phóng lên tận trời, giống như giao long xuất hải, phóng tới Tần Xuyên!

“Xoạt!”

Một vết sáng vạch phá bầu trời, bầu trời cũng vì đó run một trận, đại lượng không khí nổ tung, gây nên cuồng phong.

Mà sau một khắc, trên bầu trời truyền ra một tiếng vang thật lớn, giống như kinh thiên tạc lôi, sau đó một thân ảnh đột nhiên bắn về phía mặt đất.

“Phanh —— “

Giống như thiên thạch rơi xuống đất, mặt đất chia năm xẻ bảy, bị nện ra một cái hố to đường kính bảy tám mét, mà trong hầm, một người quỳ một chân trên đất.

Chính là Dương Đồ!

“Vương gia! !”

“Cái này sao có thể? !

Các tướng lĩnh Nam Vương phủ kinh hô một tiếng, ngay cả mọi người Thất Vũ tông, cũng đều quá sợ hãi.

Thông Thiên cảnh tam trọng Dương Đồ, vậy mà bại, mà lại là vừa đối mặt liền bại, trực tiếp bị nghiền ép!

“Tần Xuyên trưởng lão, đột phá Thông Thiên cảnh rồi?”

“Nhưng coi như đột phá, cũng không nên mạnh như vậy a, cảnh giới Thông Thiên nhất trọng, làm sao chiến Thông Thiên cảnh tam trọng?”

“Không phải là hậu tích bạc phát, khiến cho căn cơ thâm hậu? Thế nhưng là... Hẳn còn trẻ như vậy, loại tốc độ đột phá này đã rất kinh người, tích lũy có thể thâm hậu sao?”

“Quái vật, quái vật a!”

Các trưởng lão Thất Vũ tông nghị luận âm ỉ, mà những cái đệ tử kia, càng là trùng to mắt, không rõ, cảm giác muốn rơi lệ!

Nghe những nghị luận này, Tần Xuyên khóe miệng hơi vênh, bởi vì tại hôm qua, hắn liền nhận được hệ thống nhắc nhở:

“Đỉnh! Thông Thiên cảnh tam trọng Nam Vương Dương Đồ, sinh ra sát ý đối với nhi tử ngươi, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngươi tăng lên tới Thông Thiên cảnh tam trọng, đồng thời cùng cảnh vô địch!”

Lần này, hệ thống không có áp dụng phương pháp chiết khấu bồi thường, mà là trực tiếp đem tu vi hắn tăng lên tới Thông Thiên cảnh tam trọng.

“Tần! Xuyên! !”

Mà lúc này, Dương Đồ trong hồ lớn chậm rãi đứng lên, hắn cắn răng nghiêng lợi ngẩng đầu, một thân áo măng bào không gió mà bay, tóc dài cũng rầm rầm rung động, giống như sư tử nổi điên.

“Nam Vương làm gì tức giận vậy? Bây giờ không phải thời điểm hỏi tội, mà là phải nhanh một chút tìm tới bọn hắn, nếu không hai đứa bé này có khả năng có nguy hiểm.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Ngươi có cái gì ý tứ?”

Dương Đồ ánh mắt ngưng lại, nhíu mày hỏi.

“Ta xác định, Tần Tử hắn là cùng Sở Vân quận chúa cùng một chỗ, nhưng hắn không phải là bất cóc, mà là bọn hắn cùng một chỗ gặp phải nguy hiểm.”

Tần Xuyên thở dài nói.

“Chỉ giáo cho?”

Khí thế trên người Dương Đồ yếu xuống, trong lòng nghi hoặc sâu hơn.

“Kỳ thật, tại trước khi Tần Tử đi Thiên Mục sơn, ta từng dẫn dò qua hắn, nếu là Sở Vân quận chúa gặp nạn, có thể cứu thì

cứu.”

Tần Xuyên như nói thật nói.

“Trò cười! Nam Vương phủ ta cùng ngươi vốn không quen biết, cũng chưa từng từng có lui tới, ngươi vì cái gì quan tâm nữ nhi ta như vậy?”

Dương Đồ cười lạnh một tiếng.

Tần Xuyên không thèm để ý chút nào cười cười, tựa hồ đã sớm đoán được đối phương sẽ có loại phản ứng này, bình tĩnh nói.

“Ta cùng Nam Vương phủ hoàn toàn chính xác không có cái gì lui tới, những năm này cũng chưa từng gặp qua, nhưng là năm đó ta cùng lệnh tôn kết giao tình không cạn, nếu như nghiêm ngặt nói đến, ngươi còn phải gọi ta một tiếng... Thế thúc.”

Chương 51: Các Ngươi Đừng Đánh Nữa

Chương 51. Các Ngươi Đừng Đánh Nữa

“Làm càn! Ngươi dám nhục nhã bản vương! !”

Dương Đồ giận tím mặt, ngay trước mặt nhiều người như vậy, người này lại dám nói ra lời đại nghịch bất đạo như thế, để hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Ngay cả mọi người Thất Vũ tông, cũng đều sắc mặt biến hóa — cái trưởng lão Tần Xuyên này, có phải là đùa hơi quá phận rồi?

“Ngươi không tin cũng chẳng sao, dù sao ta cũng không có trông cậy vào ngươi tin, càng không nghĩ tới chiếm tiện nghi của ngươi, chỉ là kể ra một sự thật mà thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Ta hôm nay sở dĩ nói ra chuyện này, chỉ là muốn nói cho người, hai đứa bé kia hiện tại khả năng có nguy hiểm, trước hết tìm tới bọn hắn.”

Dương Đồ hít sâu một hơi, ngăn chặn bản thân mất kiểm soát, sau đó hoài nghi nói ra:

“Người làm sao chứng minh mình không có nói láo đâu?”

Tần Xuyên khinh thường nói:

“Ta tại sao phải chứng minh đâu? Hắn là người cho rằng, ta nói như vậy là vì leo lên Nam Vương phủ người?”

“Ha ha, ta trước đây ít năm tu luyện ra đường rẽ, tại nơi chật hẹp nhỏ bé như Tầm Dương thành ẩn núp nhiều năm, thời gian đó gian nan như vậy, ta đều không nghĩ tới trèo vào các người.”

“Hiện tại, ta tu vi khôi phục, cái gì cũng không thiếu, chẳng lẽ còn sẽ mặt dạn mày dày tới tìm các người? Trò cười!”

“Ta cũng không ngại nói cho người, ta giao hảo chính là Dương Hùng lão ca, hậu bối Nam Vương phủ này, ta cũng không nhận! Coi như người bây giờ gọi ta một tiếng thế thúc, ta cũng chưa hẳn chịu đáp ứng người!”

Tiếng nói quanh quẩn, trịch địa hữu thanh.

Tần Xuyên tay áo hất lên, kiệt ngạo quay đầu đi —— ta chính là cường thế như vậy, chính là kiêu ngạo như vậy!

Mà chung quanh, hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả như trọn mắt hốc mồm nhìn xem cái đạo thân ảnh ngông nghênh kai, vậy mà không biết nên nói cái gì.

Cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng lại cảm giác... Không phải giả.

Ngay cả Nam Vương Dương Đồ, trong lòng cũng dao động, hắn nhớ mang máng, phụ thân năm đó tựa như là có một vị bạn vong niên.

Tỉ mỉ nghĩ lại.

Giống như lại không có.

Lại tưởng tượng.

Còn giống như thật có!

Suy nghĩ lại một chút, giống như vừa không có...

“Hừ! Lời nói vô căn cứ! !”

Cuối cùng, bán tín bán nghi để Nam Vương điện hạ quyết định mạnh miệng —— dù sao mặc kệ thật giả, lão tử chính là không nhận!

Hai chúng ta tuổi tác tương tự, mà lại người lại nhìn như cái tiểu bạch kiêu, nhìn so với ta còn muốn nhỏ hơn rất nhiều.

Nếu là gọi người bằng thúc thúc, ta mặt mũi này để vào đâu?

“Vẫn là câu nói kia, người tin không tin mặc người, nhưng là ta được nhắc nhở người, có một số việc nếu là làm sai, cả một đời cũng vô pháp đền bù!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, nói ra:

“Người có thể không thêm đề ý con gái của người, nhưng là ta vẫn còn đề ý nhi tử ta! Ta vừa vặn kết thúc bế quan, hiện tại muốn đi tìm con trai ta, người cũng đừng ngăn chặn.”

Nói xong, hắn liền hướng phía một cái phương hướng bay đi.

“Tần...”

Đại trưởng lão Giả Thiên Hà neho mắt, chuẩn bị ngăn Tần Xuyên lại, nhưng là tông chủ Triệu Bàn Long đưa tay kéo hắn lại, thấp giọng nói ra:

“Đã chiêu hắn nhập tông môn, liền phải tin tưởng hắn.”

Giả Thiên Hà cười khổ gật gật đầu.

Hắn là không yên lòng Tần Xuyên rời đi.

Dù sao, Tần Tử không có trở về, nếu như Tần Xuyên đi nữa, đến thời điểm nếu thật là Tần Tử bắt cóc Sở Vân quận chúa, hoặc là hai cha con cùng một chỗ mưu đồ... Hai cha con chạy trốn, về sau tất nhiên là Thất Vũ tông công nổi.

Tông chủ Triệu Bàn Long quyết định tin tưởng Tần Xuyên, nhưng là Dương Đồ lại không có khả năng cứ như vậy để hắn đi.

“Hừ! Bây giờ sự tình chưa sáng tỏ, Tần Tử còn chưa thoát hiểm nghi, người chỗ nào đều không thể đi!”

Dương Đồ lạnh lùng nói.

“Ngớ ngẩn.”

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng, nhìn cũng không nhìn hắn, hướng thẳng đến phương xa bay đi.

“Muốn đi, không có như vậy dễ dàng!”

Dương Đồ ánh mắt lộ ra lãnh khốc chi sắc, uy nghiêm hạ lệnh:

“Cùng tiến lên, ngăn lại hắn!”

“Vâng!”

“Tuân mệnh!”

Bên trong Quân trận, trợn vện hơn mười đạo thân ảnh đẳng không mà lên, đại đa số cường giả Niết Bàn cảnh hậu kỳ, thậm chí có ba vị Thông Thiên cảnh sơ kỳ!

Không chỉ có như thế, Dương Đồ cũng xuất thủ, hắn chân phải đạp mạnh, xuất hiện tại trung ương mười mấy người.

Mười mấy người này, hóa thành một cái vòng vây hình cung, chặn đường đi Tần Xuyên, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

“Chỉ bằng các ngươi, ngăn được sao? !”

Tần Xuyên ngón trở đột nhiên vạch một cái, một đường cong chói lọi quang mang nở rộ tại không trung, giống như chòm sao liên tuyến, đem kia mười mấy người tất cả đều bao trùm!

“Phốc phốc phốc!”

“A! !”

“Bụng của ta!”

Hơn mười vị cường giả kia, bao quát ba vị lão giả Thông Thiên cảnh nhất trọng, nhao nhao phun máu bay rót ra ngoài, tòi khô lạp hủ, như thiên thạch tán mát!

Nhưng là, đạo hồ quang cường thế này đối với Dương Đồ tuyệt không có tác dụng, hắn chem ra một chiêu phá vỡ, tiếp tục hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Xoạt!

Tốc độ của hắn nhanh đến mức khó mà tin nổi, tại thời điểm Tần Xuyên không kịp ra chiêu thứ hai, hắn đã lao đến.

“Kim Cương Trấn Ma Quyền!”

Tay phải hắn nắm tay, nắm đấm hóa thành màu đỏ sậm đáng sợ, kim quang lưu chuyển, tản mát ra khí tức khủng bố vô kiên bất tồi.

“Ầm!”

Một quyền này trực tiếp đem cương khí hộ thể của Tần Xuyên đánh tan, sau đó rơi vào trên ngực hắn, bộc phát ra lực phá hoại dữ tợn.

“Phốc!”

Tần Xuyên một ngụm máu tươi phun ra, sau đó tay phải nâng lên, cũng một chưởng đánh vào ngực Dương Đồ, để hắn bay rớt ra ngoài!

Sau đó, hắn không lo được vết máu ở khóe miệng, lần nữa bay về phía phương xa, hắn biểu lộ lo lắng, giống như thật đang lo lắng nghĩ tử an nguy...

“Hôm nay, người chỗ nào cũng đi không được!”

Dương Đồ hét lớn một tiếng, lần nữa xông tới.

Bởi vì một quyền vừa rồi đem Tần Xuyên đánh phun huyết ra, để hắn một lần nữa tìm về tự tin —— giống như chênh lệch cũng không có lớn như vậy.

Về phần trước đó vì cái gì hắn vừa đối mặt liền bị đối phương đánh bay... Hắn lười nhắc chú ý những chi tiết này.

Dù sao, con người càng tin vào những thứ có lợi cho mình, bọn hắn vĩnh viễn có vô số cái lý do để tự bào chữa.

“Oanh! !”

“Oanh!”

“Oanh! !”

Hai người đụng chạm tại không trung, người tới ta đi, quả thực đánh cho tương xứng, khó phân thắng bại.

Các cường giả Nam Vương phủ muốn xuất thủ, nhưng cũng giúp không giúp được gì, mà các cao tăng Thất Vũ tông phát hiện, hiện tại giúp ai đều không thích hợp.

Thế là, cứ như vậy làm nhìn xem.

“Dừng tay! Các ngươi không cần lại đánh!”

Đúng lúc này, thanh âm của một thiếu nữ từ đằng xa truyền đến, từ xa mà đến gần, lộ ra có chút lo lắng.

“Vân nhi? !”

Nam Vương Dương Đồ đột nhiên giật mình, trong mắt bắn ra quang mang ngạc nhiên, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thiếu nữ hơi có vẻ chật vật đang nhanh chóng bay tới.

Kia không phải là nữ nhi của hắn sao!

“Cái này...”

Tần Xuyên thấy thiếu nữ, tựa hồ cũng sửng sốt một chút, sau đó cùng Dương Đồ bay đi.

“Vân nhi, ngươi rốt cục trở về! Đến cùng xảy ra chuyện gì, có phải là Tần Tử kia bắt cóc ngươi?”

Dương Đồ ôm chặt lấy nữ nhi, có loại vui mừng khi mất mà được lại, mắt hồ vậy mà có chút ướt át, sau đó lại hung tợn hỏi.

“Không phải, là có người muốn giết ta, Tần Tử đã cứu ta!”

Sở Vân quận chúa lau mặt, giải thích nói.

“Vậy Tần Tử đâu!”

Tần Xuyên cũng lao đến, một phát bắt được cổ tay của thiếu nữ, cho đến khi thiếu nữ kêu đau một tiếng, hắn mới tranh thủ thời gian vung ra tay.

“Hắn... Hắn còn chưa có trở lại sao? !”

Sở Vân quận chúa nghe vậy thân thể mềm mại run lên, trên mặt đột nhiên tái nhợt, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hoàng.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra!”

Tần Xuyên cũng đã biến sắc, thanh âm nháy mắt đề cao một mảng lớn, giống như một cái phụ thân điên cuồng khi nghe nói

nhi tử gặp tin dữ.

“Ta... Ta tại bên trong di tích gặp được sát thủ, Tàn Tử phát hiện sát thủ, thế là mang theo ta đào tẩu, nhưng là chạy trốn rất xa vẫn là bị đuổi kịp, cuối cùng hắn một mình ngăn trở năm cái Niết Bàn cảnh sát thủ, để ta đi trước, về sau... Ta còn tưởng rằng hắn đã trốn về đây.”

Vành mắt Sở Vân quận chúa ửng đỏ nói.

Xoạt!

Lập tức, thiên địa yên tĩnh, sau đó một mảnh xôn xao.

Kết quả như vậy, làm cho tất cả mọi người đều thất kinh, mà Nam Vương Dương Đồ, trực tiếp sững sờ ngay tại chỗ.

Đột nhiên!

Hắn linh quang lóe lên, cau mày hỏi:

“Vân nhi, ngươi bị đuổi giết cũng là sự tình ba ngày trước, như vậy ba ngày này ngươi ở đâu?”

Chương 52: Chân Nam Nhân Không Quay Lại Nhìn Bạo Tạc!

Chương 52. Chân Nam Nhân Không Quay Lại Nhìn Bạo Tạc!

Sở Vân quận chúa cũng không nghĩ tới, phụ thân lập tức hỏi lên vấn đề xảo trá như này, nhưng vẫn là thành thật trả lời.

“Phụ vương, ta sau khi đào thoát mấy cái thích khách kia đuổi giết, lại gặp một cái thần bí người áo đen chặn giết, bị hắn đánh ngất xỉu.”

“Chờ ta tỉnh lại, phát hiện nằm tại một chỗ bờ sông nhỏ... Là một vị kiếm khách tán tu, từ trong tay người áo đen kia đã cứu ta.”

“Vị kiếm khách kia không có lưu danh, nói mình chỉ là cái hạng người vô danh, gặp chuyện bất bình rút kiếm tương trợ mà thôi.”

“Cáo biệt vị kiếm khách kia, về sau ta liền nghe được tin tức ngài phát binh Thất Vũ tông, thế là tranh thủ thời gian tới ngăn cản.”

Nói đến nơi này, nàng lo lắng nói ra:

“Đây đều là cái hiểu lầm a! Tần Tử không phải người xấu, hắn là ân nhân của ta! !”

Lập tức, tràng diện lần nữa yên tĩnh.

Mà nguyên bản Dương Đồ khí thế hung hăng, rốt cuộc không thể tiếp tục cường thế được nữa.

Hắn biểu lộ cứng ngắc, nhìn như không có cái động tác gì, mà trong đầu, lại là giống như sấm sét giữa trời quang.

Các loại suy nghĩ gần như nháy mắt chen vào trong đầu hắn, để hắn hỗn loạn lung tung.

Sai lầm?

Tần Tử không phải cừu nhân, ngược lại là ân nhân?

Hắn đứng nửa ngày, trước mặt tất cả mọi người Thất Vũ tông, hận không thể cho mình một bạt tai?

Mà nghiêm trọng nhất chính là, nếu như nữ nhi nói là thật, như vậy những lời Tần Xuyên nói trước đó là thật hay không, nói cách khác, cái gia hỏa cùng tuổi tác hắn gần như tương tự, thật sự chính là... Thế thúc của hắn? !

“Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này!”

Hắn khinh thường phất ống tay áo một cái, giống như đang cười nhạo một câu hoang ngôn thấp kém, sau đó trực tiếp quay người, gầm nhẹ nói:

“Chúng ta đi! !”

Nói xong, vậy mà trực tiếp quay người, một ngựa đi đầu hướng về nơi đến phương hướng bay đi, mà chỉ quân đội kia, cũng oanh long long rút lui.

“Phụ vương!”

Sở Vân quận chúa kêu một tiếng, nhưng mà phụ vương ngày bình thường đối nàng đủ kiêu thương yêu, bây giờ cũng không để ý tới nàng,

Thế là, nàng cũng chỉ có thể xấu hổ cười một tiếng đối với Tần Xuyên, có chút ái ngại nói ra:

“Ngài yên tâm đi, ta sẽ thuyết phục phụ vương ta cùng tìm kiếm Tần Tử, Tần... Gia gia.”

Cái xưng hô này, có chút bồng miêng.

Mà cùng lúc đó, Dương Đồ sớm đã bay ra rất xa, giống như cái gì cũng nghe không đến, thân thể đột nhiên cứng đờ, khoe miệng hung hăng co quắp mấy lần...

...

Rất nhanh, người Nam Vương phủ đều đi.

Bên ngoài bầu trời Thất Vũ tông, chỉ còn lại Tần Xuyên, còn có đại trưởng lão Giả Thiên Hà, cùng tông chủ Triệu Bàn Long.

“Thật có lỗi, một chút việc riêng tư của ta, thêm phiền toái cho tông môn.”

Tần Xuyên áy náy chấp tay một cái.

“Ngươi là trưởng lão Thất Vũ tông, sự tình của ngươi, tự nhiên cũng là chuyện của chúng ta.”

Triệu Bàn Long trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Giả Thiên Hà bên cạnh hơi kinh ngạc, bởi vì tông chủ ngày bình thường trầm mặc ít nói, rất ít cười đối với người nào.

“Hô... Đa tạ.”

Tần Xuyên thở một hơi thật dài, sau đó cười khỏ nói.

Không thể không nói, hẳn vẫn có chút cảm động.

“Cần tông môn hỗ trợ tìm Tần Tử không?”

Triệu Bàn Long hỏi.

“Không cần, ta tại trên thân tiểu tử kia lưu lại một vài thứ, muốn tìm tới hắn vẫn là không khó. Ta đi trước một bước.”

Tần Xuyên cười cự tuyệt, sau đó liền theo một cái phương hướng bay đi, cấp tốc biến mất ở chân trời.

“Tông chủ...”

Giả Thiên Hà nhìn về phía Triệu Bàn Long.

Nhìn bóng lưng Tần Xuyên biến mất, đôi mắt lấp lóe mấy lần, sau đó bình tĩnh nói ra:

“Trở về đi.”

Nói xong, liền tự mình hướng phía nội bộ Thất Vũ tông bay đi, nhưng mà, hiếu kì đối với Tần Xuyên trong lòng hắn lại là càng ngày càng đậm.

Vị trưởng lão mới này của bọn hắn, quá thần bí...

...

Ở trong một dãy núi.

Trong một tòa huyết động tĩnh mịch mà bí ẩn, ánh lửa ngập trời, đồng thời tràn ngập nồng đậm mùi máu tươi.

“Xuy xuy xuy!”

Một đạo thân ảnh trần trụi ngồi xếp bằng, mà trên thân hắn, thiêu đốt lên một cỗ hỏa diễm hồng sắc quỷ dị ám.

Khi hỏa diễm thiêu đốt, thân thể của hắn lại được rèn luyện, đại lượng huyết dịch bị bốc hơi, hóa thành sương mù huyết sắc rời từ lỗ chân lông dâng ra.

Mà xương cốt vỡ vụn trong thể nội kia, cũng bị đốt cháy, đồng thời được cái hỏa diễm tràn ngập sinh mệnh lực kích thích, mọc ra xương cốt mới.

Giống như thay cũ đổi mới.

Cái thương thể cực nặng kia, không chỉ gần như đang cấp tốc khôi phục, đồng thời, thể phách còn đang trở nên càng mạnh.

Không biết qua bao lâu.

hỏa diễm hồng sắc bên ngoài cơ thể hắc thu liễm, thân thể hắc đỏ bừng giống như bàn ủi, bây giờ cũng khôi phục nhan sắc bình thường.

“Hô, cuối cùng là gắng gượng qua tới.”

Tần Tử hung hăng thở dài một hơi, trước đó cùng năm vị sát thủ kia đại chiến, hắc ăn thiệt thòi lớn, gần như chết mất.

May mắn, có bí pháp cứu mạng sư phụ dạy, mặc dù quá trình rất thống khổ, nhưng kết quả là mỹ hảo.

“Ai, ngươi vẫn là quá xúc động, nếu là lúc ấy không cùng bọn hắc cứng đối cứng, sao có thể bị thua lỗ?”

Nữ tử tóc vàng vang lên thanh âm oán trách.

“Hắc hắc, đây không phải đã vượt qua rồi sao? Hơn nữa còn nâng cao một bước nữa, qua ít ngày nữa, liền có thể đột phá Niết Bàn cảnh.”

Tần Tử ngượng ngùng cười một tiếng.

“Lần này cũng liền vận khí tốt mà thôi, nếu là bị thương nặng hơn một chút, ngươi không nhất định có thể gắng gượng qua được, không thể luôn ôm tâm lý may mắn.”

Nữ tử tóc vàng nghiêm túc dạy dỗ.

“Biết rồi, biết rồi!”

Tại bên trong giao lưu lâu ngày cùng sư phụ, hắc sớm đã ý thức được, cùng sư phụ giáo biện cũng không phải là lựa chọn sáng suốt.

Không quan tâm có thể làm được hay không.

Trước tiên đáp ứng rồi nói!

“Đi thôi, chúng ta phải trở về, lâu như vậy không có trở về, cha ngươi sẽ lo lắng.”

Nữ tử tóc vàng tự nhiên biết đệ tử là đang qua loa, nhưng cũng không có biện pháp, chỉ có thể thở dài nói.

“Ừm.”

Tần Tử nghe vậy gật gật đầu, đứng dậy liền chuẩn bị rời đi khỏi cái hang động mà trong lúc vô tình phát hiện này.

Nhưng mà, ngay tại cái thời điểm này, một đạo thanh âm tà ác vang lên.

“Ha ha ha, nghĩ không ra lão phu vận khí tốt như vậy, vừa thoát khỏi liên gặp được huyết thực ngon như thế.”

Tần Tử sắc mặt đại biến, đột nhiên quay đầu nhìn lại, liền thấy chỗ sâu huyết động kia, một mặt vách đá đột nhiên vỡ ra.

Từng đạo vết rách đen nhánh, giống như mạng nhện mà cấp tốc kéo dài, đồng thời có lượn lớn hắc khí từ trong cái khe chảy ra.

“Không tốt, đi mau!”

Thanh âm nữ tử tóc vàng vang lên, đồng thời trực tiếp phát động kỹ năng “Quỷ nhập vào người”, tiếp quản thân thể Tần Tử, chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng mà, đã tới đã không kịp.

“Oanh! !”

Mạng nhện che kín trên vách đá đột nhiên nổ nát vụn, sau đó đại lượng hắc khí giống như hồng thủy, mãnh liệt mà tới.

Khí thể như hồng.

Chỉ là nháy mắt, thân thể Tần Tử liền bị sóng thần hắc khí bao phủ, đồng thời bị đánh bay ra ngoài sơn động.

“Phốc!”

Tần Tử rơi vào trên đồng cỏ ngoài động, giống như bị một tòa núi lớn va chạm, quỳ một chân xuống đất, khóe miệng chảy máu.

Mà ở đối diện hắn, đoàn hắc khí nồng đậm kia không ngừng hội tụ, thu nhỏ, cuối cùng hóa thành một cái lão giả tiều tụy có tà khí sâm sâm.

Người này dáng người khô gầy, làn da xám trắng, tóc trắng trên đầu gần như rơi sạch, tựa như cây khô từ trong phần mộ đào ra.

“Ngươi là ai?”

Tần Tử ngưng trọng nhìn về phía lão giả này, đồng thời trong lúc vô tình còn có thể nhìn thấy, sơn động sau lưng lão giả, tựa

hồ lộ ra một cái hang động càng thêm tĩnh mịch, giống như cửa vào địa ngục.

“Huyết thực ngon của ta, ngươi không cần biết ta là ai, chỉ cần ngoan ngoãn bị ta ăn hết là được.”

Lão giả hướng phía Tần Tử đi tới, cười tà nói ra:

“Đừng nhìn ta hiện tại có dáng vẻ gần đất xa trời, chờ ta ăn ngươi, khôi phục một chút nguyên khí, không chừng so với ngươi càng tuần tú.”

“Ngươi nằm mơ!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đứng lên, tóc của hắn cấp tốc biến thành kim sắc, đồng thời cấp tốc dài ra.

“Ông!”

Một cỗ quang điểm kim sắc từ trong cơ thể của hắn dâng lên, để khí tức của hắn cấp tốc bạo tăng, trực tiếp đạt đến Niết Bàn cảnh hậu kỳ!

“Giết! !”

Tần Tử trực tiếp lựa chọn tiến công, bởi vì chạy trốn, ngược lại dễ dàng bị người từ phía sau lưng công kích, ngược lại không bằng liều một phát.

Hắn trong tay xuất hiện một thanh kim sắc trường kiếm, kích phát ra kiếm quang mười mấy thước, trực tiếp quét ngang tới.

“Đinh!”

Nhưng mà, cái lão giả nhìn như gần đất xa trời này, chỉ là duỗi ra hai ngón tay khô cằn, trực tiếp đem kiếm quang kẹp lấy.

“Ngươi càng đậm, ta càng hưng phấn.”

Lão giả tàn nhẫn cười một tiếng, sau đó một cỗ khí thể đen nhánh, giống như măng xà mà quán quanh lấy kiếm quang, hướng phía Tần Tử thôn phệ tới.

“Phá!”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, hai tay nắm ở chuôi kiếm, lập tức, kiếm quang dài mười mấy mét kia nổ nát vụn.

Hắc khí xoay quanh bị đánh tan, mà đại lượng kim quang sau khi kiếm quang nổ tung, cũng làm ra tác dụng yểm hộ.

Tần Tử bắt lấy cơ hội này, hai tay đột nhiên buông ra trường kiếm, sau đó chân phải hung hăng đạp ở trên chuôi kiếm.

“Hưu!”

Trường kiếm kia tại bên trong kim quang chói mắt bắn về phía lão giả, mà Tần Tử thì là mượn phản lực một cước kia, hướng về sau bay ngược mười mấy mét.

Sau đó, hắn không ngừng lại chút nào, hai tay trực tiếp giơ lên, ngọn lửa màu đỏ thắm hội tụ trên tay, hóa thành một đóa hoa sen hỏa diễm.

“Địa Ngục Hồng Liên! !”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, đem thần thông lực sát thương lớn nhất hướng về phía trước ném đi, còn không đợi bạo tạc, hắn liền sau quả quyết quay người bay về phía phương xa.

Chân nam nhân, không được quay lại nhìn bạo tạc!

Chương 53: Lão Cha Giá Lâm

Chương 53. Lão Cha Giá Lâm

“Oanh!”

Bạo tạc kịch liệt, mang theo khí lẫm nóng bỏng đập tại trên lưng Tần Tử, để tốc độ chạy trốn của hắn lần nữa tăng lên.

Cùng lúc đó, trong lòng hắn cũng có một tia cảm giác an toàn.

Hắn cảm thấy, bạo tạc như này, coi như không thể trọng thương đối phương, chí ít cũng có thể kéo dài một ít thời gian đi.

Nhưng mà, hiện thực rất tàn khốc.

“Phốc!”

Một đạo khí thể đen nhánh, giống như bàn tay thẳng tắp, từ phía sau đâm xuyên xương bả vai bên phải của hắn.

“Làm sao lại như vậy? !”

Tần Tử quá sợ hãi, cùng lúc đó, cảm giác một cỗ lực lượng tê dại xâm nhập thể nội, để toàn thân hắn mềm nhũn xuống.

Lực lượng đến từ sư phụ cấp tốc biến mất, tóc màu vàng cấp tốc biến thành màu đen, đồng thời rút ngắn.

“Ha ha, ở trước mặt lão phu, còn muốn chạy?”

Một đạo thanh âm trào phúng từ phía sau vang lên, Tần Tử tuyệt vọng quay đầu lại, lại phát hiện lão giả kia từ bên trong hỏa diễm chậm rãi đi tới.

Quanh người hắn tràn ngập khí thể đen nhánh, đồng thời càng ngày càng nồng đậm, giống như một đóa mây đen, hướng phía bên này chậm rãi bao phủ mà tới...

“Sư phụ, làm sao bây giờ!”

Tần Tử trong lòng lo lắng hỏi.

“Liều mạng! !”

Nữ tử tóc vàng quyết nhiên nói, sau đó, linh hồn của nàng kịch liệt bốc cháy lên, lực lượng thuộc về nàng lần nữa tràn ngập tại toàn thân Tần Tử.

“Xuy xuy xuy...”

Những cái hắc khí xâm nhập thể nội Tần Tử kia, cấp tốc bị bốc hơi, tóc Tần Tử, cũng nháy mắt lần nữa căng vọt.

“Loảng xoảng!”

Từng đạo vàng sáng màu vàng óng, từ thể nội Tần Tử bắn bắn ra, thần thánh uy nghiêm, đem hắn tôn lên giống như thiên thần hạ phàm!

“Đây là... Thần thể? !”

Con mắt lão giả kia đột nhiên trừng lớn, giống như nhận lấy rung động kịch liệt, vậy mà ngón ngui sững sờ ngay tại chỗ.

“Vạn Kiêm kiếp!”

Mà Tần Tử nhân cơ hội này, thân thể tuôn ra phong mang chi khí vô tận, cả người hóa thành một thanh cự kiếm màu vàng dài mười mét hướng phía lão giả vọt tới, mang theo tàn nhẫn cá chết lưới rách!

Ánh mắt của hắn triệt để biến thành kim sắc, đây là nữ tử tóc vàng đang chuồng khổng thân thể, mà loại kiếm đạo thân thông này, cũng là đặc hữu của nữ tử tóc vàng.

Vạn Kiếm kiếp!

Đây là một cái thân thông siêu cấp do cường giả Võ Đế khai sáng, sức công phạt cường hãn vô song, gần như không gì không phá.

Mà lên, nó nhanh đến cực hạn!

“Không! ! !”

Lão giả kia cấp tốc kịp phản ứng, nhưng là muốn tránh né, lại đã chậm.

“Phốc!”

Kim sắc cự kiếm xuyên thấu mà qua, có huyết dịch màu đen phun ra, sau đó, thân ảnh lão giả kia đọng lại.

Mà cự kiếm xuyên thấu thân thể của lão giả, về sau tiếp tục phi hành mấy chục mét liền ngừng xuống tới, đâm xuyên cả vùng đất.

“Hô hô hô...”

Tần Tử miệng lớn thở hỗn hễn, sắc mặt tái nhợt vô cùng, một chiêu này, đem thân thể hắn triệt để móc rỗng.

Hắn không kịp quay đầu nhìn, lần nữa chuẩn bị chạy trốn, nhưng mà, một cỗ lực lượng nặng nề không có dấu hiệu nào đã đặt trên thân ở hắn.

“Ầm!”

Hắn đều không có kịp phản ứng, liền trực tiếp đè đầu áp sát trên mặt đất, thân thể giống như một que nằm xuống đất.

“A... Ha ha... Tiêu oa nhi, chiêu số thật ác độc a, trực tiếp muốn mệnh gia gia à...”

Tiếng cười khiếp người của lão giả truyền đến.

Tần Tử chột vật quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thân thể lão giả kia đã bị chém ngang lưng, nửa người dưới rơi trên mặt đất, mà nửa người trên chảy xuôi máu tươi đen nhánh, đang hướng phía hắn chậm rãi bay tới.

“Nhưng mà như này cũng tốt, ngươi chém giết thân thể lão phu, lão phu vừa vận đổi một bộ thân thể... Cái này thể nhưng là thân thể vạn năm khó gặp a.”

Lão giả một bên tới gần, một bên tham lam cười:

“Vừa thoát khốn liền gặp được chuyện tốt như vậy, xem ra lão phu là khổ tận cam lai!”

“Ngươi muốn làm cái gì? !”

Tần Tử nghe được lời nói lão giả, trong lòng dâng lên một cỗ sợ hãi mãnh liệt, sau đó cắn răng uy hiếp nói:

“Ngươi... ngươi biết ta là ai không? Nếu như ta xảy ra chuyện, cha ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Bây giờ hết biện pháp, chỉ có thể uy hiếp như vậy.

“Nha? Sắp chết đến nơi, còn dám uy hiếp lão phu? Vậy ngươi ngược lại là nói một chút xem cha ngươi là vị cường giả nào, nhìn xem ta đã nghe qua hay chưa.”

Lão giả tiếp tục tới gần, đồng thời lộ ra thần sắc giống như cười mà không phải cười, không che giấu khinh thường cùng châm chọc chút nào.

“Cái này...”

Tần Tử sắc mặt biến hóa, cha hắn tại cái một giới này hoàn toàn chính xác không có danh khí gì, dọa người cũng không được.

Nói ra người ta không biết, nhìn như vậy thì ngược lại là giống nói bừa, ngay cả chính hắn đều có chút niềm tin không đủ.

Nhưng là ngay sau đó, ánh mắt hắn trừng một cái:

“Đại danh cha ta, ngươi tự nhiên chưa nghe nói qua, ngươi là ếch ngồi đáy giếng như vậy, sao lại biết phong thái cường giả chân chính là bực nào?”

“nhưng mà, người nếu dám động thủ với ta, cha ta nhất định sẽ không bỏ qua người, coi như người trở thành Võ Đế, cũng khó thoát khỏi cái chết!”

Bây giờ, hắc cơ hồ là con vịt gặp nước đun sôi, cũng chỉ có miệng cứng rắn một chút —— a không, còn có một cái bộ vị.

“Người si nói mộng.”

Lão giả khinh thường cười nhạo một tiếng, thản nhiên nói:

“Không nói đến người có một người cha như vậy hay không, coi như người thật sự có, hắc nếu là dám xuất hiện ở trước mặt lão phu, lão phu một cái tay liền diệt hắc!”

Hắc nửa thân thể lơ lửng, đứng chấp tay, mà mi tâm tản ra kim quang, uy nghiêm mà ngạo nghễ.

“Ha ha, thật sao?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm ngoạn vị vang lên, giống như mang theo trêu chọc, lại có chút băng lãnh.

“Người!”

Con người Lão giả đột nhiên co vào, hắc muốn quay đầu, thế nhưng là một cái tay đã đặt tại trên đầu hắc, sau đó, một cỗ cự lực đánh tới!

“Oanh! !”

Hắc chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, chỉ còn nửa thân thể phía trên, vậy mà bị trực tiếp đặt tại trên mặt đất, lâm vào trong bùn!

“Cha —— “

Tần Tử ngạc nhiên quát to một tiếng, nhìn xem thân ảnh áo trắng đột nhiên xuất hiện kia, đồng thời ép lão giả lún vào trong đất.

Giờ khắc này, hắc kích động đến gần như khóc lên.

Tại cha xuất hiện trong nháy mắt, nguyên bản lòng hắc đã tuyệt vọng, bây giờ lại có lại niềm tin, tràn đầy cảm giác an toàn vô tận.

Có cha tại đây, ai có thể động đến hắc? !

Mà trong giới chỉ, nữ tử tóc vàng thiêu đốt thần hồn chi lực kia, ý thức đều có chút mơ hồ, khi nhìn đến đạo thân ảnh áo trắng kia, về sau trên gương mặt hư nhược, cũng lộ ra vui vẻ như trút được gánh nặng.

Cái nam nhân này, rốt cuộc đã đến.

Hắn là vô địch như thế.

Bất luận cái địch nhân cường đại gì, ở trước mặt hắn đều chỉ có thể bị giẫm tại dưới chân, hoặc là... Ấn vào trong bùn.

“Tiểu tử nhà ngươi thật biết chọn địa phương để đi, cái địa phương khác không được sao, nhất định phải đến một chỗ phong ấn ma đầu đang bế quan.”

Tần Xuyên nhạo báng nhi tử tiện nghi.

“Cái này... Ta cũng không biết a, ta nhìn chính là cái sơn động phổ thông, thế là đi vào chữa thương, ai biết...”

Tần Tử có chút lúng túng gãi gãi đầu.

“Ông! !”

Ngay tại cái thời điểm này, một cỗ kim quang mãnh liệt từ mặt đất khuếch tán ra, loại kim quang này, giống như chất lỏng lưu ly, nháy mắt đem phạm vi phương viên trăm mét đều bao phủ đi vào.

Lập tức, Tần Tử chỉ cảm giác một cỗ áp lực không lồ lần nữa giáng lâm, cả người kém chút ngất thở tại chỗ!

“Thần hồn lực!”

Hắn trong lòng hoảng sợ, loại lực lượng đặc hữu của Thông Thiên cảnh cường giả, cùng loại tinh thần lực, lại so với tinh thần lực càng thêm cường đại.

Thần hồn lực vô hình vô chất, lại mang theo uy lực kinh khủng, thường thường trong một ý niệm có thể dời sông lấp biển!

“Ha ha, còn không thành thật.”

Tần Xuyên cúi đầu nhìn về phía nửa thân người bị hắn đè xuống đất kia, cái đầu lâu khi giống như đang phát ra kim

quang, vô cùng nồng đậm, giống như ngọn lửa màu vàng đang thiêu đốt.

Lúc này, mi tâm của hắn cũng tản mát ra một cỗ kim quang, cỗ kim quang này càng thêm bá đạo, gần như nháy mắt đem kim quang lão giả tản ra đánh tan!

Sau đó, tay phải hắn đột nhiên phát lực.

“Àm!”

Một nửa thân thể của lão giả kia trực tiếp bạo tạc, đồng thời bị lực lượng cuồng bạo mà nóng rực bốc hơi sạch sẽ.

“Huu!”

Một vệt kim quang lao ra, muốn chạy trốn, nhìn kỹ, chính là hư ảnh lão giả kia, hơn nữa là hoàn chỉnh.

Đây là thần hồn.

Niết Bàn cảnh tu ra Niết Bàn Kim Thân, về sau Kim Thân liên sẽ không ngừng rèn luyện linh hồn, cuối cùng linh hồn biến thành thân hồn.

Thần hồn không chỉ có được thần hồn lực cường đại, hơn nữa còn có thể rời khỏi thân thể mà tồn tại, đồng thời cướp đoạt thân thể người khác.

“Ta để ngươi đi rồi sao?”

Tàn Xuyên từ tốn nói, sau đó mi tâm của hắn tản mát ra kim quang kịch liệt, thiên ti vạn lý, so với hỏa diễm còn muốn nóng bỏng hơn.

“Ong ong ong!”

Cái thần hồn lực nồng đậm này, cấp tốc đan xen tại không trung, hóa thành một hình bóng Thần Lô hư ảo.

Tại trong nháy mắt cái Thần Lô này hình thành, một cỗ hấp lực khổng lồ bộc phát ra, bầu trời chung quanh đều khuấy động, sau đó tầng mây đều xoay tròn lao về phía Thần Lô, rất có dáng vẻ thôn thiên.

“Thần hồn lô! Ngươi mới Thông Thiên cảnh tam trọng, làm sao có thể ngưng tụ ra thần hồn lô, đây là không có khả năng!
!”

Lão giả kia phát ra tiếng thét hoảng sợ chói tai, sau đó thần hồn hắn tại bên dưới cỗ hấp lực kia bắt đầu bay ngược trở về, đồng thời bị lôi kéo đến biển hình, cuối cùng bị xé nát, nuốt vào bên trong Thần Lô.

Thần hồn lô kia trở nên càng thêm óng ánh, sau đó về tới mi tâm Tần Xuyên, hết thảy khôi phục bình thường.

“Cha!”

Tần Tử cấp tốc từ dưới đất bò dậy, đi vào trước người phụ thân, ánh mắt lửa nóng hỏi:

“Đây là cái thần thông gì a?”

“Ha ha, đây không phải thần thông, chính là thủ đoạn Thông Thiên cảnh phổ thông mà thôi, người đạt đến Thông Thiên cảnh cũng sẽ có.”

Tần Xuyên hơi hột cười nói.

“Nha.”

Tần Tử tin là thật gạt đầu.

Hắn cũng không biết, cái gọi là thủ đoạn phổ thông trong miệng lão cha, đại bộ phận cường giả Thông Thiên cảnh, cả một đời đều không thể thu hoạch được.

Chương 54: Ha Ha, Thú Vị

Chương 54. Ha Ha, Thú Vị

“Động phủ này có huyền cơ khác, vào xem một chút đi.”

Tần Xuyên nhìn về phía cái sơn động đen nhánh kia, bình tĩnh nói.

Cái sơn động này nguyên bản cũng không sâu.

Nhưng là lúc lão giả kia lao ra, phá vỡ một mặt vách đá, giống như đột phá một lớp màng, bên trong hang động liền lộ ra càng sâu hơn.

hang động tĩnh mịch kia, tựa hồ có thể thôn phệ sinh mệnh!

“Cái này... Sẽ có nguy hiểm hay không?”

Tần Tử theo bản năng mà hỏi một câu, nhưng là hỏi xong, hắn thiếu chút nữa cho mình một bàn tay.

Đây không phải nói nhảm sao!

Cha tại nơi này, có thể có cái nguy hiểm gì? Cái yêu ma quỷ quái gì, dám ở trước mặt cha hắn làm càn?

“Đi thôi, người đi trước.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, khẽ cười nói.

Tần Tử sững sờ.

Sau đó cấp tốc kịp phản ứng, cha làm như này rõ ràng chính là đang rèn luyện đảm lượng của hắn a! !

Nghĩ đến mình vừa rồi vậy mà nói ra lời không có tiền đồ như vậy, trên mặt hắn có chút đỏ lên.

Cha khẳng định đối với hắn rất thất vọng đi.

Nghĩ đến việc này, hắn quyết tâm mất bò mới lo làm chuồng, nhất định phải làm cho cha xem dũng khí cả hắn, để cha biết, Tần Tử hắn không phải đồ hèn nhát!

Thế là, Tần Tử ngẩng đầu ưỡn ngực, hướng phía hang động đi đến.

Nhưng mà dũng khí thì dũng khí, nhìn xem hang động đen nhánh mà tĩnh mịch kia, Tần Tử không khỏi chìm bên trong hô hấp.

Toàn thân căng cứng.

Hắn như giẫm trên băng mỏng, trọng tâm nửa người trên có chút ngửa ra sau, hai khế bước lên, dò đường tiến lên.

Giống như sợ dẫm lên cái cạm bẫy gì.

“Ai...”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên sau lưng Tần Tử thở dài một tiếng, có chút bất đắc dĩ nói:

“Vi phụ tại nơi này, người sợ gì?”

“Ta! !”

Tần Tử sắc mặt đỏ lên.

Tần Xuyên nhàn nhạt nói ra:

“Muốn vượt qua sợ hãi, biện pháp tốt nhất chính là đối mặt sợ hãi, thậm chí... Khiêu khích sợ hãi.”

“Khiêu khích sợ hãi?”

Tần Tử có chút choáng váng.

“Nói dễ hiểu một chút, mặc kệ trong cái sơn động này có cái gì, người phách lối một chút liền tốt, muốn bao nhiêu phách lối có bao nhiêu phách lối.”

Tần Xuyên nói.

“Vậy... Ta nên làm như thế nào?”

Tần Tử không nghĩ ra.

“Mãng, vào chỗ chết phải mãnh! Mặc kệ tồn tại bí ẩn kia là cái gì, mạnh bao nhiêu, người phải đem nó nghĩ đến mức không đáng một đồng!”

Thanh âm Tần Xuyên âm vang có lực đạo.

Thân thể Tần Tử hung hăng run lên, sau đó trong mắt bắn ra sáng tỏ hào quang, hấn hưng phấn gật đầu:

“Ta đã hiểu! !”

Sau đó, hấn hít sâu một cái, liền bắt đầu giận mãnh đối với bên trong.

“Cháu trai trong động nghe đây, gia gia người ở đây, thái gia gia người cũng ở đây, mau mau lăn ra nghênh đón!”

“Giấu đầu lộ đuôi chính là không có mặt mũi gặp người sao? Chẳng lẽ là cha người ngủ với lợn rừng, nên đẻ ra người rất xấu xí?”

“Ai, nghiệp chương a! Ta đã sớm tại gia tộc nuôi một đàn heo mẹ rồi, làm sao lại đi trên núi làm ra cái hoạt động mất mặt này...”

Tần Tử há miệng liền phun.

Có thể thấy được rất có thiên phú.

Mà theo cái tiếng mắng phách lối mà thô tục này quanh quẩn tại trong sơn động, loại cảm giác sợ hãi trong lòng hắn cũng đã yếu bớt đi hẳn.

Thế là, hắn chậm rãi đứng thẳng lên, bước chân cũng càng thêm vững vàng, không còn cẩn thận từng li từng giong trước đó.

Đi đường phách lối, yêu ma hoảng hốt!

Mà Tần Xuyên, nghe nhi tử tiện nghi thể hiện công phu mắng chửi người, cũng mãn ý gật đầu.

Như này, liền rất an toàn.

Nhưng mà, cùng trong tưởng tượng của Tần Xuyên khác biệt, cái hang động đen kịt rất dài này, lại không có ẩn giấu cái yêu ma quỷ quái gì.

Hai người đi hồi lâu, đều không có gặp được cái nguy hiểm gì.

Rốt cục, bọn hắn đi tới cuối cùng hang động.

Phía đỉnh đầu giống như vách núi đã nứt ra một khe hở chật hẹp, một tia ánh sáng lọt qua, chiếu sáng cảnh tượng phía trước.

Kia là một cửa đá khổng lồ! !

Cái cửa đá này tròn vẹn cao mười mấy trượng, rộng bảy, tám trượng, thô lương cổ phác, đồng thời mặt ngoài điêu khắc đồ án các loại hung thú, giống như muốn dùng lệ khí đám hung thú này, trấn trụ thứ gì bên trong.

“Cha, cái này...”

Tần Tử quay đầu nhìn về phía phụ thân.

Tần Xuyên nhìn xem cái cửa đá khổng lồ này, nhú mày, sau đó tiến lên, tay phải nhẹ nhàng đặt ở phía trên đại môn.

“Ông!”

Mi tâm của hắn phát sáng, thần hồn chi lực cường đại tản ra, đồng thời theo bàn tay, lan tràn tới trên cửa đá.

Hắn muốn thăm dò một chút.

“Oanh!”

Nhưng mà, tại bên trong cảm giác của hắn, tựa hồ có một dòng lũ vô cùng bàng bạc đánh thẳng tới, trực tiếp đem thần hồn lực của hắn đánh tan!

Không chỉ có như thế, dòng lũ này còn muốn phản phệ hắn, loại lực lượng cuồng bạo kia, để hắn kém chút phun máu tại chỗ!

Nhưng mà, Trần Ngục đỉnh trong đan điền hắn chấn động, tản mát ra một cỗ trấn áp chi lực, đem dòng lũ kia triệt tiêu mất.

Nguy hiểm thật!

Kém chút mất hết thể diện!

Hắn trong lòng sợ không thôi, nhưng trên mặt lại là không đổi sắc, vẫn tiếp tục vững vàng như lão cẩu.

Chỉ thấy hắn chậm rãi thu về bàn tay, lần nữa đứng chấp tay, bộ dáng lạnh nhạt kia, tựa hồ cái gì cũng không có phát sinh.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử mong đợi hỏi.

Tần Xuyên không có trả lời hắn, ngược lại là ngửa đầu nhìn xem đỉnh chóp cửa đá kia, trên mặt lộ ra một nụ cười cao thâm mặt trầm.

“Ha ha, thú vị...”

Sau đó, không đợi Tần Tử lần nữa đặt câu hỏi, hắn nhìn về phía Tần Tử, mỉm cười nói ra:

“Không nên hỏi, lấy điểm ấy thực lực của ngươi bây giờ, biết cũng không có ý nghĩa gì, tăng thêm phiền não mà thôi.”

“Trong này có một cọc đại cơ duyên, đương nhiên, cha cảm đi cũng không có tác dụng gì, vẫn là giữ lại, chờ ngươi về sau tự mình tới lấy đi.”

Nói xong, hắn mang nụ cười thần bí trên mặt, quay người hướng phía bên ngoài đi đến, bước chân tiêu sái mà thông dong.

“Đại cơ duyên!”

Tần Tử liếm liếm đầu lưỡi, hô hấp có chút gấp rút, hắn đối với lời nói phụ thân, tự nhiên là tin tưởng không nghi ngờ.

Hắn nhìn ra được.

Phụ thân vừa rời đem để tay tại trên cửa đá, tất nhiên là lợi dụng thủ đoạn thần kỳ hắn không biết, thấy rõ tình huống bên trong!

“Đi thôi, cha ngươi để ngươi về sau lại đến, nói rõ là ngươi bây giờ còn vào không được, tiến vào cũng vô dụng.”

Tóc vàng nữ tử nói.

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, hắn lưu luyện không rời mà sờ soạng cửa đá kia một cái, lại cảm thấy một cỗ nhói nhói đánh tới.

“Tê!”

Hắn cấp tốc lùi tay phải về, phát hiện trên tay vậy mà giống như bị kim đâm, rịn ra một chút huyết dịch.

“Thật đúng là có chút bất thường.”

Tần Tử hít sâu một hơi, đem hiệu kì trong lòng đè xuống, quay người cấp tốc rời đi sơn động.

Hắn không biết chính là.

Sau khi hắn đi, cái cửa đá này đang hấp thu huyết dịch hắn lưu lại, đồ án phía trên giống như sống lại, sau đó, cửa đá mở ra...

Nhưng mà, giống như là phát hiện không ai đi vào, mở ra một hồi, về sau nó lại lần nữa đóng lại.

Chương 55: Triều Vân Sinh Đấu Tranh Nội Tâm

Chương 55. Triều Vân Sinh Đấu Tranh Nội Tâm

Khi Tần Xuyên mang theo Tần Tử trở lại Thất Vũ tông, lập tức dẫn tới rất nhiều người cường thế vây xem, giống như nhìn

tân nương tử.

Dù sao, trước đó xảy ra chuyện lớn như vậy, mà hạch tâm chuyện này, chính là Tần Tử.

Bởi vậy, mọi người không tự giác liền muốn nhìn xem, cái nam nhân vật chính hay gây chuyện xấu này trở về có biến hóa gì hay không.

Giống như muốn nhận thức lại hẳn.

“Oa, đó chính là Tần Tử sư huynh, ta trước kia cũng không có chú ý, hẳn đẹp trai như vậy!”

“Mà hẳn lại rất mạnh đó.”

“Đúng vậy a, có thể kéo lại năm vị cường giả Niết Bàn cảnh, đồng thời thành công đào tẩu, loại chiến tích này có thể xưng buu hẳn.”

“Các người nói, hẳn cùng Triệu Vân Sinh sư huynh, ai mạnh hơn đâu?”

“Cái này... Triệu sư huynh vẫn luôn là thiên kiêu thứ nhất tông môn, nhưng mà hiện tại... Thật khó mà nói.”

“Ài, Triệu sư huynh đến rồi!”

Rất nhanh, có người nhìn thấy một thân ảnh yên lặng đi qua, chính là Triệu Vân Sinh.

Vị đại sư huynh Thất Vũ tông này vội vã đi qua, giống như không có nghe được bất luận cái gì nghị luận, cũng không muốn bị người trông thấy.

Nhưng là, hẳn vẫn là bị vây quanh.

“Triệu sư huynh, hiện tại rất nhiều người đều đang suy đoán người cùng Tần Tử sư huynh ai mạnh hơn đó, người thấy thế nào?”

Một vị đệ tử cười hỏi.

Hắn sở dĩ dám hỏi như vậy, là bởi vì tất cả mọi người biết, Triệu sư huynh tính tình khoan dung, xưa nay không để ý những thứ này.

“Ha ha, lại không có đánh qua, ta làm sao biết chứ?”

Triệu Vân Sinh cười lắc đầu, ôn hòa nói:

“Mà chúng ta lại đều là đồng môn sư huynh đệ, ai mạnh ai yếu lại có quan hệ gì đâu?”

“Triệu sư huynh nói đúng. Nhưng mà tục ngữ nói, văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, cái này vẫn là cần phải làm rõ ràng.”

Một cái đệ tử cố chấp nói.

“Con đường tiếp theo còn rất dài, coi như thật có mạnh yếu, cái kia cũng chỉ là nhất thời, vậy có đáng quan trọng sao?”

“Hiện tại cường đại, nếu như kiêu ngạo tự phụ, cũng có thể là bị người siêu việt, hiện tại nhỏ yếu, nếu như khắc khổ tu luyện, cũng có thể gắng sức đuổi theo, cho nên a... Tồn thườn gian quan tâm những này, không bằng hảo hảo tu luyện đi!”

Triệu Vân Sinh cười mắng một tiếng, đồng thời thuận tay gõ một chút tại trên đầu mấy cái đệ tử này, sau đó nghênh ngang rời đi.

Mấy người ngây dại.

Sau đó chậm rãi lấy lại tinh thần, ngơ ngác nhìn bóng lưng tiêu sái Triệu Vân Sinh, đồng thời dùng tay mò lấy địa phương bị đập.

“Triệu sư huynh... Rất có phong độ a.”

“Ừm đúng.”

“Ta thấy cũng giống vậy.”

Trong lòng bọn hắn có chút lửa nóng.

Cái gõ này, nhìn như không có cái lực lượng gì, lại phá vỡ đạo giới hạn vô hình giữa người và người, vượt qua tôn ti quý tiện.

Thử nghĩ, người lãnh đạo hoặc là thần tượng người, cười mắng rồi gõ trên đầu người một cái, có phải là cảm giác rất thân thiết?

Đương nhiên, bọn hắn đều không biết, vị sư huynh mà bọn hắn nghĩ bình dị gần gũi này, tại lúc quay người, về sau sắc mặt càng ngày càng lạnh.

Thậm chí âm trầm.

Hắn hít sâu một hơi, khẽ cắn môi, hai tay trong tay áo nắm chặt tới vang lên kèn kẹt.

Loại nghị luận này, hấn đề ý sao?

Hấn rất đề ý! !

Hấn có thể rất ôn hòa đối với các sư đệ sư muội, thậm chí có thể đến cúi lưng để quan tâm rất nhiều người.

Nhưng là... mọi người ủng hộ hấn, mà không phải ngưỡng mộ người khác!

Đây là nghịch lân của hấn!

Triệu Vân Sinh hấn là nhi tử tông chủ Triệu Bàn Long, hấn từ nhỏ đã gánh vác sứ mệnh, phải làm thiên kiều thứ nhất Thất Vũ tông, thậm chí đệ nhất cường giả!

Đối với cái này, không có người nào có thể cản con đường của hấn!

“Tần Tử... Người đừng mơ tưởng thắng ta! !”

Triệu Vân Sinh mặt ngoài đối xử mọi người khiêm tốn, thậm chí thân mật, nhưng kỳ thật nội tâm sớm đã cố chấp đến một loại trình độ không thể tưởng tượng.

Thiên kiều như nhất của tông môn, vị trí tông chủ, đây là chấp niệm của hấn, cũng có thể nói là tư tưởng hấn từ nhỏ bị quán thấu.

Hấn nhất định phải là “con nhà người ta” !

Hấn có thể vì vinh dự mà hi sinh, có thể bỏ mình cứu người, nhưng là... Hấn không cho phép bất luận cái gì cướp đi vinh dự của hấn! !

Tại phía dưới loại tâm tình này, Tần Tử sư đệ hấn từng thân yêu, dần dần sinh ra một loại nào đó địch ý.

Mặc dù hấn biết, không nên như này, nhưng mà, hấn lại không cách nào khống chế tình cảm của mình, tựa như không cách nào khống chế sướng vui giận buồn.

Nội tâm của hấn là rất kỳ quái.

Hấn biết, chỉ cần Tần Tử bại bởi hấn, thấp hơn hấn một đầu, như vậy hấn liền vẫn như cũ sẽ đem Tần Tử coi là sư đệ thân yêu để đối xử.

Thậm chí sẽ sinh ra thiện ý phát ra từ nội tâm.

Nhưng nếu như Tần Tử đè ép hẳn một đầu, vậy liền không còn có đường lùi, hai người chỉ có thể đi theo đối lập!

Mà trong một ngày này.

Bọn hắn bắt đầu giao phong.

Khảo hạch hẻm núi Tử Vong! !

Đây là một trong những khảo hạch cỡ lớn bên trong Thất Vũ tông, có thể chính xác cân nhắc thực lực đệ tử, gần như hàng năm đều sẽ cử hành một lần.

Hẻm núi Tử Vong, tất cả chia làm hai mươi ba tầng, càng là xâm nhập, cơ quan cùng chiến sĩ khôi lỗi bên trong liền càng cường đại.

Bình thường mà nói, có thể xông qua mười ba quan, liền đã coi là không tệ, mà một nhóm đệ tử mạnh nhất tông môn, bình quân cũng chỉ có thể xông đến mười lăm quan.

Mà Triệu Vân Sinh, năm ngoái xông qua mười bảy quan!

Kỳ thật liên tiếp nhiều năm, Triệu Vân Sinh đều là nhất ky tuyệt trần, vững vàng chiếm cứ bảo tọa đệ nhất thiên kiều tông môn.

Nhưng là năm nay, chỉ sợ không đồng dạng.

“Phanh phanh phanh!”

“A! !”

“Eo ta gãy mất!”

“Ta không được, rời khỏi!”

“Ta từ bỏ!”

Bên trong hẻm núi Tử Vong, truyền ra các loại thanh âm, có thanh âm chiến đấu, có tiếng nổ cơ quan, có thanh âm kêu rên.

Mỗi một tầng hẻm núi Tử Vong, đều có người trong bóng tối giám sát, chỉ cần có đệ tử không kiên trì nổi, liền có người đem bọn hắn mang đi ra ngoài.

Cho nên thụ thương rất nhiều, cũng rất ít có người tử vong.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều đệ tử được mang ra hẻm núi Tử Vong, mà mỗi cái ra, trên thân đều treo

một cái thẻ bài.

Trên đó viết số lượng, chính là thành tích của bọn hắn.

“Ha ha ha, lão tử năm nay rốt cục đánh vào cửa thứ mười, xem ra là có cơ hội, đánh thắng sư muội.”

“Hắc hắc, chào sư muội, từ khi ta năm trước còn thua kém sư muội, năm nay lại nhiều xông hai quan!”

“Hoàng Điệp sư muội giống như trọng thương không nhẹ, eo của người vẫn được sao?”

“Cái này... Không dỗi gạt người, vừa rồi ta chính là ăn thiệt thòi phía trên lưng, nếu không phải tối hôm qua bị thương, còn có thể lại xông một quan.”

Một số người đệ tử nghị luận.

Cùng lúc đó, bọn hắn cũng chăm chú nhìn cửa ra vào hẻm núi Tử Vong, chờ mong thành tích những cái nhân vật thiên tài kia.

“Ô Sầm sư huynh, mười tám quan!”

“Ngô Tú sư huynh, mười bảy quan!”

“Lục Trùng sư huynh, mười bảy quan!”

“Tả Tuyên sư tỷ, mười tám quan!”

Chương 56: Triệu Vân Sinh Xấu Hồ

Chương 56. Triệu Vân Sinh Xấu Hồ

Theo thời gian các thiên tài không ngừng ra, mọi người càng ngày càng mong đợi, năm nay chú mục nhất, đương nhiên là Triệu Vân Sinh sư huynh cùng Tần Tử sư huynh!

Thậm chí, có ít người tự mình mở đánh cược.

Là Triệu Vân Sinh sư huynh tiếp tục đoạt giải quán quân hay là Tần Tử sư huynh cái sau vượt cái trước? Bọn hắc tử rửa mắt mà đợi.

“Ra, Triệu Vân Sinh sư huynh ra!”

Rất cục, bọn hắc tử nhìn thấy, một thân ảnh chậm rãi đi ra, tay phải hắc tử cầm kiếm, trên thân còn mang theo huyết.

Hắc tử bước chân có chút lảo đảo, bảng hiệu treo ở cổ cũng đảo tới đảo lui, mọi người cẩn thận ngóng nhìn, mới miễn cưỡng thấy rõ, trên tấm bảng kia viết số lượng rõ ràng là... Hai mươi một!

“Hai mươi một quan! !”

“Triệu Vân Sinh sư huynh đạt đến hai mươi một quan!”

“Ta nghe nói, hai mươi quan chính là chiến lực Niết Bàn cảnh nhất trọng, hai mươi một quan, tương đương với Niết Bàn cảnh nhị trọng a!”

“Thuần Dương cảnh cùng Niết Bàn cảnh, ở giữa chính là khoảng cách cực lớn, hắc tử vậy mà nhảy tới, còn tiếp tục đi một bước!”

“Quả thực khủng bố như vậy!”

“Ta nhìn, thứ nhất lần này, hắc tử không có cái bất ngờ nào, Triệu sư huynh không hổ là Triệu sư huynh.”

Mọi người hưng phấn nghị luận.

Mà từng đạo ánh mắt sùng bái kia, để trên mặt Triệu Vân Sinh, không tự giác nở một nụ cười.

Đây chính là cảm giác hắc tử muốn a.

Hắc tử quay đầu nhìn thoáng qua hẻm núi Tử Vong, nghĩ thầm, Tần Tử hắc tử là sẽ không vượt qua hơn chứ?

Mặc dù trước đó, đã nghe nói Tần Tử tại trong tay năm vị cường giả Niết Bàn cảnh đào mệnh, nhưng mà, đây chẳng qua là đào mệnh mà thôi.

Ai còn không có chút thủ đoạn chạy trốn chết chứ?

Có thể đào mệnh, không nhất định có thể đánh lại.

Mà năm vị Niết Bàn cảnh kia, hơn phân nửa cũng chỉ là hàng thông thường vừa đột phá mà thôi, không nhất định có bao nhiêu lợi hại.

Nghĩ đến nơi này, địch ý hấn đối với Tần Tử cũng giảm bớt, xung hô trong lòng đối với Tần Tử, lại tăng thêm hai chữ “Sư đệ”.

“Tần Tử sư đệ hấn là xông quan tương đối gian nan, dù sao cũng là lần thứ nhất, có lẽ là ở tại thứ mười chín cửa ải, lãng phí thời gian...”

“Chờ hấn ra, ta phải làm sao an ủi hấn đây, ân, có thể nói hấn tuổi tác còn nhỏ, không cần phải gấp... Hả? !”

Đột nhiên, hấn chân mày cau lại.

Tuổi tác còn nhỏ?

Tính một chút, Tần Tử tựa hồ mới mười tám tuổi, mà hấn, đã tiếp cận hai mươi tuổi, gần như kém hai tuổi a!

Cho nên, tại tuổi tác giống nhau, Tần Tử kỳ thật đã siêu việt hấn, hơn nữa còn siêu việt không ít...

Hồi lâu, hấn hít sâu một hơi.

Sau đó tự an ủi mình:

“Không có việc gì! Ta hiện tại so với hấn lớn hơn hai tuổi, về sau vẫn như cũ lớn hơn hấn 2 tuổi, cả một đời đều lớn hơn hấn 2 tuổi!”

“Chỉ cần thực lực tuyệt đối của ta mạnh hơn hấn, hấn liền truy không lên ta, huống chi... Ta là loại hình có tài nhưng thành đạt muộn.”

Hấn cực lực áp chế nội tâm âm u mặt.

Hấn kỳ thật không muốn hắc hóa.

Có ai không muốn làm cái quang minh chính đại, đoàn kết hữu ái, không thẹn với lương tâm, lại được người kính ngưỡng người chứ?

“Mau nhìn, Tần Tử sư huynh ra!”

“Nhìn hấn bảng hiệu!”

“Tê! ! Kia... Kia là...”

“Không có khả năng, đây không có khả năng! !”

Mọi người kinh hãi thanh âm vang lên, gần như người ngã ngựa đổ.

Triệu Vân Sinh trong lòng lộp bộp nhảy một cái, đột nhiên có loại dự cảm không tốt, hắt hít sâu một hơi, chậm rãi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy, Tần Tử khập khểnh đi ra hẻm núi Tử Vong, trên thân cũng mang theo huyết, mà trên thẻ bài của hắn viết là... Hai mươi ba!

Thông quan! !

Giờ khắc này, đầu óc Triệu Vân Sinh một mảnh trống không, giống như lời đình phích lịch, một cỗ cảm giác xấu hổ trước nay chưa từng có, càn quét toàn thân.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua thẻ bài của mình, phía trên kia khắc “Hai mươi một”, sao lại lộ ra chói mắt như thế.

Hai mươi một quan, vốn là cái thành tích vinh quang, nhưng là giờ khắc này, lại làm cho hắn cảm giác sỉ nhục như thế!

Hắn bại bởi Tần Tử, thua rất triệt để.

Ánh mắt của hắn đỏ lên.

Chỉ cảm giác con mắt rất nóng, tựa hồ có máu nhỏ ra, thậm chí tựa hồ có nước mắt muốn trào ra.

Nhưng mà, hắn cắn răng nhịn được.

Hắn nói với mình, nhất định phải nhịn xuống, trước mặt mọi người, thành tích coi như thua, cũng không thể thua phong độ!
!

“Tần Tử sư đệ, chúc mừng a, thông qua hai mươi ba quan, nghe nói tông môn sẽ có đặc thù ban thưởng đó?”

Triệu Vân Sinh cười đi tới.

“A? Thật sao? Ta đều không biết đâu.”

Tần Tử gãi gãi đầu, lúng túng cười nói:

“Vừa rồi đang tu luyện một loại võ học, tiến vào trạng thái quên mình, mơ mơ hồ hồ liền thông quan.”

Triệu Vân Sinh chỉ cảm giác trái tim kịch liệt co rút lại một chút, một ngụm nghịch huyết xông lên yết hầu, để trong miệng hần ngòn ngọt.

Nhưng là hần lại nuốt trở vào.

“Ha ha, có đúng không, Tần sư đệ thật đúng là khắc khổ, khó trách thông quan, sư huynh cũng hần là phải hướng người học tập.”

Triệu Vân Sinh vừa cười vừa nói.

“Khụ khụ, khách khí, khách khí.”

Tần Tử ho khan hai tiếng, có chút không được tự nhiên, trực giác nói cho hần biết, hiện tại không nên phách lối.

“Ta thời điểm vừa rồi chiến đấu, đột nhiên có một điểm cảm ngộ, ta về trước đi bế quan tiêu hóa, ngươi cố lên.”

Triệu Vân Sinh cười vỗ vỗ bả vai Tần Tử, sau đó quay người rời đi.

“Triệu sư huynh gặp lại.”

Tần Tử vội vàng nói, hần có thể cảm giác được, Triệu sư huynh không quá cao hứng, đây cũng là nhân chi thường tình.

Người nào thua cũng đều sẽ không cao hứng.

Nhưng là Triệu sư huynh không có nhiều cao hứng, hần liền không biết, dù sao mỗi người một quan niệm, tính cách, sức thừa nhận đều không giống nhau.

“Tần Tử sư huynh, uy vũ!”

“Tần Tử sư huynh, ký cái tên cho ta đi, liền viết tại nơi này.”

“Tần Tử sư huynh vậy mà xông qua hai mươi ba quan, quả thực là vang dội cổ kim, thiên kiêu thứ nhất tông môn trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác!”

“Chắc chắc chắc, quả thực không dám tưởng tượng a.”

Một đám đệ tử vây lại, đại diện ân cần đối với Tần Tử, các loại vai phụ xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Mà những âm thanh này, không thiếu chút nào mà rơi vào trong lỗ tai Triệu Vân Sinh còn chưa đi xa, để hần tăng nhanh bước chân.

Hắn bước chân càng chạy càng nhanh.

Rốt cục, hắn đi đến địa phương không ai chú ý, chẳng không mà lên, sau đó đi tới trong sơn cốc một cái hoang vu.

Thất Vũ tông phạm vi rất lớn, loại sơn cốc không người này hỏi thăm rất nhiều, thường xuyên là nơi tình lý hợp tác.

“A a a! Ta làm sao có thể thua, ta không cam tâm! !”

Hắn rống giận, lực lượng quanh thân cuồng bạo phun ra ngoài, không chút kiêng kỵ hướng phía bốn phương tám hướng trút xuống!

Ầm! Ầm! Ầm!

Soạt! Soạt!

Hai mặt vách đá không ngừng nổ tung, đại lượng tảng đá lăn xuống đến, nện vào bên trong sông nhỏ trung ương sơn cốc, tóe lên bọt nước rất cao.

Thậm chí, theo hắn lực lượng bạo tẩu, những nước sông này cũng bắt đầu bạo tạc kịch liệt, bốc hơi lên mảng lớn hơi nước.

Hồi lâu, hắn rốt cục phát tiết hoàn tất, hai đầu gối quỳ trên mặt đất, song chưởng chống đất, miệng lớn thở hổn hển.

“Vì cái gì, vì cái gì! !”

Hắn thấp giọng gào thét, mặc dù không cam tâm, nhưng lại có một loại cảm giác bất lực nồng đậm——trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng!

“Được rồi, nên có chừng có mực.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh mà già nua vang lên, mang theo một tia cảm giác thờ dài.

Triệu Vân Sinh chậm rãi ngẩng đầu, hướng phía phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy một cái lão giả áo xanh khí độ siêu nhiên, đứng chấp tay, sừng sững tại phía trên một khối cự thạch nhô ra trên sông.

“Gia gia.”

Triệu Vân Sinh mím môi một cái, thấp giọng kêu lên.

Chương 57: Đại Ách Đan

Chương 57. Đại Ách Đan

“Có phải rất là khó chịu hay không?”

Lão giả áo xanh nhìn xem cháu của mình, bình tĩnh hỏi.

Triệu Vân Sinh cúi đầu xuống, trầm mặc.

Hắn xấu hổ không trả lời.

Lão giả áo xanh lắc đầu, tiếp tục nói ra:

“Thua thì thua, không có gì lớn, này thế giới rất lớn, so với người còn mạnh hơn thì có rất nhiều người.”

“Khỏi cần phải nói, chỉ là bên trong cái Cửu Dương vương triều này, liền có mấy cái tuổi trẻ quái thai để người rất khó chiến thắng, ta nghĩ trong lòng người cũng nắm chắc.”

“Đã như vậy, cần gì phải chấp nhất tại việc người khác mạnh hơn so với người chứ? Hắn mạnh mặc hắn mạnh, gió mát lướt núi đồi.”

Triệu Vân Sinh nghe vậy, siết chặt nắm đấm.

Hắn trầm mặc hồi lâu, mới ngẩng đầu lên, cắn răng nói ra:

“Cái khác ta mặc kệ, ta cũng không nghĩ tới làm người thứ nhất vương triều, nhưng là tại cái Thất Vũ tông này, ta nhất định phải trở thành đệ nhất! Đây là chấp niệm của ta!”

Lão giả áo xanh cũng trầm mặc.

Hắn nhìn về phía chân trời một hồi lâu, sau đó thu hồi ánh mắt, lườm cháu mình một chút, nhẹ nhàng và lạnh nhạt nói:

“Vậy người cứ cầm vị trí thứ nhất đi.”

Xoạt!

Một câu, trực tiếp để Triệu Vân Sinh á khẩu không trả lời được, thậm chí sắc mặt đỏ lên, xấu hổ không chịu nổi.

Đúng vậy a.

Người muốn cầm vị trí thứ nhất, vậy người ngược lại là cầm cái thứ nhất đi, cũng không có ai ngăn cản người, chỉ là chính người làm không được, hò hét tại cái nơi này làm cái gì?

Hắn cắn chặt răng, kìm nén một hơi, cuối cùng rốt cuộc không nín được, ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng.

“A —— “

Mà lão giả áo xanh lẳng lặng nhìn xem.

Hắn kỳ thật có thể lý thấu hiểu nghĩ của cháu trai, dù sao hắn sống hơn một trăm năm, thấy qua vô số người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi có loại ý nghĩ này cũng không phải số ít, cứ lấy ví dụ gần nhất mà nói, nhi tử Triệu Bàn Long của hắn, năm đó không phải cũng là như vậy sao?

Chỉ bất quá, nhi tử hắn so với cháu trai hắn thì may mắn hơn, năm đó nhất kỳ tuyệt trần, tại trong tông môn cũng không có gặp được đối thủ.

Vậy cho nên, nhi tử hắn một mực duy trì tâm thái chính diện, cũng không có hiện lộ ra một mặt âm u như này, mà theo tu vi cùng lịch duyệt gia tăng, loại mặt phản diện âm u này cũng triệt để tiêu tán.

Hồi lâu, Triệu Vân Sinh lần nữa tỉnh táo lại tới.

Mà lão giả áo xanh nói ra:

” Thiên phú cái này Tần Tử, hoàn toàn chính xác cao hơn người, hơn nữa còn không chỉ cao một điểm.”

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, người đời này đều không thể siêu việt hắn, thậm chí, chỉ có thể sống ở phía dưới bóng ma của hắn.”

Thân thể Triệu Vân Sinh run lên!

Mà lão giả áo xanh tiếp tục nói ra:

“Hiện tại, người có hai lựa chọn.”

“Hoặc là, từ bỏ tâm thái tranh tài cùng hắn, sau này an tâm phụ tá hắn, theo hắn chấn hưng tông môn.”

“Hoặc là... Diệt trừ hắn!”

Thời điểm nói ra ba chữ cuối cùng, trong mắt lão giả áo xanh bắn ra một vòng quang mang băng lãnh.

“Cái này... Chỉ có hai cái lựa chọn này thôi sao?”

Triệu Vân Sinh cắn răng, trong lòng vô cùng giãy dụa.

Hắn mặc dù không cam tâm bại bởi Tần Tử, nhưng là cũng không có nghĩ qua việc muốn giết người, bởi vì hắn từ trong đáy lòng cũng không cho là mình là cái người xấu.

Hắn chỉ là muốn đường đường chính chính trở thành đệ nhất thiên tài tông môn, sau đó trở thành một vị tông chủ được người yêu quý mà thôi.

Hắn hi vọng có thể tự tâm không thẹn.

Cũng chỉ có như này, thời điểm khi hắn leo lên bảo tọa tông chủ, hắn cảm giác được mới là vinh quang, mà không phải sỉ nhục!

“Có hai con đường, đã rất tốt, đây là bởi vì ta và cha ngươi đủ mạnh, cho nên ngươi mới có hai con đường có thể chọn.”

Lão giả áo xanh bình tĩnh nói.

“Nếu như ngươi chỉ là đệ tử phổ thông không có chút bối cảnh nào, ngươi căn bản không có cơ hội lựa chọn, ngươi lại không cam tâm hơn đi nữa cũng chỉ có thể nhẫn nhịn, nếu như ngươi thực sự nhịn không được, cuối cùng chỉ sợ sẽ còn bị chém giết.”

Triệu Vân Sinh ghen lời.

Đúng vậy a.

Có lựa chọn cơ hội đã rất tốt, còn chọn ba lấy bốn, đó chính là không biết tốt xấu.

Hắn nghĩ nghĩ, nhíu mày hỏi:

“Thế nhưng là, loại sự tình đồng môn tương tàn này, nếu là bại lộ, sợ là mạch này của chúng ta sẽ trở thành chuột chạy qua đường, mà Tần Xuyên trưởng lão... Tựa hồ cũng không phải đèn đã cạn dầu.”

Kỳ thật hắn trong lòng vẫn là có chút kháng cự.

Hắn hi vọng lý do này, có thể để gia gia thận trọng cân nhắc, từ đó lùi bước, như vậy, cũng không phải là hắn chủ động rút lui.

Trong lòng hắn cũng sẽ cân bằng một chút.

“Ha ha, người cho rằng ta là muốn giết chết hắn sao?”

Lão giả áo xanh lắc đầu cười một tiếng, ý vị thâm trường nói:

“Giết người như này thì thủ pháp quá thấp kém, người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra.”

“Ta nói diệt trừ hắn, là từ bên trên thiên phú diệt trừ hắn, để hắn không còn có tư cách cùng người tranh phong!”

Nói xong, thân thể của hắn lóe lên, xuất hiện tại trước mặt Triệu Vân Sinh, tay phải vươn ra, sau đó chậm rãi mở ra.

Bên trong lòng bàn tay thô ráp mang theo vết chai kia, lẳng lẳng nằm một viên màu đen được u lam, mặt ngoài của nó có lục đạo hoa văn huyền ảo, quang trạch lóng lánh quý dị, để người ta không rét mà run.

“Đây là cái gì?”

Thân thể Triệu Vân Sinh có chút căng cứng.

Hắn cảm giác được, thứ này như lang như hổ, có thể tan rã ý chí con người, đừng nói là đụng, chính là nghĩ đều không thể nghĩ a!

“Đây là lục phẩm đan dược, Đại Ách đan, một khi ăn vào, liền sẽ tan rã thiên phú người khác, thay đổi một cách vô tri vô giác, cuối cùng để người đó chẳng khác người thường.”

“Nó cao tới lục phẩm, chỗ cao mình vì nó là miễn tính, sẽ tại trong vòng hai, ba năm chậm rãi phát huy tác dụng, đồng thời phục dụng, về sau sẽ hoàn toàn hòa tan vào thân thể, căn bản tra không ra mảy may vết tích.”

Lão giả áo xanh trầm giọng nói ra:

“Người chỉ cần đem đan dược này ngâm bên trong nước trà của mình, cho Tần Tử uống xong, coi như giải quyết cái họa lớn này!”

Triệu Vân Sinh hít sâu một hơi, sau đó run run rẩy rẩy vươn hai tay, tiếp nhận viên đan dược ác độc này.

“Đi thôi, tìm một cơ hội mời Tần Tử uống trà.”

Lão giả áo xanh bình tĩnh nói.

“Ừm.”

Triệu Vân Sinh gật gật đầu, sau đó yên lặng rời đi.

Lão giả áo xanh đứng tại chỗ, nhìn xem cháu trai kia hơi có chút run rẩy, giống như cháu trai đang lâm vào trong một loại thống khổ nào đó, cũng thở dài một cái.

“Ai...”

Làm nhân vật tiền bối tông môn, hẳn lại không có giới hạn cuối, vì để cho cháu trai làm tông chủ, liền giết hại hậu bối tông môn?

Kỳ thật hẳn làm như thế, cũng đúng là bất đắc dĩ.

Bởi vì hẳn thấy rất xa.

Cháu trai của hẳn có tính cách gì, hẳn là biết đến, bây giờ cháu trai hẳn không cách nào siêu việt Tần Tử, nhưng lại không cam tâm ở dưới người ta.

Đây là bẩm sinh của hẳn, hậu thiên lại không ngừng dưỡng thành cố chấp, là không cách nào cải biến.

Cho nên, nếu như tiếp tục bảo trì loại cục diện hai hổ tranh chấp này, mâu thuẫn cháu trai hẳn cùng Tần Tử, sẽ chỉ càng lâu càng nhiều, đến cuối cùng... cháu trai hẳn chắc chắn sẽ chết tại trong tay Tần Tử!

Ví dụ như vậy, hẳn gặp qua nhiều lắm.

Cho nên, cháu trai hẳn cùng Tần Tử, hẳn chỉ có thể lựa chọn một cái.

Người là đều là có tư tâm.

Hắn đương nhiên chọn cháu của mình.

“Được hiệu Đại Ách đan phát huy tương đối chậm, Tần Tử còn có thời gian hai ba năm, lấy thiên phú hẳn, ta lại âm thầm giúp hẳn một tay... Hẳn là có thể đạt tới Niết Bàn cảnh đỉnh

phong đi, cũng miễn cưỡng có thể làm cái trưởng lão tông môn, vậy thì sau này cũng không cần lo.”

Hắn trong lòng âm thầm nghĩ.

Chương 58: Mời Trà

Chương 58. Mời Trà

Ngày thứ hai.

Tần Tử thu được một cái niềm vui ngoài ý muốn.

Bởi vì hắn thông qua hai mươi ba quan, mấy vị Thái Thượng trưởng lão sau khi thương nghị, quyết định đặc biệt để hắn tiến vào Niết Bàn trì một lần!

Niết Bàn trì.

Đây là bảo địa Thất Vũ tông, không chỉ là một con suối tràn ngập linh khí, bên trong còn dung nhập các loại dược liệu trân quý!

Võ giả Thuần Dương cảnh tiến vào bên trong, có thể đạt được lợi ích cực kỳ lớn, chỉ cần thiên phú không phải quá kém, nhất định có thể đột phá Niết Bàn cảnh!

Mà lại, còn không có tác dụng phụ.

Bởi vì chi phí quá cao, cho nên không thể mở ra nhiều lần, trừ phi vì tông môn lập xuống đại công, mới có thể được cho phép tiến vào.

Mà Tần Tử lần này đạt được cơ hội tiến vào, có thể nói là mừng rỡ, mà nữ tử tóc vàng nhắc nhở hắn, kiềm chế một chút.

Đừng hút khô.

Tần Tử tiến vào một ngày một đêm, cuối cùng, trong hồ kia truyền ra một tiếng gầm nhẹ như dã thú.

“A! !”

“Oanh!”

Một đạo cột sáng màu ngà sữa phóng lên tận trời, xông ra chỗ sơn cốc Niết Bàn trì, thẳng vào mây xanh.

“Nhìn, cột sáng kia!”

“Thật thô a!”

“Tần Tử sư huynh đột phá Niết Bàn cảnh!”

“A, cột sáng Niết Bàn cảnh không phải đều là kim sắc sao, Tần Tử sư huynh như thế nào lại là màu trắng?”

“Cái này... Có thể là pha tạp những vật khác đi, ta cũng không hiểu, tuyệt đối không nên hỏi ta.”

Mọi người kinh thán không thôi, tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

Mà xa xa bên vách núi, Triệu Vân Sinh nhìn qua cột sáng lớn kia t, đầu tiên là nắm chặt nắm đấm, sau đó lại chậm rãi buông ra.

“Tiểu Lục.”

Hắn hít sâu một hơi, trầm thấp kêu một tiếng.

“Triệu sư huynh.”

Sau lưng hắn, nữ đệ tạp dịch tử cung kính nói.

“Ngươi đi mời Tần Xuyên sư huynh tới uống trà, liền nói là ta chúc mừng hắn đột phá Niết Bàn cảnh nên muốn uống trà nói chuyện.”

Triệu Vân Sinh mặt không thay đổi nói.

“Vâng.”

Vị nữ đệ tử này gật gật đầu, quay người rời đi.

Bên vách núi, dưới tán một gốc cây uống lượn, có một cái bàn đá cổ phác cùng hai cái băng ghế đá.

Trên bàn đá đặt vào một cái trà lô nóng hổi, bên trong có vài miếng lá trà màu nâu nhạt đang lăn lộn.

Triệu Vân Sinh ngồi tại trên một cái băng ghế đá trong đó, chờ đợi Tần Tử đến.

“Triệu sư huynh, ngươi tìm ta sao?”

Rốt cục, một đạo thanh âm cõi mở vang lên.

Triệu Vân Sinh quay đầu nhìn lại, liền thấy Tần Tử mang trên mặt nụ cười tỏa ánh nắng, long hành hồ bộ hướng phía bên này đi tới.

Tràn đầy tự tin!

Triệu Vân Sinh nhìn xem Tần Tử như này, yên lặng hít sâu một hơi, trong lòng tựa hồ trầm hơn nặng một chút.

Hắn từ trên băng ghế đá đứng lên, cười nói ra:

“Chúc mừng sư đệ đột phá Niết Bàn cảnh, nói đến việc này, ngươi là cái thứ nhất trong hàng đệ tử đời này của Thất Vũ tông chúng ta đột phá Niết Bàn cảnh, thật đáng mừng a!”

“Ha ha, vận khí mà thôi, nếu không phải tông môn khăng khải, để ta tiến Niết Bàn trì, không biết còn bao lâu nữa đâu.”

Tần Tử khiêm tốn cười cười.

“Đây cũng là dựa vào thực lực của mình mà tranh thủ tới, nếu là thực lực không đủ, chờ cả một đời cũng chờ không đến chuyện tốt như vậy.”

Triệu Vân Sinh nói.

“Khụ khụ.”

Tần Tử ho khan hai tiếng, không nói.

Loại thời điểm này, hắn quá kiêu ngạo cũng không được, khiêm tốn quá phận cũng không được, bởi vì một không chú ý liền sẽ kích thích đến Triệu sư huynh.

Hắn EQ cũng không thấp.

Triệu sư huynh mặc dù là nổi danh tốt tính, nhưng là ngồi vị trí đệ nhất thiên tài tông môn nhiều năm như vậy, đột nhiên bị cướp đi, trong lòng khăng định sẽ không thoải mái —— dù cho không có biểu hiện ra ngoài.

“Ngồi đi.”

Triệu Vân Sinh đưa tay ra hiệu Tần Tử ngồi xuống, sau đó nhìn lò lửa đun nước nấu trà kia nói ra:

“Ta trước đây không lâu tại một chỗ sơn cốc, tìm được một gốc trà hiêm thấy, có tuổi đời hơn hai trăm năm, nhưng mà cũng chỉ cao bằng đầu gối.”

“Thứ đồ tốt này, có thể ngộ nhưng không thể cầu, ta suy nghĩ, nếu như mình thủ hạ lưu tình, qua mấy ngày nữa có lẽ liền bị những người khác mang đi.”

“Thế là, tâm ta quét ngang, hắc hắc... Đem cái gốc cây trà lớn hơn hai trăm năm này, cho lột sạch sành sanh!”

“Tuy nói lột sạch, nhưng kỳ thật ngay cả hai cân lá trà cũng không đến, ta nghĩ đến việc mình không hiểu trà, giữ lại cũng là phung phí của trời, thế là lá cây non đều hiệu kính cho gia ta, mình chỉ lưu lại vài lá trà già.”

“Cái lá trà già này mặc dù có chút cứng rắn, dùng nước sôi pha cũng không được việc, không cách nào ngâm ra tinh hoa, nhất định phải dùng trà lô nấu mới được.”

“Ừm, đã không sai biệt lắm.”

Triệu Vân Sinh nói xong, bắt lấy một cái nắm tay của trà lô, đem nó bung lên, rót cho mình cùng Tần Tử một chén.

“Đích thật là trà ngon.”

Tần Tử ngửi cái hương vị trà này tươi mát thoát tục, cười tán thưởng một tiếng, thế là bung chén trà lên.

Nhưng là thời điểm đưa đến bên miệng, hắn đột nhiên dừng lại, bởi vì, hắn liền nghĩ tới đạo lý cha đã từng dạy hắn.

Đồ vật mà người khác cho, không thể ăn bậy!

“Tần Tử sư đệ, thế nào?”

Triệu Vân Sinh bung lên cái chén của mình, nhẹ nhàng nhấp một miếng, trên mặt lộ ra nụ cười âm áp.

“A?”

Tần Tử lấy lại tinh thần, sau đó xấu hổ cười một tiếng, nói ra:

“Không có việc gì không có việc gì, đột nhiên nhớ lại một chút sự tình, có chút thất thần.”

“Thì ra là thế.”

Triệu Vân Sinh cười cười, hắn nhìn thấy Tần Tử đem chén trà buông xuống, liền hỏi:

“Tần Tử sư đệ, ngươi làm sao không uống a? Không phải là ghét bỏ lá trà của sư huynh quá kém chứ, khó mà nuốt xuống

sao?”

“Nào có Nào có.”

Tần Tử tranh thủ thời gian nguy biến nói.

“Vậy ngươi làm sao không uống, không phải là hoài nghi ta hạ độc với ngươi chứ?”

Triệu Vân Sinh giả vờ giận nói.

Giả vờ giận giữ!

Đây là một cái rất biểu lộ thần kỳ, ngươi vĩnh viễn không biết đối phương là thật giận giữ hay là đang nói đùa.

Có thời điểm cái biểu tình này, là đang cùng ngươi làm trò đùa, có thời điểm, là cùng ngươi nửa đùa nửa thật, mà có thời điểm, lại hết sức chăm chú, có lẽ một giây trước còn có nói có cười, một giây sau trực tiếp trở mặt!

Cho nên, đối mặt với vẻ mặt như thế của Triệu Vân Sinh, Tần Tử đột nhiên có chút ảo, chân tay luống cuống.

Loại chân tay luống cuống này, đến từ hảo cảm của hắn đối với Triệu sư huynh, hắn không muốn mất đi một người bạn như này.

Hắn đã sớm nghe nói, Triệu sư huynh tại bên Thiên Mục sơn kia, liền cực lực bảo vệ cho hắn, cho dù là đối mặt Nam Vương chất vấn, Triệu sư huynh vẫn chịu áp lực vì hắn giải vây, có thể thấy được đây là một vị sư huynh không tệ.

Chính là bởi vì quan tâm, cho nên khẩn trương.

Nếu là thay thế một người hắn không thích nói hắn... Ha ha, ngươi nói ta hoài nghi ngươi, vậy ta liền hoài nghi ngươi, ngươi định làm gì ta! !

“Khụ khụ, Triệu sư huynh sao có thể nghĩ như vậy chứ, Triệu sư huynh làm người, ta còn không tin được sao?”

Tần Tử cười cười, sau đó nâng chung trà lên, uống một hơi cạn sạch!

Hắn tại trong thời gian ngắn ngủi đã cân nhắc qua, không nói đến Triệu sư huynh có thể động sát tâm đối với hắn hay

không, coi như muốn giết hấn, cũng không có khả năng trắng trợn như thế, tại trong tông môn trần trụi độc chết hấn a?

Ai sẽ ngốc như vậy?

Chương 59: Thế Giới Rộng Lớn Như Vậy, Ta Muốn Đi Xem

Chương 59. Thế Giới Rộng Lớn Như Vậy, Ta Muốn Đi Xem

Mà lại, hấn mời sư phụ âm thầm kiểm tra qua, nước trà này hoàn toàn chính xác không có vấn đề gì, lại nói, xảy ra chuyện còn có cha hấn mà.

Đương nhiên, cho dù là như này, hấn vẫn có thành phần đánh cược như cũ.

Có lẽ đôi phương sẽ không ra bài theo lẽ thường, hoàn toàn chính xác muốn độc chết hấn, mà lại nắm giữ lấy một loại độc dược nào đó hấn sư phụ cũng nhìn không ra thì sao...

Nhưng là.

Hấn nguyện ý cược một lần!

Triệu sư huynh, đáng giá để hấn cược một lần!

Triệu Vân Sinh nhìn chăm chăm vào Tần Tử, tự nhiên cũng mất thấy tất cả biểu tình biến hóa nhỏ xíu của Tần Tử.

Hấn nhìn xem bên trong ánh mắt vị sư đệ này hiện lên do dự, giãy dụa, bồi hồi, cuối cùng chỉ còn lại tín nhiệm cùng kiên quyết, uống một hớp hết nước trà!

Xoạt!

Giờ khắc này, trái tim hắn đột nhiên co rút lại một chút, tay phải trong tay áo cũng không tự giác nắm chặt.

Sau đó, lại chậm rãi buông ra.

Hắn nhẹ nhàng thở ra một hơi, vui vẻ như trút được gánh nặng, hỏi:

“Trà này thế nào, dễ uống sao?”

“Ừm, ban sơ có chút đắng, nhưng ngay sau đó bắt đầu ngọt, cuối cùng hóa thành hương thơm nhàn nhạt, dư vị vô tận.”

Tần Tử chép miệng một cái, vừa cười vừa nói.

“Ha ha, người đã thích như thế, lá trà còn lại ta cũng đưa cho người, coi như ăn mừng người đột phá Niết Bàn cảnh!”

Triệu Vân Sinh nhiệt tình nói, sau đó từ trong không gian giới chỉ xuất ra một cái bọc giấy nhỏ, đưa cho Tần Tử.

Triệu Vân Sinh giờ khắc này, cùng vừa rồi hoàn toàn khác nhau, giống như đã gỡ xuống một cái vỏ bọc bên ngoài, cả người đều dễ dàng...

“Cái này... Không tốt lắm đâu?”

Tần Tử gượng cười từ chối nói.

“Có cái gì không tốt, để người cầm thì cứ cầm, ha ha... Nếu như cây trà kia không có bị người ta phát hiện đào đi, sang năm ta lại đi đào thêm một lần, còn có lấy ra cái một hai cân lá trà.”

Triệu Vân Sinh thoải mái cười nói.

“Vậy... Liên thật cảm tạ sư huynh.”

Tần Tử do dự một chút, liền gật gật đầu, cái lá trà này hoàn toàn chính xác là rất tốt, có thể lấy về cho cha nếm thử.

“Ha ha, sư huynh đệ chúng ta, nói cảm ơn cái gì chứ.”

Thế là, hai người bắt đầu nói chuyện phiếm.

Người một câu ta một câu, nói đều là chút việc nhỏ lông gà vỏ tỏi, giống như muốn đem hai người trước kia không quen nhau ghép lại.

Có câu nói là... hận gặp nhau muộn.

Qua thật lâu, Tần Tử rời đi.

Lúc này, sắc trời dần dần đã đến hoàng hôn, chỉ có Triệu Vân Sinh một người đứng tại bên vách núi.

Hắn đứng chấp tay, lẳng lặng nhìn xem bầu trời đã về chiều, cùng những dãy núi dưới ánh hoàng hôn kia.

Hồi lâu sau, hắn cười.

Loại cười này, mang theo một loại giải thoát nào đó, càng có tự giễu thật sâu, cuối cùng hóa thành một tiếng giống như tự cười mắng.

“Ha ha, niên kỷ không lớn, lá gan thật lớn!”

Tay phải hắn vung ra, ra sức ném đi một viên đan dược màu u lam, nó hóa thành một tia sáng, biến mất tại phương xa.

Hắn chung quy là không thể nhẫn tâm.

Đặc biệt là thời điểm khi Tần Tử uống xong ly trà kia, trong lòng hắn vô cùng may mắn, thậm chí sợ không thôi.

May mắn, may mắn a...

Vị sư đệ ngu xuẩn này của hắn, rõ ràng sinh ra hoài nghi, nhưng vẫn là lựa chọn tín nhiệm hắn, ngay cả mệnh cũng dám lấy ra cược.

Được loại tín niệm như này trao vào thân, hắn sao lại có thể nào cô phụ?

“Gia gia nói không sai, ta không nên chấp nhất tại việc đứng thứ nhất Thất Vũ tông, so với toàn bộ thế giới, Thất Vũ tông tính là gì? Thậm chí Cửu Dương vương triều, lại coi là cái gì đâu?”

Hắn hít sâu một hơi, nhìn về phía chân trời đỏ ửng, trong con ngươi đen nhánh lộ ra ước mơ đầu chí trước nay chưa từng có.

“Thế giới lớn như thế, ta cũng nên đi xem một chút...”

Vài ngày sau, chỗ sơn phong của Triệu Vân Sinh, một đạo cột sáng kim sắc phóng lên tận trời, khí thế như cầu vồng!

Hắn cũng đột phá Niết Bàn cảnh.

Sau đó, hắn vậy mà ngay trước mặt tất cả cao tăng tông môn, thỉnh cầu rời đi khỏi tông môn, đi xa lịch luyện!

Quyết định này, chấn kinh rất nhiều người.

Đương nhiên, những người trưởng lão già mà thành tinh này, rất nhanh liền hiểu được ý nghĩ của hắn.

Cái gọi là một núi không thể chứa hai hồ.

Bây giờ Tần Tử danh tiếng chính thịnh, Triệu Vân Sinh bị đè ép gặt gao, hoàn toàn chính xác có chút không dễ chịu.

Đi ra ngoài, đi xa, cũng có thể xông ra một cục diện mới, rất nhiều võ giả tại lúc mê mang, đều sẽ lựa chọn đi xa.

Trên thực tế, đại bộ phận gia tộc võ đạo, lão nhân niên kỷ lớn, tại sau khi giao tiếp xong mọi việc gia tộc, cũng sẽ đi xa.

Bọn hắn tuổi thọ sắp hao hết, lại không cam tâm yên lặng tiến vào đất vàng, muốn cuối cùng tranh đấu một lần, nghịch thiên đột phá!

Nếu như thành công, tự nhiên là nở mày nở mặt trở về, lại thủ hộ gia tộc rất nhiều năm, nếu như thất bại, thì là chết tha hương nơi xứ lạ.

Đương nhiên, những lão giả này vốn là tiềm lực hao hết, trừ phi có thiên đại kỳ tích, cơ bản đều là chết tha hương nơi xứ lạ, không biết ngã xuống tại nơi cỏ dại ven đường nào, mà mộ địa trong gia tộc, hơn phân nửa là mộ tròn quần áo.

Nhưng mà nhân vật thiên tài đi xa, hi vọng quật khởi rõ ràng hơn lão giả hỏa nhiều lắm, hoàn toàn là khác biệt ngày đêm!

Giữa thiên địa, tựa hồ thật có khí vận.

Phàm là nhân vật thiên tài, vận khí đều phi thường tốt, xác suất bọn hắn đụng vào cơ duyên, lớn hơn rất nhiều so với người thường.

Mà bọn hắn lại rất dễ dàng liền sẽ được đại nhân vật coi trọng, mời chào, thu đồ, bắt tế cái gì đó, tràn ngập rất nhiều khả năng...

Thế là, tông môn cao tăng đáp ứng.

Một ngày này.

Triệu Vân Sinh xuất phát.

Rất nhiều người đều đến tiễn biệt, không chỉ có là các đệ tử, ngay cả trưởng lão, thậm chí Thái Thượng trưởng lão sâu không lường được kia, đều xuất hiện mấy vị.

Ngày bình thường, tông chủ Triệu Bàn Long cực kỳ ít nói, hôm nay cũng dặn đi dặn lại, đem rất nhiều bảo vật bảo mệnh cùng đan dược giao cho nhi tử.

“Triệu sư huynh.”

Tần Tử mặt mũi tràn đầy vẻ áy náy, thấp giọng nói:

“Là ta có lỗi với ngươi, nếu không phải ta, ngươi cũng không cần...”

“A, ngươi đừng tự luyến nữa đi!”

Triệu Vân Sinh khinh thường gõ tại trên đầu của hắn một chút:

“Ngươi cho rằng là ngươi đem ta bức đi? Thật sự là ý nghĩ hảo huyền! Ngươi là Niết Bàn cảnh, ta hiện tại cũng là Niết Bàn cảnh, có thể sợ ngươi?”

“Ta là sư huynh của ngươi, là ta muốn đi ra ngoài xông xáo, thế giới phía ngoài lớn như vậy, ta muốn đi xem, chỉ thế thôi.”

Nói xong, hắn tiêu sái xoay người, chậm ung dung từ bên người Tần Tử lướt qua người, đồng thời trong miệng trêu đùa.

“Tiểu sư đệ đáng thương của ta a, ta đều muốn ra ngoài từng trải, ngươi lại còn uốn tại tiểu địa phương như Thất Vũ tông, ai... Đây chính là chênh lệch ở giữa chúng ta, chênh lệch này, —— bao lớn...”

Hắn câu nói sau cùng, dùng một loại khẩu âm địa phương nào đó, đồng thời chữ “lớn” kéo rất dài.

Chương 60: Ai Là Vận Khi Vương

Chương 60. Ai Là Vận Khi Vương

Cái thanh âm trêu chọc này còn đang quanh quẩn, mà thân ảnh Triệu Vân Sinh, chậm rãi biến mất tại trước sơn môn.

Phía trước chập trùng gò núi, chặn bóng lưng của hắn, cũng đang quanh co tại con đường phía trước, để người đoán không ra hắn sẽ đi hướng phương nào...

Tàn Tử ngơ ngác nhìn phương hướng Triệu Vân Sinh rời đi, yên lặng nắm chặt nắm đấm, không biết vì sao, trong lòng càng thêm áy náy.

Trong lòng mỗi người đều có đắng chát, thời điểm khi không chịu chia sẻ cho người khác, bản thân mình sẽ chỉ gánh chịu càng nhiều...

Hắn ngược lại hi vọng Triệu sư huynh đánh hắn một trận, hùng hùng hổ hổ mà đi, mà không phải nhìn giống như thoải mái, lại gánh vác lấy nặng nề mà lên đường.

“Đừng suy nghĩ, như này, là kết quả tốt nhất.”

Tàn Xuyên đi tới, vỗ vỗ bả vai nhi tử.

Kỳ thật đối với lựa chọn của Triệu Vân Sinh, hắn cũng mười phần ngoài ý muốn, thậm chí sinh ra một loại tán thưởng khó mà có được.

Bởi vì từ hắn cái góc độ này nhìn.

Thân phận, bối cảnh, tính cách Triệu Vân Sinh giống như đã chú định vị đại sư huynh Thất Vũ tông này sẽ đi đến mặt đối lập nhi tử tiện nghi, sau đó tại dưới tác dụng hào quang nhân vật chính, bị nghiền không còn sót lại một chút cặn!

Nhưng mà.

Cái tiểu tử này không biết trải qua cái gì mà tâm cảnh thuế biến, lựa chọn bắt đầu thay đổi.

Thật giống như đại kiếp mệnh trung chú định, cứ như vậy bị tránh khỏi, từ đây biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim

bay...

...

Triệu Vân Sinh rời đi, về sau Tần Tử thuận lý thành chương trở thành thiên kiều thứ nhất Thất Vũ tông.

Liên xem như đệ tử tuổi tác lớn hơn, nhìn thấy hắn, đều phải cung kính kêu lên một tiếng “Tần sư huynh”.

Ở trong các đệ tử, sùng bái Tần Tử không phải số ít, đặc biệt là nữ đệ tử, càng là nội tâm lửa nóng vô cùng.

Nghe nói, có nữ đệ tử ban đêm nằm mơ mộng thấy Tần Tử, thời điểm tỉnh lại, trên giường ướt một mảng lớn, có thể là đái dầm...

Cơ hồ đại đa số nữ đệ tử, nhìn thấy Tần Tử đều sẽ tiến lên bắt chuyện, nhưng là có một vị ngoại lệ.

Nàng thậm chí thật xa nhìn thấy Tần Tử, liền sẽ né tránh, tự ti trong lòng để cho nàng không dám bị hắn nhìn thấy, nhưng lại sẽ vụng trộm nhìn hắn.

Nàng chính là Thủy Khinh Nhu, cái thiếu nữ mang trên mặt một vết bớt màu xanh đen, nghe nói là Cửu Âm sát thể.

Trước đó Tần Tử vì giúp nàng chủ trì công đạo, đánh cho cháu trai Ngô trưởng lão Ngô Tú tàn phế, gây nên sóng to gió lớn.

Mà một ngày này, nàng lần nữa trốn ở sau một cái gò núi, giả vờ bứt cỏ xanh trên đó, nhìn lên Tần Tử đi ngang qua.

Nàng biết, Tần Tử sư huynh mỗi ngày đều sẽ từ nơi này đi qua, tiến về tiên thiên hỏa trì của tông môn để luyện thể —— đây là đái ngộ đặc hữu của Tần Tử.

Mà nàng, liền mỗi ngày đúng giờ “Đi ngang qua” từ nơi này, sau đó xa xa liếc hắn một cái, chỉ cần như vậy cũng vui vẻ cả ngày.

Mặc dù trong lòng nàng cũng tự cười nhạo mình, thật là quá không có tự mình hiểu lấy, loại người long phượng như Tần Tử sư huynh này, là cái người quái dị như người có thể hi vọng xa vời sao?

Nhưng nàng vẫn là không nhịn được muốn mỗi ngày nhìn thấy hắn.

Bởi vì qua nhiều năm như vậy, Tần Tử sư huynh là một vết ánh sáng duy nhất đi vào trong cơ thể nàng, hẳn là quang mang loá mắt như thế, nhưng lại bình dị gần gũi, không chút nào ghét bỏ tướng mạo của nàng, ngược lại cho nàng ấm áp cùng quan tâm.

Nàng chưa thấy qua cái việc đời gì, đạo lý hiểu được cũng không nhiều, nhưng chính là bởi vì như này, tình trong lòng cảm ngược lại càng thuần túy.

Người nàng nhận định, thích, chính là thích, thích không chứa bất kỳ tạp chất gì, dù là... Chỉ là yên lặng thích.

“Tần Tử sư huynh đến rồi!”

Rốt cục, Tần Tử từ đằng xa đi tới.

Hắn người mặc trường sam lông lấy đặc hữu vinh quang đệ tử, đạp đá xanh trên mặt đất đi tới, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt.

Tiêu sái mà tự tin!

Nhìn xem Tần Tử như này, vết bớt xanh đen Thủy Khinh Nhu mang theo trên mặt kia, bất tri bất giác cũng lộ ra vẻ tươi cười, ánh mắt hoảng hốt.

Đây chính là Tần Tử sư huynh a.

Từ sau khi khi Triệu sư huynh đi, uy nghiêm Tần Tử sư huynh tại bên trong thế hệ trẻ tuổi tông môn càng ngày càng tăng, thực lực cũng càng ngày càng sâu không lường được.

Loại phong thái này, quá làm cho người mê muội.

Đột nhiên!

Nàng nhướng mày, cong lên miệng.

Chỉ thấy mấy cái nữ đệ tử dung mạo thanh lệ, đồng thời khí chất không tầm thường, hướng phía Tần Tử đi tới, lúm đồng tiền như hoa.

“Tần Tử sư huynh, ta là...”

“Tần Tử sư huynh, cảm ơn ngươi lần trước...”

“Tần Tử sư huynh, ngươi đêm nay có rảnh không?”

Nhìn xem mấy vị sư tử này ngày bình thường ăn nói có ý tứ, thậm chí tại trước mặt rất nhiều các sư đệ sư muội đều vô cùng cao lãnh hạc tâm đệ tử, vậy mà lộ ra không biết liêm sỉ biểu lộ như thế, Thủy Khinh Nhu nghiêng răng nghiêng lợi.

“Hừ, hồ ly tinh!”

Tay phải của nàng đột nhiên dùng sức, đem một nhánh cỏ đại trong tay kéo xuống, lập tức, trên vách đá rầm rầm lăn xuống đến rất nhiều đất đá.

“Đông!”

Đột nhiên, có đồ vật gì nện vào đầu nàng, cũng không phải là rất lớn, lại là cái đồ vật tròn vo.

“Thứ gì?”

Nàng cúi đầu xem xét, kia là một viên thuốc màu u lam viên, tựa hồ là một viên... Đan dược?

Nàng xoay người nhặt lên, cầm tại trong tay quan sát một chút, phát hiện phía trên cái viên thuốc này, lại có lục đạo đường vân huyền ảo!

“Đây là... Lục phẩm đan dược? !”

Ánh mắt của nàng trừng lớn, hô hấp đột nhiên dồn dập lên, ngực kịch liệt phập phồng, trường bào rộng rãi đều căng thẳng lên.

Lục phẩm đan dược a! !

Đây là đồ vật trân quý bậc nào, tại toàn bộ Cửu Dương vương triều, đều là vật vô cùng hiếm thấy.

Nàng cảnh giác nhìn bốn phía một chút, sau đó cấp tốc nhét vào trong nội y, mặc dù nàng không có giới chỉ trữ vật, trên thân cũng không mang bọc nhỏ, nhưng là nàng vóc người đẹp, kẹp lấy một viên đan dược vẫn là không có vấn đề.

“Nhưng mà, đan dược này xử lý như thế nào đây?”

Nàng nhíu mày, đan dược này bề ngoài có chút dọa người, cũng không biết là công hiệu gì, nàng cũng không dám ăn bậy.

Mà lại nàng cũng không biết hỏi ai.

Nàng vừa mới đột phá Nguyên Đan cảnh, vật trân quý như lục phẩm đan dược, một khi bại lộ, chỉ sợ có họa sát thân a!

Coi như cầm bán đi, nàng cũng không dám a, nếu là người mua tâm địa xấu xa, đưa nàng chụp xuống, cũng nguy hiểm đến tính mạng.

“Nếu không, ta lạng lẽ đưa cho Tần Tử sư huynh?”

Chương 61: Thủy Khinh Nhu Kích Phát Tiềm Năng

Chương 61. Thủy Khinh Nhu Kích Phát Tiềm Năng

Ban đêm, Thủy Khinh Nhu nằm ở trên giường, nghĩ thầm, phải như thế nào để đem viên đan dược kia giao cho Tần Tử sư huynh đây?

Trực tiếp cho đi, có hiềm nghi bỏ dỡ lấy lòng, sợ rằng sẽ bị Tần Tử sư huynh coi như một cái tục nhân.

Nhưng là nặc danh cho đi, Tần Tử sư huynh hoàn toàn không biết là nàng cho, luôn cảm thấy có chút không cam tâm.

Đáng sợ nhất là, vạn nhất Tần Tử sư huynh trời xui đất khiến, tưởng lầm là cái nữ tử khác tặng, sau đó có ấn tượng tốt đối với nữ tử khác...

Vậy nàng liền thật muốn khóc chết!

Nàng là cái muội tử đơn thuần, nhưng là đơn thuần, cũng không đại biểu hoàn toàn không có tâm cơ, cũng không có nghĩa là thiếu tâm nhãn.

Liền xem như chuột hamster, cũng biết tại trong hang của mình có bao nhiêu lương thực đó.

“Ừm, ta hẳn là làm bộ lạng lẽ cho hắn, nhưng là lưu lại một điểm manh mối mịt mờ, để hắn biết là ta cho.”

Nàng âm thầm hạ nghị kế sách, sắp xếp trong lòng.

Dần dần cười ra tiếng.

“Thủy Khinh Nhu, người đang cười cái gì thế? Sẽ không phải là gặp mộng xuân chứ?”

Cái thời điểm này, nữ đệ tử ngoại môn ở cung phòng trở mình trên giường, oán trách một câu.

Thất Vũ tông rất nhiều ngoại môn đệ tử, đều là ở tập trung, bình thường là bốn người một gian phòng.

Cũng không phải nói ít phòng, chủ yếu là để tiện cho quản lý.

“Ha ha, mỹ nhân nước trước đó thế nhưng là mơ Tàn Tử sư huynh cứu nàng, có người nghĩ tới mộng xuân, cũng rất bình thường.”

Một cái nữ đệ tử khác cười nhạo nói.

“Nàng mơ tới Tàn Tử sư huynh? Ngay cả nàng, cũng dám đánh chủ ý Tàn Tử sư huynh? Coi như cho không, đều không tới phiên nàng đi.”

Cái thứ ba nữ đệ tử nói giúp vào.

“Ha ha ha, cũng đừng nói như vậy, Khinh Nhu sư muội dù sao cũng là được Tàn Tử sư huynh đã cứu, cũng là một người quen.”

“Thôi đi, quen mặt? Chỉ là gương mặt này của nàng sao, chỉ sợ lần kia Tàn Tử sư huynh cứu nàng, buồn nôn đến mấy ngày đều ngủ không yên đó.”

Ba vị ở cùng phòng này, giờ phút này lộ ra chanh chua.

Cũng không phải nói nội tâm các nàng có bao nhiêu ác độc, chẳng qua là... Ghen ghét khiến các nàng trở nên xấu xí!

Thủy Khinh Nhu nghe những lời này, cắn chặt bờ môi.

Nàng không có phản bác.

Có lẽ là từ nhỏ đến lớn, loại trào phúng này đã nghe rất nhiều, sớm đã học xong nhẫn nhục chịu đựng.

Nhưng mà, vừa rồi tâm tình còn tốt, bây giờ sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, tự ti trốn ở sâu trong đáy lòng, lan tràn ra.

Không chỉ có như thế, dưới sự ảnh hưởng của cảm xúc tự ti, nàng thậm chí ra đời một loại cảm xúc “Cực đoan” nào đó.

Thật giống như một cái người bị thế giới vứt bỏ, không có gì cả, ngược lại có được dũng khí có can đảm cùng thế giới đối kháng!

“Đúng vậy a, ta chính là cái người quái dị không còn gì khác!”

“Đưa đan dược? Đưa thì thế nào? Tần Tử sư huynh chú ý ta thì thế nào? Ta căn không xứng với hần! !”

“Nếu như là dạng này, ta còn vọng tưởng cái gì chứ?”

Nàng hít sâu một hơi, đem bàn tay nhập bên trong nội y, đem viên đan dược màu u lam mang theo nhiệt độ cơ thể kia móc ra.

“Nhiều năm như vậy, ta sống không được tự nhiên, chết lại không dám chết, cũng không biết là đơn thuần e ngại tử vong, hay là trong lòng vẫn ôm một loại ảo tưởng nào đó như cũ.”

“Hôm nay, ta không do dự nữa!”

“Mặc kệ người là đan dược gì, ta hôm nay đều muốn làm kết thúc, nếu như người là độc đan, vậy liền hạ độc chết ta! Nếu như không phải, vậy liền để ta niết bàn sống lại!”

“Lục phẩm đan dược, người đừng để ta thất vọng!”

Thầm nghĩ, nàng mang quyết đánh đến cùng quyết tâm, một ngụm nuốt vào viên Đại Ách đan kia.

“A! !”

Sau một khắc, một cổ đau đớn kịch liệt càn quét quanh thân, tựa như là toàn thân ngâm tại bên trong nước đá, giống như kim đâm.

Nàng khuôn mặt vặn vẹo lên, thống khổ lăn xuống giường, lăn lộn trên mặt đất, tứ chi cuộn mình, phát ra tiếng kêu thảm.

“Thủy Khinh Nhu, người... người cũng đừng đùa ác a, chúng ta chính là nói một chút mà thôi, cũng không có muốn đem người thế nào.”

Một cái nữ đệ tử luống cuống.

Mà cái nữ tử khác, cấp tốc xoay người xuống giường, áo ngoài đều không mặc, trực tiếp chạy tới trước người Thủy Khinh Nhu.

Nàng chuẩn bị đi đỡ lên Thủy Khinh Nhu, nhưng mà vừa đụng chạm đến, tay phải nháy mắt rút trở về!

“Tê! Thật nóng tay! Không đúng, đây là cảm giác băng lãnh, thật là hàn khí đáng sợ!”

Vị nữ đệ tử này cả kinh kêu lên.

Mà lúc này, bên ngoài cơ thể Thủy Khinh Nhu bắt đầu toát ra khói trắng, khí tức rét lạnh, bắt đầu hướng phía cả phòng lan tràn.

“Cái này... Nàng sẽ không phải là trúng độc chứ?”

“Nhanh, nhanh lên báo cho tông môn! !”

Mấy cái nữ đệ tử này vẫn là biết nặng nhẹ, lập tức quyết định cứu người, trong đó một thiếu nữ chân trần liền chạy ra khỏi phòng để đi gọi người.

Nữ đệ tử nửa đêm gặp thống khổ lẫn lộn?

Toàn thân bốc lên hơi lạnh? ?

Chuyện này, cấp tốc báo cáo tầng tầng, kinh động đến cao tầng tông môn, rất nhanh, một vị trưởng lão mang theo một đám chấp sự chạy đến.

Mà lúc này, cả phòng đều bao trùm một tầng sương hoa, hàn khí trắng xóa phiêu đảng trong phòng.

Mà ba cái nữ đệ tử kia, vậy mà dùng chần bông đem Thủy Khinh Nhu bọc thành đại bánh tét, ba người ôm lấy đại “Bánh tét”, mà ba người này bản thân mình cũng cóng đến run lẩy bẩy.

“Các người lui ra đi.”

Vị trưởng lão Niết Bàn cảnh đỉnh phong này, mặc dù trong lòng cũng rất kinh ngạc, nhưng là mặt ngoài rất bình tĩnh.

Chỉ là hàn khí tính là gì?

Hắn đường đường Niết Bàn cảnh đỉnh phong, thể nội ẩn chứa dương khí tràn đầy cỡ nào? Đủ để đem trong trong ngoài

ngoài toàn thân thiếu nữ này đều ẩm áp mấy lần!

Ba cái nữ đệ tử mau nhường mở, đồng thời đem kia mấy chần mền kia triệt tiêu, chờ đợi trưởng lão phát công.

“Niết bàn chi hỏa!”

Vị trưởng lão này tay phải hướng về phía trước rồi đẩy, lập tức, một cỗ quang mang kim sắc nóng rực, mênh mông cuộn cuộn bọc lại Thủy Khinh Nhu.

Niết bàn chi hỏa, là một loại lực lượng vô cùng nóng bỏng, chí cương chí dương, nếu như châm chỉ, sắt thép đều có thể nhảy mất hòa tan!

Nhưng mà, tại cái niết bàn chi hỏa kim sắc này bao phủ xuống, thiếu nữ kia vẫn run lẩy bẩy như cũ, đồng thời băng hoa bao trùm trên thân càng ngày càng dày.

Không chỉ có như thế, còn có hàn khí xuyên thấu qua niết bàn chi hỏa, tiếp tục hướng phía bên ngoài lan tràn, giống như ngay cả hỏa diễm, đều biến thành lạnh.

“Cái này! !”

Vị này trưởng lão quá sợ hãi, hấn dự cảm đến, lần này chỉ sợ phải mất hết mặt trước bọn tiểu bối.

Nhưng mà, đây cũng là sự tình không có biện pháp, hấn tranh thủ thời gian truyền âm cho tông chủ, loại sự tình này, không được cũng không thể gượng chống.

Cứu người quan trọng.

Thất Vũ tông đệ tử đông đảo, mỗi lần khảo hạch, thí luyện đều sẽ chết mấy cái, nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa cao tăng tông môn không quan tâm đệ tử chết sống.

Rất nhanh, tông chủ Triệu Bàn Long mang theo mấy vị trưởng lão vội vàng chạy đến, không chỉ có như thế, còn có một vị lão giả áo xanh tùy hành.

“Thái Thượng trưởng lão, ngài thấy thế nào?”

Triệu Bàn Long nhìn về phía lão giả áo xanh, mặc dù đây là cha hấn, nhưng là tại trường hợp công chúng, vẫn là xưng hô chức vị phù hợp.

Lão giả áo xanh Triệu Phục Long nhú mày, ánh mắt thâm thúy đánh giá run lẩy bẩy Thủy Khinh Nhu hồi lâu, đột nhiên cười lên ha ha.

“Ha ha ha! Chuyện tốt! Vị nữ đệ tử này rõ ràng người mang một loại thể chất hiếm thấy nào đó, bây giờ là thể chất đã thức tỉnh!”

Chương 62: Thái Thượng Trưởng Lão Thu Đồ

Chương 62. Thái Thượng Trưởng Lão Thu Đồ

Triệu Phục Long chỉ vào Thủy Khinh Nhu, cười nói ra:

“Các người nhìn, ấn ký màu xanh đen trên mặt nàng đang chậm rãi tan rã, điều này nói rõ, trong cơ thể nàng có một loại tiên thiên lực lượng hỗn loạn nào đó, đang khôi phục bình thường.”

Hắn nhìn sương hoa trên vách tường gian phòng một chút, cùng băng kết trên mặt đất, sợ hãi than nói:

“Xem ra, loại thể chất này có chút khó lường a, Thất Vũ tông chúng ta, xem như nhất được bảo.”

Mọi người nghe vậy, trong lòng rất không bình tĩnh.

Thể chất hiếm thấy? !

Là ý nói, Thất Vũ tông lại muốn ra một vị nhân vật thiên kiều? Thậm chí so với Tần Tử còn muốn xuất chúng hơn?

“Ào ào ào!”

Gần như trong nháy mắt, trong phòng xuất hiện mấy cái lão đầu tử tóc trắng xoá, hình thái khác nhau, khí chất cũng không giống nhau.

Mà trong nháy mắt tại bọn hắc xuất hiện, Triệu Bàn Long cũng rất nhiều trường lão, đều nhao nhao xoay người hành lễ.

Rất hiển nhiên, đây là nhân vật Thái Thượng trưởng lão!

“Hắc hắc, Thất Vũ tông có hạt giống tốt như này, đương nhiên phải hảo hảo bồi dưỡng, lão phu cùng nữ oa oa này hữu duyên...”

“Ngươi đi luôn đi! Ngô lão quỷ, lần trước chúng ta cùng một chỗ phát hiện bảo vật, liền rơi vào miệng túi của ngươi, lần này ngươi đừng mơ tưởng!”

“Lão Ngô a, lần trước đã thỏa mãn ngươi... Tiểu oa nhi này rõ ràng là cùng lão phu hữu duyên nha, ngươi nhìn, cái này là tướng sư đồ...”

“Phi, lão gia hỏa vô sỉ nhà ngươi!”

“Kỳ thật, ta cảm thấy đi, thu đồ trọng yếu nhất vẫn là phải phù hợp, mà ta, vừa vặn tu luyện lực lượng băng thuộc tính.”

Da mặt mấy cái lão giả đều rất dày, không ai nhường ai.

Cuối cùng, lão giả áo xanh Triệu Phục Long nói ra:

“Các ngươi đều đừng cãi cọ, chúng ta bốc thăm quyết định là được, như này công bình nhất.”

“Tốt! !”

“Lão phu đồng ý!”

Cuối cùng, mấy vị tồn tại Thông Thiên cảnh cường đại này, dùng phương pháp bốc thăm thần bí, quyết định nhân tuyển làm sư phụ Thủy Khinh Nhu.

Triệu Phục Long!

“Ha ha ha, đa tạ, ta nhất định không cô phụ các vị kỳ vọng, đem cái khóa hạt giống tốt này dạy thành tuyệt thế thiên kiêu!”

Triệu Phục Long cười chấp tay một cái đối với mấy người.

Mấy người kia sững sốt một chút, chậm rãi liền suy nghĩ ra không thích hợp, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại không thể nói cái gì.

Đáng chết!

Lão gia hòa này quá xảo quyệt!

Sự tình Thủy Khinh Nhu thức tỉnh thể chất thần bí, bị Thái Thượng trưởng lão thu đồ, tại trong tông môn gây nên sóng to gió lớn.

Lập tức, không biết bao nhiêu người ghen tị ghen ghét, bởi vì cái Thủy Khinh Nhu này, hoàn toàn là một bước lên trời a!

Mà lại nghe nói, cái nữ tử này nguyên bản tướng mạo xấu xí, thức tỉnh thể chất, về sau trở nên đẹp như tiên nữ, khí chất thoát tục.

Vịt con xấu xí, biến thành thiên nga trắng!

Rất nhiều nữ đệ tử đắm ngực dậm chân, vì cái gì mình liên không có gặp được chuyện tốt như vậy chứ, thượng thiên vì sao bất công như thế?

Mà chuyện này, cũng đưa tới Tần Xuyên chú ý.

“Ha ha, vị thiếu nữ thuộc hậu cung của nhi tử tiện nghi, rốt cục đã thức tỉnh? Vậy ta cũng có thể thao tác một chút.”

Tần Xuyên hí mắt lại.

Từ xưa hồng nhan đều họa thủy, đặc biệt là bạn gái chân mệnh thiên tử, gần như là đi tới chỗ nào tai họa chỗ đó!

Loại muội tử này, liền xem như đi dạo đường phố đều có thể bị tiểu lưu manh đùa giỡn, mà các loại tiểu nhân vật phản diện chỉ cần sau khi thấy được, tất nhiên là tinh trùng lên não, phụ mẫu gia tộc tiền đồ tính mệnh, tất cả đều ném sau đầu.

Càng có thể lực lớn truyền nhân, phong độ nhẹ nhàng, phụng chỉ của gái, chỉ vì giúp gia tộc cưới về một cái tiềm lực vô tận con dâu!

Có thể nói, cái này Thủy Khinh Nhu đã thức tỉnh Cửu Âm sát thể về sau, đã là một cái bánh trái thơm ngon, lại là một cái củ khoai nóng bỏng tay.

Mà Tần Xuyên coi trọng, chính là nàng phụng tay thuộc tính —— nếu như nhi tử tiện nghi đưa nàng nâng ở trong lòng bàn tay, tất nhiên sẽ bỏng tới tay!

Đến thời điểm, các loại cừu hận cuộn cuộn mà đến!

Về phần như thế nào để nhi tử tiện nghi đem Thủy Khinh Nhu nâng đến trong lòng bàn tay... Chuyện này, hấn chưa hề lo lắng qua.

Bởi vì chân mệnh thiên tử cùng hậu cung ở giữa, vốn là sự an bài của vận mệnh, coi như nghĩ chia rẽ cũng khó khăn, nếu như không có ngoài ý muốn, cái này hai người sớm tối đều sẽ nhập bọn với nhau, chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

Mà đứng tại góc độ Tần Xuyên, hấn tự nhiên hi vọng đem thời gian này rút ngắn, tốt nhất là để nhi tử tiện nghi lập tức vào tay!

Đây là một cỗ phiếu sẽ tăng giá.

Đầu tư sớm một chút, kiếm sẽ càng nhiều!

“Nhi tử tiện nghi cùng tiểu cô nương này trước đó liên kết quan hệ chặt chẽ, so sánh người xa lạ, vẫn là phải thân cận hơn một chút.”

“Trước đó nhi tử tiện nghi đối với người ta không có ý nghĩ, chủ yếu là ngại người ta xấu xí, bởi vì có cái gọi là, người quá xấu, chúng ta chỉ là bằng hữu bình thường.”

“Mà bây giờ, cái Thủy Khinh Nhu này trở nên xinh đẹp như vậy, nhi tử tiện nghi sau khi thấy, cảm giác trong lòng tự nhiên sẽ phát sinh cải biến.”

“Bởi vì cái gọi là, tam quan đi theo ngũ quan, hướng chi, Thủy Khinh Nhu vốn là có ý tứ đối với nhi tử tiện nghi, nữ truy nam, cách lớp màn mỏng...”

Tần Xuyên tay phải sờ sờ cái cằm, tổng cộng nói:

“Mà lại, căn cứ ta lâu như vậy quan sát, nhi tử tiện nghi là một cái cực kỳ nghe lời cha.”

“Cho nên, ý kiến của ta đối với nhi tử tiện nghi cũng mười phần trọng yếu, chỉ cần ta biểu hiện ra thái độ ủng hộ, dễ dàng để nhi tử đẩy cao tốc độ, tối thiểu có thể đề cao ba thành trở lên...”

Hạ quyết tâm, về sau hấn liền ra ngoài tìm kiếm nhi tử tiện nghi, hấn biết, nhi tử tiện nghi tu luyện tại bên vách núi.

Rất nhanh, hấn tìm được Tần Tử.

“Cha, ngài có chuyện gì sao?”

Tần Tử đứng người lên hỏi.

“Ừm, Thủy Kinh Nhu trở thành thân truyền đệ tử Thái Thượng trưởng lão, mà các người trước đó liền nhận biết, người dù sao cũng nên đi chúc mừng một chút.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Cái này...”

Tần Tử do dự một chút, nói ra:

“Thế nhưng là mấy ngày này nhiều người đi chúc mừng như vậy, ta hiện tại chen vào, có phải là có chút cảm giác nịnh nọt? Mà lại, ta cũng không đáng a.”

“Ha ha, mặc dù người đi bái phỏng nàng rất nhiều, nhưng là... Có lẽ người tại trong lòng con gái người ta, cùng những người khác không giống chứ?”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng.

“A? !”

Tần Tử đột nhiên nhớ tới cái ánh mắt sư muội xấu trước đó nhìn, trong lòng có chút run rẩy.

Loại sự tình này, hẳn cũng không phải là không có cảm giác, chỉ là trước đó không muốn tổn thương lòng tự trọng vị sư muội kia, thế là làm bộ không biết mà thôi.

Bây giờ...

“Không cần luôn luôn dùng ánh mắt trước đó nhìn người ta, nàng hiện tại cùng trước đó hoàn toàn không giống, rất đẹp...”

Chương 63: Nỗi Khổ Trong Lòng Cha Không Ai Hiểu

Chương 63. Nỗi Khổ Trong Lòng Cha Không Ai Hiểu

Tần Xuyên chậm rãi xoay người sang chỗ khác, đứng chấp tay, ánh mắt phiêu miêu nhìn về phía phương xa, lầm bầm nói:

“Cũng xinh đẹp giống như nương của ngươi năm đó...”

Xoạt!

Thân thể Tần Tử hung hăng run lên.

Lời nói đều nói đến đây, hắc chỗ nào vẫn không rõ? Cha rõ ràng đang cho hắc nhiệm vụ!

Cha hắc rất vừa ý cô gái này, muốn để hắc đem cô gái này đuổi tới tay, chẳng khác gì là con dâu dự định.

Hắc đột nhiên nhớ tới sư phụ, hít sâu một hơi, nhìn xem bóng lưng của cha hỏi:

“Cũng bởi vì nàng là Cửu Âm sát thể sao? !”

Ngữ khí của hắc có vẻ kích động, giống như bị người tín nhiệm nhất phản bội, giống như tình yêu của hắc thành thể đánh bạc lợi ích.

Tần Xuyên chậm rãi xoay người lại.

Ánh mắt hắc thâm thúy mà phiến muộn, nhìn xem con mắt của nhi tử, hỏi ngược lại:

“Ngươi cảm thấy, ta sẽ để ý chỉ là một cái Cửu Âm sát thể?”

Tần Tử trong lòng khẽ run.

Một loại cảm giác tội lỗi mãnh liệt từ đáy lòng càn quét toàn thân —— hắc đang suy nghĩ gì a, cha làm sao có thể là cái loại người này? !

Mà lúc này, Tần Xuyên buồn vô cớ lắc đầu cười một tiếng, nói ra:

“Ta chỉ nói là, nàng cùng mẹ ngươi rất giống mà thôi, về phần ngươi đối với nàng là cái cảm giác gì, cha sẽ không can dự, tất cả đều do chính ngươi lựa chọn.”

Nói xong, hắc tiến lên sờ lên đầu của con trai, nhỏ giọng nói ra giống như lầm bầm:

“Yên tâm đi, cha tuyệt sẽ không can thiệp tình cảm của ngươi, cũng sẽ không cho phép bất luận kẻ nào can thiệp tình cảm của ngươi.”

Hắn tự giễu cười cười, thanh âm tựa hồ nhiều một tia bi thương, một tia bi tráng cùng kiên quyết.

“Cha là cái người vô dụng, ngay cả tình yêu cùng vận mệnh của mình đều không thể nắm giữ, nhưng là... Ta tuyệt sẽ không để người đi vào con đường của ta!”

Oanh!

Giờ khắc này, một cỗ khí thể bén nhọn bay thẳng trời cao, làm cho cả sơn phong đều lắc lư một chút, chín ngàn tầng mây trong chốc lát chia năm xẻ bảy!

Cỗ khí thể này lóe lên liền biến mất.

Chờ thời điểm Tần Tử lấy lại tinh thần, phát hiện phụ thân đã quay người, bước chân tập tễnh hướng phía nơi xa đi đến.

Tần Tử phát hiện, cái đạo bóng lưng áo trắng kia, tựa hồ vô cùng vĩ ngạn, lại tựa hồ vô cùng đơn bạc, vô cùng yếu ớt, làm cho đau lòng người.

Bất tri bất giác, cái mũi hắn có chút cay cay.

Hắn đột nhiên ý thức được, cha là cường giả vô địch, nhưng cùng lúc cũng là người đáng thương, hắn đem mình nhi tử bảo hộ rất tốt, thậm chí có thể để hắn coi trời bằng vung, nhưng lại không bảo vệ được thể tử mình...

Ai có thể lý giải được nỗi khổ trong nội tâm cha hắn?

Không ai có thể! !

Hắn không được, sư phụ cũng không được, những người khác càng không được.

Cha là cường đại, cũng là cô độc, trong lòng cha tiếp nhận nhiều điều như vậy, nhưng bóng lưng vẫn như núi, vì hắn chống lên một mảnh bầu trời...

“Cha...”

Môi hắn run rẩy, cuối cùng không có thể chịu được, hai hàng nước mắt rầm rầm chảy xuôi xuống.

Cũng không lâu lắm, hắn lau khô nước mắt, sau đó ánh mắt lộ ra một vẻ chờ mong, nắm chặt tay.

“Hắc hắc, cùng mẹ ta rất giống, vậy liền không có khả năng chênh lệch! Ta ngược lại muốn xem xem, cái Thủy sư muội này hiện tại có bao nhiêu xinh đẹp!”

Hắn nhếch miệng cười một tiếng, nghĩ kỹ đưa lễ vật gì, về sau liền hướng phía địa phương Thủy Khinh Nhu ở hiện tại bay đi...

Mà nơi xa, Tần Xuyên sau khi bỏ lại bóng lưng muộn phiền rồi đi, còn trước mặt thì là lông mày chớp chớp, biểu lộ quái dị.

“Nguyên lai loại thể chất này gọi Cửu Âm sát thể a, hắn không nói, ta đều không biết đâu... Ai, quả nhiên vẫn là kiến thức không đủ a.”

Hắn bắt đầu nhìn thẳng vào vấn đề này.

Kiến thức nông cạn, cái nhược điểm này quá nghiêm trọng, liền giống với một cái người nghèo giả bộ làm phú hào, nói ra mấy câu như Hoàng hậu nương nương dùng nồi vàng nấu bánh nướng, hoàng đế bệ hạ dùng đòn bẩy bằng vàng để gánh nước”, như vậy mười phần xấu hổ.

“Không được! Nhất định phải đọc sách, học tập!”

Tần Xuyên nghĩ đến, liền hướng phía Tàng Thư các tông môn bay đi, hắn quyết định đọc thật nhiều sách, phát triển kiến thức của mình.

Dù sao hắn ngày bình thường đều không cần tu luyện, nhàn rồi cũng là nhàn rồi, nhìn nhiều sách, có lợi cho phát triển lâu dài!

Trong những ngày kế tiếp.

Tần Xuyên đọc nhiều sách vỡ kiến thức uyên bác.

Hắn không chỉ có biết rất nhiều cơ sở thường thức liên quan tới cái thế giới này, kỳ văn dị sự, còn thu được một chút bàng môn kì kĩ thâm xảo tả đạo, cái này vì sau này lừa dối, đánh xuống cơ sở vững chắc...

Mà một chỗ khác.

Thủy Khinh Nhu ca ca —— Thủy Thanh Hàn, lâm vào bên trong một loại thống khổ nào đó, trong lòng vô cùng xoắn xuýt.

Thủy Thanh Hàn, là Thủy Khinh Nhu ca ca.

Mẫu thân hai người, tại thời điểm sinh hạ Thủy Khinh Nhu, khó sinh mà chết, phụ thân bọn hắn, thợ săn ưu tú nhất trong thôn, nhưng cũng từ đây ý chí tinh thần sa sút, biến thành tửu quỷ hết ăn lại nằm.

Mấy năm sau, phụ thân sâu rọu của bọn họ cùng tửu quỷ thôn bên cạnh đánh nhau, song song rơi vào trong sông, biến thành quỷ nước...

Từ nay về sau, huynh muội chưa tròn mười tuổi hai, liền bắt đầu sống nương tựa lẫn nhau, cuộc sống trôi qua mười phần gian nan.

Những người khác có tuổi thơ không buồn không lo, đối với huynh muội hai người mà nói, lại là một trận bốn ba dài đằng đặc, bộ bộ kinh tâm...

Làm ca ca, Thủy Thanh Hàn từ nhỏ đến lớn, khắp nơi bảo hộ lấy muội muội, mặc dù chính hắn cũng rất phổ thông, nhưng là đối mặt bất luận cái nguy hiểm gì, hắn đều sẽ nghĩa vô phản cố mà ngăn tại trước người muội muội.

Thời điểm còn nhỏ, vì sinh tồn mà làm những cái trộm đạo kia, không biết đổi lấy bao nhiêu đánh đập, nhưng mà, hắn đều một mình chống đỡ tới.

Tỉ như.

Thời điểm chủ nhân tiệm khoai nướng cầm roi đến đánh đập, hắn sẽ liều mạng ôm lấy chân đối phương, vì tranh thủ thời gian đào tẩu cho muội muội ôm khoai lang, mà mình bị đánh cho da tróc thịt bong.

Lại tỉ như.

Thời điểm ác huynh trông coi hoa quả giương nanh múa vuốt nhào tới, hắn sẽ nghĩa vô phản cố mà đem muội muội đang hoảng sợ bảo hộ ở dưới thân, sau đó cái mộng của mình bị răng nanh kéo xuống mấy khối vải vóc mang theo máu...

Thậm chí, hắn đã từng tay cầm đao bổ củi, đem một tên biến thái muốn giở trò côn đồ với muội muội, loạn đao chém chết, thời điểm kia, hắn mới mười hai tuổi...

Hắn làm những việc này, cũng không phải là bởi vì hứa hẹn đối với phụ mẫu, cũng không phải cái gọi là nghĩa vụ ca ca, chẳng qua là... Hắn quen thuộc.

Ca ca che chở muội muội.

Từ nhỏ đã như thế.

Hắn quen thuộc! !

Chương 64: Tiềm Long, Thủy Thanh Hàn

Chương 64. Tiềm Long, Thủy Thanh Hàn

Mà bây giờ, hắn đột nhiên phát hiện, muội muội của hắn đã không cần hắn bảo vệ.

Đúng vậy a.

Nàng hiện tại là đệ tử Thái Thượng trưởng lão, có chỗ dựa cứng rắn mạnh nhất, ai cũng không dám khi dễ nàng.

Mà nàng đã thức tỉnh thể chất thần bí, sắp nhất phi trùng thiên, đem cái ca ca tư chất thường thường như hắn vung được xa xa.

Thậm chí...

Lấy mỹ mạo muội muội bây giờ, liền xem như những cái hộ hoa sứ giả vờn quanh tại bên người muội muội kia, tất cả mọi người đều mạnh hơn hắn!

Muội muội của hắn khổ tận cam lai, hắn kỳ thật rất vui vẻ, duy chỉ có đáng tiếc... bên người muội muội, không còn có vị trí của hắn.

Cũng không phải là nói muội muội của hắn thay đổi.

Muội muội vẫn là cô em gái kia, trong lòng vẫn tôn kính người ca ca này như cũ, chỉ là, hắn cũng không còn cách nào bảo hộ

nàng.

Nếu như sau này lại có nguy hiểm, hấn không còn có tư cách ngăn tại trước mặt muội muội, thậm chí, muội muội sẽ ngăn tại trước mặt hấn.

Cứ như vậy.

Cái thói quen từ nhỏ kia của hấn, tựa hồ không còn có đất dụng võ, thậm chí, sẽ biến thành một chuyện cười!

Thật giống như, một vị phụ thân ngậm đắng nuốt cay bồi dưỡng được một cái nữ nhi làm việc trong thành, đây là niềm kiêu ngạo của hấn.

Thế nhưng là, khi hấn dẫn theo gà mái vẩn an nữ nhi của mình, khi gặp được những người bạn quần áo đẹp đẽ của con gái, nhìn lại mình thì đều là quần áo cũ kỹ rẻ tiền, hấn đột nhiên ý thức được... Mình để mất thể diện cho nữ nhi.

Hấn không cam tâm! !

Bảo hộ muội muội, sớm đã trở thành ý nghĩa sinh mệnh hấn, nếu như muội muội không cần hấn bảo vệ, hấn sinh mệnh còn có cái gì ý nghĩa!

“Ha ha, có lẽ, nên đi nơi đó thử một chút.”

Hấn hít sâu một hơi, tự nhủ:

“Trước đó ta sợ chết, là bởi vì ta không bỏ xuống được Khinh Nhu, sợ nàng không chỗ nương tựa.”

“Hiện tại, nàng đã không cần ta lo lắng, ta còn có cái gì phải sợ? Cùng với việc tầm thường cả đời, không bằng buông tay đánh cược một lần!”

Kỳ thật, hấn trong lòng một mực có một cái bí mật.

Từ khi hấn gia nhập Thất Vũ tông, vẫn có một cái thanh âm như có như không đang kêu gọi hấn, nghe không rõ cụ thể đang nói cái gì.

Hấn trải qua nửa tháng tìm tòi, rốt cục phát hiện nơi phát ra cái thanh âm kia là một cái hồ trời rất bí ẩn.

Mà đứng tại bên ngoài hồ trời, hấn rốt cục nghe rõ thanh âm kia nói là cái gì —— dưới hồ trời có một vị lão giả, để hấn

xuống dưới!

Hố trời kia sâu không thấy đáy, một mảnh đen nhánh, tựa hồ có thể thôn phệ linh hồn, hấn tự nhiên là không dám đi xuống.

Khả năng này là đại cơ duyên.

Nhưng cũng có thể là là trí mạng!

Lần trước muội muội bị vinh quang đệ tử Ngô Tú tùy tùng nhục nhã, hấn trong cơn tức giận, kém chút tiến vào hố trời, nhưng mà về sau Tần Tử cường thế xuất thủ, vì bọn họ huynh muội chủ trì công đạo, hấn mới bỏ đi ý nghĩ này.

Mà bây giờ, hấn chuẩn bị xuống đi xem một chút.

Nếu như là cạm bẫy trí mạng, hấn cùng lắm thì vừa chết, dù sao hiện tại cũng là tâm không lo lắng.

Mà nếu như là một trận đại cơ duyên, như vậy hấn liền có thể quật khởi, lần nữa có được lực lượng bảo hộ muội muội! !

“Sống hay chết, ở phen này!”

Hấn hít sâu một hơi, sau đó khuôn mặt kiên nghị hướng phía bên ngoài đi đến, rất có một loại cảm giác bi tráng.

“Thủy Thanh Hàn sư huynh.”

“Hắc hắc, Thủy sư huynh dậy sớm a.”

“Thủy sư huynh, nghĩ thoáng một chút...”

Trên đường đi, rất nhiều đệ tử nhìn thấy Thủy Thanh Hàn, đều khách khí chào hỏi, ngay cả nội môn đệ tử, đều gọi một tiếng “Sư huynh” .

Bởi vì cái gọi là, một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Bây giờ Thủy Khinh Nhu nhất phi trùng thiên, tại trong tông môn địa vị bạo tăng, Thủy Thanh Hàn làm ca ca Thủy Khinh Nhu, tự nhiên cũng dính ánh sáng.

Nhưng mà, đối với những lời nói lôi kéo làm quen này, Thủy Thanh Hàn một cái đều không có phản ứng, mà là mắt nhìn thẳng rời đi.

Nếu là ngày bình thường, hấn tự nhiên sẽ không cuồng như thế, tương phản, hấn rất hiểu đạo lý đối nhân xử thế, ngày bình thường co được dãn được.

Chính là bởi vì có thể chịu được chỗ thường nhân không thể nhìn, hắn mới có thể tại dưới tình huống không nơi nương tựa, đem muội muội an toàn nuôi lớn.

Nhưng là hôm nay, hắn không muốn để ý tới những người này, bởi vì... Hắn phạm là cùng những người này chào hỏi, hoặc là lộ ra vẻ tươi cười, như vậy cái này một thân khí thế bị trắng, chẳng phải giải tỏa sao?

Hắn biết, khí thế “Trắng sẽ một đi không trở lại” nếu như giải tỏa, hắn rất có thể sẽ hơi sợ...

Rất nhanh, Thủy Thanh Hàn đi xa.

Mà mấy cái người chào hỏi này, đầu tiên là lúng túng một hồi, sau đó bắt đầu dùng trào phúng để che dấu bối rối của mình.

“Ha ha, cái Thủy Thanh Hàn này hiện tại phong quang, quả nhiên khác nhau a, đều không đem chúng ta để ở trong mắt.”

“Dừng a! Cuồng cái gì a, không phải liền là dựa vào muội muội hắn sao, lại nói, muội muội của hắn cũng chỉ là gặp vận may mà thôi, cũng không phải dựa vào thực lực thượng vị, có gì đáng tự hào...”

“Đúng đấy, dựa vào vận khí có được đồ vật, sớm tối phải dựa vào thực lực mất đi, chớ nhìn muội muội hắn hiện tại địa vị phóng đại, sau này thế nào, còn nói không chính xác đâu.”

“Đúng, ta nghe nói, có đặc thù thể chất chỉ là chỉ có bề ngoài, nếu như không hảo hảo tu luyện, như thường chẳng khác người thường.”

Những nghị luận này, Thủy Thanh Hàn tự nhiên là nghe không được, liền xem như nghe được, cũng sẽ không để ý.

Nhân tính xấu xí, hắn đã sớm nhìn một cái không sót gì, mặc kệ là ẩn giấu, hay là biểu hiện ra, đều không có gì khác nhau.

Nhưng mà dưới đại đa số tình huống, hắn đều sẽ dùng trí tuệ của mình, khiến cái xấu xí này đều không thể hiện lộ ra.

Ta bùng lấy người, người liền không dễ làm sự tình ti tiện.

Ta tán dương người, người cũng chỉ phải khuôn mặt tươi cười đón lấy.

Ta biểu hiện được so với người yếu, đồng thời lộ ra bộ dáng bội phục người, người tất nhiên sẽ biến thành một cái người tốt lấy giúp người làm niềm vui.

Hắn có cái gì không hiểu chứ?

Hắn mặc dù tư chất thường thường, mặc dù biểu hiện được tầm thường vô vi, nhưng là, một cái mười tuổi liền nắm tay kéo muội muội, sống sót tại thế giới tràn đầy hung hiểm như thế này, thật sự có đơn giản như vậy sao?

Có người, giống như tiềm long tại uyên.

Bọn hắn có thể không có tiếng tăm gì ầm núp rất nhiều năm, thậm chí nếu như vận khí không tốt, cả một đời cũng liền vô thanh vô tức trôi qua như vậy.

Nhưng là, chỉ cần có như vậy cơ hội thể hiện, bọn hắn tất nhiên sẽ leo trèo mà lên, nhất phi trùng thiên!

Chương 65: Tần Xuyên Nhìn Trộm

Chương 62. Tần Xuyên Nhìn Trộm

Rất nhanh, hai tháng trôi qua.

Tần Tử tại tông môn làm từng bước tu luyện, ngẫu nhiên ra ngoài lịch luyện một chút, cũng không gặp phải sự tình gì.

Cũng không phải nói thế giới hòa bình.

Chủ yếu là bởi vì, hiện tại thực lực bản thân Tần Tử đã không yếu, Niết Bàn cảnh, tại Cửu Dương vương triều cũng coi như là cường giả.

Phần lớn thời gian, tự mình liền có thể giải quyết rất nhiều chuyện, thậm chí ngẫu nhiên diệt cái gia tộc tiểu nhân vật phản diện, đều là chuyện thường ngày...

Loại chuyện này, hệ thống chắc chắn sẽ không quản, cho nên Tàn Xuyên đã hai tháng không có nghe được thanh âm nhắc nhở của hệ thống.

Hắn vẫn như cũ là Thông Thiên cảnh tam trọng!

Nhưng mà, hắn cũng không sốt ruột.

Bởi vì hắn đã đắm chìm trong bên trong biển sách —— tri thức chính là lực lượng, học tập khiến cho hắn vui vẻ!

Với hắn mà nói, loại thời gian an tĩnh học tập này, là rất khó được, có lẽ sau này đều rất khó lại có.

Đương nhiên, đọc sách cũng cần khổ nhàn kết hợp.

Hắn ngẫu nhiên cũng đi ra Tàng Thư các hít thở không khí.

Mà một ngày sau khi ra ngoài này, hắn nghe được một chút nghị luận.

“Ha ha, quả nhiên là một người đắc đạo gà chó cũng thăng thiên a, Thủy Thanh Hàn kia, thật sự là chiếm đại tiện nghi!”

“Đúng vậy a, một tháng liền từ Nguyên Đan cảnh ngũ trọng tăng lên tới Thuần Dương cảnh, khẳng định là từ muối muối của hắn đạt được vật gì tốt!”

” Phía sau muối muối của hắn thế nhưng là Thái Thượng trưởng lão, loại đại nhân vật này, tùy tiện rò rỉ ra một điểm từ giữa kẽ tay, liền đủ hắn căng hết cỡ.”

“Ai... Vì cái gì ta liền không có một cái hảo muối muối như này chứ, thật sự là đồng nhân không đồng mệnh a...”

“Ghen tị không đến, ghen tị không tới.”

Tàn Xuyên nghe vậy, lông mày nhíu lại.

Thủy Thanh Hàn? ?

Ca ca Thủy Khinh Nhu?

Hắn đánh lên tinh thần, khứu giác nhạy cảm nói cho hắn biết, sự tình chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Có lẽ người khác sẽ nghĩ đương nhiên là Thủy Thanh Hàn là dính ánh sáng muối muối, nhưng ở hắn nhìn thấy... Sự tình ra khác thường, tất có mờ ám!

Hắn đã quen thuộc dạng suy nghĩ này.

Bởi vì hắn hi vọng là dạng này.

Người ta luôn luôn nguyện ý tin tưởng đồ vật có lợi đối với mình, đồng thời cực lực đi chứng thực đó chính là chân tướng, hắn cũng không ngoại lệ.

“Xem ra, có cần phải quan sát một chút.”

Thế là, hắn hạ quyết tâm, chuẩn bị lặng lẽ quan sát này Thủy Thanh Hàn một đoạn thời gian, nhìn xem cái này tiểu tử có cái bí mật gì.

Những người khác vội vàng tu luyện, tự nhiên không hứng thú đi quản những nhân sự này, nhưng Tần mỗ hắn là người không cần tu luyện, cái thời gian nhàn hạ này liền có thể làm vài chuyện.

Về phần nhìn trộm, cũng không hề tốn sức.

Hắn có được thần hồn lực cường đại, hoàn toàn có thể cách khoảng cách rất xa, một bên uống trà, một bên giám thị nhất cử nhất động Thủy Thanh Hàn.

Thế là.

Bắt đầu con đường rình mò!

Thông qua quan sát, Tần Xuyên phát hiện này Thủy Thanh Hàn ban ngày đều rất bình thường, làm từng bước tu luyện.

Mà ban đêm, liền bắt đầu khác thường đi lên.

Hắn tựa hồ tu luyện một loại công pháp cường đại nào đó, hiệu suất vận chuyển lại rất cao, tu vi cấp tốc bạo tăng!

Loại công pháp này, nhìn so với công pháp các trưởng lão Thất Vũ tông tu luyện còn cao cấp hơn, thậm chí Thái Thượng trưởng lão cũng không nhất định có.

Bởi vậy, Tần Xuyên có thể xác định, gia hỏa này là đạt được một loại truyền thừa thần bí nào đó.

Đương nhiên, truyền thừa với hắn mà nói, không có bất luận cái lực hấp dẫn gì, dù sao, hắn cũng không cần tu luyện.

Hắn càng muốn biết đến là, phía sau Thủy Thanh Hàn này có một cái sư phụ thần bí hay không, nếu như là trùm phản diện,

vậy thì càng tốt hơn...

Hắn tiếp tục quan sát.

Liên tiếp mấy ngày, Thủy Thanh Hàn đều duy trì loại tu luyện ban ngày bình thường này, ban đêm lặng lẽ cách sống “Thiên vị”.

Rốt cục, ngày thứ bảy!

Đêm khuya, Thủy Thanh Hàn nửa đêm lộn mấy vòng, ôm bụng lâm lâm một tiếng “Đau bụng”, sau đó làm bộ đến nhà xí.

Ba cái bạn cùng phòng đều ngủ như heo, tự nhiên cũng không có hoài nghi gì, xoay người dùng chăn mền bung kín đầu.

Sau đó, Thủy Thanh Hàn bắt đầu điềm nhiên như không có việc gì mà tản bộ tại trong tông môn, lượn quanh rất nhiều vòng về sau, lại làm bộ quá mệt, vọt vào một cái rừng...

Tiến vào rừng, về sau gia hỏa này sờ lấy đèn tại trong rừng đen nhánh lại đi một vòng thật lớn, tiến vào một mảnh khác rừng.

Vòng qua mấy phiến rừng, hắn rốt cục đi tới mục đích —— kia là một cái hồ trời tĩnh mịch bị bụi cây che đầy.

Hồ trời cũng không lớn, đường kính chừng hai mét, tựa như một cái miệng giếng lớn, mười phần yên tĩnh.

Thủy Thanh Hàn gỡ ra lùm cây, cảnh giác nhìn chung quanh một chút, sau đó hít sâu một hơi, thả người nhảy xuống.

Thần hồn lực Tần Xuyên, cũng đi theo mà xuống.

Thần hồn lực của ấn đến từ hệ thống, là thần hồn lực tinh khiết nhất, cho nên thời điểm che giấu, rất khó bị phát hiện.

“Đồng!”

Thủy Thanh Hàn rơi vào mặt đất trong hồ trời, phát ra một tiếng vang trầm, sau đó, phía dưới hồ trời kia vậy mà phát sáng lên.

Đây là một cái cùng loại với hầm không gian.

Bốn bề trên vách tường, có rất nhiều bích họa đủ mọi màu sắc, họa phong rất trù tượng, lộ ra quái đản mà cổ lão.

Mà một người lão giả quần áo lam lũ, tóc trắng xoã tung xốc xếch, tứ chi bị xích sắt thô to khóa ở trên vách tường, cúi thấp đầu.

Nghe được tiếng vang, lão giả này chậm rãi ngẩng đầu, mặt sẹo già nua che kín mặt, lộ ra một tia nụ cười khiếp người.

“Ngươi đã đến?”

Thủy Thanh Hàn tranh thủ thời gian hai đầu gối quỳ xuống đất, cung kính nói ra:

“Ngoại môn đệ tử Thủy Thanh Hàn, bái kiến tổ sư!”

“Không cần đa lễ.”

Lão giả cười lắc đầu, hiền lành nói:

“Ngươi đã tu luyện truyền thừa của ta, kêu một tiếng sư phụ thích hợp hơn.”

“Cái này! !”

Thủy Thanh Hàn mừng rỡ, sau đó lại ra vẻ do dự nói:

“Cái này... Bồi phận của ta, chỉ sợ không thích hợp a?”

“Ta nói thích hợp liền thích hợp!”

Lão giả phóng khoáng nói.

Thế là, Thủy Thanh Hàn nhu thuận kêu một tiếng sư phụ.

“Cái này đúng rồi.”

Lão giả hài lòng gật đầu, nói ra:

“Vi sư đã sớm nhìn ra ngươi căn cốt không kém, chỉ là đập lên con đường tu luyện quá muộn, bỏ qua thời kỳ tốt nhất tu luyện, cho nên tiềm lực không thể đạt được kích phát.”

“Hôm nay, vi sư lại truyền cho ngươi một loại bí pháp kích phát tiềm lực, tên là Cửu Dương Thần Công, ngươi chuẩn bị kỹ càng.”

Thủy Thanh Hàn nghe vậy, tranh thủ thời gian khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại, làm ra tư thế ngũ tâm hướng lên trời.

Lão giả nhìn xem cái người trẻ tuổi không có phòng bị chút nào, trong mắt lóe lên một tia tham lam.

Tốt bao nhiêu cơ hội a!

Người trẻ tuổi này, đã hoàn toàn tín nhiệm hấn, hấn hiện tại nếu như muốn đoạt xá, tuyệt sẽ không nhận bất kỳ kháng cự nào.

Nhưng là...

Cổ thân thể này cuối cùng vẫn quá yếu, còn không cách nào gánh chịu thân hồn cường đại của hấn, nếu như cưỡng ép tiến vào, sẽ sụp đổ.

Phải tiếp tục bồi dưỡng một đoạn thời gian!

“Tới.”

Lão giả trầm giọng nói, sau đó mi tâm phát sáng, vô số văn tự kim sắc lưu loát đổ xuống m, tràn vào mi tâm Thủy Thanh Hàn.

Xoạt!

Lập tức, trên mặt Thủy Thanh Hàn lộ ra vẻ thống khổ, cái trán đều toát ra mồ hôi, nhưng là hấn cắn răng, không phát ra một tia thanh âm.

Hồi lâu, rốt cục truyền thừa hoàn tất.

“Khụ khụ khụ!”

Lão giả ho khan vài tiếng, trên mặt lộ ra một tia suy yếu.

“Su phụ, ngài thế nào?”

Thủy Thanh Hàn tranh thủ thời gian đứng lên, tay chân luống cuống hỏi.

“Ha ha... Không có việc gì, chính là bị nghiệt đồ kia giam giữ quá lâu, tinh khí thần không ngừng làm hao mòn, tu vi rơi xuống, có chút không chịu nổi.”

Lão giả cười khỏ nói.

“Đáng ghét, ta nhất định phải giết cái phản đồ khi sư diệt tổ kia, vì sư phụ lấy lại công đạo!”

Thủy Thanh Hàn nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Được rồi, chờ ngươi mạnh lên, nếu như hấn còn sống, đánh bại hấn liền tốt, dù sao cũng phải cho hấn một cái cơ hội hồi

cải.”

Lão giả thở dài một tiếng, thương xót nói ra:

“Ai, lúc trước cũng là vì sư quá mức yêu chiều, mới đưa hấn dạy thành như thế...”

Thủy Thanh Hàn mím môi không nói chuyện, chỉ là yên lặng cầm nắm đấm, tựa hồ tức giận bất bình, không thể nương tay giống như sư phụ nói.

Lão giả ôn hòa cười một tiếng:

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, liền điểm ấy thực lực của ngươi, coi như muốn giết hấn, cũng còn kém xa lắm, không bằng trước tu luyện tới Chí Thánh cảnh, đem vì sư từ cái địa phương không thấy ánh mặt trời này giải cứu ra đi.”

Thân thể Thủy Thanh Hàn run lên, trên mặt lộ ra một vòng vẻ áy náy, tựa hồ tại bởi vì không cách nào giảm bớt thống khổ của sư phụ mà áy náy.

Tốt cho một đôi từ sư hiếu đồ! !

Chương 66: Ta Liền Cho Ngươi Một Cái Cơ Hội

Chương 66. Ta Liền Cho Ngươi Một Cái Cơ Hội

Cũng không lâu lắm, Thủy Thanh Hàn leo ra ngoài hồ trời.

Dù sao hấn là giả vờ ra đi ị, cũng không thể ở bên ngoài quá lâu, miễn cho gây nên bạn cùng phòng hoài nghi.

Mà Tàn Xuyên, cũng không có đánh cỏ động rắn, hấn quyết định trước làm rõ ràng thân phận của lão giả này.

Hấn cảm giác, lão gia hỏa này hấn không phải là cái loại lương thiện gì, mà những lời kia, hơn phân nửa cũng là lừa gạt quý.

“Ta nhớ được trong Tàng Thư các, có một bản sách cũ, là ghi chép lịch sử Thất Vũ tông, nhìn xem có thể tra ra chút gì hay không.”

Hắn đột nhiên nhớ lại trước đó trong lúc vô tình tại bên trong biển sách Tàng Thư các lật đến quyển sách kia.

Quyển sách này, lúc trước hắn cũng không cảm thấy hứng thú, chỉ là lịch sử Thất Vũ tông, hắn làm gì lãng phí thời gian đi tìm hiểu chứ?

Lại không có ích gì.

Thất Vũ tông, với hắn mà nói thì nhiều nhất chỉ là cái tiểu học mà thôi, hắn không có khả năng tại thời điểm sắp tốt nghiệp tiểu học, không nắm chặt thời gian để ôn các môn khác, ngược lại lãng phí thời gian đi tìm hiểu lịch sử xây trường tiểu học...

Mà bây giờ, có cần.

Hắn chỉ muốn biết, tại trong lịch sử Thất Vũ tông, có xuất hiện qua cái tồn tại gì ly kinh bạo đạo hay không.

Rất nhanh, hắn xe nhẹ đường quen tìm được bản sách cũ kỹ tên là « Thất Vũ tông bí sử » kia.

Hắn cấp tốc tra tìm, quả nhiên bị hắn tìm được dấu vết để lại!

“Đệ tử tổ sư thứ sáu, từng rơi vào ma đạo, nhắc lên gió tanh mưa máu, cuối cùng tổ sư thứ sáu tự mình xuất thủ, lắng lại loạn tượng.”

Chỉ có một câu giới thiệu như vậy.

Nhưng Tần Xuyên cơ hồ có thể khẳng định, chính là cái này.

Cái gọi là lắng lại loạn tượng, là một loại thuyết pháp tương đối hàm súc, nói là cái đệ tử nhập ma kia bị trấn áp, về phần xử lý sau khi trấn áp như thế nào, vậy liền không được biết rồi.

Bình thường mà nói, loại thuyết pháp hàm súc này, cũng là vì che đậy, như này xem ra, thứ sáu lão tổ hơn phân nửa không có đánh chết cái nghiệt đồ này.

Mà là nhốt lại.

“Như này xem ra, lão gia hỏa bên trong hố trời kia, chính là cái nghiệt đồ rơi vào ma đạo này.”

Tần Xuyên tay phải sờ sờ cái cằm, suy nghĩ nói:

“Lão gia hỏa này nếu là ma đầu, như vậy sẽ không hảo tâm dạy bảo Thủy Thanh Hàn như vậy, khả năng chỉ là tại chỗ thả mà thôi, đem dê vỗ béo, sau đó làm thịt.”

“Nếu là gia hỏa mưu đồ bất chính, vậy ta cũng không có áp lực gì, mở cửa, thả Tần Tử là được rồi.”

Nghĩ đến nơi này, hắn khép lại quyển sách kia, nhét vào khe hở lúc mới lấy ra.

...

“Cha, ngài dẫn ta tới nơi này làm cái gì?”

Tần Tử đứng tại hồ trời biên giới, nhìn xuống một chút, phía dưới trừ đen nhánh, cái gì cũng không có.

“Phía dưới có một cái bị ma đầu vây, ngươi dám xuống đó trừ đùa hử không?”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“A? !”

Tần Tử co rụt cổ lại, hắn nhớ tới trước đó lão giả hắc khí kém chút đoạt xá hắn, trong lòng có chút rụt rè.

“Thế nào, không dám?”

Tần Xuyên lông mày nhíu lại.

“Ây... Làm sao có thể! Có cha tại đây, ta sợ cái gì? Dù sao ngài cũng không có khả năng để ta bị làm gì!”

Tần Tử vội vàng nói.

Lời nói này, đã là cho thấy tin cậy của mình đối với phụ thân, lại là đang động viên cho mình.

Hắn biết, chuyện này hắn là cự tuyệt không được, mà một khi biểu hiện mà sợ hãi rụt rè, sẽ còn để cha thất vọng.

Mà lại hắn cũng minh bạch, cha sở dĩ làm như vậy, thuần túy là vì rèn luyện dũng khí của hắn —— dụng tâm lương khổ a!

“Vậy là tốt rồi.”

Tần Xuyên hài lòng gật đầu, vỗ đầu của con trai dặn dò:

“Người chỉ có một cái nhiệm vụ, đó chính là dùng bất cứ thủ đoạn nào nhục nhã hèn, mắng hèn, khiêu khích hèn, thậm chí có thể hướng hèn tiểu xuống.”

“Người không cần có cảm giác tội lỗi, bởi vì đây là một cái mà đầu đã từng nhắc lên tinh phong huyết vũ, giết hại không biết bao nhiêu sinh linh.”

“Cha, ngài yên tâm đi! Ngài trước đó dạy bảo, ta đều nhớ kỹ rồi.”

Tần Tử lời thề son sắt vỗ ngực một cái.

Trước đó cha nói qua, muốn chiến thắng sợ hãi, liền phải đối mặt với sợ hãi, thậm chí khiêu khích sợ hãi!

“Ta đi xuống.”

Tần Tử hít sâu một hơi, quanh thân lấp lánh lên quang mang kim sắc, sau đó chậm rãi hướng phía phía dưới hạ xuống.

Tần Xuyên đứng tại chỗ, dùng thần hồn lực yên lặng giám thị tình huống phía dưới, đồng thời tùy thời chuẩn bị nghĩ cách cứu viện nhi tử điên cuồng tìm đường chết...

Cũng không lâu lắm.

Phía dưới truyền đến một tiếng gầm gừ thẹn quá thành giận.

“A —— “

Bên trong cái gào thét này, ẩn chứa nồng đậm không thể tưởng tượng nổi, không biết làm sao, cùng tôn nghiêm sụp đổ.

“Đinh! Ngài nhi tử chọc tới đại ma đầu Thông Thiên cảnh lục trọng, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Thông Thiên cảnh tứ trọng, cùng giai vô địch.”

“Đinh! Bởi vì tu vi ngài cũng không có tăng lên đến cùng địch nhân, hệ thống đền bù một loại thần thông —— Bất Diệt Kim Chung!”

Oanh ——

Cùng lúc đó, một đạo thần hồn chi lực kinh khủng bộc phát tại dưới hồ trời, uy lực hủy diệt nở rộ.

Nhưng chỉ là trong nháy mắt, thần hồn lực Tàn Xuyên giấu ở trên người nhi tử tiện nghi kia, hóa hư làm thật, đem Tàn Tử bảo vệ.

Mà bản thể của hắn, cũng nháy mắt xuất hiện ở phía dưới hồ trời, ngăn tại trước người Tàn Tử.

Nhìn về phía trước.

Chỉ thấy cái lão giả tóc tai bù xù kia bị xích sắt khóa lại, con mắt đỏ bừng, đã lâm vào điên cuồng.

“A, chết, chết! !”

Lão giả rống giận, thần hồn lực phô thiên cái địa gào thét mà ra, giống như kinh đào hải lãng tại không gian thu hẹp bên trong tứ ngược.

Mà Tàn Xuyên trực tiếp sử xuất vừa vặn lấy được thần thông —— Bất Diệt Kim Chung, đem mình cùng nhi tử bao phủ lại.

Phía dưới chuông lớn màu vàng óng bao phủ, nháy mắt ngăn cách toàn bộ công kích của lão giả, mặc cho bên ngoài sóng to gió lớn, bên trong gió êm sóng lặng.

Không chỉ có như thế, hắn còn phóng xuất ra thần hồn lực, đem cửa ra vào hồ trời phong bế, không cho động tĩnh nơi này truyền đi.

“Người làm cái gì?”

Tần Xuyên hơi kinh ngạc nhìn xem nhi tử tiện nghi, nghĩ không ra cái tiểu tử này có năng lực nghiệp vụ như thế xuất chúng.

Phải biết, loại ma đầu Thông Thiên cảnh này có tâm trí cứng cỏi, là sẽ không tùy tiện tức giận, càng đừng nói nổi điên.

“Hắc hắc, lão gia hỏa này tự làm tự chịu mà thôi.”

Tần Tử đắc ý nói ra:

“Ta vừa xuống, hắn liền mê hoặc ta, cùng ta kể chuyện xưa, nói hắn là tổ sư gia tông môn, bị nghiệt đồ phản bội, nhốt ở nơi này, nói đến giống như thật.”

“May mà ta biết chân tướng, không phải liền bị hắn lừa.”

“Ta nhìn hắn biết biên cố sự như thế, thế là tương kế tựu kế, ta cũng viện cái cố sự, nói mình cũng bị sư muội phản bội, thân bại danh liệt.”

“Sau đó hắn liền muốn thu ta làm đồ đệ, ta cũng làm bộ đáp ứng.”

“Sau đó, ngay tại thời điểm hắn chờ đợi ta quỳ xuống bái sư, thậm chí đã bắt đầu đắc ý... Ta đi tiểu trên mặt hắn!”

“Lão gia hỏa này liền ngay ngắn cả người tại chỗ.”

“Trước tiên ta hỏi hắn hương vị ngọt hay không, sau đó tiếp tục trào phúng hắn, đem mưu kế vụng về của hắn phân tích từ đầu tới đuôi một lần, để hắn nhận rõ một cái sự thật tàn khốc —— nguyên lai thằng hề là chính hắn!”

Tần Xuyên ngây ngẩn cả người.

A cái này...

Đây quả thực là vũ nhục song trọng thân thể cùng nhân cách a!

Cái tiểu tử, này khi nào đã nắm giữ kỹ thuật hạch tâm bực này? Hắn là đây chính là... thiên phú dị bẩm trong truyền thuyết?

“A a! !”

Lão giả phát tiết một lúc, dần dần bình tĩnh lại đến, thần hồn lực giống như yêu diễm kia, cũng dần dần thu liễm trở về.

Hắn thở phì phò, con mắt giống như lão hồ dử tợn nhìn chăm chú lên Tần Xuyên, hỏi:

“Các ngươi... Đến cùng là ai? !”

“Ta là ai? Dạng sâu kiến như ngươi, còn không có tư cách biết.”

Tần Xuyên ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt miệt thị.

“Ha ha ha, tiểu nhi! Chỉ là Thông Thiên cảnh tứ trọng, liền dám cuồng vọng như thế, quả nhiên là vô tri không sợ!”

Lão giả cười lạnh nói:

“Nếu là thời kì tại lão phu đỉnh phong, loại sâu kiến như, lão phu một cước có thể giẫm chết một mảng lớn!”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng! !

Hắn có chút hăng hái nhìn xem lão giả này, khoe miệng hơi vênh nói:

“Nói như vậy, ngươi trước kia rất mạnh?”

“Ha ha!”

Lão giả trào phúng cười một tiếng, khinh thường nói chuyện.

“Đã như vậy, vậy ta liền cho ngươi một cái cơ hội, để ngươi khôi phục lại đỉnh phong, sau đó thua tâm phục khẩu phục.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? !”

Lão giả đột nhiên ngẩng đầu, chấn kinh vô cùng.

Chương 67: Cầu Tặc Vô Nhân Tính

Chương 67. Cầu Tặc Vô Nhân Tính

“Người ý là... Người muốn giúp lão phu khôi phục lại đỉnh phong? Chẳng lẽ không sợ lão phu khôi phục về sau sẽ giết các ngươi?”

Lão giả kinh nghi bất định hỏi.

“Ha ha, chỉ bằng ngươi, còn uy hiếp không đến ta.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, sau đó bày mưu nghĩ kế nói:

“Không bằng, chúng ta đánh cược, như thế nào?”

“Đánh cược gì?”

Lão giả nhíu mày hỏi.

“Ta giúp ngươi khôi phục tu vi, nếu như ngươi khôi phục lại đỉnh phong, có thể đánh bại ta, như vậy ta tự nhiên không lời nào để nói, nếu như đến thời điểm đó ngươi vẫn không phải đối thủ của ta như cũ, vậy ngươi coi như nô bộc của ta.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“A, khẩu vị thật là lớn! !”

Lão giả hừ lạnh một tiếng, sau đó lạnh lùng nói:

“Đã là người muốn tự tìm đường chết, vậy lão phu cùng ngươi cược thì thế nào?”

“Tốt! !”

Tần Xuyên hài lòng cười một tiếng.

Nói thật, vụ cá cược này hẳn căn bản không có coi ra gì, cũng không quá tin tưởng đối phương có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Sở dĩ làm như vậy, chẳng qua là hành vi cho mình mượn cớ mà thôi, miễn cho để nhĩ tử tưởng rằng hắn nhàn nhúc cả trứng.

“Người cần gì, nói đi.”

Tần Xuyên nhìn xuống lão giả, rất có một loại tư thế “Hữu cầu tất ứng”.

Lão giả suy tư một chút, hừ nhẹ nói:

“Lão phu bị vây ở nơi này nhiều năm, tinh khí thần bị xích sắt quỷ dị này không ngừng làm hao mòn, bây giờ đã tiếp cận dầu hết đèn tắt, nếu như ngươi có thể kéo đứt cái này xích sắt tự nhiên tốt nhất.”

“Nhưng là ta biết, mặc kệ ngươi có thể kéo đứt xích sắt hay không, ngươi cũng không có khả năng giúp ta kéo đứt nó.”

“Như vậy đi, ngươi tìm tới cho ta một chút linh đan diệu dược bổ sung tinh khí thần, còn có linh thạch, càng nhiều càng tốt.”

Tần Xuyên nghiền ngẫm mà cười một tiếng:

“Thật không may, ta hiện tại cũng rất nghèo, ngược lại là không có quá nhiều vật ngoài thân.”

“Ngươi! !”

Lão giả cho là mình bị chơi xỏ.

Nhưng Tần Xuyên ngay sau đó nói ra:

“Nhưng mà, nếu như ta muốn thu thập, cũng là không phải việc khó gì... Từ từ sẽ đến, đừng nóng vội.”

Nói xong, hắn nhú nhú mày đối với lão giả, lộ ra một cái ý ánh mắt vị thâm trường, liền mang theo Tần Tử bay ra khỏi hố trời.

Vừa ra hố trời, Tần Tử liền không nhìn được, hỏi:

“Cha, chẳng lẽ ngài cứ như vậy tin tưởng hắn sao? Nếu là hắn đến thời điểm không thủ tín thì sao?”

Tần Xuyên cúi đầu nhìn xem nhi tử, mặt giãn ra cười một tiếng:

“Còn có thể như thế nào? Giết là được.”

Ách...

Tần Tử bị ế trụ, một lát sau mới hỏi:

“Đã là ngài cũng không tin tưởng hắn, vì cái gì còn muốn giúp hắn khôi phục tu vi?”

Tần Xuyên buông buông tay, thở dài nói:

“Ai, sinh hoạt quá nhàm chán a... Có thể tìm một chút việc vui, không phải thật tốt sao?”

Tần Tử nghe vậy trầm mặc.

Hắn mím môi một cái, hắn đột nhiên phát hiện mình vẫn luôn không để ý đến một cái vấn đề rất trọng yếu —— cha hắn rất cô độc.

Đều nói cường giả tịch mịch.

Cường giả chân chính, bởi vì kiến thức quá nhiều đồ vật, kinh lịch quá nhiều, cho nên sinh hoạt ngược lại không có kinh hỉ và vui sướng.

Rất nhiều người khác say sưa vui vẻ nói đại sự, tại trong lòng cha, căn bản không đáng giá nhắc tới, rất nhiều người khác nhìn mỹ cảnh mà than thở, tại trong mắt cha xem ra, cũng chỉ là như thế.

Cái thế giới này, đối với hắn cha mà nói, quá mức buồn tẻ, quá mức bình thường, không có cái địa phương gì đáng để mong chờ.

Mà lại bởi vì đứng quá cao, gần như không có bằng hữu gì, bởi vì người có thể để cho hắn bình đẳng đối đãi, quá ít quá ít.

“Nguyên lai, quan tâm của ta đối với cha, vẫn luôn không đủ.”

Trong lòng Tần Tử, đột nhiên đã tuôn ra một cỗ áy náy cùng tự trách nồng đậm —— hắn không phải một cái nhi tử xứng chức!

“Nghĩ gì thế, đi thôi.”

Tần Xuyên đưa tay kéo qua cái ót Tần Tử, hai cha con sóng vai hướng phía nơi xa đi đến, hắn vừa đi vừa nói.

“Người hỏi sư phụ ngươi một chút, còn có đan phương dư thừa hay không, ta lại đi đăng kí mấy trương, đổi chút vốn nguyên... Nếu như không có, quên đi.”

“Có!”

...

Ngày đó, Tần Xuyên lại đi đế đô một chuyến.

Hắn muốn đi luyện đan sư hiệp hội, mua sắm một nhóm đan dược bổ sung tinh khí thần, đồng thời nhìn xem, ba tấm đan phương kia của mình có ích lợi như thế nào.

Kết quả, vừa tới luyện đan sư hiệp hội, hắn liền bị một đám luyện đan sư vây quanh, từng cái ánh mắt nóng bỏng.

Thậm chí có luyện đan sư trẻ tuổi tới lôi kéo làm quen, mở miệng một tiếng “Tần đại sư”, cung kính đến gần như nịnh nọt.

Hắn thấy được Bàn Tề đại sư, lúc này mới biết, ba tấm đan phương kia của mình, tại mấy tháng này quả thực kiếm đến điên rồi!

Phá Niết đan, một viên liền giá cả một ngàn vạn linh thạch, cũng bị người ta điên cuồng đoạt, trong khoảng thời gian ngắn liền bán hơn bốn trăm khối.

Thịnh Dương đan, nam nhân đều hiểu, càng là người quyền cao chức trọng, càng là không cho phép mình không được.

Mà loại đồ vật này có thể khiến người ta trọng chấn hùng phong, một lần vất vả suốt đời nhân nhả, mà lại không có tác dụng phụ, mặc kệ tại cái thế giới gì, nam nhân đập nồi bán sắt đều sẽ mua!

Mà Duyên Thọ đan, càng là có thể ngay tại chỗ lên giá.

Một chút gia tộc thế lực loạn trong giặc ngoài, dựa vào một cái lão gia hỏa chống đỡ lấy, vì để cho lão gia hỏa sống lâu mấy năm, cho người cầm quyền đời kế tiếp tranh thủ thời gian trưởng thành, trực tiếp dốc hết vốn liếng!

Một viên Duyên Thọ đan, trực tiếp làm thịt một nửa gia sản một cái đại gia tộc, mấy trăm năm tích lũy, chất đồng đều có thể chất thành núi!

Mà những ích lợi này, căn cứ quy tắc hiệp hội luyện đan sư, Tần Xuyên có thể được đến chừng phân nửa, quả thực có thể xưng khủng bố.

Bây giờ, hắn đã là “Đại sư” giàu có nhất hiệp hội luyện đan sư, liền xem như hội trưởng, cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Mà tại khoảng thời gian tài phú Tần Xuyên tăng trưởng đã man này, có người kinh ngạc phát hiện, tại đế ngoài trăm dặm đó, xuất hiện một ngôi mộ lớn!

Chỉ bất quá...

Cái đại mộ này tựa hồ bị người trộm qua, tất cả mọi thứ bên trong đều bị tìm tới một lần, so chớ gặm còn muốn sạch sẽ.

Mà một bộ thầy khô bên trong mộ táng, trực tiếp bị lột sạch vứt trên mặt đất, ngay cả vách quan tài đều để tên trộm mộ kia vác đi.

Đào đất ba thước, không gì hơn cái này!

Tần Xuyên đem tất cả ích lợi ba tấm đan phương kiếm được, đều đổi đổi thành đan dược và linh thảo bổ sung tinh khí thần.

Cái hải lượng linh đan diệu dược này, đừng nói giúp lão ma đầu trong hố trời kia khôi phục tu vi, cho lão già kia ăn bẻ bụng cũng không có vấn đề gì!

Mà trước khi đi, tại trong ánh mắt mọi người hoảng sợ, hấn lần nữa hời hợt lấy ra ba tấm đan phương.

Lần này, là lục phẩm đan phương...

“Cầu tặc! ! ! ! !”

Vào ban đêm ngày đó, trong hiệp hội luyện đan sư truyền ra tiếng gầm gừ tê tâm liệt phế, giống như từng đầu bại khuyến kêu rên trong tuyệt vọng.

Nghe nói.

Nếu không phải cái nghề nghiệp luyện đan sư này cao thượng, cái gia hỏa phát rồ nào đó, căn bản đi không ra khỏi đế đô!

Đây quả thực là cướp đoạt.

Giống như toàn bộ hiệp hội luyện đan sư, lên tới hội trưởng, xuống đến nhất phẩm luyện đan sư, mọi người không biết ngày đêm mua sắm dược liệu, luyện chế đan dược,... Đều là đang vì cái gia hỏa nhân tính này làm công!

Nhưng là không có biện pháp, quy tắc chính là như thế, mà nghiêm ngặt nói đến, Tần Xuyên cũng mang đến cho bọn hấn không ít thu nhập.

Kỳ thật thua thiệt chân chính là người mua đan dược.

Lông dê xuất hiện ở trên thân dê.

Nhưng mà thật sự nói, kỳ thật dê béo cũng nguyện ý bị tổn hao lông dê, dù sao, bỏ qua một thân lông dê, có lẽ có thể cứu

mạng!

Đương nhiên, những vật này, Tàn Xuyên cũng không để ý tới, hắn tâm tư không ở hiệp hội luyện đan sư.

Hiệp hội luyện đan sư với hắn mà nói, chính là cái ATM mà thôi, có cần liền đi kiếm bọn, không có cần đều chẳng muốn đi.

Tốc độ của hắn rất nhanh, chỉ nửa ngày liền trở về Thất Vũ tông.

Mà trên đường, hắn còn đặc biệt đi ngang qua sơn phong đồ sụp lần trước nhìn một chút, cái đại ma đầu “Kiệt kiệt kiệt” kia đã không thấy.

Bên trong phế tích, khắp nơi là trận văn vỡ vụn cùng cột đá phong ấn, nhìn rất cổ lão, cái đại ma đầu này tựa hồ thật không đơn giản.

“Ừm, cái thần thông Địa Ngục Hồng Liên này, ta là không thể tùy tiện dùng, chỉ có thể để Tàn Tử đến dùng.”

Lúc trước hắn dùng Địa Ngục Hồng Liên đánh lên cái đại ma đầu “Kiệt kiệt kiệt” này một chút, khoản cừ hận này, nhất định phải chuyển đến trên thân nhi tử tiện nghi!

Chương 68: Lão Giả Cưỡi Gấu Trúc

Chương 68. Lão Giả Cưỡi Gấu Trúc

Tàn Xuyên trở lại tông môn, về sau cũng không có lập tức đi hồ trời giúp lão ma đầu kia khôi phục tu vi, mà là tiếp tục đi xem sách.

Hắn chuẩn bị chờ tiểu tử Thủy Thanh Hàn kia từ lão ma đầu vớt thêm nhiều chỗ tốt, dù sao, vậy coi như là ca ca của con dâu tương lai.

Nước phù sa không lưu ruộng người ngoài.

Mặc kệ cái lão ma đầu này có tính toán gì, chỉ ít muốn trêu đùa người khác, cũng là cần hạ tiền vốn, Thủy Thanh Hàn cũng hoàn toàn chính xác mò được chỗ tốt.

Cái này lão ma đầu đang câu cá.

Mà Thủy Thanh Hàn đang ăn mồi.

Về phần Thủy Thanh Hàn ăn mồi xong có bị kéo lên hay không, cái này phải nhìn xem cái tiểu tử này phải chăng đủ cơ trí.

Hắn cho cái tiểu tử này một cái cơ hội trưởng thành, nhưng cũng không có nghĩa là hắn sẽ đi theo làm tùy tùng hộ giá hộ tống.

Hắn còn không có nhiệt tâm như vậy.

Bởi vì cái gọi là, sự phó thác vào cửa, tu hành dựa vào người, nếu như tự mình đem mình đùa chơi chết, cái kia cũng chẳng trách người khác.

Rất nhanh, lại một tháng trôi qua.

Trong một tháng này, một đạo thiệp mời vàng óng ánh từ một trong sáu đại tông môn vương triều Phong Lô cốc truyền đến.

Nghe nói, cây xuân lô quả thụ đứng sừng ba ngàn năm Phong Lô cốc kia, trăm năm một kết quả, quả này đã nữa thành thực, Phong Lô cốc mời các lộ thiên kiêu vương triều, tiến về xuân Phong Lô cốc tham gia Xuân Lô đại hội.

Cái này kỳ thật cũng là một loại hình thức thăm dò khác, đơn giản là muốn nhìn một chút xem chính thể thực lực thế hệ trẻ tuổi Cửu Dương vương triều.

Cái lời mời này, mặc dù không ai hạn chế nhân số, theo lý thuyết, đệ tử Thất Vũ tông muốn đi, đều có thể đi.

Nhưng là người ta điểm danh, chỉ có Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhụ, cứ như vậy, Thất Vũ tông cũng là không thể dẫn theo nhiều người.

Thất Vũ tông vẫn là phải mặt.

Không phải liền là mấy khóa xuân lôi quả thối sao, có cái gì hiếm có? Ta đường đường Thất Vũ tông, còn không thể mặt dạn mày dày đi lấy thêm mấy khóa quả!

Thế là, tông môn cao tăng sau khi thương nghị, quyết định để Tần Xuyên dẫn đội, mang theo Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu tiến về Phong Lôi cốc.

Theo thời gian không ngừng ở chung, các trưởng lão Thất Vũ tông cũng dần dần phát hiện, thực lực cái Tần Xuyên trưởng lão này có chút mạnh, có lẽ, tự liền đại trưởng lão Giả Thiên Hà, đều không nhất định là đối thủ Tần Xuyên trưởng lão...

Cái thế giới này cường giả vi tôn.

Mặc dù Tần Xuyên cũng không có tận lực làm cái gì, nhưng là trong lòng tất cả mọi người đều có bàn cân, thế là, địa vị này, dần dần kéo lên.

Thực lực mang tới địa vị, là chức vị không cách nào so sánh, đó là một loại uy nghiêm hình thành tự phát, có thể khiến người ta tâm phục khẩu phục.

Trời sáng khí trong, gió mát ẩm áp dễ chịu.

Mây trắng như bông chông chát.

Mà ở giữa mây trắng, một đầu đại bàng kiết ngạo đang vỗ cánh phi hành, tốc độ nó rất nhanh, bao cao ba ngàn dặm, lên như điều gặp gió chín vạn dặm.

Trên lưng đại bàng, đứng ba đạo thân ảnh.

Phía trước nhất là Tần Xuyên, hắn đứng chấp tay, nhàn nhạt nhìn xem phía trước, áo trắng tung bay, rất có một loại khí thế bề ngỗ thiên hạ.

Mà tại phía sau hắn, Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu có chút câu nệ mà đứng, hai người đều quay đầu, trên mặt ửng đỏ.

Rất rõ ràng, hai cái người này sớm đã có hảo cảm, bây giờ hai người mặt đối mặt, lại là ngay trước mặt Tần Xuyên, có loại ngượng ngùng khó mà hình dung.

“Mùa xuân tới, vạn vật khôi phục, trong không khí tràn ngập sức sống, lại đến... mùa.”

Một đoạn từ tính giàu có vang lên tại trong đầu Tần Xuyên, để hấn lắc đầu cười một tiếng.

Hai tiểu gia hỏa này, không hổ là trời sinh một đôi, duyên phận tới, thật sự là cản cũng đỡ không nổi.

Chỉ là không biết, cái tiểu tử này có phải là cái cây củ cải lớn hoa tâm hay không, dù sao rất nhiều chân mệnh thiên tử đều là ngựa giống.

Số đào hoa quá tràn đầy.

Cản cũng đỡ không nổi.

“Mau nhìn, đó là cái gì!”

Đột nhiên, Tần Tử kêu một tiếng, Tần Xuyên quay đầu, hướng phía phương hướng Tần Tử chỉ.

Cái xem xét này, hấn ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy dưới đất, có một điểm đen đang chậm rãi di động tới, mà dùng thần hồn lực quét qua, liền nhìn càng rõ ràng.

Kia rõ ràng là một con gấu trúc lớn cao hơn hai mét, chở đi một cái lão đầu nhi ôm hồ lô rượu màu da cam!

Con gấu trúc kia lung la lung lay đi rất chậm, mặt ủ mày chau, tựa hồ sau một khắc liền sẽ trực tiếp nằm rạp trên mặt đất ngủ.

Mà lão giả tóc trắng kia khuôn mặt hồng nhuận, có chút mập mạp, thì là vừa uống rượu, một bên cười khúc khích:

“Rượu ngon, rượu ngon...”

Tần Xuyên dùng thần hồn lực dò xét một chút, phát hiện lão đầu nhi này thường thường không có gì lạ, trong trong ngoài ngoài đều không có cái năng lượng ba động gì.

Nhưng loại này, thường thường là kinh khủng nhất!

“Con chim thật lớn...”

Lão giả tựa hồ phát hiện Tần Xuyên nhìn trộm, hơi say rượu ngẩng đầu, làm bầm một câu, sau đó ôm hồ lô tiếp tục uống rượu.

Tần Xuyên cảm thấy, cần phải xuống dưới nhìn một cái.

Gặp được tên kỳ quái loại này, không tới bắt chuyện, luôn cảm thấy ngứa ngáy trong lòng, dù sao... Người ta cười, thế nhưng là gấu trúc lớn a!

“Xuống dưới.”

Tần Xuyên nói với, lập tức, cái đại bàng này xoay quanh mà xuống, rơi xuống gấu phía trước trúc lớn.

“Rầm rầm!”

Đại bàng rơi xuống đất, làm thổi đ lông dài đen trắng toàn thân gấu trúc lớn bay lên phát phới, vậy mà giống như lông bờm ngựa hoang.

Mà lúc này, càng là có thể thấy rõ ràng, cái này gấu trúc có hai đầu lông mày tuyết trắng, giống như râu rồng mà hướng về sau phiêu động, mà hai lỗ tai đen nhánh, cũng lung lay trong gió.

Gió thổi để nó có chút mở mắt không ra, thế là nó rụt cổ một cái, đem đầu nghiêng đi, nếu bây giờ nó có thể nói thì sẽ nói —— gió quá lớn á!

“Người trẻ tuổi, các ngươi... Nác... Có chuyện gì sao?”

Lão béo trên lưng gấu trúc ợ một hơi rượu, trên mặt lộ ra nụ cười ngây thơ, cùng tọa kỵ của hắn một cái phong cách.

“Tọa kỵ của lão bá có chút hiểm thấy, không biết là dị thú bực nào?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“A, ngọn nguồn con bại hoại này, nghe nói... Là trong Thực Thiết thú truyền thuyết.” Lão béo tự giấu cười một tiếng.

“Lão bá có phúc lớn.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

“Ha ha, đúng vậy a, ta là tu tám đời phúc khí, mới được một con tọa kỵ hoàn mỹ như này! !”

Lão giả tựa hồ nhớ ra cái gì đó, gật đầu đắng chát, cười đến so với khóc còn khó coi hơn.

Tần Xuyên bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi:

“Tại hạ Thất Vũ tông trưởng lão, Tần Xuyên, không biết lão bá xưng hô như thế nào?”

“Ta a... Ha ha, hạng người vô danh, không nói cũng được.”

Lão giả tự giễu cười cười, sau đó nhìn kỹ Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu sau lưng Tần Xuyên một chút, cười nói ra:

“Hai cái búp bê này không tệ, hảo hảo dạy bảo, có lẽ thành tựu không tầm thường.”

“Lão bá quá khen rồi.”

Tần Xuyên khách khí một câu, sau đó nói ra:

“Chúng ta chuẩn bị tiến về Phong Lô cốc tham gia một cái thịnh sự, lão bá muốn đi xem một chút hay không?”

“Ha ha ha, sự tình những người tuổi trẻ các ngươi, lão gia hỏa ta liền không tiện đi vào. Chúng ta giống như hai con chó nhà có tang, nay đây mai đó, ngày không đi được nữa, cũng liền nằm xuống.”

“Người trẻ tuổi, hữu duyên gặp lại đi.”

Lão giả khoát khoát tay đối với Tần Xuyên, sau đó cười gấu trúc chậm rãi đã đi xa, tấm lưng kia, có mấy phần buồn cười, lại có mấy phần thê lương...

“Cha, lão đầu nhi này nhìn đáng vẻ rất lợi hại.”

Tần Tử như có điều suy nghĩ nói.

“Lợi hại thì lại như thế nào, không lợi hại thì lại như thế nào?”

Tần Xuyên thần bí cười cười, mặc dù hắn cũng không nhìn ra cái môn đạo gì, nhưng là hắn tuyệt sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Không hiểu cũng phải giả vờ hiểu!

Chương 69: Muốn Không Thừa Nhận Điều Không Được

Chương 69. Muốn Không Thừa Nhận Điều Không Được

Phong Lôc cốc.

Làm một trong sáu đại tông môn Cửu Dương vương triều, uy danh hiển hách, mà sơn môn của nó, càng là kì lạ vô cùng.

“Oanh long long!”

Hai tòa sơn phong thẳng tắp, giống như hai tôn cự nhân sừng sững tại bên ngoài Phong Lôc cốc, mà ở giữa hai ngọn núi, là mây đen không tiêu tan, thỉnh thoảng có lôi điện lấp lánh, hết sức kỳ lạ.

Nghe nói, đây là từ địa thế tạo thành.

Địa thế đặc thù tạo ra được từ trường đặc thù, mà loại từ trường này có thể dẫn ra thiên lôi, thế là tạo thành loại cảnh quan này.

Lúc này, bên ngoài sơn môn kia, trên trăm vị đệ tử Phong Lôc tông đứng thẳng, hình thành trận hình hoan nghênh.

Mà bầu trời, không ngừng có bóng người hạ xuống.

“Nhật Thiên huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a.”

“Ha ha, Lương Thần huynh, người vậy mà cũng tới, làm sao, rốt cục bỏ được thân phận đó rồi sao?”

“Ha ha ha, Nhật Thiên huynh nói đùa.”

“A, đây không phải Khổng huynh sao, nghe đồn Khổng huynh ở trong núi nghiên cứu Hồi Hương kiếm pháp đã lâu, hôm nay vậy mà chịu rời núi rồi?”

“Ta... Ngẫu nhiên rời núi.”

“Phương huynh, còn nhớ rõ tại hạ sao?”

“Người là...”

Những người này, đến từ các nơi vương triều, có thiên tài tông môn, có truyền nhân gia tộc, cũng có tán tu, đều là hạng người có chút danh tiếng.

Cửu Dương vương triều rất lớn, thiên tài Cửu Dương vương triều, cũng tuyệt không phải người trẻ tuổi sáu đại tông môn liền có thể đại biểu.

Thường xuyên có một chút yêu nghiệt quái thai, hoành không xuất thế, tại một cái địa phương nhắc lên gió tanh mưa máu, sau đó lại đột nhiên biến mất.

Loại người này, vẫn luôn tồn tại, hơn nữa còn không ít, bọn hắc điều thấp ẩn núp, yên lặng mạnh lên.

Đối với bọn hắc mà nói, ngẫu nhiên bộc lộ tài năng, ngược lại là một loại sai lầm, là không cẩn thận bại lộ chính mình...

Cây mọc cao hơn rừng, gió tất thổi bạt rễ!

Rất nhiều hạng người yêu nghiệt xuất thân thấp hèn, nhưng là người mang đại bí mật, lại không dám đầu nhập tông môn, sợ bị phát hiện, thế là lựa chọn yên lặng trưởng thành.

Mà những người này cũng không phải là hoàn toàn tàng hình, cũng không có khả năng đào một cái sơn động trốn đi, bọn hắc sẽ lấy cái thân phận khác hành tẩu thế gian.

Tỉ như, đã từng có vị “Hàn lão ma”, thời điểm tự giới thiệu kiểu gì cũng sẽ nói —— Hoàng Phong cốc Lệ Phi Vũ, không đáng giá nhắc tới!

Cho nên, rất nhiều thiên tài nhìn như không có chút danh tiếng nào, có lẽ sau lưng chính là một vị tuyệt thế yêu nghiệt! !

Những người này, cũng sẽ không vắng mặt các loại thịnh hội, nhưng là bọn hắc xưa nay không làm náo động, kiên quyết bảo trì điều thấp.

Đại đa số thời điểm, bọn hắc đều là yên lặng xem kịch, hoặc là được tác giả cho đứng giải thích mọi việc, nếu như đại cơ duyên thực sự rơi tại dưới chân, vậy dĩ nhiên là yên lặng nhát lên, sau đó bất động thanh sắc rời đi...

“Nam Hoa kiếm tông giá lâm!”

“Bắc Tuyết kiếm tông giá lâm!”

“Khuyết Nhật đao tông giá lâm!”

“Viêm Dương sơn giá lâm!”

“Tây Vương phủ giá lâm!”

“Nam Vương phủ giá lâm!”

“Đế đô Sở gia giá lâm!”

“Đế đô Bạch gia giá lâm!”

...

Rất nhiều thế lực lớn, bắt đầu thay nhau lên sân khấu, thời điểm từng cái xuất hiện, đều có người kêu to.

Mà ba người Tần Xuyên, cũng rơi xuống sơn môn Phong Lô cốc trước đó, nhưng là Tần Xuyên hiển nhiên sẽ không làm loại sự tình mất mặt này.

Hắn để đại bàng một lần nữa xoay quanh đến bầu trời, sau đó mang theo Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu tiến vào.

Mà khi hắn lấy ra lệnh bài Thất Vũ tông Trưởng Lão, về sau người tiếp đãi lập tức trở nên cung kính, thậm chí có trưởng lão Phong Lô cốc tự mình đến đây nghênh đón, vị trưởng lão này mặt mũi tràn đầy nụ cười.

“Ha ha ha, nguyên lai là Tần Xuyên trưởng lão, cửu ngưỡng đại danh, thật sự là nghe danh không bằng gặp một lần a!”

Vị này trưởng lão đầu tiên là nhiệt tình cùng Tần Xuyên nắm chắc tay, sau đó kinh ngạc nói:

“A... Thất Vũ tông các ngươi làm sao chỉ ba người? Những tông môn khác cùng gia tộc, đều đã tới không ít người.”

“Bên trên thiệp mời của các ngươi, thế nhưng là chỉ viết hai cái danh tự đệ tử a, những người khác làm sao có thể đến chứ?”

Tần Xuyên nói đùa nói.

“A? ?”

Vị này trưởng lão sửng sốt một chút, sau đó hiểu rõ ra, dở khóc dở cười thở dài một tiếng:

“Ai! Chúng ta hồ đồ rồi a! Là chúng ta không có cân nhắc chu đáo, thực sự hai tiểu gia hỏa này nổi tiếng bên ngoài, các tiền bối Phong Lô tông chúng ta đều muốn gặp một lần, cho nên trên thiệp mời sơ sót.”

“Ta còn tưởng rằng là xuân lôi quả của các ngươi không đủ để chia ra nhiều, cho nên mời ít người đi.”

Tần Xuyên trêu chọc cười nói.

“Khụ khụ... Để Tần huynh chê cười, cây xuân lôi thụ kia sống sót hơn ba nghìn năm, bây giờ tán cây bao phủ phương viên trăm mét, một lần kết xuất xuân lôi quả, có thể có hết mấy vạn khóa, cũng không phải là vật hi hân gì.”

Vị này trưởng lão cười khổ nói.

“Tần Xuyên gia gia!”

Mà lúc này, một đạo thanh âm thiếu nữ vang lên, mấy người quay đầu nhìn lại, kia là một người thiếu nữ mặc cung trang màu xanh cao quý.

Sở Vân quận chúa!

Mà bên cạnh Sở Vân quận chúa, còn đứng lấy một vị trung niên khôi ngô, vị trung niên kia người mặc áo măng bào, nguyên bản rất uy nghiêm, lúc này lại nhăn nhó quay đầu, giống như không muốn để cho Tần Xuyên nhìn thấy hắn.

Tần Xuyên thấy hình, ánh mắt híp lại, cười vẫy tay, nói ra:

“Nguyên lai là Sở Vân a, tới.”

Sở Vân thấy thế, nở nụ cười lúm đồng tiền tươi như hoa đi tới, không chỉ có như thế, nàng còn tốn sức đưa cha nàng cũng kéo tới.

Nam Vương Dương Đồ đầu tiên là làm bộ phản kháng một chút, sau đó ồm ờ liền đi tới trước mặt Tần Xuyên.

Vị Nam Vương điện hạ này sắc mặt đỏ lên, tay phải đầu tiên là gãi đầu một cái, lại gãi gãi eo, sau đó toàn thân không được tự nhiên nói ra:

“Cái kia... Lần trước là ta quá kích động, cái kia... Tạ ơn Tần Tử cứu được Sở Vân.”

“Ừm.”

Tần Xuyên nhàn nhạt đáp lại một tiếng.

“Khụ khụ, ta sau khi trở về suy nghĩ thật lâu, cha của ta hoàn toàn chính xác có một vị bạn vong niên như vậy... Là ta hiểu lầm ngài.”

Dương Đồ cứng cổ nói.

“Ừm.”

Tần Xuyên vẫn như cũ là trả lời nhàn nhạt, sắc mặt không chút thay đổi, chính như lúc trước hắn nói tới, hắn tuyệt sẽ không leo lên Nam Vương phủ!

“Cái... Thế thúc, trước đó là ta lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, xin ngài chớ để ở trong lòng.”

Dương Đồ giống như bị nghẹn, chật vật nói ra một câu như vậy, mà nói xong, về sau ngay cả cổ hắn đều đỏ.

“Hiện tại không cảm thấy ta ham vinh hoa phú quý của Nam Vương phủ các ngươi nữa rồi?”

Tần Xuyên cười thú vị mà hỏi.

Dương Đồ càng là xấu hổ đến vô cùng, thấp giọng nói ra:

“Tại trước mặt ngài, chỉ là Nam Vương phủ, nào dám nói chuyện vinh hoa phú quý gì a.”

Hắn hiện tại đã biết, Tần Xuyên tại hiệp hội luyện đan sư đăng kí ba tấm ngũ phẩm đan phương, ba tấm lục phẩm đan phương!

Điều này đại biểu lấy tài lực kinh khủng như thế nào trong lòng, hắn rõ rõ ràng ràng, Tần Xuyên chỉ cần nửa năm, liền có thể nghiền ép Nam Vương phủ ngàn năm tích lũy.

Đan phương cao cấp, chính là nghịch thiên như thế!

Đương nhiên, hắn hiện tại đến đây nhận thân, cũng không phải là nịnh bợ Tần Xuyên, dù sao, Nam Vương phủ cái gì cũng không thiếu, cũng không cần thiết nịnh bợ ai.

Chỉ bất quá, hắn cảm thấy làm người phải ân oán rõ ràng.

Trước đó người ta nói lấy giao tình cùng cha hắn để cứu nữ nhi của hắn, hắn còn kém chút lấy oán trả ơn, thực sự là không nên, cho nên hắn cảm thấy, mình hắn là nên có chút biểu thị, chí ít... phải cho người ta một cái xung hô.

Thế thúc liền thế thúc.

Bối phận bày ở nơi này, không có biện pháp!

“Ừm, ngươi có cái giác ngộ này làm ta thật cao hứng, nhưng mà, mọi việc đều đã đi qua, bây giờ Dương Hùng lão ca đã không có ở đây, ta cũng không muốn cùng Nam Vương phủ

các người có cái liên hệ gì, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái này...”

Nam Vương Dương Đồ xoắn xuýt trong chốc lát, sau đó hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định, nghiêm túc nói ra:

“Thế thúc, ta biết hành động của ta trước đó để ngài thất vọng.”

“Nhưng là... Ngài cùng gia phụ là bạn vong niên, mà Tần Tử lại cứu mệnh Sở Vân, quan hệ hai nhà chúng ta liền bày ở nơi này, coi như ngài không thừa nhận, cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.”

Ta nhận định người là ta thúc.

Người muốn không thừa nhận đều không được! !

Chương 70: Đại Hoàng Tử Dương Tề Thiên

Chương 70. Đại Hoàng Tử Dương Tề Thiên

Tần Xuyên cùng Nam Vương Dương Đồ nói chuyện, dần dần đưa tới rất nhiều người chú ý, thậm chí, âm thầm đã nhắc lên sóng to gió lớn!

Ban đầu người nghe được, rung động vô cùng, nhưng là bận tâm đến mặt mũi Nam Vương, không dám lộ ra ra.

Thế là, chỉ có thể yên lặng vỗ vỗ bả vai đồng bạn bên cạnh, để mọi người bên cạnh nhìn xem bên này đang nói cái gì.

Thế là, mọi người theo thứ tự đập vai, người truyền người, dần dần, tất cả mọi người phát hiện bên này không thích hợp...

Trời ạ!

Nam Vương vậy mà gọi Tần Xuyên trưởng lão là thế thúc, cái này cũng quá điên cuồng đi, Tần Xuyên trưởng lão nhìn so với Nam Vương còn muốn tuổi trẻ a.

Mọi người ra rung động, vẫn là rung động.

Nhưng là, cũng không ai lên tiếng, tất cả người ngằm hiểu lẫn nhau, nên làm gì làm cái đó, thật giống như cái gì cũng không biết...

Có thể tham gia trận Xuân Lô đại hội này, đều không phải nhân vật đơn giản, tự nhiên hiểu được cái gì gọi là “Người xem bản thân tu dưỡng”, bọn hắn tại phương diện đạo lý đối nhân xử thế, gần như là làm được giọt nước không lọt.

Nhưng mà, thông qua cái nhạc đệm này, rất nhiều người không biết Tần Xuyên, cũng cấp tốc quen biết hắn.

Bọn hắn trong lòng đều có một cái ý nghĩ —— người này, không đơn giản!

“Đại hoàng tử giá lâm! !”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm vọt đục vang lên, sau đó, bầu trời vang lên tiếng sấm rầm rầm.

“Oanh long long! Oanh long long!”

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, kia rõ ràng là ba con bạch mã kiệt ngạo, xung quanh thân quần quanh lô điện, lô kéo một xa phá uy nghiêm mà đến, móng ngựa đạp ở hư không, bắn ra lô quang mãnh liệt, chiếu rọi thập phương!

Mà phía trên liền xa, một thanh niên Kim Long bào tứ trảo, đứng chấp tay, nhìn xuống phía dưới.

Bên trái cái thanh niên này, là một thái giám mặc măng bào đỏ tươi áo, mà phía bên phải, là một cái tỳ nữ tay nâng trường kiếm.

Sau lưng, càng là đứng ba cái nam tử trung niên khôi ngô, giống như bốn tòa núi lớn đứng sừng sững, sâu không lường được.

“Lão hủ Liễu Thanh Sơn, đại biểu trên dưới Phong Lô cốc, cung nghênh đại hoàng tử! Đại hoàng tử, mời tới bên này.”

Phong Lôi cốc đại trưởng lão đằng không mà lên, khom người cúi đầu đối với thanh niên, khách khí nói.

Hắn bái, không phải đại hoàng tử, mà là hoàng thất! Cái Cửu Dương vương triều này, chung quy là hoàng thất vi tôn.

“Ừm.”

Đại hoàng tử Dương Tề Thiên nhàn nhạt gật đầu, hấn ánh mắt bình thản đảo qua bảy người phía dưới, sau đó mang theo mấy cái tùy tùng rơi trên mặt đất.

Rất nhanh, mọi người tại người cao tầng Phong Lôi cốc dẫn đường, đi tới cái quảng trường sinh trưởng xuân lôi quả thụ kia.

Quảng trường lớn như vậy, là từ hòn đá dài hai mét, rộng một mét xây thành, nhìn qua giống vô số cái vòng tròn đồng tâm bọc tại cùng một chỗ.

Mà tâm của vô số cái vòng tròn đồng tâm này, thì là một gốc cây đại thụ tám lá phủ phương viên trăm mét.

Cái đại thụ này xanh biếc vô cùng, phía trên treo rất nhiều trái cây màu bạc trắng, khi từng cơn gió nhẹ thổi qua đại thụ, thời điểm từng cái quả va chạm nhau, phát ra thanh âm thanh thúy của chuông gió, đồng thời có lôi quang lấp lánh!

Đây chính là xuân lôi quả thụ!

“Tần Xuyên trưởng lão, mời tới bên này.”

Vị trưởng lão Phong Lôi cốc tiếp đãi Tần Xuyên kia, mang theo Tần Xuyên đi hướng lầu các cách đó không xa, vừa đi vừa nói ra:

“Để những người trẻ tuổi kia tự mình giao lưu đi, thế hệ trước chúng ta vẫn là sống chết mặc bây cho thỏa đáng.”

“Được.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu.

Hắn phát hiện, không chỉ có là hắn, những cường giả thế hệ trước tông môn khác hoặc là gia tộc, đều được mời lên lầu các xung quanh quảng trường.

Những lầu các cao thấp này xen vào nhau, phong cảnh lịch sự tao nhã, có thậm chí xây dựng ở trên núi, cảm giác mười phần khoáng đạt.

Mà trên quảng trường, cũng trưng bày rất nhiều bô đoàn màu vàng, lít nha lít nhít, tự nhiên là cho người trẻ tuổi ngồi.

Những tuổi trẻ tuấn kiệt này đến từ các nơi vương triều, đều ngồi lên bô đoàn, mọi người người ngồi thành một vòng tròn, quần quanh xuân lôi quả thụ.

“Các vị đang ngồi tại đây, đều là nhân tài kiệt xuất thế hệ trẻ tuổi Cửu Dương vương triều, hôm nay hội tụ Phong Lôi cốc, cho Phong Lôi cốc chúng ta đủ mặt mũi, lão phu ở đây trước cảm ơn qua.”

Một cái lão giả đứng dưới tàng cây, cười nói ra:

“Vì thế, hôm nay tất cả người đi vào nơi này, đều có thể đạt được một viên xuân lôi quả.”

Xoạt!

Nói xong, tay phải hất vung lên, mấy ngàn khóa trái cây màu bạc trắng giống như từ hư không xuất hiện, tản ra bốn phương tám hướng.

“Đinh đinh đinh!”

“Đinh đinh đinh!”

Một chút quả rụng vào tại không trung, lập tức phát ra thanh âm thanh thúy dễ nghe, giống như gôm sứ va chạm, đồng thời có lôi quang lấp lánh.

Những xuân lôi quả này tại dưới thần hồn lực dẫn dắt, chính xác rơi vào trước mọi người, bay lơ lửng.

“Đa tạ!”

“Từ trưởng lão khách khí!”

“Phong Lôi cốc hào phóng.”

Mọi người nhao nhao cười nói lời cảm tạ, sau đó thận trọng nhận lấy trái cây trước mặt, hảo cảm đối với Phong Lôi cốc tăng nhiều.

Mà ngay sau đó, vị lão giả kia tiếp tục nói ra:

“Xuân lôi quả mặc dù không tính là vật hi hãn gì, nhưng dù sao số lượng có hạn, Phong Lôi cốc chúng ta cũng chỉ có thể đưa mỗi người đưa một viên.”

“Nếu như mọi người còn muốn càng nhiều xuân lôi quả, cũng chỉ có thể thông qua tranh tài đến thu được.”

Hắn dừng một chút, nói ra:

“Lần tranh tài này tất cả chia làm hai cái khâu, hạng thứ nhất là cùng ngồi đàm đạo.”

“Cái gọi là cùng ngồi đàm đạo, chính là mọi người nói thoải mái, nói ra kiến giải của mình đối với võ đạo chi lộ, từ đó dẫn dắt những người khác, mà mười người để mọi người đạt được dẫn dắt nhiều nhất, sẽ đạt được ban thưởng.”

“Về phần làm sao tuyển ra mười người này, ta tin tưởng các vị đang ngồi ở đây đều là hạng người tâm tính thông thấu, sẽ không lừa mình dối người.”

“Hiện tại... Luận đạo bắt đầu!”

Lão giả nói xong, người nhẹ nhàng mà lên, rời đi khỏi Lôi Xuân quảng trường, đem tất cả không gian để lại cho những người trẻ tuổi kia.

Lập tức, quảng trường an tĩnh.

Mấy ngàn người trẻ tuổi vây quanh thân cây ngồi thành một vòng, hai mặt nhìn nhau, hồi lâu đều không ai lên tiếng.

“Ta tới trước đi.”

Rốt cục, một người đứng lên, hắn chấp tay một cái với mọi người, nói ra:

“Tại hạ Hoàng Tứ Lang, phát biểu một điểm thiên kiến.”

“Ta cho rằng, tu luyện trọng yếu nhất chính là tu tâm, một viên đạo tâm cường đại, có thể vượt qua bể khổ, cuối cùng đăng lâm đỉnh phong, thí dụ như, trước kia Thất Dạ Võ Đế, chính là dựa vào một viên đạo tâm vững như tảng đá...”

Người này thao thao bất tuyệt nói.

Nhưng là sau khi nói xong, cũng không có tiếng vỗ tay, mọi người chung quanh đều suýt chút ngủ thiếp đi, thậm chí có

người khinh thường cười cười, chiến thuật ngửa ra sau.

Mặc dù bọn hán cũng không biết cái từ “Súp gà cho tâm hồn” này, nhưng là đều khịt mũi coi thường đối với vấn đề đạo tâm, mấu chốt chủ yếu ngay tại —— người nói dễ nghe như vậy, nhưng vấn đề là... Cụ thể nên làm như thế nào chứ?

Người cũng không biết làm thế nào?

Vậy thì nói phí công!

Mà Hoàng Tứ Lãng cũng coi như là mở cái đầu, về sau, những người khác liền bắt đầu lên tiếng.

Thậm chí, đến đằng sau phát triển thành biện luận!

Có người còn chưa nói vài câu, liền bị mọi người bác bỏ, mặt đỏ tới mang tai lui xuống tới, mà có người đứng tại trung ương đám người, hăng hái, khẩu chiến bá phủng quần hùng, nói ra suy nghĩ sâu xa...

Mà theo trận biện luận này càng ngày càng kịch liệt, trận hình nguyên bản rất chỉnh tề bắt đầu loạn, bởi vì không ngừng có người giận dữ đứng dậy, tiến đến biện luận, lại có người không ngừng thua trận, lui về chỗ ngồi.

Mà rất nhiều người thời điểm trở về, phát hiện vị trí của mình bị người khác ngồi, thế là lại tùy tiện ngồi vị trí người khác.

Cứ như vậy, liên triệt đề lộn xộn, không ngừng có người lui tới, tất cả mọi người loạn ngồi.

Dù sao, mỗi cái bỏ đoàn đều như thế.

Mà những người phát biểu kiến giải, khẩu chiến quần hùng này, có lẽ cũng không phải là nhân vật thiên tài ưu tú nhất.

Bởi vì người tự tin mà kiêu ngạo chân chính, là khinh thường đi lên, bọn hán yên lặng kiêu ngạo, mặc dù đối cái cách nhìn người khác khịt mũi coi thường, nhưng là cũng lười phản bác cái gì, chỉ là yên lặng xem kịch.

Tỉ như, đại hoàng tử Dương Tề Thiên.

Tỉ như, Tần Tử.

Tỉ như, một chút yêu nghiệt ẩn tàng...

“Tiểu nữ tử Liễu Như Sương, chào đại hoàng tử.”

Cái này thời điểm, một người mặc váy dài trắng, dung mạo thanh lệ thiếu nữ, đi vào đại hoàng tử trước người, doanh doanh cúi đầu.

Dương Tề Thiên ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện thiếu nữ này trong mắt mang theo hâm mộ cùng ngưỡng mộ không che giấu chút nào, lập tức không hứng lắm.

Hắn đối với loại nữ nhân chủ động dính sát này, từ trước đến nay chẳng thèm ngó tới, ngược lại là loại nữ tử đối với hắn xem như không có thấy kia, càng để hắn thêm...

Nghĩ đến nơi này, hắn theo bản năng lại nhìn thiếu nữ cách đó không xa một chút, thiếu nữ kia an tĩnh ngồi tại bên trên bờ đoàn, nghiêm túc nghe biện luận, tựa hồ muốn đem tất cả vật hữu dụng đều ghi lại.

Rất chăm chỉ, lại có chút trì độn.

“Ừm?”

Liễu Như Sương thuận ánh mắt Dương Tề Thiên nhìn lại, cũng nhìn thấy cái thiếu nữ đến từ Thất Vũ tông kia, lập tức mày nhíu lại một chút.

Chương 71: Liễu Như Sương Khiêu Khích

Chương 71. Liễu Như Sương Khiêu Khích

“Người lui ra đi.”

Nhìn thấy ánh mắt Liễu Như Sương, lông mày Dương Tề Thiên hơi nhíu một chút, từ tốn nói.

Liễu Như Sương mặt nóng dán lên mông lạnh, lập tức có chút khó xử, nhưng cũng không dám phát tác, chỉ có thể miễn cưỡng vui cười.

“Tiểu nữ tử cáo lui.”

Nói xong, nàng cắn răng đi ra.

Chung quanh tự nhiên cũng có người thấy được một màn này, nhưng là đều giả vờ như không nhìn thấy, bởi vì không muốn đắc tội người khác.

Đại hoàng tử khẳng định là không thể đắc tội, mà cái Liễu Như Sương này, nghe nói là cháu gái một vị Thái Thượng trưởng lão Phong Lô cốc, bọn hắn cũng không thể trêu vào.

Biện luận vẫn đang tiếp tục.

Mà bên này, Thủy Khinh Nhu thì là yên lặng nghe kiến giải mọi người, giống như bọt biển hấp thu các loại vật hữu dụng.

Đã thức tỉnh Cửu Âm sát thể, về sau nàng tu luyện biến nhanh hơn rất nhiều, mà lại ngộ tính cũng tăng cường một mảng lớn, một chút đồ vật trước đó không nghĩ ra, hiện tại bỗng nhiên sáng sủa, mà lại học tập đồ vật mới cũng rất nhanh.

Mà lúc này, mấy ngàn vị thiên tài tuổi trẻ ở đây, gần như tất cả mọi người tu vi đều cao hơn nàng, nói ra kinh nghiệm cảm ngộ, tự nhiên đối với nàng có ý nghĩa tham khảo to lớn, cho nên nàng nghe rất nghiêm túc.

Không ai biết, nàng nhìn như yên lặng ngồi tại nơi này, kỳ thật ẩn sau đó, đã vung trộm đột phá hai cái tiểu cảnh giới...

Đương nhiên, nàng vẫn rất yếu.

Mới Thuần Dương cảnh tam trọng mà thôi.

“Ngươi chính là đệ tử Thái Thượng trưởng lão Thất Vũ tông mới thu, Thủy Khinh Nhu a?”

Đột nhiên, một đạo ôn nhu tiếng cười vang lên.

Thủy Khinh Nhu lấy lại tinh thần, phóng tầm mắt nhìn tới, phát hiện một cái nữ tử váy trắng mỹ lệ mỉm cười đi tới.

“Có... Có chuyện gì sao?”

Thủy Khinh Nhu có chút khẩn trương.

Nàng trước đó xa xa gặp qua thiếu nữ này cùng một chút đại nhân vật bắt chuyện thế hệ trước, biết thân phận của thiếu nữ này không đơn giản.

Chủ yếu là tâm tình của nàng còn không có chuyển biến kịp, hèn mọn lâu dài để nàng luôn luôn không tự giác mà cảm thấy mình rất nhỏ bé.

Mà lại, nàng hiện tại mặc dù được Thái Thượng trưởng lão thu làm đồ đệ, nhưng thực lực so với rất nhiều nhân vật thiên tài vẫn là lệch yếu, lòng tự tin không đủ.

“Không có việc gì, ta chính là rất kỳ quái, Khinh Nhu muội muội nếu là cao đồ Thái Thượng trưởng lão Thất Vũ tông, khẳng định đối võ đạo cũng có một chút kiến giải độc đáo đi, vì sao không đi lên cùng mọi người chia sẻ một chút?”

Liễu Như Sương mờ mịt nói.

“Ta... Ta không được, ta tu vi quá yếu, đối với tu luyện cũng không có bao nhiêu cảm ngộ.”

Thủy Khinh Nhu tranh thủ thời gian lắc đầu, hai cái tay nhỏ đóng đưa.

“Khinh Nhu muội muội khiêm tốn, có thể được Thái Thượng trưởng lão Thất Vũ tông nhìn trúng, há có thể không có điểm thực học?”

Liễu Như Sương che miệng cười nói:

“Tuy nói rất nhiều người đều nói ngươi được thu đồ, chỉ là bởi vì đã thức tỉnh thể chất thần bí, nhưng ta là không tin, cũng không phải thể chất Xá Nữ, làm sao có thể dựa vào thể chất thượng vị chứ?”

Lời của nàng càng ngày càng không thích hợp, nhìn như đang cười, kỳ thật trong bông có kim, càng che càng lộ.

“Cho nên a, muội muội ngươi khẳng định có chỗ hơn người.”

“Mà ngươi tu vi hơi thấp như vậy, đáng vẻ mới Thuần Dương cảnh sơ kỳ, loại chỗ hơn người này tất nhiên không phải tốc độ tu luyện, hẳn là phương diện ngộ tính a?”

“Đã như vậy, muội muội ngươi đối với kiến giải võ đạo hẳn là rất độc đáo, làm sao không cùng mọi người chia sẻ một chút chứ? Hẳn là... Ngươi là xem thường các vị ở tại đây, cảm thấy bọn hắn không xứng sao?”

Liễu Như Sương giết người tru tâm, một cái mũ trực tiếp chụp xuống, đem Thủy Khinh Nhu nện đến có chút ngây dại.

Mà bên cạnh, một số người cũng nghe được Liễu Như Sương, lập tức, từng cái lỗ tai yên lặng dựng lên.

Bầu không khí, bắt đầu trở nên quỷ dị.

Trầm mặc giống như sẽ lan tràn, thật giống như thời điểm lớp tự học buổi tối, nguyên bản ồn ào, đằng sau đột nhiên an tĩnh một chút, sau đó phía trước cũng theo thứ tự an tĩnh xuống tới, giống như băng nhạc tạm ngừng.

Mà giờ khắc này, cũng là loại trạng thái này, trầm mặc lấy hai người làm trung tâm cấp tốc khuếch tán, sau đó toàn bộ quảng trường đều yên lặng.

Cả mấy người biện luận ngay trung tâm, đều ngây ngẩn cả người, sau đó nhìn về phía Thủy Khinh Nhu cùng Liễu Như Sương.

Lúc này, Liễu Như Sương lần nữa nói ra:

“Muội muội hẳn là thật xem thường các vị thiên tài ở tại đây, khinh thường cùng bọn hắn chia sẻ kinh nghiệm tu luyện?”

Xoạt!

Lần này, tất cả mọi người nghe được rõ ràng, lập tức, rất nhiều thiên tài ánh mắt sắc bén, lạnh lùng nhìn về phía Thủy Khinh Nhu.

Bọn hắn bị chạm tới một loại kiêu ngạo cùng tự ti cấp độ sâu nào đó, người mặt ngoài càng kiêu ngạo, thường thường càng tự ti!

Mà lúc này, đại hoàng tử Dương Tề Thiên cũng nhìn lại.

Khi hắn nhìn thấy cái nữ nhân lỗ mãng này, đang khi dễ cái thiếu nữ yên tĩnh mà mỹ hảo kia, lập tức chân mày cau lại.

Thật sự là lẽ nào lại như vậy!

Hắn chậm rãi đứng lên, chuẩn bị mở miệng.

Nhưng mà.

Có người vượt lên trước một bước.

“Người cầm miệng cho lão tử!”

Một tiếng quát lớn không chút khách khí vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thanh niên áo đen đi tới.

Rõ ràng là Tần Tử.

Hắn ngăn tại trước người Thủy Khinh Nhu, lạnh lùng nhìn xuống Liễu Như Sương, nói ra:

“Sư muội ta không nói gì, ngươi ngược lại là giới nước bản tông thùng một, hẳn là, đây chính là đạo đài khách Phong Lôi cốc?”

“Ngươi là ai?”

Liễu Như Sương sắc mặt lạnh lùng.

“Thất Vũ tông, Tần Tử!”

Tần Tử ngạo nghễ nói.

“Cái gì, hẳn chính là Tần Tử!”

” Đệ nhất thiên kiều Thất Vũ tông, hạng người thiên kiều chân chính!”

“Ta nghe nói, hẳn thời điểm Thuần Dương cảnh, liền có thể từ trong tay nắm vị Niết Bàn cảnh cường giả vây công mà thông dong đào tẩu.”

Mọi người chung quanh lộ ra vẻ kính sợ.

Mặc dù tất cả mọi người tự xưng thiên tài, nhưng là ở giữa thiên tài cùng thiên tài, vẫn là có chút chênh lệch.

Tần Tử thân là đệ nhất thiên kiều Thất Vũ tông một trong sáu đại tông môn, cái danh tiếng này, so trong tưởng tượng còn nặng hơn.

“A, nguyên lai là thủ tịch đệ tử Thất Vũ tông a, khó trách khí diễm lớn lối như thế, nhưng là... Nơi này cũng không phải Thất Vũ tông!”

Liễu Như Sương không có sợ hãi nói.

“Mặc kệ là ở nơi nào, cũng nên nói một chút đạo lý đi.”

Tần Tử ánh mắt lạnh lùng, thanh âm cũng băng lãnh.

“Thực lực chính là đạo lý.”

Liễu Như Sương trào phúng cười một tiếng.

“Đúng lúc... Cái đồ chơi này ta tùy thân mang theo!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, tay phải nắm tay, trực tiếp đánh ra.

Xoạt!

Quyền quang vàng óng ánh, giống như mảnh hồ hạ sơn, khí thế bàng bạc, tựa hồ muốn xé mở hết thấy trở ngại trước mắt!

“Phong Lôi chuông!”

Liễu Như Sương khẽ kêu một tiếng, tay phải một chuông đánh ra, gió lốc cùng lôi đình quần quanh, hóa thành một đạo Phong Lôi chuông ầm to lớn đẩy về phía trước.

“Oanh —— “

Bên trong tiếng vang, quyền quang kim sắc của Tần Tử vậy mà nổ tung, mà Phong Lôi chuông ầm xuất hiện vết rạn, tiếp tục hướng phía trước thúc đẩy.

“Phá!”

Mà đúng lúc này, thân thể Tần Tử giống như Giao Long Xuất Hải, trực tiếp xuyên thấu Phong Lôi chuông ầm kia, sau đó tại trong nháy mắt Phong Lôi chuông ầm nổ tung, đã vọt tới trước mặt Liễu Như Sương, lần nữa oanh ra một quyền.

“Cụ Phong hộ thể!”

Liễu Như Sương quá sợ hãi, bên ngoài cơ thể đột nhiên hiện ra một cỗ gió lốc màu xanh, nhưng là tại phía dưới một quyền này của Tần Tử, gió lốc ầm vang tiêu tán.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, Liễu Như Sương bay ngược mười mấy mét, sau đó thất tha thất thểu rơi trên mặt đất, gương mặt xinh đẹp tái nhợt.

Kỳ thật bên trong cổ họng của nàng xông lên một búng máu, nhưng là nàng lại nuốt trở về —— mọi người đều biết, chỉ cần không có phun máu thì không coi là bại!

“A, đây chính là vốn liếng làm nhục người khác sao?”

Tần Tử khinh thường Liễu Như Sương, lạnh lùng nói:

“Nhớ kỹ, mặc kệ là ở nơi nào, sự muội của Tần Tử ta, còn chưa tới phiên ngươi đến khoa tay múa chân!

“Tần Tử sư huynh...”

Sau lưng Tần Xuyên, Thủy Kinh Nhu con mắt ngập nước nhìn xem Tần Tử, có vô tận cảm động cùng ôn nhu.

Mà một màn này, bị đại hoàng tử Dương Tề Thiên nhìn ở trong mắt, hẩn yên lặng nắm chặt nắm đấm, xương ngón tay vang lên kèn kẹt...

Chương 72: Ta Muốn Ngươi Bái Ba Chín Khẩu

Chương 72. Ta Muốn Ngươi Bái Ba Chín Khẩu

Liều Như Sương bị mọi người nhìn chăm chăm, sắc mặt trở nên vô cùng khó xử.

Mà tại loại trường hợp này, ai có lý ai cũng không để ý tới, kỳ thật đại đa số người cũng không biết, mọi người nhìn, chính là khí thế của người nào cao hơn!

Ai càng có khí thế, người đó liền càng có lý hơn.

Bởi vì dưới tình huống bình thường, một phương có lý sẽ càng thêm lễ thắng khí hùng, đương nhiên, không bài trừ có người mặt dày vô sỉ, rõ ràng đuối lý còn hiên ngang lăm liết, nhưng mà kia cũng là số ít.

Tất cả mọi người tự động xem nhẹ số ít.

Mà lúc này, theo Tần Tử chiếm được thượng phong, đồng thời lớn tiếng quát lớn, mọi người bất tri bất giác đứng ở bên Tần Tử.

Thế là, ánh mắt bọn hắn nhìn xem Liều Như Sương cũng thay đổi, tựa hồ muốn nói —— cái vinh quang đệ tử Phong Lô cốc

này, làm sao có dạng này?

“Người! Người!”

Liễu Như Sương phần nộ chỉ vào Tần Tử, tựa hồ chuẩn bị nói dọa, nhưng là nghĩ đến thân phận của mình, lại không thích hợp, chỉ có thể coi như thôi.

Nàng chuẩn bị rời đi.

Sau đó, Tần Tử ngăn cản đường đi của nàng, nhàn nhạt nói ra:

“Giội nước bẩn cho người ta, cũng nên giải thích rõ ràng rồi mới đi chứ?”

“Tránh ra.”

Liễu Như Sương lạnh lùng nói.

“Xin lỗi.”

Tần Tử không mảy may để.

“Tránh ra.”

Liễu Như Sương nói lần nữa.

“Xin lỗi!”

Tần Tử thanh âm cất cao.

Liễu Như Sương không nói gì nữa.

Con mắt của nàng chậm rãi híp lại, trong con ngươi bắn ra mấy sợi hàn quang: “Người thật sự cho rằng, vừa rồi kia chính là toàn bộ thực lực của ta?”

“Ta không quản người có bao nhiêu thực lực, hôm nay không xin lỗi sư muội, ta nghiền người nhão nhoẹt!”

Tần Tử cường thế cười lạnh nói.

“Tần Tử sư huynh, quên đi thôi.”

Cái thời điểm này, Thủy Khinh Nhu tiến lên, yếu ớt kéo cánh tay Tần Tử một chút, nàng muốn dàn xếp ổn thỏa.

“Sư muội, đừng sợ, có ta ở đây, không ai có thể khi dễ người.”

Tần Tử quay đầu lại, mỉm cười vỗ vỗ tay nhỏ Thủy Khinh Nhu.

Gương mặt xinh đẹp của Thủy Khinh Nhu ửng đỏ, gương
ngung cúi đầu xuống, không nói, một loại bộ dáng tiểu tức phụ
tùy ý sư huynh làm chủ.

Mà một màn tình chàng ý thiếp này, rơi vào trong mắt đại
hoàng tử Dương Tề Thiên, để sắc mặt của hắn càng phát ra âm
trầm.

Nói một cách khác, hắn bị ăn cầu lương quá no!

Tâm khí hắn cao ngạo, đối với các loại mỹ nữ đều khinh
thường chú ý, không dễ dàng gặp được một cái cô nương
ngưỡng mộ trong lòng, lại thấy được loại tình hình này.

Tại trong lòng hắn, cái cô nương kia tựa như hoa sen trong hồ
nước, lẳng lặng nở rộ, vũ đạo tại trong gió nhẹ.

Nàng yên lặng, không tranh quyền thế, tâm tư đơn thuần, đơn
giản mà chấp nhất, có chút trì độn, lại có chút đáng yêu.

Một thiếu nữ này, là tốt đẹp như thế, tinh khiết như thế, để hắn
không tự giác liền muốn bảo hộ, nhưng là lại thật không dám
tới gần. Bởi vì sợ quá mức đường đột, lưu lại ấn tượng lỗ
măng tại trong lòng nàng.

Nhưng đứng xa nhìn mà không thể khinh nhờn!

Tại trước mặt tình yêu, tất cả mọi người là hèn mọn, cho dù
người có được toàn bộ thế giới, nhưng người vẫn là sợ hãi
nàng chán ghét người...

Nhưng là bây giờ!

Cái thiếu nữ ngay cả hắn cũng không dám tùy tiện quấy rầy
này, lại bị cái gọi là thủ tịch đệ tử Thất Vũ tông trêu chọc.

Mà lại, nàng tựa hồ cũng không ngại.

Cái này khiến hắn vô cùng phẫn nộ! !

Nữ nhân ngay cả ta đều cẩn thận từng li từng tí, không dám
tùy tiện tới gần, người dựa vào cái gì ở trước mặt nàng giả anh
hùng, tranh thủ niềm vui của nàng?

Người thì tính là cái gì!

Người xứng sao? !

Vị đại hoàng tử này lên cơn ghen, bây giờ ở vào biên giới bộc phát, thậm chí muốn trực tiếp đem sắc mặt tên thanh niên kia đập nát!

Bất kỳ nam nhân nào, nhìn thấy có tiểu bạch kiểm ba hoa tại trước mặt nữ nhân mình yêu thích, thậm chí để nàng sùng bái, đều sẽ phần nộ.

Loại phần nộ này, không quan hệ tới thân phận, không quan hệ tu dưỡng.

Mà lúc này, Tần Tử tiếp tục nói ra đối với Liễu Như Sương:

“Tranh thủ thời gian xin lỗi sư muội cho ta, tự mình gội nước bồn, tự mình lau sạch sẽ, nếu không... Ta để người liếm sạch sẽ!”

“Người dám!”

Liễu Như Sương nghiêm nghị quát tháo, mà lại nàng rất kỳ quái, người này vì sao không có sợ hãi như thế.

Chẳng lẽ hắn không có ý thức được mình là tại Phong Lô cốc sao? Chỉ là một cái thiên tài Niết Bàn cảnh, còn có thể ở Phong Lô cốc cường giả như mây lật trời?

“Ta có cái gì không dám? Người không nên ép ta động thủ, một khi ta động thủ, người ngay cả tôn nghiêm cuối cùng đều không có.”

Tần Tử lạnh lùng nói.

Hắn ngẩng đầu sừng sững, cường thế mà bá đạo, không có bất kỳ cố kỵ chút nào, bởi vì hắn có vốn liếng cường thế —— chỉ ít hắn cho là hắn có.

“Vậy phải xem nhìn, người có thể làm gì để chà đạp tôn nghiêm của ta!”

Liễu Như Sương hừ lạnh một tiếng, quanh thân phong lôi đại tác.

Tượng đất còn biết giận, lời nói đều nói như thế, nàng sao có thể lùi bước?

Dù là không địch lại, cũng nhất định phải một trận chiến!

“Tự rước lấy nhục!”

Tần Tử chân phải hướng về phía trước bước ra một bước, trong thân thể bắn ra ba đạo quang hoàn kim sắc, mà khí thể của hắn, chợt tăng ba lần!

Rõ ràng chỉ có Niết Bàn cảnh nhị trọng, nhưng là loại khí tức kia, nhìn so với Niết Bàn cảnh tứ ngũ trọng còn muốn cuồng bạo, còn muốn nguy hiểm hơn.

“Ta sợ ngươi không thành!”

Liễu Như Sương coi là Tần Tử sử dụng bí pháp nào đó, thế là cũng thi bí pháp triển thiêu đốt kinh nguyệt, lực lượng bạo tăng.

Chiến đấu hết sức căng thẳng.

Mà lúc này, một đạo thanh âm bình thản vang lên.

“Đủ rồi.”

Thanh âm này nhìn như bình tĩnh, lại mang theo một loại uy nghiêm không thể nghi ngờ, tựa hồ hắn nói như nào, liền phải như đó.

Bạch!

Mọi người cùng nhau quay đầu nhìn lại, người nói chuyện, cũng không phải là người khác, chính là đại hoàng tử Dương Tề Thiên!

“Đại hoàng tử...”

Liễu Như Sương quay đầu nhìn về phía đại hoàng tử, trong mắt lập tức lộ ra kinh hỉ cùng vẻ cảm động, ánh mắt nhu hòa như nước.

Mà Tần Tử, thì là con mắt nhắm lại, không sợ hãi chút nào nhìn về phía Dương Tề Thiên, hỏi:

“Ngươi muốn làm cái gì?”

“Việc này đừng ở đây đi.”

Dương Tề Thiên từ tốn nói, hắn không có nhìn Tần Tử, cũng không phải thuần túy khinh thường, mà là nhắm mắt làm ngơ!

“Đừng ở đây? Dựa vào cái gì?”

Tần Tử trêu tức mà hỏi.

“Bản hoàng tử ngăn cản người hồ nháo, tự nhiên có đầy đủ lý do.”

Dương Tề Thiên ở trên cao nhìn xuống, uy nghiêm nói ra:

“Nhưng nếu như người hỏi dựa vào cái gì, vậy ta chỉ có thể nói cho người, không dựa vào cái gì, chỉ bằng... Đây là lời ta nói!”

Tiếng nói âm vang hữu lực.

Mọi người chung quanh run lên trong lòng, nhìn về phía Dương Tề Thiên, trong lòng không hiểu dâng lên một cỗ kính sợ.

Đây chính là khí phách hoàng thất sao?

Người bình thường, đối mặt thiên kiêu hoàng thất, thật đúng là sẽ bị ép tới không ngẩng đầu được lên.

Nhưng mà, thân phận mang tới cái gọi là tôn quý, tại trước mặt Tần Tử, cho tới bây giờ đều không đáng nhắc lên.

Hắn bật cười một tiếng.

Sau đó giễu cợt nói:

“Người nói? Như vậy xin hỏi, người đây tính toán làm cái gì? Có tư cách gì ở trước mặt ta khoa tay múa chân?”

“Làm càn!”

“Lớn mật! !”

Hai âm thanh, gần như đồng thời vang lên, đạo thứ nhất kia là Dương Tề Thiên, mà đạo thứ hai, thì là vị lão giả đột nhiên xuất hiện.

Vị lão giả này đứng tại trước người Dương Tề Thiên, phát trần trong tay chỉ vào Tần Tử, uy nghiêm quát lớn:

“Chỉ là tiểu nhi chưa ráu máu đầu, dám khiêu khích hoàng tử, miệt thị hoàng uy, là muốn tìm chết không thành!”

Nhưng mà, Tần Tử căn bản không để ý tới hắn, mà là trào phúng nhìn về phía Dương Tề Thiên, tiếp tục nói ra:

“Nguyên lai, đây chính là bản thân người a, một cái phế vật sẽ chỉ trốn ở sau lưng lão thái giám đùa nghịch uy phong!”

“Thằng nhãi ranh muốn chết!”

Sắc mặt lão thái giám âm trầm, chuẩn bị xuất thủ giáo huấn cái tiểu bối cuồng vọng không phân tôn ti này một chút.

Nhưng mà, Dương Tề Thiên kéo hắn lại, đồng thời hướng phía bước ra hai bước, đứng ở trước người hắn.

“Ta lý giải sự cuồng vọng của ngươi, dù sao, người có chút thực lực đều sẽ cuồng vọng, liền xem như con chó, ăn no rồi cũng sẽ sửa loạn.”

Dương Tề Thiên nhìn xem Tần Tử, lạnh lùng nói ra:

“Nhưng mà, ngươi nếu là cảm thấy, hoàng tử chỉ là một cái hư danh, ta chỉ có thể nói... Thật quá ngu xuẩn!”

Oanh!

Sau một khắc, một cỗ cột sáng kim sắc từ trên thân hắn dâng lên, khí như mây xanh, áo quần hắn bay phát phới, lạnh lùng mở miệng.

“Hôm nay, bản hoàng tử muốn ngươi ba bái chín khấu!”

Chương 73: Nghiền Ép

Chương 73. Nghiền Ép

“Ngươi xác định?”

Tần Tử hí mắt hỏi.

“Ngươi cảm thấy ta giống đùa giỡn hay sao?”

Dương Tề Thiên lạnh lùng nói.

“Ta được nói cho ngươi, ta làm người có một cái nguyên tắc, đó chính là người khác muốn làm gì đối với ta, ta đều sẽ hoàn nguyên trả lại.”

Tần Tử bình tĩnh nói.

Nói, hắn có chút quay đầu, hướng phía một tòa lầu các ngoài sân rộng nhìn thoáng qua, sau đó hắn nhìn thấy, phụ thân

hướng phía hấn mỉm cười gật đầu.

Tựa hồ muốn nói... Tùy tiện chơi đùa!

“Người si nói mộng!”

Dương Tề Thiên cười lạnh một tiếng, tay phải trực tiếp liền chụp tới.

Oanh!

Bởi vì cái gọi là, cường giả vừa ra tay, vậy liền biết có hay không. Một chưởng này thanh thế quá to lớn, giống như thủy triều phô thiên cái địa mà tới.

“Thật mạnh!”

“Ít nhất là Niết Bàn cảnh ngũ trọng!”

“Không hổ là hoàng tử, khủng bố như vậy!”

Mọi người vậy mà, lui đến hai bên.

Mà Tần Tử, đối mặt cái công kích cường đại này, không có e ngại chút nào, ngược lại lộ ra ý chí chiến đấu dày đặc.

“Đến hay lắm!”

Hắn đạp mạnh chân phải, mấy chục đạo quang ảnh màu trắng từ trong cơ thể hấn bắn ra, sau đó lại cấp tốc bay trở về, tại sau lưng của hắn ngưng tụ thành một đôi cánh chim màu trắng to lớn, mỗi một cây lông vũ đều lưu chuyển lên quang trạch kim loại.

“Xoạt!”

Hai cánh hướng về phía trước chấn động, trực tiếp cùng chưởng ấn Dương Tề Thiên đụng vào nhau, một tiếng vang thật lớn, chưởng ấn vỡ nát.

Không chỉ có như thế, thân thể Tần Tử xoay tròn một cái, hai cánh to lớn xoay tròn ba trăm sáu mươi độ, hướng phía Dương Tề Thiên đập tới.

“Thứ gì!”

Dương Tề Thiên hơi kinh hãi, cũng không có khinh thường đi ngạnh kháng, mà là chân phải hung hăng đạp mạnh, thân thể phóng lên tận trời, tránh khỏi một kích của cánh chim.

Mà Tần Tử một kích không trúng, hai cánh lần nữa xoay tròn một cái, vậy mà giống như đại bàng xoay quanh, hướng phía Dương Tề Thiên đuổi giết mà đi.

“Thần Tượng Đạp Thiên cước!”

Dương Tề Thiên hừ lạnh một tiếng, chân phải hướng phía dưới giẫm một cái, lập tức, một bàn chân to lớn đạp xuống.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Một cước này uy lực kinh người, thời điểm rơi xuống, không khí đều tầng tầng nổ tung, sinh ra âm bạo!

Mà Tần Tử tùy cơ ứng biến, cánh chim sau lưng đột nhiên giải thể, mấy ngàn cây lông vũ màu trắng còn quăn hắc xoay tròn, hóa thành một cái mũi khoan xoắn ốc màu trắng, hướng phía bàn chân kia đục vào.

“Oanh! Phanh phanh phanh!”

Cả hai va chạm, đại lượng lông vũ màu trắng giống như lưỡi đao sắc bén, không ngừng giao sát bàn chân to lớn kia, lông vũ màu trắng nhao nhao sụp đổ, mà bàn chân kia, cũng không ngừng trở nên không trọn vẹn, vết rách lan tràn.

“Phá cho ta! !”

Tại thời điểm mũi khoan màu trắng sắp tiêu hao hầu như không còn, Tần Tử phía dưới hoàn tất tụ lực vào nắm đấm, một quyền đánh ra.

“Oanh —— “

Quyền ảnh chí cương chí dương, tồi khô lập hủ phá hủy bàn chân to lớn, mà cổ lực lượng còn sót lại kia, hóa thành cột sáng trùng thiên!

“Xoạt!”

Dương Tề Thiên nhận dư ba xung kích, hướng phía bên cạnh tung bay ra, liên tiếp làm mười cái lộn ngược ra sau.

Mà tại thời điểm mặt hắc hướng phía dưới, lực lượng hội tụ quanh thân, đẩy ra một chưởng về phía Tần Tử.

Ba đầu hỏa long xoay quanh mà ra, gương nanh múa vuốt hướng phía Tần Tử đục tới, lực lượng nóng bỏng mà cuồng

bạo, bao phủ thiên khung!

Ba đầu hỏa long này thân thể khổng lồ, giăng khắp nơi, hợp thành một đạo tường lửa kín không kẽ hở, đã là công kích, cũng là phòng ngự!

“Điều trùng tiểu kỹ!”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, chỉ thấy bên ngoài cơ thể hắn bắn ra ba đạo vàng sáng màu vàng óng, sau đó không nhìn thẳng ba đầu hỏa long, tiếp tục xông lên trời.

“Phốc! !”

Một tiếng vang trầm, ba đầu hỏa long trực tiếp bị xuyên thấu, mà lại không phải đánh vỡ, càng giống là... Miễn dịch! !

“Làm sao có thể? !”

Dương Tề Thiên quá sợ hãi, hắn không thể tin được, thân thể của mình vậy mà không thể tạo thành mảy may tổn thương cho Tần Tử!

“Không có cái gì không thể.”

Tần Tử lạnh lùng nói ra, sau đó thân thể mang theo vô địch chi uy, hướng phía Dương Tề Thiên xông lại.

“Giết! !”

Dương Tề Thiên tâm loạn, cuống quýt đánh ra từng đạo chưởng ấn, nhưng mà, Tần Tử thể như chẻ tre, bên ngoài cơ thể bao phủ ba đạo vàng sáng màu vàng óng, giống như vạn pháp bất xâm, nháy mắt đi tới trước người hắn.

“Phốc phốc, phốc!”

Tần Tử đầu tiên là năm ngón tay đâm tại ngực Dương Tề Thiên, sau đó năm ngón tay bỗng nhiên nắm lại, sử xuất thốn quyền, sau đó lại đột nhiên hóa quyền thành chưởng, hung hăng đẩy đi ra.

Ba tầng lực đạo, điệp gia tầng tầng!

“Xé kéo!”

Kim Long bào tứ trảo của Dương Tề Thiên đột nhiên nổ tung, sau đó quần áo tả tơi hướng phía hậu phương phi ra ngoài, hướng xuống rơi xuống.

Lúc này, thiên địa im ắng.

Đại hoàng tử... Bại!

Vị thủ tịch đệ tử Thất Vũ tông này, trước mắt bao người, cường thế đánh bại đại hoàng tử tu vi cao hơn so với hắn.

Đương nhiên, mọi người kinh ngạc nhất cũng không phải là thực lực Tần Tử, mà là... Hắn làm sao dám làm như thế?

Cái này đánh không phải đại hoàng tử, mà là mặt hoàng thất a!

“Điện hạ! !”

Vị lão thái giám kia nháy mắt từ trong lầu các xông ra, tiếp nhận Dương Tề Thiên sắp rơi xuống đất, sau đó sát ý lăng lệ nhìn về phía Tần Tử.

“Mạo phạm hoàng uy, đáng chém!”

Thoại âm rơi xuống, một vệt kim quang từ mi tâm của hắn bộc phát, mang theo vô tận phong mang chí khí, hướng phía Tần Tử đánh tới!

Xoạt!

Đạo kim quang này, mới đầu rất nhỏ, nhưng dần dần hóa thành dòng suối kim sắc, cuối cùng càng là giống như Trường giang cuộn cuộn, thế không thể đỡ!

Thái Giám xuất thủ, khủng bố như vậy!

Dưới một kích này, đừng nói là Niết Bàn cảnh sơ kỳ Tần Tử, liền xem như nhân vật Niết Bàn cảnh đỉnh phong, cũng chỉ có một con đường chết.

“Tần Tử sư huynh!”

Thủy Khinh Nhu hoa dung thất sắc, bị choáng váng, mà những người khác thì là ngây ra như phỗng, hoàn toàn chân tay luống cuống.

“Keng —— “

Thời khắc mấu chốt, một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, chỉ thấy cái đạo giang hà kim sắc kia, bị một quả cầu màu lam chặn.

Viên này hình cầu lam sắc đường kính trăm mét, óng ánh sáng long lanh, sâu xa như biển, chính là Bích Hải châu Bàn Tề

đại sư đưa cho Tần Xuyên!

“Ở trước mặt ta liền muốn giết nhi tử ta, vị Thái Giám này thật là quan uy lớn a!” Một đạo lãnh đạm thanh âm vang lên.

Mọi người cùng nhau quay đầu!

Chỉ thấy một đạo thân ảnh áo trắng như tuyết, từ một tòa lầu các chậm rãi đi ra, chân hấn đạp hư không, giống như giẫm lên bậc thang vô hình, từng bước lên cao, hướng phía bên này đi tới.

“Tần Xuyên, ngươi nhất định phải cùng hoàng thất là địch sao? !”

Vị Thái Giám này sắc mặt âm trầm như nước, lạnh lùng nói ra:

“Một cái đứa con bất hiếu chết rồi, còn có thể tái sinh một cái, mà một bước đi nhầm, liền vĩnh viễn không cách nào quay đầu lại, ngươi không cần sai lầm!”

“Ha ha, đến phiên ngươi dạy giỗ sao?”

Tần Xuyên trào phúng cười một tiếng, sau đó tay phải tay áo vung lên, Bích Hải châu khổng lồ kia đi ngược dòng nước, hướng phía vị kia Thái Giám gào thét mà đi.

“Ào ào ào!”

Giang hà kim sắc từ thần hồn lực hóa thành kia nổ tung từng đoạn từng đoạn, kích thích bọt nước kim sắc đầy trời, cực kỳ hùng vĩ.

“Hừ, chẳng lẽ ta lại sợ ngươi! Hôm nay liền thu thập ngươi, ta xem nhìn Thất Vũ tông dám nói cái gì!”

Vị lão thái giám này đề tỳ nữ ôm kiếm cấp tốc chạy tới giao cho Dương Tề Thiên, sau đó quay người một chương đánh phía Bích Hải châu.

Ầm!

Hung hăng chấn động giữa thiên địa, sóng xung kích cường đại lấy Bích Hải châu làm trung tâm, khuếch tán ra ngoài thiên địa, phong vân giữa thiên địa biến loạn!

Bích Hải châu đứng tại trên bầu trời.

Ân ần có thể nhìn thấy, hai mặt không khí Bích Hải châu bóp méo, kia là hai cổ lực lượng vô hình đang đối kháng với nhau.

“Xuy xuy xuy!”

Không khí phát ra tiếng nổ nhỏ xíu, giống như đang thiêu đốt, tại bên trên lực lượng đối kháng, song phương vậy mà thể lực ngang nhau.

“Đây không có khả năng! Người mới Thông Thiên cảnh tứ trọng!”

Thái Giám hoảng sợ kêu to, hấn đường đường Thông Thiên cảnh lục trọng, vậy mà tại trên lực lượng không cách nào nghiền ép một cái Thông Thiên cảnh tứ trọng người?

Phải biết, tại bên trong Thông Thiên cảnh, chênh lệch mỗi cái tiểu cảnh giới thể nhưng là rất lớn, chẳng lẽ... Hấn rất yếu sao?

“Hiếm thấy sao.”

Tần Xuyên không chút phí sức, lắc đầu cười một tiếng, sau đó năm ngón tay mở ra, hướng phía phía trước đẩy ra một chưởng.

“Ngang! ! !”

Chín đầu bạch long lao ra, mang theo hủy diệt chi uy không có gì sánh kịp, giăng khắp nơi, xé rách bầu trời.

“Thiên Cương Đồng Tử Công!”

Thái Giám hét lớn một tiếng, hai tay hướng phía hai bên chống ra, một đạo hình cầu trong suốt từ thể nội phóng thích mà ra, đem hấn bảo hộ ở trung ương.

“Giết! !”

“Chết!”

Mà lúc này, ba đạo thân ảnh khôi ngô, từ ba cái phương hướng khác biệt, hướng phía Tần Xuyên đánh lên mà tới.

“A, sâu kiến mà thôi.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, hấn lóe lên, hai tay hướng phía trái phải mở ra, tựa hồ nâng lên hai quả dưa hấu.

“Ông! !”

Một đạo Thần Lô kim sắc óng ánh, từ đỉnh đầu hần dâng lên, lập tức quang mang nóng bỏng, giống như mặt trời hoành không.

Mà khi Thần Lô hoành không, ba cái đại hán khô ngô giết tới kia, thân thể tựa hồ bị nhen lửa, cũng sáng lên ánh sáng màu vàng óng, sau đó... Trục tiếp bị giam cầm ở không trung, không thể động đậy!

“Àm! !”

Mà cùng lúc đó, Cửu Long chiến khí nghiền ép mà qua, nhảy mắt xé rách vòng bảo hộ Thiên Cương Đồng Tử Công của lão thái giám, đem nghiền thành cặn bã!

Thái Giám, xong!

Chương 74: Tất Cả Mọi Người Đang Diễn

Chương 74. Tất Cả Mọi Người Đang Diễn

“Cái này...”

“Hàn Điều Tự... Chết rồi?”

Mọi người kinh ngạc nhìn cái này một màn, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, sau đó tê cả da đầu.

Bọn hần đều biết, có đại sự!

Điều tự, cũng không phải là tên người, là chức vị, là một loại tôn xưng đại thái giám, địa vị rất cao trong hoàng cung.

Bây giờ, vị này điều tự chết tại trong tay Tần Xuyên, hoàng thất chỉ sợ sẽ nổi trận lôi đình, thậm chí tuyên chiến đối với Thất Vũ tông!

Mà vị điều tự này là chết tại địa bàn Phong Lô cốc, cho nên Phong Lô cốc cũng sẽ nhận một chút liên lụy.

Cho nên, chuyện này liên lụy quá lớn.

“Người... người vậy mà giết Hàn điều tự!”

Mà ba cái đại hán khôi ngô bị dừng lại tại không trung kia, cũng hoảng sợ vô cùng, sau đó bắt đầu sợ hãi.

Đối phương ngay cả Hàn điều tự cũng dám giết, tự nhiên cũng dám giết bọn hắn, dù sao thân phận của bọn hắn còn thấp một chút.

“Hắn muốn giết nhi tử ta, ta tiện tay giết hắn, không có gì lớn, Tần mỗ ta không muốn cùng hoàng thất là địch, đương nhiên, nếu là hoàng thất phải cứ cùng ta là địch... Ta cũng không ngại.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Nói xong, hắn đem thần hồn lô thu hồi thể nội, lập tức, ba cái đại hán kia rơi ở trên mặt đất, miệng lớn thở hổn hển.

“Dẫn hắn trở về đi, người tuổi trẻ phân tranh, bại chính là bại, không có gì đáng nói, Tần Tử con ta làm việc cũng không tính quá phận.”

Tần Xuyên chỉ vào Dương Tề Thiên hôn mê nói.

Ba cái đại hán kia da mặt có chút co giật, nhưng là không hề nói gì, chỉ có thể yên lặng mang theo Dương Tề Thiên rời đi.

“Xuyt ~ “

Một cái đại hán thối còi, sau đó chiếc lô đình liền do ba con bạch mã kéo xe bay tới.

Ba người cùng cái tỳ nữ ôm kiếm kia đem Dương Tề Thiên nâng lên liền xa, sau đó lái liền xa cấp tốc rời đi.

“Oanh long long!”

Bạch mã đạp không, móng ngựa bắn ra lôi điện như lúc đến vậy, xán lạn vô cùng, nhưng là lúc này nhìn, lại có chút châm chọc.

Chỉ là.

Không ai phát hiện, bên trên liền xa kia, Dương Tề Thiên lâm vào “Hôn mê”, nhếch miệng lên một nụ cười bí ẩn.

Cái lão tạp mao này, rốt cục chết!

Hắn nhìn như cái gì cũng không làm, kỳ thật đã hoàn thành hai cái nhiệm vụ phụ hoàng giao cho hắn, mà chơi chết cái lão bạch nhãn lang chân ngoài dài hơn chân trong này, chính là một trong số những nhiệm vụ đó đó.

Duy chỉ có tính sai chính là.

Hắn giống như thật yêu cái thiếu nữ Thất Vũ tông kia, nàng yên tĩnh mà không màng danh lợi, bên trong đơn thuần mang theo chấp nhất, hơi có vẻ tri độn nhưng đáng vẻ lại không nhận thua, tại trong đầu hắn thật lâu vung đi không được...

“Được rồi, vì đại kế ngàn năm gia tộc, ta vẫn là tạm thời đem nhi nữ tình trường vứt qua một bên đi.”

“Chờ hoàng huynh đại công cáo thành, ta cũng liền viên mãn...”

Hắn trong lòng nghĩ đến, biểu lộ trên mặt càng ngày càng nhẹ nhàng, thậm chí lộ ra vẻ tươi cười, dần dần, vậy mà thật ngủ thiếp đi.

Mà trên Lôi Xuân quảng trường.

các cao tăng Phong Lôi cốc đều hội tụ tới, nhao nhao bóp cổ tay thở dài, cũng không biết mở miệng như thế nào.

Mà Nam Vương Dương Đồ cũng đi tới, hắn mặt mũi tràn đầy cười khô, nói ra:

“Thế thúc, lần này chỉ sợ phiền toái...”

Hắn thân là chi nhánh hoàng thất, tự nhiên rất rõ ràng hoàng thất quan trọng nhất mặt mũi, chuyện xảy ra hôm nay, đầy đủ để hoàng thất tuyên chiến đối với Thất Vũ tông!

Mà nội tình hoàng thất, tâm hắn biết rõ ràng, chỉ ít, lấy hiểu biết của hắn, liền đã rất khủng bố.

“Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải bị người giết, Cười người chớ vội cười lâu.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Cái đại hoàng tử này muốn nhục nhã nhi tử ta, bị nhi tử ta chính diện đánh bại, không có gì đáng nói, mà cái lão hoạn quan này muốn giết nhi tử ta, ta giết hắn, cũng thiên kinh địa nghĩa.”

“Thế thúc, đây không phải thời điểm nói đạo lý a.”

Dương Đồ lần nữa nở nụ cười khổ, đạo lý của kẻ yếu, có thể nói cùng cường giả sao? Mà hoàng thất chính là cường giả a.

“Ngay cả ta đều đang giảng đạo lý, người khác còn có thể không giảng sao?”

Tần Xuyên nhú mày, ý vị thâm trường cười cười.

Những người khác không hiểu ra sao.

Chỉ có Tần Tử hiểu phụ thân mình nhất, hắc găm như nháy mắt liền hiểu ý tứ câu nói này—— ta mạnh như vậy đều đang giảng đạo lý, những người khác chẳng lẽ còn dám hung hăng càn quấy, muốn chết?

Đương nhiên, loại chuyện này hắc là không thể nào nói ra được, đây là bí mật của cha hắc, cũng là bí mật của hắc!

“Ai... Tần Xuyên trưởng lão, chuyện này chung quy là xuất hiện ở Phong Lôi cốc chúng ta, chúng ta cũng không thể không đem xia đến, nếu là hoàng thất thật muốn tuyên chiến đối với Thất Vũ tông... Chúng ta có lẽ sẽ làm viện thủ.”

Đại trưởng lão Liễu Thanh Sơn thở dài nói.

Mà Tần Tử đứng tại bên cạnh, vẫn cảm giác quái chỗ nào quái, bởi vì hắc biết, cái Liễu Thanh Sơn này là phụ thân Liễu Như Sương.

Trước đó hắc cùng Liễu Như Sương ra tay đánh nhau, thậm chí kém chút làm nhục Liễu Như Sương, thật sự nói, đại hoàng tử Dương Tề Thiên lúc ấy mở miệng ngăn lại hắc, nhưng thật ra là tại giúp Liễu Như Sương.

Làm sao hiện tại, phụ thân Liễu Như Sương Liễu Thanh Sơn ngược lại đứng tại bên bọn hắc, cùng một chỗ đối kháng hoàng thất rồi?

“Hắc là, đây chính là đại nghĩa tông môn?”

Tần Tử có chút nghĩ không thông.

Khả năng triết học xử thế của những đại nhân vật này, cùng loại đi thẳng vào vấn đề như hắc là có khác biệt.

Thật giống như ở giữa các thế lực, rõ ràng liên quan hệ ác liệt, nhưng là một phương có việc mừng, một phương khác vẫn là sẽ đưa lên hạ lễ, đồng thời giả mù sa mưa chúc phúc một tiếng, lộ ra rất thể diện cho tất cả mọi người.

Rất nhanh, Tần Xuyên mang theo Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu cáo biệt cao tăng Phong Lô cốc, ngồi lên chim đại bàng về Thất Vũ tông.

Về phần trận Xuân Lô đại hội này, tự nhiên cũng cử hành không nổi nữa, nhân vật thiên tài đến đây tham gia, đều yên lặng rời đi...

Sự tình hôm nay rất lớn, bọn hắn đều muốn phải sạch quan hệ, loại thế lực lớn đụng nhau này, dư ba đều có thể nghiền chết bọn hắn.

Đêm khuya.

Trong tầng hầm ngầm bí ẩn, hai thân ảnh ngồi xếp bằng, chính là đại trưởng lão Liễu Thanh Sơn cùng nữ nhi Liễu Thanh Sương!

“Sương nhi, ngươi cảm thấy, Dương Tề Thiên thế nào?”

Hồi lâu, Liễu Thanh Sơn hỏi.

“Bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trong đó ruột bông rách, một cái bao cỏ.”

Liễu Như Sương cười nhạt.

Nàng lúc này, cùng thời điểm ban ngày hoàn toàn khác biệt, lộ ra rất bình tĩnh, thậm chí có mấy phần cảm giác siêu nhiên.

“Vậy Tần Tử thì sao?”

Liễu Thanh Sơn tiếp tục hỏi.

“Ừm... Còn không tệ, cái tính cách này ta thật thích, tương đối có đảm đương, thực lực mặc dù yếu một chút, nhưng dù sao tuổi còn nhỏ.”

Liễu Như Sương hé miệng cười một tiếng.

“Ừm, nghĩ không ra, cái Tần Tử này vậy mà tùy tiện liền đánh bại Dương Tề Thiên như thế, ngược lại là giúp chúng ta một đại ân.”

Liễu Thanh Sơn cười gật gật đầu.

“Nhưng mà nói đến, Tần Xuyên trưởng lão mới là mấu chốt, bởi vì Tần Xuyên trưởng lão nếu như không ra tay, chỉ là phân tranh ở giữa tiểu bối, hoàng thất là cũng không đủ lý do xuất thủ, bởi vì còn cần điểm mặt mũi.”

“Mà Tần Xuyên trưởng lão giết Hàn điều tự, hai chuyện chung vào một chỗ, hoàng thất liền có lý do xuất thủ, mà lại không xuất thủ đều không được.”

Liễu Như Sương nghĩ nghĩ, đột nhiên hỏi:

“Gia gia bên kia, thật có thể thuyết phục tất cả Thái Thượng trưởng lão Phong Lôi cốc sao?”

“Ha ha, đối với chúng ta mà nói, đây là cơ hội khảo thí nội tình hoàng thất, đối bọn hấn mà nói, cũng không có cái gì khác biệt.”

Liễu Thanh Sơn hí mắt, tự tin nói ra:

“Nếu như chỉ là Phong Lôi cốc xuất thủ, bọn hấn tự nhiên sẽ có chỗ lo lắng.”

“Nhưng là sáu đại tông môn đồng loạt ra tay, vậy liền không có cái gì nguy hiểm, bởi vì hoàng thất cũng không có khả năng đồng thời xuất thủ đối với sáu đại tông môn, mà loại cơ hội thăm dò hoàng thất nội tình này, bọn hấn làm sao lại bỏ qua chứ?”

“Thế nhưng là... Nếu là hoàng thất sớm có phòng bị, cố ý giấu dốt thì làm sao bây giờ?”

Liễu Như Sương nhíu mày hỏi.

Liễu Thanh Sơn tự tin cười cười.

“Hấn là sẽ không, bởi vì hơn hai ngàn năm qua, chủ mạch mặc kệ đối với bọn hấn, để bọn hấn tự sinh tự diệt, căn bản mặc kệ bọn hấn.”

“Bọn hấn cũng không nghĩ ra, hơn hai trăm năm gần đây, chủ mạch lại bởi vì một người điên hồ ngôn loạn ngữ, đột nhiên phái người tới giám thị bọn hấn, mà lại... Còn thăm thấu sáu đại tông môn!”

“Mà nếu như không cân nhắc nhân tố chủ mạch, bọn hấn cũng không cần phải giấu nghề, bởi vì lão hồ yếu thế, sẽ bị sai lang quần công, đến thời điểm đó, bọn hấn liền thất bại tại mảnh đất này, không có chỗ đặt chân!”

Chương 75: Thủy Thanh Hàn Biễn Mất

Chương 75. Thủy Thanh Hàn Biễn Mất

Trên bầu trời, chim đại bàng vỗ cánh bay lượn.

“Tần trưởng lão, đều là ta không tốt, hôm nay tất cả đều là từ ta đưa tới, nếu như không phải là bởi vì ta...”

Thủy Khinh Nhu mặt mũi tràn đầy tự trách, mang theo tiếng khóc nức nở nói.

“Cái này cùng ngươi có quan hệ gì? Là người ta khi dễ ngươi, cũng không phải ngươi khi dễ người... Chẳng lẽ, còn có thể trách ngươi đáng đáp quá dễ ức hiếp?”

Tần Xuyên đưa lưng về phía nàng, lắc đầu cười một tiếng.

“Ta...”

Nguyên bản đây là lời an ủi, nhưng mà Thủy Khinh Nhu nghe vậy, lại là yên lặng cúi đầu, cắn chặt bờ môi.

Đích thật là nàng quá dễ ức hiếp.

Là nàng quá yếu! !

Nếu như nàng đủ mạnh, mà không phải tính tình dễ khuất phụ như hiện tại, như vậy Liễu Như Sương cũng không dám khi dễ nàng, cũng sẽ không có chuyện về sau!

Nàng yên lặng nắm chặt nắm đấm.

Mặc dù một trực giác nói nàng phải tự mình đủ cố gắng, nhưng thời điểm khi chân chính phát hiện mình bất lực, thậm chí liên lụy người khác, nàng mới khắc sâu nhận thức đến... Cái gọi nói cố gắng là cho quỷ nghe! !

Rất nhiều thời điểm, người ta đều tự cho là rất cố gắng, coi như không có hiệu quả, cũng dùng cố gắng đến qua loa mình —— ta đã rất cố gắng.

Nhưng mà cái thế giới này, không ai quản người cố gắng hay không cố gắng, cũng không ai quan tâm người là thật cố gắng hay là giả cố gắng.

Nhỏ yếu, chính là cái tội!

“Hô...”

Nàng hít một hơi thật sâu, tựa hồ đem tất cả yếu ớt đều hút trở về, sau đó lau khô nước mắt, ánh mắt trở nên kiên định.

Nàng không thể còn như vậy!

Mỗi lần đều gặp được sự tình đều chỉ sẽ khóc, mỗi lần đều điếm đạm đáng yêu, một mặt vô tội, loại đáng vẻ mềm yếu này, chuẩn bị cho ai nhìn? !

Muốn mạnh lên, đầu tiên phải vứt bỏ loại tính cách mềm yếu này, chân chính cải biến, là bắt đầu từ nội tâm!

“Sư muội, người không sao chứ?”

Tần Tử cảm giác khí chất cô nương bên người thay đổi, lập tức lo lắng, sợ nàng nghĩ quẩn.

“Sư huynh, không có chuyện gì.”

Thủy Khinh Nhu mặt giãn ra cười một tiếng, mặc dù trên mặt còn lưu lại nước mắt, nhưng là nụ cười kia vô cùng tươi đẹp.

Cái tiếng cười này.

Giống như ánh nắng đâm rách mây đen, lại hình như vệt con xấu xí trốn ở bên trong bụi cỏ lau, rốt cục phóng ra bước đầu tiên, bước lên bãi cát vàng óng ánh.

Tất cả u ám cùng nhu nhược đều ném đi!

Phía trước Tần Xuyên, tự nhiên cũng cảm nhận được loại khí chất biến hóa này, hắn trên mặt cũng lộ ra một vòng mỉm cười.

Lúc này mới đúng nha.

Nếu là vẫn luôn chỉ biết khóc, một điểm giác ngộ tự lập tự cường đều không có, hẳn thật là có điểm nhìn không nổi.

Chí ít, nữ tử như thế, không xứng làm con dâu của hắn.

Tốc độ đại bàng rất nhanh.

Cũng không lâu lắm, ba người về tới Thất Vũ tông, mà tin tức bên Phong Lô cốc kia, hiển nhiên còn không có truyền tới.

Dù sao, bọn hắn đã bay rất nhanh, trên đường cũng không có dừng lại, cho nên hơn xa tốc độ những lời đồn đại chuyện nhảm kia.

Phong Lô cốc cũng không có lợi dụng bảo vật đưa tin, bởi vì loại sự tình báo tin dữ này... Tốn công mà không có kết quả.

“Nhanh như vậy liền trở lại rồi? Thu hoạch thế nào, Tần Tử có kỹ kinh tứ tọa, đại xuất danh tiếng hay không?”

Đại trưởng lão Giả Thiên Hà cười hỏi.

“Ừm... Xong đại họa.”

Tần Xuyên bình tĩnh nhìn về phía Giả Thiên Hà.

“A?”

Mí mắt Giả Thiên Hà đột nhiên nhảy một cái, sau đó con mắt nhìn Tần Tử, miễn cưỡng vui cười thử dò xét nói:

“Người nói đùa a?”

Tần Xuyên nhìn xem hắn, không nói gì.

Giả Thiên Hà ngơ ngác nhìn Tần Xuyên, miệng há đến mấy lần, đều không có âm thanh phát ra...

Một đêm này.

Đại trưởng lão Giả Thiên Hà cùng tông chủ Triệu Bàn Long, sắc mặt nghiêm túc, vội vàng đi vào cấm địa sơn cốc Thất Vũ tông.

Sau đó, bên trong bạo phát ra mấy đạo khí tức kinh khủng, thậm chí có thanh âm hùng hùng hổ hổ truyền ra, giương cung bạt kiếm.

Ý kiến mấy vị Thái Thượng trưởng lão tựa hồ phát sinh khác nhau.

Nhưng cuối cùng, hết thầy đều lắng lại.

Hai người từ trong sơn cốc mang ra ý chỉ tối cao Thất Vũ tông —— ra sức bảo vệ phụ tử Tần Xuyên, binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn!

Mà cái ý chỉ này, là từ phụ thân Triệu Bàn Long, cũng chính là Triệu Vân Sinh gia gia, Triệu Phục Long một tay thúc đẩy...

Đối với cái này, Triệu Bàn Long Giả Thiên Hà đều thở dài một hơi.

Cũng may.

Tông môn không có quyết định đem Tần Xuyên phụ tử giao ra, nếu quả như thật là như thế... Ách, ngược lại bớt đi rất nhiều chuyện! !

Nhưng mà, làm như vậy, lương tâm của bọn hắn sẽ bất an, bởi vì bọn hắn biết, phụ tử Tần Xuyên cũng không có làm sai.

Đã không sai, làm gì cần phải mềm yếu?

Mà Tần Xuyên, kỳ thật rất bình tĩnh, bởi vì hắn một mực chờ đến ban đêm, đều không có thấy thanh âm hệ thống nhắc nhở! !

Điều này có ý vị gì?

Ý vị này hoàng thất cũng không có sát ý đối với Tần Tử!

Điều này nói rõ cái gì?

“Điều này nói rõ... Lân Xuân Lôi đại hội này có mờ ám! Mà đại hoàng tử Dương Tề Thiên kia... Có lẽ là cố ý bại.”

“Mà vị điều tự kia, có lẽ là hoàng thất vốn là muốn diệt trừ, bọn hắn muốn tại dưới tình huống không đánh cỏ kinh rần, thanh trừ nội ứng.”

Tần Xuyên nhớ lại tình hình lúc đó, cùng phản ứng thế lực khắp nơi sau đó, cấp tốc có một chút suy đoán.

Hắn ý thức được, mình tựa hồ đánh bại đánh bại, xâm nhập bên trong một trận đánh cờ cỡ lớn.

Nhưng mà... Cũng không trí mạng.

Thậm chí, song phương đánh cờ đều phải cảm tạ hấn, bởi vì hấn trong lúc vô tình thôi động thế cờ phát triển, cho song phương đều bớt đi rất nhiều công phu.

Nếu như nhất định phải hình dung, hấn hiện tại chính là một cái con lật đật, mặc kệ gió hướng bên nào thổi, hấn đều không có nguy hiểm.

“Cho nên, về sau... Xem kịch là được rồi?”

Nghĩ đến điểm này, hấn không tự giác cười.

Nhưng mà nói đến xem kịch, hấn ngược lại là vang lên tên tiểu tử Thủy Thanh Hàn kia, còn có cái lão ma đầu trong hố trời kia.

“Ông!”

Hấn thần hồn lực phóng thích mà ra, sau đó nháy mắt biến mất tại trong đêm tối, hướng phía phương xa khuếch tán mà đi.

Nhưng mà, hấn tìm khắp cả tông môn, đều không có phát hiện tiểu tử Thủy Thanh Hàn kia, mà lại cũng không có ở trong hố trời!

“Một tháng không có chú ý, cái này tiểu tử đã không thấy tăm hơi, hấn là... Là lên cảnh giác đối với lão ma đầu, ra ngoài tránh đầu sóng ngọn gió rồi?”

Tựa hồ thật là có loại khả năng này!

Thủy Thanh Hàn này từ nhỏ cơ khổ không nơi nương tựa, cùng muội muội sống nương tựa lẫn nhau, có thể mang theo muội muội sống sót tại cái thế giới tàn khốc này, nhiều ít vẫn là có chút tâm cơ, làm sao có thể không có chút phòng bị nào đối với lão ma đầu kia chứ?

Mặc dù lão ma đầu kia biên cố sự rất đặc sắc, nhưng là đối với thiếu niên từ nhỏ nhìn hết tình người ấm lạnh mà nói, có lẽ cũng không tính rất đặc sắc.

Cái tiểu tử này hơn phân nửa là đang giả ngu, tương kế tựu kế, nghĩ từ cái lão ma đầu mưu đồ bất chính này lừa gạt chút chỗ tốt.

Mà lại, cái này tiểu tử tự chủ không tệ, biết thấy tốt thì lấy, kịp thời rút ra, không có tiếp tục bị lão ma đầu dụ hoặc...

“Tính như vậy, cái này tiểu tử không đơn giản a.”

Chương 76: Thủy Thanh Hàn Qua Sông Đoạn Cầu

Chương 76. Thủy Thanh Hàn Qua Sông Đoạn Cầu

Tần Xuyên sờ lấy cái cằm, ánh mắt híp lại, khỏi cần phải nói, loại tự chủ chống cự dụ hoặc này, cũng không phải là người bình thường có thể có được.

Dù sao người là có tâm lý may mắn.

Đặc biệt là tại sau khi nếm đến ngon ngọt, là rất khó phanh xe lại, bởi vì nghĩ đến khả năng lần sau còn có thể thu hoạch được chỗ càng tốt hơn, trong lòng liền sẽ nghĩ, một lần nữa đi, một lần cuối cùng, làm xong cái này liền thu tay lại.

Kết quả, cái gọi là “Một lần cuối cùng” kia cũng không phải là một lần cuối cùng thật, một lần cuối cùng chân chính, là một lần trúng chiêu kia!

“A?”

Đột nhiên, hắc thần hồn lực quét đến Thủy Khinh Nhu, tiểu cô nương này vậy mà cầm một trang giấy, đứng tại bên vách núi nhìn ra xa phương xa.

Hắn nhìn một chút phong thư này.

Quả nhiên! !

Là Thủy Thanh Hàn ly biệt tin.

Chữ này viết rất xấu, xiêu xiêu vẹo vẹo, giống như là con cua, nhưng là miễn cưỡng còn là có thể nhận ra nội dung bên trong:

“Khinh Nhu, thời điểm ngươi nhìn thấy phong thư này, ca ca đã rời đi khỏi Thất Vũ tông, không cần khổ sở, bởi vì ta rất vui vẻ.”

“Kỳ thật ta một mực khát vọng một mình đi mạo hiểm, đi thiên địa rộng lớn hơn xông vào một lần, nhưng là trước đó một mực không yên lòng về ngươi.”

“Hiện tại tốt, ngươi trở thành đệ tử Thái Thượng trưởng lão, có Thái Thượng trưởng lão che chở ngươi, ta cũng không cần lo lắng cái gì.”

“Hảo hảo tu luyện, không cần mất mặt vì ta, ngươi mặc dù đã thức tỉnh thể chất cường đại, nhưng là ca ca ta hiện tại thể nhưng là rất lợi hại, tương lai sẽ còn lợi hại hơn, lợi hại đến... Vượt qua tưởng tượng của ngươi!”

“Cuối cùng, nói sư phụ cho ngươi, nói trong rừng cây phía bên phải Bích Vân phong, có một cái hố trời, bên trong ẩn giấu một cái lão ma đầu đáng sợ, hư hư thực thực tông môn phản đồ!”

Lạc khoản: Thủy Thanh Hàn.

Chữ phía dưới “Hàn” còn viết thiếu một điểm, đầy đủ chứng minh xuất xứ phong thư này, dù sao, Thủy Thanh Hàn từ nhỏ không đọc nhiều sách.

Trên thực tế, Thủy Khinh Nhu cùng ca ca nàng so sánh, cũng là tám lạng nửa cân, một tay thư pháp vô cùng thâm thúy, tại trước khi thức tỉnh Cửu Âm sát thể, còn bị cùng phòng trào phúng là “Chữ như người” .

“Xoạt!”

Đột nhiên, một trận gió thổi tới, mang theo một sợi mùi thơm kỳ dị, tựa hồ là hương hoa, để n lòng gười có chút say.

Thủy Khinh Nhu ngáp một cái.

Nàng cảm giác đầu óc đột nhiên có chút mệt mỏi, thế là đem tờ giấy kia gấp lại, thu vào trong không gian giới chỉ sư phụ tặng, tự nhủ:

“Hôm nay có chút mệt mỏi, vẫn là ngày mai lại nói cho sư phụ chuyện này đi...”

Nói xong, liền ngáp dài trở về phòng đi ngủ.

Mà bên này, Tần Xuyên đem cái bình chứa phấn hoa kỳ dị đóng nắp lại, thu vào, sau đó híp mắt lại.

” Cái tiểu tử Thủy Thanh Hàn này qua sông đoạn cầu, đánh đòn phủ đầu, bán lão ma đầu đáng thương, không có gì bất ngờ xảy ra, cái lão ma đầu này ngày mai sẽ phải bị tông môn thu thập hết rồi, ta phải nắm chắc thời gian, trong đêm mang Tần Tử đi cạo lông dê.”

Trong rừng rậm, dưới hồ trời.

Lão ma đầu tại sau khi truyền âm rất nhiều lần đều không có đạt được đáp lại, rốt cục xác nhận một cái sự thật tàn khốc —— tiểu tử kia đã chạy!

Bên trong tâm hắc là phần nộ.

Là điên cuồng.

Là sụp đổ.

Hắn cái cả đời này, trừ bỏ bị sư phụ trấn áp tại nơi này, ngoài ra chưa từng có nếm qua thiệt thòi lớn như thế!

Hắn cho tiểu tử kia nhiều đồ tốt như vậy, thậm chí còn hao phí nguyên khí tẩy kinh phạt tủy, trợ giúp tăng lên tu vi.

Mất thấy quả ngọt này sắp chín, có thể hái được, không nghĩ tới... Cái quả ngọt này chạy! !

Thật sự là lẽ nào lại như vậy.

Kỳ thật chân chính để hắn bức bối, cũng không phải là tổn thất bao nhiêu thứ, mà là loại cảm giác xấu hổ khi bị người lừa gạt kia.

Hắn tự cho là mưu trí hơn người, đem đôi phương nắm đến sát sao, kết quả là, vậy mà là bị người ta lừa mất cả chì lẫn chài.

Lập tức, loại cảm giác ưu việt bên trên trí thông minh kia không còn sót lại chút gì.

Thậm chí... Hắn có thể tưởng tượng đến kia đáng giết ngàn đao tiểu súc sinh, trong lòng là như thế nào tại xem thường cùng trào phúng hắn.

Cái kia tiểu súc sinh, khẳng định mỗi ngày ban đêm, đều trốn ở trong chăn len lén chế giễu hắn cái này “Tính toán không bỏ sót” sư phụ!

“A a a, tiểu súc sinh! !”

Hắn phần nộ ngửa mặt lên trời gào to.

Hắn đưa hai tay lên trời, muốn giơ lên, nhưng là bị xích sắt cổ tay giữ chặt, căn bản khó mà nâng cao, chỉ có thể giơ lên một nửa.

Hắn há miệng rất lớn.

Kết quả là.

Tựa hồ có chất lỏng từ phía trên hố rơi xuống, giống như ngân hà rơi xuống cửu thiên, tiến vào trong miệng, cái này hương vị... Còn có chút mặn.

“Hả? ?”

Hắn sửng sốt một chút, sau đó dư vị tới, con mắt đột nhiên trừng lớn, phần nộ kêu lên:

“Tiểu tạp chủng, là ngươi! !”

Hắn không cần nghĩ, đều biết là ai, trừ lần cái tiểu tạp chủng trước đi tiểu đối với hắn kia, còn có thể là ai?

“Ha ha ha, lão đầu nhi, ta lại tới.”

Tần Tử chậm rãi hạ xuống đến, cười tươi như hoa, không biết, còn tưởng rằng là thanh niên hảo hức.

“Ngươi tới làm cái gì? Cha ngươi đâu?”

Lão ma đầu có chút cảnh giác mà hỏi.

Tên tiểu tạp chủng này không đáng để lo, nhưng là cha cái tiểu tử này, lại không phải cái mặt hàng đơn giản, thậm chí có chút nguy hiểm.

Lúc trước hắn thậm chí đều quyết định sớm “Hốt” tiểu súc sinh kia, đoạt xá thoát đi khỏi nơi này, vì, chính là thoát khỏi người kia.

Mặc dù hắn rất tự tin.

Nhưng là, người kia nguyện ý giúp hắn khôi phục thực lực, sau đó lại đánh cùng hắn, tất nhiên là có chỗ dựa vào, cái này khiến hắn kiêng kỵ.

“Cha ta có việc, để cho ta tới cho ngươi đưa tài nguyên, để ngươi sớm một chút khôi phục, sau đó thực hiện cái ước định kia.”

Tần Tử hững hờ nói, sau đó từ trong không gian giới chỉ xuất ra một đồng lớn đan dược và linh thảo.

“Rầm rầm!”

Đồ vật nhiều lắm, vậy mà giống như hạt cát lưu động tại trên mặt đất, trải một tầng thật dày, sau đó chất thành núi nhỏ.

Những vật này đều đang tỏa ra linh khí nhàn nhạt, nhưng là linh khí tản ra cấp tốc liền bị bích họa bốn phía hấp thu đến.

Đây là thủ đoạn vị sư tổ thức sau kia, để phía dưới hố trời gần như không có linh khí, như vậy liền có thể phòng ngừa cái lão ma đầu này khôi phục tu vi.

“Ha ha ha, rất tốt, rất tốt!”

Cái lão ma đầu này miệng rộng gần một trượng, lập tức, lượng lớn đan dược bay vào trong miệng của hắn, bị hắn ăn tươi nuốt sống nuốt vào.

Chương 77: Thông Thiên Lục Trọng Tam Hoa Tụ Đỉnh

Chương 77. Thông Thiên Lục Trọng Tam Hoa Tụ Đỉnh

“Ong ong ong!”

Thân thể của hắn chấn động kịch liệt, phế phẩm áo quần không gió mà lay, đại lượng kim quang giống như bọt nước bốc lên, càng ngày càng kịch liệt.

Khí tức của hắn đang nhanh chóng tăng cường!

Dù sao, hắn cảnh giới tuyệt không chân chính rơi xuống, thiếu khuyết chỉ là năng lượng mà thôi, một khi năng lượng được bổ sung, tu vi cấp tốc khôi phục.

Thật giống như năm tuyết khô quắt, sau khi hút nước sẽ cấp tốc bành trướng!

Lão ma đầu không ngừng nuốt ăn đan dược và linh thảo, giống như trâu gặm mấu đụn, tương ăn hết sức khó coi.

Mà Tần Tử, nhìn xem khí tức lão già này không ngừng cất cao, giống như bọt nước mà một tầng một tầng gào thét đến, trong lòng cũng dần dần có chút rụt rè, đây là bản năng kính sợ đối với cường giả.

“Oanh! !”

Rốt cục, tại sau khi những vật này bị ăn sạch hơn phân nửa, trên thân lão ma đầu đột nhiên đại tác kim quang, đỉnh đầu hiện ra một đạo thần hồn lô to lớn, mà trong thần hồn lò kia, mơ hồ còn có một tòa cung điện!

“Keng! Keng keng!”

Tứ chi dùng sức thoáng giẫy dựa, lập tức, bốn cái xích sắt trời buộc hẳn kia lên tiếng căng đứt, bắn ra đại lượng đóm lửa.

“Ha ha ha, lão phu tự do, lão phu rốt cục tự do! ! Ha ha ha, lão già, ngươi cuối cùng vẫn là không khóa lại được ta!”

Lão ma đầu ngửa mặt lên trời thét dài, giống như mãnh hổ chạy ra khỏi lồng giam, tùy ý phát tiết lấy tâm tình của mình.

“Lão đầu nhi, ngươi điên rồi đi?”

Cái thời điểm này, Tần Tử nghiêng mắt, khinh bỉ nói ra:

“Nhìn xem ngươi cao hứng kia, tự do thì thế nào, về sau còn không phải phải làm người hầu của ta, đi theo làm tùy tùng hầu hạ.”

“Hả? !”

Lão ma đầu đột nhiên nhìn về phía Tần Tử, lộ ra trắng toát răng, cười lạnh nói:

“Ta tại sao phải làm nô bộc của ngươi?”

“Bởi vì ngươi cùng ta cha ước định a, ngươi mặc dù thực lực vẫn được, nhưng khẳng định đánh không lại ta cha, cuối cùng chỉ có thể làm nô bộc của ta.”

Tần Tử đương nhiên nói.

“Ha ha, ngây thơ!”

Lão ma đầu cười lạnh một tiếng, sau đó quanh thân tản mát ra khí tức băng lãnh kinh khủng, hướng phía Tần Tử đi tới, vừa đi vừa giễu cợt nói:

“Người chẳng lẽ coi là, ta sẽ tuân thủ cái ước định kia a?”

“Người... người muốn làm cái gì?”

Tần Tử lộ ra vẻ hoảng sợ, chậm rãi lui lại.

“Lão phu hôm nay...”

Lão ma đầu hưởng thụ cảm giác mở mày mở mặt, muốn nói điểm ngoan thoại, để Tần Tử trước khi chết cảm thấy tuyệt vọng cùng hối hận.

Nhưng là lời còn chưa nói hết, Tần Tử đột nhiên nhếch miệng cười một tiếng: “Hắc hắc, mặc kệ người muốn làm cái gì, phải ăn thêm một bữa nữa!”

Nói xong, tay phải hắn vung lên, một cái hình cầu đen nhánh bay ra, tại khi lão ma bất ngờ không đề phòng, đã đập vào cái trán.

“Ba! !”

Lão ma đầu có chút đặc ý quên hình, lại tăng thêm cũng không có cảm giác được nguy hiểm, thế là cũng không có bản năng phòng ngự cùng trốn tránh, thế là trúng chiêu.

“Cái này... Cái này...”

Hắn chậm rãi đưa tay, cầm xuống cái vỏ trứng dính tại trên trán khô quắt kia, nhìn chất nhầy dơ bẩn từ trán mà chảy xuôi xuống, nghe mùi hôi thối gay mũi, da mặt co quắp.

Đây là... Trứng thối!

Mà lại tối thiểu là trứng thối mười năm, sớm đã thối đến bên trong thực chất, hư thối lên men đến cực hạn.

“A a a! Tiểu tạp chủng, chết đi cho ta! !”

Giờ khắc này, phần nộ cùng sát ý trong lòng hắn nồng đậm đến cực hạn, tay phải nâng lên, trực tiếp liên chụp trôi qua.

“Oanh!”

Một tát này, ẩn chứa lực lượng kinh khủng của cường giả Thông Thiên cảnh cửu trọng, nhắc lên dòng lũ kim sắc, có thể

nhảy mắt bình định một tòa núi lớn!

Nhưng mà, Tần Tử không có kinh hoảng chút nào, ngược lại là khinh thường nhìn xem một màn này—— cha hắn ở đây, ai có thể giết hắn?

“Keng —— “

Sau một khắc, một đạo tiếng chuông vang lên, toàn bộ hồ trời đột nhiên chấn động một chút, sau đó thanh âm bị bích hoạ chung quanh hấp thu hết.

“Là ngươi!”

Lão ma đầu quá sợ hãi, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ thấy Tần Tử bình yên đứng tại chỗ, mà bên ngoài cơ thể hắn bao phủ một cái chuông lớn màu vàng óng!

Mà đỉnh chuông lớn màu vàng óng, có một đạo thân ảnh áo trắng thon dài, bạch y tung bay, khí độ siêu nhiên.

Chính là Tần Xuyên!

“Nghe nói, ngươi muốn không tuân thủ ước định?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nhìn xuống lão ma đầu.

“Hừ, là lại như thế nào! Ngươi đã đến thì vừa vặn, lão phu đem phụ tử các ngươi cùng một chỗ chém giết, sau đó thu hoạch được tự do!”

Lão ma đầu lạnh lùng nói.

“Ngươi xác định?”

Tần Xuyên cười cười, sau đó một thân khí thể cấp tốc cất cao, giống như giao long phá vỡ mặt biển, giống như dãy núi từ dưới mặt đất dâng lên.

Cảm giác hắn cho người khác, là Thông Thiên cảnh lục trọng, nhưng là căn cơ hùng hậu đến không thể tưởng tượng nổi, cỡ ba động lực lượng kia, so sánh Thông Thiên cảnh cửu trọng!

“Cái này! !”

Lão ma đầu chấn kinh một chút, sau đó tiếp tục hừ lạnh nói:

“Mặc cho ngươi là thiên kiêu cái thế, Thông Thiên cảnh lục trọng so sánh Thông Thiên cảnh cửu trọng, cũng chỉ là tương

đương cùng lão phu mà thôi, ngươi có thể làm gì được ta? !”

“Vây là thử một chút.”

Tần Xuyên khước miệng hơi vênh, sau đó đỉnh đầu đột nhiên lơ lửng lên ba đóa hoa óng ánh, tương tự hoa sen, chiếu sáng rạng rỡ.

Rầm rầm rầm!

Cùng lúc đó, khí tức hấn vốn là đã mạnh mẽ vô cùng, trực tiếp chột tăng ba lần, kinh thể tuyệt luân!

“Cái này... Cái này! !”

Lão ma đầu con ngươi đột nhiên co vào, sau đó hoảng sợ hét lớn:

“Ngươi làm sao lại mạnh như vậy, đây là cái thần thông gì!”

“Không nói cho ngươi.”

Tần Xuyên tay phải nâng lên, từng đầu long ảnh màu bạc trắng xoay quanh tại lòng bàn tay, tản mát ra khí tức để da đầu run lên.

Hắn nhìn xuống lão ma đầu, bình tĩnh hỏi:

“Nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?”

“Ta... Ta...”

Lão ma đầu lập tức không biết làm sao, bởi vì hắn thật cảm nhận được áp lực tử vong, tại trước mặt cỗ lực lượng tuyệt đối kia, hắn căn bản không có khả năng phản kháng.

Cuối cùng, hắn cắn răng một cái, nói ra:

“Đừng giết ta, ta nguyện ý làm thiếp thân nô bộc cho con trai ngươi!”

Tần Xuyên trào phúng cười cười:

“Ha ha, lúc trước cho ngươi cơ hội nhưng ngươi không cần, hiện tại... Muộn!”

Xoạt!

Gần như nháy mắt, lão ma đầu quyết định thật nhanh, liêu lĩnh phóng lên tận trời, muốn chạy trốn.

“Keng! !”

Thế nhưng là sau một khắc, đầu hấn đau nhức muốn nứt, tựa hồ đầu đều muốn nổ tung, bởi vì hấn đụng phải một một thành chuông!

Chuẩn xác mà nói, chiếc chuông lớn màu vàng óng kia là gắn vào bên trên miệng giếng, hấn trực tiếp va vào bên trong chuông lớn.

Cái hồ trời này, đã bị phong kín.

Chương 78: Tần Tử Mạnh Bạo

Chương 78. Tần Tử Mạnh Bạo

“Cái này! !”

Da mặt hấn co giật chậm rãi cúi đầu xuống, đã thấy Tần Xuyên đứng tại bên dưới, ngẩng đầu mỉm cười nhìn hấn.

“Ta muốn ngươi ba canh chết, Diêm Vương cũng không dám lưu ngươi đến canh năm!”

Tần Xuyên xoay tay phải lại, Cửu Long chiến khí nghịch thiên mà lên!

Hiên ngang!

Chín đầu bạch long giăng khắp nơi, xông vào bên trong chuông lớn màu vàng óng ở đỉnh đầu, lão ma đầu kia ngay cả cơ hội phản kháng đều không có, trực tiếp bị giảo sát!

Chênh lệch quá xa.

Chênh lệch ba lần lực lượng, đền bù như thế nào?

“Ta không cam tâm a!”

Cuối cùng, lão ma đầu kêu rên một tiếng, thần hồn cũng nổ tung, thần hồn lô của hắn cũng tiêu tán.

Mà thần hồn lô tiêu tán trong nháy mắt, bên trong lộ ra một tòa cung điện hư ảo, sau đó cung điện này cũng tiêu tán.

” Hình thức ban đầu của Đạo cung? !”

Tần Xuyên hơi kinh hãi.

Đạo cung, thế nhưng là tiêu chí cường giả Chí Thánh cảnh a, cái lão ma đầu này có hình thức ban đầu của đạo cung, chẳng phải là nói sắp đột phá Chí Thánh cảnh rồi?

“Qua loa rồi?”

“Hắn là chờ hắn đột phá lại giết?”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, sau đó lại lắc đầu, bởi vì hắn nghĩ tới diễm tịch khoảng thời gian này nhìn thấy tại Tàng Thư các.

Cái lão ma đầu này, hơn phân nửa rất khó đột phá.

Chí ít, tại cảnh nội Cửu Dương vương triều, là rất khó đột phá đến Chí Thánh cảnh, bởi vì... Phiến khu vực này, phong thủy khí vận có thiếu sót!

Căn cứ ghi chép.

Một trận đại chiến Thượng cổ, đem tổ mạch của thất quốc đánh băng, từ đây nơi này biến thành nơi thiếu khuyết khí vận khô cạn.

Tại trong thất quốc, muốn đột phá Chí Thánh cảnh, cơ bản không có khả năng, thậm chí cái cường giả Chí Thánh cảnh địa phương khác trường kỳ ở tại nơi này, tu vi cũng sẽ dần dần suy bại xuống, thật giống như... Dinh dưỡng không đầy đủ.

Cái lão ma đầu này trong thời gian ngắn không có cách nào đột phá, vậy cũng không cần đợi, bởi vì chờ lão ma đầu đột phá, hắn đã sớm đột phá!

Đã như vậy, không bằng giết lão gia hỏa này vì dân trừ hại... Tốt a, kỳ thật hắn chủ yếu là muốn giết người diệt khẩu.

Dù sao, hắn tới qua cái hồ trời này, đồng thời làm ra các loại cử động kỳ quái, những sự tình này g không thể bộc lộ ra ngoài.

Không chỉ có như thế.

Hắn làm như vậy cũng là tại đang chùi dít cho Thủy Thanh Hàn, miễn cho tiểu tử kia lúc chưa trưởng thành liền bị lão ma đầu tìm tới, sau đó xử lý.

Đối với tiểu tử kia, trong lòng hắn vẫn là có mấy phần mong đợi.

Hắn rất muốn nhìn một chút, cái người trẻ tuổi xuất thân bé nhỏ này, có được dẫn được, lại tâm cơ thâm trầm, đến cùng có thể đi đến đâu...

Cái thế giới này, chính là bởi vì có các loại yêu nghiệt quỷ tài, mới lộ ra đặc sắc, không thì cũng quá không thú vị.

Đương nhiên, hắn có thể có dạng ý nghĩ chỉ sợ thiên hạ bất loạn này, chủ yếu là bởi vì, vai phụ càng mạnh, nhân vật chính liền càng mạnh!

Dựa theo sáo lộ của tiểu thuyết huyền huyền bình thường, nhi tử hắn nên tính là cái nhân vật chính, mà hắn, chính là cha nhân vật chính, mà bởi vì nguyên nhân có hệ thống, thực lực của hắn, cùng thực lực nhi tử là có quan hệ trực tiếp.

Cho nên, hắn hi vọng người trẻ tuổi cái thế giới này ra sức một chút, đi ra càng nhiều hạng người thiên kiêu phi phàm.

“Được xử lý một chút.”

Tàn Xuyên cảnh tượng bừa bộn trong hồ trời một chút, suy nghĩ, hắn là bố trí một chút hoàn cảnh, chế tạo ra giả tượng lão ma đầu kia đã đào tẩu.

Như này có thể tránh phức tạp.

...

Ngày thứ hai.

Thủy Khinh Nhu sáng sớm liền đi gặp sư phụ mình, đem sự tình trong tông môn ẩn giấu ma đầu nói cho sư phụ.

Thái Thượng trưởng lão Triệu Phục Long kinh hãi, tranh thủ thời gian triệu tập đội ngũ, tìm được cái hồ trời kia, chuẩn bị tiêu diệt cái lão ma đầu này.

Nhưng cuối cùng, bọn hắc đật được một cái kết luận tiếc nuối
—— cái này lão ma đầu chạy thoát rồi!

Cái này lão ma đầu hết sức giao hoạt, một điểm vết tích đều
không có lưu lại, muốn truy kích cũng không có biện pháp.

Thế là, việc này không giải quyết được gì.

Mà thời điểm giữa trưa, Thất Vũ tông tới một đám quý khách,
rung động mọi người —— Thái Thượng trưởng lão năm đại
tông môn!

Trọn vẹn hai mươi mấy vị Thái Thượng trưởng lão, mỗi một
vị đều là tồn tại Thông Thiên cảnh đỉnh phong, cùng một chỗ
giá lâm Thất Vũ tông.

Cái đội hình này có chút đáng sợ.

Rất nhiều đệ tử bị chiến trận này dọa đến sắc mặt trắng bệch,
thậm chí hoài nghi đây là muốn đem Thất Vũ tông nhổ tận
gốc.

Nhưng rất nhanh, mấy vị Thái Thượng trưởng lão Thất Vũ
tông ra mặt, cười ha hả đem những lão gia hỏa này mời vào
cắm địa sơn cốc Thất Vũ tông.

Thế là, mọi người cũng thờ dài một hơi.

Xem ra là bạn không phải địch.

Mà phụ tử Tần Xuyên, rất nhanh cũng bị triệu tiên cắm địa sơn
cốc.

“Hưu hưu hưu!”

Mới vừa đi vào, từng đạo ánh mắt lẳng lệ liền rơi vào trên thân
hai cha con này, mang theo dò xét.

“Ngươi chính là Tần Xuyên?”

Một vị lão giả đến từ Khuyết Nhật đạo tông có chút bất thiện
nhìn xem Tần Xuyên, lạnh lùng hỏi.

“Đúng vậy.”

Tần Xuyên không kiêu ngạo không tự ti nói.

“Ngươi biết, chúng ta vì sao mà tới sao?”

Hồng phát lão giả tiếp tục hỏi.

“Hắn là giúp Thất Vũ tông chống cự áp lực hoàng thất.”

Tần Xuyên nói.

“Hừ! Người còn biết a! Việc này bởi vì phụ tử các người mà lên, những lão cốt đầu chúng ta là vì các người mới chạy đi chuyển này, làm sao, hiện tại phụ tử các người ngay cả một điểm cung kính đều không có sao?”

Lão giả hừ lạnh nói.

“Chỉ giáo cho?”

Tần Xuyên hỏi.

“Gặp tiền bối, vì sao không quỳ? !”

Lão giả tóc đỏ ánh mắt lạnh lẽ, hùng hổ dọa người quát lớn.

Những lão giả khác cũng sống chết mặc bây, từng cái lạnh lùng nhìn Tần Xuyên, tựa hồ cũng muốn hỏi hắn... Vì sao không quỳ! !

Tần Xuyên bình tĩnh nhìn lão giả tóc đỏ kia, nói ra:

“Một thân bản sự của ta cũng không phải là Thất Vũ tông dạy, mà thời điểm ta gia nhập Thất Vũ tông, cũng cùng tông môn ước định qua, cha con chúng ta thấy bất luận kẻ nào đều không cần quỳ.”

Quỳ xuống?

Nói đùa cái gì! !

Đừng nói người một cái Thông Thiên cảnh đỉnh phong cận bã, liền xem như một tôn Võ Đế tới, ta cũng không có khả năng quỳ a.

Hình tượng cường giả vô địch không thể sụp đổ!

“Triệu huynh, là thế này phải không?”

Một vị Thái Thượng trưởng lão Nam Hoa kiếm tông nhìn về phía Triệu Phục Long, dò hỏi.

“Hoàn toàn chính xác có như thế cái ước định.”

Triệu Phục Long gật đầu nói.

“Hừ! Đó là các người nội bộ ước định Thất Vũ tông, chúng ta cũng không phải người Thất Vũ tông.”

Vị lão giả tóc đỏ kia vẫn không bỏ qua, lạnh lùng nói ra:

“Chúng ta ngàn dặm xa xôi chạy đến vì hắc chùi đít, đã là hạ mình, để hắc làm lễ, không quá phận chứ?”

“Cái này...”

Triệu Phục Long có chút ghen lời, không biết nói cái gì.

“Ha ha, tốt một cái lý do hiên ngang lắm liệt!”

Mà cái này thời điểm, Tần Tử cũng nhin không được nữa, cười lạnh nói:

“Thiên hạ rộn ràng đều là lợi lai, điểm ấy đạo lý thì tiểu hài ba tuổi đều biết, chính các người là vì cái gì mà đến, trong lòng mình không có cân nhắc sao?”

“Mà lại, lui một vạn bước nói, coi như cha ta thật quý xuống cho các người... Các người chỉ sợ cũng không chịu nổi!”

“Làm càn!”

Lão giả tóc đỏ sắc mặt biến hóa, sau đó then quá thành giận nói:

“Chỉ là tiểu bối, vậy mà không biết cấp bậc lễ nghĩa như thế, quả nhiên là thượng bất chính hạ tắc loạn, hôm nay lão phu liền hảo hảo quản giáo người một chút!”

Chương 79: Khôi Phục Một Chút Xíu

Chương 79. Khôi Phục Một Chút Xíu

“Ông!”

Một cổ uy áp ngang ngược khuếch tán mà ra, giống như Hồng Hải rít gào, bỗng nhiên nghiền ép hướng Tần Tử.

Lão giả tóc đỏ cười lạnh trong lòng—— thân là kẻ yếu, tất cả làm càn, cuối cùng đều phải chịu khuất nhục!

“Keng!”

Nhưng mà sau một khắc, một đạo tiếng chuông rất nhỏ vang lên, sau đó nụ cười của hắn cứng đờ.

Chỉ thấy Tần Tử hoàn hảo không chút tổn hại đứng tại chỗ, mà bên ngoài cơ thể hắn, bao phủ một tòa chuông lớn màu vàng óng.

“Ha ha, thực lực bình thường, khẩu khí ngược lại là rất lớn... Quần giáo nhi tử ta, chỉ sợ còn chưa tới phiên ngươi đi?”

Tần Xuyên đứng tại bên cạnh chuông lớn, trào phúng cười một tiếng.

“Ngươi! !”

Lão giả tóc đỏ vừa sợ lại kinh ngạc, mặt mày trở nên vô cùng khó xử, nghĩ không ra, hắn xuất thủ lại bị chặn.

Thế nhưng là, người này làm sao lại mạnh như vậy?

Căn cứ tin tức, người này tu vi chỉ có Thông Thiên cảnh tứ trọng, coi như có thể vượt cấp khiêu chiến, cũng chỉ là chiến lực Thông Thiên cảnh lục trọng, làm sao có thể chống lại hắn?
!

Không chỉ có là Lão giả tóc đỏ, tất cả những người khác đều rung động, loại rung động này vô cùng mãnh liệt, thật giống như hỏa diễm đốt tới cái mộng, để bọn hắn đột nhiên đứng lên, gắt gao nhìn chằm chằm Tần Xuyên.

Đây là một loại cảm giác địa vị khó giữ được kinh hãi.

Thật giống như vừa rồi còn tại trên cao nhìn xuống người khác, kết quả sau một khắc, đột nhiên phát hiện đối phương có thể cùng mình bình khởi bình tọa!

“Tần Xuyên trưởng lão, thực lực ngươi...”

Triệu Phục Long hít sâu một hơi, muốn nói lại thôi hỏi.

“Khôi phục một chút xú.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Khôi... Khôi phục? !”

Mọi người cùng nhau sắc mặt đại biến.

Khôi phục?

Một chút xiu?

Đây là cái ý tứ gì? Chẳng phải là nói, người này đã từng rất mạnh, mà so với hiện tại còn mạnh hơn rất nhiều? !

Bọn hắn tư duy đều rất nhanh nhẹn, cơ hồ nháy mắt ngay tại trong đầu đã vòng quanh trường hợp cố sự một cường giả bởi vì ngoài ý muốn bị phong ấn tu vi, sau đó giải khai phong ấn một chút xiu, từ đó cấp tốc khôi phục thực lực...

Loại sự tình này mặc dù hiếm thấy.

Nhưng là thật là có! !

Mà bọn họ lại nghĩ tới nội tình Tần Xuyên, gia hỏa này hoàn toàn chính xác rất quý dị, trước đó thường thường không có gì lạ, tựa hồ chỉ là sâu kiến Nguyên Đan cảnh, thời gian ngắn ngủi một năm, vậy mà đạt đến tình trạng này.

Nếu là tu luyện bình thường, ai có thể nhanh như vậy? Liên xem như ma đầu sử dụng phương thức tu luyện tàn khốc, cũng không có khả năng a!

“Hừ, cố lộng huyền hư mà thôi, đừng tưởng rằng được mấy loại đại cơ duyên, liền vô địch thiên hạ!”

Vị Lão giả hồng kia phát khế hừ một tiếng, hắn vẫn mạnh miệng như cũ, nhưng có chút niềm tin không đủ.

“Vô luận các ngươi tin hay không, cũng không quan hệ, Tần mỗ cũng không phải là người bảo thủ, cũng sẽ không cảm thấy mình hơn người khác một bậc, nhưng chí ít, tại bất luận cái trường hợp gì, cũng không thể thấp hơn một đoạn so với người khác.”

Tần Xuyên bình tĩnh nhìn Lão giả tóc đỏ, nói ra:

“Các ngươi dù sao người tới là khách, chuyện vừa rồi, ta liền không truy cứu.”

Hắn quét mắt nhìn Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn ở đây, ánh mắt thâm thúy nói ra:

“Các người cùng hoàng thất đánh cờ, ta không tham dự, các người nhìn xem mà xử lý, ta trước đó giúp các người thôi động kế hoạch, hiện tại các người giúp ta giải quyết tốt hậu quả, chúng ta không ai nợ ai.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, những người cầm quyền sáu đại tông môn này, sắc mặt biến hóa, nhao nhao kiêng kị nhìn về phía Tần Xuyên.

Cái này đều bị hắn đã nhìn ra!

Người này quả nhiên không đơn giản!

Giờ khắc này, bọn hắn chân chính đem Tần Xuyên đặt ở bên trên vị trí bình đẳng, thậm chí... Ân ân còn phải cao hơn một chút.

Bởi vì hắn quá thần bí.

Tựa như một con độc trùng không biết tên bày ở trước mắt, ai cũng không biết nếu bị cắn sẽ là hậu quả gì...

Mọi người đối với những thứ không biết, luôn luôn mang kính sợ.

“Oanh long —— “

Đúng lúc này, một đạo kịch liệt vang lên ầm ầm, giống như thiên băng địa liệt, lôi đình đầy trời vang vọng cửu tiêu.

“Thánh chỉ đến! Thái Thượng trưởng lão Thất Vũ tông, ra tiếp chỉ!”

Một đạo thanh âm uy nghiêm từ trời cao truyền đến.

Lập tức, Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, bọn hắn hai mắt nhìn nhau, sau đó nhìn nhau gật đầu.

“Chúng ta đi thôi.”

Sau đó, bọn hắn đều hướng phía bên ngoài đi đến.

Mà Tần Xuyên, thì là mang theo nhi tử tiện nghi tìm cái ghế ngồi xuống, chuẩn bị chờ sự tình qua rồi đi ra.

Chuyện này nhìn như trung tâm là hắn cùng Tần Tử, nhưng hắn rất rõ ràng, cái này cùng bọn hắn đều không có một chút

quan hệ!

Sáu đại tông môn muốn mượn cơ hội nhìn xem thái độ hoàng thất, dùng cái này thăm dò hoàng thất đến cùng còn có bao nhiêu thực lực.

Mà hoàng thất, tựa như là tương kế tựu kế, mượn cơ hội này ẩn tàng thực lực, nguy trang mình, cũng không biết mưu đồ gì...

Nhưng mà có một việc hẳn tương đối xác định.

Đó chính là hoàng thất không đơn giản!

Nghe nói, Cửu Dương hoàng thất là từ đông vực rộng lớn mà màu mỡ đi tới mảnh đất khô cằn này, nói như vậy, đây cùng loại với bị đầy đi biên cương.

Mà loại gia tộc đứng trước khốn cảnh này, thường thường có thể kích phát ra huyết tính kinh người, hình thành một cỗ ngưng tụ trên dưới một lòng lực.

Có lẽ, bọn hắn sở dĩ ẩn tàng thực lực, cũng là vì mê hoặc địch nhân đông vực, tranh thủ thời gian phát triển.

Chỉ là...

Tại cái địa phương khô cằn này, phong thủy khí vận khuyết thiếu, đột phá Chí Thánh cảnh cũng khó khăn, phải như thế nào mới có thể phát triển chứ?

Không nghĩ ra!

Có một số việc, Tần Xuyên không nghĩ ra, cũng liền không nghĩ, dù sao cái này không có quan hệ gì với hắn, hắn không có loại bối rối này.

Hắn chỉ cần chờ Tần Tử lại mạnh lên một chút, sau đó mang theo Tần Tử rời đi mảnh đất này là được, không ảnh hưởng chút nào đến hắn mạnh lên.

Về phần những người ở đây, vì sao không rời đi khỏi nơi này... Cái này cùng loại với người ở vùng núi nghèo khó vì cái gì không rời đi vùng núi nghèo khó.

Có nhiều loại nguyên nhân.

Một là không có năng lực đi xa, hai là thế giới phía ngoài quá phức tạp, bọn hắc không cách nào đặt chân, ba là... Nơi này là gốc của bọn hắc.

Có lẽ còn có càng nhiều nhân tố.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Hôm nay, không trung Thất Vũ tông, lôi vân lẫn lộn, từng đạo uy áp mạnh mẽ trùng điệp sẽ cùng nhau, mệnh mệnh cuộn cuộn càn quét mà xuống.

Các đệ tử Thất Vũ tông, từng cái run lẩy bẩy, nằm rạp trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt nhìn lên bầu trời.

Chương 80: Chí Thánh Cường Giả Xuất Hiện

Chương 80. Chí Thánh Cường Giả Xuất Hiện

Bên trong Lôi vân, có số lớn thân ảnh đứng vững vàng, bọn hắc người khoác áo giáp, khí tức cường đại, tại bên trong lôi vân như ẩn như hiện, tràn ngập uy nghiêm để người e ngại, giống như thiên binh thiên tướng!

Lôi vân hướng phía hai bên tách ra.

“Thất Vũ tông Thái Thượng trưởng lão, ra tiếp chỉ!”

Một người thái giám mặc áo măng bào đỏ tươi lão đứng dậy, cái này rõ ràng lại là một vị điều tự, hắc nhìn xuống phía dưới, lần nữa kêu lên.

Ông! !

Sau một khắc, địa trong sơn cốc Thất Vũ tông cảm, chậm rãi dâng lên năm thân ảnh, bọn hắc quanh thân quang huy chói lọi, giống như mặt trời lên không.

“Oanh, oanh, oanh!”

Lập tức, từng đạo uy áp kinh khủng, giống như thủy triều mênh mông cuộn cuộn khuếch tán ra đến, vọt tới lơ lửng đầy trời.

Ào ào!

Những cái lơ lửng thần bí kia, lại bị xung kích mà từ từ tiêu tán, lộ ra “Thiên binh thiên tướng” trên bầu trời.

Không có lơ lửng phụ trợ, những đại quân đến từ hoàng thất này, tựa hồ cũng không có khủng bố như vậy.

“Rốt cục chịu ra!”

Vị điều tặc này bị gió thổi làm những băng tua trên mũ quan bay phấp phới, không khỏi nhú lông mày một chút, sau đó lạnh lùng nói.

“Không biết hoàng thất có ý chỉ gì?”

Triệu Phục Long khách sáo nói.

“Thất Vũ tông trưởng lão Tần Xuyên, giết chết nội vụ phủ tổng quản Hàn điều tặc, dĩ hạ phạm thượng, đại nghịch bất đạo, tội lỗi đáng chém! Hôm nay, nhất định phải trước mặt mọi người xử tử Tần Xuyên, đồng thời từ các người tự mình chấp hành.”

Lão thái giám lạnh lùng nói.

“Cái gì? !”

“Muốn giết Tần trưởng lão?”

“Còn muốn Thái Thượng trưởng lão tự mình chấp hành?”

“Giết người tru tâm a!”

Bên trong Thất Vũ tông, các đệ tử sôi trào, trong lòng kịch liệt chấn động, bởi vì bọn hắn đã biết chuyện phát sinh Phong Lôi cốc.

Tại bọn hắn đánh giá, Tần Xuyên trưởng lão cũng không có làm sai, loại tình huống này, tông môn không cách nào bảo vệ Tần Xuyên trưởng lão, đã coi như là hổ thẹn.

Nếu là lại để cho Thái Thượng trưởng lão tự mình giết Tần Xuyên trưởng lão... Không chỉ có đức hạnh Thái Thượng

trưởng lão sẽ quét rác, bị người người phỉ nhổ, thậm chí tinh thần toàn bộ Thất Vũ tông cũng sẽ đổ sập, từ đây không còn có lực ngưng tụ!

Một tông môn cái ngay cả trưởng lão của mình đều không giữ được, một cái vì dàn xếp ổn thỏa, thậm chí nguyện ý tự tay sát hại trưởng lão tông môn mình, có thể có cái tương lai gì?

Loại tông môn này, không ở cũng được!

Mà những vật này, tự nhiên không chỉ là các đệ tử hiểu, nhóm Thái Thượng trưởng lão đã sớm cân nhắc đến, mà hoàng thất cũng đã sớm cân nhắc đến, thậm chí là sớm có dự mưu, nếu không, cũng sẽ không như vậy làm.

Bọn hấn muốn, chính là muốn đem song phương đều bức đến một loại tình cảnh không có đường lui, như này dạng này, mới có thể đạt tới mục đích.

“Hoàng thất ý chỉ lần này, có chút quá phận.”

Triệu Phục Long hít sâu một hơi, trầm giọng nói

“Hôm nay chúng ta nêu là tiếp cái ý chỉ này, để các đệ tử Thất Vũ tông nhìn chúng ta như thế nào? Để những cái người trẻ tuổi muốn gia nhập Thất Vũ tông kia, nhìn chúng ta như thế nào?”

“Ha ha, thấy thế nào đó là sự tình các người, cùng nhà ta không quan hệ, thánh chỉ chính là như vậy, các người chỉ có thể làm theo!”

Lão thái giám cười lạnh, vênh vang đắc ý nói.

Triệu Phục Long hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Hoàng thất hôm nay là không cho Thất Vũ tông chúng ta đường sống sao?”

“Ha ha, có đường đi cũng không tệ rồi, còn chọn ba lấy bốn, hấn là, người còn muốn cùng hoàng thất bàn điều kiện?”

Lão thái giám ngoài cười nhưng trong không cười.

“Hôm nay, việc này... Thật đúng là phải nói chuyện!”

Triệu Phục Long hướng về phía trước bước ra một bước, quanh thân khí thế tăng vọt, phía sau hấn bốn vị Thất Vũ tông

Thái Thượng trưởng lão, cũng đồng thời hướng về phía trước một bước.

Đông! !

Thiên khung hung hăng run lên, khí thế năm người huyễn hóa tại không trung, giống như sóng biển ngập trời, hướng phía cường giả hoàng thất ép tới.

“Bọ ngựa đầu xe!”

Lão thái giám khinh thường cười một tiếng, hấn lui về sau một bước, sau đó “Thiên binh thiên tướng” sau lưng cùng nhau tiến lên.

Rầm rầm rầm!

Từng đạo khí tức cường đại bộc phát, những khí tức này có mạnh có yếu, nhưng là yếu nhất đều đạt đến Thông Thiên cảnh nhất trọng!

“Thất Vũ tông, không cần sai lầm.”

Một vị lão giả mặc áo trắng thuộc hoàng thất từ đường đi ra, mà đi ra ngoài cùng hấn, còn có mười một người.

Mười hai người, đều là Thông Thiên cảnh đỉnh phong!

Thời điểm khi những người này đồng thời xuất hiện, để nắng gắt trên trời đều ảm đạm phai mờ.

“Chúng ta rất rõ ràng mình đang làm cái gì!”

Triệu Phục Long lạnh lùng nói.

“Vậy các ngươi biết, hậu quả của việc làm như vậy sao?”

Vị lão giả hoàng thất mặc áo trắng kia ậm ậm nói.

“Hậu quả gì?”

Triệu Phục Long cười lạnh.

“Diệt tông.”

Ông lão mặc áo trắng bình tĩnh nói.

“Tốt cho một cái diệt tông! Hoàng thất không hổ là hoàng thất, bất luận cái thời điểm gì đều bề nghệ thiên hạ, muốn làm gì thì làm!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm cười lạnh vang lên, sau đó, cảm địa sơn cốc Thất Vũ tông, lần nữa dâng lên hai mươi mấy đạo thân ảnh.

“Ào ào ào!”

Lập tức, hào quang rực rỡ, tựa hồ trên bầu trời lần nữa nhiều hai mươi mấy khối mặt trời, loại uy áp nặng nề kia, để không khí đều gần như ngưng kết.

“Các ngươi? !”

Ông lão mặc áo trắng sắc mặt biến hóa, tựa hồ không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình huống như vậy, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, lạnh lùng nói ra:

“Thế nào, các ngươi cũng phải giúp Thất Vũ tông chống lại ý chỉ hoàng thất?”

“Chúng ta cũng không muốn như này, nhưng là cách làm hoàng thất lần này quá mức, để người ta muốn khoanh tay đứng nhìn đều không được.”

Bắc Tuyết kiếm tông Thái Thượng trưởng lão thanh âm lãnh đạm nói:

“Hôm nay, Thất Vũ tông bị hoàng thất áp bách, nếu là Bắc Tuyết kiếm tông ta trầm mặc, ngày khác, hoàng thất xuất thủ đối với Bắc Tuyết kiếm tông ta, ai có thể giúp chúng ta?”

“Đúng là như thế!”

“Cùng Thất Vũ tông cùng tiến thoái!”

” Khuyết Nhật đao ta tông thì sợ gì một trận chiến!”

“Ta cũng giống vậy!”

Mấy Thái Thượng trưởng lão đại tông môn khác cũng nhao nhao đáp lại, sau đó lên mấy bước, đứng thành một hàng.

Gần ba mươi vị Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn Thông Thiên cảnh đỉnh phong, đứng thành một đường, giống như bầu trời xây lên một tòa tường thành bất diệt!

Hoàng thất cho dù có thiên quân vạn mã, nhưng là tại trước mặt ba mươi người này, cũng lộ ra có chút tái nhợt bất lực.

“Các ngươi... Tốt, tốt, tốt!”

Vị lão giả mặc áo trắng hoàng thất kia lộ vẻ mặt khó xử, cắn răng nói:

“Vậy hôm nay, lão phu liền nhìn xem, các ngươi có thể ngoan cố đến khi nào!

Nói xong, hắn ngẩng đầu, quay người cúi đầu với bầu trời, cung kính nói:

“Mời lão tổ tông xuất thủ.”

Mọi người kiêng kị hướng về bên kia nhìn lại, lại phát hiện, trên bầu trời xanh mây trắng, không có bất luận cái gì động tĩnh.

Dọa người?

Thời điểm mọi người ở đây nghi ngờ, trên bầu trời đột nhiên gió nổi mây phun, đại lượng kim sắc tường vân, từ phía trên bên cạnh tụ đến.

“Ong ong ong!”

Kim Vân đầy trời, tựa hồ từ đường chân trời phun ra ngoài, cấp tốc hiện đầy bầu trời, đem dãy núi Thất Vũ tông đều nhuộm thành kim sắc.

Sau đó, một ông lão mặc áo bào đen xuất hiện.

Chương 81: Mời Ra Gặp Mặt

Chương 81. Mời Ra Gặp Mặt

Đông! Đông! Đông!

Cái lão hói đầu gần đất xa trời này khi bước ra mỗi một bước trên trời, thiên khung liền run rẩy một chút, lòng của mọi người cũng theo đó rung động.

Mà nhìn kỹ, bên ngoài cơ thể hắn, còn có một tòa cung điện hình dáng mơ hồ, giống như Thiên cung tiên cung hùng vĩ

nhất, mà bên ngoài cung điện, bao phủ hai đạo vàng sáng nhàn nhạt, lúc ẩn lúc hiện, để người nhìn không rõ ràng.

“Cung nghênh lão tổ tông giá lâm!”

“Cung nghênh lão tổ tông giá lâm!”

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, các cường giả hoàng thất đều khom mình hành lễ, ngay cả mười hai vị lão giả Thông Thiên cảnh đỉnh phong, cũng tất cung tất kính.

Chí Thánh cường giả!

Loại tồn tại này tại Cửu Dương vương triều, thậm chí toàn bộ thất quốc đều gần như tuyệt tích, mỗi lần xuất hiện, đều sẽ gây nên sóng to gió lớn.

“Là hấn! !”

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, nhóm Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn, nhao nhao lộ ra vẻ kiêng dè, nhưng cùng lúc đó, trong lòng yên lặng cười.

Bọn hấn nhận ra người này.

Đây chính là hơn hai ngàn năm trước, một trong ba vị Chí Thánh cường giả thời điểm hoàng thất lập quốc đã xuất động, bọn hấn đều giữ chân dung vị này.

Bây giờ nhìn tới... Vị này tựa hồ suy yếu rất nhiều!

Bởi vì hai ngàn năm trước, thời điểm vị cường giả này lần thứ nhất xuất hiện, đạo cung hư ảo bên ngoài cơ thể kia, bao phủ chín đạo quang hoàn, không ai bì nổi!

Chín đạo quang hoàn, là Chí Thánh cửu trọng!

Mà bây giờ, chỉ còn lại hai đạo ánh sáng vòng, nói cách khác, tu vi hấn không tiến ngược lại thụt lùi, rơi xuống đến Chí Thánh nhị trọng.

Nói là kéo dài hơi tàn cũng không đủ!

Tục ngữ nói, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, nhưng ngược lại, khi lạc đà gầy đến cùng ngựa không kém bao lớn, cũng liền cách cái chết không xa.

“Hoàng thất hoàn toàn chính xác suy bại.”

Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn bản thổ thăm nghĩ trong lòng, cảm thấy lần thăm dò thử này đáng giá, sau này đi ngủ đều an ổn.

Mà mấy vị nội ứng đến từ Dương gia chủ mạch, cũng thở dài một hơi —— mạch này thật suy bại, từ đây không đáng để lo!

Dù sao, vị lão nhân hỏi đầu này, từng có địa vị rất cao tại Dương gia chủ mạch, tại mạch hoàng thất này, càng là lão tổ tông bối phận cao nhất.

Nếu như không phải mạch này bây giờ không có cường giả, vị này cũng sẽ không xuất động, mà vị này lại suy yếu thành dạng này, cũng nói một sự kiện —— hoàng thất cũng không có tìm được biện pháp chống cự ăn mòn!

Nơi thất bại khô cạn này, có một cỗ năng lượng mặt trái vô hình, sẽ ăn mòn thay đổi cường giả Chí Thánh cảnh một cách vô tri vô giác, để Chí Thánh cảnh cường giả không ngừng suy bại.

Hoàng thất không có tìm được biện pháp chống cự suy bại, như vậy không chỉ có mang ý nghĩa bọn hắn không có cường giả Chí Thánh cảnh mới sinh ra, ngay cả những cái cường giả Chí Thánh cảnh còn sót lại kia, cũng sẽ cấp tốc tàn lụi.

Bây giờ... Chỉ sợ cái chết đã rất gần.

“Ai, vốn là đồng căn sinh, tương tiên gì quá gấp...”

Triệu Phục Long yên lặng thở dài một cái.

Năm đó, hoàng thất mạch này tại chủ mạch Dương gia cũng rất phồn thịnh a, thậm chí có thể cạnh tranh chủ mạch, nếu không phải ra một cái gia hỏa điên đảo, cũng không bị chèn ép thành dạng này.

Mà liền tại thời điểm mọi người miên man bất định, vị lão nhân hỏi đầu kia đã đi tới trận doanh hoàng thất.

Nhưng ngoài ý liệu là, hắn cũng không có phần nộ, mà là lộ ra nụ cười hòa ái, hỏi: “Hai người trẻ tuổi kia đâu?”

Người trẻ tuổi?

Tất cả mọi người là ngẩn người, sau đó cấp tốc kịp phản ứng, nói hắn là Tần Xuyên cùng Tần Tử.

Nhưng là, không ai trả lời.

Lão nhân hỏi đầu có chút cười một tiếng, nói ra:

“Kỳ thật ta lần này đến, không phải đến hưng sư vấn tội, những tiểu tử hoàng cung kia hồ nháo, ta là lão gia hỏa sống hơn hai nghìn năm này, không thể cùng bọn hắn một chỗ hồ nháo.”

“Chết một cái hoạn quan lấy lớn hiếp nhỏ lại thực lực không bằng người mà thôi, vậy mà làm ra tình hình như vậy, ta đều thay bọn hắn đỏ mặt.”

“Ta hôm nay đến, chỉ muốn nhìn hai người trẻ tuổi kia một chút.”

Cái gì? !

Mọi người quá sợ hãi, ngay cả mười hai vị phong lão giả Thông Thiên cảnh đỉnh hoàng thất kia, cũng đều ngây ngẩn cả người.

Tình huống như thế nào?

Lão tổ tông không phải tới dọa trận sao? Làm sao nghe được ý tứ lời này, giống như đột nhiên làm phản thông đồng với địch rồi?

Không đúng! !

Bởi vì ý chí lão tổ tông mới là ý trời, nếu như bọn hắn cùng lão tổ tông đi ngược lại, cái kia cũng hẳn là bọn hắn làm phản mới đúng.

“Hai vị tiểu hữu, có thể ra gặp một lần hay không?”

Lão nhân hỏi đầu kêu một tiếng về cấm địa sơn cốc.

Không có trả lời.

Hắn vội ho một tiếng, cười khổ nói ra:

“Chỉ ít, xem ở trên mặt mũi của bộ xương già như ta, cũng nên đáng thương đáng thương ta đi?”

Mọi người lần nữa kinh hãi!

Loại trình độ khách khí này, đã để người khó mà hiểu được, đôi phụ tử kia, dựa vào cái gì để Chí Thánh cảnh cường giả khách khí như thế?

Mà nhóm Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn, lại là đột nhiên linh quang lóe lên, bọn hắn đột nhiên nhớ tới lời nói trước đó của Tần Xuyên.

Hắn nói.

Hắn tu vi, khôi phục một chút xiu! !

Nghĩ đến lời Tần Xuyên nói trước đó, kết hợp với thái độ lão nhân hói đầu, Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn đột nhiên có chút tê cả da đầu.

Đặc biệt là lão già tóc đỏ Khuyết Nhật đạo tông.

Nghĩ đến mình trước đó vậy mà muốn để Tần Xuyên quỳ xuống, lập tức trong lòng gào thét —— hắn thật đúng là tiên bối tông môn!

Mà lúc này, tất cả mọi người nhìn qua Thất Vũ tông, chờ mong Tần Xuyên hiện thân, đặc biệt là hoàng thất những cường giả kia.

Bọn hắn rất hiếu kì, cái Tần Xuyên này để lão tổ tông khách khí như thế, đến cùng là thần thánh phương nào.

“Xoạt!

Cũng không lâu lắm, Tần Xuyên ra, đồng thời còn mang theo Tần Tử, tựa hồ là cố ý để nhi tử thấy chút việc đời...

“Tần Xuyên tiêu hữu, hạnh ngộ.”

Lão nhân hói đầu vừa cười vừa nói, giống như lão gia gia sát vách, đồng thời nhìn thấy Tần Tử, trực tiếp đưa ra lễ vật.

“Đây chính là Tần Tử phải không, quả nhiên một nhân tài, tài năng ngút trời, đây là bản chép tay tu luyện của lão phu, còn mong không cần ghét bỏ.”

Tay phải hắn huy động, lập tức, một cái sách ố vàng từ tay bay ra, sau đó lơ lửng tại trước người Tần Tử.

“Cái này...”

Tần Tử ngây ngẩn cả người.

Tần Xuyên cũng có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, sau đó trong lòng thở dài bất đắc dĩ một tiếng, chiến lược ý nghĩa về nhi tử tiện nghi, xem như phế đi...

“Thu cất đi.”

Chương 82: Tất Cả Vì Hải Tử

Chương 82. Tất Cả Vì Hải Tử

Hắn sắc mặt không thay đổi mà nói với Tần Tử, sau đó có chút ôm quyền đối với lão giả, nói ra:

“Đa tạ, không biết lão ca có gì muốn làm?”

Hắn trực tiếp xưng hô lão ca, không kiêu ngạo không tự ti, giống như mọi là cùng thế hệ.

Nhưng lạ thường chính là, tất cả mọi người chung quanh không có cảm thấy không thích hợp, ngược lại có chút đương nhiên.

Có lẽ, là bởi vì thái độ lão nhân hỏi đầu, có lẽ... Là bởi vì tự tin mà hắn tỏa ra!

“Ha ha ha, lão hủ bế quan lâu dài, gần đây xuất quan, chỉ nghe thấy lời đồn về tiểu hữu, trong lòng hiếu kì, liền muốn đến kết bạn một phen.”

Lão nhân hỏi đầu vừa cười vừa nói.

Hắn nói là lời nói thật tâm!

Cái Tần Xuyên này quá thần bí, thẳng đến bây giờ, hoàng thất đều không có làm rõ ràng gia hỏa này là như thế nào quật khởi.

Tu vi quả thực một ngày một cái bộ dáng, nhưng là, hắn tựa hồ cũng không có cái đại cơ duyên gì.

Mà căn cứ hoàng thất bí mật điều tra, phát hiện gia hỏa này thường xuyên làm một chút cử động kỳ quái.

Bọn hấn phá vỡ đầu cũng không nghĩ đến, gia hỏa này tại sao phải làm những chuyện không có ý nghĩa này, quả thực để người không nhìn được mà vỡ trán.

Giải thích duy nhất chính là... Đây là đang rèn luyện hấn nhĩ tử!

Nhưng mà, đối với một ít cử động kỳ quái của người này, giải thích như vậy vẫn như cũ có chút gượng ép.

Không nghĩ ra.

Đoán không ra.

Nhìn không rõ!

Mà loại người sống hơn hai nghìn năm như lão nhân hói đầu này, người thấy qua vô số sóng to gió lớn, đều khắc sâu minh bạch một cái đạo lý —— phàm là người mà người nhìn không hiểu... Người hơn phân nửa không thể trêu vào!

Cho nên, đối với Tần Xuyên, hoàng thất ngay từ đầu không có ý định trở mặt, thậm chí đã sớm mưu đồ giao hảo.

Nếu là có thể trở thành bằng hữu, như vậy đối với tương lai phục hưng gia tộc bọn hấn, cũng là một sự giúp đỡ lớn.

Lần này hoàng thất phát binh Thất Vũ tông, kỳ thật chỉ là một cái mảnh lời mà thôi, đồng thời có hai cái mục đích.

Thứ nhất, là thuận lý thành chương biểu hiện ra hấn suy yếu, để những người chủ mạch Dương gia kia buông lỏng cảnh giác, vì gia tộc tranh thủ thời gian phát triển.

Thứ hai, cũng là nghĩ dùng loại phương thức “Tiên binh hậu lễ”, đến tranh thủ Tần Xuyên hảo cảm.

Để tiểu bối hoàng thất hát mặt đen, chính hấn ra hát mặt trắng, như này liền có thể hình thành một loại tương phản, từ đó để chính hấn lộ ra thân mật.

“Thì ra là thế.”

Tần Xuyên ý vị thâm trường gật gật đầu, cười nói ra:

“Nói như vậy, lão ca không phải tới giết ta?”

“Tiểu hữu nói đùa, đừng nói lão hủ tuổi già sức yếu, liền xem như thời kì đỉnh phong, cũng chưa hấn giết được người a.”

Lão nhân hỏi đầu cười khổ lắc đầu, nhưng là ánh mắt lại lặng lẽ nhìn chăm chú lên biểu tình biến hóa Tần Xuyên.

Hắn đang thử thăm dò!

Hắn muốn nhìn một chút, Tần Xuyên đến cùng cao thâm đến trình độ gì.

Nhưng là, hắn phát hiện, hắn nói ra lời này, về sau ánh mắt Tần Xuyên không có ba động chút nào, không có co quắp cũng không có chột dạ, ngược lại lộ ra... Đương nhiên.

Lập tức, lão nhân hỏi đầu chấn động trong lòng —— cái Tần Xuyên này, quả nhiên thật không đơn giản!

Bởi vì loại khí độ ung dung này, là không cách nào giả vờ, đây là một loại tự tin tuyệt đối sau khi nhìn thấu thực lực song phương.

“Lão ca khiêm tốn.”

Tần Xuyên bình tĩnh trả lời một câu, sau đó nói ra:

“Người tới là khách, chúng ta xuống dưới nói đi.”

“Được.”

Lão nhân hỏi đầu cười gật gật đầu, sau đó nghiêng đầu nhìn về phía các cường giả hoàng thất, thản nhiên nói:

“Các người trở về đi, sự tình hôm nay dừng ở đây, nói cho hoàng đế, không làm hành động nào nữa.”

Nói xong, đi theo Tần Xuyên tiến vào Thất Vũ tông.

Mà trên bầu trời, các cường giả hoàng thất, còn có nhóm Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn, hai mặt nhìn nhau.

Mất to mà trùng hợp hời.

Cái kịch bản này không đúng!

Song phương đại chiến rrong tưởng tượng, kịch liệt giao phong đâu? Làm sao làm nửa ngày, bọn hắn thành đóng vai phụ rồi?

Nhưng mà, đối với nhóm Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn mà nói, ngược lại là tiết kiệm được một bút giá cả to lớn.

Bởi vì nếu quả như thật cùng lão nhân hỏi đầu đánh nhau, chỉ sợ cần hao tổn rất nhiều át chủ bài lão tổ tông lưu lại...

Đúng vậy, tổ sư gia bọn hắn, năm đó cũng đều là nam nhân ở bên ngoài xông xáo qua, là tồn tại Chí Thánh cảnh, chỉ là già mới lá rụng về cội, tại cổ hương chi địa thành lập tông môn.

Nếu là cường giả, khẳng định phải lưu lại át chủ bài cho tông môn mình, tỉ như hộ tông đại trận, tỉ như trấn tông chi bảo, tỉ như phù chú đặc thù ẩn chứa một kích toàn lực cường giả Chí Thánh cảnh...

Đây cũng là nguyên nhân sáu đại tông môn muốn thử dò xét hoàng thất, bằng không, trực tiếp bị cường giả Chí Thánh cảnh người ta chụp chết, thăm dò cái rắm!

“Ai, đi thôi.”

“Ha ha, thằng hề đúng là chính chúng ta.”

“Trở lại, trở lại.”

Các lão giả hoàng thất cười khở lắc đầu, sau đó mang theo đám “Thiên binh thiên tướng” kia hướng phía phương xa bay đi.

Mà nhóm Thái Thượng trưởng lão sáu đại tông môn, cũng đều nhìn vào mặt nhau, sau đó biểu lộ mọi người tán đi.

Bọn hắn không có để lại uống trà.

Bởi vì Tần Xuyên cùng lão nhân hỏi đầu tại bên trong Thất Vũ tông uống trà nói chuyện phiếm, bọn hắn lưu lại, ngược lại sẽ có chút khó chịu.

Trong cung điện Tần Xuyên.

Tần Xuyên cùng lão nhân hỏi đầu ngồi trên mặt đất, uống trà Tần Tử bùng lên, khách sáo vài câu, liền bắt đầu nói chuyện chính.

“Tần Xuyên tiểu hữu, ta lần này tới, chủ yếu cũng là đại biểu hoàng thất Dương gia, cùng ngươi kết giao bằng hữu, xem ra ngươi cũng đã nhìn ra.”

Lão nhân hỏi đầu ôn hòa cười một tiếng.

“Ừm.”

Tần Xuyên gật gật đầu.

“Đương nhiên, Dương gia chúng ta kết giao bằng hữu, cũng không phải là ăn nói suông, tự nhiên là mang theo thành ý.”

Lão nhân hỏi đầu nói ra:

“Hoàng đế chúng nắm trong tay một linh trì thần kỳ, nghe nói là thời kỳ viễn cổ một đầu dị thú vẫn lạc mà biến thành, trong hồ sinh trưởng ra linh dịch, có thể tăng lên tư chất thân thể.”

Tần Xuyên lông mày nhú lại.

Lão giả cười nói ra:

“Cái linh trì này mười năm mở ra một lần, mỗi lần có năm cái danh ngạch, ta chuẩn bị đưa cho Tần Tử một cái danh ngạch.”

“Cái này... Không quá phù hợp đâu?”

Tần Xuyên khiêm tốn.

“Hoàn toàn chính xác là không quá phù hợp.”

Lão nhân hỏi đầu gật đầu đồng ý, sau đó lời nói chuyển hướng, cười nói ra:

“Nhưng mà... Nếu như quá phù hợp, vậy liền không gọi thành ý.”

Tần Xuyên có chút ngẩn người.

Lời này, Thật là có đạo lý.

Hắn nhìn nhi tử tiện nghi một chút, phát hiện ánh mắt cái tiểu tử này lộ ra vẻ khát vọng, đồng thời mong đợi nhìn xem hắn.

“Không có tiền đồ.”

Hắn trợn nhìn nhi tử tiện nghi một chút, sau đó cười giơ lên chén trà, nói ra:

“Người bạn như ngươi, ta kết giao!”

Hắn ý nghĩ mười phần đơn thuần.

Tất cả, cũng là vì hài tử a! !

Chương 83: Quyết Không Làm Thái Thượng Chương Lão

Chương 83. Quyết Không Làm Thái Thượng Chương Lão

Thời điểm chạng vạng tối, lão nhân hỏi đầu rời đi.

Mà Tần Tử, kích động.

“Cha, ta đã sớm nghe nói hoàng thất có một linh trì mười phần trân quý, nghe nói tắm rửa một lần, có thể trực tiếp tăng lên hai ba cái tiểu cảnh giới, còn không có bất luận cái tác dụng phụ gì, quả thực nghịch thiên!”

Sắc mặt hắn đỏ lên, toàn thân run rẩy.

“Bình tĩnh.”

Tần Xuyên buông chén trà tay phải xuống, sau đó dùng tay trái bình tĩnh lau đi nước trà nhi tử tiện nghi đổ vào bên trên tay phải mình.

“Khụ khụ, ngài đừng nhúc nhích, ta đến xoa, ta đến xoa.”

Tần Tử vội ho một tiếng, để bình trà xuống, sau đó ngồi xuống đến xoa tay cho lão cha.

Tần Xuyên cũng không có cự tuyệt, nhi tử tiện nghi chính là gã sai vật miễn phí, không dùng thì phí.

Nhớ tới cái lão đầu tử hỏi đầu kia, hắn trong lòng hơi xúc động.

Cái thế giới này, tựa hồ thật cùng trong tưởng tượng của hắn không giống nhau lắm, những chân chính cường giả này, giống như đều không ngốc...

Cứ như vậy, ngược lại là tăng lên độ khó công tác của hấn.

Chí Thánh cảnh cường giả, liền có khí độ cùng tu dưỡng như này, vậy giới hoàng, Võ Đế, chẳng phải là từng cái tâm như chỉ thủy?

Thậm chí thái thượng vong tình? !

Như vậy, nhi tử tiện nghi chỉ vào lỗ mũi của người ta mắng nửa ngày, người ta một điểm tâm tình chấp chờn đều không có, vậy liền khó làm...

Tình huống bất bất nhất là, người ta không có một chút tâm tình chấp chờn, thật giống như đập con ruồi mà chụp chết nhi tử, vậy thì càng lỗ to.

Dù sao, hệ thống thiết lập là, muốn đối phương sinh ra sát ý đối với nhi tử tiện nghi, thực lực hấn mới có thể tăng lên.

Mà nếu như đối phương cũng không có sát ý, chỉ là tiện tay đuổi, hoặc là một chút năng lượng tản ra chơi chết nhi tử tiện nghi... Chẳng phải là chết vô ích?

“Cho nên, nhất định phải tận khả năng tăng lên thực lực nhi tử tiện nghi, càng nhanh càng tốt!”

Hấn trong lòng yên lặng nói.

Kỳ thật, hấn cũng phát hiện một cái quy luật.

Đó chính là, độ nhẫn nại của con người, cũng không phải là đã hình thành thì không thay đổi, mà là tùy từng người mà khác nhau.

Tỉ như, một vị cường giả Chí Thánh cảnh, nếu như bị một cái cường giả cùng cấp bậc nhục mạ, có lẽ sẽ tức giận.

Nhưng là, nếu như bị một con kiến hôi nhục mạ, trong lòng cũng sẽ không có tâm tình ba động gì, sẽ chỉ tùy tiện một cước liền giẫm chết...

Nói cách khác, người, sẽ chỉ so đo canh cánh trong lòng với tồn tại cùng cấp bậc, hoặc là người chênh lệch không phải rất lớn, mà chênh lệch quá lớn, cũng không có cái tâm tình chấp chờn gì.

Thật giống như, một người so người ưu tú hơn một chút xiu, người sẽ ghen ghét, nhưng nếu như hèn ưu tú hơn quá nhiều so với người, người ngược lại không có cảm giác.

Người sẽ ghen ghét bạn học người học hành quá giỏi, nhưng người sẽ không ghen ghét với một người học giỏi nhất tỉnh nhất nước!

“Còn có thời gian ba ngày, người chuẩn bị cẩn thận một cái đi, để sự phụ người cũng chuẩn bị một chút, ba ngày sau chúng ta liền đi đế đô.”

Tần Xuyên đối Tần Tử nói.

“Được rồi!”

Lúc này Tần Tử, giống như một cái chó săn thành thạo, mười phần nghe lời, cấp tốc trở về gian phòng của mình.

Mà không qua bao lâu, một giọng già nua từ bên ngoài truyền đến.

“Tần Xuyên trưởng lão, có thể ra tâm sự hay không?”

Tần Xuyên nghe vậy, liền đứng dậy đi ra ngoài.

Vách núi bên ngoài cung điện.

Ráng chiều đã dần dần thu lại, biến thành màu tím đen, mà một cái lão giả áo xanh, đứng tại nơi đó đón gió đêm.

Chính là Triệu Phục Long.

“Thái Thượng trưởng lão.”

Tần Xuyên kêu một tiếng.

“Tần Xuyên lão đệ, trước đó là mắt của ta vụng về, để người hạ mình làm ta trưởng lão Thất Vũ tông, thực sự là ủy khuất người.”

Triệu Phục Long quay người, cười khổ hỏi:

“Ta muốn hỏi người... Có nguyện ý trở thành Thái Thượng trưởng lão Thất Vũ tông hay không?”

Tần Xuyên bình tĩnh lắc đầu:

“Ta chỉ là vinh dự trưởng lão Thất Vũ tông mà thôi, trước đó ta cũng đã nói, nơi này chỉ là ta điểm dừng chân tạm thời, ta cũng sẽ không một mực ở tại Thất Vũ tông.”

“Ai, quả là thế.”

Triệu Phục Long thở dài một cái, nói ra:

“Ta liền biết, người như người, sẽ không lưu lại một cái tiểu địa phương như này.”

Tần Xuyên nghĩ đến một số việc trước đó, liền hỏi:

“Người hẳn không phải là người Cửu Dương vương triều phải không?”

“Ha ha, bị người đã nhìn ra.”

Triệu Phục Long tự giễu cười cười, nói ra:

“Ta đích xác không phải Cửu Dương vương triều người, ta đến từ đông vực, nhưng mà, hơn một trăm năm, ta sớm liền đem Thất Vũ tông coi như nhà của ta.”

“Dù sao, ta trưởng thành tại nơi này, cưới vợ, nhi tử ta là ra đời tại nơi này, cháu của ta cũng là ra đời tại nơi này, về phần cái địa phương ta ra sinh kia... Ta đều có chút nhớ không rõ.”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, hỏi:

“Người bây giờ còn nghe lệnh của cái gia tộc kia sao? Ta nói là Triệu gia.”

“Ha ha, gia tộc ta... Cũng không họ Triệu.”

Triệu Phục Long trên mặt tự giễu càng đậm, sau đó lộ ra thật có lỗi đối với Tần Xuyên, nói ra:

“Việc liên quan đến gia tộc, ta không tiện nói, nếu không sẽ có đại họa, xin người thứ cho.”

“Được.”

Tần Xuyên gật gật đầu, cũng không truy vấn ngọn nguồn, bởi vì cái này liên không có quan hệ gì với hắn.

Hắn chỉ là hiếu kì, thuận miệng hỏi một chút mà thôi.

“VẬY CỨ NHƯ VẬY ĐI.”

Hồi lâu, Triệu Phục Long cười cười, nói ra:

“Chuyện tới bây giờ, kỳ thật người có làm Thái Thượng trưởng lão hay không đều không có gì khác biệt, bởi vì tại trong lòng mọi người ở tông môn, địa vị của người đã không thua kém Thái Thượng trưởng lão.”

Tần Xuyên cười không nói.

Hoàn toàn chính xác.

Thời điểm người bày ra thực lực, coi như không có hào quang gia thân, mọi người cũng sẽ tự giác tôn kính người.

Đây là ước định mà thành đạo lý.

Cường giả vi tôn.

Bất luận cái thế giới gì đều như thế.

Nhưng mà, Thái Thượng trưởng lão, hắn thật đúng là không muốn làm!

Bởi vì Thái Thượng trưởng lão cũng không chỉ là vinh dự, càng là một loại trách nhiệm, cần phụ trách đối với toàn bộ tông môn.

Mà dựa theo sáo lộ bình thường, một khi hắn hòa nhập vào Thất Vũ tông, cái kế hoạch nguyên bản kín không kẽ hở này, ngay lập tức sẽ bắt đầu hở mưa dột, phiền toái lắm, địch nhân a, theo nhau mà đến...

Cuối cùng, hắn lại là phải giải quyết tông môn cừu địch, lại là đưa tài nguyên cho tông môn, lại là dạy bảo đệ tử tông môn, lại là vì hậu bối chùi đít, hoàn toàn biến thành bảo mẫu...!

Cần gì phải như thế chứ?

Hoàn toàn không cần thiết!

Cho nên, đầu óc hẳn rất thanh tỉnh.

Đương nhiên, sau này Thất Vũ tông nếu như gặp phải phiền phức, tại dưới tình huống chi phí không cao, hẳn vẫn là nguyện ý giúp một chút.

“Tần Xuyên lão đệ, kỳ thật...”

Cái thời điểm này, Triệu Phục Long tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhưng là há to miệng, sau đó lại nuốt trở về.

“Còn có chuyện gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“A, là như vậy, nội bộ tông môn kỳ thật còn có một tòa bảo khố tổ sư, là tổ sư gia lưu lại, ta cảm thấy, Tần Tử có thể đi vào chọn lựa hai kiện bảo vật, cũng coi là một điểm tâm ý của tông môn.”

Triệu Phục Long gượng cười nói.

Hắn trong lòng cực kỳ rối loạn, có chút nghĩ mà sợ, bởi vì hắn kém chút liền đem sự tình Đại Ách đan nói ra.

Hắn vừa rồi chuẩn bị thẳng thắn, nhưng là đột nhiên tưởng tượng, loại sự tình này mà thẳng thắn, chẳng lẽ còn có thể được đến tha thứ hay sao?

Nói ra chính là muốn chết a !

Hiện tại, hắn hoàn toàn có lý do tin tưởng, cái người trẻ tuổi để lão tổ tông hoàng thất đều lấy lễ để tiếp đón này, có bản lãnh chơi chết hắn.

Hắn kỳ thật có chút ân hận.

Lúc ấy là không biết thân phận Tần Xuyên, coi là Tần Tử chính là cái tiểu tử không có bối cảnh, nắm một chút cũng không có gì.

Dù sao, mạnh được yếu thua nha.

Mà bây giờ, hắn khiếp sợ phát hiện, người ta trước đó chỉ là không có móc ra mà thôi, sau khi móc ra, so với hắn còn muốn lớn hơn a!

“Thái Thượng trưởng lão có lòng.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu.

Hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì, mặc dù hắn nhìn ra được lão đầu nhi này có điểm tâm hư, tựa hồ là đã làm qua cái việc gì trái với lương tâm, hiện tại muốn đền bù cho Tần Tử.

Nhưng là hắn biết, vấn đề không lớn.

Dù sao, Tần Tử còn tùy thân mang theo một cái sư phụ kiến thức rộng rãi mà, tất nhiên đã sớm giải quyết tất cả tai họa ngầm.

Thời gian nhoáng một cái, ba ngày trôi qua.

Tần Xuyên mang theo Tần Tử, lần nữa đi tới đế đô hùng vĩ, mà lần này, là trực tiếp tiến tới hoàng thành!

Chương 84: Tam Hoàng Tử Cuồng Ngạo

Chương 84. Tam Hoàng Tử Cuồng Ngạo

Hoàng thành rất lớn.

Bên trong không chỉ có cung điện vàng son lộng lẫy, ban công hùng vĩ, càng có non sông tươi đẹp, thậm chí... Còn có một ngọn núi!

Ngọn núi này, mười phần cổ lão, chất chứa rất nhiều huyền bí, nghe nói hoàng thất ban đầu đóng đô ở nơi này, chính là coi trọng ngọn núi này.

Thời điểm khi Tần Tử mang theo Tần Xuyên đi vào hoàng thành, đã có một đám người chờ tại nơi này.

Những người này ăn mặc lộng lẫy, khí độ bất phàm.

Mà trung niên khôi ngô đứng đầu, vậy mà người mặc long bào ngũ trảo kim, không hề nghi ngờ, đây chính là hoàng đế đương triều!

“Cung nghênh hai vị giá lâm.”

Vị hoàng đế bệ hạ này mang trên mặt nụ cười ấm áp, tựa như một người hiền lành hoàn toàn không có tỳ khí.

“Bệ hạ khách khí.”

Tần Xuyên nhìn kỹ một chút, phát hiện vị hoàng đế bệ hạ Cửu Dương vương triều này, tựa hồ có chút bình thường.

Mới Thông Thiên cảnh thất trọng! !

Nhưng mà, có lẽ chính là bởi vì bình thường, mới có thể lên làm hoàng đế đi... Dù sao, hoàng thất đang cố ý yếu thế!

Bọn hắn nhất định phải nguy trang như này, đến mê hoặc địch nhân, coi đây là vì gia tộc tranh thủ càng nhiều thời gian phát triển.

Về phần cái gia tộc này vụng trộm phát triển thành bộ dáng gì, ai cũng không biết, thậm chí, rất nhiều thành viên hoàng thất đều bị mơ mơ màng màng...

“Lão tổ tông bàn giao, trực tiếp mang Tần Tử đi linh trì, không biết Tần Xuyên trưởng lão là cùng đi, hay là nghỉ ngơi trong hoàng cung?”

Hoàng đế cười hỏi.

“Cùng đi chứ.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, tại bên trên người địa bàn khác, vẫn là đem nhi tử nhìn chăm chăm thì tốt.

Cái gia tộc này thật không đơn giản, cẩn thận vẫn tổ thơn.

“Tốt, mời tới bên này.”

Hoàng đế không có kinh ngạc chút nào, tựa hồ đã sớm biết Tần Xuyên sẽ lựa chọn như vậy, trên thực tế, cái gọi là đi hoàng cung nghỉ ngơi, chỉ là lời khách sáo.

Dù sao, hắn cũng không muốn đội mũ xanh.

Rất nhanh, mọi người đi tới tòa núi lớn trước đó, đứng tại chân núi, càng có thể cảm nhận được cổ cảm giác hùng vĩ kia.

Độ cao của nó cùng thể tích cũng không tính quá lớn, nhưng là cổ khí thế hùng hồn kia, giống như một thanh thiên kiếm đứng vững.

Mà lại, xuyên thấu qua một chút thảm thực vật um tùm, còn có thể nhìn thấy từng vết khắc cổ kính trên vách núi, không biết là dấu vết kiếm khách thời đại nào lưu lại, đến nay vẫn tràn ngập kiếm ý không tiêu tan như cũ, làm người ta kinh ngạc.

“Phốc!”

Trên bầu trời truyền đến một tiếng vang trầm.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy chẳng biết lúc nào trên bầu trời hiện ra một tầng màn sáng màu vàng kim nhạt, lóe lên liền biến mất.

Sau khi màn sáng tắt đi, hiện ra một chùm huyết vụ, còn có vài miếng lông vũ cháy đen tung bay, chậm rãi rơi xuống...

“Ha ha, là chim bay phía ngoài, muốn xâm nhập Cửu Dương sơn, bị hộ sơn đại trận giao sát.”

Hoàng đế cười nói ra đối với Tần Xuyên:

“Đại trận này, là mấy vị lão tổ tông tại hai ngàn năm trước bày ra, liền xem như cường giả Chí Thánh cảnh, cũng không dám tùy ý xông loạn, nếu không thì không chết cũng bị thương.”

Tần Xuyên không nói gì.

Phụ tử hai người yên lặng đi theo sau lưng hoàng đế, tại một đám người chen chúc, đạp trên thang đá cổ lão từng bước một đi lên.

Đi hồi lâu, mọi người đi tới sườn núi, trên đất bằng lấp lánh, có sừng sững lấy một mảnh rừng đá hùng vĩ.

Từng cây cột đá màu xám trắng đứng vững, phía trên hiện đầy các loại phù văn, lộ ra quỷ dị mà nguy hiểm.

“Linh trì ngay tại nội bộ rừng đá, ta mang Tần Tử đi vào.”

Hoàng đế nói với Tần Xuyên, thực tế mang ý là —— phía trước người liền không tiện tiến vào.

Chỉ là nói đến rất uyển chuyển.

“Được.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó tại rừng đá bên ngoài, tìm một tòa bệ đá hoa sen do nhân công điêu khắc ngồi xuống.

“Cha, ta tiến vào.”

Tần Tử nói một tiếng, sau đó liền theo hoàng đế tiến vào rừng đá, rất nhanh, bóng lưng biến mất.

Tần Xuyên ngồi tại trên bệ đá hoa sen nhắm mắt dưỡng thần, hẳn cũng không có tu luyện, mà là đang suy nghĩ như mọi lần —— mình đang ở tình huống nào, phải như thế nào để lừa nhĩ tử, thế nào mới có thể lợi ích tối đa?

Những việc này, hẳn thường xuyên suy nghĩ.

Dù sao, cơ hội là dành cho người có chuẩn bị, chỉ có ngày bình thường làm đủ mọi chuẩn bị, thời khắc mấu chốt mới có thể phát huy lên...

Mà chung quanh những cái người tùy hành hoàng cung kia, từng cái cung kính đứng tại bên cạnh, một câu cũng không dám nói.

Bởi vì bọn hắn biết, Tần Xuyên là quý khách lão tổ tông mời, thân phận cao đến dọa người!

...

Rất nhanh, Tần Tử đi theo hoàng đế, đi tới linh trì.

Kia là một cái ao hình tròn đường kính hơn ba mươi mét, ao nước có màu vàng kim nhạt, tản ra linh khí kinh người!

Mà chung quanh ao, đứng sừng sững lấy vài chục tòa tượng đá dị thú, đỉnh đầu những tượng đá này, đều có một vị lão giả bản thủ ngồi xếp bằng.

Những lão giả bản thủ này, quần áo trên người sớm đã mục nát không chịu nổi, mà lại phía trên tích đầy tro bụi thật dày.

Tựa hồ thật lâu không động tới.

“Các vị tiên bối từ đường, văn bối phụng mệnh lệnh lão tổ tông, mang Tần Tử đến linh trì.”

Hoàng đế cung kính nói.

“Đi vào đi.”

Một giọng già nua quanh quần, cũng không biết là vị lão giả nào nói ra.

Sau đó, mặt nước màu vàng kim nhạt kia, vậy mà giống như rèm cửa, rầm rầm hướng phía hai bên tách ra.

Mà chỗ sâu đáy nước, vậy mà còn có một cái ao, đường kính cái ao kia chỉ có mười lăm mét, mà trong hồ, có ba đạo thân ảnh.

Hai nam một nữ.

Đều là người trẻ tuổi.

Mà một cái thanh niên trong đó, Tần Tử liếc mắt một cái liền nhìn ra, vậy mà là đại hoàng tử Dương Tề Thiên trước kia bị hấn đánh bại tại Phong Lô cốc!

Cừu nhân gập mặt, tràng diện xấu hổ, máu chót là, hấn vẫn là đến trong nhà cừu nhân ăn chực.

Cái này khiến Tần Tử thật ái ngại.

Nhưng là ngoài ý liệu là, vị đại hoàng tử này trước đó bị hấn đánh bại trước mặt mọi người, mặt mũi mất hết, vậy mà cười cười thiện ý đối với hấn.

“Cái này? !”

Tần Tử ngẩn người, vậy mà có chút không biết làm sao, bởi vì hấn nhìn ra được, bên trong ánh mắt Dương Tề Thiên bao hàm thiện ý.

Cái này hoàn toàn không bình thường a!

Nhưng là đưa tay không đánh mặt người tươi cười, thế là, hấn cũng da mặt cứng ngắc đáp lại một cái nụ cười.

Mà cái thiếu nữ mặc áo sa mỏng cao quý kia, cũng mở to mắt, gật gật đầu đối với Tần Tử, xem như chào hỏi.

Chỉ bất quá, cái thanh niên cuối cùng, lại là yên lặng xếp bằng ở trong hồ, nhắm hai mắt, thần sắc đăm đăm.

“Soạt!”

Tần Tử bước vào bên trong linh trì, lập tức, một tầng kim sắc gợn sóng nhộn nhạo lên, mà một cỗ năng lượng tinh thuần, nháy mắt từ lòng bàn dâng lên, chui vào trong cơ thể của hấn, để hấn thoải mái rên rỉ một tiếng.

“A ~ “

Thanh âm này, vô cùng tiêu hồn, mà tại nháy mắt thanh âm phát ra, mặt mo của Tần Tử liền đỏ lên.

Hắn nhìn ba người cách đó không xa một chút, phát hiện đại hoàng tử Dương Tề Thiên cười cười, trên mặt nữ tử kia cũng lộ ra một vòng mỉm cười.

Mà cái thanh niên lạnh lùng kia, lại là thân thể hơi chấn động một chút, sau đó con mắt mở ra, Tần Tử thân nhiên nói với đối:

“Lăn ra ngoài.”

Xoạt!

Tần Tử nguyên bản vẻ mặt còn có chút ngượng ngùng, nháy mắt cứng đờ, lại có một nháy mắt không biết làm sao.

Sau đó, một cỗ lửa giận vô danh thẳng lên, hắn tốt xấu cũng khách, vậy mà nhục nhã hắn như thế?

Để hắn lăn?

Có kiểu đối đãi khách như sao?

Nhưng là, hắn cũng không có lập tức phát tác, dù sao làm khách nhân, cũng phải có dáng vẻ khách nhân.

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Là lão tổ tông hoàng thất các ngươi để cho ta tới.”

Nhưng mà, thanh niên kia sắc mặt không có biến hóa chút nào, thậm chí nhắm mắt lại, nhàn nhạt nói ra:

“Lăn.”

“Ngươi! !”

Tần Tử lên cơn giận dữ, siết chặt nắm đấm, có loại xúc động ra tay đánh nhau, nhưng là nghĩ đến đây là tại nhà khác, hắn nhin.

Mặc dù người trước mắt có chút đáng ghét, nhưng là dù sao trưởng bối người ta cũng là tốt, cũng không thể huyên náo để trưởng bối hai bên xuống đài không được.

Thế là, hắn tại bên trong linh trì yên lặng ngồi xuống——gia hỏa chán ghét, lời đi liền tốt.

Nhưng mà, vừa ngồi xuống, một cỗ uy áp băng lãnh nháy mắt bao phủ hắn, mà thanh âm của thanh niên lạnh lùng kia vang lên lần nữa.

“Người hình như, đem lời nói của ta coi là gió thoảng bên tai sao?”

Chương 85: Người Phẩm Tính Cao Khiết

Chương 85. Chí Thánh Thần Binh

Oanh!

Nghe tiếng nói lạnh lùng này, tính tình Tần Tử nháy mắt nổi tung, sắc mặt trở nên băng lãnh.

Giờ khắc này, khí chất của hắn thay đổi, biến thành coi trời bằng vung!

Nhẫn không thể nhẫn.

Liên không cần lại nhẫn!

Hắn nhìn xem thanh niên kia, lạnh lùng nói:

“Đem lời nói của người coi gió thoảng bên tai? Người cho rằng... Người là cái thá gì? !”

“Hả? !”

Thanh niên kia rõ ràng không nghĩ tới, cái tồn tại ti tiện như một loài bò sát này, dám ngỗ nghịch ý chí hắn, lập tức trong mắt bắn ra hàn mang lăng lẹ:

“Người xác định... Muốn tìm chết sao?”

Xoạt!

Hắn từ bên trong linh trì đứng lên, giống như Giao Long Xuất Hải, lại hình như hùng sư thức tỉnh, một cỗ cảm giác áp bách kinh người hướng phía Tần Tử đánh tới.

Tu vi của hắn, rõ ràng là... Niết Bàn cảnh thất trọng!

Người này cũng chỉ niên kỷ tầm hai mươi tuổi, tu vi như này, đã có thể xưng kinh thể hải tặc.

Chí ít, tại Cửu Dương vương triều là như thế.

“Tam đệ, cái này thế nhưng là khách nhân lão tổ tông mời tới, ngươi hôm nay nếu là động thủ, chỉ sợ khó thoát trách phạt.”

Cái này thời điểm, đại hoàng tử Dương Tề Thiên nói.

“Ha ha, tên phế vật nhà ngươi, bại bởi sâu kiến như này, mặt mặt xấu hổ cho hoàng thất, cũng có mặt mũi thuyết giáo?”

Tam hoàng tử Dương Thặng Thiên quay đầu nhìn về phía đại hoàng tử, không lưu tình chút nào mà châm chọc nói.

“Ngươi!”

Dương Tề Thiên trừng mắt.

“Thế nào, ngươi không phục sao? Nếu là không phục có thể thử một chút, nhìn xem ngươi tại trong tay ta có thể tiếp mấy chiêu!”

Dương Thặng Thiên cười lạnh nhìn xem Dương Tề Thiên.

Chỉ bất quá, ánh mắt kia của hắn, cũng không phải tất cả đều là khinh miệt, còn có một loại phần nộ nào đó nói không rõ.

Tựa hồ là ghen ghét, lại tựa hồ là không cam lòng.

“Tam đệ, nói chuyện đối với đại ca, cần gì phải nóng giận như vậy? Cho dù ngươi là đệ nhất thiên kiều được hoàng thất công nhận, cũng hẳn là biết tôn ti trường ấu.”

Nhị công chúa Dương Uyển Oánh bình tĩnh nói.

“Ha ha, nhị hoàng tử vẫn là ngậm miệng thì tốt hơn, bởi vì lời nói của ta đối với đại hoàng huynh, cũng là áp dụng đối với ngươi!”

Dương Thặng Thiên lườm nàng một chút, lãnh khốc cười nhạt.

Nhị công chúa nhìn hắn một cái nhàn nhạt, tựa hồ cũng không có sinh khí, tiếp tục nói ra:

“Muốn xuất thủ tùy ngươi, nhưng là ta nhắc nhở ngươi, nếu là đánh nát linh trì gia tộc truyền thừa hai ngàn năm, ngươi đảm đương không nổi.”

Xoạt!

Dương Thặng Thiên nghe vậy, biểu lộ cứng đờ.

Hoàn toàn chính xác!

Linh trì là bảo vật gia tộc truyền thừa hai ngàn năm, mà mỗi mười năm liền có thể dùng một lần, có thể để cho thực lực đỉnh cấp thiên kiều gia tộc tăng nhiều, là có ý nghĩa bảo vật truyền thừa, mười phần trọng yếu.

Có thể nói, coi như chặt hoàng đế, cũng không thể hủy linh trì.

Tại sau khi tính toán lợi hại, Dương Thặng Thiên nhìn về phía Tần Tử, uy hiếp nói:

“Hiện tại lặn ra khỏi linh trì, ta có thể tha thứ ngươi vừa rồi làm càn, nếu không... Ra ngoài linh trì, ngươi hối hận cũng không kịp!”

“Ha ha, ngớ ngẩn.”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, không thèm để ý người này, trực tiếp tại khoanh chân tu luyện bên trong linh trì.

Ra ngoài linh trì?

Ra ngoài linh trì ta còn sợ ngươi?

Đừng nói là ngươi, liền xem như cha ngươi, gia gia ngươi, thái gia gia ngươi! Lão tử cũng dám nhảy dựng lên đánh hấn!

...

Thời gian nhoáng một cái, hai ngày trôi qua.

Tần Xuyên tại bên ngoài rừng đá ngồi xếp bằng sau một ngày, liền cảm giác buồn tẻ, thế là hắn chuẩn bị đi một chút trong núi.

Toà Cửu Dương sơn này, rất lớn.

Mà bên trong lại có rất nhiều nơi đặc thù, tỉ như sơn cốc trồng lấy linh thảo hi hữu, tỉ như bích hoạ cùng điêu khắc võ đạo tiền bối lưu lại, thậm chí một chút địa phương, còn cắm chuôi kiếm tàn tạ!

Có lẽ là lão nhân hỏi đầu trước đó đã thông báo, cho nên Tần Xuyên hành động cũng không có bị ngăn trở cản.

Toà Cửu Dương sơn này bị hoàng thất coi như độc chiếm, cấm chỉ những người khác tùy ý tiến vào, mặc cho hấn tàn bộ.

Tại thời điểm điểm nhiên như không có việc gì mà rút vài cộng linh dược, phát hiện cũng không ai ngăn cản, hấn gan lớn...

Rất nhanh, hấn đem dược liệu trong hai sơn cốc, đều lột sạch.

Trong lúc đó, hấn phát hiện có người đang nhìn trộm, nhưng là cũng không có người ra ngăn cản, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ đây chính là người ta đưa cho hấn!

Tặng không đều không lấy, kia không phải thành đồ ngọc sao?

Hấn suy đoán, hoàng thất đã sớm quyết định bỏ ra một cái giá để kết giao hấn, nếu không, cũng sẽ không “Dẫn sói vào nhà” mà dẫn hấn đến nơi này.

Nhưng không thể không nói, hấn vẫn thật là dính phải chiêu này!

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng.

Sau này hoàng thất nếu là thật sự có khó khăn gì, hấn tại dưới tình huống không tổn hại lợi ích bản thân, vẫn là nguyện ý xuất thủ tương trợ.

Toà Cửu Dương sơn này, không hổ là bảo địa hoàng thất kinh doanh hơn hai nghìn năm, quả thực là cái bảo tàng!

Ngắn ngủi thời gian một ngày, Tần Xuyên vợ vét bảo vật, đủ để cho cửa của của nhà hấn tăng gấp mấy lần.

Mặc dù hấn có tiền để trong hiệp hội luyện đan sư, căn bản không thiếu tiền, nhưng là nơi này rất nhiều thứ, có tiền mà không mua được a!

Có tiền cũng không mua được.

Hồi lâu sau, hấn đi tới một chỗ kiếm trùng.

Đây là dốc đá hoàn toàn lạnh lẽo, phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi cắm đầy kiếm, đại đa số tàn kiếm, mà số ít là hoàn chỉnh.

“Ong ong ong!”

Vô số kiếm khí, tại bên trong sơn cốc lượn vòng lầy, giống như những con cá đang kết thành đàn bơi lội.

Cái này khiến toàn bộ sơn cốc đều băng lãnh vô cùng.

Khi Tần Xuyên bước vào sơn cốc, vô số kiếm khí kia tựa hồ tìm được mục tiêu công kích, gào thét mà đến!

“Huu huu huu!”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, sau đó thần hồn chỉ lực bên ngoài cơ thể khuấy động, hóa thành một cái chuông lớn màu vàng óng, đem mình bao phủ lại.

“Keng keng keng!”

Những kiếm khí này đâm vào bên trên Bất Diệt Kim Chung, phát ra thanh âm như hạt mưa đánh vào bên trên mảnh ngói, sau đó bị vỡ ra.

“Ha ha.”

Hắn khinh thường cười cười, kiếm khí nho nhỏ, cũng dám càn rỡ, chẳng lẽ không biết hắn là cường giả vô địch?

(hắn quá nhập vai rồi)

Nhưng mà, đột nhiên!

Chỗ sâu kiếm trùng truyền ra một tiếng kiếm minh sắc bén.

“Ông —— “

Này âm thanh mới ra, tất cả kiếm khí giống như yên về tổ, hướng phía chỗ sâu kiếm trùng dũng mãnh lao tới.

“Xoạt!”

Chỉ thấy một đạo kiếm ảnh hư ảo phóng lên tận trời, giống như một đạo quang trụ xuyên thẳng mây xanh.

Sau đó, vô số kiếm khí màu bạc kia, nhanh chóng chuyển vào bên trong hình dáng kia, để quá dần dần trở lên rõ ràng.

Phong mang của nó, không ngừng bạo tăng.

Mà thời điểm khi đạo kiếm quang này hoàn toàn hóa thành thực thể, nó giống như một đạo cây cột màu bạc trắng, hướng phía Tần Xuyên lao xuống!

“Oanh!”

Một kiếm này, tách ra tầng mây đầy trời, thậm chí giống như muốn đem cái Cửu Dương sơn này đều chém thành hai khúc.

“Thật mạnh!”

Tần Xuyên sắc mặt đại biến, cổ cảm giác áp bách kinh khủng này, đây tuyệt đối là binh khí cấp bậc Chí Thánh!

Lúc này, hắn không dám thất lễ, tâm niệm vừa động, Chí Thánh linh bảo một mực tiềm ẩn tại bên trong đan điền kia —— Trần Ngục đỉnh hiện lên ở đỉnh đầu.

Nhưng cho dù là dạng này, cảm giác nguy cơ trong lòng hắn vẫn là không có yếu bớt, quanh thân lông tơ dựng lên!

“Thanh kiếm này đã có được bộ phận ý thức bản thân, đồng thời có thể điều động kiếm khí cái kiếm trung này, cho nên nó đã tương đương với nửa cái cường giả Chí Thánh cảnh, một kích này, đã có mấy phần uy lực cường giả Chí Thánh cảnh!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, găm nhẹ nói:

“Tam Hoa Tụ Đỉnh!”

Ong ong ong!

Ba đóa hoa sen óng ánh giống như mặt trời vọt ra khỏi mặt biển, xuất hiện lên đỉnh đầu, mà lực lượng hắn, nháy mắt bạo tăng ba lần!

“Đi!”

Hắn trút xuống tất cả lực lượng, hung hăng vồ vào Trần Ngục đỉnh, lập tức, đại đỉnh tách ra một đạo hư ảnh đen nhánh, hướng phía cự kiếm ngân bạch kia đụng tới.

“Oanh! !”

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Cửu Dương sơn đều hung hăng chấn động, một cỗ sóng xung kích mang tính hủy diệt khuếch tán ra đến, tựa hồ muốn đem ngọn núi này san bằng.

Cũng may trên bầu trời hiện ra một tầng trận pháp bảo hộ, đem lực chấn động của sóng xung kích cùng thu nạp vào, để ngọn núi này lần nữa khôi phục bình tĩnh.

“Phốc!”

Tàn Xuyên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên tái nhợt mấy phần, thân thể nhận phản phệ, liên tiếp rút lui mấy bước.

Đây là lần thứ nhất thụ thương hấn, may mắn tiện nghi nhi tử không có ở nơi này, nếu không... Cái mặt này không biết ném đi đâu.

Nhưng mà, một kích này, cũng đem cái đạo kiếm quang đáng sợ kia đánh tan, vô số kiếm khí tán loạn thành bạch quang xóc xếch, bốn phía tán loạn.

Xem ra, trong thời gian ngắn rất khó ngưng tụ.

Nói cách khác, cái thanh Chí Thánh chỉ kiếm chỗ sâu kiếm trung kia, tạm thời là không cách nào lại phát động công kích đối với hấn.

“Nhìn về phía trước, huy hoàng còn được dựa vào chính mình, gặp bảo vật, không thể bỏ lỡ.”

Trần Ngục đỉnh lơ lửng trên đỉnh đầu hấn, xoa xoa máu tươi ở khóe miệng, liên hướng phía chỗ sâu kiếm trung đi đến.

Những nơi đi qua, tàn kiếm trên đất đều đang run lẩy bẩy, kia là uy áp Chí Thánh linh bảo Trần Ngục đỉnh mang tới.

Rất nhanh, Tàn Xuyên đi tới chỗ sâu nhất kiếm trung.

Đây là một cái sơn động.

Chính giữa sơn động có một cái ao đường kính năm mét, mà vách đá sơn động có nước đang chậm rãi nhỏ xuống, thanh âm rất thanh thúy.

“Tích đáp, tí tách...”

Mà trung ương ao kia, cắm một thanh trường kiếm tuyết trắng!

Nó lẳng lẳng cắm ở nơi đó, mà thời điểm mỗi khi giọt nước rơi xuống tạo nên gợn sóng chạm đến nó, nó liền sẽ loé lên một tầng ngân quang nhàn nhạt.

Nó giống như một ánh đèn, lóe ra tại trong sơn động đen nhánh, trở thành nguồn sáng duy nhất nơi này.

Chương 86: Chu Tước vương triều khiêu chiến

Chương 86. Người Phẩm Tính Cao Khiết

“Ong ong ong!”

Tựa hồ là cảm nhận được Tần Xuyên đến, nó nhẹ nhàng chấn động, đưa ra kiếm minh cảnh cáo.

“Đừng kêu, hôm nay ngươi liền gọi là nát cổ họng cũng không ai để ý đến ngươi.”

Tần Xuyên khòe miệng hơi vênh lên.

Thanh kiếm kia yên lặng xuống.

Tần Xuyên nói ra:

“Đi theo ta đi, mặc dù ngươi chỉ là một thanh Chí Thánh linh kiếm, nhưng là cũng còn có thể dùng một đoạn thời gian.”

Nhưng mà, thanh kiếm kia không để ý tới hắn.

Thậm chí, ngay cả hào quang màu trắng bạc mặt ngoài thân kiếm đều thu liễm vào, giống như ngủ thiếp đi.

“Ta đã tới, liền không có khả năng tay không mà về, hi vọng ngươi không nên ép ta ra tay.”

Tần Xuyên uy hiếp nói.

“Ong ong!”

Thanh kiếm kia phát ra kêu khẽ, tựa hồ muốn nói: Ha ha.

“Nếu như ngươi không biết điều, nhất định phải ở trước mặt ta giương oai, vậy ta cũng chỉ có thể hướng trong hồ đi tiểu vào.”

Tần Xuyên khoan thai nói ra:

“Ta liền không tin, ngươi còn có thể giả thanh cao ở trong ao nước tiểu.”

“Ông! !”

Đột nhiên, quang mang thanh kiếm kia đại tác, tản mát ra khí tức lẫm liệt, từng tia từng sợi kiếm khí phun trào, tựa hồ đang uy hiếp Tần Xuyên.

“Đừng giả làm bộ, kiếm cho dù có sắc bén, không có lực lượng chèo chống, cũng chỉ là lực bình không rể.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Ong ong ong!”

Thanh kiếm kia hung hăng run lên, khí thế dần dần yếu xuống, lóe lóe lên, tựa hồ lâm vào bên trong xoắn xuýt.

“Đừng lè mà lè mè, ngươi còn như vậy nữa, ta liền muốn đi tiêu.”

Tần Xuyên làm bộ liền muốn đưa tay vào hạ bộ.

“Xoạt!”

Trường kiếm kia hung hăng run lên, sau đó bắt đầu chậm rãi từ trong hồ rút ra, mà theo nó lên cao, ao nước bắt đầu kịch liệt run lên.

“Rầm rầm!”

Từng đạo quang ảnh màu xanh ở trong ao cấp tốc xen lẫn, huyền hóa ra lá sen, sau đó, lại có hoa sen mở ra.

Từng đoá từng đoá hoa sen kiều nộn, chập chờn sinh huy, tiếp theo có mấy điểm màu vàng óng bay lên, quá chói lọi.

Không chỉ có như thế, cổ dị tượng này cấp tốc khuếch tán, vậy mà không bị sơn động trở ngại, hiển hiện đến trên không Cửu Dương sơn.

“Rầm rầm!”

Toàn bộ hoàng thành đều có thể nhìn thấy, phía trên đỉnh núi kia, hiện ra cảnh tượng hoa sen mở đầy ao, thần thánh mà cao khiết.

“Kia... Kia là? !”

” Thanh Liên kiếm của Thanh Liên lão tổ tông! Từ khi Thanh Liên lão tổ tông tọa hóa, kiếm này đã yên lặng ngàn năm!”

“Nghe nói, thanh kiếm này vô cùng thanh cao, chỉ nhận người phẩm tính cao khiết làm chủ, hoàng thất nhiều năm như vậy đều không ai có thể để cho nó đi theo!”

“Không biết là người cao nhã nào...”

Trong Hoàng thành, rất nhiều cường giả hoàng thất nghị luận âm ỉ, trong lòng tỏ kính ý cao thượng đối với người cao nhã kia.

Cao nhã chi sĩ, từ trước đến nay được người tôn kính!

Mà lúc này.

Thanh kiếm kia đã xuất hiện tại trong tay Tần Xuyên, lập tức, một cỗ cảm giác cường đại nói không rõ không nói rõ từ trong lòng hiện lên.

Một kiếm nơi tay, thiên hạ có ta!

Hắn cảm giác, mình bây giờ quét ra một kiếm, nếu là không ai ngăn cản, có thể đem toàn bộ hoàng thành đều san thành bình địa.

Đây là bởi vì hắn không cách nào hoàn toàn thôi động uy lực thanh kiếm này, bởi vì lực lượng của hắn đối với thanh kiếm này mà nói, còn quá yếu.

Căn cứ hắn đoán sơ qua.

Loại Chí Thánh linh bảo này đã ra đời một bộ phận ý thức, hắn là cường giả Chí Thánh cảnh đỉnh phong từng sử dụng!

Cũng chỉ có lực lượng Chí Thánh cảnh đỉnh phong, mới có thể hoàn toàn kích phát lực lượng của nó, tê thiên liệt địa, dời sông lấp biển!

“Ha ha, chúc mừng tiểu hữu.”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng cười già nua ở sau lưng vang lên, Tần Xuyên quay người nhìn lại, đã thấy lão nhân hỏi đầu kia đứng tại ngoài động.

Lão nhân hỏi đầu đi tới đây, thản thục nói ra:

“Thanh kiếm này, từ khi hảo huynh đệ của ta vẫn lạc, về sau đã yên lặng hơn một ngàn năm, vô số người trẻ tuổi Dương gia

đều thử để nó nhận chủ, thế nhưng là kiếm này phẩm tính cao khiết, cương trực công chính, chỉ đi theo chân chính quân tử.”

Nói, xong hấn hiếu kì nhìn về phía Tần Xuyên, hỏi:

“Không biết tiểu hữu là dùng phương thức gì để nó nhận chủ?”

Thật sự là hấn không biết.

Bởi vì hấn đem Tần Xuyên coi như nhân vật cùng cấp độ, cho nên rất tôn trọng, trước đó cũng không có sử dụng thần hồn lực nhìn trộm tình huống nơi này.

“Người cảm thấy thế nào?”

Tần Xuyên cười hỏi ngược lại.

Lão nhân hỏi đầu ngón người, sau đó nhin không được cười lên.

“Ha ha ha, là ta già nên hồ đồ rồi!”

Hấn đột nhiên phát hiện mình hỏi một câu rất nhảm, đã là kiếm này chỉ đi theo cao khiết chí sĩ, như vậy tất nhiên là dùng nhân phẩm hàng phục.

Hấn quả nhiên không nhìn lầm người!

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Mà tại cái thời điểm này, chân trời đột nhiên vang lên trập trập phong, nương theo lấy uy áp nặng nề vô cùng, thiên địa rung động!

“Chu Tước hoàng thất, tiếp Cửu Dương! !”

Một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên, giống như thanh âm thiên thần, chấn động đến lỗ tai vô số người, thậm chí trái tim đau từng cơn.

Giờ khắc này, toàn bộ đế đô, vô số người ngẩng đầu, kính sợ mà hoảng sợ nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy một đầu cự điều hỏa diễm giương cánh vài trăm mét, từ chân trời phương đông vỗ cánh mà đến, như mặt trời mọc lên ở phương đông!

Ngọn lửa này bên ngoài cơ thể cự điều, còn chín khóa hỏa cầu to lớn lơ lửng, năng lượng ẩn chứa bên trong mỗi một khóa hỏa cầu, đều đủ để hủy diệt một tòa chủ thành.

Đây là tồn tại kinh khủng bậc nào?

Đại yêu Chí Thánh cảnh! !

Mà trên lưng con chim lửa nàng, còn đứng lấy hơn mười đạo thân ảnh khí chất phi phàm, từng cái quý khí bức người.

Phía trước, là một người thanh niên tóc trắng mặc áo đen, khí chất hần lãnh khốc, toàn thân tản ra băng lãnh mà nặng nề uy nghiêm, tuổi tác trên thực tế, hẳn là so với bề ngoài thì lớn hơn rất nhiều.

Điểm này cùng Tần Xuyên rất giống.

Mà mấy thân ảnh phía sau hẳn kia, trẻ có già có, một người trong đó... Vậy mà mặc long bào!

Rất rõ ràng, hẳn là hoàng đế Chu Tước vương triều. Mà hoàng đế, cũng chỉ có thể cung kính đứng ở sau lưng người nọ.

“Nhị đệ, Cửu Dương hoàng thất lai lịch phi phàm, năm đó nội tình vô cùng thâm hậu, chúng ta tùy tiện xâm chiếm như này, có thể hay không...”

hoàng đế Chu Tước vương triều có chút lo lắng nói.

“Ha ha, lai lịch phi phàm... cũng chỉ là một đám bị đẩy đi nơi khô cằn thất bại mà thôi, vĩnh viễn không thể trở mình.”

Thanh niên tóc trắng cười lạnh một tiếng.

Hắn tại đông vực xông xáo nhiều năm, bây giờ đã đạt đến Chí Thánh cảnh nhị trọng, đồng thời còn gia nhập thế lực lớn chân chính, tự nhiên biết rất nhiều sự tình mà người thất quốc đều không biết.

Mạch Cửu Dương hoàng thất này, năm đó xác thực rất mạnh.

Nhưng là bây giờ... Bị ăn mòn hơn hai nghìn năm, nội tình đã sớm suy bại sạch sẽ, bây giờ chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi.

Cho nên, hẳn không có sợ hãi!

Thừa dịp cháy nhà hôi của, việc này đương nhiên phải sớm làm, nếu tới chậm, đồ vật đều bị những người khác cướp sạch.

“Ha ha ha! Quý khách giá lâm, không có từ xa tiếp đón!”

Cái này thời điểm, mấy chục đạo thân ảnh từ hoàng thành phóng lên tận trời, tản mát ra khí thể bàng bạc, giống như xây lên tường thành lấp kín vô hình.

Phía trước nhất, là hoàng đế Cửu Dương vương triều.

“Không cần khách khí.”

Vị thanh niên tóc trắng kia có chút cười lạnh, sau đó thân thể hơi chấn động một chút, một cỗ khí tức thuộc về Chí Thánh cảnh khuếch tán mà ra, cần quét mà đi.

“Àm!”

Tường thành từ khí thể hơn mười vị cường giả Cửu Dương hoàng thất tạo thành, nháy mắt sụp đổ, mà những cường giả kia, đều nhẹ nhàng rên khẽ một tiếng.

Hiển nhiên, thụ chút nội thương.

“Ha ha, không biết các vị đường xa mà đến, cần làm chuyện gì?”

Cửu Dương hoàng đế mặc dù trong lòng phẫn nộ, nhưng nhìn ra thực lực đối phương khủng bố, thế là không dám phát tác, miễn cưỡng vui cười mà hỏi.

“Cùng các người đàm làm ăn một phen.”

Thanh niên tóc trắng bình tĩnh chỉ chỉ tòa núi lớn đứng sừng sững ở trong Hoàng thành, mỉm cười nói:

“Chúng ta cược một trận, dùng ta Chu Tước hồ của Chu Tước vương triều, cược Cửu Dương sơn của Cửu Dương vương triều các người.”

“Nếu như các người thua, ta liền đem Cửu Dương sơn dọn đi, nếu như chúng ta thua, các người cũng có thể đi đem Chu Tước hồ dọn đi.”

“Người! !”

Cửu Dương vương triều hoàng đế sắc mặt đại biến.

Hắn biết đối phương cũng không phải là nói đùa, bởi vì lấy lực lượng Chí Thánh cảnh cường giả, hoàn toàn chính xác có thể

tuỳ tiện đem một tòa núi lớn dọn đi, trên thực tế, Thông Thiên cảnh hậu kỳ liền có thể làm được.

“Không dám sao?”

Thanh niên tóc trắng khinh miệt cười một tiếng, nói ra:

“Nếu là Cửu Dương hoàng thất đã nhu nhược đến nước này, vậy cũng không cần cựa, ta trực tiếp đem ngọn núi kia dọn đi là được.”

“Ngươi... ngươi dám!”

Cửu Dương hoàng đế có chút anh hùng khí đoản, đối mặt cường giả Chí Thánh cảnh, hấn chỉ Thông Thiên cảnh thất trọng, lộ ra có chút hèn mọn.

“Ha ha.”

Thiên tóc trắng cười cười không nói.

“Ngươi muốn cựa làm sao?”

Cái này thời điểm, một giọng già nua vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái lão giả què chân từ hoàng cung chậm rãi đi ra.

Chương 87: Chu Tước vương triều khiêu chiến

Chương 87. Chu Tước vương triều khiêu chiến

“Lão tổ tông!”

Nhìn thấy cái lão giả què chân này, mọi người hoàng thất lộ ra vẻ tôn kính, đồng thời trong lòng cũng có chút mỗi nhừ.

Đây là một trong hai vị lão tổ tông hoàng thất có địa vị cao nhất, hơn hai ngàn năm trước, dẫn đầu gia tộc tại nơi này lập quốc.

Bây giờ, vị này trước kia là cường giả Chí Thánh cảnh tối đỉnh, đã suy bại đến Chí Thánh cảnh nhất trọng.

Thời điểm khi hắn rơi xuống khỏi Chí Thánh cảnh, chỉ sợ sẽ là thời điểm vẫn lạc.

“Chắc hẳn ngài chính là Dương Tự Tại tiên bối đi.”

Thanh niên tóc trắng nhìn lão giả què chân một chút, thỗn thức cười nói:

“Thật đúng là thế sự vô thường a, năm đó ở đông vực đều là cường giả uy danh hiển hách, vậy mà rơi vào ruộng đồng như thế.”

Ngay sau đó, hắn lời nói xoay chuyển, giễu cợt nói:

“Nhưng mà, cái này cũng trách không được người khác, ai bảo mạch các ngươi không biết quản giáo, ra một cái đại ma đầu chứ?”

Lão giả què chân nghe vậy, nếp nhăn che kín trên mặt không có gợn sóng chút nào, cặp con mắt đục ngầu kia bình tĩnh nhìn hắn.

“Đánh cược gì?”

Lão nhân rõ ràng không thích nói nhảm.

Thanh niên tóc trắng thấy thần sắc lão nhân bình tĩnh, không khỏi trong lòng sinh ra mấy phần áp lực, cũng không dám quá làm càn.

Dù sao đây đã từng là siêu cấp cường giả, coi như suy bại thành dạng này, cũng còn có dư uy nhất định.

Đặc biệt là loại khí độ cường giả núi thái sơn sụp đổ trước mặt mà không đổi sắc, để hắn nguyên bản tràn đầy tự tin, có chút rụt rè.

Hắn hít sâu một hơi, ra vẻ bình tĩnh nói ra:

“Dựa theo lệ cũ, thế hệ trước xuất thủ phá hư quá lớn, tự nhiên là để người trẻ tuổi đến so tài, chúng ta ba cục hai thắng như thế nào?”

Cùng lúc đó, phía sau hắn đi ra ba người trẻ tuổi, hai nam một nữ, đều là chừng hai mươi tuổi.

Hai cái thanh niên người mặc áo măng bào, mà thiếu nữ kia mặc cung trang lông lầy, rõ ràng đều là đệ tử Chu Tước vương triều hoàng thất.

“Được.”

Lão giả què chân gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Đi Cửu Dương sơn, chiến đài nơi đó tương đối kiên cố.”

Thanh niên tóc trắng sắc mặt biến hóa.

Hắn là vì Cửu Dương sơn mà đến, nhưng là trực tiếp tiến vào Cửu Dương sơn, hắn vẫn là có chút không dám.

Dù sao, nơi đó có trận pháp cường giả Chí Thánh cảnh tối đỉnh bày ra, mặc dù hơn hai nghìn năm trôi qua, trận pháp cũng sẽ suy yếu.

Nhưng là trận pháp là chết, cũng sẽ không nhận ăn mòn, suy bại sẽ không phải nhanh như vậy.

Ngay cả uy lực hiện tại còn sót lại, chỉ sợ cũng đủ để uy hiếp được hắn.

“Thế nào, không dám?”

Lão giả què chân hiện ra biểu lộ hiếm thấy trên mặt, lại là biểu lộ trào phúng.

“Ha ha ha, nào có? Danh dự của tiền bối, ta vẫn là tin được, vậy liền đi Cửu Dương sơn đi!”

Thanh niên tóc trắng ha ha cười một tiếng, xem như kiên trì đáp ứng.

Hắn lần này dẫn người đến đây, chính là muốn tại trong mắt mấy vị hậu bối, đặc biệt là trong lòng chất nữ mỹ lệ dựng nên lên hình tượng vĩ ngạn, làm sao có thể biểu hiện ra khiếp đảm chứ?

Nhất định phải phong độ nhẹ nhàng, cường thế vô địch!

Hắn ra ngoài xông xáo nhiều năm, trải qua gian khổ mới thu hoạch được thực lực một thân, bây giờ áo gấm về quê, mục đích là cái gì? Không phải liền là tại trước mặt người nhà trang cái bức sao?

Bây giờ sắp được thể hiện, sao có thể đánh mặt mình chứ?

Rất nhanh, một đoàn người đi tới một tòa chiến đài cổ xưa Cửu Dương sơn, cái chiến đài này đường kính trăm mét, từ gạch đá đặc thù mà thành, đồng thời khắc rõ các loại phù văn trận pháp, để nó vô cùng kiên cố.

“Cái Cửu Dương sơn này quả nhiên là một khối bảo địa, chỉ là một đường đi tới nhìn thấy cường giả khắc trên đá, liền có mấy chỗ, đều là Chí Thánh cảnh hậu kỳ cường giả lưu lại, thậm chí có vết kiếm Thiên Vị thánh nhân lưu lại.”

Thanh niên tóc trắng âm thầm nghĩ, trong mắt lóe lên một vẻ tham lam, bảo địa như này, nhất định phải là hắn!

” Ba người tham chiến của Cửu Dương vương triều chúng ta tới.”

Rất nhanh, Cửu Dương hoàng đế mang theo ba người đi tới nơi này, theo thứ tự là tam hoàng tử Dương Thặng Thiên, nhị công chúa Dương Uyển Oánh, cùng... Tần Tử!

Dương Thặng Thiên cùng Tần Tử, tại sau khi đi ra linh trì, lập tức giương cung bạt kiếm, kếm chút triển khai đại chiến tại chỗ.

Cửu Dương hoàng đế kịp thời xuất hiện, ngăn cản bọn hắn, đồng thời đem ba người mang theo tới.

Về phần đại hoàng tử Dương Tề Thiên, bị loại bỏ ra ngoài.

Bởi vì lần trước tại Phong Lô cốc, Dương Tề Thiên đã bại bởi Tần Tử, đây là sự tình mọi người đều biết, cho nên danh ngạch tham chiến của hắn bị Tần Tử chen mất.

Nguyên bản, đó cũng không phải việc vui gì, cũng không nói thẳng có chỗ tốt gì.

Nhưng là Tần Tử đã cắn miếng ngon ngọt của ta, vừa vặn ngâm xong linh trì của người ta, cuối cùng cũng không thể hất dít rời đi?

Thế là hắn bị bắt đi theo.

“Hiện tại người đều đến đông đủ, vậy thì bắt đầu đi, ba người đối ba người, đối thủ tùy cho các ngươi chọn.”

Áo trắng thanh niên ngạo nhân nói.

Hắn đối với ba vị hậu bối của mình là có lòng tin mười phần, bởi vì ba người này vốn là thiên phú dị bẩm, mà hắn tại đoạn thời gian trước đã đạt được đại lượng thạch nhũ vạn năm, để ba vị hậu bối này thoát thai hoán cốt, thực lực bạo tăng.

Bây giờ, ba người đều đạt đến Niết Bàn cảnh bát trọng, tuổi tác như này, thực lực như này, bên trong thất quốc có thể xưng yêu nghiệt!

“Ta đánh với ngươi một trận.”

Nhị công chúa Dương Uyển Oánh nhìn về phía công chúa Chu Tước vương triều, bình tĩnh nói.

“Được.”

Vị công chúa kia cười một tiếng, sau đó, chiến đấu bắt đầu.

“Oanh! Oanh!”

“Chu tước chi hỏa!”

“Cửu Dương tuần tra!”

“Ầm! !”

Hai vị công chúa nhìn như ôn nhu, xuất thủ lại tàn nhẫn vô cùng, mỗi một chiêu đều rất đáng sợ, có xu thế phách sơn đoạn nhạc.

Một trận chiến này, đánh cho rất kịch liệt.

Mà tam hoàng tử Dương Thặng Thiên, nhìn xem nhị công chúa phong thái Dương Uyển Oánh, yên lặng nắm chặt nắm đấm, trong mắt lóe lên một vòng bi thương chí sắc.

Đệ nhị thiên kiều hoàng thất?

Ha ha...

Mà rất nhanh, hai vị công chúa chiến đấu đến giai đoạn cuối cùng.

“Cửu Dương Kiếp Diệt chỉ!”

Nhị công chúa Dương Uyển Oánh tay áo bùng bùng, một chỉ điểm ra, một đạo lực lượng uẩn ngậm hủy diệt cột sáng xuyên thủng hư không, vỡ vụn phòng ngự chu tước công chúa, đồng thời đem cả vai xuyên thủng.

“Ừm.”

Chu tước công chúa rên lên một tiếng, thất tha thất thểu rơi trên mặt đất, vai phải máu chảy ồ ạt, sắc mặt tái nhợt.

Thắng bại đã phân!

“Tại sao có thể như vậy?”

Thanh niên tóc trắng sắc mặt biến hóa, cái nhị công chúa của Cửu Dương vương triều vậy mà mạnh như vậy, cái này hoàn toàn ra khỏi hần đoán trước.

Cái này khiến tự tin nguyên bản của hần tiêu tán một chút —— tựa hồ, ba vị hậu bối của hần không có biện pháp tất thắng.

Bất quá...

Hần hít sâu một hơi, ánh mắt híp lại.

Coi như vạn nhất thật thua, hần cũng không có khả năng đến không chuyển này!

Con vịt đã đun sôi, sao có thể bay chứ?

“Còn lại hai cái, người chọn trước đi.”

Cái thời điểm này, Dương Thặng Thiên từ trên cao nhìn xuống Tần Tử, mang theo ngữ khí mệnh lệnh, lạnh lùng nói.

“Vì cái gì không phải người chọn trước?”

Tần Tử đối chọi gay gắt nói.

Dương Thặng Thiên mặt không biểu tình, không mẫn không nhạt nói:

“Ta chọn trước, vậy liền không có trận thứ ba.”

Tần Tử nghe được nói bóng gió, không khỏi nhìn kỹ cấu người cuồng vọng này một chút, sau đó mỉm cười nói:

“Người có thể thử một chút.”

“A.”

Dương Thặng Thiên cười nhạo lườm Tần Tử một chút, giống như đang nhìn một cái thằng hề, sau đó chậm rãi đi ra ngoài.

Hần khinh thường nói tiếp.

Nhưng là ý tứ lại rất rõ ràng —— ngươi không được, không có nghĩa là ta không được, chất vấn của ngươi đối với ta, sẽ chỉ hiển lộ ra ngươi nông cạn vô tri!

Tay phải hắn chậm rãi nâng lên, chỉ một cái hoàng tử Chu Tước quốc hướng đối diện, thân nhiên nói:

“Ngươi, đánh với ta một trận.”

Chương 88: Chết Đi Cho Ta

Chương 88. Chết Đi Cho Ta

“Hả? !”

Vị hoàng tử Chu Tước vương triều kia, thấy đối phương vậy mà chỉ vào hắn như thế, đồng thời ngữ khí ở trên cao nhìn xuống, lập tức chân mày cau lại.

Nhưng lạnh lùng nhìn xem Dương Thặng Thiên, nói ra:

“Ngươi thái độ như vậy, tựa hồ có chút không tôn trọng người khác.”

“Ha ha, thật sao?”

Dương Thặng Thiên khinh thường cười cười, nói ra:

“Tôn trọng là lưu cho cường giả, kẻ yếu, không xứng đáng được tôn trọng.”

Sắc mặt vị hoàng tử Chu Tước vương triều kia triệt để âm trầm xuống tới, lạnh lùng nói:

“Ngươi nói... Ta là kẻ yếu?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

Dương Thặng Thiên hỏi ngược lại.

“Tốt! Tốt một cái cuồng vọng!”

Vị hoàng tử Chu Tước vương triều kia cười lớn một tiếng, cười đến vô cùng băng lãnh:

“Vậy liền nhìn xem, ai mới là kẻ yếu chân chính!”

Oanh!

Nói xong, hắc quanh người bộc phát ra vô cùng hỏa diễm nồng đậm, hình bóng một đầu chu tước ngưng tụ ra trên đỉnh đầu.

” Hình bóng chu tước? !”

Số ít người Cửu Dương vương triều sắc mặt đại biến, chu tước, là thiên phú huyết mạch số ít người hoàng thất Chu Tước mới có thể thức tỉnh, loại này chim không nhất định là chu tước chân chính, nhưng không thể nghi ngờ chính là sức chiến đấu kinh người.

Tương đương với một đạo phân thân!

Chu tước mới ra, đó chính là cục diện hai đánh một.

“Giả thần giả quỷ, phá!”

Dương Thặng Thiên hừ lạnh một tiếng, vọt thẳng tới, lực lượng hắc cuồng bạo vô cùng, giống như man long ra biển.

“Àm!”

Một quyền đánh ra, vậy mà trực tiếp đem đầu chu tước kia đánh nổ tại chỗ, lập tức, ánh lửa chiếu rọi trời cao.

Nhưng là, cùng lúc đó, một đạo nắm đấm lại đánh vào lòng ngực của hắc, để hắc phát ra rên lên một tiếng, bay rút ra ngoài.

“Ngu xuẩn!”

Vị hoàng tử Chu Tước kia cười nhạo một tiếng, thân thể như bóng với hình, hướng phía Dương Thặng Thiên đang bay ngược để truy kích tới.

Không chỉ có như thế, hình bóng chu tước bị đánh nổ kia, cũng hóa thành từng tia từng sợi hỏa diễm xích hồng, giống như một cái đuôi đi theo phía sau hắc, đồng thời cấp tốc ngưng tụ đi, khôi phục nguyên hình.

“Được một tác lại muốn tiến một thước!”

Dương Thặng Thiên ngay tại khi đang bay ngược, thấy hoàng tử Chu Tước đuổi giết tới, lập tức hai tay nâng lên, hung hăng đánh ra về phía trước.

Ầm ầm!

Hai cái thủ ấn kim sắc to lớn gào thét mà qua, giống như Cổ Thần cự thủ, có thể đem hết thảy trước mắt san bằng.

Nhưng mà, sau một khắc, hai đạo bàn tay khổng lồ kia trực tiếp nổ tung, một đầu chu tước từ giữa đó xuyên thấu mà qua, hướng phía hắc độn tới.

“Thiên Cương Đồng Tử Công!”

Dương Thặng Thiên sử xuất chiêu số phòng ngự Hàn điều tự từng dùng qua, lập tức, một cái vòng bảo hộ hình tròn trong suốt bao phủ toàn thân của hắn.

“Ầm!”

Hình bóng chu tước kia đâm vào phía trên vòng bảo hộ, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, sau đó chu tước sụp đổ, hóa thành vô số ánh lửa, mà vòng bảo hộ kia cũng xuất hiện vết rách.

Nhưng mà, ngay tại cái thời điểm này, một đạo nắm đấm từ bên trong ánh lửa duỗi ra, hung hăng nện ở phía trên vòng bảo hộ.

“Oanh! !”

lực lượng dã man khó mà hình dung khuếch tán, cái vòng bảo hộ kia vốn là xuất hiện vết rách, trực tiếp chia năm xẻ bảy, ầm vang bạo tạc!

“Phốc!”

Dương Thặng Thiên nhận phản phệ, một ngụm máu tươi phun ra, đồng thời không đợi hắn bị xung kích sóng độn bay, chân phải Chu Tước hoàng tử đã quét ngang mà tới.

Một cước này, giống như thần long bá vĩ, hoành tảo thiên quân!

“Đông!”

Một cước này, trực tiếp quét vào trên lồng ngực, lực lượng từ trước ngực xuyên thấu qua, để quần áo phía sau Dương Thặng Thiên đều nổ tung!

Sau đó, hắn bay rớt ra ngoài, chật vật rơi trên mặt đất.

Cũng không chờ hắn đứng lên, vị kia Chu Tước hoàng tử từ trên trời giáng xuống, chân phải hung hăng dẫm lên bộ ngực hắn.

“Phốc!”

Trong miệng hắn lần nữa phun ra một đạo huyết tiễn, đầu hướng lên rất một chút, sau đó nằm trở về, sắc mặt trắng bệch.

“Ha ha, hiện tại ngươi nói một chút, ai mới là kẻ yếu?”

Chu Tước hoàng tử phải giẫm lên lồng ngực Dương Thặng Thiên, nhìn xuống hắn, cười lạnh nói.

“Lăn! Cút cho ta! !”

Dương Thặng Thiên ánh mắt lộ ra vẻ hung ác, giống như sư tử nổi điên, rống giận, tứ chi loạn đạp.

Nhưng kỳ quái là, hắn cũng không có bộc phát ra lực lượng quá mạnh, theo lý thuyết, lực lượng trong cơ thể hắn hẳn là còn rất hùng hồn mới đúng...

“Minh ngoan bất linh!”

Chu Tước hoàng tử hừ lạnh một tiếng, chân phải đột nhiên dùng sức, lập tức đem Dương Thặng Thiên gắt gao giẫm trên mặt đất, khó mà nhúc nhích.

“A a a! !”

Dương Thặng Thiên ngửa mặt lên trời gào thét, kịch liệt giãy dụa, giống như một con rùa đen bốn chân chỉ lên trời, khó mà đứng lên.

Hắn đang giãy dụa, tại gào thét.

Ánh mắt hắn đỏ bừng, có loại điên cuồng không nói ra được, loại điên cuồng kia, lại cũng không phải là loại xấu hổ vô cùng sau khi chiến bại, mà càng giống là một loại phát tiết nào đó, một loại lên án nào đó, một loại chất vấn nào đó.

“Ta hận, ta hận, ta không cam tâm a! Các ngươi tại sao phải như vậy đối với ta, tại sao phải như này! !”

Hắn gào thét lớn, nước mắt nháy mắt từ hai bên khóe mắt chảy xuống, im ắng chảy xuôi trên mặt đất, tích tấp.

Mấy người Chu Tước vương triều thấy thế, đầu tiên là sừng sốt một chút, sau đó lộ ra nụ cười trêu tức—— đây chính là hoàng tử? Cửu Dương hoàng thất

Một cái bao cỏ!

Ngay cả mọi người hoàng thất, cũng phần lớn lộ ra vẻ xấu hổ, vì vị tam hoàng tử này cảm thấy mất mặt.

Không phải đệ nhất thiên kiều hoàng thất sao? Ngày bình thường không phải ngang ngược, cuồng ngạo bá đạo sao, làm sao thời khắc mấu chốt lại như này?

Chỉ có số ít người, trong mắt lóe lên một vòng phức tạp cùng vẻ áy náy, tỉ như vị lão tổ tông què chân kia, tỉ như nhị công chúa Dương Uyển Oánh...

“Tốt, hiện tại song phương đều là một thắng bại một lần, bắt đầu trận thứ ba đi.” Cái này thời điểm, cái kia thanh niên tóc trắng nói.

Tần Tử nghe vậy, đứng dậy.

Hắn quay đầu nhìn Dương Thặng Thiên nằm trên mặt đất một chút, không biết vì cái gì, đột nhiên cảm thấy người này không có chán ghét như vậy, ngược lại lộ ra có chút đáng thương.

“Được rồi, không nghĩ.”

Hắn đem ý nghĩ dư thừa ném ra ngoài não, sau đó nhìn về phía đối thủ hắn—— đây là một cái thanh niên trắng nõn ngoài miệng không có lông.

“Trận này, ta thắng chắc!”

Vị Chu Tước hoàng tử này trầm giọng nói.

“Ha ha, ngoài miệng không có lông, làm việc không tốn sức!”

Tần Tử ha ha cười một tiếng, sau đó hướng phía đối phương giết tới.

“Oanh long long!”

Trong cơ thể của hắn, tựa hồ có từng đầu giang hà đang chảy, bắn ra lực lượng không có gì sánh kịp.

Hắn tắm rửa linh trì, về sau tu vi đạt đến Niết Bàn cảnh lực trọng, đồng thời tiềm lực thần thể tiến một bước được khai

phát ra, sức chiến đấu bạo tăng, đã có một loại khí tượng cùng cảnh vô địch.

Như thế nào cùng cảnh vô địch?

Chính là dưới tình huống cùng cảnh giới, có thể trấn áp các loại thiên kiêu yêu nghiệt, mà nếu như đối đầu thiên tài bình thường... Thậm chí có thể vượt cấp chiến đấu!

“Giết! !”

Tần Tử một vòng oanh ra, đường hoàng, quyền quang giống như trường hà kim sắc càn quét thiên khung, khí thế như hồng!

“Cản!”

Vị Chu Tước hoàng tử kia sắc mặt đại biến, không dám thất lễ, trực tiếp sử xuất võ học phòng ngự —— Thiên Cương môn.

“Oanh!”

Nhưng mà, Tần Tử một quyền đánh giết tới, không gì kiêng kị, Thiên Cương môn của Chu Tước hoàng tử trực tiếp vỡ nát, nhìn thấy mà giật mình.

“Tại sao có thể như vậy? !”

Chu Tước hoàng tử trong lòng hoảng sợ, sau đó cấp tốc lui lại, bắt đầu tránh né trái phải, chỉ thủ không công.

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!”

Tần Tử sử dụng phương thức đơn giản nhất thô bạo, đi bộ nhàn nhã đi lên phía trước, nắm đấm không ngừng ném ra.

Hắn tin tưởng, nhất lực hàng thập hội, chỉ cần hắn một mực đập xuống, đối phương sớm muộn cũng sẽ nhịn không được.

Luận lực lượng hùng hậu cùng tốc độ khôi phục nhanh chóng, cơ bản không có người nào có thể cùng thần thể của hắn so sánh.

Quả nhiên.

Cũng không lâu lắm, thể lực vị Chu Tước hoàng tử này chống đỡ hết nổi, đối mặt với cái địch nhân như mãnh thú kia, trong

lòng hấn có chút tuyệt vọng.

“Không thể thua, ta không thể thua! Hoàng thúc đang nhìn ta, ta nếu là thua, hoàng thúc rốt cuộc sẽ không tài bồi ta!”

Hấn trong lòng lo lắng vô cùng, sau đó càng ngày càng bạo —— hấn đột nhiên nhớ tới, thời điểm hoàng thúc trở về cho hấn một cái lễ gặp mặt.

Hấn hít sâu một hơi, nhìn về phía Tần Tử đang áp sát đến, trong mắt bắn ra sát ý lẫm lẫm, gầm nhẹ nói:

“Truy Hồn thứ, đi!”

Huu! !

Một đạo quang mang đen kịt từ mi tâm của hấn bộc phát.

Lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, trực tiếp xuyên thấu công kích Tần Tử, sau đó xuất vào mi tâm!

“A!”

Tần Tử lập tức hét thảm một tiếng.

“Chu Hồng! !”

Vị thanh niên tóc trắng sắc kia mặt xanh xám, hấn không nghĩ tới, cái hậu bối này của mình vậy mà lại dùng loại chiêu số hạ lưu này.

Hơn nữa, còn là dùng đồ vật hấn cho.

Hấn làm người mặc dù hám lợi, có khi cũng sẽ sử dụng chút hèn hạ thủ đoạn, nhưng đối với loại hành vi đánh lén bên trong chiến đấu thì mười phần khinh thường.

Tại trong mắt hấn, chiến đấu là thần thánh.

Thắng chính là thắng, thua chính là thua, thậm chí thua có thể không nhận nợ, nhưng là không thể dùng loại phương thức hạ lưu này đi thắng!

“Hoàng thúc, ta thắng, chúng ta thắng!”

Vị Chu Tước hoàng tử này cười tranh công nói.

Hấn cũng không có ý thức được, mình đã chọc giận thúc thúc của mình, thậm chí xúc phạm đến một loại ranh giới cuối cùng nào đó.

Dù sao, mỗi người giá trị quan khác biệt, cùng đừng nói, số ít người còn có đặc thù dở hơi.

“Chết đi cho ta! !”

Mà liền tại cái thời điểm này, một tia ô quang từ mi tâm Tần Tử bắn ra, nguyên vật hoàn trả lại, xuất vào mi tâm của hắn!

“Phốc!”

Hắn một ngụm máu tươi phun ra, con mắt tròng lớn, sau đó ánh mắt dần dần tan rã, không cam lòng lắm bầm nói:

“Cái này... Không! Nhưng! Có thể!”

Chương 89: Một Cái Phụ Thân Độc Lập

Chương 89. Một Cái Phụ Thân Độc Lập

Xoạt!

Tất cả mọi người ngây dại.

Thực sự là trong thời gian ngắn phát sinh hai cái chuyển hướng, để người ta có chút không xoay chuyển kịp.

Một giây trước, mọi người còn đắm chìm trong khiếp sợ khi Chu Tước hoàng tử đánh lén, một giây sau, Chu Tước hoàng tử trực tiếp bị phản sát.

“Hồng nhi!”

Chu Tước hoàng đế nhất lấy lại tinh thần, hắn hét lớn một tiếng, bay qua ôm lấy thi thể nhi tử mình, tại khi xác nhận không còn thở, về sau sắc mặt của hắn trở nên vô cùng dữ tợn, mắt đỏ hồng nhìn về phía Tần Tử.

“Ta muốn ngươi chết! !”

Hắn đã mất đi lý trí, tay phải giống như long trảo, trực tiếp chụp vào Tần Tử, muốn đem hắn xé nát.

“Keng!”

Nhưng mà sau một khắc, một đạo màn sáng nhàn nhạt màu vàng kim chặn hắn, rõ ràng là cái lão tổ tông què chân kia xuất thủ.

Tầng màn sáng màu vàng kim nhạt kia, là Chí Thánh chi lực biến thành, giống như bình chướng vững chắc nhất thế gian, chặn Chu Tước hoàng đế.

“Nhị đệ, giúp ta! !”

Chu Tước hoàng đế lớn tiếng quát ầm lên.

Nam tử tóc trắng mày nhú lại một chút, kỳ thật, hắn cảm thấy đứa cháu này của mình chết chưa hết tội, không cần thiết báo thù.

Nhưng là, hắn cũng có thể lý giải tâm tình đại ca muốn báo thù, thế là, hắn nhìn về phía lão giả què chân kia, trầm giọng nói:

“Còn xin tiên bối không nên nhúng tay, nếu không... Ta cũng sẽ xuất thủ.”

“Ta nếu là xuất thủ, cái hoàng thành này còn có thể có bao nhiêu người sống, vậy liền khó mà nói, lực lượng Chí Thánh cảnh, tiên bối so với ta càng hiểu.”

Què chân lão giả trầm mặc.

Trong mắt của hắn lộ ra xoắn xuýt, cuối cùng thở dài một cái, triệt bỏ tầng màn sáng màu vàng kim nhạt kia.

“Chết đi cho ta!”

Chu Tước hoàng đế lần nữa hướng phía Tần Tử đánh tới, mà các cường giả tùy hành Cửu Dương vương triều, lại là ngậm hiều, cấp tốc bảo vệ Tần Tử.

Lão tổ tông không thể ra tay, không có nghĩa là bọn hắn cũng không thể ra tay, Tần Tử vì hoàng thất bọn họ mà chiến, bọn hắn đương nhiên phải bảo đảm Tần Tử.

“Đều rút cho ta! !”

Chu Tước hoàng đế hét lớn một tiếng, quanh thân bắn ra khí thể bàng bạc, một đầu hình bóng chu tước to lớn từ dưới đất dâng lên, vậy mà đem các cường giả Cửu Dương vương triều đều đụng bay ra ngoài.

Hắn cùng Cửu Dương hoàng đế không giống, Cửu Dương hoàng đế là hoàng đế bình thường, mà hắn lại là Đế Hoàng oai hùng chân chính.

Hắn không chỉ có là tu vi Thông Thiên cảnh đỉnh phong, đồng thời trải qua nhiều năm rèn luyện, căn cơ vô cùng hùng hậu, sức chiến đấu viễn siêu cường giả cùng cảnh, lấy thực lực đến luận, nói hắn là nửa bước Chí Thánh cảnh đều không quá đáng!

Lúc này, hắn muốn giết Tàn Tử!

“Giết!”

Tay phải của hắn nhô ra, thẳng đến trái tim Tàn Tử, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi, không chỉ có như thế, thần hồn lực thuộc về hắn đã khóa chặt Tàn Tử, để Tàn Tử không thể động đậy!

“Cha! !”

Bên trong tuyệt vọng, Tàn Tử hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, liền lĩnh ngửa mặt lên trời gào to ra.

“Ồ đây.”

Sau một khắc, một đạo thanh âm bình tĩnh vang lên, Tàn Tử đột nhiên mở to mắt, liền thấy cái đạo bóng lưng quen thuộc kia ngăn tại trước người hắn.

Tàn Xuyên quay đầu nhìn nhi tử tiện nghi một chút, oán giận nói:

“Giữa ban ngày, quỷ rống quỷ gào cái gì?”

“Cha.”

Tàn Tử lại kêu một tiếng, chỉ cảm thấy cái mũi có chút mỗi nhừ, con mắt có chút ướt át.

Mỗi lần hắn gặp được nguy hiểm, thời điểm tuyệt vọng, cha đều tại bên cạnh hắn, có cha như này... Thật tốt.

Tần Xuyên lười nhác nhìn dáng vẻ tiện nghi nhĩ tử, hắn chỉ bĩu môi xoay đầu lại, nhìn về phía Chu Tước hoàng đế.

Người này xác thực không kém.

Vừa rồi, hệ thống trực tiếp đem tu vi hắn tăng lên tới Thông Thiên cảnh đỉnh phong, điều này nói rõ, trước đó hắn còn không đánh lại người này!

Đây tuyệt đối là người nổi bật bên trong Thông Thiên cảnh.

“Ngươi là ai, hắn là người cũng muốn ngăn cản ta giết tiểu súc sinh này?”

Chu Tước hoàng đế phẫn hận nói.

“Ta là cha hắn, ngươi cứ nói đi?”

Tần Tử từ tốn nói.

“Đã như vậy, vậy ngay cả ngươi cùng một chỗ giết! !”

Chu Tước hoàng đế hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đánh tới.

Oanh!

Hắn gọi ra chu tước giống như một đóa lửa ửng hồng, phô thiên cái địa bao phủ tới, che giấu tầm mắt Tần Xuyên.

Đồng thời tại bên trong ánh lửa tung hoành hỗn loạn, trong tay hắn xuất hiện một trường kiếm, hướng phía Tần Xuyên hung hăng đâm ra!

“Keng!”

Kiểm minh thanh âm vang lên, Tần Xuyên cũng rút kiếm, đỉnh đầu của hắn hiện ra ba đóa hoa sen, lực lượng bạo tăng ba lần, sau đó một kiếm quét ra!

“Ông!”

Kiểm quang tuyết trắng giống như một cây cột to lớn quét ngang mà ra, chỗ nó đi qua, tòi khô lập hủ, hết thấy đều hôi phi yên diệt.

“A! !”

Chu Tước hoàng đế một tiếng hét thảm, thân thể biến mất tại bên trong kiếm quang to lớn, giống như liệt hỏa tan rã tại trong

băng tuyết, không chỉ có như thế, bởi vì phong mang đặc thù Thanh Liên kiếm, thần hồn hấn cũng bị trăm diệt.

“Đại ca! !”

Thanh niên tóc trắng hét lớn một tiếng, sau đó con mắt đỏ lên, sát ý vô tận từ trong cơ thể hấn bộc phát ra.

Sự tình phát sinh quá nhanh, ngay cả hấn đều không có kịp phản ứng, đại ca hấn liền bị giết chết.

Trước đó cháu hấn bị giết chết, hấn cũng không có sát ý quá mạnh, dù sao hấn không phải Âu Dương Phong, mà chất tử lại chạm đến ranh giới cuối cùng của hấn, để hấn cảm thấy chết không có gì đáng tiếc.

Nhưng là bây giờ, đại ca hấn bị giết, đây là thân đại ca của hấn, từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

Thù này, không đội trời chung!

Hấn hít sâu một hơi, thân thể chậm rãi trôi lơ lửng, mà lại một đạo hư ảnh cung điện, chậm rãi từ thể nội khuếch tán ra tới.

Cung điện này triều khí phồn thịnh, vàng son lộng lẫy, đồng thời bao phủ hai đạo ánh sáng, thần thánh mà cường đại!

Hấn nhìn xuống Tần Xuyên, giống như thần minh cao cao tại thượng, lạnh lùng hỏi:

“Ngươi... Muốn chết như thế nào?”

Tần Xuyên hít sâu một hơi.

Chuyện lần này, cùng thường ngày không giống, bởi vì lần này đối tượng mà đối phương cừ hận cũng không phải là nhi tử tiện nghi, mà là hấn!

Nhưng mà.

Loại sự tình này cũng không có khả năng vĩnh viễn né tránh, sớm muộn đều sẽ trải qua, không bằng thừa dịp thời điểm có chuẩn bị, đánh một lần dự phòng.

Hấn đã là một cái phụ thân độc lập rồi a...

Hấn bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn về phía thanh niên tóc trắng kia, hời hợt nói: “Muốn giết ta, ngươi còn chưa xứng.”

“Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng!”

Thanh niên tóc trắng lạnh lùng nói ra:

“Hắn là người cho rằng căn cơ hùng hậu một chút, lại dựa vào một thanh Chí Thánh thần binh cùng một loại bí pháp tăng phúc lực lượng, liền có thể cùng cường giả Chí Thánh chân chính chống lại sao?”

“Chí Thánh cảnh, không có đơn giản như người tưởng tượng vậy!”

Nói xong, tay phải hắn nâng lên, một chỉ điểm ra đối với Tần Xuyên.

“Ông! !”

Phía dưới một chỉ này, trên bầu trời phong vân biến ảo, vô số linh khí tụ đến, vậy mà hợp thành một ngón tay dài ba trăm mét, hung hăng nhún xuống đến Tần Xuyên, giống như đang ép một con con kiến!

“Rắc rắc rắc...”

Ngón tay này còn không rơi xuống đất, cổ sức gió mạnh mẽ kia, liền đã để quần áo Tần Xuyên bay phát phối, mặt đất dưới chân rạn nứt, thậm chí hai chân đều lâm vào mặt đất.

Nhưng là, Tần Xuyên cũng không có kinh hoảng,

Ngược lại là lộ ra một tia vẻ tàn nhẫn, tay phải hắn cầm kiếm, hội tụ tất cả lực lượng, đâm ra ngoài đối với cự chỉ khổng lồ kia.

“Ông!”

Kiếm quang tuyết trắng giống như cây cột, chống đỡ về phía cự chỉ, giống như cây kim so với cộng râu, thiên lôi câu địa hỏa!

“Oanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, đại âm hi thanh, sóng xung kích kinh khủng giống như Hồng Hải rít gào, đem hết thủy chung quanh san thành bình địa.

Mọi người nhao nhao bay rớt ra ngoài, có người trực tiếp thổ huyết, cũng có người màng nhĩ vỡ vụn, có người thất khiếu chảy máu.

Hồi lâu, gió êm sóng lặng.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cự chử thủy tinh kia đã biến mất, mà Tần Xuyên, thì là hai tay cầm lấy Thanh Liên kiếm, quỳ một chân trên đất.

Áo trắng của hắn có chút rách nát, đồng thời rất nhiều bộ vị đều bị máu tươi nhuộm đỏ, thậm chí cái trán đều đang chảy máu.

“Khụ khụ...”

Hắn ho ra một ngụm máu tươi, dùng kiếm chống đỡ lấy thân thể, tựa hồ thất tha thất thểu muốn đứng lên, nhưng lại rơi xuống dưới.

“Cha! ! !”

Tần Tử hét lớn một tiếng, quá sợ hãi, tựa hồ quan niệm bền trặc trong khoảng thời gian này bị lung lay, nhận lấy đả kích cường liệt.

Cha thụ thương rồi?

Cha làm sao có thể thụ thương? !

Cha không phải cường giả vô địch sao, vì sao lại bại?

Trong lòng hắn có vô số nghi vấn.

Nhưng là, loại nghi vấn này rất nhanh bị ném đến sau đầu, so sánh vô địch hay không phải vô địch, hiện tại hắn quan tâm nhất là, an nguy cha hắn!

Có phải là cường giả vô địch có quan hệ gì đâu?

Hắn chỉ biết, đây là cha hắn!

Người này, một mực yên lặng quan tâm hắn, chiếu cố hắn, giáo hội hắn các loại đạo lý, đồng thời tại thời khắc nguy hiểm cuối cùng sẽ che ở trước người hắn!

Nghĩ đến nơi này, nước mắt của hắn rầm rầm chảy xuôi xuống, chuẩn bị tiến lên đỡ phụ thân mình dậy.

Nhưng mà, Tần Xuyên đưa lưng về phía hắn, hướng về sau đuổi ra tay phải nhuộm máu, trầm thấp quát ầm lên:

“Đừng tới đây! ! !”

Chương 90: Chí Thánh Tàn Xuyên

Chương 90. Chí Thánh Tàn Xuyên

Xoạt!

Bước chân Tàn Tử bước ra đột nhiên dừng lại, có chút không biết làm sao.

Mà lúc này, bụi mù trên bầu trời chậm rãi tán đi, một đạo cung điện huy hoàng hiển hiện ra, quang huy chướng mắt.

Thanh niên tóc trắng vẫn như cũ lơ lửng tại nơi đó, uy áp tràn ngập, giống như thần linh xếp bằng ở bên trong Tiên cung, không thể rung chuyển.

“Nha, chỉ có điểm ấy thực lực sao? Đây chính là vốn liếng người ở trước mặt ta phách lối sao?”

Thanh niên tóc trắng nhìn xuống Tàn Xuyên, trêu tức cười lạnh nói:

“Có ít người, lòng cao hơn trời, nhưng không có tới thực lực xứng đôi, cuối cùng chỉ có thể sống giống một chuyện cười.”

“Hiện tại, liền để cho ta tới kết thúc cái chuyện cười này của người!”

Tay phải hắn nâng lên, chuẩn bị lần nữa một chỉ điểm ra, hắn tin tưởng, chỉ cần lần nữa nhẹ nhàng điểm một cái, con kiến cỏ này liền chết không có chỗ chôn.

“Dừng tay! !”

Nhưng mà, gầm lên giận dữ vang lên.

Chính là Tàn Tử.

Chỉ thấy Tàn Tử ngẩng đầu, không sợ hãi chút nào ngẩng đầu nhìn thanh niên tóc trắng, thanh âm vô cùng băng lãnh.

“Người nếu là dám giết cha ta, Tần Tử ta thề, chỉ cần ta không chết, tương lai tất yếu giết sạch toàn tộc người, giết hết thân hữu người, đem thứ có liên quan cùng người tất cả đều hủy diệt! !”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người rung động.

Ngay cả Dương Thặng Thiên nằm trên mặt đất, ánh mắt trông rỗng, giống như người chết, đều thật thà quay đầu nhìn hắn một cái.

Chỉ là Niết Bàn cảnh, dám ở trước mặt uy hiếp siêu cấp cường giả Chí Thánh cảnh, đây là đảm phách cỡ nào a!

Loại lời này, nói ra, sau đó gần như hắn phải chết.

Thanh niên tóc trắng cúi đầu nhìn Tần Tử một chút, trong lòng không có gợn sóng chút nào, càng không sát ý, chỉ là nhàn nhạt nói ra:

“Sâu kiến mà thôi.”

Nói xong, tiện tay vung lên.

“Oanh!”

Vung lên một cái, thiên địa đều tựa hồ đảo lộn tới, một cỗ lực trấn áp khủng bố vô hình lao tới.

“Cẩn thận! !”

Rất nhiều người hoảng thất đều vì hắn lau một vệt mồ hôi, mà Tần Tử, thì là tóc biến thành kim sắc, ánh mắt lộ ra một vòng kiên quyết!

Hắn cùng sư phụ chuẩn bị dốc sức đánh một kích, dùng hết hết thủy nội tình, không thành công, liền thành nhân.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cái bàn tay già nua đập một chút trên vai của hắn.

Ba!

Cái tay này, ẩn chứa lực lượng vô cùng vĩ ngạn, đem lực lượng bạo tẩu trong cơ thể hắn trấn áp trở về.

Sau đó, một đạo màn ánh sáng màu vàng óng xuất hiện phía trước, chặn một kích của thanh niên tóc trắng.

“Oanh long!”

Cái đạo công kích kia đâm vào bên trên màn sáng, phát ra thanh âm điếc tai nhức óc, để người gần như muốn thổ huyết.

Tần Tử quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lão nhân hói đầu lúc trước thấy qua, đang đứng tại phía sau hắn.

“Lão gia gia, nhanh mau cứu cha ta!”

Tần Tử kinh hãi vô cùng, lớn tiếng kêu lên.

Nhưng mà, lão nhân hói đầu kia khuôn mặt lãnh đạm, chỉ là lẳng lặng nhìn chăm chăm thanh niên tóc trắng bầu trời, căn bản không để ý tới hắn.

Hắn muốn đi cầu xin lão nhân hói đầu, lại phát hiện trên thân đối phương lộ ra một cỗ uy nghiêm, tựa hồ bất cận nhân tình.

Xong hoàn toàn không có biện pháp tới gần.

Lập tức, trong lòng hắn lạnh một nửa.

“Cha ngươi đã đem ngươi giao phó cho ta.”

Lão nhân hói đầu từ tốn nói.

“Cái gì? !”

Thân thể Tần Tử hung hăng run lên, cả người như bị sét đánh, bước chân lão đảo một chút, nước mắt im ắng trượt xuống.

Phó thác?

Cái ý tứ gì?

Cha hắn đã sớm ngờ tới khả năng có nguy hiểm? Cho nên cha hắn lần này hẳn phải chết? Cho nên lão gia gia chú định sẽ không cứu hắn cha?

Mà lúc này, hắn nhìn thấy cái thanh niên tóc trắng đáng giận kia, lần nữa giơ tay lên, tựa hồ muốn tiến hành một kích cuối cùng đối với cha hắn...

Hắn trong lòng bi phẫn, tuyệt vọng, lần nữa rống giận:

“Cái lão biến thái nhà ngươi! Có bản lĩnh tới giết ta a!”

“Ngươi cho rằng ta không có phát hiện sao, cái lão biến thái này, vẫn luôn dùng ánh mắt sắc lang nhìn chăm chăm chất nữ ngươi, mưu đồ làm loạn!”

Lời này vừa nói ra, mọi người quá sợ hãi, sau đó theo bản năng nhìn về phía vị công chúa Chu Tước vương triều kia.

Vị công chúa này thì là thân thể run lên, sắc mặt tái nhợt.

Thanh niên tóc trắng nghe vậy, cũng là sắc mặt đột nhiên âm trầm tới cực điểm, chỗ sâu trong ánh mắt bắn ra một sợi sát ý nồng đậm!

Mà lúc này, Tần Tử tiếp tục trào phúng.

“Ha ha, ta giết chết nhi ngươi, vì sao ngươi vừa rồi không muốn giết ta? Bởi vì chết nhi ngươi cũng để mắt tới chết nữ ngươi! Bởi vì ta giúp cái lão biến thái nhà ngươi diệt trừ tên tình địch này!”

“Ta nhớ vào! Lão biến thái nhà ngươi, ca ca ngươi mới vừa rồi bị giết, ngươi cũng là cố ý không cứu a, bởi vì ca ca ngươi chết rồi, ngươi liền có thể danh chính ngôn thuận chiếm lấy chết nữ ngươi!”

“Dơ bẩn, bẩn thỉu, buồn nôn!”

Tần Tử đem kỹ năng trào phúng mở đến cực hạn, cố ý khích giận thanh niên tóc trắng, đương nhiên, hắn cũng không hoàn toàn là nói lung tung.

Hắn đều luôn luôn quan sát tương đối cẩn thận, mà lại, coi như hắn quan sát không đúng chỗ, còn có sư phụ nữa mà!

Sư phụ kiến thức rộng rãi, đã gặp rất nhiều thứ, cho nên nhìn người cơ hồ sẽ không nhìn lầm.

“Đi chết! !”

Thanh niên tóc trắng rốt cuộc không kiềm được, tay phải nắm tay, tụ lực, sau đó đánh ra đối với Tần Tử.

Đây là một kích toàn lực!

“Oanh!”

Một quyền này đánh ra, cơ hồ cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng là bên trong bầu trời, vậy mà xuất hiện từng tầng từng tầng mây hình nấm.

“Răng rắc!”

Một tiếng vang giòn, giống như thế giới vỡ vụn, trong lòng tất cả mọi người đều run rẩy một chút không hiểu.

Chỉ thấy màn ánh sáng phía trước Tần Tử kia, vậy mà hiện ra một đạo vết rách dữ tợn, giống như pha lê bị đánh vỡ!

“Phốc...”

Lão nhân hỏi đầu sau lưng Tần Tử, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lão đảo hai lần, có chút lung lay sắp đổ.

“Ha ha, tiền bối, xem ra ngài cũng suy bại rất lợi hại a, nếu như không nhúng tay vào, còn có thể sống lâu mấy năm.”

Thanh niên tóc trắng cười lạnh nói.

Lúc này, nhìn thấy vị lão giả cùng cảnh giới với hắn thổ huyết, về sau hắn càng thêm không chút kiêng kỵ.

Hắn là Chí Thánh cảnh nhị trọng triều khí phồn thịnh, lực lượng bành trướng, mà đối phương Chí Thánh cảnh nhị trọng, gần như chỉ còn lại một cái xác không.

Hoàn toàn không thể so sánh.

Đã như vậy... Hắn chính là vô địch!

“Ha ha, lão phu có thể sống bao lâu, cũng không cần người quan tâm, nhưng là... Ta khẳng định sống lâu hơn người.”

Lão nhân hỏi đầu đột nhiên cười.

“Hả?”

Thanh niên tóc trắng nhướng mày, không rõ lão già này muốn làm cái gì, nhưng là bản năng có chút nôn nóng.

Đột nhiên, hắn cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm cực hạn đánh tới, lông tơ quanh thân nháy mắt dựng ngược toàn bộ.

“Không đúng! !”

Hắn đột nhiên cúi đầu nhìn lại!

Chỉ thấy trên mặt đất, thân ảnh Tần Xuyên kia quỳ một chân trên đất, cầm lấy kiếm chậm rãi đứng lên.

“Tạch tạch tạch...”

Mà khi hắn đứng thẳng, xương cốt toàn thân hắn đang phát ra tiếng giòn vang, tựa hồ xương cốt gãy mất tại tự động trở lại vị trí cũ.

Mà khí tức quanh người hắn, cũng không ngừng dâng lên, giống như cự thú biển sâu nổi lên mặt nước, cường đại đến để người ngạt thở!

Rốt cục, lưng của hắn đứng thẳng, sau đó, từng đạo kim quang từ phần lưng rộng lớn của hắn phá thể mà ra, giống như phá kén thành bướm cánh, trải rộng ra tại trên bầu trời.

“Oanh long long!”

Kia là một tòa cung điện hùng vĩ, tràn đầy bá khí cùng uy nghiêm, bên ngoài bao phủ hai đạo ánh sáng, thần thánh vô lượng!

Đây là tiêu chí Chí Thánh cảnh cường giả—— Chí Thánh đạo cung!

Chí Thánh Tần Xuyên! !

Chương 91: Chém Giết Chí Thánh Cảnh

Chương 91. Chém Giết Chí Thánh Cảnh

“Chí Thánh cảnh! Người làm sao có thể là Chí Thánh cảnh? !”

Thanh niên tóc trắng hoảng sợ kêu to, khiếp sợ cùng sợ hãi trong lòng, cùng chênh lệch trên tâm lý, để hắn nháy mắt khi cấp bại phôi.

Rõ ràng là một con giun dế.

Làm sao đột nhiên biến thành hồng hoang mãnh thú!

Người trước mắt không chỉ có đột nhiên vượt qua lạch trời to lớn, nhảy lên trở thành cường giả Chí Thánh cảnh nhị trọng,

thậm chí lực lượng so với hấn càng hùng hậu.

Đồng cảnh giới, cũng là có khoảng cách, mà cường giả Chí Thánh cảnh, chênh lệch cùng cảnh giới, biểu hiện trực quan nhất chính là đạo cung!

Đạo cung càng lớn, đại biểu căn cơ càng thâm hậu.

Mà đạo cung Tần Xuyên, so với hấn lớn tầm vài vòng, loại chênh lệch lớn nhỏ kia, quả thực đủ để cho người già cũng nhìn thấy!

“Chí Thánh cảnh, rất cao sao?”

Thân thể Tần Xuyên chậm rãi lơ lửng mà lên, quanh thân hào quang rực rỡ, giống như chúa tể phiên thiên địa này, hời hợt nói.

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, trong lòng mọi người đều nhắc lên kinh đào hải lãng —— Chí Thánh cảnh, còn không cao? ?

Đến cùng là người như thế nào, mới có thể có khẩu khí lớn như vậy?

Nếu như là cái kẻ yếu nói như vậy, mọi người nhất định sẽ khịt mũi coi thường, nhưng mà nói lời này, là một cái cường giả để bọn hấn ngưỡng vọng!

Bọn hấn căn bản không biết người ta mạnh bao nhiêu, cho nên không có tư cách đi chất vấn người ta là đang khoác lác hay là ăn ngay nói thật.

Đã không cách nào chất vấn, vậy cũng chỉ có thể coi là lời nói thật, cứ như vậy, trong lòng rung động vô cùng

“Hừ! Đồng dạng! Người cũng mới Chí Thánh cảnh nhị trọng mà thôi, hấn là cảm thấy mình có thể quan sát toàn bộ Chí Thánh cảnh?”

“Càng đừng nói phía trên Chí Thánh cửu trọng, còn có Thiên Vị thánh nhân, cùng loại tồn tại kia so sánh, ngươi đáng là gì!”

Thanh niên tóc trắng tức giận bất bình quát lớn.

Hấn cảm giác tôn nghiêm của mình bị chà đạp, bởi vì đồ vật hấn đáng tự hào nhất, bị nói đến không đáng một đồng!

Đây là hắc tuyệt đối không thể nào tiếp thu được.

“Ha ha, ta cái thời điểm gì trở thành Chí Thánh cảnh, ta rõ ràng chính là Thông Thiên cảnh sâu kiến, ngươi mới vừa rồi còn kém chút nghiền chết ta mà.”

Tần Xuyên trêu tức cười cười.

Nói bóng gió là —— cảnh giới lão tử, như thế nào ngươi có thể thấy rõ? Ta đang trêu chọc ngươi đó!

“Ngươi! !”

Thanh niên tóc trắng sắc mặt xanh xám, lại không biết làm sao phản bác, chỉ có thể cắn răng, gắt gao nhìn chằm chằm Tần Xuyên.

“Ngươi không hiểu, ta cũng lười cùng ngươi giải thích, dù sao... không thể nói chuyện nhiều với kẻ ngu.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Cuồng vọng! Hắc là ngươi thật sự cho rằng ngươi ăn chắc ta rồi? Chiến đấu cũng không phải chỉ nhìn man lực, mặc dù đạo cung của ngươi so với ta mạnh hơn, nhưng là thật muốn đánh, hươu chết vào tay ai còn không nhất định đâu!”

Thanh niên tóc trắng gằm nhẹ nói.

Hắc giống như một đầu dã thú bị thương, dùng hung tàn gào thét để duy trì tôn nghiêm sau cùng của mình.

“Ồ? Thật sao?”

Tần Xuyên nghiền ngẫm mà cười một tiếng, sau đó vươn một cái tay:

“Vậy ngươi có thể thử một chút, ta chỉ xuất một tay.”

“Tốt! ! !”

Thanh niên tóc trắng chưa hề nói bất luận cái nói nhảm gì, người này đã cuồng vọng tự đại như thế, vậy hắc liền không khách khí!

Hắc không có khả năng đàn độn khuyên đối phương không nên xem thường hắc, cũng không thể để có thể ngậy thơ để đối phương cam đoan chỉ xuất một cái tay.

Dù sao, nếu thật là đến trước mắt sống chết, quý với quản ước định cầu thí này, không chừng ba cái chân đều có thể dùng tới!

Hắn muốn làm, chính là xuất thủ gọn gàng, tốt nhất là thừa dịp đối phương khinh địch, đem cái này đại địch nhất kích tất sát!

“Ông!”

Tay phải hắn giơ lên cao cao, mà đạo cung sau lưng vậy mà kịch liệt co rút lại một chút, thật giống như trái tim bơm phát, chuyển vận ra năng lượng bàng bạc.

“Nhật Nguyệt tuần thiên!”

Hắn hét lớn một tiếng, tay phải bắn ra quang mang, sau đó bên ngoài cơ thể ra đời một viên mặt trời cùng một vầng mặt trăng, mặt trời hỏa hồng, mặt trăng màu băng lam, đại biểu cho lực lượng cực nhiệt cùng cực hàn.

Cái mặt trời cùng mặt trăng này, còn xoay tròn quanh thân thể của hắn, đồng thời giống như quả cầu tuyết đang lăn, càng lúc càng lớn!

“Oanh long long, oanh long long!”

Mặt trời và mặt trăng này vận chuyển, bầu trời đều rung động ầm ầm, tựa hồ không chịu nổi cỗ áp lực này.

“Đi! !”

Thanh niên tóc trắng nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải đột nhiên hướng phía dưới vung lên, lập tức, hình bóng mặt trời mặt trăng oanh long long đập xuống tới.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Nhật nguyệt đồng thời thúc đẩy, không khí nóng nở ra lạnh co lại, sinh ra bạo tạc liên tiếp, phía sau tựa hồ mang theo một đầu hỏa long!

“Lực lượng thật đáng sợ!”

“Tê!”

“Đây chính là lực lượng Chí Thánh cảnh sao, chỉ là một kích, là đủ đem toàn bộ đế đô san thành bình địa!”

“Nhất định phải ngăn trở a!”

tất cả mọi người Cửu Dương vương triều lau một vệt mồ hôi.

“Điều trùng tiểu kỹ.”

Tần Xuyên nhàn nhạt nâng tay phải lên, không có bất luận cái khúc nhạc đạo gì, trực tiếp một quyền liền đánh tới.

“Xoạt!”

Một đạo khí trụ vô hình quán xuyên trời cao, sau đó đụng tới nhật nguyệt băng hỏa, trực tiếp bị đánh nổ.

Không chỉ có như thế, cỗ quyền phong vô hình kia tiếp tục đi lên, đâm xuyên mấy tầng mây trắng, tựa hồ đem trời đều đánh sụp đổ!

“Trốn!”

Thanh niên tóc trắng quyết định thật nhanh, muốn chạy trốn.

Nhưng mà, Tần Xuyên bước ra một bước, tựa hồ xuyên qua tầng tầng không gian, trực tiếp xuất hiện tại trước người hắn.

“Ngươi!”

Hắn hoảng sợ mở to hai mắt, liền phát hiện mình đã bị nắm cổ, yết hầu chấn động ngạt thở.

“Nói dừng một cái tay, liền một cái tay.”

Tần Xuyên một tay nắm vuốt cổ của hắn, đem hắn giơ lên.

“Hoàng thúc! !”

Chu Tước hoàng tử cùng chu tước công chúa quá sợ hãi, sau đó sắc mặt tái nhợt, toàn thân vô lực ngồi sập xuống đất.

Xong, triệt để xong.

Phụ hoàng chết rồi.

Hoàng thúc cũng bại.

Bọn hắn hôm nay sợ rằng không cách nào còn sống rời đi khỏi Cửu Dương vương triều.

Nhưng mà đúng vào lúc này, thanh niên tóc trắng trong mắt đột nhiên lộ ra một vòng vẻ tàn nhẫn:

“Chết đi cho ta! !”

“Ông!”

Một đạo quang mang đen nhánh mà ác độc, từ mi tâm của hắn bắn ra, bắn về phía Tần Xuyên mi tâm.

Thứ này quá nhanh, bên trong khoảng cách gần như vậy, liền xem như Tần Xuyên, cũng vô pháp tránh né.

“Phốc!”

Thân thể Tần Xuyên đột nhiên ngưng lại.

Mà thanh niên tóc trắng thì là thừa cơ một cước đá vào lòng ngực của hắn, sau đó tránh thoát ra ngoài.

Hắn nhảy mất bay ra mấy ngàn mét, nhìn xem xoay người thổ huyết Tần Xuyên, cười lạnh nói:

“Không nghĩ tới đi, đây mới là nhất kích tất sát của ta! Thích bóp cổ người khác, cũng không phải cái thói quen gì tốt.”

Hắn hung hăng thở dài một hơi.

Đây là một chiêu cờ hiểm, chỉ cần ra một điểm ngoài ý muốn, hắn liền sẽ chết tại trong tay Tần Xuyên, nhưng là rất may mắn, hắn thành công.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm hắn coi là nắm chắc thắng lợi trong tay, một đạo thanh âm bình tĩnh mà lạnh lùng vang lên.

“Cái thói quen này kỳ thật vẫn được, chỉ bắt quá, còn thiếu khuyết một cái động tác bổ sung, không đủ hoàn mỹ.”

Thanh niên tóc trắng thông lỗ đột nhiên co rút lại!

Hắn đột nhiên nhìn về phía trước, liền phát hiện Tần Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, mi tâm phát ra kim quang, sau đó tay phải nắm lấy gai nhọn màu đen từ bên trong kim quang toát ra, rút ra từng chút.

Một bên rút ra, mi tâm một bên nhỏ máu!

“Làm sao có thể! !”

Thanh niên tóc trắng quá sợ hãi, nhưng mà còn không đợi hắn suy nghĩ nhiều, thân thể Tần Xuyên đã trong mắt hắn biến mất.

Xoạt!

Trái tim hắn hung hăng là co rút lại một chút, muốn tránh né lại không có thể thành công, một đại thủ như cái kim sắt, lần

nửa năm hấn cổ.

Cùng lúc đó.

Hấn nhìn thấy người nắm cổ của hấn, tay phải cầm một cây gai nhọn đen nhánh, giống như dao găm, hung hăng đâm vào cái trán hấn!

“Phốc! !”

Máu tươi bắn tung toé, thân thể của hấn đột nhiên ngừng lại, con người kịch liệt co rút lại một chút, sau đó bắt đầu tan rã.

Tay trái Tần Xuyên nắm vuốt cổ của hấn, tay phải cầm gai nhọn, thản nhiên nói:

“Như này, liền hoàn mỹ.”

Chương 92: Bức Tường Vô Hình

Chương 92. Bức Tường Vô Hình

“Cái này...”

“Cái này đã kết thúc?”

Phía dưới, mọi người nhìn lên một màn trên bầu trời, từng cái ánh mắt hoảng hốt, giống như nằm mơ.

Vị cường giả Chí Thánh cảnh kia trước đó vẫn cao cao tại thượng, giống như thần linh, cứ như vậy hời hợt bị chém giết?

Đây quả thật là trận chiến cùng cảnh giới sao?

Làm sao chênh lệch lớn như thế?

Cái này không nên a!

Nếu như là Thuần Dương cảnh, Niết Bàn cảnh cái gì đó, cùng cảnh giới miêu sát đều rất bình thường, dù sao rất nhiều thiên

tài có thể vượt cấp khiêu chiến.

Nhưng là Chí Thánh cảnh...

Có thể đạt tới Chí Thánh cảnh, ai cũng không phải kẻ ngốc, loại tình huống này, lại còn có thể có chênh lệch lớn như vậy?

Quả thực khó có thể tưởng tượng.

Chỉ có thể nói, là nhỏ yếu đã hạn chế trí tưởng tượng của bọn hắn.

Cái thế giới này rất rộng lớn, thiên tài nhiều không kể xiết, không có yêu nghiệt nhất, chỉ có càng yêu nghiệt!

“Xoạt!”

Trên bầu trời, Tần Xuyên vung tay lên đối với thi thể thanh niên tóc trắng, để người này triệt để trở về thiên địa, hòa cùng gió bụi.

Sau đó, hắn đáp xuống trên mặt đất.

“Cha! !”

Tần Tử trực tiếp đánh tới, kích động ôm lấy phụ thân mình, trong mắt kích động chảy nước mắt.

Đây là một loại vui sướng khi mất mà được lại.

Hán lúc trước, thật cho là mình muốn mất đi phụ thân rồi, loại tuyệt vọng cùng thống khổ trong lòng kia, quả thực tê tâm liệt phế.

“Không sao, không sao.”

Tần Xuyên sờ sờ đầu của con trai, sau đó nói ra đối với lão nhân hỏi đầu:

“Lần này phiền phức lão ca.”

“Ha ha, tiện tay mà thôi.”

Lão nhân hỏi đầu khiêm tốn cười cười.

Mà Tần Tử, lại là nhạy cảm phát hiện không thích hợp, hắn nhìn lão nhân hỏi đầu một chút, lại nhìn phụ thân mình.

“Cha, tình huống vừa rồi là...”

Cha hấn vì sao lại thụ thương, lão nhân hỏi đầu tại sao phải bảo hộ hấn, nhưng lại không cứu cha hấn, trong lòng hấn tựa hồ có đáp án.

Nhưng hấn vẫn là muốn xác nhận một chút, hoặc là nói, là muốn cho chính miệng cha nói ra, cho hấn một lời giải thích.

“Ha ha, chắc hấn ngươi cũng đã nhìn ra, ta đích xác là cố ý thụ thương, bởi vì ta muốn thấy nhìn, không có ta làm chỗ dựa, ngươi còn có dũng khí một mình đối mặt cường giả Chí Thánh cảnh hay không.”

“Dù sao, dựa vào người khác mà thu được dũng khí, căn bản tính không phải dũng khí, nhiều nhất là cáo mượn oai hùm mà thôi.”

“Mà tại lúc không có chỗ dựa vào, về sau vẫn như cũ có can đảm trực diện với địch nhân không thể chiến thắng, đây mới thật sự là đảm phách!

Tần Xuyên vui mừng cười cười, nói ra:

“Sự thật chứng minh, ngươi làm rất tốt, không có khiến ta thất vọng.”

“Cha...”

Tần Tử mím môi, trong lòng cảm động vô cùng, cha thời thời khắc khắc đều đang nghĩ cho hấn, quá dụng tâm lương khổ.

“Ha ha ha, nhưng mà Tần Xuyên lão đệ ngươi diễn quá tốt rồi, thực lực ẩn tàng quá sâu, ngay cả ta đều không nhìn ra.”

Lão nhân hỏi đầu vỗ vỗ bả vai Tần Xuyên, cười nói ra:

“Nếu không phải ngươi sớm liền đem kế hoạch nói cho ta, ta đều sẽ cho là ngươi thật thụ thương! Cao, thực sự là cao!”

Trên thực tế, liền xem như biết kế hoạch Tần Xuyên, hấn vừa rồi cũng là lau một vệt mồ hôi.

Bởi vì gia hỏa này diễn rất giống, cũng không biết dùng cái biện pháp gì ẩn tàng thực lực, vậy mà giọt nước không lọt...

“Tiểu đạo mà thôi, không đáng giá nhắc tới.”

Tần Xuyên khiêm tốn cười cười, hấn biết, có thời điểm ngươi nói ra sự thật, người ta thường thường không tin.

Người càng khiêm tốn, người ta càng cảm thấy người lợi hại.

“Lão tổ tông, mấy người này xử lý như thế nào?”

Cái thời điểm này, Cửu Dương hoàng đế không có chút cảm xúc nào mà chỉ vào mấy người Chu Tước vương triều còn lại để hỏi.

Chu Tước hoàng tử cùng chu tước công chúa, đều ngồi liệt trên mặt đất, vô cùng tuyệt vọng, mà mấy cái lão thái giám, cũng đang đánh run rẩy.

“Ngay cả Chí Thánh cường giả cùng hoàng đế đều giết, cái này đã là cừu hận không chết không thôi, thả bọn hãn cũng không có ý nghĩa.”

Lão nhân hỏi đầu bình tĩnh nói.

Chớ nhìn hãn tại trước mặt Tần Xuyên thì như cái người hiền lành, nhưng trên bản chất cũng không phải là hạng người lương thiện, lúc nên tàn nhẫn, tuyệt sẽ không nương tay!

Nhỏ cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc!

“Tha mạng a, tha mạng a! Chúng ta nguyện ý quy thuận, chúng ta nguyện ý làm trâu làm ngựa cho Cửu Dương hoàng thất!”

“Tha chúng ta đi, ô ô.”

Mấy cái lão nô bộc Chu Tước vương triều rốt cuộc không kèm được, trực tiếp quỳ xuống đất dập đầu, nước mắt rầm rầm chảy xuống.

Hoạn quan mà thôi, trên bản chất không cứng nổi.

Mà Chu Tước hoàng tử cùng chu tước công chúa, mặc dù cũng sắc mặt tái nhợt, hai chân như nhũn ra đứng lên cũng không nổi, nhưng là còn bảo lưu lấy cốt khí sau cùng, gắt gao cắn răng, không nói một lời.

“Giết.”

Lão nhân hỏi đầu từ tốn nói.

“Vâng! !”

Lập tức, mấy vị lão giả Thông Thiên cảnh đỉnh phong của hoàng thất xuất thủ, rất mau đem mấy người còn lại của Chu

Tước vương triều chém giết.

Hoàng tử cùng công chúa cũng khó thoát khỏi cái chết.

Dù sao, ngay cả danh tự đều không có.

Mà cái thời điểm này, Tần Tử đi tới trước người Dương Thặng Thiên—— gia hỏa này, lúc này còn nằm trên mặt đất ngây người.

Vừa rồi động tĩnh lớn như vậy, rất nhiều người đều thối lui tránh né sóng xung kích, mà hắn vẫn nằm tại nơi đó, không nhúc nhích.

Ánh mắt hắn trống rỗng nhìn lên bầu trời.

“Đứng lên đi.”

Tần Tử xoay người, vươn tay nói.

Dương Thặng Thiên ngẩng đầu nhìn hắn một chút, cũng không có đưa tay, mà là mặt không thay đổi tự bò lên, đi qua người hắn.

Động tác Tần Tử cứng đờ lại.

Mà tại thời điểm hai người gặp thoáng qua, hắn nghe được một đạo thanh âm rất nhỏ, mang theo một loại phiền muộn không hiểu.

“Kỳ thật, ta cũng không chán ghét ngươi...”

Tần Tử sửng sốt một hồi, đột nhiên quay đầu nhìn về phía bóng lưng kia, lại phát hiện đối phương đã đi xa.

Tám lưng kia, có chút bi thương.

“Thừa Thiên, trở về! !”

Cửu Dương hoàng đế mặt đen lên quát lớn một tiếng, nhưng mà tám lưng kia đã lung lay đi xa.

Cửu Dương hoàng đế áy náy nói ra với Tần Xuyên:

“Tần Xuyên đại nhân, thật ngại quá, đứa nhỏ này nhận lấy đả kích, đã mất đi quy củ.”

“Không sao.”

Tần Xuyên mỉm cười lắc đầu.

Vừa rồi người trẻ tuổi kia nói câu nói kia đối với nhi tử tiện nghi, thanh âm rất nhỏ, người khác rất khó nghe thấy, nhưng là hắn nghe thấy được.

Cái tiểu tử này, tựa hồ có cố sự a...

Hắn liền thích người trẻ tuổi có chuyện xưa, bởi vì người có chuyện xưa, thường thường càng dễ dàng thành đại khí.

Cố sự trong lòng bọn hắn, sẽ hình thành một loại chấp niệm, để bọn hắn có phẩm chất cứng cỏi, từ đó tại bên trên võ đạo chi lộ sẽ đi được càng xa.

Mà lão nhân hỏi đầu, cũng nhìn bóng lưng kia một chút, trong mắt lóe lên một vòng vẻ phức tạp, cuối cùng thở dài một tiếng.

“Ai...”

Trên đời này, có rất nhiều tường thành vô hình, người ngoài muốn đi vào, người trong muốn ra.

Chương 93: Đóng Vai Thằng Hề

Chương 93. Đóng Vai Thằng Hề

Dương Thặng Thiên hoàn toàn chính xác không ghét Tần Tử.

Cách làm trước đó nhằm vào Tần Tử, chỉ là tác phong quen thuộc của hắn từ trước tới nay, lại hoặc là nói, là một loại phát tiết.

Hắn rất bức bối trong lòng.

Loại bức bối này, cũng không phải là đến từ những người khác, chính là đến từ gia tộc hắn, bởi vì hắn phát hiện, gia tộc có việc giấu diếm hắn!

Hắn là đệ nhất thiên kiêu hoàng thất công nhận.

Mà trước kia, hấn cũng tin coi là thật, vì thế dào dạt đắc ý, tự cao tự đại.

Nhưng là hấn dần dần phát hiện.

Đại ca, nhị tỷ của hấn, còn có một chút người đồng lứa, mặc dù mặt ngoài để hấn ba phần, nhưng là nội tâm tựa hồ cũng không sợ hấn.

Thậm chí, có thời điểm hấn mơ hồ nhìn thấy, bên trong ánh mắt những người này nhìn hấn, tựa hồ có mấy phần... Thương hại.

Giống như là đang nhìn một cái kẻ thất bại bên trong tuyển chọn, lại hình như là đang nhìn một con mèo hoang bị vứt bỏ, nhìn một cái thằng hề đáng thương!

Mà theo tuổi tác càng lúc càng lớn, loại này cảm giác càng ngày càng rõ ràng, hấn lại càng ngày càng tin tưởng vững chắc, mình không phải bị ảo giác.

Rốt cục, hấn vụng trộm tra duyệt các loại liên quan tới lịch sử gia tộc, sau đó căn cứ quan sát dấu vết để lại, cho ra một cái phỏng đoán kinh người!

Suy đoán này, để hấn phẫn nộ, thậm chí để hấn điên cuồng, lại để cho hấn cảm thấy bị thương —— gia tộc hấn, đang tiến hành một cái kế hoạch to lớn, mà hấn từ vừa mới bắt đầu, liền bị bài trừ bên ngoài.

Hấn không cam lòng, hấn phẫn nộ!

Dựa vào cái gì!

Dựa vào cái gì phải đối xử với hấn như vậy!

Chẳng lẽ hấn không phải người Dương gia sao? Chẳng lẽ những người này ngay từ đầu đã cảm thấy hấn bần nhảo không vịn lên tường sao? !

Không phải là sợ hấn biết kế hoạch này, sẽ miệng không kín, hoặc là đầu óc quá đàn, đem kế hoạch này tiết lộ ra ngoài chứ?

Đây là vì cái gì?

Chẳng lẽ cũng bởi vì thời điểm hấn nhỏ tương đối ngang bướng, có chút khuyết điểm, liền vào thời điểm đó, nhận định hấn khó làm việc lớn sao? !

Nhưng sự thật chứng minh, những người này nhìn lầm!

Hắn Dương Thặng Thiên cũng không có cản trở, liền xem như bị ném bỏ, cũng vẫn như cũ tận tâm tận lực diễn tốt nhân vật “Con rơi” này.

Hắn ngang ngược.

Hắn không biết lễ phép.

Hắn tâm ngoan thủ lạt.

Gần như tất cả khuyết điểm để người chán ghét, hắn đều chiếm hết!

Hắn đem toàn bộ mục nát hoàng thất, đều ngưng tụ ở trên thân mình, đồng thời hướng thế nhân biểu hiện ra loại mục nát này, đến che giấu tai mắt người.

Hắn biết, cái gia tộc này, có quá nhiều anh tài ẩn tàng, cho nên, cần một cái đồ đàn chân chính.

Mà hắn chính là kẻ ngu này.

Nếu như hắn cái gì cũng không biết, cũng có thể ngang ngược qua một đời này, chí ít cũng có thể tùy ý khoái hoạt.

Thế nhưng là hết lần này tới lần khác, hắn biết.

Từ đây trong lòng có tâm kết.

Mà chỗ hắn không cam lòng là, những người khác ẩn nhẫn, tương lai ở trong lịch sử gia tộc, sẽ biến thành điển hình của ẩn nhẫn.

Mà hắn ẩn nhẫn, tất cả mọi người hậu thế sẽ cho rằng, đây chính là đáng về hắn vốn có, hắn vốn là bùn nhão không vịn nên tường!

Từ thời điểm gia tộc vứt bỏ hắn, liền đã chú định, coi như hắn có ngày bị người đánh chết, cũng chỉ là làm một thiếu gia ăn chơi bị đánh chết, mà không phải vì gia tộc phục hưng đại nghiệp mà hi sinh.

Thế nhưng là, cho dù là như vậy.

Hắn vẫn lựa chọn trầm mặc như cũ.

Bởi vì chuyện như vậy, căn bản không thể nói ra được, bất luận cái thời điểm gì đều không thể nói ra được, không thể đi

phản nản, càng không thể đi chất vắn!

Bởi vì bí mật nếu nói ra liền rách, có lẽ gia tộc nhiều năm qua cố gắng, liền đổ xuống sông.

Cho nên, hắn chỉ có thể là một cái con rơi, một cái con rơi trăm mặt, một cái con rơi có thể có lỗi với bất luận kẻ nào, nhưng tuyệt đối xứng đáng với gia tộc!

Cho nên, ai hắn cũng không sợ, ai hắn cũng bất kính.

Liên xem như lão tổ tông lại như thế nào, hắn phần nộ vẫn mắng như thường, tựa như mắng hắn đại ca tại bên trong linh trì.

Bởi vì, toàn bộ gia tộc đều thiếu nợ hắn, cũng bởi vì, hắn tùy thời đều có thể chết đi, cũng tùy thời đều chuẩn bị chết đi!

Mà mặc kệ hắn cái thời điểm gì chết đi, nhiệm vụ của hắn đều sẽ hoàn thành, nhiệm vụ của hắn chính là... còn sống phải để người đời chán ghét, sau khi chết làm trò cười cho người khác.

Con rơi a, hắn diễn rất vất vả.

Nhưng hắn đối với gia tộc này, yêu âm thầm . .

Sự tình kết thúc, về sau Tần Xuyên mang theo Tần Tử về tới Thất Vũ tông.

Tại trước khi trở về, hắn lại đi một chuyến tới hiệp hội luyện đan sư, tại bên trong ánh mắt đau đến không muốn sống của luyện đan sư, mất đi một nhóm lông dê lớn.

Hắn dần dần phát hiện, mình giống như thật không thiếu tiền, bất tri bất giác, liền giàu lên.

Mà lại, giống như cũng không cần tốn tiền.

Bởi vì vì đồ vật tiền có thể mua được, hắn đều nhìn không nổi, mà tiêu xài thường ngày trong sinh hoạt, tựa hồ cũng không ai dám cùng hắn đòi tiền.

Tiền tài đã như cận bã.

Thất Vũ tông, bên vách núi.

Tần Xuyên mang theo nhi tử tiện nghi xếp bằng ở trên một khối đá lớn, gió núi thổi, cảm thụ kia huyền diệu mà lại yên tĩnh.

“Người cảm nhận được cái gì?”

Tần Xuyên cao thâm mạt trắc mà hỏi.

“Ta... Ta cảm nhận được, bên trong yên tĩnh, tựa hồ có một loại đồ vật huyền diệu, giống như phải bắt được, nhưng lại bắt không được.”

Tần Tử nháy nháy mắt, có chút không xác định nói.

Kỳ thật, hắn cũng không có cảm giác được cái gì, nhưng là hắn không muốn để cho phụ thân thất vọng, thế là liền ra vẻ hiểu biết.

Nhưng là sau khi nói xong, hắn suy nghĩ kỹ một chút, giống như, có vẻ như... Thật là có ít cảm giác như vậy...

“Ừm, trẻ con là dễ dạy, từ từ sẽ đến, khi người bắt lấy loại kia cảm giác, về sau sẽ có đại thu hoạch.”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng.

Kỳ thật, hắn chính là tại chém gió.

Nhưng là loại đồ vật nhìn không thấy sờ không được này, hoàn toàn lời nói rỗng tuếch, hắn tùy tiện nói thế là được.

Nếu như người không có cảm ngộ đến, vậy là người công lực không đủ, nếu như người thật ngộ ra chút gì... Đó cũng là do ta biết cách chỉ đạo .

“Ừm, cha, ta sẽ không để cho ngài thất vọng!”

Tần Tử lời thề son sắt nói.

Tần Xuyên vui mừng gật gật đầu, hắn cảm giác mình làm rất tốt, dựng lên không khí cao thâm mạt trắc, thế là bắt đầu nói chuyện chính.

“Tiểu tử, cha muốn bế quan tu dưỡng một đoạn thời gian.”

Hắn nghiêm túc nói.

“Cha, vết thương của ngài còn chưa tốt? phải điều trị sao?”

Tần Tử hơi kinh hãi, sau đó khản trương lên.

“Thân thể tổn thương là không đáng ngại, nhưng là đại đạo tổn thương lại tái phát, nếu như xử lý không tốt, sợ rằng sẽ rất nghiêm trọng.”

Tần Xuyên thở dài, nói ra:

“Ta trước kia đã nói với ngươi, cưỡng ép khôi phục tu vi sẽ bị làm sao, ngươi còn nhớ rõ không?”

Chương 94: Gặp Sư Phụ Tần Tử

Chương 94. Gặp Sư Phụ Tần Tử

Tần Tử nghĩ nghĩ, sau đó thân thể đột nhiên run lên!

Hắn đột nhiên nghĩ tới.

Lúc trước rời đi Tầm Dương thành, thời điểm tiến về Minh Hạo thành, cha liền nói cho hắn, tu vi cần thời gian khôi phục, nếu như cưỡng ép khôi phục quá nhiều, liền sẽ tổn thương đến căn cơ! !

“Xem ra ngươi nhớ lại.”

Tần Xuyên ôn hòa cười một tiếng.

Tần Tử mím môi một cái, xấu hổ cúi đầu, thấp giọng nói ra:

“Cha... Thật xin lỗi.”

Chuyện này, cha đã sớm nói cho hắn, nhưng là hắn cũng không có coi ra gì.

Lâu như vậy vừa đến, hắn chỉ biết gặp rắc rối mà không chút kiêng kỵ, cũng không có quan tâm qua cha có thể thụ thương hay không!

“Nói cái gì đó.”

Tần Xuyên vuốt vuốt đầu của hắn, nói ra:

“Chỉ cần ngươi không làm sai, mặc kệ chọc tới cái địch nhân gì, cha đều sẽ bảo hộ ngươi, đừng nói căn cơ gặp tổn thương một chút, coi như liều cái thân tử đạo tiêu thì lại như thế nào?”

Thân thể Tần Tử run lên, trong lòng chảy qua một dòng nước ấm, con mắt đều có chút ẩm ướt.

Hắn cả đời này, điều may mắn nhất, chính là được một vị phụ thân yêu thương mình như này!

Tần Xuyên nhìn xem biểu lộ nhi tử tiện nghi, lập tức biết, mục đích của mình đạt đến.

Hắn có thể có cái tổn thương gì chứ?

Nhưng mà muốn nhấn nhờ nhi tử tiện nghi một chút, mình khôi phục tu vi, là cần trả giá thật lớn!

Như vậy lần sau, nếu như hắn lại bị người ta đánh đổ nhào trên mặt đất, nhi tử liền sẽ không trực tiếp hoài nghi cái cường giả vô địch như hắn là giả, mà là đầu tiên sẽ nghĩ tới, khôi phục tu vi phải trả giá, hoặc là cần một chút thời gian chuẩn bị...

Trực tiếp giải quyết tai họa ngấm về sau! !

Về phần lần này hắn nói mình là cố ý thụ thương, kỳ thật chủ yếu vẫn là bởi vì... Lão nhân hỏi đầu! !

Tại trước khi hắn lộ diện, liền giả thuyết cùng lão hỏi đầu, mình muốn làm bộ thụ thương, đến rèn luyện dũng khí nhi tử mình, đồng thời để lão nhân hỏi đầu bảo vệ nhi tử.

Sở dĩ làm như vậy.

Một mặt:

Là vì lý do “Cường ép tu vi tăng lên sẽ tổn hại căn cơ” này không thể nói với lão hỏi đầu, bởi vì thế sẽ làm người bại lộ mình mềm yếu, như vậy bất luận kẻ nào, cũng có thể đưa người vào chỗ chết! !

Cứ như vậy, nếu hắn lại muốn tại trước mặt lão nhân hỏi đầu bảo trì hình tượng cường đại, lại xác thực đánh không lại tóc trắng thanh niên, cho nên chỉ có thể dùng lý do “Làm bộ thụ thương” này đến qua loa lão nhân hỏi đầu.

Mà một mặt khác:

Hắn cần lợi dụng lão nhân hỏi đầu bảo hộ Tần Tử, bởi vì quy tắc hệ thống là, có người sinh ra sát ý đối với Tần Tử, tu vi hắn mới có thể tăng lên.

Mà Chí Thánh cảnh cường giả, người mắng hấn một câu, trong lòng hấn có thể sẽ không có cảm xúc quá lớn, càng đừng nói sát ý, nhưng hấn lại tiện tay đập chết người, tựa như đập con ruồi.

Nếu như không ai bảo hộ Tần Tử, Tần Tử vừa mắng xong câu đầu tiên, liền bị thanh niên tóc trắng chụp chết, ngay cả sát ý đều không có.

Vậy liền chết vô ích.

Cho nên, hấn để lão nhân hỏi đầu bảo hộ Tần Tử an toàn, từ đó bảo đảm Tần Tử chuyên vận miệng pháo, thành công gây nên sát ý của thanh niên tóc trắng kia.

Làm như vậy, không chỉ có dùng “Tôi luyện nhi tử dũng khí” để lấy cớ, lừa gạt được lão nhân hỏi đầu, lại dùng cái “Đồng phạm” lão nhân hỏi đầu này đến chứng minh tính chân thực của “Kế hoạch tôi luyện”.

Hấn lợi dụng Tần Tử lừa lão nhân hỏi đầu, cũng lợi dụng lão nhân hỏi đầu lừa Tần Tử, giải quyết tốt đẹp các loại vấn đề.

Mặc dù có chút khó khăn trắc trở, nhưng là tu vi hấn lập tức tăng lên tới Chí Thánh cảnh nhị trọng, cũng đáng.

“Cha, sư phụ ta, nàng... Muốn gặp một lần ngài.”

Đột nhiên, Tần Tử nột nột nói.

“Sư phụ người?”

Tần Xuyên trong lòng hơi kinh hãi, sau đó ngồi ngay ngắn, hấn yên lặng hút một hơi rất lớn, để cho phần bụng mình kéo căng.

Bởi vì như này, mới có thể cam đoan mình mặc kệ thấy được bất luận cái cảnh tượng gì, đều có thể bảo trì bình tĩnh mặt ngoài.

Chí ít, sẽ không phun ra nước bọt một tiếng”Phốc”, hoặc là hít một hơi lãnh khí, lộ ra chưa thấy qua việc đời.

Không chỉ có như thế, hấn còn tại trong lòng cấp tốc nghĩ tới các loại hình tượng nhân vật, đạo sĩ tiên phong đạo cốt, tửu quỷ lôi thôi lếch thếch, lão mập mập hèn mọn vô sỉ, thanh niên tuấn mỹ yêu nghiệt, la lỵ cổ linh tinh quái...

Nam nữ già trẻ, cao thấp mập ốm, nửa người nửa thú, thậm chí, ngay cả hình tượng nữ lão sư đảo quốc hẳn đều nghĩ một lần!

Bởi vì chỉ có làm đủ chuẩn bị tâm lý, mới có thể cam đoan, mặc kệ sư phụ Tần Tử là tạo hình dạng gì, hẳn đều có thể ung dung tiếp nhận, thậm chí liên cả ánh mắt đều không có gợn sóng chút nào.

Hắn cũng nhất định phải làm được điểm này!

Bởi vì phạm là khi hắn tại trước mặt sư phụ Tần Tử biểu hiện ra một điểm kinh ngạc, kinh ngạc, như vậy thân phận cường giả của hắn liền rất có thể bị hoài nghi.

Dù sao, hắn cùng sư phụ Tần Tử thường xuyên sẽ vụng trộm lộ ra cái ánh mắt ý vị thâm trường đối với chiếc nhẫn trên tay Tần Tử...

Nếu như đến thời điểm đó, bị bề ngoài sư phụ Tần Tử chán kinh đến, đối phương khẳng định sẽ nghĩ —— người mỗi ngày vớt mị nhãn cho ta, ta còn tưởng rằng người có thể xuyên thấu qua chiếc nhẫn nhìn thấy ta chứ, ai ngờ là người không nhìn thấy a! !

Ngay cả cái không gian giới chỉ chỉ là cấp bậc hoàng khí đều nhìn không thấu, còn cường giả vô địch, người lừa quỷ là? Ta nhờ vào! !

“Cha, không được sao?”

Tần Tử thấy phụ thân do dự một chút, tưởng là phụ thân không nguyện ý, lập tức có chút khẩn trương lên.

Dù sao, loại sự tình này bị cự tuyệt, về sau hắn sẽ thật mất mặt với sư phụ, trong lòng hắn cũng sẽ có cảm giác áy náy.

“Ha ha, làm sao lại thế?”

Tần Xuyên lấy lại tinh thần, cười lắc đầu:

“Chủ yếu là lần thứ nhất gặp mặt, cha cũng không chuẩn bị lễ vật gì, sợ là khoongp hải với sư phụ người.”

“Không cần!”

Cái thời điểm này, một đạo giọng nữ luống cuống tay chân vang lên, lộ ra có chút không biết làm sao, lại có chút ngượng

ngừng.

Tần Xuyên lông mày run lên một chút!

Nữ? !

Phần bụng căng cứng của hắn đột nhiên co rút lại một chút, sau đó nháy mắt lại khôi phục bình thường, bình tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía trước.

“Ông!”

Chỉ thấy phía trên đất bằng, một đạo kim quang giống như vô số cát vàng tạo thành, từ mặt đất lượn vòng lên cao, sau đó chậm rãi vẩy xuống.

Một người nữ tử tóc vàng mặc lễ phục lộng lẫy, cao quý ưu nhã, hiển hiện ra tại bên trong kim quang, nàng dùng tay nhỏ trắng nõn cầm lấy chân váy, có chút cúi đầu, lộ ra có chút co quắp.

“Ta... Ta gọi Dạ Lăng Sương.”

Nữ tử tóc vàng hơi cúi đầu, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ —— nhất là điệu cúi đầu xuống ôn nhu kia, đúng như hoa sen thẹn thùng không thắng gió mát.

Tần Tử hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là sư phụ hắn sao?

Loại cảm giác kia, thật giống như nhìn thấy tỷ tỷ lão hủ của mình biểu hiện ra hiền lành nhu mì trước anh rể tương lai...

Quả thực tê cả da đầu! !

“Ừm.”

Tần Xuyên bình tĩnh gật gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười:

“Đa tạ người tới chiếu cố cho tiểu tử này.”

Chương 95: Có Chuẩn Bị

Chương 95. Có Chuẩn Bị

Hắn biểu hiện rất ổn.

Ngữ khí không vội không chậm, mang theo vài phần lo lắng, mấy phần cảm kích, còn có mấy phần cúi người áp tai như có như không.

Như thế nào là cúi người áp tai?

Trên thực tế cũng là một loại tự phụ, nhưng là cái này cùng thái độ ở trên cao nhìn xuống có khác biệt, lộ ra càng thêm bình dị gần gũi, hòa ái dễ gần.

Nói đơn giản.

Địa vị ta cao hơn ngươi!

Nhưng ta đối với ngươi vẫn rất khách khí!

Cho nên, lúc này hắn cho người khác cảm giác, thật giống như phụ thân thấy được con trai của mình có thành tích tốt, cảm tạ ở trước mặt lão sư.

Mà mấu chốt nhất là, thân thân địa vị vị phụ phận này còn rất cao ——.

“A! Ngài quá khách khí, đây đều là ta việc nên làm!”

Nữ tử tóc vàng Dạ Lăng Sương có chút thụ sủng nhược kinh, bởi vì ở trong mắt nàng, Tàn Xuyên so với tất cả truyền kỳ nàng thấy qua còn muốn truyền kỳ hơn.

Trừ việc sâu không lường được.

Vẫn là sâu không lường được!

Một vị đại nhân vật như này đứng tại trước mặt nàng, còn khách khí nói chuyện với nàng như thế, sao lại có thể không cho nàng thụ sủng nhược kinh chứ?

“Ngươi cũng không cần khiêm tốn, nếu là không có lời của ngươi, thực lực tiểu tử này cũng tăng lên không nhanh như vậy.”

Tàn Xuyên khẽ cười nói.

Gương mặt xinh đẹp của nữ tử tóc vàng ửng đỏ, ngại ngần nhéo nhéo mép váy, sau đó đột nhiên hỏi:

“Không biết... Ta phải xưng hô ngài như thế nào đây?”

Tần Xuyên mười phần trấn định.

Loại tình huống này hẳn đã sớm nghĩ đến, đồng thời nghĩ kỹ lời kích ứng đối, hẳn mặt dạn dày nói ra:

“Ta lớn tuổi người mấy vạn tuổi, nếu như không chê ta già, liền gọi ta một tiếng Tần đại ca đi.”

Nữ tử tóc vàng nghe vậy, giật nảy cả mình, mấy vạn tuổi, cái này so với trong tưởng tượng của nàng còn muốn lớn hơn.

Nhưng mà!

Đối với người tu luyện mà nói, tuổi tác chính là biểu tượng thực lực, bởi vì tu vi thấp, căn bản sống không được lâu như vậy!

Cho nên, bên trong vô hình, hình tượng Tần Xuyên tại trong lòng nàng càng thêm cao lớn.

Cái nam nhân này nhìn như trẻ tuổi, ở trong mắt nàng lộ ra càng thêm thành thực chắc chắn, tràn đầy cảm giác an toàn.

“Tần... Tần đại ca.”

Nàng đỏ mặt kêu một tiếng, chân chính cảm thấy thiếu nữ thẹn thùng —— người ta vẫn là cái tiểu nữ hài hơn một ngàn tuổi thôi!

“Vậy ta về sau liền gọi người Lăng Sương đi.”

Tần Xuyên nói.

“Ừm.”

Dạ Lăng Sương gật gật đầu.

“Lâu như vậy cũng không thấy người ra, làm sao đột nhiên liền muốn đi ra gặp ta rồi?”

Tần Xuyên đánh đòn phủ đầu mà hỏi.

“Ta...”

Dạ Lăng Sương khuôn mặt nhỏ đỏ lên, có chút thẹn đỏ mặt nói ra:

“Chủ yếu là... Có việc muốn nhờ.”

Tần Xuyên trong lòng giật mình, sau đó trong lòng âm thầm lau một vệt mồ hôi.

Có việc muốn nhờ?

Chuyện gì?

Nếu như là chuyện rất lớn, nếu hấn làm không được, chẳng phải là lập tức liền kéo xuống hình tượng của mình?

Cái gọi là cường giả vô địch, ở một mức độ nào đó, chính là không việc gì không làm được.

Tỉ như một vị cường giả Võ Đế, đối mặt vấn đề Chí Thánh cảnh, cho dù là chưa từng nghiên cứu qua, cũng có thể nháy mắt đạt tới cấp độ “Hiểu sơ”!

Cái này gọi chènch lệch!

“Tần đại ca, ta có phải là... Quá mạo muội?”

Nữ tử tóc vàng thấy Tần Xuyên do dự một chút, lập tức khăn trương lên.

“Không có.”

Tần Xuyên lắc đầu, tự giễu nói:

“Ta là đang lo lắng, bằng vào trạng thái hiện tại của ta, nếu là không giúp được người, vậy liền mất mặt quá mức rồi.”

Hắn nâng lên một cái từ mấu chốt.

Trạng thái! !

Cái này chẳng khác gì là đánh một cái dự phòng.

Chờ một lúc nếu là thật làm không được, liền có thể dùng lấy cơ này giải vây —— không phải ta không được, là trạng thái ta hiện tại không được, thực lực ta hiện tại, vẫn chưa tới một phần ngàn tỉ thời kỳ đỉnh phong!

“Dạng này a, Tần đại ca quá lo lắng.”

Nữ tử tóc vàng lập tức nhẹ nhàng thở ra, che miệng cười nói:

“Kỳ thật đối với Tần đại ca mà nói, cũng không phải việc khó gì, Tần đại ca mặc dù không có tu vi trước kia, nhưng là cảnh giới cùng tâm mắt còn tại đó.”

A cái này...

Tần Xuyên lần nữa khăn trương lên.

Là vấn đề bên trên cảnh giới? Liên quan tới vấn đề cảm ngộ tu luyện? !

Như vậy, liên càng không thể trả lời qua loa.

Dù sao, trạng thái của hắn bây giờ là “Mất đi tu vi”, cũng không phải đổ nước vào não, nếu là một chút vấn đề cơ sở đều đáp sai thì...

Nhưng mà, loại thời điểm này, cũng không có biện pháp tránh, chỉ có thể kiên trì.

Hắn mặt ngoài vẫn vững như lão cẩu, mỉm cười nói:

“Đến cùng là chuyện gì, người nói xem?”

“Ừm.”

(Cái cụm vững như lão cẩu này rất hay nên mình xin phép không dịch thuần Việt)

Nữ tử tóc vàng gật gật đầu, biểu lộ trở nên nghiêm túc lên, mang theo một loại thành kính đối với đại đạo, nhẹ giọng hỏi:

“Xin hỏi Tàn đại ca, vì một lời mà mất cả đời có đáng không?”

Tàn Xuyên ngăn người, theo bản năng bật thốt lên:

“Mọi việc do lòng, làm gì có cái gì là đáng hay không?”

Vừa nói xong, hắn thiếu chút nữa muốn cho mình hai cái tát!

Mấy cái hắn vừa nói, chính là từ trên một khóa tu mùa hè học được.

Nhưng mà vấn đề người ta hỏi là trên tu luyện mà!

Nhưng mà, ngoài dự liệu chính là, Dạ Lăng Sương nghe vậy thân thể run lên, sau đó nhưng lại lộ ra dăm chiêu.

Tàn Xuyên thấy thế, tự nhiên là lẳng lặng chờ đợi, loại thời điểm này, hắn cũng không có khả năng đi giải thích.

Nói mình là nói lung tung?

Hắn cũng không phải nói lung tung.

Rõ ràng là có chuẩn bị mà nói!

Chỉ ít, hắn muốn để đối phương cảm thấy, hắn là có trải nghiệm và chuẩn bị, như này, mới có thể cho thấy một vị

cường giả vô địch biết bày mưu nghĩ kế.

Hồi lâu, nữ tử tóc vàng lấy lại tinh thần, khom người cúi đầu đối với Tần Xuyên, trịnh trọng nói:

“Đa tạ Tần đại ca giải hoặc.”

“Tiện tay mà thôi.”

Tần Xuyên trong lòng thở dài một hơi, sau đó mỉm cười gật đầu, hiện ra phong phạm thâm tàng.

Mặc dù hắn rất hiếu kì, đối phương vì sao lại hỏi ra vấn đề như vậy, nhưng là hắn không hỏi.

Hỏi một chút chẳng phải hiện ra mình nông cạn vô tri sao? Hắn cũng không muốn tự chui đầu vào rọ.

Hắn suy đoán.

Đây cũng là một ít giảng cứu cường giả cảnh giới cao, có lẽ là cần chân ngôn gì đó để chèo chống, có lẽ là muốn dùng tín niệm để nhập đạo, đương nhiên cũng có thể là, chỉ là truy cầu một cái ý niệm thông suốt trong đầu mà thôi.

Những vật này, hắn hiện tại cũng không đi xoắn xuýt, khi đi đến một bước kia, tự nhiên là đã hiểu.

“Oanh long!”

Đột nhiên, một đạo uy áp từ thiên khung hạ xuống, để phạm vi ngàn dặm Thất Vũ tông đều hung hăng run lên!

“Đông vực Tiết gia nhị công tử giá lâm, Thất Vũ tông ra nghênh tiếp!”

Thanh âm uy nghiêm quanh quẩn ra.

Trong chốc lát, vô số đệ tử Thất Vũ tông khiếp sợ ngẩng đầu, ngay cả nhóm trưởng lão cùng Thái Thượng trưởng lão, đều sắc mặt đại biến.

Tiết gia?

Tiết gia là cái gì?

Chưa từng nghe qua a!

Nhưng là, mặc dù chưa nghe nói qua, nhưng là cổ uy áp trên trời truyền đến kia, lại là uy áp Chí Thánh cảnh. hàng thật giá

thật

Uy nghiêm như thiên uy, để người sợ hãi.

“Lão phu Triệu Phục Long, là Thất Vũ tông Thái Thượng trưởng lão, xin hỏi hai vị giá lâm ta Thất Vũ tông, có gì muốn làm?”

Triệu Phục Long từ cấm địa sơn cốc bay ra, đi tới chỗ đối diện hai vị khách không mời mà đến.

“Người chính là Triệu Phục Long?”

Vị Tiết gia nhị công tử kia tướng mạo thường thường, hấn rất phổ thông, lại tràn đầy một cỗ tự tin không hiểu.

“Bản công tử nghe nói, người thu một cái đồ nhi, bằng cơ ngọc phu, quốc sắc thiên hương, người mang thể chất đặc thù?”

Triệu Phục Long nghe vậy, sắc mặt biến hóa.

Hắn biết, kẻ đến không thiện.

Người trẻ tuổi có thể nói ra loại lời này, trong bụng có cái gì, hắn còn không biết sao?

Hắn cười khan nói:

“Các hạ nói đùa, dung mạo tiêu đồ mặc dù còn không tệ, nhưng cũng không thể coi là kinh diễm, cũng chỉ tại thất quốc còn có chút danh khí, chỗ nào vào pháp nhãn các hạ?”

Mặc dù hắn biết, làm như vậy dùng cũng không lớn, nhưng là nên nói vẫn phải nói.

Hi vọng ít nhiều có chút tác dụng đi.

“Ha ha, hay cho một cái khiêm tốn ! Nhưng mà, đã bản công tử đã tới, cũng nên gặp mặt một lần.”

Tiết gia nhị công tử cười cười, mang theo uy hiếp nói ra:

“Chẳng lẽ, bản công tử ngay tư cách cả gặp nàng một cái đều không có a?”

“Cái này...”

Triệu Phục Long do dự một chút, sau đó cười khỏ nói:

“Đã như vậy, vậy ta liền để đồ nhi ta ra cho nhị công tử nhìn một chút.”

Hắn cấp tốc truyền âm.

Rất nhanh, triệu Khinh Nhu ra.

Nàng một thân váy sa màu xanh phiêu dật, lại khó nén tư thái ngạo nhân, giống như một đóa Thanh Liên lãng sóng, thuần khiết vô hạ.

Chỉ là . .

Trên mặt lại mang theo một vết bớt màu xanh, nháy mắt phá hủy mỹ cảm, thậm chí lộ ra có chút dữ tợn.

Thật giống như nhìn thấy một cái muối tử thanh thuần đáng yêu nhuyển, rất dễ bắt nạt, trong lòng đang hưng phấn.

Nhưng mà, tại bên trong đối phương thẹn thùng phản kháng, đem tay vươn vào trong váy đối phương, lại mò tới một cây côn...

Chương 96: Cao Thu Cua Gái, Trộm MỘ

Chương 96. Cao Thu Cua Gái, Trộm MỘ

“Thủy Khinh Nhu, chào nhị công tử.”

Thủy Khinh Nhu có chút hành lễ, ánh mắt nàng đã không có tận lực trốn tránh, cũng không có càng che càng lộ giống như phụ họa, chỉ có một mảnh yên tĩnh.

Giống như, nàng vốn là như thế.

Xấu mà thanh cao, xấu mà từ tin, xấu mà gió êm sóng lặng!

Không có tự hiểu lấy mình chút nào.

“Cái này! !”

Nụ cười Tiết Trọng vừa mới chuẩn bị trên mặt đột nhiên cứng đờ!

Hắn sững sốt một chút.

Sau đó quan sát tỉ mỉ Thủy Khinh Nhu.

Hắn phát hiện bớt trên mặt đối phương cũng không phải là vẽ lên, mà là cùng thân thể hòa làm một thể, không phân khác biệt.

Mà lại, thiếu nữ này không kiêu ngạo không tự ti, trên mặt không có dị dạng chút nào, tựa hồ đã quan cái bộ dáng này của mình.

Nếu như đối phương đối với hắn biểu hiện rất nhiệt tình, hắn sẽ hoài nghi đây là cố ý đóng vai xấu, làm bộ thô tục, muốn dọa唬 hắn.

Nhưng là đối phương rất bình tĩnh.

Cũng rất có lễ phép.

Mà lại đối phương đáng người tuyệt hảo, khí chất ưu nhã, nếu như không xem mặt, đích thật là một vị giai nhân khó được.

Điều này nói rõ, đối phương cũng không có giả.

Khách quan đến nói, nếu như là cái người chú trọng hàm dưỡng, tất nhiên sẽ rất thưởng thức dạng nữ tử này, không ngại ôm vào trong ngực.

Nhưng là...

Thật có lỗi, hắn là cái xem mặt! !

“Khụ khụ... Ta tại bên Thiên Phong vương triều kia, liền nghe Văn cô nương khí chất thoát tục, phong hoa tuyệt đại, bây giờ gặp một lần quả nhiên danh bất hư truyền.”

Tiết Trọng ho khan hai tiếng, cười cười xấu hổ mà không mất đi lễ phép, sau đó ôm quyền nói:

“Tại hạ còn có chuyện quan trọng... Cáo từ!”

Nói xong, xoay người rời đi.

Mẹ nó, qua loa! !

Hắn đã sớm nên nghĩ tới, thế nhân đều thích nghe nhảm đồn bậy.

Thất Vũ tông tự mình tung ra vài câu, sau đó những người khác liền bắt đầu cùng chém gió, nhiều người khoác lác, sũu nữ cũng biến thành mỹ nữ...

“Ừm, căn cứ gia hỏa vô lương kia nói, có cái Liễu Như Sương Phong Lô cốc, ngày thường dung mạo xinh đẹp, không ngại đi xem một chút.”

Hắn nghĩ tới nơi này, liền căn cứ ” địa đồ sẵn gái đẹp ” do vị thái tử vô lương của Thiên Phong vương triều kia cho, hướng phía Phong Lô cốc bay đi.

Cuối cùng thì không thể đều xâu cả được!

Mà vị lão bộc hộ đạo bên cạnh kia, nhìn xem dáng vẻ cái nhị công tử không có tiền đồ này, tay phải yên lặng vỗ vỗ cái trán.

Nghiệp chương a! !

Đại công tử Tiết gia thiên phú tuyệt, tại Đông vực đều là có chút danh khí, nhị công tử lại là hạng người chơi bởi lâu lỏng như này.

Không làm việc đàng hoàng, duy chỉ có thích nữ sắc.

Mỗi ngày không phải đang cua gái, chính là đang trên đường đến cua gái.

Mà sở dĩ đi tới mảnh đất khô cằn thất bại này, là bởi vì tại sau khi đùa giỡn mấy vị thiên kim đại gia tộc rồi bị đối phương ầu ẩu, phát hiện tại đông vực chi phí của gái quá cao, thế là đến thất quốc thử thời vận.

Đại địa phương không dám làm càn.

Tiểu địa phương cũng có thể muốn làm gì thì làm mà phải không?

Trên lý luận nói, đúng là như thế.

Nhưng là, loại hành vi này tại trong mắt những đại thế lực Đông vực kia, là rất hạ giá.

Mà hắn, làm người hộ đạo nhị công tử, đi theo làm tùy tùng bảo hộ nhị công tử của gái, cũng mất hết mặt mo.

Rất nhanh, hai người đã đi xa.

Thất Vũ tông bình tĩnh xuống, tất cả mọi người thở dài một hơi, sau đó đều vô tâm tu luyện.

Mà bên vách núi.

Tần Xuyên cũng giật nảy cả mình.

Cái kịch bản này không đúng.

Cái người này đều tới, không phải hẳn là ngang ngược bá đạo, sau đó dẫn phát mâu thuẫn, cuối cùng đưa kinh nghiệm cho hẳn sao?

Liên đi như thế rồi?

Cái người thế giới này, đều trân quý sinh mệnh như thế sao?

“Hô...”

Tần Tử cũng thở dài một hơi.

Nếu là kia Tiết gia nhị công tử nhất định phải khó xử Khinh Nhu, hẳn tất nhiên sẽ đứng ra, lấy danh nghĩa cùng thế hệ chi chiến cùng hẳn đại chiến ba trăm hiệp.

Nhưng mà như vậy, cuối cùng khả năng vẫn là phải dựa vào cha xuất thủ giải quyết tốt hậu quả, vậy sẽ để thương thế cha tái phát.

Cho nên, bình an vô sự tự nhiên là tốt nhất.

“Tần đại ca, ngươi có thương tích trong người, vẫn là tranh thủ thời gian điều dưỡng đi, ta trước mang tiểu tử ra ngoài lịch luyện một đoạn thời gian.”

Cái thời điểm này, Dạ Lăng Sương nói.

“Ừm, vậy phiền phức ngươi.”

Tần Xuyên gật gật đầu, lần nữa lộ ra vẻ cổ vũ, mười phần ôn hòa.

“Không phiền phức.”

Dạ Lăng Sương lại đỏ mặt lên, khinh thân nói xong, liền hóa thành một vệt kim quang về tới trong giới chỉ Tần Tử.

“Cha, ta đi trước.”

Mình nói một tiếng, sau đó nhún người nhảy lên, hướng phía phương hướng tương phản Tiết gia nhị công tử bay đi.

Rốt cục, bên vách núi chỉ còn lại Tần Xuyên, hắn nghĩ nghĩ, lần nữa bay vào Tàng Thư các.

Đọc sách! !

Trải qua chuyện lần này, hắn lần nữa ý thức được mình kiến thức nông cạn, nhất định phải mở rộng tầm mắt của mình.

Biện pháp tốt nhất, chính là đọc sách!

Thất Vũ tông có tàng thư phong phú, bao quát vạn tượng, nhưng là trừ bí tịch tu luyện, cái tạp thư khác, hơn phân nửa đều là bài trí.

Tất cả mọi người vội vàng tu luyện, cơ bản sẽ không đi nhìn sách không quan hệ cùng tu luyện, cũng chỉ có có loại nhàn hạ thoải mái như hắn.

“Về sau liền bỏ mặc Tần Tử mình đi lịch luyện, cái tiểu tử này vận khí tốt, lại có Dạ Lăng Sương bảo hộ, cơ bản không có vấn đề an toàn.”

“Chờ hắn thực lực lại đề thăng một chút, liền có thể cân nhắc dẫn hắn rời đi khỏi Cửu Dương vương triều, đến đông vực tìm đường chết.”

...

Hai tháng trôi qua.

Khoảng thời gian này, Tần Xuyên đều ngâm mình bên trong biển sách ở Tàng Thư các, ngẫu nhiên cũng ra hít thở không khí, nghe một chút tin tức phát sinh gần đây.

Cũng không có tin tức liên quan tới Tần Tử truyền đến.

Cũng không biết là cái tiểu tử này thật thu liễm, hay là một mạch kìm nén, đang nổi lên cái đại chiêu gì...

Nhưng mà, bên trong Cửu Dương vương triều, lại là phát sinh hai kiện đại sự thú vị.

Kiện thứ nhất là:

Cái Tiết gia nhị công tử từ đông vực tới kia, tại Phong Lô cốc đùa giỡn Liễu Như Sương nữ nhi đại trưởng lão Liễu Thanh

Son, bị Liễu Như Sương hành hung một trận!

Mà mấu chốt là, gia hỏa này tựa hồ cũng không tức giận, ngược lại mượn việc dưỡng thương, y lại Phong Lô cốc không đi.

Cái thao tác này, quả thực là đại nhãn của Tư Mã Ý, người qua đường đều biết!

Nhưng mà lời nói đi cũng phải nói lại, công tử ca một cái thể lực lớn siêu cấp, nguyện ý dùng loại phương thức này đến của gái, cũng coi là mười phần khó được.

Mà kiện thứ hai là:

Gần đây bên trong Vương triều quật khởi một cái trộm mộ phát rồ, rất nhiều mộ tổ đại gia tộc, đều bị trộm!

Mà lại cái trộm mộ này rất không giăng cước.

Không chỉ có cầm đi tất cả vật bồi táng, càng đem thi thể trong quan tài lột sạch ném xuống đất, đem vách quan tài mà đều thuận đi.

Theo lý thuyết, bên trong mộ tổ những gia tộc này là cơ quan trùng điệp, còn có các loại trận pháp, cũng không phải là dễ trộm như vậy.

Nhưng là, cái trộm mộ này tựa hồ rất chuyên nghiệp, tinh thông trận pháp cùng các loại ám khí, mà lại thực lực cũng không yếu, chí ít có Niết Bàn cảnh.

Đây càng để người nghi ngờ.

Một người như vậy, tất nhiên là không thiếu tiền tài, thậm chí không thiếu bảo vật, vậy hẳn tại sao phải đi trộm mộ chứ?

Mà lại một mực không chịu thu tay lại.

Đến cùng là chấp niệm dạng gì, chống đỡ lấy việc hãn kiên nhẫn ẩn hiện tại từng cái phần mộ âm khí âm u?

Tín ngưỡng sao?

Là yêu sao, là trách nhiệm sao?

Không ai biết!

Mà thân phận cái trộm mộ này, cũng là một điều bí ẩn, bởi vì người này tâm tư kín đáo, đến nay đều không có để lại bất luận

cái dấu vết gì để lại.

Chỉ có thể từ kia từng cái hố có đường kính thô to phỏng đoán, người này có thể là một cái tráng hán, hoặc là một cái mập mạp.

“Hắn là... Là tên kia?”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra một vẻ quái dị, kết hợp đủ loại dấu hiệu này, hắn không tự chủ được nghĩ đến một người.

Chương 97: Người Tin Tưởng Khí Vận Khi Phần Mộ Sao?

Chương 97. Người Tin Tưởng Khí Vận Khi Phần Mộ Sao?

Nội tâm Bàng Tề đại sư là thông khổ.

Cũng là xoắn xuýt.

Lúc này, hắn đã lâm vào một cái vòng lặp vô hạn —— trộm mộ, thu hoạch được bảo vật cùng cơ duyên, mạnh lên, sau đó đi trộm mộ càng lớn, thu hoạch được càng nhiều bảo vật cùng cơ duyên, trở nên càng mạnh, tiếp tục trộm mộ...

Hắn trước kia chưa hề phát hiện, nguyên lai tăng lên thực lực đơn giản như vậy.

Từ khi trộm mộ, về sau hắn giống như đã thức tỉnh một loại khí vận nào đó, bắt đầu đột nhiên tăng mạnh, bây giờ, đã đột phá đến Niết Bàn cảnh đỉnh phong!

Lúc này mới chừng nửa năm a!

Loại tốc độ tu luyện này, quả thực nghe rộn cả người.

Nhưng mà... Hắc cũng không vui.

Dù sao, hắc thể nhưng là một vị luyện đan sư a! Hắc theo đuổi không phải thực lực, mà là đan đạo cực hạn!

Hiện tại đây là tình huống như thế nào?

Hắc dựa vào trộm mộ, thực lực đột nhiên tăng mạnh, nhưng mà tha thiết ước mơ đan phương cao cấp, lại là ngay cả cái bóng cũng không thấy!

Đây là lý do vì sao?

Đang dự hoặc hắc vứt bỏ việc tìm đan dược từ trộm? ?

“Hừ, ta là sẽ không từ bỏ! Chỉ cần ta kiên trì trộm, sớm tối sẽ có một ngày có thể đào được đan phương cao cấp!”

Bên trong cái hang thông tới mộ, Bàn Tề đại sư chặt vật chui ra ngoài, đồng thời nghiêng răng nghiêng lợi, cổ vũ sĩ khí cho mình.

Bây giờ, thân thể của hắc là càng ngày càng mập mập, giống như một con chuột bị mập phì.

Hắc suy đoán, hắc là một lần được cơ duyên nào đó thì về sau sẽ lưu lại di chứng, cơ duyên như này, hắc gặp được rất nhiều lần.

Tỉ như, hắc mở ra quan tài, bị ám khí bắn trúng, bên trên ám khí trôi lên một loại chất lỏng màu đỏ sẫm nào đó, tản mát ra dược lực bá đạo, vọt thẳng tới mà phá bình cảnh tu vi nhiều năm của hắc.

Lại tỉ như, thời điểm hắc đem thi thể bên trong quan tài nhấc lên và vứt bỏ, bị bộ cánh cứng màu đen trong quần áo thi thể thoát ra cắn vào, sau đó liền thoát thai hoán cốt, trở nên trẻ hơn rất nhiều.

Lại tỉ như, thời điểm hắc dọn đi quan tài, xúc động một loại cơ quan nào đó, một bãi chất lỏng màu xanh lục từ đỉnh đầu rầm rầm ngấm xuống tới, sau đó toàn thân bốc lên khói xanh, tu vi trực tiếp đột phá!

Tóm lại, những cơ duyên trong phần mộ này, quả thực khó lòng phòng bị, không cẩn thận liền có thể để người đột phá.

Cái này khiến hắc mười phần buồn rầu.

Bởi vì, hẳn rõ ràng có vận khí tốt như vậy, vì cái gì hết lần này đến lần khác không có tác dụng tại trong chuyện luyện đan này chứ?

“Có lẽ, ta hẳn là hướng Tần Xuyên đại sư thỉnh giáo một chút, hẳn có thể đào được nhiều đan phương như vậy, tất nhiên có phương pháp đặc thù.”

Hắn nghĩ nghĩ, tự nhủ.

Bây giờ, địa vị Tần Xuyên tại trong hiệp hội luyện đan sư quả thực như mặt trời ban trưa, coi như hẳn không tại hiệp hội, trong hiệp hội cũng có truyền thuyết của hắn.

Mỗi ngày đều có luyện đan sư sử dụng đan phương của hắn, sau đó yên lặng nhìn tài phú của hắn bạo tăng với tốc độ khủng khiếp...

...

Ngày thứ hai, Bàn Tề đại sư bãi phỏng Thất Vũ tông.

Nhưng mà hẳn cũng không có nhìn thấy Tần Xuyên, bởi vì Tần Xuyên tại Tàng Thư các bế quan, mà những người khác lại cũng không dám đi quấy rầy.

Tần Xuyên bây giờ, địa vị tại Thất Vũ tông rất siêu nhiên, dù sao, tất cả mọi người đã biết, đây là một vị Chí Thánh cảnh cường giả! !

Thế là, Bàn Tề đại sư tại Thất Vũ tông ở vài ngày, liên tiếp đợi nửa tháng, Tần Xuyên rốt cục ra.

“Tần Xuyên đại sư!”

Bàn Tề đại sư cười rạng rỡ, lộ ra có chút câu nệ, hai tay đang xoa xoa bên trên áo choàng, tựa hồ muốn đem bụi bẩn lau đi.

“Bàn Tề, có chuyện gì sao?”

Tần Xuyên nhìn thấy Bàn Tề đại sư, hơi kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, gia hỏa này tựa hồ trẻ ra rất nhiều.

“Tần Xuyên đại sư, có thể... tìm một chỗ nói chuyện hay không.”

Bàn Tề đại sư nháy mắt ra hiệu nói.

Bởi vì loại sự tình này, không thể nói quang minh chính đại, nếu không, chuyện trộm mộ bại lộ ra ngoài, hẳn rất có thể bị đánh chết.

Tần Xuyên cơ hồ nháy mắt liền đã hiểu, đôi Bàn Tề đại sư ý vị thâm trường cười cười, sau đó mang theo hắn tiến vào Tàng Thư các.

“Tần Xuyên đại sư, đây là một điểm lễ gặp mặt ta mang theo, xin ngài nhận lấy.”

Bàn Tề đại sư nhìn nọt lấy ra một quyển sách khô héo, đưa tới trước mặt Tần Xuyên.

Sách này rất cổ lão, lại không hư thối chút nào, không biết là làm bằng vật liệu gì, bên trên da viết bốn chữ lớn:

Thanh Liên kiếm pháp!

Bốn chữ lớn này, cứng cáp cổ phác, ẩn chứa một cỗ phong mang kinh người, nhìn nhiều vài lần, vậy mà lại thần hồn nhói nhói.

“Ừm? !”

Tần Xuyên hơi kinh hãi, mấy chữ này cho hắn cảm giác, vậy mà không có sai biệt cùng Thanh Liên kiếm hắn đạt được.

Hắn lúc này bắt lấy cánh tay Bàn Tề đại sư, hỏi:

“Quyển sổ này, người ở đâu đạt được?”

“Ách, chính là... Trộm cổ mộ a, nhưng mà bên trong không có thi thể, chính là cái mộ chỉ có quần áo.”

Bàn Tề đại sư có chút chột dạ, sau đó hỏi:

“Ngài cùng chủ nhân cái mộ này... Có nguồn gốc?”

Hắn có chút sợ.

Liên sợ là một không cẩn thận, đào mộ tổ Tần Xuyên, nếu là như vậy, hẳn cái này tương đương mình tự nhảy vào trong nồi dầu.

“Không có, chính là hỏi một chút.”

Tần Xuyên thả tay Bàn Tề đại sư, hắn hiện đang hoài nghi, vị Thanh Liên lão tổ tông hoàng thất kia, có lẽ cũng chưa chết.

Dù sao, toàn bộ hoàng thất đều đang giả vờ.

Nhưng mà, cái này cùng hắc cũng không có quan hệ bao lớn, hắc cũng lười đi tìm tòi nghiên cứu những thứ này, càng sẽ không đi xía vào chuyện người ta.

Quyển bí tịch này, hắc liền nhận.

Loại kiếm pháp này cùng Thanh Liên kiếm là nguyên bộ, như này xem ra, ít nhất là kiếm pháp cường giả Chí Thánh cảnh đỉnh phong sử dụng, vừa vặn đền bù nhược điểm của hắc trên phương diện kiếm pháp —— hắc từ trước đến nay vẫn không có kiếm pháp.

“Người có chuyện gì, nói thẳng đi.”

Tần Xuyên thu hồi bí tịch, nói.

“Ta chính là muốn thỉnh giáo ngài, phải như thế nào mới có thể đào được đan phương thế?”

Bàng Tề xấu hổ cúi đầu, nói ra:

“Nói ra thật xấu hổ, ta đào nhiều mộ như vậy, một trương đan phương đều không tìm được.”

Tần Xuyên nghe vậy ngẩn người.

Vấn đề này, hắc làm sao biết a?

Lúc trước hắc nói đan phương của mình là trộm mộ được, gia hỏa này vậy mà tin là thật rồi? Đem hắc coi là đại sư trộm mộ?

Khó trách vừa rồi kia một tiếng “Tần Xuyên đại sư” làm vô cùng tự nhiên, tâm phục khẩu phục, nguyên lai là nói đại sư cái phương diện này?

Hắc có chút im lặng.

Nhưng là chỗ tốt đã thu, tổng không thể nói mình không biết a? Cái gọi là vô công bất thụ lộc, lấy tiền liền phải làm việc!

Làm được nhưng làm không tốt, đó lại là một việc khác rồi.

Thế là, sắc mặt của hắc trở nên nghiêm túc lên, ánh mắt thâm thúy, thậm chí mang tới một vòng thần bí sắc thái, trầm giọng hỏi:

“Người tin tưởng... khí vận phần mộ sao?”

Bàng Tề đại sư ngăn người.

Hắn vốn là không tin tưởng, nhưng là nhớ tới những việc trải qua khoảng thời gian này, hắn tin!

Bởi vì hắn liền có một loại vận khí quý dị nào đó, tại trong phần mộ gặp được các loại nguy hiểm, đều có thể biến nguy thành an.

“Kỳ thật bên trong phần mộ, từ xưa liền có khí vận, cho nên mộ tổ bốc lên khói xanh, kỳ thật cũng chính là khí vận phần mộ tản mát ra, ảnh hưởng tới vận thế con người.”

Tần Xuyên nói ra:

“Mà kẻ trộm mộ, trúng đích kết duyên cùng phần mộ, thế là, vận thế ở trong cõi u minh lại bị khí vận phần mộ ảnh hưởng, loại ảnh hưởng này, thường thường là không thể không chế.”

“Nói cách khác, người tiến vào trong mộ địa, thường thường có thể biến nguy thành an, làm sao đều không chết được, nhưng là... Người có thể được đến thứ gì, lại sẽ không dựa theo như người nghĩ tới.”

Hắn nói đến biến nguy thành an.

Bởi vì hắn biết, gia hỏa này tất nhiên tại trong phần mộ nhiều lần biến nguy thành an, bằng không... Cũng không có khả năng đứng tại nơi này.

Nhưng mà, trong nhà chưa tổ, ngoài ngõ đã tường.

Bàng Tề đại sư nghe xong, hắc, thật đúng là thần! Ngay cả ta tại trong phần mộ có thể biến nguy thành an đều biết.

Xem ra đích thật là người trong nghề!

“VẬY, ta phải như thế nào mới có thể thay đổi loại tình huống này chứ? Ta phải như thế nào mới có thể đào được đan phương?”

Bàng Tề đại sư khẩn trương mà mong đợi hỏi.

“Cái này kỳ thật cũng không khó.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“KHÍ vận phần mộ này, kỳ thật cũng không phải là hoàn toàn không thể chưởng khống, nhưng mà, cái này cần tâm của người cùng chuyện trộm mộ này phù hợp với nhau, từ đó cùng khí vận phần mộ sinh ra cộng minh.”

“Chỉ giáo cho?”

Bàng Tề đại sư có chút mơ hồ.

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, tự tin nói ra:

“LÀ thời điểm người vì đan phương mà trộm mộ, nội tâm của người chỉ muốn đan phương, từ đó bài xích chuyện trộm mộ này, tự nhiên không cách nào đạt được khí vận phần mộ tán thành.”

“MÀ khi người một lòng nghĩ trộm mộ, vì trộm mộ mà trộm mộ, đối chuyện trộm mộ này đã đầu nhập kính ý cao thượng, như vậy khí vận phần mộ tự nhiên sẽ chiếu cố người, đến thời điểm đó, đan phương tự nhiên là xuất hiện.”

“BỒI vì cái gọi là, cố ý cấm hoa hoa không ra, vô tâm cấm liễu liễu xanh um!”

Thanh âm Tần Xuyên âm vang hữu lực, đình tai nhức óc!

“Cái này...”

Thân thể Bàng Tề đại sư hung hăng run lên, giống như lôi đình quán đỉnh, trong đầu bỗng nhiên sáng sủa!

Hắn tựa hồ nhìn thấy, một cái cánh cửa mới tinh, từ từ mở ra tại trước mắt của mình.

Linh hồn của hắn đạt được thăng hoa, hắn tiến vào một cái cảnh giới hoàn toàn mới.

Chương 98: Rốt Cục Chọc Phải Kiệt Kiệt Kiệt

Chương 98. Rốt Cục Chọc Phải Kiệt Kiệt Kiệt

Cũng không lâu lắm, Bàng Tề đại sư rời đi.

Mà Tần Xuyên, thì là khỏe miệng vĩnh lên.

Lại lắc lư trôi qua.

Hắn cảm thấy hài lòng vì mình cơ trí.

Vô tâm cảm liễu liễu xanh um? Toàn thân toàn ý vui đầu vào bên trong trộm mộ, trong lòng không đan phương, đan phương tự nhiên là xuất hiện?

Quả thực hoàn mỹ!

Chỉ cần Bàng Tề đại sư ôm tâm tính dạng này, như vậy coi như mười năm tám năm không có đào được, cũng sẽ không nóng vội.

Mà một khi trong tương lai nào đó một ngày đào được, liền sẽ nhớ tới chỉ điểm của hắn, sau đó thâm nghĩ đến —— Tần đại sư quả nhiên không có gạt ta!

Chỉ là không biết, Bàng Tề đại sư thời điểm kia, có phải là vẫn bảo trì nhiệt tình đối với luyện đan không.

Dù sao, thời gian dài toàn thân toàn ý vui đầu vào bên trong trộm mộ, dần dần liền sẽ sinh ra tình cảm đối với cái sự nghiệp này, thậm chí cuối cùng hình thành tín ngưỡng.

Cuối cùng, biến thành một cái trộm mộ từ đầu đến đuôi.

Đến thời điểm kia, có lẽ Bàng Tề đại sư sẽ còn cảm động đến rơi nước mắt đối với hắn, thỉnh thoảng đưa lên các loại đồ tốt.

Dù sao, tại trong mắt Bàng Tề đại sư, hắn chính là một vị danh sư, một người dẫn đường, tại thời điểm nhân sinh mê mang vì

đó chỉ rõ phương hướng, vì nhân sinh thường thường không có gì lạ, giao phó ý nghĩa mới...

“Căn cứ gia hỏa này trải qua những việc mấy tháng nay đến xem, gia hỏa này đích thật là tài năng trộm mộ, tổ sư gia thưởng cơm ăn.”

Nhớ tới Bàng Tề đại sư nói tới những cái “Mộ địa kỳ ngộ” kia, hẳn đều có chút tê cả da đầu.

Bởi vì những chuyện này, rơi vào thân người tuyệt đại đa số trên, đều là đồ vật đòi mạng, không chết cũng bị thương!

Chỉ có cực ít người vận khí cắt chóc, mới có thể chuyển nguy thành an, tỉ như trúng độc, kết quả lấy độc trị độc, ngược lại chữa khỏi ám thương trước đó, tỉ như lâm vào trong cơ quan, nguy cơ sớm tối, ngược lại kích phát tiềm lực...

“Gia hỏa này thời gian càng ngày càng có phẩm chất trộm mộ toát ra.”

Hắn cười cười, sau đó lấy ra bản « Thanh Liên kiếm pháp » kia bắt đầu suy nghĩ, thứ này bác đại tinh thâm, cần chậm rãi nhấm nháp.

...

Thời gian, lại qua một tháng.

Rốt cục, cái cái ngày này đã tới, bên tai Tần Xuyên lần nữa vang lên thanh âm hệ thống.

“Đinh! Chí Thánh cảnh tứ trọng cường giả sinh ra sát ý đối với nhị tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha vô bờ, phụ thân nhất định phải thắng, tu vi của ngài đem tăng lên tới Chí Thánh cảnh tứ trọng, cũng cùng giai vô địch!”

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác được, một cỗ lực lượng vô cùng cường đại ở trong cơ thể mình bành trướng.

Thật giống như hai viên đạn hạt nhân liên tiếp bạo tạc tại thể nội, loại cảm giác kia, để hắn cảm thấy như thân thể đều muốn nổ tung, mỗi một cái lỗ chân lông quanh thân đều đang phát sáng, tựa hồ muốn hòa tan, giải thể!

Mạnh, mạnh!

Đồng thời, tòa Chí Thánh đạo cung trong cơ thể hắc, cũng lần nữa tăng lên hai đạo ánh sáng óng ánh, tổng cộng là bốn đạo.

“Nhưng mà... Cái tiểu tử này ở nơi nào chọc tới loại cường giả này?”

Rất nhanh, chân mày hắc cau lại.

Theo lý thuyết, trong thất quốc, trừ Cửu Dương hoàng thất, hắc là cũng không có cường giả như này.

Mà Cửu Dương hoàng thất bây giờ cùng hắc giao hảo, mà lại bọn hắc đang ẩn tàng thực lực, rất không có khả năng xuất động cường giả như này giết Tần Tử.

Vậy vị cường giả này, là nơi nào xuất hiện?

“Chẳng lẽ là vị lão ma đầu kiệt kiệt kiệt kia? Không phải là Tần Tử ở bên ngoài sử dụng Địa Ngục Hồng Liên, bị hắc phát hiện?”

Tần Xuyên suy đoán.

Từ cái vết tích phong ấn kia đến xem, thời kì đỉnh phong của lão ma đầu kiệt kiệt kiệt hắc là rất cường đại.

Nhưng là ma đầu lại cường đại, bị phong ấn năm tháng rất lâu, thời điểm thoát khốn cũng là thời điểm suy yếu nhất.

Mà lúc đó, hắc Niết Bàn cảnh, hương vị lão ma đầu vừa vặn thoát kia khốn ném ra một đạo Địa Ngục Hồng Liên, lúc ấy nổ ra mây hình nấm...

Mà bây giờ, nhi tử tiện nghi đã đạt đến cảnh giới ngay lúc đó của hắc, thậm chí, có khả năng còn mạnh hơn hắc lúc đấy một chút.

Cứ như vậy, vị lão ma đầu kia nhìn thấy Tần Tử Địa Ngục Hồng Liên, về sau rất có thể sẽ đem Tần Tử xem như “Kẻ đánh lén”.

Cái nội này, úp quá vừa!

Mà bây giờ, hắc cũng không biết tiểu tử kia chạy đi đâu, muốn giúp đỡ cũng làm không được, thế là dứt khoát mặc kệ.

Cái tiểu tử này hắc là không chết được.

Ngày thứ hai.

Một người trẻ tuổi quần áo lam lũ, chập vạt đi vào trên không Thất Vũ tông, giống như mấy cái chó nhà có tang.

“Thiên kiều đông vực, cầu kiến Tàn Xuyên trưởng lão!”

Người trẻ tuổi này lớn tiếng la lên, thở hồng hộc, trên mặt đỏ rùng rục, cũng không biết là e lệ hay là mệt.

Thanh âm này lập tức đưa tới chú ý của mọi người, mà các đệ tử Thất Vũ tông từng cái sắc mặt quái dị.

Cái từ thiên kiều này, người khác nói thì không sao, tự mình xưng mình là thiên kiều... Cái này có phải thật không?

Mà lại nhìn xem bề ngoài của hắn, cũng không giống là thiên kiều gì a...

Đương nhiên, như vậy cũng liền thâm nghĩ trong lòng, bọn hắn cũng không dám nói, bởi vì, khí tức người trẻ tuổi này quá kinh người.

Vậy mà là Niết Bàn cảnh đỉnh phong!

Tuổi còn trẻ, liền có thể đạt tới tu vi dạng này, tất nhiên bối cảnh thâm hậu, không phải bọn hắn có thể chọc nổi.

Đối với đông vực, rất nhiều người cũng có chỗ nghe thấy, nghe nói, kia là một cái địa phương mênh mông mà phồn vinh, hơn xa thất quốc.

Chỉ là, bọn hắn cũng chỉ có thể ngẫm lại, cũng không dám đi, tựa như cá trong sông không dám vào biển, người nghèo không dám tùy tiện đi Thượng Hải...

“Người tìm ta?”

Quang mang lóe lên, Tàn Xuyên xuất hiện tại trên không Thất Vũ tông, bình tĩnh nhìn cái người trẻ tuổi tự xưng thiên kiều đông vực này.

“Vãn bối Chu Mặc, bái kiến Tàn Xuyên tiên bối!”

Cái này thanh niên cảm nhận được cỗ khí tức Chí Thánh sâu không lường được trên thân Tàn Xuyên kia, tranh thủ thời gian cung kính hành lễ.

“Chuyện gì?”

Tần Xuyên đứng chấp tay, nhàn nhạt hỏi, kỳ thật hắn đã đại khái đoán được là chuyện gì.

“Tiền bối, ta là tới báo tin, Tần Tử có nguy hiểm!”

Chu Mặc lo lắng nói.

“Đừng nóng vội, từ từ nói.”

Tần Xuyên ngữ khí bình ổn, để người ta rất an tâm.

“Chuyện là như thế này, ta tại trong một cái di tích Thiên Phong quốc gặp Tần Tử, không đánh nhau thì không quen biết, cùng một chỗ thăm dò di tích.”

“Kết quả, gặp một cái đại ma đầu, đại ma đầu kia tựa hồ là chủ nhân cũ của cái di tích, đang đứng ở trước cái cột đèn nhánh nhớ lại chuyện cũ, thấy chúng ta xâm nhập di tích, liền muốn giết chúng ta!”

“Ta có một người hộ đạo Chí Thánh cảnh tam trọng, kết quả bị ma đầu kia một chiêu liền giết, ma đầu kia, thật là đáng sợ!”

Nói đến nơi này, Chu Mặc rung mình một cái, sau đó hít sâu một hơi, con mắt lại đỏ lên.

“Thời khắc mấu chốt, là một mình Tần Tử dẫn ra đại ma đầu, vì ta tranh thủ cơ hội chạy trốn chết... Ta đào tẩu, về sau đánh nghe được thân phận Tần Tử, thế là tới báo tin cùng ngài.”

“Tần Tử huynh đệ... Trọng nghĩa a! !”

Cuối cùng, thanh âm của hắn đều nghẹn ngào, nghĩ đến bình thường cũng là một vị thiếu gia sống an nhàn sung sướng, chưa từng gặp qua loại nguy cơ này.

“Đừng lo lắng, không có việc gì.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Nếu như không ngoài sở liệu, cái đại ma đầu kia hẳn là truy không nổi Tần Tử, cuối cùng sẽ tới nơi này ôm cây đợi thỏ.”

“Cái..., cái gì? Truy không nổi?”

Chu Mặc có chút phản ứng không kịp.

Vì cái gì truy không nổi?

Là bởi vì ngựa không đủ nhanh sao?

“Tần Tử có thủ đoạn ta cho để bảo mệnh, người yên tâm đi.”

Tần Xuyên chỉ có thể giải thích như vậy.

Cuối cùng cũng không thể nói, nhi tử ta là trời sinh vận khí vương, đồng thời còn có một cái sư phụ thủ đoạn cao siêu trên thân?

“Như này sao...”

Chu Mặc nửa tin nửa ngờ gật gật đầu, tảng đá trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống đất, mặc kệ Tần Xuyên có vội hay không, dù sao hắn xem như bình tĩnh.

Trước đó, hắn có trách nhiệm giúp Tần Tử cầu cứu, đây là cảm ân cùng lương tri, mà khi hắn đem tin tức đưa tới, về sau trách nhiệm này đã giao tiếp đến trên thân Tần Xuyên, mặc kệ Tần Xuyên làm thế nào, đều cùng hắn không quan hệ.

Hắn làm việc mình nên làm, cũng liền an lòng.

Người ta có bản năng, chính là tìm kiếm an tâm.

“Người trẻ tuổi, có thể nói thân phận của người một chút không?”

Đột nhiên, Tần Xuyên hỏi.

“A! Có thể!”

Ngay tại lúc Chu Mặc thất thần thì đột nhiên lấy lại tinh thần, sau đó nói ra:

“Ta đến từ đông vực Chu gia, gia tộc ta tại toàn bộ đông vực thì danh khí cũng không lớn, miễn cưỡng xem như gia tộc nhị lưu đi.”

Tần Xuyên gật gật đầu, tiếp tục hỏi:

“Người mạnh nhất gia tộc các người, đại khái là cái thực lực gì?”

Chương 99: Đại Chiến Kiệt Kiệt

Chương 99. Đại Chiến Kiệt Kiệt

“Cái này...”

Chu Mặc do dự một chút.

Sau đó nghĩ đến cái này cũng không tính là bí mật gì, đồng thời nói cũng không có chỗ xấu gì, thế là liền thành thật khai báo.

” Người mạnh nhất Chu gia chúng ta ở mặt ngoài, là một vị lão tổ tông Chí Thánh cảnh cửu trọng, xem như thái gia gia của thái gia gia ta, đã hơn một ngàn tuổi.”

Tần Xuyên nghe được ý ở ngoài lời, tiếp tục hỏi:

“Vậy còn vụng trộm thì sao?”

“Có lẽ, khả năng, đại khái... Có một hai vị Thiên Vị thánh nhân đi, nhưng là hẳn là sẽ không vượt qua tam trọng thiên, nếu không thì cũng không phải nhị lưu gia tộc.”

Chu Mặc không xác định nói.

Tần Xuyên nghe vậy, trong lòng đối với đông vực có nhiều hơn mấy phần kiêng kỵ.

Một cái gia tộc nhị lưu liền đã có Thiên Vị thánh nhân tọa trấn, đông vực chi địa, quả nhiên long bàn hổ cứ, nước quá sâu.

Thiên Vị thánh nhân!

Trên bản chất cũng là Chí Thánh cảnh.

Nó là cảnh giới đặc thù của bên ngoài Chí Thánh cảnh cửu trọng, xem như một cái giai đoạn quá độ Chí Thánh cảnh đến Giới Hoàng cảnh.

Dù sao, ở giữa Chí Thánh cùng Giới Hoàng chênh lệch quá xa, không có người nào có thể trực tiếp nhảy qua, cái này cần một cái quá độ dài đằng dặc.

Cường giả Chí Thánh cảnh cửu trọng, đạo cung thấp sáng chín đạo quang hoàn, nguyên thần ngồi xếp bằng bên trong đạo

cung, liền có thể cảm ngộ thiên địa pháp tắc, mà một khi ngộ ra một loại lực lượng pháp tắc, liền có thể tấn thăng Thiên Vị thánh nhân.

Thiên Vị thánh nhân, cũng chia làm cửu trọng thiên, mỗi lần lĩnh ngộ ra một loại pháp tắc, liền thêm ra nhất trọng thiên.

Nhưng mà, phần lớn Giới Hoàng, đều là từ ngũ trọng thiên rồi tấn thăng, bọn hắn chỉ cảm ngộ năm loại pháp tắc —— kim mộc thủy hỏa thổ!

Ngũ hành luân chuyển, có thể sáng tạo thế giới!

Mà căn bản Giới Hoàng cảnh, chính là lợi dụng ngũ hành pháp tắc sáng tạo ra thế giới trong thể nội, từ đó nguyên khí sinh sôi không ngừng, có được vĩ lực bàng bạc.

Thú vị là, võ giả một khi cảm ngộ ra cái pháp tắc khác bên ngoài ngũ hành pháp tắc, ngược lại rất khó Thành Hoàng.

Bởi vì lĩnh ngộ pháp tắc càng nhiều, hoàng kiếp liền càng đáng sợ, chỉ là hoàng kiếp của sáu loại pháp tắc, là đủ diệt đi đại đa số độ kiếp người!

Dưới tình huống bình thường.

Chỉ cần tại trước lúc góp đủ ngũ hành pháp tắc, lại lĩnh ngộ ra hai loại pháp tắc khác, cơ bản liền cùng Giới Hoàng cảnh vô duyên, kỳ vọng lớn nhất cả đời, cũng chính là Thiên Vị thánh nhân cửu trọng thiên mà thôi.

Nhưng mà, liền xem như thánh nhân cửu trọng thiên, tại trước mặt Giới Hoàng, vẫn là sâu kiến như cũ, không thể so tính.

“Oanh —— “

Đột nhiên, tầng mây chân trời nổ tung, sau đó, một cỗ ma khí ngập trời từ đường chân trời bộc phát, mệnh môn cuộn cuộn tới.

Những nơi đi qua, thiên địa thất sắc!

Bóng tối bao trùm đại địa.

“Đó là cái gì? !”

“Ma khí, ma khí thật là đáng sợ!”

“Đến đây, đến đây!”

Mọi người Thất Vũ tông quá sợ hãi, ngay cả các trưởng lão tông môn, đều từng cái sắc mặt trắng bệch.

Cổ ma khí này, cổ khí tức này hung tàn mà kinh khủng, để bọn hần ngay cả dũng khí phản kháng đều không có.

Giống như thế giới tận thế!

“Kiệt kiệt kiệt...”

Một đạo tiếng cười tà ác, từ bên trong ma khí ngập trời truyền ra, làm cho tất cả mọi người tê cả da đầu, không rét mà run.

“Là cái đại ma đầu kia! Nó đến rồi! !”

Chu Mặc hoảng sợ quát to một tiếng, sắc mặt đột nhiên trắng bệch, toàn thân run rẩy, cấp tốc trốn đến sau lưng Tàn Xuyên.

“Hừ, giả thần giả quỷ!”

Tàn Xuyên hừ lạnh một tiếng, một bàn tay đánh ra.

Rầm rầm!

Một chưởng này, trực tiếp nhấc lên một trận gió lốc kim sắc, nháy mắt càn quét phiến bầu trời kia.

Ma khí ngập trời kia, tại phía dưới cổ cuồng phong này, cấp tốc cuốn ngược mà đi, sau đó giống như như băng tuyết tan rã.

Một đạo thân ảnh quanh thân thiêu đốt lên hỏa diễm đen nhánh xuất hiện tại trên bầu trời, đây là một cái thanh niên làn da màu xám, khuôn mặt hần tuần lãnh, lại băng lãnh mà tà khí, giống như cương thi từ trong phần mộ đào ra.

“Kiệt kiệt kiệt, lại có cao thủ.”

Thanh âm khàn khàn từ trong miệng của hần truyền ra, mà ánh mắt hần, lại là rơi vào trên thân Tàn Xuyên.

Tàn Xuyên đứng chấp tay, bình tĩnh hỏi:

“Không biết các hạ đến ta Thất Vũ tông, là muốn làm?”

“Muốn người!”

Đại ma đầu thâm trầm cười nói:

” Thất Vũ tông các ngươi có cái tiểu tạp chủng gọi Tàn Tử, bản tọa hạn các ngươi trong ba ngày đem hần giao ra, nếu không... Toàn tông trên dưới, chó gà không tha!”

“Tần Tử không tại trong tông môn.”

Tần Xuyên bất động thanh sắc nói.

“Ha ha, có hay không cũng không quan hệ, chỉ cần đem tin tức nơi này truyền đi, hắc tự nhiên sẽ xuất hiện... Nếu như hắc không xuất hiện, ha ha ha, vậy bản tọa chỉ có thể để các ngươi máu chảy thành sông!”

Đại ma đầu cười lạnh nói.

Tần Xuyên nhìn xem hắc, nói ra:

“Kỳ thật không cần phiền toái như vậy, Tần Tử mặc dù không tại tông môn, nhưng là cha hắc tại đây.”

“Vậy liền đem hắc kêu ra đây!”

Đại ma đầu vùng tay lên, phóng khoáng nói, rất có một loại khí khái chỉ điểm giang sơn.

Tần Xuyên lắc đầu, sau đó trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười:

“Không cần... Chính là ta.”

“Cái gì? !”

Đại ma đầu sắc mặt có chút cứng đờ, vậy mà lúc này, Tần Xuyên đã xuất thủ.

Hắc suy nghĩ khê động, Trần Ngục đỉnh trực tiếp xuất hiện trước người, sau đó hắc một quyền đánh vào phía trên đại đỉnh.

“Keng —— “

Phía dưới một quyền này, đại đỉnh kịch liệt chấn động, nháy mắt trở nên đỏ bừng, giống như một cái hỏa cầu hướng phía đại ma đầu nghiền ép tới.

“Ngươi dám!”

Cảm nhận được cỗ khí tức kinh khủng kia, sắc mặt đại ma đầu đại biến, sau đó trong tay xuất hiện một cây thạch côn đen nhánh, hướng về phía trước đột nhiên đâm ra.

“Đông!”

Một tiếng vang trầm, đại đỉnh hỏa hồng kia bị ngừng lại, nhưng là lực đạo trên chiếc đỉnh lớn truyền đến, giống như

sóng gợn trong suốt, một tầng một tầng đập mà đến, xung kích tại trên thân hấn.

“Xuy xuy xuy!”

Sau một khắc, cây thạch côn đen nhánh kia của hấn, vậy mà giống như bị bén lửa, đoạn đầu đã biến đỏ, đồng thời màu đỏ cấp tốc hướng phía tay hấn kéo dài mà tới.

“Lăn!”

Hấn quyết định thật nhanh, tay phải buông ra thạch côn, sau đó đột nhiên nắm tay, hung hăng đánh vào phần đuôi thạch côn!

“Oanh —— “

Phía trước Thạch côn, phóng xuất ra quang mang chói lọi, giống như mở ra một đóa đóa hoa to lớn màu vàng óng, trực tiếp đem đại đỉnh đánh bay.

“Chém! !”

Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang cao cao đứng vững mà lên, sau đó hướng phía bên này đổ xuống tới.

Đại ma đầu quyết định thật nhanh, hai tay bắt lấy thạch côn đen nhánh, đặt nằm ngang ở đỉnh đầu, giống như giơ lên một cây cầu vượt.

“Oanh long!”

Kiếm quang to lớn đè ép xuống tới, va chạm cùng thạch côn, một đạo sóng xung kích đáng sợ, tại trên bầu trời khuếch tán ra ngoài.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Bên trong phạm vi ngàn dặm, mặt bằng cùng núi đồi, chỉ cần bị xung kích sóng quét đến, tất cả đều bị cắt đứt!

Chương 100: Đại Chiến Kiệt Kiệt(2)

Chương 100. Đại Chiến Kiệt Kiệt(2)

Nhưng mà, một kích khủng bố như vậy, cái đại ma đầu này vẫn đứng vững, hấn hai tay giờ thạch côn, thân thể chỉ thụt xuống nửa mét.

“Ha ha, tới phiên ta!”

Hắn ngẩng đầu, cười một tiếng âm lãnh, gầm nhẹ nói:

“Ma ảnh thao thiên!”

Xoạt!

Lập tức, đại lượng ma ảnh đen nhánh từ trong cơ thể hắn bay ra, giương nanh múa vuốt, hướng về Tần Xuyên đánh tới.

“Điều trùng tiểu kỹ.”

Tần Xuyên hừ nhẹ một tiếng, chín đạo long ảnh từ thể nội bắn ra, xoay quanh mà qua, tồi khô lập hủ, nháy mắt đem tất cả ma ảnh toàn bộ giao sát!

Không chỉ có như thế, chín đầu bạch long này tiếp tục hướng phía trước, trực tiếp đâm vào trên thân đại ma đầu.

“Phốc! !”

Cỗ lực đạo kinh khủng này, để đại ma đầu phun ra một ngụm máu đen, chạt vật bay rớt ra ngoài.

“Keng!”

Trong một tích tắc, Tần Xuyên động, Thanh Liên kiếm trong tay vung lên tại trên bầu trời, bốn phía của hắn vậy mà xuất hiện hình bóng từng đạo Thanh Liên, mỗi một đoá đều chập chờn sinh huy, tràn ngập ra phong duệ chi khí kinh người.

Sau đó hắn một kiếm quét ra.

“Phốc phốc phốc!”

Từng đạo Thanh Liên này giống như hoa trong gương, trắng trong nước, sau khi bị vạch phá, toàn bộ dung nhập bên trong một kiếm này, để một kiếm này có phong mang dọa người!

“Ông!”

Một kiếm quét ngang mà qua, giống như biển trời xuất hiện một tuyến thủy triều tuyết trắng, mệnh mông cuộn cuộn, hoành không bờ bến!

“Huyết Ma Kim Cương Tráo!”

Đại ma đầu cũng không phải hạng đơn giản, nháy mắt liền làm ra phản ứng, hai cánh tay hất đan vào ở trước ngực, hóa thành một vòng bảo hộ xích hồng.

“Ầm! !”

Sau một khắc, kiếm quang quét vào bên trên vòng bảo hộ xích hồng, phát ra thanh âm thanh sắt chém vào tảng đá, sau đó, lại truyền ra một tiếng vang giòn.

“Xoạt xoạt...”

Chỉ thấy bên trên vòng bảo hộ xích hồng kia, xuất hiện một đạo vết tích băng nứt, từng tia từng sợi kiếm khí, thẩm thấu vào trong giống như là nước.

“Phá cho ta!”

Cơ bắp tay phải Tần Xuyên bành trướng, trở tay cầm kiếm, đột nhiên ném ra, đồng thời tại cùng trong lúc nhất thời, thân thể liền xông ra ngoài như bóng với hình.

“Đỉnh! !”

Thanh Liên kiếm hóa thành một đạo bạch quang kinh khủng, trực tiếp đỉnh tại bên trên vết rách vòng bảo hộ xích hồng, đâm vào sâu hai thước.

Mũi kiếm kia lóe ra hàn quang, còn kém một tấc, liền có thể đâm vào ngực đại ma đầu!

Mà sau một khắc, Tần Xuyên đã đến, hất hung hăng một quyền đánh vào trên chuôi kiếm, đèn bù chênh lệch một tấc này...

“Phốc! !”

Trường kiếm nhập thể, máu đen vẩy ra.

“Phốc! !”

Thanh Liên kiếm từ ngực đâm vào, lộ ra mũi kiếm ở sau lưng, thân thể đại ma đầu đột nhiên ngưng kết, sắc mặt tái nhợt.

Nguyên bản, đối với cường giả Chí Thánh cảnh mà nói, thân thể bị đâm xuyên cũng không có gì lớn, sinh mệnh lực bọn hắn vô cùng cường đại.

Nhưng là!

Thanh Liên kiếm ẩn chứa kiếm khí vô cùng đáng sợ, nháy mắt xâm nhập toàn thân của hắn, tạo thành thương tổn cực lớn đối với hắn.

“A! ! !”

Sau một khắc, hắn hét lớn một tiếng, quanh thân bắn ra một cỗ lực lượng vô cùng cuồng bạo, ngọn lửa màu đen cháy hừng hực!

“Xoạt!”

Tần Xuyên rút ra Thanh Liên kiếm, bay ra về phía sau mười mấy mét, sau đó nhẹ nhàng giữ vững thân thể.

Mà đại ma đầu, thì là cái trán toát ra mồ hôi, thở hồng hộc nhìn xem Tần Xuyên, lạnh nguyền rủa nguyền rủa nói:

“Rất tốt! Lần này, ta nhớ kỹ, chờ ta khôi phục đỉnh phong, thì phải giết phụ tử các ngươi!”

Nói xong, thân thể của hắn bộc phát ra ma khí chấn động ngập trời, đem bầu trời chung quanh hoàn toàn bao phủ.

Chờ ma khí tiêu tán, hắn đã không thấy.

Chạy trốn!

Mà Tần Xuyên, thì là chậm rãi thu hồi Thanh Liên kiếm.

Kỳ thật hắn có thể truy kích.

Nhưng là hắn không muốn đuổi theo kích.

Không nghe người ta nói sao, cái này còn không phải trạng thái đỉnh phong đâu, chờ khôi phục trạng thái đỉnh phong, còn muốn tới lấy mạng chó cha con bọn họ đó.

Đây là sự tình để người ta phản chấn cỡ nào chứ!

Gặp phải một cái địch nhân có tiềm lực như thế, đương nhiên phải thả hổ về núi chứ.

Người khác làm như vậy, là nuôi hổ gây họa, nhưng hấn không giống, hấn làm như vậy, đó chính là nuôi hổ lấy da!

“Cái này vậy là xong?”

Chu Mặc nhìn xem đại ma đầu rút đi, ánh mắt hoảng hốt, chỉ cảm thấy một màn trước mắt có chút không chân thực.

Đại ma đầu đáng sợ như vậy, cứ như vậy bị đánh bại?

Ở nơi khô cạn thất bại, làm sao lại có cường giả như này? Lại hoặc là nói, cường giả như này, làm sao lại một mực ở tại nơi thất bại khô cạn như này?

Chẳng lẽ không sợ suy bại sao?

Hấn suy nghĩ hồi lâu, nhin không được hỏi:

“Tiền bối lưu tại nơi khô cạn thất bại như này, là có chuyện quan trọng gì sao?”

“Không có, ta chỉ là muốn đợi Tần Tử mạnh lên một chút, lại dẫn hấn ra ngoài, dù sao, cường giả nơi này tương đối ít, tương đối muốn an toàn một chút.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Chu Mặc nghe vậy gật gật đầu.

Đúng là như thế.

So sánh với thất quốc, đông vực nước quá sâu.

Võ giả Niết Bàn cảnh, tại thất quốc đã coi như là cường giả, nhưng là tại đông vực, chỉ có thể kẹp lấy cái đuôi để làm người.

Nếu như là Niết Bàn cảnh tuổi trẻ còn tốt, chí ít còn có tiềm lực phát triển, có thể bị một chút thế lực lớn coi trọng mấy phần.

Nếu là trung niên hoặc là lão niên Niết Bàn cảnh, tại đông vực sẽ chỉ bị người ta khinh thường, bởi vì không có bất ngờ gì xảy ra, bọn hấn đời này cũng chỉ có thể như này này.

Cho ăn bẻ bụng mới có thể trở thành Thông Thiên cảnh.

Mà tại đông vực, Thông Thiên cảnh vẫn không có cảm giác an toàn, bởi vì một khi không cẩn thận liền sẽ gặp được Chí Thánh cảnh cường giả, bị ép tới gắt gao.

Đột nhiên!

Hắn lại nghĩ tới một chuyện khác, mở to hai mắt nhìn, hỏi:

“Tiền bối, ngài là tại thất quốc đột phá Chí Thánh cảnh? !”

Thất quốc chi địa, là mảnh đất khô bại, dưới tình huống bình thường căn bản không có khả năng dẫn sinh ra cường giả Chí Thánh cảnh.

Nếu quả như thật là tại nơi này đột phá, vậy liền có chút nghịch thiên.

“Không phải.”

Tần Xuyên trực tiếp phủ nhận, nhưng là cũng không có giải thích, bởi vì lấy lập trường của hắn lúc này đến nói, căn bản không cần thiết giải thích.

Cường ép giải thích, ngược lại lộ ra khả nghi.

“Nha...”

Chu Mặc có chút thất vọng gật gật đầu, sau đó gãi gãi đầu, thật có chút ngại khi hỏi:

“Tiền bối, ta có thể nơi tại này không?”

Nói xong, hắn lại lập tức giải thích nói:

“Ngài cũng biết đấy, ở giữa đông vực cùng thất quốc chi địa chỉ có một khe hở đạo khô bại, bên trong phun ra khí tức suy bại, không có cường giả Chí Thánh cảnh bảo hộ là không cách nào vượt qua.”

“Hiện tại người hộ đạo của ta chết rồi, ta muốn trở về cũng trở về không được, chỉ có thể nhờ thời điểm các người đi đông vực, mang ta một đoạn đường.”

Nói xong, hắn mong đợi nhìn xem Tần Xuyên.

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, nói ra:

” Tiết gia nhị công tử Đông vực, bây giờ ngay tại Phong Lô cốc Cửu Dương vương triều, hắn mang theo người hộ đạo,

ngươi có thể để thời điểm bọn hắn trở về mang ngươi đoạn đường.”

“Tiết gia? !”

Chương 101: Siêu Cấp Thế Lực Đông Vực

Chương 101. Siêu Cấp Thế Lực Đông Vực

Con mắt Chu Mặc đột nhiên trừng lớn, không thể tưởng tượng nổi mà hỏi:

“Ngài nói cái Tiết gia nhị công tử kia, có phải là gọi Tiết Trọng? Thích mỹ nữ?”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra: “

Tên gọi là gì thì ta không biết, nhưng thích mỹ nữ thì ngược lại là thật, có chút vô sỉ.”

“Ô! Thật là hắn!”

Chu Mặc hít một hơi hơi lạnh, sau đó cười khở nói:

“Tiền bối, vị Tiết gia nhị công tử này, với ta chính là cao không với nổi.”

“Tiết gia, là một trong lục đại hoàng tộc Đông vực đã xuống dốc, tuy nói bây giờ đã không có hoàng giả tọa trấn, nhưng dù sao từng có hoàng giả đi ra, nội tình sâu không lường được, thuộc về thế lực lớn siêu nhất lưu!”

Trong mắt của hắn, lộ ra vẻ kính sợ.

“Hoàng tộc xuống dốc? Vậy đông vực có hoàng tộc cường thịnh hay không?”

Tần Xuyên kinh ngạc hỏi.

“A, tiền bối, ngài không biết sao?”

Chu Mặc kinh ngạc nhìn về phía Tần Xuyên, Tần Xuyên mới vừa nói không phải tại thất quốc chi địa đột phá Chí Thánh cảnh, nói rõ hắn đã rời khỏi địa phương này.

Tần Xuyên tự nhiên biết hắn đang suy nghĩ gì, bình tĩnh nói ra:

“Ta đã từng đi chính là Tây Vực.”

“Khụ khụ, thì ra là như thế này a.”

Chu Mặc lúng túng cười hai tiếng, sau đó nói ra:

“Đông vực có tam đại hoàng tộc cường thịnh, theo thứ tự là Khương gia, Cơ gia, Sở gia, ba cái gia tộc này đều có hoàng giả còn sống, tại đông vực như mặt trời ban trưa.”

“Còn có những thế lực lớn khác không?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ừm, còn có hai đại tông môn Hoàng cấp, theo thứ tự là Đông Thắng thần tông cùng Đông Hoàng điện, đây mới thực là cự vô bá, địa vị rất siêu nhiên.”

Chu Mặc ánh mắt lộ ra hướng tới, nắm tay nói ra:

” Mục tiêu lớn nhất cả đời của ta, chính là gia nhập một trong hai cái đại tông môn này.”

Tần Xuyên cười cười, trêu ghẹo nói ra:

“Người còn trẻ, chẳng lẽ liền không thể có truy cầu càng lớn hơn sao?”

Chu Mặc trầm mặc một chút.

Sau đó trên mặt lộ ra một vòng tự giễu, nói ra:

“Tiền bối, nếu như thế giới của ta chỉ có một người như ta, ta tự nhiên có thể tùy tiện nghĩ, nhưng là, ta đã sống tại bên trong chúng sinh, không dám nghĩ quá nhiều.”

“Bởi vì, nhiều người so với ta càng ưu tú hơn, nhưng thành tựu cuối cùng cũng chỉ có như thế, ta lại có tư cách gì đi hi vọng xa vời chứ?”

Tần Xuyên nghe vậy, trầm mặc.

Đúng vậy a, thế giới này đối với đại đa số người mà nói, chung quy là băng lãnh, dung không được quá nhiều màu hồng lãng mạn.

Chỉ có số ít người, có thể hô một tiếng “Mệnh ta do ta không do trời”, những người khác, lại chỉ có thể yên lặng biến thành bình thường, bình thản.

Nếu như hần không có hệ thống, đoán chừng bây giờ còn uồn éo tại cái tiểu địa phương Tâm Dương thành kia, ngay cả chủ thành Minh Hạo thành cũng không dám đi...

May mà a! !

Hần có được hết thấy điều kiện tốt!

Hần có hệ thống, còn có một cái nhi tử chú định bất phạm, để hần có thể nhảy ra thoát khỏi chúng sinh, theo đuổi kia vĩnh vô chỉ cảnh.

Mạnh lên, mạnh lên!

Hần muốn mau mau đến xem thế giới càng lớn, đi xem phong cảnh càng xa một chút!

Hồi lâu, hần vỗ vỗ bả vai Chu Mặc, khích lệ nói:

“Người trẻ tuổi vẫn là phải có mơ ước, vạn nhất thực hiện được thì sao? Kỳ thật mỗi người đều có tiềm năng đặc biệt của mình, chỉ là ngươi không có phát hiện mà thôi.”

“Cái ngươi gọi là chúng sinh, cũng chỉ là một cái phương diện nào đó mà thôi, có lẽ tại trong quan niệm của một số người, ngươi chính là tồn tại độc nhất vô nhị, thậm chí đều mạnh hơn so với bất luận kẻ nào!”

Xoạt!

Chu Mặc nghe vậy, đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt bắn ra hào quang sáng tỏ.

Nhưng là rất nhanh, loại quang mang này ảm đạm đi, hần lần nữa ử rũ, thấp giọng nói ra:

“Thế nhưng là, cái thế gian này cường giả vi tôn, không có thực lực, cái phương diện khác mạnh hơn thì lại có thể như thế nào?”

“Hoang đường! !”

Tần Xuyên quát lớn một tiếng, biểu lộ nghiêm túc lên, hỏi:

“Ngươi cho rằng tu luyện là cái gì? Chính là cầm một bản công pháp, mỗi ngày làm từng bước tu luyện, ngẫu nhiên ăn mấy khóa đan dược, mấy khóa linh quả?”

Chu Mặc đột nhiên ngăn người.

Mà Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Tu luyện có ngàn vạn loại đường, cuối cùng thì tất cả đường đều sẽ trăm sông đổ về một biển, nói gọi là... Đạo!”

“Ta biết một người, hắn tư chất thường thường, tu luyện bảy tám chục năm, cũng mới Niết Bàn cảnh tam trọng mà thôi.”

“Nhưng là, hơn nửa năm trước kia, hắn phát hiện tiềm năng đặc biệt của mình —— trộm mộ! Bằng vào trộm mộ, tu vi hắn đột nhiên tăng mạnh, đồng thời thoát thai hoán cốt, bây giờ, đã đạt đến Niết Bàn cảnh đỉnh phong!”

“Thế gian đại đạo ngàn ngàn vạn, tất nhiên có một cái thích hợp với ngươi, hắn có thể tìm được con đường của mình, vì cái gì ngươi lại không thể chứ?”

Xoạt!

Chu Mặc triệt để ngây dại, hô hấp hắn dồn dập, ngực đập trùng kích liệt, mà quang mang trong mắt, lại là càng ngày càng sáng...

Hắn tựa hồ tìm tới điểm cảm giác.

Trời sinh ta thì tất có chỗ hữu dụng! !

Hắn mơ hồ trong đó cảm giác được, phức cảm tự ti cùng cảm giác bất lực của mình kia, đang chậm rãi tiêu tán, mà loại tự tin của thiên tài bị các quý tài ma diệt, cũng đang chậm rãi trở về.

Đúng vậy a.

Có lẽ làm từng bước tu luyện, hoàn toàn chính xác có rất nhiều người mạnh hơn hắn, để hắn ngay cả dũng khí đuổi theo đều không có.

Nhưng là, hắn nhất định cũng có một loại thiên phú đặc biệt nào đó, là tất cả mọi người không cách nào so sánh, có thể để hắn nhất phi trùng thiên!

“Đông! !”

Đột nhiên, hắn quỳ hai chân xuống bên dưới, cảm động đến rơi nước mắt nói ra:

“Tiền bối, xin nhận ta một cái cúi đầu!”

Mặc dù hắn còn không xác định thiên phú đặc thù của mình là cái gì, nhưng là hắn biết, mình đã hoàn toàn không giống trước đó.

Hắn đã từ bên trong “Chúng sinh” giải thoát ra, không còn tình nguyện bình thường, có dã vọng xa xôi!

Mà lúc này.

Bên ngoài mấy ngàn dặm, Bàn Tề đại sư đang chui vào cái lỗ để tiến hành trộm mộ, đột nhiên hắt hơi một cái, cái bụng mập mạp kém chút kẹt tại bên trên mặt đất.

Hắn xoa xoa nước mũi, thầm nói:

“Khắc định lại có người đang mắng ta, chẳng phải đào cái mộ tổ thôi sao? Hẹp hời.”

Rất nhanh, lại qua một tháng.

Mà Chu Mặc cũng ở tại Thất Vũ tông, hắn không ngừng minh tư khổ tu, mất ăn mất ngủ, cả người đều tiêu tụy đi không ít.

Rốt cục, tại một cái sáng sớm, trong đầu hắn hiện lên một điểm linh quang!

Hắn phát hiện... Mình thật là có một chỗ đặc biệt.

Hắn rất biết trộm đồ!

Từ nhỏ đến lớn, vừa nghĩ tới trộm đồ, hắn liền sẽ nhiệt huyết sôi trào, đồng thời trạng thái cả người đều tốt hơn rất nhiều, tài sáng tạo tuôn chảy ra.

Còn nhớ rõ hồi tám tuổi năm đó, hắn thiết kế trộm cái yếm của một vị đường tử trong gia tộc, chuyện này, đến nay không có bại lộ.

Bởi vì chỉ là trộm thứ như vậy, hắn tính kể tất cả mười hai người, hạ tám cái bẫy liên hoàn, đồng thời thông qua ba lần đảo ngược quanh co, đem mình hiểm nghị trên người mình rửa sạch sẽ... Quả thực thiên y vô phùng!

Nhưng mà, khi chậm rãi lớn lên, hắn bắt đầu khắc chế mình, đồng thời từ trong đáy lòng khinh bỉ loại hành vi xu nịnh bề lũ này.

Chương 102: Đạo của Chu Mặc, Lão Nam Vương Đội Mồ!

Chương 102. Đạo của Chu Mặc, Lão Nam Vương Đội Mồ!

Ăn cắp, vốn là làm người ta khinh thường.

Thế là, ở bên trong những năm tháng dài đằng đặc phía sau, hắn từ bỏ yêu thích cùng thiên phú của mình có từ lúc bẩm sinh, bắt đầu giống như đại đa số người khắc khổ tu luyện, truy cầu cái gọi là tiền đồ rộng lớn.

Sau đó, hắn bị những cái nhân vật thiên tài kia lần lượt đả kích, cuối cùng hoàn toàn mất đi tự tin, tiếp nhận mình là một người phổ thông, triệt để biến thành bình thường.

Thẳng đến khi hắn gặp Tàn Xuyên!

Tại phía dưới Tàn Xuyên thể hồ quán đỉnh, hắn rốt cục đón ngộ.

Nhân sinh vốn là bất phàm!

Chỉ là, đại đa số thời điểm, người ta đã tự mình từ bỏ chỗ bất phàm của mình, kể từ đó, làm sao có thể không trở thành bình

thường chứ?

“Thế gian vạn đạo, trăm sông đổ về một biển, trộm cũng có đạo, từ đây, Chu Mặc ta sẽ đạp lên con đường của mình —— con đường đạo thần!”

Hắn đứng tại đỉnh núi, yên lặng ngẩng đầu lên.

“Oanh long long!”

Giờ khắc này, trên bầu trời điện thiểm sấm sét, cuồng phong gào thét, tựa hồ thiên địa đều bị ý chí của hắn cảm hoá, xuất hiện dị tượng.

Nhưng kỳ thật cũng không phải là.

Mà là... Trời mưa.

“Rầm rầm!”

Mưa to như trút nước, nói hạ liền hạ, đem toàn bộ thế giới đều bao phủ tại bên trong màn mưa, lộ ra ồn ào náo động mà yên tĩnh.

Chu Mặc lẳng lặng đứng tại đỉnh núi, không dùng năng lượng ngăn trở nước mưa, mà là tùy ý để nước mưa xối ở trên người, có loại thoải mái không hiểu.

“Oanh long! Bùm bùm!”

Tiếng sấm liên tiếp, mà điện quang thỉnh thoảng lấp lánh, chiếu sáng thế giới tối tăm mờ mịt trong mưa.

“Lôi điện?”

Chu Mặc trông mắt hơi híp, đột nhiên có một cái ý nghĩ to gan, thấp giọng lầm bầm nói:

“Ta có thể trộm lôi điện hay không?”

Nói làm liền làm!

Cơ hồ nháy mắt, hắn trong đầu hiện ra rất nhiều phương án, hắn cảm giác mình giống như lại về tới thời điểm trộm cái yếm, đại não vô cùng rõ ràng, vô cùng tự tin, giống như toàn bộ thế giới đều là của mình.

Trong Tàng Thư các.

Tần Xuyên đang xem sách, đột nhiên, liền nghe được một tiếng vang thật lớn truyền đến, đồng thời còn kèm theo một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

“A —— “

Tần Xuyên quay đầu, xuyên thấu qua cửa sổ khắc hoa của lầu các nhìn lại, phát hiện bên ngoài quang mang đại tác, điện quang thật lâu không dứt.

Hắn đi vào phía trước cửa sổ xem xét, phát hiện một thân ảnh lơ lửng tại không trung, bốn đạo lôi điện ngân bạch trối lại tứ chi hắn, giống như ngũ mã phanh thây, đem hắn treo ở không trung, rung động bùm bùm.

Tần Xuyên ngẩn người.

Trong đầu đột nhiên nhớ tới tiết mục gần đây ở kiếp trước cái, tựa hồ chính là có người dùng tu phần mềm photoshop ra hình ảnh, sau đó phối hợp với một cái tiêu đề —— là đạo hữu phương nào ở đây độ kiếp?

“Ha ha ha, chỉ có một chút uy lực như này thôi sao? Người không phải là chưa ăn cơm chứ? Để lôi điện tới mãnh liệt hơn chút đi!”

Mà không trung, cái thân ảnh bị sét đánh kia, toàn thân bốc khói, nhưng vẫn phách lối, khiêu khích lấy lôi vân.

“Oanh long!”

Lôi vân kia tựa hồ có ý thức, nổi giận, bốn đạo lôi điện kia trở nên càng to lớn hơn, tựa hồ muốn đem cái người phách lối này nướng chín.

“Ngao ô! !”

Chu Mặc phát ra một tiếng sói tru.

Tần Xuyên chuẩn bị xuất thủ cứu người, nhưng là ngay sau đó liền phát hiện, cái tiểu tử này giống như cũng không có thụ thương.

Gia hỏa này mặc trên người một kiện áo giáp, giữa áo giáp cùng người có cách một tầng đồ vật giống như để cách điện, mà lôi điện rơi vào trên khái giáp, bị hắn dùng một dây tơ vàng thô nối vào bên trong một cái bình sắt.

“Đây là tại... Trộm điện? ?”

Tần Xuyên hơi kinh ngạc, chủ yếu là kinh ngạc cái tiểu tử này niên kỷ nho nhỏ, vậy mà nắm giữ một chút tri thức vật lý.

Đây là do ai dạy hử?

Hử là đây chính là tự học thành tài trong truyền thuyết sao?

Hồi lâu sau, cái đạo lôi vân kia tựa hồ bị ép khô nguyên khí, lấp lóe mấy lần, liền không cam lòng từ từ tiêu tán.

Tần Xuyên bay lên không trung, hỏi:

“Người muốn dùng những cái lôi điện này làm cái gì? Chỉ có điểm ấy uy lực, ngay cả võ giả Thông Thiên cảnh đều giết không được.”

“Tiền bối, ngài có chỗ không biết a.”

Chu Mặc hắc hắc cười một tiếng, đắc ý nói:

“Lôi điện chi lực mặc dù lực phá hoại không mạnh, nhưng là tại lúc bất ngờ không đề phòng, có thể để người ta sinh ra tê liệt ngắn ngủi, liền xem như cường giả Thông Thiên cảnh cũng vô pháp tránh.”

“Mà tê liệt trong nháy mắt này, nếu như vận dụng được thật tốt, có thể nháy mắt giúp một người giảm bớt áp lực...”

“Áp lực?”

Tần Xuyên suy nghĩ.

Chu Mặc nhíu mày nói ra:

“Ta đã tìm tới bản tâm, chính là chộm đồ, nếu là ta gặp phải đồ tốt, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn!”

Tần Xuyên nghe vậy, lập tức đã hiểu.

Nguyên lai gia hỏa này muốn trộm đồ a!

Chỉ là như vậy thứ nhất...

Hử mới dạy bảo hai người, hiện tại một cái trộm mộ, một cái trộm tài, cảm giác có chút là lạ.

Có chút không phù hợp thân phận chính nhân quân tử của hử.

Hử nghĩ nghĩ, vẫn là tán dương một câu:

“Nghĩ không ra người có ngộ tính như thế, nhanh như vậy đã tìm được con đường của mình.”

“Chủ yếu là tiền bối dạy thật tốt.”

Chu Mặc nghiêm mặt nói.

“Không cần khiêm tốn, kỳ thật ta cũng không có làm cái gì, cũng liền thuận miệng nói vài câu, là chính người có tuệ căn, một điểm liền thông.”

Tần Xuyên biểu thị, kiên quyết không nhận cái danh dạy người xấu này!

“Vô luận như thế nào, đại ân tiền bối, vẫn bối vĩnh viễn không dám quên!”

Chu Mặc trịnh trọng nói.

Hắn nhìn về phía Tần Xuyên, trong ánh mắt có tôn kính phát ra từ nội tâm.

Bởi vì Tần Xuyên cứu vẫn nhân sinh hắn, tại thời điểm hắn mê mang nhất, vì hắn chỉ dẫn phương hướng.

Đây là tái tạo chi ân! !

“Ừm, những việc này, thuận tiện ghi tạc trong lòng, không cần thiết nói ra, dù sao, ta không muốn mang nhiều hư danh.”

Tần Xuyên điềm nhiên như không có việc gì nói.

“Vâng!”

Chu Mặc gật đầu trùng điệp.

Bây giờ, hình tượng tiền bối của Tần Xuyên trong mắt hắn đã triệt để dựng lên, Tần Xuyên, so với cha hắn đều có tác dụng hơn.

Kỳ thật, hắn là muốn bái Tần Xuyên vi sư, nhưng là hắn sợ Tần Xuyên không thu hắn, thế là liền không đề cập tới chuyện này.

“Đi tìm đại đạo, bắt đầu càng sớm càng tốt, người cũng không cần một mực ở tại Thất Vũ tông, không bận rộn thì ra ngoài đi một chút, thời điểm ta rời đi khỏi thất quốc, sẽ thông báo cho người.”

Tần Xuyên nói.

“Vâng, tiền bối!”

Con mắt Chu Mặc tỏa ánh sáng, hắn đã sớm nhao nhao muốn thử, cái thất quốc chi địa này có cần cỗi một chút, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có chất béo.

Nói thế nào cũng đã từng là cổ chiến trường, vẫn là không ít đồ tốt thất lạc, thậm chí, có chút gia tộc kỳ thật cất giữ lấy bảo vật khó lường, chỉ là bọn hắn không biết hàng mà thôi.

Trước đó, hắn đối với thất quốc chi địa cũng không hứng lắm, nếu không phải hoàng cung Thiên Phong vương triều có một người bạn của hắn, hắn mới sẽ không đến đây.

Mà bây giờ, tâm tình của hắn thay đổi, hết thấy cũng khác nhau.

Nhìn theo góc độ thế giới khác, hắn cảm giác tất cả đều đang phát sáng, phẳng phát toàn bộ thế giới đều là của hắn!

Hắn phát hiện, nhân sinh thật ra là tươi đẹp như vậy, cái thế giới này là mê người như thế, khắp nơi đều dựng dục ra hi vọng.

...

Hai ngày sau, một phong thư từ Nam Vương phủ truyền đến, phong thư này, là Nam Vương Dương Đồ tự viết, nội dung là:

“Thế thúc, mộ phần cha ta nổ tung, hắn giống như sống lại! Bây giờ thân chí không rõ, xin ngài mau tới một chuyến!”

Chương 103: Đây Là Thi Biến, Nhất Định Phải Hỏa Táng

Chương 103. Đây Là Thi Biến, Nhất Định Phải Hỏa

Táng

“Cái này! !”

Tần Xuyên cảm tin mà tay phải run rẩy một chút, giống như sấm sét trong trời quang, trực tiếp sùng sờ ngay tại chỗ.

Lão Nam Vương không chết?

Lý Quỷ đùng Lý Quỷ, vậy sự tình hắc giả mạo”Bạn vong niên” lão Nam Vương, chẳng phải là bị vô tình phơi bày?

“Không được, tuyệt không thể lòi cái đuôi!”

Cơ hồ trong nháy mắt, sắc mặt hắc trở nên kiên định, tay phải dùng sức, đem lá thư này hóa thành tro bụi.

Đúng vậy, hắc không thể lòi.

Bởi vì lúc trước hắc diễn rất giống, diễn hiện ngang lẫm liệt, giống như thật, hiện tại nếu như bị vạch trần, như vậy hắc hết thấy mọi người thiết đều sẽ nhận hoài nghi, nhi tử tiện nghi cũng sẽ hoài nghi hắc một mực đang diễn kịch!

Mặc dù không có chứng cứ.

Nhưng là chỉ cần hoài nghi, vậy liền tương đương với trên đồ sứ có một vết nứt, mặc kệ cẩn thận từng li từng tí như thế nào, cuối cùng đều sẽ sụp đổ.

Hắc tuyệt không cho phép loại sự tình này phát sinh!

“Nam Vương Dương Đồ nói, cái lão Nam Vương này thần chí không rõ, lời này cũng không thể hoàn toàn tin, có lẽ hắc đã biết chân tướng.”

“Nhưng là, hắc bây giờ còn nguyện ý gọi ta một tiếng thế thúc, mà không có gọi thẳng tên, nói rõ hắc cũng không muốn đem cái bức màn xé rách.”

“Nhưng mà bất kể như thế nào, cái Nam Vương phủ này, ta đều có cần phải đi một chuyến, nhìn xem đến tột cùng là tình huống như thế nào.”

Hắc chỉnh đốn mạch suy nghĩ một chút, liền xuất phát.

Nếu như Nam Vương phủ thật đã biết chân tướng, như vậy lần này mời hắn đi qua, chính là biểu hiện một cái thái độ mà thôi.

Bởi vì bản thân Nam Vương phủ, kỳ thật cũng nguyện ý duy trì một tần giả tướng như này, dù sao, Tần Xuyên hắn thế nhưng là cường giả Chí Thánh cảnh! !

Về phần đi có nguy hiểm hay không...

Cái này cũng không cần phải suy nghĩ nhiều.

Hoàng thất nếu như muốn động đến hắn đã sớm động, coi như hắn trốn ở Thất Vũ tông, người ta có thể giết tới như thường, không cần thiết mời hắn tới.

Trước mắt đến xem.

Hắn cũng không có tổn hại đến lợi ích hoàng thất, mà hoàng thất lại cũng đoán không ra ngọn nguồn của hắn, càng muốn cùng hắn giao hảo.

Tần Xuyên tốc độ rất nhanh.

Không đến nửa canh giờ, liền đã tới Nam Vương phủ, mà ngoài cửa lớn Nam Vương phủ, đã có rất nhiều người nghênh đón.

Các đại nhân vật Nam Vương phủ chiếm thành hai phái, tràng diện mười phần long trọng, ngay cả đám lão già Nam Vương phủ này, cũng đều ra.

Thực lực Tần Xuyên bây giờ, cũng đáng được chiến trận như thế, chỉ ít từ bên ngoài nói, hắn là đệ nhất cường giả Cửu Dương vương triều! !

“Cung nghênh Tần Xuyên đại nhân!”

“Cung nghênh Tần Xuyên đại nhân!”

Những đại nhân vật này đồng thời xoay người hành lễ, ánh mắt lộ ra kính sợ thậm chí là vẻ sùng bái.

“Thế thúc!”

Nam Vương Dương Đồ đứng tại phía trước, vọt thẳng tới, lôi kéo Tần Xuyên liền hướng bên trong đi, nói ra:

“Nhanh, cha ta đang chờ ngươi đây!”

Tần Xuyên cũng không nói cái gì, mặc cho hắn lôi kéo.

Rất nhanh, hai người đi tới một cái tiểu viện yên lặng, tại Nam Vương phủ vàng son lộng lẫy, một cái tiểu viện như này hiện ra làm cảnh tượng có chút trái ngược.

Nhưng mà có ít người chính là có tâm tính trái ngược như vậy, chán ăn sơn trân hải vị, thích ăn một chút thịt rừng, nhưng đại nhân vật càng là như vậy.

“Thế thúc, cha ta ngay tại nơi đó.”

Nam Vương dương chỉ hướng cái cây ở trung ương sân nhỏ, chỉ bên dưới cây đại thụ thấy kia, có một cái ghế trúc.

Trên ghế nằm, có một người lão giả tóc trắng khôi ngô mặc áo liệm, hẩn híp hai mắt, nhẹ nhàng lưng lay ghế nằm.

Mà nghe được thanh âm, về sau hẩn chậm rãi mở mắt ra, sau đó cười tủm tỉm nhìn về phía Tần Xuyên, ý vị thâm trường nói ra:

“Người rốt cuộc đã đến.”

Tần Xuyên ngẩn người, còn không có kịp phản ứng, liền nghe được lão giả tiếp tục nói ra:

“Vật ta muốn đã mang đến sao?”

Tần Xuyên kinh ngạc nhìn về phía bên cạnh Nam Vương Dương Đồ, liền thấy Dương Đồ cười khổ nói ra:

“Ta cũng không biết vì cái gì, cha ta sống tới nay, về sau cứ lải nhải như vậy, không ai biết hẩn đang nói cái gì.”

“Hẩn trừ hai câu này, còn nói cái gì không?”

Tần Xuyên hỏi.

“Không có, sau khi phục sinh, vẫn luôn đang lặp lại hai câu này, cũng không biết là cái ý tứ gì.”

Dương Đồ Vô nại nói ra:

“Cho nên ta mới xin ngài tới, nhìn xem có phải cái ám hiệu gì của các người năm đó hay không, nếu như ngài có thể trả lời hoặc nói một chút chuyện, cũng có thể để hẩn khôi phục một chút ký ức cũng không chừng.”

Tần Xuyên nhú mày nghĩ nghĩ.

Sau đó hẩn đi tới trước người lão giả, đi tới lui mấy bước, hỏi:

“Vật của ta muốn, ngươi mang đến rồi sao?”

“Đều tại nơi này!”

Tay phải của ông lão theo bản năng hướng bên cạnh mò một chút, giống như nhắc lên một cái cái rương vô hình, còn ước lượng.

Tần Xuyên mắt sáng lên, hô hấp lập tức dồn dập lên, tiếp tục trầm giọng nói ra:

“Ta muốn trước nghiệm hàng một chút.”

“Ta cũng phải kiểm hàng.”

Lão giả cũng nói giống như phản xạ có điều kiện.

“Tốt!”

Sau đó, Tần Xuyên tay phải quăng ra, đem một cái cái rương vô hình, mà lão giả tay trái tiếp nhận cái cái rương vô hình kia, tay phải đem cái rương không tồn tại của hắn ném lại.

“Cái này...”

Bên cạnh Dương Đồ nhìn ngây người, đây là cái thao tác gì? Hắn hoàn toàn thấy mà không hiểu ra sao a!

“Thế thúc, đây là tình huống như thế nào?”

Nam Vương khẩn trương hỏi, hắn luôn cảm thấy việc này có chút bất thường, hai người trước mắt này cùng điên rồi.

Hắn chưa từng gặp được loại chuyện quỷ dị này, thậm chí chưa từng nghe thấy, coi như nói phụ thân hắn bị yêu ma phụ thể, hắn cũng đều tin tưởng!

Nếu không phải là bởi vì sợ hãi, hắn cũng sẽ không mời Tần Xuyên đến đây.

Bây giờ tại trong lòng hắn, vị thế thúc Tần Xuyên này, chính là chỗ dựa lớn nhất của hắn.

Tần Xuyên không quay đầu lại, mà là ánh mắt thương cảm nhìn xem lão giả, tựa hồ đang nhớ lại chuyện cũ, thanh âm trầm giọng nói:

“Tình huống rất xấu... Xấu tới cực điểm.”

“Cái gì? !”

Dương Đồ toàn thân căng cứng.

“Ai...”

Tần Xuyên thở dài một cái, trên mặt lộ ra vẻ bất nhẫn, nói ra:

“Năm đó ta và người cha lịch luyện cùng một chỗ, cha người tại trong một cái di tích gặp một loại nguyên rửa ác độc.”

” Bích hoạ trong di tích ghi chép, người trúng nguyên rửa sau khi chết nếu là không hoá táng thi thể, liền sẽ sinh ra thi biến, mà loại tình huống vừa rồi này, chính là dấu hiệu thi biến.”

Thân thể Dương Đồ run lên, trong lòng càng thêm khẩn trương, hỏi:

“Vậy sau khi thi biến, sẽ như thế nào?”

Tần Xuyên trầm mặc một chút, sau đó trầm giọng nói ra:

“Căn cứ bích hoạ ghi chép, sau khi thi biến sẽ biến thành quái vật khát máu, sẽ giết sạch hậu đại trực hệ của mình, dùng huyết dịch bọn hắc tử rửa...”

“Cái này! !”

Dương Đồ sắc mặt đột nhiên tái nhợt, hắc tử coi lại phụ thân mình một chút, phát hiện phụ thân đang cười với bọn hắc tử.

Nụ cười này, rất vô hại giống như trẻ sơ sinh, nhưng là lúc này, lại làm cho hắc tử không rét mà run.

So với yêu ma ăn người còn kinh khủng hơn!

“Thế thúc, trừ hoá táng, còn có cái biện pháp khác sao?”

Cuối cùng, Dương Đồ hít sâu một hơi, hỏi.

“Trừ hoá táng, cũng chỉ có thể phong ấn, nhưng là phong ấn cuối cùng cũng có một ngày phá mất, mà lại hắc tử sẽ càng ngày càng mạnh, tương lai hắc tử sau khi đi ra, hậu đại của người chỉ sợ vẫn khó mà may mắn thoát khỏi như cũ.”

Tần Xuyên ngữ khí rất nặng nề.

Mà loại giọng nói này, để áp lực trong lòng Dương Đồ tăng gấp bội, hắc tử nghĩ tới nữ nhi của mình tương lai sẽ bị giết chết, sẽ bị hút khô huyết dịch, trong lòng cũng không cách nào bình tĩnh nữa.

Hoả táng!

Nhất định phải hoả táng! !

Tại cái thế giới này, đại nhân vật sau khi chết là rất ít hoả táng, bởi vì bọn hắn có rất nhiều loại phương pháp, có thể cam đoan thi thể bất hủ lâu dài.

Mà lại rất nhiều người đều tin tưởng, thi thể lão tổ tông bất hủ, có thể phù hộ hậu nhân tốt hơn.

Nhưng là bây giờ, Nam Vương Dương Đồ cắn răng một cái, quyết định hoả táng phụ vương thân yêu của mình.

Phụ vương, vì bảo trụ hương hỏa mạch này của chúng ta, xin thứ cho hài nhi bất hiếu!

Dương Đồ hít sâu một hơi, vô hạn quyến luyến nhìn phụ thân mình một chút, sau đó ôm quyền khom người đối với Tần Xuyên.

“Thế thúc, xin ngài xuất thủ, hoả táng ta phụ vương!”

Chương 104: Cữu Dương Hoàng Thất Sơ Lộ

Chương 104. Cữu Dương Hoàng Thất Sơ Lộ

“Ai, chuyện tới bây giờ, cũng chỉ có thể như thế.”

Tần Xuyên làm bộ thở dài một tiếng, nhưng là trong lòng sớm đã sinh ra sát ý vô cùng nồng đậm.

Người này không thể lưu!

Từ vừa rồi thăm dò, hắn đã có thể xác định, thân thể cái lão Nam Vương này, đã bị một vị người xuyên việt chiếm cứ.

Mà người xuyên việt này, có vẻ như còn là một phạm nhân buôn lậu, trộm buôn thuốc phiện gì đó, tóm lại là nhân vật rất

nguy hiểm.

Mà bây giờ, người này đáng vẽ một bộ ngơ ngác ngốc ngốc, hấn suy đoán, hấn là đối phương còn không có hoàn thành dung hợp ký ức, chỉ là đang dựa theo bản năng hành động, tục xưng cũng chính là... Mộng du!

Hấn phải thừa dịp người này còn đang mộng du, đem cái uy hiếp này bóp chết tại trong nôi, như này, liền thiếu đi một cái tai họa.

Trùm buôn thuốc phiện, chết không có gì đáng tiếc!

“Ông!”

Hấn nâng tay phải lên, một đoàn ngọn lửa màu vàng sinh ra, sau đó hóa thành một đóa hoa sen hỏa diễm lộng lẫy.

Đây là Chí Thánh đạo hỏa.

Chí Thánh cảnh trở xuống, gần như không có gì có thể chống cự lại Chí Thánh đạo hỏa, liền xem như Thông Thiên linh bảo cũng phải hòa tan!

“Vĩnh biệt.”

Tay phải hấn vung lên, cái đạo hoa sen hỏa diễm kia đem thân thể của lão giả bao phủ, đại hỏa nháy mắt nhảy lên cao ba mét.

Nhưng mà sau một khắc, một cỗ khí tức cường đại từ thể nội lão giả bộc phát ra, càng giống như dòng nước kim quang tràn ngập ra.

“Ông!”

Từng tia từng sợi kim quang từ trong cơ thể hấn bắn ra mà ra, sau đó lên đỉnh đầu ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một đạo cung điện kim sắc.

Bên ngoài cung điện, còn quán năm đạo quang hoàn!

“Cái này! Đây là!”

Nam Vương Dương Đồ con mắt trừng lớn, Chí Thánh cảnh, tu vi phụ thân hấn vậy mà là Chí Thánh cảnh? !

Cái này sao có thể?

Hấn nhớ rõ, phụ thân tu vi chỉ là Thông Thiên cảnh đỉnh phong mà thôi a, không có khả năng mạnh như vậy.

Tần Xuyên cũng là hung hăng giật mình.

Sau đó nháy mắt minh bạch.

Cái lão Nam Vương này trước đó tại ẩn giấu thực lực, bởi vì toàn bộ hoàng thất đều đang ẩn giấu, mà lão Nam Vương, chỉ sợ là tham dự kế hoạch hoàng thất.

Nhưng mà mặt ngoài, hắn bắt động thanh sắc, trầm giọng nói ra:

“Nguy rồi, chỉ sợ là lực lượng nguyên rửa, phụ thân ngươi sau khi chết nhiều năm như vậy đều không có hoả táng, cho nên thi thể của hắn một mực đang mạnh lên!”

Hắn hít sâu một hơi, nghiêm túc nói:

“May mắn phát hiện ra sớm, nếu là tiếp qua một chút năm... Chỉ sợ không người có thể áp chế.”

Nam Vương Dương Đồ sắc mặt trắng bệch.

Sau đó trốn ở phía sau Tần Xuyên, tranh thủ thời gian nói ra:

“Mời thể thúc mau mau xuất thủ, nếu không, mặc cho phụ vương thi thể làm loạn, chắc chắn sinh linh đồ thần a!”

“Ai...”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, lấy ra Thanh Liên kiếm, hướng phía lão giả hung hăng huy kiếm, lập tức, kiếm quang như thác nước!

Nhưng mà.

Một vệt kim quang từ bên trong hỏa diễm bay ra, cùng đạo kiếm quang này đụng vào nhau, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc.

“Ầm! !”

Sóng xung kích kinh khủng nháy mắt đem tiểu viện phá hủy, sau đó tiếp tục khuếch tán, bài sơn đảo hải, đem toàn bộ Nam Vương phủ đều san thành bình địa!

“A!”

“Xảy ra chuyện gì!”

“Phốc! !”

Bên trong Nam Vương phủ rất nhiều người, đều không biết chuyện gì xảy ra, liền bị cỗ này sóng xung kích đung bay ra ngoài, tựa như thần người thường đứng trước sóng, lộ ra vô cùng nhỏ bé.

Vô số phế tích gạch ngói, mọi thứ tan hoang, cảnh tượng vô cùng thê thảm.

Mà trung ương tiêu viện.

Hỏa diễm quanh thân lão giả kia đã tắt, hắc uy nghiêm nhìn về phía Tần Xuyên, quát lớn:

“Ngươi là ai, dám ám sát bản vương, làm càn!”

“Tên quái vật nhà ngươi, đừng giả bộ, chúng ta đều biết ngươi cũng không phải là lão Nam Vương!”

Tần Xuyên băng lãnh nói.

“Cái gì? !”

Lão giả sắc mặt biến hóa, trong lòng thầm nghĩ, hắc đã bị phát hiện? Đến cùng là nơi nào xảy ra vấn đề?

Mà cái biểu lộ có tật giết mình này của hắc, bị Nam Vương Dương Đồ nhìn ở trong mắt, lập tức cũng minh bạch, đó cũng không phải phụ vương hắc.

Đây là quái vật thi biến!

Quái vật này có lẽ có bộ phận ký ức của phụ thân hắc, nhưng là trên bản chất đã là một người khác.

Mà lúc này, người xuyên việt này cũng kịp phản ứng, lạnh lùng nói:

“Ngươi là ai, cũng dám chất vấn thân phận bản vương!”

“Ha ha, ngươi ngay cả ta cũng không nhận ra, còn dám nói ngươi là thật! Quả thực làm trò cười cho thiên hạ!”

Tần Xuyên âm vang hữu lực nói.

Hắc vô cùng tự tin, thậm chí để chính hắc đều kém chút tin tưởng, chính mình là bạn vong niên lão Nam Vương.

Về phần Nam Vương Dương Đồ, thì là càng không cần phải nói, hắc trong lòng vậy mà hiện ra một cỗ cảm động —— có

một cái thể thúc như này thật tốt, chỉ ít, thời khắc mấu chốt có thể để hắc có cái chỗ dựa!

Dương Đồ hít sâu một hơi, quát lớn:

“Quái vật, coi như ngươi chiếm cứ thân thể phụ vương ta, cũng không lừa được chúng ta!”

“Tại sao có thể như vậy? !”

Sắc mặt người xuyên việt triệt để thay đổi, hắc cũng không biết là cái khâu xảy ra vấn đề.

Bởi vì hắc cũng không biết mình vừa rồi “Mộng du”, dù sao, thời điểm mộng du là không có ký ức.

“Ha ha, không giả bộ được nữa phải không, chết đi cho ta!”

Tần Xuyên lạnh lùng cười một tiếng, sau đó rút kiếm hướng phía lão giả kia giết tới.

“Hừ, chỉ là thô dân, muốn giết ta, không có dễ dàng như vậy!”

Tên buôn thuốc phiện xuyên việt này hừ lạnh một tiếng, đánh ra một chương đối với Tần Xuyên, sau đó vậy mà xoay người bỏ chạy.

Hưu!

Tốc độ của hắc vốn là rất nhanh, mà lại sử dụng bí pháp nào đó, tốc độ lần nữa tăng lên mấy cái đẳng cấp.

“Phanh phanh phanh!”

Tần Xuyên chuẩn bị truy kích, lại phát hiện chân trời bộc phát ra mấy đạo quang mang kịch liệt, giống như đạn hạt nhân bạo tạc, triệt để che đậy ánh mắt.

Tần Xuyên thấy hình, thở dài một hơi.

Không hổ là tội phạm buôn lậu, cái này tính cách cũng quá cẩn thận, lần này, xem như bị gia hỏa này chạy thoát rồi.

Nhưng mà may mắn, gia hỏa này không có phát hiện hắc cũng là người xuyên việt, cứ như vậy, cũng là uy hiếp không lớn.

Hắc sợ nhất chính là, thân phận người xuyên việt bị đối phương bộc lộ ra, như vậy, coi như nguy hiểm...

“Thể thúc, quái vật này trốn, vậy phải làm sao bây giờ a?”

Dương Đồ lo lắng mà hỏi.

Tại sau khi kiến thức quái vật này đáng sợ, hắn vì chính mình cùng vận mệnh hậu đại của mình lo lắng.

Tần Xuyên hít sâu một hơi, trầm giọng an ủi nói:

“Yên tâm đi, ta nhất định sẽ giải quyết hắn!”

Nói xong, hắn phóng lên tận trời.

Hắn muốn đi viện binh!

Đi nơi nào?

Dương nhiên là hoàng thất.

Ra chuyện như vậy, nóng nảy nhất khẳng định là hoàng thất, bởi vì lão Nam Vương khi còn sống hơn phân nửa tham dự vào kế hoạch hạch tâm hoàng thất, biết bí mật lớn nhất của hoàng thất, mà bây giờ, cái người xuyên việt này cũng biết.

Nếu như đối phương đem bí mật này lan rộng ra ngoài, hoàng thất nhiều năm cố gắng liền sẽ tan biến, thậm chí sẽ phải gánh chịu tai hoạ ngập đầu!

Tần Xuyên toàn bộ triển khai tốc độ.

Rất nhanh, hắn đi tới hoàng thành, hắn không có che giấu quang huy của mình, giống như một viên mặt trời trực tiếp đáp xuống hoàng thành.

Lập tức, toàn bộ cao tầng hoàng thất ra nghênh tiếp, ngay cả lão nhân hói đầu cũng đứng ra.

Tần Xuyên không nói nhảm, trực tiếp truyền âm nói với lão nhân hói đầu:

”Thi thể lão Nam Vương bị ma đầu đoạt xá, bây giờ là tu vi Chí Thánh cảnh ngũ trọng, mà hắn lại rất có thể đạt được toàn bộ ký ức lão Nam Vương.”

“Cái gì?!”

Con người lão nhân hói đầu đột nhiên co vào, thậm chí khí tức quanh thân đều nháy mắt hỗn loạn, trở nên vô cùng cuồng bạo.

Trong mắt đục ngầu của hắn nháy mắt hiện tia máu, lộ ra điên cuồng sát ý trước nay chưa từng có, đồng thời kịch liệt thở hào hển.

“Người này... Phải chết! !”

Sau đó, hắn lợi dụng phương thức truyền âm bí ẩn, hướng thế lực hoàng thất ẩn tàng phát ra một cái chỉ thị.

“Lão Nam Vương thi thể bị ma đầu đoạt xá, phát động tất cả lực lượng, không tiếc bất cứ giá nào, bên trong một ngày, diệt hắn! ! !”

Thanh âm của hắn gần như gào thét.

Dương gia ẩn nhẫn cùng tích lũy ngàn năm, tuyệt không thể hủy hoại chỉ trong chốc lát, bọn hắn hi sinh mấy chục đời người, không cho phép bất luận kẻ nào chà đạp!

Trong đêm nay.

Cửu Dương vương triều chú định không bình tĩnh.

Tùng đạo thần niệm khổng lồ, tại trên không trung quét ra, giống như triều tịch vô hình, tầng tầng lớp lớp, bao trùm toàn bộ vương triều!

Chương 105: Đại Hoàng Tử Thật Sự!

Chương 105. Đại Hoàng Tử Thật Sự!

Minh Hạo thành, chủ phủ thành.

Bên trong mật thất, thiếu chủ Bạch Dịch Thần, đang ngồi xếp bằng, một thanh trường kiếm đặt nằm ngang trên đầu gối.

Hắn từ từ nhắm hai mắt đang tìm hiểu cái gì đó, mà mi tâm, vậy mà lấp lánh lên một tia kim quang, thần bí mà óng ánh.

Đột nhiên.

Một đạo thanh âm già nua mà điên cuồng, thông qua phù đưa tin truyền vào trong lỗ tai của hắn.

” Thi thể lão Nam Vương bị ma đầu đoạt xá, phát động tất cả lực lượng, không tiếc bất cứ giá nào, một ngày bên trong, diệt hấn! !”

Xoạt!

Ánh mắt của hấn đột nhiên mở ra, bên trong bắn ra phong mang vô tận, sau đó bỗng nhiên đứng dậy, đi ra khỏi mật thất.

“Ông!”

Một cỗ thần niệm chi lực bàng bạc từ mi tâm nở rộ, sau đó tại đêm đen như mực trải rộng ra, khuếch tán ngàn dặm, vạn dặm...

Mà lúc này.

Đêm không trung, một thân ảnh ngay tại cấp tốc phi hành, giống như chó nhà có tang, chính là lão Nam Vương, cũng chính là người xuyên việt kia.

Kỳ thật, hấn gọi Tạ Thiên Lang!

Là một người buôn hàng lậu.

Đời này đã làm rất nhiều dao dịch, nhưng mà số tiền lãi không phải quá nhiều, làm cả một đời, cũng liền chỉ được một chút tích góp...

“Móa nó, một chút quá xui xẻo! Thời điểm giao dịch bị đánh chết không nói, sống lại một lần, vậy mà đến một cái thế giới như này.”

“Đây cũng là thế giới cùng loại với tiểu thuyết huyền huyền đi, thế nhưng là, lão tử ngày bình thường vội vàng buôn lậu, cũng không có thời gian đọc tiểu thuyết a!”

Trong lòng gấn đang mắng mệ.

Nếu là hấn đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, hiểu một chút sáo lộ huyền huyền, hiện tại cũng không bị túng quẫn như thế.

Mặc dù hấn từ nguyên chủ nhân của thân thể này kế thừa một chút ký ức, nhưng là những ký ức này cũng không toàn.

Mà lại... Còn mang theo hổ! !

Đây đều là thứ ký ức gì chứ?

Một cái gia tộc ẩn nhẫn ngàn năm muốn nghịch tập? Một cái đại kế ngàn năm khổng lồ rộng lớn, xúc động lòng người? !

Hắn không muốn biết những này a!

Thế nhưng là bây giờ, hắn biết những đồ vật không nên biết đến này, cái này cũng liền mang ý nghĩa, hắn sẽ đứng trước một cái quái vật khổng lồ đuổi giết.

Cửu Dương hoàng thất, tuyệt sẽ không cho phép hắn còn sống rời đi khỏi thất quốc chi địa, bởi vì bọn hắn muốn phòng ngừa hắn đến đông vực mật báo Dương gia.

Kỳ thật hắn muốn nói, hắn ăn no nằm không mới rảnh tới mức đi mật báo!

Mật báo là có phong hiểm vô cùng đó!

Nếu như hắn đem chuyện này nói cho đông vực Dương gia, đông vực Dương gia rất có thể sẽ đem hắn bắt lại nghiêm hình tra tấn, thậm chí hắn bí ẩn rải ra lời đồn, cũng có thể là bị đông vực Dương gia tìm hiểu nguồn gốc rồi bắt tới, chơi chết.

Cho nên, hắn không có khả năng đi mật báo.

Nhưng là, loại sự tình này, coi như hắn viết giấy cam đoan, phát huyết thệ, Cửu Dương hoàng thất cũng không có khả năng tin tưởng hắn a.

Cho nên tất nhiên sẽ chơi chết hắn!

Hiện tại, hắn rất có một loại cảm giác tuyệt vọng cùng đường mật lộ.

Tại trong mắt người khác, thất quốc lớn như thế, tùy tiện núp ở chỗ nào liền tốt, nhưng là hắn biết... thế lực Cửu Dương hoàng thất, đã thâm thấu đến từng cái địa phương trong thất quốc quả thực ở khắp mọi nơi!

Thậm chí, biên cảnh bảy quốc chi địa, đều có cường giả Cửu Dương hoàng thất đang đóng giữ bí mật, hắn không trốn thoát được.

Hắn chỉ có thể nương tựa theo ký ức, chọn một chỗ không có cường giả Cửu Dương hoàng thất đóng giữ để đặt chân, sau đó bắt đầu ẩn cư.

Báo thù cái gì, tạm thời liền không nghĩ.

Sống sót rồi lại nói.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn!

“Minh Hạo thành này, tựa hồ không có cứ điểm hoàng thất.”

Hắn trong lòng nghĩ đến, cũng thở dài một hơi, chuẩn bị lặng lẽ đáp xuống Minh Hạo thành.

Trước tránh một đoạn thời gian lại nói.

Dù sao hắn kiếp trước cũng đã quen trốn sinh hoạt đông trốn tây, tại nơi này nguy trang thành người thường, hắn là độ khó không lớn.

“Ông! !”

Đột nhiên, một đạo kiếm quang vô cùng sắc bén từ bên trên đại địa gào thét mà đến, giống như một đạo màn trời, đều ngăn cách thành hai nửa.

“Phốc!”

Tạ Thiên Lang bản năng phản ứng trốn tránh một cái, tránh thoát kết cục bị đánh thành hai nửa, nhưng là bên cánh tay trái của hắn, lại là bị cái đạo ánh sáng kia chém bị thương.

Nháy mắt tay cắt, huyết dịch dâng trào!

“A! !”

Hắn hét thảm một tiếng, sau đó cấp tốc thôi động sinh mệnh lực phong bế cánh tay đứt gãy, quay đầu liền chạy!

Nhưng mà, sau một khắc, lông tơ quanh người hắn dựng lên.

Bởi vì một thân ảnh lơ lửng phía trước cách đó không xa, người kia cầm trong tay trường kiếm, lấy trăng tròn làm bối cảnh, giống như một cái sứ giả của diêm vương.

Nhưng là, chính là đạo thân ảnh thon gầy này, để hắn sinh ra áp lực trước đó chưa từng có, thân thể đều đang run sợ!

Hắn đã bị khóa định, không chỗ nào có thể trốn, mà một khi hắn chạy trốn, một đạo kiếm quang sẽ từ phía sau lưng đem hắn chia thành hai nửa.

“Người... người là ai? !”

Hắn run giọng hỏi.

Nhưng mà, cái thân ảnh đen nhánh đưa lưng về phía mặt trăng kia không có nói gì, trực tiếp một kiếm bổ tới.

“Ông! !”

Một đạo kiếm quang tuyết trắng, lần nữa chia bầu trời thành hai nửa, kia cỗ khí tức băng lãnh, quả thực là thần cảm giết thần.

“Cho ta cảm!”

Tạ Thiên Lang nổi giận gầm lên một tiếng, trước người tách ra một tấm thuẫn đen nhánh, cái tấm thuẫn này cỗ phác khí quyền, lấp lóe hắc quang, tại sau khi dùng năng lượng thôi động vào đó, thậm chí hiện lên một vòng bảo hộ to lớn.

Nhưng mà, thời điểm khi một kiếm kia tiến đến, tất cả giấy dựa đều chỉ là phí công, tất cả phòng ngự trong chốc lát sụp đổ.

“Răng rắc!”

Vòng bảo hộ cùng tấm thuẫn đen nhánh đồng thời bị chém đứt, sau đó đạo kiếm quang kia tiếp tục hướng phía trước, xẹt qua bên trái cánh tay Tạ Thiên Lang.

Hắc! !

Đúng dịp!

Bên trái hấn cánh tay vừa rồi đã đoạn mất, cho nên khi đạo kiếm quang này xẹt qua đi thời điểm, hấn vậy mà không có việc gì.

Nhưng là, còn không đợi hấn buông lỏng một hơi, một cỗ càng thêm nguy cơ trí mạng cảm giác, nháy mắt bao phủ hấn.

“Xoạt!”

Kia xuất kiếm người đã đi tới trước người hấn, đồng thời trong tay trường kiếm mang theo vô tận phong mang, đâm về bộ ngực của hấn!

Nhanh!

Quá nhanh!

Tốc độ như vậy, phong mang dạng này, hấn căn bản không có một tia cơ hội tránh né cùng ngăn cản

“Phốc thử!”

Trường kiếm đâm vào lồng ngực, xuyên ngực mà qua, kia cổ kiếm khí ngang ngược, nháy mắt đem tất cả sinh mệnh lực trong cơ thể hấn giao sát.

Mà lúc này, mượn ánh trăng yếu ớt, hấn lò mờ thấy rõ mặt người này, đây là một người thanh niên đẹp trai.

Trẻ tuổi như vậy, thực lực như thế, để hấn cấp tốc nghĩ đến một người, một cái người vô cùng thần bí.

“Người chính là... Đại hoàng tử? !”

Chương 106: Lão Tử Có Chín Cánh Mệnh Sao?

Chương 106. Lão Tử Có Chín Cánh Mệnh Sao?

Hấn trên mặt lộ ra vẻ tuyệt vọng, chật vật nói.

Căn cứ ký ức thân thể này, hấn biết, Cửu Dương hoàng thất có một cái người vô cùng thần bí, đó chính là đại hoàng tử!

Cũng không phải là Dương Tề Thiên.

Dương Tề Thiên nghiêm ngặt nói, chỉ là nhị hoàng tử, hấn có một vị ca ca, mới thật sự là đại hoàng tử!

Vị đại hoàng tử này, tựa hồ có nào đó chỗ đặc thù, từ nhỏ đã bị gia tộc chọn trúng, định là người mấu chốt tron kế hoạch ngàn năm của Dương gia, cũng chính là hy vọng phục hưng Dương gia trong tương lai.

Mà thân phận của hấn, một mực là bí mật.

Liên xem như nhân vật trọng yếu tham dự trải qua phục hưng kế hoạch Dương gia, cũng chỉ biết có một người như vậy tồn tại.

Về phần người này ở đâu, cái tuổi tác gì, cái tướng mạo gì, cái tu vi gì, gần như không ai biết.

Mà bây giờ, người trước mắt này có tuổi trẻ đến không tưởng nổi, nhưng lại cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, chỉ sợ sẽ là vị đại hoàng tử kia.

Trừ cái đó ra, còn có thể là ai?

Tuyệt thế yêu nghiệt như này, Cửu Dương hoàng thất có thể có mấy cái? Đừng nói là Cửu Dương hoàng thất, liền xem như đông vực chỉ sợ cũng không thấy nhiều.

“Chết!”

Bạch Dịch Thần không nói gì, trường kiếm ở tay phải đột nhiên chấn động, thân thể Tạ Thiên Lang trực tiếp chia năm xẻ bảy.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Vô số kiếm khí tuyết trắng nhỏ bé, giống như bầy cá xuyên qua tại không trung, đem những cái huyết nhục nổ tung kia giảo sát hầu như không còn.

Giết người, liền phải giết đến triệt để!

“A! !”

Một tiếng hét thảm vang ra, sau đó một vệt kim quang bắn ra, hướng phía phương xa chạy thực mạng.

Rõ ràng là nguyên thần Tạ Thiên Lang.

“Chết!”

Bạch Dịch Thần hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trên tay phải trực tiếp ném ra, giống như một tia sáng trắng xuyên qua bầu trời đêm, đem cái đạo nguyên thần kia xuyên qua.

Hưu!

Chỉ thấy trường kiếm vạch phá bầu trời đêm, bay hướng chân trời, sau đó cái đạo nguyên thần chạy trốn kia đột nhiên ngưng kết tại nguyên chỗ, sau đó... Âm vang nổ tung.

“Oanh —— “

Chí Thánh cảnh cường giả bạo tạc nguyên thần, thật là đáng sợ, ánh lửa cùng sóng xung kích kinh khủng khuếch tán ra,

chiếu sáng bầu trời đêm.

Phương viên mấy ngàn dặm, nháy mắt sáng bùng!

Không biết bao nhiêu người tại trong đêm tối bùng tỉnh, tới bên cửa sổ nhìn lại, phát hiện trên đường chân trời xa xa, dâng lên một đạo mặt trời kim sắc.

Cái mặt trời kim sắc này, quả thực to đến không tưởng nổi, vậy mà đem đường chân trời đều nuốt lấy một nửa, chiếm cứ nửa bầu trời...

“Oanh long long!”

Mà nhìn một khắc thấy mặt trời, lại có một cỗ sóng xung kích khó mà hình dung, từ phía trên mênh mông cuộn cuộn quét ngang mà đến.

Những nơi đi qua, đại thụ bị chém đứt, thôn trang bị thổ sóng bao phủ, tường thành trong chốc lát sụp đổ, cảnh tượng tựa như diệt thế!

“Trần!”

Bạch Dịch Thần hừ lạnh một tiếng, một cỗ lực lượng bàng bạc vô hình khuếch tán mà ra, đem cỗ sóng xung kích bạo tạc kia trấn áp tại chỗ.

Sau đó tay phải hấn khẽ vung, cái thanh trường kiếm kia từ phía trên bên cạnh bay trở về, hấn thu hồi trường kiếm, thân ảnh lóe lên liền biến mất.

Bầu trời đêm yên tĩnh xuống.

Đột nhiên!

Trong bóng tối vang lên một đạo thanh âm ngạc nhiên, tựa hồ là quá mức kích động, hấn trực tiếp nói tục.

“Mẹ nó! Lão tử lại có chín cái mệnh sao? !”

“Ong ong ong!”

Trong đêm tối, một đạo điểm sáng màu vàng óng từ hư không xuất hiện, giống như một con đom đóm, sau đó dần dần mở rộng.

Cuối cùng, khôi phục thành nguyên thần Tạ Thiên Lang, sau đó, thân thể của hấn cũng bắt đầu khôi phục một chút xíu.

Rất nhanh, hoàn hảo như lúc ban đầu!

Ngay cả tay trái trước đó bị chém đứt cũng quay về rồi.

Hắn vẫn như cũ là dáng vẻ lão Nam Vương, dù sao, thân thể này của hắn vốn là lão Nam Vương, ngay cả nguyên thần đều là lão Nam Vương.

“Chắc chắc chắc, nghĩ không ra Tạ Thiên Lang ta cũng có loại đãi ngộ này, hắn là thật giống như muối muối nói với hắn, người xuyên việt đều có hack?”

Hắn nhớ tới kiếp trước muối muối nói với hắn về những cái tiểu thuyết kia, muối muối của hắn trời sinh hai chân tàn tật, tự ti cùng hành động bất tiện để nàng cam chịu, thế là cái gì cũng không làm, mỗi ngày trầm mê ở tiểu thuyết mạng.

Nếu không có một cái gánh nặng như thế, hắn cũng không về phân tử bỏ đi cơ hội học tập Thanh Hoa bắc đại, mà đi làm một cái buôn lậu phạm.

Đương nhiên, cái này cùng việc hắn thi đại học có 300 điểm cũng không liên quan gì.

Tóm lại, muối muối mê tiểu thuyết lâu dài đã mưa dầm thấm đất, hắn mặc dù không em tiểu thuyết, nhưng là cũng biết thường thức một chút tốt xấu, tỉ như, sau khi xuyên việt, chắc chắn sẽ đạt được hệ thống hoặc chức năng nào đó cổ quái kỳ lạ!

Mà chức năng của hắn.

Rất có thể là có chín cái mệnh.

Vừa rồi hắn bị giết chết, sau đó đột nhiên phát hiện bên trong ý thức của mình nhiều thêm chín khỏa quang cầu, mỗi một cái đều ẩn chứa sinh mệnh lực bàng bạc.

Ý thức của hắn chạm đến một viên quang cầu trong đó, sau đó, hắn liền sống lại... Mà lại là phục sinh lại đúng dáng vẻ ban đầu!

“Không đúng, không chỉ là phục sinh, tu vi ta tiến thêm một bước, đạt đến Chí Thánh cảnh thất trọng!”

Hắn hít sâu một hơi, ngăn chặn kích động trong lòng.

Giờ khắc này, hẳn thậm chí có loại xúc động giết trở về báo thù, dù sao chín đầu mệnh, sống lại còn có thể mạnh lên, vậy liền ăn thua đủ a!

Có lẽ chết mấy lần, về sau trực tiếp tấn thẳng Giới Hoàng thì sao?

Nhưng là nghĩ nghĩ, hẳn nhin được.

Không thể xúc động, ngàn vạn không thể xúc động!

Lâu dài dùng nghề buôn lậu kiếp sống, để hẳn dưỡng thành một loại tính cách cẩn thận, đồng thời nhiều lần trải qua sinh tử, để hẳn đặc biệt tiếc mệnh.

“Mặc dù còn có tám cái mệnh, nhưng là ta không thể lãng phí, sau này đường còn rất dài, ai cũng không biết sẽ gặp phải cái nguy hiểm gì.”

“Mà lại, nếu như mỗi lần chết đều có thể tăng lên tu vi, vậy bây giờ chết căn bản không có lời, Chí Thánh cảnh tăng lên hai trọng, cùng Giới Hoàng cảnh tăng lên hai trọng, hiệu quả kia quả thực là cách biệt một trời!”

“Nếu như tu luyện đến Võ Đế, còn có thể chết một lần liền tăng lên hai trọng, đây mới thực sự là tối đại hóa lợi ích.”

“Đương nhiên, vẫn là câu nói kia, sinh mệnh không thể tùy tiện lãng phí, bởi vì vì dùng một đầu liền thiếu đi một cái, cũng không cần thiết đi ném thử...”

Hắn nghĩ nghĩ, quyết định trước tiên phải sống chui lủi.

Nhưng là vừa muốn động thân, hẳn đột nhiên lại nghĩ đến cái gì, ngăn ngủi xoắn xuýt, về sau ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn.

“Gương mặt này, tạm thời là không thể giữ, chí ít tại trước khi có thể đối kháng Cửu Dương hoàng thất, không thể lộ!”

Hắn cắn răng một cái, xuất ra một thanh dao găm, vạch ra một cái đôi với mình, máu tươi văng khắp nơi.

“Phốc phốc phốc phốc...”

Rất nhanh, một cái gương mặt đã biến đổi, tất cả đều là vết máu dữ tợn, giống như mấy chục con rết bò trên mặt.

“Ai, đây cũng là hành động bất đắc dĩ, chờ sau này tu vi cao, khôi phục lại là được... Không, ta còn muốn phản lão hoàn đồng!”

Hắn dù sao cũng là linh hồn một người trẻ tuổi, kiếp trước ngay cả lão bà đều không có, nếu không phải muội muội giúp hắn, chỉ sợ bây giờ còn không biết gì cả.

Đừng hiểu lầm.

Là muội muội chỉ bảo cho hắn chứ không làm gì cả.

Một thế này, hắn sinh ở một thế giới cường giả vi tôn như vậy, đồng thời đã có thực lực cùng tiền vốn quật khởi, không kém tự nhiên là phải có điều theo đuổi —— trước trở thành Võ Đế, sau đó hậu cung ba ngàn.

Hắn nhất định phải biến thành tuổi trẻ!

Ôm ước mơ đối với tương lai mỹ hảo, hắn rơi trên mặt đất, giống như một cái võ giả tán tu bình thường, bắt đầu sống kiếp chó.

Về phần báo thù gì đó, hắn hiện tại cũng lười suy nghĩ.

Bởi vì tương tượng liên phí mệnh!

Vẫn là trước hèn mọn phát triển đi, nếu như chờ hắn thực lực cường đại còn muốn báo thù, đây cũng là sự tình phát phát tay, đơn giản lại thuận tiện.

Chương 107: Phải Giữ Mặt Mũi

Chương 107. Phải Giữ Mặt Mũi

Bên trong Hoàng thành.

Lão nhân hỏi đầu đem tin tức lão Nam Vương đã đền tội nói cho Tần Xuyên, bất quá, quá trình cụ thể không nói.

Tần Xuyên cũng lười hỏi.

Bởi vì hắn đã sớm biết hoàng thất giấu rất sâu, thế lực vụng trộm tất nhiên mười phần cường đại, thậm chí rất có thể có Thiên vị thánh nhân tọa trấn!

Nhưng mà, hắn hiểu kì chính là.

Tại cái nơi khô bại như này, người thường khó mà đột phá Chí Thánh cảnh, mà cường giả Chí Thánh cảnh ở lại tại nơi này trường kỳ cũng sẽ không ngừng suy bại, như vậy hoàng thất là thế nào dẫn sinh ra nhiều cường giả Chí Thánh cảnh như vậy chứ?

Bọn hắn là dùng cái biện pháp gì vượt qua suy bại đâu?

Nhưng mà loại chuyện này, hắn không có khả năng đến hỏi, bởi vì hắn biết, đối phương không có khả năng đem loại bí mật hạch tâm này nói cho hắn biết.

Tự mình biết mình!

Một ngoại nhân, nếu như quá không xem mình làm ngoại nhân, như vậy cuối cùng mất mặt sẽ làm mất mặt mình, thậm chí để song phương đều xuống đài không được.

“A, nếu như ta để Tần Tử đi đông vực mật báo, vậy các lão tổ tông hoàng thất kia chẳng phải là...”

Đột nhiên, trong đầu hắn toát ra một cái ý nghĩ kinh người.

Nhưng là loại ý nghĩ này rất nhanh bị hắn ngưng lại.

Không thể làm mật báo!

Hoàng thất một mực đối với hắn rất hữu hảo, Tần Tử ngâm linh trì người ta, hắn lại hái được linh dược trên Cửu Dương sơn, còn cầm đi Thanh Liên kiếm.

Cái này nếu là quay người liền đem người ta bán, vậy không phải thành hạng người vong ân phụ nghĩa sao?

Như này là không thể làm.

Tương lai của hắn chủ định là cường đại, cần gì phải dùng loại phương thức đi đường tắt này để cho đạo tâm của mình long đong chứ?

Hiện tại đã khác biệt dĩ vãng.

Trước kia, hấn thực lực nhỏ yếu, không có chút cảm giác an toàn nào, tự nhiên là làm nhiều cách đề tăng lên thực lực.

Mà bây giờ, hấn đã đạt đến Chí Thánh cảnh, miễn cưỡng xem như một cường giả, cũng có tư cách muốn một chút mặt mũi.

“Lão ca, ta qua một thời gian ngắn nữa, muốn rời đi Cửu Dương vương triều.”

Hồi lâu, Tần Xuyên nói với lão nhân hỏi đầu.

“Đi nơi nào!”

Lão nhân hỏi đầu sắc mặt biến hóa.

Sau việc lão Nam Vương, u hấn hiện tại có chút hoài nghi mọi thứ, rất lo lắng bí mật gia tộc sẽ bại lộ!

Tần Xuyên thân nhiên nhìn con mắt hấn, nói ra:

“Đông vực.”

“Vì cái gì không đi tây vực, nam vực, hoặc là bắc vực?”

Lão nhân hỏi đầu theo bản năng nói.

Tần Xuyên nhú mày, ngữ khí trầm thấp mấy phần, nói ra:

“Lão ca đây là đang chất vấn ta sao?”

“Ây...”

Lão nhân hỏi đầu da mặt cứng đờ, mới phát hiện mình có chút thất thố, thế là cười khỏ nói:

“Ai, là ta quan tâm sẽ bị loạn, ta đích xác có nỗi khổ tâm, ngươi hấn là biết đến.”

“Các ngươi chỉ có thể tin tưởng ta.”

Tần Xuyên thân nhiên nhìn xem hấn, ngữ khí bình thản nhưng lại tràn đầy tự tin, nói ra:

“Ta vô ý phá hư kế hoạch của các ngươi, nhưng là, ta nếu là cố ý muốn phá hư, các ngươi cũng không ngăn cản được.”

“Thậm chí, coi như kế hoạch của các ngươi thành công, đến thời điểm nếu là muốn đối địch với ta... Ta cũng phụng bồi!”

Trong lời nói, bá khí âm âm.

Thân thể lão nhân hói đầu đột nhiên run lên, trong mắt lóe lên một vẻ kiêu ngạo nồng đậm, sau đó cười lạnh nói:

“Ha ha, lão đệ sao lại nói những lời này chứ, chúng ta làm sao có thể đối địch với người? Hai nhà chúng ta thế nhưng là bằng hữu a, hiện tại là vậy, về sau cũng thế.”

Sắc mặt Tần Xuyên hòa hoãn xuống tới, bình tĩnh nói ra:

“Hi vọng như thế đi, ta làm người rất thích kết giao bằng hữu, các người chân thành với ta, ta cũng sẽ không bán bằng hữu.”

Hắn thấy tốt thì dừng.

Dù sao, nếu cứ một mực lên mặt với đối phương thì có thể sẽ trở mặt thành thù.

Mà một khi trở mặt, lấy thực lực hiện tại của hắn, vậy liền chẳng khác gì là hai tay luồn vào đũng quần bóp một cái——xong đời!

Cáo biệt hoàng thất, về sau Tần Xuyên lại về tới Thất Vũ tông, sau đó bế quan tu luyện « Thanh Liên kiếm pháp ».

Bây giờ, hắn chỉ có cái môn kiếm pháp này cần tu luyện, bởi vì căn bản cũng không có cái công pháp và bí tịch khác cao cấp hơn.

Mà thần thông hiện tại của hắn, có Cửu Long chiến khí, Địa Ngục Hồng Liên, Bất Diệt Kim Chung, Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Nhưng mấy loại thần thông này, là hệ thống trực tiếp ban cho, tất cả cảm ngộ cùng năng lượng cần thiết trực tiếp rót vào thể nội, trực tiếp đại thành!

Cho nên, cũng không cần luyện.

Hắn lần nữa cảm thấy mình nghèo khó, hắn mặc dù có tài nguyên dùng không hết, nhưng là bảo vật cùng truyền thừa cấp cao đều quá ít.

“Không được! Không thể lại ỷ lại phần thưởng hệ thống, ta muốn tự mình hành động, đi thu hoạch được càng nhiều bảo vật cùng bí tịch!”

Tự mình động thủ, mới có thể cơm no áo ấm.

Đột nhiên!

Hắn nghĩ tới một cái địa phương.

Chính là khi Tần Tử bắt cóc Sở Vân quận chúa Nam Vương phủ, phát hiện một cái sơn động kỳ quái xông ra lão ma đầu.

Trong sơn động có một đạo cửa đá cổ quái, hắn lúc ấy dùng thần hồn lực nhìn trộm một chút, thiếu chút nữa nhận phản phê!

“Có lẽ, bằng vào thực lực ta hiện tại, có thể đi nhìn xem.”

Hắn nói làm liền làm, trực tiếp xuất phát.

Tốc độ bây giờ của hắn, thời gian một hơi thở, liền có thể vượt qua khoảng cách ngàn dặm, quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Cũng không lâu lắm, hắn liền đi tới cái kỳ quái sơn động kia.

“Oanh!”

Hắn trực tiếp đẩy ra một chương đối với bên trong hang động tĩnh mịch, lập tức, đại hỏa ngập trời càn quét mà qua.

Tất cả hắc ám đều bị đuổi tản ra, liền xem như trong bóng tối có cái độc trùng hoặc là con dơi, cũng nháy mắt hơi phi yên diệt.

Hắn nhàn nhã đi bộ tới, xuyên qua hang động thật dài, rốt cục đi tới trước cửa đá kia.

Cái cửa đá này cao lớn nguy nga, mặt ngoài điêu khắc các loại dị thú, lộ ra dữ tợn mà nặng nề.

“Ông! !”

Mi tâm của hắn phát sáng, từng đạo thần niệm Chí Thánh cường đại xen lẫn mà ra, hướng phía cửa đá kia xâm lấn mà đi.

“Oanh —— “

Giống như lần trước, thần niệm vừa chạm đến cửa đá, một cỗ lực phản phê cuốn tới, giống như núi Hồng Hải rít gào.

Gần như trong nháy mắt, Tần Xuyên cảm giác thần niệm của mình bị một đạo biển lửa bao trùm, nhưng là, hắn sớm đã xưa đâu bằng nay, trừ cảm thấy có chút khô nóng, ngoài ra cũng không có cái gì không thích ứng.

Thế là, thần niệm của hắn tại trong biển lửa tiếp tục đi tới, cuối cùng xuyên thấu cửa đá, đồng thời tại không gian trong cửa đá khuếch tán ra.

Xoạt!

Cảnh tượng trước mắt bỗng nhiên sáng sủa.

Đây là một cái không gian tối tăm mờ mịt, trên bầu trời bao phủ mây đen vô tận, thỉnh thoảng có lôi điện vạch phá hắc ám, chiếu sáng đại địa rách nát.

Đây là một mảnh chiến trường có cảnh hoang tàn khắp nơi.

Các loại thi thể giống như tượng đá được chất đống, tư thế thiên kì bách quái, trên mặt đất có trường kiếm cắm ngược, có cái nằm cái đứng, thậm chí có chiến mâu cắm vào thi thể trên mặt đất, lộ ra vô cùng thảm liệt.

“Giết —— “

Chương 108: Một Kiếm Khủng Bố

Chương 108. Một Kiếm Khủng Bố

Đột nhiên, một đạo thanh âm điếc tai nhức óc vang lên, ẩn chứa sát khí cùng chiến ý vô tận, để người sợ hãi!

“Ông!”

Chỉ thấy một đôi dấu chân to lớn phát sáng, sau đó hư không bắn ra một cái bóng to lớn, tựa hồ đó chính là dấu chân người lưu lại.

Kia là một cái trung niên thân hình vĩ ngạn, mười phần mơ hồ, tay hắn nắm cự kiếm, quét ngang một kiếm về phía trước.

“Oanh! !”

Kiểm khí vô song, hình thành hạo kiếp, những nơi đi qua đều vỡ vụn, chém ra âm dương, thậm chí liên cả thời không đều vụn vẹo!

Tần Xuyên rõ ràng là nhìn từ khía cạnh khác, nhưng là nháy mắt khi nhìn đến, chỉ cảm giác một kiếm này tựa như là hướng phía mình quét ngang mà đến.

“Phốc!”

Thần niệm hấn nháy mắt vỡ nát, mà bản thể cũng bị phản phê, một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

“Thật là đáng sợ một kiếm!”

” Một kiếm vung ra vạn cổ năm tháng trước, trôi qua lâu như vậy, lưu lại tới một tia thần vận, vậy mà cũng có thể để thần hồn ta bị thương!”

Hắn chân kinh.

Hắn là đây là một tôn Võ Đế? !

“Một kiếm đáng sợ như thế này, ta nếu là có thể tìm hiểu ra một tia thần vận, chẳng phải là tương đương nhiều hơn một loại thần thông cường đại?”

Nghĩ đến nơi này, hắn hô hấp dồn dập.

Nhưng mà, hắn nghĩ nghĩ, nếu như mỗi lần liếc mắt nhìn liền biết bị nhận phản phê, vậy dạng đứt quãng này, hắn có thể lĩnh hội bao nhiêu lần chứ?

Mà lại thương thế này, dù sao vẫn cần trị liệu đi.

Hắn tra xét không gian giới chỉ của mình một chút, đan dược khôi phục thần hồn bên trong, hết thảy có hơn một trăm khóa, linh thảo hiệu quả như thế cũng có hơn một trăm khóa, nói cách khác, đầy đủ hắn khôi phục hơn hai trăm lần.

“Mà lại thương thế như vậy cũng không tính rất nặng, cũng không phải mỗi lần đều cần trị liệu, ta trị liệu một lần, hắn là có thể chống đỡ được ba lần phản phê!”

“Nói cách khác, ta có hơn sáu trăm lần lĩnh hội cơ hội, nếu như hơn sáu trăm lần còn không thể thành công, vậy cũng chỉ có thể tạm thời từ bỏ.”

Nghĩ đến nơi này, hắn bắt đầu ăn một viên đan dược, bắt đầu khôi phục thương thế, sau đó tiếp tục đem thần niệm xâm nhập bên trong cửa đá.

“Giết —— “

“Phốc!”

“Giết —— “

“Phốc!”

...

Hắn lần lượt lĩnh hội, lại một lần nữa bị thần vận một kiếm kia phản phệ, chữa thương xong lại đứng dậy tiếp tục, vòng đi vòng lại.

Rất nhanh, nửa tháng trôi qua.

Hắn lần lượt thụ thương, lại một lần nữa khôi phục, sau đó ngạc nhiên phát hiện, thần hồn mình vậy mà trở nên càng ngày càng cứng cỏi.

Hắn hiện tại, đã có thể tiếp nhận chín lần phản phệ!

Cứ như vậy, đối với tiêu hao đan dược và linh thảo liên giảm bớt hai lần, như này mới khiến hắn có thể chèo chống lâu như vậy.

Bằng không, vài ngày trước hắn liền phải dẹp đường trở về phủ.

“Ông! !”

Rốt cục, tại tìm hiểu hơn một ngàn năm trăm lần, về sau hắn lần nữa một ngụm máu tươi phun ra, mà bên trong não hải, cũng đã dần sinh ra một cái bóng.

Chính là thần vận một kiếm kia.

Trong đầu hắn, tựa hồ cũng đứng một thân ảnh mờ ảo như thế, lấy tần suất đồng dạng, khí thế đồng dạng đang huy kiếm.

“Giết! !”

Tay phải hắn rút ra Thanh Liên kiếm, căn cứ cổ thần vận trong đầu kia, một kiếm quét ngang mà ra, lập tức, kiếm quang hạo đăng!

“Oanh long! !”

Kiểm quang đánh vào phía trên cửa đá kia, phát ra một tiếng vang kinh khủng, thậm chí có mảnh đá nổ tung, bụi mù tung bay.

Mà bụi mù tán đi, về sau trên cửa đá không thể phá vỡ kia, vậy mà lưu lại một đạo vết kiếm nhàn nhạt!

Mà sau một kiếm này, Tần Xuyên vậy mà sinh ra một cỗ cảm giác suy yếu trước nay chưa từng có, giống như tất cả lực lượng quanh người hắn, đều theo một kiếm vừa rồi trút xuống hết, ngay cả thần hồn cũng một trận mê muội.

Giống như thân thể bị móc sạch!

“Uy lực một kiếm này rất mạnh, nhưng là lực lượng ta trước mắt, chỉ có thể thi triển một lần, không thể tùy tiện sử dụng.”

Hắn cân nhắc một chút, về sau liền quyết định đem một chiêu này coi như át chủ bài đến dùng —— nam nhân, nhất định phải có át chủ bài!

Hắn xuất ra một chút đan dược khôi phục lực lượng, điều dưỡng một hồi, về sau liền rời đi khỏi cái sơn động này.

Sau cái cửa đá này còn có không gian thật rộng lớn, bên trong còn có nhiều bí mật hơn, nhưng là hắn không muốn tiếp tục thăm dò.

Lòng tham không đáy!

Hắn hiện tại liền nhìn một đạo Thần vận đều sẽ thụ thương, nếu là gặp lại chút nguy hiểm gì, vậy thì không phải hỏng rồi sao?

Trên thực tế, nếu như hắn yếu hơn một chút, hoặc là thần vận một kiếm kia lại nồng đậm thêm một điểm, hắn nửa tháng trước đã chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ!

Bây giờ có thể sống, đồng thời tìm hiểu ra mấy phần thần vận một kiếm này, đã coi như là gặp vận may...

...

Rất nhanh, Tần Xuyên về tới Thất Vũ tông.

Sau đó hắn phát hiện, Tần Tử đã về được mấy ngày, mà lại nghe nói, cái tiểu tử này mỗi ngày ban đêm đều hướng nơi ở Thủy Khinh Nhu chạy tới.

Hơn phân nửa là giao lưu tu luyện cảm ngộ.

Mà càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, tu vi cái tiểu tử này, vậy mà đã đạt đến Thông Thiên cảnh, mà lại là Thông Thiên cảnh nhị trọng!

Tốc độ này... đơn giản vẫn là không có hắn nhanh. Nhưng là, đối với tu luyện bình thường mà nói, đã rất đáng gờm rồi.

“Tiểu tử, lấy thực lực ngươi bây giờ, thế hệ trẻ tuổi thất quốc, đã rất khó tìm đến đối thủ.”

“Nhưng là tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến thì sẽ bị cuốn đi, ngươi muốn trở nên càng mạnh, phải cùng nhân vật thiên kiều ưu tú hơn tranh phong.”

“Cho nên... Chúng ta nên đi đông vực.”

Tần Xuyên nhìn xem nhi tử tiện nghi, nghiêm trang nói.

“A?”

Tần Tử hơi kinh hãi, sau đó thử hỏi:

“Có thể mang theo Khinh Nhu sư muội cùng đi không?”

“Ngươi muốn mời nàng đi theo?”

Tần Xuyên hỏi ngược lại giống như cười mà không phải cười.

Hắn biết, cái tiểu tử này đã cùng Thủy Khinh Nhu có quan hệ, về phần cụ thể giữa hai người xảy ra chuyện gì, ai cũng không biết.

Mỗi người đều có chuyện xưa của mình.

Có lẽ là oanh oanh liệt liệt, có lẽ là té thủy trường lưu, có lẽ là rung động dùn dùn... Những việc này, chỉ có chính bọn hắn rõ ràng.

“Cái này...”

Đối mặt ánh mắt Tần Xuyên, Tần Tử có chút chột dạ, thậm chí có chút xấu hổ —— hắn đây là đi lịch luyện a, lại không phải đi du lịch!

Cái thời điểm này, Tần Xuyên thần bí cười một tiếng, nói ra:

“Không cần quan tâm chuyện Thủy Khinh Nhu, Thủy Khinh Nhu có chính con đường nàng muốn đi, có lẽ... Nàng mệnh trung chủ định giống sư phụ ngươi, có thể đi được thật xa thì sao.”

“A?”

Tần Tử đột nhiên giật mình, hắn nhìn xem con mắt thâm thúy cùng nụ cười thần bí của phụ thân, chỉ cảm thấy có chút sâu không lường được.

Chương 109: Ngươi Liên Mắng Nàng Cho Ta

Chương 109. Ngươi Liên Mắng Nàng Cho Ta

Tần Xuyên quyết định, tiến về đông vực.

Mà tại trước khi rời đi, hắn dùng ngọc phù đưa tin thông tri cho Chu Mặc biết.

Dù sao lúc trước hắn đã đáp ứng tiểu tử kia, thời điểm rời đi sẽ dẫn tiểu tử kia cùng đi, không thể nói mà không tín.

Thế nhưng là, đợi ba ngày, cái tiểu tử này còn chưa có trở lại!

Mặc dù ngọc phù đưa tin đã nói, nhanh, nhanh... Nhưng mà, liên giống như bạn gái trả lời chờ em năm phút, sắp đến rồi, nhanh đến, trên thực tế... Có lẽ còn chưa có trang điểm xong.

Đối với cái này, Tần Xuyên cũng không vội, dù sao cũng không có đại sự gì phải làm, chờ mấy ngày cũng không có quan hệ gì.

Mà vào một ngày này!

Thất Vũ tông có một vị khách không mời mà đến.

Đây là một vị lão ầu.

Nàng mặc trường bào màu nâu đậm, tóc tuyết trắng, từng chiếc óng ánh, trên mặt nhưng không có mảy may nếp nhăn, khí chất mười phần tường hòa.

Thời điểm khi lão ầu này đi vào trước sơn môn, mấy vị đệ tử thủ vệ liền quỳ xuống tại chỗ.

Không có bất kỳ lý do gì.

Trực tiếp liền quỳ.

Thậm chí sau khi quỳ xuống, bản thân mình cũng ngây ngẩn cả người một cách không biết, không biết tại sao mình lại như này.

Giống như tất cả, đều thiên kinh địa nghĩa.

Vị lão ầu này cười một tiếng đối mấy đệ tử cái, sau đó tự mình hướng phía nội bộ tông môn đi đến.

Mấy cái đệ tử này đứng tại chỗ, không dám ngăn cản, không dám hỏi thăm, thậm chí cũng không dám chào hỏi, thẳng đến khi lão ầu này đi ra rất xa, về sau bọn hắn mới nhớ tới cho đưa tin tông môn.

Cao tăng Thất Vũ tông chấn động!

Tất cả trưởng lão, Thái Thượng trưởng lão đều xuất hiện, nhưng mà, khi nhìn đến lão ầu nháy mắt, từng cái bọn hắn cũng không biết làm sao.

Mặc dù không có quỳ xuống, nhưng là cũng ngay cả lời đều nói không nên lời đến, trong đầu vang lên ông ông.

“Ta đến thu đồ.”

Lão ầu khẽ cười nói, sau đó liền tự mình hướng phía một cái sơn cốc đi đến —— kia là nơi ở của Thủy Khinh Nhu.

Biết lão ầu tiến vào sơn cốc, mọi người hung hăng thở dài một hơi, ánh mắt lộ ra hoảng sợ, sợ hãi, vẻ khó tin.

Không giận tự uy.

Cao quý không tả nổi.

Đây là hoàng giả chi tướng!

Trời ạ!

Liên xem như tại đông vực mệnh mông, Giới Hoàng cũng là tồn tại cao cao tại thượng cấp Truyền Thuyết, nếu không phải trời đất sụp đổ, căn bản sẽ không hiện thân.

Bây giờ, một vị cường giả Giới Hoàng xuất hiện ở cái thất quốc chi địa căn cỗi này, xuất hiện tại cái Thất Vũ tông nho nhỏ này!

Đây là sự tình rung động cỡ nào.

Rất mạnh, Tần Tử nghe nói chuyện này, cũng gấp vội vã chạy tới, mà Tần Xuyên thì là chậm ung dung theo ở phía sau.

Lúc này, cũng chính là hấn nhàn nhả nhất.

“Tần Xuyên trưởng lão, người chẳng lẽ không có khăn trương chút nào sao, cái này thế nhưng là Giới Hoàng cường giả giá lâm a!”

Thái Thượng trưởng lão Triệu Phục Long khiếp sợ hỏi.

“Tại sao phải khăn trương?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi ngược lại.

Triệu Phục Long há to miệng, lại phát hiện mình ghen lời, hấn cười khỏ một tiếng, đột nhiên ý thức được, mình vẫn là xem thường người trước mắt.

Tần Xuyên, người đến cùng là ai a...

Kính sợ trong lòng hấn đối với Tần Xuyên, sâu hơn.

Mà Tần Tử, tại hướng người chung quanh nghe ngóng tình huống đại khái, về sau khăn trương nhìn về phía Tần Xuyên, hỏi:

“Cha, đây chính là ngài nói tới, sự phụ mệnh trung chú định của Kinh Nhu sư muội sao?”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng, híp mắt nói ra:

“Có thể là vậy, cũng có khả năng không phải... Bất cứ lúc nào, người xuất hiện tại trước mặt người, có thể là tiên phật, cũng có thể là yêu ma!”

Hấn cố ý nói đến lập lờ nước đôi.

Một mặt, là hắn cũng không nắm chắc được, sợ nói sai, sẽ tự mình đánh mặt, ảnh hưởng hình tượng.

Một mặt khác, kỳ thật hắn hi vọng cái lão ầu thân bí này là người xấu, như vậy, có lẽ... Hắn có thể trực tiếp tấn thăng Giới Hoàng thì sao!

“Cha, vậy làm sao bây giờ? Nếu như người này là người xấu, để nàng mang đi Kinh Nhu sư muội, sẽ như thế nào?”

Tần Tử lập tức lo lắng.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, hắn cau mày, trên mặt lộ ra một tia giãy dụa hiếm thấy.

Hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, biểu lộ giãn ra, ánh mắt lại vô cùng kiên định, tựa hồ đã quyết định một loại quyết tâm nào đó.

Hắn đưa tay vỗ vỗ bả vai nhi tử, ôn hòa khích lệ nói:

“Yên tâm đi, nếu như nàng thật là người xấu... Có cha ở đây.”

Xoạt!

Tần Tử thân thể hung hăng run lên, một cỗ cảm động mãnh liệt xông lên đầu, để ánh mắt của hắn đều ẩm ướt.

“Cha... Tạ ơn ngài...”

Thanh âm của hắn đang run rẩy.

Bởi vì hắn biết, cha nếu quả như thật cùng vị Giới Hoàng khai chiến kia, cái giá phải trả tuyệt đối là hắn khó có thể tưởng tượng.

Nhưng là, vì giúp người hắn muốn bảo vệ, vì bảo hộ hắn, cha cam nguyện làm ra hi sinh như này.

Đây là yêu thương cỡ nào cơ chứ a!

Tần Xuyên sờ sờ đầu của hắn, sau đó lặng yên truyền âm nói:

“Đợi chút nữa thời điểm người kia ra, ngươi thử nàng một chút.”

“Thử làm sao?”

Tần Tử lông mày ngẩng đầu.

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, nói ra:

“Người phát huy năng khiếu của người, tận lực chọc giận nàng, nói cái gì cũng đều được.”

” Cường giả cấp độ này, nếu là hạng người chính nghĩa, tất nhiên sẽ không cùng người chấp nhặt. Còn nếu là hạng người tà ác, hẳn là sẽ ra tay với người. Mà một khi nàng ra tay với người... Cha tự sẽ trừng trị nàng!”

Ngữ khí hẳn chắc chắn, bày mưu nghĩ kế.

Tựa hồ cường giả Giới Hoàng trong mắt hẳn, cũng chỉ như thế, chỉ cần hẳn quyết định, muốn trấn áp, vậy liền có thể trấn áp!

Đương nhiên, hẳn dám nói ra như vậy, chủ yếu là bởi vì hẳn biết, lão ầu này hơn phân nửa là người tốt.

Sở dĩ nói như vậy, chẳng qua là muốn trước mặt nhi tử cùng mỹ nữ sư phụ của nhi tử trang cái bức mà thôi.

Như này, có thể củng cố hình ảnh cường giả vô địch của mình —— xem đi, ta thật không sợ Giới Hoàng, ta nói đánh nàng liền đánh nàng!

Mà Tần Tử nghe lời này, trong lòng lập tức phấn chấn, nội tâm thấp thỏm nháy mắt tràn đầy cảm giác an toàn.

Có cha tại đây, sợ cái gì? !

Mà cùng lúc đó, Tần Tử phát hiện, chiếc nhẫn trên tay mình lại có chút ướt, tựa như là bị ẩm.

Cũng không lâu lắm, vị bà lão kia đi ra, mà sau lưng còn có một thiếu nữ, chính là Thủy Khinh Nhu.

Nàng giống như một cái tiểu cô nương thẹn thùng, lại hình như một cái hài tử phạm sai lầm, cúi đầu đi theo sau lưng lão ầu.

“Khinh Nhu sư muội!”

Tần Tử tranh thủ thời gian vọt tới.

“Tần Tử sư huynh!”

Thủy Khinh Nhu cũng kêu một tiếng, lập tức, hai người bốn mắt nhìn nhau, tình chàng ý thiếp, nhìn một cái không sót gì.

“Khinh Nhu, hẳn là ai?”

Lão ầu quay đầu nhìn về phía Thủy Khinh Nhu, mặc dù biểu lộ bình tĩnh, nhưng là Thủy Khinh Nhu không tự giác khẩn trương lên.

“Hắn... Là...”

Nàng ấp a ấp úng, không dám nói thẳng.

“Ta là nam nhân của nàng!”

Cái thời điểm này, Tần Tử đột nhiên ưỡn ngực, không sợ hãi chút nào nhìn về phía bà lão kia.

“Cái gì? !”

Chương 110: Nói Lời Tạm Biệt

Chương 110. Nói Lời Tạm Biệt

Lão ầu mắt sáng lên, một cỗ uy áp kinh khủng nháy mắt phóng thích mà ra, sự mạnh mẽ của áp lực này, giống như nhật nguyệt tinh thần đồng thời đè xuống, có thể nghiền nát sông núi giang sơn, làm cho tất cả mọi người đều thở không được!

Nhưng mà cũng may.

Cỗ uy áp này lóe lên liền biến mất, bằng không, tựa liên cả cao thủ dõm như Tần Xuyên ở bên cạnh, đều phải tại chỗ mất hết thể diện.

Lão ầu hít sâu một hơi, nhìn về phía Thủy Khinh Nhu, có chút khẩn trương hỏi: “Các người... Chẳng lẽ đã...”

Thủy Khinh Nhu mím môi một cái, nàng nhìn Tần Tử một chút, thấy ánh mắt Tần Tử kiên định nhìn xem nàng.

Thế là, nàng nhẹ gật đầu.

Mặc dù không biết hẳn vì cái gì nói như vậy, có mục đích gì, nhưng là đã hẳn muốn như vậy nói, nàng tự nhiên cũng theo hẳn.

Danh tiết của nàng tính là gì?

Hắn thế nhưng là đang lấy mạng đánh cược a!

“Cái này... Cái này...”

Lão ầu thấy hình, sắc mặt khó coi không ít, cuối cùng đau lòng nhúc ớc nói ra: “Người hồ đồ a! !”

“Thế nào?”

Thủy Khinh Nhu yếu ớt mà hỏi.

“Ai, loại thể chất này của người, nếu là phá thân tại trước khi tu luyện đại thành, tốc độ tu luyện sẽ giảm bớt đi nhiều a!”

Lão ầu thở dài nói.

“Lão thái bà, đừng có đụng tới sự tình vợ chồng trẻ chúng ta, người gấp cái gì a, cái này cùng người có quan hệ sao?”

Tần Tử cười nhạo một tiếng, khinh thường nói.

“Tê! !”

“Cái này...”

Mọi người chung quanh từng cái hít khí lạnh, kém chút muốn lao lên quất chết tên này, có mấy người liền choàng văng tại chỗ.

Trời ạ, cái Tần Tử này điên rồi đi!

Hắn biết mình là đang nói chuyện cùng ai không?

Khiêu khíhc một vị cường giả Giới Hoàng như này, đây là đường đến chỗ chết a, thậm chí khả năng liên lụy Thất Vũ tông cùng cũng hơi phi yên diệt!

“Ồn ào.”

Lão ầu nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, lập tức, một cỗ uy áp khó mà hình dung rơi vào trên thân Tần Tử, đem hắn đè sấp trên mặt đất.

Nàng nhìn xuống Tần Tử, lạnh lùng nói:

“Làm ra sự tình tổn hại như này, còn dám lẽ thẳng khí hùng như thế, quả thực vô sỉ đến cực điểm.”

“Phi! Ta lẽ thẳng khí hùng liên quan gì đến ngươi! Ngược lại là ngươi, đường đường là hoàng giả, vậy mà tự mình xuất thủ đối với một tên tiểu bối như ta, chẳng lẽ ngươi cũng biết mình xấu xí, cho nên dứt khoát không cần tấm mặt nạ này sao? !”

Tần Tử bị ép tới mặt dán tại trên mặt đất, trong miệng phun ra một ngụm nước bọt mang huyết, tiếp tục giễu cợt nói.

“Muốn chết.”

Lão ầu biêu lộ đậm mạc, chuẩn bị phóng thích uy áp, trực tiếp nghiền chết cái sâu kiến làm chuyện sai lầm nhưng chết cũng không hối cải này.

“Ừm?”

Nhưng mà sau một khắc, nàng dừng lại.

Bởi vì nàng đột nhiên ý thức được, cái tiểu tử này không có vẻ sợ hãi chút nào, đôi mắt bình tĩnh, tựa hồ sớm liền đem sinh tử không để ý.

Nhìn như vậy, còn rất có can đảm.

Mà một cái người đối mặt với tử vong đều không sợ hãi chút nào, sao có thể là một cái bao cỏ bùn nhão không thể trát lên tường chứ?

Đã không phải, như vậy hẳn vì sao lại làm ra loại sự tình ngu xuẩn như khiêu khích này hoàng giả?

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì xúc động?

Nàng không tin.

Bởi vì người trẻ tuổi Thông Thiên cảnh bình thường, đừng nói ở trước mặt nàng xúc động, thậm chí liền nói chuyện cũng không dám, thậm chí sẽ trực tiếp quỳ xuống!

Nàng nhìn Tần Tử kỹ một chút, phát hiện trong mắt người trẻ tuổi kia, tựa hồ đối với nàng có một vòng hoài nghi cùng đề phòng được ẩn tàng cực sâu.

“Hắn là? !”

Đột nhiên, nàng nghĩ đến cái gì.

Lập tức, một đạo thần niệm bí ẩn bao phủ Thủy Khinh Nhu, đem trên dưới kiểm tra toàn bộ, sau đó... Hai mắt nàng sáng lên.

“Thì ra là thế!”

Gần như trong nháy mắt, nàng nghĩ thông suốt hết thảy nguyên do, sau đó trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng.

Nàng triệt tiêu uy áp.

Đối Tàn Tử nói ra: “

Người trẻ tuổi, người rất không tệ, không hổ là người Khinh Nhu coi trọng.”

“A?”

Tàn Tử từ dưới đất bò dậy, mặt mũi tràn đầy không biết làm sao —— đây là tình huống như thế nào? Trở mặt cũng quá nhanh đi?

Không phải mới vừa chuẩn bị giết hắn sao?

Lão ẩu hơi chút suy nghĩ, tiếp tục nói ra:

“Nhìn ra được, người cùng Khinh Nhu là lưỡng tình tương duyệt, mà người thiên phú cũng rất không tệ, không bằng, người cũng cùng ta về bắc vực đi.”

“A? ?”

Tàn Tử càng thêm ngây ngẩn cả người, hắn cảm thấy thái độ đối phương chuyển biến như này đã vượt qua một trăm tám mươi độ!

Hắn nhìn về phía Tàn Xuyên.

Đã thấy Tàn Xuyên cười cười đối với hắn, biểu lộ rất nhẹ nhàng, tựa hồ đang nói đối với hắn —— chính người lựa chọn.

Lập tức, Tàn Tử minh bạch.

Lão ẩu này không phải người xấu! !

Nhưng mà, coi như không phải người xấu, hắn cũng không có khả năng đi theo lão ẩu đi, hắn nhất định phải đi theo cha.

Thế là, hắn cười cười xấu hổ, nói ra:

“Vừa rồi có nhiều đắc tội, còn xin tiền bồi tha thứ. .. nhưng mà, ta không định đi bắc vực, mong tiền bồi chiếu cố Khinh Nhu sư muội thật tốt, vẫn bồi liên vô cùng cảm kích.”

Lão ầu hơi kinh ngạc.

Người trẻ tuổi này vậy mà cự tuyệt nàng?

Lấy thân phận nàng, nếu là công khai thu đồ, không biết bao nhiêu yêu nghiệt quý tài, sẽ chèn phá đầu tranh thủ cơ hội như vậy.

Mà cái người trẻ tuổi này mới Thông Thiên cảnh nhị trọng, vậy mà chặn lại dụ hoặc như này.

Không thể không nói, lại làm cho nàng coi trọng một chút.

Nàng cười cười, nói ra:

“Vừa rồi ta còn cảm thấy ngươi không xứng với Khinh Nhu, hiện tại ta cải biến cái nhìn đối với ngươi... Đã là ngươi không muốn theo ta đi, vậy ta cũng không miễn cưỡng.”

“Nhưng mà, ngươi phải cố gắng mà tu luyện, thiên kiêu bắc vực chúng ta thế nhưng là không phải số ít, đến thời điểm đó, Khinh Nhu nếu là thích người trẻ tuổi càng ưu tú hơn so với ngươi, ta nhưng không quản được.”

“Tiền bồi yên tâm đi! Ngày khác ta giá lâm bắc vực, tất cả thiên kiêu bắc vực, đều phải ở trước mặt ta cúi đầu!”

Tần Tử hào khí vượt mây nói.

“Chỉ hi vọng như thế.”

Lão ầu cười cười, hiển nhiên không có coi là thật, nhưng là cũng không muốn đả kích cái người trẻ tuổi tràn đầy tự tin này.

Người trẻ tuổi nha, có tự tin luôn luôn tốt.

“Khinh Nhu, vì sư đi làm chút việc tư, các ngươi nói lời tạm biệt đi.”

Lão ầu nói với Thủy Khinh Nhu.

Nói xong, nàng vậy mà hư không tiêu thất, cũng không biết là tốc độ quá nhanh nhìn không rõ, hay là hiệu quả của thuật đi.

Tràng diện an tĩnh một chút.

Sau đó Thái Thượng trưởng lão Triệu Phục Long đi tới, hắc mang trên mặt vẽ cười khổ, nói ra:

“Khinh Nhu, đến bắc vực hảo hảo tu luyện, có rảnh trở lại thăm một chút, Thất Vũ tông lúc nào cũng là nhà của người a.”

Trong lòng hắc rất phức tạp.

Một mặt là xấu hổ, bởi vì cùng là sư phụ, cái tiểu sư phụ như hắc, hoàn toàn bị vị đại sư phụ kia bỏ xa, nghiền ép đến căn bản đều không thừa, thậm chí hắc ngay cả ghen ghét cũng không dám!

Mà một mặt khác, hắc lại rất may mắn, rất tự hào, bởi vì hắc vậy mà dùng loại phương thức này, dựng vào quan hệ cùng một vị hoàng giả.

Từ nay về sau, Thất Vũ tông muốn quật khởi, mà hắc, rốt cuộc không cần nhìn sắc mặt bất luận người nào, liền xem như Dương gia đông vực, cũng không thể lại vênh mặt hất hàm sai khiến đối với hắc—— ta là thân thích cùng hoàng giả!

Đôi thầy trò này cáo biệt hoàn tất về sau Tần Tử đi tới, đem Thủy Khinh Nhu kéo gần lại phía trước một cái sơn cốc.

Hai người nói thì thầm.

Hồi lâu, hai người đều đỏ mặt ra, Tần Tử giấu tay phải ở trong tay áo, rõ ràng có chút phát run...

Chương 111: Vẫn Độc Nhất Cùng Thanh Tịnh Nhất

Chương 111. Vẫn Độc Nhất Cùng Thanh Tịnh Nhất

Xoạt!

Cũng không lâu lắm, bà lão kia trở về.

Nàng nói ra đối với Thủy Khinh Nhu:

“Đi thôi.”

Nói xong, đối mọi người ở đây khẽ vuốt cằm, sau đó chỉ thấy bên ngoài cơ thể nàng lóe lên bạch quang, nàng cùng Thủy Khinh Nhu đồng thời biến mất.

Mọi người thấy một màn này, thất vọng mất mát.

Mà cảm xúc Tần Tử có chút sa sút, hẫng đi vào bên người Tần Xuyên, thấp giọng nói ra:

“Cha, cái thời điểm gì chúng ta sẽ đi bắc vực vậy?”

Hắn biết, cha lần này cần đi đông vực.

Tần Xuyên nhin không được cười lên, trêu chọc nói:

“Chính ngươi đều nói, thời điểm ngươi giả lâm bắc vực, tất cả thiên kiêu bắc vực đều muốn cúi đầu. Nói ra lời khoác lác, nếu là làm không được, ngươi cảm thấy đi đến đó có mặt mặt xấu hổ không?”

“Cái này...”

Tần Tử mặt mo đỏ ửng, có chút xấu hổ vô cùng, hắn đây không phải đang thích trang cái bức trước mặt người khác sao?

Nhưng mà giả bộ chém gió như vậy, bị phụ thân mình thấy được, rõ ràng có chút xấu hổ khi bị nắm thóp.

Thật giống như thời điểm mình vụng trộm nhìn phim hành động Nhật Bản, mẫu thân đột nhiên bùng hoa quả đẩy cửa ra, ngẩn ngui kinh ngạc về sau, lại nở nụ cười thần bí “Ta hiểu” rồi lui ra ngoài, còn nhẹ nhẹ kéo cửa đóng lại...

Nghiệp chương a! ! !

...

Bên trong bầu trời, hai thân ảnh đang phi hành.

Bọn hắn rõ ràng giống như đứng tại chỗ, nhưng là cảnh tượng chung quanh cấp tốc thay đổi, giống như vật đổi sao dời, nhanh đến mức khó mà tin nổi!

Một cái chớp mắt đã vạn dặm!

Chính là Thủy Khinh Nhu cùng vị bà lão kia.

“Sư, sư phụ, vì cái gì mà thái độ của ngài vừa rồi đối với Tần Tử sư huynh lại có biến hóa lớn như vậy?”

Thủy Khinh Nhu thận trọng hỏi.

Nàng đối với vị sư phụ mới này, trong lòng vẫn là có loại e ngại không nói ra được, kia là kính sợ theo bản năng đối với cường giả.

“Ha ha, cái tiểu tử này phẩm tính không tệ, trọng yếu nhất chính là, hắn đối người là thật tâm... Ta cũng coi như yêu ai yêu cả đường đi thôi.”

Lão ầu ôn hòa cười một tiếng.

“Ngài làm sao biết hắn là thật tâm?”

Thủy Khinh Nhu khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, mong đợi hỏi.

Nữ nhân, coi như biết tâm ý nam nhân, vẫn là thích một lần một lần đi chứng thực, mà sau khi chứng thực, trong lòng sẽ rất vui vẻ.

“Người không có phát hiện sao, tiểu tử kia trước đó cuồng vọng như vậy, nói ra những cái lời nói thô bỉ kia, là đang thử thăm dò ta đây.”

Lão ầu cười nói ra:

“Hắn hoài nghi vị sư có ý khác, muốn lợi dụng người, hoặc là tương lai sẽ gây bất lợi cho người, cho nên dùng loại phương thức này thăm dò nhân phẩm vị sư.”

“Nếu như vị sư là hạng người tâm thuật bất chính, tự nhiên sẽ tiện tay giết hắn, mà như này, cũng sẽ để người thấy rõ nhân phẩm vị sư, từ đó trong lòng sinh ra đề phòng.”

“Mà loại tâm thái đề phòng này, rất có thể tại thời khắc mấu chốt cứu người một mạng.”

“Cho nên nói... Hắn là đang lấy mạng đánh cược, mà làm như vậy, chỉ là vì giúp người bài trừ một ít nguy hiểm tiềm ẩn.”

Thủy Khinh Nhu nghe vậy, thân thể run lên.

Sau đó con mắt ẩm ướt.

Nguyên lai Tần Tử sư huynh, vì nàng làm nhiều như vậy...

“Khinh Nhu.”

Cái thời điểm này, lão ầu kêu một tiếng.

“A?”

Thủy Khinh Nhu ngẩng đầu.

Lão ầu nói ra:

“Vi sư cùng người nói những thứ này, người liền không có sinh ra một điểm suy nghĩ đề phòng?”

“Người liền không nghĩ tới, vi sư hoàn toàn chính xác tâm thuật bất chính, chỉ là cố ý không giết hấn, dùng cái này để che dấu tà niệm mình?”

“A! Không có a.”

Thủy Khinh Nhu tựa hồ giật nảy cả mình, sau đó lắc đầu không biết làm sao.

Lão ầu nghiêm túc nhìn mình đệ tử một chút, phát hiện đôi mắt đôi phương vô cùng tinh khiết, điềm đạm đáng yêu, tựa hồ thật là cái gì cũng không hiểu.

Lập tức, nàng vui mừng cười.

Đích thật là khả tạo chi tài!

Thế gian nhất thanh tịnh cùng vẫn đục nhất, chẳng qua là cách nhau một đường, nhưng là, thật sự có người tuyệt đối thanh tịnh sao?

Không có khả năng có.

Người như vậy, sống không được lâu.

Thất quốc chi địa, là một mảnh đất khô bại.

Biên giới mảnh địa vực này, bị một vòng khe nứt to lớn như vực sâu thăm thẳm quần quanh, bên trong vực sâu dâng lên thất bại chi khí đáng.

Không chỉ có như thế, nơi này còn có từ trường cường đại ảnh hưởng, để võ giả phía dưới Chí Thánh cảnh, trực tiếp mất đi năng lực phi hành.

Cho nên, nếu như là không có cường giả Chí Thánh cảnh dẫn đầu, là không cách nào xuất nhập thất quốc chi địa, xông vào

chính là chết.

Mà bên trong thất quốc chi địa, ngẫu nhiên cũng có người ra ngoài.

Những người này, phần lớn là bởi vì vận khí tốt, gặp cường giả Chí Thánh cảnh đến thất quốc chi địa du lịch.

Đông tây nam bắc tứ đại vực, Chí Thánh cảnh cường giả nhiều vô số kể, ngẫu nhiên có mấy vị đến thất quốc chi địa du ngoạn một chút, cũng là không tính chuyện mới mẻ.

Một chút lão đầu nhi Chí Thánh cảnh cảm giác bản thân tốt đẹp, tự nhận là là cao nhân ẩn sĩ, thích cùng người trẻ tuổi có tiềm lực kết thiện duyên.

Dù sao, một điểm nhỏ ân Huệ, tương lai liền có thể đạt được hồi báo to lớn, có sao mà không làm chứ?

Thậm chí có lão ma đầu, tại thời điểm không người hiểu biết thân phận, cũng có thể là hóa thân làm lão gia gia hiefn hậu, giải cứu người trẻ tuổi tại bên trong nước sôi, nhiều năm về sau, người trẻ tuổi trưởng thành, phát hiện đại ma đầu tội ác ngập trời, vậy mà là ân nhân mình lúc nhỏ yếu, tròng diện lập tức thôn thức vô cùng...

Mà lúc này.

Tần Xuyên mang theo Tần Tử cùng Chu Mặc, đi tới biên giới thất quốc chi địa và đông vực, đứng tại trước vực sâu kia.

“Ào ào ào!”

Vực sâu rộng mấy ngàn mét, một mảnh đen kịt, nhìn qua vô cùng doạ người, mà phía dưới lại phun ra từng đạo khí thể màu xám, giống như cái tường gió to lớn, dựng đứng tại trên không.

“Nghe nói từ trường cường đại nơi này, võ giả Chí Thánh cảnh trở xuống đi ngang qua, sẽ trực tiếp rơi vào bên trong vực sâu, ta đi thử một chút.”

Tần Tử nắm lên một khối hơn cự thạch so với người hần đều cao hơn, dùng sức lực hướng phía bờ bên kia vực sâu ném tới.

Xoạt!

Khí lực của hắc khổng lồ cỡ nào, dưới tình huống bình thường, đủ để đem khối tảng đá này ném ra ngoài ngàn dặm, giống như lưu tinh.

Vậy mà lúc này, chỉ thấy cái tảng đá này bay bảy tám mét tại trên không vực sâu, liền tựa hồ bị một cỗ lực lượng vô hình lôi kéo, cấp tốc hạ xuống.

Mà chỉ hạ xuống mười mấy mét, liền bị khí thể màu xám từ phía dưới xông lên cọ rửa, từng tầng từng tầng hóa thành tro bụi, cuối cùng không còn sót lại một chút cặn...

Chương 112: Tới Đông Vực

Chương 112. Tới Đông Vực

“Tê! !”

Tần Tử hít một hơi lạnh khí, tê cả da đầu.

May mắn là tảng đá, nếu là hắc tự thân bay lên, lúc này hóa thành tro bụi chính là chính hắc.

“Tần Tử huynh đệ, ta cũng đã sớm nói, chỉ có Chí Thánh cảnh cường giả mới có thể vượt tới, thậm chí, cường giả vừa đột phá Chí Thánh cảnh, đều có thể không qua được, ít nhất phải Chí Thánh cảnh nhị trọng mới được.”

Chu Mặc vừa cười vừa nói.

Tần Tử nghe vậy ngượng ngùng cười một tiếng, hắc là ăn thua thiệt vì không có kiến thức, may mắn Khinh Nhu sư muội không có ở nơi này.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó tay phải vung lên, một đạo kim quang óng ánh khuếch tán mà ra, hóa thành một đạo hình cầu kim sắc, đem ba người bao phủ, sau đó hướng phía bờ bên kia bay đi.

“Xuy xuy xuy!”

Thất bại chi khí trong thâm uyên xông ra ăn mòn tại bên trên hình cầu kim sắc, kim sắc hình cầu giống như ngọn nến gặp được lửa bình thường cấp tốc hòa tan.

Không chỉ có như thế, một cỗ trọng lực kinh khủng từ dưới vực sâu mặt đánh tới, muốn đem hình cầu kim sắc kéo xuống.

Nhưng là, lực lượng Tần Xuyên mười phần hùng hậu, không ngừng tu bổ hình cầu kim sắc, đồng thời chống cự lại cỗ trọng lực kia.

Mặc dù vậy, hình cầu kim sắc nhận hai cỗ lực lượng này ngăn cản, tốc độ vẫn là trở nên mười phần chậm chạp.

Nó giống như thuyền nhỏ trong cuồng phong bạo vũ, bỏ ra thời gian một nén hương, mới vượt qua cái vực sâu mấy ngàn mét này.

Rốt cục, ba người rơi vào bờ bên kia.

“Ha ha ha, đông vực, Chu Mặc ta lại trở về! Đây mới là thế giới của ta, thiên địa rộng lớn, nhiều đất dụng võ!”

Chu Mặc hít thở một cái không khí cùng thất quốc chi địa hoàn toàn khác biệt, mở ra hai tay, ngửa mặt lên trời cười ha hả.

Lần này trở về, tâm tình của hắn thay đổi.

Trước đó, hắn chỉ là một cái tiểu nhân vật không đáng chú ý bên trong đông vực mênh mông, mang tự ti trong người, nói là phế vật cũng không đủ.

Nhưng là bây giờ, sau khi tìm ra ra con đường của mình, hắn đột nhiên có loại cảm giác —— toàn bộ đông vực này đều là của hắn!

Đông vực mênh mông, không có gì không thể trộm!

Mà lúc này, Tần Xuyên cũng đang yên lặng cảm thụ được khác biệt đông vực cùng thất quốc chi địa.

Nơi này xác thực không giống.

Không khí nơi này càng thêm tinh khiết, hàm lượng linh khí càng thêm nồng đậm, mà lại sinh cơ bừng bừng.

So sánh với nhau, trong không khí thất quốc chi địa, có loại lực lượng tử khí âm u đầy vô hình, hẳn là cái gọi là thất bại chi khí.

“Đây mới là địa phương thích hợp tu luyện a.”

Tần Tử cảm khái một câu.

Mà Tần Xuyên không nói gì, hẳn mỗi lần đến một cái địa phương xa lạ, hoặc là nhìn thấy sự vật mới, đều sẽ duy trì chiêu bài bình tĩnh.

Thậm chí, sẽ còn lộ ra bảy phần lạnh nhạt, ba phần khinh thường.

Coi như hẳn kích động trong lòng, đầu gối run rẩy, có loại xúc động quỳ xuống đất, nhưng là cảm xúc trên mặt cho người ta cảm giác vẫn là ‘chỉ thế thôi sao’?

Cái này, chính là Tần Xuyên luyện được sau một đoạn thời gian dài diễn xuất!

“Tiền bối, Tần Tử huynh đệ, các người mới tới đông vực, nếu không trước tới nhà ta đặt chân a? Cũng cho ta tận tình nghĩa chủ nhà một chút.”

Cái thời điểm này, Chu Mặc nhiệt tình nói.

Hắn đối với Tần Xuyên là thật rất cảm kích, kia là tôn kính phát ra từ nội tâm, bởi vì Tần Xuyên giao cho hắn sinh mệnh lần thứ hai!

Tần Xuyên không có lập tức đáp ứng.

Hắn nghĩ nghĩ, hỏi:

”Quan hệ nội bộ Chu gia các người thế nào, tình cảnh nhất mạch các người như thế nào?”

Hắn biết, loại đại gia tộc truyền thừa mấy ngàn năm này, khẳng định chia làm rất nhiều chi mạch, quan hệ rắc rối phức tạp.

“Cái này...”

Chu Mặc cười cười xấu hổ, ánh mắt trốn tránh nói:

“Chúng ta Chu gia mặc dù chia làm mười mấy mạch, nhưng là mạch ta xem như một trong ba mạch mạnh nhất, tự nhiên sẽ

không lãnh đạm tiền bối.”

Thanh âm của hắn không đủ lực lượng.

Tần Xuyên cũng đoán được đại khái tình huống cái Chu gia này, tựa hồ mâu thuẫn nội bộ rất bén nhọn, Nhưng mà ... Hắn chỉ thích như vậy!

Nếu như đi một nơi hài hòa, tất cả mọi người khách khách khí khí, cái nhĩ tử tiện nghi kia làm sao thể hiện tài năng, làm sao kéo cừu hận đâu?

Hắn làm người cũng có cái nguyên tắc.

Mặc kệ đi nơi nào, tuyệt không thể tay không mà quay về!

Nếu không, tại sao phải đi?

“Ừm, ngươi đã có phần này tâm, ta cũng không thể cự tuyệt, vậy ta cùng Tần Tử trước hết đi nhà ngươi ở mấy ngày đi.”

Tần Xuyên làm bộ trầm ngâm một chút, vừa cười vừa nói.

“A? Thật? !”

Chu Mặc nguyên bản đã không ôm hi vọng, không nghĩ tới Tần Xuyên vậy mà đáp ứng, lập tức để hắn mừng rỡ.

Hắn cảm động hết sức.

Tiền bối rõ ràng đoán được tình huống nhà bọn hắn phức tạp, đi có thể sẽ bị lạnh nhạt, nhưng vẫn là đáp ứng hắn mời.

Cái này rõ ràng chính là đang chiêu cố mặt mũi của hắn a! !

Đây là tín nhiệm cỡ nào a!

Giờ khắc này, hắn cảm giác mình đạt được trưởng bối tôn kính nhất tán thành, cả người đều có chút cầu bồng bênh, vô cùng thỏa mãn.

...

Chu gia, tọa lạc tại Chu Thiên thành.

Trogn thành vàng son lộng lẫy, cung điện liên miên, giống như Thiên cung tiên cung, đại khí bàng bạc.

Chính như Chu Mặc nói, Chu gia chỉ là một cái gia tộc nhị lưu mà thôi, nhưng đó là phóng nhãn toàn bộ đông vực.

Mà tình huống thực tế là.

Cương vực Chu gia thống trị phía dưới, tương đương với mười cái Cửu Dương vương triều, tông môn bên trong, thế gia nhiều vô số kể!

Đây là một tôn quái vật khổng lồ.

Nhưng mà.

Cách nói lớn nhỏ, cho tới bây giờ đều là tương đối.

Liên giống với tại Cửu Dương vương triều, Thất Vũ tông chính là quái vật khổng lồ, nhưng là tại đông vực, Thất Vũ tông chính là tồn tại tầng dưới chót nhất.

Mà Chu Mặc trước kia tự ti, chủ yếu là bởi vì, hắn thích cùng những cái thiên kiêu thế lực lớn nhất lưu kia so sánh, thậm chí so cùng nhân vật yêu nghiệt Giới Hoàng tộc, cứ như vậy, tự nhiên bị đả kích không hề nhỏ...

Thời điểm khi ba người Tần Xuyên đi vào Chu gia, một người trung niên mang theo một đoàn người hầu nhiệt tình đi ra.

“Ha ha ha, Tần huynh giá lâm, không có từ xa tiếp đón! Tại hạ phụ thân Chu Mặc là Chu Thương, đa tạ đại ân cứu mạng của Tần huynh đối với tiểu nhi!”

Rất rõ ràng.

Chu Mặc sớm thông tri qua trong nhà, mà quan hệ giữa bọn họ, tự nhiên là dùng ân cứu mạng để nói.

Bởi vì cuối cùng cũng không thể nói... Đây là người chỉ cho ta vào con đường trộm cướp?

Chương 113: Tần Tử Mở Ra Nòng Súng Chiến Đấu

Chương 113. Tần Tử Mở Ra Nòng Súng Chiến Đấu

“Tiện tay mà thôi.”

Tần Xuyên khẽ vuốt cằm, bình tĩnh cười cười.

Mà Chu Thương kinh ngạc phát hiện, cái người này rõ ràng chỉ có Chí Thánh cảnh tứ trọng, trên thân lại có một loại khí độ thông dong không hiểu.

Loại thông dong này, đến từ tự tin.

Mà lại, còn không phải loại tự tin mù quáng kia, mà là loại tự tin nhìn bao quát sơn hà như tranh kia, tầm mắt bao trùm non sông!

Gần như nháy mắt.

Hắn liền sinh ra một loại kiêng kỵ không hiểu đối với Tần Xuyên, loại kiêng kỵ này, tại phía dưới không khí hài hòa, lại diễn biến thành hữu hảo.

Tóm lại một câu —— người này chỉ có thể kết giao, không thể đắc tội!

Lúc này, hắn nhiệt tình cười một tiếng:

“Ha ha ha, Tần huynh khiêm tốn, đối với ngươi mà nói thì là tiện tay mà thôi, với ta mà nói, thế nhưng là thiên đại sự tình, dù sao, ta chỉ có một cái nhĩ tử như thế.”

“Tần huynh, xin nhận ta một bát cúi đầu!”

Nói xong, liền khom người cúi đầu đối với Tần Xuyên.

“Chu huynh khách khí.”

Tần Xuyên cười đỡ dậy hắn.

Lập tức, bầu không khí triệt để hài hòa.

“Cha, tiệc rượu chuẩn bị xong chưa?”

Cái thời điểm này, bên cạnh Chu Mặc cười ha hả hỏi.

“Cha làm việc, ngươi còn không yên tâm?”

Chu Thương trợn nhìn nhĩ tử một chút, trong mắt đều là cung chiêu, sau đó nói ra với Tần Xuyên cùng Tần Tử:

“Hai vị, mời vào trong.”

Trên tiệc rượu.

Mẫu thân Chu Mặc đến đây mời rượu cho Tần Xuyên, nhưng mà từ một số chi tiết bên ngoài, tựa hồ cũng không phải là mẫu thân thân sinh, mà là mẹ kế.

Khó trách Chu Thương sẽ nói, mình chỉ có một cái nhi tử như này.

Bởi vì người hấn yêu nhất đã không có ở đây, coi như sinh thêm một cái, sinh thêm mười cái trăm cái, cũng không có loại ý nghĩa kia...

Cho nên, hấn đối với Tần Xuyên cũng là thật cảm kích.

Sau khi cơm nước no nê, Chu Thương tìm tới một vị trưởng lão của mạch bọn hấn, nhỏ giọng bàn giao một sự kiện.

Cụ thể nói cái gì, Tần Xuyên không có nghe rõ ràng, chỉ là mơ hồ nghe được mấy chữ như ” tổ Hỏa Phượng “.

Tần Xuyên suy đoán.

Cái này hơn phân nửa lại là một loại nào đó cơ duyên.

Đoán chừng là Chu Thương vì cảm tạ ân cứu mạng hấn đối với Chu Mặc, lại tăng thêm tâm thái muốn kết giao, an bài cho Tần Tử!

Nhưng mà hấn cũng không có hỏi.

Coi như cái gì cũng đều không biết, ngồi đợi sự việc bày ra!

Hấn tin tưởng, khẳng định có người sẽ gây chuyện.

Dù sao, Chu gia là một cái đại gia tộc, quan hệ lợi ích nội bộ rắc rối phức tạp, mà Chu Thương dùng tài nguyên gia tộc kéo quan hệ tư nhân, khẳng định có người không phục, thậm chí phe phái đối địch sẽ mượn đề tài để nói chuyện của mình.

Đương nhiên, những sự tình này có lẽ Chu Thương đã sớm cân nhắc đến, đồng thời nghĩ đến phương án giải quyết.

Nhưng mà, chỉ cần nhi tử tiện nghi của hấn đẩy nhanh tốc độ, liền có thể đuổi kịp Chu Thương, cấp tốc đem cừ hận kéo lên!

Mọi người đều biết.

Đường kính của miệng Tần Tử là 10cm, mà tốc độ xạ kích có thể đạt tới 18 phát mỗi giây, cơ hồ không ai có thể tránh thoát

khỏi nó, một khi xả đạn là sẽ gây nên cừu hận.

Quả nhiên!

Cũng không lâu lắm, có người tới cửa.

“Đông! !”

Đại môn bị đá văng ngang ngược, một vị lão già tóc đỏ khôi ngô, mang theo mấy cái trung niên = đi đến.

Khí thế hùng hổ!

“Chu Thương, ngươi muốn làm cái gì? Ý vào ngươi là gia chủ, liền lạm dụng tư quyền, đem tài nguyên trên quý của gia tộc đưa cho ngoại nhân sao? !”

Cái lão già tóc đỏ này tựa như địa vị rất cao, mà lại thực lực mạnh mẽ, cũng không đem gia chủ Chu Thương để vào mắt.

“Nhị trưởng lão, danh ngạch tổ Hỏa Phượng, là lấy ra từ trong nắm cái danh ngạch của mạch chúng ta, không biết nhị trưởng lão vì sao nổi giận?”

Chu Thương bình tĩnh nói.

“Hừ, danh ngạch Tổ Hỏa Phượng liền chỉ có ba mươi, bên trong gia tộc đều không đủ dùng, ngươi vậy mà cho ngoại nhân, rõ ràng chính là chân ngoài dài hơn chân trong!”

Lão già tóc đỏ hừ lạnh nói.

“Tần Tử là ân nhân cứu mạng của Chu Mặc, cũng đến đúng lúc xuất hiện cơ duyên này, ta tự nhiên không thể lãnh đạm, chính ta tốn hao đại giới vì Tần Tử đổi một cái danh ngạch, hần là nhị trưởng lão cũng muốn quản sao?”

Thanh âm Chu Thương vẫn bình tĩnh như cũ.

Lão già tóc đỏ có chút ghen lời, nhưng ngay sau đó, đột nhiên cười lạnh nói:

“Ha ha, tốt cho một cái ân cứu mạng! Cái này thật là trùng hợp a!”

“Vì cái gì mà khi gia tộc phát hiện Tổ Hỏa Phượng, lại xuất hiện cái ân cứu mạng? Đồng thời cái ân nhân này còn vừa vặn đi tới Chu gia chúng ta?”

“Gia chủ, nếu như lão phu không có đoán sai, trong việc này... Chỉ sợ là có cái giao dịch gì không thể cho ai biết phải không? !”

Nói xong, ánh mắt hắn đột nhiên sắc bén, hùng hổ dọa người.

“Người đánh rắm!”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng mắng chửi vang lên.

Chính là Tần Tử.

Hắn nhìn hằm hằm lão già tóc đỏ, lạnh lùng nói ra:

“Hạng người bỉ ổi, thường thường sẽ cảm thấy người khác đều giống bỉ ổi như hắn! Người làm như vậy, nhưng không có nghĩa là người khác cũng sẽ làm như vậy!”

” Giao dịch không thể cho ai biết cái cút chó gì chứ? Tại sao người không nói là ta và mẹ ngươi tiến hành giao dịch không thể cho ai biết, sau đó mới có người? !”

Tần Tử vừa mở ra nòng súng tấn công đã không lưu tình chút nào.

Cũng không phải là vì mình.

Mà là vì Chu Thương.

Hắn đã nhìn ra, vị đại thúc này rõ ràng chính là vì hắn, mới bị cái lão già tóc đỏ này vặn hỏi, hắn đương nhiên phải đứng ra!

“Làm càn! !”

Lão già này quát lớn một tiếng, một cỗ uy áp Chí Thánh đáng sợ nghiền ép mà đến, muốn đem Tần Tử phế bỏ tại chỗ!

Nhưng là, Chu Thương vừa sải bước ra ngăn trước người tại Tần Tử, giúp hắn chặn cỗ uy áp này.

Mà Tần Tử giật nảy mình.

Sau đó lấy lại tinh thần, càng thêm tức giận, cười lạnh nói:

“Lão già, then quá thành giận? Chẳng lẽ, thật là mẹ ngươi làm giao dịch mới có người sao?”

“Xin hỏi, năm đó cùng mẹ ngươi hợp tác, đến cùng là cái lão già ăn mày hay lão già bỉ ổi nào?”

“Ngươi... Muốn chết phải không?”

Sắc mặt lão già tóc đỏ triệt để âm trầm xuống tới.

Hắn vừa rồi đều phóng xuất ra uy áp, tên oắt con này, lại còn không biết kính sợ, còn dám nói năng lỗ mãng đối với hắn.

Quả thực không biết tốt xấu!

Càng làm cho hắn phần nộ chính là, người này là trốn ở sau lưng Chu Thương, ý vào Chu Thương che chở, không đem hắn đề vào mắt.

Có thể nói, người này hiện đang xem thường đối với hắn, mà cũng liền chẳng khác gì là Chu Thương xem thường đối với hắn!

Trong nháy mắt này, hắn đem phần hận của mình đối với Chu Thương cũng chuyển dời đến trên thân Tần Tử.

Thế là... Hắn sinh ra sát ý!

Ta giết không được Chu Thương, chẳng lẽ còn không giết được cái oắt con Thông Thiên cảnh như ngươi sao? !

Mà giờ khắc này, Tần Xuyên đang ngồi ở bên cạnh uống trà xem trò vui, nhận được hệ thống thanh âm nhắc nhở.

“Đinh! Chí Thánh cảnh lục trọng cường giả sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha vô bờ, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Chí Thánh cảnh lục trọng, đồng thời cùng giai vô địch!”

Nghe được thanh âm này, trong lòng Tần Xuyên lập tức thư thả.

Thế là, hắn đặt chén trà xuống, đứng lên, nói ra đối với Chu Thương:

“Chu huynh, việc này dừng ở đây đi.”

“Phi thường cảm tạ phần này tâm ý của ngươi đối với Tần Tử, nhưng là, không thể vì Tần Tử mà dẫn phát mâu thuẫn gia tộc các ngươi, cái danh ngạch gì kia, vẫn là thu hồi đi thôi.”

Chu Thương có chút ngẩn người.

Chương 114: Không Để Ta Vào Trong Mắt

Chương 114. Không Để Ta Vào Trong Mắt

Mà lão già tóc đỏ thì là nhìn về phía Tần Xuyên, cười nhạt nói:

“Người chính là cha tên oắt con này sao? Ít tại nơi này diễn trò đi, lão phu thật đúng là không tin người có thể từ bỏ cái danh ngạch này!”

“Người tin hay không tin thì liên quan chớ gì đến chúng ta!”

Tần Tử thấy người này nhắm vào cha hắn, lập tức chế giễu lại nói:

“Người cho rằng người là ai? Không biết là nở ra từ cái cái trứng thối nào, lại còn coi mình là ông trời sao?”

“Muốn chết, lão phu thành toàn người!”

Lão già tóc đỏ hừ lạnh một tiếng, một đạo kim quang vô cùng sắc bén từ mi tâm bắn ra, bắn về phía Tần Tử!

“Diệt!”

Chu Thương đâm ra một quyền, quyền ảnh kim sắc chí cương chí dương, không gì không phá, trực tiếp đem đạo kim quang kia vỡ nát.

Nhưng mà, kim quang kia nổ tung, về sau vậy mà hóa thành hàng ngàn hàng vạn kim châm nhỏ bé, vòng qua Chu Thương, hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Không được!”

Chu Thương không nghĩ tới đối phương còn có một chiêu này, nhưng là những kim châm này quá nhanh, nghĩ bổ cứu đã tới đã không kịp.

“Đinh đinh đinh!”

Nhưng mà sau một khắc, bên ngoài cơ thể Tần Tử hiện ra một màn ánh sáng màu vàng óng, những kim châm này đâm vào bên trên màn sáng, tất cả đều bẻ gãy!

“Làm sao lại như vậy? !”

Lão già tóc đỏ con mắt tròng lớn.

Mà việc này, một đạo thanh âm bình tĩnh mà lạnh lùng vang lên.

“Ha ha, ở ngay trước mặt ta liền dám giết nhi tử ta, xem ra lão già như ngươi... Thật đúng là không có đem ta để vào mắt a.”

“Không coi ngươi ra gì?”

Lão già tóc đỏ sừng sốt một chút, sau đó lạnh lùng nói ra:

“Ngươi thì tính là cái gì, nhìn lão phu tóm cổ ngươi!”

Nói xong, thân thể hóa thành một đạo hồng quang hướng phía Tần Xuyên đánh tới, tốc độ nhanh chóng, như là thuận di.

Nhưng mà sau một khắc, thân thể của hắn cùng một đạo quang trụ bay ngược ra ngoài, trực tiếp đem một mặt tường đều đánh nát, xông về thiên khung.

Hưu!

Không chỉ có như thế, một thân ảnh như bóng với hình, nháy mắt xuất hiện tại phía trên người hắn, một cước đem hắn đá hướng xuống dưới mặt đất.

“Oanh!”

Sóng xung kích kinh khủng khuếch tán ra, giống như sóng thần tàn phá, đem mấy tòa cung điện chung quanh đều phá hủy.

Bụi mù cuộn cuộn.

Mà bụi mù tiêu tán, về sau mặt đất xuất hiện một cái hố to, lão già tóc đỏ quỳ một chân trên đất, khóe miệng chảy máu, sắc mặt dữ tợn vô cùng.

“Ngươi... ngươi! !”

Hắn chậm rãi ngẩng đầu, cắn răng nghiêng lợi nhìn về phía Tần Xuyên trên bầu trời, hận không thể đem xé nát.

Niềm kiêu ngạo cùng tự tin của hắn, tại trong chốc lát sụp đổ, một giây trước còn ở trên cao nhìn xuống, một giây sau liền bị người nhìn xuống.

Loại tương phản này quá lớn, cũng tới quá nhanh, để hắn khó mà tiếp nhận!

“Chỉ có chút ấy thực lực sao?”

Tần Xuyên nhìn xuống hắn, nhàn nhạt nói ra:

“Đã như vậy, không biết ngươi lấy đâu ra tự tin.”

“Ngươi! !”

Lão già tóc đỏ giận không kiềm được, lại á khẩu không trả lời được, trong lòng biệt khuất tới cực điểm, sát ý như liệt hỏa thiêu đốt.

Mà lúc này.

Chu Thương cũng sợ ngây người —— thực lực Tần Xuyên, trước đó rõ ràng chính là Chí Thánh cảnh tứ trọng a, hắn cảm ứng được rõ ràng, thậm chí không có phát giác được bất kỳ khác thường gì.

Vậy mà lúc này, nhưng lại là thật sự Chí Thánh cảnh lục trọng, thậm chí, sức chiến đấu so với hắn đều muốn cường đại hơn!

Cái này...

“Lúc trước hắn ẩn giấu đi thực lực! Có lẽ, liền xem như hiện tại bày ra, đều không phải toàn bộ thực lực của hắn!”

Cơ hồ trong nháy mắt, trong lòng có của hắn đáp án.

Kết hợp với thông dong cùng tự tin chỉ có trên thân cường giả mới của Tần Xuyên, hắn triệt để kiên định đáp án trong lòng.

“Người này sâu không lường được, đồng thời lộ ra một cỗ thần bí, tuyệt không phải hạng đơn giản, mà hắn vừa may lại có ân đối với nhà ta... Cái này chưa chắc không phải kỳ ngộ thượng thiên cho mạch này của chúng ta!”

Tại ngắn ngủi cân nhắc thiệt hơn, hắn liền làm ra quyết định —— nhất định phải không tiếc đại giới giao hảo Tần Xuyên.

Đây là một lần đầu tư to lớn, nếu là thành công, có lẽ không chỉ có là mạch này bọn hấn, tương lai toàn bộ Chu gia đều sẽ được lợi!

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Cũng không lâu lắm, ba đạo cột sáng cường đại phóng lên tận trời, tựa hồ là từ dưới mặt đất xa đất trào ra.

Bên trong mỗi cột sáng có một vị lão giả, bọn hấn tạo hình khác nhau, nhưng là đều tản ra uy áp Chí Thánh kinh khủng.

“Là ai giương oai tại Chu gia ta!”

Lão già tóc đỏ tranh thủ thời gian ngẩng đầu, hét lớn:

“Mấy vị lão tổ, người này tại ta Chu gia hành hung, ngang ngược vô lý, mời lão tổ đem hấn trấn áp!”

Xoạt!

Lập tức, ba đạo ánh mắt lẫm liệt rơi vào trên thân Tàn Xuyên, vậy mà để Tàn Xuyên có loại cảm giác nặng nề, hô hấp đều có chút khó khăn.

Ba người này, tuyệt đối là Chí Thánh cảnh bát trọng, thậm chí là cường giả Chí Thánh cảnh cửu trọng.

Nhưng mà...

Người mạnh mặc cho người mạnh, gió mát lướt núi đồi!

Tàn Xuyên hấn, làm sao có thể cúi đầu tại trước mặt cường giả chứ? Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, mặt mũi không thể ném!

Thế là, hấn lặng yên vận chuyển lực lượng, chống cự lại cỗ áp lực kia, để cho thân thể mình thẳng tắp, đồng thời lộ ra sawscmawtj mây trôi nước chảy.

Hấn cũng không sợ lật xe.

Bởi vì... Chu Thương tại nơi này.

Quả nhiên, sau một khắc, Chu Thương xuất hiện tại trước người Tàn Xuyên, hấn khom người cúi đầu đối với ba vị lão giả, nói ra:

“Ba vị lão tổ, đây là khách nhân Chu gia ta, cũng không phải là cừu địch.”

“Sự tình vừa rồi, chỉ là bởi vì ta cùng nhị trưởng lão mạch này mâu thuẫn, chút việc nhỏ, tiểu bối chúng ta giải quyết là được, sao dám làm phiền mấy vị lão tổ?”

Ba vị lão giả kia nghe vậy, nhìn nhau một chút, sau đó tự mình gật gật đầu, liền biến mất.

Bọn hắn đều là nhân vật tiền bối Chu gia, nếu không phải ngoại địch xâm lấn, cơ hồ là không quản lý sự vụ gia tộc.

Dù sao, mạch này của các người có lão tổ, nhất mạch nhà người ta cũng có a, đến cùng nên nghe cái lão tổ nào đây?

Cho nên, nhân vật cấp bậc lão tổ gần như đều không quản việc gia tộc, bởi vì bọn tiểu bối coi như đánh nhau, cũng có các lão tổ lắng lại, mà các lão tổ nếu là trở mặt, toàn bộ gia tộc liền tan biến.

Chương 115: Đại Đạo Bản Thân

Chương 115. Đại Đạo Bản Thân

“Lão tổ!”

Lão già tóc đỏ thấy thế, không có cam lòng.

Mà Chu Thương nói ra:

“Nhị trưởng lão, sự tình về danh ngạch Tổ Hỏa Phượng ta đã quyết định, nếu như ngươi lại cản trở, bị ngoại nhân biết, nói ta Chu gia tri ân không báo, vậy liền không tốt lắm.”

“Hừ! !”

Lão già tóc đỏ hừ lạnh một tiếng, không còn nói cái gì, bởi vì hắn biết, kết cục việc này đã đã định.

Trên thực tế.

Hắn vốn là tới mượn đề tài để nói chuyện của mình, bây giờ, trà không tìm được, còn uống một thùng nước tiểu ngựa!

Bây giờ, lại hung hăng càn quấy tiếp, cũng là tự chuốc nhục nhã.

Nhưng mà, sát ý hắn đối với Tần Xuyên cùng Tần Tử, thế nhưng là không có giảm bớt chút nào, đặc biệt là cái oắt con kia, một con giun dế cũng dám nhục nhã hắn, quả thực là dĩ hạ phạm thượng, không biết sống chết!

“Tổ Hỏa Phượng à... Ha ha, ngươi có mệnh đi vào, ta liền sợ ngươi mất mạng không đi ra!”

Hắn cười lạnh trong lòng, đã quyết định, để bọn người trẻ tuổi mạch bọn hắn tại Tổ Hỏa Phượng chặt cái tiểu tử này.

Mấy vị thiên tài mạch bọn hắn, đều đột phá Thông Thiên cảnh, hết thảy có bốn người thu được danh ngạch tiến vào Tổ Hỏa Phượng.

Trong đó, cháu trai hắn, tài năng ngút trời, mới hai mươi một tuổi liền đã đạt tới Thông Thiên cảnh tam trọng, đồng thời cùng cảnh hiếm có địch thủ.

Có thể xưng đệ nhất thiên tài Chu gia!

Lấy thực lực cháu trai hắn, lại tặng thêm ba vị thiên tài phụ trợ, muốn giết một cái oắt con Thông Thiên cảnh nhị trọng còn không dễ dàng sao?

Quả thực không cần tốn nhiều sức.

Rất nhanh, lão già tóc đỏ mang theo mấy cái thân tín rời đi.

Mà Tần Xuyên, thì là khách khí nói ra:

“Để Chu huynh nhọc lòng, danh sách kia, hẳn là hao phí không ít tài nguyên a?”

“Không có không có.”

Chu Thương cười khoát khoát tay, hời hợt nói:

“Kia thật ra là danh ngạch của Chu Mặc, cho nên ta cũng không cần bỏ ra cái giá gì, lão tử cầm đồ vật của nhi tử, không phải thiên kinh địa nghĩa sao?”

Nói, hắn cũng chiều nhìn về phía nhi tử mình, nói ra:

“Huống hồ, vẫn là cái tiểu tử này tự mình nói ra.”

Tần Xuyên hơi kinh hãi.

Cái tiểu tử này thượng đạo như thế sao?

Quả nhiên là khai ngộ a!

“Cái gì? !”

Mà Tần Tử nghe vậy lại là không bình tĩnh, luống cuống tay chân nói:

“Không được, Chu Mặc huynh đệ, đây là danh ngạch của ngươi, ta không thể nhận! Cảm ơn hảo ý của ngươi, nhưng là quân tử không đoạt chỗ thích của ngươi, cái này... Ta...”

Từ trước đến nay mồm miệng lanh lợi, vậy mà có chút nói năng lộn xộn.

“Ha ha, Tần Tử huynh đệ, không cần chối từ, ta đem cái này danh ngạch tặng cho ngươi, cũng không riêng gì cảm tạ ngươi, cũng có nguyên nhân của chính ta.”

Chu Mặc thần bí cười một tiếng, nói ra:

“Từ sau khi khai ngộ, ta phát hiện ta còn rất nhiều kỹ năng cơ sở cần học tập, tỉ như trận pháp, tỉ như thân pháp, tỉ như huyền thuật... Cho nên, ta đã không kịp chờ đợi muốn bế quan nghiên cứu.”

“Ta không có thời gian đi Tổ Hỏa Phượng, cũng chỉ có thể để ngươi giúp ta đi, dù sao, chúng ta đều là giao tình trong giây phút sinh tử, phù sa không lưu ruộng người ngoài nha.”

Tần Tử nghe vậy, dần dần bình tĩnh lại tới.

Hắn suy tư một chút, phát hiện đích thật là dạng này.

Hắn rất rõ ràng một cái người tìm được đại đạo bản thân, tâm tình đối với đại đạo là vội vàng cỡ nào.

Hắn nguyên bản không hiểu những thứ này, là hắn sư phụ nói cho hắn biết.

Nghe nói, thời điểm sư phụ năm đó bước vào văn đạo, mỗi ngày mất ăn mất ngủ nghiên cứu nho học kinh điển, một tháng cũng không tắm...

Sư phụ nói.

Cái gọi là đại đạo bản thân, cũng không phải là bản thân nó có lực lượng lớn bao nhiêu, mà là nó có thể để tâm của người tràn ngập lực lượng.

Để người ôm lòng cầu đạo đi tu luyện, thời điểm đem tu luyện coi như là đá đặt chân trên con đường cầu đạo, tu luyện bất kỳ vật gì đều sẽ trở nên mười phần dễ dàng, giống như thần linh phụ thể, một điểm liền thông!

Tỉ như vị Bàng Tề đại sư kia.

Nguyên bản cũng không hiểu trận pháp, nhưng thời điểm khi hắn bước lên trộm mộ chi đạo, hắn cần ứng đối rất nhiều trận pháp bên trong mộ táng, thế là hắn có nhu cầu tu luyện trận pháp, phía dưới khắc khổ tu luyện, như có thần trợ...

“Vậy liền, đa tạ.”

Cuối cùng, Tần Tử cảm kích nói.

Cơ duyên cái gì, nếu như nhất định phải nhét vào trong tay hắn, vậy hắn tự nhiên là phải bắt được, rất ít xuất hiện tình huống một cái tay cầm không được mà để vọt mất.

Cũng chỉ ngày ấy Khinh Nhu sư muội rời đi, xảy ra chút ngoài ý muốn.

Chu gia có một khu nuôi heo cực lớn, chuyên môn chăn heo, đồng thời bên trong thiết lập một tòa lò sát sinh.

Thế giới võ đạo, cũng không phải là không dính khói lửa trần gian, trừ một số nhỏ cường giả, phần lớn mọi người cũng phải

cần ăn cơm.

Thịt heo, ắt không thể thiếu.

Đương nhiên, lấy địa vị Chu gia mà nói, muốn ăn thịt heo cũng không cần chính bọn hăn nuôi, chỉ cần phân phó một tiếng, rất nhiều thế lực thuộc hạ liền đưa tới, đồng thời muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Cái khu nuôi heo này, là ngũ trưởng lão thành lập, chủ yếu là vì thỏa mãn ham mê mất mặt của cháu mình là—— mổ heo!

Mất mặt thì mất mặt.

Nhưng chung quy vẫn là cháu của mình, điểm ấy yêu cầu vẫn là phải thỏa mãn, huống chi, cái này cũng chỉ cần một câu nói.

“A ô —— “

“A ô —— “

Thê lương tiếng giết heo từ bên trong lò sát sinh truyền ra, chỉ thấy một cái mập mập hơn ba trăm cân, tay trái tùy tiện đem một đầu heo mập giãy dựa đề lại, sau đó tay phải cầm đao mổ heo, trực tiếp đâm vào yết hầu heo mập.

“Phù phù phù...”

Lập tức, rất nhiều máu phun ra ngoài, theo mổ heo chảy vào bên trong chậu lớn phía dưới đã sớm chuẩn bị xong.

“Chu Hương công tử uy vũ!”

“Chu Hương công tử đao pháp như thần a!”

“Cái đao pháp Mổ Heo này, càng ngày càng lộ hỏa thuần thanh, ta cảm giác thời điểm con heo kia bị đâm, lộ ra vẻ hạnh phúc.”

“Đúng đúng đúng, ta cũng nhìn thấy, tại hiện trường.”

Đám đồ tể chung quanh thấy thế, lập tức từng cái lộ ra vẻ sùng bái, võ mông ngựa rất vang dội.

“Không tệ không sai, lại đến!”

Mập mập Chu Hương rõ ràng rất vui vẻ, hào khí vượt mây mà vung lên đao mổ heo, lập tức, lại có người dắt tới một con heo.

Kỳ thật những đồ tể bên cạnh này, mỗi người đều nắm một con heo, xếp hàng chờ đưa heo tới giết.

Còn có một số người chuyên môn phụ trách đem heo đã giết kéo đi, vận đến các phòng bếp, hoặc là đưa ra ngoài bán đi.

Nghiêm nhiên đã tạo thành một đầu dây chuyền sản xuất!

Chương 116: Xin Nhận Một Cái Cúi Đầu

Chương 116. Xin Nhận Một Cái Cúi Đầu

Mà mập mạp Chu Hương, thì là chuyên môn phụ trách giơ tay chém xuống, một ngày xuống tới, tối thiểu phải giết mấy ngàn con heo.

Nhưng kỳ quái là.

Bình thường một đồ tể giết mấy trăm con heo, trên thân cũng sẽ dành dụm một chút sát khí, mà hắn mỗi ngày đều giết nhiều heo như vậy, dao trắng đâm vào dao đỏ rút ra, trên thân lại một điểm sát khí đều không có.

Thời điểm hắn không cầm dao, cho người cảm giác, tựa như là cái nhĩ tử ngọc của nhà địa chủ, người vật vô hại.

“A ô —— “

Lại một con lợn bị thọc tiến vào.

Không biết có phải là ảo giác hay không, cái con heo bị đâm trong nháy mắt này, ánh mắt híp lại, tựa hồ thật lộ ra hạnh phúc.

Sau đó thân thể nó đột nhiên co quắp một trận, cũng không có giấy giũa quá mạnh, mặc cho huyết vọt phun ra ngoài, giống như cho không.

“Tốt đạo pháp!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm tán thưởng vang lên.

Xoạt!

Mọi người quay người nhìn lại, liền thấy được một vị thanh niên áo trắng trầm ổn chậm rãi đi tới, hắc khí độ thông dong, lại không giận tự uy.

Trên thân hắn, tựa hồ có một cỗ quang hoàn vô hình bao phủ, thời điểm khi hắn đến gần, vết máu chảy xuôi trên mặt đất, đều tự động hướng phía hai bên tách ra, tránh ra một con đường sạch sẽ.

“Bái kiến đại nhân!”

“Bái kiến đại nhân!”

Những đồ tể này thấy hình, từng cái hoảng sợ quỳ trên mặt đất, bởi vì bọn hắn gặp đại nhân vật chân chính.

Đại nhân vật sâu không lường được!

Những người bọn hắn, đều chỉ là đồ tể phổ thông, tối đa cũng liên tu vi Thối Thể cảnh, thuộc về đám người hạng chót cái thế gian này.

Dù sao, loại sự tình mổ heo này nếu như tìm cường giả đến giết, vậy liền biến vị, cho nên Chu Hương chuyên môn chọn lựa người thường.

Đối với bọn hắn mà nói, cái thế giới này mặc dù không thiếu cường giả, nhưng là những cái cường giả kia đi tới đi lui, lại không phải bọn hắn có thể gặp đến.

Bây giờ, dạng này một tôn siêu cấp cường giả xuất hiện ở trước mắt, bọn hắn lại làm sao có thể không kính sợ, làm sao có thể không rung động?

“Ngài là... Tần Xuyên tiền bối?”

Mập mạp Chu Hương sửng sốt một chút, sau đó nhận ra Tần Xuyên.

Tin tức Chu gia cũng không bế tắc, các cao tăng Chu gia, đã sớm điều tra rõ ràng nội tình phụ tử Tần Xuyên.

Dù sao, ngay cả danh ngạch Tổ Hỏa Phượng thân quý đều cho, làm sao có thể không biết là cho ai chứ?

Không bao giờ có sự tình hoang đường như vậy.

Tần Xuyên nhàn nhã đi bộ tới, mặt mỉm cười, tán thán nói:

“Người xuất thủ nhìn như tùy ý, kỳ thật ám hợp nhịp tim tần suất cùng cảm xúc heo để ra đao.”

“Đồng thời xuất đao tinh chuẩn vô cùng, không sai chút nào, tại thời gian thỏa đáng nhất đâm vào bộ vị thỏa đáng nhất.”

“Cứ như vậy, liền hoàn mỹ cắt đứt cảm xúc sợ hãi của heo, đồng thời tại lúc cảm xúc heo bắn ra điểm cao nhất, cắt đứt thần kinh cảm giác đau của nó, từ đó để nó sinh ra cảm giác thoải mái dễ chịu cực hạn.”

“Một đao kia, để heo tử vong tại nháy mắt, cảm nhận được vui vẻ lớn nhất thế gian, cũng là vui vẻ duy nhất của sinh mệnh nó.”

“Có thể nói, người cũng không phải là tại mổ heo, mà là lợi dụng tử vong, giao phó nó sinh mệnh mới ý nghĩa, tại để heo sinh mệnh trở nên hoàn chỉnh.”

“Cái này nhìn như là giết chóc, nhưng thật ra là sáng tạo, cái này... Là nghệ thuật không có gì sánh kịp!”

Tần Xuyên nhìn xem Chu Hương, giống như thấy được một khối bảo vật tuyệt thế, thương thức trong mắt không che giấu chút nào.

“Cái này! ! !”

Thân thể Chu Hương run lên, con ngươi nháy mắt phóng đại.

Chỉ cảm giác trái tim mình tựa hồ bị cái gì đánh trúng, một dòng nước ấm nháy mắt chảy xuôi toàn thân của hắn, sau đó để huyết dịch quanh người hắn giống như nham tương bình thường sôi trào lên.

Đây là kích động.

Là rung động.

Là cảm động! !

Đã bao nhiêu năm, đây là lần thứ nhất có người khen hắn như này, mà lại cũng không phải là giả vờ, mà là mỗi một câu đều nói đến trong lòng hắn!

Đây chính là sự tình hấn đang làm, cũng là đồ vật hấn thâm nghĩ đến, nhưng lại không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt ra tới.

Người này... Thật hiểu hấn! !

“Tiền bối, ngài... Ngài làm sao biết đến?”

Chu Hương cầm đao mổ heo mà tay có chút run rẩy, thịt mỡ trên người đang lăn lộn, cho thấy trong lòng hấn không bình tĩnh.

Giờ khắc này, hấn đã đem Tần Xuyên coi là tri kỷ duy nhất trong sinh mệnh —— muộn gặp nhau hận! !

“Bởi vì chúng ta là cùng loại người.”

Tần Xuyên mỉm cười đi tới, ôn hòa nói:

“Ta có thể cảm nhận được, mỗi một đao ngươi vung ra, đều không có sát ý chút nào, mà là mang theo thiện ý nồng đậm, thậm chí là yêu.”

“Ngươi thương hại vận mệnh của bọn nó, ngươi biết bọn chúng cuối cùng rồi sẽ bị giết, đây là số mệnh ai cũng vô pháp thay đổi, cho nên, ngươi dùng phương thức của ngươi, đến để bọn chúng chết mà chẳng nhiều a thống khổ.”

“Đây là một loại đại ái, đại từ bi.”

Tần Xuyên thanh âm trầm thấp, trên mặt biểu lộ tựa hồ có chút trầm thống, cho người ta một loại cảm giác trách trời thương dân.

Mà Chu Hương, thì là kích động đến toàn thân run rẩy lên.

Liên giống như một cái tín đồ gánh vác lấy hiểu lầm cùng bêu danh, cô độc tiến lên, đột nhiên gặp một cái người có tín ngưỡng cùng hấn, đây là may mắn cỡ nào, lại là cỡ nào cảm động a?

“Đồng!”

Rốt cục, hấn đem đao mổ heo đặt xuống dưới đất, đột nhiên quỳ gối xuống trước người Tần Xuyên, nói ra:

“Xin tiền bối thu ta làm đồ đệ! !”

Hấn giờ khắc này, hấn chỉ muốn bái sư.

Bởi vì hấn biết, vị tiên bối trước mắt này có thương xót cùng hấn, cùng hấn đi tới còn đường đồng dạng, mà lại, so với hấn đi được càng xa!

Loại càng xa này.

Cũng không phải là nói tu vi, mà là độ cao tư tưởng, mà là thăm dò cùng thực tiễn đối với con đường này.

Trên thực tế, hấn căn bản không quan tâm tu vi, nếu như hấn muốn tu vi cường đại, nói đột phá... Chẳng phải đột phá sao?

Nhưng mà, trần thế mê trọc.

Mọi loại đều là hạ phẩm.

Liên xem như lại có chiến lược vô địch, tại trong mắt của hấn, cũng chỉ là tiểu đạo mà thôi, căn bản khinh thường đi truy tầm.

Đại đạo của hấn chính là, mổ heo, mổ heo, không ngừng mổ heo, heo không thoải mái, thề không thành phật!

“Người không cần bái sư, bởi vì ta cũng không có cái gì có thể dạy người, chính người đã đi ra đại đạo của mình.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Vị mập mập này trước đó còn tại trước mặt gia gia khóc lóc lẫn lộn om sòm, lúc này lại lộ ra nghiêm túc cùng kiên định vô cùng.

Hấn quỳ trên mặt đất, trịnh trọng nói ra:

“Học không phân tuổi tác, người tri thức rộng là vi sư. Ngài so ta đi được càng xa, ta tôn kính ngài, nguyện ý xưng ngài một tiếng lão sư. Lão sư ở trên, xin nhận cúi đầu của đệ tử!”

Chương 117: Triệt Để Lừa Lão Heo

Chương 117. Triệt Để Lừa Lão Heo

Đối mặt với việc bất thành linh bái sư, Tần Xuyên có chút trở tay không kịp.

Nguyên bản, hắn chỉ là nghĩ lắt lư một chút, lừa gạt một chút hảo cảm mà thôi, bởi vì hắn biết loại kỳ hoa này tồn tại đều không đơn giản.

Hơn phân nửa tiềm lực phi phạm.

Nhưng là không nghĩ tới, đối phương trực tiếp như thế, nói thẳng, trực tiếp đem hắn gác ở vị trí sư phụ.

Cái này khiến hắn áp lực rất lớn a!

Nhà giáo, truyền đạo thụ nghiệp, mà hắn, tựa hồ cũng không có gì có thể lấy dạy đối phương, chủ yếu là trình độ chuyên nghiệp không có chút nào.

Nếu như thu đồ, ngược lại là dạy hư học sinh.

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, thu đồ thì về sau hắn nói thế nào cũng phải truyền cho đối phương mấy chiêu, như này liền dễ dàng lòi ra cái dốt.

Giống như cái đạo lý “Nói nhiều sẽ nói nhảm”.

Thế là, hắn trầm ngâm hồi lâu, vẫn là đem Chu Hương đỡ lên, cười nói ra:

“Ngươi nếu là khẳng khẳng như thế, như vậy tùy ngươi, nhưng mà ta cũng sẽ không coi ngươi là đệ tử, cũng không biết dạy ngươi bất kỳ vật gì, ta cũng không dạy được ngươi cái gì, đại đạo, cũng nên tự mình đi.”

“Đệ tử biết!”

Chu Hương gật gật đầu, nghiêm túc nói ra:

“Đệ tử bái sư, cũng không cầu lão sư dạy ta cái gì, chỉ là một loại tôn trọng.”

” tồn tại của Lão sư, bản thân của ngài liền là động lực để đệ tử tiến tới, để đệ tử có thể kiên định tín niệm, không bị thế nhân phủ định mà dao động.”

Hắn bái sư, cũng không phải là muốn xác định một loại quan hệ thầy trò, không bằng nói là dựng nên cho mình một cái tín ngưỡng tinh thần.

Dù sao...

Con đường này của hắc, từ đầu đến cuối, đều chỉ có người trước mắt xem mà hiểu, đồng thời ủng hộ hắc.

Người này, tại bên trên con đường cùng loại, so với hắc đi được càng xa, tựa như một ngọn đèn sáng chỉ dẫn hắc vượt qua bể khổ.

Hắc nghĩ nghĩ, cung kính hỏi:

“Lão sư, xin hỏi ngài đi con đường như thế nào?”

Tần Xuyên đã sớm chuẩn bị, lúc này hạ bút thành văn, nói ra:

“Không khác, tế thế vi hoài mà thôi, người siêu độ chính là thế giới heo, mà ta siêu độ... Là thế gian người này.”

Chu Hương có chút mờ mịt, hỏi:

“Lão sư làm những chuyện như vậy, là người phân thiện ác thế gian, trừng ác giúp thiện sao?”

“Không, đây chẳng qua là tiểu đạo.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, ánh mắt lộ ra thâm thúy, ung dung mà hỏi: “Thiện ác trên thế gian này, dùng cái gì để phân chia?”

“Nếu một người mang tâm ác độc, lại giả vờ làm người tốt cả một đời, tích đức làm việc thiện, một chuyện xấu đều chưa làm qua, vậy hắc là người tốt hay là người xấu?”

“Mà tương phản, một cái người trong lòng chí thiện, lại bởi vì đủ loại nguyên nhân, cuối cùng làm cho sinh linh đồ thân, để vô số người cửa nát nhà tan, vậy hắc xem như người tốt hay là người xấu?”

“Lại nếu, một người vốn định tàn sát một tòa thành thị, lại trời xui đất khiến cứu được toàn bộ thành thị, như vậy hắc hắc là bị coi như anh hùng sao?”

“Tương phản, một người muốn cứu vớt một cái thành thị, lại bởi vì thực lực không đủ, cuối cùng biến khéo thành vụng, hại chết mọi người, như vậy hắc hắc là phải nhận vạ người phi nhô sao?”

“Lại tử như, một người bản ý là muốn giết người, đưa người đánh xuống vách núi, nhưng là người tại dưới vách núi lại nhân họa đắc phúc, người là nên hận hắn, hay là cảm tạ hắn chứ?”

Chu Hương triệt đề ngưng đại, như có điều suy nghĩ.

Mà Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Cho nên, thiện ác thế gian cho tới bây giờ đều không thể đi phân biệt, cũng không cần thiết đi phân biệt.”

“Tựa như người mổ heo, xưa nay không cần biết con heo nào thiện lương, con heo nào tà ác, con heo kia kén ăn, con heo kia ôn thuận, bởi vì những thứ này đối với người mà nói, đều không có khác nhau.”

“Người đứng tại phần cuối của sinh mệnh bọn chúng, dùng phương thức của người, giao phó cho bọn hắn ý nghĩa sinh mệnh mới.”

“Mà ta, cũng dùng phương thức của ta, đang thử nghiệm giao phó ý nghĩa mới về thế giới, giao phó ý nghĩa mới về đời người.”

“Đương nhiên, cách làm của ta có lẽ trước mắt không ai nhìn hiểu, có lẽ có người sẽ cảm thấy ta cái gì cũng không làm, có lẽ sẽ cảm thấy ta không hiểu thấu, thậm chí có người sẽ cảm thấy ta đang làm điều ác.”

“Truy cứu nguyên nhân, là bởi vì sự tình ta làm, lợi ích của nó thì phải rất lâu về sau mới cảm nhận được, thật giống như ta hôm nay tại nơi này gieo xuống một hạt giống, có lẽ trăm năm về sau mới có thể nở hoa kết trái.”

“Mà bây giờ, mọi người sẽ chỉ nhìn thấy ta đang phá hư mặt đất, đang đào đất, bọn hắn rất khó lý giải ta đến cùng đang làm cái gì.”

“Tựa như người mổ heo, mọi người không biết người vì sao lại làm như vậy, cũng vô pháp hiểu ý nghĩa người làm như vậy.”

“Bọn hắn chỉ cho là người mê muội mất cả ý chí, là ngộ nhập lạc lối, là tự cam đoạ lạc, là từ bỏ gia tộc, là trốn tránh trách nhiệm...”

Nói xong, hấn ý vị thâm trường nhìn về phía Chu Hương, hỏi:
“Ta nói như vậy, ngươi hiểu không?”

Hiểu?

Làm sao hiểu?

Hiểu mới là lạ! !

Trên thực tế, hấn không hề nói gì, bởi vì sợ lòi, bởi vì sợ giảm xuống bức cách, thế là nói một đồng lời nói rỗng tuếch.

Nghe rất lợi hại.

Kỳ thật cái gì cũng không có!

Tóm lại, ý tứ hạch tâm chính là một cái —— sự tình ta làm, nói ra cũng không ai có thể lý giải, tựa như người mỗ heo không ai lý giải.

Cứ như vậy, không chỉ có giữ vững cảm giác thần bí cao cao tại thượng, đem đôi phương nói đến rơi vào trong sương mù, hơn nữa còn có thể dẫn phát đôi phương cộng minh, từ đó phát ra từ nội tâm sự tán thành với lời nói của hấn.

Hồ hấp Chu Hương rõ ràng thô trọng, tựa hồ đầu óc hấn đang vận chuyển quá mức để suy nghĩ về vấn đề của Tàn Xuyên.

Hồi lâu sau, hấn tôn kính cúi đầu đối với Tàn Xuyên, nói ra:

“Lão sư, ta tựa hồ đã hiểu, nhưng là lại không có hiểu.”

“Nhưng mà ta mơ hồ có thể cảm nhận được, đường lão sư đi, là một con đường so với ta càng thêm chật vật, chí ít, con đường của ta không có quá nhiều lực cản, mà lão sư, lại muốn đối mặt các loại lực cản của người trên thế gian.”

“Sau này lão sư nếu là có gì cần, cứ việc phân phó, đệ tử nguyện dùng cây đao trong tay này, vì lão sư bỏ ra hết thủy triều ngại!”

Tay phải hấn mở ra, cái đao cắm trên thớt run lên bần bật, bay đến hấn trong tay.

Ông!

Giờ khắc này, khí tức quanh người hấn cùng cái thanh đao mỗ heo kia hòa làm một thể, đều tắm rửa lên một tầng kim sắc quang huy.

Đây là người đao hợp nhất!

Cây đao này, nhìn như phổ thông, nhưng là Tần Xuyên tại bên trên cây đao này, vậy mà cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm nồng đậm.

Cho dù là hắn, cũng có chút tê cả da đầu.

“Cái tiểu tử này, so với bên trong ta tưởng tượng còn muốn yêu nghiệt hơn!”

Chương 118: Tần Tử Lại Náo

Chương 118. Tần Tử Lại Náo

Tần Xuyên rung động trong lòng, hắn biết, mình lần này nhất định được bảo.

Đây là huyết kiếm.

Đương nhiên, đó cũng không phải thuần túy nhờ vận khí tốt, mà là có nhất định khoa học quy luật ——thiên tài chân chính, thường thường EQ cũng không cao.

Tựa như lập trình viên Địa Cầu, đều là thiên tài trên đời, nhưng mà, lại bị lão bản lừa gạt làm thêm rất nhiều giờ, thậm chí tóc cũng khó mọc.

“A, Thương nhi! Tiểu súc sinh, ta muốn giết ngươi! !”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo sát ý tràn ngập, đồng thời tiếng gầm gừ tê tâm liệt phế từ phương xa truyền đến.

Đồng thời, sau một khắc, đất rung núi chuyển, trên bầu trời bộc phát ra quang mang kinh người, phong vân biến sắc.

Đây là chiến đấu Chí Thánh cảnh bạo phát!

“Đây là thanh âm nhị trưởng lão.”

Chu Hương nhú mày nói.

“Có thể là Tần Tử xảy ra chuyện, ta đi xem một chút.”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra vẻ nghiêm túc, sau đó liền hướng bên kia bay đi.

“Lão sư, ta bồi ngài đi!”

Chu Hương đem đao mổ heo để ở sau lưng, sau đó cũng đằng không mà lên, theo phía phương hướng thanh âm truyền đến bay đi.

Tốc độ Tần Xuyên rất nhanh, mấy hơi thở liền tới địa phương thanh âm truyền đến, bên kia, chiến đấu đã lắng lại.

Chuẩn xác mà nói, là bị người ngăn cản, mấy vị lão giả khí tức cường đại, đem chiến đấu của Chu Thương cùng lão giả Hồng phát ngăn cản.

Mà một vị lão ầu áo xanh, đang kiểm tra thương thế cho thanh niên hôn mê nằm tại trên cánh cửa thương, cái thanh niên này, chính là cháu trai lão giả Hồng phát, cũng chính là đệ nhất thiên tài Chu gia—— Chu Thương!

“Tần Xuyên, nhi tử ngươi phé đi cháu của ta, việc này nếu là không cho ta cái bàn giao, ta muốn phụ tử các ngươi chôn cùng!”

Lão giả hồng phát nhìn thấy Tần Xuyên, lập tức con mắt đỏ lên, trực tiếp xù lông, thậm chí muốn xông lại.

Nhưng là bị một vị lão giả ngăn cản.

Trên thực tế, vị lão giả này cũng không dùng lực, nhưng mà, cái Lão giả hồng phát này nhìn như liều mạng xông về trước, quả thực là không thể xông lại...

“Hừ! Lão già, thật sự cho rằng mặt mo xấu xí, liền có thể nói không cần là không cần sao? Rõ ràng là tôn tử của ngươi muốn giết ta, sau đó tự thực ác quả, bị trận pháp bên trong tổ Hỏa Phượng gây thương tích, còn muốn vu hãm ta? !”

Tần Tử không yếu thế chút nào mà nổi giận mắng.

Khi nhìn đến cha hấn xuất hiện, về sau hấn lập tức ai cũng không sợ, tựa như hạ thiên khuyến đi theo bên người chủ nhân, ai cũng dám cản!

“Ngươi muốn chết! !”

Lão già tóc đỏ trong mắt bắn ra sát ý kinh khủng, lần nữa chuẩn bị lao ra, nhưng vẫn là bị ngăn cản.

Thế là, hắn chỉ có thể giận dữ hét:

“Tiểu súc sinh, ngươi đừng giả bộ, nhiều người như vậy đều không có xảy ra chuyện, duy chỉ có Chu Thương xảy ra chuyện, khẳng định là ngươi âm thầm giở trò gì!”

“Lý do vì sao ta phải vậy?”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng.

“Cái này còn phải nói sao, tất nhiên là bởi vì lão phu trước đó không phục việc ngươi đạt được danh ngạch, ngươi ghi hận trong lòng, cho nên trả thù tại trên thân Chu Thương!”

Lão già tóc đỏ đại nghĩa lắm nhien nói.

Tần Tử trào phúng nhìn xem hắn, cười nhạo nói:

“Trước đó mắt mắt xấu hổ là ngươi, ngươi bị cha ta đánh nằm rạp trên mặt đất, coi như muốn trả thù, đó cũng là ngươi để Chu Thương trả thù ta mới đúng a.”

“Ngươi! !”

Lão già tóc đỏ then quá hoá giận, lại không biết phản bác như thế nào, mà ánh mắt kinh ngạc của những người chung quanh, để hắn vô cùng khó xử.

Sự tình mắt mặt nhất của hắn bị lộ ra.

Rốt cục, hắn hít sâu một hơi, tựa hồ quyết định đến cái giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm!

Hắn nhìn về phía chung quanh các cao tầng Chu gia, trầm giọng nói ra:

“Vậy được rồi, chuyện tới bây giờ, lão phu liền nói ra nguyên nhân chân thực.”

“Đích thật là bởi vì cái tiểu tử này trước đó mạo phạm lão phu, lão phu tức không nhịn nổi, cho nên để Chu Thương tại tổ Hỏa Phượng giáo huấn hắn một chút cho hạ giận.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, mọi người xôn xao.

Có người chấn kinh, có người ngạc nhiên, có người không biết làm sao, cũng có người xì xào bàn tán, tựa hồ là đang trào phúng.

Mà ngay sau đó, lão già tóc đỏ lời nói xoay chuyển, nói ra:

“Nhưng mà, ta cũng chỉ là để Chu Thương cho hấn một điểm giáo huấn mà thôi, cũng không có nghĩ qua muốn hạ sát thủ.”

“Mà tiểu súc sinh này, làm khách nhân Chu gia ta, hưởng thụ lấy cơ duyên Chu gia ta, không không biết thủ hạ lưu tình chút nào, vậy mà hạ nặng tay như vậy đối với Chu Thương, kém chút đẩy hấn vào chỗ chết!”

“Chuyện này, song phương đều có lỗi, nhưng là ai sai càng lớn, tin tưởng trong lòng mọi người đều có phán đoán sáng suốt!”

Lập tức, tất cả mọi người Chu gia lộ ra vẻ nghiêm túc, tựa liên mấy vị nhân vật cấp lão tổ kia xuất hiện, cũng cau mày lên.

Chuyện này, muốn bảo hoàn toàn giảng đạo lý, là không thể nào, bởi vì gia tộc chính là gia tộc, không có khả năng hoàn toàn không có tư tâm.

Chỉ cần hơi có cái lý do nói cho qua, bọn hấn liền sẽ thiên hướng về người của gia tộc mình.

Mà bây giờ... Bọn hấn có khuynh hướng về lão già tóc đỏ.

Mà Tần Tử sắc mặt xanh xám, mắng to:

“Tốt cho cái lão già nhà ngươi, cái gì gọi là không có hạ sát thủ? Chu Thương rõ ràng là đem ta đẩy vào chỗ chết! Nếu không phải ta phản ứng nhanh, bây giờ đã là một cỗ thi thể!”

“Hiện tại Chu Thương tự mình tôn thương bản thân mình, ngươi nói là ta hại Chu Thương, nếu là Chu Thương thật thành công giết ta, ngươi chỉ sợ lại sẽ nói đây là ngoài ý muốn đi!”

“Vì chơi chết ta, ngươi thật đúng là không cần mặt mo, ám sát ta không thành công, hiện tại muốn công khai giết sao? Chu gia các ngươi, thật đúng là uy phong thật to! !”

Hấn không hề cố kỵ, muốn nói cái gì liền nói cái đó.

Cha hấn ngay tại nơi này, hấn nén giận làm gì, làm gì phải thụ ỷ khuất? Cùng lắm thì xuyên phá trời Chu gia!

“Tần Tử, đừng kích động, hắn còn đại biểu không được Chu gia.”

Cái thời điểm này, Chu Thương bên cạnh trầm giọng nói.

Vừa rồi lão già tóc đỏ xuất thủ muốn giết Tần Tử, chính là hắn xuất thủ ngăn cản, còn bạo phát chiến đấu ngăn ngui.

Mà lão già tóc đỏ thấy thế, thì là bắt đầu kích động lòng người, hắn nhìn cao tăng Chu gia chung quanh bốn phía, cổ động nói:

“Các vị đồng tộc, trái phải rõ ràng liền bày ở trước mắt, bây giờ, đệ nhất thiên tài Chu gia ta bị người âm toán, các người là lựa chọn vì hắn lấy lại công đạo, hay là bao che người âm toán!”

Hắn đem đại nghĩa gia tộc lôi ra.

Bởi vì tại bên trong loại đại gia tộc này, lợi ích gia tộc cao hơn hết thảy, tất cả mọi người sẽ tự giác hướng lợi ích gia tộc dựa sát vào.

“Cái này...”

“Ta cảm thấy... Nhị trưởng lão nói có đạo lý.”

“Cái Tần Tử này hoàn toàn chính xác đáng ghét.”

“Nhất định phải vì thiên tài gia tộc ta lấy lại công đạo.”

“Ta cũng cảm thấy vậy...”

Tiếng nghị luận càng ngày càng nhiều, lòng người bắt đầu thiên về một bên, các cường giả Chu gia, lựa chọn kéo lệch dõ.

Chương 119: Giết Thì Như Thế Nào

Chương 119. Giết Thì Như Thế Nào

“A —— “

Cái thời điểm này, một tiếng hét thảm vang lên, tê tâm liệt phế.

Mọi người cúi đầu nhìn lại, lại là Chu Thương hôn mê đột nhiên tỉnh lại, đồng thời trực tiếp ngồi thẳng lên, khuôn mặt vặn vẹo.

“Tu vì ta, tu vì ta mất hết rồi!”

Hắn thống khổ tru lên, sau đó đột nhiên thấy được Tần Tử cách đó không xa, trên mặt lộ ra hận ý vô tận, đưa tay hét lớn:

“Tần Tử, ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi! !”

Nhưng mà, hắn giống như một con lão hổ không có răng, cho dù hai tay hướng phía trước đuổi, lại ngay cả khí lực đứng lên đều không có.

Lộ ra có chút bi thương.

Các tộc nhân Chu gia thấy thế, trong lòng cũng có chút không đành lòng.

“Mọi người thấy đi, tiểu súc sinh này lòng lang dạ thú, lấy oán trả ơn, đem đệ nhất thiên tài Chu gia ta hại thành dạng này, chẳng lẽ không nên để hắn trả giá đắt sao? !”

Lão già tóc đỏ tiếp tục kích động nói.

Tâm tư mọi người không ngừng dao động.

“Nhị trưởng lão, không sai biệt lắm là được rồi.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm hơi có vẻ mặt ủ mảy chau vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại!

Chỉ thấy một cái mập mạp hơn ba trăm cân, chậm rãi đi tới, mỗi một bước đi của hắn, mặt đất liền nhẹ nhàng rung động một chút.

“Chu Hương! !”

“Hắn tới làm cái gì?”

“A, khí chất gia hỏa này làm sao đột nhiên không giống trước? Ngày bình thường đều rất hèn mọn.”

“Kỳ quái, kì quái...”

Mọi người Chu gia kinh hãi, mà những người trẻ tuổi kia, thì càng là nhỏ giọng nghị luận lên.

Mà lão già tóc đỏ, thì là trừng mắt Chu Hương giận dữ hét:

“Cái tên đọa lạc nhà người, hử là loại thời điểm này còn muốn chân ngoài dài hơn chân trong sao? Đệ nhất thiên tài Chu gia ta bị người phế bỏ, việc này chẳng lẽ không nên lấy lại công đạo? !”

Chu Hương mặt không đổi sắc.

Hắn nhìn xem lão già tóc đỏ, nhàn nhạt nói ra:

“Chính ngươi đều thừa nhận là các ngươi muốn hại người ta, ở đâu ra công đạo? Giết người không thành mà ngược lại bị phế, loại sự tình này, nhị trưởng lão cảm thấy rất tự hào?”

“Về phần nói đệ nhất thiên tài Chu gia... Ha ha, đệ nhất thiên tài Chu gia, cái thời điểm nào đã đến phiên hắn rồi? !”

Oanh!

Nói xong, hắn bước ra một bước, khí tức quanh thân cấp tốc dâng cao, từ Thông Thiên cảnh nhị trọng bắt đầu, tam trọng, tứ trọng, ngũ trọng, lục trọng... Giống như giang hà chảy ngược, tựa hồ vĩnh vô chỉ cảnh.

“Oanh!”

Cuối cùng, từng đạo kim quang từ trong cơ thể hắn bắn ra mà ra, xông lên thiên khung, cuối cùng huyền hóa thành một tòa... cung điện kim sắc.

“Cái này! !”

“Chí Thánh cảnh? !”

“Vừa bước vào Chí Thánh, cái này sao có thể? !”

“Hắn mới hai mươi một tuổi a!”

Đạo cung điện kim sắc này, mang theo rung động là không có gì sánh kịp, hai mươi một tuổi Chí Thánh cảnh, quả thực cực kỳ kinh người.

Phải biết, đệ nhất thiên tài Chu gia Chu Thương trước đó, đồng dạng tuổi tác, cũng mới Thông Thiên cảnh tam trọng mà thôi.

Cái này đâu chỉ mạnh một điểm a, quả thực vượt ra khỏi mấy cái cấp độ, thật muốn so sánh, Chu Thương ngay cả xách giày cũng không xứng!

“Ngươi, ngươi! !”

Con mắt Lão già tóc đỏ tròng lớn, thân thể không tự chủ được lui về sau hai bước, tựa hồ nhận lấy kinh hãi.

Mà lúc này, Chu Hương trở tay xông ra bên hông đao mổ heo, một đao bổ ra đối với Chu Thương ngồi liệt trên mặt đất.

“Oanh! !”

Một đao đao mang khủng bố phá không, nhanh đến cực hạn, sắc bén đến cực hạn, làm cho tất cả mọi người tê cả da đầu.

“Xùy ông!”

Một tiếng tiếng cọt xát vang lên chói tai, tựa như là sắt thép ma sát cát đá, sau đó, liền thấy một đao khe hở đen nhánh ở ngay cạnh thân thể Chu Thương, một mực kéo dài đến chân trời...

Một đao kia, chỉ cần lại đi phía trái một điểm, Chu Thương tất nhiên bị đánh thành hai nửa, ngay cả thần hồn đều muốn bị trảm diệt!

Tất cả mọi người cứng đờ.

Doạ người ghen ngào.

Mà Chu Hương chậm rãi thu đao, nhìn về phía nhị trưởng lão sắc mặt trắng bệch, nhàn nhạt nói ra:

“Chỉ là bọn chuột nhắt, đừng nói chỉ là phế đi, coi như ta giết thì lại như thế nào? Chuyện này, liền có chừng có mực đi.”

“Còn có... Tàn Xuyên là sư phụ ta.”

Nói xong, hắc yên lặng đứng ở sau lưng Tàn Xuyên, thân ảnh núi thịt kia, giống như một khối sắt dày.

Mà lúc này, mọi người vẫn ở vào bên trong rung động như cũ, có chút khó mà tin, có chút không dám tin tưởng, sau đó...

Phấn chấn.

Chu gia có tuyệt thế yêu nghiệt!

Chu gia quật khởi có hi vọng! !

So sánh với nhau, nhị trưởng lão cùng Chu Thương, tại phía dưới quang mang của loại tuyệt thể yêu nghiệt này, đều lộ ra không đủ nặng nề.

Hai mươi một tuổi Chí Thánh cảnh, yêu nghiệt như này, liền xem như lão tổ tông cường đại nhất gia tộc, cũng sẽ coi như bảo bối để thờ phụng!

Bên trong Chu gia, ai dám chọc?

“Người... người...”

Lão giả hồng phát nhìn chòng chọc vào Chu Hương, cũng rất cuộc nói không ra lời, trong cổ họng hần tựa hồ kẹt lại thứ gì.

Hần biết, hần thua.

Thua rất triệt để.

Khi đối phương triển lộ ra tu vi Chí Thánh cảnh, hần liền biết rất cuộc không có cơ hội lật bàn—— coi như đối phương sai, đó cũng là đúng!

“Tốt, tốt, tốt!”

Cuối cùng, hần gọi ba chữ tốt, cắn răng nghiêng lợi rời đi, mà Chu Thương sớm đã dọa sợ, cũng bị người khiêng đi.

Mọi người chung quanh đều trầm mặc.

Bọn hần biết, chuyện này đã có một kết thúc, bị vị yêu nghiệt thiên kiêu cường thế này đã triệt để vẽ lên dấu chấm tròn.

“Hương nhi!”

Cái thời điểm này, một đạo âm thanh kích động vang lên, chính là gia gia Chu Hương, ngũ trưởng lão Chu gia.

Hần cấp tốc chạy tới, trực tiếp cho Chu Hương một cái khóa cổ, chỉ là lần này, không có che miệng.

Hần kích động đến lão lệ tung hoành, run giọng nói ra:

“Hương nhi, ngươi rốt cục trở về chính đạo, rốt cục trở về... Ngươi biết ba năm này, gia gia phải sống như thế nào không?”

Chu Hương nghĩ nghĩ, không xác định nói ra:

“Chẳng lẽ là... Mỗi ban đêm... Đánh thị nữ?”

Ngô!

Sau một khắc, miệng của hắn bị gia gia của mình bưng kín.

Vị ngũ trưởng lão này kinh hoàng nhìn hai bên một chút, lại phát hiện các cường giả gia tộc xung quanh từng cái thần sắc như thường, nhìn không chớp mắt.

Trên thực tế, những người này ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng đối ngũ trưởng lão vì loại chuyện bé xé ra to này có chút khinh thường!

Thân là gia tộc trưởng lão, quyền cao chức trọng, ai ban đêm không đánh mấy cái thị nữ chứ? Thật sự cho rằng gia tộc nhiều thị nữ xinh đẹp như hoa, đáng người thướt tha như vậy, đều là dùng để bưng trà đổ nước quét rác?

Dung tục!

Nông cạn! !

Ngũ trưởng lão tư tưởng bảo thủ, tự nhiên không biết trình độ bao dung của mọi người đã đạt đến tình trạng này.

Thấy không ai chú ý hắn, lập tức thở dài một hơi, sau đó nhỏ giọng khuyên bảo cháu của mình —— “Về sau không cho phép lại nói sự tình thị nữ!”

“Được rồi, gia gia.”

Chu Hương tự nhiên là miệng đầy đáp ứng, sau đó một bên từ tư thế khóa cổ của gia gia rút ra, một bên nịnh nọt cười nói:

“Cái kia... Ta nên trở về đi giết heo, còn có mấy ngàn con heo chờ lấy bị giết đâu, ta sợ bọn chúng chờ sốt ruột.”

Chương 120: Lại Giả Vờ

Chương 120. Lại Giả Vờ

Xoạt!

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, mọi người trợn mắt hốc mồm, mà ngũ trưởng lão, thì là tại chỗ xù lông.

“Cái gì! Người còn muốn giết heo? !”

Hắn cho là cháu trai mình đã trở về chính đồ, từ bỏ cái đam mê làm cho người ta chế nhạo kia, không nghĩ tới, lại còn là đến chết không đổi.

Cái này phải như thế nào cho phải?

Hắn hít sâu một hơi, dùng ngữ khí hết sức nhẹ nhàng hỏi:

“Không giết lợn có được hay không a?”

“Không được.”

Chu Hương nói nghiêm túc.

Hắn không có quá nhiều giải thích cái gì, bởi vì hắn biết, trừ lão sư Tàn Xuyên của hắn, không ai có thể chân chính lý giải hắn.

Đã như vậy, giải thích thì có ý nghĩa gì chứ?

Thật giống như một người bị giam tại bên trong bệnh viện tâm thần, mặc kệ hắn giải thích mình không có bệnh tâm thần thế nào, đều không ai tin tưởng hắn.

Người nói mình không có bệnh tâm thần, người ta sẽ nói, ‘người bị bệnh tâm thần đều nói như vậy’.

Người nói mình có bệnh tâm thần, người ta sẽ nói, người rốt cục thừa nhận mình có bệnh tâm thần.

Nếu người cái gì cũng không nói, người ta sẽ nói, cái người này i bị bệnh tâm thần nên có chút hậm hực, có lẽ là một loại bệnh tâm thần kiểu mới nào đó...

Tóm lại, một ít quan niệm là rất khó thay đổi, người ta không hiểu người, có lẽ mãi mãi cũng không hiểu người.

Ngũ trưởng lão thấy cháu trai mình trả lời kiên định như vậy, lập tức da mặt co quắp mấy lần, tâm tình trở nên nặng nề.

Hắn hiểu rất rõ cháu của mình, thời điểm cái tiểu tử này đã từng từ bỏ tu luyện bắt đầu mổ heo, cũng là bướng bỉnh như này, không dùng được cái phương pháp gì để nó có thể quay đầu, cuối cùng, chỉ có thể bỏ mặc đi mổ heo.

“Không đúng! !”

Đột nhiên, hắn linh quang lóe lên, hỏi:

“Người ba năm này đều đang mổ heo, đều không tu luyện, tu vì làm thế nào tăng lên?”

Chu Hương nghĩ nghĩ, lời nói thật thục nói ra:

“Ta mổ heo liền sẽ tâm tình tốt, tâm tình tốt, muốn đột phá, tự nhiên là đột phá.”

“Đương nhiên, còn có một loại lực lượng vô hình, theo ta không ngừng mổ heo, liền sẽ hội tụ tại trên thân ta.”

“Ta không biết đó là vật gì, nhưng là bọn chúng để bên trong tâm ta sinh ra một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ... Chỉ cần ta muốn đột phá, liền có thể đột phá.”

Ngũ trưởng lão nghe vậy, ngây dại.

Những người khác chung quanh, cũng đều ngây dại, chuyện như vậy, bọn hắn vẫn là lần đầu nghe nói.

“Là thế này.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh vang lên, bên trong phiêu miểu lại mang theo vài phần thần bí, để người ta ghé mắt.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh áo trắng tuấn lãng chậm rãi đi ra, hắn đứng chấp tay, ngửa mặt góc 45 độ nhìn lên bầu trời, nói ra:

“Giữa thiên địa, có một loại lực lượng huyền diệu, tên là thế.”

“Loại lực lượng này, sẽ theo lòng tự tin mà hội tụ.”

“Một người càng tự tin, thế hội tụ tại trên người hắn liền càng mạnh, mà khi loại thế này mạnh đến trình độ nhất định, về sau làm mọi việc đều thuận lợi.”

“Thậm chí, khi thế đầy đủ cường đại, về sau ngay cả khí vận chi lực đều sẽ bị nó khống chế, từ xưa đến nay liền có câu nói thế như chẻ tre, nói, chính là loại thế này!”

“Mà ở giữa các thiên kiêu tranh phong, tranh cũng là loại thế này, khi một vị thiên kiêu lực áp quần hùng, như vậy hắn liền sẽ sinh ra tự tin vô tận, thế của tất cả thiên tài, đều sẽ ngưng tụ tại trên thân hắn.”

“Dạng người này, đáng kinh diễm một thời đại!”

Thanh âm hần không lớn, lại giống như sấm sét trong trời quang, đỉnh tai nhức óc, làm cho não hải tất cả mọi người ông ông tác hưởng.

Những lời này, cho bọn hần rung động thật lớn.

Đương nhiên, Tần Xuyên cũng không phải nói đùa, bởi vì đây là từ bên trong rất nhiều tiểu thuyết huyền huyền đề luyện ra, chắc hẳn tại cái thế giới này cũng áp dụng như thế.

“Nhưng là Chu Hương cũng không có cùng thiên kiều tranh phong a, hẳn một mực tại lò sát sinh, từ nơi nào hội tụ thế mạnh như vậy?”

Ngũ trưởng lão hỏi.

Tần Xuyên nhìn về phía hần, bình tĩnh nói ra:

“Mỗi người đều có phương thức hội tụ thế không giống, mà phương thức của hần, chính là mổ heo.”

“Hần đem mỗi một lần mổ heo, cũng coi là một trận chiến đấu, không chỉ có là cùng heo chiến đấu, cũng là cùng bản thân mình chiến đấu, hẳn mỗi ngày trải qua mấy ngàn trận chiến đấu như vậy, đồng thời chiến thắng!”

“Mỗi ngày đều đánh thắng mấy ngàn trận chiến đấu nghiêm túc, thế tụ lại, mạnh hơn cũng không có gì đáng kinh ngạc.”

Ngũ trưởng lão há to mồm, sau đó ngơ ngác hỏi:

“Vậy những người khác mổ heo, cũng có thể sao?”

Tất cả mọi người dùng mắt nhìn về phía Tần Xuyên, trong lòng có vô hạn chờ mong, nếu như có thể, vậy bọn hần đều có thể quật khởi!

“Không có khả năng.”

Tần Xuyên lắc đầu, thản nhiên nói:

“Các ngươi đều không có tâm cảnh thế như hần, bởi vì vậy các ngươi vĩnh viễn cũng không thể nào coi việc giết heo là một trận chiến đấu, các ngươi thiếu khuyết thành kính.”

“Mổ heo là thiên phú đặc hữu của hần, cũng là đạo của hần, những người khác... Đi không thông.”

“Cuối cùng thì thiên phú của mọi người vẫn là có khác nhau, có người có thể trở thành Giới Hoàng, Võ Đế, mà có người lại chỉ có thể dừng bước tại Thuần Dương cảnh, Niết Bàn cảnh, đây là điều mà không có đạo lý nào nói hết, có ít người, chú định chỉ có thể bị ngưỡng vọng.”

Tất cả mọi người trầm mặc.

Bọn hắn nhao nhao cười khở, kết quả như vậy, để bọn trong lòng hắn không cam lòng, nhưng lại tại bên trong tình lý, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Chỉ bất quá, vẫn là có chút tiếc nuối.

Ngũ trưởng lão trầm mặc hồi lâu, sau đó hít sâu một hơi, nhìn về phía cái thân ảnh áo trắng thẳng tắp kia, kính sợ mà hỏi:

“Ngươi... ngươi đến cùng là ai?”

Xoạt!

Tất cả mọi người nhìn về phía Tần Xuyên.

Nói ra ” ngũ diệu kinh thiên ” lần này, về sau Tần Xuyên trong mắt bọn hắn, nháy mắt trở nên thần bí vô cùng, sâu không lường được!

Hắn giống như một tòa núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên tại trước mặt bọn hắn, nháy mắt cắm vào mây xanh, ngưỡng mộ núi cao, để người khó mà nhìn theo bóng lưng.

“Ha ha, ta là ai?”

Tần Xuyên có chút quay đầu, cười cười từ chối cho ý kiến, âm thanh trong trẻo chậm rãi quanh quẩn ra.

“Thiên địa nhân, vạn vật chi lưỡng quán, thời gian với con người, trăm đời chỉ tội khách, mà ta... Chỉ là cái khách qua đường trên thế gian này mà thôi.”

Xoạt!

Vừa vặn, một trận gió mát phát phơ thổi, để áo trắng của hắn tung bay, để cả người hắn trở nên nhẹ nhàng mà thần bí, giống như tiên nhân từ cửu thiên giáng xuống, tùy thời đều có thể theo gió mà đi...

“Cha...”

Tần Tử ngơ ngác nhìn mình phụ thân, ánh mắt hoảng hốt.

Hắn phát hiện, mình còn chưa đủ hiểu rõ mình phụ thân, người này, vĩnh viễn càng thêm thần bí, thâm thúy, cao lớn so với trong tưởng tượng của hắn.

Bất tri bất giác, chiếc nhẫn trên tay hắn giống như lại ẩm ướt không ít.

Chương 121: Hoàng Huyền Tông

Chương 121. Hoàng Huyền Tông

“Lão sư, ngài thật không ở thêm mấy ngày nữa sao?”

Ngoài cửa lớn Chu gia, Chu Hương nhìn xem Tần Xuyên, mười phần tha thiết hi vọng hắn lưu lại.

“Không được, ta cũng có không thể không làm sự tình mình muốn đi làm.”

Tần Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía chân trời.

Ánh mắt hắn kiên định, trong mắt tựa hồ có nhật nguyệt tinh thần, có vạn dặm cao thiên, lòng mang thiên hạ vạn dân!

“Ai, đúng vậy a, ta hiểu...”

Chu Hương thở dài một cái, hắn so với bất luận kẻ nào đều phải biết, lão sư của hắn phải đi làm một việc như thế nào.

Mặc dù, chính hắn cũng không biết rõ lắm.

“Đã hiểu liền tốt.”

Tần Xuyên vui mừng vỗ vỗ cái bả vai của mập mập này, nói ra:

“Hảo hảo mồ heo, ngươi là có thiên phú.”

“Ừm!”

Chu Hương trùng điệp gật đầu.

“Đi!”

Tần Xuyên quay người, đưa lưng về mọi người phía tiền đưa mà khoát khoát tay, sau đó lôi kéo Tần Tử bay lên không.

Hưu!

Hóa thành một đạo quang mang đã đi xa.

Kỳ thật, Tần Xuyên sở dĩ vội vã đi như vậy, là bởi vì hắn đạt được một tin tức —— Hoàng Tuyền tông đang tổ chức đại hội thu đồ!

Hoàng Tuyền tông!

Là thế lực trăm năm trước quật khởi ở đông vực, là một cái lão quái vật tên là Hoàng Tuyền thánh nhân ẩn cư nhiều năm, đột nhiên tâm huyết dâng trào sáng lập tông môn, sau khi lập tông, trực tiếp trở thành nhất lưu tông môn!

Đây không phải vấn đề nội tình.

Dù là cái tông môn này một cái đệ tử đều không có, chỉ cần vị Hoàng Tuyền tổ sư gia này vẫn đứng tại nơi đó, đó cũng là nhất lưu tông môn!

Bởi tu vi vì cái Hoàng Tuyền thánh nhân này, đã đạt đến Thiên Vị thánh nhân ngũ trọng thiên, cũng chính là lĩnh ngộ năm loại pháp tắc!

Đương nhiên, hắn lĩnh ngộ năm loại pháp tắc, đều không phải ngũ hành pháp tắc, cho nên... Muốn trở thành Giới Hoàng, hoàn toàn không có hi vọng.

Nhưng mà, coi như Thành Hoàng vô vọng, thực lực như này cũng đã rất cường hãn, chỉ cần không chọc hoàng tộc, trên cơ bản không có vấn đề gì.

Mà Tần Xuyên lần này vội vàng tiến về, tự nhiên là mang theo Tần Tử đi quấy rối, chuẩn xác mà nói, là để Tần Tử đi quấy rối.

Kế hoạch của hắn là như vậy:

Tại bên trong đại hội thu đồ kịch liệt, Tần Tử xuất thủ, quét ngang rất nhiều thiên tài, trở thành hạt giống tuyển thủ đứng đầu.

Sau đó, tại thời điểm người tổ chức đại hội chuẩn bị thu đồ, trực tiếp cự tuyệt, nói cho đối phương —— ta đã có sư phụ!

Trước mắt bao người, người tổ chức tất nhiên sẽ không nhin được, sau đó tại chỗ quát lớn, sau đó lấy thuộc tính của Tần Tử, tự nhiên sẽ quay lưng lại ngay lập tức, cứ như vậy, mâu thuẫn liền triệt để kích thích lên.

Người tổ chức chắc chắn sẽ tại chỗ đánh giết Tần Tử!

Cái người tổ chức này, cũng không phải là Hoàng Tuyền lão tổ, bởi vì lấy thân phận Hoàng Tuyền lão tổ, không có khả năng tự mình xuất đầu lộ diện.

Khả năng lớn nhất, là đại trưởng lão cùng hoặc là tông chủ Hoàng Tuyền, hai người này, thực lực đều tại Chí Thánh cảnh bát trọng hoặc cửu trọng.

Cứ như vậy, thực lực của hắn liền có thể tăng lên tới cái cảnh giới này, sau đó cường thế đứng lên, trấn áp đối phương.

Đương nhiên, kia là tại bên trên địa bàn đối phương, hắn đánh già, có lẽ tên già hơn sẽ nhảy ra, thậm chí, Hoàng Tuyền thánh nhân cũng khả năng xuất thủ.

Cứ như vậy, liền nguy hiểm.

Dù sao, già hơn xuất thủ, liền sẽ không quá để ý Tần Tử, mà là sẽ đem cừ hận đặt ở trên thân hắn.

Bởi vì loại thời điểm kia, tại trong mắt đối phương, hắn mới là chủ mưu, Tần Tử chẳng qua là tông phạm mà thôi, không đáng giá nhắc tới!

Nhưng mà! !

Những yếu tố này, hắn đều cân nhắc đến.

Hắn sợ dĩ còn dám không chút kiêng kỵ đi tới bên trên địa bàn người ta gây sự, đó là bởi vì, hệ thống lại xuất hiện một cái công năng mới...

...

Hoàng Tuyền tông, sơn môn nguy nga.

Hơn ngàn tòa sơn phong, bên trong dãy núi vạn khe, địa vực rộng lớn, gần như có thể dung nạp một cái vương triều cỡ nhỏ!

Những ngọn núi này, là Hoàng Tuyền lão tổ từ cái địa phương khác dời về đây, hiển thị rõ đại khí bàng bạc của tông môn.

Lúc này, đại hội thu đồ của Hoàng Tuyền tông đã đạt tới giai đoạn gay cấn, phiên khu vực này rất nhiều thiên tài, ma sát ra kích liệt.

Trên chiến đài to lớn, oanh minh ngập trời.

“Oanh long long!”

“Bát Cực Băng!”

“Hấp chương, Thôi Hỏa chương!”

“Cửu Trọng Diệp Lăng!”

Toà chiến đài này rất lớn, là do lực lượng pháp tắc thiên vị thánh nhân biến thành, đồng thời đã dung nạp mấy chục cuộc chiến đấu.

Bây giờ, đại đa số người đều đã bị đào thải, còn tại trên đài, đều là thiên chi kiêu tử của mảnh địa vực này.

Đại bộ phận đều là tuyển thủ hạt giống từ thể lực nhị lưu cùng loại Chu gia, còn có một chút người trẻ tuổi tán tu thiên phú cường đại.

Mà trên khán đài tôn quý.

Một đám đại nhân vật đang say sưa ngon lành quan sát trận đấu này, đồng thời thỉnh thoảng châu đầu ghé tai, bình phẩm từ đầu đến chân.

Ngồi tại ngay trung tâm, chính là Hoàng Tuyền tông chủ —— Tư Mã Nam, hẳn cũng là người chủ sự đại hội thu đồ lần này.

“Tông chủ, lần này người trẻ tuổi đều rất không tệ, đặc biệt là cái Lý Mộc Lý gia kia, mới hai mươi một tuổi, đã đạt đến Thông Thiên cảnh ngũ trọng, có thể xưng thiên tài hiếm có.”

Bên cạnh một vị lão giả nói.

Tư Mã Nam bình tĩnh gật đầu, sau đó nói ra:

“Nhưng kỳ thật ta càng thương thức Kim Nhạc, người này tu vi mặc dù có chỗ khiếm khuyết, nhưng là kiếm pháp đã có mấy phần phong phạm đại gia, tương lai có hi vọng.”

“VẬY... Thứ nhất, hắc là sẽ từ bên trong hai vị này sinh ra a?”

Vị lão giả này cười hỏi.

“Không nhất định, lúc kết cục còn chưa có xuất hiện, liền không thể kết luận, bởi vì mỗi lần tranh tài, đều có thể xuất hiện hắc mã.”

Tư Mã Nam từ tốn nói.

“Vâng vâng vâng!”

Vị lão giả này cúi đầu khom lưng, kỳ thật nhưng trong lòng không quá cao hứng, bởi vì tông chủ hai lần đều quét mặt mũi của hắc.

Nhưng mà, cái này trách ai được?

Trách hắc nhất định phải tự mình đi liếm!

Không đi lôi kéo làm quen thì chẳng phải không có chuyện gì sao?

“Oanh long!”

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn xuất hiện, chỉ thấy một cái thanh niên áo đen đột nhiên bộc phát ra lực lượng cường đại, đem đối thủ đánh bay vài trăm mét!

“Xảy ra chuyện gì? !”

“Cái này...”

“Lực lượng thật mạnh!”

Mọi người dưới đài nhao nhao chấn kinh.

Mà Tư Mã Nam, cũng đột nhiên đánh lên tinh thần, hắc chỉ vào thanh niên áo đen kia, hướng lão giả bên cạnh hỏi:

“Kia là người nào?”

“Cái này... Lão phu cũng không biết, hắc là một vị thiên tài tán tu nào đó.”

Lão giả có chút lúng túng nói.

Tư Mã Nam gật đầu, sau đó hít sâu một hơi, nói ra:

“Người này tuổi chưa qua hai mươi, tu vi liền đạt đến Thông Thiên cảnh tứ trọng, đồng thời sức chiến đấu xa xa cao hơn cảnh giới, đồng thời, bên trong ánh mắt người trẻ tuổi kia, có một loại tự tin nào đó người khác không có... Rất không tệ!”

Chương 122: Cự Tuyệt Tông Chủ Hoàng Huyền Tông

Chương 122. Cự Tuyệt Tông Chủ Hoàng Huyền Tông

“Cái này...”

Lão giả hơi kinh hãi, tông chủ từ trước đến nay tính cách lãnh đạm, vậy mà cấp ra đánh giá cao như vậy đối với một người trẻ tuổi!

“Vậy ngài là muốn... Thu đồ?”

Hắn thử hỏi.

Tư Mã Nam cười cười, mang theo mấy phần khiêm tốn nói ra:

“Nếu như hãn nguyện ý bái ta làm vi sư, tự nhiên là tốt nhất.”

“Nếu là không muốn thì sao?”

Lão giả theo bản năng hỏi.

Tư Mã Nam quay đầu, lạnh lùng nhìn hắn một cái.

Lập tức, sắc mặt lão giả này trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thậm chí mình đầu óc hư mất, vì cái gì hỏi vấn đề ngu xuẩn như vậy.

Tông chủ chỉ là khiêm tốn một chút mà thôi, rõ ràng là nhất định phải được đối với vị thanh niên áo đen này.

Mà lại, người này đã đều đến tham gia đại hội thu đồ, lại có khả năng không nguyện ý bái tông chủ làm vi sư sao?

Kỳ thật hắn cũng không biết, trong lòng Tư Mã Nam đã trả lời hắn —— thiên tài như thế, nếu là không thể vì bản thân ta sử dụng, vậy liền hủy đi!

Dù sao, đã đến tham gia đại hội thu đồ, chắc hắn cũng không có đại bối cảnh gì, loại người này, hoặc là bá sư, hoặc là chết!

Thế gian cường giả nhiều lắm, mỗi lần thêm một cái người mạnh hơn hắn, đối với hắn như vậy mà nói, liền có thêm một cái biến số, nhiều hơn một phần nguy hiểm.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Mà lúc này, trên chiến đài, vị thanh niên áo đen kia cường thế vô địch, mạnh mẽ đâm tới, đem từng đạo thân ảnh đánh bay ra ngoài,

Tựa như tràng diện phim « công phu ».

Rốt cục, trước mặt thanh niên áo đen, chỉ còn lại có hai thân ảnh, cũng chính là hai vị thiên tài mạnh nhất lần này.

Lý Mộc, Kim Nhạc!

Thanh niên áo đen, cũng chính là Tần Tử phụng mệnh đến đây lịch luyện, lúc này, khí diễm quanh người hắn hùng hồn, bề ngẩng trên hai người.

“Các ngươi, cùng lên đi!”

Hắn ngoắc ngoắc ngón tay đối với hai người.

Hai cái người này liếc nhau, lộ ra vẻ cười khở, một người trong đó bất đắc dĩ nói: “Ngươi biết, chúng ta nhưng thật ra là không nguyện ý như này.”

Đúng vậy a.

Bọn hắn đều là đỉnh cấp thiên tài mảnh địa vực này, bây giờ cần hai đánh một, coi như thắng cũng mất mặt a.

Nhưng mà, đạo lý mặc dù như thế, bọn hắn xuất thủ không lơ là chút nào, không có bất luận cái khúc nhạc dạo gì, đồng thời lao đến dùng tuyệt chiêu.

“Hồ Bí Thần Quyền!”

“Nhất kiếm phá thiên!”

“Oanh long —— “

Ba người đụng vào nhau, quyền quang kiếm ảnh, vô cùng hung hiểm, đặc biệt là Kim Nhạc kiếm kia, liền xem như Tần Tử cũng không dám chủ quan.

Phía dưới cảnh giới ngang nhau, nhục thể tự nhiên không có khả năng cùng kiếm cứng đối cứng, bằng không, binh khí tồn tại còn có cái ý nghĩa gì?

Mà bởi vì Kim Nhạc kiếm tồn tại, Tần Tử cần tránh né kiếm công kích, áp lực đại tăng, cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, liền hiển lộ ra thế yếu, để Tần Tử có chút bó tay bó chân.

Đại chiến mười phần kịch liệt!

“Địa Ngục Hồng Liên —— “

Cuối cùng, Tần Tử thừa dịp trong nháy mắt cùng thân thể hai người giao thoa, cấp tốc kéo ra khoảng cách, ném ra đại chiêu tụ lực đã lâu, giống như vụ nổ hạt nhân.

“Oanh —— “

Chiến đài hung hăng chấn động một chút, dâng lên một đóa mây hình nấm to lớn, mà hai người thì là thụ trọng thương, bay rớt ra ngoài.

Tần Tử, thắng!

“Tốt, tranh tài như vậy đã kết thúc!”

Cái thời điểm này, một vị trưởng lão Hoàng Tuyền tông đứng dậy, liếc nhìn phía dưới, uy nghiêm tuyên bố:

“Hiện tại, thứ nhất đã quyết định.”

“Mà căn cứ biểu hiện các người trước đó, người nào có thể gia nhập Hoàng Tuyền tông, giám khảo tông môn đoàn đã có phán đoán.”

“Hiện tại, ta tuyên bố một chút danh sách thiên tài thành công tiến vào Hoàng Tuyền tông, theo thứ tự là:

“Lý Mộc, Kim Nhạc, Phiên Hồng, Lục Tiêu...”

Tất cả mười cái danh tự.

Nói cách khác, lần này chỉ lấy mười người, dù sao, những thế lực lớn này thu đồ, đều là tại tinh mà không tại nhiều, mà \bạn hần cũng không thiếu người.

Mà niệm xong danh tự về sau.

Vị trưởng lão này ý vị thâm trường nhìn Tần Tử một chút, trong lòng có thú thâm nghĩ —— cái tiểu tử này phát hiện mình thi rớt, trong lòng khẳng định rất mất mát, không phục lắm đi, nhưng mà, thật đúng là rất biết nhẫn nhịn!

Hắn cố ý kéo một hồi, sau đó cười nói ra:

“Trừ mười người này, lần này, tông chủ còn quyết định, đặc biệt thu một vị đệ tử thân truyền, chắc hẳn... Tất cả mọi người biết là người nào.”

Xoạt! !

Lập tức, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Tần Tử.

Mà cùng lúc đó, vị tông chủ đại nhân ngồi nghiêm chỉnh kia, thì là từ trên bảo tọa cao nhất chậm rãi đứng lên.

Hắn giống như đại nhân vật giá lâm, phong độ nhẹ nhàng, uy nghiêm mà không mất đi ôn hòa nhìn xuống Tần Tử, hỏi:

“Ngươi, nguyện ý trở thành đệ tử bản tọa sao?”

“Hả? ?”

Tần Tử ngẩn người, có chút không biết làm sao.

Hoàng Tuyền tông chủ thu đồ, để Tần Tử có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Dù sao, hắn chỉ là nghe lời nói của phụ thân, đến nơi này trải nghiệm, bởi vì phụ thân nói, phải cùng nhân vật thiên tài các nơi tranh phong, mới có thể trở nên càng mạnh, đây là quá trình ắt không thể thiếu.

Cho nên, hắn liền đến.

Tuy nói đây là đại hội thu đồ, nhưng cũng không nhất định liền muốn gia nhập tông môn, rất nhiều người trẻ tuổi đến nơi này, đều không phải vì gia nhập.

Bởi vì bọn hắn biết mình không có hi vọng.

Mà rất nhiều người trẻ tuổi, phi thường muốn gia nhập Hoàng Tuyền tông, nhưng mà... Bọn hắn nghĩ, Hoàng Tuyền tông liền nhất định sẽ thu bọn hắn sao?

Hoàng Tuyền tông đang chọn tuyển bọn hấn.

Tông môn có thể chọn đệ tử, như vậy đệ tử cũng có thể chọn lựa tông môn, không muốn gia nhập, vậy liền không gia nhập chứ sao.

“Thế nào, ngươi không nguyện ý?”

Tư Mã Nam nhướng mày, hấn nghĩ không ra, tự mình mở miệng, người trẻ tuổi này vậy mà không có mừng rỡ như điên, ngược lại có chút do dự.

Cái này khiến hấn cảm giác uy nghiêm của mình bị mạo phạm.

Dù sao, tại mảnh khu vực rộng rãi này, Hoàng Tuyền tông chính là chúa tể tuyệt đối, mà hấn làm Hoàng Tuyền tông chủ, là quyền cao chức trọng bậc nào.

Tại hấn đánh giá, hấn ném ra ngoài cành ô liu, đối với người trẻ tuổi mà nói, tuyệt đối là một loại ân huệ, mà hấn, cũng là mang theo một loại cảm giác ưu việt “Chiêu hiền đãi sĩ” mà mời Tần Tử.

Nhưng mà, hấn tựa hồ bị cự tuyệt.

“Tiền bối, vẫn bối hôm nay tới đây, chủ yếu là muốn gặp thiên tài các lộ, được thêm kiến thức, cũng không có nghĩ qua bái sư.”

Tần Tử cung kính nói.

“Nói như vậy, ngươi là khinh thường Hoàng Tuyền tông?”

sắc mặt Tư Mã Nam càng phát ra băng lãnh, khí tức trên người hấn tán phát ra, để nhiệt độ chung quanh đều không ngừng hạ xuống.

Chương 123: Đụng Đến Lòng Tự Ti

Chương 123. Đụng Đến Lòng Tự Ti

“Tiền bồi hiệu lắm.”

Tần Tử tranh thủ thời gian giải thích nói:

“Hoàng Tuyên tông làm nhất lưu thế lực đông vực, càng là thế lực bá chủ mảnh địa vực rộng lớn này, ai dám khinh thị?”

“Chỉ là, văn bồi đã có sư phụ, lại bái cái sư phụ khác, luôn cảm thấy có chút không ổn... Còn xin tiền bồi thứ lỗi.”

Kỳ thật Tần Tử cũng không tính là kẻ không biết đạo lý.

Tại thời điểm có thể giảng đạo lý, hắn vẫn là nguyên ý giảng đạo lý một chút —— ít nhất phải có cái hình thức.

“Hừ! !”

Tư Mã Nam hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn xuống Tần Tử, chất vấn:

“Ngươi đã có sư phụ, lại vì cái gì muốn tới tham gia đại hội thu đồ Hoàng Tuyên tông ta? Chẳng lẽ là bắt ta làm trò cười? !”

“Không không không!”

Tần Tử tranh thủ thời gian lắc đầu, nói ra:

“Văn bồi đã nói qua, lần này chỉ là đến rèn luyện, cũng không có cái ý nghĩ khác, lại càng không biết tiền bồi sẽ nâng đỡ như thế, bây giờ thực khó bái sư, còn xin tiền bồi thứ lỗi.”

“Ha ha, tốt cho một cái tên nhanh mồm nhanh miệng.”

Tư Mã Nam cười nhạo một tiếng, nói ra:

” Hoàng Tuyên tông ta, cũng không phải người địa phương tùy tiện đến rèn luyện! Bản tọa tự mình bày ra chiến đài, cũng không phải cho người trò đùa!”

“Văn bồi có thể cho ra một chút bồi thường.”

Tần Tử hít sâu một hơi, nói.

“Tốt, vậy người xuất ra một kiện Chí Thánh linh bảo, việc này coi như qua.”

Tư Mã Nam thản nhiên nói.

“Người! !”

Tần Tử đột nhiên cắn răng.

Loại đồ vật Chí Thánh linh bảo này, hắn hiện tại làm sao có thể có được? Đối phương rõ ràng chính là cố ý làm khó dễ hắn.

“Thế nào, không bỏ ra nổi sao? Đã không bỏ ra nổi, người cũng dám ở trước mặt bản tọa nói bồi thường?”

Tư Mã Nam liếc xéo Tần Tử một chút, cả người tư thái cao hơn, hắn không còn có điều kiêng kị gì.

Lòng dạ hắn chật hẹp.

Điểm này, chính hắn cũng thừa nhận.

Nhưng là, hắn tuyệt không phải kẻ lỗ mãng, kỳ thật hắn hỏi nhiều như vậy, cũng là đang thử thăm dò người trẻ tuổi này, đến cùng có bối cảnh hay không.

Trước đó nghe nói người này có cái sư phụ, về sau cảnh giác trong lòng hắn không ít, nếu như người này thật có thể xuất ra một kiện Chí Thánh linh bảo, như vậy rất có thể vẫn là có chút bối cảnh, vậy hôm nay việc này coi như qua.

Mà hắn cũng sẽ không thật nhận lấy món Chí Thánh linh bảo kia.

Dạng này, không chỉ có trước mắt bao người cho thấy khí độ của hắn, mà cái thế lực phía sau tiểu tử này, cũng không thể lại nói cái gì.

Mà bây giờ, người trẻ tuổi kia thậm chí ngay cả cái Chí Thánh linh bảo đều không bỏ ra nổi đến, xem ra cũng không có bối cảnh lớn bao nhiêu.

Chí ít, bối cảnh so không bằng Hoàng Tuyền tông bọn hắn.

Dù sao, đỉnh cấp thiên kiều Hoàng Tuyền tông bọn hắn đi ra ngoài lịch luyện, đều là sẽ phối hợp với Chí Thánh linh bảo, đây là mặt mũi của tông môn.

“Tiền bối, có thể đổi một cái khác không?”

Tần Tử ngăn chặn phần nộ trong lòng, hỏi.

“Có thể.”

Tư Mã Nam nhàn nhạt nói ra:

“Như vậy đi, ngươi quỳ xuống, đập đầu ba cái, liền có thể rời đi.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người biến hóa.

Đây là tru tâm a!

Một vị nhân vật thiên tài, nếu là quỳ xuống tại vạn chúng chút mực, như vậy cả một đời này đều không ngẩng đầu được lên, liền xem như hủy.

Tần Tử liên tiếp hút mấy khẩu khí, sau đó chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt rốt cuộc không nhìn thấy mây may nhất gan, mà là có chút băng lãnh mà hỏi:

“Tiền bối nhất định phải hùng hổ dọa người như thế sao?”

Tư Mã Nam khoan thai ngồi trên ghế, dùng ánh mắt giống như nhìn sâu kiến mà nhìn Tần Tử một chút:

“Ha ha, bức ngươi... Lại như thế nào?”

Hắn đã lười nhác giả vờ.

Cái lòng dạ gì, khí độ gì, đều chỉ là mây bay mà thôi, hắn không cần người khác kính hắn, chỉ cần người khác sợ hắn là được rồi.

Nếu là cùng một con kiến hôi còn dài dòng văn tự, cũng sẽ không để mọi người ở đây xem trọng hắn một chút, sẽ chỉ làm những người này mất đi lòng kính sợ.

Hắn muốn chính là cường thế.

Muốn chính là bá đạo!

Mà lúc này, Tần Tử nhìn xem đối phương đã không che giấu miệt thị chút nào, tự tôn trong lòng cũng bị kích thích, chất vấn:

“Người trắng trợn như vậy, hẳn là cảm thấy mình vô địch thiên hạ rồi?”

Tư Mã Nam mặt không đổi sắc, không mẫn không nhạt nói ra:

“Ta tự nhiên không phải vô địch thiên hạ, nhưng là, ta có thể để người không thể không phục.”

“Cho dù lòng người cao hơn trời, nhưng là tại trước mặt bản tọa, người chỉ là một con giun dế mà thôi, bản tọa một ngón tay liền có thể nghiền chết người, cái này, chính là hiện thực người không thể không đối mặt!”

“Phốc!”

Tần Tử đột nhiên cười, giễu cợt nói:

“Tốt cho một cái cường giả cái thế nhưng chỉ là ếch ngồi đáy giếng a! Thật là khí khái lớn a!”

“Người cảm thấy mình không tầm thường như thế, người vì cái gì không dám đi rộng thiên địa lớn hơn xông xáo, vì cái gì không dám cùng những cái cường giả chân kia chính so sánh, mà chỉ dám trốn ở trước cửa nhà, dựa vào lấy lớn hiếp nhỏ để cảm giác mình là cường giả?”

“Ha ha, bởi vì chính người cũng biết, người không xứng! Người chỉ có thể dựa vào việc ngồi xỏm ở một cái tiểu địa phương, dựa vào bóng mát tổ tông, bày tư thái tại trước mặt kẻ yếu, để duy trì lòng tự trọng đáng thương lại thật đáng buồn kia của mình.”

“Dạng người như người, còn muốn thu ta làm đồ đệ? Ta vì cái gì không nguyện ý bái sư, chẳng lẽ tâm lý người không có hiểu rõ sao?”

“Người vì cái gì mà khi bị cự tuyệt sẽ xấu hổ thành giận? Đó là bởi vì người mình cũng biết mình không xứng, ta thấy người không nguyện ý tiếp nhận cái chân tướng kia, nhưng nó lại trần trụi hiện ra ở trước mặt của người.”

“Cho nên... Người muốn giết ta đúng hay không?”

Tần Tử trào phúng nhìn xem hắn, giống như nhìn xem một cái thằng hề.

“Muốn chết! !”

Trong mắt Tư Mã Nam bộc phát ra sát ý trước nay chưa từng có, thậm chí có chút điên cuồng, giống như sư tử bị đung phải vết thương.

Trên đời này, cũng không phải là tất cả mọi người là người bình thường, mà Tư Mã Nam, rõ ràng chính là một người không quá bình thường.

Hắn tự ti đến tự phụ! !

Cho nên, hắn mới có thể ngay từ đầu liền ôm ý nghĩ như thế đối với Tần Tử—— hoặc là thu đồ, hoặc là giết chết!

Thế giới phía ngoài lớn bao nhiêu hắn mặc kệ, hắn sẽ tự động bỏ qua, mà tại hắn bên trong tiểu thiên địa này, hắn liền muốn trở thành Chúa Tể Giả.

Không có người có thể ở trước mặt hắn ưu tú hơn, nếu có, vậy thì nhất định phải thu nạp tại phía dưới hắn, nếu không, liền hủy diệt đi.

“Oanh! !”

Một cỗ uy áp mang tính hủy diệt, trực tiếp từ thiên khung trần áp mà xuống, giống như cả mảnh trời đều lún xuống tới.

Đây là lực lượng Chí Thánh cảnh cửu trọng!

“Cha —— “

Chương 124: Thẻ Trang Bức

Chương 124. Thẻ Trang Bức

Tần Tử ngửa mặt lên trời gào to.

Bởi vì hắn biết, đối mặt loại cường giả cấp bậc này, gọi sư phụ đều vô dụng, chỉ có thể liều gọi cha!

“Oanh! !”

Một tiếng vang thật lớn chấn động thiên vũ, sóng xung kích kinh khủng giống như sóng thần, menh mông cuộn cuộn

khuếch tán ra, số lớn người xem đều người ngã ngựa đổ, bị thổi làm bay rớt ra ngoài, giống như cuồng phong quét lá rụng.

Mà Tần Tử chậm rãi mở mắt, quả nhiên, cái đạo bóng lưng quen thuộc mà thẳng tắp kia, xuất hiện ở hắn phía trước.

“Ào ào ào!”

Từng đạo khí lưu màu vàng óng không ngừng xoay tròn, giống như vô số đầu giao long đang xoay quanh, đem hai người vờn quanh ở bên trong.

Mà cái đạo bóng lưng áo trắng kia, giống như Thần sơn nguy nga nhất thế gian, sừng sững ngàn vạn năm, không thể rung chuyển!

“Ủm? !”

Sắc mặt Tư Mã Nam biến hóa, thân thể chậm rãi từ trên ghế đứng lên, nhìn chằm chằm Tần Xuyên trầm giọng hỏi:

“Ngươi là ai?”

“Không có nghe được hắn gọi sao?”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Cha?”

Tư Mã Nam nhíu mày lâm lâm nói.

“Đừng gọi vậy, ngươi không xứng.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, bình tĩnh nói.

“Ngươi dám nhục nhã ta! !”

Tư Mã Nam phần nộ quát lớn.

“Người nào khinh thường người khác, thì nên chuẩn bị tâm lý bị người khác khinh thường lại. Ngươi đường đường Chí Thánh cảnh cửu trọng, lại xuất thủ đối với một cái tiểu bối Thông Thiên cảnh, hắn là xứng đáng để ta coi trọng ngươi một chút?”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Ít thuyết giáo ta! Thế gian đúng sai, cũng là được làm vua thua làm giặc, chờ thi thể ngươi bốc mùi, xem ai sẽ nói ngươi đúng!”

Tư Mã Nam gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp xuất thủ, hấn không muốn nói nhảm, muốn đem đôi phụ tử mạo phạm uy nghiêm hấn trấn sát!

“Hoàng Tuyền Lạc Cửu Thiên!”

Mi tâm hấn phát sáng, chiếu rọi một mảnh bầu trời, sau đó thiên khung tựa hồ vỡ ra một đường vết rách, một đạo thác nước Hoàng Tuyền to lớn đổ xuống, sau đó uốn lượn thành sông lớn, mệnh mông cuộn cuộn hướng phía Tần Xuyên cõ rửa mà tới.

Hoàng Tuyền, ăn mòn vạn vật!

“Có hoa không quả!”

Tần Xuyên chân phải nâng lên, đột nhiên đập mạnh, chín đầu bạch long từ dưới chân bắn ra, uốn lượn xoay quanh, hướng phía kia Hoàng Tuyền vọt tới.

“Rầm rầm, rầm rầm!”

Cửu Long uốn lượn, đi ngược dòng nước tại bên trong Hoàng Tuyền, để toàn bộ sông hoàng tuyền đều sôi trào, mà Cửu Long xoay quanh, tạo thành một đạo đường hầm to lớn, Tần Xuyên thân như lưu quang, từ bên trong lối đi kia xuyên thẳng qua!

“Ông!”

Gần như nháy mắt, hấn xuyên qua Hoàng Tuyền Chi Hà, đi tới trước người Tư Mã Nam, đồng thời Thanh Liên kiếm xuất hiện tại trong tay.

“Bất hủ tinh bích!”

Tư Mã Nam nháy mắt kịp phản ứng, quanh thân rực rỡ hào quang, ngưng tụ thành một đạo bình chương kim sắc, bảo hộ ở đỉnh đầu.

“Oanh! !”

Tần Xuyên một kiếm này rơi xuống, giống như một cây trụ trời đổ xuống, kiếm quang ngân bạch vài trăm mét để người ngắm mà sinh ra sợ hãi.

Mà cái bình chương kim sắc kia, cũng trong nháy mắt phát ra giòn vang, xuất hiện thanh âm phá băng, vết rách cấp tốc lan

tràn.

“Người không đánh tan được!”

Tư Mã Nam gầm nhẹ một tiếng, lực lượng hùng hồn rót vào bên trong bình chướng kia, để vết rách bình chướng kia cấp tốc chữa trị, giống như đảo ngược thời gian.

“Thật sao?”

Tần Xuyên trêu tức cười một tiếng, chỉ thấy thân thể hần nhẹ nhàng chấn động, ba đóa hoa sen óng ánh từ đỉnh đầu dâng lên, thân quang chói mắt.

Mà lực lượng hần, đột nhiên bạo tăng ba lần!

Tay hần nắm trường kiếm dùng sức đè ép xuống, lập tức, cái bình chướng kim sắc kia vang lên tiếng nổ tung, mà một thân ảnh chật vật bay xuống mặt đất.

“Oanh! !”

Mặt đất chấn động kịch liệt, xuất hiện một hố to hình tròn, mà Tần Xuyên trở tay cầm kiếm, hướng phía phía dưới ném ra!

“Phốc!”

“A —— “

Thanh Liên kiếm xuyên qua xương bả vai trái Tư Mã Nam, đem hần đánh tạt dưới đáy hố to, ngửa mặt chỉ lên trời, không thể động đậy.

Trong chốc lát, Hoàng Tuyền tông chủ Tư Mã Nam bị trấn áp trên mặt đất.

Cái chuyển hướng to lớn này, chấn kinh mọi người chung quanh.

“Cái này! !”

“Tư Mã tông chủ bị trấn áp rồi?”

“Ra đại sự, ra đại sự, Hoàng Tuyền tông thành lập trăm năm, cho tới bây giờ không ai dám khiêu khích như này a.”

“Người này nháo sự tại Hoàng Tuyền tông, Thiên Vị thánh nhân Hoàng Tuyền tông tất nhiên sẽ ra tay, chúng ta chạy mau, miễn cho bị ảnh hưởng đến!”

Một đám người kinh hô, cấp tốc chạy trốn.

Mà lúc này, Hoàng Tuyên tông chủ Tư Mã Nam nằm tại trong hố lớn, ánh mắt hấn đỏ bừng, phát ra gào thét điên cuồng.

“A a a! Người hôm nay phải chết! !”

Tần Xuyên nhìn hấn một cái, sau đó tay phải đánh một chiêu, Thanh Liên kiếm bay trở về trong tay, hấn mang theo Tần Tử liền chuẩn bị rời đi.

Lần này không cần thiết giết người.

Bởi vì hấn làm như vậy càng làm cho mình cao thượng hơn.

Mặc dù người này muốn giết Tần Tử, nhưng dù sao cũng là Tần Tử gây chuyện trước, kể ra nhược điểm của người ta để người ta xấu hổ, coi như là hòa nhau.

Xoạt!

Hấn phóng xuất ra kim quang, bao vây lấy Tần Tử, liền chuẩn bị rời đi nơi thị phi này.

Nhưng mà, sau một khắc, đại địa vỡ ra.

“Ong ong ong!”

Vô số cây cối to lớn phá đất mà lên, hóa thành từng đạo tường gỗ to lớn, đuổi Hướng Thiên Khung, trong chốc lát cao bằng trời.

Phương viên trăm dặm, hóa thành một cái lồng giam to lớn!

“Ha ha, tại Hoàng Tuyên tông chơi vui như vậy, các hạ cần gì phải vội vã đi như vậy chứ?”

Một đạo thanh âm ngoạn vị vang lên.

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một vị người lão giả râu bạc trắng mặc quần áo lục sắc chẳng biết lúc nào đã xuất hiện tại trên bầu trời.

Hấn lơ lửng tại nơi đó, quanh thân tản ra sinh cơ lục quang dạt dào, giống như một viên mặt trời lục sắc.

Mà vô số cự mộc che trời kia, cũng không ngừng uốn lượn ở trên trời, chạc cây kéo dài, hướng phía hấn lao bao vây.

Vạn vật sinh trưởng dựa vào mặt trời!

“Thiên Vị thánh nhân, mộ chi pháp tắc!”

Sắc mặt Tàn Xuyên có chút ngưng trọng.

Lực lượng pháp tắc Thiên Vị thánh nhân, cùng lực lượng Chí Thánh cảnh bình thường hoàn toàn khác biệt, đây là biến về chất rồi.

Lấy trước mắt hắn thực lực.

Coi như dùng tới Tam Hoa Tự Đỉnh, lại tăng thêm ” một kiếm Võ Đế “uy lực kinh người kia cũng tuyệt đối không cách nào chống lại lực lượng pháp tắc.

Nhưng mà...

Hắn còn có át chủ bài! !

【đỉnh! Cần nhắc đến tính chất phức tạp của tình huống, vì ngăn ngừa ngài trang bức thất bại, xấu hổ tại trước mặt nhi tử, hệ thống đưa tặng mộ thẻ trang bức. Cam đoan ngài dùng xong có thể thông dong rút lui. Giới hạn sử dụng trong lần này. 】

Chương 125: Gặp Lại Thủy Thanh Hàn

Chương 125. Gặp Lại Thủy Thanh Hàn

Xoạt!

Sau một khắc, hắn cảm giác được bên ngoài cơ thể mình đột nhiên nhiều hơn một cỗ lực lượng trong suốt.

Lập tức, hắn cảm giác mình tựa hồ ở vào bên trong một cái không gian khác, cùng thế giới hiện thực hoàn toàn thoát ly.

“Ừm?”

Vị lão giả lục bào kia nhướn mày, phát hiện dị dạng, thế là tay phải vỗ một trảo đối với Tần Xuyên.

“Xoạt!”

Lập tức, một chi pháp tắc lục sắc giống như sông lớn tràn quét mà qua, mệnh mông cuộn cuộn, tràn ngập uy nghiêm không thể mạo phạm.

Bình thường cường giả Chí Thánh cảnh cửu trọng tại phía dưới cỡ lực lượng này, căn bản không có bất luận cái sức phản kháng gì, chỉ có thể thúc thủ chịu trói.

Nhưng mà!

Sau một khắc, cái một chi pháp tắc này trực tiếp xuyên qua trước người phụ tử Tần Xuyên, hai người đứng tại chỗ, lông tóc không tổn hao gì!

“Làm sao có thể!”

con mắt lão giả lục bào trừng lớn, một màn xảy ra trước mắt đã hoàn toàn vượt ra khỏi hần lý giải.

Không chỉ có như thế, Tần Tử cũng sợ ngây người, ngạc nhiên hỏi:

“Cha, đây là bí pháp gì?”

“Tiểu đạo mà thôi.”

Tần Xuyên hơi hốt nói, biểu lộ hần mây trôi nước chảy, lộ ra thần bí mà sâu không lường được.

“Ông!”

Mà lúc này, bên trong bầu trời trống rỗng xuất hiện vô số trường kiếm, sau đó vạn kiếm cùng bay, hướng phía hai cha con phóng tới!

Hưu hưu hưu!

Đây là kim chi pháp tắc ngưng tụ thành kiếm, sắc bén vô cùng, không gì không phá, kém chút đem không gian đều xé rách.

Cái hiệu quả thị giác này có chút dọa người, Tần Xuyên kỳ thật cũng có chút rụt rè, nhưng là hần biết, cả người phải đứng thẳng, tuyệt đối không thể sợ.

Thế là, hắn đứng chấp tay, trên mặt lộ ra ba phần khinh thường, bảy phần lạnh nhạt, khẽ cười nói:

“Điều trùng tiểu kỹ, có hoa không quả!”

Xoạt!

Sau một khắc, kiếm ảnh đầy trời kia cùng trước đó một chỉ pháp tắc giống nhau, trực tiếp xuyên qua, không có bất cứ tác dụng gì.

“Cái này! !”

Lão giả kim bào đột nhiên xuất hiện kia, cũng chấn kinh, đây rốt cuộc là cái thủ đoạn gì, làm sao lại nghịch thiên như thế?

Người này rõ ràng không phải Thiên Vị thánh nhân a, mọi người đều biết, chỉ có pháp tắc có thể đối kháng pháp tắc, nhưng mà hôm nay cái này...

Quả thực trái với thường thức! !

“Cha, người thật lợi hại.”

Tần Tử sùng bái nhìn về phía mình phụ thân.

“Ha ha.”

Tần Xuyên lạnh nhạt lắc đầu cười một tiếng, tựa hồ tất cả những thứ này đều không đáng nhắc lên, hư danh cái gì cũng đều là phù vân.

Mà lúc này.

Hắn phát hiện tầng năng lượng thần kỳ bên ngoài cơ thể kia đang nhanh chóng tiêu hao, thế là, nói ra đối với Tần Tử:

“Chúng ta đi thôi.”

Nói xong, mang theo Tần Tử hướng thẳng đến tường gỗ phía trước đứng tới.

“Ai cho đi! !”

“Lưu lại ngay!”

Hai vị lão giả kia đồng thời xuất thủ, hai đạo pháp tắc bình chương chặn hai cha con trước người.

“Ha ha, Tần mỗ muốn đi, người nào cản trở được?”

Thanh âm Tần Xuyên bình tĩnh mà cuồng ngạo vang lên.

Sau đó, liền thấy hai cha con trực tiếp xuyên thấu hai tầng bình chương kia, đồng thời xuyên thấu tường gỗ thông thiên triệt địa kia, biến mất ở chân trời.

“Cái này...”

“Có muốn đuổi theo hay không?”

Hai người liếc nhau, kỳ thật bọn hắn cũng đã nhìn ra, người này cũng chính là bản lĩnh đào mệnh lợi hại, cũng không phải là thật sự có mạnh cỡ nào.

Không thì cũng không cần chạy trốn.

Oanh long!

Đúng lúc này, một đạo ngũ thái ban lan quang mang từ cấm địa Hoàng Tuyền tông xông lên thiên khung, hóa thành một đạo gương mặt ngũ thái khổng lồ.

“Bái kiến Đại tổ!”

Hai vị này lão giả thấy thế, lập tức lộ ra vẻ cung kính, khom mình hành lễ đối với gương mặt ngũ thái.

“Để hắn đi thôi, chuyện này, chúng ta cũng có chỗ làm quá, còn có... Tông chủ nên thay người khác.”

Khuôn mặt khổng lồ kia bình tĩnh nói, mà thanh âm lại giống như lời đình quanh quẩn trong không gian.

“Vâng! !”

Hai người trăm miệng một lời hồi đáp.

“Ừm, bản tọa tiếp tục bế quan.”

Khuôn mặt trên bầu trời nói, sau đó nó giống như tắt đi đèn pin, hóa thành một đạo ánh sáng rút về cấm địa Hoàng Tuyền tông.

Hai vị lão giả liếc nhau, trên mặt đều lộ ra vẻ cười khô, sau đó thân ảnh lóe lên liền biến mất.

Mà Tư Mã Nam trong hồ lớn, thì là sắc mặt tái nhợt, mặt xám như tro, hắn đã mất đi quyền lực mà hắn xem như sinh mệnh...

...

Tần Xuyên mang theo Tần Tử một đường bay đến, bay thật lâu mới dừng lại, mà lúc này, đã rời đi địa giới Hoàng Tuyền tông.

Hắn hiện tại đã là Chí Thánh cảnh cửu trọng, đồng thời mạnh hơn rất nhiều so với Chí Thánh cảnh cửu trọng bình thường.

Lại tăng thêm Tam Hoa Tụ Đỉnh ba lần tăng phúc, để tốc độ của hắn đạt đến mức độ kinh người.

“Cha, đây là cái thần thông gì, quá thần kỳ đi!”

Vừa xuống đất, Tần Tử thật hưng phấn mà hỏi.

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, nói ra:

“Đây là thần thông ta trước kia tự sáng tạo, ảo diệu trong đó rất sâu, người phía dưới Võ Đế, gần như rất khó lĩnh ngộ, mà coi như lĩnh ngộ, cũng khó có thể thi triển.”

Nói đến nơi này, sắc mặt hắn tái nhợt:

“Liên xem như ta thi triển một lần, cũng phải nỗ lực bỏ giá cả to lớn.”

Không có biện pháp, nhất định phải nói như vậy.

Không thì cái này tiểu tử muốn học, hắn dạy thế nào? Mà lại coi như chính hắn, cũng không phải muốn dùng liền có thể dùng.

Ai biết lần sau thẻ trang bức có phải là loại công năng này nữa hay không chứ? Căn cứ hệ thống nói, công năng thẻ trang bức là ngẫu nhiên!

“Dạng này a...”

Tần Tử rõ ràng có chút thất vọng, mặt ủ mày chau cúi đầu xuống.

“Vạn Thần kiếm kiếp!”

“Oanh long! !”

Đột nhiên, phía trước bộc phát ra một trận rung động dữ dội, bụi mù ngập trời, đồng thời có yêu thú tán loạn bay về phía bát phương.

Mà bên trong bầu trời, một vị thanh niên áo đen gầy gò đứng vững vàng, tướng mạo người này phổ thông, lại cho người ta một loại cảm giác lảng lẽ, đặc biệt là trên mặt có một vết sẹo, để hằn lộ ra mấy phần hung ác của dã thú.

“Cái đó là...”

Tần Tử nhíu nhíu mày, sau đó lại dụi dụi con mắt, có chút không xác định nói ra: “Thủy Thanh Hàn? ?”

Ca ca Thủy Khinh Nhu, Thủy Thanh Hàn.

Lúc trước chỉ là một người bình thường nhất, thậm chí muội muội bị người ta khi dễ cũng không đủ sức bảo hộ, chỉ có thể bị giẫm trên mặt đất, tro mắt nhìn.

Làm sao đột nhiên xuất hiện tại đông vực?

Hơn nữa nhìn bộ dáng, thực lực còn không yếu? !

“Tha hương ngộ cố tri, mười phần khó được, mà người cùng Thủy Khinh Nhu quan hệ không ít, cho nên, người đi qua chào hỏi đi.”

Tần Xuyên đối Tần Tử nói.

“Cha, ngài không đi?”

Tần Tử hỏi.

“Ta dù sao cũng là trưởng bối, ở ngay trước mặt ta, một ít lời các người khó tránh khỏi sẽ không tiện nói.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

“Cũng đúng, vậy ta đi.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó hướng phía bên kia bay đi.

Chương 126: Sẽ Có Người Đáng Giá Để Đi Theo

Chương 126. Sẽ Có Người Đáng Giá Để Đi Theo

Thủy Thanh Hàn chém giết một đầu yêu thú Thông Thiên cảnh ngũ trọng, đang chuẩn bị rời đi, tiến về nơi lịch luyện kế tiếp.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến.

“Thanh Hàn sư đệ!”

Thủy Thanh Hàn nghe vậy, lông mày hơi nhíu, bởi vì thanh âm này mười phần quen thuộc.

Hắn đột nhiên quay đầu, chỉ thấy một cái thanh niên áo đen tuần lã hướng phía hắn bay tới.

Hắn sửng sốt một chút, trên gương mặt lã lệ rất nhiều so với trước kia lộ ra mấy phần vẻ ngạc nhiên.

“Tần Tử sư huynh?”

Hắn cũng không nghĩ tới, có thể tại nơi này gặp được Tần Tử.

Vù vù!

Mà xuống một khắc, thời điểm khi Tần Tử sắp đến gần, mấy thân ảnh nháy mắt ngăn tại trước người Thủy Thanh Hàn, lạnh lùng nhìn xem Tần Tử.

“Đây là? !”

Tần Tử đột nhiên giật mình, bởi vì ba người đột nhiên xuất hiện này, rõ ràng là cường giả Chí Thánh cảnh, hơn nữa nhìn tư thế, là đang bảo hộ Thủy Thanh Hàn!

“Ba vị, đây là bằng hữu của ta.”

Cái thời điểm này, Thủy Thanh Hàn vừa cười vừa nói.

Lập tức, ba người kia gật gật đầu, thân thể lóe lên biến mất, lại trốn đến chỗ tối.

Tần Tử nhìn xem tốc độ mấy người kia, trong lòng càng thêm chấn kinh, cái này chỉ sợ không là cường giả Chí Thánh cảnh bình thường.

Hắn hít sâu một hơi, cà lăm mà hỏi:

“Thanh Hàn sư đệ, ngươi cái này... Bọn hắn đây là...”

“A, bọn hắn là người hộ đạo của a, trong đó hai vị là Chí Thánh cửu trọng, còn có một vị là Thiên Vị thánh nhân.”

Thủy Thanh Hàn khẽ cười nói.

“Tê! !”

Tần Tử triệt để bị loại đội hình xa hoa này sợ ngây người —— gia hỏa này, đây là leo lên thân phú bà, hay là ở rể hào môn?

Hắn hít sâu mấy hơi mới khiến cho mình tỉnh táo lại, hỏi:

“Ngươi đây là trở thành thiếu chủ cái thế lực lớn nào đó rồi?”

“Ha ha ha, ta nào có tốt như vậy mệnh a?”

Thủy Thanh Hàn lắc đầu cười một tiếng, nói ra:

“Ta là đạt được một vị đại nhân tuổi trẻ thưởng thức, mới thu được tất cả điều này.”

“Ngươi nói là...”

Tần Tử có chút không dám tin tưởng.

“Không sai, ta trở thành tùy tùng vị kia vị đại nhân tuổi trẻ kia.”

Thủy Thanh Hàn rất tự nhiên nói.

Trên mặt hắn cũng không có bao nhiêu xấu hổ.

Ngược lại có mấy phần vinh hạnh.

Trong mắt của hắn lộ ra mấy phần vẻ cuồng nhiệt:

“Vị đại nhân tuổi trẻ kia tài năng ngút trời, mà lại bất luận là lòng dạ, nhân phẩm, đều để người ta kính nể, ta tin tưởng, đi theo hắn tất nhiên có thể nhìn thấy phong cảnh càng xa!”

Nói đến nơi này, hắn hưng phấn giữ chặt tay Tần Tử, nói ra:

“Tần Tử sư huynh, nếu không, ngươi cũng đi theo thiếu chủ đi! Lấy thiên phú ngươi, thiếu chủ tất nhiên cũng sẽ không bạc đãi ngươi!”

“Cái này...”

Tần Tử lộ ra vẻ làm khó.

Đi theo người khác?

Hắn Tần Tử tâm cao khí ngạo, là muốn trở thành cường giả vô địch, làm sao có thể chịu làm kẻ dưới?

Nhưng là, lời này hắn không thể nói thẳng, bởi vì như vậy sẽ để cho Thủy Thanh Hàn thật mất mặt.

“Tần Tử sư huynh cảm thấy mất mặt?”

Thủy Thanh Hàn nhíu một chút lông mày, tựa hồ có loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nhưng hắn cũng không có nổi giận, mà là biểu hiện rất bình tĩnh.

Hắn nhìn xem Tần Tử, nói ra:

“Tần Tử sư huynh, ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, trên thực tế, có cái người tu luyện nào không nghĩ tới đăng lâm tuyệt đỉnh, tầm mắt bao quát non sông chứ?”

“Nhưng hiện thực là, phần lớn người đều chỉ có thể cúi đầu tại trước mặt hiện thực, tại sau khi trải qua một ít chuyện, sẽ phát hiện, những cái ảo tưởng ngây thơ trước kia, rất khó thực hiện.”

Hắn dừng một chút, ánh mắt lộ ra chân thành tha thiết, nói ra:

“Tần Tử sư huynh, trước kia ta cũng cho là mình sẽ không đi theo bất luận kẻ nào, thẳng đến khi ta gặp thiếu chủ.”

“Hắn để ta biết, có ít người chủ định thiên sinh bất phạm, nhất định là phải đăng lâm tuyệt đỉnh.”

“Dạng người như hắn, quá mức hoàn mỹ, để người ta không có dũng khí đi cùng hắn so sánh, thậm chí để người ta cảm thấy, đi theo phía sau hắn, cũng là một loại vinh quang!”

“Sau đó ta rút cuộc hiểu rõ, cái gì gọi là chim khôn biết chọn cây mà đậu, nguyên lai trên đời này, thật sự có người... Đáng giá ta đuổi theo theo.”

Trong mắt của hắn lộ ra thành kính, sau đó chỉ chỉ đạo vết sẹo dữ tợn trên mặt mình, hỏi:

“Ngươi biết vết sẹo này là vì sao mà tới không?”

“Đây chính là khảo nghiệm thiếu chủ cho ta!”

“Lúc trước, thiếu chủ tuyển chọn thân tín, bao nhiêu thiên tài chập vạt chen chúc mà tới, nhưng cuối cùng, chỉ có ta thông qua khảo nghiệm, bởi vì chỉ có ta, sẽ liễu lĩnh, thậm chí liên mệnh đều không cần!”

“Thời khắc sinh tử, chính là thời gian khảo nghiệm quyết tâm cùng trung thành của một người tốt nhất.”

“Mà ta đi theo thiếu chủ, cũng không phải là vì danh lợi, mà là vì một loại tín ngưỡng thuần túy, bởi vì ta cảm thấy, hắc đáng giá ta đuổi theo theo!”

“Có lẽ ta đời này, không có năng lực đi khai sáng huy hoàng, nhưng là, có thể đi theo sau lưng một cái người vĩ đại, đi chứng kiến huy hoàng, cũng coi như không uổng công đời này.”

Hắn khẽ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, ánh mắt hoảng hốt, trong con ngươi có vẻ mơ ước nồng đậm.

Tần Tử nghe vậy, trầm mặc.

Chim khôn biết chọn cây mà đậu!

Đúng vậy a.

Có lẽ thật có ít người, đáng giá người khác đi đi theo, bên cạnh hắn chẳng phải có một người như vậy sao —— cha hắn!

Tại trong lòng hắn, hắn thân là thân thể, tiềm lực kinh người, ai cũng không phục, cho là tương lai mình có thể khinh thường một thế hệ.

Nhưng là, hắn cho tới bây giờ liền không nghĩ tới có thể vượt qua cha hắn, cũng không nghĩ tới muốn vượt qua cha hắn.

Tại trong lòng hắn, cha chính là đỉnh phong vĩnh viễn, hắn chỉ muốn vĩnh viễn đi theo sau lưng cha, đi theo bước chân cha.

Mà hắn lại phát hiện, không chỉ có là hắn nghĩ như vậy, sư phụ hắn, tựa hồ cũng là nghĩ như vậy...

Mà bây giờ.

Thủy Thanh Hàn, cũng hắn là gặp một người như vậy đi.

Mặc dù người này không có khả năng cùng cha hắn đánh đồng, nhưng là tại trong lòng Thủy Thanh Hàn, người kia,

cũng có được ý nghĩa đồng dạng.

Thế là, hần chăm chú nhìn Thủy Thanh Hàn, nói ra:

“Thanh Hàn sư đệ, ta có thể hiểu ý nghĩ ngươi, cái này thế gian thật có một số người, để người từ trong đáy lòng cảm thấy tin phục, vị thiếu chủ kia của ngươi, hần là cái loại người này.”

“Nhưng mà... Người có chí riêng, ta tạm thời cũng không muốn đi theo ai, mặc kệ tương lai là âm đạm hay là huy hoàng, ta đều muốn mình đi xông vào một lần.”

“Hi vọng ngươi cũng có thể lý giải ta.”

Thủy Thanh Hàn nghe vậy, trên mặt lộ ra một vẻ thất vọng.

Sau đó thoải mái cười một tiếng:

“Ha ha ha, tốt a, người có chí riêng! Loại vật này, không thể miễn cưỡng.”

“Mỗi người đều có phương thức tận hưởng cuộc sống của mình, hi vọng chúng ta sau này, đều có thể nhìn thấy phong cảnh càng đẹp đi.”

“Nhất định sẽ vậy.”

Tàn Tử cười gật gật đầu.

Thủy Thanh Hàn có thể mang tầm nhìn như thế, hần thật cao hứng.

Hần liền sợ đối phương quá bướng bỉnh, đem sự tình mình cảm thấy coi là đúng, áp đặt tại trên thân người khác, như thế liền dễ dàng trở mặt.

Hần cũng không muốn cùng Thủy Thanh Hàn trở mặt.

Không chỉ có là bởi vì tình đồng môn, càng là bởi vì...
Nghiêm khắc nói đến, đây là đại cữu ca của hần!

Chương 127: Hệ Thống Phát Động Nhiệm Vụ

Chương 127. Hệ Thống Phát Động Nhiệm Vụ

Tần Tử nghĩ nghĩ, hỏi:

“Thanh Hàn sư đệ, người thuận tiện nói cho ta, người đi theo chính là vị nào thiếu chủ được không?”

Thủy Thanh Hàn hào phóng cười một tiếng:

“Đương nhiên! Cái này cũng không có gì cần giấu diếm, ta đi theo chính là thiếu chủ hoàng tộc Tề gia—— Tề Hoàng!”

“Tề gia mặc dù là hoàng tộc xuống dốc, nhưng thiếu chủ Tề Hoàng thiên phú và tài tình, liền xem như truyền nhân tam đại hoàng tộc cường thịnh cùng hai đại thánh địa tông môn, cũng rất khó cùng tranh tài.”

” Mấy vị hoàng giả Đông vực đều đã từng khẳng định, Tề Hoàng thiếu chủ có hoàng giả chi tư! Chỉ cần không chết, tất nhiên Thành Hoàng!”

“Tề! !”

Tần Tử nghe vậy, cũng hít một hơi hơi lạnh, tựa hồ rất rung động.

Nhưng trong lòng xem thường.

A, nguyên lai chỉ là hoàng giả chi tư a, ta còn tưởng rằng là có trạng thái đại đế chi tư chứ!

“Tần Tử sư huynh, người đã tới đông vực, không bằng đi Tề gia làm khách a? Tề Hoàng thiếu chủ từ trước đến nay chiêu hiền đãi sĩ.”

Thủy Thanh Hàn nhiệt tình mời nói.

Cái này nghiêm nhiên là một loại thân cận tin tưởng, không chút nào đem mình làm ngoại nhân của Tề gia.

Mà cái này, kỳ thật cũng là biểu hiện trung thành!

“Ta còn có sự tình khác, tạm thời chỉ sợ không tiện.”

Tần Tử lộ ra vẻ làm khó.

“Dạng này a...”

Thủy Thanh Hàn cảm thấy tiếc nuối, sau đó nói ra:

“Vây được rồi, dù sao sau này có rất nhiều cơ hội, người nếu đang có chuyện, tùy thời đều có thể đến Tề gia tìm ta.”

“Được.”

Tần Tử gật gật đầu.

Hai người tiếp tục hàn huyên, sau đó liền vẫy tay từ biệt.

Thủy Thanh Hàn dựa theo kế hoạch đã định, tiếp tục đi lịch luyện, mà Tần Tử thì là trở về cùng Tần Xuyên hội hợp.

“Cha, chúng ta bây giờ đi nơi nào?”

Tần Tử hỏi.

“Đương nhiên là... Chỗ nào náo nhiệt thì đi nói đó.”

Tần Xuyên nhếch miệng lên, trên mặt lộ ra thần bí nụ cười.

Ngay tại vừa rồi, hệ thống vậy mà tuyên bố nhiệm vụ:

【 đình! Xét thấy túc chủ đã có thực lực nhất định, đồng thời đi ra khỏi thôn Tân Thủy, hiện tại bắt đầu tuyên bố nhiệm vụ! 】

【 đình! Người thu hoạch được nhiệm vụ chủ tuyến “Cha ta là Tần Xuyên” . 】

【 ghi chú: Làm một phụ thân vĩ đại, người không thể không có tiếng tăm gì, nhất định phải có danh khí nhất định, chí ít, làm thời điểm người nhi tử báo ra tên của người, không thể để người ta một mặt mòng bức. Cho nên, mong người trong vòng một tháng, đem danh tiếng của mình đánh ra. 】

【 ban thưởng nhiệm vụ: Một kiện hoàng khí! 】

Cái nhiệm vụ này, nói đơn giản, chính là tuyên truyền bản thân.

Hắn chuẩn bị lập lại chiêu cũ —— mời thế lực ngầm!

Thời điểm tại Cửu Dương vương triều, hắn liền thuê qua Thính Vũ lâu, dùng để nâng giết nhi tử tiện nghi của mình.

Bây giờ, hắn muốn nhìn một chút, đông vực có thể lực tình báo cùng loại hay không, có thể vì hắn tuyên truyền tạo thế đại quy mô.

Vấn đề có thể dùng tiền giải quyết, trực tiếp đập nồi bán sắt! Cùng lắm thì đem cái Chí Thánh linh bảo đỉnh cấp Thanh Liên kiếm này cũng cầm đi, dù sao hoàn thành nhiệm vụ, về sau hắn sẽ thu hoạch được một kiện hoàng khí, kiếm bọn không lỗ. Ý nghĩ của hắn là không có vấn đề.

Chỉ tiếc...

Mấy ngày sau, hắn liền tiếc nuối phát hiện, trước mắt còn không có loại tổ chức tình báo có thể bao trùm toàn bộ đông vực mệnh mệnh.

Mà lại hắn nghe ngóng một chút giá thị trường.

Coi như thật sự có như thế lực, tuyên truyền diện tích lớn như vậy, nhân lực vật lực cần đồ vào đều là kinh khủng, không chỉ có bán thân đi đều không đủ, coi như đi làm tay sai, trong thời gian ngắn cũng tuyệt đối thu thập không đủ.

Cho nên, chỉ có thể từ bỏ cái phương thức đơn giản thô bạo này.

Vậy bây giờ phải gì gì đây?

Đề nghị tiếp tục gây chuyện sao? Thế nhưng là cần gây sự tình bao lớn mới có thể để cho toàn bộ đông vực đều biết a?

Đại nhân vật đều là thâm cư không ra ngoài, rất ít ra xuất đầu lộ diện, liền xem như dây vào tông môn gia tộc của họ, cũng tìm không thấy cơ hội a!

Mà nếu như đụng vào tiểu nhân vật, vậy liền không mang bao nhiêu ý nghĩ.

Tựa như trước mấy ngày hắn tại Hoàng Tuyền tông náo loạn một trận, mà bây giờ, vẫn không có nghe được bất cứ tin tức tương quan gì.

Bởi vì đối với đông vực rộng lớn mà nói, thế lực nhất lưu như Hoàng Tuyền tông có rất nhiều, căn bản không có ý nghĩa.

Đoán chừng, liền xem như Hoàng Tuyền tông bị diệt môn, nhiệt độ, còn không bằng cái công tử hoàng tộc nào đó đi sước

một cái móng tay...

Cứ như vậy.

Tần Xuyên phải nghĩ ra đủ loại kế hoạch, thời gian trôi qua nửa tháng, mà kỳ hạn nhiệm vụ, chỉ có một tháng.

Vì bảo hiểm, Tần Xuyên hỏi thăm hệ thống, nếu như nhiệm vụ kết thúc không hoàn thành sẽ như thế nào, hệ thống rất bình tĩnh trả lời —— không biết.

Không biết! !

Nhưng chính là trả lời như vậy, để Tần Xuyên nháy mắt nghĩ đến rất nhiều loại khả năng: Tỉ như hắc sẽ mất đi tu vi, tỉ như hắc sẽ mất đi hai tay, tỉ như hắc sẽ mất đi hai chân, thậm chí mất đi ba cái chân...

Cũng may, trời không tuyệt đường người.

Lại qua vài ngày sau, hắc đạt được một cái tin tức kinh người —— Thần Hà sơn do hoàng tộc xuống dốc Lục gia chương không, sắp đến bốn năm một lần xem thiên hà, thiếu chủ Lục gia mời thiên kiều các phương đông vực tiến về xem!

Tần Xuyên nhận được tin tức, về sau lập tức đi nghe ngóng tin tức liên quan tới Thần Hà sơn, rất nhanh đã hiểu được đại khái.

Nguyên lai, cái Thần Hà sơn này mỗi khi qua bốn năm, bởi vì quỹ tích mặt trời di chuyển cùng góc độ khác biệt, sẽ sinh ra một lần hào quang thần kỳ.

Loại hào quang này không chỉ có lợi lấy, đồng thời bên trong ẩn chứa rất nhiều huyền diệu, xem thần hà, có thể ngộ đạo!

Loại chuyện tốt này, sao có thể bỏ lỡ chứ?

...

Thần Hà sơn, cao vút trong mây.

Nó vô cùng thẳng tắp, giống như một thanh kiếm được dựng đứng, đồng thời không có chút bùn đất cùng thảm thực vật nào, là một tòa núi chỉ toàn đá.

Mà Thần Hà sơn một ngày này, cùng ngày xưa khác biệt.

Ong ong ong!

Trên ngọn núi cao lớn thẳng tắp, chiết xạ ra hào quang hoa mỹ, tròn vẹn bảy tầng, chính là sự tán sắc của ánh sáng — ánh sáng bảy màu!

Truyền thuyết, bên trong ánh nắng đã bao hàm huyền bí vạn vật sinh trưởng, đây gần như là huyền bí lớn nhất thế gian.

Mà toà sơn phong này, nương tựa theo từ trường kì lạ, tựa hồ đem loại huyền bí này chiếu ra một góc của băng sơn.

Mà lúc này, ngoài núi đã người đông nghìn nghịt.

Mà Thần Hà sơn cách đó không xa, còn có một tòa sơn phong thấp hơn một chút, ngọn núi này, tên là Lãm Thắng phong.

Trên cái ngọn núi này, đỉnh đài lầu các đứng sừng, giống như Tiên cung Thiên Khuyết, đồng thời thiết trí rất nhiều ghế ngồi.

Chương 128: Đoạt Vị Trí

Chương 128. Đoạt Vị Trí

“Hôm nay xem thần hà, trên lý luận nói, mỗi một người, đều có thể tùy ý quan sát.”

“Nhưng mà, vị trí xem thần hà cũng có tốt có xấu, trong đó, Lãm Thắng phong là đi phương xem tốt nhất, hiệu quả cũng tốt nhất.”

“Đồng thời, Lục gia thiếu chủ thiết trí ghế tại bên trên Lãm Thắng phong, một khi leo lên Lãm Thắng phong, sẽ thành khách quý Lục gia thiếu chủ! Nếu là có thể trèo lên quan hệ với Lục gia thiếu chủ, sau này cũng có thể thêm mấy phần lực lượng.”

“Mau nhìn, màn sáng Lãm Thắng phong biến mất, có thể bắt đầu leo núi!”

Lập tức, biển người mãnh liệt.

Hưu hưu hưu!

Tùng đạo thân ảnh, nhanh như thiểm điện, hướng phía Lãm Thắng phong phóng đi.

Bọn hắn không dám phi hành.

Bởi vì Lục gia lại quy định, muốn lên bên trên Lãm Thắng phong, nhất định phải từng bước một leo núi, mà quá trình leo núi, kỳ thật cũng là khảo nghiệm.

Lãm Thắng phong chín trăm cái bậc thang, mỗi một cái bậc thang, đều ẩn chứa uy áp, mà lại càng ngày càng mạnh.

Người bình thường không thể đi lên.

Mà lại, phía trên Lãm Thắng phong ghế có hạn, nhà sư nhiều mà cháo ít, cho nên tại bên trong quá trình leo lên, cũng sẽ phát sinh cạnh tranh.

“Phanh phanh phanh!”

“A! !”

“Người đánh lén!”

“Ăn ta một quyền!”

“Đi xuống đi!”

Rất nhanh, Lãm Thắng phong trên bậc thang, bắt đầu người ngã ngựa đổ.

Tùng đạo thân ảnh cấp tốc bay rút ra ngoài, có lẽ là bị uy áp nấc thang đánh bay, có lẽ là bị đánh bay.

Sau đó, lại có người lao lên thay thế.

Tràng diện mười phần hỗn loạn.

Mà đỉnh Lãm Thắng phong, bên trên một tòa lầu các tôn quý.

Một cái thanh niên khí chất lãnh khốc, mi tâm có một đạo vết máu, đứng tại trước lan can khắc hoa đỏ, lãnh đạm nhìn xuống phía dưới.

Hắn chính là Lục gia thiếu chủ —— Lục Xung!

“Thiếu chủ, tại sao phải mời những người này? Cũng chỉ là sâu kiến mà thôi, coi như kết giao, cũng là bọn hắn leo lên Lục gia ta, đối với chúng ta cũng không có tính trợ giúp thực chất.”

Sau lưng, một cái lão giả áo gai hỏi.

Lục Xung ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, bên trong đôi mắt lộ ra một vòng sắc bén:

“Lần trước, Tề Hoàng thông qua tổ chức Kim Liên đại hội, thu mua lòng người, đã tìm được thiếp thân chiến bộc, ta tự nhiên cũng không thể lạc hậu!”

Áo gai lão giả nghe vậy, sắc mặt nghiêm túc lên.

Thiếp thân chiến bộc.

Là một loại đồ vật tương đương với tử sĩ, gần như mỗi một vị thiên kiêu hoàng tộc dòng chính, đều cần có thiếp thân chiến bộc của mình.

Mà điều kiện thiếp thân chiến bộc, mười phần hà khắc —— không chỉ cần phải tuyệt đối trung thành, đồng thời cần thiên phú xuất chúng, tiềm lực to lớn!

Thiếp thân chiến bộc cùng chủ nhân trưởng thành cùng một chỗ, mà lại thời khắc mấu chốt, có thể không chút do dự vì chủ nhân hi sinh mệnh.

Mà rất hiển nhiên, mặc kệ là lợi ích hay là địa vị, đều không đủ để nhân vật thiên tài chân chính cam nguyện trở thành thiếp thân chiến bộc, nhất định phải dựa vào mị lực nhân cách, để đối phương phát ra sùng kính từ nội tâm.

Cho nên, có tìm được thiếp thân chiến bộc hay không, cũng là phán một trong những tiêu chuẩn đoán một vị hoàng tộc thiên kiêu có ưu tú hay không.

Cho đến trước mắt, hấn bại bởi Tề Hoàng!

Bây giờ, bên trong thế hệ trẻ tuổi đông vực, Tề Hoàng, không thể nghi ngờ là người vươn lên đứng đầu.

Mà Lục Xung hấn, lại há có thể cam tâm lạc hậu hơn người? !

“Oanh long long!”

“Phốc!”

“A, bụng ta!”

Lúc này, trên bậc thang chiến đấu vẫn kịch liệt như cũ, nhưng là, một chút thiên tài cường giả đã bắt đầu lộ đầu.

“Lăn!”

Một cái đại hán đầu trọc để trần nửa người trên, cơ bắp cường kiện, trên cổ dùng xích sắt treo hai thanh dao phay, đâm ra một quyền, dã man vô địch, mười mấy người đều bị đánh bay ra ngoài.

“Giết!”

Một người thanh niên tuấn mỹ mặc áo xanh, nhìn như ôn tồn lễ độ, nhưng là một kiếm vung ra, vậy mà tách ra ánh kiếm màu đỏ thắm, sát ý ngập trời, dọa lui rất nhiều người.

“Bàì Vân Chương!”

Một cái thanh niên tóc màu lam cụt một tay, một chương võ ra, lực lượng mãnh liệt như hồng thủy quá cảnh, trực tiếp đem phía trước trở ngại toàn bộ thanh không!

Đồng vực mười phần bao la, nhân vật thiên tài nhiều vô số kể, mỗi người đều có thiên phú và cơ duyên đặc biệt của mình.

Mà lúc này, một cái thanh niên áo đen xuất hiện.

Rầm rầm rầm!

Bên ngoài cơ thể hần hiện ra ba đạo quang hoàn, rõ ràng chỉ có tu vi Thông Thiên cảnh ngũ trọng, nhưng mà cỗ khí tức trên thân kia, lại có thể có thể so với Thông Thiên cảnh thất trọng, mạnh mẽ đậm tới, giống như một đầu hung thú hình người!

Người này, chính là Tần Tử.

“Cha nói, để ta cuồng một điểm, thần cảm giết thần, tốt nhất chọc thủng trời... Thế nhưng là ta không biết cuồng a làm sao...”

“Được rồi, ta dùng hết sức đi, mặc dù không biết vì cái gì, nhưng cha nói, ta làm theo là được rồi, chẳng lẽ cha còn có thể hại ta?”

Đồng!

Rốt cục, người đầu tiên leo lên Lâm Thắng sơn, đây là một cái người trẻ tuổi khí chất lạnh lùng, kiêu căng khó thuần.

Hắn đăng đỉnh, về sau trực tiếp chọn một cái chỗ ngồi xuống, sau đó nhắm mắt dưỡng thần, ai cũng không để ý tới.

Mà sau đó.

Giống như phản ứng dây chuyền, những người khác cũng bắt đầu lần lượt đăng đỉnh, những người này đều là hạng người thiên kiêu chân chính.

Bọn hấn tại khu vực của mình đều là nhân vật phong vân, có rất nhiều sự tích truyền kỳ.

Nhưng mà, thời điểm bây giờ hội tụ vào một chỗ, quang hoàn mọi người triệt tiêu lẫn nhau, cũng là lộ ra bình thường một chút.

Đông!

Rốt cục, Tần Tử cũng nổi lên.

Bởi vì hấn xuất phát tương đối trẻ, cho nên đăng đỉnh cũng tương đối trẻ, bây giờ, bên trên quảng trường vách núi, vừa vặn còn thừa lại một cái chỗ ngồi.

“Ta!”

Hấn nhìn thẳng về phía đó, vọt tới.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm hấn sắp chạm đến vị trí, một đạo kiếm quang từ phía sau đánh tới, phong mang vô song!

“Phá!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, quay thân đâm ra một quyền, một quyền này, mang theo tiếng long ngâm, cực điểm cuồng bạo, không gì không phá!

“Ầm! !”

Đạo kiếm quang kia nổ tung, sau đó quyền quang khuếch tán thành một đạo phong bạo kim sắc, tiếp tục hướng phía người xuất kiếm đánh tới.

“Cản!”

Một cái thanh niên ăn mặc kiêu khách đem kiếm nằm ngang ở trước ngực, chỉ nghe một tiếng vang trầm, thân thể của hắn lão đảo lui lại mấy bước, nhưng là chặt vật chặn dư uy một quyền này.

Nhưng mà.

Còn không đợi hắn cao hứng, Tần Tử đã xuất hiện tại trước người hắn, lại là đâm ra một quyền, trực tiếp đánh vào trên

kiếm của hắn.

“Đông! !”

Trường kiếm trực tiếp toát ra đóm lửa, sau đó mang theo lực xung kích cuồng bạo, hung hăng đập tại ngực kiếm khách.

“Phốc —— “

Người này phun ra máu tươi, cả người mang kiếm bay ngược ra ngoài, trực tiếp nện ở trên bậc thang lên núi, lương xuống sồn núi, giống như bowling, đụng ngã rất nhiều người đang gian khó leo núi, làm cho gà bay chó chạy...

Mà lúc này, Tần Tử quay đầu, lại phát hiện một cái thanh niên khác vậy mà cấp tốc xông về cái vị trí kia của hắn.

Lập tức, hắn một quyền đánh tới, quyền quang hóa thành Kim Long, từ trước mặt người kia gào thét mà qua, giống như gió cuốn mây tan.

Bạch!

Chương 129: Lục Xung Phong Thái Quân Tử

Chương 129. Lục Xung Phong Thái Quân Tử

Thân thể người này đột nhiên cứng đờ, sau đó sắc mặt hơi trắng bệch xoay đầu lại, ngưng trọng nhìn về phía Tần Tử.

“Vị trí này là của ta, ai cũng đừng nghĩ đoạt!”

Tần Tử dùng ngón tay cái chỉ chỉ.

Lập tức.

Cái thanh niên này đứng tại bên cạnh vị trí, sắc mặt vô cùng khó xử, ngồi cũng không xong, không ngồi cũng không xong.

Dù sao, đều tại đã đứng tại bên cạnh rồi, nếu là không dám ngồi, vậy cũng quá mất thể diện.

Còn nếu là tọa hạ, từ uy lực ẩn chứa trong một quyền vừa rồi đến xem, hẳn rất có thể bị đánh ị ra shit!

Như thế, càng thêm mất mặt.

“Hừ, người này thật ngông cuồng, chúng ta trước diệt hắn!”

Cái thời điểm này, mấy vị nhân vật thiên tài vừa vặn đang đỉnh đồng thời hừ lạnh một tiếng, hướng phía Tần Tử đánh tới.

Bây giờ, chỉ còn lại một cái chỗ ngồi, tất cả mọi người không có vị trí, mà người này vậy mà trực tiếp biểu thị công khai vị trí này là của hắn.

Cái này đem những người bọn hắn = đặt ở nơi nào?

Bọn hắn nếu là trầm mặc, chẳng phải là tương đương sợ người này, sao có thể chịu được sit nhục như này? Cho nên, chỉ có thể xuất thủ!

“Vỡ nát chư thiên!”

“Tịch diệt luân hồi!”

“Ba ngàn đại thế giới!”

...

Mấy vị này thiên tài đồng thời xuất thủ, từng đạo công kích phá không mà ra, có đại thủ Già Thiên, có kiếm quang sáng chói, có cột sáng kinh khủng, có hình bóng cự thú cuồng bạo, khí tức khủng bố.

Nhưng mà, đối mặt với cảnh tượng khủng bố mây đen ép thành này, Tần Tử ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, tóc biến thành kim sắc.

“Ào ào ào!”

Khí thể quanh người hắn liên tục tăng lên, áo quần không gió mà lay, quang diễm kim sắc từ trong cơ thể dâng lên, hóa thành cột sáng phóng lên tận trời.

Thân thể của hắn đang không mà lên, trôi nổi tại bên trong cột sáng kim sắc, đánh ra một quyền đối với bầu trời.

“Phá cho ta! !”

Quyền quang kim sắc thông thiên triệt địa, tựa hồ mang theo quang điện kim sắc, tồi khô lạp hủ vỡ nát hết thấy.

“Oanh! !”

Trấn áp hết mấy đạo công kích, gần như đồng thời nổ tung, tất cả hội tụ thành một đạo thanh âm, sau đó thấy sóng xung kích khuếch tán ra.

“Cái này! !”

“Sao lại thế!”

Sát chiêu mấy vị nhân vật thiên tài này bị phá, nhận lấy phản phê, sắc mặt nháy mắt tái nhợt, đồng thời rung động trong lòng vô cùng.

Mà lúc này, Tần Tử nhảy lên, quét ngang một cước đối với mấy người kia.

Xoạt!

Lập tức, một đạo thối ảnh kim sắc hiện to lớn lên ở trên bầu trời, giống như hoành tảo thiên quân, thế không thể đỡ!

“Thiên Cương Đồng Tử Công!”

“Tam Phân Quy Nguyên Khí!”

“Vô Định Kim Chung Tráo!”

Mấy người kia sắc mặt đại biến, đồng thời thi triển ra hộ thể thần thông, nhưng mà, tại phía dưới một cước này, đều là phí công.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Gần như trong nháy mắt, mấy người kia đồng thời bay rớt ra ngoài, ngã tại trên bậc thang, sau đó cũng giống như người trước đó, lăn xuống dưới sườn núi...

“Hiện tại, ai còn có ý kiến sao?”

Tần Tử lơ lửng tại nửa không trung, ánh mắt quét về phía những cái người leo lên đỉnh núi nhưng là không có vị trí ngồi.

Những người này đều trầm mặc.

Bọn hắn không nói gì, nhưng là nội tâm mười phần phong phú, có người thôn thức, có người cười khô, có người tự giễu,

có người thở dài...

Bọn hắc tại địa vực của mình đều là đỉnh cấp thiên kiêu, ngày bình thường tự cho mình siêu phàm, cảm thấy mình tại bên trong cùng thể hệ cũng có thể tung hoành vô địch.

Thậm chí tại trước khi đi vào nơi này, còn muốn mượn cơ hội này quét ngang thiên kiêu các nơi, triển lộ tuyệt thế phong hoa.

Nhưng mà bây giờ.

Bọn hắc vậy mà tại nơi này chẳng khác người thường, thậm chí tùy tiện một người đứng ra, đều để bọn hắc cảm giác được chênh lệch rõ ràng như thế.

“Ha ha ha, vị tiểu huynh đệ này xem ra hắc là vẫn chưa tới hai mươi tuổi đi, lại có thực lực như thế, xứng đáng hai chữ thiên kiêu!”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng cười cởi mở vang lên.

Xoạt!

Mọi người đột nhiên quay đầu, liền thấy một vị thanh niên tuấn lãng mi tâm có vết máu đi tới

Hắc quần áo hoa lệ, khí chất phi phàm, tựa hồ trời sinh chính là thượng vị giả, cho người ta một loại cảm giác không giận tự uy.

Nhưng là, cổ nụ cười ảm áp trên mặt hắc, nhưng lại để người ta như tắm gió xuân, có một loại phong độ ưu nhã chiêu hiền đãi sĩ.

“Người chính là Lục Xung?”

Tần Tử hỏi.

“Làm càn! Tục danh thiếu chủ há lại để người có thể gọi thẳng? !”

Lão bộ áo gai sau lưng Lục Xung nghiêm nghị khiển trách quát mắng.

Mà Lục Xung, lại là không tức giận chút nào, trên mặt lộ ra nụ cười ôn tồn lễ độ, gật gật đầu:

“Đúng, ta chính là.”

Tần Tử ngẩn người.

Không nghĩ đến người này tính tình còn rất tốt, nhưng là nhớ tới phụ thân nói cho hắn phải cuồng, thế là, hắn bấu môi nói ra:

“Dáng dấp không ra sao a, không phải nói là thiên tài đại gia tộc đều tuấn lãng vô song, phong hoa tuyệt đại sao?”

Xoạt!

Lập tức, không khí đọng lại.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, có người sẽ cầm cái sự tình này để nói, người trong võ đạo đều là thực lực vi tôn, rất ít giảng cứu bề ngoài.

Huống chi...

Tướng mạo Lục Xung cũng không thành vấn đề a, ngũ quan tuấn lãng, khí chất siêu quần, tuyệt đối được cho công tử ca.

Bây giờ, Tần Tử nói câu này, hoàn toàn là lời nói vô căn cứ, cùng tận lực gây chuyện không có gì khác biệt.

Mà trước mắt bao người nói Lục Xung như vậy... Cái này cùng tìm đường chết không có gì khác biệt, đông vực không có mấy người dám làm như vậy!

Bởi vì làm nhục Lục Xung, chẳng khác gì là mạo phạm uy nghiêm hoàng tộc Lục gia, hậu quả là rất nghiêm trọng.

Nhưng mà, thời điểm mọi người ở đây cho là Tần Tử muốn xong đời, Lục Xung trên mặt lại lộ ra một cái mỉm cười:

“Ha ha, có lẽ... Ta là ngoại lệ đi.”

Tần Tử nghe vậy không nói.

Người ta đều khoan dung độ lượng như vậy, hắn còn tiếp tục gây chuyện, vậy liền có chút hùng hổ dọa người.

Mà Lục Xung cũng không có tại trên thân Tần Tử dây dưa, mà là ánh mắt quét về phía toàn trường, sau đó trên mặt tuấn lãng lộ ra một tia nụ cười tự giễu.

“Người hôm nay đến, so bên trong ta tưởng tượng còn nhiều hơn, ta cũng không nghĩ tới, chư vị vậy mà cho ta mặt mũi như thế.”

“Bây giờ, chư vị không ngại xa vạn dặm mà đến, ta thân là chủ nhà chủ, ngược lại là ngay cả vị trí đều không chuẩn bị đủ, hổ

thẹn hồ thẹn.”

Trên mặt jấn lộ ra mấy phần áy náy, sau đó đối mọi người ôm quyền cúi đầu:

“Tại hạ ở đây, trước hướng các vị bồi tội.”

Xoạt!

Lập tức, thân thể mọi người hơi chấn động một chút, tất cả đều có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh, mà những cái nhân vật thiên tài không có vị trí kia, bất mãn trong lòng cũng tiêu tán, ngược lại nhiều hơn mấy phần khâm phục đối với cái Lục gia thiếu chủ này.

Cái Lục gia thiếu chủ này, thân phận tôn quý, lại không kiêu không gấp, ngược lại bình dị gần gũi, có phong thái quân tử!

Chương 130: Giá Trị Gọi Cha, Đơn Vị Cơ Bản

Chương 130. Giá Trị Gọi Cha, Đơn Vị Cơ Bản

“Lục Xung thiếu chủ nói quá lời, chỉ là một cái chỗ ngồi mà thôi, chúng ta cũng là vì xem thân hà mà đến, có ngồi hay không có cái gì khác biệt đâu?”

“Đúng là như thế.”

“Đúng vậy a, chúng ta là người tu hành, không câu nệ tiểu tiết, há có thể để ý cái sự tình không có chỗ ngồi này?”

“Lục Xung thiếu chủ quá khách khí.”

Những nhân vật thiên tài này nhao nhao khách sáo.

Trên thực tế, chỗ ngồi chỉ là một cái hình thức mà thôi, cũng không có cái gì ý nghĩa thực tế, chỉ là không có cướp được chỗ ngồi sẽ thật mất mặt.

Mà bây giờ.

Lục Xung nói là mình không chuẩn bị đủ vị trí, mấy câu liền đem tất cả trách nhiệm đều nắm vào trên thân mình.

Cứ như vậy, những thiên tài không có cướp được vị trí này cũng liền bảo vệ được mặt mũi, mà chỉ cần trên mặt mũi không ngại, một cái chỗ ngồi tính là gì?

“Đa tạ các vị thông cảm.”

Lục Xung lần nữa khom người cúi đầu, cười nói ra:

“Những thiên kiêu đông vực ta, quả nhiên từng cái lòng dạ rộng lớn, không câu nệ tiểu tiết.”

“Ha ha ha, nào có nào có.”

“Lục Xung thiếu chủ quá khen.”

Không có người nào không thích bị tán dương, đặc biệt là được đại nhân vật tán dương, thế là, những thiên tài này bị thổi phồng đến mức đầu óc có chút choáng váng.

Hảo cảm trong lòng đối với Lục Xung tăng nhiều!

Lục Xung nhìn bầu trời một chút, nhìn nhìn lại Thần Hà sơn ở phía đối diện, nói ra:

“Chư vị, cũng nhanh đến giữa trưa, bây giờ, nên tới đều đã tới, mà không tới, có lẽ sang năm cũng sẽ không tới.”

“Đã như vậy, liền không chậm trễ thời gian mọi người, hiện tại liền bắt đầu xem thần hà đi.”

Nói xong, hắn nhìn về phía lão giả áo gai bên cạnh, nhỏ giọng nói ra:

“Triệt tiêu kết giới Thần Hà sơn.”

“Vâng!”

Lão bọc áo gai cung kính gật đầu, sau đó trong tay xuất ra một khối lệnh bài cổ xưa, sau đó quán chú năng lượng vào bên trong lệnh bài.

“Ông!”

Lệnh bài phát sáng, quang mang như sôi trào, sau đó đột nhiên bắn ra một đạo quang trụ, bắn về Thần Hà sơn phía trước.

“Xuy xuy!”

Chỉ thấy bên ngoài Thần Hà sơn kia nguyên bản cái cũng không có, vậy mà hư không hiện ra một đạo bình chương kim sắc to lớn, bình phong này từ vô số hình lục giác tạo thành, tựa như một cái tổ ong cỡ lớn.

Mà lệnh bài kim quang, giống như là một mối lửa, đốt lên cái “Tổ ong” này, để nó cấp tốc tiêu tán.

“Hoa —— “

Thời gian đã đến, rốt cục quang huy chân chính chiếu xuống bên trên ngọn núi trụi lủi, sau đó chiết xạ ra đủ mọi màu sắc.

Những quang huy này không ngừng hội tụ, cuối cùng, ngưng tụ thành từng đoá từng đoá hào quang bảy màu, bọn chúng so với cầu vòng thì càng ôn nhu, so với ráng chiều càng sinh cơ bừng bừng —— cái này, chính là thần hà!

“Thật đẹp a.”

“Thật đẹp, mà tại bên trong cái hào quang này, ta cảm giác được hài hòa cực hạn.”

“Vạn vật sinh trưởng dựa vào mặt trời, đây chính là huyền bí trong ánh nắng sao, ta cảm giác bên trong tựa hồ có vô số nòng nọc nhỏ đang du động, mỗi một cái nòng nọc nhỏ, đều tràn đầy khả năng vô hạn.”

“Nói, đây chính là đạo!”

Những thiên tài này bị cỗ hào quang này kinh diễm, từng cái ánh mắt hoảng hốt, tựa như đang nằm mộng.

Mà một số người, đã bắt đầu ngộ đạo.

“Thật lớn...”

Tần Tử ngơ ngác nhìn thần hà, tựa hồ thấy được đồ vật người khác không thấy được, sau đó lâm vào bên trong đồn ngộ.

Thời gian, cấp tốc trôi qua.

Bên ngoài Lãm Thắng phong, dưới chân Thần Hà sơn.

Tần Xuyên lẫn trong đám người, cũng đang yên lặng xem thần hà —— hẳn đương nhiên sẽ một mực đi theo Tần Tử, nếu

không, sao có thể mỗi lần đều xuất hiện thời khắc mấu chốt chứ?

Định luật bảo toàn năng lượng nói, năng lượng sẽ không tự nhiên xuất hiện, cũng sẽ không tự nhiên mất đi.

Mà đồng dạng, người cũng sẽ không tự nhiên xuất hiện, hoặc là hư không tiêu thất.

Có lẽ, một người thời khắc mấu chốt đột nhiên hiện thân với dáng vẻ rất khốc, rất dễ người cảm động, nhưng là dáng vẻ hắc một đường vụng trộm theo dõi, lén lén lút lút, nhất định rất chặt vật...

“Hệ thống, có thể giúp một gia tăng một chút ngộ tính không?”

Có lẽ là rảnh đến nhàm chán, Tần Xuyên tùy tiện hỏi một câu.

Nguyên bản, hắc cũng không có ôm hi vọng.

Cảm giác không thực tế.

Nhưng mà, vụn vụn không nghĩ tới, hệ thống hỏi một câu không tình cảm chút nào:

“Định, ngươi muốn nạp bao nhiêu?”

Cái gì? !

Tần Xuyên con mắt trừng lớn, sau đó trái tim hung hăng nhảy lên —— vậy mà thật có thể? Hơn nữa còn là dựa vào nạp tiền? !

Hắn hít sâu một hơi, trong lòng chờ mong lại lo được lo mất, hỏi:

“Nạp cái gì? Là linh thạch sao?”

Hệ thống hỏi đáp:

“Định, hệ thống không thu linh thạch, muốn nạp tiền, chỉ có thể nạp người.”

“Cái gì? !”

Tần Xuyên giật nảy cả mình.

“Định! Bỏn hệ thống chỉ tiếp thụ nạp tiền nhờ vào nhi tử liều mạng lúc gọi cha, tức, nhi tử ngươi trong lúc gọi cha mà giết

người, liền có thể dùng cái đó để nạp tiền, đổi cái đó thành giá trị gọi cha “

“Mà người có thể dùng giá trị gọi cha, hỏi đoái bất kỳ vật gì người muốn, mặc kệ là bảo vật, hay là thiên phú, ngộ tính, lại hoặc là cái đồ vật gì khác.”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, hỏi:

“Chỉ có thể là nhi tử ta giết? Chính ta giết không được sao?”

“Đinh! Đúng, hơn nữa còn phải là đang trong lúc gọi cha mà giết chết, nếu như là sự tình loại hình anh hùng cứu mỹ nhân, trừng ác dương thiện, cứu vớt thế giới, không tính ở bên trong đó.”

(Nghĩa là trong lúc tần tử gọi Tần Xuyên ra mà giết người, thì điểm số mới được tính)

Tần Xuyên vuốt vuốt cái trán.

Tính như vậy, hắn muốn thu hoạch được đại lượng giá trị gọi cha, cũng không dễ dàng a.

“Giá trị gọi cha kia tính như thế nào đâu? Sức mua như thế nào đây?”

Hắn tiếp tục hỏi.

“Đinh! Đơn vị tính toán giá trị gọi cha, là cái danh tự quy đổi dùng để nạp thẻ. Mà tiêu chuẩn để thu được giá trị gọi cha thì phụ thuộc vào người đầu tiên giết, căn cứ thân phận của, địa vị, thực lực, thiên phú, tiềm lực người này và các loại chỉ tiêu tổng hợp để tính toán.”

Khóe miệng Tần Xuyên co giật một chút, hỏi:

“Cho nên, nếu như cái người thứ nhất giết để nạp tiền gọi Lục Xung, như vậy sau này giá trị đơn vị gọi cha, chính là một cái Lục Xung, hai cái Lục Xung? ?”

“Đinh! Đúng.”

Tần Xuyên sửng sốt, hắn cảm thấy chuyện này rất ngay thẳng. Lục Xung?

Đi gây chuyện để đánh nhau?

Cái này không phải liền là trời sinh tìm việc gây chuyện sao?

Chương 131: Vạch Mặt Lục Xung

Chương 131. Vạch Mặt Lục Xung

“Oanh!”

“Rầm rầm rầm!”

Bên trên Lâm Thắng phong, các thiên tài ngồi xếp bằng, từng đạo quang huy thỉnh thoảng từ trên thân bọn hắn phóng lên tận trời, mười phần chói lọi.

Bọn hắn có người ngộ ra được thần thông của mình, mà có người thì là lòng có cảm giác, trực tiếp tu vi đột phá.

Có thể leo lên Lâm Thắng phong, đều không phải hạng người bình thường, thiên phú ngộ tính bọn hắn đều không thể bắt bẻ, có thể nói một điểm liên thông.

“Xem ra chư vị đều thu hoạch không nhỏ a.”

Cái thời điểm này, Lục Xung vừa cười vừa nói.

Thanh âm hắn không lớn, nhưng là thanh âm kia rất có khí độ, nháy mắt đem tất cả ánh mắt đều tụ tập tại trên thân hắn.

“Hoàn toàn chính xác có chút thu hoạch.”

“Ừm, ngộ ra được một điểm thần thông.”

“Chỉ là tiểu đạo, không đáng nhắc đến.”

Mọi người nhao nhao cười trả lời, mười phần khiêm tốn, nhưng là cổ hung phấn cùng đắc ý kia, lại là lộ rõ trên mặt.

Mà Lục Xung thì thuận nước đẩy thuyền, cười nói ra:

“Đã như vậy, tất cả mọi người thử biểu hiện ra một chút thu hoạch của mình có được không? Giao lưu lẫn nhau như này, có lẽ có thể loại suy, mọi người đồng tiến bộ.”

“Lục Xung thiếu chủ nói cực phải!”

“Ta tán thành!”

“Ta cũng tán thành.”

Tại dưới tâm lý muốn biểu hiện, mọi người nhao nhao phụ họa.

“Đã là tất cả mọi người đồng ý, vậy chúng ta liền tổ chức một lần thần thông giao lưu hội đi.”

Lục Xung ôn tồn lễ độ nói ra:

“Nguyên bản, tại hạ làm vì chủ nhà, hẳn là phải tung gạch nhử ngọc, nhưng là thần thông ta lần này ngộ ra thực sự khó coi, cho nên chur vị tới trước đi.”

Mọi người nghe vậy, hai mặt nhìn nhau.

Không ai tùy tiện mở miệng.

Bởi vì tất cả mọi người nhìn ra được, Lục Xung đây là đang khiêm tốn, mà nếu như bọn hắn người nào đó cái thứ nhất đứng ra, sẽ có vẻ không biết nặng nhẹ.

Mặc dù bọn hắn cũng ần ần đoán được, Lục Xung có thể là ngộ ra được cái thần thông gì đó khó lường, chuẩn bị dùng để áp trực.

Nhưng là, vẫn không có người dám tùy tiện ngoi đầu lên.

Trầm mặc, tại lan tràn.

Rốt cục, một thanh âm vang lên.

“Theo lý thuyết, đồ vật chân chính khó coi, là không thể lấy ra bên xấu, như vậy xin hỏi vị thiếu chủ này, đạo thần thông này của ngươi, hôm nay còn lấy ra không?”

“Nếu như muốn xuất ra, vậy liền hiện tại lấy ra đi, chính như như lời ngươi nói, chủ nhà hẳn là tung gạch nhử ngọc.”

“Nếu như ngươi bây giờ không lấy ra, chờ tất cả mọi người biểu xong mới lấy thêm ra để khoe khoang, dùng cái này chứng minh ngươi cảm thấy ưu tú so với tất cả mọi người... Vậy liền có chút đối trá.”

Cái người nói chuyện này, tự nhiên là Tàn Tử.

Hắn suy tư hồi lâu, rốt cục nghĩ thông suốt làm sao hoàn thành nhiệm vụ cha hắn giao cho hắn—— làm sao cuồng? Chính là ép người a!

Trước đó còn không biết làm sao ép.

Mà bây giờ, vị Lục gia thiếu chủ dạng chó hình người này, rõ ràng là đang đùa chút mưu kế, lúc này không ép, chờ đến khi nào?

Tần Tử đột nhiên lên hỏi một chút, để Lục Xung giận tím mặt, bên trong vết máu mi tâm, lộ ra một tia lệ khí.

Người này, đây là đang hủy danh dự hắn!

Chút tâm tư ấy của hắn cũng không có gì, mọi người dù cho biết, cũng sẽ ngầm hiểu lẫn nhau, mà chờ thời điểm hắn cuối cùng lộ ra thân thông, kinh diễm tứ tọa, mọi người sẽ chỉ kính nể hắn, thậm chí sùng bái hắn.

Nhưng mà bây giờ.

Tiểu tâm tư của hắn trực tiếp bị người này làm rõ, hơn nữa còn là dùng loại phương thức không chút khách khí này nói ra.

Lập tức, có loại hương vị “giả mù sa mưa”.

Hắn trực tiếp bị bức phải có chút xuống đài không được, thậm chí tiến thoái lưỡng nan, toàn bộ kế hoạch lúc trước bị làm rối loạn!

Nhưng mà, dù vậy, hắn vẫn không có trước mặt mọi người nổi trận lôi đình, mà là mỉm cười hỏi:

“Vị tiểu huynh đệ này thế nhưng là cùng ta có thù?”

“Không có.”

Tần Tử nói.

“Đã như vậy, vì sao ba lần bốn lượt để tại hạ khó xử?”

Nụ cười trên mặt Lục Xung không thay đổi, nhưng là bên trong thanh âm lại nhiều hơn mấy phần uy nghiêm, nói ra:

“Người phải biết, chỉ bằng hành động hôm nay của ngươi, nếu là đổi lại Tề Hoàng hoặc là Ngụy Viêm, ngươi đã chết.”

“Mà là chết không có chỗ trốn!”

Tần Tử ngóc đầu lên, không sợ hãi chút nào nói ra:

“Ta ngược lại muốn xem xem, lý do ngươi giết ta là cái gì! Ta còn thực sự không tin, ngươi ra vẻ đạo mạo nguy quân tử, lại bởi vì không cao hứng liền giết ta.”

“Mặc dù ngươi trong lòng là nghĩ như vậy, nhưng là... Trước mắt bao người, ngươi chỉ sợ không dám làm như vậy đúng không?”

“Bằng không, ngươi làm sao thu mua lòng người? Một phen làm bộ làm tịch trước đó, chẳng phải uổng phí rồi?”

“Ngươi tưởng ta nhìn không ra rằng ngươi ngay từ đầu đang giả vờ sao? Kỳ thật từ vừa mới bắt đầu, vị trí không đủ dùng, chính là ngươi cố ý mà? Nhưng lại cố ý xin lỗi để tạo nên hình tượng khiêm tốn trong lòng người.”

“Trừ cái đó ra, ta còn thực sự nghĩ không ra là nguyên nhân gì, để đại gia tộc như hoàng tộc Lục gia, ngay cả dư chỗ ngồi đều không bỏ ra nổi!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, nói trúng tim đen!

Hết thảy đôi trá của Lục Xung, đều bị phá tan thành từng mảnh, mà các thiên tài chung quanh, thì là từng cái khoe miệng co giật.

Trong lòng thâm mắng Tần Tử.

Hắn là cho rằng bọn hắn cái gì cũng không biết sau? Chỉ là không ai muốn đứng ra vạch trần mà thôi.

Bởi vì ngươi phơi bày một cái nguy quân tử, ngươi liền phải đối mặt với một cái chân tiểu nhân!

Mà nếu như ngươi không vạch trần, có lẽ hắn cả một đời cũng sẽ là cái quân tử —— chỉ ít mặt ngoài là.

Ai không muốn cùng quân tử ở chung?

Mà bây giờ, bị Tần Tử vừa nói như vậy, đại gia nghĩ giả cũng không giả bộ được, bầu không khí lập tức lúng túng...

“Quả thực lời nói vô căn cứ! !”

Không đợi Lục Xung nói cái gì, lão bộc áo gai sau lưng Lục Xung đứng dậy, quát lớn:

“Ngôn luận như thế, quả nhiên là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, hửn là thật sự cho rằng tất cả mọi người giống như ngươi?”

“Thiếu chủ Lục gia ta chiêu hiền đãi sĩ như thế, khiêm tốn đối xử mọi người, lại bị cái hạng giá áo túi cơm như ngươi đảo ngược đen trắng, nói thành hạng người dối trá!”

“Lui một vịn bước mà nói, thiếu chủ Lục gia ta thân phận cỡ nào, còn cần giả sao? Hửn là còn cần tranh thủ chút hư danh đến nâng lên mình sao?”

“Danh lợi chỉ là vật ngoài thân, mà có người bản thân liền đã sừng sững tại đám mây, trời sinh liền cao cao tại thượng, đạo lý như này, là đám dân quê như ngươi vĩnh viễn không có khả năng hiểu.”

“Cho nên, những lời nói của ngươi, tại trong mắt của lão phu thì rất là buồn cười!”

“Từ bá!”

Cái thời điểm này, Lục Xung vừa đứng quát bảo lão bộc áo gai ngưng lại, sau đó nói ra đối với Tần Tử:

“Ta hôm nay vốn không muốn làm khó dễ ngươi, nhưng là, ngươi những lời này, không chỉ có là vũ nhục Lục Xung ta, càng là vũ nhục toàn bộ Lục gia.”

” Vinh nhục một người ta không tính là gì, ta cũng không thêm để ý những hư danh này, nhưng là làm thiếu chủ Lục gia, ta có trách nhiệm bảo vệ danh dự gia tộc!”

Tần Tử cười nhạo một tiếng:

“Cho nên?”

Lục Xung nhìn xuống Tần Tử, nhàn nhạt nói ra:

“Chuyện này là bởi vì thần thông mà lên, vậy không ngại thì chúng ta tự mình biểu hiện ra một chút thần thông hôm nay ngộ ra đi.”

“Chính như lời nói trước đó của ta, thần thông hôm nay ta ngộ ra hoàn toàn chính xác khó coi, nhưng là... Ngươi có tư cách

đứng ra khoa tay múa chân hay không, vẫn còn còn chưa thể biết được!”

Xoạt!

Chương 132: Tỷ Thí

Chương 132. Tỷ Thí

Lập tức, sắc mặt mọi người nghiêm túc lên.

Rốt cục đến chính đề.

Người tập võ, mặc kệ nói đông nói dài cái gì, cuối cùng vẫn là phải dùng thực lực nói chuyện!

Mà hôm nay, thiếu chủ Lục gia, tựa hồ muốn dùng thực lực khinh thường cùng thể hệ của mình, bảo vệ uy nghiêm của mình.

“Ha ha, tu vi ngươi cùng ta, có thể so sánh?”

Tần Tử trào phúng cười cười, nói ra:

“Nếu là chúng ta cùng tuổi tác, tu vi ngươi cao hơn ta đó cũng là bản lĩnh của ngươi, ta cũng không thể nói cái gì. Nhưng mà tuổi tác ngươi rõ ràng lớn hơn ta, nói là lấy lớn hiếp nhỏ cũng không quá phận?”

Lục Xung mặt không biểu tình, đạm mạc nói:

“Ta từ khi tu luyện đến nay, cùng cảnh chi chiến chưa hề bại qua, không cần lấy tu vi ép ngươi? Đừng nói một trận chiến cùng cảnh, chính là thấp hơn ngươi một cảnh giới thì lại có làm sao? !”

Oanh!

Nói xong, khí thể quanh thân phóng lên tận trời, giống như uông dương đại hải phát tiết bát phương, để tầng mây trên trời đều quay cuồng lên.

Rõ ràng là Chí Thánh cảnh!

“Nhìn kỹ.”

Lục Xung từ tốn nói, sau đó khí tức trên thân hắn cấp tốc hạ thấp xuống, từ Chí Thánh cảnh nhất trọng, đến Thông Thiên cảnh cửu trọng, Thông Thiên cảnh bát trọng... Cuối cùng, hạ xuống Thông Thiên cảnh tứ trọng.

“Tê! Thật nhường một cảnh!”

“Cái thanh niên áo đen này là Thông Thiên cảnh ngũ trọng, Lục Xung thiếu chủ trực tiếp đem tu vi áp chế đến Thông Thiên cảnh tứ trọng!”

“Chắc chắc chắc, biết rõ đôi phương có chuẩn bị mà đến, lại còn dám để đôi phương ép một cảnh, đây là quyết đoán cỡ nào a.”

“Bực khí phách này, ta không bì kịp.”

Mọi người chung quanh nhao nhao thán phục, dù sao, thực lực Tần Tử thì bọn hắn trước đó đã từng gặp qua.

Lục Xung lúc này còn dám để Tần Tử hơn một cái tiểu cảnh giới, tự tin như vậy, quả thực nghe rợn cả người.

Mà dạng này, cũng càng để người ta cảm thấy hắn cường đại —— nếu như không phải có tín niệm vô địch, ai dám làm như thế?

“Nhưng mà... Nếu bị thua sẽ như thế nào?”

Đột nhiên, một cái ý niệm kỳ quái từ trong đầu một số người xông ra, nhưng mà ý niệm này vừa ra, liền bị bóp tắt.

Không thể nào!

Lục Xung thiếu chủ làm sao lại bại? !

Bọn hắn tin tưởng vững chắc Lục Xung không bị thua, bởi vì loại tình huống này, nếu quả như thật bại, như vậy hậu quả không dám tưởng tượng...

“Thật là khí phách lớn!”

Tần Tử ha ha cười một tiếng, trên mặt trêu tức vô cùng, lạnh lùng nói:

“Ta còn chưa bao giờ thấy qua người tự phụ như thế! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi hôm nay nếu là bại, kết thúc như thế nào!”

“Thu thập một con gà đất chó sành, sao có thể bại?”

Lục Xung lạnh lùng nói, sau đó ngang nhiên xuất thủ.

Oanh!

Hắn tay phải đánh ra, lập tức, ngũ thải Vân Hà hội tụ, hóa thành một đạo cự thủ đường kính ba trăm mét hướng phía Tần Tử trấn áp mà tới.

Bàn tay ngũ thải ban lan này, tựa hồ diễn hóa xuất phong hỏa lôi điện, lại ẩn chứa lực phá hoại cuồng bạo vô kiên bất tồi!

“Thiên Hồng Lộ!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, tay phải đột nhiên vạch một cái đôi với phía trước, lập tức, một đạo con đường ngũ sắc giống như phiến đá xếp thành, giống như trường long lao tới đại thủ

Mà bản thân Tần Tử, thì là tại trên đường chạy như điên, nhanh đến cực hạn, giống như điện quang hỏa thạch, quả thực nhìn không rõ.

“Oanh! !”

Sau một khắc, con đường ngũ thải kia xuyên thủng nghiền ép mà đến bàn tay to lớn, mà Tần Tử, cũng trong nháy mắt xuyên thấu qua.

Mà phía trước con đường này, trong chớp mắt đã đánh tới Lục Xung.

“Tàn Hà chi!”

Khuôn mặt Lục Xung trang nghiêm, sừng sững tại nguyên chỗ, tay áo bỗng bành, sau đó tay phải đột nhiên đánh một chỉ đối với phía trước!

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Đầu ngón tay của hắn nở rộ một đạo quang mang sáu màu, mà con đường ngũ thải kia của tần tử, tại nháy mắt tiếp xúc đạo quang mang lục thải này, lập tức nổ tung từng đoạn, giống như xe lửa tiến vào đường hầm rồi cấp tốc biến mất.

Đông!

Mà liền tại lúc này, Tần Tử trên đường ngũ thải, tại trước khi “Xe lửa tiến đường hầm” thì chân phải đột nhiên đạp mạnh,

đăng không mà lên!

“Trần!”

Thân ảnh của hắn trùng với mặt trời rực rỡ trên trời, sau đó cả người hóa thành một đại đỉnh thất thái, hướng phía Lục Xung trấn áp mà xuống.

Đại đỉnh sừng sững, nó nặng vô lượng!

“Đây là? !”

Con người Lục Xung đột nhiên co vào, lông tơ quanh thân đều dựng đứng lên, bởi vì hắn tại bên trong một kích này, cảm nhận được lực lượng khó mà chống cự.

Thần thông hắn ngộ ra tuyệt đối ngăn không được!

“Thần Hà hộ thể!”

Hắn hét lớn một tiếng, quanh thân bắn ra màn sáng bảy tầng, đỏ cam vàng lục lam chàm tím, bảy màu ánh sáng, giống như cầu vồng

Đây là nhân vật tiền bối Lục gia từ bên trong thần hà ngộ ra tuyệt thế thần thông, loại thần thông này chưa hề công bố với bên ngoài, ngoại nhân cũng chưa từng thấy qua, cho nên lúc này sẽ giả bộ là chính hắn ngộ ra tới.

Đây là gian lận.

Nhưng dù sao cũng tốt hơn so với thua trận!

Thế nhưng là, để hắn hoảng sợ là, cái thần thông gian lận để trong lòng hắn gánh vác lấy sỉ nhục to lớn này, vậy mà vẫn không làm nên chuyện gì như cũ.

“Oanh! !”

“Két... Ken két...”

Đại đỉnh trấn áp mà xuống, trực tiếp nghiền nát màn sáng sáu tầng, mà một tầng cuối cùng, vậy mà cũng xuất hiện vết rách, cũng cấp tốc lan tràn...

“Tạch tạch tạch... Âm!”

Vết rách bên trên tầng kia màn sáng càng ngày càng nhiều, cuối cùng âm vang nổ tung, mà đại đỉnh do Tàn Tử dùng thất thái hóa thành vẫn tiếp tục trấn áp mà xuống.

“Thiếu chủ!”

Sắc mặt lão bộc áo gai kia đại biến.

Mà lúc này, phía dưới đại đỉnh truyền ra tiếng gầm lên giận dữ.

“Lăn —— “

Lập tức, lực lượng Chí Thánh cảnh phun ra ngoài, giống như sông lớn vỡ đê, tồ khô lạp hủ đâm vào phía trên đại đỉnh.

“Keng!”

Đại đỉnh phát ra một tiếng vang trầm, hướng phía bầu trời bay ngược mà đi, đồng thời cấp tốc xuất hiện vết rách, tựa hồ muốn nổ tung.

Nhưng mà, sau một khắc.

Kim quang trên đại đỉnh đại tác, tựa hồ trở nên trong suốt, ảm ảm có thể thấy được Tàn Tử bên trong, tốc cấp tốc dài lên, đồng thời hóa thành kim sắc.

Sau đó, vết rách lớn trên chiếc đỉnh cấp tốc biến mất, đồng thời cấp tốc bành trướng, lấy một loại tư thái càng thêm bá đạo trấn áp xuống.

“Oanh! !”

Thanh âm thiên băng địa liệt vang lên, đại địa lay động, xung kích khuếch tán ra mênh mông cuồn cuộn, bụi mù ngập trời.

Sau khi bụi mù tán đi.

Chỉ thấy nơi hai người chiến đấu xuất hiện một hố to trăm mét, mà dưới đáy hố to, một thân ảnh quỳ một chân trên đất.

Hai tay hấn chống xuống đất, đầu tóc rối bời rủ xuống che mặt, tơ máu sền sệt từ trong miệng chậm rãi chảy xuôi mà xuống...

Chính là Lục Xung!

Mà trước người Lục Xung, một đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi đứng thẳng, từ trên cao nhìn xuống, chính là Tàn Tử.

“Ha ha, đây chính là người áp chế cảnh giới đánh với ta một trận sao?”

Tần Tử nhìn xem Lục Xung, trào phúng nói.

Xoạt!

Chương 133: Cha Sẽ Tới Cứu Chúng Ta

Chương 133. Cha Sẽ Tới Cứu Chúng Ta

Mà lúc này, mọi người người không thể tưởng tượng nổi nhìn xem cái này một màn.

Lục Xung, bại!

Kỳ thật bại còn không có cái gì, nhưng mấu chốt là, Lục Xung trước đó từng lớn tiếng, muốn nhường cái thanh niên áo đen này một cái tiểu cảnh giới, tựa hồ liền xem như đổi đối phương một cái tiểu cảnh, hắn vẫn như cũ có thể nghiền ép đối phương.

Kia là quyết đoán cỡ nào a!

Thế nhưng là bây giờ, hắn bại, mà lại là thảm bại, cái này khiến cuồng ngạo lúc trước của hắn hoàn toàn biến thành trò cười —— xuất ra toàn bộ thực lực đều đánh không lại người ta, lại còn muốn áp chế cảnh giới, nhường người ta một cảnh.

Quả thực là tự rước khuất nhục!

Kết quả là, hình tượng cao lớn của Lục Xung tại trong lòng mọi người, nháy mắt sụp đổ, trực tiếp từ thiên đường ngã vào địa ngục.

Một vị thiên kiêu, bại, mà lại bị bại xấu hổ như thế, không có tôn nghiêm như thế, có thể nói là nháy mắt bị đấm tại bên trên cây cột sỉ nhục.

Chuyện ngày hôm nay chỉ cần truyền đi, như vậy không chỉ có Lục Xung sẽ từ đây không ngẩng đầu được lên, ngay cả Lục

gia cũng sẽ biến thành trò cười!

Có cái gì càng đáng sợ so với đánh mặt mình sao?

“Ha ha ha... A a a...”

Ngay tại thời điểm này, một đạo tiếng cười vang lên, lộ ra vô cùng âm trầm, thậm chí lộ ra có chút điên cuồng.

Mọi người trong lòng cuồng loạn, có loại dự cảm không tốt.

Xoạt!

Mọi người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Lục Xung chậm rãi đứng lên, hắn mang trên mặt một loại nụ cười vắn vẹo, mà vết máu mi tâm tản mát ra sát ý trước nay chưa từng có.

“Nghĩ không ra Lục Xung, ta vậy mà cũng có hôm nay a...”

Tiểu tử, ngươi thật sự là vượt quá dự liệu của ta.”

Hắn lạnh lùng nhìn xem Tần Tử, giống như một đầu lão hổ sắp ăn thịt người, thanh âm không có tình cảm chút nào:

“Nói thật, hôm nay thảm bại đã tạo thành đả kích rất lớn đối với ta, nhưng mà, ta cũng không phải không thể tiếp nhận.”

“Nhưng là... Chuyện này đối với ta, đối danh dự Lục gia đều sẽ tạo thành đả kích rất lớn, cho nên...”

“Không được!”

“Hắn muốn diệt khẩu!”

“Trốn! !”

Lời còn chưa nói hết, nhóm nhân vật thiên tài chung quanh, từng cái sắc mặt đại biến, sau đó không có bất cứ chút do dự nào đăng không mà lên.

Nhưng mà, đã chậm.

“Phanh phanh phanh!”

Mấy đạo thân ảnh chạy trốn đột nhiên dừng lại, đầu rơi máu chảy, tựa hồ đụng phải một tầng bình chướng vô hình.

“Ông!”

Chỉ thấy trên không trung Lãm Thắng phong, dần dần hiện ra một đạo bình chương kim sắc to lớn, đem toàn bộ sơn phong bao phủ lại.

“Cái này? !”

Mọi người kinh hãi, sau đó có người nghiêm nghị chất vấn:

“Lục Xung! Chúng ta đều là thiên tài đến từ các đại thế lực, Lục gia các ngươi làm như vậy, không sợ trở thành công địch đồng vực sao? !”

“Ha ha, ta không biết ngươi đang nói cái gì... Các ngươi bị ma đầu giết, cùng Lục gia ta có quan hệ gì đâu?”

Lục Xung lạnh nhạt nói.

Ào ào ào!

Sau một khắc, từng đạo hắc khí từ lâu các trong núi phóng lên tận trời, cấp tốc đem toàn bộ sơn phong đều bao phủ lại.

Đồng thời những hắc khí này bị hạn chế tại bên trong tầng bình chương hình tròn kia, nhìn từ đằng xa, toàn bộ bình chương đều biến thành hình cầu màu đen!

Bên trong tựa như quần ma loạn vũ.

“Ma đầu lớn mật, dám ở Thần Hà sơn Lục gia ta nháo sự!”

Cái thời điểm này, một tiếng quát lớn phản nộ vang lên.

“Kiệt kiệt kiệt, chết hết đi!”

“Ma đầu, chớ có càn rỡ! !”

“Giết! !”

“Oanh long long —— “

Cơ hồ nháy mắt, trong rất nhiều lần các Lãm Thắng phong, xông ra hơn mười vị cường giả Lục gia, sau đó bắt đầu tự biên tự diễn.

Nhìn xem cái này một màn, các thiên tài tuổi trẻ chung quanh từng cái sắc mặt tái nhợt, tê cả da đầu.

Tuyệt vọng, bất tri bất giác xông lên đầu.

Từ loại tư thế này đánh giá, Lục gia hơn phân nửa là sẽ không để bọn hắc thoát, dù sao, bọn hắc bị “Ma đầu” giết chết, Lục gia không cần gánh chịu trách nhiệm.

“Thiếu hiệp, bắt Lục Xung! !”

Đột nhiên, có người nhớ ra cái gì đó, trong mắt quang mang đại tác, rống to đối với Tần Tử trong hố lớn.

Mọi người cũng nhao nhao nhìn về phía Tần Tử!

Bởi vì đây là hi vọng cuối cùng của bọn hắc, chỉ cần Tần Tử không chế được Lục Xung, có lẽ bọn hắc còn có cơ hội sống sót.

Nhưng mà, sau một khắc, bọn hắc ngây ngẩn cả người.

Sau đó tuyệt vọng.

Bởi vì bọn hắc phát hiện, trên mặt Tần Tử lộ ra một vẻ cười khổ —— hắc đã bị lão giả áo gai kia bắt được.

“Khụ khụ... mọi người đừng sợ, mặc dù ta bị bắt lại, nhưng là ta tin tưởng, cha ta sẽ đến cứu chúng ta.”

Tần Tử cười khan hai tiếng.

Chuyện tới bây giờ, cũng chỉ có thể chờ đợi cứu viện.

Bởi vì cái lão giả áo gai bắt hãm lại này có thực lực sâu không lường được, hãm ngay cả một chút chỗ trống đều không có, ít nhất là Thiên vị thánh nhân tam trọng!

“Ha ha, ai có thể cứu các ngươi?”

Áo gai lão giả cười lạnh một tiếng, nói ra:

“Đạo bình chương này, không chỉ có thể ngăn cản xuống Thiên Vị thánh nhân cửu trọng thiên trở, càng là có thể ngăn cách hết thầy bảo vật đưa tin! Cho nên, các ngươi liền chờ chết đi.”

Nói xong, hãm nhìn về phía Lục Xung bên cạnh, cung kính nói ra:

“Thiếu chủ, người này xử trí như thế nào?”

“Bắn pháo hoa đi.”

Lục Xung đậm mặc nói.

“Vâng!”

Trên mặt lão giả lộ ra một nụ cười tàn nhẫn, sau đó tay phải không chế Tần Tử chậm rãi đưa lên không, chuẩn bị để Tần Tử nổ tung tại không trung.

Thiếu chủ thích bắn pháo hoa.

Rất nhiều người đắc tội thiếu chủ, đều là “Bành” một tiếng tại không trung rồi hóa thành một đóa pháo hoa huyết sắc, kia là nhan sắc chói lọi cỡ nào a...

Đột nhiên!

Sắc mặt hãm đại biến.

Bởi vì hãm khiếp sợ phát hiện, đóa “Pháo hoa” mình không chế kia vậy mà không nghe sai khiến.

Mà ngay sau đó, một đạo thanh âm ngoạn vị nhi vang lên:

“Các người thích pháo hoa a? Vậy chúng ta liền thả một cái thử một chút đi.”

Con người lão giả đột nhiên co rụt lại!

Hắn đột nhiên quay đầu, chỉ thấy thân thể Lục Xung đang không mà lên, sau đó tại bên trong sợ hãi, âm vang nổ tung.

“Bành —— “

Một tiếng vang thật lớn, pháo hoa huyết sắc xuất hiện tại không trung, quang mang là loá mắt như thế, mười phần tươi đẹp.

Thân thể của lão giả cứng đờ.

Nếp nhăn trên mặt hắn bắt đầu run rẩy, trong mắt hiện ra tơ máu, sau đó phát ra một tiếng gào thét tê tâm liệt phế.

“Thiếu chủ —— “

Tâm hắn hồng mắt, trong đầu hắn một mảnh trống không, thật giống như trời sập.

Không chỉ có là bởi vì tình cảm hắn đối thiếu chủ, càng là bởi vì, hắn là tử sĩ của thiếu chủ.

Thiếu chủ chết rồi, hắn cũng không sống nổi!

Lúc này, nhìn lên tơ máu lộng lẫy bên trong bầu trời kia giống như Bỉ Ngạn Hoa không ngừng buông xuống, tâm hắn đang run rẩy.

Hồi lâu sau.

Hắn hít sâu một hơi, quanh thân tản mát ra khí tức vô cùng băng lãnh, chậm rãi xoay người lại:

“Là người! Người giết chết thiếu...”

“Phốc! !”

Lời còn chưa nói hết, một cỗ hủy diệt tính lực lượng pháp tắc đã quán xuyên thân thể của hắn, phá hủy hắn hết thảy sinh cơ!

“Phản ứng chậm như vậy, hắn là ta còn phải đợi người?”

Một đạo thanh âm khoan thai mà trào phúng vang lên, mà lúc này, sinh mệnh lão giả cấp tốc trôi qua, rốt cục thấy rõ dáng vẻ kẻ giết người.

Đây là một cái thanh niên áo trắng tuấn lãng.

Chương 134: Trải nghiệm vô địch

Chương 134. Trải nghiệm vô địch

“Ngươi là... Làm sao... Tiến đến?”

Lão giả áo gai trùng to mắt, chật vật hỏi.

Cái kết giới Lãm Thắng phong này, thế nhưng là có thể ngăn thiên vị thánh nhân cản cửu trọng thiên, mà người trước mắt, cũng chỉ là tam trọng thiên mà thôi.

Đây là vào bằng cách nào?

“Muốn biết sao?”

Tần Xuyên híp mắt có chút cười một tiếng, hắc há to miệng, tại bên trong ánh mắt mong đợi của đối phương, lại lại nhắm lại, sau đó lại nhẹ nhàng mở ra... làm thế mấy lần, hắc nhếch miệng lên:

“Không nói cho ngươi!”

“Phốc! !”

Lão giả một ngụm máu tươi phun ra, triệt để không còn thở, ánh mắt hắc trùng thật to —— chết không nhắm mắt!

Tần Xuyên tiện tay nghiền xương thành tro.

Sau đó nhìn về phía hơn mười vị cường giả”Diễn viên” của Lục gia đã mắt tròn, những người này, đều là Chí Thánh cảnh thất bát trọng.

“Đông!”

“Tiền bối tha mạng!”

“Tiền bối, việc không liên quan đến chúng ta a, đều là Lục gia buộc chúng ta làm như thế! Kỳ thật chúng ta không phải người của Lục gia!”

Những cường giả đóng vai diễn viên này tiếp tục thi triển bản lĩnh của mình, trực quỳ xuống trước người Tần Xuyên, không có giữ hình tượng chút nào.

Nếu là cường giả Chí Thánh cảnh bình thường, cũng đều sẽ có chút cốt khí, không có khả năng quỳ dúi khoát như vậy.

Tần Xuyên lười nói tiếp, tay phải quét qua, một đạo kim chi pháp tắc hóa thành kiếm quang đầy trời, đem những người này giáo sát thành cặn bã.

Đôi đái địch nhân, lưu tình làm gì?

Mà lúc này, các thiên tài chung quanh mới từ bên trong chuyển hướng bất thành linh lấy lại tinh thần, từng cái mừng rỡ như điên.

“Đa tạ tiền bối!”

“Tiền bối đại ân cứu mạng, suốt đời khó quên!”

“Tiền bối có đức độ!”

Bọn hắn tranh thủ thời gian nói lời cảm tạ, các loại tặng bích không ngừng hướng Tần Xuyên nói ra, bởi vì bọn hắn rõ ràng biết, tặng bích càng nhiều đối với một cái người trung lập, thì liền càng khả năng biến thành một người tốt.

Nếu không, có khả năng biến thành người xấu!

“Ha ha, ta đã nói mà, cha ta nhất định sẽ tới cứu chúng ta.”

Tần Tử đắc ý cười, cười đến giống một con cún con.

“Đúng vậy a, đúng vậy a.”

“Ừm, người nói đúng.”

Những thiên tài này nhao nhao gật đầu phụ họa, nhưng mà trong lòng bọn hắn có một cái vấn đề rất cổ quái—— chẳng lẽ cha người mỗi ngày theo dõi người?

“Oanh! ! !”

Đột nhiên, một đạo lôi điện khủng bố tuyệt luân từ chỗ sâu Lãm Thắng phong bộc phát ra, giống như diệt thế lôi đình,

nháy mắt quét ngang bát phương!

“A! !”

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Gần như nháy mắt, mấy trăm vị nhân vật thiên tài bên trên Lãm Thắng phong, đồng thời nổ tung, hóa thành từng đám từng đám huyết vụ.

“Không được!”

Tần Xuyên kịp thời thi triển ba loại pháp tắc Kim Mộc Thủy, đem mình cùng Tần Tử bảo vệ, nhưng mà dù vậy, cũng chấn động đến hắc huyết dịch bốc lên!

“Hừ! Chỉ là thánh nhân tam trọng thiên, cũng dám ở địa bàn Lục gia ta giương oai, là ai đưa cho ngươi đảm lượng? !”

Một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên.

Sau đó, Tần Xuyên liền thấy tòa lâu các đột nhiên nổ tung, một góc đại thụ che trời từ dưới đáy lâu các phá đất mà lên.

Sau đó, đỉnh đại thụ sinh ra một cái nụ hoa kim sắc to lớn, nụ hoa cấp tốc nở rộ, bên trong tách ra lõi điện óng ánh, mà một đạo thân ảnh uy nghiêm đứng sừng sững ở bên trong lõi điện, tựa như chủ nhân của lõi đình!

Rất hiển nhiên, đây là một vị nhân vật tiền bối Lục gia bề quan dưới mặt đất Lãm Thắng phong, bị động tĩnh vừa rồi bùng tỉnh.

“Cha, làm sao bây giờ?”

Tần Tử luống cuống, bởi vì người phía trước ra sân quá hoành tráng, xem qua thì liền không dễ chọc, mà cha hắc khôi phục thực lực cần thời gian.

Hắn đã nhớ kỹ, một lần duy nhất cha khôi phục quá nhiều thực lực, là sẽ tổn hại căn cơ, có lẽ hiện tại liền đã thụ thương...

Tần Xuyên không có trả lời ngay, mà là yên lặng mở ra thẻ trang bức mà lần này hệ thống phát cho.

“Đình! Sử dụng thẻ trang bức, bảo đảm ngươi trang bức không bị phát hiện! Chúc mừng ngươi, thu hoạch được thẻ trải nghiệm một ngày vô địch trên Lãm Thắng phong! Trong một

ngày hôm nay, phạm vi Lãm Thắng phong, người gặp mạnh thì mạnh, không đâu có thể địch nổi!”

Tê! !

Nghe được cái nhắc nhở này, trong lòng Tần Xuyên hít một hơi khí lạnh —— đây là tiết tấu muốn kiếm chuyện a.

Hắn thậm chí có loại dự cảm, hôm nay kết thúc, hắn sẽ trực tiếp danh chấn đông vực, hoàn thành nhiệm vụ “Cha ta là Tần Xuyên”.

Mà Tần Tử, thấy mình cha không có trả lời hắn, nghĩ là cha muốn chạy trốn lại nhưng ném không ra được mặt mũi, nên lâm vào xoắn xuýt.

Thế là hắn nói ra:

“Cha, nếu không ngài lại thi triển thần thông lần trước, chúng ta trực tiếp rời đi cũng được.”

“Ngài khôi phục thực lực cần thời gian, không cần thiết vì loại tiểu nhân vật này thương tổn tới căn cơ, không có chỗ lời.”

Nhi tử hiếu thuận cố gắng tìm lối thoát cho lão cha mình——hắn coi loại này là bậc thang.

Mà lúc này, Tần Xuyên lấy lại tinh thần, hắn đầu tiên là vui mừng cười cười, sờ lên đầu của con trai:

“Tiểu tử, ngươi trưởng thành.”

Sau đó lại lắc đầu, thở dài nói:

“Không được, lần này chúng ta không thể đi, dù sao, Lục gia giết nhiều thiên tài như vậy, chúng ta nếu là đi, Lục gia hoàn toàn có thể đảo ngược đen trắng, đem chúng ta nói thành là ma đầu giết người.”

“Thứ thanh danh này, cha không thêm đề ý, cũng không sợ người khác hiểu lầm, nhưng là người thì sao... Một khi tất cả mọi người cảm thấy ngươi là tiểu ma đầu, liền sẽ trắng trợn đuổi giết ngươi.”

“Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, cha tuyệt không thể để cho ngươi gánh vác oan khuất, lâm vào hoàn cảnh người người kêu đánh!”

Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra một vòng kiên quyết chỉ sắc:

“Cho nên, lần này, liền quấy cho long trời lở đất đi! Coi như bỏ ra cái giá lớn hơn nữa, cha cũng không tiếc!”

Hắn thoải mái cười một tiếng, nói ra:

“Lần này, coi như là cho người một điểm nhỏ phúc lợi đi, để người sớm nhìn xem phong thái cha năm đó, cũng làm cho người cũng minh bạch... Như thế nào là tư thế vô địch!”

“Cha...”

Tần Tử mím môi một cái, chỉ cảm thấy con mắt có chút ướt át, hắn nhìn cha như tùy ý mà thoải mái, mà hắn lại thấy được một cỗ bi tráng khó mà hình dung, thậm chí là bi thương!

Hắn đã có thể tiên đoán được, sau trận chiến này, cha hắn sẽ nỗ lực trả giá nặng nề như thế nào, tiếp nhận thống khổ như thế nào...

Mà cái này, cũng là vì hắn!

“Ha ha, chỉ là sâu kiến lại nói ra lớn lối như thế, coi là thật buồn cười!”

Cái thời điểm này, vị kia cường giả Lục gia đứng sừng sững ở bên trong lôi đình kia cười lạnh một tiếng, uy nghiêm nói ra:

“Bản tọa hôm nay liền đem đại ma đầu và tiểu ma đầu các ngươi trấn áp, cho các đại thiên tài chết đi một cái công đạo!”

Nói xong, tay phải hắn vừa nhấc, lập tức, trên bầu trời trống rỗng xuất hiện vô tận lôi điện, hóa thành lôi long hướng phía hai người Tần Xuyên thôn phệ mà tới.

“Ngang! !”

Lôi long gào thét, những nơi đi qua, không khí nổ tung từng tầng từng tầng, cỗ hủy diệt chỉ uy kia, có thể tùy tiện phá hủy thánh nhân tam trọng thiên.

Liền xem như thánh nhân tứ trọng thiên, cũng phải trọng thương!

Nhưng mà, thời điểm cái lôi long khổng lồ này đi vào trước người Tần Xuyên, lại đột nhiên ngưng kết tại không trung, giống như thời gian đình chỉ.

Tần Xuyên chậm rãi đưa ngón trỏ tay phải ra, nhẹ nhàng vạch một cái về trong không khí phía trước, giống như quét diêm.

Chương 135: Người Lục Gia Tới

Chương 135.

“Xùy!”

Một tiếng vang nhỏ, đầu ngón tay hấn dấy lên một sợi hỏa diễm, sau đó đặt ở phía dưới lôi long ngưng kết kia.

“Rầm rầm!”

Một sợi hỏa diễm đón gió mà biến dài, mà lôi long kia, vậy mà giống như trang giấy bị chạm vào lửa, hóa thành tro bụi từng đoạn từng đoạn...

“Chuyện gì xảy ra? !”

Thân ảnh đứng tại bên trong nụ hoa kim sắc kia quá sợ hãi, sau đó hừ lạnh nói:

“Hừ! yêu thuật bàng môn tả đạo, cuối cùng không ra gì, nhìn bản tọa diệt ngươi!”

Nói xong, chân phải của hắn hung hăng đạp mạnh, thân thể giống như Côn Bằng tung cánh, xông lên thiên khung.

Mà nụ hoa dưới chân hắn cùng đại thụ nổ tung, hóa thành lực lượng pháp tắc, giống như cái đuôi di chuyển vào thể nội hắn.

Mà hấp thu tất cả lực lượng pháp tắc, về sau quanh người hắn tản ra khí tức vô cùng kinh khủng, sau đó hướng phía phía dưới đánh một chuông.

“Ngũ Tướng thân kiếp! !”

Lập tức năm loại lực lượng pháp tắc, kim, mộc, thổ, phong, lôi hội tụ, hóa thành một đạo vòng xoáy mang tính hủy diệt, hướng phía Tần Xuyên nghiền ép xuống, bên trong vòng xoáy này ẩn chứa lực lượng cuồng bạo, tựa hồ có thể xé rách hết thấy!

“Cha!”

Tần Tử trốn ở sau lưng Tần Xuyên, bản năng lộ ra vẻ sợ hãi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Nhưng mà, Tần Xuyên không nhanh không chậm ngừng đầu, ánh mắt đậm đặc bên trong mang theo một vòng uy nghiêm, lạnh lùng nói:

“Thời điểm bản tọa quyết định vô địch, nào có phần cho người giương oai? !”

“Àm!”

Thoại âm rơi xuống, cái vòng xoáy hủy diệt đáng kia sợ, giống như bọt biển dưới ánh mặt trời, tự nhiên sụp đổ mà không có dấu hiệu báo trước.

Không chỉ có như thế, vị cường giả Lục gia kia, chỉ cảm giác thân thể nháy mắt nặng vô số lần, giống như thiên thạch đập xuống.

“Oanh! !”

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất xuất hiện một cái hố to lớn hình tròn, mà trung ương hố to, người kia quỳ hai đầu gối xuống đất, máu me đầm đìa!

“Cái này... Cái này...”

Tần Tử ngơ ngác há hốc mồm, lại nói không ra lời, duy chỉ có nhiệt huyết quanh thân, sôi trào như nham tương!

Như thế nào vô địch?

Chính là cái này! !

“Ta... Ta làm sao lại không chịu được một kích như thế? Đây không phải là thật, không phải thật sự! A a a! !”

Vị kia Cường giả Lục gia ngẩn ngui ngốc trệ, sau đó sắc mặt nhàn nhạt, lộ ra điên cuồng trước nay chưa từng có.

“Oanh!”

Lực lượng pháp tắc cuồng bạo từ trong cơ thể hấn bộc phát, hóa thành sóng xung kích hạo đặng khuếch tán ra, tựa hồ muốn đem hết thảy đều phá hủy.

“Ha ha, chỉ là ngũ trọng thiên thánh nhân, ngoại trừ không chịu nổi một kích, còn muốn thế nào, người có thể làm được cái gì?”

Tần Xuyên khinh thường cười cười.

Sau đó vẫy tay một cái, một đạo thủy cầu trong suốt xuất hiện, đem tất cả lực lượng pháp tắc Cường giả Lục gia tản ra bao vây lấy, sau đó cấp tốc thu nhỏ.

Cuối cùng, tất cả lực lượng pháp tắc này co rút lại thành một cái hình cầu đường kính hai mét, đem cường giả Lục gia kia bao trùm tại bên trong.

Không chỉ có như thế, hình cầu này vẫn còn tiếp tục thu nhỏ, mà lực lượng pháp tắc bên trong giống như hóa thành thể rắn, bắt đầu đè ép người này.

“Không! Không! Không —— “

Người này tuyệt vọng rống to, lại không biết nên làm gì, cái hình cầu pháp tắc này tiếp tục thu nhỏ, thân thể của hắn hóa thành tro bụi.

Thánh nhân ngũ trọng thiên, vẫn lạc!

Thánh nhân ngũ trọng thiên, thế nhưng là có hi vọng xung kích Giới Hoàng cảnh, chỉ tiếc, người này lĩnh ngộ cũng không phải là ngũ hành pháp tắc kim mộc thủy hỏa thổ, mà là xen lẫn gió cùng lôi, lập tức hủy đi tiền đồ.

“Cha, làm sao bây giờ?”

Cái thời điểm này, Tần Tử hỏi.

Bởi vì hắn phát hiện, bên ngoài bầu trời Lãm Thắng phong, đã có cường giả bắt đầu từ bốn phương tám hướng tụ đến.

Tựa hồ cũng là cường giả Lục gia.

Chỉ là, bị cái kết giới Lãm Thắng phong này ngăn cản, tạm thời nhìn không rõ ràng, cũng nghe không rõ những người kia

đang nói cái gì.

“Chờ.”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một vòng nụ cười bày mưu nghĩ kế, nụ cười này, hơi có vẻ băng lãnh:

“Trò hay chân chính, hiện tại mới bắt đầu đâu, người lại nhìn xem, cái hoàng tộc Lục gia này là đảo ngược đen trắng thế nào.”

“Đảo ngược đen trắng! Vậy làm sao bây giờ?”

Tần Tử có chút khản trương, dù sao cái bồn nước bẩn này giới xuống, có thể để cho cha con bọn họ tiếng xấu lan xa, người người kêu đánh.

“Ha ha, tại trước mặt thực lực tuyệt đối, bất luận cái quỷ kế gì đều là phù vân, coi như bọn hắn có thể đảo ngược đen trắng, cha cũng sẽ để bọn hắn biết... Đen đến cực hạn chính là trắng!”

Tần Xuyên vân đạm phong khinh nói.

“Ừm! !”

Tần Tử phản chấn gật đầu, trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Mặc kệ lão cha có thể “Trang bức thoải mái nhất thời, sau đó tự đốt thân” hay không, chỉ ít giờ khắc này, là bá khí tuyệt luân.

Cảm giác an toàn không gì sánh kịp!

“Oanh long!”

“Răng rắc! !”

Cũng không lâu lắm, từ bầu trời truyền đến một tiếng vang thật lớn, đồng thời có thanh âm pha lê vỡ vụn vang lên.

Rõ ràng là kết giới Lục gia bày ra xuất hiện vết rách, sau đó vết rách cấp tốc kéo dài, cuối cùng ầm vang nổ tung!

“Oanh long long!”

“Rầm rầm!”

Lập tức, từng đạo uy áp kinh khủng giống như hồng thủy vỡ đê mà lao đến, gần như muốn đem hai cha con bao phủ.

“A! Con của ta a!”

“Tú Nhi! !”

“Chết rồi, đệ tử của lão phu thật đã chết rồi!”

“Tại sao có thể như vậy! !”

Từng đạo thanh âm phần nộ mà bi thương vang lên, không cần nghĩ, khẳng định là gia tộc hoặc là sư môn những cái nhân vật thiên tài bị giết chết kia.

Lúc này, trên đất bằng Lâm Thắng phong, đều là vết máu, còn có lưu lại quần áo vỡ vụn, mùi máu tươi dày đặc.

Những cường giả này một chút liền có thể nhìn ra, thiên tài nhà mình đã chết, mà lại chết được mười phần thê thảm, thì thể đều không có lưu lại.

“Là ai, là ai làm? !”

“Ma đầu, nhất định là ma đầu, chỉ có đại ma đầu tàn nhẫn nhất mới có thể làm ra sự tình phát rồ bức này!”

“Mau nhìn, nơi đó có hai người!”

Đột nhiên, có người kêu một tiếng, lập tức, ánh mắt mọi người xuyên thấu qua ma khí đang cấp tốc tiêu tán, thấy được Tàn Xuyên phụ tử.

Lập tức, rất nhiều cường giả con mắt đỏ lên.

“Giết! !”

Không có bất cứ chút do dự nào, mấy vị Thiên Vị thánh nhân trực tiếp xuất thủ, từng đạo ánh sáng pháp tắc phá thiên khung, khủng bố ngập trời!

“Ầm! !”

Nhưng mà, thời điểm những công kích này đang đến gần phía trước Tàn Xuyên mười mét, giống như chạm đến cái bình chướng gì, toàn bộ nổ tung.

Mà Tàn Xuyên thân nhiên đứng tại chỗ, đứng chấp tay, áo trắng theo gió phiêu dăng, mây trôi nước chảy.

Ngay cả Tàn Tử, cũng học dáng vẻ đứng chấp tay của phụ thân, ngẩng đầu ưỡn ngực đứng tại sau lưng phụ thân, một lớn một nhỏ, không có sai biệt.

“Chư vị không nên kích động, những người này cũng không phải là ta giết, mà là Lục gia giết, lúc ấy Lục Xung làm ra sự tình bại hoại danh dự Lục gia, cho nên muốn giết mọi người diệt khẩu.”

“Mà ta, chẳng qua là kịp thời đuổi tới, đã cứu nhi tử ta, đồng thời tru sát kẻ cầm đầu Lục gia.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Hừ! Tốt cho một lời liên đới hết tốt!”

Chương 136: Có Thể Làm Gì Được Ta

Chương 136. Có Thể Làm Gì Được Ta

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm mà lạnh lùng vang lên, mọi người trên bầu trời nhao nhao quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái đội ngũ mấy trăm người menh mông cuộn cuộn mà đến, phía trên đội ngũ, phát phới lẩy một cái cờ xí ghi chữ—— lục!

Hoàng tộc Lục gia đến rồi!

Đám người này có lão giả, cũng có trung niên, yếu nhất trong đó cũng là Chí Thánh cảnh, mà mạnh nhất mấy vị lão giả tóc trắng, giống như hoá thạch sống, khí chất băng lãnh, sâu không lường được.

Người cầm đầu Lục gia là một cái trung niên kim quan, khí độ uy nghiêm, cùng Lục Xung giống nhau đến mấy phần, hẳn là Thái gia gia Lục Xung....

Bởi vì người này nhìn như hơn bốn mươi tuổi, nhưng mà cho người cảm giác, chỉ ít có mấy trăm tuổi, mà lại tu vi như vực sâu!

Vị trung niên kim quan này nhìn xuống Tần Xuyên, hừ lạnh nói:

“Người không chỉ có giết rất nhiều nhân vật thiên tài, còn giết thiếu chủ Lục gia ta cùng mấy vị Thiên Vị thánh nhân, bây giờ mọi người cũng thấy được, còn muốn chống chế? !”

“Ha ha, mọi người cũng thấy được?”

Tần Xuyên ha ha cười một tiếng, nói ra:

“Ta chẳng qua là đứng tại nơi này mà thôi, làm sao lại thành hung thủ rồi? Vậy các người lúc này cũng đứng tại nơi này, hẳn là các người cũng là hung thủ?”

“Còn dám狡辯!”

Trung niên kim quan quát lớn một tiếng, lạnh lùng nói ra:

” Kết giới cái Lãm Thắng phong này, chính là người của Lục gia ta tại thời điểm người hành hung mở ra! Bọn hã biết rõ khó thoát vận rủi, cho nên mới mở ra kết giới, để ma đầu người không cách nào đào thoát!”

“Bây giờ, thời điểm mọi người chạy đến, bên trong kết giới chỉ có hai người các người, còn dám nói các người không phải hung thủ?”

Lập tức, rất nhiều người trợn mắt nhìn đối với Tần Xuyên, hiển nhiên là rất tán thành lí do thoái thác này.

Nhưng cũng có cường giả tương đối tỉnh táo, mặt không biểu tình, chuẩn bị nghe một chút xem Tần Xuyên nói thế nào.

Bởi vì bọn hã một đường sờ soạng lần mò, đều trải qua rất nhiều chuyện, biết một ít chuyện cũng không phải là đơn giản như mặt ngoài vậy.

“Ta đều nói, là Lục gia muốn giết người diệt khẩu, chỉ là ta tại thời khắc mấu chốt đuổi tới, giết kẻ cầm đầu, đã cứu ta nhĩ tử mà thôi.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Quả thực là lời nói vô căn cứ!”

Trung niên kim quang cười lạnh một tiếng, nói ra:

“Cái kết giới này một khi mở ra, căn bản là không có cách ra vào, mà kết giới vừa mới bị đánh vỡ, nếu là Lục gia ta là trước mở ra kết giới muốn giết người diệt khẩu, vậy tại sao trước đó người lại có thể đi vào? !”

Đúng a!

Làm sao đi vào?

Rất nhiều người đều lộ ra vẻ ngờ vực, bởi vì cái kết giới này hoàn toàn chính xác rất mạnh, mà tại lúc vừa rồi bọn hắn mới đánh vỡ, điều này nói rõ kết giới trước đó hoàn hảo vô khuyết.

“Ha ha, chỉ là kết giới mà thôi, có thể chứng minh cái gì? Ta chẳng những có thể lấy tùy tiện xuyên thấu, còn có thể tiện tay đánh nát.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Thật sao? Đã người lợi hại như vậy, vì cái gì còn bị vây ở nơi này, bị chúng ta bắt tận tay day tận mắt?”

Trung niên kim quan cười nhạo nói.

“Bị vây ở nơi này? Người vì sao lại cảm thấy ta là bị vây ở nơi này chứ? Chẳng lẽ ta làm ra hành động này, không giống như là đang chờ tất cả mọi người trình diện sao?”

Tần Xuyên khoan thai cười cười.

“Chờ chúng ta trình diện, sau đó bị bắt lấy tại chỗ? Dùng cái này chứng minh người trong sạch?”

Trung niên kim quan giễu cợt nói.

“Ta lưu lại nơi này, đương nhiên là vì chứng minh mình trong sạch, cả đời này của ta, mặc kệ chuyện gì, làm chính là làm, mà sự tình ta chưa làm qua, ai cũng đừng nghĩ vu khống ta!”

Tần Xuyên thanh âm uy nghiêm.

“Ha ha, có đúng không, vậy người muốn làm sao chứng minh người trong sạch đâu?”

Trung niên kim quan nhàn cười lạnh nói.

“Cái này rất đơn giản, ta chỉ cần chứng minh, ta khinh thường nói láo, cũng không cần thiết nói láo, như vậy là đủ rồi.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Làm sao chứng minh?”

Trung niên kim quan nhân trêu tức cười một tiếng, thậm chí cảm thấy được người này có chút ngây thơ, loại sự tình này làm sao chứng minh?

Hắn là dùng nhân cách đảm bảo?

Ngươi là một cái hạng người vô danh, ở đâu ra nhân cách!

Nhưng mà, chỉ thấy Tàn Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt bắn ra một cỗ bá đạo cùng uy nghiêm khó mà hình dung, tà mi cười một tiếng.

“Chuyện nào có đáng gì? Ta chỉ cần chứng minh, ở đây chư vị đều là sâu kiến, cái này đã đầy đủ.”

“Bởi vì người khinh thường nói láo cùng sâu kiến.”

“Nói một cách khác, coi như những người tuổi trẻ này thật là ta giết, tất cả mọi chuyện đều là ta làm, các ngươi... dám ô hợp các ngươi... Có thể làm gì được ta? !”

Oanh!

Một cỗ khí thế cuồng ngạo tuyệt thế từ trên thân hắn phóng lên tận trời, hắn áo trắng tùy ý phiêu đảng, như thần vương giá lâm, bề ngỗ thế gian! !

“Cuồng vọng!”

“Đã như vậy, vậy liền thử một chút đi!”

“Ngươi như thắng, liền thanh giả tự thanh, nếu là bại, nhất định phải chết!”

Các cường giả chung quanh từng cái ánh mắt lẳng lẹ, khí thế quanh thân đang không ngừng cất cao, giống như dã thú thức tỉnh.

Bọn hắn chuẩn bị quần công.

Cũng không phải là chỉ là vì bị miệt thị phần nộ, mà chắc chắn phải xuất thủ, điều này đối với hai bên mới có lợi.

Người này nếu là quét ngang bọn hắn, như vậy tự nhiên có thể chứng minh mình trong sạch, thậm chí, thời điểm kia, bọn hắn nghĩ như thế nào đã không trọng yếu.

Chính như bốn chữ kia—— có thể làm gì được ta?

Mà người này nếu là bại, vậy cũng chỉ có thể chết.

Đồng thời còn phải gánh vác cái bêu danh đại ma đầu này, về phần hấn có phải là ma đầu thật hay không, cũng không ai quan tâm.

Dù sao, đây là một cọc đại án khó giải quyết, ai cũng không có chứng cứ, nhưng dù sao cũng phải cho thân hữu người chết một cái công đạo.

“Rất tốt, xem ra đạt thành chung nhận thức.”

Tần Xuyên mỉm cười nhìn về phía mọi người, sau đó cường điệu nhìn về phía đội ngũ Lục gia, nghiền ngẫm mới nói:

“Các ngươi cần phải ra thêm chút sức a, nếu không, sự tình Lâm Thắng phong, sẽ thành bê bối lớn nhất Lục gia các ngươi!”

“Tự chịu diệt vong!”

Trung niên kim quan hừ lạnh một tiếng, đôi mắt băng lãnh, nhưng là cũng không có ý tứ động thủ, bởi vì, còn chưa tới tình trạng kia.

Hắn không tin tưởng cái hạng người vô danh đột nhiên xuất hiện này, có thể chống cự lại mấy trăm vị cường giả từ các đại thế lực.

Những người này, đều là nhân vật cấp lão tổ của từng cái tông môn hoặc là gia tộc, mỗi một cái đều danh chấn một phương, há lại là hạng đơn giản?

Nhiều cường giả như vậy đồng loạt ra tay, liền xem như hấn, chỉ sợ cũng khó thoát vận mệnh bại vong!

Mà trong thời gian thật ngắn, các cường giả chung quanh dùng ánh mắt giao lưu, đã thương lượng xong sách lược tiến công.

Sau đó, chiến đấu khai hỏa!

“Đại Hải Vô Lượng!”

“Nộ hải triều dâng!”

“Lôi đình phong bạo!”

Mấy vị lão giả đồng thời xuất thủ, vậy mà đều là cùng loại hình công kích, lập tức, pháp tắc đầy trời giống như uông

dương đại hải trút xuống, đem chỗ khu vực phụ tử Tần Xuyên hoàn toàn bao phủ.

Chương 137: Hạng Người Tâm Cảnh Nhỏ Hẹp

Chương 137. Hạng Người Tâm Cảnh Nhỏ Hẹp

“Diệt!”

Tần Xuyên tay phải nâng lên, trực tiếp một chương bỏ ra.

“Oanh long!”

Lực lượng bá đạo vô song trực tiếp đánh xuyên đại dương pháp tắc, lập tức cự lang bài không, mặt biển chia năm xẻ bảy.

Lực lượng pháp tắc nổ tung giống như pháo hoa, đem bầu trời bao phủ, để hư không trên đầu Tần Xuyên lộ ra hỗn loạn tung bồng.

“Cùng tiến lên! !”

“Giết!”

Thừa dịp Tần Xuyên ánh mắt bị che chắn, đồng thời ở vào hỗn loạn sóng xung kích bên trong, những người này đồng thời xuất thủ.

Giống như đục nước béo cò, từng đạo đáng sợ công kích bay ra, hào quang rực rỡ, tựa hồ muốn đem trời đều xé rách!

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Sơn phong chấn động kịch liệt, bụi mù ngập trời, dư ba pháp tắc mênh mông cuộn cuộn khuếch tán ra, đem mây trắng trên bầu trời đều xóa bỏ!

Cũng ngay cả Lãm Thắng phong được Lục gia xây dựng nhiều năm, có trận pháp gia cố, nếu là sơn phong bình thường, đã sớm hôi phi yên diệt.

“Keng! !”

Mà sau một khắc, một tiếng rút kiếm vang lên.

Sau đó liền thấy một đạo kiếm quang tuyết trắng từ trong bụi mù đột ngột từ mặt đất mọc lên, giống như trụ trời, quét ngang lục hợp, dẹp yên bát hoang!

“A a!”

“Phốc phốc phốc!”

Rất nhiều cường giả bị kiếm quang quét trúng, lập tức phát ra tiếng kêu thảm, chạt vật bay rớt ra ngoài.

“Lui!”

“Tản ra!”

Các cường giả còn lại kinh hãi, sau đó quyết định tản ra trận hình thật nhanh, giống như mưa bay đầy trời.

“Ha ha ha, đi chỗ nào!”

Thanh âm cười to vang lên, chỉ thấy Tần Xuyên tay phải cầm kiếm, từ trong bụi mù phóng lên tận trời, sau lưng của hắn mở rộng ra hai đạo cánh chim pháp tắc, hai cánh hung hăng chấn động, lên chín vạn dặm như điều gặp gió!

“Ào ào ào!”

Không chỉ có như thế, thời điểm cánh chim lớn xoay quanh lên cao, giống như cánh quạt khuấy động khí lưu, mang theo sức gió kinh khủng, giống như từng đạo sóng lớn đâm vào trên thân những cường giả kia.

Thậm chí, có cường giả trực tiếp bị đôi cánh chim khổng lồ kia quét trúng, lập tức xương cốt đứt gãy, trọng thương bay ngược.

“Phanh phanh phanh!”

“Phốc phốc phốc!”

“A a a!”

Lập tức, người ngã ngựa đổ, những cường giả này xung vương xưng bá tại các nơi đông vực, bị đánh cho liềng xiềng.

“Liều mạng! !”

“Vạn Phật Triều Tông!”

“Cự Linh chương!”

“Thiên Cương Diệt Ma Quyền!

Các cường giả còn lại được ăn cả ngã về không, sử xuất sát chiêu áp đáy hòm, lập tức, từng đạo công kích từ bốn phương tám hướng đánh tới hướng Tàn Xuyên.

Mà Tàn Xuyên buông thả cười một tiếng, tay phải hướng Thanh Liên kiếm về phía trước quét ngang ra, sau đó lại quay người, tiếp tục một cái quét ngang.

Ào ào!

Hai đạo kiếm quang hình nửa vòng tròn cơ gần như nối liền một chỗ, hóa thành một đạo hình tròn to lớn khuếch tán ra, mà những nơi đi qua, những cái công kích đánh tới kia không ngừng nổ tung, giống như tòi khô lạp hủ!

“Phốc —— “

“A! !”

“Bụng ta!”

Những cường giả này bị phá sát chiêu, nhận lấy phản phệ, sau đó bị dư ba kiếm khí va chạm, lập tức miệng phun máu tươi, phát ra tiếng kêu thảm!

Lúc này.

Trên bầu trời mấy trăm vị cường giả bị đánh tan, rơi xuống giống như mưa, chỉ có Tàn Xuyên còn sừng sững tại đám mây.

Tay phải hắn nắm trường kiếm hướng phía dưới chỉ tới, cánh chim to lớn sau lưng liên tục vỗ, mỗi một lần đập, liền làm mây cuốn mây bay, phảng phất, hắn chính là trung tâm toàn bộ thiên địa, nhật nguyệt tinh thần bởi vì hô hấp của hắn mà lấp lóe!

” Thực lực thật mạnh.”

“Ta phục.”

“Lão phu cũng phục.”

“Chuyện này, chỉ sợ...”

Những cường giả này mặt mũi tràn đầy đáng ghét, chậm rãi từ dưới đất bò dậy, sau đó, biểu lộ bọn hắn nhìn về phía Lục gia thay đổi.

Tần Xuyên cường đại, để bọn hắn trong lòng có chút tin tưởng hắn —— hắn tựa hồ hoàn toàn chính xác không cần thiết nói láo, bởi vì coi như hắn giết người, thể lực sau lưng những người chết này cũng không thể đem hắn làm gì!

Còn nếu là Tần Xuyên không có nói láo, Lục gia kia chẳng phải là...

“Hừ! Đánh bại bọn hắn, cũng không thể chứng minh ngươi chính là trong sạch, bởi vì có thể chế tài ngươi, còn rất nhiều người!”

Cái thời điểm này, trung niên kim quan lạnh lùng nói.

Sau đó, hắn có chút khom người với một vị lão giả nhắm mắt dưỡng thần phía hậu phương, cung kính nói ra:

“Mời lão tổ xuất thủ, tru sát kẻ này!”

“Được.”

Vị lão giả này từ từ mở mắt, vô hỉ vô bi mà gật đầu, sau đó từng bước một tiến về phía trước.

Đông! Đông! Đông!

Hắn mỗi lần đi một bước, tựa hồ bầu trời đều run rẩy một chút, trong lòng mọi người cũng cùng rung động theo.

Mà bên ngoài cơ thể hắn, theo thứ tự tách ra từng đạo quang cầu pháp tắc, giống như từng khóa hành tinh đang xoay quanh mặt trời.

Trộn vụn chín loại!

Đây là một vị thánh nhân cửu trọng thiên.

Tại dưới tình huống Giới Hoàng không ra, thánh nhân cửu trọng thiên, có thể xưng tồn tại vô địch, đủ để chấn nhiếp bát phương!

Cường giả như này, mười phần hiểm thấy, bình thường chỉ tồn tại tại bên trong siêu cấp thể lực cấp bậc Giới Hoàng.

“Người không nên tùy ý giết chóc, cũng không nên giết người của Lục gia ta, lại càng không nên sau khi giết người... Còn cần ngược lại một cái.”

Lão giả nhìn xuống Tần Xuyên, từ tốn nói.

Cho dù Tần Xuyên trước đó biểu hiện rất cường thế, nhưng là, trong mắt hắn, vẫn chỉ là tiểu hài tử đánh nhau như cũ mà thôi.

Hắn là thánh nhân cửu trọng thiên, Giới Hoàng không ra, hắn khó gặp địch thủ!

Mà người trước mắt mặc dù không yếu, nhưng tuyệt không phải Giới Hoàng, bởi vì không có loại khí tức hoàng giả kia, hắn đã tiếp xúc qua cường giả Giới Hoàng, rất rõ ràng.

“Đến cùng là ai bị cần ngược lại một cái, hắn là người trong lòng không có biết sao?”

Tần Xuyên trêu tức cười một tiếng, sau đó nhìn kỹ chín loại pháp tắc bên ngoài cơ thể lão giả một chút, nói ra:

“Ta nhìn người ngũ hành đầy đủ, từ bên trên trình tự để nhìn, cũng là nhất cổ tác khí ngộ ra được ngũ hành pháp tắc, vốn là có hi vọng Thành Hoàng.”

“Nhưng là bây giờ không có Thành Hoàng, ngược lại thành thánh nhân cửu trọng thiên, xem ra, là tâm cảnh có thiếu sót, cho nên không dẫn được Hoàng Kiếp.”

“Mà sau đó, lại trời xui đất khiến, ngộ ra được cái pháp tắc vốn không muốn khác, đã mất đi cơ hội Thành Hoàng.”

“Bình thường mà nói, ngộ ra được sáu loại pháp tắc, về sau Hoàng Kiếp sẽ tăng cường gấp mấy lần, độ kiếp gần như hắn phải chết không nghi ngờ, cho nên cường giả đông vực ngộ ra được sáu loại pháp tắc, về sau gần như cũng không dám dẫn Hoàng Kiếp.”

“Nhưng mà nhìn bộ dáng của người... Hắn không phải là vấn đề có dám hay không, mà là căn bản dẫn không hạ được Hoàng Kiếp! Bởi vì tâm cảnh người nhỏ hẹp, căn bản không có tư cách dẫn động Hoàng Kiếp!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, nhao nhao kinh ngạc.

Tâm cảnh vị lão tổ Lục gia này, kém cỏi như thế sao? Thậm chí ngay cả Hoàng Kiếp đều dẫn không được?

Đại đa số người không thể Thành Hoàng, là bởi vì không thể nhất cổ tác khí mà tập hợp đủ ngũ hành pháp tắc, hoặc là tập hợp đủ, về sau số lượng pháp tắc đã vượt qua năm loại, không dám dẫn động Hoàng Kiếp.

Nhưng mà người rõ ràng tập hợp đủ ngũ hành pháp tắc, lại bởi vì tâm cảnh có thiếu mà dẫn không được Hoàng Kiếp, mười phần hiểm thấy.

“Nói năng bậy bạ! !”

Vị Lục gia lão tổ này nguyên bản biểu lộ đậm mực, nhưng lúc này đột nhiên giận tím mặt, ngôn từ nghĩa chính quát lớn:

“Hôm nay, bản tọa liền đem ma đầu này đảo ngược đen trắng này tru sát ngay tại chỗ, giường cao thiên đạo!”

Cầu Kim Phiếu

Chương 138: Gặp Mạnh Càng Mạnh

Chương 138. Gặp Mạnh Càng Mạnh

Nói xong, lão giả ngang nhiên xuất thủ.

Tay phải hấn vung lên, lập tức, các loại lực lượng pháp tắc hội tụ, trực tiếp hóa thành một đạo pháp tắc cự kiếm khổng lồ cao ngàn trượng, chém xuống.

“Xuy xuy!”

Không khí phát ra tiếng cộ xát chói tai, giống như là một ngọn núi lớn bị một kiếm xé ra, thân kiếm cùng vô số núi đá ma sát.

Món này, không thể nghi ngờ là quá kinh khủng.

Nhưng là Tần Xuyên tay cầm Thanh Liên kiếm, đột nhiên giơ cao mà lên, lập tức, vô tận thanh quang từ bên trong Thanh Liên kiếm nở rộ, hóa thành một đạo Thanh Liên khổng lồ.

“Oanh —— “

Pháp tắc cự kiếm của lão giả bổ vào phía trên Thanh Liên, bầu trời đều đột nhiên run lên, có lôi điện màu xanh khuếch tán mà ra, sau đó, pháp tắc cự kiếm kia cắt ra một tiếng “Răng rắc”, sau đó sụp đổ thành vô số mảnh vỡ.

“Đi!”

Tần Xuyên bên trong Thanh Liên đột nhiên huy kiếm, Thanh Liên khổng lồ kia nháy mắt bành trướng, tất cả cánh hoa hóa thành từng đạo phong mang cùng kiếm quang, phô thiên cái địa mà hướng phía lão giả chém giết tới.

“Ha ha, chỉ là đom đóm mà thôi.”

Lão giả kia nhìn xem ánh sáng Thanh Liên kiếm đánh tới, khinh thường cười một tiếng, lạnh nhạt đưa tay phải ra ngăn tại trước người.

“Ông!”

Một đạo màn sáng ngũ thải ban lan từ lòng bàn tay nở rộ, tựa hồ hóa thành phòng ngự kiên cố nhất thế gian nhất, không thể phá vỡ.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Từng đạo ánh sáng Thanh Liên kiếm kia đâm vào màn ánh sáng năm màu, bắn tung toé ra đóm lửa to lớn, đồng thời nổi lên từng tầng từng tầng gợn sóng, thật giống như vô số thiên thạch đụng vào bên trên tầng khí quyển, bị ngăn cản cản, sau đó ma sát tiêu tán.

Nhưng mà, tại mấy đạo ánh sáng Thanh Liên kiếm sau cùng đâm vào bên trên màn sáng, lúc đóm lửa bắn tung toé ra chói mắt, một thanh trường kiếm băng lạnh xuyên qua mà đến!

“Keng! !”

Một kiếm này, quá phong mang, không quản người là ngu hành luân hồi gì, cái gì mà phòng ngự tuyệt đối, đều trực tiếp xé mở!

“Phốc!”

Trước ngực lão giả tóe lên một đạo huyết hoa, nụ cười khinh miệt trên mặt lão giả nháy mắt ngưng kết, ngay cả thân thể đều cứng đờ trong nháy mắt.

Hắn khiếp sợ không gì sánh nổi.

Sau đó, triệt để tức giận rồi.

“Huyết long tại thiên!”

Tại một phần vạn giây, thân thể của hắn mãnh liệt lui ra sau, sau đó, tay phải hung hăng vỗ vào ngực trái.

“Soạt!”

Đem đại lượng kiếm khí và máu tươi đè ép ra, sau đó tay phải hắn đột nhiên vung lên, giống như họa sĩ dùng máu tươi vẽ tranh, tại không trung nháy mắt vẽ ra một đầu thần long huyết sắc!

Từ xa nhìn lại, giống như là hắn đột nhiên từ ngực rút ra một đầu huyết long, tràn diện rung động nhân tính.

“Oanh!”

Huyết long thành hình, về sau đón gió căng phồng lên, thân rồng to lớn xoay quanh một cái, hung hăng đâm vào trên thân Tàn Xuyên.

“Răng rắc!”

Bên ngoài cơ thể Tàn Xuyên hiện ra một vòng bảo hộ mang theo vết rách trong suốt, sau đó thân thể bay ngược hơn ngàn mét.

“A?”

Tàn Xuyên ổn định thân hình, về sau trên mặt lộ ra một vẻ kinh ngạc, kinh nghiệm chiến đấu của lão gia hỏa này thật mạnh.

Tại nháy mắt bị trường kiếm cắm vào, không chỉ có quyết định thật nhanh đem kiếm khí hắn rót vào thể nội bài xuất ra

ngoài, đồng thời lợi dụng những tinh huyết bị kiếm khí ăn mòn này, hóa thành một loại thần thông, đánh ra bất ngờ!

May mắn hãn hiện tại là trạng thái vô địch gặp mạnh thì mạnh, mặc dù bị huyết long đung một chút, nhưng là cương khí hộ thể miễn cưỡng gánh vác.

“Huyết long thôn thiên!”

Lão giả nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay huy động, đầu huyết long kia phóng lên tận trời, sau đó mở ra cái miệng đầu máu hướng phía Tần Xuyên lao xuống tới.

“Phá!”

Tần Xuyên một kiếm vung ra, đem huyết long chém thành hai khúc, nhưng mà huyết long này vậy mà hóa thành một cái biển máu, giống như thác nước ngâm xuống tới.

Tần Xuyên tạo ra một tầng vòng bảo hộ, đem những huyết dịch này ngăn cách bên ngoài, nhưng mà thác nước huyết sắc trực tiếp đem vòng bảo hộ bao vây lại.

“Lấy huyết làm dẫn, dục hỏa đốt thân!”

Thanh âm lão giả lạnh lùng vang lên, sau đó Tần Xuyên liền phát hiện, những cái huyết dịch kia vậy mà bốc cháy lên, tản mát ra nhiệt độ cao kinh khủng, ngay cả vòng bảo hộ của hãn đều cấp tốc hòa tan, càng có một loại khô nóng kỳ quái lan tràn tới.

Loại khô nóng này, để trong lòng hãn bức bối, tâm thần nháy mắt hoảng hốt, trong đầu xuất hiện rất nhiều hình tượng.

“Chết đi cho ta!”

Mà lúc này, lão giả tay phải giơ lên cao cao, một cái cổ tay chặt bổ xuống, lập tức, đao quang như ngân hà mệnh mông rơi xuống từ cửu thiên!

“Cha!”

Tần Tử lo lắng kêu to, bởi vì hãn phát hiện trạng thái cha không thích hợp, tựa hồ trúng cái tà thuật gì.

“Đỉnh!”

Nhưng mà sau một khắc, đao quang khổng lồ như ngân hà kia bị hai ngón tay kẹp lấy, mà hỏa diễm do huyết dịch hóa thành kia, cũng bị cái đao đao quang kia bỏ ra, sau đó khuếch tán ra.

“Sao lại thế! !”

Lão giả kia vốn cho là đại cục đã định, bây giờ sắc mặt đại biến, kinh ngạc nói:

“Người làm sao có thể từ bên trong dục hỏa đốt thần tránh ra? !”

“Trong lòng không tà niệm, rút đao tự nhiên thành thần.”

Tần Xuyên từ tốn nói, sau đó không đợi đối phương kịp phản ứng, chân phải đạp mạnh vào hư không, thân ảnh biến mất.

“Huu! Huu! Huu!”

Thân thể của hắn giống như điện quang, tại trên bầu trời chiết xạ chữ “Z”, trong một chớp mắt đã đi vào trước người lão giả, một kiếm đâm ra!

“Cản!”

Lão giả hét lớn một tiếng, quang mang quanh thân đại tác, chín loại lực lượng pháp tắc hội tụ ở trước ngực, hóa thành phòng ngự tuyệt đối.

“Răng rắc!”

Một kiếm vô kiên bất tòng của Tần Xuyên đâm vào bên trên pháp tắc phòng ngự, phát ra một tiếng vang giòn, đạo phòng ngự này xuất hiện một đạo vết rách pha lê, mũi kiếm đâm vào, cũng rút cuộc không cách nào đi tới.

“Ha ha, người mặc dù man lực kinh người, nhưng tuyệt đối không đánh tan được phòng ngự của ta!”

Lão giả hung hăng nói.

“Thật sao?”

Tần Xuyên nhếch miệng lên nở nụ cười lạnh, sau đó bả vai lắc một cái, lập tức là, ba đóa hoa sen óng ánh từ đỉnh đầu dâng lên.

“Phá —— “

“Phốc! !”

Một tiếng gầm nhẹ, phong mang kinh khủng quán xuyên pháp tắc phòng ngự, Thanh Liên kiếm đâm vào thể nội lão giả, lần này, là hoàn toàn xuyên qua.

“Không! ! !”

Lão giả khàn giọng rống to, bởi vì một kiếm tời khô lập hủ này, tại nháy mắt xuyên qua thân thể, phá hủy căn cơ hắc.

Nói một cách khác, hắc xong.

“Cùng chết đi! !”

Hắc hít sâu một hơi, chín loại pháp tắc bị bên ngoài cơ thể hút vào thể nội, sau đó một cỗ lực lượng hủy diệt nghe rợn cả người, từ trong cơ thể hắc bộc phát ra.

“Oanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, quang mang chiếu rọi thiên địa, tất cả mọi người chung quanh bị xung kích sóng thổi đến bay ngược, thậm chí trực tiếp thổ huyết!

Mà chờ quang mang biến mất, về sau mọi người khiếp sợ phát hiện, cái thân ảnh đạo áo trắng kia, vẫn sừng sững tại trên bầu trời như cũ.

Hắc bạch y tung bay, không nhuốm bụi trần, bạo tạc khủng bố như vậy, vậy mà không thể cho hắc chiếu thành một tia tổn thương.

Cái nam nhân này, giống như gặp mạnh thì mạnh, thực lực sâu không lường được, mãi mãi cũng không có cực hạn.

Chương 139: Bản Tọa Tàn Xuyên

Chương 139. Bản Tọa Tàn Xuyên

“Người... người...”

Sắc mặt trung niên kim quan đột nhiên tái nhợt, rung động nhìn xem Tần Xuyên, vậy mà nói không ra lời.

Bây giờ còn muốn nói thế nào?

Người này quá mạnh, giết một cái lão tổ cửu trọng thiên không nói, thậm chí tại bên trong lão tổ tự bạo tiếp mà thương thế đều không có.

Hắn thậm chí cảm giác, đối phương vừa rồi rõ ràng chính là đang diễn kịch, nhìn như chiến đấu kịch liệt, chẳng qua là cùn hấn chơi đùa mà thôi.

“Thế nào, Lục gia còn có bao nhiêu lão tổ cửu trọng thiên, cùng kêu đi ra đi, nhìn xem... Ta có thể chém rụng toàn bộ hay không!”

Tần Xuyên lộ ra nụ cười như ma quỷ.

“Cái này...”

Mấy trăm vị cường giả Lục gia đều run sợ, ngay cả trong đó hai vị lão tổ cửu trọng thiên không có xuất thủ, đều sợ hãi.

Dù sao, một vị cường giả cùng cấp bậc với bọn hắn, cứ như vậy chết tại trước mặt bọn hắn, cái này đủ để cho bọn hắn lưng phát lạnh.

“Chúng ta... Đi thôi.”

Một vị Lục gia lão tổ cửu trọng thiên nói, sau đó liền mang theo mọi người chuẩn bị rời đi.

“Chậm rãi.”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên nhàn nhạt nói ra:

“Sự tình hôm nay nếu là nói không rõ ràng, các người cũng không cần trở về, thậm chí, ta còn có thể đi Lục gia một lần, nhìn xem Lục gia còn có bao nhiêu cường giả.”

Xoạt!

Lập tức, thân thể của mọi người Lục gia cứng đờ.

Cái trung niên kim quan kia da mặt co quắp mấy lần, quay đầu nhìn về phía Tần Xuyên, cắn răng nói ra:

“Làm người phải cho người khác một đường lui, ngày sau dễ nói chuyện! Người nhất định phải hùng hổ dọa người như thế

sao?”

“Ít nói lời vô ích, hôm nay nếu là không cho ta cái giá thỏa mãn, ta để Lục gia các người không có ngày sau!”

Tần Xuyên cường thế nói.

“Người! !”

Trung niên kim quan trừng mắt, giận không kềm được, nhưng lại không dám bộc phát, bởi vì hắn chỉ là thánh nhân thất trọng thiên mà thôi.

Thánh nhân cửu trọng thiên cũng bị tùy tiện giết chết, loại cấp bậc như hắn dám làm càn, không phải sự tình một chiêu sao?

“Ai, Lục gia ta nhận thua...”

Cái thời điểm này, một cái lão tổ tông cửu trọng thiên trong đó đi tới, nói ra đối với mọi người chung quanh:

“Những thiên tài này, đích thật là Lục gia ta giết chết... Chuyện này, chúng ta cũng là sau đó mới biết đến.”

“Trước đó Lục Xung tại lúc xuất hiện thần hà, làm một kiện tự rước lấy nhục sự tình, hắn bị khuất nhục làm choáng váng đầu óc, mới làm ra sự tình không biết nặng nhẹ bức này, mà bây giờ... Hắn đã đền tội, cũng coi như trừng phạt đúng tội.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, mọi người xôn xao.

Sau đó, trong mắt tất cả mọi người đều bắn ra ánh sáng phần nộ cùng cừ hận—— nguyên lai chuyện này thật là Lục gia làm!

Đáng hận chính là, bọn hắn trước đó lại bị mơ mơ màng màng, còn bị Lục gia lấy làm bia đỡ đạn!

“Lục gia quả thực khinh người quá đáng!”

“Các người phát rồ!”

“Diệt tuyệt nhân tính! !”

“Mời đại nhân xuất thủ, diệt Lục gia, vì những cái người trẻ tuổi chết đi báo thù, vì đông vực trừ hại!”

Mọi người giận mắng chỉ trích, sau đó có người bắt đầu thỉnh cầu Tần Xuyên, hi vọng Tần Xuyên chủ trì công đạo.

“Ha ha, các người trước đó không phải coi ta là ma đầu sao, hiện tại ta lại làm chúa cứu thế rồi?”

Tần Xuyên trào phúng cười một tiếng, nhàn nhạt nói ra:

“Ta trước đó đã nói đến rất rõ ràng, ta tại nơi này chờ các người đến, chỉ là vì chứng minh ta trong sạch, về phần sự tình khác... Cùng ta có liên can gì?”

Cái này! ! !

Mọi người nghe vậy, trên mặt từng cái lộ ra vẻ xấu hổ.

Đúng vậy a, bọn hắn trước đó đối đãi vị đại nhân này như vậy, vị đại nhân này lại không nợ bọn hắn, dựa vào cái gì giúp bọn hắn ra mặt?

Nhưng mà, bất kể nói thế nào, chân tướng có thể nổi lên mặt nước, cũng là công lao vị đại nhân này.

Thế là, có người hỏi:

“Xin hỏi tôn tính đại danh của đại nhân?”

Xoạt!

Sở hữu người nhìn về phía Tần Xuyên.

“Rốt cuộc đã đến.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, ngăn chặn kích động trong lòng, chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, thản nhiên nói:

“Bản tọa... Tần Xuyên! !”

Tần Xuyên!

Hai chữ âm vang hữu lực, để mọi người cảm nhận được một cỗ phong mang tuyệt thế, lại hình như có một loại cảm giác nặng nề.

Giống như cái tên này, có một loại ma lực thần kỳ nào đó, có thể ép tới người không thở nổi.

Đương nhiên, đây đều là tác dụng tâm lý.

Nếu như không có chuyện lúc trước, như vậy cái tên này chính là cái danh tự phổ thông mà thôi, căn bản không ai sẽ chú ý.

“Sự tình đã qua, như vậy chúng ta liền đi trước, đối với những người tuổi trẻ kia chết, Lục gia ta cảm giác thật có lỗi sâu sắc, nhưng là kẻ giết người đã đến tội, mà lại Lục gia ta vẫn lạc một vị lão tổ cứu trọng thiên, tổn thất đã đủ lớn, tức giận của các người cũng nên tiêu tan.”

Lục gia một vị lão tổ thở dài nói.

Lập tức, mọi người hai mặt nhìn nhau.

Hết giận chưa?

Đương nhiên không có khả năng!

Nhưng là, bọn hắn còn có thể làm gì Lục gia đây? Lục gia đi ra một vị lão tổ cứu trọng thiên, đủ để quét ngang tất cả mọi người bọn hắn!

Mà Lục gia đến cùng ẩn giấu đi bao nhiêu lão tổ như thế thì không ai biết, nhưng tất nhiên là không ít.

Hoàng giả gia tộc truyền thừa vài vạn năm, nội tình rất thâm hậu, đây là thứ mà là rất nhiều người đều không cách nào tưởng tượng.

Những hoàng tộc này vốn là chiếm cứ lấy hải lượng tài nguyên, đồng thời có bảo vật lão tổ tông lưu lại, lại có gia tộc tiên bối dạy bảo hậu bối, mà lại dưới tình huống tài nguyên đầy đủ, gia tộc cấp tốc khai chi tán diệt, số lượng tộc nhân đạt tới một cái kinh khủng, trong đó lại dẫn sinh ra raast nhiều thiên tài...

Giống như quả cầu tuyết, càng lăn càng to!

Mà hôm nay, Lục gia sở dĩ cúi đầu tại trước mặt Tần Xuyên, một là bởi vì hôm nay không cúi đầu có thể sẽ chết, hai là bởi vì, bọn hắn đều không rõ ràng Tần Xuyên sâu cạn, không muốn vì chuyện này ăn thua đủ.

Nhưng là!

Lục gia sẽ tại trước mặt Tần Xuyên cúi đầu, lại không có khả năng tại trước mặt bọn hắn cúi đầu, bởi vì bọn hắn còn chưa xứng.

Cho nên, chỉ có thể không còn so đo.

Mà lại, nhìn theo góc độ khác, thế lực chính bọn hắn chết một vị thiên tài, lại đòi Lục gia thiếu chủ chôn cùng, thậm chí còn có một vị cửu trọng thiên lão tổ chôn cùng, hoàn toàn không thiệt thòi a.

Vừa nghĩ như thế, dễ chịu nhiều...

“Chậm đã.”

Nhưng mà, Tần Xuyên lần nữa ngăn cản Lục gia mọi người.

“Các hạ còn muốn thế nào?”

Một vị lão giả Lục gia trên mặt xanh xám, trầm giọng nói.

”Lục gia các người lúc trước đảo ngược đen trắng, hướng trên thân bản tọa giới nước bản, sẽ không phải chỉ tính như vậy thôi chứ?”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Chúng ta đã chết một vị lão tổ cửu trọng thiên!”

Trung niên kim quan kia cắn răng, tức giận bất bình nói.

“Nơi này có phần cho người nói chuyện?”

Tần Xuyên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.

“Người! !”

Trung niên kim quan lập tức mặt đỏ tới mang tai, răng cắn được kẹt kẹt rung động, nhưng lại không dám mạnh miệng chút nào.

Bởi vì hắn biết, nói nhiều một câu, có thể sẽ chết!

Chương 140: Hoàn Thành Nhiệm Vụ Hoàng Khí Tới Tay

Chương 140. Hoàn Thành Nhiệm Vụ Hoàng Khí Tới Tay

“Ai... Không biết các hạ muốn ta Lục gia đền bù làm sao?”

Vị lão giả Lục gia kia thở dài một tiếng, lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Thua, cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

” Lục gia các ngươi mặc dù gia đại nghiệp đại, nhưng là một chút tục vật kia ta cũng nhìn không lên, như vậy đi, Lục gia các ngươi đem tòa Thần Hà sơn đưa cho ta, đồng thời tại đỉnh núi xây dựng cung điện, coi là hành cung của bản tọa.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Cái này...”

Sắc mặt vị Lục gia lão tổ này biến hóa, nhưng là nháy mắt khôi phục lại, điềm nhiên như không có việc gì nói ra:

“Tốt a, một ngọn núi mà thôi, đối với Lục gia ta mà nói, cũng không tính là gì.”

Một vị lão tổ khác bên cạnh tay phải run lên một chút, nhưng là trên mặt giữ vững bình tĩnh, không nói một lời.

“Tốt, các ngươi có thể đi, nhớ kỹ tại trong hôm nay, đem cung điện chuyển tới.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Đương nhiên, các ngươi sau khi trở về, cũng có thể lựa chọn mang theo cái lão tổ gia tộc khác giết trở lại đến, hoặc là xuất ra lại át chủ bài lão tổ các ngươi tông lưu, cũng không quan hệ, bản tọa dự định ở lâu tại nơi đây, tùy thời hoan nghênh đón.”

“Nhưng mà, làm như vậy, các ngươi chỉ có cơ hội một lần, nếu là không thể toại nguyện... Có lẽ sẽ diệt tộc.”

Hắn nói lời này rất bình tĩnh, không có bất luận cái sát ý gì, nhưng mà tất cả mọi người cảm giác được toàn thân phát lạnh.

Dùng giọng điệu hời hợt, nói ra diệt tộc hoàng tộc như vậy, đây rốt cuộc là ngoan nhân như thế nào? !

“Biết.”

Vị lão tổ Lục gia kia yên lặng gật gật đầu, hấn vô hỉ vô bi, giống như tiếp nhận vận mệnh trâu cày.

Sau đó, đội ngũ Lục gia rời đi, thậm chí liền cái đạo cờ xí viết chữ “Lục”, cũng không biết thu lại khi nào.

Lúc đến khí thế hùng hổ, đi lúc đầy bụi đất.

Giống như chó nhà có tang.

“Từ nay về sau, bản tọa sẽ bế quan tại bên trên Thần Hà sơn, bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu, người xông vào... Chết! !”

Tần Xuyên nhìn về phía các cường giả chung quanh, uy nghiêm nói.

“Vâng vâng vâng.”

“Chúng ta nhất định không dám đánh quấy nhiễu, mà lại sẽ chuyển cáo những người khác, mời đại nhân yên tâm.”

“Mời đại nhân yên tâm!”

Những cường giả này lập tức lời thề son sắt cam đoan, sau đó tại cùng Tần Xuyên lời kéo làm quen thất bại, đều lần lượt rời đi.

Hồi lâu sau.

Bên trên Lãm Thắng phong chỉ còn lại Tần Xuyên phụ tử.

Cái thời điểm này, Tần Xuyên đột nhiên sắc mặt tái nhợt, đồng thời dưới chân lão đảo một cái, kém chút té ngã trên đất.

“Cha, ngài thế nào!”

Tần Tử tay mắt lạnh lẽo, tranh thủ thời gian đỡ lấy Tần Xuyên, lo lắng kêu lên, đều kém chút gấp ra nước mắt.

Hưu!

Tóc vàng nữ tử Dạ Lăng Sương cũng từ trong giới chỉ bay ra, cùng vịn Tần Xuyên, ân cần nói:

“Tần đại ca, ngươi không sao chứ?”

“Ha ha, trấn áp một bầy kiến hôi mà thôi, vậy mà nhận lấy phản phệ...”

Tần Xuyên tự giễu lắc đầu cười một tiếng.

Loại tự giễu kia, thật giống như một cái tướng quân rong ruổi sa trường, tại lúc già, phát hiện mình ngay cả kiếm đều cầm không nổi.

Làm người thấy chua xót.

“Cha, tại tâm bên trong ta, ngài vĩnh viễn là mạnh nhất!”

Tần Tử ngắc đầu, nói nghiêm túc.

Tần Xuyên cười cười, không nói gì, ngắc đầu nhìn về phía tòa Thần Hà sơn phía trước, nó cao hơn Lãm Thắng phong rất nhiều.

Nơi đó, chính là chỗ đứng của hắc tại đông vực.

Hắc nhất định phải có một cái hành cung như này để giữ thể diện.

Dù sao, hắc làm cường giả vô địch, một mực mang theo nhi tử màn trời chiếu đất, ngay cả cái địa phương đặt chân đều không có, vậy quá không có mặt mũi!

Không phù hợp thân phận.

Càng quan trọng hơn là:

Nếu như không có một cái địa chỉ xác thực, nhi tử dễ dàng chọc sự tình như vậy, người ta muốn báo thù đều không biết đi nơi nào tìm!

Có thể nói, đây cũng là để cho tiện cừu gia trả thù, không trả thù, làm sao có thể tăng cấp mẫu thuẫn? Mâu thuẫn không tăng cấp, lấy đâu ra sát ý?

Cái này không chỉ là việc chỗ ở, cũng là địa điểm làm việc của Tần Tử——mất người ở trong nhà mình, sẽ có can đảm hơn rất nhiều!

...

Nhoáng một cái, ba ngày trôi qua.

sự tình phát sinh Lãm Thắng phong, tại phía dưới rất nhiều thế lực tận lực tuyên truyền, cấp tốc truyền khắp toàn bộ đông

vực.

Bọn hấn bỏ công tuyên truyền như vậy, chủ yếu vẫn là vì trả thù Lục gia, mặc dù bọn hấn không dám giết người của Lục gia, nhưng là có thể dùng loại phương thức này, đem thanh danh Lục gia bôi xấu!

Mà Tần Xuyên là nhân vật mấu chốt làm chuyện này, tự nhiên bị cường điệu tuyên truyền, thế là, danh tiếng của hấn thẳng tắp lên cao.

Tin tức có tính chất bạo tạc, luôn luôn được truyền bá tốt nhất, bởi vì việc này lại trở thành đề tài nói chuyện của rất nhiều người tại trà dư tửu hậu, bọn hấn sẽ chủ động truyền bá!

Cứ như vậy.

Ngắn ngủi trong vòng vài ngày, toàn bộ đông vực đều biết, đông vực hoành không xuất thế một vị ngoan nhân tên là “Tần Xuyên”.

Vị ngoan nhân này, hời hợt liền có thể giết thánh nhân cửu trọng thiên, đồng thời ép tới hoàng tộc Lục gia đều không thể không cúi đầu.

Mà lại, hấn còn cướp đoạt Thần Hà sơn Lục gia, ở phía trên kiến tạo hành cung, cường thế đến rồi tinh rồi mù!

Có người nói, vị này Tần Xuyên là người thứ nhất phía dưới hoàng giả đông vực, lại có người nói, người này có lẽ bản thân liền là một vị hoàng giả điệu thấp! !

Trong lúc nhất thời, danh tiếng Tần Xuyên vô lượng!

“Đỉnh! Chúc mừng ngươi, hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến — cha ta là Tần Xuyên! Từ nay về sau, nhi tử ngươi có thể chính thức gọi tên cha!”

“Đỉnh, nhiệm vụ hoàn thành, ban thưởng một kiện hoàng khí!”

Trong cung điện đỉnh Thần Hà sơn, Tần Xuyên ngay tại làm bộ bể quan chữa thương, đột nhiên nghe được thanh âm hệ thống.

“Ông! !”

Lập tức, trước mặt Tần Xuyên quang mang đại tác, từng đạo Giới Hoàng pháp tắc óng ánh từ hư không xuất hiện, trong

không khí cấp tốc xen lẫn, cuối cùng, hóa thành một thanh...
Cự kiếm màu đen dữ tợn.

Khí tức cái này cự kiếm tản ra, giống như Hồng Hoang mãnh thú, tràn ngập dã tính, lại tản mát ra phong mang chí khí làm người ta run sợ.

“Lớn như thế?”

Tần Xuyên hơi kinh hãi, cái đồ chơi này đâm vào, ai chịu nổi?

Nhưng mà, cái hoàng khí này tạm thời không thể trắng trợn lấy ra, chỉ có thể dùng làm át chủ bài, lớn một chút vẫn là có chỗ tốt, bởi vì thế đại lực trầm, có thể tột độ khô hạn, một kích mất mạng!

Cho nên, hắn liền cố gắng nhận lấy.

Chương 141: Hệ Thống Thăng Cấp

Chương 141. Hệ Thống Thăng Cấp

Thu hồi cự kiếm hoàng khí, về sau Tần Xuyên lại lâm vào trầm tư.

Bây giờ, hắn danh chấn đông vực.

Nhiệm vụ hệ thống đã hoàn thành, nhưng mà cái này cũng tạo thành trở ngại cho hắn phát triển phía sau, bởi vì... Tần Tử hiện tại có bối cảnh!

Hắn nổi tiếng bên ngoài, hiện tại đại bộ phận thế lực đông vực cũng không dám đắc tội Tần Tử, càng đừng nói sinh ra sát ý.

Hắn thậm chí hoài nghi.

Đây là hệ thống cố ý đang gia tăng độ khó cho hắn!

“Cái hệ thống chó này, sẽ không phải là thấy ta thăng cấp quá nhanh, cho nên cũng tự mình thăng cấp để nâng cao độ khó?”

Hắn trong lòng nói thầm một tiếng.

“Đinh! Tối cường liệu cha hệ thống 2.0 vì ngài phục vụ.”

Đột nhiên, một đạo âm thanh máy móc vang lên tại trong đầu hắn.

Tần Xuyên sững sốt, ngơ ngác hỏi:

“Hệ thống, ngươi thật đúng là... Thăng cấp? xảy ra lúc nào vậy?”

“Đinh! Không thăng cấp, ở đâu ra công năng nạp tiền?”

Hệ thống có chút ngạo kiều hỏi ngược lại:

“Hắn là ngươi cho rằng là người quá đẹp trai, ta phải ưu ái ngươi sao?”

Tần Xuyên khóe miệng giật một cái.

Hệ thống, ngươi tinh nghịch.

Hắn đột nhiên phát hiện, hệ thống này so với trước đó thì nhiều hơn mấy phần tình cảm, không lạnh lùng giống như là trước đó.

“Hệ thống, có bảng chỉ số nhân vật không?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đinh, không hỏi liền không có, hỏi liền có.”

Hệ thống bình tĩnh hồi đáp, sau đó trước mắt của hắn bắn ra một cái giao diện ảo:

Tính danh: Tần Xuyên.

Tu vi: Thánh nhân tam trọng thiên.

Thân phận: Là cái cha(mới cấp)

Trang bị: Hắc Kinh hoàng kiếm, Thanh Liên thánh kiếm, Trấn Ngục đỉnh.

Kỹ năng: Tam Hoa Tụ Đỉnh, Địa Ngục Hồng Liên, Cửu Long chiến khí, Bất Diệt Kim Chung, Thanh Liên kiếm pháp, một

kiếm Võ Đế.

Giá trị gọi cha: 0.9 Lục Xung.

Tần Xuyên xem hết, có chút dở khóc dở cười, thân phận của hắn vậy mà là cha, hơn nữa còn là mới được cấp.

Cái này chỉ sợ cùng việc hắn hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến “Cha ta là Tần Xuyên” có quan hệ, xem như đạt thành một loại thành tựu nào đó.

Về phần cái giá trị gọi cha 0.9 Lục Xung này, hắn ngược lại là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, bởi vì hắn nguyên bản có 1 cái Lục Xung, bị hắn tiêu hết 0.1 cái.

Cũng chính là thời điểm tại Lãm Thắng phong, Lục gia thiết hạ kết giới, hắn ngay lúc đó tu vi căn bản là không có cách xuyên thấu kết giới, hắn vì xông đi vào cứu Tần Tử, bị cái hệ thống vô lương này thừa dịp cháy nhà hôi của.

Xuyên thấu kết giới, bỏ ra 0.1 Lục Xung.

Nguyên bản, lấy sức mua đơn vị cơ sở Lục Xung này mà nói, xuyên thấu chỉ là một cái kết giới, căn bản không hao phí nhiều như vậy.

Có lẽ chỉ cần 0.01 Lục Xung là đủ rồi, thế nhưng là, vì cứu tiện nghi nhi tử, hắn cũng chỉ có thể bị hệ thống làm thịt một đao.

Hệ thống gian thương này! !

“Đinh! Túc chủ hiện tại còn có 0.9 Lục Xung, cơ sở đơn vị này rất lớn, giá trị gọi cha rất dư dả, muốn dạo chơi thương thành gọi cha hay không?”

Tựa hồ là người được hương vị tiên, muốn đem hắn ép khô, hệ thống kia mang theo thanh âm cổ vũ.

“Xem một chút đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Hắn đặt quyết tâm —— liền nhìn xem, nhưng kiên quyết không mua!

“Ông!”

Trước mắt của hắn xuất hiện một cột thương phẩm, thứ này nhìn như tại trước mắt hắn, kỳ thật là tại trong đầu, chỉ có hắn có thể nhìn thấy.

Cột thương phẩm chia làm năm loại lớn:

Thần thông!

Vũ khí!

Phụ trợ!

Hack!

Sủng vật!

Tần Xuyên nhìn một chút, đầu tiên bỏ qua sủng vật, dù sao chính hắn đều ăn không đủ no, chỗ nào dư sức nuôi nổi sủng vật chứ.

Sau đó loại vũ khí thì tạm thời cũng không suy tính, hắn có Thanh Liên kiếm, còn có một thanh hoàng kiếm, tạm thời đủ.

“Ách, vẫn là xem một chút đi.”

Ra ngoài hiếu kỳ, hắn muốn nhìn một chút, cái cái gọi là thương thành gọi cha này, đến cùng có bao nhiêu cân lượng.

Nhẹ nhàng điểm một cái, chuyên mục vũ khí triển khai:

Đế khí Trần Thiên đỉnh: 10000 Lục Xung!

Đế khí Cửu Hoàng lô: 8000 Lục Xung!

Đế khí Hình Thiên phủ: 7000 Lục Xung!

...

Hoàng khí Sơn Hà Đồ: 100 Lục Xung.

Hoàng khí Lạc Nguyệt đao: 80 Lục Xung.

Hoàng khí Huyền Âm kiếm: 60 Lục Xung.

...

Hoàng khí Khuyết Nhật đao: 10 Lục Xung.

Tần Xuyên một mực đi xuống, cuối cùng phát hiện hoàng khí Khuyết Nhật hệ liệt, rẻ nhất, đều muốn 10 cái Lục Xung!

“Ha ha, ta vốn là không có ý định mua.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, cấp tốc thoát ra khỏi chuyên mục vũ khí.

Có chuẩn bị tâm lý, hắn cũng lười nhìn cái khác, trực tiếp đi vào chuyên mục thực dụng nhất—hack.

Lập tức, các loại hack bày ra:

Võ Đế phụ thể: Sử dụng nên hack, người sẽ ngẫu nhiên thu hoạch được chiến lực một vị Võ Đế, mỗi giây tiêu hao 10 Lục Xung.

Giới Hoàng phụ thể: Sử dụng nên hack, người sẽ ngẫu nhiên thu hoạch được chiến lực một vị Giới Hoàng, mỗi giây tiêu hao 0.1 Lục Xung.

...

Thuần di truyền tổng: Sử dụng nên hack, người sẽ được thuần di ra ở ngoài ngàn dặm, địa điểm ngẫu nhiên, tiêu hao 0.1 Lục Xung.

Xuyên qua chướng ngại: Sử dụng nên hack, có thể xuyên qua bất luận cái kết giới gì, nhưng là cấp độ kết giới khác biệt, giá cả cũng khác biệt, phía dưới Giới Hoàng thống nhất giá tiền là 0.01 Lục Xung, mà phía trên Giới Hoàng...

“Tút tut! ! !”

Đột nhiên, một câu nói sau cùng này lóe lên, sau đó số lượng cấp tốc biến mất, giống như là có người đang xóa bỏ văn kiện...

Khóe miệng Tần Xuyên co giật, sau đó phát ra một tiếng cười lạnh khinh bỉ.

“Ha ha...”

Nhưng mà hắn cũng lười so đo, dù sao mua đều mua, còn có thể trồng cây vào hệ thống sẽ trả lại tiền? Không thể nào!

Cuối cùng mấy cái như nói lời giải thích này, chính là thương gia dùng để chơi xấu, người căn bản nói không lại người ta.

Hắn đóng lại thương thành gọi cha.

Sau đó bắt đầu tính toán.

“Những hack này, cho đến trước mắt, tác dụng lớn nhất đối với ta chính là Giới Hoàng phụ thể, thời khắc mấu chốt, cũng là một cái át chủ bài.”

“Nhưng mà, bằng vào chút điểm trị gọi cha của ta hiện tại, nhiều nhất chỉ có thể duy trì chiến lực Giới Hoàng chín giây, cũng chính là... Chín giây thể hiện? ?”

Hắn lắc đầu cười khổ một tiếng.

Xem ra, còn phải nắm chặt thời gian kiếm lấy giá trị gọi cha a, nói cách khác, bước chân nhĩ tử tiện nghi gây chuyện không thể ngừng!

“Hiện bây giờ, tại trong đông vực, có tư cách bị Tần Tử đánh mặt, hắn là cũng chỉ có tam đại hoàng tộc cường thịnh, người trẻ tuổi hai đại tông môn thánh địa, không đúng, còn có Tề gia cái Tề Hoàng kia.”

“Những người khác hiện tại nhìn thấy Tần Tử, hơn phân nửa đều là khách khí, hoặc là muốn kết giao, rất khó phát sinh xung đột.”

“Cho nên, ta muốn thu hoạch được giá trị gọi cha, đồng thời tăng lên tu vi, cũng chỉ có thể từ trên thân năm nhà này hạ thủ.”

” Tiểu tử Thủy Thanh Hàn kia bây giờ tại Tề gia, mặc dù ta không cảm thấy tiểu tử kia là thật tâm thần phục với Tề Hoàng, nhưng mặc kệ hắn muốn làm cái gì, vẫn là để hắn trước làm việc xong đi, ta trước hết không đi Tề gia.”

Chương 142: Cảm Giác Gọi Tên Cha

Chương 142. Cảm Giác Gọi Tên Cha

Mà cái thời điểm này.

Hệ thống thanh âm vang lên lần nữa:

“Đinh! Chúc mừng ngươi, phát động nhiệm vụ chủ tuyến——
Tần Tử con ta có hoàng giả chi tư!”

“Ghi chú: Làm một vị phụ thân hợp cách, ngươi nhất định phải mong con hơn người, đem nhi tử bồi dưỡng thành một vị thiên kiêu chân chính! Cho nên, mời tại trong vòng ba tháng, làm cho cả đông vực đều nói nhi tử ngươi có hoàng giả chi tư!”

“Nhiệm vụ ban thưởng: Một loại thần thông Giới Hoàng!”

Tần Xuyên nghe vậy, ánh mắt híp lại.

Hệ thống này tựa hồ là biết hắn muốn làm gì, cho nên tuyên bố nhiệm vụ như này, tương đương với tiện thể phụ tặng một hạng phúc lợi.

Quả thực là... Phi thường không tệ!

Mặc dù nhìn dáng vẻ giống như có âm mưu, nhưng là nói trở lại, cái hệ thống nào không có một chút âm mưu chứ?

Tạm thời không cần thiết buồn lo vô cớ, bởi vì liên hắn hiện tại chỉ có chút thực lực, coi như muốn bóc can tạo phản, mình cũng không có làm được gì cả.

“Cũng nên để Tần Tử ra ngoài khiêu chiến, lấy thân phận Tần Tử bây giờ, ra ngoài khiêu chiến thiên tài các phương, cũng coi như danh chính ngôn thuận đi.”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra vẻ tươi cười.

Danh tiếng của hắn đánh đi ra, vẫn là có ít chỗ tốt, chí ít, vòng tròn trước đó Tần Tử không có biện pháp chen vào, bây giờ có thể chen vào.

Thiên tài không có bối cảnh, muốn khiêu chiến thiên kiêu thế lực lớn, có lẽ ngay cả mặt cũng không thấy, liền sẽ bị lão bộc khu trục.

Mà có thiên tài bối cảnh thì lại khác.

Bọn hắn ra ngoài khiêu chiến, tất nhiên sẽ gây nên chú ý, mà người bị khiêu chiến, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, thì cũng không thể không ứng chiến.

Nghĩ đến nơi này, hắc lộ ra nụ cười hiền lành, truyền âm ra bên ngoài nói:

“Tiểu tử, ngươi tiến đến, cha cho ngươi thêm một cái nhiệm vụ...”

...

Sở gia.

Là một trong tam đại hoàng tộc cường thịnh đông vực, có thể nói nội tình sâu không lường được, quyền thế ngút trời.

Ngày bình thường, không người dám tại trước cửa Sở gia làm càn, nhưng là hôm nay, nơi này lại tới một vị khách không mời mà đến.

“Tại hạ Tàn Tử, đến đây khiêu chiến Sở gia thiếu chủ, để Sở Trung Thiên lập tức ra, đánh với ta một trận!”

Tàn Tử đứng tại trước cổng chính nguy nga, hô lớn vào bên trong.

“Tiểu tử từ đâu tới, không biết trời cao đất rộng, lăn!”

Một vị thủ vệ tay cầm trường mâu đen nhánh mắt người tròn tròn, trên thân phóng xuất ra khí tức cuồng bạo, đây là một vị cường giả Chí Thánh cảnh.

Cũng không phải là nói cường giả Chí Thánh cảnh chỉ xứng thủ vệ, mà là đối với loại hoàng tộc như Sở gia này, người thủ vệ tu vi quá thấp, mất thể diện.

“Để Sở Trung Thiên ra đánh với ta một trận!”

Tàn Tử tiếp tục gọi nói.

“Làm càn! Tục danh thiếu chủ Sở gia ta , cũng là người có thể gọi thẳng? Lại không lăn, lão tử diệt ngươi!”

Người thủ vệ kia quát lớn.

“Sở Trung Thiên, đi ra đánh một trận!”

Tàn Tử dất cuồng hống kêu lên.

“Muốn chết! !”

Vị thủ vệ này nhẫn không thể nhẫn, đột nhiên đằng không mà lên, quanh thân bắn ra lôi điện kim sắc, giống như Lôi Thần

hàng thể, trường mâu trong tay đều quán quanh lấy kim sắc lôi điện, hướng phía Tần Tử đột nhiên đâm xuống.

Hắn nhìn ra được, người này khí chất bất phàm, hẳn là một cái nhân vật thiên tài, nhưng là tại trước cửa Sở gia giường oai, chết cũng chết vô ích!

Phóng nhãn đông vực, Sở gia sợ ai?

Nhưng mà, ngay tại thời điểm cái trường mâu này sắp đâm xuống tới, Tần Tử đột nhiên hô lớn:

“Ngươi dám! Cha ta là Tần Xuyên! !”

Oanh!

Thân thể người này đột nhiên run lên, như bị sét đánh, sau đó vậy mà đã mất đi trọng tâm, lập tức ném xuống đất.

Mà sau khi ngã sắp xuống, người này cấp tốc đứng dựng lên như cá chép đớp hoa súng, kinh ngạc mà hỏi:

“Tần Xuyên? Cái Tần Xuyên nào?”

Tần Tử ngạo nghễ ngóc đầu lên, thản nhiên nói:

“Ngay cả ngươi cũng biết đến Tần Xuyên, cái đông vực này có thể có mấy cái?”

“Tê!”

Lập tức, người này hít một hơi lãnh khí, sau đó mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nói liên tục xin lỗi:

“Nguyên lai là Tần công tử, tiểu nhân mất vụng về, vừa rồi có nhiều đắc tội, còn xin Tần công tử thứ tội.”

Hắn trong lòng thấp thỏm.

Trên lý luận nói, Sở gia hẳn là chộc nội Tần Xuyên, nhưng là Sở gia chộc nội, không có nghĩa là hẳn chộc nội.

Hắn cũng không phải là dòng chính Sở gia.

Nếu như ngoan nhân kia thật tìm tới cửa, Sở gia rất có thể sẽ lựa chọn dàn xếp ôn hòa, đem hắn giao ra.

Dù sao, loại chuyện nhỏ nhặt này, lão tổ Giới Hoàng Sở gia là xưa nay sẽ không quản, mà dứt bỏ vị lão tổ Giới Hoàng kia,

Sở gia đối đầu vị ngoan nhân kia, hơn phân nửa kết cục không có gì khác biệt cùng Lục gia...

“Ha ha, không phải mới vừa rất phách lối sao, hiện tại biết sợ?”

Tần Tử khinh thường cười cười, nhưng trong lòng thì đắc ý vô cùng.

Hắn rốt cuộc mở mày mở mặt!

Mặc dù hắn vẫn luôn biết mình là đời thứ hai của cường giả, nhưng người khác không biết a. Loại cảm giác kia, thật giống như trang bức không ai nhìn, luôn cảm thấy thiếu khuyết một điểm gì đó, mười phần khó.

Bây giờ, hắn rốt cuộc tìm được loại cảm giác tha thiết ước mơ kia —— đúng, đây chính là cảm giác gọi cha!

Cha ta mới ra, như mặt trời ban trưa, cường giả thiên hạ, một mực dập đầu!

“Vâng vâng vâng, sợ sợ, Tần công tử giá lâm, ai có thể không sợ a?”

Cái thủ vệ này cười lạnh nói.

“Đã sợ, còn không đi thông báo? Ta nói, ta là tới khiêu chiến Sở Trung Thiên, mau để hắn ra đánh với ta một trận!”

Tần Tử phóng khoáng nói.

“Vâng vâng vâng, tiểu nhân ngay lập tức đi.”

Thủ vệ cúi đầu khom lưng, cấp tốc hướng phía nội bộ Sở gia chạy tới, biến mất tại trong cửa lớn, đi về phía hành lang.

Tần Tử đứng tại cổng.

Xuyên thấu qua đại môn có thể nhìn thấy, bên trong Sở gia, thật giống như một cái thế giới khác, có đình đài lầu các, lại có sơn thủy hồ nước.

So với thành thị bình thường đều lớn hơn!

Cũng không lâu lắm, tòa đại môn nguyên bản chỉ mở ra một nửa, hiện tại mở toang ra toàn bộ, lập tức, uy áp như hồng thủy tràn quét mà ra.

“Rầm rầm!”

Sau đó, một đám người nối đuôi nhau mà ra, đứng thành hai hàng, đều là cường giả Chí Thánh cảnh, giống như mở đường.

Rốt cục, Tần Tử nhìn thấy một cái thanh niên tuấn mỹ quần áo hoa lệ, chậm rãi đi ra, bên ngoài cơ thể hắn bao phủ một tầng quang hoàn, mỗi lần đi một bước, cái quang hoàn này liền lấp lóe một chút, chiếu sáng rạng rỡ!

“Người muốn khiêu chiến anh ta?”

Hắn từ trên cao nhìn xem Tần Tử, nhàn nhạt hỏi.

“Người là ai?”

Tần Tử nhíu mày hỏi.

“Ha ha, Sở Trung Thiên là anh ta, người nói ta là ai?”

Trên mặt thanh niên tuấn mỹ lộ ra một vòng vẻ trào phúng — đây chính là nhi tử vị Tần Xuyên kia sao, quả thực ngu xuẩn cực độ, ngay cả lời đều nghe không rõ.

“Ta biết Sở Trung Thiên là ca của người, cho nên... Người là ai?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Hả? !”

Biểu lộ trào phúng trên mặt cái thanh niên tuấn mỹ này đột nhiên cứng đờ, sau đó đột nhiên nhìn về phía con mắt Tần Tử.

Sau đó hắn phát hiện.

Người này trong mắt cũng không có cái ý tứ khác, có chỉ là thuần túy nghi hoặc, nói cách khác, người này thật không biết hắn là ai!

Lập tức, trong lòng hắn tuôn ra một cỗ xấu hổ giận dữ cùng khó xử trước nay chưa từng có—— hắn Slà ở Thiên Sách, làm đệ đệ Sở Trung Thiên, đệ nhị thiên tài Sở gia, tự nhận là tại đông vực cũng coi như một nhân vật có tiếng.

Bây giờ, người này vậy mà không biết hắn.

Quả thực là vô cùng nhục nhã! !

Chương 143: Chứng Minh Thực Lực

Chương 143.

Hắn trong lòng vô cùng phẫn nộ, nhưng là, hắn còn không thể trực tiếp biểu hiện ra ngoài, bởi vì nếu để cho người khác biết hắn là bởi vì có người không biết mình mà mình nổi giận, vậy liền càng thêm mất mặt.

Thế là, hắn lòng khó xử cùng phẫn đem trong nộ, lấy một loại phương thức khác phát tiết ra, đó chính là —— ịch ý!

“Ha ha, người đã không biết ta là ai, vậy ta cũng không cần thiết giải thích cho người, dù sao đối với ếch ngồi đáy giếng, mặc kệ người nói thế nào, hắn đều không biết trời lớn đến bao nhiêu.”

Sở Thiên Sách cười lạnh, khinh thường nói

“Nhưng mà, ta vẫn còn muốn nói cho người, muốn khiêu chiến anh ta... Người còn chưa đủ tư cách.”

“Cho nên, để tránh cho mình biến thành trò cười về sau, rút đi! Tránh để cho người ta bàn tán, người thứ nhất phía dưới hoàng giả như cha người lại có đứa con phế vật, vậy thì càng để người ta khinh thường cha người, tưởng cha người là mua danh chuộc tiếng!”

Tần Tử nghe vậy, lập tức nổi giận.

Nói hắn là ếch ngồi đáy giếng?

Để hắn lăn?

Mà lại, thời điểm người này nói đến cha hắn, vậy mà dùng loại giọng điệu khinh thường ngả ngón này?

Quả thực lẽ nào lại như vậy!

Hai cái phía trước đều có thể nhẫn, nhưng cái cuối cùng không thể nhịn! Không có người nào có thể ở trước mặt hắn vũ nhục cha hắn, trừ phi hắn chết! !

“Ha ha, người nói ta trốn ở đằng sau cha ta, người không phải cũng trốn ở đằng sau Sở gia cùng ca của người sao?”

Tần Tử nhìn xem Sở Thiên Sách, cười lạnh nói:

“Mà ta lại cùng người không giống, chí ít ta ngẫu nhiên còn ra ngoài hít thở không khí, mà người, tại đằng sau ca của người quá lâu ngày, dẫn đến ngay cả ta đều không biết người là ai.”

“Dựa lưng vào Sở gia lớn như thế, mà chính người, lại không có tiếng tăm gì, đến cùng ai mới là trò cười chân chính, người trong lòng không có chút tự biết nào sao?”

“Mà lại người há miệng liền nói mình là đệ đệ Sở Trung Thiên, điều này nói rõ người cũng biết, rồi đi khỏi ca ca Sở Trung Thiên của người, người chẳng là cái thá gì!”

“Người chỉ là một cái phế vật sẽ chỉ biết phụ thuộc người khác, không cảm thấy xấu hổ thì cũng thôi đi, vậy mà còn có mặt mũi ở trước mặt ta sủa loạn, ta chưa bao giờ thấy qua người mặt dày vô sỉ như thế! !”

Hắn ngôn từ kịch liệt, giống như lôi đình!

Sở Thiên Sách sững sờ ngay tại chỗ, sau đó sắc mặt đột nhiên đỏ lên, cái trán bại lộ gân xanh, tay phải hắn run rẩy chỉ vào Tần Tử, hô hấp đều hỗn loạn nói:

“Người... . Người... Phốc! !”

Cuối cùng, một ngụm máu tươi phun ra.

“Nhị công tử!”

Mọi người chung quanh tranh thủ thời gian đỡ lấy hắn.

Nhưng mà, hắn lại một tay lấy những người này đẩy ra, ánh mắt hắn đỏ bừng, giống như như dã thú gầm nhẹ, nói:

“Đều đi ra! Hôm nay, bản công tử muốn đem cái phế vật cuồng vọng này chém thành muôn mảnh!”

Hắn bị đâm chọt chỗ đau.

Mà lại, là bị hung hăng đâm, trực tiếp đâm đến chỗ sâu nhất, loại phần nộ cực hạn này, để hắn đã mất đi lý trí!

“Nhị công tử, không thể xúc động a, hắn là nhi tử Tần Xuyên!”

Bên cạnh có cường giả Chí Thánh cảnh khuyển nhủ nói.

Sở Thiên Sách phần nộ gầm thét lên:

“Lăn đi! Tàn Xuyên là cái thá gì, Lục gia sợ bọn họ, ta Sở gia cũng không sợ!”

“Bản công tử hôm nay liền chém phế vật này, ta ngược lại muốn xem xem, Tàn Xuyên mua danh chuộc tiếng kia, có dám đến trước cửa Sở gia ta giương oai hay không!”

“Giết ta? Chỉ bằng cái miệng này của ngươi sao?”

Tàn Tử cười lạnh một tiếng.

Trong lòng tự nhủ, ngươi cho rằng ngươi là ta?

“Giết!”

Sở Thiên Sách nổi giận gầm lên một tiếng, vọt thẳng đi qua, bên ngoài cơ thể hắn hiện ra một đạo hình bóng Không Tước, ngũ thải thần quang đại thịnh.

“Oanh! !”

Tàn Tử chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng bá đạo vô song đánh tới, cả người tựa hồ muốn bao phủ tại bên trong dòng lũ ngũ thải thần quang.

Xoạt!

Tàn Tử sắc mặt biến hóa, người này thực lực hoàn toàn chính xác không yếu, đương nhiên, chủ yếu vẫn là tu vi đối phương cao hơn hắn.

Hắn khoảng thời gian này lại tiêu hóa không ít cơ duyên, thực lực đột nhiên tăng mạnh, đạt đến Thông Thiên cảnh thất trọng, nhưng mà, đối phương là tu vi Thông Thiên cảnh cửu trọng, trời sinh chiếm cứ ưu thế.

Nếu như là Thông Thiên cảnh cửu trọng bình thường, hắn lấy lực lượng thần thể mạnh mẽ cùng rất nhiều cơ duyên mang tới tăng phúc, cũng không khó đối phó.

Nhưng mà, người trước mắt, cũng là một vị nhân vật thiên tài, chiến lực mạnh mẽ, cái này để hắn áp lực đại tăng.

Nhưng mà . .

Tất cả đều tại trong dự liệu!

Hắn thể nhưng là chạy tới Sở gia khiêu chiến thiếu chủ Sở Trung Thiên, làm sao có thể ngay cả một cái hạng người vô danh đều không giải quyết được chứ?

“Thần lực gia thân!”

Tần Tử ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, lập tức, từng đạo vàng sáng màu vàng óng từ trong cơ thể hắn khuếch tán mà ra, trợn vện sáu tầng, mà khí thể của hắn, cũng liên tục tăng lên, giống như một đầu hung thú thức tỉnh.

“Oanh!”

Hắn đâm ra một quyền, kim sắc quyền quang minh mờ cuộn cuộn, hóa thành kim sắc dòng lũ vọt tới Sở Thiên Sách.

“Keng! !”

Một tiếng vang thật lớn, đại lượng ngũ thải thần quang khuếch tán, thật giống như vẩy ra đi ra căn bã, hình bóng Không Tước bên ngoài cơ thể Sở Thiên Sách cùng cái đạo quyền quang kia đụng vào nhau, vậy mà đều không có tiêu tán, mà là đang đấu sức lẫn nhau.

“Ngũ sắc thiên kiếp!”

Sở Thiên Sách hét lớn một tiếng, lông đuôi Không Tước kia đột nhiên căng vọt, vậy mà giống như từng đầu dây leo hướng phía Tần Tử quần quanh mà đến, không chỉ có như thế, từng đạo “Dây leo” này tản ra lực lượng hủy diệt, làm người run sợ!

“Không tốt.”

Tần Tử trong lòng hoảng sợ, liên tiếp mười cái lộn ngược ra sau, tránh thoát cái từng đạo Không Tước chi vũ này, mà từng đạo lông vũ này, lại là không ngừng xuyên thủng mặt đất, phát ra bạo tạc liên tiếp.

“Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!”

Từ xa nhìn lại, giống như là Tần Tử lộn nhào đâm lên từng cái địa lôi, bạo tạc hợp thành một đường thẳng.

Mà tại thời điểm tránh thoát một cây lông đuôi cuối cùng, Tần Tử đang không mà lên, hai tay giơ lên, hội tụ ra một đạo hỏa liên to lớn.

“Địa Ngục Hồng Liên! !”

“Oanh long —— “

Một đạo ánh lửa đáng sợ nở rộ, trên bầu trời vậy mà dâng lên một đạo mây hình nấm, mà Sở đại môn gia, cũng hiện ra vòng trận pháp bảo hộ.

“A!”

Sở Thiên Sách hét thảm một tiếng, chỗ hấn tại trung tâm vụ nổ Địa Ngục Hồng Liên, hình bóng Khổng Tước bên ngoài cơ thể lập tức thủng trăm ngàn lỗ, gần như giải thể, mà quần áo hoa lệ trên thân hấn, cũng biến thành rách nát không chịu nổi.

“Không thể tha thứ! !”

Hấn nhìn một chút mình đáng vẻ chật vật, con mắt trở nên đỏ bừng, giống như sài lang thụ thương, triệt để bị kích phát ra hung tính!

Xuy xuy xuy.

Từng đạo khí thể xích hồng, từng tia từng sợi toát ra từ trong cơ thể hấn, giống như hơi nước bốc lên bình thường, sau đó hội tụ lên đỉnh đầu, hóa thành một mảnh hỏa vân vô cùng nóng bỏng, lẫn lộn không ngớt.

“Trăm vạn... Hỏa quạ! !”

Chỉ thấy quang mang hỏa vân kia đại tác, đại lượng quạ đen xích hồng vượt cánh bay ra, phô thiên cái địa tuôn hướng Tần Tử!

Xoạt!

Hỏa quạ Già Thiên, giống như cá diếc sang sông, những nơi đi qua, không khí không ngừng bành trướng cũng nổ tung, không gian đều đang vặn vẹo.

“Một chỉ phong thiên!”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, bên ngoài cơ thể hiện ra vô số đồ án phù văn, giống như vòi rồng xoay tròn quấn lấy hấn, sau đó tay phải hấn nâng lên, một chỉ điểm ra về phía trước.

“Ông!”

Tất cả phù văn cùng đồ án kia giống như dòng nước hướng phía đầu ngón tay hội tụ, sau đó trải ra thành một đạo màn

sáng huyền ảo vô cùng.

Mà lúc này, hỏa quạ đầy trời kia đã đánh tới.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Chương 144: Trấn Áp Sở Thiên Sách

Chương 144. Trấn Áp Sở Thiên Sách

Hỏa quạ đâm vào bên trên màn sáng, giống như mưa to xối xả xuống mặt hồ, tạo ra từng đạo gợn sóng, sau đó... Dung nhập vào trong đó.

Mỗi một đạo hỏa quạ dung nhập, phía trên cái màn sáng này liền sẽ thêm ra một đạo đồ án hỏa quạ sinh động như thật.

“Tại sao có thể như vậy? !”

Sở Thiên Sách hoảng sợ thất sắc, trăm vạn hỏa quạ của hắn, lại bị người ta hời hợt chặn, cái này sao có thể!

Liên xem như ca ca Sở Trung Thiên của hắn, tại phía dưới tu vi ngang nhau, cũng cần dùng hết toàn lực mới có thể ngăn trở, không có khả năng nhẹ nhõm giống người này.

Huống chi... Người này tu vi so với hắn còn thấp hơn! !

“Trả lại cho ngươi!”

Mà lúc này, Tần Tử hừ lạnh một tiếng, tay phải đột nhiên vung lên, màn sáng kia chứa vô số hỏa quạ, nhấc lên như một bức tranh, hướng phía Sở Thiên Sách bao phủ mà tới.

“Phá! !”

Sở Thiên Sách một chương đẩy ra, một cột sáng tuyết trắng xuyên qua thiên khung, muốn đánh xuyên cái đạo bức tranh này.

“Àm!”

Một tiếng vang thật lớn, ánh lửa ngập trời, thật sự là đạo của hấn đánh xuyên bức tranh này, nhưng mà sau một khắc, giống như xuyên phá ra cái túi chứa hỏa quả, hỏa quả bay ra đầy trời giống như được giải thoát, oác oác đem hấn bao phủ.

“Muốn dùng ta hỏa quả làm tổn thương ta, nằm mơ!”

Sở Thiên Sách sừng sững ở giữa vô số hỏa quả, giống như đảo hoang lộ ra trong biển rộng, lại hình như thống lĩnh hỏa quả, bề ngỗ bát phương!

“Thật sao?”

Tần Tử trào phúng cười một tiếng, thản nhiên nói:

“Hiện tại... Đây là hỏa quả của ta!”

Vừa dứt lời.

Vô số hỏa quả kia đột nhiên nổ tung, sau đó nháy mắt hội tụ thành một con hỏa quả cực lớn, trực tiếp đem Sở Thiên Sách bao quát ở bên trong, thật giống như nuốt vào bụng.

“Sao lại thế! !”

Sở Thiên Sách sắc mặt đại biến, muốn giãy dụa, lại phát hiện bốn phương tám hướng có hỏa diễm không ngừng đè ép mà đến, những ngọn lửa này đang không ngừng áp súc, muốn đem hấn giam cầm.

“Người không phong được ta!”

Hấn ngửa mặt lên trời gào to, quanh thân phóng xuất ra lực lượng bàng bạc, vậy mà chống cự lại hỏa diễm xích hồng đè ép mà đến kia, đồng thời, tựa hồ muốn đem bọn chúng phá ra.

Nhưng mà, cái này cần một chút thời gian, mà Tần Tử, sẽ không cho hấn thời gian này.

Sau một khắc, Tần Tử trực tiếp xuất hiện tại phía trước hỏa quả to lớn kia, đâm ra một quyền vào Sở Thiên Sách bên trong.

“Keng —— “

“A! !”

Sở Thiên Sách giống như bị bao phủ tại bên trong một tòa chuông lớn, bên ngoài có người hung hăng gõ chuông, lập tức, cổ lực chấn động kinh khủng kia nháy mắt xuyên thấu lục phủ ngũ tạng của hắn, đồng thời để hắn thất khiếu chảy máu!

Mà phía dưới một quyền này, con hỏa quạ to lớn kia cũng nổ tung ầm vang, Sở Thiên Sách tại bên trong lửa cháy ngập trời bay rớt ra ngoài, chật vật xuống đất, đầy người đều là huyết.

“Người... người... Phốc!”

Hắn chật vật nâng tay phải lên, chỉ vào Tần Tử, nhưng mà nói còn chưa dứt lời, lại là một ngụm máu tươi phun ra.

“Nhị công tử!”

Mọi người chung quanh cấp tốc vây lại, mà Sở Thiên Sách dùng một tay lấy bọn hắn đẩy ra, đồng thời ngăn che mặt, tựa hồ không muốn để cho người khác nhìn thấy mặt của hắn.

“Giết hắn, giết hắn! !”

Hắn khàn giọng gào thét, tất cả lý trí đều bị chìm ngập tại bên trong vô tận xấu hổ cùng thống khổ, hắn hiện tại chỉ muốn giết người.

“Nhị công tử, cái này...”

“Không được a!”

“Hắn thế nhưng là nhi tử Tần Xuyên.”

Mọi người chung quanh sắc mặt xoắn xuýt, mười phần bất đắc dĩ, giết nhi tử Tần Xuyên, bọn hắn thật không dám a.

Người có tên cây có bóng, nhị công tử có thể không biết trời cao đất rộng, nhưng bọn hắn không được a, bọn hắn đã là người trưởng thành mấy trăm tuổi rồi!

“Giết hắn, giết hắn! Bọn giá áo túi com các ngươi, hôm nay không giết hắn, ta liền giết các ngươi! !”

Sở Thiên Sách con mắt đỏ bừng, điên cuồng hét lớn.

Lập tức, mọi người chung quanh sắc mặt đại biến, sau đó càng thêm xoắn xuýt thống khổ, cảm giác tiến thoái lưỡng nan.

“Giết hắn, giết hắn, giết...”

Sở Thiên Sách tiếp tục rống to, nhưng là tiếng thứ ba còn không có hô lên, đột nhiên cảm giác trên mặt nóng rát, mặt lệch sang một bên.

“Ba! !”

Một cái tát vang dội quanh quần ra, giống như thời gian đứng im, tất cả mọi người ngây dại.

Sau đó, các cường giả Sở gia kịp phản ứng, từng cái lộ ra vẻ cuồng nhiệt, quỳ một chân trên đất nói:

“Bái kiến thiếu chủ! !”

Mà Sở Thiên Sách sau khi ngưng một hồi, về sau cũng dần dần lấy lại tinh thần, giống như khôi phục lý trí.

Hắn ngưng nhìn thân ảnh thẳng tắp đột nhiên xuất hiện, sau đó trên mặt lộ ra một tia thấp thỏm, kêu lên:

“Ca...”

“Trở về.”

Người kia từ tốn nói.

Sở Thiên Sách cắn cắn môi, cúi đầu xuống, yên lặng hướng phía đại môn Sở gia đi đến, vậy mà không dám chút nào phản kháng.

Sau đó, người này chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Tần Tử.

Mà Tần Tử, cũng thấy rõ diện mạo của người nọ.

Đây là một cái thanh niên tóc tím tuần lãng, mái tóc hắn màu tím, có chút xoắn, giống như lông bờm sư tử, khiến cho cái người trẻ tuổi nhìn như gầy gò này, nhiều hơn mấy phần cảm giác uy nghiêm.

Mà mi tâm của hắn, vậy mà mang theo một đạo ấn ký thiểm điện tử sắc, cùng uy nghiêm chi khí phát ra trên người hắn hợp lại, hai cái càng tăng thêm sức mạnh.

“Người chính là Sở Trung Thiên?”

Tần Tử hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy áp lực đại tăng, cảm giác áp bách của người này cho hắn, so Lục Xung thì mạnh hơn nhiều lắm.

Sở Trung Thiên, như mặt trời ban trưa!

Chương 145: Lão Giả Áo Đen Thần Bí

Chương 145. Lão Giả Áo Đen Thần Bí

“Ngươi muốn khiêu chiến ta?”

Sở Trung Thiên nhìn xem Tần Tử, bình tĩnh hỏi.

“Vâng!”

Tần Tử không kiêu ngạo không tự ti nói.

“Về sau lại đến đi.”

Sở Trung Thiên khuôn mặt bình tĩnh như nước, nhàn nhạt nói ra:

“Ta hôm nay sẽ không tiếp nhận khiêu chiến của ngươi.”

“Vì cái gì? Ngươi cũng cảm thấy ta không có tư cách?”

Tần Tử hỏi.

Sở Trung Thiên lắc đầu, nói ra:

“Đây không phải vấn đề có tư cách hay không, chỉ là ta đơn thuần không muốn tiếp nhận.”

“Vậy cho ta một cái lý do!”

Tần Tử nhìn chằm chằm hắn nói.

“Bởi vì chúng ta tu vi chênh lệch quá xa, ta thừa nhận ngươi rất xuất sắc, nhưng là ta sớm đã là Chí Thánh cảnh, mà ngươi chỉ là Thông Thiên cảnh.”

Sở Trung Thiên bình tĩnh nói.

“Ngươi thân là thiên chi kiêu tử danh chấn đông vực, hẳn là biết cảnh giới cũng không đại biểu tất cả chứ.”

Tần Tử nói.

“Ừm, đúng là như thế.”

Sở Trung Thiên gật gật đầu, trên mặt hoàn toàn là bình tĩnh như trước đây:

“Nhưng là, cuối cùng tu vi ta cao hơn người rất nhiều, đây là sự thật không thể chối cãi.”

“Ta nếu là dựa vào tu vi bắt nạt người, như vậy coi như thắng lại có ý nghĩa gì?”

“Còn nếu là ta đề thấp tu vi đánh với người một trận, liền chẳng khác gì là tự trói tay chân, loại chiến đấu này, đối với ta cũng không có chút ý nghĩa nào.”

Tần Tử cũng không thể không thừa nhận, đích thật là cái đạo lý kia.

Đột nhiên, trước mắt hấn sáng lên!

Hấn nhìn xem Sở Trung Thiên, ánh mắt sáng rực nói ra:

“Vậy nếu như người không áp chế tu vi, ta vẫn không kém gì người thì sao? ! Dạng này, liền có thể đánh với ta một trận chứ?”

Sở Trung Thiên trầm mặc một chút.

Tần Tử nhìn chòng chọc vào hấn.

Hồi lâu, Sở Trung Thiên đột nhiên nhếch miệng cười một tiếng, giảo hoạt nói: “Vậy ta liền càng không thể đánh cùng người! Tu vi cao nhiều như vậy còn bắt không được người, chẳng phải là rất mất mặt? Người tưởng ta ngốc sao? !”

“Cái gì cũng đừng nói nữa, hôm nay ta không có khả năng đánh cùng người, người về đi thôi... Sau này còn gặp lại!”

Nói xong, hấn đột nhiên quay người, hóa thành một đạo tử quang vọt vào nội bộ Tề gia, tốc độ nhanh chóng để người lú lú.

“Cái này... Cái này...”

Sở Trung Thiên vọt qua đại môn tạo thành một dòng khi lưu khiến hai cánh cửa không ngừng lắc lư.

Tần Tử ngơ ngác nhìn đại môn Sở gia không ngừng lắc lư, hấn ngây ngẩn cả người.

Đây chính là Sở gia thiếu chủ?

Sở Trung Thiên?

Cùng hãn tướng tượng hoàn toàn không giống a!

Thiên kiều không phải đều là cao ngạo lãnh ngạo sao?

Không phải là Sở Thiên Sách rất kiêu ngạo, đem mặt mũi so với sinh mệnh còn nặng hơn, cao cao tại thượng, một lời không hợp liền muốn trấn áp đối phương sao?

Gia hỏa này...

Hoàn toàn không ra bài theo sáo lộ a!

“Ai, được rồi, mạch suy nghĩ gia hỏa này quá rõ ràng, mà lại da mặt dày, không dễ lừa, vẫn là đổi một nhà đi.”

Tần Tử biết, lần này khiêu chiến là không có hi vọng, đối phương chết sống không tiếp thụ, hãn cũng không có biện pháp.

Lấy lực lượng phòng ngự Sở gia, coi như hãn hôm nay đâm đến đầu rơi máu chảy, đâm chết ở trước cửa, cũng vào không được.

Thế là, hãn quyết định rời đi.

“Hừ, tại hạ đến đây khiêu chiến, Sở Trung Thiên vậy mà không dám ứng chiến, thật sự là nhát như chuột! Tại hạ đi vậy!”

Tần Tử kêu gào một câu đối với những cái cường giả Sở gia đứng ở cửa chính kia, sau đó phóng lên tận trời, rời đi.

Mà những cường giả Sở gia kia, thì là hai mặt nhìn nhau, từng cái thần sắc cổ quái —— cái tên này thật nhiều chuyện.

...

Tần Tử rời đi khỏi Sở gia, về sau quyết định tiến về hai đại thánh địa tông môn đông vực, chính là Đông Thắng thần tông khiêu chiến!

Bởi vì nhìn chung tam đại cường thịnh hoàng tộc cùng hai đại thánh địa, chỉ có Đông Thắng thần tông cùng Sở gia khoảng cách tương đối gần.

Đương nhiên, cái này cái gọi là gần, cũng chỉ là tương đối, trên thực tế vẫn rất xa xôi.

Dù sao, phải xuyên qua phạm vi thể lực của hai cái thể lực lớn này, mà cái phạm vi này, bao gồm rất nhiều cương vực.

Chỉ nói khu vực Sở gia thống trị, tông môn giống Hoàng Tuyền tông liền có vài chục cái, khu vực Hoàng Tuyền tông thống trị, liền đã không nhỏ.

Hưu!

Trên bầu trời, Tần Tử ngồi trên một cây lông vũ màu đỏ to lớn, trời xanh mây trắng chung quanh cấp tốc rút lui.

Đây là bảo vật hãn tại tổ Hỏa Phượng Chu gia đạt được, là một trong bảy cái lông đuôi của đầu “Hỏa Phượng” kia.

Cái lông vũ này có lực công kích bình thường, nhưng là tốc độ phi hành lại hết sức cao minh, cho nên biến thành phương tiện giao thông của Tần Tử.

Lấy hãn tu vi Thông Thiên cảnh thất trọng thôi động cái lông vũ này, tốc độ vậy mà có thể so sánh Thiên Vị thánh nhân, có thể xưng khủng bố.

“Hắc hắc, nghĩ không ra Tần Tử ta cũng có hôm nay a...”

Bên trên lông vũ, Tần Tử ngồi xếp bằng mà bắt đầu cười ngây ngô.

Bây giờ, hãn vô cùng phách lối khiêu chiến các đại thể lực siêu cấp, vậy mà để đối phương cũng không dám ứng chiến.

Đây là uy phong bậc nào!

Nếu là trước kia, nào dám nghĩ loại sự tình này a? Chỉ sợ mới vừa ở cổng kê gào, liền bị thủ vệ đuổi đi hoặc là đâm chết.

Tất cả những điều này, đều là thân phận mang tới.

Bởi vì hãn có một cái cha tốt! !

“Cha ta là Tần Xuyên!”

Lời này vừa nói ra, các đại thể lực đông vực, ai có thể không cho hãn mấy phần tình mọn?

Mặc dù cái thế giới này là thực lực vi tôn, tự thân thực lực mới là căn bản, nhưng là... Có thể gọi cha cũng thật tốt.

Hắn không muốn làm tên phú nhị đại.

Nhưng là gọi cha khiến cho hắn vui vẻ.

“Oanh long long!”

Đột nhiên, biển mây bình tĩnh phía trước đột nhiên mãnh liệt, nhấc lên cự lang cao mấy trăm thước, giống như sóng thần cuốn tới.

Cái mây trắng khổng lồ này cuốn tới độ cao nhất định, thời điểm giống như một tòa mái hiên bao phủ lại bầu trời trên đỉnh đầu Tần Tử, đột nhiên hóa thành một đạo sư tử khổng lồ, mở ra cái miệng hướng phía Tần Tử thôn phệ mà tới.

“Là Vân chi pháp tắc!”

Tần Tử sắc mặt đại biến, không chế lông vũ cấp tốc chuyển biến, chỉ thấy lông vũ kia quang mang đại tác, từ phía mép bay ra khỏi miệng lớn sư tử.

“Oanh long!”

Sư tử từ mây trắng hóa thành kia cắn một cái vào khoảng không, nện ở trên biển mây, vậy mà giống như thủy cầu đập xuống đất, trực tiếp chia năm xẻ bảy, hóa thành vân khí mãnh liệt hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà tới.

“Nguy rồi!”

Tần Tử kinh hô một tiếng, lông vũ hắn cười lại bị cỗ vân khí này lật tung, hắn rớt xuống, mà lông vũ bị cuốn hướng phương xa.

“Ha ha, tốc độ còn rất nhanh, lão phu nếu là chủ quan một chút, thật đúng là bị tên oắt con nhà ngươi chạy thoát rồi.”

Một giọng già nua vang lên.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy phía trước biển mây phun trào, một vị lão giả áo đen hiển lộ ra, hắn đứng chấp tay, đứng tại bên trong mây trắng.

“Ngươi là ai, muốn làm cái gì? Cha ta thế nhưng là Tần Xuyên!”

Tần Tử cảnh giác nói.

“Ha ha, lão phu biết cha ngươi là Tần Xuyên, nếu như không phải, lão phu đáng giá đuổi giết ngươi?”

Lão giả cười lạnh nói.

“Ngươi là người của Lục gia? Hay là Sở gia?”

Chương 146: Đột Phá Giới Hoàng

Chương 146. Đột Phá Giới Hoàng

Tần Tử sắc mặt biến hóa, hắn phát hiện người này đến có chuẩn bị.

Cứ như vậy, đôi phương liền sẽ không có ký cha hắn là ai, thậm chí, hắn nhiều lời vài câu như “Cha ta là Tần Xuyên” sẽ chết thảm hại hơn.

“Ha ha, ngươi đoán xem.”

Lão giả nghiền ngẫm mà cười một tiếng, loại sự tình này, hắn làm sao có thể nói ra chứ? Cho dù chết cũng không thể nói.

“Tiền bối, tha thứ ta nói thẳng, ngươi giết ta thật. Nhưng ngươi làm việc có bí ẩn hơn nữa, luôn có bại lộ một ngày, đến thời điểm đó, không chỉ có ngươi muốn chết, thân nhân bằng hữu của ngươi, sợ rằng cũng phải gặp nạn.”

Tần Tử tỉnh táo phân tích nói.

“Ừm, có đạo lý.”

Áo đen lão giả mỉm cười gật đầu, sau đó nói ra:

“Nhưng cũng không nhất định, có lẽ tại trước lúc sự tình bại lộ, cha ngươi liền đã chết thì sao? Đến thời điểm đó còn có ai có thể tìm ta gây phiền phức chứ?”

“Ngươi! Mục tiêu của các ngươi là cha ta? !”

Tần Tử con mắt đột nhiên trừng lớn.

Hắn mới đầu còn tưởng rằng, là Lục gia hoặc là Sở Thiên Sách phải người tới giết hắn, nhưng là hiện tại xem ra, rất có thể là thế lực khác.

Những người này muốn châm ngòi ly gián, để cha hắn cùng Lục gia hoặc là Sở gia liêu cái lưỡng bại câu thương, sau đó ngư ông đắc lợi!

Dù sao, cha hắn hoành không xuất thế, được vinh dự mang danh người thứ nhất phía dưới hoàng giả, đã uy hiếp đến rất nhiều người.

“Ha ha, có lẽ là thế đi.”

Lão giả thần bí cười cười, vẫn là lập lòe nước đôi như cũ, để Tần Tử lần nữa hoài nghi phán đoán của mình.

Lão gia hỏa này có thể là người Lục gia hoặc là Sở gia, nhưng cũng có thể là thế lực khác đông vực, thậm chí có thể là tán tu được người chỉ điểm!

“Đó là cái gì? !”

Đột nhiên, Tần Tử hoảng sợ chỉ hướng sau lưng lão giả, giống như nhìn thấy cái đồ vật gì đáng sợ.

“Ha ha, tiểu hài tử trò xiếc, cũng dám ở trước mặt lão phu giở trò...”

Lo giả áo đen bất vi sở động, trêu tức nhìn xem Tần Tử biểu diễn, nhưng mà lời còn chưa nói hết, đầu của hắn đã không có.

...

“Đinh! Ngũ trọng thiên thánh nhân sinh ra sát ý đối với nhi tử ngươi, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, tu vi ngươi sẽ tăng lên tới thiên thánh nhân ngũ trọng, đồng thời cùng giai vô địch!”

Bên trong biển mây xa xa, Tần Xuyên trốn ở bên trong tầng mây, đột nhiên nhận được hệ thống nhắc nhở.

Hắn phóng tầm mắt nhìn tới.

Liên gặp được phía trước mây trắng phun trào, hóa thành một đạo sư tử to lớn cắn về phía Tần Tử, ngay sau đó, một cái áo

đen lão giả xuất hiện.

Nhưng mà.

Cũng không lâu lắm, lão giả áo đen kia “Ba” một tiếng liền bị một tôn quái vật khổng lồ cắn mất đầu. Rất nhanh a.

Kia là một đầu quái ngư đen nhánh to lớn, dạng như vậy, rất giống như là côn trong truyền thuyết—— chính là kiêu Bắc Minh có cá, một nồi hầm không hết.

Sau đó, con côn kia mở ra cái miệng lớn đối với Tần Tử.

“Rầm rầm!”

Bên trong miệng rộng đen nhánh, xuất hiện một đạo vòng xoáy khổng lồ, cấp tốc xoay tròn, phóng xuất ra hấp lực đáng sợ.

Chung quanh mây trắng giống như rồng hút nước, bị vòng xoáy hút đi vào, mà Tần Tử cũng bị cỗ hấp lực kia bao phủ.

“A!”

Tần Tử mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, gắt gao cắn chặt răng, cố gắng kiên trì, tựa như tinh binh cường tướng tử thủ trận địa...

“Muốn xuất thủ hay không đây?”

Tần Xuyên nhìn xem cái một màn này, tay phải sờ sờ cái cằm, lâm vào bên trong suy tư.

Rất nhanh, hắn có quyết định.

Khoanh tay đứng nhìn!

Hắn đã nhìn ra, phương thức đầu côn này đối đãi với Tần Tử cùng lão giả áo đen hoàn toàn không giống, lão giả áo đen là trực tiếp đầu không có, mà Tần Tử, thì là bị đầu côn này dùng miệng mút vào...

Cái này rõ ràng là muốn đưa cơ duyên!

Loại thời điểm này, hắn sao có thể quấy rối đâu?

Thế là, hắn liền nhìn xem nhi tử tiện nghi đang kiên trì đau khổ khi trông lại cự côn hút vào, cuối cùng không kiên trì nổi, phát triển mạnh mẽ... Tiến vào trong miệng cự côn.

Xoạt!

Cự côn kia nuốt mất Tần Tử, về sau đột nhiên nhảy lên, sau đó đâm đầu thẳng vào bên trong biển mây.

Nó tiến vào tầng mây về sau, bên ngoài thân lóe ra một tầng bạch quang, vậy mà hư không tiêu thất.

“Bình thường đến nói, cái tiểu tử này lần này sẽ có được một số lớn cơ duyên, thực lực đột nhiên tăng mạnh, nếu như vận khí tốt, còn có thể mò được một hai kiện hoàng khí.”

Tần Xuyên trong lòng tính toán, mắt sáng rực lên.

Nếu như cái này tiểu tử thật đạt được hoàng khí, hắn ngược lại là có thể thuận lý thành chương thao tác một đợt.

Hoàng khí a!

Tại dưới dự hoặc như này, coi như Tần Tử là nhi tử Giới Hoàng, cũng tất nhiên có bó lớn cường giả sẽ bí quá hoá liều...

...

Rất nhanh, Tần Xuyên về tới cung điện trong Thần Hà sơn.

Bởi vì chỉ có nơi này an toàn nhất.

Nếu như một mực đi tại bên ngoài, khó tránh khỏi sẽ gặp phải một chút ngoài ý muốn, tỉ như gặp được một chút tên gia hỏa có mắt không trông, không biết hắn là “Ngoan nhân Tần Xuyên” đồng thời thực lực vẫn còn mạnh hơn so sánh hắn, vậy thì phiền toái.

Mà dưới tình huống đó sử dụng hoàng khí giết địch, cũng dễ dàng dẫn tới cường giả ngấp nghé, sau đó vô số cường giả vây công, sau đó phát hiện cái tên gia hỏa này có hoàng kiếm, nhưng thực lực bản thân lại tựa hồ như cũng không mạnh... vậy thì xong đời!

Cứ như vậy.

Mọi người liền sẽ hoài nghi thực lực lúc trước của hắn là giả, hoặc là dựa vào bí pháp, uy danh hắn không dễ dàng tạo dựng lên liền đổ sụp.

Uy danh, là một tầng tự vệ màu sắc, nếu như không có tầng tự vệ màu sắc này, không biết sẽ có thêm bao nhiêu phiền phức.

Cho nên, vẫn là trốn ở trong cung điện Thần Hà sơn ổn thỏa nhất —— từ lúc trước hấn hạ lệnh cấm tại Lâm Thắng phong, cho đến nay, đều không ai dám tự tiện tới gần bên trong phạm vi trăm dặm Thần Hà sơn!

Trong tầng hầm ngầm.

Tần Xuyên ngồi xếp bằng, trong lòng yên lặng hỏi:

“Hệ thống, ta hiện tại tập hợp đủ ngũ hành pháp tắc kim mộc thủy hỏa thổ, có thể Thành Hoàng không?”

“Đinh! Trên lý luận nói, là có thể.”

“Nhưng mà năm loại pháp tắc Thành Hoàng, Hoàng Kiếp yếu nhược, đối với rèn luyện căn cơ không đủ triệt để, sau khi Thành Hoàng thì chiến lực sẽ yếu... Đến thời điểm đó, bản hệ thống không dám cam đoan ngươi còn có thể cùng giai vô địch hay không, mời thận trọng.”

Tần Xuyên nghe vậy, trầm mặc một chút.

Kỳ thật hấn sớm nên nghĩ tới chỗ này, tại trong thường thức đông vực, đều là ngũ hành pháp tắc Thành Hoàng, nhiều thêm mấy loại pháp tắc chính là tử lộ, kỳ thật nói cho cùng, chỉ là bởi vì bọn hấn yếu mà thôi.

Đương nhiên, cũng có thể là vấn đề hoàn cảnh, hoặc là vấn đề tài nguyên, tựa như ở thất quốc không cách nào đột phá Chí Thánh cảnh.

Hấn nghĩ nghĩ, hỏi:

“Vậy ta tập hợp đủ chín loại pháp tắc, về sau Hoàng Kiếp quá mạnh, có thể vượt qua sao?”

“Đinh! Túc chủ yên tâm, tại trước mặt hệ thống, Hoàng Kiếp chỉ là cái hình thức, chỉ cần ngươi dám độ, bao qua!”

Vậy còn sợ cái trứng! !

Tần Xuyên đột nhiên đứng dậy, chân phải hướng trên mặt đất hung hăng đạp mạnh —— liền quét định như vậy, hấn muốn tập hợp đủ chín loại pháp tắc, lại đột phá Giới Hoàng cảnh!

Chương 147: Tiểu Kim Khố Của Lục Gia

Chương 147. Tiểu Kim Khố Của Lục Gia

“Xoạt xoạt...”

Ngay tại cái thời điểm này, mặt đất truyền đến một tiếng vang giòn, tựa hồ là một kích hưng phấn này của hắn đã đem sàn nhà đập vỡ.

Nhưng là...

“Thanh âm này không thích hợp a?”

Tần Tử chân mày cau lại.

“Ông!”

Thần niệm chi lực từ mi tâm tuôn ra, hướng xuống đất thăm dò mà đi, cũng không có phát hiện vấn đề gì.

Nhưng là hắn vẫn là cảm giác là lạ.

Hắn đột nhiên nhớ tới.

Trước đó lão tổ Lục gia vị kia đáp ứng nhường ra Thần Hà sơn, lúc đấy biểu lộ có chút quái dị, tựa hồ có chút xoắn xuýt, nhưng lại đột nhiên trở nên rất sáng khoái.

“Không có vấn đề chính là vấn đề lớn nhất!”

Nghĩ đến nơi này, tay phải hắn đột nhiên nắm lại, lực lượng pháp tắc ngũ hành hội tụ, đột nhiên oanh ra một quyền đối với mặt đất.

“Oanh long!”

Một quyền này, đất rung núi chuyển, nếu không phải tận lực khống chế, chỉ là sóng xung kích là đủ đem tòa cung điện này xóc hết lên.

Mà hậu quả một quyền này, chính là mặt đất xuất hiện một cái động đường kính hai mét, cái động này sâu tròn vẹn năm ngàn mét.

Gần như từ đỉnh núi, một mực đánh tới giữa sườn núi!

Uy lực của một quyền này của Tần Xuyên, tự nhiên không chỉ như này.

Nếu là dưới tình huống bình thường, một kích hội tụ ngũ hành pháp tắc, đủ để đem toàn bộ Thần Hà sơn đánh xuyên qua, sau đó thâm nhập dưới đất mấy vạn mét!

Mà bây giờ như này, là bởi vì nhận lấy trở ngại.

“Ông!”

Tần Xuyên dùng thần niệm chi lực tiến thẳng một mạch, nháy mắt thăm dò vào chỗ sâu nhất cái lỗ đen này, phát hiện, nơi đó có một tầng màn sáng màu vàng kim nhạt.

Xuyên thấu qua màn sáng, gần như có thể nhìn thấy phía dưới là một cái không gian dưới đất to lớn, bên trong rất tối, nhìn không rõ ràng.

Nhưng có thể mơ hồ trông thấy, có nhiều thứ lập loè phát sáng, tựa hồ là các loại vũ khí, khoáng thạch, linh đan.

“Nguyên lai là cái bảo khố!”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, hẩn hiện tại chính là nghèo, toà bảo khố này đủ để giúp hắn lúc khẩn cấp.

Nghĩ đến nơi này, hắn xuất ra Hắc Kinh hoàng kiếm, trực tiếp nhảy vào trong động, sau đó hai tay cầm kiếm, ngũ hành pháp tắc quán chú đến trong kiếm.

“Phá! !”

Nháy mắt rơi vào màn sáng, hắn đột nhiên đem cự kiếm hướng xuống mặt cắm xuống, lập tức, phong mang hoàng khí vô tận bạo phát.

“Xoạt xoạt!”

Màn sáng kia vỡ ra một đường vết rách, nhưng là không đủ triệt để, Tần Xuyên trực tiếp sử xuất Tam Hoa Tụ Đỉnh, sau đó tiếp tục dùng sức.

“Oanh long!”

Một cái chớp mắt, rốt cục uy lực đại gia hỏa màu đen này đã hiện ra, tối khô lập hủ đâm xuyên tầng màn sáng kia.

Nếu như là hoàng kiếm bình thường, chỉ sợ căn bản không có năng lực như này, bởi vì loại thời điểm này, cái cần chính là thể đại lực trầm!

Cái màn sáng này bị đâm xuyên, về sau tựa hồ năng lượng biến mất rất nhiều, mà đột nhiên Tần Xuyên cầm chuôi kiếm của cự kiếm uốn éo, lập tức, cự kiếm đem màn ánh sáng giảo ra một cái động lớn, tựa như là dùng thìa nạo dưa hấu

Đường kính cái động này, cũng chính là độ rộng Hắc Kinh hoàng kiếm, ước chừng là nửa mét, Tần Xuyên dáng người cao gầy, chen một chút cũng liền tiến vào.

Thế là, hấn tiến vào.

“Ông!”

Lập tức, một cỗ khí tức âm áp ướt át từ bốn phương tám hướng đánh tới, để hấn cảm giác mình giống như bị bao quanh. Hô hấp có chút khó khăn.

Sau đó, có cỗ hương vị gay mũi truyền đến, tựa hồ là hương vị hư thối của giấy, lại hình như là hương vị mục nát của quả, lại giống như cả hai.

“Ba!”

Tần Xuyên vỗ tay phát ra tiếng, một đạo quang cầu pháp tắc ngưng tụ mà ra, lơ lửng tại không trung, chung quanh đột nhiên sáng lên.

Chỉ thấy trên mặt, các loại khoáng thạch trân quý trải trên mặt đất, tỉ như Long Huyết thạch đầu, bích yêu thạch, Kim Tinh thạch, đây đều là tài liệu quý hiếm luyện khí, pha tạp một chút liền có thể để uy lực vũ khí đại tăng, có tiền mà không mua được.

Đây là một bút tài phú khó mà lường được!

Mà trừ cái đó ra, vị trí cách xa mặt đất nửa mét, còn thật lưa thưa lơ lửng mấy trăm viên thuốc, những đan dược này giống

như từng khỏa sao trời, lóng lánh tại nguyên chỗ, phát ra quang mang màu sắc khác nhau.

Từ mặt ngoài đường vân đan dược nhìn, những này vậy mà đều là thất phẩm đan dược, thậm chí còn có chút ít bát phẩm đan dược.

Mặc dù Tần Xuyên không biết những đan dược này là tên là gì, cũng không dám tùy tiện ăn, nhưng là mang ra bán... Tối thiểu có thể kiếm một tỷ.

Đây cũng là một tài phú bút khổng lồ.

Có thể nói, chỉ là hai mặt hàng này, hắn đã giàu đến chảy mỡ, hoàn toàn có thể địch nổi những cái thực lực nhất lưu ngàn năm tích lũy kia.

Trừ cái đó ra, trên trụ đá Bàn Long ở trung ương không gian, còn cắm mấy chục kiện đao thương kiếm kích, vậy mà đều là đỉnh cấp Chí Thánh linh bảo!

“Đây cũng là tiêu kim khô bí mật của Lục gia đi, hoặc là nói, là dùng chuẩn bị khi gia tộc suy bại, về sau có thể đông sơn tái khởi?”

Tần Xuyên cười tủm tỉm suy đoán nói.

Sau đó trong lòng cảm tạ Lục gia một phen.

Bất kể như thế nào, hắn hiện tại giàu lên, mặc kệ là thuê thám tử, hay là mời sát thủ ám sát tiện nghi nhĩ tử, đều không lo không có tiền...

Trong nháy mắt, một tháng trôi qua.

Mà một cái tin tức quan trọng, lại là nhanh chóng lan tràn ra, gây nên oanh động tại các nơi đông vực —— Huyền Thiên bảo khố, sắp mở ra!

Huyền Thiên bảo khố.

Đây là một cái bí cảnh thần kỳ, tựa hồ là cường giả thời thượng cổ vì võ giả hậu bối lịch luyện, kiến tạo một nơi lịch luyện.

Bên trong có vô số trận pháp cùng cơ quan, hình thành rất nhiều khảo nghiệm, chỉ cần hoàn thành khảo nghiệm, liền có thể đạt được ban thưởng!

Những phần thưởng này cũng thiên kì bách quái.

Có thể là vũ khí uy lực kinh người.

Có thể là bảo vật tính phụ trợ.

Có thể là đan dược hiếm thấy.

Cũng có thể là một loại thần thông cường đại nào đó sớm đã thất truyền.

Huyền Thiên bảo khố tại một ngàn năm gần đâyt hết thấy mở ra ba lần, đông vực rất nhiều cường giả đều là bởi vì Huyền Thiên bảo khố mà quật khởi.

Tự nhiên một trong song hoàng Đông Thắng thần tông Vũ Hoàng, cũng là tại Huyền Thiên bảo khố đạt được thượng cổ truyền thừa, mới thành công đột phá Giới Hoàng cảnh.

Nhưng mà, Huyền Thiên bảo khố có một cái hạn chế —— chỉ cho phép võ giả Chí Thánh cảnh tiến vào.

Làm như vậy, tự nhiên không phải là vì ngăn chặn người nào đó trang bức, mà là bồi dưỡng cường giả tương lai.

Bởi vì tu vi vượt qua Chí Thánh cảnh, rất nhiều phương diện đã định hình, tính dẻo tương đối kém.

Mà người quá mạnh đi vào, tính phá hư đối với cơ quan cùng công trình bên trong quá nhiều, cũng sẽ gia tốc Huyền Thiên bảo khố hủy diệt.

“Huyền Thiên bảo khố?”

Cái này một ngày, một người thanh niên quần áo lam lũ, từ trong một cái huyết động không đáng chú ý dưới mặt đất bò lên.

Đây chính là Tần Tử.

Chương 148: Tề tụ dãy núi huyền thiên

Chương 148. Tề tụ dãy núi huyền thiên

Một tháng trước, Tần Tử bị đầu cự côn cổ quái kia nuốt mất, sau đó được đưa tới một cái không gian thần bí dưới đất, đạt được một phen đại cơ duyên.

Kia là truyền thừa một vị hoàng giả!

Thế là, ngấn ngủi một tháng, hắn liền đột phá đến Chí Thánh cảnh, đồng thời thần thể cũng tiến một bước thức tỉnh.

Bây giờ, hắn đã xưa đâu bằng nay!

Nguyên bản, hắn là dự định sau khi ra ngoài liền đi khiêu chiến mấy vị thiên kiêu mạnh nhất đông vực, không nghĩ tới vừa tới cửa hang, liền nghe được có người qua đường nghị luận sự tình Huyền Thiên bảo khổ.

Mà lại nghị luận thì cũng thôi, nhưng lại còn giải thích vô cùng rõ ràng.

Rõ ràng là nói sự tình mà song phương đều biết đến, vậy mà hai cái người này còn đang không ngừng bổ sung, giới thiệu đến mức so với người mô giới chuyên nghiệp còn kỹ càng hơn.

Hắn đều muốn nói một câu.

Đây là nói cho quý nghe?

Sự thật chứng minh, chính hắn chính là cái “Quý” kia.

Mà nghe được tin tức lớn như thế, hắn tự nhiên không có khả năng thờ ơ, loại đại cơ duyên này, ai không muốn kiếm một chén canh chứ?

Huống chi.

Những người hắn muốn khiêu chiến kia, đoán chừng cũng sẽ tiến về Huyền Thiên bảo khổ đi, cứ như vậy, cũng có thể thuận tiện đánh bại những người này, danh dương thiên hạ!

Hắn kỳ thật đã biết cha vì cái gì giao cho hắn cái nhiệm vụ này.

Bởi vì sư phụ đã nói cho hần biết —— đây là để hần đi tranh, cũng không phải là tranh danh đoạt lợi, mà là tranh đại thế trong lúc vô hình kia.

Chỉ có quét ngang thiên kiêu cùng thế hệ, mới có thể hội tụ một cỗ đại thế, từ đó thế như chẻ tre, quật khởi mạnh mẽ!

Tóm lại, cha dụng tâm lương khô.

Mà hần, sao lại có thể cô phụ chứ?

“A —— “

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo tiếng thét chói tai vang lên, rõ ràng là cái thanh âm nữ tử, Tần Tử đột nhiên quay đầu.

Chỉ thấy hai cái thiếu nữ kết bạn mà đi, mặt đỏ tới mang tai, hai tay bùm mặt, nhưng là ánh mắt lại mở thật to, ánh mắt xuyên thấu qua khe hở nhìn ra, mắt không chớp nhìn chằm chằm dưới hông hần...

Quần áo tả tơi.

Lộ ra, Long Sĩ Đầu.

“A cái này! !”

Tần Tử cúi đầu nhìn lại, kém chút phun ra một ngụm huyết, hai tay che đống quần, hóa thành một đạo hắc ảnh chạy trốn chết.

...

Huyền Thiên bảo khố, tọa lạc tại dãy núi Huyền Thiên.

Trên đỉnh núi, đứng sừng sững lấy một tòa cửa đá sắc huyền hoàng cổ lão, cao chừng ba mươi trượng, đây chính là cửa vào Huyền Thiên bảo khố.

Nó nhìn như một khung cánh cửa sừng sững tại nơi đó, nhưng kỳ thật bên trong có càn khôn, hoặc là nói, nó nhưng thật ra là một tòa truyền tông.

Kết nối lấy không gian không biết.

Ngày bình thường, toàn bộ dãy núi Huyền Thiên đều bị một cỗ lực lượng thần bí phong cấm, liền xem như cường giả Giới Hoàng cũng vô pháp tới gần.

Mà khoảng thời gian này, cổ phong cấm chi lực này cấp tốc yếu bớt, căn cứ kinh nghiệm, tất cả mọi người biết, đây là Huyền Thiên bảo khố sắp mở ra.

Mà mấy ngày này, dãy núi Huyền Thiên càng nhiều người tới, đồng thời còn có càng nhiều cường giả không ngừng hướng nơi này hội tụ.

Mà địa phương khoảng cách tới cửa đá gần nhất, có vài chục tòa sơn phong cỡ nhỏ, đỉnh núi bằng phẳng, ước chừng có thể chứa đựng hơn mười người.

Trong đó, trên mấy ngọn núi đều có người, đồng thời còn dựng lên cờ xí, theo thứ tự là —— Tề, Trần, Ngụy, Dương, Tiết!

Rõ ràng là năm đại hoàng tộc xuống dốc.

“Chắc chắc chắc, năm đại xuống dốc hoàng tộc đều tới, duy chỉ có Lục gia không đến, nhưng thật là thú vị.”

“Hơn phân nửa là không dám tới đi, dù sao, nhân vật thủ lĩnh thế hệ trẻ tuổi Lục gia là Lục Xung đã chết, những người trẻ tuổi khác như rắn mất đầu, tại bên trong Huyền Thiên bảo khố rất dễ dàng xảy ra chuyện.”

“Cũng thế, Lục gia trước đó lừa giết nhiều thiên tài thế lực lớn nhân vật như vậy, những thế lực này ngày bình thường không dám trả thù, nhưng là tại bên trong Huyền Thiên bảo khố làm chút ít động tác, coi như quá dễ dàng.”

“Xem ra cái hoàng tộc xuống dốc này thật muốn xuống dốc, ai, lúc trước một ý nghĩ sai lầm, huyên nào bây giờ người người kêu đánh...”

Mọi người nghị luận âm ỉ, thần thức không thôi.

“Oanh long long!”

Cái thời điểm này, chân trời tầng mây quay cuồng lên, quang mang ngập trời, chỉ thấy một thanh cự kiếm như núi cao gào thét mà tới.

Mà bên trên cự kiếm, đứng vững vàng mấy chục đạo thân ảnh khí độ bất phàm, phía trước, rõ ràng là một cái thanh niên tóc đen.

Hắn tóc đen nhánh, mà con ngươi lại là kim sắc, bên trong tựa hồ tỏa ra một cái vòng sáng kim sắc, quý dị mà uy nghiêm.

“Là Khương gia!”

“Kia là thiếu chủ Khương gia Khương Thần Nông!”

“Truyền thuyết, hắn đã thức tỉnh hoàng giả huyết mạch Khương gia, thiên phú dị bẩm, đồng thời còn có một loại thần thông xen lẫn.”

Mọi người thấy cái này một màn, nhao nhao lộ ra vẻ kính sợ, hoàng tộc cường thịnh Khương gia, chân chính đứng ở đỉnh đông vực!

Mà mọi người Khương gia đến, về sau trực tiếp rơi vào trong đó bên trên một ngọn núi nhỏ gần cánh cửa—— cho đến nay, trừ năm đại xuồng dốc hoàng tộc, không có thể lực khác dám lên vài chục tòa núi nhỏ kia.

“Khương huynh, tới?”

Trong trận doanh Tề gia, đi ra một vị thanh niên áo trắng tuấn lãng, khí chất hần nho nhã, phong độ nhẹ nhàng, tay cầm một thanh quạt xếp vẽ lấy Sơn Hà Đồ màu trắng, mỉm cười nhìn về phía Khương Thần Nông.

Mà hắn bên phải của hắn, đi theo một cái trên mặt thanh niên áo đen có vết sẹo trên mặt, chính là Thủy Thanh Hàn.

“Tề Hoàng? Đã lâu không gặp, ngươi tựa hồ lại mạnh lên không ít.”

Con ngươi kim sắc của Khương Thần Nông nhìn thanh niên áo trắng một hồi, sau đó nghiêm túc nói.

Trong con ngươi kim sắc kia của ahwns, tựa hồ có một viên mặt trời thiêu đốt, kia là chiến ý bốc lên.

Bên trong thế hệ trẻ tuổi đông vực này, có thể vào mắt hắn cũng không có mấy cái, mà Tề Hoàng, xem như một cái!

“Mỗi ngày tu luyện, luôn luôn phải có điểm tiến bộ, bằng không chính là sống uổng thời gian... Như thế rất không tốt.”

Tề Hoàng có cười một tiếng, mây trôi nước chảy.

“Ừm, ta chờ mong đánh với ngươi một trận!”

Khương Thần Nông gật gật đầu, sau đó liền không nói gì nữa.

Mọi người ở đây, trừ Tề Hoàng, những người khác, hẳn thậm chí đều không có nhìn một chút —— cho dù là tứ đại thiếu chủ hoàng tộc xuống dốc Trần Phong, Dương Thế, Ngụy Viêm, Tiết Dịch này.

Những người này, không vào mắt hẳn!

Mà đồng dạng.

Mấy người kia từng cái đứng chấp tay, nhìn không chớp mắt, cũng không có nhìn Khương Thần Nông, thậm chí không muốn tới chào hỏi.

Tựa hồ, đây chính là quật cường sau cùng của bọn họ.

Người có thể xem thường ta.

Nhưng là, chỉ cần ta cũng xem thường người, cao lãnh giống như người, chẳng thềm ngó tới đối với người, ta liền không có thua!

Bởi vì cái gọi là, thua người không thua trận, chính là cái đạo lý này.

Qua hồi lâu.

Lần lượt có thể lực khác cùng cường giả đến, nhưng là hai đại hoàng tộc cường thịnh cùng hai đại thánh địa tông môn khác đều không đến.

Có người kì quái.

Sau đó có người giải thích.

“Sở gia cùng Cơ gia xảy ra chuyện gì ta không biết, nhưng là Đông Thắng thần tông cùng Đông Hoàng điện, tựa hồ cũng đi thăm dò tổ địa.”

“Nghe nói, hai cái đại thánh địa kỳ này thật có cùng khởi nguyên, trước đây thật lâu, hai đại tổ sư tại bên trong cùng một cái di tích đạt được hai loại truyền thừa, thế là khai sáng hai đại thánh địa, truyền thừa đến hôm nay.”

“Mà cái di tích kia, bị hai đại thánh địa phụng làm đồng tổ địa, cho tới nay cùng cầm giữ, không cho phép ngoại nhân nhúng chân.”

“Mà mấy ngày nay, tựa hồ cái di tích kia lại mở, thế là thiên kiều tuổi trẻ hai đại thánh địa đều đi vào.”

“Đối với hai đại thánh địa mà nói, ý nghĩa tổ địa, xa xa không phải Huyền Thiên bảo khổ có thể so, mà lại chỉ có hai nhà bọn họ chia cắt...”

Tên nhân vật quần chúng kia lên tiếng giải thích.

Lập tức, mọi người minh bạch.

Về phần Sở gia cùng Cơ gia, chắc hẳn cũng là có những chuyện tương tự, tình huống cụ thể không ai biết.

Dù sao, nhân vật quần chúng không phải là cái gì cũng biết, chỉ có thể biết một chút, còn không thể nhiều lời, nếu không sẽ bị cho rằng là câu chương, dịch giả sẽ mắng.

“Huu! !”

Đột nhiên, một thân ảnh gào thét mà đến, giống như từ chân trời xa xôi bắn ra một tiễn, vạch phá bầu trời, sau đó rơi vào trên một ngọn núi nhỏ.

Chính là Tần Tử!

Chương 149: Xin Lỗi Đá Lệch

Chương 149. Xin Lỗi Đá Lệch

Xoạt!

Gần như trong nháy mắt, tất cả ánh mắt đều hội tụ tại trên thân Tần Tử.

Đây là ai a?

Cái này cũng quá cuồng đi!

Vậy mà trực tiếp rơi vào trên một ngọn núi nhỏ, chẳng lẽ không có phát hiện chỉ có mấy đại hoàng tộc đứng tại trên ngọn núi sao?

Hắn là, người này cảm thấy mình có thể cùng mấy Đại Hoàng tộc bình khởi bình tọa? Mà lại là một người, so sánh một hoàng tộc?

“Tần Tử!”

Cái thời điểm này, Thủy Thanh Hàn sau lưng Tề Hoàng rất nhiệt tình kêu một tiếng, đồng thời phát phát tay đối vpow Tần Tử.

Lập tức!

Sở hữu người sôi trào.

“Tần Tử, hắn chính là Tần Tử?”

“Là nhi tử cái ngoan nhân Tần Xuyên kia!”

“Nghe nói, hắn đã đánh bại thiếu chủ Lục gia Lục Xung!”

“Khó trách dám cuồng vọng như thế, nguyên lai cũng có chút vốn liếng.”

Mọi người nghị luận ầm ĩ, mà rất nhiều người đều lộ ra vẻ kính sợ, thân phận cùng thực lực Tần Tử, đã không phải là bọn hắn có thể gây.

Mà lúc này, Tề Hoàng quay đầu nhìn về phía Thủy Thanh Hàn, mỉm cười nói:

“Thanh Hàn, hắn là bằng hữu của ngươi?”

“Ừm.”

Thủy Thanh Hàn gật gật đầu.

“Rất không tệ, rất có tinh thần.”

Tề Hoàng nhìn một chút Tần Tử, sau đó tán thưởng gật gật đầu.

“Đa tạ thiếu chủ khách lễ, kỳ thật ta đã từng mời qua hắn cùng đi theo thiếu chủ, nhưng là... Bị hắn cự tuyệt.”

Thủy Thanh Hàn có chút ngại ngùng nói.

“Không có việc gì, mỗi người có chí riêng.”

Tề Hoàng không lăm đề ý lắc đầu, ôn hòa cười một tiếng.

Kỳ thật, những này hấn đều biết.

Dù sao, hấn phái người đi bảo hộ Thủy Thanh Hàn, không chỉ có riêng là bảo hộ a.

Nếu là Thủy Thanh Hàn lịch luyện trở về liền nói với hấn chuyện này, ngược lại sẽ có làm bộ hiềm nghi, mà bây giờ đừng lúc gặp mà nói ra, vừa vặn cũng hiện ra trung tâm.

Người này, là thật tâm đi theo hấn, cũng là ủng hộ hấn phát ra từ nội tâm, vì hấn suy nghĩ.

“Xuống dưới.”

Mà cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh mà không thể nghi ngờ vang lên.

Xoạt!

Mọi người lần theo thanh âm nhìn lại, phát hiện là thiếu chủ Khương gia Khương Thần Nông, cái con người kim sắc kia của hấn, nhân nhạ nhìn xem Tần Tử.

“Người đang nói chuyện với ta?”

Tần Tử cũng là ngẩn người, sau đó sắc mặt lạnh xuống tới, giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Khương Thần Nông.

Cái gia hỏa rắm thúi này, thật đúng là coi hấn là quả hồng mềm rồi?

“Xuống dưới.”

Khương Thần Nông tiếp tục nói.

Hấn ngữ khí bình thản, không có phần nộ, cũng không có không kiên nhẫn, càng khinh thường đi giải thích nguyên nhân.

“Ha ha, dựa vào cái gì?”

Tần Tử không sợ hãi chút nào nhìn xem hấn, cười lạnh nói.

“Còn cần giải thích sao? Thiếu chủ nhà ta để người xuống dưới, liền tự mình lặn xuống đi, không cần tự rước lấy nhục!”

Một cái thanh niên Khương gia lạnh lùng nói.

“Người lại là cái thá gì, ta và chủ nhân người nói chuyện, nào có phần người chen miệng?”

Tần Tử không chút khách khí mắng trả lại.

“Người nói cái gì? !”

Sắc mặt thanh niên kia lập tức âm trầm, nghĩ không ra, cái đám dân quê này vậy mà làm càn như thế.

Hắn là thật sự cho rằng có cái cha danh xưng người thứ nhất phía dưới hoàng giả, liền có thể không đem hoàng tộc để ở trong mắt?

Phải làm rõ ràng.

Người thứ nhất phía dưới Hoàng giả, cũng chỉ là phía dưới hoàng giả!

“Nghe không hiểu tiếng người? Vậy người vì cái gì còn muốn cùng ta nói tiếng người, đừng tự làm khó dễ mình, đổi thành ngôn ngữ người nên có đi.”

Tần Tử trào phúng nói.

“Người! !”

Người này tức nổ tung tại chỗ, nghiêng răng nghiêng lợi.

Mà đúng lúc này, Khương Thần Nông đem trường kiếm kim sắc trong tay hướng thanh niên kia ném đi, đạm mạc nói ra:

“Bên trong một nén hương, chém hắn.”

Ào ào ào!

Thanh niên kia hung hăng giật mình, sau đó tay chân luống cuống bưng lấy thanh kiếm kia, giống như tại nâng một cái củ khoai nóng bỏng tay, hai tay thay phiên tung lên đến mấy lần, mới vững vàng tiếp được.

“Vâng! !”

Hắn cung kính gật gật đầu, sau đó hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh như băng, đi ra tiểu sơn phong.

“Chết đi cho ta!”

Chân phải hắn đạp mạnh tại biên giới sơn phong, cả người đằng không mà lên giống như tên rời cung, đồng thời tại nháy

mắt khi đang không, tay phải hấn vung vẩy, vẽ ra dị tượng chói lọi tại không trung.

“Ông —— “

Tại bên ngoài cơ thể hấn, tựa hồ tách ra một tôn thiên thủ Phật đà, phía sau Phật Đà, vô số đại thủ nở rộ ra, giống như khổng tước xòe đuôi.

Mà công kích chân chính, lại là kiếm trong tay hấn, thời điểm một kiếm này đâm tới, Thiên Thủ Phật đà phía sau hấn cũng huy động lên từng đầu cánh tay, để người hoa mắt hỗn loạn, ý thức hoảng hốt.

“Là tuyệt học Khương gia, quý khốc thần gào!”

“Nghe nói dị tượng một chiêu này, có thể nhiếp nhân tâm phách, để người sinh ra thất thần trong nháy mắt, mà một cái nháy mắt này, liền đủ để trí mạng!”

Có người nghẹn ngào la hoảng lên.

Mà lúc này, một kiếm này đã đi vào mười mét trước người Tần Tử, cổ kiếm khí đáng sợ kia, tựa hồ sau một khắc liền sẽ phá hủy Tần Tử.

Đột nhiên!

Tần Tử quỷ dị cười một tiếng, sau đó hai tay hất lên, giống như làm ảo thuật, trong tay xuất hiện một cái túi to lớn.

“Hưu! !”

Thanh niên kia cùng kiếm đã đâm tới, mà Tần Tử thì là giống như đầu bò, nghiêng người một cái, để kia thanh niên vọt thẳng trong túi.

“Bạch!”

Tần Tử đột nhiên vặn lại miệng túi, cũng nhe nàng buộc chặt, sau đó nhẹ nhàng đi ném đi.

“Đi ra xa đi!”

Thân thể của hấn đang không mà lên, đá một cước toàn lực vào cái túi, giống như đá banh.

“Ầm! !”

“A —— “

Một tiếng vang trầm, mang theo một tiếng hét thảm, hướng phía chiếc túi kia bay đi tới chỗ sơn phong trận doanh Khương gia, tốc độ kinh người.

“A cái này!”

“Làm sao lại như vậy? !”

Đột nhiên xuất hiện chuyển hướng, làm cho tất cả mọi người quá sợ hãi, thậm chí hoàn toàn phản ứng không kịp.

“Tiếp lấy, nhanh tiếp lấy hân!”

mọi người Khương gia nhất nhanh kịp phản ứng, sau đó tay chân luống cuống mở ra hai tay, chuẩn bị tiếp lấy cái túi này.

Mà xuống một khắc, chiếc túi kia vậy mà đâm vào biên giới tiểu sơn phong, phát ra một tiếng “Phanh”, sau đó rớt xuống...

Lập tức, để mọi người trợn tròn mắt.

Sau đó, những người tuổi trẻ Khương gia kia từng cái giận tím mặt, con mắt phun lửa nhìn về phía Tần Tử.

“Khụ khụ, thật ngại quá, đá lệch điểm.”

Tần Tử ho khan một tiếng, tựa hồ muốn nói hân không phải cố ý, nhưng là cái biểu lộ muốn ăn đòn này, không có sức thuyết phục chút nào.

“Ngươi làm càn! !”

“Lẽ nào lại như vậy!”

“Nhục nhã hoàng tộc, là tử tội!”

Chương 150: Vạn Kiếm Chi Thể

Chương 150. Vạn Kiếm Chi Thể

Đám thanh niên Khương gia càng là phần nộ, từng cái lòng đầy căm phẫn, nhưng thủy chung không ai dám đứng ra.

“Bang —— “

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh lãnh khốc vang lên, khiến toàn bộ người ngậm miệng, từng cái cảm như hén!

Chỉ thấy Khương Thần Nông sắc mặt băng lãnh đi về phía trước ra.

Tay phải hắn đánh ra một chiêu, cái túi rớt xuống sơn phong kia lơ lửng, đột nhiên vỡ ra, sau đó cái thanh trường kiếm kim kia sắc bay ra.

Cái thanh niên kia cũng từ vết nứt miệng túi chui ra ngoài, nhưng là không dám lên tiếng, cúi đầu yên lặng về tới trong trận doanh Khương gia.

Mà tay phải Khương Thần Nông nắm chặt kim sắc trường kiếm, nhìn xem Tần Tử lạnh lùng nói ra:

“Ta cho ngươi cơ hội lựa chọn, ngươi lại đem nó coi như vốn liếng cần rồi, đã như vậy, ta hôm nay liền để ngươi minh bạch... Như thế nào là kính sợ!”

Oanh!

Nói xong, một đạo phong mang chi khí từ trên thân hắn phóng lên tận trời, thẳng vào mây xanh, đỉnh đầu hắn, vậy mà tạo thành một đạo vòng xoáy khổng lồ.

Mà bên trong đám người chung quanh, rất nhiều người trong tay cầm kiếm, đều cảm giác kiếm của mình đang rung động, tựa hồ đang hướng về cổ khí tức kia thần phục...

“Vạn Kiếm chi thể!”

“Truyền thuyết nói rằng thiếu chủ Khương gia là Vạn Kiếm chi thể, trời sinh hạt giống kiếm đạo, không nghĩ tới là thật!”

“Ha ha, ngươi gặp qua cái truyền thuyết nào là giả?”

Mọi người khiếp sợ không thôi, nhao nhao nghị luận.

Mà lúc này, sắc mặt Tần Tử cũng bắt đầu nghiêm túc, trực giác nói cho hắn biết, người này rất mạnh.

Tuyệt không phải Lục Xung có thể so sánh, đương nhiên, kỳ thật Lục Xung cũng không yếu, hẳn lúc ấy là dựa vào sự lực lượng phụ đánh bại Lục Xung.

“Khương huynh, chỉ là việc nhỏ làm gì phải tức giận?”

Cái thời điểm này, Tề Hoàng đi ra, cười nói ra:

“Tần Tử là cố nhân của Thủy Thanh Hàn bên cạnh ta, mong Khương huynh cho ta mấy phần tình mọn, lần này cũng đừng có cùng hắn so đo.”

Xoạt!

Tề Hoàng vì Tần Tử cầu tình, tất cả mọi người giật nảy cả mình!

Mà Tần Tử cũng ngây ngẩn cả người, sau đó kịp phản ứng —— đây là nguyên nhân bởi vì Thủy Thanh Hàn.

Nhưng mà, cái Tề Hoàng này có thể tại loại thời điểm này chủ động mở miệng xin tha cho hắn, có thể thấy được khí độ bất phàm.

Mặc kệ là thật tâm hay là giả dối, chí ít rất biết thu mua lòng người, khó trách Thủy Thanh Hàn sẽ khăng khăng một mực đi theo người này như vậy.

“Người này trời sinh tính cuồng vọng, không biết nặng nhẹ, ta nếu là lần này dung túng hắn, tương lai không biết sẽ còn dẫn xuất cái tai họa gì tới.”

Khương Thần Nông nhìn về phía Tề Hoàng, nhàn nhạt nói ra:

“Nhưng mà người cũng mở miệng xin tha, ta cũng không thể quá bất cận nhân tình... Như vậy đi, hắn nếu là có thể tiếp ta một kiếm, chuyện lần này, ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua.”

“Nếu là không tiếp nổi thì sao?”

Tề Hoàng hỏi.

“Ha ha, bằng vào lúc trước hắn làm càn, nếu là một kiếm đều không tiếp nổi... Chẳng lẽ không đáng chết sao?”

Khương Thần Nông lạnh lùng cười một tiếng.

Lập tức, mọi người người hô hấp trì trệ!

Bọn hắn đã nhìn ra, cái Khương Thần Nông này nhìn như nhượng bộ, kỳ thật sát ý trong lòng không giảm chút nào, quyết tâm muốn đưa Tần Tử vào chỗ chết.

Bởi vì trong mắt hắn, muốn giết cái Tần Tử này... Một kiếm là đủ rồi.

“Khương huynh, có thể hay không...”

Tề Hoàng còn muốn cầu tình, nhưng mà trực tiếp bị Khương Thần Nông đánh gãy:

“Không cần nói nữa! Ta đã cho ngươi một bộ mặt, hi vọng ngươi đừng được một tác lại muốn tiến một thước, nếu không, ta sợ là mặt ngươi cũng khó nhìn!”

Tề Hoàng nghe vậy, không nói thêm gì nữa.

Hắn quay đầu áy náy nhìn về phía Thủy Thanh Hàn.

Thủy Thanh Hàn đáp lại một cái ánh mắt cảm kích —— thiếu chủ có thể vì một cái người quen biết chút nào mở miệng cầu tình, đã rất không dễ dàng.

Hiện tại, chỉ chờ mong Tần Tử có thể chống đỡ được một kiếm này.

Mà lúc này, Khương Thần Nông tại lúc rất nhiều kiếm khí đang chậm rãi lên xuống trên không, nhìn xuống Tần Tử, thản nhiên nói:

“Ngươi nghe rõ ràng?”

Tần Tử nhíu mày hỏi:

“Ngươi thật chỉ xuất một kiếm?”

“Nói một kiếm liền một kiếm.”

Khương Thần Nông từ tốn nói, mà trong mắt ẩn chứa một vòng lạnh lùng trào phúng —— ngươi ngại ít sao? Liền sợ ngươi không chịu nổi!

“Một kiếm không đủ.”

Tần Tử ngắc đầu, nói nghiêm túc.

Khương Thần Nông nhíu mày.

Tần Tử nghiêm túc nói ra:

“Thật không đủ.”

“Không biết sống chết!”

Mà vẻ mặt này rơi vào Khương Thần Nông trong mắt, không thể nghi ngờ là một loại khiêu khích, lúc này, Khương Thần Nông hừ lạnh một tiếng, xuất kiếm.

“Xoạt! !”

Một kiếm này, không có danh tự, tựa hồ chính là một kiếm phổ thông, nhưng mà, thời điểm một kiếm này bổ ra, kiếm khí hội tụ đầy trời, hóa thành một đạo kiếm quang dài ngàn mét, óng ánh mà rộng lớn, giống như ngân hà đổ ngược!

Một kiếm hoành không, không gì không phá!

Nhưng mà, trên mặt Tần Tử rất bình tĩnh, chỉ thấy hắc chân phải đập mạnh, một đạo cự ảnh kim sắc từ sau lưng của hắn khuếch tán mà ra.

Nháy mắt bành trướng đến cao ngàn trượng!

Cự ảnh chính là dáng vẻ Tần Tử, nhưng là lộ ra càng thêm hùng tráng uy nghiêm, giống như một tôn thần linh.

Đồng thời, bên ngoài cơ thể cái cự ảnh này, bao phủ rờn rã mười đạo quang hoàn, chói mắt kinh thế, thần thánh không thể đo lường!

“Một kiếm thật không đủ.”

Tần Tử chậm rãi dựng thẳng lên ngón tay giữa, mà cái bóng to lớn sau lưng cũng cùng làm ra động tác giống hắc, ngón giữa ngăn tại trước người.

“Đinh —— “

Sau một khắc, cái đạo kiếm quang kinh khủng kia gào thét mà đến, trảm tại trên ngón giữa của cự ảnh, chỉ nghe một tiếng vang giòn, xung kích kinh khủng nương theo quang mang khuếch tán ra, để người mắt mở không ra.

“Xoạt xoạt!”

Một tiếng vang giòn xuất hiện.

Mọi người cố gắng mở mắt ra, chỉ thấy đạo kiếm quang kia đã tán loạn, mà mà ngón tay giữa của cự ảnh Tần Tử, đột nhiên

đứt gãy một đoạn nhỏ, giống như núi tuyết bị bổ một đao, chậm rãi tuột xuống...

“Tê tê! !”

“Đây, đây là...”

“Móng tay? ! !”

“Một kiếm khùng bổ như vậy, liền chặt đứt một mảnh móng tay? !”

Mọi người hít một hơi lạnh khí.

Trừ kinh hãi, vẫn là kinh hãi.

Mà lúc này, Khương Thần Nông tại chân kinh, hoảng sợ ngăn ngủi, về sau sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm, hẩn nhìn chòng chọc vào Tần Tử.

“Ta liền nói một kiếm không đủ, ngươi lại không nghe.”

Tần Tử duỗi ra hai tay, mười ngón tay giãn ra, trêu tức cười một tiếng:

“Ngươi không nhìn thấy ta có mười ngón tay sao? Sao lại chỉ có tía một cái móng tay vậy? Lại không tốt, có phải nên đánh thêm một kiếm nữa cho cân xứng với tay phải không?”

Chương 151: Khương Thần Nông Bại

Chương 151. Khương Thần Nông Bại

“Tê! !”

Mọi người lần nữa hít hơi lạnh.

Cắt móng tay!

Loại lời này, vậy mà hắn cũng nói ra được, cái này hoàn toàn là đang đem Khương Thần Nông nhục nhã a.

Khương Thần Nông thân là Vạn Kiếm chi thể, nguyên bản lời thề son sắt muốn giết một kiếm người, bây giờ trước mắt bao người, biến thành cắt móng tay, có thể nghĩ, trong lòng Khương Thần Nông là xấu hổ cùng khó xử cỡ nào.

“Tạch tạch tạch.”

Khương Thần Nông nắm chặt tay trái, vang lên kèn kẹt, kêu ngạo trong lòng hắn đang vỡ vụn, lòng tự trọng đang thiêu đốt, để hắn sắp điên cuồng.

Nhưng là, hắn cố gắng khắc chế.

Dù sao lúc trước hắn nói, chỉ xuất một kiếm, hiện tại nếu là lật lọng, đó chính là tự đánh mặt của mình.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Tần Tử mười phần “Hào phóng” ném ra mấy khối linh thạch, cười nói ra:

“Mặc dù kỹ thuật không tới nơi tới chốn, nhưng là tiền công vẫn là phải cho, cầm đi.”

Oanh!

Nội tâm Khương Thần Nông triệt để nổ tung.

Ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn xem Tần Tử, sát ý sôi trào nói:

“Người muốn chết! !”

Loại thời điểm này, cũng không lo được đánh mặt hay không đánh mặt, bởi vì đều bị làm nhục như này, hắn nếu là nhịn, cũng sẽ bị chế nhạo!

Đã như vậy, cần gì lại nhẫn? !

“Vạn Kiếm thần kiếp!”

Khương Thần Nông gầm nhẹ một tiếng, quang mang trong thể nội đại tác, trong hư không chung quanh, hiện ra vô số kiếm ảnh.

Tay phải hấn vung lên trường kiếm, những kiếm ảnh này nhận dẫn dắt, hóa thành một đầu kiếm hà to lớn, hướng phía Tần Tử cộ rửa mà tới.

“Rầm rầm!”

Mỗi một thanh kiếm bên trong kiếm hà, đều sắc bén vô cùng, thời điểm khi mấy vạn thanh kiếm hội tụ vào một chỗ, quả thực thần can giết thần.

Mà Tần Tử cũng không dám chủ quan.

Hắn hít sâu một hơi, đem pháp tướng to lớn kia hút vào thể nội, sau đó khí thể bản thể tăng nhiều, thậm chí bên ngoài thân lấp lánh lên một tầng bất diệt kim quang.

“Phá!”

Hắn đâm ra một quyền, dòng lũ kim sắc hạo đặng mà ra, lấy tư thái cuồng bạo vô song, trực tiếp xé rách kiếm hà.

Mà lúc này, Khương Thần Nông dọc theo kiếm hà xuôi dòng mà xuống, nháy mắt đi vào trước người Tần Tử, một kiếm quét ngang mà ra.

“Keng! !”

Tay phải Tần Tử bao trùm một tầng kim quang, một quyền oanh sát mà ra, quyền quang cùng kiếm ảnh giao hội, phát ra một tiếng vang trầm, sóng xung kích khuếch tán.

Xoạt!

Khương Thần Nông bay ngược mười mấy mét, sau đó chân phải đập mạnh hư không, giống như con báo đi săn, thân thể chiết xạ tại không trung, vậy mà huyền hóa ra mấy chục đạo thân ảnh, từ từng cái hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Bất Diệt Kim Chung!”

Tần Tử bên ngoài cơ thể xuất hiện một đạo Kim Chung, đây là cha hắn dạy cho hắn, cha hắn không có dạy hắn thần thông

quá cao thâm, nói là không thể mơ tưởng xa vời.

Cho nên, mặc dù hắn có rất nhiều thần thông cao cấp, nhưng là vẫn luôn chuyên chú vào tu luyện thần thông cha truyền cho hắn.

“Keng keng keng keng!”

Từng đạo kiếm quang bổ vào phía trên Kim Chung, giống như trận bão đánh vào phía trên bốn sắt, phát ra tiếng vang dày đặc, vô số mảnh vỡ kim sắc vẩy ra ra ngoài, mà bên trên Kim Chung xuất hiện từng đạo vết kiếm không ngừng khắc sâu.

“Địa Ngục... Hồng Liên!”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, sau đó đột nhiên nhảy lên, đồng thời Kim Chung đỉnh đầu tự động phá vỡ một cái hố, để hắn chui ra khỏi Kim Chung, nháy mắt lên vài trăm mét như điều gặp gió, sau đó đem hỏa liên đã ngưng tụ tốt ném đi xuống dưới.

“Oanh —— “

Một tiếng bạo tạc kịch liệt, bầu trời hóa thành biển lửa, sóng xung kích đáng sợ khuếch tán ra.

“Ầm!”

Mấy chục đạo thân ảnh Khương Thần Nông bị bạo tạc bao trùm, lập tức từng cái trở về bản thể, sau đó bản thể phun ra một ngụm huyết dịch, bay rớt ra ngoài.

“Thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng ngươi!”

Thân thể Tần Tử một cái xoay tròn, hóa thành một đạo vòi rồng kim sắc, phần dưới vòi rồng giống như mũi khoan, hướng phía Khương Thần Nông đánh tới.

“Nghĩ hay lắm!”

Thời khắc mấu chốt, bên ngoài cơ thể Khương Thần Nông hiện ra một đạo màn sáng kiếm khí, cùng vòi rồng kim sắc đụng vào nhau.

Đồng thời, ngửa mặt hướng lên trên Khương Thần Nông, đột nhiên có tay phải nâng lên, hai ngón khép lại, một chỉ điểm ra về phía trên.

“Oanh —— “

Một đạo kiếm trụ to lớn xông lên trời, xuyên thấu vòi rồng, thật giống như một cây đu đủ thật dài, đem một bắp ngô xuyên qua.

“Rầm rầm...”

Vòi rồng xoay tròn đột nhiên dừng lại trong nháy mắt, sau đó chậm rãi xoay tròn mấy lần, liền sụp đổ ầm vang.

Mà đúng lúc này, trung ương vòi rồng vỡ vụn kia, một thân ảnh đáp xuống, sử xuất một chiêu chiêu pháp từ trên trời giáng xuống! !

“Long trời lở đất!”

Thời điểm một chiêu này chụp được tới, Khương Thần Nông theo bản năng khoanh hai tay ở trước ngực, hình thành một đạo hộ thuẫn.

Nhưng mà sau một khắc, một đạo bùa đất hình thành cự long từ dưới đất phóng lên tận trời, tại hán bất ngờ không đề phòng, từ đem hán nuốt mất đuôi đến đầu.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Mà lúc này, bàn tay Tần Tử đập vào đỉnh đầu thổ long, theo thân thể của hán nghiền ép mà xuống, cự long bùa đất kia nổ tung từng đoạn từng đoạn từ đầu tới đuôi!

Khi thổ long hoàn toàn nổ tung, về sau Tần Tử thu về bàn tay, lộn ngược một cái ra sau nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, mà lúc này, quần áo quanh người hán cũng hóa thành tro bụi, lộ ra hình dáng rõ ràng cơ bắp.

Phía trước, là một cái hồ to trăm mét.

Mà tay phải Khương Thần Nông cầm lấy kim sắc trường kiếm, quỳ một gối xuống tại bên trong hồ to, tóc tai bù xù cúi thấp đầu, huyết dịch từ trong miệng chảy xuôi mà xuống...

“Tê tê!”

“Cái này... Khương Thần Nông, bại?”

“Cứ như vậy bại?”

Mọi người chung quanh hít một hơi lạnh khí, khó mà tiếp nhận một màn trước mắt, dù sao, cái này thế nhưng là thiếu chủ hoàng tộc cường thịnh đó nhá!

Trong mắt đại đa số người, hoàng tộc cường thịnh là cao không thể chạm, mà thiếu chủ bọn hắn, là nhân vật bất bại trong thế hệ trẻ tuổi.

Nhưng mà hôm nay, Khương Thần Nông rơi xuống thần đàn!

Mà là đám thanh niên Khương gia, thì càng là khó mà tiếp nhận một màn này—— nhân vật thủ lĩnh gia tộc bọn hắn, vậy mà lại bại!

Tín ngưỡng bất bại của Hoàng tộc nhận lấy đả kích.

Mà lúc này, Tần Xuyên núp ở phía xa nào đó, nhận được hệ thống nhắc nhở —— “Đinh! Nhi tử ngài thành công đánh mặt hoàng tộc thiếu chủ Khương Thần Nông, Có thể nạp tiền, xin hỏi có muốn nạp tiền hay không?”

“Nạp tiền!”

Tần Xuyên không chút nghĩ ngợi liền nói.

“Đinh! Chúc mừng ngài, nạp tiền một cái Khương Thần Nông, thu hoạch được giá trị gọi cha 3 Lục Xung!”

Thanh âm hệ thống rõ ràng khách khí hơn một chút so trước đó.

Quả nhiên, nạp tiền chính là đại gia.

Chương 152: Không Ai Dám Xông Vào

Chương 152. Không Ai Dám Xông Vào

Tần Xuyên nghe vậy, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, thiếu chủ hoàng tộc cường thịnh chính là khác biệt, so thiếu chủ Lục

gia càng đáng tiền nhiều.

“A! !”

Mà bên này, thân thể Khương Thần Nông đột nhiên co quắp một chút, phát ra một đạo thanh âm vô cùng tiêu hồn.

Cùng lúc đó, hắn cảm giác được, mình tựa hồ đã mất đi một loại đồ vật nào đó vô cùng trọng yếu.

Phảng phất thân thể bị móc sạch!

Loại cảm giác này, thật giống như tại trong vô số đêm trèo tường nói chuyện thâm đàm với người mình thương, nhưng bỗng dưng trong một đêm, nàng nói nàng sắp đi lấy chồng...

“Chuyện gì xảy ra?”

Tần Tử bị một màn quỷ này dị giạt nảy mình —— gia hỏa này, chẳng lẽ muốn vỡ tan sao?

Hắn thế nhưng là đường đường chính chính đánh bại gia hỏa này, cũng không có làm cái tiểu động tác gì, cũng đừng nghĩ lừa bịp hắn chứ.

“Thiếu chủ, người thế nào?”

Đám thanh niên Khương gia lộ ra vẻ lo lắng, thậm chí có người lao đến, đem hắn nâng lên.

“Không có việc gì.”

Khương Thần Nông chậm rãi đứng lên, hắn hít sâu một hơi, đem tâm tình bình phục lại đến, sau đó xoa xoa máu tươi khoe miệng.

Lúc này, phần nộ trong nội tâm hắn không biết vì sao giảm bớt không ít, giống như là cùng thị nữ kịch chiến một phen, về sau loại cảm xúc vội vàng cùng khô nóng trong lòng kia đều biến mất, hết thảy đều trở nên tẻ nhạt vô vị...

Có lẽ, là bởi vì bại đi.

Sau khi bại, liền bình tĩnh nhiều.

Hắn lạnh lùng nhìn Tần Tử một chút, không hề nói gì —— sau khi bại mà nói nhiều, chính hắn đều sẽ cảm giác được buồn cười.

Hắn sẽ chỉ đem sỉ nhục hôm nay ghi tạc trong lòng, sau đó biết hồ thẹn sẽ càng dũng mãnh, lần sau đánh bại người này, rửa sạch nhục nhã!

Về phần sỉ nhục hiện tại.

Đã không cách nào trốn tránh.

Vậy liền yên lặng tiếp nhận đi! !

Mà lúc này, Khương Thần Nông không nói lời nào, những người khác cũng không có ý tứ nói chuyện, bầu không khí toàn trường đều trở nên yên tĩnh.

An tĩnh quý dị.

Mà thiếu chủ tứ đại xuống dốc hoàng tộc—— Trần Phong, Dương Thế, Ngụy Viêm, Tiết Dịch, thì là nhìn như mặt không biểu tình, kỳ thật khóe miệng hơi vênh.

Cái đường cong này rất nhỏ.

Chính là cái cười mỉm.

Cứ như vậy, bọn hắn xảo diệu biểu đạt trào phúng của mình đối với Khương Thần Nông, nhưng là lại không ai dám thể hiện công khai.

Coi như Khương Thần Nông biết bọn hắn đang nhìn mình như trò cười, lại có thể nói cái gì chứ? Lúc này Khương Thần Nông, đã giống như chết lặng rồi.

Người chết là không thể nói chuyện.

Khương Thần Nông ngày bình thường không đem bọn hắn để vào mắt, mà lần này, bọn hắn có thể trắng trợn chế giễu Khương Thần Nông, mở mày mở mặt!

Đây là cơ hội ít có.

Thậm chí có thể là cơ hội duy nhất.

“Oanh long long!”

Cũng không lâu lắm, một đạo chấn động truyền đến, phá vỡ loại không khí ngột ngạt này, rõ ràng là tòa cửa đá kia đã động.

Nó kịch liệt rung động, tản mát ra một loại sóng gợn trong suốt, đem phong cầm chi lực bao phủ ở chung quanh chấn vỡ.

Sau đó, đại môn từ từ mở ra.

“Ông!”

Khi cửa đá hướng phía hai bên rộng mở, trung ương khung cửa xuất hiện một đạo vòng xoáy màu trắng, nó cấp tốc xoay tròn lấy, quang mang xanh trắng lấp lánh, lộ ra cảm giác có mấy phần mộng ảo, lại khiến người ta nhìn mà phát khiếp.

Huyền Thiên bảo khó!

Mặc dù tất cả mọi người biết đây là cái bảo địa, nhưng là dù sao người ở chỗ này đều là lần đầu tiên tới, nhìn xem cái vòng xoáy màu trắng này, trong lòng vẫn là có chút rụt rè, đây là bản năng sợ hãi của con người đối với hoàn cảnh không biết.

Mọi người người hai mặt nhìn nhau.

Ngay cả người hoàng tộc, cũng đều sống chết mặc bây, tựa hồ cũng không muốn làm cái người dò đường này.

Có lẽ, vòng xoáy lần này liền có nguy hiểm thì sao, có lẽ sớm lao vào, liền bị vòng xoáy xoắn đứt thân thể...

Thế giới là đang không ngừng biến hóa, mấy lần trước không có nguy hiểm, không có nghĩa là lần này liền không có.

Vạn sự cẩn thận là hơn.

“Móa nó, liều mạng!”

Cuối cùng, một cái tán tu vô danh chửi nhỏ một tiếng bay ra, hần chuẩn bị làm cái người thứ nhất tiến vào.

Mặc dù khả năng có nguy hiểm, nhưng là đi trước một bước, có lẽ liền có thể chiếm được một chút tiên cơ.

Hần xuất thân thấp hèn, không có thiên phú và bối cảnh cường đại, chỉ có thể dùng mệnh đến đổi cơ duyên.

“Hưu!”

Hần xông vào bên trong vòng xoáy, mà sau một khắc, bên trong truyền ra một tiếng hét thảm”A”, có huyết dịch từ bên trong vòng xoáy bay tràn ra ngoài!

“Cái này! !”

“Có nguy hiểm!”

Mọi người quá sợ hãi, vậy mà bản năng lui về phía sau mấy bước, giống như bên trong vòng xoáy sẽ xông ra quái vật gì.

“Mọi người đừng hoảng hốt, có lẽ hẳn là cố ý giả vờ, muốn dọa lùi chúng ta, kéo dài thời gian, chiếm trước tiên cơ.”

Tề Hoàng cao giọng nói.

“Cái này...”

Mọi người lần nữa hai mặt nhìn nhau.

Tề Hoàng nói rất có đạo lý, nhưng là vạn nhất là thật sự có nguy hiểm thì sao, ai dám tiếp tục đi thử đâu?

Mà người lại tiếp tục đi thử, coi như không có việc gì, hơn phân nửa cũng sẽ giả bộ như vậy, dù sao, ai không muốn chiếm trước tiên cơ chứ?

“Huynh đệ, nếu không người đi thử xem?”

“Đại ca, ta không thể đi, ta đi thì chị dâu làm sao bây giờ? Vẫn là người đi đi.”

“Ừm, có đạo lý, tẩu tử người không thể không có ai chiếu cố, vậy ta đi a.”

Một đôi huynh đệ kết bái, tại sau khi thương lượng ngắn ngủi, vị đại ca kia liền xông ra ngoài.

“Ông!”

Hắn xuyên qua môn hộ.

Rất nhanh, lại là một tiếng hét thảm “A” truyền ra, tiếp theo lấy rất nhiều máu me tung tóe mà ra.

“Có quái vật, có quái vật... A! !”

Thanh âm hoảng sợ từ bên trong cửa truyền ra, còn có lẫn lộn giấy dựa, cùng thanh âm quần áo bị xé nát!

Lập tức, mọi người rùng mình.

“Không được, ta phải trở về, mẫu thân ta bảo ta về nhà ăn cơm, không thì sẽ đánh gãy chân của ta.”

“Ta đột nhiên nhớ tới, y phục của ta còn không thu!”

“Ta ra ngoài xông xáo hơn mười năm, cũng nên về nhà, nghe phu nhân đưa tin, nhi tử của ta cũng đã được tám tuổi, ta bỏ

qua tuổi thơ của nó, không thể lại tiếp tục như thế nữa.”

“Chị dâu tối hôm qua cùng ta ước định, đêm nay gặp ở chỗ cũ, ta đường đường nam nhi bảy thước, quang minh lỗi lạc, há có thể thất tín với người khác? !”

Thế là, rất nhiều người đăng không mà lên, hướng phía bốn phương tám hướng bay ra mà đi, giống như chim sẻ bị hù dọa.

Bóng người đầy khắp núi đầu, rất nhanh đã thừa thốt một nửa.

Có lẽ, bọn hăn là đột nhiên nghĩ đến sinh mệnh mình còn quý trọng hơn nhiều so với bảo bối, đi mạo hiểm, không đáng...

Đương nhiên, người lưu lại vẫn nh không ít.

Những người này, hạng người đều là ý chí kiên định, đối cái gọi là nguy hiểm vẫn ôm thái độ hoài nghi.

Bọn hăn vẫn cảm thấy, trước đó là người kia đang diễn trò!

Chương 153: Khương Thần Nông Chết

Chương 153. Khương Thần Nông Chết

“Các vị!”

Cái thời điểm này, Tề Hoàng đứng dậy, trên thân hăn tựa hồ lấp lánh lên một tầng quang huy vô hình, để hăn nháy mắt vạn chúng chú mục.

Hăn liếc nhìn mọi người, nói ra:

“Các vị, chúng ta vốn không quen biết, đối với nhau đều không tín nhiệm, bây giờ, muốn đợi người khác đi dò đường, căn bản không thực tế.”

“Đã như vậy, ta đề nghị, mọi người cùng nhau xông lên đi. Coi như bên trong thật sự có quái vật, cũng không có khả năng

đem mọi người chúng ta đồng thời một mẻ hốt gọn, luôn có người có thể chạy thoát, đạt được cơ duyên.”

“Làm như vậy, có phong hiểm nhất định, cho nên mọi người thận trọng cân nhắc, nếu là không muốn mạo hiểm, coi như ta không nói gì, mà nếu như muốn thử một cái... Mời đến bên này.”

Xoạt!

Lập tức, mọi người lộ ra vẻ suy tư.

Sau đó, có người hướng phía Tề Hoàng bên này bay tới, mà có người thì là ngăn ngủi xoắn xuýt về sau, lựa chọn quan sát.

Cũng không lâu lắm, Tề Hoàng bên cạnh trên bầu trời, hội tụ hơn ba ngàn người, những người này tất cả đều ánh mắt kiên định, chờ đợi Tề Hoàng hạ lệnh.

Giờ khắc này, Tề Hoàng rất tự nhiên trở thành lãnh tụ đám người, loại khí độ thông dong mà uy nghiêm kia, để người tin phục.

Khương Thần Nông ánh mắt phức tạp.

Nguyên bản, đứng tại trung ương mọi người, vạn chúng chú mục hấn là hấn, mà bây giờ, hấn chỉ có thể trở thành một cái làm nền.

Thậm chí, hấn cũng không dám để người khác chú ý mình, chỉ có thể tận lực giảm xuống cảm giác tồn tại, từ đó giảm bớt si nhục.

Mà lúc này, Tề Hoàng đảo mắt mọi người, sau đó chậm rãi giơ lên tay phải, nói ra:

“Tốt! Hiện tại, mọi người nghe ta hiệu lệnh, ta đếm tới ba, mọi người liền cùng ta xông vào bên trong!”

“Một, hai, ba!”

Tề Hoàng nói xong dẫn đầu liền xông ra ngoài, mà những người khác, cũng giống như mở cống xả nước, mãnh liệt phóng tới cửa đá khổng lồ kia.

Nổi đuôi nhau mà vào! !

Lần này, không có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, Tề Hoàng dẫn đầu mọi người thế như chẻ tre, “Quái vật” cũng không có tồn tại.

Tần Tử quan sát một chút, cũng bay vào.

Mà nơi xa, Tần Xuyên thì là chậm rãi híp mắt lại: “

Cái này Tề Hoàng không hổ là người tiểu tử Thủy Thanh Hàn kia đi theo, có chút đồ vật a... Hi vọng hắn không phải người tốt lành gì đi.”

Nếu như là người tốt, cũng quá không thú vị.

Thế giới muôn màu muôn vẻ, mà đặc sắc nhất là có rất nhiều người thích gây sự.

Trong nháy mắt, năm ngày trôi qua.

Mà ngày thứ sáu này.

Huyền Thiên bảo khố đóng lại.

Mà một cái tin tức kinh người truyền ra —— Khương gia thiếu chủ Khương Thần Nông, chết tại Huyền Thiên bảo khố!

Cụ thể về nguyên nhân cái chết thì không người biết.

Có người nói là chết tại bên trong khảo nghiệm, có người nói là chạm đến cơ quan, cũng có người nói... Là Tần Tử giết hắn!

Dù sao, hai người tại trước lúc Huyền Thiên bảo khố mở ra, liền phát sinh mâu thuẫn, mà lại Tần Tử còn đánh bại Khương Thần Nông.

Hắn có cái động cơ kia, cũng có cái thực lực kia!

Có người nói, Tần Tử cũng sẽ không ngốc như vậy, giết người mà còn giết đến rõ ràng như thế, chỉ có kẻ ngu mới làm.

Nhưng là cũng có người nói, có lẽ Tần Tử chính là cố ý làm phương pháp trái ngược như này, tạo thành hiệu quả “Dưới đĩa đèn thì tối”.

Nhưng có một việc rất xác định.

Không có chứng cứ!

Bởi vì thi thể Khương Thần đều không có còn lại, nếu không phải hồn đăng hắn ở trong gia tộc tắt rồi, tất cả mọi người cho

là hấn chỉ là mất tích.

Cứ như vậy, thế cục liền rất thú vị.

Khương gia, tại dưới tình huống không có chứng cứ, có thể cùng vị ngoan nhân Tần Xuyên kia làm căng hay không?

...

Thần Hà sơn.

Tần Tử chột vật chạy về, cùng phụ thân báo cáo một chút sự tình phát sinh trong Huyền Thiên bảo khố, cùng nghe đồn phía ngoài.

Mà trên thực tế.

Cái này căn bản không cần báo cáo, Tần Xuyên cũng chỉ về nhà sớm hơn hấn một bước mà thôi, tất cả mọi chuyện đều như lòng bàn tay.

Đồng thời, Tần Xuyên khi lấy được kim khố bí mật của Lục gia, về sau còn bỏ giá trên trời đặt mua một phần « đông vực đại sự chuyển » —— là chính bản.

Đây là đồ vật cùng loại với báo chí do thể lực tình báo lớn nhất đông vực phát hành, sử dụng ngọc bài đưa tin viễn trình, đông vực phát sinh bất luận cái đại sự gì, đều sẽ ngay lập tức công bố ra tại trên ngọc bài, hấn liền có thể nhìn thấy.

Đây chính là lực lượng của đồng tiền!

“Cha, làm sao bây giờ? Khương gia khẳng định sẽ hoài nghi ta, mặc dù người không phải ta giết, nhưng là bây giờ nói không rõ a... Mà Khương gia lại có cường giả Giới Hoàng, nếu là thật hoàn toàn trở mặt...”

Tần Tử gấp đến độ xoay quanh.

Hấn dám đường đường chính chính đánh bại Khương Thần Nông, cũng không dám giết Khương Thần Nông, bởi vì cùng thế hệ cạnh tranh và việc giết người là hai chuyện khác nhau.

Hấn đánh bại Khương Thần Nông, cường giả Giới Hoàng Khương gia cũng sẽ không mang mặt mũi vào một tên tiểu bối như hấn, nhưng nếu như giết Khương Thần Nông, như vậy cường giả Giới Hoàng Khương gia liền có đầy đủ lý do xuất thủ.

Mặc dù, người không phải hấn giết.

Nhưng chỉ cần người ta hoài nghi, như vậy đủ rồi.

“Ba!”

Tần Xuyên một bàn tay đập vào trên bờ vai nhi tử tiện nghi, để hấn tỉnh táo lại đến, nói ra:

“Gấp cái gì, lại có cha ở đây.”

“Cha, vết thương của ngài...”

Hấn nhớ kỹ, cha lần trước cưỡng ép khôi phục lại thánh nhân cửu trọng thiên, đánh lui Lục gia, đã thụ gấp tổn thương rất nặng, còn vì cái này mà bế quan một đoạn thời gian, chỉ sợ thương thể hiện tại cũng còn chưa tốt đi.

Cái này nếu là tiếp tục đột phá...

Chỉ sợ hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Hấn rất lo lắng.

Sư phụ hấn cũng rất lo lắng.

“Ừm, còn không có khỏi hấn, nhưng là vấn đề đã không lớn.”

Tần Xuyên nói điềm nhiên như không có việc gì.

Ngữ khí của hấn mây trôi nước chảy, nhưng không biết vì sao, Tần Tử lại từ trong thanh âm này nghe được một tia nặng nề.

Hấn tưởng rằng ảo giác.

Nhưng hấn biết, đây cũng không phải là ảo giác —— cha hấn, một mực đang yên lặng thừa nhận sức nặng mà hấn không biết.

“Đừng nghĩ quá nhiều, cha thật không có việc gì.”

Tần Xuyên tựa hồ nhìn ra hấn đang suy nghĩ gì, thoải mái cười một tiếng, nói ra:

“Coi như thật sự có sự tình thì lại như thế nào? Bảo vệ nhi tử mình vẫn là dư sức có thừa. Có cha tại đây, chỉ cần sự tình người không làm sai, ai cũng đừng nghĩ oan uổng người!”

Chương 154: Tần Xuyên Bá Đạo

Chương 154. Tần Xuyên Bá Đạo

Tần Tử nghe vậy, cắn bờ môi.

Cái mũi có chút mỗi như.

Hắn trong lòng đã xác định, tôn thương của cha thật không có tốt, nhưng cho dù là dạng này, cha vẫn tại bảo hộ lấy hắn, không cho hắn chịu bất kỳ ủy khuất gì...

“Ta nhất định phải mau chóng mạnh lên, trở nên càng mạnh, càng mạnh, không thể kéo cha lui lại! !”

Hắn trong lòng điên cuồng gào thét lớn.

Đột nhiên, hắn tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói ra:

“Cha, ta tại Huyền Thiên bảo khổ thông qua thí luyện, đạt được một kiện hoàng khí, hiện tại trong tay ngài không có hoàng khí, ta giao cho ngài đi.”

Thật sự là nhi tử hiếu thuận!

Tần Xuyên mừng rỡ trong lòng, tay phải kém chút tiện tay chưởng chỉ lên trời gào thét, nhưng gần như nháy mắt, hắn liền kịp phản ứng, biến thành bàn tay hướng xuống... Vỗ vỗ Tần Tử đầu.

“Ngươi có phần tâm này, cha liền rất cao hứng, nhưng mà cha cũng không thiếu những này, chính ngươi cầm phòng thân đi.”

Hắn trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

Trong lòng hô to “Nguy hiểm thật” !

May mắn hắn kịp phản ứng, nếu là hắn thu hoàng khí của nhi tử, vậy chẳng phải hình tượng hắn vô hình tuột giốc sao?

Cường giả vô địch mà có chút ấy vốn liếng đều không có?
Còn cần cầm hoàng khí nhi tử? Cái này cùng ăn bám khác
nhau ở chỗ nào? !

Mặc dù nhi tử là thật tâm cho hấn, lúc ấy cũng sẽ không nhiều
nghĩ, nhưng là vô hình, hoàn toàn chính xác sẽ cải biến rất
nhiều thứ.

Tựa như người phát hồng bao cho một người, mặc dù người là
thật tâm cho hấn, nhưng là hấn mỗi lần đều thu không chút do
dự, đồng thời chỉ có vào chứ không có ra, dần dần, đẳng cấp
hấn tại người trong lòng liền bắt đầu kéo xuống...

Huống chi!

Trong tay nhi tử tiện nghi có hoàng khí, đây không phải sự
tình vừa vặn có thể thao tác một chút sao?

“Oanh long!”

Mà đúng lúc này, bên trong bầu trời vang lên một tiếng sấm
nổ, sau đó, một đạo thanh âm uy nghiêm mà lạnh lùng quanh
quẩn ra.

“Tần Xuyên, đem Tần Tử giao ra!”

“Cha!”

Tần Tử sắc mặt đại biến.

Mà Tần Xuyên vỗ vỗ bờ vai của hấn, bình tĩnh nói ra:

“Đừng sợ, đi ra xem một chút đi, xem bọn hấn có thể đùa
nghịch ra dạng gì.”

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, nhìn xem thân ảnh cao lớn kia của phụ
thân, lập tức cảm giác an toàn tăng nhiều.

Sau đó phụ tử hai người sóng vai hướng phía bên ngoài đi đến.

Tần Xuyên đi ra khỏi cung điện, liền thấy hơn mười đạo thân
ảnh lơ lửng tại trên không Thần Hà sơn, đứng phía trước, là
một người trung niên mặc áo măng bào màu đen, tướng mạo
vậy mà cùng Khương Thần Nông giống nhau đến mấy phần.

Hấn là phụ thân Khương Thần Nông.

Đương nhiên... Cũng có thể là là thúc thúc.

“Các ngươi là người của Khương gia?”

Tần Xuyên nhìn xem cái kia trung niên áo măng bào màu đen, bình tĩnh hỏi.

“Ngươi đã nhìn ra, vậy liền đem nhi tử ngươi giao ra đi, hấn giết thiếu chủ Khương Thần Nông Khương gia ta, tội không thể tha thứ!”

Trên mặt trung niên áo măng bào màu đen sát ý sôi trào.

“Ngươi là Khương Thần Nông...”

Tần Xuyên hỏi.

“Thúc phụ!”

Trung niên áo măng bào đen hừ lạnh một tiếng.

“Vì cái gì hấn phụ thân không đến, ngươi lại chạy nhanh như vậy?”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra một vòng vẻ trêu tức.

Thúc thúc cùng chắt nhi giống nhau như vậy, ta hoài nghi ngươi họ Âu Dương, bạn của Âu Dương Phong!

Trung niên áo măng bào màu đen sắc mặt biến hóa, trong lòng có một nháy mắt bối rối, tựa hồ đáy lòng âm u bí mật bị chiếu sáng, không chỗ có thể trốn.

Nhưng là hấn cấp tốc kịp phản ứng, hừ lạnh nói:

“Đại ca ta tự nhiên có công việc khác cần xử lý... Nhưng cái này cùng ngươi không quan hệ!”

“Thì ra là dạng này a...”

Tần Xuyên ý vị thâm trường gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Ta có thể hiểu tâm tình ngươi, nhưng là Khương Thần Nông cũng không phải là Tần Tử giết, các ngươi vẫn là trở về đi.”

“Ngươi nói không phải thì là không phải sao? !”

Trung niên áo măng bào màu đen trong mắt bắn ra quang mang lẳng lẽ, chắt vắn.

“Chẳng lẽ ngươi nói phải thì là phải sao?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi ngược lại, hắn nhìn như mây trôi nước chảy, nhưng là lộ ra càng có lực lượng, tại bên trên khí tràng thì hoàn toàn vượt trên đối phương.

Da mặt trung niên áo măng bào màu đen có chút cứng đờ, hắn đột nhiên nghĩ đến thực lực Tần Xuyên “Đáng sợ” kia, thế là khí diễm thu liễm mấy phần, hừ nhẹ nói:

“Ngươi cũng không có chứng cứ có thể chứng minh Tần Tử không có giết người!”

“Ngươi cũng không có chứng nói Tần Tử giết người.”

Tần Xuyên nhàn nhạt đáp lại.

“Giết người hay không, chỉ cần chúng ta mang về, dùng một thần thông điều tra ký ức kiểm nghiệm liền biết!”

Ngũ khí trung niên áo măng bào màu đen lần nữa bắt đầu cường thế.

“Ngươi nói mang đi liền mang đi? Dựa vào cái gì?”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

“Chỉ bằng Khương gia ta là hoàng tộc cường thịnh, có hoàng giả tọa trấn!”

Trung niên áo măng bào màu đen ngóc đầu lên, tựa hồ hai chữ “Hoàng giả”, để sống lưng của hắn cứng lên, trở nên không sợ hãi.

“Phốc! !”

Nhưng mà sau một khắc, vai phải của hắn bị cắt ra, mà một vết lưỡi đao ánh sáng tiếp tục bay về phía thiên khung, chặt đứt chín tầng mây trời!

“A! ! Ngươi!”

Sắc mặt trung niên áo măng bào màu đen đột nhiên tái nhợt, ngũ quan bởi vì đau đớn mà vặn vẹo, ngay cả mấy vị lão giả “Cao thủ tịch mịch” đồng hành cùng hắn đang nhắm hai mắt, cũng đều đột nhiên mở mắt ra, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Một kích thật là đáng sợ!

Phong mang không có gì sánh kịp, tăng thêm tốc độ để người ta không kịp phản ứng, tuyệt đối có thể nháy mắt chém giết bất luận cái thánh nhân cửu trọng thiên gì.

“Ha ha, Khương gia các người không phải có hoàng giả sao? Vậy ta hôm nay đoạn một tay của người, ta nhìn xem hoàng giả Khương gia các người có dám tới tìm ta hay không!”

Tần Xuyên trào phúng cười một tiếng, sau đó lạnh lùng nói:

“Ta lặp lại lần nữa, Khương Thần Nông không phải Tần Tử giết, tại trước khi các người không tìm được chứng cứ, nếu dám nhắm vào Tần Tử con ta nửa phần, ta diệt cả nhà các người! Nếu là không tin, cứ việc thử một chút!”

“Hiện tại, các người có thể lăn.”

Mọi người Khương gia nghe vậy, sắc mặt khó xử vô cùng, tựa hồ lòng đầy căm phẫn muốn phát tác, lại giận mà không dám nói gì.

Cuối cùng, chỉ có thể hung hăng rời đi.

Mà Tần Tử, nhìn xem bóng lưng những người này cấp tốc biến mất, trong lòng thở dài một cái.

Cái hack “Giới Hoàng phụ thể” này, quả nhiên là ngẫu nhiên đạt được chiến lực một vị Giới Hoàng, hẳn vừa rồi dùng Giới Hoàng phụ thể, chiến lực liền tăng lên rất nhiều.

So với cửu trọng thiên thánh nhân chỉ mạnh hơn vài triệu lần mà thôi.

Mà một kích này, hao phí 0.2 Lục Xung!

Giá trị gọi cha hiện tại của hắn, còn thừa lại 3.7 Lục Xung, mà cái này, cũng là vốn liếng hắn không sợ Khương gia! !

Chương 155: Thuê Sát Thủ

Chương 155. Thuê Sát Thủ

Mọi người Khương gia sau khi trở về, lại qua nửa tháng.

Cùng trong tưởng tượng Tần Xuyên giống nhau.

Khương gia hành quân lặng lẽ.

Có lẽ vị hoàng giả Khương gia kia thấy được hắc cường thế, có chút sờ không rõ sâu cạn của hắc, không dám tùy tiện xuất thủ.

Mà lại, cũng không cần thiết.

Bởi vì đến nay đều không có chứng cứ có thể chứng minh Khương Thần Nông là Tần Tử giết chết, hoàng giả Khương gia muốn xuất thủ, cũng vô cơ xuất binh.

Tiểu nhân vật có thể động thủ không hề có kỵ, nhưng là đại nhân vật là cần cố kỵ thanh danh.

Dù sao, người tới cấp độ nhất định, cái gì cũng không thiếu, quan tâm, cũng chính là một cái thể diện mà thôi.

Chuyện này tạm thời có một kết thúc.

Mà Tần Xuyên, lại là bắt đầu một cái khác thao tác.

“Đỉnh! Chúc mừng người, tiêu hao 0.1 Lục Xung, mua đạo cụ phụ trợ—— đầu bóng đen thần bí.”

“Ghi chú: Bảo vật này có thể hoàn toàn ẩn tàng khí tức cùng tu vi ba động tự thân, liền xem như người thân cận nhất của người, cũng vô pháp nhận ra người, bởi vì có cái gọi là, một khi mang áo choàng, ai cũng không yêu! Đồng thời mang theo áo choàng còn rất thần bí, sẽ để cho người lộ ra sâu không lường được, để người ta kiêng kỵ.”

“Phạm vi áp dụng: phía dưới Hoàng giả.”

Theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, hừ không trước mặt Tần Xuyên xuất hiện một đạo áo choàng đen nhánh, nó rất rộng lượng, mặt ngoài tựa hồ có vô số hạt cát, lập loè tỏa sáng, thần bí mà khí quyển.

Tần Xuyên mặc vào áo choàng.

Lập tức!

Khí chất của hắc thay đổi, trở nên cao lớn mà thần bí, lộ ra một loại khí tức cao lãnh mà cường đại, sâu không lường được.

Hắn dùng thủy chi pháp tắc ngưng tụ ra một đạo thủy kính, phát hiện thân ảnh trong gương, ngay cả chính hắn đều không nhận ra được.

Chợt nhìn, ngay cả chính hắn đều bị loại khí tức thần bí mà băng lãnh kia giật mình, kém chút liền phát động công kích.

“Chắc chắc chắc, hiệu quả thật tốt, quả nhiên là trang bị thiết yếu cho giết người cướp của.”

Tần Xuyên tán thưởng một tiếng, không nghĩ tới thanh âm từ bên trong áo choàng sau khi truyền ra, cũng thay đổi, trở nên trầm thấp mà che lấp.

Lúc này, hắn càng hài lòng hơn.

Hắn cởi đấu bông đen thần bí, sau đó ra khỏi phòng, cùng Tần Tử bàn giao đơn giản một chút, liền ra cửa.

Tần Tử cho là hắn có cái chính sự gì đó muốn làm, đồng thời nếu hắn không nói sự tình, Tần Tử cũng xưa nay sẽ không chủ động hỏi.

Nhi tử tiện nghi cho tới bây giờ đều tin tưởng vững chắc, mỗi một sự kiện cha hắn làm đều là có đạo lý, không cần hoài nghi gì.

Tần Tử đáng thương.

Hắn cũng không biết, cha hắn thật ra là đi thuê sát thủ...

...

Tần Xuyên rời đi Thần Hà sơn rất xa, về sau tại một cái nơi hẻo lánh bí ẩn lặng lẽ mặc vào đấu bông đen thần bí.

Thế là, một cái người thần bí sâu không lường được ra đời.

Hắn thăm viếng mấy tòa “Tội Ác chi thành” nổi danh đông vực, chuẩn bị tìm kiếm một cái tổ chức sát thủ cường đại.

Sau đó hắn kinh ngạc phát hiện, những tổ chức sát thủ này thực lực đều rất bình thường, trong tổ chức ngay cả Thiên Vị thánh nhân cũng rất hiếm thấy.

Nhưng mà hắn rất nhanh liền kịp phản ứng —— Thiên Vị thánh nhân tại đông vực đã rất thể diện, ai lại đi làm sát thủ a?

Làm sát thủ là đầu đao liếm huyết, còn phải giấu đầu lộ đuôi, đồng thời tùy thời đều có thể có nguy hiểm sinh mệnh, căn bản không đáng giá!

Đương nhiên.

Bất cứ chuyện gì đều có ngoại lệ.

Có người trời sinh liền thích lấy người tiền tài trừ tai họa cho người, còn coi sát thủ coi như một loại niềm vui thú, cho dù tu vi cao vẫn lấy làm vui như cũ.

Thế là, hắn tìm được một cái tên là —— tổ chức Phát Hiểu.

Tổ chức này, vậy mà chỉ có một người! !

Cái lão giả này danh hiệu là “Phát Hiểu”, đã là thủ lĩnh, cũng là sát thủ, cũng là người tiếp khách.

Thời điểm khi Tần Xuyên tìm tới hắn, lão đầu nhí này đang dựa vào quầy để ngủ, mà cái cửa hàng này, trước cửa rất nhiều mạng nhện như giăng lưới bắt chim...

Tựa hồ thật lâu không có làm ăn.

Nguyên nhân chủ yếu, hắn là phần lớn người đều không biết hàng, không thể nhìn ra cái lão giả nhìn như phổ thông này, nhưng thật ra là thánh nhân lục trọng thiên!

Thánh nhân lục trọng thiên, đối Tần Xuyên mà nói thì cũng liền qua loa.

Hắn hiện tại đã là thánh nhân ngũ trọng thiên, coi như lão đầu nhí này sinh ra sát ý đối với Tần Tử, tu vi hắn cũng không nhất định sẽ tăng lên.

Bởi vì hệ thống tăng lên tu vi cho hắn với dự tính ban đầu, là bảo hộ nhí tử —— chí ít mặt ngoài như thế, trên nguyên tắc như thế!

Mà thời điểm khi sức chiến đấu chân thực hắn vượt qua địch nhân, hệ thống cảm thấy hắn có thể giải quyết, cũng sẽ không giúp hắn tăng lên tu vi.

Mà sức chiến đấu chân thực, chỉ là man lực, không bao gồm vũ khí, thần thông, độc dược ngoại hạng vật.

Bất quá!

Dù vậy.

Hắn vẫn hao tổn một viên bát phẩm đan dược thuê lão đầu nhi này, bởi vì, mục đích lần này của hắn vốn cũng không phải là tăng lên tu vi...

Lão đầu nhi này lúc nghe ám sát đối tượng sự tình Tần Tử về sau, do dự một chút, dù sao, đại danh Tần Xuyên, hắn là nghe qua.

Mà lại nghe nói, nửa tháng trước, Khương gia đều tại Thần Hà sơn ăn quả đắng, bây giờ cũng không người dám đi vào.

Có thể thấy được Tần Xuyên rất khó dây vào!

Hiện tại muốn giết nhi tử Tần Xuyên...

“Được thêm tiền.”

Cuối cùng, lão đầu nhi này xuất ba chữ.

Tần Xuyên nghe vậy, cười.

“Không có vấn đề.”

...

Tần Xuyên về tới Thần Hà sơn.

Hắn tính toán một ít thời gian, phát hiện nhiệm vụ chủ tuyến” Tần Tử con ta có hoàng giả chi tư”, thời gian đã qua một nửa.

Nhất định phải nắm chặt!

Thế là, hắn đem Tần Tử trong nhà bế quan tu luyện kéo dậy, lại đuổi ra ngoài.

Lấy mỹ danh là cường giả đều dựa vào đánh thắng mà có, người phải ra ngoài lịch luyện!

Tần Tử ngấm lại cũng đúng.

Mình đã có nửa tháng không có đi ra ngoài, mà lại bây giờ truyền thừa cùng cơ duyên lấy được ở bên trong Huyền Thiên bảo khố cũng tiêu hóa không sai biệt lắm, cũng nên ra ngoài phóng thích một chút.

Thế là, hắn lưu luyện không rời mà tạm biệt phụ thân, đi ra khỏi Thần Hà sơn, lần nữa bước lên con đường lịch luyện.

Lần này, hắn muốn đem thiên chi kiêu tử đông vực một mẻ hốt gọn!

Cái gì mà Cơ Hiên Viên, cái gì mà Tề Hoàng, cái gì Sở Trung Thiên, cái gì mà thánh địa thiên kiêu, tất cả đều muốn quỳ dưới chân của hắn!

Tần Tử hắn, nhất định phải tăng thể diện cho phụ thân.

“Cha vì ta bỏ ra quá nhiều, ta không có gì có thể hồi báo, chỉ có trở thành người đứng thứ nhất thiên kiêu đông vực, để hắn tự hào!”

Tần Tử một bên phi hành, vừa nghĩ.

“Hừ!”

Đột nhiên, một cỗ cảm giác nguy cơ kịch liệt dâng lên, để hắn đột nhiên tê cả da đầu, quanh thân lông tơ đều muốn nổ tung! !

Hắn tựa hồ kích phát tiềm năng, tại một phần ngàn tỉ giây đã kịp phản ứng, thân thể đột nhiên thay đổi một cái.

Sau đó, liền thấy một đạo kiếm quang kinh khủng, giống như thác nước, từ bên cạnh thân thể của hắn gào thét mà qua.

Chương 156: Hoàng Khí Xuất Hiện

Chương 156. Hoàng Khí Xuất Hiện

“Oanh long long!”

Hắn không dám quay đầu, nhưng lại nghe được một tiếng kịch liệt oanh minh từ phía sau lưng truyền đến, tựa hồ phía sau bầu trời đều bị đạo kiếm quang kia xé mở.

Tầng mây đầy trời nổ tung, trên bầu trời chiết xạ quang ảnh, ngay cả ánh nắng chiếu xuống đều biến thành mảnh vàng vụn, cảnh tượng hỗn loạn.

Mà lúc này, Tần Tử thấy được người xuất kiếm —— kia là một người lão giả mặc đầu bông màu đen, che mặt, chỉ có mấy sợi tóc trắng quăn xoắn từ phía trước áo choàng nhô ra, cho thấy tuổi tác hần.

“Ngươi là ai? ! Ngươi dám giết ta? Cha ta thế nhưng là Tần Xuyên!”

Tần Tử cáo mượn oai hùm quát lớn.

Hắn đã gọi cha thành thói quen.

Loại sự tình này, ném đến ngon ngọt, về sau căn bản đừng không được, thật giống như tay trái một khi xxx, rất khó tùy tiện bỏ qua.

“Ha ha, giết chính là ngươi, mình đắc tội người nào, trong lòng ta không có cân nhắc sao?”

Áo choàng lão giả cười lạnh nói.

“Ngươi là người của Khương gia! !”

Tần Tử sắc mặt nghiêm túc lên, hắn càng nghĩ, bây giờ nghĩ giết hắn, lại dám giết hắn, cũng chỉ có Khương gia.

“Ha ha, đừng đoán.”

Lão giả trào phúng cười một tiếng, tựa hồ cũng không muốn thừa nhận, nhưng lại có mấy phần cảm giác càng che càng lộ.

“Các ngươi thật muốn giết ta? Các ngươi giết ta, cha ta sẽ không bỏ qua các ngươi! Cha ta thực lực so với trong tưởng tượng của các ngươi đều mạnh hơn, ai cũng không gánh nổi các ngươi!”

Tần Tử tiếp tục uy hiếp nói.

Đương nhiên, hắn thật ra là đang kéo dài thời gian, sự phụ hắn đã đang yên lặng ngưng tụ sức mạnh, chuẩn bị phát động át chủ bài bảo mệnh!

“Ha ha, sắp chết đến nơi còn mạnh miệng, chỉ cần lão phu làm được gọn gàng, cha ngươi không có chứng cứ, lại có thể như thế nào?”

Lão giả cười lạnh.

Hắn cũng đang âm thầm quan sát bốn phía, mặc kệ chung quanh có người hay không, hắn đều muốn tận lực đem cái nồi này úp tại trên đầu Khương gia.

Dù sao tai vách mạch rừng.

Cách sơn khả năng cũng có.

“Xem ra người thật là người của Khương gia!”

Tần Tử sắc mặt khó coi, bởi vì bốn chữ “Không có chứng cứ” này phi thường miễn cảm.

Khương gia hoài nghi là hắn giết Khương Thần Nông, nhưng là bởi vì không có chứng cứ, cho nên đi tìm hắn cha muốn người, không thành công.

Cho nên lần này, Khương gia cũng chuẩn bị ám sát hắn, đồng dạng không lưu chứng cứ, làm ra việc ăn miếng trả miếng, để cha hắn cũng không thể làm sao.

Dạng suy luận này mười phần hợp lý.

Dù sao, cừu nhân hiện tại của hắn chỉ có Khương gia cùng Lục gia, mà Lục gia trước mắt hiển nhiên không có lá gan phái người đến ám sát hắn.

Về phần hắn cha...

Hắn nằm mơ cũng sẽ không nghĩ như vậy!

“Tiểu tử, không nên nghĩ ta là ai, bởi vì cái này đã không trọng yếu, dù sao coi như người biết, cũng chỉ có thể mang vào trong Địa ngục.”

Lão giả khoan thai nói ra:

“Cho nên, không bằng trước hết nghĩ xem mình muốn làm gì sau khi chết... Người là muốn bị lão phu nghiền thành tro bụi, hay là muốn bị ném vào trong sông cho cá ăn đây?”

Sắc mặt Tần Tử đột nhiên tái nhợt, hỏi:

“Có thể lưu cho ta cái toàn thân hay không? Ta không muốn chết quá khó coi.”

“Người đều chết rồi, còn muốn đẹp mắt? Thật sự là si tâm vọng tưởng!”

Lão giả cười lạnh một tiếng, sau đó gầm nhẹ nói:

“Lên đường đi! !”

Xoạt!

Hắn vung ra một kiếm, lập tức, sáu loại pháp tắc xen lẫn, một đạo kiếm quang khổng lồ ngàn trượng gào thét mà qua, giống như thiên hà trút xuống.

“A! !”

Cái thời điểm này, Tần Tử đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó quanh thân kim quang đại thịnh, cả người tựa hồ biến thành một đoàn hỏa diễm thiêu đốt.

Ông!

Một thanh trường thương xích hồng từ bên trong hỏa diễm xông ra, nó tạo hình uy vũ, tương tự giao long, mặt ngoài lặc lặc kim sắc phù văn, tản mát ra một cỗ hoàng giả chi khí uy nghiêm, phong mang tất lộ!

“Đi! !”

Tần Tử hét lớn một tiếng, trường thương hóa thành hỏa long xích hồng, mang theo khí tức hủy diệt vô kiên bất tồi, hướng phía kiếm quang đụng tới.

“Đây là... Hoàng khí? !”

Lão giả kia cảm nhận được cỗ khí tức uy nghiêm mà bá đạo kia, lập tức tê cả da đầu, sau đó, trong mắt bắn ra quang mang kinh người!

Tham lam.

Sinh sôi tại trong đáy lòng.

Hắn vốn cho là, mình cái này cả đời không có gì truy cầu, giống như khi làm sát thủ tìm việc vui, cô độc sống quãng đời còn lại.

Thế nhưng là, nháy mắt khi nhìn đến trường thương này, nguyên bản tâm hắn bình tĩnh lại giống như hỏa diễm bắt đầu cháy hừng hực.

Kia là dã tâm! !

Hoàng khí, là tâm huyết cường giả Giới Hoàng, không chỉ có lực phá hoại kinh người, mà lại bên trong thường thường ẩn

chứa cảm ngộ cường giả Giới Hoàng.

Mà hoàng khí cũng không phải tùy tiện cái Giới Hoàng nào đều có thể luyện chế ra đến, nhất định phải là Giới Hoàng rất mạnh mới có thể.

Cho nên, cảm ngộ ẩn chứa bên trong hoàng khí, đều vô cùng trân quý, đối với rất nhiều cường giả Giới Hoàng mà nói, đều rất có lực hấp dẫn.

Cho nên, tâm hấn động.

“Oanh long!”

Mà lúc này, đầu hỏa long kia đâm vào phía trên kiếm quang, vậy mà trực tiếp đem kiếm quang ngàn trượng xuyên thủng, sau đó hướng phía lão giả đánh tới.

“Không được!”

Lão giả sắc mặt đại biến, tại phía dưới sát cơ khủng bố của hoàng khí, hấn thậm chí cũng không dám ngạnh kháng, chỉ có thể tránh né.

“Hưu hưu hưu!”

Hỏa long đuổi theo lão giả, xoay quanh trên không trung, giống như quỹ tích cấp treo, vạch ra từng đạo dây đỏ.

Nhưng là dần dần, cái hỏa long này bắt đầu suy yếu xuống, hỏa diễm mặt ngoài nó bắt đầu yếu bớt, lộ ra trường thương bên trong.

“Ha ha ha, ta liền biết! Hoàng khí tuy mạnh, nhưng cần lực lượng chủ nhân chèo chống, ngươi tu vi quá yếu!”

Lão giả cười ha ha.

Nhưng mà đúng vào lúc này, quanh thân Tần Tử quang mang đại tác, tóc biến thành kim sắc, đồng thời cấp tốc biến thành.

“Oanh!”

Cùng lúc đó, đầu hỏa long kia đột nhiên bành trướng, đồng thời tốc độ bạo tăng, đâm vào trên thân lão giả.

“Ầm!”

Thân thể của lão giả bị đầu hỏa long đụng bay, mà xuống một khắc, trường thương xích hồng từ đầu hỏa long bay ra, đâm về

thân thể của hắn.

“Phốc phốc!”

Lão giả bộc phát ra tiềm năng, cấp tốc lui lại, nhưng vẫn là bị đầu thương đâm vào một nửa, lập tức, sát phạt chi lực của hoàng khí xâm nhập thể nội.

“A! !”

Hắn hét thảm một tiếng, quanh thân bắt đầu toát ra ánh sáng màu đỏ, giống như đang phun máu, kia là sát phạt chi khí!

“Bùm bùm!”

Quanh người hắn lóe ra sáu loại quang mang pháp tắc, giống như lôi điện quán quanh thân, không ngừng làm hao mòn cỗ sát phạt chi khí thể nội kia.

Chương 157: Bán Tin Tức

Chương 157. Bán Tin Tức

“Tiểu tử, chờ xem! !”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó cũng không quay đầu lại phóng tới phương xa, xem ra bị thương rất nặng, nhất định phải nhanh chữa thương.

Mà sau khi hắn biến mất.

Sắc mặt Tần Tử đột nhiên tái nhợt, tóc khôi phục thành màu đen, mà trường thương xích hồng kia cũng bắt đầu biến thành ảm đạm, bay trở về trong cơ thể hắn.

Một cỗ cảm giác suy yếu đánh tới.

Vì thôi động trường thương xích hồng chiến đấu, năng lượng trong cơ thể hắn hoàn toàn bị móc sạch —— thậm chí hắn sư phụ cũng bị móc rỗng!

“Ba động của chiến đấu rất có thể dẫn tới cường giả chú ý, chúng ta bây giờ rất suy yếu, nhất định phải tranh thủ thời gian rời đi khỏi nơi này.”

Dạ Lăng Sương lo lắng nói.

“Ừm! .

Tần Tử gật gật đầu, sau đó liều mạng dùng lực lượng cuối cùng, hướng phía phương xa bay đi, cấp tốc biến mất ở chân trời.

Mà tại không lâu sau hắn rời đi.

Bên trong một cái gò núi hẻo lánh, chậm rãi đi ra một đạo thân ảnh cao lớn trên người mặc đấu bông màu đen.

Chính là Tần Xuyên!

Trong tay hắn, cầm một viên tinh thạch lớn nắm đấm, nó óng ánh sáng long lanh, giống như kim cương.

Mà cái này tinh thạch bên trong, lại có vô số hình tượng tại hồi tả, giống như thả phim.

Rõ ràng là cảnh tượng Tần Tử vừa rời tể ra hoàng khí trường thương, trọng thương lão giả sát thủ kia.

Hình tượng trôi chảy mà rõ ràng, góc độ chụp hình rất hoàn mỹ, lực đánh vào thị giác đầy đủ, để người ta không thấy tận mắt nhưng đều có thể cảm nhận được hoàng khí thô to cùng dữ tợn, cổ xâm lược dã mãn kia, đủ để cho rất nhiều người mê say.

“Chắc chắc chắc, chỉ là tiểu tử Chí Thánh cảnh sơ kỳ cầm, liền có thể trọng thương thánh nhân lục trọng thiên, hoàng khí như này, ai không muốn?”

Tần Xuyên thôn thức nở nụ cười.

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội.

Mặc dù nhi tử tiện nghi hiện tại cũng coi như có chút bối cảnh, nhưng là so sánh với sức hấp dẫn của hoàng khí mà nói, vẫn là cái thất phu như cũ!

Chỉ cần tin tức Tần Tử có hoàng khí tiết lộ ra ngoài, như vậy tất nhiên có đại lượng cường giả sẽ bí quá hoá liều, đuổi giết Tần Tử.

Trong đó tất nhiên có thánh nhân cửu trọng thiên.

Đến thời điểm đó, tu vi của hắn liền có thể một đường oanh đến bên trên cửu trọng thiên, sau đó dẫn tới Hoàng Kiếp, ngồi đợi Thành Hoàng!

Thật sự là kế hoạch hoàn mỹ.

Về phần nói, tin tức này làm sao truyền đi... Đây cũng là cái vấn đề.

Mặc dù hắn dùng thạch ảnh ghi chép chứng cứ Tần Tử có được hoàng khí, nhưng là muốn truyền bá ra ngoài, cũng không dễ dàng.

Hắn cũng không thể mua đại lượng thạch ảnh lưu niệm, phục chế mấy vạn cái, sau đó mang đi ban phát khắp nơi được?

Như thế chi phí quá cao.

Mà lại coi như hắn thật phục chế mấy vạn phần, cũng còn thiếu rất nhiều, bởi vì người đều là có tư tâm, tất cả mọi người muốn nuốt một mình hoàng khí, khi một người đạt được thạch ảnh lưu niệm, về sau cái thứ nhất nghĩ tới không phải nói cho người khác biết, mà là phong tỏa tin tức, sau đó mình lặng lẽ đi đuổi giết Tần Tử.

Đây mới là tâm lý bình thường.

Cho nên, tin tức này bắt đầu truyền bá rất khó, để chính hắn bỏ tiền truyền bá, chỉ sợ táng gia bại sản cũng không đủ.

Bởi vì hắn không có thể lực cùng con đường!

“Nhưng mà, ta không có... Khương gia có a.”

Ánh mắt hắn híp lại, nhếch miệng hiện lên một nụ cười bày mưu nghĩ kế.

Hắn tin tưởng, Khương gia sau khi biết chuyện này, sẽ rất vui lòng đem chuyện này truyền bá ra ngoài, để mọi người cùng nhau đuổi giết Tần Tử.

Mà lại.

Hắn đóng vai “Người mật báo” mang thạch ảnh lưu niệm đi Khương gia, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, còn được Khương gia cho một bút thù lao phong phú...

Này nói: Ta lợi dụng người, còn thu tiền người.

Huyền Vũ tông.

Là thế lực thuộc hạ Khương gia, tại đông vực cũng coi là một trong những thế lực siêu nhất lưu, người mạnh nhất tông môn có tu vi đạt đến thánh nhân bát trọng thiên.

Mà một ngày này.

Huyền Vũ tông nghênh đón một vị khách nhân thần bí, vị khách nhân này người mặc đầu bông màu đen, khí tức sâu không lường được.

Trưởng lão, tông chủ Huyền Vũ tông, thậm chí là một chút lão tổ, đều nhìn không thấu thực lực vị này, thế là không dám lãnh đạm chút nào.

Cuối cùng, vị lão tổ tông tu vi thánh nhân bát trọng thiên kia tự mình ra mặt tiếp đãi, mà vị lão tổ tông này phát hiện, mình vẫn nhìn không thấu người này.

Lập tức, càng thêm trịnh trọng lên.

Cái này chỉ sợ là một vị tiền bối cửu trọng thiên! !

“Không biết tiền bối giá lâm Huyền Vũ tông, có gì chỉ giáo?”

Trong sơn cốc cấm địa Huyền Vũ tông, Huyền Vũ lão tổ tự mình đưa lên nước trà cho Tần Xuyên, khách khí hỏi.

“Ta có một kiện đồ vật, chắc hẳn ngươi cảm thấy rất hứng thú.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, mà thanh âm của hắn đi qua đầu bông chỉnh sửa, trở nên trầm thấp mà uy nghiêm.

“Ồ? Không biết là cái gì?”

Huyền Vũ lão tổ nhắc lên tinh thần.

“Tự mình xem đi.”

Tần Xuyên đem viên thạch ảnh lưu niệm kia xuất ra, lập tức, cái tảng đá này lơ lửng tại không trung, chiếu ra hình tượng Tần Tử sử dụng thánh khí.

“Hoàng khí! !”

Huyền Vũ lão tổ đột nhiên đứng dậy, trong mắt bắn ra ánh sáng nóng bỏng, nhưng rất nhanh, cổ này quang mang dập tắt xuống tới.

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Tiền bối, hoàng khí mặc dù trân quý vô cùng, nhưng là ta chỉ là Huyền Vũ tông, chỉ sợ không chịu đựng nổi... Cho nên ta không rõ ý tứ ngài.”

“Ha ha, ta tự nhiên không phải đến nói cho người rằng người trẻ tuổi này có hoàng khí, sau đó cho người đi đoạt.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, thản nhiên nói:

“Nếu là như vậy, ta còn không bằng mình đi đoạt, dù sao, hồi báo người có thể cho ta, cũng không có khả năng trân quý hơn so với một kiện hoàng khí.”

“Tiền bối ý là...”

Huyền Vũ lão tổ nhíu mày, nghi hoặc nhìn Tần Xuyên.

Tần Xuyên cười nói ra:

“Người trẻ tuổi này người mang hoàng khí, nhưng là thân phận tương đối đặc thù, ta không dám mạo hiểm đi đoạt, người có tông môn ràng buộc, hơn phân nửa cũng không dám mạo hiểm.”

“Mà ta lần này tới, ta chủ yếu là muốn đem viên này tảng đá bán cho người, mà người, có thể đem nó bán cho hoàng tộc Khương gia phía trên người.”

Huyền Vũ lão tổ trầm mặc một chút, sau đó hỏi:

“Người trẻ tuổi này đến cùng là thân phận gì, vì cái gì nói thân phận đặc thù?”

Tần Xuyên nói ra:

“Hắn gọi Tần Tử, là nhi tử Tần Xuyên.”

“Cái gì? !”

Chương 158: Đi Thu Hoạch Tùng Nhà

Chương 158. Đi Thu Hoạch Tùng Nhà

Trong mắt lão giả bắn ra hào quang sáng tỏ, hắc hô hấp dồn dập, ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía viên thạch ảnh lưu niệm kia.

Hắn rút cuộc hiểu rõ giá trị viên đá này!

Tần Tử có hoàng khí! Tin tức như vậy, tăng thêm chứng cứ, nếu như nộp lên cho Khương gia, tất nhiên có thể để cho Khương gia cực kỳ vui mừng.

Dù sao, Khương gia cùng Tần Tử có thù.

Nhưng là trước mắt bởi vì nguyên nhân vị ngoan nhân Tần Xuyên kia, Khương gia không dám trực tiếp xuất thủ đối với Tần Tử, còn nếu là có chứng cứ này, Khương gia liền có thể mượn đao giết người, không mất chút sức lực nào liền diệt đi Tần Tử!

Mà lại cứ như vậy, ngoan nhân Tần Xuyên kia cũng không thể nói cái gì, bởi vì Khương gia cũng không tính tung tin đồn nhảm, đây là sự thật.

Tần Tử bản thân thực lực không đủ, mang ngọc có tội, bị kẻ tham lam giết người đoạt bảo, việc này có thể đổ tội tại trên đầu Khương gia sao?

Mà lại Tần Tử bị giết người đoạt bảo, về sau Tần Xuyên tất nhiên sẽ đuổi giết người đoạt bảo, cứ như vậy, có lẽ liền có thể thăm dò sâu cận Tần Xuyên, nếu như người đoạt bảo thực lực đủ mạnh, có thể còn có thể chiến đến cái lưỡng bại câu thương!

Đến thời điểm đó, Khương gia ngồi ngư ông đắc lợi, chẳng những có thể diệt trừ ngoan nhân Tần Xuyên, còn có thể nhẹ nhõm đem hoàng khí bỏ vào trong túi...

Giết Tần Tử.

Thăm dò Tần Xuyên.

Đoạt hoàng khí.

Quả thực là một mũi tên trúng ba con chim!

Cho nên, giá trị viên thạch ảnh lưu niệm này đối với Khương gia, đã lớn đến mức độ kinh người.

Huyền Vũ lão tổ mặc dù không dám tự nhận mình thông minh tuyệt đỉnh, nhưng là cũng có thể đoán được, mình chỉ cần chuyển tay một bán, liền có thể kiếm một tỷ.

Đương nhiên, cái này cũng có thành phần đánh cược.

Có lẽ Khương gia cầm tới cái đá lưu ảnh này, cũng sẽ không ban thưởng gì cho hắn, chỉ là vỗ vỗ bả vai hắn, miệng khen ngợi vài câu đầu.

Nhưng mà, cơ hội bày ở trước mắt, liền xem như cược hắn cũng nguyện ý đánh cược một lần —— tận dụng thời cơ, thời cơ chỉ có một lần!

Thế là, hắn hít sâu một hơi, nghiêm túc nhìn về phía Tần Xuyên, hỏi:

“Tiền bối, ngài nói cái giá đi, ta tận lực thỏa mãn.”

Tần Xuyên tựa hồ đã sớm chuẩn bị, không cần nghĩ ngợi nói ra:

“Ta nghe nói Huyền Vũ tông các ngươi có Huyền Vũ kim tinh là thánh tài luyện khí, như vậy đi, cho ta mười phần là được rồi, cũng không cần quá nhiều.”

Huyền Vũ lão tổ da mặt co quắp một chút, nói ra:

“Tiền bối, Huyền Vũ kim tinh là Huyền Vũ tông ta hao phí vô số trân liệu, dùng bí pháp tổ truyền lắng đọng mà đến, đồng thời kết tinh cực chậm, trăm năm mới có thể sản xuất một phần...”

“Ta biết, ta điều tra.”

Tần Xuyên nói.

“Tiền bối, ngài đã biết, cái Huyền Vũ kim này tinh giá trị liên thành, một phần liền đầy đủ đổi một kiện Chí Thánh linh bảo đỉnh cấp!”

Thanh âm Huyền Vũ lão tổ khàn khàn, trên mặt mười phần đáng chất.

“Ta biết, ta điều tra.”

Tần Xuyên gật gật đầu.

“Tiền bối, ngài đã biết...”

Huyền Vũ lão giả còn muốn giãy dụa một chút.

Nhưng mà Tần Xuyên trực tiếp đưa tay đánh gãy hắc, quả quyết nói:

“Ta không muốn biết! Có được hay không!”

Nói xong, hắc chậm rãi đứng lên, đem lưu ảnh thạch chộp vào trong tay, làm ra dáng phải đi:

“Nếu như ngươi không nguyện ý, ta còn có thể tìm nhà tiếp theo, dù sao củ sen Kim Vân của Kim Vân tông, thất tinh tử trúc của Tử Trúc tông, thiên hỏa tinh của Thiên Hỏa sơn...
Đều là trân tài không tệ.”

Hắc liên tiếp liệt cử mấy cái tông môn.

Những cái này, đều là tông môn siêu nhất lưu đại phụ thuộc vào Khương gia, thừa thãi các loại tài nguyên trân quý, cực kỳ nổi tiếng.

“Thành giao! !”

Huyền Vũ lão tổ nghe được Tần Xuyên liệt kê ra mấy cái này tông môn, lập tức gấp, bởi vì đây đều là đối thủ cạnh tranh với Huyền Vũ tông bọn hắc.

Tất cả mọi người sinh hoạt tại dưới mái hiên Khương gia, khó tránh khỏi sẽ tranh thủ tình cảm, hắc cũng không muốn bại bởi mấy cái tông môn này.

Bọn hắc Huyền Vũ tông, nhất định phải là Khương gia thứ nhất phụ thuộc tông môn!

“Lựa chọn sáng suốt.”

Tần Xuyên nhếch miệng lên, rất sảng khoái đem khối thạch ảnh lưu niệm kia đưa cho Huyền Vũ lão tổ.

Huyền Vũ lão tổ thận trọng thu hồi ảnh lưu niệm thạch, sau đó phi thường đau lòng xuất ra mười khối tinh thể xích kim tản ra quang mang nóng bỏng, nghiêng đầu đưa cho Tần Xuyên, tựa hồ không đành lòng nhìn.

Đây chính là Huyền Vũ kim tinh.

Trăm năm mới có thể sinh ra một khối, mà một khối, liền có thể đổi một kiện Chí Thánh linh bảo cực phẩm cùng loại Thanh Liên kiếm!

Tần Xuyên nhìn xem mười khối Huyền Vũ kim tinh này, do dự một lát —— có nên móc ra gia hỏa đại hắc kia đem lão đầu nhi này đánh ngã, đem Huyền Vũ kim tinh còn lại cũng cướp đi hay không?

Lão nhi này khẳng định còn có.

Sau đó hắn rất nhanh phủ định cái ý nghĩ này.

Không thể làm như vậy!

Nếu như vậy làm, tin tức bên này rất nhanh liền sẽ truyền đến mấy cái tông môn khác, vậy hắn làm sao đi tới chỗ khác để ẩn nấp?

Hơn nữa nhìn dáng vẻ lão đầu nhi này đau lòng, coi như còn có, hắn là cũng không nhiều lắm, cũng khoảng ba đến năm khối.

Bởi vì một người phá sản, về sau còn thừa lại một căn nhà, cùng với việc chỉ còn lại chiếc xe đạp, trình độ biểu lộ thống khổ là không giống nhau.

Hắn đối với cái này cũng rất có nghiên cứu.

Cho nên, lần này không thể đoạt!

Nếu như hắn không đoạt, lão đầu nhi này hơn phân nửa sẽ không đem cái “Công việc tốt” này nói cho mấy cái đại tông môn Khương gia quản hạt khác, cứ như vậy, hắn liền có thể thuận lợi tới từng đại tông môn thu hoạch...

“Hợp tác vui vẻ.”

Cuối cùng, Tần Xuyên mỉm cười tiếp nhận mười khối Huyền Vũ kim tinh trĩu nặng kia, sau đó trên mặt thần thanh khí爽 rời đi khỏi Huyền Vũ tông.

Nhà tiếp theo, Kim Vân tông!

Hắn đã sớm hoạch định xong lộ tuyến gây án, tranh thủ dùng thời gian ngắn nhất, lộ trình ngắn nhất, đem mấy cái tông môn

này đều thu hoạch một lần.

Đến từng nhà một, một cái cũng chạy không thoát...

Cầu Kim Phiếu Bạo Chương!

Chương 159: Thoái mái ngói xem

Chương 159. Thoái mái ngói xem

Trong vòng một ngày, Tần Xuyên đem năm đại tông môn phía dưới Khương gia đều lắc lư một lần, tài nguyên kiến được cũng làm hắn có chút ngượng ngùng.

Mà khi lão tổ năm đại tông môn này đồng thời cảm thạch ảnh lưu niệm tại gặp mặt Khương gia, bọn hắn đều tròn tròn mắt.

Người này... Quả thực phát rồ!

Vậy mà bắt cá nhiều tay như vậy!

Không chỉ có đem cùng một cái tin tức đồng thời bán cho năm nhà bọn hắn, mà lại, còn bán đắt giá như trên trời!

Bọn hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, một vị cường giả cửu trọng thiên, có thể làm ra sự tình không biết xấu hổ như vậy, không có hạn cuối như thế.

Tốt xấu đều là tiền bối nhân vật a!

Tiết tháo ở đâu?

Ranh giới cuối cùng ở đâu?

Người và người không có tín nhiệm cơ bản sao? !

Mà so sánh với năm đại lão tổ buồn bực trong lòng, người của Khương gia đạt được thạch ảnh lưu niệm, về sau lại là phần chần.

Khối đá này, tới quá kịp thời.

Quả thực trời cũng giúp ta! !

“Lập tức chuẩn bị mười vạn khối thạch ảnh lưu niệm, đồng thời để các đại thể lực thuộc hạ Khương gia hành động, đem tin tức này truyền đi!”

“Trắng trợn tuyên truyền, tốt nhất tất cả người đều biết!”

“Phải để Tần Tử biến thành chuột chạy qua đường mà người người đuổi giết, để Tần Xuyên kia nổi trận lôi đình lại bắt lực, để thế nhân biết, Khương gia ta muốn đối phó một người nào... luôn luôn có biện pháp!”

Cao tăng Khương gia cấp tốc hạ lệnh, sau đó quái vật khổng lồ thâm căn cố đế Khương gia này, bắt đầu vận chuyển.

Bản thân Khương gia liền đã tộc nhân đông đảo, mà thế lực bên dưới tay cũng không biết bao nhiêu mà đếm, thời điểm toàn bộ hành động, thế lực có thể xưng đáng sợ.

Tại cái thế giới này.

Có lẽ thời điểm đánh nhau, nhiều người cũng không có quá lớn ý nghĩa, nhưng là thời điểm tuyên truyền, ưu thế nhân số sẽ phát huy vô cùng tinh tế...

“Nghe nói không, Tần Tử kia có hoàng khí!”

“Đương nhiên, Thính Phong lâu có một khối thạch ảnh lưu niệm, bên trong có rõ ràng hình tượng, chính là hình tượng Tần Tử sử dụng hoàng khí!”

“A, ta phát hiện chợ đen cũng có một khối thạch ảnh lưu niệm, bên trong cũng là hình tượng giống nhau.”

“Cái này... Giống như cửa thành cũng có một khối, người lui tới đều có thể nhìn thấy, còn có người trông coi.”

“Chắc chắc chắc, xem ra là cái thế lực to lớn nào đó, muốn đem Tần Tử đưa vào chỗ chết a, chuyện bây giờ chỉ sợ đã mọi người đều biết.”

“Ai, nghe nói cái Tần Tử này thiên phú dị bẩm, tự liền Khương gia thiếu chủ Khương Thần Nông đều bị hắn đánh bại, cái hoàng khí này, hơn phân nửa là tại bên trong Huyền

Thiên bảo khổ thông qua cái khảo nghiệm gì đó đạt được, có thể thấy được hấn là cỡ bất phàm nào.”

“Ta cảm thấy hấn có hoàng giả chi tư.”

“Ta cũng cảm thấy như này, chỉ tiếc a, hấn chọc tới người không nên dây vào, lần này chỉ sợ là tai kiếp khó thoát... Trời cao đồ kị anh tài a!”

“Ta cảm giác là Khương gia...”

“Xuyt! Huynh đài, nói cẩn thận nha!”

Trong các đại thành thị Đông vực, đều xuất hiện nghị luận tương tự, rất nhiều người xem náo nhiệt, rất nhiều người thờ dài.

Mà số ít cường giả giấu ở trong đám người, thì là hưng phấn lên, nhiệt huyết yên lặng nhiều năm, lại bắt đầu sôi trào lại từ đầu.

Mà bây giờ, những cao thủ tịch mịch ẩn cư nhiều năm, không hỏi thế sự này, chuẩn bị tái xuất giang hồ.

Sát ý, đang im ắng ập ủ.

Một trận chặn giết nhằm vào Tần Tử, giống như hạt giống dây leo ăn thịt người, đang yên lặng mọc rễ nảy mầm, tùy ý sinh trưởng...

Mà lúc này, Tần Xuyên đã về tới Thần Hà sơn, thậm chí đã chuẩn bị xong cái ghế bạch ngọc—— ngồi đợi mạnh lên!

Dựa lưng nghe gió mưa.

Nhật nhìn chuyện giang hồ.

Đây chính là tâm thái hiện tại của hấn!

Hấn cũng không lo lắng tiện nghi nhi tử bị làm chết, bởi vì loại chuyện đại sự càng có tiếng sấm to như này, thì mưa càng nhỏ.

Làm chân mệnh thiên tử, căn bản không có khả năng chết tại bên trong những chuyện này, ngược lại có khả năng nhiều lần phản sát, lại hoặc là rơi vào thần bí chi địa, nhân họa đắc phúc... Tóm lại, coi như là một trận lịch luyện.

Ngọc bất trác bất thành khí.

Người trẻ tuổi cần ma luyện như vậy.

Mà lại, chuyện này chấn động thần kinh, toàn bộ đông vực bên trong vô hình cũng cổ vũ danh khí Tần Tử.

Chỉ cần Tần Tử gắng gượng qua cửa này, như vậy thanh thế sẽ đạt tới một cái độ cao kinh người, đến thời điểm, nhiệm vụ hệ thống ” Tần Tử con ta có hoàng giả chi tư” này, chẳng phải hoàn thành sao?

Giới Hoàng thần thông, liền đến tay!

Rất nhanh, hai ngày trôi qua.

Tần Tử quả nhiên bị chặn giết.

Xuất thủ đầu tiên, là một cái thánh nhân nhị trọng thiên không biết lượng sức, trực tiếp bị Tần Tử dùng hoàng khí chém!

Đằng sau, người xuất thủ càng ngày càng mạnh, mà Tần Tử bắt đầu lực bất tòng tâm, thế là cấp tốc chạy trốn.

Tựa hồ còn chui vào mấy cái tuyệt địa, mà sau khi đi ra đều thực lực tăng nhiều, phản sát nhiều người.

Nhưng mà, những kẻ đuổi giết này thực lực cao thấp không đều, cũng không có tuân theo nguyên tắc và tiến hành theo chất lượng, có lẽ Tần Tử vừa giết một cái thánh nhân ngũ trọng thiên, một hồi lại toát ra cái thánh nhân tam trọng thiên.

Một phương mặt là bởi vì tin tức không đối xứng. Những người yếu này cũng không biết Tần Tử đã giết qua người mạnh hơn bọn họ, cho nên cho là mình có thể ứng phó.

Mà mặt khác, là bởi vì tâm lý may mắn. Bọn hắn coi là Tần Tử lúc trước bên trong chiến đấu đã sức cùng lực kiệt, nghĩ đến tình huống chim sẻ ở phía sau... Mà cuối cùng, chim sẻ bị chặt mất.

Mà theo thời gian trôi qua, cường giả xuất thủ càng ngày càng nhiều, Tần Xuyên rốt cục bắt đầu nhìn thấy hiệu quả.

“Đinh! Thánh nhân thất trọng thiên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới thánh nhân thất trọng thiên, cũng cùng giai vô địch.”

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, nằm tại cái ghế núi Tàn Xuyên, đột nhiên cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng.

Mà hắn vẫn ổn thỏa ngồi quan sát như cũ.

Lại qua mấy ngày.

“Đinh! Thánh nhân bát trọng thiên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới thánh nhân bát trọng thiên, cũng cùng giai vô địch!”

Tàn Xuyên lần nữa mạnh lên.

Mà hắn vẫn nằm trên ghế chờ đợi như cũ, lười nhác giống như cá ướp muối —— hắn là một con cá ướp muối, không có cái truy cầu gì.

Rõ ràng xưa nay không tu luyện.

Chương 160: Vũ Hoàng Dương mưu

Chương 160. Vũ Hoàng Dương mưu

Tu vi lại vụt vụt vụt tăng lên.

Thật là phiền nha!

Nhưng mà thiếp theo mấy ngày, Tàn Xuyên rốt cuộc chưa lấy được thanh âm hệ thống nhắc nhở, hắn không để ý, tiếp tục chờ.

Lại qua mấy ngày.

Vẫn là không có động tĩnh.

Lập tức, hắn cảm thấy sự tình không thích hợp, thế là từ trên ghế nằm bò lên, lấy ra ngọc bài « đông vực đại sự chuyển ».

Đơn giản tuần tra một chút, hắn da mặt co quắp.

Bởi vì tin tức mới nhất là:

Vũ Hoàng Đông Thắng thần tông ra mặt, chiêu cáo thiên hạ, nói Tần Tử là đệ tử hần, đồng thời hoàng khí cũng là hần ban thưởng, không cho phép bất luận kẻ nào lại đuổi giết Tần Tử, nếu không chính là cùng song hoàng Đông Thắng thần tông là địch, không chết không thôi!

” Cái lão bất tử Vũ Hoàng này, đây là muốn... Đoạn tài lộ của ta sao!”

Tần Xuyên nghiền răng nghiền lợi, sắc mặt thậm chí có chút dữ tợn.

Nguyên bản tất cả đều thuận lợi.

Bây giờ bị Vũ Hoàng làm thành như vậy, ai còn dám đuổi giết Tần Tử? Lực uy hiếp cường giả Giới Hoàng, cũng không phải trò đùa.

Hơn nữa còn là song hoàng Đông Thắng thần tông!

Đông Thắng thần tông có hai vị Giới Hoàng, một vị là Vũ Hoàng, một vị khác là Kiếm Hoàng, Kiếm Hoàng là sư phụ Vũ Hoàng, so với Vũ Hoàng càng thêm sâu không lường được!

Hai vị cường giả Giới Hoàng đuổi giết, đủ để cho bất luận cái tồn tại gì phía dưới Giới Hoàng là vào tình huống lên trời không đường, xuống đất không cửa.

Đến thời điểm đó, coi như đạt được hoàng khí, cũng không có mạng dùng a!

Nguyên bản, Vũ Hoàng cứu nhi tử hần, liền xem như phá hủy kế hoạch của hần, nhưng từ trên ân tình cứu mạng, hần vẫn là được cảm tạ người ta.

Nhưng mà... Hần cũng không tin tưởng cái Vũ Hoàng này có cái lòng hảo tâm gì, hơn phân nửa vẫn là vì mưu đoạt hoàng khí!

Nhưng mà, lão già này dùng một chiêu dương mưu.

Vũ Hoàng nói, Tần Tử là đệ tử hần, đồng thời cái hoàng khí này cũng là hần ban thưởng, mà bây giờ, Tần Tử vì tránh né

đuổi giết, hơn phân nửa sẽ không phản bác chuyện này, mà là sẽ ngâm thừa nhận xuống.

Mà tình huống bình thường đến nói, Tần Xuyên vì an nguy của nhi tử mình, cũng sẽ năm lỗ mũi chấp nhận chuyện này.

Cứ như vậy, cái hoàng khí này, tại trong mắt mọi người, liền thật thành đồ vật của Vũ Hoàng ban cho Tần Tử.

Chờ chuyện này phong ba trôi qua, về sau Vũ Hoàng hoàn toàn có thể tìm cái lý do, danh chính ngôn thuận đem cái hoàng khí này “Thu hồi” !

Cái này căn bản chính là tay không bắt sói, cướp đoạt một cách quang minh chính đại!

“Nhưng mà, Vũ Hoàng, cái lão tạp mao nhà ngươi, chiếm tiện nghi đều là ta chiếm của người khác, ta lại há có thể để ngươi toại nguyện?”

Dần dần, trên mặt Tần Xuyên lộ ra một vòng cười lạnh.

Ngày thứ hai, Tần Tử trở về.

Hắn sau khi về nhà, vô cùng lo lắng mà đem chuyện xảy ra bên ngoài, nói cho Tần Xuyên “Không để ý đến chuyện bên ngoài”.

Đồng thời nói ra lo lắng của mình.

Hắn cũng nhìn ra dương mưu của Vũ Hoàng, cho nên lo lắng Vũ Hoàng vào cái thời điểm gì đó sẽ ngáng chân mình.

Dù sao, Vũ Hoàng chỉ cần hướng trên thân hắn giội nước bẩn, sau đó lại đến cái tiếng là “Thanh lý môn hộ” liền có thể giết hắn, danh chính ngôn thuận cướp đi hoàng khí.

Hắn sợ.

Những người khác đuổi giết thì hắn có thể không sợ, nhưng là cường giả Giới Hoàng xuất thủ, hắn thật có chút gánh không được.

Bởi vì tại trước mặt thực lực tuyệt đối, vận khí cũng không dùng được.

Tại loại thời khắc tuyệt vọng này, hắn có thể dựa vào, đồng thời có thể tuyệt đối tín nhiệm, cũng chỉ có phụ thân mình rồi.

“Lẽ nào lại như vậy chứ!”

Tần Xuyên nghe xong lời của con, giận tím mặt, đột nhiên vỗ bàn một cái đứng lên.

Hắn biểu hiện ra oán giận mà một cái phụ thân tại khi biết nhi tử bị người khi dễ nên có.

Hồi lâu sau, mới lạnh lùng nói ra:

“Cái Vũ Hoàng này, thật đúng là đề cao bản thân mà, mưu đồ hoàng khí thì cũng thôi đi, còn dùng loại thủ đoạn bỉ ổi này!”

“Hắn coi là tất cả người trẻ tuổi đều muốn làm đệ tử của hắn sao? Muốn làm sư phụ nhi tử ta, hắn còn chưa xứng!”

“Ừm ừ!”

Tần Tử dùng sức gật đầu, mười phần tán đồng, sau đó hỏi:

“Cha, vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?”

Hắn mong đợi nhìn xem mình phụ thân, bởi vì từ trong lời nói bá khí của cha, hắn thấy được hi vọng.

Chí ít, cha không sợ Vũ Hoàng!

“Cái Vũ Hoàng này không phải tự xưng người sư phụ sao? Đã như vậy, khẳng định không thể để cho hắn chiếm tiện nghi... Ngày mai, cha cùng người đi Đông Thắng thần tông, hưởng thụ một chút đãi ngộ đệ tử Vũ Hoàng nên có!”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

“Chúng ta phải đại náo Đông Thắng thần tông được không? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, hô hấp đều dồn dập lên.

Cái này, có phải hơi lớn không?

Liên sợ kết thúc không tốt thì sao giờ?

Tần Xuyên thấy nhi tử có điểm tâm hư, thế là vỗ vỗ đầu của hắn, an ủi:

“Người cứ việc buông tay đi chơi, không cần lo lắng hậu quả, có cha tại đây, ai có thể đưa người thế nào?”

“Hừ! Vũ Hoàng cũng tốt, Kiếm Hoàng cũng được, nhi tử Tần Xuyên ta, khi nào đến phiên bọn hắn khi phụ? !”

Trong lời nói này chính là bá đạo tuyệt luân.

Tần Tử ngẩng đầu nhìn về phía khuôn mặt kiên nghị của phụ thân kia, dòng nước ấm trong lòng tràn thành nước lụt, hần hít sâu một hơi, ánh mắt cũng kiên định.

Nhưng ngay sau đó, hần khó xử.

“Thế nhưng là... Cha, ta không biết nháo sự làm sao a, ngài biết ta mà, ta từ nhỏ đã tính cách thuần phác, không am hiểu làm những thứ này...”

Tần Xuyên cúi đầu nhìn nhi tử tiện nghi một chút.

Nhìn xem dáng vẻ đối phương một mặt nghiêm túc kia, hần muốn nói điều gì, nhưng mà há to miệng, lại không biết mở miệng như thế nào...

Tiểu tử này thật vô sỉ!

Điểm này, không biết hần học từ đâu được.

Chương 161: Đến Đông Thắng Thần Tông

Chương 161. Đến Đông Thắng Thần Tông

Đông Thắng thần tông.

Làm một trong hai đại thánh địa đông vực, địa vị cao thượng, đồng thời cường giả đông đảo, là một tôn quái vật khổng lồ chân chính.

Trong ngày thường, phạm vi trăm dặm Đông Thắng thần tông, nếu là không có Đông Thắng thần tông cho phép, căn bản không người dám tiếp cận.

Nhưng mà bây giờ, cái tông môn sơn thủy vờn quanh lưng lấy này, tới hai vị khách không mời mà đến.

“Oanh long long!”

Sông lớn trước sơn môn Đông Thắng thần tông, nguyên bản tuôn trào không ngừng từ tây hướng đông, nhưng mà cái này một ngày, vậy mà bắt đầu đảo lưu.

“Đó là cái gì?”

Đệ tử thủ sơn Đông Thắng thần tông kinh hãi.

Chỉ thấy cái đầu sông lớn rộng trăm trượng kia, vậy mà từ đuôi đến đầu cuốn ngược mà đến, bọt nước cao đến hai trăm trượng, cao như một ngọn núi.

Mà ở phía đỉnh sóng, đứng hai thân ảnh, hai thân ảnh một lớn một nhỏ, cứ như vậy lướt sóng mà tới.

“Người đến là người nào!”

“Dám tại trước cửa Đông Thắng thần tông huyền náo, thật to gan!”

“Lập tức xuống tới tạ tội!”

Mấy vị thủ sơn đệ tử lớn tiếng quát lớn.

Bọn hắn nhìn ra được, loại thủ đoạn lướt sóng mà đi này hẳn là thủy chi pháp tắc, nói rõ người đến ít nhất là Thiên Vị thánh nhân.

Nhưng là, bọn hắn không sợ chút nào.

Lung tựa Đông Thắng thần tông, lực lượng bọn hắn đầy đủ —— ai dám làm càn tại Đông Thắng thần tông dưới mí mắt song hoàng?

Nhưng mà, sau một khắc.

Một cỗ kinh phong vượt ve mà qua, để bọn đầu bọn hắn quay ngược ra sau, đồng thời vang lên thanh thúy tiếng vang.

“Ba ba ba!”

Mấy người kia như nằm mộng, bọn hắn bản năng che khuôn mặt nóng bỏng, sau đó phần nộ nhìn về phía thanh niên áo đen xuất thủ kia.

“Ngươi! !”

“Ngươi dám...”

Bọn hắn đang muốn nghiêm nghị quát tháo, nhưng mà, thanh niên áo đen kia tựa hồ càng phần nộ hơn so với bọn hắn, trực tiếp mở miệng giận mắng:

“Mắt các ngươi mù hay sao! Mấy cái ngoại môn đệ tử thủ sơn, cũng dám nói chuyện như vậy đối với ta! Các ngươi biết ta là ai không? !

“A? ?”

“Ngươi... Ngài là?”

Mấy người kia triệt để bị choáng váng, một bụng hỏa khí nháy mắt hóa thành hư ảo, chỉ còn lại mơ hồ.

Bọn hắn dự cảm đến, mình tựa hồ gặp đại nhân vật trong tông môn, có lẽ là một vị sư huynh thiên tài nào đó địa vị rất cao!

“Ta gọi Tần Tử, các ngươi nói xem ta là ai?”

Áo đen thanh niên ngạo nghễ mà đứng, từ tốn nói.

“Tần Tử? Tần Tử là... A! ! !”

Một cái đệ tử thủ sơn đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó tựa hồ nghĩ đến cái gì, con mắt đột nhiên trừng lớn, trên mặt lộ ra vẻ kính sợ nồng đậm:

“Ngài là sư... Sư thúc tổ? !”

“Hắn chính là Tần Tử sư thúc tổ?”

“Tê —— “

“Bái kiến sư thúc tổ!”

Bên cạnh mấy người cũng đổ mồ hôi lạnh, sau đó cấp tốc quỳ trên mặt đất, dập đầu hành lễ đối với Tần Tử, nơm nớp lo sợ.

Tần Tử là ai?

Nếu là lúc trước, bọn hắn khả năng không biết, nhưng là gần đây nghe đồn huyền náo xôn xao, bọn hắn làm sao có thể không biết?

Kia là đệ tử Vũ Hoàng! !

Vậy liền coi là là trong tông môn những cái lão tổ cảnh giới Thánh Nhân cửu trọng thiên kia, gặp Tần Tử, cũng phải nắm lỗ mũi tôn xưng một tiếng “Tần Tử sư thúc” !

Đây chính là thân phận.

Đây chính là bói phận!

“Đây là cha ta, các người hẳn là nghe nói qua rồi phải không?”

Tần Tử từ trên cao nhìn xuống mấy người một chút, ngạo nghễ giới thiệu nói.

“Biết biết!”

“Bái kiến Tần Xuyên lão tổ!”

Mấy người tranh thủ thời gian dập đầu cho Tần Xuyên.

“Miễn lễ, các người đi vào thông báo đi, để tông chủ tới đón tiếp.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, bình tĩnh nói.

“Vâng vâng vâng!”

Thế là, có hai vị đệ tử đi vào cấp tốc hướng phía nội bộ tông môn chạy tới, chuẩn xác mà nói, là bay vào.

Mà phụ tử Tần Xuyên, thì là đứng tại chỗ lẳng lặng đánh giá đến “Sư môn” Tần Tử, quan sát hoàn cảnh.

Trước sơn môn, là hai tòa cột đá Bàn Long cao trăm trượng, khí thế bàng bạc, rõ ràng là hai tòa sơn phong, bị điêu khắc thành cây cột.

Đây chính là cửa vào Đông Thắng thần tông.

Mà xuyên thấu qua cửa vào nhìn thấy, có thể thấy phía sau núi non trùng điệp liên miên, cùng đình đài lầu các, huy hoàng cung điện.

Mà làm người khác chú ý nhất, là năm tòa chủ phong cao vút trong mây, mỗi một tòa đều vô cùng to lớn, tựa hồ muốn đem trời đều xuyên phá.

Năm tòa sơn phong này, giống như năm ngón tay người, giống như là một cái người lâm vào đầm lầy, duỗi ra cánh tay hướng lên bầu trời.

“Ào ào ào!”

Cũng không lâu lắm, một đám người từ nội bộ Đông Thắng thần tông bay ra, rõ ràng là một cái trung niên áo bào tím,

mang theo một đám lão giả.

Khí thể bàng bạc, khí tượng uy nghiêm.

Hắn là tông chủ và các trưởng lão Đông Thắng thần tông.

“Ha ha ha, vẫn bồi Tô Huyền Long, cung nghênh Tàn Tử sư thúc tổ cùng Tàn Xuyên lão tổ về tông!”

Trung niên áo bào tím người cúi đầu đối với Tàn Xuyên cùng Tàn Tử khom, mà những lão giả phía sau kia, cũng đều nhao nhao hành lễ.

“Cung nghênh Tàn Tử sư thúc tổ cùng Tàn Xuyên lão tổ về tông!”

Về tông cái cầu thí! !

Kỳ thật bọn hắn biết, cái này căn bản cũng không phải là người tông môn bọn hắn, dù sao, tông môn có hai người kia hay không, bọn hắn còn không rõ ràng sao?

Mà lại bọn hắn cũng đã nhìn ra.

Vũ Hoàng lão tổ tông chiêu cáo thiên hạ, nói Tàn Tử là đệ tử hắn, hơn phân nửa là vì cướp đoạt món hoàng khí kia mà nghĩ ra dương mưu.

Nhưng mà không nghĩ tới!

Hai cái người này vậy mà mặt dày vô sỉ như thế, đánh rần mà rần còn quần vào trên cây gậy, chạy đến Đông Thắng thần tông, cái này trừ lừa đảo, còn có sự tình khác sao?

Chuyện này, để bọn hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Nhưng là đã phát sinh, bọn hắn tựa hồ cũng chỉ có thể chấp nhận, cuối cùng thì hiện tại không cách nào phủ nhận thân phận Tàn Tử mà?

Như vậy, mặt Vũ Hoàng liền sẽ bị đánh cho xưng đỏ lên, khí tiết tuổi già khó giữ được, mà toàn bộ Đông Thắng thần tông cũng sẽ mất hết thể diện.

Tóm lại, mình phải nhịn, quỳ cũng phải nhịn!

Chương 162: Ra Oai

Chương 162. Ra Oai

“Tần Tử sư thúc tổ cùng Tần Xuyên lão tổ, hai vị ở bên ngoài lâu dài, hôm nay vì sao đột nhiên lại trở về tông?”

Trung niên áo bào tím cổ nén xúc động đánh người, khuôn mặt tươi cười đón lấy, giả mù sa mưa mà hỏi.

Tần Tử lông mày nhíu lại, đại nghĩa lắm nhiên nói:

“Ta thân là tiên bối Đông Thắng thần tông, trở lại thăm hậu bối mình một chút, không được sao?”

“Huyền Long, mấy năm không gặp, ngươi cũng dùng loại khẩu khí này cùng sư thúc tổ nói chuyện, ngược lại là có chút xa lạ a.”

Phốc!

Trung niên áo bào tím kém chút phun máu tại chỗ, hận không thể trực tiếp bóp chết cái tiểu tử mặt dày vô sỉ này.

Nói ngươi béo, ngươi còn giả vờ sao?

Thật đúng là đem mình làm nhân vật tiên bối Đông Thắng thần tông? Minh thân phận gì, trong lòng mình không có biết trước sao? !

Hắn muốn phát cuồng.

Nhưng là hắn chỉ có thể chịu đựng.

Vì mặt mũi Vũ Hoàng lão tổ cùng toàn bộ Đông Thắng thần tông, hắn nhất định phải chịu nhục a, ai bảo hắn là tông chủ chứ?

“Ha ha, sư thúc tổ dạy rất đúng, là ta nói chuyện có sai lầm không có phân tặc.”

Trung niên áo bào tím Tô Huyền Long cúi đầu cười làm lạnh nói.

“Ừm, chúng ta đi vào đi, ta đã không kịp chờ đợi muốn nhìn dáng vẻ tông môn được bọn hậu bối triều khí phồn thịnh một chút.”

Tần Tử nói, sau đó tự mình đi về phía trước.

Mà Tần Xuyên thì là yên lặng đi theo bên người Tần Tử.

Bởi vì hôm nay là sân nhà Tần Tử, mà lại từ “Quan hệ bên ngoài đã nói” đã nói, Tần Tử là đệ tử Vũ Hoàng, địa vị tại trong tông môn ngược lại so với người làm cha như hắn còn cao hơn.

Hiện tại vẫn chưa tới thời điểm hắn trang bức, cho nên trước tiên làm nên một chút, nhìn xem nhi tử tiện nghi biểu diễn đi.

Rất nhanh, một đoàn người đi vào đại điện chủ phong, mà lúc này, trung ương đại điện có một cái nữ tử áo trắng khí chất băng lãnh đang đứng.

Nàng giống như một đóa băng sơn Tuyệt Liên.

Cao không thể chạm.

Tránh xa người ngàn dặm.

“Tuyệt Thanh, người làm sao tại nơi này?”

Trung niên áo bào tím nhìn thấy nữ tử áo trắng, trên mặt uy nghiêm lộ ra một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, trong mắt đầy từ ái.

“Lâm sư đệ bị trọng thương, ta tới tìm người muốn một viên cửu chuyển Tạo Hóa đan, người có cho hay không?”

Mặt nữ tử áo trắng không thay đổi, ngữ khí bình thản, tựa hồ tất cả đều đương nhiên.

“Lâm Nghị?”

Tô Huyền Long mày nhíu lại một chút, tựa hồ có chút không vui.

“Có cho hay không? Không cho coi như xong, coi như ta chưa từng tới.”

Áo trắng nữ tử lạnh lùng nói, sau đó liền muốn rời đi.

“Cho! Vì cái gì không cho?”

Tô Huyền Long vội vàng nói, hắn nhìn xem mình nữ nhi, từ ái nói:

“Người cũng mở miệng, cha làm sao lại cự tuyệt chứ?”

Nói xong, cấp tốc xuất ra một viên đan dược màu tím nhạt, cong ngón búng ra, đan dược bay vào trong tay nữ tử áo trắng.

“Cám ơn.”

Áo trắng nữ tử thu hồi đan dược, không mẫn không nhạt nói một câu, quay người liền muốn rời đi.

Mà Tô Huyền Long khổ nhìn xem cái đạo bóng lưng lạnh lùng kia, trên mặt lộ ra một vòng phức tạp cùng vẻ áy náy —— chung quy là hắn có lỗi với mẹ con các nàng.

“Chậm đã!”

Mà đúng lúc này, chỉ thấy một thân ảnh hướng phía bên cạnh phóng ra một bước, chặn đường đi nữ tử áo trắng.

“Sư thúc tổ!”

Mí mắt Tô Huyền Long cuồng loạn, một cái bước xa ngăn tại trước người nữ tử áo trắng, cung kính nói:

“Đây là tiểu nữ Tô Tuyết Thanh, sư thúc tổ đã lâu không tại trong tông môn, khả năng cùng với nàng cũng không quen thuộc, không biết có gì chỉ giáo?”

“Chỉ giáo không dám nhận, chỉ là, bên trong tông môn, tôn ti trật tự chung quy là không thể ném.”

Tần Tử đứng chấp tay, nhàn nhạt nói ra:

“Nữ nhi này của người lãnh đạm đối với người thì cũng thôi đi, nhìn thấy bản sư thúc tổ cùng những trưởng bối tông môn khác, vậy mà cũng không biết hành lễ, đệ tử Đông Thắng thần tông ta, có thể không phân tôn ti như thế sao?”

“Cái này...”

Tô Huyền Long da mặt co quắp mấy lần, muốn chơi chết cái đồ vật được đà lần tới này, nhưng vì đại cục tông môn, vẫn là nhịn được.

Hắn hít sâu một hơi, cắn răng nói ra:

“Tiểu nữ tử nhỏ cùng mẹ nàng lưu lạc bên ngoài, là gần hai năm mới được ta tìm tới, mang về tông môn, một chút cấp bậc lễ nghĩa có khả năng còn không có học được, mong sư thúc tổ rộng lòng tha thứ cho.”

“Ha ha, thật sao?”

Tần Tử lạnh lùng cười một tiếng:

“Tông môn cấp bậc lễ nghĩa thì có bao nhiêu rườm rà chứ, có thể để cho một người hai năm đều học không được, ta nghĩ, là căn bản là không có học đi!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, bầu không khí trong đại điện ngưng trọng lên, những cái trưởng lão, từng cái đôi mắt lấp lóe.

Thậm chí, trong mắt mọi người trực tiếp bắn ra hàn quang —— kẻ này không kiêng nể gì như thế, quả thực thật đem mình làm sự thúc tở! !

Nhưng là, bọn hắn cuối cùng nhìn được.

Có một số việc, người và ta biết rõ lòng dạ nhau, thậm chí tất cả mọi người biết, thế nhưng là... không thể nói rõ ra.

Cái này gọi thể diện!

Mà lúc này, Tần Tử mới mặc kệ bọn hắn kèm chế được hay không, tiếp tục đổ thêm dầu vào lửa cháy, nói:

“Bên trong tông môn, không thể không có quy củ, nàng không có làm được, vậy từ giờ chờ đi phải học, phải có người làm mẫu cho nàng, người, dạy nàng làm sao hành lễ đối với trưởng bối.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

“Ta tới đi.”

Cuối cùng, một người lão giả mặc khảo cứu đứng dậy, mỉm cười nói ra đối với nữ tử áo trắng:

“Tuyệt Thanh, cùng ta làm.”

Nhưng mà, nữ tử áo trắng lạnh lùng đứng tại chỗ, mặt không biểu tình, nhìn cũng chưa từng nhìn hắn một chút.

Rõ ràng là cự tuyệt cái yêu cầu vô lý này của hắn.

Lập tức, trên mặt lão giả này lộ ra thần sắc mấy phần khó xử, thậm chí có chút tức giận.

Hắn thân là tiên bối tông môn, chủ động ra mặt vì nàng giải vây, tiểu bối này vậy mà không biết tốt xấu như thế!

Đột nhiên, hắn vậy mà cảm thấy sư thúc tổ làm rất đúng, cái nha đầu này không biết cấp bậc lễ nghĩa, nên hảo hảo giáo dục một chút...

Phi phi phi!

Sư thúc tổ cái câu thí! Cái này rõ ràng chính là cái câu tặc vô sỉ nắm căn lông gà làm lệnh tiên!

Chương 163: Gần Như Sụp Đổ

Chương 163. Gần Như Sụp Đổ

“Làm càn! !”

Tần Tử quát lớn một tiếng, lạnh lùng nói:

“Ngay trước mặt bản sư thúc tổ, vậy mà còn dám không nhìn tông môn trưởng bối, căn bản chính là không có đem uy nghiêm tông môn để vào mắt! Người tới, vả miệng!”

“Cái này...”

“Cái này...”

Lập tức, mọi người hai mặt nhìn nhau.

Vả miệng?

Cái này thế nhưng là tâm can bảo bối của tông chủ, cái này nếu là đánh, tông chủ chẳng phải là muốn liều mạng?

Mà lại, hiện tại chẳng qua là đang diễn trò, không đáng a.

“Làm sao? Các ngươi cũng muốn dung túng cái đệ tử không biết cấp bậc lễ nghĩa này? Chẳng lẽ Đông Thắng thần tông ta

truyền thừa vạn năm lễ nghi trật tự, liền muốn hủy ở trong tay một cái dã nha đầu nông chiều vô lễ? !”

Tần Tử lạnh lùng quát lớn.

Hắn biểu lộ ngôn từ nghĩa chính, thanh âm hiên ngang lắm liệt, vậy mà trong lúc mơ hồ để lộ ra mấy phần uy nghiêm.

Mọi người trong lòng kinh hãi.

Bởi vì Tần Tử lúc này, thật đúng là có mấy phần đáng vẻ đệ tử thân truyền Vũ Hoàng, sư thúc tổ Đông Thắng thần tông.

“Chẳng lẽ... là thật sao?”

Có trường lão trong lòng dao động.

Bọn hắn trước đó suy đoán, Vũ Hoàng lão tổ đang dùng dương mưu, chủ yếu là muốn đoạt lấy món hoàng khí kia, thế nhưng là bây giờ đột nhiên tưởng tượng...

Gia hỏa này thiên phú tung hoành, không chừng thật sự chính là đệ tử Vũ Hoàng lão tổ bí mật nhận lấy thì sao! !

Dù sao, cái gọi là dương mưu cũng chỉ là suy đoán của bọn hắn, Vũ Hoàng lão tổ cho tới bây giờ không cùng bọn hắn nói qua đây là dương mưu a.

Mà lại, Tần Tử lúc này tỏ ra đáng vẻ “Lấy tông môn làm nhiệm vụ của mình”, loại tinh thần hăng hái nghiêm khắc như này, căn bản cũng không giống như là diễn xuất, tựa hồ thật là bởi vì tông môn mà cân nhắc.

Càng quan trọng hơn là.

Nếu như gia hỏa này là cái giả, hắn có được lá gan lớn bao nhiêu, mới dám đến Đông Thắng thần tông quấy rối chứ? Còn không kiêng nể gì như thế.

Không phải là muốn chết hay sao?

Nơi này thế nhưng là có song hoàng tọa trấn a!

“Cái này...”

“Chẳng lẽ nói...”

Lòng của bọn hắn đã loạn, đã phân không rõ người trước mắt là thật hay là giả, trừ phi đến hỏi Vũ Hoàng lão tổ.

Nhưng mà, Vũ Hoàng lão tổ là tồn tại mà bọn hắc muốn gặp là có thể gặp?

“Thế nào, không ai dám động thủ sao? Có muốn hay không ta tự mình đến?” Tần Tử ánh mắt liếc nhìn mọi người chung quanh, lạnh lùng nói.

Nói xong, liền muốn tiến lên.

“Su thúc tổ! !”

Cái thời điểm này, Tô Huyền Long đột nhiên quát to một tiếng, hắc hai mắt nhìn chòng chọc vào Tần Tử, cắn răng thật chặt, tựa hồ muốn đem răng đều cắn nát.

Trong kẽ răng tung ra ba chữ.

“Đề! Ta! Đến!”

Đề cho ta tới!

Ba chữ, làm cho tất cả mọi người đều sửng sốt một chút, mà nữ tử áo trắng kia, thì là thân thể đột nhiên run lên, nhìn về phía Tô Huyền Long.

“Người... Muốn đánh ta?”

Nàng ánh mắt thê lương, thấp giọng chất vấn.

“Ta! !”

Tô Huyền Long tâm loạn như ma, đây là nữ nhi của hắc, người mà trong lòng hắc vô cùng yêu thương, lại vô cùng áy náy.

Thế nhưng là, bây giờ.

Vị “Su thúc tổ” này hiên ngang lâm liệt, nói rất có đạo lý, càng là dính dáng đến đại nghĩa tông môn, thượng bất chính hạ tất loạn.

Hắc thân là tông chủ, lại há có thể trước mặt mọi người làm việc thiên vị trái pháp luật? Nữ nhi của hắc bị trách phạt, đã không cách nào tránh khỏi.

Đây là nữ nhi của hắc.

Cùng với việc để người khác đánh, không bằng tự mình đến đánh! !

Hắn không biết loại quật cường này từ đâu mà đến, có lẽ mình sau khi đánh, tâm mình sẽ nhỏ máu, nhưng là, hắn vẫn lựa chọn cái việc này.

Hắn hít sâu một hơi, tránh đi ánh mắt chất vấn của nữ nhi, trầm giọng nói ra:

“Bất kính với trưởng bối, tổn hại tôn ti, nên đánh!”

“Ba!”

Nói xong, một bàn tay của hắn đặt tại trên mặt nữ nhi của mình, tiếng vang kia lạnh lạnh, quanh quẩn tại trong đại điện.

“Ngươi!”

Nữ tử áo trắng quay đầu, tay phải che lấy má trái sưng đỏ, trong mắt rung rung mà trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó quay đầu chạy ra ngoài.

Lần này, Tần Tử không có ngăn đón.

Mà Tô Huyền Long, thì là kinh ngạc nhìn bàn tay của mình, hắn cái tay này đánh nữ nhi của mình, có chút run rẩy.

“Ai, Huyền Long, không nên trách sự thúc tổ hà khắc, ta biết ngươi rất thông khổ, kỳ thật ta cũng không muốn như này, nhưng là...”

Tần Tử thở dài một tiếng, ý vị thâm trường nói:

“Nhưng là... Ai bảo ta là đệ tử Vũ Hoàng, là sự thúc tổ Đông Thắng thần tông chứ? Ta đứng tại vị trí này, đương nhiên phải cân nhắc vì tông môn, đúng không?”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, thân thể Tô Huyền Long hơi không cảm nhận được mà rung động một chút, sau đó yên lặng nắm chặt nắm đấm bên trái.

Đệ tử Vũ Hoàng!

Đệ tử Vũ Hoàng! !

Hắn kiếp này lần thứ nhất đánh nữ nhi mình, đều là bởi vì cái gọi là ” đệ tử Vũ Hoàng “, bởi vì lòng tham lam của Vũ Hoàng lão tổ!

Vũ Hoàng lão tổ tự mình khur khur cố chấp, lại làm cho nữ nhi của hắn tiếp nhận ủy khuất như vậy, để hắn tiếp nhận dày vò như này!

Tuy nói, dùng cái từ “Khur khur cố chấp” này để hình dung Vũ Hoàng lão tổ, có chút đại bất kính, nhưng là lúc này, tại điều khiển tức giận cùng áy náy, trong lòng hắn thật là nghĩ như vậy.

Vũ Hoàng là lão tổ tông môn, nhưng là, mỗi người đều có cuộc sống của mình, Tô Huyền Long hắn cũng không phải vì lão tổ mà sống!

“Tông chủ, tỉnh táo!”

“Không cần suy nghĩ nữa!”

“Ngươi sắp muốn tẩu hỏa nhập ma!”

Bên cạnh, các trưởng lão thấy Tô Huyền Long biểu lộ giãy dụa vặn vẹo, khí tức quanh người hỗn loạn, thế là nhao nhao kinh hãi, kêu gọi bắt đầu.

Xoạt!

Tô Huyền Long đột nhiên giật mình tỉnh lại, sau đó sợ hãi không thôi, hắn kém chút liền lâm vào chấp niệm, tẩu hỏa nhập ma.

Chỉ là, mặc dù hắn tỉnh táo lại, nhưng là ý nghĩ trong một nháy mắt vừa rồi, đã bắt tri bất giác xâm nhập chỗ sâu trong tâm linh hắn.

Giống như chôn xuống một viên hạt giống.

“Huyền Long, ngươi đang suy nghĩ gì thế? Hắn là, là có chỗ bất mãn đối với ta, lại hoặc là, là có chỗ bất mãn đối với Vũ Hoàng lão tổ sao?”

Tần Tử làm bộ hỏi.

“Huyền Long... Không dám!”

Tô Huyền Long cúi đầu xuống, cắn răng nói.

Lúc này, hắn đã biên giới đến bạo tẩu, nhưng là hắn phải nhẫn, bởi vì hắn không thể hồng kế hoạch Vũ Hoàng lão tổ.

Nếu không, Vũ Hoàng tức giận, hắn sẽ mất đi tất cả!

Nếu là hai năm trước đó, hắn cũng không sợ, nhưng là hiện tại hắn sợ, bởi vì, hắn có người cần bảo vệ.

Nữ nhi của hắn tính tình lãnh đạm, tại trong tông môn đã làm người ta không thích, chỉ có thể dựa vào hắn, nếu như hắn đổ xuống, ai đến bảo hộ nàng?

Chương 164: Đi Xem Hậu Bối So Tài

Chương 164. Đi Xem Hậu Bối So Tài

“Ha ha, Huyền Long, ngươi còn coi là thật sao? Ta đang cùng người nói đùa thôi.”

Cái thời điểm này, Tần Tử cười ha ha một tiếng.

Hắn rất đắc ý trong lòng.

Vũ Hoàng lão quỷ, ngươi không phải muốn dùng dương mưu hại ta sao? Vậy ta liền cho ngươi một cái châm ngòi ly gián! !

Hắn còn vụng trộm nhìn về phía lão cha mình, hi vọng có thể đạt được một cái ánh mắt tán thưởng. Nhưng mà, Tần Xuyên mặt không biểu tình.

Lập tức, hắn thở dài.

Hắn tại phương diện nháo sự tình, quả nhiên không có thiên phú...

“Oanh long!”

“Oanh long long!”

Cái thời điểm này, một trận oanh minh kịch liệt tiếng vang lên, có quang mang chiếu vào đại điện, giống như đông tổ nửa đêm, điện quang lấp lóe.

“Chuyện gì xảy ra?”

Tần Tử nhìn về phía mọi người.

“Cái này... Hẳn là hai cái tiểu bối trong tông môn đang chiến đấu, bọn hắc thánh trước ước định, tại ngày hôm nay sẽ chiến một trận.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng, một vị lão giả nói.

Tần Tử hai mắt tỏa sáng.

Cơ hội a!

Lúc này, hắc cười nói ra:

“Đi, đi xem một chút! Ta cũng rất tò mò, tiểu bối trong một đời này của tông môn sẽ có thực lực thế nào.”

“Cái này... Vẫn là không cần đâu?”

Tô Huyền Long cười khan một tiếng.

Bên cạnh cũng có trưởng lão nói giúp vào:

“Đúng vậy a, thực lực những bọn tiểu bối này, tự nhiên không cách nào cùng sư thúc tổ đánh đồng, dù sao... Đông vực thiên tài vô số, lại cũng chỉ có sư thúc tổ được Vũ Hoàng lão tổ thu làm đệ tử.”

“Đúng đúng đúng, những tiểu tử này mặc dù cũng vẫn được, nhưng là cùng sư thúc tổ so sánh, quả thực khó coi! Vẫn là không nên nhìn.”

Bọn hắc sợ hãi Tần Tử gây chuyện.

Con hàng này mặc dù có chút vô sỉ, nhưng là thiên phú và thực lực lại là không lời nào để bàn cãi, đó là kinh điển chân chính!

Đông Thắng thần tông bọn hắc mặc dù nhân tài đông đúc, nhưng là bên trong thế hệ trẻ tuổi, có thể cùng người này bất phân thắng bại, chỉ sợ không có mấy cái...

“Lời nói không thể nói như vậy! Ta mặc dù là sư thúc tổ, nhưng tương tự cũng là người trẻ tuổi, tuổi tác cùng bọn hắc không sai biệt lắm.”

Tần Tử nghiêm túc nói:

“Bởi vì cái gọi là, học thầy không tày học bạn. Trên thân mỗi một người đều có sở trường đáng giá học tập, chúng ta không

nên khinh thị bất luận kẻ nào, mà phải mang tâm lý học hỏi cái tốt từ trên thân mọi người!”

“Cho nên, chư vị cùng ta đi quan sát một cái đi. Nếu là bọn họ kỹ pháp thực sự vụng về, chúng ta thân là tiền bối tông môn, cũng là có nghĩa vụ chỉ điểm một phen, đây mới là đáng về trưởng bối nên có.”

Mọi người khóe miệng co giật.

Bọn hấn vậy mà... Không phản bác được! !

Thế là, một đoàn người liền hướng về phía địa phương đại chiến bay đi.

Từ chủ phong cao vút trong mây nhìn xuống, quần phong chung quanh đứng thẳng, giống như măng tre lít nha lít nhít, một mảnh xanh thẫm.

Mà một tòa sơn phong trong đó, đỉnh bị san bằng, chế tạo thành một tòa quảng trường rộng lớn, trên quảng trường có chiến đài.

Mà hai thân ảnh, đang chiến đấu ngay tại trên chiến đài, vậy mà là một nam một nữ, nam tử anh tư phần chân bùng bùng, nữ tử duyên dáng yêu kiều.

“Kinh đào hải lãng!”

Nữ tử kia một chương vỡ ra, lập tức, lực lượng bàng bạc hóa thành vô số bọt nước, hướng phía nam tử bao phủ mà đi.

“Một chỉ thông u!”

Nam tử kia hét lớn một tiếng, ngón trở tay phải hội tụ kim quang, đột nhiên điểm ra đối với phía trước, cột sáng quán xuyên hư không.

“Phốc phốc!”

Một tiếng vang trầm, cột sáng xuyên thấu bọt nước, sau đó, sóng lớn ngập trời kia vậy mà vỡ tan ra giống như là pha lê.

“Oanh!”

Sóng xung kích khuếch tán, thủy quang bắn ra bốn phía.

“Ừm...”

Nữ tử kia bị xung kích sóng quét trúng, kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể cấp tốc rút lui, mà váy áo trên người cũng bị thổi lên.

“Lộ mông rồi, có lộ ra mông rồi!”

Các đệ tử dưới đài quan chiến mở to hai mắt nhìn, thậm chí có người lòng thẳng nhanh miệng, trực tiếp hô lên.

“Khụ khụ, là sơ hở!”

“Đúng đúng đúng, có sơ hở!”

Lời bộc bạch làm mọi người tranh thủ thời gian uốn nắn, đồng thời đều mắt không chớp nhìn chằm chằm phong cảnh khó gặp kia.

“Vô Lượng Phật chương!”

Mà lúc này, nam tử kia đằng không mà lên, sau lưng vậy mà hiện ra một đạo hư ảnh Đại Phật kim sắc, vỗ ra một chương về phía trước.

“Oanh!”

Phật chương to lớn cũng đồng thời đánh ra, giống như một tòa núi cao trấn áp tại trên thân nữ tử, nữ tử mặc dù sử xuất thần thông phòng ngự, lại đặc biệt không làm nên chuyện gì, lúc này miệng phun máu tươi, rơi ở trên mặt đất.

“Lưu Hi sư muội, ngươi bại, dựa theo ước định, cái danh ngạch cuối cùng lĩnh hội bia đá Thủy tổ, thuộc về ta!”

Nam tử kia đứng ngạo nghễ trên bầu trời, từ trên cao nhìn xuống nữ tử, ý khí phong phát nói.

Cái nữ tử được xưng “Lưu Hi sư muội” kia, thân thể mềm mại hơi chấn động một chút, không cam lòng cắn bờ môi.

Bia đá thủy tổ!

Đây là bia đá thần bí trước đây không lâu Đông Thắng thần tông cùng Đông Hoàng điện cùng một chỗ thăm dò tổ địa đạt được, bên trong ẩn chứa các loại huyền bí.

Tông môn cao tăng nhất trí quyết định, lấy ra cho mười vị thiên tài kiệt xuất nhất thế hệ trẻ tuổi tông môn lĩnh hội mấy ngày.

Trước mặt đã xác định chín người.

Mà cái người thứ mười này, lại là có chút tranh luận, bởi vì có hai vị thiên tài thực lực tương xứng, không ai phục ai.

Thế là, liền có một trận chiến hôm nay!

“Ha ha ha, Lưu Hi sư muội không cần khổ sở, bỏ qua lần này, có lẽ lần sau còn có cơ hội đó.”

Vị thanh niên chiến thắng kia vừa cười vừa nói —— người thắng luôn luôn có tư cách hiển lộ ra phong độ mình rộng lượng cùng nhẹ nhàng.

“Lần sau, ta sẽ thắng ngươi.”

Nữ tử kia mím môi một cái, thấp giọng nói, sau đó từ dưới đất bò dậy, hướng phía phương xa bay đi.

“Ta chờ.”

Thanh niên chiến thắng ôn hòa cười một tiếng.

Đưa mắt nhìn nữ tử bay xa, sau đó cái thanh niên này tại trong ánh mắt một đám người kính sợ sùng bái, chuẩn bị quay người hoa lệ.

Mà đúng lúc này, một đạo âm thanh tán thưởng vang lên.

“Không tệ, không tệ.”

Thanh âm này mười phần chân thành, giống như một vị tiên bối đức cao vọng trọng, đang thực tình tán dương hậu bối mình, thậm chí lộ ra có chút hiền lành.

Thế nhưng là... Thanh âm này làm sao còn trẻ như vậy? !

Xoạt!

Chương 165: Có Quỳ Hay Không

Chương 165. Có Quỷ Hay Không

Mọi người đồng thời ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy được một cái thanh niên áo đen tuần lã, lơ lửng tại trên bầu trời, tán thưởng nhìn xem hắn.

“Người là ai?”

Vị thanh niên chiến thắng này nhưng mây, đối phương dùng loại ánh mắt từ trên cao nhìn xuống này, để hắn rất không thoải mái.

Đặc biệt là loại biểu lộ tán thưởng này, trong mắt hắn, càng làm cho hắn khó mà chịu đựng hơn so với vênh mặt hát hàm sai khiến miệt thị, bởi vì, đây là một loại cao cao tại thượng theo lẽ đương nhiên, tựa hồ, hắn trời sinh liền cao hơn người một đoạn!

“Người đoán xem?”

Tần Tử có chút cười một tiếng, nụ cười hiền lành.

Cái thanh niên này xem xét cẩn thận Tần Tử một phen, trong đầu lục soát nhân vật thiên tài trong tông môn, tựa hồ... Không có người nào nhìn như này.

“Người đến cùng là ai!”

Thanh âm của hắn lạnh xuống tới.

“Ha ha ha, người trẻ tuổi làm gì hỏa khí lớn như thế?”

Tần Tử cười lắc đầu, sau đó nói ra:

“Ta gọi Tần Tử, như này, người hắn là biết đi?”

Xoạt!

Lập tức, tất cả mọi người ở đây đều mở to hai mắt nhìn.

Có người thậm chí theo bản năng che miệng.

Sở hữu người nhìn chằm chằm Tần Tử, lại không người nào dám nói chuyện, bởi vì bọn hắn đều nghe nói cái tin đồn ” đệ

tử Vũ Hoàng ” kia, nhưng là không biết thật giả, cũng không biết thái độ tông môn là như thế nào, sợ nói nhầm.

“Là ngươi! !”

Ánh mắt cái thanh niên này lộ ra mấy phần vẻ mặt ngưng trọng, đại danh Tần Tử hấn tự nhiên nghe nói qua, gần đây rất huyền não xôn xao.

“Cái gì mà là ngươi hay là ta? Gặp sư thúc tổ, một chút cấp bậc lễ nghĩa đều không có sao? !”

Tần Tử như mây, lộ ra mấy phần uy nghiêm chi sắc.

“Sư thúc tổ? Cấp bậc lễ nghĩa?”

Cái thanh niên này sắc mặt âm trầm xuống tới, hấn cảm giác người này là đang tận lực trêu đùa hấn, dù sao chuyện này là tất cả mọi người đang hoài nghi.

Nhưng hấn vẫn là biết nặng nhẹ, không dám trực tiếp xuyên phá màng giấy kia, thế là nói ra:

” Đỉnh Sơn ta chỉ nhận thực lực, không nhận những hư danh này.”

“Ngươi và ta đã tuổi tác tương tự, vậy liền dùng thực lực nói chuyện! Ngươi nếu là có thể thắng ta, tự nhiên có thể nói chuyện cao cao tại thượng như vậy, nếu là không thể... Liền thu hồi sắc mặt tự cho mình cao hơn người khác kia đi!”

“Hả ?”

Trong mắt Tần Tử bắn ra lăng lệ chi quang, giận tím mặt, quát lớn:

“Tốt cho một câu chỉ nhận thực lực không nhận hư danh! Ngươi là cảm thấy mình rất mạnh, cho nên, có thể không nhìn trưởng ầu tôn ti tông môn, bất kính tiền bối?”

“Nói như vậy, nếu là một vị tiền bối tông môn mất hết tu vi, triệt để biến thành phế nhân, ngươi chẳng phải là muốn coi như sâu kiến để đối đãi, tùy ý nhục nhã sao? !”

” Đông Thắng thần tông ta truyền thừa vạn năm, cái thời điểm gì có loại cậy tài khinh người như này, quên nguồn quên gốc, bất kính trưởng bối? !”

“Nhìn bộ dáng này của ngươi, tựa hồ còn muốn cùng bản sư thúc tổ công bằng một trận chiến, kiểm nghiệm ta một chút! Nhìn xem ta đủ tư cách hay không sao?”

“Vậy hôm nay, bản sư thúc tổ ta sẽ không để cho ngươi toại nguyện! Ngươi muốn đánh cùng ta, ta lại không động thủ cùng ngươi!”

“Ta hôm nay liền cậy già lên mặt một lần, ta ngược lại muốn xem xem, xem cái sư thúc tổ chỉ có bồi phận không có thực lực như ta, có tư cách để vị thiên kiêu như ngươi dùng lễ văn bồi hay không!”

Tần Tử tung ra kỹ năng sả đạn đạn của mình, một miệng nói các loại lời lẽ chính nghĩa, nháy mắt đã mang một cái mũ chụp tại đỉnh đầu đối phương, để đối phương như nằm mộng.

“Cái này... Ta...”

Thanh niên này nguyên bản còn xương cốt rất cứng, lập tức cảm giác trong lòng chột dạ, vậy mà mồ hôi lạnh chảy ròng ròng —— hẳn nói sai!

Bất kính trưởng bối?

Loại sự tình này, có thể thừa nhận sao?

Nhưng mà, lời nói tùy hứng vừa rồi dựa sự phản nỡ nói ra, bị đối phương nắm được cán, rốt cuộc thu không trở lại được.

“Ta tự nhiên tôn kính trưởng bối tông môn, nếu là tiền bối tông môn, coi như bản thân bị trọng thương, đó cũng là trưởng bối của ta, ta thấy thì tự nhiên sẽ hành lễ! Nhưng ngươi là thân phận gì chứ?”

Cái thanh niên này cắn răng nói.

“Nói như vậy, ngươi là đang chất vấn thân phận của ta lạc? Ý của ngươi là, sự tình Vũ Hoàng lão tổ chiêu cáo thiên hạ, là đang nói láo?”

Tần Tử ngoạn vị nhi nói.

“Ta! !”

Cái thanh niên này nháy mắt đã đổ đầy mồ hôi trán, tim đập rộn lên, chỉ cảm thấy mình vừa nhảy ra khỏi một cái hố, lại lọt vào trong một cái hầm sâu khác!

Chuyện này, có thể nói sao?

Vũ Hoàng dương mưu, người sáng suốt đều thấy rõ ràng, nhưng là, ai dám xuyên phá? Xuyên phá chính là chuyện cười lớn!

Mà nếu như là người Đông Thắng thần tông tự mình xuyên phá tầng giấy này, đó chính là lời chê cười lớn hơn gấp bội.

Khí tiết tuổi già của Vũ Hoàng sẽ khó giữ được, mà Đông Thắng thần tông cũng sẽ bị đánh sứt mẻ! Hậu quả như vậy, ai chịu đựng nổi?

Tông chủ Tô Huyền Long đều không được!

Cho nên, trước đó Tô Huyền Long tình nguyện chịu đựng nội tâm dày vò tự tay đánh nữ nhi mình, cũng không dám đem chuyện này xuyên phá.

“Thế nào, người đến cùng là có mấy cái ý định? Ta có phải là sư thúc tổ Đông Thắng thần tông hay không? Đến cùng phải hay không! !”

Tần Tử ánh mắt đại thịnh, quát lớn.

“Phải! ! !”

Thanh niên không dám do dự, cơ hồ gào thét lên tiếng, hấn gào lên đến đỏ bừng mặt, con mắt ửng đỏ, tựa hồ có nước mắt.

Thật giống như một cái tân binh bị huấn luyện viên dạy dỗ đến phát khóc, trong lòng dù không cam lòng đến đâu, lại ủy khuất như thế nào đi nữa, cũng chỉ có thể cắn răng phục tùng, phục tùng, phục tùng!

“Đã như vậy, tôn ti lễ nghi của Đông Thắng thần tông ta, người hôm nay không tuân thủ! Gặp sư thúc tổ, người có quỳ hay không! !”

Tần Tử tiếp tục quát lớn.

“Ta... Quỳ! !”

Cái thanh niên này hít sâu một hơi, con mắt đỏ bừng, nước mắt đảo quanh tại trong mắt, cắn răng chậm rãi quỳ xuống tới.

Đông!

Nam nhi dưới đầu gối là vàng.

Tôn nghiêm của hấn, vỡ vụn! !

Các đệ tử chung quanh đem một màn này nhìn ở trong mắt, lập tức từng cái ánh mắt phức tạp, có người thở dài, có người thần thức.

Thiên kiều thứ mười tông môn, cứ như vậy quỳ xuống, bị một ngoại nhân làm cho mất hết thể diện, đây là bị ai cỡ nào?

Mà đúng lúc này, Tần Tử nhìn về phía những đệ tử vây xem này, nhú mày hỏi:

“Các người, vì sao không quỳ?”

Xoạt!

Lập tức, những đệ tử Đông Thắng thần tông này nguyên bản còn đang đồng tình người với khác, thân thể đột nhiên cứng đờ, da mặt co quắp...

Chương 166: Mọi Người Tự Động Viên Nhau

Chương 166. Mọi Người Tự Động Viên Nhau

Rất nhanh, mấy trăm người ở đây, tất cả đều quỳ xuống.

Không thể không quỳ!

Dù sao, ngay cả nhân vật thiên kiều thứ mười tông môn đều khuất phục, chỗ nào đến phiên những tiểu lâu la bọn hấn làm càn?

“Co được dẫn được là hảo hán!”

“Ừm, hơn nữa còn là kỹ thuật phải có.”

“Đúng, người nào đã dùng qua cũng đều nói tốt.”

Bọn hấn yên lặng nhìn nhau, dùng ánh mắt giao lưu, khích lệ cho nhau, tìm lối thoát tâm lý cho nhau.

Mà lúc này, thỉnh thoảng có đệ tử Đông Thắng thần tông từ bầu trời bên cạnh bay qua.

“A, các người đây là...”

Mà thường thường, một câu còn chưa nói xong, bọn hắc cũng quỳ gối nơi này.

Đại thế khó vi phạm!

Thời điểm khi người chung quanh đều như vậy, liền sẽ sinh ra một cỗ quán tính, thậm chí người ta cũng không cần biết vì sao lại như này, trong lòng liền có một thanh âm nói cho người... người cũng phải làm như vậy.

Thế là, giống như quả cầu tuyết, người quỳ nơi này càng đến càng nhiều, vậy mà lít nha lít nhít một mảng lớn.

Sau đó, toàn bộ Đông Thắng thần tông oanh động!

“Lại có sự tình như này!”

“Lẽ nào lại như vậy!”

“Hắc đem chúng ta Đông Thắng thần tông xem như địa phương nào? Làm như vậy, không khỏi quá vô pháp vô thiên!”

Có nhân vật thiên kiều xếp hạng trước mười giận tím mặt, sau đó bóp nát cái chén, khí thế hùng hổ mà tới.

Sau đó...

Tại phía dưới miệng pháo trụ tâm đại nghĩa lẫn nhiên của Tàn Tử, vị thiên kiều xếp hạng thứ năm Đông Thắng thần tông này, cũng ôm hận quỳ xuống.

Ngón tay bóp vang lên kèn kẹt.

Móng tay đều lâm vào trong thịt!

Không có biện pháp, Tàn Tử chụp tới cái mũ quá lớn, hắc không chịu nổi cỗ trọng lượng kia, thế là bị ép cong đầu gối...

Mà chuyện này còn đang khuếch tán.

Nhưng lại không người nào dám tùy tiện ra mặt, bởi vì những người này sau khi cẩn thận suy tư, phát hiện... Việc này khó giải.

Chỉ cần đối phương lấy danh xưng “Sự thúc tổ” của bản thân mình ra, mặc kệ bọn hắn nói cái gì, đều phải quỳ trước rồi lại nói!

Cái này không khác gì tự rước lấy nhục.

Rất nhiều người bắt đầu hướng tông môn cao tầng bẩm báo, nhưng mà bọn hắn cũng không biết, tông môn cao tầng đã sớm biết, nhưng là không cách nào nhúng tay...

Bởi vì trước khi Tần Tử xuất hiện tại Vũ Quảng đài, liền đã thông báo vpow's Tô Huyền Long cùng một đám trưởng lão —— “Ta đi khảo nghiệm tâm trí những người trẻ tuổi này một chút, không có ta thông tri, các ngươi không cho phép tới.”

Tô Huyền Long và người khác không thể không làm theo.

Tóm lại, Tần Tử hiện tại, tại Đông Thắng thần tông, quả thực có thể tùy tâm sở dục, vô pháp vô thiên!

Bởi vì hắn là ” đệ tử Vũ Hoàng ” .

Vũ Hoàng thân phận vô cùng cao thượng, là nhân vật tín ngưỡng tông môn, cho nên hắn cầm cái lông gà này, thật đúng là có thể làm lệnh tiễn!

Đây là quả đắng Vũ Hoàng gieo xuống.

Đông Thắng thần tông chỉ có thể rung rung nuốt xuống!

Nhưng mà, tất cả mọi người Đông Thắng thần tông biết, Tần Tử đây chỉ là điên cuồng cuối cùng mà thôi, thời gian hắn làm càn không được bao lâu, tương phản, hắn càng là làm càn, ngược lại sẽ để hắn chết được càng nhanh.

Dù sao, coi như Tần Tử tương kế tựu kế, phá dương mưu Vũ Hoàng, nhưng là thực lực tuyệt đối vẫn như cũ là nắm giữ tại trong tay Vũ Hoàng.

Chỉ cần Tần Tử làm càn đến trình độ nhất định, Vũ Hoàng liền có thể bắt lấy cơ, lấy danh nghĩa “Thanh lý môn hộ” ngang nhiên xuất thủ, đem Tần Tử trấn áp, sau đó danh chính ngôn thuận “Thu hồi” món hoàng khí kia.

Không chỉ có như thế, tất cả nhục nhã Tần Tử hiện tại tạo thành cho Đông Thắng thần tông, đến thời điểm đó cũng sẽ trả lại gấp bội.

Thử nghĩ một chút.

Đến thời điểm đó, Tần Tử mất hết tu vi, tóc tai bù xù, bị móc sắt sắc bén xuyên qua xương bả vai, đồng thời móc sắt kia kết nối lấy xích sắt thô to, xích sắt quấn quanh lấy hai viên thiết cầu đen nhánh so với người hắc còn muốn cao hơn, sau đó dùng roi quật, để hắc lôi kéo thiết cầu tiến lên, giống như trâu cày ruộng...

Để hắc thông khổ.

Để hắc khuất nhục.

Để hắc tuyệt vọng.

Để hắc cầu sinh không được, muốn chết không thể!

Không chỉ có như thế, cha Tần Xuyên của hắc, đến thời điểm đó cũng là đãi ngộ không sai biệt lắm, thậm chí còn có thể càng thêm bi thảm...

Mà chính là bởi vì mang “Ước mơ” như này, đệ tử cùng các cao tăng Đông Thắng thần tông, mới có thể chịu nhục phụ trọng.

Ngươi nào đi!

Ngươi bây giờ huyền não càng hung, về sau liền càng thảm, ngươi làm càn, đều chẳng qua là đang tự chịu diệt vong! !

Rốt cục, khi đệ tử Đông Thắng thần tông tại cái trên quảng trường này quý hơn phân nửa về sau, Tần Tử đem Tô Huyền Long và người khác triệu tới.

“Sư thúc tổ.”

Tô Huyền Long cùng rất nhiều trưởng lão hành lễ đối với Tần Tử.

Mà các đệ tử quý tại đằng sau thấy thế, trong lòng lập tức trấn an không ít —— ngay cả các cao tăng tông môn đều hành động như vậy, xem ra không phải vấn đề của bọn hắc. Đại thể khó vi phạm, không phải là quá nhục nhã!

“Ừm, Huyền Long, ta khảo nghiệm một chút, phát hiện lần này người trẻ tuổi vẫn là có chút tôn ti, không tệ.”

Tần Tử ông cụ non nói.

Tô Huyền Long cùng một chút trưởng lão khóe miệng co giật, không nói gì, mà ước chừng một nửa trưởng lão sắc mặt như thường, tựa hồ cảm thấy rất bình thường...

“Ha ha, để sư thúc tổ chê cười.”

Tô Huyền Long làm bộ khiêm tốn một chút, mặt mũi tràn đầy cười giả tạo.

Có chút trưởng lão đã phân không rõ thật giả.

Nhưng là Tô Huyền Long rõ ràng biết, đối phương chính là đang diễn! Bởi vì, ánh mắt ý vị thâm trường kia của đối phương, chỉ ở thời điểm đối mặt cùng hắn mới hiển hiện ra, ánh mắt kia mang theo khiêu khích, muốn nhói nhói vào tim hắn!

“Huyền Long, ta vừa rồi nghe nói, trong thời gian ta không có ở đây, các người thăm dò tổ địa, khám phá một khối bia đá Thủy tổ?”

Tần Tử cười tủm tỉm nói.

Xoạt!

Lập tức, trong lòng Tô Huyền Long nhảy một cái, da mặt kịch liệt co quắp —— là tên cháu trai nào nói ra thế? Đây không phải dẫn sói vào nhà sao!

Bị cái con hàng này biết sự tình bia đá Thủy tổ, cái con hàng này há có thể không dậy nổi tham lam sao? Cứ như vậy, bia đá còn có thể giữ được sao?

Mặc dù, chờ về sau trấn áp cái con hàng này cũng có thể cầm lại bia đá, nhưng là... Vạn nhất người này cuối cùng chó cùng rứt giậu, hủy bia đá thì sao?

Coi như hủy không được, chỉ cần ở tề dâm phía trên, làm một đồng phân, cũng đủ làm cho món bảo vật này từ đây âm đạm phai mờ...

Chương 167: Chỉ Bảo Văn Bối

Chương 167. Chỉ Bảo Văn Bồi

“Cái này... Nói là bia đá Thủy tổ, kỳ thật cũng chỉ bất quá là một tấm bia đá phát hiện ven đường ở tổ địa mà thôi, không có gì thần kỳ... Chúng ta đều nhìn không vào tông mắt, cho nên mới lấy ra cho tiểu bồi lĩnh hội.”

Tô Huyền Long muốn che giấu một chút.

Nhưng mà, chung quy là tốn công vô ích, Tần Tử bé heo tinh minh như vậy, làm sao có thể bị hấn lừa chứ?

Tần Tử cười cười, nói ra:

“Nguyên lai là như này sao, ta còn sợ là cái bảo vật gì khó lường chứ, như vậy, ta thân là sư thúc tổ, ngược lại không thể cùng bọn tiểu bồi tranh giành.”

“Nhưng mà, nếu là đồ vật không đủ nặng nhẹ... Vậy ta liền da mặt dày một lần, muốn đến xem nó như thế nào.”

Đồ vô sỉ! !

Tô Huyền Long kém chút phun ra ngoài một ngụm lão huyết, nếp nhăn nơi khoé mắt hấn kịch liệt lay động —— người cái này gọi là mặt dày một lần sau? Da mặt của người, từ vừa mới bắt đầu liền đao thương bất nhập rồi mà? !

“Thế nào, không được sao?”

Tần Tử thấy sắc mặt Tô Huyền Long quái dị, thế là nhú mày, chất vấn:

“Hắn là, ta thân là đệ tử Vũ Hoàng, sư thúc tổ tông môn, liền nhìn tư cách một khối bia đá vất đi cũng không có sao? ?”

“Sư thúc tổ hiểu lầm.”

Tô Huyền Long hít sâu một hơi, tận lực để cho mình giữ vững tinh táo, trầm giọng nói ra:

“Toà bia đá này trước đó đã định tốt, cho mỗi người thiên kiều trước mười của tông môn lĩnh hội mười ngày, bây giờ đang là

thiên kiều thứ ba lĩnh hội, đến bây giờ... Hấn mới lĩnh hội được hai ngày mà thôi.”

“Người nói là, ta chỉ ít còn phải đợi tám ngày?”

Tần Tử nhú mày nhìn xem hấn.

“Ừm, tông môn cuối cùng không thể nói mà không tin, ta tin tưởng sư thúc tổ một lòng vì tông môn suy nghĩ, là có thể lý giải.”

Tô Huyền Long khẽ cười nói.

Bên trong cái nụ cười, mang theo một ý vị khiêu khích chỉ có Tần Tử mới có thể nhìn ra được—— người không phải thích dùng đại nghĩa làm nhiên để chiếm tiện nghi người khác sao? Vậy ta liền dùng phương thức đại nghĩa làm nhiên, để người kinh ngạc! !

Nhưng mà, Tần bé heo vững như lão cẩu.

Hấn cười gật gật đầu, nói ra:

“Vậy hiện tại là người thiên kiều thứ ba tông môn tại lĩnh hội, thế thứ nhất cùng thứ hai tông môn, hiện tại hấn là có rảnh phải không? Triệu tới ta nhìn một chút.”

Không đợi đối phương từ chối, hấn lại một câu đem phá hỏng đường lui:

“Cũng đừng nói với ta là bọn hấn đều có việc, hoặc là đang bế quan không ra được, nếu như hai cái đều trùng hợp như vậy, vậy thì không phải là trùng hợp, ta liền có lý do hoài nghi... Bọn hấn là có ý kiến đối với ta.”

Tô Huyền Long vừa định mở miệng nói, nhưng lời bị chặn trở về, lập tức khó chịu giống như ăn phải con ruồi.

Hấn ho khan hai tiếng, miễn cưỡng cười vui nói:

“Khụ khụ, nào có chứ sư thúc tổ, làm sao có thể chứ? Ta liền truyền âm triệu hoán bọn hấn.”

Rất nhanh, Tô Huyền Long lộ ra vẻ làm khó, nói ra:

“Sư thúc tổ, cái này... Đệ nhất Huyền Thiên Cơ trước đó có rõ ràng cảm ngộ, thật đang bế quan, chỉ có thứ hai Xa Chấn có thể tới.”

Mặc kệ, có thể bảo trụ một cái thì là một cái! Cuối cùng không thể hai vị thiên kiêu kiệt xuất nhất tông môn bị làm nhục bởi tên vô sỉ này được?

“Ừm, cũng được.”

Tần Tử bình tĩnh gạt đầu, hẳn đã sớm đoán được đối phương sẽ dùng loại phương thức rửa rủa cầu sinh này, cũng không ngoài ý muốn.

Cũng không lâu lắm.

Một vị thanh niên khí vũ hiên ngang từ phương xa bay tới, người này mày kiếm mắt sáng, mười phần tuần lẫm, tóc lại là lục sắc.

“Đệ tử Xa Chấn, bái kiến sư thúc tổ.”

Không đợi Tần Tử nói cái gì, người này vậy mà trực tiếp quỳ một chân trên đất, cúi xuống cái đầu cao ngạo, lộ ra vẻ cung kính.

Co được dẫn được.

Hắn đã sớm biết bên này phát sinh sự tình gì, cho nên cũng biết mình chạy không khỏi cái quỳ này, đã như vậy, không bằng lấy lui làm tiến!

“Ừm, đứng lên đi.”

Tần Tử bình tĩnh nói, trong lòng hẳn có chút giật mình, người này cung kính như thế, cái này khiến hắn có chút bị động a.

Đối phương trực tiếp chịu thua, liền không dễ gây khó khăn.

Mà liền tại cái thời điểm này, Xa Chấn nói ra:

“Đã sớm nghe nói sư thúc tổ thiên tư cái thế, thực lực cũng là có một không hai thế hệ trẻ tuổi đông vực, hôm nay có vinh hạnh nhìn thấy, muốn mời sư thúc tổ chỉ điểm một hai... Không biết có thể được hay không?”

Hắn muốn khiêu chiến! !

Cái gọi là thỉnh cầu chỉ điểm, chẳng qua là một cái thuyết pháp dễ nghe, đồng thời để Tần Tử không cách nào cự tuyệt.

Mà mục đích thật sự của hắn, tự nhiên là nghiền ép người này, tốt nhất là mượn cơ hội trọng thương người này, để người này

trong ngắn hạn không cách nào lại gây tai họa cho Đông Thắng thần tông!

Mà trong khoảng thời gian này.

Đông Thắng thần tông hoàn toàn có thể bố cục, để người này rơi vào cái bẫy, sau đó thanh danh triệt để thối rơi, rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục...

Tần Tử thực lực rất mạnh, dù sao cũng là nhân vật đánh bại Khương Thần Nông, lúc trước hẳn hơn phân nửa không phải đối thủ.

Nhưng là ba ngày trước, hắn từ trên tấm bia đá Thủy tổ tìm hiểu ra một loại tuyệt thế thần thông, thực lực tăng nhiều, có nắm chắc cùng người này chia năm năm!

Lui một vạn bước mà nói.

Liên xem như bại thì lại có thể lớn tồn thất bao nhiêu chứ? Coi như hắn không khiêu chiến, cũng sẽ nhận người này nhục nhã, mà quý cũng đã quý...

“Ha ha ha! Thật là chí khí!”

Tần Tử ha ha cười một tiếng, vỗ vỗ bả vai Xa Chân, vui mừng nói ra:

“Nguyên bản ta mấy ngày không có ý định xuất thủ, nhưng là đã ngươi có cái tiên tâm này, vậy ta liền chỉ điểm ngươi một cái đi.”

“Đa tạ sư thúc tổ!”

Xa Chân trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, mà nhưng trong lòng đang cười lạnh.

“Bắt đầu đi.”

Tần Tử vừa cười vừa nói.

“Sư thúc tổ... Cẩn thận!”

Xa Chân trong mắt bắn ra lăng lệ quang mang, sau đó một quyền hướng phía Tần Tử oanh sát mà tới.

“Đông!”

Một quyền này đánh ra, vậy mà ẩn chứa lực lượng chấn động kinh khủng, để không khí đều kịch liệt chấn động, tựa hồ có

vô số hạt nguyên tử đang nhảy lên!

“Không tệ.”

Tàn Tử mặt không đổi sắc, tay phải bao trùm một tầng kim quang, giống như Thần Linh chi thủ, một chương đẩy qua.

Chương 168: Ta Vì Muốn Tốt Cho Hắn

Chương 168. Ta Vì Muốn Tốt Cho Hắn

“Keng —— “

Âm thanh vang dội vang lên, giống như tiếng chuông chùa miếu, gần như chấn vỡ màng nhĩ của người ta, sau đó Xa Chấn hướng về sau bay rót ra ngoài.

Nhưng là, hắn cũng không có thụ thương, mà là hai tay triển khai, duy trì tư thế phòng thủ hay tay đan chéo trước ngực, hướng về sau phía sau lui trăm mét, sau đó, hai tay chậm rãi nâng lên quá đỉnh đầu, bỗng nhiên khép lại.

“Ông! !”

Một đạo kiếm quang to lớn từ song chương trước ngực phóng lên tận trời, tròn vẹn trăm trượng, cũng chính là ba trăm mét!

Kiếm quang này cấp tốc tỏa ra lấp lánh, hình dáng xung quanh tựa hồ có vô số đường cong uốn lượn đang lưu động, một cỗ lực chấn động kinh khủng khuếch tán ra tới.

“Chấn Đãng chi kiếm, chém!”

Xa Chấn hét lớn một tiếng, sau đó song chương hung hăng hướng phía dưới bổ ra, một kiếm to lớn này hơi dốc xuống dưới, giống như một cái bập bênh, đem nửa người dưới của hắn đều khiêu động bắt đầu, hai chân chỉ xéo bầu trời.

“Oanh long!”

Một tiếng vang thật lớn, một đạo sóng xung kích giống như trải rộng ra mặt phẳng tại không trung, mà Tần Tử thì là trực tiếp nhập vào phía dưới, lập tức đá vụn bay tán loạn, bụi mù cuồn cuộn.

Thành công!

Xa Chân hai mắt tỏa sáng, hưng phấn vô cùng, hần cười nói ra đối với chỗ bụi mù cuồn cuộn phía dưới:

“Sư thúc tổ, một chiêu thần thông ta tự sáng tạo, đã vào được mắt ngài chưa? Xin ngài chỉ điểm!”

Hần đem hai chữ “Chỉ điểm” nhấn mạnh, phối hợp tràng diện bây giờ, giống như châm chọc cay độc nhất.

Chung quanh các đệ tử Đông Thắng thần tông đang quỳ, trong lòng từng cái cũng phấn chấn, có loại cảm giác mở mày mở mặt!

Nhưng mà đúng vào lúc này.

Một đạo cuồng phong thổi tan sương mù, lộ ra cảnh tượng trong đó, chỉ thấy ở hồ to kia, Tần Tử chậm rãi đứng lên.

Hần vậy mà không có chút thương thế nào, thậm chí quần áo đều không có tổn hại, hần giơ chân lên, nhẹ nhàng gõ gõ tro bụi lòng bàn chân, sau đó mặt mỉm cười ngẩng đầu, nói ra:

“Ừm, rất không tệ, trừ uy lực chẳng ra sao cả, cái khác phương diện... Đều rất tốt.”

Ba! !

Biểu tình của tất cả mọi người cứng ngắc lại, mà Xa Chân nguyên bản mặt lộ vẻ trêu tức, càng là cảm giác một cái tát vô hình hung hăng quất vào trên mặt.

Trừ uy lực chẳng ra sao cả, cái khác đều rất tốt?

Ý nghĩa thần thông không phải liền là uy lực sao? Thần thông không có lực sát thương, lấy ra làm cái gì? Trợ hứng cho địch nhân?

Tần Tử đánh giá, bắt đầu quy kết kỳ thật liền chỉ có một chữ —— loè loẹt, có hoa không quả!

Xa Chấn hít sâu một hơi, kiêu ngạo trong lòng giống như liệt hỏa thiêu đốt, quật cường nói ra:

“Vẫn bồi dùng cái thần thông này hoàn toàn chính xác còn không hoàn thiện, như vậy xin hỏi sư thúc tổ, phải cải thiện như thế nào đây? Xin chỉ điểm! !”

Hắn lại đem bóng da đá trở về.

Người không phải nói thần thông của ta có hoa không quả sao, vậy người có bản lĩnh chỉ điểm ta một phen a, không cần chỉ đùa công phu miệng!

“Ừm, ta đối với người thần thông cũng không hiểu rõ lắm, cũng không biết người một kiếm này có tinh túy là cái gì, cho nên ta liền thi triển hào nhoáng bên ngoài một lần, nếu có địa phương không đúng, còn xin người không nên cười lời nói.”

Tần Tử khiêm tốn nói.

Sau đó tay phải của hắn chậm rãi nâng quá đỉnh đầu, lập tức, một xoáy kiếm quang đao trắng ngưng tụ mà ra, thẳng vào mây xanh, mà bên trong kiếm quang này, cũng ẩn chứa lực chấn động đáng sợ.

Không chỉ có như thế, bên trong càng là dung nhập một cỗ sát phạt chi lực cùng lực lượng cuồng bạo, để một kiếm này càng thêm khủng bố.

“Chém! !”

Tay phải hắn vung lên, lập tức, kiếm quang to lớn quét về phía Xa Chấn quá sợ hãi, lực lượng kinh khủng khiến cho phong vân biến sắc.

“Cản!”

“Oanh —— “

Xa Chấn sử xuất hộ thể thần thông, nhưng chỉ vền vẹn trong nháy mắt, thần thông của hắn trực tiếp bị ép bạo, kiếm quang ẩn chứa chấn động cùng sát phạt chi lực cuồng bạo, hung hăng đâm vào trên thân hắn, để hắn thổ huyết bay rót ra ngoài.

Hưu!

Phanh phanh phanh!

Hắn giống như một vệt ánh sáng bắn về phía dưới, liên tiếp đụng thủng ba tòa sơn phong, sau đó khảm nạm tại trên vách đá tòa sơn phong thứ tư.

Máu me khắp người, thoi thóp!

“Tê tê!”

“Cái này...”

Mọi người nhìn xem một màn này, đều há to mồm, nói không ra lời, đầu óc ông ông kêu lên.

Mà Xa Chấn con mắt trừng lớn, hai mắt vô thần, bên tai của hắn quanh quẩn lời nói khiêm tốn mà tru tâm kia của Tần Tử.

“Ta không biết một kiếm này của người tinh túy là cái gì... Ta liền thi triển hào nhoáng bên ngoài một lần... Liền thi triển hào nhoáng bên ngoài...”

Không có tinh túy?

Hào nhoáng bên ngoài?

Một kiếm không có tinh túy, đều mạnh hơn so với một kiếm của hắn, như vậy tinh túy một kiếm kia của hắn tính là gì? Chính là chuyện tiểu lâm!

Nghĩ đến nơi này, hắn tựa hồ cảm giác được vô số cái tát phô thiên cái địa hướng phía mặt của hắn bay tới, muốn đem hắn bao phủ.

Ba ba ba ba ba ba ba! ! !

Mà cùng lúc đó, trong lỗ tai Tần Xuyên vang lên hệ thống nhắc nhở âm:

“Đinh! Nhi tử ngài thành công đánh mặt Xa Chấn, tự động nạp tiền một cái Xa Chấn, thu hoạch được 2 điểm giá trị gọi cha!”

Lập tức, số dư giá trị gọi cha hắn còn lại biến thành 5. 6.

“Cái Xa Chấn này thực lực không thể yếu so với Khương Thần Nông, làm sao chỉ trị giá chỉ có 2 điểm giá trị gọi cha?”

Tần Xuyên chân mày cau lại, Khương Thần Nông thế nhưng là giá trị 3 điểm.

Nhưng hắn rất nhanh liền minh bạch.

Hắn là vấn đề thân phận!

Giá trị gọi cha là căn cứ thiên phú, thực lực, thân phận, địa vị, tiềm lực một người đến tính toán tổng hợp.

Cái Xa Chấn này ở phương diện cái khác đều không kém, nhưng là về mặt thân phận muốn bại bởi Khương Thần Nông, dù sao, Khương Thần Nông thế nhưng là thiếu chủ cường thịnh hoàng tộc!

“Sư thúc tổ, cái này... Ngài xuất thủ... Có chút hung ác đi?”

Tô Huyền Long sắc mặt khó coi.

“Không có việc gì, vết thương nhỏ chút ấy mấy ngày liền có thể khôi phục, ngọc không mài không thành tài nha, ta cũng là vì tốt cho hắn.”

Tần Tử có lý chẳng sợ nói.

Tô Huyền Long kém chút tức điên!

Xa Chấn không chỉ có thân thể bị đánh thành trọng thương, mà đạo tâm lại cũng bị đánh thương tích đầy mình, không biết sẽ tinh thần sa sút trong bao lâu, thậm chí sẽ từ đây không gượng dậy nổi... Loại hành vi phát rồ này, cũng có thể nói là vì muốn tốt cho hắn sao?

“Ta muốn chém đứt đầu của ngươi, để bả vai ngươi dễ dàng một chút mà!”

Hắn mắng to trong lòng.

Nhưng là mặt ngoài vẫn kéo căng như cũ.

Chương 169: Nói Dối Không Đối Sắc

Chương 169. Nói Dối Không Đối Sắc

Mà cái thời điểm này, Tần Tử đột nhiên xoay động con mắt, cười nói ra:

“Ta nhớ được, tông môn có một tòa Long Ngư trì, bên trong nuôi một đám long ngư, mấy năm không gặp, không biết những long ngư này đáng đắt thế nào.”

Xoạt!

Mí mắt Tô Huyền Long nhảy lên kịch liệt, bắt thịt cả người đều căng thẳng, có chút ức chế không nổi Hồng Hoang chi lực trong cơ thể!

Cái tên tiêu đề tiện này muốn làm gì? Muốn đánh long ngư chủ ý? !

Long ngư a! !

Kia thế nhưng là trấn tông chi bảo của Đông Thắng thần tông bọn hắn, phóng nhãn toàn bộ đông vực, đều là phần bảo bối độc nhất!

Đây là tám ngàn năm trước, Kiếm Hoàng từ Tây Vực Hóa Long trì xa xôi tiếp dẫn dị chủng quay về, mặc dù là cá, lại người mang chân long huyết mạch, huyết dịch có rất nhiều diệu dụng, bất luận là luyện đan, hay là luyện khí, đều có hiệu quả, thậm chí, còn có thể trực tiếp phục dụng, tăng lên thể chất rất nhiều!

Cái long ngư này sinh trưởng cực chậm, sinh sôi cũng cực chậm, tám ngàn năm trôi qua, cũng mới khó khăn lắm hơn hai trăm đầu mà thôi.

Liên xem như nội bộ Đông Thắng thần tông, đều không nỡ hưởng dụng long ngư, cũng chỉ có thời điểm ngàn năm trước Vũ Hoàng Thành Hoàng, Kiếm Hoàng giết mấy đầu long ngư, mở tiệc chiêu đãi mấy vị hoàng giả Đông Hoàng điện, Khương gia, Cơ gia, Sở gia!

Tóm lại, đây là Đông Thắng thần tông độc chiếm.

Người đông vực đều nghe nói qua Đông Thắng thần tông có long ngư, nhưng là cho tới nay không người dám đánh chủ ý tới chúng nó, xách đều không thể xách!

Đã từng có một vị thần thái danh chấn đông vực, tu vi thánh nhân cửu trọng thiên, muốn trộm cắp long ngư, bị Kiếm

Hoàng bắt được nhưng không có giết hấn.

Nhưng là chặt một cái chân của hấn.

Đồng thời đem cái chân kia ướp gia vị làm thành dăm bông, treo ở đệ nhất đại thành đông vực ——phía trên cửa Thiên Hà thành, ròng rã ba năm, để thế nhân vây xem.

Từ đây, vị thần thâm kia mai danh ẩn tích...

“Sự thúc tổ, cái long ngư này sinh trưởng chậm chạp, trăm năm còn chỉ lớn lên a một tấc mà thôi, mấy năm không gặp, tất nhiên không có thay đổi gì.”

Tô Huyền Long nói.

Bất kể như thế nào, nhất định phải liệu mình ngăn cản một chút, không thì, hấn qua không được cửa ải trong lòng mình.

“Ha ha, bọn chúng không có biến hóa, bên trong tâm ta lại có biến hóa, mấy năm không gặp, trở lại chốn cũ, cũng có một phen tư vị khác.”

Ánh mắt Tần Tử lộ ra hồi ức, nói ra:

“Ta nhớ được mấy năm trước, ta còn tại bên hồ cho ăn bọn chúng nếm qua linh thảo... Nhoáng một cái, mấy năm trôi qua, thời gian trôi qua thật nhanh a...”

Khóe miệng Tô Huyền Long kịch liệt run rẩy.

Diễn!

Con mẹ ngươi cứ tiếp tục diễn đi!

Mấy năm trước không biết cái tiểu tử như ngươi đang chặn trâu ở cái xó xỉnh nào đâu, Đông Thắng thần tông có người như ngươi sao?

“Dẫn đường đi, chúng ta đi xem long ngư.”

Tần Tử từ bên trong quá khứ thôn thức khôi phục lại, mang theo giọng điệu không thể nghi ngờ nói.

Trong lòng Tô Huyền Long giãy dụa một chút, cuối cùng thở dài một tiếng, đành phải mặt không thay đổi dẫn đường phía trước.

Nhìn xem thì liền nhìn.

Chờ một lúc cái tiểu vô sỉ này nếu là muốn bắt long ngư, hẳn tất nhiên sẽ ngăn lại, dù sao, liền xem như đệ tử Vũ Hoàng cũng không thể tùy ý bắt long ngư!

Cái này thế nhưng là Kiếm Hoàng nuôi!

Kiếm Hoàng không chỉ có thực lực sâu không lường được, càng là sư phụ Vũ Hoàng, liền xem như Vũ Hoàng tại trước mặt Kiếm Hoàng, cũng phải cung cung kính kính.

Cũng không lâu lắm.

Một đoàn người đi tới Long Ngư trì.

Đây là một tòa sơn phong cao vút trong mây, tứ phía là núi xanh vờn quanh, đồng thời có mây mù ướt át vờn quanh, lộ ra mưa bụi mịt mờ.

Mà đỉnh sơn phong, là một cái ao lạnh đường kính ngàn mét, cái này ao không có bờ bao quanh, giống như là hồ bơi vô cực, tựa như là sơn phong bị một kiếm san bằng, đứt gãy ở ngay đỉnh.

Nước trong hồ mát lạnh giá rét, trên mặt nước chậm rãi thâm tách ra sương trắng nhàn nhạt—— bên trên có khói bay lơ lửng!

“Ừng ục ục.”

Một đoàn người Tần Tử dừng lại tại trên không của cái ao, nhìn xuống ao phía dưới, mơ hồ có thể thấy được từng con cá kim sắc du động dưới đáy nước.

Những con cá này lớn nhỏ không đều.

Lớn nhất thì dài gần hai mét, mà nhỏ nhất, cũng chỉ hai ba tấc mà thôi, cùng cá chạch không sai biệt lắm.

“Soạt! !”

Đột nhiên, một đầu long ngư nhảy ra mặt nước, nhảy lên cao ba mét, mang theo mảng lớn bọt nước tuyết trắng.

Mà bộ dáng của nó, cũng hoàn toàn hiển lộ ra ——long đầu kim sắc, thân thể cá chép, cái đuôi mềm mại mà kéo dài, lân phiến so với cá bình thường thì lớn hơn rất nhiều, chính thể thì lộ ra cảm giác trong cơ thể nó có một cỗ lực lượng.

“Tiểu Kim!”

Tần Tử đột nhiên quát to một tiếng, vọt thẳng đi qua, giống như gặp được lão bằng hữu, trong miệng chảy ra nước mắt hoài cữu...

“Đông!”

Nhưng mà, hắn trực tiếp đâm vào phía trên một tầng bình chướng vô hình, sau đó liền nghe được Tô Huyền Long nói ra:

“Sư thúc tổ, vì phòng ngừa có người trộm cá, Long Ngư trì sớm đã thiết hạ trận pháp phòng hộ.”

“Triệt tiêu a! Không thấy được ta đang muốn cùng tiểu Kim thân mật sao? Ngươi nhìn xem nó đã quá nhớ tới ta, đều chủ động nhảy ra chào hỏi cùng ta.”

Tần Tử nói phét mà mặt không đổi sắc.

“Cái này... Ta chỉ sợ bắt lực, cái trận pháp này là từ lão nhân gia Kiếm Hoàng tự tay bày ra, những người khác mở không ra.”

Tô Huyền Long khó khăn nói.

Kỳ thật, đều là hắn nói bừa!

Hắn mỗi ngày đều phải đích thân tới cho long ngư cho ăn, đồng thời thay nước cho ao, trên thân tự nhiên có tín vật mở ra trận pháp.

“Thật? Vậy ta năm năm trước vì cái gì có thể đi vào cùng tiểu Kim đùa giỡn chứ?”

Tần Tử nhú mày hỏi.

Tô Huyền Long da mặt run rẩy.

Hắn thậm chí muốn trực tiếp chửi ầm lên —— cầu thí, năm năm trước! Năm năm trước ngươi có đi vào hay không, trong lòng ngươi không có tự biết sao!

Đây là nói quá nhiều, nên chính mình cũng tin sao? !

Nhưng là, lời nói đến bên miệng, lại biến thành:

“Ừm, khả năng lúc ấy là Kiếm Hoàng lão tổ ngầm đồng ý, dù sao lúc ấy ngươi vừa vận bái Vũ Hoàng lão tổ làm sư phụ, cũng coi là đồ tôn của hắn, thế là liền dựa vào ngươi.”

Chương 170: Vũ Hoàng Tới

Chương 170. Vũ Hoàng Tới

Tô Huyền Long trực tiếp đem tuyến thời gian phá hỏng!

Hắn nói cái tiểu tử này là năm năm trước bá sư, tránh khỏi cái tên gia hỏa không muốn mặt này về sau lại nói tới một câu “Ta mười năm trước, tại nơi đó...”.

Mà Tần bé heo há có thể để hắn toại nguyện?

Hắn trừng mắt nhìn, sau đó nhú mày nói ra:

“Huyền Long, ngươi nhớ lầm rồi phải không? Ta là thời điểm bảy tuổi đã bá sư mà, kia cũng là sự tình mười hai năm trước, lúc ấy ngươi còn đưa một kiện lễ vật đó.”

Phốc! !

Tô Huyền Long kém chút phun ra một ngụm lão huyết, ngay cả các trưởng lão bên cạnh, đều từng cái mặt mo co quắp.

“Ha ha, có đúng không, khả năng chắc là ta nhớ lầm.”

Tô Huyền Long hít sâu một hơi, trong lòng tự nói với mình, phải tỉnh táo, phải tỉnh táo, gắng gượng qua mấy ngày này sẽ khỏe mạnh, tất cả đều sẽ trôi qua.

“Cái trận pháp này, thật mở không ra sao?”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên một mực yên lặng đứng ngoài quan sát lại hỏi một câu.

“Thật mở không ra.”

Tô Huyền Long khẳng định nói.

“Vậy mở ra thì làm sao bây giờ?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đây là trận pháp nhân gia Kiếm Hoàng lão tự tay bày ra, nếu là không có lão nhân gia đồng ý, liền xem như Vũ Hoàng lão tổ cũng mở không ra, nếu như có thể mở ra... Đó chính là Kiếm Hoàng lão tổ ngầm đồng ý.”

Tô Huyền Long nghiêm trang nói.

Nhưng trong lòng đang cười lạnh.

Trận pháp Kiếm Hoàng lão tổ bày ra, há lại là các người có thể mở ra? Lại còn ôm loại ảo tưởng này, thật sự là mơ mộng hảo huyền!

“Ta nghĩ, Kiếm Hoàng hẳn là đã ngầm cho phép.”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên đột nhiên thần bí cười một tiếng, sau đó nói ra đối với Tần Tử:

“Tiểu tử, ngươi thử một chút, nhìn xem có thể đi vào hay không.”

“Ừm!”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, hẳn là tuyệt đối tín nhiệm đối với cha, cha đã nói như vậy, vậy rất có thể không có vấn đề.

Thế là, hắn lần nữa phóng ra một bước đối với trận pháp phía trước.

“Ba ba!”

Giống như xuyên thấu một tầng màng mỏng, trận pháp như sóng nước dập dờn, sau đó, hắn đã xuất hiện tại nội bộ trận pháp.

“Cái này sao có thể? !”

Tô Huyền Long sắc mặt đại biến, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, hắn tuyệt đối không tin tưởng Kiếm Hoàng lão tổ sẽ cho phép người này tiến vào Long Ngư trì!

Mà lúc này, Tần Tử hai tay hát lên, trong tay xuất hiện một cái bao tải màu vàng nhạt to lớn, cũng mở miệng bao tải ra.

“Các bảo bối, nhớ rồi phải không! Các người ai muốn vào đây nào? Ta mang các người đi ra ngoài chơi!”

Tần Tử nhiệt tình chào hỏi một tiếng đối với nhóm long ngư.

“Rầm rầm!”

“Rầm rầm!”

Vừa dứt lời, mười mấy đầu cá lớn bay lên, mang theo bọt nước to lớn, tranh nhau chen lẫn hướng phía túi xông lại.

Những cá này nhìn như linh hoạt, kỳ thật có chút cứng ngắc, giống như là bị kéo lên, thậm chí trong mắt còn có hoảng sợ thân bất do kỷ...

“Cái này...”

“Cái này...”

Chung quanh, các trưởng lão ngơ ngác nhìn một màn này, sắc mặt âm tình bất định, vậy mà có chút không biết làm sao.

Mà Tần Tử một bên cầm bao tải cá, một bên quay đầu cười nói ra:

“Ha ha ha, bọn chúng thật là nghịch ngợm, vừa nói ra ngoài đi chơi, liền nhiệt tình như vậy, cái bao tải này của ta đều chưa không nổi.”

“Người người người... người dừng tay cho ta!”

Cuối cùng, Tô Huyền Long rốt cuộc không kèm được, phát ra một tiếng gâm thét chấn thiên động địa:

“Cái long ngư này không thể động!”

“Cái gì?”

Tần Tử quay đầu, ngơ ngác nhìn Tô Huyền Long, giống như là biểu lộ bị động lại, nhưng mà thân thể nhưng không có dừng lại, hai tay hắn không có chịu ảnh hưởng chút nào, nước chảy mây trôi đem bao tải lớn chứa mười mấy con long ngư to lớn kia buộc lại, và cuối cùng, thu vào không gian giới chỉ.

Không gian giới chỉ là không cách nào giả vật sống, nhưng là cái bao tải đặc thù kia có thể, chỉ tiếc, dung lượng bao tải kia có hạn.

Tần Tử đi ra ao, hỏi:

“Làm sao không thể động? Kiếm Hoàng lão tổ đều đã ngầm cho phép, cũng không có ngăn cản ta nha.”

Da mặt Tô Huyền Long đột nhiên cứng đờ.

Bị ghen tị tại cổ, không biết phải nói gì cho phải.

Đồng thời trong lòng hắn vẫn đang rung động —— cái tiểu tử này đến cùng là đi vào như thế nào? Hắn đến cùng dùng cái thủ đoạn gì? !

Hiện tại phải làm sao?

Trực tiếp đánh sao? Như thế là không được, dù sao bây giờ còn không có triệt để vạch mặt, tất cả mọi người không có xuyên phá tầng giấy mỏng kia.

Nhưng là, cũng tuyệt không thể để cho cái tiểu vô sỉ này mang đi mười mấy đầu long ngư lớn nhất này, tuyệt đối không được!
!

“Oanh long long!”

Mà liền tại thời điểm hấn tiến thối lưỡng nan, một cỗ uy áp mệnh mông từ cấm địa Đông Thắng thần tông bộc phát, mệnh mông cuộn cuộn cuốn tới.

“Đông! Đông! Đông!”

Có tiếng bước chân rõ ràng, từ trên bầu trời quanh quẩn mà đến, giống như thiên thần giáng lâm tới thế gian, cao quý, uy nghiêm, lại ưu nhã.

“Cỗ khí tức này!”

“Đây là... Vũ Hoàng lão tổ! !”

Tô Huyền Long cùng rất nhiều trưởng lão, từng cái thân thể run rẩy, nhìn về phía chân trời, trong mắt bắn ra quang mang cuồng nhiệt.

“Cha.”

Tần Tử trốn đến sau lưng Tần Xuyên, trong lòng có chút lo sợ bất an, hấn hoài nghi Vũ Hoàng không kèm được, muốn vạch mặt.

Hắn bây giờ mới Chí Thánh cảnh tam trọng mà thôi, đối với cường giả Giới Hoàng, hấn vẫn là rất sợ, sợ rất tự nhiên.

“Không có việc gì.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Lúc này, hấn rất ổn.

Bởi vì hấn còn có 5.5 giá trị gọi cha Lục Xung, sử dụng hack Giới Hoàng phụ thể, liền có thể ngẫu nhiên thu hoạch được chiến lực một vị Giới Hoàng.

Coi như vận khí kém chút ngay từ đầu thu được yếu một điểm Giới Hoàng chiến lược, chỉ cần hoán đổi nhiều mấy lần, cuối cùng vẫn luôn có thể hoán đổi đến một vị Giới Hoàng cường đại, trấn áp Vũ Hoàng cũng không thành vấn đề.

Huống chi...

Hắn rất có thể sẽ còn thu hoạch được thẻ trang bức!

Hắn hỏi thăm qua hệ thống, chỉ cần là hắn cùng nhi tử tại địa bàn địch nhân gây chuyện, gặp được nhân tố bất khả kháng, liền có tỉ lệ nhất định thu hoạch được thẻ trang bức, mà bây giờ, bọn hắn là tại Đông Thắng thần tông!

“Đông! Đông! Đông!”

Mà lúc này, tiếng bước chân kia càng ngày càng rõ ràng, mà phụ tử Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một người thanh niên tuấn lãng mặc trường sam màu xanh, tóc đen nhánh, lại có hai sợi tóc mai kéo dài, hư không dạo bước mà tới.

“Bái kiến Vũ Hoàng lão tổ!”

“Bái kiến Vũ Hoàng lão tổ!”

Tô Huyền Long cùng các trưởng lão biểu lộ kích động, huyền không quỳ xuống, giống như không trung có một khối sán nhà vô hình.

“Ừm.”

Vũ Hoàng bình thản gật gật đầu, sau đó, hắn mỉm cười nhìn về phía Tần Tử, hiền hòa hỏi:

“Đồ nhi, gặp vi sư, vì sao không quỳ?”

Oanh!

Tần Tử như bị sét đánh, hắn đột nhiên nhớ tới trước đó hắn dùng thân phận “Su thúc tổ” ép tới những cái đệ tử Đông Thắng thần tông kia quỳ trên mặt đất.

Lập tức, hắn da mặt co quắp mấy lần, trong lòng không biết vì sao toát ra một câu —— xin trời xanh bỏ qua cho ta! !

Chương 171: Nói Cho Ai Nghe

Chương 171. Nói Cho Ai Nghe

“Đồ nhi, ngươi vì sao còn không quỳ xuống, hành lễ cho vi sư?”

Thấy Tần Tử da mặt cứng ngắc, nụ cười trên mặt Vũ Hoàng càng thêm hiền hòa, con mắt cũng híp lại.

“Sư thúc tổ, sư tôn ngài tới, nhanh hành lễ a, còn đang chờ cái gì? Không thể mất cấp bậc lễ nghĩa a.”

Tô Huyền Long thúc giục một tiếng, hắc biểu lộ chân thành, hơi có vẻ vội vàng, tựa như là sợ Tần Tử chịu phạt.

Nhưng là, chỗ sâu trong biểu lộ chân thành kia, lại là một nụ cười trào phúng trên nỗi đau của người khác—— cháu trai, ngươi cũng có hôm nay a!

Trước đó không phải làm mưa làm gió sao?

Ta nhìn xem ngươi bây giờ làm sao đây! !

Tần Tử vẫn không biết phải làm sao như cũ, sắc mặt hắc âm tình bất định, bởi vì hắc có chút e ngại Vũ Hoàng, nhưng là lại tuyệt đối không nguyện ý quỳ xuống.

“Ừm? Đồ nhi, vì sao còn không hành lễ?”

Cái thời điểm này, Vũ Hoàng nhướng mày, hiền hòa trên mặt nháy mắt trở nên uy nghiêm vô cùng, thân nhiên nói:

“Hắc là, ngươi ra ngoài du lịch mấy năm, gặp chút việc đời, lòng dạ càng cao, ngay cả sư phụ đều không nhận nữa rồi?”

“Cái này...”

Tần Tử như bị sét đánh, loại giọng điệu đại nghĩa lẫm nhẫm này, hắc là quen thuộc như thế, lúc này chỉ có thể khóe miệng

co giât.

Mà ánh mắt Vũ Hoàng uy nghiêm, tiếp tục nói ra:

“Người bảy tuổi bá sư, bây giờ đã mười hai năm, vì sư dạy người tu luyện, truyền cho người thần thông, thậm chí ban cho người hoàng khí, bây giờ, cánh người cứng cáp rồi, không nhận vì sư? !”

Phốc!

Tàn Tử kém chút phun máu tại chỗ.

Bảy tuổi bá sư, mười hai năm...

Đây không phải lời hấn mới vừa nói sao, bây giờ Vũ Hoàng dùng một chiêu lấy đạo của người trả lại cho người, cái này khiến hấn trả lời thế nào?

Trong thoáng chốc, hấn thật sự có loại cảm giác quả báo.

“Còn không quỳ xuống! !”

Cái thời điểm này, Vũ Hoàng đột nhiên hét lớn một tiếng, một cỗ uy áp kinh khủng tràn quét mà ra, lập tức, bầu trời vậy mà hiện diện thiểm sấm sét.

“Oanh long!”

Một tiếng sấm nổ kia, nương theo lấy điện quang óng ánh, chiếu sáng thế giới, để trong lòng Tàn Tử hung hăng run lên.

Tại dưới loại áp lực song trọng thân thể cùng tâm lý này, đầu gối của hấn kém chút liền cúi xuống, nhưng là... Hấn kiên trì chịu đựng!

Hấn đã có sư phụ, làm sao có thể nhận giã làm sư, quỳ xuống với cái Vũ Hoàng không biết xấu hổ này chứ?

“Hả? Còn không chịu quỳ sao? Người chẳng lẽ mấy năm này ở bên ngoài, bị cái tà ma ngoại đạo gì mê hoặc tâm trí rồi?”

Vũ Hoàng mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, sau đó hấn hít sâu một hơi, tựa hồ khắc chế lửa giận của mình, ngữ khí hòa hoãn rất nhiều, nói ra:

“Nể tình thầy trò mười hai năm, vì sư cho người thêm một cơ hội.”

“Mặc kệ người mấy năm này ở bên ngoài kinh lịch cái gì, chỉ cần người hôm nay chịu cúi đầu nhận sai, như vậy người liền

vẫn là đệ tử của vi sư, nếu là người tiếp tục chấp mê bất ngộ...
Vậy vi sư, cũng chỉ có thể thanh lý môn hộ!”

Xoạt!

Thoại âm rơi xuống, tựa hồ có một cỗ sát khí vô hình tại lan tràn, thiên địa quanh mình đều cấp tốc hạ nhiệt độ, vô cùng băng lãnh.

Tần Tử không nói gì.

Mà Tần Xuyên đột nhiên cười.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Vũ Hoàng cao cao tại thượng, giễu giễu nói:

“Ha ha, Vũ Hoàng lão quỷ, người rốt cục đã nghèo tới mức rớt mùng tơi sao?”

“Người nói cái gì?”

Vũ Hoàng nhướng mày, nhìn về phía hắn.

“Chuyện tới bây giờ, cũng không cần giả bộ nữa, dù sao nơi này cũng không có người ngoài, coi như người nói lời nói thật, cũng truyền không đi ra.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

“Nói năng bậy bạ nói lung tung, bản tọa không biết người đang nói cái gì!”

Vũ Hoàng hừ lạnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy hiên ngang lẫm liệt.

Liên xem như hiện tại, hắn vẫn chết không thừa nhận như cũ.

Hắn đầy đủ cẩn thận, sẽ không nói sự thật tại trước mặt nhiều người, bởi vì hắn biết, tai vách mạch rừng, kẻ ngu chết bởi nói nhiều.

Có lẽ khi hắn dương dương đắc ý nói ra chân tướng, liền bị người ta dùng lưu âm thanh thạch lưu lại thì sao, một khi truyền đi, hắn mặt mo đều muốn mất hết!

Mặc dù nơi này không có người ngoài.

Nhưng là... Ai có thể giám chắc tất cả là người một giả chứ?

Trừ mình, hắn cũng không tin ai được.

Liền xem như Tô Huyền Long cùng những trưởng lão này, ai có thể cam đoan bọn hắn không phải gian tế, hoặc là không có lòng phản loạn chứ?

“Ha ha, người vẫn là cẩn thận a.”

Tần Xuyên lắc đầu cười cười, nói ra:

“Đông vực từ ngàn năm nay, chỉ có một mình người Thành Hoàng, cũng không phải không có đạo lý.”

“Lời nói điên cuồng!”

Vũ Hoàng lạnh lùng quét Tần Xuyên một chút, liền không tiếp tục để ý, tiếp tục nhìn về phía Tần Tử, trầm giọng nói:

“Bất kể là ai mê hoặc người, vì sự hi vọng người có thể quay đầu lại là bờ, nếu là người tiếp tục chấp mê bất ngộ, muốn đi theo hướng tà ma ngoại đạo kia, vậy vì sự... Cũng chỉ có thể nhìn đau xuất thủ.”

“Ta nhờ vào! Lão già không biết xấu hổ, ta đến cùng phải để tử người hay không, trong lòng người không có biết rõ sao? Hắn là nói láo quá nhiều, chính mình cũng tin? Thật đúng là người không muốn mặt, vô địch thiên hạ!”

Tần Tử cũng không còn cách nào chịu đựng dáng vẻ người này ra vẻ đạo mạo, trực tiếp phun nước miếng, giận mắng Vũ Hoàng.

“Làm càn! !”

Vũ Hoàng quát lớn một tiếng, lập tức, mây đen tụ đỉnh, tựa hồ là nhận cảm xúc hắn dẫn dắt, bầu trời đều đen ngịt.

Hắn nhìn xuống Tần Tử, đôi mắt uy nghiêm mà băng lãnh, tự giễu cười một tiếng:

“Ha ha ha, nghĩ không ra a! Vũ Hoàng ta hơn mười năm ngâm đắng nuốt cay, móc tim móc phổi, vậy mà nuôi ra một con sói trong nhà!”

“Cả đời ta đã nhìn qua vô số người, lần này, thật đúng là nhìn sai rồi! Quả nhiên như cổ nhân lời nói, không thể nhìn bề ngoài mà đánh giá!”

“Năm đó người bảy tuổi, ta xem người căn cốt kỳ giai, tâm tư tinh khiết, vốn cho là khả tạo chi tài, thế nhưng là bây giờ,

người tu luyện có thành tựu, lại biến thành hạng người đại nghịch bất đạo, khi sư diệt tổ!”

“Uổng công ta còn lo lắng an nguy của người, ban thưởng người hoàng khí, hi vọng người có thể tự vệ, bây giờ nhìn tới... Người lại là không biết dùng cái hoàng khí này hại bao nhiêu người vô tội! Nếu ta mà biết trước, thì ta sẽ không bao giờ làm như vậy!”

Tần Tử nghe vậy, cười lạnh nói:

” Lão già không biết xấu hổ, không phải liên là muốn cướp hoàng khí sao, biến ra nhiều cố sự như thế cho ai nghe? !”

“Ai...”

Vũ Hoàng lại cũng không sinh khí, mà là thở dài một tiếng, trên mặt tựa hồ hồ thẹn, lại có mấy phần trách trời thương dân:

“Hết thảy nguyên nhân tội ác bắt nguồn từ ta, hôm nay, liền để ta, tự tay chấm dứt trận tội ác này đi...”

Chương 172: Trấn Áp Vũ Hoàng

Chương 172. Trấn Áp Vũ Hoàng

Ông!

Nói xong, tay phải hắn chậm rãi giơ lên, mà tại nháy mắt hắn giơ tay lên, tất cả mọi người sinh ra một loại ảo giác —— tựa hồ, hắn đem trọn vùng trời này đều nâng lên.

“Oanh long long!”

“Rầm rầm!”

Bên trong bầu trời, từ hư không sinh ra từng đạo vòi rồng màu xanh, giống như từng tòa sơn phong, từ bốn phương tám hướng tụ đến.

Càng có lôi điện tuyết trắng, nổ rộ giống như mạng nhện, đem từng đạo vòi rồng kia quán quanh, hòa làm một thể.

Lực lượng xé rách của vòi rồng, thuộc tính lôi điện cuồng bạo, hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, sau đó hướng phía Tần Tử nghiền ép mà tới.

Giống như thể giới tận thế!

Cỗ lực lượng hủy diệt này, liền xem như thánh nhân cửu trọng thiên, cũng tuyệt đối không cách nào ngăn cản, sẽ nháy mắt bị xé nát!

“Đinh! Bởi vì nhi tử ngươi nháo sự tại địa bàn địch nhân, đồng thời địch nhân quá mức cường đại, cho nên hệ thống đưa tặng một trương thẻ trang bức!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

Sau đó, Tần Xuyên thấy được tấm thẻ màu vàng kia, hấn trực tiếp lật ra, sau đó, hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa:

“Đinh! Chúc mừng ngươi, tạm thời thu được lực lượng một vị hoàng giả tam kiếp, thời gian duy trì... Ba mươi phút!”

Ông!

Sau một khắc, Tần Xuyên liền cảm giác được, một cỗ lực lượng mạnh mẽ trước nay chưa từng có quán chú toàn thân, cỗ lực lượng này, mệnh môn như biển!

Tại trước mặt loại lực lượng này, thánh nhân cửu trọng thiên không khác gì một tờ giấy, một chiêu nghiền ép, có thể nghiền chết ngàn ngàn vạn vạn.

Mà lúc này, từng đạo vòi rồng mang theo lôi điện màu xanh kia đã đánh tới, tựa hồ muốn đem hết thảy đều xé nát!

Mà Tần Xuyên chậm rãi giơ tay phải lên, sau đó năm ngón tay đột nhiên một nắm, trong miệng nhàn nhạt phun ra một chữ:

“Diệt.”

“Oanh long! ! !”

Một tiếng vang thật lớn, giống như thiên thần chi nộ, từng đạo lôi điện long quyền gió thông thiên triệt địa kia, vậy mà vỡ

nát, đổ sụp giống như dãy núi, sau đó hóa thành vô số tàn phong, từ từ tiêu tán.

“Ừm? !”

Nguyên bản Vũ Hoàng biểu lộ đậm mạc, con người đột nhiên kịch liệt co vào, trong mắt bắn ra kim quang vô cùng lẫm lẫm, nhìn chòng chọc vào Tần Xuyên.

Hắn cảm giác được, khí tức của người này thay đổi!

Giống như một con giun dế đột nhiên lộ ra xác ngoài nhỏ bé, từ bên trong chui ra một đầu phượng hoàng thất thải hoa mỹ, sau đó phượng hoàng giương cánh, cánh chim to lớn hướng phía hai bên kéo dài vô hạn, che đầy thiên khung!

“Người... Cũng là Giới Hoàng?”

Hắn trầm giọng hỏi.

“Người đoán thử xem?”

Tần Xuyên nghiêng ngẫm mà cười một tiếng, hỏi ngược lại.

Đôi mắt Vũ Hoàng hí một chút, sắc mặt âm trầm xuống tới, lạnh lùng hỏi:

“Người cũng là Giới Hoàng, chắc lần này tất là có chuẩn bị mà đến... Các người muốn từ Đông Thắng thần tông ta được cái gì?”

“Công đạo! !”

Tần Xuyên ngóc đầu lên, cao giọng nói ra:

“Người thân là cường giả Giới Hoàng, lấy thế đè người, vậy mà muốn dùng dương mưu cướp đoạt hoàng khí nhi tử ta, người nói, ta có phải là nên tới đòi cái công đạo?”

Vũ Hoàng sắc mặt như thường, tựa hồ đã sớm đoán được Tần Xuyên nói như vậy, sau đó hỏi:

“Vậy long ngư đâu?”

“Ha ha, nhi tử ta bị ủy khuất, chẳng lẽ không nên thu chút lợi tức? Mấy đầu long ngư, có nhiều không?”

Tần Xuyên lạnh lùng cười một tiếng.

“Cái này còn không nhiều, vậy tại trong mắt các hạ, như thế nào mới tính nhiều đây?”

Thanh âm Vũ Hoàng lạnh xuống tới.

“Lấy tính mạng người cũng không tính là nhiều!”

Ánh mắt Tần Xuyên đột nhiên lạnh lẽo, sau đó chân phải giẫm một cái, lực lượng pháp tắc như sóng thần càn quét mà ra, cuốn lên sóng lớn hơn ngàn trượng, cỗ khí thế kia, thật giống như cả mảnh trời đều hướng phía Vũ Hoàng nghiêng tới.

“Phá!”

Tay phải Vũ Hoàng vỗ ra một chưởng, mệnh môn chỉ lực đổ xuống, vậy mà để sóng thần pháp tắc kinh khủng kia trực tiếp chia năm xẻ bảy!

Nhưng mà, những lực lượng pháp tắc này nổ tung, về sau lần nữa tụ hợp cùng một chỗ, hóa thành một đầu sư tử vĩ ngạn tràn ngập thiên khung, sư tử kia mở cái miệng rộng, hướng phía Vũ Hoàng bao phủ tới.

Miệng lớn thôn thiên!

Mà lại xuyên thấu qua yết hầu sư tử, có thể nhìn thấy trong bụng sư tử, là thế giới do vô số lôi điện cùng nham tương tạo thành, giống như một tòa địa ngục!

“Thiên Vũ đồ long!”

Vũ Hoàng hét lớn một tiếng, sau lưng đột nhiên bắn ra năm loại pháp tắc chi quang, sắp hàng chỉnh tề, hóa thành hai mảnh cánh chim thần thánh khổng lồ ngàn trượng, sau đó cánh chim đột nhiên nâng lên, giống như hai thanh kiếm trăm hướng cự sư!

“Phốc phốc! !”

Cự sư bị cánh chim chém thành ba đoạn, nham tương nóng bỏng giống như thác nước chảy xuôi mà ra, càng có lôi đình nổ tung, chiếu rọi thiên khung.

Vũ Hoàng gánh vác cánh chim thần thánh, tắm rửa tại bên trong nham tương cùng lôi điện, bất động như núi, lộ ra càng thêm uy áp, giống như thiên thần.

Hắn nhìn về phía Tần Xuyên, lạnh lùng nói ra:

” Vũ Hoàng ta tung hoành đông vực ngàn năm, quét ngang bát phương, từ trước đến nay vô địch, coi như người cũng là Giới Hoàng, hôm nay... Lại có thể làm gì được ta? !”

Thanh âm hần âm vang hữu lực, tự tin mà uy nghiêm.

“Người cũng xứng xưng vô địch?”

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng, sau đó tay phải hướng lên bầu trời rồi tùy ý hất lên, một đạo kiếm quang dài nhỏ phóng lên tận trời, giống như một cây bạch tuyết vươn vào cửu tiêu, không biết bay đi bao xa.

Sau đó, chém xuống!

“Tê lạp —— “

Một tiếng vang nhỏ, không gian đều tựa hồ bị xé mở, cái đạo kiếm quang dài nhỏ kia không có khí thế quá mạnh, bởi vì nó rất nhỏ, cho nên ngay cả sóng gió đều chưa từng nhắc lên, nhưng là những nơi đi qua, hết thảy đều muốn mở ra!

“Giết! !”

Vũ Hoàng hét lớn một tiếng, tay áo màu xanh hất lên, đồ án thanh long thêu lên phía trên vậy mà sống lại, tròn vẹn chín đầu thanh long dây dưa xoay quanh, phóng tới cái đạo kiếm quang bạch sắc dài nhỏ kia.

Nhưng mà...

“Xùy ông —— “

Một tiếng vang trầm, giống như bạch tuyết cắt qua đậu hũ, đạo kiếm quang kia trực tiếp vượt qua chín đầu thanh long, mà chín đầu thanh long bị cắt ra tại đúng một vị trí, kiếm quang kia tiếp tục thẳng hướng Vũ Hoàng.

“Cái gì? !”

Vũ Hoàng hoảng sợ thất sắc, sau đó cánh chim to lớn sau lưng bỗng nhiên khép lại, hóa thành một cái tường che kín.

“Xùy ông —— “

Lại là một tiếng vang nhỏ, cánh chim kia cũng đồng loạt cắt ra, một đầu bạch tuyết tiếp tục hướng phía Vũ Hoàng chém tới.

“Bất Diệt hoàng thể! ! !”

Vũ Hoàng hét lớn một tiếng, sau đó toàn bộ thân thể đều bốc cháy lên, kim sắc quang điểm chiếu sáng thiên địa, thân thể của hắn hoàn toàn hóa thành kim sắc, giống như đúc từ hoàng kim mà thành, tản mát ra khí tức kim cương bất hoại.

“Keng —— “

Một tiếng vang thật lớn, hắn rốt cục chặn đạo kiếm quang nhỏ bé này, nhưng là cả người cũng bị luồng sức mạnh lớn đó đâm đến bay rót ra ngoài.

Thậm chí, thời điểm hắn bị đụng bay đi ra, kim quang bên ngoài cơ thể hắn còn lưu tại vị trí cũ, duy trì hình dáng người, qua nháy mắt, những kim quang này tựa hồ mới phản ứng được, theo hắn bay rót ra ngoài cùng một chỗ.

Vũ Hoàng chung quy là Vũ Hoàng.

Hắn bay ngược trăm mét về sau, sau lưng lần nữa tách ra cánh chim pháp tắc, cánh chim triển khai, triệt tiêu cỗ lực lượng bay ngược kia.

Nhưng mà, hắn vừa giữ vững thân thể, một đạo bàn tay trắng noãn đã khắc ở trước ngực của hắn, giờ khắc này, thời gian giống như ngưng lại.

“Người...”

Chương 173: Kiếm Hoàng Xuất Hiện

Chương 173. Kiếm Hoàng Xuất Hiện

“Người...”

Vũ Hoàng chậm rãi ngẩng đầu, thấy rõ mặt hờ hững kia của Tàn Xuyên, sau đó, thời gian tựa hồ khôi phục bình thường.

“Àm!”

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Thân thể của hắn lần nữa bay rớt ra ngoài, đồng thời trước ngực phát ra bạo tạc liên tiếp, một lần lại mạnh hơn một lần, chấn thiên động địa!

Từ xa nhìn lại, không trung xuất hiện từng đạo hỏa cầu bạo tạc, mà những hỏa cầu này, bị một cỗ kim quang xuyên qua, cảnh tượng hùng vĩ.

Oanh! !

Sau khi bạo tạc lần thứ mười hai, uy lực một chương này rất cực hao hết, mà Vũ Hoàng bị đánh vào bên trong một tòa sơn phong, khảm nằm ở bên trong, thân thể của hắn lồm vào bốn phía vách núi, bày biện ra khe hở giống mạng nhện.

“Phốc!”

Rất cực, kim quang bên ngoài cơ thể tán loạn mà đi, sắc mặt hắn lúc thì đỏ lúc thì trắng, cuối cùng phun ra một ngụm máu tươi bốc khói nóng rực.

Cái huyết dịch này hỗn tạp sợi tơ màu vàng kim nhàn nhạt, mười phần quý dị, giống như là một cái người mạ vàng, bị đánh rụng sơn...

“Đây chính là vô địch của ngươi?”

Tần Xuyên lơ lửng tại trước vách núi, đứng chấp tay, nhàn nhạt nhìn xuống Vũ Hoàng lâm vào bên trong vách đá, giễu cợt nói.

“Hoàng không thể nhục! A! ! !”

Sắc mặt Vũ Hoàng cấp tốc thay đổi, xấu hổ, sỉ nhục, phẫn nộ, các loại cảm xúc hỗn tạp cùng một chỗ, cuối cùng hóa thành một tiếng rống to điên cuồng.

“Oanh! !”

Sơn phong phía sau hắn trực tiếp nổ tung, vô số đá vụn vẩy ra ra ngoài, trong lúc nhất thời, bụi mù nổi lên bốn phía, đá vụn bắn tung trời.

Mà một đạo thanh quang, từ bên trong bụi mù khuếch tán mà ra, kia là một bức tranh sơn hà tráng lệ, non xanh nước biếc, đại khí bàng bạc!

Mà Vũ Hoàng chậm rãi hiển hiện.

Bức tranh đại khí bàng bạc kia lơ lửng ở phía sau hắn, thể khí của hắn nháy mắt bắt đầu trở nên nặng nề, giống như lưng đeo một cái thể giới.

“Nội thể giới?”

Ánh mắt Tần Xuyên lộ ra vẻ kinh ngạc, cái tiểu thể giới này nhìn xem rất nhỏ, lại tựa hồ như bên trong có càn khôn, cho người ta một loại cảm giác rộng lớn.

Hắn cũng không có nội thể giới.

Bởi vì kia là căn cơ Giới Hoàng cường giả, mà hắn, chỉ là tạm thời thu hoạch được Giới Hoàng chi lực, cũng không phải là Giới Hoàng chân chính.

Mà lúc này, Vũ Hoàng đã động.

“Trăm dặm sơn hà!”

Tay phải hắn vung lên, thể giới sau lưng vãn vẹo một trận, vậy mà từ bên trong kéo ra một tòa liên miên trăm dặm dãy núi, hướng phía Tần Xuyên trấn áp xuống tới.

Dãy núi bàng bạc, bao phủ trăm dặm!

Đây mới thực là che khuất bầu trời, Tần Xuyên chỉ cảm thấy ánh nắng đỉnh đầu nháy mắt bị che chắn, phiến khu vực này hoàn toàn lâm vào hắc ám.

“Phá! !”

Tần Xuyên hét lớn một tiếng, quanh thân quang mang hùng hực, lực lượng vô cùng mãnh mẽ trong thể nội kia triệt để bộc phát ra.

Hắn đâm ra một quyền đối với bầu trời, cột sáng màu trắng nóng bỏng bao phủ thân thể, sau đó quán xuyên trên trời dưới đất.

“Oanh —— “

Bạch quang óng ánh, để người mắt mở không ra, mà dãy núi trăm dặm trấn áp hạ xuống kia, cũng trực tiếp bị xuyên thủng, sau đó chia năm xẻ bảy!

Đồng thời, những mảnh vỡ này vỡ ra, về sau cũng không có bay xa, mà là còn xoay tròn quanh cái cột sáng kia.

“Phật pháp vô biên!”

Tần Xuyên gầm nhẹ một tiếng, chấp tay trước ngực, sau đó những cái mảnh vỡ xoay tròn quán quanh cột sáng kia, nhanh chóng ngưng tụ, áp súc, hóa thành một tôn cự Phật vĩ ngạn cao lớn mười dặm, sau đó một chương quét ngang mà ra.

“Oanh! !”

Bàn tay khổng lồ kia, đồng dạng là che khuất bầu trời, mang theo một đầu phong long màu vàng, hướng phía Vũ Hoàng oanh sát mà đi.

Mười dặm là cao bao nhiêu?

Năm cây số! !

Cự Phật cao năm cây số, đánh ra một chương, uy lực có thể nghĩ, lập tức trên bầu trời phong vân cuốn ngược, cả trời đều tựa hồ bị lật tung tới.

“Hải nạp bách xuyên!”

Vũ Hoàng hét lớn một tiếng, trợn vện năm cái dãy núi trăm dặm, từ bên trong bức tranh đó bay ra, giống như cự long hướng phía Phật chương đánh tới.

“Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!”

Phật chương to lớn một đường thúc đẩy, năm dãy núi nhìn như càng thêm khổng lồ kia, tất cả đều bị đánh xuyên, vô số núi đá rơi xuống.

“Không được!”

Vũ Hoàng sắc mặt đại biến, nhiều núi đá như vậy hạ xuống, đủ để đem toàn bộ Đông Thắng thần tông chôn sống, không biết bao nhiêu đệ tử muốn mất mạng.

“Định! !”

Lúc này, tay phải hần hướng xuống dưới đánh ra một chưởng, lập tức, lực lượng bàng bạc khuếch tán mà ra, tại trên không của Đông Thắng thần tông hóa thành một đạo mặt phẳng kim sắc to lớn, đem tất cả núi đá nâng lên, nháy mắt thu hồi nội thể giới.

Mà lúc này, Phật chưởng to lớn kia thể như chẻ tre, đập vào trên thân hần, bộc phát ra vĩ lực thiên thần chi nộ.

“Phốc!”

Vũ Hoàng thổ huyết bay rót ra ngoài, hung hăng đâm vào phía trên bức tranh to lớn sau lưng, quần áo không chịu nổi cỗ lực xung kích kia, chia năm xẻ bảy, để cả người hần trần truồng treo ở phía trên, giống như một cái chữ đại.

“Người! ! !”

Ánh mắt hần đỏ bừng, tựa hồ muốn nói điều gì, nhưng mà một đạo hắc quang đáng sợ gào thét mà đến, nháy mắt đánh tại giữa hai chân.

“Oanh! !”

Khí lẫm đáng sợ khuếch tán ra, toàn bộ bức tranh đều lay động kịch liệt, gần như chia năm xẻ bảy.

Mà Vũ Hoàng, thì là thân thể cứng ngắc tại nguyên chỗ, hô hấp đều dừng lại trong nháy mắt, hần chặt vật nuốt nước miếng một cái, nếp nhăn nơi khoé mắt kịch liệt rung động mấy cái, mồ hôi lạnh từ gương mặt chậm rãi trượt xuống...

Hần chậm rãi cúi đầu xuống.

Chỉ thấy giữa hai chân, cắm một thanh cự kiếm đen nhánh rộng nửa mét, dữ tợn, thô to, sát khí ngập trời!

Từ phương xa nhìn lại, chính thể hình trạng hần không còn là một cái chữ “Đại”, mà là biến thành một cái chữ “Thái”.

Một kiếm vừa rồi, vừa to vừa dài.

“Tiểu Vũ, còn không mau cám ơn tiên bối không giết.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm già nua mà uy nghiêm vang lên.

Tần Xuyên liếc một cái, chỉ thấy trên bầu trời, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái ông lão mặc áo trắng.

Người này râu bạc trắng bông bênh, tiên phong đạo cốt, rất có phong thái cao nhân đặc đạo, mà lạc ẩn mi tâm có một đạo kiếm ảnh ngân sắc, vì hấn tăng thêm mấy phần phong mang cùng uy nghiêm.

“Thực lực thật mạnh.”

Trong lòng Tần Xuyên có chút ngưng lại, hấn phát hiện, mình tại trạng thái Giới Hoàng phụ thể, vậy mà vẫn nhìn không thấu lão đầu nhi này như cũ.

Nhưng mà, hấn cũng không hoảng.

Bởi vì thẻ trang bức mà hệ thống cho, đều sẽ cân nhắc đến nguy hiểm lớn nhất, nếu như lực lượng thẻ cho không đủ để đánh bại lão đầu nhi này, vậy đã nói rõ hệ thống đã sớm phân tích qua, lão đầu này sẽ không xuất thủ.

Lui một vạn bước nói, coi như lão đầu nhi này xuất thủ, hấn còn có 5.5 Lục Xung, đủ để thông dong rút lui.

Mà tại sau khi xác định sẽ không lật xe, Tần Xuyên quyết định, tại trước mặt nhi tử tiện nghi, hôm nay sẽ trang bức đến cùng!

Hưu!

Sắc mặt hấn bình tĩnh như nước, tay phải nhẹ nhàng một chiêu, đem Hắc Kinh hoàng kiếm thu hồi, hấn tay trái cầm chuôi kiếm, mũi kiếm chỉ xéo bầu trời, ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa khép lại, dọc theo lưỡi kiếm lau mà lên, đồng thời ánh mắt di chuyển theo ngón tay.

Hấn căn bản không có nhìn lão giả kia, mà là tự mình lau kiếm, hững hờ mà hỏi: “Ngươi... Chính là Kiếm Hoàng?”

Chương 174: Thương Lượng Giảng Hòa

Chương 174. Thương Lượng Giảng Hòa

Chân nam nhân, sẽ không quay đầu lại nhìn bạo tạc.

Mà cũng giống lý lẽ đó.

Trong lúc trang bức, không nhên dùng mắt nhìn thẳng người.

Lúc này, bộ dáng này lộ ra Tần Xuyên, liền trang bức đến mức lão luyện, cổ khí chất thần bí trên thân hắn kia, loại tự tin bày mưu nghĩ kế kia, mang đến áp lực không nhỏ cho Kiếm Hoàng.

“Người này... Không đơn giản!”

Trong lòng Kiếm Hoàng ngưng trọng thâm nghĩ.

Bởi vì lúc trước hắn liền yên lặng tại quan sát Tần Xuyên, người này trước đó rõ ràng chỉ là thánh nhân bát trọng thiên, làm sao đột nhiên liền biến thành hoàng giả, hơn nữa còn đạt đến tình trạng tam kiếp, quả thực không thể tưởng tượng.

Không có cái bí pháp hoặc là thần thông gì, có thể làm được tình trạng như vậy, coi như có thể, cũng không có khả năng mây trôi nước chảy giống như người này.

Dù sao, bí pháp là có phản phệ.

Thế là, mang kiêng kị đối với thân phận Tần Xuyên, trên mặt hắn lộ ra một vòng nụ cười, nói ra:

“Chính là lão phu.”

“Chuyện ngày hôm nay, ngươi thấy thế nào?”

Tần Xuyên thấy đối phương bị hù dọa, bắt đầu lập tức ngữ khí càng thêm thông dong.

“Việc này đại khái, lão phu đã biết, là Vũ Hoàng đồ nhi ta dậy lên tham lam trước, chuyện này sai tại chúng ta.”

Kiếm Hoàng nói.

“Ừm, xem ra sống lâu một chút, là sẽ minh lý một chút.”

Tần Xuyên gật gật đầu, hỏi:

“Vậy chuyện ngày hôm nay, người định xử lý như thế nào đây? Ta hi vọng Đông Thắng thần tông cho ta một cái công đạo.”

Xoạt!

sắc mặt Vũ Hoàng đỏ lên, tựa hồ chuẩn bị nói cái gì, nhưng là cuối cùng nhịn được —— hấn bại, có tư cách gì nói ngoan thoại?

Một vị cường giả Giới Hoàng, nhiều ít vẫn là muốn chút mặt.

Mà Kiếm Hoàng thì là sắc mặt bình tĩnh, nghĩ nghĩ, nói ra:

“Vậy mười mấy đầu long ngư kia, coi như ta đưa cho người, thế nào?”

“Không đủ.”

Tàn Xuyên bình tĩnh nói.

Vì bắt những cái long ngư kia, hấn thế nhưng là tiêu hao 0.1 giá trị gọi tra để trợ giúp Tàn Tử xuyên qua cái đạo bình chương trận pháp cấp hoàng giả kia.

Mặc dù dạng này vẫn là kiếm lời, nhưng là dù sao là người kinh doanh, nếu kiếm được thêm thì càng phải kiếm.

“Mười mấy đầu long ngư trưởng thành còn chưa đủ? Người biết những long ngư này giá trị như nào sao?”

Kiếm Hoàng chân mày cau lại.

Tàn Xuyên mỉm cười nhìn về phía hấn, trong mắt mang theo một vòng trào phúng, hỏi ngược lại:

“Người là cảm thấy... Ta chưa thấy qua long ngư?”

Kiếm Hoàng hơi kinh hãi.

Tàn Xuyên khinh thường cười một tiếng, tiếp tục nói ra:

“Nếu là năm đó, đừng nói là chỉ là long ngư, liền xem như chân long... Ha ha...”

Nói, hấn tựa hồ nghĩ đến cái gì, đột nhiên dừng lại, sau đó tự giễu lắc đầu cười cười.

Tựa như là chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, lại hình như là hảo hán không đề cập tới hùng dũng năm đó.

Kiểm Hoàng thấy thế, tâm tình lại là nặng nề mấy phần.

“Người này rất thần bí, trên thân bao phủ từng tầng từng tầng mê vụ, trước mắt toàn bộ đông vực đều không ai biết lai lịch của hắn, có người tiến về Cửu Dương vương triều của thất bại chi địa, cũng không thể biết rõ chân tướng hắn quật khởi.”

“Mà từ đủ loại dấu hiệu trước mắt đến xem, người này rất có thể là một tôn cường giả thời kỳ viễn cổ đoạt xá sống lại, dù sao... thất bại chi địa, vốn là chiến trường viễn cổ đại chiến.”

“Như vậy, hắn hơn phân nửa là thật, trước kia của hắn, là một vị tồn tại cường đại ngay cả chân long đều không để vào mắt.”

“Cái gọi là bách túc chi trùng, chết cũng không hàng, hắn hiện tại mặc dù không có khôi phục lại đỉnh phong, nhưng là tất nhiên có rất nhiều thủ đoạn không thể tưởng tượng, dạng người như này, vẫn là không nên đắc tội tốt.”

Nghĩ thông suốt điểm này, về sau tư thái của hắn tự động hạ thấp không ít, hỏi:

“Vậy, ngươi cảm thấy phải làm gì?”

“Không nên hỏi ta làm sao bây giờ, bởi vì ta nếu nói ra yêu cầu... Các ngươi không nhất định làm được.”

Tân Xuyên từ tốn nói.

Hắn nhảy cảm mà cảm thấy khí tràng đối phương biến hóa, thế là uyển chuyển đưa vấn đề ngược lại.

Người và người đánh cờ, thường thường là người yếu thì đối phương liền mạnh, người mạnh đối phương liền yếu.

Đây là một quy tắc chung.

“Ngươi đừng muốn được một tác lại muốn tiến một thước!”

Vũ Hoàng thấy người này không cho sự phụ mặt mũi như thế, lập tức sắc mặt xanh xám, hắn đã nhìn ra, người này không nhất định đánh thắng được sự phụ.

Chỉ ít tạm thời không được.

“Ngậm miệng! !”

Kiểm Hoàng quát lớn một tiếng, hai đầu lông mày ngân bạch kiếm ảnh kia, tản mát ra mấy sợi sắc bén uy nghiêm.

Vũ Hoàng lập tức không nói.

Trong mắt người ngoài, song hoàng Đông Thắng thần tông là đặt song song, dù sao, tại bọn hắn xem ra, Giới Hoàng chính là Giới Hoàng, không có gì khác nhau.

Trên thực tế cũng kém không nhiều.

Dù sao, Giới Hoàng cường đại chộp chết bọn hắn chỉ cần một bàn tay, Giới Hoàng nhỏ yếu chộp chết bọn hắn cũng chỉ cần một bàn tay.

Nhưng là, thời điểm Giới Hoàng cùng Giới Hoàng chung đụng, chênh lệch liền hiển lộ ra, mà chênh lệch Vũ Hoàng cùng Kiếm Hoàng, không chỉ có là thực lực chênh lệch, còn có bối phận chênh lệch.

Kiếm Hoàng suy tư hồi lâu, ánh mắt lộ ra do dự vẻ giãy dụa, cuối cùng tựa hồ hạ quyết tâm, trầm giọng nói ra:

“Các hạ... Có thể nhường một bước nói chuyện?”

Tần Xuyên lông mày nhíu lại.

Có phúc lợi!

Căn cứ kinh nghiệm hai đời của hắn, bình thường loại sự tình “Nhường một bước nói chuyện” này, đều là có chỗ tốt.

Mà lại là không thể nói cho tốt cho người ngoài —— phải dùng qua mới biết.

Hắn bình phục tâm tình một chút, sau đó chững chạc đàng hoàng gật đầu, nói ra: “Có thể.”

Sau đó, hắn đi theo Kiếm Hoàng bay vào một tòa sơn phong, đồng thời dùng năng lượng ngăn cách ngoại giới nghe nhìn.

Hắn cũng không lo lắng Vũ Hoàng sẽ đem Tần Tử làm thế nào, nếu như Vũ Hoàng thật sát ý sinh ra đối với Tần Tử...
Kia là chuyện tốt a!

Như thế hắn liền có thể tại chỗ đột phá cửu trọng thiên, sau đó độ Hoàng Kiếp, trở thành một tôn Giới Hoàng, vẫn là cái chủng loại căn cơ hùng hậu nhất kia!

“Các hạ, người nhìn cái đồ vật này thế nào?”

Trong rừng cây, Kiếm Hoàng đem một khối ngọc bội xanh biếc đặt ở trong tay Tần Xuyên, nói nghiêm túc.

Tần Xuyên nhìn kỹ một chút.

Phát hiện ngọc bội kia rất phổ thông, nhưng là lại lộ ra một cổ khí tức đại xảo nhược chuyết, rất là huyền diệu, mà nhìn kỹ, còn có thể nhìn thấy chính giữa ngọc bội có một con phượng hoàng kim sắc nhỏ bé, sinh động như thật.

“Đây là ta ngẫu nhiên ở đạt được, chất liệu rất đặc thù, không thể phá vỡ, liền xem như ta đều không thể phá hư, nhưng là ta nghiên cứu hồi lâu, cũng không có phát hiện cái ra điểm gì đặc biệt.”

“Có lẽ bảo vật loại vật này, thật phải đề đến ý cái duyên phận, vật này không có duyên với ta, tại trong tay ta cùng mảnh ngói vụn không có gì khác biệt, nhưng ta tin tưởng nó ẩn chứa bí mật to lớn.”

Kiếm Hoàng thành khẩn nói.

Hắn một mặt nói rõ ngọc bội kia bất phạm, một mặt lại cho thấy mình cùng vật này vô duyên, đến tăng cường tính thuyết phục.

Bằng không, Tần Xuyên liền sẽ hoài nghi đây là cái lừa dối, dù sao, ai sẽ tùy tiện đem đồ tốt đưa ra chứ?

Mà thuyết pháp “Vô duyên” này, đã thông tục, lại không tổn hại hình tượng bảo vật, ngược lại để bảo vật lộ ra càng cao hơn lớn hơn.

Dù sao.

Loại vật như bảo vật này, vào trong tay người nào, mỗi người đều cho rằng mình là “Người hữu duyên”, thật giống như mua cổ phiếu, mỗi người đều cảm thấy cổ phiếu của mình sẽ tăng trưởng.

Tần Xuyên cầm ngọc bội, dùng lực bóp mấy cái, tại phía dưới lực lượng kinh khủng của Giới Hoàng, ngọc bội kia vậy mà không hư hao chút nào.

Đích thật là đồ tốt!

Tần Xuyên cầm ngọc bội quan sát một chút, sau đó nhìn con mắt Kiếm Hoàng, hỏi: “Ngọc bội này làm sao lấy được?”

Chương 175: Chân Mệnh Thiên Tử Thứ Hai

Chương 175. Chân Mệnh Thiên Tử Thứ Hai

“Ha ha, trong lúc vô tình nhặt được.”

Kiếm Hoàng ra vẻ cười cười nhẹ nhõm, nhưng là ánh mắt có chút phiêu lên.

Tựa hồ có điểm tâm hư.

Sự thật chứng minh, thiên phú diễn kịch, cùng thực lực mạnh yếu không có quan hệ quá lớn.

“Người đang nói láo.”

Ánh mắt Tần Xuyên sắc bén nhìn xem hắn, trực tiếp phơi bày hoang ngôn.

“Tốt a, ta ăn ngay nói thật, đây là ít năm trước ta tại một cái bí cảnh Tây Vực đạt được, lúc ấy bỏ ra khí lực rất lớn.”

Kiếm Hoàng tiếp tục lắc lư nói.

“Người đang nói láo.”

Tần Xuyên vẫn như cũ phơi bày hắn.

“Ừm... Nhưng thật ra là nhặt tại bên trong đồng phân trâu, trước kia thứ này rất dơ bẩn, mà lại thanh tẩy qua rất nhiều lần, không có gì đáng ngại.”

Kiếm Hoàng vẫn là chưa từ bỏ ý định, tiếp tục nói láo.

“Người nếu như lại không có thành ý, thứ này ta không cần cũng được, nhưng mà ngày sau Đông Thắng thần tông sẽ như thế nào... Ta không dám cam đoan.”

Tần Xuyên híp mắt nhìn xem hắc, bình tĩnh nói.

“Ai...”

Kiểm Hoàng thở dài một cái, trầm mặc hồi lâu, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, xấu hổ nói ra:

“Kỳ thật đây là ta từ một cái đệ tử mới nhập môn nơi trộm được, cái đệ tử này gọi Lâm Nghị, thiên phú phi phàm... Hồ thẹn, hổ thẹn a.”

“Lâm Nghị? !”

Đôi mắt Tần Xuyên chớp lên, bởi vì hắc đột nhiên nhớ tới, trước đó tại đại điện chủ phong Đông Thắng thần tông, đã nghe qua cái tên này.

Nữ nhi Tô Huyền Long, hướng Tô Huyền Long đòi hỏi một viên đan dược, nói là muốn chữa thương cho một vị “Lâm sư đệ”.

Lúc ấy Tô Huyền Long có chút không vui.

Đồng thời nói ra danh tự vị Lâm sư đệ kia, chính là Lâm Nghị!

Kỳ thật trước đó hắc liền có lưu ý cái tên này.

Dù sao, một người con gái của tông chủ có tuổi thơ bi thảm, hơn nữa còn là cái mỹ nhân băng sơn, kéo xuống mặt mũi hướng phụ thân mà mình cũng không tán thành đòi hỏi đan dược, đi cứu trị một vị sư đệ, mà vị sư đệ này lại còn họ Lâm... Cái này rõ ràng có mờ ám a.

Hắc nghĩ được khí tức sáo lộ nào đó.

Căn cứ hắc nhiều năm phán đoán, cái này chỉ sợ... Lại là một cái chân mệnh thiên tử a, mà lại rất có thể là theo kiểu ẩn mình.

Mọi người đều biết.

Luôn có một chút thế lực lớn, bởi vì trong gia tộc loạn, lại hoặc là nguyên nhân khác, thiếu chủ gia tộc lưu lạc dân gian, mà bên trong tã lót, hơn phân nửa đều sẽ đặt vào một viên ngọc bội, cuối cùng làm chứng cứ nhận thân thiếu chủ.

Mà dưỡng phụ dưỡng mẫu coi như lại nghèo, cũng không có khả năng bán đi cái ngọc bội rõ ràng có giá trị liên thành này,

mà là sẽ tại một cái thời gian thích hợp giao cho hài tử, về phần nguyên nhân... Không ai biết.

Mà trước mắt cái ngọc bội thần bí này, Tần Xuyên hoài nghi, chính là ” ngọc bội nhận thân tiêu chuẩn của chân mệnh thiên tử.

Mà lại, rất có thể là có hệ thống nào đó tác động.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại suy đoán trong đó, trên thực tế, tại trong lòng Tần Xuyên, còn có một loại khác khả năng...

“Nếu như là một loại khác khả năng, vậy thì càng tốt hơn...”

Con mắt Tần Xuyên nhắm lại, chậm rãi nắm chặt ngọc bội.

Hắn nghĩ nghĩ, nói ra:

“Có thể nói cho ta tình huống cụ thể sao của cái Lâm Nghị này một chút không, ta đối với người trẻ tuổi kia cảm thấy rất hứng thú.”

“Người muốn làm cái gì?”

Ánh mắt Kiếm Hoàng lộ ra mấy phần vẻ cảnh giác.

Lâm Nghị là một vị hậu bối tông môn hắn rất xem trọng, từ biểu hiện trước mắt đến xem, cái tiểu tử này rất có thể là nhân vật thủ lĩnh tương lai Đông Thắng thần tông.

Thậm chí sẽ trở thành vị Giới Hoàng kế tiếp cũng nói không chừng.

Đương nhiên, cái này cùng việc hắn ăn cắp ngọc bội Lâm Nghị cũng không xung đột, bảo vật cơ duyên, từ trước đến nay là người có đức chiếm lấy...

“Không cần khẩn trương như thế, ta có thể làm cái gì đối với một người trẻ tuổi? Ta đối với hắn có hứng thú, là cơ duyên của hắn, thậm chí... Là cơ duyên Đông Thắng thần tông các ngươi.”

Tần Xuyên cao thâm mặt trác cười cười, thấp giọng nói:

“Đông Thắng thần tông mặc dù tại đông vực cao cao tại thượng, nhưng là ngươi hắn là biết, phóng nhãn phương thế giới này, đông vực... Quá nhỏ.”

Xoạt!

Thân thể Kiếm Hoàng run lên.

Mặc dù hấn sớm liền đem Tần Xuyên nhận định là đại nhân vật viễn cổ phục sinh, nhưng khi Tần Xuyên vẫn đậm phong khinh nói ra loại lời này, vẫn là để hấn cảm nhận được xung kích nhất định.

Đó là một loại khí phách phóng khoáng tự do!

Cái thế giới này lớn bao nhiêu?

Hấn cũng không biết.

Nhưng là vị tồn tại thần bí trước mắt này, tựa hồ biết...

“Người muốn biết cái gì? Là chiến tích của hấn, hay là tốc độ phát triển?”

Kiếm Hoàng trầm mặc một chút, hỏi.

“Ha ha, những vật này ta đều không quan tâm, với ta mà nói, chân chính muốn nhìn một người, cũng không nên nhìn những thứ này... Dù sao bỏ gốc lấy ngọn.”

Tần Xuyên ý vị thâm trường cười cười, sau đó nói ra:

“Phàm là quá khứ, đều có vết tích, phàm là tương lai, đều là dự chương... Muốn xem một cái phải chăng có thể thành đại khí, cần nhìn, là kinh nghiệm của hấn.”

“Kinh nghiệm của hấn tạo nên tất cả của hấn, bao quát tâm tính của hấn, hấn quyết đoán, hấn quả quyết, hấn cứng cỏi... Những vật này, mới là trọng yếu nhất.”

“So sánh với những thứ đó, trong mắt ta, cái gọi là thiên phú... Không đáng giá nhắc tới.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, đứng chấp tay, đôi mắt thâm thúy nhìn về phía bầu trời, tựa hồ có thể nhìn xuyên chín tầng mây:

“Cái thế gian này, đồ vật có thể thay đổi thiên phú nhiều lắm, thần đan linh quả, tinh hoa trời đất, kinh văn huyền ảo... Nhiều vô số kể, mà những cái truyền nhân thế lực lớn chân chính kia, xưa nay không thiếu những thứ này.”

“Nhưng là, nhìn chung vô tận chúng sinh trong thiên địa này, chân chính có thể đi đến đỉnh phong, có thể có mấy người?”

Nói xong, hắn cười không nói.

Tựa hồ là muốn cho Kiếm Hoàng một chút thời gian suy nghĩ.

Mà Kiếm Hoàng suy tư sau một hồi, nhú mày hỏi:

“Người nói thiên phú cũng không trọng yếu, nhưng là một người chỉ có tâm tính, không có thiên phú, hắn lại quật khởi như thế nào? Hắn là dựa vào suy nghĩ viễn vông?”

Tần Xuyên cười không nói.

Nhưng là hắn làm như này, để Kiếm Hoàng càng buồn bực hơn, chỉ cảm thấy trong lòng rất khó chịu, giống ăn phải con ruồi.

Hồi lâu, chờ thời điểm Kiếm Hoàng sắp không nhìn được, Tần Xuyên cao thâm mặt trầm mỉm cười nói:

“Người trẻ tuổi, người vẫn là quá táo bạo a...”

Kiếm Hoàng đột nhiên giật mình!

Sau đó tỉnh táo lại tới.

Mà Tần Xuyên cười cười, nói ra:

“Kỳ thật đạo lý bản thân là không có đúng sai, trọng yếu là... Nhìn xem từ trong miệng ai nói ra.”

“Ta vừa rồi nói những lời kia, tại người đánh giá thì là lời lẽ sai trái, mà tại trong quan niệm của, lại không có vấn đề gì, người biết tại sao không?”

Kiếm Hoàng nhú mày, lâm vào suy tư.

Hắn tựa hồ bắt lấy thứ gì, nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại, lại không có bắt lấy, tựa hồ cách một tầng giấy mỏng.

Chương 176: Kiếm Hoàng Gọi Tiền Bồi

Chương 176. Kiếm Hoàng Gọi Tiền Bối

“Ha ha, bởi vì... cấp độ của ngươi không đủ.”

Tần Xuyên thong dong cười một tiếng, nói ra:

” Thời điểm ta nói lên một kiện chuyện cũ, ngươi cảm thấy ta đang nói láo, cảm thấy ta hơn phân nửa là đang khoác lác, đó là bởi vì cái gì chứ? Chủ yếu là bởi vì, chính ngươi làm không được.”

“Mà ngươi làm không được, không có nghĩa là ta làm không được.”

“Ta nói như vậy, ngươi hiểu không?”

Tần Xuyên nhìn con mắt hấn, cả người tựa hồ nhiều hơn mấy phần uy nghiêm, tiếp tục nói ra:

“Ta nói thiên phú không trọng yếu, đó là bởi vì ta có tư cách nói như vậy. Bởi vì chỉ cần ta muốn, ta có thể cải biến thiên phú một người!”

“Mà ngươi cảm thấy lời này có vấn đề, đó là bởi vì, ngươi không có tư cách nói lời như vậy, cho nên khi ngươi nghe được lời như vậy về sau, ngươi liền sẽ cảm thấy, đây là sai.”

“Đương nhiên, những lời này của ta, đặt ở một cái góc độ khách quan mà nói, hoàn toàn chính xác cũng không tính đúng, nhưng mà giờ phút này, luận sự việc mà nói, ngươi cũng không thể nói ta là sai.”

“Còn nhớ rõ... Chúng ta nói là chuyện gì không?”

Oanh!

Thân thể Kiếm Hoàng chấn động, chỉ cảm thấy trong đầu giống như sấm sét trong trời quang, mơ hồ trong đó, hấn cảm giác trước mắt Tần Xuyên trở nên cao to.

Thật giống như một cái cự nhân đội trời đạp đất, thân thể vĩ ngạn, thẳng vào mây xanh, đang nhìn xuống hấn.

Cái này... Là chênh lệch bên trên cấp độ!

Hồi lâu, Kiếm Hoàng mới lấy lại tinh thần, tại trong quá trình hiểu kì —— chất vấn —— rung động, sau đó trong lòng hắn đối với Tần Xuyên, dần dần sinh ra một loại cảm giác kính sợ không hiểu thấu.

Hắn hít sâu một hơi, gật đầu nói ra:

“Ừm, ngươi đã muốn biết quá khứ Lâm Nghị, ta liền đem điều ta biết đến đều nói cho ngươi.”

Tần Xuyên hài lòng cười cười.

Rốt cục hù dọa thành công.

Hắn sờ dĩ quán tới cái vòng tròn to như vậy, chính là muốn từ bên trên tư tưởng lừa gạt được người này, bởi vì chỉ cần bên trên tư duy bị nắm mũi dẫn đi, về sau tiềm thức liền sẽ sinh ra kính sợ.

Kiếm Hoàng sửa sang lại một suy nghĩ chút, nói ra:

“Lâm Nghị là thiếu chủ một cái nhị lưu gia tộc dưới trường một cái tông môn phụ thuộc Đông Thắng thần tông ta —— chính là thuộc Mộc Thiên tông thống trị.”

” Lão tổ tông mạnh nhất Lâm gia, cũng mới thánh nhân tam trọng thiên mà thôi, mà phụ thân Lâm Nghị, cũng mới tu vi Chí Thánh cảnh thất trọng, quả thực cùng sâu kiến không sai biệt lắm.”

“Nhưng là mẫu thân Lâm Nghị, lại là thập phần thần bí, nàng là phụ thân Lâm Nghị từ trong sông cứu lên được, không rõ lai lịch, thực lực lại không yếu, nghe nói lúc ấy lão tổ tông Lâm gia, đều khách khách khí khí với nàng.”

“Mà cái nữ tử thần bí này, tựa hồ bởi vì ân cứu mạng mà yêu phụ thân Lâm Nghị, sau đó liền có Lâm Nghị... Mà Lâm Nghị xuất sinh không lâu, nữ nhân này lại thần bí biến mất.”

“Nàng đến cũng thần bí, đi cũng thần bí, không ai biết thân phận của nàng, mà cái ngọc bội này, chính là nàng lưu cho Lâm Nghị.”

“Ta suy đoán, ngọc bội kia địa vị rất lớn, thậm chí... Có thể là tín vật của cái thế lực siêu cấp nào đó!”

Nói xong lời cuối, trong mắt Kiếm Hoàng lóe lên một tia kiêu kị nồng đậm, sau đó lại thở dài một hơi.

Tần Xuyên nghe vậy như có điều suy nghĩ.

Hồi lâu, hắn đột nhiên nghiêng ngẫm mà cười một tiếng:

“Cho nên, đây thật ra là cái khoai lang bỏng tay đúng không? Khó trách ngươi bỏ được mà lấy ra cho ta.”

“Khụ khụ...”

Kiếm Hoàng ho khan hai tiếng, có chút xấu hổ, hoàn toàn chính xác, khi hắn tra ra lai lịch thứ này, về sau trong lòng mười phần xoắn xuýt.

Cầm trong lòng bất an.

Ném đi lại không nỡ!

Bây giờ lấy ra đưa cho Tần Xuyên, hóa giải ân oán, tự nhiên là phương thức xử lý tốt nhất.

Hồi lâu sau.

Kiếm Hoàng đem những đồ vật mình biết đến, bao quát rất nhiều bước ngoặt trong nhân sinh Lâm Nghi, cùng các loại kỳ ngộ lấy được, đều nói cho Tần Xuyên.

“Tốt a! Thứ này ta liền nhận!”

Tần Xuyên gật gật đầu, đem ngọc bội kia quăng lên, sau đó khuỷu tay hướng phía trước quét ngang, nắm chặt một tiếng.
“Ba”

Hắn thân bí cười một tiếng, thấp giọng nói ra:

“Thứ này, ngươi cầm hoàn toàn chính xác phỏng tay, thậm chí một cái làm không tốt, toàn bộ Đông Thắng thần tông đều sẽ tao ngộ tai họa ngập đầu, nhưng là ta... Thật đúng là không sợ!”

Kiếm Hoàng sắc mặt biến hóa, hỏi dò:

“Hắn là, ngươi, ngài biết lai lịch chân thực ngọc bội kia?”

“Ha ha...”

Tần Xuyên cười cười cao thâm mạt trắc, không nói gì, chỉ lưu cho Kiếm Hoàng vô tận mơ màng.

Bên trong vô hình, hình tượng Tần Xuyên tại trong lòng Kiếm Hoàng, càng ngày càng cao lớn —— loại cường giả viễn cổ này, quả nhiên sâu không lường được, lấy kiến thức bọn hắn, đều là không thể tưởng tượng!

“Đằng sau, ta có thể sẽ tiến hành khảo nghiệm một chút đối với cái Lâm Ngh kia ị, hi vọng Đông Thắng thần tông không nên nhúng tay.”

Tần Xuyên nói.

“Ta biết.”

Kiếm Hoàng cười khò gật gật đầu, hiện bây giờ, hắn đã hiểu Tần Xuyên đáng sợ, nào còn dám nhúng tay a?

Viễn cổ đại lão, há có thể đắc tội?

“Vậy chúng ta lên đi.”

Tần Xuyên nói xong, liền tự mình về tới trên bầu trời chiến đấu trước đó, Kiếm Hoàng cũng đi theo.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử tiến lên đón, hỏi.

“Đàm phán tốt, chúng ta đi thôi.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói, sau đó kéo qua bả vai Tần Tử, bay đi ra bên ngoài.

“Tần... Tiên bối, tiểu Vũ lần này phạm sai lầm, còn cần hướng thể nhân làm sáng tỏ một chút hay không?”

Kiếm Hoàng có chút thấp thỏm hỏi.

“Tiên bối? !”

Các cao tăng Đông Thắng thần tông, bao quát Vũ Hoàng ở bên trong, đều từng cái con mắt trừng lớn, kinh hãi muốn tuyệt.

Chuyện gì xảy ra?

Ngay cả Kiếm Hoàng đều gọi Tần Xuyên tiên bối! Cái Tần Xuyên này đến cùng là ai?

Phải biết, loại cấp bậc cường giả Kiếm Hoàng này sẽ không tùy tiện nói đùa, Kiếm Hoàng hô tiên bối, vậy liền hơn phân nửa là thật.

Thế nhưng là... Cái này sao có thể?

Bên trong lòng của bọn hắn, giống như sấm sét trong trời quang, một loại hoảng sợ cùng kính sợ đột nhiên xuất hiện, lan tràn tại trong lòng bọn hắn.

“Làm sáng tỏ? Làm sáng tỏ cái gì?”

Tần Xuyên cười lắc đầu, nói ra:

” Sự tình ta lần này tới Đông Thắng thần tông, tốt nhất vẫn là không cần truyền đi.”

“Nhưng mà, các người có thể chiêu cáo thiên hạ... Nói Tần Tử phạm phải sai lầm lớn, không thể tha thứ, đã bị Vũ Hoàng trục xuất sư môn.”

“Tiền bối, cái này!”

Kiểm Hoàng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Hắn nghĩ Tần Xuyên đây là tại gõ hấn, thật giống như hoàng đế nói đối với một vị tướng quân, hoàng vị này ta không muốn ngồi, người đến ngồi một chút đi.

Đủ để dọa đến tướng quân tè ra quần!

Chương 177: Kiểm Tra Lai Lịch Ngọc Bài

Chương 177. Kiểm Tra Lai Lịch Ngọc Bài

“Ta cũng không phải là nói đùa.”

Tần Xuyên nghiêm túc nói ra:

“Kỳ thật ta cũng không hi vọng thế nhân biết ta mạnh bao nhiêu, cũng không hi vọng Tần Tử bên ngoài có chỗ dựa quá lớn, bởi vì như vậy... Sẽ để cho hắn trở thành đóa hoa bên trong nhà ấm.”

“Cường giả, đều là một đường đánh lên tới, kỳ vọng ta đối với hấn là, vượt mọi chông gai, quét ngang hết thấy, đi thẳng đến đỉnh phong!”

Mọi người nghe vậy, nhao nhao run sợ.

Đây là quyết đoán bao lớn chứ?

Trường bối nhà khác, là hi vọng mình hậu bối không có người dám khi dễ, mà vị này, lại là ước gì nhi tử mình thế gian đều là địch!

Mà cái này, chính là một loại đại khí phách.

Là biểu hiện kẻ tài cao mà gan cũng lớn.

“Tiểu tử, cha làm như vậy, ngươi có thể lý giải không?”

Tần Xuyên nói xong, cúi đầu nhìn về phía nhi tử tiện nghi bên cạnh.

“Ừm! !”

Tần Tử gật đầu trùng điệp, trong lòng nhiệt huyết sôi trào, thậm chí không tự giác nắm chặt nắm đấm.

Hắn đương nhiên có thể lý giải.

Cha vì hấn, dụng tâm lương khổ a!

Loại phương thức bồi dưỡng này, nhìn như rất tàn khốc, nhưng lại không phải là không một loại chờ mong cùng tín nhiệm to lớn sao?

Cha hi vọng hấn có thể quét ngang hết thấy trở ngại, cũng tin tưởng hấn có thể làm được, cái này... Chính là ẩn ý sâu nhất ở giữa phụ tử!

“Ừm, đi thôi.”

Tần Xuyên vui mừng gật gật đầu, sau đó nắm cả bả vai nhi tử tiện nghi, hai đạo bóng lưng, một lớn một nhỏ bước trên mây mà đi.

Mà Vũ Hoàng, chậm rãi đi vào bên người Kiếm Hoàng, theo ánh mắt sư phụ nhìn về phía hai đạo bóng lưng càng ngày càng xa kia.

“Sư phụ, hấn đến cùng là ai?”

Vũ Hoàng hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi.

“Đại nhân vật, một vị đại nhân vật tuyệt đối không thể trêu chọc...”

Kiểm Hoàng già nua trên mặt lộ ra một vòng vẻ kính sợ.

...

Tần Xuyên phụ tử về tới Thần Hà sơn.

Mà vài ngày sau, Đông Thắng thần tông truyền ra tin tức: Tần Tử vì cướp đoạt chân long huyết mạch luyện công, trộm giết mười mấy đầu Long Ngư, Vũ Hoàng tức giận, đem Tần Tử trục xuất sư môn, tình nghĩa sư đồ, từ đây ân đoạn nghĩa tuyệt!
!

Không chỉ có như thế.

Đông Thắng thần tông còn truyền ra, món hoàng khí kia vẫn tại trên thân Tần Tử, Vũ Hoàng cũng không có thu hồi, cứ như vậy, không chỉ có rửa sạch hiềm nghi “Dương mưu” trước đó, còn hoàn thành Tần Xuyên yêu cầu.

Tần Xuyên có cái gì yêu cầu?

Để Tần Tử đều là địch thế gian!

Thế là, các cường giả đông vực nghe được tin tức này, về sau từng cái phần chân không thôi, bắt đầu mài đao xoèn xoẹt hướng về Tần bé heo.

“Ha ha ha, Tần Tử kia bị Vũ Hoàng trục xuất sư môn, thật sự là trời cũng giúp ta!”

“Cạc cạc cạc, trước đó còn tưởng rằng không có cơ hội, không nghĩ tới a, cơ hội lại trở về.”

“A Di Đà Phật, bản tăng trước đó ngược lại là hiểu lầm Vũ Hoàng thí chủ, hổ thẹn hổ thẹn... Trải qua việc như này, hoàng khí này ngược lại là cùng Phật môn ta hữu duyên.”

“Ha ha, Lục Bào lão tổ ta vừa xuất quan, liền thu được tin tức tốt như này, thật đúng là vận may Tề Thiên a!”

Những nhóm lão quái thực lực cường đại này, trốn ở trong âm u nơi hẻo lánh lặng lẽ mỉm cười, chờ mong.

Mà cùng lúc đó.

Bên trong Thần Hà sơn, Tần Xuyên đem kia mười mấy đầu Long Ngư đều làm thịt rồi, đề luyện ra chân long huyết mạch bên trong, cho Tần Tử nấu luyện thân thể.

Cái này làm Tần bé heo cảm động đến phát ngất.

Đều nhiều Long Ngư như thế, giá trị vô lượng, cha vậy mà cho một người hăn hưởng dụng, đây là tình thương vô tư của cha cỡ nào a!

Hăn tự nhiên không biết.

Hăn chính là tài sản lớn nhất của cha hăn.

Chăn heo, không phải liền là nuôi đến càng mập càng đáng tiền sao? Đáng thương con heo này, ăn đồ ăn còn ăn đến vui vẻ như vậy.

Ban đêm, trăng sáng sao thừa.

Tần Tử chính ngâm tại bên trong Long Ngư huyết trì, mà Tần Xuyên, thì là tiến vào tầng hầm, đồng thời bày ra kết giới ngăn cản nghe nhìn.

Ông!

Tâm niệm vừa động, viên ngọc bội thần bí kia bay ra, lơ lửng tại trước người hăn, cân bằng ở trước ngực.

“Hệ thống, có thể giúp ta giám định vật này một chút không?”

Tần Xuyên hỏi trong lòng.

“Đinh! Tiêu hao 1 Lục Xung, liền có thể giám định.”

Hệ thống hồi đáp.

“Đắt như thế? !”

Tần Xuyên hơi kinh hãi, tổn hao cao như vậy, để hăn có chút không thích ứng.

“Đinh! Vật này lai lịch to lớn, bắt đầu giám định tương đối khó khăn, cho nên thu phí hơi cao.”

Hệ thống nói.

Tần Xuyên nghe vậy, trong lòng lại thêm vẻ mong đợi, thế là cắn răng một cái, nói ra: “Tiêu hao 1 Lục Xung, giám định đi!”

“Ong ong ong!”

Sau một khắc, viên kia ngọc bội bắt đầu phát sáng, quang mang kim sắc giống như tim đập, bành trướng, co vào, bành trướng...

“Rít gào —— “

Bên trong, con phượng hoàng kim sắc kia cũng phát ra một tiếng kêu to không linh, sau đó triển khai cánh.

Xoạt!

Lập tức, một đạo quang ảnh phượng hoàng cấp tốc mở rộng, hóa thành phượng hoàng kim sắc dài hai mét, xoay một vòng tại trong mật thất, sau đó lại lần trở lại trong ngọc bội.

Ngọc bội quang mang biến mất.

Hệ thống thanh âm vang lên:

“Đinh! Vật này cũng không phải là sản phẩm giới này, mà là đến từ thượng giới trong truyền thuyết, giám định hoàn tất! Nếu như muốn biết kỹ lưỡng hơn tin tức, mời tiêu hao 10 Lục Xung giá trị gọi cha!”

“Quả nhiên! !”

Tần Xuyên nghe vậy, đột nhiên đứng lên, trong mắt bắn ra hào quang sáng chói, gần như nhiệt huyết sôi trào.

Thượng giới!

Quả nhiên là thượng giới!

Cứ như vậy, chẳng phải có chỗ dựa rồi sao? !

Lúc trước hắn nói cho Tần Tử, nói mẫu thân Tần Tử là cái thánh nữ Cổ tộc nào đó thượng giới, nhưng thật ra là lừa gạt tiểu tử kia.

Trên thực tế, mẫu thân tiểu tử kia, tại thời điểm tiểu tử kia ra đời liền khó sinh mà chết rồi, hắn nhớ kỹ rất rõ ràng.

Mà lúc ban đầu, hắn vì tạo nên thân phận cường giả của mình, đồng thời cũng vì cho cái tiểu tử này một điểm hi vọng phấn đấu, biên tạo cái hoang ngôn này.

Nhưng là hoang ngôn chung quy là hoang ngôn, không qua được thời gian khảo nghiệm, cho nên, hắn một mực đang tìm

kiếm biện pháp che lấp.

Mà hôm nay, hần tìm được! !

“Cây ăn quả còn có thể bị làm giả, thân phận tự nhiên cũng có thể làm giả, chỉ cần ta làm thao tác thoả đáng, mẫu thân Lâm Nghị... Không phải liền là mẫu thân Tần Tử sao?”

Giờ khắc này, trong mắt Tần Xuyên lóe ra quang mang trí tuệ.

Chương 178: Gán Thân Phận

Chương 178. Gán Thân Phận

Cái gọi là gán thân phận, cũng không phải là nói Tần Xuyên thật muốn đem mẫu thân Lâm Nghị thu nhập vào trong phòng.

Đó là không có khả năng!

Hần cũng không phải Tào Tháo, làm sao có thể tham luyến người khác vợ?

Hần cũng chỉ muốn thông qua phương thức lặc lự, đơn phương để Tần Tử coi là mẫu thân Lâm Nghị chính là mẫu thân mình.

Cũng chính là chế tạo một cái hiểu lầm.

Mà lại kế hoạch này, điều kiện là hoàn toàn có thể đạt tới!

Đầu tiên.

Căn cứ Kiếm Hoàng nói tới.

Mẫu thân Lâm Nghị năm đó là mất tích bí ẩn, không có thân bí cường giả giá lâm, cũng không có náo ra động tĩnh lớn.

Bởi vậy có thể thấy được.

Năm đó Lâm mẫu thân Nghị cũng không phải là bị người gia tộc cưỡng ép mang đi, mà là vì bảo hộ trượng phu cùng hài tử, chủ động rời đi.

Cứ như vậy, gia tộc thượng giới chỗ mẫu thân Lâm Nghị, cũng không biết mẫu thân Lâm Nghị sinh hạ hài tử gọi “Lâm Nghị”

Mà mẫu thân Lâm Nghị, vì bảo vệ trượng phu cùng hài tử mình, cũng không có khả năng đem tên của hài tử nói ra.

Cứ như vậy.

Sau này người của gia tộc mẫu thân Lâm Nghị giáng lâm phương thế giới này đuổi bắt “Nghịch chủng”, liền không biết “Nghịch chủng” là ai, mà cái duy nhất có thể chứng minh thân phận “Nghịch chủng”, cũng chính là khối ngọc bội thân bí này!

Đến thời điểm đó, hắn để Tần Tử mang theo khối ngọc bội này, mà người gia tộc mẫu thân Lâm Nghị lần theo khí tức ngọc bội đi tìm đến, tìm tới dĩ nhiên chính là Tần Tử.

Sau đó chính là song phương đối chất!

Mà Tần Tử bởi vì hắn lắc lư, kiên định cho rằng khối ngọc bội này là mẫu thân hắn lưu lại, tự nhiên là sẽ đem mình thay vào đến bên trong thân phận “Nghịch chủng”.

Mà chỉ cần Tần Tử tin tưởng mình chính là cái “Nghịch chủng” kia, như vậy thì mặc kệ Tần Tử là nói láo cũng tốt, che giấu cũng tốt, sớm tối đều sẽ bại lộ.

Bởi vì người trong lòng có quý, cuối cùng không gạt được!

Mà khi người truy sát nhận định Tần Tử chính là cái “Nghịch chủng” kia, hơn phân nửa liền muốn hạ sát thủ.

Đối phương từ thượng giới mà đến, thực lực khẳng định cao hơn tiêu chuẩn bình quân cái thế giới này, chí ít từ Võ Đế cất bước!

Mà chỉ cần đối phương sinh ra sát ý.

Tu vi hắn trực tiếp bạo tăng! ! !

Đến thời điểm, hắn ra mặt cứu tiện nghi nhi tử, đem đối phương đả thương, sau đó thả đi, để đối phương trở về thượng giới.

Thế là.

Mấy cái chó nhà có tang này trở về thượng giới, sau đó liền sẽ bẩm báo bọn hần tại thu hoạch hạ giới —— bọn hần đã điều tra rõ thân phận “Nghịch chủng”, cái “Nghịch chủng” kia gọi Tần Tử!

Cứ như vậy, thân phận hư giả của Tần Tử liền triệt để được gán lên, Tần Tử cho mình là “Nghịch chủng”, mà gia tộc mẫu thân Lâm Nghi cũng coi là Tần Tử là “Nghịch chủng” .

Song phương đều tin tưởng, giả cũng thành thật!

Đương nhiên.

Kỳ thật còn có một người biết chân tướng —— mẫu thân Lâm Nghi.

Cái nữ tử kia khẳng định biết nhi tử mình không gọi “Tần Tử”, cũng biết trượng phu mình không gọi “Tần Xuyên” .

Nhưng là... Nàng sẽ nói ra sao? ? ?

Gia tộc của nàng muốn truy sát hài tử cùng trượng phu nàng, nàng ước gì có người chịu oan ức, gánh hộ cái tội này ấy chứ!

Có lẽ nàng sẽ hoài nghi, là Tần Xuyên cùng Tần Tử giết con của nàng, cướp đi ngọc bội.

Mà nếu như vậy, nàng liền càng sẽ không nói, ngược lại sẽ tương kế tựu kế, đem Tần Tử coi như con của mình, để cho gia tộc giết Tần Tử, vì hài tử chân chính của nàng báo thù! !

Cứ như vậy.

Thân phận được gán lên, liền không còn có bất luận kẻ nào phát hiện.

Bởi vì, lần đánh cờ ba phía này, đều đạt thành một cái nhận thức chung—— Tần Tử chính là cái “Nghịch chủng” kia.

Tần Tử liền hoàn toàn thay thế thân phận Lâm Nghi.

Đương nhiên, vì phương diện sơ hở không có, còn phải sửa đổi một cái sơ hở lớn, đó chính là... Huyết mạch.

Dựa theo sáo lộ đến nói, chỗ gia tộc mẫu thân Lâm Nghi, hơn phân nửa là gia tộc lòng lầy, gia tộc dạng này có huyết mạch cao quý.

Mà mẫu thân Lâm Nghi, cũng tất nhiên là bởi vì biết gia tộc không cho phép huyết mạch gia tộc cao quý dẫn ra ngoài, tất nhiên sẽ hạ sát thủ đối với trượng phu cùng hài tử nàng, cho nên mới lạng lẽ rời đi, dùng cái này đến bảo hộ trượng phu cùng hài tử.

Tóm lại, cái huyết mạch này không thể coi thường.

Cái huyết mạch này, rất có thể cùng người cái gia tộc kia sinh ra cảm ứng, thậm chí còn khả năng... Cùng ngọc bội sinh ra cộng minh!

Nhưng mà, với hắc mà nói.

Huyết mạch là vấn đề sao?

Hắc có hệ thống! !

Đến thời điểm đó, tiêu hao một chút giá trị gọi cha, đem huyết mạch Lâm Nghi phục chế một phần thêm tại trên thân Tần Tử, không phải tốt sao?

Thậm chí, vì phòng ngừa sự tình bại lộ, hắc còn có thể lựa chọn đem cái nghiệt chủng chân chính Lâm Nghi này... Xử lý.

Đương nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ, hắc không muốn làm như vậy.

Một là, đây cũng là cái hài tử đáng thương, người ta cũng không có đắc tội hắc, hắc không muốn làm việc tuyệt tình như thế.

Hai là, gia hỏa này cũng là chân mệnh thiên tử, có mệnh nhân vật chính, thật muốn chơi chết chỉ sợ cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy, thậm chí vận khí kém một chút, cuối cùng còn có thể để hắc thoát, bị đối phương phản sát mà rụng —— đừng tưởng rằng không có khả năng, mỗi cái trùm phản diện đều cho là mình không có khả năng chết, nhưng cuối cùng vẫn là bị cứa cổ.

Ba là, gia hỏa dạng này, nếu như có thể hảo hảo lắc lư một chút, đem gia hỏa này biến thành người một nhà, cũng có thể mang đến không ít lợi ích...

Cho nên.

Khi hấn phục chế huyết mạch Lâm Nghị, về sau sẽ tiêu hao một chút giá trị gọi cha, đem khí tức huyết mạch Lâm Nghị che đậy kín.

Thậm chí trực tiếp đổi một loại huyết mạch cho gia hỏa này!

Đây là hoàn mỹ nhất, cũng là phương án giải quyết nhân tính hóa nhất.

Mà những thao tác này làm ra, chỉ ít thời điểm Tần Tử tại hạ giới, sẽ không lại hoài nghi mình thân phận của mẫu thân.

Mà chờ sau này đến thượng giới...

Lại thêm mấy bộ thao nữa là được rồi.

Thậm chí, cuối cùng còn có thể sử dụng mưu kế, đem cái gia tộc này hủy diệt mất, dù sao, cái gia tộc này sẽ một mực đuổi giết Tần Tử, sớm tối được hình thành cừ hận không chết không thôi.

Mà mẫu thân Lâm Nghị...

Đến thời điểm đó, hấn có thể cùng mẫu thân Lâm Nghị ngả bài —— ta là tiền bối Lâm Nghị, nhìn Lâm Nghị không chỗ nương tựa, còn bị đuổi giết, thế là dùng nhi tử ta giúp hấn cản tai, một mặt khác, cũng là vì gạt nhi tử ta rằng mẫu thân hấn còn sống, cho hấn động lực tu luyện.

Cứ như vậy, Lâm Nghị cùng mẫu thân Lâm Nghị đều sẽ cảm động đến rơi nước mắt, sau đó đáp ứng yêu cầu của hấn, mẹ con cùng một chỗ quy ẩn, đồng thời tại trước mặt Tần Tử diễn một trận bi tình hí, giả chết thoát thân! !

Đến thời điểm đó.

Tần Tử nhìn xem “Mẫu thân” vẫn lạc, nhiều nhất sẽ rơi mấy giọt cá sấu nước mắt, đem cái “Mẫu thân” cũng không phải là rất quen này vĩnh viễn phủ bụi tại một góc nào đó tâm linh, sau đó tiếp tục cùng phụ thân yêu dấu sống nương tựa lẫn nhau...

Cùng hiện tại cũng không có cái gì khác biệt.

Cái này... Chính là gán thân phận! ! !

Chương 179: Lâm Nghi

Chương 179. Lâm Nghi

“Đương nhiên, người gia tộc mẫu thân Lâm Nghi xuống tới tìm kiếm nghiệt chủng, cái kia cũng ít nhất phải chờ Lâm Nghi trưởng thành đến Giới Hoàng cảnh đỉnh phong, thậm chí là vô để, bởi vì lão thiên gia không có khả năng không cho chân mệnh thiên tử đường sống.”

“Nói cách khác, thời gian còn sớm.”

“Cho nên, sự tình gán thân phận này, có thể tạm thời để qua một bên, chờ ta tích lũy giá trị gọi cha đủ phục chế Lâm Nghi huyết mạch rồi lại nói.”

“Về phần ngọc bội kia, trước hết đặt ở chỗ của ta, chờ ta tích lũy đủ giá trị gọi cha, lại đem ngoại hình ngọc bội cải biến một chút, cam đoan Lâm Nghi không nhận ra đến, liền giao cho Tần Tử, nói đây là mẫu thân hắn lưu lại.”

“Hoàn mỹ! !”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, tán thưởng bản thân một tiếng, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười nhẹ nhõm.

Trong ngắn hạn, cũng liền có ba chuyện phải làm.

Thứ nhất, lách lư Lâm Nghi, biến thành Lâm Nghi

“Xuyên thúc” .

Thứ hai, hoàn thành nhiệm vụ hệ thống”Con ta Tần Tử có hoàng giả chi tư”, đạt được thần thông Hoàng cấp.

Thứ ba, ngồi đợi lão quái vật cửu trọng thiên đến đuôi giết nhi tử tiện nghi, đột phá cửu trọng thiên, độ kiếp Thành Hoàng! ! !

Vài ngày sau.

Tần Xuyên lại đem Tần Tử đuổi đi ra ngoài lịch luyện.

Kỳ thật Tần bé heo muốn ở trong nhà không đi ra, dù sao, bên ngoài bây giờ thế nhưng là có rất nhiều người chờ lấy giết hắn đoạt hoàng khí đó.

Hiện tại ra ngoài, không phải tạo điều kiện gây án sao?

Nhưng mà.

Hắn không thể để cho cha thất vọng!

Hắn là muốn quét ngang hết thầy trở ngại, người đăng lâm đỉnh phong, tại sao có thể bởi vì khiếp đảm mà co đầu rút cổ ở nhà không dám đi ra ngoài?

Chân nam nhân, liền phải trực diện đối đầu với hết thầy khiêu chiến!

Thế là, hắn đi.

Bi tráng ra đi.

Đây là một bước nhỏ của hắn, lại là một bước dài để phụ thân hắn tăng lên tu vi, ngồi đợi Thành Hoàng!

Mà lần này, Tần Xuyên không theo dõi Tần Tử, bởi vì hắn biết, cái tiểu tử này đã là cái ngôi sao tai họa, thành thực không cần thiết đi theo.

Mà lại, hắn còn có chuyện khác —— lắc lư Lâm Nghị!

Hắn tiêu hao 0.2 giá trị gọi cha, đem ngọc bội thân bí kia phong ấn hoàn toàn, cam đoan Lâm Nghị không cách nào cảm ứng được, liền xuất phát.

Bây giờ, hắn giá trị gọi cha còn lại 4. 2.

Lại nghèo rồi.

Nhưng mà hắn tin tưởng, Tần bé heo lần này ra ngoài, nhất định có thể giúp hắn kiếm lại một chút giá trị gọi cha, cái này không cần lo lắng.

...

Đông Thắng thần tông.

Chỗ sơn phong Nội môn đệ tử, trong một cái đình viện đơn giản, một cái thanh niên khuôn mặt kiên nghị xếp bằng ở dưới cây già.

Trong lòng tính toán.

“Ta mới tiến vào Đông Thắng thần tông một tháng, liền thông qua nội môn thí luyện, trở thành nội môn đệ tử, bây giờ xem

như đại xuất danh tiếng, chắc hẳn đã có tông môn cao tăng bắt đầu chú ý ta, đây là chuyện tốt.”

“Tu luyện chính là muốn tranh, các loại đồ vật đều muốn tự mình đi tranh thủ, chỉ có bộc lộ tài năng, Tông môn sẽ nguyện ý tổn hao tài nguyên bồi dưỡng ta.”

“Mặc dù trên cái đường này cũng đắc tội mấy cái thiên tài bởi cảnh không nhỏ trong nội bộ tông môn, nhưng là tổng thể xem xét, đều là đáng giá.”

“Chỉ là...”

Hắn sờ lên ngực, chân mày cau lại.

“Chỉ là, khối ngọc bội nương để lại cho ta kia, lại là tại thời điểm nội môn thí luyện làm mất rồi, không biết bị ai nhặt đi.”

“Đây là vật duy nhất nương lưu cho ta.”

“Mà lại từ thái độ nghiêm túc dặn đi dặn lại khi cha đem ngọc bội giao cho ta để xem, thứ này có thể là bảo vật khó lường... Dù sao, lai lịch nương rất khủng bố, ngay cả cha cũng không dám tùy tiện nói cho ta...”

“Ai! Được rồi, bây giờ nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô ích, làm việc gì cũng cần duyên số! Nếu như nó thật cùng ta có duyên, sau này sẽ còn gặp phải.”

Thế là, hắn bình phục tâm tình.

Không thể không nói, đối với một cái người trẻ tuổi mười tám chín tuổi mà nói, có thể có tâm phân biệt được mất rộng rãi như thế, là mười phần hiếm thấy.

Cái này chủ yếu nhờ vào kinh nghiệm của hắn:

Củ mục trong một, cùng phụ thân sống nương tựa lẫn nhau, từ nhỏ bị người khác khinh khỉnh, chịu nhục, nén giận.

Mà sau khi lớn lên, rốt cục biết sự tình mẫu thân mình, thế là thiếu niên củ mục lập chí muốn trở thành cường giả cái thế, tìm về mẫu thân!

Sau đó, lại bắt đầu thời gian gian khổ tu luyện dài đằng dặc mà tịch mịch, lần lượt cắn răng kiên trì, lần lượt trở về từ cõi chết...

Từ thiếu niên bình thường, chịu lấy thống khổ không ngừng ma luyện mình, rốt cục để cho mình bắt đầu lập loè phát sáng.

Hắn quật khởi tại trong gia tộc.

Dương danh tại Mộc Thiên tông.

Sau đó lặn lội đường xa, kinh lịch trùng điệp khảo nghiệm, gia nhập thánh địa đông vực mà bên trong mắt vô số người cao không thể chạm—— Đông Thắng thần tông!

Thực lực hắn đang không ngừng mạnh lên.

Mặc dù khoảng cách tới mục tiêu tìm về mẫu thân vẫn xa xôi như cũ, nhưng là, hắn đang hướng phía mục tiêu tới gần một chút xiu...

“Lâm Nghi, rút ra đây cho ta!”

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một đạo thanh âm băng lãnh, tựa hồ có vô tận phần nộ, lại tại cổ găng khắc chế.

“Hoàng Nhiên.”

Lâm Nghi sắc mặt biến hóa, thanh âm này hắn nhớ kỹ, là thanh âm thiên tài thứ tám nội môn Hoàng Nhiên.

Mà trước mấy ngày.

Hắn tại bên trong nội môn thí luyện, đem đệ đệ Hoàng Nhiên Hoàng An đả thương, đồng thời để thí luyện thất bại, không thể tấn thăng nội môn.

Bây giờ, hơn phân nửa kẻ đến không thiện a!

“Nhưng mà, tại tông môn nội bộ, hắn tuyệt đối không dám giết ta, đã như vậy, cũng không cần thiết làm con rùa đen rút đầu. Huống chi... Coi như ta không đi ra, hắn muốn vào đây, cái sân nhỏ này cũng ngăn không được.”

Nghĩ đến nơi này, hắn đi ra khỏi đình viện.

Chỉ thấy bên ngoài đình viện, đứng một người thanh niên mặc trường bào màu vàng, người này tướng mạo thường thường không có gì lạ, thậm chí còn có chút xấu.

Mặt có chút dài, giống như mặt ngựa.

“Hoàng Nhiên sư huynh đột nhiên đến thăm, không biết có gì chỉ giáo?”

Lâm Nghi ôm quyền hành lễ, cấp bậc lễ nghĩa chu đáo.

Hắn biết rõ, bất luận cái thời điểm gì đều có thể có cao tăng tông môn nhìn chăm chăm mình, cho nên phương diện làm người phải làm đến không thể bắt bẻ.

Hắn muốn có được tiền bối tông môn thưởng thức, sau đó trọng điểm bồi dưỡng, mà cơ hội, là lưu cho người có chuẩn bị.

Cho nên thời khắc nào hắn cũng chuẩn bị.

“Chỉ giáo không dám nhận, chính là muốn hỏi người mấy vấn đề.”

Chương 180: Lắc Lư Lâm Nghi

Chương 180. Lắc Lư Lâm Nghi

Thanh niên Hoàng mặt ngựa Nhiên đứng chấp tay, khuôn mặt lãnh đạm.

“Sư huynh thỉnh giảng.”

Lâm Nghi khách khí nói.

“Người có biết, nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử tại tài nguyên cùng điều kiện, có bao nhiêu sai biệt không?”

Hoàng Nhiên hỏi.

Lâm Nghi nghe vậy, không có trả lời.

Bởi vì chênh lệch xác thực rất lớn.

Nội môn đệ tử không chỉ có mỗi tháng có thể lĩnh một số lớn tài nguyên, còn có thể tùy ý ra vào Tàng Kinh các Đông Thắng thần tông, đồng thời mỗi tháng có thể tắm rửa linh trì một lần, tiến vào Ngộ Đạo động một lần, đạt được một lần Thiên Vị

thánh nhân chỉ điểm, thậm chí ngẫu nhiên còn có thể nghe được Vũ Hoàng cùng Kiếm Hoàng giảng đạo!

Chính vì vậy, mới có nhiều người đánh võ đầu đều muốn tiến vào nội môn như vậy, cạnh tranh mới có thể kịch liệt như vậy.

Mà thấy Lâm Nghị không nói lời nào, Hoàng Nhiên tiếp tục hỏi:

“Vậy ngươi có biết, nội môn thí luyện bao lâu cử hành một lần?”

Lâm Nghị không có trả lời.

Mà Hoàng Nhiên lại là đột nhiên lên giọng, phần nộ nói:

“Ba năm! Phải ba năm mới cử hành một lần!”

“Nói cách khác, chỉ cần bỏ qua nội môn thí luyện lần này, liền phải đợi thêm ba năm! Đây là tổn thất bao lớn?”

“Mà ngươi, bởi vì một điểm ân oán lúc trước, vậy mà tại bên trong nội môn thí luyện đả thương Tiểu An, để hắn không thể thông qua, không khỏi quá mức rồi!”

Hắn lòng đầy căm phẫn.

Lâm Nghị lộ ra một biểu cảm vô tội, nhỏ giọng nói ra:

“Kỳ thật... Coi như ta không đánh tổn thương hắn, hắn cũng không lọt qua...”

“Ngươi! !”

Da mặt Hoàng Nhiên đột nhiên cứng đờ, bị ghen được không nhẹ, có loại cảm giác bị nhục nhã, lại không biết nói cái gì.

Mà Lâm Nghị tiếp tục nói ra:

“Mà lại, lúc ấy cũng là hắn ra tay với ta trước, ta chẳng qua là phòng ngự đứng đắn mà thôi, ai biết hắn yếu như vậy, nhẹ nhàng đụng một cái liền... Tóm lại, cái này cũng không thể trách ta.”

“Lẽ nào lại như vậy! !”

Hoàng Nhiên triệt để thẹn quá thành giận, sắc mặt xanh xám:

“Đã làm sai chuyện, không biết hối cải không nói, thái độ còn ác liệt như vậy, hôm nay, ta nói muốn giáo dục ngươi một

phen!”

Oanh!

Nói xong, một cỗ khí thể mạnh mẽ bộc phát ra, rõ ràng là khí tức Thông Thiên cảnh đỉnh phong.

“Phiền toái.”

Sắc mặt Lâm Nghị biến hóa, hẳn bây giờ mới Thông Thiên cảnh ngũ trọng mà thôi, tu vi chênh lệch quá lớn, căn bản không có khả năng đánh thắng được.

Hắn mặc dù là thiên tài, nhưng là đối phương thân là đứng thứ tám nội môn Đông Thắng thần tông, cũng không thể nào là tên ngu.

Chênh lệch một hai cái tiểu cảnh giới ngược lại cũng dễ nói, cái này rỗng rã kém bốn cái tiểu cảnh giới, để hắn có loại cảm giác trứng gà đụng tảng đá.

“Dừng tay!”

Mà liền tại thời điểm đại chiến hết sức căng thẳng, một đạo tiếng vang khê kêu lên.

Xoạt!

Chỉ thấy bạch quang lóe lên, trước người Lâm Nghị đã nhiều một thêm đạo thân ảnh tiên tử, năng khí chất cao lãnh, thanh lệ thoát tục.

“Tô sư tỷ? !”

Hai người đồng thời kêu sợ hãi, Lâm Nghị là kinh hỉ, mà Hoàng Nhiên thì là lộ ra một vẻ kiêng dè.

Tô Tuyết Thanh.

Tông chủ chi nữ!

“Hoàng Nhiên, ngươi muốn làm cái gì, không biết bên trong tông môn cấm chỉ tư đấu sao?”

Tô Tuyết Thanh lạnh lùng nhìn xem Hoàng Nhiên.

Hoàng Nhiên sắc mặt biến hóa, ngượng ngùng nói:

“Tô sư tỷ nói đùa, ta chỉ là muốn cùng Lâm sư đệ luận bàn một chút mà thôi.”

“Luận bàn không phải hẳn là luận võ tại bên trên đài sao? Mà lại tu vi ngươi so với Lâm sư đệ thì mạnh hơn nhiều như vậy, chỉ sợ cũng không cần đến luận bàn đi.”

Tô Tuyết Thanh thản nhiên nói.

“Cái này... Ha ha!”

Hoàng Nhiên thực sự không biết làm sao cãi chày cãi cối, cuối cùng chỉ là ha ha một tiếng, sau đó cười lạnh nói:

” Tô sư tỷ đã nhìn ra, vậy ta cũng không quanh co lòng vòng, Lâm Nghị làm hại đệ đệ ta không thể tiến vào nội môn, khoản nợ này, ta vô luận như thế nào đều muốn cùng hẳn tính toán!”

“Ngươi dám!”

Tô Tuyết Thanh ánh mắt lẳng lẹ.

“Ha ha, Tô sư tỷ không cần làm ta sợ, ta xưng ngươi một tiếng sư tỷ, kia là xem ở trên mặt mũi tông chủ, ta nếu là động thủ, ngươi chưa hẳn ngăn cản được.”

Hoàng Nhiên cười lạnh nói.

Hắn rất rõ ràng, Tô Tuyết Thanh là hai năm trước mới bị tông chủ tìm trở về, mặc dù thân phận rất cao, nhưng là thực lực cũng không bằng hẳn.

Mà lại... Tông chủ cũng không thích Lâm Nghị, hẳn giáo huấn Lâm Nghị, không biết tông chủ sẽ vụng trộm cao hứng như thế nào đâu.

“Ngươi! !”

Tô Tuyết Thanh nhìn hằm hằm Hoàng Nhiên, lại không biết như thế nào cho phải, hiển nhiên, đối phương nói là sự thật.

Mà lại lấy tính cách nàng, cũng không thể là vì loại sự tình này đi tìm cha nàng —— lòng tự ái của nàng không cho phép nàng làm như vậy.

“Sư tỷ, đa tạ hảo ý của ngươi, nhưng chuyện này ngươi vẫn là không cần lo.”

Lâm Nghị chậm rãi từ Tô Tuyết Thanh sau lưng đi ra, không kiêu ngạo không tự ti nhìn về phía Hoàng Nhiên, trầm giọng nói ra:

“Ta ngược lại muốn xem xem... Hắn hôm nay có thể đem ta thế nào!”

“Đồng dạng!”

Hoàng Nhiên cười lạnh một tiếng, sau đó thân thể lóe lên, giống như một đạo tia chớp màu vàng hướng phía Lâm Nghị xông lại.

Oanh!

Hoàng Nhiên khí thế như hồng, giống như một đầu sư tử thiêu đốt lên hỏa diễm, người chưa tới, khí thế tới trước.

“Trần Sơn Quyền!”

Lâm Nghị hét lớn một tiếng, song quyền đồng thời hướng về phía trước đảo ra, giống như song long xuất hải, đại khí bàng bạc.

“Ầm!”

Nhưng mà, một tiếng vang trầm, Lâm Nghị chỉ cảm thấy một tòa núi lớn đánh tới, xương tay nháy mắt vỡ vụn, sau đó cỗ lực lượng kia tiếp tục đụng ở trên người, để ngũ tạng hắn câu chiến, thân thể giống như điều bị đứt dây bay rớt ra ngoài.

“Ngũ Cầm hí!”

Tại nháy mắt Lâm Nghị bay lên, Hoàng Nhiên đánh ra một chưởng, năm loại hư ảnh chim muông bay nhảy mà ra, xuyên thấu thân thể Lâm Nghị.

“Phốc —— “

Trong miệng Lâm Nghị thốt ra một chùm huyết vụ, chỉ cảm thấy ngũ tạng đều tổn hại, sau đó chập vật rơi đập trên mặt đất.

“Lâm sư đệ!”

Tô Tuyệt Thanh hoa dung thất sắc, sắc mặt lập tức trắng bệch, cấp tốc chạy tới đỡ y Lâm Nghị.

Mà Lâm Nghị sắc mặt tái nhợt, khóe môi nhếch lên huyết dịch, ánh mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Hoàng Nhiên, ánh mắt kia mang theo ý chí bất khuất!

“Ha ha, lần này chỉ là cho ngươi một điểm giáo huấn mà thôi, nếu là còn dám có lần sau, ha ha...”

Hoàng Nhiên cười lành lạnh cười, sau đó liền xoay người, chuẩn bị nghênh ngang rời đi.

Nhưng mà, hắn quay người lại, liền phát hiện mình va vào trong ngực một thân ảnh, sau đó bắt đầu rung mình!

Hắn chậm rãi ngẩng đầu, liền thấy một gương mặt tuổi trẻ mà uy nghiêm, đang nhìn xuống chính mình.

“Lần sau, ngươi muốn thế nào a?”

Tần Xuyên thanh âm lạnh lùng nói.

sắc mặt Hoàng Nhiên nháy mắt tái nhợt, lắp bắp nói:

“Ta... Ta...”

“Lăn.”

Tay phải Tần Xuyên bắt lại bả vai hắn, tùy ý vung về sau, lập tức, thân thể của hắn hóa thành một đạo tia sáng màu vàng hướng về hậu phương bắn ra ngoài.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Chương 181: Lắc Lư Lâm Nghị

Chương 181. Lắc Lư Lâm Nghị

Trong một cái chớp mắt, Hoàng Nhiên liên tiếp đụng thủng ba tòa sơn phong, sau đó thân thể khảm nạm tại bên trong tòa sơn phong thứ tư, không có động tĩnh.

Không rõ sống chết.

“Cái này...”

Lâm Nghị cùng Tô Tuyết Thanh ngơ ngác nhìn về phía bên kia, chỉ thấy một đường thẳng bên trên bốn tòa sơn phong kia, tại vị trí cùng một độ cao, đều bụi mù cuộn cuộn.

“Không có sao chứ?”

Tần Xuyên nhìn về phía Lâm Nghị, bình tĩnh hỏi.

“Đa tạ tiền bối, ta không có...”

Lâm Nghị kịp phản ứng, tựa hồ muốn hành lễ, nhưng mà con mắt trực tiếp đảo một vòng, ngắt đi.

“Lâm sư đệ, Lâm sư đệ! !”

Tô Tuyết Thanh lo lắng không thôi, sau đó nói thỉnh cầu với Tần Xuyên:

“Xin tiền bối nhanh mau cứu Lâm sư đệ!”

“Trước hết để cho ta xem một chút.”

Tần Xuyên nói, sau đó mi tâm hần phát ra kim quang, đem Lâm Nghị lực bao phủ, nháy mắt thấy rõ tất cả tình huống.

“Hắn không có gì đáng ngại, chính là ngũ tạng tổn hại, xương cốt đoạn mất một nửa, kinh mạch đoạn mất hơn phân nửa, đan điền xuất hiện vài vết rách...”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? !”

Thân thể Tô Tuyết Thanh run lên, giống như sấm sét trong trời quan, sững sờ ngay tại chỗ, nước mắt đều gần như chảy xuống tới.

Nàng cùng Lâm Nghị, là nhận biết ở bên ngoài, mặc dù thời gian nhận biết không dài, nhưng là, qua nhiều năm như vậy, hắn là người duy nhất đi vào trong lòng nàng, thậm chí đi vào... người nàng.

“Ta dẫn hắn vào nhà chữa thương, người ở bên ngoài trông coi, không cho phép bất luận kẻ nào tiến đến, đợi lát nữa có cao tăng tông môn đến đây xem xét, người liền nói, là Tần Xuyên đang bên trong, ai dám tùy tiện vào nhà, giết không tha!”

Tần Xuyên nói xong, mang theo Lâm Nghị đi vào sân nhỏ, cũng trở tay đóng cửa lại.

“Cái này...”

Tô Tuyết Thanh sửng sốt một chút, sau đó, thật dựa theo Tần Xuyên nói đi làm.

Nàng mặc dù có chút choáng váng, nhưng là Tần Xuyên, để nàng sinh ra một loại cảm giác không thể nghi ngờ.

Mà nàng lại nhận biết Tần Xuyên, bởi vì vài ngày trước gặp qua, mà nàng biết, đây là một tôn cường giả phi thường đáng sợ...

Loại cường giả này, nếu là muốn bắt lợi đối với Lâm Nghi, một cái ý niệm trong đầu là đủ rồi, cho nên hẳn tin tưởng, đối phương là đang cứu Lâm Nghi.

Một hồi về sau.

Quả nhiên có trưởng lão Đông Thắng thần tông chạy đến.

Vị trưởng lão này đầu tiên là đem Hoàng Nhiên khảm bên trong vào sơn phong móc ra, sau đó khí thế hung hăng tới xem xét, nhìn xem là ai dám nháo sự.

Nhưng là bị Tô Tuyết Thanh ngăn cản.

Mà lão đầu nhi này nghe nói là Tần Xuyên, về sau lập tức thở mạnh cũng không dám, gương cười hai tiếng, nhẹ nhàng rời đi giống như một tên ăn chộm...

Bên trong gian phòng.

Tần Xuyên cầm đến ra một viên đan dược có tám vòng đường vân tử sắc, nhìn về phía trên giường Lâm Nghi, cười nói:

“Tiện nghi cho tiểu tử ngươi.”

Sau đó đem đan dược nhét vào trong miệng Lâm Nghi.

Đan dược thả vào trong miệng, vậy mà không nuốt vào được, Tần Xuyên đem cái bàn tay vỗ vỗ trước ngực tên tiểu tử này, lập tức, nuốt mất...

Sau đó, hắn đem cái tiểu tử này một lần nữa để nằm ngang.

“Ông! Ông! Ông!”

Rất nhanh, thân thể Lâm Nghi bắt đầu phát ra ánh sáng màu tím, sau đó toàn bộ thân thể đều trôi lơ lửng, khoảng cách với mặt giường phải tới hai thước.

Luồng hào quang màu tím này quá cường liệt, từ bên trong ra ngoài, chiếu rọi được thân thể của hắn đến bắt đầu trong suốt.

Mơ hồ có thể nhìn thấy, từng đạo dược lực màu tím chảy xuôi tại thể nội, đem từng cây xương gãy nối liền, đem đở ngũ tạng chệch hướng quy vị, để kinh mạch, đan điền vỡ vụn, nhanh chóng bắt đầu chữa trị...

“Ừm...”

Rất nhanh, Lâm Nghị phát ra một tiếng rên rỉ, chậm rãi mở mắt, sau đó liền phát hiện mình lơ lửng tại không trung, đồng thời toàn thân phát sáng.

Hắn thấy tình trạng bên trong thể nội một chút.

Nhìn thấy thương thế trí mạng kia của mình, vậy mà lấy tốc độ mắt trần có thể thấy đang khôi phục, chấn kinh đến nói không ra lời.

“Cái này... Cái này...”

Hắn hít sâu vài khẩu khí, sau đó cảm kích nhìn về phía Tần Xuyên, nói ra:

“Đa tạ tiên bối ân cứu mạng, đại ân tiên bối, vẫn bối suốt đời khó quên!”

Hắn vẫn là có chút kiên thức, tự nhiên biết, đối phương vì cứu mình, tất nhiên tiêu hao đan dược vô cùng trân quý.

Chỉ sợ là bát phẩm đan dược!

Đan dược cao cấp như thế, mỗi một khẩu đều giá trị liên thành, mà lại có thể ngộ nhưng không thể cầu.

“Ha ha, không có việc gì liên tốt, không có việc gì liên tốt...”

Tần Xuyên cười khoát khoát tay, hắn kinh ngạc nhìn Lâm Nghị, không biết vì sao, vậy mà có chút thất thần.

Giống như đang ngẩn người.

“Tiền bối, tiền bối.”

Lâm Nghị kêu hai tiếng, đồng thời nghi hoặc nhìn Tần Xuyên — vị tiên bối này đang suy nghĩ gì đây?

“A, ha ha, nhìn thấy người, đột nhiên nghĩ đến một vị cố nhân, cho nên thất thần.”

Tần Xuyên nhin không được cười lên, trên mặt tựa hồ có mấy phần xấu hổ, sau đó lại trở nên mây trôi nước chảy bất đầu.

“Chẳng lẽ ta cùng vị cổ nhân kia của tiền bối có dáng dấp rất giống?”

Lâm Nghi hỏi.

“Giống hay không cũng không sao, trọng yếu là, trên thân ngươi, chảy máu của nàng a...”

Hắn lắc đầu cười cười, thanh âm kia, mang theo thỗn thức không hiểu, tựa hồ có mấy phần tự giễu, có mấy phần không cam lòng, lại có mấy phần phiền muộn.

“Ngài! !”

Thân thể Lâm Nghi hung hăng run lên, sau đó nhìn chòng chọc vào Tần Xuyên, hỏi:

“Ngài nhận biết mẫu thân ta? !”

Gần như trong nháy mắt, hắn liền nghĩ đến “Chân tướng” .

Bởi vì hắn nghĩ điểm tu vi “Đáng thương” này của phụ thân hắn, không có khả năng nhận biết tiền bối sâu không lường được như vậy.

Huống chi.

Loại biểu lộ tự giễu “Yêu mà không được” trên mặt vị tiền bối này, rõ ràng là đối với nữ nhân, vậy nửa là đối với mẫu thân hắn...

“Ha ha, nhận biết... Nào chỉ là nhận biết a! !”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, trên mặt tự giễu càng đậm.

Mà không đợi Lâm Nghi nói cái gì, trong mắt của hắn đột nhiên bắn ra hung quang vô tận, vô cùng tàn bạo, tựa hồ muốn đem hết thảy đều xé nát! !

“Tiền bối, ngươi! !”

Sắc mặt Lâm Nghi đột nhiên tái nhợt, thân thể rúc về phía sau.

“Ngươi biết sao, làm thời điểm ta nhìn thấy ngươi, ý nghĩ thứ nhất của ta, nhưng thật ra là xé nát ngươi! Đưa ngươi hủy diệt! !”

Tần Xuyên cúi người nhìn xem hấn, trong mắt kia lộ ra một cổ điên cuồng khó mà hình dung, để người không rét mà run:

“Bởi vì... Người là nhi tử nàng, nhưng cùng lúc đó, cũng là nhi tử một cái phế vật!”

“Nàng vậy mà cùng một cái phế vật ở chung một chỗ, một người như nàng, vậy mà cùng một cái phế vật ở chung một chỗ!”

“Cái thế gian này nhiều mỹ hảo như vậy đang chờ nàng đi khám phá, nhiều phần khích như vậy đáng giá nàng đi tìm, nàng vì cái gì lựa chọn một cái phế vật, một cái phế vật không còn gì khác, một con kiến hôi! !”

Thanh âm hấn cuồng loạn, sát khí ngập trời.

Tựa hồ là bất hạnh.

Tựa hồ là giận không tranh.

Lại tựa hồ là... Lòng thấy đau buồn.

Chương 182: Kỹ Thuật Lấy Lòng Người

Chương 182. Kỹ Thuật Lấy Lòng Người

Nhưng là, ngay tại một cái thời khắc nguy hiểm, Lâm Nghi vậy mà nói chuyện, hấn nhìn hằm hằm Tần Xuyên, giận dữ hét:

“Không cho phép ngươi vũ nhục cha ta! !”

Thân thể điên cuồng của Tần Xuyên đột nhiên run lên, tựa hồ bị chấn kinh một chút, mà điên cuồng trong mắt cũng biến mất không ít.

Hấn hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi:

“Chẳng lẽ ta nói không phải sự thật sao, cha người đạt được nữ tử tốt nhất thế gian, lại không có thể bảo hộ nàng, cái này chẳng lẽ còn không phải phế vật sao? ?”

Xoạt!

Lâm Nghi nghe vậy, trầm mặc.

Sắc mặt hắn biến ảo hồi lâu, cuối cùng ngẩng đầu, ánh mắt kiên định nhìn xem Tần Xuyên con mắt, nói ra:

“Ta sẽ đem mẹ ta cứu ra, nhưng là, xin ngài không nên vũ nhục cha ta, mặc kệ ngài xem thường hắn như thế nào, thế nhưng là... Hắn thủy chung vẫn là cha ta.”

Tần Xuyên nghe vậy, sửng sốt một chút, sau đó ánh mắt dần dần nhu hòa xuống tới, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười âm áp.

“Đúng vậy a... Mặc kệ ta xem thường cha người như thế nào, nhưng cuối cùng người... Cũng là cốt nhục mẹ người.”

Nói xong, hắn không tự chủ được đưa tay sờ sờ đầu Lâm Nghi, thấp giọng nói ra:

“Vì cái gì... Người không phải con của ta chứ...”

Lâm Nghi giống như điện giật thân thể khẽ run lên, nhưng là, nhưng không có né tránh.

Không biết vì sao, hắn trong lòng có loại mùi vị không nói ra được.

Tựa hồ là áy náy.

Lại tựa hồ là một loại đồ vật khác.

Hắn có thể cảm nhận được nam nhân trước mắt này nội tâm chua xót, loại yêu mà không được kia, loại không cam lòng cùng bất lực kia...

Lúc này, coi như không bất luận kẻ nào nói cho hắn biết, hắn cũng đã biết thân phận nam nhân trước mắt này, nếu như bây giờ còn không biết, vậy hắn chính là cái kẻ ngu!

Người này, không chỉ có là cố nhân mẫu thân hắn, vẫn là một cái người rất yêu mẫu thân hắn.

Cái nam nhân này yêu mẫu thân hắn, cũng không ít hơn so với ch hắn, thậm chí, yêu càng thêm thâm trầm...

Cái nam nhân này, thống hận cùng xem thường cha hấn, lại yêu mẹ hấn sâu sắc, thậm chí yêu ai yêu cả đường đi, cho nên yêu cả trên thân hấn.

Tại một giây các nam nhân này đề tay lên đỉnh đầu, hấn cảm nhận được loại yêu kia —— không phải tình thương của cha, hơn hấn tình thương của cha.

“Ta... Ta phải xưng hô ngài như thế nào đây?”

Hồi lâu, Lâm Nghị thấp giọng hỏi, có loại xấu hổ dị dạng.

Tần Xuyên cười khổ lắc đầu, mang theo vài phần bất đắc dĩ không hiểu, nói ra:

“Ta gọi Tần Xuyên, ngươi liền gọi ta... Tần thúc đi.”

Lâm Nghị mím môi một cái, sau đó kêu lên:

“Tần thúc.”

Hấn biết nam nhân trước mắt này vì sao lại bất đắc dĩ, nhưng mà, bỏ qua liền bỏ qua, cái này thế gian không có nếu như...

Tần Xuyên nhìn xem dáng vẻ Lâm Nghị, trong lòng biết, cái tiểu tử này đã tin tưởng thân phận của hấn.

Hấn vừa rồi biểu diễn, mặc dù người ở bên ngoài nhìn có chút xấu hổ, thậm chí có thể thấy đây là diễn xuất rất lộ bịch, khó mà tin được.

Nhưng là tại người trong cuộc đánh giá, là không có bất cứ vấn đề gì, ngược lại cảm thấy mười phần chân thực.

Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường! !

Hấn là có lý luận căn cứ:

Nếu như muốn tiếp cận một người, không thể trực tiếp đi lấy lòng, phải là trước chọc giận hấn! !

Tỉ như vũ nhục người hấn quan tâm, gièm pha sự tình hấn quan tâm, như này, mặc dù tạm thời sẽ để cho hấn không thoải mái, nhưng là trong lòng hấn liền sẽ sinh ra một loại cảm giác —— người không quan tâm hấn chút nào!

Vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo.

Thời điểm người lấy lòng một người, hấn sẽ cảm thấy người có ý khác, mà khi thái độ người ác liệt, hấn ngược lại không có

phòng bị người như vậy.

Ở giữa người xa lạ, nếu như không đánh phá bức tường đề phòng kia, quan hệ là rất khó đến gần —— có lẽ hẳn sẽ lễ phép mỉm cười đối với người, nhưng là trong lòng vẫn sẽ phòng bị người như cũ, sẽ không đem người coi như người một nhà.

Cho nên.

Tần Xuyên vừa ra tay, trực tiếp nhọc nhãi phụ thân Lâm Nghị, lấy một cái thân phận “Tình địch”, đem Lâm Nghị phụ thân bốn cột không còn gì khác!

Sau đó, lại ôn nhu đảo ngược, sử dụng chiêu bài sờ đầu

Cứ như vậy, Lâm Nghị liền sẽ cảm thấy:

“Người này ở ngay trước mặt ta nhọc nhãi phụ thân ta, nói rõ hẳn căn bản không thêm đề ý ta nghi hẳn thế nào, hẳn không chỉ có chán ghét phụ thân ta, thậm chí cũng chán ghét ta, nhưng là... Hẳn hết lần này tới lần khác lại cứu ta! !”

“Chính là xem ở trên mặt mũi mẫu thân ta.”

“Cái này nói rõ, hẳn thật rất yêu mẫu thân ta.”

“Bởi vì hẳn yêu mẫu thân ta, cho nên hẳn nguyện ý tổn hao đại đại giới cứu ta, mà bởi vì hẳn chán ghét phụ thân ta, cho nên đối ta cũng có một cổ hận ý, cho nên, tình cảm hẳn đối với ta là ái hận đan xen, rất phức tạp.”

“Nội tâm của hẳn mười phần xoắn xuýt.”

“Nhưng nói tóm lại, hẳn đối với mẫu thân ta là chân ái, đối ta cũng là yêu lớn hơn hận, cho nên... Ta có thể đem hẳn coi như một vị trưởng bối.”

Đây là Tần Xuyên suy luận.

Mà hiệu quả thực tế, cùng trong tưởng tượng của hẳn cũng kém không nhiều.

Đương nhiên, cũng không phải là nói một chiêu này đối với mỗi người đều hữu dụng, cái này kỳ thật cùng tính cách bản thân Lâm Nghị cũng có quan hệ.

Tính cách Chân mệnh thiên tử đều có một cái đặc điểm ——
ân oán rõ ràng, biết đại thể, đồng thời có hiếu tâm.

Bởi vì ân oán rõ ràng, cho nên thời điểm khi Tần Xuyên nhục
nhã cha hấn, hấn không có trực tiếp cùng Tần Xuyên liều
mạng, dù sao, Tần Xuyên cứu được hấn.

Mà bởi vì biết đại thể, cho nên hấn mới có thể nhân ra giới hạn
cảm xúc cá nhân, đi suy nghĩ Tần Xuyên vì sao lại nhục nhã
cha hấn như này—— nguyên lai là bởi vì ghen ghét a, hấn quả
nhiên yêu thích mẹ của ta!

Mà bởi vì hiếu tâm, hấn có thể cùng mẫu thân mình cảm động
lây, Tần Xuyên yêu mẫu thân hấn, cho nên trong lòng hấn sinh
ra cảm giác thân thiết đối với Tần Xuyên.

Yêu là đồ vật tốt đẹp nhất thế gian.

Những cái người yêu ta kia, dù là cuối cùng không có kết quả,
dù là ta đều không biết người là ai, nhưng vẫn như cũ, cảm ơn
người đã thích ta...

Chương 183: Biên Cố Sự

Chương 183. Biên Cố Sự

Người là động vật cảm xúc hóa.

Mà khi một người bị động vào cảm xúc, lý trí, trí thông minh
đều phải bỏ sang bên.

Mà Lâm Nghị bị Tần Xuyên điều động cảm xúc, thế là trong
lúc vô hình liền bị mang lệch tiết tấu, cũng không có hoài nghi
nhiều như vậy.

Huống chi...

Kỳ thật nội tâm của hấn cũng chờ mong Tần Xuyên biết mẫu
thân hấn, bởi vì hấn muốn biết càng nhiều sự tình liên quan tới
mẫu thân a! !

Người, luôn luôn nguyện ý tin tưởng đồ vật có lợi đối với
mình.

Lâm Nghi hi vọng Tần Xuyên nói đều là thật, cho nên trong tiềm thức cũng sẽ không đi chọn lỗ thủng, ngược lại sẽ không ngừng tự nhủ “Đây là sự thực, đây là sự thực” đồng thời không ngừng tìm lý do đem nó hợp lý hoá.

Thế là, liền có cục diện bây giờ.

“Tần thúc, ngài có thể nói cho ta, mẹ ta đến cùng là thân phận gì sao, còn có, nàng bây giờ ở nơi nào?”

Lâm Nghi chăm chú hỏi.

Tần Xuyên nghe vậy, trầm mặc.

Hắn chậm rãi xoay người sang chỗ khác, gánh vác hai tay, xuyên thấu qua gian phòng cửa sổ nhìn ra bầu trời phía ngoài.

“Tần Xuyên, ngài biết đúng hay không!”

Lâm Nghi thấy hình, trong lòng lập tức càng thêm xác định, trong lòng bắt đầu vội vàng, hô hấp đều thô trọng.

Nhưng mà, Tần Xuyên không có trả lời.

“Tần thúc, xin ngài nói cho ta!”

Bên trong thanh âm Lâm Nghi mang theo một loại kiên định cùng cầu khẩn.

“Ai...”

Rốt cục, Tần Xuyên thở dài một cái, nói khẽ:

“Lấy thực lực trước mắt của ngươi, biết lại có thể như thế nào?”

“Ta biết ta hiện tại rất yếu, nhưng là ta có thể mạnh lên, không ngừng mạnh lên!” Lâm Nghi cắn răng nói.

“Ha ha, ngươi có thể trở nên mạnh cỡ nào? Là Giới Hoàng đỉnh phong, hay là Vô Đế cực hạn?”

Tần Xuyên lắc đầu cười lạnh, mang theo một vòng khinh thường.

“Ta...”

Lâm Nghi ghen lời, hắn chỉ là một cái tiểu tử Thông Thiên cảnh, cho dù lòng cao hơn trời, nhưng là há miệng ngậm

miệng liền nói mình có thể Thành Hoàng thành đế, không khỏi có chút đồng dạng.

Có một số việc, có thể làm, thậm chí làm còn có thể sẽ thành công qua, nhưng không thể nói.

Mà lúc này, Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Thế nhưng là ta muốn nói cho ngươi, coi như ngươi thật trở thành Võ Đế, tại trong mắt gia tộc mẫu thân ngươi... Vẫn chỉ là sâu kiến như cũ!”

“Đây không có khả năng!”

Lâm Nghị giống như bị đập cái đuôi mèo, hét lớn:

“Ta không tin tưởng! Võ Đế là cảnh giới tu luyện tối cao, cao cao tại thượng, vô địch thế gian, làm sao lại là sâu kiến? !”

Hắn không phải không tin, mà là không dám tin tưởng.

Nếu như địch nhân thật đáng sợ như vậy, vậy hắn còn có hi vọng sao? Hắn đời này còn có thể cứu ra mẫu thân hắn sao?

Hắn không muốn tiếp nhận thực tế như vậy! !

“Ta biết ngươi không tin, thế nhưng là, đây chính là sự thật a...”

Tần Xuyên không quay đầu lại, sâu kín nói ra:

“Nếu như không phải như vậy, ta sớm liền đem mẹ ngươi cứu ra...”

“Tiền bối, ngươi! !”

Thân thể Lâm Nghị hung hăng run lên, hoảng sợ nhìn về phía Tần Xuyên, run giọng nói:

“Ngài... Chẳng lẽ ngài đã là võ...”

Không thể tin.

Tuyệt đối không thể tin.

Giống như thiên phương dạ đàm! !

“Ha ha, đã từng là vậy, hiện tại... Ta chẳng là cái thá gì.”

Tần Xuyên quay đầu lại, tự giễu cười cười.

Nụ cười kia, lộ ra có chút cô đơn...

“Chẳng lẽ cũng là bởi vì mẹ ta? !”

Trong đầu Lâm Nghị nháy mắt nổi lên hình ảnh như vậy —— một cái nam nhân đội trời đạp đất, vì cứu người trong lòng, bước lên trời đón lấy lôi đình đầy trời, sau đó, trên trời phát sinh chiến đấu, sau một trận điện thiểm sấm sét, nam nhân kia thân thể tàn tạ, vô lực rơi xuống dưới tới...

“Không, là nguyên nhân khác.”

Tần Xuyên lắc đầu, bởi vì hắn biết, nói chuyện không thể luôn luôn nói thuận của người khác, như thế dễ dàng rơi vào trong bẫy.

Bởi vì tính mục đích quá mạnh.

Mà lại, còn phải cân nhắc nhân tố những người khác, người nói cùng với người kia, cùng với những lời nói cùng người khác, không thể chênh lệch quá nhiều, nếu không, hai người kia gặp được nhau, về sau người liền trực tiếp lòi.

Tần Xuyên tự giễu cười một tiếng, nói ra:

“Kỳ thật tu vi ta, là bởi vì một nữ nhân khác mà bị phong ấn.”

Lâm Nghị đột nhiên giật mình.

Mà trong lòng không biết vì sao, vậy mà thở dài một hơi.

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Năm đó, ta một mình tới cái thế giới kia, đồng thời đi vào cái nhà tộc kia, muốn mang người nương rời đi.”

“Thế nhưng là, bọn hắn quá mạnh, mạnh đến để người tuyệt vọng, loại nội tình kinh khủng kia, đủ để nghiền nát bất kỳ ảo tưởng...”

“Nhưng là bọn hắn không có giết ta, mà là thuyết phục ta rời đi, mà lại ta phát hiện, đứng tại góc độ của bọn hắn mà nói, bọn hắn cầm tù mẹ ngươi kỳ thật cũng không có sai, đây chỉ là cái vấn đề lập trường mà thôi.”

“Ta muốn cứu mẹ ngươi, là bởi vì ta không muốn thấy nàng chịu khổ, mà bọn hắn cầm tù mẹ ngươi, cũng là vì lợi ích và danh dự của gia tộc.”

“Cứ như vậy, tất cả mọi người không có sai.”

“Đã là tất cả mọi người không có sai, như vậy tự nhiên là ai mạnh hơn thì người đó định đoạt, cho nên, ta cũng không có biện pháp hồ giáo man triền.”

“Lúc ấy, mẹ ngươi cũng cách lao ngục khuyên ta rời đi, khuyên ta buông nạng xuống, nói ta sẽ gặp phải cô nương khác... Ha ha, muốn ta buông, nói thế nào dễ dàng? Có ít người, chỉ cần đã từng tiến vào trong lòng ngươi, như vậy bất kể quên lãng thế nào đi nữa, vẫn sẽ lưu tại một góc nào đó trong đáy lòng như cũ...”

“Nhưng mà, ta nghĩ ta cũng hoàn toàn chính xác nên đi ra, cả đời người chú định sẽ có rất nhiều tiếc nuối, thế nhưng là vẫn như phải đi lên phía trước.”

“Thế là... Về sau ta du lịch tại cái thế giới kia, gặp mẫu thân Tần Tử, đồng thời mang về phương thế giới này.”

Tần Xuyên trên mặt tự giễu càng đậm.

Hắn bi thương cười một tiếng:

“Ha ha, tạo hóa trêu ngươi a, về sau ta phát hiện... thân phận mẹ Tần Tử, cùng mẹ ngươi vậy mà là như thế tương tự... Có lẽ cả đời này của ta, nhất định là chạy không khỏi một kiếp này đi.”

“Ngài là nói, mẫu thân Tần Tử...”

Lâm Nghị con mắt trừng lớn, hít vào một ngụm khí lạnh.

Tần Xuyên không có trả lời, hắn chấp hai tay yên lặng nhìn ngoài cửa sổ, tấm lưng kia, lộ ra có mấy phần điêu hiu cùng bi thương.

Chương 184: Kế Hoạch Nhiều Tầng

Chương 184. Kế Hoạch Nhiều Tầng

Bên trong gian phòng rơi vào trầm mặc.

Hồi lâu sau.

Lâm Nghi chăm chú hỏi:

“Tần thúc, ngài thật không thể nói cho ta tin tức liên quan tới ta nương sao?”

“Hiện tại nói cho ngươi, không có bất cứ ý nghĩa gì, chờ thời điểm ngươi trở thành võ đế, lại đến hỏi ta đi.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, nói.

Lâm Nghi lập tức cười một tiếng đả kích.

Võ Đế...

Hắn thật có thể đạt tới sao?

Cho đến trước mắt, ngay cả Giới Hoàng với hắn mà nói, đều xa không thể chạm a.

“Không nên xem thường chính ngươi, trên thân ngươi chảy xuôi huyết mạch mẹ ngươi, có cái huyết mạch khủng bố của gia tộc kia, chú định tiềm lực vô tận. Ngươi bây giờ thực lực thường thường, hắn là nguyên nhân huyết mạch còn không có thức tỉnh.”

Tần Xuyên ra vẻ cao thâm nói.

“Thật sao!”

Lâm Nghi nghe vậy, lập tức phấn chấn, chỉ cảm thấy uể oải trong lòng đột nhiên chiếu vào một đạo quang mang, cả người đều tràn đầy hi vọng.

“Tự nhiên là thật, ngươi hảo hảo tu luyện đi, nếu như gặp phải cái phiền phức gì không giải quyết được, có thể tìm ta.”

Tần Xuyên nói.

Lâm Nghi gật gật đầu, sau đó có chút lo lắng nói ra:

“Thế nhưng là, Tần thúc, ngài đối với ta tốt như vậy, Tần Tử có thể hay không...”

Hắn có chút lo lắng.

Mặc dù mẹ hắn cùng Tần thúc cũng không có phát sinh cái gì, nhưng là đứng tại góc độ của Tần Tử để nhìn, mẹ hắn chẳng

phải thành bên thứ ba sao?

“Sẽ không, Tần Tử rất hiểu chuyện.”

Tần Xuyên tự tin nói.

Không phải hấn chém gió, đừng nói hấn có một cái “Tình nhân cũ” đơn phương yêu mến, liền xem như tái giá, Tần bé heo cũng không dám có nửa điểm phê bình kín đáo.

Điểm uy nghiêm ấy hấn vẫn phải có!

“Nhưng mà, người tận lực không cần cùng Tần Tử gặp mặt, quan hệ của hai người cuối cùng có chút xấu hổ, người thấy hấn, tận lực đi vòng đi... Ta tin tưởng hấn gặp được người, cũng sẽ chủ động đi vòng.”

Tần Xuyên nói bổ sung.

“Ừm, ta biết.”

Lâm Nghị nghiêm túc gật đầu.

Tần Xuyên thấy thế, trong lòng cười thầm.

Chỉ cần hai tiểu gia hỏa này không giao lưu lẫn nhau, như vậy khả năng hấn lòi ra liền càng nhỏ hơn, cực kỳ bé nhỏ.

“Thương thế của người còn không có khỏi hấn, hảo hảo tĩnh dưỡng đi, ta còn có chút việc cần phải đi tìm Kiếm Hoàng, liền đi trước.”

Tần Xuyên nói.

“Được rồi.”

Lâm Nghị nhu thuận gật đầu.

Mà Tần Xuyên thì là hướng phía bên ngoài đi đến.

Mà liền tại thời điểm hấn đi tới cửa, Lâm Nghị kêu một tiếng.

“Tần thúc.”

Tần Xuyên dừng lại bước chân, nghiêng đầu sang một phía.

Lâm Nghị do dự một chút, sau đó lấy dũng khí hỏi:

“Ngài hiện tại vẫn yêu mẹ ta sao?”

Tần Xuyên nhìn xem hấn, hỏi ngược lại:

“Hiện tại mẹ ngươi có người, mà ta có Tần Tử, nếu như ta nói yêu... Ngươi cảm thấy thích hợp sao?”

Thân thể Lâm Nghị run lên, không nói gì.

Tần Xuyên cười cười, nói ra:

“Thời gian sẽ cải biến rất nhiều thứ, mà đã đi qua liền không cách nào quay đầu, có chút tình cảm, chỉ có thể để trong lòng, dần dần hòa tan thành quan tâm cùng chúc phúc không thể nói rõ...”

“Ngươi sau khi lớn lên, sẽ minh bạch.”

Nói xong, Tần Xuyên thoải mái hướng phía bên ngoài đi đến, chỉ để lại một cái bóng lưng thẳng tắp mà đi hiu.

Bên ngoài viện.

Tần Xuyên mới đi ra, Tô Tuyết Thanh liền xông tới, vội vàng hỏi:

“Tiền bối, Lâm sư đệ thế nào?”

“Đã không sao.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Tô Tuyết Thanh nghe vậy đại hỉ, hướng Tần Xuyên cung kính nói lời cảm tạ, về sau liền không kịp chờ đợi mà chạy vào sân nhỏ.

Mà Tần Xuyên thì là hướng phía bên vách cách đó không xa núi đi đến, mà trong rừng tùng bên vách núi, đứng một vị ông lão mặc áo trắng.

Kiểm Hoàng!

“Tiền bối lần này là đến khảo sát Lâm Nghị? Thế nào, ngươi có hài lòng không?”

Kiểm Hoàng hỏi.

“Ừm, ta khảo nghiệm một chút, tâm tính không sai, người hảo hảo bồi dưỡng đi, thậm chí có thể thu làm đệ tử.”

Tần Xuyên nói.

Kiểm Hoàng không có lập tức đáp ứng.

Tần Xuyên nhướn mày, cười lạnh nói:

“Thế nào, người không nguyện ý? Hoặc là nói, người cảm thấy hãn không có tư cách?”

“Không không không, ta chẳng qua là cảm thấy, đây là thiên tài tiền bối phát hiện, tiền bối đều không thu đồ đệ, nếu mà ta thu ... Không quá phù hợp.”

Kiểm Hoàng khiêm tốn giải thích nói.

Nhưng là Tần Xuyên biết, cái lão tiểu tử này là coi là Tần Xuyên hãn nhìn không vào mắt, cho nên mới kín đáo đưa cho hãn.

“Ta coi trọng một người trẻ tuổi, cũng không phải là liền nhất định phải thu đồ, chẳng qua là kết một thiện duyên mà thôi, ta tạm thời không có dự định thu đồ.”

Tần Xuyên nhàn nhạt nói ra:

“Hiện tại cơ hội bày ở trước mặt người, người nếu là không trân quý, sau này cũng đừng ân hận.”

“Nói câu không dễ nghe, cũng chính là hãn hiện tại vừa vặn tại Đông Thắng thần tông, mà lại ta cũng vừa may đông vực, nếu là thay cái thời gian khác, thay cái địa điểm khác, người muốn thu hãn làm đồ đệ, cũng không tới phiên người.”

Xoạt!

Lời này có thể nói là mười phần cay độc, không có cho Kiểm Hoàng nửa điểm mặt mũi chút nào, có thể nói là làm nhục trần trụi.

Lập tức, Kiểm Hoàng mày nhíu lại một chút, cái đạo ấn ký hình kiếm tại mi tâm kia cũng nhảy lên mấy lần, tản mát ra mấy sợi phong mang.

“Ha ha, làm sao, người muốn cùng ta thử một chút? Nhìn xem ta hiện tại có phải là lão hổ không có răng không?”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, nhìn xem hãn.

Kiểm Hoàng sắc mặt biến hóa mấy lần, cuối cùng phong mang mi tâm biến mất, cười lạnh nói:

“Ha ha, tiền bối nói đùa.”

“Đã tiền bối đều nói như vậy, vậy ta liền chiếm một lần tiền nghi, nhận lấy cái khả tạo chi tài này đi.”

Sau đó hắn lại hỏi:

“Nhưng mà ta có nên nói cho hắn, ta là bởi vì tiền bối chỉ điểm mới thu đồ hay không?”

Dù sao, đây là ân tình vấn đề.

Thật giống như công lao, thời điểm nên chia đôi, liền không thể độc chiếm. Nếu không sẽ có đại họa.

“Không cần. Coi như hắn hỏi, ngươi cũng không nên nói.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, nói xong, tự mình đằng không mà lên, hướng phía phương xa bay đi.

Kỳ thật loại sự tình này nói hay không đều không có khác nhau.

Lâm Nghị cũng không phải đầu óc heo, không có khả năng nghĩ không ra Kiếm Hoàng thu đồ là bởi vì “Tần thúc” đang giúp hắn.

Cái ân tình này, là chạy không thoát.

Mà ngăn chặn miệng Kiếm Hoàng, cũng là cần phải có, dù sao, nếu như Kiếm Hoàng nói cho Lâm Nghị, Tần Xuyên trước đó đang khảo sát tâm tính của hắn... Vẫn là có thể đưa tới Lâm Nghị một chút hoài nghi.

Mặc dù sự tình ngọc bội, Kiếm Hoàng đánh chết cũng không có khả năng nói ra, bởi vì là Kiếm Hoàng trộm.

Nhưng là chuyện “Khảo sát tâm tính” này, cũng tốt nhất đừng bị Lâm Nghị biết.

Dù sao tại trong lòng Lâm Nghị, “Tần thúc” là bởi vì quan hệ của mẹ mới chiếu cố hắn như thế.

Đương nhiên, coi như Kiếm Hoàng vạn nhất nói lộ ra, kỳ thật đề viên hồi đến cũng rất dễ dàng, đơn giản chính là vấn đề “Gà có trước hay là trứng có trước”.

Hắn có thể nói với Lâm Nghị —— ta là trước nhận ra ngươi là nhi tử mẹ ngươi, sau đó mới khảo sát ngươi! Kỳ thật khảo sát

không trọng yếu, ta chỉ là lừa gạt Kiếm Hoàng thu người làm đồ, bởi vì người tạm thời cần một cái sư phụ như này!

Đến thời điểm đó, Lâm Nghị lại sẽ cảm động đến rơi nước mắt.

Trong lòng thầm nhủ Tần thúc đối với hắn thật tốt.

Chương 185: Vạn Kiếm Thiên Hà

Chương 185. Vạn Kiếm Thiên Hà

“Đinh! Thánh nhân Cửu trọng thiên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới cửu trọng thiên thánh nhân, cũng cùng giai vô địch!”

Tần Xuyên bay ở không trung, đột nhiên, thanh âm hệ thống vang lên.

Ông!

Lập tức, hắn cảm giác được lực lượng của mình lần nữa bạo tăng, đồng thời một cỗ lực lượng pháp tắc mới ra đời.

Ông! Ông! Ông! Ông!

Từng đạo lực lượng pháp tắc, không tự chủ được từ thể nội tuôn ra, triển khai giống như quạt xếp, sắp hàng chỉnh tề.

Kim! Mộc! Thủy! Hỏa! Thổ!

Quang! Âm! Phong! Lôi! !

Chín loại pháp tắc vờn quanh, để Tần Xuyên trở nên hào quang rực rỡ, giống như một vị thần, thần thánh vô cùng.

Thậm chí, hắn cảm giác được, đỉnh đầu của mình tựa hồ đè ép một tòa núi lớn vô hình, mà hắn chỉ cần tâm niệm vừa động,

tòa núi lớn này liền sẽ nện xuống đến, đến thời điểm đó, chính là long trời lở đất!

“Đây chính là Hoàng Kiếp sao?”

Tần Xuyên lòng có cảm giác, sau đó hít sâu một hơi, chế trụ cổ xúc động độ kiếp tại chỗ kia.

Bởi vì, cái rừng núi hoang vắng này, hoàn toàn không ai nhìn a!

Đều không ai nhìn, người trang bức làm cái gì?

Bởi vì cái gọi là, người sáng mắt không giả ám bức, nếu như bên cạnh không có người hô hào, trang bức như này, không trang cũng được!

Càng quan trọng hơn là...

Cái Hoàng Kiếp này cũng là một cái đại sát khí a!

Nghe nói, Hoàng Kiếp sáu loại pháp tắc, liền đã có thể để cho người độ kiếp cử tử nhất sinh, mà hắn là Hoàng Kiếp chín loại pháp tắc... Chỉ sợ sẽ là loại hoàng giả nhãn hiệu lâu đời cấp bậc Kiếm Hoàng này, cũng phải đánh thành tro cặn bã.

Mà hắn có hệ thống mở cửa sau, độ kiếp bao qua, tự nhiên không lo lắng cho mình sẽ bị sao cả.

Hoàng Kiếp với hắn mà nói, chính là một loại tài nguyên có thể lợi dụng.

“Hiện tại, an vị chờ tiểu tử Tần Tử kia gây chuyện, đến thời điểm đó, các đại thế lực đông vực giết tới Thần Hà sơn, cả thế gian đều chú ý, ta liền có thể để bọn hắn nhìn xem... Như thế nào cửu trọng Hoàng Kiếp! !”

Tần Xuyên về tới Thần Hà sơn, chuẩn bị qua mấy ngày tu thân dưỡng tính, thời gian rảnh rỗi như vậy, là rất khó được.

Tần Tử bên này, coi như thăm đi...

Hắn tao ngộ đuôi giết đáng sợ nhất bên trong nhân sinh, chỉ là thánh nhân cửu trọng thiên đuôi giết hắn, liền xuất hiện năm cái!

Có tầng nhân cao to trên cổ treo phật châu khô lâu to bằng nắm đấm lớn, toàn thân phát ra kim quang.

Có người lão giả dùng độc mặc áo lục, dưới chân giẫm lên cự mãng màu xanh.

Có lão giả thấp bé râu trắng ôm hồ lô rượu to lớn, trong hồ lô chứa phong hỏa lôi điện.

Còn có trung niên kiếm khách ra vẻ đạo mạo, mặc áo màu đỏ.

Thậm chí có lão phụ nhân lưng còng mặt mũi nhăn nheo, tóc trắng xoá, xử lý quái tượng đầu rồng.

Mấy người kia là theo thứ tự xuất hiện.

Nhưng là bị Tàn Tử chạy thoát, về sau vì để tránh cho Tàn Xuyên trả thù, thế là bắt đầu liên hợp đuổi giết, chuẩn bị diệt khẩu!

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Tàn Tử tóc hóa thành kim sắc, giẫm trường thương hoàng khí hóa thành hỏa long, một đường chạy trốn.

Thậm chí tiến vào rất nhiều cấm địa.

Thế nhưng là, năm người sau lưng kia thật là đáng sợ, năm người này bổ sung năng lực, đem những cấm địa này đều san bằng!

Những nơi đi qua, sơn phong sụp đổ, sông lớn ngăn nước, cảnh tượng dị thường khủng bố.

Cuối cùng, Tàn Tử vận khí bộc phát, cắn răng chui vào một cái truyền tống trận bị tổn hại nghiêm trọng nhưng mười phần cổ lão, trốn khỏi một kiếp.

“Ông!”

Truyền tống trận phát ra một đạo cột sáng màu trắng, đem Tàn Tử bao phủ, sau một khắc, Tàn Tử biến mất.

“Đuổi theo!”

“Không thể để cho hắn chạy!”

“Kẻ này không thể lưu!”

Năm người này cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng không lo lắng bị truyền tống đến địa phương nguy hiểm, thế là chuẩn bị

một chút xông vào cột sáng.

Thế nhưng là, bọn hắn chậm một bước, cái truyền tống trận vốn là tàn tạ kia tựa hồ không chịu nổi gánh nặng, trực tiếp đã nứt ra.

Hóa thành một chỗ đá vụn.

Năm người này ngửa mặt lên trời thét dài, nhưng không có bất luận cái biện pháp gì, thế là chỉ có thể coi như thôi, chuẩn bị tiếp tục bắt đầu ẩn cư.

...

Vạn kiếm thiên hà.

Là một trong tuyệt địa nổi danh đông vực, bề rộng chừng ngàn trượng, đại khí bàng bạc, gió bắt đầu thổi để bọt nước có thể cao đến trăm trượng, như dãy núi chập trùng!

Mà đáng sợ nhất là.

Cái này trong sông ẩn chứa vô tận kiếm khí, không ai biết những này kiếm khí từ đâu mà đến, nhưng là một khi có người tiến vào nước sông bên trong, liền sẽ có vô số kiếm khí dọc theo dòng nước tụ đến, cuộn cuộn không ngừng, đem kẻ xông vào chém giết.

Phía dưới Hoàng giả, xâm nhập hẳn phải chết!

Ngàn năm trước, lúc Vũ Hoàng Thành Hoàng, khí thế như hồng, coi là thiên hạ đều có thể đi được, liền xông vào cái vạn kiếm thiên hà này.

Kết quả thụ trọng thương!

Nếu không phải thời khắc mấu chốt Kiếm Hoàng xuất thủ, một kiếm bốc lên vạn kiếm thiên hà, đem những cái kiếm khí kia ngăn cản một lát, Vũ Hoàng thậm chí sẽ chết tại nơi này.

Mà hai ngày này.

Trung ương Vạn kiếm thiên hà, đột nhiên xuất hiện một đạo vòng xoáy khổng lồ, tựa hồ lộ ra một cái cửa vào.

Có người cả gan bay đến trên không vòng xoáy xem xét.

Sau đó khiếp sợ phát hiện, phía dưới vòng xoáy là một môn hộ uy nghiêm do tảng đá đắp lên mà thành.

Đây là một tòa di tích!

Thế là, trong thời gian thật ngắn, tin tức này thông qua đường dây bí mật, bị bán cho các đại thế lực đông vực.

Đúng vậy, bán!

Loại tin tức trân quý này, tự nhiên không có khả năng tùy tiện truyền đi, làm cho mọi người đều biết, khẳng định sẽ làm làm tài nguyên bán đi.

Có thể kiếm tiền rất nhiều.

Chương 186: Tiến Vào Vạn Kiếm Thiên Hà

Chương 186. Tiến Vào Vạn Kiếm Thiên Hà

Thế là, giờ này khắc này, bên bờ vạn kiếm thiên hà, sớm đã hội tụ đại lượng thế lực, tam đại hoàng tộc cường thịnh, hai đại thánh địa, lục đại hoàng tộc xuống dốc, còn có cái thế lực lớn thế siêu nhất lưu.

Tới phần lớn là người trẻ tuổi.

Nguyên bản, loại đại sự cấp bậc này, hẳn là cường giả thế hệ trước xuất động, thậm chí hoàng giả đích thân tới, nhưng là...

Vạn kiếm thiên hà quá nguy hiểm.

Từ kinh nghiệm trước đó đến xem, nếu như cái di tích này có cam bẫy, liền xem như hoàng giả đi vào cũng là chết, đã như vậy, tại trường hợp để siêu cấp cường giả đến mạo hiểm, không bằng để người trẻ tuổi đến rèn luyện.

Bên trong một cái gia tộc.

Muốn bồi dưỡng được một vị thánh nhân cửu trọng thiên, cần mấy trăm tới hơn ngàn năm, còn phải ném ra vô số tài nguyên,

nhưng là nhân vật thiên tài nha... Nhiều nhất hai mươi năm liền có thể nuôi dưỡng được

Cái gì nhẹ cái gì nặng, liếc qua thấy ngay.

Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì mỗi lần xuất hiện di tích hoặc là bí cảnh, đều là người trẻ tuổi đi vào mạo hiểm.

Đương nhiên, vì lộ ra một chút thể diện, tất cả mọi người sẽ nói, đây là vì người trẻ tuổi lịch luyện...

Điểm này, cùng Tần Xuyên “Lịch luyện nhi tử” có đồng điệu.

Mà những người tuổi trẻ này, từng cái ghé con mới đẻ không sợ cộp, đều có tự tin “Mệnh ta do ta không do trời”, tự nhiên là không ngại đi xông vào một lần.

Dù sao, nguy hiểm và kỳ ngộ là tồn tại cùng nhau!

“Các vị, chúng ta đã tại nơi này đợi đã lâu, quan sát được cũng kém không nhiều, hiện tại, nên tiến vào chứ?”

Cái thời điểm này, một thanh niên mặc áo bào tím lộng lẫy nói, đầu hấn mang kim quan, bên ngoài cơ thể lại có hư ảnh nhật nguyệt tinh thần xoay tròn quán quanh hấn, tăng thêm mấy phần tôn quý cùng uy nghiêm.

Hấn là thiếu chủ Cơ gia—— Cơ Hiên Viên!

Cơ gia, là một trong tam đại hoàng tộc cường thịnh, thậm chí được vinh dự gọi là gia tộc cổ xưa nhất đông vực, nội tình sâu không lường được.

“Không bằng Cơ huynh đi đầu một bước đi?”

Một người khác cười đáp lại nói, người này người mặc trường sam huyền hoàng, song đồng quý dị, bên trong lại có một đôi Thái Cực âm dương ngư.

Tựa hồ là trời sinh.

Chính là đại sư huynh Đông Thắng thần tông—— Huyền Thiên Cơ!

“Ta cảm thấy có thể.”

Thiếu chủ Sở gia Sở Trung Thiên cười tủm tỉm gật đầu, mái tóc dài màu tím của hấn giống như lông bờm sư tử, hơi quăn

xoắn, mà mi tâm lạc ấn lấy một đạo ấn ký tử sắc thiểm điện, bá khí đầy đủ.

Nhưng là cặp mắt kia, không biết vì sao, luôn luôn mang theo vài phần cảm giác xảo trá như tên trộm, phá hủy uy nghiêm nguyên bản.

Cơ Hiên Viên nhìn hai người một chút, nhàn nhạt nói ra:

“Đã như vậy, vậy coi như ta đi trước một bước.”

Đi đầu tiên sao!

Tưởng hắn không dám? !

Lúc này, hắn mang theo mấy cái tùy tùng hướng phía vòng xoáy kia bay đi, mà mấy vị tùy tùng kia, cũng rất hiểu chuyện bay ở phía trước Cơ Hiên Viên.

“Ông!”

Môn hộ phía dưới vòng xoáy, tựa hồ có một tầng màn sáng, mấy cái tùy tùng kia trực tiếp đi xuyên qua, cũng không có phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

“Ha ha.”

Cơ Hiên Viên quay đầu nhìn mọi người một chút, cười một tiếng trào phúng, sau đó cấp tốc tiến vào bên trong môn hộ.

“Xem ra là không thành vấn đề.”

Huyền Thiên Cơ cùng Sở Trung Thiên liếc nhau, cười cười, sau đó cũng tiến vào vòng xoáy.

“Chúng ta cũng đi thôi.”

Tề Hoàng khẽ cười nói đối với Thủy Thanh Hàn bên cạnh, sắc mặt hắn thông dong, tựa hồ bất luận cái thời điểm gì đều mây trôi nước chảy.

“Đi!”

“Đuổi theo.”

Thế lực khác chung quanh cũng theo sát phía sau, tỉ như thiếu chủ hoàng tộc xuống dốc: Dương Thế, Tiết Dịch, Trần Phong, Ngụy Viêm, những người này mặc dù thân phận cũng không kém, nhưng là tại loại trường hợp này, cũng không có đáng chú ý gì.

Văn vật thứ nhất, vô vô đệ nhị.

Chỉ cần bị người khác đè phía trên, sẽ rất khó ra mặt.

Rất nhanh, tất cả mọi người tiến vào di tích.

Xoạt!

Lập tức, một cái thế giới thần kỳ mà rộng lớn, xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Phóng tầm mắt nhìn tới, bầu trời giống như màn đêm, bên trong đen nhánh tản ra ánh sáng nhạt, mà từng tòa cự thạch đen nhánh lơ lửng tại không trung, giống như núi lớn cùng hòn đảo lơ lửng.

“Oanh long long!”

Một đầu sông lớn màu bạc trắng lao nhanh, từ vô số kiếm ảnh tạo thành, xuyên qua những cái hòn đảo lơ lửng trên bầu trời kia, giống như bầy cá chơi đùa, lại hình như cự long du động.

“Thật lớn.”

“Khí tức thật là khủng bố.”

“Kiếm khí như thế, chỉ sợ hơi một tia trút xuống, là đủ ma diệt tất cả chúng ta.”

“Hẳn là những cái kiếm khí giết người từ vạn kiếm thiên hà kia, chính là từ trong con sông này phân hoá đi ra?”

“Quý phủ thần công, quý phủ thần công!”

Mọi người rung động vô cùng, gần như muốn quỳ bái.

“Mau nhìn, phía trước có ánh sáng!”

Cái này thời điểm, có người chỉ hướng cái này thế giới chỗ sâu nhất, sau đó tất cả mọi người nhìn sang.

Chỉ thấy chỗ cực kì xa xôi, cũng là một mảnh hắc ám, nhưng là bên trong hắc ám, đứng sừng sững lấy một tòa kiến trúc kim sắc cao ngất, tựa như là một tòa tế đàn, tản ra kim quang chói mắt.

“Phía trên kia... Giống như có người! !”

Cái thời điểm này, lại có người kêu lên một tiếng sợ hãi, sau đó tất cả mọi người sôi trào.

“Có người nhanh chân đến trước rồi? !”

Lập tức, mọi người cũng không lo được thưởng thức kiếm hà khổng lồ trên đỉnh đầu kia, phô thiên cái địa giống như châu chấu, hướng phía bên kia bay đi.

Mà lúc này.

Phía trên tế đàn kia, Tần Tử có chút choáng váng.

Đây là nơi nào?

Chung quanh nơi này là một mảnh đen nhánh, giống như vũ trụ tĩnh không, mà đỉnh đầu lơ lửng một đầu kiếm hà lớn như vậy, địa phương như này, quả thực chưa từng nghe thấy.

Mà liền tại cái thời điểm này.

Một đạo thanh âm cao cao tại thượng vang lên:

“Người tại nơi này đạt được cái gì? Giao ra.”

Tần Tử quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người thanh niên mặc áo bào tím, quanh thân còn quán nhật nguyệt tinh thần dị tượng kim quan, đạp không mà đến, từ trên cao nhìn xuống hắn.

Chương 187: Đấu Cùng Cơ Hiên Viên

Chương 187. Đấu Cùng Cơ Hiên Viên

“Người là ai?”

Tần Tử thấy bộ dáng người này cao cao tại thượng như thế, lập tức chân mày cau lại.

“Đem đồ vật giao ra.”

Cơ Hiên Viên đưa tay phải ra, giống thần linh như cao cao tại thượng, đương nhiên nói.

“Người đang suy nghĩ cái rắc gì thế!”

Tần Tử cười lạnh, không che giấu chút nào mà nói châm chọc.

Kỳ thật hẳn cái gì cũng không có được, nhưng là hẳn không muốn cùng người này giải thích, giải thích chẳng phải đại biểu mình sợ hẳn?

Ha ha, không cần thiết!

“Xem ra, người là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt rồi?”

Cơ Hiên Viên sắc mặt sùng sốt một chút đến, hình bóng nhạt nguyệt tinh thần bên ngoài cơ thể bắt đầu lóe sáng, tựa như thiên hà chân chính.

“Thực lực thì nên nói lớn, nếu không, chỉ là đánh mặt mình mà thôi.”

Tần Tử cười nhạo một tiếng.

Từ Cửu Dương vương triều bắt đầu, người ở trước mặt hẳn giả trang bức còn thiếu sao? Cuối cùng có cái nào làm được nên chuyện?

“Hừ!”

Cơ Hiên Viên vung tay lên, lập tức một vòng mặt trời ngưng tụ mà ra tại trong tay, không ngừng bành trướng.

Mặt trời huy hoàng, thần uy ngập trời!

“Cơ huynh chậm đã!”

Cái thời điểm này, một thanh âm vang lên, sau đó, ba đạo thân ảnh đồng thời lao đến, tựa hồ là muốn can ngăn.

Huyền Thiên Cơ!

Tề Hoàng!

Sở Trung Thiên!

“Thế nào, các người nhận biết người này?”

Cơ Hiên Viên trong tay mặt trời dập tắt, nhíu mày hỏi.

“Hắn là Tần Tử, sư thúc tổ là Đông Thắng thần tông ta, đệ tử Vũ Hoàng lão tổ.”

Huyền Thiên Cơ vừa cười vừa nói.

“Hắn chính là Tàn Tử?”

Cơ Hiên Viên đánh giá Tàn Tử một chút, sau đó nghiêng ngẫm mới nói:

“Ta thế nhưng là nghe nói, hắn đã bị trục xuất sư môn, hiện tại cùng Đông Thắng thần tông các người không có quan hệ gì.”

“Ha ha, loại vật như quan hệ này là trăm không nổi, mặc kệ người có thừa nhận hay không, nó ngay tại nơi đó.”

Huyền Thiên Cơ nói ra:

“Mặc dù hắn đã không phải là người Đông Thắng thần tông, nhưng là dù sao bối phận bày ở nơi đó, ta đã gặp, tự nhiên không thể làm như không nhìn thấy.”

Cơ Hiên Viên ánh mắt sắc bén nhìn về phía Huyền Thiên Cơ.

Đã thấy âm dương ngư trong mắt Huyền Thiên Cơ chuyển động, ánh mắt lộ ra sâu không lường được, tựa hồ muốn đem ánh mắt hắn hút vào!

“Hắn có liên hệ với người, nhưng cùng ta cũng không quan hệ, ta tựa hồ không cần thiết cho người mặt mũi này.”

Cơ Hiên Viên từ tốn nói.

Huyền Thiên Cơ cười không nói, mà Sở Trung Thiên nói ra:

“Người này cùng ta cũng có chút giao tình, Cơ huynh xin cho chút mặt mũi.”

Tề Hoàng cũng mỉm cười nói ra: “

Tàn Tử cùng Thủy Thanh Hàn người theo đuổi của ta quan hệ không tầm thường, còn xin Cơ huynh tạo cơ hội.”

Trong lúc mơ hồ.

Ba người khí tràng chồng vào nhau, đồng thời hướng về Cơ Hiên Viên tạo áp lực.

Cơ Hiên Viên mí mắt nhảy lên mấy lần, trong mắt lóe lên một vẻ mặt ngưng trọng.

Tiến vào di tích này, đều là nhân vật thiên tài thế hệ trẻ tuổi, mà trong những người này, bốn người bọn họ mạnh nhất.

Bây giờ, đối phương ba cái nhằm vào một cái hấn, tình huống đối với hấn phi thường bất lợi.

“Đã là ba vị đều nói như vậy, vậy ta liền tha hấn một lần, nhưng... Hấn tiến đến sớm nhất, khẳng định cầm đi không ít đồ tốt, nhất định phải để hấn đem đồ vật giao ra, chúng ta chia đều.”

Cuối cùng, Cơ Hiên Viên lạnh lùng nói.

Xoạt!

Lập tức, mọi người nhìn về phía Tần Tử.

Tần Tử liếc nhìn mọi người, sau đó bất đắc dĩ nói ra:

“Ta thật không có được cái đồ vật gì, ta chính là bị một cái truyền tống trận truyền đến nơi này, còn không có làm rõ ràng tình trạng, các ngươi liền tiến đến.”

“Ha ha!”

Cơ Hiên Viên cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía ba người Huyền Thiên Cơ, nói ra:

“Nhìn thấy không? Coi như các ngươi bảo đảm hấn, hấn cũng không nhất định cảm kích, bây giờ hấn muốn nuốt riêng cơ duyên nơi này, các ngươi nói thế nào?”

Ba người trầm mặc.

Bọn hấn vừa rồi ném ra ngoài một chút giao tình, muốn đưa ra tâm thái giao hảo giúp một chút bận bịu, nhưng là Tần Tử tuyệt không cảm kích.

Bọn hấn cũng là vì cơ duyên mà tới. Bây giờ Tần Tử chuẩn bị độc chiếm, cũng không có cân nhắc bọn hấn, cái này khiến bọn hấn nghĩ như thế nào?

Coi như bọn hấn không quan tâm điểm ấy cơ duyên, nhưng là Tần Tử nói như bây giờ, bọn hấn nếu là còn tiếp tục giữ gìn, vậy thì có chút mặt nóng mà áp vào mông lạnh.

Nói khó nghe chút, chính là phạm tiện!

Tự tôn của bọn hấn tâm cũng không cho phép bọn hấn lại vì Tần Tử cầu tình.

Mặc dù, bọn hắc cũng biết, Tần Tử hoàn toàn chính xác có khả năng cái gì đều không được, nhưng là ai có thể nói rõ được chứ?

“Tần Tử, đừng phạm hồ đồ, đem bảo vật nơi này giao ra đi, nếu không Cơ thiếu chủ thật sẽ giết ngươi!”

Thủy Thanh Hàn lớn tiếng kêu lên.

Sắc mặt hắc lo lắng, nhìn ra được, là thật vì Tần Tử lo lắng.

“Ngay cả ngươi cũng không tin tưởng ta sao?”

Tần Tử cười khở lắc đầu, sau đó bắt đắ dĩ nhún nhún vai:

“Nhưng là ta đích xác cái gì đều không được đến, mà lại bản thân ta vốn liếng có chút phong phú, nhưng cũng không thể đem bảo vật ta ở bên ngoài đặt được lấy ra phân chứ, vậy ta sẽ thua lỗ lớn.”

“Minh ngoan bất linh!”

Cơ Hiên Viên hừ lạnh một tiếng, sau đó một bộ bước ra, nhật nguyệt tinh thần bên ngoài cơ thể đại tác, giống như một vùng vũ trụ tinh không hướng phía Tần Tử nghiền ép mà đi.

“Ngươi tính là gì!”

Tần Tử cười nhạo một tiếng, tay phải trực tiếp đánh tới, lực lượng ngang ngược, không có gì sánh kịp nháy mắt bộc phát.

“Phanh —— “

Hư ảnh nhật nguyệt tinh thần kia, trực tiếp bị đánh nổ, mà cỗ quyền phong kia, tiếp tục hướng phía Cơ Hiên Viên khuếch tán mà tới.

Mà lúc này, trong tay phải Cơ Hiên Viên đã ngưng tụ ra một đạo mặt trời kim sắc, sau đó năm ngón tay bóp!

“Hưu hưu hưu vù vù!”

Mặt trời bị nắm chặt, mà từng đạo tia sáng vô cùng nóng bỏng từ bên trong khe hở bắn ra, xẹt qua từng đạo ưu nhã kim sắc đường vòng cung, hướng phía Tần Tử đánh tới.

Những tia sáng này, nóng bỏng vô cùng, sắc bén vô biên, mỗi một sợi đều có thể mở ra dãy núi.

“Ngư Long Bách Biến!”

Hai tay Tần Tử huy động tại không trung, tựa hồ vẽ ra đồ án Thái Cực, sau đó, một cổ gọn sóng khuếch tán mà ra.

“Rầm rầm!”

Hắn bốn phía xuất hiện vô số bọt nước, ngưng tụ thành dị tượng biển cả, sau đó có cá chép màu vàng nhảy ra mặt biển, một đầu, hai đầu, ba đầu, càng ngày càng nhiều, tranh nhau chen lấn!

Ban đầu là cá, nhưng là khi bọn chúng hướng phía trước nhảy vọt, tốc độ càng lúc càng nhanh, ngoại hình của bọn nó cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, đầu tiên là đầu cá biến thành đầu long, sau đó thân thể bắt đầu kéo dài, vây cá bắt đầu biến thành long trảo, cuối cùng, hóa thành từng đầu giao long kim sắc!

Biển cả triều dâng, bầy long cùng múa!

Chương 188: Nạp Tiên Cơ Hiên Viên

Chương 188. Nạp Tiên Cơ Hiên Viên

“Cỗ ý cảnh này, loại khí tức này... Không phải là long ngư Đông Thắng thần tông sao?!”

“Nghe đồn, Tần Tử vì tinh luyện thần thông chân long huyết mạch, đem long ngư Đông Thắng thần tông đồ sát hơn phân nửa, lúc này mới bị trục xuất sư môn, xem ra đây là sự thực!”

Mọi người kinh hô.

Mà lúc này, dị tượng kia đã đem tia sáng Cơ Hiên Viên phát ra ngăn trở, đồng thời bày rộng gào thét mà qua, hướng phía Cơ Hiên Viên đụng tới.

“Chém! !”

Cơ Hiên Viên nắm vào trong hư không một cái, trong tay vậy mà xuất hiện một thanh cự kiếm kim sắc, hất hai tay cầm kiếm, đem cự kiếm luân động ba trăm sáu mươi độ, sau đó đột nhiên một kiếm chém ra.

“Xoạt! !”

Một đạo kiếm quang vô cùng cuồng bá gào thét mà ra, nháy mắt xẹt qua bầy rồng đầy trời kia, sau đó bay về phía vô tận xa xôi.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Một kiếm này uy lực quá bá đạo, long ảnh đầy trời kia, vậy mà đồng loạt nổ tung lên.

Nhưng mà, vào lúc này!

Một thân ảnh trực tiếp xuyên thấu sóng xung kích bạo tạc kia, giống như một vật kim quang, nháy mắt đi vào trước người Cơ Hiên Viên, bắt lấy một kiếm Cơ Hiên Viên rồi vỡ xuống, thân thể mất đi trọng tâm quay người, đâm ra một quyền.

“Keng! !”

Thời khắc mấu chốt, Cơ Hiên Viên xoay chuyển cự kiếm, dùng thân kiếm rộng lớn chặn một quyền này.

Nhưng là, lực lượng một quyền này của Tần Tử ngang ngược cỡ nào, lực lượng xuyên thấu thân kiếm, vẫn như cũ đánh vào lòng ngực của hắn.

Cơ Hiên Viên kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể không tự chủ được bay rớt ra ngoài.

Mà Tần Tử cúi người, hai tay hướng hai bên vạch một cái, giống như kéo màn cửa sổ ra, một cỗ vòi rồng khổng lồ màu xanh từ sau lưng của hắn sinh ra, nháy mắt đùng tới, đem Cơ Hiên Viên bao phủ đi vào.

“Một kiếm trăm...”

Cơ Hiên Viên bị vòi rồng bao phủ, thân thể bị lôi kéo đến ngã trái ngã phải, nhưng là quanh người hắn bắn ra quang mang đại tác, hai tay giơ lên cự kiếm, hội tụ ra kiếm quang kinh khủng, chuẩn bị một kiếm phá vỡ vòi rồng.

Hưu!

Thế nhưng là, đúng lúc này, một đạo hồng quang nóng bỏng đánh thẳng tấp từ bên trong vòi rồng xuyên thấu qua!

“Àm!”

Sau một khắc, vòi rồng to lớn kia âm vang tán loạn, mà Cơ Hiên Viên bên trong, còn duy trì tư thế hai tay cầm cự kiếm.

Mà phía sau hắn, Tần Tử đưa lưng về phía hắn, tay phải cầm trường thương hoành khí, ngọn lửa màu đỏ thẫm bên trên trường thương chậm rãi dập tắt...

“Điểm ấy thực lực, cũng dám ở trước mặt ta ra oai?”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng.

Mà Cơ Hiên Viên đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, cự kiếm trong tay trượt xuống, mà thân thể cũng âm vang lún xuống, quỳ một chân trên đất.

“Tê —— “

“Cơ gia thiếu chủ, bại...”

“Tại sao có thể như vậy!”

Mọi người chung quanh hít một hơi lạnh khí, hoảng sợ nhìn xem một màn này.

Mà cùng lúc đó, Tần Xuyên ở xa Thần Hà sơn, đang nằm tại trên ghế bên vách núi phơi mặt trời, đột nhiên nhận được hệ thống nhắc nhở.

“Đinh! nhi tử ngài thành công đánh mặt Cơ gia thiếu chủ Cơ Hiên Viên, tự động nạp tiền 4 điểm giá trị gọi cha, ngài bây giờ còn lại 8. 2 giá trị gọi cha!”

...

“Thiếu chủ!”

“Oắt con, ngươi muốn chết!”

“Lão phu diệt ngươi!”

Mấy vị lão bộc Cơ gia xông lên phía trước, lo lắng đỡ lấy Cơ Hiên Viên, sau đó sát khí ngập trời nhìn về phía Tần Tử.

Nguyên bản loại trường hợp này, loại cường giả thế hệ trước như bọn hắn là sẽ không xuất thủ, vậy sẽ phá hư quy củ.

Nhưng là Cơ gia thiếu chủ bị đả thương trước mặt mọi người, rơi xuống thân đàn, tình thế nghiêm trọng, bọn hắn nhất định phải có chỗ biểu thị.

Ít nhất phải làm bộ dáng.

“Ha ha, chỉ bằng các ngươi?”

Tần Tử liếc xéo mấy người kia một chút, lộ ra vẻ khinh thường.

“Cuồng vọng!”

Một cái người hầu đứng dậy liền muốn động thủ.

Nhưng mà, bị Cơ Hiên Viên giữ chặt.

“Không nên động.”

Cơ Hiên Viên chậm rãi đứng lên, hắn xoa xoa vết máu ở khóe miệng, nói ra:

“Các ngươi nếu là xuất thủ, chẳng phải là thừa nhận ta thật bại? Mà người trẻ tuổi bại xong thế hệ trước xuất thủ, càng có hại mặt mũi gia tộc.”

“Thế nhưng là tiểu tử kia quá cuồng vọng, căn bản không có đem Cơ gia chúng ta để vào mắt!”

Người hầu kia nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Không cần để ý.”

Cơ Hiên Viên bình thản lắc đầu, nói ra:

“Vừa rồi ta chỉ là chủ quan, bị hắn nhất được cái tiện nghi mà thôi, về sau, ta tự sẽ trấn áp hắn, mặt mũi mất đi sẽ cầm về.”

Hắn dừng một chút, yếu ớt nói:

“Một người mất mặt, chỉ có thể để chính hắn đi cầm về, nếu như người khác hỗ trợ... Vậy liền vĩnh viễn mất đi.”

Xoạt!

Mọi người nghe vậy, trên mặt nhao nhao lộ ra vẻ động dung.

Mặc dù thiếu chủ Cơ gia bại, nhưng là phần tâm tính này lại là không thể chê, có lẽ, hắn thật chỉ là chủ quan.

Trong lúc nhất thời, tại trong lòng mọi người, hình tượng Cơ Hiên Viên cấp tốc đình chỉ đổ sụp.

Bại mà thôi.

Ai có thể bắt bại cả đời?

Thực thất bại sau có thể giữ vững bình tĩnh, đồng thời đối đầu với thất bại, đây cũng là đáng kính nể!

“Ha ha, thực biết tìm bậc thang cho mình.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, giễu cợt nói:

“Chỉ là loại người như ngươi, liền xem như dẫm lên vỏ chuối té ngã trên đất, chỉ sợ cũng phải bày ra một cái tư thế soái khí phải không, như kiểu làm bộ là cố ý ngã sắp xuống chẳng hạn.”

“Tiểu tử, còn dám càn rỡ!”

Một cái Cơ gia người hầu sắc mặt xanh xám, tức giận bất bình, tựa hồ nếu không có người lôi kéo, lập tức liền sẽ lao ra.

Trên thực tế, cũng không ai lôi kéo.

“Giữ vững bình tĩnh.”

Cơ Hiên Viên nhân nhạ nói ra:

“Tức giận là biểu hiện vô năng, là biểu hiện then quá thành giận, nếu là chúng ta tức giận, ngược lại sẽ để người ta cảm thấy là then quá hoá giận, lộ ra việc hấn nói đều là thật.”

“Mà phương thức tốt nhất phản bác một người, chính là không cần để ý hấn, làm người không nhìn hấn, hấn chính là cái thằng hề tự biên tự diễn mà thôi.”

Mấy người làm này nghe vậy, cũng bình tĩnh lại đến, lạnh lùng nhìn Tần Tử một chút, liền không nói thêm gì nữa.

“Ha ha...”

Tần Tử hai tay ôm ngực, lật ra cái lườm nguýt, mặc dù chỉ nói một chữ, lại đem trào phúng mở đến lớn nhất.

Gần như khiến mấy cái người hầu Cơ gia này bạo tẩu tại chỗ.

Liền xem Cơ Hiên Viên nhìn như bình tĩnh, huyết Thái Dương cũng kịch liệt nhảy lên mấy lần, lạng yên nắm chặt nắm đấm.

Chương 189: Cha, Ta Bị Người Ta Vu Cáo

Chương 189. Cha, Ta Bị Người Ta Vu Cáo

“Oanh long long!”

Đúng lúc này, kiếm hà khổng lồ trên bầu trời đầu kia bắt đầu nhanh chóng lưu động, càng lúc càng nhanh, vô số kiếm ảnh lao nhanh, giống như một đầu cự long màu bạc trắng cấp tốc xuyên qua tại không trung.

“Tê lạp!”

Một đạo thanh âm vãi vốc rách nát vang lên, sau đó một đạo quang mang kim sắc từ không trung bắn xuống.

Thật giống như mưa to, về sau mặt trời đem mây đầy trời đen xé mở ra, bắn xuống một đạo quang trụ nghiêng nghiêng!

Cột sáng kia rất mờ lung, giống như là vô số sợi tơ, lại hình như là vô số hạt tròn kim sắc đang bay múa.

“Tê lạp! Tê lạp!”

Kiếm hà tiếp tục xoay quanh tại không trung, giống như cự kiếm cắt chém mà qua, đem màn trời hắc ám kia triệt để xé mở.

Lập tức, một tòa cung điện thần quang óng ánh xuất hiện tại trên bầu trời, nó tựa hồ bao phủ tại bên trong một cái mặt trời, quang mang nóng bỏng.

“Đây mới là bảo tàng!”

“Ta!”

“Ta tất nhiên là người hữu duyên!”

Gần như trong nháy mắt, mọi người đồng thời phóng lên tận trời, giống như vượt Long Môn cá chép, tranh nhau chen lẫn

bay về phía cung điện.

Tần Tử do dự một chút.

Không biết vì sao, nhìn xem tòa cung điện kia, hắn lại có loại dự cảm xấu, nhưng là lập tức cười khổ lắc đầu.

“Ta hắn là tại mấy ngày này bị đuổi giết đến sợ, đều có chút nghi thần nghi quỷ, chỉ là di tích, có thể làm gì được ta?”

Nghĩ đến nơi này, hắn cũng hướng phía cung điện bay đi.

...

Thời gian nhoáng một cái, hai ngày trôi qua.

Tần Xuyên vẫn nằm tại bên vách núi Thần Hà sơn phơi mặt trời như cũ.

Ánh nắng lưa thưa, xuyên thấu qua Tùng Trúc rồi chiếu xuống, ấm áp mà thoải mái dễ chịu, mấy sợi gió mát từ đằng xa thổi tới, mang đến mùi thơm ngát hoa cỏ, mát lạnh vô cùng.

Rảnh đến vô sự, hắn lại lấy ra ngọc bài « đông vực đại sự chuyển », xem xét tin tức đổi mới bên trong.

Thế nhưng là cái xem xét này, ánh mắt hắn trùng lớn!

” Thảm án di tích Vạn kiếm thiên hà!”

“Vạn kiếm thiên hà xuất hiện di tích thần bí, thiên kiều các phương đông vực tiến về thám hiểm, tử thương thảm trọng! hoàng tộc cường thịnh thiếu chủ Cơ gia Cơ Hiên Viên cùng thiếu chủ hoàng tộc xuống dốc Tề Hoàng đồng thời vẫn lạc!”

“Căn cứ đủ loại dấu hiệu, kẻ đầu tên cái thảm án này, nghi là Tần Tử đoạn thời gian trước thanh danh vang dội!”

“Mà lại, rất nhiều người sống sót công bố, tại một khắc trước khi tai nạn đến, bọn hắn tại trên bầu trời thấy được hình chiếu Tần Tử, quang mang vạn trượng, dẫn phát dị tượng, hư hư thực thực thu được quyền chương khổng di tích.”

“Đáng nhắc tới chính là, trước lúc này, Tần Tử từng cùng Cơ gia thiếu chủ Cơ Hiên Viên phát sinh mâu thuẫn, cũng đánh bại Cơ Hiên Viên...”

Tin tức này nói rất có ý, nhìn như không có phát biểu ý kiến chủ quan, nhưng là đã đem đầu mâu chỉ hướng tới Tần Tử.

Một cái ý tứ:

Thám án di tích lần này, là Tần Tử giờ trò quý!

” Có thể gây chuyện như thế? Không hổ là nhi tử ta.”

Tần Xuyên vui mừng cười cười, sau đó thu hồi ngọc bài.

Chuyện này, nói tóm lại là chuyện tốt.

Nhưng... Cái Tề Hoàng kia, lúc trước hắn còn cảm thấy là cái nhân vật, có lẽ sẽ có một phen hành động, vậy mà liền chết như vậy?

Cảm giác có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Ngoài ý liệu.

Nhưng lại bên trong tình lý.

“Có lẽ sinh mệnh chính là như thế vô thường đi, người vĩnh viễn không biết ngày mai có phải là tới lượt mình chết hay không.”

Hắn hít sâu một hơi.

Có lẽ một ngày kia, hắn cũng sẽ bị bất ngờ, đột nhiên biến mất thì sao? Cho dù có lý tưởng cùng kế hoạch đầy ngập, nhưng khi tử vong tiến đến lúc vẫn là không thể làm gì, cũng không thể nói gì.

Người không muốn chết thì thường thường ôm hận mà kết thúc, mà người chân chính chuẩn bị xong quan tài chờ chết, thường thường lại không chết được...

“Cha! !”

Cái thời điểm này, một đạo trường hồng từ chân trời mà đến, rõ ràng là Tần Tử, hắn vội vàng, nhanh như chó nhà có tang!

“Trở về rồi? Lần lịch lãm này thế nào?”

Tần Xuyên uể oải từ trên ghế đứng lên, làm bộ không để ý đến chuyện bên ngoài, mỉm cười hỏi.

Tần Tử vô luận như thế nào cũng không có khả năng nghĩ đến, phụ thân hắn sẽ có ý thức tình báo mạnh như vậy, đồng thời mua một phần “Báo chí” .

“Cha! Ta bị người ta vu cáo!”

Tần Tử siết quả đấm, tức giận bất bình nói.

“Chuyện gì xảy ra?”

Tần Xuyên hơi sững sờ, sau đó đột nhiên có loại xúc động muốn cười.

Nhưng là hấn nhẹn được.

“Ta trước đó bị mấy lão quái vật đuổi giết, gấp gáp loạn chạy lại xông vào một cái truyền tống trận tàn tạ, sau đó truyền tống đến bên trong di tích vạn kiếm thiên hà, sau đó cùng Cơ gia thiếu chủ Cơ Hiên Viên phát sinh mâu thuẫn...”

Tần Tử giảng kinh lịch trong di tích.

Cuối cùng, hấn cắn răng nghiêng lợi nói ra:

“Hiện tại, tất cả mọi người nói là ta nắm trong tay di tích, đồng thời giết chết Tề Hoàng cùng Cơ Hiên Viên, cái này rõ ràng chính là có người vu hãm ta!”

Tần Xuyên lẳng lặng nghe xong, sau đó hỏi:

“Người nói là, là có người nắm trong tay di tích, sau đó cố ý đưa hình ảnh người tung ra ra ngoài, để người tưởng lầm là người nắm trong tay di tích?”

“Vậy người cảm thấy, cái nắm trong tay di tích chân chính kia, có khả năng nhất là ai?”

Tần Tử đáp không được.

Tần Xuyên đôi mắt thâm thúy, nói ra:

“Người suy nghĩ một chút, lần này chết mất hai cái nhân vật chủ yếu, vì cái gì chết là Cơ Hiên Viên cùng Tề Hoàng, mà không phải Huyền Thiên Cơ, cũng không phải Sở Trung Thiên?”

Tần Tử nghiêm túc nghĩ nghĩ, cau mày nói:

“Người kia giết Cơ Hiên Viên ta có thể lý giải, dù sao ta tại trong di tích cùng Cơ Hiên Viên phát sinh mâu thuẫn, giết Cơ Hiên Viên, liền có thể thuận lý thành chương giá họa cho ta.”

“Nhưng là Tề Hoàng... Ta có chút không rõ ràng cho lắm.”

“Tề Hoàng thiên phú tuyệt luân, lại hiền lành đối xử mọi người, gần như chưa từng cùng người khác trở mặt, cho đến

nay, ta còn không có nghe nói qua Tề Hoàng cùng ai có mâu thuẫn, một người như vậy, hung thủ tại sao phải giết hắn?”

“Nếu như là ghen ghét thiên phú hắn, vậy Huyền Thiên Cơ cùng Sở Trung Thiên hoàn toàn không kém Tề Hoàng, vì cái gì không giết chết tất cả?”

Chương 190: Thần Thông Giới Hoàng

Chương 189. Thần Thông Giới Hoàng

“Ừm, Cơ Hiên Viên chết, hắn là đối phương cố ý dùng để giá họa người, phối hợp cái quang ảnh kia, vừa vặn có thể làm chứng cứ.”

“Về phần Tề Hoàng... Chỉ sợ là cái ngoài ý muốn.”

Tần Xuyên tỉnh táo phân tích nói.

“Ngoài ý muốn?”

Tần Tử con mắt trừng lớn.

“Ừm, ta suy đoán, có hai loại khả năng.”

Tần Xuyên duỗi ra hai ngón tay:

“Thứ nhất, người kia nguyên bản cũng không muốn giết Tề Hoàng, nhưng là thời điểm hắn chướng không di tích bị Tề Hoàng thấy được, thế là chỉ có thể diệt khẩu.”

“Thứ hai, có lẽ cái người giết Cơ Hiên Viên kia muốn giá họa cho người, chính là Tề Hoàng, chỉ là... Hắn bị người khác làm hoàng tước.”

“Về phần cuối cùng người ngư ông đắc lợi là ai, cái này rất khó nói, có lẽ là người mà người nhận biết, có lẽ là kẻ người không quen biết.”

(Có câu: bộ ngựa bắt ve sầu, đằng sau có hoàng tước)

Tần Xuyên nói xong, sờ lên đầu Tần Tử.

“Đều đã qua rồi, cũng đừng có suy nghĩ, dù sao bất kể là ai đang làm trò quỷ, đối với chúng ta mà nói, thì đều không có bất kỳ ảnh hưởng gì.”

Tần Tử đột nhiên ngẩng đầu, kinh hỉ nói:

“Thật không có chuyện gì sao?”

Nguyên bản hắn còn có chút thấp thỏm.

Tại hắn nhìn tới.

Chọc họa lớn như thế, chỉ sợ là bị cha đánh đòn, cho nên hắn mới vừa về đến liền kể khổ, ý đồ để cha biết, hắn ở bên ngoài là không dễ dàng cỡ nào, từ đó để cha thủ hạ lưu tình đối với hắn.

Hiện tại xem ra, kế hoạch của hắn rất thành công.

Lại tránh thoát một trận đòn. Vui vẻ!

“Ha ha, có thể có chuyện gì? Cùng lắm thì một đám người đến Thần Hà sơn ngăn cửa thôi, cha tiện tay đuổi đi là được.”

Tần Xuyên cười lắc đầu.

Mây trôi nước chảy, vững như lão cẩu.

Tần Tử thấy thế, cũng triệt để yên tâm, đồng thời trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác hạnh phúc nồng đậm.

Quả nhiên, về nhà chính là hạnh phúc, cha chính là bến đỗ của hắn.

Có cha thật tốt!

Rất nhanh, Tần Tử nhảy nhót nhót về tới cung điện, nghe nói là muốn tắm, sau đó ngủ một giấc.

Nghe nói đứa nhỏ này khoảng thời gian ở bên ngoài luôn lo lắng hãi hùng, thậm chí đi ngủ cũng không dám ngủ, mười phần thê thảm.

Mà Tần Xuyên, lại là lần nữa bắt đầu suy tư.

“Trước đó Lục Xung bị nạp tiền liền chết, Khương Thần Nông cũng là bị nạp tiền liền chết, hiện tại Cơ Hiên Viên cũng là như này... Xem ra, nạp tiền, chính là tước đoạt khí vận, người đó không có khí vận, cũng liền nhảy nhót không được nữa, đi đường đều có thể bị đá rơi đập chết.”

“Nhưng mà cái Tề Hoàng này, căn cứ ta trước đó quan sát, cũng hẳn là nhân vật rất ấn tượng, thật đã chết rồi sao?”

“Có lẽ, hắn cũng chưa chết, chẳng qua là dùng phương thức giả chết lừa gạt được mọi người, yên lặng tu luyện tại trong di tích.”

“Mà nếu như hắn thật đã chết rồi... vậy hơn phân nửa là bị người thân cận đánh lén mà chết. Dù sao, người này được vinh dự gọi là có hoàng giả chi tư, thiên phú rất mạnh, thủ đoạn cũng không ít, nếu như chính diện chiến đấu, liền xem như Tần Tử cũng rất khó vô thanh vô tức giết chết hắn.”

Tần Xuyên hí mắt lại.

Hắn trong đầu, hiện ra một đạo thân ảnh tướng mạo bình thường, tiểu tử kia, nhìn như an phận, kỳ thật trong lòng có dã tâm!

Loại người này, như tiềm long tại uyên, khi hắn ngẩng đầu, về sau liền chú định không có khả năng thần phục với bất luận kẻ nào.

Nếu là cúai đầu.

Đó chính là năm gai nếm mật!

“Thật là một cái tiểu tử thú vị, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể đi đến một bước nào, cũng đừng làm cho ta thất vọng a.”

Đột nhiên, khóe miệng hắn vênh lên.

Hắn đối với người trẻ tuổi, vẫn luôn mang chờ mong —— mặc kệ là chính đạo hay là ma đạo, mặc kệ là người tốt hay là người xấu.

Hắn cũng không sợ đối phương mạnh lên.

Bởi vì mạnh hơn, cũng không có khả năng uy hiếp được hắn, lấy tốc độ tăng lên của thực lực hắn, gần như vĩnh viễn không có khả năng bị vượt lên, mà nếu như đối phương muốn đối phó nhi tử hắn... vậy thì không phải là hi vọng của hắn sao?

Nhưng mà đối phương không có khả năng đem Tần Tử làm thế nào, thậm chí không cách nào làm cho hắn tăng lên tu vi, nhiều nhất cũng hiển một điểm giá trị gọi cha . .

Cái gì mà trường Giang sóng sau đè sóng trước, tại trường hợp của hắn là căn bản không dùng được, hắn trở tay một cái, toàn bộ đều bị đè lại!

...

Rất nhanh, ba ngày trôi qua.

Chuyện liên quan tới Tần Tử đạt được di tích truyền thừa, đồng thời giết người, càng truyền càng liệt, khí thế hùng hục.

Mà cùng lúc đó, thiên phú và thực lực Tần Tử, cũng rất cực đạt được thế lực khắp nơi đông vực thừa nhận.

Mặc kệ bọn hắn đối Tần Tử giác quan như thế nào, liền xem như hận đến nghiến răng nghiến lợi, cũng không thể không thừa nhận —— người này có hoàng giả chi tư!

Thế là, cái này một ngày, Tần Xuyên đột nhiên nhận được hệ thống nhắc nhở:

“Đinh! Chúc mừng ngươi, hoàn thành nhiệm vụ hệ thống—— Tần Tử con ta có hoàng giả chi tư, dựa theo ước định, ban thưởng một loại thần thông Giới Hoàng!”

“Đinh! Chúc mừng ngươi, thu hoạch thần thông được đỉnh cấp Giới Hoàng—— hoàng giả vô cương! Thần thông này ẩn chứa

không gian chi lực, dùng cho phụ trợ, có thể không xem hết
thầy phòng ngự phía dưới Võ Đế, một khi phát động, đối
phương chỉ có thể ngạnh kháng!”

Lập tức, Tần Xuyên mắt sáng rực lên.

Không nhìn phòng ngự!

Cái thần thông này không chỉ có thực dụng, hơn nữa còn có
thể trang bức, đúng là cái loại hình chủng loại hấp thích kia.

“Oanh long long! !”

“Oanh long long!”

Mà đúng lúc này, bầu trời vang lên âm thanh sấm sét.

Mảng lớn mây đen từ phương xa bao phủ mà đến, đem trên
không Thần Hà sơn hoàn toàn bao phủ, giống như mây đen ép
thành!

Mà bên trong mây đen, còn có số lớn cường giả, đây là các
liên quân đại thế lực đông vực tạo thành, khí thế hùng hổ, sát
khí ngập trời.

“Tần Xuyên, đem Tần Tử giao ra!”

“Tần Tử đồ sát thiên tài các đại thế lực, nghiệp chương nặng
nề, nhất định phải tru sát!”

“Tần Xuyên, rút ra đây, cho chúng ta một cái công đạo!”

Trong mây đen, cường giả các đại thế lực lớn tiếng quát lớn,
rất có cảm giác hưng sư vấn tội, khí thế kinh người.

“A, tới thật sự là đúng lúc.”

Tần Xuyên cười cười, liền hướng phía bên ngoài đi đến.

Mà bầu trời bên ngoài, nguyên bản mọi người tùy ý kêu gào,
nhưng nhìn đến một đạo áo trắng thân ảnh đi tới, về sau lại đột
nhiên an tĩnh xuống tới.

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt bình tĩnh đảo qua
cường giả đầy trời, hỏi:

“Là ai muốn một cái công đạo a?”

Xoạt!

Đột nhiên, đám người khí thế rào rạt kia lặng ngắt như tờ, đầy trời mây đen, tựa hồ cũng lẫn lộn.

“Thế nào, không phải mới vừa làm cho rất hung sao? Hiện tại một câu cũng không dám nói rồi?”

Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Đã không có đảm lượng, cần gì phải thật xa chạy tới mắt mặt xấu hổ?”

“Tần Xuyên, ngươi đừng quá phách lối!”

Chương 191: Đông Vực Thảo Phạt

Chương 190. Đông Vực Thảo Phạt

Rốt cục, một vị lão giả thánh nhân thất trọng thiên cả gan quát lớn một tiếng.

“Ta luôn luôn đều phách lối như vậy, ngươi có ý kiến sao?”

Tần Xuyên nhìn hắn một cái, thản nhiên nói.

“Tự nhiên! Chúng ta hôm nay tới...”

“Oanh!”

“Phốc —— “

Lão giả kia nguyên bản còn muốn nói vài lời, nhưng là lời còn chưa nói hết, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Không chỉ có như thế, quần áo quanh người hắn nổ tung.

Lão giả này cũng không yếu, cũng theo bản năng phòng ngự một chút, nhưng là pháp tắc phòng ngự của hắn, bị vỡ vụn ra hết, giống như giấy, không có bất cứ ý nghĩa gì.

“Tê! !”

Những người khác hít một hơi lạnh khí, sau đó nhao nhao thối lui, từng cái kính sợ nhìn xem Tần Xuyên.

Thánh nhân thất trọng thiên, vừa đối mặt liền bị trọng thương, cái Tần Xuyên này quả nhiên đáng sợ như nghe đồn.

“Còn ai có ý kiến sao?”

Tần Sở bình tĩnh đảo mắt một tuần.

Mọi người nhao nhao cúi đầu.

Bọn hắn đều là nhân vật có mặt mũi đông vực, nhưng là tại trước mặt Tần Xuyên, liền dừng khí đối mặt đều không có.

“Ta còn tưởng rằng là tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, không nghĩ tới là một đám bọn chuột nhắt, đã như vậy, vậy liền lui ra đi, không cần lãng phí thời gian của ta.”

Tần Xuyên lắc đầu, sau đó liền muốn trở về cung điện.

Mà đúng lúc này.

Một đạo thanh âm trung niên băng lãnh vang lên:

“Ngươi hẳn là biết, chuyện ngày hôm nay, không có khả năng đơn giản như vậy.”

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái trung niên kim quan cùng Cơ Hiên Viên giống nhau đến mấy phần, dẫn một đám người từ trên bầu trời đi tới.

“Cơ gia?”

Tần Xuyên lông mày nhíu lại.

“Còn có chúng ta.”

Một vị nam tử trung niên cùng Khương Thần Nông cũng không phải là rất giống, cũng dẫn một đám người đạp không mà tới.

“Khương gia?”

Khóe miệng Tần Xuyên vênh lên.

Hắn cẩn thận nhìn cái nam tử trung niên kia một chút, suy đoán đây chính là phụ thân Khương Thần Nông rồi.

Bởi vì dáng dấp người này cùng Khương Thần Nông không hề giống.

Lần trước thúc thúc Khương Thần Nông tới qua, dáng dấp cùng Khương Thần Nông rất giống, đã như vậy, cha hắc hắc là cùng hắc không giống mới đúng.

” Cái chết của Tề Hoàng, ngươi cũng phải cho Tề gia ta một cái công đạo!”

Cái thời điểm này, lại một đám người tới.

“Đem Tần Tử giao ra đây!”

Nam nhân trung niên Khương gia nói.

“Giao ra Tần Tử, tha cho ngươi khỏi chết!”

Cường giả Cơ gia cũng lạnh lùng nói.

Oanh! Oanh! Oanh!

Lập tức, ba cỗ khí thế khổng lồ, giống như bài sơn đảo hải mà hướng phía Tần Xuyên vây quanh mà tới.

Ba nhà này, đều xuất động mấy vị thánh nhân cửu trọng thiên, khí thế ngưng tụ cùng một chỗ, có thể xưng khủng bố.

Mà lúc này, nhóm lính tôm tướng của chung quanh, cũng tựa hồ tìm được chủ tâm cốt, lần nữa la ầm lên.

“Tần Xuyên, giao ra Tần Tử!”

“Để Tần Tử ra lĩnh tội!”

“Đem Tần Tử giao ra!”

Những người này cũng tản mát ra khí thế của mình, khí thế nhiều người như vậy dung hợp lại cùng nhau, như núi như biển.

Tần Xuyên đứng cô đơn ở tại chỗ, đối mặt thanh âm thảo phạt đầy trời, lại có loại cảm giác thế gian đều là địch.

Mây đen ép thành!

Giờ phút này, Tần Xuyên tám mặt thụ địch.

Nhưng mà, hắc lại không có vẻ bối rối chút nào, ngược lại khoan thai nhìn về phía những người kia, nghiền ngẫm mới nói:

“Các người đây là đang bức thoái vị sao?”

“Tần Xuyên, chớ có chấp mê bất ngộ!”

Phụ thân Khương Thần Nông quát lớn một tiếng, lạnh lùng nói:

“Lần trước ngươi phủ nhận Tần Tử giết Khương Thần Nông con ta, lần này, Tần Tử giết người thành tính, toàn bộ đồng vực đều biết, ngươi còn muốn chống chế hay sao? !”

“Không sai!”

Phụ thân Cơ Hiên Viên cũng lạnh lùng nói ra:

“Tần Xuyên, ta niệm tình ngươi là một đời cường giả, hôm nay ngươi thống thống khoái khoái đem Tần Tử giao ra, chúng ta còn có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không...”

“Nếu không như thế nào? Ngươi còn muốn động thủ với ta hay sao?”

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng, thân thể chậm rãi đằng không mà lên, hất duỗi ra một cái tay, không khách khí chút nào nói:

“Nói thật, dạng sâu kiến như ngươi này, ta dùng một cái tay... Có thể đánh mười cái!”

“Oanh!”

Thoại âm rơi xuống, một cỗ khí thế mạnh mẽ từ trên thân hất phóng lên tận trời, một cỗ cột sáng xông lên bầu trời, khuếch tán ra tới mệnh môn cuộn cuộn.

Khí thế mọi người thả ra, nháy mắt sụp đổ!

Dư ba khuếch tán, cường giả đầy trời nhao nhao lui lại, sau đó hoảng sợ nhìn về phía Tần Xuyên, thậm chí nghẹn ngào sợ hãi kêu lên.

“Làm sao có thể!”

“Khí thế của một người hất, liền đè lại tất cả chúng ta, cái này... Hẳn là hất Thành Hoàng rồi? !”

Trong lúc nhất thời lòng người bàng hoàng.

“Đừng lo lắng, hẳn còn không phải hoàng giả, trên thân hẳn không có hoàng giả chi khí, vẫn là thánh nhân cử trọng thiên như cũ!”

Phụ thân Cơ Hiên Viên cấp tốc ổn định lòng người, sau đó nhìn về phía Tần Xuyên, trầm giọng nói ra:

“Người thật sự rất mạnh, nhưng là con kiến nhiều còn có thể cắn chết voi, bây giờ nơi này nhiều cường giả như vậy, còn chưa tới phiên người quát tháo! Nếu là tiếp tục mình ngoan bất linh, chỉ có một con đường chết!”

“Thật sao?”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, trong mắt bắn ra lạnh lùng quang mang: “Vậy ta cũng muốn biết, chữ “chết” viết như thế nào!”

Xoạt!

Hắc Kinh hoàng kiếm xuất hiện tại hắc trong tay, hai tay hắc nắm ở chuôi kiếm, hướng xuống phía trước hăng cắm xuống, gần như cắm xuyên cả kiếm vào, lập tức, khí tức cuồng bạo mà sắc bén cán quét ra.

“Cỗ khí tức này là... Hoàng khí?!”

“Hắc có hoàng khí!”

Rất nhiều người lộ ra vẻ sợ hãi, cái ngoan nhân này vốn là mạnh như vậy, lại tăng thêm hoàng khí, thế thì còn đánh như thế nào?

“Hừ, hoàng khí lại như thế nào, hắc không phải hoàng giả, lại làm sao có thể phát huy lực lượng chân chính hoàng khí? Mọi người cùng nhau xông lên!”

Phụ thân Khương Thần Nông hừ lạnh một tiếng, sau đó xuất thủ trước, chỉ thấy hắc vung lên tay phải, thanh quang đại thịnh.

“Oanh long! !

Thần Hà sơn phía dưới đột nhiên chấn động kịch liệt, mặt đất vỡ ra, từng đạo dây leo xanh biếc mọc ra khỏi mặt đất, giống như giao long từ trong nước ngẩng đầu, sau đó cấp tốc bành trướng, hướng phía Tần Xuyên trên bầu trời quán quanh tới.

Lập tức, lục quang ngập trời!

Dây leo lục sắc to lớn tại không trung cấp tốc xen lẫn, vậy mà đem bầu trời bốn phía Tần Xuyên tràn ngập, hóa thành một

đạo lồng giam hình tròn to lớn.

Không chỉ có như thế, mặt ngoài cái dây leo này, có kim chi pháp tắc lưu động, nháy mắt hóa thành vô số gai nhọn sắc bén, hướng phía Tần Xuyên đè ép mà đến, mà chính thể dây leo, cũng bốc cháy lên ngọn lửa nóng bỏng!

“Vây khôn hần!”

” Thần thông thật mạnh!”

Chương 192: Vô Địch Một Lần Thì Có Làm Sao

Chương 191. Vô Địch Một Lần Thì Có Làm Sao

Mọi người mừng rỡ không thôi, nhưng mà, còn không đợi nụ cười của bọn hần nở rộ, một đạo thanh âm băng lãnh mà khinh thường vang lên.

“Điều trùng tiểu kỹ.”

“Bang bang!”

Mọi người chỉ nghe được hai tiếng kiếm minh, sau đó liền thấy mặt ngoài cái lồng giam dây leo đáng sợ kia xuất hiện một đạo quang mang Thập tự tuyết trắng.

Sau đó, lồng giam dây leo ầm vang nổ tung.

“Oanh long —— “

Bạch quang vô cùng nóng bỏng, để cho vô số dây leo nứt vỡ, nháy mắt tràn ngập tầm mắt tất cả mọi người.

“Phốc phốc phốc phốc!”

“A! !”

Rất nhiều người bị cổ sóng xung kích kia quét trúng, lập tức miệng phun máu tươi, người ngã ngựa đổ.

Mà lúc này, các thánh nhân cửu trọng thiên đến từ tam đại hoàng tộc kia, lại là ánh mắt bùng lên, đồng thời xuất thủ.

“Hưu hưu hưu!”

Trong điện quang hỏa thạch, bọn hắc đã đi tới bên người Tần Xuyên, thừa dịp Tần Xuyên bỏ ra hai kiếm, còn chưa kịp thu kiếm quay người, phát động công kích lăng lệ nhất.

“Sĩ Diễm Quyên!”

“Kiếp Diệt chỉ!”

“Phong Thần Thối!”

“Ma Ha Vô Lượng!”

Mỗi một đạo công kích đều dung hợp nhiều loại pháp tắc, lực phá hoại có thể xưng khủng bố, đủ để đem chín tầng mây đánh xuyên qua!

Bọn hắc bắt lấy thời cơ tốt nhất, mà giờ khắc này, là Tần Xuyên chưa kịp về tư thế chuẩn bị, cao thủ so chiêu, thời gian một cái nháy mắt, liền có thể quyết định rất nhiều chuyện.

“Người xong!”

Một vị lão giả nhẹ răng cười, một chương vũ hướng mặt Tần Xuyên, tại hắc xem ra, trong nháy mắt này, đối phương vô luận như thế nào cũng vô pháp kịp phản ứng.

Tiên cơ đã mất, coi như đầu não kịp phản ứng, thân thể cũng không kịp làm ra ứng đối!

Nhưng mà đột nhiên!

Hắc phát hiện trên mặt Tần Xuyên cũng không có hoảng sợ cùng không biết làm sao như bên trong hắc tưởng tượng, ngược lại là cười quỷ dị.

“Cái này! !”

Con người hắc đột nhiên co vào, sau đó liền cảm giác được một cỗ cảm giác nguy cơ đánh tới, cương khí hộ thể bỗng nhiên phát động.

“Ầm!”

Sau một khắc, cự kiếm đen nhánh kia giống như một khối cánh cửa đột nhiên đập tại trên thân hắc, giống như tòa núi lớn

mười vạn dặm đung ở trên người, để ngũ tạng hẳn đều chấn động, bay rớt ra ngoài.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Gần như trong nháy mắt, tất cả thánh nhân cửu trọng thiên giết tới, đều chặt vật bay rớt ra ngoài.

Chỉ thấy Tần Xuyên huy động cự kiếm trong tay, tựa hồ tại bên ngoài cơ thể vẽ ra một cái quỹ tích vòng cung, nước chảy mây trôi đem tất cả công kích ngăn cản xuống, đồng thời đem đối phương đánh bay.

“Tới phiên ta! !”

Tần Xuyên chân phải hư đạp mạnh, hai tay dẫn theo cự kiếm đằng không mà lên, thân thể đột nhiên xoay tròn, vung mạnh ra mấy đạo kiếm quang to lớn, giăng khắp nơi!

“Đại Nhật Kim Cương Thể!”

“Thiên Cương Đồng Tử Công!”

“Tiên Thiên cương khí!”

Những cường giả cửu trọng thiên bay ngược này tự mình thi triển ra thần thông phòng ngự, nhưng là tại trước mặt man lực của Tần Xuyên cùng phong mang hoàng khí, tất cả phòng ngự đều nổ tung.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

“Phốc phốc phốc phốc —— “

“A, eo của ta!”

Những lão quái vật đông vực này, từng cái phát ra tiếng kêu đau đớn thảm thiết, chặt vật bay rớt ra ngoài.

Thậm chí có mấy người trực tiếp bị chém ngang lưng, nửa người dưới rơi xuống, nửa người trên còn lơ lửng tại không trung, bởi vì đau nhức kịch liệt mà phóng xuất ra pháp tắc mạnh mẽ, quang huy như mặt trời, tiếng kêu thảm thiết để người rùng mình!

Không chỉ như thế.

Mấy đạo kiếm quang to lớn kia, đem mười mấy người này trọng thương, về sau bạo tạc thành mảng lớn sóng xung kích

trắng xoá, hướng phía mọi người chung quanh quét ngang mà đi.

Mệnh mông chi lực, như biển cả triều dâng!

“A! !”

“Phốc phốc phốc phốc!”

“Xoạt xoạt!”

Cái cường giả đầy trời này, giống như con kiến bị nước sông cuốn đi, nhỏ bé mà bất lực, bị đánh đến liểng xiểng.

“Hắn làm sao lại mạnh như vậy, sao lại thế! !”

“Đây không có khả năng!”

Các cường giả tránh thoát một kiếp này từng cái sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ hoảng sợ nhìn xem cái thân ảnh áo trắng cầm kiếm đứng kiêu ngạo.

Một lần công kích, liền quét ngang toàn trường!

Đây là kinh khủng cỡ nào?

“Liền chút ấy thực lực, cũng dám giống rồng khua chiêng đến đây bức thoái vị hỡi tội, cái đông vực này, thật đúng là một đời không bằng một đời.”

Tần Xuyên nhìn xem tiếng kêu than dậy khắp trời đất bốn phía, từ tốn nói.

“Ngươi! !”

Phụ thân Cơ Hiên Viên cắn răng, che ngực hung hăng nói:

“Tần Xuyên, hắn là người cho rằng mình cử thế vô địch sao? !”

“Ha ha, cử thế vô địch thì không dám nhận, nhưng là tại cái nơi chật hẹp nhỏ bé đông vực này... Vô địch một lần lại có làm sao?”

Tần Xuyên thoải mái cười một tiếng.

Hắn biểu lộ lạnh nhạt mà tùy ý, lại mang theo một cỗ cuồng ngạo tuyệt thế, giống như ma đầu bề ngỗ thế gian, coi trời bằng vung!

“Tốt một cái câu vô địch một lần lại có làm sao.”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên, có cảm giác thú vị:

“Chỉ là không biết, ngươi có tư cách này hay không.”

Xoạt!

Gần như trong nháy mắt, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt lộ ra ánh sáng nóng bỏng mang, giống như trong tuyết vọng thấy được hi vọng!

” Cường giả Giới Hoàng!”

“Là hoàng giả Cơ gia!”

Tần Xuyên cũng chậm ung dung nhìn lại.

Chỉ thấy một cái nam tử trung niên bên ngoài cơ thể còn quần nhật nguyệt tinh thần dị tượng, từ phía chân trời dạo bước mà tới. Hắc thân hình cao lớn, khí tức nặng nề như núi, giống như một tôn thần linh vĩ ngạn, giáng lâm thế gian.

“Ta đã dám nói như vậy, tự nhiên có tư cách này, chất vấn giống như ngươi, ta tự nhiên cũng cân nhắc tại trong đó.”

Tần Xuyên nhìn xem hắn, từ tốn nói.

“Hả?”

Hoàng giả Cơ gia nhíu mày, nghĩ không ra hắn tự mình giá lâm, về sau người này vậy mà không sợ hãi chút nào.

Ánh mắt hắn nhắm lại, giống như cười mà không phải cười nói:

“Ngươi ý là, coi như hoàng giả xuất thủ, cũng vô pháp trấn áp ngươi?”

“Ha ha, hoàng giả cũng có phân chia mạnh yếu, loại cấp bậc giống các hạ này... Chỉ sợ thật đúng là không đủ!”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, ánh mắt nhìn thẳng hoàng giả Cơ gia, mang theo một vòng cường thế vô hình.

“Vậy lại tăng thêm ta thì sao!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm thô kệch vang lên.

Chỉ thấy không trung quang mang đại tác, một đạo thân ảnh khô ngô chậm rãi hạ xuống đến, phía sau hắn bao phủ một

đạo hư ảnh mặt trời, như mặt trời giữa trưa!

Đây là hoàng giả Khương gia!

Chương 193: Ta Để Người Xem Hoàng Kiếp Cứu Trọng Thiên Là Như Thế Nào

Chương 192. Ta Để Người Xem Hoàng Kiếp Cứu Trọng Thiên Là Như Thế Nào

Hai đại hoàng giả đồng thời giáng lâm, giống như hai tòa núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên, một bóng ma đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong.

Đông có mặt trời.

Tây có trăng sao treo cao!

Tựa hồ mặt trời nguyên bản trên bầu trời, đều đã biến mất, hoàn toàn bị hai đại hoàng giả thay thế.

Người chung quanh đều cảm giác được một cỗ áp lực đè người hít thở không thông, bọn hắn từng cái sắc mặt tái nhợt, vậy mà thở mạnh cũng không dám.

Mà Tần Xuyên ở vào trung ương hai đại hoàng giả, cũng cảm nhận được một tia áp lực, thuộc về khí tức Giới Hoàng cường giả nghiền ép xuống tới, để hắn phảng phất cũng lên hai tòa núi cao vạn trượng, toàn thân căng cứng.

Đây là áp lực trước đó chưa từng có.

Trước đó hắn đôi mắt Vũ Hoàng cùng Kiếm Hoàng có thể ung dung không vội, đó là bởi vì hắn lúc ấy thu được Giới Hoàng chỉ lực.

Mà bây giờ, hẳn chỉ là thánh nhân cửu trọng thiên.

Cái thời điểm này, hẳn mới trực quan cảm nhận được chênh lệch ở giữa thánh nhân cửu trọng thiên cùng Giới Hoàng, kia là lạch trời không thể vượt qua!

Nhưng mà, trên mặt hẳn vẫn không có bất luận cái vẻ kính sợ gì, cười nói ra:

“Tha thứ ta nói thẳng, tăng thêm người, chỉ sợ vẫn không đủ như cũ.”

“Tốt cho một cái người trẻ tuổi cuồng vọng!”

Hoàng giả Khương gia cười to nói, ánh mắt lạnh lùng.

“Ha ha, ba chữ người trẻ tuổi này cũng không dám nhận, lão cốt đầu mấy vạn năm, không dám giả bộ nai tơ.”

Mọi người nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mấy vạn năm?

Tần Xuyên không có giải thích cái gì, cười nói ra:

“Giới Hoàng chi cảnh, chia làm chín kiếp, mà mỗi cấp lại phân làm cửu trọng thiên, không biết hai người các người vượt qua hoàng kiếp mấy lần rồi đây?”

Hai vị Giới Hoàng sắc mặt biến hóa, loại lời này nói ra, để bọn trong lòng hẳn có loại cảm giác không ổn.

Bởi vì ở trong mắt người bình thường, Giới Hoàng chính là Giới Hoàng, không có người sẽ quan tâm cấp độ Giới Hoàng là cái gì, bởi vì chỉ cần là Giới Hoàng, liền có thể tùy tiện nghiền chết bọn hắn.

Mà thời điểm khi một người hỏi bọn hắn cấp độ Giới Hoàng là cái gì, trực tiếp lấy Giới Hoàng làm nền tuyển, so sánh bên trong cùng cảnh giới, việc này hết sức không ổn.

Mà cái này khiến bọn hắn từ trước đến nay đều cao cao tại thượng, đột nhiên nhớ tới... Minh tại bên trong Giới Hoàng cũng không tính quá xuất chúng!

Thậm chí, người hỏi vấn đề như vậy, bản thân liền mang theo một loại cảm giác trên cao nhìn xuống, tựa như tiên bối đang

khảo giáo hậu bối, để bọn hắc trong lòng không vui, thậm chí cảm giác nhận lấy nhục nhã.

“Bản hoàng tư chất bình thường, tu luyện hai ngàn năm, khó khăn lắm đạt tới tam kiếp ngũ trọng thiên.”

Hoàng giả Cơ gia không mặn không nhạt nói, kỳ thật hắc trong lòng vẫn là mang theo một tia ngạo khí.

Chỉ ít, hắc cũng không tính hạng chút!

“Bản hoàng cũng thiên phú bình thường, tu luyện ba ngàn năm, tam kiếp thất trọng thiên.”

Khương gia hoàng giả cũng lạnh lùng nói.

“Đúng là đều rất bình thường.”

Tần Xuyên gật gật đầu.

Trong mắt hai vị hoàng giả bắn ra hàn quang!

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Nhưng mà, tại nơi chật hẹp nhỏ bé căn cỗi bụi này như đông vực, các người có thể đạt tới hoàng giả chi cảnh, cũng là không tệ.”

“Ha ha, thật sao?”

Cơ gia hoàng giả nghiền ngẫm mới nói:

“Ta rất hiếu kì, người chỉ là một cái thánh nhân cửu trọng thiên, là dũng khí nơi nào tới, dám xoi mói đối với cường giả Giới Hoàng?”

“Chỉ là?”

Tần Xuyên cười cười, ý vị thâm trường hỏi:

“Cửu trọng thiên rất thấp sao? Hắc là người đạt tới qua cảnh giới cửu trọng thiên rồi sao?”

“Ta nếu là không có đoán sai, người năm đó hắc là dừng bước tại ngũ trọng thiên đi, ta cũng rất muốn biết, chỉ là ngũ trọng thiên, ở đâu ra đảm lượng miệt thị cửu trọng thiên?”

“Ha ha ha! Ha ha ha ha!”

Cơ gia hoàng giả cười ha ha, trong tiếng cười mang theo châm chọc không che giấu chút nào:

“Thật sự là làm trò cười cho thiên hạ! Ai chẳng biết ngũ trọng thiên là thời cơ Thành Hoàng tốt nhất? Vượt qua lục trọng thiên thì cơ bản Thành Hoàng vô vọng, mà cửu trọng thiên... Nhìn như cường đại, nhưng thật ra là triệt để phế đi!”

“Dù là người lòng cao hơn trời, đời này cũng chỉ có thể dừng bước tại phía dưới hoàng giả! Người được vinh dự người thứ nhất phía dưới hoàng giả, nhưng là, cũng chỉ có thể là người thứ nhất phía dưới hoàng giả!”

“Bất luận một vị hoàng giả nào, đều cần người ngưỡng vọng cả đời!”

Câu nói sau cùng rơi xuống thời điểm, hấn trên người uy áp đột nhiên tăng vọt, trong lòng kia một tia kiêng kỵ triệt để tiêu tán.

Một cái thánh nhân cửu trọng thiên, chú định phế bỏ, không đáng để lo.

“Ngu không ai bằng!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, giễu cợt nói:

“Đem vô tri coi như vinh quang, còn tự động viên mình, ếch ngồi đáy giếng, không có gì hơn.”

“Đông vực chi địa, quả nhiên là nơi chật hẹp nhỏ bé cần cỗi, thổ dân man di, vô tri không sợ!”

“Người nói cái gì? !”

Hoàng giả Cơ gia cùng hoàng giả Khương gia triệt để tức giận, trong mắt bắn ra quang mang kinh khủng, Giới Hoàng chỉ lực hóa thành cột sáng khủng bố, xông lên mây xanh!

“Cửu trọng thiên không cách nào Thành Hoàng? Đây chẳng qua là các người làm không được mà thôi, đem sự bất lực của mình coi như chân lý, thật sự là làm trò hề cho thiên hạ!”

Tần Xuyên cười lớn một tiếng, phóng khoáng nói:

“Hôm nay, ta liền để các người nhìn xem, thánh nhân cửu trọng thiên, Thành Hoàng như thế nào!”

Oanh!

Nói xong, hấn chân phải hung hăng đạp mạnh tại trong hư không, một đạo sóng xung kích trong suốt từ dưới chân nhón nhạo lên, càn quét bát phương.

Mà thân thể của hấn, thì là mượn nhờ cổ lực phản chấn kia xông lên trời, giống như đại bàng giương cánh, lên như điều gặp gió chín vạn dặm!

“Kiếp đến! ! !”

Hấn giờ cao tay phải lên, hét lớn một tiếng.

“Oanh long long!”

Lập tức, thiên khung phía trên đỉnh đầu hấn, đột nhiên phong vân hội tụ, một cổ thần uy lớn lao giáng lâm, trấn áp phương viên mấy trăm dặm!

Mọi người chỉ cảm thấy một cổ lực lượng vô hình trấn áp ở trên người, vậy mà không thể động đậy, coi như hai vị hoàng giả, cũng đều cảm giác thân thể nặng nề vô cùng, giống như cựa sơn áp đỉnh.

“Đây là... Hoàng kiếp? !”

“Hấn muốn độ kiếp? Điên rồi sao!”

Mọi người hoảng sợ, cửu trọng thiên hoàng kiếp, kia là cảnh tượng như thế nào? Quả thực nghĩ cũng không dám nghĩ!

Phải biết, hoàng kiếp ngũ trọng thiên, liền đã mười phần kinh khủng, một khi độ kiếp, xác suất vẫn lạc cao đến tám thành.

Mà hoàng kiếp lục trọng thiên, uy lực tăng lên gấp đôi, thất trọng thiên, lại tăng lên gấp đôi, bởi vậy có thể thấy được, hoàng kiếp cửu trọng thiên là khủng bố bậc nào.

“Hừ, muốn độ hoàng kiếp cửu trọng thiên? Thật sự là ý nghĩ hảo huyền, ta nhìn xem ngươi chết như thế nào!”

Hoàng giả Cơ gia cười lạnh một tiếng.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Hoàng giả Khương gia cũng hừ lạnh nói.

Trong lòng bọn hấn có loại phản hận, thậm chí cảm thấy phải tự mình nhận lấy nhục nhã, người này đem hoàng kiếp coi như cái gì chứ?

Thật sự cho rằng hoàng kiếp dễ độ như vậy sao? !

Thật sự cho rằng những hoàng giả bọn hắn đều là tầm thường, không có đảm lược, mới cho nên lựa chọn hoàng kiếp ngũ trọng đơn giản nhất?

Quả thực không biết mùi vị!

Chương 194: Hoàng Kiếp

Chương 193. Hoàng Kiếp

“Oanh long long!”

Mà lúc này, đỉnh đầu Tần Xuyên vô số mây đen tụ đến, nhanh chóng xoay tròn, hóa thành một cái vòng xoáy lôi vân đường kính mười trượng.

Nó giống như một cái lò nung treo ngược, mà từ miệng lò nhìn lại, bên trong một mảnh xích hồng, tựa hồ có nham tương đang sôi trào.

“Ông!”

Đột nhiên, trên không của vòng xoáy kia, một đạo vàng sáng màu vàng óng hiển hiện ra, giống như một cái vương miện to lớn chụp xuống, bắt đầu trùng điệp cùng vòng xoáy lôi vân kia, sau đó, vòng xoáy lôi vân vậy mà bành trướng thêm một lần!

Biến thành hai mươi trượng!

“Ông!”

Sau một khắc, lại một đường vàng sáng màu xanh lục tượng trưng cho mộc chi pháp tắc xuống tới, vòng xoáy lần nữa bạo tăng, hóa thành bốn mươi trượng!

“Ông!”

Quang hoàn pháp tắc thủy chi màu lam xuất hiện, chụp xuống tới...

Rất nhanh, kim mộc thủy hỏa thổ, quang hoàn năm loại pháp tắc đều rơi xuống tới, mà lúc này, vòng xoáy lôi vân kia đã bành trướng đến đường kính một trăm sáu mươi trượng, cũng chính là 480 mét!

Cái thời điểm này, vòng xoáy lôi vân, đã bắt đầu lộ ra tranh vanh, cỗ khí tức hủy diệt đáng sợ kia, để các cường giả chung quanh từng cái tê cả da đầu, hoảng sợ lui lại, sợ bị tác động đến.

Vậy mà lúc này, phía trên vòng xoáy kia, lần nữa dần sinh ra một vòng ánh sáng, lần này, là pháp tắc ánh sáng.

“Ông!”

Quang hoàn kia chụp xuống dưới, về sau vòng xoáy lần nữa bành trướng một lần, sau đó, lại một đường vòng sáng rơi xuống, tiếp tục điệp gia...

“Ông!”

“Ông!”

“Ông!”

Cuối cùng, chín loại vòng sáng pháp tắc toàn bộ rơi xuống, vòng xoáy lôi vân kia, đã bành trướng đến coi trời bằng vung, 2,560 trượng!

Lúc này, phương viên mấy trăm dặm đã một mảnh đen kịt, mà trung ương vòng xoáy không lồ kia có hào quang rực rỡ, bên trong tựa hồ tích chứa một viên mặt trời, lực lượng hủy diệt khó mà hình dung, từ bên trong vòng xoáy tản ra.

“Tê! !”

“Lui, mau lui lại!”

Các cường giả chung quanh lần nữa lui lại, thối lui ra khỏi hơn mười dặm, vẫn tê cả da đầu như cũ, hoảng sợ nhìn qua một màn này.

Ngay cả hai vị hoàng giả kia, cảm thụ được lực lượng ẩn chứa bên trong cái hoàng kiếp này, da mặt đều co quắp mấy lần...

Cỗ lực lượng hủy diệt này, liền xem như bọn hắn hiện tại, chỉ sợ cũng không chống đỡ được, không chết cũng muốn lột da!

” Hoàng kiếp thật là đáng sợ, cái này nếu là vượt qua sẽ như thế nào?”

Hai người liếc nhau, trong lòng rung động điên cuồng.

Dựa theo quy luật lực lượng hoàng kiếp tăng trưởng, thánh nhân cửu trọng thiên, một khi độ kiếp Thành Hoàng, chỉ sợ trực tiếp có thể so sánh hoàng kiếp trọng bọn hắn!

Mà thời điểm đối phương tới hoàng giả cửu kiếp, trực tiếp so sánh với hoàng giả 13 kiếp như bọn hắn, thế nhưng là... Ở đâu ra hoàng kiếp mười ba lần?

Chín lần hoàng kiếp chính là cực hạn.

Nói cách khác, người vượt qua cửu trọng hoàng kiếp, tương đương với nhiều thêm bốn cái tiểu cảnh giới Giới Hoàng so bình thường, chiếm hết tiện nghi.

“Hắn không có khả năng thành công!”

“Không ai có thể thành công, hắn nhất định sẽ chết tại phía dưới hoàng kiếp!”

Hai người hô hấp dồn dập, con mắt nhìn chòng chọc vào thân ảnh nhỏ bé áo trắng phía dưới vòng xoáy lôi vân khủng bố kia.

Bọn hắn chờ mong người kia sau một khắc liền bị nghiền nát.

Cũng nhất định phải bị nghiền nát.

Nếu để cho người này vượt qua một kiếp này, hậu quả kia quả thực không dám tưởng tượng, cách cục toàn bộ đông vực chỉ sợ đều muốn sửa...

“Oanh long —— “

Rốt cục, giống như thần linh chi nộ, hoàng kiếp cửu trọng kinh khủng kia, rốt cục trút xuống.

Không có bất kỳ bộ óc nào có thể tưởng tượng, vô lượng hủy diệt tận lực, hóa thành một đạo cột sáng xích hồng bắn xuống.

Từ xa nhìn lại, thật giống như một đạo thác nước xích hồng đổ vào xuống, đường kính thác nước trên trăm trượng, giống như một đầu thiên hà!

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Cột sáng kia đem Tần Xuyên bao phủ triệt để, sau đó tiếp tục rủ xuống tại bên trên đại địa Thần Hà sơn ở cạnh, lập tức, đất rung núi chuyển.

Tất cả cỏ cây sông núi phương viên mấy ngàn mét, trong một chớp mắt hoàn toàn bốc hơi, xuất hiện một mảnh vực sâu đen nhánh tại chỗ, sâu không thấy đáy!

Thiên uy mệnh mông, khủng bố như vậy!

Mà cái cột sáng này trút xuống, kéo dài đến hai phút, cỗ lực lượng cuồng bạo mà nóng bỏng kia, tựa hồ muốn đem đại địa đều đánh xuyên qua hoàn toàn.

Rốt cục, cột sáng biến mất.

Vòng xoáy hoàng kiếp kia cũng chậm rãi tán đi, mà chỗ địa phương Tần Xuyên đứng trước đó, không có vật gì, chỉ có một tòa vực sâu đen nhánh.

“Ha ha ha, hắc chết!”

“Ha ha, không có gì để vui mừng, sự tình bên trong dự kiến.”

“Cuồng vọng tự đại, tự chịu diệt vong!”

Ngắn ngủi yên tĩnh, về sau mọi người hưng phấn lên, cái ngoạn nhân này chết rồi, ai còn có thể ngăn cản bọn hắc đầu bắt Tần Tử?

“Tần Tử, ra lĩnh tội!”

“Tần Tử, cút ra đây, hôm nay ai cũng không gánh nổi ngươi!”

Có mấy vị cường giả kêu gào, chuẩn bị vượt qua phiến vực sâu đen nhánh kia, tiến vào Thần Hà sơn đem đuổi bắt Tần Tử.

Thế nhưng là vừa bay đến trên không vực sâu kia, bọn hắc đầu đột nhiên rùng mình, cúi đầu nhìn lại, gần như bị dọa đến hồn phi phách tán.

“A nha! !”

“Đây là cái gì!”

Bọn hắc đầu quát to một tiếng, cấp tốc lui trở về.

“Oanh —— “

Sau một khắc, một đạo nham tương khổng lồ trụ từ dưới vực sâu phun ra ngoài, thể hai người xông lên bầu trời, mà tóc trên trán hai người, đều bị cổ gió nóng kia thổi đến rung lên phân phát.

“Đừng sợ, đây là nham tương, là hoàng kiếp cửu trọng, uy lực đánh xuyên qua vỏ quả đất, nham tương lòng đất nhận áp lực cao nên phun ra ngoài.”

Một cái lão giả bác học nói.

Hắn sờ lên râu dê, hí hừ nói:

“Cái hoàng kiếp này kinh khủng như vậy, ngay cả vỏ quả đất đều đánh xuyên qua, Tàn Xuyên kia tất nhiên là chết...”

“Đông!”

Lời còn chưa nói hết, trên bầu trời truyền đến một tiếng vang trầm, tựa hồ là có người dậm chân mạnh.

“Tạch tạch tạch!”

Thanh âm băng đá nứt vỡ vang lên, chỉ thấy hỏa trụ nham tương xông lên mấy ngàn mét kia, cấp tốc làm lạnh từ trên xuống dưới, màu sắc đen nhánh kéo dài từ trên hướng xuống dưới, cuối cùng hóa thành một tòa sơn phong đen nhánh chọc trời!

Mà đỉnh sơn phong.

Một đạo thân ảnh uy nghiêm đứng chấp tay, hắc bạch y tung bay, tóc đen tùy ý phiêu đảng, hoàng giả chi uy bá đạo phủ trời ở giữa...

Lão giả râu dê kia miệng rung động mấy lần, cuối cùng ập a ập úng nói:

“Tàn Xuyên... Trở về từ cõi chết.”

Độ Kiếp trong chuyện không phải là chịu 9 lần lôi kiếp, mà là 1 mãn lôi kiếp nhưng được tăng sức mạnh lên 9 lần ứng với cửu kiếp

Chương 195: Muốn Đi Êm Đẹp Sao

Chương 194. Muốn Đi Êm Đẹp Sao

“Đây không có khả năng, tuyệt không có khả năng! !”

Hoàng giả Cơ gia hai mắt trừng lớn, trong mắt hiện đầy tơ máu, cả người tựa hồ lâm vào bên trong điên cuồng.

Hoàng giả Khương gia cũng thân thể hung hăng run lên, sau đó sắc mặt tái nhợt, chân nắn tự lẩm bẩm:

“Làm sao có thể, cửu trọng thiên làm sao có thể Thành Hoàng, làm sao lại có chuyện như vậy, sao lại thế...”

Chỗ sâu nội tâm của bọn hắn, tựa hồ có cái đồ vật gì bên chắc không thể phá được, bây giờ đang lặng lẽ đổ sụp.

Mà theo tín niệm đổ sụp, tự tin, kiêu ngạo của bọn hắn, cũng theo đó vỡ nát, biến thành trò cười!

Tần Xuyên trước đó câu nói kia, quanh quẩn tại bên trong lỗ tai của bọn hắn, đinh tai nhức óc, giống như cay độc trào phúng nhất—— “Ai nói cửu trọng thiên không cách nào Thành Hoàng, đây chẳng qua là các ngươi làm không được mà thôi... Chỉ là các ngươi làm không được mà thôi... Các ngươi làm không được...”

“A a a!”

Cuối cùng, hai vị hoàng giả nổi giận gầm lên một tiếng, năng lượng vô cùng kinh khủng phóng thích mà ra, kim sắc thiểm điện bao phủ bầu trời.

Oanh long!

Oanh long!

Bên trong kim quang kia, hai đạo hư ảnh khổng lồ đột ngột từ mặt đất mọc lên, chính là năng lượng hai vị hoàng giả này hiển hóa.

Hai thân ảnh, đều cao đến ngàn trượng, giống như hai tôn thần chỉ kim quang óng ánh, áp lực mệnh môn gần quét bát hoang lục hợp.

“A! !”

“Hai vị hoàng giả nổi điên, chạy a!”

“Phốc phốc phốc!”

Đại lượng cường giả trực tiếp bị cỗ uy áp này quét trúng, lập tức xương cốt đứt gãy, nhao nhao thổ huyết, từ không trung rơi xuống như mưa.

“Chết! !”

Hai đạo cự nhân màu vàng kia rõ ràng đã mất đi lý trí, trong mắt thiêu đốt lên hỏa diễm, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh ra bàn tay.

“Oanh!”

Đại thủ che trời, năng lượng cấp bậc Giới Hoàng đáng sợ trút xuống mà đến, đồng thời phía trên bàn tay to kia, quần quanh lấy Giới Hoàng pháp tắc, mười phần khủng bố.

Nếu là một cường giả này chụp được đến, toà sơn phong cao ngất nham tương vừa vận hình thành này, sẽ nháy mắt bị san bằng!

“Lăn.”

Nhưng mà, chỉ nghe hừ lạnh một tiếng truyền đến, bạch quang chợt hiện giữa thiên địa, loá mắt đến tất cả mọi người phải nhắm mắt.

“Phanh —— “

Sau một khắc, tiếng vỡ vụn đỉnh tai nhức óc vang lên, giống như lôi đình phích lịch, sau đó, mọi người rung động phát hiện, khai bàn tay màu vàng kia nổ tung, đồng thời nổ tung, còn có hai tôn cự nhân kim sắc kia.

Xoạt!

Thời gian chậm xuống tới, hai cái cự nhân hướng phía hai bên chậm rãi bay rút ra ngoài, đồng thời giải thể tại trên đường bay ngược...

“Vù vù!”

Hai vị hoàng giả từ bên trong mảnh vỡ đầy trời kia bay ngược mà ra, tự mình mình che ngực, sắc mặt có chút tái nhợt.

“Cái này...”

“Chúng ta đang làm cái gì?”

Diên cuồng trong mắt hai người tiêu tán không ít, như ở trong mộng mới tỉnh, sau đó mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nhìn về phía Tần Xuyên.

“Tần Hoàng, cái này...”

Hai người nói năng lộn xộn bắt đầu.

Chuyện tới bây giờ, bọn hắn đã minh bạch, Tần Xuyên tuyệt không phải nhân vật bọn hắn có thể chọc nổi.

Nhưng là thân là hoàng giả, bọn hắn lại kéo không xuống mặt mũi để nhận sợ, thế là có chút không biết làm sao.

“Hai vị không cần giải thích cái gì, các ngươi còn nhớ rõ, mình là tới làm cái gì không?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nhìn xem hai người, từ tốn nói.

“Ta tin tưởng, các ngươi hẳn không phải là đến chúc mừng ta đi... Coi như ta tin, chính các ngươi cũng không tin.”

Thân thể hai người đồng thời căng cứng.

Tâm tình vô cùng nặng nề.

Mà chung quanh những cái cường giả kia đã bị uy áp hoàng giả chấn động đến liêng xiêng, cũng từng cái lạnh cả sống lưng, hoảng sợ vô cùng.

Bọn hắn là tới làm cái gì?

Là tới bắt Tần Tử!

Mà bây giờ, phụ thân Tần Tử trở thành tuyệt thế hoàng giả cửu trọng thiên đột phá, thể cực nháy mắt đảo ngược, gần như

khiến người ta tuyệt vọng.

“Tần Hoàng, cái này trong đó... Chỉ sợ có chút hiểu lầm.”

Cuối cùng, hoàng giả Cơ gia kiên trì nói ra:

“Chúng ta trước đó tưởng rằng Tần Tử giết rất nhiều thiên tài, cho nên đến đây hưng sư vấn tội, nhưng là hiện tại tỉnh táo lại và suy nghĩ, việc này có nhiều kỳ quặc, chỉ sợ là có người vu oan giá họa... Dù sao, cũng không ai tận mắt thấy Tần Tử giết người.”

“Ha ha, đã không ai nhìn thấy, vậy tại sao nhiều người các ngươi khí thế hưng hăng giết tới như vậy rồi? Liền không sợ oan uổng người tốt?”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

“Cái này...”

Da mặt Hoàng giả Cơ gia co quắp hai lần.

Bọn họ đích xác không quan tâm có oan uổng người tốt hay không, chẳng qua là mặt mũi gia tộc cùng cảm xúc báo thù tộc nhân cần tìm tới một cái chỗ để xả, nhất định phải giết một người báo thù, Tần Tử chính là bia ngắm có sẵn.

Nhưng là loại lời này, bây giờ có thể nói ra sao?

Bọn hắn trước đó là đem Tần Tử coi như là quả hồng dễ bóp, mà bây giờ, Tần Tử là con trai Tần Hoàng!

“Tần Hoàng, trước đó đích thật là chúng ta không đúng, là chúng ta quá lỗ mãng, bây giờ đã phát hiện là hiểu lầm, không bằng bắt tay giảng hòa... Về phần chúng ta tạo thành tổn thất cho Tần Hoàng, các đại thế lực chúng ta sau khi trở về sẽ phái người đưa tới đền bù.”

Cái thời điểm này, hoàng giả Khương gia cười lạnh nói.

Hắn lui e sợ.

Hắn không muốn cùng Tần Xuyên cứng đối cứng.

Cũng không phải nói thật sợ thực lực Tần Xuyên hiện tại, mà là Tần Xuyên trước đó những cái chữ loại hình “Mấy vạn tuổi”, “Đông vực cái này nơi chật hẹp nhỏ bé” “Thổ dân man di”, chân nhiếp hắn thật sâu.

Những tin tức này, để hấn liên tưởng đến rất nhiều.

Nếu là trước đó, hấn sẽ chỉ đem những lời này coi như lời nói điên cuồng, nhưng là bây giờ, hấn còn dám coi nhẹ những lời này sao?

Người trước mắt, thế nhưng là vượt qua cử trọng Hoàng Kiếp chưa bao giờ nghe!

“Ha ha, tốt cho một cái hiểu lầm!”

Tần Xuyên trào phúng cười một tiếng, khoan thai nói ra:

“Các người làm sao biết nhất định là hiểu lầm? Vạn nhất, là thật thì sao?”

Tê ——

Lập tức, mọi người rung mình.

Mọi người người hoảng sợ nhìn về phía Tần Xuyên, một trái tim đều muốn nhắc đến cổ họng mà —— hấn, hấn sẽ không phải là muốn đại khai sát giới chứ? !

“Ha ha, Tần Hoàng, cái này trong đó khẳng định có hiểu lầm, hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, lệnh lang Tần Tử phẩm tính thuần lương, tính tình cao khiết, quả quyết không có khả năng làm ra loại sự tình đại nghịch bất đạo kia.”

Hoàng gia Khương gia tiếp tục cười làm lạnh nói.

Chương 196: Thi Nhau Đền Bù

Chương 195.

“Ừm, con ta hoàn toàn chính xác phẩm tính cao khiết, trung thực chất phác, đã như vậy, vậy coi như làm là hiểu lầm đi.”

Tần Xuyên nghiêm túc gật đầu.

Nhưng là, còn không đợi mọi người tại đây buông lỏng một hơi, thanh âm của hấn lại lạnh xuống tới:

“Nhưng mà, liền xem như hiểu lầm, các người cảm thấy... như này liền xong rồi sao?”

Thanh âm hần cất cao, lạnh lùng nói:

“Các người ôm một cái hiểu lầm, liền kêu đánh kêu giết đối với con của ta, hiện tại các người đem cái hiểu lầm này đi một cách tự nhiên, muốn để ta bắt kẻ hiềm khích lúc trước? Bản hoàng cũng không có tính tình tốt như vậy!”

Thân thể của hần lơ lửng mà lên, quang huy cửu trọng pháp tấp vờn quanh quanh thân, phó xem mọi người:

“Hôm nay, nếu là không thể cho ta một cái giá thỏa mãn, ai cũng đừng nghĩ còn sống rời đi Thần Hà sơn!”

Lập tức, mọi người tê cả da đầu.

Hai vị hoàng giả cũng không ngừng kêu khổ trong lòng.

Vị Tần Hoàng này quá cường thế, mà lại tựa hồ lai lịch quá lớn, không có sợ hãi, căn bản không đem bọn hần để vào mắt.

“Tiền bối bớt giận.”

Cái thời điểm này, một giọng già nua vang lên, chỉ thấy một cái lão giả râu bạc trắng mặc tử bào từ chân trời đi tới.

Giữa thiên địa, tử khí đông lại.

Không chỉ có như thế, toàn bộ cỏ cây Thần Hà sơn sinh trưởng tốt, dây leo trên vách đá đều dài ra, đồng thời mở ra đóa hoa, thậm chí có kết xuất từng trái cây tươi đẹp, lập tức, không khí bên trong mùi thơm bốn phía.

“Đại tổ!”

Hoàng giả Khương gia hai mắt tỏa sáng, sau đó cung kính kêu lên.

Lập tức, mọi người trong lòng khẽ run, Khương gia vậy mà còn có một vị hoàng giả càng sâu không lường được!

Lão giả tử bào kia nhàn gật đầu đối với hần nhẹ, sau đó đi vào đối diện Tần Xuyên, nói ra:

“Hôm nay, đều là bọn tiểu bối hồ nháo, còn xin tiền bối không cần để ở trong lòng.”

“Vì đền bù tổn thất cho tiền bối, Khương gia ta nguyện ý vì Tần Tử mở ra một lần tiên thảo bí cảnh.”

“Cái tiên thảo bí cảnh này, là bảo địa Thủy tổ Khương gia ta dưới cơ duyên xảo hợp đạt được, bên trong ẩn chứa rất nhiều tạo hóa... Đương nhiên, tiền bối kiến thức rộng rãi, cái này đối với tiền bối đến nói không tính là gì, nhưng bất kể nói thế nào, cũng coi là một điểm thành ý của Khương gia ta, xin tiền bối không cần cự tuyệt.”

Lão giả tử bào rất biến nói chuyện.

Tần Xuyên tâm tình thật tốt, mặt ngoài do dự một chút, sau đó ông cụ non gật đầu:

“Ừm, có lòng.”

“Tiền bối chớ trách liền tốt.”

Tử bào lão giả cười cười, cũng âm thầm thở dài một hơi.

Thực sự là cử động Tần Xuyên nghịch thiên vượt qua cửa trọng Hoàng Kiếp hù dọa hấn, hấn coi như dùng cái mộng nghĩ cũng đều biết đây không phải người bình thường!

Mà lại ngữ điệu Tần Xuyên trước đó cuồng vọng, tại cẩn thận suy tư một lúc sau, cũng bắt đầu biến thành ý vị sâu xa.

Suy nghĩ tỉ mỉ sợ cực.

Bên trong có đại khủng bố!

Hấn còn cố ý cùng lão hữu của mình là Kiếm Hoàng đưa tin nói chuyện này, sau đó Kiếm Hoàng rất rõ ràng nói cho hấn biết, đây là một vị tiền bối sâu không lường được, rất có thể là một cường giả thời kỳ Thượng Cổ vẫn lạc phục sinh trở về!

Hấn lập tức kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nhân vật cự phách như này, chỗ nào là Khương gia bọn hấn chọc nổi? Nếu là địch, vậy hơn phân nửa muốn diệt tộc a!

Cho nên, hấn nguyên bản trốn đi xem trò vui, rốt cuộc không trốn được nữa, tự mình nhảy ra hóa giải trận ân oán này.

“Tiền bối, ta Cơ gia cũng có một tòa bí cảnh truyền thừa, có thể vì Tần Tử mở ra một lần, xin tiền bối không cần cự tuyệt.”

Hoàng giả Khương gia cũng vội vàng nói.

Tần Xuyên liếc mắt nhìn hắn, sau đó nhàn nhạt gật đầu.

Giết người không phải mục đích, mò được chỗ tốt mới là vương đạo, bọn gia hỏa này nguyện ý dốc hết vốn liếng, hắn tự nhiên là vui lòng.

Mà lúc này, những người khác phát hiện dùng tiền có thể bán mạng về sau, cũng nhao nhao kích động lên, tranh nhau chen lẫn bắt đầu báo giá.

“Tiền bối, Tề gia chúng ta có một viên Cửu Chuyển Hồi Sinh đan, chỉ cần còn lại một hơi, bất luận cái thương thế gì đều có thể trong thời gian ngắn khỏi hẳn!”

“Tiền bối, Long Vương tông ta nguyện ý xuất ra trân tàng nhiều năm...”

“Tiền bối, Huyền Vũ tông ta nguyện xuất ra ngũ phương huyền vũ kim tinh hóa giải đoạn ân oán này... Không phải lão hủ keo kiệt, thực sự là trước kia có cái tặc nhân vô sỉ hắc bào, đem huyền vũ kim tinh tông môn lừa gạt đi hơn phân nửa...”

... .

Mọi người nhao nhao dâng tặng lễ vật, đại lượng bảo vật giống như Hoàng Hà lao nhanh, cuồn cuộn mà tới.

Mấy ngày sau, sự tình Thân Hà sơn phát sinh truyền ra tại đông vực.

Lập tức, đông vực chấn động.

Ngoan nhân Tần Xuyên, vậy mà vượt qua cửu trọng Hoàng Kiếp nghe rợn cả người, nghịch thiên Thành Hoàng, đồng thời còn có thể là viễn cổ cự đầu sống lại!

Tin tức như vậy quá rung động, rất nhiều người nhiệt huyết sôi trào, mà cũng có rất nhiều người run lẩy bẩy.

Loại kia cảm giác, thật giống như ở giữa dãy núi mênh mông, đột nhiên xuất hiện một đầu viễn cổ cự thú, nó ghé vào nơi nào, để dãy núi chung quanh đều bắt đầu lộ ra nhỏ bé, tựa như là cục đất.

Ảnh hưởng nó mang tới là tính hai mặt.

Một mặt.

Nó có thể mang đến cảm giác an toàn, dù sao, thời điểm trời sập xuống tới, có người cao như này đỡ lấy.

Mà đổi thành một mặt khác.

Loại quái vật khổng lồ này nếu là phát cuồng, tất nhiên là máu chảy thành sông, tạo thành đại tai nạn khó có thể tưởng tượng...

Rất nhiều người chưa thấy qua Tần Xuyên, theo bản năng liền sẽ hấn nghĩ thành cự nhân vĩ ngạn như núi, hoặc là quái vật mặt xanh nanh vàng, bởi vì dạng này, mới phù hợp hình tượng khủng bố “Viễn cổ cự đầu”.

Đối với cái này, Tần Xuyên cười trừ.

“Hệ thống, mở ra bảng nhân vật.”

“Đinh, tốt.”

Thanh âm hệ thống vang lên, rất nhanh, một đạo giả lập pop-up xuất hiện tại Tần Xuyên trước mắt.

Tính danh: Tần Xuyên

Tu vi: Giới Hoàng (bach bản)

Thân phận: Là cái cha (cấp Vương Đẳng)

Trang bị: Hắc Kinh hoàng kiếm

Kỹ năng: Tam Hoa Tụ Đỉnh, Vô Đế nhất kiếm, hoàng giả vô cương!

Giá trị gọi cha: 8. 6

Tần Xuyên xem hết lông mày nhú lại, hỏi:

“Hệ thống, ngươi có phải tham ô một chút đồ vật của ta hay không? Trang bị cùng kỹ năng làm sao biến thiếu đi rồi?”

“Đinh! Túc chủ bây giờ đã là Giới Hoàng cảnh, có nhiều thứ đã vô dụng, tự động thu về, đổi thành 0. 4 giá trị gọi cha “

Hệ thống lập tức hồi đáp.

Chương 197: Trở Về Cửu Dương Vương Triều

Chương 196. Trở Về Cửu Dương Vương Triều

“Tốt.”

Tần Xuyên bắt đầu nói.

Kỳ thật hắn liếc mắt liền nhìn ra giá trị gọi cha nhiều thêm 0.4, cũng đoán được hơn phân nửa cái này là những cái kỹ năng cùng trang bị kia đổi lấy.

Nhưng là hắn chính là không nói!

Vạn nhất là hệ thống xuất hiện BUG thì sao, không chỉ có kiếm lời 0.4 giá trị gọi cha, còn có thể gỡ lại lừa dối hệ thống một bút.

Nhưng mà rất hiển nhiên, hệ thống rất khôn khéo, rất không có khả năng phạm sai lầm.

“Hệ thống, nếu như ta tự mình tìm người truy sát nhi tử ta, tu vi ta có thể tăng lên không?”

Tần Xuyên thử hỏi.

“Đỉnh! Tư tưởng tức chủ rất nguy hiểm, mời lập tức đình chỉ loại tư tưởng nguy hiểm này! Không cho phép, không cho phép, tuyệt đối không cho phép! !”

Hệ thống nghiêm khắc hồi đáp.

“Thật?”

Tần Xuyên có chút hồ nghi.

“Đỉnh! Mời tức chủ nhớ kỹ tôn chỉ bản hệ thống, tôn chỉ bản hệ thống là tình thương của cha như núi, hết thảy vì hài tử! !”

Hệ thống đại nghĩa lâm nhiên nói.

“Như này sao...”

Tần Xuyên như có điều suy nghĩ gật gật đầu, trong lòng đại khái có đáp án.

Cái hệ thống chó này nói đến càng kiên quyết, thì liền càng có mờ ám!

Dù sao, lúc trước hắc hắc nhĩ tử như vậy, cái hệ thống chó này cũng không có ngăn cản hắc a, một điểm động tĩnh đều không có.

Hắc cũng không tin tưởng cái hệ thống chó này không biết hắc đang làm gì.

Cái hệ thống chó này đoán chừng là nhận lấy cái chương trình hạch tâm gì ước thúc, ngoài miệng nói đến ngôn từ nghĩa chính, mặt trái lại là vụng trộm!

Thật giống như thời điểm còn nhỏ vào lúc tết được phát lì xì, ngoài miệng nói không cần, kỳ thật tay nhỏ đã mở túi áo ra...

Kỳ thật loại lời này, lúc trước hắc là thật không dám nói thẳng, mà bây giờ thời gian dài, hắc cảm giác mình cùng hệ thống cũng thân quen, cho nên mới xin hỏi ra vấn đề “Đại nghịch bất đạo” như thế.

Người mới phạm sai lầm, trực tiếp rời đi.

Lão nhân phạm sai lầm, phê bình giáo dục làm chủ.

Đây là hiện tượng rất phổ biến.

“Bây giờ, ta tại đông vực như mặt trời ban trưa, phóng nhãn đông vực, người mạnh hơn so với ta cơ hồ không có, cho dù có một hai cái lão gia hỏa so với ta mạnh hơn ném một chút, cũng đều không dám chọc ta, mà địa vị Tần Tử cũng nước lên thì thuyền lên.”

“Cứ như vậy... Liền không tốt cho phát triển.”

Tần Xuyên tay phải sờ sờ cái cằm, nhíu mày.

Cổ nhân nói.

Phát triển mới là đạo lý cứng rắn!

Hiện tại, đông vực không có cường giả thế hệ trước dám giết Tần Tử, cũng không có người trẻ tuổi dám ở trước mặt Tần Tử

trang bức, tu vì hấn không chỉ có không cách nào tăng lên, ngay cả giá trị gọi cha cũng không kiếm được.

“Chỉ có thể tìm một con đường khác thôi...”

Hấn hít sâu một hơi, thân thể lóe lên, xuất hiện tại đỉnh núi đen nhánh thẳng tắp kia, nhìn ra xa phương bắc, phương nam, phương tây.

Mảnh đại lục này, có tứ đại vực.

Bây giờ, hấn chỉ đặt chân đông vực, tam đại vực khác, còn có đợi khai phát.

“Tứ đại vực ngăn cách lẫn nhau, tin tức gần như không lưu thông, chỉ cần đi vực cái khác, như vậy uy danh ta tại đông vực liền trực tiếp về không.”

“Cứ như vậy, Tần Tử liền sẽ lần nữa bị đánh cho trở về thành tiêu tử không có bối cảnh, cứ như vậy... Hừ hừ...”

Hấn trong lòng tính toán, khoe miệng vĩnh lên.

Ngọc không mài không thành tài.

Tất cả cũng là vì hài tử a...

...

Tần Xuyên chuẩn bị rời đi đông vực.

Mà trước lúc này, hấn đi Đông Thắng thần tông một chuyến, tiếp tục lặc lư Lâm Nghị một phen.

Lâm Nghị nhìn thấy Tần Xuyên, kích động không thôi, trong mắt không chỉ có cảm kích, còn có sùng bái chi tình nồng đậm.

Cảm kích là bởi vì, hấn được Kiếm Hoàng thu làm thân truyền đệ tử, một bước lên trời, hấn biết đây là Tần Xuyên đang giúp hấn.

Mà sùng bái, là bởi vì hấn rốt cục thấy được Tần Xuyên cường đại, cửu trọng Hoàng Kiếp, rung động đông vực!

Mà Tần Xuyên cường đại, để hấn đối với nói của Tần Xuyên trước đó là càng thêm tin tưởng không nghi ngờ —— cường giả như này, không đáng lừa hấn!

Mà Tần Xuyên lắc lư xong Lâm Nghi, về sau lại đi một chuyến tới Chu gia, thăm hỏi đệ tử trên danh nghĩa Chu Hương của mình.

Cái đại mập mạp mỡ heo kia.

Mỡ heo giết ra cảm ngộ nhân sinh, cũng coi là một khối khả tạo chi tài, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai sẽ có một phen thành tựu.

Về phần một cái thiên tài Chu gia khác, Chu Mặc, đã triệt để đi lên trộm cướp chi đạo, độn thuật cùng trận pháp tạo nghệ quả thực xuất thần nhập hóa, nghe nói phiên cương vực kia rất nhiều thế lực thường xuyên mất đồ vật, liền xem như lại dùng trận pháp bảo hộ kiên cố, đồ vật vẫn là sẽ bị trộm đi, lặng yên không một tiếng động...

...

Thất bại chi địa, Cửu Dương vương triều.

Trên bầu trời, ánh nắng tươi sáng, mây trắng như bông, cao ngất như núi, chậm rãi di động tới trong gió.

“Hưu!”

Đột nhiên, một đạo quang mang kim sắc gào thét mà qua, những nơi đi qua, hoa cỏ núi rừng tất cả đều tại uy áp hạ thấp nằm.

Đây chính là Tần Xuyên cùng Tần Tử.

Tần Xuyên cũng không có tận lực phóng thích uy áp, nhưng là cũng không có cố ý đi áp chế, mặc cho uy áp nhân nhật đổ xuống mà ra, phi cầm tẩu thú trên đường gặp phải, tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, run lấy bầy.

“Áp lực thật là đáng sợ!”

“Cái này chỉ sợ là tồn tại kinh khủng thánh vị cảnh!”

“Hẳn là, là địch nhân hoàng thất lại tới? Hoàng thất đến cùng là chọc phải cái địch nhân gì, quá kinh khủng.”

“Xem ra hoàng thất thật sắp xong rồi.”

Bên trong núi rừng, một đám mạo hiểm giả bị uy áp đè xuống đất, mặt mũi tràn đầy kính sợ ngẩng đầu, lắc đầu thôn thức.

“Các người nói, hoàng thất sắp xong rồi?”

Đột nhiên, một đạo thanh âm xa lạ vang lên, tựa hồ rất bình tĩnh, lại mang theo một cỗ uy nghiêm không hiểu.

“Ai? !”

Mấy người kia sắc mặt đại biến, nhao nhao hướng về phía đó nhìn lại, chỉ thấy một cái thanh niên áo trắng tuấn lãng, đứng tại trên một khối đá lớn phía trước.

Cái này thanh niên tùy ý đứng tại nơi đó, cũng không có phát ra cái khí thế gì, nhưng lại làm cho bọn họ không tự chủ được run rẩy lên.

Giờ khắc này, bọn hắn minh bạch cái gì gọi là không giận tự uy, đây là khí tức thượng vị giả, là uy nghiêm của cường giả tuyệt thế!

Chương 198: Cửu Dương Hoàn Thất Thảm Liệt

Chương 197. Cửu Dương Hoàn Thất Thảm Liệt

“Đại... đại nhân... Có gì chỉ giáo?”

Người cầm đầu lấy dũng khí, lắp bắp mà hỏi.

“Hoàng thất xảy ra chuyện gì?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

“Hồi bẩm đại nhân, hoàng thất gặp phải đại phiền toái, chỉ sợ có nguy hiểm diệt tộc.”

Người kia kính sợ nói ra:

“Vài ngày trước, một đám cường giả đáng sợ giáng lâm Cửu Dương vương triều, bọn hắn từ phương đông mà đến, mệnh

mông cuộn cuộn bay qua thiên khung, trực tiếp công hướng đế đô.”

“Sau đó liền nghe nói đế đô phát sinh đại chiến kinh khủng, hoàng thành phá, toàn bộ đế đô đều hóa thành một vùng phế tích.”

“Nghe nói trận chiến kia mười phần thảm liệt.”

“Những cường giả bí ẩn này tự nhiên không cần nhiều lời, quả thực giống như thiên thần hạ phàm, mà chân chính kinh người lại là hoàng thất, bọn hắn vậy mà ẩn giấu đi số lớn siêu cấp cường giả, cùng đám kẻ ngoại lai kia chiến đến lực lượng ngang nhau!”

“Ta nghe nói những cường giả này đều đạt đến Chí Thánh cảnh, cũng không biết có phải thật vậy hay không, dù sao, đều nói tại Cửu Dương vương triều là không cách nào thành thánh...”

“Trận chiến kia nghe nói đánh ba ngày ba đêm, cũng không biết kết quả thế nào, có lẽ hoàng thất đã diệt vong đi.”

“Nhưng mà cái này cùng chúng ta không có quan hệ gì, dù sao mặc kệ ai nắm chính quyền đều như thế, triều đình ngoài việc để chúng ta nộp thuế, tựa hồ cũng không có làm qua cái sự tình hữu dụng gì cho chúng ta...”

Người này nói xong lời cuối cùng, vậy mà bắt đầu nói thầm theo thói quen, còn chuẩn bị nhả rãnh một chút.

Nhưng là đột nhiên ý thức được mình không đủ nghiêm túc, có thể sẽ mạo phạm vị này đại nhân, thế là mồ hôi lạnh bắt đầu chảy ròng ròng.

Tần Xuyên ngược lại là không trách tội hắn.

Mà là tự hỏi.

“Những cường giả bí ẩn này từ đông vực mà đến, cùng hoàng thất khai chiến... Hơn phân nửa là Dương gia hoàng tộc xuống đốc đông vực.”

“Mà thời gian, đúng lúc là mấy ngày các đại thế lực đông vực vây công Thần Hà sơn kia, ta liền nói làm sao bọn hắn không đến tham gia náo nhiệt, nguyên lai là vội vàng tiến đánh Cửu Dương hoàng thất.”

“Cửu Dương hoàng thất cùng ta có chút giao tình, bọn hắc tử tặng cho ta Thanh Liên kiếm cũng bị hệ thống lấy mất, vẫn là đi xem một chút đi.”

Nghĩ đến nơi này, hắc tử phóng lên tận trời, mang theo Tần Tử hướng phía đế đô bay đi.

Hưu!

Một đạo quang mang xẹt qua chân trời, tựa hồ đem trời đều cắt.

Lấy tốc độ Tần Xuyên lúc này, mười cái hô hấp thời gian, trực tiếp vượt ngang nửa cái Cửu Dương vương triều, đi tới đế đô.

“Rầm rầm!”

Bởi vì tốc độ quá nhanh, đưa tới quán tính to lớn, thời điểm khi hắc tử dừng ở trên không đế đô, khí lưu mang theo phía sau hắc tử cấp tốc xông về phía trước đi, hóa thành gió lốc ngập trời.

Mà lúc này, hắc tử đứng tại trên đám mây nhìn xuống dưới, phát hiện đế đô ngày xưa bên trong phồn hoa, đã hóa thành một mảnh đổ nát thê lương.

Mà trung ương hoàng thành, cũng triệt để vỡ nát, thi thể bày khắp mặt đất, máu chảy thành suối, khắp nơi đều là chân cụt tay đứt.

Mà đỉnh Cửu Dương sơn.

Một đạo thân ảnh cả người là máu, thảm liệt quỳ một chân trên đất, tay phải cầm lấy một thanh trường kiếm óng ánh, trường kiếm dâng lên quang diễm, giống như ngọn lửa huyết sắc thẳng tắp luôn luôn hơn ngàn trượng, đem cả người hắc tử bao phủ tại trong đó.

Từ xa nhìn lại.

Hắc tử giống như quỳ một gối xuống tại bên trong một đạo cột sáng huyết sắc, quang trụ xông lên thiên khung, khuấy động ra một cái vòng xoáy mây mù to lớn.

Xoạt!

Thân thể Tần Xuyên lóe lên, xuất hiện ở bên cạnh hắc tử, nhíu mày hỏi:

“Bạch Dịch Thần, ngươi làm sao tại nơi này?”

Người này chính là nhi tử Minh Hạo thành chủ Bạch Trần, hẳn tại trước đây thật lâu liền quen biết, thời điểm kia, hẳn liền cảm giác người này có gì đó quái lạ.

Bạch Dịch Thần chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt dò dẫn nhìn về phía Tần Xuyên, thất hồn lạc phách nói ra:

“Ta là đại hoàng tử.”

Tần Xuyên hơi kinh hãi, sau đó hỏi:

“Vậy những người khác đâu?”

Bạch Dịch Thần nhìn về phía thanh kiếm trong tay kia, mím môi một cái, hai hàng nước mắt từ trống rỗng trong mắt trượt xuống, thanh âm khàn khàn nói:

“Bọn hắn... Đều tại trong kiếm.”

Thanh kiếm này, quang diễm như máu!

Ánh mắt Tần Xuyên đột nhiên lảng lệ, giống như hai đạo ánh lửa chiếu vào bên trên thanh kiếm kia, lại phát hiện, vậy mà nhìn không thấu.

Đây là một thanh hoàng kiếm.

Mà lại là một thanh hoàng kiếm rất mạnh, lực lượng của nó hoàn toàn khôi phục, về sau lộ ra sát khí ngập trời, phong mang vô song.

Bạch Dịch Thần thấp giọng nói:

“Đây chính là món tiên tổ chi bảo chúng ta tìm kiếm kia, mạch này của chúng ta là hơn hai ngàn năm trước đi vào Cửu Dương vương triều, mà hơn một ngàn năm trước, chúng ta tìm được thanh kiếm này.”

“Nguyên bản, đông vực chủ mạch nói, chỉ cần tìm được thanh kiếm chỉ tồn tại trong truyền thuyết gia tộc này, mạch này của chúng ta liền có thể trở về.”

“Thế nhưng là... Chúng ta không cam tâm!”

“Mạch này nhận chèn ép cùng nhục nhã như này, nếu là dạng này trở về, cùng tiếp nhận bọn hắn bố thí có khác biệt gì? !”

“Cho nên, mấy vị lão tổ tông tại ngàn năm trước mở ra kế hoạch phục hưng, muốn tại cái khô thất chi địa, này thành lập được một cái gia tộc cường đại, sau đó đường đường chính chính giết trở lại đông vực!”

Hắn rút ra thanh kiếm này, hai mắt vô thần nhìn xem thân kiếm, nói ra:

” Bên trong kiếm này, ẩn giấu đi nội thế giới của Giới Hoàng tiên tổ Dương gia ta, bên trong tích chứa khí vận cùng tài nguyên, đủ để cho chúng ta chống cự ăn mòn của khô thất bại, đồng thời nghịch thế quật khởi.”

“Mà vì kế hoạch này, mạch này chúng ta nhiều đời tiền bối chịu nhục, hi sinh quá nhiều.”

“Bọn hắn rõ ràng thiên phú tung hoành, lại chỉ có thể yên lặng trốn, nhìn xem những cái người tầm thường kia danh dương thiên hạ, mình lại không thể bộc lộ tài năng, chỉ có thể trốn ở trong bóng tối tu luyện, tu luyện, tu luyện!”

“Đặc biệt là mấy vị lão tổ tông, kỳ thật khi tìm thấy thanh kiếm này, về sau bọn hắn liền có thể văn hồi khuynh hướng suy bại, thế nhưng là vì mê hoặc những người đông vực kia, bọn hắn chủ động để cho mình suy bại xuống dưới...”

“Nguyên bản, kế hoạch này lại có hai mươi năm nữa, liền có thể thành công... Ha ha, chỉ kém hai mươi năm a...”

“Thế nhưng là, chúng ta ngàn năm đều vượt qua được, lại không có thể chờ được đến thời gian mười năm này, thế là... Thất bại trong gang tấc.”

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, hít sâu một hơi, tựa hồ không cho nước mắt chảy xuống, thanh âm khàn khàn.

Chương 199: Bái Kiến Tàn Hoàng

Chương 198. Bái Kiến Tàn Hoàng

“Kỳ thật ta một mực không nghĩ mình bạch, dùng thời gian một ngàn năm, đốt hết nhiều máu nước mắt của người đời gia tộc như vậy, đến tranh cái này, thật đáng giá không?”

“Đáng giá không?”

Hắn nhìn về phía Tàn Xuyên, tựa hồ muốn cầu được một đáp án, nhưng là, không đợi Tàn Xuyên trả lời, ánh mắt hắn đã dời đi.

Hắn tựa hồ lâm vào trong hồi ức, lẩm bẩm nói:

“Ta vừa ra đời, liền được thanh kiếm này tán thành, lão tổ tông nói, ta đã thức tỉnh huyết mạch tiên tổ Giới Hoàng, nhất định chương không thanh kiếm này.”

“Bọn hắn kỳ thác kỳ vọng đối với ta, nói ta là kế hoạch máu chốt ngàn năm của gia tộc, ta sẽ xưng là trung hưng chi chủ mạch này... Nhưng là, cả đời này của ta cũng không vui.”

“Vì che giấu mình, ta không thể sinh hoạt tại gia tộc mình, thậm chí không thể dùng dòng họ mình, chỉ có thể đem cố gắng đem mình sống thành một người khác... Một cái người căn bản không tồn tại.”

“Có lẽ, gia tộc ngàn năm nay, cũng không phải là tất cả mọi người cam nguyện hi sinh đi, nhưng là, đại thể gia tộc, giống như dòng lũ lịch sử cuộn cuộn, căn bản là không có cách ngăn cản, mặc kệ người có nguyện ý không, người cũng chỉ có thể khuất phục, đây là vận mệnh.”

“Ta tại thời điểm đón lấy cái gánh nặng này, đã từng hướng gia tộc đưa ra một điều thỉnh cầu.”

“Ta hi vọng đệ đệ duy nhất của ta, có thể không buồn không lo cả đời, ta hi vọng hắn tùy ý mà trương dương, không cần giống ta, không cần trốn tránh trong bóng tối.”

“Ta cho là hắn thật có thể giống như ta mong đợi, vui vẻ còn sống, thế nhưng là kết quả là... Hắn cũng dung nhập trong

thanh kiếm này.”

Thanh âm của hắn run rẩy lên, nước mắt nói:

“Bọn hắn đều hiến tế, đem tất cả sinh mệnh cùng lực lượng mọi người hội tụ tại trên thân ta, để ta đi đánh thắng cái hy vọng này.”

“Ta không biết bọn hắn tại sao phải làm như vậy, không phải là muốn vì ngàn năm chịu nhục nhã, là vì gia tộc tân hỏa tương truyền, hay là vẹn vẹn hi vọng... Ta có thể sống được đến?”

“Còn có đệ đệ ta, hắn rõ ràng đều bị đưa đi, vì cái gì cuối cùng còn muốn chạy về đây, hắn biết ta là ca ca hắn à...”

Tần Xuyên nghe vậy trầm mặc.

Trong đầu hắn hiện ra một đạo thân ảnh kiêu căng khó thuần, người trẻ tuổi kia, để lại cho hắn ấn tượng thật sâu.

Người trẻ tuổi kia, nhìn như kiệt ngạo, nhưng trong lòng ẩn giấu đi bi thương, hắn rõ ràng cũng không phải là hoàn khổ, lại nguy trang thành làm càn mà tùy tiện.

Mà tại thời điểm bị Tần Tử giẫm tại dưới chân, hắn cũng không có giây dựa, chỉ là kêu khóc, hắn không cam tâm, hắn không cam tâm...

Người trẻ tuổi kia gọi Dương Thặng Thiên!

Hắn vẫn cho là mình là bị ném bỏ, lại không biết, mình mới là một cái được bảo hộ kia...

“Có lẽ, mấy vị lão tổ tông kia của các ngươi, cũng không phải là muốn tranh, chỉ là vì kéo dài gia tộc mà thôi.”

Tần Xuyên trầm mặc hồi lâu, nhẹ giọng nói ra:

“Một cái gia tộc kéo dài, cần mục tiêu cùng tín niệm, nếu không, mọi người nếu sống được ngày nào hay ngày ấy, gia tộc liền sẽ không ngừng mục nát cùng suy bại.”

“Người cuối cùng cũng có vừa chết, nhưng chỉ cần trong lịch sử lưu lại dấu vết của mình, liền không uổng công đời này.”

“Một cái gia tộc cũng là như thế, cho dù cuối cùng diệt vong, nhưng từng có qua hành động vĩ đại ngàn năm, đã đủ để cho

lòng người sinh ra sự kính trọng.”

“Huống chi... Gia tộc ngươi còn không có diệt, sinh mệnh bọn hần đều ngưng tụ ở trên thân ngươi, chỉ cần ngươi còn sống, cái gia tộc này liền còn sống, sớm muộn sẽ lần nữa mọc rễ nảy mầm, khai chi tán diệt.”

Bạch Dịch Thần cúi đầu trầm mặc.

Hắn giống như một tòa tượng đá trong mưa gió, cô độc mà bi thương.

Tần Xuyên thấy hình, thở dài một cái.

Chuyện cũ vội vàng, giống như một trận mộng cũ, hắn còn nhớ rõ tình cảnh lão nhân hỏi đầu kia đem Thanh Liên kiếm tặng cho mình, ngay tại bên trên cái Cửu Dương sơn này...

“Oanh long long!”

“Cửu Dương hoàng thất, thân là mạch bị trục xuất vứt bỏ, dám đồ sát người chủ mạch, đại nghịch bất đạo, đáng chém!”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm từ phía trên bên cạnh truyền đến, giống như lời đình phích lịch, uy áp giống như thủy triều vọt tới.

“Ông! Ông! Ông!”

Chân trời sáng lên năm đạo quang mang cửu sắc, giống như năm khỏa mặt trời cửu sắc, minh mông cuộn cuộn hướng phía bên này bay tới.

Kia là năm vị thánh nhân cửu trọng thiên!

Năm vị thánh nhân cửu trọng thiên, dẫn theo một đoàn cường giả, giống như mảng lớn mây đen, mang đến kinh khủng cảm giác áp bách.

“Ông!”

Cái thanh hoàng kiếm kia phát ra một tiếng kiếm rít, sau đó, Bạch Dịch Thần cầm lấy kiếm, lưng la lung lay đứng lên.

Trong mắt của hắn thiêu đốt lên ý chí chiến đấu dày đặc cùng cửu hận chi hỏa —— đông vực Dương gia, để hắn đã mất đi tất cả!

“Người căn cơ quá bạc nhược, tiếp tục đánh xuống, người sẽ chết.”

Tần Xuyên ngăn cản hấn, thở dài nói.

Hấn nhìn ra được, Bạch Dịch Thần sớm đã là nỗ lực hết đà, dù sao, uy lực hoàng khí tuy mạnh, tiêu hao cũng là đáng sợ.

“Bọn hấn sẽ không để cho ta sống đi xuống.”

Bạch Dịch Thần cắn răng, trầm giọng nói.

Tần Xuyên cười nhạt cười:

“Bọn hấn nghĩ như thế nào không quan hệ, ta để người sống, người liền có thể sống.”

Xoạt!

Thân thể Bạch Dịch Thần đột nhiên chấn động, hấn lúc này mới phát hiện, hấn đã nhìn không thấu Tần Xuyên tu vi.

Chỉ cảm thấy người trước mắt, giống như cự long biến mất tại trong mây mù, như ẩn như hiện, càng xem càng để người kinh dị.

Mà lúc này, những cường giả đông vực Dương gia kia đã đi vào trên không Cửu Dương sơn, từ trên cao nhìn xuống xuống tới.

“Cửu Dương hoàng thất dư nghiệt, người...”

Lão giả cửu trọng thiên cầm đầu kia nguyên bản biểu lộ uy nghiêm, giống như thiên thần đang tuyên cáo ý trời, cao cao tại thượng, thế nhưng là khi hấn nhìn thấy đạo thân ảnh áo trắng bên người Bạch Dịch Thần cái kia, như bị sét đánh!

Sắc mặt hấn đột nhiên tái nhợt, da mặt run rẩy, lập tức mộng ngay tại chỗ, đầu lưỡi đều giống như đóng băng.

“Tần Tần... Tần Hoàng? !”

Những người khác nghe vậy, đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó nhao nhao hoảng sợ thất sắc, thậm chí sợ hãi kêu lên.

“Cái gì, Tần Hoàng? !”

“Bái kiến Tần Hoàng!”

“Bái kiến Tần Hoàng! !”

Rất nhiều cường giả Dương gia trực tiếp quỳ xuống tại trên bầu trời, kinh sợ, run lẩy bẩy.

Nếu như là cái hoàng giả khác giả lâm, bọn hắn thân là người hoàng tộc xuống dốc, còn không cần quỳ xuống, dù sao tổ tiên bọn hắn cũng đã từng huy hoàng qua, liền xem như hoàng giả cũng sẽ cho Dương gia tôn trọng cơ bản.

Nhưng là trước mắt không phải hoàng giả phổ thông, mà là một vị quái vật vượt qua cửu trọng Hoàng Kiếp, một tôn viên cổ cự đầu phục sinh!

Tại trong mắt loại đại nhân vật này, có lẽ Giới Hoàng tiên tổ bọn hắn đều không đáng nhắc lên, càng đừng nói những hạng giun dế này như bọn hắn.

Hơn nữa nhìn tình huống hiện tại, vị đại nhân vật này tựa hồ cùng mạch Cửu Dương hoàng thất này có giao tình a, dù sao đứng cũng gần như vậy...

Chương 200: Ước Hẹn Hai Mươi Năm

Chương 199. Ước Hẹn Hai Mươi Năm

“Các ngươi trở về đi, người này ta bảo đảm, đồng thời từ nay về sau, Dương gia đông vực không được lại nhằm vào mạch Cửu Dương hoàng thất này.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“A?”

“Cái này? !”

Mọi người Đông vực Dương gia nhao nhao kinh hãi, chuyện này mặc dù là sự tình bên trong tình lý, nhưng lại làm cho bọn họ có chút phản ứng không kịp.

Dù sao, bọn hắn vừa vặn còn khí thế hung hăng muốn diệt trừ dư nghiệt Cửu Dương hoàng thất, mà xuống một giây liền phải lên đường hồi phủ...

“Làm không được sao?”

Tần Xuyên nhíu mày, bầu trời chung quanh tựa hồ bị tâm tình của hắn ảnh hưởng, lập tức cuồng phong gào thét, điện thiểm sấm sét!

“Không không không!”

” Ý chỉ Tần Hoàng, sao dám chống lại! Đông vực Dương gia nguyên cùng Cửu Dương hoàng thất tiêu tan hiềm khích lúc trước, lập tức quay về!”

“Đúng đúng đúng, lập tức quay về.”

“Chúng ta vốn là cùng thuộc Dương gia, có cộng đồng tiên tổ, vốn là đồng căn sinh, nên xử lý như vậy”

“Ha ha, đây chỉ là trong gia tộc của chúng ta giả bộ nháo kịch, để Tần Hoàng chê cười.”

Mấy vị thánh nhân cửu trọng thiên kia tranh thủ thời gian nói giải thích, đồng thời mang theo cười làm lạnh hèn mọn và kinh sợ.

Bọn hắn nguyên bản cũng là đại nhân vật cao cao tại thượng, nhưng là tại trước mặt Tần Xuyên, ngay cả dũng khí cò kè mặc cả đều không có.

Tiếng nói của Tần Xuyên quá nặng đi, nặng đến đủ để đè sập hết thủy ân oán, quy củ, nguyên tắc, thậm chí là tôn nghiêm!

Một lời của Tần Hoàng, chính là ý chỉ.

Phóng nhãn đông vực, ai dám bất tuân?

Mà Bạch Dịch Thần, thì là ngơ ngác nhìn cái này một màn, đôi mắt kia của hắn nguyên bản trống rỗng vô thần, lúc này biến thành ngốc trệ.

Thế giới này... biến đổi nhanh vậy sao?

Bạch Dịch Thần trong lòng rung động khó mà hình dung.

Người trước mắt Thành Hoàng rồi?

Bọn hấn gia tộc chăm lo quản lý một ngàn năm, đều không thể ra một cái hoàng giả, nghe nói hoàng tộc đông vực bên kia cũng giống như thế.

Từ xưa đến nay, nhiều thiên tài như vậy đều bị kẹt tại ngưỡng cửa này, mà người trước mắt, vậy mà liên dạng này đột phá?

Lúc này mới bao lâu?

Ba năm không đến a!

Chuyện như vậy, đánh chết hấn cũng không dám tin tưởng, nhưng lại thật sự phát sinh ở trước mặt hấn.

“Khụ khụ, hậu sinh, ta nhìn ngươi thiên phú tuyệt luân, cho dù tại đông vực đều được cho là kinh diễm, mà lại để tiên tổ hoàng khí nhận chủ, không bằng ngươi hồi trở về gia tộc, chúng ta tôn ngươi là thiếu chủ, sau này để ngươi cầm quyền.”

Một vị Dương gia lão tổ cửu trọng thiên lúng túng nói.

Bây giờ Tần Hoàng đã lên tiếng, bọn hấn tuyệt đối không còn dám giết người này, liền xem như ám sát cùng mưu hại cũng không dám.

Nhưng là người này cường đại, về sau khó tránh khỏi sẽ tìm bọn hấn báo thù, đây chính là một cái tai họa ngầm to lớn.

Đã như vậy, không bằng lôi kéo.

Đem cái người trẻ tuổi thiên phú siêu quần này biến thành người một nhà, mà lại như này, còn có thể cùng Tần Hoàng đáp lên quan hệ...

“Gia tộc ta đã không có ở đây, sao có thể nói là trở về gia tộc?”

Bạch Dịch Thần nhẹ nói.

Hấn dẫn theo hoàng kiếm chậm rãi đứng lên, nhìn về phía mọi người Dương gia, nói ra:

“Tần Xuyên tiên bối bảo đảm ta, để các ngươi không dám giết ta, ta tự nhiên cũng sẽ không trốn ở sau lưng tiên bối nói dọa, nhưng là, thân nhân cừu hận ta không cách nào quên, cho nên ta cũng không có khả năng cùng các ngươi bắt tay giảng hòa.”

“Như vậy đi, chúng ta liền lấy hai mươi năm làm hạn định, hai mươi năm về sau, ta với Dương gia đông vực các người làm kết thúc. Đến thời điểm đó không quản là ta chết đi, hay là các người diệt, đều cùng người khác không quan hệ.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Tần Xuyên, cung kính hỏi:

“Tần Xuyên tiên bối, ngài cảm thấy có thể chứ?”

Tần Xuyên hỏi:

“Tại sao là hai mươi năm?”

Bạch Dịch Thần nói ra:

“Bởi vì kế hoạch gia tộc bọn ta, liền chênh lệch hai mươi năm... Ta muốn để đám tiền bối gia tộc đời đời kiếp kiếp cố gắng có một cái kết quả hoàn chỉnh, vô luận thắng bại, chí ít không lưu tiếc nuối.”

Tần Xuyên nghe vậy, trên mặt lộ ra một vẻ phức tạp, cái chấp nhất gia tộc này, để hắn cũng vì đó động dung.

“Được.”

Cuối cùng, hắn nhẹ nhàng phun ra một chữ.

Lời này vừa nói ra, mọi người Dương gia sắc mặt tái nhợt, thậm chí lộ ra một tia tuyệt vọng.

Người trẻ tuổi này, khẳng khẳng không chết không ngớt!

Người này hiện tại liền đã cường đại như thế, dựa vào hoàng kiếm đã có khả năng giết thánh nhân bát trọng thiên, hai mươi năm sau sẽ mạnh bao nhiêu?

Có khả năng Thành Hoàng.

Mà lại khả năng rất lớn.

Bởi vì, Tần Hoàng rất có thể sẽ đại lực tài bồi người trẻ tuổi này, mà thủ đoạn cùng nội tình viễn cổ cự đầu, không thể tưởng tượng.

“Ai, người tại sao phải như vậy chứ?”

Một vị lão giả thở dài bất đắc dĩ nói.

“Ha ha, mạch này của chúng ta bị các người trục xuất đông vực, khẩu khí này nhẫn nhịn hai ngàn năm, bây giờ, càng là

toàn tộc gần như chết hết, người nói xem ta nên làm sao?”

Bạch Dịch Thần cười lạnh nói:

“Hôm nay, nếu không phải Tàn Xuyên tiên bối ở đây, e là cho dù ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, các người cũng chưa chắc có thể lưu ta một mạng, người nói xem ta nên làm gì? ! Cái này chẳng lẽ còn không đủ sao!”

Vị lão giả kia nghe vậy, trầm mặc.

Thân là cường giả cửu trọng thiên, nhiều ít vẫn là muốn chút mặt, bọn hắn vốn là muốn đuổi tận giết tuyệt, tự nhiên cũng không mặt mũi yêu cầu người ta lui một bước trời cao biển rộng.

“Tốt a, đã là người khăng khăng như thế, như vậy hai mươi năm sau, chúng ta tại đông vực chờ người “

Cuối cùng, lão giả kia chán nản gật gật đầu, sau đó xoay người hành lễ đối với Tàn Xuyên, nói:

“Tàn Hoàng tiên bối, chúng ta cáo lui.”

Nói xong, mang theo mọi người quay người rời đi.

Đám người này lúc đến mênh mông cuộn cuộn, chạy lạng yên không một tiếng động.

Đưa mắt nhìn đám người này rời đi về sau, hai tay Bạch Dịch Thần nâng lên hoàng kiếm, cung kính nói ra:

“Đa tạ tiên bối tương trợ, đại ân cứu mạng của tiên bối, vẫn bối không thể báo đáp, chuôi này hoàng kiếm, xin tiên bối nhận lấy.”

Tàn Xuyên hơi kinh hãi.

Người trẻ tuổi kia quyết đoán thật là lớn, hoàng khí nói đưa liền đưa, liền xem như cường giả Giới Hoàng, cũng phải đau lòng đi.

Nhưng mà hắn lắc đầu, nói ra:

“Chính người giữ đi, thanh kiếm này dung nhập sinh mệnh nhóm thân nhân người, mang ở trên người cũng có thể làm cái tượng niệm.”

Bạch Dịch Thần nghe vậy, mím môi một cái, hắt mũi một cái, cuối cùng run giọng nói ra:

“... Tạ ơn, tạ ơn.”

Giờ khắc này, hắc chân chính đem Tần Xuyên coi là một vị trưởng bối, không chỉ có là kính sợ, còn có cảm kích cùng tôn kính phát ra từ nội tâm.

Chương 201: Thất Vũ Tông Trốn Rồi

Chương 200. Thất Vũ Tông Trốn Rồi

“Không cần cảm ơn ta, quen biết một trận chính là hữu duyên, ta giúp ngươi cũng chỉ là tiện tay mà thôi, vừa vặn trả một phần ân tình trước kia.”

Tần Xuyên lắc đầu.

“Vô luận như thế nào, ân tình tiên bối ta ghi nhớ trong lòng.”

Bạch Dịch Thần tay phải nắm tay, kiên định nói.

“Vậy ngươi bây giờ có tính toán gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ta dự định trước đem các tộc nhân an táng, tại phía trên mảnh phế tích này vì bọn họ xây một tòa lăng mộ, thủ linh hai tháng, sau đó ra ngoài xông xáo.”

Bạch Dịch Thần như nói thật nói.

“Ừm.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nhắc nhở:

“Không cần xây quá xa hoa, cũng không cần thả vật bồi táng.”

“Nếu như thuận tiện, người trước tiên có thể liên lạc Bàng Tề đại sư hiệp hội luyện đan sư một chút, cùng hắn tạo mối quan hệ.”

“Vì cái gì?”

Bạch Dịch Thần ngây dại, không hiểu ra sao.

Bàng Tề đại sư?

Đây không phải là cái luyện đan sư sao? Hắn tu luyện mộ cùng việc luyện đan sư có quan hệ gì? Bắn đại bác cũng không tới a.

“Thiên cơ không thể tiết lộ, đi thôi.”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng, đưa lưng về phía hắn khoát khoát tay, sau đó = bước chân thoải mái bước ra, hướng phía phương xa đi đến.

“Tiền bối...”

Bạch Dịch Thần đưa tay phải ra đối với bóng lưng Tần Xuyên, miệng ngập ngừng, nhưng mà Tần Xuyên đã đi xa.

...

Thất Vũ tông.

Khi Tần Xuyên trở lại nơi này, phát hiện cái tông môn này lớn như vậy mà không ai, mà lại toàn bộ tông môn đều bị một đạo màn ánh sáng lớn bao phủ.

Loại tình huống này rất quỷ dị.

Tần Xuyên bắt được một cái gia hỏa qua đường hỏi một chút, mới biết đến cụ thể sự tình —— Thì ra, người Thất Vũ tông đều chạy trốn!

Vài ngày trước.

Số lớn cường giả bí ẩn xâm nhập Cửu Dương vương triều, khai chiến đối với hoàng thất, loại đội hình kinh khủng kia đem toàn bộ Thất Vũ tông đều hù dọa.

Thế lực khủng bố như vậy, nếu là tiêu diệt hoàng thất, về sau cầm Thất Vũ tông khai đao, vậy chẳng phải là muốn diệt tông?

Thế là, Thất Vũ tông sợ rất quả quyết.

Lên tới Thái Thượng trưởng lão, xuống đến ngoại môn đệ tử, tất cả đều tiến hành “Chiến lược rút lui”, phân tán chạy trốn.

Mà tất cả mọi người đi, khó tránh khỏi sẽ có người tới trộm đồ, thế là liền mở ra trận pháp hộ sơn, đem toàn bộ tông môn bao phủ lại.

Nếu như là cái thế lực kinh khủng kia giết tới, tự nhiên là muốn cướp liền đoạt thôi, dù sao coi như chủ nhân ở nhà cũng không phản kháng được.

Mà nếu như cái thế lực kinh khủng kia không có giết tới, những người khác gần như không có khả năng đánh vỡ cái trận pháp hộ sơn này.

Điều ấy tự tin bọn hắn vẫn phải có!

“Nói thực ra, ngươi vì sao lại xuất hiện tại nơi này?”

Tần Xuyên nhìn xem cái “Qua đường” kia, hỏi.

“Ta qua đường a.”

Anh mắt của người kia chớp chớp, con mắt có chút né tránh.

“Oanh!”

Sau một khắc, hắn trực tiếp bị một cỗ uy áp đè xuống đất, cái móng chỉ lên trời, thân thể lâm vào mặt đất, hóa thành một cái chữ “Đại”.

“A! đau chết mất đau chết mất!”

Người này kêu thảm một tiếng, run rẩy nói:

“Ta nói ta nói, ta kỳ thật chính là đến trộm đồ, nhưng là chưa làm được gì cả!”

Tần Xuyên cười cười, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đem người này móc ra, lơ lửng tại không trung —— kỳ thật gia hỏa này không bị thương gì cả.

“Vậy mà vào không được?”

Tần Xuyên lườm hắn nửa người dưới một chút, trêu ghẹo nói:

“Ta nhìn ngươi thực lực rất hùng hậu, làm sao lại vào không được đâu?”

“Đại nhân, thật vào không được a!”

Người này vẻ mặt cầu xin nói ra:

”Trận pháp hộ sơn Thất Vũ tông rất kiên cố, phóng nhãn Cửu Dương vương triều, cũng không ai có thể cưỡng ép tiến vào.”

“Vậy ngươi tại sao tới đây?”

Tần Xuyên nhàn nhạt hỏi.

Sắc mặt người này lập tức đỏ lên, ấp úng nói:

“Ta... Ta liền thử một chút, không muốn vào đi.”

“Oanh!”

Vừa nói xong, người này lần nữa bị uy áp đè xuống đất, nhập vào mặt đất, so với lần trước thì hãm càng sâu.

“Loại chuyện hoang đường này, ta từ từ nhắm hai mắt đều có thể biết ngươi đang nói láo.”

Tần Xuyên nhếch miệng lên, sau đó tự mình hướng phía trước đi đến.

“Ba!”

Cái tên trộm kia chính nằm rạp trên mặt đất, nguyên bản chuẩn bị nằm sấp giả chết, sau đó đột nhiên nghe được phía sau truyền đến một tiếng nhẹ vang lên quỷ dị.

Hắn đột nhiên từ trong hồ ngẩng đầu!

Sau đó liền thấy, cái đạo thân ảnh áo trắng thần bí kia đã tiến vào nội bộ Thất Vũ tông, mà màn sáng trận pháp không thể phá vỡ kia, nhộn nhạo giống như sóng nước.

Ánh mắt hắn trừng lớn, cả kinh kêu lên:

“Đây không có khả năng! !”

Tần Xuyên đi tại bên trên đường lát đá của Thất Vũ tông, nhìn xem non xanh nước biếc quen thuộc chung quanh, trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Ai.

Trang bức không ai nhìn.

Hắn vì sao muốn về Thất Vũ tông một chuyến a? Không phải liền là đến trang bức sao? Bởi vì tinh tú trang bức chỉ đạo chính là, nhất định phải giả trang tại trước mặt người quen.

Cái gọi là giàu mà không về quê, như mặc đồ đẹp đi trong đêm, chính là cái đạo lý này.

Người ở bên ngoài ngưu bức hơn nữa, kỳ thật không có cảm giác thoải mái gì.

Mà khi người ở bên ngoài có chút thành tựu, lại trở lại quê quán lạc hậu kia của người, lập tức, cảm giác liền đến.

Tất cả mọi người vây quanh người.

Những cái khuôn mặt quen thuộc kia, mặc kệ quan hệ tốt, hay là quan hệ xấu, tất cả đều trở nên bắt đầu thân thiết.

Thậm chí cô, thím thời điểm nhỏ nói người sau khi lớn lên khẳng định không có tiền đồ, cũng là một mặt nụ cười thân thiết, nói:

“Đứa nhỏ này từ nhỏ đã nhìn thấy thông minh”

Nếu như bên người có trẻ con, bọn hắn sẽ còn lôi kéo giáo dục trẻ con, để tiểu hài tử muốn hướng người học tập, sau khi lớn lên có tiền đồ giống như người...

Đạo lý chính là như vậy.

Mặc dù hắn hiện tại chỉ tính nửa cái người Địa Cầu, nhưng là trải qua ở kiếp trước, ảnh hưởng rất sâu xa đối với hắn.

Tại hắn xem ra, mặc kệ cảnh giới cao bao nhiêu, người nghiêm túc cỡ nào, kỳ thật đều không bài xích trang bức.

Có lẽ bọn hắn cũng sẽ không đem loại tâm tính trang bức này biểu hiện ra ngoài, nhưng là bọn hắn lại vô tình hay cố ý làm ra sự tình trang bức.

Bản chân con người chính là thích trang bức.

Không trang bức, cùng cá ướp muối khác nhau ở chỗ nào?

“Những người này một lát là không về được, ta còn lâu mới có thể trở về, vẫn là lưu lại ít đồ đi.”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, đột nhiên cười.

“Ông!”

Trên thân hắn đột nhiên lấp lánh lên một tầng ánh sáng nhàn nhạt, trong thân thể tựa hồ có một cái bóng mọc ra, nhưng vẫn cùng thân thể hắn trọng hợp.

Sau đó, hắn bắt đầu đi về phía trước.

Theo hắn đi qua, một thân ảnh mờ ảo xuất hiện tại phía sau hắn, nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau.

Mà thời điểm khi hắn đi đến một cái giao lộ, cái bóng kia lại xuất hiện tại địa phương ban sơ, bắt đầu lặp lại dọc theo đường hắn đi qua.

Cuối cùng, bên trên con đường ở khắp nơi, đều xuất hiện cái bóng Tần Xuyên.

Mà nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện những trên thân cái bóng này ẩn chứa ý cảnh rất sâu, tự nhiên mà thành!

Chương 202: Trở Lại Thăm Dò Cảnh Cửa Kỳ Bí

Chương 202. Trở Lại Thăm Dò Cảnh Cửa Kỳ Bí

Cường giả Giới Hoàng, kỳ thật đã bất tri bất giác đụng chạm đến thiên địa đại đạo, đổi một chút võ giả cảnh giới thấp mà nói, bản thân cường giả Giới Hoàng liền là đạo hóa thân, quan chi, có thể ngộ đạo.

“Những cái bóng này ẩn chứa đạo ý có thể tồn tại mười năm, không biết có thể thu cất sợ hãi thán phục cùng sùng bái của bao nhiêu đệ tử trong tông môn, thậm chí sau này, còn sẽ có người bên ngoài tông mộ danh mà tới... Ai...”

Tần Xuyên thở dài một cái.

Hắn bản thích điệu thấp, nhưng mà mọi cử động là trang bức? Hắn là, là bởi vì hắn quá cường đại sao?

Hắn nghĩ nghĩ, quyết định làm người tốt đến cùng, chỉ thấy hắn hai tay nâng lên, lập tức, từng đạo quang mang pháp tắc lấp lánh bắt đầu.

“Ông! Ông! Ông...”

Từng quả cầu ánh sáng chói mắt, từ trên thân hấn tách ra, tròn vẹn chín khía, cái kia đại biểu chín loại pháp tắc.

Mà những quang cầu pháp tắc này ly thể, về sau cấp tốc bành trướng, quang mang càng ngày càng óng ánh, vậy mà hóa thành chín khía mặt trời nhan sắc khác nhau!

“Đi!”

Tay phải hấn vung lên, chín khía mặt trời kia bay đến bốn phía tòa sơn phong lúc trước hấn ở lại, còn chậm rãi quay quanh sơn phong, đồng thời quay tròn tự chuyển, tản mát ra khí tức pháp tắc cường đại mà huyền ảo.

“Từ hôm nay về sau, nơi này sẽ biến thành thánh địa Cửu Dương vương triều, thậm chí thánh địa đứng đầu toàn bộ không thất chi địa, cũng là triều thánh chi địa!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, đằng không mà lên.

Mà Tần Tử đã chờ tại trên bầu trời.

“Cha, bằng vào thực lực hiện tại của ta, có thể tiến vào cái cửa đá thần bí kia sao?”

Tần Tử hưng phấn hỏi.

“Người đi thử xem liền biết.”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nói.

Hấn suy đoán, hấn là không có vấn đề, bởi vì Tần Tử bây giờ đã Chí Thánh cảnh lực trọng, cái tu vi này không hề kém.

Nhưng mà hấn cũng không nắm chắc được.

Cho nên hấn nói để Tần Tử đi thử xem.

Nếu như không được, hấn liền sẽ nói:

“Kỳ thật ta đã sớm biết không được, nhưng là không cho người đi thử một chút, người là sẽ không cam lòng.”

Nếu như có thể thì hấn lại nói.

Hấn sẽ lại nói... Ách, hấn cái gì cũng sẽ không nói, mà là sẽ làm ra một bộ cao thâm mặt trầm, dáng vẻ hết thảy đều tại trong dự liệu!

...

Tốc độ của hai người phụ tử đều rất nhanh, cũng không lâu lắm liền đi tới cái sơn động có cửa đá thần bí kia.

Đang muốn đi vào.

Đột nhiên, một đạo hắc quang trong động bay ra, vậy mà là một con châu chấu màu đen to lớn.

“Xoạt!”

Nó bay ra hang động trong nháy mắt, đón gió căng phồng lên, nháy mắt hóa thành núi nhỏ lớn nhỏ, miệng rộng dữ tợn đem hai người bao phủ.

“Ầm!”

Sau một khắc, cái châu chấu này trực tiếp chia năm xẻ bảy, vô số mảnh vỡ mang theo lấy dịch nhờn lục sắc vấy ra tại bên trong núi rừng.

“Ai?”

Tần Xuyên đứng lơ lửng giữa không trung, mà Tần Tử đứng tại phía sau hắn, một cỗ kim quang nhàn nhạt, đem hai người bao phủ ở bên trong.

“Chết!”

Một đạo thanh âm khàn khàn truyền tới, sau đó nhóm lớn ong độc màu vàng từ trong động bay ra, nháy mắt biến thành lớn bằng con nghe, phô thiên cái địa hướng phía Tần Xuyên hai người đánh tới.

“Không biết tự lượng sức mình.”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, bên ngoài cơ thể đột nhiên hiện ra một đạo vòi rồng màu xanh khổng lồ, trực tiếp đem tất cả ong độc cuốn vào trong đó, sau đó trong gió sinh ra vô số lôi đình, đem tất cả ong độc oanh sát thành cặn bã.

“Xà phê.”

Thanh âm khàn khàn kia vang lên lần nữa.

“Rống —— “

Trong động bay ra một đầu đại xà đen nhánh, đại xà này nháy mắt bành trướng, mở ra cái miệng đầy máu cắn tới, đồng thời

xuyên thấu qua miệng lớn kia nhìn lại, còn có thể nhìn thấy bên trong bụng cự xà có nam tương xích hồng đang lăn lộn.

“Diệt!”

Tần Xuyên tay phải vung lên.

“Oanh long!”

Một đạo lôi đình thô to rơi xuống giữa trời, trực tiếp đánh vào đầu cự xà, để đầu rắn kia nổ tung tại chỗ.

“Chết đi!”

Ngay tại cái thời điểm này, sau khi đầu rắn kia nổ tung, lại có một đạo thân ảnh hắc bào, từ trong cổ đại xà vọt ra, nháy mắt xuất hiện tại trước người Tần Xuyên, một thanh dao găm đen nhánh đâm về trái tim Tần Xuyên.

“Đói a, đói a...”

Dao găm đen nhánh kia, mặt ngoài quán quanh lấy đường vân kim sắc quý dị, giống như nguyên rửa, bên trong truyền ra rên rỉ của oan hồn.

“Người xong!”

Người áo đen kia phát ra nhe răng cười, cái dao găm này mười phần ác độc, chỉ cần bị cái dao găm này đâm trúng, cường giả Giới Hoàng cũng phải bị trọng thương.

Nhưng mà đúng vào lúc này, chỉ nghe “Oanh long” một tiếng, một cây gai nhọn màu vàng đất vô cùng thô to, từ mặt đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, trực tiếp đâm hấn thân thể đâm xuyên, đồng thời chống đỡ không trung.

Loại hình tượng kia, thật giống như một người đứng tại trên đường ray, bị tàu cao tốc đi ngang qua cơ thể, chỉ là cái đầu của tàu cao tốc là đầu, đâm xuyên qua thân thể hấn, hơn nữa là hướng trên trời đi tới...

“Bạo.”

Tần Xuyên tay phải nắm một cái, gai nhọn màu vàng đất kia âm vang nổ tung, mà đồng thời nổ tung, còn có người áo đen bị đâm xuyên kia.

“Hư!”

Tần Xuyên lắc tay phải một cái, dao găm đen nhánh cổ quái kia bay tới, nhưng là Tần Xuyên không có trực tiếp đi bắt, mà là để nó lơ lửng tại không trung.

“Cha, đây là cái gì?”

Tần Tử tò mò hỏi.

” Binh khí nguyên rửa, một loại vũ khí rất ác độc, một khi bị làm bị thương, liền sẽ bị nguyên rửa chi lực quán lên, cùng loại với trúng độc, khổ không thể tả. Liền xem như Giới Hoàng, cũng không thể không nhìn nguyên rửa chi lực.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Những kiếm thức này hắn vẫn là biết đến, bởi vì thời điểm tại đông vực, khi Tần Tử ở bên ngoài gây chuyện, hắn tại Thần Hà sơn không có chuyện làm, liền sẽ tìm một chút tạp thư ghi chép các loại kỳ văn dị sự đến xem.

Cũng không phải nói hắn hứng thú có bao nhiêu lớn.

Mà hắn thân là “Cường giả vô địch”, nhất định phải kiến thức uyên bác, bằng không, lúc gặp được xa đồ vật lạ, hỏi gì cũng không biết, khẳng định sẽ ảnh hưởng mình hình tượng cao lớn.

“Tê, đáng sợ như vậy!”

Tần Tử bị dọa đến lùi lại mấy bước, Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, đem cái này dao găm nguyên rửa thu vào.

Sau đó hắn lần nữa vẫy tay một cái, quần áo còn sót lại cùng không gian giới chỉ của người áo đen kia bay tới.

Hắn dùng thần niệm tra xét một chút trong không gian giới chỉ, phát hiện một chút liên quan tới manh mối thân phận cái người áo đen này.

“Người này là một trong những lão tổ Kỳ Tinh thánh địa nam vực, thánh nhân cửu trọng thiên, tựa hồ là đến nơi này tìm cái đồ vật gì.”

Tần Xuyên nói, sau đó tâm niệm của hắn khẽ động, một khối mảnh kim màu xích hồng loại từ trong cái không gian giới chỉ bay ra.

“Ong ong ong!”

Cái mảnh kim xích hồng này loại tại trong không gian giới chỉ không ngừng rung động, tựa hồ nhận lấy vật gì đó bên trong sơn động hấp dẫn, mà rời đi không gian giới chỉ, về sau vậy mà hướng thẳng đến sơn động bay đi.

“Hừ!”

Hai người Tần Xuyên cấp tốc đuổi theo.

Chương 203: Thăm Dò Cổ Chiến Trường

Chương 203. Thăm Dò Cổ Chiến Trường

Hai người đi vào cửa đá, trước đó phát hiện khối mảnh vỡ xích hồng kia ngay xoay quanh tại bên ngoài cửa đá, tựa hồ muốn đi vào, lại vào không được.

“Xem ra là trong cửa đá có cái gì tại triệu hoán nó.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Vậy ngại mau mở ra cái cửa đá đi này!”

Tần Tử hưng phấn nói.

Tần Xuyên lắc đầu:

“Ta nói, cái cửa này cần chính người đến mở ra, người nếu là mở không ra, chúng ta lần sau lại đến.”

Tần Tử quệt mồm nói ra:

“Tốt.”

Nói xong, hấn hai tay dán tại trên cửa đá, sau đó hung hăng đẩy, kim quang óng ánh bắn ra.

“Ha! !”

Tần Tử rống to, tóc đều biến thành kim sắc, nhưng mà cái này cửa đá không nhúc nhích tí nào.

“Dùng máu của ngươi thử một chút.”

Tần Xuyên nói.

Căn cứ kinh nghiệm của hắn, loại vật cổ xưa này từ trước đến nay là nhận huyết không nhận người, dù sao không có face ID.

“A?”

Tần Tử ngăn người, nhưng là không có hoài nghi lời nói phụ thân chút nào, lập tức cắt bàn tay, một cỗ huyết dịch bắn tại trên cửa đá.

“Ong ong ong!”

Lập tức, cửa đá run rẩy lên kịch liệt, đồ án cự thú trên xuống bắt đầu biến hóa, cuối cùng, cửa đá dâng lên oanh long long.

“Thành công! !”

Tần Tử ngạc nhiên quát to một tiếng, sùng bái nhìn về phía Tần Xuyên:

“Cha, ngài làm sao biết máu của ta có thể?”

“Ngươi cảm thấy thế nào?”

Tần Xuyên cười không nói.

“Ây.”

Tần Tử thấy thế, lập tức biết hỏi cxung không ra kết quả gì, hắn đã thành thói quen với việc cha cao thâm mịt mịt.

“Cha, chúng ta mau vào đi thôi!”

Tần Tử nói xong, liền hào hứng hướng phía bên trong chạy tới, mà Tần Xuyên thì là chậm ung dung theo ở phía sau.

Hắn biết bên trong có cái gì, cho nên vẫn là trước hết để cho cái tiểu tử này đi vào, chờ cái này tiểu tử bị chấn kinh đến há to mồm, hắn lại bình tĩnh theo sau, biểu hiện mình bức cách một chút.

“A —— “

Sau một khắc, một đạo thanh âm kinh hô từ đằng trước truyền đến.

Tần Tử đứng tại trước phiến chiến trường thê thảm kia, bị một màn thảm liệt kia chấn kinh đến tột đỉnh, thậm chí sắc mặt tái nhợt.

Thiên địa phía trước, thê lương mà tàn tạ.

Bầu trời u ám phiêu đảng sương mù huyết sắc, các loại đao thương kiếm kích đứt gãy ngổn ngang lộn xộn, vô số thi thể kỳ hình quái hình dằng ngã trên mặt đất, huyết dịch đem mặt đất nhuộm thành màu đỏ sẫm, mùi máu tươi kéo dài không tiêu tan.

“Đừng sợ, chỉ là một cỗ chiến trường mà thôi.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh mà trầm ổn từ phía sau truyền đến, thanh âm này vững như Thái Sơn, mang đến cảm giác an toàn trước nay chưa từng có.

Tần Tử đột nhiên quay đầu.

Chỉ thấy mình phụ thân bước chân nhàn nhã đi tới, biểu lộ bình thản, tựa như tại đi dạo hậu hoa viên của mình.

“Cha.”

Tần Tử kêu một tiếng, sau đó rón rén cấp tốc lui về đến, rút lại đầu trốn ở đằng sau Tần Xuyên.

Tần Xuyên nhìn về phía hai dấu chân trước đó, phát hiện hư ảnh Võ Đế phía trên đã biến mất, có lẽ cỗ Võ Đế ý cảnh là kia hao hết, cũng có thể là thiếu khuyết một loại điều kiện nào đó, không có kích phát ra tới.

“Ông!”

Cái thời điểm này, thân thể Tần Tử nở rộ kim quang, nữ tử tóc vàng Dạ Lăng Sương bay ra, đứng tại bên người Tần Xuyên.

“Tần đại ca.”

Nàng mang theo ngượng ngùng kêu một tiếng.

“Ừm.”

Tần Xuyên gật đầu ra hiệu, sau đó hỏi:

“Người tại cái thế giới này có bối cảnh không cạn, hẳn là đối với nơi này có hiểu biết nhỉ?”

Dạ Lăng Sương gật gật đầu, nói ra:

“Đây cũng là một trong các chiến trường bốn vạn năm trước, cái thế giới này của chúng ta cùng cường giả Thiên Hằng tộc khai chiến, lúc ấy phạm vi chiến đấu rất rộng, cho nên chiến trường dạng này có rất nhiều.”

“Thiên Hằng tộc, là ma tộc?”

Tần Xuyên hỏi.

“Không phải, chính là một cái nhân tộc thế giới khác mà thôi, cái thế giới này của chúng ta gọi Cửu Thương giới, thế giới bọn hắn gọi Thiên Hằng giới, cho nên chúng ta gọi bọn hắn Thiên Hằng tộc, bọn hắn xưng chúng ta vì Cửu Thương tộc.”

Dạ Lăng Sương nói.

“Tại sao phải khai chiến?”

Tần Xuyên hỏi.

“Vì tranh đoạt một kiện thần vật, một kiện vô thượng thần vật có thể quyết định vận mệnh một cái tộc đàn.”

Dạ Lăng Sương ánh mắt nóng bỏng.

“Sau đó thì sao?”

Tần Xuyên hỏi.

“Một trận chiến này rất khốc liệt, Thiên Hằng tộc rất mạnh, nhưng cuối cùng vẫn là Cửu Thương giới chúng ta càng hơn một bậc, chúng ta bảo vệ được món thần vật kia.”

Dạ Lăng Sương vừa cười vừa nói.

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó không còn truy vấn nữa.

Hắn biết, hỏi vấn đề thì luôn có chừng có mực, nếu như một mực hỏi tiếp, liền sẽ giống như điều tra hỏi cung, khó tránh khỏi sẽ để cho người phản cảm, sẽ còn cho người ta một loại ảo giác người kiến thức nông cạn, sẽ kéo thấp hình tượng.

“Tần đại ca, ngươi chẳng lẽ không hiểu kỳ món thần vật kia là cái gì?”

Dạ Lăng Sương thấy Tần Xuyên không hỏi, lập tức kinh ngạc nói.

“Cái này đối với ta mà nói cũng không trọng yếu.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, ý vị thâm trường nói:

“Có lẽ... Ta gặp qua đồ vật càng hiếm có hơn thì sao.”

Dạ Lăng Sương ngẩn người.

Sau đó khuôn mặt nhỏ đỏ bừng.

Thật mất mặt!

Nàng vậy mà tại trước mặt Tần đại ca khoe khoang cái thần vật một giới này, Tần đại ca thân là cường giả thượng giới, cái gì chưa thấy qua?

Nhưng mà nói đến...

Cái thần vật này cũng là từ thiên ngoại mà đến, có lẽ chính là đến từ thượng giới trong truyền thuyết thì sao đâu.

“Ông!”

Mà cái thời điểm này, Tần Xuyên buông ra mảnh kim loại xích hồng giữ tại trong tay, lập tức, mảnh vỡ kia hóa thành một đạo hồng quang hướng phía chỗ sâu cổ chiến trường bay đi.

“Chúng ta đi.”

Tần Xuyên nói, sau đó đeo hai người đi theo.

Ba người truy kích hồi lâu, sau đó nhìn thấy hồng quang kia chui vào một mảnh thi thể trong một đồng phế tích.

“Oanh long long!”

Sau đó mặt đất rung động dữ dội bắt đầu, mảnh phế tích kia nhanh chóng đổ sụp, một ngục xích hồng to lớn toát ra, từ mặt đất chậm rãi dâng lên.

Mặt ngoài cái lò này đều điêu khắc chín cái phương hoàng, mà đầu phương hoàng lại từ trong lò hướng ra ngoài, hướng ra chín cái phương hướng, rất giống máy đo địa chấn hồn thiên cổ đại, chỉ là long đầu đổi thành phương đầu.

“Ông! !”

Lập tức, hồng quang nóng bỏng chiếu rọi thiên địa, trong thoáng chốc, tựa hồ có chín đạo hình bóng phương hoàng bay lên, thiêu đốt lên bất diệt chi hỏa, hướng phía chín cái phương hướng bay ra, trong đó một con phương hoàng hướng phía ba người bay tới.

“Rầm rầm!”

Chương 204: Đế Khí Thiên Hằng Tộc

Chương 204. Đế Khí Thiên Hằng Tộc

Phượng hoàng kia vỗ cánh mà đến, giống như vật nóng rực nhất thế gian, cách thật xa liền có thể cảm nhận được cỗ nhiệt lượng kinh khủng kia, không khí đều tựa hồ biến thành nham tương nóng hôi, khủng bố tuyệt luân.

“Hừ!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, Hắc kinh cự kiếm xuất hiện tại trong tay, hấn hai tay cầm kiếm, giơ lên cao cao, lập tức, một cỗ khí tức cuồng bá coi trời bằng vung lan tràn ra, bên ngoài cơ thể hấn xuất hiện một đạo hư ảnh mờ mờ, cao đến ngàn trượng, vĩ ngạn như thần linh, để người ra muốn quỳ bái.

Đây là một kiếm Võ Đế!

Một kiếm này, là lúc trước hấn tại nơi này cảm ngộ đến, một kiếm ẩn chứa ý cảnh cùng khí khái vô địch cường giả Võ Đế.

“Oanh long! !”

Một kiếm bỏ ra, giống như thần kiếp trên trời rơi xuống, kiếm quang bá đạo vô song giữa trời chém xuống, hư ảnh đầu phượng hoàng kia nổ tung tại chỗ.

Nóng bỏng sóng xung kích cán quét mà ra, mang theo lấy vô số hỏa diễm, mà Tần Xuyên phóng xuất ra một tầng vòng bảo hộ, đem những ngọn lửa này đều ngăn cách.

“Hô...”

Tần Tử hung hăng thở dài một hơi, lòng vẫn còn sợ hãi hỏi:

“Đây là vật gì a? Thật là khủng khiếp.”

“Hắn là một kiện Đế khí, mà lại nhìn từ bên trên khí tức, hắn là một vị cường giả Võ Đế Thiên Hằng tộc nào đó luyện chế.”

Dạ Lăng Sương ngưng trọng nói.

“Ngài làm sao biết là Thiên Hằng tộc Đế khí?”

Tần Tử kinh ngạc nói.

Dạ Lăng Sương nói ra:

“Người thấy nhiều liền sẽ biết đến, khí tức Thiên Hằng tộc cùng cái thế giới này của chúng ta, có nhỏ xíu khác biệt.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

Tần Tử liêm môi một cái, kéo dài lửa nóng nhìn xem cái lò xích hồng kia.

“Đế khí đồng dạng đều có ý thức bản thân, mà lại thực lực rất đáng sợ, muốn cưỡng ép thu phục... Rất khó.”

Dạ Lăng Sương ngưng trọng nói.

“Cha không phải đánh tan đầu phượng hoàng kia sao? Chẳng lẽ không trấn áp được hắn?”

Tần Tử nhíu mày nói.

Dạ Lăng Sương cười khổ nói:

” Chín cái phượng hoàng kia, chỉ tương đương với ngáp nó tỉnh ngủ đánh ra một cái mà thôi, nó căn bản không có phát huy lực lượng a...”

“Cái gì! !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, không có phát huy lực lượng liền mạnh như vậy, cái này nếu là điên cuồng lên, chẳng phải là loạn giết phía dưới Võ Đế?

“Vậy chúng ta...”

Hắn rút cổ một cái, lo sợ bất an.

“Phốc phốc!”

Dạ Lăng Sương đột nhiên che miệng cười một tiếng, nói ra:

“Không cần sợ, Đế khí bình thường sẽ không chủ động công kích, bọn chúng phần lớn thời gian đều đang ngủ, không bị

buộc ra chiến đấu thì sẽ không tỉnh, so với heo còn lười hơn.”

Tần Tử lần nữa giật mình.

Hắn nhìn về phía trước, lại phát hiện quang mang của lò xích hồng kia thu lại, quang mang vậy mà cong vẹo lơ lửng bất động tại không trung, mà bên trong lò tựa hồ như đang hô hấp, truyền ra tiếng ngáy nhỏ xíu.

“Cái này... Thật đang ngủ? !”

Tần Tử sợ ngây người, hồi lâu, mới ngơ ngác nói ra:

“Heo đi ngủ còn muốn tìm ổ, nó ngay cả cái ổ đều không có, chẳng lẽ không lạnh sao?”

Hưu!

Vừa dứt lời, lò kia vậy mà hóa thành một đạo hồng quang, trong một chớp mắt bay tới, xuất vào thể nội Tần Tử.

“A! !”

Tần Tử kinh hoảng quát to một tiếng, cấp tốc xem xét thân thể, lại phát hiện lò kia vậy mà nằm tại bên trong đan điền của hắn, không nhúc nhích, tiếp tục phát ra tiếng ngáy rất nhỏ.

“Cái này...”

Tần Tử da mặt run rẩy, sau đó vẻ mặt cầu xin hỏi:

“Sư phụ, đan điền của ta biến thành ổ heo của nó, làm sao bây giờ?”

Dạ Lăng Sương cũng ngây dại nháy mắt.

Nàng nhìn về phía Tần Xuyên, lo lắng hỏi:

“Tần đại ca, cái này không có sao chứ? Thiên Hằng tộc Đế khí cùng người Cửu Thương giới chúng ta trời sinh bài xích, ta chưa bao giờ thấy qua loại tình huống này.”

Tần Xuyên lạnh nhạt cười một tiếng, bày mưu nghĩ kế nói ra:

“Ha ha... Nếu như có chuyện, ta cũng sẽ không để nó tiến vào.”

Kỳ thật hắn mới vừa rồi là muốn ngăn cản, nhưng là cái lò này tốc độ quá nhanh, để hắn không có kịp phản ứng, muốn ngăn cản cũng không kịp.

Nhưng là.

Loại sự tình này, hắn có thể nói ra tới sao?

Khẳng định không thể a!

Cho nên hắn phải biểu hiện ra dáng vẻ rất ôn—— nó có thể vào, là ta cho phép, nếu là ta cho phép, tự nhiên không có vấn đề! !

Về phần cái Đế khí này cho Tần Tử... Hắn không có đau lòng chút nào, Tần bé heo không phải liền là của hắn sao, coi như là tung ra một thùng đồ ăn cho heo.

Đối với Tần Xuyên mà nói, cái lò này là củ khoai nóng bỏng tay.

Không chỉ có là bởi vì nó là Đế khí, sẽ chọc cho đến rất nhiều tham lam, càng là bởi vì nó là Đế khí Thiên Hằng tộc.

Cầm vật như vậy, một khi bại lộ, hơi có sai lầm một chút, trực tiếp liền sẽ bị coi là gian tế!

Cũng chính là cái gọi là tộc gian.

Cầu gian.

Hoặc là giới gian!

Một cái nồi lớn như này chụp xuống, hắn cũng không nổi, đừng nói là đựng phải, chính là nghĩ đều không thể nghĩ.

Mà hắn có một cái nguyên tắc —— chỉ cần là hậu quả mình không chịu đựng nổi, liền tuyệt đối không ôm tâm lý may mắn!

Nếu không, lần này có bao nhiêu may mắn, lần sau liền có bấy nhiêu tuyệt vọng.

Mà đem cái lò này cho Tần bé heo vậy liền không giống thế nữa.

Bại lộ!

Ngươi tùy tiện bại lộ!

Coi như ngươi không bại lộ, vì phụ đều phải giúp ngươi bại lộ!
!

Gian tế ở trong Cửu Thương giới a, cái mũ này nếu mà chụp xuống đúng cách, chỉ sợ đám người cường đại nhất Cửu Thương giới kia đều sẽ ngồi không yên.

Cứ như vậy, Võ Đế không phải là mộng!

Nhưng mà, chỉ dựa vào một kiện bảo vật liền muốn triệt để vu hãm Tần bé heo, rõ ràng không thực tế, còn cần một loạt thao tác khác.

Một cái chứng cứ không cách nào nói rõ cái gì, nhưng là nhiều chứng cứ, liền có thể nói rõ vấn đề, đến thời điểm đó, để Tần bé heo hết đường chối cãi!

“Oanh long!”

Ngay tại cái thời điểm này, phương xa chân trời, đột nhiên dâng lên một đạo màu cột sáng băng lam, tựa hồ tại hồi ứng khí tức lò kia tử vừa rồi tán phát.

Có loại cảm giác đối chọi gay gắt.

“Còn có bảo vật! Cha, chúng ta đi xem một chút!”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, lôi kéo Tần Xuyên đã sắp qua đi, nhưng là Tần Xuyên không hề động, mà là nhú mày nhìn qua cái phương hướng kia.

“Làm sao vậy, Tần đại ca?”

Tóc vàng nữ tử lo lắng hỏi.

“Ta trực giác nói cho ta, hai người các ngươi đi qua, có thể sẽ gặp được nguy hiểm.”

Tần Xuyên ngưng trọng nói.

“Làm sao lại như vậy?”

Tần Tử kinh hô một tiếng.

“Có thể là nguyên nhân Đế khí, bảo vật bên kia rõ ràng cùng cái lò ngời đạt được có bài xích lẫn nhau, nếu như gặp mặt, có thể sẽ khai chiến.”

Tóc vàng nữ tử tất cả đám chiêu nói.

Chương 205: Đế Khí Vào Tay

Chương 205. Đế Khí Vào Tay

“Ừm, hắc là dạng này.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó nghiêm túc dặn dò:

“Ta đi qua nhìn một chút, các người đứng tại nơi này không cần đi lại.”

“Được.”

“Ừm, người phải cẩn thận.”

Hai người gật gật đầu, sau đó đứng tại chỗ chờ đợi, mà Tần Xuyên thì là hóa thành một đạo trường hồng hướng phía bên kia bay đi.

Mà Tần Xuyên bay lên không trung, rốt cục thở dài một hơi.

Cuối cùng đem cái “Sát thủ bảo vật này” này định tại nguyên chỗ, nếu là lại theo tới, chỉ sợ món bảo vật này cũng phải bị đoạt.

Đến thời điểm đó, cái bảo vật này rõ ràng thuộc về Cửu Thương giới cũng bay vào thể nội Tần Tử, hắc phải làm sao?

Để Tần Tử lấy ra giao cho hắc đi, rõ ràng có chút đánh mặt —— dù sao lúc trước hắc thế nhưng là nói, nếu như hắc không cho phép, bảo vật là không có biện pháp tự tiện tiến vào thể nội Tần Tử.

Mà nếu như không cho Tần Tử lấy ra, Tần Tử liền có hai kiện bảo vật, mà hắc lại hai tay trống trơn.

Hạn hạn chết, ngập lụt cũng chết, trong lòng chỉ sợ phải nhỏ máu!

Rất nhanh, Tần Xuyên đi vào nơi phát ra cột sáng màu băng kia, nơi đó vậy mà nổi lơ lửng một thanh trường thương màu băng lam, trường thương này uy vũ bá khí, so trường thương

bình thường càng thêm to dài, phía trên cán thương quay quanh lấy một đầu băng long, sinh động như thật, mỗi một chiếc vảy rồng đều có thể thấy rõ ràng.

“Xuy xuy xuy...”

Trường thương mặt ngoài phun ra nuốt vào lấy phong mang cùng hàn khí để da đầu run lên, tựa hồ có thể xé rách bầu trời, đông kết đại địa!

“Ông!”

Tựa hồ là nhìn thấy có người tới gần, thanh trường thương kia mặt ngoài hiện ra một tia kim quang, sau đó hóa thành một đạo hư ảnh vĩ nan.

” Hậu bối Cửu Thương giới.”

Ánh mắt hư ảnh kia trống rỗng, tựa hồ là máy mmosc đã sớm thiết lập tốt lời truyền, cũng không có ý thức tự chủ.

“Bản đế Băng Phách Võ Đế, ngươi có thể đi tới nơi này, chính là cùng bản đế hữu duyên, thanh Băng Phách long thương này, liền tặng cho ngươi.”

“Nhưng mà cái Đế khí này đã bị ta phong ấn, muốn giải khai phong ấn, cần dùng hoàng giả chi huyết đỉnh phong của Thiên Hằng tộc để giải phong, mà lại nhất định phải là hoàng giả chi huyết Thiên Hằng tộc còn sống.”

“Đương nhiên, nếu như ngươi đã là Võ Đế, cũng có thể cưỡng ép phá mất phong ấn của ta, nhưng mà, ta vẫn là hi vọng ngươi có thể đem nó giao cho một vị hậu bối Giới Hoàng cảnh, cũng coi là ta vì hậu bối lưu lại một điểm di trạch.”

Hưu!

Nói xong, long thương màu băng lam kia hóa thành một đạo lam quang, bay thẳng vào bên trong đan điền Tàn Xuyên, yên lặng xuống tới.

Tàn Xuyên muốn đem nó kéo ra, lại phát hiện nó bị một cỗ lực lượng vô hình bao vây lấy, năng lượng của hắn căn bản là không có cách tới gần.

Đây chính là cái gọi là phong ấn.

“Hệ thống, có thể phá mất cái phong ấn này không?”

Tần Xuyên yên lặng hỏi.

“Đinh! 10 điểm liều cha giá trị!”

Hệ thống gọn gàng mà linh hoạt, trực tiếp báo giá cả.

Tần Xuyên da mặt co lại:

“Xin lỗi đã uầy rầy.”

10 điểm!

Hiện tại toàn bộ gia sản của hắn cũng mới 8. 6 điểm a.

Coi như cho nợ, hắn cũng không có khả năng đồng ý, dù sao, lập tức đem tiền đều tiêu xài hết rồi, thời gian sau phải như thế nào?

Xem ra chỉ có thể đi giải phong theo đường bình thường, cũng không biết cái thời điểm gì mới có thể gặp được cái hoàng giả đỉnh phong Thiên Hằng tộc.

Mà lại thời điểm gặp phải, có thể đánh thắng được hay không cũng là vấn đề, dù sao thế gian rất nhiều thứ gặp nhau đều là vội vàng không kịp chuẩn bị.

“Ông!”

Tần Xuyên dùng thần niệm lướt qua ở chung quanh, thậm chí đào đất ba thước, cũng không có phát hiện thi thể vị Băng Phách Võ Đế này.

“Liên thi thể cũng không còn lại, chẳng lẽ là lo lắng ta sẽ lột sạch thi thể? Hoặc là đem thi thể làm thành khô lồi chiến đấu?”

“Ha ha, ta là hạng người như vậy sao? Xem ra vị này Băng Phách Võ Đế lòng dạ còn chưa đủ rộng lớn a, nhỏ, cách cục nhỏ...”

Tần Xuyên khinh thường lắc đầu.

Đương nhiên, chỉ là trêu chọc hai câu mà thôi.

Kỳ thật hắn cảm thấy vị này Võ Đế rất đại khí, sở dĩ không dám lưu lại thi thể, hắn không phải là lòng dạ nhỏ, chỉ sợ là cái bộ vị khác nhỏ... Sợ bị người khác thấy, khí tiết tuổi già khó giữ được.

Rất nhanh, Tần Xuyên trở lại chỗ địa phương Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương, sư đồ hai người quả nhiên đứng tại chỗ không có đi động.

Mười phần nghe lời.

Từ xa nhìn lại, nữ tử tóc vàng quanh thân kim quang óng ánh, thần hồn chi lực hóa thành váy áo tựa như ảo mộng, lộ ra có mấy phần ưu nhã cùng phiêu dật, mà Tần Tử nhìn qua muốn nhỏ gầy hơn một chút, giống một con gà mái mang theo một con gà con, ngơ ngác đứng tại chỗ, lại có mấy phần cảm giác đáng yêu.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử nhìn thấy phụ thân trở về, lập tức thở dài một hơi, mặc dù biết phụ thân thực lực cường đại, nhưng vẫn là sẽ lo lắng.

Dù sao đây là cổ chiến trường, khắp nơi tràn ngập mùi máu tươi, tràng diện thảm liệt, làm người ta kinh ngạc run rẩy.

“Không sao, đi thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó liền mang theo hai người đi trở về, chuẩn bị rời đi nơi này.

” Những vũ khí này cùng thi thể trên mặt đất này thì sao? Muốn mang đi hay không?”

Tần Tử lưu luyến không rời nhìn lại một chút, nói.

“Ngươi có hứng thú, có thể nhặt đi.”

Tần Xuyên nhin không được cười lên.

Kỳ thật hắn đã tra xét, những vũ khí trên mặt đất này đều hư hao nghiêm trọng, cơ bản không có biện pháp chữa trị.

Nếu như cầm đi bán sắt vụn, ngược lại là có thể kiếm một chút tiền, nhưng là... Lấy thân phận của hắn bây giờ, đi bán sắt vụn là quá thấp kém.

Hắn hiện tại lại không thiếu tiền.

Mà lại thứ hắn cần chính cần thiết, căn bản là không cần đến dùng tiền —— trực tiếp đoạt là được rồi, muốn tiền gì?

Cường giả, cái kia có thể gọi đoạt sao?

Gọi là người có đức chiếm lấy! !

“Được rồi!”

Tần Tử đặt được cho phép về sau, lập tức hưng phấn lên, cao hứng bưng bưng đi quét dọn chiến trường.

Đồng thời trong miệng hắn còn nói lảm bảm:

“Nhiều tài liệu quý hiếm như vậy, nhưng không thể lãng phí a, ta từng nghe nói, có vị Vũ Văn tướng quân dũng mãnh thiện chiến, đã từng tự thân dạy dỗ, nói với binh sĩ của mình, mỗi một hạt gạo trong chén đều phải ăn sạch sẽ.”

Tần Xuyên nghe vậy, hơi sững sờ.

Vũ Văn tướng quân?

Là một vị tướng quân nào đó của Cửu Dương vương triều sao?

Hồi lâu sau, Tần Tử đem toà cỏ chiến trường này đều quét dọn một lần, đem đồ vật có thể sử dụng đều lột sạch.

Tần Xuyên nhìn xem Tần Tử cần cù giống như con ong mật, bất tri bất giác, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Cái tiểu tử này, còn thật biết sinh hoạt...

Chương 206: Đến Nam Vực

Chương 206. Đến Nam Vực

Nam vực, là man hoang chi địa.

Rừng rậm nguyên thủy cùng đầm lầy dày đặc, độc trùng mãnh thú đông đảo, nhiều người võ đạo tu luyện khổng thú chi đạo cùng vu cổ chi thuật.

“Sa sa sa...”

Bên trong rừng rậm, leo ra một con Bách Túc Ngô Công màu đen dài hơn mười thước, thò đầu ra nhìn, cẩn thận từng li từng tí.

“Àm!”

Sau một khắc, một đạo móng vuốt to lớn được che kín lân giáp, trực tiếp đập vào bên trên trán con rết, đem đầu con rết giẫm nát, sau đó một ngum ngậm chặt, hướng trên trời hất lên, ngửa đầu liền muốn nuốt mất.

Nhưng mà sau một khắc, một đôi lợi trảo lóe ra quang trạch kim loại đập xuống, đem chủ nhân móng vuốt lân giáp kia bắt lên bầu trời.

Nhưng mà, đầu này giương cánh tiếp cận trăm mét mãnh cầm vừa vọt ngậm lân giáp cự thú bay lên không trung, đột nhiên, một đạo bóng đen khổng lồ từ mặt đất bật lên mà lên, nhảy lên mấy trăm trượng, một quyền đánh vào trên đầu mãnh cầm.

“Ầm! !”

Đầu mãnh cầm kia trực tiếp nổ tung tại không trung, giống như pháo hoa huyết sắc nổ rộ, mà bóng đen khổng lồ kia sau khi rơi xuống đất, hiển lộ ra chân dung, kia vậy mà là một đầu cự viên đen nhánh!

Cự viên đen nhánh kia tựa hồ là bá chủ phiên khu vực này, đánh nổ đầu mãnh cầm, về sau khoan thai nhìn xem mãnh cầm rơi xuống dưới, sau đó nhàn nhã đi qua nhật lên, bắt đầu ăn.

Đột nhiên!

Con người tinh hồng của nó đột nhiên co vào, sau đó ném đi mãnh cầm đã ăn một nửa, bắt đầu đánh ngược hướng về bầu trời.

“Rống —— “

Nó phát ra một tiếng gầm rú hung tàn, tựa hồ đang cảnh cáo, lại tựa hồ đang thị uy, tuyên bá quyền của cáo mình.

Hưu!

Sau một khắc, một vệt kim quang từ phía trên bên cạnh mà đến, tầng mây đầy trời giống như sóng lớn hướng phía hai bên dừng mãnh lao tới, mà một đạo uy áp kinh khủng mênh mông cuộn cuộn buông xuống, nghiền ép mà qua.

“Oanh long!”

Thân ảnh kiệt ngạo của cự viên kia ầm vang quỳ xuống đất, đầu gối đem mặt đất đều đập nát, thật sâu lâm vào trong đó,

nằm rạp trên mặt đất.

Bên trong kim quang kia, tự nhiên là Tần Xuyên cùng Tần Tử.

Tần Xuyên bây giờ thân là Giới Hoàng cường giả, trực tiếp mang theo Tần Tử mạnh mẽ đâm tới, từ khô thất chi địa thẳng tấp xâm nhập nam vực!

Những nơi đi qua, hoàng giả uy áp mệnh mông cuồn cuộn nghiền ép mà qua, mặc kệ là người hay là thú, đều chỉ có thể run lẩy bẩy.

Cường giả chính là tùy hứng như thế!

Lúc này, Tần Tử nhìn xem cảnh tượng thô kệch hoang dã phía dưới này, mê say hít sâu một hơi, lẩm bẩm nói:

“Đây chính là nam vực sao, quả nhiên cùng đông vực hoàn toàn khác biệt, trong không khí tràn ngập khí tức dã tính.”

Mà Tần Xuyên nói ra:

“Nam vực cũng không phải là dã man đơn thuần, còn thịnh hành nguyên rửa cùng vu cổ chi thuật quý dị, thời điểm người lịch luyện tại nam vực, nhất định phải cẩn thận.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó đột nhiên nhìn về phía Tần Xuyên, hoảng sợ nói:

“Cha, ngài ý là... Ngài không đi theo ta lịch luyện?”

“Đứa nhỏ ngốc.”

Tần Xuyên sờ đầu một cái đầu, lắc đầu cười nói:

“Chim ưng con luôn luôn muốn mình đi bay lượn, cha sao có thể một mực hầu ở bên cạnh người chứ?”

“Lại nói, ta đi theo bên cạnh người, nhóm thiên kiêu nam vực còn dám xuất ra thực lực chân chính cùng người giao phong sao? Nếu là như vậy, chúng ta tới nam vực thì có ý nghĩa gì chứ? Không bằng tiếp tục ở tại đông vực.”

“Ghi nhớ, cường giả là tự đánh ra, mà không phải sống an nhàn sung sướng nuôi ra, đứng tại trên bờ vai cường giả, người vĩnh viễn không biết cùng người thế hệ có bao nhiêu ưu tú, thậm chí người không biết, có chút người trẻ tuổi bởi vì

thân phận của người mà cúi đầu trước người, kỳ thật mạnh hơn người.”

“Cho nên, người nhất định phải một mình xông xáo, như này mới có thể nhìn thấy đáng về vốn có cái thế giới này, như này, mới sẽ không biến thành ếch ngồi đáy giếng.”

Tần Tử nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ động dung, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía phụ thân, kiên định gật gật đầu.

Cha dụng tâm lương khổ, hấn hiều!

“Ừm, vậy cứ như vậy đi, cha cũng có những chuyện khác phải làm, ngay tại nơi này tách ra đi.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó nhắc nhở:

“Nhưng mà, người phải nhớ kỹ!”

“Coi như cha không ở bên người người, cũng không cần khiếp đảm, bất luận cái thời điểm gì, chỉ cần người cho rằng là đúng, cũng đừng có hướng bất luận kẻ nào cúi đầu! Cho dù là họa lớn ngập trời, hồng thủy ngập trời, cũng không cần cố kỵ.”

“Bởi vì... Cha sẽ từ một nơi bí mật gần đó nhìn xem người.”

Nói xong, hấn xoay người, hóa thành một đạo trường hồng biến mất ở chân trời.

Tần Tử đưa mắt nhìn phụ thân biến mất, sau đó thật sâu hút một chút cái mũi, nắm tay nói ra:

“Cha, ta nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng!”

Nói xong, hấn chuẩn bị rời đi.

Mà lúc này, một đạo bóng đen khổng lồ đột nhiên từ dưới đất nhảy vọt mà lên, nắm đấm to bằng cái núi nhỏ mang theo mùi máu tươi gào thét mà đến, cỗ khí tức cuồng bạo khát máu kia, tựa hồ muốn đem không khí đều đánh nổ.

“Rống —— “

Cự viên kia đang tại không trung, phát ra rống to một tiếng, trong mắt bắn ra cuồng bạo cùng vẻ hưng phấn.

Nhưng mà sau một khắc, chỉ nghe “Oanh” một tiếng, nó rơi xuống, đầu dưới chân trên, thẳng tắp chìm vào trong đất.

Hai chân còn tại run rẩy.

“Ha ha, chỉ là yêu thú Thông Thiên cảnh, cũng dám ra tay với ta, lá gan thật là lớn.”

Tần Tử khinh thường vỗ vỗ tay.

Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang từ đằng xa bay tới, trực tiếp đem cự viên chặn ngang cắt đứt.

Sau đó, một viên cầu phát sáng lớn chừng quả đấm, từ phần bụng cự viên bay ra, hướng phía một cái phương hướng bay đi.

“Ha ha, vận khí thật tốt, thể nội con súc sinh này vậy mà ra đời yêu đan.”

Một đạo thanh âm ngạc nhiên truyền đến.

Tần Tử nhíu mày nhìn lại.

Chỉ thấy ba cái thanh niên vừa nói vừa cười bay tới, một người trong đó đem hình cầu phát sáng kia chộp vào trong tay.

Mấy người kia lườm Tần Tử một chút, không nhìn thẳng, sau đó liền chuẩn bị rời đi.

Tần Tử sắc mặt lạnh lùng, nói ra:

“Cầm đồ của người khác, dù sao cũng phải lên tiếng chào hỏi chứ.”

“A?”

Thanh niên cầm đầu kia quay đầu lại, trên mặt lộ ra mấy phần thú vị:

“Người là đang cùng chúng ta nói chuyện sao?”

“Nơi này còn có những người khác?”

Tần Tử hỏi ngược lại.

“Ha ha, người nói đây là của người?”

Thanh niên cười kia lạnh một tiếng, nói ra:

“Ai không biết, cương vực phương viên mười vạn dặm này, đều thuộc về thuộc Ly Giang tông ta, yêu thú nơi này tự nhiên cũng là chúng ta, nghiêm ngặt nói... Người cũng là chúng ta.”

Chương 207: Người Già Còn Đẻo Dài Thế Sao

Chương 207. Người Già Còn Đẻo Dài Thế Sao

Hắn đánh giá Tần Tử một chút, cười tà nói:

“Thế nào, ta tha cho ngươi một cái mạng, ngươi còn muốn tự chui đầu vào lưới?”

“Ồn ào!”

Tần Tử tay phải vung lên, một vết kim quang gào thét mà qua, nhanh đến cực hạn, phong mang vô song.

“Chí Thánh cảnh cường giả!”

Người kia sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian rút kiếm đón đỡ, nhưng mà đạo kim quang kia gào thét mà qua, không có nhận mấy may trở ngại.

Thậm chí xẹt qua thân thể người này, về sau tiếp tục phi hành, đem một tòa núi đá trụ lui cũng chặt đứt!

“Phốc!”

Người này biểu lộ cứng đờ, sau đó phần eo đột nhiên phun máu, nửa người dưới hướng xuống đất rơi xuống.

“Ngươi... ngươi...”

Người này oán hận nhìn chằm chằm Tần Tử, sau đó trên trán hiện ra một đạo ấn ký khô lâu đen nhánh, hóa thành một đạo khói đen hướng phía Tần Tử bay tới, cấp tốc dung nhập thể nội Tần Tử, sau đó người này rơi xuống đất mà chết.

“Cửu hận ấn ký?”

Tần Tử nhướng mày, tới thời điểm cha liền đã nói với hắn, người nam vực phần lớn đều có nguyên rửa chi thuật.

Trong đó cửu hận ấn ký rất thịnh hành.

Người bị giết lợi dụng oán hận trước khi chết hóa thành cừu hận ẩn ký, thêm tại trên thân hung thủ, như này, gia tộc bọn hắn liền có thể tìm tới hung thủ.

Loại này ẩn ký không phải công kích thủ đoạn, gần như không có biện pháp phòng ngự, cũng rất khó tránh né.

“Chạy!”

Mặt khác hai người thấy thế, co căng liền chạy!

Dù sao cừu hận ẩn ký đều gieo, tất nhiên là cục diện không chết không thôi, đối phương không có lý do bỏ qua bọn hắn.

“Chạy trốn được sao?”

Tần Tử thân thể nhoáng một cái đã đuổi kịp bọn hắn, sau đó trở tay một cái, hai người chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, thân thể cấp tốc hạ xuống, sau đó trong đầu truyền đến nổ tung đau nhức kịch liệt, ngất đi.

“Chạy cái gì a? Ta nói qua muốn giết các ngươi sao? Tưởng ta là cái ma đầu sao

Tần Tử cúi đầu nhìn một chút hai người ngã xuống vào trong đất, lắc đầu bĩu môi, sau đó chuẩn bị rời đi.

“Tặc tử chạy đâu! !”

Cái thời điểm này, phía trên bên cạnh truyền đến tiếng gầm lên giận dữ, tùy theo mà đến, là một đạo kiếm quang ngập trời.

“Xoạt!”

Kiếm quang tung hoành vài trăm mét, mệnh mông cuồn cuộn, như một dòng sông phá không mà đến, chặt đứt mấy tòa sơn phong ven đường.

“Phá!”

Nhưng mà, Tần Tử đứng tại chỗ, tùy ý điểm ra một chỉ, óng ánh cột sáng phá không mà ra.

“Phanh —— “

Cái đạo kiếm quang không ai bì nổi kia nổ tung tại chỗ, kim cương đầy trời, đồng thời có cuồng phong càn quét mà ra, gọi lên núi rừng.

Quần áo cùng tóc Tần Tử bị nhấc lên, hắt trên mặt lộ ra vẻ tươi cười:

“Nguyên lai... Bất tri bất giác, ta đã mạnh như vậy a.”

Đúng vậy a, hắn đã Chí Thánh cảnh lục trọng.

Năm đó ở thời điểm Cửu Dương vương triều, Chí Thánh cảnh là cao cao tại thượng bậc nào chứ, tựa như thần thoại.

Mà bây giờ, hắn cũng đi tới cái này một bước, bỗng nhiên thu tay, thật là khiến người ta thổn thức không thôi.

“Tặc tử, giết người Ly Giang tông ta, còn muốn chạy sao? !”

Mà cái thời điểm này, chủ nhân kiếm quang kia đã xuất hiện trong tầm mắt, kia là một cái ông lão mặc áo trắng cao gầy, khí chất lẫm liệt.

“Người đi đi, ta không muốn giết người, không cần thiết vì một chút chuyện nhỏ, giết sạch một cái tông môn.”

Tần tử bình tĩnh nói.

“Ha ha, tiểu nhi, khẩu khí thật lớn! Người đem ta Ly Giang tông coi như cái gì!”

Ông lão mặc áo trắng kia cười giận dữ nói.

“Ta nói chính là sự thật, người không tin thì cũng thôi đi, Tần Tử ta cả đời làm việc, cần gì hướng người khác giải thích sao?”

Tần Tử đứng chấp tay, học dáng vẻ cha hắn, từ tốn nói.

“Cuồng vọng! Chết!”

Lão giả kia hừ lạnh một tiếng, trực tiếp rút kiếm giết tới đây, bên trong quá trình hắn tiến về phía trước, trường kiếm huy động, vậy mà tại không trung phác họa ra một đạo hư ảnh đại giang, Trường giang cuộn cuộn, khí thế bàng bạc hướng phía Tần Tử đùng tới.

Mà đầu đại giang này chỉ là hư chiêu, dùng cho mê hoặc ánh mắt, công kích chân chính tại trên thân kiếm, một kiếm ra, không gì không phá.

Nhưng mà, Tần Tử không có bất kỳ hoa tiêu gì, trực tiếp đưa tay chính là một quyền đập tới, nhất lực phá vạn pháp!

Bản thân Tần Tử liền là thần thể, mà cho tới nay lại được nhận nữ tử tóc vàng tẩm bổ rất nhiều dược liệu, thân thể còn dùng Long Ngư huyết dịch tẩy lễ qua, phương diện man lực, sớm đã đạt đến một cái mức nghe nói kinh người.

“Àm! !”

Một tiếng vang thật lớn, hư ảnh đại giang kia trực tiếp nổ tung, tôi khô lạp hủ, mà cổ quyền kinh khí xâu trường hồng kia, tiếp tục đem uy lực một kiếm kia của lão giả đều hóa giải.

“Hư!”

Lão giả kia nguyên bản khí thể hùng hổ nhào tới, nhưng là bị một chiêu “Tiếp hóa phát” này nháy mắt hóa đi tất cả lực lượng, toàn thân không còn chút sức lực nào.

Hắn đầu gối mềm nhũn, cong xuống dưới!

Mà thân thể của hắn vẫn tại tác dụng của quán tính lao về trước, vậy mà hai đầu gối quỳ xuống không trung trơn nhẵn, một mực trượt đến dưới chân Tần Tử.

Mà không đợi Tần Tử dùng động tác tiếp theo, lão giả này vô cùng nhanh chóng đem trường kiếm nâng lên bằng hai tay, nâng quá đỉnh đầu giống như dâng tặng lễ vật.

“Tiền bồi tha mạng! !”

Hắn vô cùng dứt khoát kêu lên.

Tần Tử ngăn người, ngơ ngác nhìn cái ông lão mặc áo trắng này mới vừa rồi còn đại nghĩa lâm nhiên, vậy mà có chút phản ứng không kịp.

Co được dân được?

Đây không phải là người trẻ tuổi mới có thể làm đến sao? Gia hỏa này đã là một lão cốt đầu, sớm nên rỉ sét, còn có thể mềm dẻo như thế?

Chương 208: Đến Nhà Ta Chơi

Chương 208. Đến Nhà Ta Chơi

Tần Tử từ trước đến nay thiện tâm, không thích giết người.

Nhìn người nọ quỳ xuống, về sau quyết định thả người này một ngựa, nhìn niên kỷ lão đầu nhi này cũng không nhỏ, sống như đến bây giờ cũng không dễ dàng.

“Người đi đi.”

Tần Tử tùy ý khoát khoát tay.

“A? Đa tạ tiền bối!”

Ông lão mặc áo trắng này cũng không nghĩ tới Tần Tử dứt khoát như vậy, sững sốt một chút, sau đó đứng lên liền chạy.

“Chậm đã.”

Đột nhiên, Tần Tử kêu lên.

“Tiền bối còn có cái gì cần phân...”

Ông lão mặc áo trắng xoay người cười làm lành, nhưng mà lời còn chưa nói hết, liền cảm giác một cỗ lực đạo to lớn đập vào trên đầu, sau đó toàn bộ thân thể xoay tròn giống như con quay, đồng thời đầu óc ngất đi, thiên địa đảo ngược.

“Àm!”

Sau một khắc, hắn cũng giống như hai người trước đó, đầu dưới chân trên, bị cắm vào trong đất.

Hai chân hắn mà thẳng băng một chút, vừa mềm chạm xuống, vậy mà biến thành một cái hình trạng chữ “W”.

“Ha ha, người cho rằng ta không biết người rồi đi về sau sẽ dẫn người đến vậy ta sao? Người tưởng ta ngốc à!”

Tần Tử khinh thường vỗ vỗ hai tay, sau đó hướng phía phía trước bay đi.

Nam vực sông núi tráng lệ, hoang vắng, khắp nơi đều là độc trùng dã thú ẩn hiện, tràn đầy khí tức hung hãn dã man.

Tần Tử một đường hướng về phía trước.

Rất nhanh, hắn thấy được một con sông lớn ngàn trượng, mà trên ngọn núi hai mặt bờ sông, lại có mảng lớn kiến trúc.

Bên bờ, còn có rất nhiều người trẻ tuổi là đệ tử thuộc cùng tông môn, đang ngồi thả câu, bọn hắn dùng dây thừng đem dê bò buộc lại, sau đó ném vào trong nước, rất nhanh, trong nước liền nổi lên bọt nước kịch liệt, sau đó cầm từng đầu dây thừng thẳng băng, giăng khắp nơi.

“Lên cho ta!”

“Lên đây đi!”

Những cái đệ tử kia thấy thế, đột nhiên dùng sức, lập tức, từng đầu quái ngư dài mười mấy mét, mọc ra răng cưa đen nhánh bị giật lên.

Những quái ngư này buông ra dê bò tại không trung, cái đuôi quẫy xuống, liền hướng phía các đệ tử câu cá cắn qua.

“Vụt vụt vụt!”

Nhưng mà, chỉ thấy từng đạo kiếm quang xẹt qua, những cá lớn này nháy mắt biến thành lát cá sống, bị cái đĩa lớn do năng lượng hóa ra tiếp được, mà khung xương tuyết trắng của cá lớn, thì là lần nữa rơi vào trong nước.

Mà phía sau lại có người tiếp được những cái đĩa cá to lớn kia, thi triển băng hệ thần thông, bắt đầu đông lạnh toàn bộ, chờ đi.

Vậy mà tạo thành một đầu dây chuyền sản nghiệp!

Tần Tử nhìn ngây người.

Hắn đi qua, đào kéo một cái đệ tử câu cá, hỏi:

“Huynh đài, các ngươi vì cái gì không trực tiếp dùng thần thông mò cá thế? Câu như này, thủy chung vẫn là quá chậm.”

Tần Tử nói sự thật, nếu như là hắn, một đạo thần thông vung xuống lưới lớn, tối thiểu vớt được trăm tám mươi đầu.

“Ngươi là?”

Người kia xoay người lại, nhìn thấy Tần Tử về sau hơi kinh hãi, sau đó khôi phục lại bình tĩnh.

“Qua đường.”

Tần Tử vừa cười vừa nói.

“A, chúng ta câu cá nhưng thật ra là đang rèn luyện thân thể, câu cá cần sức quan sát cùng lực phản ứng nhạy cảm, còn cần lực bộc phát trong nháy mắt, thời điểm rèn luyện thân thể dứt bỏ thần thông, thân thể đầy đủ cường đại, thi triển thần thông cũng liền làm ít công to.”

Người kia phúi mông một cái đứng lên.

Nhiệt tình nói ra:

“Gặp lại chính là hữu duyên, ta xem huynh đài khí độ bất phàm, không bằng vào nhà ta ngồi một chút đi?”

“Không cần.”

Tần Tử khoát khoát tay, cười đến giống như một bông hoa, đồng thời lui về sau hai bước không để lại dấu vết.

“Vẫn là đi ngồi một chút đi.”

Người kia cười khuyen nhủ, đồng thời bước chân hướng phía Tần Tử tới gần.

“Không được không được.”

Tần Tử tiếp tục khoát tay, cười khan nói:

“Ta đột nhiên nhớ tới trong nhà còn có việc, liền đi trước một bước.”

“Hừ! Giết người Ly Giang tông ta, còn muốn đi? ! Thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa người xông tới!”

Người kia đột nhiên hét lớn một tiếng.

Người này rõ ràng là người trẻ tuổi, nhưng là thanh âm lại trở nên rất già nua, mang theo một cỗ uy nghiêm chí khí.

“Khụ khụ, ta cũng không nghĩ tới trùng hợp như vậy... Cáo từ!”

Tần Tử cười cười xấu hổ, sau đó xoay người chạy!

Hắn cũng không nghĩ tới, mình tùy tiện tìm người qua đường hỏi một chút, lại đụng phải lão quái vật Ly Giang tông.

“Hừ, nếu như hôm nay để người chạy, Ly Giang lão nhân ta còn đặt chân tại nam vực như thế nào!”

Người kia hừ lạnh một tiếng, chẳng không mà lên, vồ ra một chưởng đối phía trước, lập tức, sông lớn phía trước vậy mà bắt đầu cuộn cuộn kịch liệt.

“Soạt!”

Một cổ giang hà cỡ nhỏ rộng trăm trượng, từ bên trong sông lớn bay ra, vậy mà huyền không mà lên, giống như một đầu cự xà liên miên bất tận, hướng phía Tần Tử quét ngang mà đi.

“Phá!”

Tần Tử thi triển thần thông, một chưởng vọt tới giang hà kia, bọt nước văng khắp nơi, vậy mà chiếu rọi ra từng đạo cầu vòng.

Nhưng là, nước là không cách nào chân chính bị chém đứt.

Giang hà gãy đoạn kia nháy mắt lần nữa dung hợp, hướng phía Tần Tử vây quanh mà đến, bị một chưởng đánh vỡ, về sau lại cấp tốc khôi phục nguyên hình, sau đó thu nhỏ vòng vây.

Rất nhanh, Tần Tử bị một viên thủy cầu khổng lồ đường kính vạn trượng bọc lại, mặt ngoài quả cầu nước này không ngừng nhô lên các loại hình trạng, thật giống như một trùng con giáp xác mạnh mẽ đâm tới tại bên trong khí cầu.

“Ha ha, thủ đoạn cũng không yếu, nếu là người bình thường, chỉ sợ thật đúng là khôn không được người.”

“Nhưng mà, lão phu đường đường tu vi cửu trọng thiên, nếu là còn bắt không ngừng người một cái tiểu gia hỏa Chí Thánh cảnh lục trọng, tu vi cửu trọng thiên của ta, chẳng phải là chuyện tiểu lâm?”

Người kia cười lạnh một tiếng, sau đó tay phải nắm lại, lập tức, thủy cầu khổng lồ vạn trượng kia cấp tốc thu nhỏ, dần dần biến thành ngàn trượng, trăm trượng, mười trượng, cuối cùng hóa thành một trượng.

Nó giống như một viên hạt châu hồ phách màu lam, đem Tần Tử vây ở bên trong, không thể động đậy.

Đây thật ra là một kiện bảo vật rất cường đại, là Ly Giang lão nhân lấy ra một đoạn sông rộng trăm trượng, dài mười vạn trượng luyện chế mà thành, mà khi nó co lại nhỏ, chất lượng

không thay đổi, mật độ lại biến lớn, áp lực cũng sẽ biến lớn, người ở bên trong liền sẽ không thể động đậy.

“Tiểu tử, ngươi vì sao giết đệ tử Ly Giang tông ta?”

Ly Giang lão nhân lạnh lùng hỏi.

Chương 209: Tần Tử Bị Mang Đi Như Heo

Chương 209. Tần Tử Bị Mang Đi Như Heo

Tần Tử trừng mắt nhìn, miệng lại không mở ra nổi.

Ly Giang lão nhân thấy thế, hắn vạch ra một cái lỗ nhỏ ở vị trí miệng Tần Tử, để miệng của hắn có thể động.

Tần Tử nói ra:

“Tiền bối, cái này chỉ sợ có hiệu lắm.”

Ly Giang lão nhân cười lạnh:

“Ha ha, mỗi cái người bị bắt lại đều nói như vậy.”

Tần Tử gượng cười hai tiếng, nghiêm mặt nói:

“Chuyện tới bây giờ, xem ra ta là không thể gạt được tiền bối, không sai, ta đích xác giết một cái đệ tử Ly Giang tông!”

“Nhưng là... Ô!”

Tần Tử đang muốn lắc lư một phen, nhưng là lời còn chưa nói hết, lỗ nhỏ của viên thủy kia cầu lần nữa bị phong bế.

“Thừa nhận liền tốt, lão phu đang vì danh sách Kỳ Tinh thánh địa kia phát sầu đâu, hiện tại vừa vặn đưa ngươi đưa qua, cũng không tính khi dễ ngươi.”

Ly Giang lão giả vừa cười vừa nói.

Sau đó, hắn nói ra đối với mọi người phía dưới:

“Bản tọa đi một chuyến tới Kỳ Tinh thánh địa, các người tiếp tục câu cá, không cho phép lười biếng.”

Nói xong, hắn đưa tay hướng phía một cái phương hướng bay đi, mà cái tay xách lấy thủy cầu Tần Tử kia, giống như đang cầm bóng bay, bị hắn dùng năng lượng dắt lấy, theo sau lưng.

“Danh ngạch? Không phải là cái đại cơ duyên gì? Chẳng lẽ là cái thánh địa gì kia muốn thu đệ tử?”

Tần Tử suy đoán nói trong lòng.

Nhưng mà sau khi biết được mục đích, mặt của hắn trực tiếp đen xuống —— cái này rõ ràng chính là tế đàn dùng tế thiên!

Cái tế đàn này rất cổ lão, là dùng hòn đá thô ráp đắp lên mà thành, phía trên năm, sáu cây cột đá thô ráp đứng thẳng, trên mỗi cái cây cột đều bôi trét lấy ký hiệu màu sắc rực rỡ, chữ giống như gà bới.

Mà màu đỏ sậm tế đàn dưới đất là vô số huyết dịch khô cạn về sau hình thành, mùi máu tươi tràn ngập.

“Ly Giang tông, dâng lên một cái tông môn cừu địch, người này thiên phú tuyệt hảo, vừa vặn dùng cho hiến tế.”

Ly Giang lão tổ vừa cười vừa nói.

“A, người trẻ tuổi kia nhìn xem rất bất phàm, người xác định không có cái bối cảnh gì sao?”

Lão giả Kỳ Tinh thánh địa kia hỏi.

“Không có!”

Ly Giang lão nhân chém đinh chặt sắt nói.

Quản hắn có hay không thì sao chứ.

Bất đều bất, chẳng lẽ còn có thể chịu nhận lỗi? Chỉ cần động tác Kỳ Tinh thánh địa nhanh một chút, xử lý sạch sẽ, về sau ai biết?

Mà lại cũng không phải hắn giết, cho dù có cừu hận ẩn kỵ, đó cũng là rơi vào trên thân Kỳ Tinh thánh địa, liên lụy không đến Ly Giang tông.

Chẳng lẽ cái gia tộc hoặc là sư môn tiểu tử này còn dám đến Kỳ Tinh thánh địa đòi thuyết pháp? Hỏi nguyên nhân cụ thể?

Căn bản không có khả năng!

N người sau lưng cái tiểu tử này sẽ chỉ nghiêng răng nghiêng lợi, yên lặng ghi hận Kỳ Tinh thánh địa, đem khoản nợ này tính tại trên thân Kỳ Tinh thánh địa.

Hắn suy đoán, cái tiểu tử này vẫn là có chút bối cảnh, nhưng là cũng không lớn, chí ít không cách nào cùng Kỳ Tinh thánh địa so sánh.

Bằng không, câu nói đầu tiên tiểu tử kia vừa rồi mở miệng, không thể nào là câu “Đây là cái hiệu làm”, mà hắn là câu “Ta là đệ tử cái tông môn nào đó, hoặc là người gia tộc nào đó, hoặc là cha ta là ai, ta sư phụ là ai.”.

Hắn hiểu rất rõ đệ tử đời thứ hai!

Không ai hiểu rõ hơn đời thứ hai so với hắn.

Dù sao, hắn tại thời điểm tuổi trẻ, thời điểm khi gia tộc hắn còn không có bị Kỳ Tinh thánh địa diệt đi, hắn chính là như thế a...

Tần Tử bị vây ở thủy cầu bên trong, ném ở bên trên tế đàn giống như lợn chết, trực tiếp phơi hai ngày.

Mà trong hai ngày này.

Lại có mấy cái người trẻ tuổi bị mang theo tới.

Có bị gân giao long buộc lấy, có người bị xiềng xích khóa lại, thậm chí còn có trực tiếp đánh ngất xỉu, hoặc là dùng thuốc tê say ngất mang tới.

Mấy người kia cũng liền hai mươi tuổi, nhưng là đều đạt đến Chí Thánh cảnh, thiên phú có thể xưng kinh diễm.

Mấy người kia nhìn thấy Tần Tử, về sau đều nhao nhao lộ ra nụ cười khổ sở, mà Tần Tử cũng chỉ có thể nháy mắt mấy cái.

Cùng là người lưu lạc, gặp nhau coi như quen biết!

Mấy người kia nằm tại bên trên tế đàn, lẫn nhau bắt đầu giao lưu.

“Tại hạ Lý Sơn.”

“Tại hạ Vương Đằng.”

“Tại hạ Liễu Hồng, hồ thẹn hồ thẹn.”

“Ô ô ô...”

Còn có một cái người bị trói thành sâu róm, đồng thời ngăn chặn miệng, trên mặt đất vắn vẹo mấy lần, không biết đang nói cái gì.

“Vị huynh đài này thì sao?”

Mấy người nhìn về phía Tần Tử bên trong thủy cầu, Tần Tử lúc này, tựa như một viên hồ phách to lớn, hẳn chính là côn trùng bên trong.

Tần Tử nháy mắt mấy cái.

“Ai, đừng hỏi nữa, hẳn không nói được, nếu như ta đoán không sai, vậy khôn hẳn là nhược thủy thiên hà của Ly Giang lão nhân.”

“Tê! ! Nhược thủy thiên hà, kia là bảo vật thành danh Ly Giang lão nhân, ta nghe nói, coi như cảm kiện hoàng khí thì hẳn đều không đổi!”

“Quá đúng, hoàng khí bình thường nào có dùng tốt như nhược thủy thiên hà? Thứ này có thể công có thể thủ, tùy tâm mà dùng, uy lực còn to lớn như thế.”

Mấy người thôn thức không thôi.

Sau đó liền bắt đầu nói chuyện phiếm bắt đầu.

Lý Sơn thở dài nói:

“Nơi này là Kỳ Tinh thánh địa, ta nhìn, chúng ta lần này là dữ nhiều lành ít.”

Vương Đằng gật gật đầu:

“Bắt ta là cừu nhân của ta, hẳn vốn là muốn giết chết ta, nhưng là bây giờ đem ta đưa đến nơi này đến, hiển nhiên không thể nào là thả ta một con đường sống, hẳn là muốn để ta sống không bằng chết.”

“Ô... Ô ô ô...”

Cái huynh đài “Sâu róm” kia lại vắn vẹo mấy lần, nhưng vẫn là nói không ra lời.

Lúc này, Liễu Hồng cười khỏ nói:

“Ta biết bọn hấn muốn làm gì.”

Xoạt!

Lập tức, mấy người đồng thời nhìn về phía hấn.

Liễu Hồng hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Ta nghe nói, thiếu chủ Bạch Kinh Thiên Kỳ Tinh thánh địa, đoạn thời gian trước tiến vào Ma Bà động, không cẩn thận bị nguyên rửa quán thân.”

“Mà Kỳ Tinh thánh địa, có một loại vu thuật, có thể thông qua tế đàn, đem nguyên rửa chi lực tái giá đến trên thân người có tuổi tác cùng tu vi không sai biệt lắm.”

“Cho nên... Hiện tại chúng ta bị bắt, hơn phân nửa là dùng để làm vật chứa tái giá nguyên rửa.”

Mọi người nghe vậy, sắc mặt đại biến.

Kỳ Tinh thánh địa đều không thể trực tiếp phá giải, mà cần sử dụng tà pháp tái giá nguyên rửa, đến cùng có bao nhiêu đáng sợ, bọn hấn bị tái giá, về sau sẽ biến thành bộ dáng gì?

Ngẫm lại đều đáng sợ!

Chương 210: Bạch Kinh Thiên Cuồng Ngạo

Chương 210. Bạch Kinh Thiên Cuồng Ngạo

“Thế nhưng là, coi như tái giá nguyên rửa, một người là đủ rồi a, tại sao muốn bắt nhiều người như vậy?”

Lý Sơn mặt đen lên hỏi.

Liễu Hồng thở dài nói:

“Có thể là Bạch Kinh Thiên quá mạnh... Nghe nói tái giá nguyên rủa, cần tìm kiếm vật dẫn thực lực chênh lệch không nhiều, mà muốn tìm được thiên tài tuổi trẻ có thể cùng Bạch Kinh Thiên so sánh, lại không có gì bối cảnh, gần như không có khả năng, cho nên chỉ có thể dùng số lượng đến chất thành.”

“Hừ, cuồng vọng!”

Vương Đăng hừ lạnh một tiếng, nói ra:

” Vương Đăng ta một đường quật khởi, cùng cảnh giới chưa hề bại qua, thậm chí vượt cấp khiêu chiến cũng chưa từng có thua trận, Kỳ Tinh thánh địa bọn hắn liền xác định ta không bằng kia Bạch Kinh Thiên như thế?”

“Đúng rồi! Ta là bị lão tổ tông cử trọng thiên Vạn Độc môn bắt, tu vi chênh lệch quá lớn căn bản là không có cách phản kháng, nhưng nếu là Bạch Kinh Thiên kia đánh với ta một trận, hươu chết vào tay ai còn không nhất định đâu!”

Lý Sơn cũng nghiêng răng nghiêng lợi, tức giận bất bình.

“A a a a!”

Cái lão huynh “Sâu róm” kia lại vặn vẹo mấy lần, nhưng không ai biết hắn đang nói cái gì.

“Bạch Kinh Thiên xác thực rất mạnh.”

Cái thời điểm này, Liễu Hồng thấp giọng nói ra:

“Ta đã từng cùng hắn chiến đấu qua, ta sử xuất tất cả vốn liếng, mà hắn chỉ dùng một cái tay liền đem ta trấn áp, hắn cho ta cảm giác... Không thể chiến thắng.”

“Mạnh như vậy?”

Vương Đăng nhướn mày, sau đó đột nhiên nháy mắt ra hiệu, cười nói:

“Sẽ không phải là ngươi quá yếu đi! Nếu như hắn gặp được ta, đừng nói một cái tay, coi như hai cánh tay tăng thêm ba cái chân đều không đủ!”

Liễu Hồng cười cười, cũng không có giải thích.

Hắn yếu sao?

Khác không dám nói, tại bên trong thế hệ trẻ tuổi nam vực tuyệt đối được cho đỉnh tiêm! Bằng không, cũng không có tư cách được đưa đến nơi này.

Trên thực tế, có thể trở thành tể phẩm cho Bạch Kinh Thiên, đối đại đa số người trẻ tuổi mà nói, đều đủ để kiêu ngạo.

Dù sao, cái nam vực này lớn như vậy, thiên kiêu có thể cùng Bạch Kinh Thiên sánh vai, cũng không có mấy cái.

Bạch Kinh Thiên nguyên bản liền căn cốt tuyệt hảo, lại trải qua Kỳ Tinh thánh địa dốc sức bồi dưỡng, các loại trân quý dược liệu nện vào, các loại cường giả dạy bảo, thậm chí dùng giao long chi huyết tẩy lễ qua thân thể, không cường đại mới là lạ!

“Đông đông đông!”

Đột nhiên, liên tiếp kịch liệt tiếng trống vang lên, tể đàn chân động, đồng thời truyền đến bờ sông bên kia, tại dãy núi ở giữa quanh quần.

Chỗ của tòa tể đàn này, chính là bờ sông Ly Giang, đương nhiên, cũng không phải là chỗ của Ly Giang Tông, mà là khúc thượng nguồn.

“Ha ha ha, Lý huynh, tới?”

“Giang huynh, người cũng tới.”

“Nha, Võ gia ca ca cũng tới?”

“Kỳ Tinh thánh địa mời, sao dám không đến?”

Trên bầu trời có âm thanh vang lên, sau đó liền thấy từng đạo thân ảnh quần áo khác nhau, từ bốn phương tám hướng bay tới.

Mà cùng lúc đó, có tiếng bước chân chinh tể vang lên, số lớn người trẻ tuổi mặc trường bào tinh đồ màu lam chạy vào chỗ quảng trường tể đàn, sau đó cấp tốc đem quảng trường quây lại, xếp hàng chỉnh tề.

Thậm chí còn có rất nhiều người trẻ tuổi kéo đuôi nhau trên đường hẻm, xếp hàng dọc theo đường lát đá, không thể nhìn thấy phần cuối.

Sau đó, những cái đại nhân vật từ bốn phương tám hướng kia đến, nhao nhao rơi vào trên quảng trường, lại có hơn trăm người.

“Thánh chủ đến! !”

Một đạo thanh âm tiếng nói vọt đực vang lên, sau đó, một cỗ uy áp kinh khủng giống như thủy triều, vọt tới mênh mông cuộn cuộn.

Chỉ thấy bên trên đường lát đá kia, một đám người mênh mông cuộn cuộn mà tới.

Bọn hần phần lớn mặc trường bào sao trời, nhưng mà thân phận cao thấp khác biệt, sao trời trường bào kiểu dáng cũng không giống, thân phận càng cao, quần áo màu sắc càng đậm, bức tranh các vì sao cũng càng phức tạp.

Người đứng đầu tiên, là một cái trung niên nam tử bề ngoài xấu xí, dáng người cao gầy, làn da vàng như nến, giống như một bộ thầy khô.

Mà phía sau nam tử trung niên, lại là một cái thanh niên áo trắng tuấn lãng, áo trắng bắt mắt, tại bên trong mảng lớn trường bào sao trời kia giống như hạc giữa bầy gà, cực kỳ dễ thấy.

“Bái kiến thánh chủ!”

“Gặp qua thánh chủ!”

Những cái đại nhân vật của các đại tông môn cùng gia tộc kia nhao nhao hành lễ đối với trung niên thầy khô kia, cúi đầu, mặt mũi tràn đầy kính sợ.

Kỳ Tinh thánh chủ, là một tôn Giới Hoàng!

Mà lại nghe nói, hần nắm giữ lấy một loại tà thuật nào đó, cách thiên sơn vạn thủy đều có thể lấy tính mạng người ta, khó lòng phòng bị.

“Miễn lễ, bản tọa hôm nay vì cái gì mời các ngươi đến, chắc hần tất cả mọi người biết đi?”

Kỳ Tinh thánh chủ từ tốn nói.

Mọi người đồng thời gật đầu.

“Trước ngồi xuống đi.”

Kỳ Tinh thánh chủ gật gật đầu, sau đó vung tay lên, mặt đất vậy mà chui ra từng đạo dây leo to lớn, sau đó cấp tốc xen lẫn, biến hóa hình trạng, vậy mà hóa thành mấy tòa đài cao, đồng thời sinh trưởng ra chỗ ngồi.

Mọi người theo thứ tự ngồi xuống, giống như người xem, từ trên cao nhìn xuống tòa tế đàn.

Mà Kỳ Tinh thánh chủ ngồi tại trên ghế ngồi cao nhất, cái thanh niên áo trắng kia thì là yên lặng đứng ở sau lưng hắn.

“Kình Thiên, mấy cái người trẻ tuổi này căn cốt đều không tệ, tu vi cũng không yếu, hẳn là đầy đủ tái giá nguyên rửa của ngươi.”

Kỳ Tinh thánh chủ nghiêng đầu nói.

“Hi vọng đi.”

Bạch Kình Thiên từ chối cho ý kiến nói.

“Ồ? Ngươi tựa hồ không ôm hi vọng?”

Kỳ Tinh thánh chủ ý vị thâm trường cười nói.

“Sâu kiến có nhiều hơn nữa, cũng khó có thể so sánh chân long, lấy căn cốt cùng nội tình mấy người kia, không biết có thể tái giá một nửa nguyên rửa hay không.”

Bạch Kình Thiên từ tốn nói.

“Tự tin như vậy?”

Kỳ Tinh thánh chủ lông mày nhíu lại.

“Những người này cộng lại, ta chỉ dùng một cái tay liền có thể trấn áp, ngài nói xem đúng không?”

Bạch Kình Thiên hỏi ngược lại.

“Ha ha ha, không hồ là đệ tử ta!”

Chương 211: Bạch Kình Thiên Thực Lực Khủng Bố

Chương 211. Bạch Kinh Thiên Thực Lực Khủng Bố

Kỳ Tinh thánh chủ tán thưởng cười một tiếng, sau đó nói ra:

“Nhưng mà, chiến lực cùng nội tình cũng không thể hoàn toàn cùng cấp.”

“Chiến lực của ngươi mạnh hơn bọn họ rất nhiều, nhưng là phương diện nội tình lại không thể tính như này, rất nhiều người kỳ thật căn cơ rất hùng hậu, mà lại cơ duyên cũng không ít, phương diện khí huyết cùng lực lượng đơn thuần chưa chắc yếu hơn ngươi, chẳng qua là phương diện kinh nghiệm chiến đấu cùng thần thông kéo ra chênh lệch mà thôi.”

“Ha ha, thật sao?”

Bạch Kinh Thiên lơ đãng, nhưng cũng không có phản bác, có một số việc, chỉ có thể dùng sự thực đến chứng minh!

“Bạch Kinh Thiên, ngươi có dám đánh với ta một trận hay không!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm tức giận vang lên.

Mọi người nhìn về phía tể đàn, chỉ thấy một cái thanh niên bị tảo liên trói tại trên cây cột găm thét lên:

“Ta là bị lão quái vật cứu trọng thiên bắt lấy, không phải bị người bắt được, muốn ta làm áo cưới cho người, ta không phục!”

Một cái thanh niên bị gân giao long trói lại cũng nói ra:

“Để chân long làm áo cưới cho rắn cỏ, ta cũng không phục! Bạch Kinh Thiên hửn có thể còn không bằng ta, dựa vào cái gì để ta tái giá nguyên rửa cho hửn? Chỉ bằng hửn bối cảnh lớn sao? Ha ha ha, thật sự là làm trò hề cho thiên hạ!”

Một cái thanh niên bị say ngất trên mặt đất, chỉ có thể động đầu lưỡi phụ họa nói:

“Đúng! Chân chính thiên kiều đều là đánh ra tới, trốn ở phía sau trường bối làm mưa làm gió có gì tài ba? Không bằng để

sư phụ người đem tất cả người trẻ tuổi nam vực đều giết, người chính là thiên kiêu thứ nhất nam vực! Nhưng mà, loại thiên kiêu này, tại ta xem ra, cũng chính là cái tạp chủng mà thôi!”

“A a a...”

Cái thanh niên “Sâu róm” kia lại vặn vẹo mấy lần, thế nhưng là cái cục vải vàng trong miệng kia, lại là từ đầu đến cuối nhả không ra được.

Những lời này, lập tức để sắc mặt các đại nhân vật chung quanh trở nên tế nhị, bọn hắn theo bản năng cúi đầu xuống.

Có thể tưởng tượng, lúc này trên mặt Kỳ Tinh thánh chủ khẳng định có chút khó xử, dù sao, việc này hoàn toàn chính xác không tính hào quang.

Dựa vào cường giả thế hệ trước cầm nã người trẻ tuổi, sau đó làm áo cưới cho Bạch Kinh Thiên, thấy thế nào đều có chút bỉ ổi.

“Chỉ là hạng giun đế, cũng dám nói xằng chân long, thật sự là vô tri không sợ.”

Cái thời điểm này, giọng nói lạnh lùng vang lên.

Chính là Bạch Kinh Thiên!

Chỉ thấy hắn chậm rãi từ sau lưng Kỳ Tinh thánh chủ đi ra, nhìn xuống tề đàn bên trên mấy người:

“Nhìn ra được các ngươi đều có chút kỳ ngộ, cho nên tự cho mình siêu phàm, nhưng mà trong mắt ta... Các ngươi cũng chỉ là thằng hề mà thôi.”

Hắn ở trên cao nhìn xuống, lạnh lùng nói ra:

“Các ngươi cảm thấy làm tế phẩm của ta rất ăn thiệt thòi, nhưng là tại ta nhìn tới... Dạng tiêu chuẩn như các ngươi, còn không nhất định đúng quy cách.”

“Ta nhờ vào! Nói mạnh miệng ai không biết, ta liền hỏi ngươi, có dám cùng ta công bằng đánh một trận hay không?”

Xiềng xích ca khinh thường nói ra:

“Người nếu là có thể đánh bại ta, ta chết cũng chịu phục, nếu không, lão tử chết cũng xem thường người!”

Thiên tài đều là có ngạo khí.

Có thể đường đường chính chính thua, nhưng là không thể chết được uất ức, không thể chết tại trong tay người không đáng.

“Ha ha, đừng có dùng phép khích tướng, hử không có lá gan kia, người nhìn hử, trừ việc biết trốn ở đằng sau trường bối cáo mượn oai hùm, còn biết cái gì? Không có Kỳ Tinh thánh địa làm chỗ dựa, hử còn có cái gì? Hử! Còn! Là! Cái! Cái gì!”

Thanh niên gân rờng âm dương quái khí mà nói.

“Cũng thế, phép khích tướng là đối phó nam nhi nhiệt huyết, người nhìn đáng về hử, có chỗ nào giống nam nhân sao?”

Thanh niên thuốc mê cũng mở miệng thêm dầu vào lửa.

“Oanh!”

Cái thời điểm này, một vệt thần quang phóng lên tận trời, giống như hỏa diễm nhảy lên thẳng vài trăm mét, khí thế như cầu vồng.

Chỉ thấy Bạch Kinh Thiên đi về phía trước ra, hử nhìn xem mấy người kia, lạnh lùng nói:

” Các người đã như thế cuồng vọng vô tri, vậy ta cũng không để ý mà đem lòng tự trọng hèn mọn các người nghiền vỡ nát!”

Nói xong, hử nhìn về phía rất nhiều đại nhân chung quanh vật, nói ra:

“Mời tiên bối cầm nã bọn hử, buông bọn hử ra.”

“Cái này...”

“Thánh chủ, ngài nhìn...”

Mấy cái lão giả nhao nhao nhìn về phía Kỳ Tinh thánh chủ, chuyện này bọn hử cũng không dám tự tiện chủ trương, bởi vì mấy cái người trẻ tuổi này là bọn hử tự mình bắt, bọn hử rất rõ ràng mấy người kia đều không đơn giản.

Nếu là chờ một lúc đánh nhau, Bạch Kinh Thiên xảy ra chút ngoài ý muốn, Kỳ Tinh thánh địa mất hết thể diện, ai gánh chịu nổi?

“Buông bọn hấn ra.”

Kỳ Tinh thánh chủ từ tốn nói.

Hấn cũng không có lo lắng như mấy cái lão giả này, bởi vì tại trong lòng hấn, căn bản sẽ không cần nhắc Bạch Kinh Thiên bại.

Đây là tự tin tuyệt đối!

“Tốt.”

Mấy vị này lão giả khế căn môi, giải khai mấy người trói buộc, ngay cả thanh niên thuộc tên kia, cũng bị đứt cho một chậu giải được.

Mà cái huynh đài bị trói thành “Sâu róm” kia, cũng bị mở trói, mà nháy mắt buông ra, hấn một ngụm nhổ ra vãi vốc ổ vàng nhét vào trong miệng, sau đó nôn ra một cái, đồng thời chỉ vào vị lão giả bắt hấn kia tức miệng mắng to:

“Lão thất phu, ngươi đây là dùng bút tắt hay là đồ lót! !”

“Vãi quần chân thôi.”

Lão giả kia từ tốn nói.

“Ngươi! !”

Vị huynh đài sâu róm này lập tức nổi trận lôi đình, nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể tiến lên bóp chết lão giả này.

Mà cái thời điểm này, Bạch Kinh Thiên xuất thủ.

“Đại Thần Ma ấn!”

Tay phải hấn nâng lên, hướng phía bốn người chụp được, lập tức, vô tận hắc khí hội tụ, hóa thành một đạo đại ấn đen nhánh, hướng phía bốn người nghiền ép mà xuống, quả thực che khuất bầu trời.

“Thật mạnh!”

Bốn người sắc mặt biến hóa, bọn hấn tựa hồ nhìn thấy, bên trong đại ấn kia có Thần Ma tại gào thét, có oan hồn tại kêu rên, một loại áp lực vô hình, để bọn hấn có chút không thở nổi.

Nhưng mà, bọn hắc chung quy là hạng người thiên tài, thà gãy không cong, rất nhanh liền bộc phát ra chiến ý kinh thiên.

Chương 212: Lo Lắng

Chương 212. Lo Lắng

“Cuồng Long thương pháp!”

“Thạch Vương Quyền!”

“Phúc Hải Quyền!”

“Phục Ma thần quang!”

Người người đồng thời phóng lên tận trời, tự mình bộc phát ra thần thông cường đại, bốn cỗ lực lượng hội tụ, vậy mà trực tiếp xé rách Thần Ma ẩn kia, sau đó tiếp tục thẳng hướng Bạch Kinh Thiên.

“Hừ!”

Bạch Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, phía sau hắc khí phun trào, mà bên trong hắc khí mở ra một đôi cự nhãn tinh hồng, âm lãnh mà tà ác.

“Cái này!”

“Không được!”

Bốn người sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy một cỗ bão táp tinh thần đáng sợ đổ vào não hải, đầu óc lập tức hỗn loạn tung bừng, ngăn ngủi thất thần.

Mà liền tại trong cái nháy mắt này, Bạch Kinh Thiên một quyền oanh sát mà ra, lực lượng cuồng bạo hóa thành triều tịch, mệnh môn cuộn cuộn cần quét mà qua.

“Phanh phanh phanh phanh!”

Bên trong trầm đục, bốn người liểng xiểng bay rớt ra ngoài.

Còn không đợi bốn người kịp phản ứng, Bạch Kinh Thiên động, thân thể của hắn hóa thành một đầu bạch tuyến, gần như nháy mắt đồng thời cùng bốn người gặp thoáng qua.

“Ba! Âm! Đông! Phốc!”

Hắn một bàn tay đập vào trên mặt một người trong đó, để người này bay về phía phương xa giống như là con quay. Sau đó một cước đem một người khác đập bay ra ngoài. Sau đó một cái quay người đem một người khác giẫm hướng mặt đất. Cái cuối cùng là đâm móc cằm, để người này ngửa đầu phi thiên.

Nhìn như rất dài, kỳ thật chỉ là trong nháy mắt!

Mà bốn người này thực lực rất mạnh, cũng rất kháng đánh, nháy mắt bị đánh bay liên kịp phản ứng, quay người lại lần nữa thẳng hướng Bạch Kinh Thiên.

“Thần quang phổ chiếu!”

Bạch Kinh Thiên gầm nhẹ một tiếng, hai tay giơ cao, từng đạo bạch quang nóng bỏng từ trong cơ thể hắn bắn ra, giăng khắp nơi, hướng phía bốn phương tám hướng bắn phá mà ra.

Mỗi một đạo đều không gì không phá!

” lực lượng lệt hồn hậu!”

“Móa nó, cái tên biến thái này!”

Bốn người hoảng sợ biến sắc, năng lượng Bạch Kinh Thiên hùng hậu để bọn hắn rung động, bởi vì đạo thần thông này hoàn toàn là lấy hỏa lực bao trùm, đơn giản thô bạo, lấy lực phá pháp.

Nói đơn giản, chính là tránh cũng không tránh được, chỉ có thể chọi cứng, mà chọi cứng, tựa hồ cũng có chút gánh không được!

“Phốc phốc phốc phốc!”

Từng đạo bạch quang bắn phá qua, bốn người cho dù toàn lực ngăn cản, vẫn là bị bắn thủng, chặt vật bay rớt ra ngoài, đã mất đi sức chiến đấu.

“Hiện tại, phục sao?”

Bạch Kinh Thiên thu lại bạch quang, sừng sững tại trên bầu trời, từ trên nhìn xuống ngã bốn người tại bên trên tế đàn.

Lập tức, bốn người sắc mặt tái nhợt, sau đó mặt mày nóng lên.

Đánh mặt.

Bọn hắn bốn đánh một lại bị đánh thành bộ dáng này, cho dù chết đều không có mặt mũi gặp người, muốn tìm cái lỗ để chui xuống!

“Kính Thiên thánh tử quả nhiên tài năng ngút trời.”

“Chắc chắc chắc, thánh chủ có người kế tục a.”

” Thiên phú Kính Thiên thánh tử, chỉ sợ đã có một không hai đông nam tây bắc tứ đại vực, cử thế vô song.”

Chung quanh các đại nhân vật nhao nhao bắt đầu vai phụ.

“Ha ha, Kính Thiên thiên phú hoàn toàn chính xác là không yếu, so ta với năm đó đều mạnh hơn một chút, nhưng là cử thế vô song nhưng cũng không dám nói lung tung.”

Kỳ Tinh thánh chủ cười lắc đầu.

“Hừ, hắn đương nhiên tính không lên cử thế vô song, khỏi cần phải nói, liền nói trên cái tế đàn này, hắn còn không có toàn thắng đâu!”

Cái này thời điểm, Vương Đằng hừ lạnh nói.

Hắn thoi thóp nằm tại bên trên tế đàn, thân thể bị đánh thành cái sàng, mắt thấy mạng sống cũng muốn vô vọng, thế là cái gì cũng không sợ!

“Không có toàn thắng?”

Bạch Kính Thiên nhướng mày.

Sau đó, hắn đột nhiên nhìn về phía hẻo lánh tế đàn, bên trong cái “Hỗ phách” kia không có cái áo đen thanh niên đang nháy nháy mắt đối với hắn.

“Ha ha, nhìn thấy không? Vị này huynh đệ bị phong tại bên trong nhược thủy thiên hà, mới là mạnh nhất trong năm người chúng ta! Người mặc dù đánh bại chúng ta, nhưng nếu là đối đầu hắn... Tha thứ ta nói thẳng, người không có phần thắng chút nào.”

Vương Đằng cười lạnh nói.

Kỳ thật hắn trong lòng cũng không xác định, nhưng mà mọi người đều phải chết, đánh cược một lần lại có quan hệ gì đâu?

Nếu như bằng hữu bị phong tị bên trong nhược thủy thiên hà thật có thể đánh bại Bạch Kinh Thiên, như vậy hẳn trước khi chết, cũng có thể mở mày mở mặt một chút!

“Lời nói vô căn cứ.”

Bạch Kinh Thiên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, hiển nhiên không có đem Tần Tử để vào mắt, dù sao, phóng nhãn toàn bộ nam vực, có thể cùng hắn bất phân thắng bại, cũng không có mấy cái.

“Thế nào, ngươi không dám thả hắn ra sao? Ta liền biết ngươi không dám, ngươi cũng liền khi dễ đám người yếu như chúng ta mà thôi, nhìn thấy người mạnh hơn ngươi, ngay cả dũng khí một trận chiến đều không có.”

Vương Đăng khinh thường cười lạnh nói:

“Khó trách ta nghe nói ngươi chưa bao giờ có thua trận, ha ha, chuyên chọn người yếu hơn mình để động thủ, có thể có thua trận mới là lạ!”

“Ngươi nói cái gì? !”

Bạch Kinh Thiên trong mắt bắn ra lẳng lẽ quang mang, hắn đem vinh dự coi là sinh mệnh, tuyệt không cho phép có người làm bẩn vinh dự hắn.

“Ta nói ngươi không dám cùng cường giả đánh một trận chiến, làm sao, không phục sao, vậy ngươi liền cùng hắn công bằng đánh một trận!”

Vương Đăng không sợ hãi chút nào kêu gào nói.

“Hừ, đã là ngươi trước khi chết muốn đem mặt mũi mất hết, vậy ta liền thành toàn ngươi, thời điểm nhìn thấy, ngươi còn mặt mũi nào sống chui nhủi ở thế gian này!”

Bạch Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía Ly Giang lão nhân, nói ra:

“Xin tiên bối đem người này phóng xuất, đánh với ta một trận.”

“Cái này...”

Da mặt Ly Giang lão nhân co quắp mấy lần, do dự.

Tha thứ hắn nói thẳng.

Cái gia hỏa này bị hắn phong tại bên trong thủy cầu, có chút cường đại, hắn thật có chút lo lắng Bạch Kinh Thiên không chịu đựng nổi.

Hắn làm cường giả cửu trọng thiên nhãn hiệu lâu đời, đối với thực lực người tuổi trẻ, nhiều ít vẫn là có thể làm ra một chút tính toán cùng so sánh, huống chi cái tiểu tử này là hắn tự tay bắt lấy.

Bạch Kinh Thiên rất mạnh.

Nhưng là đối đầu cái tiểu tử này... Có chút khó.

“Thế nào, tiền bối không phải là lo lắng ta đánh không lại hắn?”

Bạch Kinh Thiên đứng chấp tay, cười lạnh nói.

Chương 213: Tần Tử Và Bạch Kinh Thiên

Chương 213. Tần Tử Và Bạch Kinh Thiên

“Làm sao lại thế, thiên phú thánh tử tuyệt luân, cùng thể hệ hiếm có địch thủ, tự nhiên có thể trấn áp người này.”

Ly Giang lão nhân cười khan một tiếng, giải thích nói:

“Nhưng mà người này là Ly Giang ta bắt lấy, hắn lại bao nhiêu cân lượng thì ta rất rõ ràng, hoàn toàn chính xác không đáng thánh tử tự mình xuất thủ.”

“Nói có lý.”

Bạch Kinh Thiên gật gật đầu, nhưng lập tức nhàn nhạt nói ra:

“Nhưng mà, có đáng giá hay không là một chuyện, nhưng là có đánh hay không lại là một chuyện khác, người này đã nói ta

không dám đánh một trận, hôm nay ta nếu như không ra tay, những người khác sẽ nhìn ta như thế nào?”

“Cho nên, vẫn là đem người này thả ra đi.”

Da mặt Ly Giang lão nhân co quắp mấy lần, thật có chút cảm giác đâm lao phải theo lao.

Lúc trước làm sao lại đầu óc nóng một phát, đem cái này tiểu tử đưa tới đây chứ!

Trực tiếp làm thịt không phải tốt rồi sao, mặc dù có thể sẽ bị cừu hận ẩn ký quần lên, nhưng là cái tiểu tử này xem xét cũng không có cái đại bối cảnh gì, hắn còn gánh vác được.

“Tốt a, nhưng mà người này có chút quý dị, thánh tử phải cẩn thận.”

Cuối cùng, Ly Giang lão nhân nói.

Sau đó, tay phải hắn đáng một chiêu, thủy cầu giam cầm Tàn Tử kia hòa tan ra, hóa thành một đầu thủy long bay trở về.

“Lạch cạch!”

Mà Tàn Tử bên trong, lại là trực tiếp ném xuống đất, ẩm ướt cọc cọc giống như một bãi bùn nhão.

“A... Rốt cục ra, xương cốt đều muốn rỉ sét...”

Hắn chậm rãi đứng lên, một bên xoa eo, một bên gãi lưng, đáng vẻ đau lưng.

Đồng thời theo thân thể uốn éo, xương cốt phát ra tiếng vang “Ken két”, giống như hạt đậu nổ.

“Tới đi, đánh với ta một trận.”

Bạch Kinh Thiên khinh thường nhìn xem Tàn Tử.

“Ta thắng có chỗ tốt gì?”

Tàn Tử hỏi.

“Ngươi không có khả năng thắng.” B

ạch Kinh Thiên từ tốn nói, ngữ khí không thể nghi ngờ.

Tàn Tử bất đắc dĩ nhún nhún vai, sau đó hỏi:

“Vậy thua có chỗ tốt gì?”

“Chết.”

Bạch Kinh Thiên lạnh lùng nói.

“Vậy xem ra, ta là không thể thua.”

Tần Tử nhếch miệng cười một tiếng.

“Cái này không phải do ngươi!”

Bạch Kinh Thiên cười lạnh một tiếng, giống như mãnh hổ hạ sơn, mang theo một trận cuồng phong hướng phía Tần Tử xông lại.

“Rống!”

Bên ngoài cơ thể hắn hiện ra một đạo hình bóng bạch hổ, thể không thể đỡ, tựa hồ muốn đem hết thảy trước mắt xé nát, không khí đều không ngừng nổ tung!

“Lực lượng thật mạnh!”

Tần Tử quá sợ hãi, kinh hoảng không thôi, sau đó... Duỗi ra một ngón tay, hướng phía trước ấn qua.

“Ông!”

Đầu ngón tay của hắn tách ra một màn ánh sáng màu vàng óng, phía trên màn sáng sóng lớn ngập trời, long ngư nhảy vọt, tựa hồ một vùng biển rộng bị hoành thả phía trước.

“Oanh long!”

Sau một khắc, Bạch Kinh Thiên đâm vào phía trên màn ánh sáng kia, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, màn sáng kia dập dờn, lại có đại lượng bọt nước văng lên.

“Phá cho ta!”

Bạch Kinh Thiên phát hiện mình lại bị đối phương một ngón tay chặn, lập tức vừa sợ vừa giận, gầm nhẹ một tiếng, thể nội bộc phát ra lực lượng càng thêm cuồng bạo, một quyền đánh vào bên trên màn sáng.

“Xoạt xoạt!”

Màn sáng phá vỡ, nhưng mà sau một khắc, thật giống như bể cá bị đánh vỡ, đại lượng biển nước từ lỗ hổng mãnh liệt mà ra, hướng phía Bạch Kinh Thiên bao phủ mà đi.

Không chỉ có như thế, mấy đầu kim sắc long ngư nhảy lên, lại không trung hóa thành giao long kim sắc, hướng phía Bạch Kinh Thiên thôn phệ mà tới.

“Giết! !”

Ánh mắt Bạch Kinh Thiên lộ ra vẻ hung hãn, thể nội tựa hồ có dã thú thức tỉnh, khí tức cả người trở nên bắt đầu cuồng bạo, hấn hai tay huy động, đối cứng mấy đầu giao long kim sắc kia.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mỗi một lần va chạm, đều phát ra trầm đục đình tai nhức óc, trong một chớp mắt, hấn vung ra trên trăm quyền, vậy mà đem mấy đầu giao long toàn bộ đánh nổ!

“Cẩn thận!”

Cái thời điểm này, có người kinh hô một tiếng.

Bạch Kinh Thiên đột nhiên quay đầu, đã thấy Tàn Tử giống như một đầu cuồng long hướng hấn giết tới đây, khí thế bàng bạc, tựa hồ muốn lay động đất trời.

Nhưng mà Bạch Kinh Thiên không hoảng chút nào, ngược lại cười lạnh một tiếng, sau lưng hắc khí phun trào, một đôi con mắt màu đỏ to lớn ngòm mở ra.

“Ông!”

Gần như nháy mắt, Tàn Tử cảm giác được một cỗ tinh thần lực cuồng bạo mà tà ác, xông vào trong đầu của mình.

Nhưng mà, hấn cũng cười.

“Múa rìu qua mắt thợ!”

Sau một khắc, trong mắt của hấn bắn ra hai đạo kim quang óng ánh, tựa hồ xé mở một loại bích chương vô hình nào đó.

“A!”

Cặp con mắt thật to sau lưng Bạch Kinh Thiên kia đột nhiên nổ tung, mà bản thân hấn cũng một ngụm máu tươi phun ra.

Mà lúc này, Tàn Tử đằng không mà lên, cùng mặt trời trên trời trùng hợp, một chương bao trùm mà xuống đối với Bạch Kinh Thiên.

“Oanh long long!”

Phía sau hắn hiện ra một tôn to lớn Thiên Thủ Phật đà, thần thánh mà uy nghiêm, đồng dạng duỗi ra một cái tay, trấn áp mà xuống.

“Chết! !”

Bạch Kinh Thiên hai tay giơ cao, thân thể tựa hồ hóa thành một vòng năng gắt màu trắng, từng đạo bạch quang nóng bỏng mà cuồng bạo, bắn phá mà ra, phô thiên cái địa.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Cái bạch quang này có lực phá hoại thật đáng sợ, ngay cả Thiên Thủ Phật đà của Tần Tử, đều nháy mắt trở nên thủng trăm ngàn lỗ, nhưng là, bàn tay khổng lồ kia vẫn đang nghiền ép mà xuống.

“Oanh long!”

Cuối cùng, bàn tay đem Bạch Kinh Thiên bao trùm, sinh ra bạo tác kịch liệt, sóng xung kích kinh khủng khuếch tán ra.

“Hắc long yêu hồn!”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng gầm gừ phần nộ mà điên cuồng vang lên, một đạo bóng đen khổng lồ từ trung tâm bạo tác bay ra, vậy mà là một đầu giao long màu đen khổng lồ đáng sợ hơn năm trăm mét.

Cái hắc long này là hư ảo, xuyên thấu qua hư ảnh hắc long, có thể nhìn thấy Bạch Kinh Thiên bên trong, máu me khắp người, mười phần thê thảm.

“Hôm nay, ngươi tất nhiên phải táng thân nơi này!”

Con mắt Bạch Kinh Thiên đỏ lên, cũng không biết là huyết dịch chảy vào trong mắt, vẫn là con mắt cũng tại rướm máu.

“Ngươi cùng vừa rồi cũng tự tin như này.”

Chương 214: Tần Xuyên Tới

Chương 214. Tần Xuyên Tới

Tần Tử trào phúng cười một tiếng.

Mà Bạch Kinh Thiên cũng nhớ tới bộ dáng coi trời bằng vung trước đó, nhìn nhìn lại bộ dáng thê thảm bây giờ, lập tức then quá hoá giận, lâm vào điên cuồng.

“Chết!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, hình bóng hắc long bên ngoài cơ thể mở ra cái miệng to lớn, hướng phía Tần Tử thôn phệ mà đi.

Đây là sư phụ hắn từ bên trong hải cốt một đầu giao long đề luyện ra tàn hồn, dùng vu thuật dung luyện tiến vào thể nội hắn, tạo thành một loại quan hệ quỷ dị.

Trước đó con mắt to lớn màu đỏ kia, chính là con mắt hồn phách hắc long, có thể công kích đối phương nguyên thần!

“Điều trùng tiểu kỹ cũng dám múa rìu qua mắt thợ!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, sau đó hét lớn:

“Đại uy thiên long, thế tôn địa tạng, Bàn Nhược Chư Phật, Bàn Nhược đi mà hồng! Phi long tại thiên! !”

Chân long huyết mạch trong cơ thể hắn kia từ đề luyện ra sôi trào, từng tia từng sợi kim quang từ thể nội thẩm thấu mà ra, xoay quanh ngưng tụ, hóa thành một đầu chân long kim sắc!

“Đi!”

Đầu chân long kia phóng tới giao long màu đen, hai đầu long quần quanh ở cùng một chỗ, cắn xé lẫn nhau, lên trời xuống đất, phiên vân phúc vũ!

“Oanh long long!”

Trên bầu trời lôi vân lẫn lộn, vậy mà bắt đầu thiểm điện sấm sét, có mưa to như trút xuống, trơn bóng vạn vật.

“Oanh long!”

Hồi lâu sau, một đạo bóng đen khổng lồ rơi xuống phía dưới, trên mặt đất nện đến vỡ nát, sau đó lộ ra một đạo thân ảnh thê thảm.

Chính là Bạch Kinh Thiên.

Hắn khòe miệng chảy máu, chậm rãi đứng lên, con mắt nhìn chòng chọc vào đạo thân ảnh áo đen trên bầu trời cái kia.

Tần Tử nhìn xuống hắn, nhếch miệng cười một tiếng, nói ra:

“Ừm, thánh tử quả nhiên tuyệt thế vô song, một trận chiến này, là ta thua.”

Thân thể Bạch Kinh Thiên run lên, trong mắt bắn ra một vòng quang mang, thật giống như trong tuyệt vọng xuất hiện một tia sinh cơ!

Hắn chờ mong, chờ mong người trên bầu trời này sau một khắc liền sẽ rơi xuống dưới đến, bị thương so với hắn còn nặng hơn.

Thế nhưng là sau một khắc, Tần Tử tiếp tục thành khẩn nói ra:

“Bởi vì ngươi đã nói, ta không có khả năng thắng, ngươi phân phó, ta không dám không nghe theo, dù sao... sự phụ ngươi tại nơi này, ta sợ hắn giết ta.”

“Ngươi... ngươi! !”

Con mắt Bạch Kinh Thiên đột nhiên trừng lớn, vô tận khuất nhục giống như thủy triều cuốn tới, Vương Đẳng trước đó nói những lời kia, cũng quanh quẩn tại lỗ tai hắn —— ngươi không dám cùng cường giả chiến đấu, ngươi chỉ biết trốn ở phía sau sự phụ ngươi làm mưa làm gió mà thôi, chỉ dám đánh cùng kẻ yếu, đương nhiên không bị thua...

“Phốc —— “

Cuối cùng, hắn một ngụm máu tươi phun ra, lửa công tâm, ngã trên mặt đất, ngất đi tại chỗ.

“Cái này...”

“Sao lại thế...”

Mà lúc này, mọi người chung quanh từng cái biểu lộ cứng ngắc, ngơ ngác nhìn cái này một màn, nói không ra lời.

“Ngươi đến cùng là ai!”

Mà cái thời điểm này, Kỳ Tinh thánh chủ đột nhiên đứng lên, ánh mắt như kiếm, tựa hồ muốn đem Tần Tử đánh tại nguyên địa.

“Ha ha, ta là ai?”

Tần Tử ha ha cười một tiếng, ánh mắt khinh thường đảo qua mọi người, khoe miệng nhếch lên một độ cong kiết ngạo:

“Nguyên bản, ta chỉ muốn lấy thân phận một cái người thường tại nam vực xông xáo, thế nhưng là đổi lấy, lại là vô tình chen ép... Hiện tại, ta không giả, ta ngả bài! Kỳ thật ta...”

Xoạt! !

Nhưng mà, lời còn chưa nói hết, một cơn lốc từ bên cạnh hấn sinh ra, sau đó giống như xách bé heo đem hấn cuốn lên thiên khung!

“Muốn đi? !”

Kỳ Tinh thánh chủ hừ lạnh một tiếng, phóng lên tận trời, giống như đại bàng lên như điều gặp gió, muốn chặn đứng cái đạo gió lốc kia.

“Ông!”

Đột nhiên, cả mảnh trời đều đen xuống tới.

“Hắc ám pháp tắc?”

Kỳ Tinh thánh chủ sắc mặt biến hóa, sau đó tay phải đánh một chỉ đối với bầu trời, mấy trăm khỏa sao trời bỗng nhiên lấp lánh mà lên, sau đó một đầu bạch tuyến đem những sao trời này cấp tốc xâu chuỗi lại, hóa thành một chòm sao đồ to lớn!

“Xoạt xoạt!”

Tại nháy mắt cái tinh đồ này hình thành, bộc phát ra vĩ lực vô biên, màn trời hắc ám kia, vậy mà trong khoảnh khắc sụp đổ.

Mà bên trong bầu trời, xuất hiện một đạo thân ảnh áo trắng nổi bật bất quần, hấn lăng lạng đứng tại nơi đó, lấy màn trời làm bối cảnh, lộ ra rất nhỏ bé, nhưng là cho người ta cảm giác, lại giống như toàn bộ thiên khung đều bị hấn lấp đầy.

Hoàng giả thần uy!

Tần Xuyên tay phải đánh một chiêu, Tần Tử bị kia màu xanh cơn lốc quét tới, lơ lửng tại phía sau hấn.

Đồng thời, có một chi pháp tắc hóa thành dây leo đem toàn thân cái tiểu tử này đều bao vây lại, giống như một con kén

tầm màu xanh, chỉ lưu một cái đầu ở bên ngoài, đồng thời còn đem miệng ngăn chặn.

Tần Xuyên quay đầu lườm cái tiểu tử này một chút, trong lòng cười lạnh nói —— a, thôi tiểu tử còn muốn xé da hổ làm áo khoác, ta là cha người đồng ý sao?

Mà lúc này, Kỳ Tinh thánh chủ ngưng trọng nhìn về phía Tần Xuyên, hỏi:

“Xin hỏi các hạ là ai, vì cái gì cứu hần?”

“Ta? Người qua đường vô danh mà thôi.”

Tần Xuyên nhàn nhạt nói ra:

“Về phần tại sao cứu hần... Ha ha, chỉ là đơn thuần không quen nhìn một đám lão già các người khi dễ một người trẻ tuổi mà thôi, gặp chuyện bất bình, tùy ý tiến hành.”

“Các hạ ý là, muốn vì một cái người không quen chút nào, cùng Kỳ Tinh thánh địa ta là địch?”

Kỳ Tinh thánh chủ lạnh lùng nói.

“Cùng các người là địch, ta không hứng thú, nhưng hôm nay ta đã xuất thủ, người, khẳng định là muốn dẫn đi.”

Tần Xuyên khẽ cười nói, hần ngữ khí bình tĩnh, lại mang theo một cỗ cường thế khó mà hình dung.

“Các hạ đều là rất tự tin ! Nhưng mà, hôm nay nếu để cho người mang đi người này, Kỳ Tinh thánh địa ta còn mặt mũi nào mà tồn tại? !”

Kỳ Tinh thánh chủ hừ lạnh một tiếng, hoàng giả uy áp mênh mông cuộn cuộn khuếch tán mà ra.

Nhưng mà, Tần Xuyên lộ ra vẻ kinh ngạc, hỏi:

“Mặt mũi? Chẳng lẽ các người mới vừa rồi còn không có mặt hết sao?”

Tê!

Lời này vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh.

Các đại nhân vật ở đây, từng cái hít một hơi lãnh khí, khoe miệng co gật nhìn xem Tần Xuyên —— cái cách đánh mặt này, cũng quá hung ác đi.

Bạch Kinh Thiên bị đánh bại, Kỳ Tinh thánh chủ đã rất khó chịu, bây giờ lại bị một đao như này, mặt đều đập nát a!

Quả nhiên, chỉ thấy trên mặt Kỳ Tinh thánh chủ lúc thì đỏ lúc thì trắng, cả vai đều run rẩy lên, giận tím mặt nói:

“Tốt! Tốt! Tốt! Ngươi đã khẳng khẳng muốn cùng Kỳ Tinh thánh địa ta là địch, vậy ta liền nhìn xem, ngươi có bản lĩnh này hay không! !”

Oanh long!

Hắn chân phải đập mạnh, chung quanh mặt đất vỡ ra, sau đó từng đạo màu sắc rực rỡ tượng đá, từ lòng đất xông ra.

Chương 215: Tàn Xuyên Trấn Áp Mọi Người

Chương 215. Tàn Xuyên Trấn Áp Mọi Người

“Ông!”

Đỉnh đầu những tượng đá này phát ra quang mang, cấp tốc kết thành một đạo màn sáng không thể phá vỡ, đem phương viên mấy trăm dặm đều bao trùm đi vào.

“Là Bàn Thạch Tỏa Thiên trận!”

“Nghe nói, cái trận pháp này một khi phát động, liền xem như cường giả Giới Hoàng cũng vô pháp xông ra ngoài, chỉ có thể tử chiến đến cùng!”

“Thánh chủ đây là muốn lưu lại vị hoàng giả thân bí này!”

Chung quanh các lão tổ các đại tông môn, đều lộ ra chấn kinh, sau đó bắt đầu bắt đầu thấp thỏm không yên.

Bởi vì bọn hắn rất dễ dàng bị liên lụy.

“Mọi người ở đây, cùng tiến lên, giết hắn!”

Kỳ Tinh thánh chủ vung tay lên, ra lệnh nói.

Mọi người sắc mặt đại biến, mặc dù trong lòng bồn chồn, cũng không dám không theo, thế là chỉ có thể kiên trì xuất thủ.

“Thiết tảo phong thiên!”

Một vị lão giả hét lớn một tiếng, từng đầu xiềng xích đen nhánh giống như cự mãng hoành không, phô thiên cái địa hướng phía Tần Xuyên quần quanh mà đi.

Nhưng mà, Tần Xuyên tay phải nhẹ nhàng một vuốt, xiềng xích bay múa đầy trời kia đều hướng phía tay phải của hắn tụ đến, sau đó, một cỗ lôi đình pháp tắc cuồng bạo từ hắn trong tay nở rộ.

“Bùm bùm!”

Lôi điện chỉ lực dọc theo khóa sắt lan tràn trở về, lập tức, sắc mặt lão giả kia đại biến, muốn chạy trốn, đã tới đã không kịp.

“Oanh long!”

Lôi điện chiếu sáng thân thể của hắn, chỉ thấy hắn toàn thân run rẩy kịch liệt, tóc bốc khói, sau đó quanh thân quần áo chia năm xẻ bảy, toàn thân cháy đen bay rót ra ngoài, không rõ sống chết.

“Giết! !”

“Giết!”

Mà lúc này, mấy cái lão giả từ bốn phương tám hướng hướng phía Tần Xuyên đánh tới, đồng thời nhao nhao lấy ra binh khí, sát khí kinh người.

“Ha ha.”

Tần Tử cười cười, tay phải đột nhiên lắc một cái, xích sắt đầy trời kia nổ tung ầm vang, hóa thành vô số mảnh vỡ, không khác biệt mà bắn chum ra ngoài.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Trên bầu trời vang lên tiếng nổ liên tiếp, mấy người kia cho dù linh hoạt tránh né, liều mạng ngăn cản, cuối cùng vẫn tại bên trong từng đạo huyết hoa mà bay rót ra ngoài, liềng xiềng, thê thảm vô cùng.

“Thổ long thôn thiên!”

Mà lúc này, một đầu thổ long khổng lồ, đột ngột từ mặt đất mọc lên, miệng lớn mở ra, giống như vực sâu vỡ ra hướng phía Tần Xuyên thôn phệ mà tới.

“Diệt!”

Tần Xuyên nâng lên chân phải, một cước giẫm xuống dưới, vĩ lực mệnh môn trút xuống, thổ long khổng lồ kia bắt đầu từng đoạn từng đoạn nổ tung, hóa thành vô số đất đá rơi xuống, chất thành một tòa núi nhỏ.

“A —— “

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, có cái người trung niên khôi ngô theo mảnh vỡ thổ long rơi xuống, bị những đất đá này chôn kĩ.

“Mộc chi thần khúc!”

Sau một khắc, bên trong đất đá, kia vậy mà đột nhiên bắn ra một đạo dây leo khổng lồ, giống như một đầu cự long, trong khoảnh khắc tăng vọt, đồng thời phân ra vô số chạc cây, hướng phía Tần Xuyên quần quanh mà đi.

“Nát.”

Tần Xuyên tay phải nâng lên, trực tiếp một bàn tay bao trùm mà xuống, lập tức, tất cả dây leo kia vỡ nát từng tầng từng tầng, giống như thổ long kia, hóa thành vô số mảnh vỡ gỗ rơi xuống.

Mà người thao túng dây leo cũng nhận phản phệ, một ngụm máu tươi phun ra, vậy mà cũng là bạo áo bay rớt ra ngoài.

“Đại hỏa đốt trời!”

Mà lúc này, mấy vị lão giả cùng một chỗ thi triển hỏa chi pháp tắc, chỉ thấy đồng mảnh vỡ vật liệu gỗ tích như núi kia đột nhiên bốc cháy lên, hỏa diễm xích hồng chiếu sáng thiên khung, đem phương viên trăm dặm đều hóa thành biển lửa.

“Rồng!”

Từng đầu hỏa long tại trong biển lửa bốc lên, sau đó uốn lượn xoay quanh, hướng phía Tần Xuyên gào thét mà tới.

“Kim chi hạo kiếp!”

“Vạn kiếm tuyệt sát!”

“Kiếm nhận phong bạo!”

Cái thời điểm này, những người còn lại cũng cùng một chỗ động thủ, lập tức, thần thông đầy trời đồng thời bay Hường Thiên Khung, quả thực muốn đem trời cao đều đánh xuyên qua.

Nhưng mà, Tàn Xuyên vẫn là khinh miệt cười một tiếng như cũ.

“Sâu kiến hợp lực, há có thể lay trời?”

Dứt lời, tay phải hất giơ lên cao cao, đầu ngón tay nơi đó, tựa hồ điểm ra một tia sáng, sau đó, bạch quang thôn phệ hết thảy!

“Ông!”

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Chương mắt bạch quang bên trong, vô số tiếng nổ vang lên, chấn thiên động địa, cuồng bạo sóng xung kích từng vòng từng vòng khuếch tán ra.

Rất nhanh, bạch quang biến mất.

Giữa thiên địa khắp nơi bừa bộn, chỉ có từng đạo thân ảnh cùng mảnh vỡ vô số pháp tắc, bay lả tả rơi xuống giống như bông tuyết...

Một chiêu, toàn diệt!

“Nhược thủy thiên hà!”

Đột nhiên, một giọng già nua vang lên.

Chỉ thấy một dòng sông to lớn rộng chừng trăm trượng, dài đến vạn trượng, giống như một đầu Thương Long, mệnh môn cuộn cuộn từ phía sau Tàn Xuyên đánh tới.

“Thật sự cho rằng một chiêu có thể biến thiên?”

Tàn Xuyên lạnh lùng cười một tiếng, chiêu số đối phó nhi tử hần, bây giờ cũng lấy ra đối phó hần sao? Thật can đảm! !

“Xoạt!”

Tay phải hắt đánh một chiêu, một thanh trường kiếm nhuốm máu từ mặt đất bay tới, tay hắt nắm trường kiếm, tại không trung kéo ra mấy đạo kiếm hoa mỹ hoa, trường kiếm nóng bỏng như nắng gắt, sau đó hắt trở tay cầm kiếm, hướng về sau đột nhiên ném ra!

“Vụt —— “

Trường kiếm xẹt qua hư không, ma sát cùng không khí, vậy mà mang theo một từng ánh điện, trong một chớp mắt đung vào nhược thủy thiên hà.

“Ầm! Phan phan phan phan phan!”

Sau một khắc, uy lực một kiếm này hiện ra, trường kiếm giống như giao long đi ngược dòng nước, những nơi đi qua, sông lớn trăm trượng nổ tung từng đoạn từng đoạn!

“Làm sao có thể! !”

Ly Giang lão nhân hoảng sợ thất sắc, muốn tránh né, nhưng mà một kiếm kia mang theo hủy diệt chi uy, từ sông lớn ngược dòng mà lên, thẳng tới đầu nguồn, nháy mắt liền đến.

“Thiên Cương hộ thể!”

Hắt hét lớn một tiếng, bên ngoài cơ thể tách ra một tầng bảo hộ óng ánh, giống như kim cương chế tạo, không thể phá vỡ.

“Phốc!”

Nhưng mà sau một khắc, trường kiếm kia tột độ khô hạn hủ xé mở vòng bảo hộ, đâm vào lồng ngực của hắn, sau đó mang theo hắn bay rớt ra ngoài, đem hắn đánh tại một tòa trên vách đá!

Chương 216: Trấn Áp Thánh Chủ

Chương 216.

Tần Tử nhìn xem một màn này, ánh mắt lộ ra vẻ cảm động.

Hắn bị nhược thủy thiên hà bắt giữ, thế là cha một kiếm hủy diệt nhược thủy thiên hà, đồng thời đem Ly Giang lão nhân đánh tại trên vách đá.

Đây là đang làm cho hắn hả giận!

Đột nhiên, con người Tần Tử kịch liệt co vào, muốn nhắc nhở phụ thân, lại chỉ có thể phát ra thanh âm “Ô ô ô”.

Xoạt!

Một đạo âm thanh xé gió lên, Tần Xuyên chỉ cảm thấy đỉnh đầu truyền đến một cỗ áp lực khổng lồ, giống như một ngôi sao đập xuống.

Không kịp ngẩng đầu, tay phải hắn đột nhiên nâng quá đỉnh đầu, cùng quái vật khổng lồ đè xuống kia đụng vào nhau.

“Oanh long —— “

Bầu trời đột nhiên rung động một chút, sau đó một đạo khổng lồ sóng xung kích, tại chỗ mặt phẳng bàn tay hắn khuếch tán ra đến, nháy mắt quét ngang ngàn dặm, phảng phất như khai thiên tịch địa!

Thân thể Tần Xuyên, lại bị ép tới chìm xuống từng tắc từng tắc, không khí đều không ngừng vặn vẹo, tựa hồ đang hướng phía dưới đổ sụp.

“Phá!”

Hắn gầm nhẹ một tiếng, năm ngón tay phải mở ra, lập tức, một khe hở xích hồ giống như nham tương từ lòng bàn tay của hắn lan tràn ra ngoài, cấp tốc che kín đỉnh đầu cái quái vật khổng lồ kia, sau đó vật kia sụp đổ ra.

“Ầm!”

Tần Xuyên xuyên thấu qua vô số mảnh vỡ nhìn lại, chỉ thấy Kỳ Tinh thánh chủ sừng sững trên bầu trời, tay phải giơ cao, nâng lên một mảnh tinh không hư ảo.

Mà bên trong cái tinh không này, từng đạo sao trời không ngừng lấp lánh, tựa hồ từ hư ảo hóa thành chân thực.

“Chẳng cần biết người là ai, Kỳ Tinh thánh địa, không tới phiên người giương oai!”

Kỳ Tinh thánh chủ lạnh lùng nói.

Sau đó hấn vung tay lên, từng khỏa núi nhỏ bình thường to lớn sao trời, hướng phía Tần Xuyên rơi đập xuống tới.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Những này sao trời nóng bỏng vô cùng, thời điểm rơi xuống, vậy mà giống như thiên thạch xuyên thấu tầng khí quyển, nhộn nhạo lên từng vòng từng vòng gợn sóng hỏa diễm tại không trung, loại uy thế kinh khủng kia, để người sợ hãi.

“Má ơi, thiên thọ á!”

“Nhanh né tránh, đây là công kích phạm vi lớn!”

“Không còn kịp rồi! !”

Trên mặt đất, những cái lão đầu nhi bị Tần Xuyên trấn áp kia, nguyên bản đang giả chết, bây giờ dọa đến xác chết vùng dậy tại chỗ, tè ra quần chạy trốn tứ phía.

Mà Tần Xuyên, lại là lộ ra nụ cười khinh thường, nói:

“Ta vì chuẩn bị cho ngươi thời gian, cùng một bầy kiến hôi chơi lâu như vậy, kết quả ngươi liền cho ta nhìn cái này? Không thể không nói... Ngươi có chút qua loa!”

Xoạt!

Sau một khắc, hai tay hấn đột nhiên giơ cao, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh cự kiếm đen nhánh, một cổ kiếm quang ngập trời phóng lên tận trời, đâm rách mây xanh, giống như một cây trụ trời, thông thiên triệt địa!

Mơ hồ ở trong đó, hấn tựa hồ hóa thành một tôn Võ Đế, loại tín niệm và khí khái vô địch kia, đều ngưng tụ ở bên trong một kiếm này.

“Cái gì? !”

Ánh mắt Kỳ Tinh thánh chủ lộ ra một vòng hoảng sợ, sắc mặt đột nhiên tái nhợt vô cùng, thể lương hết lớn:

“Đây không có khả năng! ! !”

Lúc trước hấn còn đang cười lạnh, thầm nghĩ người này vậy mà ngu xuẩn như thế, cùng một bầy kiến hôi lãng phí thời gian, cho hấn tự lực thời gian.

Mà ở thời điểm cảm nhận được một kiếm kinh khủng này, hắn đột nhiên minh bạch —— đối phương là cố ý đang cho hắn thời gian, tại để hắn chuẩn bị kỹ càng, để hắn coi là nắm chắc thắng lợi trong tay, sau đó lại dùng lực lượng tuyệt đối nghiền nát tất cả kiêu ngạo cùng tự phụ của hắn, đem hắn triệt để đánh vào địa ngục!

“Trốn!”

Hắn quyết định thật nhanh muốn chạy trốn, nhưng mà, một kiếm kia khí cơ đã khóa chặt hắn, để hắn cảm giác, tựa hồ tứ phương trên dưới, không chỗ có thể trốn!

“Trảm —— “

Mà lúc này, một kiếm kia đã chém xuống, nó giống như thiên thần chi kiếm, quét ngang lục hợp, tựa hồ muốn trảm rơi đầy trời sao trời.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Chỉ thấy cột sáng không lồ quét ngang mà qua, những nơi đi qua, những cái sao trời kia rơi xuống phía dưới, toàn bộ nổ tung bùm bùm, giống như pháo.

Cuối cùng, một kiếm kia xé mở tinh không, giống như một tòa núi lớn, ép hướng Kỳ Tinh thánh chủ.

“Bất Diệt hoàng thể!”

Kỳ Tinh thánh chủ khàn giọng rống to, thân thể nổ rộ ra kim quang nóng bỏng, đồng thời pháp tắc xen lẫn mà ra, hóa thành một đạo vòng bảo hộ ngũ thải ban lan.

Nhưng mà, mọi người đều biết, thời điểm khi nhân vật chính xuất thủ, phòng ngự của nhân vật phản diện cho tới bây giờ đều là để trưng bài.

“Oanh long!”

Một tiếng vang thật lớn, vòng bảo hộ kia vỡ tung ra như thủy tinh, mà Kỳ Tinh thánh chủ, thì là tại bên trong sợ hãi mà phát ra tiếng kêu, bị cự kiếm kia khẽ quét qua.

“Phốc!”

Cự kiếm quá lớn, mũi kiếm so với thân thể hắn còn lớn hơn, tự nhiên không có biện pháp đem hắn xé thành hai nửa, thế là, tại

chỗ đó chỉ còn lại một đạo sương mù huyết sắc, kịch liệt lẫn lộn.

Một kiếm Đồ hoàng!

Lúc này, cự kiếm đảo qua hư ảnh kia, giống như chém ra màn trời, mà từng khóa sao trời còn đang không ngừng nổ tung bên trong màn trời, mà một đoàn sương mù màu máu kia, lộ ra chói mắt.

Thiên địa yên tĩnh.

“Tê —— “

“Tê tê —— “

“Tê tê tê —— “

Những cái cường giả giả chết kia, từng cái hoảng sợ hít một hơi lạnh khí, đồng thời hô hấp càng ngày càng kịch liệt.

Kỳ Tinh thánh chủ chết!

Vị Giới Hoàng cường giả cao cao tại thượng này, thống ngự mảnh cương vực rộng lớn mấy ngàn năm này, vậy mà liền chết như vậy?

Mặc dù bọn hắn rất nhiều người đều ngóng trông Kỳ Tinh thánh chủ chết, nhưng khi một ngày này tiến đến, lại cảm giác có chút không chân thực.

“Tạch tạch tạch...”

Theo Kỳ Tinh thánh chủ vẫn lạc, từng tòa tượng đá hình thành trận pháp phong tỏa cũng hiện ra vết rách, sau đó đổ sụp rơi, trận pháp tiêu tán.

Mọi người hai mắt nhìn nhau.

Bọn hắn muốn chạy trốn.

Nhưng là sau khi nghĩ sâu tính kỹ, bọn hắn...

“Đông đông đông đông!”

“Tiền bồi tha mạng! !”

Những lão gia hỏa này sống hàng trăm hàng ngàn năm, tất cả đều không có tiết tháo chút nào mà quỳ xuống đất, cúi đầu liên bái đối với Tần Xuyên.

“Các ngươi thôi đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh phát phát tay.

Hắn cũng không nghĩ tới muốn giết những người này, dù sao những người này cũng là thân bất do kỷ, mà lại cùng hắn không có thù gì oán. Nếu không, vừa rồi hắn đánh mấy chiêu kia xuống, những người này đã sớm hôi phi yên diệt, không chút khó khăn nào.

Chương 217: Hàng Phục Nguyễn Rửa

Chương 217. Hàng Phục Nguyễn Rửa

“Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối!”

“Tiền bối ân không giết, vĩnh thế khó quên!”

Những người này vội vàng nói lời cảm tạ, mừng rỡ như điên.

“A!”

Đột nhiên, một tiếng hét thảm vang lên.

Chính là Bạch Kinh Thiên.

Chỉ thấy trên thân hắn đột nhiên tràn ngập ra đại lượng hắc khí, sau đó thân thể của hắn cấp tốc khô quắt xuống, đại lượng phù văn màu trắng đen từ trong cơ thể hắn thẩm thấu mà ra, không ngừng ngưng tụ, cuối cùng mở ra một đóa phù văn chi hoa.

“Là Ma Bà nguyên rửa!”

Có lão giả kinh hô một tiếng, sau đó mọi người cấp tốc lui lại, lộ ra vẻ sợ hãi, tránh chi như rắn bỏ chạy.

“Ma Bà nguyên rửa là cái gì?”

Tần Xuyên nhú mày hỏi.

“Tại mảnh cương vực này của chúng ta, có một chỗ cấm địa thần bí, gọi là Ma Bà động, bên trong có vô số cơ duyên, nhiều người đi vào hồi lâu thu hoạch to lớn, mà một chút gia hỏa vận khí đặc biệt chênh lệch... Sẽ nhiễm lên nguyên rửa. Có lẽ là làm nhiều chuyện thất đức rồi đi, tựa như cái Bạch Kinh Thiên này.”

Một cái lão giả Lục bào cười làm lành, đứng ra giải thích.

Vận khí đặc biệt chênh lệch?

Tần Xuyên nhìn Bạch Kinh Thiên thì thể một chút, da mặt bí ẩn co quắp mấy lần —— đây chính là nguyên nhân người chỉ trị giá 1 điểm giá trị gọi cha? !

Vừa rồi, Tần Tử đem người này đánh mất, nguyên bản hẳn nhìn thân phận cùng bức cách của người này, coi là chí ít có thể thu thu hoạch tới năm sáu điểm giá trị gọi cha

Kết quả... Vậy mà chỉ có một điểm!

Một điểm là khái niệm gì?

Cái mẹ nó, tên này vừa vặn cùng Lục Xung ngang hàng a! !

Phế vật!

Cho nên, trước mắt hẳn hết thấy mới 9. 6 giá trị gọi cha

“Huu!”

Đột nhiên, đóa phù văn chi hoa kia tách ra ngọn lửa đen kịt, sau đó hóa thành một đạo hắc quang, hướng phía Tần Xuyên bay tới.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác được một cỗ cảm giác nguy cơ kịch liệt đánh tới, hẳn vội vàng phóng xuất ra vòng bảo hộ pháp tắc, ngăn cách hết thấy.

“Ông!”

Nhưng mà, đạo hắc quang kia tựa hồ không có thực thể, vậy mà trực tiếp xuyên thấu qua vòng bảo hộ pháp tắc, chui vào trong cơ thể của hắn.

“Cái này...”

Tất cả mọi người sợ ngây người.

Đặc biệt là cái lão giả Lục bào vừa giải thích kia, nụ cười trên mặt lập tức cứng ngắc lại, hắn nuốt nước miếng một cái, khúm núm nói:

“Tiền bối... Kỳ thật cái nguyên rửa này... Nó là có linh tính, người có thể bị nó chọn trúng, đều là kỳ tài ngút trời bên trong ức vạn năm không có một...”

Hắc quang nhập thể, Tần Xuyên lập tức cảm giác thân thể nóng bỏng, giống như có người đang dùng bàn ủi bỏng da của hắn.

Vô cùng đau nhức kịch liệt.

Mà lại, thân thể của hắn vậy mà bắt đầu dài ra tóc đỏ!

“Trần áp cho ta!”

Tần Xuyên gầm nhẹ một tiếng, chín loại pháp tắc chi quang lấp lánh, hóa thành hồ quang điện đủ loại màu, bùng bùng rung động, phát ra hủy diệt chi khí.

Nhưng mà, không làm nên chuyện gì.

Đạo hắc quang kia ở trong cơ thể hắn mọc rễ nảy mầm, không ngừng thôn phệ năng lượng cùng sinh mệnh lực hắn, sau đó sinh sôi ra đại lượng phù văn đen trắng, càng ngày càng nhiều, tựa hồ muốn đem hắn triệt để thôn phệ, kinh dị vô cùng.

“Hệ thống, làm sao bây giờ!”

Tần Xuyên trong lòng hét lớn.

“Đinh! Đây là Khô Vinh nguyên rửa, có hai loại phương pháp giải quyết: Đầu tiên là trực tiếp khu trừ nên nguyên rửa, hao phí 2 điểm giá trị gọi cha hai là hàng phục nên nguyên rửa, hóa thành một đạo thần thông cường đại, hao phí 5 điểm giá trị gọi cha “

Hệ thống bình tĩnh nói.

“Hàng phục!”

Tần Xuyên không chút do dự nói, đồ vật khủng bố như vậy, chỉ cần năm điểm giá trị gọi cha, quá lời rồi.

“Ông!”

Sau một khắc, tóc đỏ trên người hắn cấp tốc tróc ra, phù văn đen trắng cấp tốc sinh trưởng kia, cũng rút trở về, cuối cùng, đạo hắc quang kia hóa thành một đạo phù văn chú ấn đen nhánh, lơ lửng tại bên trong thức hải hắn.

“Đinh! Thành công thu phục Khô Vinh nguyên rửa, hóa thành Khô Vinh chú ấn, từ nay về sau, túc chủ có thể tùy ý thi triển nên nguyên rửa.”

Hệ thống bình tĩnh nói.

Tay phải Tần Xuyên chậm rãi nâng lên, lực lượng pháp tắc hội tụ, dần dần, lòng bàn tay của hắn sinh trưởng ra từng đạo phù văn màu trắng đen, giống như dây leo quấn quanh leo lên, tản mát ra khí tức quỷ dị tà ác!

“Cái này... Đây là!”

“Hắn hàng phục Ma Bà nguyên rửa? !”

“Cái này sao có thể!”

Mọi người chung quanh hoảng sợ kêu sợ hãi.

Bọn hắn nhìn tận mắt Tần Xuyên bị nguyên rửa quấn thân, nhưng mà một giây sau, nguyên rửa chỉ lực giống như hải tử nhu thuận mặc hắn thúc đẩy.

Cái này rõ ràng là hàng phục Ma Bà nguyên rửa.

Mà chuyện như vậy, quả thực chưa từng nghe thấy!

Tại trong lịch sử nam vực, chỉ cần trúng Ma Bà nguyên rửa, hoặc là tái giá nguyên rửa, hoặc là cũng chỉ có thể chờ chết, cường giả Giới Hoàng đều không thể ngoại lệ!

Bọn hắn ngơ ngác nhìn Tần Xuyên.

Kính sợ, giống như ác mộng sinh sôi!

“Tiền bối, ngài, ngài đến cùng là ai?”

Một vị lão giả run giọng hỏi.

“Ha ha, người vô danh mà thôi... Có lẽ đã từng có chút danh khí, nhưng là các ngươi, còn tiếp xúc không đến cấp bậc kia.”

Tần Xuyên tay phải một nắm, đem nguyên rửa chỉ lực sinh sôi thu hồi, sau đó hơi hột cười cười.

“Tê! !”

Mọi người nghe vậy, lần nữa hít một hơi lãnh khí, bọn hắn suy đoán, mình hơn phân nửa là gặp nhân vật cự phách chân chính!

Bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, cái thế giới này rất rộng lớn, nam vực, chẳng qua là ở chệch một góc chật hẹp nhỏ bé mà thôi, những cái nhóm cường giả vô địch cao cao tại thượng kia, tất nhiên sừng sững tại càng mênh mông hơn địa phương.

“Tiền bối, vậy hắn... Thật cùng ngài không quan hệ?”

Một vị khác lão giả chỉ chỉ Tần Tử, thận trọng hỏi.

Chương 218: Ta Hận Cha

Chương 218. Ta Hận Cha

Lúc này, Tần Tử vẫn bị mộc chi pháp tắc trói cực kỳ chặt chẽ như cũ, miệng cũng phong bế, nói không nên lời một chữ.

Tần Xuyên quay đầu lườm Tần Tử một chút, nhàn nhạt nói ra:

“Ta nói, chỉ là không quen nhìn có người lầy lờn hiếp nhỏ mà thôi, nếu như hôm nay nơi này tất cả đều là người trẻ tuổi, coi như hắn bị người đánh tới ăn phân ta cũng sẽ không quản.”

Mọi người nghe vậy, thở dài một hơi.

Không quan hệ liên tốt.

Mà Tần Tử, lại là da mặt co lại —— cha, ta biết ngài dụng tâm lương khổ, nhưng cái này nói cũng quá trực bạch đi.

Đánh tới ăn...

Đây là cái hồ lang chi từ! gì

“Tất cả giải tán đi.”

Tần Xuyên người phát phát tay đối với mọi, nhìn xem mọi người hướng phía bốn phương tám hướng bay đi, sau đó mình cũng chuẩn bị rời đi.

“A?”

Đột nhiên, hần phát ra một tiếng kinh hô.

Lập tức, thân thể những cái lão giả bay về phía phương xa kia cùng nhau run lên, nhìn như vẫn đang bay về phía trước, nhưng mà tốc độ lại đột nhiên giảm bớt không ít.

Mà lại khoe mắt liếc qua về sau nghiêng mắt nhìn.

Mà Tần Xuyên, lại là đột nhiên ý vị thâm trường cúi đầu xuống, nhìn về phía dưới Tần Tử, giống như cười mà không phải cười nói:

“Ha ha, niên kỷ nho nhỏ, ngược lại là cơ duyên không cạn, ngay cả ta đều kém chút bị lừa dối.”

Những lão giả kia bay càng chậm hơn.

Thân thể Tần Tử run lên, con mắt đột nhiên trừng lớn, trong lòng điên cuồng hò hét —— cha, ngài có cần hung ác như thế hay không!

Mà một màn này ở trong mắt những người, chính là Tần Tử người mang bảo vật bị phát hiện, thế là lộ ra thái độ hoảng sợ.

Mà lúc này, Tần Xuyên đột nhiên lắc đầu, thoải mái cười một tiếng:

“Mà thôi, đây là cơ duyên của ngươi, một cái lão gia hỏa như ta, còn không thể từ trong tay một tên tiểu bối như ngươi giật đồ... Tự giải quyết cho tốt.”

Nói xong, hần giải khai một chi pháp tắc trên người Tần Tử.

Đồng thời tại trước khi Tần Tử nói chuyện, thân thể lóe lên liền biến mất.

Cái này...

Tần Tử khoe miệng co giật.

Thân thể của hần cứng ngắc chậm rãi quay đầu, đã thấy những cái lão giả nguyên bản chuẩn bị rời đi kia, chậm rãi xoay người lại, mỉm cười nhìn hần.

Nụ cười kia, vô cùng hiền lành.

Giống như là tham tiền thấy được tiền.

“Ta... Trốn! !”

Tần Tử muốn nói điều gì, lại phát hiện bây giờ nói cái gì đều vô dụng, thế là lòng bàn chân bôi dầu, trực tiếp chuẩn bị.

“Muốn chạy, không có cửa đâu!”

“Chạy đi đâu!”

“Chư vị, cùng một chỗ bắt hấn, cùng hưởng bảo vật!”

“Đúng, bảo vật ngay cả vị đại nhân kia đều có thể coi trọng, tất nhiên vô cùng quý giá!”

Những lão giả kia lớn tiếng la lên, từ bốn phương tám hướng bọc đánh mà đến, tựa như một tấm lưới lớn cấp tốc co vào.

“Cha, ta hận ngươi!”

Tần Tử phát ra một tiếng kêu thảm như heo bị làm thịt, nước mắt chảy ra, hai chân phi nước đại, nước mắt giống như đại lượng trân châu hướng phía sau lưng buông ra.

Mà mọi người cấp tốc tới gần.

“Ha ha ha, tiểu tử, đừng chạy, ngoan ngoãn đem bảo vật giao ra đi, chúng ta có thể lưu ngươi một mạng.”

“Thiếu hiệp, đem bảo vật cho lão phu mượn nhìn được không?”

“Cạc cạc cạc, ngươi liền theo đi.”

Những người này nụ cười hiền lành, lại làm cho Tần Tử rung mình một cái, giống như thấy được một đám lão lưu manh.

“Ai dám loạn động! Vị vừa rồi là cha ta!”

Tần Tử mắt thấy là sắp bị bắt lại, thế là hét lớn.

Lập tức, mọi người an tĩnh một chút.

Sau đó, trong đó một cái lão đầu nhú lông mày lại, cười quái dị nói:

“Thực không dám giấu giếm, kỳ thật... Đó cũng là cha ta.”

“Ừm, cũng là cha ta.”

“Không sai, chính là gia phụ!”

Những lão đầu khác mà cũng cười ha hả phụ họa, gọi đại nhân vật như vậy là cha, bọn hắc hoàn toàn không thiết thời.

Chớ nhìn già như vậy, mà vị đại nhân kia còn trẻ như vậy, kỳ thật số tuổi bọn hắc, vẫn chưa tới một cái số lẻ của người ta!

Cho nên, kêu một tiếng cha, bọn hắc kiếm lời.

“Ngươi, các ngươi!”

Tần Tử tức giận tới mức run rẩy, hắc phát hiện, cái dân nam vực này nhanh nhẹn dũng mãnh, những cường giả này không chỉ có da dày thịt béo, da mặt càng dày!

Quả thực đao thương bất nhập.

Mà lúc này, những lão giả kia giống như ác lang đồng thời đánh tới, tốc độ nhanh chóng, như cuồng phong điện chớp!

“Oanh!”

Thời khắc mấu chốt, một đạo hỏa quang nóng bỏng từ trong cơ thể hắc bộc phát ra, đó là một thanh trường thương xích hồng, hóa thành một đầu hỏa long.

“Đi!”

Thanh âm nữ tử tóc vàng vang lên, sau đó cái đuôi hỏa long kia vung một cái, đem Tần Tử cuốn tới trên lưng, phá không mà đi.

“Ngăn hắc lại! !”

Những lão đầu này mà kinh ngạc không thôi, muốn ngăn cản, lại bị đung bay ra ngoài, sau đó trơ mắt nhìn hỏa long kia biến mất ở chân trời.

Lão đầu nhi nhóm hai mặt nhìn nhau.

“Tựa như là một kiện hoàng khí.”

“Đây chính là đại cơ duyên vị đại nhân kia nói tới? Không đúng, lấy thân phận vị đại nhân kia, chỉ sợ còn nhìn không lên một kiện hoàng khí.”

“Ừm, trên thân cái tiểu tử này khẳng định còn có bảo vật càng quý giá hơn!”

“Thế nhưng là hắc chạy mất, cả cả ái thế gian này mênh mênh, chúng ta lại muốn bắt hắc lại coi như khó khăn, mà lại thiên

phú hấn so Bạch Kinh Thiên còn mạnh hơn, lại người mang đại cơ duyên, sau này nếu là trưởng thành, tìm chúng ta báo thù...”

“Đã như vậy, vậy liền đem sự tình người hấn mang chí bảo truyền đi, làm cho cường giả cả nam vực cùng một chỗ đuổi giết hấn.”

“Ừm, chỉ có thể như thế.”

Chương 219: Gặp Người Quen Cũ

Chương 219. Gặp Người Quen Cũ

Mấy ngày sau, tin tức Tần Tử người mang chí bảo, truyền đi xôn xao tại nam vực, gần như không ai không biết.

Không ai biết danh tự Tần Tử.

Nhưng là... Có chân dung a! !

Bên trong những cái lão đầu nhi truyền ra tin tức kia, liền không thiếu nhân vật họa sĩ siêu tuyệt, trực tiếp đem Tần Tử vẽ xuống, tuyên truyền đầy thế giới.

Cái này, Tần Tử trực tiếp trở thành chuột chạy qua đường, không biết bao nhiêu cường giả mài đao xoèn xoẹt, muốn đánh cướp hấn.

Đương nhiên, mấy vị hoàng giả cường đại nhất nam vực, lại là không có tùy tiện ra tay, bởi vì bọn hấn có chút kiêng kỵ vị “Đại nhân vật” thần bí kia, sợ một bước không cẩn thận sẽ theo gót Kỳ Tinh thánh chủ.

Nhưng mà, bọn hấn mặc dù không có xuất thủ, lại phái nhân vật môn hạ thiên kiều của mình xuất thủ, vòng vây Tần Tử.

Không thể lấy lớn hiếp nhỏ.

Vậy cướp giết cùng thế hệ cũng không có vấn đề đi!

Thế là, tứ đại thiên kiêu bên trong nam vực, trừ Bạch Kinh Thiên chết mất, ba người khác đều xuất động.

Nhân vật thiên kiêu đều là tự phụ, trong mắt bọn hắn, lão tử vĩnh viễn thiên hạ đệ nhất, những người khác không gì hơn cái này.

Cho nên, ba người này nghe nói Bạch Kinh Thiên bại, về sau cũng không có e ngại, ngược lại là trong lòng sinh ra khinh thường —— ha ha, tên phế vật Bạch Kinh Thiên này, vậy mà bại, căn bản không xứng cùng bọn hắn đặt song song!

Đây là thói hư tật xấu của thiên tài.

Chỉ cần phía trước có người bại, thất bại như vậy người trong mắt bọn hắn, liền sẽ trở nên không đáng nhắc tới.

Mà mang dạng tâm tính này, bọn hắn giống như Lũng mật phụ thể, giống trống khua chiêng đuổi giết Tần Tử, sau đó...

“Đinh! Ngài nhi tử đánh mặt thiếu chủ nào đó, tự động nạp tiền 6 điểm giá chị gọi cha!”

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thiếu chủ nào đó, tự động nạp tiền 5 điểm giá chị gọi cha!”

“Đinh! Ngài nhi tử đánh mặt nào đó thiếu chủ, tự động nạp tiền 7 điểm giá chị gọi cha!”

Tần Xuyên nằm tại trên đá lớn bên ngoài Ma Bà động dễ ngủ, chờ đến chờ mong hệ thống nhắc nhở như nguyện.

Ba cái nhắc nhở như này, cũng không phải là đồng thời đến, mà là tại bên trong hai ngày lần lượt đến.

Chắc là Tần bé heo bên trong hai ngày đánh mặt ba người.

Bởi vì tin tức truyền bá tương đối chậm, người phía sau cũng không biết gia hỏa đi trước đã bị đánh mặt, cho nên tiếp tục tràn đầy tự tin đem mặt đưa tới, thế là tạo thành ba trận bị kịch liên tục.

“Chắc chắc chắc, lập tức tới tay mười tám điểm giá chị gọi cha, hiện tại ta có 22. 6 điểm đáng giá.”

Tần Xuyên vui mừng tán thán.

Diêm cũng tương đối khá khẩm, lực lượng tự nhiên cũng đủ, thế là hắn xoay người một cái đứng lên trên tảng đá.

Hướng xuống phương nhìn lại.

Kia là một cái sơn cốc tối tăm mờ mịt, mà trung ương sơn cốc, có một cái hang đá đen nhánh bất quy tắc.

Cửa hang, khảm nạm lấy một cái xương đầu dê rừng to lớn, xương đầu kia một chút thịt đều đều không có, nhưng là trong cặp mắt trống trơn kia, lại lóe ra u quang lục sắc, lóe lên lóe lên, quỷ dị vô cùng.

“Ma Bà động!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, cái địa phương này, chính là nơi phát ra Khô Vinh chú ấn trên thân hắn, nước rất sâu.

Nghe nói, đại đa số người đi vào nơi này, đều có thể đạt được cơ duyên rất lớn, mà số ít người thì là sẽ nhiễm lên nguyên rủa.

Hắn suy nghĩ.

Cơ duyên và nguyên rủa, vậy không đều là đồ tốt sao!

Chỉ cần có giá trị gọi cha hộ thể, đồ vật nơi đó còn không phải mặc hắn cầm? Coi như gặp được nguyên rủa, cũng có thể hàng phục, biến thành thần thông của mình.

Cho nên, hắn rời đi Kỳ Tinh thánh địa, về sau trực tiếp tới nơi này ngăn cửa, vừa quan sát tình huống, một bên chờ đợi nhi tử “Thu tiền” cho hắn.

Đúng là thu tiền thật —— nhi tử đánh người, hắn liền có tiền!

Hắn tại nơi này quan sát bốn ngày.

Nơi này người đến người đi, nhưng là không ai có thể phát hiện hắn, thần niệm những người khác quét tới chỗ hắn, tự động liền sẽ bị che đậy.

Mà lại hắn còn nắm giữ pháp tắc ánh sáng, có thể vận vệt tia sáng, chỉ cần hắn không muốn bị người khác trông thấy, người khác đứng ở trước mặt hắn cũng không nhìn thấy hắn, sẽ chỉ nhìn thấy cảnh vật sau lưng của hắn, bản thân hắn tựa như trong suốt.

“Trong bốn ngày này, rất nhiều người nhiệt huyết sôi trào đến, hồi lâu sau, lại bước chân phù phiếm rời đi... Nếu như không phải biết đây là một chỗ hiểm địa, ta đều muốn hoài nghi bên trong có cái sinh ý gì không đứng đắn.”

Tần Xuyên trầm nghĩ.

Hắn bước ra một bước, giống như thuận di mà xuất hiện tại bên trong sơn cốc kia, mà hắn xuất hiện, đưa tới bạo động.

“A! !”

“Người, người là ai!”

“Người từ chỗ nào chạy ra?”

Chung quanh náo loạn một hồi, những cái người từ trong động ra kia, nhao nhao kinh hô, đồng thời dùng tay áo che khuất mặt.

“Ha ha.”

Tần Xuyên cười cười, trực tiếp phát ra hoàng giả uy áp.

“Oanh long —— “

Uy áp kinh khủng giống như thiên uy giáng lâm, thậm chí trên không của sơn cốc, trực tiếp mây đen lặn lộn, điện thiểm sấm sét, giống như thế giới tận thế.

“A! Là cường giả Giới Hoàng!”

“Cái này... Cái này...”

“Bái kiến tiền bối!”

Những người này run lẩy bẩy, thậm chí có người còn chưa kịp kéo quần lên, quần trực tiếp trượt xuống tới, sau đó cởi truồng nằm rạp trên mặt đất.

“Rời đi khỏi nơi này.”

Tần Xuyên nhàn nhạt phân phó.

“Vâng vâng vâng!”

“Lập tức đi, lập tức đi!”

“Vãn bối cáo lui!”

Những người này lộn nhào rời đi.

Thậm chí ở chỗ cửa hang, có người nguyên bản muốn từ bên trong ra, nhưng nhìn đến chiến trận này, lại quay đầu chạy.

Đối với phần lớn võ giả mà nói, gặp được cường giả Giới Hoàng cũng không phải là chuyện gì tốt, thật giống như con kiến gặp được người—— hơi không chú ý liền có thể bị giẫm chết, thậm chí hấn giẫm chết người, chính hấn đều không biết.

Rất nhanh, sơn cốc an tĩnh.

Tần Xuyên nhìn xem cửa hang tĩnh mịch kia, hít sâu một hơi, đem trạng thái bản thân tăng lên tới đỉnh phong, liền chuẩn bị tiến vào.

“Chờ một chút.”

Cái này thời điểm, một giọng già nua vang lên, mơ mơ màng màng, tựa hồ mang theo một mùi rượu.

Tần Tử hơi sững sờ.

Thanh âm này... Giống như nghe qua ở nơi nào.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sơn cốc kia lối vào, một đầu gấu trúc lớn cao hơn hai mét chậm rãi đi đến, nó tròn vo, phía trên con mắt treo hai sợi râu rồng và lông mày tuyết trắng, gật gù đặc ý.

Mà trên lưng gấu trúc lớn, ngồi một cái lão già tóc bạc buồn bã, lão đầu nhi này ôm một cái hồ lô rượu màu da cam lớn gần như hấn, cái mũi đỏ bừng, một bộ dáng vẻ mặt say lơ lơ nhập nhèm.

“Tiền bối?”

Tần Xuyên kinh hô một tiếng.

Chương 220: Thử Nghiệm Qua Sông

Chương 220.

Lão đầu nhi này, thời điểm hắn tại Cửu Dương vương triều gặp qua một lần, lúc ấy hắn cười chim đại bàng màu xanh, mang theo Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu đi Phong Lô cốc, trên đường gặp lão đầu nhi này.

Đối phương cười một đầu gấu trúc, để ấn tượng của hắn mười phần khắc sâu, dù sao, gấu trúc lớn cái thế giới này vẫn là rất hi hữu.

Hắn cũng chỉ gặp qua một đầu như này!

“Ha ha, người trẻ tuổi, lại gặp mặt... Nghĩ không ra, người trong khoảng thời gian ngắn liền đạt đến Giới Hoàng cảnh, ngay cả ta cũng giật nảy mình.”

Lão đầu nhi kia cười tùm tùm nói.

“Hử thẹn hử thẹn.”

Tần Xuyên khiêm tốn một tiếng.

Đối với lão đầu nhi này, hắn vẫn có chút rụt rè, dù sao loại gia hỏa tạo hình kì lạ này, đều không phải đèn đã cạn dầu.

Hắn thậm chí hoài nghi, gia hỏa này họ Xi!

Dù sao, trừ vị tồn tại trong truyền thuyết kia, hắn chưa từng nghe nói qua còn có ai có thể khống chế loại tọa kỵ gấu trúc lớn này—— trên thực tế, ngay cả vị kia cũng không có không chế được, còn bị bị con hàng này hỏ rất thảm.

“Không cần khiêm tốn, kỳ thật lão phu đã sớm nhìn ra trên thân ngươi có bí mật, mà lại trực giác ta nói cho ta, tốt nhất đừng đi tìm tòi nghiên cứu bí mật này... Ha ha, không biết vì cái gì, sống càng lâu, liền càng tin tưởng cảm giác của mình, cũng không biết có phải là già nên hồ đồ rồi hay không.”

Lão giả tự giễu cười nói.

“Tiền bối tu vi cao thâm, tâm cảnh siêu phàm, xem ra đã đạt đến cảnh giới biết thiên mệnh, vẫn bồi bồi phục.”

Tần Xuyên vai phụ một câu.

“A? Biết thiên mệnh? Ta sao? Nguyên lai ta lợi hại như vậy, người không nói ta đều không biết, ha ha ha.”

Lão giả ngẩn người, sau đó cười ha ha.

Tần Xuyên chờ hắc cười xong, sau đó hỏi:

“Không biết tiền bối vừa rồi vì cái gì gọi ta lại? Là vì ôn chuyện sao?”

“Dĩ nhiên không phải.”

Lão giả thu lại nụ cười, sắc mặt trở nên nghiêm túc lên:

“Ta là nhìn ngươi kém chút tiền vào cái tà động này, cho nên mới gọi ngươi lại.”

Hắc nghiêm túc nhìn xem Tần Xuyên, ngữ trọng tâm trường nói:

“Nghe một lời khuyên của lão phu, đừng vào trong cái động này, trong này nước quá sâu, ngươi còn trẻ, không cần phải như thế.”

“Cái gì?”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra một vòng vẻ quái dị, không biết vì sao, hắc tổng cảm giác câu nói này là lạ.

Hắc nghĩ nghĩ, hỏi:

“Cái động này đã bất thường như thế, tiền bối vì sao đến nơi này?”

Lão giả ôm hồ lô lớn uống một ngụm rượu, lý trực khí tráng nói:

“Ừm, ta nói là ngươi không thể đi vào, mà ta tự nhiên không giống, trong này nước lại sâu hơn nữa, ta cũng còn ứng phó được.”

Tần Xuyên nghe lời này, ngây dại.

Hắc cảm giác mình có thể tìm một cái thành ngữ để hình dung một màn trước mắt, thế nhưng là lại nghĩ không ra nổi.

Hồi lâu, hắc hít sâu một hơi, nói ra:

“Đa tạ tiền bối quan tâm, nhưng mà chúng ta là võ giả, không nên e ngại nguy hiểm, bởi vì cái gọi là họa theo cùng phúc, nguy cơ thường thường cũng nương theo lấy cơ duyên.”

Lão giả kinh ngạc nhìn hắc một chút, tựa hồ có chút bức bối, không nhịn được khoát khoát tay:

“Được rồi được rồi, tùy ngươi vậy! Không nghe lão nhân nói, ăn thiệt thòi ở trước mắt, đợi lát nữa cảm cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi.”

Nói xong, hắn vỗ vỗ gấu trúc lớn.

Gấu trúc lớn kia đột nhiên ngẩng đầu, tựa hồ tỉnh lại lên, nó bốn vó như bay, oanh long long chạy vào Ma Bà động.

Tần Xuyên thấy thế, da mặt co quắp mấy lần.

Hắn xem như xác định, lão đầu nhi này chính là muốn thông qua làm bộ khuyến cáo hắn, từ đó khiến cho mình tại bên trong cạnh tranh cơ duyên sẽ có lợi hơn...

“Được rồi, vô sỉ liền vô sỉ đi, dù sao thật đánh nhau, ta trước mắt cũng đánh không lại hắn, không cần thiết so đo.”

Tần Xuyên lắc đầu, cũng tiến vào Ma Bà động.

Xoạt!

Vừa tiến vào cửa hang, hắn liền cảm giác được một cỗ khí tức âm lãnh ướt át đập vào mặt, còn có một cỗ mùi hôi thối nhàn nhạt.

“Oanh long long!”

Mà lúc này, phía trước truyền đến tiếng oanh minh kịch liệt, hắn phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy phía trước là một dòng sông màu xám to lớn, mà bên trên dòng sông bày một đạo cầu treo cổ lão, lung la lung lay, kết kết rung động.

Trên cầu có rất nhiều người thận trọng đi lên phía trước.

Mà trên bầu trời, một đầu gấu trúc phát ra bạch quang, đập không mà đi, oanh long long chạy hết tốc lực tới.

“Oanh long long!”

Mỗi một bước chạy của nó, không gian đều chấn động kịch liệt một chút, cầu treo phía dưới cũng lay động kịch liệt, thậm chí hai bên cầu cũng lung lay sắp đổ.

“A! Ta muốn rơi xuống!”

“Ổn định, ổn định!”

“Ồ đâu ra súc sinh!”

“Súc sinh, ta kiếp sau tất sát ngươi!”

“Phù phù, phù phù, phù phù...”

Từng đạo thân ảnh kêu thảm từ trên cầu treo rơi xuống, sau đó bị dòng sông màu xám phía dưới kia thôn phệ.

Con sông này tựa hồ có lực lượng nào đó quái nhiều, khiến người cái này đã mất đi năng lực phi hành, chỉ có thể thông hành từ trên cầu.

Mà một khi rơi xuống... chính là chìm xuống sông.

Dòng sông màu xám kia bốc lên bọt giống như nham tương, nhìn xem vô cùng dơ bẩn, lại vô cùng tà ác, để người ta buồn nôn.

“Ha ha ha! Một đám tiểu bối tâm phù khí táo, không hảo hảo tu luyện, chỉ biết ôm may mắn tâm lý mạo hiểm, cảm cũng xứng đáng!”

Trên lưng gấu trúc lớn kia, lão giả tóc trắng cười ha ha, mà gấu trúc lớn kia vượt qua dòng sông màu xám, về sau cấp tốc biến mất tại trong bóng tối.

Cái Ma Bà động này, sâu không lường được!

Tần Xuyên đứng tại bên bờ, tay phải ngưng tụ ra một quả cầu ánh sáng, khống chế nó bay đến trên không dòng sông màu xám.

“Ông!”

Sau một khắc, một áp lực trầm trọng bao phủ quang cầu, tựa hồ muốn đem nó kéo vào trong sông.

Mà Tần Xuyên dùng tay dùng sức, giống như câu cá, cùng cỡ lực kéo trong sông kia phân cao thấp.

Mà cỡ lực đạo trong sông kia vậy mà không ngừng biến lớn, rất nhanh liền đạt đến cấp độ Giới Hoàng, đồng thời tiếp tục mạnh lên.

Chương 221: Thu Phục Quái Vật

Chương 221. Thu Phục Quái Vật

Một kiếp.

Hai kiếp.

Ba kiếp!

Cuối cùng, cỗ lực lượng kia dừng lại tại cấp độ Giới Hoàng tam kiếp—— đương nhiên, nói là ngũ trọng thiên đột phá Giới Hoàng.

Mà Tần Xuyên loại hoàng giả đột phá cửu trọng thiên này, vừa đột phá liền có thể so sánh hoàng giả Tứ kiếp phổ thông!

Đây cũng là một loại hình thức khác hậu tích bạc phát.

“Lớn.”

Tần Xuyên không chế quả cầu ánh sáng kia biến lớn, muốn nhìn một chút, hấp lực cái dòng sông màu xám này có phải là cùng thể tích của vật thể có quan hệ hay không.

Sau đó hắn phát hiện, cỗ lực hút này hoàn toàn chính xác cùng thể tích có tương quan, hắn đem quả cầu ánh sáng trở nên hình thể cũng giống như mình, trọng lượng đồng dạng, lại thử một chút, quang cầu thành công bay đi.

Sau đó, hắn lại cách không bắt một cái gia hỏa sắp rơi xuống nước, dùng năng lượng đem đối phương nâng đưa đến bờ bên kia.

Mặc dù có chút tổn sức, nhưng là không có vấn đề.

Thế là, hắn rốt cục yên tâm, quanh thân phóng xuất ra chín loại quang mang pháp tắc, giống như một viên mặt trời hướng phía bờ bên kia bay đi.

“Oanh long long!”

Bởi vì hắn thả ra năng lượng quá mức cường đại, cùng cỗ hấp lực vô hình của dòng sông màu xám kia sinh ra đối kháng, thế là, thời điểm khi hắn trôi qua, trên không mặt sông nhấc lên

một cỗ phong bạo vô hình, cầu gỗ kia lần nữa bắt đầu lay động kịch liệt, mọi người trên cầu gà bay chó chạy, kêu cha gọi mẹ.

“Tiền bối, cứu ta!”

“Tiền bối cứu mạng a!”

Có người một tay dấn tại trên ván gỗ biên giới caay cầu, đang dùng hết sức bám lấy, phát ra hoảng sợ tiếng cầu cứu.

Tần Xuyên không để ý đến.

Hắn đều có chút tự thân khó đảm bảo, chỗ nào quản được người khác?

Những người này đã lựa chọn tiến Ma Bà động mạo hiểm, tự nhiên là phải có giác ngộ gặp nạn, sống chết có số, giàu có nhờ trời.

Đột nhiên!

Bên dưới dòng sông màu xám kia bốc lên đại lượng bọt biển, càng ngày càng nhiều, sau đó, mặt sông sền sệt đột nhiên vỡ vụn!

Thật giống như một đoạn đường xi măng bị lật tung, một đầu quái vật khổng lồ từ dưới ngẩng đầu lên đến, cái mồm to lớn đầu màu lao về phía Tần Xuyên.

“Soạt —— “

Quái vật này tóe bọt nước lên cao đến mấy chục mét, thời điểm rơi vào bên bờ, vậy mà đem mặt đất ăn mòn, phát ra thanh âm “Xuy xuy xuy”.

“Trần!”

Tần Xuyên chân phải hung hăng đạp mạnh, thổ chi pháp tác nổ rộ, một tòa sơn phong từ dưới chân cấp tốc mọc ra, trấn áp mà xuống!

“Phốc!”

Cự thú kia mở miệng ra trực tiếp bị sơn phong nhồi vào, đồng thời sơn phong kia tại dưới trọng lực của dòng sông màu xám tác dụng, trở nên vô cùng nặng nề, vậy mà đem quái vật kia ép vào trong sông.

Tần Xuyên nhân cơ hội này, cấp tốc bay qua dòng sông.

“Rống! !”

Mà xuống một khắc, một tiếng gào thét hung tàn vang lên, chỉ thấy một đầu quái vật khổng lồ dọc theo bờ sông leo lên.

Đây là một đầu quái vật cùng loại với kỳ nhông, màu xám xanh, tựa hồ không có con mắt, trên thân mọc đầy Thạch Ban cùng thực vật hình dáng rêu xanh.

“Tạch tạch tạch.”

Nó ngẩng đầu lên, chỉ thấy tòa nào sơn phong tại trong miệng của nó cấp tốc hòa tan, hóa thành lực lượng pháp tắc bị nó nuốt vào trong bụng.

“Chết!”

Tần Xuyên quyết định thật nhanh, tay phải vung lên, lôi đình pháp tắc gào thét mà ra, đầy trời lôi đình trút xuống, chiếu sáng hắc ám!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thanh âm điếc tai nhức óc vang lên, toàn bộ Ma Bà động đều đang lay động, thậm chí dòng sông màu xám kia cũng nổi lên bọt nước to lớn

Nhưng mà, cái Lôi Thiên đầy trời này rơi vào trên thân quái vật kia, vậy mà không thể tạo thành tổn thương gì, ngược lại không ngừng dung nhập làn da quái vật này, tựa hồ hóa thành chất dinh dưỡng của nó.

“Chém! !”

Tần Xuyên xuất ra Hắc Kinh hoàng kiếm, một kiếm quét ngang mà ra, kiếm quang ngập trời bổ vào trên thân quái vật kia, lần nữa đất rung núi chuyển.

Nhưng mà, vẫn không làm nên chuyện gì như cũ.

Mà lúc này, cái đuôi quái vật kia vung ra, giống như một ngọn núi hướng phía Tần Xuyên đánh tới, cỗ khí tức ngang ngược kia, giống như có thể nghiền nát hết thảy!

Tần Xuyên né tránh cái này va chạm.

Nhưng mà, cái đūito lớn quái vật kia, lại là đột nhiên từ phía sau quét tới, giống như lôi đình vạn quân, thế không thể đỡ.

“Àm!”

Thời khắc máu chót, bên ngoài cơ thể Tần Xuyên sinh ra một đạo gió lốc, bảo vệ thân thể, nhưng là một cái đuôi kia quét ngang mà đến, gió lốc vỡ vụn, Tần Xuyên giống như một viên sao băng bay rớt ra ngoài, va vào bên trong vách đá màu xám.

“Rống —— “

Mà quái vật kia gào thét một tiếng, gương nanh múa vuốt lao đến, trong miệng nó phun ra hương vị hư thối cùng lưu huỳnh, bốc lên khói trắng.

” Thực lực quái vật này, chỉ sợ có thể so sánh hoàng giả ngũ kiếp!”

Tần Xuyên sắc mặt nghiêm túc.

“Bất quá... Không đủ gây sợ.”

Tay phải hắn nâng lên, từng đạo màu trắng đen phù văn cấp tốc xen lẫn, giống như dây leo tại lòng bàn tay sinh trưởng, lại hình như linh xà tại tung hoành vặn vẹo.

Khô Vinh chú ẩn!

“Đi!”

Tay phải hắn vung lên, những phù văn cái đen trắng kia gào thét mà ra, giống như giọt nước dung nhập thể nội quái vật.

Xoạt!

Sau một khắc, thân thể quái vật kia bay nhào mà đến, đọng lại một chút tại không trung, sau đó rơi xuống.

“Xuy xuy xuy...”

Đại lượng phù văn màu trắng đen, cấp tốc hiện lên ở tầng ngoài làn da trắng nõn nà của nó, giống như mọc rễ nảy mầm bình thường, càng ngày càng nhiều, hiện đầy toàn thân của nó, sau đó thân thể của nó bắt đầu khô héo bắt đầu.

“Rống —— “

Quái vật phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, giãy dụa lẫn lộn trên mặt đất, lại không làm nên chuyện gì, thân thể của nó càng ngày càng khô quắt, lực lượng cấp tốc suy yếu.

“Thần phục, ta thần phục!”

Cái thời điểm này, bên tai Tần Xuyên vang lên một đạo thanh âm trầm thấp mà khàn khàn, tựa hồ là thần niệm truyền âm.

Tần Xuyên kinh ngạc nhìn về phía quái vật kia.

Đã thấy tứ chi quái vật kia nằm rạp trên mặt đất, hèn mọn cúi đầu, trong mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn —— kỳ thật nó có mắt, chỉ là quá nhỏ, Tần Xuyên trước đó vậy mà không có chú ý tới.

Xem ra đích thật là nó đang nói chuyện.

Tần Xuyên từ bên trong vách đá bay ra, nhìn xuống nó hỏi:

“Ta tại sao phải tiếp nhận ngươi thần phục, ngươi có giá trị gì?”

Quái vật bị Khô Vinh nguyên rửa tra tấn, khổ không thể tả, vội vàng hét lớn: “Đừng giết ta, ta biết cái bí mật lớn nhất trong động này! !”

Chương 222: Đánh Cắp Bà Ma Truyền Thừa

Chương 222. Đánh Cắp Bà Ma Truyền Thừa

Bí mật lớn nhất Ma Bà động?

Tần Xuyên sững sờ.

Không phải là phối phương làm đậu hũ Ma Bà chứ?

Hắn nghĩ nghĩ, tay phải đánh một chiêu, Khô Vinh chú ẩn kia từ thể nội quái vật bay trở về, mà quái vật kia lập tức mệt mỏi nằm trên đất.

Lúc này, thân thể nó cường tráng đã gãy tầm vài vòng, làn da nhẵn nhụi, kém chút da bọc xương.

“Hô hô hô... .”

Nó thở dốc mấy lần, sau đó hư nhược nói ra:

“Đại nhân, ta mang ngài đi xem bí mật lớn nhất Ma Bà động.”

Nói xong, nó gật gù đặc ý hướng hắc ám phía trước bò đi, hình thể nó rất lớn, cho nên đi rất nhanh.

Mà một số người nhìn thấy một màn này, suy đoán có chuyện tốt gì, thế là chuẩn bị vụng trộm theo sau.

“Hừ!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, thần niệm hoàng giả nghiền ép mà qua, lập tức, những người này phun máu bay rớt ra ngoài, tiếng kêu rên liên hồi.

Trong bóng tối phía trước, xuất hiện từng đầu thông đạo to lớn, giăng khắp nơi, so với động con thỏ còn muốn phức tạp hơn.

Nhưng là quái vật kia xe nhẹ đường quen, mang theo Tần Xuyên đi tại bên trong, trên con đường này, cũng gặp phải rất nhiều cường giả mạo hiểm, nhưng là Tần Xuyên liếc mắt qua, trực tiếp để bọn hắn ngã xuống đất ngất đi.

Cái con đường này, không thể bại lộ.

Đi hồi lâu sau, phía trước không có đường, một người một thú đi tới cuối đường hang động.

Bên trong cái động này thông đạo rất nhiều, nhưng là có rất ít cuối cùng, bởi vì đại đa số thông đạo đều là hỗ thông, tuần hoàn lẫn nhau.

“Chính là nơi này.”

Quái vật ồm ồm nói, sau đó nó lui lại hai bước, đột nhiên hướng phía phía trước phóng đi.

“Oanh long!”

Vách tường phía trước vỡ vụn ầm vang, sau đó, một cỗ quang mang thần thánh chiếu xạ ra, nương theo đó là linh khí nồng nặc.

Tần Xuyên cấp tốc xông đi vào, sau đó trở tay thi triển thổ chi pháp tắc, đem vách tường kia bắt đầu chữa trị, ngăn cản linh khí khuếch tán.

Hắn nhìn về phía trước.

Đây là một cái hang động trống trải, bên trong đứng sừng sững lấy mười ba cây cột thủy tinh to lớn, giống như thạch nhũ, một mặt kết nối lấy đỉnh động, một mặt rủ xuống dưới đất, hai bên thô, ở giữa mảnh.

Mà vị trí nhỏ nhất, cũng có hơn hai mét thô.

Đồng thời bên trong mười hai cây cột đó, đều phong ấn một cái nữ tử.

Bên trong mười hai cây cột có nữ tử, tướng mạo không giống nhau, nhưng là nhìn kỹ, lại hình như là cùng một người.

“Chẳng lẽ đây chính là Ma Bà? Đang tu luyện một loại chuyển sinh chi pháp nào đó?”

Tần Xuyên vẫn rất có kiên thức.

Dù sao, loại phân thân chuyển thể này, sau đó sát nhập vài thủ đoạn, tại thế giới huyền huyền cũng không có gì lạ lùng.

Đặc biệt là nữ nhân thích dùng.

Hắn suy đoán, những phân thân này là lần lượt đi vào nơi này, khả năng là qua mỗi mấy trăm năm liền sẽ tới một cái, chờ cuối cùng góp đủ số lượng, liền sẽ dung hợp được, sau đó bản thể vị Ma Bà kia liền sẽ tu vi tiến thêm một bước.

“Đại nhân, ta vừa ra đời ngay đã tại dòng sông kia, mấy ngàn năm nay, ta thường xuyên nhìn thấy có nữ tử phong hoa tuyệt đại hướng nơi này chạy vào, ta dám khẳng định, cái này nhất định là bí mật lớn nhất Ma Bà động.”

Quái vật lời thề son sắt nói.

Tần Xuyên quay đầu, sờ lấy cái cằm rồi nhìn kỹ nó, sau đó hỏi:

“Ngươi có thể thu nhỏ hay không?”

“Cái này... Hắn là có thể chứ?”

Quái vật thử một chút, sau đó thân thể vậy mà vang lên kèn kẹt, sau đó cấp tốc thu nhỏ, trở nên lớn cùng thạch sùng không sai biệt lắm.

Trong tay phải Tần Xuyên hiển hiện Khô Vinh chú ấn, phù văn đen trắng giống như dây leo quấn quanh, bện thành một cái hình cầu, đem quái vật thu nhỏ vây ở chính giữa, nói ra:

“Người ở tại nơi này không cần đi lại, ta vào xem.”

Quái vật liên tục gật đầu.

Nó thận trọng co ro thân thể, tứ chi cùng cái đuôi ôm khẹp, sợ chạm đến cái nguyên rủa đáng sợ này.

Tần Xuyên xác định quái vật này không dám loạn động, về sau liền hướng phía cây cột thủy tinh lớn nhất ngay trung tâm cây kia đi đến.

Hắn bây giờ kẻ tài cao gan cũng lớn, có hơn hai mươi điểm giá trị gọi cha phòng thân, nguy hiểm bình thường thì căn bản không để vào mắt.

Liều một phen!

“Dựa theo sách lộ bình thường đến nói, chủ yếu nhất của các phân thân đều là cuối cùng quy vị, mà thời điểm khi nàng quy vị, cảnh giới cùng cảm ngộ mười hai cái đạo phân thân khác, đều sẽ hội tụ tại nàng trên thân.”

“Mà những cây cột này, ở trong quá trình này làm ra tác dụng trọng yếu, nếu như ta tiến vào những cây cột này, có thể cũng có thể mò được một chút những thứ đó.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, đem chín loại lực lượng pháp tắc đều phóng xuất ra, hóa thành cương khí hộ thể, sau đó đem tay phải ấn lên.

“Ông!”

Cây cột kia đột nhiên bắt đầu lấp lánh, sau đó, một cỗ lực lượng như bài sơn đảo hải vọt tới, hung hăng đâm vào trên thân Tần Xuyên.

“Ầm! ! !”

Cương khí hộ thể bên ngoài cơ thể Tần Xuyên nháy mắt vỡ vụn, sau đó hắn một ngụm máu tươi phun ra, chạt vật bay rớt ra ngoài, khảm nạm ở trên vách tường.

Động huyết một trận lay động.

Nhưng mà, Tần Xuyên không có nhựt chí chút nào, mà là chậm ung dung từ trên tường đem mình móc ra, lắc đầu

“Ta liền biết sẽ như vậy.”

Sau đó, hắn trong lòng hỏi:

“Hệ thống, ta muốn tiến vào cây cột kia, cần bao nhiêu giá trị gọi cha?”

“Đinh! Đây là cấm chế Võ Đế cường giả bày ra, muốn tiến vào, cần tốn hao 10 điểm giá trị gọi cha “

Hệ thống dứt khoát hồi đáp.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, cảnh giác mà hỏi:

“Vậy thời điểm ra, cũng không đòi tiền phải không?”

“Đinh! Túc chủ yên tâm, không có gì bất ngờ xảy ra, người đi vào không lâu liền sẽ bị đánh ra đến, muốn tại bên trong nằm ngủ cũng đều không được, chủ nhân cây cột này cũng sẽ không giết người ở bên trong đó, vậy sẽ làm bản cây cột.”

Hệ thống lời thề son sắt nói.

“Vậy là tốt rồi “

Tần Xuyên thở dài một hơi.

Chỉ cần lúc ra không dùng tiền liền tốt, về phần bị đánh ra ngoài... Kia cũng là sự tình bên trong dự kiến.

Hacker không có khả năng hack vào hệ thống công ty thì đạt được một cái công ty, nhiều nhất thì chỉ đánh cắp một chút văn kiện cơ mật mà thôi.

Mà cái cây cột này cũng giống vậy.

Đại sự một vị cường giả Võ Đế bố cục vài vạn năm, làm sao có thể tùy tiện liền bị người hái được quả như vậy? Khẳng định có hệ thống phân biệt!

Hắn muốn làm, chính là tại trước khi cái cây cột này phản ứng kịp, kiếm bộn chỗ tốt, sau đó bỏ trốn mất dạng.

“Hệ thống, đưa ta đi vào.”

Tần Xuyên trịnh trọng nói.

Chương 223: Đánh Cắp Bà Ma Truyền Thừa 2

Chương 223. Đánh Cắp Bà Ma Truyền Thừa 2

“Đinh! Hoàn thành.”

Hệ thống hồi đáp,

Sau một khắc, Tần Xuyên liền cảm giác mình tiến vào một cái địa phương ẩm áp ướt át, bôi trơn, chặt chẽ, đồng thời một cỗ năng lượng sinh cơ bùng bùng bao vây lấy, để hắn có loại cảm giác phiêu phiêu dục tiên.

Chính là nội bộ cây cột thủy tinh.

“Ong ong ong!”

Mà lúc này, cây cột thủy tinh kia phát sáng, không chỉ có như thế, mười hai cây cột khác, cũng bắt đầu phát sáng, hoà lẫn.

Sau đó, Tần Xuyên liền cảm giác được, một cỗ tin tức khổng lồ, giống như giang hà chảy ngược, một mạch tiến vào trong đầu hắn.

Cuốn cuộn không dứt.

“Cửu Thương đại lục... Vu Thần điện... Vu tôn Ma Bà... Vu tôn Luyện Thể kinh... Thôn Nhật đế kinh...”

Từng đạo tin tức doạ người, không ngừng truyền vào trong đầu Tần Xuyên, để hắn hô hấp dồn dập.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn không chỉ có đạt được hai loại truyền thừa cấp bậc Võ Đế, còn biết rất nhiều chân tướng liên quan tới cái thế giới này.

Nguyên lai tứ đại vực hắn đang đứng, cũng chỉ là một khối mảnh vụn của Cửu Thương chủ đại lục mà thôi, trận đại chiến

năm đó tranh đoạt thần vật kia, đem rất nhiều cương vực của Cửu Thương đại lục đánh nát, hóa thành mảnh vỡ đại lục.

Mà vị Ma Bà này.

Là một cái vu tôn cấp Võ Đế của Vu Thần điện trong Cửu Thương chủ đại lục, đồng thời, còn là nữ nhi một vị cự đầu cấp Truyền Thuyết —— Thôn Nhật võ đế, địa vị tôn sùng vô cùng.

Mà lại, hắn còn biết tin tức cụ thể món thần vật thiên ngoại kia, nói đơn giản, món thần vật kia có hai đại tác dụng.

Đầu tiên là hình thành thế giới tinh thần, thế giới bên trong vô cùng chân thực, nhân vật thiên tài có thể thỏa thích mạo hiểm tại bên trong, thỏa thích chém giết, thậm chí coi như chết tại bên trong, tại trong hiện thực thế giới cũng sẽ không chết.

Thứ hai là phóng xuất ra vô tận linh khí, những linh khí này sẽ tắm bổ toàn bộ Cửu Thương đại lục, để toàn bộ sinh linh đều chiếm được chỗ tốt!

Hai loại công năng, bất luận một loại nào đều có thể để một cái tộc đàn quật khởi, mở ra tương lai huy hoàng, cho nên, Cửu Thương giới cùng Thiên Hằng giới vì thần vật này mới đánh thành như thế, cũng liền có thể hiểu được.

Mà bây giờ, món thần vật Cửu Thương chủ đại lục bảo vệ kia, trải qua vài vạn năm phát triển, không biết đã phồn vinh đến cảnh tượng như này rồi.

Rất có thể... Siêu việt tất cả thời đại dĩ vãng!

Cái tin tức truyền thừa bên trong cây cột này tựa hồ vô cùng vô tận, còn đang cuồn cuộn không ngừng truyền tải, mà Tần Xuyên lại là cấp tốc thanh tỉnh.

Hắn nhanh chóng xuất ra hai cây tóc đã sớm chuẩn bị xong, nhét vào bên trong cây cột —— đây là tóc Tần Tử.

Mà rất nhanh, một giọng nữ phần nộ từ trong đầu vang lên, giống như lời đình phích lịch:

“Dám thăm dò truyền thừa của bản tôn, lăn ra nhanh!”

Àm!

Tần Xuyên chỉ cảm giác phần eo gặp trọng kích, sau đó liền bay ra khỏi cây cột, chật vật ném xuống đất.

“Oanh long long!”

Mà lúc này, mười ba cây cột kịch liệt run rẩy, toàn bộ hang động đều tại phát sáng, từng đạo sát trận kinh khủng, lít nha lít nhít nổi lên.

“Xuy xuy xuy...”

Những trận pháp này quá lộng lẫy, tản ra hủy diệt chi khí, để Tần Xuyên tê cả da đầu.

“Trốn!”

Hắn một tay mò lên quái vật thu nhỏ, đụng nát lõi ra vách đá liền chạy ra ngoài, lại phát hiện, phía ngoài hang động cũng đang run rẩy, tất cả sơn động, đều hiện lên ra trận văn hoa mỹ, tựa hồ vô cùng vô tận!

Toàn bộ Ma Bà động, đều tách ra sát cơ!

“Hệ thống, đem ta truyền tống ra khỏi Ma Bà động!”

Tần Xuyên quyết định thật nhanh, mặc niệm nói.

“Đinh! Cái này muốn tiêu hao một điểm giá trị gọi cha!”

Hệ thống ngay lên giá tại chỗ, thừa dịp lửa đánh cướp.

“Có thể!”

Tần Xuyên không chút do dự nói.

“Ông!”

Sau một khắc, một cỗ truyền tống chi lực bộc phát, Tần Xuyên chỉ cảm giác trời đất quay cuồng, liền xuất hiện ở bên ngoài sơn cốc Ma Bà động.

Hắn cấp tốc bay ra khỏi sơn cốc.

Mà lúc này, một trận tiếng nổ truyền đến.

“Oanh long —— “

Đất rung núi chuyển, thiên băng địa liệt, một cỗ lực lượng hủy diệt kinh khủng từ cửa hang tiết ra, đem tòa sơn cốc kia đều tạc bằng!

Không chỉ có như thế, cỗ lực lượng hủy diệt kia từ cửa hang đè ép mà ra, hình thành cột sáng màu trắng hướng về phía trước quét ngang, đem tất cả phía trước đều san thành bình địa, một đạo chiến hào rộng trăm mét, kéo dài đến chân trời.

“A! Thiên thọ á!”

Đột nhiên, một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Sau đó Tần Xuyên liền thấy, một đầu Đại Hùng cùng một cái lão già mập lùn, từ trong cột ánh sáng kia lẫn lộn bay ra.

Giống như bị hồng thủy đánh ra, khoa tay múa chân, sau đó lẫn lộn quăng xuống đất.

Gấu trúc lớn kia lớn lẫn trên mặt đất động mấy lần, tứ chi hướng phía phía trên duỗi ra, liền xụi lơ xuống dưới, nằm trên mặt đất bất động, chỉ có cái bụng tròn trịa còn đang đập trùng trên dưới, chứng minh nó còn sống.

Mà lão già mập lùn kia, từ dưới đất ngồi dậy, lại vừa vặn bị hồ lô rượu to lớn màu vàng từ trên trời giáng xuống nện ở bên trên trán.

“Ôi!”

Hắn lẫn nữa kêu thảm một tiếng, mới ngã xuống đất.

Tần Xuyên đứng tại trên bầu trời, nhìn thấy một màn này, đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó cười hỏi:

“Tiền bối, ngài đây là thế nào?”

“A, người trẻ tuổi, người còn chưa đi?”

Lão già mập lùn cấp tốc từ dưới đất bò dậy, sửa sang lại quần áo một chút, mặt không đổi sắc hỏi.

Hắn trên mặt không có xấu hổ chút nào.

Giống như lão đầu nhi vừa rồi chặt vật lẫn lộn kia cũng không phải là hắn, cái người lạnh nhạt hiện tại, mới thật sự là hắn.

“Ha ha, tiền bối nói bên trong nước rất sâu, ta không thể vào, mà xem bộ dáng... Tiền bối cũng không có nắm chặt à?”

Tần Xuyên cười trêu ghẹo nói.

“Phi! Đừng nói nữa, xúi quẩy!”

Lão già mập lùn nhổ một ngụm nước bọt, hừ hừ nói:

“Lúc đầu lấy thực lực cùng thủ đoạn lão phu, tại bên trong hoàn toàn là như giẫm trên đất bằng, tuyệt đối không có vấn đề gì, nhưng là không biết tên hỗn đản nào phát động sát trận bên trong, ngay cả lão phu cũng bị liên lụy.”

Hắn nhìn Tần Xuyên một chút, nói ra:

“May người nghe một lời khuyên của lão phu, không tiến vào, bằng không, người chỉ sợ cũng ra không được.”

Nói đến nơi này, hắn ngóc đầu lên, ngạo nghễ nói:

“Võ giả trong cái động này nói ít cũng có hơn mấy trăm, nhưng là chỉ có ta trốn ra được, những người khác... Ha ha, gặp được loại sự tình này, xương cốt đều không thừa nổi.”

Chương 224: Đi Cứu Nhi Tử

Chương 224. Đi Cứu Nhi Tử

“Vâng vâng vâng, tiền bối thực lực cường đại, lại có dự kiến trước, lần này cần không phải tiền bối nhắc nhở, ta sợ rằng cũng phải xui xẻo.”

Tần Xuyên liên tục gật đầu.

Hắn chững chạc đằng hoàng nịnh nọt lấy cái lão đầu nhi này, ngữ khí chân thành, để đối phương hoàn toàn nghĩ không ra kẻ cầm đầu đang ở trước mắt.

“Không cần cảm ơn ta, lão phu thân là tiền bối, dù dặt một chút hậu bối cũng là nên, đúng, người nhất định rất hiếu kỳ danh hiệu lão phu phải không? Nói cho người cũng không sao, lão phu tên là Phan Giang lão tổ.”

Lão già mập lùn một phái phong phạm cao thủ, sau đó tựa hồ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, cười nói ra:

“Lão phu đột nhiên nhớ tới còn có chút việc gấp, liền đi trước một bước, hữu duyên gặp lại.”

Nói xong, vội vàng đi xa.

Mới vừa đi mười mấy mét về sau, hắn đột nhiên nhớ tới gấu trúc lớn kia còn nằm trên mặt đất, thế là chỉ tiếc rên sất không thành thép mà mắng nhỏ một tiếng, bước nhanh đi về, một tay đem gấu trúc lớn giơ lên, cấp tốc đi xa.

Đi đúng có chút gấp.

Tần Xuyên nhìn xem bóng lưng vội vàng xao động kia, tay phải sờ sờ cái cằm, ánh mắt híp lại —— lão đầu nhi này, giống như bị thương không nhẹ a...

Hắn chuẩn bị theo sau.

Nhưng là ngẫm lại vẫn là quên đi.

Con thỏ gấp còn cần người đó, loại lão đầu nhi thần bí này, không biết có bao nhiêu thủ đoạn cổ quái kỳ lạ, nếu như hắn đi kiểm tiện nghi, có khả năng bị đối phương phản sát.

Bất luận cái nhân vật phản diện gì càn rỡ đều có thể bị chơi chết, hắn cũng không ngoại lệ, cho nên vẫn là cẩn thận một điểm tốt.

Dù sao hiện tại hắn cũng không cần chút đồ vật kia.

Hắn hôm nay liền được hai loại truyền thừa cấp bậc Võ Đế —— Vu Tôn Luyện Thể kinh, Thôn Nhật đế kinh!

“Vừa rồi ta tại bên trong cây cột kia lưu lại hai cây tóc Tần Tử, nhưng là chỉ là dạng này, còn chưa đủ lấy giá họa cái tiểu tử này, cho nên, làm phụ thân, ta cũng nên truyền thụ cho nhi tử mình một điểm công pháp cường đại.”

Nghĩ đến nơi này, hắn trên mặt lộ ra một nụ cười hiền lành.

“Đinh, hoàng giả tam trọng thiên ngũ kiếp sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem thực lực ngài tăng lên tới tam trọng thiên một kiếp, cũng cùng cảnh giới vô địch.”

“Đinh! Ghi chú: Bởi vì đối phương chỉ là thánh nhân ngũ trọng thiên đột phá Giới Hoàng, cho nên hắn ngũ kiếp cùng người một kiếp tại bên trên cảnh giới là hoàn toàn ngang hàng! Mà cùng cảnh giới người có thể miêu sát hắn.”

Đột nhiên, thanh âm hệ thống vang lên.

“Oanh long!”

Sau đó, Tần Xuyên liền cảm giác được trong cơ thể của mình truyền ra một tiếng vang trầm, giống như khai thiên tịch địa.

Ào ào ào!

Chín loại lực lượng pháp tắc tự động tuôn ra bên ngoài cơ thể, đồng thời, một tòa tiểu thế giới rộng lớn, cũng chậm rãi từ thế nội khuếch tán ra tới.

Kia là một cái thế giới hư ảo hình tròn, giống như một bức tranh, bên trong sông núi, trong hư ảo mang theo chân thực.

Đây chính là tiểu thế giới của hắn.

Cường giả Giới Hoàng, đều có tiểu thế giới của mình, mà tiểu thế giới chính là căn bản cường giả Giới Hoàng, là nguồn suối lực lượng!

“Ong ong ong!”

Mà lúc này, một nguồn sức mạnh mệnh mông xuất hiện, rót vào bên trong tiểu thế giới, để cái tiểu thế giới này cấp tốc bành trướng, đồng thời sông núi bên trong cũng càng phát rõ ràng, khí tức tăng vọt.

“Lực lượng thật mạnh!”

Tần Xuyên cảm nắm đấm một chút, chỉ cảm giác một cỗ lực lượng mệnh mông giống như giang hà phun trào, tựa hồ cánh tay đều muốn nổ tung.

“Xem ra, ta cùng cảnh vô địch, không chỉ là vô địch tại mảnh vỡ đại lục, coi như tại Cửu Thương chủ đại lục, đối mặt đồng dạng thánh nhân cửu trọng thiên đột phá hoàng giả tuyệt thế, ta có thể cùng cảnh bất bại như thường!”

“Bây giờ Cửu Thương chủ đại lục, tất nhiên phồn vinh vô cùng, không biết nhóm thiên chi kiêu tử nơi đó, là như thế nào phong thái...”

Trong mắt của hắn lộ ra vẻ mơ ước.

Hoàn cảnh khác biệt, chất lượng thiên tài cũng sẽ khác biệt, cửu trọng thiên thánh nhân đột phá hoàng giả, tại mảnh vỡ đại lục quả thực là kinh thế hãi tục, nhưng là tại Cửu Thương chủ đại lục, có lẽ liền tương đối bình thường.

Dù sao, Cửu Thương đại lục đạt được món thần vật thiên ngoại kia, trải qua vài vạn năm phát triển, hoàn toàn khả năng siêu việt thời đại Viễn Cổ!

Ai nói hôm nay không bằng cổ xưa?

Ai nói người thời nay kém cổ nhân? !

“Đúng rồi, nên đi nhìn xem tiểu tử kia, ngũ kiếp hoàng giả xuất thủ, cái khoảng cách này có chút lớn, không chừng thật sẽ cảm.”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên mới nhớ tới nhi tử bé heo, thế là lấy ra một cái hoàng Kim La bàn, cấp tốc hướng phía một cái phương hướng bay đi.

Trung ương cái la bàn này, có một đoàn huyết dịch, chính là huyết Tần Tử, là Tần Xuyên quang minh chính đại lấy ra.

Hắn làm bất cứ chuyện gì, đều không cần cùng tiện nghi nhi tử giải thích, mà tiện nghi nhi tử cũng xưa nay không hoài nghi hắn —— mặc dù không biết cha tại sao phải làm như vậy, nhưng phối hợp là được rồi, dù sao cha là không thể nào hại ta!

“Huu!”

Tần Xuyên lúc này tốc độ, so với trước đó thì nhanh quá nhiều, chỉ thấy một vệt kim quang xẹt qua, tầng mây đầy trời bị phá tan thành từng mảnh!

Theo lý thuyết.

Hắn không cần thiết lo lắng vấn đề an toàn của Tần Tử, bởi vì chân mệnh thiên tử mặc kệ gặp được cái nguy hiểm gì, luôn có một chút hi vọng sống.

Nhưng thời điểm khi nguy cơ quá lớn, hắn lại không thể không cân nhắc một cái khác khả năng —— vạn nhất, hắn chính là dựa vào nhi tử để sống mà?

Dù sao, hệ thống đều nhắc nhở hắn đi cứu người, có lẽ, đây chính là sinh lộ trong cõi u minh cho Tần Tử.

Nếu như bởi vì hắn dựa theo tư duy nhân vật chính, mà để tiện nghi nhi tử đã mất đi sinh lộ duy nhất, hắn sau đó sẽ hối hận cả một đời.

Cho nên, hấn phải đi nhìn xem!

Chương 225: Lấy Lại Công Bằng

Chương 225. Lấy Lại Công Bằng

Phiến đại địa này, cảnh hoang tàn khắp nơi.

Gò núi chung quanh hoàn toàn nổ nát vụn, mà dòng sông rộng trăm mét, kia bị chặn ngang cắt đứt, trực tiếp thay đổi tuyến đường.

Mà lòng sông nguyên bản đồ sụp, cát đá hướng phía bốn phương tám hướng gạt ra, lộ ra một cái cái hố hình tròn to lớn, trong hầm che kín vết rách như mạng nhện, mà ngay trung tâm vết rách, là một đạo thân ảnh chật vật.

Tần Tử!

Hấn bị đánh cho khảm nạm tại mặt đất, vô cùng thê thảm, quần áo từ lâu rách nát, nhưng là, trên thân hấn có một đồ vật, cho dù là công kích hủy thiên diệt địa dạng này, cũng vô pháp đánh vỡ.

Là tín niệm sao?

Không, là quần lót của hấn.

“Ha ha, nho nhỏ niên kỷ, ngược lại là quỷ kế đa đoan, bản tọa tự mình xuất thủ, đều kém chút để người trốn.”

Trên bầu trời, một vị trung niên khôi ngô tóc tím nhìn xuống Tần Tử, giống như cười mà không phải cười, trên mặt uy nghiêm còn có mấy phần tán thưởng.

“Nhưng mà, kém chút thì chung quy là kém chút, bản tọa đã xuất thủ, người liên quả quyết không có khả năng may mắn.”

Tần Tử khảm nạm tại mặt đất, chập vạt giơ tay lên, chà xát huyết dịch khoe miệng một chút, cắn răng nói:

“Ngươi đường đường cường giả Giới Hoàng, xuất thủ đối vớ một tên tiểu bối như ta, chẳng lẽ không cảm thấy mất mặt sao?”

” Cơ duyên bảo vật, từ xưa đều là người có đức chiếm lấy, ta lấy đi thứ thuộc về ta, có mất mặt gì chứ?”

Trung niên tóc tím cười một tiếng.

Tần Tử còn muốn nói điều gì, lại nhìn được, bởi vì hắn biết, tại thời điểm tuyệt đối đánh không lại, nói cái gì đều không có ý nghĩa.

“Xem ra, chỉ có thể sử dụng một chiêu kia.”

Hắn hít một hơi thật sâu, sắc mặt trở nên nghiêm túc lên, sau đó đột nhiên ngửa mặt lên trời hô lớn:

“Cha! ! ! ! !”

Cái vừa hô này, tựa hồ thiên địa đều xoay tròn, đồng thời ống kính cấp tốc kéo cao, giống như là bay flycam.

Xuyên thấu qua cái miệng đang há to của hắn, còn có thể nhìn thấy trong cổ họng hắn có đang run lên...

“Ha ha, sắp chết đến nơi, còn làm ra dãy dụa vô ích, chớ nói cha ngươi không tại nơi này, coi như tại, hắn lại có thể như thế nào?”

Trung niên tóc tím khinh thường lắc đầu cười một tiếng:

“Phóng nhãn tứ đại vực, có thể cùng bản tọa bất phân thắng bại cũng không có mấy cái, cha ngươi tại trước mặt bản tọa, lại coi là cái gì? Ngươi tốt nhất cầu nguyện hắn đừng tới, bởi vì hắn tới, kết cục sẽ giống như là ngươi mà thôi.”

Ngay tại lúc này, một đạo thanh âm thản nhiên vang lên:

“Kia ngươi nói một chút, ta cùng nhi tử ta sẽ có kết cục gì?”

Xoạt!

Con người trung niên tóc tím đột nhiên co vào, sau đó bản năng phản ứng loé lên một cái, xuất hiện tại vài bên ngoài trăm mét.

Nhưng mà sau một khắc, một thân ảnh tựa hồ đã đứng tại cái địa phương kia chờ hần, vẫy tay một cái, trực tiếp đem hần đánh nhập vào dưới mặt đất.

“Oanh long!”

Mặt đất chấn động kịch liệt, một đạo hố sâu đường kính trăm trượng xuất hiện, đáy hố đầy vết rách mạng nhện, so với hố to của Tần Tử còn muốn hùng vĩ hơn, thậm chí có nước ngầm thấm vào.

Mà trong hố lại không có người.

Bạch!

Trung niên tóc tím kia cơ hồ tại trong nháy mắt rơi xuống, lại lần nữa xuất hiện tại trên bầu trời, giống như thuấn di.

Điểm ấy va chạm, đối với thân thể cường giả Giới Hoàng mà nói, căn bản không tạo được bất kỳ tổn thương gì, nhưng là, nét mặt của hần ngưng trọng tới cực điểm, cảnh giác nhìn xem Tần Xuyên, trầm giọng hỏi:

“Ngươi! Là! Ai!”

“Không nghe thấy ta nói chuyện sao, kia là nhi tử ta.”

Tần Xuyên mỉm cười chỉ chỉ trong hố lớn Tần Tử.

Lập tức, trên mặt Tần Tử lộ ra nụ cười mãn nguyện, hần ngửa đầu co quắp tại trong hố, giống như một cái hình chữ đại, không nhúc nhích, mặc cho nước ngầm đáy hố rỉ ra đang đem hần dâng lên...

Xem đi, ta nói cha ta sẽ đến cứu ta.

“Sao lại thế! !”

Mà câu nói này của Tần Xuyên, lại là để trung niên tóc tím hoảng sợ biến sắc, rùng bắt đầu mình, kỳ thật hần vừa rồi liền có suy đoán như vậy, nhưng là triệt để xác định, về sau không thể nghi ngờ là chẳng khác gì một loại tin dữ.

Cha cái tiểu tử này, kinh khủng như vậy?

Vậy cái tiểu tử này trước đó vì sao sẽ còn bị đuổi giết? Mà lại nhiều người như vậy đuổi giết, cha hần vì cái gì không đưa ra chỗ dựa?

Giờ khắc này, hắn cảm nhận được cái thế giới này tràn đầy ác ý.

“Đạo hữu, ta nghĩ trong cái này có hiểu lầm.”

Cuối cùng, trung niên tóc tím biệt xuất một câu nói như vậy.

Đây là một câu chuyện ma quỷ.

Rõ ràng tất cả mọi người biết câu nói này không ai tin, nhưng là vì cái gì còn có nhiều người nói như vậy chứ?

Bởi vì, nội hàm câu nói này kỳ thật cũng không phải là bản thân nó, mà là nó biểu hiện ra một cái thái độ —— sợ!

Khi một người nói ra câu nói này, liền biểu thị hắn nhận sợ, mặc dù ngôn ngữ không tới vị, nhưng là thái độ đã vào vị trí của mình.

“Ừm, nếu là hiểu lầm, cuối cùng là phải giải khai, như vậy xin hỏi người dự định làm sao giải khai cái hiểu lầm này đây?”

Tần Xuyên nhìn xem hắn giống như cười mà không phải cười.

“Cái này...”

Trung niên tóc tím do dự một chút.

Hắn biết, hôm nay không bỏ ra chút huyết thì chỉ sợ là không có cách nào an bình, thế là cuối cùng quyết định chắc chắn, nói ra:

“Ta đã từng ngẫu nhiên đạt được một kiện phi toa, là một kiện hoàng khí, mặc dù không có cái lực công kích gì, nhưng tốc độ cực nhanh, coi như là Giới Hoàng bình thường đều truy không lên, đưa cho lệnh lang làm phương tiện giao thông thì ngược lại là rất thích hợp.”

Nói xong, sau lưng của hắn hiện ra một đạo thế giới hư ảo, mà một kiện phi toa kim sắc giống ván trượt bay ra.

Sau đó bay về phía Tần Xuyên.

Tần Xuyên tiện tay tiếp được, sau đó nhìn cũng chưa từng nhìn mà liền ném tới trong hồ lớn, đưa cho Tần Tử phiêu phù ở trên mặt nước.

Tần Tử nguyên bản ngửa mặt phiêu phù ở bên trong hồ nước động to, nhìn thấy phi toa rơi xuống đến, thế là trở mình bò lên

trên phi toa, biến thành mặt áp xuống, tựa vào phía trên phi toa trôi nổi, không nhúc nhích giống như chó chết.

“Một kiện phi toa, giống như không đủ.”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nhìn xem trung niên tóc tím, nói ra:

“Người nhìn xem con ta bây giờ đầu chí trầm thấp, hình thái lười nhác, rõ ràng là tâm linh nhận lấy thương tích, muốn chữa trị cũng rất phiền toái.”

“Cái này...”

Chương 226: Không Hồ Là Con Trai Của Ta

Chương 226. Không Hồ Là Con Trai Của Ta

Trung niên tóc tím da mặt co quắp, hai cha con này rõ ràng là phải thừa dịp lửa đánh cướp, công phu sư tử ngoạn a!

Trong lòng hấn lên cơn giận dữ, thậm chí muốn trực tiếp bạo khởi, nổi giận gầm lên một tiếng —— các người coi là ăn chắc được ta rồi? Nếu thật là đánh nhau, hươu chết vào tay ai còn không nhất định đâu, không tin liền thử một chút!

Nhưng là hấn nhịn được.

Cái gọi là người trong nghề vừa ra tay liền biết có hay không, từ trong nháy mắt giao thủ vừa rồi kia, hấn đã biết, người trước mắt giống như một tòa núi lớn, là tồn tại trước mắt hấn không cách nào rung chuyển.

Thử một chút liền qua đời!

“Ai, tốt a, hôm nay ta nhận thua.”

Trung niên tóc tím thở dài một tiếng, nói ra:

“Nhưng mà ta tin tưởng đạo hữu cũng có thể lý giải hành vi của ta, cái thế giới này vốn là nhược nhục cường thực, cơ duyên bảo vật vốn là tranh tói, không tranh, ở đâu ra cường giả? Nếu như chờ bánh từ trên trời rơi xuống, đại đa số người cả một đời cũng chờ không đến.”

Nói, hần lần nữa phóng xuất ra tiểu thế giới, bắt đầu lựa bảo vật ở bên trong, dùng cho bồi thường.

Hần sống mấy ngàn năm, đồng thời một mực hèn mọn phát dục, cướp đoạt các loại bảo vật, cho nên vốn liếng rất phong phú.

Tần Xuyên nhìn xem bảo vật cùng tài nguyên chồng chất như núi bên trong nội thế giới của tên này, miệng ngậm ngừng, muốn nói điều gì, lại không nói ra miệng.

“Đạo hữu muốn nói cái gì?”

Trung niên tóc tím lại là nhạy cảm phát giác được Tần Xuyên muốn nói lại thôi thần thái, cảnh giác mà hỏi.

“Ta muốn nói...”

Tần Xuyên chậm rãi hé miệng, mà trung niên tóc tím thì là có chút khẩn trương nhìn chăm chăm miệng hắn, sợ hắn công phu sư tử ngọam.

Đột nhiên!

Một cỗ lực lượng cuồng mãnh vô cùng gào thét mà đến, con người trung niên tóc tím co rút lại, còn không có kịp phản ứng, liền cảm giác đại não đột nhiên đau nhức kịch liệt, tựa hồ muốn nổ tung, sau đó chính là một trận trời đất quay cuồng!

“Ầm! !”

Mặt đất phía dưới hung hăng chấn động, nhưng không có phát sinh sụp đổ, bởi vì mặt đất hóa thành kim sắc, kim chi pháp tắc cùng thổ chi pháp tắc dung hợp, để cho mặt đất trở nên vô cùng cứng rắn, khó mà phá hủy.

Mà trung niên tóc tím, thì là đầu cắm vào mặt đất vỡ ra kim sắc, mà thân thể còn lộ ở bên ngoài, hai chân vô lực hạ xuống, chỉ có cái môn đứng thẳng, hai cái khe môn là hướng thẳng lên trời.

“Ngươi... Không giảng võ đức!”

Tay phải hắn run rẩy nâng lên, lại yếu ớt hạ xuống, sau đó thân thể của hắn giống như con chó chết, triệt để bất động.

“Hắn... Chết rồi?”

Tần Tử ngơ ngác nhìn một màn này, nghĩ không ra, đường đường Giới Hoàng cường giả, lại bị xếp thành tư thế không có tôn nghiêm như thế.

“Đã hôn mê mà thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, mà lúc này, tiểu thể giới bên ngoài cơ thể trung niên tóc tím cấp tốc co vào, thật giống như ngọc trai muốn rút vào trong vỏ, mà Tần Xuyên tay mắt lanh lẹ, trực tiếp đem bàn tay đi vào.

Táng gia bại sản thảo!

Trên bầu trời, phụ tử Tần Xuyên sóng vai phi hành.

Hồi lâu sau, Tần Tử nhin không được nói ra:

“Cha, chúng ta đem tên kia lưu tại đó, có phải là không tốt lắm?”

“Hắn nói thể nào cũng là một vị cường giả Giới Hoàng, bây giờ đầu cắm trên mặt đất, cái mông chỉ lên trời vênh lên, thấy thể nào đều... Chương tai gai mắt.”

Tần Xuyên quay đầu nhìn về phía nhi tử, ngoạn vị nhi hỏi:

“Vậy ngươi cảm thấy phải làm gì đây?”

Cái tiểu tử này cũng biết đồng tình sao?

Nhưng mà, Tần Tử rất nhanh nhẹn dừng mãnh nói tới một câu:

“Ta cảm thấy, không nên đem cái mông hắn lưu tại phía trên, toàn bộ chôn xuống càng tốt hơn.”

Tần Xuyên ngẩn người.

Sau đó trong lòng gợn ngón tay cái lên —— không hổ là hắn nhi tử!

Hắn nghĩ nghĩ, nói ra:

“Lần này ngươi làm được rất không tệ, không chỉ có cường thế đánh bại tam đại thiên kiêu nam vực, còn có thể kiên trì lâu

như vậy dưới sự đũa giết của rất nhiều cường giả nam vực, vì phụ rất vui mừng.”

Tần Tử nghe vậy mừng rỡ!

Cha làm sao cái gì đều biết? Ngay cả hấn đánh bại tam đại thiên kiều đều biết, hấn là... Cha một mực tại yên lặng nhìn chăm chú hấn!

Lập tức, hấn trong lòng bắt đầu cảm động.

Nguyên lai, cha cũng không có để hấn một mình đi mạo hiểm, nhìn như đem hấn vứt xuống mặc kệ, kỳ thật một mực đang âm thầm bảo hộ lấy hấn.

Nếu không, làm sao lại biết tất cả những thứ hấn kinh lịch, như thế nào lại vừa vặn tại thời điểm hấn nhin không được mà xuất hiện chứ?

Trên đời này có sự tình trùng hợp như vậy sao?

Không có! !

Nghĩ đến nơi này, trong lòng hấn vô cùng áy náy, lúc trước hấn vậy mà thật đem cha coi là người nhẫn tâm, coi là cha không quan tâm sống chết của hấn.

Hấn thật sự là bất hiếu!

Mà Tần Xuyên thì là nhạy cảm phát hiện cảm xúc nhi tử biến hóa, lập tức trên mặt lộ ra nụ cười hiền lành, sờ sờ đầu của con trai, nói ra:

“Người lần này biểu hiện không tệ, cha cũng nên cho người một chút phần thưởng.”

Ban thưởng!

Tần Tử ngạc nhiên ngẩng đầu, trong mắt bắn ra tinh quang.

“Cho tới nay, cha đều không cho người cái công pháp tu luyện gì, kỳ thật chủ yếu là bởi vì cha đã từng đã đáp ứng một vị tiền bối, công pháp của chính ta tuyệt không truyền cho người thứ hai, mà trừ cái đó ra, cha lại nhìn không lên công pháp những người khác, cho nên ngày bình thường cũng không có cố ý đi thu thập.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Nhưng mà khoảng thời gian này, ngược lại là trong lúc vô tình thu được hai loại công pháp.”

“Mặc dù tại ta xem ra rất bình thường, nhưng là đặt ở cái thế giới này, miễn cưỡng cũng còn không có trở ngại.”

Xoạt!

Nói xong, tay phải hắn nâng lên, đại lượng văn tự kim sắc nổi lên, giống như vô số đom đóm xoay tròn tại lòng bàn tay.

Sau đó ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải hắn khép lại, điểm tới mi tâm Tần Tử, giống như một kiếm xuyên thủng cái trán.

“Ong ong ong!”

Những cái văn tự phát sáng kia, dọc theo hai ngón tay xoay quanh mà qua, đều tiến vào Tần Tử mi tâm đầu vào đấy.

“Đây, đây là! !”

Con mắt Tần Tử trừng lớn, trong lòng nhắc lên thao thiên cự lãng —— đây là công pháp cấp bậc Võ Đế a!

Chương 227: Thân Phận Nữ Tử Tóc Vàng

Chương 227. Thân Phận Nữ Tử Tóc Vàng

Vu Tôn Luyện Thể kinh!

Thôn Nhật đế kinh!

Hắn chỉ là thô sơ giản lược xem xét, liền có thể cảm nhận được đại khí bàng bạc cùng khí tượng vô địch hai loại công pháp này, trong lòng tin phục.

Mà công pháp như này, tại cha hắn trong mắt, cũng chỉ là miễn cưỡng cũng không có trở ngại? Ánh mắt cha hắn đến

cùng là cao bao nhiêu a!

Là nhỏ yếu đã hạn chế sức tưởng tượng của hấn.

“A! !”

Mà cái thời điểm này, tiếng kinh hô của nữ tử tóc vàng cũng vang lên, chỉ thấy kim quang lóe lên, thân ảnh của nàng xuất hiện tại bên cạnh Tần Tử.

Thân thể của nàng rất hư ảo.

Rất hiển nhiên, lúc trước trên đường Tần Tử bị đuổi giết, nàng tiêu hao quá nhiều năng lượng, nguyên thần suy yếu.

“Vu Tôn Luyện Thể kinh, Thôn Nhật đế kinh!”

Sắc mặt nữ tử tóc vàng Dạ Lăng Sương đại biến, không thể tưởng tượng nổi mà nhìn xem hai loại công pháp, bắt đầu rất mừng rỡ, sau đó lại khản trương lên.

Nàng nhìn về phía Tần Xuyên, nói ra:

“Tần đại ca, hai loại công pháp đều không thể coi thường, tiêu tử nếu là tu luyện, chỉ sợ sẽ có phiền phức.”

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Nói một chút?”

Dạ Lăng Sương thấy Tần Xuyên trấn định như thế, cảm xúc cũng ổn định xuống, cười khổ nói ra:

“Tần đại ca, cái này Vu Tôn Luyện Thể kinh, là công pháp truyền thừa Vu Thần điện, chỉ có nhân vật trọng yếu Vu Thần điện mới có thể tu luyện, ngoại nhân tự mình tu luyện, tất nhiên lại nhận Vu Thần điện đuổi giết.”

“Mà Thôn Nhật đế kinh, liên liên quan lớn hơn, nó là công pháp Võ Đế Thôn Nhật đại đế một truyền kỳ Cửu Thương giới khai sáng, mà Thôn Nhật đại đế tại trong lịch sử Cửu Thương giới, đều là một trong những tồn tại mạnh nhất.”

“Năm đó trận đại chiến kia, Thôn Nhật đại đế chính là một trong những lãnh tụ, mà bây giờ, Thôn Nhật đại đế mặc dù biến mất nhiều năm, nhưng vẫn được phụng làm một trong thập đại điện chủ của nhân tộc Thánh Điện trên chủ đại lục, địa vị vô cùng tôn sùng.”

“Nếu như không phải hậu nhân hoặc là người thừa kế chính thống Thôn Nhật đại đế, tự tiện tu luyện Thôn Nhật đế kinh, chỉ sợ sẽ có đại họa.”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng trở nên nặng nề.

Nhưng mà Tần Xuyên lại là bình tĩnh như trước, cười lắc đầu nói:

“Không nên đem vấn đề nghĩ đến quá phức tạp, ta để tiểu tử tu luyện hai loại công pháp, là đang cất nhắc bọn hắn, ngày khác ta gặp được bọn hắn, tự nhiên sẽ nói rõ những cái này, ta tin tưởng... Vu Thần điện cùng thôn nhật cũng sẽ không thể không biết điều.”

Tê! ! !

Tần Tử cùng nữ tử tóc vàng hít một hơi lãnh khí, nam nhân trước mắt này, thậm chí ngay cả loại tồn tại Vu Thần điện cùng Thôn Nhật đại đế này, cũng dùng “Không biết điều” để hình dung, đây là bá đạo bậc nào chứ!

Quả thực là trần trụi nhìn xuống.

Bọn hắn theo bản năng nhìn về phía Tần Xuyên, lại phát hiện cái thân ảnh áo trắng trước mắt này nhìn như gầy gò, tựa hồ càng ngày càng vĩ ngạn, cổ uy nghiêm trên thân kia ngày càng tăng, lộ ra một cỗ thần bí cùng sâu không lường được.

“Cái này... Thật là cha ta à...”

Trong lòng Tần Tử nhiệt huyết dâng trào, sùng bái chi tình tự nhiên sinh ra, nhưng là đồng thời lại lo được lo mất.

Bởi vì phụ thân hắn đột nhiên trở nên cao lớn tựa như thần linh, nhưng là hắn lại lo lắng, thần linh như này, sẽ quan tâm thân tình thế gian sao?

Có thể... sau khi cha khôi phục thực lực trước khi, sẽ biến thành một cái thần linh cao cao tại thượng, không nhận đứa con trai này như hắn hay không?

“Ha ha, lại đang suy nghĩ lung tung cái gì đâu?”

Tần Xuyên sờ sờ đầu của con trai, nói ra:

“Yên tâm tu luyện đi, có cha tại đây, bất luận cái thời điểm gì, trời đều sập không tới chỗ ngươi.”

Tần Tử nghe được lời này, loại cảm giác lo được lo mất trong lòng kia biến mất, nghiêm túc gật đầu.

Tần Xuyên nhìn về phía nữ tử tóc vàng, mỉm cười hỏi:

“Ta thấy ngươi lâu như vậy, ngươi đều không có đưa công pháp của mình truyền cho tiểu tử, có phải là có cái nan ngôn chi ẩn gì? Hoặc là cũng là giống như ta đã đáp ứng người khác?”

Nữ tử tóc vàng cúi đầu xuống.

Mím môi không nói lời nào.

“Xem ra ngươi là thật có chỗ khó, nếu như ngươi tin được ta cùng tiểu tử, không ngại nói ra.”

Tần Xuyên lộ ra một nụ cười như tắm gió xuân, khích lệ nói:

“Chúng ta là người một nhà, sự tình của ngươi, cũng là chuyện của chúng ta.”

Thân thể mềm mại nữ tử của nữ tử tóc vàng run lên!

Nàng chậm rãi ngẩng đầu, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười cảm kích, mà bên trong tròng mắt màu vàng óng thanh tịnh kia, lại mang theo một vòng thủy quang.

“Tạ ơn... Tạ ơn...”

Thanh âm nàng có chút run rẩy, bả vai cũng đang run nhè nhẹ, tựa hồ quá cảm động, lộ ra có chút nói năng lộn xộn.

“Nói đi.”

Nụ cười Tần Xuyên càng phát ra ôn nhu.

Nếu như nhìn kỹ, còn có thể nhìn ra chỗ sâu đôi mắt của hắn cất giấu một vòng chờ mong, thật giống như đang khai quật một cái bảo tàng.

Nữ tử tóc vàng hít sâu một hơi, sửa sang lại một chút suy nghĩ, nói ra:

“Kỳ thật, gia tộc ta đã bị tiêu diệt.”

“Là một trong thập đại điện chủ đứng đầu nhân tộc Thánh Điện ... Cẩm Long võ đế, tự mình dẫn đầu cường giả Thánh Điện diệt đi, tội danh là... Phản bội Thánh Điện!”

Tần Xuyên nghe vậy, hỏi:

“Thật phản bội?”

Nữ tử tóc vàng hai tay che lỗ tai, thống khổ lắc đầu:

“Ta không biết, ta không biết... Ta chỉ là nghe nói, lão tổ Dạ Đế gia tộc chúng ta tông Dạ Đế, tại bên trong phạm vi thánh vực, chém giết mấy vị Võ Đế Thánh Điện, thậm chí còn kém chút chém giết một vị điện chủ.”

“Nghe nói, Dạ Đế lão tổ bị mấy vị điện chủ đằng sau chạy đến vây công, vẫn lạc tại chỗ, sau đó Thánh Điện liền xuất thủ diệt Dạ Đế gia tộc.”

Tần Xuyên nghe vậy, không nói gì.

Trong đó hẳn là có ẩn tình.

Có lẽ là ân oán cá nhân ở giữa cường giả, cũng có thể là Dạ Đế bị người ta vu cáo, đương nhiên, cũng không bài trừ vị Dạ Đế kia thật phản bội nhân tộc Thánh Điện, dù sao, mỗi người đều có lập trường của mình.

Về phần ai đúng ai sai.

Cái này tạm thời không nói.

Mà Tần Xuyên duy nhất có thể lấy xác định là... Chỉ cần Tần Tử bộc lộ ra quan hệ cùng gia tộc của Dạ Đế, tất nhiên lại là một cái nôi lớn!

Điều này sẽ bại lộ sao?

Khẳng định sẽ!

Làm một tiên tri gà mờ, Tần Xuyên đối với chuyện này, vẫn là có tương đối nắm chắc.

Chương 228: Truyền Thuyết Trong Đôn Vực

Chương 228. Truyền Thuyết Trong Đôn Vực

Đêm đó, Tần Xuyên đem nữ tử tóc vàng cảm xúc sa sút an ủi một phen, như mưa thuận gió hoà, nhuận vật mảnh im ắng.

Mà nữ tử tóc vàng cũng dứt bỏ lo lắng đối với thân phận, đem công pháp truyền thừa Dạ Đế gia tộc —— Dạ Đế Phật Thiên kinh truyền cho Tần Tử.

Kể từ đó.

Tần Tử liền có ba loại công pháp Đế cấp lai lịch bất chính, chỉ cần hướng Cửu Thương chủ đại lục đi tới, chính là chuyện khó sẽ kéo tới trùng trùng!

Mà lại có ba loại công pháp này, năng lực gây chuyện của Tần Tử cũng sẽ nâng cao một bước, kiếm giá trị gọi cha cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Quả thực là nhất tiễn song điêu!

Mà trong những ngày kế tiếp, Tần Xuyên mang theo Tần Tử về tới đông vực Thần Hà sơn, nơi này, xem như nơi ở của hắn.

Tần Tử bắt đầu bế quan, khắc khổ tu luyện ba loại công pháp Võ Đế, đồng thời thỉnh thoảng hướng về phương bắc nhìn tới.

Tần Xuyên đều nhìn những động tác ấy vào trong mắt.

Hắn biết, cái này tiểu tử là động tình.

Mùa xuân tới, vạn vật khôi phục, lại đến mùa những động vật sinh sôi, trong không khí núi rừng đều tràn ngập khí tức hormone...

Hài tử tại trước mặt cha mẹ, mãi mãi cũng là bộ dáng không lớn, nhưng là trong âm thầm, kỳ thật bọn hắn cũng có nhu cầu tình cảm của mình.

Cho nên, coi như lúc hài tử một mình trốn ở gian phòng, mà phụ mẫu đột nhiên đẩy cửa vào, mới có thể phát sinh nhiều việc hiểu lầm đến mức quần bách xã hội như vậy.

“Ha ha, đã như vậy, vậy trạm tiếp theo liền đi bắc vực đi, dù sao, nữ nhân cũng là động lực để nam nhân trang bức.”

Tần Xuyên vui sướng làm quyết định.

Mà trong khoảng thời gian này, bên trong đông vực, hai vị tồn tại thần bí thanh danh lên cao, đồng thời để vô số người nghiêng răng nghiêng lợi!

Một cái tiểu đầu.

Một cái trộm mộ!

Hai người này, một cái trộm đồ vật người sống, một cái trộm đồ vật người chết, đồng thời xưa nay không thất thủ.

Rất nhiều nhân vật thiên tài đều lọt vào độc thủ tiểu đầu kia, người kia tựa hồ biết huyền thuật, sẽ còn hạ độc, thường thường vừa đối mặt liền ngất đi, mà sau khi tỉnh lại, toàn thân đã bị đào hết.

Có thể bảo trụ được cái quần cộc hay không, còn phải nhìn phẩm chất quần cộc, nếu như là vật trân quý, chỉ sợ phải thả rông giữa ban ngày.

Mà tên trộm vật này lại còn tinh thông trận pháp, thường xuyên tiềm nhập một chút tông môn cùng gia tộc, đem bảo khố người ta đều ăn cắp trống không.

Mà cái trộm mộ kia càng là hung tàn, khoảng thời gian này, đông vực mộ tổ rất nhiều đại thế lực đều bị xóc, tổn thất nặng nề.

Thậm chí, có mộ táng hoàng giả đều bị trộm, không chỉ có trộm sạch vật bồi táng, ngay cả thi thể hoàng giả đều chưa thả qua!

Thi thể hoàng giả bị trộm, chính là cường thịnh hoàng tộc Khương gia, bây giờ, Khương gia đang tứ phía bắt kẻ trộm mộ kia, thuận tiện ngay cả tiểu đầu kia cũng truy nã cùng một chỗ, bởi vì hai gia hỏa này tính chất ác liệt giống nhau...

Nhưng mà, loại truy nã này tác dụng không lớn.

Bởi vì cho đến nay, đều không ai biết hai cái đáng giết ngàn đao này hình dạng thế nào, tên gọi là gì.

Mà trừ cái đó ra.

Khoảng thời gian này, đông vực lại hiện ra hai đại thiên kiêu, theo thứ tự là Đông Thắng thần tông Lâm Nghi cùng Đông Hoàng điện Ngô Đạo.

Hai người trẻ tuổi này đối chọi gay gắt, vô luận là thiên phú hay là thân phận bối cảnh, đều sà sà với nhau.

Lâm Nghi là đệ tử Kiếm Hoàng, mà Ngô Đạo cái này, là đệ tử Đông Hoàng của Đông Hoàng điện, đều là bối phận cao đến lạ thường.

Sở Trung Thiên cùng Huyền Thiên Cơ vẫn điệu thấp như cũ.

Mà vạn kiếm thiên hà bên kia, nghe nói gần đây có dị động, Cơ gia cùng Tề gia đều gắt gao nhìn chăm chăm bên kia, hi vọng có thể tìm được hung thủ giết chết Cơ Hiên Viên cùng Tề Hoàng, đương nhiên, tất cả mọi người biết, báo thù chỉ là cái nguy trang, kỳ thật bọn hắn càng hi vọng, là chương không tòng di tích này!

Đối với những chuyện này, trong lòng Tần Xuyên đều nắm chắc, nhưng là hắn lười đi quản, cũng sẽ không nói cho người khác.

Hắn hi vọng thời đại này trăm hoa đua nở, cho nên phải để cho người khác có cơ hội phát triển.

Thần cũng tốt, quỷ cũng được, dù là một trận thịnh yến hay quần ma loạn vũ, một thế này... Chung quy là hắn xưng vương!

Thời gian nhoáng một cái, hai tháng trôi qua.

Tần Tử luyện thành tam đại Đế kinh, về sau tu vi đột nhiên tăng mạnh, đồng thời bất luận là nhục thân, năng lượng, nguyên thần đều mạnh mẽ hơn một mảng lớn!

Tiềm lực Thần thể lần nữa bị kích phát, lúc này Tần Tử, như mặt trời ban trưa, chân chính bắt đầu có uy thế thần thể.

Dưới tình huống cùng cảnh giới, hắn coi như đứng để cho người khác đánh, cũng rất ít có người có thể rung chuyển thân thể của hắn.

Loại chiến lực này, để Tần Xuyên đều có chút kinh hãi, dọa đến hắn tranh thủ thời gian vụng trộm đem ba loại Đế kinh cũng tu luyện một lần.

Hắn có thể xung cùng cảnh vô địch.

Nhưng đây chẳng qua là man lực vô địch mà thôi, mà thực lực tuyệt đối lại cũng không chỉ có man lực, còn có công pháp, thần thông, vũ khí.

Cho nên, hắn còn có chỗ tăng lên.

Hắn một mực tin tưởng, không có vô địch vĩnh viễn, chỉ có không ngừng học tập cùng tiến bộ, mới có thể một mực bảo trì cường đại.

“Cha, chúng ta... Đi bắc vực đi.”

Vào một ngày, Tần Tử sau khi xuất quan, trên mặt lộ ra mấy phần ngưng ngưng, nhần nhần nhó nhó nói.

“Nghĩ tới người cô bạn gái nhỏ rồi?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười.

“Khụ khụ, ngài nói cái gì đó, ta chỉ là nghe nói bắc vực thiên kiều như mây, thịnh yển chưa bao giờ hết, muốn đi gặp một phen.”

Tần Tử ho khan hai tiếng, càng che càng lộ, cất cao giọng giải thích nói:

“Ngài cũng đã nói, ta cần phải đi ra ngoài, cùng các loại thiên kiều tranh phong, như này mới có thể trở thành cường giả, đóng cửa tu luyện là vô dụng!”

“Ừm, có đạo lý... Có đạo lý...”

Tần Xuyên ý vị thâm trường nhìn xem hắn, mặt mũi tràn đầy trêu chọc.

Lập tức, Tần Tử mặt đỏ bừng.

Quả nhiên, điểm ấy tiêu tâm tư của hắn vẫn không thể gạt được cha hắn.

Chương 229: Đến Bắc Vực

Chương 229. Đến Bắc Vực

Bắc vực, trời đông giá rét.

Nơi này cùng nam vực sinh cơ bưng bưng có khác biệt, gần như hoàn toàn tĩnh mịch, nhưng là bên trên chính thể lại càng thêm tráng lệ.

Từng tòa núi tuyết đột ngột từ mặt đất mọc lên, đội trời đạp đất, tản mát ra một loại nguy nga chi khí tuyên cổ vĩnh tồn.

So với đông vực, nơi này là vùng đất càng nghèo nàn, hoàn cảnh ác liệt, nhưng là chính vì vậy, dân phong bắc vực càng thêm nhanh nhẹn dũng mãnh, tố chất thân thể cũng rất cao, thực lực chính thể mạnh hơn đông vực.

Đồng thời trời đông giá rét, tinh trùng không dễ lên não, trên đất đều là tuyết, bên ngoài không có địa phương thích hợp... Cứ như vậy, cho dù có thời điểm đột nhiên hưng khởi, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Cứ như vậy, không chỉ có giảm bớt tiêu hao thân thể cùng trên tinh thần, đồng thời thì thời gian tu luyện cũng thay đổi nhiều.

Tâm vô tạp niệm, chuyên chú vào tu luyện, tự nhiên hiệu suất cũng sẽ tăng nhiều, cho nên, bắc vực cường giả đông đảo.

“Huu!”

Trên bầu trời, một vệt kim quang từ xa phương nam xoi gào thét mà đến, mới đầu cực xa, mà nháy mắt đã đi tới đỉnh đầu.

Muôn hỏi đây là ai?

Tự nhiên là...

“Phù phù!”

Một cái đao khách tuổi trẻ cười ngựa chạy trên mặt tuyết, đột nhiên cả người lẫn ngựa đều ngã xuống đất, người ngã ngựa đổ.

“Thật là khủng khiếp uy áp!”

Hắn ngã xuống đất, sau đó lộn một vòng, hoảng sợ ngẩng đầu, lại phát hiện hai thân ảnh lơ lửng tại vị trí đỉnh đầu hắn.

“Ngươi... nhóm ngươi...”

Vị đao khách tuổi trẻ này sắc mặt đều là tái nhợt, kính sợ nhìn xem hai cái người này, thân thể không bị khống chế run rẩy.

“Đừng sợ, ta hỏi ngươi mấy vấn đề.”

Thanh niên áo trắng trong hai người khẽ cười nói.

“Ngài... Ngài hỏi.”

Cái đao khách trẻ tuổi này nằm rạp trên mặt đất, trong đầu cơ hồ một mảnh trống không, còn sót lại một chút suy nghĩ, chính là đang suy đoán hai người này là cái tu vi gì.

“Ngươi biết Thủy Khinh Nhu không?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“Thủy Khinh Nhu?”

Tuổi trẻ đao khách nghĩ nghĩ, không xác định nói ra:

“Theo ta được biết, thần nữ Bắc Cực thần điện, hình như liền gọi Thủy Khinh Nhu.”

“Hắn là nàng! Nàng hiện tại thế nào?”

Bên cạnh, Tần Tử vội vàng hỏi.

Đao khách tuổi trẻ nhìn Tần Tử một chút, cười khổ nói:

“Còn có thể thế nào? Người ta là đệ tử cường giả Giới Hoàng, khẳng định sống tốt hơn so với ta tốt a, về phần cụ thể thế nào, vậy thì không phải là ta có thể biết.”

“Bắc Cực thần điện có phát sinh cái đại sự gì? Hoặc là có cái ngoại địch xâm phạm gì hay không “

Tần Xuyên hỏi.

Theo lý thuyết, chân mệnh thiên tử đã tới, nếu là không ra chút chuyện để chân mệnh thiên tử trang bức, vậy đều không bình thường!

Không có chuyện người tới làm gì?

Không có chuyện người làm sao ngăn cơn sóng dữ? vậy thì làm sao có thể xuất hiện hoành tráng? Làm sao tại thời khắc mấu chốt anh hùng cứu mỹ nhân, làm ra một lần cử biệt trùng phùng kinh điển?

Nhưng mà, đao khách trẻ tuổi nghĩ nghĩ, sau đó cười khổ nói:

“Cái này... Hắn là... Không có a?”

Vấn đề như vậy, hắn đều không biết trả lời thế nào, thậm chí, nếu như biến thành người khác hỏi như vậy, hắn đều nghĩ trực tiếp mắng lại!

Bắc Cực thần điện có thể có chuyện gì chứ?

Bọn hắn bản thân liền là quái vật khổng lồ, bọn hắn không đi tìm người khác phiền phức coi như tốt, ai dám tìm bọn hắn gây chuyện?

“VẬY... Có nhân vật thiên kiều truy cầu Thủy Khinh Nhu hay không?”

Tần Tử mang theo khăn trương hỏi.

Đạo khách tuổi trẻ sửng sốt một chút, hắn cẩn thận nhìn Tần Tử một chút, sau đó thận trọng nói:

“Cái này... Thật là có.”

“Ai! !”

Trong mắt Tần Tử đột nhiên bắn ra quang mang lắng lẹ, giống như lão hổ bị sờ soạng cái móng, lập tức xù lông.

Nữ nhân của ta cũng dám si tâm vọng tưởng, thật sự là ăn gan hùm mật báo, chẳng lẽ không biết kia là... con dâu của cha ta sao? !

“Cái này... Đại nhân bớt giận, mặc dù có người ngưỡng mộ Thủy Khinh Nhu, nhưng chỉ là tương tư đơn phương mà thôi.”

Cái đạo khách trẻ tuổi này cũng không ngốc, liếc mắt liền nhìn ra người này đây là ăn dấm, đoán chừng lại là Thủy Khinh Nhu là người ngưỡng mộ của tên này.

Tần Tử nghe vậy, cũng bình tĩnh lại tới.

Hắn nhìn phụ thân một chút, đột nhiên có chút ngại ngùng —— cái bá khí này tiết lộ quá nhiều, không phù hợp hình tượng tiểu quái quái của hắn tại trước mặt cha a.

Đối với cái này, Tần Xuyên cười trừ.

Hắn nhìn xem đạo khách tuổi trẻ, hòa ái hỏi:

“Bắc Cực thần điện ở cái phương hướng nào? Người chỉ cho ta xem một chút.”

“Chính là...”

Tuổi trẻ đao khách chuẩn bị tiện tay chỉ đường, nhưng là nghĩ đến chỉ sai chỉ sợ hậu quả rất nghiêm trọng, thế là xuất ra một cái la bàn màu đen nhìn một chút, cuối cùng ngón tay phát run chỉ về một cái phương hướng:

“Hắn là... Chính là bên kia, trên la bàn chính là biểu hiện như vậy, hắn là sẽ không sai... A?”

Hắn không đủ. lực lượng

Bởi vì can hệ trọng đại.

L thời điểm người đánh cược tính mệnh thân gia, coi như trong tay nắm lấy phương hướng chắc chắn cũng phát run lên, bởi vì... Vạn nhất là nhìn hoa mắt thì sao?

“Ừm, ta tin tưởng người.”

Tần Xuyên mỉm cười gật đầu, sau đó mang theo Tần Tử hướng phía cái phương kia bay đi, trên đường đi uy áp ngập trời, mệnh mông cuồn cuộn.

Mà đao khách trẻ tuổi, đưa mắt nhìn hai người đi xa, về sau mới chậm rãi đứng lên, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

“Cái này... Đây rốt cuộc là ai a, quá kinh khủng, cổ uy áp này để người hít thở không thông... Không phải là hoàng giả chứ?”

“Không được, ta phải chạy!”

“Vạn nhất la bàn phạm sai lầm, để ta chỉ sai phương hướng, bọn hắn giết trở lại hỏi tội, ta liền xong đời.”

Nghĩ đến nơi này, hắn một bàn tay đánh chết con ngựa kia, đem thi thể chôn ở bên trong đất tuyết, sau đó bay lên không.

Hắn muốn chạy trốn lấy mạng, tự nhiên không thể mang theo một con ngựa, mà đem cái ngựa này lưu tại nơi này, nó sớm muộn cũng sẽ chết đói hoặc là chết cóng, đã như vậy, không bằng trực tiếp để nó giải thoát, chết sớm thì sớm đầu thai.

Chương 230: Bắc Cực Thần Điện

Chương 230. Bắc Cực Thần Điện

Bắc Cực thần điện.

Tọa lạc tại phía trên một mảnh núi tuyết to lớn, núi tuyết kéo dài, trên xuống đứng sừng sững lấy từng tòa Băng Cung màu lam, đại khí bàng bạc.

ở giữa dãy núi, có một chuỗi cầu thang to lớn màu băng lam, cái cầu thang này rất dài, giống như một đầu băng long uốn lượn mà lên tại sơn phong.

Đây là thang lên trời!

Căn cứ quy định Bắc Cực thần điện, chỉ cần có thể dọc theo thang một đường leo lên, liền có thể trở thành đệ tử Bắc Cực thần điện.

Kết quả là, mỗi ngày đều có vô số võ giả từ bốn phương tám hướng mà đến, muốn đăng đỉnh, đương nhiên, phía trên bậc thang này ẩn chứa uy áp, đồng thời tu vi người leo núi càng cao, uy áp đối ứng cũng sẽ càng mạnh.

Cho nên, có rất ít người có thể leo núi thành công.

Trên xuống bên trong rất nhiều sơn phong, rất nhiều đệ tử Bắc Cực thần điện, ngược lại là dựa vào lan can, nhìn xuống người leo núi phía dưới.

Ở trên cao nhìn xuống, tự nhiên sinh ra cảm giác ưu việt!

“Hi hi, người nhìn người kia thực ngốc, mới đi hai trăm bước liền ngã sắp xuống.”

“Cái kia thì càng dứt khoát, trực tiếp lăn xuống đi, ha ha ha.”

“Nha, người này đi được rất nhanh, ngược lại là có chút thực lực, nhưng phong mang quá lộ, cuối cùng không lâu dài.”

“Cái này ngược lại là tương đối ổn, tốc độ cùng tiết tấu đều rất vừa phải, nhưng mà nội tình vẫn là quá yếu.”

“Xem ra, hôm nay những người này, vẫn là không có hi vọng gì như cũ.”

Những đệ tử Bắc Cực thần điện này, chỉ trở đối với phía dưới, giống như thần tiên trên trời đang nghị luận phạm nhân.

“Đó là cái gì? !”

Đột nhiên, có một vị đệ tử kinh ngạc chỉ hướng chân trời, chỉ thấy một vệt kim quang, từ trên đường chân trời sáng lên.

“Oanh long long!”

Sau một khắc, đạo kim quang kia vạch phá thiên khung, những nơi đi qua, phía dưới mảng lớn núi tuyết dẫn phát tuyết lở, sương trắng che trời!

“Cái này... Đây là...”

“Có người tới!”

“Lớn mật! Lại có người dám ở bên trong Bắc Cực thần điện khu vực phi hành, đây là tội chết!”

“Quả thực làm càn! !”

Những này đệ tử sắc mặt đại biến, sau đó lòng đầy căm phẫn, tựa hồ kiêu ngạo trong lòng bị mạo phạm.

Bắc Cực thần điện có cái quy củ, chỉ cần tiến vào bên trong phạm vi năm trăm dặm Bắc Cực thần điện, bất luận kẻ nào không được phi hành.

Liên xem như có người tới bãi phỏng Bắc Cực thần điện, cũng chỉ có thể từ đầu cầu thang uốn lượn kia leo lên, nếu như ngay cả thang lên trời đều đi không hết... Vậy cũng không có tư cách bãi phỏng Bắc Cực thần điện.

Cho nên cho tới nay, cảnh nội Bắc Cực thần điện không được phi hành, đây là kiêu ngạo trong lòng các đệ tử Bắc Cực thần điện.

Bởi vì bất kể là ai đến, đều chỉ có thể từ cái thang lên trời kia đi tới, bọn hắn có thể từ trên nhìn xuống cảnh chật vật bên dưới, mà bọn hắn, thì là có thể ở phía trên chỉ trở, bình phẩm từ đầu đến chân.

Mà hôm nay.

Lại có người từ trên trời mà đến!

Đây là miệt thị đối với Bắc Cực thần điện, cũng là khiêu khích với bọn họ, trong lòng bọn hắn tự nhiên là khó mà dễ dàng tha thứ.

“Là ai dám ở Bắc Cực thần điện thả...”

Có một vị thanh niên nghiêm nghị quát tháo, nhưng là lời còn chưa nói hết, một cỗ uy áp kim sắc trực tiếp nghiền ép mà đến, tràn ngập vùng trời này.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Gần như trong nháy mắt, từng cái đệ tử trên ngọn núi Bắc Cực thần điện, đều bị ép tới nằm rạp trên mặt đất, thậm chí có đầu người đều lâm vào trong tuyết.

Mà người leo lúi ở bên dưới, cũng nhao nhao bị đè sấp tại nguyên chỗ, thậm chí rất nhiều người vội vàng không kịp chuẩn bị mất đi cân bằng, người ngã ngựa đổ, giống như một hạt đậu nành, rơi tán loạn trên bậc thang...

Mà lúc này, hai thân ảnh lơ lửng tại trên bầu trời, quần áo bay múa, tựa hồ hóa thành trung tâm toàn bộ thế giới.

“Đông vực bá chủ Tần Hoàng giá lâm, Bắc Cực thần điện còn không tiếp giá!”

Lúc này, Tần Tử giống như một vị chó săn chuyên nghiệp, đứng tại sau lưng Tần Xuyên, cố làm ra vẻ hô lớn.

Đông vực bá chủ!

Tần Hoàng?

Mọi người nghe vậy, giống như sấm sét giữa trời quang, đầu óc lập tức choáng váng, sau đó nhao nhao lộ ra vẻ kính sợ.

Tần Hoàng là ai? Bọn hắn cũng không biết.

Nhưng là nghe danh tự liền thật là bộ dáng lợi hại, mà lại chỉ là phân lượng bốn chữ “Đông vực bá chủ”, liền đầy đủ kinh khủng!

Bên trong vô hình, bọn hắn tựa hồ nhìn thấy, một tôn quái vật khổng lồ từ đông vực đột ngột từ mặt đất mọc lên, menh mông cuộn cuộn mà nghiền ép đi qua.

Thần bí mà cường đại!

“Thì ra là cổ nhân tới thăm, mời đến.”

Chỗ sâu nhất Bắc Cực thần điện, truyền ra một đạo thanh âm của lão ẩu, ôn nhuận mà hiền lành, còn có chút kinh ngạc.

“Là điện chủ thanh âm!”

Mọi người Bắc Cực thần điện kinh hô, mà những cái trưởng lão nguyên bản chuẩn bị kiên trì ra nghênh tiếp kia, cũng đều thở dài một hơi.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên cười cười, liền dẫn Tần Tử hướng phía bên kia bay đi.

Rất nhanh, hai người đi tới địa phương truyền ra thanh âm.

Đây là một cái sơn cốc.

Mà trung ương sơn cốc, là một cái ao băng lam to lớn, đường kính hơn ngàn mét, phía trên mọc đầy lá sen to lớn, những lá sen này óng ánh sáng long lanh, tựa như là hàn băng điêu khắc mà thành, có thể thấy rõ ràng từng đường gân lá.

“Tần Tử sư huynh!”

Gần như trng nháy mắt, một đạo thân ảnh uyển chuyển đập trên lá sen bay lượn mà đến, mang theo một trận làn gió thơm, trực tiếp va vào trong ngực Tần Tử.

Tần Tử thân thể cứng một chút.

Sau đó trở tay ôm lấy Thủy Khinh Nhu, hấn vụng trộm nhìn mình phụ thân một chút, khuôn mặt trở nên đỏ bừng.

Tần Xuyên cười không nói.

Rất nhanh, Thủy Khinh Nhu cũng từ Tần Tử trong ngực lui ra, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, đối Tần Xuyên hành lễ nói:

“Gặp qua Tần Xuyên trưởng lão...”

Bầu không khí trở nên hết sức khó xử.

Lãng mạn là thuộc về người tuổi trẻ, mà nếu như thời điểm người trẻ tuổi lãng mạn bị phụ mẫu trưởng bối trông thấy, đó chính là tính tử vong của xã hội

Chương 231: Lại Nhập Vai Làm Diễn Viên

Chương 231. Lại Nhập Vai Làm Diễn Viên

Tần Xuyên nhìn về phía Thủy Khinh Nhu.

Phát hiện thiếu nữ này càng động lòng người rồi, ngũ quan
vắng lặng cao quý, khí chất kỳ ảo mà ưu nhã, có loại tiên khí
phiêu dật.

Giai nhân như tiên.

Nếu như không phải hắn không có hứng thú đối với nữ nhân,
chỉ sợ lúc này cũng phải có chút một thay đổi tâm thái, lấy đó
tôn trọng.

Hắn rất muốn tán dương con dâu tương lai trở nên đẹp hơn,
nhưng là cảm giác không thích hợp, thế là tán dương:

“Ừm... Không tệ.”

Xoạt!

Mà lúc này, một thân ảnh đột ngột xuất hiện tại trước mặt ba người, rõ ràng là lão ẩu hoàng giả đã từng giá lâm Thất Vũ tông.

Nàng ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Tàn Tử, trên mặt hiện lên một vẻ kinh ngạc, sau đó tán thán nói:

“Chắc chắc chắc, thời gian ngắn ngủi hơn hai năm, vậy mà liền phát triển đến tình trạng này, quả nhiên là... Không thể tưởng tượng nổi.”

Sau đó nàng lại nhìn về phía Tàn Xuyên, cười khỏ nói:

“Hai năm trước ta liền phát giác được ngươi không đơn giản, nghĩ không ra bây giờ đã Thành Hoàng.”

“May mắn mà thôi.”

Tàn Xuyên khiêm tốn cười một tiếng, mây trôi nước chảy, không chỉ có cho đối phương một cái câu trả lời, cũng giữ vững cảm giác thần bí tại trước mặt nhi tử.

Lão ẩu cười cười, tự nhiên là không tin tưởng loại chuyện hoang đường này, sau đó nói ra đối với Thủy Khinh Nhu:

“Khinh Nhu, ngươi trước mang Tàn Tử đi dạo các nơi tại tông môn đi... Trời lạnh, không cần hành động làm ầm.”

Thủy Khinh Nhu nghe vậy trên mặt lần nữa đỏ lên, nàng lặng lẽ trừng sư phụ một chút, sau đó hướng Tàn Xuyên hành lễ cáo từ.

“Cha... Vậy ta... Đi nhé?”

Tàn Tử trong lòng gấp gáp, nhưng là mặt ngoài lại giả vờ làm dáng vẻ lưu luyến không rời, mắt nhìn xem Tàn Xuyên.

“Lăn!”

Tàn Xuyên cười mắng một tiếng, một cước đá vào bên trên cái môn của hắn.

“Được rồi!”

Tần Tử miệng đầy đáp ứng, sau đó lôi kéo Thủy Khinh Nhu nhanh như chớp mà liền chạy ra khỏi sơn cốc, bước chân nhẹ nhàng vô cùng.

Bên trong sơn cốc.

Không có khí tức hormone trai gái, lần nữa trở nên quạnh quẽ.

“Tần Hoàng, mời.”

Lão ẩu đem Tần Xuyên mời lên một mảnh lá sen băng điều to lớn, sau đó hai người cách khoảng ba mét, ngồi đối diện nhau.

“Tần Hoàng lần này tới, cũng không chỉ vãn vện mang theo Tần Tử đến tìm Khinh Nhu một cách đơn giản như vậy chứ?”

Lão ẩu mỉm cười hỏi.

“Thật đúng là đơn giản như vậy.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, thản nhiên nói:

“Dù sao, trừ chuyện này, bắc vực cũng không có gì đáng giá để ta tự mình đi một chuyến.”

Lão ẩu nghe vậy đôi mắt ngưng lại.

Lời nói thật cuồng!

Cái này ý là, toàn bộ bắc vực hần đều không để vào mắt sao? Hần đến cùng lấy ở đâu ra tự tin như vậy?

Thế nhưng là nàng cẩn thận nhìn một chút, lại đột nhiên phát hiện, mình đã nhìn không thấu người trẻ tuổi trước mắt này.

Thế là, nàng trêu ghẹo nói ra:

“Chỉ là việc nhỏ, làm sao đáng giá Tần Hoàng tự mình đi một chuyến? Các hoàng giả khác chỉ sợ sẽ không hạ mình như thế.”

“Không có biện pháp.”

Tần Xuyên cười nhún nhún vai:

“Ai bảo ta chỉ có một cái nhi tử như thế chứ? Mà ta lại cùng bọn hần không giống, trừ nhi tử, ta không có gì cả.”

“Lấy thực lực Tần Hoàng, bây giờ hoàn toàn chính xác được cho đông vực bá chủ, quyền thế như này, còn có thể gọi không có gì cả?”

Lão ầu cười trêu chọc nói.

Tần Xuyên lạnh nhạt lắc đầu, yếu ớt nói: “

Những vật này đối với người khác mà nói thì rất trân quý, nhưng với ta mà nói... Không đáng một đồng a...”

Thân thể lão ầu run lên!

Trong lòng nàng nhắc lên kinh đào hải lãng, cổ cưỡng ép bảo trì trấn định và bình tĩnh trong lòng kia, rốt cuộc khó mà duy trì.

Nàng hít sâu một hơi, có chút mất tự nhiên cười nói:

“Ha ha, là bởi vì Tần Hoàng không thích quyền thế sao?”

“Không phải không thích.”

Tần Xuyên mặt không thay đổi mà lắc đầu, tự giấu cười một tiếng:

“Chỉ là bởi vì, những vật này... Dễ như trở bàn tay.”

Oanh long!

Câu nói này, giống như sấm sét trong trời quang, triệt để đánh tan phòng tuyến tâm lý lão ầu.

Nàng chỉ cảm giác một cổ áp lực vô hình đang bao phủ, đưa nàng triệt để trấn trụ.

Nàng cũng không còn cách nào ráng chống đỡ tại trước mặt Tần Xuyên, mặc kệ là nội tâm hay là mặt ngoài, cũng không khỏi tự chủ giảm thấp một nửa.

Nàng hít sâu một hơi, thở dài nói:

” Thực lực cùng cách cục Tần Hoàng, thực sự là để người bội phục, chỉ sợ đời này của lão thân, là rất khó đạt tới tình trạng như vậy.”

Tần Xuyên cười không nói.

Đối phương đây là cúi đầu trước hần, mà hần, thân nhiên tiếp nhận!

Cường giả vi tôn, vốn là như thế.

Hồi lâu, lão ầu hỏi:

“Tần Hoàng thực lực tiến bộ nhanh chóng, là ta bình sinh ít thấy, quả thực chưa từng nghe thấy, không biết Tần Hoàng là làm được bằng cách nào, có thể vì lão thân giải hoặc hay không?”

Nói, nàng lại tranh thủ thời gian giải thích nói:

“Tần Hoàng không nên hiểu lầm, lão thân cũng không phải là muốn nhìn trộm phương thức tu luyện cụ thể, chỉ là muốn biết nguyên nhân Tần Hoàng tu luyện nhanh như vậy.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, nói ra:

“Một con đường, đã từng đi qua một lần, bây giờ đi lại, tự nhiên nhanh rất nhiều.”

“Ngươi nói là! !”

Con mắt lão ẩu trừng lớn, hô hấp đột nhiên dồn dập lên, nàng hít sâu một hơi, run giọng nói ra:

“Ngươi... Là chuyển thể trùng tu?”

Nàng tuy đã già nhưng mà tin tức này vẫn làm cho bộ ngực của nàng kịch liệt phập phồng:

“Theo ta được biết, chỉ có cường giả đạt tới cảnh giới Võ Đế, mới có hi vọng ở trong luân hồi bảo trì linh thức bất diệt, mang theo ký ức chuyển thể trùng tu, ngươi chẳng lẽ cũng bởi vì thế...”

Tần Xuyên tự giấu cười cười, thấp giọng nói:

“Ha ha, điều này có cái hào quang gì? Cái gọi là chuyển thể trùng tu, cũng chỉ là phế vật thực lực không đủ, sau khi ngã xuống lại kéo dài hơi tàn sống lại mà thôi. Trước kia là phế vật, hiện tại càng không đáng giá nhắc tới.”

Lời này của hắn mang theo trào phúng nồng đậm.

Tựa hồ là vô tình phủ định đối với mình, tựa hồ mang theo chuyện cũ nghĩ lại mà oán hận cùng không cam lòng.

Nhưng là, cái này cũng thừa nhận một sự thật —— hắn, chính là Võ Đế cường giả chuyển thể trùng tu!

“Ngươi... Ngài thật là...”

Lão ẩu có chút miệng đắng lưỡi khô.

Nàng chẳng qua là một cái hoàng giả tứ kiếp mà thôi, cũng chỉ là hoàng giả tứ kiếp do ngũ trọng thiên thánh nhân đột phá, cả đời vô vọng cảnh giới Võ Đế.

Thậm chí liền Chuẩn Đế đều không có hi vọng.

Cho nên, khi trước mắt đột nhiên xuất hiện một vị đại nhân vật Võ Đế hư hư thực thực chuyển thế, sự rung động trong lòng nàng cũng có thể hiểu được.

Thật giống như phạm nhân gặp được Chân Tiên!

Chương 232: Lòng Dạ Cường Giả

Chương 232. Lòng Dạ Cường Giả

“Ha ha, đều đi qua, phải hay không phải cũng đều không trọng yếu, người trước kia đã bị chôn vùi táng, mặc kệ là sỉ nhục hay là vinh quang, đều muốn hiện tại ta không quan hệ.”

Tần Xuyên tự giễu lắc đầu.

Nét mặt của hắn, tựa hồ là đang trốn tránh, lại hình như là chân chính triệt để đại ngộ, buông xuống mọi thứ, đạt được giải thoát.

“Người... Ngài quá tự coi nhẹ mình.”

Biểu lộ lão ầu có chút mất tự nhiên nói, nàng càng ngày càng cảm giác người trước mắt là một vị Võ Đế chuyển thế.

Nhưng là, vẫn cảm thấy có chút không chân thực như cũ.

Vậy liền bán tín bán nghi đi!

Dù sao người này coi như không phải Võ Đế chuyển thế, cũng phải mạnh hơn nàng, như thế cũng cần cần tôn kính, hiện tại chỉ cần cần tôn kính một chút liền tốt.

Thế là, chính nàng đều không có phát hiện, tư thái của mình càng ngày càng thấp, gần như đến tình trạng hèn mọn...

“Điện chủ, thuộc hạ có chuyện quan trọng bẩm báo!”

Đột nhiên, sơn cốc bên ngoài truyền đến một đạo thanh âm cung kính, hẳn là trưởng lão Bắc Cực thần điện.

“Trình lên.”

Lão ẩu bình tĩnh mà uy nghiêm nói.

“Vâng!”

Lập tức, một vệt kim quang từ ngoài sơn cốc bay tiến đến, sau đó trực tiếp mở ra tại phía trên lá sen to lớn, hóa thành một thiên văn tự kim sắc.

Phía trên kia thành linh viết:

Vạn pháp thiên trì sắp mở ra, Vũ Gia thành mời các phương thiên kiêu bắc vực đến đây thưởng thức, lĩnh hội pháp tắc, cũng mong các vị sư muội Bắc Cực thần điện nể mặt, đến vạn pháp thiên trì, cùng hưởng thịnh sự này.

Người viết: Vũ Thừa!

Tần Xuyên nhìn về phía lão ẩu.

Lão ẩu lập tức giải thích nói:

“Vạn pháp thiên trì, là bảo địa hoàng tộc Võ gia bắc vực, mỗi lần mở ra đều sẽ diễn dịch các loại pháp tắc dị tượng, có thể giúp người ta ngộ đạo. Võ gia mỗi lần đều sẽ mời thiên kiêu các phương tiến về, tăng cường sức ảnh hưởng của mình.”

“Mà cái Võ gia này, nội tình rất sâu, những năm này càng là như mặt trời ban trưa, ả ả có tình thế đại gia tộc đứng đầu bắc vực.”

“Chủ yếu là bởi vì ở trên một đời Võ gia, ra một vị nhân vật không tầm thường, tên là Võ Khung, người này thiên phú tuyệt luân, lấy cảnh giới thánh nhân thất trọng thiên Thành Hoàng, cũng chính là vượt qua thất trọng Hoàng Kiếp kinh khủng!”

“Đồng thời, người này Thành Hoàng, về sau thời gian ngắn ngủi trăm năm, đã đạt đến cảnh giới Giới Hoàng thứ tứ kiếp.”

“Kiếp thứ tư của hần, trên thực lực đã hoàn toàn có thể so sánh hoàng giả đệ lục kiếp phổ thông, phóng nhãn bắc vực, gần như là tồn tại vô địch, mà trọng yếu nhất chính là... Hần có hi vọng trở thành Chuẩn Đế!”

Lão ầu ngưng trọng nói.

Người vượt qua thất trọng Hoàng Kiếp, có hi vọng trở thành Chuẩn Đế, mà người vượt qua cửu trọng Hoàng Kiếp, có hi vọng trở thành Võ Đế!

Đương nhiên, chỉ là có hi vọng.

Về phần cuối cùng có thể đi đến kia một bước hay không, vậy phải xem tạo hóa của người, dù sao thiên tài vẫn lạc vô số kể.

“Ừm, vẫn được.”

Tần Xuyên nghe xong, mặt không thay đổi nói.

Lão ầu ngăn người, sau đó nở nụ cười khổ, nhân vật không tầm thường trong mắt nàng, tại trong mắt vị này, cũng chỉ là vẫn được.

Đây chính là chênh lệch nhân giới!

“Cái Võ Thừa này là ai?”

Tần Xuyên hỏi.

“Chính là con trai độc nhất Võ Khung, người này thiên phú cũng rất mạnh, tại bắc vực được cho một trong thiên kiêu yêu nghiệt nhất.”

Lão ầu nói.

Sau đó, nàng có chút thấp thỏm nói bổ sung:

“Cái Võ Thừa này, ngược lại là tại rất nhiều trường hợp, biểu hiện ra ái mộ đối với Khinh Nhu...”

Chuyện này, nàng có chút không dám nói.

Nhưng là giấy không thể gói được lửa, đôi phương sớm tối đều sẽ biết, ngược lại không bằng trực tiếp thẳng thắn, chứng minh mình nội tâm không có quỷ.

“Ồ? Ngược lại là có chút ánh mắt.”

Tần Xuyên cười cười từ chối cho ý kiến, sau đó bình thản nói ra: ‘=

“Nhưng mà... Không phải là của mình, tốt nhất đừng si tâm vọng tưởng, nếu không, hậu quả sẽ là không cách nào tiếp nhận.”

T hân thể lão ầu run run một chút, tựa hồ cảm nhận được một loại hàn ý vô hình nào đó, tê cả da đầu.

Nàng hít sâu một hơi, kiên trì hỏi:

“VẬY CÁI VẠN PHÁP THIÊN TRÌ NÀY, KHINH NHU CÓ THỂ ĐI KHÔNG?”

“VÌ CÁI GÌ KHÔNG ĐI?”

Tần Xuyên cười hỏi ngược lại.

“VẬY... ĐỂ TẦN TỬ CÙNG ĐI?”

Lão ầu hỏi dò.

Tần Xuyên cười không nói.

Lão ầu lập tức ngậm miệng, cùng lúc đó tâm tình có chút nặng nề, bởi vì nàng cảm giác, có lẽ sẽ ra đại sự.

“Oanh long!”

“Oanh long!”

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến hai tiếng nổ mạnh, sơn cốc cũng hơi chấn động.

Sau đó, Tần Xuyên nghe được một tiếng thanh âm nhắc nhở.

“ĐINH! NHI TỬ NGÀI ĐÁNH MẶT TUYẾT THIÊN THU, TỰ ĐỘNG NẠP TIỀN 4 ĐIỂM GIÁ TRỊ GỌI CHA, TRƯỚC MẮT SỐ DƯ CÒN LẠI LÀ 15.6 GIÁ TRỊ GỌI CHA “

Tần Xuyên ngẩn người.

Sau đó bình thường trở lại, tất nhiên là lúc Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu tại bên trong Bắc Cực thần điện du ngoạn, đưa tới một ít người ghen tỵ và khiêu khích.

Ghen ghét khiến người xấu xí.

Mà Tần Tử từ trước đến nay thích chưng diện, cho nên sử xuất “các loại quyền”, đem đối phương đánh về nguyên hình.

“Chuyện gì xảy ra!”

Lão ầu đột nhiên đứng dậy, trên mặt lộ ra một vòng tức giận — Bắc Cực thần điện bên trong cấm chỉ tư đấu, là ai dám chống lại lệnh cấm.

Nàng đang muốn phóng thích thần niệm xem xét.

Tần Xuyên ngăn cản nàng, mỉm cười nói:

“Không sao, Tần Tử cùng một cái đệ tử phát sinh một chút ma sát mà thôi, đã không sao.”

“Cái gì, là ai lớn mật như thế! Đối đãi khách quý không có lễ kính chút nào, quả thực vô pháp vô thiên, đợi lão thân đem hấn định tội!”

Lão ầu khí thế hung hăng nói.

“Không cần, tiểu bối ở giữa xung đột, liền để bọn hấn tự mình giải quyết đi, những trưởng bối chúng ta can thiệp làm gì?”

Tần Xuyên cười lắc đầu.

“Cái này... Vị đệ tử này sẽ không bị Tần Tử đánh chết chứ?”

Lão ầu lo lắng hỏi.

Kỳ thật nàng nhất lo lắng chính là cái này, dù sao thực lực Tần Tử, nàng trước đó đã thăm dò qua, có chút hiểu rõ.

Mạnh, mạnh đến biến thái!

Bên trong chí Thánh cảnh, nàng chưa bao giờ thấy qua có người có thể cường đại đến loại trình độ đó, nếu như nói người khác là sao trời, như vậy Tần Tử chính là một vòng hào nguyệt!

Thậm chí là năng gắt!

Đây chính là bởi vì như thế, nàng mới có thể tin tưởng Tần Xuyên là Võ Đế cường giả chuyển thế — mình nghịch thiên có lẽ là vận khí tốt, nhưng nhi tử cũng như thế nghịch thiên, vậy thì không phải là vận khí, mà là có cường đại nội tình chèo chống!

“Không cần lo lắng, Tần Tử hạ thủ có chừng mực.”

Tần Xuyên mỉm cười lắc đầu.

Hắn suy đoán cái người khiêu khích này về sau có thể sẽ chết mất, nhưng tất nhiên là một kiểu chết khác, hoặc là chết ở trong tay những người khác.

“Vậy là tốt rồi.”

Lão ầu thở dài một hơi, Tần Xuyên đều nói như vậy, vậy dĩ nhiên không có vấn đề gì.

Nàng cũng sẽ không hoài nghi Tần Xuyên sẽ nhằm vào cái đệ tử này, dù sao, lòng dạ loại cường giả này, không có nhỏ hẹp như vậy.

Tóm lại, nàng đã hoàn toàn đem Tần Xuyên trở thành Võ Đế cường giả chuyển thế, trong lòng kính sợ càng ngày càng sâu.

Chương 233: Tần Tử Tới

Chương 233. Tần Tử Tới

Vạn pháp thiên trì, tọa lạc tại Thiên Trì sơn.

Đây là một ngọn núi lửa không còn hoạt động, trọn vẹn vạn mét cao, mà phía trên bảy ngàn mét là tuyết đọng, một mảnh tuyết trắng.

Mà đỉnh núi lửa có một cái hồ rất lớn, đường kính hơn ba ngàn mét, vạn pháp thiên trì ngay tại trung tâm, mà biên giới thì là trồng lên rất nhiều kỳ hoa dị thảo cùng cây cối, tu kiến lên đình đài lầu các, nghiêm nhiên là một tòa sơn trang.

Thiên Trì sơn trang!

Đây là Tị Hàn sơn trang của hoàng tộc Võ gia—— là nơi tránh lạnh của Võ gia.

Ngày bình thường, có rất ít người dám xông vào nơi này, nhưng là hôm nay, lại là người đến như mây, rộ rộ ràng ràng.

“Bắc Minh thiên tông tới chơi!”

“Phiêu Tuyết kiếm tông tới chơi!”

“Tây Bắc Hàn gia tới chơi!”

“Tà Mã đài Hư gia tới chơi!”

“Đông Bắc Mã gia tới chơi!”

Trên bầu trời, không ngừng có liễn xa hoặc là yêu thú to lớn oanh oanh long long bay tới, che khuất bầu trời, giáng lâm ở trong núi.

Dám báo ra danh hiệu, tự nhiên đều là thế lực lớn, về phần những cái người thế lực nhỏ kia, thì là yên lặng đi vào.

“Các vị, đã lâu không gặp.”

Phía trên vạn pháp thiên trì tỏa ra ánh sáng lung linh, lơ lửng một tòa lang kiều kim sắc, hoàn toàn là lực lượng pháp tắc biến thành.

Mà một cái thanh niên áo lam tuần lã đứng ở phía trên, tay áo bông bành, mặt mỉm cười, giống như thần nhân.

“Võ huynh, đã lâu không gặp.”

“Hồi lâu không gặp, Võ huynh phong thái như cũ.”

“Võ huynh, đã lâu không gặp.”

Mấy vị nhân vật thiên kiều yêu nghiệt nhất cười đáp lại.

Ở đây mặc dù nhân vật thiên tài hội tụ, nhưng là có thể cùng Võ Thừa nói chuyện ngang hàng, cũng chỉ có mấy người bọn hắn mà thôi.

“Hôm nay vì sao mời mọi người đến, chắc hẳn trong lòng mọi người biết rõ, vạn pháp thiên trì là cơ duyên bực nào, cũng không cần ta lắm lời, cho nên, không nói nhiều nói, mọi người liền hảo hảo nắm chắc cơ duyên lần này đi.”

Võ Thừa cười nói với mọi người.

Lập tức, lại gây nên một trận lấy lòng.

“Võ gia đại nghĩa, thiếu chủ đại nghĩa!”

“Võ gia có thể đem vạn pháp thiên trì lấy ra cho chúng ta cùng hưởng, lòng dạ bao la, đề người bội phục.”

“Thiếu chủ sau này nếu có địa phương nafao cần Hồ Hán Tam ta, cứ mở miệng!”

“Ta cũng giống vậy!”

Mà tại một trận thổi phồng, về sau tất cả mọi người xếp bằng ở bên cạnh vạn pháp thiên trì bắt đầu tìm hiểu tới.

Lúc này, vạn pháp thiên trì quang huy óng ánh, các loại hào quang từ bên trong dâng lên, hóa thành long phượng, hóa thành hoa cỏ, hóa thành thể gian vạn vật...

Mà phía trên cái lang kiều kim sắc kia.

Làm chủ nhà Võ Thừa thỉnh thoảng nhìn về phía bầu trời, lông mày dần dần nhíu lại, lộ ra có mấy phần phong mang.

“Ngày bình thường người đối với ta lãnh đạm thì cũng thôi đi, nhưng là hôm nay, các phương thiên kiều đều tới, người chẳng lẽ còn muốn quét mặt mũi của ta sao, Võ Thừa ta, thật chẳng lẽ không hợp với người sao? !”

“Tạch tạch tạch...”

Hắn hai tay dùng sức, lan can của lang kiều do kim chi pháp tác hóa thành kia, vậy mà đều bị hắn cầm ra vết rách nhỏ xíu.

“Rít gào —— “

Đột nhiên, một chim loan màu băng lam lôi kéo một khung liễn xa tinh xảo, từ trên trời gào thét mà tới.

“Đến rồi!”

Võ Thừa hai mắt tỏa sáng, tất cả thất lạc cùng phần nộ trước đó quét sạch sành sanh, thậm chí trên mặt không tự chủ được lộ ra nụ cười.

Nhưng mà sau một khắc, nụ cười của hắn cứng đờ.

Bởi vì xuyên thấu qua màn lụa liễn xa kia nhìn lại, phía trên liễn xa kia tựa hồ ngồi hai thân ảnh, mà lại nữ tử, tựa ở trong ngực nam tử!

Oanh long!

Một màn này, rơi vào trong mắt Võ Thừa, giống như sấm sét trong trời quang, đem tất cả vui sướng cùng ảo tưởng của hắn xé nát toàn bộ.

Phần nộ chi hỏa đem hắn thôn phệ.

Thậm chí, còn có một loại cảm giác lọt vào phản bội sỉ nhục — ta cảm giác thấy người cao quý thuần khiết như vậy, người lại nằm tạc trong ngực người khác.

“Tiện nhân! !”

Trong lòng hấn phát ra một tiếng gào thét.

Nhưng mà, Võ Thừa chung quy là người có thân phận, coi như trong lòng vô cùng phần nộ, cũng không có khả năng bạo phát đi ra tại chỗ.

Hắn hít sâu một hơi.

Dùng lý trí cường đại, chế xúc động trụ trên tình cảm, sau đó trên mặt lộ ra một vòng giả cười lạnh nhạt.

“Ha ha, Bắc Cực thần điện Khinh Nhu sư muội, người cuối cùng đã tới, ta còn tưởng rằng người không tới chứ.”

Bên trong liễn xa truyền ra một tiếng đáp lại bình tĩnh:

“Võ gia mời, Bắc Cực thần điện tự nhiên vẫn là phải nể tình.”

Ý là.

Ta là cho mặt mũi Võ gia, không phải nể mặt người.

Trên mặt Võ Thừa hiện lên một vòng khó xử, kém chút liễn không kềm được, nhưng là cuối cùng vẫn là nhịn được.

Hắn cười hỏi:

“Xin hỏi bên cạnh Khinh Nhu sư muội chính là người nào? tiên tử Bắc Cực thần điện luôn luôn thanh cao lãnh ngạo, bây giờ trước mặt mọi người cùng nam tử ôm ấp như này, sợ rằng sẽ ảnh hưởng danh dự.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, rất nhiều nhân vật thiên tài đang tập trung tinh thần lĩnh hội vạn pháp thiên trì, đột nhiên ngẩng đầu lên!

Trước đó bọn hắn nghe nói Thủy Khinh Nhu tới, cũng không hề để ý — nhìn mỹ nữ, nào có trọng yếu bằng mình tu luyện?

Dù sao, vạn pháp thiên trì thế nhưng là cơ duyên khó được, bỏ qua cơ hội này là không có thêm nữa, nhất định phải giành giật từng giây.

Thế nhưng là bây giờ Võ Thừa vừa nói như vậy, tin tức lập tức bắt đầu trở nên kinh bạo, tất cả mọi người giật nảy cả mình!

Thủy Khinh Nhu cùng nam nhân áp áp ôm một cái?

Thiên đại chuyện xấu này, ai có thể nhìn xuống không nhìn? Huống chi, còn có rất nhiều người ái mộ Thủy Khinh Nhu chứ.

Ào ào ào!

Lập tức, từng đạo ánh mắt rơi vào phía trên liễn xa kia, sau đó rất nhiều mắt người tròng lớn, rất nhiều người nghiêng răng nghiêng lợi.

Cái tên đáng giết ngàn đao kia chính là ai!

“Ha ha, cái gì mà danh dự hay không danh dự, Khinh Nhu cũng chỉ là một nữ tử, có người mình thích, không phải rất bình thường sao?”

Thủy Khinh Nhu lạnh nhạt cười một tiếng.

Sau đó nắm tay Tần Tử, chậm rãi đi ra liễn xa.

Lập tức, Tần Tử cảm giác được vô số sắc bén ánh mắt rơi vào trên thân mình, tựa hồ muốn đem hắn toái thi vạn đoạn!

Mà một đạo ánh mắt trong đó, đến từ tòa lang kiều kim sắc, bên trong ẩn chứa phong mang, cơ hồ ngưng tụ như thật.

Chương 234: Khả Năng Miệng Lưỡi Của Tần Tử

Chương 234. Khả Năng Miệng Lưỡi Của Tần Tử

“Đó chính là Võ Thừa sao?”

Tần Tử thấp giọng hỏi.

“Ừm.”

Thủy Khinh Nhu bình tĩnh gạt đầu, cũng không có giải thích cái gì, bởi vì trong lòng không có quỷ, cảm thấy không cần thiết giải thích.

Tần Tử thấy thế, ôn nhu nắm chặt lại tay của nàng, sau đó ánh mắt liếc nhìn phía dưới, cười nói ra:

“Tại hạ Tần Tử, đến từ đông vực, đã sớm nghe nói bắc vực nhân tài đông đúc, thiên kiều như mây, hôm nay gặp mặt...”

“Không gì hơn cái này, đúng không?”

Không đợi hắn nói xong, một đạo thanh âm cười lạnh vang lên.

Xoạt!

Gần như đồng thời, tất cả ánh mắt thay đổi, rơi vào trên thân một vị thanh niên tóc trắng phong mang tất lộ, sau đó có người lên tiếng kinh hô.

“Là Phiêu Tuyết kiếm tông Tuyết Mãn Thiên!”

“Tuyết công tử, thế nhưng là một trong tứ đại công tử bắc vực, cùng Võ gia thiếu chủ nổi danh a!”

“Có trò hay để nhìn.”

Rất nhiều người bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác, thậm chí đang chờ mong, chờ mong Tuyết công tử làm thịt con heo này, chỉ ít để hắn mất hết thể diện!

Đương nhiên, bọn hắn cũng không có xem thường Tần Tử, dù sao người có thể được đến Thủy Khinh Nhu ưu ái, có thể kém đến đi đâu chứ?

Tuyết công tử không nhất định có thể đánh bại người này, nhưng là, nhìn xem Tuyết công tử bị người ta đánh bại, đó cũng là cảnh đẹp ý vui.

Ai không muốn nhìn từ chỗ người cao cao tại thượng bị đánh xuống dưới đất chứ?

Mà lúc này, Tần Tử nhìn xem thanh niên tóc trắng lên tiếng kia, sắc mặt cũng lạnh xuống tới, thản nhiên nói:

“Các hạ làm gì mà phải đem toàn bộ bắc vực nhắc lên chứ? Trình độ của một mình ngươi, cũng không thể nói rõ cái gì.”

Phốc!

Lập tức, rất nhiều người liền bật cười tại chỗ, sau đó lại cấp tốc che miệng lại —— không thể cười, phải nghiêm túc!

Mà vị Tuyết công tử kia nguyên bản một mặt lạnh lùng, thậm chí trong mắt có chút trêu tức, lúc này sắc mặt đột nhiên khó chịu.

Hắn nguyên bản chuẩn bị chụp cho Tần Tử một cái mũ là khinh thường cả bắc vực, để mọi người tức giận hướng về phía Tần Tử, trào phúng Tần Tử.

Nhưng mà không nghĩ tới, đối phương trở tay đánh mặt —— chính người kém cỏi mà thôi, không cần đem toàn bộ bắc vực lôi xuống nước.

Trả lời như vậy, vừa hài hước lại còn mạnh mẽ, không chỉ có quạt hắn một cái tát, còn để hắn không cách nào phản bác!

“Hừ! Tốt cho một câu trình độ ta không đủ! Như vậy tại trong mắt của các hạ, trình độ tại hạ rất thấp phải không?”

Cuối cùng, Tuyết công tử lạnh lùng nói.

“Rõ ràng là chính ngươi nói, ta chỉ là để ngươi không cần miệt thị quần hùng bắc vực mà thôi, dù sao ta vừa đến đã nói, bắc vực nhân tài đông đúc, là ngươi tự nói câu không gì hơn cái này, ta lại có thể như thế nào?”

Tần Tử thản nhiên nói.

Xoạt!

Một câu, lần nữa để Tuyết công tử nói không ra lời, hắn giống như một con rắn độc bị nắm bảy tấc, tiến thoái lưỡng nan.

Trên mặt hắn lúc thì đỏ lúc thì trắng, cuối cùng cười lạnh một tiếng:

“Ha ha, các hạ quả nhiên là ăn nói khéo léo, tại hạ nói không lại ngươi, chỉ là không biết, thực lực các hạ có lợi hại như là miệng lưỡi hay không.”

Thân thể Tần Tử ưỡn một cái, tự tin nói:

“Nam nhân tự nhiên không thể chỉ là công phu miệng lợi hại, tiền vốn hùng hậu mới là đạo lý cứng rắn.”

Bên cạnh, Thủy Khinh Nhu lập tức ửng đỏ gương mặt xinh đẹp, lặng lẽ bấm một cái tại cái hông của hắn, lập tức để hắn nghe răng trợn mắt.

“A a a!”

“Đáng ghét a, cái cầu lương này ta ăn quá no!”

“Ta không chịu nổi, mau giết hắn đi!”

Phía dưới, đám thiên tài nhìn xem một màn này, lập tức trong lòng găm thét, hận không thể lao ra làm thịt Tần Tử.

Mà Võ Thừa, càng là sắc mặt âm trầm đến cực hạn, nắm đấm trong tay áo bóp vang lên kèn kẹt.

“Hỗn trưởng! Thời điểm nói chuyện với ta còn một bên liếc mắt đưa tình, ngươi là đang xem thường ta sao!”

Tuyệt công tử phần nộ quát lớn.

Biểu lộ Tần Tử khôi phục lại bình tĩnh, sau đó chậm rãi cúi người, giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn:

“Chính ngươi đều cảm thấy mình không gì hơn cái này, ta xem thường ngươi một chút... Có cái gì không được?”

“Làm càn!”

Tuyệt công tử cũng không tiếp tục nói nhảm, trực tiếp rút kiếm.

“Keng! Keng!”

Nhưng mà, kiếm mới rút ra một nửa, trực tiếp bị đánh trở về vỏ kiếm, một cỗ cuồng phong đánh tới, thổi lên hắn tóc trắng.

“Hả? !”

Hắn con ngươi co rút lại, phát hiện gương mặt Tần Tử kia đã xuất hiện tại bên người của hắn, tựa hồ muốn cùng hắn gặp thoáng qua, gió mát phát phơ thổi, tóc mai bên mặt Tần Tử phiêu động một chút, đồng thời nhếch miệng tạo lên một vòng đường cong.

“Lăn!”

Hắn quyết định thật nhanh, một cước đá ra, nhưng mà chân mới nâng lên một nửa, Tần Tử một cước đá vào trên đầu gối của hắn.

Ầm!

Một cước kia vô cùng kinh khủng, lực lượng bài sơn đảo hải hội tụ ở một điểm, trực tiếp đè thân thể của hắn mất cân bằng, hướng phía phía trước quỵ xuống xuống!

Mà Tuyết công tử không hổ là Tuyết công tử, tại nháy mắt thân thể quỵ xuống, hắn liền kịp phản ứng, đồng thời thuận thế hướng phía phía trước lăn mình một cái.

“Keng!”

Trong một nháy mắt lăn ra, trường kiếm ra khỏi vỏ, sau đó hắn quỳ một chân trên đất hướng về phía trước quét ngang một cái, chuẩn bị chặt đứt hai chân Tần Tử.

Kiếm quang tung hoành, tuyết bay nhân gian!

Quang mang một kiếm này, hóa thành một đạo vòng tròn màu trắng, mặc dù không phải rất lớn, nhưng là những nơi đi qua, không gì không phá!

Nhưng mà, Tần Tử nhảy vọt một cái, hai chân đồng thời huyền không.

Mà lúc này.

Thế giới tựa hồ chậm xuống tới.

Cái đạo kiếm quang vòng tròn sát mặt đất kia chậm rãi khuếch tán, Tuyết công tử duy trì một tư thế kiếm quét ra, mà Tần Tử, thì là hai chân hướng về sau uốn lượn, huyền không ba thước, hai tay mở ra, giống như đang ôm mặt trời...

“Đông! !”

Sau một khắc, thời gian khôi phục bình thường, chỉ thấy Tần Tử hai chân đồng thời rơi xuống đất, giống như Thái Sơn áp đỉnh giẫm tại kia trên trường kiếm.

Đất rung núi chuyển!

Cứng rắn sàn nhà lập tức vỡ nát, xuất hiện một cái hố to, mà trường kiếm kia uốn lượn, một nửa bị giẫm vào mặt đất.

“Ngươi! !”

Tuyết công tử hoảng sợ ngẩng đầu, sau đó liền thấy một đạo thối ảnh gào thét mà đến, hoành tảo thiên quân, thể không thể

đỡ!

Hắn tranh thủ thời gian buông ra chuỗi kiếm, hai tay giao nhau trước người, quanh thân tách ra một đạo vòng bảo hộ màu bạc trắng.

Chương 235: Giết Người Tru Tâm

Chương 235.

“Phanh —— “

Nhưng mà, khi một cước này tới, tòi khô lập hủ, vòng bảo hộ ngân bạch trực tiếp vỡ nát giống như pha lê, sau đó một cước kia quét vào hắn giao nhau trên hai tay, bộc phát ra vô lượng thần lực.

“Huu! Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Tuyệt công tử hóa thành một tia sáng hướng về sau bay vút ra ngoài, liên tiếp đụng thủng vài chục tòa giả sơn, cuối cùng đập ngã một tòa đình đài, bị tròn ở trong phế tích.

“Cái này... Tuyệt công tử bại?”

“Hắn là còn không có.”

Đám nhân vật thiên tài ngưng trọng nghị luận.

Quả nhiên!

Sau một khắc, mảnh vỡ phế tích đình đài kia, giống như đã mất đi trọng lượng, từng mảnh từng mảnh lơ lửng.

Mà một đạo thân ảnh tóc trắng, chậm rãi đứng thẳng mà lên, hắn cúi đầu, trầm giọng nói ra:

“Không thể không thừa nhận, ngươi rất mạnh, nhưng là...”

Lời còn chưa nói hết.

Một đạo hắc ảnh trực tiếp thoáng hiện ở trước mặt hắn, tay phải bắt lại đầu hắn, trực tiếp đặt tại trên mặt đất.

“Oanh!”

Sóng xung kích màu vàng đất khuếch tán ra, bụi mù ngập trời, mà những cái mảnh vỡ phé tích lơ lửng kia, rầm rầm rơi xuống...

Hồi lâu sau, bụi mù tán đi.

Tuyệt công tử khảm nạm tại trong một cái hố lớn màu vàng đất, lấy tư thế “người cầm cung” nằm nghiêng tại trong hố lớn.

Không nhúc nhích.

Mà lúc này, chung quanh lặng ngắt như tờ.

Mọi người ngơ ngác nhìn cái đạo thân ảnh áo đen thẳng tắp kia, thậm chí ngay cả hít một hơi lãnh khí đều quên.

“Quả nhiên không gì hơn cái này.”

Tần Tử cười lắc đầu, sau đó nhìn về phía người đỡ dẫn m, nhiệt tình hô:

“Mọi người cứ tiếp tục, người này tự nhận bản sự của mình thấp, lại mưu toan nói xấu quần hùng bắc vực, ta đã đem hấn trấn áp.”

Hấn nộ cười khiêm tốn.

Giống như đang nói —— không cần cảm tạ ta, đây đều là ta nên làm, vì dân trừ hại, nghĩa bất dung từ!

Mọi người khóe miệng co giật, sau đó cũng nhao nhao giả cười hai tiếng, biểu thị đáp lại.

Bởi vì cái gọi là, đưa tay không đánh người mặt tươi cười, huống chi, cái “Người tươi cười mặt ” này tùy thời đều có thể đem bọn hấn đè xuống đất ma sát.

Cứ như vậy, bọn hấn cũng không dám biểu thị cái gì.

“Người nên có chừng có mực.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm băng lãnh vang lên.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy thanh niên áo lam đứng tại bên trên lang kiều kim sắc kia, chính lạnh lùng nhìn xem hấn, hai đầu lông mày phong mang địch ý không che giấu chút nào.

“Ồ? Vị này thiếu chủ có gì chỉ giáo?”

Tần Tử cười hỏi.

“Hôm nay là Võ gia ta mời thiên tài các phương tham gia thịnh hội, người đả thương khách nhân của ta như thế, không khỏi có chút không thích hợp.”

Võ Thừa lạnh lùng nói.

Tần Tử khoan thai nhún nhún vai, nói ra:

“Việc này không phải ta mong muốn, nhưng là có người muốn tự rước lấy nhục, ta cũng không có biện pháp.”

“Người cảm thấy hấn là tự rước lấy nhục?”

Võ Thừa cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói:

“Vậy người có nghĩ tới, người nói chuyện hành động lúc này, cùng hấn cũng không khác biệt hay không?”

“Thiếu chủ có ý là, muốn chỉ điểm ta một phen?”

Tần Tử ánh mắt híp lại.

“Chỉ điểm thì không dám nhận, nhưng mà một chút đạo lý làm người, ta cảm thấy vẫn là có cần phải dạy người một chút!”

Võ Thừa hừ lạnh một tiếng.

Oanh!

Một cổ kim quang óng ánh từ trên thân hấn lên như điều gặp gió, giống như ngàn vạn đầu giao long dây dưa xoay quanh, thẳng vào mây xanh!

“Cái gì? !”

“Kim chi pháp tắc!”

“Võ Thừa bước vào Thiên Vị Thánh Nhân cảnh!”

“Khó trách hấn khẳng khái mời chúng ta đến lĩnh hội vạn pháp thiên trì như thế, nguyên lai hấn đã dẫn trước một bước ngọ ra được pháp tắc!”

“Thiên kiều như thế, bắc vực vô song!”

Chung quanh các thiên tài nhao nhao kinh hô.

Mà Tần Tử nhìn xem thanh thế thật lớn kia, cũng là sững sốt một chút.

Sau đó, trong mắt bốc cháy lên ý chí chiến đấu dày đặc, hưng phấn nói ra:

“Xem ra hôm nay một trận chiến này, là không thể tránh né!”

“Đánh một trận? Ngươi cũng xứng?”

Võ Thừa trào phúng cười một tiếng.

Người này chỉ sợ còn không có nhận rõ chênh lệch Chí Thánh cảnh cùng Thiên Vị thánh nhân, lại còn nghĩ đến cùng hấn một trận chiến, quả nhiên là không biết trời cao đất rộng.

Chí Thánh cảnh, dù là mạnh hơn, vẫn như cũ là Chí Thánh cảnh, lực lượng Chí Thánh cảnh tại trước mặt lực lượng pháp tắc, không chịu nổi một kích!

Hắn chậm rãi hai tay chấp sau lưng, nhìn xuống Tần Tử, giống như thiên thần nhìn xuống sâu kiến, thản nhiên nói:

” Võ Thừa ta cùng cảnh xưa nay không bại, hôm nay cao hơn ngươi một cảnh, cùng ngươi chiến đấu không có bất cứ ý nghĩa gì, như vậy đi, ta bất động tại nguyên địa, ngươi nếu là có thể đi đến trước mặt ta, liền coi như ngươi thắng!”

Tê! !

Lời này một chỗ, mọi người rung động trong lòng.

Đứng bất động, đối phương có thể đi đến trước mặt hắn coi như thắng, đây là tự tin cỡ nào, khí độ cỡ nào a!

Mà cùng lúc đó.

Đây cũng là nhục nhã đối với Tần Tử, nếu như Tần Tử dưới tình huống như vậy, vẫn như cũ thất bại, như vậy sẽ triệt để thân bại danh liệt.

Cái thiên tài cuồng vọng đến từ đông vực này, không chỉ có hôm nay không ngẩng đầu được lên, thậm chí đời này rốt cuộc không mặt mũi nào đặt chân bắc vực.

Giết người tru tâm a!

Mà Tần Tử cũng không có cảm giác mình đã bị nhăm vào, ngược lại là nghe được điều kiện “Phúc hậu” như thế, sững sốt

một chút.

Hắn có chút ngại ngùng sờ lên cái mũi, nói ra:

“Ý là, ngươi đừng bất động, để ta đánh? Cái này... Không tốt a?”

“Ha ha.”

Võ Thừa trào phúng lườm Thủy Khinh Nhu cách đó không xa một chút, tựa hồ muốn nói “Ngươi nhìn kỹ”, sau đó thân thể từ bên trên lang kiêu huyền không mà lên, một cỗ kim chi pháp tắc hùng hậu khuếch tán mà ra, giống như mặt trời mọc!

“Ông! !”

Không thể phá vỡ kim chi pháp tắc, giống như một cái to lớn kim sắc hòn bi không ngừng bành trướng, đem hắn bao khóa ở bên trong.

Cái này to lớn hình cầu, đường kính đạt tới trăm mét!

“Ta nói, ngươi có thể đi đến trước mặt ta, liền coi như ngươi thắng.”

Võ Thừa đứng chấp tay, thản nhiên nói.

“Đã như vậy, vậy ta liền không khách khí.”

Chương 236: Biến Đổi Giới Tính

Chương 236.

Tần Tử cười nhún nhún vai, sau đó đi bộ nhàn nhã hướng phía hắn đi đến.

“Đông! Đông! Đông!”

Mỗi đi một bước, khí tức trên thân hắn liền tăng vọt một đoạn, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh, tựa hồ không có cực hạn!

“Thật mạnh!”

“Tại sao có thể như vậy!”

“Đây quả thật là Chí Thánh cảnh sao?”

“Quái vật, quái vật!”

Mọi người chung quanh hoảng sợ kêu to, hô hấp đều dồn dập lên, bởi vì cỗ khí tức này của Tần Tử, đã siêu việt Chí Thánh cảnh cực hạn.

“Hắn... Sao lại thế...”

Con người Võ Thừa cũng có chút co rụt lại, từ cỗ khí tức này hắn liền biết, nếu như là cùng cảnh giới, hắn tuyệt đối không phải đối thủ người này!

“Nhưng mà, ta bây giờ đã là Thiên Vị thánh nhân, mặc kệ hắn yêu nghiệt như thế nào, tuyệt đối không cách nào rung chuyển lực lượng pháp tắc, tuyệt đối...”

“Oanh —— “

“Xoạt xoạt!”

Nhưng mà suy nghĩ của hắn còn không có kết thúc, một cỗ kịch liệt chấn động truyền đến không có dấu hiệu nào, sau đó, một tiếng vang giòn xuất hiện.

Chỉ thấy kia trăm mét hình cầu kim sắc đường kính đột nhiên run lên, sau đó từng đạo vết rách, bắt đầu lan tràn ra.

“Người vừa nãy nói gì thế?”

Tần Tử rút ra nắm đấm nhỏ máu từ bên trong hình cầu kim sắc, lắc lắc huyết dịch, mỉm cười nhìn xem Võ Thừa.

Hắn tay không tác sát, đập vỡ kim chi pháp tắc!

“Người!”

Trái tim Võ Thừa đột nhiên co vào, đột nhiên cảm giác được một cỗ áp lực hít thở không thông, giống như bị một đầu viên cổ hung thú để mắt tới.

Còn không đợi hắn nói cái gì, Tần Tử đã nhanh chân đi lên phía trước, những nơi đi qua, kim chi pháp tắc sớm đã vỡ vụn hơn phân nửa bây giờ càng giống như mảnh kiếng bể mà hướng phía bốn phương tám hướng tung bay ra ngoài, tràn diện chói lọi.

Gần như trong nháy mắt, Tần Tử đã đi tới trước mặt Võ Thừa, cùng hắn bốn mắt nhìn nhau.

“Ừng ục...”

Võ Thừa bản năng nuốt nước miếng một cái.

Trong đầu một mảnh trống không!

Nhịp tim của hắn nhanh đến cực hạn, cái danh dự gì, cái vinh nhục gì, cái phần nô cùng xấu hổ gì, đều quên hết đi.

Tần Tử đưa tay phải đánh ra ngón trỏ, nhẹ nhàng nâng lên cái cằm hắn, trên mặt lộ ra một nụ cười tà mị.

“Ta thắng.”

Thân thể Võ Thừa run lên.

Hắn ánh mắt trống rỗng, con ngươi bên trong phản chiếu lấy nụ cười Tần Tử, sau đó biểu lộ xuất hiện biến hóa rất nhỏ.

Thật giống như, nụ cười tà mị kia của Tần Tử, lạc ấn vào sâu đầu óc hắn, đem một thứ gì đó trong lòng hắn phá tan thành từng mảnh, cùng lúc đó, lại đem một ít nguyên đồ vật bản bị giam cầm tỉnh lại...

“A —— “

Đột nhiên, hắn ngửa mặt lên trời kêu to lên, một cỗ kim chi pháp tắc cuồng bạo từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, đem Tần Tử đung bay ra ngoài.

“Cái đệt!”

Tần Tử kinh hô một tiếng, tại không trung liên tiếp mấy cái lộn mào giữ vững thân thể, sau đó nhìn về phía Võ Thừa.

Chỉ thấy người này ngửa mặt lên trời thét dài, về sau buộc tóc nổ tung, tóc tai bù xù, hai tay chống lấy đầu gối, cúi đầu thở hào hển.

Khí chất kia, tựa hồ cùng trước đó có một ít biến hóa, giống như nhiều hơn mấy phần phiêu dật, lại tựa hồ tăng thêm mấy phần yếu đuối...

“Cái này...”

Tần Tử có chút tê cả da đầu, hắn vừa rồi cử động ác thú, tựa hồ đưa tới cái biến hóa gì khó lường.

“Cái này...”

“Đây là...”

Rất nhiều người đều nhạy cảm phát hiện Võ Thừa dị dạng, lập tức từng cái há to mồm, không biết làm sao.

Đây là tình huống như thế nào?

Chịu không được đả kích, đổi tính rồi?

“Tần Tử sư huynh, tình huống không thích hợp, may đi thôi.”

Thủy Kinh Nhu cảnh giác nhìn Võ Thừa một chút, sau đó đột nhiên tay phải vung lên, một đạo năng lượng đem Tần Tử cuốn lên liền xa.

“Rít gào —— “

Đầu kia chim loan phát ra hét dài một tiếng, sau đó vỗ cánh bay cao, cấp tốc hướng về nơi đến phương hướng bay đi.

Nàng động tác nước chảy mây trôi, một mạch mà thành, đồng thời chim loan kia cùng nàng tâm ý tương thông, cơ hồ nháy mắt làm ra phản ứng.

Cho nên, thời điểm khi hai người lái xe mà đi, những người khác gần như đều không có kịp phản ứng.

“Đi đâu! !”

“Muốn chạy trốn!”

Mấy đạo thân ảnh già nua từ các ngõ ngách đằng không mà lên, khí thế hùng hổ, hướng phía kia liền xa đánh giết mà đi.

“Để bọn hắn đi.”

Ngay tại cái thời điểm này, thanh âm Võ Thừa truyền đến, rất bình tĩnh, lại mang theo một loại uy nghiêm không thể nghi ngờ.

Thân thể mấy cái lão giả kia dừng lại.

Chỉ thấy Võ Thừa chậm rãi ngẩng đầu lên, mái tóc màu đen nhu thuận xõa, cặp con ngươi kia, vậy mà biến thành màu tím nhạt, thanh tịnh giống như mặt nước, lại phảng phất tinh mỹ lưu ly, chiếu sáng rạng rỡ.

“Thiếu chủ, ngươi! !”

Mấy cái này lão giả kinh hô một tiếng.

“Không có việc gì.”

Võ Thừa mỉm cười lắc đầu, con người tử sắc kia lộ ra rất thông dong, mây trôi nước chảy.

Đôi mắt mấy cái lão giả lóe lên mấy lần, sau đó không nói gì thêm, yên lặng lui trở về.

“Ha ha, chuyện vừa rồi để các vị chê cười, nhưng mà thắng bại là việc thường tình của nhà binh, ta cũng không có gì để thua mà không chịu được.”

Võ Thừa cười khổ một tiếng:

“Nhưng bất kể nói thế nào, gương mặt này của tại hạ, hôm nay xem như mất hết, liền đi trước một bước.”

Nói xong, tay phải hắn đánh một chiêu, một đạo hung thú kéo liền xa từ một cái phương hướng đằng không mà lên, hướng phía hắn bay tới.

“Thiếu chủ, chúng ta hộ tống người.”

Mấy vị Võ gia lão giả nói.

“Không cần, chính ta tự trở về.”

Võ Thừa cười lắc đầu.

“Cái này...”

Mấy cái lão giả do dự.

Võ Thừa cười trêu ghẹo nói:

“Ta mặc dù bại, nhưng còn không đến mức ngay cả về nhà đều cần người bảo hộ a! Các người là người phụ trách toà sơn trang này, đem những khách nhân chào hỏi tốt là được rồi, đừng mất lễ nghi.”

“Vâng.”

Mấy vị lão giả ngượng ngùng gật đầu.

“Chư vị, cáo từ!”

Võ Thừa đối ở đây đám thiên tài bọn họ chấp tay một cái, sau đó nhảy lên một cái nhảy lên liền xa, lái xe oanh long long đi xa.

Mọi người ngơ ngác nhìn bóng lưng hắn rời đi, vậy mà đều có chút ngẩn người, hồi lâu mới lấy lại tinh thần.

“Ta làm sao cảm giác... sau khi hắn bại, giống như so thắng còn muốn hăng hái hơn?”

“Đúng, giống như càng có mị lực so với trước đó.”

“Ta có chút cảm giác động tâm.”

“Tê! Huynh đài, nói cẩn thận a.”

Những người này nghị luận âm ỉ, kỳ thật bọn hắn đều cảm giác Võ Thừa trở nên có ” mùi vị nữ nhân “, nhưng là không dám nói ra.

Bắc vực rất lớn.

Bọn hắn kiến thức cũng rất rộng.

Cho nên bọn hắn biết, kỳ thật rất nhiều người đều có một chút đam mê đặc thù, nhưng là, loại sự tình này tuyệt đối không thể nói ra được, bởi vì một khi nói ra, chính là đánh mặt người ta, tất nhiên sẽ dẫn phát mâu thuẫn kịch liệt.

Chương 237: Chuyện Nhỏ Mà Thôi

Chương 237. Chuyện Nhỏ Mà Thôi

Trên bầu trời, Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu đang lái xe chạy trốn.

Bởi vì bọn hắn đều biết, chuyện này không đơn giản —— đem hài tử người ta đánh đổi giới tính, Võ gia có thể tha bọn hắn?

“Hô... Nguy hiểm thật.”

Xác định không ai đuổi theo, về sau Tần Tử thở dài một hơi, sau đó cười nói ra:

“Khinh Nhu, cũng may người phản ứng nhanh, không thì hỏng việc.”

Thủy Khinh Nhu bĩu môi.

Không muốn nói chuyện.

Tần Tử ngăn người, sau đó nhớ tới cái cử động nâng cầm Võ Thừa của mình, cùng bộ dáng yếu đuối sau cùng của đối phương, lập tức ngưng ngưng cười một tiếng.

Là hấn qua loa.

Về sau phải làm việc cẩn thận hơn.

“Oanh long long!”

Đột nhiên, phía sau truyền đến tiếng chấn động oanh minh, một cỗ khí tức cường đại gào thét mà tới.

Hai người đột nhiên quay đầu!

Chỉ thấy một đầu hung thú lôi kéo liền xa oanh long long mà đến, đồng thời kia liền xa hai bên phát sáng, tách ra một đôi to lớn từ khí quang dực, để tốc độ của nó nhảy mất bạo tăng gấp mấy lần, rất nhanh liền đuổi theo.

“Hai vị, xin đợi một chút.”

Một đạo thanh âm bình tĩnh mang theo xinh đẹp vang lên.

“Người muốn làm gì?”

Tần Tử trầm giọng hỏi, hấn nhíu mày đánh giá người này, chỉ cảm thấy người này toàn thân lộ ra một cỗ quỷ dị chi khí.

Cũng không phải là đơn thuần là đôi tính.

Mà là giống như biến thành một người khác.

“Không cần khẩn trương, ta cũng không có ác ý, tương phản, kỳ thật ta còn muốn cảm tạ người thả ta ra ngoài.”

Võ Thừa khẽ cười nói.

Tựa hồ là tâm tính ảnh hưởng, để bề ngoài của hấn tựa hồ cũng đang chuyển biến theo tâm tính, trở nên càng phát ra khí chất nữ tử.

“Người không phải Võ Thừa? !”

Tần Tử nghĩ đến sự phụ Dạ Lăng Sương của hắn.

Sự phụ ban sơ cũng là chuẩn bị chiếm cứ thân thể của hắn, về sau phát sinh một điểm ngoài ý muốn, mới từ bỏ đoạt xá hắn, từ đó thu hắn làm đồ.

“Hi hi, bị người đã nhìn ra.”

Võ Thừa che miệng cười một tiếng, hắn vốn là dung nhan tuấn mỹ, cho nên khi có khí chất ôn nhu, cùng nữ tử cũng không có gì khác nhau.

Không có chút cảm giác không hài hòa nào.

Thậm chí... Phối hợp đôi mắt màu tím nhạt thanh tịnh óng ánh kia, lại có loại cảm giác thiện cảm, để người tâm động một cách không hiểu.

“Ta là một đạo tàn hồn yếu ớt, năm đó đoạt xá Võ Thừa, kém chút liền thành công, nhưng là phụ thân bị hắn phát hiện, đánh gãy ta đoạt xá, mà ý thức của ta cùng nguyên thần Võ Thừa đã dung hợp, phụ thân hắn cũng không dám tùy tiện tiêu diệt ta, thế là dùng một loại bí thuật đem ta phong ấn.”

“Nguyên bản, chờ Võ Thừa càng ngày càng mạnh, đạo tâm cùng tín niệm càng ngày càng mạnh, tự nhiên là có thể đem ta ma diệt.”

“Chỉ là... cử động hôm nay của người, trực tiếp đánh tan đạo tâm của hắn, cho nên ta thừa lúc vắng mà vào, ngược lại đem hắn ma diệt “

Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu nghe được rung mình —— đây là một cái lão yêu quái đoạt thân thể người khác!

“Khụ khụ, cái kia... Cha ta nói qua, giúp người quan trọng là vì vui vẻ, ta chỉ là tiện tay mà thôi, người cũng không cần cảm ơn ta.”

Tần Tử miễn cưỡng vui cười nói.

“Ừm, ta biết, ta cũng không nghĩ tới muốn cảm ơn người, chủ yếu là còn muốn xin người giúp một chuyện.”

Võ Thừa mỉm cười nói.

Tần Tử khước miệng co giật, hỏi:

“Gấp cái gì?”

“Ta có thể cảm giác được, trong cơ thể người có một kiện đồ vật, tựa hồ cùng tổ tiên của ta có quan hệ, có thể đưa cho ta hay không?”

Võ Thừa vừa cười vừa nói.

Sắc mặt Tần Tử biến hóa, bởi vì hắn cũng cảm giác được, cái lò màu xích hồng bình thường ngủ say giống heo trong ruộng kia, vậy mà tại có chút rung động.

Đây là Thiên Hằng tộc Đế khí.

Như vậy người này, rất có thể là một vị hậu nhân Võ Đế Thiên Hằng tộc nào đó, năm đó vẫn lạc, bây giờ tàn hồn phục sinh!

“Ha ha, không thể nào, tại hạ từ trước đến nay nghèo rớt mồng toi, làm sao có thể có bảo vật của người tổ tiên?”

Tần Tử gượng cười hai tiếng.

Võ Thừa cũng không tức giận, mà là có chút cười một tiếng, nói ra:

“Không sao, thần vật tự hồi, khả năng nó chỉ là một cái vật không đáng chú ý trên thân người, người không có chú ý mà thôi, ta có biện pháp dẫn nó ra.”

Nói, hắn hai tay cấp tốc kết ấn, mười ngón cấp tốc giao nhau, lập tức quang mang lộng lẫy, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Đồng thời miệng lầm bầm, thanh âm hắn rất nhỏ, mà lại dùng giống như là một loại ngôn ngữ thần bí, cũng không biết đang nói cái gì.

“Ông! !”

Rất nhanh, Tần Tử cảm giác được cái lò xích hồng trong thể nội bắt đầu kịch liệt rung động, mà lại từ từ thể nằm nghiêng bắt đầu chậm rãi phù chính.

Dạng như vậy, thật giống như một con heo muốn tỉnh ngủ.

“Cái này...”

Tần Tử khẩn trương lên, cái này thế nhưng là hắn Đế khí a! Có thể nói là gia sản lớn nhất của hắn hiện tại, sao có thể cứ như vậy bị người lấy đi?

Tuyệt đối không được!

Hắn không cho phép! !

Thế nhưng là nhìn bộ dạng này, đối phương tựa hồ có thể thôi động cái Đế khí này, mà chỉ cần Đế khí phát huy ra một chút xú uy lực, hắn liền không cách nào ngăn cản.

“Đừng sợ, rất nhanh liền ra.”

Con người màu tím nhạt của Võ Thừa phong tình vạn chủng nhìn Tần Tử một chút, thậm chí còn liếm lấy bờ môi một chút.

Hắn hai tay tiếp tục động tác.

Càng lúc càng nhanh.

Càng lúc càng nhanh! !

Lò xích hồng kia rung động cũng càng ngày càng mãnh liệt, làm cả thân thể Tần Tử cũng run rẩy lên, hô hấp dồn dập.

“Đại lão, không cần tỉnh, không cần tỉnh, người không phải thích đi ngủ sao? Ngủ tiếp đi!”

Tần Tử trong lòng hồ hét nói.

Lò kia tiếp tục run rẩy.

“Đại lão, nằm không tốt hơn sao, tại sao phải bắt đầu dạy, người đến cùng mưu đồ gì a?”

Tần Tử tiếp tục khuyên giải nói.

Lò kia tử còn tại run rẩy.

“Đại lão, chẳng lẽ chủ nhân trước kia liền trọng yếu như vậy sao, nàng chỉ là hậu đại chủ nhân người mà thôi, người không cần thiết tiếp tục bán mạng a!”

Tần Tử trong lòng gần như gào thét.

Mà lò run rẩy càng ngày càng kịch liệt, thậm chí bắt đầu phát ra từng sợi ánh sáng màu đỏ, tựa hồ muốn khôi phục.

Chương 238: Võ Hoàng Tới

Chương 238. Võ Hoàng Tới

Tần Tử hít sâu một hơi, quyết định còn nước còn tát, trong lòng ra sức gầm thét lên:

“Bao ăn bao ở! ! !”

Xoạt!

Lò kia bắt đầu dừng run rẩy, sau đó nháy mắt thu lại quang mang, trực tiếp ngã vào trong ruộng, tiếp tục nằm ngáy o o bắt đầu.

Đế khí vĩnh viễn không phản chủ, trừ phi bao ăn bao ở!

“Hả? !”

Nụ cười trên mặt Võ Thừa đột nhiên cứng đờ.

Động tác trên tay cũng theo đó đình chỉ, hắn có chút há mồm, bên trong đôi mắt óng ánh màu tím nhạt kia, lộ ra một tia mê mang cùng vô tội.

“Ta liền nói không có mà.”

Tần Tử thở dài một hơi, sau đó cười nhún nhún vai.

Chỉ cần đối phương không cách nào điều khiển lò kia, vậy áp lực của hắn cũng liền không có lớn như vậy, dù sao, đối phương chỉ là đoạt xá sống lại mà thôi.

Đây là thân thể Võ Thừa.

Người này coi như chiến lược luận so với võ thừa mạnh hơn một chút, cũng mạnh mình thường mà thôi, hắn hiểu rất rõ quý nhập vào người, không ai hiểu hơn hắn

“Tại sao có thể như vậy, sao lại thế...”

Võ Thừa vẫn là có chút mê mang, sững sờ lâm bầm tại nguyên chỗ, tựa hồ một loại tín niệm nào đó nhận lấy đả kích, đổ sụp.

Nàng rõ ràng cảm ứng được Đế khí tiên tổ.

Nhưng là... Nó vậy mà làm phản!

“Người vẫn là đi mau đi, người năm đó bị phụ thân Võ Thừa phong ấn, nếu như sự tình vạn pháp thiên trì truyền đến trong

lỗ tai phụ thân Võ Thừa, hẳn tất nhiên biết người đoạt xá nhi tử hắn, sẽ không bỏ qua người.”

Tần Tử tỉnh táo uy hiếp nói.

Thân thể Võ Thừa run lên, rốt cục lấy lại tinh thần.

Nàng hít sâu một hơi, đối Tần Tử nói ra:

“Hảo hảo giữ gìn bảo vật tiên tổ ta, ta sớm muộn sẽ cầm về!”

Nói xong, nàng tay phải vung lên, thúc đẩy liền xa hướng phía một cái phương hướng bay đi, mà mình, hướng phía một cái khác phương hướng bay đi.

Bay một đoạn khoảng cách sau.

Nàng đột nhiên quay đầu lại, cười mỉa hoặc một tiếng đối với Tần Tử:

“Đúng rồi... Quên nói cho người, ta gọi Cung Linh Nguyệt.”

Nói xong, cấp tốc đi xa.

Nàng quanh thân tử khí sôi trào, quang huy loá mắt, bên ngoài cơ thể tựa hồ xuất hiện một cái lò luyện, đang đúc lại thân thể.

Mà bóng lưng của nàng, càng càng ngày càng gầy gò, càng ngày càng uyển chuyển, dần dần, thật biến thành một cái nữ tử.

“Ta cũng không hỏi người danh tự a.”

Tần Tử đưa mắt nhìn nàng đi xa, mới lưu luyện không rời thu hồi ánh mắt, bữu môi khinh thường.

“Chúng ta đi thôi.”

Thủy Khinh Nhu nắm chặt một chút tại bên hông hắn, đồng thời lườm hắn một cái, sau đó hai người lái xe đi xa.

...

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mất Tuyệt công tử, tự động nạp tiền 5 điểm giá trị gọi cha “

“Đinh! Nghi tử ngài đánh mất Võ Thừa, tự động nạp tiền 7 điểm giá trị gọi cha “

“Đinh! Ngài trước mắt số dư còn lại vì 27.6 giá trị gọi cha “

Bên trong Bắc Cực thần điện, Tần Xuyên nghe ba đạo thanh âm nhắc nhở này vang lên, lập tức khòe miệng vênh lên.

Mà lão ẩu hoảng giả dối diện, cấp tốc lưu ý đến nét mặt biến hóa của hắn, hỏi:

“Tiền bối, ngài là nghĩ đến cái sự tình cao hứng gì?”

“Không phải.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, hời hợt nói:

“Là hai cái tiểu gia hỏa kia gặp rắc rối, còn không nhỏ đâu.”

“Cái gì? !”

Lão ẩu sắc mặt biến hóa, sau đó lại đột nhiên kinh ngạc nhìn về phía Tần Xuyên —— cách xa như vậy đều biết sự tình bên kia phát sinh?

Đây là làm sao làm được?

Không hổ là Võ Đế cường giả chuyển thế, thủ đoạn quả nhiên sâu không lường được!

Nàng bình phục một chút cảm xúc, cười hỏi:

“Không biết bọn hắn gây ra cái gì tai họa?”

“Đảo loạn vạn pháp thiên trì thịnh hội mà thôi, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, cái Tuyết công tử kia cùng Võ Thừa, là sống không được.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái này! !”

Lão ẩu hoảng sợ biến sắc.

Tuyết công tử là thủ tịch thiên kiều Bắc Tuyết kiếm tông, mà Võ Thừa càng là nhi tử Võ Khung, hai người này nếu là đều chết hết, sẽ dẫn phát rung chuyển không thể nghi ngờ!

Bắc Cực thần điện đều rất khó tiếp nhận lửa giận hai nhà này.

Nhưng mà nhìn thấy thân ảnh trước mắt, về sau nàng cấp tốc bình tĩnh xuống —— có một tôn đại thần tại như này, nàng sợ cái gì?

Hai cái thế lực lớn này liên hợp lại đúng là cường đại, nhưng là tại trước mặt đại nhân vật bức này, cũng lật không nổi cái

bọt nước gì.

“Ừm, nhanh như vậy liền bình tĩnh lại, không tệ.”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra một vòng vẻ tán thưởng, ra vẻ cao thâm nói.

Lão ầu có chút cúi đầu, khiêm tốn nói:

“Tiền bối quá khen rồi.”

Bây giờ, nàng kêu lên tiền bối đến đều không có cảm giác không hài hòa chút nào, có thể thấy được Tần Xuyên trong lúc vô hình đang thành diễn viên giỏi như thế nào.

Thân phận phủ lên, ẩn chứa tại bên trong vô số chi tiết, ngay cả người đều tin tưởng chính người là một vị cường giả, như vậy mỗi tiếng nói cử động của người đều sẽ đồng dạng cùng cường giả, như vậy người khác cũng sẽ tin tưởng người là cường giả.

Mấy canh giờ sau.

Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu vội vội vàng vàng trở về, sau đó Tần Tử rất thấp thỏm hướng lão cha báo cáo tình huống của hôm nay.

Tần Xuyên nghe xong rất bình tĩnh.

Sự tình hậu duệ Thiên Hằng tộc Cung Linh Nguyệt, ngược lại để hắn có chút kinh ngạc, nhưng cũng chỉ thế thôi.

Chỉ là Võ Đế hậu nhân, không cần phải nói?

Cũng không phải thật Võ Đế.

“Tốt, không sao, có cha, đây đều là việc nhỏ.”

Tần Xuyên an ủi chỉ một chút tử.

Tần Tử nghe vậy, lập tức an tâm không ít.

Nhưng mà tiếp xuống hai ngày, hắn đều trốn ở Bắc Cực thần điện không dám đi ra ngoài, sợ bị hoàng giả hai thế lực lớn bắt đi.

Tần bé heo sợ.

Tại trước mặt cường giả thế hệ trước, hắn khúm núm, tại trước mặt người tuổi trẻ, hắn xuất kích trọng quyền.

Lần yếu sợ mạnh, hấn chính là như vậy.

“Đinh! Hoàng giả tứ kiếp vượt qua thất trọng Hoàng Kiếp, tử sinh ra sát ý đối với nhi ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới kiếp thứ hai, đồng thời cùng cảnh vô địch.”

Vào một ngày, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa.

Tần Xuyên biết, là vị Võ Khung kia sinh ra sát ý đối với Tần Tử, Võ Thừa chết, bị tính tại trên thân Tần Tử.

Trên thực tế cũng là như thế.

Nếu không phải Tần Tử đánh tan đạo tâm Võ Thừa, Võ Thừa cũng sẽ không bị Cung Linh Nguyệt đoạt xá, ý thức vẫn lạc.

“Oanh!”

Cũng không lâu lắm, một đạo hào quang màu đỏ thắm, từ phía trên gào thét mà đến, bá đạo mà tràn ngập lệ khí!

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Những nơi đạo tia sáng này đi qua, núi tuyết phía dưới không ngừng nổ tung.

“Tần Tử tiểu nhi, ra nhận lấy cái chết!”

Chương 239: Thuần Phục Hoặc Là Chết

Chương 239. Thuần Phục Hoặc Là Chết

Rống to ra một tiếng quanh quẩn, làm vỡ nát rất nhiều tảng băng cùng đỉnh núi chung quanh, loạn thạch lăn xuống, tuyết lở như nước thủy triều.

“Phốc phốc phốc!”

“A! !”

Rất nhiều người đang leo bậc thang, không chịu nổi uy lực cái hô này, trực tiếp nổ tung tại chỗ, hóa thành huyết vụ.

Ngay cả rất nhiều đệ Bắc Cực thần điện tử đứng tại trên ngọn núi nhìn xuống phía dưới, cũng đều từng cái phun ra máu tươi, người bị thương nặng.

Uy lực một hồng, khủng bố như vậy.

“Là Võ Hoàng! !”

“Trời ạ, là hắn!”

“Tê! Sát khí thật nặng!”

Rất nhiều người đều nhận ra bóng người trên bầu trời tản ra hồng quang kinh khủng kia, rõ ràng là tuyệt thế hoàng giả Võ gia—— Võ Khung!

Nguyên bản xưng hô Võ Hoàng có một cái ý nghĩa lớn, liền xem như hoàng giả Võ gia, cũng không dám tự xưng Võ Hoàng, nhưng là Võ Khung khác biệt, hắn tự xưng Võ Hoàng, bậc vực không người có dị nghị, thậm chí đều tự giác gọi hắn là Võ Hoàng.

Tại bậc vực, hắn võ đạo xưng hoàng!

“Xoạt!”

Bên trong Bắc Cực thần điện, lão ẩu chậm rãi đằng không mà lên, quanh thân phóng xuất ra quang mang màu băng lam, như một vòng lam nguyệt dâng lên.

“Võ Hoàng đích thân tới Bắc Cực thần điện, có gì chỉ giáo?”

Lão ẩu vừa cười vừa nói.

“Đem Tần Tử giao ra, hắn giết Võ Thừa con ta, hôm nay không giết hắn, bản hoàng thề không bỏ qua!”

Võ Khung là một người khôi ngô, tóc xích hồng, quanh thân bao phủ tại bên trong quang điểm màu đỏ, giống như một tôn Ma Thần.

“Võ Hoàng bớt giận, theo ta được biết, Tần Tử chỉ là đánh bại Võ Thừa mà thôi, tuyệt không giết hắn, đây là rất nhiều người tận mắt nhìn thấy.”

Lão ẩu vừa cười vừa nói.

“Mắt thấy cũng không nhất định là thật, con ta Võ Thừa vẫn lạc, đích thật là hấn tạo thành, cái này đã đủ!”

Võ Khung lạnh lùng nói.

“Mắt thấy không là thực, vậy cái gì mới có thể là thực chứ? Hấn là Võ Hoàng còn có cái chứng cứ khác?”

Thanh âm lão ầu cũng bắt đầu lãnh đạm.

“Hừ! Bản hoàng làm việc không cần chứng cứ! Ta nói là hấn thì đó chính là hấn, không cần hướng bất luận kẻ nào giải thích, ngươi chỉ cần đem người giao ra là được rồi.”

Võ Khung bước ra một bước, quanh thân phóng đại hồng quang, một cỗ uy áp mênh mông hướng phía lão ầu tràn quét mà đi.

” Ngươi đã không muốn giải thích, cũng không có chứng cứ, vậy lão thân dựa vào cái gì đem người giao cho ngươi? !”

Lão ầu lù lù bất động, lạnh lùng nói.

Ánh mắt Võ Khung híp lại, nhếch miệng lên một nụ cười băng lãnh:

“Chỉ bằng, hôm nay không giao ngươi... Ngươi sẽ chết!”

Rầm rầm!

Bên trong bầu trời, bỗng nhiên xuất hiện mảng huyết hải lớn, nhìn như dị tượng, nhưng lại vô cùng chân thực, tựa như là vô số huyết dịch hội tụ mà thành.

“Huyết chi pháp tắc!”

Lão ầu sắc mặt biến hóa, thân thể cũng không khỏi tự chủ lui về sau hai bước, sợ bị nhiễm đến.

Loại pháp tắc này rất quý dị, mang theo tính ăn mòn to lớn, mà lại mười phần ô uế, bị nhiễm đến rất phiền phức.

“Võ Khung! Ngươi hấn là biết, ta Bắc Cực thần điện không chỉ có một vị hoàng giả như ta, ngươi thật muốn vạch mặt sao?”

Lão ầu ngoài mặt trong yếu nói.

“Ha ha, cùng ta vạch mặt, ai cho ngươi dũng khí? Ngươi nếu là không biết thời thế... Bắc Cực thần điện, hôm nay liền sẽ

hóa thành bụi bặm!”

Võ Khung lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, trọn vẹn năm khỏa mặt trời từ phía trên dâng lên, trong đó hai viên khí tức nóng bỏng, ba viên khác khí tức băng lãnh.

Đây là năm vị hoàng giả.

Đến từ Võ gia cùng Bắc Tuyết kiếm tông!

Bọn hấn cũng cũng không đến, nhưng chỉ là đứng sừng sững ở chân trời, liền biểu lộ một cái thái độ —— Bắc Cực thần điện hoặc là cúi đầu, hoặc là hủy diệt!

“Ha ha, người trẻ tuổi khẩu khí thật lớn.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm thần nhiên vang lên.

Xoạt!

Đột ngột, một đạo thân ảnh áo trắng xuất hiện ở phía trước lão ầu, đứng chấp tay.

Tại trong nháy mắt hấn xuất hiện, một cỗ khí tràng vô hình khuếch tán ra đến, để hấn giống như trở thành trung tâm toàn bộ thiên địa.

“Là Tàn Hoàng!”

“Là vị đông vực bá chủ kia!”

“Tàn Hoàng muốn xuất thủ!”

Rất nhiều người lên tiếng kinh hô, mà các đệ tử Bắc Cực thần điện, trong mắt bắn ra quang mang mãnh liệt.

Tàn Hoàng muốn vì Bắc Cực thần điện ra mặt!

Loại thời điểm này, có một tôn nhân vật cấp bậc bá chủ đứng tại bên bọn hấn, là cảm giác Định Hải Thần Châm không thể nghi ngờ.

“Ngươi chính là cái Tàn Hoàng kia?”

Võ Khung lạnh lùng nhìn xem Tàn Xuyên, trên mặt lộ ra một vẻ ngưng trọng, nhưng vẫn khí thế hùng hổ như cũ.

Hấn cảm giác người này tu vi cùng hấn sà sà nhau, mà loại tình huống này, cho tới bây giờ đều là ngõ hẹp gặp nhau người

dũng cảm sẽ thắng.

Cả đời Võ Khung hấn, không sợ bất luận cái chiến đấu gì!

“Là ta.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Đã như vậy, đưa nhi tử người giao ra đi, người biết, chuyện hôm nay, đã không thể vãn hồi.”

Võ Khung lạnh lùng nói.

Tần Xuyên nhìn xem hấn, hỏi:

“Nếu như hôm nay là nhi tử ta vẫn lạc, ta hỏi người muốn người, người sẽ đem nhi tử người giao cho ta sao?”

Võ Khung run lên một chút, sau đó hừ lạnh nói:

“Không có khả năng!”

“Vậy liền đúng rồi.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, nói ra:

“Người đã có ý nghĩ như này, ta tự nhiên cũng giống vậy. Cái phụ thân nào sẽ nguyện ý đem nhi tử mình giao ra chứ?”

Võ Khung cường thế nói:

“Người không nguyện ý thì lại như thế nào! Người cho rằng bản hoàng là đang trung cầu ý kiến của người sao? Người nếu là không biết thời thế, bản hoàng không ngại cùng người cũng luận bàn mấy chiêu!”

Tần Xuyên nghe vậy trầm mặc.

Sau đó, hấn chân thành nhìn xem con mắt Võ Khung:

“Tốt nhất đừng như thế, bởi vì... Người sẽ thua rất khó coi.”

“Vậy liền thử một chút!”

Võ Khung hét lớn một tiếng, chân phải đạp mạnh, huyết hải đầy trời hướng phía Tần Xuyên cuốn tới, sóng lớn ngập trời.

“Tiền bối cẩn thận!”

Lão ẩu kinh hô một tiếng, vô cùng kiên ky.

“Ha ha, điêu trùng tiểu kỹ.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, sau đó tay phải nâng lên, hướng phía trước chỉ điểm ra, lập tức, đầu ngón tay tách ra một màn ánh sáng.

“Ông!”

Màn sáng chói lọi vắt ngang ở chân trời, ngăn cách huyết hải, mặc cho huyết hải kia gào thét như thế nào, đều không thể tiến lên mấy may.

“Phá!”

Lông mày Võ Khung ngưng lại, thân thể giống như một đầu huyết long xuyên qua huyết hải, đi vào phía trước màn sáng, kia một quyền oanh sát mà ra.

Một quyền này, ẩn chứa lực lượng vô cùng cuồng bạo, giống như Hồng Hoang cự thú sống lại, có thể đem hết thủy xé nát.

Thậm chí ẩn chứa một loại nào đó bá đạo ý cảnh, kia là vô địch võ đạo tín niệm, một quyền ra, vạn vật diệt!

“Không tệ lực lượng.”

Tần Xuyên lông mày nhíu lại, lộ ra một vẻ kinh ngạc, sau đó tay phải đột nhiên thu hồi, nắm tay, đánh ra.

“Oanh —— “

Chương 240: Đây Chính Là Cường Giả Chân Chính Sao

Chương 240. Đây Chính Là Cường Giả Chân Chính Sao

Hai đạo nắm đấm tiếp xúc, giống như hai tòa núi đụng vào nhau, oanh minh ngập trời, sơn hà rung động!

Sóng xung kích vô cùng kinh khủng khuếch tán mà ra, để huyết hải kia đều bắt đầu cuộn cuộn kịch liệt, tựa hồ muốn sụp đổ.

“Xoạt!”

Sau một khắc, Võ Khung bay rớt ra ngoài, hấn lấy tư thế bạch hạc lưỡng sí mà lui về sau, chân phải trượt tại trên mặt ngoài huyết hải, những nơi đi qua, huyết hải phía dưới đều hướng phía hai bên tách ra, sóng gió ngập trời!

“Hợp!”

Thời điểm Võ Khung bay đến cuối huyết hải, hai tay mở ra đột nhiên khép lại ở giữa

“Oanh long long!”

Huyết hải đột nhiên khép lại, đồng thời ngưng tụ, hóa thành một đầu huyết côn vô cùng khổng lồ.

Cự côn há miệng, che khuất bầu trời hướng phía Tàn Xuyên bao phủ tới, bóng ma bao phủ nửa bầu trời.

“Chém!”

Tàn Xuyên tay phải nâng lên, tùy tiện vạch một cái, một đạo phong mang chỉ quang nghiêng nghiêng xẹt qua chân trời, mà huyết côn khổng lồ kia mặt ngoài xuất hiện một vết kiếm, sau đó huyết côn ầm vang nổ tung.

“Oanh!”

Đầy trời mưa máu rầm rầm hướng tứ phía tản mát, nhưng mà còn chưa rơi xuống đất, liền tan thành mây khói.

Mà tại nháy mắt huyết vũ che trời.

Một đạo thân ảnh khôi ngô nhảy lên thật cao, hai tay giơ cao một thanh cự phủ huyết sắc, thân thể hướng về sau uốn lượn giống như một chiếc cung kéo căng, huyết sắc lôi đình bát phương hội tụ ở phía trên cự phủ kia, sau đó đột nhiên đánh rớt xuống tới!

“Bang —— “

Một búa này, giống như khai thiên tịch địa, thời điểm rơi xuống, mặc kệ là sơn hà hay là đại địa, đều muốn tách ra!

Ngay cả trên mặt Tàn Xuyên đều lộ ra một vẻ mặt ngưng trọng.

Đối phương vốn là rất mạnh, hơn nữa còn sử dụng thánh khí, cỗ lực phá hoại này, liền xem như hấn cũng không dám khinh thường.

Nhưng mà, cái thời điểm này nếu như hấn sử dụng binh khí, rõ ràng có chút hạ giá, vì có thể hảo hảo trang bức, thế là...

“Tam Hoa Tụ Đỉnh!”

Hấn trong lòng gầm nhẹ một tiếng, đỉnh đầu lơ lửng lên ba đạo hào quang rực rỡ, lực lượng quanh thân bạo tăng ba lần.

Lập tức, một loại cảm giác lực lượng vô địch khuếch tán toàn thân, tay phải hấn nâng lên, bao vây lấy lực lượng pháp tắc không thể phá vỡ, không tránh né chút nào mà hướng phía cự phủ từ phía trên đánh xuống kia chộp tới.

“Tự chịu diệt vong! !”

Trên mặt Võ Khung lộ ra một vòng băng lãnh trào phúng, một búa này rơi xuống, liền xem như chính hấn, cũng không thể đón lấy.

Kết cục của đón đỡ, chính là bị đánh thành hai nửa!

“Oanh long!”

Sau một khắc, bàn tay cùng cự phủ giao hội cùng một chỗ.

Nhưng mà, hấn cũng không có thuận lợi bổ xuống giống trong tưởng tượng, mà là thân thể dừng lại tại nửa không trung.

Từ khía cạnh nhìn lại.

Tần Xuyên tay phải giơ cao cầm lấy lưỡi búa của cự phủ, mà hấn hai tay nắm cán búa cự phủ, thân thể cùng mặt đất song song, thật giống như ngay cả người mang búa đều bị Tần Xuyên dùng một cái tay giơ lên.

“Rầm rầm...”

Một cỗ kinh phong trong suốt từ lưỡi búa đổ xuống, lao xuống thẳng đứng, để quần áo Tần Xuyên rung động rầm rầm.

Mà chính tại phía dưới Tần Xuyên.

Một tòa núi tuyết, tự nhiên hướng phía hai bên tách ra, vết nứt kia sau khi xé mở núi tuyết, vẫn đem đại địa phía dưới cũng xé mở!

Chỉ là dư ba, liền khùng bổ như vậy.

Nhưng mà, Tần Xuyên tiếp nhận phần lớn uy lực một búa này, lông tóc không thương.

“Người... Cái này... Cái này...”

Võ Khung sắc mặt hoảng sợ, gương mặt đều có chút run rẩy, tựa hồ nhận lấy đả kích không cách nào tiếp nhận.

“Cũng chỉ có vậy mà thôi.”

Tần Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, nhẹ nói.

“Ông! !”

Sau một khắc, vô tận bạch quang từ tay phải hắn nổ rộ mà ra, giống như một viên mặt trời nổ rộ, nháy mắt thôn phệ hết thấy.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Tại bên trong vô tận quang mang, phát ra từng tiếng bạo tạc kịch liệt, không ai biết xảy ra chuyện gì.

Quang chi pháp tắc!

Không ai biết quang chi pháp tắc là đả thương địch thủ như thế nào, có người nói là dùng nhiệt lượng, có người nói là dùng phong mang, nhưng là từ xưa đến nay, người ngộ ra quang chi pháp tắc ít càng thêm ít, mà lại cũng sẽ không nói ra bí mật này.

Mọi người chỉ biết, đây là một loại tổn thương mang tính liên tục, đồng thời lực công kích rất khủng bố, một khi trúng chiêu, gần như không có cơ hội phản kích.

“Oanh long —— “

Liên tiếp bạo tạc, về sau khi lấy một tiếng nổ thật to, bạch quang biến mất, mà Võ Khung hóa thành một đạo hồng quang bay rớt ra ngoài, trực tiếp va vào bên trong một tòa núi tuyết vách đá, khảm nạm ở bên trong.

Hắn cả người là huyết.

Thân thể của hắn giống như bị mấy chục cây trường mâu xuyên thủng, huyết dịch không ngừng chảy ra, chân chính thủng trăm ngàn lỗ.

“A a a! !”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, thể nội lần nữa bộc phát ra lực lượng kinh khủng, tòa núi tuyết cao lớn sau lưng đột nhiên dày đặc vết rách, sau đó nổ tung!

Hắn muốn tiếp tục đánh một trận chiến.

Nhưng mà, Tần Xuyên lật tay, một tia chớp bao trùm mà xuống, đem hắn và cả núi tuyết mảnh vỡ, cùng trấn áp xuống.

“Oanh long long!”

Đất rung núi chuyển, sương trắng cuộn cuộn, điện quang bắn ra bốn phía, đại lượng mảnh vỡ núi đá nổ tung, giống như pháo hoa nở rộ trên mặt đất.

Đá vụn bắn tung trời.

Sóng lớn vỗ bờ.

Cuốn lên ngàn đồng tuyết!

“Gia chủ! !”

“Võ Hoàng!”

Chân trời truyền đến tiếng gầm kinh ngạc, sau đó, năm khóa mặt trời quang mang đại tác, hoàng giả chỉ uy cuộn cuộn mênh mông khuếch tán mà tới.

Tay phải Tần Xuyên cong ngón búng ra về bầu trời, một đạo hắc quang xông lên thiên khung, sau đó cả mảnh trời đều đen xuống tới.

Hắc ám pháp tắc.

Trong nháy mắt che trời!

Năm khóa mặt trời ở chân trời kia đang giãy dụa trong bóng tối, nhưng là quang mang dần dần bị áp chế, cấp tốc âm đạm, giống như lâm vào vũng bùn.

“Làm sao lại như vậy? !”

“Lực lượng của ta bị áp chế...”

“Cái này, đây không có khả năng!”

Chân trời truyền đến tiếng kêu hoảng sợ.

Mà Tần Xuyên đứng lơ lửng giữa không trung, nhàn nhạt nói ra:

“Chuyện hôm nay, bắt nguồn từ tiểu bối tranh phong, cùng thế hệ tranh phong, chết sống có số, không nói đúng sai.”

“Chúng ta trước đó cũng không thù oán, chỉ là lập trường khác biệt, cho nên ta hôm nay không giết các ngươi, các ngươi tự lo thân, nếu không... Chết!”

Nói xong, tay phải hất vung lên, Võ Khung thoi thóp bị một cỗ gió lớn cuốn lên, ném về chân trời.

Hưu!

Giống như một đạo lưu tinh, xẹt qua chân trời, sau đó, bầu trời hắc ám chia năm xẻ bảy, ánh nắng lần nữa vẩy xuống.

“Đa tạ Tần Hoàng!”

“Đi!”

Năm vị hoàng giả ở chân trời hoảng sợ vô cùng, cuống quít nói lời cảm tạ, về sau mang theo Võ Khung trọng thương cấp tốc rời đi, nhanh như chó nhà có tang.

Rất nhanh, trên bầu trời gió êm sóng lặng.

Chỉ có cái đạo thân ảnh áo trắng ngạo nghễ sừng sững kia, tay áo bông bành, phong thái tuyệt thế, uy áp nhàn nhạt tản ra đầy trời.

Giờ khắc này, không biết bao nhiêu người ngược đầu nhìn lên, ánh mắt hoảng hốt.

“Cái này, chính là cường giả chân chính à...”

Chương 241: Người Chủ Đại Lục Tới

Chương 241.

Sự tình phát sinh tại Bắc Cực thần điện, giống như lũ ông sóng thần, cấp tốc càn quét bắc vực đại địa.

Lập tức, vô số người chấn kinh.

Đông vực bá chủ giá lâm bắc vực, cường thế nghiền ép Võ Hoàng như mặt trời ban trưa, đồng thời trong nháy mắt che trời, để năm Đại Hoàng giả không đánh mà lui!

Đây là bá đạo bậc nào.

Phong thái cỡ nào.

Cái gọi là mãnh long không ép địa đầu xà, thế nhưng là đầu mãnh long sang sông này, đem địa đầu xà bắc vực nhóm ép tới gắt gao.

Bắc vực còn có không ít hoàng giả, rất nhiều người tức giận bất bình, muốn mời những hoàng giả này xuất thủ, vì bắc vực cứu danh dự.

Nhưng là cuối cùng, không người dám xuất thủ.

Thời gian ung dung, hai tháng trôi qua.

Vào một ngày này.

Tại tận cùng phương bắc của bắc vực, Bắc Hải chi tân, một đạo cột sáng màu trắng xé mở thiên khung, tựa hồ từ thiên ngoại mà tới.

“Oanh long! !”

Đạo ánh sáng này trụ giống như thiên thần chi nộ, làm cho cả bắc vực cũng vì đó rung động, gần như tất cả mọi người có thể nhìn thấy tia sáng kia, giáng lâm tại Bắc Hải.

“Xảy ra chuyện gì? !”

“Là thần vật trên trời rơi xuống, hay là tai nạn?”

“Hoặc là đại ma đầu hàng thế rồi?”

Rất nhiều người đều đang suy đoán, nhưng là không người nào dám tự tiện tiến về, bởi vì kia cỗ động tĩnh quá lớn.

Nhưng mà là tai nạn, hay là cơ duyên, đều không phải người bình thường có thể chịu được.

Đối với kẻ yếu mà nói, cơ duyên quá lớn, cũng là một loại tai nạn.

“Căn cứ sáo lộ bình thường, cột sáng kia hơn phân nửa là người Cửu Thương chủ đại lục giáng lâm, dù sao, chân mệnh

thiên tử tại thế hệ trẻ tuổi cái mảnh võ đại lục này đã vô địch, cần đổi bản đồ càng lớn hơn.”

Tần Xuyên đã tính trước.

Những chuyện này, đối với người khác mà nói thì nó rất hiếm lạ, nhưng là trong mắt hắn, chẳng qua là thao tác bình thường mà thôi.

Quả nhiên.

Mấy ngày sau, có thanh âm uy nghiêm từ Bắc Hải truyền ra, giống như sấm mùa xuân, oanh long long vang vọng bốn phương tám hướng.

Sau đó, tứ đại vực chấn kinh!

“Cái gì? Chúng ta chỉ là cái mảnh võ đại lục? Trên thế giới còn có một cái chủ đại lục, lớn hơn mảnh võ đại lục ức vạn lần?”

“Võ Đế cường giả cũng không có tuyệt tích, mà là tồn tại ở chủ đại lục? !”

“Chủ đại lục Tử Vân vực bá chủ, Tử Vân cung, giá lâm phương mảnh võ đại lục này chọn lựa người trẻ tuổi thiên tài?”

“Tử Vân cung đã tại Bắc Hải thiết trí khảo nghiệm, chỉ cần thông quan, liền có thể thu hoạch được tư cách gia nhập Tử Vân cung? !”

“Phốc! Giới Hoàng cường giả có thể trực tiếp mang theo một người trẻ tuổi thông quan? Cái này... Cái này rõ ràng là gian lận a!”

Những tin tức này, đưa tới sóng to gió lớn tại tứ đại vực.

Sự tình mảnh võ đại lục cùng chủ đại lục, là đánh sâu vào thế giới quan của bọn hắn không thể nghi ngờ, rất nhiều hạng người bình thường càng bắt đầu phát ra cảm giác mình nhỏ bé, mà một chút nhân vật thiên tài thì là thoả thuê mãn nguyện, muốn đi xem thế giới càng lớn hơn.

Mà cuối cùng quy tắc khảo nghiệm này, thì là nhận lấy vô số thiên tài chửi mắng cùng lên án.

Bọn hắn không cam lòng.

Bọn hấn gào thét.

Bọn hấn vô năng cuồng nộ.

Đây là khảo nghiệm sao? Cái này rõ ràng chính là so sánh bối cảnh!

Có một cái trường bối Giới Hoàng cảnh giới, cái gì đều không cần làm, trực tiếp nằm chơi liền có thể gia nhập Tử Vân học viện!

Học viện Chủ đại lục, đã mục nát đến loại trình độ này sao? Đã trắng trợn mở cửa sau như thế sao?

Không phải là vì lôi kéo những hoàng giả này?

Thế nhưng là, không nên a!

Từ trong tuyên ngôn của cường giả Tử Vân học viện có thể biết, Tử Vân học viện cũng không thiếu hoàng giả, thậm chí có lão quái vật cảnh giới Chuẩn Đế tọa trấn, đáng giá lấy lòng những ” hoàng giả thô dân ” ở mảnh vỡ đại lục này như thế sao?

Cho nên, bọn hấn không nghĩ ra.

Thậm chí các hoàng giả tứ đại vực cũng nghĩ không thông —— bọn hấn cái thời điểm gì đã có địa vị như vậy tại trong mắt thế lực lớn của chủ đại lục rồi?

Nhưng là Tần Xuyên nghĩ thông! !

“Xem ra, cái Tử Vân học viện này cũng không muốn là chỉ là nghĩ thu nạp thiên tài, càng nhiều hơn chính là muốn cướp đoạt khí vận mảnh vỡ đại lục này.”

Tần Xuyên híp mắt phân tích nói:

“Cái mảnh vỡ đại lục này ra đời vài vạn năm, một mực cùng bên ngoài ngăn cách, thậm chí tạo thành một cái tiểu thế giới độc lập.”

” Thật ra khí vận nó có được là rất khổng lồ, nhưng là nơi này hoàn cảnh căn cỗi, tài nguyên có hạn, lại tăng thêm một chút thiên địa quy tắc thiếu thốn, để nơi này rất khó sinh ra cường giả.”

“Mà cường giả ra đời càng ít, đối với tiêu hao khí vận cũng liền càng ít, để cái khí vận thế giới này từ đầu đến cuối vẫn giàu có.”

“Cuối cùng, đám người đứng đầu mảnh võ đại lục kia, mặc dù thực lực chẳng ra sao cả, nhưng khí vận chiếm cứ lại là không lồ.”

“Nói cách khác, khí vận một vị hoàng giả mảnh võ đại lục có được, đều vượt qua hoàng giả cùng cảnh ở ngoại giới, mà thiên tài hậu bối của bọn hắn, cũng sẽ tùy theo nhiệm phải đại lượng khí vận.”

“Những hoàng giả này bản thân phần lớn chỉ là thánh nhân ngũ trọng thiên đột phá Giới Hoàng, đã không có tính dẻo, nhưng là hậu bối bọn hắn lại là còn có hi vọng, chỉ cần khí vận đầy đủ, đến chủ đại lục rất có thể quật khởi!”

“Cho nên, loại thời điểm này, có bối cảnh hoàng giả, liền tương đương có khí vận gia thân, tự nhiên có thể được cử đi Tử Vân học viện!”

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của hắn.

Nhưng mà, suy đoán của hắn gần như không có khả năng sai, cái này là truyền thuyết trong thế giới huyền huyền, vậy nên gần như không có khả năng là giả.

Truyền thuyết càng mơ hồ, thì càng là thật!

Cũng không lâu lắm, Tần Tử tìm được Tần Xuyên.

Ánh mắt hắn sáng lấp lánh, mong đợi hỏi:

“Cha, chúng ta muốn đi tham gia cái gọi... Khảo nghiệm này hay không?”

“Vì cái gì không đi?”

Tần Xuyên cười nói ra:

“Hiện bây giờ, ở bên trên mảnh võ đại lục này, người gần như đã tìm không thấy đối thủ cùng thế hệ, cũng là thời điểm đi xem thế giới càng lớn một chút.”

“Ừm! !”

Tần Tử lập tức phấn chấn gật đầu.

“Người là nghĩ mình thông qua khảo nghiệm không, hay là để cha mang người đến?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“Khụ khụ, cái này...”

Tần Tử hai cái tay nhỏ quấy cùng một chỗ, có chút ngại ngùng nói ra:

“Ta thực lực ngài là biết đến, khảo nghiệm kia với ta mà nói thì không có bất luận cái độ khó gì, đã như vậy... Vẫn là không cần lãng phí thời gian đi.”

Chương 242: Tranh Đua Cùng Hòa Thượng

Chương 242. Tranh Đua Cùng Hòa Thượng

Mang đi, nhất định phải mang đi!

Tần bé heo sớm đã nếm đến ngon ngọt của việc cha nổi danh, cơ hội lên mặt tốt như vậy, sao có thể bỏ lỡ chứ?

So với đi cùng một đám thái kê phân cao thấp, cướp đoạt cái gọi là thứ nhất, hẳn càng hưởng thụ loại cảm giác vinh quang khi được miễn thi.

Cái gì?

Người hỏi ta là thí sinh nơi nào?

Người thấy ta giống là loại người cần khảo thí kia sao?

Ta là được cử đi..

Tần Xuyên ý vị thâm trường nhìn nhi tử một chút, trêu chọc nói:

“Nha, cũng bắt đầu tính thời gian học tập lên mặt, có tiến bộ.”

Tần Tử lập tức mặt mo đỏ bừng.

Hắn biết, hắn một chút tiểu tâm tư kia lại bị lão cha xem thấu.

Nhưng mà hắn cũng biết, cha nói như vậy liền xem như đáp ứng.

Nhoáng một cái, ba ngày trôi qua.

Tại trải qua ngò vực vô căn cứ ngăn ngại, kinh nghi bất định, thăm dò, về sau rất nhiều thiên tài bắt đầu hướng phía Bắc Hải hội tụ.

Tứ đại vực cũng không nhỏ.

Thiên tài ẩn tàng kỳ thật cũng không tại số ít, những người này ngày bình thường rất điệu thấp, chưa từng tùy tiện ngoi đầu lên, cho nên không muốn người biết.

Nhưng là lần này, cơ hội cá chép hóa rồng bày ở trước mắt, bọn hắn cũng chuẩn bị ra sức nhảy lên.

Mà các hoàng giả, nhưng không có tùy tiện khởi hành.

Bọn hắn quyền cao chức trọng, đứng tại đỉnh phong mãnh võ đại lục, kỳ thật càng thêm sợ chết, lại tăng thêm không có làm rõ ràng ý đồ Tử Vân học viện, không biết có phong hiểm hay không, cho nên không dám tùy tiện tiến về.

Kỳ thật rất nhiều hoàng giả đã âm thầm đi tới bắc vực, thậm chí tới gần Bắc Hải, nhưng là bọn hắn đều đang quan sát.

Quan sát ai đây?

Tự nhiên là Tần Xuyên!

Bây giờ tứ đại vực, danh tiếng lớn nhất, cường giả thanh thế thịnh nhất, thuộc về Tần Xuyên, cho nên, hắn trở thành một cái chong chóng đo chiều gió.

Hắn bất động, không ai dám động.

Mà một ngày này, Tần Xuyên xuất phát.

Hắn không có che giấu khí tức của mình chút nào, thậm chí chủ động tách ra quang chi pháp tắc, quang huy chói lọi chiếu rọi thập phương, giống như một vòng mặt trời to lớn, từ Bắc Cực thần điện xuất phát, hướng phía Bắc Hải di chuyển.

“Tần Hoàng xuất phát!”

“Tần Hoàng động thân, xem ra không có vấn đề!”

“Đúng, chúng ta xem không hiểu ý đồ Tử Vân học viện, nhưng Tần Hoàng hẳn là có thể xem hiểu, mà lại hẳn là cửu trọng thiên thánh nhân Thành Hoàng, tiền đồ vô lượng, hẳn là so với chúng ta càng sợ chết hơn, nếu có nguy hiểm hẳn là sẽ không đi.”

“Hắn không có âm mưu.”

Thế là, một chút hoàng giả bí mật quan sát, nhao nhao mừng rỡ như điên, mang theo hậu bối mình nhất đặc ý, hướng phía Bắc Hải gào thét mà đi.

Bọn hắn cũng không che giấu khí tức của mình.

Hưu hưu hưu!

Lập tức, trên bầu trời xẹt qua từng đạo ánh sáng chói mắt, giống như từng khóa lưu tinh xẹt qua chân trời, cả thế gian đều chú ý.

Mà một chút thiên tài đang ra sức thi đấu, nhìn xem từng đạo quang mang mang theo uy áp kia từ đỉnh đầu gào thét mà qua, mặt đều tái rồi.

Loại cảm giác kia, thật giống như tan học đi trên đường, nhìn thấy đồng học ngồi xe ô tô đi vụt qua... Còn bắn nước lên người mình.

“Không, ta không có khóc!”

Một vị thiên tài quật cường mím môi một cái, ngẩng đầu lên hít một cái, không cho nước mắt rơi xuống.

Phía trên Bắc Hải.

Đường ven biển ngoài vạn dặm trong nước, một tòa cung điện tuyết trắng lơ lửng, giống như thiên cung, thần thánh mà nguy nga.

Mà bên ngoài thiên cung, xuất hiện từng tầng từng tầng pháp tắc, những pháp tắc này như nhưng bức tường, hợp thành một tòa mê cung phức tạp.

Bên trong mê cung.

Có các loại cơ quan, âm khí, trận pháp, thậm chí có lực lượng pháp tắc hóa thành hư ảnh yêu thú, gương nanh múa vuốt, lực công kích kinh người.

“Phanh phanh phanh!”

“Rống —— “

“Giết! !”

“Phá cho ta!”

“Tử Vân học viện, ta nhất định phải đi!”

Bên trong mê cung, rất nhiều nhân vật thiên tài đang chém giết, đục huyết phần chiến, mười phần thảm liệt.

Nhưng là rất rõ ràng, mê cung này độ khó rất lớn, cũng không phải là người nào cũng đều có thể thông qua.

Trên thực tế, toà mê cung này là bảo vật để Tử Vân học viện thu nhận học sinh tại Cửu Thương chủ đại lục, đối với Cửu Thương chủ đại lục cường giả như mây đều áp dụng, như vậy đối với mảnh vỡ đại lục mà nói, độ khó quả thực có chút biến thái.

Con đường trong mê cung, đều đang có máu chảy, thậm chí có người đã nằm ở trong vũng máu, không rõ sống chết.

Con đường cường giả tàn khốc, tại thời khắc này thể hiện ra đầy đủ, đây không phải thiên quân vạn mã đi qua cầu độc mộc, mà là thiên quân vạn mã đi trên dây, đến cuối cùng, có lẽ tất cả mọi người có thể bỏ mạng ở nơi này.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Đột nhiên, chân trời tầng mây kịch liệt sôi trào lên, giống như thiêu đốt, sau đó tầng mây trực tiếp bốc hơi.

Từng đạo hào quang sáng chói, từ phía trên bên cạnh gào thét mà đến, giống như từng khỏa Thiên Dương gào thét mà đến, phát ra thần uy mệnh mệnh.

Đặc biệt là phía trước.

Hai viên mặt trời gần như cùng tịnh tiến, tựa hồ có ý tứ so tài, thậm chí cả hai quang mang ma sát, sinh ra kim sắc hồ quang

điện.

Trong đó một cái, rõ ràng là Tần Xuyên.

Tần Xuyên cũng không nghĩ tới, trong cái mảnh võ đại lục, lại còn ẩn giấu đi người có thể cùng hắn so tài.

Tu vi người này là thất trọng thiên thánh nhân Thành Hoàng, đồng thời bây giờ đã đạt tới kiếp thứ năm, so Võ Khung đều mạnh hơn một mảng lớn!

“Ha ha, Tần Hoàng quả nhiên bất phàm, không hổ là đông vực bá chủ!”

Đây là một cái người khô ngô, tựa hồ là một cái hòa thượng, bên cạnh hắn còn mang theo một cái tiểu hòa thượng gầy gò.

Cái tiểu hòa thượng này dáng dấp cùng hắn giống nhau đến mấy phần —— cũng không thể nói tương tự, chẳng qua là gần giống nhau như đúc mà thôi.

“Đây là nhi tử đại sư sao?”

Tần Xuyên nhìn xem cái đại hòa thượng này, cười híp mắt hỏi.

“Đúng vậy!”

Đại hòa thượng không e dè cười nói.

“Nhìn cách ăn mặc đại sư, hẳn là cao tăng Tây Vực Phật môn, Phật môn Phật chủ Trương Giới Sắc, ngài này...”

Tần Tử nhin không được xen vào một câu miệng.

“Ha ha ha, ta tu chính là Hoan Hỉ Phật!”

Đại hòa thượng phóng khoáng cười một tiếng, tựa hồ có chút tự hào:

“Đương nhiên, ta tu phật mấy ngàn năm, sớm liền đem tất cả giới luật Phật môn phá mấy lần, rượu thịt nữ nhân, mọi thứ đều không thể thiếu!”

“Không ai quản ngại sao?”

Sắc mặt Tần Tử có chút mất tự nhiên.

Chương 243: Hệ Thống Tài Trợ Kinh Phí

Chương 243. Hệ Thống Tài Trợ Kinh Phí

“A, ai dám quản ta? Ai quản được ta? ! Lão nạp một đôi thiết chương, quét ngang Tây Vực không địch thủ, nếu là chộc tới ta, lão nạp có thể đem Phật tượng phá hủy, tự mình ngồi lên!”

Đại hòa thượng cười lớn, vỗ vỗ lồng ngực rắn chắc của mình:

“Tóm lại, ta cứ như vậy, coi như bọn hăn nhìn ta không vừa mắt, vẫn là phải chịu bó tay trước ta ta!”

“A Di Đà Phật, sư phụ, những lời này, nói riêng một chút nói liền tốt, không tiện nói với ngoại nhân...”

Bên cạnh hăn, trên mặt tiểu hòa thượng có chút không nhận được, nhỏ giọng nhắc nhở.

Sau đó trán tiểu hòa thượng mà liền nhỏ ra một giọt mồ hôi.

“Kêu sư phụ cái gì chứ? Nói bao nhiêu lần rồi, gọi cha!”

Đại hòa thượng trừng mắt, nghiêm khắc quát lớn.

Nhưng mà tiểu hòa thượng ôm đầu, không nói một lời, mặt mũi tràn đầy xoắn xuýt.

“Ai, con bất hiếu! Giống như người, một thân Phật pháp cao thâm của lão nạp, truyền thừa tiếp như thế nào?”

Đại hòa thượng thở dài một cái.

Lần này, ngay cả Tần Xuyên đều có chút nhận không được —Phật pháp truyền thừa này của người, dựa vào là truyền phần thân dưới à ?

Phật pháp truyền thừa, thần bí nhất.

Một tiếng Phật hiệu, mấy trăm triệu phù văn phun ra ngoài, đem áo nghĩa sinh tử luân hồi, duyên tới duyên đi, trình bày

được phát huy vô cùng tinh tế.

Mà tại trên đường song phương nói chuyện trời đất, cạnh tranh vẫn đang tiếp tục.

“Xuy xuy xuy!”

Bên ngoài cơ thể hai người nở rộ quang mang, ngưng tụ đến cực hạn, giống như hai cái bánh răng ma sát, bắn ra đóm lửa kịch liệt.

Rất nhanh, bọn hắn đi tới trên không mê cung.

“Ào ào ào!”

Mà từng đạo vách tường mê cung kia, tựa hồ có chỗ cảm ứng, nhanh chóng lên cao, đem con đường phía trước ngăn cách.

Bất luận kẻ nào, mặc kệ bay cao bao nhiêu, đều sẽ bị mê cung này ngăn trở, muốn qua, chỉ có thể vượt qua.

Mà đối với hoàng giả mà nói... Đụng vỡ là được rồi!

“Phanh phanh phanh!”

“Phanh phanh phanh!”

Hai người đều không có giảm tốc, giống như hạt mưa đánh vào trên mặt hồ, dẫn phát gợn sóng kịch liệt, sau đó trực tiếp xuyên thấu từng đạo vách tường.

Những này vách tường bị xuyên thấu sau cũng không có vỡ vụn, mà là tựa hồ có co dãn, nhanh chóng khép lại.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Mà rất nhanh, các hoàng giả phía sau cũng tới, bọn hắn cũng giống hai người Tàn Xuyên, xuyên thấu từng đạo vách tường.

Loại kia cảnh tượng.

Thật giống như mảng lớn mưa sao băng không ngừng đâm vào bên trên tầng khí quyển, gợn sóng từng trận, thậm chí ma sát ra ánh lửa chói lọi.

Mà một màn này, đối với nhóm thiên tài đang đấu tranh trong mê cung, chính là đã kích trí mạng không thể nghi ngờ.

“Đây là vì cái gì! !”

“Bọn hắn gian lận, ta không phục!”

“Trời xanh bắt công a! !”

“Không —— “

Những người này ngửa mặt lên trời gằm thét, bọn hắn hai tay mở ra, tựa hồ toàn bộ mê cung đều xoay tròn, ống kính không ngừng kéo cao. (đây là nghệ thuật khi quay phim nhé, đừng độc giả nào thắc mắc vì sao hay có đoạn ống kính kéo lên cao như này)

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả thiên tài vượt quan đều hồng mắt, cũng có số ít hạng người tâm trí cứng cõi chân chính, trong lòng không có gợn sóng chút nào, tiếp tục chém giết, muốn bằng vào thực lực mình thông qua khảo nghiệm.

Thậm chí có một vị thanh niên áo đen thần bí, ngay cả đầu cũng không ngẩng, thậm chí trên mặt lộ ra một vòng cười lạnh trào phúng.

“Ha ha, đóa hoa bên trong nhà ấm, khó trưởng thành...”

Nhưng mà lời còn chưa nói hết, đầu của hắn bay ra ngoài —— là bị kiếm quang của một đạo trận pháp gạt đi

Sự thật chứng minh, đóa hoa bên ngoài nhà ấm, càng dễ dàng bị mưa đá nện đến vỡ nát.

Mà bên này, Tần Xuyên cùng đại hòa thượng liên tiếp đi ngang qua mấy trăm tầng vách tường, rốt cục xuyên qua mê cung.

Tòa cung điện tuyết trắng hùng vĩ xuất hiện ở trước mắt.

Mà phía trước cung điện, có một tòa quảng trường bạch ngọc to lớn, trên quảng trường, đứng sừng sững lấy mấy trăm cây ngọc trụ đường kính hơn ba mét.

“Đông! Đông!”

Hai đạo quang mang gần như đồng thời rơi vào bên trên hai cây trụ bạch ngọc, nhưng là, chung quy là Tần Xuyên nhanh một chút xíu.

“Đại sư, tựa như là ta thắng.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Ha ha, thắng liền thắng chứ, lão nạp là người xuất gia, xưa nay không cùng người khác tranh cường háo thắng.”

Đại hòa thượng khinh thường cười cười, sau đó lấy ra một cái bình thủy tinh, hiền hòa đưa cho bên cạnh tiểu hòa thượng, mỉm cười nói:

“Nhược Ngu, bay lâu như vậy, khát nước rồi, đến, đây là nước Phạm Tịnh Bồ Đề, uống đi! Mặc dù thứ này là thánh vật ngộ đạo, Bồ Đề tổ thụ trên trăm năm mới sinh ra một giọt, cả thế gian khó cầu, nhưng đối với cha mà nói, không tính là gì.”

Tần Xuyên ngây ngẩn cả người nháy mắt.

Có chút không có kịp phản ứng.

Hoặc là nói, là khó có thể tin —— lại có người, ngay trước trước mặt hắn cùng nhi tử hắn, công nhiên khoe khoang?

Đùa nghịch đại đao trước mặt Quan Công? ?

Nhưng mấu chốt là ở chỗ, tình huống trước mắt là, cái Quan Công như hắn, giống như có chút kém người ta!

Lần này so đũa chính là tài lực.

Mà cái hoa hòa thượng này rõ ràng giàu đến chảy mỡ!

Phật môn vốn là giỏi về vợ vệt của cải, hướng chi gia hỏa này tựa hồ sống mấy ngàn năm, là một phương bá chủ Tây Vực Phật môn, tự nhiên càng thêm giàu có.

“Cha...”

Tần Tử ngẩng đầu.

“Cái này! !”

Tần Xuyên lần thứ nhất cảm giác áp lực có chút lớn, cái này nếu như bị hạ thấp đi, hình tượng cao lớn của hắn trong lòng nhi tử, tối thiểu được sụp đổ mất một nửa.

Đây không phải khoa trương.

Mặc kệ người có mạnh hay không, chỉ cần cái mũ “Nghèo rách” chụp xuống, không ai có thể bảo trì hình tượng hoàn hảo không chút tổn hại.

Thời khắc mấu chốt!

Hệ thống thanh âm lạnh như băng vang lên.

“Đinh! Kiểm tra đến việc có người tại trước mặt tức chủ công nhiên khoe khoang, cái này đã mạo phạm đến lĩnh vực chuyên nghiệp của bốn hệ thống, nhất định phải đánh mặt!”

“Đinh! Chúc mừng người, đạt được hệ thống nhà tài trợ kinh phí đánh mặt—— nước Phạm Tịnh Bồ Đề, hai thùng!”

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác được, bên trong tiêu thể giới hoàng giả của mình, nhiều thêm hai thúc nước óng ánh.

Hương thơm xông vào mũi.

Tựa hồ chỉ cần ngửi một chút, liền có thể quên hết mọi thứ phiền não, tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Lập tức, hấn cười.

“Đông!”

Một cái thùng gỗ bỗng nhiên hiện trên mặt đất, phát ra trầm đục, nước bên trong tung tóe lên, thậm chí có chút vẩy vào trên mặt đất.

“Tiểu tử, bay lâu như vậy, mệt không, đến, đây là nước Phạm Tịnh Bồ Đề, người đi rửa chân đi...”

Chương 244: So Tài Phú Không Lại

Chương 244: So Tài Phú Không Lại

“Cái này? !”

“Phốc!”

Đại hòa thượng trừng lớn con mắt, mà tiểu hòa thượng uống nước kia, càng là kém chút bị sắc chết, không ngừng ho khan.

Tần Tử cũng sững sốt một chút.

Sau đó chậm rãi kịp phản ứng.

Hắn trong lòng cười nở hoa, trên mặt cũng có cảm giác mở mày mở mặt, nhưng là nói ra lại rất thành khẩn.

“Cha, dùng cái này rửa chân có chút xa xỉ a? Tuy nói nhà ta không thiếu, nhưng cũng không thể quá lãng phí... Lấy về đổ vào một chút hoa hoa thảo thảo, nuôi mấy cái tiểu động vật, cũng là cực tốt a.”

Đại hòa thượng nghe vậy, chỉ cảm giác một hơi buồn bực tại ngực ra không được, để hắn hận không thể đâm ngực dậm chân!

Nhưng là hắn nhịn được.

Chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười, hắn cười đến rất dùng sức, có loại cảm giác cắn răng nghiền lợi.

“Nhược Ngu, tại phía trên cái Bắc Hải này, có phải là có chút lạnh a? Đến, đây là thiên ngoại thiên thạch tâm, là thiên ngoại chi bảo, ngàn năm khó gặp một lần, rất nhiều người nghe đều chưa nghe nói qua, ngươi cầm đi lấy giữ ấm đi.”

Nói, hắn xuất ra một viên tinh thể hình thoi màu xích hồng, không nói lời gì nhét vào trong tay tiểu hòa thượng.

“Ông!”

Trong nháy mắt tinh thể này tại xuất hiện, mặt ngoài lập tức phóng xuất ra quang điểm, giống như xoã tung hỏa vũ, chói lọi mà ấm áp.

“Đinh! Chúc mừng ngươi, thu hoạch được hệ thống nhà tài trợ kinh phí đánh mặt—— hai bộn thiên ngoại thiên thạch tâm.”

Tần Xuyên lập tức được nhắc nhở.

Căn cứ nguyên tắc “Ăn một nửa tiền hoa hồng”, Tần Xuyên xuất ra một chậu thiên ngoại thiên thạch tâm, để dưới đất, mỉm cười nói ra:

“Nơi này thật có chút lạnh, tiểu tử, ngồi xuống để nướng sưởi ấm đi.”

“Được rồi!”

Tần Tử cười xán lạn một tiếng, sau đó ngồi xuống tới.

Thiên ngoại vẫn tâm trong chậu than kia, đỏ bừng giống như than củi, không ngừng lóe ra, quang huy bao phủ mười phạm vi mấy thước, một mảnh đỏ rực.

Da mặt đại hòa thượng đột nhiên cứng ngắc.

Hắn nhẹ nhàng đem viên thiên ngoại thiên thạch tâm kia từ trong tay tiểu hòa thượng cầm về, thu lại điềm nhiên như không có việc gì.

Hắn mặt không biểu tình.

Nhưng là ánh mắt lấp lóe, tựa hồ đang suy nghĩ đối sách!

Rốt cục, trên mặt hắn lần nữa lộ ra một vòng nụ cười, chỉ là nụ cười này có chút cứng ngắc, thậm chí trong mắt vẫn vện tia máu.

Thật giống như một cái dân cờ bạc quyết định được ăn cả ngã về không!

“Nhược Ngu, cho tới nay, cha đều không cho người bao nhiêu tài nguyên, chủ yếu là thấy người tuổi còn rất trẻ, tài phú quá nhiều, sợ người sinh ra ỉ nại... Hiện tại người trưởng thành, cha cũng nên cho người một chút tài nguyên.”

Nói xong, hắn vung tay lên.

Xoạt!

Một đồng lớn bảo vật xuất hiện tại trên bầu trời, linh đan, tiên thảo, vũ khí, tinh thạch... Chồng chất thành một tòa núi nhỏ cao mười mét, chiếu sáng rạng rỡ tại trên bầu trời, tản mát ra sóng linh khí kinh người, rung động lòng người.

Những vật này, mỗi một cái đều giá trị liên thành, cộng lại, chỉ sợ có thể so sánh được một hoàng tộc tích lũy mấy ngàn năm!

Ngay cả Tần Xuyên, đều thấy hải hùng khiếp vía, hắn không thể không thừa nhận, thủ đoạn cái hoa hòa thượng này vợ vết của cái quá cao siêu, giàu đến chảy mỡ!

“Đinh! Chúc mừng người, thu hoạch được bốn hệ thống tài trợ kinh phí đánh mặt—— hai con sông bảo vật!”

Sau một khắc, bên trong nội thể giới hấn xuất hiện hai con sông bảo vật rộng bảy, tám mét, dài hơn trăm mét, giống như hai đầu giao long tại lượn vòng lấy trên bầu trời.

Bên trong dòng sông này, các loại đan dược cao cấp, vũ khí, tài liệu quý hiếm, cái gì cần có đều có, mỗi một cái đều tản ra kim quang, giống như lân phiến của Kim Long, chiếu sáng rạng rỡ, trong đó thậm chí xen lẫn chút ít hoàng khí!

“Ừm, tài không lộ ra ngoài, bởi vì cái gọi là thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, vì nghĩ an toàn cho tiêu tử, vẫn là không thể cho hấn quá nhiều... Nửa con sông là đủ rồi.”

Tần Xuyên trong lòng giải thích một câu.

Tựa hồ là đang nói cho hệ thống nghe, sau đó tay phải vung lên, một con sông trong đó bay ra, biến thành con sông bảo vật nhỏ dài năm mươi mét, bay ra khỏi nội thể giới.

“Xoạt! !”

Con sông này mặc dù chỉ có năm mươi mét, nhưng thời điểm khi nó xuất hiện, vẫn là rung động lòng người như cũ.

Nhiều tài nguyên khó gặp trân quý như vậy, lưu động tại trên bầu trời giống như hạt cát, rót thành một dòng sông dài năm mươi mét, loại trình độ ngang tàng này, cho dù là rất nhiều hoàng giả đều muốn lá gan đau!

“Tê... Đây không có khả năng!”

Đại hòa thượng hít một hơi lãnh khí, con mắt trừng to, thân thể lão đảo lui về sau hai bước.

Cái tài phú chênh gấp mấy lần lệch này, để kiêu ngạo sau cùng trong lòng hấn đều bị ma diệt, trong lòng chỉ còn lại chán nản.

Nhưng mà, mặc dù gặp phải đả kích, nhưng là mặt mũi vẫn là cố gượng, hấn cười khan hai tiếng, giải thích nói:

“A Di Đà Phật, người xuất gia tứ đại giai không, tiền tài chính là vật ngoài thân. Bản tăng cả đời không màng danh lợi, không quen vợ vét của cải, cho nên xấu hổ ví tiền rỗng tuếch, nghèo rớt mồng tơi... Để Tần Hoàng chê cười.”

“Nào có nào có, đại sư làm gì phải tự coi nhẹ mình? Thủ đoạn đại sư vợ vét của cải, phóng nhân tứ đại vực đều không có bao

nhiều người so được.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

Lời này nhìn như lấy lòng, nhưng vẫn cảm giác... Có điểm là lạ.

“Hồ thẹn hồ thẹn.”

Đại hòa thượng xấu hổ cười một tiếng, mặc dù có chút trên mặt không nhận được, nhưng cũng chỉ có thể nắm lỗ mũi nhận.

Liều tài lực hấn thua.

Mà thực lực liều mạng... Hấn hơn phân nửa cũng không đấu lại, bởi vì lúc trước bên trong thi đua tốc độ, hấn ngay cả sức bú sữa mẹ đều đã vận dụng, mà đối phương một mực khí định thần nhân, mà cuối cùng, hấn vẫn là rơi ở phía sau một bước như cũ!

Mà Tần Xuyên, lại là tâm tình thật tốt.

Kiểm lời 1.5 đầu trăm mét bảo sông, để của cải của hấn trực tiếp bạo tăng mấy chục lần, tại bên trong hoàng giả đều xem như phú hào.

Thậm chí còn có mười mấy món hoàng khí!

Mặc dù những vật này, với hấn mà nói thì cũng xem như vật ngoài thân, nhưng là tài phú thứ này, không cần cùng trong túi không có, là hai việc khác nhau.

Huống chi...

Hấn thật đúng là cần.

Dù sao, bào chế Tần bé heo thể nhưng là rất phí tiền, mua tình báo, tản lời đồn a, có cái nào không đòi tiền chứ?

Chương 245: Mời Chào Nhân Tài

Chương 245. Mời Chào Nhân Tài

“Ào ào ào Xoạt!”

Cũng không lâu lắm, những hoàng giả cái đẳng sau kia cũng lần lượt đến.

“Chào Tần Hoàng!”

“Chào Đại Trí đại sư!”

Những người này ôm quyền chào hỏi đối với Tần Xuyên cùng đại hòa thượng, sau đó phân biệt rơi vào trên từng cây cột bạch ngọc.

Không ngoài dự tính, những hoàng giả này đều mang một người trẻ tuổi, những người tuổi trẻ này có rất nhiều đều thanh danh không hiện, hẳn là thiên tài những hoàng giả này bí mật bồi dưỡng, nhưng mỗi một cái đều khí vũ hiên ngang, thiên phú xuất chúng!

“Tứ đại vực lại còn cất giấu nhiều hoàng giả cùng nhân vật thiên tài như vậy, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.”

Tần Tử sợ hãi than một tiếng.

Hoàng giả chung quanh, tối thiểu có trên trăm vị, mà mỗi một vị hoàng giả đều mang một vị nhân vật thiên tài.

“Không nên cảm thấy kinh ngạc, cái thế giới này vốn chính là như thế, bất luận cái thời điểm gì, người thấy đều chỉ là một góc của băng sơn mà thôi, cái nước thế gian này vĩnh viễn phải sâu hơn so trong tưởng tượng của người, cho nên không thể có lòng kiêu ngạo.”

Tần Xuyên bình tĩnh giáo dục nói.

Ánh mắt hắn liếc nhìn mà đi, thấy được một chút người trẻ tuổi quen thuộc, tỉ như Sở Trung Thiên, Huyền Thiên Cơ, Thủy Khinh Nhu, Lâm Nghị... Lâm Nghị đi theo bên người Kiếm Hoàng, tựa hồ muốn cùng Tần Xuyên chào hỏi, nhưng nơi này hoàng giả đông đảo, trường hợp quá nghiêm túc, hắn không dám tùy tiện nói chuyện.

“Đông! Đông! Đông!”

Cái thời điểm này, trong cung điện màu trắng phía trước truyền ra từng đạo tiếng chuông, sau đó, một đám thanh niên mặc áo trắng ống tay áo thêu lên đám mây tử sắc, chỉnh tề đi ra, đứng thành hai nhóm dọc theo cầu thang trước cung điện.

Những thanh niên này ngẩng đầu ưỡn ngực, nhìn không chớp mắt, nhưng là cổ kiêu căng chi khí kia, lại là lan tràn ra không che giấu chút nào.

Đây là cảm giác ưu việt của thiên tài chủ đại lục.

“Tử Vân học viện thiết huyết thiếu niên đoàn, cho mời tam trưởng lão!”

Những thanh niên này đồng thời hô to, đồng thời thể nội tuôn ra từng đạo kim quang.

Hưu hưu hưu!

Từng đạo kiếm quang bay lên không trung, sắp hàng chỉnh tề, hóa thành một con đường, từ cửa cung điện thông hướng một cây cột bạch ngọc.

“Xoạt!”

Một đạo giả thân ảnh nua mặt áo bào tím từ trong cung điện đi ra, sau đó giẫm lên kiếm quang kia hóa thành đường nhảy vọt qua, rơi vào phía trên cột đá bạch ngọc.

Hắn đem tay áo hất lên, ôm quyền đối với các hoàng giả xung quanh, mỉm cười nói:

“Lão phu Ngọc Lâm tử, xin chào các vị.”

“Tiền bối khách khí.”

“Gặp qua tam trưởng lão.”

Các hoàng giả mảnh vỡ đại lục có chút thụ sủng nhược kinh.

Bọn hắn vốn cho là đại nhân vật chủ đại lục giá lâm, sẽ tương đối kiêu căng, xem thường hắn những hoàng giả “Thổ dân” bọn hắn.

Nghĩ không ra đối phương khách khí như thế.

Cái này thế nhưng là trưởng lão Tử Vân học viện a, căn cứ suy đoán của bọn họ, cái này ít nhất là hoàng giả đỉnh phong, thậm

chỉ có thể là chuẩn đế!

“Ha ha, các vị không cần đa lễ, tại bất luận cái địa phương gì, đám người có thể đứng ở đỉnh phong một, đều gọi được cường giả, đáng giá để người tôn trọng.”

Ngọc Lâm tử cười nói ra:

“Có lẽ chúng ta tu vi có khoảng cách, nhưng đây chẳng qua là bởi vì ta sinh ở chủ đại lục, có tài nguyên cùng hoàn cảnh tốt hơn, nếu là tại dưới hoàn cảnh đồng dạng tu luyện, ta có lẽ còn không bằng các vị ở tại đây.”

Mọi người nghe vậy trong lòng có chút chấn kinh.

Những lời này hoàn toàn chính xác có chút đạo lý, nhưng là người có thể nói ra, lại là ít càng thêm ít.

Dù sao, tại thế giới cường giả vi tôn như này, thừa nhận người khác ưu tú, là cần dũng khí to lớn.

Lập tức, hảo cảm của mọi người đối với vị tam trưởng Tử Vân học viện lão này tăng lên không ít, trong lòng đề phòng cũng tiêu tán không ít.

Ngọc Lâm tử liếc nhìn mọi người, cười nói ra:

” Tử Vân học viện chúng ta lần này giáng lâm phương mảnh vỡ đại lục này, mục đích trước đó đã nói qua, chính là đem người trẻ tuổi có tiềm lực nhất phương thế giới này chiêu nhập Tử Vân học viện, mang về chủ đại lục, đương nhiên, đây đều là bảo trì nguyên tắc tự nguyện.”

“Trừ cái đó ra, các vị ở tại đây nếu là nguyện ý gia nhập Tử Vân học viện, Tử Vân học viện cũng đều vì các vị rộng mở đại môn.”

Mọi người nghe vậy, trầm mặc.

Đây là Tử Vân học viện đang hướng bọn hấn ném cành ô liu.

Như vậy, bọn hấn muốn tiếp nhận hay không đây?

Cái này kỳ thật rất xoắn xuýt.

Bọn hấn đều sống thật lâu, cũng sẽ không ngại thơ coi là, đi chủ đại lục, chính là biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay.

Tương phản, bọn hấn rất lý trí.

Bọn hấn đầu tiên nghĩ đến chính là, mình tiến vào chủ đại lục, về sau sẽ ở vào địa vị như nào.

Tại tứ đại vực, bọn hấn là nhân vật truyền thuyết, cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh, có được quyền lực chí cao vô thượng.

Mà đi chủ đại lục thì sao?

Nơi đó cường giả như mây, đừng nói là hoàng giả, ngay cả chuẩn đế, đại đế đều không phải số ít, đến thời điểm đó, bọn hấn đây tính toán là cái gì chứ?

Nước lên thì thuyền lên, bọn hấn tất nhiên sẽ mất đi quyền lực cùng địa vị hiện tại, biến thành tiểu nhân vật cần phụ thuộc sinh tồn. Tuy nói cũng không tới mức là tầng dưới chót, nhưng cuối cùng vẫn cần nhìn sắc mặt của người khác.

Về phần nói tiền đồ...

Đại đa số người bọn hấn đều chỉ là thánh nhân ngũ trọng thiên Thành Hoàng, tiềm lực bị phá hỏng, ngay cả tư cách trở thành chuẩn đế đều không có.

Thậm chí tại dưới tình huống cùng cảnh giới, bọn hấn cũng thường thường sẽ kém một bậc, cùng là hoàng giả tam kiếp, người ta là thánh nhân thất trọng thiên Thành Hoàng, bọn hấn là thánh nhân ngũ trọng thiên Thành Hoàng, về mặt chiến lực đã thấp mấy cái đẳng cấp!

Nghĩ như vậy, bọn hấn do dự.

Tuy nói người tu luyện, đều hi vọng nhìn thấy thế giới càng lớn, phong cảnh càng xa, nhưng càng nhiều thời điểm... Thà làm đầu gà, không làm đuôi phượng!

Tục ngữ nói, từ nghèo hèn thì sống sang chảnh dễ, từ sang chảnh sống nghèo hèn rất khó.

Nếu là không có hưởng thụ qua vị trí cao cao tại thượng, như vậy để cho người ta khúm núm cũng không có gì lớn, nhưng là bọn hấn đã từng quang huy vĩ ngạn như thế, lại có thể nào chịu đựng mình trở nên không có ý nghĩa?

Chương 246: Gặp Triệu Vân Sinh

Chương 246. Gặp Triệu Vân Sinh

“Xin hỏi tiền bối, nếu như không gia nhập Tử Vân học viện, có thể theo các người cùng một chỗ tiến vào chủ đại lục hay không?”

Một vị ẩn thế hoàng giả hỏi.

Ngọc Lâm tử trầm mặc một chút, vì chẳng lẽ:

“Các người ở phương thế giới này mặc dù chỉ là mảnh vỡ đại lục, nhưng là cũng đã tự thành một giới, tồn tại càng cường đại bay ra hoặc vào phương thế giới này, tổn hao lại càng lớn...”

Hắn nói rất uyển chuyển.

Nhưng là mọi đã hiểu.

Dẫn bọn hắn tiến vào chủ đại lục, Tử Vân học viện là cần trả giá thật lớn, bọn hắn không gia nhập Tử Vân học viện, Tử Vân học viện cũng sẽ không miễn phí làm việc tốt, dù sao mọi người không thân chẳng quen, bèo nước gặp nhau mà thôi.

Thậm chí nếu như tính tình kém một chút, còn có thể trở mặt tại chỗ —— người có ý gì? Không để Tử Vân học viện chúng ta vào mắt sao? !

“Tiền bối, nếu như chúng ta tự mình bỏ tiền thì sao?”

Cái thời điểm này, đại hòa thượng nịnh nọt một chút.

Hắn có tính toán của mình.

Hắn là thánh nhân thất trọng thiên Thành Hoàng, đến chủ đại lục, vận khí tốt một chút, có khả năng trở thành chuẩn đế.

Đến thời điểm đó, tại chủ đại lục cũng có thể lần vào phong sinh thủy khởi, thậm chí tìm một địa phương không lớn không

nhỏ, còn có thể xưng tôn làm tổ!

Ngọc Lâm tử ra vẻ do dự một chút, nói ra:

“Cái này... Vốn là không có cái tiền lệ này, nhưng mà lão phu cũng là nguyện ý kết một thiện duyên, như vậy đi, lão phu không kiếm tiền, cho cái giá công đạo... Năm kiện hoàng khí.”

Tê tê tê! !

Toàn trường yên tĩnh, nhưng là trong lòng sớm đã “Tê” thành một mảnh.

Cái giá này hoàn toàn là trên trời a!

Một hai kiện hoàng khí, rất nhiều hoàng giả là có, nhưng là năm kiện, hoàn toàn là thương cân động cốt, thậm chí bán đứng chính mình đều không đủ.

Đương nhiên, chấn kinh thì chấn kinh, bọn hắn làm đại nhân vật cao cao tại thượng, đã sớm đã vượt qua thói quen “Hít một hơi lãnh khí”, dù sao thân phận địa vị bày ở nơi này, đều có tính tự trọng.

Mức độ lòng tự trọng của một người, cùng thực lực tuyệt đối của hắn có quan hệ cũng không lớn, chủ yếu quyết định bởi địa vị của hắn bên trong một địa phương nào đó.

Liên giống với cường giả Chí Thánh cảnh.

Cường giả Đông vực Chí Thánh cảnh, không có ý nghĩa, có lẽ chỉ là tay chân người khác, thậm chí có khả năng làm thủ vệ cho người ta. Bọn hắn suy nghĩ trong lòng chính là làm sao lấy lòng chủ tử của mình, cho nên lòng tự trọng cũng không nặng.

Thậm chí có thể quỳ xuống với người khác.

Nhưng là tại Cửu Dương vương triều, cường giả Chí Thánh cảnh chính là tồn tại Truyền Thuyết cấp, bọn hắn ở vị trí cao, đem tôn nghiêm đặt rất nặng, coi như gặp được địch nhân không thể chống cự, cũng thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành!

Cái này cũng liền có thể giải thích, vì cái gì sâu kiến ở tiểu địa phương đều có đầu óc, mà cường giả ở đại địa phương ngược lại không có đầu óc.

Bởi vì sâu kiến ở tiểu địa phương, xưng vương tại tiểu địa phương.

Mà cường giả đại địa phương, cũng là làm chó trông nhà cho người khác!

Tư duy người cùng chó, tự nhiên là không giống.

Mà Tần Xuyên lẳng lẳng nhìn vị tam trưởng lão Tử Vân học viện này, trong lòng cười thầm —— tốt cho một câu không kiếm tiền lời, làm loại làm ăn lỗ vốn này, không phải là muốn cắt cổ người ta sao?

Năm kiện hoàng khí.

Đồ đàn đều biết lão đầu nhi này đang công phu sư tử ngoạm, nhưng là, ai dám nói ra chứ?

Thân phận của đối phương bày ở nơi đó, mà lại loại sự tình này vốn là một người muốn đánh một người muốn bị đánh, có thể nói cái gì?

“Tốt, vậy liền năm kiện hoàng khí, phiền phức tiền bối.”

Đại hòa thượng có chút đau lòng, nhưng là hấn xuất thân giàu có, một đao kia làm thịt xuống, hấn còn chịu được.

Hấn giao ra năm kiện hoàng khí.

“Ta cũng cần ra ngoài, phiền toái.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, hấn vốn là không làm ăn lỗ vốn, nhưng là cái Tử Vân học viện này, hấn không có khả năng gia nhập.

Lấy tu vi hấn bây giờ, gia nhập cũng không kiếm nổi cái chức vị tốt, ngược lại có chút hạ giá, còn ảnh hưởng tự do.

Đã như vậy, không bằng làm một mình!

Tiến vào chủ đại lục, đó chính là biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay, để nhi tử tiện nghi mình gây sự, hấn cũng có thể buông tay nhất bác.

“Ta cũng vậy, làm phiền.”

Một vị lão hoàng giả gần đất xa trời cũng giao ra năm kiện hoàng khí, nhìn ra được, gia sản của hấn phần này, là dựa vào tuổi tác đổi lấy.

Hắn hẳn là đã không có cái gì truy cầu.

Chỉ là thế giới lớn như thế, hẳn muốn đi xem.

Đằng sau, lần lượt lại có mấy vị hoàng giả giao ra hoàng khí, Ngọc Lâm tử hết thấy thu hơn bốn mươi kiện hoàng khí, kiếm lời to lớn.

“Đông!”

Cái thời điểm này, một đạo thân ảnh phong mang tất lộ, từ bên trong mê cung xông ra, giống như thiên thạch rơi xuống tại trên quảng trường bạch ngọc.

Cái thứ nhất vượt quan thành công, xuất hiện!

Người này dáng người thẳng tắp, khuôn mặt tuấn lãng, toàn thân áo trắng bị huyết dịch nhuộm đỏ, cầm trong tay trường kiếm, phong mang tất lộ.

“Đây là... Triệu sư huynh?!”

Tần Tử con mắt trừng lớn, người này, rõ ràng là đại sư huynh Thất Vũ tông biến mất thật lâu —— Triệu Vân Sinh!

“Tần Xuyên trưởng lão, Tần Tử sư đệ.”

Cái thanh niên này máu me khắp người, phong mang tất lộ, khi nhìn đến Tần Xuyên hai người, trên mặt lộ ra nụ cười phát ra từ nội tâm.

Thế gian có hai điều thú vị:

Tên trên bảng vàng!.

Tha hương ngộ cố tri!

Về phần đêm động phòng hoa chúc... Ha ha, sớm đã không có cảm giác gì mới mẻ, cần trải nghiệm, sớm đã trải nghiệm qua.

“Lên đây đi.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Triệu Vân Sinh gật gật đầu, bay lên cột đá bạch ngọc.

Sau đó Tần Tử liền lôi kéo Triệu Vân Sinh lú lú lảm nhảm lên việc nhà, ngày thường bé heo, hôm nay giống như gà mái.

“Triệu sư huynh, người rời đi Thất Vũ tông, về sau đi nơi nào?”

“Ta lúc ấy một đường hướng tây, chuẩn bị tiến về Tây Vực, nhưng đến biên giới khô thát mới phát hiện, mình không qua được, về sau, có vị tiên bối Chí Thánh cảnh Tây Vực đi ngang qua, mang ta tiến Tây Vực.”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó vị tiên bối kia bị ta giết.”

“Vì cái gì?”

“Ai... Đều đi qua, không nói cũng được. Đúng, các người lại là chuyện gì xảy ra? Tần Xuyên trưởng lão vậy mà Thành Hoàng!”

“Hắc hắc, khiêm tốn một chút...”

Chương 247: Thủy Thanh Hàn Hiện Thân

Chương 247. Thủy Thanh Hàn Hiện Thân

Tần Xuyên lẳng lẳng nghe hai người trẻ tuổi nói chuyện phiếm, không có xen vào, nhưng là không biết vì sao, có chút muốn cười.

“Đồng!”

Cũng không lâu lắm, một cái người trẻ tuổi khác xông ra mê cung, người này thương thế so với Triệu Vân Sinh còn nghiêm trọng hơn, thân thể lão đảo.

Nhưng cuối cùng đi tới quảng trường bạch ngọc.

“Rất tốt, chúc mừng người thông qua khảo nghiệm, từ nay về sau, người chính là đệ tử Tử Vân học cung.”

Ngọc Lâm tử tán thưởng cười một tiếng.

“Đa tạ tiên bối!”

Người tuổi trẻ kia trong mắt rất hung phấn, nhưng là biểu hiện vẫn rất trầm ổn, xem xét chính là hạng người tâm trí cứng cõi.

“Ừm, cái mảnh vỡ đại lục này của các ngươi là quy tắc thiếu sót, hoàn cảnh cần cỗi, người không có bối cảnh, có thể dựa vào chính mình mạnh lên, đồng thời xông qua mê cung này, đều là thiên phú siêu quần không thể nghi ngờ, lại là hạng người tâm trí cứng cõi.”

Ngọc Lâm tử vừa cười vừa nói.

Trên thực tế, hẳn càng thưởng thức người trẻ tuổi dựa vào bản thân xông qua mê cung.

Nhưng mà, đứng tại bên trên lập trường Tử Vân học cung, những người trẻ tuổi có bối cảnh hoàng giả này, kỳ thật càng có giá trị.

Những người này thiên phú căn cốt đều không tệ, lại có khí vận cường đại cheo chống, tương lai thành tựu lấy được sẽ không thấp hơn người xông mê cung.

Ai cũng có sở trường riêng.

Vậy liền đối xử như nhau.

“Đông đông đông!”

Hồi lâu sau, lại có ba người lần lượt xông qua mê cung, mấy người kia cũng là thất tha thất thểu, mười phần thê thảm.

Ngọc Lâm tử phân phó mấy cái đệ tử Tử Vân học cung tranh thủ thời gian cứu chữa, tại dưới tác dụng linh đan diệu dược, mấy người kia rất nhanh liền khôi phục.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Tất cả mọi người xếp bằng ở trên trụ đá bạch ngọc chờ đợi, mặc cho mặt trời mọc, rơi xuống, ánh trăng treo lên, rơi xuống, lặp đi lặp lại tuần hoàn.

Người đi vào nơi này, chỉ ít đều là Thiên Vị thánh nhân, lấy cảnh giới bọn hắn, ngồi đợi mười ngày nửa tháng cũng sẽ không buồn bức.

Thế là, năm ngày trôi qua.

“Tốt, thời gian chênh lệch không nhiều lắm, cái thời điểm này vẫn không có thể xông qua mê cung, chỉ sợ đời này cũng không qua được, vậy liền đến đây là kết thúc đi, miễn cho càng nhiều người chết tại bên trong.”

Ngọc Lâm tử bỗng nhiên đứng dậy, nói.

Sau đó tay phải hắn nâng lên, nắm vào một cái trong hư không đối với mê cung kia, lập tức, lực lượng mệnh môn vĩ đại hiện lên, rung chuyển trời đất.

“Ông!”

Giờ khắc này, tất cả mọi người cảm giác được, một cỗ khí tức mệnh môn như biển từ trên thân hắn tản ra, giống như một tôn thần linh đứng lên.

“Thật cường đại!”

“Cái này ít nhất là hoàng giả cửu kiếp! Hơn nữa còn là thánh nhân thất trọng thiên, thậm chí thánh nhân bát trọng thiên Thành Hoàng!”

“Cũng có thể là chuẩn đế!”

Các hoàng giả mạnh mẽ đại lục hoảng sợ kinh ngạc.

Giờ khắc này, bọn hắn mới rõ ràng cảm giác được, cái lão giả này một mực bình dị gần gũi là khủng bố bức nào. Mặc dù trước đó cũng biết đối phương rất mạnh, nhưng là đối với loại cường đại kia cũng không có khái niệm rõ ràng.

Mà bây giờ, bọn hắn đã hiểu.

“Oanh long long!”

Mà lúc này, mặt biển phía trước phiêu phù ở trên, giống như một tòa thành thị mê cung, phát ra kim quang, sau đó kịch liệt run rẩy lên.

“A! !”

“Ta không muốn đi ra ngoài!”

“Ta còn có thể!”

“Ta không cam tâm a!”

Rất nhiều người đang đâm máu vượt quan, bị một cỗ lực lượng không thể chống cự bao phủ, ném ra mê cung, phát ra

kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Loại cơ hội cá chép hóa rồng này, cả đời có thể có mấy lần?

Có lẽ liền một lần mà thôi.

“Oanh long long!”

Tòa mê cung rung động kịch liệt, sau đó chậm rãi huyền không mà lên, đồng thời bắt đầu không ngừng thu nhỏ, hướng phía bên này bay tới.

“Huu!”

Thời khắc cuối cùng, một thân ảnh từ bên trong mê cung bắn ra, chạt vật rơi vào trên quảng trường bạch ngọc.

Hắn dùng kiếm quỳ một chân trên đất, kịch liệt thở dốc nói:

“Thật ngại quá, trên đường chậm trễ một chút... Ta hẳn là thông qua đi?”

“Ừm, đến coi như thông qua.”

Ngọc Lâm tử khẽ cười nói.

Hắn nhìn một chút, này trên thân người thương thế không phải rất nghiêm trọng, nhưng là tốc độ vượt quan tương đối chậm, tổng hợp đến xem, người này thực lực cùng mấy người phía trước so ánh hẳn là phải kém một điểm, nhưng là tính cách càng thêm cẩn thận.

Dạng người này, cũng coi như khả tạo chi tài.

Mà cái thời điểm này, một đạo thanh âm ngọc nhiên vang lên.

“Ca! !”

Rõ ràng là Thủy Khinh Nhu, nàng đứng tại bên người lão ầu Bắc Cực thần điện, nhìn xem thanh niên kia, gần như vui đến phát khóc.

“Khinh Nhu.”

Trên mặt cái người trẻ tuổi thông dong tới chậm này, lộ ra một vòng nụ cười ấm áp, vết đao trên mặt, vẫn không ảnh hưởng tới việc thể hiện tình cảm với muội muội chút nào.

Hắn chính là... Thủy Thanh Hàn!

“Là hẳn!”

” Chiến bộc Tề Hoàng!”

“Tề Hoàng đều chết hết, hắn lại còn còn sống, hơn nữa còn trở nên cường đại như thế! Di tích vạn kiếm thiên hà kia hắn là...”

Rất nhanh, có thiên kiêu đông vực nhận ra Thủy Thanh Hàn, sắc mặt biến hóa, sau đó trong lòng nhao nhao suy đoán.

Mà Tàn Tử cũng không ngu ngốc, cấp tốc nghĩ đến chuyện này.

Hắn do dự nhìn về phía Tàn Xuyên, cau mày, thấp giọng hỏi:

“Cha, lần vạn kiếm thiên hà kia... Có thể cùng hắn có quan hệ hay không?”

Hắn không hi vọng là như thế.

Bởi vì đây là ca ca Thủy Khinh Nhu, nếu quả như thật là như thế, như vậy quan hệ hắn cùng Thủy Khinh Nhu, liền sẽ nhiều một cây gai.

Giữa nam nữ có một cây gai, đó là rất khó tăng tiến thêm tình cảm, giống như cổ họng bị nghẹn.

“Có lẽ có, có lẽ không có, tại trước khi biết chân tướng, ai cũng không biết, đương nhiên... Tâm phòng bị người là không thể không có.”

Tàn Xuyên bình tĩnh truyền âm nói.

“Ừm.”

Tàn Tử gật gật đầu, xem ở trên mặt mũi Thủy Khinh Nhu, chuyện lần này, bất kể có phải Thủy Thanh Hàn làm hay không, hắn đều không truy cứu.

Còn nếu là có lần sau... Vậy hắn liền không khách khí!

“Tàn Xuyên trưởng lão, Tàn Tử sư huynh.”

Thủy Khinh Hàn nhiệt tình lên tiếng chào đối với bên này, sau đó bay lên chỗ cây cột bạch ngọc của Thủy Khinh Nhu, cùng muội muội ôn chuyện đi.

Nếu không phải chung quanh có người, chỉ sợ đã rủ ra chỗ khác bàn chuyện.

“Xoạt!”

Mà tòa nào mê cung, triệt để thu nhỏ, trở nên giống như một cái ma phương kim sắc, bay vào trong tay Ngọc Lâm tử.

Hắn thu hồi mê cung, cao giọng nói ra:

“Chư vị! Buổi tiệc nào rồi cũng phải tàn, lão phu mang theo nhiệm vụ mà đến, hiện tại nhiệm vụ của chúng ta đã triệt để hoàn thành, là thời điểm rời đi, lão phu tuyên bố, phàm là người trẻ tuổi hiện tại đứng tại trên quảng trường, đều có thể gia nhập Tử Vân học cung.”

“Chư vị hoàng giả ở đây, nếu là nguyện ý gia nhập Tử Vân học cung, cũng có thể theo chúng ta đi, không nguyện ý có thể tự động rời đi.”

Lập tức, bầu không khí trở nên bắt đầu ngột ngạt.

Đến thời điểm ly biệt.

Hoàng giả đi vào nơi này, đều là mang theo nhà mình hậu bối tới, hậu bối bọn hắn tất nhiên là muốn gia nhập Tử Vân học cung, mà chính bọn hắn, lại đại bộ phận đều sẽ lưu tại mảnh vỡ đại lục.

“Sư phụ, ta...”

“Tiểu tử, đến chỗ đại lục hảo hảo tu luyện, xông ra một phen sự nghiệp, có rảnh trở lại thăm lão gia hỏa này một chút.”

“Gia gia, ta...”

“Ừm, không cần không nỡ gia gia, mặc dù hai tổ tông chúng ta một mực sống nương tựa lẫn nhau, nhưng là kỳ thật gia gia còn có thể lại...”

“Gia gia, ta không phải cái ý tứ kia, ta nói là... Ngài có thể... Cho ta chút lộ phí hay không?”

“Lăn! !”

...

Trên quảng trường, các loại tràng diện lưu luyện chia tay, cảm động sâu vô cùng

Chương 248: Bắc Hải Cự Yêu

Chương 248. Bắc Hải Cự Yêu

Hồi lâu sau.

Đại bộ phận hoàng giả đều rời đi khỏi quảng trường, về tới thế giới thuộc về bọn hắn.

Bọn hắn cuối cùng lựa chọn xưng vương tại tiểu địa phương, mà không phải đi địa phương lớn làm chó

Mà Tần Xuyên cùng đại hòa thượng và số ít mấy cái hoàng giả chuẩn bị đi nhờ xe tiến về chủ đại lục, cũng hội tụ đến bên người Ngọc Lâm tử.

“Phá giới đại trận, lên!”

Ngọc Lâm tử hét lớn một tiếng, quanh thân tản mát ra quang mang mãnh liệt, hai tay đột nhiên đẩy ra đối với quảng trường bạch ngọc kia.

“Ong ong ong!”

Lập tức, từng cây cột đá bạch ngọc đường kính ba mét, cao mấy chục mét kia đều bắt đầu lấp lánh, phù văn phun trào, tạo thành một tòa đại trận.

“Oanh long —— “

Một cột sáng màu trắng to lớn, từ trung ương đại trận phóng lên tận trời, tựa hồ xé rách bầu trời.

Mà bên trong cột sáng kia, tràn ngập ra lực lượng truyền tống, chỉ cần tiến bên trong vào cột sáng, liền có thể đến chủ đại lục.

“Hô hô...”

Ngọc Lâm tử thở hồng hộc, nghiêm túc nói ra:

“Tòa đại trận này, cần lực lượng lão phu để duy trì, tiêu hao cực kì to lớn đối với lão phu, mà lại mỗi đưa tiền một người, lão phu liền sẽ nhận một phần phản phệ.”

“Làm phiền tiền bối.”

“Đa tạ tiền bối.”

Mấy vị hoàng giả giao năm kiện hoàng khí kia nhao nhao nói lời cảm tạ, về phần trong lòng bọn hắn đến cùng nghĩ như thế nào, liền không biết.

Không người nào là đồ đàn!

Chỉ là có thời điểm, không thể không giả ngu.

“Oanh long!”

Ngay tại cái thời điểm này, cung điện tuyết trắng chấn động kịch liệt một chút, chỉ thấy một đạo xúc tu thô to trăm mét từ đáy nước đen nhánh tuôn ra, duỗi hướng lên bầu trời, sau đó đột nhiên rơi xuống, khoác lên biên giới quảng trường bạch ngọc!

Thật giống như một cái đại thủ từ đáy biển duỗi ra, nắm ở bên cạnh thuyền đánh cá, muốn đem nó lật tung.

“Đây là... Là bắc hải cự yêu? !”

Nhìn xem một màn này, một vị sắc mặt ảm sĩ hoàng giả bắc vực đột nhiên tái nhợt, toàn thân run rẩy.

“Bắc hải cự yêu là cái gì?”

Đại hòa thượng hỏi.

“Kia là một đầu quái vật từ thời kỳ viễn cổ sống sót tới, ẩn núp tại bên trong Bắc Hải, mười phần khùng bố.”

Vị ảm sĩ hoàng giả kia run giọng nói ra:

“Ta đã từng thấy tận mắt nó thôn phệ mấy vị hoàng giả, thời điểm nó hé miệng, mặt biển phương viên mấy ngàn mét đều xuất hiện một cơn lốc xoáy, cỗ thôn phệ chi lực kinh khủng kia, để người ta không chỗ có thể trốn...”

“Oanh long!”

“Oanh long!”

Mà lúc này, lại có hai đạo xúc tu khổng lồ khoác lên biên giới quảng trường bạch ngọc, để quảng trường bạch ngọc đều bắt đầu nghiêng về bên kia.

“Nghịch súc! Trước mặt lão phu, há lại cho ngươi làm càn!”

Cái thời điểm này, Ngọc Lân tử hù lạnh một tiếng, quanh thân quang mang đại tác, giống như một viên mặt trời phóng lên tận trời, uy áp ngập trời.

“Tiền bối, không thể!”

Vị ẩn sĩ hoàng giả bắc vực kia nhìn ra tính toán của hắn, lập tức lo lắng vô cùng, hét lớn:

“Tiền bối, cái nghịch súc này là Thượng Cổ dị chủng, trí tuệ thấp, tàn bạo vô cùng, không cần thiết chấp nhận với nó a!”

“Hừ! Lão phu xưa nay không mảnh lăm sát kẻ vô tội, nhưng là cái nghịch súc này dám ở trước mặt lão phu làm càn, đó chính là tự chịu diệt vong!”

Ngọc Lân tử cường thế hù lạnh nói.

Hắn thân là cường giả chủ đại lục giáng lâm, càng là tam trưởng lão Tử Vân học viện, địa vị siêu nhiên, bây giờ cái nghịch súc này trước mắt bao người đập phá quán, hắn nếu là không chém giết kẻ này, mặt mũi phải biết để đâu?

“Rống! !”

Cái thời điểm này, trên mặt biển đột nhiên nhấc lên cự lãng thao thiên, mảng lớn nước biển biến thành màu đen, thậm chí có hắc vụ từ trong biển dâng lên.

Một con mắt khổng lồ mang theo tinh hồng lộ ra, giống như một hòn đảo, từ dưới đáy nước hiện lộ ra.

“Nguy rồi, tà ác tâm lộ ra! !”

Vị ẩn sĩ hoàng giả kia kinh hô một tiếng.

Mà Ngọc Lân tử thì là hù lạnh nói:

“Nghịch súc, nhìn thấy bản tọa xuất thủ còn không trốn đi, quả thực chết không có gì đáng tiếc!”

Tay phải hắn hướng phía bên cạnh vuốt qua, lập tức quang mang lấp lánh, một thanh cự kiếm kim sắc xuất hiện tại trong

tay.

“Là Cự Khuyết kiếm!”

” Cự Khuyết kiếm của tam trưởng lão là đỉnh cấp hoàng khí, thậm chí có thể xưng là chuẩn đế khí, thế đại lực trầm, không gì không phá!”

“Quái vật này sắp xong rồi!”

Các đệ tử Tử Vân học viện tùy hành nhao nhao kêu sợ hãi, trong mắt bắn ra ánh sáng nóng bỏng, kia là quang mang sùng bái.

“Chém! !”

Chỉ thấy Ngọc Lâm tử một tay cầm kiếm, một kiếm vung ra, kiếm quang vô kiên bất tồi giống như vắt ngang màn trời, trực tiếp đem mấy đầu xúc tu kia chặt đứt.

“Rống! ! !”

Bắc hải cự yêu kia phát ra một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, đại lượng huyết dịch từ xúc tu phun ra ngoài, một mùi tanh hôi tản ra.

Mà cùng lúc đó, càng nhiều xúc tu từ đáy biển duỗi ra, tròn vện trên trăm đầu, giống như từng tòa sơn phong đứng thẳng, che khuất bầu trời.

Không chỉ có như thế.

Những xúc tu này mặt ngoài vậy mà cấp tốc biến dị, bao trùm một tầng chất sừng cứng rắn, tại dưới ánh mặt trời còn lóe ra ánh kim của kim loại.

“Điều trùng tiểu kỹ, phá!”

Ngọc Lâm tử khinh miệt cười một tiếng, cự kiếm vung vẩy, kiếm quang khổng lồ vung vẩy mà ra, chuẩn bị đem tất cả xúc tu chặt đứt.

Nhưng mà, kiếm quang vô kiên bất tồi kia rơi vào phía trên hàng trăm cây xúc tu kia, vậy mà bắn ra đóm lửa kịch liệt.

Mặc dù không thể chặt đứt, nhưng là lực lượng khổng lồ một kiếm kia, để tất cả xúc tu đều ngã về phía sau, giống như sơn

phong sụp đổ, đồng thời cỗ lực lượng kia dọc theo xúc tu truyền lại, kèm chút đem quái vật kia lật tung toàn bộ.

Biển cả bốc lên, trọc lăng ngập trời!

Mà trên mặt Ngọc Lân tử lại là có chút không nhìn được, hắc lớn tiếng nói ra:

“Không hổ là viễn cổ dị chủng sống vài vạn năm, hoàn toàn chính xác có chút đạo hạnh, như là đỉnh phong hoàng giả bình thường, chỉ sợ đều không làm gì được ngươi.”

Sau đó lời nói chuyển hướng:

“Nhưng mà, hôm nay gặp lão phu, chính là mạng ngươi không tốt, hôm nay liền để ngươi biết, như thế nào là cự khuyết vô song, như thế nào là không gì không phá!”

Nói xong, hắc thân ảnh lóe lên, giống như từng đạo quang mang chiết xạ tại trên bầu trời, sau đó rơi vào đỉnh đầu bắc hải cự yêu kia.

“Chết đi cho ta! !”

Hắc hai tay nắm ở chuôi cự kiếm, hướng xuống phía dưới hung hăng cắm xuống.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Chương 249: Ngọc Lân Tử Treo

Chương 249. Ngọc Lân Tử Treo

Một kiếm này cắm xuống, đóm lửa bắn ra bốn phía, thậm chí có cột ánh sáng từ dưới chân đột ngột từ mặt đất mọc lên, xông lên mây xanh.

Oanh long long!

Mà hàng trăm cây xúc tu của bắc hải cự yêu kia bị lôi điện chi lực cuồng bạo bao vây lấy, tuyệt vọng quơ múa tại trên bầu trời.

“Tốt!”

“Tam trưởng lão uy vũ!”

“Chém giết quái vật này!”

Các đệ tử Tử Vân học viện vỗ tay bảo hay, sùng bái không thôi, lúc này, tam trưởng lão trong mắt bọn họ vô cùng vĩ ngạn, tựa như thần nhân.

Bọn hắn là thiết huyết thiếu niên đoàn Tử Vân học viện, kỳ thật bọn hắn còn có một cái tên khác —— đội nghi lễ.

Muốn gia nhập cái đội ngũ này, nhất định phải có thiên phú đóng vai phụ cường đại, hơn nữa là vai phụ phát ra từ nội tâm! Cái này không chỉ có thỏa mãn các đại nhân vật bên trong học viện cần trang bức, đồng thời cũng có thể đề cao mặt mũi học viện.

“Ha ha, chỉ là nghiệt súc...”

Ngọc Lâm tử khinh thường cười một tiếng, chuẩn bị đem kiếm rút ra, thế nhưng là có chút dùng sức, về sau phát hiện vậy mà nhỏ không được.

“Đây là! !”

Sau một khắc, hắn đột nhiên cúi đầu.

Chỉ thấy mặt đất đen nhánh dưới chân đột nhiên vỡ ra, vết rách to lớn ngang dọc theo đi vài trăm mét, khe hở kéo dài ra, lộ ra mảng lớn tuyết trắng phía dưới, tại dưới ánh mặt trời lóe ra quang trạch óng ánh.

Cái này rõ ràng là... Răng!

Nói cách khác, cmột kiếm này nhìn như kinh thiên địa khóc quỷ thần, nhưng thật ra là cắm vào trong kẽ răng người ta.

“Không tốt, tiền bối đi mau!”

Vị ẩn sĩ hoàng giả kia kinh dị kêu to.

Ngọc Lâm tử cũng cảm giác không đúng, lập tức buông ra Cự Nguyệt kiếm, thân thể đang không mà lên, nhưng mà... Đã

chậm.

“Rống —— “

Chỉ thấy bắc hải cự yêu miệng rộng đột nhiên mở ra, hóa thành một đạo vực sâu đen nhánh, thôn phệ chi lực kinh khủng bao phủ Ngọc Lâm tử.

“Không! ! !”

Ngọc Lâm tử hoảng sợ kêu to, thân thể của hắn bộc phát ra quang mang mãnh liệt, muốn tránh thoát cổ thôn phệ chi lực kia.

Nhưng mà không làm nên chuyện gì, thân thể của hắn không bị không chế hướng phía dưới rơi xuống, khoa tay múa chân, giống như muốn tìm lấy chỗ bám víu, Cự Khuyết kiếm cùng hắn rơi xuống, biến mất tại trong vực sâu hắc ám.

“Xoạt xoạt!”

Miệng lớn của vực sâu kia khép lại, bắc hải cự yêu không để ý đến mọi người, mà là thu hồi trên trăm đầu xúc tu, yên lặng chìm vào biển sâu.

“Cái này...”

“Tam trưởng lão hắn... Sao lại thế...”

“Tam trưởng lão! ! ! ! ! !”

Mọi người ngây ngẩn cả người, mà các đệ tử Tử Vân học viện, tại ngẩn ngui kinh ngạc, về sau phát ra tiếng rống to tê tâm liệt phế.

Hồi lâu sau.

Đại hòa thượng nhìn về phía các đệ tử Tử Vân học viện, khách khí hỏi:

“Các vị tiểu thí chủ, xin hỏi sau khi ra ngoài từ cái trận pháp này, là hàng rơi vào chỗ nào chủ đại lục?”

Tử Vân học viện các đệ tử lúc này đã mất đi chỗ dựa, nhìn xem cái hòa thượng này, lập tức trong lòng chột dạ.

Cái đại hòa thượng này xem xét liền không giống người tốt lành gì, chẳng lẽ muốn làm gì bọn họ?

Những đệ tử Tử Vân học viện này, cuối cùng chỉ là vừa đột phá Thiên Vị thánh nhân mà thôi.

Bây giờ không có tam trưởng lão Ngọc Lâm tử làm chỗ dựa, tại trước mặt đại hòa thượng hoàng giả này, không có cảm giác an toàn chút nào.

“Tại... Tại Tử Vân học viện.”

Trong đó một cái đệ tử thận trọng nói.

“Ách, khụ khụ, như này a...”

Đại hòa thượng ho khan hai tiếng, ngượng ngùng cười một tiếng, không tự chủ được lui về phía sau mấy bước.

Thật giống như sài lang chuẩn bị ăn thịt người, nhìn thấy trong tay mấy người có súng săn, về sau xoay người rời đi.

“Hô...”

Các đệ tử Tử Vân học viện nhìn thấy một màn này, lập tức thở dài một hơi, xem ra bọn gia hỏa này không dám làm loạn.

Nếu như điểm cuối cùng truyền tống trận là một chỗ hoang dã, thì tên hòa thượng thật là có khả năng làm chút gì đối với bọn hắn.

“Hiện tại tam trưởng lão các người vẫn lạc, chuyện trước đó đã đáp ứng, còn giữ lời chứ?”

Tàn Xuyên hỏi.

“Ừm ừ, không có vấn đề!”

Trong đó có một cái đệ tử tranh thủ thời gian nói ra:

“Lần này quy củ lựa chọn đệ tử, là học viện quyết định, chỉ cần đi tới quảng trường bạch ngọc, liền có thể gia nhập học viện, về phần mấy vị tiền bối hoàng giả... Cũng không thành vấn đề!”

“Kỳ thật cái truyền tống trận vượt giới này mở ra, về sau đưa một người cũng là đưa, đưa một đám người cũng là đưa, không có khác biệt.”

Rất rõ ràng, Ngọc Lâm tử trước đó là đang ăn tiền hoa hồng, hoàng giả rời đi mảnh vỡ đại lục, cũng không cần bỏ ra cái giá gì.

Đối với cái này, mọi người cũng không kinh ngạc.

Tần Xuyên hỏi:

“Chúng ta trước đó là cùng tam trưởng lão các người làm một trận giao dịch, bây giờ hấn chết, chúng ta nếu là truyền tống tại Tử Vân học viện, Tử Vân học viện sẽ có thái độ gì đây?”

Có thể thu phí qua đường hay không?

“Tiền bối xin yên tâm, không có vấn đề.”

Vị này đệ tử cười khỏ một tiếng, giải thích nói:

” Tử Vân học viện chúng ta là thuộc về nhân tộc Thánh Điện, tương đương với phân điện của nhân tộc Thánh Điện tại Tử Vân vực, tác phong là rất chính phái.”

“Dưới tình huống bình thường, chúng ta tìm tới một cái mảnh vỡ đại lục, về sau hoàng giả bên trong nếu như muốn tiến vào chủ đại lục tu luyện, chúng ta đều là sẽ miễn phí hỗ trợ, dù sao... Hết thảy vì nhân tộc.”

Phốc! !

Mấy vị hoàng giả kém chút phun máu tại chỗ.

Nguyên lai cái này vốn chính là nghiệp vụ miễn phí của Tử Vân học viện a!

Bọn hắn còn tưởng rằng là Ngọc Lân tử mở cửa sau mà vớt thu nhập thêm chứ, nếu là như vậy, cái kia cũng xem như cả hai cùng có lợi. Mà chân tướng là... Người ta đem cái cửa chính vốn có chặn lại, lại làm bộ mở cửa sau!

Một câu.

Hắn làm thịt người một đao, người còn cảm tạ hắn.

“Thật... Không phải người!”

Vị lão hoàng giả gần đất xa trời, chuẩn bị đi chủ đại lục kia nhìn xem trầm mặc thật lâu, cuối cùng nói ra một câu như vậy.

Chương 250: Tiến Về Chủ Đại Lục

Chương 250. Tiến Về Chủ Đại Lục

Mọi người trước đó còn cảm thấy cái Ngọc Lân tử này khí độ phi phàm, bình dị gần gũi, tưởng rằng cái cao nhã chi sĩ gì, kết quả...

Tần Xuyên ngược lại là không nhiều cảm giác.

Nhưng mà thông qua chuyện này, hắn ngược lại là đối với nhân tộc Thánh Điện có một điểm lý giải —— tựa hồ, cái thế

lực này không hề giống một cái nhân vật phản diện.

Nó là chính nghĩa.

Chí ít, đối với đại đa số người mà nói thì nó là chính nghĩa.
Đối với nhân tộc mà nói, nhân tộc Thánh Điện thậm chí làm ra tác dụng giống như chính phủ.

Lấy việc phát triển toàn bộ nhân tộc thành nhiệm vụ của mình.

“Chúng ta có thể xuất phát rồi sao?”

Đại hòa thượng hào hứng hỏi.

“Có thể.”

Một vị đệ tử dẫn đầu Tử Vân học viện gật gật đầu.

“Sư huynh, vậy tam trưởng lão...”

Bên cạnh, một vị đệ tử nhắc nhở một câu, nếu như tam trưởng lão không chết, bọn hắn sớm đi, tất nhiên sẽ đắc tội tam trưởng lão.

“Không có chuyện gì, sau khi chúng ta trở về, bẩm báo việc này, học viện tất nhiên lại phái cường giả đến đây, nếu là tam trưởng lão còn sống, tự nhiên sẽ bị mang về, nếu là bất hạnh vẫn lạc... Học viện cũng đều vì hắn báo thù.”

Vị sư huynh này nói xong.

Thế là, vị sư đệ kia cũng không nói câu nào nữa.

“Chư vị tiền bối, các vị sư đệ, mời!”

Vị sư huynh kia có chút khom người, làm ra một cái động tác rất tiêu chuẩn lễ nghi, hắn nụ cười ôn hòa, tựa hồ toàn thân đều đang phát sáng.

Làm một sư huynh diễn viên quần chúng ngay cả tên đều không được đặt, hắn hi vọng đem cơ hội diễn xuất duy nhất này diễn tới mức hay nhất, diễn tới mức được mọi người ủng hộ.

“Ừm.”

Mấy vị hoàng giả gật đầu, đi vào cột sáng màu trắng to lớn kia, mà những người khác theo sát phía sau, nhao nhao tiến vào.

...

Cửu Thương đại lục.

Trời cao đất rộng, thiên địa mệnh mang!

Bởi vì nguyên nhân là món thiên ngoại thần vật kia, thiên địa linh khí Cửu Thương đại lục trong mấy vạn năm đã không ngừng tăng cường, nồng nặc dọa người.

Cũng vì lý do đấy, ngoại trừ nhân tộc ra, tất cả mọi thứ ở trên đại lục đều có hình thể bạo tăng, hoa cỏ cây cối, sông núi, chim thú trùng cá, đều phóng đại rất nhiều lần, thậm chí nhiều tộc đàn lớn xuất hiện.

Rất nhiều dã thú, thực vật phổ thông, đều tại phía dưới đại lượng linh khí tắm bổ mà ra đời linh trí, tu thành hình người, hình thành từng cái chủng tộc.

Bên trong một đoạn thời gian rất dài, ở bên trên đại lục là bách tộc san sát, mà 2 vạn năm gần nhất, các đại tộc đàn không ngừng sát nhập, tạo thành tam đại tộc.

Theo thứ tự là nhân tộc, thú tộc, yêu tộc!

Nhân tộc cương vực khổng lồ.

Mà nhân tộc Thánh Điện đem mảnh cương vực khổng lồ này vạch chia làm hơn một ngàn cái vực, mà Tử Vân vực, chính là một trong số đó.

Lúc này, bên trong Tử Vân học viện.

“Àm! !”

Một thân ảnh từ không trung bắn xuống, hung hăng nện ở trên mặt đất, để quảng trường tử vân không thể phá vỡ cũng đều chấn động một chút.

“Ha ha, đây chính là tiêu chuẩn nhân tộc học viện sao, thật đúng là khiến người ta thất vọng a.”

Trên bầu trời, một vị thanh niên phía sau mọc lên cánh chim màu đen khinh thường cười một tiếng, đôi mắt hấn sắc bén, mọc ra mũi ưng.

“Ung Không, đừng càn rỡ, ta đến chiến với ngươi!”

Bên trong Tử Vân học viện, lại một vị đệ tử phóng lên tận trời, nhưng mà mấy giây, hắn cũng rơi xuống dưới, thoi thóp.

“Còn có ai?”

Cánh chim màu đen thanh niên lạnh lùng cười một tiếng.

“Ta đến!”

“Phanh —— “

“Ta đến giết ngươi!”

“Phanh —— “

“Cùng tiến lên!”

“Phanh phanh phanh phanh phanh...”

Từng thiên tài học viện tức giận bất bình phóng lên tận trời, nhưng là đều tại trong nháy mắt rơi xuống dưới đến, bị đánh cho liểng xiểng.

Bên ngoài quảng trường, rất nhiều đệ tử cắn răng, nắm chặt nắm đấm, cảm giác được khuất nhục thật sâu.

Đường đường một tòa học viện, hội tụ nhân tộc thiên kiêu một cái vực, lại bị một vị yêu tộc thiên tài nhục nhã thành như này.

“Chẳng lẽ Tử Vân học viện ta không người nào sao? !”

Có người phần nộ chất vấn.

“Không phải không người, mà là nhóm yêu nghiệt học viện tu vi đều quá cao, lần này không thể hạ tràng đánh một trận.”

“Ai, cùng thiên tài dị tộc công khai luận võ, chỉ có thể cùng cảnh giới đánh một trận chiến, cái này Ứng Không là thánh nhân nhất trọng thiên, mà học viện lần này vừa vặn không có thánh nhân nhất trọng thiên quá kinh diễm, mới khiến cho cái này nghiệt súc quát tháo.”

“Hừ! Yêu tộc thật âm hiểm, rõ ràng chính là nhìn chuẩn chúng ta lần này không có yêu nghiệt thiên kiêu, cho nên mới ngăn cửa!”

“Ách... Nếu như ta nhớ không lầm, thiên tài học viện chúng ta, cũng thường xuyên đến học viện yêu tộc Toái Tinh yêu vực ngăn cửa...”

Tử Vân vực, tại nhân tộc trên bản đồ thuộc về khu vực biên giới, trực tiếp giáp giới cùng yêu tộc Toái Tinh yêu vực.

Hai tộc thường xuyên sinh ra ma sát.

Yêu tộc cùng nhân tộc đồng dạng, bản đồ đều chia làm từng cái vực, đồng thời cũng thiết lập từng cái học viện.

Cái này cùng nghĩa vụ giáo dục bình thường, chế độ tốt, từng cái tộc đàn đều là muốn mở rộng, dạng này mới có thể trở nên cường đại.

Mà nhân tộc Tử Vân học viện, cùng học viện Toái Tinh yêu tộc, bởi vì liên nhau, cho nên một mực duy trì quan hệ cạnh tranh kịch liệt.

Loại cạnh tranh này, mặc dù rất kịch liệt, mà lại thường xuyên có người chết, nhưng từ đầu đến cuối tại bên trong quy tắc, cũng không có triệt để vạch mặt, dù sao... Tại mấy vạn năm trước lần bảo vệ thần vật kia, các tộc đại lục đều nhất trí đối ngoại.

Bây giờ, đại lục ở bên trên tam đại tộc đàn, vẫn là cùng hưởng món thần vật kia như cũ, bên trên chính thể vẫn bảo trì hữu hảo.

Đương nhiên, cái này chỉ là ở giữa cường giả tầng cao nhất tam đại tộc không có động thủ, các cường giả phía dưới vẫn là thường xuyên phát sinh mâu thuẫn, lấy tên đẹp: Tam tộc cần cạnh tranh lẫn nhau, mới có thể phát triển!

Cái này rất bình thường.

Dù sao con đường tu luyện chung quy là tàn khốc, đừng nói ngoại tộc, liền xem như bên trong đồng tộc, cũng thường xuyên giết đến máu chảy thành sông.

Mà lần này, thánh nhân nhất trọng thiên Ứng Không của yêu tộc Toái Tinh học viện, cường thế giết tới Tử Vân học viện, chấn nước sôi!

“Tử Vân học viện lần này, chẳng lẽ một cái có thể đánh đều không có? Thật sự là làm ta quá là thất vọng!”

Ứng Không bề ngễ bát phương, lạnh lùng mở miệng.

Chương 251: Tử Vân Cung Chịu Nhục

Chương 251. Tử Vân Cung Chịu Nhục

Chỗ sâu trong Tử Vân học cung.

Trên một nơi sơn thượng, một đám lão giả khí tức cường đại từ trên cao nhìn xem trên quảng trường luận võ.

Trong đó một vị lão giả mũi ưng mỉm cười nói:

” Lần này người trẻ tuổi Tử Vân học cung các ngươi, giống như thật chẳng ra sao cả a, còn tiếp tục như vậy, chỉ sợ tất cả đệ tử có cái cảnh giới thánh nhân nhất trọng thiên này, đều phải bị một người Ưng Không quét ngang.”

“Không có khả năng! !”

Bên cạnh một cái đại hán khôi ngô phản bác theo bản năng:

” Tử Vân học cung ta nhân tài đông đúc, chỉ là một cái Ưng Không, cũng muốn lật trời?”

“Ha ha, hoàn toàn chính xác nhân tài đông đúc, trên quảng trường nằm nhiều như vậy, mỗi một cái đều rất không tệ.”

Lão giả mũi ưng giống như cười mà không phải cười.

Lập tức, khôi ngô đại hán bị ế trụ, sắc mặt khó xử vô cùng, nhưng cũng không biết phản bác như thế nào.

Dù sao tình thế đã bày ra ở trước mắt.

Mà lão giả mũi ưng đắc thế không tha người, tiếp tục cười nói ra:

“Mặc dù trước mắt mà nói, tình huống đối với các ngươi rất bất lợi, nhưng là việc gì cũng đều có thể xảy ra, có lẽ bên trong Tử Vân học cung, thật còn ẩn giấu đi nhân vật thiên tài

so với Ưng Không mạnh hơn thì sao, chỉ là không muốn bại lộ thực lực mà thôi.”

“Không bằng chúng ta cược một ván? Chỗ tiếp giáp của hai đại vực chúng ta, mới phát hiện tòa Thiên Sát chân kim khoáng mạch, nếu như các người thắng, tòa khoáng mạch này thuộc về các người, nếu như chúng ta thắng, khoáng mạch thuộc về chúng ta.”

Lời này vừa nói ra.

Chung quanh lập tức an tĩnh xuống tới.

Mỏ khoáng Thiên Sát chân kim!

Đây là một khối thịt mỡ to lớn đó, dù sao Thiên Sát chân kim, là trân tài có thể chế tạo hoàng khí cực phẩm, giá trị liên thành.

“Người nghĩ hay lắm!”

“Muốn thừa dịp cháy nhà đánh cướp, nằm mơ!”

“Chuyện này, người nghĩ cũng đừng nghĩ!”

“Lão phu mặc kệ người người!”

Rất nhanh, các trưởng lão Tử Vân học cung kịp phản ứng, sau đó từng cái thối râu ria trừng mắt, chửi ầm lên.

“Ha ha, chẳng lẽ Tử Vân học cung đối với các đệ tử của mình không có lòng tin như thế sao? Cái này nếu để cho bọn hăn biết, hăn là rất khổ sở a.”

Lão giả mũi ưng khoan thai cười lạnh.

“Đừng có dùng phép khích tướng, vô dụng, loại này rõ ràng là đang lừa người, đồ đàn mới có thể mắc lừa!”

“Đúng rồi!”

“Người cho rằng cho ta là tên Ngọc Lâm tử khờ khạo kia sao?”

Tử Vân học cung các trưởng lão cũng cười lạnh.

“Người làm được chủ sao?”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh mà uy nghiêm vang lên.

Xoạt!

Lập tức, tất cả ánh mắt đều nhìn về phía biên giới sân thượng, nơi đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái trung niên áo bào tím đưa lưng về phía mọi người, hắn đứng chấp tay, ngược nhìn bầu trời góc 45 độ.

Tựa hồ tại xem thiên tượng.

“Cung chủ? !”

Nhìn thấy cái trung niên áo bào tím này, con mắt các trưởng lão Tử Vân học cung trùng lớn, cung chủ vậy mà xuất hiện.

Mọi người đều biết, tân nhiệm cung chủ Tử Vân học cung là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, trường kỳ bế quan, rất ít ra ngoài đi lại.

“Tử Vân cung chủ?”

Trong mắt lão giả mũi ưng kia lóe lên một vòng vẻ mặt ngưng trọng.

Hắn đã sớm nghe nói, tân nhiệm cung chủ Tử Vân học cung, là từ bên nhân tộc thánh vực kia điều động xuống, bối cảnh kinh thiên, không chỉ có thực lực chuẩn để, mà lại có đại đế chi tư!

” Sự tình Thiên Sát chân kim mỏ, ngươi làm được chủ sao?”

Tử Vân cung chủ đưa lưng về phía mọi người, hỏi lần nữa.

“Ta...”

Lão giả mũi ưng ế trụ, trước đó hắn là biết chắc các trưởng lão Tử Vân học cung không dám cùng hắn cược, cố ý đùa nghịch một chút uy phong mà thôi.

Bây giờ đối phương làm ra điệu bộ này, tựa hồ thật muốn cược, nhưng là, hắn làm được chủ sao? Không được!

Hắn chỉ là một vị trưởng lão Toái Tinh học cung mà thôi, còn không có quyền lực tự tiện quyết định một tòa khoáng mạch thuộc về ai.

Mà làm thời điểm Tử Vân cung chủ hỏi như vậy, hắn đột nhiên cảm thấy một cỗ áp lực, vậy mà có chút hoài nghi có thể cược thắng hay không.

“Là không làm chủ được, hay là không dám cược?”

Tử Vân cung chủ nhân nhặt hỏi.

“Cái này...”

Da mặt lão giả mũi ưng cứng ngắc, nói không ra lời.

Mà một vị trưởng lão Tử Vân học cung cười lạnh nói:

“Ứng Tôn trưởng lão, ngươi do dự cái gì a? Là không có lòng tin đối với tiểu tử trên quảng trường kia sao? Hắn đều quét ngang quần hùng, ngươi còn không tin nhiệm hắn, cái này nếu để cho hắn biết, hắn chắc hẳn là khổ sở?”

Ngoan thoại hoàn trả!

Lập tức, sắc mặt lão giả mũi ưng đỏ lên, lửa giận trong lòng đốt lên, gần như muốn bạo tạc —— hiện tại rõ ràng là đệ tử ta đánh cho Tử Vân học cung các người rã ròi đầy đất, làm sao làm ta mới là người mất mặt chứ?

Quả thực lẽ nào lại như vậy! !

“Hừ, ta có gì không dám? Ta sẽ hướng cung chủ chúng ta xin chỉ thị!”

Cuối cùng, hắn hừ lạnh một tiếng, bắt đầu đưa tin.

Rất nhanh, hắn đạt được hồi phục:

Chuẩn! !

Lập tức, nhịp tim hắn gia tốc bắt đầu, đôi mắt nóng bỏng nhìn về phía Tử Vân cung chủ, âm vang có lực đạo:

“Ta và ngươi cược! Ta ngược lại muốn xem xem, các đệ tử phế vật của Tử Vân học cung các người, hôm nay làm sao chiến thắng Ứng Không!”

Tự tin của hắn trở về!

Trên thực tế, hắn đã sớm xác định, bên trong đệ tử lần này của Tử Vân học cung, không có cái thiên kiêu gì có thể chọn ra đánh.

Nếu không hắn cũng không dám mang theo Ứng Không đến ngăn cửa, dù sao, người trẻ tuổi ngăn cửa nếu như thua, coi như bị đánh chết, thế hệ trước cũng không để ý đến!

“Ha ha, ngươi muốn đánh cược, cung chủ chúng ta còn không có đáp ứng cược cùng ngươi đâu.”

Một vị trưởng lão Tử Vân học cung nói.

“Đúng đấy, cung chủ cũng liền hỏi một chút với người mà thôi, cũng không có nói muốn cùng người cược, chớ tự mình đa tình.”

Một vị trưởng lão khác cũng nói giúp vào.

Những trưởng lão Tử Vân học cung này, giống như ngọn cỏ đầu tường, không ngừng hướng nghiêng ngã, không thể không nói, cái này có chút mất mặt.

Nhưng là bọn hắn cũng không có biện pháp a!

Hết thầy lấy lợi ích học cung làm trọng.

Chương 252: Tần Tử Ra Sân

Chương 252. Tần Tử Ra Sân

“Cược.”

Cái thời điểm này, Tử Vân cung chủ bình tĩnh nói.

“Cung chủ, xin nghỉ lại a!”

“Toà khoáng mạch này không thể coi thường a!”

Các trưởng lão sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ lo lắng, cái này nếu là xảy ra vấn đề, bọn hắn đều chạy không được.

Tử Vân học cung, cũng không phải là một cái thế lực độc lập, nó là một cái chi nhánh phía dưới nhân tộc Thánh Điện, về Thánh Điện quản hạt.

“Đừng lo lắng, ta tối hôm qua đêm xem thiên tượng, lần này thua không được.” Tử Vân cung chủ lạnh nhạt cười một tiếng, chậm rãi xoay người lại.

Lộ ra một gương... mặt bình thường.

Đúng vậy, tướng mạo của hắn rất bình thường, kỳ thật hắn ngũ quan đơn độc lấy ra, đều nhìn rất đẹp, nhưng là tổ hợp lại với nhau, tựa hồ giá trị nhan sắc đều bị triệt tiêu lẫn nhau, tất cả quay trở lại bình thường.

Thiên sứ hôn qua bóng lưng.

Dép lê đánh qua mặt! !

“Đêm xem thiên tượng? Cái này... Thật có hiệu quả sao?
Chẳng lẽ còn có thể cho chúng ta xem ra cái thiên tài tuyệt
thế?”

Một vị trưởng lão tự lẩm bầm.

“Có thể.”

Tử Vân cung chủ kiên định gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn
về phía bầu trời, tự mình nhỏ giọng nói ra:

“Ừm, đã tới.”

Oanh long ——

Sau một khắc, một đạo cột sáng to lớn từ thiên khung hạ
xuống, sóng xung kích cường đại, nhắc lên quần áo mọi người.

Sau khi quang mang biến mất.

Một đám người xuất hiện ở trước mắt mọi người, có mấy vị
trung niên nhân, còn lại đều là hăng hái người trẻ tuổi.

“Đạo hữu, mượn nhi tử các người dùng một lát.”

Tử Vân cung chủ một cái lắc mình xuất hiện tại trước mặt Tần
Xuyên, nhếch miệng cười một tiếng, sau đó lại nháy mắt xuất
hiện tại trước mặt Tần Tử.

“Ngươi! !”

Tần Tử miệng há lớn, còn không có kịp phản ứng, liền bị một
cái tay bắt lấy cổ áo, bị nâng lên giống như bé heo, ném về bầu
trời.

“Đánh bại hắn, ta để ngươi làm thân truyền đệ tử!”

Thanh âm uy nghiêm vang lên tại bên tai Tần Tử, mà thân thể
của hắn, giống như một phát đạn pháo, bắn về Ứng Không
phía trên bầu trời đang không ai bì nổi.

Tần Tử người tại trên bầu trời, có chút choáng váng.

Tình huống như thế nào?

Vừa xuống đất liền bị bắt rồi?

Nhưng mà từ trong lời nói vị đại thúc “mặt” kia, hấn cũng hiểu được, chỉ sợ là Tử Vân học cung gặp được phiên toái.

Chỉ cần giải quyết phiên phúc, đối phương liền để hấn trở thành thân truyền đệ tử, xem như một loại đề bạt đặc biệt.

“Huu!”

Mà thời điểm khi hấn nghĩ rõ ràng, hấn đã bay đến trên quảng trường chiến đấu kia, xẹt qua một đạo đường vòng cung, vũng vàng rơi trên mặt đất.

“Ngọa tào! Đây là ai!”

“Loại tình huống này còn dám đi lên, chẳng lẽ không sợ bị súc sinh lông lá kia đánh chết sao?”

“Không phải là một vị nhân vật yêu nghiệt ẩn tàng chứ? Thế nhưng là, tựa hồ hoàn toàn không có ẩn tượng a.”

“Nhìn quần áo hấn, không giống người Tử Vân học cung chúng ta.”

Ngoài sân rộng vậy, các đệ tử Tử Vân học cung vậy xem đang nghị luận âm ỉ.

Mà lúc này, Ứng Không cũng nhìn thấy Tàn Tử.

Hấn phát hiện Tàn Tử cũng không có mặc tử vân bạch bào của Tử Vân học cung, cau mày nói:

“Người thật giống như cũng không phải là đệ tử Tử Vân học cung.”

“Vừa gia nhập, có vị đại thúc xấu xí nói, thắng người liền để ta làm thân truyền đệ tử.”

Tàn Tử nói thật.

“Ha ha, thắng ta? Người lấy cái gì thắng? !”

Trong mắt Ứng Không bắn ra lăng lệ quang mang, cười lạnh nói:

“Nhân tộc thật đúng là một cái chủng tộc buồn cười, vì một điểm hư danh, ngay cả mệnh đều đánh cược, thật quá ngu xuẩn!”

“Ta hôm nay còn không có giết qua người nào đâu, vậy liền từ người bắt đầu đi, ghi nhớ, kiếp sau không cần làm loại sự tình

không biết lượng sức này!”

Nói xong, tay phải hắn đánh ra một trào đối với Tàn Tử.

“Xoạt!”

Kim sắc quang mang từ năm ngón tay hắn khuếch tán mà ra, hóa thành một đạo ung trào kim sắc vô cùng sắc bén, hướng phía Tàn Tử gào thét mà đến, phong mang kim chi pháp tắc, tựa hồ có thể xé rách đại địa.

“Phá!”

Tàn Tử đứng tại trên quảng trường, hướng phía bầu trời oanh sát một quyền, cột sáng màu xanh xông lên trời, giống như cỏ xanh chồi non vỡ ra khỏi mặt đất, vậy mà đem cái ung trào kim sắc kia xuyên thủng.

“Mộc chi pháp tắc!”

“Mộc chi pháp tắc thật mạnh! Kim khắc Mộc, mộc chi pháp tắc của hắn vậy mà có thể cùng kim chi pháp tắc cứng đối cứng!”

“Không thể tưởng tượng nổi!”

Mọi người kinh hãi, sau đó hưng phấn không thôi.

Mà Ứng Không cũng là giật nảy cả mình, hắn người mang huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điều, kim chi pháp tắc của hắn so đại đa số người đều mạnh hơn, người này vậy mà dùng mộc chi pháp tắc chặn lại?

“Quần quanh.”

Mà lúc này, Tàn Tử tay phải vung lên, cái đạo cột sáng màu xanh kia vậy mà cấp tốc thực thể hóa, hóa thành một đạo dây leo màu xanh to lớn, giống như một đầu giao long hướng phía Ứng Không càn quét mà đi.

“Liệt Không trăm!”

Ứng Không thân thể xoay tròn, phía sau hiện ra mấy trăm đạo quang vũ kim sắc to lớn, giống như lưỡi dao chém về phía dây leo.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Trên bầu trời phát sinh ra bạo tạc kịch liệt, mảng lớn dây leo màu xanh bị xé nát, hóa thành mảnh vỡ bay múa đầy trời, mà cùng lúc đó, thân thể Ứng Không hóa thành một vệt kim quang, lượn vòng lấy lao xuống hướng Tần Tử.

“Ông!”

Tay phải của hắn biến thành ưng thảo, tựa hồ đem móng vuốt của hắn triệt để đổ bê tông thành kim sắc, cái ánh sáng kim loại lấp lóe này, chụp thẳng tắp vào trái tim Tần Tử.

“Nghĩ hay lắm.”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, tay phải bóp quyền, nắm đấm nóng bỏng như liệt dương, một quyền đánh phía cái móng vuốt kim sắc kia.

“Keng!”

Một tiếng vang trầm, đóm lửa bắn ra bốn phía, thân thể Ứng Không giống như như đạn pháo mà hướng phía bầu trời bay ngược mà đi.

“Liệp Ứng hồi toàn!”

Mà ở nháy mắt bay ra ngoài, cánh hắn chấn động, lấy một loại tư thái cực kì quỷ dị, cưỡng ép cải biến quỹ tích phi hành, trong chốc lát lượn vòng đến, lần nữa chụp vào trái tim Tần Tử.

“Nguy rồi!”

“Cẩn thận! !”

Mọi người chung quanh kinh hoảng kêu to.

Chương 253: Thực Lực Của Tần Tử

Chương 253. Thực Lực Của Tần Tử

Mà Ứng Không cũng lộ ra nụ cười tàn nhẫn ——trong khoảng cách ngắn như vậy dùng Liệt Ứng hồi toàn, mà thường thường tại lúc chiến đấu sẽ làm người ta mê man, rất khó kịp thời kịp phản ứng.

Mà lúc kịp phản ứng, đều đã chậm.

Móng vuốt kia của hắn sắc bén vô cùng, khoảng cách tới lồng ngực Tần Tử càng ngày càng gần, càng ngày càng gần...

“Ba!”

Nhưng mà sau một khắc, một đạo bàn tay nóng bỏng, bắt lấy cổ tay hắn, giống như kìm sắt kẹp lấy hắn.

“Sao lại thế! !”

Con người hắn đột nhiên co vào, hoảng sợ vô cùng, nhanh chóng liền muốn lui lại, thế nhưng là, một cỗ lực lượng ngang ngược như viễn cổ hung thú, từ chỗ cổ tay truyền đến, sau đó... Trời đất quay cuồng!

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Tần Tử giống như Hulk, đem Ứng Không không ngừng đập xuống đất, phát ra thanh âm điếc tai nhức óc.

Quảng trường rung động dữ dội, thậm chí sàn nhà làm từ vật liệu vô cùng cứng rắn kia, cũng bị ném ra vết rách, mảnh vụn vấy ra.

“Tê! ! !”

“Đây là tình huống như thế nào?”

“Quá, quá nhanh nhẹn dũng mãnh đi?”

Các đệ tử Tử Vân học cung hít một hơi lãnh khí —— bọn hắn cũng không tính đại nhân vật, cho nên cũng không có bị tước đoạt quyền lợi hít một hơi lãnh khí.

Mà lúc này, những cái trường lão ở chỗ sâu Tử Vân học cung kia, cũng đều bị sợ ngây người, sau đó từng cái con mắt tỏa ánh sáng.

“Ha ha ha, đánh thật hay!”

“Nện, dùng sức nện!”

“Không sai, có phong phạm lão phu năm đó.”

Những trưởng lão này rất có vài phần cảm giác mở mày mở mặt.

Thậm chí có người nhìn về phía vị trưởng lão yêu tộc Ung Tồn kia, nhìn có chút hả hê nói:

“Lão chim ưng, thật ngại quá, các người phải thua.”

“A, vậy nhưng không nhất định!”

Ung Tồn trưởng lão cười lạnh một tiếng, thực lực Ung Không hẳn là biết đến, làm sao có thể cứ bại như vậy?

Quả nhiên!

Sau một khắc, Ung Không kia bị Tần Tử coi như “bị thịt” không ngừng đập xuống đất, đột nhiên bay ngược ra ngoài.

“Rầm rầm!”

Vậy mà là hắn tự đoạn móng vuốt, mà theo hắn bay ngược, đại lượng huyết dịch kim sắc giống như một đầu dây lụa kim sắc, rải đầy trời.

“Lấy huyết làm dẫn, kim chi hạo kiếp!”

Ung Không hét lớn một tiếng, mi tâm đột nhiên phát sáng!

“Phốc phốc phốc!”

Những cái huyết dịch kim sắc kia đột nhiên nổ tung, bộc phát ra lôi đình kim sắc vô cùng kinh khủng, nháy mắt đem Tần Tử bao phủ đi vào, những cái lôi đình kim sắc kia hóa thành một đạo hình cầu khổng lồ to hơn hơn trăm mét, bên trong có hủy diệt chi khí tứ ngược.

“Có thể để cho ta chảy ra nhiều huyết dịch như vậy, ngươi chết cũng đáng.”

Ung Không lơ lửng ở trên trời, cánh sau lưng chấn động, mà móng vuốt đứt rời vậy mà một lần nữa mọc ra.

” Phá ... cho ta!”

Mà liền tại cái thời điểm này, một đạo tiếng rống giận dữ vô cùng ngang ngược vang lên, giống như bò rừng gầm nhẹ, tràn ngập lực lượng dã tính.

“Tê lạp!”

Sau một khắc, quang cầu lõi đình kim sắc trên quảng trường, trực tiếp chia làm hai nửa, lộ ra Tần Tử bên trong.

Áo quần hần sớm đã rách mướp, giống như vải treo ở trên người, thân thể bành trướng, dáng người khôi ngô, tóc dài hóa thành tử sắc, trên thân thậm chí có đường vân quỷ dị, giống như một tôn thiếu niên Ma Thần!

Vu Tôn Luyện Thể kinh!

“Yêu quái? !”

Ứng Không chỉ cảm thấy tê cả da đầu, theo bản năng kêu một tiếng, vậy mà quên đi, mình mới là yêu quái chân chính.

“Quần quanh!”

Tần Tử tay phải giơ cao, tựa hồ giơ lên một viên mặt trời màu xanh, sau đó vô số dây leo to lớn từ bên trong mặt trời màu xanh sinh trưởng mà ra, phô thiên cái địa bao phủ hướng Ứng Không.

“Không được! Trốn!”

Ứng Không trong lòng hoảng sợ, không còn có chiến ý, hướng thẳng đến bên ngoài Tử Vân học cung bay đi.

Thế nhưng là, những cái dây leo kia quá nhanh, giống như từng đầu Thanh Long, nháy mắt ngăn chặn đường đi của hắn.

“Mở cho ta! !”

Hắn rống giận, oanh ra một đạo quang cầu kim sắc, nương theo là tiếng vang kinh thiên, dây leo màu xanh phía trước nổ tung.

Nhưng mà, một đạo thân ảnh khôi ngô đã xuất hiện tại trước người hắn, một đôi đại thủ cứng rắn, chộp tới phía hắn giống như bắt gà mái.

“A a a —— “

Ứng Không gào thét lớn, con mắt biến thành mắt ưng, sau đó toàn thân cấp tốc mọc ra lông vũ, cũng cấp tốc bành trướng.

Trong nháy mắt, hóa thành một đầu cự ưng màu đen khổng lồ, hai cánh triển khai, khoảng chừng hai trăm trượng!

“Không đủ cứng rắn, lại lớn hơn cũng vô dụng!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, cấp tốc huyển hóa ra hai cái cự thủ kim sắc, bắt lấy hai cái móng vuốt cự ưng, sau đó hướng phía hai bên dùng sức xé ra!

“Không —— “

“Tê lạp!”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, lông vũ bay tán loạn, trên bầu trời hạ xuống mưa máu kim sắc, mưa như trút nước xuống.

Giờ khắc này.

Toàn trường yên tĩnh.

Hồi lâu sau, mọi người mới phản ứng được, sau đó, vẫn là hai mặt nhìn nhau như cũ, không ai reo hò, cũng không ai hưng phấn.

“Chết rồi?”

“hình như là vậy”.

“Thật đã chết rồi?”

“Thật.”

“Ừm, minh bạch.”

Ngắn ngủi sau khi xác nhận, rất nhiều người xoay người rời đi!

Bọn hắn biết, phạm là người chết, về sau tất nhiên có người bị thống vạ phần, nếu như bọn hắn tại nơi này reo hò, rất có thể sẽ dẫn lửa thiêu thân.

Đã như vậy, đi trước mới đúng.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thiên kiều yêu tộc Ứng Không, tự động nạp tiền 18 điểm giá trị gọi cha, hiện tại số dư của ngài còn lại là 45.6 giá trị gọi cha “

Bên tai Tần Xuyên vang lên thanh âm hệ thống.

Mà cùng lúc đó, một đạo gào thét tê tâm liệt phế cũng vang lên.

“Ứng Không! !”

Chỉ thấy vị trưởng lão yêu tộc Ứng Tôn kia sắc mặt dữ tợn, con mắt đỏ bừng, khí tức quanh người nháy mắt bắt đầu cuồng bạo.

“Xoạt!”

Thân thể của hắn lóe lên liền biến mất.

Mà sau một khắc, hắn từ trên bầu trời rơi xuống đất, hắn tựa hồ muốn đi quảng trường kia, nhưng bị nửa đường chặn.

“Ứng Tôn trưởng lão, ngươi muốn làm cái gì?”

Một vị trưởng lão Tử Vân học cung lơ lửng tại không trung, giống như cười mà không phải cười lấy nhìn xem trưởng lão yêu tộc rơi xuống dưới.

“Ứng Không chết rồi, ta chẳng lẽ không thể đi nhìn xem sao?”

Ứng Tôn trưởng lão phản hận nói.

Chương 254: Bản Chất Của Tử Vân Học Cung

Chương 254. Bản Chất Của Tử Vân Học Cung

“Chỉ là ngươi không phải đơn giản đi nhìn xem?”

Một vị trưởng lão khác cũng trêu tức nói.

Bọn hắn suy đoán, lão gia hỏa này là muốn giết người, dù sao, mặc kệ cái thời đại gì, đều có kẻ người không thua nổi.

Thật giống như mười năm trước.

Tử Vân học cung có một vị trưởng lão, mang theo cháu của mình đi Toái Tinh học cung ngăn cửa, cháu trai hắn bị một vị thiên kiều yêu tộc chém giết.

Kết quả vị này trưởng lão bạo khởi giết yêu, quả thực là đem vị thiên kiều yêu tộc kinh diễm kia chém giết —— mặc dù, vị trưởng lão này cuối cùng cũng bị cường giả Toái Tinh học cung đánh giết, đồng thời ướp gia vị thành thịt khô, đến nay cũng còn treo ở ngoài cửa lớn Toái Tinh học cung, để răn đe mọi người...

Trưởng lão của Tử Vân học cung như này, tự nhiên trưởng lão Toái Tinh học cung cũng có khả năng giống như này, cái này kêu là... Suy bụng ta ra bụng người!

Bọn hắn hoài nghi cũng không dư thừa.

Trên thực tế, trong nháy mắt kia, Ứng Tôn trưởng lão thật là chuẩn bị giết Tần Tử, đến cái ngọc thạch câu phân.

Dù sao, cháu trai hắn ký thác kỳ vọng chết rồi, đồng thời, hắn còn để Toái Tinh học cung thua mất Thiên Sát chân kim khoáng mạch.

Cái đả kích song trọng này, để hắn có suy nghĩ coi thường mạng sống của mình.

“Đinh! hoàng giả bát kiếp từ thất trọng hoàng kiếp đột phá, sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới hoàng giả lục kiếp, cũng cùng cảnh vô địch!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

Sau đó, Tần Xuyên cảm giác mình lực lượng cấp tốc bạo tăng, một đợt không yên tĩnh một đợt lại lên, giống như phản ứng phân hạch, mạnh mẽ đến gần như bạo tạc!

“Hả? !”

Bên cạnh, con người Tử Vân cung chủ có chút co rụt lại, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tần Xuyên, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Chuyện gì xảy ra?

Trước đó hẳn rõ ràng cảm ứng được, người này là tu vi nhị kiếp, làm sao đột nhiên liền biến thành lục kiếp!

Loại biến hóa không có dấu hiệu nào này, mà lại khoảng cách như thế lớn, căn bản không thể nào là tại chỗ đột phá, như vậy, chỉ có một cái khả năng:

Đối phương đang ẩn giấu thực lực! !

Hắn là Chuẩn Đế, mà lại cũng là Chuẩn Đế cửu trọng Hoàng Kiếp Thành Hoàng, đối phương có thể ở trước mặt hắn ẩn tàng, cái này quá khác bình thường.

“Mảnh vỡ đại lục... Mảnh vỡ đại lục quy tắc không hoàn thiện, không có khả năng sinh ra loại tồn tại này, trừ phi... Là viên cổ đại năng phục sinh.”

Bên trong lúc vô hình.

Tần Xuyên trong mắt hắn bắt đầu trở nên thần bí mà cao lớn.

“Hừ! Bọn nhân tộc dối trá các ngươi, lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, cho là ta sẽ giống như các ngươi sao!”

Ứng Tôn trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

Lúc này, xúc động trong lòng hắn đã đi qua, cũng tỉnh táo được, đặc biệt là nhớ tới khối thịt khô treo ngoài cửa lớn Toái Tinh học cung kia, hắn liền không nhìn được rùng mình một cái.

Kém chút xúc động a! !

“Đã như vậy, vậy liền mời trở về đi, dựa theo lễ nghi hai tộc chúng ta, thiên kiêu ngăn cửa bị chém giết, có chết cũng vinh dự, Tử Vân học cung chúng ta sẽ chuyên môn phái người đem di thể Ứng Không đưa về.”

Tử Vân học cung chủ bình tĩnh nói.

“... Làm phiền.”

Ứng Tôn trưởng lão trầm mặc hồi lâu, mới run giọng đáp lại nói.

Nói xong, hắn đằng không mà lên, hóa thành một con hắc ưng to lớn, cánh chim chấn động, lập tức yêu phong cuộn cuộn, cấp tốc đi xa.

Quảng trường bên kia.

Nhìn thấy lão yêu quái rời đi, về sau các đệ tử Tử Vân học cung lập tức hoan hô lên, rất nhiều người đem Tần Tử vây lại, líu ríu.

Tần Tử đứng tại trung ương đám người, một bộ vẻ ông cụ non, cùng mọi người chậm rãi mà nói, mơ hồ trong đó giống như đang nói: việc này chỉ là tiện tay mà thôi, ta thường ngày cũng làm tám mươi một lần.

Mà bên này, các trưởng lão mới đột nhiên nhớ tới một sự kiện.

“A, Ngọc Lâm tử đâu? !”

Không biết là ai trước kinh hô một tiếng, sau đó, một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, tất cả mọi người kịp phản ứng.

Bọn hắn nhìn một chút bốn phía.

Trừ một đoàn người trẻ tuổi xa lạ, mấy vị hoàng giả lạ lẫm, cùng đội nghi lễ Tử Vân học cung, cũng không có có thân ảnh Ngọc Lâm tử.

Bọn hắn vừa rồi chú ý chiến đấu trên quảng trường, vậy mà đều không có chú ý chuyện này, theo bản năng coi là Ngọc Lâm tử cũng tại bên cạnh xem kịch, dù sao lão gia hỏa kia thích nhất chính là xem náo nhiệt, làm náo động, đánh bạc.

“Hồi bẩm cung chủ, các vị trưởng lão, Ngọc Lâm tử trưởng lão hắn... Tại cái mảnh vỡ đại lục kia... Gặp nạn.”

Một vị đệ tử đội nghi lễ quỳ một chân trên đất, cúi đầu, thận trọng nói.

“Cái gì? !”

“Cái này sao có thể!”

“Những cái mảnh vỡ đại lục kia quy tắc có thiếu, căn bản không có khả năng dẫn sinh ra tồn tại quá mạnh, cho dù có, cũng đã sớm đi vào chủ đại lục, lão gia hỏa Ngọc Lâm tử kia đã là hoàng giả chín kiếp, sao lại thế...”

Các trưởng lão khó mà tiếp nhận thực tế như vậy.

Không chỉ có là bởi vì bọn hắn cùng Ngọc Lâm tử có giao tình thâm hậu, càng quan trọng hơn là... Ngọc Lâm tử còn thiếu

bọn hấn rất nhiều tiền nợ đánh bạc đó!

“Các vị trưởng lão, ta nói đều là thật, bên trong Bắc Hải mảnh vỡ đại lục kia ẩn núp lấy một đầu viên cổ cự thú, tam trưởng lão cầm trong tay Cự Khuyết kiếm đối phó súc sinh kia, nguyên bản chiếm thượng phong, thế nhưng là về sau khinh địch...”

Vị đệ tử này tận lực nói dễ nghe một chút.

Mọi người nghe vậy, cũng không thể không tin tưởng cái bi kịch này, thế là nhao nhao bóp cổ tay thở dài, chảy xuống mấy giọt nước mắt cá sấu.

Tử Vân học cung, nhưng thật ra là một cái tổ chức tương đối lỏng lẻo, trưởng lão học cung đến từ các đại gia tộc Tử Vân vực, xem như gia nhập biên chế nhân tộc Thánh Điện, ngày bình thường cũng liền vẫy chút nước, mò chút cá.

Tình nghĩa đều không khăng khít.

Nếu không, Cái khối thị khô kia cũng không treo ở Toái Tinh học cung mười năm, đều không ai đi lấy trở về.

“Ai, người có vui buồn ly hợp, trăng có mờ tỏ đầy vơi, việc này cố khó toàn... Thông tri gia tộc trưởng lão Ngọc Lân tử đi, để bọn gia tộc hấn lại phái một vị cường giả tới, tiếp nhận vị trí tam trưởng lão.”

Tử Vân cung chủ thở dài một tiếng, nói.

“Ừm.”

“Chỉ có thể như thế.”

Mọi người nhao nhao gật đầu, đối với loại tác phong chức vị “Thế tập” này cũng không có cái bất mãn gì, bởi vì... Đó cũng không phải chỗ tốt gì.

Trên thực tế, trưởng lão Tử Vân học cung cũng không phải là một cái quá vinh dự ngược lại là giống như bị nhân tộc Thánh Điện tới ép —— học cung thiết trí tại nơi này, tất cả đại gia tộc nhất lưu Tử Vân vực, mỗi nhà nhất định phải giao ra một vị hoàng giả đỉnh phong tới làm trưởng lão, mà lại bổng lộc rất ít, gần như là làm công không ràng buộc!

Về phần nói làm trưởng lão thì có thể mở cửa sau cho hậu bối gia tộc mình, đó cũng là nói nhảm, bởi vì, Tử Vân học cung thật ra là không có ngưỡng cửa.

Người trẻ tuổi nhân tộc, ai cũng có thể gia nhập Tử Vân học cung, chỉ bất quá... Có thể chịu đựng hay không, đó chính là chuyện của mình.

Rất nhiều hạng người bình thường không biết tự lượng sức mình trà trộn vào Tử Vân học cung, trong vòng vài ngày liền bị các sư huynh đệ đồng môn đánh cho không thành hình người, cuối cùng là trong đêm chui chuồng chó đào tẩu...

Chương 255: Trở Thành Trưởng Lão

Chương 255. Trở Thành Trưởng Lão

“Mấy vị, có tính toán gì không?”

Cái thời điểm này, Tử Vân cung chủ nhìn về phía mấy vị hoàng giả mảnh vỡ đại lục như Tần Xuyên cùng đại hòa thượng.

“Thế giới lớn như thế, ta chuẩn bị đi xông xáo, Tử Vân học cung hẳn là sẽ không lưu lại ta chứ?”

Đại hòa thượng vừa cười vừa nói.

“Sẽ không.”

Tử Vân cung chủ hỏi đáp.

“Ây...”

Đại hòa thượng da mặt cứng đờ.

Mặc dù ta vốn là không có ý định lưu lại, nhưng người dứt khoát để ta đi như vậy, là chuyện gì xảy ra? Có thể cho chút mặt mũi hay không?

Đương nhiên, hấn cũng liền oán thầm một chút mà thôi, thực lực cùng thân phận của đối phương, căn bản không cần đến cho hấn mặt mũi.

“Lão hủ tuổi thọ không nhiều, chỉ muốn nhìn một chút sơn hà tốt đẹp của chủ đại lục, đa tạ quý học cung thành toàn.”

Vị lão hoàng giả ẩn sĩ kia nói.

“Chúng ta cũng chuẩn bị đi xông xáo.”

Mấy vị hoàng giả không có danh tự cũng đồng thời nói.

Kỳ thật bọn hấn thấy được Tử Vân học cung, về sau phát hiện nơi này còn không tệ, nhưng là bọn hấn thực lực quá yếu, lưu lại đến cũng không kiếm nổi chức vị quá cao, thà rằng như vậy, còn không bằng ra ngoài xông xáo.

Có lẽ thậm quật khởi thì sao.

Kém nhất, cũng có thể tìm tiểu địa phương chiếm núi làm vua, xưng tôn làm tổ, vượt qua đoạn thời gian giống như trước kia.

Chủ đại lục rất lớn, cường giả vô số.

Nhưng cũng không phải là người người đều có thể Thành Hoàng, một vị hoàng giả nếu là muốn tìm tiểu địa phương xưng vương xưng bá, vẫn là rất dễ dàng.

“Vậy được rồi, chúc các người thuận buồm xuôi gió.”

Tử Vân cung chủ bình tĩnh nói.

Sau đó, hấn đi vào trước mặt Tàn Xuyên, trịnh trọng nói ra:

“Không biết đạo hữu đã nghĩ kỹ chỗ tới hay chưa, nếu là còn không có quyết định, không bằng tạm thời ở tại Tử Vân học cung, làm trưởng lão thanh nhàn. Đạo hữu cảm thấy như thế nào?”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, mọi người chấn kinh.

Cung chủ luôn luôn ân tình mờ nhạt, vậy mà hướng vị hoàng giả mảnh vỡ đại lục này ném ra cảnh ô liu, hơn nữa, đáng vẻ còn là kết giao bình đẳng!

Đây là vì cái gì?

Chẳng lẽ cũng bởi vì người này đáng đẹp trai? ? ?

Bọn hắn nhìn qua mặt dếp lê của cung chủ một chút, nhìn nhìn khuôn mặt tuấn lãng tiêu sái Tần Xuyên, phát hiện... Thật là có khả năng!

“Ta hiện tại hoàn toàn chính xác còn chưa nghĩ ra đi nơi nào.”

Tần Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía thiên khung, lo lắng nói:

” Người và sự việc trước kia, ta còn chưa nghĩ ra làm sao đi đối mặt... Cũng được, vậy liền tại nơi này dừng lại một đoạn thời gian đi, làm phiền người.”

“Vinh hạnh cực kỳ.”

Tử Vân cung chủ hiểu ý cười một tiếng.

Cái cười một tiếng này, khiến cho gương mặt nguyên bản thường thường không có gì lạ của hắn, vậy mà nhiều hơn mấy phần mỉa mai, như tắm gió xuân.

“Cái này! !”

“Người cùng sự tình trước kia...”

Các trưởng lão chung quanh lại là hô hấp dồn dập.

Từ thái độ cung chủ, lại tăng thêm đôi câu vài lời người này, bọn hắn nhạy cảm bắt được một chút tin tức kinh người.

Người này...

Chỉ sợ vốn là người chủ đại lục, là cường giả viễn cổ, năm đó vẫn lạc tại mảnh vỡ đại lục, bây giờ sống lại trở về!

Lập tức, ánh mắt bọn hắn nhìn về phía Tần Xuyên trở nên không đồng dạng, từ nguyên bản là từ trên cao nhìn xuống, biến thành kính sợ nhàn nhạt.

Tuy nói bây giờ Cửu Thương đại lục, người thời nay chưa hẳn không bằng cổ nhân, nhưng là vật cổ xưa, vẫn là sẽ để cho người rụt rè.

Sống được lâu cũng một loại bản sự!

“Xem ra các vị đã đoán được cái gì, nhưng mà nếu là chính ta nói ra, đây cũng là không truy cứu.”

Tần Xuyên liếc nhìn mọi người, trầm giọng nói ra:

“Nhưng là... Trừ mọi người ở đây, ta không hi vọng còn có bất luận kẻ nào biết chuyện này, một cái cũng không được!”

Ngữ khí của hắn có chút băng lãnh, mang theo một loại cường thế cùng bá đạo không hiểu, tựa hồ hắn, không dung ngỗ nghịch.

Người bình thường, ai dám nói như vậy?

Nhưng là Tần Xuyên nói như vậy, lại hoàn mỹ phù hợp hình tượng hắn tại trong lòng mọi người, không chỉ có không ai không phục, ngược lại nhao nhao gật đầu.

“Vâng vâng vâng!”

“Chúng ta nhất định sẽ không tiết lộ ra ngoài.”

“Tiền bối xin yên tâm.”

Những này các trưởng lão lời thề son sắt.

Sau đó có vị trưởng lão cẩn thận hỏi:

“Vậy... Chúng ta ngày bình thường là xưng hô tiền bối như thế nào đây?”

“Vậy phải xem cung chủ cho ta chức vị gì.”

Tần Xuyên đột nhiên cười một tiếng, nhìn về phía Tử Vân cung chủ.

Tử Vân cung chủ cũng cười.

Tần Xuyên nói câu này, xem như cho hắn một bộ mặt, tựa hồ đem quyền quyết định giao trong tay hắn.

Hắn nghĩ nghĩ, cười nói ra:

“Nếu là lấy thân phận đạo hữu đến luận, vị trí cung chủ cho người đều là hạ mình, nếu như ta cho người phó cung chủ, lại lộ ra giống như đạo hữu chỉ có thể làm phó cung chủ, cũng không thích hợp.”

“Đã như vậy... Vậy thì liền tùy tiện an bài cái vị trí khách khanh trưởng lão đi, dù sao bản ý của đạo hữu, cũng là nghĩ điệu thấp một chút.”

Tần Xuyên hài lòng gật đầu.

Khách khanh trưởng lão, cũng chính là cái trưởng lão thanh nhàn, cũng không cần quản sự tình gì, treo cái tên tuổi mà thôi.

Thân phận như vậy, không cao không thấp.

Tại ý nghĩ của nhi tử tiện nghi, đây chính là cái chức vị cao thượng tiên khí bông bênh, không vì năm đấu gạo mà khom lưng, không dính khói lửa trần gian.

Mà tại bên trong một chút người không rõ chân, hẳn chính là cái trưởng lão không có thực quyền mà thôi, mà lại là từ mảnh vỡ đại lục tới, không có bối cảnh gia tộc chèo chống, căn cơ rất nông cạn, không đáng giá nhắc tới...

Hắn vừa rồi đã buông lời, nghiêm cấm mọi người đem thân phận ” Viễn cổ cường giả” của hắn tiết lộ ra ngoài, tin tưởng những người này cũng không dám vi phạm.

Cứ như vậy.

Trừ mọi người ở đây, những cường giả khác bên ngoài Tử Vân vực cũng sẽ không coi hắn là việc gì to lớn, Tàn bé heo cũng liền không có bối cảnh.

Bé heo không có bối cảnh lại ưu thích làm náo động, đi ra bên ngoài làm việc, muốn không kéo cừu hận cũng khó khăn...

“Chúc mừng Tàn trưởng lão!”

“Hoan nghênh Tàn trưởng lão gia nhập Tử Vân học cung!”

Chung quanh các trưởng lão tranh thủ thời gian chúc mừng.

“Các ngươi làm sao biết ta họ Tàn?”

Tàn Xuyên nhíu mày hỏi.

Hắn nhớ kỹ, hắn cũng không có giới thiệu qua bản thân.

“Cái này... Khụ khụ, không cần để ý những chi tiết này!”

“Đúng vậy a, không cần để ý chi tiết.”

Chương 256: Tân Thuật

Chương 256. Tân Thuật

Những này trưởng lão Tử Vân học cung cũng là sừng sốt một chút, sau đó bắt đầu pha trò che giấu.

Bọn hắn trong lòng âm thầm chấn kinh.

Cái sức quan sát của tên đẹp trai này quá nhạy cảm đi!

Ngay cả điểm nhỏ nhỏ ấy đều bị hắn phát hiện, chỉ là làm sao làm được, chẳng lẽ là bởi vì quá đẹp trai sao?

Quả thực khủng bố như vậy!

“Cha!”

Cái thời điểm này, Tân Tử bay tới, sau đó hào hứng nói ra:

“Ta nghe nói, Tử Vân học cung có rất nhiều điển tịch trân quý, còn có rất nhiều bảo địa tu luyện, không bằng chúng ta trước lưu tại Tử Vân học cung a?”

Hắn mong đợi nhìn xem Tân Xuyên.

“Được.”

Tân Xuyên mỉm cười gật gật đầu, cảm giác vĩnh viễn cho người ta như tắm gió xuân, dễ dàng tử tiện nghi rất cảm thấy thân thiết.

Sau đó hắn nhìn về phía Tử Vân cung chủ, cười tủm tỉm nói ra:

“Hứa hẹn trước đó của ngươi, cũng nên thực hiện đi?”

“Kia là tự nhiên.”

Tử Vân cung chủ nhin không được cười lên, sau đó đột nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, đối Tân Tử nói ra:

“Từ giờ trở đi, ngươi chính là đệ tử thân truyền của Tử Vân học cung... Thân truyền đệ tử có thể thu hoạch được rất nhiều quyền hạn, cùng tài nguyên đặc thù, những việc này sau đó ngươi sẽ từ từ cảm nhận được.”

Hắn lời nói xoay chuyển, nói ra:

“Tử Vân học cung hiện tại hết thầy chỉ có tám cái thân truyền đệ tử, những người khác ít nhất là tu vi ngũ trọng thiên, người tu vi yếu nhất, cho nên phải chăm chỉ tu luyện, không được ném đi mặt mũi Tử Vân học cung ta “

“Tốt! !”

Tần Tử hưng phấn nói.

Hắn vừa rồi đã nghe những cái đệ tử kia nói qua, Tử Vân học cung chiếm cứ lấy Tử Vân vực phần lớn tài nguyên cùng bảo địa, đồng thời vơ vét các loại thần thông cùng bí tịch, thậm chí có bí thuật mới do nhân tộc Thánh Điện cải cách khai sáng!

Đúng vậy, bí thuật mới!

Bí thuật xưa nay chưa từng có.

Từ vạn năm trước tới nay, nhân tộc Thánh Điện thực hành cải cách, hội tụ toàn bộ lực lượng nhân tộc, nghiên cứu ra thần thông chi thuật kiểu mới hơn xa lúc trước.

Mà những tân bí thuật này, bởi vì các loại nguyên nhân mà tạm thời còn không có mở rộng, chỉ có số ít người có thể tu luyện, mà thân truyền đệ tử học cung, vừa lúc có tư cách!

...

Ban đêm, tinh không như vẽ.

Trên sân thượng ở chỗ sâu Tử Vân học cung, hai thân ảnh ngồi xếp bằng, chính là Tần Xuyên cùng Tử Vân cung chủ.

Gió mát thổi qua, sóng nước chập trùng, nâng cốc thưởng nguyệt, đọc Minh Nguyệt chi thơ, ca yêu điệu chi chương...

Hồi lâu sau, Tần Xuyên tự giễu lắc đầu, cười nói:

“Mấy vạn năm trôi qua, thế gian thương hải tang điền, biến chuyển từng ngày, vậy mà xuất hiện thuật pháp mới, những lão gia hỏa chúng ta, xem ra là phải tụt hậu rồi...”

“Tiền bối cần gì tự coi nhẹ mình chứ?”

Tử Vân cung chủ lắc đầu, cười nói ra:

“Nếu không phải năm đó các ngươi dục huyết phản chiến, bảo vệ thiên ngoại mà đến cấm kỵ Thần sơn, Cửu Thương đại lục ta làm sao sẽ có phần vinh cùng huy hoàng hôm nay?”

“Ha ha...”

Tần Xuyên lần nữa cười cười, sau đó trầm mặc.

Tựa hồ tâm tình phức tạp của hắn, nhất định phải dùng trầm mặc để bình phục.

Mà Tử Vân cung chủ cũng không nói gì.

Hắn có thể lý giải tâm tình Tần Xuyên—— chí ít, hắn tự cho là hắn có thể lý giải.

Tại hắn nghĩ, Tần Xuyên năm đó tất nhiên cũng là một vị cường giả Võ Đế ngưng ngênh kiên cường.

Cả đời cườn thế, không kém ai!

Thế nhưng là sau khi chiến tử, kéo dài hơi tàn phục sinh trở về, lại phát hiện thế giới thay đổi, toàn bộ thế giới đều đang nước lên thì thuyền lên, không chỉ có trình độ chinh thể của nhân tộc đề cao, thậm chí liên hệ thống tu luyện đều có biến hóa!

Mà tồn tại trước kia có lẽ cùng cấp với hắn, có lẽ sớm đã đạt đến cảnh giới cao hơn, xa xa đem hắn hất ra...

Ý chí không kém ai cùng ngưng ngênh của hắn, lại phải đối mặt với sự thực là lạc hậu hơn người khác.

Đây là tàn khốc cỡ nào?

Hồi lâu sau, Tần Xuyên mang trên mặt vẻ cô đơn, khàn khàn nói ra:

“Có thể nói cho ta một chút sự tình về tân thuật không?”

“Đương nhiên.”

Tử Vân cung chủ ôn nhuận cười một tiếng, sau đó bắt đầu êm tai nói.

“Tân thuật, nhưng thật ra là cường giả đứng đầu nhất nhân tộc, từ bên trong cấm kỵ Thần sơn ngộ ra.”

“Ban sơ, là Cầm Long võ đế phát hiện dấu vết để lại, sau đó, Thôn Nhật đại đế cũng tìm được một chút vết tích, về sau, tại phía dưới nhân tộc tận lực nghiên cứu, phát hiện càng ngày càng nhiều đồ vật mới.”

“Những vật này rất rải rác, nhưng là trải qua rất nhiều Võ Đế nhân tộc nghiên cứu và chỉnh hợp vài vạn năm, rốt cục tạo thành hệ thống.”

“Tổng thể mà nói, bên trong cấm kỵ Thần sơn có một loại vết tích khác cao hơn hệ thống tu luyện, chúng ta hoài nghi đây là đến từ thượng giới trong truyền thuyết, nhưng là những vết tích này rất không trọn vẹn, mà tựa hồ cùng thiên địa quy tắc của thế giới chúng ta bài xích, cũng không thích hợp để chúng ta tu luyện.”

“Cho nên, các tiền bối nhân tộc chúng ta căn cứ cái đặc tính thế giới này của chúng ta, cải tiến ra thích hợp chúng ta tân thuật!”

Tử Vân cung chủ thần bí cười một tiếng, nói ra:

“Trên thực tế, tại bên trong cảnh giới phía dưới Võ Đế, tân thuật cùng cũ thuật pháp cũng không có lớn bao nhiêu khác nhau, chân chính khác nhau là... Tân thuật có thể đạt tới phía trên Võ Đế!”

“Cái gì? !”

Tần Xuyên rất phối hợp lộ ra chấn kinh.

Mà Tử Vân cung chủ rất hưởng thụ loại phản ứng này của Tần Xuyên, trên mặt càng thêm tinh thần phấn chấn, đường cong khoe miệng cũng lớn hơn.

“Đúng vậy, tân thuật có thể đạt tới phía trên Võ Đế.”

“Nguyên bản, cực hạn phương thế giới này của chúng ta chính là cảnh giới Võ Đế, đây là cảnh giới tối cao mà quy tắc phương thế giới này có khả năng cho phép.”

“Nhưng là tân thuật tự mở ra một con đường, dùng một loại phương thức xảo diệu, tránh đi chướng ngại quy tắc thế giới, để chúng ta ngạnh sinh ra nhiều hơn một cái đại cảnh giới —— cực cảnh!”

“Nói nôm na một chút, liền giống như xây một căn phòng, sau đó lại đục mỏng 4 bức tường trong đó đi, dạng này, không gian bên trong gian phòng liền trở nên lớn hơn.”

Tần Xuyên hỏi:

“Vậy không sợ phòng ở sập sao?”

“Ừm, ta đã từng cũng lo lắng qua vấn đề này, sau đó sư phụ ta nói với ta, đây chẳng qua là buồn lo vô cớ mà thôi.”

Chương 257: Định Làm Phản Sao

Chương 257. Định Làm Phản Sao

Tử Vân cung chủ cười nói ra:

“Thế giới của chúng ta, xa so với bên trong chúng ta tưởng tượng thì cường đại hơn nhiều, chúng ta gọi là phá hư, chẳng qua là nó đang dung túng chúng ta mà thôi, tựa như mẫu thân đang dung túng con của mình... Nếu như nó không cho phép, chúng ta cái gì cũng làm không được.”

“Sư phụ ta đã từng nói, quy tắc thế giới này nếu như không cho phép, liền sẽ áp chế lực lượng con người, liền xem như cường giả Võ Đế, cũng sẽ suy nhược đến mức giống như người thường, đừng nói bay, chạy đều sẽ thở dốc...”

“Sư phụ ngươi là ai?”

Tần Xuyên đột nhiên có chút hiếu kỳ, có thể nói ra lời như vậy, tất nhiên không phải nhân vật đơn giản.

Ít nhất là cái trí giả.

Trên mặt Tử Vân cung chủ lộ ra vẻ sùng bái, nói ra:

“Gia sư không thích lộ ra tục danh, tự xưng... Đông Thổ cư sĩ.”

Đông Thổ cư sĩ!

Tần Xuyên hít một hơi lạnh khí, không biết vì sao, hần cảm giác mình cùng cái tên này ở giữa có nhân quả lớn lao.

Hắn nghĩ nghĩ, hỏi:

“Tân thuật tại trước cảnh giới Võ Đế, thật cùng thuật cũ không hề khác gì nhau?”

“Khác nhau không lớn, có lẽ sẽ thêm ra một chút thủ đoạn cổ quái kỳ lạ, nhưng là chiến lược khác biệt không lớn.”

Tử Vân cung chủ khẳng định nói.

Lần này, Tần Xuyên triệt để yên tâm, chỉ cần chiến lược khác nhau không lớn, như vậy hắn “Cùng cảnh vô địch” liền vẫn hữu hiệu như cũ.

Hắn biết rõ, bất luận cái vô địch gì đều là vô địch tương đối, hắn vô địch là bên trên vạn lực nghiền ép, nhưng là nếu như kỹ xảo người khác quá mạnh, đạt đến tình trạng tứ lạng bát thiên cân, hắn liền không nhất định còn có thể vô địch.

“Ta muốn hỏi đã hỏi xong, quấy rầy “

Tần Xuyên đứng dậy, khách khí nói.

“Tiền bối không muốn đi xem hai quyển tân thuật một chút sao?”

Tử Vân cung chủ vừa cười vừa nói.

“Không cần.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, sau đó biến mất tại trong bóng tối.

Vô công bất thụ lộc!

Không thân chẳng quen, người ta giúp hắn giải hoặc đã đủ, dựa vào cái gì lấy thêm đồ của người ta?

Hắn có thể đi trộm, có thể đi đoạt, bởi vì kia là bằng bản sự lấy được, nhưng duy chỉ có việc... Không nhận được bố thí.

Thứ tôn nghiêm này.

Ngoài miệng có thể nói là không đáng một đồng, cũng có thể dùng các loại buồn cười đi che giấu, nhưng cuối cùng, ném không được.

Tử Vân cung chủ nhìn xem bóng lưng tiêu sái của Tần Xuyên, trên mặt bất tri bất giác lộ ra một vòng kính nể

“Không hổ là nhân vật tiền bối a, loại nông nhên cùng khí độ này, ta không bằng...”

Rất nhanh, Tần Xuyên về tới chỗ ở của mình.

Đây là một tòa cung điện xa hoa.

Đại gia đại nghiệp Tử Vân học cung, đều bao quát ở bên trong dãy núi mệnh mông, đình đài lầu lầu các, cung điện liên miên, tự nhiên không thiếu một tòa cung điện cho hẳn.

“Cha!”

Tần Tử chạy tới, nói ra:

“Cha, vừa rồi có vị trưởng lão tới tìm ta, là một vị trưởng lão ban ngày chưa thấy qua, tựa như là người Lộc gia, Lộc gia là một trong mười đại gia tộc Tử Vân vực.”

“Hắn tìm ngươi làm cái gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ừm, nghe nói... một vị học cung trưởng lão của Lộc gia bọn hắn, mười năm trước mang theo một vị thiên kiều đi Toái Tinh học cung ngăn cửa, về sau xảy ra bất trắc, vị trưởng lão này bị yêu tộc cường giả Toái Tinh học cung chém giết, ướp gia vị thành thịt khô...”

Tần Tử cố nén ý cười, nói ra:

“Cái túi thịt khô kia bây giờ còn treo tại ngoài cửa lớn Toái Tinh học cung, Lộc gia cảm thấy đây là một loại sỉ nhục, hi vọng ta có thể đi Toái Tinh học cung ngăn cửa, quét ngang yêu tộc cùng cảnh giới, đem lão thịt khô kia thắng trở về.”

Tần Xuyên ngẩn người, sau đó hỏi:

“Vậy ngươi đã đồng ý sao?”

“Tạm thời còn không có, ta cảm giác vị trưởng lão kia có chút ngạo mạn, loại bề trên thái độ kia, để ta có chút không thoải mái.”

Tần Tử dừng một chút, nín nọt cười một tiếng, nói ra:

“Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là... Ta trước tiên cần phải hỏi ý kiến của ngài một chút nha!”

“Ngươi muốn đến thì đến, không muốn đi liền không đi.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Ừm, ta biết.”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng, ánh mắt lộ ra quang mang giao hoạt, tựa hồ đang đánh ý định quỳ quái gì.

Sau đó, hắn đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói ra:

“Cha, ta hôm nay đi tầng cao nhất Tàng Thư các quan sát tân thuật một chút, hoàn toàn chính xác mười phần thần kỳ, ngài muốn nhìn một chút hay không?”

“Ha ha, không cần.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, mang theo một loại bao dung từ trên xuống dưới, càng giống là một loại khinh thường nào đó:

“Kỳ thật cái gọi là tân thuật, chẳng qua là từ bên trong công pháp thượng giới diễn hóa mà đến công pháp mà thôi, trừ có thể tại bên trên cơ sở Võ Đế thêm ra một cái cảnh giới, cũng không có tác dụng quá lớn.”

“Chờ ngươi đến thượng giới, ngươi sẽ phát hiện, đây cũng chỉ là nhập môn công pháp nông cạn nhất mà thôi, vừa nắm một bó to.”

Tần Tử giật nảy cả mình.

Lập tức, lửa nóng trong lòng tiêu tán không ít, sau đó thử hỏi:

“Đây là... Thật?”

“Cha lừa qua ngươi?”

Tần Xuyên hỏi ngược lại.

Đương nhiên lừa qua!

Sinh hoạt khắp nơi là hoang ngôn.

Cái này hoàn toàn là dùng hoang ngôn tạo dựng lên quan hệ phụ tử, là quan hệ lão cha cầu tặc cùng nhi tử tiện nghi.

Đương nhiên, chân lý rõ ràng cũng không nắm giữ tại trong tay Tần bé heo, hắn nghĩ nghĩ, lắc đầu nói:

“Không có.”

“Vậy liền đúng rồi.”

Tần Xuyên hài lòng cười một tiếng, nói ra:

“Ghi nhớ, tân thuật cũng chỉ là một loại hệ thống tu luyện phổ thông mà thôi, cũng không có cao lớn như trong tưởng tượng của ngươi, chính ngươi nắm chắc tiêu chuẩn cho tốt, tin hết vào sách, không bằng không đọc sách.”

“A?”

Tần Tử tựa hồ hiểu, nháy nháy mắt, hỏi:

“Vậy có phải là, tin hết cha, không bằng...”

“Àm!”

Một cái hạt dẻ đập vào trên đầu của hắn, lực đạo cường đại trực tiếp đem hắn gõ té xuống đất, mắt nổi đom đóm.

“Phản loạn sao!”

Tần Xuyên hừ nhẹ một tiếng, vào nhà.

Mà Tần Tử ngồi liệt trên mặt đất, tay phải che lấy đỉnh đầu, nhìn xem bóng lưng lão cha, lộ ra nụ cười hàm hàm.

Giống như nhi tử ngọc nhà địa chủ.

Chương 258: Chấp Nhận Đi Ngăn Cửa

Chương 258. Chấp Nhận Đi Ngăn Cửa

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Tần Tử đi tại bên trên đường lát đá Tử Vân học cung, lần nữa gặp vị trưởng lão Lộc gia kia.

Vị trưởng lão này tướng mạo cũng không cái gì đặc sắc, đơn giản là tóc trắng xoá, người mặc bạch bào, mặt mũi nhăn nheo.

“Suy tính thế nào rồi?”

Vị này trưởng lão bình tĩnh hỏi, mặc dù không có vênh mặt hất hàm sai khiến, nhưng là vẫn lộ ra một tia ở trên cao nhìn xuống như cũ.

“Ta nghĩ rồi, nếu như ta đi ngăn cửa, thắng, Lộc gia các người sẽ cho ta chỗ tốt gì?”

Tần Tử cười hỏi.

“Tự nhiên là có, người có thể đạt được hảo cảm của Lộc gia ta, đây là rất nhiều bảo vật đều không đổi được.”

Vị này trưởng lão ngạo nghễ nói.

Lộc gia, làm một trong mười đại gia tộc Tử Vân vực, tộc nhân hơn trăm vạn, nội tình sâu không lường được, quyền thế ngập trời.

“Cho nên chính là không có chỗ tốt thực tế?”

Tần Tử hỏi.

Vị trưởng lão này cau chân mày lại, nói:

“Tại người nghĩ, hảo cảm Lộc gia ta, chẳng lẽ còn so không bằng một kiện gọi là bảo vật?”

“Ta làm người tương đối thực tế.”

Tần Tử ha ha cười một tiếng.

Sắc mặt vị này trưởng lão càng khó nhìn thêm, thanh âm cũng thay đổi lạnh:

“Người cần phải nghĩ rõ ràng, mặc dù người bây giờ là thân truyền đệ tử, nhưng là người tại Tử Vân học cung không có căn cơ chút nào, cha người cũng bắt quá là cái chức quan nhàn tản trưởng lão từ mảnh vỡ đại lục tới mà thôi, tại bên trong học cung không đủ nặng nhẹ.”

“Tại bên trong học cung còn như vậy, nếu là ra học cung, ha ha... Cái Tử Vân vực này, so sánh mảnh vỡ đại lục các người còn lớn hơn rất nhiều.”

“Người đây là đang uy hiếp ta?”

Ánh mắt Tần Tử híp lại.

“Ha ha, làm sao lại thế?”

Vị này trưởng lão ha ha cười một tiếng, ngoài miệng phủ nhận, nhưng là trên mặt biểu lộ, lại là nói rõ hết thấy.

“Bản tọa hỏi ngươi một lần nữa, Toái Tinh học cung, ngươi có đi hay không!”

Vị này trưởng lão lạnh lùng hỏi.

Tần Tử hít sâu một hơi, tựa hồ có chút xoắn xuýt, cuối cùng hít sâu một hơi, chậm rãi gật đầu:

“Đi.”

“Ha ha, coi như không có ngốc.”

Vị trưởng lão này trào phúng cười một tiếng, sau đó vỗ vỗ bả vai Tần Tử, cùng hắn gấp thoáng qua, chậm rãi đi xa.

Tần Tử quay đầu.

Nhìn xem cái bóng lưng già nua đầy đặc ý kia, khóe miệng cũng dần dần câu lên một độ cong trào phúng.

Uy hiếp ta?

Ngươi tìm nhầm người! !

Toái Tinh học cung thật sự là hắn muốn đi, nhưng là khối thịt khô nha... Vẫn là tiếp tục treo ở nơi đó đi!

Rất nhanh, sự tình Tần Tử muốn đi Toái Tinh học cung ngăn cửa, truyền khắp Tử Vân học cung.

Lập tức, mọi người phân chấn!

Trước đó, Ứng Không đến đây Tử Vân học cung ngăn cửa, đem các đệ tử Tử Vân học cung đánh cho liểng xiểng, hiện tại bọn hắn có thể mở mày mở mặt.

Tần Tử chuyển đi này.

Chỉ cần không phải vận khí kém đến nghịch thiên, gần như không có khả năng thua, dù sao, hắn đã đánh bại Ứng Không.

Bình thường mà nói, dám đến ngăn cửa, đều là tại một cái cảnh giới bên trong mạnh nhất đệ tử, nếu không cũng không có kia lá gan.

Bởi vì ngăn cửa thất bại, là sẽ bị đánh chết.

Ứng Không đã đến ngăn cửa, nói rõ hấn đã là tồn tại mạnh nhất bên ở thánh nhân nhất trọng thiên cảnh giới trong Toái Tinh học cung, Tần Tử ngay cả Ứng Không đều thu thập, Toái Tinh học cung còn có ai có thể chống đỡ?

Đương nhiên, phong hiểm vẫn tồn tại như cũ.

Có khả năng Toái Tinh học cung kỳ thật ẩn giấu đi thiên tài lợi hại hơn so với Ứng Không, chỉ bất quá quá vô danh, để Ứng Không làm thứ nhất ở bên ngoài.

Nhưng là loại khả năng kia rất nhỏ.

“Chúc Tần Tử sư huynh khai toàn trở về!”

“Tần Tử sư huynh, cố lên!”

“Tử ca nhi, đánh nổ bọn hấn!”

Ngoài cửa lớn Tử Vân học cung, rất nhiều đệ tử đang cổ vũ cho Tần Tử, đúng là, Tần Tử vẫn là rất được hoan nghênh.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó mang theo Tần Tử phóng lên tận trời, hướng về phía Toái Tinh học cung bay đi.

Vốn nên là từ một vị trưởng lão thâm niên mang theo Tần Tử qua, nhưng là Tần Xuyên yêu cầu mình mang Tần Tử trôi qua.

Chủ yếu là hấn cũng muốn ra ngoài xem một chút.

Mà còn trong này nước rất sâu, Tần Tử còn tuổi còn rất trẻ, hấn sợ nhi tử tiện nghi quá vững vàng.

Nhất định phải tự mình chỉ đạo.

Cái gọi là chỉ đạo, chính là việc —— vào chỗ lớn, hướng việc lớn náo loạn, không sợ phiền phức mà làm lớn, chỉ sợ sự tình bị nhỏ đi!

Tử Vân vực hoàn toàn chính xác rất lớn.

Thiên địa mệnh mang, sơn hà rộng lớn!

Cửu Thương đại lục linh khí nồng đậm, vạn vật đều có thể thành yêu, mà Tử Vân vực tự nhiên cũng thường xuyên có yêu vật sinh ra.

Nhưng là đây là cương vực nhân tộc, yêu tộc sinh ra tại nơi này, không ngoài số phận nào khác... Các phương bủa vây, bắt giết!

Đồng lý đó, nhân tộc sinh ra tại cương vực yêu tộc, cũng sẽ bị các phương yêu tộc bắt giết, nhưng là loại tình huống này tương đối ít.

Dù sao... Ai rảnh rồi lại đi chạy tới cương vực yêu tộc sinh con?

“Oanh long long!”

“Giết!”

“Bắt lấy nó, đừng để nó chạy!”

“Nơi này có chỉ bào ngư tinh!”

Tàn Xuyên cùng Tàn Tử ngồi phi thuyền chuyên dụng “Ngăn cửa”, từ trên bầu trời bay qua, trên đường đi gặp qua rất nhiều tràng diện nhân tộc đuổi giết yêu tộc, động tĩnh rất lớn, những yêu quái này cũng thiên kì bách quái.

Có đại xà thành tinh.

Quay quanh tại bên trên ngọn núi khổng lồ, gào thét đối với bầu trời, vậy mà dẫn tới mây đen, điện thiểm sấm sét.

Có đại thụ thành tinh.

Từng cây nhánh cây cùng dây leo vung vẩy tại không trung, gây nên cuồng phong, rất nhiều thần thông nhân tộc cường giả, đều bị đánh tan!

Thậm chí có một ngọn núi thành tinh.

Thân thể của nó hóa thành hình trạng người, lấy núi đá làm làn da, cây cối là tóc, từ dưới đất đột ngột mọc lên, mở ra hai cái chân đá trắng kiện, hành tẩu ở trên mặt đất, muốn tiến về Toái Tinh yêu vực.

Những yêu quái này mặc dù vừa vặn sinh ra linh trí, cũng không có cái quan niệm chủng tộc gì, nhưng là cảm ứng tiên thiên của bọn chúng, để bọn chúng biết, cương vực nhân cũng không hữu hảo tộc đối với bọn chúng, nhất định phải tranh thủ thời gian rời đi.

Chương 259: Đến Ngăn Cửa

Chương 259. Đến Ngăn Cửa

Đối với cái này, Tần Tử tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

Quả nhiên là thế giới rộng lớn, không thiếu cái lạ.

Mà Tần Xuyên, vẫn như cũ duy trì bộ mặt trang bức đã được tu dưỡng ra —— bất luận cái thời điểm gì đều giữ vững bình tĩnh, cùng nhàn nhạt khinh thường.

Tử Vân vực thật rất lớn, mặc dù phi thuyền tốc độ rất nhanh, nhưng vẫn dùng nửa tháng mới bay ra phạm vi Tử Vân vực.

Sau đó, tiến vào Toái Tinh yêu vực!

“Xoạt! !”

Vừa tiến vào địa giới Toái Tinh yêu vực, một cỗ yêu khí kinh khủng cuốn tới, xen lẫn khí tức nguyên thủy cùng dã man.

“Rống! !”

“Có nhân tộc xâm nhập!”

“Ăn hấn!”

“Xé nát hấn!”

Từng đạo tiếng gầm gừ hung tàn vang lên.

Có thể nhìn thấy, có viên hâu to như ngọn núi dẫn theo cây gậy băng băng mà tới, mỗi một bước giẫm trên mặt đất đều đất rung núi chuyển.

Cũng có gà béo màu xích hồng từ miệng núi lửa bay ra ra, sau đó quang mang đại tác tại không trung, hóa thành mảnh cảm thần tuấn!

Thậm chí có dòng sông đột nhiên đình chỉ lưu động, bắt đầu đứng thẳng từ bên trên đại địa, giống như một đầu giao long, đằng không mà lên.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Tần Xuyên vung tay lên, mệnh môn chỉ lực quét ngang qua, giữa thiên địa phong vân biến ảo, tầng mây cửu thiên đều bị xé nát!

“Phanh phanh phanh!”

“A! !”

“Oa oa.”

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, những cường giả yêu tộc này bị đánh cho liểng xiểng, nhao nhao phun máu, thậm chí cơ hồ nổ tung.

Đây là nguyên nhân hẳn không có hạ sát thủ.

Nếu không, lấy hẳn hiện tại thực lực Lục kiếp hoàng giả, phía dưới một kích, đủ để cho phương viên ngàn dặm này hết thảy đều hôi phi yên diệt!

Vì cái gì không hạ sát thủ chứ?

Tự nhiên không phải nhân từ.

Mà là ở giữa hai tộc có một quy củ, đó chính là trong lúc ngăn cửa, chỉ cần một phương ngăn cửa không trắng trợn giết chóc, như vậy liền có thể để đối phương cương vực toàn thân trở ra, trở lại mình cương vực.

Một khi giết chóc, gần như có đi không về!

Tần Xuyên là hi vọng tiện nghi nhĩ tử gây chuyện, như thế mới có chỗ tốt, nếu như là chính hẳn gây chuyện, vậy liền xảy ra đại sự...

...

Nhoáng một cái, lại qua nửa tháng.

Phụ tử Tần Xuyên cưỡi phi thuyền “Ngăn cửa”, không ngừng xâm nhập Toái Tinh yêu vực, trên đường gặp được vô số yêu tộc.

Trong đó, không thiếu yêu hoàng rất đáng sợ, có mấy vị, thậm chí để Tần Xuyên đều cảm thấy uy hiếp.

Nhưng là những cường giả yêu tộc này khi nhìn đến phi thuyền “Ngăn cửa”, về sau đều không có phát động công kích, mà là coi như không nhìn thấy.

Ngăn cửa, là một loại truyền thống rất kì lạ, cùng loại với hai nước giao chiến, không chém sù giả.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là “Sứ giả” không nên chủ động giết chóc, nếu không, liền sẽ biến thành “Đồng thịt” .

Rốt cục, một ngày này, một tòa kiến trúc khổng lồ, xuất hiện ở trước mắt phụ tử Tần Xuyên.

Đây là một tòa môn hộ khổng lồ, nhưng cùng nó nói là môn hộ, không bằng nói là cái bộ xương cự ngạc! (Cự ngạc là cá xấu khổng lồ)

Cự ngạc mở ra miệng rộng, ở giữa hàm trên cùng hàm dưới, vậy mà khoảng cách vạn trượng, nhìn qua tựa như một tòa đại môn cao đến vạn trượng.

Đại khí bàng bạc!

Mà thông qua cái miệng rộng này nhìn lại, có thể nhìn thấy, đằng sau là Sơn mạch do khung xương cá xấu tạo thành, mà phía trên dãy núi, có mảng lớn kiến trúc, lộ ra dã tính, nhưng lại vàng son lộng lẫy.

Yêu tộc Toái Tinh học cung, vậy mà xây dựng ở phía trên di hài một tôn cá sấu vô cùng to lớn khổng lồ!

“Tê! Thật là to lớn, cái này chỉ sợ là hài cốt một tôn Yêu Đế đi.”

Tần Tử hít vào một ngụm khí lạnh.

Sinh linh khổng lồ như thế, hẳn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Tần Xuyên cũng có chút rung động.

Nhưng là hẳn biểu hiện rất bình tĩnh, mặc dù không có nói chuyện, nhưng là trong mắt một màn khinh thường nhàn nhạt kia, mười phần rõ ràng.

Phảng phất từng trải làm hẳn khinh thường!

Tần Tử thấy thế, không khỏi hỏi:

“Cha, sinh linh lớn nhất ngài đã từng thấy qua, là lớn bao nhiêu?”

Ta đang chờ ngươi hỏi đó!

Tần Xuyên trong lòng cười thầm, sau đó bình tĩnh nói ra:

“Cùng sao trời đặt song song, đại khái... Có thể lớn hơn Tử Vân vực.”

Tần Tử trong lòng cuồn cuộn!

Thật lớn! !

“Không cần mơ tưởng xa vời, những vật này cách ngươi còn quá xa xôi, thời điểm ngươi đạt tới cấp bậc kia, tự nhiên sẽ gặp phải.”

Tần Xuyên ngữ trọng tâm trường nói.

“Ừm!”

Tần Tử nắm chặt nắm đấm, hoàn toàn chính xác là những vật này cách hắn còn rất xa, hắn hiện tại muốn làm... Là quét ngang Toái Tinh học cung!

Hắn hít sâu một hơi.

Lập tức, hấp lực khổng lồ đem không khí vài trăm mét chung quanh đều hút tới, để bộ ngực của hắn phồng lên giống như ếch xanh, sau đó hét lớn:

“Tử Vân học cung Tần Tử, đến đây ngăn cửa! ! !”

Xoạt!

Thanh âm như gió lớn thổi đi, nháy mắt xẹt qua thiên sơn vạn thủy, đem toàn bộ Toái Tinh học cung đều chấn động.

“Hắn quả nhiên đến rồi!”

“Đáng ghét!”

“Được một tác lại muốn tiến một thước!”

“Quả thực lần yêu quá đáng!”

Bên trong Toái Tinh học cung, lập tức một hồi náo loạn, các loại thanh âm hùng hùng hổ hổ vang lên.

Sau đó, từng đạo thân ảnh từ bên trong những cái kiến trúc kia phóng lên tận trời, tại không trung hiển lộ ra bản thể khổng lồ, rõ ràng là từng đầu phi cầm, cùng con dơi đen nhánh, chính thật mấy trăm đầu, cánh che khuất bầu trời.

“Muốn vào học cung, trước qua cửa này của chúng ta!”

“Rống! !”

Những phi cầm không lồ này tại trên bầu trời xẹt qua từng đạo đường cong, hướng phía Tần Tử gào thét mà đến, khí thế hùng hổ.

“Điều trùng tiểu kỹ!”

Tần Tử hai tay nâng lên, chậm rãi nâng quá đỉnh đầu, sử xuất chiêu thức « Thôn Nhật đế kinh », lập tức, bá đạo kim quang hội tụ lên đỉnh đầu, nháy mắt hóa thành một vòng mặt trời nóng bỏng, sau đó trực tiếp ném tới.

“Oanh long long!”

“A! !”

“Thật lớn, thật nóng!”

“Ta không chịu nổi!”

“Phốc thử! Phốc thử!”

Cái vòng mặt trời này giống như mặt trời chân chính, ẩn chứa thiên uy huy hoàng trực tiếp từ không trung nghiền ép mà qua, những nơi đi qua, tất cả phi cầm cùng con dơi đều phát ra tiếng kêu thảm, máu me đầm đìa, thân thể cháy đen rơi xuống.

Mà Tần Tử thì là thân như trường hồng, đi theo vòng mặt trời kia tiến thẳng một mạch, triệt để tiến vào Toái Tinh học cung.

Chương 260: Phương Thiên Bạch Ngọc

Chương 260. Phương Thiên Bạch Ngọc

“Oanh! !”

Vòng mặt trời kia nổ tung tại quảng trường Toái Tinh học cung, đem tạp vật quảng trường cùng mấy cái yêu tộc tu luyện quét ngang ra ngoài.

Quanh thân Tần Tử quang mang vạn trượng, chậm rãi từ trên trời giáng xuống.

“Hôm nay, ta đến ngăn cửa, thánh nhân nhất trọng thiên Toái Tinh học cung, tùy tiện tiến tới, đương nhiên, cũng có thể... Cùng tiến lên!”

Tần Tử bề ngễ tứ phương, cuồng ngạo vô song.

“Nhân loại, người đã giết Ứng Không sư huynh, lại còn muốn tới Toái Tinh học cung ngăn cửa, có phải là quá mức!”

“Đúng đây, quá khi dễ yêu!”

“Người như này là không đạo đức!”

Một chút đệ tử Toái Tinh học cung xông tới, bọn hắn tại bên trong học cung đều bảo trì hình người, trên mặt tức giận bất bình.

“Ngăn cửa chính là ngăn cửa, nói cái gì đạo đức?”

Tần Tử lý trực khí tráng nói:

“Hôm nay ta liền đứng tại nơi này, các người nếu là có thể đánh bại ta, vậy liền đi lên, nếu như thực sự không có yêu có thể đánh bại ta, vậy cũng chỉ có thể cúi đầu, nói chuyện bồi thường.”

“Ta lặn lội đường xa một tháng mới đi vào nơi này, tàu xe mệt nhọc, cái phí tổn thất tinh thần này, cũng không phải là một số lượng nhỏ...”

Bầy yêu nghe vậy, lập tức sắc mặt đỏ lên.

Hận đến nghiêng răng.

Nhưng là không có yêu dám đi tới tự rước lấy nhục, dù sao Ứng Không sư huynh đều bị người này giết, bọn hắn đi lên lại có thể khác nhau ở chỗ nào?

“Ta ngay tại nơi này chờ lấy, dù sao chắn được càng lâu, Toái Tinh học cung các người liền càng mất mặt, thậm chí ta đột phá đến thánh nhân nhị trọng thiên, còn có thể tiếp tục ngăn ở nơi này, ta tin tưởng các người vẫn như cũ không cách nào rung chuyển ta.”

Tần Tử tự nhiên mà nói.

“Cuồng vọng!”

“Chờ người đột phá thánh nhân nhị trọng thiên, chúng ta rất nhiều sư huynh đều có thể thu thập người!”

“Đúng, người vừa đột phá nhị trọng thiên, làm sao đấu cùng những cái sư huynh tại cảnh giới nhị trọng thiên lịch luyện thật lâu!”

Các đệ tử Toái Tinh học cung kêu lên.

Tần Tử hai mắt tỏa sáng!

Sau đó cười nói ra:

“Nếu là như vậy, như vậy các người hiện tại không ai có thể đánh bại ta, vậy chờ sư đệ mới đột phá đến thánh nhân nhất trọng thiên đánh bại ta, cũng rất không có khả năng.”

“Cho nên các người muốn đánh bại, chỉ có thể để ta mau chóng đột phá đến nhị trọng thiên thánh nhân, nếu không... Ta liền sẽ một mực ngăn ở nơi này.”

Hắn như có thâm ý nhìn về phía chỗ sâu Toái Tinh học cung.

Rõ ràng là tại nhắc nhở đại nhân vật Toái Tinh học cung.

“Hỗn trưởng! ! !”

Chỗ sâu Toái Tinh học cung, tiếng gầm giận dữ vang lên, chỉ thấy hư ảnh khổng lồ đầu hồ thân người đột ngột từ mặt đất mọc lên, thông thiên triệt địa.

“Tiểu tử nhân loại, người là muốn lừa đảo sao!”

Cái đạo hư ảnh đầu hồ thân người kia nghiêm nghị quát lớn.

“Không có a, ta chỉ là cho các người một lựa chọn, các người hoặc là giúp ta đột phá, hoặc là để ta một mực ngăn ở nơi này.”

Tần Tử khoanh chân ngồi xuống đến, đương nhiên buông buông tay:

“Dù sao là không thể nào đi nơi khác nữa rồi, coi như các người bồi thường, ta cũng không đi.”

“Người! !”

“Vô sỉ!”

“quá vô si!”

Toái Tinh học cung các đệ tử nhao nhao giận mắg.

Tục ngữ nói, thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó, nhưng là gia hỏa này... Bọn hấn cũng không có mời a, rõ ràng là không mời mà tới a!

Tới còn không nói.

Còn muốn lừa đảo, đuổi cũng không đi!

“Hừ, không kiêng nể gì cả, thật coi Toái Tinh học cung ta không người sao? !”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm hừ lạnh vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo công tử áo trắng phong thần như ngọc chậm rãi đi tới, quanh người hấn quang mang bao phủ, giống như thần nhân hạ phàm.

“Là Minh Ngọc sư đệ!”

“Minh Ngọc sư đệ bản thể là thương thiên bạch hạc, nghe nói là hậu duệ một vị viễn cổ Yêu Đế, cùng cảnh xưa nay không bại!”

“Thế nhưng là hấn chỉ có Chí Thánh cảnh cứu trọng a, hấn là, hấn muốn làm trận đột phá, trấn áp kẻ này sao? !”

“Có trò hay để nhìn!”

Chung quanh, các đệ tử Toái Tinh học cung lập tức kích động lên, từng cái lộ ra vẻ chờ mong.

Nhưng mà Tần Tử lại là không hứng lắm, thần nhiên nói:

“Từ khi ta đạp lên con đường tu luyện, siêu việt không biết bao nhiêu người, nhưng là người cảnh giới thấp hơn gặp phải ta, chưa từng có bất cứ cơ hội nào.”

“Vô tri!”

Minh Ngọc lạnh lùng nói ra:

“Ta nghe nói ngươi đến từ một cái mảnh vỡ đại lục, quả nhiên kiến thức nông cạn.”

“Hắn là, ngươi cho rằng người chủ đại lục cũng cùng những tên sâu kiến kia giống nhau, trong núi không lão hổ, để hầu tử xưng đại vương sao?”

“Ta vốn không muốn nhanh như vậy đột phá, nhưng mà ngươi đã lớn lối như thế, vậy ta liền để ngươi kiến thức một chút... Như thế nào thiên ngoại hữu thiên!”

Oanh! !

Chỉ thấy hắn bước ra một bước, lập tức, một khí thế bàng bạc từ trên thân hắn khuếch tán mà ra, đồng thời có cột ánh sáng đột ngột từ mặt đất mọc lên, quán xuyên mây xanh, lập tức, mây đen lặn lộn, điện thiểm sấm sét.

Bên trong cột sáng.

Minh Ngọc giang hai cánh tay, tay áo bông bành, thân thể chậm rãi huyền không mà lên, đôi mắt bên trong hình như có lôi điện lấp lánh.

Hắn nhìn xuống Tần Tử, chậm rãi đưa tay phải ra, lạnh lùng nói:

“Hôm nay, ta chỉ cần một cái tay, liền có thể trấn áp ngươi!”

Chương 261: Tần Tử Quá Bá Đạo

Chương 261. Tần Tử Quá Bá Đạo

“Tốt một cái một cái tay!”

Tần Tử cười lớn một tiếng, lạnh lùng nói:

“Ngươi đã thích một cái tay, vậy ta hôm nay liền để ngươi một cái tay!”

Chúng yêu kinh ngạc.

Minh Ngọc sau khi đột phá cường đại như thế, người này vậy mà còn dám cuồng vọng như thế, muốn chấp Minh Ngọc một cái tay.

Hắn là, hắn coi là một tay liền có thể đối phó Minh Ngọc sao?

Quả thực cuồng vọng chi cực!

“Tự rước lấy nhục!”

Minh Ngọc hừ lạnh một tiếng, sau đó tay phải hội tụ lôi quang màu trắng, một chương đẩy ra đối với Tần Tử.

“Oanh long!”

Lập tức, một đạo cột sáng lôi đình màu trắng ngang qua hư không, hóa thành một đầu lôi long, hướng phía Tần Tử thôn phệ mà đi.

Sau một khắc, thân thể Tần Tử bị lôi long va chạm, từ từ tiêu tán giống như khói xanh.

“Là tàn ảnh!”

Chúng yêu kinh hô, sau đó liền phát hiện, một thân ảnh vậy mà tại phía trên lưng lôi long kia phi nước đại, từ đầu lôi long, chạy về phía lôi phần đuôi long, tựa như từ sông lớn ngược dòng nước đi tới hạ du!

“Hả? !”

Đôi mắt Minh Ngọc ngưng lại, chỉ là từ cổ tốc độ này, hắn liền đã ý thức được cái đối thủ này cường đại.

Mà sau một khắc, Tần Tử đã xuất hiện tại trước người hắn, một quyền khủng bố như liệt nhật, đã oanh sát mà tới.

Nhưng là hắn không hoảng chút nào.

Tay phải ung dung nâng lên, ngăn tại trước ngực, vừa vặn ngăn trở một quyền Tần Tử oanh tới kia, nhưng mà, uy lực một quyền này của Tần Tử rất khủng bố, giống như Thái Cổ hung thú đáng sợ nhất, dã man mà tàn bạo.

“Ầm!”

Cổ tay của hắn văng lên tia lửa, sau đó toàn bộ thân thể bay rớt ra ngoài, mà tại sau khi bay ngược mười mấy mét, sau lưng

của hắn đột nhiên triển khai một đôi cánh tuyết trắng, phía sau hiện ra một đạo hư ảnh bạch hạc to lớn.

“Ông!”

Hư ảnh bạch hạc kia hai cánh hướng về phía trước, sau đó nhọn mỏ thật dài, giống như kiếm thế gian đáng sợ nhất, đột nhiên hướng phía Tần Tử mỏ xuống tới.

“Giết! !”

Tần Tử sắc mặt biến hóa, nhưng là bị cặp cánh chim kia chặn đường đi, tránh không thể tránh, chỉ có thể ngẩng đầu một quyền oanh sát ra ngoài.

Hắn thi triển Thôn Nhật đế kinh.

Huy hoàng quyền quang, tựa như mặt trời!

Nhưng là, thương thiên bạch hạc miệng quá mạnh, có thể xung tuyệt thế thần thông trời sinh, uy lực một mỏ kia, có thể xung nghe rợn cả người.

“Ầm! !”

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất dưới chân Tần Tử vỡ ra giống như mạng nhện, thân thể của hắn đều có một nửa lâm vào bên trong quang trường.

Mà cùng lúc đó, hư ảnh thương thiên bạch hạc khổng lồ kia, cũng bị quyền của hắn phản phệ, té ngã về phía sau.

“Tam Thiên Kiếp Diệt chỉ!”

Mà tại nháy mắt hư ảnh thương thiên bạch hạc hướng về sau ngã xuống, vị trí trái tim bạch hạc, một đạo quang mang lại phát sáng lên, chính là bản thể Minh Ngọc, thân thể của hắn nghiêng về phía trước, đôi Tần Tử một chỉ điểm ra.

“Hư!”

Một đạo hào quang màu trắng bạc, hội tụ phong mang cùng lực xung kích đáng sợ, giống như có thể xé rách hết thủy!

“Ngư Long lật biển!”

Tần Tử hai tay vung vẩy giống như Thái Cực, quanh thân lập tức hiện ra dị tượng, biển cả bốc lên, từng đầu cá chép nhảy

vọt mà lên, hóa thành giao long kim sắc, uốn lượn xoay quanh, thẳng hướng Minh Ngọc.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Một chỉ này quá mạnh, vậy mà đem từng đạo giao long kia nhao nhao đánh tan, nhưng là, lực lượng của nó cũng đang bị tiêu hao.

Mà lúc này, Tần Tử thi triển Vu Tôn Luyện Thể kinh, thân thể đột nhiên bành trướng đến cao hơn hai mét, tựa hồ hóa thân mãnh thú hình người, bên ngoài cơ thể lượn lờ lấy bất diệt phù văn, vậy mà đón chùm sáng màu trắng kia vọt tới.

“Phốc phốc phốc!”

Cái chùm sáng màu trắng này rơi vào trên thân Tần Tử, trực tiếp tán loạn, mà Tần Tử đi ngược dòng nước, đánh tới Minh Ngọc.

“Thần Vũ hộ thể!”

Minh Ngọc hét lớn một tiếng, cánh chim màu trắng phía sau khép lại, lập tức bạch quang lấp lánh, hóa thành một đạo quang cầu màu trắng hình bầu dục.

“Ầm! !”

Tần Tử đâm vào phía trên quang cầu, lập tức, bạch quang lay động, mà quang cầu bạch sắc kia bay rút ra ngoài, sau đó nổ tung.

Hưu!

Minh Ngọc bay ngược hơn trăm mét, mà khi hấn lần nữa nhìn về phía trước, lại phát hiện, mặt Tần Tử đã gần như dán tại trên mặt hấn.

“Ngươi! !”

Hấn muốn nói điều gì, lại phát hiện mình cánh bị hai tay đối phương bắt lấy, không kịp phản ứng, một cổ đau nhức kịch liệt truyền đến.

“Tê lạp!”

“Phốc phốc!”

Hắn vẫn lấy một đôi cánh làm kiêu ngạo, vậy mà trực tiếp bị xé xuống, lập tức máu me đầm đìa.

“A —— “

Hắn hét thảm một tiếng, quanh thân lôi điện lấp lánh, đem Tần Tử bao khóa đi vào, giống như một cái lôi cầu to lớn nổ tung tại không trung.

Nhưng mà, lúc này dáng người Tần Tử khôi ngô, giống như Kim Cương rèn đúc, mặt ngoài làn da lặc ắc lấy phù văn vu thuật, giống như vạn pháp bất xâm!

“Ba!”

Hắn đưa tay phải ra, trực tiếp bóp lấy cổ Minh Ngọc, mượn nhờ ưu thế thân cao, giống như xách gà con mà đem đối phương cầm lên tới.

“Ngươi... ngươi mới vừa nói qua, để ta một cái tay, ngươi... Không giữ chữ tín.”

Minh Ngọc hô hấp khó khăn, chật vật nói.

“Không có a, ta giữ lời nói.”

Tần Tử tròn mắt hơi híp, trên mặt lộ ra vẻ người rùng mình nụ cười:

“Ta nói để ngươi một cái tay, liền để ngươi còn một cái tay.”

Nói xong, hắn tay trái nắm vào tay phải của Minh Ngọc, sau đó đột nhiên dùng sức xé ra, máu me tung tóe.

“A —— “

Minh Ngọc phát ra kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, hắn hoảng sợ nhìn xem bả vai bên phải, phát hiện cánh tay phải của mình bị giật xuống tới.

“Ngươi bây giờ chẳng phải một cái tay sao?”

Tần Tử nhếch miệng cười một tiếng.

“Ngươi ngươi... Phốc! !”

Minh Ngọc phần nộ rống to, sau đó đột nhiên lửa công tâm, một ngụm nghịch huyết phun ra, ngắt đi tại chỗ.

“Ha ha, không có tí sức lực nào.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó tiện tay quăng ra, đem Minh Ngọc ném ra quảng trường giống như ném chó chết.

Rất nhanh, một vị trưởng lão yêu tộc hiện thân, đem Minh Ngọc mang đi.

Vị trưởng lão này lạnh lùng nhìn Tần Tử một chút, nhưng không nói chuyện —— thời điểm thực lực không bằng người, bất luận cái lời nói hùng hồn cùng ngoan thoại gì, đều lộ ra bất lực.

Mà lúc này, đệ tử Toái Tinh học cung chung quanh, từng cái hoảng sợ nhìn về phía Tần Tử, giống như nhìn xem một tôn ma vương.

Giống như bầu trời trên đỉnh đầu đều bị mây đen che khuất, hoàn toàn không nhìn thấy hi vọng —— đây là sợ hãi bị ma vương chi phối.

Thương thiên bạch hạc đều bại, thánh nhân nhất trọng thiên Toái Tinh học cung, còn có ai là người này đối thủ?

Chương 262: Để Tần Tử Đột Phá

Chương 262. Để Tần Tử Đột Phá

“Thật chẳng lẽ phải giúp hắn đột phá nhị trọng thiên?”

“Vậy không phải là tiện nghi hắn sao!”

“Không đúng, hắn đột phá nhị trọng thiên, tất nhiên sẽ bị yêu nghiệt nhị trọng thiên Toái Tinh học cung ta chém giết nơi này!”

Chúng yêu nghị luận âm ỉ.

Mà Tần Tử thì là khí định thần nhàn tại trên quảng trường ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần, dù sao hẳn có nhiều thời gian.

Cảnh giới càng cao, thời gian càng không đáng giá.

Đến cảnh giới Thiên Vị thánh nhân, mà thường thường đột phá một cái tiểu cảnh giới, liền muốn vài chục năm, thậm chí thời gian mấy chục năm.

Nếu như người trẻ tuổi đều có thể bên trong mấy năm leo lên đỉnh phong, như vậy những cái cường giả tu luyện mấy ngàn trên vạn năm kia, chẳng phải là đều sống trên thân chó rồi sao?

Mà nếu như người trẻ tuổi dùng thời gian mấy năm liền đạt đến đỉnh phong, sau đó về sau mấy ngàn trên vạn năm đều không còn có tiến bộ, vậy cũng là sống trên thân chó.

Căn cơ không vững, đất rung núi chuyển.

Tu luyện, chung quy là một việc tiến hành theo chất lượng, cần thời gian rèn luyện cùng tích lũy.

Mà lúc này.

Tần Xuyên cũng đã tiến vào Toái Tinh học cung —— hẳn là được đại nhân vật Toái Tinh học cung mời tiến đến.

Đây là lễ nghi.

Ở giữa nhân tộc cùng yêu tộc, bất luận phía dưới có mâu thuẫn gì, chỉ ít tại tầng cao nhất vẫn duy trì quan hệ hữu hảo thiết lập quan hệ ngoại giao như cũ, thể diện cơ bản nhất không thể xé rách.

Tựa như lần trước Ứng Tồn trưởng lão mang theo Ứng Không đi Tử Vân học cung ngăn cửa, cũng được mời đến chỗ sâu học cung uống trà.

“Tần Xuyên trưởng lão, đây là nhi tử ngươi phải không, hạ thủ thật đúng là có phân tặc a, vậy mà không có đem Minh Ngọc đánh chết.”

Một vị yêu tộc trưởng lão đầu hổ thân người cười lạnh nói.

“Ha ha, con ta luôn luôn thiện tâm, điểm này ngược lại là theo ta.”

Tần Xuyên khiêm tốn cười một tiếng, tựa hồ hoàn toàn nghe không ra đối phương là nói mát.

“Ngươi! !”

Vị đầu hồ trưởng lão này mặt da run rẩy —— nhi tử ngươi còn thiện tâm, Ứng Không học cùng chúng ta đều bị xé xác!

Nhưng là hắn còn không thể nói cái gì.

Kỹ không bằng người, chết đáng đời.

Mà lúc này, một vị trưởng lão mọc ra cánh dơi bên cạnh trăm giọng nói ra:

“Tần Xuyên trưởng lão, chúng ta cũng không quanh co lòng vòng, cái cảnh giới nhất trọng thiên này, Toái Tinh học cùng ta tạm thời không người có thể chiến thắng Tần Tử, cho nên... Đàm luận điều kiện đi, các ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng rời đi?”

“Cái này, ngươi phải hỏi nhi tử ta.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, tựa hồ có chút bất đắc dĩ:

“Nghịch tử này từ trước đến nay tùy ý làm bậy, lời ta nói, hắn cho tới bây giờ đều không nghe.”

“Thật sao?”

Nhóm Yêu tộc trưởng lão lộ ra vẻ ngờ vực, bọn hắn vẫn cảm giác, người trước mắt cũng không phải vật gì tốt.

Nếu như cái Tần Tử này thật xưa nay không nghe lời, còn có thể sống đến bây giờ?

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thương thiên bạch hạc Minh Ngọc, tự động nạp tiền 23 điểm giá trị gọi cha, hiện tại số dư còn lại của ngài là 68. 6.”

Thanh âm hệ thống thông dong tới chậm.

Tần Xuyên phát hiện, cái hệ thống chó này hiện tại đối với mình càng ngày càng khách khí, dùng “Ngài” đến xưng hô hắn.

Quả nhiên, hệ thống cũng hướng kẻ có tiền để cúi đầu!

Mà lúc này, các trưởng lão Toái Tinh học cùng tại sau khi ngăn ngừa trăm mặt, đều lạnh lùng nhìn về phía Tần Xuyên.

Đầu hồ trưởng lão kia ngoài mạnh trong yếu nói:

“Người xác định... Muốn để Tần Tử tại nơi này đột phá nhị trọng thiên? Không sợ hắc đi ra không được?”

“Người phải rõ ràng, nếu như người nhị tử chết tại nơi này, người ngay cả cơ hội báo thù cho hắc đều không có, nếu không... Ngoài cửa lớn, khối thịt khô treo mười năm kia, chính là tấm gương của người!”

Trong đầu Tần Xuyên không tự giác nổi lên dáng vẻ khối thịt khô kia—— không biết có phải là nguyên nhân hong khô hay không, cái đó rất nhỏ.

Có lẽ, đây mới là nguyên nhân Lộc gia muốn đem khối thịt khô này thu hồi đi, dù sao, này là lại bại lộ bí mật gia tộc.

“Các người không cần cầm khối kia thịt khô đến làm ta sợ, thực không dám giấu giếm, ta cùng hắc... Không giống.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Hắc tiền vốn hùng hậu, mười phần tự tin!

Đừng hiểu lầm, hắc nói là giá trị gọi cha, hắc bây giờ giá trị gọi cha sung túc, kẻ tài cao gan cũng lớn.

“Tốt! Tần Xuyên trưởng lão đều đã nói như vậy, vậy chúng ta cũng không có gì cần khuyên, để Tần Tử đột phá nhị trọng thiên, mặc dù cần hao phí đại lượng tài nguyên, nhưng là Toái Tinh học cung ta... Còn hao tổn nổi!”

Cuối cùng, một vị trưởng lão trên đầu có sừng trâu đen nhánh lạnh lùng nói, sau đó hắc quay người rời đi.

Tựa hồ là đi chuẩn bị.

Cưỡng ép giúp người đề cao tu vi, cần hao phí rất nhiều tài nguyên, mà lại... Cũng không có lời.

Bởi vì tu luyện đến cảnh giới Thiên Vị Thánh Nhân, tuổi thọ lâu đời, căn bản không thiếu thời gian, thời gian dài thêm vài năm cũng không ảnh hưởng gì, mà dùng lượng lớn tài nguyên để đổi lấy việc đột phá sớm mấy năm, tuyệt đối là bệnh thiếu máu!

Hai ngày sau đó.

Toái Tinh học cung chuẩn bị một tòa linh trì linh khí bức người, một đại đỉnh đồ đầy nham tương xích hồng, còn có một cái hồ to khảm nạm lấy đại lượng tinh thạch màu lam.

Những vật này, cụ thể có huyền cơ Tần Xuyên gì cũng không biết, nhưng là chỉ từ tinh thạch màu lam lít nha lít nhít kia, cũng có thể thấy được một chút đầu mối —— kia là pháp tắc chi tinh!

Chiếc đỉnh lớn cùng linh trì kia, tất nhiên cũng là đồ vật ngang cấp cùng pháp tắc chi tinh, trân quý vô cùng.

“Cái này... Bọn hắc sẽ không muốn hại ta chứ?”

Tần Tử nhìn xem đại hắc đỉnh đồ đầy nham tương kia, không tự chủ được rụt cổ một cái.

Bởi vì hắc có thể cảm giác được, đó cũng không phải nham tương phổ thông, bên trong tất nhiên gia nhập rất nhiều phụ liệu, nhiệt độ đã đạt đến tình trạng dọa người, một khi không cẩn thận liền sẽ đem hắc đốt thành heo sữa quay.

Chương 263: Vẫn Là Không Thể Đánh Bại Tần Tử

Chương 263.

“Bọn hắc không dám.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó lại tăng thêm một câu:

“Mà lại có cha tại đây, ai làm hại ngươi?”

Xoạt!

Nhóm yêu tộc trưởng lão bên cạnh nghe cái ngữ điệu cuồng vọng này, nhao nhao nhú mày, sau đó lộ ra cười lạnh.

Đúng là biết nói phét!

Nhưng mà loại sự tình này, bọn hắc cũng không có khả năng nói cái gì —— người ta ngư bức, người chăm chỉ vật mặt,

ngược lại lộ ra người chơi không nổi.

“VẬY, ta tiến vào.”

Tần Tử hít sâu một hơi, căn cứ vào tín nhiệm đối với lão cha, hấn một đầu đâm vào... bên trong tòa linh trì.

Đương nhiên là chọn quả hồng mềm bóp trước!

Muốn đột phá đến nhị trọng quá khó, nhất định phải từ ba cái phương diện năng lượng, nhục thân, cùng cảm ngộ pháp tắc tới tay, linh trì bổ sung năng lượng, nham tương đại đỉnh dung luyện nhục thân, pháp tắc tinh thạch phụ trợ lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc.

Rất nhanh, ba ngày trôi qua.

“Oanh long! !”

Một đạo cột sáng pháp tắc từ bên trong cái hố phóng lên tận trời, đại lượng tinh thạch màu lam vỡ vụn, giống như mẩu thủy tinh vấy ra bên ngoài, tại dưới ánh mặt trời chiết xạ ra quang trạch.

“Hấn đột phá!”

“Đáng giết ngàn đao, hấn rốt cục đột phá!”

“Hấn xong, ta thề, hấn xong! !”

Từng cái đệ tử Toái Tinh học cung nắm chặt nắm đấm, thậm chí vui đến phát khóc, lệ rơi đầy mặt.

Cái nhân loại vô sỉ này, lần yêu quá đáng!

“Hưu hưu hưu vù vù!”

Gần như trong nháy mắt, hơn mười đạo thân ảnh tuổi trẻ từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, đây đều là thiên kiều yêu tộc nhị trọng thiên!

Toái Tinh học cung, hội tụ toàn bộ thiên kiều yêu tộc Toái Tinh yêu vực, làm sao có thể thiếu thiên tài?

Thiên Vị thánh nhân chín cái tiểu cảnh giới, gần như mỗi cái tiểu cảnh giới, đều có một đoàn thiên kiều, mà cảnh giới càng cao càng kinh diễm, bởi vì rất nhiều người đều là có tài nhưng thành đạt muộn, càng đi về phía sau càng tỏa sáng!

Đương nhiên, thánh nhân cử trọng thiên cùng bát trọng thiên, đại bộ phận đều bị Hoàng Kiếp đánh chết, chỉ có số ít có thể vượt qua.

“Nhân loại, người muốn chết như thế nào?”

Một thanh niên tóc đỏ người mặc vũ y lơ lửng tại không trung, từ trên cao nhìn xem Tần Tử, lạnh lùng nói.

Hơn mười vị thiên tài yêu tộc nhị trọng thiên sắp xếp thành hình mũi tên, mà hắn đứng tại vị trí mũi nhọn.

“Là Chu Hạc sư huynh!”

“Quá tốt rồi, Chu Hạc sư huynh đã đạt đến nhị trọng thiên nhiều năm, mặc kệ là pháp tắc hay là nhục thân, đều rèn luyện đến tình trạng không chỗ thiếu hụt nào, ta nghe nói, hắn đang chuẩn bị đi Tử Vân học cung ngăn cửa đó!”

“Chu Hạc sư huynh tất nhiên có thể trấn áp người này!”

Các đệ tử Toái Tinh học cung hưng phấn, các loại thổi phồng, bọn hắn cũng không biết, mình đang đầu độc tên Chu Hạc kia.

“Người muốn xuất thủ?”

Tần Tử chậm rãi từ trong hố lớn lơ lửng mà lên, giống như cười mà không phải cười, nhìn xem cái thanh niên tóc đỏ cao ngạo này.

Lúc này, quanh người hắn lóng lánh hai loại quang mang màu xanh cùng màu lam, theo thứ tự là mộc cùng nước, Thủy sinh Mộc, hỗ trợ lẫn nhau, hai loại lực lượng pháp tắc vậy mà tạo thành một cái tuần hoàn, xoay tròn ở bên ngoài cơ thể hắn.

“Để ta ra tay, người cũng xứng?”

Chu Hạc lạnh lùng cười một tiếng, sau đó bình tĩnh nghiêng đầu, nhàn nhạt kêu lên:

“Tu Niệm.”

Lập tức.

Một cái thanh niên tóc vàng thân thể hơi mập nghênh ngang đi ra, hắn để tóc dài ngang vai, lúc đi ra ngoài cũng lắc lắc bả vai, trong mắt mang theo một loại ngả ngớn cùng miệt thị.

“Hoàng kim Cự Viên tộc Tu Niệm, truyền thuyết hắc man lực vô song, da dày thịt béo, nhục thân có thể so với Chu Hạc sư huynh!”

Có đệ tử cưỡng ép giải thích.

Mà lúc này, cái thanh niên tóc vàng này đã động, hắc chân phải đạp mạnh hư không, để bầu trời đều chấn động một chút, sau đó quanh thân bao trùm hào quang màu vàng đất, lấy tư thế siêu nhân biến thân đáp xuống.

“Vẫn diệt thiên kích! !”

Hắc gào thét một tiếng, mặt ngoài thân thể ma sát cùng không khí, quanh thân bốc cháy lên lửa cháy hùng hực, quần áo nháy mắt hóa thành tro bụi, bộ lông màu vàng óng bên ngoài thân thể căng vọt, hóa thành một đầu hoàng kim cự viên.

Một đầu quái vật khổng lồ như này từ trên trời giáng xuống quyền pháp, loại cảm giác áp bách này là quá dọa người.

Thậm chí hắc còn chưa rơi xuống, cổ khí lưu kinh khủng kia liền đã để mặt đất phương viên ba mét dưới chân Tần Tử bắt đầu rạn nứt, đổ sụp.

Đất này mặt là dùng đặc thù vật liệu chế tạo, rất nhiều đệ tử Toái Tinh học cung dùng toàn lực đều không thể phá hư mấy may, có thể thấy được độ cứng rắn, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, một kích này là khủng bố bậc nào.

Sau một khắc, hoàng kim cự viên đâm vào trên mặt đất!

Thế nhưng là, tại nháy mắt hắc rơi xuống đất, Tần Tử lại là trong điện quang hỏa thạch nhảy vọt lên, giống như giẫm ván trượt, đem hắc đạp xuống.

“Oanh long! !”

Mặt đất kịch liệt chấn động, đá vụn vẩy ra, quảng trường triệt để bị xuyên thủng, nửa người trên hoàng kim cự viên trực tiếp lâm vào dưới mặt đất, chỉ còn lại cái móng vuốt lên tại không trung như cầu bắp bênh, hai chân gãy dựa lấy.

“A! ! Người...”

Dưới mặt đất truyền đến gầm thét cuồng loạn, mặt ngoài hoàng kim cự viên bốc cháy lên ngọn lửa màu vàng, cơ bắp

cấp tốc bành trướng, hai chân của nó rơi xuống đất, lưng chậm rãi chồm lên, tựa hồ muốn đem mình từ trong đất rút ra.

“Đông! Đông! Đông!”

Nhưng mà, Tần Tử liên tiếp mấy cước đạp xuống đi, mặt đất kịch liệt rung động, từng tầng từng tầng sóng xung kích nương theo lấy ánh lửa tán loạn khuếch tán ra tới.

Hoàng kim cự viên co quắp mấy lần, bất động.

“Hiện tại, người nói ta xứng hay không?”

Tần Tử giẫm lên thân thể hoàng kim cự viên, giống như con kiến đứng ở phía trên voi, ngẩng đầu nhìn về phía Chu Hạc.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt hoàng kim cự viên Tu Niệm, tự động nạp tiền 20 điểm giá trị gọi cha, trước mắt số dư còn lại là 88. 6.”

Bên này, Tần Xuyên lần nữa đạt được hệ thống nhắc nhở.

Hắn cười cười, sau đó nhìn về phía chung quanh những cái trưởng lão Toái Tinh học cung kia sắc mặt xanh xám, nói ra:

“Các vị, có dám cùng ta đánh cược một chút hay không?”

Xoạt!

Lập tức, ánh mắt các trưởng lão lảng lệ nhìn về phía hắn, dạng như vậy. Giống như muốn đem hắn ăn sống nuốt tươi.

“Hừ, hắn là người cho rằng, nhi tử người vừa đột phá nhị trọng thiên, liền có thể tiếp tục ngăn cửa hay sao? Cẩn thận vui quá hóa buồn!”

Vị trưởng lão đầu hồ kia hừ lạnh nói.

Chương 264: Nói Điều Kiện Của Người Đi

Chương 264. Nói Điều Kiện Của Người Đi

“Vậy các ngươi có dám đánh cược hay không đây?”

Tần Xuyên ý vị thâm trường nói.

Rất nhiều yêu tộc trưởng lão dò xét, cả đám đều nghiêng răng nghiêng lợi, lại đều không dám tùy tiện mở miệng.

Cái Tần Tử này có chút tà tính!

Vừa đột phá, vậy mà liền nhẹ nhõm nghiền ép hoàng kim cự viên Tu Niệm, nhìn xem cảnh tượng khí thể như hồng kia, coi như bọn hắn lại có lòng tin đối với Chu Hạc, cũng không có khả năng nghĩ đương nhiên cho rằng Chu Hạc có thể trấn áp Tần Tử.

Hồi lâu, một vị yêu tộc trưởng lão mọc ra râu rồng bình tĩnh nói ra:

“Không phải có dám hay không, chỉ là không có tất yếu.”

“Chúng ta là trưởng lão Toái Tinh học cung, cũng không phải là dân cò bạc, chúng ta cũng không thiếu người cái gì, tại sao phải cùng người cược?”

Cái khác trưởng lão nghe vậy, lập tức tinh thần phấn chấn, thật giống như uống một ngụm nước lạnh bên trong thời tiết khô nóng.

Thần thanh khí爽!

Bởi vì hai câu nói của vị trưởng lão này, trực tiếp thể diện chuyển hóa thành vấn đề nguyên tắc —— không phải chúng ta không dám đánh cược, là chúng ta không thích cược, không cần thiết cược, chúng ta không tham lam, vô dục tắc cương!

Cái khác trưởng lão nhao nhao phụ họa.

Cuối cùng, Tần Xuyên đánh cược kiếm tiền kế hoạch phá sản, hắc trong lòng thở dài một tiếng, quả nhiên, không phải tất cả mọi người đều dễ bị lừa.

Mà lúc này, bên kia đã động thủ.

“Oanh long!”

Chỉ thấy hai đạo quang mang phóng tới không trung, phát ra một đạo va chạm kịch liệt, quang mang loá mắt, giống như mặt trời nổ tung.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Tại tất cả mọi người nhìn không thấu bên trong quang mang, hai thân ảnh chiến thành một đoàn, quyền cước tương gia, triển khai vật lộn kịch liệt.

Tràng diện quá chói lọi.

Hai người từ trên trời đánh xuống dưới mặt đất, lại từ trước mắt đánh tới chân trời, hai đạo quang ảnh đang lóe lên, tiếp theo là lực lượng pháp tắc nổ rộ.

“Ngự Long tại thiên!”

“Chu tước diệt thế!”

Theo hai tiếng rống to, hai đạo hư ảnh khổng lồ xuất hiện, va chạm tại không trung, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc.

Cái Chu Hạc này hoàn toàn chính xác rất mạnh.

Vậy mà có thể cùng Tần Tử đánh ngang tay, mặc dù cái này cùng việc Tần Tử vừa đột phá có quan hệ, nhưng là cũng đã rất kinh người.

“Giết! !”

Tần Tử nhìn xem hình bóng thân long cùng hình bóng chu tước giằng co không xong, thế là quyết định dùng man lực giải quyết chiến đấu.

Hắn đồng thời thi triển Vu Tôn Luyện Thể kinh cùng Thôn Nhật đế kinh, thân thể trở nên khô ngô mà cực nóng, giống như một tôn kim sắc cự nhân, vọt thẳng tới.

Mà Chu Hạc cũng có dự định đồng dạng.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Hai người một trái một phải xuyên thấu hai đạo hư ảnh kia, những nơi đi qua, hai đạo hư ảnh kia đều nổ tung, sau đó hai người giao hội ngay tại trung tâm.

“Oanh —— “

Chấn động kịch liệt, để lục phủ ngũ tạng rất nhiều người bốc lên, thậm chí màng nhĩ đều vỡ vụn, thất khiếu chảy máu!

Hồi lâu, quang mang tán đi.

Trung ương quảng trường, xuất hiện một đạo hồ to sâu nửa mét, đường kính mười mét, mà bên trong hồ to, hai thân ảnh đứng đối mặt nhau.

“Thế hoà?”

“Vậy mà là ngang tay?”

Các đệ tử Toái Tinh học cung kinh ngạc không thôi, không biết vì sao, bọn hắn không có tiếc nuối chút nào, ngược lại thở dài một hơi.

May mắn không có thua.

May mắn không có thua a...

“Người rất mạnh.”

Chu Hạc nhìn xem Tần Tử, trầm giọng nói ra:

“Phóng nhân Tử Vân nhân vực cùng Toái Tinh yêu vực, tại cùng cảnh giới có thể cùng ta bất phân thắng bại, không có mấy cái.”

Nói xong, hắn quay người hướng phía bên ngoài đi đến —— đúng vậy, hắn không bay, mà là tại trên mặt đất đi.

Hắn bước chân vội vàng.

Đồng thời càng chạy càng nhanh.

Mà ngoài sân rộng, các đệ tử Toái Tinh học cung, thì là một mặt sùng bái xông tới, lao nhao.

“Chu Hạc sư huynh, ta cảm giác người còn có dư lực, vì cái gì không trấn áp hắn?”

“Chu Hạc sư huynh, các người đều không có thụ thương, hắn là còn có thể đại chiến tám trăm hiệp a, vì cái gì dừng tay thế?”

“Chu Hạc sư huynh, người khí tức bình ổn, mà đối phương rõ ràng thở hồng hộc, tiếp tục đánh xuống, người liền thắng, người vì cái gì người...”

Cuối cùng cái đệ tử kia, mặt mũi tràn đầy kích động vật che chắn trước mặt Chu Hạc, thậm chí Chu Hạc muốn lách qua, vẫn bị hắn ngăn trở như cũ, thật giống như đám phóng viên đứng chắn cửa người nổi tiếng để phỏng vấn.

Thế nhưng là lời hắn còn chưa nói hết, chỉ nghe “Phốc phốc” một tiếng, một cỗ huyết dịch nóng hổi như bình xịt trên thân hắn, Chu Hạc ngã vào dưới chân hắn, huyết dịch từ dưới mặt mặt khuếch tán ra đến, nhuộm đỏ mặt đất.

“A cái này...”

Chúng yêu ngơ ngác nhìn một màn này, đều mộng.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt có được chu tước huyết mạch Chu Hạc, tự động nạp tiền 30 điểm giá trị gọi cha, trước mắt số dư còn lại 118. 6.”

Tần Xuyên thu được hệ thống nhắc nhở.

Hắn hít sâu một hơi, giá trị gọi cha lần thứ nhất đột phá một trăm điểm, để lực lượng hắn tăng lên một cách chưa từng có, nhiệt huyết sôi trào.

Lúc này, Tần Tử vẫn đang khiêu khích.

Hắn đảo mắt một vòng, cười nói ra:

“Còn có mạnh hơn sao? Nếu như không có, chỉ sợ ta phải tiếp tục ngăn cửa, từ tình huống hiện tại nhìn xem, ta tại cái cảnh giới nhị trọng thiên này, sẽ còn tiếp tục mạnh lên, ta chỉ ít có thể chấn thêm nhiều năm.”

Cầu tặc! !

Các đệ tử Toái Tinh học cung nghe vậy, muốn chửi mẹ —— lão thiên gia, chừng phạt cái trời đánh này đi!

Ngay cả những cái nhân vật trưởng lão kia, cũng từng cái da mặt run rẩy.

Mà Tần Xuyên thì vẫn ngồi vững vàng.

“Ai, nói ra điều kiện của người đi...”

Đột nhiên, một đạo thanh âm thờ dài bất đắc dĩ vang lên tại bên tai Tần Xuyên.

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trên đất trống phía trước, đột nhiên nhiều hơn một đạo thân ảnh khôi ngô, kia là một cái trung niên trên trán có một chữ “Vương” tử sắc, tựa hồ là hổ tộc, khí tức cuồng bá lại thâm sâu không lường được.

“Cung chủ.”

Rất nhiều trưởng lão yêu tộc đều cung kính hành lễ, cung chủ của bọn hắn, là một đầu u minh thánh hồ cấp bậc Chuẩn Đế, mười phần đáng sợ.

Chương 265: Kiểm Đây Bồn Đây Bát

Chương 265. Kiểm Đây Bồn Đây Bát

Tần Xuyên cười chấp tay một cái, nói ra:

“Xin chào Toái Tinh cung chủ. Cung chủ có thể tự mình ra mặt, ngược lại để ta có chút thụ sủng nhược kinh, Nhưng mà... Nói điều kiện với ta vô dụng, nghịch tử kia xưa nay không nghe ta.”

Hắn lại kể chuyene ma quý.

Muốn lên giá!

Nhưng mà Toái Tinh cung chủ cũng không tin tưởng chuyện ma quý của hắn, chỉ là bình tĩnh nhìn hắn, nói ra:

“Nhi tử ngươi đã đột phá một lần, trong thời gian ngắn lần nữa đột phá, cũng không phải là một chuyện tốt, ngươi hắn là rất rõ ràng.”

“Mà nhi tử ngươi lại đã chứng minh thiên phú của hắn, thật sự là hắn có năng lực ngăn chặn Toái Tinh học cung ta nhiều năm, nhưng là, nếu như vậy mà một mực chắn xuống, đối với hắn cũng không có lớn bao nhiêu ý nghĩa thực tế.”

“Thà rằng như vậy, không bằng nói ra điều kiện của các ngươi, chúng ta sẽ tận lực thỏa mãn, như này đối tất cả mọi người đều tốt.”

Tần Xuyên thu lại nụ cười, nhìn xem Toái Tinh cung chủ.

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Tần Xuyên xác định, đối phương là cái người thông minh, mà cùng người thông minh nói chuyện, nếu như đi vòng vèo, người mệt lại là chính mình.

Bởi vì đối phương sẽ đứng tại chỗ, yên lặng nhìn xem người đi vòng vèo, sau đó chờ người dừng lại, sau đó sẽ cùng người đàm.

“Tốt a, nghịch tử này ngẫu nhiên cũng sẽ nghe ta hai câu khuyên.”

Tần Xuyên nhú mày nói.

“Kỳ thật ta cũng không có yêu cầu quá lớn, nếu như có thể mà nói, các người cho ta một kiện Đế khí là được rồi.”

“Cái gì? !”

“Người điên rồi đi!”

“Người si nói mộng!”

Chung quanh, các trưởng lão đều phản nộ nhìn xem Tần Xuyên, người này nhỏ yếu như thế, vậy mà há miệng liền muốn Đế khí, quả thực là lòng tham không đáy!

Mà Toái Tinh cung chủ, da mặt cũng có chút co quắp mấy lần, tựa hồ đang cố gắng khắc chế xúc động đánh người.

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Người hửn là biết, đây là không thể nào, bởi vì liền xem như ta, cũng không có Đế khí.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng.

“Đã các người làm không được, vậy ta liền thay cái việc khác đơn giản hơn... Tìm cho ta một phần huyết dịch của hoàng giả Thiên Hằng tộc, phải đỉnh phong hoàng giả, mà lại là sống.”

“Ừm? ?”

Toái Tinh cung chủ nhướng mày, xét lại Tần Xuyên vài lần, trầm giọng hỏi:

“Người muốn thứ này làm cái gì?”

“Trước đó tại trong một cái di tích trứng nguyên rửa Thiên Hằng tộc, cần huyết dịch hoàng giả đỉnh phong Thiên Hằng tộc mới có thể giải khai.”

Tần Xuyên hơi hột nói.

“Tốt a, bên trong yêu tộc Thánh Điện ta, nhốt một chút cường giả cùng hậu duệ Thiên Hằng tộc, cái huyết dịch này, ta có thể nhờ quan hệ làm tới.”

Toái Tinh cung chủ trầm giọng nói.

Tần Xuyên nghe vậy, hài lòng cười.

Hắn liền biết không có vấn đề!

Tam đại tộc Cửu Thương đại lục, nội bộ đều là lãnh đạo thống nhất, mà tam đại tộc đều nhốt một chút cường giả Thiên Hằng tộc là điều hiển nhiên.

Thân là nhân viên chính phủ của tam đại tộc, chỉ cần phía trên có người quen, muốn làm tới huyết dịch Thiên Hằng tộc, vẫn là rất dễ dàng.

Đừng nói nhận biết cái đại nhân vật gì, liền xem như quen biết cái trông coi nhà tù, thuận tay chém phạm nhân một chút, tiếp theo mang thùng huyết, đó cũng là sự tình dễ dàng——tù nhân còn muốn nhân quyền hay sao?

Đáng thương cho Băng Long võ đế a.

Hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, phong ấn mình lưu tại bên trên Đế khí Băng Long thương, trực tiếp bị người khác phát hiện lỗ hổng.

Nhoáng một cái, nửa tháng trôi qua.

Tần Xuyên thuận lợi lấy được huyết dịch hoàng giả Thiên Hằng tộc Toái Tinh cung chủ hứa hẹn, sau đó lại lừa gạt một số lớn tài nguyên.

Hợp đồng mua đứt.

Tần Xuyên hứa hẹn, sau này cũng không tiếp tục mang Tần Tử đến Toái Tinh học cung ngăn cửa, thế là, Toái Tinh học cung thanh toán xong một số lớn phí tổn.

Toái Tinh học cung hoàn toàn chính xác gia đại nghiệp đại.

Khoản phí mua đứt này, trực tiếp để tài sản Tần Xuyên chột tăng hơn trăm lần, viễn siêu rất nhiều hoàng giả, cơ hồ có thể so sánh Chuẩn Đế!

Mà Toái Tinh học cung sở dĩ khẳng khái như thế, chủ yếu vẫn là bởi vì... Đây là công vụ, có thể thanh lý.

Thế là, Tần Xuyên mang theo Tần bé heo, tại trong ánh mắt đưa ôn thần của rất nhiều cường giả yêu tộc, rời đi Toái Tinh học cung.

Trên bầu trời.

Trên Phi thuyền.

Tần Xuyên lấy ra một phần mười tài sản đến dọa dẫm, giao cho Tần Tử, lập tức đem Tần Tử sợ ngây người.

“Cái này... Cái này nhiều lắm đi!”

Tần Tử hít một hơi lãnh khí, hắc đờn này đều chưa thấy qua nhiều tài nguyên như vậy, hoàng giả cũng phải bị dọa mềm đi.

“Thu đi.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Cha... Ngài không cảm một chút sao?”

Tần Tử mười phần hiếu thuận, đầu tiên cân nhắc đến phụ thân mình.

Tần Xuyên vui mừng cười một tiếng.

Hắn đưa thay sờ sờ đầu của con trai, sau đó thoải mái nói ra:

“Đây là người thắng tới, tự nhiên nên cho người... Cha coi như lại nghèo túng, còn không về cùng nhi tử mình đoạt tài nguyên a?”

Tần Tử nghe vậy, hai mắt lưng tròng.

Hắn có chút ghen ngào —— cha đối với hắn quá tốt rồi, quá vô tư.

Tần Xuyên cảm nhận được thâm tình trong mắt nhi tử tiện nghi, nụ cười trên mặt càng thêm hiền hòa, vô cùng tự nhiên.

Hắn vốn là một người cha hiền.

Chẳng lẽ không đúng sao?

...

Lại qua một tháng, hai cha con cưỡi phi thuyền ngăn cửa đường cũ trở về, rốt cục về tới Tử Vân học cung.

Mà dọc đường.

Tần Xuyên mượn thời gian đi nhà xí, lặng lẽ dùng huyết dịch cường giả Thiên Hằng tộc, giải phong Đế khí Băng Long thương!

Không cần hiếu kì vì cái gì hắn còn cần đi nhà xí.

Kỳ thật mọi người đều cần đi nhà xí, cái này cùng thực lực và thân phận là không có quan hệ, đây là hoạt động sinh lý tự nhiên.

Chẳng lẽ nữ thần cũng không phải là dùng hậu môn để đưa phân sao?

Đương nhiên là có!

Chỉ là không ai nói mà thôi.

Vấn đề Tất cả mọi người không chú ý, tự nhiên là theo bản năng bỏ qua, sau đó liền không ai nói tới.

“Cái đó là... phi thuyền ngăn cửa? !”

“Tần Tử sư huynh trở về!”

“Ha ha ha, Tần Tử sư huynh ngăn cửa thành công!”

“Tốt, Tử ca nhi!”

Các đệ tử Tử Vân học cung sôi trào, từng cái lộ ra vẻ sùng bái cuồng nhiệt, bởi vì Tần Tử giúp bọn hắn nở mặt.

Chương 266: Mời Sư Huynh Chỉ Giáo

Chương 266. Mời Sư Huynh Chỉ Giáo

Mở mày mở mặt, chính là như vậy.

Tại sau khi được các nữ đệ tử học cung hoan nghênh vỗ tay, Tần Tử bước chân bắt đầu phù phiếm—— giống như làm việc không đáng kể!

Tần Xuyên dự cảm trước đến có chuyện muốn phát sinh, thế là thời điểm tới gần Tử Vân học cung, liền cùng Tần Tử tách ra.

Quả nhiên.

Khi Tần Tử đi đến một đường nhỏ, một thân ảnh đậm đầu đi tới, rõ ràng là vị trưởng lão Lộc gia kia.

“Đồ đâu?”

Vị trưởng lão Lộc gia kia đứng chấp tay, nhàn nhạt nhìn xem Tần Tử, rõ ràng là một bộ tư thái chủ nhân đối nô bộc.

Bởi vì tại hắn đánh giá, người trẻ tuổi này đã hướng hắn khuất phục, dù sao, đều đã nghe mệnh lệnh hắn, đi Toái Tinh học cung ngăn cửa.

Người khuất phục, cùng chó khác nhau ở chỗ nào?

“Thứ gì?”

Tần Tử lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Hả? !”

Trưởng lão Lộc Gia đột nhiên nhìn về phía Tần Tử, trên mặt biểu lộ, từ hững hờ, biến thành kinh ngạc, cuối cùng biến thành băng lãnh.

Hắn lẳng lặng nhìn xem Tần Tử, trầm giọng hỏi:

“Người nói là... Người không có đem cổ thi thể kia mang về?”

“Cái thi thể gì, tại sao ta phải mang về?”

Tần Tử cười tủm tỉm hỏi ngược lại.

“Người! !”

Sắc mặt trưởng lão Lộc gia âm trầm như nước, khí tức quanh người đều bắt đầu hỗn loạn, lạnh lùng nói:

“Người dám ngỗ nghịch bản tọa!”

“Vị trưởng lão này, ngươi thật kỳ quái, ta lại không nợ ngươi cái gì, tại sao phải giúp ngươi làm việc?”

Nụ cười Tần Tử càng thêm xán lạn.

“Ngươi! Muốn! Chết! Sao!”

Trưởng lão Lộc Gia hung hăng nhìn chăm chăm Tần Tử, từng chữ nói ra nói.

“Ta là Tử Vân học cung thân truyền đệ tử, ta đem Toái Tinh học cung đánh cho hoa rơi nước chảy, bọn hắc cũng không dám giết ta, ngươi dám?”

Tần Tử cười nhạo một tiếng.

Hù dọa ai đây?

“Tốt, tốt, tốt!”

Trưởng lão Lộc Gia giận quá thành cười, chỉ vào Tần Tử cười lạnh nói:

“Ngươi thật sự cho rằng Lộc gia chúng ta không có biện pháp bắt ngươi?”

“Lộc gia có lẽ có biện pháp, nhưng là theo ta thấy, mặt hàng như ngươi dạng hắc là đại biểu không được Lộc gia, bằng không... Lộc gia đã sớm không còn.”

Tần Tử hững hờ nói.

“Ngươi làm càn! !”

Trưởng lão Lộc Gia quát lớn một tiếng, nếp nhăn trên mặt vằn vẹo, lúc thì đỏ lúc thì trắng, vô cùng khó xử.

Thật sự là hắc đại biểu không được Lộc gia, ngay cả bức bách Tần Tử đi lấy về lão thịt khô, cũng là sự tình hắc tự tác thông minh, cho nên, Tần Tử cự tuyệt hắc, về sau Lộc gia cũng không có khả năng bởi vậy mà làm thế nào đối Tần Tử.

Vô duyên vô cớ, khi dễ người?

Khi dễ người bình thường có lẽ có thể.

Nhưng là thân truyền đệ tử Tử Vân học cung, lệ thuộc về nhân tộc Thánh Điện, cũng không phải tùy tiện liền có thể nắm!

“Lão già, tức giận là vô dụng, ta biết ngươi có thể một ngón tay nghiền chết ta, nhưng là, ngươi dám đụng đến ta một chút sao?”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng:

“Ngươi không dám, bởi vì căn cứ quy củ nhân tộc Thánh Điện, ngươi chỉ cần đụng đến ta một chút, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ, ngươi còn không có đảm lượng chịu chết.”

“Ngươi ngươi ngươi... Tức chết ta vậy!”

Trưởng lão Lộc Gia có chút phát điên, hắn nâng lên hai tay ung trảo, tựa hồ muốn bóp chết Tần Tử, nhưng là cuối cùng chỉ là dùng sức gãi gãi tóc trắng phơ của mình, sau đó phần nộ xoay người rời đi.

“Đinh! Hoàng giả cửu kiếp do thất trọng thiên Thành Hoàng sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới thất kiếp, đồng thời cùng cảnh vô địch!”

Chỗ tới, Tần Xuyên lần nữa thu được hệ thống nhắc nhở.

Lập tức, lực lượng hắn lần nữa bạo tăng, nội thể giới cũng kinh lịch lần thứ bảy thuế biến, càng lúc càng giống chân thực thể giới.

Hắn đoán chừng một chút.

Chiến lực hiện tại của hắn, tại phía dưới Chuẩn Đế hẳn là có thể vô địch, nếu như sử dụng Băng Long thương, thậm chí có thể rung chuyển Chuẩn Đế!

“Lão già này vậy mà sinh ra sát ý đối với Tần Tử, hơn nữa còn là loại sát sát kia, mặc dù tại bên trong học cung hắn không dám động thủ, nhưng là ở bên ngoài, khó tránh khỏi sẽ làm chút tiểu động tác.”

Tần Xuyên ánh mắt híp lại:

“Hiện tại Tần Tử tu vi còn quá yếu, vì đề phòng vạn nhất... Chỉ có thể đưa lão già này đi gặp Diêm Vương...”

Bên trong lòng hắn đã phán quyết tử hình cho người này.

Đương nhiên, muốn giết người còn phải tìm cơ hội, cần bàn bạc kỹ hơn.

Tần Tử có thể quang minh chính đại giết người, nhưng hẳn không thể, bởi vì một khi bại lộ, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

...

Ngày thứ hai, rất nhiều người quen đều tới bái phỏng Tần Tử.

Tỉ như Thủy Khinh Nhu, Thủy Thanh Hàn, Triệu Vân Sinh, còn có Lâm Nghị, Sở Trung Thiên, Huyền Thiên Cơ, Nhược Ngu tiểu hòa thượng...

Mặc dù có người cùng Tần Tử cũng không tính rất quen, nhưng là tất cả mọi người đến từ mảnh vỡ đại lục, tha hương ngộ cố tri, lộ ra thân thiết phá lệ.

Tần Tử cố ý thăm dò Thủy Thanh Hàn một chút.

Nhưng là đối phương biểu hiện không có chút sơ hở nào, không biết là thật trong lòng bằng phẳng, hay là tâm tư quá kín đáo, giọt nước không lọt.

Hơn ba tháng trôi qua.

Tần Tử đi Toái Tinh học cung ngăn cửa, mà những người này thì là tại Tử Vân vực lịch luyện cùng du lịch, tựa hồ còn thu được kơ duyên không nhỏ.

Nhân vật thiên tài từ mảnh vỡ đại lục đi ra, đều có khí vận rất mạnh, đi vào chủ đại lục, có thể nói là như cá gặp nước.

Một trận hàn huyên, về sau mọi người rời đi, mà Tần Tử, chuẩn bị lại đến Tàng Thư các học tập một chút thần thông.

Tử Vân học cung có rất nhiều điển tịch nhân tộc Thánh Điện phát xuống, những điển tịch này in ấn đại lượng, mở rộng tại học cung ở các đại vực nhân tộc, đương nhiên, rất nhiều điển tịch trân quý, chỉ có thân truyền đệ tử mới có tư cách lật xem.

“Tần Tử sư huynh.”

Tần Tử đi tại bên trên đường lát đá tới Tàng Thư các, đột nhiên, một đạo thanh âm ngoạn vị từ phía sau truyền đến.

Hai chữ “Sư huynh”, nghe rất giống trêu tức.

Tần Tử quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên cái mọc ra mắt phượng tuần lãng, nhìn xem hắn giống như cười mà không phải cười.

“Có chuyện gì sao?”

Tần Tử bản năng cảm giác được kẻ đến không thiện, thế là không có cho sắc mặt gì tốt, từ tốn nói.

“Ha ha, nghe nói Tần sư huynh từ Toái Tinh học cung ngăn cửa trở về, rất hăng hái, thậm chí ngay cả trưởng lão học cung đều không coi vào đâu, cho nên... Ta đặc biệt tới gặp biết một chút.”

Thanh niên mắt phượng cười tủm tỉm nói.

“Ngươi là người Lộc gia?”

Tần Tử hỏi.

Thanh niên mắt phượng thu lại nụ cười trên mặt, lạnh lùng nói:

“Lộc Thành, tu vi tam trọng thiên, mời thân truyền sư huynh chỉ điểm!”

Chương 267: Chỉ Giáo Cho Sư Đệ

Chương 267. Chỉ Giáo Cho Sư Đệ

“Ngươi là một cái đệ tử tam trọng thiên, đến mời một cái nhị trọng thiên như ta chỉ điểm, chỉ sợ không quá phù hợp a?”

Tần Tử từ tốn nói.

Hắn đem hai chữ “Chỉ điểm” nói đến rất nặng.

“Ha ha, nếu là tìm đệ tử phổ thông, tự nhiên không thích hợp, nhưng là tìm sư huynh thân truyền, lại là không có vấn đề gì. Ta tôn xưng ngươi một tiếng sư huynh, để ngươi chỉ điểm một chút, cũng không quá phận chứ?”

Thanh âm Lộc Thành đột nhiên đề cao:

“Hắn là, người cho rằng thân truyền đệ tử là cái danh xinh đẹp, chính là cho người khoe khoang? Chính là để người chỉ lấy chỗ tốt mà không làm việc? !”

“Làm thân truyền đệ tử, chỉ điểm ó cần sư đệ sư muội, đây là nghĩa vụ của người, cũng là trách nhiệm của người!”

Hắn hiên ngang lẫm liệt.

Đồng thời nói đến có lý.

Thân truyền đệ tử, hoàn toàn chính xác có trách nhiệm cùng nghĩa vụ như vậy.

Tần Tử tu vi thấp, tuyệt không phải lý do trốn tránh—— thời điểm người hưởng thụ đặc quyền, tại sao không nói người tu vi thấp, không xứng hưởng thụ chứ?

Muốn mang vương miện, thì phải chịu sức nặng của nó!

Quyền lợi là thống nhất cùng nghĩa vụ.

Tần Tử bị những lời này trấn trụ, sau đó hắn phát hiện, mình tựa hồ thật đúng là không có lý do cự tuyệt.

Thế là, hắn hít sâu một hơi, híp mắt nói ra:

“Đã là sư đệ bức thiết muốn có được chỉ điểm như thế, như vậy ta làm thân truyền sư huynh... Chỉ điểm người một chút lại có làm sao!”

Oanh!

Một cỗ khí thế mạnh mẽ từ trên thân hắn phóng lên tận trời, đây là tu vi thánh nhân nhị trọng thiên, nhưng là bởi vì hắn ưu thế thần thể, cùng hai đại công pháp Đế cấp tăng phúc, để khí thế của hắn có thể so với thánh nhân tam trọng thiên!

“Cái này! !”

Con người Lộc Thành có chút co rụt lại.

Nhị trọng thiên?

Tần Tử không phải lấy tu vi nhất trọng thiên đi ngăn cửa sao, lúc này mới ba tháng, liền biến thành nhị trọng thiên rồi? !

Mà lại cỗ khí tức này, viễn siêu nhị trọng thiên phổ thông, thậm chí tại bên trong nhị trọng thiên cảnh giới, có thể quét ngang hết thảy!

Cái này đều có thể so với tam trọng thiên.

“Nơi này quá hẹp hòi, hoạt động không ra, không bằng đi trên quảng trường đi, để sư huynh hảo hảo chỉ điểm ngươi một chút.”

Tần Tử thần nhiên nói.

Lộc Thành ngăn người, sau đó minh bạch ý nghĩ Tần Tử, lạnh lùng nói:

“Cũng tốt, để tất cả mọi người nhìn xem anh tư của thân truyền sư huynh!”

Hắn trong lòng cười lạnh.

Cái Tần Tử này chỉ sợ là tại bên trong quá trình ngăn cửa đã để bản thân bị lạc lối, thật sự cho rằng cùng cảnh giới vô địch, liền có thể không nhìn cường giả cảnh giới cao hơn sao?

Người có lẽ có thể so sánh tam trọng thiên, nhưng cũng chỉ là so sánh! Nói là có thể cùng cường giả tam trọng thiên phổ thông chống lại.

Nhưng là gặp được thiên kiêu tam trọng thiên thì sao?

Tất cả mọi người là thiên kiêu, cùng cảnh giới đều không thể yếu hơn bao nhiêu so với người, người còn muốn vượt cấp khiêu chiến? Người si nói mộng! !

Rất nhanh, hai người đi tới trên quảng trường, hơn nữa là khí thế hùng hổ, giống như hai viên mặt trời dừng ở trên không của quảng trường.

“Mau nhìn, đó là cái gì!”

“Là Tần Tử sư huynh!”

“Một cái khác... Tựa như là gọi Lộc Tùng? Lộc Nhung? Ai nha, nhớ không được, dù sao cũng là thiên tài.”

“Vị Lộc này, muốn khiêu chiến Tần Tử sư huynh? Cái này... Không quá phù hợp đi, dù sao tu vi hắn cao hơn một chút.”

“Đúng a, người này quá không giảng cứu, ỷ vào tu vi cao, liền muốn giẫm lên Tần Tử sư huynh làm náo động?”

“Quả thực đáng xấu hổ! Có bản lĩnh hắn cũng đi ngăn cửa Toái Tinh học cung? Ha ha, sợ rằng sẽ bị đánh cho mẹ cũng

không nhận ra!”

“Đúng đúng đúng, loại người này, ở bên ngoài ngay cả cái rắm cũng không dám thả, liền chỉ biết bắt nạt trong gia đình... Tử ca nhi, đánh hắn!”

Dur luận các đệ tử Tử Vân học cung thiên về một bên, đều đứng tại bên Tần Tử này, khinh bỉ Lộc Thành.

Dù sao, Tần Tử thế nhưng là tại thời điểm bọn hắn bị nhục nhã đã đứng ra ngăn cơn sóng dữ, bảo vệ mặt mũi Tử Vân học cung.

Đây là anh hùng Tử Vân học cung!

Lộc Thành nghe thanh âm những nghị luận này, sắc mặt có chút khó chịu, hắn nghĩ không ra, Tần Tử được dân tâm như thế.

Kỳ thật, điều này chủ yếu là bởi vì quần chúng ăn dưa chung quanh, phần lớn là thánh nhân nhất trọng thiên.

Bọn gia hỏa này không có thực lực, nhưng là số lượng đông đảo, mà lại thích nhìn náo nhiệt khắp nơi, một lời không hợp liền ăn dưa bàn chuyện.

“Hừ, chỉ cần ta trước mặt mọi người nghiền ép hắn, tất nhiên có thể để hắn rơi xuống thần đàn, đến thời điểm đó, người ủng hộ hắn cũng liền không có nhiều như vậy.”

“Quần người thiên kiêu cái thế, chỉ cần bại, mặc kệ là bại bởi vì cái gì, cũng sẽ ở mọi người trong lòng lưu lại ấn tượng mềm yếu...”

Hắn trong lòng hừ lạnh nói.

Đây chính là mục đích hắn khiêu chiến Tần Tử, một mặt là vì nhục nhã Tần Tử, một mặt khác là vì đả kích hình tượng Tần Tử.

“Tần Tử sư huynh, xin chỉ giáo!”

Hắn cười lạnh một tiếng, sau đó thân thể loé lên một cái liền đã đi vào trước mặt Tần Tử, tay phải hóa thành trảo, hướng phía bả vai Tần Tử Chop tới.

Xoạt!

Tần Tử phản ứng linh mãnh, tay phải đột nhiên bắt lại cổ tay hắn, một cái vung người đem hắn ném ra ngoài.

Mà nháy mắt hắn bị ném ra, thân thể quay người xoắn ốc tại không trung, đột nhiên hóa thành một đầu cự con to lớn, thân thể cự con kia uốn éo, cái đuôi mang theo hắn hải chi uy quét ngang tới.

“Oanh long long!”

Một cái quét đuôi này, giống như gió cuốn mây tan, thậm chí nháy mắt quét tới, tạo thành dị tượng kinh đào hải lãng.

Nhưng mà, Tần Tử tay phải nắm chặt, trực tiếp hướng về phía trước oanh ra, dùng dã man chi lực thuần túy nhất, xuyên qua hết thủy!

“Phanh —— “

Sóng lớn dị tượng trực tiếp nổ tung, sau đó cái đuôi cự con kia cũng sụp đổ, Lộc Thành hóa thân cự con bị đánh về nguyên hình, hướng về sau bay ngược.

“Vạn kiếm sát kiếp!”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, thân thể giống như một vệt sáng, trực tiếp gấp thoáng qua cùng Lộc Thành đang bay ngược.

Ông!

Giờ khắc này, thời gian phẳng phất dừng lại nháy mắt, sau đó, từng đạo lưỡi kiếm lăng lệ không ngừng thoáng hiện từ hư vô, trảm tại trên thân Lộc Thành.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Chương 268: Tần Tử Miệng Pháo

Chương 268. Tần Tử Miệng Pháo

Lộc Thành dừng ở không trung, thừa nhận kiếm quang tổn thương liên tiếp, sau đó phun máu bay rót ra ngoài, lão đảo rơi trên mặt đất.

Tay phải hắn che lấy tay trái, sau đó lại ôm bụng, lại che ngực, sau đó phát hiện... Tựa hồ chỗ nào cũng không bùng bít được, quanh thân mấy chục đạo vết thương, giống như rỉ nước, không ngừng phun máu.

“Liệt nhật đốt thân!”

Hắn hét lớn một tiếng, thể nội tựa hồ hiện ra một vòng liệt nhật, sau đó quanh thân bốc cháy lên hỏa diễm, vậy mà lợi dụng nhiệt độ, đem những vết thương kia ngưng kết, hiện ra từng đạo vết sẹo cháy đen.

Sau đó, hỏa diễm bên ngoài thân hắn tiếp tục bành trướng, hóa thành một cái biển lửa, đem hơn phân nửa quảng trường đều bao phủ.

“Tịch diệt hỏa xà! !”

Hắn hai tay vung lên, từng đầu đại xà hỏa diễm khổng lồ từ trong biển lửa bay ra, hướng phía Tần Tử thôn phệ mà đi.

“Ngư Long lật biển!”

Tần Tử hai tay huy động, thủy chi pháp tắc phun trào, lập tức hóa thành thao thiên cự lãng, đồng thời có cá chép nhảy lên, hóa thành giao long, hướng phía từng đầu đại xà hỏa diễm kia quần quanh mà đi.

“Xuy xuy xuy!”

Thủy hỏa gặp nhau, song song chôn vùi, hóa thành khói trắng nồng đậm khuếch tán ra ngoài, mọi người quan chiến nhao nhao lui lại.

Mà lúc này, tay phải Tần Tử giơ cao, tựa hồ giơ lên một viên mặt trời kim sắc, sau đó cái mặt trời này nháy mắt trở nên dài nhỏ, hóa thành một đạo trường kiếm kim sắc, chọc thẳng thiên khung.

“Chém! !”

Một kiếm này chém xuống, khói trắng đầy trời hướng phía hai bên tách ra, mà Lộc Thành giơ cao hai tay, chống ra vòng bảo

hộ ba tầng pháp tắc.

“Phốc phốc phốc!”

Một kiếm vô cùng nóng bỏng này rơi xuống, vòng bảo hộ ba tầng pháp tắc cùng kim sắc trường kiếm đồng thời nổ tung, mà Lộc Thành thì là bay rớt ra ngoài.

Tần Tử trở tay ném đi! trường kiếm kim sắc

Trường kiếm kim sắc gào thét lao ra, trực tiếp xuyên qua Lộc Thành đang bay ngược, sau đó mang theo thân thể Lộc Thành tiếp tục bay ngược, đem hắn đánh tại trên cây cột ở góc quảng trường.

Xoạt!

Trong điện quang hỏa thạch, Tần Tử đi vào trước mặt Lộc Thành thoi thóp, thần nhiên nói:

“Chỉ điểm như này, ngươi có hài lòng không?”

“Ngươi... ngươi!”

Khuôn mặt Lộc Thành vặn vẹo, tựa hồ có vô tận xấu hổ cùng không cam lòng, đều hóa thành dữ tợn cùng oán hận.

“Hỗn trưởng! !”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm mà nổi giận vang lên, uy áp hoàng giả kinh khủng nháy mắt giáng lâm, trấn áp hết thảy.

Chỉ thấy trưởng lão Lộc gia vội vàng chạy đến.

Hắn nhìn hằm hằm Tần Tử, đại nghĩa凛 nhiên quát lớn:

“Bên trong học cung, vậy mà giết hại đồng môn như thế, ngươi phải bị tội gì? !”

“Là hắn nhất định để ta chỉ điểm, ta liền tùy tiện chỉ điểm hắn một chút, có vấn đề gì sao?”

Tần Tử mặt không đổi sắc nói.

“Bên trong học cung luận bàn, từ trước đến nay điểm đến là dừng, ngươi đem hắn đánh trọng thương như thế, còn dám nói là chỉ điểm? !”

Trưởng lão Lộc gia chất vấn.

“Nguyên lai ngươi cũng biết, đây không phải chỉ điểm sao?”

Tần Tử trên mặt lộ ra một vẻ trào phúng, thanh âm đột nhiên trở nên âm vang hữu lực:

“Ta cũng muốn biết, một cái đệ tử tam trọng thiên, hướng một cái đệ tử nhị trọng thiên khiêu chiến, hấn đến cùng mưu đồ gì!”

Hắn lạnh lùng nhìn xem trưởng lão Lộc gia, hỏi:

“Vị trưởng lão này, ngươi có thể nói cho ta, cháu trai ngươi có mưu đồ gì? Là muốn nhục nhã ta?”

“Ngươi! Ngươi! !”

Trưởng lão Lộc gia nguyên bản chuẩn bị nói “Ngươi ngậm máu phun người”, muốn giải thích rằng cháu trai hắn cũng không có loại ý nghĩ kia, nhưng là ngay sau đó phát hiện, lời này của đối phương có nghĩa khác a ——cháu trai ngươi...

Tựa như là đang mắng hắn a! !

“Thế nào, chẳng lẽ người này không phải cháu trai Lộc trưởng lão sao?”

Tần Tử từ tốn nói.

Da mặt trưởng lão Lộc gia cứng đờ.

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, cường thế nói:

“Nếu là cháu của ngươi, vậy ngươi thân là trưởng lão, hiện tại đứng ra vốn cũng không thích hợp, ngươi thân là trưởng lão, muốn công khai làm việc trái pháp luật? Thiên vị tôn tử của ngươi sao? !”

“Ngươi... ngươi... Nói bậy nói bạ!”

Trưởng lão Lộc gia sắc mặt khó xử, loại sự tình này, là vô luận như thế nào đều không thể thừa nhận.

Bên trong học cung, trưởng lão có thể ăn một chút đặc quyền, nhưng là ăn không thể quá khó nhìn, nếu không chính là tự rước lấy nhục.

Đặc biệt là, bởi vì sự tình kia ” Lão thịt khô” mười năm trước, Lộc gia đã mất hết thể diện, thường xuyên biến thành trò cười.

Danh dự đã không bằng trước.

Lão tổ tông lộc gia đã sớm lên tiếng, nếu ai còn dám bại hoại danh dự Lộc gia, không chỉ có mình phải chết, ngay cả tộc nhân trong mạch, đều phải bị liên lụy, bị đày đi biên cương, trở thành tội dân!

“Hừ! Ta đến cùng nói bậy hay không, trong lòng chính ngươi rõ ràng, đã làm sự tình bẽ lõ xu nịnh bực này, chính là không để quy củ vào trong mắt, đừng có giả vờ đại nghĩa lâm nhiên mà làm việc.”

Tần Tử hừ lạnh nói:

” Lộc gia các ngươi là đức hạnh gì, hấn là trong lòng mọi người không có bieest hay sao? Đừng có mà ở nơi này bịt tai trộm chuông!”

“Ngươi... ngươi không biết lễ phép, không xứng làm thân truyền đệ tử!”

Trước mắt bao người, Trưởng lão Lộc gia bị nói cho xuống đài không được, thế là chỉ có thể cứng đầu quát lớn.

Hấn còn không thể đi.

Bởi vì nếu như hấn giận dữ rời đi, liền sẽ lộ ra có tật giết mình, cái mũi làm việc thiên tư trái pháp luật, rất khó có thể chịu được.

“Tôn trọng trưởng bối? Người như ngươi, cũng xứng?”

Tần Tử cười nhạo một tiếng:

“Mặc kệ là trước kia uy hiếp ta đi Toái Tinh học cung thu hồi thịt khô, hay là tác phong lúc này công nhiên làm việc thiên tư, đều chỉ có thể nói rõ một vấn đề... Ngươi, đạo đức bại hoại, phẩm hạnh không đoan!”

Lời này vừa nói ra, mọi người kinh hãi.

“Cái gì? Vị trưởng lão này trước đó còn uy hiếp qua Tần Tử sư huynh? Thật sự là lẽ nào lại như vậy!”

“Vị trưởng lão lúc trước của Lộc gia bọn hấn, tự mình phá hư quy củ ngăn cửa, bị chế thành thịt khô, đã rất mất thể diện, lại còn có ý tứ uy hiếp người khác giúp bọn hấn thu hồi lại.”

“Ha ha, làm nửa ngày, thì ra là Tần Tử sư huynh không có tiếp nhận uy hiếp của bọn hấn, cho nên Lộc gia then quá thành

giận, phái cái thiên tài tam trọng thiên đến báo thù Tần Tử sư huynh, kết quả vị thiên tài này bị Tần Tử sư huynh vượt cấp đánh bại, vị trưởng lão này lại nhảy ra trả đũa...”

“Vô sỉ, quả thực bỉ ổi!”

Quần tình xúc động phần nộ, hướng gió thiên về một bên.

Lập tức, vị trưởng lão này bị ngàn người chỉ trỏ.

Chương 269: Nhắm Vào Tần Tử

Chương 269. Nhắm Vào Tần Tử

“Ngươi, các ngươi...”

Vị trưởng lão này sắc mặt tái nhợt, chỉ cảm giác mọi người chung quanh mặt tựa hồ cũng hướng phía hắn đè ép tới, biến người phun trào, mọi người từ trên cao chỉ trở xuống chỗ hắn, mặt mũi tràn đầy xem thường, nhưng không có thanh âm...

“Tất cả im miệng cho ta! ! !”

Rốt cục, hắn hai tay che lỗ tai, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, một cỗ khí thế kinh khủng khuếch tán mà ra.

“Oanh —— “

Khí thế đỉnh phong hoàng giả, kinh khủng bậc nào, chỉ thấy một cỗ cột sáng kim sắc đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán mà ra.

“Phốc phốc phốc!”

“A! !”

“Bụng của ta!”

Các đệ tử chung quanh nhao nhao kêu thảm, bay rớt ra ngoài giống gió cuốn mây tan, rơi liểng xiểng.

“Làm càn!”

“Lộc lão quỷ, ngươi dám hành hung ở học cung!”

“Lão phu đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt!”

Gần như trong nháy mắt, mấy đạo khí tức mạnh mẽ phóng lên tận trời, giống như mấy khóa mặt trời, nháy mắt giáng lâm đến bên này.

“Cái này...”

Trưởng lão Lộc gia đột nhiên giật mình một cái, từ trạng thái điên cuồng lấy lại tinh thần, sắc mặt tái nhợt.

Nhìn xem các đệ tử học cung chung quanh lẫn lộn kêu rên trên mặt đất, hắn biết... Ra đại sự.

“Ta... Ta vừa rồi chỉ là quá kích động, không có không chế lại mình, ta, ta không phải cố ý!”

Hắn thất kinh giải thích nói.

“Hừ, ngươi nếu là lại kích động một chút, đệ tử toàn trường đều phải chết tuyệt! Bên trong học cung, há có thể dung trưởng lão như ngươi tồn tại!”

Một vị trưởng lão lạnh lùng nói.

“Cầm xuống, giao cho cung chủ xử lý!”

Một vị khác trưởng lão nói.

“Tốt!”

Mấy vị trưởng lão bên ngoài cũng gật gật đầu, sau đó mấy người từ mấy cái phương hướng, chậm rãi hướng phía Trưởng lão Lộc gia vây quanh mà đi.

Oanh long long!

Tràng diện này, giống như mấy khóa mặt trời đang đến gần, quang mang nóng bỏng, uy áp ngập trời, cảnh tượng mười phần khủng bố.

“Ngươi, các ngươi!”

Trưởng lão Lộc gia mặt xám như tro, đôi mắt mấy người không ngừng đến gần, thậm chí ngay cả dũng khí phản kháng đều không có.

Mà hắn lại cũng không dám trốn.

Hôm nay nếu là chạy trốn, vậy liền triệt để định tội, một khi học cung khởi xướng truy nã, cái cương vực nhân tộc lớn như vậy, cũng sẽ không có chỗ dung thân cho hắn!

Mà chạy đến Yêu vực cùng Thú vực, đó cũng là tự tìm đường chết.

Rất nhanh, Trưởng lão Lộc gia bị bắt đi.

Một ngày này

Chỗ sâu Tử Vân học cung, rất nhiều trưởng lão hội tụ, tổ chức một lần hội nghị trọng yếu.

Sau đó, truyền ra một cái tuyên cáo:

“Từ hôm nay, bãi miễn chức vị Trưởng lão Lộc gia, đồng thời bên trong ngàn năm, hủy bỏ tư cách người Lộc gia đảm nhiệm trưởng lão học cung!”

Tin tức mới ra, bát phương rung động.

Lộc gia bị đuổi ra khỏi học cung!

Mặc dù trưởng lão học cung cũng không phải là cái danh hào quá đẹp đẽ, nhưng là nó lại đại biểu cho nhân tộc Thánh Điện thừa nhận đối với một cái gia tộc.

Chỉ có đại gia tộc nội tình thâm hậu, địa vị cao thượng tại bên trong một vực, mới có tư cách phái tộc nhân đến học cung đảm nhiệm trưởng lão.

Mà Lộc gia bị thủ tiêu tư cách này, không khác là nhân tộc Thánh Điện đối Lộc gia đánh mặt.

Ý vị này.

Địa vị xã hội của Lộc gia trượt —— cái từ địa vị xã hội này có chút khó giải thích, nhưng là đạo lý chính là như thế.

Mà những đại gia tộc này, rất xem trọng vật này.

“Đồ hỗn trướng!”

Bên trong tổ địa Lộc gia, truyền ra tiếng gầm phẫn nộ, có uy áp kinh khủng tiết lộ mà ra, lập tức, chung quanh có dãy núi sụp đổ, sông cùng cắt ra, thậm chí đại địa nứt ra, có nham tương dâng lên.

“Lão tổ tông... Cái này... Đây đều là cái Tần Tử kia hại!”

Bên ngoài tổ địa, Trương lão Lộc gia nơm nớp lo sợ nằm rạp trên mặt đất, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán, âm thanh hét lớn:

“Ta hứa hẹn hấn lợi ích cực kỳ lớn, để hấn đi Toái Tinh học cung thu hồi tộc huynh thi thể, nhưng là người này bội bạc, thu chỗ tốt về sau không làm việc, còn mở miệng kiêu ngạo, xem thường Lộc gia ta!”

“Ta để Lộc Thành đi cho hấn một điểm giáo huấn, ai biết, hấn đả thương Lộc Thành, còn ác nhân cáo trạng... Tạo thành cục diện bây giờ.”

Hấn vắn vẹo sự thật, đồng thời thêm mắm thêm muối, đem tất cả sai, đều đẩy lên Tần Tử trên thân.

“Người coi bản tọa là tiểu hài ba tuổi sao? !”

Một đạo hỏa quang mang tính hủy diệt từ chỗ sâu tổ địa bắn ra, đem Trương lão Lộc gia bao trùm, lập tức, Trương lão Lộc gia phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Lăn lộn đầy đất.

“Lão tổ tông tha mạng, lão tổ tông tha mạng!”

Hấn hoảng sợ cầu xin tha thứ.

Mà bên trong tổ địa, cũng truyền ra một đạo thanh âm khác:

“Đại tổ, việc này mặc dù hấn có lỗi, nhưng cũng không phải một mình hấn sai, cái tiểu bối họ Tần kia, thật có chút không biết điều.”

“Đúng là như thế, liền xem như Tử Vân cung chủ, cũng phải cho Lộc gia ta mấy phần chút tình mọn, tên tiểu bối này, quá không biết nặng nhẹ...”

Lại một đường thanh âm uy nghiêm nói.

Đại tổ Lộc gia trầm mặc một chút, nhàn nhạt nói ra:

“Đã như vậy, lần này tha chết cho ngươi, tên tiểu bối kia... Ngươi xem đó mà làm.”

Lập tức, ngọn lửa trên người Trương lão Lộc gia dập tắt.

Trưởng lão Lộc gia lập tức thở dài một hơi, sau đó tranh thủ thời gian dập đầu, lời thề son sắt nói:

“Mấy vị lão tổ yên tâm, ta nhất định xử lý tốt! !”

Trong mắt của hắn, lóe ra sát ý.

Hắn phụng mệnh lão tổ giết người, có thể không cần tự mình động thủ, thậm chí, có thể mời được tồn tại mạnh hơn bên trong gia tộc...

Cái Tần Tử này, hắn phải chết không nghi ngờ!

Chương 270: Có Người Cha Thật Tốt

Chương 270. Có Người Cha Thật Tốt

Kỳ thật Tần Tử vẫn luôn là rất tự biết rõ.

Chớ nhìn thời điểm hắn đối với người khác coi trời bằng vung, kỳ thật mỗi lần như vậy, trong lòng sợ thành chó.

Tỉ như lần này.

Lộc gia bị Tử Vân học cung chế tài, về sau trong lòng hắn rất rõ ràng, các cường giả Lộc gia khẳng định đều muốn bóp chết hắn.

Thế là, hắn rất êm dịu trốn ở bên trong Tử Vân học cung không đi ra ngoài.

Cái trốn tránh này, chính là ba tháng.

Đương nhiên, người không có khả năng tránh cả một đời, Tử Vân học cung cũng không thể nào để cho hắn tránh cả một đời.

“Bắc Mang sơn Bích Liên hồ, sắp cử hành một trận thiên kiều đại hội, Tử Vân học cung ta sẽ ra trình diện, đến thời điểm đó, ngươi cũng cùng đi chứ.”

Một vị trưởng lão vẻ mặt ôn hòa nói.

“Có thể không đi hay không?”

Tần Tử về mặt cầu xin hỏi.

“Ta biết người lo lắng Lộc gia trả thù, nhưng là người không thể tránh cả một đời a, mà lại, bọn hắc không dám làm gì đối với người trong lúc này.”

Vị trưởng lão hiền lành này cười một tiếng.

“Người có bao nhiêu năm chắc?”

Tần Tử hồ nghi hỏi.

“Chín thành.”

Vị này trưởng lão tự tin ngóc đầu lên, đứng chấp tay, râu bạc trắng bông bông, rất có phong phạm cao nhân.

“Vậy một thành còn dư lại thì sao?”

Tần Tử truy vấn.

Vị trưởng lão này nhếch miệng lên, tề mi lộng nhãn nói:

“Tự cầu phúc thôi, phóng nhãn thế gian, ai có thể cam đoan vạn vô nhất thất? Liền xem như lão phu, cũng có thể bị thiên ngoại lưu tinh đập chết đó.”

Hắn vỗ vỗ bả vai Tần Tử, sắc mặt hiền lành, ngữ trọng tâm trường nói ra:

“Làm người, sợ nhất chính là buồn lo vô cớ.”

“Cái thế gian này có mọi loại hung hiểm, nhưng là người hải biết: Làm người phải chững chạc, không lo, đừng giả không sợ!”

“To gan đánh vỡ chướng ngại trong lòng, đừng cảm bước ra một bước kia, bởi vì con đường của người... ở phía trước!”

Nói xong, vị trưởng lão này tay áo hất lên, tiêu sái rời đi.

Bóng lưng bạch bào kia, lộ ra tiên phong đạo cốt, siêu phàm thoát tục, không dính khói lửa trần gian.

Tần Tử ngơ ngác nhìn bóng lưng kia, trong lòng nhận lấy rung động thật lớn.

“Đừng giả không sợ, đừng giả không sợ... Ta đã hiểu! !”

Hắn lẩm bẩm vài câu, về sau đột nhiên nhãn tình sáng lên, vẻ lo lắng trong nội tâm bỗng nhiên sáng sủa.

“Đa tạ tiền bối chỉ điểm!”

Hắn khom người cúi đầu đối với phương hướng lão giả kia rồi đi, sau đó hướng phía nhà mình đi đến.

Hắn muốn chuẩn bị một chút, đi tham gia thiên kiều đại hội Bắc Mang sơn Bích Liên Trì.

Mà lúc này, chỗ rẽ xa xa.

Tần Xuyên đem mấy món bảo vật lập loè phát sáng, giao trong tay cho vị lão giả áo bào trắng tiên phong đạo cốt kia.

“Phiền toái.”

Tần Xuyên nói.

Lão giả khiêm tốn cười một tiếng, nói:

“Nào có nào có, tiện tay mà thôi... Về sau có cần, còn có thể tìm ta.”

Rõ ràng là nghiệp vụ thuần thực.

“Được.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu.

Sau đó lão giả rời đi.

Tần Xuyên nhìn xem bóng lưng lão giả này, trong lòng cũng có chút muốn cười —— thật đúng là thế giới rộng lớn, không thiếu cái lạ.

Lão đầu nhi này dáng dấp tiên phong đạo cốt, lại da mặt rất dày, làm “Tâm linh đạo sư” chuyên nghiệp kiếm sống.

Hiệu quả còn rất không tệ!

“Người chính là như vậy, thời điểm khi gặp được một ít tâm kết, sẽ đem lòng của mình cửa đóng lại, cho nên người quen sẽ thường thường không cách nào khuyên bảo bọn hắn, chỉ có người xa lạ chỉ điểm, mới có thể để cho bọn hắn nhìn ra.”

“Mà loại người xa lạ này, chúng ta xưng là... Quý nhân.”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra một nụ cười trêu chọc.

Nghĩ không ra a.

Quý nhân đều trở thành một cái nghề nghiệp.

Bất quá cũng là thực chí danh quy —— thu lệ phí xác thực thật đấy!

...

Mấy ngày sau.

Ngoài cửa lớn Tử Vân học cung xuất hiện một chiếc phi thuyền to lớn.

Cái phi thuyền là này từ trong tay áo một vị trưởng lão nào đó bay ra ngoài, sau đó không ngừng biến lớn, cuối cùng hóa thành một tôn quái vật khổng lồ.

“Cha, vậy... Ta đi thật.”

Tần Tử đứng tại cửa chính, lần thứ ba cùng Tần Xuyên cáo biệt, sau đó dứt khoát quyết nhiên leo lên chiếc to lớn phi thuyền kia.

Bởi vì là người tuổi trẻ tụ hội, cho nên cường giả thế hệ trước bình thường là sẽ không đi, miễn cho để người trẻ tuổi quá câu nệ.

Mà lúc này.

Trên Phi thuyền, đã đứng rất nhiều người, từng cái chờ xuất phát, đều đang đợi Tần Tử.

Bởi vì Tần Tử là một cái lễ mễ nhất, dù sao trong lòng vẫn có chút sợ, cho nên nói một đồng lớn lời cáo biệt.

“Để các vị sư huynh đợi lâu.”

Tần Tử ôm quyền đối với mọi người, xấu hổ cười một tiếng.

Trên thuyền này hần tu vi là yếu nhất, những người khác chỉ ít đều là thánh nhân tứ trọng thiên, chỉ có hần một cái thánh nhân nhị trọng thiên.

Lúc đầu, trong danh sách lần này tiến về Bắc Mang sơn Bích Liên hồ tham gia thiên tài đại hội, cũng không có Tần Tử.

Bởi vì hần tu vi quá thấp —— lên chỉ làm vui, không thể hiện được gì.

Bất quá.

Hần có một người ta cha tốt, sau khi dùng vài lời lẽ, cũng đem hần đi vào.

Đối với cái này, Tử Vân cung chủ cũng là trọn một con mắt bết một con mắt, bởi vì trong mắt hắn, Tần Xuyên là một vị tiên bối.

“Ừm, lên đường đi.”

Vị thanh niên kim y tu vi cao nhất kia, nhàn nhạt gật đầu, sau đó khởi động phi thuyền.

Vị thanh niên kim y này, Tần Tử có chút ấn tượng, nhưng chỉ biết đối phương là một vị thân truyền đệ tử.

Tên là Kim Trĩ.

Mà rất nhanh, trên thuyền một chút các sư huynh sư tỷ vây quanh, mười phần nhiệt tình nói tới nói lui.

“Tần Tử sư đệ, ngưỡng mộ đã lâu, ta vừa xuất quan liền nghe nói sự tích của ngươi, thật lợi hại.”

“Thế nào, Toái Tinh học cung là cái dạng gì? Có hùng vĩ như Tử Vân học cung chúng ta hay không?”

“Thực không dám giấu giếm, kỳ thật ta năm đó cũng chuẩn bị đi ngăn cửa, nhưng là chúng ta lúc đó có mấy cái yêu tộc thiên kiêu quá mạnh, ta không có niềm tin chắc chắn gì, sợ chết tại bên kia.”

“Tần Tử sư đệ, nghe nói ngươi đến từ một cái mảnh vỡ đại lục, có thể cùng chúng ta nói một chút xem mảnh vỡ đại lục là thế nào không?”

Chương 271: Kim Sư Huynh

Chương 271. Kim Sư Huynh

Tần Tử bắt đầu có chút không quen.

Nhưng là dần dần cũng buông ra.

Hắn đứng tại trung ương mọi người, giống như biến thành một đứa bé, cùng các sư huynh sư tỷ chậm rãi mà nói.

Mà vị thanh niên kim y lạnh lùng kia, nhiều lần đều nhìn về phía bên này, tựa hồ muốn thêm vài câu chuyện.

Nhưng là miệng ngập ngừng, nhìn thấy có người nhìn qua, lại cuống quýt quay đầu đi.

Lời nói đều nuốt trở về.

Thế là, hắn trên mặt càng thêm lạnh lùng, một người đứng ở đầu thuyền, đứng chấp tay, nhìn ra xa phương xa.

“Kim sư huynh vì cái gì không đến đây?”

Tần Tử nhìn xem cái đạo bóng lưng thẳng tắp di thể độc lập kia, nhỏ giọng hỏi.

Người bên cạnh nhỏ giọng hỏi đáp:

“Kim sư huynh chính là như vậy, tính cách tương đối quái gở, bất thiện giao tế, nhưng là người rất tốt.”

Lại có người phụ họa nói:

“Ừm, ta nghe nói Kim sư huynh là xuất thân tán tu, tại trước lúc gia nhập học cung, liền luôn luôn đọc lai độc vãng.”

Một cái nữ đệ tử ánh mắt hoảng hốt, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, hướng tới nói ra:

“Nhưng mà Kim sư huynh thiên phú là thật kinh diễm... Một ít phương diện, chỉ sợ so với Tần Tử sư đệ còn muốn càng hơn một bậc.”

Tần Tử sững sốt một chút.

Hắn hai chân không tự giác ma sát hai lần, muốn phản bác —— sư tỷ, kỳ thật người không hiểu rõ ta!

Là con vẹt hay là chim, không phải hắn là móc ra so tài một chút sao? Tại sao có thể võ đoán như này chứ?

“Tần Tử sư đệ, người không cần không tin, ta biết người căn cơ thâm hậu, thiên phú hơn người, nhưng là trên đời này, hoàn toàn chính xác có một chút yêu nghiệt, là vượt qua thường thức... Mà Kim sư huynh, chính là loại người này.”

Vị sư tỷ này nghiêm túc nói.

Tần Tử phát hiện, trên mặt sư tỷ lần này không có đỏ lên, thế là biết, mình vừa rồi nghĩ sai.

Hắn thấp giọng, hỏi:

“Có thể cùng ta nói một chút không, đến cùng Kim sư huynh có cái gì năng khiếu?”

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Sau đó cả đám đều vung trộm nhìn về phía đạo bóng lưng đứng ở đầu thuyền, một bộ dáng vẻ giữ kín như bưng.

Tần Tử thấy mọi người bộ dáng này, an ủi:

“Nếu như không phải khuyết điểm, hẳn là không có cái gì không thể nói.”

Mọi người ngẫm lại, cũng đúng.

Thế là, một người trong đó đứng lên một chút, tay phải khẽ che tại bên miệng, nhỏ giọng nói ra:

“Kim sư huynh khí huyết vô cùng tràn đầy, đến một cái tình trạng không thể tưởng tượng nổi, bên trong cùng thể hệ, đến nay không người nào có thể sánh vai.”

“Năm đó thời điểm hắn gia nhập học cung, liền dùng mãnh vô địch, chỉ là bằng vào một thân man lực, liền một lần kia nghiền ép tất cả đệ tử cùng thể hệ, sau đó càng là nhiều lần đi Toái Tinh học cung ngăn cửa, thắng lợi trở về!”

“Nguyên bản, chúng ta cho là hắn là tu luyện cường đại công pháp, hoặc là luyện thể thần thông, hoặc là trời sinh thần lực.”

“Thắng đến sáng sớm hôm đó, không có bất luận cái báo hiệu gì, một cỗ tinh khí từ chỗ ở của hắn phóng lên tận trời, hóa thành dị tượng kinh người, tràn diện kia... Chắc chắc chắc, nhất trụ kinh thiên!”

“Lợi hại như vậy? !”

Tần Tử hít một hơi lạnh khí, chỉ là bằng vào tinh khí không may tiết lộ ra, liền có thể hình thành dị tượng nhất trụ kinh thiên.

Quả thực giật nảy mình!

Dù sao hắn là làm không được.

Hắn cũng vô pháp tưởng tượng, đến cùng là quái vật thể nào, mới có thể đạt tới tình trạng như vậy.

Hắn nghĩ nghĩ, nhỏ giọng hỏi:

“VẬY HẮN... KHÔNG LÀM RA QUA CÁI G HUYỆN Ỉ CQUÁ ĐÁNG CHÚ?”

Tinh khí tràn đầy như thế, tất nhiên sẽ dẫn đến thân thể xao động, rất có thể sẽ làm ra sự tình xúc động.

“KHÔNG CÓ.”

Một vị sư tử đỏ mặt nói ra:

“CHÍNH LÀ BỞI VÌ NHƯ NÀY, MỚI RẤT TỐT VỚI NGƯỜI KHÁC, CHỈ CÓ TRONG LÒNG CHÍNH TRỰC, MỚI CÓ THỂ VƯỢT QUA BẢN NĂNG THÂN THỂ.”

Những người khác cũng gật đầu.

NẾU NHƯ ĐỔI LẠI LÀ BỌN HẮN, CHỈ SỢ SỚM ĐÃ NHỊN KHÔNG ĐƯỢC GIEO RẮC THANH XUÂN TẠI CÁC NƠI.

Tần Tử nghĩ nghĩ, thử thăm dò nhỏ giọng nói ra:

“CÓ KHẢ NĂNG... KỲ THẬT HẮN LÀM, CHỈ LÀ CÓ NGƯỜI NGHĨ TÀNG TƯ, CỐ Ý KHÔNG NÓI RA HAY KHÔNG?”

Mọi người mắt tròn trắng.

Tràng diện lâm vào yên tĩnh.

Sau đó, mọi người cười lên ha hả.

Câu đùa tục có thể rút ngắn quan hệ nhanh nhất, cho nên phen trao đổi này xong, bầu không khí càng ngày càng hòa hợp.

Mà lúc này.

Thanh niên kim y bên trên đầu thuyền, vẫn lạnh lùng đưa lưng về phía mọi người như cũ, nhưng là lỗ tai của hắn lại là hơi nhúc nhích.

Sau đó da mặt co quắp.

Hắn có một loại xúc động muốn đi qua, đem những người này lần lượt cầm lên đến đánh một trận toi bời, để bọn hắn biết cái gì gọi là uy nghiêm của sư huynh.

Nhưng là cuối cùng.

Hắn hít sâu một hơi, đem tất cả cảm xúc đều ép xuống, vẫn là mặt mũi tràn đầy biểu lộ lạnh lùng như cũ.

Hắn cái gì cũng không nghe thấy.

Hắn thân là Kim sư huynh lạnh lùng, cao ngạo lãnh ngạo, từ trước đến nay khinh thường cùng mọi người giao lưu, sao có thể có thể nghe lên chứ?

Đó là không có khả năng!

“Oanh long long!”

Phi thuyền đi tới tại trên không trung, không ngừng nghiền nát từng đạo mây trắng to lớn, thật giống như xé nát từng bức tranh mỹ lệ.

Mà sơn hà phía dưới, vô cùng trắng lệt.

Thường thường sẽ gặp núi cao to lớn thông thiên triệt địa, hơn nữa còn không chỉ một tòa, phân bố dọc tại hai bên phi thuyền.

Từ xa nhìn lại, phi thuyền thật giống như đang đi tại trong sơn cốc to lớn, mà trong sơn cốc này, mây trắng chồng chất như bông.

Chương 272: Lộ Gia Làm Khó Dễ

Chương 272. Lộ Gia Làm Khó Dễ

“Rống! !”

Đột nhiên, bên trên một tòa ngọn núi ở bên cạnh, truyền đến một tiếng gầm rú, vậy mà là một đầu cự viên hắc sắc cao hai trăm trượng.

Nó leo trèo tại bên trên một tòa ngọn núi, sau đó giống như nhảy dây, thân thể hất lên liên phóng đi qua, hai tay nó đang cầm một thứ gì đó, giống như cái chùy mà hướng phía phi thuyền nện xuống.

“Lăn.”

Đứng ở đầu thuyền, Kim Trĩ đánh ra một bàn tay, bàn tay lớn màu vàng óng quét ngang mà qua, cự viên kia trực tiếp bay rớt ra ngoài, đem sơn phong sau lưng đục xuyên, không biết bay đến đi nơi nào.

“Ha ha, chỉ là vừa vặn là tiểu yêu khai linh trí, cũng dám đến giương oai, quả thực là không biết lượng sức.”

Một vị đệ tử cười lắc đầu.

“Gặp được chúng ta, xem như bọn chúng vận khí tốt, nếu là những cái hạng người hung tàn kia, trực tiếp rút gân lột da.”

Một cái khác đệ tử nói.

“Oa! Oa! Oa!”

Mà đúng lúc này, từng đạo thanh âm khiếp người vang lên, bầu trời bên cạnh xuất hiện từng cái điểm đen, sau đó cấp tốc phóng đại, biến thành một mảnh đen nghịt, rõ ràng là một đám cầm thú cùng loại kèn kèn, bọn nó dừng mảnh gào thét mà tới.

“Hắc thiên ma cầm!”

“Thật nhiều!”

“Nhanh, mở ra vòng bảo hộ phi thuyền!”

Mọi người luống cuống tay chân, rất nhanh, mặt ngoài phi thuyền phóng xuất ra một tầng vòng bảo hộ kim sắc, giống như lưu ly, lại không thể phá vỡ!

Ào ào ào!

Mà lúc này, nhóm lớn hắc thiên ma cầm kia đã đến, lợi trào đen nhánh lóe ra quang trạch kim loại, không ngừng vạch tại phía trên vòng bảo hộ.

“Xuy xuy xuy!”

“Xuy xuy xuy!”

Phía trên vòng bảo hộ tóe lên từng chuỗi đóm lửa, đồng thời hiển hiện từng đạo vết trào dữ tợn, nhưng mà những vết trào này trong chốc lát liền tự chữa trị.

“Gia tốc!”

Phía trước Kim Trĩ đập mạnh chân phải, dưới chân có phù văn khuếch tán, lập tức, tốc độ phi thuyền đột nhiên tăng lên.

Rất nhanh, hất ra ma cầm bọn này.

Ở phía sau dọc đường, một đoàn người lại gặp yêu vật nhiều lần tập kích, nhưng đều hữu kinh vô hiểm ứng phó được.

Tại Cửu Thương đại lục.

Đi xa liền là một sự rèn luyện, phải ứng phó các loại nguy cơ đột nhiên xuất hiện, kinh lịch các loại chém giết.

Rốt cục, năm ngày sau đó.

Phi thuyền đạt tới mục đích.

Kia là một tòa một khối núi xanh liên miên, mặt ngoài không có cây cối, giống như một cây cột đứng sừng sững ở giữa thiên địa.

Mà cây cột này giống như bị chặt đứt.

Mặt cắt cũng không phải là trơn nhẵn như gương, mà là gập ghềnh, bởi vì nó quá lớn, cho nên cái mặt cắt gập ghềnh này, tựa như một tòa đồi núi to lớn, trên gò núi chập trùng, bao trùm lấy rêu xanh.

Từng cái hồ nước nhỏ xuấ thiện ở trong đó, từ không trung nhìn lại, giống như là từng cái vũng nước nhỏ màu lam trong suốt như bảo thạch.

Trong đó, trong hồ nước lớn nhất kia, nở đầy lá sen xanh biếc, những lá sen này rất lớn, giống như từng cái đảo nhỏ, phía trên lá sen có bóng người đông đảo, đồng thời không ngừng có người từ bốn phương tám hướng tiến đến.

“Đây chính là Bắc Mang sơn.”

“Nghe nói, ngọn núi này năm đó hội tụ linh khí bát phương, chung linh thần tú, có hi vọng trở thành một tôn địa đại yêu thông thiên triệt, nhưng mà về sau bị Cầm Long võ đế bẻ gãy, đồng thời luyện chế thành một kiện Đế khí kinh khủng.”

“Lưu tại nơi này, chỉ là cái gốc núi, độ cao vẫn chưa tới một phần mười nguyên bản, nhưng vẫn phi phàm như cũ.”

” Linh khí cùng khí vận ngọn núi này còn sót lại, phần lớn hội tụ tại bên trong Bích Liên hồ, hóa thành từng đoá từng đoá lá sen to lớn.”

Các sư huynh sư tỷ Tử Vân học cung, đều đem điều mình biết đến nói ra —— không phải cưỡng ép giải thích, mà là tin tức trao đổi.

Mà lúc này, những cái người đã tới kia, cũng đều thấy được toà phi thuyền xa hoa này, sau đó nhao nhao kinh hô.

” Người Tử Vân học cung tới!”

“Khí thế thật là mạnh.”

“Không hổ là đệ nhất đại thế lực Tử Vân vực, quả nhiên là nhân tài đông đúc, thiên tài bên trên cái phi thuyền này, mỗi một cái đều so với ta... A, làm sao còn có một cái nhị trọng thiên thánh nhân? !”

Có người tựa hồ phát hiện cái sự tình gì khó lường, sau đó những người khác cũng đánh lên tinh thần.

Lập tức, Tần Tử phát hiện vô số ánh mắt rơi vào trên thân mình, thậm chí có ánh mắt mang theo kích động xúc động.

Tựa hồ muốn bóp quả hồng mềm.

“Chúng ta đi xuống đi.”

Kim Trĩ từ tốn nói, sau đó một ngựa đi đầu, mang theo mọi người đi ra khỏi phi thuyền, mệnh môn cuộn cuộn bay về phía hồ nước.

Chờ nhìn đám người bọn họ trên đường rất chật vật, đến được đích, tương đối có mặt bài đầy!

Người chung quanh vội vàng tránh ra một lối.

Một đoàn người Tử Vân học cung tại mọi người nhìn chăm chú, tiến thẳng một mạch, hướng phía một mảnh lá sen lớn nhất bay đi.

Nhưng mà phía trên kia lá sen lớn nhất, đã có người.

Những người này phần lớn đều mặc bạch bào thống nhất, đồng thời phía sau đều thêu lên một cái chữ lớn huyết sắc—— Lộc!

“Thật ngại quá, các người tới chậm, lúc này không giống ngày xưa, mảnh lá chủ này... Hôm nay về Lộc gia chúng ta.”

Đứng phía trước, đứng một cái thanh niên tuấn lãng mắt lam, hần mặt mỉm cười, lại có vẻ có mấy phần tà khí.

“Lộc Càn, ngươi thân là tiên nhiệm thân truyền đệ tử, vừa rời đi khỏi học cung, liền muốn cùng học cung đối nghịch sao?”

Một vị đệ tử Tử Vân học cung kêu lên.

Thanh niên mắt lam kia liếc mắt nhìn hắn, cười lạnh nói:

“Học cung làm nhục Lộc gia ta như vậy, ta thân là thiếu chủ Lộc gia, hắn là còn muốn mang ơn hay sao? Cái gọi là học cung, cũng chỉ là một đám người ô hợp mà thôi!”

“Ngươi làm càn! Học cung là Tử Vân vực chính thống, lệ thuộc về nhân tộc Thánh Điện, há lại cho ngươi nhục nhã.”

Một vị khác đệ tử quát lớn.

“Ha ha, sự thật thắng hùng biện, mặc dù các ngươi học cung chiếm cứ chính thống, nhưng là luận nội tình... Thật đúng là không bằng Lộc gia ta.”

Lộc Càn lạnh lùng cười nói.

“Tránh ra.”

Cái thời điểm này, Kim Trĩ lạnh lùng nói.

“Có thể.”

Lộc Càn tà khí cười một tiếng, sau đó dựng thẳng lên một ngón tay:

“Nhưng là có một điều kiện.”

Hắn chậm rãi chỉ hướng Tần Tử, đạm mạc nói:

“Để hắn quỳ xuống, trước mặt người trong thiên hạ, dập đầu xin lỗi cho Lộc gia ta!”

Chương 273: Đánh Mặt Nữ Thần

Chương 273. Đánh Mặt Nữ Thần

Xoạt!

Lập tức, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Tần Tử.

Tất cả mọi người biết Lộc gia rất cừu thi đối với Tần Tử, dù sao, Lộc gia bị trục xuất Tử Vân học cung, Tần Tử chính là dây dẫn nổ.

Đúng vậy, dây dẫn nổ.

Bằng đóng thành ba thước không phải chuyện trong một ngày, Lộc gia bị trục xuất học cung, tự nhiên không có khả năng chỉ là bởi vì cùng Tần Tử nảy sinh mâu thuẫn, mà là tác phong bất chính lâu dài, dẫn đến rất nhiều cao tầng bên trong học cung đều nhận không thể nhận.

Đương nhiên, cái dây dẫn nổ này cũng là rất trọng yếu, chí ít đối với Lộc gia mà nói, Tần Tử là một cái chỗ để trút hết giận.

Rung chuyển không được học cung, vậy liền nhắm vào người Tần Tử!

Mà lúc này, Tần Tử đột nhiên khẩn trương lên.

Từ khi biết hành động vĩ đại vị Kim sư huynh “Một trụ kinh thiên” này, về sau hắn liền bắt đầu so sánh thực lực sai biệt song phương.

Hắn phát hiện, liền xem như cùng cảnh giới, mình cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng quái thai này, huống chi... Đối phương cao hơn hắn năm cái tiểu cảnh giới.

Kim Trĩ là thánh nhân thất trọng thiên!

Nếu như đối phương vì không cùng Lộc Càn phát sinh xung đột, lựa chọn hi sinh hắn, hắn bắt đầu phản kháng sẽ có chút khó khăn...

Nhưng mà!

Kim Trĩ căn bản là không có nhìn hắn.

Mà là mặt không thay đổi nhìn xem Lộc Càn, bình tĩnh nói:

“Ta cảm thấy chúng ta ở giữa khả năng có chút hiểu lầm.”

“Ha ha, hiểu lầm gì đó?”

Lộc Càn lông mày nhíu lại, trên mặt lộ ra một vòng nghiến ngấm mà chỉ sắc —— muốn cùng ta lôi kéo làm quen sao? Ngây thơ!

Nhưng mà, sau một khắc, chỉ thấy trong mắt Kim Trĩ bắn ra hàn quang lạnh lùng, lạnh lùng nói:

“Ta bảo ngươi tránh ra, không phải đang cùng ngươi thương lượng! Ta và ngươi có thể bàn điều kiện được sao?”

Xoạt!

Nụ cười trên mặt Lộc Càn đột nhiên cứng ngắt!

Khóe miệng hắn có chút run rẩy, chỉ cảm thấy một cái cái tát, tại trong nháy mắt hắn đang đắc ý, in tại trên mặt hắn mà không có dấu hiệu nào.

Kia là cảm giác xấu hổ, khắc sâu vô cùng!

“Kim Trĩ! !”

Hắn gầm thét một tiếng, một cỗ khí thế cuồng bạo phóng lên tận trời, quát lớn: “Hắn là, ngươi thật sự cho rằng ngươi cùng thể hệ vô địch? !”

“Vô địch không dám nhận, nhưng là thu thập ngươi, dư xài.”

Kim Trĩ thản nhiên nói.

“Tốt! ! Kim Trĩ quả nhiên là Kim Trĩ, vẫn là không coi ai ra gì giống như năm đó vậy! Nhưng mà ta muốn nói cho ngươi, không có người có thể vĩnh viễn vô địch, ngươi đang tiến bộ, người khác cũng đang tiến bộ, vĩnh viễn không cần bảo thủ!”

Lộc Càn âm vang có lực đạo.

“Cái gì mà bảo thủ hay không bảo thủ? Ta chưa từng đọc sách, không hiểu từng chữ ẩn ý mà các ngươi nói.”

Kim Trĩ nhíu nhíu mày, sau đó thản nhiên nói:

“Nhưng mà, đối với ếch ngồi đáy giếng, ta chỉ cần phong bế miệng giếng của ngươi là được rồi, như này, liền có thể để ngươi không thấy ánh mặt trời.”

“Ngươi! ! !”

Lộc Càn triệt để bạo nộ rồi.

Tại thời điểm ở học cung, người này vẫn đoạt danh tiếng hẳn, hẳn mặc dù không cam lòng, nhưng cũng không có đi tranh đoạt những cái hư danh kia.

Bây giờ, người này vậy mà vẫn không coi ai ra gì như thế, hẳn là thật sự cho rằng Lộc Càn hẳn chỉ là cái hàng thông thường?
!

“Hai vị đều là nhân vật thiên kiều đỉnh tiêm Tử Vân vực, chớ có vì một chút chuyện nhỏ đả thương hòa khí.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm như chuông bạc vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại.

Rõ ràng là một người nữ tử mặc váy trắng, giống như Lăng Ba tiên tử, đạp trên sóng nước mà đến, khí chất thoát tục.

“Lạc Thủy Tiên!”

” Thiên nữ Lạc gia!”

Mọi người kinh hô, rất nhiều người đều lộ ra cực kỳ hâm mộ cùng vẻ ngưỡng mộ, nàng thân phận cao quý, dung mạo tuyệt lệ, thiên phú cũng là đỉnh tiêm.

“Thủy Tiên tiểu thư.”

Lộc Càn vừa vặn còn mặt đỏ tới mang tai, giận không kềm được, nhưng là nháy mắt khi nhìn đến cái nữ tử này, liền lộ ra nụ cười.

Mà Kim Trĩ thì là nhàn nhạt nhìn về phía nàng, hỏi:

“Cái gì gọi là việc nhỏ?”

Lạc Thủy Tiên hơi sững sờ, sau đó cười nói ra:

“Là ta nói hơi sai một chút. Mặc dù việc này không nhỏ, nhưng là cũng không về để hai vị giường cung bạt kiếm, như vậy đi, không bằng hai vị đều thối lui một bước, như thế nào?”

“Tự nhiên không có vấn đề.”

Lộc Càn cười một tiếng liếm chót với Lạc Thủy Tiên, sau đó giống như bố thí nhìn về phía Kim Trĩ, thản nhiên nói:

“Xem ở trên mặt mũi Thủy Tiên tiểu thư, hôm nay ta liền không tính toán với người, vẫn là điều kiện vừa rồi kia, đáp

ứng ta, mảnh chủ lá này liền tặng cho các ngươi.”

“Đa tạ Lộc công tử.”

Lạc Thủy Tiên ôn nhu cười một tiếng đối với Lộc Càn, sau đó nhìn về phía Kim Trĩ, cười nói:

“Kim công tử thì sao?”

Kim Trĩ bình tĩnh nhìn nàng.

Hồi lâu, nhàn nhạt hỏi:

“Ta hướng về phía trước một bước vẫn luôn không hề tổn sức, tại sao phải lui lại một bước?”

Cái này! ! !

Một câu, làm cho tất cả mọi người đều ngây dại, mà nụ cười ngọt ngào trên mặt Lạc Thủy Tiên, cũng cứng lại.

Nàng chưa hề nghĩ tới, có người có thể trực tiếp cự tuyệt nàng như này, bởi vì loại sự tình này chưa hề phát sinh qua.

“A... Ha ha...”

Da mặt nàng cứng ngắc lại hồi lâu, mới xấu hổ cười một tiếng, nói ra:

“Coi như là cho tiểu nữ tử mấy phần tình mọn, có thể chứ?”

Kim Trĩ nhìn xem nàng, hỏi:

“Chúng ta rất quen sao?”

Ba ba ba!

Câu này, so sánh với một câu trước còn ác hơn, giống như một cái tát vô hình, trực tiếp đem mặt Lạc Thủy Tiên vỗ lên kêu ba ba.

Lạc Thủy Tiên triệt để mộng.

Chính nàng tưởng là mang phân lượng rất nặng ra sân, nghĩ là tất cả mọi người sẽ bán nàng một bộ mặt, thế nhưng là đối phương hoàn toàn không có xem nàng là cái gì.

Ngươi cho rằng ngươi là danh nhân.

Kỳ thật nhiều nhất ta chỉ biết tên của ngươi.

Không có việc gì đánh mặt nặng hơn so với cái này.

Thế là, vị tiểu thư Lạc gia tự cao tự đại này, sắc mặt lúc thì đỏ lúc thì trắng, xấu hổ đến xấu hổ vô cùng.

Chương 274: Ý Nghĩa Của Diễn Viên Quần Chúng

Chương 274. Ý Nghĩa Của Diễn Viên Quần Chúng

“Họ Kim, người quá mức! !”

Lộc Càn triệt để nhẫn không thể nhịn, phát ra một tiếng gào thét liếm chó, trợn vện bảy loại quang huy pháp tắc phóng lên tận trời, chiếu rọi thiên vũ.

Mà Kim Trĩ mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Tự mình biết mình, có gì mà quá mức, mặt mũi của nàng, quan trọng hơn so với tôn nghiêm của sư đệ ta?”

Xoạt!

Phía sau hần, thân thể Tần Tử đột nhiên run lên.

Sư đệ?

Vị Kim sư huynh này nhìn như lạnh lùng, lời nói đều không cùng hần nói qua, vậy mà thật coi hần là sư đệ sao?

Nhưng mà rất nhanh hần liền hiểu được —— một tiếng sư đệ này của đối phương, đại biểu cũng không phải là tình cảm, mà là trách nhiệm!

Kim sư huynh là người dẫn đội Tử Vân học cung lịch lãm lần này, tự nhiên có trách nhiệm chiếu cố các sư đệ sư muội, mà một cái người có trách nhiệm, sẽ không để cho người mình bảo vệ thụ ủy khuất.

Lập tức.

Hình tượng của cái thanh niên kim y này tại trong lòng Tần Tử trở nên cao to —— hẳn nhất trụ kinh thiên, không chỉ là nửa người dưới!

“Bớt nói nhảm, tiếp chiêu!”

Lộc Càn lười nói cái gì, phần nộ khi nữ thần bị nhục nhã, để hẳn trực tiếp lâm vào trạng thái bùng nổ, nhún người nhảy lên, hướng phía Kim Trĩ đánh tới.

“Thất Sát phá thiên!”

Hắn huy động nắm đấm, bảy loại lực lượng pháp tắc vậy mà hóa thành Bắc Đẩu Thất Tinh, sau đó bảy viên sao trời di chuyển, trùng điệp cùng một chỗ, cuối cùng, kia bảy loại lực lượng pháp tắc... Vậy mà dung hợp!

Lập tức, một cỗ khí tức khủng bố làm người ta kinh ngạc run rẩy lan tràn ra, rất nhiều người lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Pháp tắc dung hợp!”

“Thật là thần thông khủng khiếp, đây chính là nội tình Lộc gia sao?”

“Mau tránh ra!”

Uy áp một quyền này tán phát, vậy mà để tất cả mọi người ở đây đều cảm giác được bất an, có loại cảm giác ngạt thở.

Tần Tử cũng toàn thân căng cứng.

Hắn trong lòng nặng nề vô cùng, loại lực lượng cấp bậc này, hoàn toàn chính xác không phải hắn bây giờ có thể đạt tới.

Chênh lệch quá xa.

“Ông! !”

Đột nhiên, một cỗ khí huyết ngập trời phóng lên tận trời, giống như Xích Hà đầy trời, sau đó, một đạo cột sáng huyết sắc khí thể như cầu vồng, trực tiếp từ không trung xuyên thẳng chùm sáng bảy loại pháp tắc kia.

“Ầm! ! !”

Sau một khắc, bảy loại pháp tắc sụp đổ, giống như pháo hoa nổ rộ, mà một thân ảnh giống như thiên thạch rơi xuống dưới tới.

Đông!

Chỉ thấy Lộc Càn quỳ một chân trên đất, tay phải đấm trên mặt đất, tay trái che ngực, một ngụm máu tươi cuồn cuộn phun mà ra.

“Phốc! ! !”

Kim Trĩ đứng ngạo nghễ trời cao, đưa lưng về phía mọi người, khí huyết quanh thân chậm rãi thu liễm trở về, bình tĩnh lại.

Hắn quay đầu, thản nhiên nói:

“Ta nói rồi, đối với ếch ngồi đáy giếng, chỉ cần ngăn chặn miệng giếng của ngươi, liền có thể để ngươi không thấy ánh mặt trời.”

Giờ khắc này, tất cả mọi người rung động nhìn lên cái đạo thân ảnh kim y bên trong bầu trời kia, trong lòng khó mà bình tĩnh.

Một chiêu!

Chỉ dùng một chiêu, liền đánh bại thiếu chủ Lộc gia, đồng thời, đem bảy loại thần thông dung hợp pháp tắc đều đánh xuyên.

Trò cười liên quan tới “Nhaast trụ kinh thiên”, rất nhiều người đều nghe nói qua, thậm chí thường xuyên có người âm thầm giễu cợt.

Nhưng là lúc này, không người cười được nổi nữa, trong lòng bọn hắn chỉ có vô tận hoảng sợ cùng hoảng sợ.

Thật là đáng sợ!

Trong lúc người này xuất thủ, khí huyết mệnh môn như đại dương, gần như che mất bầu trời, để người ta cảm thấy ngột thở thật sâu.

“Vô địch! !”

Đây là ý nghĩ trong lòng mọi người ở đây, chỉ ít tại bên trong thế hệ trẻ tuổi Tử Vân vực, hẳn đủ để khí thôn sơn hà.

“Kim Trĩ, ngươi chờ đó cho ta! !”

Lộc Càn chậm rãi ngẩng đầu, phát ra gầm nhẹ như dã thú, sau đó bỗng nhiên đứng dậy, bay lên không.

Mà những cái người Lộc gia kia, cũng tại ngần ngừ do dự, về sau cũng bay đi dò cho vẫn lưu luyện không rời.

Kỳ thật bọn hắc không muốn đi, nhưng là thiếu chủ đều đi, bọn hắc tiếp tục lưu lại đến, sẽ chỉ chịu thêm nhục nhã.

“Các người...”

Trên mặt Kim Trĩ lộ ra một vòng nụ cười ảm áp, nhưng là tại nháy mắt xoay người, nụ cười này đột nhiên thu lại, thản nhiên nói:

“Các người, tất cả lên đi.”

Nét mặt của hắc quản lý rất nhuần nhuyễn.

Bởi vì vốn là đưa lưng về phía mọi người, cho nên hắc xoay người nháy mắt biến thành sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, để mọi người tưởng, hắc vẫn luôn là cái biểu tình này.

“Đa tạ sư huynh.”

“Kim sư huynh uy vũ!”

Mọi người Tử Vân học cung nhao nhao lộ ra vẻ kính nể, sau đó bay lên phiến chủ lá to lớn kia.

Kim Trĩ thấy mọi người không có phát hiện sự khác thường của hắc về sau, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, nhưng cùng lúc đó, lại có chút thất vọng...

“Oanh long long!”

“Rầm rầm!”

Đằng sau, trên bầu trời lần lượt có người tiến đến, đều là thế lực lớn nổi danh Tử Vân vực, bao quát mười đại gia tộc.

Một chút thiên tài ra sân, lại gây nên từng đợt kinh hô.

Rất nhiều người lộ ra vẻ kính sợ.

Nhưng tên vai phụ này!

Vì cái gì mà tại trong bất kỳ loại trường hợp nào cũng có rất nhiều vai phụ như thế? Đây cũng không phải là vì cho vào cho đủ số, mà là có ý nghĩa hiện thực, mang tính đạo lý.

Mọi người đều là có tâm hư vinh, muốn được thổi phồng địa vị, kỳ thật cũng là tại trước mặt mọi người bên biểu hiện mình

kiến thức rộng rãi —— chỉ ít, ta tiếp xúc đến nhân vật cấp bậc kia, đây là người bình thường tiếp xúc không đến, nói tóm lại, những tên vai phụ này chủ yếu để làm đẹp thêm cho nhân vật chính, và giải đáp thắc mắc thay tác giả khi cần.

Mà đề tài nói chuyện của những người vai phụ này, chính là như thế.

Đề tài nói chuyện, cũng là xoay quanh mấy tin tức gây tò mò, chỉ có người đẳng cấp cao mới có thể tham gia nói chuyện!

Hồi lâu sau, phía trên cái Bích Liên trì này, khách quý chật nhà, thiên kiều như mây, trở nên náo nhiệt.

Thậm chí có nữ tử am hiểu ca múa, trực tiếp tại phía trên lá sen nhẹ nhàng nhảy múa, tay áo bông bành, đẹp không sao tả xiết.

“Các vị, hôm nay chúng ta tề tụ một đường, không bằng luận bàn một chút, nghiệm chứng một chút thành quả tu luyện của bản thân mình mình.”

Chương 275: Sự Cố Phát Sinh

Chương 275. Sự Cố Phát Sinh

Rốt cục, có người đưa ra luận võ.

Người đọc sách tụ hội đều muốn thi từ ca phú, vũ phu tụ hội, tự nhiên là dùng võ kết bạn.

“Tốt! !”

“Không có vấn đề.”

“Ta cũng giống vậy!”

Mọi người nhao nhao phụ họa, chuyện này liền quyết định.

“Ta tới trước đi!”

Một người đầu trọc cả người khoác đồ tươi cà sa đi ra, nói ra đối với một cái nữ tử: “Đã sớm nghe nói Như Ý hoàn của Giang tiểu thư lợi hại cực kỳ, bản tăng có một côn, hi vọng có thể cùng tiểu thư đại chiến ba trăm hiệp.”

“ha ha, ngươi trước chống nổi một nén hương đi!”

Nữ tử kia che miệng cười một tiếng, sau đó đằng không mà lên, hai người liền lộ ra vũ khí của mình, đại chiến tại trước mắt bao người.

“Phanh phanh phanh!”

Kim côn đối Ngọc Hoàn.

Đánh cho khó phân thắng bại, đổ mồ hôi như mưa!

Cũng không phải là tất cả mọi người thích xem những cái này, rất nhiều hạng người chính trực liền không nhìn nổi những này, thế là, lại có người xuất thủ.

“La huynh, luận bàn một chút?”

“Có gì không thể!”

“Hàn Tiểu, có dám đánh một trận?”

“Mười chiêu bại ngươi!”

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều chiến đấu lên, tiếng oanh minh không ngừng, trên mặt hồ thỉnh thoảng nổ lên bọt nước đầy trời.

Có thể nói là trăm hoa đua nở.

Người trẻ tuổi các đại thế lực, đều có khiêu chiến lẫn nhau, nhưng là từ đầu đến cuối không ai khiêu chiến người Tử Vân học cung.

Tần Tử nhìn về phía sư huynh bên cạnh, hỏi:

“Sư huynh, đều không ai khiêu chiến chúng ta, đây có phải là có chút không bình thường hay không?”

“Không có, cái này rất bình thường.”

Vị sư huynh này rất bình tĩnh, đương nhiên nói:

“Kỳ thật loại trường hợp này, từ trước đến nay đều không ai dám khiêu chiến chúng ta, dù sao địa vị của chúng ta bày ở nơi này, chỉ cần cao cao tại thượng nhìn quần chúng là được rồi.”

“Chúng ta tới đây làm cái gì?”

Tần Tử ngẩn người, ngơ ngác hỏi.

Vị sư huynh này nhìn chung quanh một chút, sau đó ghé vào bên tai Tần Tử, nhỏ giọng nói ra:

“Đi ngang qua sân khấu mà thôi, dù sao, một cái thể lực nếu như lâu dài không đi ra ngoài thể hiện, liền sẽ mất đi mặt bài.”

“Đúng, mặt bài.”

Một vị sư tỷ cũng nhô đầu ra đến, nhỏ giọng nói ra:

“Bởi vì vậy Tử Vân học cung chúng ta gần như cái gì tụ hội đều phái người tham gia, mà lại mỗi lần đều bùng giá đỡ, đoạt chủ vị, cho nên chậm rãi, tất cả thể lực đều sẽ tự giác để chủ vị lưu cho chúng ta Tử Vân học cung.”

Tần Tử lại sửng sốt một chút, hỏi:

“Vậy nếu là bọn hắn không phối hợp thì sao, tỉ như Lộc gia vừa rồi.”

Vị sư tỷ này nháy nháy mắt, hỏi ngược lại:

“Kết quả vừa rồi của Lộc gia, người không thấy được?”

Tần Tử bừng tỉnh đại ngộ!

Sau đó trong lòng âm thầm bội phục đến, cao tăng Tử Vân học cung thật đúng là có phương pháp lãnh đạo, cái cảm giác tồn tại này phát huy quá tốt.

Tử Vân học cung hết mấy vạn đệ tử, chia rất nhiều lượt, hôm nay một nhóm ra ngoài, ngày mai một nhóm kia ra ngoài, thậm chí cùng trong lúc nhất thời đều có mấy nhóm ra ngoài, hoạt động tại bên trên sân khấu Tử Vân vực.

Thanh danh cùng địa vị, cũng là cần tích lũy.

“Thì ra là thế, như này xem ra, nhiệm vụ lần này cũng không có cái gì nguy hiểm, học cung để ta ra ngoài, chẳng qua là vì để cho ta đánh vỡ chướng ngại trong lòng, vượt qua nội tâm sợ...”

Tần Tử trong lòng nói, nhưng mà còn chưa nói xong, mặt đất dưới chân chấn động, toàn bộ Bích Liên hồ đều hoảng đảo.

“Rầm rầm!”

Bọt nước to lớn dâng lên, vị trí giữa hồ, có bọt nước to lớn bốc lên thật cao, tựa hồ có cái quái vật gì khổng lồ muốn từ phía dưới trào ra.

“Chuyện gì xảy ra? !”

“Đây là...”

Mọi người quá sợ hãi, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một đạo bóng đen khổng lồ từ trong nước xông ra, giống như sơn phong dâng lên!

Rầm rầm.

Đại lượng nước hồ, mà từ trên đỉnh cái bóng đen kia chảy xuống giống như thác nước, kia rõ ràng là một cái... Nụ hoa to lớn!

Nụ hoa màu hồng phất, giống như một cái quả đào to lớn, sừng sững tại bên trên một cái cán sen dài thô to.

Chiếu sáng rạng rỡ.

Đồng thời, một cỗ mùi thơm thấm vào ruột gan, từ bên trong khe hở đỉnh hoa sen lan tràn ra, để thần thanh khí thoải mái.

“Cơ duyên! !”

Gần như trong nháy mắt, trong đầu tất cả mọi người đều hiện lên ra hai chữ này, sau đó đều ngừng thở, đề phòng nhìn xem mọi người chung quanh.

Có cơ duyên liền có tranh đoạt.

Bất luận là người nào, đều có thể đâm người một đao.

“Hoa —— “

Mà sau một khắc, nụ hoa khổng lồ kia đột nhiên đáp xuống, cánh hoa mở ra, giống như mở ra cái miệng to lớn, hướng phía Tần Tử thôn phệ mà đến!

Nó quá nhanh.

Nhanh đến để người phản ứng không kịp, mang theo cuồng phong gào thét, đem bao phủ Tần Tử từ trên xuống dưới, sau đó xuyên thấu lá sen, giống như một đầu thanh xà khổng lồ, hướng phía dưới đáy nước chui vào.

Kim Trĩ kịp phản ứng đầu tiên, sau đó trong mắt bắn ra quang mang lăng lẹ, phần nộ quát:

“Yêu nghiệt! !”

Hắn một chương bồ ra, lực lượng kinh khủng lao ra, khí thế như cầu vồng, trực tiếp đem cán hoa sen thô to kia cắt đứt.

“Phốc!”

Vô số chất lỏng màu trắng từ chỗ đứt gãy phun ra ngoài, giống như là huyết dịch hoa sen kia.

Mà Kim Trĩ hay tay ôm lấy chỗ cán hoa sen, một tiếng gầm nhẹ, vậy mà đem nụ hoa chui vào đáy nước kia rút ra.

“Phốc phốc! !”

Bởi vì vấn đề hình dạng hoa sen, thời điểm rút ra khỏi mặt nước, phát ra một tiếng thổi phù, đồng thời mang theo đại lượng nước.

“Kiệt kiệt kiệt, bản tọa chờ đợi vạn năm, đóa mẫu sen này rốt cục hiện thế, thật sự là trời cũng giúp ta!”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng cường tà ác vang lên, cùng lúc đó, mây đen vô biên từ bốn phương tám hướng bao phủ mà tới.

Rầm rầm!

Uy áp ngập trời, điện thiểm sấm sét.

Một cái đại thủ đen nhánh, từ bên trong mây đen nhô ra, giống như thiên thần chi thủ, chụp vào nụ hoa to lớn kia.

“Ngươi dám! !”

Kim Trĩ nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân tản mát ra quang mang kinh thiên, hội tụ thành một đạo hư ảnh huyết sắc khổng lồ.

Nhưng mà bàn tay đen thùi kia đánh một trào, một uy lực cổ thiên đem hắn trấn áp, sau đó ung dung bắt đi cái nụ hoa kia.

Chương 276: Tần Tử Bán Cả Cha

Chương 276. Tần Tử Bán Cả Cha

“Sư phụ, xảy ra chuyện gì?”

Bên trong nụ hoa, Tần Tử bị rất nhiều nhụy hoa kim sắc quấn quanh, cảm giác liền giống bị từng đầu kim xà cuốn lấy, hô hấp khó khăn.

Không chỉ có như thế.

Bên trong cái nụ hoa này càng là tràn ngập kim sắc sương mù, mười phần nóng bỏng, nồng đậm đến gần như ngưng thực!

“Cái nụ hoa này là thiên địa linh vật, nhưng là bình thường mà nói, là không có ý thức, cái nụ hoa này cũng không giống đáng về thành tinh, rất có thể... Là có người tại bên trên cái nụ hoa này động tay động chân, có người không chế nó!”

Thanh âm nữ tử tóc vàng vang lên.

“Người làm?”

Tần Tử mắt sáng lên, gần như nháy mắt liền nghĩ đến Lộc gia!

Bởi vì trừ Lộc gia, tạm thời hẳn tại chủ đại lục không có cừu nhân gì.

Mà lại tiêu hao một gốc thiên địa linh vật trân quý như vậy tới giết hắn, thế lực bình thường, cũng không có đại tài khí thô như thế.

Chỉ có thể là Lộc gia!

“Không tốt, sư phụ, ta bị hút vào! Những nhụy hoa này đang hấp thu tinh hoa sinh mệnh của ta!”

Đột nhiên, Tần Tử kêu to lên.

Bối rối không thôi.

Hắn cảm giác lực lượng trong cơ thể mình, phát triển mạnh mẽ, lại có loại ảo giác muốn bị móc sạch.

“Dùng Dạ Đế Phạt Thiên nhận!”

Nữ tử tóc vàng nói, sau đó tựa hồ có chút đã đợi không kịp, nói ra:

“Được rồi, ngươi còn không được, ta tự mình tới!”

Xoạt!

Sau một khắc, nàng nắm thân thể Tần Tử trong tay, Tần Tử tóc hóa thành kim sắc, đồng thời không ngừng căng vọt.

“Dạ Đế phạt thiên!”

Nàng tay phải giơ lên, con ngươi màu vàng óng nháy mắt hóa thành màu đen, tóc dài bay múa, từng đạo hắc quang từ thể nội tản ra.

Những hắc quang này hội tụ tại đỉnh đầu nàng, hóa thành một vòng trắng khuyết đen nhánh, tản mát ra phong mang chi khí không có gì sánh kịp!

“Chém!”

Nàng vung lên tay phải, trắng khuyết đen nhánh kia ném ra ngoài, bay một vòng còn quấn thân thể Tần Tử.

“Xuy xuy xuy!”

Những cái nhụy hoa kim sắc kia, tất cả đều bị chém đứt, không chỉ có như thế, trắng tròn đen nhánh kia xẹt qua cánh hoa của nụ hoa, chỉ nghe “Phốc phốc” một tiếng, cánh hoa bị cắt, sau đó nàng không chế lấy thân thể Tần Tử liền xông ra ngoài.

“Ta mệt mỏi...”

Nàng hư nhược nói, sau đó nguyên thần đã hôn mê, mà Tần Tử một lần nữa nằm trong tay thân thể, lơ lửng tại không trung.

“Còn tốt, còn...”

Tần Tử hô hấp lấy không khí mới mẻ, may mắn vỗ vỗ bộ ngực, thế nhưng là cái “Còn tốt” thứ hai chỉ nói một nửa, da mặt của hắn cứng đờ.

“Sur phụ? Sur phụ! !”

Hắn thử thăm dò kêu hai tiếng, không có đạt được đáp lại.

Thế là, hắn da mặt cứng ngắc, hướng phía phía trước lộ ra một cái nụ cười xấu hổ mà không mất đi lễ phép.

“Vị tiên bối này, chào người...”

Phía trước, là một vòng thân ảnh bao phủ ở trong hắc khí, khí tức người này khủng bố, lạnh lùng nhìn xem hắn.

“Chỉ là thánh nhân nhị trọng thiên, liền có thể từ bên trong cái nụ hoa này trốn tới, thiên phú hoàn toàn rất kinh người, vậy thì càng không thể để người sống nữa.”

Thân ảnh hắc khí nói.

“Tiền bối tha mạng!”

Tần Tử quả quyết quỳ xuống một gối, dùng chính là tư thế chấp tay, kêu lên: “Ta còn có giá trị lợi dụng! !”

“Ồ?”

Vị thân ảnh hắc khí này kinh ngạc nhìn Tần Tử một chút, quyết định nhìn xem cái tiểu tử này muốn chơi hoa dạng gì.

Đơn thuần thú vị.

Về phần bị cái tiểu tử này phản sát...

Hắn cũng sẽ không nghĩ như vậy, nếu là trong lòng còn có e ngại đối với sâu kiến, vậy hắn chỉ sợ ngay cả xuất môn cũng không dám!

Hắn là hoàng giả cửu kiếp do bát trọng thiên Thành Hoàng, chỉ là thánh nhân nhị trọng thiên ở trước mặt hắn, cùng con kiến không sai biệt lắm.

Đến cũng đã đến rồi.

Cùng với việc trực tiếp giết chết, không bằng cùng con kiến cỏ này chơi đùa, dù sao, đến cái cảnh giới này của hắn, chuyện thú vị đã rất ít đi.

“Tiền bối, thực không dám giấu giếm, kỳ thật ta gọi Tần Tử, là đến từ một cái mảnh vỡ đại lục.”

Tần Tử đuôi nói hết nói.

“Ta biết.”

Thân ảnh hắc khí kia thản nhiên nói.

“Kỳ thật ta còn có một người cha!”

Tần Tử nói bổ sung.

“Ta biết!”

Thân ảnh hắc khí nhú lông mày một chút, tựa hồ có chút không vui —— ta để người sống lâu mấy giây, người cứ gạt ta như vậy?

“Tiền bối, cha ta đã từng mang ta đi qua một cỗ chiến trường, ở ngay tại bên trên mảnh vỡ đại lục, nơi đó có Đế khí!”

Tần Tử cao giọng nói.

“Đế khí! !”

Thân ảnh hắc khí trong mắt bắn ra quang mang kinh người, giống như hai chùm sáng đâm xuyên qua hắc khí bên ngoài cơ thể.

Hắn một phát bắt được bả vai Tần Tử, hô hấp dồn dập, trầm giọng hỏi:

“Người không có nói láo? ?”

Đế khí, đối với đại bộ phận sinh linh của Cửu Thương đại lục mà nói, đều là bảo vật trân quý nhất.

Gần như không có gì có thể sánh vai!

Một tôn hoàng giả cầm Đế khí, tuyệt đối có thể rung chuyển Chuẩn Đế, đây là đại sát khí đáng sợ đến bậc nào a?

“Tiền bối, ta đều như vậy, nào còn dám nói láo a?”

Tần Tử duy trì tư thế “chấp tay”, cười khở lắc đầu.

Không đợi đối phương nói cái gì, hắn lại nịnh nọt cười một tiếng, hiểu được lòng người, nói bổ sung:

“Bất quá, cái địa phương kia là cha ta mang ta đi, bên trong rất đen tối, ta cũng không biết vị trí cụ thể, người muốn tìm được Đế khí, còn cần phải bắt lấy cha ta.”

Thân ảnh hắc khí kia lạnh lùng cười một tiếng:

“Người là muốn để cho ta đi tìm cha người, sau đó tự chui đầu vào lưới a?”

“Tiền bối sao lại nói như vậy!”

Sắc mặt Tần Tử đột nhiên nghiêm túc lên, nghiêm mặt nói:

” Ta là rõ ràng thực lực cha ta, hắc không thể nào là đối thủ của tiền bối, người suy nghĩ một chút, một cái hoàng giả từ mảnh vỡ đại lục đi ra, có thể mạnh bao nhiêu chứ? Cũng chỉ là thổ dân mà thôi!”

Thân ảnh hắc khí ngấn người, tiếp tục cười lạnh nói:

“Thật là một cái tiểu tử có ý tứ, mặc dù người ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong lòng vẫn cảm thấy cha người so với ta mạnh hơn, có thể trấn áp ta.”

“Nhưng mà...”

Hắn chậm rãi xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Tần Tử, nghiền ngẫm mới nói:

” Thực lực bản tọa vượt qua tưởng tượng của người, đã là người đã nói như vậy, ta cũng không để ý việc cho cha người cùng nhau diệt trừ!”

Chương 277: Độn Địa Thuật

Chương 277. Độn Địa Thuật

Hắn cảm thấy, câu nói này nhất định sẽ làm cho cái người trẻ tuổi tự tác thông minh này tâm hoảng ý loạn, mặt xám như tro.

Nhưng mà.

Tần Tử lại một lần nữa cười nói:

“Tiền bối, thực không dám giấu giếm, kỳ thật cha ta không hề dễ đối phó giống mặt ngoài vậy, nhưng là hắc có một cái nhược điểm trí mạng, chỉ cần ngài đáp ứng thả ta, ta liền có thể nói cho ngài!”

“Người! !”

Thân ảnh hắc khí tựa hồ lần nữa bị người trẻ tuổi này đổi mới nhận thức, hẩn hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi phun ra.

“Người ngay cả lão tử của mình đều hồ, làm sao có thể không lừa ta? Xem ra, ta là không thể tiếp tục chơi với người!”

Oanh!

Sau một khắc, tay phải hẩn nâng lên, mang theo lôi đình hủy diệt đen nhánh, hướng thẳng đến Tần Tử đập đi qua!

Phía dưới một chương này, thiên băng địa liệt!

“Con heo lười, lại không ra, chuông heo của người liền bị hủy đi á! !”

Tần Tử khàn giọng gầm thét lên.

Kỳ thật hẩn vừa rồi một mực tại kéo dài thời gian, trong lòng cầu gia gia nãi nãi để lấy lòng Cửu Hoàng lô trong đan điền, hi vọng cái Đế khí Thiên Hằng tộc này thức tỉnh, nhưng mà đối phương không nhúc nhích.

Hiện tại, là sống chết trước mắt!

“Chết đi! ! !”

Thân ảnh hắc khí kia trong mắt bắn ra quang mang cuồng bạo, tựa hồ đang hưởng thụ hưng phấn giết chóc—— hẩn vốn là một cái người ma đạo.

Hẩn xuất từ Lộc gia, Tu Ma đạo.

Lúc này, bên ngoài sơn cốc, Tần Xuyên từ một nơi bí mật gần đó cũng ngừng hô hấp, vận sức chờ phát động, tùy thời chuẩn bị cứu người.

Nhưng là hẩn còn đang chờ.

Không đến cuối cùng một khắc, hẩn là sẽ không xuất thủ, bởi vì kinh hỉ thường thường là phát sinh ở một khắc cuối cùng.

“Ông! ! !”

Sau một khắc, một đạo xích hồng tươi đẹp lấp lánh chi quang, hỏa diễm vô cùng đáng sợ, nháy mắt giãn ra.

Trong khoảnh khắc, hai bên núi lớn trực tiếp bốc hơi giống như ảo ảnh, thậm chí trên đường chân trời, đều xuất hiện một cái bán cầu xích hồng...

“Xuất hiện!”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, kích động đến toàn thân run rẩy lên, sau đó nhấc lên thạch ảnh lưu niệm đặc biệt lớn trong tay, liền bắt đầu chụp lên.

Tần bé heo sử dụng Đế khí Thiên Hằng tộc!

Khởi thạch ảnh lưu niệm này, chỉ cần tại trường hợp thích hợp ném ra bên ngoài, tuyệt đối có thể đánh cho Tần bé heo một cái trở tay không kịp, thậm chí triệt để mộng bức.

Ranh con.

Ta để người thể hiện cường đại! !

Đế khí khôi phục, thần uy như biển.

Chín cái phượng hoàng từ bên trong lò bay ra, mang theo hỏa diễm ngập trời, hướng phía thân ảnh đen nhánh kia gào thét mà đi.

Chín cái phượng hoàng này, cùng Tần Xuyên trước đó nhìn thấy khác biệt, lần trước chỉ là lò đang ngáp ngủ, mà lần này, là công kích chân chính!

Đốt trời nấu biển, hòa tan vạn vật!

“Đây không có khả năng! !”

Thân ảnh hắc khí hoảng sợ kêu to, sau đó xoay người chạy, uy lực Đế khí, hẳn không muốn lĩnh giáo, cũng không dám!

Nhưng mà, chín cái Hỏa Phượng kia vỗ cánh mà đến, tựa hồ không gian đều đang vặn vẹo, thậm chí bóp méo thời gian, bọn chúng nhìn như rất chậm, kì thực nhanh đến cực hạn, nháy mắt đem đường lui của thân ảnh hắc khí phá hỏng.

“Rít gào —— “

Chín cái phượng hoàng còn quấn thân ảnh hắc khí, mỗi cái cánh chấn động một chút, ánh lửa liền lấp lánh một chút, giống như đang hô hấp.

“Xuy xuy xuy...”

Hắc khí trên người thân ảnh hắc khí, giống như băng tuyết dưới ánh mặt trời, cấp tốc tan rã, lộ ra chân thân.

Đây là một cái trung niên oai hùng.

Ngũ quan tuần lã, bá khí nghiêm nghị!

Nhưng mà, lúc này trên mặt hắc, lại tràn đầy hoảng sợ cùng sợ hãi, cuối cùng, hóa thành liều lĩnh điên cuồng.

“Đế khí lại như thế nào? Mệnh ta do ta không do trời! !”

Trên thân hắc bộc phát ra hắc khí vô biên, thậm chí có tám đạo cột sáng pháp tắc to lớn phóng lên tận trời, muốn nghịch thiên.

Nhưng mà, chín cái phượng hoàng hướng phía hắc lao xuống, trong khoảnh khắc, cột sáng pháp tắc hủy diệt, hắc khí tán loạn.

Thân ảnh hắc khí... thật tốt!

Đúng vậy, chết được rất êm dịu.

Mặc dù hắc muốn chết được bi tráng một chút, nhưng là rất nhiều người chết, chú định lật không nổi một điểm bọt nước.

Tại trước mặt Đế khí, hắc còn không có tư cách bi tráng, nhiều nhất giống con rân, phát ra một tiếng “Ba”.

“Huu!”

Lò xích hồng kia thu liễm quang mang, gật gù đặc đối với Tần Tử ý, tựa hồ muốn nói —— lần sau thời điểm giết Lữ Bố hãy gọi ta!

Sau đó, lại lần nữa bay trở về đan điền Tần Tử, bắt đầu nằm ngáy o o, còn truyền ra một tia tiếng ngáy.

“Thật sự là một con heo.”

Tần Tử dở khóc dở cười.

Nhưng mà cái lò này cứu được hắc một mạng, để cảm giác của hắc đối cái lò này cũng khá, lập tức thân thiết không ít.

Đều là đồng đạo heo.

Nói một cách khác, là mình heo.

Hắc nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói:

“Nơi này phát sinh động tĩnh lớn như thế, tất nhiên sẽ kinh động rất nhiều người, đặc biệt là vừa rồi Cửu Hoàng lộ quang mang quá loá mắt, tất nhiên có người sẽ đoán được là Đế khí... Ta nhất định phải tranh thủ thời gian rời đi.”

“Độn Địa thuật!”

Rất nhanh, hắn thi triển ra một loại thần thông tân thuật mấy tháng này tại Tử Vân học cung học được, chui xuống đất.

Loại thần thông này, có thể tiềm hành dưới đất, thật giống như lặn tại trong nước, không có bất luận cái lực cản gì.

Có thể dùng chạy trốn.

Đương nhiên, chỉ có thể là dùng thời điểm không ai nhìn thấy.

Nếu như ngay trước người khác sử dụng Độn Địa thuật, vậy liền không có nhiều chỗ đại dụng, bởi vì thần niệm cường giả hướng dưới mặt đất quét qua, coi như người chui càng sâu hơn, vẫn có thể đưa người bắt tới như thường.

Thứ này, chơi chính là cái xuất kỳ bất ý!

Chương 278: Dẫn Đường Cho Bé Heo

Chương 278. Dẫn Đường Cho Bé Heo

“Độn Địa thuật?”

Tần Xuyên trông mắt hơi híp, sau đó khước miệng vênh lên —— cái tiểu tử này chui xuống mặt đất, liền không sợ vấp phải trắc trở?

“Ông!”

Hắn dùng thần niệm khổng lồ của hoàng giả đỉnh phong phóng thích mà ra, lặng yên không tiếng động tiềm nhập dưới mặt đất, đem Tần bé lặn heo ngay tại dưới mặt đất bao phủ.

So rađa càng có tác dụng tốt hơn!

“Ừm? Ta làm sao có loại là lạ cảm giác?”

Tần Tử đang ở dưới mặt đất sừng sốt một chút, sau đó cũng không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục hướng phía một cái phương hướng khác chạy.

Hiện tại trọng yếu nhất chính là rời xa hiện trường phạm tội, chạy càng xa càng tốt!

“A, phía trước làm sao cứng như vậy?”

Đột nhiên, hắn phát hiện tầng nham thạch phía trước vô cùng cứng rắn, hắn vậy mà không cách nào xuyên qua.

Hắn dùng nắm đấm va chạm mấy lần, vô dụng.

Sau đó, hắn lại móc xuất cây gậy cứng rắn nhất bên trên thân để chọc lấy mấy lần, vẫn đâm không phá như cũ.

Nhưng là hắn không dám trực tiếp dùng nắm đấm oanh mạnh, bởi vì như vậy động tĩnh quá lớn, có lẽ sẽ khiến cho đại địa chấn động, đến thời điểm đó không phải liền đem mình bại lộ sao?

“Ai, chỉ có thể đi vòng.”

Tần Tử vốn là muốn đi thẳng tấp, chỉ có thể chuyển biến phương hướng, hướng phía nơi khác đi tới.

Thế nhưng là dần dần, hắn phát hiện lại đi không được rồi, lần nữa gặp tảng đá cứng rắn.

“Hả? !”

Ánh mắt hắn trừng lớn, sau đó thận trọng phóng xuất ra thần niệm, lướt qua ở chung quanh.

Sau đó hắn khiếp sợ phát hiện... Mình vậy mà rơi vào bên trong một cái thông đạo dưới đất! Cái lối đi này từ loại nham thạch cứng rắn kia tạo thành, mà nội bộ trong thông đạo tựa hồ là bị bùn đất ngăn chặn, cũng biến thành thật tâm.

“Con mẹ nó! !”

Hắn hít sâu một hơi, cơ hồ muốn chửi mẹ, nhưng là ngẫm lại ngay cả đáng dấp mẹ hắn ra sao hắn đều không biết, vẫn là mắng cha đi.

Ngắn ngủi chửi rửa, về sau hắn quyết định tiếp tục đi lên phía trước, bởi vì hắn cũng không biết dưới tình huống mờ mịt, tại

cái lối đi này phải đi vào trong bao xa. Có lẽ hần vừa chui xuống dưới đất, liền đã lao vào cái lối đi này. Chỉ là trước đó không có vấp phải trắc trở, cho nên không biết đây là cái thông đạo mà thôi.

Nếu như muốn từ đường cũ rời khỏi thông đạo, không biết phải lui về bao xa, nếu là vừa vấp bị người chạy đến xem xét đuổi kịp thì sao?

“Cho nên, vẫn là đi lên phía trước đi, mà vận khí ta lại luôn luôn không tệ, cũng có thể tiến vào cái địa cung bảo hộ gì thì sao.”

Tần Tử nói trong lòng.

Sau đó hần liền sờ lấy vách tường thông đạo, hướng phía phía trước mà đi.

Trên bầu trời.

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Lỗ Tần tiên sinh nói đúng, trên đời vốn không có đường, cha ngươi an bài cho ngươi, như vậy liền có đường...”

Lối đi kia, tự nhiên là hần làm, hần lấy thổ chi pháp tắc cấp độ đỉnh phong Giới Hoàng, nháy mắt đem bùn đất chung quanh Tần Tử gia cố, trở nên không thể phá vỡ, cũng liền trở thành một đầu đường hầm!

Trên lý luận nói.

Tốc độ hần xây đường hầm, so với tốc độ nhi tử tiện nghi đi đường thì nhanh hơn, mà lại nhanh hơn rất nhiều lần.

Cho nên nói, tiện nghi nhi tử đã đã chui xuống dưới đất, như vậy lần này điểm cuối cùng là nơi nào... Hần định đoạt! !

Thời gian trôi qua.

Trôi qua.

Trôi qua a! !

Nhoáng một cái, nửa năm trôi qua.

Tần Tử vẫn bị vây ở dưới mặt đất tối tăm không mặt trời như cũ, giống như một con chuột chũi vất vả cần cù, đào hang tìm hành.

“Cái này... Cái thời điểm gì mới là cái đầu a?”

Hắn lại một lần nữa ngừng lại, đứng thờ dốc tại chỗ, trên ngực rung lên đập trùng, sau đó hét lớn:

“A —— “

Biểu lộ của hắn lúc này.

Rất giống biểu lộ gào thét của một con chuột trũi nào đó.

Hắn thật hồng mắt.

Hắn tại trong đất đào đất nửa năm, không thấy ánh mặt trời, mỗi ngày đào đất, nghe hương vị bùn đất, thậm chí gồi lên bùn đất đi ngủ, cùng bùn đất lực tương tác càng ngày càng cao, thậm chí... Ngộ ra được thổ chi pháp tắc! !

Nhưng là, hắn vẫn như cũ không cách nào đánh xuyên qua cái vách tường quỷ dị kia, thậm chí dùng hoàng khí cũng bỏ không ra, giống như phù du lay đại thụ.

Hắn nghĩ tới quay trở lại.

Dù sao lâu như vậy, không có khả năng còn có người canh giữ ở nơi đó đi.

Thế nhưng là hắn lui mình lại, phát hiện đằng sau tựa hồ xuất hiện mấy cái lối đi, mẹ nó này... Tựa hồ là cái mê cung!

Mà địa phương trước đó đi qua đều bị bùn đất phong bế, lối đi này uốn lượn khúc chiết, hắn cũng không biết mình trước đó đi con đường nào.

Thế là, chỉ có thể một con đường đi đến trời tối.

“Kỳ thật như này cũng không tệ, ta dưới đất nửa năm liền lĩnh ngộ ra thổ chi pháp tắc, đột phá đến thánh nhân tam trọng thiên, đây là cơ duyên rất nhiều người đều không cầu được, cái này kêu là nhân họa đắc phúc.”

“Dừng giả không sợ, dừng cảm tiền tới!”

Hắn hít sâu một hơi, lần thứ ba mươi sáu nắm lên nắm đấm cổ vũ bản thân mình, sau đó tiếp tục hướng phía trước đào đất.

Rốt cục, lại qua ngay cả tháng.

“Oanh! ! !”

Thời điểm khi hấn lần nữa ném thử oanh kích vách tường chung quanh, phát hiện vách tường không thể phá vỡ kia, một tiếng đổ sụp âm vang.

Ngay cả mặt đất ở trên đầu, đều giống như vực sâu vỡ ra.

Một sợi ánh mặt trời chường mắt chiếu xuống đến, một mảnh trắng xóa, để hấn theo bản năng dùng tay che mắt, sững sốt nháy mắt.

Sau đó... Bỗng nhiên cuồng hỉ! !

“Ta, ta ra tới rồi? !”

Nhưng là dần dần, hấn cảm giác không thích hợp.

Theo con mắt dần dần thích ứng ánh nắng, hấn thấy rõ cảnh tượng đỉnh đầu, rõ ràng là mấy cái đầu khổng lồ, đang lẳng lẳng nhìn xem hấn.

Có trâu đen, có cự viên, có sư tử...

“Các vị đại ca... Nơi này là?”

Tần Tử chật vật nuốt nước miếng một cái, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười so với khóc còn khó nhìn hơn.

“Người cứ nói đi?”

Đầu trâu đen kia lộ ra vẻ trào phúng nhân tính hóa, cười lạnh nói:

“Ha ha, chỉ là thánh nhân tam trọng thiên, dám tự tiện xâm lấn Toái Tinh yêu vực, gan rất lớn a!”

Chương 279: Tìm Yêu Chỉ Đường

Chương 279.

“Cái gì, Toái Tinh yêu vực? !”

Sắc mặt Tần Tử đột nhiên tái nhợt, kém chút hù chết tại chỗ!

Bởi vì trừ cưỡi phi thuyền ngăn cửa, nếu không, cường giả nhân tộc tự tiện xông vào Yêu vực, sẽ bị yêu tộc đuổi giết vô hạn!

Không chết không thôi!

Nếu như không có thực lực Chuẩn Đế, căn bản là không có hi vọng còn sống chạy ra Yêu vực, sẽ chết rất khó coi.

“Là cái tên thất đức nào sinh con ra không có lỗ đít, đào một đầu thông đạo âm hiểm như thế, ta không để yên cho ngươi! !”

Hắn phần nộ gầm thét một tiếng.

Sau đó... Xoay người rời đi.

Mặc dù hắn hận chết cái thông đạo này, nhưng là lúc này nếu là đi ra khỏi thông đạo, khẳng định bị chơi chết, cho nên chỉ có thể đường cũ trở về!

Lối đi này là cái mê cung.

Những cường giả yêu tộc này coi như đi theo hắn tiến vào thông đạo, muốn bắt hắn lại, cũng không phải như vậy dễ dàng.

Nhưng mà!

Người chế tạo thông đạo kia tựa hồ nghe được hắn gào thét, thế là, hắn phát hiện, đường hầm sau lưng đổ sụp một tiếng”Oanh long”.

“Cái này...”

Tần Tử thân thể cứng đờ, khóc không ra nước mắt nói:

”Đại thần đào cái thông đạo này, ta sai rồi, ta cần cái thông đạo này a...”

Hắn chân thành sám hối.

Nhưng mà vô dụng.

Định luật nịnh bợ tại nơi này không có tác dụng.

“Ha ha, còn muốn chạy? Ra đi!”

Đầu hắc ngưu tinh kia cười lạnh một tiếng, móng to lớn hướng mặt đất giẫm một cái, lập tức, đem Tần Tử chấn ra.

“Trốn!”

Tần Tử quyết định thật nhanh, một cái phương hướng bay đi —— mặc dù hắn cũng không biết cái phương hướng kia có phải là càng thâm nhập Yêu vực...

“Lưu lại cho ta!”

Một đầu sư tử thân thể đột nhiên bành trướng, vậy mà hóa thành cao mấy trăm trượng, cắn một cái đối với Tần Tử, cái miệng to lớn đầu máu che khuất bầu trời.

“Thật coi ta dễ khi dễ? !”

Tần Tử nổi giận gầm lên một tiếng, xuất ra hoàng khí Hỏa Long thương, đột nhiên gia tốc, trực tiếp hóa thành một đạo hỏa long quán xuyên!

“Phốc!”

Máu me tung tóe, Tần Tử hóa thành một đạo hồng quang bay hướng chân trời, mà đầu sư tử khổng lồ kia thì là té ngựa về phía sau rồi rơi xuống.

“Đông —— “

Đầu cự sư này đổ xuống, mặt đất chấn động mạnh mẽ một chút, bụi đất tung bay, mà đám yêu quái chung quanh đều ngây dại.

“Cái này... Lão sư cứ như vậy bị đánh chết? Nó thế nhưng là yêu thánh tứ trọng thiên a!”

“Tên kia có hoàng khí, cho nên mới có thể tùy tiện giết chết lão sư như thế.”

“Vậy ... Chúng ta có muốn đuổi theo hay không?”

“Hừ, hắn có thể đối phó tứ trọng thiên, thế nhưng ta là yêu thánh ngũ trọng thiên, đương nhiên là... Bảo mệnh quan trọng!”

“Có đạo lý, người này hướng chỗ sâu Toái Tinh yêu vực chạy tới, tự nhiên có tiền bối sẽ thu thập hắn.”

Thế là, những yêu quái này chậm rãi nằm rạp trên mặt đất, từ hai chân đứng thẳng, biến thành bốn chân chạm đất.

Làm bộ động vật phổ thông, tiếp tục gặm cỏ.

Yêu tộc tu luyện, chính là giản dị tự nhiên như thế.

Kỳ thật yêu tộc cũng đại khái chia làm hai loại.

Một loại là hậu đại của đại gia tộc Yêu giới, vừa ra đời liền có trí tuệ, thậm chí mới ra chính là hình người, tu luyện cũng giống như người, mấy chục năm liền có thể có thành tựu, cũng có thể căn cứ vào lúc cần để biến thành bản thể.

Một loại khác là yêu quái đời thứ nhất, cũng chính là dã thú phổ thông, thực vật sinh ra linh trí, hóa thành yêu quái.

Hai loại yêu quái, tương đương với quý tộc cùng nhà giàu mới nổi.

Quý tộc thì nói tới truyền thừa, tại phương diện tinh thần văn hóa thì tương đối có truy cầu, mà nhà giàu mới nổi, thường thường cũng không coi trọng những thứ này.

Cũng tỷ như những yêu quái trước mắt này, bọn chúng chỉ là dã thú phổ thông ngẫu nhiên ra đời linh trí, sau khi thành tinh cũng không hướng tới võ đạo, vẫn là sinh hoạt dã thú như cũ, sống hơn ngàn năm, cũng chỉ là yêu thánh tầng bốn, tầng năm.

Đương nhiên, Tần Tử cũng không quan tâm những thứ này.

Hắn đang chạy trời chết!

“Ta không thể chạy loạn, trước hết làm rõ ràng phương hướng, phải hướng phía Tử Vân vực chạy tới, mới có thể sống sót.”

Hắn biết rõ Yêu vực khủng bố, càng là xâm nhập, thì đại yêu càng nhiều, thậm chí có đại yêu cấp Chuẩn Đế ẩn núp lên.

“Trước bắt cái yêu quái hỏi đường.”

Quyết định chủ ý, hắn liền hành động.

Cũng không lâu lắm, hắn gặp một con yêu quái loại gấu, cái thẳng nhu này nhìn thấy hắn thì phản ứng đầu tiên, chính là giương nanh múa vuốt lao đến.

Sau một lát.

Đầu đại hắc hùng này bị đánh cho mặt mũi bầm dập, trên đầu còn sừng lên một cục to đùng, khóe mắt treo nước mắt, ngồi tại nguyên chỗ.

“Ta hỏi ngươi, Tử Vân vực tại bên nào?”

Tần Tử hai chân cách đất hai mét, để cho mình cùng đầu hắc hùng tinh này cân bằng nhìn thẳng vào mắt nhau, nhàn nhạt hỏi.

“Mật ong? Nơi nào có mật ong?”

Đầu hắc hùng tinh này hai mắt tỏa sáng, cấp tốc hết nhìn đông tới nhìn tây, cái mũi còn buông lỏng mấy lần, giống như đang ngửi mùi.

“Nhân tộc tại bên nào?”

Tần Tử khoe miệng co giật mấy lần, đổi cái thuyết pháp.

“Nhân tộc? Cái gì là nhân tộc?”

Ánh mắt Hắc hùng tinh lộ ra vẻ mờ mịt.

Sắc mặt Tần Tử triệt để đen xuống, cái mẹ nó, đây hoàn toàn là đàn gậy tai trâu, thế là, trong lòng khó chịu hắc cảm thấy đầu hắc hùng tinh này không thành thật, là đang cố ý trêu đùa hắc, quyết định lại đánh nó.

“Phanh phanh phanh!”

“Ôi, ngao ô, tha mạng a!”

Tần Tử quyền đấm cước đá, bụi mù cuồn cuộn, đầu hắc hùng tinh này dùng song trảo ôm đầu, lăn lộn trên mặt đất, kêu cha gọi mẹ.

Hồi lâu, Tần Tử cảm thấy phát tiết đến không sai biệt lắm, liền đình chỉ ẩu đả, tiếp tục hỏi:

“Nhân tộc tại bên nào? !”

“Nhân tộc đáng đáp ra sao a?”

Hắc hùng tinh bôi nước mắt, ủy khuất hỏi.

“Chính là giống như ta!”

Tần Tử tức giận nói ra:

“Cánh tay bắp chân nhỏ, mặc quần áo, đáng đáp còn nhìn rất đẹp.”

“A nha.”

Hắc hùng tinh tranh thủ thời gian gật đầu, sau đó nhỏ giọng nói lầm bầm:

“Thế nhưng là người cũng không dễ nhìn a, gầy không béo mấy, không có mấy lượng thịt...”

” Hả? !”

Tần Tử mắt lộ ra hung quang.

Chương 280: Chào Buổi Sáng

Chương 280. Chào Buổi Sáng

Hắc hùng tinh chất phác giật nảy mình, thân thể co rút lại về sau, tranh thủ thời gian kêu lên:

“Ta nhớ ra rồi, ta nhớ ra rồi, ngay tại bên kia! Phương xa bên kia , có vẻ như có rất nhiều gia hỏa giống như ngươi.”

Nó duỗi ra một cái móng vuốt, chỉ phía phương xa.

Lúc này chính vào chạng vạng tối, bên kia, bầu trời mang theo màu cam nhạt, hoàn toàn yên tĩnh tường hòa, tựa hồ dựng dục văn minh cùng hi vọng...

“Không có nói láo?”

Tần Tử hồ nghi nói.

“Không có, tuyệt đối không có!”

Hắc hùng tinh rút đầu một cái, lời thề son sắt nói.

Nhưng là Tần Tử vẫn là không yên lòng.

Thế là lại đánh đầu hắc hùng tinh này nhiều lần tới bởi, đem đối phương nửa cái mạng đều đánh không có, mới xác định đối phương không có nói sai.

“Cám ơn.”

Thế là, hấn ném mấy khóa linh quả, chẳng không mà lên, hướng phía cái phương hướng kia bay đi.

Hấn không có giết đầu hắc hùng tinh này.

Bởi vì hấn biết, yêu quái cũng không phải là xấu, chỉ là chủng tộc khác biệt mà thôi, tại Yêu vực, những yêu quái phổ thông này, cũng sinh hoạt giống nhân tộc bình thường bên kia, không tranh quyền thế.

Chân chính cùng nhân tộc đối lập, là những cái quý tộc Yêu vực kia, cũng chính là những cái đại yêu chân chính kia!

Mà lúc này, trên bầu trời.

Tần Xuyên dùng 30 giá trị gọi cha mua áo tàng hình, ẩn giấu đi khí tức quanh người, yên lặng giám thị nhi tử tiện nghi.

Hấn kinh ngạc phát hiện.

Tần bé heo tại một phen “Lễ phép” hỏi đường, về sau lại còn là hướng phía chỗ sâu Yêu vực chạy tới.

Hấn nghi ngờ một chút.

Sau đó bỗng nhiên sáng sủa.

Có vẻ như... Những cái đại yêu lợi hại chân chính kia, đại đa số đều là hình người.

Tần Tử hướng phía cái phương hướng kia một đường bay đến, đều không tiếp tục gặp được yêu quái gì.

Có lẽ là nguyên nhân ban đêm.

Đương nhiên, Tần Tử càng muốn tin tưởng, đó là bởi vì hấn càng ngày càng tới gần biên giới Yêu vực.

Dù sao, dựa theo bình thường mà nói, địa khu biên cảnh đều là tương đối cần cỗi.

Hấn vẫn luôn rất lạc quan.

Nhưng là hấn lại không biết, phụ thân yêu dấu của hấn, đã âm thầm không biết giúp hấn dọn dẹp bao nhiêu yêu quái.

Những yêu quái này thường thường nghe được khí tức nhân loại trên người hấn, còn không kịp gào thét, còn đến không kịp xông lại, liền đã vô thanh vô tức ngã trên mặt đất, ngay cả tro bụi đều không có tóe lên tới...

Cho nên, Tần Tử cứ như vậy, một đường thế như chẻ tre, hết sức an toàn xâm nhập nội địa Toái Tinh yêu vực.

Cái này cũng nói rõ một cái đạo lý:

Nào có cái gì gọi là năm tháng tĩnh lặng, chỉ là có người đang thay người tiến lên.

Nào có cái gì gọi là năm tháng bình yên, chỉ là có người đang thay người xông pha chiến đấu...

Nhoáng một cái, lại qua năm ngày.

Rốt cục, Tần Tử thấy được một tòa thành lớn, mà lại có rất nhiều người ra ra vào vào, có người đăng không mà lên, có người từ phương xa mà tới.

”Thành thị Nhân tộc!”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, cái này tất nhiên là đến biên giới Tử Vân vực, hẳn rốt cục chạy thoát.

“Ha ha ha, hơn nửa năm, Tử Vân vực, ta trở về, Tần Tử ta chân chính lại thấy ánh mặt trời! !”

Hắn vui sướng ngửa mặt lên trời quát to một tiếng.

Một tiếng gầm thét này, đưa tới rất nhiều “Người” cửa thành chú ý, nhưng là mọi người xa xa nhìn hắn một cái về sau, cũng không để ý đến, tiếp tục ra ra vào vào tại chỗ cửa thành chật hẹp kia, tiết tấu không loạn chút nào...

Tần Tử tâm tình thật tốt, bay đi.

Hắn đang muốn vào thành.

Đột nhiên, thân thể của hắn cứng đờ, bởi vì hắn nhìn thấy, trên cửa thành kia viết bốn cái chữ lớn dữ tợn—— Đông Di yêu thành!

Yêu thành! !

Hắn cũng không phải là thật không nghĩ gì, trước đó chẳng qua là quá muốn trở lại nhân tộc cương vực, quan tâm quá sẽ bị loạn, lúc này, nhìn xem mấy chữ này, lại cảm thụ yêu khí nồng đậm chung quanh một chút, hắn nháy mắt hiểu được.

Sau đó tê cả da đầu!

Mà lúc này, hắn cũng rõ ràng cảm nhận được, không khí chung quanh trở nên quỷ dị, không khí đều trở nên yên tĩnh.

Hắn chậm rãi quay đầu nhìn lại, phát hiện chúng “Người” chung quanh đều dừng lại bước chân, yên lặng nhìn xem hắn.

Bên trong từng đôi mắt địa, có quang mang tinh hồng, thậm chí có sát khí nồng đậm thâm thấu mà ra.

“Các vị, chào buổi sáng...”

Da mặt Tần Tử cứng ngắc cười cười, chậm rãi giơ tay lên, lắc lắc mọi phía, sau đó bốn ngón tay cong mấy lần.

“Giết hắn! !”

Không biết là ai kêu một tiếng, bầy yêu lập tức hướng phía Tần Tử đánh tới, từng cái khí thế hùng hổ, tàn bạo vô cùng.

“Chỉ là Thiên Vị thánh nhân, dám xâm nhập ta Toái Tinh yêu vực nội địa, thật sự là quá phách lối!”

“Căn bản không có đem ta yêu tộc để vào mắt!”

“Đây là lần ta yêu tộc không người sao!”

“Xé nát hắn! !”

Bầy yêu vô cùng phẫn nộ, tại trong mắt bọn chúng, người này ngênh ngang xuất hiện tại nơi này, rõ ràng chính là đang nhục nhã bọn chúng.

Bọn chúng muốn diệt sát người này.

Nhưng mà...

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Liên tiếp mấy tiếng trầm đục truyền ra, những yêu tộc này từng cái bay rớt ra ngoài, bay ra đầy trời, giống như tràng diện phim « công phu ».

“Hừ, thật coi tiểu gia ta là ăn chay?”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, sau đó hóa thành một đạo trường hồng hướng phía phương xa bay đi, hắn không chế phi toa hoàng khí, cấp tốc biến mất ở chân trời.

Cái hoàng khí phi toa này.

Vẫn là vị hoàng giả nam vực ở mảnh võ đại lục kia đưa cho hấn, lúc ấy vị hoàng giả kia bị cha hấn cắm trên mặt đất, lột sạch...

“Làm càn! !”

“Nhân tộc tiểu bối, cũng dám càn rỡ!”

“Giết hấn!”

Rất nhanh, bên trong Đông Di yêu thành, có mấy vị cường giả cảnh giới yêu hoàng phóng lên tận trời, mang theo áp lực mệnh mông đuổi giết mà đi.

Yêu hoàng xuất thủ, không thể coi thường.

Giống như mấy khóa mặt trời đồng thời lên không, những nơi đi qua, thiên lôi cuộn cuộn, uy áp kinh khủng càn quét mà qua.

Thế nhưng là, cũng không lâu lắm, chân trời truyền đến động tĩnh kinh khủng, tựa hồ là một đạo băng long chỉ thương khổng lồ từ trên trời giáng xuống, quang ảnh chiếu rọi thập phương.

“Oanh long —— “

Mặt đất đột nhiên run lên, quang mang đem đường chân trời đều bao phủ, tùy theo truyền đến, còn có tiếng kêu thảm mấy vị yêu hoàng kia.

“A a a!”

“Đế khí, hấn có Đế khí!”

“Báo thù cho ta! !”

Cái thanh âm thâm lương này, để đám yêu tộc trong thành tê cả da đầu, sau đó, lại từng cái rung động không thôi.

Chương 281: Tàn Xuyên Ra Tay

Chương 281. Tần Xuyên Ra Tay

Đế khí! !

Tiểu tử nhân tộc kia lại có Đế khí!

“Ta hiểu được! !”

Đột nhiên, một thanh âm không biết từ nơi nào vang lên, mang theo một cỗ đặc ý tự cho là cơ trí cùng hưng phấn:

“Cái tiểu tử nhân tộc này khẳng định là đạt được manh mối một kiện Đế khí, phát hiện Đế khí tại Toái Tinh yêu vực, cho nên mới bí quá hoá liều, đi vào Toái Tinh yêu vực chúng ta tìm kiếm Đế khí, rất hiển nhiên, hắn đã tìm được!”

Cái yêu tộc khác nghe vậy nhao nhao gật đầu, nhưng là phóng tầm mắt nhìn tới, lại tìm không thấy vị yêu quái nói chuyện kia.

Đối với cái này, mọi người không cảm thấy kinh ngạc.

Trí giả luôn luôn giấu ở bên trong đám người.

Cái gọi là ba người thành chợ, chỉ cần xác định logic cơ bản, tin tức tự nhiên là sẽ truyền đi, mà khi truyền bá, phương diện chi tiết cũng sẽ càng ngày càng hoàn thiện, càng ngày càng hợp lý hoá, cuối cùng so với thật sự còn muốn thật hơn!

Kết quả là.

Rất nhanh, Toái Tinh yêu vực chấn động, vô số đại yêu nhao nhao hành động, muốn đuổi bắt cái nhân loại gan to bằng trời này.

Mặt mũi Toái Tinh yêu vực ngược lại là việc nhỏ, chủ yếu là món Đế khí kia, ai thấy không thèm?

Đối với cái này, Tần Tử không ngừng kêu khổ!

Hắn không nghĩ ra, những yêu quái này làm sao biết hắn có Đế khí? Hắn còn tưởng rằng là khí tức Cửu Hoàng lô bị cảm ứng được.

Kỳ thật, là Băng Long thương của Tần Xuyên!

Tần Xuyên một mực tại bầu trời hộ giá hộ tống vì nhi tử mình.

Bây giờ, tại sau khi trải qua vài ngày chạy trốn, Tần Tử đã đại khái biết rõ phương hướng chỗ cương vực nhân tộc.

Nhưng chỉ cần Tần Tử muốn chạy hướng tới cương vực nhân tộc, Tần Xuyên liền sẽ phóng xuất ra uy áp hoàng giả, đồng thời phát ra tiếng quái khiếu, làm bộ là hoàng giả yêu tộc đuổi tới, để nhi tử tiện nghi chỉ có thể hướng cái phương hướng khác chạy...

Không khác biệt lắm với chó chặn cừ.

Chỉ là, mục đích chính là heo.

Tần Xuyên mình mặc tàng hình 30 giá trị gọi cha áo, cũng không lo lắng bị yêu tộc phát hiện. Coi như cường giả Yêu Đế, nếu như không cẩn thận dò xét, cũng rất khó phát hiện hắn, mà Toái Tinh yêu vực rất không có khả năng có Yêu Đế.

Tại phía dưới Tần Xuyên hộ giá hộ tống, Tần Tử chỉ đi dạo phạm vi tại nội địa Yêu vực.

Hắn cảm thấy rất kỳ quái.

Bởi vì gặp phải đều là yêu thánh cửu trọng thiên, vậy mà một cái yêu hoàng đều không có gặp được.

Hắn cũng không biết.

Tại trong mắt yêu tộc, hắn đã giết rất nhiều yêu hoàng, mà lại đều là dùng Đế khí đánh giết...

Thời gian trôi qua.

Cường giả yêu tộc đuổi giết Tần Tử càng ngày càng mạnh, hoàng giả bình thường cũng không dám xuất thủ, ít nhất là hoàng giả đỉnh phong.

Thậm chí có... Chuẩn Đế!

“Oanh long long!”

Vào một ngày này, Tần Tử rốt cục gặp phải cường giả Chuẩn Đế.

Vì cái gì?

Bởi vì Tần Xuyên cũng không thể lặng yên không tiếng động giải quyết hết cường giả dạng này, mà lại... Hắn chờ không

phải là cường giả như này sao?

“Chỉ là thánh nhân tam trọng thiên, cũng dám tự tiện xông vào Yêu vực, ngược lại là can đảm lắm, chỉ tiếc... Không phải tộc loại của ta!”

Trên bầu trời, vị Chuẩn Đế kia cũng không hề lộ diện, nhưng là bầu trời mây đen che đỉnh, điện thiểm sấm sét, tròng diện hùng vĩ.

“Tiền bối tha mạng! !”

Tần Tử không chút do dự, lập tức cầu xin tha thứ, giọng cao hai tay kêu lên:

“Khoan động thủ đã, vẫn bối có lời nói!”

“Bản tọa không muốn nghe, chết.”

Ngữ khí vị Chuẩn Đế kia bình thản, sau đó, một cỗ uy áp ngập trời nghiền ép mà xuống, tựa hồ càn khôn đều muốn xoay chuyển tới!

“Đỉnh! Cường giả Chuẩn Đế nhất trọng thiên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Chuẩn Đế nhất trọng thiên!”

Thanh âm hệ thống vang lên tại bên tai Tần Xuyên.

“Oanh!”

Giờ khắc này, thể nội Tần Xuyên giống như thiên băng địa liệt, lại hình như là thiên địa triệt để khôi phục, có sinh mệnh.

Tiểu thế giới của hắn, triệt để thành hình.

Biến thành một cái tiểu thế giới chân thực, không còn là một bức họa như thế, mà là chân chính có núi có nước, cỏ cây sinh trưởng.

Vạn vật đều có thể sinh tồn tại bên trong.

Tiểu thế giới được trao cho linh hồn.

Đây là tiêu chí chuẩn đế, mà chuẩn đế chia làm cửu trọng thiên, chính là quá trình tiểu thế giới thể nội không ngừng khuếch trương.

Tiểu thế giới là suối nguồn lực lượng chuẩn đế, tiểu thế giới càng lớn, lực lượng chuẩn đế liền càng mạnh, mà khi tiểu thế giới khuếch trương đến cực hạn, về sau sẽ sinh ra “Võ vận”, chuẩn đế dung hợp võ vận, liền có thể trở thành Võ Đế!

Đến lúc đó.

Mọi cử động có thể dẫn động thiên địa đại thế, thậm chí có thể điều động rất nhiều đại đạo thế gian, có uy năng lớn lao.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh!

Mắt thấy cái đạo uy áp kia liền muốn nghiền nát Tần Tử, Tần Xuyên xuất thủ, đồng dạng là một đạo uy áp ép tới, cứng đối cứng.

“Phanh —— “

Uy áp vị chuẩn đế kia lập tức tán loạn, giống như sương mù kim sắc bị gió lớn thổi đi, không chỉ có như thế, trời đầy mây đen kia cũng bị xé nát!

“Là ai? !”

Vị kia chuẩn đế giận tím mặt.

“Lăn.”

Tần Xuyên không có hiện thân, chỉ là nhàn nhạt phun ra một chữ, thanh âm khàn khàn, giống như lão giả.

Vị chuẩn đế kia rõ ràng sửng sốt một chút, tựa hồ không nghĩ tới có người sẽ bá đạo như thế, trực tiếp để hấn lăn.

Sau đó, hấn lạnh lùng hỏi:

“Không biết là vị nào cường giả ở đây, là nhân tộc hay là yêu tộc?”

“Để người cút thì cút, ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Giấu đầu lộ đuôi, cũng dám cuồng vọng như thế, có dám ra đánh với ta một trận hay không!”

Vị kia chuẩn đế quát lớn.

“Người liền đứng tại trước mặt ngươi, ngươi cũng không nhìn thấy ta, vậy mà cũng dám nói đánh với ta một trận?”

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng, thản nhiên nói:

“Người... Xứng sao?”

Chương 282: Lời Nói Dối Có Thiện Ý

Chương 282. Lời Nói Dối Có Thiện Ý

Oanh!

Lần này, vị yêu tộc chuẩn đế này triệt để nổ, một cỗ thần niệm khổng lồ phóng thích mà ra, đem phương viên thiên địa vạn dặm đều quét mất một lần, ngay cả dưới mặt đất đều bị đánh tới bị thảm.

Nhưng mà... Không thu hoạch được gì.

Lập tức, vị yêu tộc chuẩn đế này sắc mặt xanh xám, đồng thời trong lòng bắt đầu chột dạ.

Hắn tựa hồ đã trúng thiết bản!

“Hừ, ta chẳng cần biết người là ai, khoản nợ hôm nay này, bản tọa nhớ kỹ!”

Vị chuẩn đế này thấy một quyền không làm được gì, thả ra một câu ngoan thoại, liền chuẩn bị lui đi.

Nhưng mà, Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Ta để người đi rồi sao?”

Vị kia chuẩn đế giận dữ hét:

“Người chớ có khinh người quá đáng, bản tọa nếu là liều mạng, người không chết cũng bị thương!”

“Vậy thì không nhất định.”

Tần Xuyên thản nhiên nói.

Lập tức, trên mặt vị chuẩn đế này lúc thì đỏ lúc thì trắng.

Hắn biết, khẳng định đánh không lại người này —— ngay cả đối phương người đều tìm không thấy, có thể đánh được mới có quý!

Đồng thời từ uy áp trước đó đọng nhau, hắn cũng có thể cảm nhận được, lực lượng của đối phương tuyệt đối ở trên hắn, cũng không phải là cáo mượn oai hùm.

Hắn xoắn xuýt hồi lâu.

Cuối cùng cố nén khuất nhục, da mặt cứng ngắc, trầm giọng hỏi:

“Người muốn thế nào?”

“Ta muốn... Người chết!”

Sau một khắc, trên bầu trời xuất hiện một đạo vòng xoáy màu đen khổng lồ, sau đó, một bàn tay lớn màu vàng óng từ bên trong vòng xoáy lộ ra.

Bàn tay này giống như điều hâu vô gà con, hướng phía vị yêu tộc chuẩn đế kia chộp tới.

“Rầm rầm!”

Mảng lớn mây đen hướng phía đại thủ dũng mãnh lao tới, bàn tay to kia tựa hồ hóa thành một cái lỗ đen, có thể thôn phệ hết thảy.

“Muốn giết ta, không có như vậy dễ dàng!”

Vị kia chuẩn đế nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân bộc phát ra huyết quang ngập trời, tốc độ bạo tăng, hướng phía phương xa bay đi.

“Ha ha, chạy trốn được sao?”

Tàn Xuyên lạnh lùng cười một tiếng.

Sau một khắc, trên đường chân trời, một mặt trời khổng lồ kim sắc vô biên chậm rãi dâng lên, từ trái đến phải, đem đường chân trời đều chiếm cứ một nửa!

Mà vị chuẩn đế kia giống như tự chui đầu vào lưới, trực tiếp xung kích bên trong vòng kim sắc mặt trời kia.

“A —— “

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ bên trong phát ra, tựa hồ có một thân ảnh giãy dụa tại bên trong mặt trời kim sắc, nổi lên từng đạo bọt nước, thật giống như có người bay nhảy tại trong nam tương.

Rất nhanh, cái tiếng kêu thảm thiết này biến mất, mà vòng mặt trời kia cũng chậm rãi từ từ tiêu tán.

“Thôn Nhật đế kinh? !”

Con mắt Tần Tử trừng lớn, sau đó quanh thân nhiệt huyết sôi trào lên, kinh hỉ hét lớn:

“Cha! ! !”

Nhất định là cha!

Bởi vì cha hắn liền có Thôn Nhật đế kinh, mà lại ngoại trừ cha hắn, tựa hồ cũng không có cường giả gì sẽ tại loại tình huống này xuất thủ cứu hắn.

Nhưng mà, trên bầu trời không có trả lời.

“Cha, đừng giả bộ, ta biết là ngài!”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng.

“Làm càn! Ngươi đây là đang nhục nhã lão phu sao?”

Cái thời điểm này, một giọng già nua vang lên, tựa hồ tại gần ngửi kinh ngạc, về sau phát ra xấu hổ giận dữ mà quát lớn.

Nụ cười Tần Tử cứng đờ.

Thanh âm già nua kia tiếp tục quát lớn:

“Lão phu tu luyện mấy vạn năm, tử tôn hậu duệ đều truyền thừa trăm ngàn đời, sao lại có nhi tử còn trẻ như ngươi vậy, ngươi là nói lão phu già mà không kính sao? !”

Tần Tử nghe vậy, triệt để tròn tròn mắt.

Xấu hổ giận dữ trong giọng nói Lão giả này không giống như là giả vờ, thật giống như một cái lão giả coi trọng danh dự, bị người ta vu cáo, muốn cùng người liều mạng.

Tần Tử hít sâu một hơi, thận trọng hỏi:

“Vậy không biết tiên bối là thân phận gì, lại vì sao muốn cứu ta?”

Thanh âm già nua trầm mặc một chút.

Sau đó thở dài nói:

“Mà thôi mà thôi, chuyện tới bây giờ, nói cho người cũng không sao.”

“Kỳ thật, lão phu đến từ Thôn Nhật đế cung, là trưởng lão Thôn Nhật đế cung, đang khảo sát người.”

“Cái gì? !”

Con mắt Tần Tử trừng lớn, sau đó khăn trương lên.

Bởi vì hần sư phụ nói qua, hần học Thôn Nhật đế kinh, bị người Thôn Nhật đế cung phát hiện, về sau chắc chắn sẽ có phiền phức.

Rất có thể bị đuổi giết! !

Nhưng là nghĩ đến đôi phương cứu hần, còn nói ra hai chữ “Khảo sát”, hần cũng hơi buông lỏng xuống tới.

“Xin hỏi tiền bối, là khảo sát cái gì, mà lại ngài là cái thời điểm gì bắt đầu khảo sát ta sao?”

Hần cung kính hỏi.

“Người tại Tử Vân học cung sử dụng qua Thôn Nhật đế kinh, có người bí mật thông tri chúng ta, về phần là ai nói, cái này người cũng không cần hỏi, lão phu cũng sẽ không nói cho người.”

Thanh âm già nua nói.

“Chẳng lẽ là Lộc gia? !”

Tần Tử cái thứ nhất liền nghĩ đến Lộc gia, bởi vì cũng chỉ có Lộc gia cùng hần mang thù, mà lại thế lực khổng lồ, có thể tiếp xúc đến loại thế lực cấp bậc Thôn Nhật đế cung này.

“Là ai đều không trọng yếu.”

Thanh âm già nua từ tốn nói, nhưng là cũng không có phủ nhận, bên trong vô hình liền đem mũ chụp tại trên đầu Lộc gia.

Hần tiếp tục nói ra:

“Đế cung nhận được tin tức về sau, lão phu liền đến khảo sát người, bởi vì phạm là người bên ngoài Thôn Nhật đế cung có

tu luyện Thôn Nhật đế kinh, chúng ta đều có hai loại phương thức xử lý.”

“Một là trực tiếp giết chết, hai là khảo sát, nếu như khảo sát hợp cách, có thể chiêu nhập Đế cung, trở thành người ứng cử thần tử.”

Tần Tử hỏi:

“Vậy nếu như khảo sát không hợp cách thì sao?”

Thanh âm già nua lạnh lùng nói:

“Tự nhiên là... Giết chết!”

Tần Tử nghe vậy, lập tức khắp cả người phát lạnh.

Hắn lung lay đầu, lấy lại tinh thần, hô hấp dồn dập mà hỏi:

“Xin hỏi tiền bối, ta trước mắt khảo sát, hợp cách sao?”

Thanh âm già nua thản nhiên nói:

“Cái khảo sát này cần thật lâu, mà lại muốn thí xem xét rất nhiều phương diện, tỉ như tốc độ tu luyện, ngộ tính, chiến lược, cơ trí lúc đối mặt nguy hiểm, tính táo, cùng tâm tính vân vân...”

“Trước mắt mà nói, biểu hiện của ngươi coi như không tệ, có hi vọng thông qua khảo sát, gia nhập Thôn Nhật đế cung.”

Tần Tử nghe vậy, thở dài một hơi.

Chỉ ít mạng nhỏ tạm thời bảo vệ, mà lại có vẻ như... Còn nhiều thêm một vị bảo tiêu cường đại thần bí a!

Hắn nghĩ nghĩ, mong đợi hỏi:

“Tiền bối, hiện tại ta thân ở Toái Tinh yêu vực, tùy thời đều có thể bị giết chết, ngài có thể mang ta trở về Tử Vân vực không?”

Thanh âm già nua cười lạnh nói:

“Ha ha, đây cũng là một trong những nội dung khảo sát, trừ phi có chuẩn để ra tay với ngươi, cái nguy hiểm khác ta là sẽ không cứu ngươi.”

“Nếu như ngươi ngay cả cửa này đều không qua được... Vậy ngươi cũng không xứng trở thành thần tử hậu tuyển Thôn Nhật

để cung ta, chết cũng liền chết!”

Chương 283: Kim Sư Huynh Bá Đạo

Chương 283. Kim Sư Huynh Bá Đạo

Tần Tử nghe vậy, nhận lấy rung động to lớn.

Hắn cẩn thận phân tích đối phương một chút, phát hiện không có chút nào lỗ thủng, thế là, cũng không còn hoài nghi.

“Tiền bối, ta hiện tại hắc là đi bên nào?”

Hắn thử hỏi.

Hắn hi vọng vị tiền bối sâu không lường được này, có thể cho hắn một chút trợ giúp nho nhỏ.

Nhưng mà, không có trả lời.

“Tiền bối?”

Hắn tiếp tục gọi một tiếng.

Vẫn không có đáp lại.

Lập tức, hắn hiểu được, đối phương thật sẽ làm như hắn nói, trừ phi chuẩn để xuất thủ, nếu không căn bản sẽ không quản hắn.

“Ai...”

Hắn một tiếng thở dài, hướng phía phương hướng bên cạnh bay đi, bởi vì tại nhiều lần ném thử, về sau hắn đã biết, phương hướng về Tử Vân vực có rất nhiều yêu hoàng cường đại chặn lấy, đang chờ hắn tự chui đầu vào lưới.

Mà lúc này.

Bên trong bầu trời, Tần Xuyên cười.

Cho đến trước mắt, kế hoạch rất thuận lợi, tất cả đều nắm giữ tại bên trong lòng bàn tay.

Đặc biệt là biên tạo cái hoang ngôn liên quan tới Thôn Nhật đế cung này, về sau hành động của hắn liền càng lộ ra thêm hợp lý.

Hắn dùng một loại phương thức uy áp đe dọa, đem Tần Tử hướng phía phương hướng hắn muốn đuổi, tựa như chó chặn cừu đuổi dê.

Kỳ thật hắn đang câu cá.

Chuẩn xác mà nói, hắn là đang câu chuẩn đế!

Trừ chuẩn đế ra, bất luận cái hoàng giả gì đều không thể xuất hiện tại trước mặt Tần Tử, bởi vì chỉ cần tới gần phạm vi ngàn dặm, liền sẽ bị hắn trực tiếp diệt sát.

Đương nhiên, còn có một chút tôm cá nhãi nhép, hắn sẽ cố ý bỏ vào, tạo thành một chút phiền toái nhỏ cho Tần Tử.

Bởi vì chỉ có một mực ở vào bên trong phiền phức, mới sẽ không suy nghĩ lung tung, mới sẽ không nghĩ —— vì sao lại thuận lợi như vậy?

Như này, Tần Tử liền có thể một mực hữu kinh vô hiểm mà tiến lên, hướng phía phương vị những cái chuẩn đế kia nghỉ lại.

Tần Xuyên vì cái gì biết nơi nào có chuẩn đế đâu?

Bởi vì hắn có địa đồ a!

Hắn thân là trưởng lão Tử Vân học cung, phía dưới trăm phương ngàn kế, muốn lấy một trương địa đồ Toái Tinh yêu vực vẫn là rất đơn giản.

Địa lý phân bố Toái Tinh yêu vực, địa phương nào có thể lực lớn, chỗ nào có đại yêu ẩn núp, tâm lý hắn cơ bản nắm chắc...

Chỉ cần chuẩn đế ra đuổi giết Tần Tử.

Tu vi hắn liền sẽ tăng lên tại chỗ, sau đó diệt sát đôi phương, tiếp tục vội vàng thúc đẩy Tần Tử tiến lên... Không có gì bất ngờ xảy ra, dùng loại phương thức này, có thể đem toàn bộ Toái Tinh yêu vực đều càn quét một lần.

Đương nhiên, mấy vị chuẩn đế vẫn lạc, về sau cái chuẩn đế khác đoán chừng đều có thể đoán được có cường giả trong bóng tối bảo hộ Tần Tử, liền sẽ không xuất thủ.

Ai cũng không ngốc!

Sẽ không tùy tiện chịu chết.

Cho nên, hắn đoán sơ qua, hành trình Toái Tinh yêu vực lần này, hắn là có thể đem tu vi tăng lên tới chuẩn đế tứ, ngũ trọng.

“Hắc hắc, người ứng cử thần tử Thôn Nhật đế cung... Đến thời điểm đó, Tần bé heo tự cho là thông qua Thôn Nhật đế cung khảo hạch, hăng hái tranh cử thần tử, hình tượng tự chui đầu vào lưới kia... Ta cũng không dám tưởng tượng.”

Nghĩ đến nơi này.

Hắn cười không tử tế!

Hắn phảng phất nhìn thấy, Tần Tử bị hai vị cường giả Thôn Nhật đế cung một trái một phải diu lấy hai tay kéo lên, còn quay đầu hô to:

“Thả ta ra, ta là hậu tuyển thần tử! Ta là tới tham gia tranh cử thần tử! !”

Ai, cũng là vì tôi luyện nhi tử.

Hắn dụng tâm lương khổ a...

Thời gian trôi qua, ba ngày trôi qua.

Trong ba ngày này, Tần Tử lại tạo ngộ mấy đợt tạp ngư, cũng chính là cái gọi là thiên tài tuổi trẻ Yêu vực, thậm chí còn gặp mấy cái đệ tử Toái Tinh học cung, nhưng đều bị Tần Tử chém giết.

Bởi vì đối phương nghe nói Tần Tử giết rất nhiều hoàng giả, cho nên đều là trạng thái liều mạng, cũng không có cuồng ngạo cùng trang bức.

Cho nên giết cũng không có giá trị gọi tra,

Hệ thống quy định, nhất định phải là tại đối phương xem thường Tần Tử, trang bức tại trước mặt Tần Tử, sau đó bị đánh mặt, mới có giá trị liều cha.

Trước mắt giá trị liều cha của hắn, còn có 108. 6.

Nguyên bản sau khi đánh mất Lộc Thành, đạt đến 138. 6, nhưng là mua áo tàng hình bỏ ra 30 điểm giá trị liều cha, cho nên chỉ còn như thế điểm rồi.

“Oanh long long!”

Vào một ngày này, lại một vị chuẩn đế giáng lâm, đây là một vị chuẩn đế nhị trọng thiên, không có bất luận cái nói nhảm gì, trực tiếp hạ sát thủ.

Tu vi Tần Xuyên lập tức tăng lên.

Chuẩn đế nhị trọng thiên!

Sau đó, vị chuẩn đế. này. . Tốt!

Đúng vậy, vị chuẩn đế này danh tự cũng không có, thậm chí liền lời kịch đều không có, trực tiếp liền nhận cơm hộp rồi từ trần.

Bởi vì không muốn nước.

Sau đó, Tần Xuyên vội vàng dùng “Tần bé heo” làm mỗi câu, tiếp tục câu cá, chuẩn xác mà nói là câu chuẩn đế.

Mà cùng lúc đó.

Toái Tinh học cung, lại bị ngăn cửa!

Đây là một cái thanh niên kim y bá đạo, từ Tử Vân vực ngồi phi thuyền ngăn cửa mà đến, quét ngang Toái Tinh học cung!

Mà lại, còn không phải một cái cảnh giới.

Cái thanh niên kim y này lấy cảnh giới thánh nhân bát trọng thiên, khiêu chiến toàn bộ Toái Tinh học cung, cường thế đến rồi tinh rồi mù.

Hắn nguyên thoại là:

“Trừ bên ngoài bát trọng thiên, yêu thánh cửu trọng thiên cũng có thể lên, đương nhiên... nếu các người có hứng thú, có thể để mọi người cùng tiến lên!”

Toái Tinh học cung nổ tung.

Quần tình xúc động phần nộ!

Những thiên tài yêu tộc này cảm giác mình đã bị nhục nhã, đặc biệt là mấy vị yêu thánh cửu trọng thiên kia, bọn hắn, thế nhưng là hướng về phía cửu trọng Hoàng Kiếp để đi tới, hướng về phía đại đế chi tư đi tới, không thành công, liền thành nhân.

Thiên kiêu như này, kiêu ngạo cỡ nào?

Thế là, chiến đấu kịch liệt nhất bạo phát!

Chương 284: Ta Đến Tìm Sư Đế

Chương 284. Ta Đến Tìm Sư Đế

Một ngày này.

Bên trong Toái Tinh học cung, oanh minh ngập trời, bên trong bầu trời, khí huyết hùng hậu như đại dương mênh mông lẫn lộn, khí tượng kinh thiên!

Cuối cùng, toàn bộ đệ tử Toái tinh yêu cung, tất cả đều bị đánh ngã, mà những cái không dám xuất thủ kia, cũng đều nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

Trên quảng trường chật đầy thi thể.

Thậm chí có hai vị yêu thánh cửu trọng thiên, cũng bị chém giết, bọn chúng hiện ra nguyên hình, huyết dịch trên mặt đất chảy xuôi, nhìn thấy mà giật mình.

“Ngươi, ngươi, ngươi! ! !”

Các trưởng lão Toái Tinh học cung, từng cái con mắt đỏ bừng, thậm chí kém chút không kiềm được, muốn đích thân xuất thủ diệt đi người trẻ tuổi này.

Nhưng cuối cùng, bọn hắn nhịn được.

Cường giả tăng cao nhất hai tộc quyết định thiết luật, tuyệt đối không dung xúc phạm, nếu không, bọn hắc cũng khó khăn thoát khỏi cái chết!

Mà chỉ cần bọn hắc không dám diệt người trẻ tuổi này, như vậy liền đến thời điểm người trẻ tuổi này bàn điều kiện.

Thanh niên kim y đe dọa nhìn rất nhiều yêu tộc trưởng lão, cường thế nói:

“Ta nếu là nguyện ý, có thể dừng lại tại cái cảnh giới này, chặn các người một trăm năm, để Toái Tinh học cùng các người bên trong trăm năm, không người dám đột phá bát trọng thiên, chỉ có thể lấy thất trọng thiên Thành Hoàng, đoạn tuyệt con đường Yêu Đế!”

Đông đảo trưởng lão sắc mặt tái nhợt.

Toái Tinh cùng chủ cũng không ngoại lệ!

Bọn hắc biết, quái thai trước mắt này tuyệt đối có tư cách này, mà nếu quả thật biến thành như thế, quả thực không dám tưởng tượng.

Cái này đã không phải là vấn đề mặt mũi.

Mà là vấn đề truyền thừa!

Đến thời điểm đó, phạm là yêu tộc hậu bối có chút chí hướng, cũng không dám gia nhập Toái Tinh học cùng, Toái Tinh học cùng triệt để mất đi danh tiếng...

Mà tới thời điểm đó.

Yêu tộc Thánh Điện trách tội xuống tới, kết quả của bọn hắc đều sẽ rất thâm trọng, mà lại sẽ bị dính sỉ nhục suốt đời.

“Người đến cùng muốn thế nào?”

Thanh âm Toái Tinh cùng chủ lộ ra có chút mệt mỏi, hắc thân là cường giả chuẩn đế, rất ít khi xuất hiện loại cảm giác bất lực này.

Thanh niên kim y hít sâu một hơi, sau đó chăm chú nhìn Toái Tinh cùng chủ, ánh mắt kiên định, trầm giọng nói ra:

” Một vị sư đệ của ta tại bên trong lịch luyện nửa năm trước bị người ta cướp đi, ta làm sư huynh dẫn đội, là ta thất trách, cho

nên... Ta có trách nhiệm đem hắc mang về!”

Lại là ba ngày trôi qua.

Tần Xuyên lại xử lý hai vị yêu tộc chuẩn đế, nhưng mà hai vị chuẩn đế này đều là chuẩn đế tam trọng thiên.

Bởi vì tin tức không có kịp thời truyền bá, cho nên vị chuẩn đế phía sau kia cũng không biết vị chuẩn đế trước mặt kia đã treo.

Cho nên tới đưa đầu người.

Mặc dù, cũng không phải là người.

Tần Xuyên trong lòng hợp lại, bây giờ vẫn lạc chuẩn đế đã đạt tới bốn vị, nếu như tin tức triệt để truyền ra, đoán chừng liền không có chuẩn đế tiếp tục bị lừa rồi, cho nên hắc nhất định phải nắm chặt thời gian.

“Giết! !”

“Rầm rầm rầm!”

Lúc này, Tần Tử đang cùng một vị yêu thánh ngũ trọng thiên đại chiến, hai người đánh cho khó phân thắng bại, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

Mà Tần Tử càng là hăng hái.

Hắn tu vi tam trọng thiên, cùng yêu thánh ngũ trọng thiên đối chiến, còn có thể không rơi hạ phong, đây là phong thái cỡ nào a?

Hắn đều nhanh muốn sùng bái mình!

“Ngũ trọng thiên, không kém!”

Hắn phóng khoáng cười một tiếng, sau đó đằng không mà lên, thân thể hóa thành một vòng mặt trời kim sắc—— chính là Thôn Nhật đế kinh!

Từ khi biết mình là đối tượng Thôn Nhật đế cung khảo sát, về sau Tần bé heo mười phần cơ trí, mỗi lần đối chiến đều dùng Thôn Nhật đế kinh—— đây cũng là một loại nịnh bợ, giống như khen người phỏng vấn mình, để mình có thể được tuyển.

Hắn cảm thấy đây là có thể được thêm điểm!

“A a a!”

Mặt trời kim sắc nghiền ép mà xuống, vị yêu thánh ngũ trọng thiên kia cũng không còn cách nào ngăn cản, phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, hồi phi yên diệt.

Tần Tử thu lại quang mang, trôi nổi tại không trung, nhìn quanh hai bên, khí thôn sơn hà nói:

“Còn! Có! Ai? !”

Hắn vốn định trang cái bức.

Nhưng mà sau một khắc.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Mấy cỗ uy áp khổng lồ, giống như thiên uy giáng lâm, chỉ thấy mấy đạo hư ảnh thiên thần khổng lồ, từ phương xa gào thét mà tới.

Bốn vị chuẩn đế.

Thần uy như biển.

“Toái Tinh học cung!”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, hắn nhận ra, người cầm đầu là cung chủ Toái Tinh học cung, mặt khác mấy vị lão giả, hắn là loại hình nhân vật Thái Thượng trưởng lão Toái Tinh học cung, tu vi mấy người kia, đều tại chuẩn đế tầng bốn, tầng năm, thậm chí có vị lão giả còn muốn mạnh hơn một chút.

Đây là tới đưa kinh nghiệm?

Nhưng mà rất nhanh, mặt của hắn sụp đổ xuống tới, bởi vì hắn phát hiện, trên thân mấy người này... Giống như cũng không có sát ý.

Cho nên, đây là tới làm cái gì? !

Mà lúc này, Tần Tử đã dọa cho suýt bị ngất, đầu rụt lại cũng không dám lại gào thét, trên mặt lộ ra nụ cười lúng túng.

Tựa hồ muốn nín nọt, lại có chút lo sợ bất an, muốn vỗ mông ngựa một chút, lại không biết mở miệng như thế nào.

“Các vị tiên bối...”

Hắn đang muốn nói cái gì, liền bị Toái Tinh cung chủ đánh gãy, Toái Tinh cung chủ thân nhiên nói:

“Theo chúng ta đi.”

“Đi nơi nào?”

Tần Tử thận trọng nói.

Cùng lúc đó, hắn lặng lẽ nhìn về phía bầu trời, trong lòng hò hét —— tiền bối Thôn Nhật đế cung, người không thể nói chuyện mà không làm chứ!

Đã nói xong chuẩn để tới liền xuất thủ mà? !

“Đương nhiên là đi Toái Tinh học cung.”

Toái Tinh cung chủ lạnh lùng nói.

Kỳ thật hắn nhìn thấy cái tiểu tử này, cũng hận không thể làm thịt tại chỗ, dù sao cái tiểu tử này lần trước đến gần cửa, bản mặt kia rất là phách lối.

Nhưng là hắn nhịn được!

“Đi Toái Tinh học cung làm gì?”

Tần Tử rút đầu một cái, sợ sệt hỏi.

Toái Tinh cung chủ nhìn xem bộ dáng hắn “Làm bộ làm tịch”, cười lạnh nói:

“Bắt về quét nhà cầu!”

“Cái gì? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, ngây dại tại chỗ, hắn chưa từng nghe qua, có ai nhục nhã một vị thiên kiêu như này!

Quét nhà cầu?

Còn không bằng giết đi! !

Đương nhiên, đây chẳng qua là đối với thiên kiêu phổ thông mà nói, mà Tần bé heo vừa vặn không ở trong đám này.

Chương 285: Theo Kim Sư Huỳnh Trở Về

Chương 285. Theo Kim Sư Huynh Trở Về

Hắn hô hấp dồn dập, con mắt lóe sáng tinh tinh nhìn xem Toái Tinh cung chủ, hoảng sợ nói:

“Chuyện này là thật?”

Hả? ! !

Lần này đến phiên Toái Tinh cung chủ kinh ngạc —— con mẹ nó, ta cố ý để người cảm thấy buồn nôn một chút, đáng vẻ người có vẻ giống như còn rất hưng phấn?

Hắn da mặt co quắp mấy lần.

Sau đó hừ lạnh nói:

“Trừ bên ngoài quét nhà cầu, còn có giặt quần áo, trồng rau, thậm chí là rửa cái bô!”

“Không có vấn đề! Ta có thể làm việc mà!”

Tần Tử tranh thủ thời gian gặt đầu.

Hắn sợ cơ hội khó có này từ trong tay chạy đi, vì mạng sống, hắn cũng là liều mạng.

Toái Tinh cung chủ cảm thấy.

Hắn đời này đều chưa thấy qua người trẻ tuổi không biết xấu hổ như vậy, thế là cũng không muốn nói thêm cái gì.

Xoạt!

Hắn vung tay lên, một cỗ năng lượng đem Tần Tử cuốn lại, sau đó liền cùng mấy vị lão giả cùng một chỗ trở về Toái Tinh học cung.

Mà Tần Xuyên mặc áo tàng hình, thì là sững sờ ngay tại chỗ.

Hắn nháy nháy mắt, luôn cảm thấy chuyện này không khoa học.

Toái Tinh học cung, vậy mà không giết Tần Tử?

“Chẳng lẽ là bởi vì hận thấu xương đối với cái tiểu tử này, cho nên muốn trước bắt về, nghiêm hình tra tấn? Chậm rãi bào chế?”

Tần Xuyên trong lòng suy đoán, cũng đi theo.

Tốc độ Chuẩn đế mười phần khủng bố, cũng không lâu lắm, liền đạt tới Toái Tinh học cung.

Sau đó, Tần Tử liền thấy phi thuyền ngăn cửa lơ lửng ngoài cửa Toái Tinh học cung kia, phía trên còn đứng lấy một cái thanh niên kim y.

“Kim sư huynh! !”

Tần Tử kinh hô một tiếng, có loại tha cảm giác kích động hương ngộ cổ tri, hét lớn:

“Người làm sao tại nơi này? !”

Hắn biết đối phương là đến ngăn cửa.

Nhưng là loại cảm giác kinh hãi thấy đến cổ nhân kia, để hắn theo bản năng nói ra câu nói này.

“Ừm, ta là tới ngăn cửa.”

Kim Trĩ trên mặt theo bản năng hiện ra một vòng nụ cười, nhưng là nụ cười còn không có triển khai, lại bứt rứt thu liễm, trở nên rất lãnh đạm.

Nói xong, lại tăng thêm một câu:

“Thuận tiện, mang người trở về.”

“Cái gì? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, ngơ ngác nhìn hắn, sau đó tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, đột nhiên nhìn về phía Toái Tinh cung chủ!

Toái Tinh cung chủ sắc mặt xanh xám.

Hắn ghét bỏ quay đầu đi, nghiêng người, giống như ném rác rưởi mà đem Tần Tử ném tới bên trên phi thuyền ngăn cửa.

“Cút đi.”

Hắn lạnh lùng nói.

Tần Tử nháy nháy mắt, thử hỏi:

“Vậy còn việc quét bồn cầu, rửa bồ...”

Toái Tinh cung chủ nhin xuống xúc động đánh người, thanh âm tựa hồ từ trong hàm răng vang ra:

“Đừng nóng vội, về sau có rất nhiều cơ hội!”

Tần Tử run lập cập, cười khan nói:

“Vậy vẫn là được rồi.”

Hắn quyết định, về sau cũng không tiếp tục đến Toái Tinh yêu vực.

Nhìn vẻ mặt này của Toái Tinh cung chủ, nếu là hắn thật bị đối phương đuổi kịp, chỉ sợ cũng không phải đơn giản như quét nhà cầu rửa cái bồ, có lẽ là người ta trong nhà cầu quét hắn, hoặc là đem hắn từ đêm trong bầu đồ ra...

“Chúng ta đi thôi.”

Lúc này, bên trên phi thuyền ngăn cửa, vị trưởng lão không có cảm giác tồn tại chút nào kia vừa cười vừa nói.

“Ừm.”

Kim Trĩ bình thân gật gật đầu.

Rất nhanh, phi thuyền ngăn cửa khởi động, hóa thành một vệt kim quang, nhanh chóng phá không mà đi.

Trước cổng chính Toái Tinh học cung.

Toái Tinh cung chủ cùng mấy vị Thái Thượng trưởng lão lạnh lùng nhìn xem đạo kim quang kia, trong mắt có không cam lòng nồng đậm.

Nếu như có thể, bọn hắn thật muốn đem cái hai cái người trẻ tuổi nhân tộc này diệt sát tại nơi này.

Hai tôn tuyệt thế yêu nghiệt có Vô Đế chi tư, tương lai không biết lại phải tạo thành áp lực bao lớn cho toàn bộ yêu tộc...

Mà trên phi thuyền ngăn cửa.

Tần Tử qua hồi lâu, mới từ bên trong vui sướng khôi phục lại.

Hắn nhìn về phía thân ảnh kim y ở đầu thuyền đưa lưng về phía hắn, tựa hồ mãi mãi cũng cao ngạo lãnh khốc, cảm kích nói:

“Đa tạ Kim sư huynh, lần này nếu không phải sư huynh cứu, ta chỉ sợ cũng muốn chết tại Yêu vực.”

“Không cần cảm ơn, ta vừa tiện đường mà thôi.”

Kim Trĩ bình tĩnh nói, thanh âm hắc vẫn cao lãnh như cũ, không có tình cảm.

“Ha ha...”

Vị trưởng lão Tử Vân học cung không có cảm giác tồn tại chút nào kia, vì hiển lộ rõ ràng cảm giác tồn tại, phát ra một tiếng nụ cười thân thiện.

Tần Tử lập tức, sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy.

Cái này cái gọi là tiện đường... Chỉ sợ lượn quanh thế giới một vòng!

Cha hắc đã từng nói, thế giới là tròn, chỉ cần người chịu đi quanh thế giới một vòng, như vậy bất luận cái phương hướng gì, bất luận cái địa điểm gì đều là tiện đường.

Nghĩ đến nơi này, cái mũi hắc có chút mỗi như, thanh âm khẽ run nói:

“Kim sư huynh, cảm ơn người, tạ ơn...”

Hắc chỉ gặp qua đối phương hai lần, không thân chẳng quen, thậm chí lẫn nhau đều chưa hề nói chuyện, nhưng mà đối phương lại nguyện ý vượt qua ức vạn dặm cương vực, bốc lên phong hiểm sinh mệnh tới cứu hắc, đây là tình nghĩa cỡ nào?

“Cái này... Đều nói là tiện đường, người cái này...”

Kim Trĩ thấy Tần Tử nhiều sâu thiện cảm như vậy, lập tức xoay người lại, có chút chân tay luống cuống.

Hắc không cha không mẹ, cũng không có đọc qua sách, từ sinh ra mới bắt đầu liền lẫn vào nhân tộc, sau đó nguyệt trang thành tán tu, một mực độc lai độc vãng, dẫn đến cũng không biết đối xử với người khác làm sao.

Kỳ thật hắc rất khát vọng hữu nghị của nhân loại.

Nhưng là hắc tự ti lại kiêu ngạo, hắc biết mình trời sinh bất phàm, nhưng lại sợ hãi người khác cũng không thích hắc, cho nên hắc một mực nguyệt trang thành bộ dáng lạnh lùng——

không phải ta không cách nào dung nhập với các ngươi, là ta khinh thường!

Mà lúc này, Tần Tử chăm chú nhìn hắn, nói ra:

“Kim sư huynh, ngươi cần bằng hữu không?”

“A?”

Kim Trĩ miệng há lớn.

Tần Tử tiếp tục nói ra:

“Ta biết, ngươi kỳ thật cũng không phải là lạnh lùng như mặt ngoài vậy, mặc dù ta không biết ngươi tại sao phải nguy trang, nhưng là ta biết, nguy trang là không sung sướng, cho nên... Ngươi nguyện ý cùng ta làm bằng hữu không?”

“A... Cái này... Ta...”

Cái thanh niên bá đạo quét ngang hết thầy Toái Tinh học cung này, tại gần núi kinh ngạc, về sau trở nên có chút luống cuống tay chân, thậm chí đầu lưỡi thất nút.

Chương 286: Cha Ngươi Có Việc

Chương 286. Cha Ngươi Có Việc

Gần như trong nháy mắt, mặt Kim Trĩ đỏ bừng lên, sau đó lỗ mũi cùng lỗ tai vậy mà giống như nồi hơi, phun ra đại lượng khói trắng!

“Cái này!”

Tần Tử tròn mắt hốc mồm.

“Ta đi xuống bên ngươi ngâm!”

Chỉ thấy Kim Trĩ nhảy xuống khỏi phi thuyền, giống như thiên thạch rơi vào bên trong một cái hồ nhỏ màu xanh phía dưới.

“Àm! Âm! Âm!”

Tại nháy mắt hấn rơi xuống nước, trong hồ phát sinh bạo tạc to lớn, đại lượng tôm cá bị tạc bay, trong nước dâng lên khói trắng.

Thậm chí nước hồ đều đang sôi trào!

Chỉ chốc lát sau, rất nhiều tôm cá biến thành màu đỏ hiện lên.

Sau đó, thân thể Kim Trĩ giống như một cái chữ “Đại”, mặt hướng đáy hồ lưng chỉ lên trời, chậm rãi trôi nổi...

Không nhúc nhích.

“Đây là...”

Tần Tử sợ ngây người, sau đó thật thà nhìn về phía trưởng lão Tử Vân học cung cũng đang trợn mắt hốc mồm.

“Mau đưa hấn vớt lên, hấn không biết bơi!”

Vị này trưởng lão đột nhiên nhớ ra cái gì đó, sắc mặt đại biến, sau đó tranh thủ thời gian dùng năng lượng đem Kim Trĩ vớt lên.

Rất nhanh.

Kim Trĩ bị đặt ngang ở bên trên boong tàu phi thuyền, toàn thân ướt sũng, sắc mặt tái nhợt, thoi thóp.

Tần Tử cùng vị này trưởng lão đều ân cần nhìn xem hấn.

Chỉ thấy hấn từ từ mở mắt, hữu khí vô lực hỏi:

“Ngươi vừa rồi... Nói cái gì...”

Tần Tử ngẩn người, loại thời điểm này còn quan tâm cái này?

Nhưng vẫn là thành thành thật thật nói ra:

“Kim sư huynh, ngươi nguyện ý cùng ta làm bằng hữu không?”

“A, cái này... Ân... Có thể...”

Kim Trĩ có chút nói năng lộn xộn, mà lại sắc mặt tựa hồ lại muốn đỏ lên, nhưng giống như bởi vì quá hư nhược, thế là sắc mặt vẫn tái nhợt.

Không biết có phải là sớm tính toán qua hay không.

Hắn sau khi nói xong, tựa hồ vừa vận hao hết khí lực cuối cùng, hai mắt nhắm lại, cứ như vậy ngất đi.

“Cái này...”

Tần Tử mờ mịt nhìn xem một màn này.

Vị trưởng lão Tử Vân học cung kia, lại là lộ ra một nụ cười thân thiện, không biết nên khóc hay cười nói ra:

“Hắn tính cách chính là như vậy, có thể là sự tình tới quá đột ngột, để hắn có chút ngại ngùng, tạm thời không biết làm sao bây giờ, ở trên thuyền này lại không có biện pháp rời đi, cho nên dùng giảm xóc một chút.”

Tần Tử lập tức đã hiểu.

Kim sư huynh nhìn như lãnh khốc, kỳ thật da mặt rất mỏng, đáp ứng làm bằng hữu, về sau cần dùng phương thức hôn mê, để trốn tránh ngại ngùng.

Vị trưởng lão thờ này dài nói:

“Ai, đứa nhỏ này cái gì cũng tốt, mặc kệ là thiên phú hay là nhân phẩm, đều là nhân tuyển tốt nhất, chính là quá quái gở... Trước lúc này, hắn chưa từng có bằng hữu, hi vọng đằng sau có thể có chút cải biến.”

Tần Tử nghĩ nghĩ, hỏi:

“Tiền bối, Kim sư huynh đến cùng là lai lịch gì, tính cách rất kỳ quái như này, đến cùng là hình thành như thế nào?”

Kim sư huynh hoàn toàn chính xác rất kỳ quái.

Một mặt cao ngạo đến bầu trời, coi trời bằng vung, một mặt khác lại tự ti đến trong đất bùn, thậm chí không dám cùng người kết giao.

“Cái này...”

Vị này trưởng lão trầm ngâm một chút, cười khổ nói:

“Kỳ thật ta cũng không biết, năm đó hắn là một người đi vào Tử Vân học cung, chúng ta cũng tra không được quá khứ của hắn, hắn nói mình là một cái tán tu, không cha không mẹ, cái khác, ngược lại là thật không tìm ra manh mối.”

Tần Tử nhú mày.

Loại thể chất trời sinh thần lực như Kim sư huynh này, khí huyết như hải, làm sao có thể là hài tử của người bình thường?

Tất nhiên rất có lai lịch.

Đột nhiên, Tần Tử nhớ tới, hồi tới việc nhà của người ta là việc không tốt, huống chi... Người ta còn nằm tại nơi này.

Thế là, hắn cười khỏ lắc đầu:

“Được rồi, vẫn là về sau chính ta hỏi hắn đi.”

Sau đó, hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi:

“Tiền bối, tại sao là các ngươi tới cứu ta, cha ta đâu? ?”

Đúng a!

Cha hắn đâu! !

Kim sư huynh đều tới cứu hắn, nói rõ tin tức hắn tại Toái Tinh yêu vực đã truyền đến Tử Vân học cung, như vậy cha hắn vì cái gì không có động tĩnh?

Theo lý thuyết, hắn có nguy hiểm, cha hắn không phải hắn là xông lên phía trước sao? Vì sao hiện tại cũng không có xuất hiện?

Cái này không khoa học a! !

“Cái này...”

Vị này trưởng lão do dự một chút, sau đó dùng ngữ khí trầm thấp nói ra:

“Tại trước khi nói, ta hi vọng ngươi chuẩn bị tâm lý thật tốt...”

Lộp bộp! !

Nhịp tim Tần Tử đột nhiên chậm nửa nhịp, cảm xúc từ ủy khuất cùng quật cường hưng sư vãn tội, biến thành hoảng sợ.

Chuẩn bị tâm lý thật tốt?

Đây là cái ý tứ gì? Chẳng lẽ là cha xảy ra chuyện rồi?

Gần như nháy mắt, vô số suy nghĩ tại trong đầu tuôn ra, để hắn hai mắt biến thành màu đen, cảm giác trời cũng sắp sụp xuống tới.

“Đến cùng thế nào? Ngươi mau nói! !”

Hắn đột nhiên bắt lại cánh tay vị trưởng lão này, con mắt nhìn chòng chọc vào trưởng lão, giống như mãnh thú ăn người.

Khí lực của hắn rất lớn.

Nhưng là còn không thể tạo thành tổn thương gì đối một vị hoàng giả đỉnh phong, mà vị trưởng lão này cũng không có sinh khí, chỉ là thở dài một tiếng.

“Ai... Cha ngươi tại hơn nửa năm trước kia liền mất tích, về sau chúng ta tiến vào cung điện hắn, phát hiện một tờ giấy...”

“Hắn nói, là tu luyện xảy ra vấn đề, cần vượt qua một cái tử kiếp, còn nói, nếu như hắn cuối cùng không có thể trở về đây, để chúng ta chiếu cố cho ngươi, dù sao, ngươi cũng là đệ tử Tử Vân học cung.”

Tần Tử nghe vậy, như bị sét đánh! !

“Cha... Thật xảy ra chuyện... Làm sao lại, tại sao sẽ như vậy chứ... Đây không có khả năng a... Sao lại có thể như thế đây...”

Hắn bước chân lão đảo lui về sau hai bước, trở nên thất hồn lạc phách, nói năng lộn xộn, một đôi mắt bắt đầu trở nên trống rỗng vô thần.

Những quá khứ trước kia, không ngừng nổi lên.

Nam nhân kia, tại trong lòng hắn vẫn luôn là cường đại, lại là ôn hòa, là lực lượng lớn nhất trong lòng hắn.

Chương 287: Tần Tử Đau Buồn

Chương 287. Tần Tử Đau Buồn

Nam nhân kia, bất luận cái thời điểm gì đều quan tâm hắn, bảo vệ hắn, thậm chí tại thời điểm hắn gặp rắc rối, cũng vẫn dung

túng hấn như cũ.

Mặc kệ chuyện gì xảy ra, nam nhân kia đều sẽ che ở trước người hấn, vẫn đậm phong khinh nói... Đừng sợ, có cha tại đây.

Hấn coi là, thời gian sẽ hoàn toàn như trước đây, vĩnh viễn như thế.

Thế nhưng là đột nhiên, cái thân ảnh che ở trước người hấn kia, tựa hồ đổ xuống, là đột ngột như vậy, vội vàng không kịp chuẩn bị như vậy.

Hấn bỗng nhiên phát hiện.

Tiếc nuôi lớn nhất của mình, cũng không phải là cha rút cuộc không thể bảo hộ hấn, mà là cho tới nay... hấn quan tâm quá ít đối với cha.

Hấn một mực hưởng thụ lấy kiều ngạo làm đời thứ hai cường giả, hưởng thụ lấy cha hấn che chở cho hấn, lại luôn không chú ý thống khổ cha hấn tiếp nhận!

Cha hấn đã sớm nói, cường ép khôi phục tu vi, sẽ tổn thương căn cơ a.

Hấn rõ ràng biết! Hấn rõ ràng biết a! !

Đông!

Bất tri bất giác, hấn quỳ xuống đến, nước mắt từ trong mắt không ngừng rơi xuống, ngẩng đầu lên nhìn về phía trên trời.

“Cha, là ta bất hiếu, là ta bất hiếu a...”

Đông! Đông! Đông!

Trán của hấn không ngừng đụng vào bên trên boong tàu của phi thuyền ngăn cửa, rất nhanh liền đập tới đầu rơi máu chảy.

Mà vị kia trưởng lão thấy thế, cũng là bùi ngùi thở dài.

Loại sự tình này, hấn khuyên không được.

Hấn nhớ kỹ, tại trước đây thật lâu, thời điểm cha hấn vẫn lạc, hấn cũng là khóc ròng ròng, quỳ xuống đập đầu như này.

Thăng trầm, có bao nhiêu người có thể trốn được chứ?

Mỗi người chú định đều là phải trải qua.

Khác biệt chính là, có người dùng hết hiệu đạo, cho nên thời điểm kia càng nhiều hơn chính là bị thống cùng không bỏ.

Mà có người ngày thường không để ý đến rất nhiều, cho nên đến cuối cùng, lúc quý trên mặt đất, chỉ còn lại áy náy cùng hối hận...

“Cha ngươi còn chưa có chết đâu! !”

Trên bầu trời, Tần Xuyên ẩn thân nhìn xem một màn phía dưới này, có chút dở khóc dở cười.

Hắn lưu lại tờ giấy kia, chẳng qua là vì giải thích mình vì cái gì không tại trong học cung, vì cái gì không tới cứu nhi tử.

Nghĩ không ra, tiện nghi nhi tử đa sầu đa cảm như vậy, trực tiếp nhất định tin hắn chết, đem hậu sự của hắn đều xử lý lên...

Hắn hoài nghi cái tiểu tử này đang trù yểu hắn.

Nhoáng một cái, nửa tháng trôi qua.

Phi thuyền ngăn cửa rời đi Toái Tinh yêu vực, về tới phạm vi Tử Vân vực.

Mà Tần Tử tại qua vài ngày đau thương, lại bắt đầu nhảy nhót tung bừng—— hắn cảm thấy, cha hắn không có dễ dàng chết như vậy.

Mà Kim Trĩ, lại là vẫn nằm tại bên trên phi thuyền như cũ, không có dấu hiệu tỉnh lại.

Có lẽ đã sớm tỉnh.

Chỉ bất quá trên mặt không nhìn được, tạm thời ngại ngùng không mở mắt ra mà thôi.

Quả nhiên, khi phi thuyền ngăn cửa rơi vào cửa chính Tử Vân học cung.

Kim Trĩ đột nhiên một cái lật đứng lên, sau đó “Hưu” một tiếng liền xông vào bên trong học cung, không thấy bóng dáng.

“Tần Tử sư huynh!”

“Tần huynh!”

“Tần sư huynh!”

“Tử ca nhi!”

Mà lúc này, học cử cung hội tụ rất nhiều người, có đệ tử không quen biết, cũng có cố nhân mảnh vỡ đại lục tới.

...

Bên trong bầu trời.

Tần Xuyên vẫn như cũ là ẩn thân trạng thái.

Hắn đưa mắt nhìn Tần Tử trở lại Tử Vân học cung, nhưng là cũng không có hiện thân, dù sao, này thời gian thật trùng hợp.

Tần Tử vừa trở về hắn liền trở lại, như vậy rất lộ liễu.

Muôn không khiến người ta hoài nghi cũng khó khăn.

Cho nên, hắn quyết định tạm thời vẫn là không muốn về Tử Vân học cung.

Mà lại vừa mượn cái cơ hội “Nghỉ bệnh” này, đến Cửu Thương đại lục đi chung quanh một chút.

Cũng coi là tìm kiếm đường.

Dù sao, chỉ có quen thuộc địa đồ, về sau hồ lên nhi tử mới có thể xe nhẹ đường quen, thuận buồm xuôi gió.

Về phần trong lúc hắn không có ở đây, Tần Tử gặp nguy hiểm thì làm sao bây giờ? Cái này hắn cũng không lo lắng.

Chân mệnh thiên tử luôn có chỗ sinh lộ của mình, thời điểm hắn ở, có lẽ hắn chính là sinh lộ của nhi tử, thời điểm hắn không có ở đây, thiên mệnh trong cõi u minh kia, hắn là sẽ an bài sinh lộ khác cho nhi tử.

Chân mệnh thiên tử, chỉ cần không phải làm cho người người oán trách, cơ bản không có khả năng cùng đường mất lộ!

Cho nên bên trên vấn đề an toàn thì không cần quan tâm.

Về phần Tần Tử có thể bởi vì lo lắng hắn mà khổ sở hay không... Ân, coi như là tôi luyện tâm trí tiểu tử này một chút đi.

Mà lại trải qua loại lo lắng, tự trách, áy náy lâu dài này, về sau, cái này tiểu tử cũng sẽ càng thêm quý trọng tình thương của cha, đây cũng là một cái cơ hội tăng tiến tình cảm phụ tử.

Chỉ cần tình cảm đầy đủ sâu, nói láo cái gì cũng là sự thật!

Thế là, hần xuất phát mười phần nhẹ nhõm.

Lấy tu vi hần bây giờ là Chuẩn Đế tam trọng thiên, lại tăng thêm Đế khí Băng Long thương, còn có áo tàng hình cùng hơn một trăm giá trị gọi cha bằng thân, phóng nhãn Cửu Thương đại lục, nơi nào không thể đi được?

“Nhưng mà, thật muốn đi, vẫn là phải đi địa phương có ý nghĩa một chút, vì về sau Tần Tử lịch luyện trải đường.”

Nghĩ đến nơi này, hần lấy ra một phần địa đồ cương vực nhân tộc, bắt đầu nghiên cứu.

Cương vực Nhân tộc thật rất lớn.

Dạng cương vực giống Tử Vân vực này, hết thảy có hơn một ngàn tòa.

Trong đó càng là bao hàm một chút siêu cấp đại vực, một cái liên tương đương với mấy cái Tử Vân vực, có Võ Đế cường giả tọa trấn, ngọa hồ tàng long!

“Tử Vân vực, ở vào tây nam bộ của cương vực nhân tộc, mà tây nam bộ hơn một trăm cái cương vực, gọi chung là tây nam quần vực, mà chủ vực của tây nam quần vực, là một cái siêu cấp đại vực, tên là... Xích Minh vực!”

Tần Xuyên hí mắt, lẩm bẩm nói:

“Dựa theo bình thường sáo lộ, chờ Tần Tử tại Tử Vân vực bắt đầu phát dục, liền sẽ đến Xích Minh vực gây chuyện.”

“Có thể là tham gia một loại tranh tài nào đó do quần vực các đại học cung phương nam liên hợp tổ chức, cũng có thể là đi tranh đoạt một loại cơ duyên nào đó, tóm lại, Tần Tử khẳng định sẽ đi Xích Minh vực, vậy ta trước hết đi Xích Minh vực nhìn xem.”

Nghĩ đến nơi này, hần duy trì trạng thái ẩn thân, hướng phía Xích Minh vực bay đi.

Chương 288: Chuẩn Bị Cho Tần Tử

Chương 288. Chuẩn Bị Cho Tần Tử

Nhoáng một cái, một tháng trôi qua.

Tần Xuyên lấy tốc độ Chuẩn Đế, toàn lực phi hành, vượt qua tám tòa cương vực lớn nhỏ khác nhau, rốt cục đi tới Xích Minh vực.

“Oanh!”

Nháy mắt bước vào Xích Minh vực, Tần Xuyên lập tức cảm giác không giống trước, giữa thiên địa, phảng phất tràn đầy một cỗ vô cảm giác hình nặng nề.

Loại cảm giác nặng nề này, đến từ võ vận.

Nói cách khác, Xích Minh vực, có cường giả Võ Đế tọa trấn!

Võ Đế cường giả, bản thân liền có có võ vận, mà lại giữa thiên địa võ vận, cũng sẽ hướng phía bọn hắn hội tụ.

Bọn hắn chỗ địa phương, võ vận xương long, thiên địa pháp tắc sẽ càng thêm rõ ràng, tu luyện cũng sẽ càng thêm dễ dàng.

Đây cũng là đại địa phương cùng tiểu địa phương khác biệt lớn nhất —— tu luyện hoàn cảnh lớn đều trực tiếp không đồng dạng!

“Hệ thống, có bảo vật có thể tùy ý cải biến dung mạo cùng tu vi khí tức hay không?”

Tần Xuyên yên lặng hỏi.

“Đỉnh! Vạn tướng mặt nạ, mang lên mặt nạ này, hóa thân vạn tướng chi vương, tùy ý cải biến khí tức cùng tướng mạo, cường giả Võ Đế bình thường cũng nhìn không ra đến, giá cả —— 28.6.”

Hệ thống hồi đáp.

Tần Tử nhìn thấy cái này giá cả, sừng sốt một chút, mặt không thay đổi hỏi:

“Hệ thống, cái giá tiền này của ngươi là nghiêm túc sao?”

Hắn còn thừa lại 108.6, hệ thống trực tiếp định giá 28.6, vừa vặn đem hắn số lẻ xóa đi.

Có sự tình trùng hợp như vậy?

Cái này rõ ràng chính là đang làm thịt hắn!

“Đinh! Mời túc chủ không nên suy nghĩ bậy bạ, bản hệ thống không có khả năng chiếm tiện nghi 0.6 giá trị gọi cha, cái này không có ý nghĩa.”

Hệ thống lý trực khí trắng nói.

Khóe miệng Tần Xuyên co giật mấy lần, sau đó cũng không còn so đo —— dù sao cái hệ thống chó này có quyền giải thích cuối cùng, mà hắn cũng không có biện pháp kiểm toán, coi như tra ra vấn đề, cũng không có biện pháp trị nó!

Còn tốt, tổn thất không lớn.

“Ông!”

Rất nhanh, một trương mặt nạ trong suốt xuất hiện tại trong tay, hắn trực tiếp đặt tại trên mặt.

Lập tức, dung mạo cùng khí tức của hắn dựa theo tâm ý biến hóa, biến thành dáng vẻ Tần Tử, sau đó hắn đổi lại áo đen.

Cái khuôn mặt này tuần lẳng mà hơi có vẻ non nớt, cái ánh mắt quật cường mà kiên nghị này, quả thực có thể dĩ giả loạn chân.

Tần Xuyên nhếch miệng lên, nghiền ngẫm mới nói:

“Xích Minh vực... Tần Tử ta đến rồi!”

...

Tiên Thảo bí cảnh.

Là một trong những bí cảnh nổi danh Xích Minh vực.

Nó tựa hồ là chiến trường của trận chiến thượng cổ kia, sau chiến đấu, bị các cường giả Võ Đế nhân tộc cải tạo, biến thành

nơi lịch luyện cho nhữn người trẻ tuổi.

Bí cảnh nhân tạo như vậy, kỳ thật tại cương vực nhân tộc có rất nhiều, cũng coi là một loại xây dựng công trình cơ sở.

Toàn bộ xã hội phát triển, không thể rời khỏi giáo dục, cũng không thể rời đi khỏi công trình cơ sở—— mặc dù so sánh không đúng lắm, nhưng lời nói nôm na là như vậy!

Nhân tộc muốn phát triển, nhất định phải đầu tư.

Bí cảnh không phải trời sinh.

Đều là vì người chế tạo.

Nếu như chỉ biết đào móc cùng phá hư, không tu kiến, như vậy lại nhiều bí cảnh hơn nữa, cuối cùng cũng sẽ bị đào hết, miệng ăn núi lở...

Mà Tiên Thảo bí cảnh mỗi ba trăm năm mở ra một lần, bởi vì bên trong các loại tiên thảo tuyệt thế, đều là ba trăm năm nở một lần.

Mà bây giờ, lại thời điểm đến bí cảnh mở ra.

Dãy núi bên ngoài bí cảnh, người đông nghìn nghịt, từng đạo thân ảnh, đứng tại bên trên các ngọn núi, trông mong mà đổi đời.

Trong đó có nhân vật thiên kiêu chân chính.

Cũng có hạng người đục nước béo cò.

Nhưng là tu vi phổ biến đều tại phía dưới Giới Hoàng cảnh, bởi vì bí cảnh có hạn chế, tu vi hoàng giả trở lên, không cách nào tiến vào.

“Ha ha ha, ba trăm năm vừa mở bí cảnh, vừa lúc bị ta đợi đến, đây chẳng phải là nói ta thiên mệnh sở quy?”

Có người hưng phấn nói.

Bên cạnh lập tức có người giới nước lạnh:

“Người thật sự chờ đến Tiên Thảo bí cảnh, nhưng là, xin hỏi một thể hệ này của ngươi có bao nhiêu người?”

Lập tức, nụ cười hưng phấn cyar người kia cứng đờ, sau đó bắt đầu phiền não trong lòng—— thân là đá lót đường, bản thân an ủi một chút cũng không được sao?

“Mau nhìn, đại nhân vật đang trăng!”

Đột nhiên, có người kinh hô một tiếng, sau đó liền thấy được một chiếc lâu thuyền to lớn bao phủ ánh trăng, từ phương xa oanh long long bay tới.

“Đông Đế Nguyệt gia!”

Mà lúc này, một bên khác cũng có liên xa bay tới, bên ngoài liên xa có dị tượng long phượng xoay quanh, mười phần chói lọi.

“Nam Đế Hồng gia!”

Gần như đồng thời, mấy cái phương hướng khác cũng có tọa giá hoa lệ bay tới, lộ đầy vẻ lạ lẫn, khí thế kinh người.

“Tây Đế Chu gia!”

“Bắc Đế Vương gia ~ “

“Xích Minh học cung!”

Tại trong ánh mắt kính sợ mọi người, ngũ phương thế lực lớn nhất Xích Minh vực đều đến đông đủ, ngũ đại thế lực này, đều có Võ Đế tọa trấn!

Mà lúc này, một vị thanh niên áo đen, cũng yên lặng xuất hiện ở nơi này, rất điệu thấp, không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Chính là Tần Xuyên ngụy trang thành Tần Tử!

Trên bầu trời, nhóm thiên kiêu ngũ đại thế lực kia, bắt đầu hàn huyên lẫn nhau, lộ ra làm bộ làm tịch.

Tần Xuyên nhìn một chút.

Những cái nhóm được gọi là thiên kiêu, đều chỉ là thánh nhân tầng bốn, tầng năm, đoán chừng là thiên tài gần đây mới có một chút danh khí, với hắn mà nói, quả thực yếu đến đáng thương, cho nên cũng lười đi chú ý.

Hắn muốn làm kỳ thật rất đơn giản.

Chính là tại bên trong bí cảnh quét ngang toàn trường, độc chiếm tất cả chỗ tốt, sau đó... Lại đem những thiên tài này đánh cướp, nhục nhã!

Gây nên chúng nộ!

Đương nhiên, hắc tạm thời cũng sẽ không bại lộ tên của mình.

Bởi vì nếu như những người này biết cái gia hỏa “Đáng dâm ngàn đao” kia gọi là Tần Tử, khẳng định sẽ điều tra, cứ như vậy, liền rất có thể sẽ tra được Tần Tử còn tại Tử Vân học cung, vậy liền lòi.

Bí mật hắc gìn giữ sẽ biến mất.

Chỉ để lại khuôn mặt.

Chờ thời điểm Tần bé heo đi vào Xích Minh vực, tự nhiên sẽ để những người bị hại này nhận ra, đến thời điểm đó, tất nhiên sẽ người người kêu đánh...

Những người bị hại này cảm xúc rất kích động, thậm chí sẽ gọi ra những thiên kiều loại hình ca ca ngang ngược, sư huynh cuồng ngạo của mình, nhục nhã Tần Tử.

Tần bé heo sao có thể chịu được ủy khuất như vậy?

Tất nhiên là không phục liền đánh!

Đánh mặt thiên kiều, giá trị gọi cha liền sẽ từ từ dâng đi lên, sau đó thiên kiều bị đánh mặt sau chắc chắn sẽ chết, sau đó sát ý cũng liền tới...

Vòng vòng đan xen, hoàn mỹ!

Chương 289: Đồng Bọn

Chương 289. Đồng Bọn

Tiên Thảo bí cảnh, là địa phương cho thánh nhân ngũ trọng thiên trở xuống lịch luyện.

Cường giả ngũ trọng thiên trở lên, rất khó đi vào.

Kỳ thật phóng nhãn lớn như vậy Xích Minh vực, còn có một chút bí cảnh đẳng cấp cao hơn, thậm chí cũng là tại khoảng thời gian gần đây mới ra.

Nhưng là Tần Xuyên lựa chọn Tiên Thảo bí cảnh.

Chủ yếu là bởi vì...

Vấn đề tu vi!

Tu vi Tàn Tử hiện tại chỉ có thánh nhân tam trọng thiên, cũng có khả năng gần đây đột phá tứ trọng thiên, nếu như hắn hiện tại đi bí cảnh thất bát trọng thiên quấy rối, thậm chí là bí cảnh Hoàng cấp quấy rối, cái tu vi này căn bản không đối xung.

Đến thời điểm đó.

Tàn Tử đi vào Xích Minh vực, nếu như chỉ có tu vi ngũ lục trọng thiên, những người khác xem xét, a, cầu tặc ngươi làm sao tu vi ngược lại càng ngày càng thấp? Trực tiếp liền sẽ lòi!

Tóm lại, tất cả đều phải xuất phát từ thực tế.

“Oanh long long!”

Hồi lâu sau, toàn bộ dãy núi bắt đầu chấn động, sau đó, một đạo quang môn khổng lồ, chậm rãi hiển hiện ra trong không khí.

Lập tức.

Một cỗ khí tức viển cổ thê lương, từ bên trong quang môn kia lan tràn ra, xuyên thấu qua quang môn, tựa hồ có thể nhìn thấy thế giới tàn tạ bên trong kia.

“Đi!”

“Tiến nhanh đi!”

Mọi người kinh hô, sau đó đại lượng thân ảnh đặng không mà lên, giống như châu chấu đầy trời, nối đuôi nhau mà vào.

“Ông ông ông ông!”

Mọi người xuyên qua quang môn, phát ra từng đạo gợn sóng, thật giống như hạt mưa dày đặc đánh vào trên mặt hồ bình tĩnh.

Không có nguy hiểm phát sinh.

Tàn Xuyên cũng tiến vào quang môn.

Đây là một cái thế giới khô héo thê lương, đại địa vỡ vụn, chân trời tựa hồ vĩnh viễn treo huyết sắc hào quang, tựa hồ bị máu nhuộm đỏ.

Trên bầu trời, có cát bụi màu vàng đang cuốn lên, mang đến từng mùi máu tươi, mười phần tức sát.

“Không phải nói Tiên Thảo bí cảnh sao, làm sao hoang vu như thế, ngay cả một cộng cỏ đều nhìn không thấy?”

Có kẻ lừa gạt người hư hư thực thực hỏi.

Lập tức có người cười nhạo nói:

“Tiên Thảo bí cảnh, cũng không có khả năng đầy đất đều là tiên thảo chứ? Nếu là thật nhiều tiên thảo như vậy, đến phiên đám người chúng ta tiến đến hái?”

“A? ?”

Người tra hỏi ngây ngẩn cả người, hiển nhiên có chút thất vọng, nếu như tiên thảo rất hi hữu, vậy cạnh tranh liền sẽ rất kịch liệt.

Bên cạnh có người nói ra:

“Ta nghe nói, tiên thảo đều trưởng thành tại rất nhiều địa phương không tưởng tượng được, tỉ như nói trong hẻm núi, hoặc là bên trong khe hở, thậm chí có khả năng tại đáy sông, tại phía dưới nham tương...”

“A cái này...”

Một chút người không hiểu rõ đều há to miệng.

Mà vị bác học vô danh kia cười nói ra:

“Nhưng mà, những tiên thảo này đều có một cái đặc điểm —— bọn chúng đều là tiên bối nhân tộc ta trồng, mà sợi rễ lại đều bị trận pháp bảo hộ, căn bản đào không được, tiên thảo sau khi bị ngắt lấy đào đi, sau khi qua vài năm tháng, liền sẽ lần nữa mọc ra.”

“Nói cách khác, nếu như gia tộc người trước kia có người tìm tới qua tiên thảo, nói cho người vị trí đại khái, người liền rất dễ dàng tìm tới tiên thảo.”

Rất nhiều người ngu ngơ, sau đó kêu lên nói:

“Đây chẳng phải là nói... Còn có thể so bối cảnh?”

“Ha ha, cái thế giới này, có chỗ nào không nhìn bối cảnh? Có ít người, trời sinh lúc chào đời đã ở bên trên người khác.”

Vị bác học giả kia cười lạnh nói.

“Mau nhìn, đám thiên tài ngũ đại thế lực phân tán ra rồi, bọn hần cầm địa đồ, tựa hồ đáng vẽ mục tiêu rất rõ ràng!”

Đột nhiên, có người hoảng sợ nói.

Những người khác phóng nhãn nhìn lại, quả nhiên, đám thiên tài ngũ đại thế lực hóa thành từng đạo lưu quang, hướng từng

cái phương hướng phân tán mà đi.

“Đáng ghét, những tên nhị thế tổ này!”

“Tiên thảo vốn là có hạn, chẳng phải là muốn bị bọn hắc cướp sạch?”

“Chỗ tốt này cũng không thể để để bọn hắc toàn chiếm, Võ huynh, nếu không, chúng ta làm một cái tập hợp?!”

“Ha ha, Tây Môn huynh nói đùa, loại sự tình này có thể làm không được a, sẽ có họa sát thân...”

Vị kia Võ huynh cười từ chối, tựa hồ không muốn cùng lưu hợp ô, nhưng là lúc đi qua Tây Môn huynh, lại nhỏ giọng nói ra:

“Ra cho khác nói chuyện một chút.”

Lập tức, vị Tây Môn huynh kia mừng rỡ!

Có hi vọng!

Thế là, cái này hai người riêng tự mình lượn quanh một vòng về sau, hội hợp tại một chỗ bí ẩn, trở thành huynh đệ cùng một cái chiến hào...

Tổ hợp như Giống Võ huynh cùng Tây Môn huynh này, kỳ thật có rất nhiều.

Bọn hắc đều là có chí hướng.

Đã tới Tiên Thảo bí cảnh, không thể chỉ nhìn những thiên tài đại thế lực kia lấy đi toàn bộ tiên thảo chứ?

Bọn hắc cũng phải cõ!

Người gặp có phần! !

Mà Tần Xuyên, lại là cũng không làm sao gấp, hắc dùng mặt nạ vạn tướng chỉ vương ẩn giấu đi tu vi ba động, lừa qua ánh sáng cánh cửa kia.

Nhưng vẫn là tu vi Chuẩn Đế như cũ!

Hắn chỉ cần phóng xuất ra thần niệm Chuẩn Đế, tự nhiên có thể đem toà bí cảnh này hoàn toàn bao phủ, đến thời điểm đó, bọn gia hỏa này, một cái cũng chạy không thoát.

Bất quá... Hắn muốn trước chờ cửa ánh sáng này đóng lại.

Hắn nghe ngóng.

Sau khi cái cửa ánh sáng này đóng lại, phải nửa tháng mới có thể lần nữa mở ra, trong lúc này, Tiên Thảo bí cảnh hoàn toàn phong bế, tin tức bên trong truyền không đi ra, cường giả phía ngoài cũng vào không được.

Thời điểm kia, hắn liền có thể muốn làm gì thì làm!

“Vị huynh đệ kia, ta xem ngươi khí định thần nhàn, lực lượng đầy đủ, chắc hẳn thực lực bất phàm, không bằng chúng ta cùng một chỗ chứ?”

Cái thời điểm này, một người thanh niên mặc đạo bào màu vàng, hơi mập hèn mọn đi tới, nháy mắt ra hiệu đối với Tần Xuyên.

“Chỉ giáo cho?”

Tần Xuyên mỉm cười hỏi.

Mập mập đạo bào màu vàng nhìn về phía một vị thiếu nữ váy trắng trên bầu trời, hí mắt nói ra:

“Ngươi nhìn, kia là một vị tiểu thư dòng chính Đông Đế Nguyệt gia, nàng khẳng định biết nơi nào có tiên thảo, mà lại ta phát hiện, rất nhiều gia hỏa hèn mọn đã âm thầm để mắt tới nàng.”

“Bọn gia hỏa này nhìn nàng mảnh mai, đều muốn cướp đi tiên thảo, chúng ta tự nhiên không thể nhìn bọn hắn ăn thịt, mình ăn canh, cho nên, chúng ta cũng theo sau, tranh thủ để nàng làm la bàn chỉ đường!”

Chương 290: Đối Đáp Đúng Mật Mã

Chương 290. Đối Đáp Đúng Mật Mã

Tần Xuyên nghe vậy, biểu lộ cổ quái.

Mặc dù hắn biết ý tứ cái mập mạp này nói là cái gì, nhưng là không nhìn mặt chữ, nghe thấy thanh âm, vẫn là rất dễ dàng hiểu lầm.

“Người đi đi, ta đang chờ người.”

Tần Xuyên uyển chuyển cự tuyệt, sau đó tiếp tục nhìn qua đạo quang môn to lớn.

“Người còn có bằng hữu không có vào sao? Hắn tên gọi là gì, có lẽ ta biết thì sao.”

Cái mập mạp đạo bào màu vàng rất như này quen thuộc.

“Ta đang chờ đợi Khản Đa.”

Tần Xuyên tự mình nói.

“Khản Đa?”

Cái này mập mạp nhú nhú mày, danh tự này có chút kỳ quái, hoàn toàn chính xác chưa nghe nói qua.

“Vậy ta liền không bồi người, cái cửa vào này còn có mấy cái canh giờ mới có thể đóng lại, ta muốn nắm chặt thời gian.”

“Dù sao, vị tiểu thư này xinh đẹp như vậy, không thể để cho những mãng phu này mang đi tiên thảo, nhất định phải là ta tới.”

Nói xong, cái mập mạp này hai mắt tỏa ánh sáng, hào hứng đuổi theo, giống như con cóc đuổi theo thiên nga, nước bọt đều văng khắp nơi.

Da mặt Tần Xuyên đột nhiên cứng ngắc!

Hắn đột nhiên phát hiện, hắn giống như thật hiểu lầm cái gì... Cái mập mạp này, rõ ràng chính là đang để ý cái khác.

“Ha ha, ngược lại là cái người thú vị, thiên phú không tầm thường, khí huyết tràn đầy, hết lần này tới lần khác lại vô sỉ như vậy, nếu như là Tần Tử tử gặp kia tiểu được, có thể có thể góp cái đồng đội, thông đồng làm bậy...”

Hồi lâu, Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng.

Hắn chung quy là người đời trước, mặc dù tuổi tác ăn ảnh không sai biệt lắm, nhưng là cấp độ bên trên, đã chênh lệch rất

xa.

Thế là, Tần Xuyên tiếp tục tại nguyên chỗ chờ đợi.

Đột nhiên!

Hắn phát hiện, trừ hắn ra, vậy mà còn có những người khác cũng đang đứng tại cách quang môn không xa, nhìn như tại trái phải bồi hồi, kỳ thật cũng đang vô tình hay cố ý giám sát lấy quang môn, mà lại khoảng chừng mười mấy người.

Hắn cẩn thận cảm ứng một chút.

Phát hiện thể nội những người này đều ẩn giấu đi một nguồn sức mạnh không yếu, tựa hồ là sử dụng một loại phong ấn thần kỳ nào đó, phong bế tu vi, cưỡng ép trà trộn đi vào.

Tần Xuyên nháy mắt mấy cái, sau đó nhin không được cười lên:

“Đây là... Gặp được đồng đạo?”

Mà lúc này, kia mười mấy người lưu ý đến Tần Xuyên, trong đó một cái thanh niên áo đen hướng phía hắn nhích lại gần mà không để lại dấu vết.

“Ông trời đền bù cho người cần cù...”

Người này đi thoáng qua Tần Xuyên, lẩm bẩm thấp giọng lẩm bẩm nói.

Tần Xuyên sững sờ!

Đối phương đây là đem hắn coi là đồng bọn, hoặc là có tổ chức nào đó phái những người này xuống, đây là kẻ liên hệ?

Có ám hiệu nhận biết sao? ?

Cái ám hiệu này, Tần Xuyên khẳng định là không biết.

Nhưng là không quan hệ.

Hắn vẫn là chuẩn bị thử một chút.

Nếu như đáp sai, vậy liền đem đám người này trực tiếp cầm xuống, lại nghiêm hình tra tấn một phen, dù sao những người này cũng đánh không lại hắn.

Thử nhìn một chút! !

Thế là, hắn nghĩ nghĩ câu đối tượng quan ở kiếp trước, cuối cùng nhàn nhạt nói ra:

“Hằng người có thể thắng.”

Xoạt!

Không khí tựa hồ an tĩnh một chút, mà cái thanh niên áo đen kia nguyên bản chỉ cùng Tần Xuyên gặp thoáng qua lại ngừng bước chân.

Hắn nghiêm túc xoay người, thấp giọng nói ra:

“Người chính là Dạ Oanh?”

Tần Xuyên ngẩn người, sau đó đoán được đây đại khái là danh hiệu người nào đó, dù sao gián điệp rất thích dùng danh hiệu.

Thế là gật đầu nói: “Ừm.”

“Đi theo ta.”

Áo đen thanh niên thấp giọng nói, sau đó tự mình hướng phía một cái gò núi đi đến, mà mười cái đồng bọn chung quanh kia, cũng đều yên lặng biến đổi trận hình, hướng phía hai người tới gần.

Bên ngoài gò núi lưu lại mấy người canh chừng, mà những người còn lại, thì là cùng Tần Xuyên cùng một chỗ tiến vào chỗ gò núi tối tăm.

“Dạ Oanh đại nhân!”

Những người kia có chút cúi đầu đối với Tần Xuyên, tựa hồ là hành lễ hạ vị giả đối thượng vị giả, sau đó, áo đen thanh niên nói ra:

“Ngài đối ra được ám hiệu, lúc đầu đã đủ để chứng minh thân phận, nhưng là vì đại kế tộc ta, còn xin ngài thử máu!”

Nói xong, hắn lấy ra một cái la bàn.

Phía trên cái la bàn này, hiện đầy đường vân phức tạp.

Tần Xuyên phát hiện, một chút đường vân trận pháp cơ sở, vậy mà cùng ngày bình thường hắn nhìn thấy hoàn toàn khác biệt, đồng thời, còn có một cỗ khí tức rất kỳ quái... Giống như đến từ một cái văn minh khác.

“Ông trời đền bù cho người cần cù.”

“Hằng người có thể thắng.”

“Thiên Hằng! ! Bọn hấn là người Thiên Hằng tộc!”

Trong đầu Tần Xuyên hiện lên một đạo tiếng sấm, để hấn gần như kinh hô lên.

Nhưng mà kiếp sống nhiều năm trang bức, để hấn định lực phi phạm, đặc biệt là tại thời điểm đối mặt rung động, thường có thể giữ vững bình tĩnh.

Cho nên, hấn mặt không đổi sắc.

Tay phải hấn cong ngón búng ra, một giọt máu tươi bay ra ngoài, nhỏ ở la bàn phía trên.

“Ông!”

Lập tức, la bàn kia chấn động, phát ra quang mang màu vàng kim nhàn nhạt.

“Đích thật là huyết mạch tộc ta!”

Những người kia hai mắt tỏa sáng, sau đó nhao nhao thở dài một hơi, chấp tay hành lễ đối với Tần Xuyên, đồng thời xin lỗi.

“Dạ Oanh đại nhân, đắc tội.”

“Kế hoạch lần này thực sự quá trọng yếu, chúng ta không thể không cẩn thận một chút, xin ngài lý giải.”

” Sự tình lần này nghĩ cách cứu viện tiên bối tộc ta, liền toàn dựa vào ngài.”

Tần Xuyên nghe vậy ngẩng đầu uốn ngực, nghiêm mặt nói:

“Sao lại nói như vậy, vì tiên bối, ta nghĩa bất dung từ!”

Hấn trong lòng cười thầm.

Kỳ thật giọt máu kia, là hấn lần trước tại chỗ cung chủ Toái Tinh học cung doạ dẫm tới được tinh huyết hoàng giả đỉnh phong Thiên Hằng tộc.

Hấn giải phong Đế khí Băng Long thương, về sau còn dư một chút.

“Ừm, chúng ta đi ra ngoài, tại nơi này ngốc quá lâu, dễ dàng bị người hoài nghi... Hết thấy giữ nguyên kế hoạch hành động.”

Tần Xuyên nghiêm túc nói.

“Tốt!”

Thế là, mọi người phân tán ra, tránh đi ánh mắt người chung quanh, từ các ngõ ngách gò núi lần lượt đi ra.

Người chung quanh đều đi gần như hết rồi, tất cả mọi người vội vàng đào đất ba thước tìm kiếm tiên thảo, cũng không ai chú ý bọn hắn.

Mười mấy người này tiếp tục yên lặng quan sát lấy quang môn, đều đang đợi cái quang môn này biến mất, về sau lại bí mật hành động.

Chương 291: Gian Tế Thiên Hằng Tộc

Chương 291. Gian Tế Thiên Hằng Tộc

Rất nhanh, mấy canh giờ trôi qua.

“Oanh long long!”

Quang môn kia bắt đầu rung động dữ dội, sau đó nhanh chóng co vào, giống như một cái vòng sáng, cuối cùng biến mất.

Tại một khắc cuối cùng.

Tựa hồ còn có cái gia hỏa xui xẻo muốn vượt qua địa hình mà chui vào, nhưng là bị kẹp ở giữa hai cánh cửa.

“Ngọa tào, thật chặt!”

Cái thằng xui xẻo kia kinh hô một tiếng, chung quy là chậm một bước, triệt để đã mất đi cơ hội tiến vào Tiên Thảo bí cảnh.

Hắn muốn tiên thảo.

Nhưng là không có cửa đâu.

“Giải khai phong ấn!”

Mà lúc này, nhóm gian tế thiên hằng tộc nhao nhao giải khai phong ấn thể nội, lập tức, tu vi bạo tăng đến Giới Hoàng cảnh!

Bọn hấn vốn là một đám cường giả Giới Hoàng, chỉ là dùng phong ấn chi pháp đặc thù, tạm thời phong ấn tu vi.

Loại phong ấn này hết sức phức tạp, cũng là bọn hấn trong tộc cường giả gần nhất mới nghiên cứu ra được.

“Dạ Oanh đại nhân, chúng ta đi thôi.”

Mười mấy người này hội tụ tại bên người Tần Xuyên, giống như chúng tinh cùng nguyệt, tựa hồ, hấn tại bên trong hành động lần này có tác dụng mấu chốt.

“Ừm.”

Tần Xuyên nhàn nhạt gật gật đầu.

“Người... nhóm người! !”

Cách đó không xa, có một người trẻ tuổi phát hiện dị thường, nhưng mà còn đến không kịp nói cái gì, một đạo huyết sắc hồ quang xẹt qua.

“Phốc!”

Người kia trực tiếp đầu người rơi xuống đất.

“Hừ, thấy được thứ không nên nhìn thấy, chỉ có thể trách mạng người không tốt.”

Thanh niên áo đen hừ lạnh một tiếng.

Tần Xuyên nhìn xem một màn này, cũng không có tâm lý ba động lớn bao nhiêu, cừu hận ở giữa hai cái tộc đàn, không phải dăm ba câu có thể nói rõ.

Mấy cái gian tế Thiên hàn tộc này, nếu như bị nhân tộc Cửu thương bắt đến, cũng khó thoát khỏi cái chết, thậm chí hạ tràng sẽ càng thâm hơn.

“Dạ Oanh đại nhân, cùng chúng ta đến, chúng ta có thể cảm ứng được phương vị đại khái vị tiền bối kia, ngài chỉ cần phá giải trận pháp phong ấn liền tốt.”

Áo đen thanh niên nói.

Sau đó hắn xuất ra một cái la bàn quái dị màu lam, hướng phía trước dẫn đường, mà mười cái gian tế, đem Tần Xuyên bảo hộ ở trung ương.

Bọn hắn không tiếp tục lên lút, mà là quang minh chính đại hướng phía mục tiêu tiến lên, trên đường nếu là bị người trông thấy, vậy liền diệt khẩu!

Bọn hắn đều là cường giả Giới Hoàng, giết một đám Thiên Vị thánh nhân, cùng đồ sát heo chó không hề khác gì nhau.

“Phốc phốc phốc!”

“A!”

“Tha mạng... Phốc!”

Một đoàn người mạnh mẽ đâm tới, trên đường đi lưu lại từng đạo thi thể, huyết dịch chảy xuôi, mười phần thảm liệt.

Phàm là nhìn thấy bọn hắn, đều bị diệt khẩu, mà người phía sau đi ngang qua nhìn thấy những thi thể này, còn tưởng rằng là tranh đoạt tiên thảo bị giết chết.

Tần Xuyên đứng tại trung ương nhóm gian tế Thiên Hằng tộc.

Hai tay khoanh ôm ngực, cao cao tại thượng.

Biểu lộ lạnh lùng.

Những nơi đi qua, nhóm gian tế Thiên Hằng tộc thần căn giết thần, huyết dịch không ngừng vẩy ra, liền thi thể đều không có lưu lại hoàn chỉnh.

Từ xa nhìn lại.

Giống như là ác bá xuất hành, tiểu đệ mở đường, mà cái phương thức mở đường này, huyết tinh quá phẫn.

Không phải nói người chứng kiến cũng khó khăn thoát khỏi cái chết sao, vì cái gì lại không từ xa nhìn chứ?

Bởi vì... Nơi xa có một khối thạch ảnh lưu niệm di chuyển, phi hành giống như máy bay không người lái, đem một màn này quay chụp xuống tới hoàn chỉnh.

Thậm chí còn có Tần Xuyên diễn xuất với ống kính —— đương nhiên, đây là Tần Tử mặt!

Tần Xuyên mười phần vững tin.

Chỉ là cái hình tượng lạnh lùng đồ sát này lưu truyền ra đi, cũng đủ để cho Tần bé heo kéo căng cừu hận, người người kêu đánh.

Đây là tại dưới tình huống không bại lộ thân phận Thiên Hằng tộc.

Nếu như lấy thêm ra điểm chứng cứ, chứng minh những người này là gian tế Thiên Hằng tộc, đến thời điểm đó, coi như càng thú vị.

Cầu kết Thiên Hằng tộc, cái tội danh này, gần như không có người có thể chịu nổi, đừng nói là Tần bé heo, coi như cường giả Võ Đế cũng không được...

Đương nhiên, cái mũ gian tế này không thể tùy tiện chụp xuống, bởi vì hắn làm lão cha Tần Tử, cũng sẽ nhận liên lụy.

Nhất định phải chờ khi hắn lại mạnh lên một chút, đồng thời trốn đi, về sau lại đem cái cái mũ này chụp xuống dưới, để Tần bé heo độc hưởng...

Hắn thân là phụ thân, há có thể cùng nhi tử tranh đoạt vinh dự chứ?

Hắn khinh thường làm điều đó! !

Một đoàn người giản dị tự nhiên đi tới, hồi lâu sau.

“Ong ong ong!”

La bàn trong tay thanh niên áo đen phát ra một tiếng kêu, sau đó nhanh chóng chuyển động, đồng thời phóng xuất ra quang mang màu trắng.

“Chính là nơi này! Vị tiền bối kia liền bị phong ấn tại phía dưới này, nhanh bỏ ra mặt đất!”

Áo đen thanh niên kích động nói.

“Để cho ta tới!”

Một cái thanh niên khôi ngô đi ra, thân thể cấp tốc bành trướng đến cao ba mét, một cỗ lực lượng hung thú cuồng bạo lan tràn ra.

Hắn hai tay khẽ chống đôi với mặt đất, huyền hóa ra hai cánh tay to lớn màu vàng óng, sau đó hướng phía hai bên xé ra.

“Mở cho ta! !”

Mặt đất chấn động kịch liệt, sau đó ở giữa vỡ ra một đạo khe nứt to lớn, cái khe hở này cấp tốc hướng phía hai bên khuếch trương, cuối cùng hóa thành một đạo vực sâu không lồ rộng năm trăm trượng, sâu mấy ngàn trượng.

Sau đó, một màn rung động lòng người xuất hiện.

Dưới vực sâu, vậy mà là một tòa tế đàn uy nghiêm, trung ương tế đàn kia, đứng sừng sững lấy một cây cột bị phù văn cùng đường vân nguyên rửa đen nhánh che kín.

Mà một đạo thân ảnh to lớn cao đến ba trăm trượng, bị xiềng xích phù văn to lớn trói tại trên cây cột, tứ chi hẳn đều bị khóa lại, cúi thấp đầu thoi thóp, làn da cứng ngắc mà Xám Trắng, gần như muốn hóa đá.

Nhưng là, mặc dù như thế, nhọt tim hẳn mỗi lần rung lên đều giống như sấm sét, mỗi một lần hô hấp, đều mang cảm giác áp bách kinh khủng.

Đây là một tôn Vô Đế Thiên Hằng tộc!

Chương 292: Bộc Lộ Thân Phận

Chương 292. Bộc Lộ Thân Phận

“Khôn Đế tiền bối! !”

“Thiên Hằng tộc hậu bối, đến đây trợ tiền bối thoát khôn!”

Mười cái người trẻ tuổi Thiên Hằng tộc lộ ra vẻ kích động, ngàn như sắc mặt đỏ lên, mà Tàn Xuyên cũng không ngoại lệ.

Bởi vì thạch ảnh lưu niệm còn tại đập!

Mà thân ảnh to lớn bên trên tế đàn kia, cũng chặt vật ngang đầu lên.

“Tạch tạch tạch...”

Thân thể của hắn đã nửa hóa đá, theo ngảng đầu, trên cổ rơi xuống đến từng khối da đá, giống như vụn băng.

“Thiên Hằng tộc... hậu bối...”

Ánh mắt hắn xám trắng, tựa hồ cũng nhanh biến thành hòn đá, nhưng là trên mặt lại lộ ra một vòng nụ cười vui mừng.

Một vị Võ Đế vì tộc đàn mà chiến, sau khi chiến bại, bị địch nhân cầm tù vài vạn năm, thời điểm dầu hết đèn tắt, lại thấy được hậu bối tộc quần của mình, hắn là vui mừng —— chí ít, bọn hậu bối không có quên hắn.

Hắn chiến đấu là đáng giá.

“Khôn Đế tiền bối, ngài làm sao suy yếu thành dạng này rồi?!”

Một vị thanh niên Thiên Hằng tộc rơi lệ, chắc hẳn, hắn là nghe cổ sự vị Võ Đế này lớn lên.

“Ha ha, Cửu Thương nhân tộc... Không chỉ có dùng cái nguyên rửa chi trụ này tra tấn ta, ăn mòn thân thể của ta, không ngừng ma diệt căn cơ ta, còn dùng những xiềng xích này không ngừng hấp thu sinh mệnh lực của ta... Những cái được gọi là tiên thảo, chính là dùng sinh mệnh lực ta thúc đẩy sinh trưởng.”

Khôn Đế hư nhược cười lạnh nói.

“Cái gì?!”

” Cửu Thương nhân tộc thật là ác độc!”

“Quá mức, giết người cũng không quá mức như này, bọn hắn vậy mà tra tấn tiền bối vài vạn năm như này, thật nên đem bọn hắn giết sạch!”

“Một ngày kia, tất để bọn hắn diệt tộc!”

Những cái thanh niên thiên hằng tộc này nộ, anh hùng dân tộc của bọn hắn bị tra tấn như, triệt để đốt lên cừu hận chỉ hỏa trong lòng bọn hắn.

Tần Xuyên yên lặng nhìn xem một màn này.

Hắn thở dài trong lòng.

Lập trường khác biệt, quả nhiên là vô giải.

Nếu như nói Thiên Hằng tộc là lãnh khốc vô tình, nhưng bọn hắc đối với tiên bối tộc quần mình, tình cảm lại là chân thành tha thiết như thế, nhưng nói bọn hắc là người tốt đi, bọn hắc giết lên Cửu Thương nhân tộc, không lưu tình một chút nào.

Mà ngược lại.

Cửu Thương nhân tộc đến cùng là chính nghĩa hay là tà ác đây?

Nhân tộc Thánh Điện thiết lập học cung, thành lập rất nhiều lịch luyện bí cảnh, để võ đạo toàn bộ nhân tộc vui vẻ phồn vinh, phát triển đến cao độ trước đó chưa từng có.

Nhưng thủ đoạn bọn hắc đối phó Thiên Hằng tộc, cũng không thể bảo là không ngoan độc, cũng tử như một màn trước mắt này, nhìn xem cũng làm người ta nhìn thấy mà giật mình.

Cho nên nói, đây là vấn đề lập trường hai đại tộc quần, rất khó phân ra đúng sai —— mọi người đều vì chủ của mình, đối phương chính là yêu ma!

“Khôn Đế tiên bối, đây là nguyên thủy vạn vật, ẩn chứa vô tận sinh cơ, là Hồng Đế tiên bối để chúng ta mang cho ngài.”

Thanh niên áo đen nói, xuất ra một cái bình thủy tinh.

Bên trong chứa chất lỏng xanh biếc, mặt ngoài chất lỏng có sương mù bốc lên, không ngừng hóa thành thiên địa vạn vật, ẩn chứa tạo hóa chi huyền bí!

“Vạn vật nguyên thủy... Ha ha, ngay cả loại vật này đều nghiên cứu ra được, xem ra tộc ta những năm này cũng tiến bộ.”

Khôn Đế hữu khí vô lực cười nói.

Áo đen thanh niên cười lạnh nói:

“Cửu Thương nhân tộc tự cho là diệt tuyệt chúng ta, lại không biết, chúng ta tiềm phục tại Cửu Thương giới, mượn nhờ thế giới bọn hắc phát triển, thậm chí... Chúng ta đã thâm thấu tiến chí cao Thánh Điện của bọn hắc!”

“Nói cẩn thận.”

Bên cạnh một vị thanh niên nhú mày, chạm đến cánh tay thanh niên áo đen một chút, trầm giọng nói.

Áo đen thanh niên cũng biết có chút đắc ý quên hình, xấu hổ cười một tiếng, nói ra:

“Dù sao nơi này không có người ngoài.”

Nói xong, hất hai tay giơ lên cái bình, để kia cái bình hướng phía thân thể to lớn Khôn Đế bay đi.

“Khôn Đế tiền bối, nhanh ăn vào đi, bình vạn vật nguyên thủy này, coi như không thể triệt để để ngài khôi phục lại đỉnh phong, cũng có thể vẫn hồi một nửa sinh cơ cùng tu vi.”

“Được.”

Khôn Đế gật gật đầu, sau đó chậm rãi hé miệng, chuẩn bị đem cái bình này hút trong cửa vào.

“Huu! !”

Đúng lúc này, một đạo hắc quang gào thét mà qua, bình vạn vật nguyên thủy kia nháy mắt biến mất.

Mọi người sắc mặt đại biến, hoảng sợ nhìn về phía bóng đen kia, rõ ràng là bọn hắn “Dạ Oanh đại nhân” !

“Dạ Oanh đại nhân!”

“Ngươi! !”

“Ngươi đang làm cái gì? !”

Mấy người tim đập rộn lên, trong đầu giống như gặp sấm sét trong trời quang, nháy mắt thất thần, sau đó bắt đầu hoảng sợ.

Bọn hắn đoán được xảy ra chuyện!

Nhưng là bọn hắn không nguyện ý tin tưởng, cũng không dám tin tưởng, chỉ hi vọng là có nguyên nhân khác, hoặc là hiểu lầm.

“Vạn vật nguyên thủy? Dùng tốt sao?”

Tần Xuyên tay phải nắm lấy bình thủy tinh, dùng ngón tay ma toa mấy lần, nhếch miệng lên một nụ cười ngoan vị.

Mà lúc này.

Trên thân Khôn Đế phóng xuất ra khí thể kinh khủng, đe dọa nhìn Tần Xuyên, trầm giọng nói:

“Người không phải hậu bối Thiên Hằng tộc ta, người là ai? !”

Xoạt!

Một câu, phá vỡ cái tất cả ảo tưởng của đám gian tể Thiên Hằng Tộc—— người này, thật không phải là người bọn hắn!

“Người gạt chúng ta!”

“Cầu tặc! !”

“Nạp mạng đi!”

Những người này không chút do dự, hướng thẳng đến Tần Xuyên lao đến, đồng thời vừa ra tay chính là sát chiêu mạnh nhất.

“Oanh —— “

Nhưng mà, Tần Xuyên tát qua một cái, thần thông những người này tột độ khập hễ mà nổ tung lên, sau đó những người này cũng bị trọng thương, bay rớt ra ngoài, đâm vào phía trước trên vách đá, ngất đi.

Một chiêu quét ngang mọi người!

Sau đó, Tần Xuyên mới chậm ung dung xoay người nhìn về phía Khôn Đế, cười nói ra:

“Ta đã không phải Thiên Hằng tộc, tự nhiên là Cửu Thương giới rồi, cái này còn cần hỏi à... Khôn Đế tiền bối?”

“Hỗn trưởng! !”

Chương 293: Trao Đổi Với Võ Đế

Chương 293. Trao Đổi Với Võ Đế

Khôn Đế phát ra hửu khí gằm nhẹ vô lực, giống như lão hồ trước khi tắt thở vẫn gào thét, anh hùng tuổi xế chiều.

“Khôn Đế tiền bối, nhìn bộ dạng này của ngài, là không trốn thoát được, không bằng, chúng ta làm giao dịch a?”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Khôn Đế trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi ngẩng đầu lên, thanh âm vô cùng trầm thấp hỏi:

“Cái giao dịch gì?”

Tần Xuyên xán lạn cười một tiếng, nói ra:

“Đem truyền thừa của ngài đều giao cho ta, ta cho ngài một cái thống khoái, nếu không... Ngài trước khi chết sợ rằng sẽ chịu nhục.”

Khôn Đế nghe vậy, đột nhiên cười lên ha hả:

“Ha ha ha! Nhục nhã bản đế? Bản đế từ lúc sinh ra cho tới ngày nay, đã từng nằm gai nếm mật, đã sớm đem vinh nhục không để ý! Nhục nhã bản đế, ngàn thơ! Bản đế ngược lại là muốn nhìn một chút, ngươi làm sao nhục nhã ta!”

Hắn mười phần khinh thường.

Người có thể trở thành Võ Đế, tâm trí là bực nào cứng cỏi, chẳng lẽ sẽ giống những cái phế vật kia mà quan tâm vinh nhục?

“Chớ có kết luận nóng vội a, ngươi không ngại trước nghe một chút phương án nhục nhã của ta, ngài sau khi nghe xong, có lẽ sẽ có đổi mới đâu.”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nói ra:

“Tại bên trong cái bí cảnh này, bây giờ có rất nhiều người trẻ tuổi Cửu Thương nhân tộc, ta có thể đem bọn hắn đều bắt tới.”

“Sau đó để bọn hắn đi ị, đi tiểu tại trên đầu ngài, đến thời điểm đó, mỗi người thải cứt đái, là đủ đem ngài ngâm mình ở bên trong vàng bạc, ân, thậm chí những vàng bạc này sẽ tràn qua cái cảm, tiến vào trong miệng ngài.”

“Chúng ta sẽ tại bên cạnh quan sát anh từ ngài vĩ ngạn, đồng thời lợi dụng thạch ảnh lưu niệm đem anh từ ngài ghi chép lại

đến, sau khi ra khỏi bí cảnh, truyền bá ra ngoài, tin tưởng rất nhanh liền có thể truyền khắp Cửu Thương giới.”

“Đến thời điểm đó, không riêng gì người Cửu Thương giới, ngay cả hậu bối Thiên Hằng tộc các ngươi, cũng sẽ biết sự tích quang huy của ngài, mọi người sẽ tôn xưng ngài là... Hổ phân đại đế!”

Khôn Đế nghe vậy, triệt để mộng.

Trong mắt hóa đá của hắn lộ ra một vòng vẻ kinh hoàng, nếu như thế, đó chính là chân chính đế tiếng xấu muôn đời a!

Mặc kệ là cừu nhân của hắn, hay là người tôn kính hắn, lúc nghĩ đến hắn, cũng không khỏi sẽ nghĩ tới hắn bị ngâm mình ở hổ phân bên trong, thậm chí cảnh tượng nuốt cắt đá, tên tuổi về sau của hắn, sẽ triệt để hủy đi!

“Hừ, không gì hơn cái này! !”

Hồi lâu, Khôn Đế hừ nhẹ một tiếng, cười lạnh nói:

“Ngươi cho rằng, nhân vật như bản đế, sẽ quan tâm điểm uy hiếp của ngươi sao? Thật sự là buồn cười!”

Tần Xuyên đột nhiên kinh hãi.

Ngay cả một bộ này đều không được?

Mà sau một khắc, liền thấy Khôn Đế nhàn nhạt nói ra:

” Nhưng mà, bản đế đã dầu hết đèn tắt, sắp vẫn lạc, không muốn để cho một thân tuyệt học cứ như vậy trở về với cát bụi, đã có ngươi tại nơi này, thiên phú cũng vẫn được, vậy bản đế liền cố mà làm... Truyền cho ngươi đi.”

Tần Xuyên sững sốt một chút.

Sau đó cười.

Vị Võ Đế Thiên Hằng tộc này đã từng tung hoành thiên hạ, cho dù xương cốt rất cứng, cho dù toàn thân hóa đá, nhưng là tại dưới uy hiếp đế tiếng xấu muôn đời, vẫn lựa chọn từ tâm như cũ.

Thật là thom! Cắt đá thật là thom! !

Ngắn ngủi ấp ủ, về sau Khôn Đế hư nhược nói ra:

“Người qua đây, ta trực tiếp đem ta truyền thừa đánh vào bên trong nguyên thần người n.”

Tần Xuyên đứng tại chỗ, trào phúng cười một tiếng:

“Tiền bối, tất cả mọi người không phải đèn đã cạn dầu, cũng đừng có dùng những chút mưu kế này, nếu như ta không có đoán sai, ta chỉ cần tới gần, người sẽ nháy xảy ra nuốt ta đi?”

Võ Đế cường giả, cho dù là dầu hết đèn tắt, còn bị phong ấn lại, nhưng chỉ cần còn có một hơi, chính là nguy hiểm.

“Ai, ngay cả điểm ấy tín nhiệm đều không có.”

Khôn Đế thở dài bất đắc dĩ một tiếng.

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Tiền bối, ngài thật sự nếu lời nói không đáng hoàng, nói không chừng ta được đến truyền thừa, về sau vẫn sẽ để cho ngài biến thành hồ phân đại đế như cũ.”

“Mà lại, chỉ cần ta hoài nghi ngài còn có tàng tư, ta cũng sẽ để ngài biến thành hồ phân đại đế.”

“Thậm chí, chỉ cần ta tâm tình không tốt, ta cũng sẽ để ngài biến thành hồ phân đại đế.”

“Người! ! !”

Trong mắt Khôn Đế bắn ra vô tận hàn quang, thạch phiến trong con mắt lại rơi xuống mấy khối, đoán chừng là vỡng mạc mắt.

“Tiền bối, lúc này không giống ngày xưa, ngài trừng ta cũng vô dụng, nếu như là ngài thời kỳ toàn thịnh, lại tu luyện một loại nào đó đồng thuật, hoặc là thật có thể một chút trừng chết ta, nhưng bây giờ nha...”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, sau đó thanh âm lạnh lùng nói:

“Ngài không có tư cách cùng ta cò kè mặc cả!”

Thân thể Khôn Đế kịch liệt run rẩy, da đá mặt ngoài không ngừng nứt ra, rầm rầm rơi xuống.

Nhưng cuối cùng, khôi phục bình tĩnh.

“Tốt, ta sẽ đem toàn bộ truyền thừa đều cho ngươi, chỉ hi vọng ngươi nói chuyện chắc chắn, cho ta một cái thông khoái!”

Khôn Đế khuất phục.

Cầu sinh vô vọng, chỉ có thể muốn chết, chỉ hi vọng có thể chết được có tôn nghiêm một chútđiểm, không cần để tiếng xấu muôn đời.

“Ông!”

“Ông!”

“Ông!”

Mi tâm của hắn đan dệt ra một đạo sợi tơ nhỏ xíu, không có lực công kích, hướng về trong không khí phía trước nhanh chóng câu lạc.

Lập tức, đại lượng văn tự hiển hiện, những văn tự này, cùng Cửu Thương giới văn tự không sai biệt lắm.

Có lẽ vốn là có khác biệt.

Nhưng là hắn sợ Tàn Xuyên sẽ “Tâm tình không tốt” cho nên chủ động phiên dịch thành văn tự Cửu Thương giới, để Tàn Xuyên liếc qua thấy ngay.

Tàn Xuyên dùng thần niệm nhanh chóng quét hình những văn tự này, đồng thời đưa chúng nó phục chế tại trong đầu.

Thần niệm là máy quét, cũng là máy đánh chữ, diệu dụng nhiều hơn, đương nhiên, cái thần niệm này cần đầy đủ cường đại.

Mà thần niệm Chuẩn Đế, dư xài!

” « Thập Phương Hậu Thổ kinh »!»

” « Khôn Tự bí pháp » “

” « Địa Hành thuật » “

” « Địa Mạch Luyện Thể thuật » “

...

Chương 294: Tần Xuyên Bĩ Ồi

Chương 294. Tần Xuyên Bĩ Ồi

Vị Võ Đế Thiên Hằng tộc này sống được thật lâu, nội tình thâm hậu, cho nên sẽ đồ vật nhiều lắm.

Các loại thần thông cùng công pháp, khoảng chừng mấy chục loại, mỗi một loại xuất ra đi, đều có thể gây nên gió tanh mưa máu.

Nhưng mà những thứ này, đại bộ phận đều cùng thổ chi đại đạo có quan hệ, đặt chân ở « Thập Phương Hậu Thổ kinh ».

Cái Thập Phương Hậu Thổ kinh này, bác đại tinh thâm, trình độ cao thâm, hoàn toàn có thể so sánh Thôn Nhật đế kinh.

Xem xét cũng không phải là Khôn Đế mình sáng tạo.

Hồi lâu sau, Khôn Đế tựa hồ bị ép khô.

Tần Xuyên nhìn thấy vị này Võ Đế thậm chí ngay cả thuật phòng the đều do do dự dự viết ra, thế là có chút không đành lòng, phát tay kêu dừng.

“Được rồi được rồi, cứ như vậy đi, ngươi đã tận tâm, giao dịch giữa chúng ta đạt thành.”

Khôn Đế nghe vậy, như trút được gánh nặng thở dài một hơi, sau đó nhắm mắt lại, chờ đợi tử vong.

Dựa theo ước định, Tần Xuyên sẽ giết hắn, cho hắn thông khoái.

“Ta tới a, bắt đầu khả năng có chút đau nhức, nhẫn nại một chút liền tốt.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Khôn Đế trong lòng phát điên, lại không thể làm sao, chỉ có thể tiếp tục nhắm mắt lại, chờ đợi tử vong.

“A nha! !”

Đột nhiên, Tần Xuyên kinh hô một tiếng.

Khôn Đế mở mắt ra.

Sau đó liền khiếp sợ nhìn thấy, cái thanh niên áo đen muốn giết hắn này, luống cuống tay chân tại nguyên chỗ, nổi trận lôi đình.

Thân thể người này... Giống như thoát hơi, đại lượng linh khí từ các vị trí cơ thể đổ xuống, người này hốt hoảng muốn ngăn chặn những cái kia phương thoát hơi địa, lại căn bản không chặn nổi.

Thế là, tu vi nhanh chóng rơi xuống dưới!

Từ Chuẩn Đế tam trọng thiên, rơi xuống đến nhị trọng thiên, nhất trọng thiên, sau đó rơi xuống đến Giới Hoàng cửu trọng thiên, bát trọng thiên...

“Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy! Đã nói xong mượn tới tu vi có thể duy trì một ngày, làm sao nhanh như vậy liền...”

Tần Xuyên mặt mũi tràn đầy kinh hoảng, luống cuống tay chân.

Mượn tới tu vi?

Duy trì một ngày? ?

Khôn Đế nháy mắt liền đã hiểu! ! !

Nhưng là hắn không có hành động thiếu suy nghĩ, cũng không có cười trên nỗi đau của người khác, bởi vì hắn rất rõ ràng —— bóng chuyen thoát hơi cũng lớn hơn trứng gà.

Rất nhanh, hắn tận mắt thấy tu vi người trẻ tuổi này, một mực rơi xuống đến thánh nhân tứ trọng thiên, sau đó ổn định.

Đây chính là cảnh giới nguyên bản người trẻ tuổi này.

Lập tức, bên trong tâm hắn dâng lên một cỗ xấu hổ giận dữ —— hắn lại bị một cái thánh nhân tứ trọng thiên uy hiếp.

Quả thực đáng xấu hổ, thật đáng buồn! !

“Cái này... Cái này... Ai!”

Tần Xuyên nhìn một chút tay chân của mình, tựa hồ xác định mình thật bị đánh về nguyên hình, trùng điệp thở dài một cái.

Hắn lần nữa nhìn về phía Khôn Đế, hỏi:

“Tiền bối, lực lượng của ta suy yếu, ta hiện tại phải như thế nào mới có thể giết chết ngài đây?”

Xoạt!

Khôn Đế sững sốt một chút, sau đó giận quá hóa cười — con mẹ ngươi đều yếu thành cái dạng này, còn muốn giết ta chứ? !

Không biết soi mặt vào trong nước tiểu mà xem mình sao?

Lại nói, coi như bản đế đứng tại nơi này, không phòng ngự chút nào để ngươi giết, ngươi có thể đụng tới sao?

Ngươi phá được da sao?

Đừng nói da, một lớp màng ngoài ngươi cũng không phá được!

Nhưng là còn không đợi hắn nói chuyện, Tần Xuyên nhú mảy nói ra:

“Tiền bối, ta làm sao cảm giác ngài đang cười nhạo ta chứ?”

“Ngươi có tin, coi như ta hiện tại chỉ còn điểm tu vi như thế, ta vẫn có thể đi bắt rất nhiều người đến đi ị đi tiểu như cũ, đem ngài ngâm mình ở bên trong vàng bạc, bảo dưỡng tuổi thọ!”

Khôn Đế nghe vậy, da mặt cứng đờ —— mặc dù vốn chính là cứng ngắc, nhưng là lần này càng cứng.

Chuẩn xác mà nói, là hắn mộng bức.

Đúng a!

Hắn làm sao quên cái này, hắn hiện tại không thể động, cái tiểu tử này vẫn có năng lực để hắn dễ tiếng xấu muôn đời như cũ.

“Ngô...”

Mà cái thời điểm này, trên mặt đất cách đó không xa, mười cái gian tế Thiên Hằng tộc bị hắn đánh ngất xỉu kia, có một cái mơ mơ màng màng thanh tỉnh lại.

Người kia lắc đầu lắc não chậm rãi ngồi dậy, tựa hồ đầu óc còn không phải rất thanh tỉnh, mắt buồn ngủ mông lung vỗ vỗ đầu.

Khôn Đế tranh thủ thời gian kêu lên:

“Mau giết hắn!”

Thân thể vị hoàng giả Thiên Hằng tộc này chấn động, tựa hồ đột nhiên thanh tỉnh lại, chuẩn bị đứng lên.

Nhưng mà, chỉ thấy bóng đen lóe lên.

“Phốc —— “

Máu me tung tóe, một thanh hoàng khí trường mâu, quán xuyên đầu vị gian tể Thiên Hằng tộc này, nháy mắt xoắn nát nguyên thần.

Tần Xuyên tay cầm trường mâu, quay đầu nhìn về phía Khôn Đế, cười lạnh nói: “Tiền bối, hi vọng của người chỉ sợ muốn thất bại...”

“Phốc phốc!”

Tần Xuyên đem trường mâu rút ra, lập tức huyết dịch màu trắng hỗn tạp vật thể phun ra, người kia mới ngã xuống đất, thân thể còn đang co quắp.

Mệnh lực Hoàng giả sinh rất mạnh, nguyên thần chết rồi, nhưng là thân thể không hề chết hết, còn có thể giãy dụa thật lâu.

“Người... người! !”

Khôn Đế nhìn thấy hậu bối đến cứu mình chết tại trước mắt mình, trong lòng bi thương, phần nộ, gần như bạo tẩu.

“Ha ha, ta hiện tại mới nhớ tới, nhất định phải bỏ đao mới được.”

Tần Xuyên cười một tiếng hiền lành đối với Khôn Đế, sau đó dẫn theo trường mâu nhỏ máu, hướng phía mười mấy người hôn mê kia đi đến.

“Phốc phốc!”

“Phốc phốc!”

“Phốc phốc!”

Hắn một mâu một người, đem những gian tể Thiên Hằng tộc vẫn còn đang bên trong hôn mê này, tất cả đều đưa lên Tây Thiên.

“A a a —— “

Khôn Đế thấy thees, trong lòng đang rỉ máu, cừ hận đối với Tần Xuyên, đã đến tình trạng không chết không thôi.

“Người giết ta là được rồi, tại sao phải giết bọn hắn, tại sao phải giết bọn hắn! !”

Hắn thân là Võ Đế Thiên Hằng tộc, không thể bảo vệ hậu bối mình, bọn hắn đến nghĩ cách cứu viện hắn, lại chết tại trước mặt hắn.

Vô tận bi phần, tự trách, để hắn đã mất đi lý trí, thậm chí tiềm năng thể nội bạo phát ra.

“Oanh! !”

Chương 295: Đánh Cướp Các Thiên Tài

Chương 295. Đánh Cướp Các Thiên Tài

Trong cơ thể của hắn, truyền ra một tiếng vang trầm, tựa hồ là cái bình cảnh nào đó bị xông phá, giống như khai thiên tịch địa.

Tu vi đột phá!

Quanh người hắn cũng bắt đầu phát sáng, thân thể dầu hết đèn tắt, lại có dấu hiệu chậm rãi khôi phục.

“Ong ong ong!”

Tế đàn kia chấn động kịch liệt, hào quang rực rỡ, cột đá nguyên rửa đen nhánh cũng bay ra đại lượng phù văn nguyên

rửa, đang trấn áp hắn, những cái xiềng xích kia cũng hiện ra phù văn, bắt đầu hấp thu lực lượng hắn.

Nhưng dù vậy, thân thể của hắn vẫn đang chậm rãi chữa trị, loại chữa trị này cực kì chậm chạp, lại là chân thực tồn tại.

Dựa theo cái này xu thế xuống dưới.

Lực lượng sẽ càng ngày càng mạnh, mà áp chế cái tế đàn này cùng cột đá nguyên rửa đối với hắn sẽ càng ngày càng yếu, cứ kéo dài tình huống như thế, nhiều nhất một tháng, hắn liền có thể thoast ra!

“Cái này... Đây không có khả năng! !”

Tần Xuyên biểu lộ khoa trương kinh hô một tiếng, tựa hồ bị sợ vỡ mật, sau đó tè ra quần bay ra vực sâu.

Cấp tốc biến mất ở chân trời.

Kỳ thật hắn trong lòng cười nghiêng ngửa!

Bởi vì hắn vốn là chuẩn bị tại thời điểm rời đi bí cảnh đem vị Võ Đế này phóng xuất, vốn là muốn tổn hao một chút giá trị gọi cha để phá giải phong ấn, hiện tại đối phương có thể tự mình ra, giá trị gọi cha đã có thể được tiết kiệm.

Cái Khôn Đế này thoát khốn, về sau tất nhiên hận thấu xương đối với Tần bé heo, một khi ngày nào đó gặp được Tần bé heo, sát ý có thể xông phá cửu trọng thiên!

Trên thực tế, sự tình Thiên Hằng tộc gian tế cùng Khôn Đế, đối với Tần Xuyên mà nói thì đều là nhạc đệm.

Nhạc đệm kết thúc, về sau hắn lại muốn đi chấp hành kế hoạch lúc đầu.

Đánh cướp thiên tài!

Những thiên tài Tiên Thảo bí cảnh này, một cái cũng chạy không được, tất cả đều sẽ bị hắn giẫm trên mặt đất chà đạp một lần.

Nữ cũng không ngoại lệ.

Về phần Khôn Đế mang tới uy hiếp, tạm thời cũng không cần lo lắng, bởi vì căn cứ hắn quan trắc, coi như thực lực Khôn Đế

đột phá một cái cấp độ, muốn tránh thoát cái kia phong ấn, chỉ ít cũng phải nửa tháng trở lên.

Thời điểm kia, hắn đã sớm biến mất.

Cho nên nói...

Hiện tại, là thời khắc hắn coi trời bằng vung! !

“Xoạt!”

Không lộ thần niệm Chuẩn Đế, lấy một loại phương thức cực kỳ bí ẩn, mệnh mệnh cuộn cuộn khuếch tán ra, cũng không lâu lắm, liền đem toà bí cảnh này hoàn toàn bao trùm —— đương nhiên, hắn tránh đi chỗ địa phương Khôn Đế.

Dù sao, hắn ngay trước mặt Khôn Đế “Tu vi bị đánh về nguyên dạng”, không thể lộ ra sơ hở.

...

Bên trong một cái khe hở đen nhánh, một gốc tiên thảo an tĩnh sinh trưởng, theo khí lưu yếu ớt chập chờn.

Đột nhiên!

Một đạo ánh lửa mờ nhạt sáng lên.

Sau đó, một cái đầu to lớn mò vào, đồng thời, gương mặt to kia tại ánh lửa chiếu rọi, lộ ra có chút âm trầm khủng bố.

Thị giác Tiên thảo, biểu thị có chút hơi sợ.

Nhưng trên thực tế, cái này cũng là một cái nhân vật thiên tài tìm kiếm tiên thảo mà thôi, chỉ thấy hắn hai tay chống mặt đất, đem đầu tiến vào bên trong khe hở mặt đất, cái miệng vênh lên lên cao, còn đang lắc lư trái phải.

Cùng ủa cải trắng không khác biệt lắm.

Rất nhanh, hắn thậm trọng đem gốc tiên thảo kia rút ra, đương nhiên, sợi rễ vẫn lưu ở phía dưới như cũ, nhỏ không được.

Hắn cầm giò tiên thảo, đối mặt trời quan sát một chút, phát hiện cái tiên thảo này tỏa ra ánh sáng lung linh, óng ánh sáng long lanh.

“Ha ha ha! Ta Vương Lam rốt cuộc tìm được tiên thảo! Xem ra ta cũng là thiên mệnh sở quy, tất nhiên muốn quật khởi!”

Hắn càn rỡ cười lớn.

Xoạt!

Đột nhiên, một đạo hắc ảnh từ trước mắt hiện lên, sau đó hắn kinh ngạc phát hiện, trong tay rồng tuếch.

Tiên thảo kia biến mất, trong tay vẫn lóe ra màu vàng nhạt, giống như bóng đèn sáng tắt.

“Cái này...”

Hắn sửng sốt nháy mắt, sau đó giận không kềm được, khí thế hung hăng quay đầu nhìn lại, hét lớn:

“Là sh...”

Chữ “Ai” còn chưa nói xong, một nắm đấm trực tiếp đánh vào trên mặt, gần như đem ngũ quan đều đánh rơi.

Lập bộc!

Tại trước một giây hôn mê, hắn nhìn thấy một cái thanh niên áo đen nụ cười gian xảo, nắm lấy một cái chân của hắn, đem hắn kéo đi...

...

Một cái miệng núi lửa nho nhỏ.

Nóng rực vô cùng.

Nó nhìn chỉ lớn như một cái miệng giếng, nhưng mà phía dưới lại là một dòng sông nham tương nóng rực, ẩn chứa cuồng bạo năng lượng.

Mà từ cái miệng núi lửa này xem xét, trong sông nham tương phía dưới, đứng sừng sững lấy một khối đá ngăm đen nhánh, phía trên hòn đá có một đóa hoa tươi đẹp như lửa, tỏa ra ánh sáng lung linh, mang theo hào quang.

“Cái sông nham tương này tựa như một thể, nếu là bạo phát, ta hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Bên cạnh, trên mặt một cái nữ tử váy trắng lộ ra xoắn xuýt, cuối cùng nhìn hai bên một chút, cắn răng nói:

“Chuyện tới bây giờ, chỉ có thể dùng thái âm chi thủy tưới chung quanh nham tương, mong muốn ngăn cách lực lượng sông nham tương, như vậy mới có thể lấy được tiên thảo.”

Nàng lần nữa nhìn hai bên một chút.

Xác định không ai, về sau thế là, chậm rãi đi tới bên trên miệng núi nhỏ lửa kia, vung lên váy, chuyển hướng hai chân ngồi xổm xuống...

“Xì xì xì.”

Rất nhanh, miệng núi lửa phía dưới truyền ra thanh âm nham tương bị giới tắt, đồng thời có đại lượng khói trắng bốc lên đến.

“Hắc! Người đang làm cái gì? !”

Đột nhiên, một đạo thanh âm đại nghĩa lẫn nhiên vang lên, sau đó liền gặp một cái thanh niên áo đen, dùng ánh mắt hận đời nhìn xem nàng.

Người kia sắc mặt trang nghiêm, tay phải chỉ về phía nàng, mà tay trái... Cầm một khối thạch ảnh lưu niệm.

“Oanh long!”

Nữ tử váy trắng như bị sét đánh, sắc mặt đột nhiên trở nên tái nhợt.

Nàng là thiên kiều dòng chính Đông Đế Nguyệt gia, gần đây thanh danh vang dội, bị rất nhiều thiên tài tuổi trẻ ca tụng là Thanh Ba tiên tử, thế nhưng là bây giờ, loại hình tượng bất nhã này bị người ta trông thấy, còn dùng thạch ảnh lưu niệm ghi chép xuống tới.

Đả kích của chuyện này đối với nàng, tuyệt đối là mang tính hủy diệt.

Không phải chỉ tạo thanh phá hư đối với thanh danh nàng, liền xem như danh dự Đông Đế Nguyệt gia, đều sẽ chịu ảnh hưởng.

Chương 296: Đánh Cướp Thiên Tài 2

Chương 296. Đánh Cướp Thiên Tài 2

Nguyên bản, loại sự tình này rất bình thường.

Bởi vì liên xem như tiên tử, cũng là muốn đi ị.

Liên xem như nữ thần cao lãnh không dính khói lửa trần gian, tại trong đêm tối, tại trước mặt người nàng thích, cũng sẽ có những phản ứng khác lạ.

Nhưng vấn đề là... Không thể bị người trông thấy a!

Cho dù chuyện này ai cũng làm, nhưng một khi đem ra công khai, đó chính là mang tính tử vong xã hội, thậm chí thân bại danh liệt.

Đồ vật không thể lộ ra ngoài ánh sáng, vậy liên kiên quyết không thể lộ ra ánh sáng, bởi vì vậy sẽ hủy đi ảo tưởng mỹ hảo trong lòng mọi người, mà một khi phát sinh loại sự tình này, tất nhiên sẽ khiến tất cả mọi người cừu thị.

“Nhất định phải giết hắn! !”

Gần như trong nháy mắt, vị Thanh Ba tiên tử này ngày bình thường nhìn có tri thức hiểu lễ nghĩa, trong lòng nổi lên sát ý vô biên.

Xoạt!

Gần như trong nháy mắt, nàng từ miệng núi lửa đứng lên, váy màu trắng tự nhiên rủ xuống che lại chỗ thẹn đó, sau đó hướng phía Tàn Xuyên đánh tới.

“Thiên Nguyệt luân hồi!”

Nàng xông tới nháy mắt, bên ngoài cơ thể nháy mắt tách ra từng đạo trắng tròn, mỗi một đạo đều vô cùng sắc bén, hơn ngàn đạo trắng tròn cùng một chỗ xoay quanh mà đến, thật giống như mảng lớn máy cắt kim loại, muốn đem Tàn Xuyên xé nát.

Nhưng mà, Tàn Xuyên một chương vỡ ra.

Lập tức, năng lượng huyền hóa ra biển cả sóng to, từng đầu cá chép nhảy vọt mà lên, hóa thành giao long, giương nanh múa vuốt gào thét mà qua.

Đây là thần thông chiêu bài của Tần Tử.

Là Tần Tử thời điểm tại đông vực, ăn đại lượng long ngư, đồng thời dùng máu long ngư ngộ ra tới.

“Phanh phanh phanh!”

Từng đầu giao long gào thét mà qua, hơn ngàn đạo trăng tròn kia nhao nhao nổ tung, sau đó giao long hung hăng đâm vào trên thân nữ tử váy trắng, lực lượng khổng lồ, để nàng điên cuồng phun ra máu tươi, bay rớt ra ngoài.

“Ngươi! !”

Nàng hoảng sợ kinh hô.

Nhưng mà còn chưa nói xong, thanh niên áo đen đáng ghét xuất hiện ở trước mặt nàng, một cái đại thủ đập lên nàng trên mặt, để nàng trực tiếp hôn mê.

“Lại làm một phiếu, hoàn mỹ!”

Tần Xuyên nhếch miệng lên, cái này đã là cái thứ một trăm.

Hắn chuyên chọn những cái thiên tài tìm được tiên thảo hạ thủ, bởi vì những thiên tài này, đều là có bối cảnh.

Mà lại, đem những người này đánh ngã, về sau còn có thể thuận tiện thu hoạch một nhóm tiên thảo, xem như thu hoạch ngoài định mức.

Tay phải hắn vung lên, phong bế thánh giác cùng thị giác cái nữ tử váy trắng này, sau đó đưa nàng thu nhập nội thể giới.

Những tù nhân này, hắn là mang theo người.

Chờ đem tất cả người nên bắt đều bắt lấy, lại phóng xuất thống nhất nhục nhã, như này, cũng càng dễ dàng kéo cừu hận.

“Àm!”

Tay phải hắn đánh một chiêu vào miệng núi lửa nho nhỏ, bên trong phát ra một tiếng vang trầm, tựa hồ là đá ngầm nổ tung.

Sau đó, một đóa xích hồng đóa hoa bay ra, hoa này không có lá cây, chính là một đóa hoa màu đỏ, nhất chi độc tú.

“Thật nặng mùi khai!”

Tần Xuyên kinh hô một tiếng, sau đó sử dụng thủy chi pháp tắc ngưng tụ thủy khí, đem cái gốc tiên thảo này cọ rửa một chút, thu lại.

Không sạch sẽ, ăn hay dính bệnh.

Dù sao hắn cũng không có ý định tự mình ăn.

Làm một vị phụ thân hợp cách, hắn thời thời khắc khắc đều nhớ lấy nhi tử mình, đi ra ngoài bên ngoài, dù là hái đến một viên quả đại, đều sẽ mang về cho hài tử ăn... Càng đừng nói là tiên thảo trân quý như vậy.

Tình thương của cha như núi!

...

Mấy ngày sau, bên trên một cái bãi đất vàng to lớn, mấy trăm vị nhân vật thiên tài lần lượt tỉnh táo lại.

Cỗ lực lượng ấn thị giác cùng thính giác bọn hắn biến mất, để bọn hắn lại thấy ánh mắt trời.

Sau đó, bọn hắn thấy được một đoàn người trẻ tuổi cũng giống như mình, bị trói lại.

Khá lắm!

Tất cả đều là người quen.

Trước đây không lâu mọi người còn cùng một chỗ trang bức, cùng một chỗ thể hiện trước những người khác, bây giờ, tất cả đều biến thành tù nhân.

“Các vị, các ngươi khỏe a?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm nhàn nhã vang lên.

Xoạt!

Gần như trong nháy mắt, mọi người đồng thời quay đầu, sau đó đã nhìn thấy một cái thanh niên áo đen chậm rãi từ đằng sau một cái mô đất đi ra.

“Là ngươi! !”

“Ngươi thật to gan!”

“Cầu tặc! !”

” Bắc Đế Vương gia ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Lập tức, quần tình xúc động phần nộ, con mắt mọi người phun lửa nhìn qua Tần Xuyên, tựa hồ muốn đem hắn xé nát.

Những người này.

Có là tên vừa đối mặt liền bị quật ngược trên mặt đất, trước đó ngay cả mặt Tần Xuyên đều không thấy rõ ràng, cho nên trong lòng rất biệt khuất.

Mà có người, thì là bị Tần Xuyên chính diện nghiền ép, lấy cảnh giới thánh nhân tứ trọng thiên làm nhục, cho nên càng thêm xấu hổ giận dữ.

Tóm lại, bọn hắn là những nhân vật thiên tài tự cho mình siêu phàm, bây giờ bị đối xử như thế, trong lòng không thể nào tiếp thu được.

“Ừm, chắc hẳn mọi người đã đã nhận ra, tất cả thứ đáng giá trên thân các ngươi, đều bị ta cầm đi.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Hả? !”

“Cái gì? !”

“Tên súc sinh này! !”

Mọi người đột nhiên kinh hãi, sau đó liền phát hiện không gian giới chỉ của mình, cùng bảo vật luyện hóa tiến vào trong thể nội, đều không thấy, thậm chí... Ngay cả một chút quần cộc chất liệu tốt đều bị lột!

Lập tức, bọn hắn càng thêm bi phần bắt đầu, nhìn hằm hằm Tần Xuyên, hận không thể tại chỗ chém chết cái heo chó không bằng cầm thú này!

“Mọi người trước không nên kích động.”

Tần Xuyên hai tay nâng lên, bàn tay hướng phía dưới đè lên, nói ra:

“Kỳ thật các ngươi hiện tại phải cấp rút làm, là may mắn các ngươi còn sống, sau đó cảm kích ta ân không giết.”

Ta cảm kích cả nhà ngươi! ! !

Mọi người trong lòng giận dữ hết.

Đương nhiên, cũng chỉ là trong lòng gào thét mà thôi.

Bởi vì bọn hắn đột nhiên ý thức được, cái mạng nhỏ của mình bây giờ nắm giữ tại trong tay người khác, quá phách lối cũng không phải chuyện tốt.

Người là dao thót, ta là thịt cá.

Nhất định phải ảm nhẫn.

Nhưng mà, muốn để bọn hắn che giấu lương tâm nói cảm tạ, bọn hắn cũng là không có khả năng nói ra được.

Vẫn là còn muốn chút mặt mũi.

Thế là, tất cả mọi người duy trì trầm mặc.

Bọn hắn nghĩ thâm, người này đã không có trực tiếp giết bọn hắn, khẳng định vẫn là có chỗ lo lắng, chỉ cần bọn hắn không chủ động khiêu khích, hắn là có tỉ lệ sống sót rất lớn.

Chương 297: Lừa Đám Thiên Tài Một Cách Chuyên Nghiep

Chương 297. Lừa Đám Thiên Tài Một Cách Chuyên Nghiep

“Ừm, các ngươi nghĩ đến không sai, các ngươi đều là vực thiên chi kiêu tử Xích Minh chúng ta, đến từ các đại thế lực, nếu như ta giết các ngươi, thế lực các ngươi phía sau truy tra ra, ta chỉ sợ cũng chạy không thoát.”

Tần Xuyên mỉm cười nói ra:

“Cho nên, ta hôm nay không giết các ngươi, chỉ cầu tài... Nói cách khác, thời điểm rời đi bí cảnh, ta sẽ thả các ngươi.”

Đôi mắt mọi người lóe lên.

Không biết đang suy nghĩ gì.

Mà đúng lúc này, Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Nhưng mà, vì phòng ngừa các người sau khi rời khỏi đây sẽ trả thù ta, ta vẫn là phải làm chút biện pháp bảo hiểm.”

Mọi người trong lòng căng thẳng!

Mà Tần Xuyên cười an ủi:

“Mọi người không cần khẩn trương, kỳ thật... Tại thời điểm các người hôn mê, ta đã làm xong.”

“Cái gì? !”

Mọi người quá sợ hãi.

Một chút nữ tử xinh đẹp thậm chí sắc mặt tái nhợt, đột nhiên hai tay ôm ngực, giống như đang kiểm tra thứ gì đó.

Nhìn xem phải chăng co duỗi tự nhiên, có mài mòn hay không.

“Ừm, thừa dịp các người hôn mê, ta đã dò xét rõ ràng dài ngắn hư thực của các người, đồng thời dùng thạch ảnh lưu niệm ghi chép xuống tới...”

Nói, tay phải hấn vung lên, bên cạnh hấn xuất hiện rất nhiều ảnh thạch, giống triển khai như hình quạt.

Giống như những người bán sách ở địa cầu.

Cùng lúc đó, ánh mắt hấn ý vị sâu xa, liếc nhìn bộ vị máu chót những người này, chỗ đũng quần, trước ngực...

“Người vô sỉ! !”

“Tiểu nhân hèn hạ!”

Có mấy cái nữ tử xấu hổ giận dữ giận mắng tại chỗ.

Còn có chút nữ tử thì là chột dạ cúi đầu, bởi vì các nàng phát hiện, đem ở bông * mình đã không thấy...

Mà một chút nam tử, thì càng là mặt mũi tràn đầy đỏ lên, ánh mắt trốn tránh, lộ ra tự ti, có thể thấy được, cũng không phải là tất cả nam tử cũng rất thẳng thắn giống như mặt ngoài vậy, nhọc điểm vụng trộm vẫn ra có.

Tần Xuyên thấy thế, biết đã dọa sợ đám người này.

Thế là thu hồi ảnh lưu niệm thạch, cười nói ra:

“Ta hi vọng về sau ra khỏi bí cảnh, các ngươi không cần cùng ta khó xử, nếu không, những thạch ảnh lưu niệm này ta sẽ phục chế rất nhiều phần, sau đó truyền bá ra ngoài, ta tin tưởng, loại vật này vẫn rất có thị trường...”

Mọi người nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhưng lại không thể làm sao.

Ngắm lại hậu quả những vật này truyền bá ra ngoài, bọn hắn liền không nhìn được tê cả da đầu, run lập cập.

Kia là thân bại danh liệt a!

“Tốt, sau khi ra ngoài, chúng ta coi như cho tới bây giờ chưa thấy qua người, hi vọng người đừng làm loạn.”

Một người trong đó nói.

“Ừm, ta chưa thấy qua người!”

“Ta cũng không biết người.”

Những người khác nhao nhao phụ họa.

Đương nhiên, rất nhiều hạng người thông minh đã phát hiện lỗ thủng —— bọn hắn mặc dù không thể giống trống kua chiêm trụy nã cùng đuổi giết người này, nhưng là có thể len lén giờ trò, vu oan hãm hại, châm ngòi ly gián a!

Đến thời điểm đó, người này bởi vì nguyên nhân khác, bị một chút cường giả đuổi giết, vậy chuyện liền không liên quan bọn hắn.

Mà người này lại không nắm chắc được có phải là bọn hắn đang làm trò quỷ hay không, cũng không dám tùy tiện công bố những vật này, bởi vì một khi công bố, vậy liền triệt để chọc giận thế lực sau lưng bọn hắn, hậu quả sẽ nghiêm trọng hơn.

“Ha ha, cho dù ngươi tự cho là thông minh, vẫn là tính sai một điểm, liền đợi đến ngậm bồ hòn đi!”

“Chỉ có man lực, chỉ tiếc, cách cục quá nhỏ, ánh mắt nhìn vấn đề còn chưa đủ toàn diện a.”

“Ha ha, còn quá trẻ.”

Những người thông minh này cười lạnh bên trong lòng.

Mà mặt ngoài, nhưng là một bộ dáng vẻ sợ hãi rụt rè như cũ, giống như bị cầm chắc lấy, không dám có chút phản kháng.

Đối với thông minh tài trí của bọn hắn, Tần Xuyên biểu thị rất vui mừng.

Đương nhiên, hắn cũng ngầm hiểu lẫn nhau.

Trên đời này, mỗi người đều rất thông minh, chưa từng có người ngu xuẩn, mà cái này, chính là cục diện mà lừa đảo thích.

Bởi vì kẻ quá ngu xuẩn, ngược lại không dễ lừa.

Tần Xuyên đã có thể tiên đoán được:

Khi Tần bé heo lòng tràn đầy vui vẻ đi vào Xích Minh vực, nhất định sẽ bị rất nhiều người cười hì hì đâm dao, sau đó một mặt mờ mịt, bởi vì tại hắn đánh giá, những người này hoàn toàn không có lý do hại hắn.

Hoàn toàn không có cái động cơ này a!

Những người này, tự nhiên cũng sẽ không nói ra.

Mà lại vì để tránh cho “Tần Tử” đem những cái thạch ảnh lưu niệm kia lan rộng ra ngoài, bọn hắn sẽ còn cực lực chứng minh mình trong sạch.

Như này, Tần bé heo liền sẽ triệt để lâm vào bên trong mộng bức—— đến cùng là hắn sẽ được lợi?

“Tốt, các ngươi tự do.”

Hồi lâu sau, Tần Tử cười tủm tỉm đem pháp tắc trói buộc trên thân những người này giải khai.

Mọi người khôi phục tự do.

“Giết! !”

“Chết đi cho ta!”

Mấy vị nhân vật thiên tài nháy mắt bạo khởi, chuẩn bị nghịch tập, nhưng mà, Tần Xuyên đâm ra một quyền, thần lực ngập trời!

“Phốc phốc phốc!”

Mấy vị nhân vật thiên tài, này bị tòi khô lạp hủ đánh bay ra ngoài, thậm chí tất cả quần áo quanh thân đều đều nổ tung.

Thê thảm vô cùng.

“Hừ, ta dám thả ra các người, liền không sợ các người phản bội, coi như các người cùng tiến lên, ta cũng không để ý cùng một chỗ thu thập!”

Tần Xuyên lơ lửng tại không trung, quanh thân tràn ngập ra khí tức khủng bố của Hồng Hoang cự thú, da đầu run lên.

Mặc dù hấn áp chế tu vi khí tức, nhưng là kỳ thật lực lượng chân thực xuất ra, sớm đã vượt ra khỏi Thánh Nhân tứ trọng thiên, những người này nhìn không ra chân tướng, chỉ cho là là người này quá biến thái, mạnh đến không thể tưởng tượng nổi!

Lập tức, không người dám động thủ nữa.

“Ta đi, sau này còn gặp lại.”

Tần Xuyên từ tốn nói, sau đó hướng phía phương xa bay đi, cấp tốc biến mất tại trước mắt mọi người.

Mà những nhân vật thiên tài này, từng cái cùng nhìn nhau về sau, đều xấu hổ dờ đi ánh mắt —— trước đó đại gia còn cùng một chỗ trang bức, bây giờ lại là đều chật vật như vậy.

Cùng là người lưu lại, gặp lại cũng xem như từng quen biết?

Mọi người không tiếp tục chào hỏi, mà là yên lặng đứng không mà lên, hướng phía khác biệt phương hướng bay đi.

Bọn hấn đều cần lẳng lẳng.

Về phần sự tình đối phó cái gia hỏa “Đáng giết ngàn đao” kia, chỉ có thể riêng tự mình chôn ở trong lòng, tuyệt không thể nói ra được.

Chương 298: Tới Gặp Khôn Đế

Chương 298. Tới Gặp Khôn Đế

Mà bên này.

Tần Xuyên rời đi mọi người về sau, lần nữa hướng phía chỗ Khôn Đế bay đi.

Hắn chuẩn bị đi sờ bảo vật trên người hơn mười vị gian tế Thiên Hằng tộc—— đặc biệt là cái la bàn nghiệm chứng huyết mạch Thiên Hằng tộc kia, đằng sau có lẽ cần phải dùng.

Kỳ thật lúc trước hắn cũng không phải là quên quét dọn chiến trường.

Mà là lúc ấy vì tại trước mặt Khôn Đế diễn giống một chút, có ý hoảng hốt chạy bừa, tè ra quần chạy mất.

Dù sao, địch quân Võ Đế đột nhiên đột phá, lúc nào cũng có thể phá vỡ phong ấn, một cái thánh nhân tứ trọng thiên, khẳng định sẽ sợ mất mật, nào còn nhớ được nhặt đồ vật trên đất chứ?

Đây mới là logic bình thường!

Mà lâu như vậy, đối phương còn không có tránh thoát khỏi phong ấn, thế là, gia hỏa chạy trốn tỉnh táo lại đến, về sau quyết định trở về nhìn xem, muốn nhặt đi chiến lợi phẩm trên đất, cái kia cũng đúng là bình thường.

Như này cũng càng giống tác phong một người trẻ tuổi nên có, rất phù hợp phong cách Tần bé heo, tính cách nhất gan tiếc mệnh.

...

Dưới vực sâu.

Bên trên Tế đàn, Khôn Đế vẫn bị khóa ở trên trụ đá nguyên rửa đen nhánh như cũ, tứ chi đều bị tỏa liên năm kéo.

Cái tế đàn này đang không ngừng trấn áp cùng hấp thu lực lượng hắn, nhưng là cảnh giới đột phá, để trong cơ thể của hắn

một lần nữa toả sáng sinh cơ, lực lượng cuộn cuộn không ngừng, cùng tế đàn kia đối kháng.

“Két, ken két...”

Trên thân hấn, thỉnh thoảng có thạch phiến thật mỏng bong ra từng mảng, lộ ra nội bộ làn da màu đồng cổ, dã man mà hung hãn.

Thân thể của hấn, từ bên trong trạng thái hóa đá dần dần khôi phục, từ một tòa pho tượng to lớn, đang dần dần chuyển hóa thành huyết nhục.

“Đông đông đông!”

Bên trong lồng ngực, tiếng tim đập càng ngày càng hữu lực, giống như lôi đình nổ vang, chấn động sơn hà.

Thậm chí có thể ẩn ẩn nghe được, huyết dịch trong cơ thể hấn cũng rất giống là sông băng tan chảy, dần dần chảy xuôi, mà tốc độ chảy xuôi càng lúc càng nhanh, thanh thể càng lúc càng lớn, như Trường giang cuộn cuộn!

Vị Võ Đế dầu hết đèn tắt này, tại bên trong rách nát khôi phục, như một tôn thần linh thức tỉnh, sơ lộ tranh vanh.

” Tiểu súc sinh Cửu Thương giới, nếu là lại để cho bản đế nhìn thấy ngươi, tất sex đưa ngươi toái thi vạn đoạn, rút ra nguyên thần tra tấn vạn năm! !”

Khôn Đế gầm nhẹ giống như sư tử thụ thương.

Cách đó không xa, mười mấy bộ thi thể kia, giống như một thanh dao găm, cắm ở bên trên trái tim của hấn, để tâm hấn đang rỉ máu.

Ngay tại thời điểm lúc này.

Một cái đầu quen thuộc, từ biên giới vực sâu lộ ra, tựa hồ là thân thể áp sát vào biên giới vách núi, chỉ thò ra mỗi cái đầu, đang dò xét tình huống phía dưới vực sâu.

“Là ngươi! ! !”

Khôn Đế nháy mắt thấy được tên súc sinh kia, lập tức giận không kiềm được, quanh thân tách ra năng lượng mệnh môn.

“Rầm rầm!”

Năng lượng Cuồng bạo, giống như biển cả sóng to, sóng lớn vỗ bờ, gây nên kịch liệt cuồng phong.

Nhưng là, cũng chỉ thế thôi.

Bởi vì tể đàn kia tản mát ra một cỗ trấn áp chi lực, đem cỗ này năng lượng trấn áp, sau đó hấp thu hết.

Năng lượng Khôn Đế phát ra, giống như một đạo hình cầu khổng lồ, khuếch tán phạm vi nhất định, về sau liền co vào trở về.

Cuối cùng, hẳn vẫn là không cách nào tránh thoát cái phong ấn tể đàn này —— chí ít, tạm thời còn không thể!

“A?”

Thân ảnh trên vách đá kia phát ra một tiếng âm thanh kinh hô, sau đó, lần nữa thò đầu ra, hướng xuống nhìn.

“Tiểu súc sinh! !”

Khôn Đế con mắt đỏ bừng, sát khí ngập trời, nhưng mà lại không thể làm sao, chỉ có thể tại nguyên chỗ làm nhìn xem.

“Ha ha ha, người quả nhiên vẫn là không động được!”

Trong mắt Tàn Xuyên bắn ra quang mang ngạc nhiên, sau đó trực tiếp từ dưới đất đứng lên, hai tay chống nạnh, đứng tại bên vách núi rầm rĩ cười.

“Chết đi cho ta! !”

Khôn Đế lần nữa bộc phát ra năng lượng, lập tức, trên tể đàn tràn ngập hủy diệt chi quang, lôi đình xen lẫn, chiếu rọi nửa bầu trời.

Nhưng là, cỗ lực lượng này vẫn bị tể đàn phong ấn lại như cũ, chỉ có chấn động ro cỗ năng lượng kia tiết ra mà thôi, để dưới vực sâu cuồng phong gào rít giận dữ, giống như thế giới tận thế, lộ ra mười phần kiêu chể.

Tàn Xuyên thấy thế, triệt để không chút kiêng kỵ.

Hắn lưng dán vách đá, chậm rãi bay xuống vực sâu, cười trên nỗi đau của người khác thờ dài nói:

“Ai, tiền bối, đừng uổng phí sức lực, lấy tình huống trước mắt nhìn xem, coi như ngài đột phá, muốn thoát khỏi phong ấn, tối

thiếu cũng còn phari mười ngày nửa tháng, nhưng là... Ngài chỉ sợ không có thời gian này.”

Hắn tề mi lộng nhãn nói:

“Vì cái gì đây? Bởi vì còn có hai ngày, ta liền có thể rời đi cái này bí cảnh.”

“Đến thời điểm đó, ta sẽ hướng Cửu Thương nhân tộc Thánh Điện tố giác ngài... Hắc hắc, Võ Đế Cửu Thương nhân tộc ta, chắc chắn sẽ không nhìn xem một vị cường giả như ngài thoát khôn, có lẽ sẽ đem phong ấn gia cố, lại tra tấn ngài mấy vạn năm, có lẽ, sẽ trực tiếp giết chết cũng nói không chừng, a hồng hồng hồng...”

Nói xong lời cuối cùng, hắn trực tiếp xuất ra một cái quạt xếp dùng trang giấy gấp thành, che miệng cười quái dị.

Quạt giấy chặn hơn phân nửa khuôn mặt, chỉ lộ ra một đôi con mắt hướng xuống dưới, giống như một cái mặt buồn cười.

“Hèn hạ, vô sỉ! !”

Khôn Đế phát ra tiếng rống giận dữ kinh thiên.

Mà Tần Xuyên lại là thiện ý nhắc nhở:

“Tiền bối, nói nhỏ thôi, nếu là đem những người khác dẫn tới, phát hiện ngài, vậy ngài liền càng dễ dàng bị cáo phát.”

Lập tức, sắc mặt Khôn Đế xanh xám, không còn găm thét.

Càng ít người phát hiện ra hắn, cơ hội hắn chạy trốn lại càng lớn —— có lẽ, cái tiểu tử thất đức này, còn đến không kịp tố giác hắn liền gặp báo ứng thì sao, như thế hắn vẫn là có hi vọng chạy đi.

Mà Tần Xuyên, tại ngăn chặn miệng Khôn Đế, về sau nhàn nhả rơi trên mặt đất, hướng phía mười cái thi thể kia đi đến.

Chương 299: Bí Cảnh Mở Cửa

Chương 299. Bí Cảnh Mở Cửa

“Người muốn làm gì!”

Cái trán Khôn Đế bại lộ gân xanh, vài cái hậu bối thien hằng tộc đều chết hết, tên tiểu súc sinh này còn không buông tha bọn hắn sao? !

“Tiền bối bớt giận, ta cũng không phải là muốn tiên thi, chẳng qua là tới bắt đi một chút thứ vốn nên thuộc về ta mà thôi.”

Tần Xuyên một bên xoay người nhặt đồ vật, một bên tự mình nói ra:

“Dù sao, người chết vì tiền, chim chết vì ăn, ta bóc lên nguy hiểm như thế lớn trà trộn vào đến, cũng chỉ là muốn vớt chút tài nguyên cùng bảo vật mà thôi.”

“Hả? !”

Đột nhiên, hắn phát hiện có cái không gian giới chỉ trên ngón tay thì thể rất căng, nhỏ không hạ tới.

Thế là, hắn mười phần khoan thai xuất ra một thanh đại đao hoàng khí, trực tiếp trả tiền!

“Răng rắc!”

Thanh âm có chút giòn, mà cái thanh âm này rất nhỏ, lần nữa Khôn Đế kích thích bảo vệ hậu bối.

“A a a!”

Lưng Khôn Đế đã cong lên giống như dã thú, hai tay mang theo xiềng xích hung hăng quất xuống mặt đất, ngửa mặt lên trời gào thét.

Cái buồn bực này là bao lớn.

Cái đau nhức này là bao sâu.

Thù này, đã không đội trời chung!

Nhưng mà Tần Xuyên không để ý tới hắn, tiếp tục vơ vét bảo vật.

Rất nhanh, đem mười cái thi thể đều xử lý được không sai biệt lắm, hấn lại tại trên thân mỗi người rút một chút huyết mang đi.

Những việc trải qua trước đó chứng minh, trên thân mang theo huyết dịch Thiên Hằng tộc vẫn là có chút tác dụng.

Lần này, triệt để hoàn tất xử lý.

“Tiền bối, ta đi, ngài chậm rãi tránh thoát phong ấn đi.”

Tần Xuyên hiên lành cười một tiếng, người vật vô hại nói:

“Nói thật, lần này không thể giết ngài, ta rất tiếc nuối, nhưng là còn nhiều thời gian, ta tin tưởng về sau sẽ có cơ hội.”

“Lăn! ! !”

Khôn Đế phần nộ gào thét.

Tần Xuyên nhún nhún vai, cứ như vậy nhàn nhã bay ra khỏi vực sâu, nghênh ngang rời đi.

Thậm chí, tại trước khi rời đi, hấn hoàn lễ cười một tiếng, dùng tay phải đưa vào lỗ mũi một chút, sau đó cong ngón búng ra đối với Khôn Đế...

Động tác này.

Không có tổn thương chút nào, nhưng tính vũ nhục cực mạnh.

Dưới vực sâu an tĩnh một hồi, sau đó, truyền ra tiếng gầm phần nộ.

“Tiểu súc sinh, bản đế tất sát ngươi! ! !”

...

Nhoáng một cái, lại là ba ngày trôi qua.

“Oanh long long!”

Trên bầu trời truyền đến rung động dữ dội, tầng mây lẫn lộn, giống như nước sôi trào.

Sau đó, một cánh cửa ánh sáng chậm rãi hiện lộ ra, bắt đầu rất nhỏ, dần dần càng lúc càng lớn, cuối cùng đội trời đạp đất.

“Lối ra xuất hiện!”

“Mau đi ra, bên trong cái bí cảnh này quá nguy hiểm, tựa hồ xuất hiện cuồng ma ngược sát.”

“Đúng vậy a, ta nhìn thấy thật nhiều thi thể, đều là chân cụt tay đứt, không có hoàn chỉnh, đều là bị tiện tay ngược sát.”

Rất nhiều người đều bị sợ vỡ mật, nhìn thấy lối ra, lập tức ra bên ngoài bay đi.

Mà những cái thiên kiều bị Tần Xuyên đánh cướp kia, cũng từng người tâm hoảng sợ, không dám tiếp tục ở lại.

Bọn hấn sợ hãi gặp lại Tần Xuyên.

Nếu như cái cảm thú đáng giết ngàn đao này lại nảy sinh ác độc, không biết còn muốn phát sinh cái sự tình hoang đường gì.

Mà Tần Xuyên, thì là mặc vào áo tàng hình, tiến vào trạng thái ẩn thân, yên lặng rời đi huyễn cảnh.

“Khôn Đế tiên bối, Chúc ngươi may mắn.”

Tần Xuyên đứng tại bí cảnh bên ngoài, đối bên trong lộ ra một vòng nụ cười ngoạn vị nhi.

Kỳ thật hấn tại chung quanh ngàn dặm chỗ phạm vi vực sâu Khôn Đế, bày ra một đạo bình chương, đạo này bình chương sẽ tồn tại tốt mấy ngày, có thể phòng ngừa bí cảnh bên trong những người khác phát hiện Khôn Đế.

Cứ như vậy, cũng liền vì Khôn Đế trì hoãn thời gian, để đôi phương không bị Võ Đế Cửu Thương nhân tộc ngăn chặn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Khôn Đế là có thể chạy thoát.

“Ai, ta làm người, chính là quá thiện lương.”

Hấn khẽ thở dài một tiếng.

Hấn lường gạt truyền thừa Khôn Đế, hiện tại lại cứu Khôn Đế một mạng, cơ bản xem như hòa nhau.

Mặc dù lúc hấn cứu Khôn Đế có ý khác, nhưng sự thật chính là, thật sự là hấn cứu được Khôn Đế.

Vận mệnh chính là thần kỳ như vậy.

“Hưu!”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo hắc ảnh từ trước mặt Tần Xuyên bay qua, vô cùng lo lắng, tựa hồ muốn xông vào bên trong bí cảnh.

Mà lại từ bên trong cơn gió kia kia, Tần Xuyên cảm thấy một tia khí tức quen thuộc —— kia là khí tức Thiên Hằng tộc.

Bây giờ, hắn đã có thể phân biệt ra được khí tức khác biệt vì điều ở giữa Cửu Thương nhân tộc cùng Thiên Hằng tộc kia.

Đương nhiên, người Thiên Hằng tộc tiềm phục tại Cửu Thương giới, phần lớn thời gian, đều sẽ khí tức đem Thiên Hằng tộc che giấu, trừ phi là thời điểm rất gấp, mới có thể tiết lộ ra ngoài.

“Gia hỏa này, hẳn là cái Dạ Oanh chân chính kia? Bởi vì nửa đường xảy ra ngoài ý muốn, cho nên tới trễ rồi?”

Tần Xuyên hí mắt.

Sau đó ẩn thân tiến lên, hắn trực tiếp lao tới một đoạn phía trước đối phương, sau đó từ một cái ẩn bí chi địa bay ra ngoài, cùng đối phương va chạm một chút.

“Àm!”

Hai người đều rút lui mấy mét.

“Người làm cái gì? !”

Người này rõ ràng tâm tình rất bức bối, tới lúc gấp rút lấy đi đường, lại bị làm trễ nải hành trình, thế là ánh mắt hung ác nhìn lại.

Tần Xuyên thấp giọng nói:

“Ông trời đền bù cho người cần cù.”

Người kia ngán người, sau đó nói ra:

“Hằng người có thể thắng.”

“Đi theo ta.”

Tần Xuyên mặt không biểu tình, trực tiếp lôi kéo tay của đối phương liền hướng địa phương vắng vẻ bay đi.

Mà người kia biết hơn phân nửa là gặp người đồng tộc, thế là cũng không có giãy dụa, mặc cho Tần Xuyên lôi kéo tiến vào một cái nơi hẻo lánh bí ẩn.

“Người là...”

Người kia muốn hỏi thăm.

Tần Xuyên đánh đòn phủ đầu, thấp giọng hỏi:

“Ngài chính là Dạ Oanh đại nhân a?”

“Không sai, là ta.”

Người kia trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, thấp giọng nói:

“Trên đường gặp một chút phiền toái, cho nên tới trễ, các người...”

“Nghiệm chứng trước huyết dịch một chút đi.”

Tần Xuyên trầm giọng nói ra:

“Mặc dù ta đã có thể xác nhận thân phận của ngươi, nhưng là vẫn cần thận một điểm tốt, hi vọng Dạ Oanh đại nhân lý giải.”

Nói xong, hắn lấy ra cái la bàn trước đó thanh niên áo đen cho hắn thử máu.

“Ừm.”

Dạ Oanh gật gật đầu, sau đó không chút do dự phóng xuất ra một giọt máu, lập tức, la bàn chấn động, phát ra kim quang nhàn nhạt.

Chương 300: Vinh Dự Đầu Cho Nhi Tử

Chương 300. Mã QR Trong Truyền Thuyết

“Hô...”

Tần Xuyên như trút được gánh nặng thở dài một hơi, sau đó cười khỏ nói:

“Dạ Oanh đại nhân, ngài cuối cùng đã tới tới.”

Dạ Oanh sắc mặt biến hóa, lo lắng nói:

“Hắn là, hành động lần này, bởi vì ta đến trễ xuất hiện biến cố?”

Rất hiển nhiên, hắn đã hoàn toàn tin tưởng Tần Xuyên.

Dù sao, vừa lên đến liền là đối ám hiệu lại là có thử máu, so với hắn còn muốn chuyên nghiệp hơn, mà lại biểu lộ đúng chỗ, trong khi nói chuyện cho cũng xong hoàn toàn không có vết sước, dạng người này, không phải người của mình còn có thể là cái gì?

Tần Xuyên nhìn xem lo lắng Dạ Oanh, cười nói ra:

“Đừng lo lắng, Khôn Đế tiền bối đã an toàn rồi đi.”

“Làm sao có thể? !”

Dạ Oanh kinh hô một tiếng, hỏi:

“Không có Cẩm Đoạn Hồng Liên Thiên của Xu cung chúng ta, các người là thế nào phá vỡ phong ấn?”

Cẩm Đoạn Hồng Liên!

Tần Xuyên trong lòng lưu ý đến cái từ này, trong lòng suy đoán cái này hơn phân nửa là một kiện bảo vật khó lường.

Đồng thời bị người này mang ở trên người.

Nhưng là căn cứ nguyên tắc có thể lặc lư thì liền tiếp tục lặc lư, hắn trên mặt cũng không có lộ ra mấy may dị dạng.

Hắn mỉm cười nói ra:

“Phong ấn không phải chúng ta phá vỡ, là Khôn Đế tiền bối tự mình phá vỡ.”

“Hồng Đế tiền bối để chúng ta mang theo cho hắn một bình vạn vật nguyên thủy, vốn chỉ là nghĩ đến chữa trị sinh mệnh lực của hắn, nghĩ không ra, Khôn Đế tiền bối tại bên trong đoạn năm tháng bị phong ấn này, lại có cảm ngộ, phục dựng vạn vật nguyên thủy về sau vậy mà trực tiếp đột phá, thế là cưỡng ép phá vỡ phong ấn.”

Hắn nói rất có lý có theo.

Đặc biệt là gia nhập “Hồng Đế” cùng “Vạn vật nguyên thủy” hai cái danh từ này. Thiên Hằng tộc mới biết đến, về sau liền

càng thêm có sức thuyết phục.

Dù sao, chân chính để người tín nhiệm, cho tới bây giờ đều là một chút chi tiết nhìn như không có ý nghĩa.

” Vạn vật nguyên thủy của Thiên Thủy cung các ngươi, vậy mà cũng nghiên cứu chế tạo thành công? ! Thật sự là thật đáng mừng!”

Dạ Oanh mừng rỡ kêu lên.

Thiên Thủy cung!

Tần Xuyên lại bắt được một cái danh từ.

Mà tăng thêm “Thiên Xu cung” mà Dạ Oanh vừa vắn nâng lên, Tần Xuyên đã có thể đại khái đoán được hình thức tổ chức Thiên Hằng tộc.

Hắn là chia làm từng cái thế lực độc lập tương hỗ, nhưng là lại âm thầm có chỗ lui tới, mà những thế lực này, từ các vị Võ Đế Thiên Hằng tộc lãnh đạo, đồng thời tiềm phục tại các nơi Cửu Thương đại lục.

“Ừm, thành công.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó nghiêm túc nói ra:

“Những người khác đã đi theo Khôn Đế tiền bối rời đi, để Khôn tiên bối để ta tại nơi này chờ ngươi, hắn giao cho ta một vật rất quan trọng, để ta tự mình đưa đến Thiên Xu cung.”

“Thứ gì?”

Dạ Oanh tò mò hỏi.

“Dạ Oanh đại nhân, không nên hỏi vẫn là không nên hỏi, mà lại ngươi lần này có chỗ sơ suất, để Khôn Đế đại nhân tựa hồ có chút bất mãn...”

Tần Xuyên thấp giọng nói.

Nửa câu đằng sau, tự nhiên là biến tướng thành tạo áp lực.

Bình thường mà nói, làm sai chuyện, về sau bị biến tướng tạo áp lực liền giống như bị nắm uy hiếp, thái độ liền sẽ trở nên mềm yếu.

Cái thời điểm này, ngươi lại cùng hắn thương lượng sự tình gì, hắn chắc chắn sẽ nhượng bộ, đồng thời sẽ không suy nghĩ

nhiều.

“Ta biết, lần này thật là ta sơ sót, kém chút ử thành sai lầm lớn.”

Dạ Oanh xấu hổ cúi đầu xuống, sau đó nói ra:

“Người đi theo ta đi, ta dẫn người đi Thiên Xu cung.”

Nói xong, hắn ngay dẫn đường tại phía trước, mà Tần Xuyên yên lặng theo ở phía sau.

Bay hồi lâu, hai người đi tới một cái sơn cốc bí ẩn.

Dạ Oanh đứng trước vách đá, vẽ một cái đồ án phức tạp, sau đó, bên trong vách đá đột nhiên bắn ra một đạo phù văn kim sắc, cái phù văn này, tựa hồ là một lần duy nhất.

Hắn cầm phù văn, đi vào bên cạnh một khối cự thạch xa xa, đem phù văn đập vào bên trong cự thạch.

“Ông!”

Lập tức, kia cự thạch kịch liệt run rẩy lên, mặt ngoài hiện ra đường vân, sau đó vỡ ra một đường vết rách.

Bên trong lỗ hồng kia, leo ra một con kiến phát sáng.

Hắn bắt lấy con kiến phát sáng kia, ném vào trong đầm nước trung ương sơn cốc.

“Phù phù!”

Chỉ chốc lát sau, một đầu cá chép màu vàng nhảy dựng lên, một ngụm nuốt lấy con kiến, sau đó, lân phiến trên cái cá chép này hiện ra một chuỗi phù hiệu màu vàng óng, lóe lên liên biến mất.

“Chúng ta đi.”

Dạ Oanh nhớ kỹ chuỗi phù văn này, sau đó mang theo Tần Xuyên đi ra khỏi sơn cốc, đi địa phương kế tiếp.

Liên tiếp giày vò mấy chỗ địa phương, trải qua hơn mười đạo chương trình phức tạp, về sau hắn rốt cục góp đủ một nhóm lớn phù văn.

Hắn thuận thực đem những này bắt đầu phù văn tổ hợp, lập tức, những phù văn này biến thành một đạo truyền tống trận!

” Thiên Xu cung các người ra vào đều phiên toái như vậy sao?”

Tần Xuyên nhin không được hỏi.

“Khụ khụ, không có biện pháp, Thiên Xu cung chúng ta chủ yếu nghiên cứu chính là trận pháp, cho nên thích làm những đồ vật hoa lệ sức tưởng tượng này, nhưng là như này xác thực sẽ an toàn rất nhiều.”

Dạ Oanh ho khan hai tiếng, sau đó ngạo nghễ nói:

” Thiên Xu cung chúng ta giấu ở trong hư không, tọa độ một mực đang biến hóa, cho nên truyền tống trận cũng sẽ tùy theo biến hóa, mỗi lần đồ án trận pháp đều là khác biệt, nhất định phải căn cứ những cái chương trình trước đó kia, đem mới ký hiệu truyền tống trận góp đủ, mới có thể tiến vào Thiên Xu cung.”

Tần Xuyên nghe vậy sợ ngây người.

Cái này hẳn là chính là... mã QR trong truyền thuyết? ?

Cái Thiên Hằng tộc này, còn thật biết chơi.

“Đi thôi, nhập Thiên Xu cung.”

Dạ Oanh nói xong, muốn đi tiến bên trong cái truyền tống trận kia, nhưng mà một cái tay đột nhiên từ phía sau bắt lấy bả vai hắn.

“Thế nào?”

Hắn nghi ngờ quay đầu lại.

Sau đó liền khiếp sợ nhìn thấy, một nắm đấm lớn, mang theo hào quang chói sáng, trong mắt hắn phóng đại.

“Người! !”

Hắn con người co rút lại, thân thể cấp tốc căng cứng, muốn tránh né, nhưng là đã tới đã không kịp.

“Àm!”

Một quyền này, giống như lôi đình phích lịch, gần như đem đầu hắn đánh nổ, đại não kịch liệt đau nhức, một mảnh trống không.

Sau đó liền chết ngất.

Tần Xuyên tiện tay đem tòa truyền tống trận này biến mất, sau đó đem Dạ Oanh hôn mê thu vào nội thể giới, rồi đi nơi này.

Về phần thừa cơ trà trộn vào Thiên Xu cung?

Vẫn là quên đi.

Dù sao, Thiên Xu cung làm một trong trụ sở bí mật Thiên Hằng tộc, bên trong tất nhiên có Võ Đế, thậm chí còn không chỉ một vị.

Hắn tùy tiện xông vào, vạn nhất bị phát hiện, đó chính là tự chui đầu vào lưới, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Không cần thiết mạo hiểm như vậy!

Chương 301: Vinh Dự Đầu Cho Nhi Tử

Chương 301. Vinh Dự Đầu Cho Nhi Tử

Tần Xuyên một đường bay đến, vượt qua nửa cái Xích Minh vực, về sau mới tìm cái ẩn bí chi địa, tương dạ oanh phóng xuất.

Sau đó bắt đầu vơ vét!

Hắn đánh cướp nhiều người như vậy, về sau sớm đã có kinh nghiệm, thế là xe nhẹ đường quen đem gia hỏa này lột sạch.

Hắn kiểm tra một chút.

Gia hỏa này cất giữ hoàn toàn chính xác phong phú, các loại tài nguyên, liền xem như Chuẩn Đế cũng phải đỏ mắt, mà lại còn có một chút đồ vật đặc hữu Thiên Hằng tộc.

Nhưng duy chỉ có... đồa “Cầm Đoạn Hồng Liên” kia không có tìm được.

“Chẳng lẽ hắn không mang ở trên người?”

Tần Xuyên nhíu mày.

Địa phương nên tìm đều tìm qua, thậm chí đan điền cùng thức hải cũng dò xét qua, căn bản không có a.

Đột nhiên!

Hắn trong lúc vô tình thấy được túi quần cộc gia hỏa này, sau đó lại âm thầm làm một chút so sánh cùng mình.

Sau đó, cười lạnh:

“Huynh đệ, phô trương thanh thế không sao cả, nhưng là nếu như quá khoa trương... Đó chính là giấu đầu lòi đuôi!”

Hoa ——

Sau một khắc, hắn trực tiếp đem quần cộc người này xốc lên, lập tức, một cỗ quang mang xích hồng lấp lánh mà lên.

Chỉ thấy một đóa Hồng Liên lộng lẫy, chậm rãi lơ lửng mà lên, mặt ngoài lóe ra các loại phù văn lạc ấn, đồng thời có ba ngàn phù văn ngân sắc vờn quanh, giống như một đạo vòng xoáy tinh hà, xoay chậm chậm.

Mặt ngoài của nó có đường vân thâm thúy huyền ảo, đồng thời biến hóa vô tận, tựa hồ có thể tạo thành bất luận cái trận pháp gì, cũng có thể phá giải bất luận cái gì trận pháp!

“Quả nhiên tại nơi này!”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra một nụ cười hài lòng, sau đó tiện tay đem cái trận pháp chí bảo này thu hồi.

Hắn liền nói đi!

Làm sao có thể có người còn lớn hơn so với hắn?

Hắn duyệt vô số người, nhưng là cho đến trước mắt, còn không người nào có thể cùng hắn đánh đồng, tiền vốn chỗ này, nắm đến sít sao.

“Gia hỏa này xử lý như thế nào đâu?”

Tần Xuyên nhìn xem trên đất Dạ Oanh, suy nghĩ nói:

“Gia hỏa này là người Thiên Xu cung duy nhất nhìn thấy mặt ta, chờ Thiên Xu cung bị Cửu Thương nhân tộc Thánh Điện tận diệt, về sau gia hỏa này cũng sẽ là người duy nhất sống sót, đến thời điểm đó, xác nhận Tần bé heo còn phải dựa vào hắn.”

“Cho nên, trước không giết hấn, trước tìm địa phương nhốt lại, làm bộ nghiêm hình tra tấn, ép hỏi bí mật Thiên Hằng tộc.”

“Chờ Thiên Xu cung bị diệt, lại cố ý để gia hỏa này chạy thoát, cứ như vậy, Tần bé heo nhảy vào Hoàng Hà cũng tây không rõ.”

“Thiên Xu cung hủy diệt, tăng thêm sự tình Khôn Đế, đủ để cho Tần bé heo leo lên danh sách đen toàn bộ Thiên Hằng tộc tất sát! !”

Hấn luôn luôn không màng danh lợi.

Tất cả vinh dự đều cho nhi tử.

Xích Minh học cung!

Làm học cung Xích Minh vực, địa vị của nó cũng cùng Xích Minh vực ngang nhau, là học cung chủ tây nam quần vực.

Địa vị của nó, so Tử Vân học cung và một số những học cung phổ thông cũng cao hơn lên một cấp, mà nội tình, tự nhiên cũng là như thế.

Xích Minh học cung có cường giả Võ Đế tọa trấn, mà các trưởng lão học cung, cũng phần lớn là thực lực cảnh giới Chuẩn Đế!

Lúc này, trong đại điện Xích Minh học cung.

Các trưởng lão hội tụ một đường.

Bầu không khí có chút kiềm chế.

“Lần này Tiên Thảo bí cảnh mở ra, đệ tử học cung chúng ta phái đi, tựa hồ cũng là tay không mà về, việc này khác biệt bình thường.”

Một vị trưởng lão nói.

“Hoàn toàn chính xác, những đệ tử này có rất nhiều đều có bối cảnh gia tộc, trưởng bối của bọn hấn hấn là cho bọn hấn vị trí đại khái tiên thảo, làm sao lại một gốc tiên thảo đều không tìm được chứ?”

Một vị khác trưởng lão cũng nhíu mày.

“Chuyện này xem xét liền có mờ ám, nhưng là những đệ tử này cũng không chịu nói, tựa hồ đang tận lực ẩn giấu đi cái

gì.”

“Mà việc này lại là của bọn hấn, bọn hấn không muốn nói, chúng ta cũng không thể cưỡng ép hỏi.”

Cái thời điểm này, một vị trưởng lão nói ra:

“Ta nghe một vị lão hữu Bắc Đê Vương gia nói, giống như người trẻ tuổi gia tộc bọn hấn, cũng là tình huống tương tự.”

“Cái gì? !”

“Cái này...”

Lần này, tất cả trưởng lão đều kinh hãi.

Nếu như chỉ là một nhà bọn hấn này gặp được loại chuyện này, còn có thể đổ cho vận khí không tốt, nhưng là tất cả mọi người gặp, vậy thì không phải là vấn đề cá nhân, mà là hoàn cảnh vấn đề.

Nói cách khác...

Tiên Thảo bí cảnh bên trong khả năng phát sinh biến cố!

“Chuyện này, muốn xin chỉ thị cung chủ hay không? Bí cảnh phát sinh biến cố, lẽ ra phải do cung chủ hướng Thánh Điện bẩm báo.”

Có trưởng lão hỏi.

“Xoạt!”

Mà lúc này, một cỗ Thanh Phong đột nhiên đánh tới, xoay mấy lần tại phía trên chủ tọa đại điện, hóa thành một vị thanh niên tóc trắng tuấn lãng.

“Không cần, ta đã tới.”

Thanh niên tóc trắng nằm nghiêng tại trên bảo tọa, quay đầu, tay phải chống đỡ gương mặt, mang theo lười biếng nói.

“Bái kiến cung chủ!”

“Bái kiến cung chủ!”

Rất nhiều trưởng lão tranh thủ thời gian đứng dậy hành lễ, ánh mắt lộ ra vẻ kính sợ.

Bọn hấn kính sợ, không chỉ là đến từ chức vị đối phương, càng là bởi vì, đối phương là một vị Võ Đế! chân chính

Võ Đế, ý nghĩa tại toàn bộ Cửu Thương đại lục, đều là không giống bình thường, là tín ngưỡng vô số người.

Bọn hắn chính là truyền kỳ.

Bọn hắn chính là thần thoại!

Thanh niên tóc trắng liếc nhìn mọi người, ngoạ vị nhĩ cười nói:

“Chuyện này, hoàn toàn chính xác đáng giá hướng Thánh Điện báo cáo một chút, có thể... Có thể câu được một con cá lớn cũng nói không chừng đó?”

“Hả? !”

Đột nhiên, hắn đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt bắn ra óng ánh thần quang, thần niệm Võ Đế kinh khủng xông lên trời, xuyên thấu đại điện, thẳng vào bầu trời!

Sau đó, hắn sửng sốt một chút.

“Cung chủ, xảy ra chuyện gì?”

Các trưởng lão khẩn trương hỏi.

Thanh niên tóc trắng trầm mặc một chút, sau đó đột nhiên cười.

Cười đến mười phần xán lạn:

“Có một vị người tốt không nguyện ý lộ ra tính danh, đưa tới cho ta một món lễ lớn... đại lễ rất ớn.”

Người tốt?

Đại lễ?

Các trưởng lão nhao nhao kinh ngạc, mà thanh niên tóc trắng thần bí cười một tiếng, cũng không nói cái gì, thân thể lóe lên liền biến mất.

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Mà xuống một khắc, thanh niên tóc trắng xuất hiện ở trên không Xích Minh học cung, hắn đưa tay bắt lấy chuôi trường mâu làm từ hắc thiết phổ thông phương xa bay tới.

Phía trên trường mâu, lạc ấn lấy rất nhiều tin tức.

Trong đó có địa đồ, có đồ án, cũng có ghi chép văn tự, tổ hợp bắt đầu, chính là phương pháp cùng trình tự tiến vào Thiên Hằng tộc Thiên Xu cung...

Mười phần kỹ càng.

Ngoài nghề xem náo nhiệt, người trong nghề nhìn môn đạo, thanh niên tóc trắng thân là Võ Đế, chỉ một cái liếc mắt liền biết, đây là sự thực! !

Chương 302: Thông Báo Cho Thánh Điện

Chương 302. Thông Báo Cho Thánh Điện

Hồ hấp của hãn tiếp tục bắt đầu.

Thiên Xu cung!

Kia là một cái tổ chức rất trọng yếu Thiên Hằng tộc, một mực ẩn núp tại Cửu Thương giới, không chỉ có bản thân thế lực rất lớn, mà lại đối với trận pháp chi đạo nghiên cứu rất sâu, mưu toan giải phong những cái cường giả Thiên Hằng tộc bị phong ấn kia.

Đây đối với Cửu Thương nhân tộc Thánh Điện mà nói, như ghen ở cổ họng.

Không diệt xong cái thế lực này, rất nhiều Võ Đế đều toàn thân khó chịu!

Mà Thiên Xu cung mười phần giỏi về ẩn tàng, Cửu Thương nhân tộc Thánh Điện tìm kiếm nhiều năm, đều không thể tìm ra bọn hãn chỗ ẩn thân.

Điều này càng làm cho người khó chịu.

Thật giống như một con ruồi một mực bay tại trước mắt, kêu liên tục, nhưng mà người chính là bắt không được nó!

Mà bây giờ.

Nơi ở Thiên Xu cung, bị tìm được, có thể biết trong lòng thanh niên tóc trắng có nhiều hưng phấn.

“Tin tức trọng yếu như vậy, vậy mà khắc vào phía trên một thanh hắc thiết trường mâu phổ thông, vị nhân huynh này, người là có bao nhiêu keo kiệt a...”

Thanh niên tóc trắng hít sâu một hơi, sau đó bắt đầu dờ khóc dờ cười, loại sự tình này, tối thiểu phải dùng một kiện hoàng khí chứ!

“Nhưng mà, tin tức này cũng không thể tin hoàn toàn.”

“Dù sao cũng là không rõ lai lịch tin tức, có thể là Thiên Hằng tộc cho bố trí cục diện Cửu Thương nhân tộc chúng ta.”

“Nếu như Võ Đế Thánh Điện ta tùy tiện tiến vào, bị truyền tống đến bên trong sát trận Thiên Hằng tộc, rất có thể tổn thất nặng nề.”

“Như này, để một chút người trẻ tuổi phổ thông lại tự tin đi vào trước dò đường, nếu như bên trong thật là Thiên Xu cung, Võ Đế lại giết đi vào.”

Hắn trong lòng nghĩ đến, bắt đầu cho đưa tin nhân tộc Thánh Điện.

“Ông!”

Tay phải hắn vung lên, không gian phía trước vặn vẹo, xuất hiện một đạo vòng xoáy màu vàng óng, cũng không lâu lắm, vòng xoáy bên kia xuất hiện một trương mặt người già nua.

Lão giả bên kia cũng vung tay lên, tựa hồ cùng bên này thành lập một loại không gian liên hệ nào đó.

“Bách cung chủ, có chuyện gì sao?”

Vị lão giả kia lộ ra nụ cười khách khí.

“Ta có đại sự hướng Thánh Điện bẩm báo, cấp tốc.”

Thanh niên tóc trắng nghiêm túc nói.

Sắc mặt lão giả kia cũng lập tức nghiêm túc lên, trầm giọng nói ra:

“Biết, đem tin tức truyền tới đi.”

Thanh niên tóc trắng dùng thần niệm Võ Đế đem tin tức bên trên trường mâu hắc thiết kia phục chế một phần, lại đem cái nhìn cùng đề nghị của mình cũng ngưng tụ thành văn tự, hóa thành một cái quyền trục kim sắc, đưa vào vòng xoáy.

Mấy giây về sau.

Lão giả kia từ bên kia vòng xoáy bên trong, lấy ra một cái kim sắc quyền trục, đối thanh niên tóc trắng lung lay.

“Ta nhận được, lập tức hướng các vị điện chủ báo cáo.”

Lão giả nói xong, đóng lại vòng xoáy bên kia, mà vòng xoáy thanh niên tóc trắng bên này, cũng đã biến mất.

“Hi vọng hết thảy thuận lợi đi.”

Thanh niên tóc trắng hít sâu một hơi, sau đó cười cười.

Hắn quét mắt bầu trời một chút như có như không có, sau đó cười nhún nhún vai, quay đầu về tới Xích Minh học cung.

Trực giác của hắn nói cho hắn biết.

Người đưa tin kia hẳn là còn tại phụ cận, nhưng là người ta đã không muốn lộ diện, vậy liền tôn trọng người ta.

Mà lại, thủ đoạn người này ẩn tàng rất cao siêu, coi như hắn thật muốn đem người này tìm ra, chỉ sợ cũng không nhất định làm được.

Mà lúc này.

Xa xa trên bầu trời, ẩn thân Tần Xuyên triệt để buông lỏng xuống, trong lòng âm thầm kinh ngạc, sức cảm ứng cường giả Võ Đế, thật đúng là kinh người.

“Nhưng mà... Những Võ Đế này chơi cũng quá cấp cao đi, Bluetooth kết nối, lỗ sâu không gian, cái này chỉ sợ là một đám nhà khoa học đi.”

Nhớ tới tình cảnh mới vừa rồi, Tần Xuyên có chút dở khóc dở cười.

Nghe nói cuối cùng của khoa học là thần học, những gia hỏa này chơi thần học, nếu mà làm khoa học, chắc là cũng có thành tựu rất cao?

Ngắn ngủi suy nghĩ, về sau hắn lần nữa tự hỏi:

“Khôn Đế bây giờ còn tại bên trong bí cảnh, không có thoát khốn, như vậy tin tức liên quan tới Dạ Oanh xảy ra vấn đề, cũng sẽ không truyền về Thiên Xu cung, Thiên Xu cung sẽ chỉ coi là Dạ Oanh ngay tại bên trong bí cảnh giải cứu Khôn Đế.”

“Chỉ cần Dạ Oanh không có chết, như vậy Thiên Xu cung cho dù có loại hình đồ vật như hồn đăng, cũng sẽ không biết Dạ Oanh đã xảy ra chuyện.”

“Thiên Xu cung không có phát hiện vấn đề, tạm thời liên sẽ không sửa đổi phương thức tiến vào Thiên Xu cung, dù sao thứ này đổi cũng rất phiền phức.”

“Cho nên, cường giả Cửu Thương nhân tộc Thánh Điện, chỉ cần dựa theo những cái trình tự ta cho kia, liền có thể thuận lợi giết vào Thiên Xu cung.”

“Thiên Xu cung... Xong.”

Dạ Oanh từ trong hôn mê tỉnh lại.

Phát hiện mình bị xiềng xích cột vào một cái trong sơn động âm lãnh ẩm ướt, sơn động rất yên tĩnh, thanh âm nước chảy đều rõ ràng có thể nghe.

“Tích tóc!”

“Tích tóc!”

Tựa hồ là nước từ đỉnh sơn động, nhỏ xuống tại trong đầm nước, để hoàn cảnh lộ ra càng thêm an tĩnh.

“Ha ha, tỉnh?”

Một đạo thanh âm thản nhiên vang lên.

Dạ Oanh đột nhiên quay đầu nhìn lại, liền gặp một cái thân ảnh quen thuộc, từ trong bóng tối chậm rãi đi ra.

Đỉnh đầu hắn có một cái cửa sổ, có bạch quang chiếu xuống đến, cho nên, thời điểm đạo thân ảnh kia tới gần hắn, bị hắn thấy rõ.

“Là ngươi! Ngươi muốn làm cái gì! !”

Dạ Oanh sắc mặt đại biến, quát lớn.

“Ngươi cảm thấy thế nào?”

Tàn Xuyên cười hỏi ngược lại.

“Người, người muốn phản bội tộc đàn sao? !”

Trong lòng Dạ Oanh càng ngày càng bất an.

“Không có, kỳ thật... Ta không phải người Thiên Hằng tộc.”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra nụ cười hiền hòa.

“Cái gì? !”

Dạ Oanh giống như gặp sấm sét trong trời quang, câu nói này tinh thần đã kích động với hấn, là có tính chất huỷ diệt.

Nếu như đối phương là phản bội tộc đàn, vậy hấn bị đâm sau lưng có thể hiểu, thế nhưng là nếu như đối phương không phải người Thiên Hằng tộc, hấn lại bị lừa thăm như vậy... Vậy hấn chính là heo! !

“Cám ơn người nói cho ta phương pháp tiến về Thiên Xu cung, ta đã đem cái phương pháp này nói cho liên Cửu Thương nhân tộc Thánh Điện, tính toán thời gian, Thiên Xu cung hiện tại hấn là đã bị diệt.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Chương 303: Lại Lừa Dạ Oanh

Chương 303. Lại Lừa Dạ Oanh

“Cái gì? ?”

Dạ Oanh ngẩn người, ngẩn ngui ngốc trệ, sau đó mới phản ứng được, phát ra một tiếng rống to tê tâm liệt phế:

“Không —— “

Giờ khắc này, hấn cảm giác thế giới của mình đổ sụp, hết thấy trước mắt đều trở nên bắt đầu mơ hồ, trong lòng có một thanh âm đang vang vọng:

Ngươi là tội nhân tộc quần.

Ngươi là tội nhân tộc quần.

Ngươi là tội nhân tộc quần!

Thanh âm này càng ngày càng mãnh liệt, một hồi biến thành của thân nhân hắn, một hồi biến thành bằng hữu của hắn, một hồi biến thành sư phụ của hắn, cuối cùng, cuối cùng thậm chí biến thành chính thanh âm hắn.

Thanh âm này giống như ma chú thoát khỏi không xong, không ngừng quanh quẩn ở bên tai, điều động áy náy cùng tự trách trong lòng hắn, giống như thiên đạo vạn quả!

“Không thể nào, không thể nào, cái này sao có thể, ngươi nhất định là đang lừa ta, nhất định là đang lừa ta... Phốc! ! !”

Cuối cùng, hắn một ngụm máu tươi phun ra, ngất đi tại chỗ.

Tần Xuyên thấy thế cũng không kỳ quái.

Đứng tại góc độ đối phương đến xem, hắn đại khái lý giải thống khổ trong lòng đối phương, trong lúc nhất thời không tiếp thụ được, ngất đi cũng rất bình thường.

Hắn nghĩ nghĩ, lấy ra một đóa hoa đỏ tươi—— chính là đóa tiên thảo mang theo mùi khai kia.

“Tiện nghi ngươi.”

Hắn hí hửng một chút, sau đó đem đóa hoa này vò thành một cục, trực tiếp nhét vào trong miệng đối phương.

Hôn mê, nuốt không trôi làm sao bây giờ?

Đây đối với Tần Xuyên đến nói, căn bản cũng không phải là vấn đề gì —— hắn có kinh nghiệm.

Ngươi suy nghĩ một chút, ở trên phim truyền hình, nữ chính cho hôn mê mớ thuốc nam chính, không nuốt vào được, vậy phải làm sao chứ?

Thế là.

Hắn tay trái nắm lên đầu Dạ Oanh, tay phải loảng xoảng chính là mấy cái tát tai, đánh cho đầu đung đưa trái phải.

“Ừng ục.”

Sau khi đánh xong, yết hầu Dạ Oanh truyền ra một thanh âm, rất hiển nhiên, đóa hoa kia đã nuốt xuống.

Ân, bên trong phim truyền hình không phải diễn như vậy.

Nhưng là Tần Xuyên tự nhiên không có khả năng học giống như bên trong phim truyền hình, hắn có phương thức đặc biệt của mình, đây đều là tổng kết ra tại trong thực tiễn.

“Ong ong ong!”

Cái tiên thảo này hoàn toàn chính xác rất phi phạm, không lâu sau khi nuốt vào, lỗ chân lông quanh thân Dạ Oanh đều phóng xuất ra kim quang nhàn nhạt, sau đó tĩnh lại.

“Chính là...”

Hắn muốn nói chuyện, lại phát hiện miệng có chút đau, nguyên lai, mặt của hắn đã mặt mũi bầm dập, sưng cùng đầu heo không sai biệt lắm.

“Chính là không được hao tổn bốn...”

Hắn trong lòng bi phẫn, kiệt lực mắng, thế nhưng là thanh âm phát ra, lại là ngay cả chính hắn đều cảm thấy buồn cười.

Thế là hắn ngậm miệng.

“Còn dám mạnh miệng!”

Tần Xuyên xuất ra một cây trường tiên hoàng khí, cái trường tiên này tựa hồ là dùng một loại xương sống lưng loài rắn nào đó luyện chế mà thành, từng khúc từng khúc, đồng thời mang theo gai nhọn, nhìn xem đề người rùng mình.

“Ba!”

Một roi quất vào trên thân Dạ Oanh, lập tức, Dạ Oanh phát ra kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

“Ngao ô!”

Bởi vì hai bên gương mặt quá sưng, đem hắn miệng đè ép lại với nhau, thanh âm lộ ra rất quái dị.

“Còn dám khiêu khích? !”

Tần Xuyên trừng mắt, sau đó lại lần một roi quất vào trên thân hắn, lập tức, lần nữa phát ra sói tru.

“Ba ba ba!”

“Ba ba ba!”

Thế là, Tần Xuyên một mực quát, liên tiếp rút trên trăm lần, đem đối phương quát đến thoi thóp.

Cái Dạ Oanh này nhưng thật ra là một vị hoàng giả, nhưng là cái hoàng khí trường tiên này, vốn là hình cụ nhằm vào hoàng giả.

Cho nên, không quan tâm là người ngu bức đường nào, chỉ cần là đo thân mà làm đồ vật, cũng có thể làm cho người “Thư thư phục phục”...

“Ngao ô!”

Dạ Oanh lần nữa kêu một tiếng.

“Còn dám khiêu khích!”

Tần Xuyên trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, tiếp tục quát.

Dạ Oanh sung trên mặt, lưu lại hai hàng nước mắt khuất nhục, kỳ thật hẳn không có khiêu khích, hẳn là đang cầu tha a.

Có lẽ là thân thể thống khổ dẫn tới trên tinh thần thống khổ, cho nên cảm xúc áy náy cùng bi phẫn trước kia, bất tri bất giác biến mất, từ một cái chi sĩ khảng khái bi ca, bắt đầu trở nên có chút buồn cười.

Loại cảm giác kia, thật giống như một người uống say, giận dữ hết:

“Các người đừng ép ta, ép ta cái gì, ta đều làm ra được!”

Sau đó bên cạnh lập tức có người đưa qua một vấn đề toán học.

Người làm a.

Người làm được thử một chút?

Lập tức, tràng diện an tĩnh lại.

Thế là, tên sai rượu kia, làm bộ không có nghe rõ ràng đối phương đang nói cái gì, tiếp tục hỏi thăm vài câu, hỏi hỏi, mười phần mọt mà ngã ngửa trên mặt đất.

Hồi lâu sau, Tần Xuyên thu hồi roi, hí mắt nói ra:

“Hiện tại, ta đến hỏi ngươi một vài vấn đề, ngươi thành thành thật thật trả lời ta.”

Dạ Oanh trầm mặc.

Hắn mặc dù đã bị đánh sợ, nhưng là nếu như là sự tình nguy hại tộc quần, hắn là tuyệt đối sẽ không làm!

“Oanh long long!”

Đúng lúc này, bên ngoài sơn động truyền ra rung động dữ dội, sau đó, có thanh âm phần nộ thô bạo từ bên ngoài truyền đến.

“Đáng giết ngàn đao, ta có thể tính truy tung đến ngươi, ta biết ngươi trốn ở bên trong, ra lãnh cái chết!”

“Đáng chết, cái này đều bị tìm được!”

Tần Xuyên sắc mặt đại biến, tựa hồ xuất hiện bối rối ngăn ngủi, sau đó xoắn xuýt nhìn Dạ Oanh một chút, tựa hồ cũng chú ý không lên cái này tù phạm, trực tiếp thi triển Độn Địa thuật, chạy trốn.

“Cái này...”

Dạ Oanh ngây ngẩn cả người.

Mà xuống một khắc, chỉ nghe một tiếng ầm vang, sơn phong chỗ sơn động đều bị đánh mở, ánh nắng từ đỉnh đầu soi xuống tới.

Sau đó, một vị mọc ra đại hán khôi ngô râu ria từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong sơn động vỡ vụn.

“Người đâu, ta vừa rồi rõ ràng cảm ứng được tên khí tức cảm thú kia, làm sao không thấy?!”

Đại hán khôi ngô dẫn theo rìu, tuần sát trái phải, cuối cùng tựa hồ không có tìm được mục tiêu, thế là thất vọng đem ánh mắt rơi vào trên thân Dạ Oanh.

“Ngươi là ai?”

Khôi ngô đại hán hỏi.

“Ngao ô...”

Dạ Oanh muốn nói chuyện, lại phát ra thanh âm như vậy, mà lại tu vi hắn bị phù văn xiềng xích phong ấn lại, cũng vô pháp thần niệm truyền âm.

“Ai, được rồi, xem xét chính là người đáng thương bị tên kia lừa đảo, đã gặp, ta liền thuận tiện giúp người một thanh!”

Khôi ngô đại hán nói xong, huy động rìu chặt đứt xiềng xích khóa lại Dạ Oanh, sau đó không nói hai lời, phóng lên tận trời bay về phía phương xa.

Trên bầu trời xa xa truyền đến tiếng rống đại hán khôi ngô.

“Cầm thú, chạy đi đâu!”

Mà Dạ Oanh, thì là ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn xem xiềng xích vỡ vụn tán loạn trên mặt đất, nhìn lại hai tay mình một chút.

Hắn ánh mắt hoảng hốt, luôn cảm thấy có chút không chân thực.

Hắn cứ như vậy... Tự do? ?

Chương 304: Dạ Oanh Bị Thương

Chương 304. Dạ Oanh Bị Thương

Một tòa trấn bên trong tiểu thành, đột nhiên vang lên sấm sét.

Sau đó mưa to rầm rầm rơi xuống.

Lập tức, người trên đường phố nguyên bản chậm ung dung đi đường, cũng đều giống như nháy mắt ấn phím tắt, hai tay ôm đầu bắt đầu cấp tốc di chuyển.

Mà lều vải ven đường chống lên, thành địa phương tránh mưa tốt cho mọi người, một đám người chen vào trong lều vải.

Bên trong bàn trà, tiên sinh thuyết thư nguyên bản buồn bực ngán ngẩm, nhìn thấy nhiều khách như vậy, lập tức đánh lên tinh thần, bắt đầu thao thao bất tuyệt.

“Trận chiến kia, đánh cho thiên hôn địa ám a!”

“Cái Thiên Xu cung này, không hổ là một trong những căn cứ dư nghiệt Thiên Hằng tộc, cường giả như mây, chỉ là Võ Đế liền có tám vị, mà Chuẩn Đế, càng là đạt tới hơn ba trăm vị, cường giả Giới Hoàng càng là vô số kể.”

“Hắc hắc, nhưng là ta nhân tộc Thánh Điện như thế nào ăn chay?”

” Trận chiến Thượng cổ kia, chính là chúng ta thắng, càng đừng nói trải qua cái này mấy vạn năm phát triển, Cửu Thương nhân tộc ta đã cường đại hơn trước kia nhiều!”

“Thế là, một vị điện chủ nhân tộc Thánh Điện ta, tự mình dẫn đầu hơn ba mươi vị cường giả Võ Đế, giá lâm Thiên Xu cung.”

“Không có bất luận cái gì có ngoài ý muốn, cái Thiên Xu cung này, trừ vị Thiên Xu cung chủ kia thân bí trọng thương đào tẩu, ngoài ra những người khác toàn bộ bị đánh giết!”

“Bởi vậy có thể thấy được, Cửu Thương giới ta dung không được bất luận cái yêu ma quỷ quái gì tứ ngược... người phạm nhân tộc ta, xa đâu cũng giết!”

Người tiên sinh thuyết thư ngẩng đầu ưỡn ngực, âm vang có lực đạo.

“Tốt! !”

“Ba ba ba!”

“Nói chuyện rất hay, nên thưởng!”

Lập tức, cái lều nhỏ nhỏ mà tiếng vỗ tay như sấm, vậy mà lẫn át âm thanh mưa to cùng sấm sét.

Tất cả mọi người đắm chìm trong bên trong cổ cảm giác tự hào tộc đàn cường đại kia.

Mà lúc này, mưa to mưa lớn trên đường phố, lại có một đạo thân ảnh tuổi trẻ tuấn lãng, thất hồn lạc phách đi qua.

Y phục của hắn ẩm ướt dính ở trên người, dính đầy bùn nhão cùng nước mưa, lung la lung lay đi tới.

Mấy cái thiếu nữ hơn ba trăm cân, nhiều lần thử nghiệm đuổi theo, muốn đem câu dù trong tay đưa cho hắn.

Không có kết quả.

Thế là, chỉ có thể đứng tại chỗ, đưa mắt nhìn hắn rời đi, nhìn xem bước chân tập tễnh của hắn, bóng lưng tựa như lúc nào cũng phải ngã cuống, mấy vị thiếu nữ thân thể béo mập này nước mắt đầm đìa, tâm cũng muốn nát...

Cái thanh niên này, tự nhiên là Dạ Oanh!

Thuyết thư nội dung cùng loại, hắn đã nghe qua nhiều lần, bây giờ, tin tức Thiên Xu cung hủy diệt, cơ hồ mọi người đều biết.

Tất cả mọi người đang cuồng hoan.

Mà cái này, lại là thuộc về bi thương của hắn.

Thiên Xu cung là nhà của hắn, mà hắn, là tội nhân Thiên Xu cung, thân nhân của hắn, bằng hữu, sư phụ, tộc nhân... Đều bởi vì hắn mà chết.

“Vì cái gì, vì cái gì! !”

Hắn đột nhiên quỳ trên mặt đất, hai tay duỗi hướng lên bầu trời, ngẩng đầu lên phát ra một tiếng rống to kinh thiên.

Mà cái tiếng hô này, nước mưa đầy trời đều tựa hồ xoay tròn, ống kính giống như đang kéo lên cao... (đây là kỹ thuật quay phim lột tả nội tâm nhân vật, quý mọi người lắm mới nói)

“Lạch cạch.”

Mà cái thời điểm này, một bàn tay ấm áp nhẹ nhàng đặt ở trên vai của hắn, có giọng nữ ôn hòa từ phía sau lưng vang lên:

“Đừng khổ sở, đều sẽ trôi qua.”

Dạ Oanh thật thà quay đầu.

Sau đó liền thấy, một cái thiếu nữ hơn ba trăm cân đen nhánh, ánh mắt chân thành tha thiết nhìn xem hắn, mười phần thanh tịnh.

Ánh mắt kia, mang theo cổ vũ.

a mặt Dạ Oanh có chút co quắp mấy lần, sau đó quay đầu lại, không tiếp tục để ý thiếu nữ này.

“Ta biết người rất bi thương, nhưng là, thất vọng của người có lẽ là một loại trưởng thành, hiểu chưa?”

Thiếu nữ kia an ủi.

“... Lăn.”

Dạ Oanh hít sâu một hơi, gào trầm thấp nói,

Hắn chỉ cảm thấy trong lòng ngực lạnh buốt tựa hồ đột nhiên bắt đầu khô nóng, dấy lên một đám lửa, muốn đánh người.

Nhưng mà, thiếu nữ kia không sợ hãi chút nào, đề cao tiếng nói nói:

“Người rơi lệ! Chứng minh người vẫn đang cảm nhận cuộc sống!”

“Lăn! !”

Dạ Oanh gân cổ hét lớn một tiếng.

Cái tiếng hô này vừa ra, trong miệng phun ra cuồng phong, để tóc cùng quần áo thiếu nữ điên cuồng bay múa, nếu như là thiếu nữ bình thường, chỉ sợ trực tiếp liền bị thổi đi.

Nhưng là thiếu nữ này có hơn ba trăm cân.

Nàng vững như Thái Sơn.

Đồng thời, đôi mắt trường hợp như vậy, nàng cũng không có sợ hãi, ngược lại cảm thấy cái mỹ nam tử bi thương này cần an ủi, nàng cảm thấy mình có thể bị hắn cảm động lây, bởi vì nhìn xem hắn khổ sở, nàng cũng khổ sở.

Thế là, nàng mở ra hai tay, hướng thanh niên bi thương phía trước mắt ôm vào, muốn đem hắn ôm vào để sưởi ấm.

“Lăn! !”

Nhưng mà, Dạ Oanh sớm đã nhẫn không thể nhẫn, một bạt tai trực tiếp đi qua, to lớn lực đạo, trực tiếp để thịt trên mặt thiếu nữ lăn lộn thành sóng, sau đó thân thể giống như con quay mà xoay tròn lấy bay ra ngoài.

“Ba —— “

“A lồ lồ lồ lồ...”

Bên trong quá trình thiếu nữ xoay tròn, đại lượng gió rót vào trong miệng, đem đầu lưỡi thổi đến đung đưa trái phải, phát ra thanh âm kỳ quái.

“Người dám đả thương người! !”

Cái thời điểm này, một cái nam tử gầy gò từ bên trong nơi hẻo lánh vọt ra, lòng đầy căm phẫn, vung lên tay áo liền muốn đến giáo huấn Dạ Oanh.

“Nhạc Lâm, ngươi muốn làm gì!”

Nhưng mà, thiếu nữ kia nghiêm khắc kêu lên:

“Không cho phép người thương hại hấn, nếu không, ngươi liền vĩnh viễn không cần xuất hiện ở trước mặt ta!”

“Ta...”

Cái nam tử gầy gò kia lập tức tay chân luống cuống.

Mà Dạ Oanh thấy thế, cũng lười để ý tới những người nhàm chán này, bước ra một bước, thân thể biến mất không thấy.

Nếu như là ngày bình thường, hấn không ngại giết sạch cái thành nhỏ này, nhưng là hôm nay hấn bị thương quá độ, cái gì cũng không muốn làm.

Mà lại, hấn không thể mạo hiểm.

Bởi vì, hấn là người duy nhất biết bộ dáng cừ nhân Thiên Xu cung, hấn không thể chết, hấn nhất định phải đem tương mạo cái tạp toái này công bố tộc nhân khác cho Thiên Hằng tộc, để cái tạp toái này trả giá đắt!

“Ta nhất định phải tỉnh lại, tranh thủ thời gian liên hệ đến tộc những tổ chức Thiên Hằng khác, miễn cho bọn hấn cũng bị tên súc sinh này lừa gạt.”

Hấn cắn răng nghiên lợi nắm chặt nắm đấm.

Đột nhiên.

Hấn nghĩ tới hán tử khôi ngô trước đó đuổi giết tên súc sinh kia, cái kia hán tử nói, hấn cũng là bị lừa người đáng thương.

Dạng này xem ra, tên súc sinh này không chỉ có lừa hấn, ngay cả Cửu Thương nhân tộc cũng lừa gạt, cái này rõ ràng chính là cái kẻ tái phạm!

“Dạng này xem ra, gia hỏa này tại Cửu Thương nhân tộc cũng là đòi tư bừa bộn, hấn gặt ta cũng không phải là vì chính tộc đàn hấn cân nhắc, mà là vì một ít mục đích không thể cho ai biết, muốn vớt chỗ tốt mà thôi!”

Nghĩ đến nơi này.

Hấn đổi tên súc sinh kia bắt đầu càng thêm khinh bỉ, hấn không nghĩ ra, trên đời này làm sao lại có gia hỏa hỗn trưởng như thế.

Cái này đều không có gặp báo ứng sao? ?

Chương 305: Tần Tử Bi Thương

Chương 305. Tần Tử Bi Thương

Tần Xuyên tự nhiên không có khả năng gặp báo ứng, thậm chí, hấn gần đây tựa như nhân phẩm bạo phát.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mất Lạc Thường Thư, tự động nạp tiền 25 điểm giá trị gọi cha “

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mất Lộc Tử Minh, tự động nạp tiền 27 điểm giá trị gọi cha “

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mất Lạc Thủy Bích, tự động nạp tiền 28 điểm giá trị gọi cha “

“Đinh, trước mắt số dư còn lại: 160 điểm giá trị gọi cha!”

Liên tiếp hệ thống nhắc nhở âm vang lên, để Tần Xuyên giống như uống một ly nước đá mùa hè, toàn thân đều thoải mái.

Không tệ.

Tần bé heo đã lớn lên, đã học được tự mình đi đánh mất, kiếm lấy giá trị gọi cha cho cha ruột.

“Yên lặng mấy tháng, về sau lại bắt đầu đánh mặt, xem ra, Tử Vân vực bên kia lại muốn phát sinh đại sự.”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một vòng nụ cười.

Hắn nghĩ, hắn cũng hẳn là về Tử Vân vực.

Tử Vân học cung.

Nhóm lớn đệ tử vây quanh ở bên người Tần Tử, rất nhiều người đều lộ ra vẻ lo lắng, thở dài không thôi.

“Ai, Tần sư huynh, người thật không nên đáp ứng ước hẹn ba năm của Lộc Càn a!”

“Đúng vậy a, hắn đã là thánh nhân bát trọng thiên, nếu như không thành hoàng, ba năm sau chỉ sợ là thánh nhân cửu trọng thiên, mà người thời điểm kia chống đỡ phá thiên cũng liền lục trọng thiên mà thôi, làm sao cùng hắn đấu a?”

“Đây là dưới tình huống hắn không thành hoàng, nếu như hắn lựa chọn trực tiếp lấy bát trọng thiên Thành Hoàng, ba năm sau, chính là hoàng giả!”

“Xúc động, đích thật là xúc động...”

Mọi người bóp cổ tay thở dài.

Nhưng là cùng lúc đó, cũng lòng mang kính nể đối Tần Tử.

Dù sao, Tần Tử sư huynh cũng là vì mặt mũi Tử Vân học cung, mới đáp ứng cái ước hẹn ba năm hoang đường này.

Nếu là đổi lại bọn hắn, lúc Lộc Càn ở trước mặt chất vấn

“Người có dám ứng chiến hay không”, chỉ sợ đều không dám nói chuyện đi.

“Mọi người không cần lo lắng, binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn!”

Tần Tử đảo mắt mọi người, bình tĩnh bình tĩnh nói:

“Ta một đường quật khởi, chưa từng có e ngại qua bất luận cái khiêu chiến gì, chỉ cần là có người khiêu chiến, ta liền sẽ đón lấy, sau đó... Đánh bại hắn!”

Một cỗ chiến ý lăng lệ từ trên thân hắn phóng lên tận trời, trầm ổn, nặng nề, để người không thể nhìn thẳng.

Rất nhiều đệ tử thấy hình, đều trầm mặc.

Không biết vì sao, trong lòng có chút mỗi như.

Mấy tháng nay, Tần Tử sư huynh trở nên trầm ổn rất nhiều, mà loại trầm ổn này, lại là dùng thống khổ đổi lấy.

Bọn hắn thường xuyên tại thời điểm hoàng hôn, nhìn thấy Tần Tử sư huynh một người ngồi tại đỉnh núi, ngơ ngác nhìn ra xa phương xa.

Nhưng mà, phương hướng hắn nhìn chăm chú, chỉ có ráng chiều hỏa hồng đầy trời, không có người hắn muốn chờ...

“Các người đều trở về đi, ta muốn một mình suy nghĩ.”

Hồi lâu sau, Tần Tử thấp giọng nói.

“Tốt a.”

“Vậy chúng ta đi, Tần sư huynh người đừng có áp lực, chúng ta tin tưởng người... Ân, hắn là có thể.”

“Không đúng, là nhất định có thể!”

Mọi người nghĩ một đằng nói một nẻo cổ vũ động viên cho Tần Tử, sau đó lần lượt rời đi.

Tần Tử đưa mắt nhìn mọi người đi xa.

Sau đó lại lần đằng không mà lên, leo lên cách đó không xa sơn phong, ngồi ở phía trên.

Hắn nhìn về phía chân trời.

Như hầu tử xem biển, nhìn ráng mây sáng tắt.

Thanh âm của hắn có chút trầm thấp, thậm chí nghẹn ngào:

“Cha, ngài còn sống sao, ngài nếu không trở lại, có lẽ liền rút cuộc không gặp được ta.”

“Lần này ước hẹn ba năm, ta thật không có nắm chắc... Ngài không tại, ta cũng tìm không được nữa loại dũng khí chiến thắng hết thảy kia.”

“Mà lại... Ta cũng không quan trọng.”

“Không có ngài ở bên người, sống có gì vui, chết cũng gì buồn? Dù sao trừ ngài, ta đã không có thân nhân.”

“Về phần nương... Ha ha, kỳ thật nàng hình dạng thế nào, ta cho tới bây giờ liền không quan tâm qua a!”

“Nói câu bất hiểu, kỳ thật nàng với ta mà nói, cùng một cái người xa lạ không hề khác gì nhau, thật không có khác biệt... Ta sở dĩ thề muốn đem nàng tìm trở về, chỉ là bởi vì... Ngài đang nhớ nàng mà thôi.”

Cái thời điểm này, trong cơ thể hắc kim quang lấp lánh, một đạo thân ảnh hư ảo xinh đẹp xuất hiện tại bên cạnh hắn.

Chính là tóc vàng nữ tử.

Nàng nhìn xem mình đệ tử bị thương như thế, trong lòng rất cảm giác khó chịu, nhưng lại không biết an ủi ra sao.

Bởi vì trong lòng nàng cũng khổ sở.

Thế là, nàng cũng khẽ cầm váy, chậm rãi ngồi xổm người xuống, đưa tay đem Tần Tử thất hồn lạc phách ôm vào trong ngực.

Từ xa nhìn lại, giống như là một cái tử tử tại ôm đệ đệ, lại hình như là một vị mẫu thân ôm con của mình...

“Cha! Người còn sống không có!”

“Tần Xuyên, người còn sống liền mau mau lăn ra! Ta, cường giả vô thượng tương lai, mệnh lệnh người, cút ra đây ——”

Hồi lâu sau, Tần Tử đột nhiên đẩy sư phụ mình ra, đứng người lên đứng dậy, đối chân trời giơ thẳng lên trời rồng to!

“Oanh long long!”

Cái này vừa hô, chấn động dãy núi vạn khe, thậm chí để ráng mây đầy trời đều quay cuồng lên, giống như sôi trào kim thủy!

Trên bầu trời phong vân cuốn lên, từng đạo ánh sáng ráng chiều, giống như giao long đang tán loạn không trung, lộng lẫy đến cực hạn.

Vừa hô động phong vân!

Từ xa nhìn lại, thân ảnh của hắn thẳng tắp mà thon dài, thời điểm rồng to, tóc dài tùy ý bay lên, tại bên trong ráng chiều tựa hồ khảm lên một lớp viền vàng, giống như một đầu hùng sư ngửa mặt lên trời rên rỉ, lộ ra như thế bi tráng!

Nhưng mà sau một khắc.

Một cái tay vô thanh vô tức xuất hiện tại phía sau hắn, bắt lại cổ áo hắn, trực tiếp nâng hắn lên.

Dát? ? ?

Chương 306: Ta Cũng Không Biết Mình Làm Chuyện Gì Cảm Động

Chương 306. Ta Cũng Không Biết Mình Làm Chuyện Gì Cảm Động

Biểu lộ bí tráng của Tần Tử đột nhiên cứng đờ, giống như mèo con bị bắt lấy phần gáy nhấc lên, lập tức bất động.

Từ chi hắn tự nhiên rũ xuống, rũ cụp lấy đầu, phần áo gáy bị xách được so đầu còn muốn cao hơn, giống lưng còng.

Mà cùng lúc đó.

Có thanh âm ngoạn vị nhi vang lên:

“Nha, mấy tháng không gặp, cánh cứng cáp rồi, dám nói chuyện như vậy đối với cha người?”

Thân thể Tần Tử đột nhiên run lên.

Hắn chậm rãi quay đầu nhìn lại, liền gặp một đạo khuôn mặt quen thuộc, ánh vào bên trong tầm mắt.

“Cha! !”

Trong mắt của hắn bắn ra một đạo quang mang ngạc nhiên, đồng thời có nước mắt tuôn ra, mà khí chất của hắn, nháy mắt từ ủ rũ trở nên triều khí phồn thịnh, giống như toàn bộ thế giới của hắn đều sống lại!

Hắn theo bản năng muốn quay người ôm lấy mình phụ thân, thế nhưng là uốn éo mấy lần, phát hiện vậy mà làm không được.

“Cha, mau thả ta xuống đi!”

Thế là hắn hai chân tại không trung đạp mấy lần, lại làm mấy cái cá chép nhảy, liền giống mèo giầy dựa khi bị xách tại trong tay.

Tần Xuyên cảm thấy chơi rất vui.

Vì vậy tiếp tục dẫn theo, để cái nhi tử nghịch ngợm này vùng vẫy hồi lâu, mới đưa hắn đặt ở trên mặt đất.

Tần Tử sau khi rơi xuống đất, chuẩn bị tiếp tục hướng trong ngực phụ thân nhào, lại phát hiện, cổ cảm xúc kia đi qua, sau đó giống như... Lại hơi ngượng ngùng.

Hắn cúi đầu xuống, mũi chân phải nhấc nhấc mũi chân trái, biểu lộ xấu hổ, rón rén ngượng ngùng nói:

“Cái kia... Cha, vừa rồi kia là cái hiểu lầm, ta đối với ngài tôn kính như vậy, làm sao có thể nói chuyện như thế đối với ngài chứ?”

Hắn mặt mũi tràn đầy cười làm lành, gần như nịnh nọt.

Nhưng là loại vui sướng phát ra từ nội tâm kia, lại là vô luận như thế nào cũng không che giấu được, giống như ngày xuân ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt đất, vạn vật khôi phục.

Tần bé heo ngày xưa, trở về.

“Thật?”

Tần Xuyên nghiêng mắt thấy hắn.

“Khẳng định là thật!”

Tần Tử ngẩng đầu ưỡn ngực, lời thề son sắt nói.

Tần Xuyên nhìn xem bộ dáng nhi tử tiện nghi vô sỉ, cười mắng:

“Trước cú về, về nhà lại thu thập người.”

“Được rồi!”

Tần Tử vui sướng lên tiếng, chỉ gập hấn tay phải vung lên, pháp tắc chi quang kéo dài tại không trung, hóa thành một đạo thang trượt thật dài, một mặt kết nối lấy đỉnh núi, một mặt kết nối lấy phía dưới Tử Vân học cung.

Sau đó, thân thể của hấn vậy mà đầu đuôi tương liên, nằm xuống, dọc theo cái kia đạo thang trượt kia trượt xuống dưới.

Lăn còn rất trơn trượt.

“Cái này...”

Tần Xuyên sửng sốt một chút, sau đó nhin không được cười lên.

“Tần đại ca, ngươi rốt cục trở về.”

Mà cái thời điểm này, nữ tử tóc vàng bên cạnh thấp giọng nói.

Nàng tay nhỏ nắm vuốt mép váy, nhẹ nhàng cắn môi đỏ, bên trong đôi mắt kim sắc mang theo vui sướng, nhưng lại phát ra nhàn nhạt thủy quang.

Như oán như mộ, như khóc như tố.

Tần lão bản nhìn xem thầy dạy kèm tại nhà của nhi tử mình, phát hiện đối phương lại đẹp lên không ít, mà lại càng ngày càng có hương vị.

Nhẹ áo sa mỏng, đường cong lả lướt.

Thành thực bên trong mang theo ôn nhu.

Nếu không phải hấn kiếp trước bị nữ nhân tổn thương thấu tâm, có lần phải nhảy lầu, chỉ sợ tình cảnh này, tại chỗ liền cầm giữ không được.

Hấn hít sâu một hơi, thu hồi ánh mắt “Thượng thức” kia, giả vờ chính đáng nói: “Khoảng thời gian này... Vất vả ngươi.”

“So sánh ngươi một mình tiếp nhận những thống khổ kia, điểm ấy vất vả của ta, lại coi là cái gì?”

Dạ Lăng Sương cắn môi ngẩng đầu, mà trong mắt của nàng, sớm đã thủy quang mờ lung, bả vai cũng khẽ run.

Nàng tựa hồ có thể tưởng tượng đến, bộ dáng cái nam nhân này giống như sói hoang, trốn ở bên trong xó xỉnh phương xa thông khổ gào thét.

Cái nam nhân quật cường này.

Tình nguyện một mình tiếp nhận tất cả thống khổ, cũng không muốn để người hấn quan tâm nhìn thấy một mặt yếu ớt của hấn.

Cái này nam nhân... Quá khổ.

Tần Xuyên nhìn biểu lộ nữ tử trước mắt này, lập tức biết, vị nữ tử này có sức tướng tượng quá phong phú, khẳng định lại hiểu lầm cái gì.

Bởi vì ngay cả chính hấn đều không biết, mình ở bên ngoài lại làm cái sự tình cảm thiên động địa gì, có thể đem một nữ nhân cảm động thành cái dạng này.

Hấn là...

Là hành vi hấn thể hiện tình thương của cha khi vất vả khổ vì nhi tử trải đường, cho thấy một loại tinh thần trách nhiệm mãnh liệt?

Đối với cái này, hấn cũng nghĩ không thông.

Chỉ có thể nói, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển, đoán không ra, đoán không ra a!

Chương 307: Cơ Duyên Chờ Người Tới

Chương 307. Cơ Duyên Chờ Người Tới

Bên trong gian phòng xa hoa.

Tần Tử quỳ trên mặt đất, hai tay đặt ở trên đầu gối, cúi thấp đầu, con mắt thỉnh thoảng vụng trộm ngược lên nhìn.

“Cha, ta sai rồi, ta thật sai, ta không nên gọi thẳng đại danh của ngài, lại càng không nên khẩu xuất cuồng ngôn...”

Hắn thái độ tốt đẹp mà nhận lầm.

Thế là, ngồi trên ghế Tàn Xuyên, cũng không còn làm khó hắn, nhẹ nhàng đặt chén trà xuống, nói ra:

“Đứng lên đi.”

“Được rồi!”

Tàn Tử vui sướng cười một tiếng, nhanh như chớp mà liền bò lên, đi vào cái ghế đằng sau nắn vai đấm lưng cho lão cha.

Mười phần liêm chó.

Cái này nếu như bị cái đệ tử Tử Vân học cung khác trông thấy, sẽ giật mình tới mức cầm chày xuống đất —— đây là cái Tàn Tử sư huynh thẳng thắn cương nghị kia sao?

“Nói một chút đi, khoảng thời gian này xảy ra chuyện gì, người cùng Lộc gia lại là xảy ra chuyện gì?”

Tàn Xuyên thản nhiên nói.

Tàn Tử gật gật đầu, mặt mày hớn hờ nói ra:

” Bên trong thời gian ngài không có ở đây, ta đại đa số thời gian đều tại bế quan, ta tu luyện phi thường khắc khổ, đã đột phá đến thánh nhân tứ trọng thiên!”

Sau đó, hắn lời nói xoay chuyển, ngữ khí trầm trọng xuống tới:

“Nhưng mà, Lộc gia tựa hồ là ghi hận trong lòng đối với ta, một mực trăm phương ngàn kế nhằm vào ta, đã từng nhiều lần phái người khiêu khích.”

“Mà bên trên tụ hội trước đó không lâu, bọn hắn lần nữa khiêu khích, ta thực sự nhẫn không thể nhẫn, liền xuất thủ... Ân, lần này không chỉ có cùng Lộc gia vạch mặt, còn đem Lạc gia mười đại gia tộc Tử Vân vực cũng đắc tội.”

“Cha, cái Lạc gia kia cũng rất đáng ghét!”

“Trước đó, lần thiên kiêu tới Bắc Mang sơn Bích Liên hồ kia, liền có một cái Lạc gia đại tiểu thư, tự cho là thanh cao, vậy mà đứng ra giải quyết vấn đề. Nàng rõ ràng là đứng tại bên Lộc gia thiếu chủ kia, lại còn một bộ dáng vẻ ai cũng không giúp, thật sự là làm kỹ nữ còn muốn đền thờ trình tiết!”

“Trước đó ta còn tưởng rằng chỉ có nàng là như thế này, về sau phát hiện căn bản chính là thượng bất chính hạ tắc loạn, gia phong Lạc gia kia chính là như thế, cả đám đều ngang ngược bá đạo, lại đạo mạo trang nghiêm, dối trá vô cùng.”

“Cũng tỷ như lần này.”

“Rõ ràng là Lộc gia khiêu khích trước, ta đem mấy người trẻ tuổi Lộc gia kia trấn áp, về sau người Lạc gia vậy mà đại nghĩa lâm nhiên đứng ra, chỉ trích ta ra tay ngoan độc, nói những người Lộc gia kia vẫn là hài tử...”

“Lúc ấy ta liền nổi giận!”

Tần Tử hừ nhẹ một tiếng, tựa hồ lần nữa về tới trạng thái ngay lúc đó, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Hài tử? Ai còn không phải đứa bé chứ? !”

“Ta vừa nghĩ tới cha ngài sinh tử chưa biết, những người này còn tại trước mặt ta giương oanh, ta liền càng khổ sở hơn, thế là ta đem vị thiên tài Lạc gia kia cũng trấn áp, sau đó công khai gọi—— quân người hài tử không hài tử, cha người có bản lĩnh liền đến tìm ta, Tần Tử ta tùy thời phụng bồi!”

Nói nơi này, Tần Tử ngừng đầu ưỡn ngực, hai đầu lông mày phong mang tất lộ, khí thế kinh người.

Nhưng sau một khắc, khí thế của hắn cấp tốc xẹp xuống, liên đới lấy bả vai cũng đập kéo xuống, trở nên ủ rũ.

Hắn thở dài một tiếng, lúng túng nói:

“Khụ khụ, kỳ thật ta cũng liền mượn lửa giận giả trang bức một chút, ta nghĩ cũng không ai sẽ đem loại lời này coi là thật, kết quả...”

“Kết quả, Lộc gia thật đúng là muốn lên!”

“Một vị hoàng giả Lộc gia bộp một tiếng liền đứng ra, rất nhanh a, khí thế kia, tối thiểu là hoàng giả hậu kỳ!”

“Ta liền lóe eo tại chỗ.”

“Lúc ấy, ta cực sợ, muốn lùi bước, nhưng là ngoan thoại vừa vắn nói ra, nếu như dối ý, đó chính là mình đánh mặt.”

“Mà cái thời điểm này, thiếu chủ Lộc gia đứng ra, hấn nói để hoàng giả xuất thủ quá khi dễ ta, có hại danh dự Lộc gia, nhưng ta khẩu xuất cuồng ngôn, liền muốn trả giá đắt, thế là hấn cùng ta lập thành ước hẹn ba năm.”

“Đây quả thực là thừa dịp lửa đánh cướp!”

“Nhưng là, loại tình huống này, hấn đều lui một bước, nếu như ta còn không dám, vậy ta thành mặt mo, liền thật không có biện pháp nào khác...”

“Thế là, ta liền đáp ứng ước hẹn ba năm này.”

“Đằng sau ta tỉnh táo lại đến tưởng tượng, vị hoàng giả Lộc gia kia cũng chỉ làm đáng một chút, ta thân là thân truyền đệ tử học cung, hấn căn bản cũng không dám ra tay với ta, là ta đã mất đi cân nhắc, bị bọn hấn lừa dối.”

“Ai! ! !”

Nói xong lời cuối cùng, hấn bóp cổ tay thở dài.

Bị người mưu hại a!

Tần Xuyên nghe xong, có chút dở khóc dở cười nói:

“Cho nên nói, ngã một lần khôn hơn một chút, về sau nói chuyện phải dùng não suy nghĩ, không thể xúc động làm quyết định. Nhưng mà... cái từ trang bức này, ngươi học từ ai?”

“A? ?”

Tần Tử trừng mắt nhìn, hấn nói cái gì rồi?

Chính hấn đều không nhớ rõ.

Thế là chỉ có thể ho khan hai tiếng, ngượng ngùng nói:

“Khụ khụ, không cần để ý những chi tiết này.”

Tần Xuyên cũng không tra cứu thêm nữa.

Hai cái thể giới hoàn toàn khác biệt, đều có nhân loại thân thể kết cấu hoàn toàn giống nhau, ngôn ngữ xung đột nhau không có gì ngạc nhiên.

“Vậy ngươi bây giờ định làm như thế nào?”

Tần Xuyên hỏi.

“Cái này... Ta vốn là định nghe thiên mệnh, nhưng mà bây giờ ngài trở về, tự nhiên là ngài định đoạt.”

Tần Tử nịnh nọt cho lão cha.

Hắn xoa xoa đôi bàn tay, mong đợi hỏi:

“Ngài lần này ra ngoài lâu như vậy, có mang về vật gì tốt cho ta hay không?”

Tần Xuyên quay đầu nhìn tiện nghi tử một chút, trên mặt lộ ra một vòng vẻ bất đắc dĩ, thở dài nói:

“Vốn là có...”

Hắn liền nghĩ tới đóa hoa đỏ tươi sinh trưởng tại bên trong tiểu hỏa sơn, đóa hoa kia, bị hắn dứt cho Dạ Oanh ăn.

“Ý là, bây giờ không có?”

Tần Tử ủ rũ cuối đầu nói.

Làm cho người khó chịu nhất, không phải là cho tới nay liền không có, mà là lúc đầu có thể đạt được, nhưng hiện tại không có đạt được.

“Hiện tại cũng có.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? !”

Con mắt Tần Tử đột nhiên trừng lớn, nội tâm lập tức lửa nóng, giống như tuyết xử phùng sinh.

“Nhưng mà không trên thân tại ta, mà là tại bên trong một cái động phủ, cần chính ngươi đi lấy.”

Tần Xuyên bổ sung một câu.

Chương 308: Cải Tạo Động Phủ

Chương 308. Cải Tạo Động Phủ

Tần Tử liếm môi một cái, mong đợi hỏi:

“Không phải là động phủ cái cường giả gì lưu lại chứ?”

“Cũng không thể coi là cái cường giả gì, cũng chính là cái Võ Đế đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Phốc!”

Tần Tử kém chút tại chỗ phun ra.

Cái gì mà gọi cũng chính là cái Võ Đế?

Võ Đế chẳng lẽ không có mặt bài như thế sao? Cha, ta tốt xấu còn tại Cửu Thương giới, tôn trọng phong tục nơi này một chút có được hay không?

“Cha, cái thời điểm gì mang ta đi cái động phủ kia?”

Tần Tử mong đợi hỏi.

“Qua mấy ngày đi, ta vừa vặn chữa trị đạo tổn thương, còn muốn bế quan tĩnh dưỡng mấy ngày.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Kỳ thật nguyên nhân chân chính là —— động phủ còn không có tạo tốt!

Trên đời vốn không có động phủ, nhiều người kiến tạo, cũng liền có động phủ.

...

Tiếp xuống mấy ngày.

Tần Xuyên làm bộ bế quan.

Nhưng thật ra là chạy tới Thanh Huyền vực bên cạnh Tử Vân vực, tìm cái vực sâu bí ẩn, bắt đầu giả tạo động phủ.

Hắn có thể chi pháp tắc cường đại, đủ để tùy tiện cải biến địa vật địa hình, từ hư không tu kiến ra một tòa tràn ngập cô ý

động phủ.

Lại dùng mộc chi pháp tắc thúc đẩy sinh trưởng ra một chút thực vật.

Cuối cùng, dùng chí bảo trận pháp Thiên Xu cung—— Cấm Đoạn Hồng Liên, bố trí ra rất nhiều huyền trận, sát trận, thủ hộ trận pháp.

Cứ như vậy, một cái động phủ cường giả Võ Đế liền giả tạo ra, hoàn toàn có thể dĩ giả loạn chân.

Sau đó, hắn lại đem tiên thảo cùng Khôn Đế « Thập Phương Hậu Thổ kinh » từ Tiên Thảo bí cảnh đặt được bỏ vào chỗ sâu nhất động phủ, như này, Tần Tử liền hoàn mỹ tiếp nhận nhân quả hắn tại Tiên Thảo bí cảnh xông ra.

Đương nhiên, mục đích làm như vậy, tuyệt không phải vì vu oan giá họa, chủ yếu vẫn là một vị phụ thân hi vọng con của mình thành tài.

Những đồ tốt này, đại đa số người cả một đời cũng không chiếm được!

Trừ cái đó ra.

Hắn còn lấy ra một giọt vạn vật nguyên thủy trân quý, pha loãng thành một tòa linh trì hiệu quả luyện thể kinh người.

Mà phía dưới linh trì, bị hắn dùng Cấm Đoạn Hồng Liên bố trí một cái truyền tống trận bí ẩn, mà lại là truyền tống trận khóa vực.

Nói cách khác.

Trạm lộ trình tiếp theo của Tần bé heo, đã bị hắn an bài được rõ ràng.

Thanh Huyền vực.

Một hoang vu chi địa ít dấu tích người tới.

Tần Tử lơ lửng tại không trung, cúi đầu nhìn xem cảnh sắc phía dưới, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin.

“Đây chính là chỗ Võ Đế động phủ?”

Chỉ thấy phía trên đất bằng hoang vu, nhô lên đến hai tòa gò núi thấp bé, hình trạng hai tòa gò núi giống như nguyệt nha,

đôi lập tả hữu, ở giữa hội tụ ra một đạo dòng suối róc rách, nước chảy leng keng.

“Ở phía dưới.”

Hắn bên cạnh, Tần Xuyên đứng chấp tay, bình tĩnh nói.

Tần Tử phóng xuất ra thần niệm chi lực, đem phía dưới hai ngọn núi kia dò xét một chút, lại phát hiện đều là thổ nhưỡng thường thường không có gì lạ.

“Rất nhiều thứ, không thể chỉ nhìn bề ngoài, bởi vì cái thế gian này có rất nhiều thứ, là có thể che đậy cảm giác người.”

Tần Xuyên giáo dục nói:

“Mà lại nếu như dùng thần niệm quét qua liền có thể phát hiện, như vậy cái động phủ này cũng không có khả năng bảo tồn đến bây giờ, sớm đã bị phát hiện.”

Tần Tử nghe vậy gật gật đầu.

Đích thật là cái đạo lý này!

“Vậy ta vào động thủ.”

Tần Tử nói, sau đó hai tay nâng lên, tại không trung huyền hóa ra một đôi bàn tay năng lượng khổng lồ, sau đó đặt phía trên hai tòa gò núi tại mặt đất kia, hướng hai bên dùng sức tách ra.

“Oanh long long!”

“Tạch tạch tạch...”

Lập tức, đất rung núi chuyển, hai tòa gò núi trung ương khe nước vỡ ra, hóa thành một đạo khe hở đen nhánh.

Đồng thời, khe hở còn đang không ngừng mở rộng, mà nước ở khe nước nguyên bản bên trong rơi xuống phía dưới, bên trong phát ra “Phốc phốc phốc phốc” thanh âm, giống như là nước đang lắng lư tại trong ấm.

Rốt cục, khe hở hóa thành vực sâu.

“Hoa —— “

Đột nhiên, một đạo trong suốt cột nước từ bên trong vực sâu phóng lên tận trời, vậy mà thông thiên triệt địa, giáo động cao thiên tầng mây.

“Oanh long long!”

Tầng mây xoay tròn, hóa thành một đạo vòng xoáy khổng lồ, đồng thời ma sát ra lôi điện, cảnh tượng rất kinh người.

“Cái này...”

Da mặt Tần Tử co quắp mấy lần, thận trọng hỏi:

“Động tĩnh lớn như thế, có thể đem những người khác dẫn tới hay không?”

“Xem ngươi vận khí rồi.”

Tần Xuyên híp mắt cười một tiếng, ý vị thâm trường nói.

Không ổn! !

Khi nhìn đến cái nháy mắt này, Tần Tử quanh thân căng cứng, bởi vì mỗi lần phụ thân lộ ra cái biểu tình này, hắn đều sẽ rất thảm.

Sẽ không chết, nhưng sẽ lột da!

Mà lúc này, thân thể Tần Xuyên giống như nhiệt khí cầu, bắt đầu từ từ đi lên, đồng thời càng lúc càng nhanh.

“Cha, ngài... Không thể nào, ngài sẽ không bỏ lại ta a? Ngài không phải người như vậy đúng không? Ngài...”

Tần Tử cuống quít đưa tay, muốn giữ chặt mình phụ thân.

Nhưng mà, đối phương mang mỉm cười hiền hòa, cứ như vậy tại trước mắt hắn bay đi, nhìn như tốc độ rất chậm, nhưng là kỳ thật rất nhanh, hắn căn bản là với không tới, chỉ có thể nhìn đối phương càng ngày càng xa, thẳng đến biến mất.

“Ai, được rồi! Xong đi vào!”

Cuối cùng, tại phát hiện lão cha không đáng tin cậy, về sau Tần Tử quyết định, vọt thẳng tiến bên trong động phủ kia.

Chỉ cần động tác đầy đủ nhanh, hoàn toàn có thể xong việc về sau, xách quần rời đi.

Thế nhưng là, thời điểm khi hắn phóng tới cái vực sâu, lại gặp một tầng trở ngại.

“Ông!”

Kia là một tầng bình chương màu trắng nhàn nhạt, nó rất mỏng, giống như một tầng màng mỏng, lại lộ ra khí tức không thể phá vỡ.

Tần Tử lại nhạy cảm cảm giác được, lực lượng của nó đang nhanh chóng suy yếu, tựa hồ vốn là một đạo bình chương rất dày, trải qua năm tháng lâu dài ăn mòn, suy yếu, về sau biến thành cái dạng này.

Tầng bình chương này hẳn là không được bao lâu liền sẽ hoàn toàn biến mất, đến thời điểm, liền có thể ra vào tự nhiên.

“Ai, như này cũng tốt, chí ít có thể chứng minh còn không người đi vào qua, bảo vật bên trong cũng đều vẫn còn ở đó.”

Tần Tử thở dài, bất đắc dĩ nói.

Chương 309: Ngồi Chơi Thu Điểm

Chương 309. Ngồi Chơi Thu Điểm

Căn cứ kinh nghiệm nhiều năm của hắn, loại thời điểm này, hơn phân nửa có người muốn giết tới, đây là định luật trốn không thoát.

Càng sợ cái gì, liền càng sẽ đến cái gì.

“Oanh long long!”

Quả nhiên, sau một khắc, chân trời có quang mang lấp lánh mà lên, tựa hồ là một đạo thân ảnh quang mang vạn trượng, gào thét mà tới.

Hưu!

Người kia vừa vạn còn tại chân trời, sau một khắc đã đi tới trước mắt, đây là một người mặc áo lông vàng óng thanh niên.

“Nơi này xảy ra chuyện gì?”

Vị thanh niên vũ y này từ trên cao nhìn xuống Tần Tử, nhàn nhạt hỏi.

Tần Tử thấy đối phương cao cao tại thượng, thế là cũng không cho sắc mặt tốt, trợn mắt, bĩu môi nói:

“Ta làm sao biết?”

“Hả? !”

Thanh niên vũ y như sương mù, trong mắt bắn ra lăng lệ quang mang, khí thế thánh nhân lục trọng thiên lan tràn ra, ngũ khí lạnh như băng nói:

“Người dám nói chuyện với ta như này?”

Tần Tử cảm nhận được một tia áp lực, nhưng là không sợ chút nào, chằm chọc nói:

“Ta luôn luôn đều là nói như vậy, hửn là, hôm nay mạo phạm đến cái đại nhân vật gì? Người nói ra tới nghe một chút, xem ta nghe nói qua không?”

“Người! !”

Thanh niên vũ y sắc mặt âm trầm xuống tới.

Hửn tại Thanh Huyền vực hoàn toàn chính xác có chút danh khí, nhưng là nếu như tự báo tính danh, vô luận như thế nào đều sẽ giảm xuống phong cách, hướng chỉ, nếu như đối phương vì nhục nhã hửn, cưỡng ép nói là chưa nghe nói qua, hửn liền càng lúng túng hơn.

Cho nên, hửn không có khả năng tại cái thời điểm này tự báo tính danh.

“Người muốn tìm cái chết?”

Hửn nhìn xuống Tần Tử, trong mắt tràn ngập ra sát ý.

“Đúng là muốn chết.”

Tần Tử cười nhạo một tiếng, duỗi cổ, ánh mắt khinh miệt ——
ngươi có thể giết ta, tính ngươi lợi hại!

“Muốn chết! !”

Thanh niên vũ y mắt sáng lên, trực tiếp xuất thủ, tay phải hấn
vung lên, một đạo hơn ba trăm mét kiếm khí quét ngang mà
tới.

“Ông!”

Đạo kiếm khí này cũng không phải là rất thô, rất dài nhỏ,
nhưng là kia cổ tuyết trắng phong mang, lại là phẳng phát
không gì không phá.

“Thật mạnh!”

Tần Tử không dám khinh thường, trực tiếp xuất ra hoàng khí
hỏa long trường thương, hai tay hấn nắm ở trường thương, lấy
cán thương ngăn tại trước người.

“Ầm! !”

Đạo kiếm quang kia trảm tại phía trên hỏa long trường thương,
phát ra một tiếng vang trầm, bộc phát ra kịch liệt đóm lửa, sau
đó kiếm khí nổ tung.

Cùng lúc đó, Tần Tử cảm giác được một cỗ lực chấn động từ
hỏa long trường thương bên trên truyền đến, run lên, thân thể
bay rớt ra ngoài.

Khí huyết sôi trào, gần như muốn thổ huyết!

Đối phương tu vi cao hơn hấn hai cái tiểu cảnh giới, đồng thời
cũng là nhân vật thiên tài, về mặt sức mạnh đối với hấn tạo
thành áp chế.

“Vu Tôn Luyện Thể kinh!”

Hấn trong lòng gầm nhẹ một tiếng, sau đó thân thể đột nhiên
bành trướng, bên ngoài thân xuất hiện từng đạo đồ án phù văn,
một cỗ lực lượng dã man cảm giác cuồng bạo lan tràn ra, trực
tiếp cùng thanh niên vũ y khí thế ngang hàng!

“Đây là cái thần thông gì!”

Thanh niên vũ y kia thấy lực lượng Tần Tử đột nhiên bạo tăng nhiều như vậy, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó, trở nên tham lam.

Loại thần thông này, hẳn nhất định phải đạt được!

Mà lúc này, Tần Xuyên một tay vung mạnh chuyển hỏa long trường thương, sau đó một cái hồi toàn cước, đá vào phần đuôi trường thương.

“Rống —— “

Lập tức, trường thương hóa thành hỏa long, gầm thét bay về phía thanh niên vũ y, những nơi đi qua, đem bầu trời đều hóa thành biển lửa.

“Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi mới có hoàng khí!”

Thanh niên vũ y cười lạnh một tiếng, trước người hiện ra một đạo tấm thuẫn kim sắc, tấm thuẫn mặt ngoài như vậy rồng, lóe ra quang trạch kim loại.

“Đinh! !”

Hỏa long kia đâm vào trên tấm chắn, nổ tung ánh lửa chói lọi, sau đó, bản thể Hỏa Long trường thương đâm vào trên tấm chắn, phát ra thanh âm chói tai.

Đóm lửa văng khắp nơi!

Một cỗ lực xung kích trong suốt mắt trần có thể thấy, từng tầng từng tầng khuếch tán ra, đem quần áo thanh niên vũ y thổi đến bay phát phới.

Nhưng là hắn chặn.

“Lực lượng còn được, chỉ bất quá... Hả? !”

Thanh niên vũ y đang muốn trào phúng, liền gặp được một đạo thân ảnh khôi ngô đã xuất hiện ở phía trước ba mét, sau đó một cái nắm đấm, đột nhiên đánh vào cuối cùng hỏa long trường thương.

“Đông —— “

Hỏa long trường thương đều cong nháy mắt, sau đó lại đột nhiên thẳng băng, một cỗ kinh khủng lực xung kích, tác dụng tại trên tấm chắn.

“Phốc!”

Thanh niên vũ y một ngụm máu tươi phun ra, mang tấm thuẫn bay rớt ra ngoài.

Mà Tần Tử thân thể xoay tròn một cái, bắt lấy hỏa long trường thương, đột nhiên hất lên, lập tức, trường thương tăng vọt thành một cây cột hỏa diễm ngàn mét, mang theo lực đạo ngang ngược, trực tiếp quét ngang mà qua.

“Cho ta cản!”

Thanh niên vũ y tại bay ngược quá trình bên trong hét lớn một tiếng, thôi động tấm thuẫn, phóng xuất ra một tầng kim sắc vòng bảo hộ.

“Ầm! !”

Một tiếng vang thật lớn, đại lượng ánh lửa nổ tung, hướng phía bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới giống như thủy triều, mà cái vòng bảo hộ kim sắc kia, cũng sụp đổ ra âm vang, hóa thành vô số mảnh vỡ tinh thể bay rớt ra ngoài.

“Ách a —— “

Thanh niên vũ y đồng dạng hướng về sau bay rớt ra ngoài, hần tứ chi mở ra, phần hông hướng về phía trước nhô lên, liều mạng ngẩng đầu lên, phảng phất thả ra toàn bộ thanh xuân...

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thanh niên vũ y, tự động nạp tiền 35 giá trị gọi cha, trước mắt số dư còn lại 195 giá trị gọi cha “

Trên bầu trời, Tần Xuyên trạng thái ẩn thân lại nhận được hệ thống thanh âm nhắc nhở.

Kỳ thật, cái thanh niên vũ y này là hần cố ý bỏ vào đến.

Hần yên lặng giam không phạm vi phương viên vạn dặm.

Chỉ người trẻ tuổi có thể cung cấp giá trị gọi cha mới có thể đi vào đến, người không có phận sự, đều bị hần ngăn tại ngoài vạn dặm.

Tần bé heo, liền tương đương với một cái quyền thủ, tại vật và thi đấu, kiếm giá trị gọi cha cho hần.

Hần bỏ ra khí lực thật là lớn mới làm cái động phủ này, mà lại còn tại bên trong thả nhiều đồ tốt như vậy, cũng nên thu hồi

điểm chi phí chứ?

Liên xem như nhi tử hấn, cũng không thể lấy không của hấn nhiều chỗ tốt như vậy.

Cũng không phải là hấn không nở.

Mà là không thể để cho nhi tử dưỡng thành thói quen xấu không làm mà hưởng, hấn muốn để nhi tử biết, trên trời sẽ không rót đĩa bánh, bất kỳ thu hoạch, đều phải dùng lao động đem đổi lấy.

Hấn muốn cho nhi tử dựng nên tam quan chính xác!

Dựng tâm lương khô a.

Chương 310: Kiểm Tài Bảo Trong Động Phủ

Chương 310. Kiểm Tài Bảo Trong Động Phủ

Theo Tần Tử tu vi đề cao, thiên tài đánh mất cũng càng ngày càng lợi hại, giá trị gọi cha cống hiến cũng càng nhiều.

“Oanh long long!”

“Phốc!”

“A —— “

Hồi lâu sau, mấy vị thiên tài phát ra tiếng kêu thảm, lấy các loại tư thế bay ra ngoài, các loại tư thế phóng thích thanh xuân.

Mà số dư còn lại giá trị gọi cha của Tần Xuyên, biến thành 315 điểm, có thể nói là bội thu trước nay chưa từng có.

Mà sau một đợt này, liền không có thiên tài lại tới đưa đồ ăn.

Dù sao, vừa rồi dị tượng cột nước phạm vi có hạn, cũng không phải là tất cả mọi người có thể trông thấy, hơn nữa nhìn gấp,

cũng không nhất định đều sẽ tới.

Cho nên, thị trường đã bão hòa.

Thế là, Tần bé heo ngạc nhiên phát hiện, tầng màng ánh sáng ngăn cản tại bên ngoài vực sâu kia, đang cấp tốc suy yếu.

Giống như bong bóng, đâm một cái liền phá.

“Phá!”

Tần Tử hăng hái, cầm trong tay hỏa long trường thương, hung hăng đâm vào phía trên tầng màng ánh sáng kia.

“Phốc phốc!”

Một tiếng vang nhỏ, trường thương xuyên thấu tầng kia màng ánh sáng, sau đó Tần Tử giống như giao long tiến thẳng một mạch, xông vào vực sâu bên trong.

Sau đó, dưới vực sâu truyền ra liên tiếp tiếng kinh hô.

“Phốc phốc!”

“A nha! Đây là cái trận pháp gì, ta bị hút vào! Nha!”

“Phanh phanh phanh!”

Tựa hồ có thanh âm bộc phát vang lên, dưới vực sâu không ngừng truyền đến chấn động, khắp nơi bừa bộn, chương khí mù mịt.

Tần Xuyên tại phía ngoài động phủ bố trí rất nhiều trận pháp, mặc dù đều lưu lại sơ hở, nhưng là muốn phá giải lại là không có dễ dàng như vậy, đặc biệt là đối với loại tu vi này Tần Tử mà nói, là tại khiêu vũ bên trên tơ thép.

Chỉ cần một bước đi nhầm, đó chính là thịt nát xương tan!

Nhưng là cuối cùng, tại nữ tử tóc vàng chỉ đạo, Tần Tử hữu kinh vô hiểm đi tới chỗ sâu động phủ.

“Cái này... Đây là? !”

Nhìn thấy cảnh tượng trong động phủ, Tần Tử rung động, con mắt trừng lớn, hô hấp đều cơ hồ đình chỉ.

Chỉ thấy trung ương động phủ, là một ao to lớn, ao nước giống như tinh quang óng ánh, tỏa ra ánh sáng lung linh, tản ra linh khí kinh người.

Mà trung ương ao, có một tòa vườn hoa nho nhỏ, bên trong sinh trưởng hoa cỏ dày đặc.

Có chừng mấy trăm gốc.

Mỗi một gốc đều mùi thơm nức mũi, thậm chí mùi thơm xoay quanh mà lên, ở trên không hóa thành các loại dị tượng mỹ diệu, có hồ điệp bay tán loạn, có thài trúc xoay quanh, có ong mật đang hút mật, đẹp không sao tả xiết.

“Những cỏ này đều không phải phàm phẩm! Còn có cái ao này, xem xét liền rất lợi hại, hẳn là có thể dùng đến luyện thể!”

Tần Tử vuốt một cái nước bọt, sau đó liền chuẩn bị đi hái tiên thảo.

Mà cái thời điểm này, hắn nhìn thấy phía trước cái ao này, đứng thẳng lấy một tôn tượng đá không có đầu —— chuẩn xác mà nói, hẳn là đầu tượng đá phong hoá, rơi trên mặt đất quăng thành mảnh vỡ.

Mà trong tay tượng đá, bùng lấy một bản sách kim sắc, sách này khí tượng phi phàm, tràn ngập ra một cỗ khí quyền đường hoàng, uy nghiêm vô cùng.

“Ông!”

Tựa hồ là cảm nhận được Tần Tử nhìn chăm chú, kia sách đột nhiên phát sáng, sau đó, từng đạo văn tự lơ lửng mà lên.

“Thập Phương Hậu Thổ kinh!”

Tần Tử nói ra, mà cùng lúc đó, trong cơ thể của hắn cũng vang lên một đạo thanh âm kinh hô.

“Thập Phương Hậu Thổ kinh? Vậy mà là Thập Phương Hậu Thổ kinh!”

Nữ tử tóc vàng từ thể nội Tần Tử bay ra, nàng hai mắt nhìn chòng chọc vào cái sách kim sắc kia, hô hấp dồn dập.

“Sư phụ, ngài nghe nói qua?”

Tần Tử hỏi.

“Đương nhiên, Thập Phương Hậu Thổ kinh, là Hậu Thổ đại đế một trong những lãnh tụ Thiên Hằng tộc sáng tạo, có thể điều

động đại địa chi lực vô ngần, lực lượng hùng hậu, cuộn cuộn không dứt, là Đế kinh thổ thuộc tính mạnh nhất!”

Nữ tử tóc vàng hưng phấn nói.

“Vậy Hậu Thổ đại đế còn sống sao?”

Tần Tử lo lắng hỏi.

Nếu như đối phương còn sống, làm người sáng tạo Đế kinh, rất có thể sẽ sinh ra cảm ứng cái gì, đây cũng là hấn tại gần nhất mới nghĩ tới.

“Hậu Thổ đại đế đã vẫn lạc.”

Nữ tử tóc vàng hí hửng nói:

“Nhưng mà hấn hoàn toàn chính xác rất cường đại, năm đó vì vây giết hấn, Cửu Thương nhân tộc chúng ta thế nhưng là trả giá nặng nề, ngay cả Cầm Long võ đế, Thôn Nhật đại đế, tổ thượng Dạ Đế của ta, nhưng nhân vật cấp cự đầu, đều người bị thương nặng, dùng ngàn năm thời gian mới khôi phục tới.”

Tần Tử nghe vậy, thở dài một hơi.

Chết liền tốt.

Vậy hấn liền không có nỗi lo về sau.

Về phần bị Cửu Thương nhân tộc phát hiện sẽ như thế nào... Cái này hấn cũng không lo lắng, dù sao rận quá nhiều không ngứa, hấn trên thân đã có Đế khí Thiên Hằng tộc, hơn nữa còn vựng trộm tu luyện Vu Thần điện Vu Tôn Luyện Thể kinh.

Nếu là bại lộ, đã sớm xong đời.

Nhưng là, không có bại lộ dễ dàng như vậy.

Cũng tỷ như Vu Tôn Luyện Thể kinh, hấn dùng nhiều lần như vậy, cũng không có bị người nhận ra —— chưa từng có!

Công pháp thần thông cái thế gian này ngàn ngàn vạn vạn, tương tự có rất nhiều, lại tăng thêm tin tức lưu thông không nhanh, hầu như không cần lo lắng bại lộ.

Trừ phi vận khí thực sự rất kém cỏi.

Hoặc là... Có một cái cha tốt.

“Xoạt!”

Tay phải Tần Tử vỗ một cái, huyền hóa ra một đạo bàn tay năng lượng, đi bắt cái sách kim sắc kia, mà ở nháy mắt chạm đến, sách kim sắc đột nhiên nổ tung, hóa thành đại lượng văn tự kim sắc, hướng phía Tần Tử bay tới.

Loại tràng diện này, Tần Tử gặp qua, thế là cũng không có kinh hoàng, mặc cho những văn tự này tiến vào trong đầu của mình.

Rất nhanh, hắn tiếp thu toàn bộ nội dung Thập Phương Hậu Thổ kinh, thô sơ giản lược xem một chút, quả nhiên cảm thấy bác đại tinh thâm.

“Lần này kiếm lợi lớn!”

Tần Tử hít sâu một hơi, ngăn chặn kích động trong lòng, sau đó đi vào tòa nào linh trì bên cạnh.

Hắn trước dùng thần niệm chi lực khống chế những cái tiên thảo kia, để bọn chúng tự mình động, từ trong vườn hoa rút lên tới.

Thận trọng đem những này tiên thảo cất kỹ về sau, hắn nhìn về phía cái miện linh trì không lớn không nhỏ này.

Chương 311: Thập Phương Hậu Thổ Đế Kinh

Chương 311. Thập Phương Hậu Thổ Đế Kinh

Tay phải hắn nâng lấy cái cằm, trầm ngâm một chút, nhìn về phía nữ tử tóc vàng bên cạnh, hỏi:

“Su phụ, cái miện linh trì này, ta hắn là làm sao sử dụng đâu?”

Nữ tử tóc vàng sắc mặt nghiêm túc lên, nàng cẩn thận chu đáo một chút đối với linh trì, có chút không xác định nói ra:

“Nếu như là linh trì phổ thông, trực tiếp ngâm vào đi luyện thể liền tốt, nhưng là cái miệng linh trì này... Ta cảm giác có cổ mùi thơm kì lạ, mà lại sinh cơ bùng bùng, nó hẳn là... Có thể uống.”

Tần Tử gật gật đầu.

“Ta trước liếm một chút thử một chút.”

Thế là, hẳn tại linh trì bên cạnh nằm xuống đến, sau đó lè lưỡi, chậm rãi vươn hướng linh trì mặt ngoài.

“Ách...”

Đầu lưỡi tiếp xúc đến mặt nước, lập tức, một cổ thơm ngọt hương vị càn quét vị giác, đồng thời đầu óc đều rõ ràng.

Thần thanh khí爽!

“Ha ha, quả nhiên là đồ tốt, may mắn nếm một chút, nếu là ngâm tắm liền lãng phí!”

Tần Tử kinh hỉ kêu lên.

“Vậy tranh thủ thời gian nhận lấy đi.”

Nữ tử tóc vàng xuất ra một cái bình sứ không gian.

Tần Tử nhìn ao tỏa ra ánh sáng lung linh kia một chút, liếm môi một cái, sau đó lấy lòng nhìn về phía nữ tử tóc vàng, mong đợi nói:

“Sư phụ, trước hết để cho ta uống một ngụm không... Ta liền uống một ngụm.”

Nữ tử tóc vàng ánh mắt cổ quái nhìn xem mình đệ tử —— đều là của ngươi, gấp cái gì?

Nhưng là đệ tử đều mở miệng, nàng cũng không thể cự tuyệt, thế là biểu lộ có chút mất tự nhiên nói:

“Vậy... Ngươi uống đi.”

Tần Tử vui sướng cúi người đi, giống như chó con uống nước, phát ra thanh âm “Hút trượt hút trượt”.

“Rầm rầm!”

Đột nhiên, một cổ hấp lực to lớn từ thể nội Tần Tử bộc phát ra, đại lượng ao nước, vậy mà giống như cột nước bị nuốt vào

trong miệng.

“Hả? !”

Con mắt Tần Tử trừng lớn, hắn bắt đầu còn tưởng rằng là Đệ khí Cửu Hoàng lô, nhưng mà sau một khắc, lại kinh dị phát hiện, là những cá văn tự kim sắc tiến vào trong đầu hắn i kia, cũng chính là cái gọi là Thập Phương Hậu Thổ kinh.

“Ong ong ong!”

Những văn tự này giống như bướm bướm nhanh chóng lượn vòng lấy, không ngừng hấp thu ao nước, sau đó tiêu hóa thành đại lượng linh khí, đồng thời phát ra càng ngày càng sáng quang mang, tựa hồ hóa thành một viên mặt trời.

“Không được!”

Tần Tử phát hiện không thích hợp, muốn phản kháng, muốn đình chỉ hút nước, lại phát hiện thân thể không nghe sai khiến.

“Tiểu tử!”

Nữ tử tóc vàng cũng cấp tốc phát hiện dị thường, nàng hóa thành một vệt kim quang tiến vào thể nội Tần Tử, muốn đánh tan những cái văn tự kim sắc kia.

“Oanh —— “

Nhưng mà, những cái văn tự kim sắc kia chấn động, một cỗ uy áp bàng bạc khuếch tán mà ra, nghiền ép tại phía trên nguyên thần nữ tử tóc vàng.

“Phốc!”

Nguyên thần nữ tử tóc vàng trực tiếp chia năm xẻ bảy, hóa thành đại lượng kim quang bay ra thân thể Tần Tử, sau đó lại lần ngưng tụ thành hình người, lại hư ảo rất nhiều, nàng cắn răng quát lớn:

“Là ai tại giả thần giả quỷ!”

Sau đó, cái văn tự kim sắc kia tiếp tục xoay quanh, quang mang càng ngày càng óng ánh, cơ hồ đem thân thể Tần Tử đều chiếu rọi được trong suốt.

Ào ào!

Trung ương những cái kim sắc vẫn tự kia, dần dần hiện ra một đạo hư ảnh mơ hồ, nhìn không rõ bộ dáng, chỉ có thể cảm giác được uy nghiêm mênh mông!

“Ha ha ha! Rốt cục có người thân thể đạt được Thập Phương Hậu Thổ kinh, tỉnh lại linh tính bản đế lưu tại bên trong Thập Phương Hậu Thổ kinh, lấy thân thể tiếp dẫn tản mát chân linh, Hậu Thổ đại đế ta sắp trở về!”

Hư ảnh kia dần dần cười lớn.

Hậu Thổ đại đế! !

Lập tức, Tần Tử cùng nữ tử tóc vàng đều sắc mặt trắng bệch bất đầu, trái tim run rẩy kịch liệt, chỉ cảm giác cảm giác áp bách vô biên bao phủ chính mình.

Đại nhân vật như này, coi như là Võ Đế bình thường gặp, đều muốn rụt rè, mà đối với bọn hắn đến nói, càng là tựa như thần thoại!

“Ngươi... ngươi muốn làm gì? !”

Nữ tử tóc vàng hoảng sợ hỏi.

“Cái này còn phải nói sao? Bản đế muốn phục sinh, tự nhiên cần một thân thể làm vật dẫn, bản đế thân là thần thể, tự nhiên chỉ có thần thể đồng dạng có thể trở thành vật dẫn bản đế!”

Hậu Thổ đại đế lạnh lùng nói ra.

Lập tức, Tần Tử toàn thân căng thẳng, tê cả da đầu —— lão già này, muốn đoạt lấy thân thể của hắn!

Như là tiểu quỷ bình thường thì cũng thôi đi, nhưng là cái này thể nhưng là Hậu Thổ đại đế a, loại đại nhân vật cấp bậc này xuất thủ, há có thể dung hắn giãy dụa?

“Ngươi, ngươi không thể giết ta!”

Tần Tử lớn tiếng kêu lên:

“Cha ta ngay tại bên ngoài, nếu như ngươi giết ta, cha ta là sẽ không bỏ qua ngươi! !”

“Ồ? Cha ngươi?”

Hậu Thổ đại đế đột nhiên lộ ra một vòng nụ cười ý vị thâm trường, chậm chạp nói: “Ngươi nên biết, ngươi chỉ nhìn

cha...”

“Ai dám động đến ta nhi tử! !”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm đại nghĩa lâm nhiên từ trên trời giáng xuống, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng mệnh mông bao phủ thân thể Tần Tử.

“Oanh! !”

Hư ảnh Hậu Thổ Đại Đế trực tiếp bị rung ra khỏi thân thể Tần Tử, không chỉ có như thế, toàn bộ động phủ đều nổ tung, đỉnh đầu mặt đất trực tiếp bị xóc lên, hóa thành một đạo bồn địa to lớn, ánh nắng vương vãi xuống!

“Cha!”

“Tần đại ca!”

Nhìn thấy thân ảnh áo trắng kia đột nhiên xuất hiện tại trước người bọn họ, Tần Tử cùng nữ tử tóc vàng đều mừng rỡ không thôi.

Cảm giác an toàn trước nay chưa từng có càn quét toàn thân, tựa hồ chỉ cần có bóng lưng kia tại đây, coi như trời sập xuống tới, bọn hắn cũng không sợ!

“Ngươi, lực lượng của ngươi? !”

Hư ảnh Hậu Thổ Đế hoảng sợ nhìn xem Tần Xuyên.

Nguyên bản hắn đang còn muốn người trẻ tuổi này trước mặt vạch trần diện mục chân thực phụ thân, đả kích người trẻ tuổi này một chút, nhưng là lúc này, lại lâm vào bên trong rung động cùng kinh dị, sớm đã không có cái nhàn hạ thoải mái kia.

“Hậu Thổ đại đế, tốt một cái Hậu Thổ đại đế!”

Tần Xuyên hiên ngang lâm liệt, lạnh lùng nói:

“Chỉ là một đạo tàn niệm, ngay cả nguyên thần đều tính không lên, cũng dám tổn thương nhi tử ta!”

Hắn ở trên cao nhìn xuống, bá khí nghiêm nghị.

Đối diện là Hậu Thổ đại đế trong truyền thuyết, nhưng kia lại như thế nào? Hắn vẫn là vô thượng cường giả siêu việt Võ Đế chứ!

Tiến vào trạng thái trang bức, ngay cả chính hắn đều tin.

Chương 312: Trấn Áp Tàn Hồn Hậu Thổ Đại Đế

Chương 312. Trấn Áp Tàn Hồn Hậu Thổ Đại Đế

“Ngươi... ngươi...”

Hậu Thổ đại đế chỉ vào Tần Xuyên bá khí nghiêm nghị, đều bị chọc giận quá mà cười lên, hắc đường đường Hậu Thổ đại đế, tồn tại đỉnh phong chân chính, lại bị người nhìn xuống, mà lại, đối phương còn một bộ dáng đại nghĩa凛 nhiên.

Ra vẻ đạo mạo!

Dối trá, vô sỉ!

Linh tính hắc trồn ở bên trong Thập Phương Hậu Thổ kinh, ở vào trạng thái ngủ đông, thế nhưng là rất rõ ràng người này đã làm những gì.

Rõ ràng chính là đang hồ nghi tử!

Vậy mà lúc này, lại lễ thẳng khí hùng như thế, lấy hình tượng từ phụ cùng chúa cứu thế để giáng lâm, nghiêm nghị quát tháo hắc.

“Chết cũng liên chết rồi, một đạo tàn niệm cũng dám ra tác quái, ngươi vẫn là cát bụi trở về với cát bụi đi!”

Tần Xuyên căn bản không cho đối phương cơ hội nói chuyện, loại gia hỏa biết chân tướng này, nhất định phải tranh thủ thời gian trấn áp!

“Oanh!”

Hắc lần nữa mượn tới Vô Đế chi lực, hướng về phía trước một chưởng vỗ ra, lập tức, trên bầu trời phong vân biến ảo, không gian đều tầng tầng nổ tung!

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Không gian đồ sộ, đại lượng mãnh võ không gian giống như pha lê bay vụt ra ngoài, phá vỡ sơn hà chung quanh.

Mà bên trong hư không, tuôn ra đại lượng hỗn độn chi khí, cuồng loạn tứ ngược, như bình bạc chợt nứt tung tóe!

“Cao vị Võ Đế, không có khả năng, đây không có khả năng! !”

Hư ảnh Hậu Thổ đại đế hoảng sợ kêu to, bởi vì lực lượng ngài này trước đó dùng để đem hắc ghi chép ra, căn bản không có mạnh như vậy.

Giống như là hai cái người hoàn toàn khác biệt.

“Đại địa hộ thể!”

Hư ảnh Hậu Thổ đại đế bộc phát ra quang mang mãnh liệt, muốn phản kháng, nhưng cũng chỉ là khó khăn lắm đạt tới lực lượng ngưỡng cửa Võ Đế mà thôi.

Tại phía dưới cỗ lực lượng cao vị Võ Đế này của Tần Xuyên, cỗ sức phòng ngự kia trực tiếp tan thành mây khói, sau đó, một bàn tay kim sắc đem chân hắc nắm chặt, lôi đình chi lực kinh khủng đem hắc bao khóa.

“Không —— “

Hắc phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, năng lượng quanh thân không ngừng bốc hơi, cấp tốc trở nên suy yếu, cuối cùng thoi thóp.

“Phong!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, một cỗ lực lượng trong suốt đem đạo hư ảnh này bao trùm, sau đó trấn áp tiến thế giới thể nội.

Xác định đem người này triệt để trấn áp, về sau hắc mới thở dài một hơi ——nếu như bị người này tiết lộ bí mật, thì phải sao chứ?

“Rầm rầm!”

Mà lúc này, một thân khí tức Võ Đế kia của hắc, cũng giống như thủy triều mất mà đi.

Hắc tính toán một ít thời gian.

Ba giây!

Tính đến thời gian đem người này từ thể nội Tần Tử rút ra một chút, hết thảy bốn giây, hao tổn bốn mươi điểm giá trị gọi cha

Lần thứ hai sử dụng Võ Đế phụ thể, ngẫu nhiên đạt được chính là chiến lực một vị cao vị Võ Đế, có thể nói là nhân phẩm bộc phát.

Bằng không, muốn trấn áp tàn niệm này của Hậu Thổ đại đế đạo, cũng không có dễ dàng như vậy, dù sao lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo.

“Cha!”

Tần Tử kích động đánh tới, mặt mũi tràn đầy đều là vui sướng sống sót sau tai nạn, vừa rồi, hẳn cảm giác mình cách cái tử vong là gần như vậy.

May mắn cha kịp thời đuổi tới.

Hắn trong lòng cảm động vô cùng, cha hắn, luôn luôn tại thời điểm mấu chốt nhất xuất hiện, giải cứu hắn tại bên trong nguy hiểm.

Nữ tử tóc vàng thấy thế, cũng là thổn thức không thôi, thậm chí còn vui vẻ xóa đi một chút nước mắt, nàng cùng Tần Tử một mực đồng sinh cộng tử, Tần Xuyên mỗi lần cứu được Tần Tử, sao lại không phải cứu được nàng chứ?

Mỗi lần tại thời khắc nguy cơ, đều là đạo thân ảnh này ngăn tại trước người, để trong lòng nàng muốn không nổi lên gợn sóng cũng khó khăn.

Về phần tại sao hắn mỗi lần đều có thể xuất hiện được kịp thời như thế... Loại sự tình này không thể suy nghĩ quá sâu, không thì liền không lãng mạn.

Chính là nói không nên lời lý do, mới khiến cho người cảm động a!

“Ong ong ong!”

Mà lúc này, trong động phủ, một đạo quang trụ từ bên trong linh trì khô cạn phóng lên tận trời.

Rõ ràng là một đạo truyền tống trận.

“Cha, đây là cái gì?”

Tần Tử kinh ngạc hỏi.

Khóe miệng Tần Xuyên co quắp hai lần không để lại dấu vết — lúc đầu chuẩn bị xong đồ vật, đều bị cái Hậu Thổ đại đế này quấy nhiễu.

Đương nhiên, hiện tại cái dụng cụ này đều bị lộ ra, hắn không thể cưỡng ép để Tần Tử đẩy vào, vậy mục đích cũng quá rõ ràng.

Thế là, hắn chỉ có thể bình tĩnh nói ra:

“Hắn là một đạo truyền tông trận... Loại truyền tông trận không rõ lai lịch này, ngươi nếu là ở bên ngoài gặp được, tuyệt đối không nên tùy tiện đi vào, không phải rất có thể bị truyền tông đến địa phương nguy hiểm.”

Nói xong, hắn tiện tay một vòng, đem cái đạo truyền tông trận mình bày ra hủy đi.

Cũng coi là hủy diệt chứng cứ.

Dù sao, vạn nhất phía trên lưu lại cái manh mối gì liên quan tới hắn, bị phát hiện thì sao?

“Ừm.”

Tần Tử nhu thuận gật đầu, sau đó, ánh mắt hắn đột nhiên trùng lớn, cả kinh kêu lên:

”Thập Phương Hậu Thổ kinh của ta!”

Chỉ thấy từng đạo văn tự kim sắc thể nội hắn, theo hư ảnh Hậu Thổ đại đế tách ra ngoài, vậy mà giống như đã mất đi linh hồn, cấp tốc trở nên ảm đạm xuống tới, tựa hồ muốn từ từ tiêu tán.

“Không sao, ta vừa rồi nhìn thoáng qua, đã toàn bộ nhớ kỹ, mới truyền cho ngươi là được.”

Tần Xuyên tay phải một điểm, một vệt kim quang bay vào mi tâm Tần Tử, lập tức, phục chế cho hắn một phần.

Thập Phương Hậu Thổ kinh, Tần Tử nhất định phải học, không thì, làm sao hoàn mỹ tiếp nhận nhân quả Khôn Đế chứ?

“Cha, ngươi thật lợi hại!”

Tần Tử mừng rỡ không thôi, theo thói quen vuốt mông ngựa.

“Đúng rồi, ta còn được đến một nhóm lớn linh thảo, đều không phải phạm phẩm, ngài muốn cầm một chút đi hay không?”

Tần Tử đem những cái kia tiên thảo túm ra.

“Đưa nhỏ ngốc, đây là người đạt được, vẫn là chính người thu đi, cha làm sao có thể cùng người giạt đồ chứ?”

Tần Xuyên hiền lành cười một tiếng.

“Vậy được rồi.”

Tần Tử biết sự tình phụ thân quyết định xưa nay sẽ không cải biến, thế là cũng không còn kiên trì.

“Chúng ta trở về đi.”

Tần Xuyên nói, sau đó tay phải vung lên, một cỗ năng lượng cuốn lên Tần Tử cùng nữ tử tóc vàng, hướng phía phương hướng Tử Vân vực bay đi.

Trong mắt của hắn lóe ra hàn quang.

Hậu Thổ đại đế!

Hắn sau khi trở về, nhất định phải hảo hảo bào chế một phen, để người này biết, hậu quả khi thêm phiền cho hắn!

Chương 313: Bí Ẩn Cấm Thần Sơn

Chương 313. Bí Ẩn Cấm Thần Sơn

Bên trong mật thất.

Tần Xuyên dùng Cấm Đoạn Hồng Liên bày ra trận pháp phòng ngừa theo dõi, sau đó từ nội thế giới đem hư ảnh Hậu Thổ đại đế ôm ra.

“Người...”

“Ba ba ba!”

Hậu Thổ đại đế muốn nói điều gì, nhưng là Tần Xuyên trực tiếp một bạt tai vung qua, đánh cho vang. ba ba

Hậu Thổ đại đế sửng sốt một chút.

Sau đó mặt mũi tràn đầy đỏ lên, trong mắt phóng xuất ra sát ý vô cùng đáng sợ: “Người dám nhục nhã ta như này? Để không thể nhục! !”

“Ba ba ba!”

Tần Xuyên đều chẳng muốn nói chuyện, lại thưởng mấy cái vả miệng, tính tổn thương không lớn, tính vũ nhục cực mạnh.

“Người...”

“Ba ba ba!”

“Ta muốn giết ngươi!”

“Ba ba ba ba ba...”

Tần Xuyên không sợ phiền khi đánh vài cái tát, cuối cùng, đánh đến đối phương cũng không dám lại nói chuyện.

Vậy mà thu phục.

Ánh mắt Hậu Thổ đại đế băng lãnh nhìn xem Tần Xuyên, giận mà không dám nói gì —— hắn không sợ đau nhức, nhưng là không muốn không có tôn nghiêm như thế.

Chỉ một câu liền sẽ bị bạt tai, cần gì chứ?

Hắn rốt cục triệt để ý thức được, hắn đã hoàn toàn đã mất đi năng lực phản kháng, cho nên, hắn nếu làm càn, đều sẽ bị nhục nhã gấp bội trở về, nói một cách khác, mạnh miệng chính là tự rước lấy nhục.

“Rốt cục an tĩnh, hiện tại, chúng ta có thể đàm luận điều kiện.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Hậu Thổ đại đế quay đầu đi không nói lời nào, tựa hồ đang hờn dỗi, đây cũng là quật cường sau cùng của hắn.

Nhưng mà...

“Ba ba ba!”

Tần Xuyên lại là loảng xoảng mấy cái cái tát đập tới, đánh cho hấn mắt nổi đom đóm.

“Ngươi! !”

Hấn phần nộ trùng mắt Tần Xuyên, sau đó nhìn thấy ánh mắt cười tủm tỉm kia của Tần Xuyên, vậy mà cái gì cũng không dám nói.

“Ta không cho ngươi nói chuyện, ngươi liền đừng nói, thời điểm ta để ngươi nói chuyện, ngươi cũng đừng vờ như không thấy.”

Tần Xuyên đưa bàn tay đặt ở phía trước miệng, hoạt động đầu ngón tay một chút, đồng thời thổi một ngụm, thản nhiên nói:

“Nếu không... Cũng là sẽ bị đánh mặt.”

“Ngươi đến cùng muốn thế nào? !”

Hậu Thổ đại đế áp chế lửa giận hỏi.

“Ta nói, muốn cùng ngươi đàm luận điều kiện, nếu không, ngươi còn có thể sống đến bây giờ sao?”

Tần Xuyên mỉm cười nói.

“Đàm tốt điều kiện, ngươi sẽ thả ta?”

Hậu Thổ đại đế cười lạnh nói.

“Ba ba ba!”

Tần Xuyên lại quăng mấy cái cái tát, thản nhiên nói:

“Ở trước mặt ta, thu hồi những cái biểu lộ không dễ nhìn kia của ngươi, nếu không, ngươi có thể xem gương mặt này của ngươi bị đập nát.”

Hậu Thổ đại đế cắn răng, tức giận đến toàn thân run rẩy, hấn thân là Võ Đế, khi nào nhận qua nhục nhã như này?

Hấn giống như như dã thú quát âm lên:

“Sĩ có thể giết, không thể nhục!”

“Ha ha, đều là nói nhảm, ta chỉ biết, địa bàn ta làm chủ! Hôm nay ta coi như cho ngươi ăn đốp cút, ngươi cũng phải ăn!”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

Đột nhiên, hắn tựa hồ bị mình nhắc nhở, nhếch miệng lên, nói ra:

“Ta nhớ ra rồi, đây cũng là một trong những điều kiện ta muốn cùng người nói, nếu như người không thể để cho ta hài lòng, ta thật sẽ cho người ăn đốp cút, thậm chí, sẽ còn đưa người lột sạch về sau, mang đi ra ngoài điều phố thị chúng.”

Hậu Thổ đại đế rùng mình một cái.

Hắn lúc này, thật giống như một cái thiên sứ cao cao tại thượng, bẻ gãy cánh, về sau rơi xuống tại trong địa ngục, các loại vật lệ quỷ ác ma dơ bẩn cùng đánh tới, để hắn cảm nhận được thế gian hắc ám.

Cho dù là hắn trước kia lúc nhỏ yếu, cũng không có trải qua nhục nhã như này, thậm chí không nghĩ tới có người sẽ làm như vậy.

Chưa từng nghe thấy!

Nhưng mà có một số việc, trước kia không có xuất hiện qua, cũng không đại biểu về sau sẽ không xuất hiện, càng không có nghĩa là sẽ không giáng lâm tại trên thân mình...

“Người muốn cái gì, nói đi! Ta biết người không có khả năng bỏ qua cho ta, coi như người hứa hẹn ta cũng sẽ không tin, ta chỉ hi vọng người có thể cho ta thống khoái, bản đế quát tháo cả đời, muốn chết được có tôn nghiêm một chút”

Hậu Thổ đại đế trầm giọng nói.

“Sảng khoái!”

Tần Xuyên cười vỗ tay phát ra tiếng:

“Người nếu là sớm sảng khoái như vậy một chút, ta cũng không cần mệt mỏi như vậy, người nhìn, tay của ta đều phồng đỏ lên.”

Hậu Thổ đại đế không tiếp tục nổi giận.

Bởi vì hắn rất rõ ràng, không cách nào phát tiết phần nộ tại trên người đối phương, chỉ là trừng phạt đối với mình mà thôi, không có bất cứ ý nghĩa gì.

Mà Tần Xuyên cười cười, nói ngay vào điểm chính:

“Ta muốn biết, ngươi là thể nào đem linh tính bản thân dung nhập vào bên trong Thập Phương Hậu Thổ kinh, đồng thời còn có thể dùng cái này phục sinh chính mình.”

Thằng đến bây giờ.

Hắn vẫn như cũ đối loại này thủ đoạn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cái này vậy mà có chút cùng loại với mấy tính lập trình, đem ý thức của mình dung nhập vào một đoạn chương trình bên trong!

Dạng thủ đoạn này, tại thế giới huyền huyền thiên hình vạn trạng, cũng không phải không có khả năng.

Thậm chí có người có thể mượn nhờ ký ức người khác, từ trong trí nhớ người khác phục sinh, còn có người đồng dạng mà nói, ngân hà cũng là sông.

Nhưng là...

Dạng thủ đoạn này, không nên xuất hiện tại trên thân chỉ là Võ Đế a, nói thật, Võ Đế còn chưa đủ tư cách!

Hoàn toàn không đủ tư cách.

Loại sinh vật này còn dừng lại tại cấp độ năng lượng, không có khả năng tiếp xúc đến cấp bậc khái niệm thần thông.

Hậu Thổ đại đế tựa hồ đã sớm đoán được Tần Xuyên sẽ hỏi cái này, thế là không sợ hãi chút nào, trầm giọng nói ra:

“Kỳ thật, đây là thần thông chi thuật ta tại bên trong cấm kỵ Thần sơn ngẫu nhiên đạt được, mà lại, chỉ là tàn quyền.”

“Loại thần thông này, nếu như là đầy đủ, linh tính hoàn toàn có thể phân ly ở thế gian, chỉ cần có người tu luyện Thập Phương Hậu Thổ kinh của ta, linh tính của ta liền sẽ hội tụ tại trên thân hắn, tương đương với có vô số đạo linh tính.”

“Coi như đạo linh thân này bị bắt lại, lần sau còn có thể ngưng tụ ra một cái khác trên thân người tu luyện Thập Phương Hậu Thổ kinh.”

“Nhưng ta đây là tàn quyền, làm không được tình trạng kia, cho nên chỉ có thể ngưng tụ thành một viên linh tính hạt giống, theo Thập Phương Hậu Thổ kinh truyền bá mà lưu động, từ đầu đến cuối, đều chỉ có một đạo linh tính mà thôi.”

“Cho nên, ta bị người bắt được, liền cầm.”

Chương 314: Tới Đồi Chân Long

Chương 314. Tới Đồi Chân Long

Tần Xuyên nghe vậy, bất động thanh sắc.

Nhưng là nhưng trong lòng chấn kinh vô cùng.

Cái cấm kỵ Thần sơn này, thật đúng là có chút đồ vật a, xem ra, thật là bảo vật từ thượng giới bay tới.

Mà lại khả năng tại thượng giới đều là bảo vật khó lường!

Có lẽ là chỉ bảo một vị cự đầu thượng giới nào đó, vị cự đầu kia trước khi chết ném ra khỏi thượng giới, ngẫu nhiên lưu lạc đến một giới này.

Dù sao, trong tiểu thuyết có rất nhiều trường hợp như vậy.

Cùng lúc đó, hắn có lại nghĩ tới Lâm Nghị, có lẽ mẫu thân Lâm Nghị, chính là vì món bảo vật này mà đi tới giới này, sau đó ở trên đường xảy ra bất trắc, lực lượng mất hết, bị lão cha Lâm Nghị nhặt được cái tiện nghi.

Đối với cái này, hắn gọi thẳng người trong nghề.

Hồi lâu, Tần Xuyên lấy lại tinh thần, nói ra:

“Đem cái tàn quyển thần thông kia truyền cho ta đi.”

Hậu Thổ đại đế trầm mặc một chút, sau đó mi tâm phát sáng, đại lượng kim sắc văn tự từ mi tâm bay ra, lơ lửng trong không khí.

“Nhất niệm vĩnh hằng? !”

Tần Xuyên nhìn thấy danh tự cái thần thông này, mí mắt nháy mấy lần, trong lòng gọi thẳng khá lẩm.

Đây là thu bao nhiêu tiền quảng cáo để người đặt tên như vậy!

“Theo ta được biết, loại thần thông này chia làm ba quyền thượng trung hạ, ta đây chỉ là thượng quyền, hai quyền khác, hẳn là cũng tại bên trong cấm kỵ Thần sơn.”

Hậu Thổ đại đế nói ra:

“Năm đó, ta sở dĩ cùng Cửu Thương giới tranh đoạt cấm kỵ Thần sơn, kỳ thật vì chính là hai quyền khác thần thông này.”

“Đương nhiên, những người khác liền không biết được, bên trong cấm kỵ Thần sơn bí mật nhiều lắm, đồ vật mỗi người muốn có được là không giống.”

“Tốt, ta biết đến đã nói xong, cho ta thống khoái đi... Coi như ta... Nhờ người.”

Hậu Thổ đại đế lộ ra cầu xin.

“Người vì cái gì vội vã chết như vậy, có phải là còn có cái bí mật gì không nói ra?”

Tần Xuyên nhìn kỹ hắn.

“Ha ha, người đều chết rồi, cái bí mật gì đều là không.”

Hậu Thổ đại đế tự giễu lắc đầu cười một tiếng:

“Nhưng là hoàn toàn chính xác có nhiều thứ, là vô luận như thế nào cũng không thể nói, tỉ như... sự tình liên quan tới Thiên Hằng tộc.”

“Ta biết người đối với mấy cái sự tình này cũng tò mò, nhưng là vô luận người làm sao bức ta, ta cũng sẽ không nói.”

“Mặc dù chúng ta trận doanh khác biệt, nhưng là mặc kệ đứng tại cái góc độ gì để nhìn... Trung thành vô tội.”

“Hi vọng người có thể thành toàn ta.”

Hắn ánh mắt chân thành nhìn xem Tần Xuyên, giờ khắc này, hắn tựa hồ dứt bỏ hết thảy ân oán tình cừ thế gian, chỉ cầu một cái quân tử chi giao.

Tần Xuyên trầm mặc một chút.

Sau đó gật đầu nói: “... Tốt.”

Tay phải hất nâng lên, nhẹ nhàng nắm vafo hư ảnh Hậu Thổ đại đế, lập tức, một cỗ lực lượng hủy diệt ra đời.

“Hoa —— “

Thân ảnh Hậu Thổ đại đế, hóa thành vô số điểm hỏa chói lọi, còn như cánh hoa, từng mảnh nhỏ phiêu tán ra.

Một vị Võ Đế đỉnh phong, hoàn toàn chết đi.

“Oanh long!”

Mà liền tại cái thời điểm này, một đạo uy áp kinh khủng từ thiên khung buông xuống, vô biên yêu khí cuốn tới, như mây đen ép thành.

“Yêu tộc sứ giả Long Vương điện, đến đây đón về chân long!”

Yêu tộc?

Long Vương điện?

Chân long? !

Bên trong Tử Vân học cung, vô số người ngẩng đầu lên, mà những các trưởng lão kia, càng là nhao nhao đằng không mà lên, mặt mũi tràn đầy đề phòng.

Chỉ thấy trên bầu trời, đứng một cái trung niên khôi ngô yêu khí ngập trời, hất trên mặt che kín lân phiến, tài hoa xuất chúng.

Đây là một vị giao long chuẩn đế!

“Các hạ thân là yêu tộc, tự tiện xông vào cương vực nhân tộc ta, chẳng lẽ không sợ chết tại nơi này?”

Tử Vân cung chủ chậm rãi lên không, lạnh lùng nói.

“Bằng vào thực lực ta, tự nhiên không dám nói đối kháng toàn bộ nhân tộc, nhưng là cái khu Tử Vân vực này... Còn không người giữ lại được ta!”

Vị giao long chuẩn đế kia ngạo nghễ nói.

Tử Vân cung chủ mày nhíu lại một chút.

Hắn cẩn thận quan sát yêu này một chút, đối phương yêu khí hùng hậu, giống như một đoàn Tử Nhật thiêu đốt, năng lượng ba động so với hắn còn phải mạnh hơn mấy phần.

Tôi thiếu là chuẩn để bát trọng thiên!

Hắn hít sâu một hơi, lạnh lùng nói:

“Người nói, người đến từ yêu tộc Long Vương điện, muốn đón về chân long, chúng ta nơi này không có chân long.”

“Ha ha, chân long sinh tại thiên địa chi khí, vốn vô hình, trời sinh giỏi thay đổi hóa, người bình thường tự nhiên là nhìn không ra tới.”

Giao long chuẩn để ngạo nghễ nói:

“Nhưng là Long Vương điện ta, lại là chân long sáng tạo, đồng thời lịch đại điện chủ đều là chân long, tự nhiên so với các người hiểu rõ chân long hơn.”

“Trước đây không lâu, một vị tiên bối chúng ta cảm ứng được, bên Tử Vân vực này có chân long khí phun trào, đồng thời ngay tại bên trong học cung các người, mà lại... Ta đã nghe được hương vị hân.”

Trên mặt hắn lộ ra say mê.

Giống như si hân.

Nhưng lại càng thêm tà ác, mang theo một loại tham lam khát máu, để người có chút không rét mà run.

Tử Vân cung chủ sắc mặt biến hóa.

Hắn đôi mắt cấp tốc lấp lóe, sau đó trong mắt lóe lên một vòng quang mang lằng lể, tựa hồ là nghĩ đến cái gì!

Hắn hướng về phía trước bước một bước, trầm giọng nói:

“Chúng ta đây là học cung nhân tộc, bên trong học cung tự nhiên đều là nhân tộc, không có chân long người muốn tìm, mời trở về đi.”

Giao long chuẩn để cười lạnh một tiếng:

“Ha ha, có hay không cũng không phải người nói, mà là sự thật định đoạt!”

Nói xong, hắn đối bên trong học cung một tòa kiến trúc một trào.

“Oanh long!”

Lập tức, tòa kiến trúc chia năm xẻ bảy.

Sau đó, một đạo thân ảnh tuổi trẻ bị một cỗ năng lượng bao vây lấy, từ bên trong phế tích trôi lơ lửng.

Chính là Kim Trĩ.

“Thả ta ra!”

Kim Trĩ ra sức giãy dụa, nhưng mà thân thể bị kia cỗ năng lượng trong suốt bao khóa, tựa như lâm vào bên trong vũng bùn, giãy dụa làm sao đều không làm nên chuyện gì.

“Kim Trĩ!”

“Kim Trĩ! !”

Rất nhiều trưởng lão nhao nhao hô to, tựa liền Tử Vân cung chủ cũng lộ ra vẻ lo lắng, dù sao, người trẻ tuổi này luôn luôn bị coi như hi vọng học cung.

Rất có thể là người thừa kế cung chủ.

Thậm chí, có đại đế chi tư!

Chương 315: Đừng Để Ta Gọi Cha

Chương 315. Đừng Để Ta Gọi Cha

“Dem người này buông xuống!”

Thân thể Tử Vân cung chủ nhoáng một cái, liền đi vào phía trước Kim Trĩ, đưa tay chụp vào cầu năng lượng vây khốn Kim Trĩ kia.

Nhưng mà, sau một khắc, giao long chuẩn đế kia xuất hiện tại phía trước hắn, một chương oanh ra, cùng hắn đối cứng.

“Oanh —— “

Sóng xung kích trong suốt, tại trên bầu trời khuếch tán ra, lập tức đất rung núi chuyển, phía dưới rất nhiều kiến trúc đều đổ sụp.

“A! !”

“Phốc!”

Rất nhiều đệ tử Tử Vân học cung bị chấn động đến khí huyết sôi trào, thậm chí có người trực tiếp miệng phun máu tươi, màng nhĩ vỡ vụn.

Mà trên bầu trời, giao long chuẩn đế vững vàng đứng tại chỗ, Tử Vân cung chủ lại là bay ngược mấy chục mét, mới đứng vững thân hình.

Mặc dù không bị tổn thương.

Nhưng là ai mạnh ai yếu, đã liếc qua thấy ngay.

“Đây chính là chân long ta muốn tìm.”

Giao long chuẩn đế tay trái nhờ nâng, Kim Trĩ bị năng lượng cầu bao vây lấy lơ lửng tại phía trên bàn tay hắn, giống như một đoàn Tam Phân Quy Nguyên Khí.

Hắn liếc nhìn mọi người, sau đó nhìn Tử Vân cung chủ, nhàn nhạt nói ra:

“Nhân tộc cùng yêu tộc có hiệp nghị, phạm là ở bên trên đại lục ra đời chân long, đó chính là thuộc về yêu tộc.”

“Mà cường giả yêu tộc ta tiến cung vực nhân tộc mang đi chân long, cũng không tính là xâm lấn nhân tộc.”

“Đương nhiên, nói miệng không bằng chứng, ta nếu là không lấy ra chút chứng cứ, các ngươi cũng là sẽ không tin.”

Nói, giao long chuẩn đế tay trái dùng sức, lập tức, kia năng lượng cầu bắt đầu phát sáng, bên trong tựa hồ có lôi đình lấp lánh.

“A —— “

Kim Trĩ tứ chi mở ra, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, sau đó quần áo đột nhiên nổ tung.

“Ngang! !”

Nương theo lấy một trận thánh quang, thân thể của hắn hóa thành một đầu chân long kim sắc, tại bên trong năng lượng cầu uốn lượn xoay quanh.

Rầm rầm!

Lập tức, cuồng phong trận trận, điện thiểm sấm sét, thậm chí có mảnh nhỏ mây đen hội tụ tại bên trong năng lượng cầu, cảnh tượng kinh người.

Bất quá, bởi vì năng lượng cầu áp chế, để cỗ dị tượng này bị áp chế tại bên trong đường kính ba mét phạm vi.

“Thấy được chưa, đây là một đầu chân long hỏa thuộc tính, từ một đầu long mạch nham tương dưới mặt đất biến thành!”

Giao long chuẩn để âm vang hữu lực nói.

“Cái này...”

“Vậy mà là thật...”

“Tại sao có thể như vậy!”

mọi người Tử Vân học cung lộ ra vẻ chán nản, thậm chí có trưởng lão dưới chân một cái lão đảo, kém chút ngã xuống đất.

Kim Trĩ thật là một đầu chân long.

Cứ như vậy, bọn hắn liền không gánh nổi người trẻ tuổi này, bởi vì ở giữa hai tộc thật có qua ước định, yêu tộc có thể mang đi chân long!

“Kim sư huynh! !”

Cái này thời điểm, một đạo tiếng hô lo lắng vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, rõ ràng là Tàn Tử.

Giao long chuẩn để cúi đầu nhìn Tàn Tử một chút, sau đó liền ánh mắt dời đi —— một con giun dế mà thôi, không cần chú ý.

“Cung chủ, nhanh cứu Kim sư huynh a!”

Tàn Tử cầu xin nhìn về phía Tử Vân cung chủ, nhưng mà trả lời là một tiếng thở dài bất đắc dĩ, thống khổ quay đầu đi.

Tàn Tử nhìn về phía cái khác trưởng lão.

Những này trưởng lão cũng lộ ra vẻ bất đắc dĩ, xấu hổ lắc đầu thờ dài.

Trong đó một vị trưởng lão thống khổ nói:

“Kim Trĩ là chân long, căn cứ hiệp nghị hai tộc, cường giả yêu tộc là có thể đem hắn mang đi, cái này cùng việc học cung hai tộc ngăn cửa không khác biệt lắm, người đi Toái Tinh học cung chắn qua cửa, hắn là biết đến.”

Tần Tử trong mắt bắn ra quang mang, kêu lên:

“Đã cùng ngăn cửa không khác biệt lắm, đó có phải nói, hắn chưa hẳn có thể mang Kim sư huynh đi, chúng ta kỳ thật có thể... Giết hắn! !”

Xoạt!

Thân thể vị trưởng lão này run lên, sau đó lại lần nữa cười khổ, thờ dài nói:

“Thế nhưng là, tựu liên cung chủ đều so với hắn yếu một bậc, mà lại nếu thật là đánh nhau, toàn bộ học cung chỉ sợ phải chết hơn phân nửa...”

Chân long tranh đoạt chiến, cùng ngăn cửa kỳ thật vẫn là không giống, mặc dù cả hai đều tại bên trong quy tắc tiên hành, đồng thời sau đó không truy cứu.

Nhưng là... Ngăn cửa là tiểu bối chém giết, thế hệ trước có biện pháp đem thương vong không chế tại bên trong phạm vi nhất định, nhưng là chân long tranh đoạt chiến là thế hệ trước chém giết, cái này nếu là đánh nhau... Trước hết gặp nạn chính là tiểu bối.

Nói cách khác.

Muốn bảo trụ Kim Trĩ, nhất định phải là bên này có chiến lực cấp cao tuyệt đối, không chút huyền niệm đem đối phương trấn áp!

Tần Tử cũng không đàn, rất nhanh liền nghĩ thông suốt mâu chốt trong đó.

Hắn trầm mặc một chút, sau đó cắn môi một cái, tựa hồ lâm vào thống khổ cùng bên trong xoắn xuýt.

Cuối cùng, hắn nhìn về phía chỗ sâu Tử Vân học cung, áp chế áy náy trong lòng, âm thanh run rẩy nói:

“Cha, ngài... Mau cứu Kim sư huynh đi!”

Thời điểm nói ra câu nói này, bên trong tâm hắn giống như lửa cháy bùng bùng đốt cháy dày vò, bởi vì hắn biết, cha mỗi một lần xuất thủ đều sẽ trả giá đắt, lần trước thậm chí kém chút vẫn lạc, mất tích hơn mấy tháng!

Cho nên, thời điểm khi hắn thỉnh cầu phụ thân cứu người, giống như là tự tay đem dao găm cắm ở bên trên tim phụ thân...

Thế nhưng là, hắn không có khác biện pháp!

Kim sư huynh đối với hắn ân trọng như núi, tình thâm ý trọng, hắn tuyệt không thể trơ mắt nhìn Kim sư huynh bị mang đi!

Từ thái độ đối phương nhìn, Kim sư huynh bị mang đi, về sau hơn phân nửa không có kết quả gì tốt, rất có thể bị lột da rút máu, thậm chí khả năng trực tiếp bị bóc ra long khí, rút ra bản nguyên, triệt để phế bỏ.

Bởi vì căn cứ nghe đồn, giao long nếu như cướp đoạt chân long bản nguyên cùng long khí, là có tỉ lệ nhất định tiến hóa thành chân long!

Chương 316: Cho Ta Thấy Dũng Khí Của Người

Chương 316. Cho Ta Thấy Dũng Khí Của Người

“Cha? ?”

“Tần Xuyên trưởng lão?”

Mọi người nghe vậy, cũng là không hiểu ra sao.

Loại này thời điểm hô Tần Xuyên trưởng lão, hữu dụng không?

Tần Xuyên trưởng lão cũng chỉ là một vị trưởng lão a, mặc dù có chút tin tức ngầm nói, Tần Xuyên trưởng lão là viễn cổ cường giả phục sinh trùng tu, nhưng là tu vi trước mắt, hẳn không có đạt tới chuẩn đế a?

“Ai...”

Mà cái thời điểm này, một đạo tiếng thở dài từ chỗ sâu Tử Vân học cung truyền đến, sau đó, một đạo thân ảnh áo trắng thẳng tắp chậm rãi đi ra.

Hắn đáp không mà đi.

Nhìn như rất chậm, lại rất nhanh đi tới Tần Tử trước người.

“Đông!”

Tần Tử trực tiếp quỳ xuống đến, hắn ngẩng đầu nhìn phụ thân, trong mắt tràn đầy áy náy cùng kiên định, có nước mắt thấm thấu mà ra.

“Cha, ta biết ta không nên cầu ngài, nhưng là... Ta thật, thật... Không có biện pháp!”

Giờ khắc này Tần Tử, tựa như một đứa bé bất lực, có lẽ đứa bé này rất ngoan ngoãn, thế nhưng là, thời điểm khi hắn bất lực, có thể dựa vào, cũng chỉ có cha mẹ.

“Tần sư đệ...”

Bên trong cầu năng lượng kia, bên trong mắt rồng của Kim Trĩ lộ ra vẻ cảm động, trong lỗ mũi phun ra màu trắng khói đặc, toàn thân đỏ lên.

Tựa như nôi hơi nung đỏ.

Đây chính là cảm giác bằng hữu sao!

Mà lúc này, Tần Xuyên nhìn xem nhi tử mình, lại nhìn đối diện cái đạo giao long chuẩn đế yêu khí ngập trời, chậm rãi hỏi:

“Ngươi thật muốn cứu hắn?”

“Vâng! !”

Tần Tử mím môi, kiên định nói.

Tần Xuyên trầm giọng nói:

“Đã ngươi khẳng khẳng muốn bảo hộ hần, vậy liền để ta nhìn quyết tâm của ngươi, dũng khí của ngươi! Để ta xem một chút, hần tại ngươi trong lòng đến cùng trọng yếu bao nhiêu, đến cùng có đáng giá được ta ra tay hay không!”

“Ngươi biết nên làm như thế nào a?”

Con mắt Tần Tử nháy một chút, sau đó nháy mắt đã hiểu.

Dũng khí!

Cha hần lại muốn xem dũng khí của hần!

Căn cứ kinh nghiệm cho tới nay, thời điểm khi cha hần nói ra câu nói này, liền đại biểu cho một loại hứa hẹn, một loại ngầm đồng ý.

Chỉ cần ngươi gương oai thật tốt, thần tiên cũng giúp ngươi quật ngã!

Cái này, chính là thiên vị cha đối với ngươi!

“Ha ha, hai cha con các ngươi này thật sự là có ý tứ, kẻ xướng người hoạ, ngược lại là rất giống chuyện như thật vậy.”

Giao long chuẩn để trêu tức cười một tiếng.

Dũng khí?

Cái này cùng dũng khí có quan hệ gì? Hần là có dũng khí liền có thể đánh bại hần? Thật sự là trò cười!

Nhưng mà, Tần Tử lông mày nhíu lại, ngạo nghễ nói:

“Ngậm miệng! Ta cùng cha ta nói chuyện, nào có phần ngươi chen miệng đây?”

Hả? ! !

Lời này vừa nói ra, toàn trường an tĩnh.

Không chỉ có là giao long chuẩn để, ngay cả những người khác cũng đều từng cái không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Tần Tử.

Dũng khí này của ngươi cũng quá bất hợp lý đi?

Đây là tại tìm đường chết a! !

Trên mặt Giao long chuẩn để rõ ràng co quắp một chút, sau đó cúi đầu xuống, ánh mắt tràn ngập cảm giác áp bách nhìn chăm chăm Tần Tử:

“Người nói cái gì?”

Tần Tử móc móc lỗ tai, cười nhạo nói:

“Ngay cả tiếng người đều nghe không hiểu sao? Vậy cần gì phải biến hóa thành hình người, giả bộ hình người đáng người, tiếp tục bảo trì hình thái súc sinh không phải tốt sao?”

Oanh!

Một cổ uy áp kinh khủng từ trên thân giao long chuẩn để bộc phát ra, hấn phần nộ quát lớn: “Người làm càn! !”

Cùng lúc đó, uy áp chuẩn để nghiền ép hướng Tần Tử.

Nhưng mà, Tần Xuyên phóng xuất ra một đạo lồng năng lượng, đem Tần Tử bảo hộ tại bên trong, để Tần bình xị triệt để không có nỗi lo về sau.

Tần Tử tiếp tục giễu cợt nói:

“Cái gì làm càn hay không làm càn, súc sinh chính là súc sinh, coi như ngươi muốn cắn người, vậy vẫn là súc sinh, ngươi cho rằng chó giữ cửa biết sửa hai tiếng, cũng không phải là chó rồi?”

Giao long chuẩn để muốn trực tiếp diệt cái tiểu tử này, nhưng là không thuyết phục cái hạng người vô tri này, hấn trong lòng không cam lòng!

Thế là hấn hít sâu một hơi, lạnh lùng nói:

“Bản tọa chính là Hậu Duệ Chân Long, giao long chi thể, cao quý vô cùng, há lại để loại hèn mọn nhân loại như ngươi có thể lý giải?”

Tần Tử khinh miệt cười một tiếng, nói ra:

“Đã như vậy, vậy ngươi trong tay nắm lấy, chẳng phải là cha ngươi? Sư huynh ta là cha ngươi, vậy ngươi phải gọi ta một tiếng thúc thúc mới đúng a, cháu ngoan? Mau gọi thúc thúc.”

“Người muốn chết! !”

Giao long chuẩn để nhả không thể nhả, trực tiếp bạo phát, năng lượng kinh khủng như thủy triều bành trướng, hướng phía Tần Tử bao phủ mà tới.

“Đinh! Cường giả Chuẩn để bát trọng thiên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới chuẩn để bát trọng thiên, cũng cùng cảnh vô địch!”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác lực lượng mình nháy mắt tăng lên mấy cái đẳng cấp, thể nội phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lực lượng, lực lượng cực hạn!

“Oanh!”

Hắn vừa sải bước ra, ngăn tại trước người Tần Tử, mà cỗ năng lượng triều tịch gào thét mà đến kia, trực tiếp tán loạn ra.

Giống như là sóng biển to lớn đụng vào trên đá ngầm, vỡ thành mảng lớn bọt nước, liêng xiêng.

“Chết! !”

Mà lúc này, vị giao long chuẩn để kia mang theo cuồng phong gào thét mà đến, hữu quyền tựa hồ hội tụ nước bốn biển, đâm ra một quyền.

“Đông!”

Một tiếng vang thật lớn, sóng xung kích đáng sợ khuếch tán ra tại trên bầu trời, mênh mông cuồn cuộn cuốn về phía bát phương, đem tầng mây bầu trời đều quét sạch sẽ!

Trong chốc lát, trời xanh không mây.

“Làm sao có thể!”

Giao long chuẩn để hoảng sợ kêu to.

Chỉ thấy Tần Xuyên vậy mà dùng một nắm tay, trực tiếp chống đỡ nắm đâm của hắn, mặc cho hắn dùng sức ra sao, đều không thể tiến lên mấy may.

“Lực lượng vẫn được.”

Tần Xuyên từ tốn nói, sau đó bàn tay đột nhiên nắm khép, bắt lấy nắm đấm giao long chuẩn đế, hướng phía trước vừa bẻ.

“Răng rắc!”

Một tiếng thanh âm xương cốt đứt gãy vang lên.

“A!”

Giao long chuẩn đế hét thảm một tiếng, sau đó trong mắt bắn ra vô tận quang mang, thân thể đột nhiên bành trướng, hóa thành một đạo giao long khổng lồ.

Lập tức, một cỗ khí tức Hồng Hoang cự thú, nhanh chóng khuếch tán ra đến, cỗ uy áp kia, để vô số người run rẩy.

Nhưng mà.

Hắn cái tay kia bị Tần Xuyên nắm lấy, cho dù biến thành giao trảo, nhưng vẫn không cách nào biến lớn, còn bị Tần Xuyên giữ tại trong tay.

Chương 317: Làm Ra Quyết Định

Chương 317. Làm Ra Quyết Định

“Phô trương thanh thế, không gì hơn cái này.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, sau đó tay phải đột nhiên lắc một cái, lập tức, lực lượng vô tận bộc phát ra, như Trường giang cuộn cuộn, ào ra vạn dặm!

“Ngươi! ! A lổ lổ lổ...”

Giao long chuẩn đế kinh hô một tiếng, sau đó liền cảm giác được cỗ mệnh môn chi lực kia từ trên móng vuốt truyền đến, sau đó, toàn bộ thân thể đều bị khổng chế uốn éo, giống như gợn sóng trên dưới dập trùng.

Tựa như một con rắn bị người chop vào trong tay đang dùng sức run run, chỉ bắt quá, con rắn này to đến có chút không hợp thói thường.

“Ba ba ba!”

Thân thể của nó rất thô, rất dài, cho nên thời điểm kịch liệt chấp trùng, các bộ vị thân thể va chạm vào nhau, để nó khí huyết sôi trào, ngũ tạng bị hao tổn.

Tần Xuyên dùng sức run lên mấy lần về sau, liền đem nó ném về phương xa, sau đó tay phải nâng lên, nhấn một cái đối với bên kia.

“Oanh —— “

Một đạo cột sáng màu trắng mang tính hủy diệt, giống như Kamehameha vạch phá bầu trời, đem đầu giao long kia bao quát vào, đồng thời ở chân trời phát sinh bạo tạc đáng sợ, trên đường chân trời đều nổ ra mây hình nấm.

Bụi mù chìm xuống.

Đầu kia giao long giống như một đầu con giun, nằm vào bên trong hố to chân trời, thoi thóp, lộ ra mười phần nhỏ bé.

Nhưng là cách xa như vậy, cũng còn có thể nhìn rõ ràng, liền có thể biết thân thể của nó đến cùng có bao nhiêu khổng lồ.

“Cái này... Cái này...”

“Cái này thẳng?”

“Tần Xuyên trưởng lão vậy mà cường đại như thế!”

“Xem ra truyền thuyết là có thật!”

Đệ tử cùng các trưởng lão Tử Vân học cung, đều khiếp sợ nhìn xem một màn này, ngay cả mồ hôi trán đều quên xoa.

Sớm đã có tin tức ngầm nói, Tần Xuyên trưởng lão là viễn cổ cường giả trùng tu, nhưng là bọn hắn đều không có coi ra gì, chỉ coi là nói đùa.

Bây giờ xem ra, hơn phân nửa là thật.

“Lạch cạch!”

Cái đạo năng lượng cầu vồng khôn Kim Trĩ kia phá vỡ.

Lập tức, Kim Trĩ thu được tự do, thân thể của hắn cấp tốc bành trướng, hóa thành một đầu Kim Long dài trăm mét, hướng phía bên này bay tới.

“Đa tạ Tần Xuyên trưởng lão, đa tạ Tần sư đệ.”

Kim Long miệng nói tiếng người.

“Kim sư huynh, ngươi làm sao không biến thành hình người?”

Tần Tử hỏi.

“Ây... Cái này... Y phục của ta vừa rồi nứt vỡ, hiện tại biến thành hình người... Nhưng thật ra là để trần.”

Kim Trĩ có chút ngại ngùng nói.

“Cái này...”

Tần Tử da mặt run rẩy, mà mọi người chung quanh cũng là dở khóc dở cười.

Nhưng là cũng có nữ đệ tử lộ ra vẻ thất vọng.

Lại bị hắn ý thức được, nếu là trực tiếp hóa thành hình người, thật là tốt biết bao, các nàng cũng có thể nhìn no mắt...

“Có ý tứ, hoàn toàn chính xác có ý tứ. .. nhưng mà, trận chiến chân long tranh đoạt này, còn không có kết thúc.”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo thanh âm hùng vĩ vang lên, giống như thiên lôi trện trện, vang vọng bát phương đất trời.

Cùng lúc đó, trên bầu trời, xuất hiện một đạo vòng xoáy yêu khí khổng lồ, áp lực mênh mông, giống như thác nước buông xuống.

Xoạt!

Tất cả mọi người cảm giác được một cỗ uy áp hít thở không thông, đó là một loại kính sợ bản năng, một loại chênh lệch bên trên cấp độ sinh mệnh.

“Là yêu tộc Võ Đế! !”

Tử Vân cung chủ sắc mặt tái nhợt nhìn xem cái đạo vòng xoáy kia, thân thể lão đảo hai lần, lộ ra vẻ tuyệt vọng.

“Quả là thế, quả là thế.”

“Ta liền nói, chuyện chân long tranh đoạt chiến trọng yếu như vậy, làm sao có thể chỉ phái một vị chuẩn để tới? Tất nhiên có Yêu Đế áp trận!”

Mà lúc này, bên trong vòng xoáy yêu khí khổng lồ kia, chậm rãi đi ra một thân ảnh.

Kia là một người trung niên mặc Long Lĩnh khải giáp, dáng người khôi ngô, cơ bắp cường tráng, tràn đầy khí tức cương mãnh.

Tựa hồ trong lúc giờ tay nhắc chân, liền có thể xé mở thiên khung, băng liệt đại địa, cắt đứt sông núi dòng sông, tàn sát ức vạn sinh linh!

“Ngươi, không kém.”

Vị Yêu Đế này nhìn về phía Tần Xuyên, bình tĩnh nói ra:

“Nhưng mà... Đầu chân long này, bản đế nhất định phải mang về, dù ai cũng không cách nào cải biến.”

Tần Xuyên biểu lộ không thay đổi.

Nhưng là nhưng trong lòng thì có chút khẩn trương lên, hắn hôm nay, muốn ngạnh kháng Võ Đế, vẫn thiếu khuyết một chút lực lượng như cũ.

Coi như có thể sử dụng Võ Đế phụ thể, thế nhưng là cũng chỉ có hai mươi mấy giây, nếu là bất không được đối phương, vậy liền xong con bê.

Cái này có thành phần đánh cược.

Võ Đế phụ thể là ngẫu nhiên, có lẽ đạt được chính là chiến lực cao vị Võ Đế, cũng có thể là chiến lực đê vị Võ Đế.

Có thể đánh thắng được đối phương hay không, thật khó mà nói.

“Cha...”

Tần Tử nhìn về phía Tần Xuyên, lộ ra vẻ lo lắng, trong lòng cũng xoắn xuýt trước nay chưa từng có, vô cùng thống khổ.

Sự tình trở nên càng thêm nghiêm trọng, cha hắn nếu như tiếp tục xuất thủ, sợ rằng sẽ nỗ lực bỏ ra đại giới vô cùng thảm liệt.

Nhưng là nếu như cha hấn khoanh tay đứng nhìn, Kim sư huynh liền sẽ rơi vào trong tay yêu tộc, khả năng khó giữ được tính mạng.

“Vì cái gì! Vì cái gì ta yếu như vậy! Vì cái gì a! !”

Hắn trong lòng đang điên cuồng gầm thét.

Thậm chí có nước mắt tuôn ra.

Hắn rõ ràng đã đủ cố gắng, rõ ràng đã rất liều mạng, vì cái gì vẫn là sẽ vô năng ra sức như vậy!

Tàn Xuyên nhìn xem dáng vẻ tuyệt vọng thống khổ nhĩ tử, trong lòng cũng lâm vào giấy dựa.

Hắn là một cái người thích cân nhắc lợi hại.

Bất luận cái thời điểm gì đều lấy lợi ích làm trọng, bình thường mà nói, sự tình nỗ lực lớn hơn hồi báo, hắn là sẽ không đi làm.

Mà đánh cược đại lượng giá trị gọi cha, thậm chí là an nguy của mình đi cứu Kim Trĩ, với hắn mà nói là không có lời.

Nhưng là...

“Ta thật phải sống như này cả đời sao?”

“Không ngừng cân nhắc lợi hại, cân nhắc lợi hại, vì tranh đoạt lợi ích, sống đến mức càng ngày càng không giống mình, thậm chí, nhìn xem nhĩ tử mình tuyệt vọng khóc rống, cũng không dám đứng ra sao?”

“Nếu như cả đời đều là như này, như vậy, còn sống lại có ý nghĩa gì?”

“Ta một mực nói với mình rằng, hổ hấn, là vì tại thời khắc mấu chốt có năng lực bảo hộ hắn, giúp hắn thủ hộ đồ vật hắn muốn bảo vệ, hiện tại... Nên tính là thời khắc mấu chốt đi.”

Rốt cục, hắn hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười thoải mái, hơi có vẻ tự giễu, lại vô cùng kiên định.

Chương 318: Không Xứng Xưng Đế

Chương 318. Không Xứng Xưng Đế

Tay phải hắn khoác lên trên bờ vai nhi tử, nhẹ giọng an ủi:

“Không có việc gì, có cha tại đây.”

Nói xong, hắn hướng về phía trước bước ra một bước.

“Oanh —— “

Một cỗ khí thế ngập trời phóng lên tận trời, hắn cảm giác mình sống ra bản thân mới, tinh khí thần quanh thân đạt đến đỉnh phong, thậm chí thiên địa đại thể vô hình đều hướng phía hắn tụ đến.

Khi hắn nâng lên trách nhiệm của mình, chính là nâng lên cả mảnh trời.

Giờ khắc này, hắn không phải Võ Đế, hơn hắn Võ Đế!

“Tần Xuyên trưởng lão!”

“Tần tiên bối!”

Mọi người thấy Tần Xuyên đứng ra, từng cái giống như gặp tiếng sấm trong trời quang, trong lòng hoảng sợ đồng thời lại cảm thấy phấn chấn.

Hoàn toàn chính xác rất phấn chấn.

Trời sập xuống tới, ai không hi vọng có người cao gáng lấy? Về phần người này vì cái gì cao như vậy, vậy liên cũng không trọng yếu.

“Cha...”

Tần Tử cắn môi ngẩng đầu, hắn cao hứng không nổi, ngược lại nước mắt trong mắt càng nhiều, ánh mắt mơ hồ.

Mà vị Yêu Đế khôi ngô kia, trên mặt cũng lộ ra một vòng nghiền ngẫm, mỉm cười nói:

“Ngươi cảm thấy ngươi có thể ngăn cản ta?”

” nhi tử ta ở trước mặt ta tuyệt vọng rơi lệ, ta sẽ không thể thờ ơ đi, nếu là như thế, như thế nào làm cha?”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Ta xem ngươi có khí tượng Võ Đế, nếu là ẩn nhẫn nhất thời, tiếp qua một chút năm, tất nhiên thành đế.”

Vị kia Yêu Đế nói.

Tần Xuyên ánh mắt kiên định, bên trong tựa hồ lóng lánh ánh lửa, âm vang có lực đạo:

“Nếu là ngay cả nhi tử mình đều không bảo vệ được, ngày sau coi như tu vi đột phá, ta lại có gì mặt mũi tự xưng Võ Đế?”

“Tại ta xem ra, nếu là không có đầy đủ cách cục cùng khí độ, cho dù tu vi đến một bước kia, cũng không xứng xưng đế!”

Thân thể vị Yêu Đế này chấn động, ánh mắt lộ ra vẻ động dung.

Mà cùng lúc đó, hắn cảm giác người nói bao gồm cả hắn...

“Tốt! Tốt cho một câu không xứng đáng đế!”

Rốt cục, vị yêu Đế này cười một tiếng, cất cao giọng nói:

“Nếu để cho ngươi đi đến một bước kia, có lẽ ngươi thật sẽ là một vị Võ Đế nhân tộc thực chí danh quy, đương nhiên... Ngươi không có cơ hội.”

Xoạt!

Nói xong, hắn cũng hướng về phía trước bước ra một bước, để uy mệnh mông ép giống ở trên như trời xanh, ngang ngược trấn áp mà xuống.

“Hôm nay, bản đế liền mượn cơ hội chân long tranh đoạt chiến, tiêu diệt vị Võ Đế nhân tộc tương lai này!”

Nói xong, tay phải hắn nhô ra, hướng thẳng đến Tần Xuyên nhấn xuống tới.

“Oanh long!”

Thiên địa chi lực bàng bạc trong chốc lát ngưng tụ, vô số thiên địa pháp tắc bị cưỡng ép điều khiển, hóa thành một đạo bàn tay khổng lồ che khuất bầu trời.

Quá lớn.

Thật giống như một mảnh đại lục đen nhánh, chậm rãi đè ép xuống tới, làm cho tất cả mọi người đều cảm giác được ngột thở, đồng thời hoảng sợ.

Đạo này bàn tay rơi xuống, toàn bộ Tử Vân học cung đều muốn hóa thành phế tích, tất cả mọi người muốn bị bao phủ ở phía dưới, không chỗ có thể trốn!

“Phá!”

Tần Xuyên mở ra Võ Đế phụ thể, lập tức, một cỗ mệnh môn chi lực sinh ra tại thể nội, hấn trực tiếp một quyền oanh sát mà ra.

“Oanh —— “

Cột sáng màu trắng phóng lên tận trời, đâm vào trên bàn tay không lồ kia, phát ra tiếng vang khó mà hình dung, quang mang che giấu hết thấy.

Mơ hồ trong đó, tựa hồ có vô số thanh âm vỡ vụn vang lên, thật giống như mặt sông phá băng, chỉ thấy cự chương đại lục đen nhánh kia, xuất hiện vô số khe hở, sau đó sụp đổ!

“Ừm? Cỗ lực lượng này!”

Sắc mặt vị Yêu Đế kia biến hóa, bởi vì cỗ lực lượng này đã đạt đến cảnh giới Võ Đế, gần như có thể cùng hấn so sánh.

“Hấn tuyệt không phải Võ Đế!”

“Hấn là một loại bí pháp nào đó nghịch thiên, tiêu hao như thế, hấn tuyệt đối không kiên trì được bao lâu!”

Vị Yêu Đế kia kiến thức rộng rãi, tâm tư nhạy cảm, nháy mắt liền đoán được chân tướng, sau đó tiếp tục xuất thủ.

“Lôi phạt!”

Tay phải hấn giơ cao, lập tức, phía trên thiên khung xuất hiện một đạo vòng xoáy mây đen vô cùng khổng lồ, lôi điện chi lực vô tận hội tụ tại bên trong.

Sau đó, từng đạo cột sáng kính lôi đình đường trăm trượng, giống như từng đầu lôi long, không ngừng hướng phía Tần Xuyên bao phủ xuống.

“Giết! !”

Tần Xuyên không có phòng ngự bị động, mà là gằm nhẹ một tiếng, thân thể lên như điều gặp gió, chủ động hướng phía vòng xoáy kia phóng đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Từng đạo lôi điện rơi vào trên thân hắn, bắn tung toé ra quang mang hủy diệt, thậm chí để thân thể của hắn cháy đen, sục ra vết máu!

Nhưng mà hắn thể không thể đỡ, quanh thân tắm rửa lấy lôi quang, giống như đại bàng lên như điều gặp gió, nháy mắt xông vào bên trong vòng xoáy, sau đó, vòng xoáy mây đen đột nhiên trì trệ, nổ bể ra tới.

Không chỉ có như thế.

Tại nháy mắt mây đen tứ tán, Tần Xuyên hóa thành một mảnh Cẩm Tú Sơn Hà, mang theo trọng lượng vô tận, hướng phía vị kia Yêu Đế trấn áp mà xuống!

“Áo cho ta!”

Vị Yêu Đế kia gằm nhẹ một tiếng, hai tay đột nhiên giơ lên, cánh tay cơ bắp bành trướng, thậm chí hiện ra vảy rồng, trở nên lực lượng vô tận.

“Oanh!”

Sóng xung kích kinh khủng khuếch tán ra tại không trung, những nơi đi qua, nhưng sơn phong có độ cao vượt lên, tất cả đều bị cắt đứt!

Mà thân thể Yêu Đế, vừa đứng vững một chút, sau đó bắt đầu chậm rãi chìm xuống.

Đồng thời theo hắn chìm xuống, đại địa phía dưới hắn, tựa hồ bị một cỗ lực lượng vô hình đè ép, xuất hiện từng đạo vết rách mạng nhện, sau đó lõm xuống dưới, giống như hố thiên thạch.

Kia là một cỗ lực lượng vô hình, tại khi chèo chống thân thể của hắn, mượn lực từ đại địa, muốn ngăn cản cỗ trấn áp chi lực này.

Mà lại, hắn chặn.

“Võ vận gia thân! !”

Thanh âm hần khàn khàn gầm nhẹ, lập tức, giữa thiên địa có một cỗ năng lượng kim sắc từ hư không sinh ra, giống như dòng sông từ bốn phương tám hướng hướng phía hần tụ đến, bị hần hút vào thể nội.

Chương 319: Trời Giúp Ta

Chương 319. Trời Giúp Ta

“Ông! !”

Giờ khắc này, quanh người hần phát sáng, tựa hồ cùng thiên địa hòa làm một thể, không chỉ có lực lượng kéo lên trên phạm vi lớn, càng là có một cỗ đại uy nghiêm.

“Két... Ken két...”

Trong không khí vang lên một trận âm thanh ken két, sau đó Cẩm Tú Sơn Hà kia, vậy mà bắt đầu chậm rãi dốc lên.

Hần giống như một viên mặt trời tại từ từ bay lên, mặc kệ màn đêm bàng bạc vô biên như thế nào, đều muốn bị mặt trời nâng lên, không thể ngăn cản!

“Không được!”

Tàn Xuyên sắc mặt biến hóa, hần đánh ra trấn áp chi lực bị đối phương tiếp nhận, bây giờ, hai người lâm vào giằng co.

Hiện tại là song phương đang đấu sức.

Nếu như hần nửa đường thu hồi lực lượng, tuyệt đối sẽ bị lực lượng của đối phương tiến thẳng một mạch, nháy mắt trọng thương!

“Hần mới vừa rồi là cố ý không có tránh, bộc lộ nguy hiểm trọng thương đón đỡ Cẩm Tú Sơn Hà của ta, chính là muốn cùng ta đấu sức, đem ta ngăn chặn, cùng ta liều tiêu hao, đồng thời để ta không thể chạy trốn!”

Tàn Xuyên nháy mắt hiểu được.

Sau đó tâm tình trở nên nặng nề.

Không hổ là cường giả cấp bậc Võ Đế, kinh nghiệm chiến đấu quá phong phú, đồng thời trong nháy mắt tìm được sơ hở của hắn, cũng phóng đại vô hạn!

Sơ hở của hắn là cái gì?

Tự nhiên là không bền bỉ.

Đối phương suy đoán Võ Đế chỉ lực của hắn là đến từ bí pháp nào đó, mặc dù sự thật cũng không phải là như thế, nhưng cũng kém không nhiều.

Giá trị gọi cha của hắn là có hạn, không kiên trì được bao lâu.

Chuẩn xác mà nói... Chỉ có thể kiên trì 27 giây!

Mà bây giờ, đã qua mười ba giây, mà lại thời gian còn tại từng chút từng chút trôi qua, mà hắn lại nghĩ không ra phương pháp phá cục.

Chỉ cần giá trị gọi cha tiêu hao hoàn tất, Võ Đế phụ thể biến mất, tại dưới Võ Đế chỉ lực của đối phương, hắn sẽ nháy mắt hồi phi yên diệt!

“Tiền bối, ta đến giúp ngươi!”

Tử Vân cung chủ quát to một tiếng, hóa thành một đạo tử sắc cột sáng hướng phía Yêu Đế đánh tới, khí thế như hồng, quan xuyên qua trời cao.

Tàn Xuyên hai mắt tỏa sáng!

Nhưng mà sau một khắc, Tử Vân cung chủ đâm vào bên trên hộ thể kim quang Yêu Đế, phát ra một tiếng vang thật lớn, chật vật bay rớt ra ngoài.

Kim quang như mặt nước dập dờn.

Vậy mà bất phá phòng! !

“Hệ thống, làm sao bây giờ!”

Tàn Xuyên trong lòng lo lắng hỏi, hắn giá trị gọi cha đang nhanh chóng trôi qua, còn có thể chèo chống cuối cùng mười giây.

“Đinh! Không tìm đường chết sẽ không phải chết, cứu mạng không tại bên trong phạm vi phục vụ bốn hệ thống, mời tức

chủ làm tốt tử vong chuẩn bị, bốn hệ thống sắp lên đường, đi tìm vị túc chủ kế tiếp.”

Thanh âm Hệ thống bình tĩnh vang lên.

Tần Xuyên da mặt run rẩy.

“Thật sắp xong rồi à...”

Hắn quay đầu nhìn nhĩ tử một chút, trên mặt lộ ra một vòng tự giễu, được một lần không dễ dàng làm hợp cách phụ thân, liền muốn treo sao?

Hắn không ân hận.

Nhưng là, luôn cảm thấy có chút không cam tâm.

“Tiểu tặc, ta rốt cuộc tìm được ngươi! !”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo giọng nữ băng lãnh vang lên, chỉ thấy một đạo vòng xoáy màu đỏ ngòm, đột nhiên xuất hiện trên bầu trời.

Sau đó, một người nữ tử tuyệt sắc mặc váy trắng, từ bên trong vòng xoáy kia đi ra, ngón tay ngọc nàng nắm vuốt một sợi tóc, mà tóc kia tựa hồ có sinh mệnh bình thường, cuối cùng chỉ hướng... Tần Tử!

“Trời cũng giúp ta!”

Nháy mắt nhĩ nhìn đến nữ tử váy trắng, Tần Xuyên tim đập rộn lên, quanh thân nhiệt huyết đều sôi trào lên.

Cái nữ tử này, rõ ràng chính là chủ nhân Ma Bà động—— Ma Bà!

Lúc trước hắn tại Ma Bà động gây sự, về sau cố ý lưu lại hai cây Tần Tử tóc, có thể nói là kéo đủ cừu hận.

Bây giờ, đối phương tìm tới!

Mà lúc này, Tần Tử cảm nhận được ánh mắt băng lãnh nữ tử váy trắng, lập tức rút đầu một cái, lộ ra vẻ mờ mịt.

“Vị tỷ tỷ này, ngươi... ngươi gặp qua ta?”

Nữ tử váy trắng giận tím mặt, quát lớn:

“Tiểu tặc vô sỉ, ngươi đánh cắp truyền thừa của ta không nói, còn kém chút hồng đại sự của ta, bây giờ dám giả bộ hồ đồ!”

Tần Tử miệng há lớn.

Hắn triệt để mộng.

Hắn xác định, mình hẳn là không gặp qua cái nữ tử này, bởi vì nữ nhân xinh đẹp như vậy, thấy qua khẳng định sẽ có ấn tượng.

Hắn hít sâu một hơi, nói:

“Vị tỷ tử này, ta thật chưa thấy qua ngươi, ngươi khẳng định nhận lầm người.”

Hắn biểu lộ thành khẩn, ánh mắt thanh tịnh.

Biểu hiện được người vật vô hại.

Nữ tử váy trắng cũng sửng sốt một chút, cho là mình tính sai, nhưng là sau một khắc, nàng tại trên thân cái người trẻ tuổi này cảm ứng được một cỗ khí tức.

Vu Tôn Luyện Thể kinh!

Lúc này, trong mắt nàng bắn ra sát ý đáng sợ, lạnh lùng nói:

“Chuyện tới bây giờ còn dám nói láo hết bài này đến bài khác, chết đi cho ta! !”

Xoạt!

Nàng tay phải nâng lên, trực tiếp quạt tới.

Chỉ là một con kiến hôi, nàng lười nói nhiều như vậy, cũng không cần hướng bất luận kẻ nào giải thích, nàng cảm thấy nên giết, vậy liền giết!

Oanh long long!

Một đạo ngọc thủ óng ánh không lồ, giống như chế tạo từ thủy tinh, tinh mỹ vô cùng, mệnh môn cuộn cuộn vượt ngang chân trời.

“A! !”

Tần Tử hoảng sợ kêu to.

“Đinh! Võ Đế Ma Bà hai nguyên tố sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Võ Đế hai nguyên tố, đồng thời cùng cảnh giới vô địch!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

“Oanh long long!”

Trong một chớp mắt, Tần Xuyên chỉ cảm giác trong đầu có sấm sét vang lên, thể nội thể giới điên cuồng khuếch trương, không ngừng thuế biến.

Sông núi dòng sông.

Cỏ cây trùng cá.

Thậm chí nhật nguyệt tinh thần đều dần sinh ra.

Trong nháy mắt, thật giống như đi qua thương hải tang điền ức vạn năm, thể sự biến thiên, thể giới thể nội triệt để thành thực!

Chương 320: Tùy Thời Phụng Bồi

Chương 320. Tùy Thời Phụng Bồi

“Ong ong ong!”

Các loại lực lượng pháp tắc ở hiển hóa không trung nội thể giới, màu sắc rực rỡ, giống như mạng nhện bình thường ngưng kết, bao trùm thiên khung.

Giờ khắc này, Tần Xuyên cảm giác các loại pháp tắc thể gian trong mắt hắn cũng không có bí mật, các loại pháp tắc hạ bút thành văn.

Mà cùng lúc đó, lực lượng pháp tắc tựa hồ đối với hắn vô hiệu, cũng không có ý nghĩa, bởi vì hắn ngự trị ở bên trên pháp tắc!

“Oanh long long!”

Từng đạo màu khí thể da cam, từ trong hồ nước sông núi nội thể giới thâm tách mà ra, giống như sương mù chậm rãi dâng

lên, sau đó hóa thành từng đạo dòng sông khổng lồ, hướng phía trên bầu trời hội tụ.

Đây là võ vận!

Những võ vận này hội tụ tại trung ương thiên khung, về sau nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo thân ảnh vĩ ngạn mà uy nghiêm, chính là Tần Xuyên.

Võ Đế bản nguyên, võ vận chi thân!

Tần Xuyên, đột phá Võ Đế! !

“Hoa —— “

Một cỗ Võ Đế chi lực hạo đặng, từ trên thân Tần Xuyên khuếch tán mà ra, vậy mà trực tiếp đem vị Yêu Đế kia đụng bay ra ngoài, nhập vào đại địa.

Mà Tần Xuyên thân thể lóe lên, đã xuất hiện trước người tại Tần Tử đang hoảng sợ, sau đó tay phải nâng lên, chỉ về phía trước.

“Tán!”

“Oanh —— “

Vừa dứt lời, ngọc thủ thủy tinh kia đang quét ngang mà đến, vậy mà ầm vang nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng óng ánh từ từ tiêu tán.

“Ừm? ! Người là ai?”

Nữ tử váy trắng sắc mặt biến hóa, nhìn về phía Tần Xuyên.

“Ta là cha hấn.”

Tần Xuyên chấp tay một cái đối với nữ tử váy trắng:

“Không biết tiêu nhi vì việc gì chọc phải các hạ, vậy mà để các hạ thống hạ sát thủ như thế.”

“Hấn trộm truyền thừa của ta, còn suýt nữa hỏng ta đại sự!”

Ma Bà lạnh lùng nói.

Tần Xuyên tự nhiên không sẽ hỏi là cái truyền thừa gì, bởi vì nếu như đối phương nói là Vu Tôn Luyện Thể kinh, vậy ngay trước Tần Tử mặt hấn liền lòi, dù sao Vu Tôn Luyện Thể kinh là hấn cho Tần Tử, tóc cũng là hấn thả.

Thế là, hắn hít sâu một hơi, nói ra:

“Tiểu nhi tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, ta hướng các hạ nói xin lỗi.”

“Hừ! Một câu tuổi còn nhỏ liền có thể làm xằng làm bậy, một câu xin lỗi, liền có thể không chịu trách nhiệm? !”

Ma Bà hừ lạnh nói.

“Vậy các hạ muốn thế nào?”

Tần Xuyên hí mắt nói.

“Hôm nay ta đã tới, như vậy quả quyết không có khả năng cứ như vậy rời đi, như vậy đi... Để ngươi nhĩ tử tự hủy đan điền, ta tha cho hắn một mạng.”

Ma Bà lạnh lùng nói ra.

“Các hạ như này, phải chăng quá bá đạo?”

Tần Xuyên cau mày nói.

“Ha ha, cái này kêu là bá đạo? Nếu là tính tình ta năm đó, tại chỗ đem hắn chém giết, ngươi lại có thể như thế nào? !”

Ma Bà cười lạnh nói:

“Ngươi mặc dù là Võ Đế hai nguyên tố, nhưng là còn không có tư cách ở trước mặt ta cò kè mặc cả.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, ngữ khí cũng lạnh xuống tới:

“Xem ra, các hạ trước kia còn là một vị nhân vật khó lường đó, nhưng mà, mặc kệ ngươi trước kia thế nào, ngươi bây giờ cũng chỉ là Võ Đế hai nguyên tố mà thôi.”

“Ngươi tựa hồ không phục?”

Ma Bà trêu tức cười một tiếng, thản nhiên nói:

“Hắn là ngươi cho rằng, cùng tu vi chính là cùng thực lực? Vậy bản tọa không ngại nói cho ngươi, hai nguyên tố hạng chót là hai nguyên tố, hai nguyên tố đỉnh phong cũng là hai nguyên tố, mà ta... Muốn giết ngươi, không tốn sức chút nào!”

“Vậy liền thử một chút!”

Tần Xuyên tay chân vung lên, Võ Đế uy áp phóng lên tận trời, giống như một tôn thần linh thức tỉnh, quan sát bát phương.

Hắn trong lòng cười lạnh.

Người hai nguyên tố đỉnh phong, ta hai nguyên tố vô địch! !

“Người muốn tìm chết, ta thành toàn người!”

Nữ tử váy trắng lạnh lùng nói, sau đó ngang nhiên xuất thủ, tay phải nàng giơ lên, tay áo bông bành, quanh thân dâng lên quang vũ chói lọi.

“Rầm rầm!”

Phù văn màu xám trắng vô tận từ thiên địa ở tụ mà ra giữa ngưng, xoay tròn quanh nàng, tạo thành từng cái chú ấn đáng sợ!

Sau đó, những chú ấn này vậy mà tạo thành từng đầu cự xà màu xám trắng, hướng phía Tần Xuyên thôn phệ mà tới.

“Hưu hưu hưu!”

Cự xà uốn lượn xoay quanh, đầy trời đều là, phù văn nguyên rửa màu xám trắng kia, quả thực để da đầu run lên!

“Tại trước mặt lực lượng tuyệt đối, quân người dùng cái yêu ma quỷ quái gì, đều phải hôi phi yện diệt! !”

Ánh mắt Tần Xuyên lảng lệ, tay phải nâng lên, giữa thiên địa rung động ầm ầm, có thiên địa đại thế tụ đến, tựa hồ toàn bộ thiên địa đều đang rung động, nhật nguyệt tinh thần đều còn quán xoay tròn quanh nó.

“Phá —— “

Một quyền xuyên qua hư không, thiên địa pháp tắc nhiều màu sắc giống mạng nhện thoáng hiện, sáng tối chập chờn, thiên khung đều cơ hồ sụp ra!

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Từng đầu chú ấn hóa thành cự xà kia, tại nhao nhao nổ tung không trung, đồng thời cỗ lực quyền này thẳng tiến không lùi, hướng phía Ma Bà đụng tới.

“Nguyên rửa kết giới!”

Ma Bà hai tay huy động, trước người chống ra một đạo vòng bảo hộ trắng nõn, phía trên phù văn lấp lóe, như quần tinh lấp lánh, không thể phá vỡ.

Nhưng mà, thời điểm khi một quyền thế không thể đỡ phủ xuống, cái đạo vòng bảo hộ kia nháy mắt xuất hiện vết nứt, tất cả phủ văn toàn bộ sụp ra.

“Tê lạp!”

Nàng bay rớt ra ngoài, thậm chí quần áo quanh thân đều chia năm xẻ bảy, như như hồ điệp bay ra.

Chỉ tiếc, thân thể bộ vị mấu chốt của nàng lóe lên liền biến mất, liền bị đại lượng thánh quang che lại.

“Xoạt!”

Nàng bay ngược mười mấy mét, về sau tay phải vung lên, một đạo năng lượng ngưng tụ sa y, đem thân thể che khuất.

Nhưng mà khóe miệng nàng, lại là chảy ra một vệt máu.

“Chuyện ngày hôm nay ta nhớ kỹ, người chờ đó cho ta... Còn có nhi tử người, lần sau gặp được, ta tất phải giết!”

Ma Bà xoa xoa vết máu ở khóe miệng, sau đó xoay người một cái, thân thể hóa thành đại lượng phủ văn, tiêu tán ở trong thiên địa.

“Tùy thời xin đợi.”

Tàn Xuyên thản nhiên nói.

Muốn giết Tần bé heo? Hấn ước gì đó!

Đối phương là cường giả trùng tu, có thể cấp tốc thăng cấp, đối phương mỗi lần thăng cấp liền trở lại giết Tần Tử một lần, vậy chẳng phải tương đương dẫn hấn bay cùng?

Lúc này.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn lên đạo thân ảnh áo trắng bên trên bầu trời kia, chỉ cảm thấy trên thân hấn bao phủ ánh sáng óng ánh, giống như thần linh!

Võ Đế!

Đây là một vị Võ Đế chân chính!

Xa xa bên trong đám người, có cường giả Lộc gia đang quan chiến, nhìn thấy một màn này, sớm đã dọa đến sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Mà đúng lúc này, có người hoảng sợ nói:

“Mau nhìn! Vị Yêu Đế kia, còn có đầu giao long kia... Chạy mất.”

Mọi người nhìn lại.

Chỉ thấy bên trên đại địa chỉ còn lại hai cái hố to, bên trong rỗng tuếch, giao long chuẩn để cùng Yêu Đế kia đập xuống đất, sớm đã không thấy tăm hơi.

Bỏ trốn mất dạng, sáng rực hoa, con trai vu quy, không xong chạy mau.

Chương 321: Kế Hoạch Kinh Doanh

Chương 321. Kế Hoạch Kinh Doanh

Thời gian trôi qua, nửa tháng trôi qua.

Sự tình Tần Xuyên thành đế, giống như lũ ống sóng thần, cấp tốc càn quét toàn bộ Tử Vân vực.

Thậm chí, còn đang hướng mấy cái đại vực phía bên cạnh truyền bá.

Mà cái này, để Tần Xuyên cũng sinh ra một điểm cảm giác nguy cơ —— cái này nếu là sớm truyền đến Xích Minh vực, thì còn làm ăn được gì?

Phải biết, Võ Đế không thể coi thường!

Đại nhân vật Xích Minh vực biết chuyện này, tất nhiên sẽ điều tra thân nhân của hắn, để tránh không cẩn thận đắc tội đến.

Sau đó khẳng định sẽ tra được Tần Tử, cuối cùng đem chân dung Tần Tử truyền xuống đến, khuyên bảo bọn tử tôn hậu bối không thể đắc tội.

Đến thời điểm đó.

Tần Tử đi Xích Minh vực, những người trẻ tuổi kia đều lấy lễ để tiếp đón, thậm chí trực tiếp quỳ liếm, ai còn dám nhảy ra gây chuyện?

Mà không người gây chuyện, Tần Tử liền không có biện pháp đánh mặt.

Như vậy giá trị gọi cha làm sao tới?

Nếu như Tần Tử tại Xích Minh vực lẫn vào xuôi gió xuôi nước, như vậy hắn lần trước đi Xích Minh vực trải đường, là đi làm không công? ?

“Không được, tuyệt đối không được!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra vẻ hung ác, lần này đối chiến vị Yêu Đế kia, giá trị gọi cha của hắn gần như hao hết.

Còn thừa lại 55 điểm sau cùng.

Cũng nhanh muốn triệt để phá sản.

Mà lại hắn hiện tại đã đột phá Võ Đế, xem như đi lên cấp độ nhân tộc đỉnh phong, coi như lại điệu thấp, danh tiếng của hắn cũng sẽ dần dần truyền bá ra ngoài, mà lại theo hắn mạnh lên, danh khí sẽ còn càng lúc càng lớn.

Cái này mang ý nghĩa.

Về sau, người trẻ tuổi trang bức tại trước mặt Tần Tử sẽ càng ngày càng ít, mà hắn kiếm lấy giá trị gọi cha sẽ càng ngày càng khó khăn!

Đã như vậy!

Một nhóm rau hẹ Xích Minh vực này, há có thể không cắt?

“Phải mượn cớ, trước khi tin tức này truyền ra ngoài quá xa, đem Tần Tử làm tới Xích Minh vực.”

Tần Xuyên hạ quyết tâm.

Sau đó, hắn liền bắt đầu hành động, hắn trực tiếp đi tới nơi ở Tử Vân cung chủ.

“Tiền bối.”

Tử Vân cung chủ cùng thường ngày khách khí, đồng thời so trước đó càng nhiều thêm mấy phần vẻ kính sợ.

“Ta muốn biết, bên Xích Minh vực kia gần đây có cái thịnh sự gì, ta muốn đề Tàn Tử đến Xích Minh vực lịch luyện.”

Tàn Xuyên đi thẳng vào vấn đề nói.

“Lịch luyện?”

Tử Vân cung chủ nghĩ nghĩ, hỏi:

“Tiền bối vội vã mang Tàn Tử lịch luyện như vậy, không phải là đang lo lắng cái ước hẹn ba năm kia của Tàn Tử cùng Lộc gia chứ? Tiền bối yên tâm, ba năm về sau, Lộc Càn kia cùng Tàn Tử đối chiến, coi như có thể thắng, hắn cũng không dám thắng!”

Đúng vậy, không dám thắng!

Trước đó Lộc gia cùng Tàn Tử định ra ước hẹn ba năm, vốn là y vào nhà mình đại nghiệp lớn, muốn khi dễ Tàn Tử.

Bây giờ, Tàn Xuyên cường thế thành đế, chuyện ước hẹn ba năm này, Lộc gia đừng nói thắng, chính là xách cũng không dám xách!

Ba năm sau, Tàn Tử nếu là không đi Lộc gia khiêu chiến, như vậy Lộc gia sẽ làm bộ quên chuyện này, mà nếu như Tàn Tử đi, liên tất nhiên sẽ thắng —— nếu như Lộc gia không muốn diệt vong, cũng chỉ có thể để Tàn Tử thắng!

Đã như vậy, Lộc gia vì cái gì không trực tiếp tới bồi tội, hủy bỏ cái ước hẹn ba năm này chứ?

Kỳ thật cũng là không muốn sờ Tàn Xuyên lông mày, dù sao, có một số việc tựa như thùng thuốc nổ, không đề cập tới còn tốt, nhắc lên liền sẽ bạo tạc!

Lộc gia chọn lựa là chiến lược co đầu.

Bọn hắn tin tưởng, chỉ cần về phía sau bọn họ không chủ động gây sự, lấy khí độ Võ Đế cường giả, cũng không đi lôi chuyện cũ.

Sự thật cũng là như thế.

Tần Xuyên ngày trăm việc, mặc quần đều không có thời gian, nào có rảnh để ý đến bọn họ? Chỉ cần Lộc gia không chủ động làm loạn, hắn cũng lười để ý tới.

“Cái kia cái gọi là ước hẹn ba năm, ta cũng không có để ý, chỉ là, Tần Tử hoàn toàn chính xác còn cần phát triển nhanh hơn.”

Tần Xuyên ánh mắt thâm thúy nói:

“Mỗi người đều có sứ mạng của mình, mà hắn nếu là dựa theo tốc độ hiện tại phát triển, chỉ sợ chống đỡ không nổi sứ mạng của hắn.”

Thân thể Tử Vân cung chủ chấn động!

Lập tức bắt đầu cảm thấy cao thâm mịt mịt, nhưng là hắn lại không nghĩ ra Tần Tử đến cùng có thể có cái sứ mệnh gì.

Mà lại, không phải Tần Xuyên có đây sao, mà lại đã là Võ Đế tu vi, sự tình gì còn cần Tần Tử đến gánh?

Nhưng mà cứ việc nghi hoặc, hắn cũng không có hỏi, bởi vì hắn biết, hỏi đối phương cũng không có khả năng nói cho hắn biết.

Hắn nghĩ nghĩ, trầm giọng nói ra:

“Tiền bối, trước đây không lâu ta thu được bên Xích Minh học cung kia đưa tin, Xích Minh cung chủ chuẩn bị thu đồ.”

“Xích Minh cung chủ cũng là một vị Võ Đế, hắn thu đồ tự nhiên không thể coi thường, nghe nói hắn tốn hao đại lực khí, sáng lập một mảnh không gian thí luyện, chỉ cần thông qua thí luyện khảo nghiệm, liền có thể trở thành đệ tử hắn.”

“Nhưng mà thí luyện như này không khỏi có chút hung hiểm, mặc dù không nói hạn chế tu vi, nhưng là tu vi Tần Tử hoàn toàn chính xác còn quá thấp...”

Tần Xuyên nghe xong, ánh mắt lại là phát sáng lên.

Quản hắn tu vi thấp hay không thấp!

Chỉ cần có cái cơ đem Tần Tử tới Xích Minh vực, vậy là được rồi, về phần Tần Tử đi tới, về sau làm gì, cái đó không trọng yếu.

Võ Đế thu đồ, càng không trọng yếu.

Lão tử chính là Võ Đế! !

“Tiền bối, ngài sẽ không phải là...”

Tử Vân cung chủ nhìn thấy biểu lộ Tần Xuyên, lại là giật nảy mình, gấp khuyên giải nói:

“Tiền bối xin nghĩ lại a! không gian Xích Minh cung chủ sáng lập thí luyện tất nhiên không thể coi thường, mà lại đến thời điểm tất nhiên cạnh tranh kịch liệt, Tần Tử đi vào nếu là phát sinh ngoài ý muốn...”

Hắn có chút lo lắng.

Chuyện này dù sao cũng là hắn nói cho Tần Xuyên, đến thời điểm Tần Tử nếu là thật vấp lạc tại bên trong thí luyện, hắn cũng khó từ tội lỗi.

Mà một cái người tiếp nhận thống khổ mất con, rất khó cam đoan sẽ không mất lý trí, từ đó giận lây sang hắn.

Chương 322: Ép Khô Tần Tử

Chương 322. Ép Khô Tần Tử

“Tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến tắc thoái, mà bất luận cái cường giả gì, đều bên trong khiêu chiến cùng gặp trắc trở khắp nơi mà trưởng thành lên.”

Tần Tử khoát khoát tay, đại nghĩa凛 nhiên nói:

“Võ giả chúng ta, thì sợ gì một trận chiến!”

Ở trong lời nói, một cỗ phóng khoáng chí khí tràn ngập ra, đồng thời mang theo uy nghiêm đặc hữu Võ Đế.

Lập tức, Tử Vân cung chủ ngậm miệng lại, không lời nào để nói.

Bởi vì hắn có dự cảm, nói thêm gì đi nữa, chỉ sợ hắn cũng muốn bị đánh.

...

Rất nhanh, Tần Xuyên về tới chỗ ở, sau đó làm bộ hững hờ đem chuyện này nói cho Tần Tử.

Kết quả Tần Tử trực tiếp nhảy dựng lên.

“Cha! Cái này không được đâu, ta đã có sư phụ, tại sao có thể lại đi bái Xích Minh cung chủ làm vi sư chứ?”

“Lại nói, coi như Xích Minh cung chủ kia là Võ Đế, ngài cũng hoàn toàn không thể chênh lệch so với hắc nha, ta cần gì phải bỏ gần tìm xa, đi bái người ta làm vi sư chứ?”

“Chẳng lẽ nội tình Xích Minh cung chủ kia còn sâu hơn ngài, có kiến thức rộng hơn ngài, có mưu trí ngài xa?”

“Không không không! Hắc nha không được, kém xa! Mặc kệ so cái gì, hắc nha so không lên một phần mười ngài, không, một phần trăm!”

“Đã hắc nha cái gì đều so không lên ngài, ta cần gì phải đi bái hắc nha làm vi sư? Xích Minh cung chủ? Hắc nha không xứng! !”

Tần bé heo ngóc đầu lên, lời lẽ chính nghĩa, lẽ thẳng khí hùng, đồng thời còn tiện thể vỗ mông ngựa một đoạn.

Nhưng là Tần Xuyên sao có thể nhìn không ra, cái tiểu tử này rõ ràng chính là sợ hãi nguy hiểm, sợ!

Đúng vậy a.

Tần bé heo lại không ngóc, như thế nào lại không biết Võ Đế thu đồ cạnh tranh lớn bao nhiêu chứ?

Nguy hiểm này cũng quá cao.

Xích Minh cung chủ thu đồ, toàn bộ tây nam quần vực, trên trăm cái vực, không biết có bao nhiêu thiên tài quý tài sẽ tiến về.

Lại tăng thêm nhân vật thiên tài bản thân Xích Minh vực, có thể nói là ngư long hỗn tạp, điểm ấy thực lực Tần Tử bây giờ, thật có chút không đáng chú ý a...

Tu vi quá thấp, hạn chế hắc trang bức.

Thế nhưng là, sự tình Tần Xuyên quyết định, Tần bé heo như thế nào có thể lừa dối quá quan?

Lại nói, con heo người đem lão vốn liếng của lão cha đều ăn hết sạch, còn muốn đồ thừa không đi ra ngoài kinh doanh kiếm lại?

Nghĩ hay lắm!

Hắn ánh mắt thâm thúy nhìn xem nhi tử tiện nghi, bình tĩnh hỏi:

“Tiều tử, ngươi có phải... Sợ hay không?”

“Không có a.”

Tần Tử tranh thủ thời gian phủ nhận nói.

“Ừm.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó sờ sờ đầu của hắn, thanh âm trầm thấp nói ra:

“Nếu như ngươi chỉ là không muốn đi, vậy cha cũng không miễn cưỡng ngươi, nhưng ta hi vọng ngươi không phải là bởi vì e ngại khiêu chiến.”

“Nếu như ngươi là bởi vì e ngại, vậy cha... Sẽ rất thất vọng.”

Nói xong, hắn quay người hướng phía bên ngoài đi đến, tấm lưng kia, lộ ra có chút mỏi mệt.

Tần Tử ngơ ngác nhìn bóng lưng kia, không biết vì sao, một cổ cảm giác tội lỗi mãnh liệt từ trong lòng dâng lên.

Hắn lừa gạt cha!

Hắn để cha thất vọng!

Hắn xiết chặt nắm đấm, vùng vẫy một hồi, sau đó hét lớn:

“Cha, ta quyết định, vẫn là đi xem một chút đi!”

Hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, mặt mày hớn hờ nói:

“Sợ là không có khả năng sợ, chút chuyện bao lớn chứ, có thể dọa ta?”

Xích Minh vực.

Tin tức Xích Minh học cung cung chủ thu đồ, sớm đã tại toàn bộ Xích Minh vực truyền ra, huyền nào xôn xao.

Thậm chí, rất nhiều nhân vật thiên tài tự cho mình siêu phàm, đều đã xuất phát, hướng phía không gian lịch luyện Xích Minh cung chủ sáng lập hội tụ.

Đây là một cái không gian độc lập.

Cùng loại với bí cảnh.

Nhưng là cùng bí cảnh trường tồn so sánh, không gian độc lập như này vẫn tương đối yếu ớt, nhiều nhất chỉ có thể chèo chống hai ba tháng.

“Rầm rầm rầm!”

“Rầm rầm!”

Trên bầu trời, cái đạo hình cầu khổng lồ kia, vẫn lơ lửng tại trên bầu trời như cũ, khi thì phát ra quang mang, chấn động kịch liệt.

Đó chính là không gian lịch luyện.

Ẩn ẩn có thể thấy được, bên trong hình cầu to lớn kia, một thân ảnh đạo vĩ ngạn, giống như thiên thần, đang sáng tạo không gian bên trong.

Phát tay, từng đạo dãy núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, có cỏ cây sinh trưởng, động vật sinh ra, cũng có từng đạo trận pháp hiển hiện, nguy cơ tứ phía...

“Chắc chắc chắc, đây chính là thủ đoạn Võ Đế a, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.”

“Đúng vậy a, giữa lúc giờ tay nhắc chân liền có thể sáng tạo vạn vật, các loại lực lượng pháp tắc hạ bút thành văn, để người kinh ngạc.”

“Nếu là ta cũng có thể trở thành Võ Đế thì liền tốt.”

“Ừm, người thì ta không biết, nhưng là ta khẳng định là không có vấn đề, Võ Đế chi cảnh, ta đã sớm tình thế bắt buộc.”

“Hả? !”

Đột nhiên thanh âm vang lên, cái người cảm thán thứ nhất kia quay đầu nhìn về phía người bên cạnh—— hắn ngược lại muốn xem xem, đến cùng là thần thánh phương nào, nói

chuyện vậy mà muốn ăn đòn như thế, hơn nữa còn là dùng loại
ngũ khí đương nhiên này.

Thế nhưng là cái này xem xét.

Ánh mắt hắn trừng lớn.

“Là người!”

Vị nhân vật thiên tài này lên tiếng kinh hô.

Mà xuống một khắc, hắn theo bản năng bịt miệng lại, sau đó
tại trước khi đối phương phát giác, lại hốt hoảng đem đề tay
xuống dưới.

“A? Người biết ta?”

Vị thanh niên áo đen xuất khẩu cuồng ngôn kia ngẩn người,
ngơ ngác nhìn về phía vị nhân vật thiên tài hô to gọi nhỏ kia.

Hắn lần thứ nhất đến Xích Minh vực, lại có người biết hắn?
Hắn là hắn ở chỗ này cũng có chút danh tiếng?

Rất không có khả năng a.

“Không không không, ta không biết người, khụ khụ, ta nhận
lầm người, thật ngại quá.”

Vị nhân vật thiên tài này nở nụ cười cứng ngắc, tranh thủ thời
gian phủ nhận.

“Nha.”

Áo đen thanh niên, cũng là liên Tần Tử, hắn gật gật đầu, cũng
không có đem chuyện này để ở trong lòng.

Hắn tiếp tục ngẩng đầu nhìn trên bầu trời hình cầu.

Mà vị nhân vật thiên tài kia, cũng là âm thầm thở dài một hơi,
sau đó trong lòng mừng thầm.

Cái đáng giết ngàn đao này vậy mà không có nhận ra hắn!

Chương 323: Ép Khô Tần Tử

2

Chương 323. Ép Khô Tần Tử

2

“Ừm, hắn không nhận ra ta cũng rất bình thường, lúc ấy người bị đánh cướp nhiều như vậy, mà ta chỉ là một cái rất không đáng chú ý trong đó, hắn tự nhiên sẽ không nhớ kỹ, vận khí ta thật đúng là không tệ.”

Hắn trong lòng cười thầm.

Chỉ là... cổ cảm giác uất ức trong lòng này là chuyện gì xảy ra?

“Hừ! Đáng giết ngàn đao, không chỉ có đánh cướp chúng ta, còn để lại bóng mờ vô sỉ như vậy, ta nhất định phải làm cho người trả giá đắt!”

Hắn trong lòng hận hận thầm nghĩ.

“Nhưng mà, ta không thể trực tiếp cùng cái đáng giết ngàn đao này trở mặt, nếu không hắn biết là ta đang hại hắn, trong cơn tức giận đem những cái thạch ảnh lưu niệm kia công bố ra ngoài, vậy vấn đề coi như nghiêm trọng, dù sao ta tương đối nhỏ...”

“Ừm, biện pháp tốt nhất là châm ngòi ly gián, chờ thiếu chủ tới, ta liền cùng thiếu chủ nói, người này xem thường Bắc Đế Vương gia ta!”

“Kế hoạch này quả thực hoàn mỹ.”

Thế là, cái nhân vật thiên tài này ngay cả danh tự đều không có, đắm chìm bên trong diệu kế của mình, bản thân bắt đầu say mê.

Mà theo thời gian trôi qua.

Tần Tử gặp phải nhân vật thiên tài cũng càng ngày càng nhiều, những người này đều là bị Tần Tử hấp dẫn, sau đó nhận ra đây chính là vị “Đáng giết ngàn đao” gây án tại Tiên Thảo bí cảnh kia!

Nhưng là, cùng vị nhân vật thiên tài thứ nhất giống nhau, bọn hắn cũng không dám đánh cỏ động rắn, thế là làm bộ không

biết Tần Tử.

Địch ở ngoài sáng.

Bọn hắn ở trong tối.

Chính là thời cơ tốt âm thầm chơi ngáng chân!

Bọn hắn còn hô bằng gọi hữu, lặng lẽ thông tri những cái “Cá mè một lứa” bị đánh cướp tại Tiên Thảo bí cảnh kia.

Khi những người này nhìn thấy Tần Tử một mặt ngây thơ, điềm nhiên như không có việc gì nhìn lên bầu trời, cả đám đều nghiêng răng nghiêng lợi.

“Cái đáng giết ngàn đao này!”

“Móa nó, hắn vậy mà còn dám xuất hiện!”

“Lại còn một bộ dáng vẻ thản đãng đãng, giống như chưa làm qua việc trái với lương tâm, quả thực không kiêng nể gì cả!”

“Hừ! Không biết trời cao đất rộng, còn tại nơi này, căn bản không có đem chúng ta để vào mắt!”

“Hắn thật sự cho rằng nắm giữ một chút thẻ đánh bạc hèn hạ, chúng ta liền không có biện pháp bắt hắn à.”

“Ngây thơ, quá ngây thơ!”

“Vu oan, nhất định phải hung hăng vu oan, để hắn biết, thế giới vì cái gì hắc ám như thế, bông hoa vì cái gì màu hồng như vậy!”

Thế là, một đạo vòng vây nhắm vào Tần Tử, đang lặng lẽ thành hình, đồng thời một tầng lại một tầng...

Một màn này.

Đều bị Tần Xuyên trên bầu trời nhìn ở trong mắt.

Hắn đem Tần bé heo dẫn tới Xích Minh vực, về sau lại tiến vào trạng thái ẩn thân, lấy lý do có chuyện phải làm.

Dù sao đại nhân “Có chuyện phải làm”, tình huống cụ thể tiêu hài là không thể nào biết đến —— ba ba vui vẻ người căn bản không tưởng tượng nổi!

“Oanh —— “

Hồi lâu sau, bầu trời vang lên một tiếng sấm nổ, giống như khai thiên tịch địa, lại hình như là càn khôn sơ định.

Trên bầu trời cái đạo hình cầu to lớn kia triệt để bình tĩnh lại đến, không còn phát sáng, cũng không còn chấn động.

Lúc này, phóng nhãn nhìn lại, thế giới bên trong hình cầu kia đã phản phác quy chân, lại cho người ta một loại cảm giác đại khí bàng bạc.

Khối cầu này, từ bên ngoài nhìn liền đã rất lớn, cơ hồ chất đầy bầu trời, nhưng là nội bộ không gian, so cái này còn muốn đại thiên vạn lần.

Phóng mắt nhìn lại.

Giống như là từ vũ trụ quan sát Địa Cầu, cái hình cầu nho nhỏ này, bên trong lại ẩn chứa chúng sinh, rung động lòng người!

” Không gian thí luyện đã hoàn thành kiến tạo!”

Một đạo thanh âm uy nghiêm quanh quẩn ra ở trong thiên địa, chính là thanh âm Xích Minh cung chủ.

” Diện tích mảnh không gian này, có thể so với nửa cái Xích Minh vực, bên trong tổng cộng chia làm bốn cái tầng.”

“Mỗi cái tầng đều có lệnh bài, chỉ có đạt được lệnh bài, đồng thời tìm tới truyền tống môn, mới có thể tiến vào kế tiếp vòng tầng.”

” Tầng thứ tư, hết thảy có một vạn khối lệnh bài, tầng thứ ba chỉ cần có một ngàn khối, tầng thứ hai chỉ có một trăm khối.”

“Nói cách khác, mặc kệ tới bao nhiêu người, đều chỉ có một trăm người có thể tiến vào vòng thứ nhất tầng.”

“Mà vòng thứ nhất tầng bên trong, có một cái thang trời truyền thừa, ai có thể leo lên thang trời bậc thứ nhất, liền có thể trở thành đệ tử bản tọa!”

“Hiện tại... Thí luyện bắt đầu đi!”

Thoại âm rơi xuống, lập tức, mảng lớn thân ảnh đằng không mà lên, giống như châu châu thành đàn, phủ kín đầy trời.

Toàn bộ quần vực đông nam, trên trăm cái vực, thiên tài nhiều lắm, chỉ là thiên tài bản địa Xích Minh vực, chính là cái thiên

văn sổ tự.

Chợt nhìn, tối thiểu mấy chục vạn người!

Đồng thời phương xa còn có người lần lượt chạy đến, giống như cá diếc sang sông, cuồn cuộn không dứt, không ngừng tiến vào.

“Oanh long long!”

Cái thời điểm này, có liền xa từ phía trên bên cạnh oanh long long bay tới, quang mang vạn trượng, tản mát ra khí tức tôn quý.

“Mau nhìn, là Bắc Đế Vương...”

“Nhìn con mẹ ngươi! ! Đừng ngăn cản đường lão tử!”

Vị kia ngừng chân nhìn lại thanh niên, nguyên bản muốn kinh hô một đợt, kết quả trực tiếp bị người phía sau một bàn tay đập bay trên mặt đất.

Sau đó, người phía sau giẫm lên hẳn “Thi thể” giống như một đàn dê còng oanh long long ép tới, bụi mù cuồn cuộn.

Loại này thời điểm, tất cả mọi người tại giành giật từng giây, nào có tâm tư nhìn cái gì Bắc Đế Vương gia thiên kiêu?

Nhìn có thể làm cơm ăn?

Liền xem như quỳ liếm, đem đôi phương liếm dễ chịu, cái kia lượng cũng không lớn a, còn không bằng uống chén cháo gạo trắng tới thực sự.

“Oanh long long!”

Mà lúc này, chân trời lại có rất nhiều tọa giá oanh long long mà đến, nhan sắc khác nhau, đều trán phóng quang huy lộng lẫy.

Giống như đầy sao trời, tự mình lấp lánh!

“Cái Xích Minh vực này không hổ là tây nam chủ vực, quả nhiên thiên kiêu như mây, những người này đều rất mạnh, ta trước mắt còn rất khó chống lại.”

Tần Tử hít sâu một hơi, tâm tình có chút nặng nề, nhưng ngay sau đó lại bản thân an ủi.

“Nhưng mà, ta chỉ cần điệu thấp một chút, không chủ động trêu chọc bọn hắn, bọn hắn hẳn là cũng sẽ không chú ý một cái hạng người vô danh như ta.”

Chương 324: Ta Không Có Làm 1

Chương 324.Ta Không Có Làm 1

Lý tưởng Tần bé heo rất đầy đặn.

Nhưng là hiện thực luôn luôn chó trêu.

Càng đừng nói, cái thế gian này còn có một cái nguyên tắc rất trọng yếu—— tuyệt đối không nên tùy tiện nói trước điều gì!

Thế là, Tần Tử tại uống một ngụm nói ra, về sau vừa tiến vào không gian thí luyện không bao lâu, liền bị ngăn chặn.

“Xoạt!”

Một đạo quang mang từ phương xa bay tới, khí thế lăng lệ, mang đến một trận cuồng phong, thổi đến Tần Tử đầu đầy lộn xộn.

“Ta nghe nói, trước ngươi trong đám người phát ngôn bừa bãi, xem thường Bì Phong sơn Hàn gia ta?”

Một vị thanh niên áo bào màu vàng trôi nổi tại không trung, đứng chấp tay, lạnh lùng nhìn xuống Tần Tử.

Đây là một cái thánh nhân thất trọng thiên!

“Hàn gia? Ta không có a.”

Tần Tử sững sốt một chút, sau đó tranh thủ thời gian lắc đầu phủ nhận.

“Hừ, ngươi dám nói, nói Hàn gia bẽ lũ xu nịnh, không gì hơn cái này, không phải ngươi sao?”

Thanh niên áo bào màu vàng nhú mào chắt vắn.

“Không phải.”

Tần Tử quả quyết lắc đầu.

“Ha ha ha! Tốt một cái hạng giá áo túi cơm, có dũng khí phát ngôn bừa bãi, lại không có đảm lược thừa nhận sao? !”

Thanh niên áo bào màu vàng cười lạnh nói.

Hắn mười phần vững tin, người này xác thực nói qua xem thường Hàn gia bọn hắn, bởi vì cái này không chỉ có là đệ đệ của hắn nói cho hắn biết, còn có rất nhiều người trẻ tuổi đại gia tộc cùng Hàn gia có giao tình, cũng đều có thể làm chứng!

Nhưng mà, Tần Tử lại là không có khả năng chịu cái ủy khuất này.

Hắn hừ lạnh nói:

“Cái gì Hàn gia hay không Hàn Hàn gia, còn cần xem thường sao? Chỉ là gia tộc bất nhập lưu, ta căn bản là không có nghe nói qua!”

Oanh!

Một câu, triệt để đem phần nộ trong lòng thanh niên áo bào màu vàng nhóm lửa.

Bởi vì, đối với những con em gia tộc này mà nói, gia tộc chính là kiêu ngạo lớn nhất trong lòng bọn hắn, cũng là lực lượng lớn nhất của bọn hắn, xem thường gia tộc bọn hắn, đó chính là đang nhục nhã tôn nghiêm của bọn hắn!

“Tốt một cái cuồng vọng chi đồ! Quả nhiên là không biết trời cao đất rộng, đã như vậy, vậy Hàn Lợi ta hôm nay sẽ dạy cho ngươi làm người như thế nào!”

Thanh niên áo bào màu vàng lạnh lùng cười một tiếng, sau đó ngang nhiên xuất thủ, tay phải hắn huy động, lập tức, bạch quang đầy trời chợt hiện, hướng phía Tần Tử phóng tới.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Những này bạch quang đều phong mang vô cùng, nhanh như thiểm điện, những nơi đi qua, mảng lớn núi rừng đều bị chém đứt, vết cắt trơn nhẵn như gương.

“Hừ, chả lẽ lại sợ người!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, trực tiếp từ dưới hông móc ra hoàng khí Hỏa Long thương, đồng thời đồng thời sử xuất Vu Tôn Luyện Thể kinh, lực lượng bạo tăng, quanh thân quần quanh hỏa diễm, giống như một đầu hỏa long hướng phía thanh niên áo bào màu vàng đánh tới.

“Phanh phanh phanh!”

Tùng đạo bạch quang ia, đều bị Hỏa Long thương xuyên thủng, Tần Tử đỡ lấy từng đạo bạch quang đi ngược dòng nước, vọt tới thanh niên áo bào màu vàng.

“Hừ, muốn cùng ta cứng đối cứng sao? Quả thực ngu xuẩn, ai không biết Hàn gia ta am hiểu nhất chính là tu luyện nhục thân!”

Thanh niên áo bào màu vàng chậm chọc cười một tiếng, sau đó quanh thân tách ra kim loại quang trạch, lấy một loại cường hãn tư thái vọt tới Tần Tử.

“Đông —— “

Thân thể hai người chạm vào nhau, giống như hai tòa chuông đồng đụng vào nhau, đả kích cường liệt làm vỡ nát dây nỉ quanh thân.

“Hả? !”

Biểu lộ thanh niên áo bào màu vàng cười lạnh đột nhiên đọng lại, bởi vì hắn phát hiện, một cỗ lực ngang ngược va đập truyền khắp toàn thân của hắn.

“Két... Ken két...”

Một tiếng vang giòn đột ngột xuất hiện, hắn đột nhiên cúi đầu, liền phát hiện quang trạch kim loại bên ngoài thân mình xuất hiện vết rách, đồng thời vết rách cấp tốc kéo dài, ngay cả làn da mặt ngoài cũng xuất hiện từng đạo vết máu.

“Cái này, đây không có khả năng!”

Hắn kinh dị rống to, nhưng mà vết rách quanh thân tựa như đập lớn vỡ đê, căn bản không thể nghịch chuyển.

“Phốc —— “

Cuối cùng, áo quần quanh người hắt rách nát, miệng phun máu tươi, trần trụi bay ngược ra ngoài.

“Đi!”

Tần Tử thừa thắng xông lên, giống như ném ném lao một thanh, đem trong tay Hỏa Long thương nhìn về phía áo bào màu vàng thanh niên.

“Con mày! !”

Thanh niên áo bào màu vàng mắng to một tiếng, sau đó cuống quýt duỗi ra hai tay, trước người chống ra một đạo vòng bảo hộ kim sắc lưu ly thật dày.

Nhưng mà, Hỏa Long thương đâm vào bên trên vòng bảo hộ, cũng phát ra răng rắc một tiếng, sau đó tại vết rạn mạng nhện khuếch tán, đồng thời cắm vào một nửa, đầu thương vừa vụn đâm vào ngực thanh niên áo bào màu vàng, cũng mang theo hắt bay ngược.

Cuối cùng, thân thể thanh niên áo bào màu vàng đụng vào bên trong một vách đá, khảm nạm tại bên trong, thoi thóp.

“Liên chút bản lĩnh này, cũng dám dạy ta làm người? Thật sự là thật là tức cười!”

Tần Tử cười nhạt một tiếng, đem hỏa long trường thương thu hồi lại, vác lên vai, khoan thai xoay người rời đi.

Đồng thời thân nhiên nói:

“Còn có, cái gì mà Hàn gia hay không Hàn gia, ta thật chưa nghe nói qua.”

“Ngươi... Phốc!”

Thanh niên áo bào màu vàng chỉ vào bóng lưng Tần Tử, lần nữa một ngụm máu tươi phun ra, sau đó ngất đi.

Mà bên trong góc tối.

Có không ít bóng đen to lớn đang nhìn chằm chằm, răng nhọn móng sắc, tinh hồng trong con ngươi lộ ra khát máu quang mang...

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thanh niên diễn viên quần chúng lại có danh tự Hàn Lợi, tự động nạp tiền 40 điểm giá trị gọi

cha “

“Đinh, trước mắt số dư còn lại 80 điểm.”

Tần Xuyên nhận được thanh âm hệ thống nhắc nhở.

Hắn nhìn thanh niên áo bào màu vàng hôn mê kia một chút, trong lòng không có chút nào gợn sóng, cho tới nay, người bị đánh mất gần như đều sẽ chết.

Nhưng là cái này cũng không thể trách ai được.

Một cái gia hỏa không mang đầu óc, bị người tùy tiện xúi giục, sau khi bại trận, sau đó lại kỹ không bằng người, người không chết thì ai chết?

Nhất tướng công thành vạn cốt khô.

Cái thế giới này chính là tàn khốc như thế.

Chương 325: Người Đầu Tiên Leo Thang Trời

Chương 325. Người Đầu Tiên Leo Thang Trời

Tần Xuyên yên lặng đi theo Tần Tử, đồng thời dùng thần niệm Võ Đế lưu ý lấy cái gió thổi cỏ lay không gian thí luyện này.

Hắn phát hiện, giờ này khắc này, còn có rất nhiều người trẻ tuổi đang chằm ngòai thổi gió, nhảy không ly gián, muốn giá họa Tần Tử.

“Xem ra lần này, có thể vớt một số lớn!”

Hắn hít sâu một hơi, trong mắt lóe ra tinh quang.

Lần này, hắn lại dùng sách lược sàng chọn!

Những cái người Tần Tử tạm thời đánh không lại kia, hắn sẽ âm thầm quấy nhiễu, hoặc là lợi dụng trận pháp đem người ta

ngăn trở, hoặc là truyền tống đến khu vực khác, tóm lại khiến cái người này vô pháp cùng chạm mặt Tần Tử.

Mà những cái người Tần Tử đánh thắng được kia, liền sẽ rất thuận lợi gặp được Tần Tử, sau đó biến thành từng chuỗi giá trị gọi cha mê người.

“Nghe nói, người ở sau lưng chửi bới Tiêu gia ta?”

“Ta không có.”

“Còn dám giảo biện, muốn chết!”

...

“Chính là người nói tộc nhân Ô gia ta rất ngắn? Quả nhiên là lật ngược phải trái, dài ngắn không phân, nói bậy nói bạ!”

“Ta không có.”

“Chuyện tới bây giờ, còn mình ngoan bất linh!”

...

“Người bên trên tranh này chính là người đi? Nghe nói, trước người nói thương pháp La gia ta không đáng giá nhắc tới, La Thành ta tại trong tay người đi chịu nổi hai chiêu?”

“Ta không nói.”

“Bớt nói nhảm, nhìn thương!”

...

Chuyện như vậy, tại không ngừng phát sinh, mà Tần Tử cũng kinh lịch lấy từng tràng chém giết chặt vật.

Mấy lần, đều đánh cho tình trạng kiệt sức, thậm chí bị thương không nhẹ.

Máu me đầm đìa, mùi phần thảm liệt.

Nhưng mà, theo lần lượt liều mạng tranh đấu, tiềm lực của hắn cũng bị nghiền ép ra.

Tại bên trong mấy chục cuộc chiến đấu, hắn đem Thôn Nhật đế kinh, Vu Tôn Luyện Thể kinh, Dạ Đế Phạt Thiên kinh đều vận dụng được càng ngày càng thuần thực, thậm chí đem Thập Phương Hậu Thổ kinh cũng nhanh chóng nắm giữ.

Sau đó, hắn đột phá đến ngũ trọng thiên.

Mà giá trị gọi cha của Tần Xuyên, cũng bạo tăng đến kinh người, 3650 điểm!

Đương nhiên, đây vẫn chỉ là bắt đầu mà thôi.

Chờ trận này thí luyện kết thúc, về sau giá trị gọi cha của hắn tối thiểu còn có thể tăng gấp đôi nữa.

Mà lại, không có gì bất ngờ xảy ra, tu vi hắn cũng có thể lại đột phá một chút...

Nhoáng một cái, nửa tháng trôi qua.

Bên ngoài không gian thí luyện, bây giờ vẫn là người đông nghìn nghịt như cũ.

Đương nhiên, cùng lúc trước khác biệt là, trước đó đều là người trẻ tuổi, hiện tại cũng là cường giả thế hệ trước, đại biểu các đại thế lực giáng lâm.

Lúc này, mọi người lơ lửng tại không trung, còn quán quanh khối cầu cực lớn trên bầu trời, quay chung quanh thành một vòng tròn.

Bọn hắn thậm chí dùng pháp tắc chi lực huyền hóa ra từng mảnh từng mảnh sàn nhà huyền không, xếp bằng ở phía trên, mang lên bàn trà, uống rượu uống trà.

“Các ngươi nói, đám người tuổi trẻ này, ai hi vọng lớn nhất?”

Một vị lão giả cầm bào vừa cười vừa nói.

“Tự nhiên là thiếu chủ đế tộc tứ phương, Đông Đế Nguyệt gia Nguyệt Thành Tiên, Nam Đế Hồng gia Hồng Môn Nhạn, Tây Đế Chu gia Chu Phương, Bắc Đế Vương gia Vương Thành Khôn, cái nào không phải kinh thế chi tài?”

Bên cạnh có người nói.

Nhưng là hắn lập tức lưu ý đến sắc mặt lão giả cầm bào không thích hợp, thế là lại tăng thêm một câu:

“Đương nhiên, cháu trai Mạnh lão Mạnh Vô Song, cũng không kém hơn tứ đại thiếu chủ, hi vọng cũng rất lớn.”

Lập tức.

Lão giả cầm bào kia chiến thuật ngửa ra sau.

Sau đó khiêm tốn cười một tiếng:

“Nào có nào có, Vô Song nhà ta cùng bốn vị thiếu chủ kia so ra, vẫn là khiêm khuyết một điểm hỏa hầu, cũng nhờ các tiền bối Xích Minh vực nâng đỡ, mới đưa hần đứng vào một trong ngũ kiệt Xích Minh, không thể coi là thật.”

“Nếu như nhất định phải nói, lão phu cũng chỉ có thể nói, Vô Song có thể có thanh danh như này, toàn bộ nhờ cùng thế hệ nhóm phụ trợ.”

Hần trong lòng là cực kì kiêu ngạo.

Hần cháu trai mặc dù xuất thân không kịp tứ đại đệ tộc thiếu chủ kia ử, nhưng là biểu hiện cho tới nay, so với tứ đại thiếu chủ không chút thua kém.

Thậm chí hần cảm thấy, nếu như là điều kiện ngang hàng, cháu trai hần còn muốn càng hơn một bậc, có một không hai Xích Minh vực.

Hần tôn Mạnh Vô Song, có đại đệ chi tư!

Mà những lời này của hần, cũng bị các cường giả chung quanh nghe vào trong tai, phần lớn người đều giữ vững trầm mặc.

Mà một vị lão giả Bắc Đế Vương gia, đột nhiên lộ ra một vòng cười lạnh “Vô tri”, không nói gì.

Nhưng mà, chỉ là một tiếng cười này, là đủ thay thế thiên ngôn vạn ngữ, ý trào phúng trong đó không nói cũng hiểu.

Lão giả cảm bảo thấy thế, cũng lật ra cái liếc mắt, sau đó bĩu môi quay đầu đi —— hần yếu ớt kiêu ngạo.

“Ha ha, người liền đắc ý đi, nhìn xem kết quả sau cùng, sẽ đánh ai mặt!”

Một câu như vậy, đồng thời vang lên tại trong lòng song phương, nhưng mà vì thể diện, ai cũng chưa hề nói một chữ.

“Oanh —— “

Đột nhiên, một đạo cột sáng to lớn từ trong không gian thí luyện phóng lên tận trời, chiếu sáng hình cầu không lồ kia.

“Kết quả ra!”

“Có người leo lên thang trời! !”

Mọi người kinh hô, từng cái con mắt trừng lớn, hướng phía hình cầu to lớn kia nhìn chăm chú.

Hình cầu kia nguyên bản cũng không trong suốt, lúc này bị cột sáng chiếu sáng, thật giống như trong bóng tối xuất hiện một ngọn nến, lập tức tất cả đều rõ ràng.

Bọn hắn nhìn thấy, một thân ảnh đứng tại bên trên một tòa tế đàn trung ương thế giới hình cầu, tay phải giơ cao, tựa hồ tại rung to.

Mà quang mang từ tế đàn dưới chân hắn dâng lên mà ra, hóa thành một đạo quang trụ, đem hắn bao phủ, sau đó chiếu sáng toàn bộ thế giới...

“Người này... Chưa thấy qua a.”

“Đây là hậu bối nhà ai?”

“Ta nguyên lai tưởng rằng, Xích Minh ngũ kiệt đã đầy đủ ưu tú, thế nhưng là không nghĩ tới, có người so với bọn hắn còn muốn dũng mãnh hơn!”

Chương 326: Tần Tử Mộng Bức Lăn Hai

Chương 326. Tần Tử Mộng Bức Lăn Hai

Có người thôn thức.

Mà càng nhiều người, thì là ngơ ngác nhìn một màn này, nói không ra lời.

Đặc biệt là lão giả cầm bào kia, cùng nhân vật tiền bối tứ đại đế tộc, bọn hắn từng cái sắc mặt xanh xám, da mặt có chút co quắp.

Rung động!

Khó xử!

Vô cùng nhục nhã!

Bọn hắn đều còn cho là nhà mình hậu bối nắm chắc thắng lợi trong tay, thế nhưng là nghĩ không ra, cuối cùng lại bị một cái hạng người vô danh hái được quả đào.

Đặc biệt là trước đó đã bị các loại nói khoác ca ngợi, bây giờ đột nhiên một cái hoa lệ ngã gục, cái này ai chịu nổi?

Thật giống như học lên tiệc rượu đều đã đặt xong, phần tử tiền đều thu, đột nhiên phát hiện... Hải tử thư thông báo trúng tuyển là giả.

“Ào ào ào!”

Mà lúc này, đại lượng thân ảnh từ bên trong không gian thí luyện vọt ra, tựa hồ là bị thí luyện không gian ném ra.

“Trưởng lão!”

“Gia gia!”

“Lão tổ tông!”

Rất nhiều người trẻ tuổi nhìn thấy nhân vật trưởng bối nhà mình, lập tức nước mắt chạy lao đến, sau đó đột nhiên đầu gối khễ cong, tựa hồ quỳ gối trên sàn nhà vô hình, vậy mà tại không trung trượt mà qua.

“Trưởng lão, người phải vì ca ta mà làm chủ a, ca ta tại bên trong mật cảnh bị người giết!”

“Tộc lão, cháu trai của ngài hắn...”

“Lão tổ tông, thiếu chủ hắn...”

Những người tuổi trẻ này quỳ trên mặt đất, đập lấy đầu, lã chã rơi lệ hồi báo các loại tin dữ.

Tóm lại, bọn hắn người bị giết!

Như thế tin dữ dày đặc liên tiếp truyền ra, làm cho cả bầu trời đều yên lặng một chút, bầu không khí trở nên vô cùng kiềm chế.

Tựa hồ có người tại thở kịch liệt, có người tại thật sâu hô hấp, có thân thể người tại có chút run rẩy, sắc mặt tái nhợt.

“Làm sao lại, Mạnh Vô Song cháu của ta, có đại đế chi tư, hắn làm sao lại chết...”

Vị lão giả cầm bào mặt kia xám như tro, thân thể lung lay sắp đổ, tựa hồ liền muốn đổ xuống tại chỗ.

“Thiếu chủ vẫn lạc, cái này... Ra đại sự.”

Lão giả Tứ đại đế tộc, cũng đều da mặt run rẩy, trong lòng thật lạnh thật lạnh.

Rốt cục, những người này bị thương quá độ, mười phần có ăn ý ngẩng đầu, dùng thanh âm khàn khàn mà run rẩy hỏi:

“Kẻ giết người... Là ai!”

“Chính là hắn! !”

Gần như nháy mắt, tất cả người trẻ tuổi quỳ xuống đất báo tin, đồng loạt ngẩng đầu, chỉ hướng thanh niên áo đen bao phủ tại trong cột ánh sáng kia.

Mà lúc này, Tần Tử giống như đi thang máy, từ bên trong cột sáng kia dâng lên, bay ra không gian thí luyện.

Sau đó, hắn liền cảm giác được từng đạo ánh mắt tràn ngập sát khí khóa chặt hắn, giống như đứng ngồi không yên!

“Đây là? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, giống như một con chó con bị ngạc nhiên, lập tức luống cuống, không biết làm sao nhìn về phía mọi người.

“Chính là hắn, hắn chửi bới Hàn gia chúng ta, ca ta đi tìm hắn tính sổ sách, sau đó liền không có trở về, chờ ta tìm tới thì thể ca ta, thì thể kia đã bị hung thú gặm đến hoàn toàn thay đổi!”

“Đúng, sư huynh ta cũng đi tìm hắn, sau đó liền đã mất đi liên hệ, sống không thấy người chết không thấy xác.”

“Chính là hắn, mặc dù ta không thấy được hắn giết thiếu chủ, nhưng là thiếu chủ hoàn toàn chính xác nói qua muốn đi gặp một lần hắn, sau đó liền không có trở về.”

Những thanh niên này nhao nhao cáo trạng.

Kỳ thật bọn hắn cũng không quá xác định, thậm chí rất nhiều người chết rõ ràng là nguyên nhân khác, nhưng là, cái gọi là dẫu đồ bìm leo, đã có có sẵn bia sống, đương nhiên phải đem tất cả sổ sách đều tính ở trên thân người này!

Thế là, tất cả đầu mâu đều chỉ hướng Tần Tử.

“Bắt lấy hắn —— “

Vị lão giả cầm bào khăn kia giọng hét lớn một tiếng, sau đó tay phải vươn ra, hóa thành đại thủ Già Thiên, chộp tới Tần Tử.

Không chỉ có, không chỉ là hắn, cái cường giả khác cũng đều xuất thủ, tựa hồ cũng muốn bắt lấy Tần Tử, bảo thủ rửa hận!

“Ào ào ào!”

Lập tức bị, đầy trời đại thủ gào thét mà đến, chạt ních thiên khung, đây mới thực là che khuất bầu trời.

“Cái này... Đến cùng chuyện gì xảy ra a? !”

Tần Tử mộng bức, hắn tại bên trong xông xáo nửa tháng, vẫn luôn tại trong chiến đấu, mỗi ngày đều có rất nhiều người đến gây chuyện.

Hắn liều sống liều chết đánh bại vài trăm người, cũng chỉ giết tới cái tầng thứ hai, còn ngay cả lệnh bài tiến vào tầng thứ nhất đều không tìm được đâu.

Kết quả, một không cẩn thận đã giẫm vào bên trong một cái trận pháp mười phân đơn sơ, sau đó liền không hiểu thấu xuất hiện ở phía trên thang trời trung ương tế đàn, cũng liền có một màn hiện tại.

“Làm càn! !”

Ngay tại thời điểm từng đạo đại thủ sắp bắt đến Tần Tử kia, một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Gần như đồng thời, đại thủ đầy trời kia đều hồng mất, sau đó, uy áp thuộc về Võ Đế, mệnh mệnh cuộn cuộn khuếch tán ra tới.

Chỉ thấy một cái nam tử tóc trắng tay áo bông bành, chậm rãi từ trên trời giáng xuống.

Rõ ràng là Xích Minh cung chủ.

Chương 327: Tu Vi Lại Tăng

Chương 327. Tu Vi Lại Tăng

“Bái kiến cung chủ.”

“Bái kiến tiên bối.”

Nhìn thấy Xích Minh cung chủ giáng lâm, mọi người nhao nhao lộ ra vẻ kính sợ, dù là có căm giận ngút trời, lúc này cũng không thể không thu lại.

Đối phương dù là chỉ có một người, nhưng là chỉ là đứng tại nơi đó, liền đủ để ép tới mọi người bọn hắn không thở nổi.

Võ Đế, chính là trời!

“Các người đang làm cái gì? Muốn xuất thủ đối với đệ tử bản tọa sao?”

Xích Minh cung chủ uy nghiêm chất vấn.

“Tiên bối, kẻ này tại không gian thí luyện giết người như ngóe, rất nhiều nhân vật thiên kiều đều chết oan chết uổng, tất nhiên muốn nợ máu trả bằng máu!”

Cầm bào lão giả cắn răng nói.

Hắn giống như một đầu sói hoang kích phát hung tính, nhe răng trợn mắt, toàn thân đều là không che giấu được sát ý.

Cháu trai đại đệ chi tử của hắn chết rồi, trụ cột tinh thần của hắn sụp đổ, đây là cừ hận bất cộng đái thiên.

“Đúng là như thế, thiếu chủ Đông Đế Nguyệt gia chúng ta chết dưới tay người này, nhất định phải có cái bàn giao!”

” Nam Đế Hồng gia ta cũng giống như thế.”

” Tây Đế Chu gia ta cũng phải cần một cái công đạo!”

“Ta Bắc Đế Vương gia không thể cứ tính như thế.”

Trưởng lão Tứ đại đế tộc cũng nhao nhao mở miệng, có gia tộc đại nghĩa làm chỗ dựa, ngữ khí của bọn hắn cũng biến thành cường ngạnh.

Liên xem như Xích Minh cung chủ, cũng không thể tại bên trên trái phải rõ ràng mà ức hấn tứ đại đế tộc hiệp bọn, Võ Đế gia tộc bọn hắn cũng không phải ăn chay!

“Ồ? Các ngươi là đang tọa tạo áp lực đối với bản sao? !”

Xích Minh cung chủ nhướng mày, một cỗ đế uy khuếch tán mà ra, lập tức, tất cả mọi người cảm giác được một mảnh bầu trời đè ép xuống tới.

Ngực trở nên khô nóng.

Hô hấp đều khó khăn!

Mọi người sắc mặt tái nhợt, một điểm dừng khí vừa vắn dăng lên trong lòng, lần nữa bị Võ Đế chi lực thật sự trấn áp xuống dưới.

Xích Minh cung chủ sừng sững tại phía trên thiên khung, đứng chấp tay liếc nhìn mọi người, thản nhiên nói:

“Hắn đã leo lên thang trời, đó chính là đệ tử bản tọa chọn lựa, về phần những người khác tại không gian thí luyện gặp nạn, là kỹ không bằng người, trách được ai?”

“Chúng ta là võ giả, vốn là từ trong núi thâm cây biển máu trưởng thành, nhất tướng công thành vạn cốt khô, hắn là đạo lý dễ hiểu như thế, các ngươi đều không rõ?”

“Phàm là có địa phương cạnh tranh, liền có người sẽ chết đi, người khác có thể chết, chẳng lẽ hậu bối các ngươi liền không thể chết sao? !”

Mọi người nhao nhao cúi đầu, không dám lên tiếng.

Mà liền tại cái thời điểm này, một đạo thanh âm trầm thấp mà uy nghiêm, từ phía trên bên cạnh vang lên.

“Cung chủ nói không sai, mỗi người đều có thể chết, nhưng vẫn là có khác biệt.”

“Người bình thường chết cũng liền chết rồi, nhưng là hậu bối Vương gia ta chết rồi, bản đế tất nhiên muốn đòi một lời giải thích!”

Mọi người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh khôi ngô quanh thân bao phủ tử khí, cao quý không tả nổi, chậm rãi từ phía trên vừa đi tới.

Bên ngoài cơ thể hần phóng xuất ra dị tượng kinh thiên, kia là chín đầu Thanh Long, chín cái bạch hổ, chín cái chu tước, chín cái huyền vũ, hư ảnh khổng lồ, đem vùng trời kia đều chập ních, tràn đầy cảm giác áp bách kinh khủng.

“Là Bắc Đế!”

“Bắc Đế Vương Đăng! !”

Nhìn thấy đạo thân ảnh Thần Ma này, mọi người nhao nhao lộ ra vẻ kính sợ, mà những cái người muốn giết Tần Tử kia, thì là phần chần.

Bắc Đế xuất thủ.

Cứ như vậy, liền xem như Xích Minh cung chủ, cũng rất khó bao che Tần Tử.

Bởi vì thanh danh Bắc Đế, so với Xích Minh cung chủ còn muốn vang dội.

Tại trước đây thật lâu, Bắc Đế liền được ca tụng là có đại đế chi tư, cùng cái thiên tài khoa trương khác có khác biệt, hần là thật có thiên phú như thế, mà lại hần cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, tại trong thời gian thật ngắn trở thành Võ Đế!

Nguyên bản, hần là có hi vọng tiếp tục hát vang tiến mạnh, trở thành cự đầu bên trong Võ Đế, nếu không phải về sau đầu gối của hần trúng một tiễn...

Bất kể nói thế nào, đây đều là một cái truyền kỳ.

Xích Minh vực mặc dù danh xưng Ngũ Đế cùng tồn tại, nhưng là Bắc Đế Vương Đăng, hiển nhiên có địa vị đặc thù, uy vọng cũng tối cao.

Mà lúc này, Xích Minh cung chủ nhìn thấy cái đạo thân ảnh khôi ngô tử khí hộ thể kia, trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Hần trầm giọng nói ra:

“Hần là Bắc Đế cũng phải cùng một tên tiểu bối so đo sao?”

Bắc Đế Vương Đằng nhìn hấn một cái, thản nhiên nói:

“Cũng không phải là bản đế cùng hấn so đo, mà là sâu kiến nho nhỏ, không biết kính sợ.”

“Hấn dám giết hậu bối bản đế, chính là không có đem bản đế để vào mắt, đã hấn đều không đem bản đế để vào mắt, bản đế cần gì phải dung túng hấn? Cái gọi là khí độ cường giả, cũng không phải nén giận giống như kẻ yếu thế!”

Nói xong, hấn nhìn về phía Tần Tử.

“Ông!”

Một đạo ánh mắt uẩn ngậm lấy tinh thần uy áp bắn về phía Tần Tử, lập tức, Tần Tử giống như trời trong phích lịch, trong đầu một mảnh trống không.

Chỉ có một chữ, quanh quẩn tại trong đầu hấn:

“Chết —— “

Mà cái thời điểm này, Cửu Hoàng lơ ngửng say trong đan điền hấn đột nhiên chấn động, một cỗ ba động vô hình khuếch tán, đem cỗ tinh thần uy áp kia hóa giải.

“Hô hô...”

Tần Tử trở về từ cõi chết, lập tức sắc mặt tái nhợt, đứng tại chỗ thở từng ngụm từng ngụm.

“Đinh! Võ Đế tws nguyên Vương Đằng sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Võ Đế tứ nguyên, đồng thời cùng cảnh vô địch!”

Tần Xuyên giấu ở cách đó không xa nghe được hệ thống nhắc nhở.

Bây giờ hấn đã có được 6500 điểm giá trị gọi cha, thế là hấn vung tay lên, bỏ ra 300 điểm giá trị gọi cha, đổi một kiện áo tàng hình cao cấp hơn, liền xem như Võ Đế, cũng vô pháp phát hiện hấn!

Chương 328: Ta Là Cha Hấn

Chương 328. Ta Là Cha Hắc

“Ông! !”

Thế giới thể nội hắc lần nữa mở rộng, đồng thời thân thể cũng đang thuế biến, năng lượng trong mỗi một cái tế bào, đều chọt tăng rất nhiều lần!

Huyết dịch thể nội trào lên như đại giang, tim đập như lôi đình, trong lúc phát tay, liền có thể xé rách sơn hà đại địa.

Đối với Võ Đế mà nói, cái thế giới này quá yếu đuối.

“Bắc Đế, ngươi vậy mà dùng loại thủ đoạn bỉ ổi này! !”

Xích Minh cung chủ nhìn thấy bộ dáng Tần Tử, lập tức biết vừa rồi xảy ra chuyện gì, nhìn hằm hằm Bắc Đế Vương Đăng.

“Ha ha, vậy mà thất bại, xem ra, thể nội con kiến cỏ này tựa hồ cất giấu một số bí mật đâu.”

Bắc Đế Vương Đăng không lăm để ý cười cười, nói ra:

“Đã như vậy, vậy ta trước hết đem hắc bắt vào tay, lại dò xét bí mật trong cơ thể hắc!”

Xoạt!

Sau một khắc, thân thể của hắc hóa thành tàn ảnh liên tiếp, hướng phía Tần Tử xông lại, tốc độ nhanh chóng gần như siêu việt thời gian, những nơi không gian đi qua đều liên tiếp nổ tung, bị cày ra một đạo chiến hào đen nhánh!

“Ngươi mơ tưởng!”

Xích Minh cung chủ gầm nhẹ một tiếng, hai tay hướng phía hai bên khê chống, tựa hồ chống ra một phương thế giới, ngũ thải ban lan chọt hiện, sáng lập càn khôn!

“Muôn ngăn cản bản đế, ngươi còn kém chút hỏa hầu!”

Trong mắt Bắc Đế Vương Đăng lóng lánh quang mang bá đạo, bên ngoài cơ thể hắc dị tượng xoay quanh, Thanh Long bạch hổ chu tước huyền vũ đồng thời gào thét, trực tiếp đâm vào bên trên thế giới bình chương ngũ thải ban lan kia, lập tức, tiếng vang kinh thiên.

“Oanh —— “

Vô số mảnh vỡ óng ánh bay tán loạn, thân thể Bắc Đế Vương Đẳng từ bên cạnh Xích Minh cung chủ giao thoa mà qua, vượt qua phòng tuyến của hắn.

“Cái tiểu tử này, ta là tình thế bất buộc!”

Trên gương mặt bá đạo của hắn lộ ra vẻ cười lạnh, khóe miệng đường cong, là lạnh lùng như vậy.

Tay phải của hắn chụp vào Tần Tử, giống như một đạo cự thủ vượt ngang ngàn vạn dặm, tựa hồ có thể đem một mảnh đại địa đều bắt đi...

“Keng! !”

Nhưng mà sau một khắc, tay của hắn đụng vào một đạo chướng ngại, đầu ngón tay bắn tung toé ra hoả tinh, thậm chí ngón tay đều nháy mắt uốn lượn!

Chỉ thấy một đạo thẳng tắp thân ảnh áo trắng đứng tại trước người Tần Tử, ánh mắt thâm thúy, lạnh lùng nhìn xem hắn.

“Ngươi muốn làm cái gì?”

“Hả? !”

Con người Bắc Đế Vương Đẳng có chút co rút lại, sau đó cấp tốc lui lại, cùng Tần Xuyên kéo ra khoảng cách.

Hắn ngưng trọng nhìn xem Tần Xuyên, trầm giọng hỏi:

“Các hạ là ai, hắn là muốn nhúng tay ân oán ta cùng Xích Minh cung chủ?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nói:

“Thật là một cái thuyết pháp có ý tứ, ngươi muốn nhi tử giết ta, cái thời điểm gì biến thành ân oán ngươi cùng Xích Minh cung chủ? Cái này không phải là ân oán ngươi cùng ta sao?”

Cái gì? !

Lời này vừa nói ra, giống như tình thiên tạc lỗi.

Mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Tần Tử, rất nhiều người hít một hơi lạnh khí, mà càng nhiều người thì là nghiêng răng nghiêng lợi.

Khí run lạnh!

Khó trách! Khó trách người này dám lớn lối như vậy, không kiêng nể gì như thế, nguyên lai là con trai Võ Đế!

Mà lúc này, Bắc Đế Vương Đăng lại là tâm tình trở nên nặng nề.

Nguyên bản một cái Xích Minh cung chủ hắc còn có thể ứng phó, nhưng là lại tăng thêm vị Võ Đế thần bí này, hắc sẽ rất khó ứng phó.

Tại thời điểm cấp độ chênh lệch không lớn, song quyền cuối cùng khó địch nổi bốn tay, đây là hiện thực rất bất đắc dĩ.

Hắc bình phục một chút tâm tình, cười lạnh nói:

“Thế nào, chẳng lẽ hai vị chuẩn bị đồng loạt ra tay, vậy công ta?”

Đây là phép khích tướng.

Đối Võ Đế cường giả mà nói, trước mắt bao người, bị vừa nói như vậy, hơn phân nửa liền sẽ ngại vậy công.

Bởi vì cường giả đều muốn mặt.

Tần Xuyên lạnh nhạt lắc đầu, cười nhạo lấy nói ra:

“Đánh một cái phế vật, còn cần vậy công?”

“Người nói cái gì? !”

Trong mắt Bắc Đế Vương Đăng bắn ra xích hồng thần mang, tựa hồ muốn xuyên thủng hư không, uy áp Võ Đế tứ ngược giữa thiên địa.

“Ta nói, trấn áp phế vật như ngươi vậy, một người ta là đủ.”

Tần Xuyên mỉm cười nói.

“Vậy liền thử một chút!”

Bắc Đế Vương Đăng nói, tay phải nâng lên, lập tức trên bầu trời phong vân biến ảo, từng đạo dị tượng thần thú bên ngoài cơ thể cấp tốc bốc lên, thật giống như thần thú phục sinh chân chính, phô thiên cái địa hướng phía Tần Xuyên lao xuống!

“Ngang!”

“Rống —— “

“Rít gào! !”

Thanh long gào thét, bạch hổ gầm thét, chu tước huýt dài, huyền vũ gào thét, thanh âm đỉnh tai nhức óc, để hai chân đám người đứng xem như nhũn ra.

“A! !”

“Ta ướt.”

“Ta đi tiểu!”

Rất nhiều người tại chỗ bị lấy lỗi tai ngồi sập xuống đất, mặt mũi tràn đầy ửng hồng, thở từng ngệm từng ngệm, phần lớn là nữ tử.

“Có hoa không quả!”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, tay phải nâng lên, quang mang vô biên hướng phía năm đám hội tụ, tựa hồ thiên địa đều cùng reo vang.

“Trần Phong Thương Thiên Quyền!”

Một quyền oanh sát mà ra, thật lớn quyền ảnh nghênh phong biến dài, nháy mắt chật ních bầu trời, đồng thời thể không thể đỡ, tựa hồ có thể đánh xuyên trời xanh!

Đạt tới Võ Đế cấp độ, các loại đạo lý về sau bên trong thiên địa dần dần minh ngộ, mọi cử động có thể câu thông thiên địa đại thế, có được lực lượng hóa mục nát thành thần kỳ, cho nên tùy tiện một kích, chính là thần thông.

Về phần tên...

Đều là tùy tiện hô, nhìn tâm tình.

Đương nhiên, Tần Xuyên tùy tiện hô lên một chiêu này, uy lực hoàn toàn chính xác khủng bố, những nơi đi qua, hình bóng thần thú đầy trời kia nhao nhao nổ tung, tán loạn thành từng đạo sương mù xoay quanh tại không trung.

Đồng thời cái đạo quyền ảnh khổng lồ kia tiếp tục khuếch tán, tựa hồ thay thế trời xanh, bắt đầu hạ xuống, hướng phía Bắc Đế Vương Đẳng trấn áp tới.

Chương 329: Ta Sợ Cái Rắm

Chương 329. Ta Sợ Cái Rắm

“Một tay kinh thiên!”

Bắc Đế Vương Đăng ngửa đầu hét lớn một tiếng, tóc điên cuồng bay múa, quanh thân lấp lánh lên hồ quang điện màu đỏ, sau đó thân thể cấp tốc bành trướng, quần áo cũng bành trướng theo, vậy mà hóa thành một tôn cự nhân trăm mét.

Tay phải hất giờ cao, vậy mà đứng vững một quyền này.

“Kinh thiên? Người giờ cao được hơn sao? !”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, thân thể lóe lên đã xuất hiện tại phía trên quyền ảnh kia, giống như thiên thạch đột nhiên rơi vào phía trên.

“Oanh long!”

Lập tức, cái đạo quyền ảnh kia hung hăng chấn động, quang mang đại tác, tựa hồ trọng lượng trực tiếp chọt tăng gấp mười, gấp trăm lần!

“Phốc —— “

Tử khí hộ thể bên ngoài Bắc Đế Vương Đăng nổ tung tại chỗ, mà thân thể của hắn cũng hướng xuống đất bắn ngược mà đi, nhập vào dưới mặt đất.

“Oanh long long —— “

Phía dưới đại địa xuất hiện một đạo lõm không lồ, trung ương một mảnh đen kịt, sâu không thấy đáy, thậm chí có nước ngầm phun ra ngoài.

“Lão tổ!”

“Bắc Đế tiên bối!”

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều người thất kinh thất sắc, bối rối không thôi, giống như đã mất đi chỗ dựa.

“Đạo hữu cẩn thận, Bắc Đế Vương Đăng bị thương cũng không nặng, mà lại hắn còn có một lá bài tẩy, một trương át chủ bài rất đáng sợ.”

Cái thời điểm này, Xích Minh cung chủ nhắc nhở.

Tần Xuyên gật gật đầu, nhìn chăm chú cái đạo hồ to kia, hấn ánh mắt xuyên thấu đại địa, nhìn về phía Bắc Đệ đáy hồ.

Lại phát hiện, một đạo bạch quang vô cùng óng ánh, giống như thủy ngân tràn ra giếng nước, nhanh chóng từ bên trong dâng lên.

Những cái bạch quang kia tràn ra cái hồ, về sau lơ lửng mà lên, trong không khí xen lẫn, hóa thành một chi vũ tiễn tuyết trắng!

“Đến rồi! Thái Dịch thần tiễn!”

Thân thể Xích Minh cung chủ căng cứng, trầm giọng nói ra:

“Nghe nói, trước kia Bắc Đệ Vương Đằng gặp được một vị cường giả rất thần bí, đầu gối trúng một tiễn, một tiễn này ẩn chứa lực lượng cùng ý cảnh phi phạm, trực tiếp cắt đứt tiễn đồ hấn, để hấn rất khó tiếp tục đột phá.”

“Nhưng mà, Bắc Đệ Vương Đằng cũng đích thật là tài năng ngút trời, đằng sau vậy mà nghiên cứu ý cảnh lưu lại trên vết thương, ngộ ra được tinh hoa một tiễn này.”

“Tiễn này lấy thần cơ diệu toán làm cơ sở, dựa vào không gian chi đạo, một khi bắn ra, gần như tất nhiên sẽ trúng đích!”

“Đáng sợ nhất là, lực lượng cùng ý cảnh thần kỳ nó ẩn chứa phía trên, có thể mật sát tiềm lực một người, để người tu vi dừng bước!”

Tần Xuyên nghe vậy, trong lòng cười lạnh.

Tiềm lực của hấn còn cần xóa bỏ sao? Đã sớm tiêu hao hết sạch rồi có được không? Cả thân tu vi này của hấn, đều dựa vào hệ thống cứng rắn kéo lên!

Cho nên, sợ cái trúng!

Lúc trước hấn nhìn một chút, Bắc Đệ Vương Đằng cũng không què, nói rõ đôi phương bị bắn trúng đầu gối, về sau cũng không nhận được tổn thương vật lý bao lớn, chẳng qua là trúng một loại tổn thương nào đó cùng loại với nguyên rửa.

Mà hấn, rõ ràng không cần lo lắng.

“Rầm rầm!”

Mà lúc này, Bắc Đế Vương Đăng từ bên trong cái hố này chậm rãi dâng lên, áo quần hần chỉnh tề, dáng vẻ trang nghiêm, cái này khiến Tần Xuyên hoài nghi, hần ở phía dưới lâu như vậy rất có thể là đang lẳng lẽ thay quần áo cùng trang điểm.

“Lai lịch mũi tên này của ta, người đã biết, ta hi vọng người không cần sai lầm, nếu không hủy tiền đồ tốt đẹp.”

Bắc Đế Vương Đăng nhìn xem Tần Xuyên, mặc dù là ngẩng đầu nhìn, lại có loại hương vị từ trên cao nhìn xuống.

Thái Dịch thân tiền mới ra, hần nắm chắc thắng lợi trong tay.

“Người nếu là dám bắn ra một tiền này, ta có bị mất tiền đồ hay không không biết, nhưng tính mệnh người tất nhiên sẽ bị mất...!”

Tần Xuyên đứng chấp tay, thản nhiên nói.

“Minh ngoan bất linh!”

Bắc Đế Vương Đăng hừ lạnh một tiếng, sau đó một cỗ lực lượng huyền diệu khóa chặt Tần Xuyên.

Thân thể Tần Xuyên bản năng phản ứng một trận căng cứng, lại có một loại ảo giác không đường có thể trốn.

“Giết! !”

Tần Xuyên trực tiếp động, hần giống như một đầu chân long, vượt qua trời cao, hướng phía Bắc Đế Vương Đăng đánh giết mà đi.

Mà lúc này, Bắc Đế Vương Đăng gầm nhẹ một tiếng, vũ tiễn màu trắng kia lóe lên, bỗng nhiên biến mất, mà sau một khắc, cái mũi tên này trực tiếp xuất hiện tại trước ngực Tần Xuyên, sau đó không có chút ngăn cản nào đi vào.

“Phốc phốc!”

Một tiếng vang trầm, mũi tên xuyên thấu lồng ngực, có huyết dịch tràn ra.

Nhưng mà, Tần Xuyên tựa hồ sớm có chuẩn bị tâm lý, thân thể không có dừng lại chút nào, trong điện quang hỏa thạch đã đi tới trước người Bắc Đế Vương Đăng.

“Người! !”

Cổ tóc độ kia mang tới kinh phong cuồng bạo, thổi lên quần áo cùng tóc Bắc Đế Vương Đăng, để con người hấn bỗng nhiên co vào.

“Trả lại cho người!”

Tay phải Tần Xuyên trực tiếp rút ra ngực vũ tiễn màu trắng, trở tay cắm vào ngực Bắc Đế Vương Đăng, sau đó một chưởng vỗ tại phần đuôi vũ tiễn.

“Phốc!”

Vũ tiễn quang mang đại tác, xuyên ngực mà qua bắn về phía chân trời.

Mà Tần Xuyên bàn tay dư thế không giảm đập vào ngực Bắc Đế Vương Đăng, gần như đem ngực hấn đánh xuyên qua, một đại cổ máu tươi từ phía sau vết thương phun ra, tựa như suối phun!

“Ầm!”

Bắc Đế Vương Đăng bay ngược ra.

Nhưng là đang bay ra đi nháy mắt hấn liền kịp phản ứng, quang mang đại tác quanh thân, vậy mà tạm thời chế trụ thương thế, sau đó Võ Đế chi lực điên cuồng tuôn ra, hóa thành một hư ảnh khổng lồ đạo cao vạn trượng.

Đạo hư ảnh này, như thần, như ma, tản mát ra khí tức khủng bố để vô số người run rẩy, trên bầu trời điện thiểm sấm sét!

“Oanh —— “

Nhưng mà sau một khắc, một tiếng nổ vang rung trời quanh quần ra, chỗ ngực hư ảnh Ma Thần khổng lồ kia vậy mà trực tiếp bị xuyên thủng, giống như là tượng đá bị đụng thủng!

Mà một đạo quang mang từ phía sau cái lỗ ngực Ma Thần, chính là Tần Xuyên, tay phải hấn nắm vuốt cổ Bắc Đế Vương Đăng, đem giơ lên cao cao.

Chương 330: Ta Cần Phải Để Ý Vui Buồn Của Hắc Sao

Chương 330. Ta Cần Phải Để Ý Vui Buồn Của Hắc Sao

“Bắc Đê tiên bối!”

“Lão tổ tông!”

Rất nhiều người hoảng sợ kêu to, đặc biệt là người của Vương gia, từng cái đầu vàng mắt hoa, cảm giác trời cũng sắp sụp.

Bắc Đê Vương Đằng nếu là vẫn lạc, Vương gia đừng nói tiếp tục hưng thịnh, có thể tiếp tục tồn tại hay không đều là cái vấn đề.

Dù sao tường đồ là do mọi người đẩy!

“Ngươi... ngươi thật muốn giết ta?”

Bắc Đế Vương Đăng khoe miệng trôi học, hư nhược ngẩng đầu nhìn về phía Tần Xuyên, tựa như một con dã thú sắp chết.

“Ngươi cho rằng ta đang nói đùa?”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

Lòng ngực của hắn cũng đang chảy máu, vừa rồi lực lượng quỷ dị mũi tên kia, tạo thành thương tổn không nhỏ cho hắn, đoán chừng phải mấy ngày mới có thể khôi phục.

“Ngươi không thể giết ta.”

Bắc Đế Vương Đăng nhìn chòng chọc vào con mắt Tần Xuyên, trầm giọng nói ra:

“Nhân tộc Thánh Điện có quy định, bên trong nhân tộc, Võ Đế không thể tự tiện giết chết một vị Võ Đế khác, nếu không sẽ nhận Thánh Điện truy cứu.”

Tần Xuyên nhìn về phía Xích Minh cung chủ.

Xích Minh cung chủ gật gật đầu:

“Đúng là như thế.”

Tần Xuyên bất vi sở động, mỉm cười nhìn Bắc Đế Vương Đăng:

“Võ Đế không thể giết ngươi, đây không phải là Võ Đế là được rồi a?”

Nói, hắn nhìn về phía Tần Tử xa xa.

“A? Ta? ?”

Tần Tử trừng mắt nhìn, sau đó bay tới.

” Lực lượng cùng tu vi của hắn đã bị ta ngăn chặn, ngươi dùng cái này giết hắn.”

Tần Xuyên tay trái ngưng tụ ra một thanh trường kiếm tràn ngập khí tức quang mang hủy diệt, đưa cho Tần Tử.

Bên trong thanh kiếm này tựa hồ ẩn chứa lôi đình cùng hỏa diễm vô tận, chỉ cần cắm vào thể nội, liền sẽ bạo phát đi ra!

“Ngươi! Ngươi dám! !”

Bắc Đê Vương Đằng triệt để luống cuống, nghiêm nghị uy hiếp nói:

“Sư phụ là trưởng lão Thánh Điện, là một tôn cao vị Võ Đế, các ngươi nếu là giết ta, sư phụ ta sẽ không bỏ qua các ngươi!”

Anh hùng khí đoản.

Có rất ít người có thể thần nhiên đối mặt tử vong, càng là người ở vị trí cao, càng là sợ hãi mất đi hết thảy.

Tần Xuyên nhìn về phía Xích Minh cung chủ.

Xích Minh cung chủ trầm mặc một chút, nói ra:

“Hắn năm đó thật là đệ tử một vị trưởng lão Thánh Điện, nhưng mà, về sau hắn chọc phải vị cường giả bí ẩn kia, đầu gối trúng tên về sau, vị trưởng lão kia liền cùng hắn phân rõ giới hạn, từ đây không còn liên hệ.”

“Vị kia trưởng lão có thể là nhìn hắn đã mất đi tiềm lực, từ bỏ hắn, cũng có thể là địa vị của vị cường giả bí ẩn kia quá lớn, vị trưởng lão kia cũng không dám đắc tội, cho nên cùng hắn phân rõ giới hạn.”

“Nhưng mà... Dù vậy, dù sao từng có một đoạn thời gian sư đồ, nếu là giết hắn, vị trưởng lão Thánh Điện kia rất có thể sẽ không vui.”

Hắn nói rõ một chút mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Đại nhân vật đều rất tự phụ.

Người thân ở vị trí cao, thường thường sẽ cảm thấy phạm vi mặt mũi của mình bao phủ rất rộng, liền xem như một cái bà con xa của hắn bị người khi dễ, bọn hắn cũng sẽ cảm thấy, đây là có người không nể mặt bọn họ!

Mà nhân tộc Thánh Điện thống ngự nhân tộc, trưởng lão Thánh Điện địa vị rất cao, nếu là muốn làm khó dễ cho ai, liền xem như Võ Đế cũng rất khó tránh.

“Nguyên lai là như này sao...”

Tần Xuyên khoan thai cười một tiếng, sau đó sắc mặt trở nên lạnh lùng, thần nhiên nói:

“Vị trưởng lão Thánh Điện kia không vui, cùng ta có liên can gì? Ta lại không cầu hấn cái gì, cần cân nhắc hấn có cao hứng hay không sao? !”

Hấn nhìn về phía Tần Tử:

“Giết!”

Tần Tử hít sâu một hơi, sau đó hai tay nắm cái thanh trường kiếm kia gật gật đầu —— cha nói làm sao bây giờ, vậy liền làm như vậy!

“Chết đi cho ta! !”

Trong mắt của hấn lộ ra kiên quyết, cắn răng đem cái thanh trường kiếm kia đưa vào thể nội Bắc Đế Vương Đẳng.

“Oanh long long!”

Lập tức, thể nội Bắc Đế Vương Đẳng truyền đến thanh âm kinh thiên động địa, tựa hồ là bầu trời đang đổ sụp, đại địa đang vỡ vụn, thế giới tại hủy diệt!

Một cỗ lực lượng kinh khủng khuếch tán mà ra, nhưng là Tần Xuyên tay phải dùng sức, đem cỗ lực lượng này trấn áp xuống.

“Ta nguyện rửa các ngươi! !”

Bắc Đế trên mặt lộ ra tuyệt vọng điên cuồng, ánh mắt hấn xích hồng, phần nộ gào thét đối với Tần Xuyên cùng Tần Tử.

Sau đó, thân thể của hấn xuất hiện một đạo đến vết rách, cuối cùng giống như gốm sứ, ầm vang nổ tung!

“Rầm rầm!”

Một cỗ vô hình năng lượng ba động, từ nguyên địa khuếch tán mà ra, liền muốn tan đi trong trời đất.

“Đinh, kiểm trắc đến võ vận Đế Võ tứ nguyên, tổn hao 100 liều cha giá trị có thể bắt được, phải chăng bắt?”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Tần Xuyên ngẩn người, hỏi:

“Bắt được có làm được cái gì?”

Hấn là cái người tính toán tỉ mỉ, tự nhiên không có khả năng thương gia đẩy ra cái gì liền mua cái đó, vạn nhất mua thứ

không cần thiết đâu?

“Đinh! Đem võ vận quán chú tại trên thân một cái người, có thể để người đó thể như chẻ tre, cấp tốc đột phá cảnh giới.”

Hệ thống hồi đáp.

“Đối với ta hữu dụng sao?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đinh! Mời túc chủ đừng vọng tưởng.”

Hệ thống nhàn nhạt hồi đáp.

Tần Xuyên lập tức biết không được, nhưng là hắn vẫn là quyết định bắt giữ đạo võ vận này, dù sao, có thể cho Tần bé heo dùng a.

Tần bé heo tu vi nhất định phải đuổi theo, mới có thể gây sự tình càng lớn, đánh mặt người càng cường đại, kiếm lấy càng nhiều giá trị gọi cha.

“Bắt giữ!”

Hắn trong lòng mặc niệm nói.

Bây giờ hắn còn có 6200 liều cha giá trị, tổn hao 100 liều cha giá trị, không có chút áp lực tâm lý nào.

“Đinh! Bắt giữ hoàn thành!”

Chương 331: Âm Mưu Của Yêu Tộc

Chương 331. Âm Mưu Của Yêu Tộc

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác được, mình trong đầu nhiều một cái lọ thủy tinh, bên trong đầy chất lỏng màu trắng.

Cùng loại sữa bò.

Đồng thời dùng cái nắp mộc che lại miệng bình, bên trên cái bình càng che càng lộ dần một cái nhãn hiệu, phía trên viết hai chữ cong vẹo—— sữa bò.

Tần Xuyên xét lại một chút.

Luôn cảm thấy loại này độ sền sệt có chút giống như đã từng quen biết, thế là nhú mày hỏi:

“Hệ thống, người xác định không có cho sai làm?”

“Đinh! A cái này... A a a... Cái này cái này cái này... Bùm bùm... Tham số sai lầm... Xì xì xì...”

Thanh âm hệ thống có chút lag.

Tựa hồ có rò điện thanh âm, tựa như là máy móc phát sinh trục trặc.

“Xoạt!”

Sau đó, Tần Xuyên phát hiện trong đầu bình “Sữa bò” kia rất đột ngột liền biến mất, sau đó tại chỗ xuất hiện một cái quả cầu thủy tinh.

Một đoàn kim sắc khí thể, giống như giao long đang xoay quanh bên trong thủy tinh cầu, biến hóa đa đoan, đẹp không sao tả xiết.

Đây chính là võ vận!

“Hệ thống? Hệ thống?”

Tần Xuyên ném thử tính kên hai tiếng.

Nhưng mà lại chỉ nghe được một đạo âm thanh “Xì xì xì” rò điện, giống như là tiểu hài mắt mặt trốn ở trong chăn thút thít.

Tần Xuyên biểu lộ có chút cổ quái.

Hệ thống cũng sẽ biết xấu hổ? ?

“Ai, nghĩ không ra một lần sự tình thu đồ, vậy mà làm cho tan hoang như thế... Xin lỗi.”

Xích Minh cung chủ thở dài một tiếng, sau đó tới vỗ vỗ bả vai Tần Xuyên, cúi thấp đầu quay người rời đi.

“Cái đệ tử này người không thu?”

Tần Xuyên cười hỏi.

Xích Minh cung chủ xấu hổ quay đầu lại, cười khổ nói:

“Nếu là không có người, ta hôm nay sợ rằng đều không bảo vệ được hắc, đã như vậy, còn có mặt mũi nào thu đồ?”

“Đời ta, chỉ sợ cũng sẽ không thu đồ a, ai...”

Hắn thở dài một tiếng, chắp hai tay chậm rãi biến mất tại trên bầu trời, bóng lưng tóc trắng kia, lộ ra có chút đìu hiu.

Tần Xuyên đưa mắt nhìn người này đi xa.

Trong lòng thở dài một tiếng.

Sau đó, hắn lấy lại tinh thần, ánh mắt uy nghiêm quét về phía đám người nơm nớp lo sợ, nhàn nhạt hỏi:

“Các người, còn muốn giết nhi tử ta hay không?”

Lập tức, mọi người hoảng sợ cúi đầu xuống, sắc mặt trắng bệch, toàn thân phát run, một câu cũng không dám nói.

Võ Đế đều bị giết!

Ai còn dám làm càn?

Trường hợp như vậy, đối với bọn hắn mà nói thì quá mức rung động, loại sợ hãi này, chỉ sợ cả đời đều khó mà quên.

“Nếu như còn có người muốn giết ta nhi tử, vậy liền đứng ra, ta cho các người một cái cơ hội, nếu như hôm nay không dám đứng ra, vậy về sau cũng đừng có lại xuất tử thủ đối với con của ta, nếu không... Diệt tộc!”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Nói xong, hắn đưa tay đem Tần Tử kéo tới, chuẩn bị mang theo Tần Tử nghênh ngang rời đi.

Nhưng lại tại cái thời điểm này, hắn cảm thấy dị dạng, thế là tâm niệm vừa động, một đạo ngọc phù xuất hiện tại trong tay.

Bên trong ngọc phù truyền ra thanh âm lo lắng Tử Vân cung chủ:

“Tiền bối, yêu tộc đột nhiên quy mô xâm lấn, Tử Vân vực sắp luân hãm! !”

Tử Vân vực, dãy núi Cự Lộc.

Nơi này vốn là nơi ở gia tộc Lộc gia, nhưng mà lúc này, đình đài lầu các toàn bộ sụp đổ, thậm chí, mặt đất đều bị lật tung tới.

Về phần Lộc gia người.

Toàn bộ phác nhai.

Thậm chí mấy vị Lộc gia lão tổ cảnh giới chuẩn đế, muốn hướng yêu tộc quy hàng, không có kết quả, bị giết, sau liền biến thành thịt khô.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Dãy núi phía dưới Lộc gia, đang không ngừng bị nhấc lên, mảng lớn địa tầng chấp lên, giống như một đóa hoa sen chôn dưới đất đang nở rộ từng tắc từng tắc.

Mà trên bầu trời, lơ lửng từng đạo thân ảnh yêu khí ngập trời, trợn vện hơn ba mươi vị, hơn phân nửa đều là chuẩn đế.

Thậm chí Yêu Đế đều có năm tôn!

Trong đó Yêu Đế cầm đầu, quanh thân tràn ngập hắc khí, giống như một tôn tuyệt thế ma đầu, chính là Ma Vân đại đế.

“Hả? !”

Đột nhiên, hắc nhướng mày, trong mắt bắn ra kinh khủng hàn mang:

” Một cái hậu duệ của ta chết rồi, ai to gan như vậy!”

Hắn nghĩ nghĩ, cười lạnh nói:

“Hơn phân nửa là nhân tộc sâu kiến bên trong Tử Vân vực này may mắn còn sống sót xuống tới, chờ bản đế xử lý xong chính sự bên này, lại đến tìm ngươi.”

Nói xong, hắn tiếp tục nhìn về phía dưới mặt đất.

Mặt đất giống như hoa sen nở rộ, nhưng thật ra là bọn hắn đang hướng phía dưới đào móc, đất bị móc ra đều đẩy ra ngoài, chồng chất thành hình cánh hoa.

Lúc này, đã đào ba trăm vạn trượng!

“Ông!”

Đột nhiên, một đạo quang mang từ dưới đất phóng lên tận trời, vậy mà giống như nham tương phun ra, sau đó xông lên chân trời!

“Quả nhiên là nơi này!”

“Nhanh che khuất đạo tia sáng này!”

“Che giấu thiên cơ!”

Chung quanh chúng yêu từng cái lộ ra vẻ hung phấn, sau đó cấp tốc xuất ra trận bàn sớm chuẩn bị tốt, ghép lại với nhau, lập tức hợp thành một đạo trận pháp to lớn, đem mảnh không gian này hoàn toàn phong tỏa.

Cái đạo cột sáng phóng lên tận trời kia, trực tiếp bị khóa ở bên trong, thiên cơ đều bị che lấp, để chuyện nơi đây không cách nào bị nhìn trộm.

“Vạn Vật Mẫu Khí! Yêu sư tính không sai, nơi này quả nhiên có Vạn Vật Mẫu Khí!”

“Yêu tộc vì thiên địa sở sinh, Vạn Vật Mẫu Khí chính là thiên địa chi căn, trời sinh cùng yêu tộc ta phù hợp.”

“Nếu là mấy vị thần thể yêu tộc ta dung hợp Vạn Vật Mẫu Khí, tất nhiên có thể lột xác ra thể chất vô địch siêu việt thần thể!”

“Yêu tộc xưng bá Cửu Thương giới, ở trong tầm tay!”

Bọn hấn trong lòng có một loại cảm giác tự hào cùng vinh quang, cảm thấy mình là đag sáng tạo lịch sử.

Bọn hấn là yêu tộc công thần!

Cướp đoạt đạo này Vạn Vật Mẫu Khí, là mưu đồ đại kế yêu tộc Thánh Điện, gần như điều động hơn phân nửa lực lượng yêu tộc.

Lần này, mấy vị đại nhân vật yêu tộc cố ý cùng đại nhân vật nhân tộc phát sinh xung đột, sau đó dẫn đến hai tộc khai chiến cục bộ.

Chương 332: Âm Mưu Yêu Tộc 2

Chương 332. Âm Mưu Yêu Tộc 2

Yêu tộc đẹp xong tám cái vực nhân tộc, mà nhân tộc, công hãm mười cái vực yêu tộc!

Tính toán ra, yêu tộc còn thua lỗ hai cái vực.

Nhưng là, đây thật ra là hi sinh bên trong dự toán, vì chính là che giấu tai người mắt.

Minh tu sạn đạo, hoạt động ngầm!

Chỉ cần bọn hắc cướp đoạt đạo Vạn Vật Mẫu Khí này, để yêu tộc dẫn sinh ra siêu yêu nghiệt tuyệt thể việt thần thể, như vậy, yêu tộc liền có hi vọng xưng bá Cửu Thương giới!

Thế nhưng là, chuyện trọng yếu như vậy, vì cái gì giao cho bọn gia hỏa thực lực bình thường này tới làm chứ?

Chủ yếu cũng là vì tránh đi ánh mắt nhân tộc.

Dù sao, đại nhân vật bên trong yêu tộc, đều sẽ bị nhân tộc trọng điểm nhìn chăm chăm, một khi có hành vi khả nghi, rất nhanh liền sẽ bị phát hiện.

Mà loại nhân không bị chú ý bọn hắc vật này, ngược lại càng dễ dàng bí mật hành động, hoàn thành kế hoạch!

“Ma Vân, mau mời ra Tạo Hóa ngọc đỉnh, hút lấy Vạn Vật Mẫu Khí!”

Một vị Yêu Đế hưng phấn nói.

“Được.”

Ma Vân đại đế liếm môi một cái, sau đó hai tay kết ấn, hết sức trình trọng triệu hoán ra một tôn ba mét đường kính bạch ngọc đỉnh.

Cái này miệng bạch ngọc đỉnh óng ánh sáng long lanh, tuyệt thể hoàn mỹ, tựa hồ không nhiễm người thế gian bất luận cái gì ô trọc, siêu phàm thoát tục.

“Thu! !”

Hắn hít sâu một hơi, gầm nhẹ một tiếng, sau đó đỉnh bạch ngọc kia bắt đầu chậm rãi treo ngược, miệng đỉnh hướng xuống, bộc phát ra một cỗ hấp lực.

“Ong ong ong!”

Lập tức, phía dưới hồ sâu kia quang mang kịch liệt run rẩy, sau đó giống như ánh trăng, hướng phía đỉnh bạch ngọc chảy xuôi mà tới.

Bạch quang chảy xuôi hồi lâu sau, một đạo khí thể huyền hoàng sắc chậm rãi dâng lên, nó mười phần nồng hậu dày đặc, giống như hỏa diễm đang thiêu đốt, lại tản mát ra một cỗ khí tức hoang dã cổ xưa, tựa hồ thời điểm khai thiên tịch địa liền tồn tại!

“Tốt mùi thơm ngát ngậy...”

“Ta muốn, ta muốn!”

“Đây là ta! !”

Chúng yêu nhao nhao lộ ra vẻ mê say, thậm chí, có hai vị chuẩn đế mất phương hướng tâm trí tại chỗ, hướng phía đạo Huyền Hoàng chi khí tiến lên.

“Làm càn! !”

Một vị Yêu Đế đưa tay đem bọn hắn bắt trở lại, hung hăng đập xuống đất, nghiêm nghị quát lớn:

“Các ngươi muốn chết phải không? !”

Hai vị chuẩn đế kia tỉnh ngộ lại, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, xấu hổ cúi đầu, kinh sợ.

“Ta... Ta không phải cố ý.”

“Ta vừa rồi không chế không nổi mình, thật không chế không nổi, nó quá có lực hút, ta...”

“Hừ! Vạn Vật Mẫu Khí, là cho mấy vị đại nhân tuổi trẻ Thánh Điện kia, liên quan đến tương lai huy hoàng yêu tộc ta, nếu là

bị các người chà đạp, các người muôn lần chết khó chuộc tội lỗi!”

Vị Yêu Đế kia hừ lạnh nói.

Hai vị chuẩn đế cúi đầu không dám nói lời nào.

Mà lúc này, Ma Vân đại đế đã đem cái kia đạo huyền hoàng sắc khí thể thu nhập trong đỉnh bạch ngọc, sau đó nói ra:

“Được rồi, cái này cũng không thể trách bọn hần, liền xem như ta, vừa rồi cũng thiếu chút không có khống chế lại.”

Đây là lời nói thật.

Vừa rồi một cái chớp mắt kia, hần kém chút liền sinh ra suy nghĩ giết chết tất cả yêu tộc chung quanh, mang theo Vạn Vật Mẫu Khí đào tẩu.

Nhưng là hần kịp thời ngưng lại.

Bởi vì hần nếu là làm như vậy, sẽ lọt vào toàn bộ yêu tộc đuổi giết, mà nếu như yêu tộc đem tin tức truyền bá ra ngoài, hần sẽ còn lọt vào nhân tộc cùng thú tộc đuổi giết, toàn bộ Cửu Thương giới đều không có đất hần dung thân.

Mà lại con cháu hậu đại của hần cũng rất bẽ bộn, hần từng băng vào chỗ dựa cường đại, tại trên vách yêu tộc bạch hồ mở ra một cái quốc gia!

Vì cái gì hần chỉ là Yêu Đế ngũ nguyên, liền dám tự xưng đại đế? Hơn nữa còn không có cái Yêu Đế khác ra phản bác cùng chế giễu hần?

Cũng không phải là hần mạnh.

Mà là bởi vì hần lớn!

Ai dám chế giễu một cái nam nhân rất lớn? Người chế giễu hần, cười cười, chính người ngược lại tự ti...

Tử tôn của hần rất nhiều.

Đây cũng là vì cái gì hần cho đám hậu bối một cái tượng thủ hộ lớn —— bởi vì tử tôn nhiều lắm, nếu như mỗi một cái đều dùng hư ảnh nguyên thần có ý thức, hần tiêu hao không nổi a!

“Các người đang làm cái gì?”

Ngay tại cái thời điểm này, một thanh âm vang lên.

Chúng yêu đột nhiên quay đầu nhìn lại, rõ ràng là một cái thanh niên áo đen, một mặt hiếu kì đứng tại bên ngoài kết giới.

Thật giống như một cái tiểu hài đầu to, đứng tại bên ngoài cửa kính quán cà phê, tay nhỏ bần thủ cọ vào kính, mắt to cơ hồ dán tại bên trên cửa kính, tò mò nhìn người bên trong uống cà phê.

“Hắn tại sao cũng tới? Chúng ta vậy mà không có phát hiện hắn tới gần!”

Có chuẩn để hoảng sợ nói.

Một vị Yêu Đế giải thích nói:

“Không có gì kỳ quái, bởi vì kết giới chúng ta che đậy thiên cơ, ngũ giác cùng trực giác chúng ta đều sẽ phong bế, không cách nào cảm ứng được tình huống bên ngoài.”

“Sâu kiến đi vào, giết liền tốt.”

Nói xong, hắn liền chuẩn bị tiện tay diệt đi Tần Tử.

“Chậm đã! !”

Cái thời điểm này, Ma Vân đại đế cẩn thận nhìn Tần Tử một chút, sau đó ánh mắt híp lại, cười lạnh nói:

“Thật đúng là xảo a, hung thủ giết hậu duệ ta, vậy mà đưa mình tới cửa.”

“Đã như vậy, vậy liền để ta tự tay báo thù!”

Nói xong, hắn trên thân bộc phát ra sát khí kinh thiên, trực tiếp hóa thành một đạo huyết sắc sát khí chiến mầu, hướng phía Tần Tử lao tới.

“Phốc phốc phốc!”

Sát khí này chiến mầu vô cùng sắc bén, những nơi không khí đi qua tầng tầng nổ tung, ngay cả không gian đều gần như muốn vỡ vụn.

“Đinh! Yêu Đế Ma Vân đại đế Ngũ nguyên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Võ Đế ngũ nguyên, cũng cùng cảnh vô địch!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

Thế là, sau một khắc, một cái tay trắng nõn từ phía bên phải Tần Tử duỗi ra, bắt lại cái đạo huyết sắc trường mâu kia!

Mà lúc này, khoảng cách mũi nhọn trường mâu tới mi tâm Tần Tử, không đến một centimet, cũng rốt cuộc không cách nào tiến lên mấy may.

“Là ai? !”

Chúng yêu sắc mặt đại biến, có thể tại bọn hắc nhìn chăm chú vô thanh vô tức xuất hiện, đồng thời có thể đón lấy một kích Ma Vân đại đế, tất nhiên là Võ Đế!

Mà một vị Võ Đế nhân tộc, đột nhiên xuất hiện tại một cái cương vực nhân tộc bị công hãm, cái này khiến bọn hắc đột nhiên có loại cảm giác nguy cơ.

Hắc là, kẻ hoạch tiết lộ?

“Cha con chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi này, các ngươi làm gì một lời không hợp liền động thủ chứ... Hắc là, các ngươi đang làm cái việc gì trái với lương tâm?”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nói.

Chương 333: Đây Là Cái Gì

Chương 333. Đây Là Cái Gì

“Ha ha, đạo hữu nói đùa, chúng ta cũng chỉ là đang đào móc bảo khố cái gia tộc này, tính không được cái việc trái gì với lương tâm.”

Ma Vân đại đế ra vẻ bình tĩnh đem bạch ngọc đỉnh kia thu vào thế giới thể nội, dưới da thịt không cười nói.

Thái độ của hắc không được tốt lắm.

Bây giờ hai tộc đang cục bộ khai chiến, bọn hắc đều đánh tới cương vực nhân tộc, nếu như thái độ tốt ngược lại lộ ra trong lòng có ma!

“Thật sao?”

Tần Xuyên nhếch miệng lên, nói ra:

“Đã như vậy, cùng là Võ Đế, tự nhiên hẳn là người gặp có phần... Phân ta một chút?”

“Người là nhân tộc, loại thời điểm này cùng những kẻ xâm lấn chúng ta thông đồng làm vậy, chỉ sợ có chút không thích hợp đi.”

Ma Vân đại đế cười lạnh nói.

“Lời này liền không đúng, tất cả mọi người là Võ Đế, cần gì phải ôm thiên kiến tộc quần bè phái chứ?”

Tần Xuyên cười nói ra:

“Cho tới nay, hậu bối nhân tộc cùng yêu tộc thường xuyên khai chiến, nhưng là cường giả cao tầng hai tộc, lại rất hoà thuận, tất cả mọi người là cường giả Cửu Thương giới, vẫn là phải nhìn đại cục một chút.”

Ma Vân đại đế nhìn Tần Xuyên một chút.

Trong lòng đánh giá một chút, cảm giác thực lực người này không kém hẳn, muốn cầm xuống đối phương rất khó khăn.

Nếu là đối phương rời đi sau đó đem chuyện nơi đây tiết lộ ra ngoài, kế hoạch của bọn hắn rất có thể bại lộ, đồng thời tại trở về trên đường lọt vào chặn giết.

Đã như vậy.

Ngược lại không bằng cho người này một chút chỗ tốt, ngăn chặn miệng người này, dù sao, người đạt được chỗ tốt sau thường thường chọn giấu diếm.

Tiếng trầm phát đại tài chính là cái đạo lý này.

“Ha ha, trước muốn kiếm một chén canh, vậy phải xem các hạ có bao nhiêu âm hưởng!”

Ma Vân đại đế hừ lạnh một tiếng.

Mặc dù đã quyết định của đi thay người, nhưng là vì để tránh cho đối phương hoài nghi, hắn vẫn là phải giả một chút.

“Thử một chút liền biết.”

Tần Xuyên cười đưa tay phải ra, đồng thời năm ngón tay có chút dùng sức, liền đem cây trường mâu huyết sắc kia nghiền

nát.

“Hừ, Nã Vân thủ!”

Ma Vân đại đế hừ lạnh một tiếng, tay phải giơ cao, lập tức, trên bầu trời phong vân biến ảo, sau đó, một đạo cự thủ đường kính vạn trượng do mây đen ngưng tụ mà ra, hướng phía Tần Xuyên trấn áp mà xuống.

“Phá!”

Tần Xuyên cũng không ngẩng đầu lên, tay trái tựa hồ cầm một cây gậy vô hình, hướng thẳng đến đám tối bầu trời.

“Oanh —— “

Cột sáng hủy diệt tính nối liền bầu trời, giữa thiên địa vang lên oanh minh kinh khủng, đem sơn phong phạm vi ngàn dặm đều chấn vỡ!

Chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, cái đại thủ mây đen kia dày đặc vết rách, sau đó tán loạn thành mây đen đầy trời, từ từ tiêu tán.

“Hả? !”

Ma Vân đại đế tựa hồ nhận lấy phản phệ, thân thể lão đảo rút lui hai bước, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Người có tư cách kiếm một chén canh.”

Hắn trầm giọng nói, sau đó tay phải vung lên, một tòa to lớn bảo sơn từ thế giới thể nội bay ra, hướng phía Tần Xuyên bay đi.

Đồ vật bình thường tự nhiên không cách nào đả động Võ Đế, mà hắn cho ra những vật này, đều là bảo vật chính hắn cất giữ.

Đây là hắn tự móc tiền túi a!

Tần Xuyên tay phải cầm nâng, để tòa nào bảo sơn lơ lửng lên đỉnh đầu, ánh mắt lấp lóe, tựa hồ tại thống kê giá trị của những thứ này.

“A, đây là cái gì?”

Đột nhiên, tay phải hắn xách ra một khối vải vóc tam giác màu hồng phấn.

Nó giống như một cái đồ bikini, đầu đuôi tương liên, đồng thời dùng một sợi dây thừng rất nhỏ nối hai cái tam giác.

Sắc mặt Ma Vân đại để nháy mắt đỏ lên!

“Cái này... Ta cũng không biết, là từ cái trong bảo khố gia tộc này khai quật ra, đại khái là cái bảo vật đặc thù đi...”

Biểu lộ hẩn mắt tự nhiên nói.

Thời khắc máu chót rơi quần!

“Nha.”

Tần Xuyên tự nhiên là làm bộ không biết, hẩn đem bảo sơn thu hồi xong, nói ra:

“Nhưng mà những vật này giống như không đủ a, theo ta được biết, cái gia tộc này cũng truyền thừa vài vạn năm, không nên chỉ có những vật này chứ?”

Da mặt Ma Vân đại để run rẩy!

Đây là một nửa hẩn cát chứa, đã xa viễn siêu ra nội tình cái gia tộc này rồi được không? !

Nhưng là vì không lộ hãm, hẩn nhin xuống nộ khí, nói ra:

“Chúng ta bận rộn lâu như vậy, cũng không thể làm không công, khẳng định là muốn bắt đầu to, cho người một phần tư, đã rất nhiều.”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, nói ra:

“Tốt a, nhưng là các người còn phải cho ta một vật.”

“Thứ gì?”

Trong lòng Ma Vân đại để đột nhiên xiết chặt, có loại dự cảm không tốt.

” Chiếc đỉnh bạch ngọc người vừa rồi thu hồi kia, ta nhìn liên rất không tệ, cho ta đi.”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nói.

“Không có khả năng! !”

Ma Vân đại để ngóc đầu lên, cường thế nói:

“Đây là bảo vật ta vừa ý nhất, không có khả năng tặng cho người!”

“Nếu như người hôm nay nhất định phải làm khó, vậy cũng chỉ có thể đánh một trận, chúng ta có năm vị Yêu Đế, người gần như không có phần thắng!”

Tần Xuyên quét mắt bọn hắn một chút, mỉm cười nói:

“Hai cái nhị nguyên tố, hai cái tam nguyên, có một cái ngũ nguyên... Cái này cùng một cái ngũ nguyên có bao nhiêu khác biệt? Đơn giản là ăn một bữa cơm, lại thuận tiện ăn thêm mấy khối điểm tâm.”

“Cuồng vọng! !”

“Người dám nhục nhã chúng ta!”

Bốn vị Yêu Đế kia nổi giận, bọn hắn tốt xấu đều là nhân vật Đế cấp, nhận vô số yêu tộc tôn kính, chưa từng nhận qua khinh thị như vậy!

“Sự thật thắng hùng biện!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh trường mâu, ném lên bầu trời, lập tức hóa thành hơn vạn chuôi, phô thiên cái địa bắn ra ngoài.

“Hưu hưu hưu!”

Loạn mâu xuyên không, giống như từng đầu giao long gào thét mà qua, lại hình như từng đầu hắc tuyến xẹt qua bầu trời, những nơi đi qua, phong vân đều bị xé nát!

“Bất diệt phòng ngự!”

“Bất hủ Kim Thân!”

“Bất tử chi thân!”

Những Yêu Đế cùng chuẩn đế này kêu đi ra kỹ năng, một cái so một cái càng dọa người, nhưng là hiệu quả cũng không rõ ràng.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

“A!”

“Không —— “

Chương 334: Ta Muốn Nhiều Hơn

Chương 334. Ta Muốn Nhiều Hơn

Phòng ngự hai mươi mấy cái chuân kia để cơ hồ nháy mắt sụp đổ, bị những cái trường mâu kia đánh thành cái sàng, sau đó thân thể của bọn hắn bị cỗ năng lượng hủy diệt kia đánh bạo, hóa thành đầy trời mưa máu.

Mà phòng ngự bốn cái Yêu Đế kia cũng bị xuyên thủng, nhao nhao bay rớt ra ngoài, thậm chí thân thể đều bị xỏ xuyên, huyết dịch dâng trào.

“Người muốn chết! !”

Ma Vân đại đế giận dữ, quanh người hắn bao phủ một tầng kim quang cuồng bạo, hướng thẳng đến Tàn Xuyên xông tới.

Hắn giống như Nghiệt Long đi ngược dòng nước, tất cả trường mâu tới gần thân thể của hắn đều tự động nổ tung, hung uy ngập trời.

“Khi Thiên ma trào!”

Hắn gào thét một tiếng, tay phải đánh một trào đối với Tàn Xuyên, lập tức, một đạo ma trào màu xám trong suốt hướng phía Tàn Xuyên chộp tới, lợi trào lóe ra hàn quang, giống như mở ra huyết bồn đại khẩu bao phủ tới.

Tàn Xuyên hướng về phía trước đâm ra một quyền.

“Ông!”

Nhưng mà, quyền quang trực tiếp xuyên thấu ma trào, bắn về phía thiên khung xa xôi, mà ma trào kia tiếp tục hướng phía hắn gào thét mà tới.

Đồng thời nháy mắt xuyên thủng mà qua!

“Cái này!”

Tần Xuyên phát hiện, nguyên thần hắn lại bị đạo ma trảo này nắm lấy đẩy ra thân thể, mà hắn thấy được phía sau lưng của mình!

Từ xa nhìn lại, giống như là một cái bóng kim sắc, bị ma trảo kia đẩy, từ phía sau mọc ra.

“Diệt!”

Hắn hét lớn một tiếng, nguyên thần phát sáng, ma trảo đen nhánh kia trực tiếp nổ tung, thân thể của hắn giống như bắn ngược trở về thân thể.

Mà lúc này, Ma Vân đại đế đã đi vào trước người hắn, một quyền tràn ngập lực lượng hủy diệt, quán xuyên thân thể của hắn!

“Phốc!”

Tần Xuyên phun ra một ngụm máu tươi, chỉ cảm giác một cỗ lực lượng hủy diệt tiến vào thể nội, ở trong thân thể hắn tứ ngược, tựa hồ muốn phá hủy lực phủ ngũ tạng của hắn, thậm chí muốn hủy đi nội thể giới hắn.

” Cường giả Võ Đế chết tại ma trảo Khi Thiên bản đế, người không phải cái thứ nhất, cũng không phải cái cuối cùng!”

Ma Vân đại đế duy trì ra quyền tư thế, trên mặt không có biểu lộ chút nào, lạnh lùng nói.

Kỳ thật hắn trong lòng rất đắc ý, muốn cất tiếng cười to, nhưng là hắn không chế được.

Thật giống như học sinh tốt trên lớp lão sư khen ngợi, mặc dù không tự giác liền muốn cười, nhưng nhất định phải liềm mạng cúi đầu, mím môi, nhin xuống!

Ngay tại lúc cái thời điểm này, một đạo thanh âm ngoạn vị nhi vang lên:

“Dĩ nhiên không phải, dù sao... Ta lại không chết.”

“Cái gì? !”

Con người Ma Vân đại đế hung hăng co rút lại, một cỗ cảm giác nguy cơ cực hạn dâng lên, phản ứng bản năng hắn liền

muốn lui lại.

Thế nhưng là, đã chậm.

“Lạch cách!”

Một bàn tay băng lãnh nắm ở cổ của hắn, lập tức, một cỗ lực lượng kinh khủng như Thái Cổ hung thú từ cái cổ kéo dài tới toàn thân của hắn.

“Oanh long long!”

Lôi đình, hỏa diễm, hàn băng, các loại lực lượng đổ vào thể nội, xuyên qua ngũ tạng lục phủ, cơ hồ nháy mắt phá hủy sức chống cự của hắn.

“A a a!”

Hắn kêu thê lương thảm thiết, thân thể một trận kịch liệt run rẩy, liền tể nhạt vô vị, thân thể mềm mềm ỉu xiu xuống.

Thoi thóp.

Tần Xuyên tay phải giơ Ma Vân đại đế lên cao, tay trái chậm rãi lau máu tươi khòe miệng, mỉm cười nói:

“Một chiêu này hoàn toàn chính xác rất xuất kỳ bất ý, chỉ tiếc, ngươi lực lượng quá yếu, đứng để ngươi đánh... Ngươi cũng bất phá phòng.”

Lúc này, môi hắn bị huyết dịch nhiễm được đỏ tươi, đôi mắt lạnh lùng mà trêu tức, lộ ra có mấy phần tà mị chi khí.

“Ma Vân!”

“Cái này sao có thể!”

Bốn vị Yêu Đế còn lại nhìn thấy một màn này, lập tức mặt xám như tro.

Ngay cả Ma Vân đại đế mạnh nhất trong bọn họ đều bại, bọn hắn còn có thể trông cậy vào cái gì? Lần này, chỉ sợ là tai kiếp khó thoát.

“Dem chiếc bạch ngọc đỉnh kia giao ra.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Ngươi nằm mơ!”

Ma Vân đại đế mặc dù mềm cộc cộc, nhưng là rất kiên cường — trên thực tế, người vừa bị lật qua ngược lại là kiên cường nhất.

Tần Xuyên thấy thế, cũng không tức giận chút nào, cười nói ra:

“Kỳ thật, ta cũng không có trông cậy vào người có thể chủ động giao ra, ta có biện pháp.”

Ông!

Sau một khắc, tay trái của hắn phía trên xuất hiện từng đạo quang huy óng ánh, toàn bộ tay đều trở nên có chút trong suốt.

“Cái này... Đây là cái gì?!”

Ma Vân đại đế thấy tay trái, lập tức cảm giác nguy cơ tăng nhiều, theo bản năng kẹp chặt hai chân.

“Táng gia bại sản trảo, thần thông ta tự sáng tạo... Đừng lo lắng, đều là chút đồ vô dụng.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Kỳ thật hắn đi tới đẳng cấp này, cũng không phải là tại bên trên thần thông không có tạo nghệ chút nào, cũng tự chế rất nhiều loại thần thông.

Rất nhiều Giới Hoàng thậm chí là thánh nhân, đều đang tự sáng tạo công pháp và thần thông, hắn đường đường Võ Đế, sáng tạo một điểm thần thông vẫn là không quá phận.

Điểm ấy mặt bài vẫn phải có.

Theo cảnh giới càng ngày càng cao, các loại pháp tắc cùng đại đạo giữa thiên địa, trong mắt hắn đều dần dần rõ ràng, thậm chí, đột phá Võ Đế về sau, nhất cử nhất động của hắn, đều cùng thiên địa đại đạo phù hợp với nhau.

Cho nên, tự sáng tạo thần thông, cũng chỉ là hạ bút thành văn.

Mà táng gia bại sản trảo, là hắn tại trước đây thật lâu liền bắt đầu cấu tứ thần thông, bây giờ đã được hắn hoàn thiện, triệt để thành thực!

“Ông!”

Tại nháy mắt tay trái hắn chạm đến Ma Vân đại đế, bên ngoài cơ thể đối phương nháy mắt khuếch tán ra một đạo thể giới hư

ảo.

Đây là thế giới thể nội Ma Vân đại đế.

“Cái này, làm sao có thể! Thu! Thu!”

Ma Vân đại đế hoảng sợ kêu to, liều mạng muốn thu hồi thể nội thế giới, nhưng mà căn bản vô dụng.

Thật giống như hai chân trắng nõn, sau khi bị bạn trai tách ra, muốn một lần nữa kẹp chặt, căn bản là không có cơ hội.

Chương 335: Thần Thể Biến Thuế

Chương 335. Thần Thể Biến Thuế

“Ông!”

Tay trái Tần Xuyên, trực tiếp thò vào bên trong thế giới thể nội hắc, một trận quấy cùng tìm tòi về sau, một tiếng “Phốc phốc”, đem tôn bạch ngọc đỉnh đường kính ba mét kia tóm ra.

Bởi vì thế giới thể nội hiển hiện đường kính tương đối nhỏ, cho nên thời điểm lôi ra ngoài, lôi ra bị no căng một chút.

Đồng thời triệt để lôi ra ngoài, về sau lôi ra giống như viên thạch dừa khi bị rút ra, đồng thời lắc lư mấy lần.

“Trả lại cho ta! !”

Ma Vân đại đế biểu lộ dữ tợn, phát ra gào thét như dã thú, lần này, hắc thật bị nắm tay cầm, kiên cường không đứng dậy.

Tần Xuyên hướng bên trong chiếc đỉnh lớn nhìn thoáng qua.

Phát hiện bên trong là một đoàn khí thể huyền hoàng sắc tản ra mùi hương, tựa hồ ẩn chứa thiên địa biến hóa ảo diệu, cổ lão mà thần bí.

“Đây là! !”

Ngay cả Tần Xuyên giật nảy mình, thứ này hấn tại bên trong tàng thư Tử Vân học cung gặp qua, rõ ràng chính là Vạn Vật Mẫu Khí a!

Đây là linh khí thiên địa sơ khai, ẩn chứa tạo hóa nguyên thủy nhất thể gian, có thể nói là một trong bảo vật trân quý nhất một phương thế giới.

“Khó trách, khó trách yêu tộc đột nhiên xâm lấn Tử Vân vực, nguyên lai là hướng về phía cái đồ chơi này tới!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, sau đó vẫy tay đối với Tần Tử, hiền lành cười một tiếng: “Tiểu tử, ngươi qua đây.”

“Cha, chuyện gì a?”

Tần Tử xoa xoa đôi bàn tay, vui sướng chạy tới, một mặt đơn thuần chi sắc, thật giống như cái gì đều không biết.

Nhưng kỳ thật nước bọt đều muốn chảy ra.

“Biết rõ còn cố hỏi.”

Tần Xuyên làm ra một biểu lộ xem thấu tất cả, lườm hấn một cái, cười mắng.

“Hắc hắc...”

Tần Tử ngốc ngốc cười một tiếng, kỳ thật hấn đã ngửi được hương vị cơ duyên, mà lại là thiên đại cơ duyên!

“Các ngươi, các ngươi muốn làm gì!”

Ma Vân đại đế giận dữ hét:

“Đạo Vạn Vật Mẫu Khí này, là đồ vật yêu tộc Thánh Điện ta không tiếc đại giới cũng phải có được, các ngươi nếu là dám hấp thu, hấn phải chết không nghi ngờ, yêu tộc Thánh Điện sẽ không bỏ qua các ngươi!”

Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Chỉ cần các ngươi chết rồi, ai biết là chúng ta cướp đi? Mà lại, yêu tộc Thánh Điện... Còn dọa không đến ta.”

Ma Vân đại đế sắc mặt xanh xám, sau đó lại nghĩ tới cái gì, giống như bắt đến một cọng cỏ cứu mạng, hét lớn:

“Vạn Vật Mẫu Khí không phải ai đều có thể tiếp nhận, chỉ có thần thể mới có thể dung hợp nó, những người khác tự tiện

dung hợp, sẽ chỉ hủy hết căn cơ, triệt để phế bỏ! Nếu như người không muốn phế bỏ nhi tử người, liền tranh thủ thời gian dừng lại!”

Lập tức.

Hai cha con ngậy ngấn cả người.

Ma Vân đại đế tưởng là thành công, thế là thở dài một hơi, nhưng mà sau một khắc, hần phát hiện hai cha con này lộ ra nụ cười quỷ dị.

“Người, các người...”

Yết hầu hần nhấp nhô mấy lần, đột nhiên có cổ dự cảm bất tường.

Tần Xuyên quay đầu nhìn về phía hần, mặt mũi tràn đầy dị cười:

“Thật ngại quá đi, nhi tử ta vừa lúc là thần thể.”

Ba!

Nói xong, hần hướng trên thân Tần Tử vũ, lập tức, từng đạo quang hoàn hoa mỹ nở rộ mà ra, óng ánh không thể nhìn thẳng!

“Cái này, cái này...”

Ánh mắt Ma Vân đại đế bắt đầu trống rỗng, mờ mịt mà tuyệt vọng, tựa hồ đã mất đi tất cả mộng tưởng.

...

“Ha ha, cái này đã bị đánh tan đạo tâm? Phế vật.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, tiện tay đem hần ném xuống đất, cùng sử dụng một đạo dây năng lượng kim sắc trói lại.

“Tiểu tử, nhanh hấp thu đi.”

Tần Xuyên hiền hòa nói.

“Tốt!”

Tần Tử hưng phấn gật gật đầu, sau đó thể nội bộc phát ra một cỗ hấp lực to lớn, hóa thành vòng xoáy, bắt đầu cuộn cuộn

không ngừng hấp thụ Vạn Vật Mẫu Khí, lập tức, mặt ngoài hần lấp lánh lên Huyền Hoàng chi quang, chói lọi vô cùng.

“Nóng quá!”

Gần như trong nháy mắt, quần áo quanh người hần hóa thành tro bụi, mà thân thể tựa hồ tại bên trong thân hỏa rèn đúc, hơi đỏ lên, lại chiếu sáng rạng rỡ.

Khí tức của hần càng ngày càng cường đại.

Sinh mệnh lực càng ngày càng bàng bạc.

Tựa hồ là cấp độ sinh mệnh tại nhảy vọt, thiên phú, tiềm lực, cùng cảnh giới chiến lực, đều đang nhanh chóng bạo tăng.

Thân thể, đang tiến hóa!

“Cái này...”

“Cái này cũng quá...”

“Ai! !”

Bốn vị Yêu Đế trọng thương kia, đều kinh ngạc nhìn Tần Tử bên trong hỏa diễm, đầu tiên là đau lòng nhức óc, sau đó tựa hồ phát hiện cái gì, trong lòng càng thêm đau nhói, trùng điệp thở dài một tiếng, quay đầu đi!

Chỉ có Ma Vân đại đế còn có thể giữ vững bình tĩnh, thậm chí trong mắt đột nhiên hiện lên một tia chiến ý, tựa hồ muốn một giáo cao thấp.

Mà gần như không ai phát hiện.

Chỗ sâu con người của hần, có rất nhiều hình ảnh xoay chuyển, tựa như đang đem một màn trước mắt ghi chép lại đến, sau đó truyền bá ra ngoài...

Võ Đế thân thông, không kém gì 5G liên thông!

Tần Xuyên giỏi về quan sát, tự nhiên là phát hiện tiểu động tác của Ma Vân đại đế, nhưng là loại sự tình này, hần sẽ nói đi ra sao?

Hần muốn chính là cái hiệu quả này! !

Tuyệt thế yêu nghiệt Nhân tộc hoành không xuất thế, lấy thân thể chi tư, hấp thụ Vạn Vật Mẫu Khí, lần nữa phát sinh thuế biến!

Chuyện như vậy, chỉ cần truyền đến yêu tộc Thánh Điện, tất nhiên có thể để Tần Tử leo lên danh sách đen tất sát của yêu tộc Thánh Điện!

Chương 336: Có Người Muốn Làm Nhi Tử Ngươi

Chương 336. Có Người Muốn Làm Nhi Tử Ngươi

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!”

Bên trong đoàn hỏa diễm Huyền Hoàng hoa mỹ kia, không ngừng truyền ra trầm đục, Tần Tử không chỉ có đang thuế biến thể chất, tu vi cũng đang không ngừng tăng lên!

Vạn Vật Mẫu Khí, bên trong ẩn chứa quá nhiều huyền bí, nếu là hoàn toàn tiêu hóa, trực tiếp trở thành Võ Đế đều không phải vấn đề.

Mà Tần Tử chỉ là đang dung hợp trên đường tiêu hóa một chút xú, nhưng chỉ là một chút xú cái này, đã đủ để cho hắn lĩnh ngộ rất nhiều pháp tắc.

Thế là, tu vi hắn một mực tăng lên tới cửu trọng thiên!

Đồng thời chiến lực cường đại chưa từng có, khí huyết tràn đầy như đại dương minh mông!

Tại phía dưới cùng cảnh giới, khí huyết của hắn, thậm chí có thể siêu việt Chân Long chi thân Kim Trĩ, có thể xưng kinh thế hãi tục.

“Xoạt!”

Hồi lâu sau, cái đạo Vạn Vật Mẫu Khí kia hoàn toàn bị Tần Tử hấp thu, trên thân hắn, tất cả quang mang đều thu liễm.

“Cha, ta...”

“Mặc vào.”

Tàn Tử trên mặt hăng hái, nhưng mà một câu còn chưa nói xong, một bộ quần áo trực tiếp ném vào trên đầu của hắn, quần áo phủ lên hơn phân nửa thân thể, chỉ lộ ra bộ phận bắp chân trở xuống, giống như u linh.

Đẹp trai cũng chỉ ba giây.

“Khụ khụ.”

Tàn Tử ho khan hai tiếng, từ trong quần áo duỗi ra một cái tay, gỡ xuống quần áo trên đầu đỉnh cấp tốc thay đổi.

“Cha, ta thuế biến! Ta cảm giác mình bây giờ, phía dưới cùng cảnh giới, đều có thể đánh mười cái ta trước đó!”

Hắn lần nữa hưng phấn nói.

“Ừm, không tệ.”

Tàn Xuyên gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Nhưng mà, cái này thế gian yêu nghiệt quý tài tầng tầng lớp lớp, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, muốn triệt để trấn áp thời đại này, ngươi còn cần càng mạnh.”

“Cha, ngài là nói...”

Tàn Tử đột nhiên một cái giật mình, phần chân nhìn xem phụ thân mình, hắn có dự cảm —— lão cha muốn bật hack cho hắn!

Hắn lúc này, thật giống như một cái là thiếu niên nghèo khổ, tại qua vài chục năm sinh hoạt bình thường, về sau cha hắn rốt cục muốn cùng hắn ngã bài, thân thiết nói cho hắn biết, kỳ thật nhà bọn hắn rất có tiền! !

“Ừm, cha cho ngươi một chút đồ vật.”

Tàn Xuyên mỉm cười gật gật đầu, sau đó tay phải đánh một chiêu, một đạo quang mang kim sắc giống như giao long xoay quanh mà ra, lập tức, giữa thiên địa phong vân biến sắc, thiên địa đại thế cuộn cuộn mà đến, vây quanh đạo kim quang này.

“Đây là... Võ vận? !”

Ma Vân đại đế con mắt trừng lớn.

Ngẩn ngui ngốc trệ, về sau hoảng sợ cả kinh kêu lên:

“Làm sao có thể, võ vận cùng Võ Đế xen lẫn, làm sao có thể tách ra ngoài? Đến nay đều không có cái biện pháp gì có thể bóc ra võ vận!”

Trước mắt một màn, triệt để ép vỡ hẳn thể giới quan.

“Người chưa thấy qua, không có nghĩa là không có. Ếch ngồi đáy giếng, sao có thể biết thiên địa rộng lớn?”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Hắn bạch y tung bay, khí tràng cao thâm mịt mịt tràn quét mà ra, tựa hồ đội trời đạp đất, sóng gió bốn phương tám hướng đều đang xoay tròn quanh hắn.

“Ông!”

Cái đạo võ vận kia nhanh chóng dung nhập thể nội Tần Tử, để quanh người hắn lần nữa phát sáng, giống như bốc cháy lên.

“A! Cảm giác lực lượng bàng bạc, cảm giác mãnh liệt vĩ đại, một cái tay căn bản là cảm không được!”

Bên trong ngọn lửa màu vàng óng kia, Tần Tử thở hào hển giống như trâu đực, phát ra gào thét trầm thấp.

“Oanh long long!”

Giữa thiên địa, từng đạo đại thể vô hình tụ đến, bởi vì cái gọi là:

“Lúc tới tất cả thiên địa đồng lực”:

Lúc này Tần Tử, phảng phất cùng thiên địa cộng minh, dẫn động hạo nhiên chi lực giữa thiên địa.

“Ta muốn Thành Hoàng! !”

Tần Tử nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức, trên bầu trời lời vân cuộn cuộn, xuất hiện một đạo vòng xoáy lời vân khổng lồ, không ngừng mở rộng, giống như trời xanh mở ra miệng rộng, muốn đem nhân gian đều nuốt vào đi.

“Vụt, vụt, vụt...”

Từng đạo pháp tắc quang hoàn đủ mọi màu sắc không ngừng điệp gia, để đạo vòng xoáy này càng phát ra khổng lồ, khí tức tán phát cũng càng ngày càng đáng sợ.

Cửu trọng Hoàng Kiếp!

“Cái này... Cái này... Trực tiếp Thành Hoàng?”

Ma Vân đại đế đã có chút không thờ nổi, chỉ cảm thấy đầu có chút váng mắt hoa, khó mà tiếp nhận.

Hắn khiếp sợ không phải cửu trọng Hoàng Kiếp, bởi vì tất cả Võ Đế, tại thời điểm tuổi trẻ đều là cửu trọng Hoàng Kiếp.

Đây là thành đế cơ sở.

Đề hắn khiếp sợ là, người này bên trong một ngày vậy mà từ ngũ trọng thiên thánh nhân đột phá đến cửu trọng thiên, sau đó trực tiếp Thành Hoàng!

Loại tốc độ này, chưa từng nghe thấy.

Nhưng mà, nghĩ đến cái tiểu tử này đồng thời dung hợp Vạn Vật Mẫu Khí cùng võ vận, giống như cũng không phải không thể tiếp nhận.

Vật trân quý như vậy, nếu là ăn vè sau một điểm phản ứng đều không có, đó mới là thật gặp quý.

“Đây chính là tầm quan trọng có một cái tốt cha à...”

Ma Vân đại đế hít sâu một hơi, tâm tình rất không an tĩnh nhìn xem Tàn Xuyên, đột nhiên có loại cảm giác rất vi diệu.

Mẹ ơi!

Rất muốn làm như tử hấn! !

“Đinh! Kiểm trắc đến Ma Vân đại đế muốn làm ngài nhi tử, xin hỏi có tiếp nhận hay không? Nếu như tiếp nhận, cần phát một vạn giá trị gọi cha để phát hồng bao, nếu như cự tuyệt, có thể thu hoạch được một tờ thẻ rút thưởng Phụng Tiên con ta!”
(Phụng Tiên là Lữ Bố nhé)

Cái thời điểm này, thanh âm hệ thống vang lên.

Tàn Xuyên đột nhiên ngẩn người!

Còn có loại thao tác này?

Hắn nhìn về phía Ma Vân đại đế, phát hiện người này khuôn mặt nghiêm túc, hơn đáng vẻ bốn mươi tuổi, còn mọc ra râu ria màu đen ngắn ngủi trên má, cùng Trương Phi không khác biệt lắm... Có cái nhi tử dạng này, sợ rằng sẽ giảm thọ đi!

Mà lại.

Một hồng bao vạn giá trị gọi cha... Hấn thật đúng là không bỏ ra nổi.

Hấn hiện tại số dư còn lại tính toán đâu ra đấy cũng mới sáu ngàn tả hữu.

“Cự tuyệt.”

Nhiều phương diện tổng hợp cân nhắc, về sau Tần Xuyên cự tuyệt, sau đó, hệ thống thanh âm vang lên lần nữa.

“Đinh! Chúc mừng ngài, thu hoạch được một trương thẻ rút thưởng Phụng Tiên con ta!”

Lập tức, trong đầu Tần Xuyên xuất hiện một trương tám thẻ màu vàng sậm, tám thẻ mặt sau viết —— Phụng Tiên con ta ở đâu.

Tần Xuyên không có vội vã rút thưởng.

Dù sao nhiều người ở đây nhãn tạp, nếu là rút ra cái vật gì kỳ kỳ quái quái, chỉ sợ giải thích không rõ.

Tỉ như, nếu là ra cái phát hình đòi trụ nào đó, cái này phải giải thích như thế nào?

Hấn cả đời quang minh lỗi lạc, há có thể thụ đại nhục này?

Huống chi.

Hoàng Kiếp Tần Tử cũng bắt đầu.

Chương 337: Tình Cảm Của Lão Cha

Chương 337. Tình Cảm Của Lão Cha

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Tùng đạo cột sáng thô to, giống như thiên nộ thần phạt, không ngừng buông xuống, hư hư thực thực!

Đại địa băng liệt, sơn phong thành bụi.

“Đại trượng phu sinh cư giữa thiên địa, há có thể buồn bực ở dưới người? ! Ta muốn trở thành cường giả, ta muốn Thành Hoàng! ! !”

Tần Tử gầm thét, phía sau sinh ra một đôi quang dực khổng lồ, vậy mà nghịch cột sáng lên như điều gặp gió, sát nhập vào bên trong vòng xoáy kia.

“Phốc phốc, phốc phốc, phốc phốc...”

Bên trong vòng xoáy kia tựa hồ phát sinh kịch chiến, kịch liệt run rẩy, đồng thời thỉnh thoảng phun ra quang mang trắng xoá, giống như cột nước.

“Tê lạp —— “

Cuối cùng, vòng xoáy Hoàng Kiếp khổng lồ kia đã nứt ra, tiếp theo thấy thiên địa rung động, mây đen đầy trời cấp tốc tan thành mây khói.

Lúc này, Tần Tử sừng sững tại phía trên thiên khung, quần áo không chỉnh tề, toàn thân mồ hôi đầm đìa, kịch liệt thở hào hển.

Hắn có chút mệt mỏi.

Nhưng là ánh mắt lại sáng tỏ trước nay chưa từng có, tựa hồ tinh thần phấn chấn, lại tựa hồ thần thanh khí爽.

Hắn nhìn xem phụ thân mình, kích động nói ra:

“Cha, ta thành công, trở thành cường giả Giới Hoàng!”

“Ừm!”

Tần Xuyên cũng trùng điệp gật đầu, tựa hồ rất kích động, vì này từ trước đến nay không quen biểu đạt phụ thân, bây giờ cấp tốc bay qua ôm lấy nhi tử mình.

Tốt một cái tràng diện phụ tử tử hiếu!

Lúc này Tần Tử vô cùng hạnh phúc.

Từ trước đến nay phụ thân không thích lễ mễ chậm chạp, vậy mà toát ra một mặt như này, xem ra, phụ thân cũng đang vì hấn kiêu ngạo!

Hấn ôm lấy phụ thân.

Thế nhưng là đột nhiên!

Ánh mắt hấn trừng lớn!

Bởi vì hấn phát hiện trên mặt đất phía sau phụ thân, tựa hồ có năm đạo hình dáng người màu vàng hư tuyến đang lóe lên...

“Cha, bọn hấn chạy!”

Tần Tử cả kinh kêu lên.

Thân thể Tần Xuyên run lên, sau đó buông ra Tần Tử, quay đầu nhìn về phía rỗng tuếch mặt đất, lại nhìn về phía thiên khung.

Hồi lâu, hấn sờ lấy đầu của con trai, cười nói ra:

“Chạy liên chạy đi, hôm nay là cái ngày đại hỉ, coi như đem bọn hấn phóng sinh, chúc mừng một chút.”

“Ừm!”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó lại lần nữa đắm chìm trong bên trong vui sướng—— hôm nay thật là cái ngày đại hỉ.

Hấn Tần Tử, rốt cục đứng lên!

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.

“Tiểu tử, sự tình ngươi hấp thu Vạn Vật Mẫu Khí cùng vô vận, ngàn vạn không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không có thể sẽ có họa sát thân.”

Tần Xuyên nghiêm túc cảnh cáo nói.

“Cha, ta biết.”

Tần Tử nghiêm túc gật đầu.

Thế đạo hiểm ác, đạo lý mang ngọc có tội, hấn đã sớm biết, huống chi... Quá loá mắt, dễ dàng bị người ghen ghét!

Kỳ thật hấn cũng không biết.

Cha hẳn sợ dĩ nói như vậy, cũng không phải là sợ hẳn bị người ám toán, mà là sợ hẳn bị nhân tộc Thánh Điện bảo vệ! !

Đúng thế.

Nếu như Tần Tử mang loại tư chất siêu việt thần thể này bị phát hiện, thật là có thể trở thành đối tượng trọng điểm bồi dưỡng nhân tộc Thánh Điện.

Dù sao.

Ai có thể cam đoan bên trong nhân tộc Thánh Điện không có mấy vị đại nhân vật một lòng vì nhân tộc, đồng thời có khí độ chứ?

Đến thời điểm đó, những đại nhân vật này chỉ cần một phát lời nói, Tần Tử lập tức trở thành tuyến thủ hạt giống nhân tộc, ai còn dám giết Tần Tử?

Vậy tu vi Tần Xuyên còn tăng lên thế nào?

Mà lại cứ như vậy, giá trị gọi cha cũng rất khó kiếm lời, dù sao ai sẽ đi khiêu khích một cái yêu nghiệt tuyệt thế chú định tiền đồ vô lượng chứ?

Cho nên.

Nhất định phải để Tần Tử điệu thấp, điệu thấp, lại điệu thấp, như này mới có thể một mực đóng vai heo ăn lão hổ, kéo cừu hận.

Sự tình Tần Tử dung hợp Vạn Vật Mẫu Khí cùng võ vận, yêu tộc đã biết, nhưng là tuyệt sẽ không nói ra.

Bởi vì bọn hắn muốn giết chết vị nhân tộc tuyệt thế yêu nghiệt này, nếu như không giết chết, tương lai tất thành họa lớn!

Mà nếu như bị nhân tộc Thánh Điện biết, tất nhiên sẽ đem Tần Tử bảo vệ, như thế liền không dễ giết...

Tóm lại.

Tần Tử lần này lên danh sách đen tất sát yêu tộc, lại không thể leo lên danh sách bảo hộ nhân tộc, chỉ số an toàn lần nữa hạ xuống.

Ngây thơ Tần bé heo, còn tưởng rằng mình chỉ cần điệu thấp xuống dưới, liền có thể một mực bảo trì an toàn chứ.

Quả nhiên vẫn là tuổi còn rất trẻ.

“Chúng ta đi thôi, rời đi Tử Vân vực.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cha, chúng ta không diệt xong những yêu tộc này, đoạt lại Tử Vân vực sao?”

Tần Tử hỏi.

“Đây là nhân tộc Thánh Điện cùng yêu tộc Thánh Điện đánh cờ, chúng ta không cần thiết nhúng tay, cũng không chen vào lộn.”

Tần Xuyên lắc đầu nói:

“Huống chi, đoạt lại Tử Vân vực thì thế nào chứ? Tự phong làm Vực Chủ sao? Nhân tộc Thánh Điện còn không nhất định sẽ đồng ý đâu. Coi như nhân tộc Thánh Điện đồng ý, ta muốn một cái tử vực không có một ngọn cỏ làm cái gì?”

Tần Tử nghe vậy, liền nghĩ tới trước đó nhìn thấy cảnh tượng thây ngang khắp đồng, không khỏi thở dài một cái.

Đúng vậy a.

Người đều chết sạch, đoạt lại thì có ích lợi gì?

Phiến đại địa này cho tới bây giờ đều không thuộc về ai, không phải nhân tộc, cũng không phải yêu tộc, ai sinh hoạt ở phía trên, người đó là tạm thời chủ nhân.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên nói xong, mang theo Tần Tử hướng phía đông bắc phương hướng bay đi, kia là phương hướng Thanh Huyền vực.

Cũng không lâu lắm, phụ tử hai người đi tới Thanh Huyền vực, sau đó mới phát hiện, Thanh Huyền vực cũng luân hãm.

Vì vậy tiếp tục hướng phía trước phi hành, lại phát hiện, ven đường mấy cái vực đều luân hãm.

Trên thực tế, Tần Xuyên dùng Võ Đế thần niệm khổng lồ dò đường, lúc tại vực này, liền biết cảnh tượng vực kế tiếp.

Nhưng là hấn cố ý đi ngang qua vực luân hãm, chính là vì để Tần bé heo coi là, bọn hấn là đi loạn.

Hắn cũng không phải đi loạn a!

Hắn đây là có chuẩn bị mà đến! !

Địa đồ cương vực Nhân tộc, sớm đã bị hắn nhớ kỹ thuộc lòng, hắn muốn đem Tần bé heo đưa đến địa phương nó nên đi...

Sau một tháng.

Hai cha con rốt cục đi tới mục đích —— Liệt Dương vực!

Chương 338: Trang Bức Trước Mặt Cha

Chương 338. Trang Bức Trước Mặt Cha

“Thôn Nhật đế cung? !”

Bên trong Tử lâu, thời điểm khi Tần Tử nghe được thế lực bá chủ Liệt Dương vực là Thôn Nhật đế cung, lập tức không bình tĩnh.

Hắn hít sâu một hơi.

Sau đó ngửa đầu uống hết rượu trong chén, lập tức cảm giác thần thức không thôi, đồng thời lại thoả thuê mãn nguyện!

“Làm sao thế?”

Tần Xuyên ra vẻ nghi ngờ hỏi.

“Cha, ngài không biết, tại lúc ngài rời đi thế gian, Thôn Nhật đế cung phái ra một vị trưởng lão thần bí khảo hạch ta, nói chỉ cần khảo hạch thông qua, ta liền có thể đi Thôn Nhật đế cung cạnh tranh thần tử chi vị!”

Tần Tử cảm khái ngàn vạn nói:

“Vị trưởng lão kia nói, khảo hạch không thông qua liền sẽ giết ta, bây giờ hắn đã rời đi, lại không giết ta, nói rõ ta khảo hạch thông qua.”

“Nguyên bản, ta cũng không có đem cái này thần tử chi vị để ở trong lòng, thế nhưng là bây giờ, vậy mà trời xui đất khiến đi tới Liệt Dương vực.”

Hắn lại thở dài một cái:

“Ai, có lẽ... Đây là vận mệnh an bài đi, thần tử cái Thôn Nhật đế cung này, ta là không làm cũng không được!”

Tần Xuyên nghe cái ngữ khí tràn ngập tự sướng này, trong lòng cười thầm, cái tiểu tử này, trang bức đều trang đến tới trước mặt cha ruột.

Nhưng mà hắn cũng không vạch trần, bất động thanh sắc hỏi:

“Người rất muốn làm cái này thần tử sao?”

“Làm sao có thể? !”

Tần Tử đột nhiên đứng dậy, nghiêm mặt nói:

“Chỉ là thần tử Thôn Nhật đế cung, có cái gì tốt chứ? Ta thân là nhi tử, ngài căn bản nhìn không lên điểm ấy vinh quang cùng địa vị không có ý nghĩa, càng không khả năng bởi vì nghe tương đối bá khí, đi ở bên ngoài tương đối có mặt mũi, liền đi tranh đoạt cái thần tử chi vị có hoa không quả này!”

Hắn hít sâu một hơi, hả lòng hả dạ nhìn về phía bầu trời ngoài cửa sổ, siết quả đấm nói ra:

“Ta muốn... Đơn giản là cùng cái người ứng cử thần tử khác tranh phong, đồng thời đánh bại bọn hắn, tôi luyện võ đạo ta!”

Thanh âm hắn đồng dục.

Đồng thời biểu lộ đúng chỗ.

Nhưng dù vậy, hắn nhìn về phía phương xa, đồng thời vẫn là không nhịn được dùng khóe mắt liếc qua vụng trộm liếc mắt nhìn lão cha phản ứng một cái...

Tần Xuyên cười không nói.

Tần bé heo lập tức khăn trương lên.

Hồi lâu, Tần Xuyên nói ra:

“Người đã lớn, muốn làm cái gì liền làm, chỉ cần có năng lực làm được, cũng đừng có lo lắng quá nhiều.”

Tần Tử nghe vậy nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó hắn nháy mắt ra hiệu hỏi:

“Vậy nếu là ta đi làm chuyện xấu, làm xằng làm bậy, cũng không có vấn đề sao?”

Đâu chỉ không có vấn đề a.

Quả thực thật là khéo! ! !

Đây là tiếng lòng Tần Xuyên.

Đương nhiên, hắn cũng không thể nói như vậy, chỉ có thể thần nhiên nói:

“Đương nhiên có thể —— chỉ cần người không bị người đánh chết là được.”

Tần Tử lập tức rút đầu một cái.

Vậy hắn vẫn là làm cái người tốt đi.

Từ xưa tà không ép chính, người xấu thật là sẽ bị đánh chết, mà Tần bé heo dự tính ban đầu làm người tốt, kỳ thật chính vì sợ mà thôi.

Hai cha con nói chuyện phiếm trong chốc lát, về sau Tần Tử liền trở về gian phòng của mình, hai cha con tự nhiên không có khả năng chen tại một cái phòng.

Cũng không phải không có tiền!

Một cái Võ Đế, một cái Giới Hoàng, ở cái tửu lâu còn chen tại trong một cái phòng, bị người biết đều muốn chết cười.

“Các người nghe nói không...”

Cái thời điểm này, trong đại sảnh dưới lầu, lại truyền tới lời đạo đầu quen thuộc, tựa hồ muốn dẫn đến cái tin tức gì có tính chấn động.

Nhưng là sau một khắc trực tiếp bị đánh gãy:

“Không có, không muốn nghe.”

Cái người chuẩn bị truyền bá tin tức kia sửng sốt một chút, sau đó tựa hồ là gặp người không chọc nổi, thế là chỉ có thể biệt khuất nói:

“A, Vậy không nói.”

Sau đó liền không có hạ văn.

Đúng vậy, không có!

Đối với cái này, Tần Xuyên cũng không hề để ý, hắn biết, loại tình huống này kỳ thật tại mỗi cái trong tửu lâu đều có.

Đều là một chút tin tức ngầm, truyền rất nhiều tay, về sau bị một chút tiểu nhân vật lấy ra làm đề tài nói chuyện.

Mà trên thực tế, những tin tức này căn bản không phải cái đại bí mật gì, chỉ ít đối với loại cường giả cấp bậc Tần Xuyên này, mà nói, không có giá trị gì.

Nhiều lắm là cũng chính là sự tình liên lụy đến phương diện Giới Hoàng mà thôi, mà Võ Đế, căn bản không thèm để ý những chuyện nhỏ nhặt này.

Như vậy đã đối Tần Xuyên vô dụng, vì cái gì hắn sẽ còn gặp được chứ?

Bởi vì thế giới cho tới bây giờ đều không phải vòng quanh một người, tất cả sự tình phát sinh, đều là nhất định phát sinh.

Gặp chỉ là ngẫu nhiên.

“Nên rút thưởng.”

Tần Xuyên đem lực chú ý đặt ở trong tám thẻ rút thưởng ”
Phụng Tiên con ta ở đâu”.

“Ông!”

Khi hắn ý thức chạm đến tám thẻ kia, tám thẻ kia đột nhiên phát sáng, sau đó chậm rãi lật qua.

“Đinh! Chúc mừng ngài, thu hoạch được ba cái mũ tha thứ!”

“Chú thích: mũ tha thứ, tên như ý nghĩa, chỉ cần cho đối phương đeo lên mũ tha thứ, mặc kệ người làm chuyện gì, đều sẽ đạt được tha thứ, thuộc về đạo cụ siêu hiếm, phạm vi áp dụng: Thần cảnh trở xuống!”

Tần Xuyên thấy thế, ngây ngẩn cả người.

Cái này...

Hắn hít sâu một hơi, sau đó đột nhiên tâm huyết dâng trào, hỏi:

“Hệ thống, nếu như cái mũ này mang tại trên đầu mình, sẽ như thế nào?”

Trước mắt hắn không có lão bà, cho nên cũng không kiêng kị vấn đề này, hoàn toàn là ôm thái độ cầu khoa học mà hỏi chuyện này.

“Ây... Xì xì xì...”

Hệ thống thẽ dưng một chút, sau đó phát ra âm thanh xì xì xì rò điện, tựa như là gặp vấn đề khó mà giải quyết.

Chương 339: Ăn Cứ Làm Cao Nhân

Chương 339. Ăn Cứ Làm Cao Nhân

Hồi lâu sau, hệ thống nói chuyện.

“Đinh! Giống túc chủ yếu cầu như này, bôn hệ thống cả một đời cũng chưa từng thấy qua, nhưng trải qua đại lượng tính toán, đã cho ra kết luận.”

Hệ thống dưng một chút, nói ra:

“Mũ tha thứ mang tại trên đầu mình, chính là mình tha thứ mình, có thể vượt qua hết thảy tâm tình tiêu cực!”

Tần Xuyên nghe vậy hai mắt tỏa sáng:

“Nói như vậy, nếu như ta bị sát ý ăn mòn, bị tà niệm nhập thể, hoặc là tẩu hỏa nhập ma, đều có thể giải quyết?”

“Đinh, cái này... Có thể.”

Lúc này, trong lòng hệ thống tựa hồ rất không bình tĩnh —— tên này thật lắm chuyện! Lại bị cháu trai này tìm được lỗi bug!

Mà Tần Xuyên thì là mặt mày hơn hờ, hắn nhìn xem trong đầu trống rỗng xuất hiện ba cái mũ lục sắc, đột nhiên cảm giác lục

sắc cũng rất đẹp mắt.

Lục sắc, bảo vệ!

...

Nhoáng một cái, nửa năm trôi qua.

Phụ tử Tần Xuyên ẩn cư tại bên trong một tòa thành thị Liệt Dương vực, đại thâm ẩn vào thành phố, cũng có một phen tư vị khác.

Hai cha con mua một tòa đình viện.

Tần Tử một mực tại bế quan, củng cố cảnh giới Giới Hoàng, đồng thời cố gắng tiêu hóa dung nhập Vạn Vật Mẫu Khí thể nội.

Mà Tần Xuyên.

Thì là thường xuyên ra ngoài phong hoa tuyết nguyệt, thuyền hoa bên trên Tống Hoài Giang, đều là nơi hắn thường xuyên vào xem.

Hắn phong độ nhẹ nhàng, khí chất thoát tục.

Không chỉ có giỏi về ngâm thi tác đối, đồng thời xuất thủ xa xỉ, thu được một đám ca cơ cùng nhà đồ nữ ưu ái cùng ngưỡng mộ.

Thậm chí, trong thành có rất nhiều thiếu nữ nhà lành và thiếu phụ xinh đẹp, cũng đều thường xuyên từ bờ sông đi ngang qua, dọc theo con đê vụng trộm nhìn vài lần...

Đương nhiên, cái này nhất định là nam nhân các nàng không có được.

“Thật là khéo, cái Tần công tử này thủ Đông Thổ tụng, quả nhiên là ý cảnh cao xa, để thiếp thân phảng phất thấy được một vị đại nhân vật đội trời đạp đất, sừng sững ở giữa thiên địa, khinh thường vạn cổ, cử thế vô song, khó cầu được một trận thua!”

“Mà thời điểm khi hắn quay đầu, nhưng lại đầy rẫy tang thương, người và sự việc trước kia, sớm đã cảnh còn người mất... Ô ô, thiếp thân lại ướt.”

Một cái ca nữ dung mạo đẹp đẽ đa sầu đa cảm nói.

“Lau lau đi.”

Tần Xuyên đưa tới một cái khăn tay.

“Ừm, công tử có thể... Xoay người sang chỗ khác, công tử nhìn như vậy, thiếp thân có chút... ngại ngùng.”

Ca nữ cúi đầu, gương mặt xinh đẹp đỏ bừng.

“Không có việc gì, ta nhìn người xoa.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Vậy... Tốt a.”

Ca nữ then thùng gật gật đầu, sau đó cầm tờ khăn tay bắt đầu lau nước mắt, bộ dáng kia, lộ ra càng thêm then thùng.

“Tần lão đệ, ta lại tới!”

Cái thời điểm này, một cái lão giả tóc trắng xoá xuất hiện tại một bên bờ đê, hai tay dang một cái bàn cờ, mặt mũi tràn đầy hăng hái.

“Ta trải qua ba ngày ba đêm suy nghĩ, rốt cục nghĩ ra người cái con đường phá giải, lần này ta thắng chắc!”

Hắn cười to ba tiếng, sau đó nhảy lên, lướt qua bờ sông, liền bay lên thuyền hoa.

Cái hành động này, dẫn tới mọi người chung quanh có chút ghé mắt.

Đương nhiên, cũng chỉ thế thôi.

Tại bên trong cái thành thị không lớn không nhỏ này, người có thể phi hành cũng không phải số ít, thậm chí trong thành còn có mấy vị Chí Thánh cảnh cường giả.

Đương nhiên, tại chủ đại lục, đại đa số thành thị đều là tương đối hài hòa, liền xem như thế lực lớn nhất trong thành cũng không dám quá làm càn, bởi vì có lẽ tùy tiện khách qua đường đi ngang qua, chính là một vị cường giả ẩn tàng nào đó!

Mà khoảng thời gian này.

Tần Xuyên đã sớm bị trong thành mọi người thừa nhận làm siêu cấp cường giả ẩn cư, dù sao... Khí chất của hắn quá siêu phàm!

Người bình thường, có thể có đẹp trai như vậy?

Dáng người cao ngất mà hoàn mỹ kia, gương mặt tuấn lãng hoàn mỹ kia, khí chất siêu nhiên thoát tục kia, ánh mắt thâm thúy như tinh không kia... Mỗi một dạng đều để người ngưỡng mộ, lại khiến người ta kính sợ thật sâu.

Tất cả mọi người biết đây là một vị không tầm thường tồn tại, nhưng là tất cả mọi người ngấm hiểu lẫn nhau, không đề cập tới.

Bọn hắn không dám có cái hi vọng xa vời gì, cũng không dám chờ mong có thể được đến vị đại nhân vật này ưu ái, thậm chí không dám tới lừa gạt hảo cảm, bởi vì bọn hắn tin tưởng, mặc kệ chính mình suy nghĩ gì, đều sẽ bị nhìn thấu.

Bọn hắn chỉ hi vọng, có thể lấy phương thức quân tử chi giao nhạt như nước, cùng vị đại nhân vật này ở chung một đoạn thời gian.

Dạng ở chung này, có lẽ bọn hắn cũng sẽ không được cái chỗ tốt gì, lại có thể làm hồi ức cả đời, mỹ hảo cả đời, thậm chí nhiều năm về sau, có thể nói cho tử tôn hậu bối mình nghe...

“Tần lão đệ, lần này ta nhất định có thể thắng ngươi, đến thời điểm đó, tiền đặt cược chúng ta đã nói xong, ngươi cũng đừng không nhận nợ a.”

Lão giả tóc trắng hưng phấn nói.

“Tự nhiên, nhưng mà ta cảm thấy, ngươi vẫn là không thắng được.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Cái này...”

Lão giả tóc trắng trong mắt lóe lên một tia lo âu, sau đó hít sâu một hơi, miễn cưỡng cười vui nói:

“Vẫn là có hi vọng!”

Tần Xuyên cười không nói.

Có hi vọng sao?

Sức tính toán Võ Đế cỡ nào cường đại, cho tới vạn vật sinh trưởng, lên tới sao trời vận chuyển, thiên địa pháp tắc, hết thảy

đều tại bên trong tính toán.

Một cái hoàng giả bát kiếp, làm sao thắng?

“Bắt đầu!”

Lão giả tóc trắng hít sâu một hơi, cấp tốc mang lên bàn cờ, nói ra:

“Lần trước chúng ta bỏ vào nơi này, người một con cờ phá hỏng đường lui của ta, giết đến ta quân lính tan rã, gần như đem ta đẩy vào tuyệt lộ.”

“Ba ngày qua này, ta ngày đêm vắt trán suy nghĩ, phát hiện mặc kệ ta đặt cờ ở đâu, đều là một con đường chết.”

“Thế nhưng là buổi sáng hôm nay, cháu gái ta một không cẩn thận đụng mất quân cờ trong tay ta, vừa vụn rơi vào một cái địa phương!”

“Ta xem xét, nguyên bản rơi vào nơi này là tử lộ, thế nhưng là nhìn kỹ, nơi này nhìn như tử lộ, lại ẩn chứa sinh cơ, thậm chí có thể chuyển bại thành thắng! Tồn hại mình sáu ngàn, có thể giết địch một vạn!”

“Nhìn kỹ! !”

Sau một khắc, lão giả cầm lấy một viên màu trắng quân cờ, giơ lên cao cao, mà quân cờ vậy kia mà bắt đầu phát sáng.

“Thiên địa đại đồng! ! !”

Chương 340: Tiền Đặt Cược

Chương 340. Tiền Đặt Cược

Lão giả rồng to một tiếng, đem viên bạch tử kia đột nhiên chụp tại trên bàn cờ, lập tức, trên bàn cờ bắn ra quang mang vạn trượng.

Không chỉ có như thế, một cỗ lực lượng không lồ khuếch tán ra, để thuyền hoa đều đột nhiên trầm xuống hai thước.

“Àm! Âm! Âm! Âm!”

Hai bên trong sông Thuyền hoa, sinh ra bạo tạc kịch liệt, từng đạo bọt nước nổ lên mấy chục mét, cảnh tượng hùng vĩ.

“A! Chuyện gì xảy ra!”

“Thật là lớn sóng a!”

“Cô nương, nhanh xuống tới!”

“A, kẹp lại!”

“Công tử người mau đi ra!”

“Không được a, ta bị hút vào!”

Bên trên sông Tống Hoài rộng trăm trượng, nhấc lên to lớn bọt nước, rất nhiều thuyền hoa ngã trái ngã phải, tựa hồ muốn bị sóng lớn lật tung.

Lập tức gà bay vịt nhảy.

Giới Hoàng cường giả, khủng bố như vậy!

“Thiên địa đại đồng? Danh tự cũng không tề.”

Tần Xuyên mặt không đổi sắc, thậm chí đều không có nhìn bàn cờ, tựa hồ đã sớm biết hắc sẽ hạ tại nơi đó, mỉm cười nói:

“Có thể tìm tới một con đường sống, vận khí người thật sự rất không sai, đương nhiên, cũng có thể nói là kém đến cực điểm.”

“Cái này nhìn như sinh lộ, nhưng thật ra là hắc phải chết con đường, cuối cùng một tia sinh cơ đã tiêu hao, tiếp xuống, chính là tình thế chắc chắn phải chết!”

Tần Xuyên chậm rãi giơ lên một viên hắc tử, không có khói lửa chút nào, nhẹ nhàng đặt tại trên bàn cờ.

“Đông!”

Một tiếng vang nhỏ, mười phần nhỏ bé.

Lại giống như tiếng thứ nhất sấm mùa xuân giữa thiên địa, biểu thị khai thiên tịch địa, thần nhân nổi trống, tà khí lui tán!

“Hoa —— “

Không có dấu hiệu nào, mặt sông sóng cả mãnh liệt, trong một chớp mắt hoàn toàn bình tĩnh lại đến, có người mặt kính.

“Cái này! ! !”

Lão giả tóc trắng con mắt trùng lớn, nhìn chòng chọc vào bàn cờ, thậm chí trong mắt xuất hiện lượng lớn tia máu.

“Tử lộ, vẫn là tử lộ, lại là tử lộ... Tất cả đều là tử lộ, xong, xong, triệt để xong...”

Hắn khàn giọng gầm nhẹ, thanh âm dần dần thấp đi, sau đó tựa hồ bị rút khô tất cả lực lượng, chán nản ngồi ở bên trên boong tàu thuyền hoa.

Tần Xuyên nhìn xem cái lão giả này tuyệt vọng, thở dài một cái, sau đó lại chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung.

“Oanh long long!”

Trên bầu trời, đột nhiên phong vân biến ảo, một cỗ khí tức cường đại không chút kiêng kỵ khuếch tán mà ra.

Mây đen ép thành thành muốn phá vỡ!

Mà bên trong mây đen, lôi điện lấp lánh, chiếu sáng từng đạo băng lãnh mà thân ảnh cao lớn, uy nghiêm mà lạnh lùng.

Hơn mười vị hoàng giả.

Thậm chí có mấy vị Chuẩn Đế!

“Ngọc Tĩnh Chi, lần này xem ngươi còn có thể trốn đến nơi đâu? !”

Nam tử khôi ngô cầm đầu đứng tại trung ương mây đen, mây đen còn xoay tròn quanh hắn, lôi điện chỉ lực tại bên ngoài cơ thể lấp lánh, giống như thiên thần!

Lão giả tóc trắng sắc mặt tái nhợt.

Hắn ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra bi phần chi sắc:

“Vốn là đồng căn sinh, tương tiên gì quá gấp, các ngươi liên nhất định phải dồn ép không tha sao? !

“Hừ, ngươi cháu gái cướp đi đồ vật vốn nên thuộc về thiếu chủ, tự nhiên nên phun ra!”

Kia nam tử khôi ngô hừ lạnh nói.

“Thế nhưng là vật kia đã bị nàng hấp thu!”

Lão giả tóc trắng cắn răng nói.

Nam tử khôi ngô không ngạc nhiên chút nào, lạnh lùng nói:

“Chúng ta biết đã bị nàng hấp thu, cho nên, muốn đem nàng mang về, rút máu đào tủy, có thể dung luyện ra bao nhiêu là bao nhiêu.”

“Các người quá độc ác! Văn Thanh cũng là huyết mạch Ngọc gia, các người vì cái gì liền không thể thành toàn nàng!”

Lão giả tóc trắng mắt đỏ giận dữ hét.

“Hừ! Ngọc gia ta phát triển nhiều năm như vậy, mới xuất hiện một vị thiếu chủ có hi vọng cạnh tranh thần tử Thôn Nhật đế cung, cháu gái người lại gan to bằng trời, vậy mà từ trong miệng thiếu chủ đoạt thức ăn, đem lợi ích gia tộc đặt ở chỗ nào? !”

Nam tử khôi ngô nghiêm nghị quát lớn.

“Thiếu chủ, lại là thiếu chủ! !”

Lão giả tóc trắng cười lạnh một tiếng, tựa hồ thả ra oán khí đè ép nhiều năm, phần nộ nói:

“Cũng bởi vì hắn là thiếu chủ sao? !”

“Tên phế vật kia, năm đó nếu không phải cướp đi trời sinh đạo cốt của Văn Thanh, chỗ người ứng cử thần tử nào đến phiên hắn!”

“Gia chủ nhất mạch các người, vì mình lợi ích, giết hại đồng tộc, chèn ép tộc nhân khác, thật có thể yên tâm thoải mái sao? !”

Hắn đau lòng nhức óc.

Cháu gái hắn trời sinh đạo cốt, cử thế vô song, là tư chất trời sinh Võ Đế, lại từ nhỏ bị đào đi đạo cốt, kém chút chết mất.

Hài tử đáng thương này được không dễ dàng gắng gượng qua, một lần nữa nở rộ quang mang, lại lần nữa bị gia chủ nhất mạch kia hãm hại!

Đánh bậy đánh bạ ăn thần dược thiếu chủ?

Nào có nhiều đánh bạ đánh bậy như vậy!

Rõ ràng chính là những cái người làm việc trái với lương tâm kia, thấy thiếu nữ lần nữa quật khởi, cảm thấy uy hiếp, cho nên

muốn trăm thảo trừ căn!

“Nói bậy nói bạ!”

Vị nam tử khôi ngô kia sắc mặt biến hóa, sau đó thần sắc nghiêm nghị nói:

“Thiếu chủ chính là trời sinh đạo thể, bằng ngươi cũng muốn nói xấu?”

“Cháu gái ngươi phạm sai lầm, kia là tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, nghĩ không ra ngươi lớn tuổi như thế rồi, cũng hồ đồ như thế, biết rõ rồi mà còn cố phạm phải! Không chỉ có mang theo ngươi cháu gái đào tẩu, còn nói ra lời đại nghịch bất đạo như thế!”

“Đã như vậy, hôm nay ta trước hết giết phản nghịch chi đồ này, lại đuổi bắt cháu gái ngươi!”

Xoạt!

Hắn vung tay lên, một đạo màn ánh sáng màu vàng óng cấp tốc khuếch tán ra, đem khu vực rộng lớn phương viên mấy ngàn dặm đều bắt đầu phong tỏa.

Lão giả tóc trắng thấy hình, mặt xám như tro.

Cháu gái ngọc kia của hắn sẽ không vút xuống hắn để một mình đào tẩu, tất nhiên còn tại trong thành, mà bây giờ coi như muốn chạy trốn, cũng trốn không thoát!

“Đông!”

Hắn đột nhiên quỳ gối trước mặt Tần Xuyên, cầu khẩn nói:

“Tần lão đệ, ta biết ngươi không phải người bình thường, cầu ngươi mau cứu cháu gái ta, nàng còn trẻ, còn không có nhìn qua cái thế giới này a!”

“Hả?”

Những người trên bầu trời kia, đem ánh mắt rơi vào trên thân Tần Xuyên, đột nhiên phát hiện vậy mà có chút nhìn không thấu người này.

Thế là nhao nhao nhú mày, kinh nghi bất định.

Mà Tần Xuyên cúi đầu nhìn xem lão giả tóc trắng quỳ gối trước người mình, bình tĩnh nói ra:

“Nếu như ngươi chết, để ta chiếu cố cháu gái ngươi, đây là tiền đặt cược của bàn cờ trước đó, nhưng mà... bàn cờ kia ngươi thua.”

Chương 341: Các Ngươi Dám Đối Địch Với Ta Sao

Chương 341. Các Ngươi Dám Đối Địch Với Ta Sao

Lão giả tóc trắng thân thể run lên.

Hắn mặt xám như tro, bắt đầu đập đầu, run giọng nói:

“Van ngươi, van ngươi, ta chết không có gì đáng tiếc, chỉ cầu ngươi mau cứu ta cháu gái...”

Tần Xuyên đứng tại chỗ, không nói gì.

Hắn tựa hồ tại cân nhắc lợi hại.

Một cái thương nhân hợp cách, thời điểm đang tiến hành đầu tư một hạng mục, khẳng định là muốn nhìn có lợi nhuận hay không.

Thua lỗ làm sao bây giờ?

Mà cái thời điểm này, trời nam tử khô ngô trên bầu trời trầm giọng nói ra:

“Đây là việc nhà Ngọc gia để tộc chúng ta, còn xin các hạ không nên nhúng tay.”

Tần Xuyên nhàn nhạt xem ra hắn một chút.

Cũng không để ý tới.

Hắn nhìn về phía lão giả tóc trắng, hỏi:

“Nếu như ta cứu được cháu gái ngươi, có thể được đến chỗ tốt gì?”

“Nàng... Nàng...”

Lão giả tóc trắng ể trự, hấn suy nghĩ hồi lâu, cũng không biết như thế nào mới có thể đả động vị Tần lão đệ sâu không lường được này.

Cuối cùng, mới mặt mo đỏ bừng, khó mà mở miệng nói:

“Nàng kế thừa một chút đặc điểm bà nội nàng, không chỉ có nhu thuận lạnh lợi, dịu dàng kiên cường, mà lại... Rất là khéo.”

“Khéo?”

Tần Xuyên kinh ngạc nhìn xem hấn.

“Kheso!”

Lão giả tóc trắng đỏ lên mặt nói.

Tần Xuyên mặt không đổi sắc, đứng chấp tay, thản nhiên nói:

“Mặc dù ta không biết người đang nói cái gì, nhưng là hướng về phần bảo vệ chi tâm này của người đối với hậu bối, ta có thể giúp các người một lần.”

“Đa tạ, đa tạ!”

Lão giả tóc trắng kích động đến tại chỗ dập đầu, có câu nói này của Tần Xuyên, trong lòng hấn an định lại.

Hấn tự nhiên không cho rằng Tần Xuyên không có năng lực giải quyết chuyện này, dù sao, nếu như hôm nay cường giả tiếp cận không trung, người này nếu là thực lực không đủ, đã sớm hai tay ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất giống như hấn, còn dám chậm rãi mà nói?

“Các hạ, đây là muốn cùng Ngọc gia để tộc chúng ta là địch?”

Trên bầu trời, vị nam tử khôi ngô lạnh lùng kia hỏi.

“Đối địch với ta? Các người dám sao?”

Tần Xuyên ngẩng đầu, thản nhiên nói.

Xoạt!

Không có bất luận cái uy áp gì nở rộ, vền vền một câu, lập tức đem bức cách kéo căng, một cỗ khí tràng vô hình khuếch tán ra tới.

Tựa hồ, phiên thiên địa quanh mình này, lúc này từ hấn làm chủ!

“Ngươi! !”

Nam tử khôi ngô sắc mặt xanh xám, nhưng mà nhìn về phía ánh mắt Tần Xuyên lại là càng phát ra kiêng kị.

Lôi điện chi quang lấp lánh quanh người hấn, mây đen chung quanh cũng bởi vì tâm tình của hấn mà nóng nảy bắt đầu xoay tròn, nhìn cực kì dọa người.

Hồi lâu sau, hấn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Các hạ, ta biết ngươi thực lực rất mạnh, nhưng là kẻ mạnh càng có kẻ mạnh hơn, cần biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!”

Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Hôm nay, tại nơi này, ta chính là trời. Các ngươi nếu là không tin, đại khái có thể thử một chút.”

“Cuồng vọng! !”

Vị nam tử khôi ngô này triệt để nhịn không được, tượng đất còn có ba phần hỏa khí, càng đừng nói cái vị chuẩn đế này.

“Các hạ đã tự phụ như thế, như vậy ta hôm nay cũng là muốn lĩnh giáo một chút, nhìn xem ngươi có tư cách coi trời bằng vung hay không!”

Hấn hừ lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh chiến mâu thanh đồng, đột nhiên tụ lực, sau đó hướng phía Tần Xuyên đâm tới.

“Oanh —— “

Bản thể Chiến mâu còn không có đến, sông Tống Hoài rộng trăm trượng, liền đã bị kinh phong cắt đứt, trực tiếp ngăn nước.

Từng đạo thuyền hoa lâu thuyền, hướng phía hai bên tung bay mà đi, đại lượng gà, vịt chạt vật rơi vào trong sông, kêu sợ hãi liên tục.

Sau đó, chiến mâu kia bành trướng đến đường kính mười mét phía trước, giống như một tòa núi nhỏ, hướng phía Tần Xuyên

nghiền ép mà tới.

“Là Thí Đế chiến mâu, cẩn thận!”

Lão giả tóc trắng sắc mặt tái nhợt, nằm rạp trên mặt đất hoảng sợ kêu to, kiện binh khí này, tại Ngọc gia có uy danh hiển hách.

“Thí đế? Cái đồ chơi này có thể thí đế?”

Tần Xuyên khinh miệt cười một tiếng, sau đó tay phải chậm rãi nâng lên, ngón trở hướng phía phía trước nhẹ nhàng điểm ra.

“Ba.”

Một tiếng vang nhỏ, ngón tay Tần Xuyên chống đỡ tại phía trên chiến mâu.

Ngón tay của hắn cùng chiến mâu khổng lồ kia so sánh, quả thực không có ý nghĩa, giống như cự thạch ép con kiến, nhưng mà chính là cái ngón tay nho nhỏ này, để chiến mâu ngưng kết tại nơi đó, cũng không còn cách nào hướng về phía trước tiến một tấc!

“Cái này! Ngươi... ngươi là...”

Nam tử khôi ngô cảm thụ được áp lực truyền đến bên trên chiến mâu, sắc mặt lập tức tái nhợt, tay đối phương không đón lấy một đòn toàn lực của hắn, đồng thời chỉ dùng một ngón tay, cái này trừ Võ Đế, còn có người nào có thể làm được?

“Keng —— “

Ngón giữa Tần Xuyên nhẹ nhàng bắn ra, một cỗ lực lượng vĩ ngạn tác dụng tại bên trên chiến mâu, một cỗ lực xung kích trong suốt khuếch tán ra.

“Phốc! !”

“Tê lạp —— “

Nam tử khôi ngô chỉ cảm thấy chiến mâu trong tay giống như bạo tạc, một cỗ lực xung kích kinh khủng nổ rộ mà ra, hung hăng đâm vào trên thân hắn, để hắn phun ra một ngụm máu tươi, hướng phía phương xa bay ngược mà đi.

Đồng thời tại nháy mắt bay ngược, quần áo quanh thân trực tiếp tia nứt, như tiên nữ tán hoa, rơi xuống lả tả.

“Đại trưởng lão!”

Trên bầu trời những người khác kinh hô.

“Lăn.”

Tần Xuyên tay phải vạch một cái đối với bầu trời, lập tức, trên bầu trời xuất hiện một đạo hồ quang, đem sở mọi người bao quát đi vào.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Tất cả mọi người bay ngược ra ngoài, tòi khô lạp hủ, giống như cơn trùng bình hướng phía bốn phương tám hướng rơi xuống.

“Chúng ta đi!”

Vị nam tử khôi ngô kia giữ vững thân thể về sau, quanh thân tách ra đại lượng thánh quang che khuất yếu hại, sau đó cũng không quay đầu lại chạy trốn chết.

Mà những người khác cũng khập khểnh đứng lên, hốt hoảng hướng phía phương xa bay đi, giống như tàn binh bại tướng.

Chương 342: Cao Nhân Ẩn Thế

Chương 342. Cao Nhân Ẩn Thế

Rất nhanh, gió êm sóng lặng.

Trong sông chỉ có một đầu thuyền hoa còn hoàn hảo không chút tổn hại, cái thuyền khác đều lật nghiêng tại trong sông, nước chảy bèo trôi.

Mà rất nhiều người đều một tay vịn lật rơi thuyền, ngo ngác nhìn thân ảnh áo trắng bên trên thuyền hoa kia, mặt mũi tràn đầy rung động cùng sùng bái.

“Thật mạnh...”

“Đây chính là cường giả tuyệt thế sao?”

Đột nhiên!

Một cái khuôn mặt tiêu tụy, người trẻ tuổi cái trán mọc ra một sợi tóc vàng đột nhiên từ trong nước bò lên, hấn đứng tại bên trên đáy thuyền bị lật, nhìn về phía bầu trời, hả lòng hả dạ nói ra:

“Ông đây mặc kệ! Nam tử hán đại trượng phu, há có thể một mực trầm mê ở ôn nhu hương? Ta cũng muốn đi tu luyện, ta cũng phải trở thành cường giả!”

Nhưng mà, một đầu cánh tay trắng nõn từ dưới nước duỗi ra, kéo lấy mắt cá chân hắn.

Một cái ca nữ chỉ mặc màu đỏ cái yếm ngang đầu, u oán nhìn xem hắn:

“Ngươi về sau làm gì thì ta mặc kệ, nhưng tiền lần này ngươi trước tiên cần phải trả hết... Ngươi phải cho ta tiền!”

“A cái này...”

Da mặt vị thanh niên này co lại, sau đó thở dài một tiếng, một câu hai ý nghĩa nói ra:

“Ai, vẫn không thể nào tránh thoát đi a...”

Sau đó, hắn nhìn về phía đầu thuyền hoa duy nhất may mắn còn sống sót kia.

Phía trên, thanh niên áo trắng chính xa xa nhìn qua hắn, mặt mỉm cười.

“Các hạ nhìn chằm chằm ta, có gì muốn làm?”

Vị thanh niên diện mạo tiêu tụy này, thân thể tựa hồ bị móc sạch thở dài lắc đầu, bất đắc dĩ hỏi.

“Trong lúc rảnh rỗi, nhìn thấy người thú vị, đương nhiên phải hảo hảo quan sát một chút.”

Tần Xuyên cười nhún nhún vai.

“Không phải liền là một cái khách làng chơi soái khí trả tiền không nổi sao, làm sao lại thú vị?”

Thanh niên tiều tụy bĩu môi.

“Chính là bởi vì trả tiền không nổi, mới có thú.”

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Dù sao, có thể chơi, cũng là một loại bản sự.”

Da mặt thanh niên tiều tụy co lại, sau đó nhún nhún vai nói ra:

“Ta làm người bình sinh không háo sắc, cũng liền có hứng thú đối với chơi gái mà thôi, nắm giữ một chút bản lĩnh giữ nhà, không có gì lạ.”

“Ừm, chỉ bất quá, cái bản lĩnh giữ nhà này của đạo hữu, có chút dọa người.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu.

Chơi gái, lại gọi...

“Tốt a, ta thừa nhận chút thực lực của ta, là ta giả vờ, ta ngả bài, kỳ thật ta là một vị cường giả siêu cấp.”

Hồi lâu, thanh niên tiều tụy buông buông tay, hỏi:

“Như vậy người tìm ta đến cùng có chuyện gì thế?”

“Người muốn đệ tử không? Muốn ta liền đưa tới cho người.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

“Người nói là... Cái tiểu gia hỏa quang mang vạn trượng kia?”

Thanh niên tiều tụy trong mắt nở rộ một tia kim quang.

“Đủ tư cách hay không?”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nói.

“Đủ là đủ rồi, chỉ bất quá... nhân tuyển làm đệ tử của ta, đã có, mà lại ta chỉ lấy một cái.”

Thanh niên tiều tụy nói.

“Chẳng lẽ người tuyển kia so với hãn còn tốt?”

Tần Xuyên hỏi.

Thanh niên tiêu tụy đột nhiên cười, tựa hồ thân thể kia bị móc rỗng tan rã, ánh mắt đột nhiên lộ ra một tia thâm thúy:

“Tuyển đệ tử không nhất định phải tuyển tốt nhất, phù hợp liền tốt, chính ta cũng cũng không phải là mạnh nhất, vì cái gì chọn đệ tử liền muốn tốt nhất chứ?”

Tần Xuyên nao nao.

Trong lòng đối cái thanh niên tiêu tụy này cũng nhiều hơn mấy phần kính nể, loại tâm thái rộng rãi này, ít có người có thể có được.

Hắn hít sâu một hơi, nói ra:

“Thế nhưng là hãn tu luyện Thôn Nhật đế kinh, cũng coi là một loại duyên phận, thuận tiện nhận lấy có cái gì không được?”

Thanh niên tiêu tụy như có thâm ý nhìn xem Tần Xuyên:

“Vậy ngươi cũng tu luyện Thôn Nhật đế kinh, ngươi gọi ta một tiếng sư phụ như thế nào?”

“Lăn.”

Tần Xuyên da mặt co lại.

“Ha ha ha, nói đùa. Kỳ thật, hãn cũng cũng không phải là nhất định phải bá sư, nhân tộc ra một vị hậu bối thiên tư tuyệt thế như này, ta làm nhân vật tiền bối, tự nhiên sẽ chiếu cố một hai.”

Hồi lâu, thanh niên tiêu tụy vừa cười vừa nói.

“Đa tạ.”

Tần Xuyên trước ôm quyền nói lời cảm tạ, sau đó nghiêm túc nói ra:

“Nhưng mà... Từ xưa cường giả gặp trắc trở dễ rèn luyện, ngọc không mài không thành tài.”

“Ta hiểu, ta đều hiểu...”

Thanh niên tiêu tụy nháy mắt ra hiệu nói, bên trong bụng kia, tựa hồ nhãn nhin một bụng ý nghĩ xấu.

Tần Xuyên chấp tay cúi đầu đối với hắn.

Cái cúi đầu này, kính người trong đồng đạo!

“Ai nha nha nha...”

“Phù phù —— “

Sau một khắc, thân thể thanh niên tiều tụy tựa hồ đã mất đi cân bằng, khoa tay múa chân trong chốc lát, sau đó cắm vào trong sông.

Lập tức, một trận gáy.

Hai người nói chuyện, nhưng thật ra là một loại ý thức giao lưu, người ở bên ngoài xem ra, hai người đứng tại chỗ cũng không hề động, mà trong mắt bọn hắn, đối phương lại đang cùng mình nói chuyện, đồng thời còn có biểu lộ cùng động tác.

Thật giống như hai cái thế giới hoàn toàn không giống, người bình thường không nhìn thấy, đây là cấp độ khác biệt.

“Gia gia!”

Cái thời điểm này, một đạo thân ảnh thanh lệ từ đằng xa bay tới, phiến nhược kinh hồng, giống như du long, sau đó rơi vào phía trên thuyền hoa.

“Gia gia, ngài không có sao chứ?”

Thiếu nữ lo lắng lục lợi thân thể lão giả tóc trắng, tựa hồ sợ gia gia đột nhiên thiếu cánh tay thiếu chân.

“Không có việc gì không có việc gì, Văn Thanh, nhanh quỳ xuống cảm tạ ân nhân, là vị ân nhân này đã cứu chúng ta.”

Lão giả tóc trắng vội vàng nói.

“Đa tạ đại nhân ân cứu mạng!”

Thiếu nữ quay người, cúi đầu uốn gối hành lễ đối với Tàn Xuyên, thái độ ôn nhu mà chân thành, mười phần kính cẩn nghe theo.

Tàn Xuyên đánh giá thiếu nữ này.

Thiếu nữ mặc một thân váy lụa mỏng mỏng, lại không che giấu được kia cỗ thanh tịnh linh tú khí chất, nàng tựa như một vũng thanh tuyền, để người nhìn một chút liền yên tĩnh trong lòng, lại tựa như mỹ ngọc hoàn mỹ, yếu đuối bên ngoài nhưng bên trong lộ ra kiên cường.

Chương 343: Ta Đã Có An Bài

Chương 343. Ta Đã Có An Bài

Mà lúc này.

Thiếu nữ chậm rãi ngẩng đầu, nàng có chút ngượng ngùng nhìn về phía Tần Xuyên mặt, muốn biết hình dạng vị ân nhân cứu mạng này thế nào.

Nhưng mà, thời điểm khi ánh mắt rơi vào trên mặt kia, thân thể nàng mềm mại khẽ run lên, ánh mắt đập dờn như sóng nước, con ngươi tan rã.

“Cái này...”

Nàng ngơ ngác nhìn Tần Xuyên, vậy mà không tự chủ được duỗi ra hai tay, muốn đi bưng lấy gương mặt đã từng quen biết.

“Văn Thanh!”

Lão giả tóc trắng đột nhiên kêu một tiếng.

Thiếu nữ đột nhiên lấy lại tinh thần, giống như chim sợ cành cong mà rút về hai tay, sau đó cuống quýt cúi cung xin lỗi.

“Đúng hay không thật xin lỗi, ta... Ta vô ý mạo phạm đại nhân, ta chỉ là... Kim lòng không được.”

“Không có việc gì.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Kỳ thật hắn cũng không ghét, có thanh thuần thiếu nữ luân hãm vào phía dưới mỹ nhan thịnh thế của mình, đối với người nào đến nói đều là đáng giá vui vẻ sự tình.

Cho dù là hắn chính nhân quân tử, đột nhiên gặp được sự tình như này, tâm tình cũng là mỹ hảo.

“Vân Thanh, người về sau liền theo vị đại nhân này đi, làm chút sự tình bưng trà đổ nước, đại nhân tự sẽ hộ người chu toàn.”

Cái thời điểm này, lão giả tóc trắng nói.

“A?”

Ngọc Vân Thanh nghe được câu này, trong lòng vậy mà không có mâu thuẫn chút nào, mà là hỏi:

“Vậy ngài thì sao?”

“Ha ha, những năm này mang theo người vương vís như thế, gia gia chỗ nào cũng không dám đi, hiện tại, có thể đi địa phương ta muốn đi.”

Lão giả tóc trắng vừa cười vừa nói.

Thiếu nữ trầm mặc.

Nàng mím môi một cái, sau đó nói ra:

“Gia gia... Ngài vẫn là mang theo ta đi, đi nơi nào ta đều bồi tiếp ngài.”

Nàng tâm tư linh lung, chỗ nào không biết ý nghĩ gia gia, lão nhân đơn giản là tìm cái chỗ dựa cho nàng, mà mình lại muốn tiếp tục ăn bữa hôm lo bữa mai.

Nàng sao có thể để lão nhân một mình phiêu bạt?

“Người nha đầu này, liên lụy gia gia nhiều năm như vậy, còn chưa đủ a? Lão nhân gia ta còn có sinh hoạt của riêng mình sao? !”

Lão giả tóc trắng giả bộ cả giận nói.

“Ngài muốn cái sinh hoạt gì, ta lại không trở ngại ngài cái gì, lần trước ngài đêm khuya đi tìm tỷ tỷ Minh Nguyệt lâu tâm sự, ta ở nhà làm cho ngài một bát rau xanh đỏ, nghe nói ban đêm tâm sự rất tiêu hao thể lực.”

Thiếu nữ che miệng cười một tiếng.

“Người nói vậy!”

Lão giả tóc trắng sắc mặt đỏ lên, giống như bị đập cái đuôi mèo, nhảy dựng lên kêu lên:

“Ta khi nào đi Minh Nguyệt lâu đi tìm Thanh Nương? !”

Con mắt hiếu nữ đều cười thành ánh trắng rằm.

“Tốt, các ngươi không nên tranh cãi, kỳ thật các ngươi không cần đi theo ta, ta đã an bài đường lui cho các ngươi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? !”

Lão giả tóc trắng con mắt trừng lớn, mừng rỡ không thôi, nhưng lại có chút khó có thể tin.

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một vòng nụ cười:

“Sau này, sẽ có người bảo hộ các ngươi, thời điểm các ngươi gặp được nguy hiểm, hắn liền sẽ xuất thủ.”

“Cái này... Chuyện này là thật?”

Lão giả tóc trắng vẫn là có chút không tin tưởng, muốn dưới sự đuổi giết của Ngọc gia bảo vệ bọn hắn, tất nhiên cần phải là Võ Đế.

Chuyên môn phái một vị Võ Đế cường giả âm thầm bảo vệ bọn hắn? Cái này cần là đại giới bao lớn chứ?

Vị đại nhân này vì cái gì đối bọn hắn tốt như vậy?

“Ta có cần phải lừa các ngươi sao?”

Tần Xuyên đứng chấp tay, mỉm cười hỏi ngược lại.

Lão giả tóc trắng hít sâu một hơi.

Đúng vậy a, người ta đường đường cường giả Võ Đế, có cần phải cùng loại sâu kiến bọn hắn nói láo sao? Lại không màng bọn hắn cái gì.

Đối loại đại nhân vật này mà nói, một bàn tay chụp chết bọn hắn đều có lời hơn so nói láo —— chí ít tiêu tốn thời gian càng ít.

“Đa tạ đại nhân! Đại ân đại đức, vĩnh thế khó quên!”

Lão giả tóc trắng đột nhiên lại quỳ xuống tới.

Mà thiếu nữ thì là vịn gia gia cánh tay, cũng quỳ theo xuống đến, cúi đầu không nói gì.

Nàng muốn ngẩng đầu lại nhìn Tần Xuyên vài lần, lại cuối cùng bởi vì ngượng ngùng, không tốt ý tứ ngẩng đầu.

“Ta chuẩn bị rời đi nơi này, sau này còn gặp lại.”

Tần Xuyên khẽ cười nói, sau đó đập trên mặt nước chậm rãi rời đi, mỗi đi một bước, thân thể liền lấp lóe một chút, giống như thuấn di xuất hiện tại một cái địa phương, mà hư ảnh chỗ cũ vẫn đang chậm rãi tiêu tán.

Giống như hư ảnh chiết xạ.

Mấy bước về sau, hắn đã hoàn toàn biến mất tại trong tầm mắt mọi người, chỉ có từng đạo hư ảnh, đang lục tục tiêu tán.

Ngọc Văn Thanh kinh ngạc nhìn phương hướng Tần Xuyên rời đi, ánh mắt hoảng hốt, có chút thất thần.

“Văn Thanh, ngươi vừa rồi làm sao vậy, làm thế nào ra cử động vô lễ như vậy? May mắn đại nhân không có so đo.”

Lão giả tóc trắng nói.

“Ta... Ta không biết chuyện gì xảy ra, chính là cảm giác hắn... Giống như đã từng quen biết, giống như là... người rất thân cận.”

Thiếu nữ hoảng hốt lắc đầu, thấp giọng lầm bầm nói.

Lão giả tóc trắng nghĩ nghĩ, sau đó đột nhiên trêu chọc cười một tiếng:

“Ha ha ha, thần kỳ như vậy? ngươi hắn là lão bà đời trước của hắn?”

“Gia gia!”

Thiếu nữ đỏ bừng mặt, dùng sức vịn cánh tay gia gia hai lần, đau đến lão gia hỏa này nhe răng trợn mắt.

Rất nhanh.

Hai ông cháu đùa giỡn rời đi.

Mà cái thanh niên tiêu tụy còn ngâm mình ở trong sông kia, thì là khóe miệng co giật mấy lần, cắn răng nghiền lợi nói ra:

“Cầu tặc, thật biết mà chơi a! Ta ở chỗ này xuất lực mệt gần chết, thanh danh tốt lại toàn để người chiếm!”

Chương 344: Thịnh Hội Thôn Nhật Đế Cung

Chương 344. Thịnh Hội Thôn Nhật Đế Cung

Thôn Nhật đế cung, chính là cường giả cái thế Thôn Nhật đại đế sáng tạo, đã sừng sững tại Cửa Thương giới vài vạn năm.

Thời điểm cường thịnh, thậm chí có thể gọi là một trong mấy đại thế lực nhân tộc kinh khủng nhất, uy hiếp thiên hạ.

Thẳng đến nhân tộc Thánh Điện thành lập, lực ảnh hưởng của nó mới có chỗ suy yếu, bất quá dù vậy, nội tình vẫn khủng bố như cũ!

Vị trí Thôn Nhật đế cung.

Đây là một tòa đảo tự phù không rộng lớn, đồng thời hòn đảo phóng thích quang mang, giống như một viên to lớn mặt trời lơ lửng tại vạn dặm không trung.

Mà nhìn kỹ lại.

Bên trong cái mặt trời lơ lửng này, khắp nơi đều là cung điện san sát nối tiếp nhau, lầu các, quảng trường, uy nghiêm mà bàng bạc.

Một ngày này, là thời gian Thôn Nhật đế cung tuyển chọn thần tử, toàn bộ Thôn Nhật đế cung giăng đèn kết hoa, các phương cường giả đều đến xem lễ.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Trên bầu trời, không ngừng có kỳ trân dị thú lôi kéo liên xa đến, quang mang vạn trượng, kỳ thật kinh người.

“Yêu Long cóc đến đây xem lễ!”

“Bách Chiến điện đường đến đây xem lễ!”

“Vũ Thần sơn đến đây xem lễ!”

“Vu Thần điện đến đây xem lễ!”

...

Từng đạo thanh âm uy nghiêm quanh quẩn ra, những đại biểu cao cấp thế lực này, đều là Võ Đế cường giả!

Có thể nói là cho đủ Thôn Nhật đế cung mặt mũi.

Thôn Nhật đế cung tại nhân tộc địa vị rất đặc thù.

Bởi vì, người sáng lập nó —— Thôn Nhật đại đế, là một trong thập đại điện chủ nhân tộc Thánh Điện!

Thôn Nhật đại đế mặc dù mất tích nhiều năm, nhưng là địa vị vaaxb bày ở nơi đó, giống như bia kỷ niệm, không người có thể dao động.

“Ha ha ha, các vị đạo hữu trăm bận bịu mà vẫn đến Thôn Nhật đế cung, khiến cho Đế cung ta vẻ vang, bản tọa ở đây cảm ơn các vị.”

Bên trong quảng trường to lớn hùng vĩ, Thôn Nhật cung chủ đương đại đứng tại trên đài cao trung ương, chấp tay gửi tới lời cảm ơn đối với các phương cường giả.

Mặc dù đều là lời xã giao.

Nhưng là cấp bậc lễ nghĩa không thể thiếu!

” Nào có nào có.”

” Thịnh sự Thôn Nhật đế cung, cũng là một trong thịnh sự nhân tộc ta, chúng ta lại có thể nào không đến?”

“Đại đế vì nhân tộc lập xuống công tích lớn lao, cường giả nhân tộc chúng ta tự nhiên không thể vong ân phụ nghĩa.”

“Lần này tuyển chọn thân tử, chúng ta rửa mắt mà đợi.”

Cường giả các đại thế lực vừa cười vừa nói.

Những nhân vật đại biểu thế lực lớn này, tất cả đều chân không chạm đất, ngồi ngay ngắn ở bên trên liên xa, mà liên xa cách mặt đất khoảng nửa mét.

Cùng cái người khác chỉ có thể đứng trên mặt đất xem lễ, tạo thành chênh lệch rõ ràng, lộ ra hạc giữa bầy gà.

Đây là mặt bài đại nhân vật vốn có.

Nếu không phải vì để tránh cho giọng khách át giọng chủ, bọn hần sẽ trực tiếp lơ lửng tại bên trong không trung, ngồi xếp bằng tại trên bầu trời.

“Dựa theo quá trình, tấu nhạc, tế tổ!”

Thôn Nhật cung chủ đảo mắt một tuần, sau đó uy nghiêm nói.

“Bữu —— “

“Bữu —— “

Biên giới quảng trường, từng đạo kèn lệnh to lớn mười mấy mét bị thổi lên, đồng thời có rất nhiều người nữ đệ tử mặc lễ phục đang tấu nhạc.

Bốn phía quảng trường, vài toà tượng đá to lớn hình dạng Thôn Nhật đại đế, cũng đều phát ra quang mang, tựa hồ là khởi động trận pháp nội bộ.

Hồi lâu sau.

Một bộ nghi thức tế tổ thần thánh mà rùng rả kết thúc, rốt cục, lần này đại hội tiến vào chính đề.

“Mời hậu tuyển thần tử!”

Một vị ông lão mặc áo trắng cao giọng hô.

Xoạt!

Lập tức, bốn cái phương hướng đều vang lên tiếng bước chân, sau đó đám người quảng trường nhao nhao hướng phía hai bên tách ra, chừa lại bốn con đường.

Rõ ràng là ba cái thanh niên khí vũ hiên ngang, cùng một cái nữ tử tư thế hiên ngang, mỗi một cái đều có thể xưng phong hoa tuyệt đại.

“Bốn người này đều có Võ Đế chi tư!”

“Không hổ là Thôn Nhật đế cung!”

Mọi người trong lòng sợ hãi thán phục, thiên tài dạng này, thường thường có thể ngộ nhưng không thể cầu, Thôn Nhật đế cung lại có bốn cái.

“Các ngươi bốn người, đều là hi vọng Thôn Nhật để cung ta, nhưng thần tử chỉ có thể có một cái, hôm nay, các ngươi liền lấy ra lực lượng mạnh nhất của các ngươi, đi tranh đoạt cái thần tử chi vị này!”

Thôn Nhật cung chủ uy nghiêm nói ra:

“Mỗi người các ngươi cơ hội đều là giống nhau, chỉ cần còn có một tia hi vọng, cũng đừng có nhận thua, mà một khi nhận thua, ta hi vọng các ngươi đều có thể tâm phục khẩu phục, từ đây an tâm phụ tá thần tử, chấn hưng Đế cung!”

Bốn người uy nghiêm, đều yên lặng siết chặt nắm đấm, trong mắt bắn ra kinh người phong mang cùng chiến ý.

“Vâng! !”

Bốn người trăm miệng một lời nói.

Mỗi người bọn họ đều có đầy ngập nhiệt huyết, đều có chiến ý vô địch, cảm thấy mình không kém ai.

“Tốt, hiện tại rút thăm quyết định đối thủ, tiến hành hai vòng tranh tài, quyết ra người thắng sau cùng.”

Thôn Nhật cung chủ trầm giọng nói ra:

“Có lẽ tại vòng thứ nhất, các ngươi liền vừa vặn rút được đối thủ có năng lực áp chế mình, từ đó thua trận, nhưng là đừng không phục, bởi vì vận khí... Cũng là một bộ phận thực lực.”

“Rút thăm, nhưng thật ra là một loại khí vận va chạm, đây cũng là một trong yếu tố tuyển chọn, rõ chưa?”

“Minh bạch! !”

Bốn người đều nghiêm túc gật gật đầu.

“Hiện tại rút thăm đi, nơi này có bốn cái thăm trúc, điêu khắc hai tổ đồ án, rút được một tổ đồ án giống nhau, chính là đối thủ.”

Trong tay Thôn Nhật cung chủ xuất hiện một cái ống trúc, bên trong lộ ra bốn chi thăm trúc, nhưng là chỉ lộ ra một chút, không nhìn thấy đồ án.

Mà lại ống trúc ngăn cách thần niệm, không cách nào dò xét.

Bốn người liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra nụ cười tự tin, sau đó tùy ý đưa tay, cầm một chi thăm trúc.

Bọn hắn đều rất tùy ý.

Bởi vì tại trong lòng bọn hắn, chính mình là mạnh nhất, mặc kệ đối thủ là ai, đều có thể cường thế nghiền ép.

Thực lực tuyệt đối, không có nhược điểm!

Rất nhanh, kết quả ra:

“Dương Đình Thiên đối Triệu Mục Thần!”

“Yến Sơ Ảnh đối Ngọc Long Thành!”

Sau đó, tại vô số người trong chờ mong, bốn người này khai chiến.

“Trần Đế thuật!”

“Mục Thần cửu kích!”

“Oanh long long —— “

“Kiếm Thần kiếp!”

“Ta Hóa Tự Tại pháp!”

“Phanh phanh phanh phanh —— “

Từng đạo pháp tắc chi quang lấp lánh, chấn động kinh thiên, nếu không phải biên giới chiến đài có vòng bảo hộ hiển hiện, chỉ sợ cỗ sóng xung kích kia sẽ khuếch tán ra tới.

Hai bên chiến đấu, đều rất kịch liệt.

Chương 345: Tuyển Chọn Đế Tử

Chương 345. Tuyển Chọn Đế Tử

“Thật mạnh!”

“Giới Hoàng cảnh sơ kỳ, liền có chiến lực như vậy, quả nhiên là kinh diễm vô cùng.”

“Chắc chắc chắc, không hổ là Thôn Nhật đế cung.”

“Thôn Nhật đế kinh, vẫn là bá đạo như cũ, đã có thể Thôn Thiên, lại có thể hóa Nhật, vợ ta đã từng để ý cuốn kinh này, nói muốn tu luyện, chỉ tiếc, kinh này chưa từng ngoại truyện.”

“Không đối gặt đạo huynh, Ta cũng đã từng cũng đề cập qua việc này, chỉ tiếc, năm đó chưa từng bán nhập Thôn Nhật đế cung, quả thật một sự tình kinh ngạc tốt độ.”

Người xem lễ chung quanh sợ hãi thán phục liên tục, đồng thời thôn thức không thôi.

Mà lúc này, đỉnh núi đối diện quảng trường, hai vị lão giả áo bào trắng đứng sừng sững, yên lặng quan sát chiến đấu.

Bọn hắn là tam trưởng lão cùng tứ trưởng lão Thôn Nhật đế cung, ngày bình thường quan hệ ác liệt, ý kiến xưa nay không hợp.

Hồi lâu, tam trưởng lão hí mắt mỉm cười nói:

“Tứ trưởng lão, không bằng chúng ta đánh cược một lần, như thế nào?”

“Người muốn cược làm sao?”

Tứ trưởng lão lạnh lùng nhìn về phía hắn.

“Liền cược ai có thể xưng là thần tử sau cùng, như thế nào?”

Tam trưởng lão khẽ cười nói.

“Ha ha, cược thì cược!”

Tứ trưởng lão cười lạnh nói:

“Ta biết người gần đây có đề ý Ngọc Long Thành, thậm chí nửa đêm vụng trộm tiến vào trong phòng hắn chỉ điểm qua... Người cảm thấy hắn sẽ trở thành thần tử đúng không? Vậy ta liền cược, hắn hôm nay không đảm đương nổi thần tử!”

“Tốt! !”

Tam trưởng lão nhếch miệng lên, tựa hồ âm mưu đạt được, cười hỏi:

“Vậy tiền đặt cược thì sao?”

“Người nói đi, ta phụng bồi tới cùng!”

Tứ trưởng lão cười lạnh nói.

“Vậy thì tốt, nếu người nào thua, ai liền ngậm bít tất đôi phương, bò một vòng trên quảng trường.”

Tam trưởng lão cười tủm tỉm nói.

Xoạt!

Con người Tứ trưởng lão đột nhiên co rút lại —— lão gia hỏa này, đến có chuẩn bị a!

Cái này nếu là ngậm bít tất bò một vòng, vậy liền từ đây mất hết thể diện, đặc biệt là tại trước mặt đối phương, rốt cuộc không ngẩng đầu được lên.

Nhưng mà...

Hắn cũng không nhất định sẽ thua!

Lúc này, hắn cười lạnh nói: “Đã như vậy, vậy liền quyết địnhmafnhuwng mà ta muốn nhắc nhở người, Ngọc Long Thành mặc dù không tệ, nhưng là ba người khác cũng không phải đèn đã cạn dầu, cẩn thận dõn lên tảng đá nện chân của mình!”

“Ừm, rửa mắt mà đợi.”

Tam trưởng lão cười tủm tỉm nói, ngữ khí bên trong, mang theo không có gì sánh kịp tự tin, chưa hề dao động qua.

Hắn đã từng nửa đêm chui vào gian phòng Ngọc Long Thành, dùng mấy vị phương thức vụng về vì đó ôn dưỡng qua xương cốt, thông qua sờ xương, hắn biết khối đạo cốt trời sinh ở ngực đối phương kia, là bất phạm bực nào.

Đạo cốt mới ra, ai dám tranh phong!

“Ong ong ong!”

“Oanh long —— “

Mà lúc này, một đạo hào quang sáng chói từ trên chiến đài nở rộ, đồng thời nương theo lấy một tiếng vang thật lớn, có người bay rớt ra ngoài.

Lập tức, phù văn đầy trời!

” Quang mang thật chói mắt!”

“Cỗ khí tức này, loại huyền ảo này khó mà hình dung, đây chẳng lẽ là... đạo cốt trời sinh? !”

“Trời ạ, hần là trời sinh đạo thể!”

Mọi người hoảng sợ kêu to, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem thân ảnh tuổi trẻ lơ lửng tại trên chiến đài.

Ngọc gia thiếu chủ —— Ngọc Long Thành!

Bộ ngực hần phát sáng, toàn bộ thân thể đều tựa hồ bị nhen lửa, phù văn như quang vũ nổ rộ, chói lọi đến khó miêu tả lấy.

“Yến Sơ Ảnh, ngươi bại.”

Ngọc Long Thành từ trên cao nhìn xuống nữ tử bay rớt ra ngoài, bình tĩnh nói.

“Nói lời này, còn hơi sớm!”

Trong mắt nữ tử tư thế hiên ngang kia lóe lên một đạo phong mang, sau đó đột nhiên đăng không mà lên.

“Keng!”

Một đạo Hồng Anh thương lăng lệ xuất hiện tại trong tay, sau đó đột nhiên đâm ra, một nhát này, bầu trời đều run rẩy một chút.

Một cỗ đại thể bàng bạc hội tụ tại trên một thương này, tựa hồ phía dưới một thương, hết thảy đều muốn bị xuyên thủng.

“Đại thể chi lực!”

“Nàng vậy mà đã chạm đến đại thể chi lực, đồng thời có thể mượn dùng bộ phận thiên địa đại thể!”

“Cái này thể nhưng là lực lượng Võ Đế mới có thể chống không a, nàng vậy mà nhanh như vậy liền tiếp xúc đến.”

“Ừm, mặc dù chỉ là nắm giữ một điểm da lông, nhưng cũng mười phần kinh diễm, người ứng cử thân tử Thôn Nhật đế cung, quả nhiên bất phàm.”

Mà lúc này, đôi mắt một thương kinh khủng này, trong mắt Ngọc Long Thành không có bối rối chút nào, chỉ có một tia

cười lạnh.

Đại thế chi lực.

Hắn còn không có lĩnh ngộ được.

Nhưng vậy lại như thế nào? Đạo cốt chi uy, đủ để trấn áp hết thầy!

“Diệt!”

Tay phải hắn nâng lên, khối đạo cốt trước ngực kia tản ra kim quang lưu động như nước, hội tụ nơi tay trên lòng bàn tay, phù văn lấp lánh, sau đó lấy tư thái không ai bì nổi, trực tiếp một chưởng quét ngang mà ra.

“Oanh —— “

Thiên khung chấn động, giống như bình bạc bị nứt, lại hình như là một cây cột đột nhiên sụp ra.

Đại thế chi lực bên trên thanh trường thương kia trực tiếp tán loạn, mũi thương dừng lại tại không trung, mà cán thương trong nháy mắt nổ tung, giống như khổng tước xòe đuôi.

“Phốc —— “

Quần áo nữ tử tứ thể hiện ngang nổ tung, thổ huyết bay rớt ra ngoài, đồng thời thân thể nháy mắt bị thánh quang bao trùm.

Vạn ác thánh quang!

“Tê! ! !”

“Cái này... Có phải là quá mức?”

Có người hít một hơi lạnh khí, cùng lúc đó, mắt không chớp nhìn chăm chăm nữ tử đang bay.

“Không có gì, người võ đạo, không câu nệ tiểu tiết.”

Một vị trung niên nam tử chính phái nói, trong lúc nói, ánh mắt hắn cũng đang theo thân thể nữ tử mà di chuyển.

Từ góc độ của bọn hắn nhìn lại, là không có thánh quang, dù sao, cũng đều đã nhìn tận mắt.

“Oanh long —— “

“Phốc! !”

Một bên khác, Triệu Mục Thần cũng đánh bại Dương Đỉnh Thiên, đồng thời thủ đoạn không kém chút nào, Dương Đỉnh Thiên cũng không mảnh vải che thân bay ra ngoài.

Mà lúc này.

Ngọc Long Thành nhìn về phía Triệu Mục Thần.

Hai cái nam nhân này, đều nhìn ra nồng đậm chiến ý trong mắt đối phương, cùng tự tin coi trời bằng vung!

“Người nhận thua đi, ta trời sinh đạo thể, trời sinh liền đứng ở thể bất bại, người không có khả năng thắng ta.”

Ngọc Long Thành bình tĩnh nói.

“Ta từ bên trong bé nhỏ quật khởi, đi tới mức này, tất cả người bị ta đánh bại, đều nói với ta lời tương tự.”

Triệu Mục Thần có chút cười một tiếng, ánh mắt phong mang.

Chương 346: Trùng Hợp

Chương 346. Trùng Hợp

“Tốt, đã người không phục, ta liền đánh tới người phục, để người biết, như thế nào là trời sinh chí tôn!”

Trong mắt Ngọc Long Thành cũng bắn ra lăng lệ chi quang, sau đó ngang nhiên xuất thủ.

“Oanh!”

Quanh người hấn phát sáng, phù văn kim sắc giống như vòi rồng vờn quanh tại bên ngoài cơ thể, trực tiếp đụng tới.

“Đến hay lắm!”

Triệu Mục Thần cười to nói:

“Người là trời sinh đạo thể, mà ta, là Bá Thể! Bá Thể không kém ai!”

Sau đó hấn cũng đụng tới.

“Phanh phanh phanh!”

“Oanh long long!”

Hai người đụng vào nhau, phát ra quang mang kịch liệt, sáng tối chớp chồn, giống như từng khóa mặt trời liên tiếp bạo tạc.

Phù văn đầy trời, như bọt nước vỡ vụn.

“Tốc độ này, lực lượng này!”

“Còn có cái tiết tấu này, cái này tần suất...”

“Mỗi một lần va chạm đều phát huy ra lực lượng mạnh nhất, đồng thời mỗi một tư thế đều mang trình độ lớn nhất đánh vào nội địa đối phương.”

“Quá mạnh...”

Mọi người sợ hãi thán phục, đồng thời lộ ra vẻ hâm mộ.

Liên xem như một chút cường giả thế hệ trước, cũng đều nhao nhao cười khở —— thật sự là Trường Giang sóng sau lui sóng trước, không phục không được a.

“Ách a —— “

Cuối cùng, bên trong quang đoàn kia phát ra một tiếng gầm nhẹ như dã thú, tựa như là một loại phóng thích, lại hình như là một loại giải thoát.

“Phốc phốc!”

Một đạo cột sáng màu bạc trắng từ trên thân Ngọc Long Thành phun ra.

Cột sáng nóng hôi vô cùng, bên trong tựa hồ có vô tận phù văn, giống như nòng nọc du động, hướng phía Triệu Mục Thần va chạm mà đi.

“Không —— “

Triệu Mục Thần cảm nhận được lực lượng mang tính hủy diệt, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, ra sức chống cự.

Thậm chí, triệu hoán ra tám thuẫn bảo mệnh.

“Keng —— “

Một tiếng vang giòn, tám thuẫn kia giống như nắp nồi bị bắn bay, sau đó quần áo trên người Triệu Mục Thần nổ tung, trần truồng bay rớt ra ngoài.

Vì cái gì đều sẽ bạo quần áo chứ?

Kỳ thật đây mới là hiện tượng bình thường.

Thân thể bọn hắn đều bị đả thương mãnh liệt như vậy, không có khả năng duy chỉ có không đánh tan được quần áo a? Lực lượng mấy trăm vạn tấn nghiền ép lên đến, coi như mặc cái đồ lót sắt đều phải nổ tung, càng đừng nói vải vóc phổ thông.

Mà lúc này.

Ngọc Long Thành lơ lửng tại trên bầu trời, bên ngoài cơ thể lượn vòng lấy đại lượng phù văn, giống như hào quang lẫn lộn, thần thánh vô cùng.

Hắn khuôn mặt kiên cường.

Hắn trong lòng có vô hạn hào hùng, muốn ngửa mặt lên trời thét dài, nhưng là lại cưỡng ép nhịn xuống, lộ ra ung dung không vội, khí độ phi phàm!

“Lão tứ, ngươi thua!”

Cách đó không xa trên ngọn núi, tam trưởng lão cười tủm tỉm nhìn về phía tứ trưởng lão, giống như một con lão hồ ly.

Thần sắc trên mặt tứ trưởng lão âm trầm.

Hắn trên mặt lúc thì đỏ lúc thì trắng, da mặt cũng đang run rẩy, tựa hồ lâm vào bên trong vô biên thống khổ.

Hắn thua sẽ không chống chế, bởi vì nếu tại đối thủ trước mặt thua không nổi, kia là tra tấn lớn nhất đối với lòng tự trọng hắn.

Nhưng là có chơi có chịu, cái đại giới này lại hoàn toàn chính xác quá lớn, nếu là làm, cái này tấm mặt mo này liền triệt để vứt sạch.

“Không đúng! !”

Đột nhiên, hắn tựa hồ nghĩ đến cái gì, trong mắt bắn ra một đạo quang mang ngạc nhiên, nói ra:

“Ngươi còn không có thắng!”

Tam trưởng lão ngăn người.

Sau đó tứ trưởng lão cười lạnh nói ra:

“Người chỉ sợ là quên, đại trưởng lão những năm này du lịch bên ngoài, thu một vị đệ tử thiên phú phi phàm, nghe nói còn là một vị thần thể, mặc dù không có về Đế cung, nhưng cũng thu được tư cách người ứng cử thần tử!”

“Người xem trên quảng trường một chút, cung chủ vì cái gì còn không có tuyên bố nhân tuyển thần tử? Bởi vì hắn còn đang chờ đại trưởng lão cùng vị thần thể kia trở về!”

“Không đánh bại vị thần thể kia, Ngọc Long Thành mơ tưởng trở thành thần tử, mà muốn rung chuyển thần thể... Tiên Thiên đạo thể, chỉ sợ còn chưa đủ!”

Tam trưởng lão nghe vậy, sắc mặt xanh xám.

Hắn làm sao đem cái này quên mất!

Hắn hít sâu một hơi, sau đó mạnh miệng nói:

“Nhưng hiện thực là, đại trưởng lão cùng vị thần kia thể đến nay không có trở về.”

“Bây giờ các phương tân khách cũng chờ tại nơi này, nếu như một mực đông dài như này, không chỉ có các tân khách sẽ không kiên nhẫn, Thôn Nhật đế cung ta cũng sẽ mất cấp bậc lễ nghĩa tại trước mặt thế lực khắp nơi.”

“Cho nên, bên trong hôm nay, đại trưởng lão cùng vị thần thể kia nếu là không thể trở về gấp, thần tử chỉ vị vẫn là của Ngọc Long Thành!”

Tứ trưởng lão hừ lạnh nói:

“Đại trưởng lão làm việc luôn luôn ổn trọng, chắc hẳn cung chủ đã sớm thông tri đại trưởng lão, hắn không có khả năng không đúng hạn trở về.”

“Ha ha.”

Tam trưởng lão cười lạnh một tiếng.

Hiện tại, liền nhìn thiên ý.

Mà lúc này, trên quảng trường, mọi người đợi đã lâu, về sau không thấy tuyên bố kết quả, cũng nổi lên nghi ngờ.

Mà Thôn Nhật cung chủ cũng giải thích nói:

“Chư vị, ta Thôn Nhật đế cung kỳ thật còn có một vị người ứng cử thần tử, là đệ tử đại trưởng lão Đế cung ta thu bên ngoài, chính là một vị thần thể khoáng thế, cho nên, mời mọi đờì thêm một chút.”

Xoạt!

Lập tức, mọi người sắc mặt đại biến.

Nhao nhao kinh hãi.

Thần thể, thể nhưng là thể chất so với Tiên Thiên đạo thể còn cường hãn hơn, tại sao phải gọi thần thể? Bởi vì thể chất thiên hạ, nó xếp số một!

Không có nhược điểm.

Tổng hợp tố chất cử thế vô địch!

Mà Ngọc Long Thành nghe vậy, trên mặt cũng hiện lên một vẻ bối rối, thần thể, trong hậu bối Đế cung vậy mà còn có thần thể?

Hắn làm sao không biết! !

Nhưng mà mặt ngoài, hắn vẫn trấn định tự nhiên như cũ, thậm chí mặt mỉm cười, tựa hồ muốn nói cho mọi người —— dù là tiêu hao to lớn, dù là thần thể giáng lâm, Ngọc Long Thành ta vẫn vô địch tại cùng thế hệ!

Chương 347: Trùng Hợp 2

Chương 347. Trùng Hợp 2

Thời gian trôi qua, rất mấy canh giờ trôi qua.

Các cường giả đến đây xem lễ, dần dần đã mất đi tính nhẫn nại, dù sao, đây cõì lòng mong đờì, là khó chịu nhất.

Bọn hắn đều muốn kiến thức thần thể một chút.

Kết quả chờ nửa ngày đều không đến.

Kỳ vọng càng lớn, thất vọng càng lớn!

“Làm sao còn chưa tới a?”

“Cái này nếu là lại không xuất hiện, ta nhưng phải đi về, gần đây tông môn có ngàn vạn việc cần giải quyết.”

“Ta cũng có việc, Đông hoàn vực chúng ta gần đây ra nhiều loạn, cần phải đi nhân tộc Thánh Điện chuẩn bị một chút.”

Mọi người bắt đầu nhao nhao phản nản.

Tiểu nhân vật phản nản thì cũng thôi đi, tựu liên những cái nhân vật đại biểu thế lực Đế cấp kia, cũng biểu hiện ra không kiên nhẫn.

Thế là, Thôn Nhật cung chủ nói ra:

“Mọi người an tâm chờ vội, chúng ta đợi thêm hai cái canh giờ, nếu là bọn họ lại không trở lại, liền không đợi.”

“Dù sao, ai làm thần tử, không chỉ có muốn nhìn thực lực, cũng phải nhìn vận khí cùng duyên phận, vị thần thể kia không đến, chính là vô duyên.”

Mọi người nghe vậy, cũng không tốt lại nói cái gì.

Vì vậy tiếp tục chờ.

Rất nhanh, hai cái canh giờ lại muốn trôi qua.

Thôn Nhật cung chủ nhìn ngọc phù đưa tin trong tay một chút, phát hiện đại trưởng lão vẫn không có đáp lại, lập tức bực bội vô cùng.

Cái đại trưởng lão này!

Thời khắc mấu chốt như xe bị tuột xích! !

Kỳ thật hấn trong lòng là hi vọng vị thần thể kia có thể trở thành thần tử, đây là một loại tình hoài —— nhiều năm về sau, một vị Võ Đế thần thể chấp chương Thôn Nhật đế cung, kia là tràng diện huy hoàng mà vinh quang cỡ nào a.

Ngắm lại liền rất có mặt mũi.

Thế nhưng là, đại trưởng lão vậy mà thời khắc mấu chốt mất liên lạc, mà khi trước mặt nhiều người như vậy, hấn cũng không thể nói mà không tín.

Thế là, hấn thở dài một tiếng, nói ra:

“Chư vị, đã đến giờ, đã đại trưởng lão cùng vị thần thể kia không có trở về, như vậy một đời thần tử Thôn Nhật đế cung ta chính là...”

“Chậm đã! !”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm tuổi trẻ vang lên, sau đó liền thấy, một cái thanh niên áo đen từ phía trên bên cạnh bay vụt mà tới.

“Hả? !”

Mọi người hai mắt tỏa sáng, không phải là vị thần thể kia đến chứ?

Mà Thôn Nhật cung chủ cũng là vui mừng trong lòng, nhưng là hấn ánh mắt quét nhìn một vòng, cũng không thấy bóng dáng đại trưởng lão.

Thế là hấn trong lòng có chút không xác định bắt đầu, nhú mày hỏi:

“Ngươi là ai, muốn làm cái gì?”

“Ta là tới tranh cử thần tử!”

Tần Tử con mắt sáng ngời có thần, hăng hái nói.

“Ngươi chính là đệ tử đại trưởng lão?”

Thôn Nhật cung chủ hỏi.

“Đệ tử?”

Tần Tử nhú mày, nghĩ nghĩ, chi tiết nói ra:

“Vị kia trưởng lão chỉ là khảo sát ta một đoạn thời gian, nói ta có tư cách đến tranh cử thần tử Thôn Nhật đế cung, nhưng mà tuyệt không thu ta làm đồ đệ, ta cũng chưa từng bái sư.”

Như này sao!

Mọi người nghe vậy có chút ngẩn người.

Nhưng là cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Bởi vì rất nhiều nhân vật tiền bối thu đồ, đều không yêu cầu người trẻ tuổi bái sư, nhưng là không có sư đồ chi danh, lại có sư đồ chi thực.

Đại trưởng lão Thôn Nhật đế cung cũng hấn là dạng này, cái gọi là khảo sát, kỳ thật chính là đang dạy dỗ cùng bảo hộ vị đệ tử này.

Bọn hấn đều đã hiểu!

Mà Thôn Nhật cung chủ, cũng nháy mắt hiểu được, sau đó hấn cẩn thận cảm ứng một chút, phát hiện người trẻ tuổi này hoàn toàn chính xác tu luyện Thôn Nhật đế kinh.

Cổ khí tức kia không lừa được người.

Hấn nghĩ nghĩ, hỏi:

“Người là thần thể?”

Tàn Tử ngăn người!

Cái này đều bị phát hiện?

Bất quá, đã bị phát hiện, vậy hấn cũng không giả.

Hấn hít sâu một hơi, trịnh trọng gật gật đầu:

“Không sai, ta đích xác là thần thể, trời sinh thần thể!”

“Ong ong ong...”

Sau một khắc, từng đạo ánh sáng óng ánh từ trong cơ thể hấn lấp lánh mà lên, vậy mà khoảng chừng mười đạo, chói lọi kinh thể!

“Thật chương mắt a!”

“Thần thể, thật là thần thể!”

“Khoáng thể tuyệt luân, bất bại chi thể!”

“Ha ha ha, ta vậy mà thấy được thần thể, lần này thật không uổng công!”

Mọi người sợ hãi thán phục liên tục, thậm chí có người reo hò.

Mà Ngọc Long Thành nguyên bản nắm chắc thắng lợi trong tay, thì là thân thể lão đảo một chút, sắc mặt có chút tái nhợt.

Thần thể.

Thần thể thật xuất hiện!

Loại quang mang kia không thể nhìn thẳng, cổ sâu không lường được kia, tựa hồ lúc nào cũng có thể lực lượng bộc phát,

để hấn cảm giác được kiềm chế.

Đây là áp lực tâm hồn, cũng là áp chế bên trên thể chất, loại áp chế này, để đạo cốt của hấn đều âm đạm không ít.

“Tại sao có thể như vậy, thần thể thật sự có đáng sợ như vậy sao? Tiên Thiên đạo thể tại trước mặt thần thể liền thật không đáng giá nhắc tới sao? Ta không tin tưởng! !”

Hấn trong lòng điên cuồng gầm thét.

Kỳ thật hấn không biết, Tần Tử bây giờ, đã không phải là thần thể đơn thuần, mà là hấp thu Vạn Vật Mẫu Khí cùng võ vận, thần thể lần nữa thuế biến, hoặc là có thể coi là —— siêu thần thể!

Đừng nói Tiên Thiên đạo thể, liền xem như cái thần thể khác gặp được Tần Tử, cũng sẽ nhận tiên thiên áp chế!

“Ngươi, đi xuống đi.”

Tần Tử nhìn về phía Ngọc Long Thành, bá khí âm âm lại đương nhiên nói ra:

“Ta đã tới, thần tử chi vị, chỉ có thể thuộc về ta!”

“Ngươi! !”

Ngọc Long Thành nhìn hằm hằm Tần Tử.

“Nếu như ngươi không phục, ta có thể giúp một tay —— đánh tới ngươi phục.”

Tần Tử bình tĩnh nói.

Ngọc Long Thành khóe miệng co giật, đánh tới ngươi phục, đây là lời lúc trước hấn nói với Triệu Mục Thần, bây giờ bị người còn trở về.

Hấn hít sâu một hơi, áp chế nội tâm nhất gan, lạnh lùng nói:

“Trời sinh thể chất cũng không thể nói rõ hết thấy, chân chính cường đại chính là người, nếu ngươi coi là thần thể liền vô địch thiên hạ, không khỏi ếch ngồi đáy giếng!”

Chương 348: Trấn Áp, Hàng Thật Trở Về

Chương 348. Trấn Áp, Hàng Thật Trở Về

“Ha ha, nói không sai.”

Tần Tử lạnh lùng cười một tiếng, giễu cợt nói:

“Trời sinh thể chất hoàn toàn chính xác không thể nói rõ hết thấy, dù sao, có người, có thể hậu thiên đào tạo cốt của người khác, cấy ghép đến trên thân mình... Thật đúng là nhân định thắng thiên a!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, rất nhiều người lộ ra vẻ mờ mịt, mà số ít người biết chân tướng, thì là trong mắt lóe lên vẻ âm trầm.

Chuyện này, hoàn toàn chính xác ám muội.

“Người đang nói cái gì? !”

Trong mắt Ngọc Long Thành bắn ra hung quang, tựa hồ bị chạm đến vảy ngược.

“Ha ha, ta nói cái gì, trong lòng ngươi không có điểm số sao?”

Tần Tử khinh miệt lắc đầu, cũng lười nói thêm cái gì, dù sao chuyện này kỳ thật cùng hắn không quan hệ.

Nhưng không biết tại sao, hắn đối với người này mười phần chán ghét —— có lẽ là bởi vì thấy qua cái thiếu nữ tên là Ngọc Văn Thanh kia đi.

Thiếu nữ kia có tri thức hiểu lẽ nghĩa, ôn nhu, biết đại thể, lại có kiên cường kiên siêu thiếu nữ bình thường, để hắn muốn...

Một thiếu nữ tốt đẹp như vậy, tên cầm thú này vậy mà nhẫn tâm tổn thương, không chỉ có khoét xương, còn phải người đuổi giết.

Quả thực súc sinh không bằng!

“Hừ, mặc kệ ngươi có cái rắp tâm gì, hôm nay đều muốn bằng thực lực nói chuyện, thần thể, cũng cũng không phải là vô địch!”

Ngọc Long Thành hừ lạnh một tiếng, sau đó đạo cốt trước ngực phát sáng, quanh thân còn quần phù văn chói lọi, hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Ha ha, thực lực? Chỉ bằng ngươi, cũng xứng ở trước mặt ta đàm thực lực? !”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, một cỗ khí huyết bàng bạc từ thể nội khuếch tán mà ra, nháy mắt tràn ngập bầu trời, giống như một mảnh đại dương màu đỏ ngòm.

“Oanh!”

Không có bất kỳ hoa tiêu gì, hần trực tiếp một quyền oanh sát ra ngoài, cự lực vô biên nở rộ, nhất lực phá vạn pháp!

“Phốc —— “

Phù văn quanh thân Ngọc Long Thành kia âm vang nổ tung, giống như một khối đại tảng đá ném vào bên trong ruộng nước, đem mảnh lớn nòng nọc nổ bay.

“Giết!”

Ngọc Long Thành sắc mặt tái nhợt, nhưng mà hần không lùi mà tiến tới, liều mạng một cỗ ngoan kinh, tiếp tục hướng phía Tần Tử vọt tới, đồng thời nháy mắt đến.

“Đồ Thần tử!”

Trong điện quang hỏa thạch, tay phải hần giơ lên cao cao, hội tụ mảnh lớn ngân quang, hóa thành lưỡi dao, đột nhiên đánh xuống đối với thần thể Tần Tử.

Xoạt!

Khoảng cách ngắn như vậy, căn bản không có khả năng tránh né, mà phong mang một trăm này, càng làm cho da đầu run lên.

Nhưng mà, Tần Tử tay trái phát sáng, ngũ hành pháp tắc kim mộc thủy hỏa thổ dung hợp hoàn mỹ, bám vào nơi tay trên

lòng bàn tay, sau đó trực tiếp bắt lên đi.

“Đinh!”

Một tiếng vang giòn, Tần Tử bắt lấy lưỡi dao kinh khủng kia, lưỡi dao kia sụp đổ tại chỗ, mà bàn tay Tần Tử, chỉ xuất hiện một đạo bạch ngân.

“Cái này! !”

Ngọc Long Thành con người co rụt lại.

Mà Tần Tử tay trái phát lực, trực tiếp nắm lấy cánh tay của hắn, đem hắn thân thể vung lên đến, hung hăng đánh tới hướng mặt đất.

“Ầm!”

Mà Tần Tử vẫn không có buông tay, đột nhiên kéo dẩy, tiếp tục đập xuống đất, mặt đất chấn động, tiếp tục nện.

“Phanh phanh phanh...”

Mọi người chỉ thấy Ngọc Long Thành giống như cây gậy, bị không ngừng nện ở trên mặt đất, mặt đất cứng rắn bắn ra lên đại lượng đá vụn.

“A, chết đi cho ta! !”

Hồi lâu sau, Ngọc Long Thành kia nhìn như không hề có lực hoàn thủ, quanh thân bộc phát ra quang mang vô cùng mãnh liệt.

Khối đạo cốt trước ngực hắn kia quang mang vạn trượng, hội tụ vô số phù văn, giống như phản ứng tổng hợp hạt nhân, sinh ra năng lượng khó mà hình dung.

“Hừ, nghĩ hay lắm!”

Tần Tử tay trái đem hắn kéo dẩy, sau đó tay phải thành trảo, trực tiếp quán xuyên vị trí trung ương lồng ngực của hắn.

“Phốc xích!”

Trước ngực của hắn xuất hiện một cái lỗ xuyên trước sau.

Mà tay phải Tần Tử từ trong cái xuyên qua, trong tay máu me đầm đìa, cầm một khối đạo cốt tuyết trắng hùng hực quang diễm dâng lên

“Cái này... Cái này...”

Mọi người kinh ngạc nhìn một màn này.

Quá rung động.

Quá ác độc!

Vị thần thể này dùng phương thức thô bạo nhất, cường thế nghiền ép Tiên Thiên đạo thể, đồng thời trực tiếp đào ra đạo cốt!

“Thiếu chủ! !”

“Oắt con, ngươi thật là ác độc!”

Trên quảng trường, cường giả Ngọc gia lập tức sắc mặt đại biến, thậm chí trong mắt mọi người bắn ra sát ý, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“A —— “

Ngọc Long Thành tựa hồ ngốc trẻ trong nháy mắt, sau đó kịp phản ứng, phát ra kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Hắn giãy dụa tại trong tay Tần Tử, giống như một con vẹt bị bắt lại, đang lung tung bay nhảy.

“Liên thực lực điểm ấy, còn muốn tranh đoạt thần tử chi vị, thật sự là không biết lượng sức.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó tiện tay đem ném ra khỏi chiến đài, tùy ý giống như ném rác rưởi.

Sau đó cũng không để ý tới ánh mắt cừu hận tộc nhân Ngọc gia, mà là nhìn về phía Thôn Nhật cung chủ, nói ra:

“Mời tuyên bố kết quả đi.”

Thôn Nhật cung chủ nhìn chằm chằm Tần Tử một chút, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

“Tốt!”

Hắn liếc nhìn mọi người, uy nghiêm nói ra:

“Chư vị, hôm nay thần tử tranh cử kết quả đã ra tới, tân nhiệm thần tử Thôn Nhật đế cung ta chính là... Ân, ngươi tên là gì?”

Thôn Nhật cung chủ không biết đệ tử đại trưởng lão tên gọi là gì, bởi vì đại trưởng lão thích thừa nước đục thả câu, trước đó

chưa nói qua.

“Tần Tử.”

Tần Tử bình tĩnh nói.

Thôn Nhật cung chủ gật gật đầu, nụ cười trên mặt, tiếp tục nói ra:

“Tân nhiệm thần tử, chính là Tần...”

“Chậm đã! !”

Ngay tại cái thời điểm này, một giọng già nua vang lên, sau đó, một đạo quang mang từ phía trên bên cạnh gào thét mà tới.

“Oanh long long!”

Uy áp cấp bậc Võ Đế không chút kiêng kỵ khuếch tán ra đến, giống như cuồng phong quyền bát phương, thổi đến rất nhiều người ngã trái ngã phải.

“Đây là...”

“Đại trưởng lão? !”

Có người kinh hô một tiếng, bởi vì người cường thế chạy đến kia, là một cái lão giả tóc trắng hắc bào uy nghiêm—— đại trưởng lão Thôn Nhật đế cung.

Mà bên cạnh đại trưởng lão, còn đi theo một người thanh niên mặc kim sắc trường bào, người này dáng người thẳng tắp, phong thần như ngọc.

Thanh niên Kim bào khí chất siêu phàm.

Hắn giống như tuyết đại thần vương, nhàn nhạt liếc nhìn bát phương, tựa hồ thiên hạ rộng lớn, bên trong cùng thế hệ, hắn là vua!

Chương 349: Tần Bé Heo Ngu Ngu

Chương 349. Tần Bé Heo

Ngu Ngơ

Thôn Nhật cung chủ nhìn một chút thanh niên kim bào, lại nhìn Tần Tử trên chiến đài, sừng sốt một chút hiếm thấy.

Loại tràng diện quỷ dị này, Võ Đế cũng phải mộng bức.

Mà những người khác ở đây, cũng lặng ngắt như tờ.

“Thật ngại quá, chúng ta trên đường gặp được một điểm phiền phức, chậm trễ một chút... Không tới chậm a?”

Đại trưởng lão cười khổ nói.

Biểu lộ Thôn Nhật cung chủ có chút mất tự nhiên chỉ vào thanh niên kim bào, hỏi: “Người trẻ tuổi này là...”

“A, đây chính là vị đệ tử ta thu kia, Kim Triền, trước đó không phải đã nói sao, thần thể khoáng thế.”

Đại trưởng lão vừa cười vừa nói.

Xoạt!

Sắc mặt của mọi người đều trở nên đặc sắc, tất cả mọi người nhìn về phía Tần Tử, sau đó hai mặt nhìn nhau.

Thôn Nhật cung chủ cũng rất cục ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, hần hít sâu một hơi, tay phải chậm rãi chỉ hướng Tần Tử:

“Vậy hần là ai?”

Đại trưởng lão ngăn người:

“Ta không biết a, ngươi hỏi ta làm cái gì, không phải hần là ta hỏi ngươi sao? Đây là ai a? Đế cung có người như vậy?”

Da mặt Thôn Nhật cung chủ co quắp mấy lần, sau đó, một loại cảm giác bị lừa gạt phần nộ cùng xấu hổ xông lên đầu.

Xoạt!

Hần đột nhiên quay đầu, ánh mắt lẳng lệ nhìn về phía Tần Tử, nghiêm nghị chất vấn:

“Người đến cùng là ai? !”

Dát? ?

Nhìn thấy cái này một màn, Tần Tử cũng hoàn toàn mộng
—— tình huống như thế nào, không phải bọn hắn để cho ta tới
tham gia thần tử tranh cử sao?

Đột nhiên không nhận trưởng? ?

Hắn hít sâu một hơi, nhìn về phía Thôn Nhật cung chủ, không
kiêu ngạo không tự ti nói ra:

“Ta nói, ta gọi Tần Tử, là đến tham gia tranh cử thần tử.”

“Ai bảo ngươi tới? !”

Thôn Nhật đế cung áp chế phần nộ trong lòng, lạnh lùng hỏi.

“Không phải là các ngươi để ta đi vào sao? Ta trước đó đều
nói a, có vị trưởng lão khảo sát, để cho ta tới tham gia tranh cử
thần tử.”

Tần Tử lý trực khí tráng nói.

Hắn chưa hề nói láo!

Trước đó nói như thế nào, hiện tại vẫn là nói như thế, quân tử
thản nhiên, tiểu nhân giấu diếm.

Thôn Nhật cung chủ da mặt run rẩy, người này trước đó đích
thật là nói như vậy, nhưng là hắn vào trước đó liền cho rằng,
người này là đệ tử đại trưởng lão, cho nên mới náo động lên
trò cười hiện tại.

Nhưng mà, hắn càng phần nộ.

Bởi vì cái này rõ ràng là người này cố ý gây nên, cố ý chế tạo
hiểu lầm, đây cũng không phải là nói lung tung, cái này rõ
ràng chính là có chuẩn bị mà đến!

“Nói bậy nói bạ! !”

Thôn Nhật cung chủ phần nộ nói:

” Thôn Nhật đế cung ta chưa từng có người khảo sát qua
ngươi, là vị trưởng lão nào, ngươi nói ra đây, ta để hắn cùng
ngươi ngay mặt đối chất!”

“Cái này...”

Tần bé heo mộng. tại chỗ

Hắn đầu óc một mảnh trống không.

Hắn biết, mình nên tới trải cử thần tử Thôn Nhật đế cung——
mà đám người này lại cố tình lừa hắn, rõ ràng chính là biết
chắc hắn không rõ thân phận vị trưởng lão kia, dù sao, vị
trưởng lão kia cũng không có nói cho hắn biết a! !

“Các ngươi... Rõ ràng chính là các ngươi để cho ta tới tham
gia tranh cử thần tử, làm sao, hiện tại lại muốn không nhận
sao? !”

Tần Tử giận dữ hét:

“Trước đó ta nói đến rõ ràng, là một vị trưởng lão để cho ta tới
tranh cử thần tử, các ngươi trước đó không nói có vấn đề, hiện
tại ta thắng, các ngươi liền nói không có khảo sát qua ta, các
ngươi đây là đánh mặt mình, hay là xem người trong thiên hạ
khi đồ dân? !”

Lập tức, mọi người hai mặt nhìn nhau.

Chuyện này, bọn hắn cũng cảm giác lộ ra quỷ dị, trong lúc
nhất thời cũng không biết đến cùng ai nói là sự thật.

Bởi vì, cái này có lẽ dính đến quyền lực chi tranh bên trong
một cái tông môn, cho nên song phương cũng có thể đang nói
láo...

“Hừ, bản tọa trước đó nghĩ lầm ngươi là đệ tử đại trưởng lão,
mà ngươi chỉ nói qua loa, nhìn như giải thích một chút, nhưng
thật ra là chấp nhận cái thân phận này, chỉ có chút ấy tâm tư,
giấu giếm được bản tọa? !”

Thôn Nhật cung chủ lạnh lùng nói.

“Các ngươi... Quả thực không thể nói lý! Đường đường Thôn
Nhật đế cung, liền thua không nổi như thế sao? Trước đó còn
nói hay, hiện tại ta tấn vát vả khỗ đánh xong, các ngươi lại
không nhận, cái này cùng ăn quyết khác nhau ở chỗ nào!”

Tần Tử cười lạnh nói:

” Các ngươi có cái đức hạnh này, cũng dám gọi Thôn Nhật đế
cung, không bằng đổi tên là ăn quyết tông đi! !”

“Làm càn —— “

Thôn Nhật cung chủ gầm thét một tiếng, một cỗ uy áp nở rộ mà ra, trực tiếp đem Tần Tử trấn áp trên mặt đất, uy nghiêm nói:

“Bản tọa chẳng cần biết ngươi là ai phái tới, có gì rắc tâm, nhưng là tại ta Thôn Nhật đế cung quấy rối, chỉ có một con đường chết! !”

Tần bé heo bị đặt ở trên mặt đất, gương mặt sát mặt đất, bị đè ép giống một cái bánh, nhìn mập phì.

Nhưng là hắn không bao giờ nhận thua.

Cho dù là bị đặt ở trên mặt đất, vẫn không phục hừ hừ lấy:

“Thôn nhật địa cung, các ngươi thua không nổi!”

“Các ngươi rõ ràng chính là ghen ghét.”

“Các ngươi nhìn thấy một cái dã tu ngẫu nhiên tu luyện Thôn Nhật đế kinh như vậy, vậy mà nghiền ép đệ tử các ngươi tử mị bồi dưỡng, để các ngươi trên mặt không ánh sáng, cho nên các ngươi ác ý chèn ép ta!”

” Tất cả đệ tử Thôn Nhật đế cung đều là phế vật, mặc kệ ai làm thần tử, đều chỉ là phế vật, bởi vì kia là ta bố thí cho hắn!”

“Thôn Nhật đế cung, không gì hơn cái này! Ha ha ha!”

Mọi người nghe vậy, hai mặt nhìn nhau.

Bọn hắn lần nữa nhớ tới phong cách vô địch Tần Tử trước đó, loại cường đại kia, bên trong cùng cảnh, gần như có thể quét ngang hết thảy!

Bọn hắn vẫn là không nghĩ ra.

Người trẻ tuổi kia đến cùng là chuyện gì xảy ra, bởi vì từ tình hình trước mắt đến xem, gia hỏa này hoàn toàn chính xác giống như là tới quấy rối.

Nhưng là...

Hắn bị gì thế? ! !

Trước mắt bao người, lẻ loi một mình chạy tới Thôn Nhật đế cung quấy rối, cái này rõ ràng chính là đi tìm cái chết!

Nếu như là một người phế vật, có khả năng là cố ý muốn chết, thế nhưng là gia hỏa này thiên phú kinh điển như thế, trạng

thái Võ Đế chi tư tuyệt đối, thậm chí có hi vọng đạt tới cực cảnh trong truyền thuyết!

Một người như vậy, sẽ tự mình muốn chết sao?

Không nghĩ ra, không nghĩ ra a! !

Chương 350: Thần Thể Với Thần Thể

Chương 350. Thần Thể Với Thần Thể

Mà lúc này, một đạo thanh âm lãnh ngạo vang lên:

“Một cái phế vật bị giẫm tại dưới chân, cũng có tư cách kêu gào?”

Chỉ thấy thanh niên kim bào kia chậm rãi đi ra.

Đôi mắt kim sắc kia của hắn nhìn xuống Tần Tử, như thiên thần ở trên cao nhìn xuống, thản nhiên nói:

“Ta nếu như muốn thần tử chi vị, dễ như trở bàn tay, cần gì ngươi đến bố thí? Ngươi... Là cái thá gì?”

Tần Tử ngơ ngác nhìn về phía thanh niên kim bào.

Hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ, mình có một ngày sẽ bị một cái người trẻ tuổi cùng thế hệ miệng pháo xỉ nhục chà đạp.

Hắn thế nhưng là Tần miệng pháo a!

Hắn hít sâu một hơi, sau đó cười lạnh:

“Ha ha, hỏ xuống đồng bằng bị chó khinh, ngươi cũng liền cái này thời điểm dám ở trước mặt ta cao cao tại thượng thôi, cái này cùng đi theo chó phía sau chủ nhân sửa loạn có gì khác biệt?”

“Hả? !”

Trong mắt Kim Triển bắn ra lảng lệ quang mang, lạnh lùng nói:

“Xem ra, ngươi còn không có nhận thức đến mình nông cạn vô tri.”

“Đã như vậy, ta không ngại để ngươi nhìn xem như thế nào là cường đại, không biết đến thời điểm đó, ngươi nằm sấp trên mặt đất lại sẽ cảm tưởng cỡ nào.”

“Ha ha.”

Tần Tử nở nụ cười “nông cạn”.

Kim Triển nhìn thấy Tần Tử biểu lộ khinh thường “Vô tri không sợ”, trong lòng cũng dâng lên một cỗ lửa giận vô hình.

Hắn chấp tay nói đối với Thôn Nhật cung chủ:

“Mời cung chủ buông ra người này, để ta trấn áp hắn, để hắn thua tâm phục khẩu phục, cũng coi như cho người trong thiên hạ một cái công đạo!”

Xoạt!

Lập tức, mọi người nhao nhao kích động lên.

Hai đại thần thể quyết đấu!

Đây là kỳ quan ngàn năm hiếm thấy a.

Mà Thôn Nhật cung chủ lại là gặp khó khăn, bởi vì hắn biết rõ Tần Tử cường đại, coi như Kim Triển cũng là thần thể, nhưng vạn nhất... Thua thì làm sao bây giờ?

Nếu là ngay cả Kim Triển đều thua, như vậy tấm màn che sau cùng Thôn Nhật đế cung cũng bị mất, đến thời điểm đó, người trong thiên hạ đều sẽ biết, thế hệ trẻ tuổi Thôn Nhật đế cung, đều bị một người trẻ tuổi đánh cho tan tác.

Coi như thần tử, cũng là bại tướng dưới tay!

Cái hậu quả này là rất nghiêm trọng.

So sánh dưới, trực tiếp đem cái gia hỏa quấy rối này nghiền chết, nghiền xương thành tro, phong hiểm trong đó liền nhỏ đi rất nhiều.

Nhưng mà cứ như vậy, lại có hiểm nghi không dám ứng chiến, ngay trước mặt vô số cường giả, khó tránh khỏi sẽ để người

mượn có.

“Cung chủ, vì sao do dự?”

Đại trưởng lão nhìn thấy Thôn Nhật cung chủ không có lập tức buông ra Tần Tử, lập tức bí mật truyền âm hỏi.

“Cái tiểu tử này rất bất thường, mà lại cũng là thần thể, mười phần cường đại, ta sợ cái đệ tử này của ngươi bắt không được.”

Thôn Nhật cung chủ truyền âm nói.

“Cũng là thần thể? !”

Đại trưởng lão trong lòng hoảng sợ, bên trong cùng thể hệ, thần thể cùng thần thể là rất khó gặp phải.

Nghe nói cái này cùng khí vận có quan hệ, lại cùng thân thể với nhau, mà một khi gặp được, tất nhiên là long tranh hổ đấu.

Đại trưởng lão nghĩ nghĩ, hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định nói:

“Cung chủ, để Kim Triển đi thôi, ta tin tưởng hắn!”

” Thực lực Kim Triển ta là biết đến, ta tin tưởng coi như tại bên trong thần thể, hắn cũng là mạnh nhất!”

“Cùng hắn sinh ở một thời đại, là những người trẻ tuổi này bất hạnh, những người trẻ tuổi này, chú định chỉ có thể là đá đặt chân cho hắn!”

Đại trưởng lão càng nói càng tự tin.

Nói xong lời cuối cùng, chính mình cũng tin tưởng vững chắc không nghi ngờ —— đồ nhi Kim Triển của hắn, có cực cảnh chi tư!

Thôn Nhật cung chủ nhìn kỹ Kim Triển vài lần, phát hiện người trẻ tuổi này hoàn toàn chính xác bất phàm, từ bên trên tướng mạo nhìn, có long bàn hổ cứ chi tướng, đồng thời ẩn ẩn có thiên địa đại thể hội tụ lên đỉnh đầu, tử khí đông lai.

Cao quý không tả nổi!

Nếu là nửa đường không có ngoài ý muốn, người như này, tương lai rất có thể trở thành một phương cự đầu, đứng tại đỉnh phong toàn bộ Cửu Thương giới!

“Tốt! !”

Cuối cùng, Thôn Nhật cung chủ lựa chọn tin tưởng, bởi vì đại trưởng lão từ trước đến nay ôn trọng, hãn tin tưởng đối phương sẽ không nói nhảm.

Xoạt!

Tay phải hãn vung lên, cổ uy áp vừa áp chế bắt đầu Tần Tử tiêu tán, lập tức, toàn thân Tần Tử đều thư thả.

Chỉ cảm thấy núi lớn ép ở trên người đột nhiên dọn đi rồi, một cổ cảm giác hạnh phúc trước nay chưa từng có đánh tới.

Hãn vậy mà liền giống như một cái chữ “Thái”, nằm rạp trên mặt đất ngủ thiếp đi, mặt đất dưới thân thể dần dần có nước đọng khuếch tán ra tới.

Kia là mồ hôi!

Tại phía dưới Võ Đế uy áp, mỗi một khối cơ bắp trên người hãn đều đang vận chuyển siêu phụ tải, thừa nhận cổ trọng lượng kia, bây giờ cổ áp lực kia biến mất về sau, thân thể của hãn thoát lực, mồ hôi tự nhiên điên cuồng trào ra.

“Bắt đầu.”

Kim Triển mày nhíu lại một chút, nói.

Tần Tử không có động tĩnh.

Thậm chí sử dụng tay gãi gãi cái mông, sau đó tiếp tục nằm sấp ngủ, thật giống như một con chó con mệt muốn chết rồi.

Kim Triển thấy người này vậy mà không nhìn hãn, lập tức sắc mặt có chút khó xử, gia tăng thanh âm quát lớn:

“Bắt đầu! !”

Tần Tử vẫn là không nhúc nhích.

Kim Triển ánh mắt lảng lệ, sau đó tay phải vung lên, một đạo sắc bén kim quang bắn về phía dưới hông Tần Tử.

Cũng chính là phần”, ” của cái chữ “Thái” kia. (chữ thái tiếng trung là - 太)

“Vụt! !”

Kim quang giống như lợi kiếm, một nửa đều cắm vào mặt đất cứng rắn, sau đó từ trên xuống dưới chậm rãi tiêu tán.

Mà Tần Tử lại biến mất tại nguyên chỗ, trên mặt đất tựa hồ có một cái dấu hình người.

“Thừa dịp thời điểm ta nghỉ ngơi đánh lén ta, ngươi quả nhiên vẫn là sợ bại bởi ta.”

Tần Tử đứng tại cách đó không xa, thản nhiên nói:

“Mà lại, vị trí ngươi công kích này cũng rất đáng được suy nghĩ sâu xa, ta nghĩ, ngươi nhưng thật ra là ghen ghét.”

“Hỗn trưởng! !”

Kim Triển nghe được nhục nhã trong đó, lập tức sắc mặt xanh xám, ngang nhiên xuất thủ.

“Oanh!”

Tay phải hắn đột nhiên nắm tay, năm ngón tay cùng lòng bàn tay va chạm, phát ra thanh âm tiếng sấm, đồng thời có từng đạo kim sắc liên tục phun ra ngoài, sau đó lại nhanh chóng hội tụ trở về, ngưng tụ tại trên nắm tay.

“Thập Phương Câu Diệt!”

Chương 351: Thần Thể Với Thần Thể

Chương 351. Thần Thể Với Thần Thể

Kim Triển nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế ngất trời, một cỗ đại thế hùng hậu hội tụ tại bên trong một quyền này, thẳng hướng Tần Tử.

“Thật mạnh!”

Trong lòng Tần Tử có chút rung động, hấn vậy mà từ bên trong một quyền này, cảm nhận được áp lực thực lớn, thậm chí là cảm giác nguy cơ trí mạng.

“Hấn là tu vi cao hơn ta, là hoàng giả tam kiếp!”

Gần như trong nháy mắt, Tần Tử minh bạch mấu chốt của vấn đề, sau đó cũng không dám chủ quan, thi triển thần thông.

“Đại Nhật Sơ Sinh Ngư Long Vũ!”

Hấn hai tay huy động, lực lượng bàng bạc khuếch tán mà ra, tại không trung huyền hóa ra một mảnh biển cả xanh thẳm, kinh đào hải lãng.

Mà bên trong biển cả, chậm rãi dâng lên một vòng mặt trời đỏ to lớn, đem biển cả đều chiếm cứ một nửa, nóng bỏng vô biên.

Cùng lúc đó, lấy vòng mặt trời đỏ kia làm bối cảnh, chín đầu long ngư kim sắc nhảy ra mặt nước, hóa thành từng đầu chân long.

“Oanh long long! !”

Chín đầu chân long kéo lấy vòng mặt trời đỏ khổng lồ kia, hướng phía Kim Triền nghiền ép mà đi, giống như cửu long kéo quan tài, đại khí bàng bạc!

“Oanh —— “

Quyền quang của Kim Triền đâm vào phía trên chân long, lập tức, chín đầu chân long bị xé nát, giống như pho tượng nổ tung.

Nhưng cùng lúc đó, cái đạo quyền quang kia cũng tiêu tán.

Mà vòng mặt trời đỏ to lớn kia, lại là mượn quán tính, hướng phía Kim Triền nghiền ép mà đi.

“Giết! !”

Kim Triền cánh mở ra hai tay, một đạo hư ảnh Kim Sí Đại Bằng khổng lồ, giống như Võ Hồn từ sau lưng của hấn từ từ bay lên, sau đó hướng phía vòng mặt trời đỏ kia lao xuống mà ra, lần nữa phát ra va chạm đáng sợ.

“Oanh long long! ! !”

Quang mang chói mắt, tựa hồ muốn thôn phệ hết thấy, làm cho tất cả mọi người đều mở mắt không ra, sóng xung kích như cự lang khuếch tán.

Mà còn không đợi bạo tạc tiêu tán.

Tần Tử cùng Kim Triển đồng thời xông về đối phương, sau đó tại trung ương bạo tạc đụng vào nhau, bắt đầu kịch liệt vật lộn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

“Keng! Keng! Keng!”

Từng đạo tiếng vang, từ trung tâm vụ nổ truyền ra không ngừng, quang mang cùng sóng xung kích một đợt tiếp một đợt khuếch tán mà ra, hai người thật giống như chiến đấu tại bên trong mặt trời, tràn diện mười phần rung động.

“Cái này, đây quả thật là hai cái người trẻ tuổi Giới Hoàng cảnh sơ kỳ sao, sức chiến đấu cỡ này... Khủng bố như vậy!”

“Thần thể, đây chính là thần thể!”

“Cho dù là cách xa như vậy, đều có thể cảm nhận được cỗ khí tức cương mãnh không đúc kia, ta, ta...”

Mọi người nhao nhao sợ hãi thán phục, rung động tại hai vị thần thể này cường đại, mà có chút nữ tử, thì là đứng ở trong vũng nước.

Bên trong quang mang cuồng bạo.

Chiến đấu đã đến gay cấn, Tần Tử gặp phải trận chiến gian nan nhất từ khi tu luyện đến nay, trên thân thậm chí xuất hiện từng đạo vết máu.

Thật giống như đồ sứ bị nứt một vết, tựa hồ toàn bộ thần thể đều muốn vỡ ra, hóa thành một chỗ mảnh vỡ!

Đương nhiên, Kim Triển cũng không chịu nổi, thậm chí, vết rách trên người hắn so với Tần Tử càng nhiều, tựa hồ sắp không chịu nổi.

“Đây không có khả năng! Bên trong cùng thể hệ, làm sao có thể có người có thể cùng ta địch nổi, ta là thần thể, trấn áp hết thấy!”

Kim Triển giận dữ hét.

Sau một khắc, trong cơ thể của hắn tách ra kim quang vạn trượng, thật giống như chất lỏng hoàng kim dung thành, đem thân thể hắn bao trùm, sau đó, vết rách trên người hắn nhanh chóng dính hợp, thật giống như pho tượng hoàng kim bị một lần nữa đổ bê tông!

“Keng! !”

Nắm đấm hai người đồng thời đánh vào ngực đối phương, Tần Tử bay ngược mười mấy mét, mà Kim Triển vững như Thái Sơn.

” Thử đoạn cường hóa? Ta cũng có!”

Tần Tử nhìn vết tích quyền ấn một chút, hừ lạnh một tiếng, sau đó quả quyết thi triển Vu Tôn Luyện Thể kinh!

“Ong ong ong!”

Lập tức, thân thể của hắn phát sáng, tất cả vết rách cũng cấp tốc biến mất, đồng thời thân thể cấp tốc cất cao, bên ngoài thân hiện ra đồ án phù văn huyền ảo, lưu chuyển lên quang trạch kim loại không thể phá vỡ!

“Vu Tôn Luyện Thể kinh? !”

Mà lúc này, trên quảng trường, vị Võ Đế đến từ Vu Thần điện kia đột nhiên từ bên trên liền xa đứng lên, trong mắt bắn ra vô tận phong mang.

Tốt!

Cái tiêu tử, này không gần như chỉ ở Thôn Nhật đế cung quấy rối, thậm chí ngay cả công pháp truyền thừa Vu Thần điện bọn hắn cũng học lén!

Thật can đảm, thật sự là thật can đảm! !

“Người này dám đến Thôn Nhật đế cung quấy rối, rất có thể là có tổ chức có dự mưu.”

“Nói cách khác, sau lưng của hắn rất có thể có cường giả, sẽ tại thời khắc mấu chốt cứu hắn thoát thân.”

” Cường giả sau lưng của hắn đã có lòng tin có thể cứu hắn rời đi Thôn Nhật đế cung, tất nhiên không phải ta có thể ngăn cản.”

“Cho nên... Ta cần hướng tông môn cầu viện!”

Vị Võ Đế Vu Thần điện này có mạch suy nghĩ rất rõ ràng, gần như nháy mắt, liền làm ra quyết định.

Hắn đầu tiên là yên lặng đem chuyện nơi đây truyền về Vu Thần điện, sau đó lại yên lặng bố trí tọa độ truyền tống.

Vu Thần điện có một môn thần thông truyền tống cường đại, chỉ cần có tọa độ, cường giả Võ Đế có thể tùy thời truyền tống tới!

“Hừ! Học lén truyền thừa Vu Thần điện ta, còn dám trắng trợn dùng đến... Hôm nay, liền để ngươi mọc cánh khó thoát!”

Vị này Võ Đế âm thầm cười lạnh.

Mà lúc này, trên chiến đài chiến đấu càng thêm kịch liệt, đạt đến cao trào chân chính, tiếng va đập càng thêm mãnh liệt.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Trong nháy mắt, hai người đã va chạm mấy chục lần, đồng thời mỗi lần đều thế đại lực trầm, chấn động đến đất rung núi chuyển.

“Ta là thần thể, có thể trấn áp hết thảy!”

Kim Triển nổi giận gầm lên một tiếng, chuẩn bị liều chết đánh cược một lần.

“Ai mà không biết chứ?”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, hội tụ quanh thân lực lượng, ngang ngược đụng tới, giống như hỏa tinh đụng Địa Cầu!

“Oanh —— “

Bên trong quang mang mãnh liệt, một đạo hắc ảnh chậm rãi bay rút ra ngoài, thật giống như nhảy dựng lên ném rỏ, thân thể ngược lại về sau tại không trung.

Đây là động tác chậm.

Thời gian phẳng phát giảm tốc bình thường, mọi người ngo ngác nhìn một màn này, ngay cả tốc độ chớp mắt đều thả chậm.

“Loảng xoảng!”

Khi thân thể Kim Triển rơi xuống đất, về sau mọi người ở đây đột nhiên kịp phản ứng, sau đó từng cái tâm tình trở nên nặng nề.

Bại!

Thần thể Thôn Nhật đế cung bại.

Nói cách khác, một khối tấm màn che sau cùng Thôn Nhật đế cung, tại trước mắt bao người bị phá tan thành từng mảnh!

Chương 352: Tần Xuyên Xuất Thủ

Chương 352. Tần Xuyên Xuất Thủ

Làm người chứng kiến, trong lòng bọn hắn lúc này có loại áp lực vô hình, thậm chí hận không thể lập tức rời đi.

Mắt thấy sự tình người khác nghèo túng, là rất có thể sẽ bị diệt khẩu —— mặc dù, Thôn Nhật đế cung còn không chắc chắn làm như thế.

“Cái gọi là thần tử, không gì hơn cái này! Chỉ là thần tử của ăn quyết tông, hiện tại coi như cho ta, ta cũng khinh thường!”

Tần Tử đứng ngạo nghễ tại tại chỗ, ngạo nghễ nói.

“Làm càn! !”

Thôn Nhật cung chủ trong mắt bắn ra sát ý lẫm lẫm, lạnh lùng nói:

“Hôm nay, Thôn Nhật đế cung ta bởi vì ngươi mà mất hết thể diện, bất kể là ai phải ngươi tới, ngươi cũng đừng nghĩ sống mà đi ra Thôn Nhật đế cung!”

Oanh!

Hắn một bàn tay quét ngang mà ra, giống như thiên băng địa liệt, càn khôn đều đang run sợ, muốn đem Tần Tử ép thành tro bụi.

“Ai, một đời tuyệt thế yêu nghiệt, như vậy vẫn lạc.”

“Cần gì chứ, tội gì khổ như thế chứ...”

“Vẫn là quá xúc động a.”

Rất nhiều người đều lộ ra vẻ tiếc hận, thậm chí quay đầu đi chỗ khác, không đành lòng nhìn thấy một màn huyết tinh tiếp theo.

“Oanh long!”

Nhưng mà sau một khắc, một tiếng vang thật lớn khuếch tán ra đến, nương theo lấy sóng xung kích hạo đặng, đem rất nhiều người đều tung bay ra ngoài.

“Không đúng, đây là!”

Một số người nháy mắt kịp phản ứng, bởi vì đây không phải thanh âm chụp chết một con giun dế, mà là thanh âm hai cỗ lực lượng va chạm.

Quả nhiên.

Thời điểm khi bọn hắn ngưng thần nhìn lại, phát hiện trước người thanh niên áo đen kia, đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh áo trắng.

Người kia đứng chấp tay, tay áo bông bành, một cỗ cảm giác thoải mái lan tràn ra, nhưng là... Khuôn mặt mơ hồ, nhìn không rõ bộ dáng!

“Cha.”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng, hắn liền biết cha sẽ không rút hắn mặc kệ, thời khắc mấu chốt khẳng định sẽ xuất hiện.

“Ừm, biểu hiện không tệ.”

Lúc này, kiếm lời hơn bốn nghìn điểm giá trị gọi cha để tâm tình Tần Xuyên thật tốt —— Tiên Thiên đạo thể Ngọc Long Thành giá trị một ngàn, thần thể Kim Triền giá trị ba ngàn!

Bởi vì đều là hoàng giả, hơn nữa còn có được thể chất đặc thù, có đại đế chi tư, cho nên giá trị rất cao.

“Ha ha, khó trách dám đến ta Thôn Nhật đế cung giương oai, quả nhiên có chỗ ỷ vào, bắt quá... thực lực Võ Đế lục nguyên, muốn tại Thôn Nhật đế cung ta giương oai, còn không đủ!”

Thôn Nhật cung chủ lạnh lùng nói.

Hắn trong lòng cũng cảm giác rất quái dị, hắn là Võ Đế lục nguyên, mà đối phương cũng vừa đúng Võ Đế lục nguyên—— cái này tựa như là có chuẩn bị mà đến a!

Nhưng nói là có chuẩn bị mà đến đi, cũng không đúng.

Bởi vì Thôn Nhật đế cung còn có lão tổ mạnh hơn, thực lực Võ Đế lục nguyên muốn giết ra Thôn Nhật đế cung, cũng rất không có khả năng.

“Có đủ hay không, thử một chút liền biết.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Chết!”

Thôn Nhật cung chủ lưỡi nhác nói nhảm, hai tay chấp tay trước ngực giống như hòa thượng, đột nhiên sau một khắc, vô tận quang mang từ bốn phương tám hướng hướng phía Tần Xuyên bao khóa mà đi, hóa thành một viên mặt trời, đem phụ tử Tần Xuyên phong tỏa tại trong đó.

Lò luyện mặt trời!

Nhiệt độ nơi đó, đạt đến tình trạng vô cùng kinh dị, Võ Đế bình thường lâm vào trong đó, cũng phải hóa thành tro tàn!

“Điều trùng tiểu kỹ.”

Tần Xuyên đang muốn xé rách cái lò luyện mặt trời này, thế nhưng là sau một khắc, hắn cảm ứng được cái gì, lập tức lựa chọn nhường...

“Ông —— “

Chỉ thấy một cổ hào quang màu đỏ thắm, từ thể nội Tần Tử phun ra ngoài, hóa thành chín cái phượng hoàng, hướng phía bốn phương tám hướng bay lượn mà ra.

“Tê lạp!”

Gần như trong nháy mắt, lò luyện mặt trời kia chia năm xẻ bảy, thậm chí những cái mặt trời hỏa diễm kia, cũng giống như

áng vàng đầy trời, bị chín cái phượng hoàng nuốt lấy.

“Rít gào —— “

Chín cái phượng hoàng kia xoay quanh mà lên, cuối cùng tại đỉnh đầu Tần Tử, ngưng tụ thành một cái lof xích hồng, để uy ngập trời.

“Đế khí!”

“Cái tiểu tử này lại có Đế khí!”

Có người lên tiếng kinh hô, bởi vì liền xem như rất nhiều Võ Đế, cũng đều không có Đế khí, quá khan hiếm.

“Bất quá, cái Đế khí này có chút quen mắt a...”

“Ta nhớ ra rồi, là Đế khí Thiên Hằng tộc—— Cửu Hoàng lô! Người này là gian tế Thiên Hằng tộc!”

“Cái gì? !”

“Thiên Hằng tộc cũng dám trắng trợn ra quấy rối, căn bản không có đem ta Cửu Thương nhân tộc đề vào mắt! Muốn chết!”

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, lập tức, tất cả mọi người ở đây đều kích động lên, sau đó từng cái mắt lộ ra hung quang.

Mà Tần bé heo thì là mộng.

“Cái này... Cái này...”

Hắn tại Thôn Nhật đế cung đảo loạn, còn có thể chạy trốn, dù sao Thôn Nhật đế cung còn làm không được một tay che trời.

Nhưng là một khi bị làm thành gian tế Thiên Hằng tộc, vậy vấn đề coi như nghiêm trọng, đến thời điểm đó chính là toàn bộ nhân tộc công địch, thậm chí là toàn bộ Cửu Thương giới công địch, phóng nhãn Cửu Thương giới, không có hấn đất dung thân!

“Nguyên lai là gian tế Thiên Hằng tộc, dám đến ta Thôn Nhật đế cung làm càn, quả thực là tự tìm đường chết!”

Thôn Nhật cung chủ cười lạnh một tiếng, sau đó tay phải đột nhiên nâng lên, quát to một tiếng đối bầu trời:

“Oanh long long!”

Lập tức, trên không chủ điện Thôn Nhật đế cung, xuất hiện một đạo vòng xoáy màu vàng óng, bên trong vòng xoáy kia chậm rãi lộ ra một thanh thần kiếm.

Toàn thân nó kim hoàng, tản ra quang mang uy nghiêm, chuôi kiếm vẩy rồng bao trùm, mà thân kiếm quán quanh lấy lõi điện kim sắc, tràn ngập thẩm phán chi uy!

“Là Thôn Nhật đế kiếm!”

“Đây là bội kiếm năm đó Thôn Nhật đại đế, cũng là truyền thừa chi kiếm của Thôn Nhật đế cung, chỉ có cung chủ mỗi một đời mới có thể chưởng không!”

” Đế khí thật cường đại!”

Mọi người kinh hô, thậm chí có người lộ ra vẻ sùng kính.

Mà lúc này, chuôi kiếm này giống như một đầu linh xà, xẹt qua một đạo đường cong duyên dáng tại không trung, hướng phía Thôn Nhật cung chủ bay đi.

Thôn Nhật cung chủ nhếch miệng lên.

Hắn chân phải đạp mạnh, thân thể đột nhiên đăng không mà lên, tay phải giơ cao, chuẩn bị bắt lấy thanh kiếm kia.

Chương 353: Lão Tổ Thôn Nhật Đế Cung Ra Mặt

Chương 353. Lão Tổ Thôn Nhật Đế Cung Ra Mặt

Nhưng mà đột nhiên...

“Hưu!”

Một đạo hắc ảnh từ trước mắt hắn phóng lên tận trời, bá một tiếng liền lên, nhanh hơn hắn một bước!

Thật giống như nhảy dựng lên đoạt bóng rổ, vừa nhảy dựng lên, lại phát hiện có người nhảy cao hơn so với hắn, hắn nhìn thẳng qua, chỉ có thấy được số ở quần áo đối phương, hoặc là quần áo bay lên chỉ còn cái rốn...

“Oanh! !”

Sau một khắc, một đạo lực lượng bài sơn đảo hải từ trên hướng xuống dưới đè ép xuống, kia là một cái chân, từ đỉnh đầu hắn chém thẳng mà xuống.

“Cản!”

Thôn Nhật cung chủ sắc mặt đại biến, hai tay nắm tay giao nhau lên đỉnh đầu, thân thể nở rộ kim quang, tựa hồ hóa thành một viên trứng vàng to lớn.

Nhưng mà.

Thời điểm một chân kia đánh xuống tới, đại thế giữa thiên địa tựa hồ hoàn toàn hội tụ tại trên một đùi kia, một chân động phong vân!

“Phanh —— “

Trứng vàng nổ tung, mà thân thể Thôn Nhật cung chủ, cũng hóa thành một đạo quang trụ trực tiếp nhập vào dưới mặt đất, đồng thời trực tiếp đem quảng trường bỏ ra!

Toà quảng trường này là do chém ngang một ngọn núi hình thành, nửa phần dưới ngọn núi này còn có cao ba, bốn ngàn mét, vậy mà lúc này, quảng trường này trực tiếp vỡ thành hai mảnh, cả tòa núi đều đã hướng phía hai bên nứt ra.

Mà trên bầu trời.

Tần Xuyên tay phải hoành cầm Thôn Nhật đế kiếm, lôi điện kim sắc trên thân kiếm quán quanh lấy thân thể của hắn, để hắn quang mang vạn trượng, như mặt trời ban trưa!

“Tốt cho một thanh Thôn Nhật đế kiếm!”

Tần Xuyên chỉ cảm giác quanh thân tê dại, thậm chí có loại đau đớn da thịt tia nứt, ngũ tạng lục phủ đều đang bị kim sắc lôi điện ăn mòn.

Nhưng mà, cái này vừa vặn nói rõ cái này Đế khí cường đại.

“Thần phục với ta.”

Tần Xuyên gầm nhẹ nói, sau đó vận chuyển lên Thôn Nhật đế kinh, quanh thân bốc cháy lên mặt trời chí hỏa, đem Thôn Nhật đế kiểm bao trùm.

“Ong ong ong...”

Loại khí tức này quen thuộc mà cường thế, để Thôn Nhật đế kiểm khẽ run lên, thật giống như một cái thiếu nữ thân thể rất thành thật.

Mặc dù ngoài miệng hô hào không cần.

Nhưng là cổ dự hoặc mà khí khái nam tử nồng đậm kia mang tới, như thế nào như vậy dễ dàng ngăn cản?

Chính như Ngô Cương nói tới —— thân thể tốt như vậy bày ở trước mặt ngươi, ngươi kìm nén đến qua lần đầu tiên, ta không tin ngươi có thể kìm nén đến qua mười lăm lần!

“Không được!”

“Thôn Nhật đế kiểm muốn bị hấn thu phục!”

“Tặc nhân, mơ tưởng đạt được!”

Rất nhiều cường giả Thôn Nhật đế cung sắc mặt đại biến, nhao nhao mắng to, lại không người dám xông đi lên.

Dù sao, cung chủ đều bị đối phương đánh vào dưới mặt đất, bọn hấn xông đi lên, chính là đưa đồ ăn mà thôi.

Tự liên đại trưởng lão cảnh giới Võ Đế, cũng giống như thế, hấn chỉ là Võ Đế tứ nguyên, không dám lên trước.

Đặc biệt là, trước đây không lâu, thời điểm hấn cùng Kim Triển trở về, lại bị một cái trận pháp nhìn như thường thường không có gì lạ khốn trụ... Cái này khiến hấn đột nhiên ý thức được thế giới hiểm ác, hấn thực lực xa xa không tính vô địch.

“Ông!”

Cuối cùng, Thôn Nhật đế kiểm phát ra một đạo thanh âm rên rỉ, lôi điện kim sắc trên thân kiểm trở nên nhu hòa, không còn nhằm vào Tần Xuyên, ngược lại gia trì tại trên thân Tần Xuyên, tản mát ra một cỗ uy nghiêm chí khí!

“Ha ha ha, hảo kiểm!”

Tần Xuyên đem Thôn Nhật đế kiếm giờ lên, lập tức, kiếm khí ngút trời, hóa thành một đạo cột sáng khổng lồ, xuyên thủng thiên địa.

Đỉnh đầu bầu trời, giống như hóa thành một mảnh biển cả tối tăm mờ mịt, bị cái cột sáng này khuấy động, xuất hiện một đạo khổng lồ vòng xoáy.

“Tặc nhân, muốn chết! !”

Cái thời điểm này, một đạo uy áp kinh khủng từ cấm địa Thôn Nhật đế cung phóng lên tận trời, mệnh mệnh cuộn cuộn khuếch tán ra tới.

Xoạt!

Sau một khắc, một đạo thân ảnh tóc trắng xoá xuất hiện tại trên bầu trời, người này người mặc rộng lớn hắc bào, tóc trắng kéo dài như tảo biển, vậy mà so với thân thể còn muốn dài hơn, giống một gốc tảo biển phiêu diêu.

“Lão phu vốn không nguyện ra, cho dù ngươi là người Thiên Hằng tộc, đó cũng là sự tình nhân tộc Thánh Điện, nhưng là... Ngươi không nên động Thôn Nhật đế kiếm!”

Lão giả tảo biển lạnh lùng nói.

“Lão tiên sinh hẳn là coi là ăn chắc ta rồi? Cái này không giống như là một cái Võ Đế thất nguyên có thể nói ra.”

Tần Xuyên trêu chọc cười một tiếng.

“Ngươi hẳn là biết, ở giữa Võ Đế, chênh lệch một cảnh chi chính là thiên địa, huống hồ, Võ Đế lục nguyên là trung vị, Võ Đế thất nguyên vì cao vị, hẳn là ngươi cho rằng Đế khí nơi tay, liền có thể đền bù loại chênh lệch này?”

Lão giả tảo biển đạm mạc nói.

“Vậy phải xem uy lực Thôn Nhật đế kiếm các ngươi thế nào.”

Tần Xuyên ngoan vị nhi nói.

“Minh ngoan bất linh!”

Lão giả phát ống tay áo một cái, lập tức, từng khóa mặt trời hỏa hồng, từ bốn phương tám hướng, từ từ bay lên.

Quá lớn!

Mỗi một khóa mặt trời dâng lên, bầu trời đều muốn run rẩy một chút, tựa hồ không cách nào gánh chịu cỗ áp lực khổng lồ kia.

Mà theo dâng lên, từng khóa mặt trời gần như chiếm đoạt đường chân trời, sau đó cũng đang nhanh chóng áp súc, hướng phía bên này tụ đến.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Bầu trời đang rung động, đại địa cũng đang chấn động, thậm chí những nơi mặt trời kia đi qua, không gian đều xuất hiện vết rách không chịu nổi gánh nặng.

“Keng! !”

Mà đúng lúc này, Tần Xuyên động, Thôn Nhật để kiếm nở rộ phong mang vô lượng, hướng thẳng đến lão giả tảo biến quét ngang mà đi.

Một kiếm ra, chém hết nhật nguyệt tinh thần!

“Ngươi! ! !”

Lão giả tảo biến nhìn hằm hằm Tần Xuyên —— người trẻ tuổi không hàng võ đức!

Thần thông của hắn còn không có thi triển xong đâu.

“Thời gian quý giá, xin chớ lãng phí!”

Tần Xuyên cười lạnh, thân thể giống như đại bàng lao ra, để kiếm trong tay quét ngang, tựa hồ muốn đem thiên khung đều cắt đứt!

Dông dài như vậy ai chờ ngươi?

Thật sự cho rằng mình già đời, khoe khoang một chút uy nghiêm, người khác liền sẽ ngoan ngoãn đứng chờ chết? Ngây thơ!

Chương 354: Cùng Cảnh Vô Địch

Chương 354. Cùng Cảnh Vô Địch

“Đỉnh! !”

Sau một khắc, lão giả tảo biến vậy mà tay không tiếp dao sắc, song chưởng kẹp lấy Tần Xuyên Thôn Nhật để kiểm.

“Xoạt!”

Mà quán tính một kiếm kia, vẫn hóa thành một đạo cự kiếm hư ảo như cũ, hung hăng hướng phía lão giả tảo biến đung tới.

“Ừm...”

Lão giả tảo biến kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể rút lui mấy bước, không gian dưới chân đều vỡ ra, có thể thấy được lực lượng Tần Xuyên là khủng bố bậc nào.

Mà lúc này.

Mười mấy khóa mặt trời hỏa hồng kia đã tụ đến, lão giả tảo biến tay phải giơ cao, tất cả mặt trời còn quán xoay tròn bàn tay của hắn, sau đó đột nhiên dung hợp lại cùng nhau... Quang mang đại tác, càn quét bát phương!

“Oanh long long!”

Sắc hỏa xích hồng dâng lên như thủy triều, giống như sóng biển ngập trời hướng phía Tần Xuyên cuốn tới, tràn ngập khí tức hủy diệt.

Cái này cho Tần Xuyên cảm giác, thật giống như một cái người thường, đối mặt nham tương mãnh liệt, cảm giác nguy cơ mãnh liệt đến cực hạn!

“Tam Hoa Tụ Đỉnh!”

Đỉnh đầu Tần Xuyên hiện ra ba đóa hoa sen, khí tức quanh người tăng vọt ba lần, sau đó hai tay cầm kiếm, hướng về phía trước chém ra.

” Phá. . Cho ta.!!”

Một kiếm này, giống như Hoàng Hà chi thủy thiên đi lên, mà sóng lớn kia đụng phải cũng chia thành hai hướng, giống như

biển cả từ đó tách ra!

“Chết đi cho ta!”

Mà lúc này, bên trong khe rãnh bị kiếm quang tách ra kia, lão giả tảo biển cấp tốc gào thét mà đến, đồng thời bên trong tay phải tựa hồ có một viên mặt trời đang ngưng tụ, nóng bỏng đến cực hạn, hướng phía Tần Xuyên đẩy tới.

“Đi!”

Tần Xuyên đem Thôn Nhật đế kiếm trong tay quăng lên, mũi kiếm nhắm ngay lão giả tảo biển cùng viên mặt trời kia, sau đó một chương đánh vào trên chuôi kiếm.

“Hừ —— “

Thôn Nhật đế kiếm hóa thành một vệt kim quang bay tới đằng trước, mà gần như đồng thời, Tần Xuyên cũng động, như bóng với hình.

“Ầm! !”

Thôn Nhật đế kiếm đâm vào trên viên thái dương kia, tách ra đại lượng hỏa diễm, thậm chí sóng xung kích đem cơn sóng vừa rồi nổ tung, toàn bộ bầu trời đều bị phủ lên thành kim hồng sắc.

Hỏa diễm rơi xuống bốn phía.

Lập tức, gà bay chó chạy!

“Chết đi cho ta!”

Lão giả tảo biển kia quanh thân phát sáng, tay phải đẩy viên mặt trời kia cấp tốc hướng về phía trước, hướng phía Tần Xuyên đụng tới.

Mà Tần Xuyên không trốn tránh chút nào, một quyền đánh vào chuôi kiếm Thôn Nhật đế kiếm trên, giống như là đánh thêm một búa cho cái đinh dính trên miếng gỗ.

“Xoạt xoạt!”

“Phốc!”

Sau một khắc, Thôn Nhật đế kiếm xuyên thấu viên mặt trời kia, đồng thời từ ngực lão giả tảo biển xuyên thấu mà qua.

Xoạt!

Gió ngừng thổi, lửa tắt.

Bầu trời lập tức yên tĩnh.

Lão giả tảo biển chậm rãi cúi đầu xuống, nhìn xem cửa hang cháy đen trước ngực mình kia, ánh mắt lộ ra vẻ khó tin.

“Sao lại thế...”

Tất cả mọi người cho là hắn sẽ sống sờ thật lâu tại nguyên chỗ, hoặc là dứt khoát phát cuồng, hoặc là trực tiếp đổ xuống.

Nhưng mà sau một khắc.

Thân thể của hắn hóa thành một vệt kim quang, “Hưu” một tiếng liền chui tiến bên trong cấm địa Thôn Nhật đế cung, không có động tĩnh.

“A cái này...”

“Vị tiền bối này...”

Mọi người khiếp sợ nhìn xem một màn này, da mặt run rẩy, bởi vì một màn như này, cùng trong tưởng tượng bọn hắn không giống nhau lắm.

“Ha ha, đây chính là lão tổ Thôn Nhật đế cung sao? Ta tưởng có bao nhiêu lợi hại, nguyên lai bất quá là bọn chuột nhắt mà thôi!”

Tần Xuyên thu hồi Thôn Nhật đế kiếm, trào phúng cười một tiếng.

“Làm càn! !”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm càng thêm uy nghiêm từ trong cấm địa Thôn Nhật đế cung vang lên, nhưng mà sau một khắc, liền truyền ra tiếng nổ.

“Oanh long!”

“Phốc —— “

Thanh âm này, thật giống như súng ống tạc nòng, lại hình như là động cơ ô tô nổ tung... Có mây hình nấm từ từ bay lên.

“Tình huống như thế nào?”

” chỗ ở của lão tổ Thôn Nhật đế cung nổ tung?”

Mọi người chung quanh hai mặt nhìn nhau.

Theo bọn hấn biết, rất nhiều người bế quan thật lâu, xuất quan là cần một cái quá trình, nếu không dễ dàng xảy ra vấn đề, liền giống với một người chưa khởi động nóng người liền trực tiếp làm vận động dữ dội, rất dễ dàng liền sẽ kéo thương cơ bắp, gặp chuột rút.

“Ha ha, bắt lại ngươi! !”

Mà cái thời điểm này, một đạo thanh âm lạnh lùng mà cần rõ vang lên, rõ ràng là từ bên Tần Tử kia truyền đến.

Tần Xuyên đột nhiên quay đầu.

Liền phát hiện trước người Tần Tử đột nhiên xuất hiện một đạo truyền tống môn, móng vuốt một cái lão vu bà khô gầy từ bên trong nhô ra, chụp vào Tần Tử.

Trên cái móng vuốt này hiện đầy phù văn màu xám trắng, tràn ngập khí tức nguyên rửa, xem xét chính là người Vu Thần điện!

“Ngươi dám!”

Tần Xuyên gầm nhẹ một tiếng, một kiếm hướng phía móng vuốt kia quét ngang mà ra, nhưng khoảng cách quá xa, căn bản không kịp!

Cũng không phải là thật sự có bao xa, mà là khoảng cách đôi phương Tần Tử quá gần, mà lại đôi phương cũng là Võ Đế, tốc độ làm sao có thể chậm?

“Lăn đi!”

Mà thời khắc mấu chốt, một đạo cây cột màu vàng đất đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng chọc trời tể, đem cái đạo truyền tống kia cùng móng vuốt đầy hướng thiên khung.

Hình ảnh kia.

Thật giống như một cái vu bà đuổi ra móng vuốt chuẩn bị bắt tiểu hài, kết quả đột nhiên một cỗ xe lửa gào thét mà qua, trực tiếp đưa nàng mang đi.

“Không có sao chứ?”

Một đạo thân ảnh khôi ngô xuất hiện tại trước mặt Tần Tử, ân cần thăm hỏi một tiếng, sau đó ngoắc nói đối với Tần Xuyên:

“Chúng ta đi!”

Nói xong cũng muốn dẫn lấy Tàn Tử rời đi.

Tàn Xuyên nhìn xem đạo thân ảnh khô ngô đột nhiên xuất hiện này, cũng là sửng sốt một chút, sau đó đột nhiên có loại xúc động muốn ngửa mặt lên trời cười to.

Đây không phải Khôn Đế sao! !

Vị Võ Đế Thiên Hằng tộc này muốn đánh ý định gì, hắc thân là một cái “Người trong việc”, gần như trong nháy mắt liền đoán được.

Đây là muốn cho Tàn bé heo càng thêm đả kích sao a!

Thế là hắc không do dự, trực tiếp phối hợp.

“Tốt!”

Hắn gật gật đầu, giống như lão bằng hữu đi theo Khôn Đế hướng phía phương xa bay đi.

Đồng thời Khôn Đế vẫy tay một cái, mảng lớn sơn phong đột ngột từ mặt đất mọc lên, che khuất bầu trời, khiến cho một mảnh rối loạn, để mọi người không cách nào truy kích.

Mà Tàn Xuyên cũng không có nhàn rồi.

Hắn thừa dịp không người chú ý, lặng lẽ đem một khóa thạch ảnh lưu niệm ném xuống đất, bên trong rõ ràng là hình tượng “Tàn Tử giải cứu Khôn Đế”.

Chương 355: Phối Hợp Diễn Xuất

Chương 355. Phối Hợp Diễn Xuất

Khôn Đế mang theo Tàn Tử nhanh như điện chớp, mà Tàn Xuyên theo sát phía sau, ba người cấp tốc cách xa Thôn Nhật

đế cung.

Cuối cùng, ba người đứng tại phía trên một cái hồ nước xanh thẳm.

Mặt hồ thanh tịnh vô cùng, giống như một tấm gương, tỏa ra bầu trời xanh thẳm, yên tĩnh mà mỹ hảo.

“Đa tạ đạo hữu tương trợ.”

Tần Xuyên đối Khôn Đế ôm quyền, cảm kích nói.

Bộ dáng kia, thật giống như hắc căn bản không biết Khôn Đế là ai, chỉ cho là là một vị hiệp sĩ trượng nghĩa xuất thủ.

Tần Tử cũng cảm kích nói:

“Đa tạ tiên bối ân cứu mạng.”

“Ha ha, cảm ơn cái gì?”

Khôn Đế cười lạnh một tiếng, trào phúng nhìn xem Tần Tử:

“Bằng vào giao tình chúng ta, sao phải nói cái chữ tạ này?”

“A? Cái gì?”

Tần Tử mộng, hắc cùng vị tiên bối thần bí này có giao tình?

Hắc căn bản cũng không nhận biết vị này a!

“Đạo hữu nhận biết khuyển tử?”

Tần Xuyên cũng ra vẻ nghi ngờ nói.

“Ha ha, nào chỉ là nhận biết a, hắc trước kia, thế nhưng là kém chút đem ta nhục nhã chí tử đó!”

Sắc mặt Khôn Đế bỗng nhiên lạnh lùng, bởi vì hắc đột nhiên lại nhớ tới tử trạng thê thảm của hơn mười vị hậu bối Thiên Hằng tộc.

Những cái hậu bối kia bốc lên sinh mệnh nguy hiểm tiến đến giải cứu hắc, lại tại trước mắt hắc bị chết thảm, mà hắc chỉ có thể trơ mắt nhìn xem!

Đây là áy náy cả đời hắc.

Mà loại áy náy này, chuyển hóa thành cừ hận vô biên——hắc thề muốn chém giết tên tiểu tạp chủng này, vì những cái hậu bối kia báo thù! !

“A? Tiền bối, người nói cái gì! Ta không rõ ý tứ người, chúng ta... Chúng ta căn bản chưa thấy qua a!”

Tần Tử sắc mặt trắng bệch, đột nhiên luống cuống.

“Sắp chết đến nơi, còn không nhận nợ, bằng vào cừu hận ở giữa chúng ta, coi như người hóa thành tro, ta đều nhận ra người!”

Khôn Đế trong mắt bắn ra sát ý vô biên.

“Đinh! Khôn Đế Võ Đế bát nguyên sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Võ Đế bát nguyên, cũng cùng cảnh vô địch.”

Thanh âm Hệ thống vang lên.

Lập tức, lực lượng Tần Xuyên bỗng nhiên bạo tăng.

Sau đó, hấn phát động tập kích!

“Oanh!”

Một đạo quang mang giống như đạo ánh sáng thứ nhất khai thiên tịch địa, siêu việt không gian, thậm chí siêu việt thời gian, đâm vào trên thân Khôn Đế.

“Đây là? !”

Khôn Đế nháy mắt kịp phản ứng, bên ngoài thân hiện ra một tầng áo giáp phòng ngự màu vàng đất, nhưng vẫn khó mà hoàn toàn tiếp nhận lực lượng một kích này như cũ.

“Phanh —— “

Áo giáp màu vàng đất xuất hiện vết rách, mà Khôn Đế nháy mắt bay rớt ra ngoài hơn ngàn mét, lâm vào một tòa bên trong sơn phong bên hồ.

“Người vậy mà cũng là Võ Đế bát nguyên!”

Khôn Đế vừa sợ vừa giận, nhưng lập tức lại cười lên ha hả:

“May mắn bản đế lưu lại cái tâm nhãn, trước làm bộ cứu đi các người, sau đó mới động thủ, bằng không, lần này chỉ sợ muốn vô công mà trở về.”

“Các người vốn là bị hiểu lầm là gian tế Thiên Hằng tộc, bây giờ ta ra mặt cứu được các người, các người liền triệt để ngồi

vững cái tội danh này, coi như ta hôm nay không giết được nhóm các người, các người cũng sẽ nhận nhân tộc Thánh Điện đuổi giết!”

Tần Tử nghe vậy, sắc mặt tái nhợt.

Hắn rốt cục nghe rõ —— cái nam nhân khôi ngô cứu được hắn này là người Thiên Hằng tộc, mà hắn, triệt để gánh oan ức trên lưng!

“Người dám hãm hại chúng ta!”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra vẻ phẫn nộ, chát vắn:

“Con ta đến cùng có gì thù hận cùng người, để người đường đường Võ Đế bát nguyên, vậy mà làm ra cử động bỉ ổi bực này!”

Khôn Đế hừ lạnh một tiếng, chỉ vào Tần Tử cười lạnh nói:

“Người hỏi hắn một chút, nhìn xem hảo nhi tử của người, đến cùng làm qua cái việc trái với lương tâm gì.”

Tần Xuyên nhìn về phía Tần Tử.

Tần Tử nâng lên hai tay, tựa hồ một đôi móng heo đang lắc lắc, không biết làm sao nói ra:

“Ta... Ta không biết hắn a! Ta căn bản là không có gặp qua hắn, vừa rồi ta còn tưởng rằng hắn là bằng hữu của ngài chứ!”

Tần Xuyên nhíu mày, tiếp tục xem hắn.

Tần bé heo gấp, tranh thủ thời gian nói ra:

“Cha, ngài phải tin tưởng ta a, ngài là biết ta, ta từ trước đến nay trung hậu trung thực, sẽ không nói dối.”

Tần Xuyên nhìn hắn mấy giây, sau đó gật gật đầu, ánh mắt lộ ra tín nhiệm, trầm giọng nói:

“Ừm, cha tin tưởng người.”

Lập tức, Tần bé heo thở dài một hơi, đồng thời lập tức cảm thấy toàn bộ thế giới đều sáng.

Tần Xuyên nhìn về phía Khôn Đế, thản nhiên nói:

“Mặc kệ người có cái rắc tâm gì, cũng mặc kệ người tại sao phải lập loại hoang ngôn buồn cười này, ta hôm nay đều có thể

tha cho ngươi một cái mạng, ngươi đi đi.”

“Ta! ! !”

Khôn Đế kém chút tức nổ tung.

Trong lòng có một loại biệt khuất cùng lửa giận khó mà hình dung, đây là một loại phần nộ bị người hiểu lầm. Nếu như là sâu kiến hiểu lầm hắc, hắc tự nhiên không có bất luận cái cảm giác gì, cường giả nào sẽ quan tâm ý nghĩ sâu kiến?

Thế nhưng là một vị cường giả cùng cấp bậc hiểu lầm hắc, để tâm tình của hắc trở nên cùng người bình thường không khác, phần nộ không thể tránh được.

“Tốt! Đã ngươi lựa chọn tin tưởng nhi tử ngươi, vậy ta liền nhìn xem, ngươi có bản lĩnh bảo vệ hắc hay không!”

Cuối cùng, Khôn Đế hít sâu một hơi, tựa hồ đem tất cả phần nộ nuốt vào, sau đó ngang nhiên xuất thủ.

Hắc hai tay kết ấn, lập tức, mảng lớn núi sau lưng đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành từng đầu thổ long khổng lồ, che khuất bầu trời.

“Thủy Tụ thuật!”

Tần Xuyên hai tay hướng phía hai bên triển khai, bàn tay hướng lên trên nhẹ nhàng nâng lên một chút, lập tức, hồ nước phía dưới dâng lên từng đạo cột nước khổng lồ, hóa thành thủy long tại trên bầu trời, giương nanh múa vuốt, uốn lượn xoay quanh.

“Giết!”

“Đi!”

Lập tức, từng đầu thổ long cùng thủy long khổng lồ vạn trượng, chém giết tại không trung, phát ra chấn động kinh thiên.

Chương 356: Thả Khôn Đế Chạy

Chương 356. Thả Khôn Đế Chạy

“Oanh —— “

“Oanh —— “

“Oanh —— “

Đại địa đang lay động, thiên khung đang run sợ, thỉnh thoảng có thổ long sụp đổ, hóa thành vô số đất đá rơi xuống dưới đến, cũng có thủy long nổ tung, hóa thành mưa rào tầm tã, như là thác nước ngâm xuống tới.

“Hậu Thổ phụ thể!”

Khôn Đế hét lớn một tiếng, quanh thân ngưng kết ra từng tầng từng tầng hào quang màu vàng đất, sau đó mang theo một trận phong bạo hủy diệt hướng phía Tần Xuyên độn tới.

“Chả lẽ lại sợ ngươi!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, chân phải đạp nát hư không, chính diện nghênh đón tiếp lấy, lực lượng hấn cùng cảnh vô địch, tự tin có thể nghiền ép hết thảy!

“Ầm! ! !”

Hai người độn vào nhau, tiếng vang kinh thiên, không gian đều nổ tung thành một đạo lỗ đen, mà còn không đợi sóng xung kích khuếch tán, thân thể hai người xuất hiện tại một chỗ khác, va chạm lẫn nữa nổ ra.

“Phanh phanh phanh phanh phanh! ! !”

Hai thân ảnh lấp lóe tại trên bầu trời, không ngừng biến ảo vị trí, mà trên bầu trời không ngừng có lỗ đen nở rộ, mảnh vỡ không gian tung bay.

“Oanh —— “

Cuối cùng, một đạo to lớn lỗ đen nở rộ, hào quang chói sáng mênh mông cuộn cuộn giống như thủy triều phóng xạ ra ngoài, bao phủ hết thảy.

Hồi lâu sau, gió êm sóng lặng.

Cái đạo lỗ đen kia cấp tốc co vào, vết nứt không gian đang nhanh chóng khép lại, mà một đạo thân ảnh áo trắng nhuốm máu chậm rãi đi ra.

“Cha, ngài thụ thương rồi?”

Tần Tử tranh thủ thời gian chào đón, khẩn trương hỏi.

“Không có, đây là máu tên kia.”

Tần Tử cười lắc đầu.

“Người kia đâu?”

Tần Tử hỏi.

“Để hắn chạy.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Tại bên trong thế giới hoàn cảnh này, người có thể đạt tới loại cảnh giới này, đều không phải tầm thường, không có dễ dàng giết chết như vậy.”

Tần Tử gật gật đầu, loại sự tình này, mặc dù tại ngoài dự liệu, nhưng cũng tại bên trong tình lý—— thân là cao vị Võ Đế, ai không có chút thủ đoạn bảo mệnh cjiws, làm sao có thể chết qua loa giống sâu kiến?

“Cha, hắn vì cái gì muốn giết ta, hơn nữa còn trăm phương ngàn kế hãm hại ta, ta cảm giác chuyện này có kỳ quặc.”

Tần Tử lo lắng nói.

Tần Xuyên ra vẻ trầm tư một hồi, nói ra:

“Từ biểu hiện vừa rồi, hắn hẳn là không nói dối, nói như vậy, hẳn là có người ở sau lưng vu oan giá họa ngươi.”

“Cái gì? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, sau đó nổi trận lôi đình, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Là cái tạp toái nào, vậy mà làm ra sự tình táng tận thiên lương bậc này, ta nguyện rửa hãm sinh con ra không có lỗ đít, con đâu là cái thiếu tâm nhân!”

Trong mắt Tần Xuyên lóe lên một tia quái dị.

Nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường.

Hắn điềm nhiên như không có việc gì mà vỗ vỗ nhi tử tiện nghi đang nổi giận, thấp giọng an ủi:

“Đừng lo lắng, mặc kệ xảy ra chuyện gì... Có cha tại đây.”

Trong lòng Tần Tử chảy qua một dòng nước ấm.

Hắn cảm động gật gật đầu, sau đó kìm lòng không được ôm lấy phụ thân mình, muống tại phụ thân trong ngực khóc lớn một trận.

Mặc kệ cái này thế gian có bao nhiêu mưa gió, cái ôm ấp này, mãi mãi cũng là cảng tránh gió ấm áp nhất của hắn.

Hắn cũng không biết, cái cảng tránh gió này đã sớm hờ.

Tựa như rất nhiều người cũng không biết, chỗ thần thánh chi địa mà mình hướng tới, sớm đã xe thủy mã long, thậm chí đã chật như nêm cối...

Thôn Nhật đế cung bên này.

Ngấn ngủi gà bay chó chạy, về sau nhóm Võ Đế ở đây xuất thủ, chế tạo ra những sơn phong vừa bị san bằng.

Đồng thời dùng mộc chi pháp tắc cấp tốc thúc đẩy sinh trưởng ra đại lượng thực vật, dùng thổ chi pháp tắc đem kiến trúc hủy hoại chữa trị.

Cũng không lâu lắm.

Thôn Nhật đế cung khắp nơi bừa bộn, lần nữa khôi phục cảnh tượng trước đó, hết thảy đều ngay ngắn trật tự.

“Vừa rồi vị cường giả thần bí kia đến cùng là ai, thực lực thật mạnh, thổ chi đại đạo thật cường đại!”

“Thổ thuộc tính Võ Đế cao vị...”

“Ta nhớ ra rồi! Khôn Đế, là Thiên Hằng tộc Khôn Đế! Ta từng tại trong Tàng Thư gia tộc các gặp qua chân dung của hắn!”

“Cái gì, Thiên Hằng tộc!”

“Quả nhiên! Tiểu tử kia cùng người áo trắng nhìn không rõ khuôn mặt kia, quả nhiên là gian tế Thiên Hằng tộc, Khôn Đế đều đi ra tiếp ứng bọn hắn!”

Mọi người lòng đầy căm phẫn.

Gian tể Thiên Hằng tộc thật to gan, không hảo hảo trốn đi thì cũng thôi đi, liền dám công nhiên ra khiêu khích!

“Có thể là... Là Khôn Đế kia không có ý tốt, cố ý xuất thủ cứu giúp, muốn để chúng ta hiểu lầm?”

Có người yếu ớt nói.

Nhưng là lập tức bị phản bác:

“Hừ, thời điểm Khôn Đế xuất hiện, biểu hiện cái người áo trắng thần bí kia được không có ngoài ý muốn chút nào, bọn hắn rõ ràng chính là người quen biết cũ!”

“Đúng đúng đúng, ta cũng đã nhìn ra, giữa bọn hắn rõ ràng liền có một loại ăn ý đặc biệt, một chút cũng không xa lạ.”

Lập tức có người phụ họa.

Lập tức, cái gia hỏa yếu ớt kia không dám nói tiếp nữa, nói thêm gì nữa, hắn liền muốn gặp bạo lực. ngôn ngữ

“Mau nhìn, đây là cái gì? !”

Đột nhiên, có người hưng phấn kinh hô một tiếng, giống như là nhà khảo cổ học đào móc đến chứng cứ chứng minh mình quan điểm lịch sử!

Xoạt!

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thanh niên thường thường không có gì lạ, từ dưới đất nhật lên một khối thủy tinh thạch dính đầy bùn đất.

Trên tảng đá kia, tựa hồ có xuất hiện hình lưu động.

“Đem hình tượng phóng xuất.”

Vu Thần điện Võ Đế ra lệnh.

“Vâng.”

Vị thanh niên kia không dám không nghe theo, thế là rút vào năng lượng đối với tinh thạch, lập tức, trong tinh thạch chiết xạ ra đại lượng quang mang, trong không khí phía trước hình thành quang ảnh to lớn, cùng loại hình chiếu.

Bên trong hình tượng, chính là một cái thanh niên áo đen, tại dưới một đám người áo đen hộ vệ, đi đường bên trong tại bí cảnh.

Những nơi đi qua, đại khai sát giới!

Rất nhiều người trẻ tuổi thậm chí đều không có kịp phản ứng, liền bị những hắc y nhân kia chém giết, máu me tung tóe, tử tướng thê thảm.

Mà cuối cùng.

Đám người này đi vào một cái địa phương, xé mở một tòa hạp cốt, tìm được Khôn Đế bị phong ấn bên trong, đồng thời cung kính hành lễ...

Hình tượng đến nơi này im bật mà dừng!

Chương 357: Thạch Ảnh Vào Tay Thôn Nhật Đế Cung

Chương 357. Thạch Ảnh Vào Tay Thôn Nhật Đế Cung

Mà tất cả mọi người sợ ngây người.

“Thì ra là thế!”

“Ta liền nói Khôn Đế sớm đã bị phong ấn, làm sao lại xuất hiện, nguyên lai là bị hấn thả ra!”

“Hấn quả nhiên là người Thiên Hằng tộc!”

“Vậy mà là tặc tử Thiên Hằng, ta trước đó nên quả quyết xuất thủ, đem cái oắt con Thiên Hằng tộc này đánh chết!”

Quần tình xúc động phần nộ, nhao nhao gầm thét.

Một số người đầm ngực dậm chân, tựa hồ mười phần tiếc nuối, nhưng trên thực tế, coi như một lần nữa, không dám ra tay hoặc là không dám xuất thủ.

“Ây... Các vị tiền bối, các người không cảm thấy, cái mai thạch ảnh lưu niệm này xuất hiện có chút kỳ quặc sao?”

Cái thời điểm này, lại có người yếu ớt nói:

“Khôn Đế xuất hiện, cái thạch ảnh lưu niệm này liền vừa vắn xuất hiện tại nơi này, xem xét chính là người hữu tâm cố ý ném, có phải là có người chế tạo thạch ảnh lưu niệm giả hay không, muốn hãm hại người trẻ tuổi kia?”

Xoạt!

Lập tức, tất cả ánh mắt tụ vào tại trên thân người nói chuyện kia —— đây là một cái người trẻ tuổi cao cao gầy gầy, tướng mạo bình thường, con mắt rất nhỏ, lại sáng ngời có thần, tựa hồ có thể nhìn rõ mọi việc.

“Người là người phương nào?”

Một vị Võ Đế cường giả hỏi.

“Văn bối Cảnh Nhân Kiệt.”

Cao gầy thanh niên khom người nói.

“Ừm, người nói đích thật có chút đạo lý, chỉ ít cái thạch ảnh lưu niệm này, đích thật là có người cố ý lưu lại.”

Vị Võ Đế này gật gật đầu, nhưng lập tức lời nói xoay chuyển, nói ra:

“Nhưng mà, cái này cũng không đại biểu hẳn là bị oan uổng, có lẽ, thật sự là hẳn làm qua những việc này, lúc này chỉ là trùng hợp bị người tiết lộ mà thôi.”

Mọi người nghe vậy nhao nhao gật đầu.

Không hổ là Võ Đế, mạch suy nghĩ rõ ràng.

” Hình tượng bên trong cái mai thạch ảnh lưu niệm này, đến cùng là chân thật, hay là bị người xuyên tạc qua, hoặc là hoàn toàn là dùng nguyên thần chi lực ngẫu tạo, tạm thời chúng ta còn nói không chính xác, vẫn là nộp lên đến nhân tộc Thánh Điện đi, Thánh Điện tự nhiên sẽ đem nó nghiên cứu triệt để, sau đó chính xác xử lý người này.”

Vị này Võ Đế nói.

Những người khác cũng nhao nhao đồng ý, lúc đại lão nói chuyện, nhóm tiểu nhân vật đều chỉ là không có tình cảm gật đầu máy móc.

” Thôn Nhật đế cung ta có các vị tiền bối, nhậm chức ngay tại nhân tộc Thánh Điện, vật này để bản tọa thay nộp lên đi.”

Cái thời điểm này, Thôn Nhật cung chủ từ dưới quảng trường chậm rãi dâng lên, hắc khuôn mặt uy nghiêm, trên thân không nhuốm bụi trần.

Rất hiển nhiên.

Hắn dưới đất ngốc lâu như vậy, cũng không có nhàn rồi.

Từ khi bị Tần Xuyên một chân chém vào dưới mặt đất, hắn liền biết mất mặt quá mức rồi, cho nên bắt đầu ở phía dưới chỉnh lý dung nhan, muốn chờ các lão tổ Đế cung giải quyết phiền phức, về sau hắn lại làm cái quay người hoa lệ.

Dù sao, lịch sử chỉ chú trọng kết quả, không ai để ý quá trình, chỉ cần hắn cuối cùng có thể bảo trì ngăn nắp xinh đẹp, thể diện của hắn liền không có ném!

Trên thực tế cũng là như thế.

Lúc này, nhìn xem Thôn Nhật cung chủ quần áo sạch sẽ, khí độ uy nghiêm, tất cả mọi người theo bản năng quên đi bộ dáng chật vật của hắn lúc trước.

“Được.”

“Vậy liền phiền phức cung chủ.”

Cái thanh niên cầm thạch ảnh lưu niệm kia thường thường không có gì lạ, cung kính đem ảnh lưu niệm thạch giao cho Thôn Nhật cung chủ.

Mọi người thấy cái này một màn, từng cái ánh mắt lấp lóe —— bọn hắn biết, Thôn Nhật đế cung cầm tới cái thạch ảnh lưu niệm này, khẳng định sẽ trước nghiên cứu một phen đối với cái thạch ảnh lưu niệm này, liền xem như giả, cũng sẽ bị làm trở thành sự thật.

Cũng chính là cái gọi là, vạn vẹo sự thật.

Cái tên thanh niên áo đen này là “Tần Tử”, để Thôn Nhật đế cung ném mặt đi như thế, Thôn Nhật đế cung làm sao có thể bỏ qua?

Một khi có cơ hội, tất nhiên mượn đề tài để nói chuyện của mình!

...

“Cha, khối này đạo cốt vốn là Ngọc cô nương, bây giờ bị ta được đến, ta nên trả lại cho nàng không?”

Trên hồ nước, Tần Tử đem khối đạo cốt phát sáng kia lấy ra, chăm chú hỏi.

“Người cảm thấy thế nào?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nói.

“Ta cảm thấy... Vẫn là trả lại cho nàng đi, dù sao một cái nữ hài tử, nhìn xem thật đáng thương...”

Tần Tử mặt mo ửng đỏ, ấp úng nói.

“Người là coi trọng người ta?”

Tần Xuyên trêu ghẹo nói.

“Làm sao có thể? !”

Tần Tử giống như bị dẫm lên cái đuôi mèo, tranh thủ thời gian kêu lên:

“Ta không phải loại người như vậy! Ta là rất một lòng!”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó cau mày nói:

“Thế nhưng là... Móc ra dễ dàng, người muốn trả lại cho nàng làm sao? Chẳng lẽ trực tiếp cắm đi vào?”

“A? ?”

Tần Tử há to mồm, trực tiếp bị hỏi phủ đầu, mà lại hấn trong đầu vừa khớp hiện ra cái hình tượng kia, liền... Có chút đói bụng.

Hắn nghĩ nghĩ, thử nói ra:

“Kỳ thật cắm vào... Cũng không phải không thể a? Mặc dù bắt đầu khả năng có chút đau nhức, nhưng là lâu dài đến xem, lại là đáng giá.”

Hắn nói xong lại tăng thêm một câu:

“Nếu như quả có người cho ta một khối đạo cốt, ta là nguyện ý cắm vào thể nội, đừng nói một khối, có bao nhiêu ta cắm bấy nhiêu, đem mình đâm thành cái sàng cũng không có vấn đề gì!”

“Ồ? Người đây là đang ám chỉ cha người?”

Tần Xuyên đối hẩn nhú nhú mày.

“Khụ khụ, nào có a? Cha đã cho ta Vạn Vật Mẫu Khí cùng vô vận vô cùng trân quý, ta còn có cái gì không vừa lòng?”

Tần Tử đại nghĩa lắm nhiên nói.

“Thật?”

Tần Xuyên hoài nghi nhìn xem hẩn.

“Ây... Nếu như còn có cái đồ tốt gì, ngài nhất định phải cho ta... Ta cũng là rất khó cự tuyệt.”

Tần Tử có chút niềm tin không đủ, ngượng ngừng nói.

“Nghĩ hay lắm!”

Tần Xuyên cười mắng.

Mà cái thời điểm này, một vệt kim quang từ thể nội Tần Tử bay ra, hóa thành thân ảnh nữ tử tóc vàng, nàng do dự một chút, nói ra:

“Tần đại ca, ta nhớ được, địa điểm cũ Dạ Đế thế gia chúng ta dưới mặt đất, còn có một tòa truyền thừa chi địa ẩn tàng, bên trong thờ phụng mấy khối đạo cốt, nghe nói là viễn cổ chi vật, lai lịch quá lớn.”

Chương 358: Gặp Lại Thanh Niên Ăn Chơi

Chương 358. Gặp Lại Thanh Niên Ăn Chơi

“Thật sao? !”

Tần Tử nghe vậy, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, viễn cổ đạo cốt lai lịch rất lớn, xem xét liền cùng hẩn hữu duyên a!

Với hấn mà nói.

Tất cả đồ tốt đều cùng hấn hữu duyên.

Mà lúc này, nữ tử tóc vàng sầu lo nói ra:

“Nhưng mà, địa điểm cũ Dạ Đế thế gia ta, bây giờ bị nhân tộc Thánh Điện phong ấn, thậm chí còn có cường giả tọa trấn, chúng ta muốn đi vào, lại là không dễ dàng.”

Tần Xuyên mặt không đổi sắc.

Hắn bình tĩnh nhìn nàng, ngữ khí trầm ổn mà tự tin, hỏi:

“Còn cần những điều kiện khác sao?”

“Ừm, muốn tiến vào truyền thừa chi địa, còn cần phù văn bí mật Dạ Đế thế gia ta, cái này ta biết, không cần lo lắng.”

Nữ tử tóc vàng nói.

“Vậy liên không có vấn đề.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Chúng ta trước đem khối đạo cốt này trả cho cô bé kia, sau đó liền đi địa điểm cũ Dạ Đế thế gia.”

Nữ tử tóc vàng một lần nữa bay vào thể nội Tần Tử, Tần Xuyên mang theo Tần Tử, hướng phía chỗ thành nhỏ Ngọc Văn Thanh bay đi.

Hắn đem khối này đạo cốt trả cho Ngọc Văn Thanh, cũng không phải là có cái đồng tình hoặc là hảo tâm gì, kỳ thật chủ yếu là cho Thôn Nhật đại đế một cái công đạo!

Chuyện lần này huyền nào có chút lớn.

Mặc dù trước đó đã nói qua “Lời dự phòng”, nhưng là vì phòng ngừa Thôn Nhật đại đế hiểu lầm, vẫn là cần phải đi gặp một lần.

Lấy khí độ cùng cách Thôn Nhật đại đế cục, chỉ cần bọn hắn đi, đối phương tự nhiên sẽ không suy nghĩ nhiều.

Mà nếu như không đi, vậy liên rất khó nói.

Căn cứ hấn suy đoán, tu vi Thôn Nhật đại đế, 99% đã đạt đến “Cực cảnh” trong truyền thuyết kia.

Đây là thực lực trước mắt hắn rất khó chống lại, mà một khi đối phương sinh ra sát ý đối với hắn, hắn liền rất nguy hiểm.

Loại tồn tại này, nếu như nhận định cha con bọn họ là gian tế Thiên Hằng tộc, muốn giết cũng không có khả năng trước hết giết Tần Tử, tuyệt đối sẽ lấy hắn khai đao trước, dù sao tại trong mắt đối phương... Hắn làm cha mới là chủ mưu!

Tần Xuyên tốc độ rất nhanh.

Không đến ba phút.

Liền đạt tới tòa thành nhỏ trước đó.

Hắn để Tần Tử đi tìm Ngọc Văn Thanh, đem khối đao cốt kia trả lại cho nàng, mà chính hắn, thì là đi Tổng Hoài sông.

Mà một bên bờ sông, một cái quần áo không chỉnh tề, cái khách chơi trần có một sợi tóc vàng trắng đã ngồi tại cầu đá trên cầu thang chờ hắn.

“Tới?”

Thanh niên nói.

“Tới.”

Tần Xuyên cười gật gật đầu, sau đó ngồi ở hắn bên cạnh.

“Chuyện lần này, huyền nào có chút lớn.”

Thanh niên này nhìn qua du thuyền trong sông nói.

“Ta trước đó liền cùng ngươi nói, ngọc không mài không thành tài, ngươi lúc đó cũng là ủng hộ.”

Tần Xuyên có chút ngại ngùng nói ra.

“Sau đó ngươi liền đem khối ngọc này đem đến nhà ta thể hiện? Còn đập cửa nhà ta, thuận tiện mang đi con dao của ta?”

Thanh niên trợn trắng mắt.

“Dao phay có thể trả lại ngươi.”

Tần Xuyên đem Thôn Nhật để kiếm lấy ra, đưa về phía thanh niên.

Nhưng mà, thanh niên nhìn cũng không nhìn một chút.

Mà là trực tiếp đứng lên, đưa lưng về phía Tần Xuyên, thở phò phò nói ra:

“Người biết ghê tởm nhất chính là cái gì sao? !”

Hắn tự hỏi tự trả lời nói:

“Kia tiểu tử vậy mà trước mặt người trong thiên hạ, một ngum liền nói ra bản chất Thôn Nhật đế cung ta!”

“Ăn quýt tông? Cũng không phải là quýt tông sao!”

“Năm đó ta còn thực sự dự định đem tông môn đặt tên là ăn quýt tông, nhưng là cảm Long lão ca nói, đã muốn khai tông lập phái, vẫn là chính thức một chút mới tốt, miễn cho hậu bối bị võ giả giễu cợt, cho nên mới kêu Thôn Nhật đế cung.”

“Hiện tại ngược lại tốt! Danh tự năm đó ta muốn lấy cũng không dám lấy, bị cái tiểu tử này làm bí danh trả lại, trực tiếp biến thành trò cười.”

“Người nói, khoản nợ này tính thế nào?”

Tần Xuyên da mặt co quắp mấy lần, có chút dờ khóc dờ cười.

Hắn nghĩ nghĩ, nói ra:

“Cái tiểu tử này chủ động đưa đạo cốt đồ nhi người trả trở về, phần tâm ý này, người không thể không nhận a?”

Bạch chơi thanh niên cười lạnh nói:

“A, ta nhìn hắn là thấy sắc khởi ý thôi, loại sự tình này, có thể giấu giếm được ta? Múa rìu qua mắt thợ mà thôi!”

Tần Xuyên suy tư hồi lâu, nói ra:

“Ta cảm thấy người ngồi tại nơi này, hơn phân nửa không phải là vì chờ ta, mà là ăn quýt thất bại, bị một vị nhà đồ nào đó đuổi xuống thuyền, như vậy đi... Ta giúp người trả tiền chơi gái một lần, để người cũng làm một lần nhà giàu?”

“Ha ha...”

Thanh niên làng chơi này khinh thường cười một tiếng, nhưng là cái nụ cười này lúc nhìn thấy nguyên bảo ở trước mắt, lập tức đọng lại.

“Thành giao!”

Hắn không nói lời gì nắm lấy khối kim nguyên bảo kia, sau đó cấp tốc chạy đến bờ sông, giơ tay phải lên vung vẩy nói với thuyền hoa trong sông:

“Nhà đồ, ta muốn lên thuyền, ta muốn lên thuyền!”

Rất nhanh, một vị nhà đồ thấy được thanh niên làng chơi, chuẩn xác mà nói, là thấy được khối kim nguyên bảo lớn trong tay hắn.

“Khách quan, đến đây!”

Kia là một cái lão ông, cầm trong tay một cây trúc cao thật dài, ra sức chống đỡ thuyền, thậm chí xuyên thấu qua màn trúc nhìn lại khoang tàu, có thể nhìn thấy bên trong khoang thuyền kia, có một vị thiếu nữ yếu điệu đang trang điểm.

Tần Xuyên nhìn xem một màn này, trong lòng không khỏi cảm khái một tiếng —— tòa thành nhỏ này, thật sự là dân phong thuần phác a.

Rất nhanh, đầu thuyền hoa kia cập bờ, mà thanh niên làng chơi được khách khách khí khí mời lên thuyền hoa.

Trước khi tiến vào khoang tàu, hắn quay đầu nhìn Tần Xuyên một chút, nhúu nhúu mày nói ra:

“Quả nhiên là người trong đồng đạo, tạm biệt.”

Nói xong, hắn chui vào.

Sau đó, bên trong khoang tàu truyền ra âm thanh tất tất tác tác thoát y, khách nhân vội vã không nhìn nổi, chủ nhân muốn cự còn ngần...

“Tạm biệt.”

Tần Xuyên trên mặt lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm, đối phương nói một câu “Người trong đồng đạo” xem như nhận đồng cách làm của hắn.

Nói cách khác.

Coi như Tần bé heo thật có tiếng xấu, bị nhân tộc Thánh Điện nhận định là gian tế Thiên Hằng tộc, cũng còn có Thôn Nhật đại đế lật tẩy.

Cái này tương đương với nhiều một đường lui.

Chương 359: Đến Bảo Tàng Dạ Đế

Chương 359. Đến Bảo Tàng Dạ Đế

Địa điểm cũ Dạ Đế thế gia.

Đây là một mảnh dãy núi liên miên, chập trùng giống như cự long, bên trên những ngọn núi này, khắp nơi đều là đồ nát thê lương.

Năm đó Dạ Đế thế gia, huy hoàng cỡ nào, Dạ Đế thậm chí đứng hàng một trong thập đại điện chủ nhân tộc Thánh Điện.

Mà bây giờ, chỉ còn cỏ dại!

Phạm vi ngàn dặm dãy núi, đều bị một đạo màn ánh sáng khổng lồ màu vàng bao phủ, thật giống như một cái bát lưu ly to lớn úp xuống.

“Người đến dừng bước!”

Tần Xuyên mang theo Tần Tử vừa đi vào bên ngoài màn sáng, liền nghe được một đạo thanh âm uy nghiêm truyền đến, mà phía trên thiên khung, hiện ra một thân ảnh mờ ảo, ngồi xếp bằng ở giữa mây trắng, lộ ra vĩ ngạn mà uy nghiêm.

Rõ ràng là một vị... Chuẩn đế!

“Ngủ đi.”

Tần Xuyên ngẩng đầu, đối với người kia có chút cười một tiếng, tinh thần lực bùng bạc lập tức xâm nhập não hải đối phương, để đã hôn mê.

Sau đó, tay phải Tần Xuyên nâng lên, đặt ở phía trên màn sáng, lập tức, vô số phù văn từ lòng bàn tay của hắn nở rộ, tại mặt ngoài màn sáng khuếch tán ra, sau đó, màn sáng kia liền vô thanh vô tức từ từ tiêu tán.

Lòng bàn tay của hắn, có một đạo hư ảnh hoa sen xích hồng dần dần biến mất —— kia là chí bảo Thiên Xu cung, Cẩm Đoạn Hồng Liên.

Có thể phá giải đại bộ phận trận pháp!

“Là ai!”

“Dám can đảm tự tiện xông vào phong cấm chi địa...”

Cái thời điểm này, lại là hai đạo tiếng rống uy nghiêm vang lên, nhưng là Tần Xuyên thần niệm quét ngang mà qua, hai cái người thủ vệ lại giống người trước đó.

Nơi này hết thảy chỉ có bốn cái thủ vệ chuẩn để.

Dù sao, cái địa điểm cũ Dạ Đế thế gia này, sớm đã bị rất nhiều thế lực lớn dòm trống, chỉ còn lại đồ nát thê lương, cũng không có gì tốt để bảo vệ.

Phải người trông coi, chẳng qua là cái thủ tục.

“Ông!”

Nữ tử tóc vàng từ Tần Tử thể nội bay ra, nàng nhìn xem toàn cảnh cái phế tích, ánh mắt lộ ra bi thương nồng đậm.

Năm đó, nơi này phồn thịnh cỡ nào, bây giờ, lại là cảnh hoang tàn khắp nơi, thân nhân trước kia, sớm đã hóa thành bụi bặm.

Chỉ còn lại nàng.

Tần Xuyên cùng Tần Tử thấy thế, đều không nói gì, có chút đau xót, bất luận kẻ nào đều không có tư cách đi an ủi.

Bởi vì, người vĩnh viễn không cách nào chân chính lý giải đau nhức trong lòng nàng.

Nhưng là nữ tử tóc vàng không có quá nhiều xuân đau thu buồn, tại gần gũi khổ sở, về sau liền lau sạch nước mắt.

“Đi theo ta.”

Nàng nghiêm túc nói, sau đó mang theo phụ tử Tần Xuyên hướng phía chỗ sâu phế tích đi đến.

Rất nhanh, bọn hắn đi tới bên cạnh một khối bia đá không tròn vẹn.

Tấm bia đá này đã không trọn vẹn một nửa, vật liệu đơn giản, chột nhìn rất phổ thông, nhưng nhìn kỹ... có gì đó rất lạ!

“Dạ gia hậu bối Dạ Lăng Sương, hôm nay mang đệ tử tiên vào truyền thừa chi địa, mời chư vị tiên tổ Dạ gia thứ tội.”

Nữ tử tóc vàng thấp giọng nói.

Sau đó, hai tay nàng cấp tốc kết ấn, bện ra một đạo đồ án phù văn vô cùng huyền ảo, đá nhún một cái đối với không trọn vẹn bia kia.

“Ông!”

Bia đá kia chấn động kịch liệt, sau đó phát ra kim quang, bộ phận nguyên bản không trọn vẹn, vậy mà cấp tốc mọc ra.

Nhưng mà, bộ phận mọc ra là kim sắc, thật giống như bạch ngọc không trọn vẹn, về sau dùng hoàng kim chữa trị.

Trên thực tế, cái bia kim sắc kia là hoàn chỉnh, chỉ là bộ phận phía dưới cùng một nửa bia đá kia gắn kết lại.

Mà nữ tử tóc vàng lần nữa kết ấn, đồng thời nhắm chặt hai mắt, miệng lầm bầm:

“Lâm! Binh! Đấu! Giả! Giai! Đánh! Bao! Mang! Đi!”

Tần Xuyên nghe được mấy chữ phía trước, còn tưởng rằng mình đoán được mấy chữ đằng sau, nhưng là sau khi nghe xong, lại là kém chút phun ra một ngụm huyết.

Cái Đế thế gia này Dạ thật đúng là không đi đường thường!

Mật ngữ như thế này, ai có thể đoán được?

“Ong ong ong!”

Mà lúc này, phía trước cái bia kim sắc kia, xuất hiện một cái vòng xoáy màu vàng óng, sau đó tạo thành một cái thông đạo không gian.

“Chúng ta đi vào đi.”

Nữ tử tóc vàng nói, sau đó liền dẫn đầu đi vào, mà Tần Xuyên, thì là liếc mắt nhìn hai phía, sau đó mang theo Tần Tử đi vào.

Rất nhanh, vòng xoáy biến mất.

Mà lúc này, bên trong một cái nơi hẻo lánh bí ẩn.

Một cái người áo đen hai tay dang một khối thạch ảnh lưu niệm, dựa lưng vào vách đá, thân thể chậm rãi trượt giống như hư thoát, ngồi liệt trên mặt đất.

Hắn toàn thân bị ướt đầm mồ hôi, miệng lớn thở hỗn hển, trong lòng rối rức thở dài một hơi —— may mắn, không có bị vị Võ Đế áo trắng kia phát hiện!

Hắn là chuẩn để thủ vệ nơi này.

Nơi này hết thảy có bốn vị chuẩn đế, trong đó ba vị vừa đối mặt liền bị Tần Xuyên mê đi, mà hắn là vị thứ tư!

“May mắn ta giỏi về ẩn nấp, mới không có bị phát hiện.”

“Nghĩ không ra còn có dư nghiệt Dạ Đế trở lại nơi này, ta chỉ cần đem khối ảnh lưu niệm này giao ra, chính là một cái công lớn!”

Lấy tu vi Tần Xuyên Võ Đế bát nguyên, tự nhiên không có khả năng không phát hiện được vị chuẩn đế kia.

Hắn là cố ý.

Hắn đến địa điểm cũ Dạ Đế, làm sao có thể chỉ là cầm đạo cốt chứ? Khẳng định phải đem mũ ” dư nghiệt Dạ Đế ” chụp tại trên đầu Tần bé heo a.

Trước đó, Tần bé heo đã bại lộ Thiên Hằng tộc Đế khí, lại tăng thêm Khôn Đế ra mặt cứu người, cùng khối thạch ảnh lưu niệm hắn ném ra kia, cái này đã có thể sơ bộ đem Tần bé heo đánh thành ” gian tế Thiên Hằng tộc ” .

Nhưng là còn không an toàn.

Cái gọi là ba người thành hổ, ít nhất phải có ba cái phương diện chứng cứ, mới có thể để cho một cái suy luận hoàn toàn thành lập.

Dù sao, hình tam giác có tính ổn định nhất, trên thực tế, phần lớn đồ lót là hình tam giác, cũng là cái đồ dùng rất ổn định!

Mà Dạ Đế, cũng là bởi vì bị hoài nghi cấu kết Thiên Hằng tộc, mới bị nhân tộc Thánh Điện tru sát.

Mà chỉ cần Tần bé heo cùng Dạ Đế dính líu quan hệ, như vậy, tội danh gian tế Thiên Hằng tộc, liền triệt để ngồi vững.

Jesus cũng không giữ được hấn!

Chương 360: Dung Nhập Đạo Cốt

Chương 360. Dung Nhập Đạo Cốt

Lúc này, ba người đi tới một cái sơn động kim sắc.

Cái sơn động này rất nguyên thủy, đơn giản cổ phác, đồng thời đỉnh chóp còn có từng đạo bất quy tắc gai nhọn, giống như thạch nhũ rủ xuống một nửa.

Trên vách tường sơn động, lạc ấn lấy các loại kinh văn, còn có đại lượng thần thông, những thứ đồ vật này tại ngoại giới có thể gây nên tinh phong huyết vũ, giống như tiểu hải tử vẽ xấu, bị tùy ý bôi tại trên tường.

Thậm chí, trên tường còn có mảng lớn phù văn màu trắng bạc đang lóe lên, giống như nòng nọc nhỏ bé đang du động.

Mà chỗ sâu nhất hang động, có một cái tế đàn, phía trước tế đàn, trưng bày lưu hương to lớn.

Mà trung ương tế đàn, trưng bày ba khối xương cốt trắng nõn, những xương cốt này lóe ra u quang nhàn nhạt, mặt ngoài óng ánh hoàn mỹ, mà bên trong tựa hồ có vô số đường vân, như ẩn như hiện, lộ ra vô cùng thần bí.

“Dạ gia gặp đại nạn, huyết mạch bây giờ gần như diệt tuyệt, ba cái khối xương này để tại nơi này cũng chỉ là đồ sinh tro bụi, hậu bối tử tôn Dạ Lăng Sương, hôm nay muốn lấy đi ba khối xương này, mời chư vị tiên tổ đáp ứng.”

Nữ tử tóc vàng cung kính nói.

Nhưng là, không ai đáp lại.

Trên thực tế, nàng cũng không có trông cậy vào có thể được về đến ứng.

Nàng trầm mặc tượng trưng mấy phút, sau khi cái quá trình này qua đi, liền trực tiếp leo lên tể đàn, đem ba khối xương kia cầm đi.

“Tiêu tử, đây là ngươi.”

Nàng trên mặt ôn hòa cười một tiếng, lại mang theo một loại bi thương không nói ra được.

Tần Tử nhìn xem ba khối xương kia, không có lập tức đưa tay đón, mà lại trịnh trọng nói ra:

“Yên tâm đi sư phụ, về sau ta cùng cha sẽ giúp ngài trừng kiến Dạ Đế thế gia, thậm chí, để nó so với trước đó càng thêm phồn thịnh.”

Khuôn mặt Nữ tử tóc vàng đỏ lên:

“Muốn trừng kiến Dạ gia, là cần muốn người, huyết mạch Dạ gia ta bây giờ gần như đoạn tuyệt, chỉ còn lại một cái ta...”

Nàng mặt lộ vẻ ngượng ngùng, lặng lẽ nhìn Tần Xuyên một chút.

Mà Tần Xuyên làm bộ không nhìn thấy, đối tiện nghi nhi tử nói ra:

“Nơi này rất an toàn, ngay tại nơi này dung hợp cái mấy khối đạo cốt này đi.”

“Tốt!”

Tần Tử tâm linh thần hội gật gật đầu, sư phụ muốn làm mẹ hần, loại sự tình này, hần cũng không dám tùy ý tỏ thái độ.

“Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc!”

Tần Tử trực tiếp đem kia mấy khối xương cắm vào thể nội, sau đó, cố nén thống khổ, ngồi dưới đất bắt đầu dung hợp.

“Ông! !”

Thân thể của hần bắt đầu nở rộ quang mang, đồng thời huyết dịch quanh thân đều đang chảy xiết, tẩy lễ ba khối xương cốt kia.

Mà Tần Xuyên, thì là làm bộ tùy ý xem lấy những cái kinh văn cùng thần thông trên tường kia, đem những vật này toàn bộ ghi lại tới.

Tri thức chính là lực lượng.

Mà muốn sáng tạo ra thần thông thuộc về mình, cũng cần đại lượng tích lũy, đây chính là cái gọi là nội tình.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Trong động không năm tháng.

Chỉ có thể dùng hoạt động đến ghi chép thời gian.

Ba ngày sau!

“Ong ong ong!”

Trên thân Tần Tử, lấp lánh lên ba đạo hào quang sáng chói, đem thân thể hắn đều chiếu sáng trong suốt.

Ba khối đạo cốt thành công dung hợp!

Một khối trước ngực, hai khối ở hai tay.

Lúc này, ba khối đạo cốt kia đều đang phát sáng, đại lượng phù văn cùng năng lượng giống như nòng nọc phun ra ngoài, làm dịu toàn thân Tần Tử.

“Ách a —— “

Tần Tử phát ra một tiếng gào thét như dã thú, tựa hồ là tính bộc phát, lại tựa hồ là thả ra thỏa mãn.

“Ào ào ào!”

Ba đạo pháp tắc chi quang đồng thời từ thể nội nở rộ.

Dựa vào ba khối đạo cốt lai lịch to lớn thần bí này, hắn vậy mà là liên tục đột phá ba lần, đạt đến Giới Hoàng đệ tứ kiếp!

“Ha ha ha, ta đột phá, ta lại đột phá!”

Tần Tử hưng phấn hét lớn.

Ở trong cơ thể hắn, Vạn Vật Mẫu Khí cùng võ vận, cũng đang nhanh chóng sôi trào, tắm bổ thân thể của hắn.

Hắn có thể đột phá nhanh chóng thế như chẻ tre, cùng hai thứ đồ này cũng là có liên quan.

Đây là treo bên trong treo!

“Rất không tệ, nhưng mà, hi vọng ngươi không cần kiêu ngạo, bên trong cùng cảnh giới, ngươi cũng không phải là vô địch.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ta biết.”

Tần Tử miệng đầy đồng ý, không đa nghi nhưng vẫn là hơi nhỏ dắc ý —— đều như vậy, bên trong cùng cảnh còn có ai có thể đánh bại hắn?

Nhưng mà tại trước mặt cha, hắn phải khiêm tốn!

“Chúng ta đi thôi.”

Tần Xuyên nói.

Nữ tử tóc vàng gật gật đầu, sau đó hai tay kết ấn, lần nữa triệu hoán ra kết ấn kia.

Quang mang lóe lên, ba người lần nữa xuất hiện tại bên cạnh bia đá.

“Rầm rầm rầm!”

Mà sau một khắc, từng đạo uy áp kinh khủng, từ bốn phương tám hướng nghiền ép mà tới.

“Đây là? !”

Vừa vặn Tần Tử còn có chút bành trướng, trực tiếp bị ép tới nằm trên đất, sắc mặt đột nhiên tái nhợt.

Phóng nhãn nhìn lại.

Trên bầu trời lơ lửng tám đạo thân ảnh vĩ ngạn, mỗi một cái đều giống như vòng xoáy, đầy trời mây đen còn quần xoay tròn bọn hắn.

Tám vị Võ Đế! !

“Nghĩ không ra, thật là có dư nghiệt Dạ Đế, xem ra, hôm nay phải nhờ cỏ tận gốc.”

Trong đó một đạo thân ảnh tương đối tuổi trẻ nhìn về phía nữ tử tóc vàng, cười lạnh nói:

“Lăng Sương thiên nữ, chúng ta lại gặp mặt.”

Nữ tử tóc vàng ngẩng đầu nhìn về phía người kia, lạnh lùng nói:

“Nguyên lai là ngươi, nghĩ không ra, ngay cả ngươi cũng trở thành võ đế, xem ra đích thật là nước lên thì thuyền lên, a miêu a cầu đều có thể thành đế.”

Người kia cũng không tức giận, châm chọc nói:

“Đúng vậy a, a miêu a cầu đều có thể thành đế, mà Lăng Sương thiên nữ phong hoa tuyệt đại, lại là sống được người không giống người, quý không giống quý.”

Chương 361: Lên Danh Sát Tất Sát

Chương 361. Lên Danh Sát Tất Sát

Dạ Lăng Sương mặt không biểu tình, lạnh lùng nói:

“Nếu không phải Dạ Đế thế gia ta gặp đại nạn, ta một cái tay liền có thể ép tới ngươi không ngẩng đầu được lên, hôm nay ngươi may mắn đắc thế, cũng không cần đến ở trước mặt ta diễu võ giương oai, trong mắt ta, ngươi vĩnh viễn bất nhập lưu!”

Người kia không thêm đề ý chút nào lắc đầu cười một tiếng:

“Ha ha, ta cũng không có tâm tình hướng ngươi diễu võ giương oai, mặc kệ ngươi trước kia phong hoa tuyệt đại như thế nào, bây giờ, ngươi cũng chỉ là kẻ thất bại người người kêu đánh mà thôi, ta là... Đến giết ngươi!”

Xoạt!

Sau một khắc, ngưng tụ như thật huyết sắc sát khí xuyên qua trời cao, tựa hồ muốn đem nguyên thần Dạ Lăng Sương xuyên thủng.

“Đông!”

Tần Xuyên bước ra một bước, ngăn tại trước người nàng, luồng sát khí này tại ba mét bên ngoài hấn tự động tán loạn.

“Ha ha, Lăng Sương thiên nữ, quả nhiên là chim khôn biết chọn cây mà đậu a, lúc trước kiêu ngạo như vậy một người, rốt cục cũng phải tìm cái nhân tình đến bảo vệ mình sao? Nhưng mà... Người chỉ sợ không có biện pháp thỏa mãn hấn đi.”

Người kia trào phúng cười nói.

“Người vô sỉ!”

Dạ Lăng Sương xấu hổ giận dữ nói.

“Ha ha ha! Ha ha ha ha!”

Người kia cười lên ha hả, cười đến không kiêng nể gì cả, cười đến phát rồ, tựa hồ nhục nhã nữ thần đã từng cao cao tại thượng, có thể để cho hấn kéo vót lại một chút lòng tự tin.

“Phốc! !”

Nhưng mà sau một khắc, một vệt kim quang chiếu sáng thiên địa, chặt đứt đầy trời mây đen, sau đó bay về phía phương xa.

Đầu của hấn bay lên cao cao.

“Vô Đạo!”

“Hiền chất!”

Chung quanh mấy vị Võ Đế quá sợ hãi, sau đó nhao nhao lao đến, nháy mắt hóa thành bức tường lấp kín, ngăn tại trước người kia.

Mà cái đầu kia bay lên, về sau vậy mà nở rộ kim quang, một đạo bóng người màu vàng từ bên trong bay ra, mặt mũi tràn đầy vẻ bối rối.

“Người, người đến cùng là ai? !”

Hấn không còn có khí diễm trước đó, bởi vì thân thể của hấn, vậy mà không có phản kháng chút nào liền bị chém giết.

Nếu là lại đến một kích, nguyên thần hấn cũng sẽ diệt vong!

“Một người chết, quản nhiều như vậy làm cái gì?”

Tần Xuyên dùng hai ngón xoa xoa trong tay Thôn Nhật để kiểm, ánh mắt theo hai ngón chậm rãi hướng lên di chuyển, từ tốn nói.

“Muốn giết hần, người si nói mộng!”

” Dư nghiệt Dạ Đế, nhận lấy cái chết!”

Bảy vị Võ Đế kia nhao nhao hừ lạnh, sau đó đồng thời xuất thủ, bọn hần vừa ra tay, tu vi liền triệt để bạo lộ ra.

Ba cái Võ Đế tứ nguyên.

Hai cái Võ Đế ngũ nguyên.

Hai cái Võ Đế lục nguyên!

Đội hình như vậy, đã tương đối đáng sợ, tại đại đa số thời điểm, đủ để ứng phó rất nhiều vấn đề.

“Rầm rầm rầm!”

Từng đạo thần thông nghiền ép mà đến, mang theo diệt thể chi uy, mảnh này thiên khung đều kém chút tại chỗ vỡ vụn!

“Phá!”

Tần Xuyên nhìn cũng không nhìn, trực tiếp một kiếm chém qua, kiếm khí như thiên hà rủ xuống, tột độ khô lạnh hủ xé mở hết thấy!

“Tê lạp —— “

Từng đạo thần thông kia bị xé mở, bảy vị Võ Đế kia cũng vô pháp tiếp nhận cỗ lực lượng hủy diệt, hướng phía bốn phương tám hướng bay rớt ra ngoài, mà kiếm quang kim sắc thể không thể đỡ, xẹt qua cái đạo nguyên thần hoảng sợ kia.

“Không —— “

Nguyên thần kia phát ra gào thét thê lương, thậm chí ngay cả dũng khí chống cự đều không có, trực tiếp hồn phi yên diệt.

“Là cao vị Võ Đế!”

“Làm sao có thể? !”

“Trốn! !”

Bảy vị Võ Đế này hoảng sợ kêu to, cao vị Võ Đế thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, cứ như vậy bị bọn hần đụng

phải? Bảy người không có bất cứ chút do dự nào, hướng phía bảy cái phương hướng chạy thục mạng.

“Chết đi cho ta! !”

Tần Xuyên mắt lộ ra hung quang, vung ra mấy đạo kiếm quang, nguyên bản hắn coi là mấy người kia đều có thể tránh thoát đi.

Kết quả, hắn đánh giá cao hai người trong đó, nguyên bản dự tính kiếm quang lướt qua người, trực tiếp tước mất nửa người...

Cũng may, không chết.

Nếu như không phải đặc biệt chán ghét gia hỏa kia, hắn cũng không muốn giết, hắn còn muốn giữ lại bọn gia hỏa này trở về báo cáo Tần bé heo đầu.

Chính hắn cũng không lo lắng. .

Bởi vì trên mặt hắn toàn bộ hành trình đều làm xử lý mơ hồ, đối phương cũng không biết hắn hình dạng thế nào, mà Tần bé heo...

Lại là phải nổi danh.

Người sở hữu Thiên Hằng tộc Đế khí, nhân cứu mạng Khôn Đế ân, đồng bọn dư nghiệt Dạ Đế, cộng lại, chính là danh sách đen tất sát nhân tộc!

“Cha, ngài vì cái gì không giết bọn hắn?”

Rời đi địa điểm cũ Dạ Đế rất xa, về sau Tần Tử mới không hiểu hỏi.

“Ngươi cũng đã nhìn ra?”

Tần Xuyên mỉm cười cười một tiếng, biểu lộ tự nhiên.

“Đương nhiên đã nhìn ra, lấy thực lực ngài, nếu là muốn giết bọn hắn, bọn hắn tuyệt đối chạy không được.”

Tần Tử đương nhiên nói.

Tần Xuyên lắc đầu cười cười, sau đó nhẹ giọng nói ra:

“Lăng Sương, ngươi đến nói cho hắn biết đi.”

“Ừm.”

Dạ Lăng Sương gật gật đầu, sau đó đem mình nào bỏ đồ vật nói ra:

“Tiểu tử, cha ngươi không giết bọn hăn, là bởi vì giết bọn hăn cũng không có ý nghĩa, dù sao, bọn hăn có thể tới vây nhóm chúng ta, nói rõ nhân tộc Thánh Điện đã phát hiện chúng ta, thậm chí khả năng đã biết bề ngoài chúng ta, cho nên giết bọn hăn cũng không được hiệu quả diệt khẩu.”

“Đã giết hay không đều như thế, cần gì phải nhiều tạo sát nghiệt chứ? Bọn hăn cũng chỉ là phụng mệnh làm việc, cùng chúng ta cũng không có thù oán.”

“Mặc dù cường giả giết kẻ yếu cũng không cần lý do, nhưng là cường giả chân chính, trong lòng đều có một đạo thước đo vô hình... Cha ngươi không muốn giết bọn hăn, cho nên liền thả bọn hăn một con đường, chính là đơn giản như vậy.

Nói xong, nàng mang theo chờ mong, lại mang theo ngượng ngùng nhìn về phía Tần Xuyên, hỏi:

“Tần đại ca, ta nói không sai chứ?”

“Ừm, ngươi nói rất đúng.”

Chương 362: Tiến Về Thú Tộc Cường Giả Chặn Giết

Chương 362. Tiến Về Thú Tộc Cường Giả Chặn Giết

Tần Xuyên mỉm cười gật gật đầu, nhưng trong lòng thì bắt đầu cười thầm—— quả nhiên, phải dùng não để đối phó não!

Có một số việc, thời điểm coi chính ngươi không biết giải thích thế nào, ngươi liền để để người khác giải thích.

Cùng một việc, mỗi người đều sẽ từ góc độ của mình để lý giải, mà ngươi để người khác để giải thích, chỉ ít sẽ không bại lộ mục đích bản thân ngươi.

Mặc kệ người khác nói cái gì.

Người chỉ cần nói “Đúng đúng đúng” là được.

“Hi hi.”

Dạ Lăng Sương đạt được Tần Xuyên trả lời khẳng định, lập tức phát ra tiếng cười thiếu nữ, để Tần Tử nổi da gà đầy người.

“Su phụ, ngài... Bình thường một chút...”

Tần Tử biểu thị, hẳn có chút sợ hãi.

Loại cảm giác kia, thật giống như nhìn thấy tỷ tỷ hung ác của mình, tại trước mặt tỷ phu tỏ ra bộ dáng yếu đuối nũng nịu...

“Hừ!”

Gương mặt xinh đẹp Dạ Lăng Sương ửng đỏ, tròng mắt liếc hẳn một cái, hừ nhẹ một tiếng tiến vào hẳn thân thể.

“Đi thôi, chúng ta chỉ sợ phải rời đi cương vực nhân tộc.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“A? ?”

Tần Tử há to mồm, sau đó hỏi:

”Cương vực Nhân tộc như thế lớn, chẳng lẽ chúng ta còn tìm đến không đến đất dung thân sao?”

“Không nên xem thường nhân tộc Thánh Điện.”

Tần Xuyên nghiêm túc nói ra:

“Nhân tộc Thánh Điện phát triển nhiều năm như vậy, thế lực đã mười phần khổng lồ, chúng ta nếu là ở tại cương vực nhân tộc, rất có thể sẽ gặp phải nhân tộc Thánh Điện vây quét, mà ta trước mắt còn không cách nào ứng phó nhân tộc Thánh Điện.”

Tần Tử cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, hỏi:

“Vậy chúng ta đi chỗ nào a? Yêu tộc cương vực đối với chúng ta cũng rất cừu thị.”

Kia là đối với người!

Tần Xuyên trong lòng yên lặng uốn nắn một câu, sau đó nói ra:

“Kế sách hiện nay, chỉ có thể đi thú tộc.”

“Theo ta được biết, thú tộc cùng yêu tộc khác biệt, bọn hắc hoá hình, về sau trên thân cũng không có yêu khí hoặc là thú khí, tương mạo cũng cùng nhân loại không có gì khác biệt, khác biệt duy nhất chính là, bọn chúng không có nguyên thần, mà nhục thân lại cường hãn đến rồi tinh rồi mù, hoàn toàn nghiền ép nhân tộc cùng yêu tộc.”

“Cho nên, chúng ta nếu như đi thú tộc, nếu như không có ngoài ý muốn, cũng sẽ không bại lộ thân phận.”

“Người nhục thân cường hãn, so với đại đa số thú tộc cũng còn muốn cường hãn hơn, chỉ cần tại cương vực thú tộc không sử dụng nguyên thần lực, hoàn toàn có thể ngụy trang thành một vị thú tộc thiên kiều, trước đó thế nào, về sau vẫn là thế đó.”

Tần Tử nghe vậy, mắt sáng rực lên.

Trước đó thế nào, về sau vẫn là thế đó. Nói cách khác, nếu như hắc đi thú tộc, không cần ra vẻ đáng thương!

Không cần kệp cái đuôi để làm người.

Vẫn như cũ có thể buông thả bá đạo, cùng rất nhiều thú tộc thiên kiều tranh phong, thậm chí có thể dựa vào tuổi trẻ thiên kiều thân phận, giận đối thế hệ trước cường giả!

“Cha, chúng ta đi thôi!”

Tần Tử càng nghĩ càng hưng phấn, rất không đến lập tức tiến vào thú tộc cương vực.

Nhưng mà, cương vực thú tộc tại phương đông bắc cương vực nhân tộc, muốn tiến vào cương vực thú tộc, còn phải nghiêng xuyên qua mấy chục cái đại vực.

“Hoa —— “

Tần Xuyên mang theo Tần Tử, hóa thành một vệt kim quang hướng phía đông bắc bay đi, những nơi đi qua, gió nổi mây phun!

Mà hắc lại đi là thẳng tắp.

Điều bộ này, ngược lại không giống như là một cái người đào vong, mà giống như là một vị cường giả rêu rao khắp nơi, sợ người khác không biết.

“Khí thế thật mạnh liệt!”

“Uy áp thật kinh khủng!”

“Võ Đế, nhất định là cường giả Võ Đế!”

Rất nhiều người bị uy áp lóa lên liền biến mất kia trấn áp trên mặt đất, sau đó ngẩng đầu nhìn trời, trên mặt đều lộ ra vẻ kính sợ nồng đậm.

Tần Xuyên mang theo Tần Tử một đường bay đến, không biết rung động bao nhiêu người, mà rất nhanh, cũng đưa tới một chút cường giả chú ý.

Thậm chí có cường giả Võ Đế ẩn thế.

Cũng có cường giả nhân tộc Thánh Điện chấp hành nhiệm vụ.

“A, có chút khả nghi a.”

“Vị cường giả nào rêu rao như thế?”

“Nhìn dạng như vậy, làm sao giống như là đang chạy trời chết? Từ khí tức nhìn, thực lực hần hần là rất khủng bố mới đúng chứ...”

“Có dị thường, báo cáo Thánh Điện!”

Thế là, hành tung Tần Xuyên rất nhanh đáp lên báo nhân tộc Thánh Điện.

Mà nhân tộc Thánh Điện bên kia, cấp tốc xác định thân phận Tần Xuyên cùng Tần Tử, sau đó phân tích ra phương hướng hai người tiến lên.

Thế là.

Tại năm ngày sau đó, nơi giao giới cương vực nhân tộc cùng cương vực thú tộc, Tần Xuyên được bị chặn giết như nguyện.

” Tặc tử Thiên Hằng, chỗ nào đi? !”

“Muốn chạy? Người si nói mộng!”

“Nhân tộc há lại là địa phương ngươi nói tới thì tới nói đi là đi?”

” Người phạm ta nhân tộc, xa đâu cũng giết!”

Từng đạo thân ảnh uy nghiêm, từ không trung chậm rãi hiện lộ ra, thậm chí có mấy người từ mặt đất đột ngột từ mặt đất mọc

lên, dáng người vĩ ngạn, giống như tượng đá chặn đường đi phụ tử Tần Xuyên.

“Ha ha, vậy mà phái ra nhiều cường giả như vậy, các người thật đúng là để mắt ta a.”

Tần Xuyên lơ lửng tại không trung, quét mắt chung quanh các cường giả, trên mặt lộ ra một vòng tự giễu.

Trọn vẹn mười hai người, vậy mà đều là Võ Đế bát nguyên!

Thậm chí, còn có một vị lão giả thân hình mơ hồ, sừng sững tại đỉnh thiên khung, tản mát ra khí tức kinh dị như có như không.

Kia là một vị trưởng lão Thánh Điện!

“Đây cũng không phải để mắt người, mà là... Sư tử vô thỏ, cũng phải dùng toàn lực! Những lão gia hỏa chúng ta này nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không bằng đi ra đến đi vòng một chút, kém nhất... Cũng có thể phô trương thanh thế.”

Một vị lão giả tóc trắng cười tủm tỉm nói ra:

“Trước kia chúng ta phái ra ba vị Võ Đế thất nguyên, đuổi giết một vị Thiên Hằng tộc bảy nguyên Võ Đế, kết quả chúng ta liều mạng một vị Võ Đế vẫn lạc, hai vị khác trọng thương, mới đưa vị Thiên Hằng tộc Võ Đế kia chém giết.”

“Về sau chúng ta nghĩ lại một chút.”

“Chúng ta vì cái gì chỉ phái ba vị Võ Đế chứ? Nhân tộc Thánh Điện chúng ta lại không thiếu người, phái thêm một chút không phải tốt sao?”

“Nếu là trực tiếp phái ra mười vị Võ Đế cùng cấp bậc, có thể trực tiếp đem đối phương nghiền chết, mà chúng ta sẽ không xuất hiện mảy may thương vong.”

“Cho nên, sau đó ở trong những hành động vây giết, chúng ta đều là áp dụng chiến thuật biến người... Cái này không có gì cần khiêm tốn, Thánh Điện nhân tộc ta đặc điểm lớn nhất, chính là nhiều người, lấy nhiều khi ít đã là truyền thống.”

Chương 363: Cường Giả Nhân Tộc Chặn Giết 2

Chương 363. Cường Giả Nhân Tộc Chặn Giết 2

Tần Xuyên nghe xong, vậy mà muốn cho lão đầu nhi này điếm tán thưởng.

Thật sự là một đám lão lưu manh!

Nhưng mà, từ góc độ khách quan đến nói, nhân tộc Thánh Điện đối với nhân tộc mà nói, tuyệt đối là có công tích lớn lao.

Bọn hấn, chống lên một mảnh bầu trời cho nhân tộc.

Thân là nhân tộc, hấn kỳ thật đối cái Thánh Điện lưu manh này là có chút hảo cảm, chỉ tiếc... Hiện tại phải lấy nghiệp vụ làm trọng!

“Đừng nói nhảm, ra tay đi!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, khí tức quanh người đột nhiên tăng vọt, Thôn Nhật để kiếm xuất hiện tại trong tay, rút kiếm tứ phương, khí thôn vạn dặm như hổ!

“Giết!”

Vị trưởng lão Thánh Điện phía trên thiên khung kia phát ổng tay áo một cái, lập tức, mười hai vị Võ Đế bát nguyên, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

“Oanh —— “

“Oanh —— “

“Oanh —— “

Không có bất luận cái chiêu thức gì, bởi vì loại cường giả cấp bậc này, tùy tiện vừa ra tay, chính là thần thông vô cùng kinh khủng.

Từng đạo thần thông này, có là Già Thiên đại thủ, có là cột sáng óng ánh, có năng lượng triều tịch nhắc lên.

“Phá cho ta!”

Tần Xuyên hai tay nắm Thôn Nhật để kiếm, tựa hồ hội tụ thiên địa chính khí, sau đó hướng về phía trước mà chém xuống.

“Xoạt!”

Kiếm quang huy hoàng, nghi là ngân hà rơi chín ngày, đem phía trước nghiền ép mà đến rất nhiều thần thông một bổ hai đoạn!

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Tiếng nổ kịch liệt, tiếp theo thấy quang mang vô tận, đem thiên địa phương viên mấy ngàn dặm đều chiếu sáng, tất cả mọi người tựa hồ ở vào bên trong hỏa diễm.

Mà sau đó một khắc, mười hai vị Võ Đế kia, vậy mà giống như bọ chết chết xạ tại không trung, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Hưu hưu hưu!

Tốc độ của bọn hắn quá nhanh, gần như tại nháy mắt khi Tần Xuyên chém xuống một kiếm đi, còn đến không kịp thu kiếm, bọn hắn đã từ hai bên trái phải hai bên giết tới đây, đồng thời phát động công kích cường hãn nhất.

“Liệt Thiên chỉ!”

“Thiên Song Quyền!”

“Thập Phương Câu Diệt!”

Những người này đều là cao vị Võ Đế, mọi cử động mang theo hủy diệt chi uy, không gian chung quanh đều nháy mắt bị xé nát! !

“Kim cương bất hoại!”

Tần Xuyên hét lớn một tiếng, bên ngoài cơ thể tuôn ra quang mang kim sắc như lưu ly, hóa thành một đạo vòng bảo hộ kim sắc, đem hắn cùng Tần Tử bao phủ lại.

“Rầm rầm rầm!”

Từng đạo hủy diệt tính công kích rơi vào phía trên kim sắc vòng bảo hộ, phát ra chấn động đáng sợ, quang mang vô tận.

Núi rừng cỏ cây phạm vi ngàn dặm, hoàn toàn bị san thành bình địa, mặt đất đều bị nhấc lên một tầng, giống như sóng thần!

Nhưng mà, vòng bảo hộ kim sắc bên ngoài cơ thể Tần Xuyên, ngạnh sinh sinh kháng trụ cái công kích kinh khủng này.

Mà lúc này.

Tần Xuyên tay phải giơ lên cao cao, tựa hồ hội tụ tinh khí bát phương, một đóa hoa sen chín màu lộng lẫy, tại hắc trong tay thành hình.

“Đây mới là... Thập Phương Câu Diệt!”

Tần Xuyên lạnh lùng nói, tay phải đột nhiên bóp, đóa hoa sen kia nháy mắt co vào tiến lòng bàn tay của hắn, sau đó từ khe hở ở giữa bắn ra mà ra, ức vạn sợi hào quang, mỗi một sợi đều đẹp đến kinh diễm, lại khiến người ta sợ hãi.

“Tiên Thiên cương khí!”

“Bất Hủ Kim Thân!”

“Thân thể bất tử!”

Những này Võ Đế đều cảm thấy cảm giác nguy cơ, nhao nhao sử xuất thần thông phòng ngự, tựa hồ hóa thành từng khối quả trứng lớn màu vàng óng.

Nhưng mà, từng sợi quang mang kia không gì không phá, giống như xuyên thấu trang giấy, thuận lợi đem phòng ngự mọi người xuyên thấu, sau đó thấu thể mà qua.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Thiên ti vạn lý huyết tuyến, từ thể nội những Võ Đế này phun ra, giống như bị tú hoa châm của Đông Phương Bất Bại xuyên thấu.

” Lực phá hoại thật mạnh!”

“Không thể địch lại, tránh!”

Những Võ Đế này sắc mặt đại biến, sau đó nháy mắt liền kịp phản ứng, thi triển thân pháp, xảo diệu xuyên qua bên trong

khe hở những ánh sáng này.

Lúc này, đầy trời đều là sợi tơ hào quang sáng chói.

Nhưng mà những Võ Đế này, lại giống như huyền ảnh không ngừng lấp lóe tại trên bầu trời, mười phần chính xác tránh thoát mỗi một đạo tia sáng, đồng thời giống như mặt kính chiết xạ, cấp tốc hướng phía Tần Xuyên phản công mà đến, khí thế như hồng!

“Phi long tại thiên!”

Tần Xuyên đem Thôn Nhật để kiếm ném đi lên không, sau đó hai tay vung vẩy, không khí ở chung quanh trong phác họa ra một đạo hình bóng chân long, sau đó đẩy về phía trước ra, lập tức, hình bóng chân long cấp tốc bành trướng, giống như gợn sóng khuếch tán xoay quanh, hướng phía mười hai vị Võ Đế này đánh tới.

“Không được!”

“Tránh không thoát!”

Những Võ Đế này vốn là tại bên trong khe hở từ ức vạn đạo tia sáng xuyên qua, căn bản cũng không có dư thừa hoạt động không gian, cho nên khi cái hình bóng chân long khổng lồ này đụng tới, bọn hắn chỉ có thể ngạnh kháng.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Theo tiếng vang liên tiếp, cương khí hộ thể bên ngoài cơ thể những Võ Đế này nhao nhao nổ tung, thậm chí quần áo đều nổ tung, vững như tảng đá thân thể xuất hiện từng đạo vết nứt màu đỏ ngòm, thể lương vô cùng.

Nhưng mà, bọn hắn vậy mà đều không có ngã lui, ngược lại giống như kích phát dã thú hung tính, tiếp tục hướng phía Tần Xuyên đánh tới!

“Chết đi cho ta!”

“Vô Lượng kiếp chi!”

“Tịch Diệt Thương Thiên Quyền!”

Bọn hắn đồng thời ngưng tụ thần thông, nhưng mà, Tần Xuyên nhanh hơn bọn họ nửa bước, tại thời điểm bọn hắn bị hình

bóng chân long va chạm, Tần Xuyên liền đã tiếp nhận tới Thôn Nhặt để kiếm rơi xuống, một kiếm quét ngang mà ra!

“Ông!”

Kiếm quang kim sắc chói mắt, khuếch tán hiện lên hình cung, tựa hồ cực chậm, lại nhanh đến cực hạn, nháy mắt đem mười hai vị Võ Đế bao phủ ở bên trong.

“A! !”

“Phốc phốc phốc phốc!”

Kiếm quang này giống như sóng thần quét ngang qua, mười hai vị Võ Đế đồng thời bị đánh lui, hướng phía bốn phương tám hướng bay rót ra ngoài.

Lập tức, giữa thiên địa an tĩnh một chút.

“Thắng sao?”

Tần Tử hít sâu một hơi, nhỏ giọng hỏi.

Chương 364: Người Dạy Ta Làm Việc Sao

Chương 364. Người Dạy Ta Làm Việc Sao

“Không có.”

Thanh âm Tần Xuyên nghiêm túc trước nay chưa từng có.

Hắn mặc dù danh xưng cùng cảnh vô địch, nhưng là, người có thể trở thành Võ Đế bát nguyên, cái nào không phải nhân vật truyền kỳ?

Đều nói song quyền nan địch tứ thủ, nhưng mà đối diện là hai mươi bốn cái tay, cái này độ khó, có thể nói cấp số nhân gia tăng!

“Ông ông ông ông!”

Quả nhiên, sau một khắc, bốn phương tám hướng đều lấp lánh lên từng đạo quang huy rực rỡ, giống như từng khỏa mặt trời từ từ bay lên.

Trọn vẹn mười hai khỏa!

Chỉ thấy mười hai vị Võ Đế kia, hội tụ võ vận giữa thiên địa, giống như đem bản thân nhóm lửa, khí thế đều đạt đến đỉnh phong.

“Tam Hoa Tụ Đỉnh!”

Tần Xuyên gầm nhẹ một tiếng, đỉnh đầu trôi nổi lên ba đoá hoa sen, lực lượng quanh thân bạo tăng ba lần.

Sau đó, hắn cũng nâng lên hai tay, hội tụ võ vận giữa thiên địa, lập tức, đại lượng Kim Hà từ bốn phương tám hướng cuộn cuộn mà tới.

“Ông!”

“Giết! !”

Sau một khắc, mười hai khỏa mặt trời kia đồng thời nghiền ép mà đến, quá nhanh, thậm chí nhanh hơn tốc độ tư duy!

Tần Tử cũng còn không có kịp phản ứng, đỉnh đầu liền sinh ra va chạm kịch liệt, hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một viên mặt trời kim sắc to lớn, cùng mười hai khỏa mặt trời nhỏ bắt đầu va chạm, phát ra nổ rung trời.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Đây là năng lượng va chạm thuần túy nhất, không bao hàm bất kỳ thần thông cùng sức tưởng tượng, là nội tình va chạm.

Mười hai khỏa tiểu mặt trời kia thay nhau đâm vào trên đại thái dương, bắn ra từng đạo vàng ánh lửa óng ánh, thậm chí có mảnh vỡ kim sắc nổ tung!

“Phốc phốc phốc phốc!”

Cuối cùng, mười hai khỏa mặt trời kia lần lượt nổ tung, mười hai đạo thân ảnh hư nhược, giống như thiên thạch rơi xuống phía dưới.

Tựa hồ là trùng hợp.

Tại mười hai vị Võ Đế kia trọng thương rơi xuống, về sau viên mặt trời lớn nhất kia cũng âm vang giải thể, một thân ảnh rơi xuống dưới tới.

Chính là Tần Xuyên.

Lúc này, hắn cả người là huyết, thoi thóp, giống như một tờ nhuôm máu giấy, từ trên bầu trời chậm rãi nhẹ nhàng rơi xuống.

“Cha! !”

Tần Tử con mắt đỏ lên, nước mắt ào ào chảy xuôi mà ra, thân thể phóng lên tận trời, duỗi ra hai tay muốn đi đón phụ thân mình.

Nhưng mà sau một khắc.

Một cỗ vĩ ngạn lực lượng giáng lâm, giống như một ngọn núi lớn đặt ở hắn trên thân, đề thân thể của hắn trực tiếp rơi vào dưới mặt đất!

“Oanh long!”

Mặt đất hung hăng run lên, tựa hồ muốn nứt mở, nhưng là một cỗ lực lượng vĩ ngạn đọng lại mặt đất, đề mặt đất trở nên vô cùng cứng rắn.

Tần Tử giống như một con rùa đen bị đặt ở trên mặt đất, tứ chi ngã sấp trên đất, không thể động đậy.

Hắn chặt vật ngắc đầu, liền thấy phụ thân mình lơ lửng tại không trung, bị một đạo cầu năng lượng trong suốt bao phủ, suy yếu vô cùng.

Mà phía trước cầu năng lượng, là một đạo thân ảnh già nua mờ mờ, chính là vị trưởng lão Thánh Điện kia xuất thủ!

“Buông cha ta ra!”

Tần Tử khàn giọng rống to, giống như một con dã thú bị giam tại bên trong lồng, con mắt đỏ bừng.

Vị trưởng lão Thánh Điện kia chậm rãi cúi đầu, nhàn nhạt nhìn về phía Tần Tử, thanh âm lạnh lùng nói:

“Người đang dạy ta làm việc?”

A? Dạy người làm việc?

Tần Tử sừng sốt một chút, sau đó giận dữ hét:

“Lão tạp mao, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn có gì tài ba, có bản lĩnh đường đường chính chính cùng cha ta đánh một trận!”

Thánh Điện trưởng lão thần nhiên nói:

“Đây không tính là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, coi như đánh một trận đàng hoàng, hấn cũng không phải ta đối thủ.”

“Thậm chí... Hấn còn không có tư cách để ta ra tay.”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng dấy lên lửa giận hùng hực, một cái lão già ngồi thu ngư ông thủ lợi, vậy mà miệt thị cha hấn như thế!

Hấn hít sâu một hơi, sau đó cười lạnh nói:

“Ha ha, xong việc rồi nói mạnh miệng thì ai không biết? Vừa rồi đánh cho kịch liệt như vậy, làm sao không thấy ngươi xuất thủ?”

“Sợ chính là sợ, làm gì tìm nhiều cớ như vậy? Ngươi cho rằng mũi heo cắm hành tây, ngươi liền có thể giả voi sao?!”

Trưởng lão Thánh Điện lườm Tần Tử một chút, thần nhiên nói:

“Tùy ngươi thấy thế nào, bản tọa cần gì để ý cách nhìn một con kiến hôi như ngươi?”

Đứng tại cái địa vị này của hấn, một cái sâu kiến Giới Hoàng cảnh, rất khó gây nên tâm tình của hấn ba động.

“Ha ha, sâu kiến?!”

Tần Tử cười nhạo một tiếng, sau đó thân thể bắt đầu phát sáng, giống như một vòng liệt nhật bị nhen lửa, cháy hùng hực.

“Oanh long long!”

Hấn hai tay chạm đất, hai tay chậm rãi đem thân thể chống lên, thật giống như Tôn Ngộ Không muốn tránh thoát Ngũ Chi sơn.

” Tần Tử ta đường đường thần thể, ngạo cổ lăng thiên, một đường đến nay đánh vỡ các loại cực hạn, ngươi nói ta là sâu

kiến?”

Hắn lạnh lùng nhìn xem Thánh Điện trưởng lão, quanh thân xương cốt vang lên kèn kẹt, thân eo càng ngày càng thẳng tắp, cuối cùng triệt để đứng thẳng.

“Lão tạp mao nhà ngươi, cũng liền ra đời sớm một vài năm mà thôi, thể hiện cái gì ở đây, nếu là chúng ta sinh ở cùng một cái thời đại, loại mặt hàng như ngươi, ta một cái tay liền có thể ép tới ngươi không ngẩng đầu được lên!”

“Hả? !”

Thánh Điện trưởng lão đột nhiên giật mình.

Nguyên bản trong con ngươi hững hờ, hiện lên một tia hàn mang —— kẻ này thiên phú kinh khủng như vậy, giữ lại là cái tai hoạ.

Nhưng mà, hắn hiện tại cũng không vội động thủ, bởi vì dựa theo quá trình đến nói, hắn tốt nhất là đem người này bắt về Thánh Điện thẩm vấn định tội.

Chương 365: Tần Tử Quá Gan Dạ

Chương 365. Tần Tử Quá Gan Dạ

Thế là, hắn không mặn không nhạt nói:

“Coi như ngươi sinh ở ta thời đại kia, loại nghiệt súc làm xằng làm bậy giống ngươi này, đồng dạng sẽ có tiền bối trấn áp ngươi, ngươi cho rằng ngươi có thể trưởng thành?”

“Ngâm miệng! !”

Tần Tử nghiêm nghị quát lớn:

“Ngươi tuổi đã lớn như thế rồi, còn chẳng biết xấu hổ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, có tư cách gì nói ta làm xằng làm

bậy?”

“Người tự nhận là người rất cường đại, cho nên khi dễ lên một người trẻ tuổi như ta, rất có cảm giác ưu việt, rất có cảm giác tự hào sao?”

“Nhưng mà, cái này vừa vặn nói rõ, người chính là cái phế vật mà thôi! Người cũng chỉ có thể khi dễ một chút người trẻ tuổi như ta vậy, bởi vì người liền chỉ có chút chí khí, chút đảm lượng, chút tiền đồ này!”

“Vị lão phế vật này, ta muốn khuyên người một câu... Ba mươi năm Hà Tây, ba mươi năm Hà Đông, đừng khinh thiếu niên nghèo! !”

Oanh!

Một cỗ khí thể từ trên thân hần phóng lên tận trời, giống như một thanh thần kiếm đâm rách thiên khung, kia là ngông nghênh.

“Người! !”

Thánh Điện trưởng lão bị cỗ khí thể đột nhiên xuất hiện này chấn kinh một chút, sau đó sắc mặt âm trầm xuống tới.

“Hừ, chỉ là sâu kiến, cũng dám làm càn!”

Hần hừ lạnh một tiếng, một cỗ càn uy áp cường đại khuếch tán mà đến, lập tức, Tần Tử lại bị đặt ở trên mặt đất.

Nhưng mà, gương mặt Tần Tử sát mặt đất, trào phúng trên mặt không giảm chút nào, ngược lại hương vị châm chọc càng đậm.

“Ha ha, lão phế vật, ta nói đến nỗi đau của người... Hôm nay mặc kệ người làm sao giả, lão tử chính là xem thường người!”

“Ta biết, coi như ta cầu xin tha thứ, người cũng không có khả năng bỏ qua chúng ta, cho nên, lão tử cũng lười cho người sắc mặt tốt.”

“Hôm nay rơi xuống trong tay người, lão tử nhận thua, nhưng là, chỉ cần ta hôm nay bắt tử, thời điểm ngày khác quật khởi, tất diệt toàn tộc người! !”

Tần Tử không thèm đếm xỉa.

Cùng nó uất uất ức ức chết, không bằng trước khi chết điên cuồng một chút, bởi vì cái gọi là, người chết chim chỉ lên trời, móc ra lớn hơn ngươi!

“Ha ha, chó sủa không có chút ý nghĩa nào mà thôi, hửn là ngươi cho rằng, ngươi cho rằng như này liền có thể chọc giận bản tọa?”

Thánh Điện trưởng lão khinh thường cười một tiếng, tựa hồ đang nhìn một cái thằng hề, ánh mắt lộ ra một vòng thương hại cùng châm chọc chi sắc.

“Bất quá... Ta không biết là nên chúc mừng ngươi, hay là nên đồng tình ngươi, ngươi những lời này, hoàn toàn chính xác đưa tới sát tâm của ta.”

“Nguyên bản, còn muốn đưa ngươi bắt cầm lại Thánh Điện thẩm vấn, nhưng là ngươi thân là thần thể, có đại khí vận, dễ dàng sinh ra biến số... Vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, bản tọa quyết định... Đưa ngươi xử quyết ngay tại chỗ!”

“Đến nha, ta không sợ ngươi! !”

Tần Tử cắn răng nhìn hằm hằm, không sợ hãi chút nào, hửn coi như đứng chết, cũng không quỳ xuống xin sống —— mặc dù hửn hiện tại là nằm sấp.

“Chết chưa hết tội.”

Thánh Điện trưởng lão hừ lạnh một tiếng, sau đó một đạo sát khí huyết sắc từ mi tâm nở rộ, hóa thành một đạo huyết nhận to lớn, hướng phía Tần Tử chém xuống.

Xoạt!

Huyết nhận hoành không, tựa hồ muốn đem bầu trời đều chặt đứt, đừng nói chỉ là hoàng giả, coi như là Võ Đế bình thường, cũng phải nuốt hận!

“A —— “

Tần Tử hai mắt nhắm nghiền, liều mạng ngẩng đầu lên, phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, mang theo không cam lòng nồng đậm.

Tần Tử hửn, một đời thần thể, không, siêu thần thể, vậy mà liền vẫn lạc như này, thật sự là trời cao đồ kỵ anh tài a!

Nếu có đời sau, hẳn nhất định phải...

“A, ta còn chưa có chết?”

Sau một khắc, hẳn không thể tưởng tượng nổi mở mắt ra, liền phát hiện, huyết nhận khổng lồ kia đứng tại đỉnh đầu của mình.

Không!

Chuẩn xác mà nói, là một đạo thân ảnh áo trắng quen thuộc, đứng tại trước người hẳn, một tay giơ lên đạo huyết nhận khổng lồ kia.

“Xoạt xoạt!”

Người kia tay phải năm ngón tay uốn lượn, lập tức, cái đạo huyết nhận kia chia năm xẻ bảy, hóa thành rất nhiều máu ánh sáng biến mất ở trên trời.

“Cha, ngài không có việc gì? !”

Tàn Tử kinh hỉ vô cùng, loại kia cảm giác, thật giống như uống hết Mạnh bà thang, kết quả đầu trâu mặt ngựa nói bắt nhầm người.

“Có việc, nhưng còn chịu đựng được.”

Tàn Xuyên bình tĩnh nói.

Tàn Tử nhìn kỹ, phát hiện cha hẳn phía sau, lại có máu tươi chảy ra, dần dần nhuộm đỏ áo trắng.

“Cái này! !”

Lập tức, sắc mặt hẳn có chút trắng bệch, lần nữa lo lắng bất đầu.

Mà lúc này, Thánh Điện trưởng lão cũng giật nảy cả mình, sau đó cười lạnh:

“Nghĩ không ra, ngươi vậy mà ở thời điểm này đột phá, nhưng mà, trước ngươi đã thụ trọng thương, khí huyết thâm hụt, coi như đột phá cũng bất quá là nỗ lực hết đà, nếu như không cách nào được bổ sung, ngươi sẽ chỉ chết càng nhanh.”

“Mà bản tọa, không có khả năng cho ngươi cơ hội bổ sung!”

Nói xong, tay phải hẳn nâng lên, hướng thẳng đến Tàn Xuyên đập tới.

“Oanh!”

Một tát này rơi xuống, tựa hồ thiên địa đều đảo lộn tới, càn khôn đảo ngược, năm tháng biến sắc!

Một chưởng này, đã hóa hữu hình vì vô hình, không có kinh thiên cự thủ, chỉ có lực lượng thuần túy nghiền ép mà tới.

Tứ phương trên dưới, chỗ nào cũng nhúng tay vào!

“Phá!”

Tần Xuyên hướng phía bầu trời oanh ra một quyền, đồng dạng là thiên địa xoay chuyển, tựa hồ đem không gian nghịch loạn lần nữa sắp đặt lại, sau đó phát ra một tiếng vang thật lớn.

“Xùy ông —— “

Bầu trời giống như mặt sông kết băng bị xé mở, lộ ra một đầu vết nứt không gian dài đến ngàn mét, hỗn độn chi khí tràn ngập.

“Ông! Âm âm âm âm âm oanh!”

Tần Tử chỉ cảm giác cái bóng trước mắt lóe lên, sau đó trên bầu trời bộc phát ra va chạm kịch liệt liên tiếp, không gian không ngừng nổ tung, hóa thành lỗ đen, thật giống như từng cái màu đen mặt trời không ngừng nở rộ, đại âm hi thanh.

Chương 366: Tần Xuyên Ảnh Đế

Chương 366. Tần Xuyên Ảnh Đế

“Oanh —— “

Cuối cùng, bầu trời phương viên mấy ngàn mét âm vang vỡ vụn giống như một chiếc gương bình thường, biên giới dày đặc vết rách, đồng dạng lồm đi vào.

Mà trong hư không hắc ám truyền ra một đạo gào thét phần nộ.

“Các ngươi chờ đó cho ta! !”

Sau đó, cái đạo hư không hắc ám to lớn kia giống như đảo ngược thời gian, cấp tốc biến mất, bầu trời lần nữa khôi phục nguyên hình.

“Chúng ta đi.”

Tần Xuyên rơi vào trước người Tần Tử, sau đó không đợi đối phương nói cái gì, trực tiếp một ngụm máu tươi phun ra, mới ngã xuống đất.

“Cha!”

Tần Tử chân tay luống cuống, kinh hoảng không thôi.

“Nơi này rất nguy hiểm, chúng ta đi nhanh lên.”

Thanh âm nữ tử tóc vàng vang lên, sau đó nàng trực tiếp tiếp quản thân thể Tần Tử, xông lên Tần Xuyên, hướng phía cương vực thú tộc bay đi.

Cương vực Thú tộc, một mảnh mệnh mang.

Vạn loại sương mù bay lên.

Phía trên đại địa, khắp nơi đều là man thú kiếm ăn, có đang gặm cỏ, có thì là đang đi săn.

Mà số ít man thú cường đại hóa thành hình người, thành lập nên thành thị giống nhân tộc, sinh hoạt so với yêu tộc thì càng giống nhân tộc.

Man thú không có nguyên thần.

Mà nhục thân lại mạnh đến mức đáng sợ.

Thế giới là công bằng, lão thiên đóng lại một cánh cửa sổ cho chúng nó, nhưng lại mở ra một cánh cửa khác.

Nữ tử tóc vàng không chế thân thể Tần Tử, xông Tần Xuyên “Hôn mê” một đường lao vùn vụt, tiến vào nội bộ cương vực thú tộc.

Biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay.

Một khi tiến vào cương vực thú tộc, cảm giác nguy cơ nhân tộc Thánh Điện mang tới lập tức biến mất, có loại cảm giác an toàn con cá vào biển, chim bay vào rừng.

Nửa tháng sau.

Ba người đã đi tới chỗ sâu cương vực thú tộc.

Nữ tử tóc vàng trường kỳ phi hành tốc độ cao, nguyên thần chỉ lực tiêu hao to lớn, thế là đem quyền khống chế thân thể trả lại cho Tần Tử.

Lại qua mấy ngày.

Tần Xuyên mới làm bộ từ trong ngủ mê tỉnh lại.

Kỳ thật hắn cũng không có thụ thương.

Nhưng là hắn phải già vờ!

Bằng không, đáng vẻ thoi thóp trước đó phải giải thích thế nào? Cũng không thể nói cùng Tần bé heo —— bé heo à, kỳ thật cha đang diễn với ngươi.

Mặc dù hắn cũng có thể nói là vì khảo nghiệm dũng khí của đối phương, nhưng là chiêu số giống vậy nếu dùng nhiều lần, sớm muộn được lòi.

Vẫn là ít dùng sẽ vi diệu.

“Cha, ngài tỉnh? !”

Tần Tử mừng rỡ không thôi, tranh thủ thời gian xuất ra các loại đan dược và linh thảo, tùy thời chuẩn bị hướng trong miệng lão cha nhét vào.

“Khụ khụ.”

Tần Xuyên ho khan hai tiếng, dùng bàn tay che miệng lại, sau đó lặng lẽ xem xét, lòng bàn tay lại có mấy đạo tơ máu.

Sau đó hắn nhanh chóng đưa bàn tay thu hồi, tựa hồ sợ bị trông thấy, cực kỳ giống một cái tại nhi tử trước mặt mũi phụ thân.

Mà mấy đạo tơ máu kia, vẫn là bị Tần Tử “Mắt sắc” phát hiện, lập tức, cái mũi hắn ê ẩm.

Lúc này.

Hình tượng cha tại hấn trong lòng hấn cũng không có thu nhỏ, ngược lại càng thêm cao lớn —— bất luận cái gì thời điểm đều có thể nghĩa vô phản cố ngăn tại trước mặt hải tử, thậm chí không để ý an nguy của mình, đây mới thật sự là phụ thân a!

“Cha, ngài thế nào? Có phải là bị thương rất nặng? Có phải là thương tổn tới căn cơ?”

Tần Tử lo lắng hỏi.

Trên mặt Tần Xuyên mang theo mấy phần tái nhợt, trầm mặc một chút, sau đó đắng chát cười một tiếng:

“Lần này, chỉ sợ thật có chút nghiêm trọng.”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng căng thẳng!

Cha hấn từ trước đến nay đều là tính cách phong vân kinh đảm, trời đất sụp đổ đều mặt không đổi sắc, mà bây giờ lại nói có chút nghiêm trọng.

Nhìn tới... Là thật rất nghiêm trọng.

Hấn hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra vẻ kiên nghị:

“Cha, phải như thế nào mới có thể để cho ngài khôi phục chứ? Ngài nói đi, ta nhất định làm được!”

Tần Xuyên suy tư một chút.

Sau đó hấn tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhưng là sắp đến bên miệng lại lắc đầu:

“Được rồi, quá nguy hiểm, không thể để cho ngươi đi mạo hiểm.”

“Cha, ta không sợ nguy hiểm!”

Tần Tử vội vàng nói, hấn chăm chú nhìn phụ thân mình, ánh mắt nghiêm túc trước nay chưa từng có.

Thân thể Tần Xuyên run lên, trên mặt lộ ra một tia động dung, thật giống như đột nhiên phát hiện con của mình trưởng thành, loại kinh ngạc kia, loại vui mừng kia, loại vui sướng phát ra từ nội tâm kia, quả thực khó mà nói nên lời.

Nhưng cuối cùng, hấn mỉm cười lắc đầu, quay đầu đi:

“Người có phần tâm này, cha đã rất vui vẻ, không cần thiết đi mạo hiểm.”

“Cha, ta không sợ!”

Thân thể Tần Tử xê dịch hai bước, kiên định nói:

“Ta nhất định phải đi! Nếu là biết rõ có thể cứu ngài, ta lại bởi vì sợ hãi nguy hiểm mà lùi bước, ta sau này còn có mặt mũi nào truy đuổi võ đạo chi lộ? Coi như may mắn đang lâm đỉnh phong, cũng bất quá là cái hèn nhất!”

“Cha, ngài không hi vọng ta sống thành một người như vậy chứ?”

Tần Tử chăm chú nhìn phụ thân.

Tần Xuyên do dự thật lâu, cuối cùng cười khổ thở dài một tiếng:

“Ai, ta liền không dạy này người nhiều đạo lý như vậy...”

“Hắc hắc!”

Tần Tử nghe vậy, lập tức biết mình thành công, thế là mặt mày hớn hờ —— hẳn vì chính mình có thể đến giúp phụ thân mà cao hứng.

Tần Xuyên sửa sang lại suy nghĩ một chút, nói ra:

“Ta lần này vốn là bị trọng thương, sau đó lại cưỡng ép tăng lên tu vi, cùng vị Thánh Điện trưởng lão kia đại chiến, đã tiêu hao sinh mệnh lực, căn cơ cũng hoàn toàn đã nứt ra...”

“Tê —— “

Tần Tử hít một hơi lãnh khí.

Mà Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Đền bù sinh mệnh lực là chuyện nhỏ, mà chữa trị căn cơ mới là khó khăn nhất, căn cứ ta thôi diễn, có thể chữa trị ta căn cơ, chỉ có thú thần chi tâm thú tộc Thánh Viện.”

“Thú thần chi tâm?”

Tần Tử hơi nghi hoặc một chút.

Tần Xuyên giải thích nói:

“Cái đồ vật này, là cường giả thú tộc từ cấm kỵ Thần sơn mang ra, bởi vì hình trạng giống một trái tim, thú tộc coi là đây là thú thần ban ân, cho nên gọi thú thần chi tâm.”

“Đương nhiên, đây chẳng qua là thú tộc đơn phương mong muốn mà thôi, kỳ thật, đây là một loại thần vật thượng giới, tên là... Khụ khụ khụ!”

Nói đến nơi này, hắc đột nhiên lại ho khan, ho ra mấy miếng máu tươi, sau đó hư nhược nói ra:

“Cụ thể ta liền không nói cùng ngươi, tóm lại, có thể chữa trị căn cơ ta, chỉ có kia thú thần chi tâm.”

Tần Tử nghiêm túc gật gật đầu:

“Ừm, ta nhớ kỹ!”

Hắn yên lặng nắm chặt nắm đấm, quyết định, dùng bất cứ cái biện pháp gì, nhất định phải đem thú thần chi tâm kia mang về.

Chương 367: Bán Bằng Hữu

Chương 367. Bán Bằng Hữu

Tần Xuyên bị dàn xếp tại một cái thú tộc trong thành nhỏ.

Tần Tử tốn hao một chút tài nguyên, mời hai cái dã thú hoá hình không hoàn toàn chiếu cố phụ thân, về sau một mình rời đi.

Hắn muốn đi thú tộc Thánh Viện.

Hắn đã nghe ngóng rõ ràng, thú tộc Thánh Viện kỳ thật chính là thú tộc học cung chí cao, là đầu nguồn rất nhiều thú tộc học cung!

Kỳ thật nhân tộc cũng yêu tộc, cũng có Thánh Viện, bên trong hội tụ thiên kiều chọi mắt nhất tộc đàn, mỗi một cái đều có đại đế chi tư!

Muốn tiến vào Thánh Viện, cần thông qua khảo nghiệm.

Mà khảo nghiệm mười phần tàn khốc.

99% người đều sẽ vẫn lạc tại bên trong khảo nghiệm.

Như này, cũng có thể dọa lùi rất nhiều gia hỏa không biết lượng sức muốn dây vào tìm vận may, mà sàng chọn ra, đều là chân kim.

Mà Tần Tử tự nhiên là không sợ.

Chỉ cần là có thể thông qua khảo nghiệm, hẳn liền không sợ chút nào, bởi vì cả đời Tần Tử hẳn, không kém ai!

Cũng không yếu hơn thú.

Mà Tần Xuyên, tự nhiên cũng không có khả năng tu dưỡng sống ở trong cái thành nhỏ, hẳn định trụ hai cái thú nhân, cái gì cũng không có làm.

Sau đó lặng lẽ đi theo Tần Tử.

Cái thú tộc này nước rất sâu, Tần bé heo còn trẻ, chưa suy nghĩ thấu đáo, cho nên hẳn nhất định phải ở sau lưng lửa cháy thêm dầu, gây sóng gió...

Tại phía dưới tình thương của cha bao phủ, hai tháng sau, Tần Tử xuôi gió xuôi nước đạt tới trung ương thánh vực thú tộc.

Trên đường đi, vậy mà không có gặp được một điểm phiền phức, cái này khiến hẳn trong lòng cảm khái, cái thú tộc này vẫn là rất hài hòa.

Hắn cũng không biết.

Tại trên đường hẳn tiến lên, không biết bao nhiêu cường giả thú tộc ngã trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, tứ chi run rẩy...

Mà lúc này.

Trên không thánh vực Thú tộc.

Một chiếc phi thuyền xa hoa đang phi hành, bên trên đầu thuyền, một cái thanh niên kim y tuấn lãng đứng chấp tay, biểu lộ lạnh lùng nhìn ra xa phương xa, mà tại bên cạnh hẳn, đứng một người mặc thiếu nữ vũ y màu trắng nghệ thường xinh đẹp.

Phía sau hai người.

Còn đứng lấy ba người lão giả mặc trường bào màu xám, đứng sừng sững lấy giống như cọc gỗ, tràn ngập ra khí tức sâu không lường được.

Trên mặt thiếu nữ mang theo gương ngù, nhìn lên thanh niên kim y vài lần, sau đó hướng phía kim y thanh niên xô dịch... Một điểm, lại một điểm, cuối cùng, đem đầu nhẹ nhàng tựa vào trên bờ vai thanh niên kim y.

Xoạt!

Thân thể thanh niên kim y khẽ run lên, sắc mặt đỏ lên, da mặt run rẩy, thậm chí yên lặng siết chặt nắm đấm.

Nhưng là.

Khi hắn dùng khoe mắt liếc qua liếc qua ba vị lão giả áo xám hậu phương đang lạnh lùng nhìn hắn về sau, lại nhẹ nhàng buông lỏng ra nắm đấm...

Hắn từ tâm.

Đột nhiên, thanh niên kim y nhìn thấy một đạo thân ảnh quen thuộc từ phương xa bay qua, lập tức, trong mắt bắn ra ngạc nhiên quang mang.

“A, Tần sư đệ? !”

Trên bầu trời, Tần Tử đang phi hành.

Đột nhiên nghe được có người gọi mình, đầu tiên là cảnh giác trốn vào trong bụi cây phía dưới, sau đó mới quay đầu nhìn lại.

Khi hắn nhìn thấy thanh niên kim y quen thuộc kia, lập tức vui mừng quá đổi, hoảng sợ nói:

“Kim sư huynh? !”

Xoạt!

Hắn vọt thẳng tới.

Bởi vì hắn đã nhìn ra, tình cảnh Kim sư huynh hiện tại rất tốt, có thể ăn được cơm chùa, thậm chí... còn ăn được rất nhiều!

Đã như vậy, hắn còn sợ cái gì?

Rất nhanh, Tần Tử thuận lợi leo lên phi thuyền, sau đó cùng chào đón Kim Trĩ cũng đang kích động.

“Tần sư đệ!”

“Kim sư huynh!”

Tha hương ngộ cố tri, vốn là hết sức thân thiết, càng đừng nói, quan hệ của hai người vốn là rất tốt, là quá mệnh giao tình!

“Kim đại ca, đây là sư đệ của ngươi sao?”

Cái thời điểm này, thiếu nữ nghệ thuật vũ y bên cạnh mỉm cười hỏi, ánh mắt nhìn về phía Tần Tử ôn hòa phá lệ.

“Đúng thế.”

Kim Trĩ gật gật đầu.

“Kim đại ca, người nói người là từ nhân tộc bên kia tới, hẳn là vị sư đệ này của ngươi, là nhân tộc?”

Thiếu nữ nghệ thuật vũ y cười tủm tỉm nói.

sắc mặt Tần Tử biến hóa!

Mà Kim Trĩ hít sâu một hơi, sau đó trịnh trọng nhìn xem nàng, nói ra:

“Thực không dám giấu giếm, sư đệ ta đích thật là nhân tộc, hi vọng người bảo thủ bí mật này... Kim mỗ vô cùng cảm kích.”

Con người thiếu nữ xoay chuyển rồi lẳng lẳng nhìn hắn, sau đó đột nhiên mặt giãn ra cười một tiếng, giống như trăm hoa đua nở.

“Hi hi, nhìn đem người bị hù! Kỳ thật mặc kệ thú tộc hay là nhân tộc cũng không sao cả, sư đệ của Kim đại ca, chính là sư đệ ta!”

Nàng quay đầu nhìn ba vị lão giả áo xám kia một chút, mỉm cười nói:

“Ba vị hẳn là không nghe được cái gì chứ?”

Xoạt!

Ba vị lão giả này từng cái mặt không biểu tình, không có động tác chút nào, giống như là một khúc gỗ —— bọn hắn cái gì cũng không biết!

Tần Tử thấy thế, lập tức thở dài một hơi, sau đó thử nghiệm lộ ra một nụ cười xấu hổ:

“Vị này... Là chị dâu à?”

“Cái này! !”

Thân thể Kim Trĩ cứng đờ, sắc mặt đột nhiên đỏ lên.

Mà thiếu nữ kia cũng là sững sốt một chút, sau đó lộ ra nụ cười xán lạn trước nay chưa từng có, bắt đầu ánh mắt nhìn về phía Tần Tử càng thêm ôn hòa.

Cái thiếu nữ thân phận đặc thù này, lai lịch kinh người, tựa hồ được trao cho một loại phẩm cách nào đó, lập tức bắt đầu trở nên dịu dàng hiền thực.

“Tần sư đệ nhất định không thể nói lung tung, ta gọi Bạch Lộ, cùng Kim sư huynh người... Trước mắt còn không phải loại quan hệ đó.”

Thiếu nữ mỉm cười nói.

Tần Tử thấy bộ dáng thiếu nữ then thùng bên trong mang theo ngọt ngào, lập tức biết, có hi vọng!

Thế là, căn cứ nguyên tắc “Bằng hữu chính là để bán”, hắn gia tăng cường độ bán.

Hắn cười nói ra:

“Dạng này a, là sư đệ ta mạo muội.”

“Nhưng mà thực không dám giấu giếm, qua nhiều năm như vậy, ta chưa bao giờ thấy qua có cái nữ tử nào có thể cùng Kim sư huynh xứng đôi như thế, phảng phất trời đất tạo nên, sớm xưng một tiếng chị dâu, hắn là không vấn đề gì.”

Chương 368: Tận Dụng Hết Sức

Chương 368. Tận Dụng Hết Sức

Con mắt Kim Trĩ trừng lớn, đột nhiên nhìn về phía Tần Tử!

Mà Tần Tử lại giống như không nhìn thấy ánh mắt hắn, vẫn duy trì nụ cười lễ phép như cũ, cùng phú bà nói về nghiệp vụ

bán sư huynh.

“Tần sư đệ thật là, miệng đầy hoa ngôn xảo ngữ, nói đến người ta đều ngại ngùng.”

Thiếu nữ vũ y trợn nhìn Tần Tử một chút, sau đó lấy ra một cái bình thủy tinh màu lam, đưa cho Tần Tử:

“Lần đầu gặp mặt, chị dâu cũng không chuẩn bị cái lễ gặp mặt gì, đây là vạn thú linh thủy, có thể đề khí tức người trở nên cùng thú tộc hoàn toàn tương tự, liền xem như cường giả Võ Đế cũng nhìn không ra tới.”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng!

Lúc trước hẳn kỳ thật cũng có lo lắng cái phương diện này, đặc biệt là mới vừa rồi bị thiếu nữ này nhìn ra, về sau hẳn liền càng sợ.

Cái này nếu là tiến vào thú tộc Thánh Viện, bị thú tộc Võ Đế liếc mắt liền nhìn ra là nhân tộc, đây không phải là tự chui đầu vào lưới sao?

Thứ này, ngược lại là giải nỗi lo về sau của hắn.

Kim sư huynh bán thật giá tiền a!

Đây vẫn chỉ là tiền đặt cọc mà thôi, đằng sau nếu như phục vụ đúng chỗ, chỉ sợ còn có thể mò được một số lớn chỗ tốt...

“Đa tạ chị dâu, chị dâu thật sự là hiền lành, Kim sư huynh có thể gặp được người, thật sự là duyên phận tám đời đã tu luyện.”

Tần Tử cười vai phụ nói.

Kim Trĩ quay đầu, dùng mắt cá chết nhìn xem Tần Tử.

Đối với cái này, Tần Tử là không có áp lực chút nào, trên thực tế, hắn trong lòng cũng không có bao nhiêu tinh thần gánh vác.

Trên thực tế, hắn cũng là đang giúp Kim sư huynh khảo thí nữ nhân này.

Trước mắt xem ra, nữ nhân này đối Kim sư huynh, có lẽ, hơn phân nửa, khả năng, đại khái... Là thật tâm.

Mà lại lấy hiểu biết của hắn đối Kim sư huynh, đối phương cũng không phải là loại hạng người không gần nữ sắc

kia, dù sao, nhất trụ kinh thiên chính là chứng minh.

Vấn đề Kim sư huynh, chính là da mặt quá mỏng, kỳ thật rất nhiều thứ, hẳn là ưa thích.

Nhưng là lòng tự trọng mãnh liệt, để hắn sợ hãi bị cự tuyệt, thế là cuối cùng sẽ bên trong lòng tự ám chỉ mình —— ta không thích, ta không thích, ta không thích!

Ám chỉ quá nhiều, nên ngay cả chính hắn đều tin.

Dạng người này, người kéo hắn đi bái đường thành thân, hẳn có lẽ sẽ cãi lộn, thậm chí còn có thể đào hôn, nhưng là, một khi chân chính vào động phòng, ngày thứ hai sau khi rời giường... Ân, thật là thơm!

“Tần sư đệ, người vì sao lại đi vào cương vực thú tộc, hẳn là nhân tộc bên kia lại ra đại sự?”

Hồi lâu, Kim Trĩ hỏi.

“Ách, nhân tộc bên kia không có ra cái đại sự gì, là ta đắc tội một chút cừu gia, chỉ có thể đến thú tộc bên này tránh đầu gió.”

Tần Tử hàm hồ nói.

“Vậy người đến thánh vực làm cái gì?”

Kim Trĩ tiếp tục hỏi.

“Ta muốn gia nhập thú tộc Thánh Viện.”

Tần Tử không có giấu diếm, nhưng là cũng không có khả năng nói ra ý đồ chân thật, thế là lại bổ sung:

“Ta cần nhanh chóng tăng lên thực lực, mà thú tộc Thánh Viện, là nơi tu luyện tốt nhất thế gian.”

“Người lá gan thật là lớn, một cái nhân tộc còn muốn nhập thú tộc Thánh Viện, nếu không phải gặp chúng ta, người chính là tự chui đầu vào lưới.”

Bạch Lộ vừa cười vừa nói.

“Khụ khụ, ta tiến vào cương vực thú tộc, về sau một mực không có bị phát hiện, ta còn tưởng rằng thật không có gì khác biệt.”

Tần Tử ngại ngùng gãi gãi đầu.

“Không phải là không có khác nhau, chỉ là khác nhau rất nhỏ, cường giả thú tộc huyết mạch đẳng cấp thấp tự nhiên cảm ứng không được, nhưng là huyết mạch đẳng cấp cao, một chút liền có thể nhìn ra người không phải thú tộc.”

Bạch Lộ nói.

“Chị dâu, người huyết mạch đẳng cấp rất cao sao?”

Tần Tử bắt được mấu chốt tin tức, sau đó không buông tha bất kỳ một cái cơ hội vuốt lông ngựa nào.

“Ừm, huyết mạch đẳng cấp của thú tộc phân năm cấp độ, ta miễn cưỡng xem như... Cấp độ cao nhất đi.”

Bạch Lộ “Khiêm tốn” cười một tiếng.

Tần Tử hít sâu một hơi, hẩn rớt cục xác định, trước mắt đây là một cây cột trụ, hơn nữa còn dài, còn trắng.

Nhìn xem cái biểu lộ chưa thấy qua việc đòi này của Tần Tử, Bạch Lộ che miệng cười một tiếng, nói ra:

“Vừa vặn, ta và Kim sư huynh người cũng phải gia nhập thú tộc Thánh Viện, cùng đi chứ... Có thể không cần tham gia thí luyện.”

“Cái gì? !”

Tần Tử nghe vậy, hít một hơi lãnh khí.

Cái này đều có thể đi cửa sau sao?

Ngang tàng như thế sao? !

Lúc trước hẩn thế nhưng là nghe nói, thú tộc Thánh Viện tuyển chọn đệ tử mười phần nghiêm ngặt, chỉ có thông qua thí luyện tàn khốc mới có thể gia nhập.

Nhưng là bây giờ...

“Không cần kinh ngạc, cái gọi là quy tắc, đều là đối với người thường, đặc quyền vĩnh viễn tồn tại, đồng thời vĩnh viễn không có khả năng biến mất.”

Bạch Lộ mỉm cười nói ra:

“Rất nhiều người coi là không có, chỉ là bởi vì cấp độ bọn hẩn không đủ, còn tiếp xúc không đến.”

Thời điểm nói lời này, ánh mắt nàng thâm thúy bắt đầu, hiển lộ ra một tia ngạo nghễ cùng tôn quý chi khí bẩm sinh.

Tần Tử đột nhiên giật mình.

Cái nữ tử trước mắt này, tựa hồ cũng không phải là tốt tính giống như hắc tướng tượng, chỉ laf, hắc vừa vịn thấy được một mặt ôn nhu của nàng.

Hoặc là nói, nữ nhân này, nguyên nhân bởi vì Kim sư huynh, đối với hắc yêu ai yêu cả đường đi, cho nên mới lộ ra thân thiết.

Người là có rất nhiều mặt.

Có lẽ người trong mắt người ôn nhu, nhưng trong mắt đại đa số người, kỳ thật mười phần cao lãnh, thậm chí để người e ngại!

Thú tộc Thánh Viện.

Cái mảnh dãy núi lơ lửng đại lục này từ chín đầu hình rồng tạo thành, giống như chín đầu chân long quần quanh, lơ lửng tại không trung.

Trên thực tế, đây là chín đầu long mạch!

Nhưng mà, chín đầu long mạch này tại trước đây thật lâu, liền lọt vào “Khử thế”, vậy cho nên đã mất đi cơ hội hóa thành chân long.

Mà ở bên trên đại lục lơ lửng, vô số kiến trúc liên tiếp, san sát nối tiếp nhau, tản mát ra quang mang chói lọi.

Mà tại chung quanh đại lục lơ lửng, trên trăm khóa hình cầu to lớn lơ lửng, kia là từng cái tiểu thế giới.

“Oanh long long!”

Những tiểu thế giới này giống như hành tinh, một vòng lại một vòng, chậm chậm xoay xung quanh đại lục.

Những tiểu thế giới này, đại bộ phận đều là lịch luyện chi địa, số ít là tài nguyên bảo địa, còn có mấy cái không gian thí luyện tuyển chọn đệ tử.

Mà lúc này, bên trong mấy cái thí luyện không gian kia, quang ảnh lấp lóe, mơ hồ có thể thấy được, bên trong đang trải qua

chiến đấu kịch liệt.

Chương 369: Thiên Tài Ảo Tưởng

Chương 369. Thiên Tài Ảo Tưởng

“Huru!”

Đột nhiên, một đạo thân ảnh hăng hái từ một cái không gian thí luyện vọt ra, quanh thân hào quang rực rỡ, cười ha ha.

“Ha ha ha, cái khảo nghiệm này cũng chỉ như thế! Chỉ là khảo nghiệm, cũng muốn ngăn lại Lang Diệt ta, quả thực người si nói mộng!”

Người này mặc bạch bào, trên lưng thêu lên một đồ án sói đen, tựa hồ là đồ đẳng, đương nhiên, cũng có khả năng chính là bản thể của hắn.

Hắn nhìn về phía tòa đại lục cửu long quay quanh lơ lửng kia, yên lặng nắm tay, trong mắt thiêu đốt lên hỏa diễm dã tâm.

“Ta trời sinh chính là Phệ Nguyệt Thiên Lang chi tướng, cao quý không tả nổi, tương lai Cửu Thương đại lục, để cho ta đến chúa tể!”

“Thú tộc, nhân tộc, yêu tộc, đều muốn thần phục tại dưới chân của ta... Thánh Viện, chỉ là khởi điểm của ta, một khối đá đặt chân mà thôi!”

Hắn ngẩng đầu nhìn về nơi xa, thoả thuê mãn nguyện.

“Oanh long long!”

Mà liền tại cái thời điểm này, phía trên đại lục lơ lửng kia, đột nhiên tách ra quang mang vạn trượng, đồng thời cửu long gào thét, long ảnh bay múa.

“Hiên ngang ngang!”

Chín đạo long ảnh khổng lồ, tại trên bầu trời uốn lượn xoay quanh, cuối cùng dây dưa thành một đạo Long Môn huy hoàng vô cùng!

“Long Môn đón khách!”

Lang Diệt trong mắt bắn ra hào quang sáng chói, sau đó tim đập nhanh hơn lên, thầm nghĩ:

“Hắn là, đám lão già Thánh Viện này, nhìn ra ta Thiên Lang chi tướng, cho nên muốn sớm đầu tư vào ta?”

Hắn hít sâu một hơi.

“Thôi được, nguyên bản còn muốn ẩn nhẫn một đoạn thời gian, đợi đến cuối cùng lại một tiếng hét lên làm kinh người, nhưng là bọn hắn đã nhìn ra, cũng không có gì cần giấu diếm, mặc dù quá sớm bại lộ, lại nhận rất nhiều người khiêu chiến, nhưng là... Ta nhất định đi lên con đường vô địch, thì sợ gì khiêu chiến? !”

Nghĩ đến nơi này, hắn sửa sang lại ý quan một chút, ngóc đầu lên, hướng phía tòa Long Môn huy hoàng kia bay đi.

Lúc này, bên ngoài Long Môn kia, rất nhiều nhân vật tiên bối thú tộc Thánh Viện đều đi ra, đứng thành hai nhóm.

Phần lớn là trung niên nhân, hoặc là lão giả tóc trắng xoá, từng cái trên mặt nụ cười, trông mong mà dõi dõi.

” Bạch Lộ công chúa giá độc nữ Bạch Hạc vương lâm Thánh Viện, chúng ta nhất định phải cho ra quy cách cao nhất, không thể lãnh đạm.”

Lão giả kim văn hắc bào phía trước trịnh trọng nói.

“Cái này hiển nhiên không cần nhiều lời, Bạch Hạc vương làm một trong thập đại vương giả thú tộc ta, có công tích lớn lao đối với thú tộc ta, càng là cây cột chống trời của thú tộc ta, chúng ta tự nhiên tôn kính.”

“Mong viện trưởng yên tâm!”

” Trong lòng chúng ta đều nắm chắc.”

“Ừm, người trẻ tuổi bên trong Thánh Viện cũng đều trấn an được, bọn hắn đều biết nặng nhẹ, sẽ không cảm chuyện này nói lung tung.”

Thánh Viện các cao tăng cũng nhao nhao phụ họa.

Kỳ thật, bọn hấn gặp phải áp lực hai phe, một phương, muốn chiếu cố tốt mặt mũi Bạch Hạc vương, một phương khác, lại không thể quá mất mặt, dù sao, loại đả ngộ đặc biệt này trái ngược cùng quy tắc công bằng công chính.

Nhưng mà.

Người trẻ tuổi có thể tiến vào Thánh Viện đều không phải hạng đơn giản, lời gì nên nói, lời gì không nên nói, trong lòng các đệ tử Thánh Viện đều nắm chắc, cho nên, đồ vật không nên tiết lộ tuyệt sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Mặc dù rừng lớn thì con chim nào cũng đều có, nhưng là đối với mỗi một con chim mà nói, chính nó đều là duy nhất, tuyệt không dám cầm sinh mệnh để nói đùa.

Mà thời điểm cái này.

Một vị thanh niên bạch bào quanh thân nở rộ kim quang đập không mà đến, hấn tay áo bông bành, mái tóc đen dài theo gió phát phối, chói lọi.

“Đây là người nào?”

Lão giả kim văn hắc bào nhíu mày, nghiêng đầu nhìn về phía lão giả mũi ưng bên cạnh.

“Người này tên là Lang Diệt, thiên phú bất phàm, hôm nay thông qua thí luyện khảo nghiệm, sắp gia nhập Thánh Viện.”

Lão giả mũi ưng hồi đáp, hấn đúng lúc là người phụ trách cái không gian thí luyện kia.

“Gia nhập Thánh Viện, không phải có thông đạo chuyên dụng sao, hấn làm sao hướng tới bên này?”

Sắc mặt lão giả kim văn hắc bào trầm xuống.

Lão giả mũi ưng nghĩ nghĩ, da mặt có chút run rẩy:

“Đại khái... Hấn coi là cái Long Môn này, là mở cho hấn đi...”

“Hỗn trưởng! !”

Lão giả kim văn hắc bào giận tím mặt, hừ lạnh nói:

“Hắn có bao nhiêu cân lượng, tự mình còn ko biết sao? Hắn xứng với Long Môn đón khách? !”

Kỳ thật thí luyện là có độ đẳng cấp hoàn thành.

Nhân vật yêu nghiệt nghịch thiên chân chính thông qua khảo nghiệm, không gian thí luyện sẽ hiển lộ ra dị tượng kinh người, mà cái Lang Diệt này, mặc dù thông qua khảo nghiệm, nhưng là còn xa xa không đạt được tình trạng nghịch thiên, tự nhiên không xứng.

“Ha ha, người trẻ tuổi nha, thường thường tâm cao khí ngạo, đặc biệt là nhân vật thiên tài, càng là dễ dàng mê thất bản thân, cảm thấy mình thiên hạ đệ nhất, tiềm lực vô song... Chúng ta cũng đều là như này mà lớn lên.”

Lão giả mũi ưng ngượng ngùng cười một tiếng.

Đúng vậy a.

Ai lúc tuổi còn trẻ chưa từng tự cho mình siêu phàm? Nếu không phải về sau đầu gối trúng một tiền, hoặc là gặp xã hội đánh đập...

Lão giả kim văn hắc bào rõ ràng là người nóng nảy, hắn hít sâu một hơi, không nhịn được nói:

“Mau đem hắn kéo đi, đừng ngăn cản đường.”

“Vâng.”

Lão giả mũi ưng gật gật đầu.

Hắn bước ra một bước, không gian phía trước như là sóng nước dập dờn, thân thể của hắn biến mất, mà sau một khắc, xuất hiện ở trước mặt thanh niên bạch bào.

“Ngươi là?”

Lang Diệt nhìn xem vị lão giả đột nhiên xuất hiện này, thân thể bản năng căng cứng, sắc mặt nghiêm túc.

“Ta là trưởng lão Thánh Viện.”

Lão giả mũi ưng nói.

“Xin chào trưởng lão, không biết trưởng lão tìm ta có chuyện gì?”

Lang Diệt cung kính ôm quyền hành lễ, ra về nghi ngờ hỏi, kỳ thật hấn trong lòng đã kích động lên, tim đập rộn lên.

Nhất định là tới đón tiếp hấn!

Nhất định là vậy! ! !

Chương 370: Đánh Trở Về Hiện Thực

Chương 370. Đánh Trở Về Hiện Thực

Hấn lúc ày, tựa như học sinh chờ đợi lão sư đọc điểm, đặc biệt là, khi nghe được lão sư nói “Học kỳ này có vị đồng học tiến bộ đặc biệt lớn, lấy được thứ nhất” thời điểm đó, cổ cảm giác chờ mong mãnh liệt trước nay chưa từng có, trong lòng không ngừng mặc niệm lấy khẳng định là ta! Khẳng định là ta!

Nhưng mà, lão giả mũi ung mặt không biểu tình, nói ra:

“Có vị đại nhân vật muốn từ Long Môn tiến vào Thánh Viện, viện trưởng để người không được ngăn cản đường đi, vẫn là đi thông đạo bên kia đi.”

Oanh long! !

Trong lòng Lang Diệt, giống như sấm sét giữa trời quang, tất cả ảo tưởng mỹ hảo, giống như tấm gương trong nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

Thay vào đó.

Là vô tận kinh ngạc, xấu hổ, phẫn nộ, xấu hổ vô cùng, cuối cùng hóa thành đấm máu điên cuồng.

“Người nói... Cái gì? !”

Hắn hô hấp hỗn loạn, bờ môi đang run rẩy, chỉ cảm giác một cỗ nhiệt huyết xông lên đỉnh đầu, để cặp mắt của hắn đều bịt kín một tầng huyết sắc.

“Ai, đi thôi.”

Lão giả mũi ung thở dài một tiếng, liền muốn mang theo Lang Diệt rời đi.

” Dựa vào cái gì để ta đi!”

Lang Diệt nổi giận gầm lên một tiếng, thể nội vậy mà bộc phát ra vô tận quang mang, hung hăng đâm vào trên thân lão giả mũi ung.

“Oanh!”

Bất ngờ không đề phòng, lão giả mũi ung lại bị đụng bay vài trăm mét, chỉ thấy một tòa cung điện tuyết trắng, hiện lên ở đỉnh đầu Lang Diệt.

“Đế khí!”

“Là Thiên Lang cung của Thiên Lang đại đế!”

Các cường giả phía trước Long Môn nhao nhao kinh hô.

“Hưu —— “

Mà lúc này, chân trời tầng mây lẫn lộn, ánh vàng vạn trượng, một chiếc phi thuyền xa hoa cấp tốc xuất hiện trong tầm mắt.

“Đến rồi!”

“Bạch Lộ công chúa đến!”

“Nguy rồi, tiểu tử kia còn tại nơi đó!”

Phía dưới Long Môn, các cường giả Thánh Viện quá sợ hãi, bởi vì người trẻ tuổi tên là Lang Diệt kia, vậy mà đột nhiên nổi điên, mà lại nắm trong tay một kiện Đế khí, cái này nếu là ngộ thương Bạch Lộ công chúa...

“Hắn điên rồi, nhanh bắt lấy hắn!”

“Hộ giá! !”

Lão giả kim văn hắc bào gầm nhẹ một tiếng, một ngựa đi đầu liền xông ra ngoài, mà những cường giả khác, cũng đều gào thét mà tới.

“Oanh long long!”

“Ào ào ào!”

Tràng diện kia, giống như tia chớp màu đen đầy trời xẹt qua, nhanh đến cực hạn, khí thế ngập trời, không gian đều bị xé nát.

Nhưng mà, Lang Diệt nổi điên, khi nhìn đến trên phi thuyền kia, vậy mà đứng ba người trẻ tuổi, hắn triệt để đã mất đi lý trí.

“Đại nhân vật, đây chính là cái gọi là đại nhân vật sao? Cũng là mấy người trẻ tuổi, muốn ta nhường đường, dựa vào cái gì? !”

“Cùng thế hệ, Lang Diệt ta không kém ai! !”

Mắt hắn đỏ hồng gào thét một tiếng, sau đó hai tay huy động, trực tiếp không chế tòa cung điện tuyết trắng đỉnh đầu kia đập tới.

“Oanh long —— “

Tòa cung điện tuyết trắng kia nháy mắt bành trướng, giống như một tòa thần điện cổ Hi Lạp, trên từng cây cột to lớn, quần quanh lấy ngọn lửa màu u lam, lộ ra quỷ dị mà cường đại, liền vọt tới phi thuyền như thế.

Tại Đế khí thần uy phía dưới, kia to lớn phi thuyền lộ ra vô cùng nhỏ bé, giống như kinh đào hải lãng bên trong một chiếc

thuyền con.

“Làm càn! !”

Mà đúng lúc này, một tiếng quát lớn uy nghiêm mà lạnh lùng vang lên, chỉ thấy một cái đại thủ từ bên trong phi thuyền nhô ra, hung hăng đập vào trên cung điện.

“Keng —— “

Cung điện tuyết trắng kia bắn ra đóm lửa tung toé, vậy mà trực tiếp bay rớt ra ngoài, khảm nạm trong một mảnh quần sơn phương xa.

“Phốc!”

Lang Diệt nhận phản phê, một ngụm máu tươi phun ra bay rớt ra ngoài.

Mà một vị lão giả áo xám từ bên trên phi thuyền lơ lửng mà lên, uy áp Võ Đế quanh người hấn giống như sóng thần khuếch tán ra, con ngươi đen nhánh lạnh lùng nhìn xuống Lang Diệt:

“Dám hành thích Bạch Lộ công chúa, ngươi thật to gan!”

“Ta...”

Lang Diệt bị một cái tát kia đánh thức, nhiệt huyết sôi trào trong đầu rút đi, trong lòng bắt đầu luống cuống.

Thật giống như một cái gia hỏa tinh trùng lên não, sau khi bị đánh đập một trận, bắt đầu khôi phục lý trí.

“Chỉ là sâu kiến, chết không có gì đáng tiếc!”

Vị lão giả áo xám kia hừ lạnh một tiếng, liền muốn chụp chết Lang Diệt, mà lúc này, một đạo thanh âm thỉnh cầu vang lên.

“Thủ hạ lưu nhân!”

Lão giả kim văn hắc bào kia chạy tới, nháy mắt ngăn tại trước người Lang Diệt, nói ra:

“Đạo hữu, người này là đệ tử mới gia nhập Thánh Viện ta, còn xin đạo hữu xem ở trên mặt mũi Thánh Viện, mở một con mắt.”

Kỳ thật hắn cũng muốn bóp chết cái này tiểu tử!

Nhưng là, người này chung quy là thông qua Thánh Viện thí luyện tuyển chọn, hắc làm viện trưởng, tự nhiên không thể thấy chết không cứu.

Đây là đạo nghĩa, cũng là trách nhiệm.

“Hừ! Nếu là đệ tử Thánh Viện người, vậy Thánh Viện các người quản giáo vô phương, lại phải bị tội gì? !”

Lão giả áo xám kia lạnh lùng nói.

Lúc này, hắc hiển thị rõ uy nghiêm, cho dù đối mặt viện trưởng Thánh Viện, vẫn có mấy phần cảm giác nhìn xuống như cũ, ai có thể nghĩ tới, thời điểm hắc tại bên trên phi thuyền, chính là một cây gỗ nghe không được cũng nhìn không thấy.

Lão giả kim văn hắc bào da mặt co quắp mấy lần.

Hắc thực lực cũng không yếu hơn đối phương, thậm chí càng mạnh một chút, lại bị quát lớn như thế, trên mặt có chút không nhịn được.

Nhưng là không có biện pháp.

Đối phương là người Bạch Hạc vương, thú tộc lấy thập vương vi tôn, thập vương đặt song song, tại thú tộc có quyền uy chí cao vô thượng.

Ngay cả thành Thánh Viện lập, cũng là thập vương ở sau lưng ủng hộ, nếu không, Thánh Viện cũng không có khả năng có lực ảnh hưởng như này.

“Quên đi thôi.”

Cái thời điểm này, một đạo giọng nữ lạnh nhạt vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo người thiếu nữ mặc vũ y màu trắng Nghê Thường chậm rãi đi ra, bình tĩnh nói:

“Chỉ là sâu kiến, không biết trời cao đất rộng cũng tình có thể hiểu, thả hắc một con đường sống lại có làm sao?”

“Vâng.”

Áo xám lão giả gật gật đầu.

Không có do dự cùng suy nghĩ chút nào, tựa hồ, hẳn chính là một cái máy móc sẽ chỉ thi hành mệnh lệnh.

Chương 371: Mọi Người Đều Tranh Đoạt

Chương 371. Mọi Người Đều Tranh Đoạt

“Đa tạ công chúa.”

Lão giả kim văn hắc bào chấp tay cảm tạ, sau đó nghiêm khắc nhìn về phía Lang Diệt cúi đầu:

“Còn không đa tạ công chúa ân không giết!”

Nhưng mà, Lang Diệt không hề động.

“Hả? !”

Lão giả kim văn hắc bào sầm mặt lại, quát lớn:

“Còn lè mề cái gì, tranh thủ thời gian quỳ xuống tạ ơn! !”

Lang Diệt vẫn không có quỳ xuống như cũ, ngược lại là cúi đầu, bả vai run rẩy, phát ra một loại tiếng cười khàn khàn gần như điên cuồng.

“Ha ha ha... Ha ha ha ha...”

“Quỳ xuống tạ ơn, các người lại muốn ta quỳ xuống tạ ơn? Lang Diệt ta cả đời không lạy trời, không quỳ xuống đất, dựa vào cái gì quỳ xuống với nàng!”

“Ân không giết? Nàng giết được ta sao? Cũng chỉ là y vào thân phận hậu nhân Bạch Hạc vương làm mưa làm gió mà thôi!”

” Lang Diệt ta đi tới ngày hôm nay, bên trong cùng thế hệ từ trước đến nay vô địch, nếu là một trận chiến công bằng, nàng ở trước mặt ta, lại coi là cái gì? !”

Lời này vừa nói ra, mọi người run sợ.

Gia hỏa này, thật đúng là cuồng đến không biên giới, hẳn là, thật sự cho rằng độc nữ Bạch Hạc vương là cho không?

Thú tộc coi trọng nhất huyết mạch, người huyết mạch càng cao, thiên phú cũng liền càng mạnh, mà Bạch Hạc vương làm cường giả thú tộc đỉnh cao, huyết mạch của hắn tự nhiên là không cần nhiều lời, Bạch Lộ công chúa làm sao có thể không mạnh?

“Giết đi.”

Bạch Lộ từ tốn nói.

“Công chúa? !”

Lão giả kim văn hắc bào quá sợ hãi, khiếp sợ nhìn xem Bạch Lộ.

“Hắn không tin liền không tin, ta cũng khinh thường hương một con giun để chứng minh cái gì, nhưng duy chỉ có, hắn không nên phát ngôn bừa bãi.”

Trên thân Bạch Lộ hiện lộ ra một tia uy nghiêm, nhàn nhạt nhìn xuống phía dưới:

“Ta hành tẩu bên ngoài, chính là đại biểu cho uy nghiêm phụ vương ta, uy nghiêm Bạch Hạc vương, không dung xúc phạm! Người xúc phạm... Chết!”

Oanh!

Thoại âm rơi xuống, vị lão giả áo xám kia xuất thủ, một chiêu cách không đánh ra, hạo nhiên chỉ lực nghiền ép mà qua.

“A —— “

Lang Diệt hét thảm một tiếng, thân thể tại chỗ nổ tung, hóa thành mảng huyết vụ lớn.

Thú tộc là không có nguyên thần, nhục thân diệt chính là thật đã chết rồi.

“Cái này...”

Tần Tử ngơ ngác nhìn một màn này, hắn vốn cho là muốn phát sinh một trận chiến đấu, thậm chí có khả năng cần hắn ra sân.

Nhưng mà không nghĩ tới, cái Lang Diệt này nhìn như ngư
bức hồng hồng, vậy mà chết qua loa như vậy.

Tại nháy mắt vừa rồi kia, hắn là chuẩn bị vì cái này người trẻ
tuổi cầu tình, bởi vì hắn cảm giác người này cùng hắn giống
nhau đến mấy phần.

Nhưng là, hắn nhìn được.

Tựa hồ là nhận lấy một loại lực lượng thần bí nào đó ảnh
hưởng, lại tựa hồ chỉ là bởi vì cân nhắc lợi hại.

Hắn cứu cái Lang Diệt này, đối với hắn cũng không có cái chỗ
gì tốt, đối phương cũng rất không có khả năng cảm kích hắn.
Huống chi, hắn cùng Bạch Lộ còn không tính quá quen, tại
loại thời điểm này cầu tình, sẽ tiêu hao hết giao tình vốn cũng
không nhiều giữa song phương.

Không cứu mới là sáng suốt.

Thế gian rất nhiều việc nhìn như có thể làm, cuối cùng lại
không làm, cũng là vì cho thấy lý trí đáng ngưỡng mộ.

...

Bạch Lộ mang theo Kim Trĩ cùng Tần Tử gia nhập Thánh
Viện, tại bên trong Thánh Viện đưa tới sóng to gió lớn.

“Nghe nói không, độc nữ Bạch Hạc vương Bạch Lộ công chúa
cũng gia nhập Thánh Viện!”

“Ừm, cùng đi, còn có một đầu chân long, cùng một cái tiểu tử
thường thường không có gì lạ.”

“Ta cũng nghe nói, nghe nói cái tiểu tử kia rất bình thường, là
dựa vào quan hệ cùng đầu chân long kia, được Bạch Lộ công
chúa đưa vào Thánh Viện.”

“Ai, hắn ôm đợ vào đùi Bạch Lộ công chúa, có thể tiến vào
đệ tử chính thức Thánh Viện, không giống chúng ta... Chỉ có
thể làm tạp dịch.”

“A, chúng ta là tạp dịch sao?”

“Bằng không thì sao? Đệ tử Thánh Viện chính thức, tất cả đều
là hạng người thiên kiêu lãnh ngạo, làm sao lại phát ra nghị
luận như này?”

“Tốt a, chúng ta chính là tạp dịch! Nhưng mà chúng ta tại bên trong Thánh Viện cũng là rất trọng yếu, chí ít chúng ta có thể góp đủ số, nếu là không có chúng ta phụ trợ, những cái nhóm thiên kiều chân chính kia, cũng sẽ lộ ra thường thường không có gì lạ.”

“Có đạo lý, Nhưng mà... Các người nói, Bạch Lộ công chúa vì cái gì hết lần này tới lần khác ở thời điểm này gia nhập Thánh Viện? Trước đây không lâu, Quỷ Ngưu hoàng tử, Cùng Kỳ hoàng tử, Huyền Diệp công chúa, cũng đều gia nhập Thánh Viện.”

“Ta nghe được một cái tin tức ngẫm, không biết là từ đâu truyền đến, cũng không biết có phải thật vậy hay không.”

Đột nhiên, một người đi đường nói.

Xoạt!

Lập tức, tất cả mọi người nhìn về phía hắn.

“Mau nói mau nói!”

“Loại tin tức ngẫm này, hơn phân nửa là thật, nghĩ giả cũng đều không thể giả, mau nói, thời gian ta đang gấp!”

“Đúng đúng đúng!”

Mọi người vội vã không nhin nổi thúc giục nói.

Người qua đường kia do dự một chút, nhỏ giọng nói ra:

“Ta nghe nói, bọn hắn cũng là vì thú thần chi tâm mà đến!”

“Trùng hợp như vậy? !”

Có người kinh hô một tiếng tại chỗ, nhưng lập tức lại ngẩn người, tự nhủ:

“A, ta vì sao lại nói như vậy?”

Nhưng không ai để ý những chi tiết này.

Tất cả mọi người bị Mấy chữ “Thú thần chi tâm ” chấn nhiếp, bởi vì, thú thần chi tâm có thể nói là hạch tâm Thánh Viện!

Nhóm thiên kiều Thú tộc sở dĩ sẽ chạy theo như vịt đối với Thánh Viện, cũng là bởi vì, Thánh Viện giữ thú thần chi tâm.

Đây là một kiện thiên địa thần vật!

Tắm rửa quang huy cùng năng lượng thú thần chi tâm tán phát, có thể đề ngộ tính, tiềm lực, nhục thân, người tu luyện toàn phương vị đề cao!

Mấy vạn năm nay, thú thần chi tâm không biết sáng tạo ra bao nhiêu cường giả, đối toàn bộ thú tộc công hiến đều là khó mà lường được.

Thú thần chi tâm kỳ thật cũng không thuộc về Thánh Viện, mà là thập đại vương giả cùng chủng khổng, gửi ở Thánh Viện, dùng để tạo phúc thú tộc.

Mà bây giờ.

Hậu nhân Thập đại vương giả tuần tự tiến vào Thánh Viện, cái này khiến mọi người nghĩ được một cỗ khí tức khác biệt bình thường, tựa hồ mưa gió nổi lên.

Chương 372: Có Người Cho Mời Người

Chương 372. Có Người Cho Mời Người

“Chẳng lẽ thú thần chi tâm muốn bị cầm đi sao? Nếu thật là như thế, Thánh Viện liền chỉ còn trên danh nghĩa a...”

“Quả nhiên, người đều là có tư tâm, không ai có thể làm việc mà hoàn toàn không có tư, liền xem như lãnh tụ tộc quần cũng giống vậy.”

“Ách, chúng ta không phải người.”

“Ta biết! Nhưng là mỗi lần đều nói thú, người không cảm thấy khó chịu sao? Mà lại chúng ta bây giờ vốn là hình người!”

“Ai, không cần để ý những chi tiết này, hiện tại trọng yếu nhất chính là, nếu như thú thần chi tâm thật bị lấy đi, chúng ta nên đi nơi nào?”

“Thực không dám giấu giếm, ta tại bộ lạc chúng ta cũng là một đời truyền kỳ, sở dĩ tiến vào Thánh Viện làm cái tạp dịch, kỳ thật chính là vì lấy mỗi mười năm có thể tắm rửa quang mang thú thần chi tâm một lần. Nếu như thú thần chi tâm không có... Tha thứ ta nói thẳng, liền điểm ấy thù lao, ta rất khó giúp bọn hấn làm việc a.”

“Ta cũng giống vậy!”

“Câm điếc nói đúng, Thánh Viện không có thú thần chi tâm, không ở cũng được!”

“Ta cũng giống vậy.”

Từ xưa người qua đường chỉ phụ trách nói tin tức, bọn này ngay cả danh tự đều không có, mà dám tạp dịch quần chúng cũng vậy, từng cái lòng đầy căm phẫn nghị luận.

Mà lúc này.

Một cái thanh niên áo đen “Thường thường không có gì lạ” từ bên cạnh thổi qua, đồng thời đem những lời đám người này nghị luận nghe rõ ràng.

Cái thanh niên áo đen này, chính là Tần Tử.

Hắn cau mày, thâm nghĩ trong lòng:

“Nghĩ không ra, nhiều hậu đại vương giả như vậy đều là hướng về phía thú thần chi tâm tới... Dạng này thật trùng hợp đi, hấn là lão thiên đang nhắm vào ta?”

Mà cuối cùng, hấn tìm được một giải thích hợp lý—— đây là thiên địa đại thể đang hội tụ, duyên tụ duyên tan, chiều hướng phát triển phải có!

Là ý trời trong cõi u minh, đang đem các nhân vật thiên kiều giữa thiên địa tụ lại, để bọn hấn tiến hành tranh phong, trăm tâu tranh lưu, các hiền thần thông, từ đó dẫn sinh ra cường giả tuyệt thế chiếu rọi một thời đại!

Vừa nghĩ như thế.

Tần bé heo trong lòng an tâm không ít.

“Ngươi chính là Tần Tử?”

Mà cái thời điểm này, một đạo thanh âm lãnh đạm vang lên, Tần Tử mặt không thay đổi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái thanh niên cao gầy sắc mặt tái nhợt, giống như hư thận, chính đang từ trên cao nhìn xuống hắn.

“Có việc?”

Tần Tử bình tĩnh hỏi.

“Đi theo ta.”

Thanh niên thận hư nói xong, liền tự mình quay người hướng phía một cái phương hướng, tựa hồ chắc chắn Tần Tử không dám không đi cùng hắn.

Nhưng mà, Tần Tử cười nhạt một tiếng, căn bản không thèm để ý hắn, hướng phía ngược lại đi đến.

“Hả? !”

Thanh niên thận hư đi vài bước, về sau phát hiện Tần Tử không cùng đến, lập tức, sắc mặt khó nhìn lên.

Hắn cao cao tại thượng, nhưng mà, đối phương không nhìn thẳng hắn, đây là khó xử cỡ nào? Quả thực là đánh mặt.

“Dừng lại!”

Hắn quát lớn một tiếng đối với bóng lưng Tần Tử, nhưng mà Tần Tử cũng không quay đầu, tựa hồ không nghe thấy.

“Huyền Diệp công chúa muốn gặp ngươi!”

Thế là, hắn chỉ có thể chuyển ra át chủ bài.

Nhưng mà, Tần Tử quay đầu lại, khinh thường cười một tiếng:

“Rất nhiều người muốn gặp ta, nàng tính là cái gì? Muốn gặp ta, để chính nàng tới.”

Hắn thực sự nói thật.

Người muốn gặp hắn nhiều không kể xiết, căn bản là đếm không hết —— bằng không, hắn cũng không cần đào vong đến thú tộc cương vực.

Nhưng mà, lời nói thật thường thường là không ai tin, thậm chí rơi vào trong lỗ tai người khác, là cuồng vọng vô cùng!

“Làm càn!”

Thanh niên thận hư trợn mắt tròn xoe, nghiêm nghị khiển trách quát mắng: “Huyền Diệp công chúa thân phận cỡ nào, triệu kiến người là vinh hạnh của người, không cần không biết điều!”

“Ha ha, kia là vinh hạnh của người, không phải vinh hạnh của ta! Người thích quỳ liêm, thì tự mình liêm đi, không cần kéo lên người khác.”

Tần Tử châm chọc cười một tiếng.

Sau đó lại bổ sung một câu:

“Đúng rồi, người coi như muốn liêm, cũng không nhất định liêm đến...”

“Người... Hồn trưởng! !”

Thanh niên thận hư sửng sốt một chút, sau đó nghe được hàm nghĩa trong đó, lập tức sắc mặt đột nhiên âm trầm.

Thân thể của hắn nhoáng một cái, liền hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Bùm bùm!”

“Meo ——

Ánh chớp lóe lên, Tần Tử chỉ nghe được một tiếng mèo kêu chói tai, sau đó liền cảm giác được một cỗ phong mang chỉ khí gào thét mà tới.

“Tê lạp!”

Bất ngờ không đề phòng, y phục của hắn bị xé mở ba đạo vết trảo song song, giống như bị móng vuốt thép Wolverine xẹt qua.

Mà bụng của hắn, vậy mà xuất hiện ba đạo vết máu nhàn nhạt, nhưng là tại dưới sinh mệnh lực cường hãn, nháy mắt liền khép lại.

“Ta lại bị phá phòng rồi?”

Tần Tử có chút không biết làm sao.

Nhưng mà hắn không biết, thanh niên thận hư, bao quát bọn tạp dịch chung quanh, sớm đã rung động!

“Cái gì? Vậy mà chỉ phá chút da! !”

“Cái này thế nhưng là công kích thiểm điện miêu Huyền Minh a, không kiên không thúc, vậy mà xong hoàn toàn không có pháp thương đến hấn? !

“Cái này... Cái trình độ cứng cáp nhục thân này, chỉ sợ có thể cùng Quỷ Ngưu hoàng tử so sánh!”

“Ừm, cho dù có chỗ không kịp, hấn là cũng không kém được bao nhiêu, coi là thật khủng bố như vậy.”

Mà thanh niên thân hư kia, ngưng trọng nhìn xem Tần Tử, sắc mặt lúc thì đỏ lúc thì trắng, thậm nghĩ nửa đường bỏ cuộc nhưng lại không cam tâm nhận sợ, thế là, tại tâm phía dưới tình phiền não, nét mặt của hấn càng phát ra dữ tợn.

“Hừ, một trảo có phần không ra phòng ngự của ngươi, ta liền dùng mười trảo, một trăm trảo, tốc độ mới là vương đạo!”

Thân thể của hấn lóe lên, lần nữa hóa thành điện quang hướng phía Tần Tử đánh tới, hấn quá nhanh, tư duy người bình thường đều phản ứng không kịp, mà cái này, chính là chỗ đáng sợ của thiểm điện miêu, hấn lĩnh ngộ tốc độ pháp tắc!

“Một chiêu ăn may còn nghĩ mình giỏi!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, chiêu số giống vậy, muốn ở trước mặt hấn thi triển hai lần, thật sự là người si nói mộng!

“Ông —— “

Trong cơ thể của hấn bắn ra kim quang nóng bỏng mênh mông, giống như đốt lên một tòa Vĩnh Hằng Thần Lô vĩnh viễn không dập tắt!

“Ầm!”

Thời điểm thanh niên thân hư kia xông tới, trực tiếp đâm vào bên trên kim quang mênh mông kia, một tiếng vang thật lớn, trực tiếp bị đụng bay ra ngoài.

Chương 373: Công Chúa Tề Tụ

Chương 373. Công Chúa Tề Tụ

“Đến lượt ta!”

Mà tại nháy mắt hắn bay ngược, Tần Tử chân phải đột nhiên đạp đất, thân thể giống như một đạo hắc quang bắn tới, một cước giẫm hướng lồng ngực của hắn.

“Không được!”

Thanh niên thận hư tại không trung kịp phản ứng, quanh thân ánh chớp lóe lên, thân ảnh vậy mà bỗng nhiên biến mất.

Nhưng mà sau khi Tần Tử một cước đạp hụt, lúc rơi xuống đất lần nữa đạp mạnh mặt đất, thân thể giống như quang mang tiếp tục chiết xạ mà ra, một cước đạp hướng một cái phương vị, mà xuống một khắc, thanh niên thận hư vừa vặn xuất hiện tại nơi đó.

“Làm sao lại như vậy? !”

Thanh niên thận hư quá sợ hãi, ánh chớp lóe lên, thân thể lần nữa biến mất, song lúc hắn lần nữa xuất hiện, Tần Tử lại vừa vặn xuất hiện tại trên đầu hắn, sau đó hắn lại tránh, không ngừng tuần hoàn...

“Hưu hưu hưu!”

Nói đến rất dài, kỳ thật thời gian rất ngắn, mọi người chung quanh chỉ thấy một đạo hắc quang trong không khí không ngừng chiết xạ, lấp lóe, cuối cùng, đạo hắc quang kia đột nhiên bắn về phía mặt đất, mặt đất rung chuyển!

“Oanh long!”

Sàn nhà Thánh Viện cứng rắn chia năm xẻ bảy, xuất hiện một đạo hố to hình tròn đường kính năm mét, vết rách dày đặc như mạng nhện.

Mà trung ương hố to, Tần Tử chân phải giẫm lên ngực thanh niên thận hư, ánh mắt thanh niên thận hư tan rã, thoi thóp, khóe miệng có chất lỏng màu trắng chậm rãi chảy ra —— là một ngụm lão đàm.

“Ba ba ba!”

Ngay tại cái thời điểm này, một chuỗi tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên, từ xa mà đến gần.

Xoạt!

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người thiếu nữ mặc váy dài cung trang màu tuyết trắng cao quý, tại một đám người giống chúng tinh cùng nguyệt, nàng đang chậm rãi đi tới.

“Huyền Diệu công chúa?”

Tần Tử lãnh đạm mà hỏi.

Cái gọi là đánh chó nhìn chủ nhân, hắn vừa vặn đánh mèo người ta, song phương tự nhiên đứng ở mặt đối lập, cho nên hắn không có sắc mặt tốt.

Nhưng mà, thiếu nữ kia sững sốt một chút, sau đó che miệng cười một tiếng:

“Người chỉ sợ là nhận lầm người.”

“Dát? !”

Cao lãnh cùng nghiêm túc trên mặt Tần Tử trong nháy mắt tiêu tán, khuôn mặt đều cứng ngắc lại, hiển lộ ra một cái chữ “Lúng túng khó xử”.

“Vậy xin hỏi người là...”

Tần Tử vội ho một tiếng, sau đó có chút ngại ngùng mà hỏi.

“Ta gọi Kinh Hồng.”

Thiếu nữ khẽ cười nói.

“Kinh Hồng công chúa!”

Tần Tử hơi kinh hãi.

Lúc trước hắn nghe ngóng một chút, cũng biết bên trong Thánh Viện có nhân vật trọng yếu nào, mà cái Kinh Hồng công chúa này, là độc nữ Thiên Nga vương.

Để hắn giật mình là.

Những vương giả thú tộc này sống mấy vạn năm, mấy vạn năm đều không có động tĩnh, hết lần này tới lần khác, lại ở mấy chục năm gần đây nhao nhao gieo hạt, thực sự là để người không hiểu... Hẳn là, cũng là vì phối hợp với hắc, cho nên cưỡng ép sinh hài tử?

Đương nhiên, đây là thuyết pháp tự luyện.

Nguyên nhân đáng tin chân chính, có thể là vì hoàn thiện huyết mạch, dù sao, bậc cha chú thực lực mạnh lên, về sau huyết mạch sẽ tiến hóa, thiên phú khi sinh hạ hài tử các phương diện đều sẽ nước lên thì thuyền lên.

Mà từ góc độ âm mưu học mà nói, cũng có thể là vì tranh đoạt “Hoàng kim đại thế”, thời đại khí vận cái gì đó.

Mà lúc này, Kinh Hồng công chúa mỉm cười nói ra:

“Tần công tử, không biết ngươi có thể giúp ta một việc hay không?”

“Không thể.”

Tần Tử không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt —— mặc dù ngươi là mỹ nữ, nhưng là cái này cùng tại hạ không liên qua gì cả.

Làm không công, còn là sự tình mang khổ vào thân, hẳn là sẽ không làm, trừ phi là làm không công, giao lương.

“Ồ? Ta còn chưa nói là chuyện gì đâu, Tần công tử cự tuyệt như vậy, có phải là hơi sớm một chút hay không?”

Kinh Hồng công chúa che miệng cười khẽ.

“Tại hạ thực lực có hạn, từ trước đến nay làm người khiêm tốn, không thích làm sự tình mạo hiểm, còn xin công chúa thứ lỗi.”

Tần Tử uyển chuyển nói.

“Ta cái thời điểm nào nói cho ngươi đi mạo hiểm?”

Kinh Hồng công chúa hờn dỗi trợn nhìn Tần Tử một chút, sau đó lấy ra một cái khăn tay tơ lụa tuyết trắng, đưa về phía Tần Tử:

“Ta nghe nói ngươi cùng Bạch Lộ tỷ tỷ quan hệ rất gần, muốn xin ngươi giúp ta đưa hộ một vật.”

“A? Cứ như vậy?”

Tần Tử há to miệng, không biết vì sao, trong lòng vậy mà thất vọng hơi nhỏ.

“Người còn muốn như thế nào nữa?”

Kinh Hồng công chúa vừa liếc hắt một chút, đồng thời lại đưa tay khăn hướng về trong tay hắt đưa qua.

Tần Tử ồm ờ tiếp nhận khăn tay.

Trong miệng thầm nói như cũ:

“Vậy người vì cái gì không trực tiếp phái người đưa đi? Tùy tùng bên cạnh người cũng không ít đi.”

“Huyền Diệp công chúa không phải liền là để tùy tùng đến mời người sao, người thấy hiện tại thế nào?”

Kinh Hồng công chúa cười tủm tỉm nói.

Tần Tử nhìn gia hỏa thoi thóp dưới chân mình một chút, da mặt có chút co quắp mấy lần.

Hắn không thể không thừa nhận, đối phương có chút đạo lý.

“Tốt a! Vậy ta hôm nay liền ăn thua thiệt, giúp người một chút.”

Tần Tử hít sâu một hơi, khiêm tốn nói:

“Người cũng không cần quá khách khí, cái tiên đan thần dược gì cũng đừng có đưa, cái thiên tài địa bảo, tuyệt thế thần thông gì, cũng không cần thiết, dù sao, ta cũng không phải cái loại người này.”

“Ừm, ta biết đến.”

Kinh Hồng công chúa che miệng cười một tiếng.

Cái này...

Tần Tử bé heo ngây dại, ám chỉ rõ ràng như thế, vậy mà đều không nghe ra sao? Muội tử người có phải mặt dày hay không?

Nhưng loại sự tình này, đối phương không rõ, hắn cũng không thể nói rõ, hắn cũng là muốn điếm mặt mũi.

Chỉ có thể nhận thua.

“A, thật là khéo, Kinh Hồng muội muội cũng tại nơi này sao?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm tràn ngập mũi hoặc vang lên, đồng thời có làn gió thơm đánh tới, để đầu lâu đều xộp giòn.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một thiếu nữ quanh thân bao phủ vàng sáng cửu thái, khí chất mũi hoặc tuyết lệ, dẫn một đám người chậm rãi đi tới.

“Huyền Diệp công chúa!”

Chương 374: Chênh Lẻch Quá Lớn

Chương 374. Chênh Lẻch Quá Lớn

Trong nháy mắt nhìn thấy thiếu nữ này, Tần Tử liền đoán được thân phận của đối phương, bởi vì, nàng cho người ta một loại mỹ cảm diễm lệ, đó là một loại vẻ đẹp trương dương, vẻ đẹp không che giấu chút nào, giống như một con thỏ điệp giương cánh.

“Người chính là Tần Tử?”

Huyền Diệp công chúa nhìn về phía Tần Tử.

“Là ta.”

Tần Tử bình tĩnh nói.

Huyền Diệp công chúa nhàn nhạt nhìn thiểm điện miêu Huyền Minh trên đất một chút, nói ra:

“Bản cung phái người đến mời ngươi, ngươi lại đem người bản cung giẫm trên mặt đất, chỉ sợ có chút không thích hợp a?”

“Đó là bởi vì phương thức các ngươi mời người không đúng.”

Tần Tử bình tĩnh nói ra:

“Ta không biết người nhắc nhở hấn như thế nào, nhưng chí ít hấn biểu hiện ra ở trước mặt ta, cũng không giống như là đáng về mời người nên có.”

“Có lẽ thật sự là hấn có chút ngạo mạn vô lễ, nhưng vô luận như thế nào, người cũng không nên xuất thủ nặng, để ta khó xử!”

Thanh âm Huyền Diệp công chúa trở nên cường thế.

“Tốt cho một cái vô luận như thế nào!”

Tần Tử cười nhạo một tiếng, châm chọc nhìn xem nàng:

“Người cho rằng toàn bộ thế giới đều muốn xoay quanh người? Người khác bị khinh bỉ liền muốn nén giận, tôn nghiêm người khác cũng không tính là cái gì, chỉ có mặt mũi của người mới là mặt mũi? ! Công chúa điện hạ, quan uy của người thật là lớn a! !”

Thanh âm âm vang, đình tai nhức óc!

Huyền Diệp công chúa đầu tiên là giật mình, sau đó trên mặt hiện lên một vòng khó xử, nàng hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

“Người dám ngỗ nghịch bản cung?”

“Ngỗ nghịch?”

Tần Tử giễu giễu nói:

“Người cho rằng người là ai? Cũng chỉ là một cái phế vật dựa vào bậc cha chú ban cho tự tin mà thôi, cũng xứng ở trước mặt ta khoa tay múa chân? !”

Vừa nói xong, hấn liền sững sốt một chút —— lời này làm sao có chút quen thuộc a, giống như trước đây không lâu nghe qua.

“Người làm càn! !”

Huyền Diệp công chúa uy nghiêm quát lớn:

“Chỉ là sâu kiến, dám nhục nhã bản cung, hôm nay không thể để người sống nữa!”

Oanh!

Nàng duỗi ra ngón trở tuyết trắng, hướng phía Tần Tử đâm ra, lập tức, không khí trước người nàng nổ tung, cửu thải chi quang hội tụ, hóa thành một đạo quang trụ, minh minh cuộn cuộn hướng phía Tần Tử đâm xuyên tới, không gì không phá!

“Ngày!”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, quanh thân quang mang đại tác, trực tiếp hóa làm một vòng năng gát nóng bỏng, tinh quang như hỏa diễm thiêu đốt, vững như thành đồng.

“Oanh!”

Một tiếng vang thật lớn, vô số hỏa diễm nổ tung, giống như thiên băng địa liệt bình thường, sóng xung kích hướng phía bốn phương tám hướng càn quét mà đi.

“Tạch tạch tạch.”

Mặt đất dưới chân Tần Tử xuất hiện vết rách, sau đó âm vang nổ tung, hắc hai chân lâm vào dưới mặt đất.

Nhưng là, một bước đều không có lui.

“Hừ!”

Mà lúc này, Huyền Diệp công chúa hừ lạnh một tiếng, bên trong đôi mắt lấp lánh lên cửu thải chi quang, lập tức, Tần Tử như bị sét đánh!

“Hoa —— “

Trong nháy mắt này, hắc cảm giác thiên địa đều đảo lộn một chút, sau đó, ý thức của hắc xuất hiện ở bên trong một cái không gian trong suốt.

Dưới chân giống như mặt hồ, lại vô cùng cứng rắn, mà đỉnh đầu, thì là treo một đôi đôi mắt cửu thải vô cùng khổng lồ!

“Ong ong ong!”

Đôi mắt cửu thải cấp tốc chìm xuống, giống như trời sập xuống tới, tại phía dưới cặp con mắt kia nhìn chăm chú, tinh thần hắc nhói nhói, ý thức đều kém chút giải thể!

“Hồng bét, khinh thường.”

Tần Tử trong lòng không ngừng kêu khổ, hắc hiện tại mới phát hiện, đôi phương tu vi cao hơn hắc một mảng lớn.

Hắn mới hoàng giả tứ kiếp, mà đối phương ít nhất là Lục kiếp.

Mà đối phương lại thân là dòng dõi vương giả thú tộc, không chỉ có huyết mạch cường đại, mà lại từ nhỏ đạt được tốt nhất bồi dưỡng, cũng là tuyệt thế thiên kiêu.

Nói một cách khác... Lúc này, lực chiến đấu của hắn chỉ có sáu ngàn, mà đối phương tối thiểu một vạn trở lên!

“Chẳng lẽ muốn sử dụng thân thể cùng lực lượng đạo cốt sao? Thế nhưng là một khi bại lộ những vật này, sợ rằng sẽ dẫn phát phiền toái càng lớn.”

Tần Tử trong lòng lo lắng vô cùng.

Lúc này, hắn có loại cảm giác biệt khuất bó tay bó chân, tại bên trên địa bàn thú tộc, nguyên thần chi lực không thể dùng, một chút át chủ bài cũng không thể dùng, thậm chí liên sư phụ quỷ nhập vào người sở trường nhất của hắn cũng không dám tùy tiện dùng.

“Oa —— “

Đột nhiên, một tiếng không linh gọi sinh vang lên.

Bên trong không gian trong suốt, xuất hiện một con cự điều tuyết trắng, nó khẽ vỗ cánh, không gian chung quanh vỡ vụn giống như trang giấy, sau đó nó mở ra miệng rộng, mảnh không gian hư ảo này cấp tốc vụn vụn, tất cả, bao quát cặp đôi mắt cửu thải to lớn kia, đều bị nuốt đi vào.

Thiên Nga thôn thiên!

Sau một khắc, ý thức Tần Tử về tới trong thân thể, mà Kinh Hồng công chúa đứng tại ở giữa hắn cùng Huyền Diệp công chúa, đưa lưng về phía hắn.

“Huyền Diệp tỷ tỷ, Tần công tử mới vừa rồi giúp ta một chuyện, nể tình ta, việc này bỏ qua như thế nào?”

“Bỏ qua? Hắn như thế chống đối bản cung, há lại dễ dàng bỏ qua như vậy? Chuyện này, Kinh Hồng muội muội vẫn là không cần lo.”

Huyền Diệp công chúa lãnh đạm nói.

Nguyên bản, cùng là dòng dõi thú tộc vương giả, giữa bọn hắn chỉ ít nhượng bộ một chút, sẽ không huyền nào quá cương.

Nhưng là, nữ nhân này vừa rồi phá Huyền Giới thần thông của nàng, để trong lòng nàng rất khó chịu, tự nhiên không có sắc mặt tốt.

Kinh Hồng công chúa thấy thế, cũng không tức giận.

Hắn xoay người, làm ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ đối với Tần Tử, thở dài nói:

“Ai... Người tự cầu phúc đi.”

Nàng lắc đầu cảm khái, nhưng là bên trong thanh âm thanh nhiên kia, rõ ràng lộ ra mấy phần cười trên nỗi đau của người khác.

Tần Tử khước miệng co giật mấy lần, sau đó da mặt cứng ngắc chấp tay một cái đối với nàng:

“Đa tạ.”

Cái muội tử này mặc dù nhìn như không giảng cứu, nhưng là kỳ thật đã rất để ý, chỉ ít nguyện ý giúp hắn nói một câu.

Mà đối phương không có tiếp tục giúp hắn, hắn cũng có thể lý giải, dù sao, song phương chỉ có gặp mặt một lần, ngay cả giao tình đều tính không lên, nếu là vì hắn mà đắc tội Huyền Điệp công chúa, rõ ràng là không có lời.

Trừ phi đầu óc có hố.

Chương 375: Kim Sư Huynh

“Hừ, hôm nay bản cung có thể không giết ngươi, nhưng là nhất định phải cho ngươi một điểm giáo huấn cả đời đều khó mà quên được, miễn cho ngươi không biết kính sợ!”

Huyền Điệp công chúa hừ lạnh một tiếng, sau đó sau lưng đột nhiên tách ra hai cánh hồ điệp khổng lồ, hướng phía Tần Tử đập mà tới.

“Oanh long!”

Đôi cánh này có lực lượng pháp tắc tạo thành, đẹp luân đẹp quan, phía trên có đồ án sắc thái lộng lẫy, đồng thời khi đập tới, nó trở nên càng lúc càng lớn, nguyên bản đồ án tinh mỹ

cũng biến thành bắt đầu mơ hồ, hóa thành hỏa diễm, hóa thành lôi đình, hóa thành phong bạo hủy diệt!

Thật giống như hai bức tường hủy diệt to lớn, từ hai bên trái phải hai bên đè ép mà đến, muốn đem trung ương Tần Tử nghiền nát.

“Bất Động Minh Vương!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, thể nội phát ra kim quang bàng bạc, hóa thành một tôn pháp tướng Kim Cương Minh Vương ba đầu sáu tay, sáu đầu cánh tay hướng phía hai bên chống ra, chống đỡ áp bách đến từ hai cánh kia.

“Oanh long!”

Một tiếng vang thật lớn, dư ba lôi đình hỏa diễm khuếch tán ra, hóa thành diễm hỏa chói lọi, mà Tần Tử, thì là cảm giác được một cỗ lực lượng cuồng bạo vô cùng từ bên trên Minh Vương pháp tướng truyền lại mà đến, để hắn có chút không chịu nổi gánh nặng.

“Két... Tạch tạch tạch...”

Trên cánh tay Minh Vương pháp tướng kia, vậy mà hiện ra một vết nứt, sau đó cấp tốc kéo dài, tựa hồ muốn che kín toàn bộ thân hình.

“Thật mạnh! !”

Lúc này Tần Tử, có loại cảm giác vô lực, loại này cảm giác vô lực, giống như là đối mặt cao với người cao hơn mình!

Yêu nghiệt tuyệt thể chân chính, đều là tại cùng một cái cảnh giới tranh phong, bởi vì khoảng cách mỗi một cái tiểu cảnh giới của bọn họ đều rất dài, chỉ cần kém một cái tiểu cảnh giới, như vậy chiến lực chênh lệch liền đã mười phần kinh khủng.

Mà chênh lệch hai cái tiểu cảnh giới, gần như khó giải.

Dù sao ai cũng không phải ăn cơm khô, người có cơ duyên, người ta cũng có cơ duyên, người có thể chất, người ta cũng có thể chất, người có kỳ ngộ, người ta cũng có kỳ ngộ, đều là yêu nghiệt, người ta dựa vào cái gì để người vượt cấp khiêu chiến?

“Chỉ có thể dùng đạo cốt!”

Hắn hít sâu một hơi, liền chuẩn bị thôi động ba khối đạo cốt kia, nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo tiếng rống quen thuộc giân dữ vang lên.

“Dám đụng đến sư đệ ta? !”

Sau một khắc, một cỗ khí tức bàng bạc bộc phát, khuếch tán như đại dương mênh mông, nháy mắt đem bầu trời đều nhuộm thành huyết sắc.

“Àm! Âm!”

Chỉ thấy một đạo quyền quang kim sắc trượt vạch phá thiên khung, kia hai đạo cánh, gần như đồng thời bị xỏ xuyên, sau đó nổ thành quang vũ đầy trời.

“Tần sư đệ, không có sao chứ?”

Kim Trĩ rơi vào trước mặt Tần Tử, quanh thân tràn ngập khí huyết kinh khủng, đưa lưng về phía Tần Tử nghiêng đầu hỏi.

“Không có việc gì.”

Tần Tử lắc đầu, trong lòng chảy qua một tia dòng nước ấm, thời khắc nguy cấp có thể che ở trước người hắn, trừ cha, cũng chỉ có Kim sư huynh.

“Người chính là đầu chân long kia?”

Huyền Diệp công chúa nhìn xem Kim Trĩ, nhíu mày hỏi.

“Đúng vậy.”

Kim Trĩ không kiêu ngạo không tự ti nói.

“Người cũng phải cùng bản cung đối nghịch sao?”

Huyền Diệp công chúa lạnh lùng hỏi.

“Ta không nghĩ tới cùng bất luận kẻ nào đối nghịch, nhưng là nếu có người muốn tổn thương sư đệ ta, còn phải bước qua cửa ải của ta.”

Kim Trĩ ngữ khí rất bình tĩnh, có lẽ là lâu dài quen thuộc, để hắn nói chuyện cũng tự mang khí diễm phách lối.

“Ha ha, người cảm thấy người có tư cách nói lời này?”

Huyền Diệp công chúa cười nhạt một tiếng, nói ra:

“Người chỉ sợ không biết, nền tảng cái Thánh Viện này, chính là chín đầu long mạch bị cắt xén... Người mặc dù đã hóa thành chân long, nhưng là hiện tại cắt xén, cũng còn không muộn.”

“Vậy phải xem người có bản sự kia hay không!”

Kim Trĩ ngữ khí băng lãnh bắt đầu, thậm chí trong mắt bắn ra một vòng hàn quang, đó là một loại phần nộ hiếm thấy.

“Ta đương nhiên có.”

Huyền Diệp công chúa nghiền ngẫm mà cười một tiếng, không kiêng nể gì cả nói:

“Mặc dù chân long nhưng gia nhập Cửu Thương tam tộc bất luận cái nhất tộc gì, nhưng là, cuối cùng không phải tộc loại của ta, như vậy, ta cũng cũng không phải là nhất định cùng người công bằng một trận chiến, ta hoàn toàn có thể... Lấy thế đè người!”

Ào ào ào!

Lập tức, một đạo thân ảnh áo đen thần bí, đột ngột xuất hiện tại phía trước nàng, tản mát ra một cỗ khí tức kinh khủng.

Võ Đế! !

Huyền Diệp công chúa nhìn xem thân ảnh áo đen, thản nhiên nói:

“Trấn áp đầu chân long này, cắt xén ngay tại chỗ.”

“Được.”

Thân ảnh áo đen gật gật đầu, sau đó đại thủ duỗi ra, không hề cố kỵ hướng phía Kim Trĩ chớp tới, đại thủ che khuất bầu trời, không thể ngăn cản.

“Người dám! !”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm khê kêu vang lên.

“Phanh —— “

Đại thủ thân ảnh áo đen kia duỗi ra nổ tung, sắc mặt hấn đại biến, hoảng hốt lui về sau mấy bước.

Xoạt!

Một đạo thân ảnh thanh lệ mặc vũ y màu trắng nghệ thường, từ trên trời giáng xuống, rơi vào trước người Kim Trĩ.

Mà bên người nàng, đi theo ba vị lão giả áo xám đầu gối, tất cả đều mặt không biểu tình, sâu không lường được.

“Bạch Lộ công chúa!”

“Trời ạ, ba vị công chúa đồng thời giáng lâm, ba đàn bà thành cái chợ, lần này đặc sắc.”

“Đặc sắc cái rắm, mau trốn, cẩn thận bị ngộ thương.”

“Câm điếc nói đúng, không xong chạy mau.”

Bọn tạp dịch chung quanh kinh hô, bắt đầu rút lui, bọn hán mặc dù không có cảm giác tồn tại, nhưng còn sống dù sao cũng tốt hơn so với chết.

“Kim đại ca, người không sao chứ?”

Bạch Lộ công chúa nhìn xem Kim Trĩ, ân cần hỏi han.

“Không có... Không có việc gì.”

Kim Trĩ mặt mo ửng đỏ, quay đầu, lấp bắp nói.

“Không có việc gì liên tốt.”

Chương 376: Kim Long Và Hồ Điệp

Chương 376. Kim Long Và Hồ Điệp

Bạch Lộ công chúa thở dài một hơi, sau đó quay người nhìn về phía Huyền Điệp công chúa đối diện, theo bản năng liền tay trái chống nạnh, tay phải vươn về trước.

Nhưng là sau một khắc.

Nàng nhanh chóng nắm tay rút trở về, hồ lang chi từ áp ủ tốt cũng nuốt xuống, lạnh lùng nói ra:

“Huyền Diệp muội muội, xung đột giữa đồng bối, để người hộ đạo xuất thủ, chỉ sợ có chút không thích hợp a?”

“Bạch Lộ tỷ tỷ nói đùa, ta thế nhưng là nghe nói, tỷ tỷ tại thời điểm tiến vào Thánh Viện, liền để người hộ đạo tru sát một vị thiên tài.”

Huyền Diệp công chúa ngoài cười nhưng trong không cười.

“Làm sao? Chỉ cho phép châu quan bỏ qua, không cho phép bách tính đốt đèn? Bạch Lộ tỷ tỷ làm như vậy, có phải là quá bá đạo?”

Bạch Lộ công chúa mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Đối với những cái hạng người thực lực không đủ kia, lại cuồng vọng làm càn, ta lười nhắc tự mình động thủ, tự nhiên để người hộ đạo làm thay.”

“Nhưng là, một cái người so với người còn mạnh hơn đứng tại trước mặt ngươi, ngươi không dám công bằng một trận chiến, ngược lại để người hộ đạo xuất thủ, vậy liền lộ ra có chút buồn cười. hậu nhân Diệp vương, không gì hơn cái này!”

“Hắn so với ta mạnh hơn? Buồn cười!”

Huyền Diệp công chúa cười nhạo một tiếng, quanh thân phóng xuất ra khí thế băng bạc, lạnh lùng nói:

“Ta thân là Liệt Thiên điệp, luận huyết mạch cùng xuất thân, cũng không chênh lệch so với chân long, ngươi từ nơi nào nhìn ra, hắn so với ta mạnh hơn?”

“Hắn...”

Bạch Lộ công chúa muốn nói điều gì, lại đột nhiên ngậm miệng, sau đó gương mặt xinh đẹp một mảnh ửng đỏ.

Mà lúc này, Kim Trĩ hướng về phía trước một bước đi ra, bề nghệ nhìn Huyền Diệp công chúa, lạnh lùng nói:

“Ai mạnh ai yếu không có gì tốt tranh luận, nhưng mà ngươi nếu là dám cùng ta công bằng một trận chiến, ta sẽ bẻ gãy cánh ngươi!”

“Ha ha, đứng tại phía sau nữ nhân nói chuyện, chính là kiên cường, ngay cả ngữ khí nói chuyện đều không giống.”

Huyền Diệp công chúa trào phúng cười một tiếng.

“Nhưng mà, người cuồng vọng, cuối cùng phải vì mình cuồng vọng trả giá đắt!”

Nàng lại nhìn về phía Bạch Lộ công chúa, nghiền ngẫm mới nói:

“Bạch Lộ tỷ tỷ, hắn nếu là bại, người hắn là sẽ không xuất thủ can thiệp a?”

Bạch Lộ công chúa do dự một chút, sau đó hít sâu một hơi, mặt không chút thay đổi nói:

“Tự nhiên sẽ không.”

Nàng đối với hắn có lòng tin, dù sao, thời điểm hai người lần thứ nhất gặp, ngay cả nàng đều kém chút bị hắn đánh xuyên qua...

“Tốt!”

Huyền Diệp công chúa cười lạnh một tiếng, thân thể đột nhiên tách ra cửa thải chí quang bằng bạc, giống như cực quang đầy trời, đem màn trời đều bao phủ.

Bên trong cửa thải chí quang kia, xuất hiện một con hồ điệp cửa thải khổng lồ, chấn động cánh, hướng phía Kim Trĩ lao xuống.

“Hừ!”

Kim Trĩ hừ lạnh một tiếng, khí huyết ngập trời bộc phát ra, đem bầu trời đều nhuộm đỏ, giống như một mảnh đại dương màu đỏ ngòm. Càng có một đầu chân long từ trong biển rộng chui ra, hướng phía hồ điệp cửa thải kia đụng tới.

“Oanh long!”

Bên trong va chạm kịch liệt, quang mang mãnh liệt thôn phệ tầm mắt của mọi người, mà cùng lúc đó, Huyền Diệp công chúa đằng không mà lên, thẳng hướng Kim Trĩ.

“Chả lẽ lại sợ ngươi!”

Kim Trĩ không cam lòng yếu thế, đối diện xông tới, hai người triển khai kịch liệt va chạm tại trên bầu trời.

“Phanh phanh phanh phanh! !”

Mỗi một lần va chạm, đều tách ra vô tận quang mang, thật giống như từng khóa đạn hạt nhân bạo tạc liên tiếp, để người nhìn không rõ cảnh tượng bên trong.

“Keng! Keng! Keng!”

Mà lúc này, bên trong quang mang, Kim Trĩ cùng Huyền Diệp công chúa, triển khai vật lộn nguyên thủy nhất, lấy nhục thân đối cứng.

Thú tộc vốn là lấy nhục thân cường hãn làm kiêu ngạo, mà Liệt Thiên điệp, càng là trong siêu cấp huyết mạch thú tộc nhục thân, Huyền Diệp công chúa mạnh thế nào thì có thể nghĩ.

Mà Kim Trĩ làm chân long, cường độ nhục thân thậm chí không kém gì thần thể, cũng mười phần đáng sợ.

Cho nên, một trận chiến này mười phần kịch liệt, đồng thời song phương chiến đấu, đều bị đối phương cường đại làm chấn kinh.

Quả nhiên không thể coi thường người trong thiên hạ!

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Chiến đấu vẫn đang tiếp tục, hai người đều không có phòng ngự, đánh cho mười phần điên cuồng, dần dần trên thân đều xuất hiện vết máu.

Nhưng mà tổng thể đến nói, Kim Trĩ có chút rơi vào hạ phong —— cũng không phải hắn thực lực càng yếu, mà là từ bên trên cấu tạo sinh lý ăn phải cái lỗ vốn.

Song phương quyền quyền đến thịt.

Đối phương một quyền đánh tới lồng ngực của hắn, kinh đạo cương mãnh vô cùng gần như xuyên qua xương sườn, chấn thương nội tạng của hắn.

Nhưng mà hắn đánh vào vị trí đồng dạng của đối phương, không biết vì sao, lực lượng lại bị tan mất hơn phân nửa, phảng phất đánh vào trên bông...

Nhưng là hấn cũng không hoảng.

Bởi vì hấn đã bắt được điểm yếu của đối phương—— mỗi khi hấn đánh vào phần ngực đối phương, đối phương mặc dù nhận tổn thương không lớn, lại sắc mặt ửng hồng, hô hấp trong nháy mắt hỗn loạn, mặc dù chỉ là ngăn ngử nháy mắt, nhưng là cao thủ so chiêu, lấy nháy mắt liền có thể quyết định thắng bại!

“Đông! Đông!”

Song phương lần nữa lẫn nhau đánh vào ngực đối phương, phát ra chấn động kịch liệt, sau đó đồng thời bay rút ra ngoài.

Mà Huyền Diệp công chúa sắc mặt ửng đỏ, lần nữa thở gấp một chút, khí tức quanh người cũng hỗn loạn nháy mắt.

“Ngay tại lúc này!”

Mà đúng lúc này, ánh mắt Kim Trĩ đột nhiên lóe lên, đột nhiên hóa thành bản thể chân long, một cái thần long bá vĩ hung hăng quét tới.

“Thiên Dực hộ thể!”

Huyền Diệp công chúa hoa dung thất sắc, vội vàng triển khai thần thông hộ thể, hai cánh hồ điệp thải sắc to lớn ngăn tại trước người.

Thế nhưng là.

Nàng thể nội lực lượng hỗn loạn, uy lực thi triển ra thần thông suy yếu hơn phân nửa, lại làm sao có thể ngăn cản một kích toàn lực của Kim Trĩ mưu đồ đã lâu?

“Phanh —— “

Chương 377: Bắt Đầu Tranh Đoạt Thần Thú Chi Tâm

Chương 377. Bắt Đầu Tranh Đoạt Thần Thú Chi Tâm

Một tiếng vang thật lớn, hai cánh hồ đẹp bề ra, mà cái cái đuôi lớn Kim Long kia, tiếp tục quét vào trên thân Huyền Diệp công chúa.

“Phốc!”

Huyền Diệp công chúa phun máu bay rớt ra ngoài, mà rất nhiều vải rách bay tán loạn không trung giống như hồ đẹp, chậm rãi rơi xuống.

“Tê! Bao áo!”

“Cơ hội!”

“Không thể bỏ lỡ a!”

Những cái đệ tử tạp dịch vừa lẫn mất xa xa kia, gần như trong nháy mắt trùng to, kìm lòng không được từ ngòi xồm tại chỗ!

Nhưng mà rất nhanh, bọn hán thất vọng.

Bởi vì bọn hán phát hiện, Huyền Diệp công chúa che ngực từ dưới đất chậm rãi đứng lên, mặc dù váy bên ngoài nổ tung, bên trong lại còn có một cái chiến váy, nhìn như rất mỏng, lại không thể phá vỡ.

“Ai, ta liền biết!”

“Những đại nhân vật này, không có chân thành chút nào...”

“Mất công mong đợi, mà thôi mà thôi.”

Bọn hán nhao nhao thở dài, sau đó gật gù đắc ý lần nữa ngòi xuống đến, trốn ở trong góc không nhúc nhích.

Mà lúc này, Huyền Diệp công chúa hàm răng cắn môi đỏ, u oán nhìn về phía Kim Trĩ, thấp giọng nói ra:

“Người thắng.”

Môi đẹp đỏ tươi kia của nàng, nhiễm lên một tia máu tươi, lộ ra càng thêm kiêu diễm ướt át, lại dẫn vài tia yếu đuối, để người thương tiếc.

“Đã nhường.”

Kim Trĩ từ tốn nói.

Mặc dù không có đoạn cánh đôi phương giống trước đó nói, nhưng là đánh nổ váy, cũng đủ rồi.

“Sớm biết như thế, làm gì...”

Bạch Lộ công chúa hừ nhẹ một tiếng, ban đầu muốn châm chọc vài câu, nhưng là khi nhìn đến thần sắc Huyền Diệp công chúa, về sau trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác cảnh giác, thế là vội vàng nói ra:

“Kim đại ca, Tần sư đệ, chúng ta đi!”

Nói xong, mang theo hai người cấp tốc rời đi.

Mà Huyền Diệp công chúa đứng tại chỗ, ánh mắt hoảng hốt, ảm uất có chút buồn vô cớ, không biết suy nghĩ cái gì.

“Công chúa, muốn giết hấn hay không?”

Vị kia hắc bào Võ Đế thấp giọng nói.

“Dừng!”

Huyền Diệp công chúa bản năng phản ứng kêu một tiếng.

Sau đó sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, nhàn nhạt giải thích nói:

“Bại chính là bại, ta thắng được thì cũng thua được, không có cái gì không thể tiếp nhận, nếu là bại về sau liền phái người trả thù, ngược lại mất khí độ, không chỉ có ném đi mặt phụ vương, cũng sẽ ảnh hưởng tâm cảnh của ta.”

Võ Đế hắc bào hơi kinh hãi.

Công chúa từ trước đến nay cao ngạo lạnh lùng, thậm chí khó có thể chịu được kích thích, vậy mà lại có lĩnh ngộ như này, ngược lại để hấn có chút bất ngờ.

“Nhưng mà, đây là chuyện tốt.”

Người hộ đạo vui mừng thầm nghĩ.

...

Trong nháy mắt, ba ngày trôi qua.

Sự tình Huyền Diệp công chúa thua dưới Kim Trĩ, tại bên trong Thánh Viện đưa tới không nhỏ oanh động, sau đó... Liền không có sau đó.

Không ai dám đến khiêu khích.

Cũng không ai tới nịnh bợ.

Dù sao, nhân vật thiên tài có thể gia nhập Thánh Viện, lòng tự trọng đều rất nặng, sẽ không tuý tiện đi nịnh bợ người khác —— ngoại trừ liêm mèo.

Mà Tần Tử, lúc trước bên trong chiến đấu gặp khó, khắc sâu nhận thức được mình thực lực không đủ.

Cái này để hấn mười phần xấu hổ.

Vốn cho là hấn có thể quét ngang thiên hạ anh hùng.

Trên thực tế, bên trong cùng cảnh, hoàn toàn chính xác không ai có thể đánh bại hấn, nhưng là... Người ta không cùng hấn chơi cùng cảnh a!

Tu vi nghiền ép, để hấn rất xấu hổ.

Hấn có thể chất khoáng thể tuyệt luân, trước đó coi là thiên phú có thể đền bù hết thảy, nhưng là, khi thiên phú người khác cũng không kém, đồng thời phương diện tài nguyên trực tiếp ép hấn, chênh lệch liền ra.

“Không được, ta được càng thêm cố gắng!”

Thế là, hấn tại bên trong Thánh Viện mở ra khắc khổ tu luyện.

Bên trong Thánh Viện có các loại tài nguyên hi hữu, cũng có rất nhiều chỗ tu luyện đặc thù, tỉ như trọng lực tháp, luyện thể trì, pháp tắc thang trời...

Đã trà trộn vào thú tộc Thánh Viện, những tài nguyên trân quý này có thể ngộ nhưng không thể cầu, không dùng thì phí.

Rốt cục.

Nửa năm sau, khi hấn đem tất cả chỗ tu luyện thú tộc Thánh Viện đều dùng tới mức sinh ra “Kháng tính”, về sau tu vi hấn rốt cục lần nữa đột phá.

Lục kiếp hoàng giả!

Mà một ngày này, một cỗ chấn động kịch liệt, từ một viên tiểu thể giới bên ngoài Thánh Viện truyền đến.

“Oanh long long!”

“Ong ong ong!”

Viên tiểu thể giới kia run rẩy kịch liệt, tản mát ra hào quang chói sáng, giống như một viên thiêu đốt hỏa cầu.

“Là thú thần tiểu thế giới!”

“Thú thần chi tâm lại muốn xuất hiện!”

Thú thần chi tâm sắp xuất thế!

Nhìn thấy cổ động tĩnh này, bên trong Thánh Viện, mấy nhà vui vẻ mấy nhà sầu, đương nhiên, vui vẻ thủy chung là số ít.

Đại đa số người đều rất ưu sầu.

Bởi vì rất nhiều người đã có thể xác định, hậu nhân thập đại vương giả gia lâm Thánh Viện, chính là muốn lấy đi thú thần chi tâm!

Có lẽ sau lần này, Thánh Viện liền rốt cuộc không có thú thần chi tâm, mà những đệ tử Thánh Viện này có thể tiếp tục lưu lại hay không, cũng không dễ nói.

Nếu mà làm không tốt, Thánh Viện đều sẽ giải tán!

“Ai, đại đạo chi hành vậy, thiên hạ vì công, chỉ tiếc... Người đều là có tư tâm.”

“Cái thú thần chi tâm này vốn là thập vương từ bên trong cấm kỵ Thần sơn mang ra, cho thú tộc dùng nhiều năm như vậy, đã đủ ý tứ.”

“Ai, đều là định số.”

Thánh Viện chỗ sâu, nhóm nhân vật cao tầng nhao nhao thở dài, trong lòng cảm khái ngàn vạn, lại có chút buồn vô cớ.

Ào ào ào!

Mà lúc này, từng đạo thân ảnh phóng lên tận trời, giống như từng đạo ngọn đuốc, bay về phía viên tiểu thế giới phát sáng kia.

“Một lần cuối cùng!”

“Ta muốn tận lực tới gần thú thần chi tâm, tắm rửa càng nhiều quang mang, hoàn thành thuật biến!”

“Tập dịch cũng là có mơ ước, lần này, Hoàng Sĩ Kiệt ta liền nhất phi trùng thiên, quật khởi cho các người nhìn xem!”

Mà Tần Tử, cũng tại trong đó.

Kim Trĩ cùng Bạch Lộ công chúa sóng vai phi hành, mà hắn theo ở phía sau, nhìn thân ảnh cao quý phía trước, trong lòng hắn có chút xoắn xuýt.

Chuẩn xác mà nói là có chút áy náy.

Bởi vì tại trong Thánh Viện nửa năm này, Bạch Lộ công chúa đối với hắn rất chiều cố, các loại tài nguyên trân quý, còn có một chút danh ngạch cơ duyên, Bạch Lộ công chúa đều tự mình ra mặt giúp hắn tranh thủ, nghiễm nhiên là coi hắn là người mình.

Mà tại vài ngày trước, Bạch Lộ công chúa còn xin nhờ hắn, mời hắn hỗ trợ cướp đoạt thú thần chi tâm, đây là nhiệm vụ cha nàng giao cho nàng.

Mà lại nàng còn vụng trộm nói cho hắn biết, đây là nàng cùng nàng cha ước định, chỉ cần nàng hoàn thành, cha nàng sẽ đồng ý nàng cùng Kim Trĩ cùng một chỗ.

Chương 378: Tiến về Thú Thần Sơn

Chương 378. Tiến về Thú Thần Sơn

Lúc ấy hắn không tiện cự tuyệt, liền đáp ứng.

Nhưng là, hắn từ đầu đến cuối đều rất rõ ràng, mình không có khả năng giúp nàng, thậm chí còn có thể cùng cướp đoạt thú thần chi tâm của nàng.

Bởi vì, hắn muốn cứu cha hắn!

Đây là sự tình hắn nhất định phải làm, bất luận kẻ nào đều không thể ngăn cản hắn, mặc kệ ai ngăn cản hắn, đều là địch nhân của hắn! !

“Tần sư đệ, ngươi mặc dù đã đột phá Lục kiếp hoàng giả, nhưng là tu vi vẫn là thấp nhất trong chúng ta như cũ, đợi lát

nữa nếu như chiến đấu quá kịch liệt, xuất hiện thương vong, người liền đi trước, không cần phải để ý đến chúng ta.”

Cái thời điểm này, Bạch Lộ công chúa nói.

“A?”

Tần Tử đột nhiên lấy lại tinh thần, sau đó có chút tay chân luống cuống gật gật đầu:

“Ách, tốt, tốt.”

“Tần sư đệ, người có tâm sự?”

Kim Trĩ quay đầu nhìn Tần Tử một chút, nhíu mày hỏi.

Hắn không có đọc qua sách, không có văn hóa, thường thường tại thời điểm mắng người sẽ ăn thiệt thòi, nhưng là đối với việc tâm tình người chấp chờn thì cảm ứng rất linh mẫn.

“Ừm, là có chút.”

Tần Tử biết cảm giác lực của Kim sư huynh rất mạnh, thế là không có phủ nhận, mà là thuận thế nói ra:

“Ta cùng cha ta thất lạc gần một năm, không biết hắn trải qua thế nào, an toàn hay không, có vui hay không.”

Kim Trĩ nghe vậy trầm mặc một chút.

Hắn không cha không mẹ, không cách nào cùng Tần Tử cảm động lây, nhưng là hắn vẫn là quyết định an ủi một chút.

Hắn nghĩ nghĩ, nói ra:

“Tần sư đệ, người kỳ thật không cần lo lắng Tần trưởng lão, ta từng nghe qua một câu, nói chính là... Người không cần quản ba ba của người vui hay không, ba ba vui vẻ, người tương tượng không đến.”

Tần Tử con mắt trừng lớn!

Hắn đột nhiên nhìn về phía Kim Trĩ, bất khả tư nghị nói:

“Kim sư huynh, lời này người từ nơi nào nghe được?”

“Không nhớ rõ.”

Kim Trĩ lắc đầu nói.

Tần Tử thấy hắn không giống nói dối, cũng không có hoài nghi, mà loại xoắn xuýt kia, lại là bị đuổi tản ra không ít.

Mà cái thời điểm này, Bạch Lộ công chúa nói ra:

“Chờ lấy được thú thần chi tâm, người cùng chúng ta về bạch hạc thiên cung, ta để cha ta phát động thể lực thủ hạ đi tìm cha người.”

“Đa tạ chị dâu.”

Tần Tử tâm tình phức tạp nói.

“Đã nói, hiện tại còn không phải đâu, người không cần gọi loạn, này lại ảnh hưởng danh dự ta.”

Bạch Lộ công chúa ra vẻ thẹn thùng nói.

“Đây không phải chuyện sớm hay muộn sao?”

Tần Tử nói, nói xong hắn nhìn về phía Kim Trĩ, cái sau chỉ là yên lặng phi hành, tựa hồ cái gì cũng không nghe thấy.

Bạch Lộ công chúa hé miệng cười một tiếng, cũng không nói thêm gì nữa,

Rất nhanh, mọi người đi tới viên tiểu thế giới phát sáng kia, không có bất kỳ dừng lại gì, vọt thẳng đi vào.

“Đông đông đông đông đông...”

Từng đạo thân ảnh đâm vào mặt ngoài tiểu thế giới, nổi lên từng đợt gợn sóng, giống như mảng lớn thiên thạch đâm vào tầng khí quyển, lại hình như là vô số hạt mưa đánh vào mặt hồ bình tĩnh, tràn diện mười phần hùng vĩ.

“Ba mà!”

Tần Tử chỉ cảm giác mình xuyên thấu một tầng màng mỏng, lập tức, tiến vào một cái thế giới âm áp ẩm ướt.

Đây là một mảnh thế giới sinh cơ bừng bừng.

Sơn hà tráng lệ, cây cối cùng dây leo đều mười phần to lớn, có dây leo quay quanh cùng một chỗ, vậy mà đứng thẳng giống như sơn phong.

Mà động vật nơi này cũng to đến lạ thường, ngay cả con kiến đều lớn như con nhé, thành quần kết đội, một mảnh đen kịt.

Mà hấp dẫn ánh mắt nhất.

Là tòa sơn phong vô cùng khổng lồ trung ương thế giới, cùng với trái tim kim sắc lơ lửng trên đỉnh núi.

Nó giống như một vòng mặt trời mới mọc, phóng thích ra quang mang cùng năng lượng đối với cái thế giới này, tựa hồ vĩnh viễn không dập tắt.

“Thật lớn!”

Tần Tử hít sâu một hơi, cách xa như vậy nhìn đều lớn như thế, nếu là nhìn khoảng cách gần, được lớn bao nhiêu?

Có thể... cầm lên được hay không?

“Kỳ thật chúng ta bây giờ nhìn thấy, chỉ là ngọn núi kia cùng hình chiếu thú thần chi tâm, bọn chúng thực tế không có lớn như vậy.”

Bạch Lộ công chúa thấy Tần Tử bộ dáng này, lập tức mỉm cười cười một tiếng, sau đó giải thích nói.

Tần Tử nghe vậy nhẹ nhàng thở ra.

“Àm! Âm! Âm!”

Mà lúc này, trên bầu trời lần nữa truyền ra âm thanh chấn động, chỉ thấy từng đạo thân ảnh giống như bầy cá, không ngừng hướng phía chỗ phương hướng thú thần chi tâm phóng đi, mà trên bầu trời, tựa hồ xuất hiện từng đạo bình chương vô hình.

Cho nên, thời điểm những người này xuyên qua, những bình chương này phát ra chấn động, nhanh chóng khuếch tán ra giống sóng nước.

“A, chuyện gì xảy ra!”

“Ta không đi vào được!”

“Thâm nhập hơn nữa, thâm nhập hơn nữa a!”

“Tại sao có thể như vậy, ta lần trước rõ ràng thẳng tiến phạm vi trăm dặm thú Thần sơn, lần này lại bị ngăn tại bên ngoài tám trăm dặm? !”

“A? Tám trăm dặm có hơn, ta bị thương...”

Bên trong bầu trời, truyền đến tiếng kinh hô không cam lòng của rất nhiều người, không cần nghĩ, khẳng định là đám kia tạp dịch.

Mà ánh mắt Bạch Lộ công chúa cũng ngưng trọng lên, nàng thấp giọng nói ra: “Xem ra, là mấy vị tiền bối kia xuất thủ.”

“Cái gì?”

Kim Trĩ nghi ngờ nói.

“Là năm vị vương giả khác, bọn hắn đem ngoại vi thú thần chi tâm tăng cường thủ hộ chi lực.”

Bạch Lộ công chúa trầm giọng nói ra:

” Thập đại vương giả thú tộc chúng ta, cũng không phải là tất cả vương giả đều đồng ý đem thú thần chi tâm lấy đi, ta, Huyền Diệp, Kinh Hồng, Cùng Kỳ, Quỷ Ngưu, năm cái bậc cha chú chúng ta, muốn đem thú thần chi tâm mang đi, nhưng là còn có năm vị vương giả, chủ trương đem thú thần chi tâm lưu tại Thánh Viện.”

“Cho nên thập đại vương giả có ước định, năm người trẻ tuổi chúng ta tranh đoạt thú thần chi tâm, ai cướp được chính là của người đó. Nhưng là năm vị vương giả khác, cũng sẽ tăng thêm độ khó nhất định cho việc cướp đoạt, nếu như năm cái chúng ta cũng không chiếm được, vậy thú thần chi tâm liền lưu tại Thánh Viện.”

Tần Tử nghe vậy, khóe miệng co giật.

Năm vị vương giả xuất thủ, đem độ khó nguyên bản phổ thông điều chỉnh thành độ khó địa ngục, đây là có chủ tâm muốn làm khó Tần bé heo hắn?

“Không sao, chúng ta hết sức nỗ lực.”

Bạch Lộ công chúa an ủi một câu, sau đó ánh mắt híp lại, thấp giọng nói ra:

“Mà lại... Ta còn có át chủ bài!”

Áp lực trong lòng Tần Tử lại lớn mấy phần.

Nhưng mà hắn hít sâu một hơi, lần nữa bình tĩnh lại đến, luận át chủ bài, hắn hiện tại toàn lực bộc phát, tuyệt không yếu hơn người khác!

Dùng ra át chủ bài, có lẽ sẽ bại lộ thân phận.

Nhưng là không sao cả!

Dù sao hấn trên thân mang theo siêu cấp truyền tống phù phù thân cho, lấy được thú thần chi tâm sau chạy trốn là được, Võ Đế cũng truy không được hấn!

Chương 379: Trèo Bạc Thang

Chương 379. Trèo Bạc Thang

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Trên bầu trời, không ngừng truyền đến tiếng oanh minh, quang mang lấp lóe, tựa như sao trời nổ tung, hóa thành diễm hỏa chói lọi.

Từng đạo thân ảnh, không ngừng đâm vào phía trên từng tầng từng tầng màn sáng vô hình, có bị ngăn cản, có người thì là tiếp tục xuyên thấu mà qua.

Mà theo thời gian trôi qua, người bị ngăn cản càng đến càng nhiều, chỉ có số ít người có thể tiếp tục đi tới.

Thế là, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía.

“Vì sao lại dạng này, ta Hoàng Sĩ Kiệt lại bị ngăn cản tại Thú Thần sơn bên ngoài năm trăm dặm!”

“Đây không có khả năng, ta không tin!”

“Mệnh ta do ta không... Ai nha!”

Rất nhiều người không cam tâm, rất nhiều người tự cho mình siêu phàm lại bị đả kích thảm bại, rất nhiều người sống trong mộng, lại bị đập trở về hiện thực.

Hiện thực là tàn khốc.

Mà trên bầu trời, dần dần xuất hiện mấy đạo thân ảnh chói mắt, bọn hấn từ từng cái phương hướng bay tới, hướng phía

Thú Thần sơn hội tụ.

“Cùng Kỳ hoàng tử!”

“Quỳ Ngu hoàng tử!”

“Huyền Diệp công chúa!”

“Kinh Hồng công chúa!”

“Vinh Thương!”

“Cát Hồng!”

“Lê Dương!”

“Phạm Trung Yên!”

Trong miệng Bạch Lộ công chúa thốt ra từng cái danh tự, mấy cái phía trước là hậu duệ thập vương, mấy cái đằng sau là tuyệt thế thiên kiều Thánh Viện.

Những người này thực lực đều rất mạnh, đồng thời đều làm đủ chuẩn bị, cho nên lúc này thế như chẻ tre, tốc độ không giảm chút nào.

“Chúng ta cũng phải gia tốc.”

Bạch Lộ công chúa tay phải mở ra, bên trong xuất hiện một cây lông vũ tuyết trắng, cái lông vũ này óng ánh sáng long lanh, tản ra từng tia từng tia huỳnh quang.

“Ông!”

Bạch Lộ công chúa đem cái lông vũ này ném đi, lập tức, lông vũ tan rã, hóa thành một đoàn ánh sáng trắng bạc, đem ba người bao trùm.

Lập tức.

Tự mình cảm giác được, trở ngại chỉ lực từ bốn phía áp bách đến bỗng biến mất giống như thủy triều.

“Hưu hưu hưu!”

Thế là, tốc độ ba người bạo tăng, cấp tốc hướng phía tòa Thú Thần sơn cao vút trong mây tới gần.

Mà cái này một màn rơi vào trong mắt những người bên dưới kia, lại là bạo kích vô hình, để người phát điên.

“Thua, triệt để thua!”

“Ta thua ở ngay từ điểm xuất phát.”

“Cha, người hồ đồ a!”

“Ta không cam tâm, ta... Ô ô ô.”

Một số người oán trời trách đất, một phen phản nản cùng vô năng cuồng nộ, về sau vậy mà đều biến thành ghen ngào.

Rất không có tiền đồ.

Nhưng mà, thế giới xưa nay sẽ không chú ý kẻ thất bại, mà người phía trước, cũng sẽ không để ý tới bọn hăn kêu khóc.

“Rầm rầm rầm!”

Rốt cục, ba người Tần Tử đi tới dưới chân Thú Thần sơn, sau đó tại dưới một cỗ lực lượng áp bách vô cùng vĩ ngạn, rơi xuống trên mặt đất.

Nơi này cấm chỉ phi hành!

Tần Tử từ trong hồ lớn bò lên, phóng nhãn nhìn lại, chỉ thấy phía trước đứng sừng sững lấy một cái thang to lớn, giống như một thác nước treo ở nơi đó.

Mà lại bên trên cái thang kia, còn có từng đạo uy áp trong suốt, giống như nước chảy, chảy xuôi xuống tới từng bậc, sau đó khuếch tán ra...

“Ta liền biết, không có dễ dàng như vậy.”

Bạch Lộ công chúa hít sâu một hơi, ngưng trọng nói ra:

“Cái cầu thang này, hăn mới là khảo nghiệm thật sự.”

Tần Tử cảm ứng một chút.

Uy áp từ cái cầu thang tản ra, giống như cự long ẩn núp tại bên trong vực sâu, cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

Những uy áp này nhìn như bình tĩnh, chỉ khi nào bắt đầu bạo động, trời biết sẽ bộc phát ra uy lực khủng bố như thế nào.

“Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!”

Mà lúc này, mấy vị nhân vật yêu nghiệt khác cũng nhao nhao đuổi tới, bọn hăn liếc mắt nhìn nhau, đều không nói gì.

Mà Huyền Diệp công chúa, lại là len lén nhìn Kim Trĩ một chút, sau đó lại có tạt giặt mình mà cấp tốc thu hồi ánh mắt.

“Ừm? !”

Bạch Lộ công chúa cảnh giác nhìn bên kia một chút, cũng không có phát hiện dị trạng, nhưng vẫn là xê dịch bước chân, hướng bên người Kim Trĩ nhích lại gần.

Mọi người trầm mặc hồi lâu.

Ai cũng không có tùy tiện hành động, đều đang cảnh giác những người khác, tựa hồ là sợ hãi lọt vào âm toán.

Nhưng mà, tiếp tục chờ đợi như vậy cũng không phải biện pháp.

Cũng không lâu lắm, Quỷ Ngưu hoàng tử dẫn đầu hành động, hắc da dày thịt béo, tự nhận là rất kháng đòn, cho nên quyết định là cái thứ nhất thử nghiệm.

Mặc dù có phong hiểm.

Nhưng là nếu như chiếm được tiên cơ, về sau cướp đoạt thú thần chi tâm nắm chắc liền sẽ càng lớn, dù sao, rất nhiều thời điểm chênh lệch chỉ một chút như vậy.

“Quỷ Ngưu Bất Diệt thể!”

Hắn ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, thân thể đột nhiên bành trướng, đem lên quần nửa người áo đều phá vỡ, lộ ra làn da màu xanh đen bên trong.

Lập tức, một cỗ hoang dã cuồng dã chi khí lan tràn ra, giống như một đầu viễn cổ cự thú từ viễn cổ xuyên qua.

“Đông!”

Hắn một cước đạp ở trên cầu thang kia, lập tức, uy áp trên cầu thang bắt đầu bạo động, giống như dòng nước bình tĩnh đột nhiên sôi trào lên.

“Rầm rầm!”

Tại cỗ uy áp này đạp phía dưới, Quỷ Ngưu hoàng tử quanh thân quần áo bay phát phới —— mặc dù quần áo của hắn đã nổ tung, lúc này để trần nửa người trên, nhưng là không cần để ý những chi tiết này.

“Hừ, chỉ là uy áp, có thể làm gì được ta? !”

Hắn đột nhiên nhảy lên một cái, vậy mà nháy mắt đã không mấy chục mét, lấy quỹ tích đường vòng cung, vượt qua mấy chục cái cầu thang.

“Oanh long!”

Nhưng lại tại cái thời điểm này, uy áp mấy chục cái nấc thang, vậy mà đồng thời tụ lại, hướng phía hắn ập tới.

Chương 380: Cạnh Tranh Khốc Liệt

Chương 380. Cạnh Tranh Khốc Liệt

“Sao lại thế! !”

Quỳ Ngu hoàng tử sắc mặt đại biến, nhưng là lúc này, người tại không trung, đồng thời đã mất đi phi hành năng lực, muốn tránh né đều làm không được.

“Ầm! !”

Hắn bay ra ngoài, sau đó đầu cúi xuống dưới, hai tay vung vẩy lấy giống như boi chó, hướng phía trên mặt đất rơi xuống.

Mà lúc này.

Thế giới trong mắt của hắn tựa hồ chậm xuống tới.

Hắn nhìn thấy, mấy người khác đều nhìn về phía hắn, từng cái khóe miệng chậm rãi giương lên, nở ra đường cong khoa trương, đồng thời đối với hắn nghiền ngẫm cười một tiếng, sau đó... Tại trước khi hắn rơi xuống đất, cùng hắn giao thoa mà qua!

“Không —— “

Quỳ Ngu hoàng tử phát ra một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, hấn biết, mình triệt để đã mất đi tiên cơ.

Đông! !

Một tiếng vang thật lớn, Quỳ Ngu hoàng tử đầu dưới chân trên chìm vào trong đất, đầu đều lâm vào mặt đất.

Nơi này bị một luồng sức mạnh thần bí trấn áp, để bọn hấn trên thân giống như đè ép từng tòa núi lớn, cho nên động tác trở nên chậm chạp.

Mà khi Quỳ Ngu hoàng tử hai tay chống địa, đem đầu của mình từ mặt đất rút ra thời điểm, hấn nhìn thấy, những người khác đã tại trên cầu thang cấp tốc leo lên, đem hấn xa xa bỏ lại đằng sau.

“A a a —— “

Quỳ Ngu hoàng tử vốn cũng không quá thông minh, quỳ trên mặt đất, hai tay ôm đầu gào thét, nửa người trên xoay tròn trái phải giống như con lật đật.

“Ha ha, dễ dàng thua thiệt nhất chính là loại ngốc ngếch như này, Quỳ Ngu vương vậy mà yên tâm phái hấn ra.”

Trên cầu thang, bạch hạc công chúa đang cấp tốc hướng phía trước nhảy vọt lên, vẫn cười nói.

“Có thể bản thân Quỳ Ngu vương cũng là dạng này hay không?”

Kim Trĩ hỏi.

“Ây...”

Bạch Lộ công chúa ngẩn người, sau đó đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hoảng sợ nói: “Kim đại ca, ngươi thật là một cái thiên tài!”

Quỳ Ngu vương, thật đúng là cái khờ khạo.

Nhưng mà, khi một người có được sức mạnh đáng sợ, về sau loại n khờ ày cũng là rất đáng sợ, bởi vì hấn thậm chí có thể một mặt ngu ngơ đâm chết người, đồng thời cảm thấy cái này rất bình thường, không có gánh nặng trong lòng chút nào.

“Giết! !”

Mà cái thời điểm này, một bên khác cầu thang, thiên kiều Thánh Viện Cát Hồng, đột nhiên hướng phía Cùng Kỳ hoàng tử đánh tới.

“A, chính đề phòng ngươi rất lâu rồi!”

Cùng Kỳ hoàng tử cười lạnh một tiếng, bộc phát ra khí thế cường đại, cùng Cát Hồng chiến đấu.

Một vị thiên kiều Thánh Viện khác Vinh Thương, cũng thẳng hướng bên cạnh Huyền Diệp công chúa, song phương bạo phát chiến đấu kịch liệt.

Vị thiên kiều Thánh Viện thứ ba Vinh Thương, thì là hướng phía ba người Tần Tử đánh tới, mà Kim Trĩ trực tiếp nghênh đón tiếp lấy.

“Kinh Hồng giương cánh!”

Kinh Hồng công chúa hướng phía Tần Tử cùng Bạch Lộ công chúa đánh tới, nàng quanh thân quang huy óng ánh, phía sau triển khai một đôi cánh tuyết trắng, vậy mà lấy tư thái ngang ngược nhất, trực tiếp đánh tới.

“Oanh long long!”

Cỗ lực lượng này thật là đáng sợ, để người ta căn bản là không có cách tưởng tượng, một cái thiếu nữ ngày bình thường nhìn như ôn nhu, vậy mà bạo lực như thế.

“Thật mạnh!”

“Làm sao có thể!”

Bạch Lộ công chúa cùng Tần Tử liếc nhau, sau đó đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc, tựa hồ nhận lấy rung động thật lớn.

Sau đó, ba người đánh nhau ở cùng một chỗ.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Trận chiến đấu này mười phần kịch liệt, quang mang chói lọi liên tiếp, mà cách đó không xa, mấy người khác chiến đấu cũng rất kịch liệt.

“Thiên Nga thôn thiên!”

Rốt cục, đỉnh đầu Kinh Hồng tiên tử hiện ra một đạo hình bóng thiên nga to lớn, đột nhiên lao xuống, đem Tần Tử cùng

Bạch Lộ công chúa một ngụm nuốt vào!

Thiên nga to lớn kia nuốt mất hai người, về sau trong miệng truyền ra thanh âm giãy dụa, tựa hồ là hai người đang phản kháng.

“Phanh phanh phanh!”

“Phá cho ta!”

Quanh thân hai người phun ra quang mang, đem miệng thiên nga đều chiếu rọi thành trong suốt, để người có thể nhìn thấy bên trong.

Nhưng mà, bản thân thiên nga cũng phát sáng, một cỗ phong ấn chi lực nháy mắt đem hai người trấn áp, để hai người triệt để an tĩnh xuống tới.

“Ông!”

Thiên nga bay trở về thể nội Kinh Hồng công chúa, sau đó Kinh Hồng công chúa cấp tốc hướng phía trên cầu thang leo lên.

“Nàng vậy mà mạnh như thế!”

Mà những người khác đang chiến đấu, nhìn thấy một màn này, về sau lập tức cảm thấy uy hiếp cảm giác, nhao nhao tốc chiến tốc thắng.

“Cút cho ta!”

“Phốc!”

“Phanh phanh phanh!”

Mấy vị thiên tài Thánh Viện kia, nhao nhao bị đánh bay ra ngoài, bọn hắn đều không yếu, nhưng là cuối cùng nội tình kém một bậc.

Mà vị thiên tài Thánh Viện cùng Kim Trĩ chiến đấu kia, giống như tại trong lúc chiến đấu nổi lên ghen ghét, chuyên môn công kích phần dưới Kim Trĩ, cuối cùng, bị Kim Trĩ một cước đá vào dưới hông, gà bay trúng vỡ.

“Thú thần chi tâm là của ta!”

Cùng Kỳ hoàng tử gầm nhẹ một tiếng, trên thân bộc phát ra khí thế hung ác, vậy mà đem uy áp chung quanh bức lui, sau

đó tốc độ bạo tăng.

“Nghĩ hay lắm!”

Huyền Diệp công chúa hừ lạnh một tiếng, phía sau hiện ra cánh cửa thái, cánh chấn động, đồng dạng đem những cái uy áp kia chấn khai.

“Mở cho ta!”

Kim Trĩ chân phải hung hăng đạp mạnh, khí huyết ngập trời dâng lên, hóa thành một đạo quả cầu ánh sáng màu đỏ ngòm, đem tự thân bao phủ.

Mà lúc này, Quỷ Ngưu hoàng tử một lần nữa leo lên, hấn vẩy mà trực tiếp huyền hóa ra bản thể Quỷ Ngưu.

Quỷ Ngưu chỉ có một chân, nhưng là, nó một chân nhảy vọt tại trên cầu thang, lại còn rất nhanh, có xu thế đuổi theo.

Mà theo cầu thang càng ngày càng cao, cỗ uy áp kia càng ngày càng mạnh, vậy mà giống như đầm lầy, hút vào bước chân mọi người.

“Ta còn có thể càng nhanh!”

“Cháy lên đi, tiểu vũ trụ của ta!”

“Hà Mã Hằng Tinh bộ!”

Chương 381: Làm Việc Nhóm

Chương 381. Làm Việc Nhóm

Mấy người khác cũng hiển thân thông, thi triển ra thủ đoạn kinh người, quanh thân khí thể bàng bạc, hào quang rực rỡ, tiếp tục hướng phía trước.

Nhưng là, nhân lực có tận lúc.

Mỗi người đều là có cực hạn, mà uy áp trên cái cầu thang này, hiển nhiên là siêu việt một loại cực hạn nào đó.

“Đông! Đông! Đông!”

Cùng Kỳ hoàng tử bước chân nặng nề đi mấy bước, đầu gối mềm nhũn, vậy mà trực tiếp quỳ gối trên cầu thang.

“Sao lại thế...!”

Hắn cắn chặt răng, cuồn loạn, tay trái vịn tiến lên cầu thang, tay phải vươn hướng phía trên.

Lúc này, khoảng cách hắc đỉnh núi còn có hơn hai trăm bậc thang, nhưng là, hơn hai trăm bậc thang này lúc này lộ ra xa xôi như vậy.

Hắn ánh mắt có chút mơ hồ.

Nhìn lên trên, chỉ cảm giác uy áp phía trên cầu thang, giống như hồng thủy chảy xuôi mà xuống, hướng phía hắn bao phủ mà tới...

“Không!”

Huyền Diệp công chúa giương cánh, ý đồ thôi động thân thể của mình tiến lên, nhưng mà, cổ uy áp kia giống như phong bạo đánh thẳng tới, cánh nàng ngược lại trở thành cánh bướm, dễ dàng bị thổi làm bay rớt ra ngoài.

“Ha ha ha, thắng lợi cuối cùng nhất vẫn là ta! Tại trước mặt lực lượng tuyệt đối, hết thảy đều là phù vân!”

Quỳ Ngưu hoàng tử chậm rãi đi lên, một bước một bước nhảy vọt mà đến, nó trời sinh thần lực, mặc dù chỉ có một chân, nhưng là chân rất lớn, cho nên ngược lại đứng được nhất ổn, mà lại thân thể nó rất dày nặng, vững như Thái Sơn.

“Kim đại ca, ta cũng sắp không được.”

Mà cái này thời điểm, Kinh Hồng công chúa đột nhiên nghiêm túc nói.

“A? ?”

Nhìn thấy một màn này, Quỳ Ngưu hoàng tử sửng sốt một chút, đầu óc nó cũng cảm thấy có mờ ám, nhưng cũng không có kịp phản ứng.

“Tốt! !”

Kim Trĩ đột nhiên hét lớn một tiếng, chân phải hung hăng đạp mạnh, thân thể vậy mà đột nhiên bành trướng, đem lên quần áo nửa người đều no bạo.

Hắn hóa thành một tôn cự nhân cao hơn ba mét, quanh thân cơ bắp bện, khí huyết ngập trời, tản mát ra lực lượng vô cùng cuồng bạo.

“Chân Long Phá Thiên quyền! !”

Hắn đâm ra một quyền đối phía trước, huyết khí xích hồng, giống như dòng lũ bình thường liền xông ra ngoài, đem uy áp trút xuống giống như thủy triều kia xé mở một đạo lỗ hổng trong ngăn ngại, hình thành một đầu thông đạo!

Mà Kinh Hồng công chúa thì là dựa theo cái thông đạo nhỏ hẹp kia, tiến thẳng một mạch, tăng lên tốc độ tối đa!

Nàng đi tới một trăm hai mươi bậc!

Mà lúc này, đầu thông đạo chân không kia cấp tốc khép lại, chỉ cần cái thông đạo này hoàn toàn khép lại, nàng sẽ lần nữa bị uy áp bao phủ, đè ép trở về.

“Ngay tại lúc này!”

Cái đạo hình bóng thiên nga kia từ trong cơ thể nàng bay ra, sau đó bản thân nàng cũng hóa thành một con thiên nga tuyết trắng, cùng cái đạo hư ảnh thiên nga kia trùng điệp.

Mà hai người Tần Tử trước đó bị hư ảnh thiên nga kia nuốt mất, thì là hiện ra ở trong miệng nàng, tựa như...

Bên trên băng đạn.

Thiên nga to lớn ngẩng đầu lên, miệng màu đỏ thắm chậm rãi mở ra, đồng thời có quang mang ngưng tụ tại nội bộ, giống như pháo năng lượng đang hội tụ năng lượng, cuối cùng, trong miệng của nó phun ra một đạo cột sáng tuyết trắng!

“Huu! !”

Bên trong cột sáng kia, tự nhiên là Tần Tử cùng Bạch Lộ công chúa, cái cột sáng này cũng xé mở một đạo thông đạo chân không, nhưng là chỉ có dài bằng một nửa thông đạo Kim Trĩ mở ra, cũng chính là khoảng cách năm mươi bậc.

Bởi vì càng lên cao, uy áp liền càng mạnh!

“Bạch Hạc Lương Sí!”

Sau khi tiến được lên năm mươi bậc, quanh thân Bạch Lộ công chúa bạch quang đại tác, phía sau triển khai một đôi cánh tuyết trắng mà thần thánh.

Chiếc cánh này vậy mà chống ra một đạo quang đoàn màu trắng, đưa nàng cùng Tần Tử bao phủ ở bên trong, ngăn ngừa ngăn cách uy áp.

“Tần Tử sư đệ, nhờ vào ngươi!”

Bạch Lộ công chúa hít sâu một hơi, chấp tay trước ngực, sau đó hướng phía hai bên kéo ra giống như kéo mì sợi, mà một cây cung có quang huy thần thánh lóe ra, xuất hiện tại trong tay nàng, cánh sau lưng nàng chấn động, tản mát ra bạch quang, vậy mà cùng đại cung phát ra quang mang cộng minh.

“Bạch Hạc Thần cung, mở!”

Nàng kéo ra đại cung, mà dây cung phát sáng, nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo cái tên tuyết trắng, mũi tên này đằng sau rất nhỏ, nhưng là phía trước rất thô, rất cứng, rất dài, Tần Tử trực tiếp ôm lấy cái cán tên.

“Hưu —— “

Cán tên tuyết trắng giống như hỏa tiễn hướng phía trước vọt tới, mà Tần Tử ôm cán tên, giống như là tiểu quái thú ôm hỏa tiễn lên trời.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Cái cung tiễn này lực lượng quá mạnh, có thể là Đế binh, cường hãn xuyên thủng tầng tầng uy áp, trực tiếp đem Tần Tử đưa lên đỉnh núi.

“Thành công...”

Trên mặt Bạch Lộ công chúa lộ ra một vòng nụ cười mỗi mét, sau đó bên ngoài cơ thể bạch quang tiêu tán, bị cỗ uy áp bàng bạc kia đụng ở trên người, giống như bị hồng thủy lật tung người, hướng phía hậu phương bay ngược mà đi.

“Bạch Lộ!”

Kim Trĩ khẩn trương kinh hô một tiếng, tranh thủ thời gian lướt ngang thân thể, giang hai cánh tay tiếp nhận nòng.

Nhưng là, bản thân hắn cũng bị cỗ lực xung kích kia đâm đến đã mất đi trọng tâm, sau đó bay ngược ra ngoài.

“A! Các người! !”

Phía sau Quỷ Ngưu hoàng tử đang dangđịnh đi lên, đột nhiên nhìn thấy hai thân ảnh hướng phía hắn đụng tới, lập tức con mắt tròng lớn, phát ra tiếng gầm gừ phẫn nộ mà kinh hoàng.

Hắn lúc này, thật giống như mang một gánh nước, đang cố gắng duy trì cân bằng, kết quả có cái gì đụng tới, căn bản là trốn không thoát!

“Phanh —— “

Một tiếng vang trầm, Quỷ Ngưu hoàng tử làm đệm thịt, bị ai người Kim Trĩ h đụng bay ra ngoài, ba người cùng một chỗ bay ngược.

“A a a!”

Đằng sau Cùng Kỳ hoàng tử, Huyền Diệp công chúa một lần nữa bò lên, còn có mấy cái thiên kiều Thánh Viện kia, đều phát ra cùng loại kêu sợ hãi.

“Phanh phanh phanh phanh!”

Liên tiếp phản ứng dây chuyền, mọi người giống như bowling, đồng loạt hướng phía dưới cầu thang mặt lăn đi, gà bay chó chạy.

Chỉ có Kinh Hồng công chúa còn miễn cưỡng duy trì thể diện.

Bất quá, nàng vừa rồi đem Tần Tử hai người đưa lên, về sau cũng kiệt lực, vì không bị cỗ uy áp kia lật tung, thân thể nàng nép vào trên cầu thang, cái mông hướng về sau, chậm rãi nằm xấp xuống, hình ảnh kia, cũng hơi có vẻ chật vật.

“Bạch Lộ tỷ tỷ, người nhìn ta vì người... Ném đi bao nhiêu mặt mũi a, lần này... Chúng ta nhưng... Hòa nhau.”

Nàng thở phì phò, một bên đứt quãng nghĩ linh tinh, một bên dùng tay phải che váy, không cho thân sĩ phía sau nhìn thấy.

Chương 382: Tần Tử Dùng Át Chủ Bài

Chương 382. Tần Tử Dùng Át Chủ Bài

Mà lúc này.

Tần Tử rơi vào trên đỉnh núi, bên trên tế đàn trung ương đỉnh núi, trưng bày một viên trái tim kim sắc lớn bằng trái dưa hấu.

Nó óng ánh sáng long lanh, tản mát ra quang mang chói lọi, quang mang nồng đậm, vậy mà lẫn lộn giống như sương mù, gần như ngưng tụ thành thực chất.

“Thú thần chi... Phốc!”

Tần Tử con mắt phát sáng, nhưng là chữ “Tâm” còn chưa nói xong, trực tiếp bị một cỗ bồng bạc chi lực đặt ở trên mặt đất, hấn tứ chi co quắp trên mặt đất, hàm dưới dán chặt lấy mặt đất, giống như một con chó nằm rạp trên mặt đất.

“Sao lại thế... Dạng này...”

Trong miệng hấn chặt vật phun ra mấy chữ.

“Chuyện gì xảy ra? !”

“Cái này...”

Kim Trĩ cùng Bạch Lộ công chúa rơi trên mặt đất, cùng Kinh Hồng công chúa còn tại trên cầu thang đều kinh trụ.

Mà mấy người khác, lại là ngẩn ngui kinh ngạc về sau, cười trên nỗi đau của người khác bắt đầu, thậm chí cất tiếng cười to.

“Ha ha ha!”

“Còn có một tầng khảo nghiệm, uy áp trên đỉnh núi mới là mạnh nhất, hấn cũng lấy không được thú thần chi tâm!”

“Đừng nói lấy được, hấn liền đứng lên cũng khó khăn, không, động một đầu ngón tay cũng khó khăn!”

“Ha ha ha, hấn chỉ sợ phải bị đè chết tại nơi đó, sau đó trực tiếp hong khô, giống như con cóc bị phơi khô.”

Mấy vị thiên tài Thánh Viện, tự nhiên là rất được hoan nghênh, bởi vì bọn hấn vốn là muốn ngăn cản những người khác mang đi thú thần chi tâm.

Mà Quỷ Ngưu hoàng tử, Cùng Kỳ hoàng tử, Huyền Diệp công chúa, cũng là một loại tâm tính “Ta không lấy được người khác cũng đừng nghĩ đạt được”, bọn hấn đã biết mình không lấy được, tự nhiên hi vọng Tần Tử cũng thất bại.

“Bạch Lộ, làm sao bây giờ, phía trên uy áp mạnh như vậy, nếu như một mực đè ép, Tần sư đệ thật sẽ bị đè chết!”

Kim Trĩ lo lắng nói.

“Cái này... Ta... Ta cũng không nghĩ tới có thể như vậy, ta còn tưởng rằng đi lên đỉnh núi liền thành công.”

Bạch Lộ công chúa cũng chân tay luống cuống, mặt mũi tràn đầy vẻ áy náy.

“A!”

Đột nhiên, Kinh Hồng trên bậc thang công chúa kinh hô một tiếng, chỉ thấy uy áp trên bậc thang cao tầng, giống như nước trong chày bị lật ngược, rầm rầm chảy xuôi mà xuống, vậy mà thổi lên váy của nàng.

Mặc dù nàng cấp tốc muốn che cái mông, nhưng mà thất bại, sau đó mọi người khiếp sợ phát hiện... Nàng vậy mà không có mặc!

Nhưng mà, lúc này nơi đây, cũng không có “Thân sĩ” bí ẩn thích quay lén nào ở đây, cho nên cũng không có người để ý một màn này.

Tất cả mọi người nhìn về phía đỉnh núi!

“Hấn! !”

“Hấn vậy mà... Còn có thể động!”

“Đây không có khả năng! !”

Cùng Kỳ hoàng tử bọn hắn kinh hãi kêu to, chỉ thấy trên đỉnh núi, Tần Tử cứng ngắc giống như con rối bình thường, hai tay chống mặt đất, chậm rãi đem thân thể nâng lên, xương cốt quanh thân vang lên kèn kẹt!

Mà trên lưng của hắn.

Có một tầng uy áp trong suốt đang chậm rãi hiện ra, đồng thời hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi, thật giống như thân thể một đầu giao long nhô ra khỏi mặt sông, đại lượng nước sông từ hai bên lưng của nó chảy xuôi mà xuống.

“Chỉ là uy áp... Có thể làm gì được ta? !”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, chậm rãi đứng lên, hắn lưng chấp lên, giống như đem toàn bộ thiên địa đều chống lên.

“Ông ông ông ông!”

Tùng đạo quang hoàn hoa mỹ, từ trong cơ thể hắn bắn ra, tròn vẹn mười đạo, sinh sôi không ngừng, vì hắn cung cấp lực lượng cuộn cuộn không dứt.

“Thần thể! Hắn vậy mà thần thể!”

“Tê —— “

“Chúng ta đều xem thường hắn!”

Mấy người ở đây khiếp sợ không thôi, dù sao, thần thể tại trong mắt toàn bộ sinh linh Cửu Thương giới, đều là thể chất hoàn mỹ nhất.

Hoàn mỹ vô khuyết, cho nên gọi thần thể.

Mặc dù thể chất cũng không thể đại biểu thành tựu cuối cùng, nhưng là liên thiên phú mà nói, thần thể đích thật là không thể bắt bẻ.

Thật giống như rất nhiều người đều sẽ nói, dáng dấp đẹp trai có làm được cái gì? Nhưng trên thực tế, nếu như có thể lựa chọn, ai không hi vọng đẹp trai một chút đâu?

“Đông! Đông! Đông!”

Lúc này, Tần Tử đứng thẳng người, sau đó bước ra bước chân nặng nề, từng bước một hướng phía tòa tế đàn kia tới gần.

Mỗi đi một bước, đều đất rung núi chuyển.

“Thú thần chi tâm, ta vào tình thế bất buộc!”

Tần Tử cắn răng, bắt thịt cả người đều đang run rẩy, thậm chí mặt ngoài làn da, sụp ra từng đạo vết rách.

Rốt cục, tại dưới sự dày vò vô tận, hắn đi tới phía trên tế đàn kia, đứng ở trước mặt thú thần chi tâm.

“Ông!”

Tại lúc mọi người khẩn trương nhìn chăm chú, hắn vươn hai tay, ôm lấy thú thần chi tâm to bằng quả dưa hấu kia.

Giờ khắc này, tâm hắn yên tĩnh xuống tới, một cỗ cảm giác thỏa mãn trước nay chưa từng có tràn ngập toàn thân, trên mặt lộ ra nụ cười thu hoạch.

Loại kia nụ cười, là chân thật như vậy, lại thuần phác như vậy, tựa như là nông dân vất vả cần cù khổ cực thu được bội thu...

“Ừm? !”

Nhưng mà sau một khắc, nụ cười của hắn cứng đờ.

Hắn đột nhiên cúi đầu nhìn về phía thú thần chi tâm trong tay, phát hiện nó giống như cùng cái này tế đàn tương liên, hắn vậy mà nhỏ không lên.

“Đi lên!”

Hắn hít sâu một hơi, hai chân đứng vững, sau đó lại lần nữa dùng sức, toàn bộ Thú Thần sơn cũng vì đó run rẩy, nhưng mà, vẫn không có nhỏ lên như cũ.

“Cái này... Ha ha ha, hắn không cảm lên được!”

“Ngũ đại vương giả thiết trí khảo nghiệm, căn bản là không có người có năng thông qua, không ai có thể lấy đi thú thần chi tâm!”

“Ừm, chúng ta thất bại, hắn cũng thất bại, nói như vậy thì ngay từ lúc bắt đầu, kỳ thật chúng ta chênh lệch cũng không lớn, là cùng một cấp độ, “

“Đúng, chúng ta không kém gì thần thể!”

Mấy người Cùng Kỳ hoàng tử lập tức hưng phấn lên, lúc này, bọn hắn vừa chịu đả kích, tựa hồ tìm được tấm màn che sau

cùng.

Tấm màn che, cũng không phải là người nào cũng đều có.

Tỉ như...

Mà lúc này, Tần Tử lại là trong mắt bốc cháy lên ngọn lửa nóng bỏng, đó là một loại kiên định tuyệt đối, thậm chí mang theo điên cuồng.

“Thú thần chi tâm, là đồ vật duy nhất có thể cứu cha, cho nên... Ta nhất định phải đạt được nó, ai cũng không thể ngăn cản ta! ! !”

Hắn đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, tóc đen đầy đầu hóa thành kim sắc, thậm chí trên thân phun ra quang điểm kim sắc.

Chương 383: Đứa Con Hiếu Thuận

Chương 283. Đứa Con Hiếu Thuận

“Lên cho ta —— “

Mặt đất dưới chân hắn trực tiếp vỡ ra, khe hở giống như dây leo từ dưới chân lan tràn ra ngoài, hướng phía toàn bộ Thú Thần sơn kéo dài.

“Ong ong ong! !”

Trong cơ thể hắn ba khối đạo cốt, cũng tại thời khắc này triệt để khôi phục, quang mang cổ lão mà thần thánh, đem toàn bộ Thú Thần sơn bao phủ.

Tại trong mắt mọi người, thân thể Tần Tử biến mất, chỉ có thể nhìn thấy ba viên mặt trời kim sắc, đang tỏa ra vô lượng thần uy.

“Xoạt xoạt!”

Một tiếng đình tai nhưc óc băng liệt vang lên, tựa như là cây cột chống trời bị bẻ gãy.

Sau đó, quang mang biến mất.

Mọi người phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy Tần Tử sừng sững tại bên trên tế đàn, hai tay giơ cao thú thần chi tâm, như Nữ Oa Bổ Thiên!

“Quá tốt rồi, Tần sư đệ thành công!”

Bạch Lộ công chúa mừng rỡ kêu lên.

“Ừm.”

Kim Trĩ cười gật gật đầu, hắc biểu hiện được tương đối bình tĩnh một chút, nhưng là nhìn ra được hắc cũng thật cao hứng.

“Tại sao có thể như vậy, sao lại thế...”

“Đây không có khả năng...”

Mà đám người Huyền Diệp công chúa, thì là như bị sét đánh, sau đó tựa hồ lực lượng của thân thể bị rút khô, trở nên thất hồn lạc phách.

Bại, triệt để bại.

Bọn hắc ngay cả tấm màn che sau cùng cũng bị mất, trở nên cùng Kinh Hồng công chúa giống nhau. Mà khác biệt chính là, Kinh Hồng công chúa là yêu thích đặc thù nào đó, là tự nguyện, mà bọn hắc là hoàn toàn không có biện pháp.

“Tần sư đệ, nhanh xuống tới!”

Bạch Lộ công chúa hưng phấn nói, bên trong lòng của hắc nhảy căng lên—— bởi vì chỉ cần đem thú thần chi tâm giao cho phụ thân, nàng liền có thể danh chính ngôn thuận cùng Kim đại ca ở cùng một chỗ, đây là nguyện vọng lớn nhất trước mắt của nàng.

Nhưng mà.

Tần Tử đứng tại trên tế đàn, cũng không có xuống tới, mà là biểu lộ phức tạp nhìn xem Bạch Lộ công chúa, áy náy nói ra:

“Bạch Lộ tỷ tỷ, đa tạ ngươi khoảng thời gian này chiếu cố, tại bên trong tâm ta, ngươi thật là người xứng với Kim sư huynh,

ta cũng rất hi vọng ngươi trở thành chị dâu ta, nhưng mà... Cái này thú thần chi tâm, ta không thể cho ngươi.”

Xoạt! !

Mọi người giật nảy cả mình.

“Cái gì! Hắn vậy mà muốn nuốt một mình thú thần chi tâm! Hắn không phải giúp đỡ Bạch Lộ công chúa sao?”

“Điên rồi, hắn điên rồi!”

“Hắn coi là ai cầm tới chính là của người đó sao? Cái này thế nhưng là đồ vật ngũ đại vương giả dự định a!”

“Hắn cầm thú thần chi tâm, đi không ra khỏi Thánh Viện!”

Mấy vị thiên kiêu Thánh Viện nhao nhao kinh hô, Huyền Điệp công chúa, mấy người Cùng Kỳ hoàng tử cũng sững sốt một chút, sau đó cười lạnh.

Thật sự là tự chịu diệt vong!

Bạch Lộ công chúa tại ngăn ngủi ngốc trệ về sau, lấy lại tinh thần, hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi:

“Ngươi muốn thú thần chi tâm làm cái gì?”

Tần Tử trầm mặc một chút.

Sau đó trầm giọng nói ra:

“Cha ta gặp tổn thương đại đạo trí mạng, nguy cơ sớm tới, chỉ có thú thần chi tâm có thể cứu, cho nên ta nhất định phải đạt được nó... Đây là trách nhiệm làm con của ta, cô phụ tín nhiệm của ngươi cùng Kim sư huynh... Ta rất xin lỗi.”

Bạch Lộ công chúa nhìn xem Tần Tử.

Trên mặt nàng có rất nhiều cảm xúc biến hóa, tựa hồ có thất vọng, có phẫn nộ, cũng có tiếc hận, cuối cùng lạnh lùng hỏi:

“Ngươi cảm thấy, ngươi có thể chạy đi?”

Tần Tử hít sâu một hơi, đem thú thần chi tâm thu vào, sau đó miễn cưỡng cười vui nói:

“Thực không dám giấu giếm... Ta có thể.”

“Xoạt xoạt!”

Nói xong, hắn bóp nát một đạo ngọc phù màu xanh biếc có phù văn dày đặc, mang trên mặt một vòng bất đắc dĩ cùng phiền muộn nhàn nhạt.

Nhưng mà sau một khắc.

Cái gì cũng không có phát sinh.

“Cái này...”

Biểu lộ trên mặt Tần Tử cứng đờ, có mấy phần mộng bức, mấy phần kinh hoàng, cộng thêm mấy phần xấu hổ.

Loại cảm giác kia.

Thật giống như tại một cái thiếu nữ thanh thuần trước mặt hù người, về sau xoay người chuẩn bị tiêu sái rời đi, kết quả... Bị cảnh sát bắt lấy.

Bị bắt tại chỗ.

Đâu chỉ là mất hết thể diện a, quả thực tương đương với ngã xuống mà va phải cút cho!

“Tại sao có thể như vậy? Cha cho siêu cấp truyền tống phù, nói có thể truyền tống mấy trăm vạn dặm, làm sao lại xảy ra vấn đề?”

Hắn trong lòng lo lắng vô cùng.

Sau đó lại lần lấy ra một cái ngọc phù giống nhau như đúc, tự an ủi mình:

“Có lẽ vừa rồi gặp trục trặc, thử lại lần nữa!”

“Xoạt xoạt!”

Cái ngọc phù thứ hai bóp nát.

Vẫn không có phát sinh cái gì như cũ.

“Cái này...”

Cái trán Tần Tử bắt đầu chảy ra mồ hôi, bởi vì hắn biết, hôm nay nếu như đi không được, kết quả quả thực không dám tưởng tượng.

“Tĩnh táo, ta phải tĩnh táo!”

“Có lẽ trước đó hai cái đều hỏng, may mắn, cha hết thầy cho ta ba cái, vì chính là dự phòng hai loại tình huống kia.”

” Tàn Tử ta luôn luôn khí vận hùng hậu, phúc lớn mạng lớn, ta liền không tin, lần này vận khí sẽ kém như vậy!”

Hắn trong lòng gặm nhẹ, sau đó dứt khoát quyết nhiên bóp nát khối ngọc phù thứ ba, quyết định làm giấy dựa sau cùng.

Nhưng, cũng, hỏng.

Bởi vì, đó cũng không phải phạm trù vận khí, dù sao, người vận khí cho dù tốt, cũng không có khả năng ngồi chười chúng độc đắc.

Chí ít người phải mua một tờ vé số!

Mà Tàn Xuyên, người luôn yêu thích tự tay đem nhi tử đưa vào đầm rồng hang hổ, làm sao có thể cho nhi tử loại vật truyền tống phù này đâu?

Một cái phụ thân nghiêm khắc, đồng thời mong con hơn người, tuyệt không cho phép nhi tử mình làm đào binh, nhất định phải chính diện đối mặt.

Đây là khí tiết, cũng là gia phong!

“Ha ha, hắn lại còn muốn dùng truyền tống phù đào tẩu, thật sự là người si nói mộng!”

Thiên kiều Thánh Viện cười lạnh nói:

“Thú Thần sơn bị ngũ đại vương giả cải tạo qua, có lực lượng phong cầm đặc thù, truyền tống phù làm sao có thể có hiệu lực?”

Chương 384: Cực Cảnh Xuất Hiện

Chương 384. Cực Cảnh Xuất Hiện

Cùng Kỳ hoàng tử nghe xong.

A, còn có loại sự tình này?

Hắn làm sao không biết?

Nhưng mà, vì ra vẻ mình có kiến thức, hắn cũng làm bộ rất hiểu nói ra:

“Kẻ ngu xuẩn nhất, thường thường thích tự tác thông minh, nếu như truyền tống phù hữu dụng, chúng ta sẽ nghĩ không ra cái biện pháp này?”

Hắn cười nhạo một tiếng, mang theo trào phúng.

Mà Huyền Diệp công chúa chờ người nghe vậy, cũng là sửng sốt một chút —— cái biện pháp này, bọn hắn vẫn thật không nghĩ tới a!

Nhưng mà, vì không trở thành “Người ngu xuẩn” trong miệng Cùng Kỳ hoàng tử, bọn hắn cũng chỉ có thể cố làm ra vẻ phụ họa mấy lần.

“Quả thực ý nghĩ hảo huyền!”

“Vô tri thật sự là thật đáng buồn.”

“Ha ha, luôn có người cho là mình so với người khác thông minh, lại không biết, hắn mới là người ngu xuẩn nhất.”

Mấy người biểu hiện cực kì dối trá.

Thật giống như một cái cô gái trà xanh giả nhà giàu, trong tay mang theo một cái bánh rán hành, sau đó một cái nhà giàu chân chính nữ đi tới, hỏi nàng làm sao mang theo bánh rán hành, trà xanh vì hư vinh nên không bại lộ mình, một mặt ghét bỏ ném bánh rán hành xuống, nói là do trẻ con nhét vào.

Mà Tần Tử.

Tại nghe được mấy người kia trào phúng về sau, lập tức minh bạch —— nguyên lai không phải vấn đề truyền tống phù, là cái địa phương này có vấn đề!

“Ai, tính sai...”

Hắn đắng chát cười một tiếng, đồng thời trong lòng có chút áy náy.

Bởi vì ngay tại vừa rồi, hắn vậy mà đem trách nhiệm đẩy lên trên thân phụ thân, tưởng rằng phụ thân cho truyền tống phù

chất lượng quá kém, không chịu trách nhiệm.

“Ta gặp được vấn đề liên thích phản nản người khác, cảm thấy đều là do người tạo thành, cha nếu như biết, nhất định sẽ rất thất vọng đối với ta.”

Hắn tự giễu lắc đầu.

Sau đó nhìn về phía dưới núi, đôi mắt trở nên lảng lẽ:

“Truyền tống phù mất hiệu lực, vậy ta... Cũng chỉ có thể giết ra ngoài!”

“Xoạt!”

Nghĩ đến nơi này, hắn trực tiếp hướng phía dưới cầu thang nhảy xuống, mà tại dưới tình huống thân thể từ bỏ chống lại, uy áp lại tràn vào, giống như hồng thủy đem hắn đánh xuống dưới.

Hắn duy trì cân bằng, đứng tại bên trong cổ uy áp kia hướng phía dưới gào thét mà đi, lại có loại cảm giác lướt sóng!

“Muốn đi? Lưu lại đi!”

“Đi chỗ nào!”

“Đem thú thần chi tâm lưu lại!”

Đám người Cùng Kỳ hoàng tử nhao nhao rống to, khí thế hùng hổ, nhưng là, bọn hắn miệng động, thân thể lại không đuổi theo.

“Giết!”

“Rầm rầm rầm!”

Tùng đạo công kích đánh vào trong không khí, bộc phát ra hào quang chói sáng, chiếu sáng một mảnh bầu trời.

Quỳ Ngưu hoàng tử thậm chí đang không mà lên, hai tay giữ tại cùng một chỗ, hung hăng đập xuống đất, dẫn phát đất rung núi chuyển.

Nhìn từ đằng xa, còn tưởng rằng nơi này phát sinh đại chiến cỡ nào kịch liệt chứ —— trên thực tế, ngay cả Tần Tử góc áo cũng chưa đụng được.

Tần Tử cũng lười để ý tới bọn diễn viên làm trò này, xông ra khỏi Thú Thần sơn, về sau liền chuẩn bị đang không mà lên.

Nhưng mà, một đạo hình bóng bạch hạc to lớn chặn trên trời mặt trời, phóng xuống một mảnh bóng đen nhánh ma, bao phủ hẳn.

Trung ương hình bóng bạch hạc kia, chính là Bạch Lộ công chúa, nàng đứng lơ lửng giữa không trung, vũ y Nghê Thường tung bay theo gió.

“Người cảm thấy, người có thể chạy đi sao?”

Nàng nhìn chăm chú Tần Tử, lạnh lùng hỏi.

Tần Tử trầm mặc một chút.

Sau đó trầm giọng nói ra:

“Ta không có nắm chắc.”

Hắn mặc dù quyết định liều chết đánh cược một lần, nhưng là cũng rất rõ ràng, cường giả Võ Đế bên trong thú tộc Thánh Viện đều không phải số ít, hắn rất khó đào tẩu.

“Đã không có nắm chắc...”

Bạch Lộ công chúa dừng một chút, trên mặt đột nhiên lộ ra một vòng nụ cười xán lạn:

“Vậy tại sao không tìm chúng ta hỗ trợ chứ?”

“A? !”

Tần Tử há to miệng.

Sự tình biến hóa quá nhanh, để hắn có chút phản ứng không kịp.

“Lần thứ nhất gặp mặt ta liền nói, người là sư đệ Kim đại ca, chính là sư đệ ta, người sẽ không quên chứ?”

Bạch Lộ công chúa cười tủm tỉm nói.

Tần Tử gật gật đầu, rầu rĩ nói:

“Thế nhưng là... Ta cảm đi thú thần chi tâm người nhất định phải được, để người không thành người nhiệm vụ...”

Bạch Lộ công chúa lắc đầu, ý vị thâm trường nói ra:

“Nhưng là người cũng đưa ta một kiện lễ vật rất trân quý.”

Tần Tử không hiểu ra sao.

Bạch Lộ công chúa trên mặt lộ ra một vòng nụ cười hiền hòa:

“Kim đại ca nói, người là bằng hữu duy nhất của hần, người có thể gọi ta một tiếng chị dâu, chính là môi chúc chi ngôn, cũng là chúc phúc lớn nhất.”

Tần Tử đột nhiên nhìn về phía Kim Trĩ cách đó không xa, phát hiện Kim Trĩ chính đang mỉm cười nhìn hần, phát phát tay đối với hần.

“Đi thôi!”

Bạch Lộ công chúa biểu lộ đột nhiên nghiêm túc lên, nàng lần nữa triệu hồi ra cái thanh đại cung ngân sắc kia, sau đó kéo động dây cung, khi hào quang sáng chói hội tụ, một đạo mũi tên to lớn.

Tần Tử không do dự, hết sức quen thuộc ôm lấy cán tên, sau đó, cán tên kia đột nhiên bắn ra ngoài.

“Ông! !”

Không có cỡ lực lượng thần bí Thú Thần sơn kia giam cầm, năng lực chân chính ngân sắc đại cung phát huy ra, một tiễn bắn ra về sau, không gian phía trước vậy mà dập dờn giống như sóng nước, cán tên tiến vào trong đó biến mất không thấy gì nữa.

Vậy mà là không gian xuyên toa!

Bạch Lộ công chúa bắn ra một tiễn về sau, tựa hồ tiêu hao to lớn, sắc mặt có chút tái nhợt, thân thể một cái lão đảo hướng phía dưới rơi xuống hạ xuống.

Mà Kim Trĩ cấp tốc bay tới tiếp nhận nàng.

“Hừ!”

Nhưng mà sau một khắc, một đạo thanh âm hừ lạnh vang lên, bên ngoài tiểu thế giới thú thần kịch liệt chấn động.

“Oanh long!”

Một tiếng vang thật lớn, không gian nổ tung, sau đó, Tần Tử từ bên trong chật vật rớt xuống ra, sắc mặt tái nhợt.

Hần ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo khuôn mặt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời, từ mây đen tạo thành, uy nghiêm mà

bao la.

“Là Quỷ Ngưu vương!”

“Bái kiến Quỷ Ngưu vương!”

“Tham kiến Quỷ Ngưu vương!”

Nhìn thấy đạo gương mặt này, các cường giả cao tăng bên trong Thánh Viện nhao nhao kinh hãi, sau đó cung kính hô to hành lễ.

Mà Tần Tử nghe được thanh âm này, càng là một trái tim ngã xuống đáy cốc, chỉ cảm giác mình lạnh thấu.

Quỷ Ngưu vương!

Nghe nói, đây là một vị tồn tại rất khủng bố, không chỉ có lấy tu vi cực cảnh đáng sợ, mà lại nó gần như không có cảm xúc, nhưng lại mười phần tàn bạo, thường thường có thể mặt không thay đổi đem người dẫn vật đến chết.

Tựa hồ, giết người cũng chỉ là chuyện bình thường, không cần phần nộ, cũng không cần sát ý, nói giết liền giết.

Nói tóm lại, người ta không cần dùng ngoan thoại.

“Chỉ bằng ngươi, cũng xứng đoạt thú thần chi tâm?”

Trên bầu trời, khuôn mặt lạnh lùng to lớn kia nói ra, sau đó, đột nhiên mở ra huyết bồn đại khẩu, thôn phệ mà xuống.

Cái này một ngụm, có thể nuốt thiên địa!

“Xoạt!”

Mà đúng lúc này, một đạo cự trảo đen nhánh che kín lân giáp quét ngang mà đến, đập vào phía trên khuôn mặt to lớn kia.

“Oanh long!”

Khuôn mặt to lớn kia bạo tạc thành mây đen đầy trời.

Cùng lúc đó, một đạo thô kệch thanh âm vang lên:

“Quỷ Ngưu vương, dùng loại phương thức này mang đi thú thần chi tâm, thế nhưng là phạm quy.”

Chương 385: Bạch Lộ Ra Mặt

Chương 385. Bạch Lộ Ra Mặt

“Hắc Long vương!”

“Bái kiến Hắc Long vương!”

Nhìn thấy trên bầu trời xuất hiện cự trảo vậy đen, các cao tầng Thánh Viện lần nữa kinh hô lên, cung kính lễ bái.

Mà Tần Tử trong lòng lạnh hơn.

Hai vị thú tộc vương giả giá lâm, hẳn lần này, chỉ sợ là chấp cánh khó chạy thoát, Jesus cũng không giữ được hẳn.

“Hừ! Hắc Long vương, thú thần chi tâm bây giờ đã rời đi khỏi Thú Thần sơn, dựa theo ước định, là có thể mang đi.”

Trên bầu trời, xuất hiện một cái thân ảnh khôi ngô, hẳn làn da xanh đen, trên cổ đính lấy một viên đầu trâu không có sừng, quanh thân tản mát ra khí tức mang tính chất hủy diệt, giống như một tôn ma thần hủy diệt.

“Lời ấy sai rồi. Ước định của chúng ta là, hậu bối năm người các ngươi ai lấy được thú thần chi tâm, chính là của người đó, nhưng là hậu bối các ngươi đều bắt tranh khí, ngược lại... Để cái nhân loại này nhất được tiện nghi.”

Một bên khác, một vị nam tử hắc bào cao lớn xuất hiện, hẳn hoàn toàn là hình người, nhưng là trên trán bao trùm lấy vậy màu đen, đồng thời còn mọc ra hai cây sừng rồng dữ tợn, tà khí lâm nhiên.

“Cái gì? !”

“Nhân loại, hẳn vậy mà là nhân loại! !”

“Cái này... Cái này sao có thể!”

Vô số người kinh hô, không chỉ có là cao tăng Thánh Viện, còn có những cái đệ tử Thánh Viện, đều kinh ngạc không thôi.

Thời gian hơn nửa năm, bọn hắn gặp qua Tần Tử rất nhiều lần, vậy mà may mắn không có phát hiện đối phương là nhân loại.

“Nhân loại?”

Quý Ngưu vương đồng linh con mắt trừng lớn, sau đó cẩn thận đưa mắt nhìn một chút Tần Tử, lộ ra vẻ chột hiệu:

“Ta liền nói thế nào thấy là lạ, nhìn kỹ một chút, thật đúng là cái nhân loại.”

Hắn tự mình nói ra:

“Nếu là cái nhân loại, thiên phú còn cao như vậy, vậy liền trước nghiền chết đi.”

Nói xong, hắn duỗi ra một ngón tay trắng kiêu, hơi hột hướng phía Tần Tử chọc lấy xuống tới.

“Oanh long long!”

Thời điểm cái ngón tay này đâm xuống tới, nhanh chóng bành trướng, vậy mà giống như một cây cột thô to đen nhánh, oanh long long đâm xuống tới, loại lực lượng nguyên thủy mà đã man kia, tựa hồ có thể đem trời đều xuyên phá!

“Ngăn lại hắn!”

Cái này thời điểm, một tiếng khê kêu từ phương xa vang lên, rõ ràng là thanh âm Bạch Lộ công chúa.

Sau một khắc, ba đạo thân ảnh áo bào xám ngăn tại trước người Tần Tử, năng lượng bành trướng, hóa thành một đạo bất diệt chi tường.

Rõ ràng là ba vị “Người gỗ” hộ đạo bên người Bạch Lộ công chúa kia, vậy mà là ba Võ Đế cao vị!

“Không biết tự lượng sức mình!”

Nhưng mà, Quý Ngưu vương khinh thường cười một tiếng, cây ngón tay kia tiếp tục nhấn xuống đến, thậm chí không có tăng lớn lực lượng.

“Phanh —— “

Sau một khắc, ngón tay kia rơi vào phía trên phòng ngự, phát ra tiếng vang kinh thiên động địa, thiên khung đều gần như vỡ ra.

Mà tường phòng ngự do ba vị áo xám lão giả kia hình thành, chia năm xẻ bảy, tối khô lập hủ nổ tung!

“Phốc phốc phốc!”

Ba vị lão giả áo xám thụ trọng thương, nhao nhao phun máu bay rớt ra ngoài, nhưng là tại thời điểm bay ngược, vẫn không quên mang lên Tần Tử như cũ —— nếu không, Tần Tử sẽ bị cổ sóng xung kích kia xé nát.

“Ha ha, vậy mà không chết, vậy liền lại đến một chút.”

Quỳ Ngu vương chất phác cười một tiếng, giống như thẳng ngực mập mạp cầm dao phay chặt chó lang thang, nhìn thấy chó lang thang chịu một đao, về sau thống khổ bò trên mặt đất, thế là mang theo nụ cười thuần chân đi lên bỏ đao.

Hắn lần nữa giơ tay lên chỉ, hướng phía Tần Tử dè tới, lập tức, cự chỉ kia giống như sơn phong lần nữa nghiền ép mà xuống.

“Dừng tay!”

Bạch Lộ công chúa gào thét mà đến, mở ra hai tay ngăn tại trước người Tần Tử, ngăn đầu kiên định nhìn về phía Quỳ Ngu vương.

“A, là tiểu Bạch Lộ a?”

Quỳ Ngu vương sững sờ một chút, ngón tay dừng lại, sau đó lương thiện cười một tiếng:

“Ngoan, đến bên cạnh đi, để Ngu bá bá làm thịt cái tiểu tử nhân loại này.”

“Đây là bằng hữu của ta, ngươi không thể giết hắn!”

Bạch Lộ kiên quyết nói.

“A?”

Quỳ Ngu vương sững sờ một chút, sau đó có chút không biết làm sao, trưng cầu nhìn về phía Hắc Long vương đối diện.

Bởi vì phương thức hắn tư duy rất đơn giản, đối với địch nhân cực hạn tàn nhẫn, đối với mình người mười phần tha thứ, mà

thời điểm người một nhà che chở địch nhân, bên trong tâm hắc liên sẽ xuất hiện xoắn xuýt.

Hắc đem Bạch Lộ công chúa coi như người một nhà, cũng không phải là thật sự có nhiều yêu thích, chủ yếu là, hắc có chút sợ Bạch Hạc vương.

Hắc Long vương rõ ràng cũng biết đặc tính Quỷ Ngu vương, thế là lạnh lùng nhìn về phía Bạch Lộ công chúa, quát lớn:

“Lui ra! !”

Bạch Lộ công chúa không lui chút nào.

Hắc Long vương nhướng mày, lạnh lùng nói:

“Bạch Lộ, ngươi thân là nữ nhi Bạch Hạc vương, lại cấu kết nhân loại, trộm lấy thú tộc chí bảo ta, vốn là phạm vào tội lớn ngập trời, còn có mặt mũi ra che chở người khác? !”

Bạch Lộ công chúa cắn răng, không nói gì.

Đứng tại bên trên lập trường thú tộc, nàng đích xác phạm vào sai lầm lớn, nhưng là giờ này khắc này, nàng chỉ có thể đâm lao phải theo lao!

“Còn không lui xuống, chẳng lẽ muốn bản tọa tự mình đưa ngươi trấn áp? !”

Hắc Long vương uy nghiêm quát lớn.

Bạch Lộ vẫn đứng tại chỗ.

Tàn Tử nhìn xem bóng lưng ngăn tại trước người mình, trên mặt lộ ra nụ cười cảm động, sau đó nhẹ nhàng Bạch Lộ kéo ra.

“Bạch Lộ tỷ tỷ, cảm ơn người hảo ý, nhưng là một mình ta làm việc nên mình ta chịu, hôm nay... Sinh tử do mệnh!”

Hắc sợ chết, hắc cũng không muốn chết, nhưng ở trong lòng hắc, đây cũng không phải là lý do liên lụy người khác.

Hắc cũng không có khả năng nhìn xem người khác bốc lên nguy hiểm bảo hộ hắc, mà mình lại núp ở phía sau mặt không nói một lời.

Người bảo hộ ta là tình cảm.

Ta đứng ra là bản phận!

“Cái gì sinh tử do mệnh, loại thời điểm này nếu ta mặc kệ người, người chính là một con đường chết!”

Bạch Lộ công chúa giận dữ mắng.

Chương 386: Bạch Hạc Vương Xuất Hiện

Chương 386. Bạch Hạc Vương Xuất Hiện

“Đa tạ!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, trên thân đột nhiên tách ra hỏa diễm xích hồng, chín đầu Hỏa Phượng Hoàng xoay quanh mà ra, quang mang ngập trời.

“Oanh —— “

Tần Tử tại phía dưới chín cái Hỏa Phượng Hoàng lôi cuốn, hóa thành một đạo cột sáng hỏa diễm, trong khoảnh khắc bắn về phía chân trời.

Quá nhanh!

Thật giống như một đạo pháo laser, trong chớp lát bắn về phía chân trời, tại trên bầu trời lưu lại một đạo kéo dài thẳng tắp, vượt ngang chân trời!

“Đế khí!”

Hắc Long vương mắt sáng lên, sau đó cười lạnh nói:

“Bất quá, bằng vào lấy một kiện Đế khí, liền muốn tại trước mặt cường giả cực cảnh đào tẩu, vẫn là quá ngây thơ.”

Nói xong, tay phải hắn hướng phía bên kia đánh một trào.

“Nghịch chuyển thiên thu!”

Diên lấy kia một đường thẳng bên trên, thời gian tựa hồ tại đảo lưu, toàn bộ thiên địa đều tại tùy theo oanh long long rung

động.

“Ong ong ong!”

Sau đó, chân trời cái kia đạo dọc theo đi xích hồng sắc thẳng tắp, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ co rút lại trở về.

Thật giống như có một khối cục tẩy vô hình, đem đường tuyến kia lau đi, mà cuối cùng đường tuyến kia... Chính là Tần Tử.

“Tại sao có thể như vậy? !”

Tần Tử giống như thụt lùi về tới nguyên địa, sau đó sắc mặt đột nhiên tái nhợt, nghẹn ngào kêu to.

“Hừ!”

Hắc Long vương hừ lạnh một tiếng, lập tức, một cỗ lực lượng ngập trời đâm vào trên thân Tần Tử, để quần áo của hắn tại chỗ nổ tung.

“Phốc phốc —— “

Hắn trần trùng trục bay rót ra ngoài, quanh thân gặp đá kích mang tính hủy diệt, xương cốt kinh mạch quanh thân gần như nháy mắt hoàn toàn vỡ vụn, ngũ tạng lục phủ tổn hại, bên ngoài thân càng là vỡ ra từng đạo khe hở, máu me đầm đìa.

“Tần sư đệ!”

Bạch Lộ hoa dung thất sắc, tranh thủ thời gian bay qua đem Tần Tử tiếp được, mà lúc Tần Tử này, sắc mặt tái nhợt, thoi thóp.

“Hắc Long vương, người thân là cường giả cực cảnh, vậy mà xuất thủ đối một cái tiểu bối Giới Hoàng cảnh, người thật không biết xấu hổ sao? !”

Bạch Lộ phần nộ nói.

“Ha ha, người cũng biết bản tọa là cường giả cực cảnh? Như vậy, đây chính là thái độ người cùng cực cảnh cường giả nói chuyện sao?”

Hắc Long vương biểu lộ lạnh lùng, uy nghiêm nói:

“Bạch Lộ, người hôm nay hồ nháo, bản tọa vốn không muốn cùng người so đo, nhưng người thân là người thú tộc, chân

ngoài dài hơn chân trong không nói, còn không biết lễ phép, bản tọa cũng muốn biết... Là ai đưa cho ngươi dũng khí? !”

Oanh long!

Sau một khắc, một cỗ uy áp hướng phía Bạch Lộ công chúa nghiền ép lên đến, mặc dù không đánh chết, nhưng cũng đủ để đả thương nặng.

“Công chúa!”

Ba vị lão giả áo xám kia tranh thủ thời gian ngăn tại trước người Bạch Lộ công chúa, mà Hắc Long vương hừ lạnh một tiếng, ba vị áo xám lão giả bị một cỗ vô hình chi lực đánh trúng, liểng xiểng bay rớt ra ngoài.

Cỗ uy áp kia tiếp tục ép hướng Bạch Lộ công chúa.

“A!”

Bạch Lộ công chúa sắc mặt trắng bệch, tại phía dưới cỗ khí tức cực cảnh cường giả, nàng bản năng toàn thân run rẩy.

“Ông!”

Đúng lúc này, một đạo ánh sáng màu trắng thần thánh đột nhiên đem Bạch Lộ công chúa bao phủ, đem kia cỗ uy áp ngăn cản ở ngoài.

Sau đó, một vị trung niên vũ y màu trắng phong hoa tuyết đại, từ bên trong quang huy chậm rãi đi ra, hần nhìn như nho nhã, nhưng lại mang theo uy nghiêm nhàn nhạt, mày kiếm mắt sáng, ánh mắt thâm thúy tựa hồ ẩn chứa vũ trụ tinh không.

Hần đứng chấp tay, nhàn nhạt nhìn về phía Hắc Long vương:

” Dũng khí của nữ nhi ta, tự nhiên là ta cho... Người có ý kiến?”

“Bạch Hạc vương! !”

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, tất cả mọi người lộ ra vẻ kính sợ, ngay cả Quỷ Ngưu vương cùng Hắc Long vương, đều sắc mặt biến hóa.

Bạch Hạc vương!

Đây là một vị trẻ tuổi nhất bên trong thập đại vương giả thú tộc, năm đó, thời điểm hắn trở thành tân tấn vương giả, căn cơ

còn còn thấp, nhưng là, theo thời gian trôi qua, vị tồn tại phong hoa tuyết đại này, đem thiên phú của mình dần dần chuyển hóa thành thực lực, bắt đầu trở nên sâu không lường được.

Coi như cùng là thú tộc vương giả, mấy vị vương giả khác đối với Bạch Hạc vương, cũng là vô cùng kiêng kỵ.

“Cha!”

Bạch Lộ công chúa ngạc nhiên kêu một tiếng.

Nhưng mà, Bạch Hạc vương chỉ là quay đầu thản nhiên nhìn nàng một chút, lập tức, nàng chợt dạ cúi đầu.

Bởi vì nàng không lấy được thú thần chi tâm, thậm chí, còn đang trợ giúp người cướp đi thú thần chi tâm đào tẩu!

“Bạch Hạc vương, ta thừa nhận, sự tình vừa rồi là ta xúc động, nhưng là Bạch Lộ lần này xác thực quá hồ nháo, rất không tưởng nổi!”

Hắc Long vương đánh đòn phủ đầu nói.

Hắn trước hết nói chuyện, nếu không Bạch Hạc vương nắm chặt sự tình hẳn xuất thủ đối với Bạch Lộ không thả, hắn liền sẽ rất bị động.

Nếu là những người khác cùng hắn hung hăng càn quấy, hắn cũng không để ý tranh luận đến cùng, nhưng là Bạch Hạc vương... Hắn tận lực tránh đi xung đột chính diện.

“Ừm.”

Bạch Hạc vương bình tĩnh gạt đầu, cũng không có nắm lấy điểm sự tình vừa rồi để mượn đề tài để nói chuyện của mình, lộ ra rất tùy ý.

Hắn nhìn bốn phía một chút, nói ra:

“Bạch Lộ lần này xác thực có chút không tưởng nổi, sai chính là sai, ta cũng không muốn đi giải thích cái gì, cha không dạy con là tội, làm đền bù, ta rời khỏi tranh đoạt thú thần chi tâm, chính các ngươi tranh đi.”

“Nhưng mà, cái nhân loại này chung quy là bằng hữu của nữ nhi ta, hi vọng các vị có thể mở một mặt lưới, thả hắn một con đường sống.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Tần Tử trong ngực Bạch Lộ, nói ra:

“Đem thú thần chi tâm giao ra đi, ngươi là bằng hữu Bạch Lộ, ta sẽ bảo đảm ngươi một mạng, nhưng là thú thần chi tâm, ngươi cũng đừng có suy nghĩ.”

“Không! !”

Tần Tử hai tay ôm ngực, làm ra tư thế phòng hộ theo bản năng, khẩn trương nói:

“Cha ta cần thú thần chi tâm cứu mạng, ta không thể giao ra!”

Bạch Lộ cũng cầu tình nói:

“Cha, hắn thật là vì cứu hắn cha mới bí quá hoá liều, ngài xem ở bên trên phần hắn một mảnh hiếu tâm, liền giúp hắn một cái đi.”

Nhưng mà, Bạch Hạc vương không nhúc nhích chút nào, thản nhiên nói:

” Người có hiếu tâm thế gian nhiều không kể xiết, nhưng thú thần chi tâm chỉ có một viên, nếu là mỗi người đều giúp, một viên thú thần chi tâm cũng không đủ phân.”

“Thế nhưng là hắn là bằng hữu ta!”

Bạch Lộ hét lớn.

“Chính bởi vì hắn là bằng hữu của ngươi, ta mới bảo đảm hắn một mạng, nhưng cái này đã là cực hạn, ta không có nghĩa vụ bảo đảm phụ thân hắn một mạng.”

Bạch Hạc vương thanh âm rất bình tĩnh, lý trí đến để người sợ hãi:

“Nếu như thân nhân bằng hữu cũng phải quản, như vậy thân nhân bằng hữu cũng còn có bằng hữu, còn có thân nhân, như này lại như thế nào có cuối cùng?”

“Cái này...”

Chương 387: Dung Hợp Thú Thần Chi Tâm

Chương 387. Dung Hợp Thú Thần Chi Tâm

Bạch Lộ công chúa ghen lời, bởi vì nàng không biết làm sao phản bác, thậm chí, đứng tại góc độ lý trí nhìn, cha nàng là đúng.

Thế nhưng là, nàng thật muốn giúp Tàn sư đệ!

Bởi vì nàng cũng cùng phụ thân sống nương tựa lẫn nhau, thật sâu ý lại lấy phụ thân, cho nên nàng có thể tưởng tượng thống khổ mất đi phụ thân, nàng không hi vọng Tàn sư đệ biến thành một cái người tràn ngập bi thương và tuyệt vọng.

“Lấy ra đi.”

Bạch Hạc vương nhìn về phía Tàn Tử.

Tàn Tử mặt thoi thóp, vẫn như cũ kịch liệt lắc đầu, dùng phương thức của mình kháng cự.

“Hừ!”

Bạch Hạc vương hừ nhẹ một tiếng, tay phải đánh một trảo đối với Tàn Tử, lập tức, nội thể giới Tàn Tử nổi lên, sau đó viên thú thần chi tâm kia từ bên trong nội thể giới trôi nổi ra, chậm rãi hướng phía Bạch Hạc vương bay đi.

“Không... Không... Không! ! !”

Tàn Tử liên tiếp ba tiếng rống to, tràn đầy tuyệt vọng cùng tâm liệt phé, phảng phất quỳ trên mặt đất, hai tay duỗi hướng lên bầu trời ngửa mặt lên trời gào thét.

“Ai...”

“Hiếu tâm đáng khen, nhưng kia lại như thế nào?”

“Tại trước mặt thực lực tuyệt đối, người luôn luôn bất đắc dĩ...”

Nhìn xem một màn thế lương này, bên trong rất nhiều thú tộc đều âm thầm thở dài, đối Tàn Tử có chút đồng tình.

Mặc dù mọi chủng tộc khác biệt, nhưng là có chút cảm xúc là tương thông, mỗi người đều có tuyệt vọng cùng bất đắc dĩ, có

muốn bảo vệ đồ vật.

“Ông! !”

Đột nhiên, viên kia thú thần chi tâm phát ra kịch liệt quang mang, đồng thời bộc phát ra năng lượng mênh mông như hải, vậy mà tránh thoát khổng chế Bạch Hạc vương, nháy mắt gãy trở lại, va vào thể nội Tần Tử.

“Hoa —— “

Lập tức, quanh thân Tần Tử tách ra quang mang vạn trượng, tứ chi mở ra, cả người đều trôi lơ lửng.

“Oanh long long!”

Bên trong bầu trời thiểm điện sấm sét, phong vân hội tụ, lại có vô biên linh khí, giống như từng đầu cự long màu trắng hướng phía hấn tụ đến.

Không chỉ có như thế, càng là có từng đạo võ vận kim sắc, xen lẫn tại bên trong linh khí bàng bạc, cùng một chỗ vọt tới.

“A a a —— “

Tần Tử phát ra một tiếng to rõ rỗng to, tựa hồ có một đầu viên cổ cự thú, muốn thức tỉnh trong cơ thể hấn!

“Đông! Đông! Đông! Đông...”

Liên tiếp tiếng tim đập vang lên, thiên địa đều đang chấn động theo, thật giống như, nhịp tim cự nhân, nhịp tim thần linh.

“Đây là! !”

“Thú thần chi tâm cùng trái tim hấn dung hợp? !”

“Không đúng, trái tim hấn nguyên bản bị Hắc Long vương nghiền nát, là thú thần chi tâm thay thế trái tim nguyên bản hấn!”

Các cường giả Võ Đế chung quanh xem thấu tình huống trong cơ thể Tần Tử, lập tức hoảng sợ kêu to, không thể tin được một màn này.

Thú thần chi tâm, vậy mà thật là trái tim?

Bọn hấn vẫn cho là là một tảng đá!

“Lại có loại sự tình này.”

Bạch Hạc vương nhìn xem cái này một màn, cũng kinh ngạc một nháy mắt, sau đó chân mày cau lại, biểu lộ trở nên nghiêm túc.

Thậm chí, một cỗ khí tức lẫm liệt vô cùng khủng bố, bắt đầu từ trên thân hắn đổ xuống mà ra, giống như thủy triều khuếch tán ra.

“Cha, ngài đây là! !”

Bạch Lộ công chúa sắc mặt đại biến, mở ra hai tay nhanh chóng ngăn tại trước người Tần Tử, thậm chí trong lòng có chút run rẩy bắt đầu.

Nàng cho tới bây giờ đều là đứng tại phía sau cha, cảm giác được đều là an tâm cùng cảm giác an toàn, hôm nay, nàng mới lần thứ nhất biết, nguyên lai đứng tại mặt đối lập cha, là cảm giác khủng bố như vậy, quả thực để người kinh dị.

Nhưng mà dù vậy, nàng vẫn không có tránh ra, nàng hai mắt nhìn mình chăm chăm phụ thân, khắp khuôn mặt là cầu khẩn.

“Ha ha, nghĩ gì thế?”

Đột nhiên, Bạch Hạc vương mỉm cười cười một tiếng, ánh mắt lộ ra một vòng cung chiều chi sắc, nói ra:

“Ta nói, bảo vệ bằng hữu của ngươi, thú thần chi tâm đã đã biến thành trái tim của hắn, ta tự nhiên không có khả năng đem trái tim hắn móc ra, đã như vậy... Lần này chỉ có thể lòng tham một chút.”

Xoạt!

Nói xong, hắn vẫy tay một cái, đem Bạch Lộ cùng Tần Tử, cùng ba vị lão giả áo xám kia đều thu nhập nội thể giới, thậm chí xa xa Kim Trĩ cũng bị một cỗ năng lượng cách không lấy đi.

Sau đó, hắn quay đầu nhìn về phía Hắc Long vương cùng Quỷ Ngưu vương, lại nhìn hư không chung quanh, mang theo tự giễu thoải mái cười một tiếng:

“Xin lỗi, các vị đạo huynh, hôm nay Bạch Hạc ta muốn nuốt lời, người cùng thú thần chi tâm... Ta đều muốn! !”

Hoa ——

Hắn phát ổng tay áo một cái, một cỗ khí tức kinh dị vô cùng, không chút kiêng kỵ khuếch tán ra, phẳng phát thiên băng địa liệt!

“Bạch Hạc vương, ngươi quá phận!”

“Không thể nói lý!”

“Bản tọa, không đáp ứng!”

Tùng đạo thanh âm phần nộ mà uy nghiêm, từ trong hư không bốn phía quanh quẩn ra, sau đó, không gian cấp tốc vặn vẹo.

“Đông! Đông! Đông! Đông!”

Tùng đạo thân ảnh mơ hồ quanh thân quẩn quanh lấy hỗn độn khí, từ bên trong không gian vặn vẹo hiển hiện ra, giống như từng tôn Ma Thần!

Đây là mấy vị thú tộc vương giả khác.

“Bạch Hạc vương, ta vốn không muốn đối địch với ngươi, nhưng là ngươi hôm nay xác thực quá phận!”

Hắc Long vương lạnh lùng nói.

Hắn bước ra một bước, thân thể đột nhiên bành trướng, lực lượng cuồng bạo tuôn ra, tại bên ngoài cơ thể hình thành phong bạo đen nhánh, cũng tựa như Ma Thần!

“Ta... Ta... Ta lão ngu cũng không làm!”

Quỳ Ngu vương trong lòng đung đưa trái phải một chút, sau đó nhìn thấy chiều hướng phát triển, cuối cùng cắn răng một cái, đứng ở bên trong” liên minh Phản diện “.

“Bò....ò... —— “

Hắn trực tiếp hóa thành bản thể, một tôn Quỳ Ngu khổng lồ tắm rửa lấy lôi đình chi quang xuất hiện giữa thiên địa, hung uy ngập trời.

“Ha ha ha, bao nhiêu năm không có thỏa thích đánh qua, hôm nay, liền cùng các vị chiến thống khoái!”

Bạch Hạc vương phóng khoáng cười một tiếng, khí thôn sơn hà, quanh thân nở rộ thần thánh bạch quang, chủ động thẳng hướng mấy vị vương giả!

“Cuồng vọng!”

“Giết! !”

“Àm!”

“Rầm rầm rầm!”

Một trận chiến này, thần thông như hải, thiên băng địa liệt!

Chương 388: Ta Rất Hiểu Cha

Chương 388. Ta Rất Hiểu Cha

“Nghe nói không, Thánh Viện phát sinh đại chiến vương giả, thập đại vương giả xuất hiện tám vị, đánh cho thiên băng địa liệt!”

“Đúng vậy a, ta nghe nói chỗ đại lục lơ lửng Thánh Viện đều bị đánh băng, đại lượng mảnh vỡ rơi ở trên mặt đất.”

“Bạch Hạc vương quá mạnh, lấy một địch bảy, vậy mà không rơi hạ phong, kia thế nhưng là bảy vị vương giả cùng cấp bậc a!”

“Chắc chắc chắc, năm đó gia gia của ta liền nhìn ra hẳn có đại đế chi tư, bây giờ mấy vạn năm trôi qua, hẳn quả nhiên phong hoa tuyệt đại.”

“Người ta hiện tại không chỉ là đại đế thật...”

“Cái này... Hừ, gia gia của ta nhìn lầm không được sao? ! Loại người như ngươi, liền hông kbiết tranh cãi, không cùng ngươi nói!”

“Không nói thì không nói.”

Nghi luận như này, tại khắp nơi thú tộc cương vực đều có.

Vừa mới qua đi một tháng mà thôi, sự tình phát sinh Thánh Viện, đã trở nên mọi người đều biết —— nhưng thật ra là thú

tất cả đều biết.

Bọn chúng trong lòng là rung động.

Thập đại vương giả ở giữa chiến đấu, này sẽ là cỡ nào tràng diện a?

Quả thực hủy thiên diệt địa!

Đặc biệt là Bạch Hạc vương lấy một địch bảy, loại phong độ tuyệt thế kia, loại vô địch chi tư kia, ngẫm lại cũng làm người ta nhiệt huyết sôi trào.

Cùng lúc đó, bọn chúng cũng rất may mắn —— may mắn cuối cùng thu tay lại, nếu không tiếp tục đánh xuống, hậu quả rất nghiêm trọng.

Thập đại vương giả, mỗi một cái đều là cột chống trời của thú tộc, một khi gãy mất một cây, đều là tổn thất to lớn thú tộc.

“Vương giả không hổ là vương giả, hết thấy đều vì tộc đàn cân nhắc, bọn hắn biết, vô luận vị nào vương giả vẫn lạc, đều sẽ tạo thành đả kích cực lớn đối thú tộc, cho nên, song phương đều là điểm đến là dừng, nhạ giọng nói mệnh.”

“Chẳng lẽ không phải bởi vì sợ chết?”

“Cái này... Có thể nói tới văn nhã một chút không? Cực cảnh cường giả có thể gọi sợ chết sao? Kia nhiều lắm là gọi... Tiếc mệnh.”

“Đúng đúng đúng, tiếc mệnh! Mà lại, thập đại vương giả nếu là thật sự đánh cho lưỡng bại câu thương, rất có thể bị nhân tộc cùng yêu tộc thừa lúc vắng mà vào, nói đến, vẫn là vì toàn bộ thú tộc an nguy a.”

“Ừm, nói rất hay, ta cũng tới liêm một ngụm!”

Tiếng nghị luận vẫn lan tràn tại các nơi.

Tất cả nghị luận đều không phải không có ý nghĩa, mỗi người nghị luận, kỳ thật đều là đang công bố một số việc thực cùng đạo lý.

Mà lúc này.

H ành cung Bạch Hạc vương—— Bạch Hạc thiên cung.

Tần Tử trải qua ngủ say thật lâu, về sau chậm rãi mở mắt, hần phát hiện, mình nằm tại bên trên một giường hàn ngọc.

Đây là một cái hầm băng!

Chung quanh đều tràn ngập sương mù trắng toát, những sương mù này đều ẩn chứa khí tức sinh mệnh nồng đậm, giường hàn ngọc cách đó không xa, còn có một cái băng ao, bên trong ục ục bốc lên suối nước nóng, bên trong sinh trưởng mấy đóa hoa sen màu xanh, bọn chúng nhẹ nhàng dập chòn, tách ra huỳnh quang mật mờ.

“Đây là nơi nào?”

“Không đúng, thân thể của ta! !”

Đột nhiên, hần nâng lên hai tay, nhìn cánh tay của mình một chút, nhìn lại thân thể mình một chút, sau đó quan sát thể nội.

Cuối cùng, hần chấn kinh!

“Ta... Ta làm sao mạnh lên nhiều như vậy? Da thịt gân cốt, lục phủ ngũ tạng, đều tăng cường gấp mấy lần!”

Hần hít một hơi lãnh khí.

Hần thể nhưng là siêu thần thể a, trước đó liền đã đạt đến nhân thể cực hạn, bây giờ, vậy mà lại tăng cường gấp mấy lần.

Cái này nào chỉ là biến thái a.

Quả thực là muốn bạo tạc! !

Nếu như nói trước đó là cái người gầy yếu đuối, như vậy hiện tại chính là một cái mãnh nam có thể so với hulk cơ bắp.

Tựa hồ tiện tay liền có thể xé toang thiên tài cùng cấp bậc, coi như đối phương là thần thể, thậm chí siêu thần thể, cũng không ngoại lệ.

“Trái tim, là tác dụng thú thần chi tâm! Nó cùng ta dung hợp, thay thế trái tim ta, ta mỗi một lần tuần hoàn, huyết dịch chảy qua bên trong nó, liền sẽ nhiễm một chút lực lượng thần bí trong nó, sau đó tẩm bổ toàn thân.”

Tần Tử hô hấp dồn dập.

Đây là đại cơ duyên cỡ nào a, phải biết, thú thần chi tâm thể nhưng là sáng tạo ra đại lượng Võ Đế thú tộc, thậm chí khả

năng có cực cảnh cường giả, mà bọn hắc, chỉ là tắm rửa qua quang huy thú thần chi tâm mà thôi, mà hắc, lại là đem thú thần chi tâm tận diệt, triệt để chiếm thành của mình.

Nói cách khác, chỗ tốt hắc đạt được, so với tất cả cường giả thú tộc mấy vạn năm cộng lại còn nhiều hơn!

Loại chỗ tốt này, sẽ ở bên trong năm tháng phía sau chậm rãi hiển hiện ra, sẽ để cho hắc không ngừng thuế biến, đồng thời tu vi bạo tăng! ! !

“Thế nhưng là... Thú thần chi tâm bị ta dung hợp, cha làm sao bây giờ? Hiện tại mọc ra... Còn có thể dùng không?”

Rất nhanh, Tần Tử lại gặp khó khăn.

Trời đất bao la, cha ruột lớn nhất! Nếu như là vì cứu cha, hắc nguyện ý từ bỏ thiên đại cơ duyên này.

Nhưng vấn đề là, cái thú thần chi tâm này bây giờ đã cùng hắc đồng hóa, biến thành trái tim chân chính, còn có công hiệu thần kỳ trước kia sao?

Huống chi.

Hồ dữ không ăn thịt con.

Hắc dám khẳng định, coi như hắc đem thú thần chi tâm một lần nữa mọc ra, cha cũng không thể lại tiếp nhận —— hắc hiểu rất rõ cha hắc!

Vì hắc, chuyện gì cha đều làm được, nhưng cùng lúc đó, chỉ cần là chuyện nguy hại hắc, cha tuyệt đối sẽ không làm.

Cái này, chính là phụ thân.

Cái này, chính là tình thương của cha!

Nếu không phải như thế, hắc lại sao có thể sẽ tôn kính cùng ý lại phát ra từ nội tâm đối với cha hắc như thế chứ? Chỉ có thực tình có thể đổi lấy thực tình.

“Tần sư đệ, người đã tỉnh?”

Cái thời điểm này, cửa đá hầm băng mở ra, Bạch Lộ công chúa đi đến, mặc dù miễn cưỡng vui cười, nhưng là cảm xúc hiển nhiên có chút sa sút.

“Chị dâu, đây là nơi nào?”

Tần Tử hỏi.

“Đây là Bạch Hạc thiên cung.”

Bạch Lộ công chúa nói, sau đó nghiêm túc dặn dò:

“Tại Bạch Hạc thiên cung, không được kêu ta là chị dâu.”

Tần Tử cũng nhìn ra sự khác thường của nàng, thế là nhíu mày hỏi:

“Bạch Lộ tỷ tỷ, cha ngươi là không phải... Rất chán ghét Kim sư huynh chứ?”

Chương 389: Nhân Quả Trong Đó Quá Sâu

Chương 389. Nhân Quả Trong Đó Quá Sâu

Bạch Lộ trước đó nói qua, nếu như nàng lấy được thú thần chi tâm, cha nàng liền cho phép nàng cùng Kim sư huynh cùng một chỗ, đã làm điều kiện đến nói chuyện, như vậy nói rõ, Bạch Hạc vương đối Kim sư huynh hẳn là rất bài xích.

“Ừm.”

Bạch Lộ công chúa ưu sầu gật gật đầu.

“Vì cái gì?”

Tần Tử không khỏi hỏi.

“Ta cũng không biết.”

Bạch Lộ công chúa mím môi một cái, ánh mắt lộ ra có chút thê lương:

“Ta cùng Kim đại ca là tại bên trong một cái hiểm địa nhận biết, lúc ấy hẳn đã cứu ta, ta đem hắn mang về, ta cho là ta cha sẽ thích hắn.”

“Nhưng là ta không nghĩ tới, thái độ cha ta đối với hần rất lãnh đạm, cho một chút thù lao, về sau liền hạ lệnh đuổi khách.”

Nàng dừng một chút, ánh mắt hoảng hốt nói:

“Tại trong ấn tượng của ta, khí độ cùng cách nhìn của cha ta không phải là như này, coi như hần thật không thích một người, cũng sẽ không đối đãi ân nhân cứu mạng của ta như thế, ta đoán hần là có cái nguyên nhân sâu xa gì.”

“Sâu xa?”

Tần Tử ngẩn người, tựa hồ bắt lấy một tia linh quang, nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại, nhưng lại không nhớ nổi.

Cuối cùng, hần hít sâu một hơi, an ủi:

“Có lẽ cha ngươi là cảm thấy, ngươi cùng Kim sư huynh không thích hợp.”

“Không thử một chút làm sao biết có thích hợp hay không chứ? !”

Bạch Lộ công chúa phản bác bản năng.

Tần Tử nghĩ nghĩ, có chút không xác định nói:

“Đại khái là, có một số việc... Một chút liền có thể nhìn ra đi. Mà cha ngươi quá quan tâm ngươi, không muốn để ngươi mạo hiểm như vậy.”

“Cho nên đây đều là chính hần phán đoán mà thôi! Hần căn bản là không biết ta muốn hạnh phúc là cái gì!”

Cảm xúc phản nghịch trong lòng Bạch Lộ công chúa bị kích phát ra tới, lập tức kích động gầm nhẹ nói.

“Ngươi bình tĩnh một chút.”

Tần Tử hai tay lẳng không ấn xuống hai lần, yếu ớt nói ra:

“Kỳ thật mỗi người đều là đang kiên trì phán đoán của mình, ngươi không phải cũng là thế sao? Ngươi cảm thấy ngươi cùng Kim sư huynh phù hợp, cha ngươi cảm thấy các ngươi không thích hợp, đây đều là ý nghĩ một người, cũng không có bản chất khác nhau.”

Bạch Lộ công chúa thân thể run lên.

Nàng nhìn về phía Tần Tử, thanh tịnh trong con ngươi dần dần tràn ngập ra nước mắt, thấp giọng lầm bầm nói:

“Chẳng lẽ ta thích Kim đại ca cũng có lỗi sao? Mà lại Kim đại ca cũng thích ta, cái này có lỗi gì?”

“Các ngươi không sai.”

Tần Tử cười khỏ nói:

“Nhưng là cha ngươi không thích Kim sư huynh, đó chính là không thích, chúng ta lại có thể có cái biện pháp gì đâu?”

“Ta vẫn là không phục! !”

Bạch Lộ công chúa cắn răng, nghĩa phần điền ung nói:

“Cha ta rõ ràng chính là nhìn không lên Kim đại ca, Kim đại ca chân long chi thể, đến cùng chênh lệch ở nơi nào? Chẳng lẽ thành tựu tương lai của Kim đại ca liền nhất định không bằng hắn sao!”

Chân long chi thể!

Tần Tử trong đầu lần nữa hiện lên một vòng linh quang, hắn trên mặt lộ ra một vẻ cổ quái, sau đó lúng ta lúng túng nói:

“Có lẽ, cha ngươi không đồng ý các ngươi cùng một chỗ, cũng không phải là bởi vì Kim sư huynh kém chỗ nào, mà là một ít phương diện của hắn quá ưu tú...”

“Cái gì? ?”

Bạch Lộ công chúa không hiểu ra sao.

Quá ưu tú?

Quá ưu tú vì cái gì còn nhìn không lên? Chẳng lẽ là cảm thấy ta phối không lên Kim đại ca, hoặc là tự ti?

Thế nhưng là!

Trước mắt xem ra, rõ ràng chính là nàng thân phận càng cao quý hơn a, cha nàng thân là một trong thập đại vương giả thú tộc, càng là chí cao vô thượng.

So sánh dưới.

Kim đại ca mặc dù là xuất thân chân long, nhưng là cũng không có cái bối cảnh gì, chính là một cái sợi cỏ thiên phú

xuất chúng mà thôi.

“Bạch Lộ tỷ tỷ, người không hiểu.”

Tần Tử thở dài, giữ kín như bưng nói:

“Ta có chút hiểu cha người, hắc mắt sáng như đuốc, hẳn là nhìn ra một chút đồ vật người không thấy được.”

“Người đang nói cái gì?”

Bạch Lộ công chúa càng thêm nghi ngờ.

Mà Tần Tử vỗ vỗ bờ vai của nàng, hơi có vẻ ông cụ non, ra vẻ thâm trầm nói:

“Ai, hiện tại nói cho người, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, ta chỉ có thể nói, cha người không có cái ác ý gì, hoàn toàn là vì tốt cho người.”

“Thế nhưng là!”

Bạch Lộ công chúa còn muốn phản bác.

Mà Tần Tử tiếp tục nói ra:

“Kỳ thật người cùng Kim sư huynh, cũng cũng không phải là không có khả năng, nhưng điều kiện tiên quyết là... Người phải đầy đủ cường đại. Chỉ ít, cường độ nhục thân người phải siêu việt Kim sư huynh. Thú tộc các người tại phương diện nhục thân được trời ưu ái, nếu như người cố gắng một chút, vẫn là có hi vọng làm được.”

“Chuyện này là thật? !”

Bạch Lộ công chúa hai mắt tỏa sáng, nguyên bản cảm xúc ảm đạm quét sạch sành sanh, giống như bầu trời đều sáng sủa.

“Tự nhiên.”

Tần Tử vừa cười vừa nói.

“Thế nhưng là, đến cùng là cái gì?”

Bạch Lộ công chúa hỏi.

“Cái này... Cái này trong đó nhân quả quá sâu, ngay cả cha người đều không thể nói cùng người, ta tự nhiên là lại không dám nói.”

Tần Tử ra vẻ khó xử từ chối một chút, sau đó rất thành khẩn nói ra:

“Ngày sau, người tự sẽ minh bạch.”

“Vậy được rồi...”

Bạch Lộ công chúa như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó đột nhiên kinh ngạc hỏi:

“Tần sư đệ, người hoàn toàn khôi phục rồi? !”

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó cảm kích nói ra:

“Còn phải đa tạ người cùng cha người ân cứu mạng, không phải ta hẳn phải chết không nghi ngờ.”

“Khách khí với ta cái gì?”

Bạch Lộ công chúa hé miệng cười một tiếng, sau đó bỏ tức một câu:

“Huống chi, thật muốn người tạ, người cũng không bỏ ra nổi cái tạ lễ gì.”

Tần Tử ngẩn người, sau đó nhin không được cười lên.

Hoàn toàn chính xác.

Bạch Hạc vương thân là cực cảnh cường giả, đại gia đại nghiệp, một ít gia sản của hắn, người ta thật đúng là nhìn không lên.

Về phần nói thú thần chi tâm, đối phương nếu như muốn, đã sớm cướp đi, hắn hoàn toàn không có sức phản kháng.

Chương 390: Để Ta Lên Cho

Chương 390. Để Ta Lên Cho

“Mặc dù như thế, nhưng thái độ vẫn là phải có, ta muốn đi bái kiến Bạch Hạc vương tiên bối một chút, ở trước mặt nói lời cảm tạ.”

Hồi lâu, Tần Tử nói.

“Cái này...”

Bạch Lộ công chúa do dự một chút, vì chẳng lẽ:

“Cha ta đang bế quan, người muốn gặp chỉ sợ cũng không gặp được.”

“Là thụ thương sao?”

Tần Tử lo lắng hỏi.

“Ừm, cha ta lấy lực lượng một người đối kháng bảy vị vương giả cùng cấp bậc, tự nhiên không có khả năng chiếm được tiện nghi, tuy nói là lưỡng bại câu thương, nhưng kỳ thật, cha ta so mấy vị khác thì bị thương càng nặng một chút.”

Bạch Lộ công chúa thở dài nói.

Tần Tử trầm mặc.

Loại tình huống này, hẳn tựa hồ nói cái gì cũng giống như ngồi châm chọc, huống chi, đối phương vẫn là vì cứu hắn mới thụ thương.

Thật đúng là... Không thể báo đáp!

“Oanh long!”

Đúng lúc này, bên ngoài phát ra một tiếng oanh minh chấn thiên, tựa hồ có vô số kiến trúc đang đổ sụp, ngay cả hầm băng cũng kịch liệt lay động.

“Bạch Hạc vương, giao ra cái nhân loại kia!”

“Người không gánh nổi hắn!”

“Kẻ này nếu không diệt trừ, tương lai tất thành họa lớn!”

“Hôm nay, hắn phải chết! !”

Từng đạo thanh âm uy nghiêm quanh quẩn ra tại trên bầu trời, giống như lời đình phích lịch, làm cho lòng người bên trong run rẩy.

“Cái này! !”

Bạch Lộ công chúa cùng Tần Tử đồng thời ngẩng đầu, nhìn về phía trần nhà hầm băng, trên mặt lộ ra một vòng bối rối.

Lại tới.

Cường địch tiếp cận!

Dám tại bên trên địa bàn Bạch Hạc vương kêu gào, tất nhiên đều là cực cảnh cường giả, mà lại nghe thanh âm này, số lượng còn có chút nhiều.

Đã vượt qua chín vị.

“Làm sao lại có nhiều như vậy! Mà lại có thanh âm mấy vị, ta nghe rất lạ lẫm, không giống như là vương giả thú tộc ta.”

Bạch Lộ công chúa sắc mặt rất khó nhìn.

“Có lẽ là... Yêu tộc cùng nhân tộc.”

Tàn Tử da mặt co quắp mấy lần, hắn suy đoán, là bởi vì trận vương giả chi chiến tại Thánh Viện kia, để đại danh của hắn bị truyền ra ngoài, thế là, nhân tộc cùng yêu tộc hận hắn tận xương, đều đuổi giết đến đây.

Nếu là trước đó, hắn còn không có mặt mũi lớn như vậy, có thể để cho cường giả cực cảnh hai tộc tự mình vượt cảnh đuổi giết.

Nhưng là lúc này khác biệt.

Hắn hấp thu thú thần chi tâm danh chấn Cửu Thương giới, trình độ uy hiếp tại trong lòng những người này, trực tiếp cất cao đến!

Trời sinh thần thể.

Còn hấp thu thú thần chi tâm!

Trời biết dạng người này trưởng thành, sẽ trở thành quái vật vô địch như thế nào, cho nên, nhất định phải bóp chết tại trong trứng nước!

Không phải hắn tự luyện.

Sự thật chính là như thế.

Hắn chính là cường đại như thế, điệu thấp cũng vô dụng.

“Hừ! Các người đây là đang bức thoái vị đối bản vương sao?”

Cái thời điểm này, thanh âm Bạch Hạc vương uy nghiêm mà băng lãnh vang lên, một cỗ uy áp bàng bạc khuếch tán ra tới.

Cỗ uy áp này tràn ra khắp nơi, liền xem như trốn côn trùng con kiến ở dưới mặt đất, cũng đều tại bên trong hang động lạnh rung phát run.

“Bạch Hạc vương, không cần chấp mê bất ngộ.”

“Hôm nay nếu là không giao người, đừng trách chúng ta không niệm đồng tộc chi tình, để bạch hạc thiên cung của người chó gà không tha!”

“Lão phu từ yêu tộc cương vực xa ức vạn dặm mà đến, hôm nay tất sát kẻ này, mong Bạch Hạc vương đừng để lão phu khó xử.”

“Bạch Hạc vương, người này là gian tế Thiên Hằng tộc, là địch nhân chung tam tộc Cửu Thương, người vẫn là không cần bao che.”

Những khách không mời này nhao nhao khuyên giải, hiên ngang lẫm liệt, mà cuối cùng người nói chuyện, vậy mà là một vị cường giả nhân tộc.

Đây là một vị điện chủ nào đó nhân tộc Thánh Điện!

“Có lẽ các người nói rất có đạo lý, nếu là thay cái cảnh tượng, có lẽ ta thật sẽ đem cái nhân loại kia giao cho các người.”

Bạch Hạc vương thanh âm băng lãnh, âm vang có lực đạo:

“Nhưng là, các người hôm nay ỷ vào người đông thế mạnh, lấn bên trên bạch hạc thiên cung ta, dùng tư thế này muốn người, ta nếu để cho các người, sau này còn như thế nào ngăn đầu lên tại trước mặt người trong thiên hạ? !”

“Bạch Hạc ta cả đời cao ngạo, chưa từng hướng bất luận kẻ nào cúi đầu, các người nếu là nhất định phải dồn ép không tha, ta không ngại phụng bồi tới cùng!”

Hắn thái độ rất kiên quyết.

“Tốt! Đã người chấp mê bất ngộ như thế, vậy hôm nay chúng ta cũng chỉ có thể đưa người trấn áp!”

Hắc Long vương lạnh lùng nói.

Hắn cùng Bạch Hạc vương cùng là vương giả thú tộc, nhưng cuối cùng lòng người khó dò, không có nội bộ cái tộc đàn nào là bền chắc như thép.

“Giết! !”

Một vị nhân vật cấp yêu tộc lão tổ xuất thủ trước, lật tay ở giữa chính là thiên băng địa liệt, mười phân khủng bố.

“Trấn!”

Sau đó, vị điện chủ nhân tộc kia cũng xuất thủ, cũng thanh thế to lớn, khiến cho càn khôn rung động.

“Sợ các người không thành!”

Thanh âm Bạch Hạc vương vang lên chiến ý ngập trời, sau đó truyền ra thanh âm va chạm liên tiếp, gần như muốn chấn vỡ

màng nhĩ.

“Không cần cố kỵ, cùng tiến lên!”

“Giết! !”

Các cường giả còn lại cũng đều xuất thủ, lập tức, cục diện hỗn loạn lên, thần thông như hải, đánh cho long trời lở đất.

“Hoàng Diệp liệt thiên!”

“Hắc ám chi giới!”

“Thiên Nga thôn thiên!”

“Yêu Thần giá lâm!”

“Bạch Hạc Trấn Thiên thuật!”

Từng đạo thần thông kinh khủng không ngừng nở rộ, tựa hồ muốn đem biển cả đánh thành ruộng dâu, ruộng dâu lại hóa biển cả.

“Oanh —— “

Một đạo thần thông dư ba đảo qua, hai người Tần Tử chỉ cảm giác đỉnh đầu mát lạnh, sau đó phát hiện, đỉnh chóp hàm băng trực tiếp bị xóc hết lên.

Thật giống như nhà nóc nhà đột nhiên biến mất, ban đêm đứng tại trong phòng, ngửa đầu liền có thể nhìn thấy sao trời.

“Oanh long —— “

Lại là một tiếng vang thật lớn, không gian sụp đổ, năng lượng như hải, một đạo thân ảnh áo trắng thổ huyết bay rót ra ngoài.

Rõ ràng là Bạch Hạc vương!

“Cha!”

Bạch Lộ công chúa sắc mặt trắng bệch, trực tiếp liền muốn lao ra, nhưng là Tần Tử giữ nàng lại, cũng bùm miệng nàng lại.

“Đừng đi, người ra ngoài, chỉ làm liên lụy cha người.”

Tần Tử trầm giọng nói.

Bạch Lộ công chúa giống như cảnh tỉnh, kịp phản ứng, nàng không còn xúc động, nhưng là nước mắt lại rầm rầm từ trong mắt chảy xuống tới.

“Giết! ! !”

Bạch Hạc vương ổn định thân hình, áo trắng hần nhuốm máu, quanh thân bộc phát ra một cỗ hung lệ chi khí, lần nữa hướng phía cường giả đối diện trùng sát mà đi.

Nhưng cuối cùng quả bất địch chúng.

“Phốc!”

Rất nhanh, hần lần nữa thổ huyết bay ngược trở về, so trước đó càng thêm chật vật, khí tức đều suy yếu không ít.

Nhưng là, hần vẫn bất khuất như cũ.

“Còn tiếp tục như vậy, cha ta sẽ chết! Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ!”

Bạch Lộ công chúa lệ rơi đầy mặt, thống khổ lắc đầu, nàng hiện tại cái gì đều không làm được, thậm chí lao ra sẽ còn làm trở ngại chứ không giúp gì.

“Lạch cạch.”

Cái thời điểm này, một tay nắm đặt tại trên bờ vai nàng, đưa nàng từ bên trong thống khổ cùng bối rối kéo ra.

“Để để ta đi.”

Tần Tử nhìn xem nàng, trầm giọng nói ra:

“Người cùng cha người đã giúp ta rất nhiều, ta không thể lại liên lụy các người.”

Nói xong, hần dứt khoát đằng không mà lên, giống như một đạo quang trụ xông lên thiên khung, sau đó đối với bên kia hét lớn:

“Ha ha, ta tại nơi này! !”

Xoạt!

Trên bầu trời an tĩnh một lát.

Sau đó, từng đạo vô cùng ánh mắt lăng lệ, nháy mắt hội tụ tại trên thân hần!

Chương 391: Tần Xuyên Tới

Chương 391. Tần Xuyên Tới

“Hả? !”

Trong chốc lát khi nhìn đến Tần Tử, dù cho là những đại nhân vật này đứng tại đỉnh phong Cửu Thương giới, cũng đều hơi kinh hãi.

Người này, vậy mà tự mình ra.

Hắn lại có đảm lượng như này!

Nhiều cường giả tới đỉnh như vậy đến đây thảo phạt, coi như là cường giả cực cảnh bình thường, đều không nhất định có đảm lượng hiện thân.

Nhưng mà, cái tiểu tử Giới Hoàng cảnh này, vậy mà chủ động đứng ra... Đây là quyết đoán cùng dũng khí cỡ nào?

“Kẻ này tuyệt đối không thể lưu! !”

Gần như trong nháy mắt, quyết tâm muốn giết Tần Tử trong lòng mọi người càng thêm kiên định, gần như là không chết không thôi.

“Người vậy mà ra.”

Bạch Hạc vương trên mặt lộ ra một vòng vẻ phức tạp.

Nếu là Tần Tử không được, hắn cũng sẽ không chủ động đem Tần Tử giao ra, dù là chiến tử cũng ở đây không tiếc.

Đây là nguyên tắc.

Là ranh giới cuối cùng.

Cũng là tôn nghiêm!

Còn nếu là Tần Tử tự mình ra... Như vậy hắn cũng sẽ không lại tử thủ, dù sao, vì một cái người không quen không biết, dưng vào tính mệnh mình cùng nữ nhi, không đáng.

“Đa tạ Bạch Hạc vương tiên bối che chở, nhưng một mình ta làm việc thì một người chịu, không muốn liên lụy những người khác, hôm nay... Sinh tử do trời định.”

Tần Tử chấp tay một cái đối với Bạch Hạc vương.

“Ai...”

Bạch Hạc vương nhìn về mặt kiên định của Tần Tử, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ hân thưởng, cuối cùng thở dài một cái.

Thiên phú như thế, tâm tính như thế, để hắn cũng không khỏi dâng lên lòng yêu tài, chỉ tiếc... Đại thế khó vì phạm.

Nhân lực có lúc nghèo.

Hôm nay, hắn cũng không giữ được người trẻ tuổi này.

“Tru sát kẻ này, chấm dứt hậu hoạn!”

“Giết!”

“Chết đi cho ta! !”

Hơn mười vị cực cảnh cường giả thấy thế, trong mắt nhao nhao bắn ra sát ý kinh khủng, từng đạo thần thông hướng phía Tần Tử nghiền ép mà tới.

“Oanh long long!”

“Tạch tạch tạch!”

Những nơi Cực cảnh thần thông đi qua, không gian giống như pha lê nhao nhao nổ tung, mảng lớn hư không đều đổ sụp.

Cỗ sức mạnh hủy diệt kia, vỡ nát không gian, đảo loạn thời gian, tựa hồ có thể đem thiên địa vạn vật đều mai táng.

Mà lúc này.

Tần Tử chậm rãi hai mắt nhắm nghiền.

Nội tâm của hắn mười phần yên tĩnh, giống như hét thảy ồn ào náo động đều cách hắn đi xa, chỉ là thấp giọng lầm bầm nói:

“Cha... Hẹn gặp lại.”

“Đỉnh! Cường giả Chân ngã cực cảnh sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ tình thương của cha như núi, nguyên tắc phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới chân ngã cực cảnh, cũng quét ngang cùng cảnh!”

Lúc này, Tần Xuyên trốn ở cách đó không xa, trong đầu cuối cùng đã có thanh âm hệ thống nhắc nhở.

“Oanh long!”

Thế giới thể nội hấn phát ra một tiếng vang thật lớn, tản mát ra vô tận quang mang, đem hấn toàn bộ thân thể đều chiếu sáng.

Mà lục phủ ngũ tạng, huyết nhục gân cốt, thậm chí là mỗi một cái tế bào trong cơ thể hấn, cũng bắt đầu nở rộ quang huy.

Giống như đang khôi phục!

Một cỗ lực lượng thuộc về chân ngã từ chỗ sâu nhất thân thể bạo phát, tựa hồ hấn vốn là một tôn thần, ngủ say nhiều năm, hôm nay khôi phục!

“Thật mạnh!”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, toàn thân đều đang run rẩy, năng lượng vô tận, giống như kinh đào hải lãng sôi trào mãnh liệt tại thể nội.

Mà gân như nháy mắt.

Hấn động!

Không gian phương thế giới này với hấn mà nói, tựa hồ đã mất đi ý nghĩa, thân thể của hấn nhoáng một cái, liền xuất hiện ở trước người Tần Tử.

“Ông!”

Tay phải hấn bình tĩnh đẩy về phía trước ra, lập tức, một đạo màn ánh sáng trắng óng ánh thần thánh khuếch tán ra đến, đem tất cả thần thông kia ngăn trở.

“Ầm ầm ầm ầm ầm! !”

Tiếng vang kinh khủng bộc phát ra, không gian phương viên mấy trăm dặm đều nháy mắt nổ tung, đổ sụp thành một mảnh hắc ám hư không.

Nhưng mà, đây chẳng qua là cảnh tượng phía trước màn ánh sáng màu trắng, phía sau màn ánh sáng trắng, gió êm sóng lặng.

“Làm sao lại như vậy? !”

“Đây không có khả năng!”

“Hấn là ai! !”

Hơn mười vị cực cảnh cường giả kia sắc mặt đại biến, hoảng sợ nhìn xem cái thân ảnh áo trắng đột nhiên xuất hiện kia.

Bạch y tung bay.

Giống như Tiên Thần!

Hắn chỉ là lẳng lặng đứng tại nơi đó, liền giống như đem thế giới chia làm hai nửa —— trước người hắn, thiên băng địa liệt, phía sau hắn, mây trôi nước chảy!

“Là người! !”

Vị điện chủ đến từ nhân tộc kia nhìn chòng chọc vào Tần Xuyên, không thể nào tiếp thu được một màn trước mắt.

Căn cứ bọn thủ hạ báo cáo, hắn biết đây là cha Tần Tử, nhưng là... Người này không phải là Võ Đế chín nguyên sao?

Làm sao đột nhiên liền trở thành cường giả cực cảnh, hơn nữa nhìn bộ dáng, còn là một vị cực cảnh tồn tại rất cường đại!

Phải biết, tiến vào cực cảnh, về sau thực lực tăng trưởng sẽ mười phần chậm chạp, vừa tấn thăng cực cảnh cùng cực cảnh nhãn hiệu lâu đời là không có cách nào so sánh, nhưng mà lúc này mới bao lâu, người này vậy mà đã sâu không lường được như vậy.

Mà lúc này, Tần Tử nguyên bản đã thân nhiên chịu chết, con mắt đột nhiên mở ra, sau đó mừng rỡ như điên:

“Cha! ! !”

Tần Xuyên đưa lưng về phía nhi tử, bình tĩnh gật đầu, nói ra:

“Người làm rất tốt.”

“Hừ, già đã tới, vậy thì trăm thảo trừ căn thật tốt, miễn cho lưu lại hậu hoạn!”

Cái thời điểm này, Hắc Long vương lạnh lùng nói.

“Oanh!”

Nhưng mà sau một khắc, một đạo bạch quang bá liệt xuyên qua thiên khung, tại một phần ngàn tỉ giây đánh vào trên thân hắn.

“Không được!”

Hắc Long vương trong lòng sợ hãi nổi da gàgafgaafn như bản năng triển khai phòng ngự, nhưng mà, phòng ngự của hắn sau

một khắc tồi tệ khô lạp hủ mà nổ tung, sau đó một cỗ lực lượng khó mà chống cự tác dụng ở trên người.

“Tê lạp! Phốc!”

Quần áo quanh người hắn trong khoảnh khắc nổ tung, sau đó thân thể trần truồng bay rớt ra ngoài, trực tiếp bắn về phía chân trời vô tận.

“Đồng loạt ra tay!”

“Giết! !”

Chương 392: Toàn Diện Nghiền Ép

Chương 392. Toàn Diện Nghiền Ép

Những người khác thấy thế, không có ngừng chút nào, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Sự tình đến một bước này, đã không có đường lùi, người không chết thì là ta vong!

“Tứ Tượng thần kiếp!”

“Hỏa Thần nộ!”

“Thiên nộ thần phạt!”

“Thiên Yêu trảm!”

Từng đạo công kích mang tính hủy diệt, phô thiên cái địa nghiền ép lên đến, những nơi đi qua không gian đều nổ tung, hỗn độn chi khí mãnh liệt, phảng phất toàn bộ trực tiếp đều bị nghiền nát, sau đó vò thành một cục đánh tới.

“Cẩn thận!”

Tần Tử sắc mặt trắng bệch.

Nhưng mà, đối mặt cái một màn hủy thiên diệt địa này, Tần Xuyên mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Điều trùng tiểu kỹ, cũng dám múa rìu qua mắt thợ!”

Tay phải hấn nắm tay, không có bất luận cái súc thế gì, cũng không có thi triển thần thông, trực tiếp đánh ra đối phía trước.

“Đông!”

Một quyền này đánh ra, nháy mắt tựa hồ đánh vào phía trên một tầng bức tường vô hình, không khí trước nắm đấm đột nhiên rung mạnh, từng đạo sóng xung kích hình khuyên màu trắng, khuếch tán ra.

Mà xuống một khắc.

Những sóng xung kích màu trắng này khuếch tán ra, giống như thời gian đảo lưu, lại co rút lại trở về, sau đó... Ngưng tụ thành một đạo cột sáng màu trắng thô to, hướng phía trước kích xạ ra ngoài.

“Oanh —— “

Đạo bạch quang này quá kinh khủng, giống như nộ long gào thét, tựa hồ quán xuyên tinh hà, chấn động toàn bộ vũ trụ.

“Phanh phanh phanh phanh! !”

Cột sáng màu trắng thẳng tiến không lùi, tựa hồ đại biểu cho lực lượng hủy diệt cực hạn, chỗ đến, thần thông mọi người nhao nhao tan rã.

Không chỉ có như thế, bạch quang kia bắn đi ra, về sau càng ngày càng thô to, giống như hình quạt, gần như đem tất cả mọi người bao phủ đi vào.

“Không được!”

“Tránh!”

Mọi người quá sợ hãi, nhao nhao tránh né.

“Hừ!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, chân phải đạp mạnh, giống như một tia sáng trắng sát nhập vào trung ương những người này, sau đó hai tay đột nhiên mở ra.

“Xoạt!”

Một đạo bóng trắng khổng lồ từ trong cơ thể hấn khuếch tán ra đến, cái bóng trắng này vô cùng to lớn, giống như thần linh, phạm vi hai tay mở ra, vậy mà đem mọi người bao quát đi vào, sau đó hai tay hấn đột nhiên chắp tay trước ngực.

“Oanh long!”

Tất cả mọi người cảm giác được một cỗ lực lượng vĩ ngạn từ hai bên đè ép mà đến, sau đó thân bắt do kỷ hướng phía Tần Xuyên tụ lại mà tới.

“Phá cho ta!”

“Giết! !”

Những người này chung quy là cường giả cực cảnh, cũng không có thất kinh, mà là tương kế tựu kế, dựa thế quay người hướng phía Tần Xuyên đánh tới!

“Chỉ là hạt gạo, cũng toả hào quang.”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, sau đó không có bất kỳ động tác gì, mặc cho cỗ lực lượng sớm đã mãnh liệt thành biển trong thể nội kia bộc phát ra.

“Ngang! ! !”

Thanh âm cỗ năng lượng kia nổ rộ, giống như bầy long ra biển gào thét, bạch quang từ hủy diệt lôi đình chói mắt, bao phủ hết thấy.

“Phốc phốc phốc phốc phốc...”

Những cường giả này giống như bị đại chiêu đánh trúng, thân thể ngưng kết tại bên trong quang mang, thừa nhận liên tiếp tổn thương.

“A! !”

“Bụng của ta!”

“Phốc!”

Có lẽ là một cái chớp mắt, có lẽ là rất lâu sau đó, hơn mười vị cường giả này nhao nhao phun máu bay rớt ra ngoài, phát ra gầm rú như dã thú.

“Trốn!”

“Không thể địch lại!”

“Huyết độn!”

Bọn hắn đều không phải tuyệt sắc đơn giản, tại khi nhận thức đến không có phần thắng, về sau quả quyết lựa chọn đào mệnh.

“Ông! Ông! Ông!”

Năng lực đào mệnh của bọn hắn mười phần cao minh, chỉ thấy từng đạo quang mang lấp lánh, những người này nhao nhao biến mất.

“Lưu lại đi!”

Tần Xuyên vung tay lên, một đạo hồ quang màu trắng vô cùng lăng lệ khuếch tán ra, tựa hồ muốn đem thiên khung đều cắt đứt.

“Phốc!”

“A —— “

Có hai người bị chặn ngang chặt đứt, nửa thân thể rơi xuống, nhưng là nửa người trên vẫn trấn như cũ.

Gần như trong nháy mắt, tất cả mọi người bỏ chạy, trên bầu trời chỉ còn lại phụ tử Tần Xuyên cùng Bạch Hạc vương cách đó không xa đang ngu ngơ.

“Ừm?”

Mà lúc này, Tần Xuyên nhìn thấy hai vị cường giả lưu lại một nửa thân thể, vậy mà nhanh chóng bành trướng, hóa thành hai đoạn nửa người dưới hung thú, vô cùng khổng lồ, khoảng chừng lớn như hai ngọn núi vậy, huyết dịch kim sắc từ chỗ đứt gãy chảy ra, giống như thác nước từ thiên khung rơi xuống, đổ vào ở trên mặt đất.

Mặc dù chỉ là nửa thân thể, nhưng là từ hoa văn cùng móng vuốt đến xem, tựa hồ một hồ một gấu.

Cái này đều là đồ tốt a!

Tần Xuyên trong lòng hơi động một chút, thế là tay phải vung lên, đem cái này hai vật đại bổ thu vào nội thể giới.

Lúc này.

Tần Tử ngơ ngác nhìn phụ thân đại phát thần uy, quét ngang hơn mười vị cực cảnh cường giả, chỉ cảm thấy có chút không chân thực.

Cha hắn bây giờ không phải là đang thoi thóp sao?

Không phải hắn là nằm tại cái tiểu trong thành thú tộc nào đó, bị hai cái nô tỳ gọi chăm ngày đêm, thay phiên chiếu cố sao?

Làm sao lại cường thế như vậy?

Thương thế của hắn là khôi phục thế nào?

“Không phải là hồi quang phản chiếu chứ?”

Trong lòng vừa dâng lên ý nghĩ thế này, hắn quả quyết cho mình một bạt tai —— hắn sao có thể có loại ý nghĩ đáng chết này? !

Hắn lập tức bay đi, muốn hỏi cho ra nhẽ.

“Cha...”

“Xuống dưới nói.”

Nhưng mà còn không đợi hắn nói chuyện, Tần Xuyên trầm giọng đánh gãy hắn, sau đó nói ra đối với Bạch Hạc vương:

“Đạo huynh, mượn động phủ dùng một lát.”

” có thể.”

Bạch Hạc vương ngơ ngác nhìn Tần Xuyên, tại sau khi kiến thức Tần Xuyên vô địch thần uy, ánh mắt hắn vậy mà có chút hoảng hốt.

Giống như biến thành tiểu đệ.

Hai người đều tướng mạo tuấn lãng, đồng thời đều là toàn thân áo trắng, khí chất thoải mái siêu phàm, thật là có mấy phần hợp phách.

Tần Xuyên lôi kéo Tần Tử, trực tiếp tiến vào bên trong địa cung bạch hạc thiên cung —— cái địa cung này trước đó bị đánh băng, đã nứt ra một đường vết rách.

Chương 393: Siêu Diễn Kịch, Dựng Ra Câu Chuyện Mới

Chương 393. Siêu Diễn Kịch, Dựng Ra Câu Chuyện Mới

“Phốc thử!”

Vừa tiến vào địa cung, Tần Xuyên đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, quanh thân tản mát ra khí tức vô cùng kinh khủng.

“Cha, ngài đây là!”

Tần Xuyên không nói gì, thể nội truyền ra oanh thanh âm ùng ùng, giống như giang hà lao nhanh, lại hình như núi lớn sụp đổ.

Khí tức của hắn tại ngăn ngại cuồng bạo, về sau dần dần suy yếu xuống dưới, sắc mặt cũng cấp tốc trở nên tái nhợt, thậm chí... Lộ ra một tia tử khí!

“Cha! ! !”

Nhìn xem lung lay sắp đổ phụ thân, Tần Tử bi thương hét lớn một tiếng, chạy tới đỡ lấy hắn, nước mắt rầm rầm chảy xuống.

“Ha ha, chung quy là không được...”

Tần Xuyên trên mặt không có huyết sắc chút nào, trên mặt lộ ra một vòng tự giễu chi sắc, cười khổ nói:

” Một trận chiến cuối cùng này, không cho ngươi mất mặt chứ?”

“Vì cái gì! !”

Tần Tử con mắt đỏ ngầu, run giọng quát âm lên:

“Ngài rõ ràng đều như vậy, vì cái gì còn muốn đến? !”

“Khụ khụ...”

Tần Xuyên ho ra một búng máu, chật vật cười nói:

“Ha ha, toàn bộ thiên hạ đều đang khi dễ nhĩ tử ta, ta lại có thể nào không đến? Ta cho dù căn cơ vỡ vụn, kéo dài hơi tàn, nhưng... Ta là cha ngươi a.”

“Cha, thú thần chi tâm, ta có thú thần chi tâm! Ta lập tức đưa cho ngài, ngài còn có thể sống!”

Tần Tử giống như bị điên bình thường run rẩy, luống cuống tay chân gỡ ra y phục của mình, chuẩn bị đưa tay đem viên kia trái tim móc ra.

“Lạch cạch!”

Nhưng mà Tần Xuyên bắt lấy hắc tay —— tay Tần Xuyên, lạnh buốt lại tràn ngập lực lượng, giống như một bộ thi thể cứng ngắc.

“Vô dụng, đã quá muộn.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, hữu khí vô lực nói.

“Có thể, nhất định có thể!”

Tần Tử nước mắt rầm rầm chảy xuống, duỗi ra một cái tay khác, muốn đi đào mình trái tim.

Tần Xuyên lúc này thoi thóp, tự nhiên không có khả năng đem hắc hai cánh tay đều bắt lấy, mắt thấy hắc liền đem bàn tay phải cắm vào lồng ngực.

“Ồ nháo! !”

Nhưng mà, Tần Xuyên đột nhiên quát lớn một tiếng, thanh âm không lớn, lại vô cùng nghiêm khắc.

Ánh mắt hắc giống như hồi quang phản chiếu, trầm giọng gầm nhẹ nói:

“Tiểu tử, ngươi ngay cả cha cũng không nghe sao? !”

“Ta...”

Thân thể Tần Tử cứng ngắc lại một chút, hai mắt đắm lệ mông lung nhìn về phía mình phụ thân, kêu khóc bắt đầu:

“Cha, ta phải như thế nào mới có thể cứu ngài a, ta phải như thế nào mới có thể cứu ngài! Không có ngài, ta sống không nổi nữa a! !”

Tần Xuyên chậm rãi nâng lên tay tái nhợt, sờ lên đầu nhi tử, trên mặt lộ ra một nụ cười hư nhược.

“Người còn trẻ, không cần bi quan, tương lai của người còn rất dài, người sẽ trở thành cường giả cái thế, người gặp được phong quang càng óng ánh càng mỹ lệ hơn, người lại nhận vạn người kính ngưỡng, được vô số người truyền tụng...”

“Thế nhưng là, không có ngài tại, tất cả lại có ý nghĩa gì? ! Ta không muốn cô độc có được đây hết cả a!”

Tần Tử khàn giọng rống to, bi thương vạn phần.

Tần Xuyên trầm mặc.

Hồi lâu sau, hần tựa hồ nhớ ra cái gì đó, thấp giọng nói ra:

“Kỳ thật... Ta còn có một chút hi vọng sống.”

“Thật sao? !”

Trong mắt Tần Tử bắn ra vô tận quang mang, mừng rỡ như điên, giống như con thỏ nửa chết nửa sống đột nhiên nhảy dựng lên.

“Ừm.”

Tần Xuyên gật gật đầu, nói ra:

“Ta trước kia từng chiếm được niết bàn pháp của một vị thần bí tiền bối ban cho, loại này pháp, không thể nói, không thể truyền thụ, cả đời chỉ có thể dùng một lần, coi như nhận tổn thương nặng hơn nữa, đều có khả năng niết bàn sống lại.”

“Nhưng mà, sử dụng loại niết bàn pháp này, cần ý chí quyết đánh đến cùng, không thành công thì thành nhân, mà lại... Chỉ có một thành hi vọng.”

“Một thành! !”

Tần Tử sắc mặt lần nữa tái nhợt, hi vọng chi quang vừa vắn tắt lên trong lòng, gần như dập tắt sạch sẽ.

Một thành hi vọng, cái này cùng cử tử nhất sinh khác nhau ở chỗ nào? Thậm chí... Cái này còn không bằng cử tử nhất sinh!

Một phần chín cũng lớn hơn một phần mười!

Tần Tử hô hấp thô trọng, giống như là bị người kẹp lại cổ, kích liệt thở dốc hồi lâu.

Hồi lâu, hắc kiên định nhìn về phía Tần Xuyên, run giọng nói ra:

“Cha, ngài sử dụng loại niết bàn pháp kia đi, ta tin tưởng, ngài nhất định có thể niết bàn sống lại! Ngài là cường giả cái thế, ngày này, táng không hạ ngài!”

Nói xong, hắc vịn Tần Xuyên khoanh chân ngồi xuống, sau đó tự mình đứng lên đến, đối mặt với Tần Xuyên, chậm rãi lui về sau.

Hắc bước chân lão đạo, từng bước một lui về sau, mà ánh mắt bị thương lại gắt gao nhìn xem mình phụ thân, tựa hồ muốn đem đạo thân ảnh này khắc vào trong đầu của mình, hình thành lạc ấn vĩnh viễn xóa không mất.

Có lẽ, đây là một lần cuối!

Một bước, hai bước, ba bước...

Cuối cùng, Tần Tử thôi lui đến lối ra.

“Tiểu tử.”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên đột nhiên kêu một tiếng.

Tần Tử khẽ giật mình, chỉ thấy hắc phụ thân thoi thóp, ngồi xếp bằng trên mặt đất, trên mặt tái nhợt mang nụ cười hiền lành.

“Kiếp này có người... Cha rất vui mừng.”

Tần Tử cũng nhin không được nữa, “Oa” một tiếng liền khóc lên, sau đó hai tay che mặt, che mặt mà đi.

Để tiện nghi nhi tử lẩn lút rời đi, về sau Tần Xuyên vung tay lên, Hậu Thổ chi lực tuôn ra, đem khe hở địa cung đền bù.

Thế là, hắc liền ở phía dưới “Niết bàn”.

Trên thực tế...

Niết bàn cái rắm! !

Đây đều là dùng để lừa gạt Tần bé heo, hắc làm sao có thể thoi thóp? Hắc rất tốt!

“Ai, lại lừa nước mắt cái tiểu tử này, nhưng là, ta cũng là không có biện pháp a.”

Tần Xuyên lắc đầu cảm khái.

Dù sao, trước đó còn nói chỉ có thú thần chi tâm có thể cứu mạng, kết quả đột nhiên nhảy nhót tung bưng, còn thực lực nâng cao một bước.

Loại sự tình này, nhưng thật ra là để người ta rất khó tiếp nhận —— coi như trên tình cảm có thể tiếp nhận, nhưng là bên trên lý trí rất khó tiếp nhận a.

Mà bên trên lý trí không tiếp thụ, hậu quả chính là...

Sinh ra hoài nghi.

Một khi thời điểm Tần bé heo bắt đầu ý thức được, cha hắn là lương gạt, như vậy sau này lại phát sinh bất cứ chuyện gì, Tần bé heo đều có thể sẽ lưu cái tâm nhãn, vậy liền sẽ trở nên không dễ lừa.

Cái gọi là một khi bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng.

Hắn muốn tiếp tục lừa Tần bé heo, vậy thì phải cam đoan uy tín của mình hoàn toàn không có vấn đề, một điểm tí vết đều không thể có.

Uy tín, là rất vật kỳ lạ.

Muốn thành lập được uy tín tốt đẹp, cần hơn trăm lần, thậm chí là hơn ngàn lần, nhưng muốn hủy đi uy tín, chỉ cần một lần!

Cho nên, hắn liền niết bàn một lần đi.

Dù sao, chỉ cần đem cái địa cung này hoàn toàn phong bế, như vậy liền xem như ở phía dưới ngủ một tháng cảm giác, đều không có vấn đề gì.

Đến thời điểm đó trực tiếp đi ra ngoài là được rồi.

Mà lại Tần bé heo tại bên trong một tháng lo nghĩ chờ đợi, sẽ không ngừng lo được lo mất, không ngừng nhớ lại lão cha tốt với hắn như thế nào, cứ như vậy, tình cảm ở giữa phụ tử lại lần nữa sâu hơn.

Chương 394: Ác Ma Vô Định

Chương 394. Ác Ma Vô Định

Nhoáng một cái, một tháng trôi qua.

Trong một tháng này, sự tình phát sinh Bạch Hạc thiên cung, giống như lũ ông sóng thần, càn quét hơn phân nửa cái Cửu Thương giới.

Không biết bao nhiêu sinh linh run rẩy.

“Cái gì, Thiên Hằng tộc xuất hiện tuyệt thế đại ma đầu, tại Bạch Hạc thiên cung thú tộc đả thương nặng hơn mười vị cường giả đỉnh cao tam tộc? !”

“Tê! Kia thế nhưng là tồn tại vô địch siêu việt Võ Đế a, vậy mà đều không địch lại vị đại ma đầu kia sao?”

“Mà lại đại ma đầu kia một cái đánh mười cái, hoàn toàn là quét ngang a, quá hung tàn! Quả thực hung uy ngập trời!”

“Xong, ra đại sự.”

“Trời muốn sập, trời muốn sập...”

Lập tức, không biết bao nhiêu người bắt đầu tuyệt vọng.

Đặc biệt là những người sống từ viễn cổ, thậm chí vốn là trải qua trận viễn cổ chi chiến, trong lòng càng là run rẩy bắt đầu.

Đừng nhìn hiện tại Cửu Thương giới vui vẻ phồn vinh, kia cũng là mấy vạn năm gần đây phát triển, trận chiến năm đó kia, thế nhưng là kém chút đem toàn bộ Cửu Thương giới đều đánh cho tàn phế, không biết bao nhiêu cường giả đâm máu, từ xưa đến nay góp nhặt nội tình, cũng đều tại bên trong một trận chiến kia tiêu hao sạch sẽ.

Tóm lại, rất đáng sợ!

Mà lúc này, nhân vật chính làm trận lời đồn này —— Thiên Hằng tộc, lại là triệt để mộng bức, thậm chí không biết làm sao.

Cái gì? ?

Chúng ta muốn ngóc đầu trở lại?

Ta làm sao không biết?

Chúng ta không phải vẫn lẩn trốn sao? Mà lại phía trên cũng không có thông tri chúng ta phải phản công lớn, các ngươi là làm sao biết được?

A, vô địch đại ma đầu? Chẳng lẽ Thiên Hằng tộc ta thật ra đòi một vị cường giả vô địch? Chuyện này là thật?

Ai nha, những đại nhân vật này cũng thật là, chuyện vui lớn như vậy làm sao đều không thông tri một chút, chán ghét!

Thế là, trốn ở các ngõ ngách, hoặc là hóa thân dưới mặt đất người làm việc Thiên Hằng tộc mọi người, nhao nhao hưng phấn lên.

Bọn hắn không ngừng âm thầm liên lạc, hỏi thăm sự tình liên quan tới tầng cao nhất, cũng chính là sự tình vị “Vô địch đại ma đầu” kia.

Kết quả.

Vận khí thật không tốt, bởi vì quá cấp thiết, liên lạc quá không chút kiêng kỵ, bị tổ chức gián điệp tam tộc phát hiện... Tại chỗ bắt được.

Còn bắt không ít.

Diệt đi không ít ổ điểm.

Đương nhiên, cái bị bắt này cũng đều không tính là đại nhân vật gì, đối với Thiên Hằng tộc mà nói, cũng không lên thương cân động cốt.

Mà lúc này.

Tại trong một cái không gian thần bí không ai biết, từng đạo thân ảnh vĩ ngạn ngồi xếp bằng, thân thể biến mất tại trong bóng tối, nhìn không rõ khuôn mặt, giống như là từng tôn tượng đá băng lãnh sừng sững tại trong bóng tối.

Bầu không khí rất ngưng trọng.

“Các ngươi nói, đôi phụ tử kia, có thể thật sự là ta Thiên Hằng tộc người hay không? Có lẽ là hậu nhân một vị Chân Tổ nào đó?”

Hồi lâu, trong đó một thân ảnh hỏi.

“Tuyệt không có khả năng! !”

Lập tức có một thân ảnh phản bác, phản hận nói:

“Tên tiểu tạp chủng kia, làm hại Thiên Xu cung ta hủy diệt, không thể nào là người Thiên Hằng tộc ta! Ai sẽ hại mình tộc đàn?”

“Nếu là vì lấy được tín nhiệm địch nhân mà chịu nhục thì cũng thôi đi, thế nhưng là, hắn không có động tĩnh cái phương diện này chút nào, ngược lại nhân tộc cũng đang đuổi giết hắn, yêu tộc cùng thú tộc cũng đang đuổi giết hắn!”

“Cho nên nói, hai cha con này chính là một đôi ngôi sao tai họa người người kêu đánh, căn bản không thể nào là người chúng ta!”

Các bóng đen trầm mặc.

Kỳ thật bọn hắn là ôm vẻ mong đợi, ai không hi vọng phía bên mình đột nhiên thêm ra một vị cường giả vô địch?

Thế nhưng là... Không quá hiện thực.

“Ừm, còn có cha hắn, cũng chính là vị gọi là đại ma đầu vô địch kia, thập phần thần bí, chúng ta đến bây giờ đều không có phát hiện điểm cuối của hắn, chỉ biết, hắn mỗi lần xuất thủ, thực lực đều sẽ càng mạnh một chút.”

Một cái bóng đen nói.

“Hai cha con này hoàn toàn chính xác rất khác thường, hành vi của bọn hắn, để ta đều không thể lý giải, ta thực sự nghĩ không ra... Bọn hắn đến cùng mưu đồ gì.”

Lại một cái bóng đen nói.

“Phải! Ta phát hiện, bọn hắn giống như một mực đang đắc tội với người, tựa như như chó điên, gặp người liền cắn, kết quả khắp nơi đều là cừu nhân, bây giờ, trời đất bao la, người người kêu đánh.”

Lại lại một cái bóng đen nói giúp vào.

“Chúng ta vẫn là trước yên lặng theo dõi kỳ biến đi, để đôi phụ tử cho điên này cùng Cửu Thương tam tộc chó cắn chó,

chờ bọn hắc đầu cái lưỡng bại câu thương, chúng ta lại ngư ông đắc lợi, nhất cử cầm xuống Cửu Thương giới, rửa sạch nhục nhã!”

Một giọng già nua nói.

“Thương lão, ngài nói lời này là cái ý tứ gì, hắc là, Thiên Hằng tộc ta đã có lực lượng thu thập tàn cuộc? !”

Một đạo hắc ảnh phản chấn mà hỏi.

Bởi vì, muốn ngư ông đắc lợi, đó cũng là cần tiền vốn, nếu không, rất có thể bị đối phương đến mức cá chết lưới rách, phản sát mà chết.

“Ừm.”

Vị lão giả nói chuyện kia gật gật đầu, hắc họ Thương, bởi vì bị bồi phạt rất cao, cho nên mọi người tôn xưng hắc là “Thương lão” .

Thương lão thân thể biến mất tại trong bóng tối, bình tĩnh nói ra:

” Thiên Hằng tộc ta hoàn toàn chính xác ra đời một vị tồn tại không tầm thường, hắc là được ta yên lặng chú ý, có thể xưng tài năng ngút trời, tuyệt thế nhân kiệt, bây giờ... Đã có thể bốc lên trọng trách của tộc.”

“Chuyện này là thật? !”

“Hắc là ai!”

“Vì cái gì một điểm phong thanh đều không có!”

“Hắc ở đâu? !”

Các bóng đen nhao nhao kinh hãi, thậm chí nhịp tim đều không tự giác tăng nhanh, nhiệt huyết trong lòng kích động.

Một cái tộc đàn tại thời kì chật vật, đều sẽ hi vọng có một vị nhân vật vĩ đại hùng tài đại lược, đỡ lên sống lưng tộc quần.

Bọn hắc cũng không ngoại lệ.

Những năm này trốn đông trốn tây, rõ ràng thân là cường giả, lại nhất định phải sống ở trong bóng tối, bọn hắc cũng đã sớm chịu đủ.

Nếu như thật có một vị nhân vật cái thế như thế đến lãnh đạo bọn hần, bọn hần cầu còn không được, cam nguyện như Thiên Lô sai đâu đánh đó.

“Không nên gấp, thời điểm nên xuất hiện, hần tự nhiên sẽ xuất hiện, hiện tại... Còn không phải thời điểm.”

Thương lão bình tĩnh nói.

“Thương lão, chẳng lẽ ngay cả chúng ta đều không thể nói sao?”

Một cái bóng đen trong đó có chút không cam lòng hỏi.

Chương 395: Tính Tử Vong Xã Hội

Chương 395. Tính Tử Vong Xã Hội

“Làm càn! !”

Thương lão đột nhiên quát lớn một tiếng, quanh thân phóng xuất ra khí tức vô cùng kinh khủng, càn quét toàn bộ không gian hắc ám, nghiêm khắc nói ra:

“Thân là cao tăng Thiên Hằng tộc, điểm ấy chịu được đều không được sao? ! Ta nếu là cũng táo bạo giống ngươi, vị kia chỉ sợ đều không có cơ hội trưởng thành, đã sớm vẫn lạc tại trên đường quật khởi!”

Những người khác nghe vậy, lập tức câm như hến.

Thương lão đảo mắt một tuần, lạnh lùng nói ra:

“Không nên coi thường Cửu Thương tam tộc, Cầm Long võ đế cùng Thôn Nhật đại đế nhân tộc, đều đạt đến cảnh giới cùng vị kia, mà lại yêu tộc cùng thú tộc, cũng đều có một vị lão quái vật như thế, cho nên, thân phận vị kia tuyệt không thể bại lộ.”

Mọi người trong lòng kinh hãi, cũng không dám nói chuyện.

Mà còn có mấy vị lão giả địa vị cùng “Thương lão”, từ đầu đến cuối đều từ từ nhắm hai mắt ngồi tại nơi đó, không nói một lời.

Tràng diện rơi vào trầm mặc.

Hồi lâu sau, Thương lão bình tĩnh nói ra:

“Nếu như không có chuyện khác, vậy liền tan họp đi, chúng ta tiếp tục ẩn núp, yên lặng theo dõi kỳ biến.”

“Được.”

“Phải.”

Mọi người nhao nhao thở dài một hơi, sau đó thân thể dần dần biến mất tại trong bóng tối, giống như hòa tan, biến mất không thấy gì nữa.

...

Bạch Hạc thiên cung.

Ròng rã thời gian một tháng, Tần Tử đều đứng tại bên ngoài tòa địa cung kia chờ đợi, con mắt đều không có nháy một chút —— không nhìn đi chỗ khác.

Hắn nhìn chòng chọc vào đạo thạch môn kia.

Chờ mong cửa đá kia sau một khắc liền sẽ mở ra, sau đó hắn phụ thân sẽ mặt mày tỏa sáng từ bên trong đi ra, nụ cười hiền hòa hướng hắn đi tới.

Thế nhưng là, kỳ vọng của hắn lần lượt thất bại, mà lại theo thời gian trôi qua, tâm tình của hắn càng ngày càng nặng nề.

Dù sao, cha hắn không nói niết bàn cần thời gian bao nhiêu, hắn nhận không được sẽ hoài nghi cha đã niết bàn thất bại.

Nhưng là, hắn không dám đi xem xét!

Hắn sợ bởi vì chính mình xúc động, để con đường cha niết bàn thất bại trong gang tấc, như vậy, hắn chết cũng sẽ không tha thứ mình!

Cho nên, hắn cứ như vậy chờ lấy.

Xen vào hi vọng cùng tuyệt vọng, giống như băng hỏa lưỡng trọng thiên.

“Tần sư đệ.”

Cái thời điểm này, Bạch Lộ công chúa đi tới, nàng đầu tiên là trầm mặc một chút, sau đó căn môi nói ra:

“Không cần đợi thêm nữa, người hẳn là... Là chờ không tới.”

“Người nói cái gì? !”

Tần Tử đột nhiên quay đầu, trong mắt vẫn vện tia máu.

Hắn giống như đột nhiên bị mãnh thú đánh thức, ánh mắt dữ tợn kia, để Bạch Lộ công chúa cũng không khỏi tự chủ lui về sau hai bước.

Sau một khắc, hắn hít sâu một hơi, thu liễm ánh mắt, trầm giọng nói ra:

“Cha ta nhất định sẽ ra, nhất định sẽ!”

Bạch Lộ công chúa mím môi một cái, trong mắt lóe lên vẻ bất nhẫn, nhưng vẫn là nói ra:

“Cha ta nói, bên trong địa cung này căn bản không có bất luận cái năng lượng ba động gì, cũng không có bất luận cái khí tức đại đạo gì.”

Tần Tử thân thể run lên!

Sau đó hắn căn răng hét lớn:

“Cái này có thể nói rõ cái gì? ! Có lẽ cha người cảm ứng sai thì sao? Có lẽ cha ta tu luyện niết bàn pháp không giống bình thường, vốn cũng không có bất kỳ khí tức gì? !”

Bạch hạc công chúa trầm mặc một chút, sau đó nhẹ nhàng nắm tay đặt ở trên bờ vai Tần Tử, biểu lộ phức tạp nói.

“Tần sư đệ, người có nghĩ tới, có lẽ cái này thế gian... Căn bản cũng không có cái gì niết bàn chi pháp hay không.”

Tần Tử giống như gặp một kích trí mạng, sắc mặt hắn tái nhợt, ánh mắt hoảng hốt, đồng thời thân thể lão đảo, sau đó tựa hồ bị rút khô tất cả tín niệm cùng lực lượng, đầu gối mềm nhũn, chán nản quỳ trên mặt đất

“Không thể nào, không thể nào...”

Hắn thấp giọng lầm bầm, nước mắt im ắng chảy xuôi mà xuống, kỳ thật Bạch Lộ công chúa nói, hắn đã sớm nghĩ đến.

Chỉ là đang tận lực trốn tránh mà thôi.

Cha là cố ý đang cho hắn một hi vọng, không cho ra thời gian xác thực xuất quan, chính là vì để hắn ở bên ngoài một mực chờ, dùng thời gian hòa tan hắn nỗi đau xót mất đi phụ thân trong lòng kia, để hắn có thể hảo hảo sống sót.

Giờ khắc này, bị Bạch Lộ công chúa làm rõ hết thủy, để hắn không còn có biện pháp lừa mình dối người, triệt để khóc lên.

“Cha! Ngài cho là ta thật không nhìn ra được sao? Ngài dụng tâm lương khổ, ta đều biết! Ta đều biết a! ! !”

Hắn rướn cổ lên, tận tình rống to.

Nhưng mà đúng vào lúc này, tòa cửa đá phía trước kia oanh long long dâng lên, sau đó, một đạo thân ảnh trắng tấp áo trắng xuất hiện ở trước mắt.

“Dát? ! !”

Tần Tử đang dất cổ rống to, biểu lộ đột nhiên cứng đờ, ngay cả miệng há to, đều quên nhắm lại.

“Ngươi biết cái gì?”

Tần Xuyên đứng tại phía dưới cửa đá đang kéo lên kia, bạch y tung bay, bình tĩnh nhìn mình nhi tử, giống như rất nghi hoặc.

“Oanh!”

Tần Tử chỉ cảm thấy một đạo tiếng sấm rơi vào trong đầu, lập tức đầu óc một mảnh trống không, trực tiếp ngã lộn trên mặt đất, giả vờ hôn mê!

Mọi người đều biết.

Tính tử vong Xã hội, cũng không phải là chết đi trên thân thể, mà là chết đi trên tinh thần, mặt mũi tử vong.

Là nhân cách tụt giốc.

Là tôn nghiêm treo ngược.

Là cảm giác tồn tại tạm thời thiếu thốn!

Tần Tử tại sau khi trải qua thâm đau đón xấu hổ, không biết như thế nào đối mặt một màn lúng túng trước mắt này, thế là lựa chọn bất tỉnh đi.

Hắn tin tưởng, thời điểm khi hắn tỉnh lại, liền có thể coi như vô sự phát sinh, mà cha hắn cũng không hỏi.

Dù sao, biết con không khác ngoài cha.

Tựa như hắn tin tưởng vững chắc mình hiểu rất rõ phụ thân mình, hắn cũng tin tưởng, phụ thân cũng hiểu rất rõ hắn.

Sự thật cũng là như thế.

Tại sau khi hắn tỉnh lại, Tần Xuyên rất khéo léo tránh đi cái chủ đề lúng túng kia, hai cha con tại một cái thâm tình ôm nhau, về sau liền trở về t loại rạn thái phụ tử tử hiếu lúc trước kia, không có cảm giác không hài hòa chút nào.

Chương 396: Lại Biên Cố Sự

Chương 396. Lại Biên Cố Sự

“Tiểu tử, ta có kiện đồ vật muốn giao cho ngươi.”

Hồi lâu sau, Tần Xuyên nói.

“A?”

Tần Tử kinh ngạc nhìn về phía mình phụ thân.

Tần Xuyên trong tay xuất hiện một khối ngọc bội kim sắc, óng ánh sáng long lanh, mơ hồ có thể thấy được, bên trong có một con tiểu chu tước xích hồng.

“Đây là đồ vật mẹ ngươi để lại cho ngươi, nguyên bản ta cũng không tính nhanh như vậy giao nó cho ngươi, bởi vì ta lo lắng nó sẽ cùng huyết mạch của ngươi sinh ra cộng minh, từ đó dẫn phát một chút biến cố, sẽ mang đến nguy hiểm cho ngươi.”

Tần Xuyên sắc mặt nghiêm túc:

“Nhưng mà, tại sau khi trải qua sinh tử bồi hồi lần này, ta nghĩ thông suốt, vẫn là giao cho ngươi đi, dù sao... Con cháu tự có phúc con cháu, ngươi có vận mệnh của ngươi, ta cũng không thể luôn luôn thay ngươi làm quyết định.”

Nói xong, hắn đem ngọc bội chu tước kia đưa cho Tần Tử.

Ngọc bội kia, chính là khối phượng hoàng ngọc bội Lâm Nghi kia, nhưng là bị hấn dùng hệ thống cải biến ngoại hình, biến thành dạng này.

“Mẹ ta để lại cho ta?”

Tần Tử hít sâu một hơi, thận trọng duỗi ra hai tay bung lầy —— trên thực tế, hấn chỉ là làm bộ dáng mà thôi.

Tại trong lòng hấn.

Cái mẫu thân chưa từng gặp mặt kia, chẳng qua là một cái ký hiệu mà thôi, coi như bên trên lý trí không ngừng nói với mình, phải tôn kính, phải yêu quý, kia là mẹ ta, thế nhưng là... Thấy đều chưa thấy qua, ở đâu ra tình cảm?

Hấn sở dĩ vẫn luôn biểu hiện được mẫu thân rất muốn tìm hấn, chẳng qua là không muốn để cho cha thất vọng mà thôi.

Nếu không, cha rất có thể sẽ đem hấn coi như một cái con bất hiếu —— mà trên thực tế, hấn là một cái như thế.

“Ông! !”

Đột nhiên, thân thể Tần Tử bắn ra kim quang, huyết dịch quanh thân thật giống như nước đốt lên, kịch liệt sôi trào lên.

Đồng thời.

Nguyên bản huyết dịch đỏ tươi, dần dần biến thành kim sắc, đồng thời càng ngày càng đậm, giống như vững chắc tại trong nồi lặn lộn.

“A! Nóng quá!”

Tần Tử quát to một tiếng, sau đó hấn phát hiện, ngọc bội trong tay cũng đang phát sáng, cùng huyết dịch thể nội hấn sinh ra cộng minh.

“Đừng sợ, hấn là một loại huyết mạch đang thức tỉnh nào đó, đây là huyết mạch gia tộc thần bí mẹ ngươi!”

Tần Xuyên trầm giọng trấn an nói.

Lập tức, Tần Tử cũng không còn kinh hoảng, cắn răng yên lặng chịu đựng lấy cảm giác đau đớn huyết dịch thiêu đốt mang tới.

“A a a, muốn ra! !”

Dần dần, hắn cảm giác được bên trong huyết mạch của mình, có một cỗ năng lượng bàng bạc sôi trào mãnh liệt, tựa hồ muốn phun ra tới.

“A —— “

Cuối cùng, hắn phảng phất triệt để thả ra bản thân, phát triển mạnh mẽ, toàn bộ linh hồn đều chạy không.

“Phốc! Phốc! Phốc!

Ba đạo cột sáng màu trắng, liên tiếp từ trong cơ thể hắn dâng lên mà ra, sóng sau cao hơn sóng trước, một núi vẫn còn so sánh một núi cao.

Mượn nhờ huyết mạch chi lực trả lại, tu vi hắn, vậy mà liên tục đột phá ba lần, đạt đến hoàng giả cửu kiếp!

Cũng chính là đỉnh phong Giới Hoàng!

Lấy tuổi tác Tần Tử mà nói, loại tu vi này, có thể xưng kinh thế hãi tục, thậm chí phá vỡ một chút ghi chép.

Đương nhiên, ghi chép chân chính, sớm đã bị cái gia hỏa phát rồ nào đó phá vỡ, mà đang một mực duy trì...

“Tốt! !”

Tần Xuyên nhin không được tán thưởng một tiếng.

Đạo huyết mạch này hiệu quả thật đúng là không sai, cũng không uổng công hắn tiêu hơn năm ngàn điểm giá trị gọi cha, đem huyết mạch Lâm Nghị phục chế tới.

Mà huyết mạch bản thân Lâm Nghị, vẫn không có biến, chỉ ra bị hắn bỏ ra một chút giá trị gọi cha che giấu khí tức huyết mạch.

Đằng sau coi như Lâm Nghị gặp được khối ngọc bội này, cũng vô pháp cùng ngọc bội sinh ra cộng minh, nhiều lắm là cảm thấy khá quen.

“Cha, cái này... Huyết mạch này, ta làm sao cảm giác so với lực lượng thân thể còn mạnh hơn? Quá bá đạo!”

Hồi lâu sau, Tần Tử khôi phục lại, sau đó kinh hãi nói.

“Chẳng có gì lạ.”

Tần Xuyên ra vẻ thâm trầm, thản nhiên nói:

“Cái gọi là thần thể, bất quá là thể chất mạnh nhất hạ giới này mà thôi, nếu là phóng tới thượng giới, căn bản không đáng giá nhắc tới.”

“Mà gia tộc của mẹ ngươi, coi như tại thượng giới, cũng đều là thể lực lớn tiếng tăm lừng lẫy, chênh lệch này, có thể nghĩ.”

“Huyết mạch này của ngươi vẫn chỉ là sơ bộ thức tỉnh mà thôi, nếu là thức tỉnh chiều sâu, nó cường đại... Sẽ vượt qua tường tượng của ngươi.”

Tần Xuyên dùng lực thổi phồng.

Dù sao nếu thổi đến mức nổ, còn có thể dùng các loại phương thức tu bổ, nhưng là về mặt thì tuyệt đối không thể ném!

Mà Tần Tử nghe xong, hô hấp càng ngày càng bắt đầu gấp rút, hân siết chặt năm đấm, nhiệt huyết dâng trào.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, tựa hồ đã thấy một cái đại thế giới càng thêm âm âm sóng dậy, đang chờ hắn đi xông xáo!

“Không được mơ tưởng xa vời.”

Mà cái thời điểm này, Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Coi như ngươi đã thức tỉnh huyết mạch, cũng mới Giới Hoàng đỉnh phong mà thôi, muốn tiến vào thượng giới, còn một đoạn đường rất dài muốn đi.”

“Ừm.”

Tần Tử nhu thuận gật đầu, sau đó, hắn đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói ra:

“Cha, ngài có thể giúp đỡ Kim sư huynh hay không? Hắn thích nữ nhi Bạch Hạc vương, nhưng là Bạch Hạc vương tựa hồ nhìn không lên hắn.”

Tần Xuyên mỉm cười cười một tiếng:

“Cái này giúp thế nào? Coi như ta so Bạch Hạc vương mạnh hơn, cũng không thể lấy thế đè người a? Huống chi, người ta đối với chúng ta có ân.”

Tần Tử tranh thủ thời gian nói ra:

“Kim sư huynh cùng Bạch Lộ tỷ tỷ lưỡng tình tương duyệt, mà lại Kim sư huynh cũng không kém, ta nghĩ, Bạch Hạc

vương hãn là có điều kiêng kị gì, ngài đến hỏi Bạch Hạc vương một chút, có lẽ chúng ta có thể giải quyết hãn cố kỵ.”

Tần Xuyên nhìn vẻ mặt mong đợi của nhi tử tiện nghi, hơi chút trầm ngâm về sau, liền gật gật đầu:

“Tốt a, ta đi hỏi một chút.”

“Tạ ơn cha!”

Tần Tử hưng phấn không thôi.

Mà Tần Xuyên nói làm liền làm, rất nhanh liền tìm được Bạch Hạc vương —— thời điểm kẻ yếu bá kiến cường giả, cường giả thường thường là đang bế quan, không tiện gặp nhau. Nhưng là thời điểm người mạnh hơn bá phủng cường giả, cường giả liền trốn từ địa phương bế quan cút ra đây, căn bản không tồn tại không tiện.

Chương 397: Đạo Huynh Thật Cao Thượng

Chương 397. Đạo Huynh Thật Cao Thượng

“Chúc mừng đạo huynh niết bàn sống lại.”

Bạch Hạc vương khách khí chấp tay một cái đối với Tần Xuyên, sau đó hai người riêng phần mình ngồi tại phía trên một tôn đài sen hơn trăm.

Ngồi đối diện nhau.

“Lần này tới bá kiến đạo hữu, trừ ở trước mặt nói lời cảm tạ, chính là muốn hỏi hỏi sự tình liên quan tới Kim Trĩ.”

Tần Xuyên mỉm cười nói ra:

“Người trẻ tuổi này ta luôn luôn có chút xem trọng, nhưng trước mắt xem ra, hãn lại không vào mắt đạo hữu, lại không biết là gì?”

Bạch Hạc vương sắc mặt biến hóa, do dự một lúc sau, sau đó thờ dài nói:

“Cũng không phải là ta nhìn không lên hắc, thiên phú và tâm tính hắc không thể kém so với ta năm đó, nếu như cho hắc thời gian, ta tin tưởng hắc có thể đạt tới cảnh giới của ta, cũng hoàn toàn xứng với nữ nhi của ta.”

Ngay sau đó, hắc lời nói xoay chuyển:

“Nhưng là, nữ nhi của ta tuyệt không thể cùng hắc cùng một chỗ, nếu không, nữ nhi của ta hiện tại có bao nhiêu hạnh phúc, tương lai liền có bấy nhiêu thống khổ.”

Tần Xuyên hơi kinh hãi, trong lòng kinh ngạc.

Đều cảm nhận được hạnh phúc, nói rõ lớn nhỏ rất thích hợp a, làm sao sẽ còn thống khổ chứ? Hắc là nhất trụ kinh thiên sẽ còn tiếp tục biến cao?

Mà Bạch Hạc vương lại là hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, giữ kín như bưng thấp giọng nói ra:

“Ta hiểu sơ một chút Vọng Khí chi thuật, tại trải qua nhiều lần quan trắc, về sau ta có thể xác định... Kẻ này, có tướng chết yếu!”

“Tướng chết yếu!”

Tần Xuyên đột nhiên giật mình, cái gọi là tướng chết yếu, bên trong cất giấu đại hung hiểm.

Từ góc độ khí vận để nói, chính là vận rủi lẫn át vận may, gần như đó là một con đường chết!

“Có biện pháp bỏ cứu không?”

Tần Xuyên vội vàng hỏi, kỳ thật, trong lòng hắc có một loại cảm giác chờ mong không hiểu.

“Cái này...”

Bạch Hạc vương do dự một chút, sắc mặt bắt đầu nghiêm túc, thanh âm trầm giọng nói:

“Nhất định phải nói, thì thật ra là có, nhưng là loại biện pháp này được không bù mất, căn bản là không có ý nghĩa.”

“Ta một mực không chịu nói ra những này, chủ yếu cũng là sợ ta nữ nhi biết, sẽ làm việc ngốc.”

Tần Xuyên nhìn xem hắn, ra hiệu hắn nói tiếp.

Bạch Hạc vương tiếp tục nói ra:

“Chết yếu chi tướng, kỳ thật có thể thông qua việc di chuyển vận rủi đến phá giải, nói cách khác, khiến người khác đến cùng chia sẻ vận rủi của hắn, để tỉ lệ hắn sống sót biến lớn một chút.”

“Nhưng cái giá phải bỏ ra chính là...cái người bị vận rủi kia, cũng sẽ có phong hiểm chết yếu.”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng!

Nhịp tim hắn tăng nhanh không ít, nhưng là trên mặt không có chút nào gọn sóng, hỏi: ” Tái giá chi pháp, cụ thể là cái gì?”

Xoạt!

Bạch Hạc vương đột nhiên giật mình, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Tần Xuyên, cả kinh kêu lên:

“Hắn là, đạo huynh chuẩn bị dùng mình chia sẻ vận rủi của hắn? !”

Trong lòng hắn dâng lên mấy phần kính nể đối với Tần Xuyên.

Người này thực lực ngấp trời, lại có thể vì hậu bối đặt mình vào nguy hiểm, có thể thấy được cũng là có đảm đương, có khí độ chân hào kiệt.

“Có gì không thể?”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Trên thực tế, hắn không có tâm lý áp lực chút nào, bởi vì coi như tái giá cũng là tái giá cho Tần bé heo, cùng hắn có quan hệ gì?

Mà cái thời điểm này, Bạch Hạc vương cười khỏ nói:

“E là cho dù đạo huynh có lòng này, cũng là bất lực a.”

“Ồ?”

Tần Xuyên nhú mày nhìn xem hắn.

Bạch Hạc vương trầm giọng nói ra:

“Tái giá vận rủi, cũng không phải là tùy tiện người nào đều có thể, bằng không, vì hạnh phúc của nữ nhi ta... Coi như bắt cái mấy vạn người tới làm tể phẩm, ta cũng là không ngại.”

” Địa phương khó khăn chân chính tái giá vận rủi, chính là người hỗ trợ chia sẻ vận rủi kia, cùng người bị chia sẻ, phải tuổi tác cùng tu vi không sai biệt nhiều, hơn nữa còn phải cam tâm tình nguyện, trong lòng không thể có mảy may kháng cự.”

“Trừ phi bằng hữu chân thật nhất, hoặc là người thực tình yêu nhau, những người khác liền xem như bị uy hiếp không thể không chia sẻ vận rủi, trong lòng cũng sẽ có kháng cự, đây là bản năng nhân tính, không cách nào không chế.”

“Cho nên, ta mới không dám nói cho nữ nhi của ta, nếu như nàng biết, khẳng định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế đi làm như vậy.”

Tần Xuyên nghe xong, trầm mặc.

Hắn trên mặt tựa hồ lộ ra xoắn xuýt chi sắc, lại tựa hồ có chút thống khổ, nhưng cuối cùng, tựa hồ dùng nghị lực to lớn để áp chế loại này xoắn xuýt.

“Tần Tử có thể chứ?”

Hắn chăm chú nhìn Bạch Hạc vương.

“Đạo huynh! Hắn là người thật muốn... Để cho nhi tử mình đi mạo hiểm? Người bỏ được?”

Bạch Hạc vương cả kinh nói.

“Kim Trĩ đối với phụ tử chúng ta có ân tình, đây là không thể nào quên, hắn đã có đại nạn, cha con chúng ta cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.”

Tần Xuyên thanh âm trầm thấp, lại vô cùng kiên định, phổi hợp vẻ mặt nghiêm trọng hắn mang theo, một cỗ có khí khái đức độ tự nhiên sinh ra.

Quân tử phong thái, có ơn tất báo!

Bạch Hạc vương kinh ngạc nhìn Tần Xuyên hồi lâu, sau đó mới thở ra một hơi, cười khổ nói:

“Đạo huynh đại nghĩa! Ta thừa nhận, ta còn không đạt được cảnh giới như này, kỳ thật Kim Trĩ đối với cha con chúng ta

cũng có ân tình, nhưng là vì an nguy nữ nhi, ta cũng chỉ có thể có lỗi với hần.”

“Xét đến cùng, kỳ thật ta vẫn là làm không được bình đẳng chân chính để đi đối đãi với hần, tại bên trong tâm ta, cho dù hần đối với chúng ta có ân, nhưng ta vẫn cao cao tại thượng nhìn xuống hần như cũ, cảm thấy mệnh của hần, không đáng tiền bằng mệnh nữ nhi của ta.”

“Mà đạo huynh lại là đến một cái cảnh giới khác, đối với ân nhân, mặc kệ đối phương thực lực nhỏ yếu như thế nào, đều có thể đem người của đối phương cách phóng tới độ cao cùng mình.”

“Tại hạ... Tâm phục khẩu phục!”

Nói xong lời cuối cùng, ánh mắt Bạch Hạc vương lộ ra vẻ tôn kính, cúi xuống cao ngạo đối với Tần Xuyên.

Chương 398: Tái Giá Vận Rủi

Chương 398. Tái Giá Vận Rủi

Tần Xuyên nhìn xem một màn này, trong lòng có loại cổ cảm giác quái lạ.

Vị huynh đài này, ta chỉ là muốn hỏi nhi tử ta một chút, làm sao trong mắt người liền trở nên cao thượng như vậy rồi? !

Xin người đừng tùy tiện suy nghĩ có được hay không.

Người như này để ta rất bị động a!

Hần thừa nhận, có một cỗ khí tức đạo đức như có như không, vậy tại bốn phía hần, tựa như lúc nào cũng muốn bắt cóc hần...

Người vì cái gì sẽ bị đạo đức bắt cóc chứ? Nói cho cùng, là không hi vọng phá hư hình tượng mỹ hảo của mình tại trong lòng người khác.

Khi mạo tinh tinh trong mắt người khác, lúc người đó một mặt sùng bái nhìn xem người, người thật đúng là ngại ngùng khi trở tay liền làm chuyện xấu.

Đương nhiên, ngoại trừ da mặt dày!

Mà vừa lúc, Tần Xuyên chính là loại mặt da đặc biệt dày kia, da mặt cạo xuống, có thể kéo dài hai vòng Địa Cầu.

Hắn hít sâu một hơi, nghiêm túc nói ra:

“Người nhất biết loại pháp môn tái giá vận rủi kia? Xin báo cho.”

“Ừm.”

Bạch Hạc vương nghiêm túc gật gật đầu.

Lời nói đều nói đến đây, hắn tự nhiên là không có khả năng cự tuyệt, hướng chi... Từ góc độ tư tâm đến nói, nếu như Tần Tử chia sẻ vận rủi, người được lợi lớn nhất là nữ nhi của hắn!

Chỉ cần Kim Trĩ không đổ đốn, nữ nhi của hắn nhất định có thể vượt qua sinh hoạt tính phúc, đây là không thể nghi ngờ!

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng là tiền vốn Kim Trĩ quá hùng hậu, hiếm thấy trên đời, ngay cả hắn đều có chút ghen tị...

...

“Cái gì, còn có loại sự tình này? !”

Khi Tần Tử biết chân tướng liên quan tới vận rủi, về sau lập tức giật nảy cả mình, kém chút nhảy dựng lên.

“Cho nên, người định làm như thế nào?”

Tần Xuyên trầm giọng hỏi.

Mặc dù tại trong lòng hắn, Tần bé heo căn bản cũng không có quyền lợi lựa chọn, sớm đã bị an bài rõ ràng.

Nhưng hắn vẫn là phải làm bộ hỏi một chút.

“Cha, ta...”

Tần Tử nhìn thấy vẻ mặt nghiêm trọng phụ thân, coi là phụ thân là đang lo lắng hấn tự mình hại mình, thế là có chút chột dạ.

Nhưng nghĩ tới Kim sư huynh đối tốt với mình, hấn hít sâu một hơi, lấy dũng khí nói ra:

“Cha, thân thể tóc da, là của cha mẫu, ta vốn không nên tùy hứng như thế, nhưng là Kim sư huynh tình thâm ý tại đối ta, chiếu cố ta giống thân ca ca, hấn gặp nạn, ta không thể ngồi xem mặc kệ.”

Vì để cho mình càng có sức thuyết phục, Tần bé heo trích dẫn kinh điển nói: “Huống hồ, ngài cũng một mực giáo dục ta, làm người nên biết ân báo đáp, tích thủy chi ân, khi dừng tuyên tương báo, mà ta là nam, ta...”

“Ừm.”

Không chờ hấn nói xong, Tần Xuyên liền gật gật đầu.

Về phần dừng tuyên cùng việc làm nam nhân có xung đột gì, hấn cũng không quan tâm. Điều là chút chi tiết vô dụng.

“Cha, ngài đáp ứng? !”

Tần Tử còn chuẩn bị nói tiếp, kết quả nhìn thấy cha vậy mà đáp ứng, lập tức vui mừng quá đổi, kém chút nhảy dựng lên.

“Ừm, người Tần gia chúng ta làm việc, liền phải ân oán rõ ràng, người ta đối với chúng ta có ân, coi như liều mạng cũng phải báo!”

Tần Xuyên nói nghiêm túc.

Hấn ngửa mặt góc 45 độ nhìn lên bầu trời, trên mặt tuấn lãng mà tiêu sái lộ ra một cỗ quang huy nhân tính.

Rất nhanh.

Tần Xuyên đem loại pháp môn tái giá vận rủi kia giao cho Tần Tử, Tần Tử nghiên cứu một chút về sau, liền đi tìm Kim Trĩ.

Kim Trĩ không có đọc qua sách.

Không có văn hóa.

Tại phía dưới Tần Tử lắc lư, hai người rất nhanh liền hoàn thành vận rủi tái giá, lập tức, giữa thiên địa gió nổi mây phun.

“Oanh long long!”

Đại lượng mây đen tụ đến, tại trên không Bạch Hạc thiên cung, hóa thành một đạo vòng xoáy đen nhánh khổng lồ.

Điện thiểm sấm sét!

Mà tại lôi quang chiếu rọi xuống, mơ hồ có thể nhìn thấy, một cỗ hắc khí nhìn bằng mắt thường không thấy từ thể nội Kim Trĩ bay ra.

Hắc khí ngưng tụ, tại không trung hóa thành một đạo đầu lâu khổng lồ đen nhánh, cái đầu lâu này một phân thành hai, phân biệt chui vào thể nội hai người.

“Chết, người trộm bản nguyên ta, đều phải chết...”

Mơ hồ trong đó, tựa hồ có tiếng nghẹn ngào ác độc mà già nua vang lên, tựa như là từ Cửu U Địa Ngục truyền đến, phiêu miêu mà hư ảo.

“Đây là vật gì?”

Kim Trĩ sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía Tần Tử.

Hắn không nghĩ tới, Tần sư đệ để hắn hỗ trợ làm chút việc, sau đó liền phát sinh loại sự tình này.

Đây tuyệt đối cùng Tần sư đệ có quan hệ!

“Một điểm dị tượng mà thôi, không cần quá để ý.”

Tần Tử nhẹ nhõm cười cười.

Kim Trĩ cũng không ngốc, nhìn thấy bộ dáng này của Tần Tử, lập tức biết, cái này trong đó khẳng định có mờ ám.

Cỗ hắc khí kia rõ ràng cũng không phải là vật gì tốt, bây giờ phân một nửa tiến vào thể nội Tần sư đệ, khẳng định là Tần sư đệ đang giúp hắn chia sẻ!

Mà lại hắn cảm giác được, khi hắc khí kia bị phân đi một nửa, về sau cả người hắn đều dễ dàng, giống như một tòa núi lớn vô hình vẫn đặt ở trong lòng lại bất ngờ bị dọn đi, ánh nắng lần nữa chiếu xuống tới.

“Tần sư đệ... Cảm ơn ngươi.”

Kim Trĩ không có văn hóa, cũng không biết nói cái gì, tại ngẩn ngui trầm, mặt về sau run giọng nói ra ba chữ.

Một tiếng tạ ơn, bao hàm thâm tình.

“Giữa chúng ta, liền không cần phải nói cái này.”

Tần Tử cười khoát khoát tay, nhú mày nói:

“Hiện tại vấn đề đã giải quyết, Bạch Hạc vương sẽ không lại ngăn cản người cùng chị dâu ở cùng một chỗ.”

Kim Trĩ trên mặt lập tức đỏ lên, ấp úng nói:

“Người... người đừng nói mò... Người ta còn không nhất định có thể coi trọng ta đây.”

Sư huynh ta, khiêm tốn quá phận!

Đôi với cái này, Tần Tử cười không nói.

Hồi lâu sau, Tần Tử nói ra:

“Kim sư huynh, ta cùng cha ta còn có một số chuyện muốn làm, muốn rời trước đi, nếu như người không có việc gì đặc thù, tận lực không cần rời đi khỏi Bạch Hạc thiên cung.”

“Ta vì cái gì không thể rời đi?”

Kim Trĩ kinh ngạc hỏi, sau đó hần đột nhiên nghĩ đến vừa rời cảnh tượng, hỏi:

“Là bởi vì cái hắc khí khô lâu kia sao?”

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, nghiêm túc nói:

“Vật kia rất nguy hiểm, người ở tại Bạch Hạc thiên cung, có khí vận cùng đại thể Bạch Hạc vương trấn áp, sẽ an toàn rất nhiều... Đương nhiên, người cũng không cần lo lắng cho ta, ta có cha ta.”

Bốn chữ cuối cùng, lực lượng đầy đủ!

Chương 399: Gây Dựng Lại Cơ Thể, Con Đường Kiếm Điểm Gọi Cha

Chương 399. Gây Dựng Lại Cơ Thể, Con Đường Kiếm Điểm Gọi Cha

Tại trong lòng Tần bé heo, chỉ cần có cha tại bên cạnh, liền không có vấn đề gì, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì cùng yêu ma quỷ quái đều không cần để ý.

Đây là chân lý nghiêng ngả không phá.

Là hẳn tự mình nghiệm chứng qua!

“Tốt a, vậy liền chúc các người thuận buồm xuôi gió.”

Kim Trĩ có chút không biết nói gì.

“Yên tâm đi.”

Tần Tử cười nhún nhún vai.

Hai người nhìn nhau một hồi, sau đó tại thời khắc quay người, đột nhiên quay đầu lại, chăm chú ôm nhau.

Lần này chia biệt, chính là đi xa.

Không chỉ có là thân thể đi xa, càng là tâm linh đi xa.

Bởi vì trong bất tri bất giác, bọn hắn đều đã lớn lên, năm tháng trước kia không cách nào lại quay đầu, bọn hắn đều muốn đi ra con đường của mình...

...

Hồi lâu sau, Tần Xuyên mang theo Tần Tử, hướng Bạch Hạc vương chính thức cáo biệt, sau đó rời đi khỏi Bạch Hạc thiên cung.

Về phần ân tình Bạch Hạc vương đối Tần Tử, Tần Xuyên cũng không có cho thù lao, mà là lưu lại một cái hứa hẹn hư vô mờ mịt.

Ta thiếu người một cái ân tình!

Cái này tương đương với một trương ngân phiếu không, nhưng là cường giả cái thế giới này, còn liền thích ăn kiều này!

Tại bọn hấn xem ra, bảo vật có giá, ân tình vô giá, có thể được đến ân tình một vị siêu cấp cường giả, so với cái gì cũng đều dễ dùng.

Ai, thế giới cường giả, chính là như thế .

Tần Xuyên thừa nhận, hấn có thành phần ăn quýt, không có biện pháp, xấu hổ ví tiền rỗng tuếch, căn bản là không bỏ ra nổi vật gì tốt.

Lấy tu vi hấn bây giờ, liền xem như đem Đế khí Băng Long thương lấy ra đưa cho Bạch Hạc vương, cũng sẽ lộ ra rất hạ giá.

Mà lại đối phương cũng nhìn không lên.

Đã như vậy, không bằng vung tay lên, mở ra ngân phiếu không, như này đã giải quyết tình hình khẩn cấp, cũng có thể đề cao bức cách.

(bức cách: Tư cách trang bức, giống kiểu sĩ diễn hão)

“Cha, chúng ta đi nơi nào?”

Trên bầu trời, Tần Tử hỏi.

“Ừm, thực lực ta bây giờ tại cái Cửu Thương giới này, đã khó gặp địch thủ, cũng nên hoàn thành sự tình đáp ứng sư phụ người.”

Tần Xuyên nói.

“Ngài muốn giúp sư phụ đúc lại thân thể? !”

Tần Tử mừng rỡ không thôi, hưng phấn đến đỏ bừng cả khuôn mặt, có loại xúc động kích động.

“Ừm, bất quá, muốn rèn đúc ra thân thể hoàn mỹ, còn cần rất nhiều vật liệu hi hữu, chúng ta lần này, chính là muốn đi tìm kiếm những tài liệu này.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ngài có đầu mối sao?”

Tần Tử hỏi.

Tần Xuyên gật gật đầu, nói ra:

“Ta từ Bạch Hạc vương đạt được vị trí cụ thể những tài liệu hi hữu này, chúng ta bây giờ chỉ cần đi lấy liền tốt.”

Nói, hắn đem một cái sách nhỏ ném cho Tần Tử, Tần Tử lật ra xem xét, sau đó kinh ngạc.

“Cửu Thái Thái Tuế, ẩn chứa sinh cơ vô lượng, có được công năng vô hạn tái sinh, tại trong tay Kim Bằng vương thú tộc vương giả!”

“Sinh mệnh chi thủy, có công hiệu khởi tử hồi sinh, có thể để thân thể cùng thần hồn phù hợp, tại trong tay tuyết yêu lão tổ yêu tộc!”

“Vô căn xích long, có thể điều hòa âm dương, cũng tỉnh lại xích long thể nội nữ nhân, tại trong tay Khai Sơn lão tổ yêu tộc.”

“Sinh mệnh nguyên chủng, ẩn chứa ảo diệu sinh mệnh bản nguyên, có thể để nữ tử khôi phục sinh dục chi lực, tại trong tay Cửu U điện chủ nhân tộc!”

“Vạn Diệu hắc mộc nhĩ...”

Tần Tử nhìn xem cái tin tức liên tiếp này, hô hấp dồn dập, bởi vì, những bảo vật này đều là có chủ nhân!

Mà lại, cũng đều là đại nhân vật siêu việt Võ Đế cảnh giới, là tồn tại siêu cấp đứng tại đỉnh phong Cửu Thương giới chân chính.

“Cha, ngài sẽ không phải là muốn... Đem những này cường giả tới đỉnh đều tảo cướp một lần a?”

Tần Tử thận trọng hỏi.

Trong lòng hắn có chút hưng phấn, nhưng là lại có chút sợ hãi.

Dù sao, quá làm càn là dễ dàng bị sét đánh, điểm này, hắn đã tự mình nghiệm chứng qua rất nhiều lần.

“Không phải.”

Tần Xuyên lắc đầu, bình tĩnh nói ra:

“Trực tiếp đi đoạt đồ của người ta, tướng ăn quá khó nhìn, cũng dễ dàng gây nên chúng nộ, làm không tốt sẽ khiến một

chút lão quái vật ẩn tàng vô số năm xuất thủ, vậy liền được không bù mất.”

“Vậy ngài muốn làm thế nào?”

Tần Tử nghi ngờ nói.

“Cùng bọn hắc cước.”

Tần Xuyên đương nhiên nói ra:

“Ta dẫn người đi ngăn cửa, để thiên kiều hậu bối bọn hắc cước cùng người công bằng một trận chiến, chỉ cần tuổi trẻ của bọn họ người vô pháp đánh bại người, vậy liền giao ra vật của ta muốn.”

Tần Tử da mặt cứng đờ.

Làm nửa ngày.

Xấu, lại, mình.

Hắn rút đầu một cái, hơi có vẻ thấp thỏm hỏi:

“Vậy nếu như ta bại, sẽ như thế nào?”

Tần Xuyên liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt vô cùng nghiêm khắc, trầm giọng nói: “Người chiếm cứ lấy điều kiện được trời ưu ái như thế, cũng có thể bại?”

Thân thể Tần Tử run lên!

Hắn lần thứ nhất cảm giác được, ánh mắt cha là đáng sợ như vậy, thậm chí mang theo một tia băng lãnh, cùng một tia...
Thất vọng nhàn nhạt.

Đúng a! !

Hắn sao có thể hỏi ra vấn đề như vậy? Hắn tại sao có thể không có chí khí như thế? Như thế không có dũng khí?

Trời sinh thần thể!

Võ vận!

Vạn Vật Mẫu Khí!

Ba khối đạo cốt!

Thú thần chi tâm!

Huyết mạch Thượng giới kinh thiên!

Nhiều đồ vật kinh thế hãi tục như vậy, tất cả đều dồn lại trên thân, không nên quét ngang hết thấy sao? !

Hắn vậy mà còn đang suy nghĩ bại sẽ như thế nào, thật sự là bần nhão không gột nên tường, ngay cả chính hắn đều có chút xem thường mình.

Hắn hít sâu một hơi, áy náy nói:

“Cha, thật xin lỗi, ta không nên không có tiền đồ như thế... Ngài yên tâm đi, ta nhất định có thể quét ngang tất cả thiên kiều cùng thế hệ!”

Tần Xuyên gật gật đầu, tay phải đặt ở đỉnh đầu nhĩ tử tiện nghi, trên mặt nghiêm túc dần dần lộ ra một vòng nụ cười.

“Cái này đúng rồi.”

“Muốn trở thành cường giả, nhất định phải có tâm vô địch, đương nhiên, ta để người tới ra tay, chủ yếu vẫn là muốn để bản thân người vì sự phụ người ra một điểm lực, dù sao, những năm này, nàng chiếu cố rất nhiều đối với người.”

Tần Tử nghe vậy lại là run lên.

Nguyên lai cha còn có một tầng thâm ý này, chính hắn ngược lại là không để ý đến điểm này, thật sự là hồ thẹn đến cực điểm.

“Lần này kỳ thật cũng là lịch luyện đối với người, người chiến đấu cùng người, cũng đều là nhân vật yêu nghiệt chân chính, mà lại vì để cho bọn hắn tâm phục khẩu phục, người có thể sẽ đối mặt một chút thiên kiều tu vi cao hơn người.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

Chương 400: Cho Bằng Vương Mặt Mũi

Chương 400. Cho Bằng Vương Mặt Mũi

“Ừm! !”

Tần Tử nghe được tu vi đối thủ sẽ cao hơn hẳn, về sau không có sợ hãi, ngược lại hưng phấn gật gật đầu.

Tần Xuyên thấy thế, hài lòng cười.

Vì cái gì hẳn sẽ cho phép đối thủ có tu vi cao hơn Tần bé heo chứ?

Bởi vì chỉ có thiên kiều tu vi cao, tự nhận là mạnh hơn so Tần bé heo, mới có thể cao ngạo nhìn xuống Tần bé heo, nói ra lời nói “Người còn không phải ta đối thủ, tự mình nhận thua đi”.

Chỉ có loại nội tâm bành trướng này, nhân vật thiên tài tại trước mặt Tần bé heo trang bức, sau khi bị đánh mặt, mới có thể sinh ra giá trị gọi cha!

Nói cho cùng, hẳn tổ chức ” đánh cược lưu động ” toàn Cửu Thương giới này, kỳ thật chính là muốn hưng hăng thu hoạch một đợt giá trị gọi cha!

Kim Bằng lĩnh.

Là lãnh địa Kim Bằng vương thú tộc vương giả, ở giữa dãy núi vàng son lộng lẫy, cung khuyết liên miên, kim quang đem một mảnh bầu trời đều chiếu sáng!

Tại bên trong lòng vô số thú tộc, nơi này cũng là uy nghiêm chi địa, thần thánh chi địa, không người nào dám mạo phạm.

Mà vào một ngày.

Vô tận mây đen từ bốn phương tám hướng tụ đến, tại trên không Kim Bằng lĩnh hội tụ thành một đạo vòng xoáy mây đen khổng lồ.

Bên trong vòng xoáy, điện thiểm sấm sét.

“Là ai? !”

“Làm càn!”

” Trước địa bàn của Kim Bằng vương, cũng dám giương oai!”

Gần như đồng thời, mấy vị cường giả Võ Đế thú tộc phóng lên tận trời, bọn hắn là thuộc hạ Kim Bằng vương, khí thế hùng hổ.

Kim Bằng vương, là tồn tại đứng tại đỉnh phong Cửu Thương giới, mặc dù lần trước tại Bạch Hạc thiên cung gây kinh ngạc, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng uy nghiêm hắn, mà cường giả tọa hạ Kim Bằng vương, cũng không có khả năng là tôm tép.

Đại ma đầu vô địch đã đại sát tứ phương tại Bạch Hạc thiên cung, nhưng mà cuối cùng chỉ có một cái, không có khả năng là mọi người trên thế giới đều là quái vật chứ.

Cho dù có, cũng không có khả năng liền bị bọn hắn gặp a? Nào có chuyện trùng hợp như vậy a? Tóm lại, bọn hắn không tin tã.

Nhưng mà.

Có một số việc, không được không tin!

“Àm! !”

Sau một khắc, mấy vị Võ Đế kia phóng lên tận trời, nhao nhao như bị sét đánh, thân thể đột nhiên bốc cháy lên, giống như bị mặt trời nhen lửa, thi nhau bay ngược xuống phía dưới, đem vài toà to sơn phong lớn đều đập nát.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Lập tức, đất rung núi chuyển, bụi mù ngập trời, cung điện liên miên bị chấn động đến đổ sụp, tiếng kêu rên liên hồi.

“A! !”

“Chân của ta!”

“Cứu ta, ta bị kẹt lại, không rút ra được!”

Tràng diện mười phần thê thảm.

Mà những người khác của Kim Bằng lĩnh, thì là vừa kinh vừa sợ, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, dù sao, ngay cả cường giả Võ Đế đều nháy mắt bị trấn áp!

“Không biết là vị nào đạo hữu giá lâm?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm mà bình thản vang lên, nhìn như khách khí, lại mang theo một cỗ lãnh ý.

Oanh long long!

Toàn bộ Kim Bằng lĩnh đều chấn động, sơn lĩnh phát sáng, sau đó, một đạo Kim Bằng hư ảnh to lớn không gì so sánh được, từ bên trong đại địa chậm rãi đi ra ngoài, đem toàn bộ Kim Bằng lĩnh đều bao phủ ở bên trong, che khuất bầu trời.

Chính là Kim Bằng vương!

Khi hắn xuất hiện, một cỗ uy áp ngập trời, mênh mông cuộn cuộn tràn quét ra, tựa hồ đang biểu thị công khai, hắn mới là nơi này Chúa Tể Giả.

“Là ta.”

Một đạo thanh âm bình thản vang lên, sau đó, vòng xoáy mây đen trên bầu trời tiêu tán, lộ ra hai đạo thân ảnh thường thường không có gì lạ.

“Là hắn! !”

Nguyên bản ánh mắt Kim Bằng vương lạnh lùng, nháy mắt khi nhìn đến cái đạo thân ảnh áo trắng kia, con ngươi kịch liệt co vào.

Đồng thời cùng lúc đó, uy áp ngập trời kia nháy mắt thu lại trở về, ngay cả Kim Bằng hư ảnh bao phủ thiên khung, cũng cấp tốc thu nhỏ.

Cuối cùng, hắn hóa thành một cái nam tử trung niên kim y uy nghiêm thẳng tắp, chấp tay một cái đối với Tàn Xuyên, cười nói:

“Ha ha, ta liền nói là ai có loại khí thế này, nguyên lai là đạo huynh đích thân tới, thật là làm cho ta Kim Bằng lĩnh vách che sinh huy, vẻ vang cho kẻ hèn này a!”

Hắn sợ.

Không có bất kỳ do dự gì, cái mặt mũi gì, cái tôn nghiêm gì, gần như trong nháy mắt liền bị hắn ném đến sau óc.

Bởi vì hắn rất rõ ràng biết, người này có lực lượng chém giết hắn, lần trước, bọn hắn mười mấy người cùng một chỗ vây công, đều bị đối phương cường thế nghiền ép, bây giờ một mình hắn, tất nhiên không có phần thắng chút nào.

Đào mệnh cũng khó khăn!

“Ừm, Kim Bằng vương, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

Tần Xuyên cũng đối với Kim Bằng vương chấp tay một cái, đồng thời trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, biểu hiện rất khách khí.

Kim Bằng vương vừa rồi nhận sợ cũng không phải là rất rõ ràng, lại tăng thêm hấn nói chuyện khách khí như vậy, rơi vào trong mắt ngoại nhân, không biết còn tưởng rằng bọn hấn có chút giao tình đâu, chí ít... Là tồn tại ngang cấp.

Hấn muốn, chính là bỏ đi lo lắng những người khác trên Kim Bằng lĩnh, để Tần Tử sắp khiêu chiến thiên tài.

Nếu không, nếu là thiên tài Kim Bằng lĩnh liếc mắt liền nhìn ra Kim Bằng vương rất sợ hấn, trong lúc này tâm tình liền sợ, giá trị gọi cha cũng liền không có.

Kim Bằng vương tự nhiên không biết Tần Xuyên tâm địa gian xảo, nhưng nhìn đến Tần Xuyên khách khí như thế, lúc này vui mừng quá đổi.

Có thể không mất mặt, tự nhiên tốt nhất!

Bởi vì cái gọi là, tại địa phương không ai thì ta có thể quỳ xuống với người, nhưng là tại địa phương có người, cầu người đừng đánh ta, chừa cho ta chút tôn nghiêm...

“Đa tạ đạo huynh quả niệm, mọi chuyện đều tốt.”

Kim Bằng vương bình tĩnh nói.

Hấn cẩn thận từng li từng tí, biểu lộ như giẫm trên băng mỏng, để biểu lộ bộ mặt duy trì lấy một loại cân bằng rất vi diệu.

Bởi vì nếu như hấn biểu hiện được quá nhiệt tình, như vậy hấn liền sẽ lộ ra rất nịnh nọt, tại trước mặt thuộc hạ cùng bọn hậu bối vứt bỏ mặt mũi, mà nếu như biểu hiện quá lạnh lùng, lại sợ chọc giận tới đối phương, từ đó gà bay trứng vỡ.

Cho nên, nét mặt của hấn, ở vào giữa một loại trình độ cười cùng không cười, ngay cả âm thanh cũng là dạng này.

Thật sự là làm khó hấn!

“Ừm.”

Chương 401: Tiểu Bằng Vương

Chương 401. Tiểu Bằng Vương

Tần Xuyên lần nữa gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Kỳ thật ta lần này tới, là muốn dùng phương thức hậu bồi luận bàn, hướng đạo hữu đòi hỏi ít đồ, còn xin đạo hữu tạo thuận lợi.”

“Thứ gì?”

Kim Bằng vương trầm giọng hỏi.

“Cửu sắc Thái Tuế.”

Tần Xuyên nhìn xem hắn nói.

Kim Bằng vương sắc mặt biến hóa, cửu sắc Thái Tuế, cái này thế nhưng là một trong những bảo bối trân quý nhất trong tay hắn, lại bị ghi nhớ?

Hắn nghĩ tới mấy chữ “Hậu bồi luận bàn”, sau đó cả gan hỏi:

“Người nói là, để người nhi tử cùng thiên tài Kim Bằng lĩnh ta luận bàn, nhi tử người thắng, ta liền đem cửu sắc Thái Tuế tặng cho người?”

“Đúng vậy.”

Tần Xuyên gật gật đầu.

Kim Bằng vương cảm giác mình đang khiêu vũ bên trên sợi tơ thép, nhưng vì bảo trụ mặt mũi mức độ lớn nhất, hắn cố nén khẩn trương hỏi:

“Vậy nếu là nhi tử người thua, người lại chuẩn bị cho ta cái gì đây?”

Hắn thừa nhận hắn có thành phần đánh cược!

Nói câu nói này, kỳ thật chính là muốn kiến tạo một loại giả tượng song phương bình đẳng, từ đó nói cho người chung quanh —— Kim Bằng vương ta không kém ai!

Hắn hiện tại duy nhất lo lắng chính là, Tần Xuyên đột nhiên đến một câu loại hình “Cho thể diện mà không cần”, sau đó đột nhiên trở mặt.

Cho nên, hắn áp lực rất lớn.

Cược thắng, vậy liền bảo vệ mặt mũi, thua cuộc, rất có thể đối phương trực tiếp lật bàn, đem hắn đè xuống đất ma sát!

Nhưng là rất hiển nhiên, Tần Xuyên rất phối hợp với hắn.

Tần Xuyên cười nói ra:

“Nếu là nhi tử ta thua, điều kiện ngươi cứ việc nói, chỉ cần là ta có thể làm được, đều có thể.”

“Tốt! !”

Kim Bằng vương ha ha cười một tiếng, trong lòng hắn triệt để buông lỏng xuống tới, bởi vì câu nói này của đối phương, đã hoàn toàn biểu lộ thái độ.

Mặc dù không biết vì cái gì, nhưng là có thể khẳng định là, đối phương rất cho hắn mặt mũi, không muốn vạch mặt.

Như vậy liền dễ làm.

Nếu như hậu duệ của hắn thua mất, vậy liền đem cửu sắc Thái Tuế cho đối phương, thậm chí coi như hậu duệ của hắn thắng, hắn cũng sẽ không được một tác lại muốn tiến một thước mà nói cái yêu cầu gì, ngược lại sẽ hai tay dâng lên cửu sắc Thái Tuế.

Như vậy, không chỉ có cho thấy khí độ của hắn, càng là có khả năng đạt được hữu nghị với cái tên đáng sợ này.

Mặc dù hắn rất đau lòng, nhưng là làm như vậy là sáng suốt nhất không thể nghi ngờ, có thời điểm, không nỡ đưa bảo bối... Rất có thể mất đi tính mạng!

“Vậy liền không lãng phí thời gian, ngay tại nơi này triển khai lời đãi đi, để ta nhìn bọn hậu bối ngươi, phải chăng không chịu thua kém!”

Tần Xuyên vung tay lên, năng lượng mệnh môn xông ra, các loại lực lượng pháp tắc xen lẫn, tại trên bầu trời tạo nên ra một tòa to lớn chiến đài!

Trực tiếp mở làm.

Không cho Kim Bằng vương bất kỳ thời gian chuẩn bị gì, chủ yếu là, không thể cho Kim Bằng vương cùng hậu duệ mình thời gian giao lưu.

Như này, hậu duệ Kim Bằng vương không biết tính nghiêm trọng của vấn đề, mới có thể không chút kiêng kỵ bành trướng tại trước mặt Tần Tử.

Kim Bằng vương hít sâu một hơi, sau đó trầm giọng nói ra:

”tất cả người trẻ tuổi Giới Hoàng cảnh trở lên ở Kim Bằng lĩnh, đều đến đây đi.”

Thanh âm của hắn rất to, giống như hồng chung đại lữ, truyền khắp Kim Bằng lĩnh rộng lớn, lập tức, từng đạo quang mang từ từng cái phương hướng phóng lên tận trời.

Trong lúc nhất thời, đầy trời đều là đại bàng giương cánh, cảnh tượng hùng vĩ!

Kim Bằng vương nói, người trẻ tuổi Giới Hoàng cảnh trở lên đều tới.

Như vậy, làm sao tới định nghĩa có phải là người trẻ tuổi không?

Người trẻ tuổi.

Nhưng thật ra là cái khái niệm tương đối.

Đối với trung niên mà nói, thiếu niên cùng hài tử chính là người trẻ tuổi, nhưng đối với người già đến nói, trung niên cũng coi là người trẻ tuổi!

Tại một chút tiểu địa phương, võ giả Thông Thiên cảnh liền xem như thế hệ trước, nhưng là tại địa phương lớn một chút, cường giả Giới Hoàng cảnh đều vẫn là người trẻ tuổi...

Vậy cụ thể làm sao phán đoán là người trẻ tuổi hay là thế hệ trước đây?

Chủ yếu nhìn trưởng thành! !

Chỉ cần một người một mực ở vào kỳ trưởng thành, đồng thời còn đang nhanh chóng tăng lên, vậy hẳn chính là người trẻ tuổi.

Thật giống như măng.

Rất nhiều măng so trúc so với cây già đều cao hơn, nhưng chỉ cần bọn chúng vẫn còn tiếp tục cao lớn, còn không có định hình, vậy liền vẫn là cái măng!

Mà bình thường mà nói, khi một cái địa phương chính thể trình độ càng cao, như vậy “Người trẻ tuổi” phạm vi liền sẽ càng rộng.

Mà hậu duệ Kim Bằng vương, chỉ cần không phải quá phế vật, đều có thể trưởng thành đến cảnh giới Giới Hoàng, cho nên tại Kim Bằng lĩnh, Giới Hoàng cảnh giới người đều xem như người trẻ tuổi. Thậm chí Chuẩn Đế sơ kỳ, cũng có thể tính người trẻ tuổi.

Mà lúc này, từng cái đại bàng kia từ bốn phương tám hướng bay tới, sau đó nhao nhao hóa thành hình người, quy quy củ củ đứng tại sau lưng Kim Bằng vương.

“Lão tổ tông.”

“Tổ gia gia.”

“Gia gia.”

“Cha.”

Những người tuổi trẻ này, xưng hô đối với Kim Bằng vương đều không giống, có thể nói là nhiều thể cùng đường, cùng đài thi đấu.

Rất nhiều người trẻ tuổi nhìn như tuổi tác tương tự, nhưng là bồi phận lại kém cái cách xa vạn dặm, lộ ra phá lệ quái dị.

Không có biện pháp.

Kim Bằng vương già những vẫn cường mãnh, không ngừng sinh con.

Tinh lực tràn đầy, sinh sôi không ngừng!

“Có khách đến nhà khiêu chiến, các ngươi, liền buông tay đánh cược một lần đi, vô luận thắng thua, tranh tài thứ nhất,

hữu nghị thứ hai.”

Kim Bằng vương uy nghiêm nói.

“Vâng!”

Những người tuổi trẻ này cùng nhau đáp ứng, về phần lời nói Kim Bằng vương mang theo cổ quái, bọn hắn cũng không có chú ý.

Có lẽ bản thân Kim Bằng vương cũng không có phát hiện mình nói sai —— Tần Xuyên đương nhiên phát hiện, nhưng là hắn làm bộ không có nghe được.

Hắn lúc này, trở nên tha thứ vô hạn.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên nhìn về phía Tần Tử, mỉm cười nói.

“Ngài nhìn xem ta!”

Tần Tử tự tin cười một tiếng, sau đó ma quyền sát chưởng, đằng không mà lên, rơi vào trên chiến đài lơ lửng phía trước.

“Các ngươi ai tới trước?”

Tần Tử đứng ngạo nghễ tại trung ương chiến đài, duỗi ra một cái tay, ánh mắt cuồng ngạo liếc nhìn mọi người, bề ngễ bát phương.

Kim Bằng lĩnh là đám thanh niên hai mặt nhìn nhau, cũng không có lập tức xuất thủ, mà là bí mật truyền âm bắt đầu giao lưu.

Chương 402: Tiểu Bằng Vương 2

Chương 402. Tiểu Bằng Vương 2

“Người này, không đơn giản a.”

“Hắn đến cùng là ai, ta làm sao một chút ấn tượng đều không có?”

“Người trẻ tuổi kia toàn thân áo đen, mà trung niên phía sau hắn áo trắng, tựa hồ là cha hắn, ta làm sao cảm giác có điểm giống cái kia...”

“Không có khả năng!”

“Nếu như là cái đại ma đầu Bạch Hạc thiên cung kia, đã sớm đại khai sát giới, không có khả năng khách khí như vậy đối với lão tổ tông!”

“Ừm, hắn là một vị cường giả ẩn thế nào đó đi.”

Ngắn ngủi giao lưu cùng suy đoán, về sau bọn hắn đều đem Tần Xuyên định nghĩa là một vị cường giả ẩn thế, kiên quyết tránh đi câu trả lời chính xác.

Cứ như vậy.

Áp lực trong lòng bọn hắn liền nhỏ rất nhiều, cũng có thể buông tay buông chân làm một vỏ lớn.

“Ta đến tiếp ngươi!”

Lên trước nhất đi, là một cái hoàng giả Thất Kiếp, người này quanh thân kim quang lấp lánh, giống như một viên mặt trời xông lên chiến đài.

Khí thế kinh người.

Nhưng mà, không đợi rơi xuống đất, một cỗ khổng lồ lực đạo tác dụng tại trên mặt, để thân thể của hắn xoay tròn lấy bay rớt ra ngoài.

“Đông!”

Hắn trực tiếp va vào bên trong một tòa sơn phong xa xa, hãm tại bên trong, thoi thóp.

“Tu vi so với ta còn thấp hơn, vậy mà cũng dám đi lên, hắn là các ngươi cảm thấy... Ta còn có thể bị vượt cấp khiêu chiến hay sao?”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng.

“Oanh!”

Hắn vung tay lên, khí tức hoàng giả cửu kiếp phóng lên tận trời, hóa thành một đạo quang trụ xông lên cao thiên, khuấy động mây trắng đầy trời!

“Hoàng giả cửu kiếp!”

“Chủ quan, khí tức của hắn quá mịt mờ, chúng ta trước đó vậy mà đều nhìn không ra tu vi chân thực hắn.”

“Hắn là thực lực hắn so với chúng ta đều mạnh?”

“Hắn là dùng bí pháp nào đó, bởi vì tiểu tổ đều không nhìn ra, thực lực hắn mạnh hơn, cũng không có khả năng còn mạnh hơn so với tiểu tổ.”

“Đúng, tiểu tổ thế nhưng là Chuẩn Đế!”

Kim Bằng lĩnh là đám thanh niên nghị luận, đồng thời thỉnh thoảng nhìn về phía một vị thanh niên kim bào khí chất lừng lẫy trong đám người.

Đó chính là tiểu tổ của bọn họ—— nhi tử nhỏ nhất của Kim Bằng vương, tiểu Bằng Vương, vừa đầy sáu mươi tuổi, liền đã đột phá Chuẩn Đế cảnh giới!

Mà lúc này.

Tiểu Bằng Vương nghe những nghị luận này, cũng nhíu một chút lông mày, bởi vì hắn vừa rồi hoàn toàn chính xác không có nhìn ra sâu cạn người này.

Nhưng mà, ý nghĩ của hắn cũng giống như những người khác—— người này hắn là dùng cái bí pháp gì ẩn tàng tu vi.

Nếu không, hắn không có khả năng nhìn không ra tới.

Tuyệt không có khả năng!

“Ta đến chiến với ngươi!”

Cái thời điểm này, một vị hoàng giả chín kiếp đang không mà lên, cấp tốc rơi vào trên chiến đài, sau đó dẫn đầu phát động công kích đối với Tần Tử.

“Kim Bằng Phá Thiên thuật!”

Hắn hét lớn một tiếng, đỉnh đầu vậy mà bay ra một đầu Kim Sí Đại Bằng, trán phóng kim quang óng ánh, hướng phía Tần Tử chộp tới.

“Ong ong ong!”

Cái Kim Sí Đại Bằng này quanh thân đều phóng phong mang, những nơi đi qua, tựa hồ muốn đem hết thảy đều cắt ra, đặc biệt là kia một đôi móng vuốt to lớn lóe ra ánh sáng kim loại, phảng phất thật có thể xé trời!

“Liên cái này còn xé trời? Ta xé ngươi!”

Tần Tử gầm nhẹ một tiếng, hai tay đột nhiên chộp tới bầu trời, hai đạo bàn tay năng lượng khổng lồ từ hư không ngưng tụ, trực tiếp đem Kim Sí Đại Bằng Điều đang lao xuống bắt lấy, sau đó hướng phía hai bên dùng sức kéo.

“Tê lạp —— “

Kia Kim Sí Đại Bằng vỡ thành hai mảnh tại chỗ, vậy mà còn có đại lượng huyết dịch kim sắc vương vãi xuống, cảnh tượng rung động.

“Đánh trúng ngươi!”

Mà liên tại thời điểm cái này, một thân ảnh xuất hiện tại trước người Tần Tử, một quyền đánh vào phần bụng Tần Tử, đồng thời lộ ra vẻ hưng phấn.

Thế nhưng là sau một khắc.

Nụ cười hưng phấn trên hắn mặt cứng đờ, bởi vì hắn phát hiện, cái người này bị hắn đánh trúng, cũng không có ngã bay ra ngoài.

Hắn chật vật ngẩng đầu, chỉ thấy Tần Tử mặt mỉm cười nhìn xem hắn, sau đó, một đạo kinh phong lăng lệ gào thét mà tới.

“Ba —— “

“A lồ lồ lồ...”

Trên mặt hắn đau xót, sau đó thân thể giống như con quay xoay tròn lấy bay rớt ra ngoài, đồng thời đại lượng gió xoay tròn theo, bắt đầu luồn vào trong miệng hắn, phát ra thanh âm kỳ quái.

“Quá yếu.”

Tần Tử đứng tại chỗ, tay trái cầm tay cổ tay phải, nhẹ nhàng chuyển động, tự nhiên mà nói.

“Chớ có càn rỡ!”

“Ta đến chiến ngươi!”

Đám thanh niên ở Kim Bằng lĩnh, làm đám người cao ngạo, bây giờ bị khinh thị như vậy, lập tức từng cái lòng đầy căm phẫn, lại có người xông tới.

Nhưng là rất nhanh, lần nữa thua trận.

Hoàn toàn là nghiền ép.

“Ta đến!”

Lại một vị hoàng giả đỉnh phong cường đại chuẩn bị ra sân, nhưng là Tần Tử khinh thường khoát khoát tay:

“Không cần, ngươi còn xa xa không đủ tư cách, đi lên cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, vẫn là ngươi tới đi.”

Nói xong, tay phải của hắn chỉ hướng vị Tiểu Bằng Vương yên lặng đứng ở trong đám người, tựa hồ việc không liên quan đến mình...!

Xoạt!

Mọi người quá sợ hãi, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Tần Tử.

“Cái gì, hắn muốn khiêu chiến tiểu tử? !”

“Quả thực cuồng vọng!”

“Hừ, hắn cho là hắn là ai, còn muốn vượt cấp khiêu chiến cường giả Chuẩn Đế, thật sự cho rằng người khác đều là bao cỏ sao!”

“Tiểu tử vốn là thiên phú tuyệt luân, tại cảnh giới Hoàng Giả lúc liền kinh diễm vô cùng, bây giờ càng là tấn thăng Chuẩn Đế, há lại cho hắn làm càn?”

Những người này rất phần nộ.

Mà tiểu Bằng Vương bị khiêu chiến, lại biểu hiện được rất bình tĩnh.

Hắn chậm rãi nhìn về phía Tần Tử, tròng mắt màu vàng óng lộ ra có chút lạnh lùng, giống như thiên thần nhìn xuống sâu kiến, thản nhiên nói:

“Người vốn là thiên kiêu, cần gì tự rước lấy nhục?”

Chương 403: Thu Hoạch Điểm Giá Trị Gọi Cha

Chương 403. Thu Hoạch Điểm Giá Trị Gọi Cha

Tự rước lấy nhục!

Bốn chữ thật đơn giản, chính là thái độ tiểu Bằng Vương đối với Tần Tử, tại trong lòng hắn, Tần Tử còn chưa xứng khiêu chiến hắn.

Hắn thừa nhận, người này thiên phú rất cao, thậm chí dưới tình huống cùng cảnh giới, so với hắn còn muốn cường đại hơn.

Nhưng là.

Bọn hắn cũng không phải là cùng cảnh giới!

Người này mặc dù kinh điểm, nhưng là mưu toan vượt qua gianh giới giữa Giới Hoàng cùng Chuẩn Đế để khiêu chiến hắn, vẫn lộ ra có chút buồn cười như cũ.

Thật giống như.

Người tiểu học thi max điểm, rất lợi hại, thời điểm ta tiểu học chỉ có thể thi tám mươi điểm, nhưng thời điểm khi ta đã là học sinh cấp ba, ta cũng không cảm thấy người có bao nhiêu lợi hại, dù sao... Người chỉ là cái học sinh tiểu học mà thôi.

Người thật sự thiên phú siêu quần.

Nhưng là... Còn quá non!

Mà Tần Tử nghe lời này, cũng không có tức giận, mà là chế giễu lại nói:

“Vốn là đại bàng, cần gì giả rùa đen rút đầu?”

“Người nói cái gì!”

Trong mắt Tiểu Bằng Vương bắn ra lăng lệ chi quang, hắn vốn định thả người này một đường, nghĩ không ra người này không biết tốt xấu như thế!

“Muốn đánh liền đánh, không dám đánh liền đứng tại nơi đó nói chuyện, tỏ vẻ cái gì chứ? Ngươi cho rằng ta chưa thấy qua Chuẩn Đế?”

Tần Tử cười nhạo nói.

Lập tức, trên mặt tiểu Bằng Vương có chút nhịn không được rồi, nguyên bản hắn là lấy một loại tư thái siêu nhiên đứng nhìn chuyện này.

Cũng chính là tục ngữ nói “Giả cao thủ”.

Thế nhưng là bây giờ, người này đổ ập xuống mắng hắn một trận, hình tượng siêu nhiên không nhuốm bụi trần của hắn, lập tức trở nên ướt sũng giống như chuột lột.

“Tốt! Ngươi đã không biết trời cao đất rộng như thế, vậy hôm nay ta cũng không ngại để ngươi biết, khiêm tốn là như thế nào!”

Tiểu Bằng Vương hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía Tần Xuyên, nói ra:

“Nếu là ta đã thương hắn, tiền bồi hắn là sẽ không trách tội ta chứ?”

“Tự nhiên sẽ không.”

Tần Xuyên cười tủm tỉm nói.

Hắn trong lòng tại tính toán giá cả cái tiểu Bằng Vương này ——tu vì Chuẩn Đế, con trai Kim Bằng vương, ít nhất phải giá trị cái bảy, tám ngàn đi!

“Vẫn bồi liền, cả gan!”

Tiểu Bằng Vương quanh thân bắn ra kim quang, vậy mà hóa thành một đầu Kim Sí Đại Bằng Điều, hướng phía chiến đài gào thét mà đi.

“Hoa —— “

Đại bàng một ngày nổi lên cùng gió, lên chín vạn dặm như điều gặp gió, kim quang đầy trời, tựa hồ muốn bao phủ toàn

bộ chiến đài.

“Giết! ! !”

Tần Tử cảm thụ được cỗ uy áp Chuẩn Đế kia, quanh thân nhiệt huyết sôi trào, bên ngoài cơ thể bốc cháy lên lửa cháy hùng hực, vọt thẳng giết qua.

“Ầm! Ầm! Ầm! !”

Hắn lấy huyết nhục chi khu, cùng Kim Sí Đại Bằng to lớn kia đối cứng tại trên bầu trời, va chạm ra từng đạo sóng xung kích.

Các loại pháp tắc hóa thành sắc thái lộng lẫy, dung đưa tại trên bầu trời, vô số phù văn vẩy ra ra ngoài giống như bột nước.

Tràng diện rung động lòng người.

“Cái này sao có thể!”

“Nhục thân của hắn vậy mà có thể cùng tiểu tổ so sánh! Tiểu tổ thể nhưng là huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điều tinh khiết nhất a!”

“Mà lại hắn chỉ là Giới Hoàng, vậy mà có thể đối cứng tiểu tổ cảnh giới Chuẩn Đế, đây quả thực...”

Đám thanh niên Kim Bằng lĩnh đều rung động và càng thêm nghĩ loloajnnngay cả Kim Bằng vương, cũng đều chấn kinh.

Hắn rất rõ ràng thiên phú nhi tử hắn, lúc này cao hơn một cái cảnh giới, vậy mà không thể lập tức cảm xuống cái tiểu tử này.

Cái tiểu tử này là có bao nhiêu nghịch thiên?

“Kim vũ liệt thiên!”

Lúc này, tiểu Bằng Vương nổi giận gầm lên một tiếng, hai cái cánh đột nhiên khép lại, sau đó lại đột nhiên mở ra.

Lập tức, vô tận kim quang hội tụ tại phía trước nó, hóa thành đại lượng lông vũ kim sắc hướng phía Tần Tử bao phủ tới.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Không khí bị xuyên thủng, phát ra từng đợt âm bạo, thậm chí cả không gian đều xuất hiện vết cắt tinh mịn, nhìn thấy mà giật mình.

” Phong mang thật là đáng sợ!”

Khóe mắt Tần Tử hơi nhảy, cổ Phong Mang chi lực này, cho dù là cách xa như vậy, đều để hấn run sợ không hiểu.

Không hổ là thiên kiêu Chuẩn Đế cảnh!

Nhưng mà, hấn cũng không có phòng ngự, bởi vì hấn một mực tin tưởng, công kích chính là phòng ngự tốt nhất.

“Long Phượng kiếp!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, lập tức, một đầu chân long cùng một con phượng hoàng từ trong cơ thể hấn xoay quanh mà ra, xoay quanh một vòng tại đỉnh đầu hấn, sau đó lại đột nhiên tiến vào trong cơ thể của hấn, để quanh người hấn quang mang đại tác, tóc dài bay lên!

“Oanh —— “

Một đạo kim hồng sắc quyền quang phá không mà ra, tôi không lập hủ đem lông vũ kim sắc đầy trời kia xé mở, sau đó tiếp tục hướng phía tiểu Bằng Vương đánh tới.

“Kim Bằng Bất Diệt thân!”

Hai cánh Tiểu Bằng Vương lần nữa khép lại, đem mình bao phủ, đồng thời bên ngoài cơ thể xuất hiện một đạo vòng bảo hộ từ vô số hình thoi kim sắc tạo thành.

“Oanh!”

Nhưng mà, một quyền kia gào thét mà đến, vòng bảo hộ nhìn như vô kiên bất tồi lại trong khoảnh khắc sụp đổ, mà quyền quang cũng nổ tung, lực xung kích còn lại giống như thủy triều, đâm vào trên thân tiểu Bằng Vương.

“Đông —— “

Tiểu Bằng Vương hướng về sau trượt mười mấy mét, mở rộng ra hai cánh, đồng thời còn thấy mấy cái lông vũ kim sắc rơi xuống, xoay quanh tại không trung.

Mà lúc này, Tần Tử đã xông lại.

“Giết! !”

Thân thể của hấn nghiêng về phía trước, hai bên thân thể đều là ánh sáng màu vàng và thanh âm của gió, cả người hấn như biến thành kim quang không ngừng hướng lao về phía trước.

Loại tốc độ này, siêu việt cả ánh sáng!

” một trảo Xé Trời!”

Con người Tiểu Bàng Vương kịch liệt co vào, song trảo to lớn kia hiện ra ánh sáng kim loại, hướng phía trước chộp tới.

Nhưng mà, cái kim quang kia đạo nhanh đến cực hạn, trực tiếp từ khe hở ở giữa hai đạo móng vuốt gào thét mà qua, đâm vào hần trên thân.

“Oanh —— “

Cái va chạm này, giống như thiên băng địa liệt.

Ngực Tiểu Bàng Vương có lông vũ cứng rắn như hoàng kim, nhưng trong khoảnh khắc toàn bộ đứt gãy, sau đó xương ngực cứng rắn bị cắt ra, trực tiếp lõm vào, đại lượng máu tươi nhận đè ép, từ trong miệng cuồn cuộn phun mà ra.

Chương 404: Thu Hoạch Điểm Giá Trị Gọi Cha, Tái Tạo Thân Thể

Chương 404. Thu Hoạch Điểm Giá Trị Gọi Cha, Tái Tạo Thân Thể

“A —— “

Một tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ trong miệng phát ra, hần phun máu tươi tung toé bay rót ra ngoài, đồng thời tại trên đường bay ngược cũng hóa thành hình người.

Vì cái gì hóa thành hình người?

Bởi vì hình thể nhỏ, giảm bớt có thể hao tổn!

“Tiểu tổ!”

“Cửu thập cửu thúc!”

“Cửu thập cửu gia gia!”

Đám thanh niên Kim Bằng lĩnh quá sợ hãi, sau đó cấp tốc đăng không mà lên, đem tiểu Bằng Vương bay ngược tiếp được.

“Liên điểm ấy thực lực, còn tại trước mặt ta cáo mượn oai hùm, đến cùng là ai tự rước lấy nhục?”

Tần Tử sừng sững tại trên chiến đài, tay áo bông bênh, khinh miệt nhìn xuống tiểu Bằng Vương trọng thương.

“Ngươi, ngươi... Phốc!”

Tiểu Bằng Vương chỉ vào Tần Tử, sắc mặt lúc thì đỏ lúc thì trắng, sau đó lại lần phun ra một ngụm máu, đã hôn mê.

“Ha ha.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, hắn đã nhìn ra, người này nhìn như là lửa giận công tâm, nhưng thật ra là vì trốn tránh khó xử lúc này.

Cũng chính là chủ động hôn mê.

Dù sao một chiêu này, hắn cũng dùng qua.

“Đinh! Nhi tử ngài mặt tuyệt thế thiên kiều tiểu Bằng Vương cảnh giới Chuẩn Đế, tự động nạp tiền 8000 điểm giá trị gọi cha.”

“Đinh! Số dư giá trị gọi cha của ngài hiện tại còn lại là: 13000 điểm!”

Thanh âm hệ thống, vang lên tại trong đầu Tần Xuyên.

Lập tức, tâm tình của hắn tốt đẹp, sau đó cười tủm tỉm nhìn về phía Kim Bằng vương, hỏi:

“Kim Bằng vương, lần này, xem như ta thắng chứ?”

Da mặt Kim Bằng vương co quắp mấy lần.

Mặc dù hắn vốn là không nghĩ thắng, thậm chí thắng cũng dự định dâng ra Cửu Thái Thái Tuế, nhưng là nhi tử thụ thương, để hắn trong lòng có chút không thoải mái.

Nhi tử bị đánh mặt.

Đau nhức tại trên mặt hắc, cũng đau nhức tại bên trên tâm hắc.

Loại này thời điểm, còn muốn giao ra hắc bảo bối cứu sắc Thái Tuế, cái này khiến hắc trong lòng rất biệt khuất, thậm chí muốn bộc phát.

Hắc thân là một trong thú tộc thập đại vương giả, cường giả cực cảnh, từ trước đến nay cao cao tại thượng, chưa từng nhận qua ủy khuất như vậy?

Nhưng cuối cùng, tình thế còn mạnh hơn người.

Hắc ngăn chặn phiền não trong lòng, trầm giọng nói ra:

“Lần này là ta thua, ta có chơi có chịu, thứ này, người cầm đi đi!”

Xoạt!

Nói xong, tay phải hắc vung lên, một đoàn sắc thái lỏng lẻo trong suốt vật thể liền xuất hiện tại không trung, giống như thạch.

Hương thơm xông vào mũi, sinh cơ bừng bừng.

“Đa tạ.”

Tần Xuyên nhận lấy cứu sắc Thái Tuế, trên mặt lộ ra nụ cười hiền hòa, chấp tay nói ra:

“Vậy chúng ta liền đi trước, về phần hôm nay chuyện phát sinh nơi này, còn hi vọng Kim Bằng vương đừng rêu rao ra ngoài.”

“Yên tâm đi!”

Kim Bằng vương mặt đen lên, khóe miệng co giật nói —— chuyện mất mặt như thế, ta khờ mới lộ ra ra ngoài!

Tần Xuyên thấy thế, hài lòng gật đầu, sau đó mang theo Tần Tử phá không mà đi.

Đi đánh cướp mục tiêu kế tiếp.

Chỉ cần chuyện nơi đây không truyền ra ngoài, như vậy những người khác liền không biết Tần Tử cường đại, liền sẽ tiếp tục trang bức, sau đó bị Tần Tử đánh mặt.

Mà hắc lựa chọn mấy cái này mục tiêu, đều có thiên kiều tuyệt thế cảnh giới Chuẩn Đế, chỉ cần hắc động tác rất nhanh, lợi

dụng ưu thế tin tức không đối xứng, lại làm cái mấy vạn điểm giá trị gọi cha không thành vấn đề.

Mà có đầy đủ giá trị gọi cha, hẳn liền có thể làm rất nhiều chuyện, lấy tu vi hẳn bây giờ, hoàn toàn có thể hóa thân hắc thủ phía sau màn...

Rất nhanh, hai tháng trôi qua.

Trong hai tháng này, Tần Xuyên mang theo Tần Tử, các cường giả trên danh sách đều bãi phỏng một lần.

Mà những cường giả này tại khi nhìn thấy Tần Xuyên, về sau thái độ đều cùng Kim Bằng vương giống nhau —— trong lòng rất sợ, nhưng là mặt ngoài lại không kiêu ngạo không tự ti.

Mà Tần Xuyên lại hết sức phối hợp cho bọn hắn mặt mũi cực lớn, kết quả là, từng tràng đánh cược nhìn như lực lượng ngang nhau lại bắt đầu.

Thiên kiêu trong nhà những cực cảnh cường giả này, đều là yêu nghiệt thiên kiêu đứng đầu nhất Cửu Thương giới, phong hoa tuyệt đại, trong lòng có khí khái vô địch!

Lại tăng thêm tu vi cao hơn so Tần Tử, tự nhiên là sinh ra một loại cảm giác nhìn xuống, kết quả là... Bọn hắn đều bước theo gót tiểu Bằng Vương.

Cứ như vậy.

Tần Xuyên sạch kiếm hơn 65,000 giá trị gọi cha, số dư còn lại giá trị gọi cha, đạt đến kinh khủng, tám vạn!

Mà lại, vật liệu cần có phục sinh nữ tử tóc vàng, cũng đều góp đủ.

“Oanh!”

Một chỗ đỉnh núi cương vực nhân tộc, một vệt kim quang phóng lên tận trời, tựa hồ đem trời đều đâm xuyên.

“Oanh long long!”

Sau đó, đại lượng mây đen từ bốn phương tám hướng tụ đến, lôi long xuyên qua bên trong mây đen, dựng dựng ra khí tức kinh khủng.

Đây là thiên nô thần phạt!

Muốn hủy diệt người nghịch thiên.

Chỉ thấy bên trong cái cột sáng kim sắc kia, một đạo thân thể hoàn mỹ, lơ lửng không có chút nào che giấu, mái tóc dài rủ xuống vàng óng giống như tơ lụa, đem bộ vị máu thân thể chót che khuất, như ẩn như hiện, làm cho người mơ màng.

“Thành công!”

Tần Tử mắt không chớp nhìn chăm chăm thân thể nữ tử hoàn mỹ kia, đỏ bừng cả khuôn mặt, hưng phấn hết lớn.

“Còn không có.”

Khuôn mặt Tần Xuyên nghiêm trọng nhìn lên lôi vân bên trong bầu trời, trầm giọng nói ra:

“Ta dùng rất nhiều thế gian hiếm thấy kỳ trân vì nàng tái tạo thân thể, cái thân thể này vô cùng nghịch thiên, thậm chí viễn siêu thần thể, lại tăng thêm nàng vốn là sau khi chết phục sinh, nghịch chuyển âm dương, cho nên... Lão thiên không cho phép.”

“Ngài là nói thiên kiếp đỉnh đầu? Chẳng lẽ ngài còn không cách nào ngăn cản thiên kiếp sao?”

Tần Tử sắc mặt đại biến.

Tần Xuyên trầm giọng nói ra:

“Thiên địa ý chí, không phải người có thể ngăn cản, ta có thể đánh nát lôi vân đỉnh đầu, nhưng là lão thiên tự nhiên còn có cái biện pháp khác đối phó sư phụ ngươi, tránh là tránh không xong, chỉ có thể cường ngạnh vượt qua.”

“Vậy sư phụ... nàng gánh vác được sao?”

Tần Tử có chút lo lắng.

“Ha ha, ngươi cũng không nên xem thường sư phụ ngươi, nàng cũng không phải người bình thường a, nàng thể nhưng là Chuẩn Đế hơn một ngàn tuổi...”

Tần Xuyên ý vị thâm trường nói.

“Cái này... Rất lợi hại phải không?”

Tần Tử trên mặt lộ ra vẻ chần chờ, bởi vì hắn đột nhiên nhớ tới, trước đây không lâu đánh bại những cái thiên kiêu kia, đều

là trước trăm tuổi liền đột phá Chuẩn Đế chi cảnh, một ngàn tuổi Chuẩn Đế, tựa hồ... Không phải rất lợi hại a?

Chương 405: Thủy Kinh Nhu Cầu Cứu

Chương 405. Thủy Kinh Nhu Cầu Cứu

Tần Xuyên cười nói ra:

” Võ Đế bình thường, đều là tại trước năm trăm tuổi đó đột phá Võ Đế, cũng chính là cái gọi là thể như chẻ tre, bằng vào đại thể thẳng tiến không lùi, hát vang tiến mạnh, cường thể thành đế!”

“Mà nếu như trước năm trăm tuổi đó không cách nào đột phá Võ Đế chi cảnh, kia hơn phân nửa là thiên phú không đủ, cũng liền không có hi vọng đột phá.”

“Nhưng là người nhìn sư phụ người xem, giống như là thiên phú rất kém cỏi sao? Nàng thể nhưng là thiên nữ Dạ Đế thể gia.”

Tần Tử đột nhiên nhớ tới!

Trước đó thời điểm tại di chỉ Dạ Đế, sư phụ đối với vị Võ Đế tuổi trẻ kia mười phần xem thường, thậm chí nói đúng là phế vật, còn nói cái đã từng ép tới đối phương không ngẩng đầu được lên, mà đối phương cũng không có phủ nhận.

Dạng này nhìn tới.

Thiên phú sư phụ hẳn tuyệt không có khả năng bình thường, thậm chí rất kinh diễm.

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Kỳ thật muốn đột phá Võ Đế, có hai loại đường tắt, một là thể như chẻ tre, hai là súc thể trùng thiên, mà sư phụ người, đi

chính là con đường thứ hai, cũng là một con đường cường đại.”

“Con đường này, tại cảnh giới Chuẩn Đế tích lũy càng sâu, như vậy sau khi đột phá Võ Đế, liền sẽ càng thông suốt.”

“Theo ta được biết, phạm là người có tư cách xung kích Võ Đế chi cảnh, có rất ít người có thể áp chế đến một ngàn năm, phần lớn người đều là giữa đường liền không nín được, giải tỏa cổ thể kia.”

Tần Xuyên dừng một chút, như có thâm ý nói:

“Điểm này, liền cùng người thường xuyên trốn ở bên trong gian phòng vụng trộm làm sự tình.”

Xoạt!

Lập tức, Tần Tử mặt mo đỏ bừng.

“Cha, ngài đang nói cái gì, ta... Ta nghe không hiểu.”

Tính tử vong xã hội kéo tới chỗ Tần bé heo, hấn làm bộ mình cái gì cũng không biết.

Tần Xuyên cười không nói.

Tần Tử mặt mo càng đỏ, sau đó đột nhiên nói sang chuyện khác:

“Cho nên nói, sự phụ kỳ thật rất lợi hại? !”

“Nàng vốn là rất lợi hại, chỉ là trước đó không có thân thể, cho nên không cách nào phát huy ra thực lực nên có mà thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Oanh long long!”

Cái thời điểm này, lôi vân hoàn tất tập kết trên bầu trời, từng đạo lôi đình phô thiên cái địa rơi xuống, lôi quang chiếu rọi chân trời.

“Hoa nở bất diệt!”

Một đạo khê kê tiếng vang lên, lập tức, bên trong vô tận lôi quang kia, vậy mà bắt đầu tách ra từng đoá từng đoá hoa tươi.

Những đoá hoa này.

Tựa hồ từ trong sấm sét mọc ra, cắm rễ tại trong sấm sét, hấp thu chất dinh dưỡng lôi điện, sau đó để lôi điện khô héo!

“Ong ong ong!”

Những đóa hoa này cấp tốc lan tràn giống như virus, càng ngày càng nhiều, thậm chí lấy từng đạo cột sáng lôi điện leo trèo mà lên, tiến vào bên trong lôi vân, sau đó trong lôi vân cũng tách ra từng đạo đóa hoa.

“Ngang! Ngang! Ngang!”

Thanh âm gầm thét từ bên trong lôi vân vang lên, có lôi long to lớn quay cuồng lên, lập tức lôi điện mãnh liệt như bọt nước.

Trong đó có rất nhiều đóa hóa nổ tung.

“Dạ Đế phạt thiên!”

Nữ tử tóc vàng gầm nhẹ một tiếng, sau lưng tách ra một đôi cánh chim màu vàng kim, sau đó trực tiếp xông vào bên trong lôi vân.

“Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!”

Bên trong lôi vân phát sinh bạo tạc to lớn, quang mang tung hoành, có quang nhận to lớn thỉnh thoảng bay ra, chặt đứt sơn hà!

Hồi lâu sau.

Thanh âm Lôi long gào thét vang lên, vừa mới bắt đầu rất cao vút, sau đó liền trở nên suy yếu bắt đầu, thật giống như phát triển mạnh mẽ.

Rốt cục, lôi vân tán đi.

Dạ Lăng Sương người mặc váy áo màu trắng nhẹ nhàng, chậm rãi bay xuống tại trước hai người Tần Xuyên, như Lăng Ba tiên tử.

“Su phụ, ngươi khôi phục nhục thân, quá tốt rồi!”

Tần Tử một mặt hưng phấn vọt tới, chuẩn bị đem mặt mình vùi sâu vào ngực su phụ.

Nhưng mà.

Dạ Lăng Sương chỉ là duỗi ra một ngón tay thon dài trắng nõn, chống đỡ trán hắn, liền để hắn không cách nào tiến thêm, chỉ

có hai tay đang vùng vẫy giống như bơi chó.

“Tần đại ca, cảm ơn người.”

Nàng ôn nhu cười một tiếng đối với Tần Xuyên, mặt mày như vẽ, trong con ngươi thanh tịnh hình như có thủy quang liễm diễm.

“Không cần khách khí, đây là sự tình ta trước kia đáp ứng người, nhiều năm như vậy, cũng nên thực hiện.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Gương mặt xinh đẹp của Dạ Lăng Sương ửng đỏ cúi đầu xuống.

Mà Tần Tử gian khổ muốn vùi đầu nhưng không được, nhìn thấy một màn này, thì là thở dài nói:

“Ai, các người ở cùng một chỗ rất hợp.”

“Nói mò gì!”

Dạ Lăng Sương hung hăng trừng Tần Tử một chút, sau đó lại lặng lẽ nhìn Tần Xuyên một chút.

Nhưng là Tần Xuyên mặt không biểu tình, tựa hồ không nghe thấy, trong lòng nàng có chút diễm thất lạc.

“Là đạo hữu phương nào ở đây độ kiếp!”

Mà cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm từ phương xa vang lên, sau đó, một đạo trường hồng cấp tốc phá không mà tới.

Uy áp ngập trời!

Đây là một vị Võ Đế.

“Lăn.”

Tần Xuyên nhàn nhạt nói một câu, sau đó, thuộc về khí thế cực cảnh trực tiếp nghiền ép tới.

“Phốc! A!”

Người kia hét thảm một tiếng, sau đó hoảng sợ vô cùng, hoảng sợ hướng phía phương xa bỏ chạy mà đi.

Bình thường mà nói, nhìn thấy người khác đang độ kiếp, còn chạy tới, đều là đến thừa dịp lửa đánh cướp.

Bởi vì độ kiếp chỉ có thể tự mình vượt qua, người khác là không có biện pháp hỗ trợ.

“Kỳ thật để hắn tới cũng không sao, ta cũng đúng lúc muốn nhìn một chút, mình đạt đến cấp độ cái gì.”

Dạ Lăng Sương khẽ cười nói, nhưng mà trên trán kia, có mấy sợi sương lạnh, phong mang ẩn hiện!

Nàng, đã đột phá Võ Đế chi cảnh!

“Ong ong ong!”

Mà liền tại cái thời điểm này, Tần Tử đột nhiên lấy ra một khối ngọc phù đưa tin, hắn nhìn một chút, mừng rỡ kêu lên.

“Là Khinh Nhu sư muội!”

Chương 406: Đến Cứu Thủy Khinh Nhu

Chương 406. Đến Cứu Thủy Khinh Nhu

Từ khi Tử Vân vực luân hãm, Thủy Khinh Nhu liền biến mất, không biết bị ngẫu nhiên truyền tống trận dẫn tới nơi nào.

Bây giờ, rốt cục có tin tức.

Đây đối với Tần Xuyên mà nói, không có trọng yếu chút nào, nhưng là đối Tần Tử mà nói, lại là tương đối quan trọng.

Dù sao, mùa xuân tới, vạn vật khôi phục, lại đến mùa giao phối, không khí trong núi rừng tràn ngập khí tức hormone...

“Nàng thế nào?”

Tần Xuyên hỏi.

Tần Tử nhìn kỹ một chút cái đạo tin tức kia, sau đó sắc mặt trở nên tái nhợt, cả kinh kêu lên:

“Nàng nói, nàng bị vây ở một bên trên hòn đảo đen nhánh xung quanh tràn đầy nham tương, bên trên hòn đảo kia tràn ngập năng lượng thần bí, để nàng không cách nào phi hành, mà lại nham tương đã nhanh sắp bị bao phủ hòn đảo!”

Hắn kinh hoảng nhìn về phía Tần Xuyên, giống như bắt lấy cây cỏ cứu mạng, hỏi: “Cha, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ a! !”

Tần Xuyên nhíu mày.

Tay phải hắn đưa tay vuốt cái cằm, suy tư nói:

” Chung quanh hòn đảo đều là nham tương đen nhánh... Cửu Thương giới có dạng này địa phương sao?”

Kỳ thật đối với phân bố địa lý Cửu Thương giới, hắn vẫn không tính hiểu rất rõ, chỉ có thể nói biết cái đại khái.

“Ta biết là nơi nào!”

Cái thời điểm này, Dạ Lăng Sương đột nhiên nói ra:

“Tại biên giới tây bộ nhân tộc cương vực, có một biển nham tương, bên trong có rất nhiều quái đảo màu đen, Thủy Khinh Nhu hắn là bị vây ở trên một cái quái đảo trong đó.”

“Sư phụ, mau dẫn chúng ta đi!”

Tần Tử vội vàng nói.

Dạ Lăng Sương lại là do dự một chút, trầm giọng nói ra:

“Cái địa phương kia rất bất thường, liền xem như Võ Đế cũng không dám tùy tiện đặt chân, mà lại phía dưới nham tương, có quái vật kinh khủng không biết hình dáng.”

“Không có việc gì, có cha ở đây, cha thế nhưng là cường giả phía trên Võ Đế, đối phó quái vật cũng dư xài.”

Tần Tử vô cùng lo lắng nói.

Trạng thái của hắn bây giờ giống loại tinh trùng lên não, cái gì cũng đều không quan tâm, trong mắt chỉ có muội tử, muội tử, muội tử!

“Thế nhưng là, địa phương kia, ngay cả Cầm Long võ đế cùng Thôn Nhật đại đế, cũng không dám tùy tiện tiến vào, cái này...”

Dạ Lăng Sương còn đang do dự, trong lòng tại nàng, an nguy Tần Xuyên trọng yếu hơn xa so với Thủy Khinh Nhu, nàng tự nhiên là không hi vọng Tần Xuyên đi mạo hiểm.

“Đi thôi, cứu người quan trọng.”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Nếu là nữ nhân tiện nghi nhi tử thích, hẳn lại có thể nào thấy chết không cứu? Nếu là như thế, về sau hẳn hổ nhi tử sao có thể yên tâm thoải mái?

“Thế nhưng là...”

“Dẫn đường đi.”

Dạ Lăng Sương còn muốn nói điều gì, nhưng mà Tần Xuyên ngữ khí kiên quyết, chêm đinh chặt sắt, thế là, nàng cũng không còn phản đối.

“Bên này.”

Nàng ngoan ngoãn chỉ đường, sau đó trên thân Tần Xuyên tản mát ra một cỗ quang mang, lôi cuốn lấy nàng cùng Tần Tử bay về phía phương xa.

Xoạt!

Tốc độ của bọn hắn quá nhanh, phảng phất như Đẩu Chuyển Tinh Di, thậm chí nhìn lại trái phải, đều là một mảnh hắc ám.

Bởi vì ngay cả tốc độ ánh sáng, đều hoàn toàn truy không lên bọn hắn, ánh sáng còn chưa kịp biến đổi, bọn hắn liền đã bay xa.

Cực cảnh cường giả, khủng bố như vậy!

Không biết qua bao lâu, có lẽ là lấy nháy mắt, có lẽ là thật lâu, bởi vì tốc độ quá nhanh, để thời gian đều bóp méo.

Rốt cục, ba người đi tới biển dung nham kia.

“Rầm rầm!”

Nham tương Xích hồng, cuộn cuộn giống như nước biển, thậm chí sóng lớn dâng lên cao mấy trăm thước, giống như dãy núi đang chậm rãi nhúc nhích.

“Ông!”

Một cỗ thần niệm khổng lồ, từ mi tâm Tần Xuyên tản ra, tại trên không của biển dung nham khuếch tán ra.

Thần niệm của hắn khổng lồ như thế nào?

Tối thiểu có thể bao phủ mười cái Tử Vân vực, mà cái biển dung nham này, nhiều nhất lớn bằng nửa cái Tử Vân vực.

Nhưng mà, thần niệm hắn lại không có thể lập tức đem biển dung nham bao phủ, bởi vì, hắn gặp một loại trở ngại nào đó.

Kia là một cỗ lực lượng vô hình, giống như thủy ngân lưu động tại trong không khí, tựa hồ để không khí đều trở nên sền sệt.

“Hừ, tà khí lui tán!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, thần niệm chi lực đột nhiên bốc cháy lên, phóng xuất ra uy năng không có gì sánh kịp.

“Phốc phốc phốc!”

Trong không khí phát ra bạo tạc liên tiếp, sau đó, cỗ năng lượng thần bí kia nhận đè ép, nhao nhao lui về phía dưới nham tương.

Bọn chúng đến từ i mặt dưới nham tương!

Nhưng mà Tần Xuyên cũng lười tìm tòi nghiên cứu những này, thần niệm hắn cấp tốc đem mảnh biển dung nham này bao phủ, sau đó lông mày của hắn nhíu lại.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử lập tức khản trương lên.

“Thủy Khinh Nhu không tại nơi này.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Sao lại thế!”

Tần Tử sắc mặt tái đi, hoảng sợ lắm bậm nói:

“Hắn là... Hắn là nàng đã...”

Phóng tầm mắt nhìn tới, biển dung nham mênh mông kia, phảng phất có thể thôn phệ hết thảy.

“Không đúng, phía dưới nham tương có khí tức của nàng!”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên mắt sáng lên, sau đó nghiêm túc nói:

“Các người đứng tại nơi này không cần đi lại, ta đi xuống xem một chút.”

“Oanh!”

Nói xong, quanh người hắn nổ rộ quang huy, giống như một viên mặt trời, một đầu đâm vào bên trong biển dung nham.

Tần Tử cũng muốn đi cùng, lại bị Dạ Lăng Sương kéo lại, nàng nghiêm túc nói ra:

“Cái này cũng không là nham tương bình thường, Võ Đế đều gánh không được, mà lại phía dưới còn có quái vật, chúng ta đi chỉ có thể cản trở.”

Tần Tử nghe vậy, chỉ có thể coi như thôi.

Mà phía dưới nham tương, Tần Xuyên lần theo khí tức Thủy Khinh Nhu cấp tốc chìm xuống, mà nham tương chung quanh đều bị quang mang bên ngoài cơ thể hắn gạt ra.

“Nàng tu vi thấp như vậy, là thế nào xuống đến sâu như vậy? Hắn là rơi vào nham tương nháy mắt, liền hồi phi yên diệt a.”

Tần Xuyên trong lòng hơi nghi hoặc một chút.

Cái lực lượng hủy diệt cùng nhiệt độ cao trong nham tương này, coi như là Võ Đế bình thường đều không thể tiếp nhận.

Có thể, trên thân Thủy Khinh Nhu có bảo vật gì ghê gớm đi —— trước mắt cũng chỉ có thể nghĩ như vậy.

Chương 407: Dính Kế Diệu Hồ Ly Sơn

Chương 407. Dính Kế Diệu Hồ Ly Sơn

Cái biển dung nham này rất sâu.

Tần Xuyên trầm xuống đại khái mười vạn trượng, về sau rốt cuộc tìm được đầu nguồn tản mát ra khí tức kia, rõ ràng là... Một bộ y phục!

Bộ y phục này bị một đạo chùm sáng xích hồng bao vây lấy, giống như một viên trân châu to lớn, lẳng lẳng chìm ở biển dung nham dưới đáy.

“Không được!”

Tần Xuyên sắc mặt biến hóa, cơ hồ nháy mắt, hắn liền biết trúng kế, cấp tốc hướng phía trên bay đi.

“Rống —— “

Mà lúc này, một cái miệng đầy máu me, từ phía trước cắn tới, mùi hôi thối của lưu huỳnh, nương theo lấy cuồng bạo chi khí mãnh liệt mà tới.

“Hừ!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, một quyền đánh về phía trước.

“Oanh! !”

Lực lượng hủy diệt cuồng bạo vô cùng bộc phát, cùng cái miệng máu me kia đụng vào nhau, trong khoảnh khắc, nham tương phương viên mấy vạn mét hoàn toàn bị đặng không, quy về hư vô, tại phía dưới biển dung nham hình thành một mảnh khu vực chân không.

Mà mặt ngoài biển dung nham đến cùng tạo thành kinh đào hải lăng như thế nào, vậy liền không được biết rồi, có lẽ, toàn bộ biển dung nham đều bị lật ngược!

“Soạt!”

Mà lúc này, một đạo xích hồng lân giáp cự trảo, từ trên xuống dưới đập mà xuống, cỗ lực lượng kinh khủng kia, tựa hồ muốn đem trời đều xé mở!

“Đông!”

Chân phải Tần Xuyên đột nhiên hướng đáy biển đập mạnh, toàn bộ biển dung nham đều tựa hồ bị chấn lên hai thốn, hai tay hắn nâng lên, sau đó chậm rãi khép lại, một đạo trường

mâu kim sắc lên đỉnh đầu ngưng tụ thành hình, sau đó đột nhiên bắn ra.

“Huu! Phốc!”

Kim sắc trường mâu không gì không phá, vậy mà trực tiếp đem cự trảo lân giáp kia xuyên thủng, mà thân thể của hắn, cũng theo cái trường mâu kim sắc kia từ vết thương cự trảo lân giáp xuyên thấu mà qua, một đường hướng lên, vọt thẳng ra đáy biển!

“Rống! !”

Quái vật kia tại phía dưới biển dung nham phát ra gào thét phần nộ, lập tức sóng lớn ngập trời, thân thể nó cao lớn tựa hồ muốn tuôn ra biển dung nham.

“Trấn cho ta!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, thoát ly biển dung nham quỷ dị, về sau hắn lực lượng bạo tăng, lật tay liền ngưng tụ ra một mảnh đại lục, trấn áp mà xuống.

“Oanh long!”

“Rống! !”

Cự thú lân giáp kia bị trấn trở về đáy biển nham tương, sóng lớn nham tương ngập trời bắn tung tóe mà lên, tựa hồ muốn đem thiên khung đều bao phủ.

Mà lúc này.

Tần Xuyên nhíu mày, biểu lộ có chút nghiêm trọng, bởi vì hắn phát hiện... Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương không thấy.

Trên thực tế, nháy mắt khi nhìn đến món quần áo kia, hắn liền đoán được sẽ có kết quả như vậy.

Bọn hắn bị gài bẫy.

Đối phương rõ ràng chính là có chuẩn bị mà đến a!

“Rốt cuộc là người nào?”

Tần Xuyên ánh mắt híp lại, tâm tư thay đổi thật nhanh.

” Tình huống như bây giờ, bắt đầu tại Thủy Khinh Nhu đưa tin, như vậy liền có hai loại khả năng.”

“Nếu như là người khác cướp đi ngọc phù đưa tin của nàng, dẫn dụ chúng ta tới, đó chính là có người chuyên môn tại hại chúng ta, mà lại từ tình huống trước mắt nhìn, là một vị, thậm chí là mấy vị cường giả cực cảnh.”

“Ta cùng Tần Tử khoảng thời gian này đắc tội cực cảnh cường giả hơi nhiều, bọn hắn muốn lộng chết Tần Tử, cũng rất bình thường.”

“Đương nhiên, còn có một loại tình huống khác!”

“Nếu như ngọc phù đưa tin của Thủy Khinh Nhu không có bị cướp, kia là tin cầu cứu nàng phát ra, như vậy rất có thể nàng không chỉ phát ra cho một người.”

“Nói cách khác, có thể là có người khác chạy tới cứu nàng, đồng thời tại sau khi cứu được nàng, thuận tiện hộ chúng ta một cái...”

Nếu là như vậy.

Hắn ngược lại là đột nhiên nghĩ đến một người.

Từ tác phong tàn nhẫn của người kia cho tới nay, làm ra loại sự tình này cũng không phải là không có khả năng, mà lại từ góc độ khoa học nhìn, hắn cũng có đầy đủ động cơ chơi chết Tần Tử, một khi nắm lấy cơ hội, tuyệt sẽ không nương tay.

Nhưng vấn đề là...

Người kia thực lực không có khả năng khoa trương như thế đi!

Lấy thiên phú Tần Tử, bây giờ cũng mới Giới Hoàng đỉnh phong mà thôi, khoảng cách Chuẩn Đế cũng còn chênh lệch một chút xíu, đối phương trực tiếp cực cảnh rồi?

Thế gian có loại kia biến thái?

Không có khả năng!

Tuyệt không có khả năng!

“Khụ khụ khụ...”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo tiếng ho khan hư nhược vang lên, rõ ràng là thanh âm Dạ Lăng Sương.

Tần Xuyên đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy biên giới biển dung nham, bên trong nham tương xích hồng chậm rãi hiện lên một khối mảnh vỡ Cửu Thái trong suốt.

“Ông!”

Cái này mảnh vỡ quang huy lưu chuyển, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ sinh trưởng, rất nhanh liền khôi phục thành Dạ Lăng Sương dáng vẻ.

Cửu sắc Thái Tuế.

Vô hạn tái sinh!

Chỉ cần có một chút mảnh vỡ, liền có thể lần nữa khôi phục tới —— đương nhiên, cắt nát về sau không thể biến thành rất nhiều cá thể độc lập, chỉ có một cái mảnh vỡ có thể khôi phục thành nguyên hình, bởi vì có thiên địa quy tắc hạn chế.

“Tần đại ca...”

Dạ Lăng Sương muốn nói điều gì, mà Tần Xuyên lại xoay người sang chỗ khác, thấp giọng nói:

“Ngươi trước tiên đem y phục mặc lên đi.”

Dạ Lăng Sương cũng không có phản ứng quá lớn, yên lặng mặc xong quần áo, bởi vì nàng biết, mình sớm đã bị thấy hết.

Sau khi mặc vào, nàng cắn răng nói ra:

“Tần đại ca, tiểu tử bị một cái người áo đen thần bí mang đi, kia là một vị tồn tại rất khủng bố, một kích thiếu chút nữa để ta hơi phi yên diệt, nếu không phải sinh mệnh lực cửu sắc Thái Tuế nghịch thiên, ta đã chết.”

“Ngươi có biện pháp truy tung sao?”

Tần Xuyên bình tĩnh tảo mà hỏi.

“Không có.”

Trên mặt Dạ Lăng Sương có chút xấu hổ.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, vỗ vỗ bờ vai của nàng, thở dài nói:

“Đã không có biện pháp, vậy liền xem tạo hóa bản thân hấn đi...”

Lúc này, hấn cũng không thể ra sức.

Thậm chí, hấn tính toán trong lòng, có phải là nên tái sinh thêm một cái rồi? Không, là một nhóm, đại lượng sản xuất!

Dù sao, lấy tu vi hấn hiện tại đến nói, tùy tiện bế quan mấy chục năm liền đi qua, sau khi xuất quan, đám heo con tiếp theo đều đã lớn rồi.

Nhưng là rất nhanh.

Hấn thở dài.

“Ai, vì cái gì ta phải thông minh như thế a...”

Chương 408: Đi Tìm Ma Bà

Chương 408. Đi Tìm Ma Bà

Sự thật chứng minh, trình độ thông minh của một người, cùng số lượng hấn sinh con, là thành tương phản.

“Ta xuống dưới lấy vài thứ, người đứng tại nơi này không cần... Ai, được rồi, cùng đi chứ!”

Tần Xuyên vốn muốn cho Dạ Lăng Sương ở tại nơi này chờ hấn, nhưng là nghĩ đến giáo huấn vừa rồi, hấn quyết định mang nàng cùng một chỗ xuống dưới.

Tổng không thể tại một cái địa phương té ngã hai lần chứ.

Rất nhanh, hai người đem món quần áo phía dưới biển dung nham kia lấy tới, sau đó hướng một cái phương hướng bay đi.

Vu Thần điện!

Vu Thần điện am hiểu các loại nguyên rửa, mà lại Ma Bà đã từng thông qua tóc Tần Tử, liền đuổi tới Tần Tử, tìm người bản lĩnh có thể thấy được chút ít.

Mặc kệ là cái này thuộc về quần áo Thủy Khinh Nhu, hay là năng lượng cầu màu đỏ phía ngoài y phục này, đều có thể trợ giúp hấn tìm tới hung thủ.

Không đúng! !

Ma Bà đã có thể thông qua tóc tìm kiếm Tần Tử, vậy trực tiếp để Ma Bà truy tung Tần Tử không phải tốt sao?

Cũng không lâu lắm.

Hai người Tần Xuyên đi tới Vu Thần điện.

“Oanh long long!”

Uy áp thuộc về cực cảnh cường giả trực tiếp nở rộ, giống như thiên uy giáng lâm, để vô số người hoảng sợ, run rẩy.

“Thật là uy áp khủng khiếp!”

“Cái này, đây rốt cuộc là tồn tại như thế nào a!”

“Ta gặp qua mấy vị Võ Đế, uy áp Võ Đế tuyệt đối không có khủng bố như vậy, không phải loại cảm giác này!”

“A, đầu gối của ta!”

Tự nhiên mấy vị Võ Đế Vu Thần điện, giờ phút này đều nơm nớp lo sợ, bản năng sợ hãi trong lòng đối với thượng vị giả đối, để bọn hắn cơ hồ quỳ.

Càng là cường giả, càng biết kính sợ.

Càng là người thấy qua việc đời, càng hiểu được khiêm tốn, bởi vì bọn hắn biết, trời cao đất rộng như thế nào.

“Các hạ là đến Vu Thần điện ta thị uy sao?”

Cái thời điểm này, một đạo giọng nữ lạnh lùng vang lên, mặc dù tận lực khắc chế cảm xúc, nhưng vẫn là lộ ra từng tia từng tia phẫn nộ.

Sau đó, một người nữ tử mặc váy trắng tuyệt mỹ xuất hiện tại trên bầu trời, rõ ràng là Ma Bà.

“Tìm người hỗ trợ.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Đây là thái độ cầu người hỗ trợ?”

Ma Bà hừ nhẹ một tiếng, lạnh lùng nói.

“Không, là tìm người hỗ trợ, không phải cầu người hỗ trợ.”

Tần Xuyên khoan thai cười một tiếng, nhún nhún vai nói:

“Bởi vì hôm nay người muốn giúp cũng phải giúp, không giúp cũng phải giúp, cho nên, ta chính là thái độ này.”

“Người! !”

Ma Bà nghiêng răng nghiêng lợi, lại không biết phản bác như thế nào, chỉ là con mắt phần nộ trừng mắt Tần Xuyên.

Nàng vốn là tính cách rất lãnh đạm, rất khó có cảm xúc, nhưng là, khi một cái người mạnh hơn nàng, lấy hình thức vô sỉ xuất hiện ở trước mặt nàng, cảm xúc nàng giấu ở đáy lòng liền bộc phát ra.

Nói trắng ra là, mỗi người đều có cảm xúc, phần lớn thời điểm không có cảm xúc, chẳng qua là cảm thấy người khác không đủ tư cách, không đáng nàng phát cáu.

“Không có biện pháp, chuyện quá khẩn cấp, ta biết quan hệ giữa chúng ta có chút gấp, nếu như ta dùng mềm, chỉ sợ cùng người mãi một năm cũng sẽ không có tiến triển, cho nên cũng chỉ có thể dùng cứng rắn, tranh thủ một bước đến dạ dày.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Gương mặt kia, lộ ra có chút vô lại, nhưng lại lộ ra một cổ cường thế không có gì sánh kịp, đem Ma Bà ăn đến gắt gao.

“Nếu như... Ta hôm nay chính là không giúp đỡ thì sao?”

Ma Bà hít sâu một hơi, cắn răng hỏi.

“Máu chảy thành sông.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, bên trong biểu lộ lạnh nhạt mang theo uy nghiêm, an bên trong lan khí nói ra:

“Người thuận thế mà xuống, chống đối ta hai câu, còn không tính quá phận, nhưng nếu là còn dám cự tuyệt, chính là long trời lở đất!”

Ma Bà hô hấp dồn dập.

Cảm giác áp bách Tần Xuyên mang tới quá mạnh, cho dù nàng sống lại trở về, đã đạt đến Võ Đế cửu nguyên, vẫn phát run trong lòng như cũ.

“Người muốn ta giúp người thế nào?”

Rốt cục, nàng cũng mềm lại, thấp giọng nói.

“Nhi tử ta bị người thần bí bắt đi, giúp ta tìm tới hấn.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Được.”

Ma Bà nói làm liền làm, xuất ra mấy cây Tần Tử tóc kia, sau đó miệng lẩm bẩm, đồng thời tại trong hư không phác họa ra đại lượng phù văn quỷ dị, dung nhập tóc vào bên trong.

“Xuy xuy!”

Đột nhiên, vài cọng tóc kia bốc cháy lên, cấp tốc hóa thành tro bụi, mà Ma Bà cũng tựa hồ giật nảy mình.

Sau đó, nàng thở dài nói ra:

“Tóc này quá yếu đuối, không cách nào nhiều lần gánh chịu chú thuật, trước đó đã dùng qua, cho nên...”

Tóm lại một câu.

Nàng không phải cố ý!

Không phải nàng không giúp đỡ, mà là tài liệu này xảy ra vấn đề, không bột đồ gột nên hồ, nàng là Ma Bà, sẽ chỉ làm đậu hũ.

“Không có việc gì, ta nơi này còn có.”

Tần Xuyên mặt không đổi sắc, lạnh nhạt lấy ra một tóc đen nhánh, thô sơ giản lược xem xét, tối thiểu có hàng trăm cây!

“Cái này! !”

Khóe miệng Ma Bà co giật mấy lần, nàng nhìn bó lớn tóc kia một chút, nhìn nhìn lại Tần Xuyên, ánh mắt dần dần trở nên quái dị...

Chương 409: Nơi Đây Rất An Toàn

Chương 409. Nơi Đây Rất An Toàn

Ma Bà hồ nghi nhìn xem Tần Xuyên.

Hồi lâu, mới nhìn chăm chăm con mắt hắc hủi:

“Người làm sao lại có nhiều tóc con trai người như vậy?”

Nàng hoài nghi nghiêm trọng.

Sự kiện năm đó kia là người trước mắt làm, dù sao, tiểu tử kia năm đó yếu như vậy, hắc là còn không có bản sự này.

Mà lại, thời điểm tiểu tử kia bị nàng đuổi giết, còn một mặt mờ mịt cùng vô tội, tựa hồ không biết xảy ra chuyện gì.

Nàng trước đó còn tưởng rằng tiểu tử kia đang giả điên bán ngốc, hiện tại xem ra, giống như nàng là thật oan uổng tiểu tử kia.

Nhưng mà.

Đối mặt ánh mắt thâm vấn của nàng, Tần Xuyên mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Hắc là nhi tử ta, ta nắm giữ một chút loại hình đồ vật như tóc cùng huyết dịch của hắc, không phải rất bình thường sao?”

Tần Xuyên có chút ngốc đầu lên, nhìn xuống nàng, nói ra:

“Mà lại, hiện tại không phải đã dùng tới sao?”

Ma Bà da mặt lần nữa cứng đờ.

Nhìn xem sắc mặt cao ngạo của Tần Xuyên kia, nàng hoàn toàn xác nhận mình phỏng đoán, nhìn chăm chăm Tần Xuyên hết lớn:

“Năm đó rõ ràng chính là người! ! !”

Nàng giống như sư tử cái gào thét.

Đồng thời nghiêng răng nghiêng lợi, tựa hồ muốn xông lên đi cắn Tần Xuyên hai cái.

Mà Tần Xuyên mặt không đổi sắc vẫn như cũ, ngược lại thúc giục nói:

“Tốt tốt tốt, người nói phải thì chính là phải đi, sau chuyện này lại nói, hiện tại mau ra tay tìm người.”

Giọng nói kia thật giống như đang nói “Đúng đúng đúng, người nói đều đúng”, tràn đầy qua loa cùng tùy ý.

Chí ít, người ở bên ngoài xem ra, hẳn chính là tại tùy ý qua loa, nhưng là trong lòng hai người biết rõ —— chuyện này đã giải thích.

Tần Xuyên cũng không muốn phủ nhận.

Dù sao, Ma Bà hiện tại yếu hơn rất nhiều so với hắn, nhưng lại mạnh rất nhiều so với Tần Tử, nếu như Ma Bà ám sát Tần Tử, hệ thống tựa hồ cũng sẽ không nhắc nhở hắn... Đã như vậy, vẫn là đem khoản cừ hận này nhận lấy đi.

Khoản nợ này rơi vào trên thân hắn, Ma Bà nhiều lắm là cắn hắn hai cái, cắn bản nuốt không nổi, nếu là đặt ở trên thân Tần Tử... Một ngụm liền nuốt xong.

Chim ưng ăn gà con.

Lại ăn không Được gà mẹ!

Mà Dạ Lăng Sương bên cạnh, nhìn thấy Tần Xuyên nói ra lời như vậy, còn tưởng rằng là nữ nhân này đang cố tình gây sự, mà Tần Xuyên sốt ruột cứu tử, lười nhác cùng nữ nhân này tranh luận, tiếp để đối phương giới nước bản.

“Hừ! !”

Ma Bà hừ lạnh một tiếng, sau đó lấy ra vài cọng tóc lần nữa bắt đầu cách làm, tìm kiếm tung tích Tần Tử.

Nàng mặc dù rất muốn cắn người này hai cái, nhưng là việc gì quy cho việc đó, bây giờ không phải là thời điểm bốc đồng.

Bởi vì nàng rất rõ ràng.

Nếu như nàng làm trễ nải chính sự hắn cứu vớt nhi tử, đừng nói cắn hắn hai cái, chỉ sợ cái Vu Thần điện này của nàng, đều muốn máu chảy thành sông!

“Ông!”

Rất nhanh, theo đại lượng phù văn nguyên rửa dung nhập, vài cọng tóc kia bắt đầu phát sáng, sau đó giống như linh xà bắt đầu hướng phía một cái phương hướng thăm dò, tựa như là tại chỉ đường.

“Tốt, đi theo phương hướng tóc chỉ dẫn đi là được rồi.”

Ma Bà thở ra một hơi, trầm giọng nói ra:

“Tiểu tử kia tại bên trong một cái bí ẩn không gian, nếu như đến cái địa phương nào đó, lại phát hiện tóc bắt đầu xoay quanh, không cách nào chỉ rõ phương hướng, chính là nói đã gặp không gian tường kép, oanh mở không gian liền tốt.”

“Đa tạ.”

Tần Xuyên thuận miệng nói lời cảm tạ, sau đó một tay cầm qua vài cọng tóc kia, nói ra với Dạ Lăng Sương:

“Lăng Sương, ta chuyển đi này khả năng rất hung hiểm, người tạm thời liền ở tại nơi này đi, cái địa phương này rất an toàn.”

“Được.”

Dạ Lăng Sương không có phản bác.

Chính nàng rõ ràng thực lực mình, mặc dù không yếu, nhưng là loại tình huống này theo tới, khẳng định là cản trở.

“Hừ, người nói để nàng ở tại nơi này liền ở tại nơi này a? Ta đồng ý sao?”

Cái thời điểm này, Ma Bà hai tay khoanh ôm ngực hừ nhẹ nói:

“Mà lại, người từ nơi nào nhìn ra nơi này rất an toàn a? Người mới vừa rồi còn nói muốn huyết tẩy nơi này đó!”

Tần Xuyên nhìn cái nữ tử tức giận này một chút, lắc đầu cười một tiếng, sau đó đột nhiên vươn tay, vỗ vỗ tại đỉnh đầu nàng.

Giống như tiểu bằng hữu.

“Người...”

Thân thể Ma Bà mềm mại khẽ run lên, đôi mắt nguyên bản mang theo phần nộ đột nhiên ngốc trệ, sau đó con người bắt đầu tan rã.

Nàng ngăn người tại chỗ.

Mà Tần Xuyên thì là cười cười, sau đó căn cứ vài cọng tóc kia chỉ dẫn, hóa thành một đạo bạch quang mãnh liệt phá không mà đi.

Hồi lâu.

Ma Bà lấy lại tinh thần.

Sắc mặt nàng ửng đỏ, biểu lộ có chút mất tự nhiên nhìn về phía Dạ Lăng Sương, chỉ vào phương hướng Tần Xuyên rồi đi, tựa hồ một thoại hoa thoại nói ra:

“Hắn... Hắn từ nơi nào nhìn ra nơi này rất an toàn? Nơi này của ta rõ ràng liền... Rất bình thường nha.”

Dạ Lăng Sương mặt không biểu tình, cũng không nói gì.

Trong lòng lại thêm mấy phần cảnh giác đối với nữ nhân trước mắt, thậm chí còn có một tia địch ý nhàn nhạt.

Tại Dạ Lăng Sương xem ra, nữ nhân này không đơn giản!

Nữ nhân này, vừa rồi rõ ràng chính là cố ý cố tình gây sự, nói chuyện nào đó là Tần đại ca làm, từ đó cưỡng ép sinh ra ràng buộc cùng Tần đại ca.

Thật là nữ nhân âm hiểm!

Mà tại sâu trong lòng đất Vu Thần điện, một người nam tử trung niên mặc đạo bào uy nghiêm ngồi xếp bằng, trong cơ thể hắn tựa hồ có vô tận quang mang, lại áp chế ở bên trong ba mét bên ngoài thân, những ánh sáng này hóa thành một đạo vàng sáng màu vàng óng vô cùng nóng bỏng mà thần thánh, để hắn nhìn giống như thần linh.

Hắn yên lặng xếp bằng ở sâu dưới lòng đất Vu Thần điện, giống như một pho tượng, tựa hồ thật lâu đều không động tới.

“Ông!”

Đột nhiên, hắn chậm rãi mở mắt, bên trong hai mắt tựa hồ ẩn chứa hai viên mặt trời, ánh mắt xuyên thủng hư không.

“Đắc tội nhiều cừu gia như vậy, còn để ta làm miễn phí bảo tiêu, gia hỏa này, ngược lại là càng ngày càng không đem mình làm ngoại nhân.”

Hắn lâm lâm lầu bầu cười cười.

Thanh âm này rất trẻ trung, cùng bề ngoài trung niên của hắn cũng không tương xứng, rõ ràng là thanh âm của vị thanh niên bóc bánh không trả tiền trên sông kia.

Thôn Nhật đại đế!

Truyền kỳ nhân tộc chân chính, vốn là tuyệt thế yêu nghiệt, trải qua thời gian mấy vạn năm lắng đọng, thực lực sớm đã sâu không lường được.

Chương 410: Đuổi Tới Thiên Hằng Tộc

Chương 410. Đuổi Tới Thiên Hằng Tộc

Mà bên này.

Tần Xuyên tại phía dưới vài cọng tóc kia chỉ dẫn, hướng theo một cái phương hướng cực tốc tiến lên, những nơi đi qua, không gian đều không ngừng nổ tung!

“Phanh phanh phanh!”

Giống như là một viên đạn đạo từ mặt nước song song xẹt qua, khí lăng đem mặt nước cắt, lộ ra một đạo khe rãnh thật dài!

Mà tại bên trong quá trình phi hành, hắn dùng lòng năng lượng bao xung quanh cọng tóc, giống như chụp đèn, nếu không, vài cọng tóc đã sớm ma sát với không khí mà tán biến thành tro bụi.

Rốt cục.

Loại tình huống Ma Bà nói xuất hiện, vài cọng tóc này giống như la bàn mất linh bìn, chuyển động chung quanh lung tung.

“Mở cho ta! !”

Chân phải Tần Xuyên đạp mạnh hư không, vĩ lực mệnh môn thuộc về cực cảnh bộc phát âm vang, trong khoảnh khắc,

không gian phương viên ngàn mét, võ vụn giống như tấm gương, mảnh lớn hắt ám hư không tràn ngập hỗn độn sương mù bao phủ hẳn.

“Rầm rầm!”

Tùng đạo sương mù hỗn độn, vậy mà như là có ý thức, hướng phía hắc đặng tới, tựa hồ muốn đem hắc ăn mòn hết.

Nhưng mà quanh người hắc bắn ra lực lượng hủy diệt vô tận, giống như quang diễm màu đỏ sậm, để những cái sương mù hỗn độn kia không cách nào tới gần.

Mà lúc này.

Hắc nhìn thấy một hình cầu đen nhánh phiêu phù ở bên trong hắc ám, mặt ngoài hình cầu không thể phá vỡ, giống như một tòa pháo đài di động.

“Chính là nơi này!”

Tần Xuyên hướng thẳng đến cái hình cầu màu đen kia phóng đi.

“Ông! Ông! Ông!”

Tùng đạo trận văn kim sắc hiển hiện tại trong hư không, hóa thành từng tầng từng tầng trận pháp, những trận pháp này rất khổng lồ, một chút không nhìn thấy cuối cùng.

Những đại trận pháp này, từ ngàn ngàn vạn vạn cái tiểu trận pháp tạo thành, giống như bánh răng, vòng vòng đan xen, quy mô khổng lồ.

Đồng thời, trận pháp nhỏ nhất cũng đều giống như ngọn núi, mỗi một đạo đường cong trận văn, đều lớn như một con đường vậy!

“Nguyên lai là Thiên Hằng tộc.”

Tần Xuyên sắc mặt nghiêm túc, bởi vì hắc tại trong những trận pháp này, cảm nhận được khí tức đặc hữu Thiên Hằng tộc.

Mà những trận pháp phức tạp này, chỉ sợ Cẩm Đoạn Hồng Liên trong tay hắc cũng vô pháp phá giải.

Đây là trận pháp cấp độ cực cảnh.

“Không thể lãng phí thời gian!”

Mí mắt Tần Xuyên giựt một cái, hắc có loại dự cảm, nếu như đi chậm, Tần bé heo liền bị vào nôi rồi.

Hắn cũng không muốn rung rung ăn hai bát lớn.

“Hệ thống, xuyên qua trận pháp!”

“Đinh! Đây là trận pháp cấp độ vong ngã cực cảnh, rất khó xuyên qua, cần tiêu hao năm ngàn điểm giá trị gọi cha.”

Hệ thống lần nữa thừa dịp lửa đánh cướp.

“Vong ngã cực cảnh!”

Tàn Xuyên sắc mặt biến hóa, đây là danh từ lúc trước hắn chưa từng nghe qua, bây giờ xem ra, cực cảnh tựa hồ còn phân tầng lần.

Chân ngã cực cảnh là cái cấp độ thứ nhất.

Vong ngã cực cảnh, hắn là cấp độ thứ hai.

Bởi vì hắn cảm giác, lấy thực lực hắn chân ngã cực cảnh vô địch, có thể miễn cưỡng rung chuyển những trận pháp này, chỉ là, phải lãng phí rất nhiều thời gian.

Đã có thể rung chuyển, như vậy hắn là cảnh giới kế tiếp, ở giữa không có cách cái cảnh giới khác.

Những vật này, hệ thống hắn là biết, nhưng là tình huống lúc này khẩn cấp, hắn cũng không có công phu hỏi nhiều.

“Tiêu hao năm ngàn giá trị gọi cha, xuyên qua trận pháp!”

Tàn Xuyên dứt khoát quyết nhiên nói.

Mặc dù hệ thống thu phí có chút đắt, nhưng là giá trị gọi cha, lấy từ heo, dùng tại heo, không có gì không bỏ được.

Huống chi, hôm nay là ngày kỷ niệm của phụ thân!

“Ông!”

Sau một khắc, một cỗ trong suốt quang mang bao khóa hắn, sau đó, thân thể của hắn lóe lên, trực tiếp vượt qua trận pháp trùng điệp.

Hắn tiến vào bên trong hình cầu màu đen.

Đây là một cái tiểu thế giới.

“Cha! !”

Thanh âm Tàn Tử từ đằng xa truyền đến.

Tần Xuyên đột nhiên nhìn lại.

Xoạt!

Không gian đen nhánh vô tận bị xuyên thấu, khi hấn nhìn sang một chút, tựa hồ có vô số đường cong nghiêng ngả.

Hấn thấy được Tần Tử.

Tần Tử lúc này, bị trói ở tứ chi, giống như bé heo đợi làm thịt, co quắp tại một cái bên trên tế đàn giống kim tự tháp maya, cái tế đàn này cao lớn nguy nga, toàn thân đen nhánh, bầu trời chung quanh lóe ra lói điện đen nhánh!

“Oanh long long!”

“Bùm bùm!”

Những lói điện đen nhánh này vô cùng quý dị, bọn chúng vốn là màu đen, nhưng là thời điểm lấp lánh, lại vô cùng rõ ràng tại trong bóng tối.

Gần như, nó so với hắc ám còn muốn hắc ám hơn!

“Ha ha, con cá quả nhiên mắc câu rồi.”

Một giọng già nua vang lên, chỉ thấy một đoàn ngọn lửa màu đen đột nhiên ngưng tụ tại sau lưng Tần Tử, bên trong ngọn lửa màu đen đi ra một người.

Đây là một cái lão giả hắc bào cao lớn.

Người này khuôn mặt mơ hồ, khung xương rất lớn, nhưng là từ trong tay áo lộ ra tay, lại vô cùng gầy còm, giống như khô lâu.

“Người đang chờ ta?”

Tần Xuyên sắc mặt âm trầm.

“Đương nhiên.”

Hắc bào lão giả có chút cười một tiếng, thanh âm cũng không phải là rất khó nghe, lại có vẻ có chút khiếp người.

“Hừ!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, vọt thẳng tới, tốc độ của hấn quá nhanh, giống như lói đình phá vỡ vũ trụ đen nhánh!

“Oanh!”

Gần như nháy mắt, hắn liền muốn tới gần tể đàn, nhưng là, một đạo lưới lớn lôi đình đen nhánh, lại đột nhiên xuất hiện, đem hắn ngăn tại bên ngoài tể đàn.

“Ha ha ha, ngay cả bên ngoài đều có nhiều trận pháp như vậy, bên trong làm sao lại không có chứ? Cái này thế nhưng là đánh cá mồi chột a.”

Hắc bào lão giả cười ha ha.

“Phá cho ta!”

Tần Xuyên nổi giận gầm lên một tiếng, lực lượng hủy diệt cực cảnh từ thể nội dâng lên mà ra, tựa hồ vô cùng vô tận.

Lưới lớn lôi đình đen nhánh vụn vụn kịch liệt, vô số hắc quang bắn tung toé ra ngoài giống như nước, toàn bộ tiểu thế giới đều đang lay động.

“Oanh long!”

Mà liền tại lúc này, một tôn thanh đồng cổ ấn khổng lồ từ trên trời giáng xuống, giống như một phương đại lục, mệnh mệnh cuộn cuộn trấn áp xuống tới.

Chương 411: Gặp Người Quen

Chương 411. Gặp Người Quen

“Lăn!”

Tần Xuyên quanh thân hùng hực như lửa, đâm ra một quyền, đem tôn thanh đồng cổ ấn này đánh cho biến hình, bay rớt ra ngoài.

“Oanh long long!”

Nhưng mà, một tòa cổ thành càng thêm nguy nga trấn ép mà xuống, cổ thành kia rất tàn tạ, lại tựa hồ như là từng khóa sao

trời đập lên mà thành.

Mệnh mang cổ lão, nặng nề vô biên!

“Một tay phá trời!”

Tần Xuyên nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải đột nhiên nâng lên, huyền hóa ra một đạo đại thủ Già Thiên, rắn mạnh đem toà cổ thành này chống đỡ.

“Tạch tạch tạch!”

Không gian dưới chân hắn xuất hiện vết rách, sau đó chia năm xẻ bảy, thân thể của hắn bị ép tới không ngừng hạ xuống.

Nhưng là, quanh người hắn phát sáng, tựa hồ vĩnh hằng Thần Lô đang thiêu đốt, cuối cùng vậy mà mạnh mẽ đứng ổn tại không trung.

“Hắn nâng lên Nguyên Thủy đế thành!”

Trong bóng tối, có người nghẹn ngào kêu to.

“Hừ, nâng lên Nguyên Thủy đế thành có làm được cái gì, vác không nổi Thiên Uyên, vẫn bị đè sập như thường!”

Một người khác hừ lạnh nói.

“Ông! !”

Sau một khắc, một đạo vòng xoáy màu trắng khổng lồ xuất hiện, nó giống như không ngừng phóng thích ra năng lượng trắng, lại hình như một cái to lớn cái phễu.

Theo nó xoay tròn, một cỗ vĩ lực vô tận trấn áp thế gian phóng thích mà ra, thiên địa đều tựa hồ động lại.

“Tới đi! !”

Tần Xuyên ngửa mặt lên trời gào to, mái tóc màu đen như hắc giao long đang tùy ý bay múa, khí thế quanh thân lần nữa bạo tăng.

Giờ này khắc này.

Bất luận cái thân thông gì trước đó, đều đã không cách nào sinh ra tăng phúc đối với hắn, nhưng là lực lượng hắn, lại là mạnh đến mức vượt quá tưởng tượng!

“Đông! !”

Vòng xoáy màu trắng khổng lồ đè ép xuống tới, rơi vào người hắn, lập tức, thiên địa rung chuyển, thời gian đều dừng lại trong nháy mắt.

“Tạch tạch tạch!”

Xương cốt quanh thân Tần Xuyên phát ra tiếng vang, lưng của hắn cũng đang chậm rãi còng xuống dưới, tựa hồ muốn bị đè sập.

Nhưng mà sau một khắc.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu, sau đó sống lưng giống như dãy núi, bắt đầu chậm rãi thẳng tắp, trên mặt lộ ra cười lạnh trào phúng.

“Ha ha, cứ như vậy sao? Đây chính là thiên la địa võng các ngươi vì ta bày ra?”

Tay phải hắn giơ cổ thành, trên lưng gánh lấy vòng xoáy màu trắng, bề ngẩng phía trước, âm vang có lực đạo:

“Dù là gánh vác Thiên Uyên, cần một tay nâng Nguyên Thủy để thành, Tần Xuyên ta... Vẫn vô địch thế gian! !”

Oanh! !

Một cỗ uy áp kinh khủng, hóa thành cột sáng phóng lên tận trời, sau đó hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra, quét ngang toàn bộ tiểu thế giới.

“Hừ, đồng dạng!”

Lão giả hắc bào kia hừ lạnh một tiếng, phát ông tay áo một cái, ngọn lửa màu đen vô tận xuất hiện, hóa thành trăm vạn quạ đen, hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Những quạ đen này, nóng bỏng vô cùng, tựa hồ có thể đốt cháy vạn vật, đồng thời số lượng khổng lồ, mênh mông như trường hà.

“Diệt!”

Tần Xuyên chân phải nâng lên, hung hăng giậm chân một cái, trọng lượng Nguyên Thủy để thành cùng Thiên Uyên kia, ngược lại bị hắn mượn lực, dung nhập một cước này.

“Oanh long long!”

Lập tức, sóng xung kích hủy diệt từ dưới chân hấn khuếch tán mà ra, những nơi đi qua, tất cả quạ đen kia giống như giấy trắng bị thiêu đốt, hóa thành tro bụi đen nhánh, hướng phía hắc bào lão giả càn quét mà đi.

“Làm sao lại mạnh như vậy? !”

Lão giả hắc bào hoảng sợ kêu to, hấn chưa hề nghĩ tới, có người bị Thiên Uyên cùng Nguyên Thủy đế thành đồng thời trấn áp, còn có thể mạnh thành dạng này!

Hai thứ đồ này.

Tùy ý một cái đặt ở trên thân hấn, cũng có thể làm cho hấn không thể động đậy a, thậm chí có khả năng trực tiếp đè chết hấn.

Nhưng mà người này, đồng thời tiếp nhận hai món đồ này trấn áp, lại còn có lực lượng cường đại như thế, đây là hung ác điên cuồng cỡ nào?

Đây là lực lượng chân ngã cực cảnh có thể đạt tới sao?

Quả thực khó có thể tưởng tượng!

“Ta liền không tin ngươi có thể một mực chống đỡ!”

Hắc bào lão giả hét lớn một tiếng, lần nữa phát động công kích, lập tức, từng đạo thần thông kinh khủng gào thét mà ra, chấn thiên động địa!

“Rầm rầm rầm!”

“Rầm rầm rầm!”

Nhưng mà, bên ngoài cơ thể Tần Xuyên phóng xuất ra một cỗ năng lượng kinh khủng, giống như phong bạo xoay quanh tại bên ngoài cơ thể, hoàn toàn chặn những công kích này.

Đông! Đông! Đông!

Hấn bước chân kiên định, thừa nhận trọng lượng khó có thể tưởng tượng, không ngừng bước lên phía trước, mỗi một bước đều đất rung núi chuyển.

Mà lúc này.

Tần Tử bị trói thành bánh chưng, nhìn xem phụ thân gánh vác Thiên Uyên, giơ Nguyên Thủy đế thành tiến lên, trên mặt trượt

xuống hai hàng nước mắt.

Tình thương của cha như núi!

“Xoạt!”

Đúng lúc này, một đạo quang mang xích hồng không thể tưởng tượng nổi, xé mở hắc ám vô tận, bắn tới mười phần đột ngột.

“Phốc!”

Máu tươi vẩy ra, thân thể Tần Xuyên động lại nháy mắt, hắn cúi đầu nhìn lại, lồng ngực của mình vậy mà xuất hiện một cái lỗ.

“Thật sự cho rằng chúng ta không giết được ngươi?”

Một đạo thanh âm bình tĩnh mà lạnh lùng vang lên, sau đó, một đạo thân ảnh bao phủ trong mê vụ, xuất hiện tại trước người lão giả hắc bào.

“Bái kiến Thiên chủ!”

Lão giả hắc bào cung kính quỳ một chân trên đất, mà trong bóng tối, cũng vang lên từng đạo thanh âm cuồng nhiệt mà thành kính.

“Tham kiến Thiên chủ!”

“Thiên chủ vô địch!”

Cái thân ảnh mê vụ này, chính là trung hưng chi chủ của Thiên Hằng tộc, đã đạt tới vong ngã cực cảnh, được tôn xưng là Thiên chủ!

“Cha! !”

Mà lúc này, Tần Tử nhìn xem phụ thân ngực chảy máu, thân thể lung lay sắp đổ, phát ra rống to tê tâm liệt phế.

Mà Tần Xuyên sắc mặt tái nhợt, hắn nhìn lên trời chủ, trầm giọng hỏi:

“Ngươi đã mạnh như vậy, vì cái gì còn muốn dùng mảnh khoé đánh lén?”

Thanh âm thiên chủ không có tình cảm chút nào, lạnh lùng nói:

“Bởi vì ngươi quá thần bí, ta vẫn luôn nhìn không hiểu ngươi, nếu như không làm như vậy, khó tránh khỏi sẽ có ngoài ý muốn.”

“Một mực? Ha ha, dạng này xem ra, thật đúng là người quen biết cũ a.”

Tần Xuyên nghiền ngẫm mà cười một tiếng.

“Ngươi biết ta là ai?”

Thiên chủ trầm giọng hỏi.

“Ngoại trừ ngươi, còn có thể là ai chứ... Thủy Thanh Hàn!”

Tần Xuyên hí mắt nhìn xem hắn, khí định thần nhàn nói.

“Cái gì? Thủy Khinh Hàn! !”

Tần Tử trừng lớn con mắt, đột nhiên quay đầu nhìn về phía thân ảnh mơ hồ kia, biểu tình kia, giống như một con chó con khiếp sợ.

Chương 412: Rút Thẻ Trang Bức

Chương 412. Rút Thẻ Trang Bức

“Lại bị ngươi đã nhìn ra.”

Thân ảnh mơ hồ kia bình thản nói, sau đó, năng lượng mơ hồ bên ngoài cơ thể hắn tiêu tán, thân thể trở lên rõ ràng.

Rõ ràng là Thủy Thanh Hàn!

Nhưng mà, lúc này dung mạo của hắn phát sinh một chút biến hóa, tỉ như vết đao trên mặt trước đó không thấy, cả người cũng thành thực không ít.

Tựa hồ là thoát thai hoán cốt.

Lại hình như là một nhân cách khác thức tỉnh!

“Thật là nguoi! !”

Tần Tử lên tiếng kinh hô, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

Cái này thế nhưng là ca ca của Khinh Nhu sư muội a!

Hắn vẫn nhớ kỹ như cũ, thời điểm lần thứ nhất gặp mặt, người này chỉ là cái thiếu niên nhu nhược ngay cả muội muội đều không bảo vệ được mà thôi, làm sao bây giờ, đột nhiên biến thành một cái đại ma đầu kinh thiên động địa như này?

“Không cần bộ dáng này.”

Thiên chủ lờm Tần Tử một chút, thần nhiên nói:

“Bản tọa tại bên trong vong ngã chìm nổi, những năm này nhiều lần chuyển sinh, Thủy Thanh Hàn chỉ là một thể trong đó mà thôi.”

Tần Tử hung hăng khẽ giật mình.

Hắn tựa hồ đã hiểu.

Sau đó, hắn đột nhiên hét lớn:

“Khinh Nhu đâu, Khinh Nhu hắn là tại trong tay nguoi đi, nguoi đem nàng thể nào? !”

“Giết.”

Thiên chủ lãnh đạm nói.

“Không có khả năng!”

Tần Tử ghen ngào hét lớn.

Nhưng là Thiên chủ không tiếp tục nhìn hắn, căn bản là lười nhác giải thích —— nguoi tin hay không tin, đều không trọng yếu.

Mà lúc này, Tần Xuyên nhìn lên Thiên chủ, trầm giọng nói:

“Thả nhi tử ta, chuyện lần này, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua.”

Thiên chủ nhíu mày, trong mắt lóe lên một tia lo nghĩ, sau đó lạnh lùng nói ra:

“Chuyện cũ sẽ bỏ qua? Nguoi chỉ sợ còn không có nhìn rõ ràng tình trạng, hiện tại, nguoi đã tự thân khó bảo toàn!”

“Người xác định?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nói.

sắc mặt Thiên chủ càng thêm ngưng trọng, thần bí của Tần Xuyên cho tới nay, để trong lòng hắn đột nhiên có chút không chắc.

Dù sao, người này năm đó vẫn chỉ là một tiểu nhân vật ở mảnh vỡ đại lục mà thôi, lúc này mới bao nhiêu năm, lại đã cường đại như vậy!

Mọi người công nhận thuyết pháp là, đây là một cái cường giả viễn cổ chuyển thế, nhưng là hắn tra lượt các loại cổ tịch, đều không có tìm được mảy may dấu vết để lại, tựa hồ chưa hề có vị cường giả viễn cổ nào tương xứng.

Thật giống như.

Người này chính là đột nhiên xuất hiện, tại dưới tình huống không có bất luận cái tích lũy gì, lấy tốc độ không thể tưởng tượng đạt tới đỉnh phong!

Nhưng là.

Loại tốc độ này, có khả năng sao?

Tuyệt không có khả năng! !

Thời điểm khi một sự tình tuyệt không có khả năng, lấy hình thức sự thật xuất hiện ở trước mắt, loại cảm giác thần bí kia, tuyệt đối là chưa từng có.

Loại cảm giác thần bí này, để người kiêng kỵ!

Cũng chính bởi vì kiêng kỵ đối với Tần Xuyên, mới khiến cho hắn bức thiết muốn đem người này diệt trừ, nếu không, tương lai tất thành họa lớn.

Nếu không phải hắn gần đây mới thức tỉnh ý chí bản thể, đã sớm động thủ, căn bản không có khả năng để người này trưởng thành đến hiện tại.

“Hừ! Hôm nay cho dù ngươi có nghịch thiên chi thuật, bản tọa cũng sẽ đem hết toàn lực đưa ngươi diệt sát, nếu không... Tương lai chính là ngươi giết ta!”

Cuối cùng, Thiên chủ lạnh lùng nói.

Hoàn toàn chính xác.

Càng là kiêng kị, liền càng phải bóp chết sớm.

Dù sao chạy tới mặt đối lập, mà lại kéo thời gian càng dài, đối phương liền sẽ càng mạnh, đến thời điểm đóm tính mạng của hắc chỉ sợ cũng muốn nắm giữ tại trong tay đối phương, cho nên, hôm nay tuyệt đối không thể lui!

“Chết đi cho ta! !”

Thiên chủ ngang nhiên xuất thủ, trong tay hắc xuất hiện một đạo trường mâu xích hồng phong mang vô tận, một mâu đâm ra, không gian đồ sụp, đại lượng không gian mảnh vỡ còn quần trường mâu xoay tròn, cùng một chỗ đâm về Tần Xuyên.

Xích phong mâu!

Thanh mâu này, có thể đồ thần, có thể diệt tiên.

“Cha! !”

Tần Tử hoảng sợ kêu to, sắc mặt trắng bệch.

Mà Tần Xuyên lại vô cùng bình tĩnh, hắc thân nhiên nói trong lòng:

“Hệ thống, đừng giả bộ choáng váng, đem thẻ trang bức giao ra đi.”

Thẻ trang bức!

Hắc thể nhưng là nhớ kỹ rõ ràng, hệ thống có một cái phúc lợi như này —— chỉ cần tại địa bàn địch nhân trang bức, đồng thời xuất hiện loại tình huống”Đánh nhỏ tới già” này, hệ thống liền sẽ ban phát thẻ trang bức, vì, chính là phòng ngừa trang bức không thành bị xanh cỏ.

“Đinh! Chúc mừng túc chủ, thu hoạch được một trương thẻ trang bức!”

Tần Xuyên tại một phần vạn giây lật ra tám thẻ kia, chỉ thấy phía trên thành linh viết —— thu hoạch được chiến lực vong ngã cực cảnh hai cái canh giờ!

“Oanh long!”

Sau một khắc, một cỗ sức mạnh khủng bố so với chân ngã cực cảnh lại càng lớn hơn, từ trong cơ thể hắc phun ra ngoài,

quang điểm óng ánh, chiếu sáng hắc ám thế giới!

Không chỉ có như thế.

Vết thương của hắn mới vừa rồi bị xuyên thủng, cũng tại bên trong hào quang sáng kia chói cấp tốc khép lại, trong chớp mắt khôi phục như lúc ban đầu, thật giống như vết rách ở bên trên sắt thép, tại dưới nhiệt độ nóng chảy cao, nhanh chóng biến mất.

“Cái gì? !”

Con người Thiên chủ đột nhiên co rút lại, mà lúc này, huyết sắc trường mâu kia đã đâm tới trước người Tần Xuyên.

“Keng!”

Tần Xuyên trực tiếp vươn tay, một thanh nắm mũi nhọn trường mâu, giống như sắt thép giao kích, bắn tung toé ra đại lượng đóm lửa!

“Vẫn diệt!”

Thiên chủ hừ lạnh một tiếng, cổ tay cầm trường mâu uốn éo.

Lập tức, trường mâu huyết sắc vặn vẹo giống như bánh quẩy, cổ lực lượng vặn vẹo kia không ngừng truyền bá, một cái lỗ đen được hình thành, sau đó hướng phía Tần Xuyên đánh tới, tựa hồ có thể thôn phệ hết thảy.

“Trở về!”

Tần Xuyên tay phải cầm mũi nhọn trường mâu, hướng phía phương hướng tương phản uốn éo, cũng hình thành một cái lỗ đen, hướng phía Thiên chủ đụng tới.

Chương 413: Nghe Lệnh Ta Một Trăm Năm

Chương 413. Nghe Lệnh Ta Một Trăm Năm

“Oanh —— “

Hai cái lỗ đen tại vị trí trung ương trường mâu va chạm, đầu tiên là ngăn ngủi dung hợp lại cùng nhau, sau đó tựa hồ sinh ra tụ biến kinh người, bên trong chột nổ tung, sinh ra lực xung kích đồng thời đâm vào trên thân hai người.

“Dùng âm!”

Hai người đồng thời bay ngược ra ngoài, mà trường mâu huyết sắc kia, lại là bị bắn bay ra ngoài, xoay tròn tại không trung rồi bay về phía phương xa.

“Lồng giam vô tận!”

Thiên chủ vung tay lên, bên ngoài cơ thể Tần Xuyên đột nhiên dần sinh ra từng tầng từng tầng không gian, vậy mà giống như cánh hoa sen khép lại, vô cùng vô tận.

“Mở! !”

Tần Xuyên hét lớn một tiếng, vậy mà trực tiếp đem từng tầng từng tầng không gian toàn bộ xé mở, giống như đem một cái hoa sen trực tiếp xé thành hai nửa!

Hưu!

Hắn hóa thành một vệt kim quang phóng lên tận trời, song chuông khép lại, ngưng tụ ra một thanh cự kiếm kinh thiên, chém xuống Thiên chủ.

“Tất diệt tinh bích!”

Thiên chủ hai tay nâng lên, giao nhau lấy đặt ở đỉnh đầu, lập tức phóng xuất ra vòng bảo hộ hình tròn do vô số tinh thể hình thoi tạo thành.

“Ầm! ! !”

Sau một khắc, cái vòng bảo này hộ nổ tung, mà Thiên chủ bên trong, lại dùng hai tay đỡ lấy uy lực còn lại của một kiếm này, đồng thời, từng đạo cái bóng tựa hồ bị đè ép mà xuất ra khỏi thân thể, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới!

Hưu hưu hưu!

Đây trời đều là thân ảnh, mỗi một cái đều tản ra khí tức cường đại, đồng thời thi triển ra thần thông khác biệt, cảnh tượng

khủng bố.

“Côn Bằng giương cánh!”

Tần Xuyên hét lớn một tiếng, sau lưng đột nhiên chổng ra một đôi cánh màu xám khổng lồ, tuyết vân khởi, phụ thanh thiên, quét ngang mà qua!

“Phốc phốc phốc phốc...”

Những cái thần thông cùng thân ảnh đầy trời kia, gần như đồng thời nổ tung, sau đó, cánh chim to lớn tiếp tục hướng phía Thiên chủ vỗ tới.

“Vong ngã chi thân!”

Thiên chủ gầm nhẹ một tiếng, đột nhiên nhắm mắt lại, tại một khắc hấn nhắm mắt lại, hấn tựa hồ quên hết mình, cũng quên hết thế giới, mà thân thể của hấn cũng biến thành mờ đi, tựa hồ cùng thế giới ngăn cách.

“Xoạt!”

Cánh chim to lớn từ trên thân hấn phát qua, lại không có thể thương tổn được hấn mảy may, hấn chấp tay trước ngực, xếp bằng ở trên bầu trời, trên thân tản mát ra huỳnh quang nhàn nhạt, giống như một tôn thượng thần siêu thoát thế gian.

“Vong ngã?”

Tần Xuyên châm chọc cười một tiếng, sau đó thân thể lóe lên liền đi tới trên tế đàn, hấn một tay cầm Tần Tử nắm lên, thu nhập bên trong nội thế giới.

“Nguoi! !”

Vị lão giả hắc bào kia kinh hãi vô cùng, muốn chạy trốn, nhưng là Tần Xuyên phóng ra đại thủ kim quang, không ngừng phóng đại trong mắt hấn, nháy mắt che khuất tất cả, sau đó nâng hấn lên.

“Thương lão!”

Thiên chủ đột nhiên mở mắt ra, sắc mặt đại biến, tộc những người Thiên Hằng khác hấn có thể không quan tâm, nhưng là lão nhân này không được.

Đây là người dẫn đường của hấn!

Lão nhân này, tại lúc hấn nhỏ yếu liền yên lặng bảo hộ hấn, dẫn đạo hấn, phụ tá hấn, có thể nói là sư phụ trên thực tế của hấn.

“Xem ra, tình thế nghịch chuyển.”

Tần Xuyên một tay dẫn theo lão giả hắc bào, khẽ cười nói.

“Bàn điều kiện đi.”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, Thiên chủ trầm giọng nói ra:

“Chỉ cần ngươi thả Thương lão, điều kiện gì đều có thể đàm.”

Chuyện tới bây giờ.

Chỉ có thể bàn điều kiện.

Hấn có vong ngã chi thân, Tần Xuyên không giết được hấn, nhưng là Tần Xuyên bắt lấy Thương lão, chính là cái có uy hiếp hấn.

“Điều kiện gì cũng đều có thể?”

Tần Xuyên hí mắt nhìn xem hấn, giống như cười mà không phải cười nói:

“Vậy dùng mệnh của ngươi đổi mệnh của hấn, như thế nào?”

Thiên chủ sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói:

“Ngươi biết đó là sự tình không có khả năng, ngươi và ta đều hiểu, không có thực lực chèo chống thì ước định chính là một tờ nói suông, ta nếu là chết rồi, ai có thể cam đoan ngươi có thể tuân thủ ước định hay không? Chỉ sợ chết cũng là chết vô ích.”

Nói bất kỳ điều kiện gì, tiền đề đều phải là mình còn sống, bởi vì, không ai sẽ cùng người chết coi trọng chữ tín!

“Vậy ta đổi một cái đi.”

Tần Xuyên mỉm cười nói:

” Thiên Hằng tộc các ngươi vì ta hiệu lực trăm năm, chờ đợi điều khiển, như thế nào?”

“Không có khả năng!”

Không đợi Thiên chủ nói chuyện, Thương lão hét lớn:

” Thiên Hằng tộc ta cùng Cửu Thương giới là cừu hận không chết không thôi, chúng ta nếu là nghe người điều khiển, người đem toàn tộc chúng ta bán thì làm sao bây giờ? !”

Hoàn toàn chính xác có khả năng.

Tần Xuyên có thể sẽ đào hố, để người Thiên Hằng tộc chủ động đi tìm chết.

“Ai, đừng có nghĩ lòng người hiểm ác như vậy, tất cả mọi người là nhân tộc, phần lớn người vẫn là rất hiền từ.”

Tần Xuyên bắt đầu dĩ lắc đầu.

Bọn gia hỏa này, coi hấn là cái gì rồi?

Bọn buôn người?

Hấn là hạng người như vậy sao?

Hấn nhiều lắm thì là buôn heo con!

“Người làm sao cam đoan sẽ không thừa cơ diệt trừ ta Thiên Hằng tộc?”

Thiên chủ nhìn xem Tần Xuyên, lạnh lùng nói.

“Ta cần cam đoan?”

Tần Xuyên dẫn theo Thương lão, hỏi ngược lại.

“Tự nhiên!”

Thiên chủ không e dè nhìn xem Tần Xuyên, trầm giọng nói ra:

“Người bắt được Thương lão, cũng không có nghĩa là có thể muốn làm gì thì làm, ta mặc dù tôn kính Thương lão, nhưng cũng không thể cầm an nguy toàn tộc cùng người trao đổi!”

“Vậy được rồi.”

Tần Xuyên không có sinh khí chút nào, ngược lại đột nhiên cười, kim quang lóe lên trong tay hấn, xuất hiện một tờ giấy trắng có đường viền kim sắc.

“Đây là Thái Cổ khế ước, một khi ký kết liền không khả năng đổi ý. Ta hứa hẹn, chỉ cần các người bên trong trăm năm nghe ta điều khiển, không có dị tâm, ta liền sẽ không làm ra sự tình có hại căn cơ Thiên Hằng tộc.”

Theo hắn nói chuyện, từng cái chữ kim sắc hiện lên ở trên tờ giấy trắng kia, tràn ngập ra một loại uy nghiêm thần bí khó lường.

“Thứ này, thật có tác dụng?”

Thiên chủ có chút hồ nghi hỏi, bởi vì hắn chưa từng nghe nói qua loại vật này, từ xưa không có.

Chương 414: Cầm Long Võ Đế Tới, Nỗi Oan Rửa Không Sạch

Chương 414. Cầm Long Võ Đế Tới, Nỗi Oan Rửa Không Sạch

“Người thử một chút liền biết.”

Tần Xuyên tự tin cười nói, cái này thế nhưng là bảo bối hắn bỏ ra hai ngàn giá trị gọi cha hồi đoái, làm sao có thể không dùng được?

Thiên chủ hồ nghi hồi lâu, sau đó ôm tâm thái thử một lần, dựa theo điều kiện Tần Xuyên để ký kết khế ước.

Dù sao là thử một lần.

Điều kiện hắn đã tiếp nhận, nếu như thứ này vô dụng, đổi ý là được, nếu như không có biện pháp đổi ý, vậy càng tốt hơn.

Thời gian trăm năm.

Đổi loại cường giả cấp bậc bọn hắn mà nói, cũng chỉ là trong nháy mắt, có thể sử dụng trăm năm đổi về một cái mạng Thương lão, là rất có lời.

Coi như không nói tình cảm.

Chỉ là từ góc độ lợi ích nhìn, thời gian trăm năm liền có thể thu hoạch một vị cường giả chân ngã cực cảnh, cũng là kiếm bọn.

Bởi vì liền xem như Cửu Thương giới tam tộc bây giờ phần vinh tới chưa từng có, cũng không có khả năng mỗi hơn trăm năm liền đản sinh ra một vị cường giả cực cảnh!

“Ông!”

Tại nháy mắt khế ước hoàn thành, Thiên chủ chỉ cảm giác trong đầu vang lên một tiếng sấm nổ, giống như khai thiên tịch địa.

Sau đó, liền cảm thấy một cỗ tr thiên uy huy hoàng ong cõi u minh, loại cảm giác kia, giống như chỉ cần vi phạm khế ước, liền sẽ hôi phi yên diệt.

Không chỉ có là hấn.

Những người Thiên Hằng tộc khác, cũng đều đang đồng thời cảm nhận được cỗ lực lượng vĩ ngạn trong cõi u minh kia, lập tức vạn phần hoảng sợ.

“Hiệu trung Tần Xuyên trăm năm?”

“Tần Xuyên là ai?”

“Vì sao lại như này?”

“Lão phu bề quan vạn năm, không hỏi thế sự, làm sao đột nhiên muốn nghe người khác điều khiển, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Tóm lại, toàn bộ Thiên Hằng tộc, đều bị một trương khế ước bắt cóc tổng tiền.

Như vậy cái khế ước này lợi hại thế sao, vì cái gì chỉ bán hai ngàn giá trị gọi cha? Đó là bởi vì bản thân khế ước cũng không đáng tiền.

Thật giống như hợp đồng nói chuyện làm ăn.

Người tiêu một trăm khối tiền liền có thể đóng dấu một chồng hợp đồng giấy trắng mực đen, nhưng là bên A không ký tên, đó chính là một đồng giấy vụn!

“Từ giờ trở đi, các người liền hảo hảo vì ta làm việc đi, nếu là biểu hiện tốt, tương lai có lẽ sẽ có chỗ cực tốt.”

Tần Xuyên buông ra Thương lão, sau đó mỉm cười nói.

“Ai...”

Thiên chủ thở dài một tiếng, cúi xuống đầu cao ngạo, chuyện tới bây giờ, liền xem như nắm lỗ mũi đất đi cũng phải chịu.

Tần Xuyên đem Tần Tử phóng ra.

“A, đây là...”

Tần Tử nhìn thấy không khí chung quanh một mảnh hài hòa, lập tức có chút không nghĩ ra.

Tần Xuyên hơi giải thích một chút.

Lập tức, hần triệt để thở dài một hơi, sau đó đối Thiên chủ hỏi:

“Thủy Thanh Hàn, Khinh Nhu đâu, người đem nàng thế nào?”

Thiên chủ trầm mặc một chút, sắc mặt có chút phức tạp, nói ra:

“Nàng hiện tại... Hẳn là theo một vị lão ầu nào đó tu luyện đi.”

“Nàng không phải tại trong tay người sao?”

Tần Tử có chút sững sờ.

Ánh mắt Thiên chủ lộ ra một vòng phiến muộn, thấp giọng nói:

“Ta tại biển dung nham cứu được nàng, về sau liền đem nàng đánh ngất xỉu, đưa đến một cái lão ầu cực cảnh thể chất cùng nàng giống nhau, loại thể chất này rất hiếm thấy, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, lão ầu kia sẽ thu nàng làm đồ.”

Tần Tử bất khả tư nghị nói:

“Người mặc kệ nàng?”

Thiên chủ ánh mắt phức tạp nhìn xem Tần Tử, nói ra:

“Ta là Thủy Thanh Hàn, lại không chỉ là Thủy Thanh Hàn... Cái cảm giác này, người sẽ không hiểu.”

“Ta là lãnh tụ Thiên Hằng tộc, mà nàng, lại là nhân tộc Cửu Thương chân chính. Mặc kệ là vì Thiên Hằng tộc, hay là vì nàng, ta đều không thể đem nàng đặt vào bên trong thế giới của ta, cho nên... Chỉ có thể quên đi.”

Tần Tử cắn răng nói ra:

“Ngươi chẳng lẽ quên thời gian các ngươi sống nương tựa lẫn nhau sao? Huynh muội thân tình, thật có thể quên mất sao?”

Thiên chủ lắc đầu cười một tiếng, mang theo tự giễu nói:

“Ngươi vẫn không hiểu a, ta là Thủy Thanh Hàn, nhưng cũng không chỉ là Thủy Thanh Hàn... Ta còn có mấy cái thân phận, mà thân phận chủ yếu nhất, là Thiên chủ Thiên Hằng tộc.”

“Nếu như ta đồng thời có được ký ức rất nhiều thế, như vậy ngươi dựa vào cái gì coi là, một thế này đối ta chính là trọng yếu nhất chứ?”

Tần Tử lập tức á khẩu không trả lời được.

Bản thân mình đến cùng là ai, tựa hồ chỉ có chính hắn mới biết, cũng chỉ có chính hắn nói mới tính.

Trong mắt hắn, đối phương là Thủy Thanh Hàn, nhưng là tại trong mắt đối phương, lại cũng không đúng là như vậy.

“Oanh long long!”

“Giết! !”

” Dư nghiệt Thiên Hằng, ra nhận lấy cái chết!”

Ngay tại cái thời điểm này, bên ngoài truyền đến chấn động kịch liệt, tựa hồ là không gian lần nữa bị đánh nổ, có người đánh vào bên trong hỗn độn hư không.

Cái thành lũy màu đen Thiên Hằng tộc này, vốn là phiêu phù ở bên trong hỗn độn hư không, nguyên bản mười phần bí ẩn, nhưng là chiến đấu mới vừa rồi đưa tới động tĩnh quá lớn, bị ngoại giới cảm ứng được, cho nên Cửu Thương nhân tộc giết tiến đến.

“Hám Thiên cầm long!”

Một đạo thanh âm uy nghiêm giống như nổ tung quanh quẩn, sau đó, liền thấy một cái bàn tay đầy vảy rồng, xuất hiện tại

trên không thành lũy màu đen, thiên uy huy hoàng, tựa hồ muốn đem thành lũy màu đen nhờ tận gốc!

“Cầm Long võ đế!”

Tần Xuyên da mặt co quắp mấy lần.

Đối với vị ngoan nhân này, hắn đã sớm muốn gặp một lần, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác tại loại thời điểm này, bị bắt gian tại giường?

Hắn cùng Tần bé heo, thế nhưng là xưa nay có mỹ danh ” gian tế Thiên Hằng tộc ” a, lần này hoàn toàn ngồi vững!

Hắn phải làm sao giải thích?

Nếu nói là nam nhân chân chính thì không cần giải thích, nhưng hình như, trước mắt thật đúng là không nhất định đánh thắng được người ta.

Cầm Long võ đế, tên tuổi đệ nhất cường giả nhân tộc cũng không phải là trung cho đẹp, thậm chí rất có thể là đệ nhất cường giả Cửu Thương giới!

Chương 415: Đừng Để Ta Khó Xử

Chương 415. Đừng Để Ta Khó Xử

“Là Cầm Long võ đế!”

“Hắn làm sao tìm được nơi này? !”

“Xong, triệt để xong!”

Bên trong hắc ám, truyền ra từng đạo thanh âm hoảng sợ, đều là Võ Đế Thiên Hằng tộc trốn ở bên trong tiêu thế giới đen nhánh này.

Nơi này vốn là hang ổ Thiên Hằng tộc, cường giả cao tầng Thiên Hằng tộc, gần như đại bộ phận đều tại nơi này.

Bây giờ, Cẩm Long võ đế mang theo cường giả nhân tộc Thánh Điện giết tới nơi này, kia là tiết tấu muốn tận diệt a!

“Âm! Âm! Âm!”

Mà lúc này, trận pháp phía ngoài tiểu thế giới đen nhánh, tại phía dưới cự thủ vậy rồng kim sắc kia, cấp tốc sụp đổ.

Sau đó, từng đạo thân ảnh quang huy óng ánh, ngang nhiên giáng lâm tại trên không tiểu thế giới đen nhánh.

“Rầm rầm!”

“Rầm rầm!”

Lập tức, bên trong bầu trời gió nổi mây phun, đại lượng hắc ám chi khí đều còn xoay tròn từng đạo thân ảnh, hóa thành từng cái vòng xoáy khổng lồ, loại cảnh tượng kia, thật giống như trung ương sông lớn xuất hiện từng đạo vòng xoáy, đem đường sông đều cắt đứt, dòng nước chảy xiết, hiện ra bùn đất hai bên bờ!

Mà trong đó.

Một cơn lốc xoáy ngay trung tâm, là lớn nhất, tản mát ra uy áp vô tận, hiện lộ rõ ràng người cường đại nhất bên trong.

Mơ hồ có thể thấy được, sừng sững tại trung ương vòng xoáy, là một cái trung niên nam tử to cao.

Hắn tay trái cầm lấy một đầu Thanh Long, mà thân thể Thanh Long kia treo ở trên cổ hắn giống như măng xà, vậy rồng màu xanh lóe ra quang trạch kim loại, lộ ra một cổ hung lệ chi khí khó mà hình dung.

Ánh mắt hắn lẳng lệ liếc nhìn phía dưới.

Thời điểm khi thấy Tần Xuyên, hắn chân mày cau lại, trầm giọng hỏi:

“Người làm sao tại nơi này?”

“Đạo hữu biết ta?”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, bởi vì ngũ khí đối phương, thật giống như một cái lão sư chính trực, tại quán internet nhìn

thấy học sinh của mình, sau đó phát ra chất vấn nghiêm khắc, có quan tâm, cũng có chất vấn.

Về phần tại sao một cái lão sư chính trực sẽ xuất hiện tại quán điện tử, cái này... Không cần để ý những chi tiết này.

“Thôn Nhật nói qua ngươi.”

Cầm Long võ đế vẫn cau mày như cũ, hẩn nhìn kỹ Tàn Xuyên, nói ra:

“Trước đó Thôn Nhật nói với ta, đại đa số người đều hiểu lầm ngươi, ngươi là Cửu Thương nhân tộc thuần chính, cùng Thiên Hằng tộc không có quan hệ.”

“Nhưng là bây giờ, ngươi xuất hiện tại cái địa phương này, mà lại tựa hồ cùng những cái Thiên Hằng Tộc này có quan hệ rất hòa hài, cái này lại giải thích như thế nào?”

Khóe miệng Tàn Xuyên có chút run rẩy.

Sau đó nói ra:

“Thiên Hằng tộc trước đó bắt nạt tử ta, ta là tới cứu hẩn, về sau tình thế nghịch chuyển, ta chiếm cứ thượng phong, cho nên cùng Thiên Hằng tộc ký kết khế ước, để toàn tộc bọn hẩn hiệu trung ta trăm năm.”

“Hả? ?”

Cầm Long võ đế mày nhíu lại được sâu hơn.

“Nói bậy nói bạ!”

Cái thời điểm này, một thân ảnh sau lưng Cầm Long võ đế hừ lạnh nói:

“Không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác! Cái khế ước gì có thể ước thúc toàn bộ Thiên Hằng tộc? Liền xem như lời thề đại đạo đều làm không được! Ngươi rõ ràng chính là người Thiên Hằng tộc, bây giờ bị chúng ta ở trước mặt gặp được, còn muốn狡 biện sao? !”

“Ta gặp qua ngươi.”

Tàn Xuyên nhìn người kia một chút, nói ra:

“Ta nếu như nhớ không lầm, ngươi hẩn là điện chủ Thánh Điện Kim Thần đi, tại Bạch Hạc thiên cung bị ta đả thương,

ghi hận trong lòng, cho nên muốn đi giội nước bẩn trên thân ta?”

“Hừ, sự thật thắng hùng biện!”

Kim Thần điện chủ lạnh lùng nói.

“Tốt.”

Mà cái thời điểm này, Cầm Long võ đế nghiêm túc nhìn xem Tàn Xuyên, nói ra:

“Ta có thể tin tưởng ngươi, nhưng là hiện tại, ngươi nhất định phải phối hợp ta giết bọn hắn, không đem Thiên Hằng tộc trăm thảo trừ căn, lòng ta khó yên.”

“Cầm Long? !”

Kim Thần điện chủ khiếp sợ nhìn về phía Cầm Long võ đế, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà tín nhiệm Tàn Xuyên như thế.

Đây rốt cuộc là cái gì?

Chẳng lẽ cũng bởi vì Thôn Nhật đại đế? Thế nhưng là Thôn Nhật đại đế cùng Tàn Xuyên lại là cái quan hệ gì chứ, Thôn Nhật đại đế hiểu rõ Tàn Xuyên sao?

Hắn không nghĩ ra, đồng thời trong lòng dâng lên một cỗ ghen ghét không hiểu, ánh mắt nhìn về phía Tàn Xuyên càng phát ra bất thiện.

Nhưng mà, tại lúc Cầm Long võ đế nhìn chăm chú, Tàn Xuyên lại “Không biết điều” lắc đầu, nói ra:

“Thật có lỗi, ta không thể đáp ứng ngươi, Thiên Hằng tộc bên trong trăm năm hiệu trung với ta, mà ta cũng không thể làm ra sự tình có hại căn cơ Thiên Hằng tộc, khế ước đã ký kết, không có biện pháp đổi ý.”

sắc mặt Cầm Long võ đế khó nhìn lên, thanh âm cũng lạnh xuống, trầm giọng nói:

“Nói như vậy, ngươi là muốn đứng tại bên Thiên Hằng tộc kia?”

Hắn căn bản cũng không tin tưởng có cái gọi là khế ước!

Trước đó là căn cứ tín nhiệm đối với Thôn Nhật đại đế, cho nên hẳn lựa chọn tin tưởng Tần Xuyên, trên thực tế là tin tưởng Tần Xuyên có cái gì không thể nói ra.

Nhưng là bây giờ.

Tần Xuyên lại muốn bảo đảm Thiên Hằng tộc, đồng thời còn tiếp tục cầm khế ước để lừa gạt hẳn, cái này khiến hẳn làm sao có thể nhẫn? !

“Thiên Hằng tộc hiện tại hoàn toàn chính xác hiệu trung với ta, ta không thể hãm hại bọn hẳn, mong đạo hữu đừng để ta khó xử.”

Tần Xuyên bắt đầu nói.

“Khó xử?”

Cầm Long vỗ đùi cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói:

“Thế gian, sự tình khó xử hoàn toàn chính xác rất nhiều, chết xong rồi thì mọi chuyện liền dễ!”

Nói xong, hẳn ngang nhiên xuất thủ.

Hẳn là cái người mười phần quả quyết, một khi làm ra quyết định, như vậy liền tuyệt không dây dưa dài dòng.

Người ngăn cản hẳn tiêu diệt Thiên Hằng tộc, chính là địch nhân!

Chương 416: Kế Hoạch Đánh Phủ Đầu

Chương 416. Kế Hoạch Đánh Phủ Đầu

“Oanh long! !”

Tay phải hẳn đâm ra một quyền, năm đốm màu vàng óng không ngừng tăng vọt, nháy mắt đem toàn bộ thiên khung đều

bao phủ lại, khí quyền đường hoàng, để người ngạt thở!

Đây là một loại lực lượng thuần túy.

Một quyền này, không bao hàm bất luận cái pháp tắc cùng đại đạo gì, nhưng lại có lực phá hoại cực hạn, có thể đánh phá chân không, băng diệt vạn pháp.

Bất luận cái thời đại gì, đều có nhân vật kinh diễm, mà Cầm Long võ đế, không thể nghi ngờ, hẳn là người kinh diễm cái thời đại kia, hẳn trời sinh thần lực, đằng sau càng là đi lên con đường lấy lực phá pháp, khoáng cổ tuyệt kim!

“Thật mạnh!”

Con người Tần Xuyên co vào, lực lượng của hắn hiện tại là thể trạng bức cho, cũng không phải là mình đột phá cảnh giới, cho nên còn xa xa không cách nào làm được cùng cảnh vô địch, cho nên đối mặt một quyền này, lại có loại cảm giác nhỏ bé.

“Không hổ là nhân vật tuyệt thế mấy vạn năm mới ra, ta hiện tại hoàn toàn chính xác không cách nào đối đầu, đã như vậy, vậy liền... đi chỗ khác!”

Tần Xuyên thở dài trong lòng một tiếng, sau đó đột nhiên ném ra một viên hình cầu màu đen, hình cầu này chỉ lớn chừng quả đấm, mặt ngoài có vài chục cái lỗ thủng, tựa hồ có đại lượng không khí lượn vòng tại bên trong, phát ra tiếng vang bén nhọn.

“Ào ào ào!”

Hình cầu này nháy mắt bay ra ngoài, bộc phát ra hấp lực vô tận, sau đó, toàn bộ bầu trời đều bóp méo, hết thảy tất cả, thật giống như một bức họa bị vò thành một cục, sau đó bị hút vào bên trong hình cầu này.

“Chuyện gì xảy ra? !”

“Thứ gì!”

Trên bầu trời, các cường giả nhân tộc Thánh Điện, từng cái sắc mặt đại biến, ngay cả Cầm Long võ đế cũng đều cấp tốc lui lại.

Nhưng mà, hình cầu kia quá nhanh!

Nơi nó đi qua, đem tất cả mọi thứ đều hút vào trong đó, mặc kệ là những cái Thánh Điện cường giả kia, hay là Cầm Long vũ đế, đều không thể may mắn thoát khỏi.

“Huru!”

Đem những người này hấp thu về sau, hình cầu tiếp tục hướng phía trước phi hành, sau đó mặt ngoài không gian nổi lên ba động, bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ.

Tựa hồ bị truyền tống đi.

“Cái này...”

Đảo ngược xuất hiện quá đột ngột, làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi, ngơ ngác nói không ra lời.

“Nhanh lên đem cái tiểu thế giới này dọn đi đi, bọn hần chỉ là tạm thời bị truyền tống đi, có lẽ rất nhanh liền sẽ giết trở lại tới.”

Tần Xuyên đối Thiên chủ nói.

“Tốt!”

Thiên chủ nghiêm túc gật gật đầu, sau đó bắt đầu thao túng trận pháp bên trong cái tiểu thế giới đen nhánh này, chuẩn bị dùng không gian xuyên toa đem tiểu thế giới dọn đi.

Loại không gian xuyên toa này cần thời gian chuẩn bị, mà lại không thể bị quấy rầy, vừa rồi tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt tự nhiên là không có cách nào dùng, bây giờ lại không có vấn đề, chỉ cần đem hang ổ dọn đi, lại có thể tránh rất lâu.

“Cha, đó là cái pháp bảo gì a?”

Cái thời điểm này, con mắt Tần Tử lóe sáng tinh tinh mà hỏi.

“Cầu tiền người, không có nhiều.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, nhưng trong lòng có chút đau lòng, thứ này, thế nhưng là hần bỏ ra hơn tám nghìn điểm giá trị gọi cha!

Hồi lâu sau, tiểu thế giới đen nhánh trải qua mấy lần không gian xuyên toa, đi tới một cái địa phương an toàn.

Trên thực tế.

Loại sự tình này, Thiên Hằng tộc sớm đã xe nhẹ đường quen, dù sao, mấy vạn năm đến nay, bọn hắn vẫn luôn trốn đông trốn tây.

Bọn hắn sinh hoạt tại Cửu Thương giới, thể lực rất không lồ, nhưng lại có thể bảo trì không bị dân bản địa Cửu Thương giới phát hiện, công phu ẩn núp rất là cao minh.

Không chỉ có như thế.

Bọn hắn còn có năng lực tình báo cường đại, có thể nói, toàn bộ Thiên Hằng tộc đều là người làm việc ngầm.

Tục ngữ nói, bệnh lâu thành bách sĩ.

Thật giống như người ở tại trên núi giỏi về leo lên, chắc chắn người tại bờ biển giỏi về bơi lội —— đều là sinh hoạt bức bách!

Từ góc độ này nhìn, Thiên Hằng tộc kỳ thật thật đáng thương.

Mặc dù bọn hắn có lẽ đóng cửa lại rồi la hét muốn ngóc đầu trở lại, nhưng là kỳ thật đại đa số người Thiên Hằng tộc đều không có cái dã tâm kia, chỉ muốn an an ổn ổn sinh hoạt mà thôi, nhưng mà, lại rất khó làm được.

Trận chiến tranh đoạt thần vật năm đó kia, bọn hắn dốc hết toàn lực, lại tại Cửu Thương giới gây kích trầm sa, đại lượng cường giả đỉnh cao vẫn lạc.

Nhà đột gặp đêm mưa!

Cố hương của bọn hắn —— Thiên Hằng giới, cũng bởi vì đại lượng cường giả đỉnh cao vẫn lạc tha hương, bản nguyên thể giới xói mòn nghiêm trọng, khiến cho toàn bộ thể giới triệt để suy kiệt, hóa thành một mảnh tử tịch chi địa không cách nào sinh tồn.

“Từ nay về sau, nhiệm vụ chủ yếu các ngươi là thay ta thu thập tình báo, mặc kệ phát hiện bất luận cái sự kiện gì dị thường, đều phải hướng ta báo cáo.”

Bên trong hội nghị tối cao Thiên Hằng tộc, Tàn Xuyên hai tay chống lấy bàn dài, nửa người trên nghiêng về phía trước, từ trên cao nói xuống.

Phía trước hắn.

Tám bàn hội nghị kia rất dài, so với bàn trong phòng họp tổng giám đốc của hắc kiếm trước còn muốn dài hơn, các cao tăng Thiên Hằng tộc, phân biệt ngồi tại hai bên bàn dài, chỉnh tề, liếc nhìn lại, vậy mà trông không đến cuối cùng.

“Vâng!”

“Tuân mệnh!”

Mọi người cùng kêu lên đáp lại.

Bọn hắc đối Tần Xuyên vẫn là rất chịu phục, dù sao bọn hắc đều là Võ Đế, cường giả đều sẽ tự giác tôn kính người mạnh hơn.

Càng quan trọng hơn là, thời điểm khi không phản kháng được, không phục trong lòng, kìm nén một hơi, sẽ chỉ càng thêm khó chịu.

“Rất tốt.”

Tần Xuyên thấy thế, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Kỳ thật hắc thu phục Thiên Hằng tộc, chủ yếu chính là vì tình báo, chỉ có nắm giữ tình báo, hắc mới có thể một mực nắm giữ quyền chủ động.

Tỉ như, nơi nào sơi cỏ lại biến dị, nơi nào người giàu có đạt được kỹ thuật khoa học, hắc đều muốn kịp thời biết được, sau đó có biện pháp khai thác.

Càng quan trọng hơn là.

Tính toán thời gian, người gia tộc mẫu thân Lâm Nghị, hắc là cũng sắp giáng lâm phương thế giới này, hắc nhất định phải tại ngay lập tức nắm giữ hành tung đối phương, như này mới có thể tránh miễn bị những khách từ thượng giới tới trộm đầu.

Phải!

Nếu như đối phương phát hiện Tần Tử trước, mà hắc còn không có phát hiện đối phương, như vậy đối phương rất có thể trước sờ qua đến đem cha con bọn họ xử lý!

Nếu như là làm Tần Tử trước thì còn tốt.

Nhưng là trình tự logic bình thường, đều là xử lý uy hiếp lớn trước, lại tra tấn uy hiếp tiểu nhân, cho nên, đối phương nếu

như muốn hạ độc thủ, chắc chắn sẽ chọn hấn hạ thủ trước, mà hấn, hơn phân nửa gánh không được.

Phương pháp ổn thỏa nhất, chính là chủ động xuất kích —— chủ động đem Tần bé heo ném ra bên ngoài, ngăn chặn hòng súng đối phương.

Chỉ cần đối phương trước xuất thủ đối Tần bé heo, sinh ra sát ý, vậy hấn liền đứng ở thế bất bại.

Chương 417: Nhân Tộc Cấp Địa, Táng Khu

Chương 417. Nhân Tộc Cấp Địa, Táng Khu

Trời sáng khí trong, gió mát ẩm áp dễ chịu.

Trên bầu trời phiêu đảng từng đoá từng đoá mây trắng, uể oải, giống như từng đoàn từng đoàn bông nổi lơ lửng.

“Ông!”

Đột nhiên, không gian chấn động một cơn, sau đó, một cái hình cầu đen nhánh lớn chừng quả dấm, đột ngột xuất hiện.

“Rầm rầm!”

Hình cầu này không ngừng xoay tròn, cuối cùng ầm vang nổ tung, tan thành mây khói, sau đó, một đám thân ảnh đầu óc choáng váng xuất hiện tại không trung, chính là Cầm Long võ đế cùng các cường giả nhân tộc Thánh Điện.

“Tần Xuyên! ! !”

Cầm Long võ đế tại ngăn ngui kiềm chế, về sau phát ra một tiếng gầm nhẹ phần nộ, khí tức quanh người lẫn lộn, chấn vỡ mây trắng đầy trời.

Mà những cường giả khác thấy thế, đều câm như hến.

Hồi lâu sau.

Cầm Long võ đế khôi phục bình tĩnh, hần hừ lạnh nói:

“Thôn Nhật, lần này người dẫn nhìn lầm, nhìn xem người làm sao cùng ta giải thích!”

Nói xong, hần nhìn về phía Kim Thần điện chủ bên cạnh, hỏi:

“Nơi này là nơi nào, cấp tốc tính toán ra vị trí tọa độ chính xác.”

Hần chuyên tu lực lượng, đối với phương diện thuật pháp nhất khiếu bất thông, thiên văn địa lý, càng là một đoàn bột nhào.

“Được.”

Kim Thần điện chủ quan trắc thiên tượng một chút, ánh mắt hần thâm thúy, tựa hồ có thể xuyên thấu qua ban ngày nhìn thấy sao trời, sau đó cấp tốc tính toán vị trí địa lý.

Rất nhanh, hần đạt được chấm dứt luận, khoe miệng co giật nói ra:

“Nếu như ta không có tính sai, nơi này hẳn là khu hoang vu bên ngoài tam tộc cương vực, cũng chính là... Táng khu.”

Xoạt!

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, những người khác lập tức khó mà bình tĩnh, thậm chí lên tiếng kinh hô.

“Táng khu! Viễn cô hung địa!”

“Chúng ta vậy mà đi tới nơi này!”

Ngay cả kẻ tài cao gan cũng lớn như Cầm Long võ đế, sắc mặt cũng biến thành vô cùng ngưng trọng lên, thậm chí nghiêng răng nghiêng lợi.

Táng khu!

Đây là cấm địa Cửu Thương giới, mà thú vị là, cái diện tích cấm địa này, so với cương vực tam đại tộc đàn cộng lại còn muốn lớn.

Thậm chí có thể nói, nó mới là bộ phận chủ thể Cửu Thương giới, mà tam đại tộc cương vực, chẳng qua là xó xỉnh mà thôi.

Nhưng mà.

Mảnh tảng khu này bao la bát ngát, lại là hoàn toàn tĩnh mịch, đại đạo sụp đổ, linh khí không còn, hoàn toàn ở vào trạng thái mật pháp.

Tại nơi này.

Đại bộ phận thần thông người tu luyện đều sẽ mất đi hiệu lực, cũng vô pháp điều động thiên địa chi lực, bởi vì, nơi này thiên địa đều là khô kiệt.

Càng đáng sợ chính là.

Nếu như thời gian dài ở chỗ khu vực này, lực lượng trong cơ thể sẽ suy yếu không hiểu, thật giống như nhận lấy một loại ăn mòn nào đó.

Loại ăn mòn này, cùng ăn mòn ở thất bại chi địa không khác lắm, nhưng là càng thêm mịt mờ, cũng càng thêm cường đại.

“Nghe nói, Cửu Thương giới tại trước đây thật lâu, phát sinh qua một trận trời sập, sáng tạo ra mảnh tảng địa đáng sợ này.”

Kim Thần điện chủ thấp giọng lâm lâm nói:

“Có người nói, là cảm xúc tuyệt vọng trời xanh vẫn lạc, để nơi này biến thành hung địa, cũng có người nói, là cường giả cái thể khó có thể tưởng tượng tại trước khi chết phát ra nguyên rủa, làm cho cả thời đại đều biến thành vật bồi táng.”

Cầm Long vỗ đùi mặt đen lên, hừ lạnh nói:

“Bất kể như thế nào, chúng ta lần này phiền phức lớn rồi! Cái địa phương này, tiến đến dễ dàng nhưng ra ngoài khó, giống như có lực lượng thần bí đang ngăn trở chúng ta ra ngoài, có lẽ chúng ta sẽ chết tại nơi này.”

Nói, hắn càng thêm nghiêng răng nghiêng lợi bắt đầu, ngẩng đầu lên, trong miệng phát ra gào thét như dã thú:

“Tần! Xuyên! Lần sau gặp mặt, ta tất lấy đầu chó ngươi! !”

“Còn có Thôn Nhật, nếu không phải ngươi nhiều lần thiên tín cùng bao che hắn, ta đã sớm xuất thủ đem hắn diệt trừ, lại làm sao có cục diện hôm nay!”

Kim Thần điện chủ lôi kéo Cầm Long vỗ đùi, nhỏ giọng nói ra:

“Cầm Long, chúng ta vẫn là nhỏ giọng một chút đi, tại táng khu nếu là quá ồn ào, rất có thể dẫn tới một chút đồ vật đáng sợ.”

Cầm Long vỗ để nghe vậy, nhớ tới ở trong sách cổ nhìn thấy đôi câu vài lời, lập tức trong lòng cũng có chút run rẩy.

Hắn mặc dù là cường giả cực cảnh, thậm chí có thể xưng một trong người mạnh nhất từ xưa đến nay của Cửu Thương giới.

Nhưng là, cái này cái gọi là “Từ xưa đến nay” lại có chút trình độ, bởi vì lịch sử Cửu Thương giới có đứt gãy.

Bọn hắn hoài nghi, Cửu Thương giới tại trước đây thật lâu, có một cái văn minh huy hoàng đến cực hạn.

Cùng thời điểm kia so ra, cái gọi là phồn vinh bây giờ của Cửu Thương giới, chẳng qua là thời đại nguyên thủy ăn lông ở lỗ mà thôi.

Cho nên, một ít “Đáng sợ đồ vật” bên trong táng khu, là thật rất đáng sợ.

“Đi thôi, điệu thấp làm việc, xông ra táng khu.”

Cuối cùng, Cầm Long vỗ để thấp giọng nói.

Sau đó mang theo một đám cường giả Thánh Điện, giống như tiểu đầu, thận trọng hướng về phương hướng cương vực nhân tộc bay đi.

Mười phần chật vật.

Mà càng là chật vật, phần hận trong lòng Cầm Long vỗ để đối với Tần Xuyên liền càng sâu, thậm chí hận tới mức, ngay cả oắt con Tần Tử cũng muốn bóp chết!

Chương 418: Mười Năm

Chương 418. Mười Năm

Trong nháy mắt, mười năm trôi qua.

Cầm Long võ đế cùng đám cường giả nhân tộc Thánh Điện kia, vẫn không có từ táng khu trở về, cũng không biết tại bên trong gặp cái gì.

Mà Tần Xuyên, ôn hòa mọi sắp xếp.

Hắn lợi dụng Thiên Hằng tộc hệ thống tình báo, yên lặng giám thị gió thổi cỏ lay toàn bộ Cửu Thương giới.

Hắn khiếp sợ phát hiện!

Bên trong mười năm này, đám thiên tài Cửu Thương giới giống như ăn kích thích mà phát triển căng vọt, hiện ra rất nhiều hạng người kinh diễm.

Huyết mạch, thể chất dĩ vãng ngàn năm khó gặp, hiện tại khắp nơi đều thường thường liên xuất hiện hai cái.

Đám thanh niên Tần Xuyên nhận biết, cũng bắt đầu bộc lộ tài năng, tỉ như Kim Trĩ, Thủy Khinh Nhu, Triệu Vân Sinh, Lâm Nghị, Sở Trung Thiên, Huyền Thiên Cơ... Trừ cái đó ra, còn có rất nhiều nhân vật yêu nghiệt Tần Xuyên không quen biết, những người này khí vận kinh người, cấp tốc quật khởi, huyền não rất vui mừng.

Mà lại, rất nhiều thiên kiêu đều mười phần điệu thấp, nếu như Tần Xuyên không có nắm giữ hệ thống tình báo Thiên Hằng tộc, như vậy hắn cũng không phát hiện được.

Đây chính là tác dụng của số liệu lớn!

“Sự tình ra khác thường tất có yêu, Cửu Thương giới vì cái gì đột nhiên giéng phun ra nhiều nhân vật yêu nghiệt như vậy?”

Tần Xuyên yên lặng phân tích nói:

“Hơn nữa nhìn bộ dáng, giống như mỗi một cái đều là người đại khí vận, cái Cửu Thương giới này, lấy ở đâu nhiều khí vận như vậy để phân?”

Bình thường mà nói.

Một cái thế giới chỉ có một cái nhân vật chính, nếu như khí vận thế giới tương đối hùng hậu, có thể đồng thời cung cấp nuôi dưỡng hai cái, ba cái nhân vật chính.

Thế nhưng là bây giờ.

Cái Cửu Thương giới này, giống như khắp nơi đều là nhân vật chính!

Không chỉ có rất nhiều người bên trong xó xỉnh đột nhiên toát ra một chút vận khí vương, thậm chí rất nhiều người trước đó còn không có khoa trương như vậy, cũng đột nhiên liền đi lên tới mức vận khí nghịch thiên, các loại cơ duyên tùy tiện nhất, giống như nhân phẩm bộc phát!

Cái này khiến Tần Xuyên kinh nghi bất định.

Theo lý mà nói, Cửu Thương giới bất quá là chỉ là một phương hạ giới, hẳn là còn không ngang tâng như thế, vậy bây giờ đây là có chuyện gì?

“Chẳng lẽ nguyên nhân là tòa cấm kỵ Thần sơn kia?”

Tần Xuyên nghĩ đến nó có thể là thần vật tới từ thượng giới.

Bởi vì chính là vật này, khiến cho cái Cửu Thương giới vài vạn năm này cấp tốc phát triển, đạt đến tình trạng phồn vinh chưa từng có.

Phải biết, Cửu Thương giới lúc trước thế nhưng là không có cái cảnh giới cực cảnh này, Võ Đế từ xưa đến nay chính là trần nhà, là cấm kỵ Thần sơn, mang đến cái cảnh giới cực cảnh này, sáng tạo ra một nhóm cường giả cực cảnh.

Cho nên, bây giờ Cửu Thương giới phát sinh biến hóa lớn như vậy, hiểm nghi lớn nhất, chính là tòa nào cấm kỵ Thần sơn.

“Muốn đi xem một chút hay không?”

Hắn suy tư trong lòng.

Nhưng là rất nhanh lại bỏ đi ý nghĩ này, bởi vì cấm kỵ Thần sơn, là một cái cấm kỵ chi địa chân chính, có thể xưng tuyệt địa thứ nhất Cửu Thương giới!

Căn cứ các cao tăng Thiên Hằng tộc nói tới.

Kia là một cái địa phương mười phần quỷ dị mà kinh khủng, một khi tiến vào, mặc kệ là Võ Đế, hây là cường giả cực cảnh, đều sẽ không cách nào cưỡng kháng sinh tử của mình, mọi chuyện đều thật giống tìm vận may.

Mà người yếu hơn.

Càng là ngay cả cơ hội tìm vận may đều không có, một khi tới gần, trực tiếp liền sẽ bị cổ uy áp thần bí kia chấn động đến hình thần câu diệt!

Hắn từ trước đến nay lấy ôn hòa làm chủ.

Loại tình hiểm sự này mạo, vẫn là quên đi.

“Cha, ta trở về!”

Cái thời điểm này, thanh âm Tần Tử hưng phấn từ bên ngoài truyền đến, rất có vài phần tư thái dương dương đắc ý tranh công.

“Thế nào?”

Tần Xuyên hiền lành lấy hỏi.

“Cha, ta lần này ra ngoài, lại gặp mấy cái người đại khí vận! Bọn gia hỏa này, tự cho là đập vận khí cứ chớ liền vô địch thiên hạ, cũng dám khiêu khích ta, tất cả đều bị ta đè xuống đất ma sát!”

Tần Tử mặt mày hớn hờ, nói đến nước bọt bay tứ tung, đồng thời dùng ánh mắt còn lại nghiêng liếc phụ thân, tựa hồ đang chờ đợi khích lệ.

“Ừm, không tệ.”

Tần Xuyên hài lòng gật đầu.

Kỳ thật chiến tích Tần Tử ở bên ngoài, hắn đều biết, không chỉ có là bởi vì có tai mắt Thiên Hằng tộc, càng là bởi vì... Hệ thống nhắc nhở.

Tần Tử mỗi đánh bại một cái vận khí vương, hắn liền sẽ đạt được một số lớn giá trị gọi cha, thanh âm hệ thống giống như đồng tiền rầm rầm vang.

Trên thực tế.

Tần Tử chính là bị hắn an bài ra ngoài kinh doanh!

Tại phát hiện những nhân vật thiên tài này có thể là chân mệnh thiên tử, về sau hắn liền phát hiện cơ hội buôn bán, thế là bắt đầu hành động.

Hắn đầu tiên là để đại lượng Thiên Hằng tộc tuyên truyền, nói Tần Tử tài năng ngút trời, là người mạnh nhất thế hệ trẻ tuổi

Cửu Thương giới!

Không chỉ có như thế.

Càng là liệt kê ra từng cái chứng cứ, tỉ như trời sinh thần thể, tỉ như ba khối đạo cốt, tỉ như thú thần chi tâm...

Cứ như vậy, hình tượng Tàn Tử liền dựng nên đi lên.

Đại bộ phận người trẻ tuổi phổ thông sẽ sùng bái Tàn Tử, thậm chí lấy Tàn Tử làm mục tiêu, mà số ít chân mệnh thiên tử “Mệnh ta do ta không do trời” thì sẽ cừu thị Tàn Tử, hoặc là trong lòng không cam lòng, hoặc là khịt mũi coi thường.

Tàn Xuyên muốn, chính là kéo một đợt địch này ý.

Sau đó, hắn cố ý an bài Tàn Tử ra ngoài ” diễn xuất lưu động “, sau đó tại kế hoạch, cùng những cái chân mệnh thiên tử ôm địch ý kia gặp nhau, cứ như vậy, trào phúng cùng khinh thường, cuối cùng rồi sẽ dẫn phát chiến đấu.

Đánh mặt diễn ra!

Tàn Tử bây giờ, đã thành quái vật, bên trong cùng cảnh giới, mặc kệ đối phương lợi hại cỡ nào, đều là tùy tiện nghiền ép.

Mười năm qua, Tàn Tử hết thấy đánh mặt hai mươi mấy cái chân mệnh thiên tử.

Giá cả mỗi cái chân mệnh thiên tử, đều tại hai vạn giá trị gọi cha, cho nên hắn đạt được khoảng 500 ngàn giá trị gọi cha

Có thể nói là kiếm bộn!

Đây đều là công lao Thiên Hằng tộc, nếu như không có tình báo Thiên Hằng tộc, hắn không có khả năng phát hiện cơ hội buôn bán lớn như thế.

Rất nhiều thời điểm, lựa chọn cố gắng lớn hơn, bây giờ xem ra, hắn lúc trước thu phục Thiên Hằng tộc, là lựa chọn sáng suốt.

Chương 419: Tái Giá Vận Rủi Trả Thù 1

Chương 419. Tái Giá Vận

Rủi Trả Thù 1

“A, đột phá Chuẩn Đế rồi?”

Đột nhiên, Tần Xuyên kinh ngạc hỏi.

“Hắc hắc, đúng thế.”

Tần Tử có chút ngại ngùng gãi gãi đầu:

“Nguyên bản chuẩn bị lại áp chế mấy năm, đem căn cơ lại nện vững chắc một điểm, kết quả lần này đi tìm Khinh Nhu sư muội, một cái không có cẩn thận, liền hoàn toàn thả ra chính mình...”

Tần Xuyên biểu lộ có chút cổ quái, sau đó bình tĩnh nói ra:

“Không có việc gì, áp chế quá hung ác cũng không tốt, hết thấy thuận theo tự nhiên.”

“Ta cũng là nghĩ như vậy!”

Tần Tử nghe được ý nghĩ phụ thân giống như hắc, lập tức thở dài một hơi, sau đó hưng phấn nói.

Tần Xuyên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắc.

Lập tức, Tần Tử ho khan hai tiếng, ngượng ngùng cúi đầu.

Hồi lâu sau, Tần Xuyên hỏi:

“Ta bàn giao ngươi đi xem sư phụ ngươi một chút, ngươi đi chưa, nàng hiện tại thế nào?”

“Ừm, sư phụ còn tại năm năm trước phát hiện truyền thừa bên trong di tích, giống như lần trước, ta muốn đi vào, nàng không cho ta đi vào.”

Tần Tử có chút tiếc nuối nói.

Hắc có chút u oán.

Sư phụ hắc, cũng không tiếp tục là cái sư phụ lúc trước kia — khách khí, lạnh nhạt, không coi hắc làm người mình!

Không phải liền là cái truyền thừa sao?

Mặc dù tiếp nhận cái truyền thừa này cần thân thể trần trụi, nhưng là... Tần Tử hấn sẽ nhìn lên sao? Không thể nào!

Hấn không phải người như vậy.

“Cha, ngài nói sư phụ làm sao thành như này a, chẳng lẽ để ta tiến vào, còn sợ ta trộm đi thứ gì?”

Tần Tử bĩu môi thầm nói.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, sau đó sâu kín nói ra:

“Liên sợ người sau khi đi vào, sẽ lưu lại chút vật gì...”

“A? ?”

Tần bé heo có chút không nghĩ ra.

Tần Xuyên cũng lười giải thích, trực tiếp nói ra:

“Tóm lại, sư phụ người không cho người đi vào, cũng là vì muốn tốt cho người, người ghi nhớ là được.”

“Nha.”

Tần Tử như có điều suy nghĩ gật gật đầu.

Kỳ thật hấn cũng liền phát một chút bức tức, nhưng sao có khả năng hấn thật trách hấn sư phụ đâu? Cái này thế nhưng là trừ cha bên ngoài, hấn người thân cận nhất.

“Ong ong ong!”

Đột nhiên, Tần Tử hình như có nhận thấy thứ gì đó, lấy ra một cái ngọc phù đưa tin, tập trung nhìn vào, bên trong là tin tức Kim Trĩ truyền đến.

“Tần Tử sư đệ, vận rủi đến rồi! Nhanh chóng về nhà, tìm kiếm cha người che chở, tuyệt đối không nên ra ngoài!”

“Vận rủi? Cái vận rủi gì?”

Tần Tử nghi ngờ một hồi, sau đó đột nhiên nhớ tới sự tình lúc trước vì Kim Trĩ chia sẻ vận rủi!

Hấn nhớ kỹ.

Khi hấn đem một nửa vận rủi trên thân Kim sư huynh tái giá đến mình, trên bầu trời xuất hiện một đạo đầu lâu màu đen tà ác.

Vận rủi kia hình thành đầu lâu, trong miệng còn nói “Trộm bản nguyên ta, đều phải chết”.

Ấn tượng của hắn rất khắc sâu!

Đằng sau hắn ổn định lại tâm thần suy nghĩ qua, đại khái là Kim sư huynh trong lúc vô tình cướp đi bộ phận bản nguyên của một vị tồn tại kinh khủng nào đó, bị đối phương hạ một loại nguyên rửa nào đó, hoặc là ấn ký cừu hận, cuối cùng cũng có một ngày muốn thu được bản nguyên.

Mà kia cái gọi là vận rủi.

Không sai biệt lắm chính là một loại đồ vật giống như tọa độ xác định, vị tồn tại kinh khủng kia sẽ lần theo vận rủi đi tìm tới.

“Cho nên nói, vị tồn tại kinh khủng kia đã tìm tới Kim sư huynh rồi? !”

Đột nhiên, Tần Tử sắc mặt đại biến.

Hắn nhìn về phía Tần Xuyên, thỉnh cầu nói:

“Cha, ta sợ Kim sư huynh có nguy hiểm, chúng ta đi Bạch Hạc thiên cung một chuyến đi.”

“Được.”

Tần Xuyên không do dự.

Một cái phụ thân tốt, chính là tại thời điểm hài tử cần đứng ra, không tìm bất kỳ cớ gì.

“Huu!”

Hắn vẫy tay một cái phóng xuất ra một cỗ năng lượng, đem Tần Tử bao vây lại, sau đó xông ra sơn phong ẩn cư, phá không mà đi.

Tần Xuyên tốc độ rất nhanh.

Những nơi đi qua, không gian đều bị vạch phá, lộ ra một đạo khe rãnh đen nhánh thật dài, giống như trời đều đã nứt ra!

Nhưng là, chỗ bọn hắn chính là cương vực nhân tộc, khoảng cách cương vực thú tộc Bạch Hạc thiên cung, vẫn là quá xa.

“Cha, có phương pháp càng nhanh hay không, ta sợ chúng ta đi trễ, món ăn cũng đã lạnh.”

Tần Tử lo lắng nói.

Tần Xuyên thầm nghĩ trong lòng —— không có việc gì, đồ ăn lạnh không quan hệ, cha người ta chính là dẫn người đi đưa đồ ăn.

Không sai, hắn sợ dĩ không nói lời gì liền mang theo Tần Tử tiến về Bạch Hạc thiên cung, tự nhiên không phải là vì khi cái gọi là phụ thân tốt, mà là muốn đem Tần bé heo đưa qua chốn hòng sung.

Cái quái vật vận rủi kia, đã muốn giết Kim Trĩ, vậy khẳng định cũng muốn giết Tần Tử a.

Dù sao, vận rủi tái giá, tương đương với đem phần nhân quả này cũng chia làm hai nửa, Tần bé heo cùng Kim Trĩ, mỗi người một nửa!

Đương nhiên, mục đích chân thực, thường thường đều là không thể cho ai biết, hắn cũng không có khả năng đem ý nghĩ chân thực nói ra.

Mà là trầm giọng nói ra:

“Tốt a, vì hai tiểu gia hỏa các người, cha liền hạ một lần vốn gốc đi.”

Xoạt!

Sau một khắc, hắn trong tay xuất hiện một viên hình cầu màu trắng, cấu tạo khôi cầu này, cùng “Cầu đưa người” lần trước không sai biệt lắm, nói trắng ra là, nhìn chính là một cái hình cầu.

“Bạch Hạc thiên cung!”

Tay phải hắn đưa quả cầu ném lên đỉnh đầu, hét lớn một tiếng, sau đó hình cầu này phát ra quang mang vạn trượng, đem hai người bao phủ.

Hai người chỉ cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa.

Rất nhanh, hết thấy khôi phục bình thường, bọn hắn mở to mắt, phát hiện đã đi tới Bạch Hạc thiên cung.

Chương 420: Tái Giá Vận Rủi Trả Thù 2

Chương 420. Tái Giá Vận Rủi Trả Thù 2

“Oanh! !”

Còn không đợi bọn hắn đứng vững, liền nghe được một tiếng tiếng oanh minh vang lên, sau đó, một đạo hắc ảnh từ trước mắt gào thét mà qua, đập vào dưới mặt đất.

“Oanh long long!”

Đất rung núi chuyển, mặt đất phương viên mấy ngàn mét đều sụp đổ xuống, hóa thành một cái mạng nhện che kín.

Sơn phong cùng kiến trúc chung quanh, cũng đều chia năm xẻ bảy, bụi mù cuộn cuộn, đem bầu trời đều che đầy hơn phân nửa.

Trên thực tế.

Lúc này, toàn bộ Bạch Hạc thiên cung sớm đã hóa thành một vùng phế tích, các loại đồ nát thê lương sụp đổ trên mặt đất.

“Bạch Hạc vương?”

Tần Tử da mặt run rẩy, nghĩ không ra, Bạch Hạc vương ngày bình thường phong độ nhẹ nhàng, thực lực cường đại, vậy mà chật vật như thế.

“Đạo huynh, ngươi đã đến!”

Bạch Hạc vương bị nện xuống dưới đất, nhìn thấy Tần Xuyên, về sau trong mắt bắn ra hào quang sáng tỏ.

Hắn phóng lên tận trời, cấp tốc vỗ vỗ tro bụi trên người, bay đến trước mặt Tần Xuyên cùng Tần Tử.

“Kim Trĩ cùng Bạch Lộ đâu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Vì bảo vệ bọn hắc, ta đem bọn hắc nhốt ở bên trong cấm địa kiên cố nhất Bạch Hạc thiên cung.”

Bạch Hạc vương vừa cười vừa nói.

“Cái cấm địa kia có thể ngăn cản quái vật này? Vậy ngươi vì cái gì mình không trốn vào đi?”

Tần Xuyên nghi ngờ hỏi.

“Không thể.”

Bạch Hạc vương sắc mặt có chút mất tự nhiên, nói ra:

“Cấm địa chỉ có thể ngăn cản một hồi, không thể ngăn cản trường kỳ, ta đem bọn hắc nhốt vào, mình lại cần tại nơi này ngăn chặn quái vật này, chờ ngươi tới cứu viện.”

“Ngươi làm sao biết chúng ta muốn tới cứu viện?”

Tần Tử kinh ngạc nói.

Tin tức kia là Kim sư huynh phát cho hắc, mà lại từ nội dung nhìn, tựa hồ cũng không có ý tứ hướng hắc cầu viện binh, mà Kim sư huynh lại đã bị giam tiến cấm địa, không hề giống là bộ dáng cùng Bạch Hạc vương thương lượng xong.

“Cái này...”

Sắc mặt Bạch Hạc vương càng phát xấu hổ, sau đó rón rén lấy ra một cái ngọc phù đưa tin:

“Kỳ thật... Tin tức kia là ta phát.”

Ngọc phù đưa tin của Kim Trĩ, tại chỗ của hắc!

Tần Tử da mặt co quắp mấy lần, hít sâu một hơi, sau đó yên lặng giờ lên ngón cái với vị thủ tộc vương giả này.

Cao!

Thực sự là cao! !

“Chết, đều phải chết —— “

Mà liền tại cái thời điểm này, một cỗ khí tà ác kinh khủng cuốn tới, ba người đồng thời quay đầu nhìn lại.

Ở trên bầu trời, lơ lửng một cái đầu lâu tuyết trắng khổng lồ, trong hai hốc mắt đen nhánh của nó, lơ lửng màu u lam quỷ

hỏa, mà trên đỉnh đầu, thì là khói đen mờ mịt, giống như ngọn lửa màu đen đang thiêu đốt.

Oanh! Oanh! Oanh!

Nó đang va chạm một tòa nguy nga sơn phong, mà mặt ngoài sơn phong vỡ vụn rất nhiều, lộ ra một đại môn thanh đồng.

“Đây chính là quái vật vận rủi kia, lực lượng nó quá mạnh, chỉ sợ đã vượt ra khỏi cấp độ chân ngã cực cảnh.”

Bạch Hạc vương sắc mặt nghiêm túc vô cùng, lòng vẫn còn sợ hãi nói ra:

“Nếu không phải nó ở vào trạng thái ngơ ngơ ngác ngác, chỉ dựa vào man lực cùng hành động bản năng, ta chỉ sợ đã vẫn lạc.”

Tần Xuyên nhìn xem quái vật kia, ánh mắt lại là híp lại —— không có ý thức, chỉ dựa vào bản năng hành động.

Đây không phải là càng tốt sao?

Cứ như vậy, quái vật này liền sẽ chỉ nhìn chăm chăm Kim Trĩ cùng Tần bé heo để làm, an toàn của hắn cũng liền có bảo đảm.

Hắn nhìn về phía Tần Tử, trầm giọng nói ra:

“Tiểu tử, còn nhớ rõ, chúng ta là vì cái gì mà tới sao?”

“A? Cứu người a.”

Tần Tử hơi lảng, sau đó nói.

“Ừm, bất quá bất cứ chuyện gì, đều là có cái giá, người hắn là biết, cái quái vật này thực lực rất khủng bố, nếu như muốn trấn áp quái vật này, cho dù là ta... Cũng sẽ trả giá rất lớn.”

Tần Tử nghe vậy, nhìn Bạch Hạc vương chật vật bên cạnh một chút, cùng phiến phế tích bừa bộn phía dưới kia, trầm mặc.

Hắn nghĩ nghĩ, sau đó ngẩng đầu, kiên định nhìn xem mình phụ thân, nói ra:

“Cha, ta cần nỗ lực cái gì?”

Thanh âm hắn có chút phát run, lại âm vang hữu lực, giống như là một thiếu niên, rốt cục bắt đầu nâng lên trách nhiệm của mình.

Hắn tại đứng lên trên tinh thần.

Không còn ỷ lại người khác không ràng buộc trợ giúp, mà là học cách gánh chịu, học xong việc vì chính mình phụ trách, đây là... Tự lập!

“Cần nỗ lực cái gì?”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, từ ái sờ lên đầu của con trai, nhẹ giọng nói ra: “Làm cha người, ta không màng bất kỳ vật gì của người, ta muốn nhìn nhất đến, là người trưởng thành.”

“Cha, ta hiểu được!”

Thân thể Tần Tử run lên, sau đó con mắt ngập nước nhìn xem phụ thân mình, trùng điệp gật đầu.

Trong lòng bị lấp đầy dòng nước ấm vô tận.

Đây chính là phụ thân hắn, mãi mãi cũng là vô tư như vậy, bất cứ lúc nào, luôn luôn đem hắn đặt ở vị thứ nhất.

Tình thương của cha như núi, không cầu gì khác.

Mong đợi, chỉ là hắn trưởng thành! !

Mà hắn trưởng thành là cái gì? Hắn rất rõ ràng, giờ này khắc này, trưởng thành có thể thuyết minh, cũng liền hai chữ mà thôi.

Dững khí! ! !

Hắn hít sâu một hơi, sau đó chân phải đạp mạnh, thân thể hóa thành một đạo trường hồng óng ánh, hướng phía đầu lâu to lớn kia phóng đi.

“Ta xxx tổ tông ngươi! !”

Tay phải hắn nắm chặt, giống như một vòng huy hoàng mặt trời, hung hăng đánh vào đầu lâu đang va chạm với đại môn màu thanh đồng kia.

“Oanh long —— “

Một tiếng vang thật lớn, long trời lở đất, quang mang chiếu sáng cả bầu trời, sóng xung kích càn quét bốn phương tám hướng.

Mà đầu lâu kia bị “Gãi ngứa ” cuxng giống như sừng sốt một chút, sau đó chậm rãi xoay đầu lại.

Thời điểm khi nó nhìn thấy Tần Tử, quỷ hỏa màu u lam trong hốc mắt đột nhiên tăng vọt, sát ý vô tận cuộn cuộn mà đến! !

“Người trộm bản nguyên của ta, đều phải chết!”

Nó mở ra miệng rộng, hướng thẳng đến Tần Tử thôn phệ mà đến, tại nháy mắt miệng rộng mở ra, hình thể của nó bành trướng vô hạn, tựa hồ thay thế trời!

“Ta sợ ngươi hay sao? !”

Quanh thân Tần Tử quang mang đại tác, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, không sợ chết mà hướng phía cái miệng đen nhánh kia đụng tới.

Dũng cảm, kiên quyết, nghĩa vô phản cố!

Chương 421: Vong Ngã Cực Cảnh

Chương 421. Vong Ngã Cực Cảnh

“Đinh! Vong ngã cực cảnh Tuấn Táng Nô, sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới vong ngã cực cảnh, cũng cùng cảnh vô địch!”

Thanh âm Hệ thống nhắc nhở vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác thân thể của mình lần nữa phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, một cỗ lực lượng vô cùng mệnh mông, tràn ngập thân thể cùng nguyên thần. Thậm chí, hắn còn cảm giác được một loại năng lực mới.

Trạng thái vong ngã!

Tiến vào trạng thái vong ngã, về sau có thể ngăn ngừa thoát ly cùng thiên địa, vượt qua phạm trù không gian, tránh né hết thảm họa thương.

Đương nhiên, cái này cái gọi là “Hết thảm” cũng là tương đối, nếu như là s cường giả yêu viết vong ngã cực cảnh rất nhiều, tất nhiên nắm giữ lấy thủ đoạn càng đáng sợ, có lẽ có thể cường ép đánh vỡ trạng thái vong ngã.

“Hưu! !”

Mà lúc này, Tần Tử giống như một viên thiên thạch đánh tới cái miệng đầu lâu kia, giống như chuaarn bị cho ăn.

Hắn gất gao nhắm mắt lại.

Hướng về phía trước, hướng về phía trước, hướng về phía trước!

Giờ khắc này, hắn dứt bỏ hết thảm sợ hãi, cái này không chỉ có là dũng khí, cũng là tín nhiệm đối với phụ thân hắn.

Phụ thân tuyệt đối sẽ không để hắn chết, đã như vậy, hắn chỉ cần xông về trước là được, cần gì e ngại!

“Oanh —— “

Rất cực, một tiếng tiếng nổ kịch liệt vang lên, quang mang kinh thiên, bầu trời phương viên vài vạn dặm, âm vang vỡ vụn giống như tấm gương!

“Rầm rầm!”

Gió lốc cuồng bạo cuốn tới, đem bên tai tóc dài Tần Tử thổi bay múa, mà hắn chậm rãi mở ra mắt.

Phía trước bầu trời vỡ vụn, đã hóa thành một mảnh hư không hắc ám, một cỗ bạo tạc sinh ra quang mang chói mắt cùng sóng xung kích khủng bố, giống như sóng thần cuốn tới, giống như muốn đem hết thảm đều bình định.

Mà một đạo bóng lưng quen thuộc che ở trước người hắn, ngăn lại tất cả sóng xung kích, vì hắn chống lên một mảnh bầu trời.

Bóng lưng kia.

Áo trắng như tuyết, thẳng tắp như núi!

“Cha...”

Hắn khẽ gọi một tiếng, thanh âm có chút run rẩy, tựa hồ cảm động cùng e ngại vừa rồi đè nén xuống, lúc này cùng một chỗ bộc phát ra.

Loại cảm giác này, để hắn muốn khóc.

Thật giống như rất nhiều ủy khuất, thời điểm mình một thân một mình đều có thể tiếp nhận, thế nhưng là khi thấy người thân cận nhất, lại đột nhiên khóc lên.

“Người làm rất tốt.”

Tần Xuyên chậm rãi quay đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng mà hiền lành.

Gương mặt hắn mỉm cười, tại dưới quang mang chiếu rọi, lộ ra loá mắt phá lệ, đồng thời lộ ra ôn nhu.

“Chết, đều phải chết...”

Mà lúc này, thanh âm ngơ ngơ ngác ngác kia vang lên lần nữa, chỉ thấy một viên đầu lâu khổng lồ, chậm rãi dâng lên.

Loại cảm giác kia.

Thật giống như đứng tại bên vách núi, nhìn thấy một tôn quái vật khổng lồ chiếm cứ toàn bộ tầm mắt từ bên dưới vách núi dâng lên, vật kia quá lớn, bởi vì khoảng cách quá gần, phóng tầm mắt nhìn tới, vậy mà không nhìn thấy toàn cảnh!

“Lăn.”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, nghiêng người nâng lên tay trái, sau đó cổ tay đột nhiên phát lực, nhấn ra đối với phía trước.

Một cái nhấn này, nhìn như tùy ý, nhưng mà lực lượng sinh ra kia, lại là đủ để nghiêng trời lệch đất!

“Oanh —— “

Đầu lâu khổng lồ kia, vậy mà oanh một tiếng đã bị chia năm xẻ bảy, nổ nát vụn thành hàng ngàn hàng vạn mảnh, bay rớt ra ngoài.

Quả thực tòi khô lạp hủ!

Nhưng mà, những cái mảnh vỡ kia bay ngược mấy vạn mét, về sau vậy mà bắt đầu dừng lại.

Giống như là sớm đã được lập trình, tất cả mảnh vỡ vừa vụn bay đến vị trí tương ứng, sau đó bắt đầu dán lại, khôi phục nguyên hình.

Nhưng mà, mặc dù như thế, hình thể của nó cũng nhỏ đi một vòng, khí tức suy yếu không ít.

“Chết, đều phải chết.”

Nó thấp giọng thì thầm, hai đoàn quỷ hỏa màu u lam trong mắt, vậy mà chậm rãi từ trong hốc mắt thoát ly mà ra, sau đó cấp tốc bành trướng, hóa thành hai viên mặt trời màu u lam vô cùng nóng rực, hướng phía Tần Xuyên cùng Tần Tử đánh tới.

“Oanh long long!”

Hai viên mặt trời này quá kinh khủng, những nơi đi qua, hư không đều đang vụn vẹo, vô số Hỗn Độn chi khí sôi trào như nước nóng.

Đốt trời nấu biển, đã không đủ để hình dung loại uy lực này, cái này hoàn toàn là lực lượng cấp bậc diệt thế —— nếu như là thế giới chỉ có Võ Đế phổ thông, lực lượng như vậy, thật đủ để diệt thế.

Nhưng mà, Tần Xuyên mặt không đổi sắc, tay phải hấn đột nhiên nắm lại, một quyền đảo ra, mệnh môn chỉ lực âm vang bộc phát.

“Àm! Âm! !”

Gần như đồng thời, hai viên mặt trời màu u lam kia đồng thời nổ tung, không chỉ có như thế, quyền quang hóa thành cột sáng, lần nữa đánh vào phía trên đầu lâu.

“Xoạt xoạt!”

Đầu lâu vỡ vụn, đại lượng mảnh vỡ lần nữa bay rớt ra ngoài, muốn bắt đầu lần nữa gây dựng lại.

Nhưng mà, còn không đợi bọn chúng gây dựng lại, năm ngón tay phải Tần Xuyên mở ra, đột nhiên nắm lại về phía hư không kia.

“Ông! !”

Vùng hư không kia phảng phất bị một bàn tay vô hình bắt lấy, kịch liệt co vào, đem những cái mảnh vỡ kia đè ép thành một

đoàn.

“A a a —— “

Bên trong mảnh vỡ tuyết trắng truyền ra tiếng kêu đau đớn thảm thiết, đồng thời bắn ra ngọn lửa màu u lam, thật giống như một đồng băng khô bốc cháy lên.

“Rống!”

Từng đạo ngọn lửa màu xanh lam kia hội tụ, hóa thành một đạo thân ảnh già nua mơ hồ, thân ảnh già nua kia ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng.

Lập tức, giam cầm chi lực mà Tần Xuyên vừa dùng, lại bị xông phá, đồng thời có một cỗ sức mạnh rất khủng bố hướng phía Tần Xuyên phản phệ mà đến.

Chương 422: Thế Giới Khôi Phục, Hai Tên Trộm Mộ

Chương 422. Thế Giới Khôi Phục, Hai Tên Trộm Mộ

“Thứ gì!”

Sắc mặt Tần Xuyên biến hóa, cái hư ảnh già nua này, hơn phân nửa là một điểm ý thức còn sót lại của cái đầu lâu tà ác này khi còn sống.

Nói cách khác, cái đầu lâu này thời điểm còn sống, không phải chỉ có vong ngã cực cảnh, hệ thống là căn cứ lực lượng hiện tại của nó đánh giá cảnh giới.

“Trước đó hệ thống nhắc nhở nói, nó là Tuấn Táng Nô, hẳn là, là một người chết theo được hiến tế vào trong cái mộ táng kinh khủng nào đó? !”

Tần Xuyên trong đầu nháy mắt hiện ra rất nhiều ý nghĩ —— cái đầu lâu này trước khi chết đều siêu việt vong ngã cực cảnh,

lại chỉ là một cái người chết theo, như vậy chủ nhân mộ địa kia, rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Cái Cửu Thương giới này, không đơn giản a!

Lúc trước hắn coi là đây chỉ là một thế giới hạ giới phổ thông, nhưng là mười năm này hiện tượng thiên kiều quật khởi, mười phần không bình thường, lại tăng thêm cái Tuần Táng Nô kinh khủng này, hắn cơ hồ có thể kết luận, cái này Cửu Thương giới có gì đó quái lạ.

Mà lại hắn trước đây không lâu hiểu rõ đến, Cửu Thương giới có một mảnh táng khu to lớn vô biên, có thể là văn minh tiền sử của thế giới này lưu lại.

“Cho nên nói, Cửu Thương giới tại trước đây thật lâu, rất có thể là thế giới huy hoàng tới mức cực hạn, tại sau khi phá diệt... Muốn khôi phục rồi? !”

Thế giới khôi phục!

Nghĩ đến cái từ này, hắn trong lòng liền có loại kích động không hiểu, cái này chẳng phải là nói, lại sẽ xuất hiện bó lớn cơ hội buôn bán cùng cơ hội mạnh lên? !

“Oanh long!”

Không kịp nghĩ nhiều, cổ phản phệ chi lực kia đã cuốn tới, giống như ức vạn lôi đình, đồng thời đánh vào trên thân Tần Xuyên.

Cường giả vong ngã cực cảnh bình thường, tại phía dưới cổ lực lượng này, chỉ ít đều muốn trọng thương, thậm chí vứt bỏ nửa cái mạng!

Nhưng là Tần Xuyên nội tình thâm hậu cỡ nào?

Chỉ gặp hắn gầm nhẹ một tiếng, quanh thân đều đang phát sáng, giống như mỗi một cái tế bào trong cơ thể đều hóa thành vĩnh hằng Thần Lô, dâng lên quang diễm, để thân thể của hắn hóa thành bất diệt chi thể, không thể phá vỡ.

“Keng keng keng!”

Thân thể của hắn phát ra tiếng vang trầm trầm liên tiếp, giống như vô số côn thép không ngừng đập vào phía trên chuông lớn.

Cuối cùng, hắn chống đỡ cái cổ phản phệ chi lực này.

“Diệt cho ta!”

Sau đó, chân phải hắn đột nhiên đập mạnh vào hư không, phía sau hiển hiện một đôi cánh chim vàng óng, nghịch thời gian mà lao thẳng hướng cái đạo hư ảnh già nua kia.

“Phốc —— “

Cả người hắn óng ánh vô cùng, giống như một thanh trường mâu, tại một phần ngàn tỉ giây quán xuyên cái đạo hư ảnh già nua kia.

“Ta không cam tâm a...”

Thanh âm già nua kia, tựa hồ truyền ra một tiếng ghen ngào trầm thấp, sau đó tan thành mây khói, mà đóng xương vỡ từ đầu lâu kia, cũng cấp tốc hóa thành tro bụi.

Tuần Táng Nô, hoàn toàn chết đi.

“A, đây là cái gì?”

Đột nhiên, Tần Xuyên phát hiện, một khối lệnh bài màu vàng xanh, từ bên trong tro bụi những cái xương đầu kia rơi xuống tới.

Khối này lệnh bài toàn thân màu vàng xanh, không biết là làm bằng vật liệu gì, trung ương điêu khắc một cái đồ đằng cùng loại với phiến lá.

“Lệnh bài này, phải cùng cái mộ táng kia có liên quan, Kim Trĩ có lẽ sẽ biết một chút cái gì.”

Tần Xuyên trong lòng tính toán, sau đó nói ra đối với Bạch Hạc vương:

“Dem hai cái tiểu gia hỏa kia thả ra đi.”

“Được.”

Bạch Hạc vương thở dài một hơi, sau đó rất mau đánh mở thanh đồng đại môn kia, Kim Trĩ cùng Bạch Lộ công chúa bay ra.

“Kim sư huynh!”

“Tần sư đệ!”

Tần Tử cùng Kim Trĩ cấp tốc phóng tới đối phương, sau đó nhiệt tình ôm nhau tại không trung.

Cổ nhân gặp mặt, hết sức thân mật.

Tần Xuyên cùng Bạch Hạc vương lẳng lẳng đứng tại bên cạnh, mặc cho ba người trẻ tuổi ôn chuyện.

Hồi lâu sau, Tần Xuyên đem lệnh bài kia vứt cho Kim Trĩ, hỏi:

“Cái này đồ án, ngươi biết sao?”

“Cái này! !”

Kim Trĩ sắc mặt biến hóa, tựa hồ nghĩ đến cái gì, vội vàng hỏi:

“Đây là từ đâu tìm tới?”

“Là trong thi thể cái quái vật vận rủi kia rơi ra ngoài.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Thì ra là thế, thì ra là thế! Ta đã hiểu!”

Kim Trĩ bừng tỉnh đại ngộ, cười khỏ nói:

“Ta rốt cục biết, cái vận rủi này là từ đâu mà đến rồi, nguyên lai là từ trong hãm mộ kia đi ra.”

“Chuyện gì xảy ra?”

Bạch Hạc vương nhíu mày hỏi, mộ táng? Cái mộ táng gì? Cái tiểu tử này cho tới bây giờ không có đã nói với hắn a.

Kim Trĩ thở dài một tiếng, khỏ sở nói:

“Ài, chuyện này, còn phải từ ta năm đó lưu vong cương vực thú tộc nói lên.”

“Lúc ấy, Tử Vân học cung bị yêu tộc công phá, ta vào truyền tống trận ngẫu nhiên, rơi vào một chỗ gò núi vắng vẻ cương vực thú tộc, cái địa phương kia rất hoang vu, nhìn thường thường không có gì lạ.”

“Nhưng mà, chính là tại một cái mảnh đất nghèo như này, ta vậy mà ngẫu nhiên phát hiện hai cái gia hỏa lén lén lút lút.”

“Kia là một cái thanh niên tuần tú, cùng một người mập mạp mặc trường bào luyện đan sư màu trắng, hai người này nhìn qua thì là dạng chó hình người, ta còn tưởng rằng bọn hắn muốn làm đại sự gì, kết quả... Vậy mà là đang trộm mộ!”

Chương 423: Hai Tên Trộm Mộ Quen Biết, Thanh Diệp Thiên Tông

Chương 423. Hai Tên Trộm Mộ Quen Biết, Thanh Diệp Thiên Tông

Kim Trĩ mười phần khinh bỉ nói ra:

“Ta nhìn thấy hai người kia tại trước một cái mộ đất đột lên ba nén hương, còn làm bộ bái lạy một cái, sau đó, bọn hắn đem gò núi san bằng, phía dưới gò núi kia, vậy mà là cửa vào một cái mộ huyết.”

“Lối vào kia có rất nhiều trận pháp, lít nha lít nhít, để ta nhìn cũng choáng váng.”

“Nhưng là hai tên gia hỏa kia tựa hồ cũng rất am hiểu trận pháp, thậm chí có thể nói là trận pháp quý tài, hai người hợp tác, vậy mà rất nhanh liền đem những cái trận pháp kia mở ra một lỗ hổng, sau đó vào giống như chó chui qua tường.”

“Ta nhìn thấy trên vách đá cửa vào mộ huyết, liền điêu khắc cái đồ án này, không sai, chính là cái đồ án này!”

Kim Trĩ cẩn thận nhìn lệnh bài trong tay một chút, vững tin gật đầu, sau đó tiếp tục nhớ lại.

“Lúc ấy ta cảm giác cái mộ táng này rất bất thường, sợ bên trong có nguy hiểm, liền không dám đi theo vào.”

“Đương nhiên, ta cũng không có trực tiếp rời đi, bởi vì ta phát hiện, hai gia hỏa này ngoại trừ trận pháp lợi hại, giống như thực lực cũng đáng nhìn, đã như vậy... Tự nhiên là người gặp có phần.”

“Cho nên, ta ngay trông coi tại mặt ngoài động khẩu, chuẩn bị chờ bọn hắc sau khi đi ra, lại yêu cầu một điểm chỗ tốt.”

“Ta đợi chừng nửa tháng, hai gia hỏa này mới từ bên trong leo ra, cũng không biết được bao nhiêu chỗ tốt, vậy mà thực lực bạo tăng... Liên xem như ta, cũng chỉ có thể đánh mười cái bọn hắc.”

“Sau đó, ta liền nhảy ra đánh cướp.”

“Cái mập mạp kia mười phần vô sỉ, vậy mà trực tiếp liền quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ, đồng thời không ngừng từ trong không gian giới chỉ xuất ra đồ tốt, cầu ta tha cho hắn một mạng, bộ dáng kia, muốn bao nhiêu cháu trai có bấy nhiêu cháu trai.”

“Ta lúc ấy bị đồ vật hắc xuất ra hôn mê đầu, buông lỏng cảnh giác, kết quả, cái đồng bọn kia của hắc mà vậy mà tại lặng lẽ chuẩn bị truyền tống trận, cho nên một thoi thoi không cẩn thận, vậy mà để bọn hắc chạy thoát rồi.”

“Cái mập mạp kia trước khi đào tẩu, còn hướng trên thân ta ném đi một đoàn đồ vật đen sì, ta chủ quan, không có tránh...”

“Ta nghĩ, cái này vận rủi chính là tới như thế.”

Nói xong, Kim Trĩ bóp cổ tay thở dài.

Hắn không có đọc qua sách.

Không có văn hóa nên ăn thua thiệt!

Tần Xuyên cùng Tần Tử nghe vậy, lại là đột nhiên liếc nhau một cái, phụ tử hai người đều tại trong mắt đối phương nhìn thấy một vòng vẻ cổ quái.

Bàng Tề đại sư, Chu Mặc!

Căn cứ miêu tả Kim Trĩ, bọn hắc gần như có thể khẳng định, trộm mộ kia chính là hai gia hỏa này.

Bởi vì hai gia hỏa này, đều có thiên phú pháp rất mạnh, Bàng Tề đại sư thích trộm mộ, Chu Mặc thích trộm đồ, mà trộm mộ kỳ thật cũng là một loại trộm đồ, cho nên hai người cùng chung chí hướng.

Mà lại... Hai người thời điểm tại mảnh vỡ đại lục, liền đã bắt đầu tổ đội, đào mộ tổ rất nhiều gia tộc.

“Hai gia hỏa này, thật đúng là tiền đồ a, không chỉ có mò tới chủ đại lục, thậm chí ngay cả khủng bố như vậy mộ táng đều có thể tới lui tự nhiên.”

Tần Xuyên hí mắt, thầm nghĩ trong lòng.

Kỳ thật nói đến, hai gia hỏa này đi đến con đường như vậy, không thể thiếu hẳn chỉ điểm, có thể nói, hẳn là người dẫn đường cho hai người!

“Hiện tại xem ra, rõ ràng chính là hai người kia đánh cắp đồ vật trong mộ, sau đó dùng phương thức quỷ dị, đem cừu hận cùng nguyên rửa quái vật trong mộ, chuyển dời đến trên thân Kim Trĩ.”

Bạch Hạc vương ngưng trọng nói.

“Loại gia hỏa này cả ngày chui vào trong một người khác, rất quỷ dị, thật đúng là không thể tùy tiện trêu chọc.”

Bạch Lộ công chúa cũng rung mình một cái.

Mà Tần Xuyên lại là nhìn xem Kim Trĩ, nói ra:

“Cái kia mộ táng ở nơi nào, mang ta tới nhìn xem.”

“Được.”

Kim Trĩ gật gật đầu.

Rất nhanh, một đoàn người tại dưới Kim Trĩ chỉ dẫn, đi tới một chỗ vắng vẻ thú tộc cương vực.

Nơi này rất hoang vu.

Mênh mông vô bờ đất vàng, khắp nơi mặt đất đều là vết tích khô nứt, không có thảm thực vật màu xanh, nhiều lắm là có mấy cây cỏ dại khô héo đung đưa trong gió, giống như tóc trắng thừa thớt đỉnh đầu cây khô.

“Oanh long long!”

Còn chưa tới mục đích, mọi người liền nghe được một trận âm thanh chấn động kịch liệt truyền đến, sau đó, liền thấy một tòa hòn đảo đen nhánh, từ mặt đất chậm rãi dâng lên, hội tụ gió lốc bát phương, lơ lửng tại không trung.

Mà phía dưới mặt đất, xuất hiện một bồn địa to lớn, một mảnh đen kịt, tựa như vực sâu không đáy.

“Chính là nơi đó!”

Kim Trĩ kinh hô một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nghĩ không ra, cái mộ táng kia, vậy mà biến thành một tòa đảo phù không.

“Ong ong ong!”

Tại mọi người nhìn chăm chú, mặt ngoài đảo phù không màu đen nhánh màu kia, dần dần biến mất đi, giống như là một cái màn hình màu đen trắng, từ bên trong năm tháng hồi phục lại, biến thành cảnh tượng chân thực.

“Keng!”

“Keng!”

“Keng!”

Tùng đạo tiếng chuông uy nghiêm mà trầm lắng, từ bên trên đảo phù không kia truyền ra, tựa như là chuông tang, lại hình như chuông sáng sớm.

Đồng thời, có thanh âm uy nghiêm mà già nua, tại trên bầu trời quanh quần ra, vô cùng hùng hậu, tựa hồ vang vọng chư thiên.

“Tại bên trong tịch diệt thức tỉnh, tại bên trong rách nát khôi phục, ức vạn năm vội vàng trôi qua, lại mở mắt thương hải tang điền... Đại mộng của ta sớm giác ngộ!”

“Xưa nay, truyền thừa đã mất, thang trời không còn, chúng sinh như kiến! Người mang lệnh bài, có thể nhập Thanh Diệp thiên tông ta!”

Xoạt!

Sau một khắc, trên trăm đạo quang mang màu vàng xanh, từ bên trong đảo phù không bắn ra, giống như khổng tước xòe đuôi, hướng phía bốn phương tám hướng bay đi.

Theo lý thuyết.

Loại đồ vật này nhìn ngu bức vô cùng, là sẽ khiến vô số cường giả tranh đoạt, tại Cửu Thương giới nhắc lên tinh phong huyết vũ.

Nhưng là.

Tần Xuyên trách trời thương dân, không nguyện ý nhìn thấy thảm kịch phát sinh ở giữa mọi người, kết quả là, hấn vung tay lên.

Xoạt!

Lực lượng bàng bạc nhảy mất phong tỏa bát phương thiên vũ, mà lệnh bài bốn phía kia, toàn bộ rơi vào bên trong hấn chương không.

Bởi vì cái gọi là, phù sa không lưu ruộng ngoài.

Loại chuyện tốt này, đương nhiên muốn chơi lũng đoạn á!

Chương 424: Tiến Vào Đảo Phù Không

Chương 424. Tiến Vào Đảo Phù Không

“Cha, như này... Không tốt a?”

Tần Tử yếu ớt nói, hấn cảnh giác nhìn xem đảo phù không, trong lòng có điểm hoảng.

Sợ cái lão giả phát ra lệnh bài kia, sẽ từ đảo phù không xông xuống tới diệt bọn hấn.

Hấn không thể không sợ.

Bởi lão giả kia vì trang bức quá cao, cho người ta một loại cảm giác “Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại”, trong lòng kính sợ không hiểu.

“Không cần lo lắng.”

Tần Xuyên mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Một cái hạng người từ trong phần mộ bò ra tới kéo dài hơi tàn mà thôi, phô trương thanh thế, không đáng để lo.”

Hắn đứng chấp tay, có chút ngẩng đầu lên nhìn về phía đảo phù không, ánh mắt lộ ra một vòng cười lạnh nhàn nhạt cùng khinh thường.

Tựa hồ, hắn biết rất nhiều.

Nhưng là, hắn chính là không nói!

“Là thế này phải không?”

Tần Tử kinh ngạc nhìn mình phụ thân, trong lòng cũng dần dần bình tĩnh lại, đáng về tự tin của cha, cho hắn cảm giác an toàn lớn nhất.

Kỳ thật, hắn không biết chính là.

Tần Xuyên mặt ngoài vững như lão cẩu, trong lòng cũng là hoảng hốt, thậm chí, đã sớm đổi điểm lấy quả cầu chạy trốn.

Vạn hạnh!

Lão giả thần bí bên trên đảo phù không kia, cũng không có hành động gì, tựa hồ cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Đến cùng là không biết, hay là lười nhác quản? Lại hoặc là căn bản không có năng lực quản, cho nên làm bộ không biết?

Đối với cái này.

Tần Xuyên quyết định đi tìm tòi nghiên cứu một chút.

“Đi thôi, chúng ta vào xem.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó lấy ra mấy khối lệnh bài, để Bạch Hạc vương, Kim Trĩ, Bạch Lộ công chúa, Tần Tử, mỗi người một khối.

Lão giả kia nói, đạt được lệnh bài có thể nhập Thanh Diệp thiên tông, nói cũng phải có thể gia nhập Thanh Diệp thiên tông, trở thành đệ tử bọn hắn, cũng có thể có thể nói là có thể tiến vào Thanh Diệp thiên tông, lệnh bài này tương đương với bằng chứng ra trận!

“Đạo huynh, thật không có vấn đề sao?”

Bạch Hạc vương cầm lệnh bài, do dự một chút, hắn đứng cấp độ tương đối cao, cho nên ngược lại lo lắng càng nhiều so với người tuổi trẻ.

“Cơ duyên luôn luôn làm bạn cùng nguy hiểm, mỗi người đều có lựa chọn của mình, các ngươi có đi hay không, tự mình quyết định.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Nói xong, hắn mang theo Tần Tử hướng đảo phù không bay đi —— Tần bé heo tự nhiên là kiên định đi theo cha, không có bất luận cái gì chần chờ.

“Cha, chúng ta...”

Bạch Lộ công chúa trung cầu nhìn xem Bạch Hạc vương, Kim Trĩ cũng nhìn xem hắn, tựa hồ hết thảy để hắn làm chủ.

Bạch Hạc vương suy tư một chút, sau đó trên mặt lộ ra một vòng tự giễu, thở dài nói ra:

“Có thể là ta già, lá gan nhỏ đi, ta luôn cảm thấy này địa phương có chút bất thường, nếu là xảy ra bất trắc, sợ là chúng ta rất khó tự vệ, cho nên... Vẫn là không đi đi.”

“Được.”

“Nghe nhạc phụ.”

Bạch Lộ công chúa cùng Kim Trĩ đều gật gật đầu.

Bọn hắn đã hỏi thăm ý kiến Bạch Hạc vương, liền đương nhiên phải nghe, nếu như người ta nói không nghe, cần gì phải đến hỏi?

Bạch Hạc vương thấy hình, trên mặt tự giễu càng đậm, cười khổ nói:

“Nếu là Tần Tử tại đảo phù không bên trên đạt được cái truyền thừa gì, tương lai viễn siêu các ngươi, đến thời điểm các ngươi có thể hận ta hay không?”

“Sẽ không.”

Kim Trĩ cười lắc đầu, thoải mái cười một tiếng:

“Lấy thiên phú Tần sư đệ, siêu việt chúng ta là chuyện ván đã đóng thuyền, nếu là không vượt qua được, kia mới kỳ quái đó.”

“Người sống một đời, không cần thiết khắp nơi cùng người ta ganh đua so sánh, có ít người vừa ra đời liền thắng, ganh đua

so sánh quá nhiều, chính là tự tìm phiền não.”

“Mặc kệ cái thế giới này về sau sẽ trở nên thế nào, chỉ cần một nhà ba người chúng ta có thể an an ổn ổn sinh hoạt chung một chỗ, là đủ rồi.”

Bạch Hạc vương kinh ngạc nhìn con rể của mình —— cái gia hỏa này nghe nói không có đọc qua sách, lại có giác ngộ như vậy?

Thật sự là khó được a!

“Ừm, Kim đại ca nói đúng, cha, chúng ta trở về đi.”

Bạch Lộ công chúa vừa cười vừa nói.

“Tốt, đi thôi.”

Bạch Hạc vương gật gật đầu, sau đó vung tay lên, mang theo hai người cấp tốc phá không mà đi, biến mất ở chân trời.

Mà bên này.

Tần Tử sắp tới gần đảo phù không quay đầu nhìn thoáng qua, thở dài nói:

“Ai, bọn hần đi, bỏ qua một cục đại cơ duyên.”

“Người có chí riêng, không cần để ý.”

Tần Xuyên bình tĩnh an ủi một câu, trên thực tế, tại hần đá b giá, quyết định Bạch Hạc vương là phi thường sáng suốt.

Đừng nói Bạch Hạc vương chỉ có chân ngã cực cảnh đỉnh phong, liền xem như hần, nếu như không có hệ thống bàng thân, cũng không dám đi vào!

Dù sao, lão giả kia trước đó nói, hoàn toàn chính xác rất dọa người, cho người ta một loại cảm giác cường giả vô thượng tái nhập thế gian.

“Ông!”

Tại thời điểm hai người tới gần đảo phù không, quả nhiên, mặt ngoài đảo phù không hiện ra một đạo màn sáng trong suốt.

Cái màn sáng này lộ ra một cỗ khí tức vô cùng cổ xưa, tựa hồ trải qua ức vạn năm năm tháng, nhưng bất hủ như cũ!

Đại khí bàng bạc, tuyên cổ vĩnh tồn!

“Đông!”

Tần Xuyên thử nghiệm đưa bàn tay đặt tại bên trên màn sáng, sau đó âm thầm phát lực, lực lượng vô địch vong ngã cực cảnh, mãnh liệt mà ra.

Nhưng mà sau một khắc.

Hắn cảm lực lượng giác mình, giống như một dòng suối chảy vào trong biển rộng bình thường, không thể nhắc lên mây may sóng gió.

Thậm chí, hắn có thể cảm giác được, một cỗ vĩ ngạn chi lực mệnh mông đến không cách nào hình dung, giống như bắn ngược mà đè ép mà tới.

Xoạt!

Hắn nhanh chóng thu tay về, lúc này mới không có bị cỗ phản lực kinh khủng kia làm bị thương, nhưng cũng toát mồ hôi lạnh cả người.

Chương 425: Thu Làm Đệ Tử Thanh Diệp Thiên Tông

Chương 425. Thu Làm Đệ Tử Thanh Diệp Thiên Tông

“Cha, thế nào?”

Tần Tử kinh ngạc hỏi.

“Không có việc gì, cái màn sáng này rất kiên cố, bằng vào tu vi trước mắt của ta cũng vô pháp rung chuyển, chỉ có thể dùng lệnh bài thử một chút.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Căn cứ kinh nghiệm của hắn, chỉ cần bình tĩnh thừa nhận sự tình mất mặt, như vậy trình độ mất mặt, liền sẽ hạ xuống chỉ ít 70%!

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó đem lệnh bài lấy ra, dán tại phía trên màn sáng kia.

“Ông!”

Chỉ thấy một cỗ quang mang từ trên lệnh bài khuếch tán ra, sau đó màn sáng nhộn nhạo lên một tầng hình tròn gọn sóng, một cỗ lực hấp dẫn từ phía trên truyền đến, trực tiếp đem Tần Tử hút vào.

Thật giống như xuyên qua một tầng màn nước, Tần Tử xuất hiện ở một bên khác màn sáng.

Tần Xuyên thấy thế, cũng xuất ra lệnh bài, bắt chước làm theo, tiến vào bên trong màn sáng.

“Hoa —— “

Lập tức, hắn cảm giác mình tiến vào một cái thế giới ẩm áp ướt át, sinh cơ bừng bừng, mỹ diệu vô hạn.

Nhưng mà sau một khắc!

Trong đầu của hắn oanh minh kịch liệt, giống như một cái thế giới bằng bạc, dũng mãnh nhét vào trong đầu hắn!

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Tại trước mắt của hắn, tựa hồ có cự sơn thần nhạc đột ngột từ mặt đất mọc lên, như cự thần sừng sững, để linh hồn người cũng vì đó run rẩy.

Lại có từng tòa thiên cung vĩ ngạn lơ lửng, ức vạn đạo thần quang, cỗ khí tức uy nghiêm mà kinh khủng kia, phảng phất có thể trấn áp chư thiên!

Thậm chí còn có cường giả khủng bố khó có thể tưởng tượng, đứng tại đỉnh của cửu thiên, phát ống tay áo một cái, vô số thế giới phá diệt, sao trời vẫn lạc.

“Cha?”

T hanh âm Tần Tử vang lên, Tần Xuyên cảm giác cánh tay của mình bị kéo một chút, sau đó ý thức thanh tỉnh lại.

“Cha, ngài thế nào?”

Tần Tử kinh ngạc hỏi.

“Không có việc gì, thấy được một chút đồ vật người không thấy được.”

Tần Xuyên lắc đầu nói.

Sau đó, hắn lần nữa phóng nhãn nhìn lại, phát hiện trước mắt chỉ có từng tòa sơn phong thấp bé, cùng mảng lớn phế tích cung điện.

“Hắn là, ta nhìn thấy chính là dáng vẻ nơi này trước kia?”

Tần Xuyên trong lòng kinh nghi không chừng, càng thêm tin chắc suy đoán của mình đối với thế giới khôi phục.

Cửu Thương giới, tại trước kia có lẽ thật rất mạnh, mạnh đến vượt quá tưởng tượng, chỉ là về sau bị thương...

Cái đảo phù không này ở bên ngoài nhìn xem không phải rất lớn, nhưng là sau khi tiến vào, không gian bên trong lại hết sức rộng lớn.

Mảng lớn phế tích, mệnh mệnh vô bờ.

Tần Xuyên mang theo Tần Tử hướng phía hòn đảo ở giữa bay đi.

Bởi vì bình thường mà nói, ở giữa đều là trung tâm khu vực, nếu có vật gì tốt, vậy hơn phân nửa cũng là ở vị trí giữa.

Trên đường đi, khắp nơi đều là đồ nát thê lương, cũng không có binh vỡ vụn khí hoặc là hài cốt thảm liệt.

Tựa hồ, nơi này hủy diệt cũng không phải là bởi vì chiến đấu, mà là bởi vì... Một loại tai nạn không thể kháng cự.

“Chẳng lẽ là trời sập trong truyền thuyết?”

Tần Xuyên nghĩ đến mấy năm này tiếp xúc đến một chút bí mật viễn cổ, đây là hắn tại tầng thư cổ lão Thiên Hằng tộc trông được đến.

Hồi lâu sau.

Hai người rút cục đi tới trung ương hòn đảo này, kia rõ ràng là một cái quảng trường khổng lồ tỏa ra ánh sáng lung linh...!

Quảng trường này hùng vĩ dị thường, tản mát ra thần quang ngũ thái, mà xuyên thấu qua quang mang nhìn lại, bên trong

quảng trường vậy mà ngồi xếp bằng chính tề vô số thân ảnh.

Đều là thạch nhân!

Những người này sinh động như thật, biểu lộ an tường ngồi xếp bằng trên mặt đất, trên thân tràn ngập khí tức thần bí.

Giống như sinh lại giống như chết.

Không sống không chết.

Trên quảng trường lít nha lít nhít ngồi mấy vạn cái thạch nhân, nhìn ngoại hình cùng trang phục, tựa hồ cũng là đệ tử cái tông môn này.

Mà trung ương quảng trường, đứng sừng sững lấy một cái thang to lớn, giống như kim tự tháp, chia làm chín tầng, mỗi một tầng đều ngồi xếp bằng một số người.

Càng lên cao người càng ít.

Tựa hồ đẳng cấp sâm nghiêm!

Nếu như nói bên ngoài mấy vạn người, là đệ tử phổ thông của tông môn, như vậy người bên trên cái thang, chính là các cấp cao tầng tông môn.

Người ở ba tầng dưới, từng cái tản ra khí tức kinh khủng, cách thật xa cũng làm người ta run rẩy trong lòng.

Mà người ở ba tầng tiếp theo, khuôn mặt liền bắt đầu mơ hồ, tựa hồ bao phủ mê vụ, cho người ta một loại cảm giác cao thâm mịt mịt.

Mà người ba tầng phía trên, thân ảnh như thật như ảo, bọn hắn giống như vẫn luôn tại nơi đó, nhưng lại giống như chưa từng tồn tại...

“Tiến vào đạo trường, nhưng phải nhận truyền thừa.”

Thanh âm già nua kia vang lên lần nữa, tựa như là đạo thân ảnh tầng thứ chín trên cái thang kia phát ra.

Phiêu miểu mà uy nghiêm.

“Ong ong ong!”

lệnh bài trong tay Tàn Xuyên cùng Tàn Tử, đều bắt đầu rung động dữ dội, phát ra quang mang màu vàng xanh chói mắt,

đồng thời sinh ra một cỗ sức kéo, tựa hồ muốn lôi kéo hai người tiến vào quảng trường.

“Cha, làm sao bây giờ?”

Tần Tử có chút khẩn trương hỏi.

“Người đứng tại nơi này không cần đi lại, ta đi vào trước nhìn xem.”

Tần Xuyên dặn dò một tiếng, liền hít sâu một hơi, chậm rãi hướng phía quảng trường đi đến.

Hắn cũng có chút khẩn trương.

Đồng thời đã chuẩn bị xong quả cầu truyền tống, một khi tình huống không đúng, lập tức chạy trốn.

Một bước, hai bước, ba bước...

Rốt cục, hắn tiến vào quảng trường.

Chương 426: Thu Làm Đệ Tử Thanh Diệp Thiên Tông 2

Chương 426. Thu Làm Đệ Tử Thanh Diệp Thiên Tông 2

“Ông!”

Tại nháy mắt hắn bước vào quảng trường, một đạo quang trụ từ trên trời giáng xuống, đem hắn bao phủ.

Sau đó, trong đầu hắn xuất hiện một đạo thân ảnh như thật như ảo, rõ ràng là thân ảnh trên cầu thang tầng thứ chín.

Người này đưa lưng về phía hắn.

Tựa hồ vô tận xa xôi, lại tựa hồ đang ở trước mắt, cho người ta một loại cảm giác rất ảo.

“Người rốt cuộc đã đến... Người hữu duyên.”

Bóng lưng người kia nhìn rất trẻ trung, phát ra, lại là thanh âm già nua vô cùng tang thương.

“Ngươi, ngươi là ai?”

Tần Xuyên làm bộ khản trương hỏi.

“Ta? Ha ha...”

Người kia ý vị thâm trường cười cười, nói ra:

“Tinh danh đã sớm quên, nhưng mà thế nhân đều gọi ta là... Thanh Diệp đạo quân.”

“Ngài tìm ta có chuyện gì?”

Tần Xuyên lộ ra lo sợ vẻ bất an.

“Tiểu gia hỏa, đừng khản trương, ngươi đã cầm lệnh bài đi vào nơi này, đó chính là người hữu duyên với bản tọa.”

Thanh Diệp đạo quân ôn hòa cười một tiếng, sau đó nói ra:

“Bản tọa muốn thu ngươi làm đệ tử, ngươi nguyện ý sao?”

“Cái gì? !”

Tần Xuyên quá sợ hãi, tựa hồ có chút kinh hãi, lại có chút lo lắng, cuối cùng trầm giọng hỏi:

“Cái này đối với ngươi có chỗ tốt gì?”

Hắn biểu hiện ra một cái cảnh giác mà người bình thường vốn có, chỉ có dạng này, mới có thể để cho mình nhìn như cái người bình thường.

“Ha ha, tiểu gia hỏa rất thanh tỉnh.”

Thanh Diệp đạo quân cười cười, nói ra:

“Trở thành đệ tử bản tọa, đích thật là một phen thiên đại cơ duyên, nhưng là, trên trời cũng hoàn toàn chính xác không có đĩa bánh tưng rớt, bản tọa thu ngươi làm đệ tử, tự nhiên cũng là có mưu đồ.”

“Thanh Diệp thiên tông bây giờ vẫn là trạng thái phong ấn như cũ, những người này chúng ta, còn muốn thật lâu mới có thể triệt để khôi phục lại.”

“Nhưng là có một loại phương pháp, lại có thể để chúng ta nhanh chóng khôi phục lại, đó chính là... Cùng thiên mệnh

giao hòa.”

” Thanh Diệp thiên tông ta yên lặng ức vạn năm, sớm đã cùng thiên mệnh hiện tại không hợp nhau, chỉ có để nhân vật thiên tài thời đại này gia nhập Thanh Diệp thiên tông, mới có thể để cho chúng ta một lần nữa cùng thiên mệnh tương dung, từ đó sống lại.”

“Mà nhân vật thiên tài gia nhập càng nhiều, thiên phú cùng khí vận càng mạnh, tốc độ chúng ta khôi phục liền sẽ càng nhanh.”

“Như này sao...”

Tần Xuyên như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó hỏi:

“Vậy nếu như không có thiên tài gia nhập, các người còn có thể phục sinh sao?”

“Có thể, chỉ là sẽ chậm rất nhiều, mà thời gian đối với chúng ta tới nói rất trọng yếu, phi thường trọng yếu.”

Thanh Diệp đạo quân ngửa mặt nhìn lên bầu trời, sâu kín nói ra:

“Bởi vì, sắp phục sinh... Cũng không chỉ Thanh Diệp thiên tông chúng ta a.”

“Phong ấn đã buông lỏng, cái thế giới này sắp toàn diện khôi phục, đến thời điểm đó, mọi thứ đã từng biến mất hết thảy đều sẽ trở về, đây là đại cơ duyên vô thượng, cũng là tai nạn, cho nên, nhất định phải chiếm trước tiên cơ.”

“Khôi phục? !”

Tần Xuyên ra vẻ khiếp sợ hỏi:

“Cái này thế giới, hẳn là đang ngủ say sao, chẳng lẽ nó còn có quá khứ huy hoàng?”

“Ha ha, nào chỉ là huy hoàng?”

Thanh Diệp đạo quân lắc đầu cười một tiếng, ánh mắt thâm thúy nói:

“Ta không biết nó bây giờ gọi tên là gì, cũng không biết nó hiện tại đã sa đọa thành hình dáng ra sao, nhưng là nó trước kia... Tên là Huyền Hoàng thiên!”

Tần Xuyên nghe vậy, rung động trong lòng.

Trời!

Tự xưng là trời! !

Giờ này khắc này, không cần giải thích quá nhiều, hắn liền đã có thể cảm nhận được loại huy hoàng cùng cường đại kia.

” Thanh Diệp thiên tông ta, tại Huyền Hoàng thiên trước kia cũng là tông môn đạo thống cực kì cường thịnh, cho nên, ngươi nguyện ý trở thành đệ tử bản tọa sao?”

Thanh Diệp Đạo Tôn ôn hòa nói.

“Nguyện ý!”

Tần Xuyên làm bộ kích động nói.

“Tốt, ngươi đã đáp ứng, vậy bản tọa truyền cho ngươi kinh văn truyền thừa của Thanh Diệp thiên tông —— « Nhất Diệp Già Thiên kinh ».”

Nói xong, đại lượng văn tự kim sắc từ trên thân hắn khuếch tán mà ra, nhanh chóng chui vào thể nội Tần Xuyên.

Lập tức.

Tần Xuyên cảm giác được một loại kinh văn mệnh mông, bao la, huyền ảo vô tận, cấp tốc lạc ấn tại trong đầu mình.

“Thật mạnh!”

Tần Xuyên kinh hãi, kinh văn như vậy, đủ để cho chiến lực của hắn lần nữa tiêu thăng một mảng lớn.

Hắn cùng cảnh vô địch, là man lực vô song.

Mà kinh văn, đại biểu cho kỹ xảo cực hạn, dùng kỹ xảo không chế man lực, có thể phát huy ra chiến lực không thể tưởng tượng nổi.

Hồi lâu, kinh văn truyền thừa hoàn tất, Thanh Diệp đạo quân nói ra:

“Truyền thừa kinh văn Thanh Diệp thiên tông ta, cũng liền sinh ra nhân quả, từ đây ngươi chính là đệ tử Thanh Diệp thiên tông ta.”

“Đương nhiên, đây chỉ là truyền thừa cơ sở Thanh Diệp thiên tông ta, tương lai, ngươi còn có thể đạt được càng nhiều.”

“Mà lại, đợi đến Thanh Diệp thiên tông ta hoàn toàn giải phong về sau, ngươi còn sẽ có được một cái tông môn vô cùng cường thịnh làm chỗ dựa.”

Tần Xuyên yên lặng gật gật đầu.

Hắn biết, đối phương là một loại cảnh cáo uyển chuyển mềm mỏng, khuyên hắn đừng có dị tâm, ánh mắt phải nhìn lâu dài.

Nhưng mà...

Cảm giác đạo đức mãnh liệt trong lòng hắn đã luôn luôn nói cho hắn biết, làm người không thể quá tham lam, mà hắn, rất tán thành.

“Những lệnh bài kia tại trên thân ngươi sao?”

Hồi lâu, Thanh Diệp đạo quân giống như cười mà không phải cười hỏi.

“Khụ khụ, ta trước đó cảm thấy đây là bảo bối, liền một mạch thu hết, cái này...”

Tần Xuyên xấu hổ cười một tiếng, gãi gãi đầu, tựa hồ có chút ngại ngùng.

“Thôi được, vậy thì do ngươi đi chọn lựa đệ tử đi, ngươi làm sư huynh một thời đại này, có thể thay sư phụ thu đồ.”

Chương 427: Chuẩn Bị Cho Kế Hoạch Sau Đây

Chương 427. Chuẩn Bị Cho Kế Hoạch Sau Đây

“Cái này... Không tốt a?”

Tần Xuyên lộ ra một tia ngại ngùng, tựa hồ thật ái ngại.

“Không có gì không tốt.”

Thanh Diệp đạo quân lắc đầu, sau đó cổ vũ nói ra:

“Ngươi là người thứ nhất đi vào nơi này, là người hữu duyên Thanh Diệp thiên tông ta, tương lai coi như Thanh Diệp thiên tông hoàn toàn giải phong, ngươi cũng sẽ là thiên kiều hạch tâm nhất.”

Lão già này đang muốn làm mình bánh nướng!

Trong lòng Tần Xuyên hiện lên một ý nghĩ như vậy.

Mà mặt ngoài, lại là lộ ra có chút kích động, trên mặt hấn đỏ bừng, lời thề son sắt ôm quyền nói ra:

“Đệ tử nhất định không có nhục sứ mệnh!”

“Tốt, ngươi đi đi, một tia linh thức này của bản tọa miễn cưỡng từ thể nội khuếch tán ra đến, không kiên trì được bao lâu.”

Thanh Diệp đạo quân mỗi một nói.

Nói xong, hấn xoay người sang chỗ khác, mà thân ảnh cũng biến thành mờ đi, tựa hồ lập tức liền muốn biến mất.

“Chậm đã!”

Tần Xuyên kêu một tiếng.

“Còn có chuyện gì?”

Thanh Diệp đạo quân xoay người, trong mắt lóe lên một tia không kiên nhẫn —— đương nhiên, Tần Xuyên căn bản nhìn không rõ mặt của hấn.

Tần Xuyên không tốt ý tứ nói ra:

“Nhi tử ta ở ngay tại bên ngoài đạo trường, muốn để hấn tiến đến bái kiến một chút hay không?”

Thanh Diệp đạo quân suy tư một chút, sau đó gật đầu nói ra:

“Vậy liền để hấn vào đi.”

“Tốt!”

Tần Xuyên mừng rỡ trong lòng, sau đó hướng Tần Tử bên ngoài đạo trường kêu gọi nói:

“Tiểu tử, vào đi.”

“Đến rồi!”

Tần Tử vui sướng lên tiếng, sau đó liền nhanh chóng chạy vào, ánh mắt hấn sáng lấp lánh, còn tưởng rằng có chuyện tốt gì chứ.

“Ông!”

Rất nhanh, một đạo quang mang từ trên trời giáng xuống, bao phủ Tần Tử, lập tức, trong đầu Tần Tử, cũng xuất hiện thân ảnh Thanh Diệp đạo quân.

Ba người giống như bị kéo vào cùng một cái group chat.

Tại trong đầu, có thể nhìn thấy lẫn nhau.

“Tiểu tử, vị này là...”

Tần Xuyên chủ động giới thiệu Thanh Diệp đạo quân một chút.

Sau đó lại giới thiệu Tần Tử một chút.

“Ừm, rất không tệ.”

Thanh Diệp đạo quân đánh giá Tần Tử một chút, sau đó gật gật đầu, trong giọng nói tựa hồ mang theo vài phần thưởng thức.

Mà Tần Tử cũng khiêm tốn vài câu.

Thế là, ngẩn ngủ hàn huyên về sau, thân ảnh Thanh Diệp đạo quân biến mất —— ý thức của hắn tựa hồ thật không thể rời đi thân thể quá lâu.

“Liền... Cứ như vậy?”

Tần Tử ngơ ngác đứng tại chỗ, có chút choáng váng.

Hắn chạy tới gặp trưởng bối, không phải hắn là có lẽ gặp mặt, hoặc là có cái cơ duyên gì sao?

Làm sao cái gì cũng không có mò được?

Đã như vậy, để ta tới đây làm gì?

“Đương nhiên vì hồ ngươi!”

Tần Xuyên trong lòng cười thầm.

Hắn đặc biệt để Tần Tử chạy tới cùng Thanh Diệp đạo quân làm quen, vì, chính là về sau chuyên rời cừu hận.

Cái gọi là oan có đầu, nợ có chủ.

Chờ hẩn hỏ Thanh Diệp đạo quân, về sau bản thân mình trốn đi, đến thời điểm Thanh Diệp đạo quân tìm không thấy hắn, tự nhiên là tìm con trai hắn.

Nợ cha con trả, thiên kinh địa nghĩa!

“Đi thôi.”

Tần Xuyên cười cười, không có quá nhiều giải thích, liền mang theo Tần Tử rời đi đảo phù không.

Thông qua vừa rồi quan sát.

Hắn phát hiện, ý thức Thanh Diệp đạo quân, tựa hồ không cách nào nhìn thấy đồ vật bên ngoài đạo trường.

Bởi vì tại trước khi hắn nói ra Tần Tử, đối phương tựa hồ cũng không có phát hiện Tần Tử ngoài sân rộng, mà khi nhìn đến Tần Tử lần đầu tiên, đối phương biểu hiện ra một tia chấn kinh, hơn phân nửa là cảm thấy chấn kinh đối với thiên phú Tần Tử.

Mặc dù đối phương che giấu rất khá, nhưng là lại làm sao giấu diếm được siêu diễn viên có nhiều năm trong nghề như hắn?

Bởi vậy có thể thấy được, phạm vi bao phủ ý thức của đối phương, chỉ có quảng trường này.

Mà trước đó hắn cướp đi những lệnh bài kia, về sau bên trên đảo phù không hoàn toàn không có động tĩnh, hơn phân nửa cũng là nguyên nhân này.

Thế là, hắn hoàn toàn có thể xác định, đối phương ở vào bên trong trạng thái phong ấn rất sâu.

Chỉ cần rời đi cái đảo phù không này, mặc kệ hắn giày vò làm sao, đều gỏi cao không lo, Thanh Diệp đạo quân cũng không có biện pháp nhảy ra cắn hắn!

Rất nhanh.

Hai cha con bay ra khỏi đảo phù không.

Mà lúc này, trên bầu trời phía ngoài, vậy mà lơ lửng hơn mười đạo thân ảnh, từng cái khí thế ngập trời, uy nghiêm bất phàm.

Đều là thú tộc Võ Đế!

Những người này lơ lửng tại trên bầu trời, bên ngoài cơ thể đều có vòng xoáy mây đen xoay tròn, điện thiểm sấm sét, giống như đại lão tuyệt thế.

“Các ngươi tại bên trong đạt được thứ gì, giao ra!”

Trong đó một vị Võ Đế đầu sư tử lạnh lùng nói, nó vênh mặt hất hàm sai khiến, mang theo uy nghiêm thượng vị giả.

“Lăn.”

Tàn Xuyên lạnh lùng phun ra một chữ.

“Oanh —— “

Cùng lúc đó, uy áp vong ngã cực cảnh, giống như thiên uy giáng lâm, trấn áp tại trên thân Võ Đế đầu sư tử.

“Ngươi? !”

Võ Đế đầu sư tử hoảng sợ thất sắc, căn bản không kịp phản kháng, thân thể giống như thiên thạch nhập vào bên trên đại địa.

“Oanh long!”

Đất rung núi chuyển, bụi mù ngập trời.

Một cái hố thô đo đường kính ngàn mét, xuất hiện tại phía trên đại địa, đáy hố hiện đầy khe hở mạng nhện, mà Võ Đế đầu sư tử kia, nằm dạng chân, thê thảm co quắp tại trung ương cái hố.

“Sư đế!”

“Cực cảnh cường giả? !”

“Cái này...”

Chung quanh hơn mười vị thú tộc Võ Đế tại gần ngửi rung động, về sau nhao nhao sắc mặt trắng bệch, sau đó kinh sợ hướng Tàn Xuyên hành lễ.

“Không biết tiên bối ở đây, chúng ta mất cấp bậc lễ nghĩa, còn xin tiên bối thứ tội.”

“Xin tiên bối thứ tội!”

Tần Xuyên nhàn nhạt hơi lườm bọn hắn, nói ra:

“Người không biết không tội, không cần kinh hoảng.”

“Đa tạ tiền bối!”

“Tiền bối lòng dạ rộng lớn!”

Những thú tộc Võ Đế này đều nhẹ nhàng thở ra, sau đó nhao nhao nói lời cảm tạ, còn có mấy phần lấy lòng.

Chương 428: Khiêu Chiến Thiên hạ

Chương 428. Khiêu Chiến Thiên hạ

Tần Xuyên cười cười, nói ra:

” Cái đạo thanh âm già nua trước đó, các ngươi hẳn là đều nghe được đi?”

“Nghe được, nghe được!”

“Thanh âm này là một loại thần thông hiếm thấy, tính truyền bá rất mạnh, toàn bộ Cửu Thương giới hẳn là đều có thể nghe được.”

Thú tộc Võ Đế nhóm nhao nhao gật đầu.

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Đã như vậy, mong các ngươi đem tin tức truyền đi, liền nói, tất cả lệnh bài đều tại chỗ Tần Xuyên, muốn có được lệnh bài, tiến vào Thanh Diệp thiên tông, chỉ cần đánh bại Tần Tử là được rồi.”

“Tần Xuyên! Ngài là Tần Xuyên? !”

“Cái này, cái này...”

“Tê —— “

Những thú tộc Võ Đế này hít một hơi lãnh khí, kém chút ngất xỉu tại chỗ, từng cái tay chân lạnh buốt, hoảng sợ không thôi.

Tần Xuyên!

Kia thế nhưng là ngoan nhân lấy sức một mình treo lên đánh thập đại vương giả a, tại thú tộc, sớm đã là hung danh hiển hách, để người sợ hãi.

Bọn hăn vậy mà gặp cái đại ma đầu này.

Không chết, thật sự là vận khí tốt.

Mà vị Võ Đế đầu sư tử hãm tại trong hố lớn kia, càng là trực tiếp mất trọn trắng lên, phun ra đầu lưỡi, ngoẹo đầu giả chết.

“Ha ha.”

Đối với cái này, Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng, sau đó không tiếp tục để ý bọn hăn, mang theo Tần Tử phá không mà đi.

Mà những thú tộc Võ Đế này, tất cả đều là đưa mắt nhìn Tần Xuyên rời đi, về sau mới hung hăng thở dài một hơi.

“Hô, cuối cùng đã đi.”

“Thật là đáng sợ, đây chính là khí tràng ma vương sao, so với thập đại vương giả mạnh nhiều lắm.”

“Quả thực khủng bố như vậy!”

...

Rất nhanh, một tháng trôi qua.

Mà tin tức liên quan tới những lệnh bài kia, tại Thiên Hằng tộc cùng những cái thú tộc Võ Đế kia truyền bá xuống, càn quét Cửu Thương giới.

Tất cả mọi người biết, Thanh Diệp thiên tông phát ra rất nhiều lệnh bài, những lệnh bài này đều rơi vào trong tay đại ma vương Tần Xuyên, muốn có được lệnh bài, chỉ có để thiên kiều tới cửa khiêu chiến, đường đường chính chính đánh bại Tần Tử!

Về phần Thanh Diệp thiên tông đến cùng là cái thứ gì, Tần Xuyên tự nhiên cũng là miễn phí phổ cập khoa học một phen, quả thực thổi lên trời.

Thái Cổ cự phách.

Tiền sử cự đầu.

Vô thượng Thiên Tông!

Tông môn cổ lão huy hoàng đến cực hạn, tùy tiện một cái đệ tử đi ra, là đủ quét ngang Cửu Thương giới bây giờ!

Trên thực tế.

Cái này có lẽ là thật.

Vô luận như thế nào, toàn bộ Cửu Thương giới đều sôi trào, đặc biệt là những cái chân mệnh thiên tử mười năm này quét khỏi kia, cũng bắt đầu ma quyền sát chưởng.

Chân mệnh thiên tử, đều tự cho mình siêu phàm.

Bọn hắn đương nhiên cho rằng, tất cả cơ duyên thế gian, đều là vì bọn hắn chuẩn bị, mà những người khác, đều là đá đặt chân bọn hắn.

Thế là, bọn hắn hành động.

Từng cái chân mệnh thiên tử nguyên bản phát dục hèn mọn, đều cường thế rời núi, hướng phía đá đặt chân Tần Tử đánh tới.

Mà vì đây, Tần Xuyên còn chuyên môn bày xong lôi đài, cái lôi đài này, ngay tại Bắc Mang sơn Tử Vân vực năm đó!

Trên không Bắc Mang sơn.

Một tòa chiến đài kim sắc to lớn lơ lửng, giống như một mảnh đại lục, mà kia trung ương chiến đài, đứng vững một đạo thân ảnh áo đen.

Chính là Tần Tử.

Lúc này, hắn hăng hái, tay áo bông bành, lặng chờ địch bát phương đến, có loại cảm giác bề ngỗ thiên hạ.

Hôm nay, Tần Tử hẳn ngay tại nơi này, tiếp nhận tất cả người tuổi trẻ toàn bộ Cửu Thương giới khiêu chiến!

Quản người thiên kiêu hay là quý tài.

Chỉ cần dám khiêu chiến, ta đều đón lấy!

Mà bầu trời bên ngoài cái chiến đài này, sớm đã là người đông nghìn nghịt, vô số cường giả giống như châu chấu, lơ lửng làm thành một vòng tròn lớn.

Có Giới Hoàng, có Chuẩn Đế, thậm chí có Võ Đế!

Nhưng là giờ này khắc này, liền xem như Võ Đế cường giả ngày bình thường cao cao tại thượng, cũng đều không dám có chút làm càn.

Bởi vì chủ trì chuyện này, là Tần Xuyên —— đại ma vương Tần Xuyên!

Bây giờ Cửu Thương giới, mặc kệ là nhân tộc hay là yêu tộc, hoặc là thú tộc, đều vô cùng e dè đối Tần Xuyên.

Bởi vì rất nhiều người đều biết, các đại nhân vật tam tộc đã từng cộng đồng vây công qua Tần Xuyên, nhưng là bây giờ lại hành quân lặng lẽ.

Rất rõ ràng.

Vị đại ma vương này đem đại nhân vật tam tộc đều đánh sợ, khiến cái đại nhân vật này không còn dám tùy tiện trêu chọc.

Đây là một tôn tuyệt thế ngoan nhân!

“Chắc chắc chắc, không hổ là đại ma vương Tần Xuyên a, vậy mà đem tất cả lệnh bài đều thu lại, nhanh nhẹn dũng mãnh rồi tinh rồi mù.”

“Đúng vậy a, lúc ấy ta còn tưởng rằng vị lão giả Thanh Diệp thiên tông kia là đang nói láo chứ, dù sao các nơi đều không có xuất hiện tin tức lệnh bài.”

“Cái đại ma vương này lá gan cũng thật là lớn, địa vị Thanh Diệp thiên tông lớn như thế, hắn vậy mà còn dám đoạt lệnh bài, chẳng lẽ không sợ bị trả thù? Cái này thế nhưng là quái vật khổng lồ tiền sử a, cường đại đến không thể tưởng tượng!”

“Ừm, hắn có lẽ còn là sợ, ta đoán, hắn tổ chức lộn lộn võ này, hắn là một loại phương thức lấy công chuộc tội.”

“Chỉ giáo cho?”

“Đây không phải rất rõ ràng sao? Hắn định ra quy củ, phạm là người đánh bại Tần Tử, đều có thể đạt được lệnh bài, kỳ thật

cũng là đang giúp Thanh Diệp thiên tông sàng chọn đệ tử a, chỉ là... Cái này có thể sàng chọn đến đệ tử sao?”

“Cái này...”

Nói đến nơi này, mọi người trầm mặc.

Tàn Tử là quái vật gì?

Trải qua cái này hơn mười năm tuyên truyền, mọi người người đối với Tàn Tử cường đại, đã có hiểu rõ —— trời sinh thần thể, cộng thêm ba khối đạo cốt, thú thần chi tâm, huyết mạch khủng bố, nhiều loại truyền thừa!

Những vật này, bất luận một loại nào đều có thể tạo nên thiên kiều tuyệt thể, nhưng mà những vật này, đều hội tụ tại trên thân Tàn Tử.

Quả thực không thể chiến thắng!

“Ha ha, hửn là... Cái thật có thể vô địch thế gian?”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo tiếng cười trêu tức vang lên, tựa hồ đang cười mọi người vô tri, lại tựa hồ đang cười thế giới ngu muội.

Xoạt!

Gần như trong nháy mắt, tất cả ánh mắt hướng phía một cái phương, chỉ thấy phương đông, một thân ảnh đập không mà tới.

Hắn một thân áo tím, khí chất thoát tục, quanh thân tản ra tử quang mật mờ, vậy mà giống như một vòng mặt trời tử sắc từ từ bay lên.

Chương 429: Cha Thật Biết Nghĩ Cho Người Khác

Chương 429. Cha Thật Biết Nghĩ Cho Người Khác

“Thanh niên thật tuần tú!”

“Hắn là ai? !”

“Đây là hậu bối ai?”

Rất nhiều người nhao nhao kinh ngạc, người trẻ tuổi khí chất thật thoát tục, phong thái thật kinh diễm.

Thế nhưng là vị tồn tại siêu phàm như này, vì sao bọn hắn một chút ấn tượng đều không có?

“Ngươi là ai?”

Có người thử nghiệm hỏi.

Thanh niên áo tím kia có chút cười một tiếng, vân đạm phong khinh nói ra:

“Là người sơn dã, không đủ thành đạo.”

“Ngươi tới làm cái gì?”

Một vị Võ Đế cường giả trầm giọng hỏi.

“Ta có chút hứng thú đối với Thanh Diệp thiên tông, muốn đi xem, cho nên mới cầm một tấm lệnh bài.”

Thanh niên áo tím khẽ cười nói.

Mọi người nghe vậy nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Cầm! !

Hắn nói là cầm!

Loại giọng điệu tùy ý kia, giống như là lấy đồ trong túi, hắn muốn cầm đi, vậy liền lấy đi, không cần trải qua bất luận người nào đồng ý.

“Đông, đông, đông.”

Tại mọi người kinh ngạc nháy mắt, hắn đã từng bước một đi qua đám người, hướng phía chiến đài kia đi tới.

Hắn nhìn như rất chậm, kỳ thật rất nhanh, trong nháy mắt liền đã đi vào trên chiến đài.

“Lấy ra đi.”

Hắn từ trên cao nhìn xem Tần Tử, đưa tay phải ra, ngũ khí vô cùng bình thản, tựa hồ tất cả đều là việc bình thường.

“Người xác định, người có tư cách lấy đi?”

Tần Tử chậm rãi ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn về phía con mắt hắc.

Người này lại có một đôi tử nhãn!

“Ông!”

Tại nháy mắt hai người giao lưu ánh mắt, hư không vậy mà sinh ra điện quang, sau đó xuy xuy rung động.

Ánh mắt thanh niên áo tím mang theo lẳng lẹ, cường thế nói:

“Kẻ yếu mới đàm tư cách, mà đồ vật ta muốn, chắc chắn phải có!”

“Đó là trước kia.”

Tần Tử lạnh lùng nói.

“Hiện tại cũng không có gì khác nhau.”

Thanh niên áo tím từ tốn nói, sau đó, bàn tay của hắn chậm rãi nhắm ngay Tần Tử, nói ra:

“Không tin... Người liền thử một chút.”

“Ha ha, đang có ý này!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng.

Hắn chưa bao giờ từng gặp phải người trẻ tuổi cuồng như thế, lúc trước hắn còn tưởng rằng, bên trong thể hệ trẻ tuổi, liền hắn nhất cuồng.

Hôm nay mới biết, một này cao còn có núi khác cao hơn, có người thật có thể mọc mũi trên đầu!

“Bắt đầu đi.”

Tần Tử nói xong, chân phải hướng trên mặt đất đạp mạnh, lập tức, một đạo màn ánh sáng đen kịt, từ biên giới chiến đài dâng lên.

Kia là một cái tấm màn đen nửa hình tròn, nhanh chóng sinh trưởng, tựa hồ muốn đem toàn bộ chiến đài đều bao phủ lại, ngăn cách phía ngoài nhìn trộm.

“Người muốn làm gì? !”

Thanh niên áo tím sắc mặt biến hóa, nghiêm nghị quát tháo, hấn coi là Tần Tử có mai phục.

“Ha ha, sợ cái gì, phòng ngựa ngoại nhân nhìn trộm mà thôi, miễn cho người thua quá khó nhìn, không mặt mũi gặp người khác.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng.

Kỳ thật cái trận pháp này, là cha hấn lời nhấn nhủ, lúc chiến đấu nhất định phải mở ra.

Theo cha hấn đến nói, chính là chừa cho đối phương chút mặt mũi, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng.

Ý của cha, để hấn mười phần bội phục, cho nên hấn liền làm theo.

Dù sao hấn cũng không có dự vọng giẫm lên người khác để trang bức—— nếu như nhất định phải dựa vào nhục nhã người khác tới nâng mình lên, đó là một loại hành vi ngây thơ.

“Hừ, đồng dạng!”

Thanh niên áo tím thấy Tần Tử biểu lộ không giống có quỷ, thế là cũng bình tĩnh một chút, mặc cho màn sáng đen nhánh bao phủ chiến đài.

Hấn thừa nhận hấn có đánh cược thành phần.

Nhưng mà, coi như cái trận pháp này có mờ ám, hấn cũng có biện pháp đào tẩu, dù sao, hấn thế nhưng là từng chiếm được rất nhiều đại cơ duyên!

“Giết!”

Tại màn sáng đen nhánh hoàn toàn bao phủ chiến đài, về sau Tần Tử xuất thủ, chân phải hung hăng đạp mạnh chiến đài, giống như một đầu cuồng long lao đến.

Khí huyết bành trướng, chiến ý ngút trời.

“Tử khí hộ thể!”

Thanh niên áo tím gầm nhẹ một tiếng, quanh thân tuôn ra tử khí nồng đậm, tôn quý vô cùng, mệnh môn cuộn cuộn quét ngang mà ra.

“Phá!”

Tần Tử đâm ra một quyền, cuồng bạo vô cùng lực lượng, trực tiếp đem tử khí kia đánh cho cuốn ngược trở về.

“Làm sao lại như vậy? !”

Sắc mặt thanh niên áo tím biến hóa, tử khí hộ thể của hắn danh xưng vạn pháp bất xâm, lại bị một quyền này phá hết.

Đây là man lực cỡ nào?

Nhưng mà... Hắn cũng không kém!

“Khai Thiên thần chương!”

Sau một khắc, ánh mắt hắn đột nhiên lẫm lẫm, tay phải hội tụ quang diễm tử sắc, hướng về phía trước đẩy ra một chương, vậy mà là muốn cùng Tần Tử cứng đối cứng.

Hắn tự xưng là nhân vật chính thời đại này, sẽ không thua bất luận kẻ nào, vô luận là thần thông, hay là nhục thân!

“Keng —— “

Quyền chương va chạm, tiếng vang ngập trời.

Kịch liệt chấn động, hóa thành từng tầng từng tầng sóng xung kích, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra, giống như diệt thế phong bạo.

“Lực lượng thật mạnh!”

Tần Tử sắc mặt biến hóa, hắn vậy mà cảm giác được cổ tay có chút tê dại, đương nhiên, bàn tay của đối phương đã xuất hiện vết rách, máu tươi bắn tung toé.

“Đây không có khả năng! !”

“Giết!”

Thanh niên áo tím gào thét bay rót ra ngoài, đồng thời tại nháy mắt bay ra ngoài, sắc mặt hắn dữ tợn đột nhiên phát tay.

“Rầm rầm!”

Lập tức, trong huyết dịch từ vết thương bàn tay chảy ra, tại không trung hóa thành ba đầu Tử Long, giương nanh múa vuốt hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Hừ!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, đạo cốt ở ngực phát sáng, năng lượng phun trào, phía sau trực tiếp huyền hóa ra một đôi quang dực to lớn.

“Vù vù!”

Quang dực đột nhiên khép lại ở giữa, giống như cái kéo kẹp lại, đem ba đầu Tử Long kia trực tiếp cắt đoạn, tồi khô lạp hủ.

Sau đó, quang dực đột nhiên mở ra, hướng phía hai bên đột nhiên vỗ cánh một cái, thân thể của hắn lấy tốc độ vô cùng kinh khủng, hướng phía trước gào thét mà đi, gần như biến thành một vệt ánh sáng!

“Trấn áp!”

Tần Tử tay phải nâng lên, giống như một cái Đại Ma Bàn phát sáng, hướng phía thanh niên áo tím đang mang khuôn mặt kinh hãi đè xuống.

“Không! ! !”

Thanh niên áo tím phát ra kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, tựa hồ là ngạo khí tan rã, lại tựa hồ là tôn nghiêm vỡ vụn.

Chương 430: Thanh Niên Biết Diễn Kịch

Chương 430. Thanh Niên Biết Diễn Kịch

“Ông —— “

Một cỗ óng ánh ánh sáng màu tím, từ thể nội thanh niên áo tím bắn ra, vô cùng nóng rực, tựa hồ có thể hòa tan hết thấy.

Cỗ lực lượng này, cổ lão mà cường đại.

Ngay cả Tần Tử, cũng tại trong nháy mắt này cảm nhận được uy hiếp, thậm chí sinh ra một tia suy nghĩ tránh lui.

Nhưng là, hấn không có lui.

“Hừ! Chỉ là truyền thừa, có thể làm gì được ta? !”

Hấn hừ lạnh một tiếng, thú thần chi tâm trong thể nội phát sáng, một cỗ lực lượng cổ lão mà ngang ngược, nháy mắt tràn ngập toàn thân.

Mà tay phải của hấn, tiếp tục hướng phía đầu thanh niên áo tím đè xuống, đồng thời cùng cái đạo tử quang kia đụng vào nhau.

“Phốc phốc phốc!”

Bàn tay cùng tử quang chạm vào nhau, bàn tay Tàn Tử giống như bắt đến một con nhím biển, nháy mắt bị tử quang đâm vào thủng trăm ngàn lỗ, máu me đầm đìa.

Nhưng mà, hấn tựa hồ không biết đau nhức, tay phải máu me đầm đìa tiếp tục xuyên thấu tử quang, cuối cùng... Trùm lên trên mặt thanh niên áo tím.

“Oanh long!”

Cái óttThanh niên áo tím hung hăng đâm vào trên mặt đất, lực đạo khổng lồ kia, để mặt đất chiến đài đều sụp đổ ra một cái hố đường kính nửa hạt gạo.

Phari biết, cái chiến đài này thế nhưng là Tàn Xuyên chế tạo, mặc dù là tiện tay sáng tạo, nhưng là cũng cứng rắn vô cùng.

Lực đạo cái va chạm này có thể nghĩ.

“Ta không có khả năng thua, ta là người mang thiên mệnh, ta làm sao có thể thua? ! A a a a!”

Thanh niên áo tím co quắp trên mặt đất, con mắt đỏ bừng, sau đó đột nhiên hét lớn một tiếng, quanh thân phát sáng, một cái bán cầu tử sắc từ trong cơ thể của hấn khuếch tán mà ra, dạng như vậy, giống như thiêu đốt tiểu vũ trụ.

“Đông! !”

Nhưng mà, Tàn Tử trực tiếp một cước đâm vào bên trong bán cầu tử sắc, sau đó giẫm tại trên mặt hấn, để cho hấn điên cuồng gào thét.

Lập tức!

Thân thể của hắn căng thẳng một chút, sau đó triệt để mềm nhũn xuống tới, mà quang mang nửa hình tròn tử sắc kia, cũng chậm rãi tiêu tán.

Tần Tử thu hồi chân phải.

Cúi đầu nhìn lại, đã thấy trên mặt người này giữ lại một cái dấu giày đỏ búng, mà trong hai cái lỗ mũi chảy ra máu mũi dài ngắn không đồng nhất, miệng mở rộng, ánh mắt đờ đẫn nhìn lên bầu trời, tựa hồ đã mất đi tất cả mộng tưởng.

“Ha ha, đây chính là vốn liếng người phách lối sao?”

Tần Tử trào phúng cười một tiếng, khinh thường nói:

“Còn tự xưng là người mang thiên mệnh, ở trước mặt ta, ai dám tự xưng người mang thiên mệnh?”

Thân thể thanh niên áo tím khẽ run.

Giống như nội tâm lần nữa bị đâm đau nhức, nhưng là, hắn vẫn co quắp trên mặt đất không hề động như cũ, ánh mắt trống rỗng mà ngốc trệ.

“Nhưng mà, người mặc dù bại, thực lực cũng rất không yếu, bên trong thể hệ trẻ tuổi bây giờ, có thể thương tổn được ta, không có mấy cái!”

Cái thời điểm này, lời nói Tần Tử xoay chuyển.

Sau đó, hắn trong tay xuất hiện một tấm lệnh bài, cúi người, đặt ở bên cổ thanh niên áo tím, nói ra:

“Người có tư cách đạt được một tấm lệnh bài, bên trong Thanh Diệp thiên tông, có đại cơ duyên, chờ người mạnh lên về sau, chúng ta lần nữa chiến.”

Thanh niên áo tím không có phản ứng.

Qua mấy giây về sau.

Hắn chậm rãi quay đầu, nhìn lệnh bài kia một chút, lại không hứng lắm mà quay đầu lại, nhìn lên bầu trời.

Mà mấy giây về sau.

Hắn đột nhiên quay đầu, đột nhiên một cái cá chép nhảy đứng lên, sau đó cấp tốc xoay người đem lệnh bài nhặt lên.

Sau đó, hấn hai tay hướng về phía trước duỗi ra, sau đó giơ lên cao cao, đặt ở trên trán, đem đầu tóc rối bời trên trán vuốt về sau, một mực vén đến cái ót, đồng thời ngẩng đầu lên góc 45 độ, nhẹ hít một ngụm hơi lạnh, trên mặt lộ ra tiêu hồn mà hiền giả.

“Ong ong ong!”

Theo động tác vuốt tóc này của hấn, đỉnh đầu của hấn dẫn sinh ra từng đạo tử sắc vòng sáng, từ trên xuống dưới đem thân thể hấn bao phủ, sau đó rơi trên mặt đất, khuếch tán từ từ tiêu tán.

Mà thần kỳ là.

Trải qua từng đạo vòng sáng xử lý, về sau quần áo hấn nguyên bản xóc xếch cũng bắt đầu trở nên sạch sẽ, đồng thời không nhuốm bụi trần!

Dấu giày, máu mũi, máu ứ đọng trên mặt hấn, cũng đều trong nháy mắt từ từ tiêu tán, lần nữa biến thành dáng vẻ phong thần như ngọc trước đó.

Đôi mắt đậm mạc, khí chất siêu phàm.

Lại trái lại Tần Tử, lúc này quần áo lộn xộn, thậm chí còn có một điểm tổn hại, mà lại tay phải vỡ ra từng đạo vết máu, còn đang nhỏ máu.

Lập tức phân cao thấp!

“Cái này...”

Tần Tử ngơ ngác nhìn một màn này, vạn vạn không nghĩ tới, người này bại, về sau lại còn có thể chăm chút như thế.

Rõ ràng đều bị đánh thành chó, lại có thể cho người ta mang một loại cảm người thắng, quả nhiên là cái nhân tài.

“Ông!”

Mà lúc này, màn ánh sáng màu đen bao phủ chiến đài kia, cũng tự động từ từ tiêu tán.

Lập tức, tất cả ánh mắt tụ vào tại trên thân hai người.

Mọi người đầu tiên là trầm mặc một chút, sau đó, triệt để sôi trào!

“Tần Tử bại? !”

“Hắn đánh bại Tần Tử? Không thể nào, Tần Tử quái vật như thế, có ai có thể đánh bại?”

“Thế nhưng là, sự thật thắng hùng biện, người xem đáng về bọn hắn, thắng bại không phải rất rõ ràng sao? Mà bên trên tay hắn lại còn cầm lệnh bài.”

“Đúng, lệnh bài! !”

“Hắn vậy mà thật đánh bại Tần Tử, tề —— “

Lập tức, hít một hơi lãnh khí thanh âm liên tiếp.

Thậm chí, có cường giả Võ Đế lập tức hút đi quá nhiều hơi lạnh, dẫn đến không khí chung quanh kịch liệt ẩm lên, đem người bên cạnh thiêu chết!

Lập tức tiếng kêu rên liên hồi.

“Mười năm về sau, chúng ta lần nữa đánh một trận, hi vọng lần sau, người đừng để ta thất vọng.”

Chương 431: Hiểu Được Ý Đồ Của Cha

Chương 431. Hiểu Được Ý Đồ Của Cha

Thanh niên áo tím từ tốn nói, sau đó đột nhiên đằng không mà lên, hướng phía phương xa bay đi.

Rõ ràng là phương hướng Thanh Diệp thiên tông, bây giờ, vị trí chỗ ở Thanh Diệp thiên tông, sớm đã không phải bí mật.

“Lão tử...”

Tần Tử hít sâu một hơi, bóp bóp nắm tay, đột nhiên có loại xúc động muốn đánh người.

Mẹ nó!

Cháu trai này rất biết diễn, rõ ràng bị hấn đè xuống đất ma sát, hiện tại, nhưng thật giống như là cháu trai này thắng.

Mà mấu chốt là.

Loại sự tình này, hấn còn không có cách nào giải thích!

Cái này muốn giải thích làm sao? Nói với mọi người, thật ra là ta thắng, hấn mới vừa rồi bị ta đè xuống đất ma sát sao?

Vậy chỉ sợ tại chỗ liền muốn gây nên vô số xem thường —— trước khi nói dối, phải đem miệng vết thương của người bằng bó một cái đi!

Cho nên, lần này chỉ có thể để cháu trai này đi,—— đáng ghét, bị hấn lừa! !

“Ha ha, đây chính là Tần Tử sao? Xem ra, cũng không có ba đầu sáu tay như trong truyền thuyết thế.”

Cái này thời điểm, lại là một đạo thanh âm ngạo nghễ vang lên.

Xoạt!

Mọi người quay đầu nhìn lại, kia rõ ràng là một cái thanh niên áo trắng tuấn lãng vô cùng, đi bộ nhàn nhã đạp không mà tới.

Quanh người hấn tản ra bạch quang nhàn nhạt, phía sau phảng phất lơ lửng một vòng trăng tròn, lộ ra thần thánh mà trong sáng.

“Người cũng muốn lệnh bài?”

Tần Tử lạnh lùng liếc mắt nhìn hấn.

” Truyền thừa Thanh Diệp thiên tông, mặc dù tính không được đứng đầu nhất, nhưng mang tới nhìn một chút, vẫn là có chút tác dụng.”

Thanh niên áo trắng mỉm cười nói.

Hấn khẩu khí rất lớn.

Tựa hồ trong mắt hấn, Thanh Diệp thiên tông cũng chỉ có như thế, mà từ khí chất cùng phong thái của hấn đến xem, tựa hồ cũng không phải là cuồng vọng đơn thuần.

“Người cảm thấy, người có thể đánh bại ta?”

Tần Tử trầm giọng hỏi.

“Ha ha, đại biến như hôm nay, ta mặc dù không dám nói cùng thế hệ vô địch, nhưng là thắng người... Có gì khó?”

Thanh niên áo trắng lạnh nhạt cười một tiếng, nhìn như mây trôi nước chảy, lại mang theo tràn đầy tự tin, thậm chí so thanh niên áo tím kia còn mạnh hơn.

“Khẩu khí thật lớn!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, nói ra:

“Đã như vậy, vậy cũng chớ lãng phí thời gian, lên đài làm một trận chiến đi!”

“Đang có ý này.”

Thanh niên áo trắng ngạo nghễ cười một tiếng, sau đó chân đạp hư không, từng bước một hướng phía chiến đài kia đi đến.

“Đông! Đông! Đông!”

Mỗi lần hấn đi một bước, quang mang trên người liền làm tại một điểm, đồng thời khí thế trên người, cũng theo đó tăng lên.

Dần dần, khí thế tán phát ra trên người hấn, vậy mà để người cùng thể hệ chung quanh cảm thấy cảm giác áp bách.

Loại cảm giác kia, thật giống như đối mặt một đầu Thái Cổ hung thú—— cái thanh niên áo trắng này nhìn như ôn tồn lễ độ, rất khủng bố!

Mà Tần Tử nhìn xem đối phương từng bước một đi tới, thân thể cũng bản năng hưng phấn lên, quanh thân huyết dịch kịch liệt sôi trào lên.

Hấn cần đối thủ như này!

“Ta đã hiểu!”

Đột nhiên, trong đầu hấn lóe lên linh quang, tựa hồ minh bạch phụ thân tại sao phải thiết trí cái màn ánh sáng đen kịt này.

Vì, kỳ thật chính là để hấn trải qua càng nhiều chiến đấu, càng nhiều thiên chi kiêu tử tranh phong, từ đó góp nhặt kinh nghiệm chiến đấu!

Liền nói ví dụ trước mắt thanh niên áo trắng.

Nếu là hình tượng hấn vừa rồi cường thế nghiền ép thanh niên áo tím bị mọi người thấy, như vậy cái thanh niên áo trắng này còn dám không hề cố kỵ xuất thủ như thế sao? Có lẽ sẽ trước cân nhắc một chút mình có bao nhiêu âm hưởng.

Nếu như đối phương đi ra ngoài quá gấp, không mang âm hưởng, rất có thể liền sẽ núp ở trong đám người, không dám ra đến khiêu chiến hấn.

Chuyện này với hấn mà nói, là tổn thất thật lớn!

Dù sao, chỉ có đối chiến đủ loại đối thủ cường đại, mới có thể rèn luyện chiến lực của mình, đề cao tầm mắt mình.

Nếu không, rất dễ dàng ếch ngồi đáy giếng.

“Ông! !”

Mà khi thanh niên áo trắng leo lên chiến đài, về sau cái màn sáng màu đen kia lần nữa dâng lên, đem chiến đài bao phủ.

Đối với cái này, thanh niên áo trắng cũng không có kinh hoảng, bởi vì đã sớm trong đám người quan sát, biết cái màn ánh sáng màu đen này không có vấn đề.

“Giết! !”

“Phá!”

Bên trong màn ánh sáng đen kịt, lần nữa triển khai chiến đấu kịch liệt, từng đạo tiếng oanh minh trầm thấp lộn xộn quanh quẩn ra.

Chiến đài khế chấn động.

Hiệu quả cách âm của màn sáng đen nhánh rất tốt, mà lại có thể ngăn cách thần niệm nhìn trộm, cho nên mọi người phía ngoài không nhìn thấy quá trình chiến đấu.

Cái này mặc dù thật đáng tiếc, nhưng là cũng còn có thể tiếp nhận, bởi vì, so sánh quá trình, bọn hấn càng coi trọng kết quả!

Cũng không lâu lắm.

Chiến đấu kết thúc.

“Xoạt!”

Màn sáng biến mất, hai thân ảnh xuất hiện tại trong tầm mắt mọi người, hai người đứng đối mặt nhau, đều có chút chật vật.

Tương đối mà nói, thanh niên áo trắng càng chật vật một chút, quần áo nổ tung mấy cái động, mà Tần Tử, chỉ ít quần áo hoàn hảo.

“Người kia bại?”

“Từ khí chất nhìn, hấn cũng không chênh lệch nhiều so với người vừa rồi, thậm chí càng siêu phàm hơn một điểm, hấn

vậy mà thua?”

“Ha ha, cũng đúng, Tần Tử thế nhưng là cơ hồ quái thai cùng thế hệ vô địch, chỗ nào là như vậy dễ dàng bị...”

Có người cười khò một tiếng, cảm thấy mình phạm hồ đồ rồi, Tần Tử mạnh như vậy, đâu phải là ai đều có thể đánh bại?

Thế nhưng là, lời nói bọn hắn cũng còn chưa nói xong, lại đột nhiên nghe được một trận tiếng xé rách kịch liệt vang lên.

“Tê lạp —— “

“Phốc phốc —— “

Chỉ thấy quần áo Tần Tử nguyên bản chỉnh tề, đột nhiên chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số tấm vải tung bay rơi xuống.

Mà nửa người trên cường tráng của hắn, cứ như vậy trần trụi tại trước mặt mọi người, tại dưới ánh mặt trời lóe ra ánh sáng kim loại.

“Cái này! ! !”

“Chuyện gì xảy ra?”

Mọi người quá sợ hãi.

Một màn như này, mười phần đột ngột, đồng thời mang đến hiệu quả nghịch chuyển, bởi vì ý vị này... Tần Tử giống như bại.

“Hả? ?”

Thanh niên áo trắng nhú mày, trong mắt kinh nghi bất định, bởi vì hắn nhớ kỹ, mình mới vừa rồi không có đánh trúng người này.

Vì sao quần áo sẽ nổ tung?

Không phải là bởi vì khí kinh chứ?

Chương 432: Trẻ Con Dễ Dạy

Chương 432. Trẻ Con Dễ Dạy

“Cầm đi đi!”

Mà lúc này, Tần Tử cũng tiến vào trạng thái diễn kịch, lãnh đạm đem một tấm lệnh bài ném về hắn.

Biểu tình kia, tựa hồ có chút không cam lòng, có chút biệt khuất, nhưng lại có chơi có chịu.

Thanh niên áo trắng có chút tay chân luống cuống tiếp được lệnh bài, mày nhíu lại thật sâu hơn, trầm nghĩ trong lòng:

“Hắn rõ ràng thắng, lại cố ý làm ra bộ dáng này, không phải là muốn nâng giết ta?”

“Hừ, Nhưng mà như này cũng tốt, ta chưa từng sợ bất luận cái nâng giết gì, ngược lại bại sẽ có tổn hại hình tượng của ta.”

Nghĩ đến nơi này.

Hắn trên mặt lộ ra một vòng kiêu căng chi sắc, tựa hồ cũng thay vào bên trong nhân vật người thắng, thản nhiên nói:

“Đa tạ.”

Nói xong, cầm lệnh bài bay lên không.

Mọi người thấy một màn này, thôn thức không thôi, mà lúc này, bọn hắn lại nhìn về phía Tần Tử, đã không có kính sợ như vậy.

Lúc này Tần Tử, trong mắt bọn hắn, tựa hồ đã trở thành một cái áo bông rách—— hờ, liền không ấm áp.

Liên tiếp bại hai trận!

Cứ như vậy, tựa hồ cũng không có không thể chiến thắng như vậy, kẻ mạnh sẽ có kẻ mạnh hơn, Tần Tử cũng không phải là thật vô địch!

“Ta đến chiêu cố ngươi!”

Cái thời điểm này, trong đám người một vị thanh niên kiềm chế thật lâu, cũng hăng hái đứng dậy.

Hắn là dòng dõi một vị Võ Đế, cũng coi là nhân vật thiên kiêu rất không tệ, có đại đế chi tư.

“Người cũng xứng?”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, hắn mặc dù cố ý chế tạo giả tượng chiến bại, nhưng cũng không phải ai cũng có tư cách khiêu chiến.

Hắn cần chính là hạng người yêu nghiệt chân chính đến khiêu chiến, như này mới có thể gia tăng kinh nghiệm chiến đấu, mà yếu đuối... Vẫn là một bên hóng mát đi thôi.

“Xứng hay không, thử một chút mới biết!”

Vị kia thanh niên hừ lạnh nói.

Hắn cũng không phải là hoàn toàn bành trướng hoặc là mất lý trí, mà là trước mắt bao người, khí thế không thể ném.

Huống chi, chung quanh còn có sư muội hắn ngưỡng mộ trong lòng ở đây, hắn liền càng không thể yếu khí thế.

Có thể thua, nhưng không thể sợ!

“Vậy liền thử một chút đi.”

Tần Tử bình tĩnh nói.

Sau đó, kia thanh niên đằng không mà lên, giống như một đầu giao long mạnh mẽ bay lên chiến đài.

“Phốc —— “

Thế nhưng là, còn không đợi cái màn sáng màu đen kia dâng lên, hắn liền bị Tần Tử một cước đạp xuống chiến đài.

Hưu!

Nhìn xem thân thể thanh niên kia giống như lưu tinh xẹt qua bầu trời, mọi người ngây người một chút, sau đó đột nhiên bừng tỉnh, nhao nhao nở nụ cười khổ.

“Ai, chúng ta vừa rồi đang nghĩ gì thế, Tần Tử dù sao cũng là Tần Tử a, chỗ nào là người bình thường có thể rung chuyển?”

“Đúng vậy a, mặc dù kẻ mạnh có người mạnh hơn, nhưng là phóng nhãn Cửu Thương giới, người trẻ tuổi mạnh hơn so Tần Tử, thật không có mấy cái...”

“Ừm, cũng không phải là tùy tiện người nào đến đều có thể đánh bại Tần Tử, chẳng qua là chúng ta trùng hợp gặp mà thôi, cái này gọi là ai làm người sống sót.”

Mà liền tại cái thời điểm này, thanh âm khinh thường lần nữa vang lên.

“Ha ha, sâu kiến chính là sâu kiến, vì che giấu mình nhỏ yếu, liền đem một con sâu kiến có chút cường tráng thổi lên trời, sao mà thật đáng buồn, sao mà buồn cười...”

Đây là một cái thanh niên khôi ngô.

Hắn lưng hùm vai gấu, long hành hổ bộ, thân thể lóe ra lưu ly chi quang, khí tức vô cùng nặng nề.

Tại sau lưng của hắn, còn hiện ra một đạo hư ảnh Kim Cương La Hán to lớn, hắn đi một bước, hư ảnh kia liền rung động một chút.

“Lại tới!”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, tựa hồ thấy được con mồi, nhưng là hắn cấp tốc đem loại này hưng phấn che giấu đi lên, cũng làm bộ như lâm đại địch.

Bởi vì cha hắn nói qua.

Thợ săn chân chính, đều là lấy hình thức con mồi để xuất hiện, hắn muốn đem mình nguy trang thành con mồi, dẫn dụ đối phương...

Mà lúc này.

Trên bầu trời, Tần Xuyên chính xếp bằng ở trong đám mây trắng, phía trước đặt vào một cái bàn trà, phía trên bày biện ẩm trà, một mình uống trà.

Hắn bưng chén trà, nhìn xuống phía bên dưới, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười vui mừng.

Trẻ con là dễ dạy!

Tần bé heo đã hoàn toàn lĩnh hội ý đồ của hắn —— chí ít, Tần bé heo tự cho là mình đã lĩnh ngộ.

Không sai, cha làm gì thì hết thầy cũng là vì ngươi a!

Mà thời gian qua một lát, thanh âm nhắc nhở hệ thống vang lên lần nữa.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mất chân mệnh thiên tử Chuẩn Đế tam trọng thiên Phổ Tín Kim Cương, tự động nạp tiền năm vạn giá trị gọi cha!”

” Số dư giá trị liệu cha trước mắt của ngài là... Sáu mươi lăm vạn!”

Mà lúc này, tại trong nhận thức Tần Xuyên, còn có rất nhiều chân mệnh thiên tử đang từ bốn phương tám hướng chạy đến.

Chương 433: Kẻ Yếu Mà Thôi

Chương 433. Kẻ Yếu Mà Thôi

Tần Tử sừng sững tại trên chiến đài, tiếp nhận rất nhiều chân mệnh thiên tử khiêu chiến, trận khiêu chiến này, kéo dài đến một tháng.

Rốt cục.

Tại Tần Tử thả ra một cái tin tức, hơn một trăm tám lệnh bài Thanh Diệp thiên tông kia đều phát ra ngoài.

Mà sau trận chiến này, uy danh Tần Tử tổn hao nhiều.

Tuy nói người bình thường vẫn không dám tùy ý khiêu khích như cũ, nhưng là kính sợ trong lòng, lại trượt đi rất dài.

Vốn là thứ nhất.

Hiện tại biến thành hơn một trăm!

Liền nói ví dụ, người biết đỉnh núi cao nhất trái đất là Everest, nhưng là người biết đỉnh núi cao thứ hai thế giới tên là gì không?

Biết.

Vậy người biết đỉnh núi thứ một trăm tên là gì không!

Tốt a, cái thí dụ này mặc dù chưa chuẩn lắm, nhưng là nói rõ, thứ nhất cùng thứ hai thật không giống nhau, hạng một trăm, càng là hoàn toàn khác biệt.

Đối với cái này, Tần Tử cũng không có thất vọng, thậm chí, hắn cùng phụ thân hắn giống nhau, còn có một chút hưng phấn.

Những năm gần đây, hắn đối với hư danh sớm đã coi nhẹ, hắn càng khát vọng, là tăng lên thực lực mình.

Mà đóng vai heo ăn lão hổ, có thể để các loại nhân vật thiên tài không hề cố kỵ ra tay với hắn, từ đó biến thành bàn đạp của hắn.

Lúc này.

Thú tộc cương vực, bên ngoài phù không đảo Thanh Diệp thiên tông.

Một đoàn người trẻ tuổi khí chất phi phàm hội tụ tại nơi này, từng cái sắc mặt xanh xám, lộ ra có chút bức bối.

“Tại sao có thể như vậy?”

“Không phải nói cầm tới lệnh bài, liền có thể tiến vào Thanh Diệp thiên tông sao, vì cái gì ta vào không được?”

“Không phải là không có bồi tron chứ? Hay là nói... Cái lệnh bài này kỳ thật vô dụng? Thế nhưng là, thanh âm lão giả kia cao thâm mạt trắc, khí độ trang nghiêm, không giống như là đáng vẻ nói láo.”

“Hắn là, là lệnh bài này có huyền cơ gì? !”

Những nhóm chân mệnh thiên tử này tự cho mình siêu phàm, đều tự bảo trì lấy khoảng cách, cảnh giác nhìn những người khác một chút, sau đó bắt đầu yên lặng nghiên cứu từ lệnh bài màu vàng xanh trong tay.

Theo thời gian trôi qua, bên ngoài phù không đảo hội tụ người càng đến càng nhiều, đều là cầm lệnh bài tới.

Một đạo màn sáng hình tròn to lớn, đem toàn bộ phù không đảo bao phủ cực kỳ chặt chẽ, cản trở bọn hắn con đường đi tới.

Màn sáng kia là trong suốt, mà lại rất mỏng.

Tựa như một tầng màng mỏng đâm một cái là rách, nhưng mà, chính là một lớp màng như vậy, nhưng lại làm cho bọn họ không cách nào tiến vào địa phương muốn tiến vào.

Cho nên, bọn hắn vội vàng xoay động vô cùng.

Thậm chí vò đầu bứt tai.

Thật giống như một cái đại lão gia huyết khí phương cương, nhẫn nhịn trọn vẹn hai tháng, thật không dễ dàng về nhà gặp được lão bà, đang chuẩn bị làm hành động vĩ đại, kết quả dây lưng quần đánh bị hỏng, nửa ngày không giải được!

Đạo màn ánh sáng này tự nhiên không phải từ hư không đàn sinh.

Mà là người vì bày ra.

Là ai chứ?

Tự nhiên là Tần Đại thiện nhân!

Mà mục đích làm như vậy, tự nhiên là vì để cho hơn một trăm người này đồng thời tiến vào Thanh Diệp thiên tông, đây đối với Thanh Diệp đạo quân mà nói, tất nhiên là một món lễ lớn —— sau khi nhận lấy đại lễ, đều không thể buông bỏ được!

“Huu!”

Rốt cục, vị chân mệnh thiên tử cuối cùng từ phía bên cạnh bay tới.

Đây là một cái thanh niên thú tộc tóc đỏ, bản thể tựa hồ là một loại hung thú hiếm thấy, khí chất hung ác mà kiệt ngạo.

“Các người làm sao không đi vào?”

Hắn nhìn thấy những người này đều lơ lửng tại trên bầu trời, thế là nhíu mày hỏi.

“Người không có mắt?”

Một vị thanh niên áo trắng nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, trên mặt nổi lên một tia cười lạnh trào phúng.

Hắn vốn là bức bối, bây giờ lại có người hỏi ra một cái vấn đề sử dụng trí thông minh như này.

Cái này cùng việc “Sao không ăn cháo thịt ” khác nhau ở chỗ nào?

“Ngươi! !”

Trong mắt vị thanh niên tóc đỏ kia bắn ra quang mang lẳng lẽ, tựa hồ muốn cường thế xuất thủ, thế nhưng là đến chung quanh nhiều người như vậy nhìn chăm chăm, vì không bị người khác ngư ông đắc lợi, hắn nhịn được xuất thủ xúc động.

“Hừ, bị chỉ là một màn ánh sáng ngăn cản, kẻ yếu mà thôi!”

Hắn cười lạnh nói:

“Cái màn sáng này, hơn phân nửa là Thanh Diệp thiên tông bày ra khảo nghiệm, người ngay cả ánh sáng màn đều không đánh tan được, căn bản không có tư cách tiến vào Thanh Diệp thiên tông.

“Ngươi nói cái gì? !”

Hắn, lập tức đề sắc mặt thanh niên áo trắng âm trầm xuống, đồng thời mấy vị thanh niên cách đó không xa, cũng đều sắc mặt bất thiện.

“Ha ha, sự thật thẳng hùng biện, nếu như ngươi không phục, vậy liền mở to hai mắt, nhìn ta là đi vào thế nào!”

Thanh niên tóc đỏ kiệt ngạo cười một tiếng, sau đó, không đợi thanh niên áo trắng nói cái gì, liền hướng phía kia màn sáng bay đi.

“Diệt Tinh Man Thần Chàng! ! !”

Hắn hét lớn một tiếng, thân thể hóa thành một đạo xích hồng lưu hành, giống như hỏa tinh đụng vào Địa Cầu, hướng phía màn sáng đánh tới.

“Ha ha, không lượng...”

Thanh niên áo trắng hai tay ôm ngực, trên mặt lộ ra cười nhạt, tựa hồ muốn xem trò cười.

Thế nhưng là sau một khắc, nụ cười trên mặt hắn cứng đờ, bởi vì, một màn có tính chấn động phát sinh.

“Oanh long —— “

Chỉ thấy phía trước phát sinh bạo tạc kịch liệt, ánh lửa ngập trời, mà màn sáng không thể phá vỡ kia, giống như pha lê, chia năm xẻ bảy!

“Xoạt xoạt, rầm rầm!”

Đại lượng mảnh vỡ đổ sụp xuống, rơi vỡ nát trên mặt đất, sau đó hóa thành vô số điểm sáng biến mất.

“A, kẻ yếu mà thôi!”

Vị thanh niên tóc đỏ kia khinh thường cười một tiếng đối với thanh niên áo trắng, sau đó quay đầu bay lên phù không đảo.

Chương 434: Giết Chết Tên Tần Tử Này Cho Ta

Chương 434. Giết Chết Tên Tần Tử Này Cho Ta

“Cái này... Cái này...”

Thanh niên áo trắng miệng há lớn, ánh mắt có chút ngốc trệ, tựa hồ không thể nào tiếp thu được hiện thực này.

Hắn vô luận như thế nào cũng mở không ra màn sáng này, lại bị người này trực tiếp liền phá tan rồi?

Cái này chẳng phải là nói, người này mạnh hơn hắn? ?

Hắn tuyệt không thể tiếp nhận!

Bởi vì tại trong lòng hắn, hắn mới là nhân vật chính thời đại này, bất luận kẻ nào đều chỉ có thể là đá đặt chân của hắn.

Bởi vì cái gọi là, càn khôn chưa định, người và ta đều trâu ngựa. trâu ngựa dũng cảm, không sợ khó khăn.

Mà lúc này.

Ôm loại ý nghĩ này, tự nhiên không chỉ một cái hắc, bởi vì tất cả mọi người ở đây, đều là tự khoe là nhân vật chân mệnh thiên tử.

Trong lòng bọn hắc đều có ngạo khí, cho là mình không kém ai, cảm thấy chỉ có chính mình có thể cười đến cuối cùng.

“Ha ha, cũng chỉ là nhặt được cái tiện nghi mà thôi.”

Đột nhiên, một cái chân mệnh thiên tử cười, hắc ngửa mặt nhìn lên bầu trời góc 45 độ, tựa hồ bỗng nhiên sáng sủa, nói ra:

“Cái màn sáng này trước đó lọt vào chúng ta luân phiên công kích, sớm đã lung lay sắp đổ, hắc cũng chỉ là vừa lúc bỏ một kích cuối cùng mà thôi.”

Xoạt!

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng.

Vền vền một câu, lập tức đem mọi người từ bên trong xoắn xuýt, thống khổ, bản thân hoài nghi giải phóng ra.

Thế là, những người khác nhao nhao phụ họa.

“Đúng là như thế, hắc cũng là vận khí tốt, đụng phải một cái thời cơ tốt mà thôi.”

“Ha ha, vậy mà hắc còn dính dính tự hỉ, cho là mình mạnh hơn chúng ta, quả nhiên là thật là tức cười.”

“Ếch ngồi đáy giếng mà thôi.”

“Tốt, chúng ta cũng đi vào đi, không thể để cho tiểu tử kia nhặt được tiện nghi.”

Rất nhanh, nhóm chân mệnh thiên tử đều phi thăng phù không đảo, đồng thời dùng lệnh bài thuận lợi xuyên qua màn sáng thủ hộ phù không đảo.

Bọn hắc giống như cá diếc sang sông, lần lượt bay qua mảng lớn phế tích Thanh Diệp thiên tông.

Cuối cùng, bọn hắc thấy được tòa quảng trường chứa đầy tượng đá lóng lánh ngũ thải quang mang.

“Ong ong ong!”

Cái thời điểm này, lệnh bài trong tay bọn hắn đều lấp lánh lên quang mang màu vàng xanh, đồng thời sinh ra một cỗ lực kéo.

“Cái này...”

“Liều mạng!”

Mọi người hai mắt nhìn nhau, tại gần gũi do dự, về sau đều lộ ra vẻ kiên định, đồng thời hướng phía trong quảng trường phóng đi.

Bọn hắn tin tưởng vận khí của mình!

Bởi vì bọn hắn đều dựa vào di tích cùng truyền thừa cổ lão để lập nghiệp, tại trong các loại di tích, luôn có thể xu cát tị hung.

“Chúc mừng các người, đi tới Thanh Diệp thiên tông.”

Một đạo thanh âm uy nghiêm mà hòa ái vang lên, sau đó, từng đạo quang mang từ trên trời giáng xuống, đem sở hữu người bao phủ đi vào.

Có người muốn tránh né.

Thế nhưng là căn bản không kịp!

“Ong ong ong!”

Thế là, tất cả mọi người ý thức đều bị Thanh Diệp đạo quân kéo vào bên trong cùng một cái “Group chat”.

“Người là ai? !”

Có người cảnh giác mà hỏi.

“Ha ha, ta là ai? Thời gian quá lâu, tính danh đã nhớ không rõ, thế nhân đều tôn xưng ta là... Thanh Diệp đạo quân!”

Thanh Diệp đạo quân đứng chấp tay, đưa lưng về phía mọi người, thân ảnh mộng ảo mà mờ lung, cho người ta một loại cảm giác cao thâm khó lường.

“Gặp qua đạo quân!”

“Xin ra mắt tiên bối!”

Nhóm chân mệnh thiên tử nhao nhao hành lễ.

Chớ nhìn bọn họ ngày bình thường lỗ mũi chỉ lên trời, ai cũng nhìn không lên, nhưng là ở trước mặt nhân vật tiền bối, một cái so một cái đều có lễ phép.

Bởi vì, trong bọn họ rất nhiều người kỳ thật chính là dựa vào cái lập nghiệp này.

Tỉ như, một cái lão khát cái rõ ràng cao thâm mạt trắc, những người khác nhìn không ra đến, đồng thời quyền đấm cước đá, chỉ có bọn hắn biểu hiện nho nhã lễ độ, đối với lão khát còn tốt hơn cả đối với cha mẹ mình, thế là, lão khát cái cảm động, cho bọn hắn một cái thiên đại cơ duyên.

Cho nên, bọn hắn đã sớm tổng kết ra một cái đạo lý —— đối với cha mẹ mình có thể không tốt, nhưng đối với lão tiền bối, nhất định phải tốt!

“Không cần đa lễ.”

Thanh Diệp đạo quân cũng không nghĩ tới, bầy kiến cỏ này vậy mà như thế có lễ phép, lần trước cái kia để hắn kiêng kị gia hỏa, cũng không phải dạng này.

Hắn chậm rãi xoay người lại, mỉm cười nói:

“Các ngươi đã đi tới nơi này, chính là cùng ta Thanh Diệp thiên tông hữu duyên, mà lại có thể được đến lệnh bài, có thể thấy được các ngươi đều là chân chính thiên kiều hạng người, như vậy... Các ngươi nguyện ý gia nhập Thanh Diệp thiên tông sao?”

Mọi người kinh hãi.

Trực tiếp thu đồ?

Như này lại sẽ không quá trực tiếp? Liền không có khảo nghiệm cái gì? Hạnh phúc tới quá đột nhiên a!

Dù sao, loại đại lão viễn cổ cao thâm mạt trắc này thu đồ, đối với bất luận cái người trẻ tuổi gì mà nói, đều là thiên đại cơ duyên.

Khỏi cần phải nói.

Sau khi thu đồ, cũng nên truyền thụ ít đồ chứ?

Loại đại lão cấp bậc này, ít đồ tùy tiện từ ngón tay trong khe rò rỉ ra, liền có thể để bọn hắn đầy bồn đầy bát.

“Đệ tử nguyện ý, bá kiến sư tôn!”

“Ồ nhi bá kiến sư tôn!”

“Sư tôn ở trên, xin nhận đồ nhi cúi đầu!”

Mọi người nhao nhao quỳ xuống hành lễ, đây mới thực là lễ bái sư.

Kỳ thật bọn hắn đều đùa nghịch cái tâm cơ.

Thanh Diệp đạo quân hỏi bọn hắn có nguyện ý gia nhập Thanh Diệp thiên tông hay không, cũng không có nói muốn tự thân thu đồ.

Đệ tử tông môn phổ thông, cùng thân truyền đệ tử lão tổ tông tông môn, địa vị là hoàn toàn không giống.

Một cái trên trời một cái dưới đất!

Mà bọn hắn cũng ý thức được điểm này, thế là trực tiếp liền quỳ xuống đi lễ bái sư, để Thanh Diệp đạo quân muốn ngăn cản cũng không kịp.

Chương 435: Giết Chết Tên Tàn Tử Này Cho Ta 2

Chương 435. Giết Chết Tên Tàn Tử Này Cho Ta 2

Dương nhiên, Thanh Diệp đạo quân cũng không có khả năng ngăn cản.

Đây chẳng phải là hi vọng của hắn sao?

“Ha ha, thật sự là một đám người trẻ tuổi nhu thuận, đồng thời, cũng là một đám ngu xuẩn, dám tùy ý đi lễ bái sư. Chẳng lẽ bọn hắn không biết, loại vật như lễ bái sư này, liên lụy đến thiên mệnh cùng khí vận sao?”

Thanh Diệp đạo quân mang trên mặt nụ cười hiền lành, nhưng trong lòng đang cười lạnh, đồng thời chậm rãi mở ra hai tay.

Tựa hồ đang ôm mặt trời, lại tựa hồ đang chờ đợi mưa to gió lớn tẩy lễ —— hắn đang chờ đợi thiên mệnh cùng khí vận trả

lại.

Đúng vậy, trả lại!

Sau khi có quỳ lạy chi lễ về sau, liền có minh xác quan hệ thầy trò, ở giữa sư đồ sẽ thành lập được một loại liên hệ vô hình, một phương thiên mệnh cùng khí vận cường đại như vậy, liền sẽ tự động trao đổi qua một phương khác.

Cùng loại nước biển chảy ngược về dòng sông.

Mà hắn cùng Thanh Diệp thiên tông bị trấn phong, về sau thiên mệnh cùng khí vận tự thân hao tổn hầu như không còn, thẳng đến gần đây thiên địa bắt đầu khôi phục, hắn mới khôi phục một chút, nhưng là điểm này, còn xa xa không đủ duy trì sinh mệnh hắn.

Lúc này, thân thể thậm chí nguyên thần của hắn, đều chỉ là trạng thái hóa đá, chỉ có điểm ý thức này có thể khuếch tán ra đến mà thôi.

Mà thiên mệnh khí vận hắn cùng toàn bộ Thanh Diệp thiên tông tương liên, hắn là trạng thái này, Thanh Diệp thiên tông tự nhiên cũng là như vậy.

Nhưng là!

Chỉ cần có thiên mệnh cùng khí vận những thiên chi kiêu tử này chảy ngược, hắn liền có thể khôi phục một chút.

Cảnh giới bản thân hắn quá cao, điểm ấy thiên mệnh cùng khí vận chỉ là hạt cát trong sa mạc, còn chưa đủ để hắn phục sinh.

Nhưng là, lại có thể để một chút người yếu phục sinh, cho dù là phục sinh mấy cái đệ tử hoặc là chấp sự cũng tốt!

Chỉ cần có người sống lại, liền có thể nghĩ biện pháp đem những người khác cũng sống lại, thật giống như làm tan sông băng, tiến hành theo chất lượng, thẳng đến khi Thanh Diệp thiên tông hoàn toàn giải phong, triệt để tái nhập thế gian!

“Hả? !”

Thế nhưng là, đợi đã lâu, về sau hắn khiếp sợ phát hiện, vậy mà không có thiên mệnh cùng khí vận đi tới.

“Chuyện gì xảy ra?”

Trong mắt của hắn tách ra phù văn hoa mỹ, tựa hồ mở ra hỏa nhãn kim tinh, có thể nhìn thấu hết thấy chân tướng.

Sau đó, hắn da mặt đột nhiên cứng ngắc, ngấn ngủi trầm mặc, về sau nộ khí ngập trời hét lớn một tiếng:

“Hỗn trưởng! ! !”

Hắn nhìn thấy cái gì?

Hắn nhìn thấy, trên thân đám người tuổi trẻ này, vậy mà không có một chút thiên mệnh cùng khí vận, hoàn toàn trống tuếch, so với hắn còn muốn sạch sẽ hơn!

“Rầm rầm!”

Sau đó, hắn phát hiện, thiên mệnh cùng khí vận còn lại trên thân mình, vậy mà hướng phía những người tuổi trẻ này lao tới.

“Không! ! !”

Hắn phát ra một tiếng gầm rú tê tâm liệt phế.

Thiên mệnh cùng khí vận trên người hắn, với hắn thì mười phần thừa thớt, nhưng là đối với những người tuổi trẻ này mà nói, lại là thuốc bổ to lớn.

Gần như có thể cho ăn bẻ bụng!

Những người này hấp thu thiên mệnh cùng khí vận hắn, về sau không chỉ có thể bù đắp thâm hụt trước đó, thậm chí còn có thể tiến thêm một bước! !

Hắn muốn hái quả.

Lại phản vì những người này làm áo cưới...

“Su tôn, chuyện gì xảy ra? !”

“Cái này... Đây là? Ha ha ha! Ha ha ha ha!”

“Ta cảm giác thoải mái quá!”

“Ta cũng vậy, ha ha ha!”

Những chân mệnh thiên tử này cũng là đột nhiên giật mình, lúc đầu còn lộ ra vẻ bối rối, thế nhưng là tại phía dưới cổ thiên mệnh cùng khí vận kia trả lại, thần thanh khí sảng, vậy mà không tự giác cười ra tiếng.

Thanh Diệp đạo quân nhìn thấy những người trẻ tuổi này cười đến phát rồ, kém chút tức điên tại chỗ, nhưng là hấn nhận được.

Hắn rất rõ ràng, điểm ấy khí vận trên thân mình, chỉ cần trả lại một nửa cho những người tuổi trẻ này, hấn liền sẽ lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say.

Có lẽ, phải chờ phương thiên địa này khôi phục tới trình độ nhất định, về sau hấn mới có thể lần nữa tỉnh lại.

Nhưng ở trước đó!

Hắn nhất định phải làm rõ ràng, là ai hổ hấn, bởi vì việc này quá quý giá, tuyệt đối là có người giở trò quỷ!

“Chiếu rọi thuật!”

Trong mắt của hấn bắn ra hào quang sáng chói, trực tiếp xâm nhập não hải một người trẻ tuổi, sau đó, lần theo ký ức đối phương, hấn tựa hồ đem mọi việc đối phương trải qua, đều thân lâm kỳ cảnh ôn lại một lần.

Sau đó, hấn phát hiện.

Là cái nhi tử của người đề hấn kiêng kỵ kia—— Tần Tử!

Thời điểm khi hấn xâm lấn người trẻ tuổi bị Tần Tử đánh bại này, thiên mệnh cùng khí vận trên người, đều bị một cỗ lực lượng vô hình rút đi, người trẻ tuổi này cũng không có chú ý tới, nhưng là hấn phát hiện.

“Chính là tên tiểu súc sinh này! ! !”

Giờ khắc này, phần nộ trong lòng Thanh Diệp đạo quân đạt đến đỉnh phong, thậm chí hóa thành cừ hận không thể hóa giải.

“Tiểu súc sinh, bản tọa tung hoành ức vạn năm, hôm nay vậy mà thua tại trong tay ngươi, bản tọa cùng ngươi không đội trời chung! !”

Mà lúc này, hấn thiên mệnh cùng khí vận cấp tốc xói mòn, ý thức cũng càng ngày càng mơ hồ, sắp rơi vào trạng thái ngủ say.

Hắn lợi dụng một điểm khí lực sau cùng, đem ý niệm của mình truyền lại cho những người khác Thanh Diệp thiên tông.

“Bản tọa chiếu lệnh, mặc kệ các ngươi ai thức tỉnh trước, đều diệt cho ta cái tiểu súc sinh gọi Tần Tử này, không chết không thôi! ! !”

Nói xong, thân ảnh của hắn tiêu tán.

Oanh long long!

Thanh âm này giống như pháp tắc, lạc ấn vào bên trong mỗi một vị tượng đá, chỉ cần bọn hắn tương lai thức tỉnh, tự nhiên sẽ minh bạch hết thảy.

Bình thường mà nói, người thực lực càng yếu càng dễ dàng thức tỉnh, bởi vì sinh mệnh duy trì bọn hắn, cần thiên mệnh cùng khí vận càng ít.

Chương 436: Sư Tôn Chỉ Đang Thử Chúng Ta Thôi

Chương 436. Sư Tôn Chỉ Đang Thử Chúng Ta Thôi

“Cái này...”

“Đây là có chuyện gì?”

Nhìn Thanh Diệp Đạo Tôn trước mắt đột nhiên nổi điên, sau đó biến mất tại chỗ, nhóm chân mệnh thiên tử đều sợ ngây người.

Tình huống như thế nào?

Đưa âm áp liền chạy?

Cái này cũng quá đột ngột đi!

Làm sao cũng phải đánh thanh âm chào hỏi trước, nói rõ tình huống một chút lại biến mất đi, như bây giờ, để bọn trong lòng hắn rất không ổn.

“Sư tôn?”

“Sur tôn, ngài vẫn còn chứ?”

“Sur tôn?”

Lúc này, ý thức của bọn hắn đã thối lui ra khỏi”Group chat” Thanh Diệp đạo quân, thận trọng nhìn chăm chăm tượng đá Thanh Diệp đạo quân.

Tất cả những thứ này, là như thế mộng ảo.

Nếu không phải cỗ năng lượng thần bí kia còn tại thể nội, bọn hắn còn tưởng rằng hết thảy vừa rồi đều là nằm mơ đó.

Thanh Diệp đạo quân gào thét, là nhằm vào những cái tượng đá kia, cho nên bọn hắn cũng không có nghe được, tự nhiên không biết xảy ra chuyện gì.

Hoàn toàn không nghĩ ra.

Rốt cục, tại kêu gọi hồi lâu, đều không có nghe được Thanh Diệp đạo quân đáp lại, về sau bọn hắn bắt đầu nhao nhao thở dài.

Xem ra, sur tôn xảy ra biến cố gì, truyền thừa cái gì, tạm thời có thể là không lấy được.

“Sur tôn, đã ngài tạm thời không có cái phân phó gì, vậy đệ tử trước hết cáo lui.”

“Đệ tử cũng cáo lui.”

Rốt cục, những người này thất vọng đi ra quảng trường, sau đó bắt đầu đi loanh quanh tại bên trên phù không đảo.

Bọn hắn cũng không có đào đất ba thước vơ vét bảo vật, mà là giống như đang đi dạo vườn hoa nhà mình.

Nhìn thấy bia đá sụp đổ ven đường, liền đi qua dựng lên.

Nhìn thấy có pho tượng cổ lão vỡ vụn trên mặt đất, liền đi qua bắt đầu ghép lại, còn cung kính bái mấy lần.

Không chỉ có như thế, sau khi làm xong, bọn hắn trên mặt sẽ lộ ra nụ cười thuần chân “Đỡ cụ già băng qua đường”.

Mỗi làm một chuyện, cảm giác trong lòng bản thân bọn hắn liền sẽ tốt đẹp mấy phần, nhưng biểu lộ nhưng duy trì khiêm tốn như cũ.

Bởi vì trong lòng bọn hắn đều đang reo hò lấy —— đây nhất định là khảo nghiệm, khẳng định là khảo nghiệm! Là sư tôn đang quan sát nhân phẩm của chúng ta! ! !

Thế là.

Những nhóm chân mệnh thiên tử này dựa vào tranh thủ hảo cảm tiên bối nhân vật để lập nghiệp, thật phát huy lên tinh thần nhân vật chính, đem toàn bộ phù không đảo đều quét dọn một lần, trong khoảng thời gian ngắn, để mảnh này phế tích rực rỡ hẳn lên.

Thậm chí, bởi vì khí vận khôi phục cùng tăng cường, tại thời điểm thanh lý phế tích, bọn hắn vậy mà phát hiện không ít bảo vật!

Nhưng mà bọn hắn đều không có nuốt riêng.

Tại thời điểm hoài nghi có người quan sát mình, nhân cách của bọn hắn đều bắt đầu trở nên lập loè phát sáng, không nhạt của rơi!

Mỗi lần nhìn thấy bảo vật lộ ra bên trong phế tích, bọn hắn đều là khuôn mặt bình tĩnh, quang minh chính đại nhặt lên, sau đó mười phần ung dung cầm tới tòa quảng trường kia, đặt ở trung ương quảng trường, cũng chính là phía trước nấc thang.

Rất có vài phần cảm giác trẻ em ở nhà trẻ nhặt được một khối tiền, mười phần tự hào cầm tới lão sư đòi khen thưởng.

Nửa tháng trôi qua.

Trung ương quảng trường, vậy mà xuất hiện một đồng lớn bảo vật, hào quang rực rỡ, từ khí tức nhìn, tựa hồ cũng siêu việt Đế khí!

Sâu không lường được.

Đương nhiên, những vật này phần lớn đều mục nát, phù văn cùng đường vân phía trên đứt gãy, năng lượng cùng tinh hoa xói mòn đại lượng, không chỉ có uy lực giảm nhiều, mà lại hơn phân nửa dùng hai lần liền sẽ hóa thành sắt vụn.

Nhưng mà dù vậy.

Những vật này cũng là vô cùng trân quý, nếu là phát huy uy lực, cường giả cực cảnh cũng phải hồi phi yên diệt.

Người bình thường đối mặt loại ụ hoặc này d, là cầm giữ không được, nhưng là chân mệnh thiên tử đều không phải người bình thường.

Bạn hãy chí kiên định, đồng thời biết mình muốn nhất chính là cái gì, cho nên có thể ngăn cản phần lớn dự hoặc.

Những bảo vật này mặc dù rất trân quý.

Nhưng là!

Cùng Thanh Diệp đạo quân ưu ái so ra, lại coi là cái gì? Nếu là có thể đạt được Thanh Diệp đạo quân coi trọng, sẽ tiền đồ vô lượng!

Mà dần dần.

Bạn hãy bắt đầu ở từng cái địa phương phù không đảo đạt được kinh văn truyền thừa, hoặc là tại trong đầm nước, hoặc là tại bên vách núi, hoặc là trên cây cột sụp đổ... Các loại truyền thừa cổ quái kỳ lạ, nhiều vô số kể.

Sau đó, bạn hãy lại đã hiểu!

“Đây nhất định là sư tôn cho ta công pháp, lão nhân gia ông ta trong bóng tối chỉ điểm ta!”

“Đúng, khẳng định là như thế này.”

“Cái này có lẽ vẫn là khảo nghiệm như cũ, sư tôn muốn nhìn một chút xem chúng ta ai ưu tú hơn, ta nhất định phải biểu hiện tốt một chút!”

Bản thân nào bỏ, là đáng sợ nhất.

Thế là, đám người này lại bắt đầu trốn ở bên trong từng cái xó xỉnh, tu luyện lên thần thông “Sư tôn” truyền cho bạn hãy.

Trên thực tế.

Những vật này, chẳng qua là các đệ tử Thanh Diệp thiên tông năm đó tâm huyết dâng trào sáng tạo ra đến, khắc ở bên trong xó xỉnh mà thôi.

Liên giống với một chút học sinh gà mờ, tự cho là tài hoa xuất chúng, sẽ viết hai bài về, bôi lên tại góc tường.

Nhưng vô luận như thế nào.

Bên trên phù không đảo, không khí tu luyện tốt đẹp, những chân mệnh thiên tử này bị Tần Tử nghiền ép, ở trên đảo bắt đầu vươn lên hùng mạnh.

Mà lúc này.

Một đạo thân ảnh ẩn thân, thần không biết quỷ không hay tiềm nhập phù không đảo, sau đó đi tới bên ngoài quảng trường.

“Xoạt!”

Tay phải hắn nắm vào trong hư không một cái, phát động một trao tắng gia bại sản, mà đồng bảo vật trung ương quảng trường kia, nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

Mà lúc này.

Bên trong quảng trường, cũng không có phát sinh bất luận cái dị động gì, tất cả tượng đá đều yên lặng, thậm chí không có phát ra quang mang.

Chương 437: Thiên Địa Khôi Phục, Buộc Ta Trang Bức Sao

Chương 438. Thiên Địa Khôi Phục, Buộc Ta Trang Bức Sao

“Thế nhưng là... bảo vật trọng yếu như vậy, người tại sao phải đặt ở cái địa phương kia?”

Bàng Tề đại sư khước miệng co giật.

“Thứ này có chút bất thường, ta phát hiện, đặt ở cái địa phương kia... Có thể trừ tà.”

Chu Mặc nhỏ giọng nói, sau đó tựa hồ sợ đối phương truy vấn ngọn nguồn, trực tiếp nói ra:

“Đừng lãng phí thời gian, bắt đầu đi!”

“Tốt!”

Bàng Tề đại sư thấy thế, cũng nghiêm túc lên.

Tổ hợp làm việc nhóm bọn hắn, ngày bình thường nhìn rất không đáng tin cậy, nhưng là một khi làm lên chính sự, liền sẽ lộ ra vô cùng chuyên nghiệp, mà lại hai người phối hợp ăn ý, thật giống như đời trước đã làm vô số lần.

Nếu như chỉ nói bản lĩnh trộm mộ.

Như vậy liền xem như lão cương thi bị xốc vách quan tài trộm mộ, đều sẽ mười phần kính nể đối giờ ngón tay cái lên bọn với hắn—— đương nhiên, dưới tình huống bình thường là không có cơ hội, bởi vì tại nháy mắt cạy mở vách quan tài, bọn chúng trực tiếp liền sẽ bị ném ra quan tài, cùng khúc xương khô không có gì khác biệt.

“Tìm long phân kim nhìn quần núi, nhất trọng quần là nhất trọng quan, mở cửa nếu có bát trọng hiểm, không ra âm dương bát quái hình!”

Chu Mặc trong miệng nói lảm bảm, sau đó tay phải kết ấn, bắn ra một điểm đen nhánh về phía la bàn đen nhánh kia.

“Ông!”

Lập tức, đầu huyền vũ bên trên Huyền Vũ la bàn kia bắt đầu kịch liệt chuyển động, đồng thời mặt ngoài tách ra vô số đường cong cùng ký hiệu kim sắc, tựa hồ đang dựa theo một chút công thức tính toán không biết, muốn tìm đường xuất sinh.

“Xoạt!”

Rốt cục, đầu huyền vũ kia chỉ một cái phương hướng trong đó.

Mà sau một khắc, phong bạo màu xám ở cái phương hướng kia, vừa vặn xuất hiện một đạo lỗ hồng chật hẹp, lỗ hồng kia, lộ ra có chút tĩnh mịch.

Lỗ hồng hẹp như thế, rất dễ dàng đột nhiên khép kín, đem người treo cổ tại bên trong, nhưng là Chu Mặc không hoài

nghi bảo bối của mình chút nào.

Bởi vì hắn biết, chỗ đó nhìn qua thì giống như chật hẹp, nhưng mà chỉ cần chen một chút cũng liền tiến vào, thậm chí dùng thêm chút sức, còn có thể tới lui tự nhiên!

“Đi!”

Gần như trong nháy mắt, hắn liền xông ra ngoài, mà Bàn Tề đại sư tựa hồ cùng tâm ý của hắn tương thông, cũng đồng thời động.

Hai người ăn ý, đặt chân ở một loại tín nhiệm, loại tín nhiệm này, siêu việt sinh tử —— chỉ là, không cách nào siêu việt hoa cú.

“Vù vù!”

Thế là, hai người lần lượt xuyên thấu từng tầng từng tầng phong bạo kia, tiến thẳng một mạch, tiến vào cấm kỵ Thần sơn.

Mà mấy ngày sau.

Cấm kỵ Thần sơn phát sinh dị động.

“Oanh —— “

Một đạo cột sáng tuyết trắng khổng lồ từ bên trong cấm kỵ thần sơn phát ra, xuyên thủng cửu tiêu, cao xa vô hạn, toàn bộ Cửu Thương giới đều có thể trông thấy.

Sau đó, đạo ánh sáng này xông cao lên một lúc lại phân tán thành hàng ngàn hàng vạn đạo quang mang, giống như vô số dây lụa buông xuống.

“Rầm rầm!”

Những ánh sáng này rơi xuống tại các ngõ ngách Cửu Thương giới, sau đó, giống như đạn đạo rơi xuống đất, đã dẫn phát biến hóa kịch liệt.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Từng đạo sơn phong thần thánh nguy nga, từ mặt đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, quang mang vạn trượng, chiếu rọi ra vô tận huyền diệu.

Từng đầu mạch nước ngầm xé mở mặt đất, xuất hiện tại phía trên đại địa, giống như vô số cự long uốn lượn, tầm bổ đại địa vô ngần.

Từng cây thực vật thần kỳ, nhanh chóng phá đất mà lên, hoặc là trưởng thành đại thụ che trời, hoặc là đan dệt ra dây leo thật dài, mà phía trên những thực vật này, đều mọc ra trái cây hương thơm xông vào mũi, tráng lệ.

Thậm chí, rất nhiều địa phương xuất hiện suối phun linh khí, linh khí trắng xoá giống như cột nước từ dưới đất phóng lên tận trời, sau đó nhanh chóng khuếch tán ra đến, giống như ngập trời sương mù, đem thiên địa đều bao phủ.

Những linh khí này, không ngừng hòa tan trong không khí, để linh khí Cửu Thương giới trong khoảng thời gian ngắn liền tăng lên thật nhiều lần.

“Oanh long long!”

“Bùm bùm!”

Phía trên thiên khung, cũng nổi lên đường cong sắc thái lộng lẫy, cấp tốc sinh trưởng, đan dệt ra thành hình lưới phức tạp, đem bầu trời bao phủ.

Đây là thiên địa pháp tắc!

Lực lượng pháp tắc phiên thiên địa này tại khôi phục, đại đạo không trọn vẹn cũng đang nhanh chóng hoàn thiện, toàn bộ thế giới đều đang nước lên thì thuyền lên.

“Ha ha ha, lão phu đột phá!”

“Ta đột phá Chí Thánh cảnh!”

“Bản tọa bế quan ngàn năm, rốt cục đột phá Võ Đế chi cảnh, lần này xuất quan, thế gian tất có một chỗ cấm dùi của ta!”

“Bản tọa bế quan vài vạn năm, lại đánh vỡ Võ Đế cực hạn, đạt đến cảnh giới huyền diệu như thế, lần này chắc chắn chúa tể thế gian!”

Không biết bao nhiêu người nhảy cẫng hoan hô.

Bọn hắn lại không biết, cường giả nhiều, cũng liền mất giá, người nguyên bản có thể làm chương môn, bây giờ chỉ có thể canh cửa.

“Cha, ta đột phá võ đế! !”

Tần Tử hưng phấn kêu to lên.

Hắn không nghĩ tới, tu vi mình vậy mà lại đột nhiên bạo tăng nhiều như vậy, mặc kệ là ba khối đạo cốt trong thể nội, hay là thú thần chi tâm, đều tựa hồ đang cùng thiên địa cộng minh bình thường, toả ra vô tận lực lượng.

Hắn đạt được chỗ tốt, so với tuyệt đại đa số người còn lớn hơn!

“Ừm, vẫn được, nhất định không thể kiêu ngạo.”

Tần Xuyên mặt ngoài rất bình tĩnh, nhưng trong lòng rất kích động.

Bởi vì thời điểm khi thực lực Tần bé heo cùng hắn chênh lệch quá nhiều, như vậy sẽ gia tốc khó khăn khi công tác.

Tồn tại cường đại chân chính, thường thường sẽ xem nhẹ sâu kiến như Tần bé heo, hoặc là rất khó sinh ra tâm tình chấp chèn đối với sâu kiến.

Mà bây giờ khác biệt.

Võ Đế, đã rất mạnh.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Mà lúc này, trên bầu trời bắt đầu điện thiểm sấm sét, có thanh âm uy nghiêm khuếch tán ra đến, rất trẻ trung, lại bá đạo vô cùng.

“Hôm nay, Phi Tiên giáo tái nhập thế gian! tất cả cường giả phía trên Võ Đế Cửu Thương giới, bên trong ba ngày, đến đây yết kiến!”

“Nếu là không đến, chết!”

Khi một thanh âm cuối cùng rơi xuống, giữa thiên địa nháy mắt quang minh, huyết sát khí vô biên, đem bầu trời đều nhuộm đỏ.

“Cái này...”

Tần Tử quá sợ hãi, sau đó sắc mặt có chút trắng bệch.

Từ thanh âm mới rồi, cùng cỗ thanh thế kia, hẳn có thể cảm giác được, cái Phi Tiên giáo này hơn phân nửa là Thái Cổ thế lực như Thanh Diệp thiên tông.

Mười phần khủng bố!

Cái này giống như một đạo mây đen đặt ở đỉnh đầu của hắn, để hắn nguyên bản còn đang hưng phấn thực lực đột phá, cũng theo đó từ từ tiêu tán.

Hắn vốn cho là mình sắp đăng đỉnh, thế nhưng là đột nhiên, sơn phong cất cao, chỗ hắn đứng, vẫn là giữa sườn núi như cũ...

“Đừng lo lắng, có cha tại đây.”

Tần Xuyên an ủi một tiếng, sau đó trong mắt bắn ra một sợi phong mang, trầm giọng nói:

“Ta ngược lại muốn xem xem, là dạng thế lực gì ngông cuồng như thế!”

Bình thường mà nói.

Càng là cường đại thế lực, càng là khôi phục sau, bởi vì bọn hắn khôi phục cần có thiên mệnh cùng khí vận mười phần không lờ.

Mà khôi phục trước hết, bình thường cùng pháo hôi không có gì khác biệt, mà cái Phi Tiên giáo này, vậy mà trong núi không lão hồ, hầu tử cũng xưng vương!

Đây không phải là buộc hắn trang bức sao?

Chương 438: Thiên Địa Khôi Phục, Buộc Ta Trang Bức Sao

Chương 438. Thiên Địa Khôi Phục, Buộc Ta Trang Bức

Sao

“Thế nhưng là... bảo vật trọng yếu như vậy, người tại sao phải đặt ở cái địa phương kia?”

Bàng Tề đại sư khước miệng co giật.

“Thứ này có chút bất thường, ta phát hiện, đặt ở cái địa phương kia... Có thể trừ tà.”

Chu Mặc nhỏ giọng nói, sau đó tựa hồ sợ đôi phương truy vấn ngọn nguồn, trực tiếp nói ra:

“Đừng lãng phí thời gian, bắt đầu đi!”

“Tốt!”

Bàng Tề đại sư thấy thế, cũng nghiêm túc lên.

Tổ hợp làm việc nhóm bọn hắn, ngày bình thường nhìn rất không đáng tin cậy, nhưng là một khi làm lên chính sự, liền sẽ lộ ra vô cùng chuyên nghiệp, mà lại hai người phối hợp ăn ý, thật giống như đời trước đã làm vô số lần.

Nếu như chỉ nói bản lĩnh trộm mộ.

Như vậy liền xem như lão cương thi bị xốc vách quan tài trộm mộ, đều sẽ mười phần kính nể đôi giờ ngón tay cái lên bọn với hắn—— đương nhiên, dưới tình huống bình thường là không có cơ hội, bởi vì tại nháy mắt cạy mở vách quan tài, bọn chúng trực tiếp liền sẽ bị ném ra quan tài, cùng khúc xương khô không có gì khác biệt.

“Tìm long phân kim nhìn quán núi, nhất trọng quán là nhất trọng quan, mở cửa nếu có bát trọng hiểm, không ra âm dương bát quái hình!”

Chu Mặc trong miệng nói lẩm bẩm, sau đó tay phải kết ấn, bắn ra một điểm đen nhánh về phía la bàn đen nhánh kia.

“Ông!”

Lập tức, đầu huyền vũ bên trên Huyền Vũ la bàn kia bắt đầu kịch liệt chuyển động, đồng thời mặt ngoài tách ra vô số đường cong cùng ký hiệu kim sắc, tựa hồ đang dựa theo một

chút công thức tính toán không biết, muốn tìm đường xuất sinh.

“Xoạt!”

Rốt cục, đầu huyền vũ kia chỉ một cái phương hướng trong đó.

Mà sau một khắc, phong bạo màu xám ở cái phương hướng kia, vừa vẩn xuất hiện một đạo lỗ hồng chật hẹp, lỗ hồng kia, lộ ra có chút tĩnh mịch.

Lỗ hồng hẹp như thế, rất dễ dàng đột nhiên khép kín, đem người treo cổ tại bên trong, nhưng là Chu Mặc không hoài nghi bảo bối của mình chút nào.

Bởi vì hắn biết, chỗ đó nhìn qua thì giống như chật hẹp, nhưng mà chỉ cần chen một chút cũng liền tiến vào, thậm chí dùng thêm chút sức, còn có thể tới lui tự nhiên!

“Đi!”

Gần như trong nháy mắt, hắn liền xông ra ngoài, mà Bàn Tề đại sư tựa hồ cùng tâm ý của hắn tương thông, cũng đồng thời động.

Hai người ăn ý, đặt chân ở một loại tín nhiệm, loại tín nhiệm này, siêu việt sinh tử —— chỉ là, không cách nào siêu việt hoa cú.

“Vù vù!”

Thế là, hai người lần lượt xuyên thấu từng tầng từng tầng phong bạo kia, tiến thẳng một mạch, tiến vào cấm kỵ Thần sơn.

Mà mấy ngày sau.

Cấm kỵ Thần sơn phát sinh dị động.

“Oanh —— “

Một đạo cột sáng tuyết trắng khổng lồ từ bên trong cấm kỵ thần sơn phát ra, xuyên thấu cửu tiêu, cao xa vô hạn, toàn bộ Cửu Thương giới đều có thể trông thấy.

Sau đó, đạo ánh sáng này xông cao lên một lúc lại phân tán thành hàng ngàn hàng vạn đạo quang mang, giống như vô số dây lụa buông xuống.

“Rầm rầm!”

Những ánh sáng này rơi xuống tại các ngõ ngách Cửu Thương giới, sau đó, giống như đạn đạo rơi xuống đất, đã dẫn phát biến hóa kịch liệt.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Từng đạo sơn phong thần thánh nguy nga, từ mặt đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, quang mang vạn trượng, chiếu rọi ra vô tận huyền diệu.

Từng đầu mạch nước ngầm xé mở mặt đất, xuất hiện tại phía trên đại địa, giống như vô số cự long uốn lượn, tắm bổ đại địa vô ngần.

Từng cây thực vật thần kỳ, nhanh chóng phá đất mà lên, hoặc là trưởng thành đại thụ che trời, hoặc là đan dệt ra dây leo thật dài, mà phía trên những thực vật này, đều mọc ra trái cây hương thơm xông vào mũi, tráng lệ.

Thậm chí, rất nhiều địa phương xuất hiện suối phun linh khí, linh khí trắng xoá giống như cột nước từ dưới đất phóng lên tận trời, sau đó nhanh chóng khuếch tán ra đến, giống như ngập trời sương mù, đem thiên địa đều bao phủ.

Những linh khí này, không ngừng hòa tan trong không khí, để linh khí Cửu Thương giới trong khoảng thời gian ngắn liền tăng lên thật nhiều lần.

“Oanh long long!”

“Bùm bùm!”

Phía trên thiên khung, cũng nổi lên đường cong sắc thái lộng lẫy, cấp tốc sinh trưởng, đan dệt ra thành hình lưới phức tạp, đem bầu trời bao phủ.

Đây là thiên địa pháp tắc!

Lực lượng pháp tắc phiên thiên địa này tại khôi phục, đại đạo không trọn vẹn cũng đang nhanh chóng hoàn thiện, toàn bộ thế giới đều đang nước lên thì thuyền lên.

“Ha ha ha, lão phu đột phá!”

“Ta đột phá Chí Thánh cảnh!”

“Bản tọa bế quan ngàn năm, rốt cục đột phá Võ Đế chi cảnh, lần này xuất quan, thế gian tất có một chỗ cấm dùi của ta!”

“Bản tọa bế quan vài vạn năm, lại đánh vỡ Võ Đế cực hạn, đạt đến cảnh giới huyền diệu như thế, lần này chắc chắn chúa tể thế gian!”

Không biết bao nhiêu người nhảy cẫng hoan hô.

Bọn hắn lại không biết, cường giả nhiều, cũng liền mất giá, người nguyên bản có thể làm chương môn, bây giờ chỉ có thể canh cửa.

“Cha, ta đột phá võ đế! !”

Tần Tử hưng phấn kêu to lên.

Hắn không nghĩ tới, tu vi mình vậy mà lại đột nhiên bạo tăng nhiều như vậy, mặc kệ là ba khối đạo cốt trong thể nội, hay là thú thần chi tâm, đều tựa hồ đang cùng thiên địa cộng minh bình thường, toả ra vô tận lực lượng.

Hắn đạt được chỗ tốt, so với tuyệt đại đa số người còn lớn hơn!

“Ừm, vẫn được, nhất định không thể kiêu ngạo.”

Tần Xuyên mặt ngoài rất bình tĩnh, nhưng trong lòng rất kích động.

Bởi vì thời điểm khi thực lực Tần bé heo cùng hắn chênh lệch quá nhiều, như vậy sẽ gia tốc khó khăn khi công tác.

Tồn tại cường đại chân chính, thường thường sẽ xem nhẹ sâu kiến như Tần bé heo, hoặc là rất khó sinh ra tâm tình chấp chờn đối với sâu kiến.

Mà bây giờ khác biệt.

Võ Đế, đã rất mạnh.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Mà lúc này, trên bầu trời bắt đầu điện thiểm sấm sét, có thanh âm uy nghiêm khuếch tán ra đến, rất trẻ trung, lại bá đạo vô cùng.

“Hôm nay, Phi Tiên giáo tái nhập thể gian! tất cả cường giả phía trên Võ Đế Cửu Thương giới, bên trong ba ngày, đến đây yết kiến!”

“Nếu là không đến, chết!”

Khi một thanh âm cuối cùng rơi xuống, giữa thiên địa nhảy mất quang minh, huyết sát khí vô biên, đem bầu trời đều nhuộm đỏ.

“Cái này...”

Tần Tử quá sợ hãi, sau đó sắc mặt có chút trắng bệch.

Từ thanh âm mới rồi, cùng cổ thanh thế kia, hắn có thể cảm giác được, cái Phi Tiên giáo này hơn phân nửa là Thái Cổ thế lực như Thanh Diệp thiên tông.

Mười phần khủng bố!

Cái này giống như một đạo mây đen đặt ở đỉnh đầu của hắn, để hắn nguyên bản còn đang hưng phấn thực lực đột phá, cũng theo đó từ từ tiêu tán.

Hắn vốn cho là mình sắp đăng đỉnh, thế nhưng là đột nhiên, sơn phong cất cao, chỗ hắn đứng, vẫn là giữa sườn núi như cũ...

“Đừng lo lắng, có cha tại đây.”

Tần Xuyên an ủi một tiếng, sau đó trong mắt bắn ra một sợi phong mang, trầm giọng nói:

“Ta ngược lại muốn xem xem, là dạng thế lực gì ngông cuồng như thế!”

Bình thường mà nói.

Càng là cường đại thế lực, càng là khôi phục sau, bởi vì bọn hắn khôi phục cần có thiên mệnh cùng khí vận mười phần khổng lồ.

Mà khôi phục trước hết, bình thường cùng phao hời không có gì khác biệt, mà cái Phi Tiên giáo này, vậy mà trong núi không lão hồ, hầu tử cũng xưng vương!

Đây không phải là buộc hắn trang bức sao?

Chương 439: Nâng Giết Tàn Xuyên

Chương 439. Nâng Giết Tàn Xuyên

Phi Tiên giáo.

Tọa lạc tại một tòa ngọn núi lớn gần đây mới phá đất mà lên, ngọn núi này mỹ lệ hùng vĩ, chung linh thực tú.

Trong núi sinh trưởng các loại cây cối quý hiếm, ở giữa vách núi treo dây leo phát sáng, càng có thác nước, tản ra ngân quang nhàn nhạt.

Giống như tiên cảnh.

Mà trong núi đứng sừng sững lấy từng tòa điện đường, vàng son lộng lẫy, uy nghiêm mà khí quyển, có loại cảm giác bá đạo khí thôn sơn hà.

“Oanh long long!”

“Rầm rầm!”

Trên bầu trời phong vân biến sắc, tiếng oanh minh quanh quẩn, từng đạo thân ảnh, lái liền xa hoặc là tọa kỵ, từ bốn phương tám hướng mà tới.

Đây là các cường giả cực cảnh Cửu Thương giới.

Mây ngày nay, rất nhiều Võ Đế đỉnh phong đều đột phá ràng buộc, bước vào cực cảnh, cho nên, cường giả cực cảnh vẫn là rất nhiều.

Mà các cường giả cực cảnh nguyên bản, cũng nhao nhao từ chân ngã cực cảnh đột phá đến vong ngã cực cảnh, có thể nói là nước lên thì thuyền lên.

Trên lý luận nói.

Cảnh giới tất cả cường giả Cửu Thương giới, đều bị cất cao một cái cấp bậc, đương nhiên có một số gia hỏa vẫn nằm trong khác biệt.

Tỉ như, Tần mỗ.

“Bản tọa Phong Long Tử, đến đây bái phỏng Phi Tiên giáo.”

“Bản tọa Linh Hư Tử, đến đây bái phỏng Phi Tiên giáo.”

“Bản tọa Cùng Kỳ vương, đến đây bái phỏng Phi Tiên giáo!”

“Bản tọa thụ yêu lão bà, đến đây bái phỏng Phi Tiên giáo!”

Lúc này, những cực cảnh cường giả này xoay quanh tại bên ngoài tòa núi lớn kia, mười phần uy nghiêm tuyên cáo mình giá lâm.

Thân là cực cảnh cường giả, mặt bài không thể ném!

Mặc dù bọn hắn đi vào nơi này, có thành phần sợ, nhưng cùng lúc đó, cũng là muốn nhìn hư thực cái Phi Tiên giáo này một chút.

Nếu là cáo mượn oai hùm, vậy liền diệt!

“Tới liền vào đi.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm bình tĩnh vang lên.

Xoạt!

Mọi người ngưng thần nhìn lại.

Chỉ thấy một cái trung niên áo trắng, lẳng lặng đứng tại trên một ngọn núi nhỏ trong dãy núi—— bên trong dãy núi này có mấy trăm tòa tiểu sơn phong, san sát nối tiếp nhau, giống như trên nhánh cây chồi non.

Người này làn da lệch hoàng, ngũ quan lẳng lẽ, trên cằm mang theo một túm râu cằm ngắn ngủi, càng tăng thêm mấy phần cảm giác nghiêm túc.

“Ngươi là ai?”

Thú tộc Hắc Long vương trầm giọng hỏi.

” Thân phận cụ thể của ta, ngươi còn không có tư cách biết, ngươi chỉ cần biết, ta là sứ giả Phi Tiên giáo thế là được rồi.”

Trung niên áo trắng từ tốn nói.

“Phi Tiên giáo ở đâu?”

Một vị thú tộc vương giả khác hỏi.

“Ngay tại trong núi này.”

Trung niên áo trắng nói ra:

“Những người khác còn đang ngủ say, chỉ có ta thức tỉnh, cho nên... Ta hiện tại liền đại biểu Phi Tiên giáo!”

“Người tìm chúng ta làm cái gì?”

Một vị yêu tộc lão tổ trầm giọng hỏi.

“Tự nhiên là có sự tình cần các người đi làm.”

Trung niên áo trắng liếc nhìn mọi người, đương nhiên nói ra:

“Các người đều là cường giả đỉnh cao thời đại này, chi phối toàn bộ quyền thế thiên hạ, ta muốn các người hiệu lệnh tộc đàn mình, vì Phi Tiên giáo ta xây miếu thấp hương, từ đây lấy Phi Tiên giáo là tín ngưỡng.”

Xoạt!

Mọi người nghe vậy sắc mặt đại biến, có lão giả cả kinh kêu lên:

“Người muốn cướp đoạt khí vận toàn bộ Cửu Thương giới? !”

Tín ngưỡng, kết nối lấy khí vận.

Dân tâm sở hướng, chính là ý trời tập trung!

“Thông minh.”

Trung niên áo trắng tán thưởng gật gật đầu.

“Ta khuyên các hạ thận trọng cân nhắc, từ xưa đến nay, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám làm như thế, cũng cho tới bây giờ không ai thành công qua!”

Một vị cường giả mười phần già nua nói.

“Ừm, trước đó hoàn toàn chính xác không có.”

Trung niên áo trắng gật gật đầu, trên thực tế, liền xem như tại Huyền Hoàng thiên trước kia, cũng không ai làm được qua.

Nhưng lập tức, hần hướng về bước ra phía trước một bước, ý khí phong phát nói:

“Nhưng mà... Trước kia không được, không có nghĩa là hiện tại không được! Một thể này, thiên mệnh tại ta!”

Oanh long!

Lời nói ở giữa, một cỗ khí thể vô cùng kinh khủng, từ trên thân hắn khuếch tán mà ra, giống như uông dương đại hải, tựa hồ muốn đem thế giới đều bao phủ.

Bên trong bầu trời, lập tức mây đen hội tụ, sấm sét điện thiểm, đồng thời, loại thiên tượng này đem nửa cái Cửu Thương giới đều bao phủ, tựa như thế giới tận thế.

“Lực lượng thật đáng sợ!”

“Cái này sao có thể? !”

“A —— “

Các cường giả cực cảnh trên bầu trời, từng cái hoảng sợ thất sắc, chỉ cảm giác mình biến thành một chiếc thuyền con bên trong kinh đào hải lãng, tùy thời đều có thể bị lật tung. Loại cảm giác nhỏ bé kia, là bọn hắn chưa hề trải nghiệm qua.

Cũng may, cỗ khí thể này tới cũng nhanh đi cũng nhanh.

Cũng không lâu lắm, trên bầu trời khôi phục bình tĩnh.

Những cường giả cực cảnh này sắc mặt tái nhợt, há mồm thờ đốc, trên mặt còn lưu lại hoảng sợ.

Bọn hắn chưa hề nghĩ tới, có người có thể mạnh đến tình trạng này, coi như Chân ngã cực cảnh trong truyền thuyết, cũng không có khả năng mạnh như vậy!

“Ngươi... ngươi đến cùng là cái cảnh giới gì?”

Một vị yêu tộc lão tổ kinh sợ mà hỏi.

“Không cao, Chân Thần mà thôi.”

Trung niên áo trắng hơi hột nói:

“Các ngươi đều thuộc về Bán Thần cảnh, cho nên, ta cũng liền cao hơn một cảnh so với các ngươi.”

“Cái gì!”

“Bán Thần?”

Mọi người kinh nghi bất định.

Mà trung niên áo trắng có chút cười một tiếng, nói ra:

“Các người cái gọi là cực cảnh, tại trước đây thật lâu được xưng là Bán Thân cảnh.”

Mọi người nghe vậy, đều trầm mặc.

Bọn hắn tự cho là cảnh giới vô tiền khoáng hậu, vậy mà tại trước đây thật lâu liền có, mà lại, tựa hồ cũng còn không phải đứng đầu nhất.

Loại cảm giác này, thật giống như đồ vật đáng tự hào nhất, đột nhiên bị giáng chức được không đáng một đồng, trong lòng chênh lệch quá lớn.

Chương 440: Nâng Giết Tàn Xuyên 2

Chương 440. Nâng Giết Tàn Xuyên 2

Mà trung niên áo trắng thấy thế, nụ cười trên mặt càng thêm thông dong, hỏi:

” Sự tình ta muốn các người làm, đã nói đến rất rõ ràng, hiện tại các người nói cho ta, ai tán thành, ai phản đối.”

“Cái này...”

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Nếu là phản đối, bọn hắn sợ rằng sẽ chết tại nơi này, nhưng nếu là tán thành, tôn nghiêm của bọn hắn sẽ không còn tồn tại.

Đột nhiên, thú tộc Hắc Long vương nói ra:

“Chúng ta cũng không phản đối chuyện này, nhưng là... Chúng ta chỉ sợ còn không làm chủ được.”

“Hả?”

Trung niên áo trắng nhú mày.

Hắc Long vương tranh thủ thời gian giải thích nói:

“Bây giờ Cửu Thương giới, nhìn như là những người chúng ta định đoạt, kỳ thật cũng không phải là như thế, Cửu Thương giới chiếm cứ một tôn đại ma đầu tuyệt thế, hắc mới là Chúa Tể Giả Cửu Thương giới.”

“Đại ma đầu?”

Trung niên áo trắng ánh mắt lẳng lẽ.

“Đúng, người này tên là Tàn Xuyên, xuất từ nhân tộc, bây giờ đã là đệ nhất cường giả Cửu Thương giới, hung uy ngập trời.”

Một vị yêu tộc lão tổ phụ họa nói.

“Đúng là như thế, cái đại ma đầu này hung tàn vô cùng, làm xằng làm bậy, một lời không hợp liền tàn sát ngàn dặm, cường giả ba tộc chúng ta đã từng cùng một chỗ vây công qua hắn, lại bị hắn trọng thương, từ đây chỉ có thể mặc cho hắn điên cuồng.”

Một vị cường giả ẩn sĩ khác cũng nói.

Mọi người nhao nhao thêm mắm thêm muối.

Bọn hắn đang nâng giết Tàn Xuyên.

Bởi vì bên trong rất nhiều người bọn hắn đều cùng Tàn Xuyên có khúc mắc, mà lúc này lại vừa vặn cần một người đi lên chịu mũi nhọn, cho nên liền đem Tàn Xuyên đẩy đi ra.

Trung niên áo trắng ánh mắt lẳng lẽ đảo qua mọi người, sau đó lạnh lùng nói ra: “Nói như vậy, cái Tàn Xuyên này... Hôm nay không đến?”

“Đúng là như thế.”

Hắc Long vương nói ra:

“Ma đầu này luôn luôn cuồng vọng bá đạo, coi trời bằng vung, chỉ sợ hắn tuyệt không đem Phi Tiên giáo để vào mắt, có thể, hắn lúc này còn đang vụng trộm chế giễu chúng ta là những người nhát gan.”

Sắc mặt trung niên áo trắng âm trầm xuống tới.

Hắn biết người này là đang châm ngòi thổi gió, nhưng trên thực tế, cũng chênh lệch không xa, Tàn Xuyên kia hoàn toàn

chính xác không có đem hấn để vào mắt.

“Nghĩ không ra, lại còn thực sự có người đem lời ta nói hư gió thoảng bên tai, đã như vậy, vậy liền để thế nhân nhìn xem, như thế nào Phi Tiên giáo!”

Hấn đảo mắt mọi người, hỏi:

“Tần Xuyên kia hiện ở nơi nào?”

“Cái này...”

Mọi người lần nữa hai mặt nhìn nhau, Tần Xuyên hành tung bất định, cũng không phải là tất cả mọi người biết.

Huống chi, nếu là làm “người dẫn đường”, đến thời điểm nếu như Tần Xuyên không chết, đó chính là cục diện không chết không thôi.

Bọn hấn ai cũng không muốn bóc lên cái nguy hiểm này.

“Chẳng lẽ bên trong các ngươi, chẳng lẽ không ai biết hành tung của hấn?”

Trung niên áo trắng nhú mày, trên thân tản mát ra một cỗ nặng nề uy áp, như một tòa núi lớn đặt ở chúng nhân trong lòng.

“Bạch Hạc vương khẳng định biết! Hấn cùng Tần Xuyên giao tình không ít, lần trước chúng ta vây công Tần Xuyên, chính là tại Bạch Hạc thiên cung.”

Cái thời điểm này, Hắc Long vương vội vàng nói.

Xoạt!

Lập tức, tất cả ánh mắt, đều hội tụ tại trên thân Bạch Hạc vương.

Bạch Hạc vương nguyên bản một mực duy trì trầm mặc, coi như những người này chửi bới Tần Xuyên, hấn cũng không nói một lời, chính là không muốn gây nên chú ý.

Thế nhưng là lúc này, cháu trai Hắc Long vương này vậy mà trực tiếp mật báo, đem hấn đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió!

“Ngươi biết Tần Xuyên ở đâu?”

Trung niên áo trắng nhìn kỹ Bạch Hạc vương, hấn ánh mắt như đao, tựa hồ có thể đâm vào chỗ sâu tâm linh của người ta.

“Không biết.”

Bạch Hạc vương tận lực để cho mình nhìn lên đến tự nhiên một chút, thế nhưng là, tại trước mặt người so với mình mạnh hơn, dù ai cũng không cách nào bảo trì chân chính thông dong.

Thế là, hấn lòi.

“Hừ! !”

Trung niên áo trắng hừ lạnh một tiếng, uy áp Chân Thần cảnh đột nhiên bộc phát, giống như thập vạn đại sơn đồng thời ép ở trên người Bạch Hạc vương.

“Phốc!”

Bạch Hạc vương một ngụm máu tươi phun ra, thân thể lão đảo, sắc mặt tái nhợt, tựa hồ bị nội thương không nhẹ.

Hắn hít sâu một hơi, cắn răng nói ra:

“Ta xác thực không biết.”

“Làm càn!”

Trung niên áo trắng quát lớn một tiếng, lạnh lùng nhìn chăm chăm Bạch Hạc vương, nói ra:

“Ngươi là cho là ta không dám giết ngươi sao?”

Bạch Hạc vương không nói một lời.

Hắn cả đời nông nghênh kiên cường, mặc dù lúc này quần bách, nhưng sự tình bán bằng hữu, hấn là quả quyết không làm được.

“Minh ngoan bất linh!”

Trung niên áo trắng sắc mặt âm trầm xuống tới, hấn đại thủ duỗi ra, trực tiếp chộp tới đối với Bạch Hạc vương.

“Xoạt!”

Tại một trảo này phía dưới, không gian chung quanh Bạch Hạc vương nổ tung, sau đó vạn vẹo sụp đổ, tựa hồ muốn đem Bạch Hạc vương chen thành bụi phấn.

“Bạch hạc khai thiên!”

Bạch Hạc vương rộng to cả đời, quanh thân nở rộ quang huy ngân bạch, phía sau cũng mở ra một đôi cánh chim màu trắng

to lớn, tựa hồ muốn chống lên một mảnh bầu trời.

Thế nhưng là, phía dưới lực lượng kinh khủng trung niên áo trắng kia, hắc chống cự chỉ có thể là phí công, không có bất cứ ý nghĩa gì.

“Răng rắc!”

“Phốc phốc phốc!”

Không gian chung quanh tiếp tục sụp đổ, bạch quang Bạch Hạc vương phát ra nổ tung, ngay cả đôi cánh cũng bị bẻ gãy, máu me đầm đìa.

“Ta không cam tâm!”

Bạch Hạc vương tuyệt vọng ngửa mặt lên trời thét dài.

Mà trung niên áo trắng tay phải tiếp tục hướng phía Bạch Hạc vương Chop tới, hắc trong lòng cười lạnh!

“Không được!”

Đột nhiên, con người hắc đột nhiên co rút lại, theo bản năng liền muốn lùi về tay phải, nhưng mà đã chậm.

“Huu!”

Chỉ thấy một đạo bạch hồng vô cùng nóng bỏng, từ phía trên bên cạnh kích xạ mà đến, mang theo lực lượng vô cùng kinh khủng, đâm vào bàn tay của hắc phía trên.

Chương 441: Ta Không Ngờ Người Lại Chui Đầu Đến

Chương 441. Ta Không Ngờ Người Lại Chui Đầu Đến

“Àm! !”

Bàn tay của hắc trực tiếp nổ tung, huyết nhục văng tung tóe, ngay cả xương cốt tuyết trắng đều lộ ra, xương cấn bả vấy ra.

“A! Là ai? !”

Trung niên áo trắng phát ra một tiếng như dã thú gào thét, sau đó hung ác điên cuồng nhìn về phía phương hướng quang mang kia bay tới.

Chỉ thấy trên một tòa tiểu ngọn núi cách đó không xa, một đạo thân ảnh áo trắng di thể độc lập, tay trái cầm một thanh đại cung phát sáng, tay phải duy trì tư thế bắn tên, quần áo tuyết trắng theo gió phát phối, vô tận thoải mái.

“Tần Xuyên? !”

Hắc Long vương kinh hô một tiếng, giống như như thấy quỷ, nghĩ đến hành vi mình mật báo trước đó, trong lòng hắc khẩn trương lên.

“Chết.”

Tần Xuyên tay phải kéo động dây cung, một tia sáng trắng ngưng tụ tại trên dây cung, sau đó đột nhiên bắn ra, phá vỡ trời cao.

“Không —— “

Hắc Long vương tuyệt vọng rống to, lực lượng quanh thân bành trướng mãnh liệt, khi đạo bạch quang kia đến, tất cả phản kháng của hắn đều là phí công.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, thân thể của hắn trực tiếp chia năm xẻ bảy, giống như cánh tay của trung niên áo trắng, nổ tan nát!

Thú tộc là không có nguyên thần, đương nhiên, cho dù có nguyên thần, dưới một tiễn này, cũng phải hôi phi yện diệt.

“Xoạt xoạt.”

Mà lúc này, cái đại cung thanh phát sáng trong tay Tần Xuyên kia phát ra một tiếng vang giòn, sau đó mặt ngoài xuất hiện một vết nứt.

Cái vết rách này giống như dây leo kéo dài, cấp tốc bò đầy toàn bộ đại cung, cuối cùng, đại cung vỡ nát, hóa thành đại lượng mảnh vỡ rơi xuống.

“Ai, quả nhiên là tiêu hao phẩm.”

Tần Xuyên thở dài bất đắc dĩ một tiếng, tựa hồ mười phần đau lòng.

“Người chính là Tần Xuyên? Ta đang muốn đi tìm người đây, người vậy mà đưa mình tới cửa!”

Trung niên áo trắng sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Tần Xuyên, khí tức quanh người vô cùng cuồng bạo, giống như sương mù đang lẫn lộn.

“Tìm ta làm cái gì?”

Tần Xuyên mỉm cười hỏi.

“Tự nhiên là giết người!”

Trung niên áo trắng lạnh giọng nói.

“Giết ta? Người chỉ sợ còn làm không được.”

Tần Xuyên trên mặt duy trì nụ cười, khí định thần nhàn nói.

“Ha ha, là cái gì đưa cho người tự tin, là món Lăng Tiêu thần cung vừa rồi vỡ vụn kia sao? Chỉ tiếc, đã vỡ vụn.”

Trung niên áo trắng cười lạnh nói.

Chỉ thấy cổ tay hắc phải phát sáng, huyết nhục nơi đó cấp tốc nhúc nhích, bàn tay vậy mà một lần nữa mọc ra.

“Năm đó trời sập mai táng hết thủy, tất cả cường giả cùng bảo vật đều quy về bụi bặm, bây giờ, vật như vậy có thể tìm tới một kiện đã là kỳ tích, ta không tin người còn có kiện thứ hai!”

Tần Xuyên xán lạn cười một tiếng, nói ra:

“Thật không may, vật như vậy, ta còn có một đồng lớn.”

Xoạt!

Hắc vung tay lên, trợn vụn bảy tám kiện bảo vật từ thể nội bay ra, đồng thời hướng phía trung niên áo trắng đánh tới.

Có cự kiếm, có thần búa, có ngày đao, có cổ chùy... Các loại bảo vật, tất cả đều tản mát ra uy năng mang tính hủy diệt.

Thậm chí, những bảo vật này mặt ngoài đều xuất hiện vết rách, vết rách là xích hồng sắc, giống như bên trong đầy nham tương.

Đây là dấu hiệu bảo vật sắp sụp đổ, mà một khi sụp đổ, sinh ra lực lượng tự bạo, sẽ vượt xa uy lực bản thân bảo vật!

“Đây không có khả năng! !”

Trung niên áo trắng hoảng sợ thất sắc, sau đó cuống quýt huy động hai tay, hét lớn:

“Phi Tiên Bộc!”

Xoạt!

Lập tức, một đạo thác nước trắng xoá, tựa hồ từ trên trời mà đến, bay lưu thẳng xuống dưới ba ngàn dặm, ngăn tại trước người hắn.

Cái thác nước này lấp lóe Oánh Oánh bạch quang, thần thánh vô cùng, tựa hồ vạn pháp bất xâm, lực phòng ngự kinh người.

Nhưng mà, cổ chùy vết rách dày đặc kia gào thét mà đến, đâm vào trên thác nước, trực tiếp giải thể, phát ra tiếng vang kinh thiên động địa.

“Oanh —— “

Thác nước kia nổ tung tại chỗ, thậm chí nổ tung giọt nước, đều nháy mắt bị bốc hơi rơi, sạch sẽ.

Mà mấy món bảo vật còn lại, tiếp tục hướng phía trung niên áo trắng bao phủ tới, giống như đập tới lựu đạn!

“Tránh!”

Trung niên áo trắng không dám ngạnh kháng, thể là thân thể lóe lên, liền muốn né tránh khu vực những bảo vật này bao phủ.

Tại trong tính toán của hắn, chỉ cần lướt ngang liền có thể cùng những bảo vật này sượt qua người, tránh thoát cái đòn công kích trí mạng này, sau đó phản sát Tần Xuyên!

Nhưng mà.

Thời điểm khi hắn từ góc chết mấy kiện bảo vật này đi ngang qua, đột nhiên kinh dị phát hiện, mấy kiện bảo vật này tự phát bành trướng...

“Không! ! !”

Hắn phát ra một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, sau đó, kia mấy món bảo vật đồng thời nổ tung, quang mang giao nhau đem hắn bao quát đi vào.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Trên bầu trời, giống như rất nhiều khóa đạn hạt nhân đồng thời bạo tạc bình thường, mây hình nấm hoà lẫn, một cái chong lên một cái.

“Cái này...”

“Ngay cả Chân Thần đều...”

“Tê! !”

Các cường giả cực cảnh đã sớm trốn đến xa xa, từng cái sân xem lúu lười, sau đó hít một hơi lạnh khí.

Cái Tần ma vương này cũng quá nhanh nhẹn dũng mãnh đi, lấy loại bạo tạc kinh khủng này đến xem, vị sứ giả Phi Tiên giáo kia, không chết cũng muốn lột da.

“Chết đi cho ta!”

Mà sau một lát, một đạo thân ảnh thê thảm máu me khắp người, từ bên trong mây hình nấm lao ra, hung ác thẳng hướng Tần Xuyên.

Lúc này trung niên áo trắng, quanh thân quần áo hoàn toàn hôi phi yên diệt, bên ngoài thân hắn che kín vết nứt màu đỏ ngòm, giống như đồ sứ sắp giải thể!

Hắn gặp trước nay chưa từng có trọng thương.

Nhưng là, đây càng kích phát ra hung tính của hắn, quanh người hắn dâng lên lấy huyết sắc quang diễm, giống như hùng sư bên trong liệt diễm, hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

“Ngươi, ngươi vậy mà...”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra vẻ hoảng sợ, tựa hồ không nghĩ tới đối phương có thể tại mấy món bảo vật tự bạo bên trong sống sót tới.

Trung niên áo trắng thấy thế, trên mặt lộ ra cười lạnh tàn nhẫn, trong lòng hắn tính toán, chờ hắn trấn áp người này, nhất định

phải đem...

Nhưng mà, còn không đợi hấn đánh xong tính toán, Tần Xuyên nguyên bản hoảng sợ đột nhiên nhếch miệng cười một tiếng:

“Người vậy mà... Đưa tới cửa!”

Xoạt!

Chỉ thấy tay phải hấn vung lên, một tấm võng lớn màu vàng óng bay ra ngoài, nháy mắt khuếch trương, bao phủ thân thể cái thằng đang lao tới này.

“Không! !”

Người này phát ra một tiếng kêu thảm như heo bị làm thịt, sau đó liền trần trụi trực lọt lưới, bị lưới lớn che phủ cực kỳ chặt chẽ.

Đây là một kiện bảo vật cấp Chân Thần được hoàn bảo, chỉ là tổn hại rất nhỏ, mà lại phẩm chất cực cao, hấn gần như không có khả năng tránh thoát!

Chương 442: Tần Tử Tự Tin

Chương 442. Tần Tử Tự Tin

“Phá cho ta! Phá! Phá! !”

Trung niên áo trắng tại bên trong lưới lớn giấy dứa, quanh thân tách ra năng lượng vô cùng kinh khủng, gần như muốn lật tung toàn bộ thiên khung.

Nhưng mà.

Tựa như người hô “Cản” cũng đều ngăn không được, người hô “Phá”, bình thường cũng là không phá nổi.

Kia lưới lớn vô cùng kiên cố, mặc cho hấn làm sao giấy dứa, đều không làm nên chuyện gì. Đồng thời theo lưới lớn không ngừng rút lại, hấn lực lượng bị không ngừng áp chế về thể nội, cuối cùng triệt để hành quân lạng lẽ.

“A a a!”

Hắn tóc tai bù xù, giống như như đã thú gằm thét, giống như điên cuồng.

Lần chiến đấu này đối với hắn là đả kích quá lớn.

Hắn vốn cho là mình có thể quân lâm thiên hạ, trở thành chúa tể thời đại này, nghĩ không ra trong nháy mắt, liền bị người ta trấn áp.

Khát vọng hóa thành nước chảy!

Đương nhiên, chấn động nhất lúc này, còn chính là những cực cảnh cường giả đang vây xem—— Tần Xuyên, trấn áp cường giả Chân Thần? !

Chân Thần a!

Đây là tồn tại vĩ ngạn cỡ nào.

Không chút khách khí nói, một vị Chân Thần, tại dưới tình huống không có Tần Xuyên, có thể quét ngang toàn bộ Cửu Thương giới.

Nhưng một vị tồn tại như này, tại trước mắt bọn hắn bị Tần Xuyên trấn áp, mặc dù dựa vào là bảo vật, nhưng chung quy là trấn áp.

Loại chiến tích này, có thể xưng nhanh nhẹn dũng mãnh!

Lại nghĩ lên bọn hắn vừa rồi nâng giết đối với Tần Xuyên, thế là, mọi người từng cái có tật giật mình, bắt đầu kinh sợ.

Tần Xuyên tay phải đánh một chiêu, đem trung niên áo trắng bị trói thành bánh chưng thu vào nội thể giới, sau đó ánh mắt nhàn nhạt đảo qua những người này:

“Ta lười nhác giết các ngươi, cút đi, sau này nếu là còn dám ở sau lưng giở trò, ta tuyệt không nhân nhượng.”

Mọi người nghe vậy, nhao nhao thở dài một hơi, sau đó nhao nhao lộ ra nụ cười lúng túng, chấp tay hành lễ đối với Tần Xuyên.

“Ha ha, Tần Xuyên đại nhân yên tâm đi.”

“Thông qua lần này, chúng ta cũng coi như thấy rõ tình thế, sau này chúng ta đều lấy Tần Xuyên đại nhân như Thiên Lô

sai đâu đánh đó.”

“Đúng vậy a, bây giờ các loại yêu ma quỷ quái đều muốn ra, thời đại này chúng ta, cũng liên Tàn Xuyên đại nhân có thể bốc lên mũi nhọn.”

Bọn hắn nói cũng coi là lời thật lòng.

Bây giờ, nhân vật cường đại phủ bụi trong lịch sử không ngừng khôi phục, võ giả thời đại này, sẽ ở vào một loại địa vị yếu thế.

Cũng tỷ như cái Phi Tiên giáo này, tùy tiện một người sống lại, liền ép tới bọn hắn sở hữu người không thở nổi, thậm chí còn muốn cướp đoạt toàn bộ khí vận Cửu Thương giới, hoàn toàn đem sinh linh thời đại này coi là sâu kiến.

Bọn hắn tự nhiên không cam tâm!

Nếu là thời đại này cũng có thể xuất hiện tồn tại cường đại cùng người tiền sử chống lại, vậy không thể nghi ngờ là cục diện rất được hoan nghênh.

Nhưng mà.

Loại thời điểm này, nên xéo đi bao xa thì nên xéo, cho nên mọi người tại sau khi khách sáo một phen, đều ngượng ngùng rời đi.

“Vậy ta cũng đi.”

Bạch Hạc vương nói với Tàn Xuyên.

“Được.”

Tàn Xuyên gật gật đầu, nói ra:

“Bây giờ thế giới khôi phục, sẽ có càng ngày càng nhiều viễn cổ cường giả khôi phục, nếu là gặp được phiền phức không cách nào giải quyết, có thể tùy thời liên hệ ta.”

“Sẽ.”

Bạch Hạc vương cười khò một tiếng, trong lòng thổn thức không thôi, nghĩ không ra hắn đường đường vương giả thú tộc, thậm chí ngay cả lòng tin tự vệ cũng không có.

Như hôm nay đại biến, cách cục thế giới sẽ một lần nữa tẩy bài, những cái mầm non kia tại dưới hoàn cảnh tốt hơn, có thể

trưởng thành khỏe mạnh, tiền đồ vô lượng, nhưng là những người có tuổi như hắn, lại không thể tăng quá lớn.

Có thể nói là sinh không gặp thời!

Rất nhanh, Bạch Hạc vương rời đi.

Mà Tàn Xuyên, thì là bắt đầu đánh giá đến toà núi lớn này.

Rất nhiều sơn phong cùng vách đá đều chiếu sáng rạng rỡ, cây cối cùng dây leo cũng tại phát sáng, tản mát ra mùi thơm thấm vào ruột gan.

Mà chỗ sâu núi lớn, mây chung sương mù quẩn, mơ hồ có từng đạo kiến trúc khổng lồ hiển hiện ra, nhưng lại mười phần mơ hồ.

Hắn oanh ra một quyền đối với bên kia.

“Oanh long!”

Quyền của hắn đưa tới sương mù lẫn lộn, nhưng rất nhanh, liền không có động tĩnh chút nào, giống như trâu nhập biển bùn.

“Quả là thế.”

Tàn Xuyên có chút thất vọng.

Mấy ngày nay hắn xông mấy tòa núi lớn phát sáng, phát hiện phạm là loại địa phương sương mù bao phủ này, đều không thể tiến vào.

Những địa phương này đều bị một cỗ lực lượng vô hình vĩ ngạn bao phủ, cùng loại với phong ấn toàn bộ thế giới, rút dây động rừng.

“Xoạt!”

Hắn suy nghĩ khẽ động, hai thân ảnh xuất hiện tại bên cạnh, một cái là Tàn Tử, một cái khác thì là trung niên áo trắng kia.

Trung niên áo trắng lúc này trần như nhộng, bị lưới lớn trời cực kỳ chặt chẽ, đều đều bị ghìm ra vết hằn hình lưới, giống như mặc quần lưới đánh cá.

“Sâu kiến, ngươi dám đối với ta như vậy! Ngươi biết mình đang làm cái gì sao? Cái này khiến cho ngươi vạn kiếp bất phục!”

Hắn phần nộ gào thét.

Thế nhưng là sau một khắc, miệng của hắn bị ngăn chặn, ngay sau đó, một cổ chân thối khuếch tán ra tới.

“Hừ, chỉ là một cái tù nhân, cũng dám nói chuyện như vậy đối với cha ta, quả nhiên là nhìn không rõ tình thế.”

Tần Tử hừ nhẹ một tiếng, đem giày của mình lấy trở về, chỉ là, trên chân đã không có bất tất.

“Ngô, ngô...”

Trung niên áo trắng tại gần ngủ gần người, về sau lấy lại tinh thần, một đôi mắt trở nên đỏ bừng, nhìn chòng chọc vào Tần Tử.

Ánh mắt kia, giống như muốn ăn người!

Nếu không phải lực lượng hắn đều bị cái tấm lưới lớn này phong bế, chỉ là đạo ánh mắt này, liền có thể đem Tần Tử đánh giết một trăm lần.

“A, còn dám trừng ta?”

Tần Tử cười lạnh một tiếng.

Hắn không sợ nhất chính là loại tù nhân quật cường này, người nói người cũng thành tù nhân, còn phách lối như vậy, đây không phải là tìm đánh sao?

“Ba ba ba!”

Lúc này, hắn cởi giày vải màu đen được dệt thủ công ra, đánh về phía mặt trung niên áo trắng.

Lực đạo rất nặng.

Đem mặt trung niên áo trắng đều đánh lệch ra một bên.

“Ngô, ngô ngô!”

Trung niên áo trắng tựa hồ đang gào thét, nhưng mà miệng bị tất thối ngăn chặn, nói không ra bất kỳ cái lời nói gì.

Nhưng là cặp mắt kia, lại là sớm đã trở nên đỏ bừng, bên trong hiện đầy tơ máu, sát ý ngập trời.

Chương 443: Đột Phá Chân Thần

Chương 443. Đột Phá Chân Thần

“Đinh! Cường giả Thần Kiều cảnh sinh ra sát ý đối với ngài nhi tử, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Thần Kiều cảnh, cũng cùng cảnh vô địch!”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác trong cơ thể mình phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, toàn bộ thân thể đều đang phát sáng.

Mà bên trong não hải, giống như khai thiên tịch địa, đầu tiên là xuất hiện một mảnh Hỗn Độn, sau đó hỗn độn tách ra, lộ ra Kim Vân đầy trời, mà phía trên Kim Vân, đứng sừng sững lấy một tòa thiên cung nguy nga thần thánh.

Mà ý thức của hắn vừa muốn tiến lên trên, đột nhiên xuất hiện một cây cầu kim sắc vượt ngang chân trời, giống như thần long, long đầu kết nối lấy thiên cung, mà đuôi rồng, thì là tại trước mắt của hắn, chỉ có cách xa một bước!

Hướng về phía trước nhìn ra xa.

Cuối cùng của cây cầu kia, phía trên môn hộ thiên cung, treo một đạo bảng hiệu nền lam chữ vàng—— Nam Thiên môn!

“Thì ra là thế.”

Tần Xuyên tựa hồ có chút minh bạch phân chia thần cảnh, thần cảnh tựa hồ cũng chia cấp độ, chính là quá trình từ Thần Kiều đẳng lâm thiên cung.

Có lẽ cái đạo Nam Thiên môn kia, cũng là một đạo cửa ải, mà bên trong thiên cung, còn chia làm rất nhiều Thiên Khuyết, có lẽ còn có Lăng Tiêu điện, có Dao Trì.

“Nhưng mà việc cấp bách, là phải đạp lên Thần Kiều!”

(Thần Kiều là chỉ cây cầu nổi đó nhé)

Hắn hít sâu một hơi, sau đó hướng về phía trước bước ra một bước.

“Đông!”

Một bước đạp này, lập tức, toàn bộ Thần Kiều quang mang đại tác, đem thế giới nào hải hoàn toàn chiếu sáng.

Mà cùng lúc đó, hắn cảm giác được một cỗ lực lượng vô cùng bàng bạc, từ dưới chân Thần Kiều truyền lại đến trên thân, để khí thế của hắn liên tục tăng lên!

“Đông!”

Hắn lần nữa hướng về phía trước bước ra một bước, lập tức, lực lượng hắn lần nữa kéo lên, thế là, hắn tiếp tục đi lên phía trước.

Có lẽ là bởi vì hệ thống hứa hẹn hắn cùng cảnh vô địch, cho nên, hắn tại bên trên Thần Kiều thông suốt, tựa hồ có thể đi thẳng đến cuối cùng Thần Kiều!

Mà lúc này.

Trong thế giới hiện thực.

Trung niên áo trắng kia nhìn xem thân thể Tàn Xuyên phát ra thần huy, sau đó khí thế không ngừng kéo lên, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc cực hạn.

“Cái này sao có thể? !”

Hắn tâm bên trong tại gầm thét.

Hắn bỏ ra trên vạn năm thời gian, mới miễn cưỡng đi tới Thần Kiều nửa đoạn sau, mà người này, tựa hồ muốn trực tiếp đi đến.

Đây là muốn nghịch thiên sao!

“Đông!”

Rốt cục, Tàn Xuyên đi tới Thần Kiều điểm cuối cùng.

Lúc này, lực lượng không có gì sánh kịp từ bên trong Thần Kiều tuôn ra, từ hai chân tiến vào trong cơ thể hắn, để thân thể

của hấn bốc cháy lên.

“Ông!”

Giờ khắc này, quang mang trên người hấn so với Thần Kiêu còn chói mắt hơn, cả người vô cùng nóng bỏng, như mặt trời chói chang trên không.

Thậm chí trong mắt của hấn bắn ra ánh mắt, cũng đều là kim sắc, tràn đầy uy nghiêm cùng lực phá hoại.

“Ta còn có thể càng mạnh!”

Đôi mắt Tần Xuyên thâm thúy, hấn hít sâu một hơi, chân phải chậm rãi nâng lên, sau đó... Đột nhiên đạp xuống đi.

“Ầm! ! !”

Tiếng vang kinh thiên động địa truyền ra.

Chỉ thấy Thần Kiêu dưới chân hấn, xuất hiện từng đạo khe nứt to lớn, khe hở cấp tốc lan tràn ra ngoài, giống như dây leo đang nhanh chóng sinh trưởng!

Mà bên trong những khe hở này, nhao nhao bắn ra từng đạo kim quang, giống như nham tương nóng bỏng phun ra ngoài.

“Oanh long long! Oanh long long!”

Sau đó, toàn bộ Thần Kiêu bắt đầu đổ sụp xuống thành từng đoạn từng đoạn, giống như một đầu trường long tại trên bầu trời gãy thành rất nhiều đoạn, rơi xuống.

“Ào ào!”

Mà lúc này, mảnh vỡ bên trong Thần Kiêu kia, phóng xuất ra từng đạo sương mù kim sắc, vậy mà hướng phía Tần Xuyên bay tới, dung nhập trong cơ thể hấn.

Lập tức.

Tần Xuyên cảm giác thực lực mình, lần nữa bạo tăng!

Hấn cứ như vậy lơ lửng tại bên ngoài Nam Thiên môn, hai tay thư giãn, cảm thụ được cỗ lực lượng cường đại không có gì sánh kịp này.

Hấn thậm chí có loại cảm giác.

Chỉ cần hấn nghĩ, hấn có thể tùy thời xông vào Nam Thiên môn, đạt tới giai đoạn kế tiếp Chân Thần cảnh!

Nhưng là hấn không có ý định làm như vậy.

Bởi vì kia cùng đốt cháy giai đoạn không có gì khác biệt, nếu như cưỡng ép xông vào, hấn sẽ không còn là cùng cảnh vô địch.

Trong thế giới hiện thực.

Tần Xuyên mở mắt.

“Cha, ngài trở thành chân thần? !”

Tần Tử hưng phấn hỏi.

“Ừm, khôi phục một chút mà thôi.”

Tần Xuyên mỉm cười gật gật đầu.

“Ngài năm đó đến cùng là cái cảnh giới gì?”

Tần Tử tò mò hỏi, lúc trước hấn cảm thấy những thứ này quá xa xôi, nhưng bây giờ Chân Thần đều đi ra, cũng nên hỏi thăm một chút.

“Ha ha...”

Tần Xuyên ý vị thâm trường cười cười, cười không nói,

Mà hấn cái như này, càng làm cho Tần Tử bắt đầu ngứa ngáy lòng, truy vấn:

“Cha, ngài trước kia đến cùng là cái gì cảnh giới a?”

Tần Xuyên lắc đầu, sâu kín nói ra:

“Đừng hỏi nữa, hỏi ta cũng sẽ không nói cho ngươi, ta chỉ có thể nói cho ngươi... Chân Thần cảnh... Sâu kiến mà thôi...”

Hấn nói láo.

Không có biện pháp, hấn ngay cả phía trên Chân Thần cảnh còn có cảnh giới nào cũng đều không biết, nói nhiều chẳng phải lòi sao!

Mà Tần bé heo, lại là chưa hề hoài nghi phụ thân mình, thế là, trong lòng hấn lần nữa bắt đầu đầy đủ lực lượng —— ân, tu vi cha rất hùng hậu, xem ra còn có thể chống đỡ thật lâu.

Chỉ cần cha duy trì trạng thái vô địch, vậy hẳn liền không có bất luận cái nỗi lo về sau gì, bên trong cùng thế hệ, muốn đánh ai liền đánh người đó.

Mà lúc này.

Trung niên áo trắng kia bị trối lên, nghe được Tần Xuyên, lại là hoảng sợ, hẳn ý thức được, mình chọc phải đại nhân vật.

“Ngươi... Ngài đến cùng là ai?”

Thanh âm hẳn run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

Lúc này, hẳn dùng lỗ đít cũng có thể nghĩ ra được, người này tuyệt đối là viên cổ cự đầu sống lại, thực lực vượt quá tưởng tượng.

“Ta là ai, ngươi còn không có tư cách biết.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Chương 444: Vật Long Đê

Chương 444. Vật Long Đê

Hắn trong lòng cũng đang nghĩ, có phải là nên cho mình làm một cái thân phận ngư bức, tỉ như đem một cái thân phận cự đầu mất tích nhiều năm giá tiếp tại trên thân mình, làm bộ chính mình là vị cự đầu kia.

Đương nhiên, phải dùng mưu kế “Giấu đầu lòi đuôi”, cũng chính là mình xưa nay không thừa nhận, lại cố ý để người khác hiểu lầm.

Cứ như vậy, liền tiến có thể công lui có thể thủ!

Coi như ngày nào bị chính chủ vạch trần, cũng có thể giao biện —— ta cho tới bây giờ không có thừa nhận qua ta là người a, là người khác nhất định phải nghĩ như vậy.

Trung niên áo trắng thấy Tần Xuyên thái độ như vậy, càng thêm nhận định Tần Xuyên là viên cổ cự đầu, thế là bắt đầu càng thêm kinh sợ.

Chớ nhìn dáng vẻ hấn trước đó rất ngu.

Kỳ thật hấn tại thời kỳ viễn cổ, chính là cái tiểu nhân vật mà thôi!

Phi Tiên giáo vốn là tính không lên cái thế lực lớn gì, cũng chỉ là có tiếng trong một vùng nhỏ mà thôi, mà hấn, chỉ là cái phổ thông đệ tử.

Mà những cái nhân vật cự đầu kia khủng bố đến mức nào, hấn là rất rõ ràng, dưới cơn nóng giận, bao nhiêu cái Phi Tiên giáo đều muốn hôi phi yên diệt!

“Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng a!”

Thế là, hấn phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, thân thể bị trói giống như con giun, không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ.

Hấn sợ.

Tới lúc bị sợ hãi, nội tâm hèn mọn của tiểu nhân vật, liền hoàn toàn bị kích phát ra tới.

Thời điểm khi tiểu nhân vật bành trướng, sẽ đều càn rỡ hơn so với ai khác, mà thời điểm khi hấn bị đánh về nguyên hình, sẽ đều nhu nhược hơn so với ai khác.

“Ta có thể không giết ngươi, nhưng là ngươi phải nói cho ta một ít chuyện, mà lại... Tuyệt đối không thể có một tia hư giả!”

Tần Xuyên ánh mắt mang theo lảng lệ.

“Ngài hỏi, ngài hỏi, ta nhất định biết gì nói vậy!”

Trung niên áo trắng vội vàng nói.

“Nói cho ta một chút, cái thế giới này của các ngươi là chuyện gì xảy ra, trước đó là cái dạng gì, vì sao lại biến thành như bây giờ.”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

Trung niên áo trắng gật gật đầu, mang theo tự hào nói ra:

“Đại nhân, cái thế giới này của chúng ta, kỳ thật chính là Huyền Hoàng thiên năm đó a!”

Xoạt!

Tần Xuyên trong mắt bắn ra kim quang kinh khủng, tựa hồ quá sợ hãi, hoảng sợ nói:

“Cái gì, nơi này chính là Huyền Hoàng thiên? ! !”

Kỳ thật, lúc trước hắn liền nghe được Thanh Diệp đạo quân nói nơi này là Huyền Hoàng thiên, nhưng là cũng không biết Huyền Hoàng thiên ý vị như thế nào.

Nhưng mà coi như không biết, hắn cũng phải biểu hiện được rất khiếp sợ, bởi vì chỉ có dạng này, mới có thể lộ ra hắn rất có kiến thức.

Dù sao, từ ngữ khí đối phương đến xem, Huyền Hoàng thiên năm đó là rất nổi danh, nếu như hắn biểu hiện giống như không biết Huyền Hoàng thiên là cái gì, vậy sẽ tỏ ra rất mất hình tượng, rất không có hiểu biết!

Hồi lâu, Tần Xuyên mới từ bên trong “Chấn kinh” khôi phục lại, hắn hít sâu một hơi, khẽ thở dài:

“Nghĩ không ra, Huyền Hoàng thiên trong truyền thuyết, vậy mà rơi vào tình cảnh như thế, quả nhiên là để người thôn thức a.”

“Trong truyền thuyết?”

Trung niên áo trắng nghi hoặc, thận trọng hỏi:

“Hắn là, đại nhân năm đó không có đặt chân qua Huyền Hoàng thiên?”

Tần Xuyên liếc mắt nhìn hắn, thản nhiên nói:

“Bản tọa thời điểm thành đạo, Huyền Hoàng thiên đã trở thành lịch sử, tự nhiên chưa từng đi qua.”

Trung niên áo trắng giật mình!

Nói như vậy, vị đại nhân này, kỳ thật xuất sinh so với hắn càng muộn, nếu như nếu bàn về bối phận... Tốt a, vậy hắn vẫn là thế hệ tổ tông.

Bởi vì thế giới người tu luyện, tuổi tác không là vấn đề, đều là lấy thực lực luận giao tình. Chỉ cần thực lực ngang nhau, như vậy coi như tuổi tác chênh lệch cái ức vạn năm, đồng dạng là ngang hàng luận giao tình, xưng huynh gọi đệ.

Trung niên áo trắng bình phục một chút tâm tình, tiếp tục nói ra:

“Huyền Hoàng thiên năm đó phồn vinh, chắc hẳn đại nhân là rõ ràng, treo cao tại trên vân tiêu, đứng hàng một trong Cửu Thiên, càng là Thiên Thần cảnh một trong Cửu Thiên, Thiên Thần cảnh muôn viên mãn, nhất định phải trải qua Cửu Thiên tẩy lễ, mà thiếu Huyền Hoàng thiên, nhiều nhất chỉ có thể đạt tới bát luyện.”

Nói đến nơi này, hắn thận trọng hỏi:

“Xin hỏi đại nhân, không có đi Huyền Hoàng thiên, thượng giới là như thế nào tiến hành luyện thứ chín?”

Hắn hoài nghi, con đường phía trên thiên thần đã gãy mất, có lẽ Huyền Hoàng thiên rơi xuống, về sau không người có thể đạt tới phía trên thiên thần.

Nhưng mà, Tần Xuyên mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Xuân tài tự nhiên là tu vi dừng bước, mà tuyệt thế thiên kiều chân chính, luôn có thể mở ra lối riêng, tại trong tuyệt cảnh đi ra con đường độc nhất vô nhị của mình... Lấy điểm ấy tu vi của ngươi, còn không cần quan tâm những thứ này.”

“Vâng vâng vâng!”

Trung niên áo trắng tranh thủ thời gian gặt đầu, trong lòng càng thêm hèn mọn, bởi vì từ ngữ khí lạnh nhạt của người trước mắt có thể nghe ra, người này tuyệt đối là cái chủng loại người mở ra lối riêng kia, nói cách khác, người này là phía trên thiên thần!

“Huyền Hoàng thiên đến cùng là suy sụp thế nào?”

Tần Xuyên tiếp tục hỏi.

“Cái này... Nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết, khả năng cấp độ quá cao, ta còn tiếp xúc không đến đi.”

Trung niên áo trắng thận trọng nói ra:

“Ta chỉ biết, một ngày kia, đột nhiên thiên băng địa liệt, trên bầu trời phát qua từng đạo đại thủ cực lớn đến không thể tưởng tượng nổi, những đại thủ này quét ngang mà qua, hết thảy đều băng diệt, nhật nguyệt tinh thần rơi xuống, sơn hà vỡ

vụn, không gian đồ sụp, đại đạo cùng pháp tắc giữa thiên địa cũng đều hỏng mất.”

“Thời khắc mấu chốt, đại nhân vật Huyền Hoàng thiên chúng ta cũng xuất thủ, trận chiến kia đánh cho càn khôn lật úp, đại đạo hủy hết. Cuối cùng, địch nhân nhiều lắm, đại nhân vật Huyền Hoàng thiên chúng ta quả bất địch chúng, nhao nhao vẫn lạc.”

“Bọn hấn tại trước khi vẫn lạc, tự hủy trời xanh, đem Huyền Hoàng thiên bắt đầu phong cấm, đồng thời rơi vào không gian hạ giới mênh mông.”

“Bọn hấn tựa hồ đem đạo quả của mình hóa thành từng tòa cấm kỵ Thần sơn, ném vào thời không vô tận, bọn hấn gầm thét nói, khi cấm kỵ Thần sơn trở lại, bọn hấn sẽ lần nữa trở về, Huyền Hoàng thiên cũng sẽ lần nữa khôi phục.”

“Bây giờ, tòa cấm kỵ Thần sơn thứ nhất trở về, cho nên, Huyền Hoàng thiên bắt đầu khôi phục, ta cũng từ trong phong ấn tỉnh lại.”

Tòa thứ nhất?

Tần Xuyên hơi kinh hãi, nói như vậy, cấm kỵ Thần sơn có rất nhiều?

Khi những cấm kỵ Thần sơn này không ngừng trở về, thế giới sẽ còn kịch liệt khôi phục?

Cứ như vậy.

Cái Cửu Thương giới này, nước liền càng ngày càng sâu.

Không chỉ có thế lực cùng loại Phi Tiên giáo cùng Thanh Diệp thiên tông này sẽ không ngừng xuất hiện, ngay cả những cái cự đầu chân chính kia, cũng sẽ không ngừng trở về!

“Nhưng mà... như này mới có hứng thú nha.”

Cuối cùng, hấn lộ ra nụ cười.

Trong mắt hấn, cường giả đều là dê béo, vật lông dê, tự nhiên là đến bao nhiêu vật bấy nhiêu!

Chương 445: Để Ta Tự Tay Giết Hắn

Chương 445. Để Ta Tự Tay Giết Hắn

Hồi lâu sau.

Trung niên áo trắng đem tin tức hắc biết đến liên quan tới Huyền Hoàng thiên đều phun ra.

Tỉ như Huyền Hoàng thiên đã từng có đại nhân vật nào, có thể lực cường đại nào, những đệ tử, chấp sự, trưởng lão, tông chủ, lão tổ thế lực này đại khái là cái gì đều nói ra.

Thông qua cùng loại nói bóng nói gió, Tần Xuyên rốt cục biết hệ thống tu luyện phía trên Chân Thần.

Chân Thần cảnh chia làm: Thần Kiêu, Thiên Môn, Thiên Cung, Lăng Tiêu, Dao Trì.

Mà phía trên Chân Thần là thiên thần!

Thiên thần chia làm cửu giai đoạn —— cũng chính là cái gọi là “Cửu Thiên Luyện” .

Cái này cần đạt Cửu Thiên tẩy lễ, mỗi một lần tẩy lễ, thực lực liền bạo tăng một mảng lớn.

Chỉ có kinh lịch Cửu Thiên Luyện, mới có hi vọng tấn thăng cảnh giới cao hơn. Nhưng là bây giờ, Huyền Hoàng thiên rơi xuống, thế gian chỉ có Bát Thiên, cũng liền không cách nào hoàn thành Cửu Thiên luyện.

Cái này tương đương với gãy mất con đường tấn thăng phần lớn người trên thế gian, những năm gần đây, không biết bao nhiêu người cảm ở Bát Thiên luyện!

Tần Xuyên hoài nghi.

Những cái người hủy diệt Huyền Hoàng thiên kia, hơn phân nửa là một đám thể lực lớn đứng tại đỉnh phong, bọn hắc muốn thông qua loại phương thức này, đánh gãy mất con đường tấn thăng của đại bộ phận cường giả, từ đó hình thành cục diện lũng đoạn giai tầng cường giả.

Bọn hắc ăn xong đập mất nồi.

Như này, những người khác của thế gian sẽ rất khó lại quật khởi, chỉ có bọn hắc một mực cường thịnh, chiếm cứ địa vị thống trị, chiếm hữu đại bộ phận tài nguyên!

“Đại nhân, ta biết đến đều đã nói, ngài hiện tại có thể bỏ qua cho ta chứ?”

Trung niên áo trắng cầu xin.

Hắc lúc này, giống như một con chó con vẫy đuôi mừng chủ, ai có thể nghĩ tới, vài ngày trước, người này còn bá đạo làm cho cả cường giả đỉnh cao Cửu Thương giới tiến đến yết kiến, muốn cướp đoạt khí vận toàn bộ Cửu Thương giới!

“Ta cũng muốn thả ngươi, nhưng là thả ngươi khó tránh khỏi sẽ lưu lại tai họa ngầm, cho nên, ngươi vẫn phải chết đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Không! Ngươi không thể giết ta! !”

Trung niên áo trắng hoảng sợ vô cùng, tranh thủ thời gian hét lớn:

“Coi như ngươi trước kia rất mạnh, nhưng bây giờ cũng đã chuyển thế, tu vi còn xa xa không có khôi phục, ngươi như giết ta, Phi Tiên giáo sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Chỉ là Phi Tiên giáo, dám cùng ta là địch?”

Tần Xuyên từ tốn nói, trong mắt bắn ra quang mang cường thế, không giận tự uy.

“Ta trên thân có ấn ký cừu hận, ngươi nếu là không tin, cứ việc giết ta thử một chút! Một cái miệng tiện của ta, đổi lấy một cái mạng của ngươi, đáng giá!”

Trung niên áo trắng thấy Tần Xuyên khẳng khẳng muốn giết hắc, thế là cắn răng uy hiếp, hi vọng có thể về mặt khí thế hù đến Tần Xuyên.

Tần Xuyên trầm mặc một chút.

Mà lúc này, Tần Tử bên cạnh nhìn không được, giày vải màu đen trong tay chính là đánh ba ba mấy lần lên mặt trung niên áo trắng.

“Hừ, ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng uy hiếp cha ta? Mệnh tiện của ngươi còn chưa xứng để cha ta xuất thủ, ta đến giết ngươi.”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, đối Tần Xuyên nói ra:

“Cha, cho ta một thanh Chân Thần khí, để ta diệt hần!”

Tần Xuyên nhìn xem nhi tử tiện nghi lòng đầy căm phẫn, ý vị thâm trường cười cười:

“Ngươi không sợ?”

“Không sợ!”

Tần Tử không chút do dự lắc đầu, lời thề son sắt nói:

“Có cha tại, ta sợ cái gì?”

Hần mười phần vững tin, nếu như là có chuyện nguy hiểm, cha chắc chắn sẽ không để hần làm, mà một khi cha cho phép hần làm chuyện nào đó, vậy nhất định không có nguy hiểm, chí ít, cha sẽ giúp hần gánh vác tất cả nguy hiểm.

Đã như vậy, hần thì sợ gì?

Cha giúp hần gánh chịu tất cả phong hiểm, mà hần, chỉ cần xuất ra dũng khí vốn có mà thôi, chuyện nào có đáng gì, hơn nữa hần còn được thêm một thanh Thần khí, chẳng nhẽ cha đưa tới tay rồi còn có thể đòi lại?

“Tốt! Không hổ là nhi tử ta!”

Tần Xuyên ha ha cười một tiếng, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng nồng đậm, sau đó ném ra một thanh cốt kiếm trắng noãn đầy vết rách.

Tần Tử nắm chặt thanh cốt kiếm này, lạnh lùng nói ra đối với trung niên áo trắng: “Ghi nhớ, người giết ngươi là Tần Tử!”

Nói xong, cốt kiếm đâm về mi tâm trung niên áo trắng, cổ phong mang mang tính hủy diệt kia, để người ta thần hồn run rẩy.

“Không! ! !”

Trung niên áo trắng phát ra gào thét hoảng sợ, hấn muốn tránh, lại bị một cỗ lực lượng vô hình trấn áp tại nguyên chỗ, khẽ động không thể động.

“Phốc —— “

Cốt kiếm trắng noãn đâm vào trán của hấn, trực tiếp quán xuyên đầu lâu, sau đó, năng lượng nội bộ cốt kiếm, thông qua khe hở mặt ngoài thân kiếm thẩm thấu mà ra, nháy mắt tràn ngập quanh thân trung niên áo trắng.

Thân thể của hấn động lại.

Sau đó, toàn bộ thân thể từ trên xuống dưới kịch liệt bốc cháy lên, rất nhanh liền hóa thành tro bụi, ngay cả nguyên thần đều không thể may mắn thoát khỏi.

“Hưu!”

Tại nháy mắt thân thể của hấn biến mất, một đạo hắc khí phai mờ bay ra, cấp tốc tiến vào thể nội Tần Tử.

“A, thật là có?”

Tần Tử nhìn xem đạo ấn ký cừu hận này, hơi kinh ngạc một chút, nhưng là cũng không thêm để ý.

Tại trước kia, hấn vẫn là rất sợ loại vật này, nhưng là bây giờ, tại sau khi kinh lịch nhiều sóng to gió lớn như vậy, hấn sớm đã vững như lão cẩu.

Cha hấn chính là đại lão!

Hấn sợ cái gì?

“Xoạt xoạt.”

Mà lúc này, thanh cốt kiếm trong tay hấn, tựa hồ cũng hao hết tinh hoa, nát thành một chỗ mảnh xương.

“ ... ”

“Đi thôi, trở về nắm chặt thời gian tu luyện, tiếp xuống một đoạn thời gian, Cửu Thương giới sẽ hiện lên càng nhiều thiên kiều nhân vật, thậm chí... Còn sẽ có khách đến từ thiên ngoại, cho nên, người không thể buông lỏng tu luyện.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Ừm!”

Tần Tử hưng phấn gật gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ chờ mong, hẳn khát vọng cùng thiên kiều chân chính tranh phong.

Thế hệ trẻ tuổi Cửu Thương giới bây giờ, đã để hắn sinh ra cảm giác cao thủ tịch mịch, hẳn cần đối thủ mạnh hơn!

Chương 446: Tạo Hóa Bia Cổ

Chương 446. Tạo Hóa Bia Cổ

Thời gian cực nhanh.

Lại là hai năm qua đi.

Trong hai năm qua, Cửu Thương giới biến chuyển từng ngày, các loại thần Dược Tiên quả tầng tầng lớp lớp, còn có rất nhiều truyền thừa cũng đều hiện thế.

Các thiên tài phi tốc quật khởi.

Mà lại, rất nhiều núi lớn phát sáng tựa hồ cũng đều đang lặng lẽ giải phong, một chút đại thế lực thời Huyền Hoàng thiên, đang bắt đầu khôi phục.

Nhưng mà những người này cũng không có trực tiếp ngoi đầu lên giống Thanh Diệp thiên tông cùng Phi Tiên giáo, mà là phi thường điệu thấp, xuất quỷ nhập thần.

Bởi vì bây giờ, thế lực viễn cổ khôi phục nhiều lắm, ai dám lỗ mãng ngoi đầu lên, liền phải gặp đả kích mang tính hủy diệt.

Liên như là pháp tắc Hắc Ám sâm lâm.

Mà người kia có một ít dấu tích đến táng khu, bây giờ cũng có động tĩnh, thật giống như bãi tha ma nửa đêm, bóng người đông đảo, quỷ dị vô cùng...

Đối với cái này, Tần Xuyên đều yên lặng lưu ý lấy.

Bây giờ hắn đã trở thành Chân Thần, đồng thời có hơn năm trăm vạn giá trị gọi cha bằng thân, tự nhiên không sợ hết thầy biến cố.

“Oanh long long!”

Một ngày này, một cỗ chấn động kịch liệt từ một cái phương hướng truyền đến, mà trên bầu trời, xuất hiện vòng xoáy màu xám khổng lồ.

Bên trong vòng xoáy kia, có một đạo bích sắc tỏa ra kim quang to lớn, chậm rãi hạ xuống đến, giống như một đoạn lưỡi kim sắc.

“Là tạo hóa bích sắc!”

“Nó lại xuất hiện!”

Giữa thiên địa, vang lên từng đạo tiếng kinh hô, sau đó có từng đạo thân ảnh cường đại phóng lên tận trời, hướng phía bên kia bay đi.

“Cha, chúng ta có đi hay không?”

Tần Tử mong đợi hỏi.

“Đi thôi, cũng nên đi gặp những cường giả Huyền Hoàng thiên này.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

Ở đâu có người ở đó có giang hồ, địa phương có giang hồ, liền có cừu hận.

Muốn kéo cừu hận, tự nhiên được hướng địa phương nhiều người lao tới.

“Xoạt!”

Tần Xuyên đem Tần Tử thu nhập nội thế giới, sau đó hướng phía chỗ địa phương bích sắc kia bay đi.

Cửu Thương giới bây giờ, diện tích đã mở rộng rất nhiều lần, nhưng là tốc độ của hắn quá nhanh, thời gian một nén hương liền đã đến.

Mà lúc này.

Trên bầu trời quanh mình, đã có rất nhiều người, cả đám đều yên lặng lơ lửng, tản ra khí tức mạnh mẽ tuyệt luân.

Vậy mà đều là Thần Kiều cảnh!

Trên thân bọn hắn, đều tràn ngập một loại cổ xưa khí tức, đó là một loại cảm giác mục nát từ trong phần mộ bò ra tới.

Mà khi Tần Xuyên đến, ánh mắt tất cả mọi người đều hội tụ tại hắn trên thân, đồng thời bắt đầu xoi mói.

“A, lại tới một cái.”

“Cổ khí tức này, giống như... Là người thời đại này.”

“Tại cái thời đại đại đạo băng diệt này, vậy mà có thể đạt tới Thần Kiều cảnh, người này ngược lại là có chút ý tứ.”

“Tại hạ Tần Xuyên, hạnh ngộ.”

Tần Xuyên chấp tay một cái đối với những người này, mặt mũi tràn đầy mỉm cười. Kỳ thật đại đa số thời điểm, hắn vẫn là rất hòa thuận.

“Ách, hạnh ngộ hạnh ngộ.”

“Nguyên lai người chính là Tần Xuyên a, nghe nói người là đệ nhất cường giả thời đại này, hôm nay gặp mặt, quả nhiên bất phàm.”

“Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên a.”

Cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, thấy Tần Xuyên khách khí như vậy, những người khác tự nhiên cũng lễ phép đáp lại.

Đương nhiên, nguyên nhân căn bản nhất, còn là bởi vì tất cả là cường giả cùng một cấp bậc, về mặt thân phận chênh lệch không lớn.

Tần Xuyên cười cười, nói ra:

“Trước mắt toà bia cổ này, tựa hồ lai lịch không nhỏ, không biết tác dụng của nó là cái gì?”

“Ừm, cái tạo hóa bia cổ này, truyền thuyết là người sáng lập Huyền Hoàng thiên lưu lại, bên trong ẩn chứa vô số truyền thừa, nếu là vận khí tốt, có thể từ bên trong tìm hiểu ra một chút truyền thừa cường đại.”

Có người hỏi đáp.

“Nếu là vận khí không tốt đâu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Nếu như vận khí không tốt, nghe nói... Có thể sẽ có đại họa, cái này dính đến một chút thiên đại nhân quả.”

Một vị lão giả hồi đáp.

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng!

Nhưng là mặt ngoài bất động thanh sắc, hỏi:

“Đã có thể sẽ có đại họa, vì cái gì các người còn chạy theo như vịt như thế? Chẳng lẽ không sợ mình vận khí kém một chút, dính vào đại nhân quả?”

“Ha ha ha, đạo hữu nói đùa.”

Một người trung niên cười lắc đầu, nói ra:

” Người sáng lập Huyền Hoàng thiên, tự nhiên sẽ không cố ý mưu hại hậu bối, cái gọi là đại họa, kỳ thật nhằm vào chính là một chút người lòng tham không đáy.”

“Từ vô tận năm tháng đến nay, đám tiền bối Huyền Hoàng thiên ta đã tổng kết ra một ít quy luật.”

“Tạo hóa bia cổ, nếu như chỉ lĩnh hội một lần, vậy cơ bản không có nguy hiểm gì, mà nếu như tìm hiểu một lần lại một lần, sau nhiều lần, liền rất có thể dính vào một chút đại nhân quả.”

“Căn cứ một chút đại nhân vật suy tính, bên trong cái tạo hóa bia cổ này, rất có thể có một tòa không gian cùng loại với địa ngục, bên trong trấn áp vô số vong linh, thậm chí khả năng mai táng qua một thời đại!”

” Đồ vật chúng ta từ bên trong tạo hóa bia cổ ở lấy được, chính là từ trên thân vong linh trong địa ngục ép ra.”

“Nếu như chỉ là một lần, bởi vì bản thân tạo hóa bia cổ thần kỳ, cũng sẽ không có vấn đề gì. Nhưng là nếu như nhiều lần, tinh thần chúng ta cùng vong linh bị ép, liền sẽ sinh ra liên hệ nào đó.”

“Kết quả sau cùng là, một chút kinh khủng vong linh, sẽ lần theo mỗi liên hệ này, giống như bò xích sắt bình thường, từ trong địa ngục leo ra, diệt sát cùng nó thành lập liên hệ người, thay vào đó!”

Những người khác nhao nhao gật đầu.

Một cái thanh niên lộ ra hồi ức chi sắc, thở dài nói ra:

“Kỳ thật ta liền gặp qua loại tình huống này, đó là của ta một vị sư huynh, năm đó hắn chỉ ngộ ra được một bộ thiêu hỏa côn pháp, không có cam lòng, vì vậy tiếp tục lĩnh hội tạo hóa bia cổ, sau đó, liền xảy ra vấn đề.”

“Con vong linh kia tiêu diệt nguyên thần hắn, chiếm cứ thân thể của hắn, tại bên trong tông môn hành hung, mưu hại rất nhiều đồng môn.”

“Về sau, là lão tổ tông phát hiện vong linh kia tồn tại, liều mạng lưỡng bại câu thương, mới đưa kia vong linh diệt sát.”

“Đằng sau có đại nhân vật Huyền Hoàng thiên tới tra xét, nói đây chẳng qua là một con vong linh phổ thông, thực lực nhưng nó, lại có thể so sánh Thiên Thần cảnh, mà lại, hệ thống bọn chúng tu luyện tựa hồ khác với chúng ta.”

Chương 447: Nhất Niệm Vĩnh Hằng Quyền Trung

Chương 447. Nhất Niệm Vĩnh Hằng Quyền Trung

Mọi người nghe vậy, đều lộ ra vẻ kiêu dè.

Mà lúc này, bia cổ kia đã hoàn toàn từ bên trong vòng xoáy màu xám bay ra, lơ lửng tại không trung, tản ra hào quang óng ánh.

“Nhớ năm đó, mỗi lần tạo hóa bia cổ xuất hiện, đều là người đông nghìn nghịt, các cường giả vì một cái vị trí gần một chút đều muốn đánh túi bụi, bây giờ chỉ có chút người chúng ta này, ngược lại là không có nhiều mâu thuẫn như vậy.”

Một cái lão giả cảm khái nói.

“Đúng vậy a, nếu là tại năm đó, những người này chúng ta, đều không nhất định có tư cách quan sát tạo hóa bìa cổ khoảng cách gần như vậy.”

“Đây chính là duyên phận đi.”

Những người khác nhao nhao phụ họa, sau đó, mọi người riêng phần mình kéo ra khoảng cách nhất định, bắt đầu bắt đầu tìm hiểu bìa cổ.

Đúng vậy, không có xung đột.

Thời điểm khi tài nguyên đủ, mọi người liền không có xung đột lợi ích, mà không có xung đột lợi ích, ai cũng không hi vọng cùng người khác sinh ra mâu thuẫn.

Tần Xuyên cũng tại chỗ bắt đầu tìm hiểu tới.

“Ông!”

Tinh thần lực của hắn xuất vào bên trong tạo hóa bìa cổ, lập tức, hắn cảm giác tinh thần lực của mình tiến vào một cái không gian tối tăm mờ mịt.

Bên trong cái gì cũng không nhìn thấy.

Thật giống như câu cá.

Mà rất nhanh, tựa hồ có cái gì cùng hắn tinh thần lực nối liền với nhau, hắn thu hồi tinh thần lực.

Lập tức, một thiên văn tự phát sáng, bị sợi tơ tinh thần lực của hắn câu trúng, hắn ngưng thần xem xét, kia là một cái tàn quyền.

“Nhất niệm vĩnh hằng? !”

Tần Xuyên trừng lớn con mắt, bởi vì lúc trước hắn tại Hậu Thổ đại đế, liền đạt được qua tàn thiên nhất niệm vĩnh hằng.

Hậu Thổ đại đế kia là thượng quyền.

Mà lần này đây là trung quyền!

Còn kém một cái hạ quyền, liền có thể góp thành nhất niệm vĩnh hằng hoàn chỉnh, đến thời điểm đó, liền tương đương nhiều rất nhiều cái mạng a.

Đến thời điểm đó, hắn chỉ cần sáng tạo ra một loại công pháp lưu truyền ra đi, như vậy chỉ cần có người tu luyện công pháp

hắn, hắn liền có thể sống tới!

“Nghĩ không ra vận khí tốt như vậy.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, có xúc động loại muốn thử một lần nữa, bởi vì liên tiếp lĩnh hội, theo lý thuyết chính là từ trên thân cùng một cái vong linh ép truyền thừa, có lẽ trên thân cái vong linh này vừa vặn còn có hạ quyền thì sao!

Nhưng mà hắn nhận được.

Sự tình mạo hiểm, không thể làm!

Nếu như hắn chỉ là một cái người cô đơn, bắt buộc mạo hiểm tự nhiên cũng không có gì, nhưng là... Hắn là một cái phụ thân! !

Nếu như hắn xảy ra chuyện, ai đến chiếu cố nhi tử hắn? Đến thời điểm đó, một đứa béo sống mồ côi, cũng không tránh khỏi quá bi thương.

Cho nên.

Loại sự tình mạo hiểm này... Đương nhiên là để nhi tử hắn tới làm á!

“Hệ thống, có thể khóa chặt cái vong linh này không, ta muốn tiếp tục từ trên thân cái vong linh này ép truyền thừa.”

Tần Xuyên yên lặng hỏi.

“Đinh! Bởi vì tạo hóa hóa bia cổ bản thân quy tắc quá mức cường đại, hệ thống nếu như sửa chữa, cần tổn hao giá trị gọi cha giá trên trời. “

Hệ thống hồi đáp.

“Giá trên trời là bao nhiêu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đinh, người trả không nổi.”

Hệ thống bình tĩnh hồi đáp.

Tần Xuyên ngậy ngẩn cả người tại chỗ, khóe miệng hắn co giật mấy lần, trong lòng gặm nhẹ nói:

“Cái này có chút vũ nhục người a!”

Hắn vốn cho là, mình có năm trăm vạn giá trị gọi cha, đã có thể muốn làm gì thì làm, thế nhưng là hiện thực cho hắn tạt một chậu nước lạnh.

Nhưng hắn tỉ mỉ nghĩ lại, lại bình thường trở lại.

Giá trị gọi cha là cái gì?

Giá trị gọi cha bản chất là Lục Xung a!

Bây giờ bản vị giá trị gọi cha là Lục Xung, nói cách khác, một cái giá trị gọi cha, tương đương một cái giá trị Lục Xung.

Mà cái tạo hóa bịa đặt này, thế nhưng là người sáng lập Huyền Hoàng thiên lưu lại, đối với loại đại lão cấp bậc vô thượng này mà nói, Lục Xung tính là gì?

Lại nhiều Lục Xung cũng là không đủ!

“Cái tiền tệ này bị giảm giá trị đến kịch liệt a, nói một cách khác, theo hoàn cảnh biến hóa lớn, đã sinh ra lạm phát, ta nhìn như có rất nhiều giá trị gọi cha, nhưng là những đồng này có đáng tiền hay không, không chắc được.”

Tần Xuyên vận dụng tri thức tài chính tự hỏi.

Theo hắn biết, lạm phát, nhưng thật ra là người phát hành tiền tệ thu hoạch cùng cướp đoạt đối với người nắm giữ tài phú.

Nói cách khác.

Nếu như hắn tiếp tục nắm giữ giá trị gọi cha “Lục Xung“, như vậy liền sẽ bị hệ thống tiếp tục chiếm tiện nghi!

Thế là hắn hỏi:

“Hệ thống, có thể cải biến đơn vị của giá trị gọi cha không? Để giá trị gọi cha sẽ không tiếp tục móc nối cùng Lục Xung.”

Hệ thống trầm mặc một chút.

Tựa hồ muốn qua loa.

Nhưng là cuối cùng, tựa hồ có cái chương trình nội tại gì không cho phép nó qua loa, nó hồi đáp:

“Đỉnh! Trên lý luận là có thể.”

Ta liền biết! !

Tần Xuyên da mặt run rẩy.

Cái hệ thống chó này, đến cùng còn có bao nhiêu sự tình giấu diếm hẩn? Chẳng lẽ hẩn không hỏi, hệ thống liền không chủ động nói ra?

Đây là muốn tham ô a! !

“Làm sao thay đổi đơn vị giá trị gọi cha?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đinh! Khi nhi tử ngài đánh mất một cái thiên tài, ngài liền có thể đổi thành thanh âm giá trị gọi cha. Nhưng là bản hệ thống ám áp nhắc nhở, đợi ngài nhi tử tăng lên tới thần cảnh về sau, lại đổi thành đơn vị khác, sẽ tương đối có lời.”

Hệ thống hồi đáp.

“Vậy liền chờ một chút đi.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, quyết định đem chuyện này trước để một bên, bây giờ việc khẩn cấp trước mắt, là để Tần bé heo ra lĩnh hội tạo hóa bia cổ.

Xoạt!

Sau lưng của hẩn hiện ra hư ảnh nội thể giới, chỉ thấy hết mang lóe lên, Tần Tử bị phóng ra.

Chương 448: Nhân Quả Này Lão Phu Tiếp Không Nổi

Chương 448. Nhân Quả Này Lão Phu Tiếp Không Nổi

“Đây chính là tạo hóa bia cổ sao?”

Tần Tử nhìn qua bia cổ nguy nga cách đó không xa, trên mặt lộ ra một vòng rung động cùng hướng tới.

Khí thế thật là đáng sợ!

Đây rốt cuộc là cái bảo vật cấp bậc gì, vậy mà để hấn nhìn một chút liền có chút không thở nổi.

Hấn thể nhưng là Võ Đế a.

“Hảo hảo lĩnh hội, bên trong cái tạo hóa bia cổ này, có truyền thừa vô tận, có thể lĩnh hội bao nhiêu, liền xem nghị lực người.”

Ân, hấn nói là nghị lực.

Cũng chính là từ khía cạnh lừa dối Tần bé heo —— lĩnh hội vật này không có số lần hạn chế, liệu chính là một cái kiên trì!

“Cha, yên tâm đi, ta nhất định tận khả năng cảm tới càng nhiều cơ duyên!”

Tần Tử lời thề son sắt nói.

“Tốt, người lại an tâm lĩnh hội, không cần lo lắng vấn đề an toàn, cha hộ pháp cho người.”

Tần Xuyên hiền hòa nói.

“Cha, chính ngài không lĩnh hội sao? Đồ vật bên trong cái bia cổ này, đối với ngài cũng là hữu dụng chứ?”

Tần Tử do dự nói.

“Sự tình của cha không cần người quan tâm, người chỉ cần làm tốt việc người nên làm, chính là hồi báo lớn nhất đối với cha.”

Tần Xuyên cổ vũ nói.

Về mặt đó, giống như vì thành tựu nhi tử, hấn bỏ ra giá cả cùng hi sinh to lớn.

Thân tình vĩ đại cỡ nào.

Tình thương của cha vô tư cỡ nào!

Tần bé heo cảm động, ánh mắt của hấn có chút ướt át, hoàn toàn rơi vào đến bên trong cạm bẫy tình thương của cha.

“Cha, ngài yên tâm đi! Ta sẽ không để cho ngài thất vọng! !”

Thế là, hấn nhắm mắt lại, tinh thần lực từ mi tâm thẩm thấu mà ra, tiến vào bên trong tạo hóa bia cổ.

Mà Tần Xuyên, thì là phóng xuất ra một tầng năng lượng kết giới, ngăn cách ngoại bộ thăm dò.

Những người khác chỉ có thể nhìn thấy một cái hình cầu màu đen to lớn lơ lửng tại không trung, cũng không biết bên trong có cái gì.

Như này, Tần Xuyên để sự tình Tần Tử nhiều lần lĩnh hội tạo hóa bia cổ, liền sẽ không gây nên chú ý.

“Ông!”

“Ông!”

“Ông!”

Dần dần, trên thân Tần Tử thỉnh thoảng liền loé lên một tầng quang mang, tựa hồ là đạt được không ít truyền thừa.

Tần Xuyên phát hiện.

Cái tiểu tử này vận khí quả nhiên rất tốt, liên tiếp mò bảy tám cái truyền thừa, vẫn không có dấu hiệu bị vong linh quán lên.

Cái này khiến hắn cũng hoài nghi, mình khả năng bị lừa rồi —— đây là thân nhi tử của lão thiên gia chứ không phải của mình!

Nhưng mà.

Tục ngữ nói, thiên đạo vô tình lại có thứ tự, liền xem như nhi tử lão thiên gia, cũng không có khả năng một mực ung dung ngoài vòng pháp luật.

Rốt cục, tại sau khi vớt ra cái truyền thừa thứ mười hai, trên thân Tần Tử xuất hiện dị trạng.

Hắn hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt trở nên trắng bệch, lông mi kịch liệt rung động, lộ ra có chút giãy dụa.

“Hệ thống, mở thiên nhãn.”

Tần Xuyên nói, đây là hắn khi nhân hạ xem thương thành gọi cha, nhìn thấy một hạng phục vụ.

“Đinh, tiêu hao một vạn giá trị liệu cha, thành công mở ra thiên nhãn! Tiếp tục, thời gian hai cái canh giờ.”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Sau đó, Tần Xuyên cảm giác ánh mắt của mình thay đổi, tựa hồ có thể xem thấu âm dương, nhìn thấy đồ vật người khác không thấy được.

Hắn nhìn thấy.

Mi tâm Tần Tử, tựa hồ xuất hiện một sợi dây trong suốt, mà đường dây này, kéo dài đến bên trong tạo hóa bia cổ.

Mà bên trong tạo hóa bia cổ, mảng lớn sương mù màu xám tràn ngập, phía dưới tựa hồ là một mảnh biển lớn màu xám mãnh liệt.

Mà bên trong biển lớn màu xám, một đạo thân ảnh tản ra bạch quang, chính hai tay nắm lấy cái dây đường cong trong suốt, chậm rãi trôi lên trên.

Đạo thân ảnh kia bộ dáng rất quý dị, tựa như một con hầu tử không có da, bề mặt sáng bóng trơn trượt như ngọc, hiện ra quang trạch nhàn nhạt.

“Cha, cứu ta! Cứu ta!”

Bên trong nguyên thần, ý thức Tần Tử đang gào thét lớn, vô cùng hoảng sợ, lại phát không ra bất kỳ cái thanh âm gì.

Hắn lúc này, giống như gặp phải bóng đè, muốn hô lại hô không được, chỉ có thể một mình tiếp nhận phần sợ hãi kia.

Khi cái đạo thân ảnh màu trắng kia không ngừng bò lên, hắn cũng dần dần ý thức được, không ai có thể nghe được thanh âm của hắn.

Hắn có chút tuyệt vọng.

Nhưng mà đúng vào lúc này, giọng ôn hòa mà quen thuộc vang lên ở bên tai: “Đừng sợ, có cha tại.”

Xoạt!

Thể ý thức của Tần Tử vui mừng quá đổi.

Hắn phát hiện, ánh mắt cha vậy mà đang cùng hắn đối mặt —— cha có thể xuyên thấu qua thể xác cùng nguyên thần, nhìn thấy thể ý thức của hắn!

“Ngươi có thể nhìn thấy ta?”

Cái đạo thân ảnh màu trắng kia cũng sững sốt một chút, thanh âm khàn khàn nói.

“Tự nhiên.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Hừ, nhìn thấy lại như thế nào, thân thể này là của ta, người không cách nào can thiệp, cũng vô pháp ngăn cản!”

Kia thân ảnh màu trắng lạnh lùng nói.

“Thân thể tóc da, là của phụ mẫu, nguyên thần là của ai thì tạm thời không nói, thân thể này, khẳng định là của ta.”

Tần Xuyên ung dung không vội, ý vị thâm trường hỏi:

“Thế nào, người muốn đoạt cỗ thân thể này, là muốn làm nhi tử ta sao?”

Trên thực tế.

Làm nhi tử hẳn là một cái nghề nghiệp cao nguy, nếu như mệnh không đủ cứng rắn, thật đúng là gánh không được!

Thân ảnh màu trắng kia nghe nói như thế, không biết vì sao, đột nhiên cảm giác trên thân có chút lạnh.

Hắn định chỉ leo lên, một cái tay bắt lấy đường tuyền kia, một cái tay khác để trống, bắt đầu bấm đốt ngón tay, sau đó nhíu mày.

Hắn tự lẩm bẩm:

“Ta làm sao cảm giác... Trong này có đại nhân quả? Không được! Ta tuyệt không thể làm nhi tử cho hắn! !”

Việc làm nhi tử này, không phải sự tình có nhận hay không, chỉ cần hắn cướp đoạt thân thể này, như vậy cái tầng quan hệ này liền bày ở nơi đó.

Đây là chú định trong cõi u minh!

Hắn dự cảm đến, nếu như trở thành nhi tử người này, tựa hồ có một loại đại nhân quả, so với ngũ lôi oanh đỉnh còn kinh khủng hơn.

“Được rồi, phần nhân quả này lão phu không tiếp nối.”

Chương 449: Nhân Quả Đây Lão Phu Tiếp Không Nỗi 2

Chương 449. Nhân Quả Đây Lão Phu Tiếp Không Nỗi 2

Rốt cục, vị vong linh này thực lực tựa hồ rất mạnh cũng quyết định thật nhanh, hai tay đều buông lỏng ra sợi dây kia.

Xoạt!

Hắn mặt hướng bầu trời, cứ nằm như thế rơi xuống, đồng thời hai tay thay phiên hướng về sau vung, mang nộ cười an tường trên mặt.

“Bên trên ~ rất *xấu* “

Tần Xuyên ngơ ngác nhìn một màn này, trong đầu vậy mà không tự giác vang lên thanh âm một nữ nhân.

Hắn có chút tiếc nuối.

Cái vong linh này tựa hồ rất lợi hại, đã nhận ra làm nhi tử hắn có phong hiểm, cho nên từ bỏ đoạt xá Tần Tử.

Hắn chân chính mong đợi, nhưng thật ra là cái này vong linh đoạt xá Tần Tử, bởi vì đoạt xá là đối với một người là nguyên thần cùng ý thức diệt sát, khát vọng đoạt xá rất mãnh liệt, cũng sẽ diễn biến thành một loại sát ý!

Đến thời điểm đó, tu vi hắn liền có thể tăng vọt.

“Hô...”

Tần Tử từ bên trong lĩnh hội trạng thái lui ra ngoài, lòng vẫn còn sợ hãi thở hào hển, sắc mặt tái nhợt, không ngừng vỗ ngực.

“Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật...”

“Có cha tại, không có chuyện gì.”

Tần Xuyên vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó bình tĩnh nói ra:

“Tiếp tục đi.”

“A? Còn tới? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, có chút sợ, yếu ớt nói:

“Cha, đều nói tham thì thâm, ta đã được đến nhiều truyền thừa như vậy, không thể tiếp tục lòng tham không đáy chứ?”

Tần Xuyên mặt không đổi sắc, bình tĩnh nói ra:

“Điểm ấy truyền thừa liền gọi nhiều? Người phải biết, muốn trở thành cường giả chân chính, cần bao nhiêu tích lũy? Bây giờ cơ hội tốt như vậy bày ở trước mắt, người nếu là không biết trân quý, sau này có lẽ rất khó gặp lại.”

Tần Tử nghe vậy, bắt đầu chột dạ.

Mà lại hắn cũng nghe ra, ngữ khí cha nhìn như bình tĩnh, lại lộ ra vẻ thất vọng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Mà lúc này, Tần Xuyên nhìn xem hắn, bình tĩnh hỏi:

“Tiểu tử, ngươi sợ?”

“Ta...”

Tần Tử muốn phủ nhận, nhưng là lại không muốn tại trước mặt phụ thân nói láo, thế là xấu hổ cúi đầu.

Tần Xuyên sờ lên đầu của hắn, thanh âm ôn hòa xuống tới, hiền hòa nói ra:

“Kỳ thật sợ là rất bình thường, dù sao loại tình huống vừa rồi kia, kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, nhất là làm cho người tuyệt vọng. Nhưng là, cha không phải một mực tại bên cạnh ngươi sao?”

“Người gọi trời, trời sẽ không đáp ứng ngươi, người gọi đất, đất sẽ không để ý đến ngươi, nhưng là người gọi cha... Cha vẫn luôn tại đây.”

Hắn dừng một chút, sau đó hạ liềm thuốc cuối cùng:

“Tiểu tử, ngươi tin tưởng cha không?”

“Ta đương nhiên tin tưởng!”

Tần Tử giống như phản xạ có điều kiện mà vội vàng nói.

Mà nói xong câu nói này, hấn sững sốt một chút, sau đó liền giống như quả cầu da xì hơi, chậm rãi cúi đầu xuống.

Hấn cúi đầu trầm tư một chút.

Sau đó ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định, siết quả đấm nói ra:

“Cha, yên tâm đi, ta sẽ không để cho ngài thất vọng.”

Nói xong, hấn nhắm mắt lại, một cỗ tinh thần lực lần nữa từ mi tâm chảy ra, tiến vào bên trong tạo hóa bìa cổ kia.

Tàn Xuyên thấy thế, hài lòng cười một tiếng.

Trẻ con là dễ dạy!

Nội bộ tạo hóa bìa cổ.

Không gian địa ngục màu xám.

Nguyên bản, một cái vong linh xếp bằng ở trên một cái đảo nhỏ bên trong biển lớn màu xám, đang nhắm mắt tu luyện.

“Xoạt!”

Đột nhiên, một đạo sợi tơ tinh thần lực, từ đỉnh đầu rủ xuống đến, giống như lưỡi câu bình thường đem hấn lên.

“Har? ?”

Cái vong linh này mở to mắt, nhìn sợi tơ trên người mình một chút, khẽ nhú mày, sau đó lại nhắm mắt lại.

Hấn biết, đây là có người đang ép truyền thừa hấn.

Nhưng mà đối với loại sự tình này, hấn sớm đã không cảm thấy kinh ngạc, địa ngục trong bìa cổ này, có mấy cái vong linh không có bị ép qua truyền thừa?

Tại vô số năm qua, hấn đều bị ép rất nhiều lần, nhưng mà cũng may, ép truyền thừa cũng không phải là trực tiếp cướp đi, mà là phục chế một phần mang đi, nói cách khác, ký ức truyền thừa nguyên bản của hấn cũng sẽ không mất đi.

Kỳ thật đây cũng là người sáng lập Huyền Hoàng thiên thiết kế, vì chính là thực hiện có thể liên tục phát triển, tựa như cắt rau họ, một lứa lại một lứa.

Những vong linh bọn hắn đều là có ý thức, sẽ tại trong địa ngục bia cô tiếp tục tu luyện, cũng sẽ không ngừng sáng tạo ra truyền thừa mới.

Như này, người bên ngoài liền có truyền thừa cuộn cuộn không ngừng, lấy không hết, dùng mãi không cạn!

Nói cách khác, bọn hắn đang bị bóc lột.

Như vậy, bọn hắn vì cái gì không nằm ngửa chứ?

Đó là bởi vì, bọn hắn đều muốn thoát khỏi loại tình huống này, càng là bị bóc lột, càng là muốn mạnh lên, bởi vì chỉ có mạnh lên, mới có thể chạy ra nơi này, nếu không, vĩnh viễn đều phải bị bóc lột, vĩnh vô chỉ cảnh!

“Ông!”

Rất nhanh, thân thể của hắn lấp lóe một chút, một thiên văn tự vàng óng ánh từ trong cơ thể của hắn bay ra, thuận theo cây dây kia nổi lên.

Một đạo truyền thừa bị ép.

Bình thường mà nói, ép truyền thừa, về sau sợi dây rất nhanh liền sẽ thu hồi đi, hắn cũng không để ý.

Nhưng là một lát sau về sau, hắn đột nhiên phát hiện, sợi dây kia còn kết nối lấy thân thể của hắn.

“Ông!”

Lại một loại truyền thừa bị ép.

“Ha ha, còn rất có lòng tham.”

Hắn lắc đầu cười lạnh một tiếng, ngẫu nhiên hoàn toàn chính xác có loại gia hỏa mang lòng tham này, liền tiếp ép hai lần.

Nhưng là, vắn vắn hai lần, đường này vẫn sẽ rất yếu ớt như cũ, còn không cách nào hình thành liên hệ kiên cố.

Nếu như hắn tùy tiện leo đi lên, đường này nửa đường gãy mất, tại dưới ảnh hưởng của quy tắc bia cô, hắn quảng xuống đến liền sẽ thương căn động cốt!

Chương 450: Vong Linh Trẻ

Chương 450. Vong Linh Trẻ

Hắn nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện.

“Ông!”

Thế nhưng là rất nhanh, lại một loại truyền thừa bị ép.

Hắn lần nữa mở mắt ra!

Trên mặt hiện ra một cỗ vẻ dữ tợn, cười gằn nói:

“Tôn tặc, gan rất lớn a... Một lần nữa, ngươi có gan một lần nữa!”

Hắn đã chậm rãi đứng lên.

Nếu như đường này còn không biến mất, như vậy hắn liền muốn thuận đường này leo đi lên, để đối phương biết kết quả của tham lam là như thế nào!

“Ông!”

Lại một loại truyền thừa bị ép.

Thế là, cái sợi tơ kia nguyên bản rất yếu đuối, đột nhiên bắt đầu trở nên cứng cỏi, tựa hồ một loại nhân quả liên hệ nào đó triệt để tạo dựng lên.

“Khinh người quá đáng! Lão phu nhẫn không thể nhẫn! !”

Cái vong linh này hừ lạnh một tiếng, sau đó nhảy lên một cái, hai tay bắt lấy sợi dây kia, liền bắt đầu trèo lên trên.

“Ông!”

“Ông!”

“Ông!”

Đồng thời trên đường hắn trèo lên trên, còn không ngừng có truyền thừa từ đỉnh đầu hắn xuất hiện, đi theo cái sợi dây kia leo lên.

Cái này khiến hắn mặt đen vô cùng.

Cái trán bại lộ gân xanh.

Đây là muốn bóc lột sạch sẽ hắc! Hắc còn có không có tôn nghiêm? Hiện tại người Huyền Hoàng thiên, đều xem thường bọn hắc như thế sao!

Sĩ khả sát bất khả nhục!

“Tôn tặc, chờ ta đi lên, không chỉ có muốn đoạt xá, còn muốn đưa hồn phách người giam cầm bắt đầu, hung hăng tra tấn mười vạn năm, ta còn muốn...”

Hắc trong lòng tính toán, giống như cảm giác hai tay càng có lực hơn, chống cự lại lực hút địa ngục kinh khủng, không ngừng trèo lên trên.

Đỉnh đầu, quang mang càng ngày càng nhiều.

Hắc sắp thoát khỏi địa ngục, tái nhập nhân gian!

Thế nhưng là rất nhanh, hắc thấy được hai thân ảnh, thể ý thức hai người đều đang nhìn hắc.

Trong đó thanh niên áo đen hơi có vẻ hoảng sợ, nhưng vẫn là cố gắng trấn định, tựa hồ có chỗ y vào.

Mà thanh niên áo trắng bên cạnh kia càng thành thực, thì là ý vị thâm trường nhìn xem hắc, ánh mắt kia... Có chút hiền lành.

Giống như đang nhìn nhi tử.

“Phù phù!”

Giờ khắc này, vị vong linh này cắn răng nghiêng lợi, chỉ cảm giác nội tâm của mình bị thiểm điện đánh trúng, nhịp tim đột nhiên ngừng.

Hắc mí mắt nhảy mấy lần.

Sau đó tay phải bắt đầu bấm đốt ngón tay, rất nhanh, da mặt hắc kịch liệt co quắp:

“Nhân quả, có đại nhân quả! !”

Xoạt!

Hắc hít sâu một hơi, sau đó hung hăng trợn mắt nhìn Tần Tử một chút, hai tay buông ra đường dây kia, rơi xuống.

Không xong chạy mau!

Mặc dù ở lại tại trong địa ngục, ngày qua ngày phảng phất không có ngày nổi danh, nhưng cũng may sẽ không chết a.

Còn nếu là tiến vào cái hố to nhân quả có tràn ngập “Tình thương của cha”, hẳn có mười cái mạng đều không đủ lấp!

“A, hẳn đi! Hẳn đi!”

Tần Tử hung hăng thở dài một hơi, sau đó ngạc nhiên hét lớn.

“Ha ha, không cần kinh ngạc.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, bên trong thanh âm lạnh nhạt mang theo một tia cường thế, uy nghiêm nói:

“Ở trước mặt ta, cái yêu ma quỷ quái gì dám quấy phá?”

Tần Tử hít sâu một hơi.

Sau đó gật đầu liên tục:

“Ừm! !”

Xem ra, địa vị của cha, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn lớn hơn! Có lẽ là những này vong linh cảm ứng được cái gì, cho nên không dám làm càn.

Thế là, hắn không còn có nỗi lo về sau.

“Ông! !”

Tinh thần lực của hắn lần nữa chảy ra, tiến vào không gian bia cổ, động tác dần dần làm càn, bắt đầu vật lông dê không chút kiêng kỵ...

Một cái!

Hai cái!

Ba cái!

...

Theo thời gian trôi qua, từng cái vong linh cường đại bị nghiền ép, sau đó thuận sợi dây kia bò lên.

Nhưng là sau khi nhìn đến ánh mắt hiền hòa kia của Tần Xuyên, từng cái kinh thanh hô to “Có nhân quả”, sau đó tron tru chạy trốn.

Tần Xuyên, thật giống như một tấm đá ngấn ở miệng giếng, những cái ếch xanh kia dọc theo vách giếng trèo lên trên, nhìn thấy tấm chắn bằng đá nảy nở nụ cười, sau đó đều sợ choáng váng, nhao nhao rớt xuống...

Không đến hai cái canh giờ, liền có hơn năm mươi cái vong linh cường đại rơi xuống, động tác ưu mỹ, có thể so với nhảy núi chuyên nghiệp.

Mà Tần Tử đạt được truyền thừa, thì là đạt đến hơn ba trăm loại, trong đó có rất nhiều kinh văn cường đại, ngay cả Tần Xuyên đều trông mà thèm.

Nhưng là Tần Xuyên cũng không ghen ghét.

Cũng không ghen tị.

Bởi vì Tần bé heo, chính là hắn! !

“Ông!”

Rốt cục, bên trên sợi dây kia, lần nữa bò lên một thân ảnh, trên thân người này quang mang âm đạm, tựa hồ không phải rất mạnh.

Mà lại, tựa như là cái đứa trẻ trâu nông cuồng.

“Ha ha ha, ta đi lên! Ta đi lên! Ta rốt cục chạy thoát!”

Hắn càn rỡ cười lớn.

Mà rất nhanh, hắn nhú mào, lạnh lùng hỏi đối với hai người phía trên:

“Ừm? Các người không sợ ta?”

“Chúng ta tại sao phải sợ ngươi? Ngươi rất mạnh sao?”

Tần Tử bữu môi khinh thường, khi nhìn đến nhiều vong linh cường đại như vậy chạy trốn chết, về sau hắn đã bành trướng.

“Hừ! Chỉ là sâu kiến Phàm cảnh, cũng dám đồng dạng!”

Vị vong linh này hừ lạnh một tiếng, sắc mặt âm trầm.

Hắn ở phía dưới chính là tiểu nhân vật thường xuyên bị bị khi phụ, bây giờ gặp được sâu kiến so với mình càng nhỏ yếu, vậy mà lại bị miệt thị, đây chính là đụng tới lòng tự trọng của hắn.

“Ngươi vốn là rất yếu.”

Tần Tử hơi hột khoát khoát tay:

“Tốt, ngươi cũng đừng gượng chống lấy, sợ hãi thì mau xuống đi, quỳ an đi.”

“Ngươi... Muốn chết! !”

Vị vong linh phần nộ quá lớn, mắt lộ ra hung quang, sát ý kinh khủng không che giấu chút nào càn quét mà ra, giống như cột sáng xích hồng lao ngược lên trên.

“Đinh! Vong linh Thiên Môn cảnh sinh ra sát ý đối nhĩ tử với ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Thiên Môn cảnh, cũng cùng cảnh giới vô địch!”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên bên trong không gian não hải , chính thức bước vào Nam Thiên môn!

“Ông! !”

Thần quang óng ánh, từ trên thân Tần Xuyên nở rộ mà ra, khí thế của hắn cấp tốc bạo tăng, như thần long ra biển!

“Cái này sao có thể? !”

Vị vong linh cầm sợi dây đang muốn đoạt xá Tần Tử kia, đột nhiên sắc mặt đại biến, kinh hãi muốn tuyệt.

“Vượt lời trì, chết!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, nguyên thần chỉ lực kinh khủng nghiền ép mà qua, thần uy như biển, trực tiếp đem vong linh kia bao phủ.

“Không —— “

Vong linh kia phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể trực tiếp rạn nứt, giống như tượng đá nổ tung, hơi phi yên diệt.

Chương 451: Giết Hết Tất Cả

Chương 451. Giết Hết Tất Cả

“Cha, ngài lại đột phá!”

Tần Tử mừng rỡ kêu lên.

“Ừm.”

Tần Xuyên bình tĩnh gật đầu, nói ra:

“Ta đã để ngươi làm như thế, tự nhiên không thể để cho ngươi lâm vào bên trong nguy hiểm.”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng âm áp.

Cha quả nhiên là đáng tin nhất!

“Vậy ta tiếp tục.”

Tần Tử nhắm mắt lại, chuẩn bị tiếp tục lĩnh hội bia cổ, hần câu truyền thừa câu lên đến phát nghiệm, có chút dừng không được.

Cái này thế nhưng là đại cơ duyên a!

“Oanh long long!”

Thế nhưng là tinh thần lực hần vừa tiếp xúc đến tạo hóa bia cổ, liền bị bắn ngược về tới, sau đó toàn bộ bia cổ bắt đầu rung động kịch liệt.

“Chuyện gì xảy ra? !”

Tần Tử kinh hô một tiếng.

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn lại, bình tĩnh nói ra:

“Hần là cái này bia cổ phải đóng lại, thời gian nó mỗi lần mở ra có hạn.”

“Đáng tiếc.”

Tần Tử thở dài một tiếng.

Tần Xuyên vỗ vỗ bờ vai của hần, cười nói:

“Không có việc gì, chúng ta đã được đến nhiều truyền thừa như vậy, đủ.”

“Ghi nhớ, thời điểm có thể cố gắng lấy, nhất định phải tham lam, mà thời điểm khi năng lực không cho phép, lại phải học thỏa mãn.”

Tần Tử nghe vậy, nghiêm túc gật đầu.

Xoạt!

Tần Xuyên vẫy tay một cái, hình cầu màu đen bao vây lấy hai cha con biến mất.

Mà lúc này, mọi người chung quanh tựa hồ đã sớm xong việc, đều tại bên ngoài hình cầu màu đen chờ đợi.

“A, Tần Xuyên đạo hữu vậy mà mang theo người trẻ tuổi đến lĩnh hội bia cổ, hẳn là đây chính là lệnh lang?”

Có người kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy.”

Tần Xuyên vừa cười vừa nói.

“Chúng ta sớm hoàn tất lĩnh hội đã lâu, đã thấy Tần Xuyên đạo hữu bày ra kết giới, cũng tại bên trong này người lâu như vậy, không biết đạo hữu cùng lệnh lang tại bên trong làm cái gì, có thể lộ ra một hai hay không?”

Một vị trung niên hỏi.

“Một điểm việc tư, không tiện bẩm báo.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ha ha, việc tu? Sẽ không phải là ở sau lưng làm những thứ hoạt động gì nhận không ra người chứ?”

Một cái người trẻ tuổi cười lạnh nói.

Mà theo câu nói này nói ra, mọi người chung quanh, vậy mà đều hết sức ăn ý vây quanh.

“Các vị đây là muốn...”

Tần Xuyên lộ ra bộ dáng kiêu kị.

“Tần Xuyên đạo hữu, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, chúng ta biết người khẳng định có cái bí mật gì, mà lại cùng tạo hóa bịa ra có quan hệ. Gặp nhau chính là hữu duyên, không bằng đem bí mật kia cùng chúng ta chia sẻ một chút, như thế nào?”

Một cái lão giả nói mạo mạo nhiên nói.

Những người khác cũng gật gật đầu, sau đó đồng thời nhìn về phía Tần Xuyên, có loại cảm giác thiếu số phải phục tùng đa số, cũng chính là lấy thế đè người.

“Ha ha, gặp nhau chính là hữu duyên, vậy tại sao là đem bí mật của ta lấy ra chia sẻ, các người làm sao không đem bí mật của mình lấy ra chia sẻ? Ta liền không tin trên thân các người không có một chút bí mật.”

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng.

“Nói như vậy, đạo hữu là không phối hợp rồi?”

Cái lão giả ra vẻ đạo mạo kia nhướng mày, ngữ khí nghiêm túc lên.

“Ta vì sao phải phối hợp? Một đám người ô hợp, hẳn là hôm nay còn muốn lần Tần Xuyên ta hay sao? !”

Tần Xuyên cuồng ngạo cười một tiếng.

Lập tức, những người chung quanh này không kèm được.

Bọn hắn vốn chỉ là tiểu nhân vật mà thôi, bây giờ trong núi không lão hổ, hầu tử xưng vương, bọn hắn vừa mới bắt đầu hưởng thụ lấy đãi ngộ đại nhân vật, trong nội tâm đang bành trướng, lại có thể nào chịu đựng miệt thị như này sao?

Cho nên, bọn hấn nổi giận.

“Tốt một cái đám ô hợp!”

“Nghĩ không ra, sau ức vạn năm, bọn hậu bối Huyền Hoàng thiên thực lực suy yếu, lòng dạ lại còn cao hơn trước!”

“Đã là người không coi ai ra gì như thế, vậy chúng ta hôm nay sẽ dạy cho người, nên kính tiền bối như thế nào! !”

“Giết! ! !”

Mọi người nghiêm nghị quát tháo về sau, ngang nhiên xuất thủ, từng cái rõ ràng là tư thái cao thủ, đưa tay liền hướng phía bên này chớp tới.

Trong lúc nhất thời, đại thủ Già Thiên!

Tại bọn hấn đánh ra, phiên thiên địa bây giờ truyền thừa xuống dốc, các loại tài nguyên thiếu thốn, liền xem như cái Tàn Xuyên này miễn cưỡng đạt đến Thần Kiêu cảnh, cũng vô pháp so sánh cùng với loại Thần Kiêu cảnh do thể lực lớn Huyền Hoàng thiên bồi dưỡng như bọn hấn!

Cùng cảnh giới, cũng là có khoảng cách!

Nhưng mà, sau một khắc, từng đạo đại thủ bọn hấn, còn không có tới gần Tàn Xuyên, liền nhao nhao nổ tung tại không trung!

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Trên bầu trời, phảng phát lấp lánh lên pháo hoa chói lọi, đem nửa bầu trời đều chiếu sáng, thiên địa lay động, sơn hà rung động.

“Đây là...”

“Thiên Môn cảnh! !”

“Tê! !”

Mọi người sắc mặt đại biến, sau đó hoảng sợ nhìn về phía Tàn Xuyên, chỉ thấy bên ngoài cơ thể Tàn Xuyên khuếch tán ra một tầng quang hoàn thần thánh, mệnh môn bao la, giống như một mảnh hào quang, lại hình như một cây cột, vượt ngang nửa bầu trời.

“Một bầy kiến hôi, vậy mà cũng khi dễ đến trên đầu ta, thật sự là không biết sống chết!”

Tàn Xuyên sừng sững tại bên trong thần quang, giống như trung tâm thiên địa, hắc đứng chấp tay, bề ngề bát phương.

“Không được!”

“Không thể địch lại!”

“Trốn!”

Những người này đầu óc rất thanh tỉnh, tại sau khi cảm nhận được cỗ khí tức kia cường đại, quyết định thật nhanh, trực tiếp rút lui.

Đến cấp độ này, chỉ cần khí tức vừa xuống, có thể đánh thắng được hay không, tâm lý cơ bản liền có ước lượng.

Hưu hưu hưu!

Tùng đạo quang mang, hướng phía bốn phương tám hướng kích xạ mà đi, thậm chí còn có người xé mở không gian, trực tiếp trốn vào hư không bên trong.

Thế nhưng là, Tàn Xuyên lại há có thể để bọn hắc đào tẩu?

“Xoạt!”

Hắc năm ngón tay mở ra, không gian lòng bàn tay tựa hồ đang kéo dài vô hạn, giống như một đạo lưới lớn vô hình khuếch tán ra, bao phủ thiên vũ.

Sau đó, những cái người chạy trốn kia, vậy mà cả đám đều bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn chặn, bay ngược trở về.

Ngay cả những cái trốn vào trong hư không kia, cũng đều hiển lộ ra, thật giống như con cá dưới đáy nước, bị lưới đánh cá mò ra.

Chương 452: Giết Hết Tất Cả 2

Chương 452. Giết Hết Tất Cả 2

“Tại sao có thể như vậy!”

“Thiên Môn cảnh cũng không nên mạnh như vậy a!”

“Đây là cái thần thông gì? !”

Mọi người hoảng sợ kêu to, sắc mặt tái nhợt.

Bọn hắn lúc này, tại phía dưới cổ lực lượng mệnh môn kia của Tần Xuyên, căn bản không có mấy may sức phòng kháng, nhao nhao bị khống chế lại.

Rất nhanh, bọn hắn bị giam cầm ở không trung, đứng thành một loạt, không thể động đậy, giống như phạm nhân sắp bị xử bắn.

“Tiểu tử.”

Tần Xuyên xuất ra một thanh thần kiếm che kín vết rách, vút cho Tần Tử bên cạnh.

“Tốt!”

Tần Tử ngẫm hiểu, hai tay hắn giơ lên thanh thần kiếm kia, kích phát ra một đạo kiếm quang to lớn, thông thiên triệt địa.

“Người muốn làm gì!”

“Người dám!”

“Trên thân chúng có cừu hận ẩn ký, nếu như người giết chúng ta, thế lực sau lưng chúng ta sẽ không bỏ qua người!”

Những người này nhao nhao nghiêm nghị uy hiếp.

Nhưng mà, Tần Tử khinh miệt cười một tiếng, sau đó trường kiếm trong tay quét ngang qua, kiếm quang đem những người này bao phủ toàn bộ.

“Phốc phốc phốc phốc phốc!”

Một kiếm này, kích phát là lực lượng bản nguyên của thanh Lăng Tiêu thần kiếm này, tương đương với một kích thiêu đốt bản nguyên, mười phần khủng bố, những nơi đi qua, thân thể những người này nhao nhao nổ tung, hóa thành tro bụi.

“Xoạt xoạt.”

Sau một kích, thanh kiếm này cũng vỡ vụn.

“Ào ào ào!”

Tùng đạo hắc khí từ bên trong tro tàn bay ra, không trở ngại chút nào tiến vào thân thể Tần Tử.

Đối với cái này, Tần Tử không thêm để ý chút nào.

Trên thân hắn trước đó đã có cừu hận ẩn ký Phi Tiên giáo, rận quá nhiều không ngửa, lại đến một chút cũng không quan hệ.

Dù sao.

Có cha tại đây, ai động được hắn?

“Ừm, làm rất tốt.”

Tần Xuyên tán thưởng gật gật đầu, sau đó hỏi:

“Tiểu tử, ngươi biết tại sao ta phải để ngươi đến động thủ không?”

“Vì rèn luyện dũng khí của ta!”

Tần Tử không chút nghĩ ngợi liền trả lời nói.

“Ừm, đây chỉ là nguyên nhân một mặt, kỳ thật còn có nguyên nhân trọng yếu hơn.”

Tần Xuyên gật gật đầu, nói bổ sung:

“Đó chính là, làm ngươi giết nhiều cường giả, trên thân ngươi, trong cõi u minh liền sẽ hội tụ ra một cỗ đại thế, cái này đối ngươi trưởng thành sau này rất có chỗ tốt.”

“Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi bây giờ có phải là đã hoàn toàn không đem cường giả Thần Kiêu cảnh để ở trong mắt? Có phải là cảm giác, bọn hắn thậm chí hơi yếu?”

Tần Tử nghĩ nghĩ, thật đúng là vậy.

Mặc dù hắn chỉ là cảnh giới Võ Đế, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hắn cảm thấy Thần Kiêu cảnh rất yếu a, về phần cực cảnh... Hắn đã hoàn toàn không coi vào đâu!

Tựa hồ, chỗ sâu nội tâm của hắn có một loại nội tình tích lũy nhìn không thấy, một khi tích lũy hoàn thành, chắc chắn thế như chẻ tre!

“Thì ra là thế.”

Giờ khắc này, hắn lại đã hiểu.

Quả nhiên, cha làm hết thấy đều là có thâm ý, cũng là vì tốt cho hắn.

Hắn đánh vỡ đầu cũng không nghĩ ra, cha hắn để hắn đến giết người, có ba cái nguyên nhân chân thực.

Thứ nhất, là bản thân cha hắn không muốn nhiễm cừu hận ân ký, thứ hai, là cha hắn muốn để hắn dính vào cừu hận ân ký, thứ ba, là cha hắn hi vọng hắn cấp tốc bành trướng, sau đó trừ chọc tồn tại càng cường đại.

Có thể nói, an bài rất rõ ràng!

Có cha như thế, còn cầu mong gì?

“Oanh long long!”

Trên bầu trời, tạo hóa biến ảo giống như một cái lưỡi, chậm rãi rút về bên trong vòng xoáy màu xám.

Sau đó, vòng xoáy màu xám biến mất.

Giữa thiên địa gió êm sóng lặng.

Tần Xuyên dùng thần niệm kiểm tra thiên địa chung quanh một chút, xác định không có người nhìn trộm về sau, nói ra:

“Chúng ta đi thôi.”

“Được.”

Tần Tử gật gật đầu.

Bên ngoài cơ thể Tần Xuyên tản mát ra một tầng quang mang, đem Tần Tử bao phủ, sau đó mang theo Tần Tử phá không mà đi.

Tốc độ của hắn rất nhanh.

Không gian chung quanh giống như vật đổi sao dời, sắc thái lộn lắt, trong nháy mắt liền vượt qua cương vực ức vạn dặm.

Tần Tử nghĩ nghĩ, nói ra:

“Cha, ta lần này đạt được rất nhiều truyền thừa, mà lại trong đó có rất nhiều vật lý kỳ cổ quái, đối với ngài hắn là cũng có thể có chỗ dẫn dắt, ngài cầm xem một chút đi.”

“Được.”

Tần Xuyên bình tĩnh gật đầu.

Hắn không có bất luận cái dáng vẻ kệt cỡ gì, cũng không có làm bộ cự tuyệt, liền đáp ứng đương nhiên như thế.

Bởi vì cái này, mới là trạng thái bình thường của một cái phụ thân!

Làm người chối từ, làm người cự tuyệt, đó là bởi vì người theo bản năng đã cảm thấy là mình đang chiếm tiện nghi, cảm thấy ngại ngùng.

Nhưng là! !

Làm người toàn tâm toàn ý vì đối phương, hết thủy cũng là vì đối phương, người sẽ còn chối từ sao? Sẽ không.

Tại sao phải chối từ chứ?

Ta mạnh lên, không phải cũng là vì bảo hộ người tốt hơn sao? Người chính là ta, ta cũng là người, chúng ta không phân khác biệt.

Bởi vì ta là cha người!

Cho nên, khi một người có thể thân nhiên tiếp nhận quà tặng người khác, hoặc là thụ mà không thẹn, hoặc là... Là không nên ép mặt!

Mặc dù Tần Xuyên thuộc về loại thứ hai.

Nhưng là hắn tin tưởng, tại trong lòng Tần bé heo, nhất định sẽ đem hắn thành loại thứ nhất, đây là không thể nghi ngờ.

“Hắc hắc, ta truyền cho ngài cái này.”

Quả nhiên, Tần Tử tựa hồ thật cao hứng, hắn nhếch miệng cười một tiếng, sau đó mi tâm phát sáng, từng đạo kim quang bay ra, tiến vào mi tâm Tần Xuyên.

Rất nhanh.

Tần Xuyên liền cảm ứng được trong đầu mình xuất hiện đại lượng truyền thừa, mà lại rất nhiều đều là vật lý kỳ cổ quái.

“Quan Âm hỏa liên.”

“Hấp chương.”

“Thôi Nhũ chương.”

“Bát Cự băng phôi.”

Những này thần thông, tựa hồ cùng hệ thống tu luyện Cửu Thương giới bây giờ có chút khác biệt, mà lại danh tự cũng có chút quái dị.

Nhưng là uy lực của bọn nó lại là không thể nghi ngờ.

Tỉ như cái này Quan Âm hỏa liên.

Một khi thi triển, không chỉ có thể sinh ra hỏa liên đầy trời, hơn nữa còn sẽ diễn sinh ra Quan Âm chi tướng, một tôn Quan Âm xếp bằng ở ngay trung tâm phía trên chủ sen, hỏa liên đầy trời luân chuyển, sinh sôi không ngừng.

Còn có cái Bát Cực băng phiêu.

Lấy Bát Cực quyền ý thần bí làm hạch tâm, đâm ra một quyền, thiên địa quanh mình đều muốn sụp ra, không quản nhật nguyệt tinh thần, còn cỏ cây sông núi, ngay cả không gian, thậm chí là đại đạo pháp tắc đều muốn sụp đổ, mười phần bá đạo!

Trừ cái đó ra.

Còn có một chút kinh văn rèn luyện thân thể cùng nấu luyện nguyên thần, hiệu quả cũng rất bất phàm, có thể để cho chiến lực của hắn lại đề thăng một chút.

Chương 453: Có Gì Đó Đang Thôi Thúc Ta

Chương 453. Có Gì Đó Đang Thôi Thúc Ta

“Xoạt!”

Cũng không lâu lắm, phụ tử hai người về tới ẩn cư chi địa, cũng chính là tòa vô danh sơn phong.

Vừa xuống đất, liền thấy một đạo thân ảnh quen thuộc, tóc vàng như thác nước, dung nhan thanh lệ, rõ ràng là Dạ Lăng

Sương.

“Sư phụ! Đã lâu không gặp!”

Tần Tử ngạc nhiên kêu một tiếng, sau đó liền giang hai cánh tay, hướng phía kia nữ tử tóc vàng xinh đẹp lao tới muốn ôm.

Nhưng mà.

Dạ Lăng Sương nghiêng người một cái tránh thoát cái ôm vụng về này, sau đó tại thời điểm Tần Tử lần nữa nhào tới, nàng duỗi ra ngón tay thon dài đặt tại trán của hắn, mặc hắn khoa tay múa chân, lại không cách nào tới gần.

Lập tức, Tần Tử bất mãn kêu la.

“Được rồi, người đã lớn, còn giống như tiểu hài tử.”

Cuối cùng, Dạ Lăng Sương thu hồi ngón trỏ, cung chiều cười một tiếng.

“Khụ khụ.”

Tần Tử ho khan hai tiếng, ngượng ngùng cười một tiếng, cũng không còn xông về phía trước, rón rén hỏi:

“Sư phụ, ngài tiếp nhận xong truyền thừa?”

“Ừm, đã đột phá cực cảnh.”

Dạ Lăng Sương khẽ cười nói.

“Tê! !”

Tần Tử hít một hơi lạnh khí, hoảng sợ nói:

“Thiếu nữ tuyệt sắc hai tám xuân xanh, liền đột phá cực cảnh, khủng bố như vậy!”

“Bớt lắm mồm!”

Dạ Lăng Sương gõ tại trên đầu của hắn một chút, tức giận nói:

“Người mới chút tuổi tác liền đã là võ đế, vì sư lắng đọng hơn một ngàn năm, lại tăng thêm viên cổ truyền thừa, đột phá cực cảnh rất quá đáng sao?”

“Hắc hắc, không quá phận, không quá phận.”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng, hai cái tay nhỏ nắm lại, có loại cảm giác ngại ngùng khó được.

Tần Tử, chỉ có tại trước mặt cha cùng sư phụ, mới có thể lộ ra tư thái như này.

Bởi vì đây là hai vị trưởng bối duy nhất hấn tán thành, là từ lúc hấn nhỏ yếu vẫn làm bạn với hấn, che chở hấn người.

“Lăng Sương, người thật giống như có tâm sự a.”

Tần Xuyên quan sát rất tinh tế, rất nhanh liền phát hiện ở giữa vầng trán của nàng, mang theo một vòng ưu sầu nhàn nhạt.

“Ừm, ta gần nhất phát hiện, giống như có một cỗ lực lượng thần bí, muốn dẫn đạo ta đi một cái địa phương.”

Dạ Lăng Sương ngưng trọng nói.

“Có nghe được cái thanh âm gì hay không, hoặc là có ở trong mơ nhìn thấy người nào hay không?”

Tần Xuyên nghiêm túc hỏi.

“Không có, chính là không biết tại sao, tổng muốn hướng một cái phương hướng đi, tựa hồ có đồ vật gì đang hấp dẫn ta, nhưng là cụ thể là cái gì ta cũng không biết, tựa như là một loại bản năng.”

Dạ Lăng Sương hít sâu một hơi, có chút nghĩ mà sợ nói:

“Ta biết loại tình huống này tuyệt đối không bình thường, ta không dám tùy tiện đi qua, cho nên muốn nhìn xem Tần đại ca có biện pháp giải quyết hay không.”

Tần Xuyên suy tư một chút, nhíu mày nói ra:

“Cụ thể xảy ra chuyện gì, ta cũng nói không chính xác, nhưng là loại sự tình này, trốn tránh là vô dụng, ta cùng người đi xem một chút đi.”

“Ừm.”

Dạ Lăng Sương nhẹ nhàng gật đầu, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ nói:

“Vậy liền... Phiên phúc Tần đại ca.”

“Đều là người một nhà, làm gì khách khí.”

Tần Xuyên cười khoát khoát tay.

“Cha, ta có thể đi sao?”

Tần Tử vội vàng nói, ánh mắt của hắn sáng lấp lánh, bây giờ, hắn là nơi nào cũng muốn đi.

Dù sao có cha tại đây, an toàn của hắn là không có vấn đề, càng là địa phương nguy hiểm, càng là có cơ duyên!

“Có thể.”

Tần Xuyên gật gật đầu, Tần bé heo muốn đi, cầu mong còn không được, bởi vì thời điểm mấu chốt có thể mượn heo cần tại ương!

“Tiểu tử đi cùng, sẽ có nguy hiểm hay không có? Ta luôn cảm thấy chuyện này, lộ ra quỷ dị.”

Dạ Lăng Sương lo lắng nói.

“Không sao, nếu là có nguy hiểm, ta đem các người đều thu vào nội thể giới, ảnh hưởng không lớn.”

Tần Xuyên nói.

“Vậy được rồi.”

Dạ Lăng Sương gật gật đầu, sau đó chỉ hướng Đông Bắc, nói ra:

“Chính là cái phương hướng kia, có cái gì tại đó đang kêu gọi ta.”

Tần Xuyên lông mày nhíu lại!

Cái phương hướng này, đây chẳng phải là...

Sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

“Đi thôi.”

Tay phải hắn vung lên, đem một cỗ năng lượng khuếch tán mà ra, mang theo hai người hướng phía bên kia bay đi.

Tại Dạ Lăng Sương chỉ dẫn hạ, hồi lâu sau, ba ngày rốt cục đi tới mục đích.

“Quả nhiên là nơi này!”

Tần Xuyên sắc mặt có chút ngưng trọng.

Phía trước, là một mảnh vực sâu màu đen to lớn, mà bên trong vực sâu, lơ lửng một tòa núi lớn màu đen bị mê vụ bao phủ.

“Cắm kỵ Thần sơn? !”

Dạ Lăng Sương kinh hô một tiếng, đôi mắt đẹp trừng lớn, nàng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, là cái địa phương này đang triệu hoán nàng.

Cái này thế nhưng là chí bảo thứ nhất Cửu Thương giới a!

Lập tức, nàng trái tim phanh phanh nhảy dựng lên, các loại ý nghĩ mỹ hảo không ngừng từ xuất hiện trong đầu, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Hắn là, cắm kỵ Thần sơn cùng ta hữu duyên?

Hắn là, ta là chủ nhân cắm kỵ Thần sơn?

Hắn là, ta muốn quật khởi?

Nàng nghĩ đến rất nhiều.

Trên thực tế, thời điểm đôi mắt chuyển tốt, căn bản cũng không người có tri giác, thường thường bọn hắn càng dễ dàng suy nghĩ lung tung so với người bên ngoài.

Tỉ như có người thích hắn, người bên cạnh đều đã nhìn ra, chỉ chính hắn không biết —— không biết cái rắm!

Giả vờ mà thôi.

Người cho rằng hắn không biết, kỳ thật bên trong lòng hắn sớm đã suy nghĩ trăm ngàn lần, chỉ là vì tránh tự mình đa tình, làm bộ không biết mà thôi.

Kỳ thật trong lòng đã suy nghĩ rất đẹp.

“Chúng ta đi vào đi.”

Tần Xuyên nói, sau đó tay phải nhấn một cái đổi phía trước, lập tức, trên vực sâu xuất hiện một đạo trường kiều kim sắc.

“Oanh long long!”

Kim sắc trường kiều giống như lợi kiếm, cắm vào gió lốc phía ngoài cắm kỵ Thần sơn, sau đó hung hăng chấn động, đem phong bạo chung quanh đẩy lui.

“Thật là cường thế.”

Bên trong đôi mắt đẹp Dạ Lăng Sương dị sắc liên tục, nàng chưa bao giờ thấy qua có người dùng loại phương thức đơn

giản mà bá đạo này trực tiếp tiến vào.

Đã từng nàng gặp qua rất nhiều Võ Đế tiến vào cấm kỵ Thần sơn.

Những người kia đều là phải ở bên ngoài tính toán thật lâu, thậm chí muốn dùng rất nhiều pháp khí tính toán, bày ra rất nhiều trận pháp, đem quy luật những cái phong bạo kia di chuyển đều tính toán một lần, sau đó mới dám lo lắng đề phòng chậm rãi xâm nhập.

Nào giống Tần Xuyên, một bước đến dạ dày!

Rất nhanh.

Ba người bước lên trường kiều kim sắc, đồng thời nhanh chóng tiến vào nội bộ cấm kỵ Thần sơn.

“Ông!”

Tại nháy mắt bước ra trường kiều, Tần Xuyên cảm giác được mình giống như tiến vào một cái thế giới hoàn toàn mới.

Lần này, không còn là ám áp ướt át, mà là một cỗ cảm giác khí quyển rộng rãi thê lương, cuốn tới.

Ba người chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên, cảnh tượng trước mắt cấp tốc biến hóa, không còn là núi lớn đen nhánh, mà là một tòa thế giới khổng lồ!

“Ào ào ào!”

Cát vàng đầy rẫy, mênh mông vô bờ, một ánh trời chiều hỏa hồng, treo ở phía tây chân trời, to đến không tưởng nổi, gần như che giấu toàn bộ bầu trời phương tây, giống như một bối cảnh to lớn, rung động lòng người.

Chương 454: Bảo Hiểm

Chương 454. Bảo Hiểm

“Cái này cũng quá lớn đi.”

Tần Tử khiếp sợ nhìn xem mặt trời chiều to lớn kia, lẩm bẩm nói:

“Cái mặt trời này đều nhanh muốn xuống núi, còn nóng rực như thế, nếu là thời điểm giữa trời, lại sẽ là cảnh tượng cỡ nào?”

Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Cái mặt trời này căn bản cũng không có thời điểm giữa trời, nó vẫn luôn là dạng này, vĩnh viễn ở vị trí đó.”

“Làm sao lại như vậy? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn.

Tần Xuyên nghiêm túc nói ra:

“Bình thường trời chiều, coi như xuống chậm hơn nữa, cuối cùng sẽ rơi xuống từng chút xíu, nhưng là căn cứ thần niệm của ta quan trắc, nó hoàn toàn không có di chuyển chút nào, tựa như bám rễ sinh chồi.”

Hắn hít sâu một hơi, nói ra:

“Có lẽ, nơi này chính là một cái thế giới hoàng hôn, vĩnh viễn dừng lại tại thời khắc hoàng hôn.”

Tần Tử hít một hơi lãnh khí.

Dạ Lăng Sương cũng tám tắc lấy làm kỳ lạ, đột nhiên, nàng nhú mày nói ra:

” Cổ cảm giác triệu hoán lại xuất hiện.”

“Chỗ nào?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ngay tại bên kia!”

Dạ Lăng Sương chỉ vào vòng mặt trời đỏ to lớn kia, kiên định nói.

“Đi.”

Tần Xuyên không có nói nhảm chút nào, mang theo hai người liền hướng phía bên kia bay đi.

Nhưng là bay một hồi về sau, Tần Xuyên liền dừng lại.

“Cha, sao dừng lại?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Có vấn đề.”

Tần Xuyên nhíu mày, chỉ vào mặt trời phía trước nói ra:

“Các người nhìn kỹ một chút, có cái địa phương gì kỳ quái?”

Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương nhìn kỹ một chút, tựa hồ không có phát hiện cái dị thường gì, hai người sư đồ mắt to mà trừng.

“Ai...”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, hắc làm sao quên, hai cái sư đồ này không có học qua vật lý, đối cái phương diện này vẫn tương đối trì độn.

Hắn giải thích nói:

“Dưới tình huống bình thường, khi khoảng cách rút ngắn, đồ vật trong tầm mắt chúng ta sẽ càng lúc càng lớn, nhưng là viên mặt trời này, các người nhìn, nó có phải là vẫn lớn như vậy?”

Hai người giật mình!

Thật đúng là vậy!

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Phát sinh tình huống như vậy, không có gì hơn hai loại tình huống, là viên mặt trời này cũng đang đồng thời tiến lên cùng chúng ta, hoặc là, là chúng ta tiến vào một loại tuần hoàn không gian nào đó.”

“Mà viên mặt trời này hiển nhiên không có khả năng bị chúng ta đuổi theo mà chạy, càng không khả năng tốc độ cùng chúng ta hoàn toàn đồng bộ, cho nên, chúng ta hẳn là lọt vào trong không gian tuần hoàn nào đó, một mực xoay quanh tại chỗ.”

Tần Tử nghi ngờ nói:

“Thế nhưng là, chúng ta rõ ràng là một mực tại bay về phía trước a, ta còn cảm thấy gió lưu động đó.”

Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Ở trên không trung sau khi người thay đổi tọa độ, người cho rằng phương hướng mình đang tiến lên rất đúng, nhưng mà

cùng thực tế lại hoàn toàn không giống, cái này cũng giống như là quỹ giấu đường, nhưng là càng thêm huyền diệu.”

“Thế nhưng là...”

Cái thời điểm này, Dạ Lăng Sương muốn nói lại thôi:

“Ta cảm giác, cổ cảm giác triệu hoán kia càng ngày càng mãnh liệt, nó ngay tại bên trong mặt trời kia, chúng ta hẳn là đang đến gần nó mới đúng.”

“Hả? !”

Lần này đến phiên Tần Xuyên chấn kinh.

Hắn nhìn chòng chọc vào viên mặt trời kia, hồi lâu sau, bên trong não linh quang lóe lên, bỗng nhiên sáng sủa.

“Thì ra là thế!”

Hắn trong lòng cười khô, hắn vậy mà dùng vật lý thường thức để cân nhắc sự vật cái thế giới này, cái này thế giới vốn là phản vật lý a!

Viên mặt trời kỳ quái này.

Chính như nó vĩnh viễn sẽ không rơi xuống, có lẽ mặc kệ cách bao xa để xem, nó đều lớn như thế, sẽ không thay đổi đại cũng sẽ không thu nhỏ.

Không có vì cái gì, bởi vì nó chính là như vậy!

Đây là pháp tắc tự thân nó.

Khi một vật đầy đủ cường đại, về sau nó liền không cần tuân thủ bất luận cái pháp tắc gì thế gian, chỉ tuân theo pháp tắc tự thân.

“Như vậy, viên này mặt trời liền có chút đáng sợ a...”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, hẳn không cách nào tưởng tượng, đến cùng là tồn tại như thế nào, mới có thể không nhìn pháp tắc cùng thường thức thế gian.

“Đỉnh! Phía trước thế cục khó lường, hư hư thực thực giấu giếm đại khủng bố, nguy hiểm đến tính mạng, xin hỏi túc chủ phải chăng cần mua bảo hiểm?”

Cái thời điểm này, thanh âm hệ thống vang lên.

Tần Xuyên ngẩn người.

Bởi vì đây là lần thứ nhất hệ thống chủ động mở miệng hỏi thăm hắn, mà lại, vậy mà là đang cùng hắn đàm nghiệp vụ.

Hắn hơi trầm ngâm, hỏi:

“Mua có thể bảo đảm bình an sao? Muốn bao nhiêu mới có thể cam đoan an toàn?”

“Đinh! Mức độ nguy hiểm khác biệt, giá cả mua bảo hiểm cũng không giống. Căn cứ ước định phong hiểm, lần này cần ném ba trăm vạn giá trị gọi cha mua bảo hiểm, về sau chuyển này xuất hiện bất luận cái tình trạng gì, đều để hệ thống ra mặt ứng phó.”

Hệ thống hồi đáp.

Tần Xuyên nhú mày, hắn cảm giác, cái hệ thống chó này là đang thừa dịp lửa đánh cướp, biết hắn có chút lo lắng, cho nên mới lừa gạt tiền.

Nhưng là hắn lại không làm gì được.

Bởi vì có khả năng, hệ thống là thật kiểm trắc đến có nguy hiểm, cho nên mới đẩy ra mới nghiệp vụ đưa bảo mệnh cho hắn, nếu như hắn không bắt được cây cỏ cứu mạng, có khả năng thật sẽ ợ ra rắm.

Nhưng là, lấy hiểu rõ của hắn đối với hệ thống chó, con hàng này cũng hoàn toàn chính xác có khả năng lợi dụng tâm lý sợ hãi của hắn để lừa đảo.

Bản chất bảo hiểm, không phải liền là lợi dụng sợ hãi của con người sao?

“Tiêu! !”

Cuối cùng, Tần Xuyên vẫn là hạ quyết tâm —— hạng mục này, hắn vẫn phải lao đầu!

Đồ vật liên quan đến tính mệnh, thà rằng tin là có, không thể tin là không, tiền không có thì có thể kiếm lại, mất mạng coi như thật không còn gì.

Chủ yếu là, tại dưới tình huống trước mắt, lấy thực lực Thiên Môn cảnh của hắn, thật không có an toàn cảm giác gì.

Mua bảo hiểm, bất kể có phải là bị hố một đao hay không, chí ít mua cái an tâm, đi đường đều có thể phách lối một chút.

Chương 455: Hệ Thống Gian Thương

Chương 455. Hệ Thống Gian Thương

“Đinh! Tiêu hao ba trăm vạn giá trị gọi cha, mua bảo hiểm thành công! Người chuyển này đi sẽ nhận hệ thống bảo hộ, tính mệnh không lo!”

“Đinh! Đặc biệt nhắc nhở, tính mệnh không lo không có nghĩa là gỏi cao không lo, mời tức chủ không nên chủ động tìm đường chết, cũng không cần quá mức phách lối. Nếu không, hệ thống bảo đảm tính mệnh của người không lo, lại khó giữ được tôn nghiêm của người hoàn chỉnh. Làm người chớ có quá phách lối, đầu gỏi trúng tên sẽ mất hết mặt!”

Tần Xuyên khước miệng co giật.

Hình tượng mà hắn dựng lên, nếu như gặp phải tính tử vong xe hội, vậy cùng tử vong chân chính có gì khác biệt?

Không chút khách khí mà nói, hắn sống được chính là dựa vào khuôn mặt! Hắn không ngừng thêu dệt lời hoang đường để lừa gạt nhi tử tiện nghi, không phải liền là muốn duy trì hình tượng sao?

“Có bảo hiểm tôn nghiêm sao?”

Tần Xuyên mặt đen lên yên lặng hỏi.

“Đinh! Chỉ cần lại ném một trăm vạn, bảo đảm người có mệnh lại có phong phạm! Chỉ cần mua đủ bảo hiểm, bảo đảm người chuyển này đi ngang!”

Hệ thống vui sướng hồi đáp.

Nếu như nó là con người, chỉ sợ gương mặt lúc này đều muốn cười nát, đồng thời trong tay còn cầm tiền làm quạt phe phẩy.

“Tiêu! !”

Tần Xuyên cắn răng một cái, quyết định chắc chắn.

Làm người không thể biệt khuất.

Hiện nay lạm phát nghiêm trọng, những giá trị gọi cha này không tồn cũng sẽ bị giảm giá trị, không có gì không bỏ được.

Huống hồ, căn cứ rau họ Thanh Diệp thiên tông, còn có một nhóm rau họ đang sinh trưởng đó, lại đi thu hoạch một lần, liền kiếm về.

Mà rau họ trưởng thành thì dinh dưỡng tăng nhiều, chỉ một lần thu hoạch, tối thiểu phải có cái 7,8 triệu giá trị gọi cha, thậm chí đột phá ngàn vạn!

“Đinh! Chúc mừng ngài, tiêu phí một trăm vạn, mua bảo hiểm thành công! Trước mắt số dư còn lại, một trăm năm mươi vạn hai ngàn giá trị gọi cha “

Thanh âm hệ thống lần nữa vang lên.

Tựa hồ là tiền đã lừa gạt tới tay, cho nên nó không còn thao thao bất tuyệt, lộ ra gọn gàng.

Đối với con buôn hệ thống, Tần Xuyên sớm đã thành thói quen, mà mua bảo hiểm, về sau hẳn lực lượng bắt đầu đủ.

Cái eo cũng đứng thẳng lên trước nay chưa từng có, một loại cảm giác an toàn mãnh liệt chưa bao giờ có, tràn ngập toàn thân.

“Cha, ngài đây là...”

Tần bé heo từ trước đến nay “Dựa vào cha”, lập tức cảm thấy khí chất trên người phụ thân biến hóa, loại biến hóa này, để trước mắt hấn sáng lên!

“Điều chỉnh trạng thái một chút.”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng, cao thâm mạt trắc nói ra:

“Cái thế giới này thật không đơn giản, vì bảo hộ các người an toàn, đương nhiên phải hạ chút tiền vốn.”

Tần Tử thấy thế, càng thêm hưng phấn, cha hẳn dùng loại trạng thái thần bí mà tự tin này, luôn luôn có thể cho hắn lực lượng vô tận.

Trước đó hắn còn có chút sợ đây.

Hiện tại... Hắn sợ cái trứng!

Tần Xuyên mang theo hai người tiếp tục phi hành.

Hồi lâu sau.

Bọn hắn thấy được một tòa thành thị kim sắc to lớn, thành phố này, lấy trời chiều khổng lồ kia làm bối cảnh, thật giống như khảm nạm tại bên trong trời chiều.

Trên không thành thị, còn lơ lửng ba mươi sáu tòa đảo, những hòn đảo này thần quang lập lòe, hình thành từng đạo quang hoàn, hoà lẫn.

“Ai dám tự tiện xông vào Hoàng Hôn cổ thành!”

Trên tường thành, mấy đạo thân ảnh mặc áo giáp, trên giáp mọc ra cánh hoàng kim phóng lên tận trời, cầm trong tay trường mâu, hướng phía bên này lao xuống mà tới.

Oanh long long!

Theo bọn hắn lao xuống, trên bầu trời có vô số quang mang ngưng tụ, huyền hóa ra mấy đạo thân ảnh cùng bọn hắn giống nhau như đúc, đồng thời cũng tư thế to lớn, quả thực che khuất bầu trời, khí thế khủng bố vô biên.

“Thật mạnh! !”

Nhìn xem mấy cái thân ảnh mang cánh chim hoàng kim đáp xuống, không chỉ có là Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương, ngay cả Tần Xuyên, cũng cảm giác được một trận ngạt thở.

Cổ khí tức này thật là đáng sợ.

Mấy người kia ít nhất là Lăng Tiêu cảnh, cũng có thể là là cảnh giới Dao Trì, thậm chí có khả năng... Siêu việt Chân Thần!

Lấy thực lực trước mắt Tần Xuyên, là tuyệt đối không cách nào chống cự, nếu là trước đó, hắn đã chạy.

Nhưng là lúc này, hắn cũng không hoảng.

Bởi vì hắn mua bảo hiểm.

Hắn tin tưởng năng lực nghiệp vụ hệ thống.

Hệ thống mặc dù là gian thương, nhưng cũng giới hạn tại thừa dịp lửa đánh cướp cùng tham ô, phương diện chất lượng phục vụ là tuyệt đối không bàn cãi!

Quả nhiên, thanh âm hệ thống vang lên.

“Đinh! Túc chủ bị khôi lỗi thủ hộ Hoàng Hôn cổ thành nhận định là kẻ xông vào, sắp bị đánh giết, căn cứ hiệp nghị bảo hiểm, hệ thống sẽ sửa chữa pháp tắc nơi đây, tạm thời ban cho túc chủ thân phận vương tộc Hoàng Hôn cổ thành!”

Ông!

Sau một khắc, thể nội Tàn Xuyên một trận khô nóng, sau đó sau đầu đột nhiên khuếch tán ra một đạo vàng sáng màu vàng óng, cao quý mà thần thánh.

“Ba ba ba!”

Sau một khắc, thân ảnh mấy vị cánh chim hoàng kim kia đáp xuống, đột nhiên thu nạp cánh, quỳ một chân trên đất!

“Cung nghênh đại nhân trở về!”

Cái thời điểm này, Tàn Xuyên mới phát hiện, mấy cái thân ảnh này, vậy mà đều là khôi lỗi dùng hoàng kim cùng loại khác đúc thành thành.

Cùng loại với người máy.

“Ừm, mở đường.”

Tàn Xuyên chấp hai tay, bình tĩnh nói.

“Vâng!”

Mấy cái khôi lỗi cung kính đáp, sau đó đứng dậy, cầm trường mâu trong tay, ngẩng đầu ưỡn ngực phía trước phương mở đường.

“Cái này...”

Tàn Tử cùng Dạ Lăng Sương đều nhìn ngây người, Tàn Tử nột nột hỏi:

“Cha, ngài trước kia tới qua nơi này?”

“Không, chỉ là một chút đồ vật dính tới phương diện pháp tắc mà thôi, nơi này có pháp tắc nơi này, mà ta cũng có pháp tắc thuộc về ta, 1 thời điểm pháp tắc của ta giáng lâm, pháp tắc nơi này liền phải sang một bên, cho nên, trong thời gian ngắn, ta có thể tùy ý cải biến bất kỳ vật gì.”

“Tê! !”

Hai người hoảng sợ thất sắc.

Tùy ý cải biến bất kỳ vật gì, kia là cảnh giới cỡ nào a, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Chương 456: Trang Bức Đỉnh Cao

Chương 456. Trang Bức Đỉnh Cao

“Cha, chẳng lẽ ngài đã hoàn toàn khôi phục rồi? !”

Tần Tử hô hấp dồn dập, nhịp tim gia tốc trước nay chưa từng có.

“Không có, chẳng qua là để pháp tắc của ta giáng lâm trong nháy mắt mà thôi, bằng vào trạng thái của ta trước mắt, cũng chỉ có thể để nó trở về trong nháy mắt.”

Tần Xuyên tranh thủ thời gian mượn sườn núi xuống lừa.

Hắn biết rõ, không thể giả bộ quá lớn, bởi vì nếu thôi quá lớn, về sau liền không thể co vào.

“Như này sao...”

Tần Tử gật gật đầu, không hỏi thêm nữa.

Mà Lăng Sương, lại là ngẩng đầu nhìn về phía vòng mặt trời chiều khổng lồ trên bầu trời kia, ánh mắt lộ ra như nghĩ tới cái gì.

“Pháp tắc, giảng lâm, trở về...”

Rất nhanh, ba người tiến vào Hoàng Hôn cổ thành.

Vừa mới tiến thành, một cỗ khí tức sinh hoạt mãnh liệt đập vào mặt, các loại tiếng rao hàng gào to, không dứt bên tai.

” Cỏ mộ phần, cỏ mộ phần thiên thần, bán giá rẻ, chỉ cần ba kiện Lăng Tiêu thần binh a!”

“Hồ tiên, hồ tiên Thiên Dực thần hồ a, một cây liên có thể quét ngang Nữ Nhi quốc, chỉ bán năm kiện Lăng Tiêu thần binh.”

” Dây thừng treo ngược thiên thần, chỉ cần treo lên đi, thiên thần cũng sợng mặt, chỉ cần một kiện Dao Trì thần binh!”

Ba người phóng nhãn nhìn lại.

Chỉ thấy hai bên đường đi, đều tùy ý bày biện một chút quán nhỏ, bán đồ, là một chút lão đầu nhi trung niên trang phục kỳ dị cùng.

Những người này nhìn như rách rưới, bẩn thỉu, giống như một đám ăn mày bình thường, nhưng là khí tức trên thân, lại là mười phần mạnh mẽ.

Tùy tiện tiết lộ ra ngoài một tia, liền để Tần Xuyên có loại cảm giác hãi hùng khiếp vía —— những người này, không có một cái là kẻ yếu!

Nhưng mà.

Thời điểm khi Tần Xuyên đi qua, những người này lại là theo bản năng cúi đầu, đồng thời trong mắt lóe lên một vòng vẻ chán động.

“Hoàng Hôn vương tộc!”

“Vương tộc thức tỉnh sao? !”

Thanh âm của bọn hắn rất nhỏ, nhưng vẫn là bị Tần Xuyên nghe được, thế là, hắn lực lượng càng đầy.

Hoàng Hôn vương tộc.

Xem ra, thân phận của hắn rất cao a!

Hắn nghĩ nghĩ, thế là chậm rãi đi đến bên cạnh một cái quầy hàng, ngồi xổm trên mặt đất, cười cầm lấy một kiện đồ vật:

“Cái này bao nhiêu tiền?”

“Cái này...”

Cái lão đầu nhí bán đồ kia ngồi xếp bằng trên mặt đất, trên mặt lộ ra xoắn xuýt, cuối cùng cười khở một tiếng, lộ ra miệng đầy răng vàng khè.

“Cái này... Không đòi tiền.”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, có hi vọng!

Nhưng mặt ngoài vẫn là giả vờ đáng vẻ như rất ngại ngùng, nhìn chăm chú lên con mắt lão đầu nhí, nói ra:

“Cái này... Không tốt a?”

Lão đầu nhí tranh thủ thời gian cười bồi nói:

“Không có gì không tốt, ngài giá lâm quán nhỏ của ta, là vinh hạnh của ta, ta đưa ngài hai kiện cũng là được.”

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, nói ra:

“Cái gọi là thịnh tình không thể chối từ, từ chối thì bất kính, cung kính không bằng tông mệnh. Đã thế, vậy liền kết một thiện duyên đi, ta không có vấn đề, ta để cho con của ta tùy ý chọn hai kiện là được.”

Nói xong, hắn đem Tần Tử kéo qua, nghiêm túc dặn dò:

“Ghi nhớ, không cho phép chọn quý, người ta cũng không dễ dàng.”

“Ừm!”

Tần Tử gật đầu mười phần nhu thuận, ánh mắt lại sáng lấp lánh —— hắn chọn quý làm gì? Đồ tốt nhất thường thường rất rẻ a!

Thế là, hắn cúi người, đem hai kiện đồ vật nhìn như không chút nào cầm lấy, nhét vào trong túi.

Động tác kia rất lưu loát, thật giống như tại ven đường trên cây tiện tay hái được hai mảnh lá cây, vui vẻ bỏ vào túi!

“Đa tạ.”

Tần Xuyên chấp tay một cái đối với lão đầu nhí kia, sau đó liền mang theo Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương rời đi khỏi quầy

hàng.

Lão đầu nhi này ngo ngác nhìn bóng lưng ba người, vậy mà có chút phản ứng không kịp.

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng phải đại xuất huyết một lần.

Không nghĩ tới, vị đại nhân vật vương tộc này chỉ là cười nói một chút, để nhi tử cầm hai kiện đồ vô dụng liền đi.

Thật là một cái trung hậu người a!

Mà ba người Tần Xuyên đi không bao xa, lần nữa đứng tại trước một cái gian hàng, sau đó lại làm người trung hậu một lần...

Phát hiện cơ hội buôn bán, về sau Tần Xuyên liền mang theo hai người Tần Tử không ngừng đi dạo trong thành.

Tòa thành này rất lớn, dạng này tiểu thương vô số kể, chỉ cần chịu tìm chút thời giờ, tất nhiên có thể kiếm được đầy bồn đầy bát!

Thế là.

Nửa tháng sau, bên trong nội thế giới Tần Xuyên chắt thành một tòa bảo sơn, các loại bảo vật cái gì cần có đều có, chỉ ít đều là cấp bậc thiên thần!

Bởi vì Tần bé heo nhặt nhanh chỗ tốt, đại bộ phận đều giao lên quốc khố —— là chủ động nộp lên.

Tại Tần bé heo hiếu thuận xem ra, mình có thể được đến nhiều đồ tốt như vậy, tất cả đều là người ta xem ở trên mặt mũi cha.

Đã như vậy, nếu là hắn tất cả đều bỏ vào trong túi của mình, sẽ có chút không nói được —— mặc dù hắn biết, cha sẽ không theo hắn so đo những này, nhưng là chính hắn cũng sẽ băn khoăn!

Bất kể nói thế nào, chỉ bằng một đồng bảo vật này, Tần Xuyên đi chuyến này đã không tệ, tiền mua bảo hiểm hoàn toàn kiếm về.

Thậm chí lời không biết gấp bao nhiêu lần!

“Cứu mạng a! Cứu mạng!”

“Ai tới cứu cứu chúng ta!”

Ngay tại cái thời điểm này, hai đạo thanh âm kêu rên tê tâm liệt phế vang lên, đưa tới ba người Tần Xuyên chú ý.

Tần Xuyên lần theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy trên một cái quảng trường phía trước, vây đầy một đám người.

Mà xuyên thấu qua đám người khe hở, có thể mơ hồ nhìn thấy, một cái giá đỡ cùng loại xà đơn đang sừng sững lấy.

Mà hai đạo thân thể bị trói ở phía trên, hai tay hai chân bọn hắn bị trói cùng một chỗ, treo ở nằm ngang bên trên cây gỗ, mặt chỉ lên trời, quay lưng xuống đất, thật giống như heo sắp bị khiêng đi.

Một người trong đó vóc người cao gầy, hình dáng cơ bắp rõ ràng, mà một cái khác, thì là quanh thân tròn vo, có loại không hiểu vui cảm giác.

“Là bọn hắn!”

Tần Xuyên hơi kinh hãi.

Hai con hàng này không phải người khác, chính là hai người trộm mộ tổ cùng hắn có nguồn gốc không nhỏ—— Chu Mặc các loại Bàng Tề đại sư!

Nghĩ không ra, hai gia hỏa này vậy mà tiến đến so với hắn sớm hơn một bước, mà lại, còn bị treo ở nơi này hóng mát.

Không đúng, là đang sưởi ấm.

Bởi vì phía dưới bọn họ, chính chất đồng không ít củi lửa, hỏa diễm cháy hùng hực, giống như đang quay heo sữa.

Chương 457: Thử Nghiệm Thân Phận Vương Tộc

Chương 457. Thử Nghiệm Thân Phận Vương Tộc

“Cha, có muốn cứu bọn hắn hay không?”

Tần Tử hỏi.

Hai gia hỏa này, cùng bọn hắn vẫn là có chút giao tình, có thể cân nhắc cứu người.

Nhưng là nếu như cứu người cần trả giá cả to lớn, vậy vẫn là bỏ qua, làm bộ không nhìn thấy liền tốt.

“Trước đi qua xem một chút đi.”

Tần Xuyên nói, sau đó mang theo hai người hướng phía quảng trường đi đến, mấy cái khôi lỗi phía trước kia mở đường.

Mà quang hoàn trên người Tần Xuyên, rất nhanh liền đưa tới chú ý của mọi người, đồng thời gây nên một trận rối loạn.

“Vương tộc!”

“Lại có người vương tộc khôi phục!”

“Mau tránh ra, đừng ngăn cản đại nhân.”

Những người này nhìn thấy Tần Xuyên, nhao nhao lộ ra vẻ kính sợ, coi như tu vi Tần Xuyên không bằng bọn hắn, tựa hồ cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Đối với cái này, Tần Xuyên có chút kinh nghi bất định.

Thời điểm khi trong tay không có nắm giữ thực lực, chỉ là một cái thân phận, thật sự có trọng yếu như vậy sao?

Mà những người này, tựa hồ rất e ngại hắn.

“Hắn là, cái thân phận vương tộc này, có thể điều động một loại vũ lực cường đại nào đó?”

Đột nhiên, hắn nhìn mấy cái khôi lỗi phía trước, nghĩ đến cái gì.

Những khôi lỗi này, tựa hồ chỉ nhận thân phận.

Thật giống như chương trình trước đó thiết lập tốt, chỉ cần thân phận đúng, liền có thể ra lệnh cho bọn họ.

Như vậy có khả năng bên trong cái Hoàng Hôn cổ thành này, còn có rất nhiều vật tương tự, chỉ có vương tộc có thể điều động!

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán.

Cụ thể thao tác làm sao, hắn cũng không thêm để ý.

Dù sao đã mua bảo hiểm, không dùng được phương thức gì, hệ thống đều phải cam đoan hẳn có mệnh lại có mặt, đi ngang tại nơi này!

Mà lúc này.

Chu Mặc cùng Bàng Tề đại sư bị treo ở trên đồng lửa nung, cũng nhìn thấy Tần Xuyên, đầu tiên là ngăn người, sau đó mừng rỡ không thôi.

“Tần thúc!”

“Tần đại sư, nhanh cứu chúng ta!”

Bọn hắn bắt đến cây cỏ cứu mạng, kêu to đối với Tần Xuyên.

Mà người chung quanh, thì là kinh nghi bất định.

Rất nhanh, một cái trung niên tướng mạo uy nghiêm đi tới, cung kính hỏi:

“Đại nhân, ngài nhận biết hai người này?”

Tần Xuyên không có qua loa thừa nhận, mà là hỏi:

“Bọn hắn phạm vào chuyện gì?”

Cái này phải hỏi rõ ràng lại nói, nhận biết hay không biết, còn phải nhìn tình huống mà định ra.

“Khởi bẩm đại nhân, hai cái người này không biết dùng phương thức gì, vậy mà vụng trộm sờ lên Hoàng Hôn hư nhật, muốn chui vào mộ địa Tổ Vương! May mắn chúng ta phát hiện ra sớm, dùng thần phạt chi lực của ba mươi sáu thần đảo, đem bọn hắn đánh xuống tới, nếu không, thật đúng là để bọn hắn trà trộn vào!”

Cái nam nhân trung niên này nghiêng răng nghiêng lợi nói:

” Mộ địa Tổ Vương, há lại cho loại tạp toái này làm bản? Huống chi, nếu là phá hủy đại sự Tổ Vương phục sinh, toàn bộ tộc đàn hoàng hôn chúng ta, sẽ vạn kiếp bất phục.”

Hoàng Hôn hư nhật?

Mộ địa Tổ Vương?

Tổ Vương phục sinh?

Tần Xuyên yên lặng bắt giữ lấy những từ ngữ máu chốt này, sau đó nghĩa chính ngôn từ quát lớn:

“Quả thực lẽ nào lại như vậy! Dám làm ra sự tình đại nghịch bất đạo làm bản Tổ Vương, ta thân là vương tộc, há có thể dung nhân? !”

“Đem bọn hần giao cho ta, ta muốn mang về tự mình xử lý! Không hảo hảo tra tấn một phen, khó giải mối hận trong lòng ta!”

Hần suy đoán, cái này cái gọi là Tổ Vương, hẳn là lãnh tụ tối cao hoàng hôn tộc quân, cũng chính là tổ tông vương tộc.

Hần bây giờ lấy thân phận vương tộc, biểu hiện ra phần nộ, là lại bình thường.

“Cái này... Đại nhân, dựa theo lệ cũ của người thủ mộ chúng ta, loại người này ý đồ làm bản mộ Tổ Vương, là phải tại trên quảng trường công khai tử hình, ngài nếu là mang đi, chỉ sợ đem dài lắm mòng a.”

Vị trung niên này khó xử nói ra:

“Ngài cũng biết, vì cam đoan Tổ Vương mộ an toàn, tuyệt đối không thể có người biết phương pháp tiến vào Hoàng Hôn hu nhật, một khi có người biết, nhất định phải nhanh xử tử, tuyệt không thể kéo dài.”

Tần Xuyên nhíu mày, trầm giọng nói:

“Người là đang hoài nghi ta?”

“Không không không!”

Vị này trung niên nhân tranh thủ thời gian lắc đầu, giải thích nói:

“Ta sao dám hoài nghi đại nhân, chỉ bất quá, chuyện này không thể coi thường...”

“Ta muốn mang đi hai người kia, người có cho hay không?”

Ngữ khí Tần Xuyên trở nên cường thế, trên trán phong mang tất lộ.

“Đại nhân, sự tình khác đều có thể nghe ngài, nhưng là chuyện này, can hệ trọng đại, chỉ sợ... Tha thứ khó tòng mệnh!”

Trung niên nhân cắn răng nói.

“Người muốn tạo phản?”

Tần Xuyên trực tiếp chụp mũi, dù sao lấy thân phận vương tộc, hẳn trực tiếp ở vào thế bất bại.

“Người! !”

Trung niên nhìn hằm hằm Tần Xuyên, người này quả thực khinh người quá đáng! Vương tộc cũng không thể đảo ngược đen trắng như này đi!

“Cầm xuống.”

Tần Xuyên nhàn nhạt vung tay lên.

“Ào ào ào!”

Lập tức, mấy cái khôi lỗi cánh chim hoàng kim kia đồng thời bùng lên trường mâu, chỉ hướng trung niên nhân kia, từng bước một tới gần.

“Tốt! !”

Vị trung niên kia giận quá thành cười, lạnh lùng nói:

“Đã là đại nhân nhất định phải hung hăng càn quấy, vậy ta hôm nay chỉ có thể dĩ hạ phạm thượng!”

Chương 458: Hulk Buster

Chương 458. Hulk Buster

Oanh! !

Một cỗ khí thể ngập trời, từ trên thân hắn phóng lên tận trời, xuyên qua chín tầng mây tiêu, tựa hồ muốn đem thế giới đều lật tung.

Quá mạnh.

Trộn vụn tám đạo hư ảnh không lồ, từ trong cơ thể hắn nổi lên, giống như hành tinh xoay tròn tại đỉnh đầu của hắn.

Đây là từng cái mệnh mông thế giới, mỗi một cái đều thần thánh mà uy nghiêm, có loại trấn áp chư thiên rộng lớn khí thế.

”Bát Thiên luyện, thiên thần bát cảnh!”

“Mặc thống lĩnh vậy mà đạt đến cảnh giới bậc này, nếu không phải Huyền Hoàng thiên rơi xuống, hẳn chẳng phải là muốn hoàn thành luyện thứ chín, phá vỡ Thiên Thần cảnh? !”

“Tài năng ngút trời, tài năng ngút trời a!”

“Lần này có trò hay để nhìn, nghe nói vương tộc tại bên trong Hoàng Hôn cổ thành có uy năng lớn lao, không biết có thể chống lại Mặc thống lĩnh hay không.”

Mọi người chung quanh nhao nhao sợ hãi thán phục, cùng lúc đó, cũng không quên cấp tốc rút lui, rất nhanh liền trốn đến nơi xa.

“Giết!”

Mấy cái khôi lỗi cánh chim kia đồng thời nhào về phía trung niên, nhưng mà trung niên nhân chỉ là hừ lạnh một tiếng, lực lượng mệnh mông trực tiếp nghiền ép mà qua.

“Phanh phanh phanh!”

Mấy cái khôi lỗi cánh chim này như bị sét đánh, bay rớt ra ngoài, quanh thân hiện ra từng đạo dữ tợn vết rách, thoi thóp.

“Phạm thượng làm loạn, đáng chém!”

Trong đó một cái khôi lỗi cánh chim nghiêm nghị quát lớn, sau đó, mi tâm nó một viên sáng lên hồng ngọc, một đạo tia sáng màu đỏ xông lên thiên khung.

“Ong ong ong!”

Sau một khắc, cái bên trong các ngõ ngách Hoàng Hôn cổ thành này, đều bắn ra từng đạo màu đỏ tia sáng.

Sau đó, hàng ngàn hàng vạn khôi lỗi cánh chim dâng không mà lên, giống như châu chấu đầy trời vỗ cánh mà đến, che khuất bầu trời!

“Giết! !”

Những khôi lỗi này đồng thời đáp xuống, trường mâu hướng về phía trước, hội tụ thành một đạo vô kiên bất tồi dòng lũ, vọt tới trung niên.

“Sâu kiến có nhiều hơn, cũng vô pháp lay trời!”

Trung niên nhân kia kiệt ngạo cười một tiếng, tựa hồ cảm xúc áp chế quá lâu, rốt cục có một cái lý do chính đáng phóng xuất ra —— người vương tộc cố tình gây sự, nguy hại đến đại sự tộc đàn, lý do như vậy, đủ chính đáng!

“Phá!”

Hắn đâm ra một quyền, quyền ảnh tựa hồ đem toàn bộ thế giới đều nhồi vào, không ai bì nổi nghiền ép mà qua, hung uy ngập trời!

“Phốc phốc phốc phốc phốc.”

Dòng lũ do ngàn vạn khôi lỗi cánh chim tạo thành, vậy mà nhanh chóng tán loạn, bị đánh cho liểng xiểng.

“Ha ha ha, khôi lỗi thủ hộ, cũng chỉ như thế! Muốn bảo hộ Tô Vương chi mộ, còn được dựa vào cường giả chân chính!”

Trung niên này ngửa mặt lên trời cười to.

“Phạm thượng làm loạn, đáng chém!”

Mà cái thời điểm này, từng đạo thanh âm trầm thấp mà hùng hậu vang lên, sau đó, toàn bộ Hoàng Hôn cổ thành đều chấn động.

Chỉ thấy mặt đất bốn phương tám hướng kia, vậy mà nhộn nhạo giống như sóng nước bình thường, sau đó, từng đạo thân ảnh khổng lồ chậm rãi dâng lên.

Kia thành linh cũng là con rối hoàng kim, nhưng mà tạo hình cùng khôi lỗi cánh chim khác biệt, ngoại hình của bọn nó cùng loại với đại tinh tinh, tứ chi rất tráng kiện, toàn thân đều là cơ bắp, tràn ngập ra khí tức vô cùng nặng nề.

” Hulk buster bọc thép?”

Nhìn xem một màn này, Tần Xuyên ngây ngẩn cả người.

“Cái này...”

Nhìn thấy từng đạo thân ảnh giống như cột điện, trung niên da mặt co quắp mấy lần, ánh mắt ngưng trọng lên.

“Bắt lấy, bắt lấy.”

“Bắt lấy, bắt lấy.”

Những khôi lồi to lớn này, trong miệng hô hào đơn nhất khẩu hiệu, hướng phía trung niên vây giết mà đi.

“Hừ, một đám khôi lồi mà thôi, cũng muốn lật trời hay sao? Hôm nay, ta liền đem các người đánh nổ hết thấy!”

Trung niên tóc dài bay múa, sau đó chân phải đạp mạnh mặt đất, ngửa mặt lên trời thét dài nói:

“Thiên thần chân thân! !”

Oanh long long!

Lập tức, trên bầu trời điện thiểm sấm sét, thân thể khôi ngô kia của hắn, vậy mà bắt đầu nhanh chóng cất cao.

Không phải hư ảnh, mà là thực thể.

Mà theo thân thể cất cao, quần áo của hắn cấp tốc vỡ vụn, đầy trời mảnh vỡ hóa thành! Nhưng mà tại thánh quang xuất hiện trong nháy mắt, một cỗ năng lượng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, năng lượng hóa thành quần áo, phòng ngừa bí mật tiết lộ.

Mấy hơi thở, hắn liền biến thành một cái cự nhân cao vạn trượng lớn, toàn bộ thành thị tại trước mắt hắn, giống như một cái tiểu hàng rào.

“Ta chính là trời, ta chính là thần!”

Hắn mở ra hai tay, ôm thế giới, mà hư ảnh tám tòa trời xanh kia, cũng bành trướng đến mức nghe nói kinh người, còn quần quanh hắn, tựa hồ tùy tiện một viên nện xuống đến, liền đủ để diệt thế.

“Bắt lấy, bắt lấy.”

Đám khôi lồi cũng liền hô hào khẩu hiệu, sau đó, thân thể của bọn chúng run rẩy kịch liệt, giống như quất điên, cuối cùng, cũng nhanh chóng bắt đầu cất cao, biến thành hình thể cùng trung niên nhân đồng dạng.

Ngay cả khí thế, cũng không hề yếu!

“Không được!”

Trung niên vừa rồi còn hăng hái, con người đột nhiên co rút lại, cũng không lo được mặt mũi, đột nhiên đằng không mà lên, muốn chạy trốn.

“Bắt lấy, bắt lấy.”

“Rầm rầm!”

Từng đạo xiềng xích hoàng kim to lớn, từ trong tay những khôỉ lôi kéo dài mà ra, cấp tốc đưa về phía bầu trời.

“Không —— “

Trung niên nhân kêu to, quanh thân nở rộ thần quang vô lượng, hóa thành một vòng mặt trời to lớn, kim quang óng ánh, gần như khiến người mở mắt không ra.

Thần uy vô lượng!

Sóng xung kích kinh khủng, một tầng một tầng phía từ chân trời xa xôi khuếch tán mà đến, tựa hồ muốn đem toàn bộ Hoàng Hôn cổ thành lật tung!

Mà trên bầu trời, những cái xiềng xích kia đã đem viên kia mặt trời cuốn lấy, từ chỗ gần nhìn, kia là từng cây xiềng xích thô to, mà khi kéo dài ra bên ngoài, bọn chúng tựa hồ trở nên càng ngày càng nhỏ, cuối cùng giống như từng cây châm nhỏ màu đen, đâm vào kia trong mặt trời quang mang vạn trượng bên.

“Keng keng keng!”

Những này xiềng xích kéo căng thẳng tắp, trên xuống loé lên từng đạo phù văn ngân sắc, thậm chí có xiềng xích phù văn thoát ly, giống như một đoàn nọc nhỏ ngân sắc nòng, phô thiên cái địa hướng phía mặt trời kia đánh tới.

Phù văn vô tận, tối thiểu có mấy ức!

Chương 459: Nguyên Nhân Thế Giới Khôi Phục

Chương 459. Nguyên Nhân Thế Giới Khôi Phục

“A! !”

Bên trong mặt trời truyền ra một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, sau đó, quang mang nhanh chóng suy yếu xuống dưới, lộ ra trung niên cao lớn vạm vỡ kia.

Đồng thời, thân thể của hắn còn đang nhanh chóng thu nhỏ, tựa hồ lực lượng quanh thân đang bị thôn phệ, không ngừng trở nên suy yếu.

“Bắt lấy, bắt lấy.”

Những khôi lỗi to lớn này hô hào khẩu hiệu, thân thể cũng khôi phục bình thường lớn nhỏ, giống như thu lưới, đem trung niên nhân kia lôi kéo xuống tới.

“Đồng!”

Rất nhanh, trung niên kia rơi trên mặt đất, toàn thân bị tỏa liên trói thành bánh chưng, sắc mặt xanh xám, nằm nghiêng trên mặt đất không nói một lời.

Thắng làm vua thua làm giặc, không có gì dễ nói!

“Cần gì chứ?”

Tần Xuyên thôn thức lắc đầu, nói ra:

“Ta chỉ là muốn tự mình thu thập hai cái này tiểu tặc mà thôi, đáng giá kích động như vậy sao?”

“Hừ!”

Trung niên là thua người không thua trận, mặc dù giống như bánh chưng, lại hừ lạnh một tiếng quay đầu đi.

“Đem hai người kia thả xuống.”

Tần Xuyên nói ra với một cái khôi lỗi.

“Phải.”

Mấy cái khôi lỗi cánh chim khắp khển đi qua, dập tắt cái này thiêu đốt nguyên thần đồng lửa, đem Chu Mặc cùng Bàn Tề

đại sư thả xuống tới.

“Đừng, đừng a!”

“Đại nhân tha mạng a, chúng ta cũng không dám nữa! Cũng không dám nữa a, xin cho một cái thống khoái đi!”

Chu Mặc cùng Bàng Tề đại sư bị buông xuống đến về sau, đồng thời quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, một thanh nước mũi một thanh nước mắt, hoảng sợ vô cùng.

Biểu hiện như vậy, thật giống như vừa ra miệng sói, lại nhập hang hổ, tựa hồ còn có tra tấn càng đáng sợ đang chờ bọn hắn.

Diễn kỹ này là thật cao minh.

“Sớm biết như thế, lúc trước sao làm vậy!”

Tần Xuyên cười lạnh nói:

“Tổ Vương chi mộ cũng dám tự tiện xông vào, ta muốn đem nguyên thân các ngươi rút ra, làm thành bắc đèn, tra tấn mười vạn năm!”

“Tha mạng a, tha mạng!”

Hai người dập đầu cầu xin tha thứ, mà Tần Xuyên lại là vẫy tay một cái, đem hai người thu nhập bên trong nội thể giới.

Sau đó, Tần Xuyên nhìn xem trung niên trên đất, nói ra:

“Xem ở bên trên phần ngươi tận trung cương vị, lần này liền không so đo tội danh ngươi dĩ hạ phạm thượng, phạt ngươi lao ngục mười năm, diện bích hồi lỗi.”

“Ngươi...”

Trung niên nhân kinh ngạc ngẩng đầu, hoàn toàn không nghĩ tới, Tần Xuyên cứ như vậy bỏ qua hắn, cái này cũng quá nhân từ đi!

Hắn đều sống mấy trăm vạn năm, chỉ là mười năm tính là gì? Tùy tiện bẻ cái quan cũng không chỉ chút ấy thời gian.

“Ăn chuột, sau đó hảo hảo nghĩ lại.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó hai tay chấp sau lưng, mang theo Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương nghênh ngang rời đi.

” Chuột?”

Trung niên nhân nhìn xem Tần Xuyên bóng lưng, lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Con chuột, đại nhân nói, muốn cho hấn ăn ăn con chuột, ăn mười năm.”

Bên cạnh khô lồi cánh chim nói.

“Ừm, chúng ta ngay lập tức đi bắt con chuột, ép nước.”

Cái khô lồi cánh chim khác gật gật đầu, sau đó cấp tốc phân tán mà đi, đến trong thành các ngõ ngách bắt con chuột.

Cũng không biết bọn hấn là nào đơn giản, vẫn là thuần túy muốn công báo tư thù.

Dù sao, bọn hấn trước đó bị trung niên này quét ngang, đánh cho rất thảm, hiện tại cũng còn khập khểnh.

Hồi lâu sau.

Tần Xuyên mang theo Tần Tử cùng Dạ Lăng Sương rời đi Hoàng Hôn cổ thành, lại đi rất xa, sau đó mới đưa Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư phóng xuất.

“Tần thúc!”

“Tần đại sư!”

Hai người nhìn thấy Tần Xuyên, về sau đều là một thanh nước mũi một thanh nước mắt đánh tới, một tả một hữu ôm lấy đùi Tần Xuyên.

Lòng cảm kích, khó mà nói nên lời.

“Hai người các ngươi xảy ra chuyện gì?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

Hai người hai mặt nhìn nhau, sau đó Chu Mặc nói ra:

“Tần thúc, ta cùng Bàn Tề là tiến đến trộm mộ, trực giác nói cho chúng ta biết, nơi này có một tòa tuyệt thế đại mộ, nếu như trộm thành, đủ ăn cả một đời!”

“Nguyên bản, chúng ta thông qua bản lĩnh giữ nhà, đã tìm được cửa vào đại mộ tuyệt thế kia, đang muốn tiến vào.”

“Thế nhưng là, thời điểm mở ra cửa mộ, phát động một đạo bạch quang khổng lồ không thể tưởng tượng nổi, đạo bạch

quang kia xông lên thiên khung, đem cái thế giới này đều chiếu sáng, sau đó... Chúng ta liền bị phát hiện.”

” Cường giả cái thế giới này không cách nào tiến vào bên trong mặt trời, nhưng là những cái hòn đảo trên không Hoàng Hôn cổ thành kia rất bất thường, vậy mà bộc phát ra thần phạt chi lực, quán xuyên trời chiều, đem chúng ta từ trên mặt trời đánh xuống tới.”

“Sau đó chúng ta tại cái này bên trong thế giới hoàng hôn đảo mệnh, chạy trốn hai tháng, vẫn là bị bắt lấy... Sau đó liền bị gác ở nơi đó nướng.”

Tần Xuyên nghe vậy, cấp tốc suy tư.

Cột sáng màu trắng!

Hẳn là, chính là cột sáng gây nên Cửu Thương giới khôi phục kia? Bởi vì cột sáng kia, lúc ấy chính là từ cấm kỵ Thần sơn phun ra ngoài.

Thế nhưng là, thời gian không tương xứng.

Thế giới khôi phục đã bắt đầu hơn hai năm, mà Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư mới tiến vào cái thế giới này chừng hai tháng.

Chương 460: Tiên Vào Mộ Tổ Vương

Chương 460. Tiên Vào Mộ Tổ Vương

“Hẳn là... tốc độ thời gian trôi qua cái thế giới hoàng hôn này, so với bên ngoài phải nhanh hơn mười mấy lần?”

Rất nhanh, Tần Xuyên nghĩ đến máu chốt.

Nếu là như vậy, như vậy chờ thời điểm bọn hắn đi ra, bên ngoài lại qua hơn một năm.

Đến thời điểm đó, cái Huyền Hoàng thiên này cấp tốc khôi phục, chỉ sợ lại phải xuất hiện một nhóm lớn rau họ.

Nhưng mà bây giờ không phải thời điểm nghĩ cái này.

Hắn nhìn Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư, nghiêm túc hỏi:

“Các người là thế nào tiến vào viên mặt trời kia?”

“Cái này...”

Hai người liếc nhau, muốn nói lại thôi.

“Không thể nói sao?”

Tần Xuyên hỏi.

“Khụ khụ, đây cũng không phải, chỉ bất quá... Ai, có chút thẹn thùng a.”

Bàn Tề đại sư vội ho một tiếng.

Tần Xuyên lẳng lặng nhìn xem hắn.

Rất nhanh, gia hỏa này không chịu nổi, tranh thủ thời gian nói ra:

“Ta nói ta nói! Kỳ thật đi, ta là ngã vào bên trong nước tiểu của mình, sau đó ngẫu nhiên phát hiện, có thể thông qua cái bóng mặt trời bên trong nước tiểu tiến vào viên mặt trời kia.”

Tần Xuyên sững sốt một chút.

Mà Tần Tử càng là hít một hơi lãnh khí! Phương pháp kỳ hoa như thế, người bình thường ai có thể nghĩ tới?

“Nhất định phải là nước tiểu sao?”

Tần Xuyên hỏi.

“Dùng nước cũng được, nhưng là cũng không phải địa phương nào cũng đều có thể, chúng ta thử qua rất nhiều địa phương, chỉ có vị trí ta ngã sắp xuống kia mới có thể thành công, ta nghĩ, hẳn là ta đánh bậy đánh bạ tìm được tọa độ máu chốt.”

Bàn Tề đại sư lúng túng nói.

Vận khí này của hắn có chút nghịch thiên, giống như chính là vì trộm mộ mà sinh, chỉ là, cái ngã vào bên trong nước tiểu của mình này, có chút ám muội.

“Tọa độ kia ở chỗ nào, dẫn chúng ta qua đi.”

Tần Xuyên không thể nghi ngờ nói.

“Cái này... Tần đại sư, hẳn là, ngài rốt cục cũng phải xuất thủ sao?” Bằng Tề đại sư mừng rỡ, con mắt tỏa ánh sáng.

Tại hắn nhìn tới.

Tần Xuyên làm hắn trộm mộ con đường người dẫn đường, tất nhiên cũng là trên con đường này cao thủ, một khi xuất thủ, chỉ sợ không thể coi thường!

“Không, chúng ta liền vào xem.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Lấy thân phận của hắn bây giờ, có thể nào cùng gia hỏa này thông đồng làm bậy chứ, trộm mộ có hại hình tượng quang huy của hắn.

Hắn muốn tiến vào Tổ Vương mộ, chủ yếu là bởi vì, hắn hoài nghi cái mộ Tổ Vương kia cùng Dạ Lăng Sương có quan hệ.

Thậm chí có rất lớn khả năng, Dạ Lăng Sương chính là vị Tổ Vương hoàng hôn tộc kia chuyển thế!

Các truyện tiên hiệp khác không đều như vậy sao?

“Là như vậy sao.”

Bằng Tề đại sư nghe được Tần Xuyên chỉ là từ từ, lập tức có chút thất vọng, nhưng mà vẫn là nói ra:

“Vậy được rồi.”

Sau đó, hắn bắt đầu dẫn đường.

Hồi lâu sau.

Tần Xuyên mang theo mấy người đi tới cái địa phương kia.

Kia là một cái cồn cát.

Trên mặt đất có một cái vết lõm to bằng cái trậu rửa mặt, mà dưới đáy vết lõm, còn có vết tích màu trắng nhàn nhạt, tựa hồ là bọt biển qua xử lý.

“Chính là nơi này, chỉ cần hướng bên trong thêm nước, chiếu rọi ra mặt trời trên bầu trời, liền có thể hình thành thông đạo riêng biệt.”

Bàng Tề đại sư tranh công nói.

Xoạt!

Tàn Xuyên vung tay lên, một cỗ dòng nước từ bên trong thể giới sơn hà ở thể nội bay ra, đổ vào tại phía trên vết lõm kia.

Lập tức, thủy quang lẫn tẩn.

Chờ sóng nước tán đi, về sau vòng mặt trời trên bầu trời kia, bị chiếu rọi ra —— vinh quang tột đỉnh!

Tàn Xuyên nắm lên một nắm cát, chậm rãi thả đi vào, sau đó phát hiện, hạt cát vào nước về sau không có chìm tới đáy, mà là hư không tiêu thất.

“Vậy mà thật thần kỳ như vậy!”

Bên cạnh, Tàn Tử tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

“Chúng ta đi thôi.”

Tàn Xuyên nói xong, dùng năng lượng bao vây lấy mấy người, sau đó hóa thành một tia sáng trắng tiến vào bên trong vũng nước.

“Ông!”

Sau một khắc, bọn hắn tựa hồ tiến vào một cái thông đạo chật hẹp kéo dài, ẩm áp mà ướt át, thậm chí có chút khô nóng.

Cũng không lâu lắm.

Bọn hắn tiến vào một cái thể giới hoàn toàn mới.

“Cái này... Cái này...”

Tàn Tử không thể tưởng tượng nổi nhìn cảnh tượng trước mắt, kia rõ ràng là một cây thần thụ vô cùng to lớn, sinh trưởng tại trung ương mặt trời.

Nó quá khổng lồ.

Mỗi một cái chạc cây, đều giống như một mảnh đại lục, thậm chí chung quanh những chạc cây này, còn lơ lửng từng cái thể giới, giống như trái cây!

Khoảng cách xa xôi, đều có thể cảm nhận được cỗ đại khí bàng bạc kia, nếu là đến gần, căn bản nhìn không rõ toàn cảnh!

“Chính là bên kia!”

Cái thời điểm này, thân thể Dạ Lăng Sương đột nhiên run rẩy lên, chỉ vào đỉnh thần thụ kia, nói ra:

” Đồ vật kêu gọi ta ngay tại nơi đó!”

Thế là, Tần Xuyên mang theo mấy người hướng bên kia bay đi, hồi lâu sau, mới đăng lâm đỉnh thần thụ.

Nơi đó, đứng sừng sững lấy một tòa bia cổ mệnh mông, trên tấm bia đá màu xám xanh khắc rõ ba cái chữ lớn kim sắc——
mộ Tổ Vương!

“Làm sao đi vào?”

Tần Xuyên nhìn về phía Bàn Tề cùng Chu Mặc.

“Ta đến!”

Chu Mặc đứng dậy, sau đó hắn giải cởi dây lưng quần, từ dưới hông móc ra một cái đại bảo bối tối đen.

Huyền Vũ la bàn.

“Tìm long phân kim nhìn quần núi, nhất trọng quần là nhất trọng quan, mở cửa nếu có bát trọng hiểm, không ra Âm Dương Bát Quái hình!”

Trong miệng hắn nói lắm bả, sau đó đột nhiên hướng la trên đầu bàn huyền vũ đánh ra một điểm, lập tức, đại lượng kim quang khuếch tán mà ra.

“Ong ong ong!”

Từng cái vòng sáng kim sắc, giống như bánh răng nho nhỏ, vòng vòng đan xen, thậm chí còn cho thấy đại lượng khắc độ cùng ký hiệu.

Chương 461: Tiên Vào Mộ Tổ Vương 2

Chương 461. Tiên Vào Mộ Tổ Vương 2

“Ngay tại lúc này!”

Mắt Chu Mặc sáng lên, sau đó thân thể đột nhiên lóe lên, không ngừng giẫm tại phía trên từng cái tọa độ phát sáng, mỗi lần giẫm một chút, mặt đất liền rung động dữ dội một chút, bia đá kia cũng không ngừng lóe lên.

“Oanh long long!”

Rốt cục, bia đá kia sáng hẳn.

“Không được!”

Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư tựa hồ có kinh nghiệm, đột nhiên liền nhào vào trên mặt đất, tựa hồ tại dự phòng sắp xuất hiện cột sáng màu trắng.

Nhưng mà, bọn hắn nằm rạp trên mặt đất, về sau cũng không có cột sáng màu trắng xuất hiện, chỉ là trung ương bia cổ xuất hiện một đạo vòng xoáy tối tăm mờ mịt.

“Cái này...”

Hai người liếc nhau, đều rất kinh ngạc, sau đó xấu hổ cười một tiếng, chậm rãi từ dưới đất bò dậy.

Bọn hắn cũng không biết, cột sáng màu trắng bọn hắn lần trước làm ra, để Cửu Thương giới phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Loại cột sáng kia, hẳn là chỉ có một đạo.

“Oanh long long!”

“Bùm bùm!”

Ngay tại cái thời điểm này, điện thiểm sấm sét thanh âm vang lên, mấy người theo âm thanh nhìn, chỉ thấy từng hòn đảo quần quanh lấy hồ quang điện màu trắng, từ bốn phương tám hướng lơ lửng mà lên, giống như là từ đường chân trời phía dưới dâng lên.

Bọn hắn lúc này ở trên mặt trời, mà những hòn đảo này rõ ràng là từ phương dưới mặt trời dâng lên.

“Là những cái kia hòn đảo!”

Tần Xuyên mắt sáng lên, bởi vì những hòn đảo này, chính là ba mươi sáu tòa đảo lơ lửng trên không ở Hoàng Hôn cổ thành

kia.

“Không được! !”

Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư sắc mặt đại biến, bọn hắn lĩnh giáo qua lợi hại những hòn đảo này.

Bọn chúng cũng sẽ không trực tiếp giết chết kẻ xông vào, lại đem kẻ xông vào oanh ra ngoài, mà lại sẽ hôn mê bất tỉnh, ngẫu nhiên rơi xuống.

Nếu là vận khí không tốt, trực tiếp rơi vào Hoàng Hôn cổ thành, vậy thì kết cục coi như tương đương thê thảm.

“Làm càn, lùi xuống cho ta!”

Tần Xuyên cáo mượn oai hùm quát lớn một tiếng, tại hắn xem ra, thân phận vương tộc, hẳn là có thể khống chế những hòn đảo này.

Nhưng mà, hiện thực cùng trong hắn tưởng tượng cũng không giống nhau.

Từng tòa hòn đảo kia vẫn đang từ từ đi lên, đồng thời lôi điện mặt ngoài chỉ lực càng ngày càng mạnh, một cỗ uy áp đè da đầu run lên phóng thích mà ra, cỗ khí tức kia, giống như lửa giận thần linh, phạm nhân chỉ có thể run rẩy.

“Cha, cái này...”

Tần Tử mặt mũi tràn đầy lo lắng, đồng thời ánh mắt có chút quái dị, loại quái dị này tựa hồ ở vào bên trong hỗn độn, chưa thể xác định rõ ràng, mà chiếu cái xu thế này đến xem, một khi xác định, liền sẽ biến thành... Xấu hổ.

“Đinh! Kiểm trắc đến tức chủ sắp đứng trước tính tử vong xã hội, căn cứ hiệp nghị mua bảo hiểm, bốn hệ thống sẽ bảo toàn mặt mũi tức chủ!”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Sau một khắc, từng tòa hòn đảo kia đột nhiên chấn động, sau đó lôi điện mặt ngoài thu lại, chậm rãi chìm xuống dưới.

“Thật... Lui xuống...”

“Tê! ! !”

Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư nhìn xem một màn kinh người này, trong lòng rung động khó mà hình dung, chỉ có thể hít một hơi lạnh khí.

Lúc này, tại trong mắt hai người, hình tượng Tần Xuyên cấp tốc trở nên cao lớn mà thần bí.

Tựa hồ trên thân hắn lóng lánh quang huy, mang theo một loại đại uy nghiêm không hiểu, sâu không lường được!

Tần Tử hắt hơi một cái.

Cổ cảm xúc xấu hổ sắp xuất hiện trong đầu hắn kia nháy mắt biến mất, chỉ còn lại sùng bái nồng đậm.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói, sau đó mang theo mấy người tiến vào cái đạo vòng xoáy màu xám kia.

Xoạt!

Sau một khắc, bọn hắn xuất hiện một mảnh không gian u ám mà trống trải.

Chung quanh tối tăm mờ mịt, mặt đất phủ lên gạch màu xám bóng loáng như gương, mà đỉnh đầu lại là một mảnh tinh không chói lọi, sắc thái lộng lẫy, bắn ra vào phía trên gạch bóng loáng, chiết xạ ra quang trạch như mộng ảo.

Nhìn về phía trước.

Hai bên trái phải một đường thẳng, đứng sừng sững lấy từng đạo bóng đen khổng lồ, bọn chúng tạo hình khác nhau, có mình người đầu trâu, có đầu người thân rắn, có dứt khoát chính là hình thái dã thú.

Xuyên thấu qua tinh không chiết xạ quang mang, mơ hồ có thể thấy được, đây là từng tôn tượng đá băng lãnh.

Mà trong những tượng đá này tràn ngập ra từng tia từng tia khí tức, lại là để người rung mình, gần như muốn ngạt thở.

Mà tiếp tục nhìn về phía trước đi, thẳng tắp cuối cùng, đứng sừng sững lấy một cầu thang tòa chín tầng.

Trên mỗi một tầng cầu thang, đều trưng bày các loại trân bảo, quang huy óng ánh, giống như hỏa diễm đang thiêu đốt.

Mà đỉnh cao nhất cầu thang, là một cái bình đài hình vuông, phía trên trưng bày một tòa quan tài thủy tinh to lớn óng ánh sáng long lanh.

Nhìn kỹ, quan tài vậy mà là trống không!

“Thật nhiều bảo vật!”

“Phát tài! !”

Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư con mắt tỏa ánh sáng, sau đó kích động hướng phía những cái trân bảo kia vọt tới.

Đối với kẻ trộm mộ đến nói, bảo vật bên trong mộ táng, so núi vàng núi bạc chất đống bên ngoài càng khiến người ta hưng phấn.

Bình thường mà nói.

Loại tình huống này, là sẽ phát sinh một điểm ngoài ý muốn, hoặc là có cái cơ quan trộm pháp gì a, hoặc là có thủ hộ giả ra ngăn cản a.

Nhưng mà.

Thật đúng là không có!

Hai người không trở ngại chút nào tiến lên, sau đó dùng bao tải chứa vào bảo vật —— xuất hiện vấn đề, cường giả Giới Hoàng cảnh trở lên đều có nội thể giới, vì cái gì còn muốn dùng bao tải?

Đồ chính là cái cảm giác nghi thức!

Người chưa bao giờ dùng bao tải chưa tiền, vĩnh viễn không cách nào trải nghiệm loại cảm giác kia.

Nhưng mà, hai người này coi như thức thời, lấy hết bảo vật tầng cầu thang thứ nhất, về sau liền dừng lại.

“Tần thúc, mau tới nha!”

Chu Mặc quay đầu kêu lên.

“Tần đại sư, chúng ta giúp người thử qua, những bảo vật này không có vấn đề, có thể yên tâm cầm!”

Bàn Tề đại sư nịnh nọt nói.

Tần Xuyên đứng tại chỗ ngắm nhìn, lập tức yên tâm không ít, thế là chậm rãi giơ lên tay phải, chuẩn bị thi triển một trào tắng gia bại sản.

“Đinh! Nhắc nhở túc chủ, phía trên những bảo vật này có cự nhân vật đầu nguyên rửa, cầm bảo vật sẽ làm nô, cầm bao nhiêu, liền làm nô bấy lâu, đồng thời không cách nào đòi ý, mời túc chủ thận trọng cân nhắc.”

Chương 462: Muốn Cười Cứ Cười Đi

Chương 461. Muốn Cười Cứ Cười Đi

Thanh âm hệ thống đột nhiên vang lên.

Thân thể Tần Xuyên đột nhiên cứng đờ!

Tay hắn vừa nâng lên có chút không biết để đâu, vì lộ ra tự nhiên một chút, hắn thuận tay sờ soạng cái trán một chút.

Sau đó, chân mày cau lại, sắc mặt trở nên vô cùng ngưng trọng.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử có chút lo lắng hỏi.

“Những bảo vật này có vấn đề!”

Tần Xuyên gắt gao đỉnh lấy cầu thang, trầm giọng nói ra:

“Ta vừa rồi liền cảm giác có chút không đúng, hiện tại rốt cục thấy rõ, phía trên những bảo vật này, chỉ sợ mang theo một loại nguyên rửa nô dịch cường đại nào đó.”

“Cái gì? !”

“Sao lại thế!”

Chu Mặc cùng Bàng Tề đại sư con mắt trừng lớn, sừng sốt tại chỗ, một kiện bảo vật cầm trong tay đều loảng xoảng một tiếng rơi trên mặt đất.

“Cái này, vậy phải làm sao bây giờ? Ta không muốn cho làm nô lệ người khác, ta còn muốn đi trộm mộ! Ta còn có lý tưởng a!”

Bàng Tề đại sư lão đảo một cái ngời sập xuống đất, ngửa đầu oa oa khóc lớn lên.

Chu Mặc cũng sắc mặt tái nhợt, lo lắng hỏi:

“Tần thúc, ngài có biện pháp cứu chúng ta hay không?”

Tần Xuyên bất đắc dĩ lắc đầu, nói ra:

“Người lưu lại nguyên rửa rất mạnh, nếu là ta thời kỳ toàn thịnh còn có mấy phần nắm chắc, hiện tại... Chỉ sợ không thể ra sức.”

Chu Mặc nghe vậy, một trái tim ngã xuống đáy cốc, thân thể mềm nhũn, cũng ngời sập xuống đất cùng Bàng Tề đại sư.

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Các ngươi cũng không cần quá lo lắng, thời gian làm nô, cùng cầm bao nhiêu bảo vật có quan hệ, các ngươi cầm cũng không phải là rất nhiều, hẳn là sẽ không bị nô dịch quá lâu, hưởng chi... Chủ nợ rất có thể là người một nhà.”

Tần Xuyên nhìn về phía bên cạnh.

Hai người giật mình, cũng nhìn sang.

Sau đó, bọn hắn liền thấy, Dạ Lăng Sương bên cạnh Tần Xuyên ngơ ngác nhìn chằm chằm tòa quan tài thủy tinh kia, thất hồn lạc phách đi thẳng về phía trước.

“Cha, đây là? !”

Tần Tử quá sợ hãi.

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Ngươi còn không có nhìn ra được sao? Triệu hoán người sư phụ, chính là toà quan tài thủy tinh này, đây chính là đồ vật của nàng.”

“Cái này... Cái này...”

Tử thân thể Tần hung hăng run lên, nhìn xem bóng lưng sư phụ mình không ngừng hướng về phía trước, nhịp tim hắn bắt đầu gia tốc.

Hắn rất cố gắng nhú mày, muốn lộ ra vẻ lo lắng, thế nhưng là khóe miệng... Lại không chế không nổi bắt đầu giương lên.

Hắn không chế không nổi a!

Bởi vì hắn đã nhìn ra, sư phụ rõ ràng chính là muốn đả kích a!

Loại chuyện tốt này, ai có thể nhịn xuống không cười?

Thật giống như cha mẹ người đột nhiên hướng người nói thẳng thắn, kỳ thật bọn hắn là một cái tử phú, trước đó cũng là vì rèn luyện người, mới giả nghèo.

Loại thời điểm này, theo lý mà nói, vì biểu hiện ra người là một người chú trọng tình thân mà không để ý tiền bạc, người hắn là làm bộ sinh khí, làm bộ không thể tha thứ bọn hắn lừa gạt, nhưng là... Người không chế không nổi mình a!

Coi như người làm bộ đóng sập cửa mà đi ra ngoài, nhưng là tại nháy mắt đi ra ngoài, cũng sẽ trực tiếp phá công, tại trong hành lang yên tĩnh cười thành đồ đần...

Lúc này, Tần Tử nhịn xuống rất vất vả.

Hắn không muốn để cho cha phát hiện hắn rất vui vẻ, bởi vì như vậy, sẽ có vẻ hắn tham mộ hù vinh, thậm chí là bán sư cầu vinh.

Thế là, hắn vất vả nín cười, cảm giác trái tim mình đang kịch liệt nhảy lên, đều nhanh muốn nhảy ra khỏi yết hầu, thế là hắn có chút khom người xuống, cố gắng co rút lại phần bụng, dồn khí đan điền.

“Lạch cạch.”

Một cái tay khoác lên trên bờ vai hắn, Tần Tử đột nhiên ngừng đầu, liền thấy phụ thân bình tĩnh nhìn hắn.

“Muốn cười, liền bật cười đi.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, nói ra:

“Loại sự tình này, ai có thể nhịn xuống không cười chứ?”

Tần Tử hít sâu một hơi.

Sau đó lại cũng không nhịn được, ôm bụng cười lên ha ha:

“A ha ha ha, ha ha ha ha! Sư phụ, cố lên, sớm ngày khôi phục thực lực trước kia! Ta chờ ngươi a! Ha ha ha, A ha ha ha ha...”

Ồ đại hiệu!

Dạ Lăng Sương nguyên bản bị lực lượng nào đó hấp dẫn, giống như mộng du đi lên phía trước, tại lúc nghe được cái “âm thanh đại hiệu này”, về sau trên mặt không chút biểu tình lại tựa hồ lộ ra một vòng giãy dụa, khóe miệng co giật mấy lần.

Nàng bỏ ra khí lực thật là lớn, mới cứng ngắc chậm rãi nghiêng đầu sang chỗ khác, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Ngươi cái... đồ bất hiếu, chờ đó cho ta!”

“Ây.”

Tiếng cười của Tần Tử im bật mà dừng, cổ của hắn đột nhiên co rút lại, giống như một con thỏ con bị hù dọa, sững sờ ngay tại chỗ.

Mà lúc này, Dạ Lăng Sương nhìn về phía Tần Tử, ánh mắt lộ ra một vòng nhu tình, thấp giọng nói:

“Tần đại ca, cảm ơn ngươi vì ta làm hết thảy, lần sau gặp mặt, ta hẳn là có thể giúp được ngươi... Chờ ta trở lại.”

Nói xong, nàng xoay người sang chỗ khác.

Trong mắt ý thức biến mất, lần nữa trở nên ngơ ngơ ngác ngác, giống như mộng du, hướng phía quan tài thủy tinh kia đi đến.

Đông, đông, đông!

Dần dần, bước chân nàng tiếng lên càng lúc càng lớn, thậm chí mỗi một bước đạp xuống đi, mặt đất đều sẽ nhộn nhạo lên một tầng vòng sáng.

Mà trên thân nàng cũng tuôn ra quang huy kim sắc, càng ngày càng sáng, cuối cùng càng là giống như một viên mặt trời, đem hắc ám vô biên đều chiếu sáng!

Cuối cùng, nàng hóa thành một vệt kim quang, tại không trung xoay quanh một vòng, sau đó tiến vào bên trong quan tài thủy tinh kia.

“Đông!”

Kia quan tài thủy tinh chấn động một chút, một cỗ sóng xung kích mênh mông cuộn cuộn khuếch tán mà ra, giống như sóng thần quét ngang mà tới.

“A nha!”

“Thú nhân vĩnh bất vi nô!”

Sóng xung kích phát qua, Chu Mặc cùng Bàn Tề đại sư hú lên quái dị, sau đó liền biến thành hai tòa tượng đá.

Mà Tần Xuyên cùng Tần Tử, thì là bị một cỗ sóng xung kích bao phủ xen lẫn đại lượng bảo vật, nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ!

Chương 463: Người Không Quan Tâm Mình Đang Cướp Ai Sao

Chương 463. Người Không Quan Tâm Mình Đang Cướp Ai Sao

“Ông!”

Bên ngoài Cẩm ky Thần sơn, không gian đột nhiên dập dờn như mặt nước, xuất hiện một cái vòng xoáy, sau đó, hai thân ảnh rơi vào trên mặt đất.

Không chỉ có như thế.

Tại sau khi bọn hắn rơi xuống đất, bên trong vòng xoáy kia còn phun ra đại lượng bảo vật, những bảo vật này bị phun ra, về sau cũng không có rơi xuống đất, ngược lại tựa như là giải trừ một loại phong ấn nào đó, lập tức quang mang vạn trượng, lơ lửng.

” Bảo vật thật mạnh!”

Tần Tử con mắt phát sáng, hắn cảm giác những bảo vật này, so với hắn những cái chỗ tốt trước đó nhạt nhẽo kia, còn phải mạnh hơn một đoạn.

“Người tu vi quá thấp, loại cấp bậc bảo vật này người bây giờ còn nắm chắc không ngừng, để cha trước bảo quản lấy đi.”

Tần Xuyên nói.

Sau đó, liền đem những bảo vật này tất cả đều thu vào nội thể giới, chỉ lưu lại một thanh thiên thần kiếm huyết sắc, nói ra:

“Cái này cho người phòng thân.”

“Tạ ơn cha!”

Tần Tử vui vẻ nhận lấy thiên thần kiếm.

Hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, ngược lại cảm thấy cha nói rất có đạo lý, hắn hiện tại cảnh giới quá thấp, hoàn toàn chính xác nắm chắc không điều khiển nổi.

“Xoạt!”

Mà lúc này, phía sau cấm kỵ Thần sơn, đột nhiên tách ra một đạo hư ảnh, đem toàn bộ ngọn núi đều bao phủ lại.

Hư ảnh tựa hồ vĩnh hằng bất hủ, không thể phá vỡ, triệt để đem hết thảy phía ngoài đều ngăn cách.

Cấm kỵ Thần sơn, cô lập lại!

“Chúng ta đi thôi.”

Ngắn ngủi trăm mặc về sau, Tần Xuyên liền chuẩn bị mang theo Tần Tử rời đi, nhưng vào lúc này, một đạo kiếm quang kinh khủng gào thét mà tới.

“Bang —— “

Đạo kiếm quang này thật là đáng sợ, tung hoành mấy ngàn dặm, xoắn nát mây trắng đầy trời, không chút kiêng kỵ quét

ngang mà đến!

Phong mang vô song, không ai bì nổi.

“Lui!”

Tần Xuyên mang theo Tần Tử cực tốc lui lại, đạo kiếm quang kia xẹt qua thân thể hai người, sau đó trên mặt đất cày ra một đạo khe rãnh sâu không thấy đáy, từ trước mắt một mực kéo dài đến chân trời, cuối cùng biến mất tại đường chân trời.

“Ha ha, vậy mà tránh khỏi.”

Một đạo thanh âm ngoạ vị vang lên, chỉ thấy trên bầu trời, chẳng biết lúc nào xuất hiện một vị thanh niên tóc vàng.

Người này làn da trắng nõn, đôi mắt sắc bén, trên thân tràn ngập một cỗ khí tức kiêu căng khó thuần.

“Người là ai?”

Tần Xuyên nhú mày hỏi.

“Kim Ngạo kiếm!”

Thanh niên tóc vàng đứng chấp tay, ngạo nghễ nói.

“Vì cái gì đánh lén chúng ta?”

Tần Xuyên hỏi.

Thanh niên tóc vàng không có trả lời, mà là nhàn nhạt duỗi ra một cái tay, nói ra:

“Đem đồ vật các người tại bên trong có được, đều giao ra.”

“Người là muốn đánh cướp?”

Tần Xuyên ánh mắt híp lại.

“Người cảm thấy thế nào?”

Thanh niên tóc vàng nhàn nhạt hỏi lại một tiếng, tựa hồ hơi không kiên nhẫn.

“Người tại lúc trước đánh cướp, cũng không hỏi đối phương là ai chẳng?”

Tần Xuyên thanh âm lạnh xuống tới.

“Ta quản người là ai! Hôm nay hoặc là đem đồ vật giao ra, hoặc là... Chết!”

Thanh niên tóc vàng cường thế nói.

“Cuồng vọng!”

Tần Tử nhìn không được, quát lớn:

“Chỉ bằng ngươi, cũng xứng gương oai tại trước mặt cha ta? Thời điểm cha ta tung hoành thiên địa, tổ tông ngươi cũng còn không có xuất sinh đâu!”

Cái thanh niên tóc vàng kia kinh ngạc nhìn Tần Tử một chút, lại cũng không sinh khí, giễu giễu nói:

“Ha ha, chỉ là Thiên Môn cảnh, cũng dám nói tung hoành thiên địa! Các ngươi tung hoành, là vùng thế giới trên bụng nữ nhân kia sao?”

Tần Tử nghe vậy triệt để nổi giận, chế giễu lại nói:

“Ngươi chính là lý giải tung hoành thiên địa như này sao, hẳn là, cha ngươi năm đó cũng tại phiên thiên địa nào đó cùng một đám cường giả thi đấu, phù văn tung hoành, cuối cùng lực áp quần hùng, mới có ngươi?”

Thanh niên tóc vàng sửng sốt một chút.

Sau đó đột nhiên kịp phản ứng, khuôn mặt nháy mắt âm trầm xuống tới, trong mắt bắn ra sát ý nồng đậm, gầm nhẹ nói:

“Ngươi muốn chết!”

Mi tâm của hắn, bắn ra một đạo kim quang phong mang!

“Đinh! Cường giả Thiên cung cảnh sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới thiên cung cảnh, cũng cùng cảnh vô địch!”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Tu vi Tần Xuyên nháy mắt tăng lên, sau đó, hắn bước ra một bước, ngăn tại trước người Tần Tử.

“Đinh!”

Đạo kim quang kia bắn tại trên ngực của hắn, vậy mà bắn tung toé ra một đạo ánh lửa, sau đó bị bắn bay ra ngoài.

“Cái gì? !”

Con người thanh niên tóc vàng co rụt lại, sau đó hoảng sợ hét lớn:

“Người... người vậy mà cũng là thiên cung cảnh? !”

“Đương nhiên. Mà lại, còn mạnh hơn nhiều so với người.”

Tần Xuyên lạnh lùng nói.

Lập tức, tay phải hắn nhô ra, giống như điều hâu vồ gà con, hướng phía người này chớp tới.

“Không được!”

Thanh niên tóc vàng sắc mặt đại biến, một cỗ cảm giác nguy cơ nồng đậm từ đáy lòng dâng lên, để hắn xoay người bỏ chạy.

Xoạt!

Thế nhưng là, phía dưới một trảo này của Tần Xuyên, không gian vặn vẹo, thân thể của hắn bị một cỗ lực lượng vô hình bao phủ, chậm rãi bay ngược trở về.

“Không, không, không! ! !”

Thanh niên tóc vàng hoảng sợ kêu to, giống như con vẹt bị bắt lại một chân, đang không ngừng bay nhảy giãy dụa.

Hắn thật không dễ dàng gặp thời đại “Trong núi không lão hổ, hầu tử cũng xưng vương”, không cam tâm cứ như vậy chết mất a!

Chương 464: Lão Già Giả Nhân Giả Nghĩa

Chương 464. Lão Già Giả Nhân Giả Nghĩa

“Ha ha, đạo hữu, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, chuyện này hôm nay, không bằng liền tính như vậy đi.”

Đúng lúc này, một đạo già nua mà giọng ôn hòa vang lên, giống như người hiền lành.

Đồng thời cùng lúc đó.

Giam cầm chi lực từ một trảo kia của Tần Xuyên, cũng bị một cổ lực lượng chặt đứt, thanh niên tóc vàng thu được tự do.

“Thanh Huyền tiền bối!”

Thanh niên tóc vàng mừng rỡ không thôi, tranh thủ thời gian khom mình hành lễ nói:

“Vãn bối Kim Ngạo kiếm, gặp qua Thanh Huyền tiền bối!”

“Không cần đa lễ.”

Chỉ thấy phía trước thanh niên tóc vàng, đột nhiên xuất hiện một người lão giả mặc vải thô áo gai, người này làn da vàng như nến, tướng mạo chất phác, giống như một cái lão nông phu canh tác trên đồng ruộng.

“Ngươi là ai?”

Tần Xuyên lạnh lùng nhìn xem người này.

“Ha ha, lão hủ Thanh Huyền tán nhân, cùng sư phụ hắc có chút giao tình, cho nên mời đạo hữu cho cái chút tình mọn, thả hắc một con đường sống.”

Lão giả áo gai vừa cười vừa nói.

“Cái này đôi ta có chỗ tốt gì?”

Tần Xuyên nhàn nhạt hỏi.

“Ha ha, cùng là người, chính là cùng một phe, nếu là sự tình làm đến quá tuyệt... Cũng dễ dàng để cho mình xuống đài không được.”

Lão giả áo gai mỉm cười nói.

Tần Xuyên ánh mắt híp lại, lạnh lùng nhìn xem hắc, nói ra:

“Ngươi là đang uy hiếp ta?”

“Lão hủ chẳng qua là ra làm cái hòa sự, không muốn cùng bất luận kẻ nào là địch.”

Lão giả áo gai vẫn như cũ mỉm cười.

“Nếu không muốn là địch, vậy liền lẫn đi!”

Thanh âm Tần Xuyên lạnh lùng, đột nhiên bắt đầu cường thế.

Xoạt!

Nụ cười trên mặt lão giả đột nhiên cứng đờ, biểu lộ lộ ra có chút khó chịu.

Tần Xuyên cười lạnh nói:

“Đứng gia làm hòa? Người cho rằng người có tư cách kia? Cũng chỉ là cây già lên mặt, muốn của người phúc ta mà thôi! Ân oán giữa ta cùng hắn, đến phiên người đến nhúng tay? !”

“Làm cần! Người thì tính là cái gì, dám vô lễ đối với Thanh Huyền tiên bối! Thanh Huyền tiên bối thời kỳ toàn thịnh, thế nhưng là...”

Cái thanh niên tóc vàng kia nghiêm nghị quát tháo, muốn nói gì nhiều, nhưng là bị lão giả trừng mắt liếc, thế là hành quân lặng lẽ.

Lão giả áo gai nhìn về phía Tần Xuyên, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười tự giễu:

“Ha ha, người tuổi trẻ bây giờ, lòng dạ mà càng ngày càng cao, đã sớm không đem những lão cốt đầu chúng ta để vào mắt rồi.”

“Lão già, ít tại nơi đó cây già lên mặt, tại trước mặt cha ta, người tính là cái đồ vật gì!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, hắn tựa hồ đã dưỡng thành thói quen tốt là tùy thời kéo cừu hận.

Nhưng là, cái lão giả áo gai này lại chỉ là nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, sau đó trực tiếp không để ý đến.

Lão giả nhìn xem Tần Xuyên, trầm giọng nói ra:

“Người trẻ tuổi này hôm nay ta nhất định phải mang đi, người ngăn không được.”

“Vậy người thử một chút.”

Tần Xuyên từ tốn nói, sau đó, bên ngoài thân hắn nổ rộ quang huy.

“Ong ong ong!”

Từng kiện bảo vật che kín vết rách, từ sau lưng của hắn chậm rãi nổi lên, giống như từng cái bom hẹn giờ, lơ lửng tại không trung.

“Đây là? !”

Con người lão giả áo gai hung hăng co rút lại, hắn từ bên trên những bảo vật tàn tạ này, nhận thấy cảm giác nguy cơ nồng đậm, quả thực rùng mình!

“Cái này... Trời sắp về sau, thế gian thần binh tất cả đều sụp đổ, người những thần binh là từ đâu đạt được? !”

Lão giả áo gai hoảng sợ kêu to.

Loại thần binh tàn tạ này, từ một loại ý nghĩa nào đó nói, so thần binh hoàn chỉnh càng đáng sợ.

Bởi vì loại thần binh này, là dùng lực lượng tự bạo tiến hành công kích, mặc dù chỉ có thể công kích một lần, nhưng là uy lực vô cùng kinh khủng!

“Ta có cần phải nói cho người sao?”

Tần Xuyên lạnh lùng nhìn xem hắn, nói ra:

“Ta hôm nay ngược lại muốn xem xem, người làm sao mang đi người này.”

“Thanh Huyền tiền bối, cứu ta!”

Thanh niên tóc vàng tranh thủ thời gian kêu lên.

Mà lão giả áo gai, lại là da mặt co quắp, ánh mắt lộ ra nồng đậm xoắn xuýt chi sắc.

Hồi lâu sau, hắn đột nhiên lộ ra một nụ cười lạnh:

“Ha ha, tục ngữ nói, chưa thấy người khác khổ, chớ khuyên hắn làm người thiện. Cái này nếu là ân oán giữa các người, vậy lão phu liền không nhúng vào.”

Nói xong, thân thể của hắn cũng lui ra.

“Thanh Huyền tiền bối, đừng bỏ lại ta!”

Thanh niên tóc vàng hoảng sợ kêu to, hắn muốn đưa tay giữ chặt lão giả áo gai, lại bị đối phương một chương võ bay, bay về phía Tần Xuyên.

“Chết!”

Tàn Xuyên đâm ra một quyền, vô song quyền quang xuyên qua trời cao, trực tiếp đem cái thanh niên tóc vàng này đánh nổ.

Hình thần câu diệt.

Hưu hưu hưu!

Mà cùng lúc đó, mười mấy món thần binh tàn tạ lơ lửng sau lưng của hắn kia, cũng đều bắn về phía lão giả áo gai đang lui lại.

“Người không giữ chữ tín!”

Lão giả áo gai quá sợ hãi, giận dữ hét.

“A, ta cái gì thời điểm nói qua muốn thả người đi? Loại lão già dối trá giống như người, giữ lại cũng là tai họa!”

Tàn Xuyên cười lạnh nói.

Lời nói ở giữa, mười mấy món thần binh kia bao phủ không gian chung quanh lão giả áo gai, sau đó đồng thời nổ tung lên.

“Ầm ầm ầm ầm ầm oanh...”

Hơn mười đạo mây hình nấm, gần như đồng thời nổ rộ, phương viên mấy ngàn mét không gian, hoàn toàn chôn vùi, hỗn độn hư không đều nổ tung.

“A! !”

Lão giả áo gai tiếng kêu thảm thiết thê lương từ bên trong mây hình nấm truyền ra, sau đó, một vệt kim quang bắn ra, muốn bỏ chạy!

Kia là một đạo nguyên thần hư nhược.

Cái nguyên thần này rất nhạt, lại tản ra từng tia từng tia khí tức vĩ ngạn, tựa hồ nó nguyên bản rất mạnh, nhưng là nhận lấy một loại áp chế nào đó.

“Xem ra, lão già này trước kia là một tôn thiên thần, nhưng mà hôm nay khôi phục trình độ còn chưa đủ, hắn còn không cách nào hoàn toàn giải phong.”

Tàn Xuyên thâm nghĩ nói.

Chương 465: Luyện Hóa Bảo Vật

Chương 465. Luyện Hóa Bảo Vật

Mà cùng lúc đó, trên tay nhưng không có dừng lại, trực tiếp một vệt kim quang lưới lớn gắn ra ngoài, đem bao phủ nguyên thần bỏ chạy kia.

“Không! ! !”

Lão giả áo gai kia phát ra hoảng sợ tiếng kêu, nguyên thần phát sáng, ra sức giãy dụa, lại không làm nên chuyện gì.

Cái lưới lớn này, là thiên thần khí Tần Tử trước đó tại Hoàng Hôn cổ thành nhất nhặt nhất được, mặc dù không lực công kích có gì, nhưng là một khi bao phủ, Thiên Thần cảnh trở xuống, gần như không có cơ hội tránh thoát.

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, lưới lớn thu hồi lại, đồng thời cấp tốc thu nhỏ, cuối cùng giống như một viên cầu, giữ tại trong tay.

“Đạo hữu, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, trước đó cũng là hiểu lầm, hiểu lầm a.”

Lão nhân này không còn có thông dong bình tĩnh giống như trước đó, bây giờ lộ ra có chút tham sống sợ chết.

“Ha ha, dối trá.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, loại người này, thời điểm đắc thế có bao nhiêu kiêu ngạo, thì thời điểm thất thế liền có bấy nhiêu hèn mọn.

Lão giả áo gai thấy vậy, càng thêm hoảng sợ, kêu lên:

“Ngươi không thể giết ta, lão phu cả đời giao hữu rộng lớn, bằng hữu khắp thiên hạ, trong đó không thiếu cường giả, ngươi nếu là giết ta, chính là đại nhân quả!”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng.

Nhưng ngay sau đó, hắc cau mày nói:

“Ta làm sao biết ngươi có phải đang nói láo hay không?”

Kỳ thật hắc lo lắng chính là, nếu là lão đầu nhi này cũng không có nhiều bằng hữu như vậy, giết chết thì về sau không người đến báo thù, hắc chẳng phải là thua lỗ?

Mà lão đầu nhi này rõ ràng hiểu lầm, giải thích nói:

“Bây giờ bên trong Huyền Hoàng thiên cái này, đã có rất nhiều người viễn cổ khôi phục, ngươi có thể đi hỏi thăm một chút, Thanh Huyền tán nhân ta vẫn là có chút tiếng tăm.”

Tần Xuyên nghe vậy, kinh nghi bất định.

Hắc vẫn là không thể xác định lão già này có nói dối hay không, cho nên phương pháp bảo đảm giá trị tiền gửi nhất, vẫn là... Trước kéo cừu hận.

“Tiểu tử, dạy hắc làm người.”

Tần Xuyên đem nguyên thần lão giả áo gai ném cho Tần Tử.

“Được rồi!”

Tần Tử hưng phấn tiếp được đạo nguyên thần này, sau đó bắt đầu ma quyền sát chương bắt đầu.

Cha hắc trước đó đã nói qua, bào chế những cường giả này, có thể để hắc hội tụ một cỗ đại thế, đã như vậy, bắt đến cường giả như này, hắc khẳng định là phải bào chế một phen thật tốt.

“Chúng ta đi về trước đi.”

Tần Xuyên nói xong, mang theo Tần Tử bay về phía phương xa.

Cầm kỳ Thần sơn phát sinh biến cố, động tĩnh như thế lớn, khẳng định rất nhanh liền sẽ có đại lượng cường giả đến đây.

Vẫn là đi trước tiên biến mất.

Hắc đem bảo vật lần này đạt được đều tiêu hóa rồi lại nói, đặc biệt là những cái bảo vật trong mộ địa kia, phải luyện hóa hết!

Chờ hắc trang bị đến tận răng, liền có thể ra tung hoành thiên hạ.

Từ bên trong lời nói cái lão giả áo gai này, hẳn có thể đánh giá ra, các cường giả Cửu Thương giới bây giờ đều là một nghèo hai trắng.

Viễn cổ trời sập, về sau tất cả bảo vật thần binh đều hủy, chỉ có chút ít tông môn cường đại, tỉ như Thanh Diệp thiên tông, dựa vào lực lượng phòng ngự bản thân, dưới cơ duyên xảo hợp bảo lưu lại chút ít bảo vật tàn tạ.

Về phần bảo vật hoàn chỉnh, gần như không có.

Mà bảo vật bên trong cấm kỵ Thần sơn, lại là hoàn chỉnh!

Bởi vì cấm kỵ Thần sơn năm đó ở thời khắc nguy cấp bay ra khỏi Cửu Thương giới, tránh thoát trận trời sập kia, là tại mấy vạn năm trước mới một lần nữa bay trở về.

Cho nên, lần này bảo vật lấy được tại bên trong cấm kỵ Thần sơn, chính là ưu thế lớn nhất của hẳn, chỉ ít tại trước khi cái cấm kỵ Thần sơn khác trở về Cửu Thương giới, loại ưu thế này sẽ một mực bảo trì.

Mặc bảo hộ quanh người.

Chính là tự tin như vậy!

Tần Xuyên bây giờ đột phá thiên cung cảnh, tốc độ tăng lên một bước, nhưng mà lại bỏ ra thật lâu thời gian mới trở lại ẩn cư chi địa.

”Diện tích Cửu Thương giới... Khuếch trương?”

Tần Xuyên có chút ngần người.

Nếu như dựa theo tỉ lệ mà tính, hẳn rời đi hơn nửa năm, diện Cửu Thương giới tích, lầnlớn ra hơn trăm lần!

Đây mới là sơ kỳ thế giới khôi phục đã có chiến trận như thế lớn, nếu là hoàn toàn khôi phục Huyền Hoàng thiên, phải là rầm rộ cỡ nào?

Không hổ là một trong cửu thiên.

“Cha, ta đi xuống tiểu trấn phía dưới tìm một cái hồ phân, đem lão gia hỏa này ngâm.”

Tần Tử kích động nói, sau đó liền mang theo nguyên thần lão giả áo gai vui sướng xuống núi.

Bọn hắc ẩn cư trên núi, là không có hầm cầu, bởi vì đến cảnh giới bọn hắc này, đã sớm không thải phân.

Bọn hắc dựa vào hấp thu giữa thiên địa năng lượng sinh tồn, không cần ăn ngũ cốc chi vật, tự nhiên cũng liền bớt đi trình tự làm việc luân hồi ngũ cốc kia.

Mà bên dưới”Thần sơn” bọn hắc ẩn cư, có một cái tiểu trấn phàm tục, người ở đó vẫn trải qua cuộc sống của người bình thường như cũ.

Tần Xuyên đưa mắt nhìn Tần Tử rời đi.

Sau đó, tiến vào trong mật thất dưới cung điện, bố trí trận pháp thủ hộ, liền bắt đầu bế quan.

Đầu tiên, muốn luyện hóa những bảo vật này.

Tiếp theo, còn được đem truyền thừa lấy được từ bên trong tạo hóa bia cổ đều tu luyện một lần, những vật này, có thể gia tăng nội tình hắc thật to.

Khi nội tình hắc đạt tới tình trạng nhất định, về sau liền muốn bắt đầu tự sáng tạo công pháp, sau đó đem hạt giống linh tính bên trong “Nhất niệm vĩnh hằng” cắm vào bên trong tự sáng tạo công pháp, lại đem công pháp đại lượng truyền bá ra ngoài.

Đây cũng là một cái chuẩn bị ở sau.

Vạn nhất ngày nào treo, có thể thông qua hạt giống linh tính “Nhất niệm vĩnh hằng” sống lại, tương đương với nhiều thêm một cái mạng.

Nam nhân, nhất định phải có át chủ bài!

Chương 466: Cầm Long Võ Đế Trả Thù

Chương 466. Cầm Long Võ Đế Trả Thù

Nhoáng một cái, nửa năm trôi qua.

“Oanh long!”

Địa phương Tần Xuyên bé quan, một đạo quang trụ phóng lên tận trời, trải rộng ra tại trên bầu trời, trong hư không nở rộ vô số Kim Liên!

Khí tức mạnh mẽ, như sóng thần khuếch tán ra, để bầu trời xuất hiện vết rách nhìn thấy mà giật mình.

Tần Xuyên chậm rãi từ trong cột ánh sáng nổi lên, hấn đứng lơ lửng giữa không trung, phía sau có từng hư ảnh đạo thần binh đang chìm nổi.

Lít nha lít nhít!

Những thần binh này, mỗi một kiện đều tản mát ra khí tức mạnh mẽ, tất cả khí tức tụ lại, gần như có thể áp sập hư không.

Nguyên bản lấy cường độ nguyên thần của hấn, căn bản là không có cách đồng thời luyện hóa nhiều thần binh như vậy, nhưng là hấn có hệ thống.

Tại sau khi tiêu hao năm mươi vạn giá trị gọi cha, hấn thành công hàng phục tất cả thần binh, đem thành vũ trang cho mình!

Bây giờ còn lại một trăm vạn hai ngàn giá trị gọi cha

“Rầm rầm!”

Rất nhanh, hư ảnh thần binh bên ngoài cơ thể Tần Xuyên giống như Khổng Tước khép lại cái đuôi, sau đó thu hồi thể nội.

Kim Liên đầy trời trên không trung cũng từ từ tiêu tán.

“A, cái này tiểu tử chạy đi đâu?”

Tần Xuyên dùng thần niệm quét một chút, phát hiện Tần bé heo vậy mà không ở phụ cận đây, cũng không bên trên tiểu trấn dưới chân núi.

Nhưng mà.

Hấn ngược lại là phát hiện cái lão giả áo gai kia, nguyên thần lão đầu nhi này, thật bị Tần Tử ngâm tại trong một cái hầm phân.

Hơn nữa còn hạ mấy tầng phong ấn, để nguyên thần lão đầu nhi này bị cố định tại dưới đáy hố phân, không cách nào hiện lên tới.

“A, có biến hóa!”

Đột nhiên, Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng.

Bởi vì hắn phát hiện, nguyên thần lão đầu nhi này so với trước đó thì mạnh hơn một mảng lớn, giống như bóng đèn phát sáng, chiếu sáng rạng rỡ.

“Xem ra, khoảng thời gian ta bế quan này, thế giới kịch liệt khôi phục, thực lực hắn bị áp chế cũng dần dần được giải phong.”

“Mà hắn bị Tần bé heo ngâm mình ở trong hầm phân thời gian nửa năm, trong lòng chỉ sợ sớm đã hận Tần bé heo chết, chỉ cần để hắn ra...”

Tần Xuyên hí mắt, cười.

Lão đầu nhi này mặc dù rất mạnh, nhưng là trước mắt vẫn không cách nào tránh thoát tầm lưới lớn cấp thiên thần kia như cũ, muốn ra, trừ phi hắn đáp ứng!

Hắn tự nhiên là đáp ứng.

Nhưng mà... Không phải hiện tại.

Lão già này, với hắn mà nói cũng là một cái át chủ bài, trước hết để cho lão gia hỏa này tại trong hầm phân hèn mọn phát dục, chờ thời điểm hắn cần, lại phóng xuất, đến thời điểm đó liền có thể trực tiếp quét ngang một mảng lớn.

“Chờ Tần bé heo trở về, liền có thể lần nữa cử hành đại hội thu hoạch rau hẹ, đến thời điểm lại có thể kiếm một bút.”

Tần Xuyên trong lòng tính toán.

“Ong ong ong!”

Đột nhiên, ngọc phù đưa tin của hắn chấn động, hắn lấy ra xem xét, phát hiện là tin tức Thiên Hằng tộc truyền đến.

“Ừm? Cầm Long võ đế từ táng khu trở về, trọng chương nhân tộc Thánh Điện, không chỉ có đột phá đến Dao Trì cảnh, đồng thời tại truy nã ta cùng Tần Tử?”

Tần Xuyên hơi kinh hãi.

Cầm Long võ đế trước đó bị hấn dùng một cái cầu truyền tổng ngẫu nhiên truyền tổng đi, không biết rớt xuống cái góc nào, mấy năm đều không có động tĩnh, còn tưởng rằng chết rồi chứ, không nghĩ tới vậy mà đạt được cơ duyên, cường thế trở về!

Đối với Cầm Long võ đế tu vi bạo tăng, hấn cũng không phải là rất kinh ngạc, bởi vì hấn biết, đối phương cũng không phải là bao cở.

Tại trước khi thiên địa khôi phục, Cầm Long võ đế xưng bá Cửu Thương giới mấy vạn năm, nói hấn là một cái đại chân mệnh thiên tử cũng đều không quá đáng!

Bên trong thời gian mấy vạn năm.

Cửu Thương giới ra đời bao nhiêu thiên tài mới, bao nhiêu yêu nghiệt, đều bị hấn áp chế đến sít sao, có thể thấy được, hấn vốn là một hạng người kinh diễm.

Loại người này, vừa gặp phong vân liền hóa long!

“Nhưng mà...”

Tần Xuyên con mắt híp một chút, lạnh lùng nói:

“Ở trước mặt ta, là long ngươi cũng cuộn lại cho ta, là hồ ngươi cũng nằm sấp cho ta!”

Xoạt!

Hấn phóng lên tận trời, hướng phía phương hướng nhân tộc Thánh Điện bay đi, đồng thời không có che giấu khí thế của mình chút nào, những nơi đi qua, trên bầu trời tầng mây lẫn lộn, cuồng phong gào thét, trời đều cơ hồ bị xé mở.

Hấn không cần điệu thấp.

Hấn hôm nay, đã có vốn liếng tung hoành thiên hạ, mặc kệ là nhân vật nào khôi phục, hấn cũng dám đánh một trận chiến!

Thiên địa khôi phục là tiến hành theo chất lượng, mà hấn, đã hoàn toàn đi tại tuyến đầu thời đại, thậm chí là giữ lại yết hầu thời đại!

Bây giờ viễn cổ cường giả thức tỉnh, coi như mạnh hơn hấn, cũng không có khả năng mạnh quá nhiều, mà hấn dựa vào bên

trên ưu thế bảo vật, hoàn toàn có thể đem những người này theo thứ tự đánh ngã, sau đó lấy chiến dưỡng chiến, để cho mình càng ngày càng mạnh!

” hình thức hổ phân ” là có thể phỏng chế.

Chỉ cần quật ngã một cường giả, sau đó để Tần bé heo nhục nhả một phen, lại “Một không cần thận” phóng xuất, hấn liền có thể mạnh lên.

Thiên thời, địa lợi, nhân hòa.

Hấn đều chiếm ba loại, thì sợ gì?

Từ giờ trở đi, cái Cửu Thương giới này, hấn định đoạt!

Chương 467: Cầm Long Võ Đế Trả Thù 2

Chương 467. Cầm Long Võ Đế Trả Thù 2

Nhân tộc Thánh Điện.

Đây đã từng là trung tâm quyền lực Cửu Thương nhân tộc, hiệu lệnh nhân tộc cương vực, không dám không theo.

Bây giờ, theo các đại viễn cổ thế lực không ngừng giải phong, nhân tộc Thánh Điện đã mất đi ngày xưa quyền uy.

Nhưng mà, thế lực của bọn hấn vẫn khổng lồ như cũ, rất nhiều cường giả nhân tộc đỉnh cấp, đều đột phá Thần Kiêu cảnh.

Mà Cầm Long võ đế, từ táng khu trở về về sau, càng là đạt đến Dao Trì cảnh không thể tưởng tượng.

Dao Trì cảnh!

Cái này là Chân Thần cảnh đỉnh phong, cường giả viễn cổ bây giờ khôi phục, đều có rất ít người đạt tới cái cảnh giới này.

Cho nên, Cầm Long võ để trở về về sau, có thể nói là khí thôn thiên hạ, có loại bá khí duy ngã độc tôn.

“Tần Xuyên, không nghĩ tới sao, ngươi đem bản tọa truyền tống đến táng khu, bản tọa chẳng những không chết, còn nhân họa đắc phúc, trở thành truyền nhân cách đời của đại nhân vật viễn cổ, ở bên trong thời đại này nghịch thiên quật khởi.”

Bên trên bảo tọa Thánh Điện, Cầm Long võ để ánh mắt u lãnh, thấp giọng nói:

“Bất quá, bản tọa không có khả năng cảm tạ ngươi, bản tọa tại trong táng khu ăn những cái đầu khô kia, chỉ có dùng máu tươi phụ tử các ngươi mới có thể hoàn lại!”

Đoạn kinh lịch Táng khu kia, quả thực nghĩ lại mà kinh.

Vì sống sót đến, hắc hi sinh nhiều lắm —— bằng hữu, bộ hạ, nhục thể, thậm chí là tôn nghiêm!

Coi như bây giờ, một ít địa phương trên người hắc vẫn ần ần làm đau như cũ.

Chính là bởi vì nhận được chỗ mà thường nhân không thể nhìn, hắc mới có thể tại trong táng khu nguy cơ tứ phía sống sót đến bây giờ, đồng thời lật bàn.

Đột nhiên.

Có người bay vào đại điện, sau đó quỳ một chân trên đất.

“Tìm tới hành tung Tần Xuyên phụ tử sao?”

Cầm Long võ để nghiêng người dựa vào lấy bảo tọa, uy nghiêm mà hỏi.

“Về điện chủ, Tần Xuyên đã biến mất nhiều năm, bây giờ vẫn không có xuất hiện, ngược lại là Tần Tử, chúng ta phát hiện tung tích của hắc.”

Người kia cung kính nói.

“Hắc ở đâu?”

Cầm Long võ để lạnh lùng hỏi.

“Tại bên trong một cái di tích viễn cổ mới xuất hiện, nhưng mà, thời điểm chúng ta đuổi bắt không cẩn thận để hắc chạy,

hắn chui vào chỗ sâu di tích, chúng ta đã phái người mai phục tại lối đi ra di tích, ôm cây đợi thỏ.”

Người kia hồi đáp.

“Tốt, bắt đến về sau, không cần giết chết tại chỗ, ta muốn hắn sống!”

Ánh mắt Cẩm Long võ để lạnh lùng vô cùng.

“Vâng!”

Người kia cung kính nói, sau đó đứng dậy, liền chuẩn bị rời đi.

“Oanh long long!”

Đột nhiên, một cỗ uy áp từ phía trên mãnh liệt mà đến, giống như sóng lớn ngập trời, gần như muốn đem nhân tộc Thánh Điện lật tung.

“Cẩm Long võ đế, nghe nói ngươi đang tìm ta?”

Âm thanh trong trẻo, từ trên bầu trời truyền đến.

“Tần Xuyên! !”

Cẩm Long võ đế đột nhiên từ trên bảo tọa đứng lên, ánh mắt xuyên thấu đại điện nóc nhà, thấy được cái đạo thân ảnh áo trắng từ phía trên gào thét mà đến.

“Ta đang muốn tìm ngươi, ngươi ngược lại là đưa tới cửa! Hôm nay, nơi này chính là nơi chôn thân của ngươi!”

Cẩm Long võ đế hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo quang trụ phóng lên tận trời, đem đại điện xà ngang cùng nóc nhà xuyên thủng, bay lên bầu trời.

“Chết đi cho ta!”

Không có bất luận cái khúc nhạc dạo gì, hắn một quyền hướng phía Tần Xuyên oanh tới.

“Oanh!”

Phía dưới một quyền này, không gian phía trước trực tiếp vỡ nát thành vô số mảnh vỡ, quyền phong xen lẫn mảnh vỡ không gian, như lũ quét sóng thần!

Thậm chí, cỗ quyền phong phía trước này còn bên trong quá trình tiến hóa, được một cỗ quyền ý bá đạo ngưng tụ, cấp tốc

hóa thành hình rồng, mảnh không gian vỡ hợp thành vảy rồng, lông lẩy, nhưng lại có sát cơ vô tận.

“Không hổ là một đời thiên kiêu.”

Tần Xuyên thán phục một tiếng, bằng vào một chiêu này, cái Cẩm Long võ đế này tại bên trong cường giả cùng cảnh giới, đều là tồn tại đỉnh tiêm.

Chỉ tiếc... Hắn có thần trang!

“Lạc Nhật kiếm!”

Trong tay Tần Xuyên xuất hiện một thanh kim sắc trường kiếm, trường kiếm giơ cao, thân kiếm hiện ra một vòng mặt trời, sau đó kiếm quang tăng vọt.

“Chém!”

Tần Xuyên một kiếm chém vào mà xuống, kiếm quang huy hoàng tung hoành giữa thiên địa, tùy tiện liền đem cái đạo quyền quang kinh khủng kia chém thành hai nửa, không chỉ có như thế, kiếm quang thật dài kia, giống như trụ trời tiếp tục nghiền ép hướng Cẩm Long võ đế.

“Làm sao có thể? !”

Cẩm Long võ đế quá sợ hãi, sau đó hai tay giao nhau lên đỉnh đầu, giận dữ hét: “Thiên thần hộ thể!”

Một đạo hư ảnh thiên thần khôi ngô đột ngột từ mặt đất mọc lên sau lưng của hắn, đồng dạng hai tay giao nhau, đồng thời một đạo quang mang từ chỗ hai tay giao nhau khuếch tán mà ra, hóa thành một đạo màn sáng hình tròn to lớn, tựa hồ không thể phá vỡ.

“Ầm! ! !”

Kiếm quang rơi xuống, màn sáng hình tròn kia kịch liệt lắc lư, gợn sóng từng vòng từng vòng hướng phía dưới khuếch tán, lại ngạnh sinh sinh chặn.

“Năm tháng đồng huy!”

Tần Xuyên gầm nhẹ một tiếng, quanh thân bốc cháy lên ngọn lửa màu vàng, tựa hồ cùng Lạc Nhật kiếm thiêu đốt hòa làm một thể, sau đó lực lượng bạo tăng.

Đây là một loại truyền thừa bên trong tạo hóa bia cổ, có thể ngăn ngừa cùng bảo vật sinh ra cộng minh, từ đó phát huy lực lượng bảo vật mạnh hơn!

“Phốc!”

Kiểm quang phong mang tăng nhiều, phá vỡ màn sáng hình tròn giống như cầu vồng, sau đó quét qua hư ảnh thiên thần Cầm Long võ đế kia.

Xoạt!

Sau một khắc, hư ảnh thiên thần kia âm vang tán loạn, mà cái trán Cầm Long võ đế, chậm rãi hiện ra một đạo vết máu...

Chương 468: Thu Phục Thánh Điện

Chương 468. Thu Phục Thánh Điện

“Tạch tạch tạch...”

Thanh âm băng sơn nứt ra, từ trên thân Cầm Long võ đế truyền ra, sau đó, vết máu từ đỉnh đầu của hắn, nháy mắt kéo dài đến hạ bộ.

“Ba!”

Cuối cùng, thân thể của hắn chia làm hai nửa, từ hai bên trái phải nghiêng ngã hạ, đập xuống đất.

“Hoa —— “

Nhưng mà, sau một khắc, hai nửa thi thể tách ra kia vậy mà đồng thời phóng lên tận trời, nháy mắt bắt đầu sát nhập, lần nữa khôi phục thành dáng vẻ Cầm Long võ đế, sau đó hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Tần Xuyên độn tới.

“Chết đi cho ta!”

Cầm Long võ đé nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải hóa thành long trảo đen nhánh, trực tiếp quán xuyên ngực Tần Xuyên.

“Phốc!”

Một tiếng vang nhỏ, thân thể Tần Xuyên động lại, hấn nhìn chòng chọc vào Cầm Long võ đé trước mắt, tựa hồ nghĩ mãi mà không rõ, lại tựa hồ rất không cam lòng, khàn khàn nói:

“Sao lại thế... Người rõ ràng... Đã...”

“Ha ha, bản tọa nếu là dễ giết như vậy, đã sớm chết, lại làm sao có thể tung hoành Cửu Thương giới vài vạn năm?”

Cầm Long võ đé ngạo nghễ cười một tiếng.

“Ta muốn, chết được rõ ràng...”

Tần Xuyên sắc mặt tái nhợt, hư nhược nói.

“Ha ha, người muốn biết ta vì cái gì không chết?”

Cầm Long võ đé nhếch miệng lên, cười lạnh nói:

“Người đã muốn làm mình bạch quỷ, vậy ta... không nói cho người!”

“Phốc phốc!”

Nói xong, tay phải của hấn từ ngực Tần Xuyên rút ra, lập tức, đại lượng huyết dịch phun ra ngoài.

Hấn thần sắc lạnh lùng.

Đối địch với hấn, chính là kết cục này!

Cầm Long võ đé hấn cuxng là từ trong nhỏ bé quật khởi, quét ngang rất nhiều cùng thế hệ, đăng lâm đỉnh phong, đồng thời xưng bá Cửu Thương giới vài vạn năm, há có thể hạ đơn giản? Hấn vốn là vương giả đạp trên núi thây biển máu đi tới!

“Hả? !”

Nhưng mà đột nhiên, con người hấn co rút lại, lông tơ toàn thân đều bắt đầu dựng lên, chỉ cảm giác là lạ ở chỗ nào.

Hấn mãnh sau đó lui, nhìn về phía mặt Tần Xuyên, lại phát hiện trên mặt Tần Xuyên không có bối rối chút nào, ngược lại mang theo một vòng nụ cười khoan thai.

“Ngươi... ngươi đến cùng...”

Hắn nhìn xem biểu lộ quý dị Tần Xuyên, càng phát ra cảm giác là lạ ở chỗ nào, nhưng là lại nói không được.

Mà lúc này.

Tần Xuyên cả người là huyết, có chút cười một tiếng đối với hắn, giống như bên tai nói nhỏ:

“Nên tỉnh rồi.”

Xoạt!

Giờ khắc này, thần hồn hắn rung động, chỉ cảm thấy lời đình phích lịch, tựa hồ đột nhiên minh bạch cái gì.

“Xoạt!”

Sau một khắc, hắn mở mắt —— đúng vậy, hết thấy vừa rồi kia, vậy mà đều là huyền cảnh.

Mà lúc này hắn, đã bị một cây dây thừng kim quang lóng lánh trói lại, lực lượng quanh thân bị hoàn toàn phong ấn, không thể động đậy.

“Ngươi! ! !”

Ánh mắt hắn nóng nảy nhìn về phía Tần Xuyên, con mắt đỏ bừng, tựa hồ muốn đem Tần Xuyên nuốt vào.

“Không sai, qua nhiều năm như vậy, ngươi là cái nhân vật phản diện thứ nhất ta thấy không nói nhiều dài dòng.”

Tần Xuyên tán thưởng nhìn xem hắn, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì, mỉm cười cười một tiếng:

“Đương nhiên, cũng có khả năng ta mới là nhân vật phản diện.”

“Hừ! Thắng làm vua thua làm giặc, ta hôm nay thua ở trong tay ngươi, ngươi muốn giết cứ giết, không cần nhiều lời!”

Cầm Long vỗ đùi hừ lạnh nói.

“Liền muốn chết như vậy? Ngươi không phải có bối cảnh táng khu sao, vì sao không dời đi ra? Có thể ta liền thả ngươi đó.”

Tần Xuyên mỉm cười nói.

“Bản tọa tung hoành Cửu Thương giới vài vạn năm, còn khinh thường làm loại sự tình chó vầy đuôi mèo chủ kia, huống hồ... Cái gọi là bối cảnh, đối với loại người như ta và người mà nói, không có bất cứ ý nghĩa gì, nên giết vẫn là sẽ giết.”

Cầm Long vỗ đùi lạnh lùng nói.

Hắn năm đó lúc quật khởi, tại cùng bên trong thể hệ tranh phong, không biết nhận bao nhiêu hậu bối thể lực lớn uy hiếp, nhưng là hắn xưa nay không dính chiêu này, nói giết người liền giết người, cùng lắm là bị trưởng bối của người đuổi giết, ta trốn là được!

“Ừm, người xem rất rõ ràng, mà lại ngông ngênh kiên cường, rất không tệ, nhưng mà... Rơi xuống ta trong tay, không ai có thể đẹp trai.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, sau đó vẫy tay một cái, đem Cầm Long vỗ để không thể động đậy thu vào nội thể giới.

Mang về.

Đề Tần bé heo xử trí!

Tần bé heo một phen thao tác xuống tới, chỉ ít có thể kéo một đợt cừu hận, để hắn đột phá đến Dao Trì cảnh, vận khí tốt, còn có thể ép hỏi ra bí mật “Bất tử chi thân” Cầm Long vỗ đùi, vậy hắn liền lại nhiều một loại át chủ bài.

“Làm sao lại như vậy? !”

“Đại diện chủ... Bại.”

“Trốn a! !”

Các cường giả Nhân tộc Thánh Điện, từng cái rung động không thôi, sau đó sắc mặt tái nhợt, nhao nhao chạy trốn.

“Dừng lại! !”

Tần Xuyên quát lớn một tiếng, thanh âm giống như tiếng sấm, làm cho trong đầu tất cả mọi người âm vang một tiếng, gần như hôn mê tại chỗ.

Đương nhiên, còn có người tiếp tục đào mệnh.

“Ai dám chạy, chết!”

Tần Xuyên lạnh lùng nói, cùng lúc đó, một đạo tấm võng lớn màu vàng kim to lớn trải rộng ra, đem thiên địa chung quanh hoàn toàn phong tỏa.

Lưới trời lồng lộng, không chỗ có thể trốn!

“Ngươi... ngươi muốn làm gì?”

“Tần ma vương, ta khuyên ngươi không cần tái tạo sát nghiệt, nếu không, cuối cùng cũng có một ngày phải gặp báo ứng trời phạt!”

Những cường giả Thánh Điện này sắc mặt tái nhợt, nhưng ngoài mạnh trong yếu uy hiếp như cũ.

“Ta không giết các ngươi, nhưng là các ngươi phải hiệu trung với ta.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái này... Cái này không hợp quy củ! Không phải tộc ta, trong lòng ắt nghĩ khác, ngươi thân là người Thiên Hằng tộc, cái này...”

Một vị lão giả lực lượng không đủ nói.

Chương 469: Thu Phục THánh Điện 2

Chương 469. Thu Phục THánh Điện 2

“Hoặc là thần phục, hoặc là chết!”

Tần Xuyên thanh âm lạnh lùng, cường thế nói.

Hắn lười nhác giải thích cái gì.

Hắn cũng không phải là người Thiên Hằng tộc, nhưng là, hắn không có giải thích, cũng không cần những người này tin tưởng.

Không thần phục, vậy liền chết!

“Người quá bá đạo!”

Một vị lão ngoan cố phần nộ nói.

“Phanh —— “

Vừa dứt lời, thân thể của hắn nổ tung tại nguyên chỗ, hóa thành mảng huyết vụ lớn.

“Nhân tộc vĩnh bất vi nô!”

Một cái đại hán khôi ngô ngửa mặt lên trời gào thét, sau đó thân thể của hắn cũng nổ tung.

“Lão phu thà chết chứ không chịu khuất phục!”

“Bản tọa liều mạng với ngươi!” “

Có mấy người nông nghênh kiên cường, không nguyện ý khuất phục, hướng phía Tần Xuyên vọt tới giống như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Bọn hắn giống như một đạo lưu tinh xẹt qua chân trời, thế nhưng là còn không có tới gần bên trong Tần Xuyên trăm mét, nổ tung ngay tại trên bầu trời.

“Phanh phanh phanh!”

Chói lọi huyết quang, thê diễm vô cùng.

Sau đó.

Những người còn lại tất cả đều trầm mặc.

Bọn hắn từng cái mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, thể nội vừa vặn dấy lên tới nhiệt huyết, cũng nháy mắt lạnh buốt xuống tới.

Bọn hắn rốt cục triệt để ý thức được, phản kháng không có bất cứ ý nghĩa gì, sẽ chỉ làm mình chết không có chút giá trị.

“Ta... Thần phục.”

“Ta cũng thần phục.”

“Ta cũng giống vậy.”

Những cao tăng nhân tộc Thánh Điện này, nhao nhao cúi xuống cao ngạo đầu lâu.

“Đồng ý, vậy liền ký khế ước đi.”

Tần Xuyên tay phải vung lên, một đạo kim sắc khế ước bay ra, nháy mắt phóng đại, giống như một đầu thác nước treo ở trong vòm trời.

Mọi người nhìn khế ước một chút, sau đó kinh ngạc phát hiện, cũng chỉ là khế ước hiệu trung một trăm năm.

Một trăm năm!

Đây không phải là rất ngắn sao?

Mọi người vui mừng quá đỗi, sau đó cấp tốc đem đại danh của mình đều viết lên đi.

“Ông!”

Rất nhanh, cái kia đạo khế ước nổ tung, hóa thành thiên ti vạn lũ quang mang, bay về phía bốn phương tám hướng.

Phần này khế ước, đem toàn bộ nhân tộc đều bán, tại bên trong trăm năm, bọn hắn không cách nào chống lại bất cứ mệnh lệnh gì của Tần Xuyên.

Mà trăm năm về sau, coi như bọn hắn cầu muốn đi theo Tần Xuyên, Tần Xuyên cũng không nhất định sẽ phản ứng bọn hắn.

“Tần Tử ở đâu?”

Tần Xuyên liếc nhìn mọi người, hỏi.

“Bẩm đại nhân, tại bên trong một cái di tích viễn cổ mới xuất hiện, ta mang ngài đi qua!”

Một vị trung niên nắm Tinh Báo Thánh Điện nói.

“Được.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó thu lưới lớn trên bầu trời, theo trung niên nhân kia rời đi.

Hồi lâu sau.

Các cường giả Thánh Điện nhìn xem phương hướng Tần Xuyên rời đi, từng cái ánh mắt phức tạp, thần thức không thôi.

Ai có thể nghĩ tới, nhân tộc Thánh Điện sừng sững vài vạn năm, vậy mà tại bên trong một ngày đổi chủ!

Mà lại, bọn hắc ký kết khế ước, về sau thậm chí ngay cả lòng phản loạn đều không đứng dậy.

Thật là đáng sợ.

Tần Xuyên mang theo người thánh điện kia bay đi rất nhanh, liền đi tới di tích viễn cổ Tần Tử tiến vào.

Kia là một tòa núi hình trạng hồ lô!

Ngọn núi này có bảy cái sơn phong, phân biệt bày biện ra đỏ cam vàng lục lam chàm tím sắc thái, lộ ra mười phần quái dị.

“Đại nhân, chính là nơi này, lúc ấy có người tận mắt thấy hắc chui vào bên trong di tích này.”

Trung niên kia thận trọng nói.

Trên thực tế, Tần Tử lúc ấy là bị bọn hắc đuổi giết mới chạy đến đi, nhưng là lời này hắc không dám nói.

“Vậy các ngươi làm sao không tiến vào?”

Tần Xuyên hỏi, hắc một đoán liền biết xảy ra chuyện gì.

“Bẩm đại nhân, toà này di tích rất cổ quái, bên trong tốc độ thời gian trôi qua nhanh rất nhiều lần so bên ngoài, chúng ta không dám xâm nhập.”

Trung niên nhân kiên trì nói.

Thời gian gia tốc? !

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, cứ như vậy, tu vi Tần bé heo chẳng phải là có thể cấp tốc đề cao?

Hắn gần đây đã phát hiện, Tần bé heo tu vi quá thấp, đã hạn chế hắc phát triển.

Cũng tỷ như lần trước, Tần bé heo dùng miệng pháo đã không cách nào dẫn động sát ý lão giả áo gai, người ta trực tiếp không để ý đến hắn.

Đây chính là cấp độ chênh lệch.

Thời điểm khi người khác so với người còn mạnh hơn quá nhiều, người nói cái gì đều không trọng yếu, bởi vì người ta căn bản là mặc kệ người.

“Đinh! Phía trước có di tích viễn cổ, túc chủ phải chẳng muốn tiến vào? Chỉ cần một trăm vạn giá trị gọi cha, liền có thể bảo vệ cho người bình an.”

Cái thời điểm này, thanh âm hệ thống hướng dẫn từng bước vang lên.

“Lăn!”

Tần Xuyên trực tiếp cự tuyệt.

Cái hệ thống chó này, lúc nào cũng đều nghĩ đến làm sao hốt tiền của hắn.

Hắn hiện tại chỉ có một trăm vạn số không hai ngàn giá trị gọi cha, muốn giữ lại bảo mệnh, sao có thể tùy tiện tiêu hết?

Mà lại, hắn không cần thiết đi vào a, chỉ cần ngồi ở bên ngoài uống chút trà, chờ Tần bé heo ra liền tốt.

Dù sao Tần bé heo không có khả năng lạnh ngắt tại trong di tích, mà lại thời điểm Tần bé heo ra, di tích hơn phân nửa cũng liền bị lấy sạch.

Nếu như bên trong có cái chí bảo gì, Tần bé heo hơn phân nửa là nắm chắc, cuối cùng vẫn rơi vào trong túi tiền của hắn.

Rầm rầm.

Tần Xuyên vẫy tay một cái, hình dạng chung quanh mặt đất cấp tốc biến hóa, thổ mộc pháp tắc xen lẫn, xây dựng rầm rộ, kiến tạo lên một tòa sơn trang.

Mà tòa Hồ Lô sơn thất thái kia, thì là bị nhốt lại bên trong hậu viện sơn trang, trực tiếp nạp làm tài sản riêng!

Chương 470: Đột Phá Lăng Tiêu Cảnh

Chương 470. Đột Phá Lăng Tiêu Cảnh

Nhoáng một cái, lại là nửa năm trôi qua.

Nửa năm qua này, rất nhiều người bị quang mang thất thải Hồ Lô sơn phát ra hấp dẫn mà đến, muốn tiến vào.

Nhưng đều bị Tần Xuyên đuổi đi.

Những người này mặc dù tức giận bất bình, nhưng mà cũng không dám làm gì.

Lăn rất mượt mà.

Mà xung hào Tần Xuyên đại ma vương, lại là càng truyền càng xa, rất nhiều cường giả viễn cổ gần đây khôi phục, cũng đều nghe nói. Trong đó, có ít người cười trừ, có ít người chẳng thèm gó tới, có người khịt mũi coi thường.

Nhưng mà, cũng không có người tìm đến Tần Xuyên phiền phức, dù sao, rất nhiều người cũng rảnh rồi ko có việc gì làm.

“Oanh long long!”

Rốt cục, vào một ngày này, thất thải Hồ Lô sơn kịch liệt chấn động, đỉnh núi thậm chí hướng thẳng đến hai đầu vỡ ra.

“Huu!”

Một thân ảnh kinh hoàng vọt ra, chính là Tần Tử.

Mà hắn vừa lao ra không lâu, thất thải Hồ Lô sơn phát sinh bạo tạc kịch liệt.

“Oanh —— “

Thất thải Hồ Lô sơn lớn như vậy, trực tiếp nổ thành vô số mảnh vỡ, sóng xung kích kinh khủng, đem phạm vi ngàn dặm đều xé nát hết thảy.

Trang viên Tần Xuyên, tự nhiên là đứng mũi chịu sào, nháy mắt liền hôn phi yên diệt, giống như phong hoá.

Tần Xuyên ngay tại trong đình viện uống trà, chỉ thấy một cỗ sóng xung kích đánh tới, sau đó, cái ly trong tay cùng phía trước bàn đá hắn, thậm chí hết thảy chung quanh đều tiêu tán như khói, mà hắn còn duy trì tư thế.bụng cái chén

“Chết đi cho ta! ! !”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng gầm tuyệt vọng mà thô kệch gừ vang lên, chỉ thấy bên trong bụi mù phế tích thất thải Hồ

Lô sơn kia, đột nhiên nhô ra một cái móc to lớn, đen nhánh mà dữ tợn, rõ ràng là một cái đuôi bọ cạp.

“Cha, cứu mạng a!”

Tần Tử tại trên bầu trời kêu thê lương thảm thiết.

“Đinh! Tần niệm Hạc Tử Vương có thể so với Lăng Tiêu cảnh sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Lăng Tiêu cảnh, cũng cùng cảnh vô địch!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác ý thức thể của mình từ bên trong thiên cung lên như điều gặp gió, trực tiếp leo lên thiên cung trung ương, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Lực lượng bạo tăng, khí thôn thiên hạ!

“Huu!”

Tần Xuyên một cái lắc mình, xuất hiện ở phía trước Tần Tử, sau đó tay phải chụp vào cái đuôi bọ cạp đang hung hăng đập tới kia.

“Oanh!”

Đuôi bọ cạp to lớn kia, giống như một tòa sơn phong dựng ngược, đỉnh núi cùng tay phải Tần Xuyên đụng vào nhau, sinh ra sóng xung kích kịch liệt.

Nhưng là Tần Xuyên sừng sững tại trên bầu trời, vững như Thái Sơn, thân thể vậy mà không có một tia chìm xuống.

Tay phải hắn nâng đuôi bọ cạp to lớn, tay trái chấp sau lưng, áo trắng tóc đen tại bên trong kinh phong tùy ý bay lên.

“Cha? !”

Tần Tử hoảng sợ nói.

Hắn chỉ là theo thói quen kêu cứu mà thôi, nghĩ không ra cha hắn vậy mà thật xuất hiện, đây là kinh hỉ cùng cảm động cỡ nào chứ.

“Lui ra phía sau.”

Tần Xuyên quay đầu, trầm giọng nói.

“Ừm!”

Tần Tử phấn chấn gật đầu, hần biết, cha muốn xuất thủ trấn áp cái bọ cạp tinh này.

“Chết đi cho ta!”

Mà lúc này, bên trong bụi mù kia lần nữa truyền đến một tiếng rống lên, chỉ thấy một đầu bọ cạp màu đen to lớn đằng đằng không mà lên, hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

Cái bọ cạp này cũng không phải là thực thể, nhưng khí tức mười phần ngang ngược, hung ác điên cuồng mà khát máu, giống như từ trong núi thâm biên máu bò ra.

“Hừ!”

Tần Xuyên tay phải dùng sức lắc một cái, lập tức, một cỗ lực đạo bàng bạc đi theo lấy cái đuôi bọ cạp truyền mà qua, cuối cùng tác dụng tại phía trên bản thể bọ cạp.

“Ầm! !”

Một tiếng vang giòn, giáp xác màu đen mặt ngoài bọ cạp kia chia năm xẻ bảy, mấy chân đều bị tạc bay.

“Ngươi...”

Nó kinh hãi kêu to, tựa hồ muốn nói điều gì, nhưng mà Tần Xuyên đâm ra một quyền, trực tiếp đem nó đánh nổ!

“Oanh —— “

Bên trong bầu trời, lần nữa xuất hiện một đạo mây hình nấm, sóng xung kích cuốn về phía bốn phương tám hướng, rung động lòng người.

“Cái này...”

Tần Tử ngơ ngác nhìn một màn này, quái vật kia truy sát để hần gần như tuyệt vọng, vậy mà liền bị cha đánh nổ như này rồi?

Qua loa như vậy?

Hần vốn cho là, trải qua thời gian gia tốc trong thất thái Hồ Lô sơn, cùng các loại cơ duyên, chênh lệch hần cùng cha đã rút nhỏ.

Hiện tại xem ra, là hần suy nghĩ nhiều.

Mà lúc này, Tần Xuyên cũng lưu ý đến tu vi Tần Tử.

Cái tiểu tử này cũng không biết tại bên trong thất thải Hồ Lô sơn tu luyện bao lâu, vậy mà đạt đến Thần Kiêu cảnh!

“Rất không tệ.”

Tần Xuyên tán thưởng một tiếng, sau đó mang theo Tần Tử hướng phía ngọn núi bọn hắn ẩn cư kia bay đi.

Mà rất nhanh, hắn phát hiện... khoảng cách về nhà lại biến xa!

Điều này nói rõ, Cửu Thương giới nửa năm qua này, lại mở rộng rất nhiều lần, hơn nữa còn xuất hiện rất nhiều sơn hà hồ nước không biết tên.

Cứ tiếp tục như thế, cái Cửu Thương giới này sớm sẽ được hoàn toàn thay đổi, biến thành một cái địa phương hắn hoàn toàn không quen biết.

Sau khi về đến nhà.

Tần Tử lập tức cùng Tần Xuyên báo cáo kinh lịch tại bên trong thất thải Hồ Lô sơn.

Tốc độ chảy bên trong thất thải Hồ Lô sơn, là hơn phía ngoài trăm lần, nói cách khác, hắn tại bên trong tu luyện mấy chục năm!

Mà lại, hắn còn tại bên trong hấp thu đồ vật rất tốt.

Tỉ như Thiên Địa Linh căn, tỉ như Tịnh Thế thần tri, lại tỉ như chất lỏng thần bí bọ cạp tinh kia cất giữ, hắn chính là bởi vì trộm chất lỏng thần bí màu ngà sữa kia, mới chọc phải tàm niệm cái bọ cạp tinh này.

Chương 471: Cầm Long Võ Đế Thảm

Chương 471. Cầm Long Võ Đế Thảm

“Cha, ta tại bên trong lấy được cơ duyên tuy nhiều, nhưng là ta đoán, quý giá nhất là vật này.”

Tần Tử lấy ra một viên lóe ra hạt giống thất thải quang mang, nói ra:

“Vật này, bị trấn áp tại trung ương thất thải Hồ Lô sơn, có rất nhiều trận pháp thủ hộ, ta cũng là cửu tử nhất mới cầm tới.”

“Hồ Lô tử?”

Tần Xuyên sắc mặt có chút quái dị.

Lại là Hồ Lô sơn, lại là bộ cạp tinh, lại là Hồ Lô tử, để hắn không tự chủ được nghĩ đến một vài thứ.

Trong đầu hắn đã có hình tượng.

Bên vách núi đứng thẳng một tòa nhà tranh, mà phía trước toàn nhà dựng lên một giàn hồ lô, trên giàn đầy dây hồ lô, bảy cái hồ lô lớn có màu sắc khác nhau tại bên trên dây leo đung đưa, vui sướng gọi hắn là gia gia.

(phim ảnh em hồ lô nổi tiếng của trung)

“Cha, có vấn đề gì sao?”

Tần Tử thấy sắc mặt cha không thích hợp, liền hỏi.

“Ha ha, không có việc gì, chỉ là nhớ tới một cộc chuyện cũ mà thôi.”

Tần Xuyên lắc đầu cười một tiếng.

Bất luận cái thời điểm gì, hắn đều có thể dùng “Chuyện cũ” đến qua loa, dù sao, hắn đã trải qua rất lâu đời rồi mà.

“Ngài biết cái Hồ Lô tử này làm được cái gì sao?”

Tần Tử hỏi.

Tần Xuyên lườm hắn một cái, giống như cười mà không phải cười nói:

“Đây chính là một cái hạt giống, ngươi cảm thấy còn có thể dùng như thế nào?”

“Hắn là bắt đầu phải trồng, có thể trồng ra tiên dược thần quả?”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, hô hấp dồn dập.

“Có lẽ đi.”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng, cũng không nói nhiều.

Hắn không dám nhiều lời a!

Bởi vì cụ thể thế nào hắn cũng không rõ ràng, bây giờ nói quá tuyệt đối, đằng sau có khả năng liền càn đánh mặt.

Hắn dự định trước đem hạt giống này trồng tại nội thể giới loại, nếu quả như thật mọc ra, lại nói cho Tần bé heo, nếu như không có mọc ra... Vậy liền lặng lẽ đào ra, dùng hộp chứa vào, làm bộ vô sự phát sinh.

“Ta nhớ ra rồi! Trong hàm phân còn đè ép một con cua đó, ta lâu như vậy không ở nhà, không biết hắn có chạy không.”

Đột nhiên, Tần Tử nói.

“Người đi xem một chút đi, thuận tiện... Nơi này còn có một con, cũng cầm đi đè ép đi.”

Tần Xuyên khẽ cười nói, sau đó đem Cầm Long võ đế bị trói từ nội thể giới ném đi ra.

“Đây là... Cầm Long võ đế? !”

Tần Tử giật nảy cả mình, sau đó mắt sáng rực lên —— càn là nhân vật ngu bức, hắn bắt đầu nhục nhã liền càn hưng phấn!

“Sĩ khả sát bất khả nhục, các người muốn làm gì bản tọa... Ngô!”

Cầm Long võ đế thấy nụ cười quỷ dị của Tần Tử, bản năng cảm giác có chút không ổn, muốn giận mắng, nhưng mà lời còn chưa nói hết, trực tiếp bị một cái tát thối ngăn chặn miệng.

“Ha ha, quân ngươi là người thế nào, rơi vào trong tay ta, đều phải thành thành thật thật đi hố phân ngồi xổm!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, sau đó giống như cầm lên một con cua nước bị rom rạ trói lại, cầm lên Cầm Long võ đế liền hướng bên ngoài đi.

Đông!

Bên trong hố phân hôi thối, vang lên một tiếng vang trầm, tựa hồ lại có đồ vật gì chìm xuống dưới.

Vàng lông tóc lên.

Mảng lớn con ruồi chần kinh, ông ông bay lên, quấy nhiễu đến heo bên cạnh —— không phải Tần bé heo, là heo trong chuồng heo.

“Hảo hảo hưởng thụ đi, đây chính là hậu quả khi là địch cùng cha ta!”

Tần Tử đứng tại bên ngoài hồ phân, một bên cho bày ra phong ấn, hồ phân một bên cười lạnh.

Hắn đã đem rất nhiều chuồng heo cùng hồ phân chung quanh đều mua xuống tới, đồng thời thành lập hai cái trại nuôi heo —— Đông Hán cùng Tây Hán.

Chăn nuôi nhiều heo có thể cam đoan có nhiều phân cung ứng, như này, mặc kệ bắt bao nhiêu người trở về, đều có thể nhẹ nhõm ngâm vào trong hầm phân.

Hồ phân, là một loại phương thức tra tấn rất tốt, bởi vì tính tổn thương không lớn, tính vũ nhục cực mạnh.

Phân lớn cường giả, đều là trải qua rất nhiều trắc trở, đau đớn đối bọn hắn mà nói, kỳ thật căn bản không tính vấn đề, chỉ có loại tra tấn tâm hồn này, là làm cho bọn hắn thống khổ nhất.

Tần bé heo am hiểu sâu việc này.

Rất nhanh, hắn tại bên ngoài hồ phân bày ra tầng tầng phong ấn, cam đoan những này hồ phân sẽ không bị một chút người có dụng tâm khác ăn vụng, về sau hắn rời đi.

Mà phía dưới hồ phân, lại là một phen quang cảnh khác.

“A a a a!”

Cầm Long vỗ đùi phẫn nộ gầm thét.

Đương nhiên, không phải dùng miệng.

Tất thối trong miệng hắn đã bị lấy xuống, nhưng là hắn không dám há mồm, thế là chỉ có thể dùng nguyên thần gào thét.

Đây là tâm linh gầm thét.

Đây là thanh âm đến từ linh hồn.

“Ai, người trẻ tuổi, bỏ bớt khí lực đi.”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng thở dài già nua, từ bên cạnh truyền đến, lộ ra hữu khí vô lực.

Cầm Long võ để giật mình.

Quay đầu nhìn lại —— hấn không dám mở mắt, dùng chính là năng lực quan sát của nguyên thần.

Lực lượng của hấn mặc dù bị phong bế, nhưng là nguyên thần nhiều ít còn có thể nhìn thấy sự vật bên trong mây mét.

Sau đó, hấn nhìn thấy một nguyên thần kim sắc bị lưới lớn bao thành cái quả cầu, cái nguyên thần này quang mang loá mắt, giống như một viên mặt trời thiêu đốt.

“Thật mạnh!”

Cầm Long võ để sắc mặt biến hóa, khí tức đạo nguyên thần này tản ra, cho hấn một loại cảm giác kinh dị.

Đây là thiên thần!

“Tiền bối, ngài là...”

Cầm Long võ để nhẹ giọng hỏi, đối vị tiền bối thiên thần cá mè một lứa này có lại một một loại hảo cảm thiên nhiên—— hấn so với ta còn thâm hơn!

Đường đường thiên thần bị ngâm mình ở trong hàm phân, mà lại tựa hồ vẫn còn đi vào sớm hơn hấn, vừa nghĩ như thế, hấn cũng không phải không thể tiếp nhận.

Người a, chính là muốn hơn người khác thì mới có cảm giác hạnh phúc.

Chương 472: Sư Đồ

Chương 472. Sư Đồ

“Lão phu Thanh Huyền tán nhân... Trước đó trúng súc sinh kia ám toán, sau đó bị tiểu súc sinh cầm tù tại nơi này.”

Nguyên thần kia thấp giọng nói.

“Tiền bối cường đại như thế, có thể nào sẽ bị hấn bắt lấy?”

Cầm Long võ đế rất không hiểu, Tàn Xuyên mặc dù rất mạnh, mà lại có bảo vật, nhưng là đạo nguyên thần trước mắt này cường đại viễn siêu tưởng tượng.

Đây là một tôn thiên thần a!

“Ha ha, lão phu ngay lúc đó thực lực còn không có khôi phục lại Thiên Thần cảnh, bị hấn dùng bảo vật đánh lén, bây giờ bị bảo vật trấn đến sít sao, coi như khôi phục thực lực một chút, trong thời gian ngắn cũng vô pháp tránh thoát.”

Thanh Huyền tán nhân tự giễu nói.

Đột nhiên, Thanh Huyền tán nhân nhìn chăm chú Cầm Long võ đế, hoảng sợ nói:

“Ngươi... ngươi vậy mà là loại thể chất kia!”

Cầm Long võ đế sắc mặt biến hóa theo bản năng, thử hỏi:

“Tiền bối biết thể chất của ta?”

Thể chất của hấn rất kỳ quái, cũng rất cường đại, nhưng là mấy vạn năm đến nay, hấn đều không tìm được đầu mối gì.

“Ngươi không biết sao? Đây là bất tử thân vạn cổ hiếm thấy a!”

Thanh Huyền tán nhân ánh mắt nóng bỏng nói ra:

“Loại thể chất này, có sinh mệnh lực vô cùng cường đại, trọng yếu nhất chính là, nó có thể khống chế hoàn mỹ các nguyên tử

tạo thành thaant hể, đồng thời có thể tùy thời chặt đứt liên hệ ở giữa các nguyên tử.”

“Nói cách khác, lúc người bị tổn thương, một ít hạt nguyên tử bị tổn hại, người có thể trực tiếp vứt bỏ những cái hạt kia, sau đó lại sinh ra hạt mới, thay thế tổn vị trí hại hạt, như này, liền có thể hóa giải thương thế.”

“Đối với người khác có thể nói là thương thế trí mạng, đối với người mà nói, chỉ là cần tiêu hao một chút sinh mệnh lực mà thôi.”

“Thậm chí... Coi như bị đánh thành hai nửa, cũng có thể thông qua hạt tái sinh, một lần nữa trưởng thành cùng một chỗ, không lại gì vết tích.”

Cầm Long vỗ đùi càng nghe càng kinh hãi.

Cái này ngừng tình huống của hắn không sai chút nào a!

Đầu óc của hắn không tính quá thông minh, năm đó có thể bả vào một cỗ man lực quật khởi, dựa vào chính là thể chất đặc thù.

Bởi vì kháng đánh cùng mạng lớn, hắn có thể chịu được nguy hiểm càng lớn hơn so với người khác, đi tranh đoạt càng cơ duyên lớn.

Thậm chí thời điểm chiến đấu, hắn có thể cùng người khác lấy mạng đổi mạng, kết quả là, người khác chết rồi, hắn phải mông một cái bò dậu.

Cho nên, mỗi một cái người quật khởi, đều cũng không phải là ngẫu nhiên, trên thân bọn hắn tất nhiên có chỗ hơn người!

“Người trẻ tuổi, người nguyện ý bái lão phu làm sư không?”

Đột nhiên, Thanh Huyền tán nhân hỏi.

“A? ?”

Cầm Long vỗ đùi sửng sốt một chút, hắn nhìn Thanh Huyền tán nhân cũng ngâm tại bên trong nước bắn giống như mình một chút, trầm mặc.

Trong lòng có một tia cảm giác quái dị.

Có câu nói là, cùng là người thiên nhai lưu lạc, gặp lại như chưa từng quen biết. Bây giờ cùng là người lặn hồ phân, để hấn làm sao báỉ sư?

Thấy thế nào cũng đều có chút kỳ lạ.

Đúng vậy a.

Sư phụ hấn, không phải nên là loại đại nhân vật xếp bằng ở trên trời cao, vĩ ngạn mà uy nghiêm kia sao, nhưng vị trước mắt này...

Không phải nói Thanh Huyền tán nhân không mạnh.

Thực sự là tình cảnh này, để người rất cảm thấy thốn thức.

Mà Thanh Huyền tán nhân tựa hồ cũng nhìn ra tâm tư hấn, bình tĩnh nói ra:

“Người có họa phúc sớm chiều, trăng có sáng đục tròn khuyết, cảnh ngộ nhất thời có thể nói rõ cái gì? Khoáng thế chi tài giống như người, không phải cũng đang bị ngâm mình ở trong hàm phân? Hấn là người cảm thấy, mình chỉ xứng đợi tại trong hàm phân thôi ư?”

Xoạt!

Cầm Long võ đế nghe vậy, giống như cảnh tỉnh, sau đó, trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ.

Nghĩ không ra, hấn sống mấy vạn năm, vẫn nông cạn như thế.

Hấn hít sâu một hơi, sau đó trịnh trọng nói ra:

“Vãn bối Tàn Long, nguyện báỉ tiền bối làm sư!”

“Tốt!”

Thanh Huyền tán nhân ha ha cười một tiếng, nói ra:

“Bây giờ chúng ta thân hãm nhà tù, những cái tục lễ kia liền miễn đi, từ nay về sau, người chính là đệ tử Thanh Huyền tán nhân ta, ta cũng sẽ đem sở học cả đời truyền thụ.”

“Tàn Long báỉ kiến sư phụ!”

Cầm Long võ đế cung kính nói, hấn họ Tàn, tên long.

“Ừm, đồ nhi ngoan.”

Thanh Huyền tán nhân vui mừng cười, hắn rút cục lại có một cái đệ tử, hơn nữa còn khỏe mạnh như thế.

Hắn chọn lựa đệ tử, kỳ thật chính là nhìn thân thể điều kiện tốt hay không tốt, còn phải trải qua được rèn luyện.

“Đồ nhi, vì sư nơi này có một loại bí pháp, phối hợp thể chất của người, hắn là có thể để sư đồ chúng ta thoát khốn, vì sư truyền thụ cho người cái này.”

Thanh Huyền tán nhân cố nén kích động, vừa cười vừa nói.

“Đa tạ sư phụ!”

Cầm Long võ đế lộ ra vẻ hưng phấn.

Trên thực tế, hắn cảm giác lão đầu nhi này không quá bình thường, tựa hồ có mưu đồ làm loạn đối với hắn, nhưng là hắn làm bộ không biết.

Chỉ cần có thể mạnh lên, hắn cái gì cũng không sợ, lại nói, hắn tại trong táng khu có sự tình gì không có trải qua, cái tràng diện gì chưa thấy qua?

Một với một?

Hai chọi một?

Three some?

Nhỏ.

Cách cục nhỏ! !

Đây đối với việc này, hai sư đồ này tưởng như ý tưởng trong đầu của mình không ai biết, kỳ thật nhất cử nhất động của bọn họ, đều tại bên trong Tần Xuyên giám thị.

Đương nhiên.

Lúc này Tần Xuyên không thêm đề ý hai gia hỏa này, bởi vì hắn muốn làm một kiện chuyện trọng yếu hơn —— kiếm tiền.

Tục xung, cắt rau họ!

Tại nhân tộc Thánh Điện cùng Thiên Hằng tộc đại lực tuyên truyền xuống, một trận thi đấu lôi đài thiên kiều, mở đầu mở màn.

Chương 473: Là Cha Sai lầm

Chương 473. Là Cha Sai lầm

“Cái gì, Tần Tử? Người đứng đầu Thân Kiều cảnh?”

” Tiểu nhi quê mùa, không biết trời cao đất rộng!”

“Tần Tử, ngươi thứ nhất Cửu Thương thời điểm này sao?”

“Ai dám xưng vô địch, cái nào dám nói bất bại, thời đại Đế Lạc cũng không thấy ai dám! A, thời đại Đế Lạc là cái gì?”

Các nơi Cửu Thương giới, quần tình xúc động phần nộ.

Bây giờ Cửu Thương giới thiên kiều xuất hiện lớp lớp, các loại thiên tài quý tài quật khởi, còn có rất nhiều quái thai thời đại Huyền Hoàng thiên cũng đang dần dần giải phong.

Có thể nói là quần hùng tranh giành!

Mà Tần Tử, dám tự xưng người thứ nhất Thần Kiều cảnh?
Quả thực chính là đang đánh mặt tất cả mọi người, bọn hắn có thể nào nhìn được?

“Hừ, đứng được càng cao, rơi càng thảm.”

“Đứng tại bên trên đầu gió, ngưi bức đều có thể bị thổi, gió quá, rơi vỡ cũng là kết quả.”

“Tần Tử? Ngươi nếu là thả ngao thoại về sau trốn ở sau lưng cha ngươi, trước mắt thật cũng không bao nhiêu người dám tới động tới ngươi, nhưng là, ngươi vậy mà cuồng vọng triển khai lôi đài, nghênh chiến thiên hạ anh tài, thật sự là tự chịu diệt vong!”

“Tự gây nghiệt, không thể sống.”

Thế là, các nhân vật thiên tài này, cầm theo tọa độ do nhận tộc Thánh Điện truyền ra, thẳng hướng lôi đài tới.

Mà lúc này.

Trong nơi ẩn cư, Tần Tử ngẩng đầu nhìn tòa chiến đài mà phụ thân hắn dựng lên, có chút thấp thỏm bất an.

“Cha, như này... Có phải là thật nồng cuồng rồi? Ta ta cảm giác còn làm không được Thần Kiều cảnh vô địch, dù sao Cửu Thương giới bây giờ cùng trước kia không hoàn toàn giống nhau, các loại nhân vật yêu nghiệt cùng quái thai viễn cổ tăng tầng lớp lớp, ta lo lắng...”

Nhưng mà hắn còn chưa nói xong, liền bị mình ánh mắt nghiêm khắc kia của phụ thân giật nảy mình, thanh âm càng ngày càng nhỏ.

Cuối cùng, hắn chậm rãi cúi đầu, không dám cùng phụ thân đối mặt.

Bởi vì hắn nhìn thấy, là đôi mắt thất vọng của phụ thân.

Tần Xuyên thở dài một tiếng, sau đó vỗ vỗ bờ vai của hắn, tự giễu cười một tiếng, nói ra:

“Thật xin lỗi, là cha quá nóng lòng, yêu cầu quá nghiêm khắc đối với ngươi... Kỳ thật ngươi đã làm rất tốt.”

Nói xong, hắn đi thoáng qua Tần Tử, chậm rãi hướng phía bên vách núi đi đến, tầm lưng kia, lộ ra có mấy phần cô đơn.

Tần Tử nhìn xem bóng lưng kia, trong lòng chua chua, mau đuổi theo, muốn nói cho phụ thân, mình có thể! !

“Cha, ta...”

Nhưng mà, hắn lời còn chưa nói hết, thanh âm khàn khàn của phụ thân vang lên.

“Tiểu tử, hiện tại trong lòng cha rất loạn.”

Tần Tử thân thể khẽ run.

Bởi vì hắn cảm giác được, thanh âm phụ thân có chút phiền muộn, có chút mê mang, thậm chí lộ ra một tia yếu ớt.

Phụ thân như này, là lúc trước hắn chưa từng thấy qua!

Tần Xuyên đưa lưng về phía hắn, ngửa mặt góc 45 độ nhìn lên bầu trời, giọng thấp giọng lầm bầm như như nói mê:

“Kỳ thật ta một mực đang nghĩ, đến cùng là nên khắc nghiệt hơn đối với ngươi, hay là thoải mái hơn với ngươi.”

“Một mặt, ta muốn để ngươi trở nên càng mạnh, càng mạnh, thậm chí là mạnh nhất! Bởi vì cường giả, sex có được hết thảy

thể gian, hơn nữa có thể chường không vận mệnh của mình, bất luận cái thời điểm gì không cần hướng bất luận kẻ nào cúi đầu.”

“Chí hướng của ta là như thế này, ta cảm thấy như này chính là sinh hoạt tốt nhất cho một người, cho nên ta cũng hi vọng người biến thành cái dạng này.”

“Nhưng là, ta có thời điểm lại sẽ nghĩ, đây rốt cuộc có phải là nhân sinh người muốn hay không, có lẽ, người tình nguyện sống bình thường, có lẽ, làm một cái người bình thường, sẽ dễ cho người vui vẻ hơn thì sao?”

“Ta không biết người là nghĩ thế nào, ta cũng chưa từng hỏi qua người, ta chỉ là một mục đích ý nguyện của mình thêm tại trên thân người, thúc giục lấy người không ngừng chạy về phía trước, để người mờ mờ đầm đìa, thậm chí đầu rơi máu chảy.”

Tần Xuyên chậm rãi xoay người, áy náy nhìn chăm chú lên con mắt Tần Tử, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn nói ra:

“Ta là một cái phụ thân không hợp cách, nếu như làm nhi tử ta, để người sống được rất ủy khuất... Cha rất xin lỗi.”

Tần Tử nghe vậy, không biết vì sao, con mắt dần dần ẩm ướt, hắn xông lên phía trước, ôm lấy phụ thân mình.

“Cha, ngài không cần nói xin lỗi, làm nhi tử ngài, ta rất vui vẻ, là ta quá nhu nhược, để ngài thất vọng...”

Thanh âm của hắn có chút nghẹn ngào.

Sau đó, hắn kéo qua vạt áo Tần Xuyên xoa xoa nước mũi cùng nước mắt, ngẩng đầu nói ra:

“Cha, ta sẽ không lại để ngài thất vọng!”

“Không phải liền là thứ nhất Thần Kiêu cảnh sao? Có gì phải sợ, không riêng gì Thần Kiêu cảnh thứ nhất, đằng sau ta còn muốn trở thành thứ nhất Thiên Môn cảnh, thứ nhất thiên cung cảnh, thứ nhất Lăng Tiêu cảnh, đệ nhất Dao Trì cảnh!”

“Quét ngang hết thầy cùng thế hệ, đây mới là đáng vẻ ta nên có, cũng chỉ có dạng này, ta mới xứng làm nhi tử ngài!”

Tần Xuyên yên lặng nhìn xem Tần Tử, không nói gì, hồi lâu sau, thân thể của hắn đột nhiên nghiêng về phía trước, ôm lấy

nhỉ tử mình.

Một màn này, cảm động lòng người.

Lúc này vô thanh thắng hữu thanh!

Đây là phụ tử đã mở rộng cửa lòng, là con đường của Tần Xuyên mở ra, cũng là đường dài nhất Tần bé heo đời này đi qua...

Hồi lâu sau.

Rốt cục có thiên tài nhân vật lần theo địa đồ mà đến, tìm được tòa lôi đài huyền không lấp lánh kim quang kia.

“Người kia dừng bước!”

Một nhóm nhân tộc Thánh Điện, thủ hộ tại bên ngoài lôi đài, trang nghiêm trang nghiêm, giống như Thủ Vệ quân.

“Hả? !”

Vị thiên kiêu Thần Kiêu cảnh này nhướng mày, lạnh lùng nói:

“Một bầy kiến hôi, cũng dám cản ta, chẳng lẽ muốn chết phải không?”

“Nơi này là địa bàn Tần Xuyên đại nhân, người động thử một chút, nhìn xem ai chết trước.”

Một vị nhân tộc Bán Thần cảnh không sợ hãi chút nào nói, rất có vài phần ý tứ cáo mượn oai hùm.

Vị thiên kiêu này sắc mặt biến hóa.

Căn cứ nghe đồn, Tần Xuyên thế nhưng là trấn áp Cầm Long võ đế Dao Trì cảnh, như vậy Tần Xuyên ít nhất là Dao Trì cảnh, thậm chí có khả năng đạt đến Thiên Thần cảnh, nhân vật như vậy, không phải trước mắt hắn có thể đối kháng.

Chương 474: Thiên Tài Điều Kiêu Ngạo

Chương 474. Thiên Tài Điều Kiêu Ngạo

“Hừ!”

Cuối cùng, hần hừ lạnh một tiếng, liền đứng tại bên ngoài chiến đài huyền không chờ.

Trên thực tế, hần vốn là không nghĩ lập tức xông đi lên tìm Tần Tử quyết đấu, bởi vì hần là ôm ý nghĩ giẫm Tần Tử thượng vị mà tới, nếu như không có người chứng kiến, vậy liền không có bất cứ ý nghĩa gì.

Huống chi, đây là địa bàn Tần Xuyên, nếu như không ai nhìn xem, hần đánh bại Tần Tử, có khả năng sẽ bị diệt khẩu...

Cho nên tốt nhất là chờ nhiều người lại ra tay!

Thế là, thời gian trôi qua.

Dần dần, càng ngày càng nhiều người đến.

Không chỉ có thiên kiêu Thần Kiêu cảnh mài đao xoèn xoẹt hướng bé heo, cũng có cường giả Thiên Môn cảnh cùng thiên cung cảnh đến xem náo nhiệt.

Đương nhiên, cũng có khả năng không chỉ là xem náo nhiệt.

Cửu Thương giới bây giờ, các loại thế lực viễn cổ khôi phục, ngư long hỗn tạp, sóng ngầm phun trào.

Hiện tại những thế lực khôi phục này, kỳ thật đều không phải cái thế lực lớn nổi danh gì, cho nên hiểu biết lẫn nhau vẫn không nhiều lắm, rất nhiều cường giả thế lực đều muốn mượn cơ hội này, sờ sờ ngọn nguồn thế lực khác.

“Hần ra!”

“Đó chính là Tần Tử!”

Đột nhiên, có người kinh hô một tiếng.

Mọi người định thần nhìn lại, chỉ thấy trung ương chiến đài đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen, sau đó, một đạo thân ảnh áo đen thẳng tắp từ nội bộ đi ra, hắc bào theo gió mà động, bề ngỗ bát phương!

Chính là Tần Tử.

Hắn ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn mọi người, trên mặt lộ ra một vòng vẻ châm chọc:

“Ha ha, vậy mà tới nhiều người như vậy, các người chẳng lẽ coi là, cái a miêu a cầu gì đều có tư cách hướng ta khiêu chiến a?”

Hắn biểu lộ rất tự nhiên, chỉ là một cái ánh mắt đơn giản, liền đem cao trào mở đến đỉnh phong!

Thế là, nhóm thiên kiêu dưới chiến đài bị dẫn nổ!

“Lẽ nào lại như vậy!”

“Cuồng vọng!”

“Ai đi bại hắn!”

“Để cho ta tới đi, ba chiêu bại hắn!”

Ngắn ngủi sau khi trao đổi, vị thiên kiêu Thần Kiêu cảnh thứ nhất đi ra.

Đây là một cái thanh niên kiêu khách, hắn người mặc một bộ áo đỏ, khí chất âm nhu, phong mang tất lộ.

Hắn thân hình như quỷ mị, nháy mắt xuất hiện tại trên chiến đài, sau đó rút ra trường kiếm chỉ hướng Tần Tử, lạnh lùng nói ra:

“Ghi nhớ, người bại ngươi... Thanh Bình Chi!”

“Bại ta? Ngươi cũng xứng? !”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, nói ra:

“Ta chuẩn bị một đạo kết giới phòng chừa theo dõi, nếu như không muốn thua quá khó coi, vẫn là tiến đến một trận chiến đi.”

Hắn chân phải giẫm một cái.

Lập tức, phù văn trung ương chiến đài giao thoa, chậm rãi dâng lên một tấm màn đen hình tròn, giống như một cái chén lớn màu đen ngã úp trên mặt đất.

Đương nhiên, cái tấm màn đen này còn không có hoàn toàn hình thành, tứ phía đang từ từ bay lên, bộ phận phía trên còn

không có phong bế.

“Người là bố trí cái trận pháp gì, muốn ám toán ta sao?”

Kiếm khách áo đỏ kiếm khách cười lạnh nói.

“Người quá đề cao mình.”

Tần Tử cười nhạt một tiếng, thản nhiên nói:

“Đôi phó phê vật như người vậy, cần gì vận dụng trận pháp?”

“Cuồng vọng!”

Kiếm khách áo đỏ ánh mắt phát lạnh, hướng thẳng đến Tần Tử đánh tới, hấn huy động trường kiếm, phong mang vô song vạch phá bầu trời, không gian chung quanh bị cắt mở giống như đậu hũ, thậm chí chỗ vết cắt tràn ngập sương lạnh.

“Điều trùng tiểu kỹ.”

Tần Tử đứng tại chỗ, khinh thường cười một tiếng, thú thần chi tâm ở ngực chấn động giống như như sấm sét, một cỗ viên cổ hoang dã khí tức khuếch tán mà ra, tại bên ngoài cơ thể hóa thành một đạo màn sáng màu lưu ly, không thể phá vỡ.

“Đinh đinh đinh!”

Từng đạo kiếm quang kia rơi vào phía trên màn sáng, vậy mà bắn tung toé lên đại lượng hỏa tinh, mà Tần Tử, lông tóc không thương.

“Nhất kiếm cách thế!”

Mà lúc này, kiếm khách áo đỏ nhân kiếm hợp nhất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang xích hồng, hướng phía Tần Tử đâm tới.

Cỗ phong mang kia, xuyên qua trời cao!

“Keng!”

Tần Tử chấp tay trước ngực, kẹp lấy kiếm quang xích hồng kia, lực xung kích kiếm quang để áo quần cùng tóc hấn hướng về sau bay lên, mà thân thể của hắn không nhúc nhích tí nào.

“Đây không có khả năng!”

Kiếm khách áo đỏ duy trì tư thế một kiếm đâm ra, thân thể cùng mặt đất song song, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

“Kẻ yếu.”

Tần Tử lạnh lùng cười một tiếng, sau đó chân phải đột nhiên nâng lên, hướng lên đá vào hạ bộ kiếm khách áo đỏ.

“Đông!”

Một cước này đánh chuẩn, cũng không có trảng nát thanh âm, ngược lại truyền ra một tiếng bằng phẳng trầm đục, nhưng là kiếm khách áo đỏ vẫn hét thảm một tiếng như cũ, thân thể đột nhiên cong lên, hướng phía bầu trời bay ngược mà đi.

Mà lúc này, Tần Tử đột nhiên phóng lên tận trời, nháy mắt xuất hiện tại phía trên hắn, một cước hung hăng giẫm tại trên lưng của hắn.

“Ầm!”

Trên bầu trời đẩy ra một đạo sóng xung kích, thân thể kiếm khách áo đỏ bắn xuống giống như một đạo hồng quang, nện ở trên mặt đất.

“Oanh!”

Chiến đài kịch liệt rung động một chút, đại lượng bụi mù khuếch tán ra, mà thanh niên áo đỏ bị ngã được thất điên bát đảo, mắt nổi đom đóm, ngũ tạng lục phủ đều đang lăn lộn, gần như muốn đem mật phun ra.

“Rất tốt! Ngươi thành công...”

Sắc mặt hắn âm trầm, khóe miệng co giật đứng lên, thế nhưng là một câu ngoan thoại còn chưa nói xong, hắn cảm giác cổ mát lạnh.

Lập tức thân thể cứng đờ.

Ánh mắt liếc xéo, hắn nhìn thấy mình cái thanh trường kiếm sắc bén vô cùng kia, chính khoác lên trên cổ hắn.

Chương 475: Thiên Tài Điều Kiêu Ngạo 2

Chương 475. Thiên Tài Điều Kiêu Ngạo 2

“Ta thành công làm cái gì?”

Tần Tử cúi đầu nhìn xem cái kiếm khách áo đỏ đang bò dậy này, nhưng là vẫn chưa hoàn toàn đứng lên, duy trì tư thế của đại tinh tinh, giống như cười mà không phải cười nói.

Xoạt!

Sắc mặt kiếm khách áo đỏ đột nhiên trắng bệch, cổ uy hiếp tử vong như có như không kia, để hấn toàn thân phát run.

“Ngươi... ngươi... Ngươi thành công đánh bại ta.”

Cuối cùng, hấn uất ức nói.

Nói xong lời này, hấn cảm giác tất cả ánh mắt chung quanh, đều trở nên bắt đầu xem thường—— gương mặt này của hấn, vứt sạch!

“Ha ha, cần gì chứ? Ta đều nói chiến đấu tại trong kết giới, ngươi không phải không nghe, hiện tại hài lòng rồi?”

Tần Tử trào phúng cười một tiếng.

Sau đó một cước đá vào trên cầm kiếm khách áo đỏ, để thân thể hướng về sau phía trên liên tiếp lộn ngược ra sau, bay về phía chân trời.

“Cầm đi!”

Hấn giơ lên cái thanh trường kiếm kia, giống như trả lại, hung hăng ném ra.

“Phốc!”

Kiếm khách áo đỏ kia bị của mình kiếm xuyên qua, thân thể hóa thành một đạo hồng quang, biến mất ở chân trời.

“Cái này...”

“Thật mạnh.”

Mọi người tâm thần run rẩy, ngơ ngác nhìn kiếm khách áo đỏ bay xa, tại trên bầu trời hóa thành một viên Thập Tự Tinh.

Mà lúc này, Tần Tử đi vào biên giới chiến đài, nhìn xuống mọi người chung quanh, nghiền ngẫm mới nói:

“Còn có ai muốn khiêu chiến a, hôm nay, Tần Tử ta phụng bồi tới cùng!”

Lúc này, áo đen toàn thân hắt không gió mà bay, mang trên mặt một vòng cuồng bá cùng tự tin, tà khí lẫm nhẫm.

Đối mặt ánh mắt Tần Tử, rất nhiều người vậy mà không dám đối mặt, rất xấu hổ cúi đầu.

Quả nhiên, thịnh danh chi hạ vô hư sĩ!

Đương nhiên, cũng cũng không phải là tất cả mọi người bị sợ vỡ mật, bên trong đám người, những cái kia chân chính thiên kiều nhân vật, ngược lại chiến ý dâng lên.

“Ha ha, có chút ý tứ...”

Một vị thanh niên áo trắng chậm rãi từ trong đám người đi ra, tay hắt cầm quạt xếp, nhẹ nhàng phe phẩy, mang trên mặt nở nụ cười ngoạn vị.

“Ngươi cũng muốn khiêu chiến?”

Tần Tử nhàn nhạt nhìn về phía người này, trên thực tế, tại trong ấn tượng của hắn, phạm là loại người thích bề ngoài như này, đều là con hàng bị đánh mặt.

“Nghe nói ngươi tự xưng thứ nhất Thần Kiều cảnh, mặc dù bản công tử thời kì đỉnh phong cũng không phải là Thần Kiều cảnh, nhưng giờ này khắc này, cũng hoàn toàn chính xác chỉ có tu vi Thần Kiều cảnh, vẫn là muốn kiến thức một chút, cái gọi là người thứ nhất Thần Kiều cảnh.”

Thanh niên áo trắng phong độ nhẹ nhàng nói.

“Tiến đến một trận chiến đi.”

Tần Tử nói, lần nữa mở ra kết giới màu đen.

“Không cần...”

Áo trắng thanh niên còn muốn ngăn cản hắn, nhưng là đột nhiên nghĩ đến kết cục kiếm khách áo đỏ, thế là rất êm dịu trầm mặc.

Người có thể tự tin.

Nhưng là nếu có vết xe đổ phía trước, còn thờ ơ, vậy thì không phải là tự tin, mà là ngu xuẩn.

Dù sao, vừa rồi kiếm khách áo đỏ, không phải là bởi vì quá mức tự tin, cuối cùng mới mất hết thể diện sao?

Xoạt!

Thế là, hắn bay vào bên trong màn ánh sáng màu đen.

Rất nhanh, màn ánh sáng màu xám phong bế, bên trong truyền ra thanh âm liên tiếp, tựa hồ triển khai chiến đấu kịch liệt.

“Phanh phanh phanh!”

“Ba ba ba!”

“Đồng đồng đồng!”

Mọi người bên ngoài chiến đài, từng cái sắc mặt khác nhau, rất nhiều người đều cau mày, bởi vì bọn hắn chính là đến dò xét.

Bây giờ một mặt luồng cuống.

Mà một chút hạng người kiêu ngạo, thì là lạnh nhạt nhìn xem một màn này, bọn hắn bùng giá đỡ, trong lòng có một loại cảm giác siêu nhiên.

Bọn hắn tin tưởng, mình vô địch!

“Phốc!”

Rốt cục, cái màn ánh sáng màu đen kia biến mất, giống như màn đêm bị ánh nắng xé nát, cấp tốc tan rã.

Sau đó, lộ ra hai đạo thân ảnh đứng đối mặt nhau.

Hai người cách xa nhau mấy chục mét, quần áo đều có chút tổn hại, đầu tóc rối bời, hơi có vẻ chật vật.

“Khó trách các hạ dám tự xưng Thần người thứ nhất Kiều cảnh, quả nhiên danh bất hư truyền, tại hạ trong cuộc đời duyệt vô số người, nhưng là có thể tại cùng cảnh giới bất phân thắng bại với tại hạ, không có mấy cái!”

Áo trắng thanh niên nghiêm túc nói.

“Quá khen, ngươi cũng rất mạnh.”

Tần Tử trầm giọng nói.

Hắn trên mặt cũng có một vết ngưng trọng, quả nhiên, không thể xem thường người trong thiên hạ a, trong thiên hạ này vẫn là ngoại hồ tàng long.

Người này rất mạnh.

Vậy mà bức ra ba thành thực lực của hắn!

Không thể khinh thường a.

“Trận chiến ngày hôm nay, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, chúng ta còn nhiều thời gian, ngày khác tái chiến... Sau này còn gặp lại!”

Đột nhiên, thanh niên áo trắng động một chút, hắn hít sâu một hơi, chấp tay một cái nói với Tần Tử.

“Sau này còn gặp lại.”

Tần Tử cũng chấp tay nói.

Thế là, thanh niên áo trắng xoay người, lần nữa xuất ra quạt xếp, nhẹ nhàng lung lay, phong độ nhẹ nhàng thông dong rời đi.

Hắn chậm rãi đi ra trong đám người, nhưng là bước chân lại càng lúc càng nhanh, cuối cùng trực tiếp bóp nát một trương truyền tống ngọc phù, nháy mắt biến mất...

“Ha ha, tốt cho một cái cây kim so với cọng râu, kẻ yếu với nhau thì cùng chung chí hướng, thật đúng là có một phen tư vị đặc biệt.”

Cái thời điểm này, lại là một đạo thanh âm ngoạn vị nhi vang lên, kia là một cái thanh niên tóc đỏ đỉnh đầu mọc ra sừng thú.

Tựa hồ là giao long hoá hình!

Người này một bên khinh thường mà cười cười, một bên tự mình hướng phía chiến đài đi đến, mà hắn mỗi lần đi một bước, dưới chân liền tự động hiện ra cầu thang, mà khí thế trên người, cũng liên tục tăng lên.

Tần Tử ánh mắt híp lại, sau đó bình tĩnh vươn tay phải, nói ra:

“Mời.”

Rất nhanh, tấm màn đen lần nữa mở ra, chiến đấu khai hỏa...

Theo chiến đấu không ngừng tiếp tục, Tần Xuyên bên này, giá trị gọi cha không ngừng kéo tới, rả rích không dứt.

“Đinh, nhi tử ngài đánh mặt Thần Kiều cảnh Bạch Cưu Ma, tự động nạp tiền năm mươi vạn giá chỉ gọi cha “

“Đinh, ngài nhi tử đánh mặt Thần Kiều cảnh Long Giác Nam, tự động nạp tiền năm mươi vạn giá trị gọi cha “

“Đinh, ngài nhi tử đánh mặt Thần Kiều cảnh Đoạn Nhai Thắng, tự động nạp tiền năm mươi vạn giá trị gọi cha “

...

Rất nhanh, Tần Xuyên liệu cha giá trị tổng lượng đạt đến kinh người, 11 triệu số không hai ngàn.

Mà lúc này, hệ thống tăng lên nói:

“Đinh! Giá trị gọi cha của ngài đã vượt qua một ngàn vạn, để cho tiện sử dụng cùng phòng ngừa bị giảm giá trị, đề nghị cải biến bản vị giá trị gọi cha, từ bản vị Lục Xung, biến thành bản vị Thần Kiều!”

Chương 476: Kéo Tới Trả Thù Tần Tử

Chương 476. Kéo Tới Trả Thù Tần Tử

“Thần Kiều bản vị tính thế nào?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đinh! Thần Kiều bản vị, lấy trình độ đỉnh tiêm cảnh giới Thần Kiều, cùng tỉ suất Lục Xung bản vị hồi đoái, đại khái là năm mươi vạn. Nói cách khác, một cái giá trị gọi cha Thần Kiều bản vị, hên tương đương năm mươi vạn Lục Xung.”

Hệ thống kiên nhẫn hồi đáp.

“Vậy những số dư không đủ năm mươi vạn thù đòi làm sao?”

Tần Xuyên nhạy cảm phát hiện vấn đề, người là muốn ngẫu nhiên xóa số dư của ta?

“Đinh! Phàm là dính đến tỉ suất hối đoái, liền khẳng định có chỗ lưu động, tựa như lạm phát cũng là không thể tránh né.”

Hệ thống lý trực khí tráng nói.

“Tốt a, tin người một lần.”

Tần Xuyên gật gật đầu, hấn kiếp trước chính là người chơi cổ phiếu.

Mặc dù cuối cùng do cổ phiếu bị sập sàn mà hấn phải tự tử, từ trên nhà cao tầng nhảy xuống, rốt cuộc không có thể trở nên giàu sang như trước, nhưng là hấn đã từng hoàn toàn chính xác huy hoàng qua, những kiến thức tài chính này vẫn là biết đến.

“Đinh! Hiện tại bắt đầu chuyển đổi bản vị, tức chủ có 11 triệu hai ngàn giá trị gọi cha bản vị Lục Xung, chuyển đổi thành Thần Kiều bản vị, chính là 22. 004 giá trị gọi cha, căn cứ bốn bỏ năm năm lên, chính là 22 giá trị gọi cha “

Hệ thống nghiêm trang nói.

“Chờ một chút, vì sao là căn cứ bốn bỏ năm lên? Người xác định là tính toán sao như này?”

Tần Xuyên nhíu mày nói.

Mặc kệ là hệ thống ngân hàng như thế nào, cũng không thể đem tiền của người gửi tiền tùy ý bỏ số lẻ, một phân tiền đều không thể thiếu!

Đây là nguyên tắc.

Tựa như kế toán làm sổ sách, nếu như cuối cùng xuất hiện thiếu vài đồng tiền, đó chính là thiên đại sự tình, có thể đem một cái kế toán bức điên!

“Đinh, ách...”

Bị Tần Xuyên hỏi lên như vậy, hệ thống vậy mà tạm ngừng.

“Trả lời ta, chỉ có thể tính toán như này sao?”

Tần Xuyên cảm giác mình chiếm được đạo lý, thế là ngữ khí dần dần cường thế.

Hệ thống trầm mặc một chút, hồi đáp:

“Đinh, kỳ thật đối với số lẻ, có hai loại phương pháp xử trí, loại thứ nhất là bốn bỏ năm lên, loại thứ hai là gấp số không tiến một, tức chủ không có ý kiến, liền thừa nhận làm loại thứ nhất.”

“Ta có ý kiến lớn!”

Tần Xuyên đắc thế không tha người, quát lớn:

“Lập tức sửa đổi cho ta, dùng loại thứ hai!”

“Đinh, căn cứ ý kiến túc chủ, hiện tại sử dụng loại phép tính thứ hai, số dư trước mắt của ngài còn lại là 23 điểm giá trị gọi cha “

Hệ thống hèn mọn, nén giận.

“Này mới đúng mà.”

Tần Xuyên nghe vậy, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười hài lòng.

Nhiều năm như vậy ở chung, hắc sớm đã phát hiện, hệ thống cũng không thể tùy tiện, nó lại nhận một loại trật tự giám sát nào đó.

Mà loại trật tự kia, tựa hồ đang khích lệ hắc chỉ trích đối với hệ thống, trong hệ thống có rất nhiều phúc lợi ẩn tính, cần chính hắc đi phát hiện.

Tóm lại, hắc cần phải có tinh thần chất vấn.

Cái hệ thống này mặc dù không biết là ai sáng tạo, nhưng là dự tính ban đầu nó tồn tại, tựa hồ cũng không phải là bồi dưỡng được một cái hệ thống nói gì nghe đấy, mà là một cái người có phán đoán độc lập của mình.

Hệ thống, chỉ là một cái công cụ!

Mà lúc này, Tần Tử chiến đấu bên kia vẫn còn tiếp tục, lại có doanh thu giá trị gọi cha.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thiên tài Thần Kiều cảnh Bạch Khiết, tự động nạp tiền một điểm giá trị gọi cha “

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt thiên tài Thần Kiều cảnh Ba Tang, tự động nạp tiền một điểm giá trị gọi cha “

“Đinh, nhi tử ngài đánh mặt...”

Hồi lâu sau, số dư còn lại của hắc biến thành 50 điểm, mà lúc này, trên chiến đài kia, phát sinh ngoài ý muốn!

“Oanh long!”

“Oanh long!”

Từng đạo cột sáng to lớn, từ bên ngoài chiến đài phóng lên tận trời, giống như một cái to lớn lồng giam, bao phủ chiến đài.

Lấy những cột sáng này làm trụ cột, đại lượng phù văn khuếch tán mà ra, tạo thành một tòa đại trận hoa lệ, bao phủ chung quanh bầu trời.

“Oắt con, để mạng lại!”

Mấy vị cường giả Thiên Cung cảnh, đồng thời phóng lên tận trời, thẳng hướng Tần Tử, sát ý như mây tàn, đem bầu trời đều nhuộm đỏ!

“Ừm? !”

Tần Tử mắt sáng lên, nháy mắt xuất hiện tại phía trước Tần Tử, sau đó hướng về phía trước đâm ra một quyền.

“Oanh —— “

Bá đạo quyền quang tung hoành bát phương, đem mấy vị cường giả Thiên Cung cảnh bay tới kia đánh cho thổ huyết bay ngược, thân thể cơ hồ nổ tung.

“Các ngươi muốn làm cái gì?”

Tần Xuyên lạnh lùng quét mắt những người kia.

“Hừ, chúng ta muốn làm gì, tự nhiên là vì đồng môn báo thù rửa hận! Trên thân nhi tử ngươi có rất nhiều cừu hận ẩn ký tông môn chúng ta, tất nhiên là hại chết sư huynh đệ đồng môn của chúng ta, thù này há có thể không báo? !”

Một vị trung niên lạnh lùng nói.

Mà hắc vừa dứt lời, từng đạo thân ảnh khí tức cường đại, từ bên trong trận pháp chậm rãi nổi lên, trọn vẹn hơn trăm người.

Bọn hắc rõ ràng là có chuẩn bị mà đến!

“Ha ha, một đám Thiên Cung cảnh, năm cái Lăng Tiêu cảnh, các ngươi cảm thấy, như này liền có thể cùng ta chống lại?”

Tần Xuyên khinh thường cười nói.

Chương 477: Kéo Tới Trả Thù Tần Tử 2

Chương 477. Kéo Tới Trả Thù Tần Tử 2

“Ngươi mặc dù thực lực cường đại có so sánh Dao Trì cảnh, nhưng là, cũng không cần đem người khác nghĩ đến quá đơn giản! Nếu là không có một chút chắc chắn, chúng ta như thế nào lại đến chứ?”

Trung niên nhân kia lạnh lùng nói.

“Vậy ta cũng phải là muốn kiến thức nắm chắc của các ngươi một chút.”

Tần Xuyên tự nhiên mà nói.

Hắn không có lo lắng chút nào, lấy thực lực hắn bây giờ, mấy cái thôi cá nát tôm này, căn bản không đáng phải sợ.

“Ngươi cứ tới rồi sẽ biết!”

Người kia hừ lạnh một tiếng, sau đó chân phải đột nhiên đập xuống, dưới chân phù văn nhảy lên, sau đó trên bầu trời đại trận điên cuồng lóe lên, trong trận pháp hơn trăm người, tựa hồ bị ngưng tụ thành một cái chĩnh thể.

“Đây chính là sinh tử đại trận của chúng ta, tại bên trong đại trận, lực lượng tất cả chúng ta sẽ ngưng tụ cùng một chỗ, mà chúng ta nhận tổn thương, cũng sẽ bị phân tán thành hơn một trăm phần, suy yếu gấp trăm lần!”

Người kia hăng hái nói.

“Là cái này?”

Tần Xuyên khinh thường liếc mắt nhìn hắn.

“Trần áp người, dư xài!”

Người kia hừ lạnh một tiếng, sau đó trong tay đột nhiên xuất hiện một cây trường côn, giơ lên cao cao, nện xuống một côn đối với Tần Xuyên.

“Hoa —— “

Trận pháp to lớn kia vận chuyển, lực lượng hơn trăm người hội tụ tại bên trong một côn, để cái đạo côn ảnh kia cấp tốc bành trướng, giống như một tòa đâm thùng sơn phong thiên khung, oanh long long nghiền ép xuống tới.

Phía dưới một côn, phong vân chạy trốn!

Cuồng phong hướng phía bốn phương tám hướng lưu thoán mà đi, giống như từng đầu cự mãng đang hoành hành ngược trên bầu trời, rung động lòng người.

“Chỉ là hạt gạo, cũng toả hào quang!”

Tần Xuyên tay phải giơ cao, trực tiếp đón nhận —— hấn lấy đại khí phách, một tay kinh thiên!

“Oanh long!”

Một tiếng vang thật lớn, tay phải của hấn chống đỡ cự côn khổng lồ như núi kia, mà chiến đài dưới chân thì là xoạt xoạt một tiếng, trực tiếp chia năm xẻ bảy!

Rầm rầm!

Một côn này đưa tới kinh phong, hóa thành một đạo côn ảnh hư ảo, lướt qua thân thể của hấn, tiếp tục hướng phía đại địa phía dưới đập tới, vậy mà trực tiếp đem một ngọn núi phía dưới san bằng, hóa thành một đạo bồn địa.

Uy lực một côn, khủng bố như vậy.

Nhưng là, Tần Xuyên một tay chống đỡ một côn như này, vẫn lơ lửng tại không trung như cũ, không nhúc nhích tí nào.

Mà lại thân thể của hấn tản mát ra một đạo vòng bảo hộ hình tròn kim sắc, đem Tần Tử phía sau bao phủ, để lông tóc không thương.

“Cái gì, vậy mà chặn!”

Có người kinh hô một tiếng.

“Đừng hoảng hốt, xem ta!”

Cái này thời điểm, một cái khôi ngô đại hán xuất thủ, hấn hai tay giơ cao một con đen nhánh đại phủ, hội tụ đại trận chi lực, đột nhiên đánh xuống.

“Xoạt!”

Cự phủ khai thiên địa, hỗn độn phân hai tầng!

Cổ phong mang này, cổ khí thế này, quả thực để người ta rùng mình, tựa hồ tất cả đồ vật gần cận tại trước mắt, đều muốn bị chặt đứt.

Liên xem như cường giả Dao Trì cảnh, cũng phải tê cả da đầu!

Nhưng mà, Tàn Xuyên mặt không đổi sắc, hấn bắt đầu thi triển truyền thừa lấy được ở bên trong tạo hóa bìa cổ, nắm đám huy động ở giữa, chung quanh thân thể ra đời từng cái thế giới hư ảo, giống như hành tinh xoay tròn quanh thân hấn hấn, cuối cùng toàn bộ dung nhập bên trong nắm đám kia, sau đó một quyền hướng về phía trước oanh ra.

“Oanh —— “

Không gian phía trước trong chớp lát nổ tung, sau đó chôn vùi thành vô số bụi, hư không hỗn loạn, giống như cocacola bị lắc ra khỏi bọt biển.

“Keng! ! !”

Quyền quang cùng cự phủ đụng vào nhau, phát ra tiếng vang thiên băng địa liệt, rất nhiều người màng nhĩ vỡ vụn, đầu đều kém chút vỡ ra.

Hai đạo công kích này, vậy mà là đồng thời tan vỡ.

“Để cho ta tới!”

Cái thời điểm này, lại là một thân ảnh đứng dậy, tựa hồ súc thế đã lâu, muốn cho Tàn Xuyên một kích lôi đình.

Nhưng mà, Tàn Xuyên cười lạnh nói:

“Các ngươi không có cơ hội!”

Xoạt!

Sau một khắc, cái kim to lớn, từ không trung cùng mặt đất xuất hiện, hướng phía những người này đè ép mà đi.

Cái này hai gọng kìm vô cùng khổng lồ, vậy mà đem trận pháp to lớn kia cùng hơn trăm người toàn bộ bao quát đi vào.

“Không được!”

Những người này sắc mặt đại biến, nhưng là tòa đại trận này căn bản là không có cách tùy ý di chuyển, cho nên bọn hắn không cách nào tránh né,

“Bang! !”

Hai cái kim nao khép lại, đem những người này toàn bộ phong đi vào, mà trong tay Tần Xuyên, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái thần chùy to lớn.

Xoạt!

Hắn giơ thần chùy lên cao cao, chùy kia cấp tốc bành trướng, mặt ngoài lấp lóe lôi điện, sau đó hung hăng nện ở bên trong hai gọng kìm.

“Bang —— “

Sóng âm chấn động kinh khủng, để bầu trời phương viên trăm dặm vỡ vụn giống như pha lê, mà mấy vạn dặm sơn hà đều vỡ nát.

Mà bên trong gọng kìm đến cùng là cái gì cảnh tượng, quả thực không dám tưởng tượng, sóng âm khủng bố như vậy, tại một cái hoàn cảnh bịt kín, đủ để đem người chấn thành bệnh tâm thần, thậm chí trực tiếp hồn phi phách tán!

Chương 478: Đột Phá Thiên Thần Cảnh

Chương 478. Đột Phá Thiên Thần Cảnh

Giờ khắc này, thiên địa yên tĩnh.

Những người vây xem kia, sớm đã thối lui đến địa phương xa xôi, xa xa nhìn qua một màn này, cũng hít một hơi lạnh khí.

Một kích này, bọn hắn nhìn xem đều hãi hùng khiếp vía, trời mới biết ở trong một chiêu kia là tàn phá bức này.

“Xoạt!”

Rất nhanh, Tần Xuyên huy động tay phải, hai ngọc kìm kia tác ra, đồng thời cấp tốc thu nhỏ trở lại trong cơ thể hắn.

Mà trên bầu trời, xuất hiện trên trăm đạo thân ảnh máu thịt be bét, rơi xuống phía dưới giống như lợn chết lấy thịt.

“Ba ba ba!”

Những thân thể này sớm đã phá thành mảnh nhỏ, sau khi rơi xuống đất, trực tiếp vỡ nát, hóa thành mảng lớn huyết thủy.

“A a a...”

“Ách ách ách...”

Từng đạo nguyên thần kim sắc từ bên trong thịt nát tách ra, thật giống như cái bóng từ dưới đất đứng lên.

Nhưng là mặt mũi những nguyên thần này tràn đầy vẻ thống khổ, ánh mắt sớm đã một mảnh trống rỗng, đang kịch liệt run rẩy, nhao nhao nổ tung.

Hồn phi phách tán!

Mà lúc này, huyết dịch những cường giả này, trong không khí nhanh chóng bay hơi bành trướng, vậy mà hóa thành một mảnh huyết hồ to lớn.

Huyết hồ linh khí kinh người.

Các loại thực vật cung quanh điên cuồng tăng vọt, vậy mà kéo lên Thiên Khung, đem bầu trời đều che đầy một mảng lớn.

Một màn này, nhìn như sinh cơ bừng bừng, lại có vẻ có chút bi thương, thậm chí để rất nhiều người sợ hãi.

“Hừ, tốt cho một cái Tần Xuyên, không hổ là nhân tài kiệt xuất thời đại này, quả nhiên là xuất thủ tàn nhẫn!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm hừ lạnh vang lên.

Xoạt!

Theo thanh âm này xuất hiện, nhiệt độ giữa thiên địa đều giảm xuống một mảng lớn, để người như rơi vào hầm băng.

Mà Tần Xuyên, thì là cảm giác được một cỗ uy áp kinh khủng, từ thiên khung rủ xuống, thật giống như một tòa núi trấn áp mà xuống, cỗ thần uy kia, cho người ta một loại cảm giác không thể địch nổi.

“Thiên thần!”

Trên mặt Tần Xuyên ngưng trọng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mây trắng sôi trào lên giống như nước sôi, đồng thời hướng phía hai bên tách ra.

Một đạo thân ảnh già nua râu bạc trắng bông bênh, đứng chấp tay, hắc bào không gió mà bay, lạnh lùng nhìn xuống phía dưới.

“Thiên thần, vậy mà là thiên thần!”

“Lần này có trò hay để nhìn.”

“Cái Tần ma vương này, chỉ sợ sắp xong rồi.”

Rất nhiều người bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác, dù sao, tại bên trong thế giới nhược nhục cường thực, tất cả mọi người là nguyện ý nhìn cường giả xui xẻo.

Bởi vì mỗi một vị cường giả, đều là một ngọn núi đặt ở đỉnh đầu bọn họ, tùy thời đều có thể uy hiếp được tính mạng của bọn hắn.

“Lại nói, các ngươi biết vị lão thiên thần này là ai không?”

“Không biết, hẳn là chỉ là cái vô danh tiểu tốt.”

“Đúng vậy a, Huyền Hoàng thiên năm đó rộng lớn cỡ nào, cường giả vô số, thiên thần cũng xuất hiện rất nhiều, cũng chỉ là hạng người vô danh tiểu tốt ở trong một góc khuất mà thôi, mà bây giờ, Huyền Hoàng thiên đã suy yếu thành dạng này.”

Có người phát ra tiếng thở dài.

Trước kia huy hoàng, xưa nay xuống dốc, so sánh như này, thường thường để người ta cảm thấy rất thốn thức.

Mà lúc này, Tần Xuyên ngửa đầu nhìn xem vị lão thiên thần kia, bình tĩnh hỏi:

“Người cũng muốn xuất thủ?”

Vị lão thiên thần kia lạnh lùng nói:

“Người vừa rồi giết, vừa vặn có mấy vị là đệ tử của ta, người nói xem ta xuất thủ hay không?”

“Nhưng là sau khi xuất thủ, người có thể sẽ chết.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ha ha, chỉ bằng người, cũng xứng uy hiếp lão phu? ! Thiên Thần chi lực, há lại để người có thể rung chuyển!”

Lão thiên thần cười lạnh một tiếng, lật tay một cái, một đạo thủ ấn khổng lồ màu xích hồng nhấn xuống dưới.

Một chương này, giống như thần phạt trên trời xanh nhúng tay vào nhân gian, để tầng mây trên bầu trời lăn lộn, thậm chí bốc cháy lên!

Mà đại địa ở bên dưới, tại dưới cổ uy áp này lay động kịch liệt, rạn nứt, cảnh tượng dọa người.

“Đi!”

Phía sau Tần Xuyên bay ra mấy kiện bảo vật tàn tạ, những bảo vật này vết rách dày đặc, hung hăng đánh tới cự thủ xích hồng kia.

“Rầm rầm rầm!”

Sau một khắc, trên bầu trời phát sinh bạo tạc liên tiếp, mấy cột mây hình nấm hiện lên trùng điệp, rung chuyển càn khôn.

Mà cự thủ xích hồng kia, cũng tại bên trong bạo tạc mà bắt đầu trở nên trong suốt, sau đó âm vang tán loạn.

“Hả Có thể đón lấy một kích của ta?”

Lão thiên thần nhướng mày, lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc, sau đó mục quang lãnh lệ nói:

“Nhưng cũng đừng ở đây rồi!”

Oanh long long!

Chỉ thấy mi tâm hắn có quang mang đại tác, sau đó, một đạo hư ảo thể giới óng ánh bằng bạc, từ đỉnh đầu của hắn từ từ bay

lên, sau đó đột nhiên bành trướng, đem toàn bộ thiên khung đều chiếm cứ, sau đó trấn áp mà xuống.

Chương 479: Đột Phá Thiên Thần Cảnh 2

Chương 479. Đột Phá Thiên Thần Cảnh 2

“Thiên khung chi lực!”

“Chạy mau a!”

Rất nhiều người hoảng sợ kêu to, nhanh chóng rút lui, sợ bị cỗ vũ lực mênh mông này tác động đến.

Trời xanh rơi xuống, có thể trấn áp thập phương!

“Cha, cái này...”

Tàn Tử thân thể run rẩy, hoảng sợ nhìn lên bầu trời, hấn lần này thật minh bạch như thế nào là che khuất bầu trời.

Tòa hư ảnh trời xanh loa mà trấn áp xuống, tựa hồ có thể nghiền nát hết tất cả may mắn, để người ta chỉ còn lại tuyệt vọng.

“Đừng sợ.”

Tàn Xuyên trầm giọng nói, trong mắt của hấn cũng có một vết ngưng trọng, lại tựa hồ đang đợi cái gì.

Mắt thấy tòa trời xanh này liền muốn trấn áp xuống tới.

“Đạo hữu chậm đã!”

Cái thời điểm này, một giọng già nua đột nhiên vang lên, sau đó, hư ảnh trời xanh hạ xuống kia, tựa hồ bị một cỗ lực lượng nâng lên.

Chỉ thấy một đạo kim quang óng ánh, ở một cái trấn nhỏ phương xa từ từ bay lên, như mặt trời mọc lên ở phương đông!

“Các hạ là ai?”

Lão thiên thần sắc mặt biến hóa, trầm giọng hỏi.

“Lão phu Thanh Huyền tán nhân, người có lẽ nghe nói qua.”

Đạo kim quang kia khẽ cười nói, phong độ nhẹ nhàng.

“Thanh Huyền tán nhân? !”

Lão thiên thần kia sắc mặt đại biến, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ kính sợ, cái tên này, hẳn tựa hồ từng nghe nói qua.

Mặc dù cụ thể không quá rõ ràng, nhưng là tại Huyền Hoàng thiên trước kia, phạm là có chút danh khí tồn tại, đều thật không đơn giản!

“Nhưng mà... Làm sao có một cái mùi lạ vậy?”

Đột nhiên, chớp mũi hắn run run hai lần, trong lòng kinh nghi không chừng.

“Lão già, người vậy mà trốn ra được! Người không phải hẳn là bị ngâm mình ở...” Tần Tử kinh hô một tiếng.

“Ngâm miệng! ! Tiểu súc sinh, người lần trước đem lão phu lừa gạt nhập vào tuyệt địa, để lão phu bị thương nặng, lão phu há có thể dung người!”

Thanh Huyền tán nhân đại nghĩa lẫm nhiên ngắt lời hắn, sau đó không cho hắn có bất kỳ cơ hội phản bác nào, quát lớn:

“Chết đi cho ta! !”

Oanh!

Một đạo uy áp kinh khủng, xen lẫn sát ý nồng đậm, hướng phía Tần Tử trấn áp mà xuống.

Hắn muốn diệt khẩu, phòng ngừa tiểu súc sinh này đem sự tình hắn bị ngâm mình ở trong hầm phân nói ra, nếu không, anh danh một thể của hắn liền hủy sạch.

Không chỉ có như thế, hắn cũng là đang phát tiết phần nộ của mình, cừ hận bị ngâm vào trong hầm phân, tại thời khắc này hoàn toàn bộc phát.

“Đinh! Cường giả Thiên Thần cảnh nhất trọng sinh ra sát ý đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như

núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới Thiên Thần cảnh nhất trọng, cũng cùng cảnh vô địch!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

Sau một khắc, Tần Xuyên cảm giác được ý thức của mình từ Lăng Tiêu điện tiến vào Dao Trì, sau đó, trên không của Dao Trì xuất hiện dị tượng.

Kia là một tòa thiên khung mênh mông mà cổ lão, xuất hiện lên ở trên không Dao Trì, tản mát ra khí tức vĩ ngạn trấn áp hết thảy.

Mênh mông, bao la, thần thánh!

“Thiên khung cửu luyện, luyện thứ nhất.”

Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, thanh âm này không phải nam không phải nữ, tựa hồ là từ vô số loại thanh âm hội tụ mà thành, ẩn chứa một loại đại uy nghiêm.

Sau đó, một đạo cột sáng màu trắng không lồ, giống như thác nước trút xuống, đem toàn bộ Dao Trì bao phủ.

Kia là lực lượng hủy diệt vô tận.

Trên thực tế, trời xanh tẩy lễ là sự tình rất khủng bố, đây cũng là một loại độ kiếp, rất nhiều người đều vì vậy mà hôi phi yện diệt!

Nhưng là Tần Xuyên hiển nhiên không tồn tại loại vấn đề này, bởi vì tu vi của hắn, là hệ thống hứa hẹn, cái gọi là tẩy lễ cũng chính là đi một chút đi ngang qua sân khấu.

Không có khả năng thất bại.

Rất nhanh, Tần Xuyên vượt qua trời xanh tẩy lễ, nguyên thần cùng thân thể đều phát sinh thuế biến kịch liệt, bước vào Thiên Thần cảnh!

“Hừ, ở trước mặt ta giết nhi tử ta, là ai đưa cho ngươi dũng khí? !”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng.

Oanh!

Trên bầu trời tựa hồ vang lên tiếng sấm, thiên thần uy áp Thanh Huyền tán nhân phát ra, vậy mà ầm vang tiêu tán.

Mà khí tức thuộc về Tần Xuyên, mệnh mông cuộn cuộn khuếch tán đến, giống như vương giả giá lâm, nháy mắt tràn ngập toàn bộ bầu trời.

“Thiên thần? Đây không có khả năng! !”

Thanh Huyền tán nhân kinh hô một tiếng, sau đó xoay người bỏ chạy, chỉ thấy một đạo thanh quang lấp lóe, thân thể của hắn hư không tiêu thất.

Hắn đã bị hồ qua một lần, có kinh nghiệm, cho nên phát hiện không ổn liền chạy, tuyệt không mập mờ.

Về phần nói mặt mũi...

Còn có sự tình càng mất mặt sao hơn so với bị ngăm mình ở trong hầm phân sao?

Mà vị lão thiên thần kia, thì là ngơ ngác nhìn một màn này, con mắt trừng lớn, có chút phản ứng không kịp.

Thiên thần liền thiên thần chứ sao.

Tất cả mọi người là thiên thần, sợ cái gì?

Chương 480: Thủy Khinh Nhu Xảo Ra Chuyện

Chương 480. Thủy Khinh Nhu Xảo Ra Chuyện

“Sợ cái gì? Đúng thế, hắn đang sợ cái gì vậy?”

Trong đầu vị lão thiên thần kia, lượn vòng lấy một cái nghi vấn như này, sau đó, hắn đột nhiên giật cả mình.

Quản hắn sợ cái gì!

Thanh Huyền tán nhân đều sợ, khẳng định là có nguy hiểm a, Thanh Huyền tán nhân đều gánh không được nguy hiểm, hắn còn có thể kháng trụ hay sao?

“Trốn! !”

Vị lão thiên thần này nhân gian thanh tĩnh, gần như trong nháy mắt liền làm ra quyết định, hướng phía phương xa bỏ chạy mà đi.

Nhưng là, Tần Xuyên sao lại có thể để hắc đào tẩu chứ?

Hắn cố ý thả đi Thanh Huyền tán nhân, đó là bởi vì Thanh Huyền tán nhân trước kia tựa hồ rất lợi hại, chờ lão gia hỏa này thực lực khôi phục lại một chút, còn có thể tiếp tục cạo lông dê, có thể tiếp tục phát triển.

Mà cái lão thiên thần này, không hề giống cái đại nhân vật gì, đoán chừng qua một thời gian ngắn, thực lực cũng tăng lên không được bao nhiêu.

Mà lại, lão già này muốn giết nhất chính là hắn, cũng không phải là Tần Tử, cứ như vậy, cũng tồn tại một chút phong hiểm tiềm ẩn.

Hắn đương nhiên phải đem phong hiểm bóp chết tại trong trứng nước!

“Tới liền lưu lại đi!”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, tay phải huy động, lập tức, một đạo tấm võng to lớn màu vàng kim bay ra, bao phủ thiên khung.

Lưới trời lồng lộng, thừa mà khó lọt!

Đây là một kiện bảo vật cấp thiên thần rất cường đại, Tần Xuyên đột phá Thiên Thần cảnh, về sau đã có thể phát huy ra uy lực chân chính của nó.

“Phá cho ta! !”

Lão thiên thần nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể bộc phát ra quang mang vô tận, giống lưu tinh đụng Địa Cầu, vọt tới cái lưới vàng to lớn kia.

“Oanh!”

Đại lượng ánh lửa nổ tung, bạo tạc giống như mặt trời, đem trên bầu trời đều chiếu sáng, sóng nhiệt lẫn lộn.

Nhưng là rất hiển nhiên.

Không phá nổi.

Chờ quang mang tiêu tán, về sau chỉ thấy lão thiên thần kia giống như cá sa lưới mà dính vào bên trong lưới, không thể động đậy.

“Thả ta ra! !”

Hắn phát ra điên cuồng gào thét, thân thể vẫn như cũ quang mang đại tác, giống như một đám lửa đang thiêu đốt.

“Bang!”

Cái kim to lớn kia lần nữa bay ra, từ hai đầu trên dưới đè ép mà đến, đem lão thiên thần phong ở bên trong.

“Không, không, không! !”

Lão thiên thần hoảng sợ vang lên thanh âm tuyệt vọng, sau đó, Tàn Xuyên lần nữa xuất ra lôi điện thần chùy, giơ lên cao cao, đột nhiên nện xuống.

“Bang —— “

Kim rung động kịch liệt, bên trên hình dáng mặt ngoài tựa hồ có vô số gợn sóng đang đập trùng, từng đạo sóng chấn động khuếch tán ra.

Bầu trời phạm vi ngàn dặm lần nữa vỡ nát, mảnh vỡ không gian đều bị cổ sóng chấn động này xoắn thành hạt.

Sau đó, cái kim kẹp mở ra.

Lão thiên thần đứng tại chỗ, thân thể đung đưa trái phải giống như con lật đật, mà tốc độ lắc lư rất nhanh, thân thể xuất hiện vô số bóng chòng.

“A a a!”

Hắn phát ra tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, sau đó bên ngoài thân đột nhiên xuất hiện từng đạo khe hở, bên trong khe hở có quang mang bắn ra mà ra, sau đó, thân thể của hắn vỡ vụn ra, lộ ra nguyên thần kim sắc bên trong.

Mà cái nguyên thần kim sắc kia, cũng xuất hiện đầy vết rách, tại giữa tiếng kêu gào thê thảm mà nổ tung, hóa thành từng trận mưa ánh sáng lớn.

Một vị thiên thần, tan thành mây khói.

Tần Xuyên chậm rãi thu hồi kim kẹp cùng lưới lớn, tay cầm lôi điện thần chùy đảo mắt bát phương, thần nhiên nói:

“Còn có ai muốn ra tay?”

Xoạt!

Tứ phương trên dưới, hoàn toàn yên tĩnh.

Trước đó những cái người quan chiến kia, sớm đã thôi lui đến bên ngoài mấy vạn dặm, thậm chí có người trực tiếp chạy trốn, không dám tiếp tục vây xem.

Lúc này, ánh mắt Tần Xuyên liếc nhìn mà đến, bọn hắn cho dù cách mấy vạn dặm khoảng cách, vẫn run rẩy trong lòng như cũ.

Chỉ có thể cúi đầu xuống, không dám cùng chi đối mặt.

“Tê, thiên thần đều diệt!”

“Cái Tần ma vương này quá kinh khủng, thân là sinh linh thời đại này, vậy mà bộ pháp có thể đuổi theo thiên địa khôi phục!”

” Các cường giả viễn cổ là khôi phục tu vi vốn có, mà hắn, lại là đột phá chưa từng có a! Cái này cũng quá nhanh nhẹn dũng mãnh.”

“Hắn là, hắn muốn một mực ngăn ở miệng giếng thời đại, cường giả viễn cổ ra một cái, hắn liền trấn áp một cái sao?”

“Rất không có khả năng đi, cái này cũng quá nghịch thiên...”

Những người vây xem này kính sợ đối với Tần Xuyên, cấp tốc lan tràn giống như virus.

Có thể tưởng tượng.

Sau lần này, uy danh Tần Xuyên, sẽ triệt để chấn nhiếp cái Huyền Hoàng thiên đang cấp tốc khôi phục này.

Vô luận cường giả viễn cổ mới khôi phục cường thế cỡ nào, đều không thể xem nhẹ Tần Xuyên —— trừ phi, có người có thể đem hắn đánh bại.

“Tất cả giải tán đi, không có việc gì đừng đến phiền ta.”

Tần Xuyên tùy ý khoát khoát tay.

Lập tức, mọi người như trút được gánh nặng, vội vã rời đi.

Chương 481: Thủy Khinh Nhu Xảy Ra Chuyện 2

Chương 481. Thủy Khinh Nhu Xảy Ra Chuyện 2

Tần Xuyên đứng tại chỗ, kiểm lại một chút.

Thu hoạch lần này vẫn được, không chỉ có thu hoạch được đại lượng giá trị gọi cha, hơn nữa còn đột phá Thiên Thần cảnh.

Mà hần giá trị gọi cha, tại đổi đổi thành Thần Kiều bản vị, về sau số dư còn lại đạt đến 50 điểm.

Nhìn như không nhiều, kỳ thật sức mua rất cứng chắc, một điểm liền tương đương với năm mươi vạn điểm trước đó!

“Ong ong ong!”

Cái thời điểm này, ngọc phù đưa tin của Tần Xuyên lại chấn động, Tần Xuyên lấy ra xem xét, chân mày cau lại.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Thủy Khinh Hàn truyền đến tin tức, nói Thủy Khinh Nhu xảy ra chuyện.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Cái gì? !”

Tần Tử lập tức luống cuống, truy vấn:

“Cụ thể chuyện gì xảy ra, chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Hần không thể không hoảng, Thủy Khinh Nhu không chỉ có là người hần yêu thương, mà lại thể chất càng là mỹ diệu, ngày sau, tất thành đại khí.

“Đi thôi, đến lại nói.”

Tần Xuyên không có giải thích, dùng một cỗ năng lượng cuốn lên Tần Tử, liền hướng phía phương xa bay đi.

Hưu!

Tốc độ của hắn cực nhanh, trong chốc lát Đấu Chuyển Tinh Di, thời gian đều gần như bị bóp méo.

Cũng không lâu lắm.

Hai người đi tới phía trên một ngọn núi băng nguy nga, cái băng sơn này là màu lam, lóng lánh huỳnh quang nhàn nhạt.

“Các người rốt cuộc đã đến.”

Một thân ảnh vội vàng chào đón, rõ ràng là Thủy Khinh Hàn, hắn lúc này, vậy mà đã đột phá Thiên Cung cảnh.

Thiên Hằng tộc trung hưng chi chủ, quả nhiên không tầm thường, đương nhiên, Thiên Cung cảnh bây giờ, tại Cửu Thương giới cũng không thể nhắc lên sóng gió bao lớn.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Tần Xuyên nghiêm túc hỏi.

“Trước đây không lâu ta nhận được tin tức Khinh Nhu cầu cứu, sau đó liền thông qua một chút thủ đoạn tìm được nơi này, nàng hắn là ngay tại trong động băng phía trước, nhưng là cửa băng kia quá kiên cố, ta trước mắt còn không cách nào mở ra.”

Thủy Khinh Hàn trầm giọng nói.

Tần Xuyên nhìn về phía trước đi, chỉ thấy một tòa cửa băng cao mười trượng, đứng sừng sững ở phía trước trung ương sơn phong, đại khí bàng bạc.

“Ông!”

Tần Xuyên tay phải nâng lên, từng đạo vòng sáng kim sắc xuất hiện, giống như bánh răng, cái to cái nhỏ, vòng vòng đan xen, tạo thành một đạo đồ án vô cùng hoa mỹ, đem không gian chung quanh đều chiếm hết.

“Phá!”

Cuối cùng, hắn đâm ra một quyền, tất cả vòng ánh sáng dung nhập vào bên trong một quyền kia, bộc phát ra lực lượng kinh

thiên.

“Phanh —— “

Cửa băng vô cùng kiên cố kia, phát ra một tiếng vang thật lớn, sau đó âm vang nổ tung, chia năm xẻ bảy.

Lập tức, đại lượng hàn khí trắng xóa càn quét mà ra.

Cỗ hàn khí kia thật là đáng sợ, tựa hồ muốn đem không gian đều đông kết, để Tần Tử cùng Thủy Khinh Hàn rùng mình!

Tần Xuyên giẫm chân phải một cái, quanh thân tách ra kim quang nóng bỏng, giống như một tòa Thần Lô vĩnh hằng, đem những cái hàn khí kia bóc hơi hết.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên một ngựa đi phía trước, hấn bây giờ kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng không sợ có cái nguy hiểm gì.

Tiến vào cửa băng, bên trong bỗng nhiên sáng sủa.

Bên trong vậy mà là một tòa hồ nước màu băng lam, bên trong chứa đầy hàn tuyến, óng ánh sáng long lanh, lạnh đến thấu xương.

Mà ngay trung tâm hồ nước, có một tòa đảo nhỏ băng tuyết, chỉ có phương viên lớn nhỏ hơn mười mét.

Trên đảo nhỏ sinh trưởng một gốc cây đào to lớn, nó giống như một đầu giao long chiếm cứ tại trên đảo nhỏ, thân cây cứng cáp, mọc đầy rêu xanh, mà nhánh cây nở đầy đóa hoa phấn hồng, đem toàn bộ đảo nhỏ đều bao phủ vào.

Thậm chí rễ cây nó, có rất nhiều đều nhô ra từ biên giới tiểu đảo, thật sâu đâm vào trong hồ.

Phía trên đảo nhỏ, tựa hồ có một đạo cửa sổ mái nhà, cột sáng trắng xóa tản ra xung quanh, đem đảo nhỏ bao phủ, mộng ảo mà rực rỡ.

“Tại nơi đó!”

Tần Tử kinh hô một tiếng.

Chỉ thấy dưới bóng cây đào kia, nằm một người nữ tử mặc lụa trắng váy thanh lệ, chính là Thủy Khinh Nhu.

Hấn muốn bay qua.

Lại bị một cái tay ngăn cản.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử nghi ngờ nhìn về phía Tần Xuyên.

“Nhìn phía dưới.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Tần Tử cúi đầu nhìn lại, liền thấy bên trong nước hồ màu băng lam bốc lên bọt biển liên tiếp, mà mơ hồ có thể thấy được, một đạo bóng đen khổng lồ mà kéo dài, từ đáy nước chậm rãi bơi tới.

“Thứ gì!”

Tần Tử liên tiếp lui về phía sau, mà Thủy Thanh Hàn cũng như lâm đại địch, làm ra tư thế phòng ngự.

“Soạt —— “

Sau một khắc, đại lượng nước hồ dâng lên, rầm rầm rơi xuống giống như trời mưa.

Một đầu quái vật khổng lồ giống như rắn lại như long hiển lộ ra, chỉ là lộ ra bộ phận trên mặt nước, liền đã cao bằng mười mấy tầng lầu.

“Là ai, dám xông vào nơi thần linh ngủ say?”

Thanh âm uy nghiêm, từ trong miệng quái vật này phun ra, rung động âm âm giống như lôi đình.

Chương 482: Diệu Kế Tần Xuyên

Chương 482. Diệu Kế Tần Xuyên

“Lăn.”

Đối mặt cái quái vật uy phong lẫm lẫm này, Tần Xuyên chỉ là nhàn nhạt phun ra một chữ.

“Hả? !”

Quái vật kia cúi đầu nhìn về phía Tần Xuyên, sau con người to lớn đó đột nhiên co vào, run giọng kêu lên:

“Thiên... Thiên Thần? !”

Nó nhìn như cường đại, kỳ thật chỉ có Dao Trì cảnh, đối mặt thiên thần, có một cỗ sợ hãi thiên nhiên.

“Còn chưa cắt?”

Tần Xuyên lạnh lùng quét nó một chút.

“Tốt, cắt ngay, cắt ngay!”

Quái vật này cấp tốc gật đầu, sau đó thân thể vẫy mà vờn quanh thành một vòng tròn, giống như guồng nước bình thường, nhấp nhô đi xa tại trong nước.

Mười phần mười mà.

“Chậm đã.”

Đột nhiên, Tần Xuyên kêu lên.

Xoạt!

“Guồng nước” nhấp nhô kia dừng lại im bất, giống như một cuộn giấy khăn, ở trên mặt nước giãn ra.

“Ngài, ngài còn có cái gì phân phó?”

Quái vật này không có tôn nghiêm chút nào, mười phần hèn mọn.

“Nói cho ta, ngươi là ai, đây cũng là cái địa phương gì.”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

“Ta... Ta không biết a, ta vốn là một quả trứng bên trong hồ này, mới ấp ra đến mấy vạn năm mà thôi, chưa từng có đi qua thế giới phía ngoài, cũng liền dựa vào ký ức truyền thừa, mới có thể biết một chút thường thức.”

Quái vật này yếu ớt nói.

“Vậy đối với cái địa phương này, ngươi biết bao nhiêu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ta chỉ biết, nơi này tựa hồ đã từng là động phủ của một vị nữ tử rất cường đại, bởi vì ta từng tại đáy nước thấy qua một chút bích hoạ, phía trên ghi lại chính là một chút sự tích của nàng, đáng vẻ rất lợi hại.”

Quái vật nhỏ giọng nói.

“Những cái bích hoạ kia đâu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Bị ta liếm sạch.”

Quái vật này chảy nước bọt, ánh mắt hèn mọn nói ra:

“Những bích hoạ này làm từ nguyên liệu rất bất phàm, tác dụng to lớn, mà lại hương vị rất tốt.”

Tần Xuyên nhìn xéo qua con hàng này.

Nghĩ thâm, chỉ sợ không phải vấn đề nguyên liệu đi...

Xem ra cái nữ tử này rất đẹp.

Cái này thể gian có một loại đẹp, là nam nữ ăn sạch, thậm chí siêu việt chủng tộc, có thể nói là khí chất, cũng có thể nói là thần vận.

Nó không giống với vẻ đẹp ngũ quan nông cạn, vẻ đẹp ngũ quan phổ thông, tại khác thâm mỹ biệt chủng tộc là không cách nào nhận ra. Tỉ như tại bên trong một chút chủng tộc kỳ lạ, lông tóc mọc nhiều chính là đẹp, hoặc là mắt hí (híp híp mắt) chính là đẹp, loại đẹp này, đây là nhân tộc không cách nào thưởng thức.

Mà vẻ đẹp thần vận, lại là siêu việt bên ngoài, tựa hồ trở về bản nguyên thể gian, có thể để cho hết thảy sinh mệnh sinh ra cộng minh.

” Nữ tử ở trên đảo kia, là chuyện gì xảy ra?”

Tần Xuyên lại hỏi.

“Cái gì? Nữ tử?”

Quái vật kia nghi ngờ quay đầu nhìn lại, khi nó nhìn thấy Thủy Khinh Nhu nằm ở dưới cây đào, giống như gặp quỷ, cả kinh kêu lên:

“Má ơi! Nàng là ai, cái gì thời điểm đi vào nơi này? Ta đều không biết a!”

Tần Xuyên nhìn kỹ nó, phát hiện con hàng này không giống như là nói dối, thế là cũng không hỏi nữa, khoát tay nói:

“Cút đi.”

“Được rồi!”

Quái vật lần nữa co rút thân thể lại, miệng cắn cái đuôi, đem thân thể vờn quanh thành một vòng tròn, chuyển động ở trên mặt nước.

Lặn ra một đoạn khoảng cách, về sau liền chìm vào đáy nước.

“Chúng ta đi qua đi.”

Tần Xuyên nói, sau đó mang theo Tần Tử cùng Thủy Thanh Hàn bay về phía tòa đảo nhỏ hoa đào kia.

“Xuy xuy xuy...”

Bên trong hồ nước dâng lên từng đạo hàn khí, tựa hồ đang ngăn trở kẻ ngoại lai xâm nhập.

Nhưng là bên ngoài cơ thể Tần Xuyên phóng xuất ra một tầng năng lượng trong suốt, đem ba người bao khóa ở bên trong, giống như một đoàn “Tam Phân Quy Nguyên Khí” dán mặt nước.

Rốt cục, ba người rơi vào bên trên hòn đảo.

“Khinh Nhu!”

Tần Tử tranh thủ thời gian chạy tới, đem Thủy Khinh Nhu trên mặt đất bế lên, tựa ở trong lòng ngực của mình.

Thủy Thanh Hàn tựa hồ cũng chuẩn bị tiến lên, nhưng là chậm một bước, thế là rón rén thu tay về.

“Tần Tử sư huynh...”

Thủy Khinh Nhu mơ mơ màng màng mở mắt, sau đó ánh mắt đột nhiên kinh hoảng, đẩy ra Tần Tử:

“Chạy mau! !”

“Hả?”

Tần Tử sững sờ.

Mà Tần Xuyên lại là đột nhiên ngăn tại Tần Tử trước người, chỉ thấy một cái bàn tay tuyết trắng, đột nhiên đập vào lồng ngực của hắn.

“Oanh!”

Thanh âm như sấm sét, thậm chí có một cỗ sóng xung kích, từ ngực Tần Xuyên khuếch tán mà ra, hướng phía hai bên bay tới.

Tần Xuyên tóc đen bay lên, toàn thân áo trắng hướng phía sau lưng bay phát phối, mà thân thể lại không nhúc nhích tí nào!

“Hừ!”

Hắn hừ lạnh một tiếng, bả vai chấn động, thân thể Thủy Khinh Nhu bay ngược ra ngoài, đâm vào bên trên cây đào già.

Lập tức, hoa đào như trận tuyết lớn.

“Người không phải Thủy sư muội, người đến cùng là ai? !”

Tần Tử sắc mặt đại biến, phần nộ nhìn xem Thủy Khinh Nhu.

Chương 483: Diệu Kế Tần Xuyên 2

Chương 483. Diệu Kế Tần Xuyên 2

“Ha ha, ta là ai, nói các người cũng không biết, thân thể này là của ta, các người đi thôi.”

Nữ nhân kia cười lạnh nói.

“Đem thân thể cũ trở về, ta tha cho người khỏi chết.”

Tần Xuyên nhìn xem nàng, bình tĩnh nói.

“Khẩu khí thật lớn!”

Nữ nhân kia lạnh lùng nói:

“Hắn là người cho rằng, vừa vịn bước vào Thiên Thần cảnh, liền có tư cách ở trước mặt ta giương oai? Thiên thần, sâu kiến mà thôi!”

“Người rất mạnh sao?”

Tần Xuyên khinh thường cười lạnh nói.

Nữ nhân kia mặt không đổi sắc nói ra:

“Cho dù ta hiện tại tu vi còn không có khôi phục, nhưng đừng quên, đây là động phủ của ta.”

“Người nói hơi nhiều.”

Tần Xuyên mỉm cười nói.

Xoạt!

Con người Nữ nhân đột nhiên co vào.

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Người hắn là chủ nhân bích họa kia đi, nhìn ra được, người trước kia hắn là rất mạnh. Mà cường giả chân chính, tại thời điểm có năng lực giết chết địch nhân, tuyệt sẽ không nói nhảm.”

“Nói cách khác... Người bây giờ hắn là ngoài mạnh trong yếu, phô trương thanh thế mà thôi.”

Nữ nhân kia mặt không đổi sắc, lạnh lùng nói:

“Vậy người liền thử một chút!”

“Ba!”

Sau một khắc, mặt của nàng lệch sang một bên, mà một đạo chương ấn đỏ tươi, xuất hiện tại trên gương mặt.

Nàng quay đầu, khóe mắt run rẩy, mặt mũi tràn đầy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi, sau đó chậm rãi quay đầu.

“Thử qua, chính là như vậy.”

Tần Xuyên xoa cổ tay, bình tĩnh nói.

“Người dám nhục nhã bản tọa! !”

Nữ nhân kia gầm nhẹ một tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi, giống như điên cuồng.

Nàng là thân phận bực nào a, tại năm đó Huyền Hoàng thiên, liền xem như những cái đại nhân vật chân chính kia, đều muốn khách khách khí khí với nàng, bây giờ, nàng lại bị một cái sâu kiến Thiên Thần cảnh sơ kỳ đánh cái tát!

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

“Ba!”

Tần Xuyên lần nữa dùng một bạt tai đập tới, mặt của nàng hướng phía một bên khác nghiêng đi, lần này, rốt cục đối xứng.

“Ngươi! ! !”

Nàng phần nộ nhìn xem Tần Xuyên, con mắt cơ hồ muốn phun ra lửa.

“Ba ba ba!”

Tần Xuyên lại tiếp tục đánh mấy cái tát, triệt để đem cái nữ nhân cao ngạo này đánh phủ.

Nàng quay đầu, hồi lâu đều không có lấy lại tinh thần, ánh mắt ngốc trệ, trên trán còn tán loạn lấy mấy sợi tóc.

“Đem cỗ chủ nhân thân thể này trả trở về, ta có thể thả ngươi một con đường sống, nếu không... Ngươi sẽ chết rất khó coi.”

Tần Xuyên lạnh lùng nói.

Nữ nhân kia quay đầu sang, đột nhiên nở nụ cười:

“Xem ra, nữ nhân này đối các ngươi rất trọng yếu, đã như vậy, vậy ngươi chỉ sợ là không thể giết ta. Ta đã sử dụng bí pháp vô thượng, cùng nàng triệt để hòa làm một thể, mặc kệ là thân thể hay là nguyên thần.”

“Nói cách khác... Nếu như ta chết rồi, nàng cũng liền chết rồi.”

“Hèn hạ!”

Tần Tử phần nộ mắng.

Thủy Thanh Hàn cũng sắc mặt khó coi, siết chặt nắm đấm.

Mà Tần Xuyên lại mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Hiện tại giải khai, nếu không, đừng trách ta không cho người cơ hội.”

“Muốn giết cứ giết, ta cũng phải nhìn người có dám hay không!”

Nữ nhân kia không có sợ hãi, lạnh lùng nói.

“Ta không giết người, nhưng ta có thể tra tấn người.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ha ha, ta chỉ cần đem ý thức rút về lại, để ý thức lúc đầu của thân thể này ra, người tra tấn, chính là nàng.”

Nữ nhân kia vẫn cười lạnh như cũ.

Tần Xuyên trầm mặc.

Hắn trong lòng yên lặng hỏi:

“Hệ thống, có thể đem nguyên thân hai nữ nhân này tách ra không?”

“Đỉnh! Có thể, chỉ cần mười điểm giá trị liệu cha, liền có thể đem các nàng hoàn toàn tách ra.”

Tần Xuyên nghe vậy, nghĩ nghĩ, nói ra:

“Vậy nếu như không hoàn toàn tách ra thì sao, tạm thời ngăn chặn, cần bao nhiêu giá trị gọi cha?”

“Đỉnh! Một ngày chỉ cần một điểm giá trị gọi cha. “

Hệ thống hồi đáp.

“Vậy liền áp chế một ngày.”

Tần Xuyên quả quyết nói.

“Đỉnh! Tiêu phí thành công!”

Sau một khắc, nữ nhân kia run rẩy kịch liệt một chút, sau đó ánh mắt hoảng hốt một trận, khi ánh mắt lần nữa thanh tịnh, khí chất đã hoàn toàn thay đổi.

Nàng biến trở về Thủy Khinh Nhu.

“Tần Tử sư huynh, ca, Tần Xuyên trưởng lão?”

Nàng chân chờ một chút, sau đó kêu lên.

“Quá tốt rồi, Kinh Nhu, người tốt cực không sao!”

Tần Tử kích động ôm lấy nàng, mặt mũi tràn đầy kích động.

Mà Thủy Thanh Hàn, lại chậm một bước!

Mà lúc này, Tần Xuyên nói ra:

“Hai người các người, cùng một chỗ đã nhiều năm như vậy, có phải là cũng nên làm hôn sự?”

“A? ?”

Hai người đồng thời kinh ngạc quay đầu lại.

Tần Xuyên chém đinh chặt sắt nói ra:

“Phụ mẫu chi mệnh, môi chúc chi ngôn, không có cha mẹ, huynh trưởng như cha. Bây giờ ta cùng Thanh Hàn đều tại nơi này, vừa vặn chứng hôn cho các người, cố ý không bằng hữu duyên, chuyện nên làm, liền làm hôm nay đi.”

Tần Xuyên bày mưu nghĩ kế.

Nữ nhân kia cùng Thủy Kinh Nhu dung hợp, nhưng là nữ nhân kia thì mình đã có biện pháp giải trừ.

Hắn chỉ cần để Tần Tử cùng Thủy Kinh Nhu động phòng, đến lúc kiềm chế hết, nữ nhân kia nhất định không thể chịu đựng được loại khuất nhục này, sẽ chủ động rời đi khỏi thân thể Thủy Kinh Nhu.

Không chỉ có như thế.

Vì rửa sạch sỉ nhục cùng vết bẩn trong lòng, nàng tất nhiên sẽ đối Tần Tử hận thấu xương, muốn giết cho thống khoái!

Đến thời điểm đó chỉ cần thả đi nàng, đợi thực lực nàng không ngừng khôi phục, khẳng định sẽ lần lượt trở về giết Tần Tử, vậy không phải là lại có một con dê béo sao?

Chương 484: Tín Dự Tần Xuyên, Tần Tử Ngây Thơ

Chương 484. Tín Dự Tàn Xuyên, Tàn Tử Ngây Thơ

“Cái này... Có phải quá nhanh một chút hay không?”

Tàn Tử mặt mo ửng đỏ, khẩu thị tâm phi nói.

Tiếp lấy lại bổ sung một câu:

“Ta đương nhiên là không có vấn đề gì, liền sợ người ta không nguyện ý a.”

Tàn Xuyên nhìn về phía Thủy Khinh Nhu, ôn hòa nói:

“Khinh Nhu, ngươi nguyện ý gả cho tiểu tử không?”

“Ta... Ta...”

Thủy Khinh Nhu gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, ngượng ngùng cúi đầu, nhỏ giọng nói:

“Cái này, để ca ca ta làm chủ.”

Tàn Xuyên cùng Tàn Tử đồng thời nhìn về phía Thủy Thanh Hàn.

Ánh mắt Thủy Thanh Hàn có chút trốn tránh, ho khan lấy nói ra:

“Khụ khụ, ta cảm thấy đi, bọn hắc tử tác còn nhỏ, cho nên...”

Ông!

Sau một khắc, hắc tử rùng mình, chỉ cảm thấy một cỗ ánh mắt vô cùng sắc bén đâm vào trên thân hắc tử!

Hắc tử da mặt cứng đờ, dùng khóe mắt liếc qua liếc về phía muội muội của mình.

Sau đó hắc tử khiếp sợ phát hiện, cái muội muội này của hắc tử từ trước đến nay ôn nhu, nhưng bây giờ dùng một loại ánh mắt sát khí mười phần nhìn chăm chăm hắc tử, giống như một con hổ cái.

Loại ánh mắt kia, tựa hồ muốn nói —— ca, nếu là ngươi đem hôn sự của ta khuấy nhiễu, ta liền cho ngươi ăn uống thuốc!

Lập tức, trong lòng hắn thỉnh thoảng, sau đó nghĩa chính ngôn từ nói ra:

“Tuổi tác còn nhỏ, cho nên hắn là nắm chặt thời gian đem hôn sự làm luôn, trì hoãn không được.”

“Ừm, vậy liền định như vậy.”

Tần Xuyên cười nói ra:

“Đã như vậy, liền định tại hôm nay đi, trở về báai xong thiên địa, sớm làm động phòng.”

“Vội vã như vậy?”

Mấy người đều không phải đồ đàn, cái thời điểm này, cũng bắt đầu minh bạch sự tình cũng không đơn giản như trong tưởng tượng vậy.

Chỉ sợ là vì ứng đối nguy cơ lần này.

Thậm chí nghĩ đến một điểm bi quan, có thể là sự tình đã không cách nào nghịch chuyển, Tần Xuyên muốn để Thủy Khinh Nhu đi mà không có tiếc nuối...

Rất nhanh, Tần Xuyên mang theo mấy người rời đi bằng động, về tới địa phương ẩn cư.

“Nhất báai thiên địa, nhị báai cao đường, phu thê giao báai, đưa vào động phòng!”

Tại dưới Tần Xuyên cùng Thủy Thanh Hàn chứng kiến, hôn sự Tần Tử cùng Thủy Khinh Nhu qua loa xong xuôi.

Làm hôn sự về sau lại qua loa.

Một đêm này, mây mưa kéo đến, kinh đào hải lãng.

Xuân giang triều nước ngay cả biển bình, trên biển Minh Nguyệt chung Triều Sinh!

Ngàn nham vạn chuyển đường không chừng, mê hoa dựa thạch chột đã minh.

Gấu bào long ngâm ân nham suối, lật thâm lâm này kinh tàng đỉnh!

Vân Thanh thanh này sắp mưa, nước gợn sóng này khói bay, liệt khuyết phích lịch, đồi núi đỏ nát, động thiên thạch phi, oanh nhưng bên trong mở!

Thanh Minh hạo đặng không thấy đáy, năm tháng chiếu rọi kim ngân đài!

Hổ trống sắt này loan về xe, tiên người này liệt như tê đại...

Tóm lại, chiến đấu mười phần kịch liệt.

Sau đó.

“Sư huynh, ta... Hơi mệt...”

Trên mặt Thủy Khinh Nhu lộ ra vẻ mệt mỏi, chậm rãi nhắm mắt lại.

Mà sau một khắc, con mắt của nàng lần nữa mở ra, một cỗ quang mang lẫm liệt bắn ra.

“Ta rốt cục ra, ngươi ép không được ta!”

Nàng lạnh lùng nói.

Nhưng là sau một khắc, tối ký ức hôm qua nhanh chóng tràn vào bên trong ý thức nàng.

“Cái này...”

Sắc mặt nàng đột nhiên tái nhợt, cúi đầu nhìn lại, cảm giác tử mị trên thân thể, mà trên giường khắp nơi bừa bộn.

“Ngươi, ngươi... ngươi làm cái gì đối với ta? !”

Nàng điên cuồng nhìn về phía Tần Tử, con mắt đỏ bừng, tựa hồ muốn đem hấn xé nát.

“Ngươi tại sao lại xuất hiện!”

Tần Tử sắc mặt biến hóa, sau đó lạnh lùng nói:

“Ta có thể làm cái gì đối với ngươi? Thật coi ta để ý ngươi? Ta cùng thê tử của ta làm sự tình tân hôn nên làm, cần hướng một ngoại nhân như ngươi báo cáo sao?”

“Sự tình nên làm...”

Thân thể nữ nhân kia run lên, tựa hồ thụ một kích trí mạng, sau đó che ngực quát ầm lên:

“Ngươi vô sỉ! ! !”

“Đây là thê tử ta, ta cùng nàng đều là tự nguyện, đến phiên ngươi đến đánh giá sao? Ngược lại là ngươi, mau từ trong thân

thể thê tử ta lẫn ra ngoài!”

Tần Tử cường thể nói.

“Ta giết ngươi! !”

Nữ nhân kia cũng nhin không được nữa, mở ra hai tay giống như lệ quỷ, hướng phía Tần Tử chớp tới.

“Định!”

Tần Tử mười phân bình tĩnh lấy ra Định Thân phù phụ thân cho hắn, dán tại cái trên thân người phụ mất lý trí này.

“Mau mau lẫn ra, nếu không, ta lại làm sự tình trượng phu nên làm, tối hôm qua còn không có tận hứng đâu.”

Tần Tử uy hiếp nói.

Nữ nhân kia không nói gì.

“Hả? Không nói lời nào?”

Tần Tử nhú mày nói ra:

“Xem ra, ngươi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng chớ ta không khách khí.”

Chương 485: Tín Dự Tần Xuyên, Tần Tử Ngây Thơ 2

Chương 485. Tín Dự Tần Xuyên, Tần Tử Ngây Thơ 2

Thế là.

Hắn lại bắt đầu ngâm thơ:

Chợt hồn sợ lấy phách động, bừng tỉnh hù dọa mà dài ta!

Duy cảm giác lúc chi cái chiều, mất từ trước đến nay chi khói rắng.

Thế gian hành lạc cũng như thế, xưa nay vạn sự chảy về hướng đông nước...

Vị nữ tử kia ý thức rất thanh tỉnh, nhưng là thân thể hoàn toàn không động được, ngay cả nói chuyện cũng làm không được, thế là chỉ có thể nhìn Tần Tử thâm thi.

Hồi lâu, Tần Tử dừng lại.

“Hả? Nàng không thể nói chuyện?”

Hắn bắt tri bắt giác phát hiện một vấn đề, đột nhiên có chút mỗi miệng, nhưng là biểu lộ rất ổn, giống như vô sự phát sinh.

Hắn ung dung mặc vào quần áo, sau đó đem quần áo nữ tử cũng mặc chỉnh tề, lần nữa biến thành chính nhân quân tử.

Xoạt!

Hắn xé toang cái đạo Định Thân phù kia, nói ra:

“Ta biết không tự trải nghiệm một chút, ngươi không có cam lòng, hiện tại có thể đi ra rồi chứ?”

“Ta muốn giết ngươi! ! !”

Ánh mắt của nàng đỏ bừng, hoàn toàn mất đi lý trí, giống như dã thú, muốn cùng Tần Tử liều mạng.

“Oanh long!”

Một đạo uy áp kinh khủng từ ngoài cửa tràn vào, nháy mắt đưa nàng trấn áp tại nguyên chỗ, để nàng không thể động đậy.

Tần Xuyên chậm rãi đi đến, sắc mặt hắn bình tĩnh, nhàn nhạt nói ra:

“Rời đi cỗ thân thể này, ta có thể thả ngươi rời đi, nếu không... Ngươi liền vĩnh viễn ở tại bên trong đi.”

Nữ nhân trên mặt lộ ra vẻ giãy dụa.

Hồi lâu sau, nàng tựa hồ quyết định khuất phục, cắn răng nghiêng lợi nói ra:

“Ngươi thật sẽ thả ta rời đi?”

“Đương nhiên.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Tín dự Tàn Xuyên ta, ở thời đại này là tiếng lành đồn xa, cho dù là địch nhân cũng sẽ không hoài nghi.”

Hắn lễ thắng khí hùng.

Giống như hắn thật là một cái nhân vật lấy nhất ngôn cửu đỉnh để nổi danh.

Nữ tử kia nhìn chăm chăm con mắt Tàn Xuyên, giống như muốn xem ra một tia lỗ thủng.

Thế nhưng là da mặt Tàn Xuyên giống như tường đồng vách sắt, không có kẽ hở.

Cuối cùng, nàng tin!

“Tốt, lần này coi như ta nhận thua, nhưng mà chuyện này không xong!”

Nữ tử kia lạnh lùng nói, sau đó thân thể Thủy Khinh Nhu phát ra kim quang, một đạo nguyên thần hư ảo từ bên trong mọc ra.

“Huu!”

Nàng trực tiếp hóa thành một vệt kim quang, hướng phía phương xa bay đi.

“Bắt đến người rppof! !”

Nhưng mà sau một khắc, Tàn Tử đột nhiên đằng không mà lên, trong tay xuất hiện một cái đồ vật cùng loại với cái vợt, hai tay giơ cao lưới cán, hung hăng bao phủ xuống đối với đạo kim quang kia, vậy mà trực tiếp đắc thủ.

“Người không giữ chữ tín! Là ta mắt chó đui mù, tin lầm người, nghĩ lầm người là hạng người nhất ngôn cửu đỉnh!”

Đạo kim quang kia gãy dựa tại bên trong túi lưới, phát ra thanh âm tức giận.

“Ha ha, cha, ta làm tốt không?”

Mà Tàn Tử thì là nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra tranh công biểu lộ.

Cái vợt lưới này, là đồ tốt há lần trước nhặt nhạnh tại Hoàng Hôn cổ thành, có thể là của cường giả viễn cổ dùng lúc câu thần ngư.

Nguyên bản còn tưởng rằng là cái bảo vật gân gà, nghĩ không ra, lần này vậy mà dùng tới, mà hiệu quả lại tốt đến lạ thường.

Nhưng mà, hắn cũng không có đạt được tán thưởng trong tưởng tượng.

“Thả nàng đi.”

Tần Xuyên nhìn xem mình nhi tử, bình tĩnh nói.

“A? Cha, cứ như vậy thả nàng đi rồi?”

Tần Tử có chút phản ứng không kịp, căn cứ kinh nghiệm của hắn, thả hổ về rừng cũng không phải phong cách của cha a.

Không phải đều là trăm thảo trừ căn sao?

“Đã đáp ứng người ta, thì nhất định phải làm được.”

Tần Xuyên trầm giọng nói ra:

“Chẳng lẽ, trong mắt ngươi, cha chính là một cái người nói không giữ lời sao?”

Da mặt Tần Tử cứng đờ, sau đó xấu hổ cúi đầu, nói xin lỗi:

“Thật xin lỗi, cha, ta sai rồi.”

“Ừm, ghi nhớ, đại trượng phu đứng ở giữa thiên địa, nhất định phải nói lời giữ lời, như này, mới có thể trong lòng bằng phẳng, không thẹn thiên địa!”

Tần Xuyên ngữ trọng tâm trường nói.

“Cha, ta đã hiểu!”

Tần Tử trùng điệp gật đầu.

Sau đó, hắn hít sâu một hơi, đem túi lưới kia mở ra, sau đó nói ra:

“Lần này cha ta nói thả ngươi đi, vậy liền thả ngươi đi, nhưng là lần sau, ngươi không còn vận khí tốt như vậy.”

“Lần sau, là tử kỳ của ngươi!”

Nguyên thần nữ tử kia lạnh lùng nói, sau đó chấp tay một cái đối với Tần Xuyên, nói ra: “Đa tạ!”

Sau đó phá không rời đi.

Tại nàng đánh giá, có một loại người, cho dù là địch nhân cũng là đáng kính nể, đó chính là người có tín nghĩa.

Mà Tần Xuyên, chính là loại người này!

Nàng cũng không biết, Tần Xuyên thả nàng đi, chẳng qua là muốn đợi nàng khôi phục thực lực, trở về giết Tần bé heo mà thôi.

Một người cha hiền, mãi mãi cũng yêu mến lấy nhi tử mình, cái tín nghĩa hay không tín nghĩa gì đó, đều là câu thí.

Chương 486: Toàn Cẩm Kỳ Thần Sơn Thứ Hai

Chương 486. Toàn Cẩm Kỳ Thần Sơn Thứ Hai

Thời gian cực nhanh, ba năm qua đi.

Ba năm này, Cửu Thương giới tiếp tục khôi phục, các loại thể lực lớn cùng cường giả liên tiếp thức tỉnh, càn quét Cửu Thương giới.

Thể lực khôi phục giai đoạn này, không còn là loại tạp ngư như trước đó, mà là thể lực tại Huyền Hoàng thiên trước kia, đều có chút danh tiếng.

Mà lại.

Thanh Diệp thiên tông cũng xuất hiện dị động, một chút cường giả Thanh Diệp thiên tông giải phong, thậm chí, trong đó bao quát một vị trưởng lão!

Vị trưởng lão này, đã từng là tồn tại cường hoành vượt qua Thiên khung cửu luyện, giai đoạn tại hiện, tuyệt đối là trong những tồn tại đáng sợ nhất một.

Cửu Thương giới bây giờ, các loại quái vật đều tại khôi phục, rất nhiều địa phương đều ẩn núp lấy tồn tại cực kỳ khủng bố.

Tóm lại, cái thế giới này bắt đầu trở nên nguy cơ tứ phía.

Mà Tàn Xuyên, lại là biến mất!

Rất nhiều cường giả thiên thần khôi, phục về sau đều nghĩ qua muốn giẫm lên Tàn Xuyên giường oai, thế nhưng là hấn giống như bốc hơi khỏi nhân gian. Mà lại mặc kệ những cường giả này khiêu khích như thế nào, chửi bới như thế nào, hấn từ đầu đến cuối đều không hề lộ diện.

Thế là rất nhiều người đều tại lưu truyền, nói Tàn Xuyên đoán chừng là thực lực đã không theo kịp, tụt lại phía sau, cho nên không dám đi ra.

Bọn hấn nghĩ như vậy, cũng có thể hiểu.

Dù sao, cường giả đương thời là rất khó so sánh cùng cường giả viễn cổ khôi phục, căn bản không có khả năng so sánh.

Bởi vì các cường giả viễn cổ vốn là rất mạnh, chẳng qua là thực lực bị phong ấn mà thôi, bây giờ bắt đầu giải phong, tự nhiên phải nhanh hơn so với tu luyện từ đầu.

Mặc dù bây giờ thiên địa hoàn cảnh càng ngày càng tốt, nhưng là những cường giả viễn cổ này, năm đó thế nhưng là tu luyện bên trong thời kỳ Huyền Hoàng thiên đỉnh phong, các loại điều kiện cùng tài nguyên so với hiện tại thì tốt hơn không biết bao nhiêu.

“Oanh long long!”

“Xoạt xoạt —— “

Một ngày này, toàn bộ thế giới chấn động kịch liệt, vô số người kinh dị ngẩn đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số lôi đình giống như mãng xà tứ ngược, sau đó, thiên khung đã nứt ra một cái lỗ vô cùng to lớn.

Loại này vỡ ra, cũng không phải là không gian vỡ vụn phổ thông, mà là thế giới triệt để vỡ ra, liên thông ngoại giới.

“Những cái kia cũng là thế giới sao?”

“Thật nhiều, thật nhiều...”

Các sinh linh Cửu Thương giới, xuyên thấu qua cái đạo vết nứt kia, thấy được cảnh tượng bên ngoài Cửu Thương giới, từng cái hình cầu phát sáng, lơ lửng tại bên trong một mảnh

chân không, giống như bọt khí trong nước, không ngừng chìm nổi.

Chỉ là, những “Bọt khí” này vô cùng khổng lồ, mặc dù cách rất xa, vẫn có thể khiến người ta cảm giác được cỡ bằng bạc chi khí kia như cũ.

Thế giới nhiều, như sông hạt cát trong sông!

“Đó là cái gì? !”

Đột nhiên, có người kinh hô một tiếng, bởi vì bên ngoài vết nứt kia, một tòa núi lớn tối tăm mờ mịt, cường thế tiến đến.

Giống như chính là nó xé mở vết nứt thế giới.

“Đây là... Cẩm ky Thần sơn?”

“Vậy mà lại xuất hiện một tòa cẩm ky Thần sơn! Loại đồ vật nghịch thiên này, vậy mà không chỉ một tòa? !”

Rất nhiều đương đại cường giả kinh hô, rung động vô cùng, bởi vì thế giới khôi phục, chính là từ tòa cẩm ky Thần sơn trước đó đưa tới.

Mà các cường giả viễn cổ, thì là không có ngạc nhiên, nhưng là cũng hưng phấn lên, từng cái ánh mắt nóng bỏng.

“Trở về, thật trở về!”

“Năm đó, đám cự đầu Huyền Hoàng thiên chúng ta từng lớn tiếng, ngày cẩm ky Thần sơn trở về, chính là thời điểm Huyền Hoàng thiên lại lần nữa quật khởi!”

“Bây giờ, tòa thứ nhất trở về, tòa thứ hai cũng trở về, đằng sau sẽ càng ngày càng nhiều, thẳng đến toàn bộ trở về.”

Bọn hắn đều rất kích động.

Vinh quang trước kia muốn cầm về, thù trước kia cũng phải báo, mà chỉ dựa vào bọn hắn, rõ ràng là làm không được.

Bởi vì trời thực sắp rồi, phải người cao mới có thể gánh lên được.

“Oanh long —— “

Rất nhanh, tòa cẩm ky Thần sơn kia mang theo vô số lôi đình rơi xuống phía dưới, cuối cùng nện ở phía trên bình nguyên.

Đại địa lay động.

Bụi mù ngập trời.

Phiến bình nguyên bát ngát kia, trực tiếp hóa thành bồn địa, mà bồn địa trung ương hãm sâu xuống dưới, hóa thành vực sâu đen nhánh.

Sóng xung kích đáng sợ, càn quét hơn phân nửa cái Cửu Thương giới, rất nhiều dãy núi bị san bằng, thậm chí đã dẫn phát sóng thần.

“Hong thủy đến rồi!”

“Chạy mau!”

“Tú Nhi chạy đi! !”

“Là tiên nhân, tiên nhân đến!”

Rất nhiều nhân gian thảm kịch cùng nhân gian cảm động, trình diễn tại các ngõ ngách, đương nhiên, cái này cũng không ảnh hưởng thiên địa đại thế.

Lịch sử cuộn cuộn như dòng lũ, con kiến không thể nghịch chuyển, mà bị chìm ngập tại dòng lũ bên trong, chú định vô số kẻ, cũng không thể làm sao.

“Ta năm đó lơ mờ nghe được, dám cự đầu đem vô số truyền thừa cùng cơ duyên, lưu tại bên trong cấm kỵ Thần sơn, nói là người có duyên có được.”

“Ta cũng nghe được!”

“Năm đó thời điểm trời sập, hoàn toàn chính xác có thanh âm như vậy ở trên trời quanh quẩn, toàn bộ thế giới đều nghe được, Nhưng mà... Toà cấm kỵ Thần sơn này, có phải là cự đầu nói ra câu nói kia lưu lại đây không?”

“Có phải hay không thì chắc đều không khác mấy, cùng là ta Huyền Hoàng thiên cự đầu, cách cục cùng khí phách có thể kém mấy chứ?”

“Đã như vậy, vậy liền...”

Thế là, rất nhiều cường giả viễn cổ đều yên lặng đứng dậy, cấp tốc hướng phía toà cấm kỵ Thần sơn này bay đi.

Tòa cấm kỵ Thần sơn trước đó, đã cô lập lại, hiện tại ai cũng vào không được, vậy cũng chỉ có... ngọn núi này.

“Ào ào ào! !”

Đại lượng thân ảnh, từ bốn phương tám hướng xông lên trời, giống như cá diếc sang sông, quả thực khó mà tính toán.

Cảm thụ được từng đạo khí tức mạnh mẽ, vô số sinh linh thời đại này rung động vô cùng, tâm thần run rẩy.

Nghĩ không ra, cường giả viễn cổ bây giờ khôi phục nhiều như thế, mà bọn hắn, vậy mà hoàn toàn biến thành tầng dưới chót!

Chương 487: Ra Ngoài Hòa Nhập Thôi

Chương 487. Ra Ngoài Hòa Nhập Thôi

“Hừ, bản tọa cũng muốn đi liệu một phen! Ta hiện tại miễn cưỡng bước vào Thiên Môn cảnh, còn có thể đi liệu vận khí, nếu là qua một đoạn thời gian nữa, chỉ sợ điểm ấy thực lực liền hoàn toàn không đáng chú ý.”

“Thú nhân vĩnh bất vi nô!”

“Ta vì Yêu Tổ, nếu là ngay cả ta đều chẳng khác người thường, ai đến che chở yêu tộc ta? Ta nhất định phải đụng một cái!”

Thế là, rất nhiều cường giả đỉnh cao thời đại này, cũng đều động thân, lặng lẽ xâm nhập vào trong đội ngũ cường giả viễn cổ.

Cường giả đương thời, cũng cũng không phải là hoàn toàn không còn gì khác, bọn hắn mặc dù nội tình không cách nào cùng viễn cổ cường giả so sánh, nhưng là luận một ít phương diện thiên phú, không thể kém so với viễn cổ cường giả, tỉ như ngụy trang.

Những cường giả này trà trộn vào thì đều là thay mặt, trừ một số nhỏ bị cường giả viễn cổ nghiền chết, đại đa số đều không có bị nhận ra, liền giống như chó nhà xâm nhập vào trong bầy sói, mặc dù cầu cầu túy túy, nhưng cũng không có trở ngại.

Mà lúc này.

Tần Xuyên đem Tần bé heo ngày đêm cày cấy đánh thức.

“Tiểu tử, tòa cấm kỵ Thần sơn thứ hai giảng lâm, các phương kịch liệt tranh phong, ngươi cũng nên ra ngoài đi lại một chút.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Tốt!”

Tần Tử gật gật đầu.

Sau khi thành thân, hắn một mực tại nhà nghiên cứu song tu đại đạo, nếu không phải cha hắn để hắn ra ngoài đi một chút, hắn cũng sẽ không rời núi.

Mà bây giờ.

Tại cảm nhận được diệu dụng khi song tu với Thủy Khinh Nhu, về sau tu vi hắn đột nhiên tăng mạnh, sớm đã đạt đến Lăng Tiêu cảnh.

Hắn thừa nhận, tốc độ tu luyện của hắn như này có thành phần gian lận, nhưng bất kể nói thế nào, hắn cũng có nên ra ngoài đi một chút!

“Cha, ta nghe nói vị trưởng lão Thanh Diệp thiên tông kia khôi phục không biết vì sao, tựa hồ đang truy nã ta, ta ra ngoài như vậy không có sao chứ?”

Đột nhiên, Tần Tử hỏi.

Tần Xuyên trầm ngâm một chút, nói ra:

“Bất cứ lúc nào hay chỗ nào, ngươi một mực đi về phía trước, về phần đằng sau... Có cha tại đó!”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng ấm áp vô cùng.

Nhưng vẫn hỏi:

“Cha, ta nghe nói vị trưởng lão kia mười phần đáng sợ, thực lực của ngươi bây giờ có thể đối phó hắn sao?”

“Không thể.”

Tần Xuyên lắc đầu, lời nói thật thục nói ra:

“Nhưng là, hắn nếu là dám ra tay với người, vậy hắn liền phải chết! !”

Hắn ngữ khí âm vang, tự tin vô cùng.

Tần Tử nghe vậy, cũng không tiếp tục lo lắng, thế là liền rời khỏi nơi ẩn cư, hướng phía cấm kỵ Thần sơn tiến đến.

Trước khi đi vẫn không quên bàn giao Thủy Khinh Nhu, đem nòng nọc thu hoạch hôm nay đều rót vào trong nước, phóng sinh.

“Bùm bùm!”

Trong thâm uyên đen nhánh, một tòa núi lớn lơ lửng trên không, lóng lánh lôi điện chi quang, chính là tòa cấm kỵ Thần sơn thứ hai.

Mà Thần sơn bên ngoài, cường giả tụ tập.

Nhưng là ai cũng không có hành động thiếu suy nghĩ —— không phải là không muốn làm người đầu tiên, mà là sợ biến thành người chết đầu tiên.

Lôi điện mặt ngoài Thần sơn kia, cách thật xa liền để bọn hắc tử da đầu, thậm chí rất nhiều người tại dưới ảnh hưởng cổ lôi điện từ trường kia, trực tiếp dựng đứng tóc, còn toát ra từng tia từng sợi khói xanh.

“Ai đi vào trước?”

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Đặt câu hỏi này, đã không biết bao nhiêu lần, nhưng là cũng không có đạt được đáp án.

Rốt cục, có người trẻ tuổi cơ trí nói ra:

” Thần thánh chi địa như Cấm kỵ Thần sơn này, tự nhiên hắc tử da đầu là do nhân vật tiền bối đức cao vọng trọng đi vào trước, như vậy này, mới sẽ không đã mất đi cấp bậc lễ nghĩa a.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, rất nhiều người mừng rỡ!

Mà các đại nhân vật nguyên bản hai tay ôm ngực kia, ba phần lạnh lùng bảy phần trào phúng nhìn xem đám người, thì là đột nhiên con người co rút lại.

Đây là nâng giết!

Đối với đại nhân vật mà nói, nếu có người khiêu khích bọn hắn, như vậy trực tiếp một cái tay toàn bộ nghiền chết là được rồi, nhưng là mọi người cùng một chỗ nâng giết bọn hắn, chuyện kia sẽ rất khó làm.

Người sống thì đều muốn mặt.

Thời điểm khi tất cả mọi người cho người mặt mũi, người không thể không cần, càng không thể chủ động vạch mặt, cho nên chỉ có thể ngậm bồ hòn.

Mà lúc này, nguyên bản đám người bình thường, lại tựa hồ nắm giữ một loại quyền sinh sát nào đó, đem ánh mắt khóa chặt từng cái đại nhân vật.

“Thanh Diệp thiên tông Thanh Dương trưởng lão, thực lực cùng bối phận ngài, tại chúng ta nơi này đều là đỉnh tiêm, không bằng ngài đi trước đi?”

Có người đề nghị.

Lập tức, từng đạo ánh mắt rơi vào trên thân một người lão giả mặc áo bào màu xanh, xoa một đầu mái tóc đen nhánh.

Lão giả này quanh thân không nhuốm bụi trần, đặc biệt là tóc của hắn, bóng loáng giống như tơ lụa, đồng thời không có tạp sắc chút nào.

Mà lúc này, vị lão giả này nguyên bản rất tự tin, da mặt có chút cứng ngắc, sau đó lộ ra mỉm cười khiêm tốn:

“Ha ha, lão phu cũng là có tiếng không có miếng mà thôi, nếu nói đức cao vọng trọng chân chính, còn không bằng được Bi Phong lão ca a.”

Hắn trực tiếp gấp lửa bỏ tay người.

Lập tức, ánh mắt mọi người rơi vào trên thân một cái lão giả quái dị, lão giả này nhìn như nhỏ gầy, tay phải lại giờ một con cự thú cùng loại kỳ lân, cự thú kia ghé vào không trung, bị hắn một tay nâng lên.

Bi Phong đại đế khoe miệng co giật, sau đó nói ra:

“Thanh Dương lão đệ cũng đừng hất nước vào ta, thanh danh này của ta là ai đặt cho chứ, có mấy người không biết? Vẫn là không cần nói quá.”

” Nhưng mà nếu là luận thực lực, Huyền Ngọc tử đạo hữu, chỉ sợ là mạnh nhất nơi này rồi?”

Bi Phong đại đế lần nữa hất nước.

Mọi người nhìn về phía một vị lão giả tiên phong đạo cốt.

Lão giả này mặt mũi hiền lành, nhắm mắt ngưng thần, quanh thân tràn ngập một cỗ khí tức yên tĩnh tường hòa.

Chương 488: Treo Thưởng Tàn Tử

Chương 488. Treo Thưởng Tàn Tử

Nhưng mà!

Thời điểm khi nghe nói như vậy, hắn đột nhiên mở mắt ra, trừng mắt nổi giận mắg:

“Ta xxx mẹ ngươi! Ai dám nói huyền thuyên, lão tử chơi chết hắn!”

Sau đó hắn hung tợn liếc nhìn mọi người, quát lớn:

“Nhìn lão phu làm gì? Lại nhìn thì sẽ đem con mắt các ngươi đều móc ra! !”

Đây là một cái ngoan nhân không cần hình tượng, trực tiếp vạch mặt, nhưng là hết lần này tới lần khác, còn không người dám cùng hắn tranh cãi.

Thế là ánh mắt mọi người hậm hực dời đi.

“Huu! !”

Mà lúc này, một đạo quang mang từ trong đám người bay ra, giống như một mũi tên, đột nhiên bắn về phía cấm kỵ Thần sơn.

“A? !”

“Kia là người nào!”

Mọi người đầu tiên là giật mình, sau đó hai mắt tỏa sáng, nghĩ không ra, lại có người chủ động làm chuột bạch.

Đột nhiên lao ra giải nan đề.

“Người này có chút quen mắt a, có điểm giống là... Tần Tử? !”

” Nhi tử Tần Xuyên?”

“Chính là hắn! Ta gặp qua ở lôi đài chiến ba năm trước đây!”

Có người kinh hô lên.

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, tất cả mọi người kinh ngạc, đối với Tần Tử, bọn hắn đều rất hiếu kì.

Đương nhiên, loại hiếu kì này chủ yếu là nguồn gốc từ hiếu kì đối với Tần Xuyên, bởi vì nghe nói, Tần Xuyên là đệ nhất cường giả thời đại này, cũng là một vị ngoan nhân, tại ba năm trước đây vậy mà trấn sát một vị thiên thần khôi phục!

Ngay cả Thanh Huyền tán nhân năm đó tại Huyền Hoàng thiên nổi danh “Gậy quấy phân heo”, nhìn thấy hắn đều không đánh mà lui, có thể là tại trong tay hắn thua thiệt qua —— đâu chỉ thua thiệt qua a, quả thực nếm qua phân! Còn biến thành gậy quấy phân heo.

“Tần Tử? !”

Mà lúc này, vị Thanh Dương trưởng lão Thanh Diệp thiên tông kia, trong mắt bắn ra quang mang lẫm liệt.

Tần Tử, là người lão tổ tông Thanh Diệp đạo quân của Thanh Diệp thiên tông điểm danh tất phải giết, có thể nói là tội phạm truy nã hàng đầu Thanh Diệp thiên tông.

Hắn đoạn thời gian trước, còn đang truy nã khắp nơi đó.

“Tiểu súc sinh, ngươi...”

Thanh Dương chân nhân gầm nhẹ một tiếng, đang muốn cho Tần Tử một kích trí mạng, nhưng mà đột nhiên bị ngăn cản.

“Thanh Dương lão đệ, hiện tại không thể giết hắn, còn cần hắn đi thử nghiệm đó.”

Bi Phong đại đệ giơ cự thú, trực tiếp chặn ánh mắt Thanh Dương chân nhân, cười tủm tỉm nói.

Huyền Ngọc tử tiên phong đạo cốt cũng mỉm cười nói:

“Nếu như ngươi giết chuột bạch của ta, ta đem ngươi đánh tới lúc rơi cả phân ra.”

“Huyền Ngọc tử! Ngươi làm càn!”

Thanh Dương chân nhân sắc mặt âm trầm, cái Huyền Ngọc tử này vậy mà ngay trước nhiều người như vậy nhục nhã hắn, quả thực không lưu lại chút mặt mũi cho hắn.

“Ha ha, muốn đánh nhau phải không?”

Huyền Ngọc tử phóng đặng không bị trói buộc mà cười lạnh nói:

“Nghe Bi Phong nói ngươi sâu không lường được, nhưng là nếu như ngươi phải muốn cùng ta một trận chiến, ta cũng không ngại để ngươi biết, như thế nào thô to cùng cực nóng!”

Thanh Dương chân nhân da mặt run rẩy, sắc mặt đỏ lên, nhẫn nhịn hồi lâu mới tức giận mắng:

“Ngươi... ngươi quá thô bỉ!”

Trên thực tế, hắn là thật đánh không lại.

Lấy tính tình của hắn, nếu là đánh thắng được, đối phương đã sớm phơi thây tại chỗ, chỉ có đánh không lại, hắn mới có thể giảng đạo lý.

“Ha ha...”

Huyền Ngọc tử liếc xéo hắn một chút, sau đó khinh thường cười một tiếng, biểu tình kia, chính là khinh miệt trắng trợn.

“Mau nhìn, hắn tiến vào!”

Mà cái thời điểm này, có người mười phần cơ trí hét to một tiếng, hóa giải bầu không khí giương cung bạt kiếm này.

Thế là, mọi người nhìn về phía cấm kỵ Thần sơn phía trước.

“Ong ong ong!”

Chỉ thấy thời điểm Tần Tử vọt tới cấm kỵ Thần sơn, lôi điện khắp núi kia kịch liệt lấp lóe, sau đó vậy mà lui tránh đi.

Tần Tử an toàn tiến vào.

“Chắc chắc chắc, vậy mà trực tiếp liền tiến vào, thật là mạnh a.”

“Đúng vậy a, vậy mà không có biện pháp an toàn chút nào, giống như không có sợ hãi...”

“Không hổ là nhi tử Tần Xuyên.”

Mọi người nhao nhao sợ hãi thán phục, đặc biệt là các cường giả thời đại này, trong lòng có loại cảm giác tự hào không hiểu.

Xem ra, thực lực Tần Xuyên cũng không có tụt hậu, chỉ là tạm thời ả núp, đang mưu đồ sự tình càng lớn mà thôi.

Chuyện tới bây giờ.

Liền xem như cường giả Cửu Thương tam tộc trước kia cùng Tần Xuyên có một chút thù hận, cũng đều bất tri bất giác tâm hướng Tần Xuyên —— dù sao, hắn là bề ngoài của thời đại này, cũng là tôn nghiêm sau cùng thời đại này.

Chỉ cần Tần Xuyên vẫn cường thế vô địch như cũ, như vậy chỉ ít có thể chứng minh, người thời nay cũng không phải là không bằng cổ nhân!

“Chúng ta cũng đi vào đi.”

Bi Phong đại đế nói, nói xong, đem trong tay cự thú buông xuống, cưỡi tại trên lưng cự thú, vọt thẳng hướng về phía cấm kỵ Thần sơn.

Hắn cũng không phải là lỗ mãng.

Trên thực tế, tại thời điểm Tần Tử tiến vào, hắn đã thấy rõ huyền bí những cái lôi điện kia, hắn có nắm chắc sẽ không xảy ra vấn đề.

“Ông!”

Thân ảnh của hắn biến mất tại bên trong cấm kỵ Thần sơn.

“Chúng ta đi!”

Những người khác cũng nhao nhao hướng phía cấm kỵ Thần sơn bay đi, mảng lớn thân ảnh lướt qua, giống như cá diếc sang sông.

Mà cái thời điểm này, Thanh Dương chân nhân lớn tiếng nói ra:

“Tất cả mọi người nghe! Bản tọa lần nữa truy nã Tàn Tử, ai nếu là bắt đến hắn, liền có thể đạt được mười cái thiên thần khí, cùng... một cái ân tình của Thủy tổ Thanh Diệp thiên tông —— Thanh Diệp đạo quân!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, giống như long trời lở đất.

Rất nhiều người vừa vặn muốn tiến vào cấm kỵ Thần sơn, dưới chân đột nhiên phanh lại một cái, kém chút ngã xuống đất.

Ý nghĩ duy nhất của bọn hắn chính là:

Chuyện này là thật? ! !

Nếu như là thật, vậy chẳng phải phát đạt sao?

Ân tình Thanh Diệp đạo quân a!

Thanh Diệp đạo quân mặc dù không phải cự đầu, nhưng là ở Huyền Hoàng thiên năm đó, cũng là đại nhân vật danh chấn một phương.

Ân tình Thanh Diệp đạo quân, đủ để cho người một bước lên mây!

“Thật đúng là miếng bánh trên trời rơi xuống a.”

“Tàn Tử là của ta!”

Rất nhiều người ma quyền sát chưởng, trong lòng lửa nóng.

Bọn hắn mặc dù bất lực đối kháng Tàn Xuyên, nhưng là tại loạn lạc bất sống Tàn Tử, vẫn là có nắm chắc...

Chương 489: Cầu Tặc Đễ Mạng Lại

Chương 489. Cầu Tặc Đễ Mạng Lại

Rất nhanh, tất cả mọi người tranh nhau chen lấn tiến vào cấm kỵ Thần sơn.

Đúng vậy, toàn tiến vào.

Không đi vào, bọn hắc đến nơi này làm cái gì? Không có khả năng thật chỉ là đến ngắm cảnh? Kia cũng là lừa gạt quỷ.

Mà khi trên bầu trời khôi phục lại bình tĩnh, về sau không gian nhộn nhạo một chút, một đạo thân ảnh áo trắng chậm rãi hiển hiện ra.

Chính là Tần Xuyên.

Hắn khoe miệng hơi vênh, thấp giọng nói ra:

“Cái Thanh Dương lão đầu nhi này thật đúng là đủ ý tứ, không chỉ có đưa cho ta tu vi, còn phải đưa ta một nhóm giá trị gọi cha “

Hắn có thể tiên đoán được.

Có Thanh Dương chân nhân truy nã, rất nhanh liền sẽ có đại lượng cường giả viễn cổ đi bóp cái “Quả hồng mềm” Tần Tử kia.

Đương nhiên, quả hồng mềm chỉ là giả tượng, về sau chân chính sờ đến liền sẽ biết, cái này nào chỉ là không mềm a, quả thực cứng rắn như sắt! !

“Hệ thống, mua bảo hiểm.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Đinh! Bên trong cấm kỵ Thần sơn, ẩn chứa đại lượng nguy hiểm, mười điểm giá trị gọi cha, bảo đảm người bình yên vô

sự!”

Tần Xuyên nhíu mày, hỏi:

“Lần trước không phải tri có ba điểm thôi sao, làm sao đắt lên nhiều như vậy?”

“Đinh! Theo thời gian trôi qua, bên trong cấm kỵ thần sơn sẽ càng ngày càng nguy hiểm, phí bảo hiểm cũng tự nhiên sẽ đề cao, nhưng là mời tức chủ tin tưởng, mua bốn bảo hiểm của hệ thống, tuyệt đối là kiếm bộn không lỗ!”

Hệ thống bình tĩnh nói.

“Tốt a, mua.”

Tần Xuyên gật gật đầu.

“Đinh! Giao dịch hoàn thành, từ giờ trở đi, ngươi có thể đi ngang tại bên trong cấm kỵ Thần sơn giống con cua đồng, trang bức cũng sẽ không bị đánh chết!”

Hệ thống hưng phấn nói.

“Sẽ không bị đánh chết, có thể xấu mặt hay không?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đinh! Có khả năng, nếu như muốn tránh mất mặt, có thể diện trang bức, có thể lại mua một phần bảo hiểm tôn nghiêm, chỉ cần năm điểm giá trị gọi cha “

Hệ thống nói.

“Ai, ta kiếm chút giá trị gọi cha dễ dàng...”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, nhưng mà phần sau còn chưa nói ra, liên tiếp thanh âm nhắc nhở vang lên.

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt Thiên Môn cảnh Lý Cầu Đản, tự động nạp tiền ba điểm giá trị gọi cha “

“Đinh! Nhi tử ngài đánh mặt Thiên Cung cảnh Lý Nhị Súc, tự động nạp tiền sáu điểm giá trị gọi cha “

“Đinh, nhi tử ngài đánh mặt Thiên Cung cảnh Lưu Năng, tự động nạp tiền sáu điểm giá trị gọi cha “

Tần Xuyên con mắt trừng lớn.

Chỉ cần một lát như thế, hấn tiêu phí mười lăm điểm giá trị gọi cha liền kiểm về đến rồi!

Thế là, hấn vốn là muốn nói thêm cái gì đó, nhưng mà chỉ thờ dài, ho khan hai tiếng, nói ra:

“Bảo hiểm tôn nghiêm, mua luôn.”

Nói xong, hấn cảm giác có một đạo ánh mắt khinh bỉ vô hình đang nhìn mình, kia là ánh mắt hệ thống.

Nhưng hấn mặt không đổi sắc.

Giống như vô sự phát sinh.

“Đinh! Bảo hiểm tôn nghiêm mua thành công!”

Hệ thống bình tĩnh nói.

Tần Xuyên nghe vậy, không nói hai lời liền một đầu đâm vào bên trong cấm kỵ Thần sơn, bắt đầu muốn làm gì thì làm.

“Ba mà!”

Tựa hồ xuyên thấu một tầng màng mỏng, sau đó, hấn cảm giác mình tiến vào bên trong một cái không gian thông đạo.

Cực hẹp.

Tiến về phía trước mấy chục bước, bỗng nhiên sáng sủa!

Một cái thế giới bao la mà sinh cơ bừng bừng hiện ra ở trước mắt, cái thế giới kỳ quái này, lớn nhỏ đảo ngược.

Hấn vậy mà nhìn thấy, vô số cây cối già nua, giống như bồn cây cảnh sinh trưởng trên mặt đất, chỉ có cao bằng đầu gối.

Phiên bản bỏ túi của rừng cây, còn có từng cái dã thú lớn nhỏ đang chạy, đi săn.

Mà cỏ xanh chung quanh, lại giống như đại thụ che trời, cao đến mấy trăm trượng, che khuất bầu trời.

Phía trên rất nhiều cỏ xanh, còn có côn trùng khổng lồ đang bò đi, thậm chí con kiến đều lớn bằng con vôi!

“Phanh phanh phanh! !”

“Cứu ta, a!”

Nơi xa, có thanh âm chiến đấu cùng tiếng kêu thảm thiết vang lên, chỉ thấy một đám to lớn côn trùng, đang vây giết mấy cái cường giả viễn cổ.

Những côn trùng này rất bất thường.

Có con nhện khổng lồ mọc ra cánh hỏa diễm, phun ra sợi tơ trắng xoá.

Cũng có bộ rùa thất tinh to lớn, bảy cái diễm lâm tẩm trên lưng bắn bén chùm sáng ra sắc, tung hoành chân trời!

Còn có bộ cặp to lớn, vây đuôi một cái, giống như xích sắt thật dài bay hướng lên bầu trời, muốn đem mọi người buộc chặt.

“Cứu mạng a!”

“Cứu ta!”

Nhìn thấy Tàn Xuyên, về sau mấy cái cường giả viễn cổ bị vây công này hai mắt tỏa sáng, sau đó ra sức cầu cứu.

Tàn Xuyên thấy thế, tiện tay vung lên, một đạo quang mang tung hoành chân trời.

“Xoạt xoạt!”

“Phốc phốc phốc!”

Đám côn trùng kia nhao nhao bị chém đứt, đại lượng giáp xác sụp ra, bắn tung toé ra chất lỏng xanh biếc, hôi thối xông vào mũi.

“Đa tạ đại nhân cứu giúp, xin hỏi...”

Mấy người được cứu kia cấp tốc bay tới, tựa hồ muốn lôi kéo làm quen.

Nhưng là Tàn Xuyên mặc kệ bọn hắn, trực tiếp quay người rời đi.

Nháy mắt biến mất ở chân trời.

Bình thường mà nói, cường giả giúp kẻ yếu một lần, liền dễ dàng có lần thứ hai, mà về sau kẻ yếu thậm chí khả năng được đà lần tới.

Hắn chỉ là nể tình cùng là nhân loại, tiện tay hỗ trợ mà thôi, cũng không muốn mang mấy cái vương vius lên đường.

Tần Xuyên một đường bay đến.

Hắn kỳ thật không có cái mục đích gì, chính là tiến đến tìm Tần Tử, đây chính là đứa con bảo bối của mình, cần được bảo vệ.

“Đinh, nhi tử ngài đánh mất Lăng Tiêu cảnh Khương Thái Cung, tự động nạp tiền chín điểm giá trị gọi cha!”

“Đinh, nhi tử ngài đánh mất Thiên Môn cảnh Tả Tư Cường, nạp tiền ba điểm giá trị gọi cha “

“Đinh, nhi tử ngài...”

Chương 490: Khả Năng Của Huyền Ngọc Tử

Chương 490. Khả Năng Của Huyền Ngọc Tử

Tại bên trong quá trình phi hành, không ngừng có hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên, giá trị gọi cha của hắn rầm rầm dâng đi lên.

Cái này khiến tâm tình Tần Xuyên rất tốt.

Nhóm giá trị gọi cha này là hắn bằng bản sự kiếm tới, nếu như hắn lúc trước không có hồ Thanh Diệp đạo quân, liền sẽ không có thu hoạch hôm nay.

Đây là lao động làm giàu a!

“Ông, ông, ông.”

Trong tay Tần Xuyên, nắm vuốt một khối ngọc phù, kia là một cái đồ vật cùng loại với thiết bị định vị, lúc trước hắn đem huyết dịch Tần Tử hòa tan vào, cho nên có thể tùy thời tìm tới Tần Tử vị trí.

“Đạo hữu xin dừng bước.”

Đột nhiên, một đạo giọng ôn hòa vang lên.

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại, kia là một cái lão giả tiên phong đạo cốt, toàn thân áo trắng, nụ cười mười phần thuần phác.

“Người là?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Ha ha, bản đạo Huyền Ngọc tử, xin chào đạo hữu.”

Lão giả này đối Tần Xuyên ôm quyền thờ dài, khiêm tốn hữu lễ.

“Huyền Ngọc tử?”

Tần Xuyên ánh mắt chớp lên.

Hắn tại trong hai năm này, từ trong tình báo Thiên Hằng tộc cùng nhân tộc Thánh Điện, đã nghe qua cái tên Huyền Ngọc tử này.

Người này là một vị cường giả viễn cổ, thời kì đỉnh phong rất cường đại, mà lại tính tình cổ quái, để người nhìn không thấu.

“Đạo trưởng tìm ta có gì muốn làm?”

Tần Xuyên cảnh giác mà hỏi.

“Hắc hắc, ta xem đạo hữu khí vũ phi phàm, từ bên trên khí tượng nhìn rất trẻ trung, thực lực lại không thể coi thường, nếu như ta không có đoán sai, người hẳn là đệ nhất cường giả thời đại này—— Tần Xuyên?”

Huyền Ngọc tử hiền lành cười nói.

“Là ta.”

Tần Xuyên nhìn xem hắn, chờ hắn đoạn dưới.

“Thanh Diệp thiên tông Thanh Dương chân nhân đang sát lang lệnh truy, lệnh lang chắc hẳn đã phát ra tín hiệu cầu cứu, đạo hữu giờ phút này nhất định lòng nóng như lửa đốt a?”

Huyền Ngọc tử mỉm cười bày mưu nghĩ kế nói.

“Ừm, là rất cấp bách.”

Tần Xuyên gật gật đầu, hẳn tới đây sớm chính là đợi đến Thanh Dương chân nhân sinh ra sát ý đối với Tần bé heo.

“Ha ha, đạo hữu không cần phải sốt ruột, bởi vì Thanh Dương tán nhân vừa vặn bị bản đạo hồ một trận, bây giờ đã bị vây ở trong một tòa trận pháp, không có ba năm là không ra được.”

Huyền Ngọc tử sờ lấy râu ria, đắc chí, rất có vài phần tư thái “Không cần cảm ơn”.

“Cái gì? !”

Da mặt Tần Xuyên đột nhiên cứng ngắc.

Lão đầu nhi này, đem đại dê béo của hần chôn ở trong hồ rồi? Vậy hần còn vật lông dê thể nào? Còn thể nào đột phá?

Hần hít sâu một hơi, cố nén xúc động đánh người, thanh âm khàn giọng nói ra:

“Chúng ta chưa từng gặp mặt, đạo trưởng làm vậy là có ý gì?”

Đúng a!

Ta cùng ngươi không oán không cừ, ngươi tại sao phải làm như vậy đối với ta? ! !

Huyền Ngọc tử cảm giác được ngữ khí Tần Xuyên không thích hợp, sắc mặt biến hóa, nhưng vẫn là pha trò nói:

“Ha ha, trước lạ sau quen mà! Bản đạo chỉ là nghe nói đạo hữu kinh lịch, cảm thấy đạo hữu không phải vật trong ao, muốn kết một thiện duyên.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, khuôn mặt triệt để đen xuống tới, cắn răng nói ra:

“Cái này đâu chỉ là thiện duyên a, đây là thiên đại nhân quả! !”

“A? Cái này có ý gì?”

Huyền Ngọc tử có chút choáng váng.

“Cầu tặc, để mạng lại! !”

Tần Xuyên nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay xuất hiện một cây lang nha bổng to lớn, trực tiếp bạo khởi, đập xuống một bông.

“Đạo hữu đây là làm gì? !”

Huyền Ngọc tử cũng là bị Tần Xuyên bất thành linh xuất thủ làm giật nảy mình, sau đó cấp tốc lui lại.

“Oanh! !”

Lang nha bông to lớn giống như một ngọn núi đập xuống đất, đại địa lay động, khe hở dữ tợn giống như mạng nhện khuếch tán ra.

“Đạo hữu, ngươi đây là làm cái gì? Ta rõ ràng giúp ngươi, ngươi vì cái gì còn muốn ra tay đánh nhau?”

Huyền Ngọc tử lớn tiếng kêu lên.

“Ta cảm ơn ngươi a!”

Tần Xuyên mặt đen lên nói, sau đó vung lên lang nha bông, lần nữa quét ngang mà qua.

Hắn bây giờ đã là tu vi Thiên Thần cảnh, mà lang nha bông cũng là bảo vật cấp thiên thần, cho nên một gậy quét ra, có thể xưng thiên băng địa liệt!

“Xoạt!”

Lang nha bông kia huyền hóa ra cái bóng to lớn, đem ánh nắng trên đỉnh đầu Huyền Ngọc tử đều chặn.

“Ngươi... ngươi quả thực không thể nói lý!”

Huyền Ngọc tử vừa sợ vừa giận, có chút tức hỏn hển, sau đó cuống quít đưa tay đón đỡ.

“Ầm! !”

Một tiếng vang thật lớn, thân thể của hắn bay rớt ra ngoài giống như đạn pháo, liên tiếp đụng thủng mấy tòa sơn phong cổ xưa, cuối cùng khảm nạm tại bên trong một tòa sơn phong, giống như một cái chữ “Thái-太” treo ở nơi đó.

“Ngươi! !”

Hắn vừa muốn nói cái gì, Tần Xuyên mang theo lang nha bông to lớn từ trên xuống dưới nện xuống.

“Oanh long long!”

Tòa sơn phong kia trực tiếp bị nện bằng, đá vụn bắn bay, bụi mù cuộn cuộn, đất rung núi chuyển.

Chờ bụi mù tiêu tán về sau.

Mặt đất xuất hiện một cái bồn địa to lớn, mà Huyền Ngọc tử giống như một cái chữ ” Thái-太” nằm tại trung ương bồn địa.

Thực lực hắn hoàn toàn chính xác cường hãn, dù cho là bị đập nện nhuw này, vẫn không có thụ thương, chỉ là có chút chật vật mà thôi.

“Người rốt cuộc muốn thế nào?”

Hắn nằm trên mặt đất, bất đắc dĩ nhìn Tần Xuyên cách đó không xa, hữu khí vô lực hỏi.

“Không sao.”

Tần Xuyên đem lang nha bổng thu lại, khoát tay áo, sau đó hỏi:

“Người vì cái gì không hoàn thủ?”

“Cái này... Hòa khí sinh tài, hòa khí sinh tài.”

Tròng mắt Huyền Ngọc tử chuyển một chút, cười bồi nói:

“Ha ha, bản đạo chỉ muốn cùng đạo hữu kết giao bằng hữu, không muốn làm địch.”

Hắn thừa nhận.

Hắn có thành phần sợ chết.

Trên thực tế, hắn trời sinh liền có một loại trực giác thần kỳ, có thể xu cát tị hung, người nào có thể gây người nào không thể gây, hắn một chút liền có thể nhìn ra, mà lại chưa hề phạm sai lầm qua.

Chính là bởi vì như này, hắn năm đó mới dám khắp nơi kiếm chuyện, xông ra một cái thanh danh không sợ trời không sợ đất.

Chương 491: Khả Năng Của Huyền Ngọc Tử 2

Chương 491. Khả Năng Của Huyền Ngọc Tử 2

Mà trên thực tế, hắn cho tới bây giờ đều là chọn quả hồng mềm để bóp.

Khi hắn xác định đối phương không thể đem hắn làm gì, hắn liền có thể chế tạo không chút kiêng kỵ.

Mà khi đối phương có thể nắm hắn, hắn lại sẽ trở nên vô cùng khách khí, để đối phương muốn gây chuyện cũng không tìm tới lý do!

Đây chính là bí quyết hắn một mực tại phách lối, chưa hề bị đánh chết.

Mà vừa rồi, tại lần đầu tiên hắn nhìn thấy Tần Xuyên, trực giác của hắn liền nói cho hắn biết, người này tuyệt đối không thể trêu chọc.

Chọc chỉ sợ muốn xong đời!

Vậy cho nên, vốn là nghe nói Tần Xuyên có rất nhiều bảo vật, chuẩn bị ra lừa đảo hắn, lập tức biến thành giao hữu đạt nhân.

Đây cũng là cái tâm nhãn hắn lưu lại.

Lúc trước hắn không nắm chắc được Tần Xuyên đến cùng có được chọc hay không, thế là trước hồ Thanh Dương chân nhân một trận, như vậy liền có thể công lui có thể thủ.

Nếu như Tần Xuyên là quả hồng mềm, hắn liền trực tiếp lấy hình thức thù lao, đem Tần Xuyên đánh cướp một lần.

Mà nếu như Tần Xuyên là kẻ hung hãn, vậy hắn liền lấy lý do kết giao bằng hữu để tiếp cận, tranh thủ một điểm hảo cảm.

Nhưng mà để hắn bắt ngờ chính là.

Tần Xuyên thấy hắn liền đánh! !

Cái này khiến hắn mặt ngoài mộng bức, mà trong lòng càng là chột dạ —— hắn là, cái này Tần Xuyên nhìn ra ý đồ của hắn?

“Thật ngại quá, ta vừa rồi kích động chút.”

Tần Xuyên làm bộ không tốt ý tứ nói lời xin lỗi, sau đó giải thích nói:

“Kỳ thật, đạo hữu không cần phải đem Thanh Dương chân nhân vây khốn, bởi vì ta để Tần Tử đến nơi này, vốn là muốn lịch luyện hắn một chút. Cường giả như Thanh Dương chân nhân, vừa vặn có thể tôi luyện đả phách của hắn, đạo trưởng làm như vậy, tuy là có hảo ý, lại làm rối loạn kế hoạch của ta.”

Hắn nhưng không thể để cho người cảm thấy, hắn là cố ý hồ nhĩ tử, bằng không một khi thông tin vớ vẩn truyền đến trong lỗ tai Tần bé heo, vậy thì hỏng hết?

Mặc dù Tần bé heo hơn phân nửa sẽ không tin tưởng, nhưng là không thể không phòng a.

Người khác thấy thế nào không sao, nhưng là mình làm việc, nhất định phải làm đến không có kẽ hở!

“A, là như thế này a...”

Huyền Ngọc tử vốn là có tật giật mình, bây giờ nghe Tần Xuyên nói như vậy, theo bản năng liền thở dài một hơi, cũng liền lười nhác suy nghĩ nhiều.

“Vậy bây giờ... Muốn đem Thanh Dương chân nhân kia phóng xuất hay không?”

Hắn hỏi dò.

“Ừm, không vội, tiểu tử kia hắn là còn tại bị rất nhiều người đuổi giết, trước hết để cho hắn giày vò một cái đi, đây cũng là một loại tôi luyện.”

Tần Xuyên lắc đầu nói.

Hắn cũng không muốn nhanh như vậy đem Thanh Dương chân nhân lấy ra, nếu không, hắn liền muốn tổn thất một số lớn giá trị gọi cha

“Vậy chúng ta bây giờ đi tìm lệnh lang? Bản đạo biết hắn ở đâu chứ.”

Huyền Ngọc tử vừa cười vừa nói.

“Vẫn là đi trước nhìn xem Thanh Dương chân nhân kia đi, người đem hắn vây ở chỗ nào?”

Tần Xuyên hỏi.

“Hắc hắc, tại một cái địa phương tốt.”

Huyền Ngọc tử hắc hắc cười một tiếng, nụ cười kia, lộ ra có chút quỷ dị.

Cũng không lâu lắm.

Hai người đi tới một cái to lớn đầm lầy, cái này đầm lầy mùi thối trùng thiên, đồng thời mặt ngoài còn thỉnh thoảng toát ra màu vàng nhạt bọt khí.

“Đây là...”

Tần Xuyên biểu lộ có chút quái dị, bởi vì này làm sao nhìn, đều có điểm giống cái hố phân a.

Cái lão đầu nhi này, làm sao cùng một cái yêu thích với Tần bé heo?

“Đây cũng là nước tiểu một chút côn trùng, cái thế giới này côn trùng rất lớn, cho nên liền có chút khoa trương.”

Huyền Ngọc tử hậm hực nói.

Tần Xuyên trong mắt bắn ra kim quang, xuyên thấu mặt ngoài cái đầm lầy này, sau đó thấy được Thanh Dương chân nhân bị phong ấn ở phía dưới.

Thanh Dương chân nhân bị mười mấy cây cột sáng thải sắc bao phủ, vây ở trung ương, liềm mạng che chở đầu, tựa hồ sợ bị làm bẩn.

“Thả ta ra đi!”

“Huyền Ngọc tử, cái lão tạp mao nhà ngươi, dám làm nhục ta như vậy, ta cùng ngươi không đội trời chung!”

“A a a!”

Hắn ngửa mặt lên trời gầm thét, giống như thú bị nhốt.

“Các ngươi là ai? Vì cái gì xuất hiện tại nơi này?”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm lạnh lùng mà thô kệch vang lên, mười phần bất thiện.

Tần Xuyên cùng Huyền Ngọc tử quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái nam tử đen nhánh vóc người khôi ngô, đứng tại trên lá cây cách đó không xa, từ trên cao nhìn xuống bọn hắn.

“Ngươi là ai?”

Huyền Ngọc tử có chút khó chịu hỏi.

Hắn nổi danh nhiều năm, năm đó cùng Thanh Huyền tán nhân một chỗ, tịnh xưng nam Huyền Ngọc, bắc Thanh Huyền, ai dám nói chuyện cùng hắn như này?

“Làm càn, hiện tại là ta hỏi các ngươi!”

Nam tử đen nhánh kia nghiêm nghị khiển trách quát mắng.

“Các hạ không khỏi quá bá đạo rồi?”

Tần Xuyên lạnh lùng nói.

“Ngậm miệng! Chỉ là thiên thần nhất trọng thiên, nơi này nào có phân ngươi nói chuyện?”

Nam tử đen nhánh kia lần nữa quát lớn.

Tần Xuyên cùng Huyền Ngọc tử liếc nhau.

“Chặt đi.”

Tần Xuyên thở dài khoát khoát tay.

“Tốt!”

Huyền Ngọc tử gật đầu, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn, hướng phía nam tử đen nhánh kia đi đến.

Hắn hiện tại là thiên thần bát trọng thiên, mà nam tử đen nhánh kia là nhị trọng thiên.

Cái này rõ ràng chính là một cái quả hồng mềm, hắn muốn bóp thế nào thì bóp.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì? Nơi này thế nhưng là lãnh địa Hắc Diệu đại nhân, ta khuyên các ngươi không cần sai lầm!”

Nam tử đen nhánh kia cũng không ngốc, khi nhìn rõ thực lực sai biệt, về sau có chút chột dạ.

“Ta quả nhiên đang nói về cái đen trắng nào, ta lại không có quen biết, chẳng lẽ ngươi còn muốn dọa ta sao?”

Huyền Ngọc tử cười lạnh một tiếng, sau đó vẫy tay một cái, một đạo Già Thiên đại thủ quét ngang mà qua, những nơi đi qua, đại địa bị nhấc lên một tầng, bụi mù ngập trời, hết thấy đều nổ tung!

“Phanh phanh phanh!”

“A! !”

Nam tử đen nhánh kia kêu thảm một tiếng, không có ngoài ý muốn chút nào, bị oanh sát thành căn bã.

“Hừ, yếu như vậy, còn dám tại trước mặt lão tử phách lối, quả thực là tự chịu diệt vong!”

Huyền Ngọc tử khinh thường cười một tiếng.

Mà sau một khắc.

Một cỗ uy áp hung hãn mà bàng bạc, từ phía trên bên cạnh gào thét mà đến, chỉ một thoáng, phong vân hội tụ, điện thiểm sấm sét!

Mảng lớn mây đen xoay tròn, hóa thành một đạo vòng xoáy khổng lồ, mà bên trong truyền ra một đạo uy nghiêm thanh âm.

“Là ai, dám ở lãnh địa bản tọa giương oai!”

Chương 492: Đánh Cuộc

Chương 492. Đánh Cuộc

Nhìn xem cái vòng xoáy màu đen kia, sắc mặt Huyền Ngọc tử biến hóa.

Nhưng rất nhanh, hắn phát hiện đó chỉ là một cái thanh âm mà thôi, người phát ra âm thanh kia cũng không có giết tới.

Thế là, hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, ngạo nghễ nói:

“Bản tọa đi không đòi tên, ngồi không đòi họ, Thanh Dương chân nhân là ta! Người thì tính là cái gì, dám cùng bản tọa hô to gọi nhỏ, chẳng lẽ là muốn chết phải không?”

“Tốt cho một cái Thanh Dương chân nhân, người chờ đó cho ta!”

Thanh âm bên trong vòng xoáy kia triệt để nổi giận.

“Chờ thì chờ, ta sợ người sao? Bản tọa ngay tại cái địa phương này chờ người, nhìn xem người có dám tới hay không!”

Huyền Ngọc tử phách lối nói.

“Tốt, rất tốt!”

Bên trong vòng xoáy kia truyền ra một tiếng hừ lạnh, sau đó vòng xoáy âm vang tiêu tán, vị cường giả kia tựa hồ động thân.

“Chúng ta đi mau.”

Huyền Ngọc tử lôi kéo Tần Xuyên liền muốn chạy.

Mà Tần Xuyên lại là không nhúc nhích tí nào, ý vị thâm trường nhìn xem hắn, hỏi: “Thế nào, người sợ?”

“Ta... Ta làm sao có thể sợ? Chỉ là thực lực ta bây giờ còn không có khôi phục, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt!”

Huyền Ngọc tử mạnh mẽ nói.

“Kỳ thật không cần chạy, dù sao đắc tội hắn là Thanh Dương chân nhân, chúng ta chỉ là ngẫu nhiên tới đây mà thôi.”

Tần Xuyên mỉm cười nói.

“Hả? !”

Huyền Ngọc chân nhân đột nhiên quay đầu, nhìn chòng chọc vào mặt Tần Xuyên, mà trên mặt Tần Xuyên hiện lên nụ cười quen thuộc, cho hắn một loại cảm giác thân thiết không hiểu.

“Nguyên lai là người trong đồng đạo!”

Huyền Ngọc tử hai mắt ngập nước, cấp tốc đi tới giữ chặt tay áo Tần Xuyên, có loại cảm giác gặp nhau hận muộn.

Nhưng lập tức, hắn nói ra:

“Nhưng mà, coi như chúng ta nói là đi ngang qua, người kia cũng sẽ không tin mà? Trừ phi hắn là cái kẻ ngu.”

“Có lẽ, hắn chính là cái kẻ ngu đó.”

Tần Xuyên thần bí cười một tiếng.

“Cái gì ý tứ?”

Huyền Ngọc tử có chút không nghĩ ra.

Tần Xuyên cười nói ra:

“Có dám đánh cược một trận hay không? Nếu như người kia tới, không có tìm chúng ta phiền phức, người liền đi theo ta một trăm năm. Nếu như hấn sau khi đến, tìm chúng ta gây phiền phức, ta thua người một cái ân tình.”

“Chuyện này là thật?”

Huyền Ngọc tử lập tức đẩy lên tinh thần.

Một trăm năm đổi một cái điều kiện, nói thế nào cũng đều là hấn kiếm lời, dù sao hấn lại không thiếu thời gian, hưởng chi... Hấn rất không có khả năng thua.

Vừa rồi hấn làm như vậy, người kia tới, về sau làm sao có thể không tìm phiền phức? Nghe thanh âm cũng biết là hấn a!

“Tốt, ta đánh cược với người!”

Huyền Ngọc tử hăng hái nói.

Nhưng lập tức, hấn đột nhiên kịp phản ứng, cẩn thận hỏi:

“Nếu như hấn thật tìm chúng ta phiền phức, người xác định chúng ta sẽ không bị nghiền chết?”

“Yên tâm, ta dù sao cũng không muốn chết.”

Tần Xuyên bày mưu nghĩ kế nói.

“Vậy là tốt rồi.”

Huyền Ngọc tử hậm hực nói, không biết vì sao, trong lòng hấn đột nhiên có loại cảm giác —— hấn giống như lấy người làm chủ đạo.

Người này so với hấn còn muốn tự tin hơn, mà lại đồ ước cũng là người này nói ra, tựa hồ, khả năng, giống như... xác suất hấn thua phải lớn một chút!

Nhưng mà, bây giờ cũng không thể đổi ý.

Mà lại hấn cũng muốn liều một phen, vạn nhất thắng, hấn liền kiếm lợi lớn, đến thời điểm đó, tất nhiên muốn xách một cái

yêu cầu quá phận...

“Oanh long long!”

Hồi lâu sau, chân trời gió nổi mây phun, một đạo thân ảnh màu đen khổng lồ, từ phía trên gào thét mà tới.

Kia là một cái quái vật đầu trâu khổng lồ.

Nửa người trên nó là đầu trâu thân người, sừng trâu dữ tợn, đôi mắt tinh hồng, bên trong lỗ mũi trâu phun khói trắng, mà nửa người dưới thì là từ đại lượng mây đen cấu thành, cùng nó khổng chế đoàn mây đen khổng lồ kia hợp thành một cái chỉnh thể.

Mây đen ép lại với nhau, muốn phá vỡ!

Thân thể nó khổng lồ, tựa hồ đem chân trời chứa chật ních, đội trời đạp đất, mang theo một loại cảm giác áp bách kinh khủng.

Thời điểm khi nó tiến đến, gió lạnh rít gào, phạm vi phương viên mấy vạn dặm đều tối sầm, bụi mù tứ phương.

“Bản tọa tới, Thanh Dương chân nhân ở đâu?”

Quái vật đầu trâu kia phát ra thanh âm trầm thấp mà hùng hậu, giống như lôi đình rung động ầm ầm tại trên bầu trời.

Mà con người tinh hồng kia của nó, đã bắt đầu hướng phía dưới bắn phá, hai đạo ánh mắt màu vàng giống như đèn pha.

“Ở tại trong đó.”

Trên trán Huyền Ngọc tử chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, trong tiếng nói có chút chột dạ mà chỉ hướng hồ phân phía trước.

“Hả?”

Ánh mắt quái vật đầu trâu kia rơi vào trên thân Huyền Ngọc tử, xét lại sau một lát, cười lạnh nói:

“Thanh âm này rất quen tai a, vừa rồi giết thuộc hạ bản tọa, còn khiêu khích bản tọa, chính là người đúng không?”

“Không phải!”

Huyền Ngọc tử kiên quyết phủ nhận.

“Ha ha, không phải mới vừa rất phách lối sao, không phải đi không đòi tên ngồi không đòi họ sao, làm sao không dám thừa

nhận?”

Quái vật đầu trâu kia cười lạnh trào phúng nói.

“Người tìm là Thanh Dương chân nhân, mà bản đạo tên là Huyền Ngọc tử, người chỉ sợ là tìm nhầm người.”

Huyền Ngọc tử ra vẻ trấn định nói.

“Hừ, còn dám giảo biện! Xem ra chỉ có chờ bản tọa đưa người trấn áp, người mới có thể nói lời nói thật!”

Quái vật đầu trâu kia hừ lạnh một tiếng, sau đó đuổi ra một cái đại thủ đen nhánh, bàn tay này cấp tốc phóng đại tại không trung, giống như một mảnh đại lục đen nghịt kéo dài mà đến, đem thiên khung đều che đầy.

“Ta có thể chứng minh, hấn không phải Thanh Dương chân nhân.”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Hả?”

Động tác quái vật đầu trâu kia ngừng một chút, sau đó nhìn về phía Tần Xuyên, híp mắt hỏi:

“Người là ai?”

“Ha ha, ta là ai, người còn không có tư cách biết.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, lắc đầu cười nói.

“Muốn chết!”

Trong mắt quái vật đầu trâu kia bắn ra tàn bạo quang mang, đại thủ dừng ở không trung kia, thuận thế hướng phía Tần Xuyên đập tới.

“Oanh long long!”

Đại thủ quét ngang mà đến, cùng không khí kịch liệt ma sát, vậy mà hư không sinh ra lôi điện, có thể thấy được đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào.

Mà Tần Xuyên vững như lão cẩu.

Thời khắc mấu chốt, hệ thanh âm thống vang lên.

“Đinh! Ngài cường ép trang bức sắp bị nhục mặt, căn cứ bảo hiểm tôn nghiêm, hệ thống sẽ bảo trụ tôn nghiêm ngài.”

“Xoạt!”

Chương 493: Không Nhận Ta Đốt Tóc Ngươi

Chương 493. Không Nhận Ta Đốt Tóc Ngươi

Sau một khắc, quái vật đầu trâu kia giống như nhìn thấy cái đồ vật gì kinh khủng, con ngươi đột nhiên co vào, sau đó cấp tốc rút tay trở về.

“Ngươi... ngươi đến cùng là ai?”

Nó run giọng hỏi.

Tần Xuyên đứng chấp tay, mây trôi nước chảy nói:

“Ta đều nói, ngươi còn không có tư cách biết.”

Hắn không biết cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng hắn biết chắc là tác dụng hệ thống tạo nên, đã như vậy, vậy liền trang đến cùng.

Mà quái vật đầu trâu kia, lúc này vậy mà một điểm tính tình đều không có, hèn mọn nói ra:

“Tiểu yêu quấy rầy đến đại nhân, còn xin đại nhân thứ tội. Vừa rồi có cái gia hỏa gọi Thanh Dương chân nhân giết thuộc hạ ta, còn to tiếng không biết thẹn mà khiêu khích ta, ta là tới tìm hắn tính sổ.”

“Vậy ngươi đã tìm được chưa?”

Tần Xuyên hỏi.

“Tìm được!”

Quái vật đầu trâu nghiêm túc gật đầu, sau đó chỉ hướng bên trong đầm lầy kia, thở phì phò nói ra:

” Bên trong hồ phân kia có người, hẳn là người ta muốn tìm, nghĩ không ra hẳn âm hiểm như thế, giấu sâu như vậy, còn cố ý phóng xuất ra khí tức xoay quanh ở phụ cận đây, ngay cả ta đều kém chút tính sai.”

“Người xác định là hẳn?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười mà hỏi.

“Khẳng định là hẳn! Hẳn tên là Thanh Dương chân nhân, mà đầu người này phát ra đen nhánh như thế, không phải hẳn còn có thể là ai?”

Cái quái vật đầu trâu này cũng không biết là cầm bao nhiêu tiền quảng cáo, mười phần khẳng định nói.

“Nhưng không thể sai lầm, nếu không người đi hỏi một chút?”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Ừm, ta cái này đi hỏi thăm.”

Quái vật đầu trâu cũng không biết là nhìn thấy cái gì, hiện tại vô cùng kính sợ đối với Tần Xuyên, thế là hướng phía kia đâm lầy bay đi.

“Oanh long!”

Hắn đuổi ra đại thủ, giống như máy xúc thò vào bên trong đầm lầy, dời sông lấp biển.

“Xoạt xoạt, xoạt xoạt.”

Mười mấy cột sáng trận pháp vây khốn Thanh Dương chân nhân cắt ra, sau đó Thanh Dương chân nhân bị đào lên.

“Người là?”

Thanh Dương chân nhân nhìn thấy mình bị một cái đại thủ đào lên, lập tức sắc mặt biến hóa, có chút không biết làm sao.

Cái quái vật đầu trâu này mặc dù cứu được hắn, nhưng nhìn khí thế rào rạt kia, tựa hồ kẻ đến không thiện!

“Người chính là Thanh Dương chân nhân?”

Quái vật đầu trâu cau mày, lạnh lùng hỏi.

“Ta không phải!”

Thanh Dương chân nhân cảm giác được không thích hợp, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp chỉ lắc đầu phủ nhận.

Quái vật đầu trâu len lén nhìn Tần Xuyên một chút, sau đó trừng mắt, nghiêm nghị quát lớn đối với Thanh Dương chân nhân:

“Hừ, tại trước mặt bản tọa còn dám nói láo! Xem ra ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!”

Trên thực tế.

Tại hắn đánh ra, cái lão đầu nhi đứng bên người áo trắng ẩn chứa đại khủng bố kia mới thật sự là Thanh Dương chân nhân.

Nhưng là, lão đầu nhi kia xem xét chính là cùng người áo trắng kia một đám, hắn không thể đắc tội, cho nên, Thanh Dương chân nhân chỉ có thể là tên trước mắt này —— không phải cũng phải đúng!

Hắn là muốn chọn bừa một cái!

“Lộp bộp!”

Bên trong đại thủ quái vật đầu trâu, tách ra lõi điện chi lực, đem thân thể Thanh Dương chân nhân bao phủ.

“A!”

Thanh Dương chân nhân hét thảm một tiếng, quanh thân lập lóe hồ quang điện, một mái tóc nháy mắt biến thành hình ổ gà, đồng thời bốc lên khói xanh.

“Tóc của ta! !”

Hắn đau lòng nhưc óc gằm thét.

Với hắn mà nói, đầu có thể đứt máu có thể chảy, kiểu tóc không thể mất, lúc này một đầu mái tóc nổ tung, để hắn như thế nào chịu được?

“Hừ, đây chính là kết cục của giao biện, lần sau nếu là lại không trung thực, bản tọa đốt tóc của ngươi!”

Quái vật đầu trâu hung hãn nói.

Sau đó, hắn điên cuồng ám chỉ mà hỏi:

“Hiện tại nói cho ta, ngươi đến cùng có phải Thanh Dương chân nhân hay không?”

“Vâng, ta là!”

Thanh Dương chân nhân cũng không dám lại che giấu, bởi vì hắn thật sợ đôi phương sẽ đốt tóc của hắn.

Hắn tu luyện chính là « Thanh Dương Vô Cấu kinh », tóc chính là chỗ mệnh môn, một khi tóc không có, công lực tối thiểu giảm phân nửa! !

“Ừm, nếu là ngươi, vậy liền đi theo ta đi.”

Quái vật đầu trâu trong lòng kinh hãi vô cùng, nghĩ không ra người này tùy tiện liền bị hắn chụp mũ như thế.

“Ngươi muốn làm gì?”

Thanh Dương chân nhân chần chờ một chút, thận trọng hỏi.

Lúc này hắn thực lực rất yếu, không bằng một phần trăm thời kỳ đỉnh phong, rất không có cảm giác an toàn.

“Không nên hỏi, theo ta là được!”

Quái vật đầu trâu hừ lạnh một tiếng, cường thế uy hiếp nói:

“Không thì ta hiện tại liền đốt tóc của ngươi, để ngươi biến thành tên trọc!”

“Ai, đi thôi.”

Thanh Dương chân nhân thở dài một tiếng, khuất phục.

Mặc dù không biết đối phương vì cái gì tìm hắn, nhưng là đã không có giết hắn ngay tại chỗ, nói rõ vấn đề không lớn.

Chí ít còn có đường lùi.

“Hai vị, cáo từ.”

Quái vật đầu trâu dùng nắm lấy Thanh Dương chân nhân, lên tiếng chào đối với Tần Xuyên cùng Huyền Ngọc tử, thế là thận trọng rời đi.

Chương 494: Mặt Trời Bình Minh

Chương 494. Mặt Trời Bình Minh

“Oanh long long!”

Khi nó quay người, đại lượng mây đen cũng cấp tốc co vào.

Tần Xuyên cùng Huyền Ngọc tử đứng tại chỗ, đưa mắt nhìn quái vật đầu trâu lái mây đen rời đi, rất nhanh liền nhìn không thấy.

“Ta thắng.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“A?”

Huyền Ngọc tử sửng sốt một chút.

Sau đó kịp phản ứng, ừ ừ cúi đầu thở dài nói:

“Ai, là ta thua, một trăm năm sau, ta mặc cho người thúc đẩy.”

Thần sắc hắn cô đơn, tựa hồ nhận thua.

Mà trong tay Tần Xuyên xuất hiện một quyển trục kim sắc, nói ra:

“Đây là khế ước, đem khế ước ký đi.”

“Ây...”

Huyền Ngọc tử mặt mo đột nhiên cứng ngắc, ngượng ngùng cười nói:

“Khụ khụ, cái này... Cũng không cần đi, nhân phẩm của ta mà người còn không tin được sao?”

“Người còn có nhân phẩm?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn.

“Người! !”

Huyền Ngọc tử tựa hồ muốn bão nổi, nhưng là rất nhanh lại nhin được, hắn hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra một vòng cười khổ.

“Tốt a, ta ký.”

Cái sự tức giận này của hắn, một khi phát tác, nếu mà làm không tốt, tất nhiên muốn cùng đối phương ăn thua đủ, hắn chỉ nhin xuống khi... Hắn đánh không lại.

Đánh không lại, liền nhận sợ!

Đây cũng là đạo sinh tồn của hắn.

Rất nhanh, hắn nắm mất ký văn tự bản mình.

Sau đó, hắn phát hiện mình triệt để rơi vào trong hố, khế ước kia rất bất thường, bên trong trăm năm, hắn không thể có chút đổi ý nào.

Không thể đổi ý!

Đây đối với một với một người vô sỉ, chiếm tiện nghi liền chạy, nâng lên quân liền không nhận sợ như hắn mà nói, là hết sức thông khổ.

“Hiện tại chúng ta là quan hệ chủ tớ, người về sau gọi ta thiếu gia đi, gọi Tần Tử là tiểu thiếu gia.”

Tần Xuyên tùy ý nói.

Huyền Ngọc tử da mặt co quắp mấy lần, nhưng cũng chỉ có thể cúi thấp cáo đầu cao ngạo, thấp giọng nói ra:

“Tốt, thiếu gia.”

Đạo hữu biến thành chủ tử, hắn thua thiệt lớn!

Tần Xuyên nhìn xem lão đầu nhi này, hỏi:

“Ta rất hiếu kì, trước kia ngươi vì cái gì mà bị ta đánh thành như thế đều không hoàn thủ?”

Hắn vẫn còn đang hoài nghi chuyện lúc nãy, lão đầu nhi này có phải là có cái địa phương gì kỳ quái, không thì vì sao khách khí như vậy đối với hắn?

Căn cứ tình báo của hắn, lão đầu nhi này thế nhưng là cái nóng nảy, mặt mũi ai cũng không cho, trước đó bị hắn đánh mặt, vậy mà không có bão nổi, cái này mười phần khả nghi, lão gia hỏa này tựa hồ rất kiêng kị hắn.

“Ây...”

Huyền Ngọc tử sửng sốt một chút, sau đó chi tiết nói ra:

“Bởi vì ta cảm giác, nếu như ta hoàn thủ, kết cục sẽ thảm hại hơn.”

“Vì cái gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“Đây là trực giác của ta, là trực giác trời sinh của ta, có thể xu cát tị hung, gần như không có sai lầm.”

Huyền Ngọc tử nói.

“Hả? !”

Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng.

Cái công năng này dùng rất tốt a, chỉ cần mang theo lão gia hỏa này, hắn liền biết chỗ nào có nguy hiểm hay không.

Chính hắn ổn thỏa.

Đồng thời, lại có thể đem Tần bé heo ném ra bên ngoài lịch luyện một phen, dù sao, ngọc không mài không thành tài nha.

Hồi lâu, hắn lại hỏi:

“Vậy ngươi bây giờ cảm giác, cái phương hướng nào nguy hiểm nhất?”

Huyền Ngọc tử cảm ứng một chút, sau đó sắc mặt nghiêm túc chỉ hướng phương đông, nói ra:

“Cái phương hướng kia, có điềm đại hung!”

“Bao lớn?”

Tần Xuyên ngẩn người, hỏi.

“Đại khái... lớn như thế này, không, là như thế!”

Huyền Ngọc tử hai tay khoa tay một chút, ở giữa hay tay cầm một cái bóng chuyền, sau đó biến thành bóng rổ.

“Đi!”

Tần Xuyên quả quyết nói, sau đó liền một ngựa đi đầu hướng phía phương đông bay đi.

“Thiếu gia, chỉ sợ có nguy hiểm a!”

Huyền Ngọc tử lo lắng kêu lên.

“Không có việc gì, bấp tay ta lớn, nắm chắc được.”

Tần Xuyên quay đầu thần bí cười một tiếng, trên mặt tràn đầy tự tin.

Hắn mua bảo hiểm.

Sợ cái rắm! !

Mà địa phương lại càng nguy hiểm, liền ẩn chứa cơ duyên càng lớn, loại cơ duyên này, ngu sao không cầm!

Mà phương xa.

Cái quái vật đầu trâu kia mang theo Thanh Dương chân nhân bay rất lâu, sau đó ngừng xuống tới, sau đó đem Thanh Dương chân nhân buông xuống.

“Huynh đài, đặc tội.”

Quái vật đầu trâu khách khí nói.

“A? ?”

Thanh Dương chân nhân có chút không nghĩ ra, tên này trước đó khí thế hung hăng bắt đi hắn như vậy, bây giờ lại khách khí như vậy.

Đây là muốn diễn cái gì?

Trên thực tế, hắn toàn bộ hành trình mộng bức.

“Huynh đài, ta biết ngươi cũng không phải là Thanh Dương chân nhân, trước đó chuyện quá khẩn cấp, ta cũng là bất đắc dĩ

mới làm như vậy.”

Quái vật đầu trâu thành khẩn nói.

“A? Ta chính là Thanh Dương chân nhân mà.”

Thanh Dương chân nhân tròn tròn mắt, đây là sao?

Đột nhiên có người xuất hiện, một mặt thành khẩn nói cho ta, ta kỳ thật không phải ta?

Mà quái vật đầu trâu cũng sững sốt một chút, sau đó suy đoán người này là đang hờn dỗi, thế là lần nữa nói xin lỗi nói:

“Trước đó ta cũng là vì bảo mệnh, có chút bất đắc dĩ, xin huynh đài không cần lại canh cánh trong lòng.”

“Người đang nói cái gì? Ta chính là Thanh Dương chân nhân a, cái này có vấn đề gì sao?”

Thanh Dương chân nhân cảm giác mình có chút choáng váng, thậm chí chính mình cũng sinh ra một nháy mắt mê mang —— ta đến cùng là ai?

“Ừm, người cảm thấy như này thì chính là như thế đó đi, dù sao người là ai, tự người là được.”

Quái vật đầu trâu không nói chuyện đó nữa, sau đó nói ra giới thiệu:

“Bản thân giới thiệu một chút, ta là một đời thủ lĩnh Hắc Sơn Ngưu Ma tộc này, xem khí chất người, năm đó hẳn là cũng không là nhân vật bình thường đúng không?”

“Ta là trưởng lão Thanh Diệp thiên tông.”

Thanh Dương chân nhân có chút ngắc đầu, nói đến bối cảnh của chính mình, hẳn lập tức liền giấu không được ngạo khí.

Mặc dù bây giờ rất nghèo túng.

Nhưng ta cũng là huy hoàng qua!

“Thanh Diệp thiên tông? Chính là cái Thanh Diệp thiên tông lấy thế đề người lại đá trúng thiết bản, kém chút bị tuyệt thế ngoan nhân Tàn Vô Song phá hủy?”

Quái vật đầu trâu kinh ngạc hỏi.

Thanh Dương chân nhân trên mặt biểu lộ đột nhiên cứng ngắc, khóe miệng co giật, cúi đầu buồn buồn nói ra:

“Không phải.”

Mà tại lúc hai người nói chuyện phiếm.

Tần Xuyên cùng Huyền Ngọc tử, đã đi tới bên bờ một vùng biển rộng, từ xa nhìn lại, trung ương biển cả nổi lơ lửng một viên mặt trời đỏ to lớn!

Cái mặt trời đỏ này một nửa ngâm tại trong nước, một nửa lộ ra mặt nước, đem toàn bộ mặt biển chiếu rọi, một mảnh chanh hồng.

“Thật lớn, thật tròn.”

Chương 495: CỬU ĐIỀU KÉO QUAN TÀI

Chương 495. CỬU ĐIỀU KÉO QUAN TÀI

“Chính là nơi này, ta cảm giác... Bên trong cái mặt trời này có đại khủng bố.”

Huyền Ngọc tử run giọng nói.

Tần Xuyên nhìn xem viên mặt trời này, không tự chủ được liên nghĩ đến mặt trời bên trong thế giới hoàng hôn.

Kia là trời chiều, mà một viên này, tựa hồ là mặt trời mới mọc.

“Hẳn là, trong này cũng có đại mộ?”

Tần Xuyên trong lòng suy đoán, hướng phía biển cả bay đi.

“Thiếu gia, chúng ta không thể lại hướng phía trước!”

Huyền Ngọc tử sắc mặt trắng bệch nhắc nhở.

Trên thực tế, hắn là không muốn nhắc nhở Tần Xuyên, bởi vì Tần Xuyên chết hắn cũng liền tự do.

Nhưng là Tần Xuyên mang theo hắn, nếu như đi vào gặp nguy hiểm không thể chống cự, vậy hắn cũng trốn không thoát.

“Ngươi sợ?”

Tần Xuyên quay đầu lại hỏi nói.

“Không, không có.”

Huyền Ngọc tử gật gật đầu, sau đó lại cấp tốc lắc đầu, lộ ra có chút chậm tay chân loạn.

Tần Xuyên cười cười, nói ra:

“Ngươi đứng tại nơi này không cần đi lại, ta vào xem.”

“Được rồi!”

Huyền Ngọc tử sáng khoái đáp ứng.

Thế là, Tần Xuyên liền hướng phía viên mặt trời mới mọc phiêu phù ở trong biển rộng bay đi.

Bay một hồi.

Hắn phát hiện, viên mặt trời này cùng bên trong thế giới hoàng hôn không sai biệt lắm, vậy mà bay rất xa, nhưng mà cũng không có biến lớn nhỏ một chút nào.

Nói cách khác.

Nếu như một mực bay về phía trước, khả năng mãi mãi cũng không cách nào đến, liền cùng loại với nguyên tắc mặt trăng chiếu vào nước.

“Bất quá, cái này không làm khó được ta.”

Tần Xuyên nhếch miệng lên.

Hắn không phải mua bảo hiểm tôn nghiêm sao? Đã như vậy, hệ thống tất nhiên muốn duy trì tôn nghiêm của hắn, không thể để cho hắn mất mặt!

“Ông!”

Hắn hít sâu một hơi, thân thể cấp tốc phóng đại, trở nên cao bằng trời, đồng thời quang mang vạn trượng.

Hắn giống như một tôn cự nhân phát sáng, sừng sững tại trên mặt biển, tay áo bông bành, cách rất xa đều có thể nhìn thấy.

“Quang mang thật chói mắt!”

“Kia là người nào?”

“Cái khí thế cường đại này!”

Trong thế giới này, rất nhiều người đang lịch luyện đều thấy được Tần Xuyên, sau đó nhao nhao kinh hãi.

Tần Xuyên tản ra khí tức, kỳ thật cũng không có cái gì ghê gớm, nhưng là cỗ khí thế kia, lại làm cho người ta chăm chú.

Loại cảm giác kia, thật giống như một cái tên lùn một mét năm, bỗng nhiên cao mét tám!

Mà lúc này, Tần Xuyên từ trên cao nhìn xem vòng mặt trời đỏ kia, uy nghiêm nói ra:

“Bản tọa mệnh lệnh ngươi, mở! !”

Thanh âm này rất lớn.

Đương nhiên.

Giống như hắn chính là thánh chỉ, không thể làm trái!

Nhưng mà.

Lời này vang ra, giữa thiên địa cũng không có cái động tĩnh gì, bởi vì vốn là một câu ăn nói suông mà thôi, ai sẽ để ý đến hắn?

Nếu là ngày bình thường, hắn hành động như vậy, không khác tự rước lấy nhục, nhưng là hiện tại... Có hệ thống giải quyết tốt hậu quả.

Dù sao nhiều người nhìn như vậy đâu!

“Đinh! Ngải cường ép trang bức, sắp lâm vào bên trong xấu hổ, căn cứ bảo hiểm tôn nghiêm, hệ thống đem mặt mũi ngải bảo trụ.”

Hệ thống thanh âm vang lên.

“Oanh long!”

Sau một khắc, giữa thiên địa vang lên một tiếng sấm nổ, giống như khai thiên tịch địa.

Sau đó, vòng mặt trời đỏ kia đột nhiên rung động dữ dội, vậy mà từ trong biển rộng chậm rãi lơ lửng mà lên.

“Rầm rầm!”

Theo nó từ từ bay lên, toàn bộ biển cả đều lật lên thao thiên cự lãng, mà lại tất cả nước biển đều sôi trào lên.

Mặt trời đỏ mới lên, đạo đại ánh sáng!

Mặt trời mới mọc mang sinh cơ bùng bùng, đem toàn bộ thế giới đều chiếu sáng, đồng thời để trong toàn bộ sinh linh thế giới này, đều thấy được một màn này.

Mặc kệ là dân bản địa cái thế giới này, hay là các cường giả từ Cửu Thương giới tiến đến, đều lộ ra vẻ chấn động.

“Ong ong ong!”

Rất nhanh, mặt ngoài của mặt trời mới mọc kia phun trào quang huy, dần dần hóa thành một đạo thiên lộ thật dài, hướng phía Tần Xuyên kéo dài mà tới.

Tần Xuyên mặt không đổi sắc, bước lên cái đạo thiên lộ, kia bước chân khoan thai hướng phía nội bộ mặt trời mới mọc đi đến.

“Hắn, hắn tiến vào!”

“Làm sao có thể! Cái mặt trời mới mọc này là địa phương Thủy tổ an nghỉ, cho tới bây giờ không người nào có thể chạm đến!”

“Hắn đến cùng là ai, vậy mà lấy tư thế này tiến vào, đây là cường ép tiến vào!”

“Hắn là... Là cự đầu trong truyền thuyết?”

Cái cư dân bản địa thế giới này, từng cái mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, run lẩy bẩy.

Mà phương xa, Tần Tử đang cùng đám rau hẹ giao chiến, cũng nhìn thấy một màn này.

Lập tức, Tần Tử nhiệt huyết sôi trào lên.

Đây là cha hắn!

Nhìn thấy phụ thân mình phong độ tuyệt thế như này, để hắn có loại cảm giác tự hào mãnh liệt, thế là chiến đấu cũng càng

có sức lực.

Mà Tàn Xuyên, bước lên thiên lộ chật hẹp mà kéo dài kia, đi thẳng đến chỗ sâu nhất mặt trời mới mọc.

“Ba mà!”

Dựa theo lệ cũ, hắn đột phá một tầng màng mỏng, sau đó đi tới một cái thế giới âm áp ướt át, sinh cơ bùng bùng.

Đây là trên thái dương.

Phóng tâm mắt nhìn tới, một mảnh xích hồng.

Mà tại trung ương mặt trời, đứng sừng sững lấy một gốc thân thụ kim sắc to lớn, có thể là cây phù tang trong truyền thuyết.

Mà trên cây có chín cái đại điều kim sắc, những đại điều này mặt ngoài tản ra thái dương chi hỏa, giống như chín khỏa mặt trời.

Nhìn kỹ, trên thân những chim này đều cột xiềng xích, những xiềng xích này tựa hồ không có trọng lượng, lơ lửng tại không trung, bên của tất cả xiềng xích kia, đều hội tụ đến cùng một cái địa phương —— kia là một cái quan tài!

Cửu Điều kéo quan tài!

Cái này khiến Tàn Xuyên nhớ tới chiếc quan tài thủy tinh ở thế giới hoàng hôn kia, Nhưng mà cỗ quan tài kia là trống không, không biết cái cỗ quan tài này thế nào.

“Nhìn kỹ hăng nói.”

Tàn Xuyên có bảo hiểm, tự nhiên cái gì còn không sợ, bay thẳng tới.

“Oa! Oa!”

Những cái Kim Ô đại điều này tỉnh lại, bọn chúng mở to mắt, toàn bộ thế giới đều trở nên nóng rực lên.

Đồng thời, trong cái nháy mắt này, từng vòng từng vòng mặt trời kim sắc hiện lên, giống như hủy diệt triều tịch cuốn tới.

Chương 496: Ta Chính Là Tổ Vương

Chương 496. Ta Chính Là Tổ Vương

Quá mạnh! !

Liên xem như thiên thần cửu trọng thiên, tại phía dưới cỗ lực lượng hủy diệt này, cũng phải hồi phi yên diệt.

Nhưng là, tại nháy mắt những ngọn lửa này tiến đến, bên ngoài thân Tần Xuyên hiện ra một đạo bình chướng trong suốt.

“Rầm rầm!”

Cái thái dương chi hỏa này rất kinh khủng, giống như luồng gió mát thổi qua, vậy mà không thể tạo thành bất kỳ tổn thương gì đối với hắn.

Mà Tần Xuyên đột nhiên gia tốc, giống như một vết sáng tiến thẳng, trực tiếp xuyên qua phòng thủ chín cái Kim Ô.

“Oa! Oa!”

Chín cái Kim Ô phát ra tiếng kêu phẫn nộ, hướng phía Tần Xuyên đánh tới, lực lượng hung hãn kia, đủ để dời sông lấp biển!

Nhưng mà, bọn chúng còn không có tới gần bên trong Tần Xuyên ba mét, liền bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn cản ở ngoài.

Tần Xuyên cùng bọn chúng, tựa hồ cách một tầng lòng thủy tinh trong suốt, mà chín cái Kim Ô không ngừng bay nhảy lấy đâm vào phía trên, mỗi lần va chạm đều bắn ra đại lượng ánh lửa, giống như bạo tạc.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ánh lửa ngập trời, thiên địa lay động.

Mà Tần Xuyên không để ý đến bọn chúng, mà là đem ánh mắt rơi vào phía trên chiếc quan tài Thanh Đồng kia.

“Lên!”

Tần Xuyên tay phải vung lên, muốn xóc lên quan tài tẩm.

Nhưng mà, cái vách quan tài này nặng nề vô cùng, mặc kệ hắn dùng sức ra sao, vậy mà không nhúc nhích tí nào.

Cuối cùng, Tần Xuyên nảy sinh ác độc, trực tiếp lấy ra một cây gậy đen nhánh, kia là một cái xà beng.

Chuyên dụng trộm mộ.

Cái đồ chơi này, cũng là chỗ tốt Tần bé heo trước đó tại thế giới hoàng hôn nhất nhạnh đạt được, lúc ấy đồ vật có được rất nhiều, các loại cổ quái kỳ lạ đều có.

“Lên cho ta! !”

Tần Xuyên đem xà beng cắm vào bên trong khe hở vách quan tài phía trước, sau đó dụng lực hung hăng đè ép.

“Xoạt xoạt!”

Một tiếng vang giòn, cái xà beng này cứng rắn vô cùng vậy mà gãy mất, mà cái vách quan tài này, vẫn không nhúc nhích tí nào như cũ.

“Sớm biết liền đem Huyền Ngọc tử mang tới, có người vây xem, bảo hiểm tôn nghiêm liền có hiệu lực, cũng sẽ không có tràng diện lúng túng như này.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng.

Nhưng trên thực tế, hắn cũng không muốn để người khác biết quá nhiều bí mật của hắn, bởi vì có nhiều thứ, không dễ giải thích lắm.

“Hệ thống, mở ra cái này vách quan tài cần bao nhiêu liệu cha giá trị?” Cuối cùng, Tần Xuyên quyết định sử dụng tiền giấy năng lực.

“Đinh! Mười điểm!”

Hệ thống gọn gàng hồi đáp.

“Loảng xoảng!”

Kia vách quan tài mở.

Lập tức, một cỗ hào quang chói sáng từ quan tài bên trong bắn ra, giống như một đoàn vĩnh hằng hỏa diễm, cháy hừng hực.

Tàn Xuyên đều bị giật nảy mình.

Nếu không phải có sức mạnh hệ thống thủ hộ, chỉ sợ cỗ quang mang này, có thể trực tiếp đem hắc hóa thành tro.

Hồi lâu sau, quang mang tán đi.

Chỉ thấy bên trong quan tài, lẳng lặng nằm tấm gương một mặt kỳ quái, khung kính tấm gương này là màu xám xanh, giống như là tảng đá rèn luyện mà thành, mà hình dáng chính thể giống như một đoàn hỏa diễm thiêu đốt.

Mặt kính lại là kim sắc.

Bên trong mặt kính kia, tựa hồ có vô số cái thể giới đang hòa tan, từng tia từng sợi quang mang chiết xạ mà ra, là đủ đốt trời nấu biển!

“Xuy xuy xuy...”

Từng tia từng sợi tia sáng chiết xạ tại trên thân Tàn Xuyên, để bảo hộ trong suốt vòng bên ngoài cơ thể hắc, đều không ngừng hòa tan, toát ra khói xanh.

Phải biết.

Cái này thể nhưng là thủ đoạn phòng hộ hệ thống cung cấp, ngay cả chín cái Kim Ô va chạm, cũng rung chuyển không được mấy may!

Lúc này, chín cái Kim Ô kia còn ở bên ngoài điên cuồng va chạm, nhưng là hắc tại bên trong, liền âm thanh đều gần như nghe không được.

So với hiệu quả cách âm phòng ngủ còn tốt hơn.

“Đồ tốt a!”

Tàn Xuyên mắt sáng rực lên, một kiện đại sát khí, như vậy chỉ cần lấy ra, tùy tiện chiếu xạ mấy cái, liền có thể miêu sát tuyệt đại đa số cường giả.

Hắn đưa tay liền muốn đi lấy.

“Dừng tay!”

Ngay tại cái thời điểm này, hậu phương truyền đến một âm thanh quát lớn đại nghĩa lâm nhiên, tựa hồ là người trẻ tuổi.

Nhưng là Tần Xuyên không để ý tới hắc, vẫn hướng phía tấm gương kia chớp tới như cũ, sau đó, hắc phát hiện, tấm gương này vậy mà vô cùng nặng nề, cầm không được.

Cái thời điểm này, hắc mới quyết định quay đầu nhìn xem.

Bất quá.

Tại trước khi quay đầu, hắc dùng bảo vật cải biến tướng mạo một chút—— chính là dáng vẻ Tần Tử.

Quay đầu nhìn lại.

Đập vào mi mắt, là một người trẻ tuổi quần áo lam lũ.

Người này giống như từ bên trong hỏa hoạn chạy ra, toàn thân cháy đen, tóc đều bị đốt một nửa, giống như một cây cành cây khô đứng tại trên đường chân trời, thờ hồng hộc.

“Hô hô... Người... Đừng khinh nhờn... di thể Tổ Vương!”

Hắc thờ hớn hển nói.

Tần Xuyên dùng lấy khuôn mặt Tần bé heo, rất tự nhiên liền đem sức mạnh của “Heo chi miệt thị” phát huy đến cực hạn.

Hắc ba phần khinh thường, bảy phần mỉa mai nhìn xem người này, lạnh lùng nói ra:

“Người là ai, cũng dám quản sự tình bản tọa?”

Người này thật là sâu kiến.

Hắc phát hiện, người này vậy mà chỉ có tu vi Chí Thánh cảnh, tại Cửu Thương giới bây giờ, yếu đến mức cùng con kiến không sai biệt lắm.

Nhưng là, người này đã có thể xuất hiện tại bên trong cái mặt trời mới mọc này, tất nhiên có chỗ hơn người, thậm chí có khả năng... Cho nên vẫn là đặc tội một chút tốt.

Dù sao, hắc hiện tại là Tần Tử!

“Ta... Ta mặc dù thực lực rất yếu, nhưng ta thân là con dân Tổ Vương, tuyệt không cho phép có người khinh nhờn di thể Tổ Vương!”

Đổi mặt với ánh mắt Tần Xuyên, thanh niên kia có chút niềm tin không đủ, nhưng ở dưới tín ngưỡng chống đỡ, hắn vẫn là cả gan nói ra:

“Ta chính là, là Man Long vực, Long Vĩ quận, Oa Oa hương du hiệp, Triệu Nhật!”

“Ha ha, ngu xuẩn!”

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng, vung tay lên với người kia.

Xoạt!

Một cỗ gió lớn gào thét mà qua, mặc dù hắn chỉ dùng lực lượng Chân Thần cảnh, nhưng là cũng không phải người này có thể ngăn cản.

Lập tức, người này hướng về sau bay ngược mấy ngàn mét, bị phong bạo cuốn ngược làm đầu óc choáng váng, chặt vật quăng xuống đất.

“Người có thể giết ta, nhưng người đánh không bại ta! Tín ngưỡng của ta, là sẽ không bị đánh bại! !”

Thanh niên kia tập tễnh bước chân đứng lên, mặt mũi tràn đầy kiên nghị quất.

Chương 497: Ta Chính Là Tổ Vương 2

Chương 497. Ta Chính Là Tổ Vương 2

“Đồng dạng.”

Tần Xuyên lần nữa vung tay lên, người này lại bay rót ra ngoài, chặt vật ném xuống đất, trực tiếp như chó gặm bùn.

Nhưng là, hắn lại đứng lên, tiếp tục gọi rầm rĩ nói:

“Muốn khinh nhờn Tổ Vương, trừ phi dẫm lên thi thể ta!”

Xoạt!

Tần Xuyên lắc mình một cái, đột nhiên xuất hiện tại trước người hắn, hai người bốn mắt nhìn nhau, mà cơn gió hắn mang theo, để tóc mai người này bay rầm rầm về sau, quần áo rách nát bay phát phới.

“Ngươi...”

Cái người trẻ tuổi tên là Triệu Nhật này, bản năng rụt cổ một cái, tim đập rộn lên, sắc mặt hơi trắng bệch.

Đối mặt với cường giả, nói không sợ, kia là giả.

“Ngươi thật không sợ chết?”

Tần Xuyên hí mắt hỏi, mà chỗ sâu ánh mắt kia, lại dẫn một tia chờ mong cùng thương thức nhàn nhạt, mười phần quỷ dị.

“Ta sợ chết, nhưng là...”

Triệu Nhật hít sâu một hơi, sau đó nhìn Tần Xuyên nói ra:

“Làm con dân Tổ Vương, ta quyết không cho phép ngươi khinh nhờn Tổ Vương!”

Nói xong, hắn ngóc đầu lên, thật chặt nhắm mắt lại, rất có một loại khí khái

“Muốn giết cứ giết, không cần nhiều lời”

Mà Tần Xuyên nhìn xem hắn hồi lâu.

Sau đó đột nhiên cười.

“Ha ha ha...”

Bên trong tiếng cười của hắn có mấy phần vui mừng, mấy phần hiền lành, tay phải xoa đầu Triệu Nhật, ôn hòa nói ra:

“Hài tử, ngươi có lòng...”

“A? Ngươi! !”

Triệu Nhật đột nhiên mở mắt, kinh nghi bất định nhìn xem Tần Xuyên, muốn thoái lui, thân thể nhưng không có động tác.

Nụ cười trên mặt Tần Xuyên càng phát ra hiền hòa, ôn hòa nói ra:

“Đừng sợ, kỳ thật... Ta chính là Tổ Vương.”

“Đừng muốn nói bậy!”

Triệu Nhật đột nhiên thối lui hai bước, nghĩa phần điền ung nói:

“Tổ Vương là tín ngưỡng tộc quần chúng ta, không cho phép bất luận kẻ nào vũ nhục!”

Tần Xuyên cười lắc đầu, thanh âm thuần hậu, nói ra:

“Hài tử, ngươi có thể tôn kính bản tọa như thế, bản tọa thật cao hứng, nhưng là ngữ khí ngươi nói chuyện, bản tọa không thích.”

sắc mặt Triệu Nhật càng thêm kinh nghi bất định, trong mắt của hắn lộ ra vẻ giãy dụa, sau đó hít sâu một hơi, hỏi:

“Ngươi nói ngươi chính là Tổ Vương, ngươi làm sao chứng minh?”

Tần Xuyên lạnh nhạt cười một tiếng, tự tin nói ra:

“Bởi vì cái địa phương này, chỉ có Tổ Vương, cùng tín đồ thành tín nhất với Tổ Vương mới có thể tiến vào, ngươi là cái tín đồ thành tín nhất kia, mà ta... Dĩ nhiên chính là Tổ Vương.”

“Cái này...”

Triệu Nhật chấn động trong lòng, không biết vì sao, trong lòng vậy mà không tự chủ được liên tin mấy phần.

Loại này cảm giác rất kỳ quái, hắn cảm giác đối phương không có nói sai, tựa hồ... Chuyện này vốn chính là như thế.

Nhưng là quan hệ trọng đại tới Tổ Vương, hắn làm sao có thể tùy tiện tin tưởng lời nói một phía của đối phương như thế?

Thế là, hắn cắn răng hỏi:

“Ngươi nói ngươi là Tổ Vương, vậy ngươi làm sao chứng minh? Mà lại ta vừa rồi nhìn thấy, chín Đại Kim Ô dưới chướng Tổ Vương còn đang công kích ngươi đó, cái này lại giải thích thế nào?”

Tần Xuyên bày mưu nghĩ kế, cười nói ra:

“Hài tử, ngươi phải biết, rất nhiều thời điểm, mắt thấy không nhất định là thật.”

“Người vừa rồi nhìn thấy chín cái tiểu gia hỏa kia đang công kích ta, kỳ thật cũng không phải là như thế, bọn chúng chẳng qua là đang giúp ta phá giải phong ấn mà thôi.”

Nói xong, hắn nhìn về phía chín cái Kim Ô trên bầu trời kia, mang theo uy nghiêm nhàn nhạt nói ra:

“Các người lui ra.”

“Oa oa!”

Lập tức, thân thể chín cái Kim Ô kia đột nhiên run lên, tựa hồ bị một loại lực lượng vô hình nào đó điều khiển, sau đó nhao nhao lui về, rơi xuống cây bên trên phù tang.

Bọn chúng cúi đầu, tựa như thần phục.

“Cái này, sao lại thế...”

Triệu Nhật con mắt trừng lớn, trong lòng nhắc lên thao thiên cự lãng.

Hắn không biết như thế nào hình dung tâm tình của mình, nhưng là bản năng hắn có loại cảm giác —— sự tình không phải là như này!

Nhưng là.

Sự thật thắng hùng biện, chín cái Kim Ô thật thần phục, ngoài Tổ Vương ra, ai còn có thể để cho bọn chúng thần phục?

Mà Tàn Xuyên cười cười, tiếp tục nói ra:

“Nếu là người bình thường, bản tọa khinh thường hướng hắn chứng minh cái gì, nhưng người là tín đồ thành tín nhất của bản tọa, bản tọa không ngại để người thấy rõ.”

Hắn vẫy tay một cái, đem Triệu Nhật dẫn tới phía trước quan tài bằng đồng xanh kia, chỉ vào tấm gương bên trong, mỉm cười nói:

“Người nhận ra cái này sao?”

“Đây là... bản mệnh chí bảo của Tổ Vương, Thiêu Thiên kính? !”

Trong mắt Triệu Nhật quang mang đại tác, tim đập rộn lên, thậm chí theo bản năng liền muốn đi lấy.

Nhưng mà Tần Xuyên nghiêng người chặn hấn, mỉm cười nói ra:

“Người đều nói đây là bản mệnh chí bảo Tổ Vương, vậy nếu như ta có thể chứng không cái Thiêu Thiên Kính, có thể chứng minh ta chính là Tổ Vương đâu hay không?”

“Cái này...”

Triệu Nhật á khẩu không trả lời được.

Mà Tần Xuyên thì là đưa tay phải ra, vỗ một chào vào tấm kính kia, thản nhiên nói:

“Kính đến!”

“Ông! !”

Sau một khắc, tấm gương kia nguyên bản không có chút nào động tĩnh, đột nhiên tách ra ngũ thải thần quang, giống như khôi phục.

Nó chậm rãi lơ lửng mà lên, hóa thành một đạo lưu quang, nháy mắt chui vào bàn tay Tần Xuyên, bị hấn một mực giữ tại trong tay.

Oanh!

Giờ khắc này, Tần Xuyên cảm giác một cỗ khí tức mệnh môn mà bao la cùng hấn hòa làm một thể —— hấn tràn ngập lực lượng!

Nhưng rất nhanh.

Tấm gương này yên lặng xuống tới.

Mà Tần Xuyên thấy tốt thì lấy, trực tiếp đem tấm gương này thu nhập nội thể giới, sau đó hiền hòa nhìn về phía Triệu Nhật đang trợn mắt hốc mồm, nói ra:

“Hiện tại, ngươi tin chưa?”

Chương 498: Phục Bút

Chương 498. Phục Bút

“Cái này... Cái này...”

Triệu Nhật ngơ ngác nói không nên lời tới.

Mặc dù hắn luôn cảm thấy quái có chỗ nào đó quái, nhưng là sự thật bày ở trước mắt, để hắn không tin không được.

Trừ Tổ Vương, ai có ai có thể mệnh lệnh chín Đại Kim Ô, còn có ai có thể chống không cái Thiêu Thiên Kính này?

“Triệu Nhật, bái kiến Tổ Vương!”

Cuối cùng, lý trí chiến thắng cảm xúc, cái người trẻ tuổi thần bí này quỳ xuống với Tần Xuyên.

“Tạch tạch tạch!”

Giờ khắc này, quan tài bằng đồng xanh kia rung động dữ dội bắt đầu, tựa hồ vách quan tài đều ép không được.

Bên trong bầu trời, có lôi đình phích lịch đang lóe lên, bên trên viên mặt trời mới mọc này, tựa hồ có một cỗ vô hình cảm xúc đang tràn ngập.

Triệu Nhật không có phát hiện cái này một màn.

Mà Tần Xuyên lại là phát hiện.

Lập tức, trong lòng hắn có phán đoán —— cái gia hỏa bị hắn lừa gạt quỳ xuống này, chỉ sợ là vị Tổ Vương chuyển thế kia!

Cái này quan tài là trống không.

Bên trong hơn phân nửa ẩn chứa truyền thừa cùng ký ức vị Tổ Vương kia, liền chờ chuyển thế chi thân tìm tới nơi này, tiến vào bên trong quan tài, tìm về bản thân.

Nếu không phải như thế.

Người trẻ tuổi này thực lực nhỏ yếu như thế, quả quyết không có khả năng tiến vào viên mặt trời mới mọc thân kỳ này.

Cái gọi là đánh bậy đánh bạ, kỳ thật đều là duyên phận cho phép, cũng có thể nói... Là đã được quyết định từ lâu!

Nghĩ đến điều này, tim Tần Xuyên đập rộn lên lên, bởi vì hắn lúc này dùng khuôn mặt Tần Tử, lại đắc tội một vị đỉnh cấp đại lão a.

Theo hắn biết, cái gọi là Tổ Vương, chính là tồn tại khủng bố nhất bên trong Huyền Hoàng thiên năm đó, cũng chính là cự đầu!

Bây giờ, hắn ngay trước mặt của người ta, cầm bảo vật người ta không nói, còn để người ta quỳ xuống, chờ cự đầu vị này khôi phục ký ức, sợ rằng sẽ hận thấu xương đối với Tần bé heo, sát ý ngập trời.

Đến thời điểm đó, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn chẳng phải trực tiếp đăng đỉnh sao?

“Người gọi Triệu Nhật đúng không?”

Tần Xuyên cười hỏi.

“Vâng, Tổ Vương!”

Triệu Nhật nằm rạp trên mặt đất, cung kính nói.

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Người biết, bản tọa tại sao phải đưa người triệu hoán đến nơi này không?”

“Không biết.”

Triệu Nhật thành thành thật thật hồi đáp.

Tần Xuyên nói ra:

“Bản tọa bây giờ vừa vận phục sinh trở về, lực lượng còn không có khôi phục, cho nên cần một vị hộ pháp thiếp thân, mà người vừa vận phù hợp, cho nên... Người nguyện ý trở thành hộ pháp bản tọa không?”

Triệu Nhật sửng sốt một chút.

Chuyện như vậy, nguyên bản hắn là hắn là sẽ kích động, nhưng là không biết tại sao, hiện tại hắn lại kích động không nổi.

“Triệu Nhật a Triệu Nhật, người không thể không biết cát nhắc như thế, cái này thế nhưng là Tổ Vương a, phụng dưỡng Tổ Vương, thế nhưng là vô thượng vinh quang a.”

Hắn yên lặng nói bên trong tâm.

Cuối cùng, lý trí của hắn chiến thắng tâm tình mâu thuẫn, cung kính nói ra:

“Vì Tổ Vương hiệu lực, là vinh hạnh của ta.”

Hắn lần thứ nhất cảm giác được mình có chút miệng không đối tâm, đồng thời vì thế cảm thấy xấu hổ —— hắn là ta cũng không phải là một cái tín đồ thành kính Tổ Vương sao? Không phải, ta vì cái gì không cảm giác được vinh quang thế?

“Rất tốt.”

Tần Xuyên hài lòng gật đầu, sau đó lấy ra một phần khế ước kim sắc, nói ra:

“Đây là khế ước chủ tứ, viết lên tên của ngươi đi.”

Triệu Nhật tiếp nhận khế ước.

Tập trung nhìn vào, sau đó nghi ngờ hỏi:

“Tần Tử? Tôn hiệu của ngài không phải thiên thiên chí tôn sao?”

Tần Xuyên khẽ nhúc nhích trong lòng, trên mặt lại mặt không đổi sắc, bình tĩnh nói ra:

“Tần Tử là danh tự một thể này của bản tọa, sự tình khế ước, thừa thiên địa chi chính, chung quy là lấy một thể này làm chuẩn, cái này liên lụy đến nhân quả cùng khí vận, quá mức cao thâm, lấy cảnh giới bây giờ của ngươi còn không cách nào lý giải.”

Triệu Nhật nghe được như lọt vào trong sương mù.

Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại!

Sau đó hắn tiếp tục xem nhìn khế ước, hỏi:

“Tại sao là trăm năm kỳ hạn? Chẳng lẽ không phải vĩnh cửu sao?”

Tần Xuyên cười cười, nói ra:

“Vô luận là cái khế ước gì, chung quy là một loại trói buộc, bản tọa không muốn vĩnh viễn trói buộc ngươi, cho nên, trước vì bản tọa hộ pháp trăm năm đi, trăm năm về sau, có nguyện ý tiếp tục hay không, do chính ngươi lựa chọn.”

Triệu Nhật nghe vậy, trong lòng an tâm không ít, bởi vì cái này tương đương với chừa cho hắn một đầu đường lui a!

Thế là hắn cũng không còn hoài nghi, đem đại danh của mình kí lên trên, chỉ thấy kia khế ước phát sáng, sau đó trong không khí bốc cháy lên.

“Ông!”

Khế ước đạt thành!

Tần Xuyên thấy hình, khoe miệng vênh lên.

Trăm năm kỳ hạn là có lý do!

Một trăm năm này, thật ra là cho người này hèn mọn phát dục, cùng lúc đó, cũng là dùng khế ước nói cho người này —— nô dịch ngươi là Tần Tử!

Chờ người này khôi phục trí nhớ của kiếp trước, liền sẽ biết mình bị hố, nhưng là bởi vì khế ước tồn tại, bên trong trăm năm hắn là sẽ không đi tìm Tần Tử, bởi vì một khi tới gần Tần Tử, liền sẽ bị Tần Tử khống chế.

Cho nên, người này cùng Tần Tử không cách nào gặp nhau, cũng không có cơ hội làm sáng tỏ hiểu lầm.

Người này liền sẽ một mực yên lặng coi là, hắn hôm nay gặp phải chính là Tần Tử.

Sau đó, cừu hận không ngừng tích lũy ngay tại trong lòng, mà đè nén càng hung ác, lúc bộc phát liền càng kịch liệt.

Cho nên, trăm năm về sau, khi khế ước hết hiệu lực, người này sẽ cái thứ nhất lao ra đuổi giết Tần Tử!

Mà thời điểm kia.

Tin tưởng tu vi người này đã khôi phục đến đỉnh phong, sát ý bạo phát xuống, có thể đem tu vi hắn trực tiếp kéo căng!

Có thể nói, hắn hôm nay xem như chôn xuống một viên hạt giống, đợi đến lúc hạt giống này mọc rễ nảy mầm, chính là thời điểm hắn thu hoạch.

Chương 499: Người Của Thượng Giới

Chương 499. Người Của Thượng Giới

“Tổ Vương, chúng ta bây giờ muốn làm gì?”

Triệu Nhật hỏi.

Tần Xuyên thân bí cười một tiếng với hắn:

“Ngươi ngủ trước là được.”

“Cái gì?”

Triệu Nhật mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

“Chính là như vậy.”

Tay phải Tần Xuyên vươn ra, trong mắt hắn cấp tốc phóng đại, nháy mắt che đầy toàn bộ tầm mắt hắn.

Trước mắt hắn tối đen, liền đã hôn mê.

Tần Xuyên vung tay lên, đem gia hỏa này thu vào nội thể giới, hắn dự định thời điểm rời đi cấm kỵ Thần sơn, lại đem gia hỏa này thả đi.

Sở dĩ hiện tại phải hôn mê đi.

Chủ yếu ở chỗ, không thể để cho gia hỏa này nhìn thấy Tần Tử chân chính, nếu không, đồng thời tồn tại hai cái Tần Tử, trực tiếp liền lòi.

“Cũng nên đi ra.”

Tần Xuyên quay đầu nhìn quan tài bằng đồng xanh cùng chín cái Kim Ô kia một chút, liền hướng phía bên ngoài đi đến.

Quan tài bằng đồng xanh hắn cũng không chuẩn bị lấy đi, một là quá nặng, hai là lấy đi, về sau gia hỏa này có khả năng không cách nào khôi phục.

Nếu như gia hỏa này không cách nào khôi phục, vậy hắn liền tổn thất lớn, dù sao, cái này thế nhưng là tu vi cấp bậc cực đầu a!

“Ông!”

Cái thiên lộ lần nữa xuất hiện, Tần Xuyên từ đường cũ trở về, rất nhanh liền rời đi viên mặt trời mới mọc này.

Bờ biển, Huyền Ngọc tử còn đang chờ đợi, hấn vậy mà thật đứng tại chỗ, một bước cũng không có đi động —— bởi vì trên bờ cát không có dấu chân.

“Thiếu gia, ngài trở về rồi?”

Lúc này, Huyền Ngọc tử trở nên hết sức ân cần, bởi vì một màn lúc trước Tần Xuyên cường thế tiến vào mặt trời mới mọc kia, rung động đến hấn.

Ngay cả vòng mặt trời mới mọc mênh mông kia đều muốn cho Tần Xuyên mặt mũi, ngôn xuất pháp tùy, đây là tồn tại cỡ nào vĩ ngạn.

Cái này chỉ sợ là một vị cự đầu!

Cho nên, tại hấn xem ra, chỉ cần ôm lấy đuôi vị này, hấn về sau có lẽ có thể đi ngang.

“Hiện tại đã trải qua bao lâu?”

Tần Xuyên hỏi, sở dĩ hỏi như vậy, là bởi vì hấn cảm giác thời gian bên trong mặt trời mới mọc cùng ngoại giới có chênh lệch.

Tại thời điểm trong sớm mai, hệ thống mỗi mấy giây triiu qua, đều sẽ nhắc nhở Tần Tử lại đánh mặt ai, loại này tần suất quá nhanh, hấn cảm thấy, trừ trên giường, không ai có thể làm được ba giây một cái.

Cho nên, chỉ có thể là vấn đề tốc độ thời gian trôi qua.

“Thiếu gia, đã qua ba ngày.”

Huyền Ngọc tử cung kính nói.

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, gật gật đầu:

“Đi thôi, cũng nên đi xem tiểu tử lịch luyện kia thế nào.”

“Phốc!”

Một tiếng vang trầm, một cái quần áo hoa lệ người trẻ tuổi hai tay ôm bụng, sắc mặt bởi vì thống khổ mà vặn vẹo.

“Chỉ có điểm ấy thực lực?”

Tần Tử khinh miệt cười một tiếng, chậm rãi thu hồi nắm đấm, mặc cho thân thể người này chậm rãi tuột xuống, quỳ gối trước đũng quần mình.

“Người... người...”

Người này trong miệng chảy nước bọt, chập vạt ngẩng đầu, thế nhưng là bởi vì vấn đề góc độ, hắn nhìn thấy, chỉ là một cái lều vải được cây cột chống lên.

“Cái này! !”

Thế là, ánh mắt hắn trùng lớn.

Tất cả lời muốn nói đều nuốt trở vào.

Hắn tự ti.

“Ha ha, người không được.”

Tần Tử khinh miệt cười một tiếng, sau đó đầu gối đột nhiên nhấc lên, đè vào trên cằm người này, để người này lộn ngược bay rớt ra ngoài.

“Àm!”

Người này bại, triệt để bại.

“Chỉ có chút tiền vốn này, cũng dám đến bắt ta, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó dựa theo lệ cũ, đi qua đem cái gia hỏa này thoi thóp vợ vét một lần.

Toàn bộ lột sạch.

Ngay cả quần lót đều không có còn lại.

Bởi vì không cần thiết, dù sao đều có thánh quang.

“Xoạt!”

Đột nhiên, một cỗ cảm giác nguy cơ từ đáy lòng dâng lên, hắn đột nhiên nghiêng người một cái, một đạo hồng quang từ phía bên phải lướt qua người.

“Phanh phanh phanh!”

Mấy ngọn núi ở phía sau, bị xuyên qua liên tiếp, sau đó, hồng quang kia cắm vào trên một khối đá lớn, bốc lên khói trắng.

Kia là một cây tiển màu đỏ!

“Ha ha, vậy mà tránh khỏi, hoàn toàn chính xác là có chút thực lực, nghĩ không ra, cái Huyền Hoàng thiên xuống dốc này, còn có thiên tài như ngươi.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm ngoạn vị nhi vang lên.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Kia là một người trẻ tuổi mặc áo giáp ngân bạch, cầm trong tay đại cung xích hồng, hắc tóc là ngân sắc, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ.

Thậm chí, trên thân người này còn tách ra một tầng vòng sáng, lộ ra một cổ quý khí khó mà hình dung, vênh vác hung hăng.

“Ngươi là ai?”

Tần Tử lạnh lùng hỏi.

“Lạc Chân!”

Thanh niên tóc bạc ngẩng đầu, ngạo nghễ nói.

“Chưa nghe nói qua.”

Tần Tử không mẫn không nhạt nói.

“Ha ha, ngươi tự nhiên chưa nghe nói qua, bởi vì chúng ta vừa mới từ thượng giới mà đến, giáng lâm cái Huyền Hoàng thiên xuống dốc này.”

Thanh niên tóc bạc cười lạnh nói.

“Vì cái gì đánh lén ta?”

Tần Tử hỏi.

“Công tử nhà ta nghe nói, ngươi cùng cha ngươi là thiên tài chói mắt nhất thời đại này của Huyền Hoàng thiên, lên lòng yêu tài, muốn mời chào các ngươi.”

Thanh niên tóc bạc kiêu ngạo nói ra:

“Nhưng mà tại ta đánh giá, chỉ là tiểu thiên tài ở nơi xuống dốc, không nhất định xứng đáng vinh quang như này, cho nên, đương nhiên phải khảo thí một phen.”

“Xin hỏi công tử các ngươi, lại là nhân vật thể nào?”

Tần Tử tiếp tục hỏi.

Thanh niên tóc bạc ngóc đầu lên, ngạo nghễ nói:

“Công tử chúng ta đến từ thượng giới Thần Vương tộc Lạc gia, cái gì là Thần Vương tộc, ta bây giờ nói ngươi cũng không hiểu, kia là thế lực cường thịnh mà ngươi bây giờ không cách nào tưởng tượng.”

Tần Tử mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Nói như vậy, ngươi chỉ là nô bộc cái gia tộc kia rồi?”

Thanh niên tóc bạc da mặt cứng đờ.

Mà Tần Tử tiến lên một bước, âm vang có lực đạo:

“Liên xem như lão tổ Lạc gia các ngươi tới, cũng không có tư cách tại trước mặt ta cùng cha ta khoa tay múa chân, ta không biết ngươi chỉ là một nô bộc mà lấy ở đâu ra dũng khí? !”

Xoạt!

Thanh niên tóc bạc bị cỗ khí thế này của Tần Tử kinh hãi, mấy giây về sau mới phản ứng được, sau đó thẹn quá thành giận.

Chương 500: Người Của Thượng Giới 2

Chương 500. Người Của Thượng Giới 2

Sắc mặt hấn xanh xám, quát lớn:

“Chỉ là sâu kiến hạ giới, cũng dám xem thường Thần Vương tộc thượng giới, ngươi muốn chết!”

“Ha ha, cùng cảnh bên trong ta còn chưa nếm bại một lần, ngươi nếu là muốn ra tay, ta không ngại dạy ngươi cách làm người.”

Tần Tử cười lạnh nói.

“Giết!”

Thanh niên tóc bạc kia trực tiếp giết tới đây, hấn thân là người Thần Vương tộc thượng giới, ngạo khí trong lòng không cho phép ai mạo phạm.

“Oanh long!”

Chỉ thấy áo giáp quanh thân hấn phát sáng, vô số phù văn nở rộ mà ra, còn xoay tròn quanh hấn, để hấn hóa thành một đầu cự côn óng ánh phù văn, cái cự côn này hạ cái đuôi xuống, liền hướng phía Tần Tử dụng tới.

Không gian tại phía dưới cỡ lực lượng này, giống như giấy, không ngừng vỡ vụn, hỗn độn chi khí tràn ngập.

“Lục Đạo Luân Hồi!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, hai tay huy động, trước người vô số khí lưu xoay tròn, dần dần hóa thành sáu cái vòng xoáy đen kịt, sau đó đẩy về phía trước ra.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Nháy mắt những cái vòng xoáy kia hợp lại với nhau, sau đó lại đột nhiên nổ tung, bộc phát ra lực lượng vĩ ngạn kinh thế hãi tục.

“A! !”

phù văn cự côn kia trực tiếp nổ tung, mà áo giáp của thanh niên tóc bạc cũng chia năm xẻ bảy, thậm chí một cái cánh tay đều gãy mất.

Hấn chật vật bay rớt ra ngoài, ném xuống đất.

“Ngươi...”

Hấn muốn nói điều gì, nhưng mà Tần Tử giống như một đầu man ngư, trong chốc lát đã lao đến, đồng thời một cước giẫm tại lồng ngực của hấn.

“Đông —— “

“Phốc!”

Một cỗ phân màu vàng sóng xung kích khuếch tán ra, dưới mặt đất xuất hiện một cái hố.

Thân thể thanh niên tóc bạc hãm sâu tại dưới đáy hồ to, cũng không còn cách nào nhúc nhích, thoi thóp.

“Đây chính là thực lực thượng giới Thần Vương tộc sao? Xem ra cũng chỉ như thế.”

Tần Tử nhìn xuống người này, cười lạnh nói.

“Người... người đừng đắc ý, đánh bại ta không tính là gì, đắc tội Thần Vương tộc, người chỉ có một con đường chết.”

Thanh niên tóc bạc chật vật nói.

“Ngu xuẩn.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, một cước đem đầu người này đập nát, hình thần câu diệt.

“Xoạt!”

Lại là một đạo hắc khí bay ra, tiến vào thể nội Tần Tử, rõ ràng là cừu hận ẩn ký.

Nhưng là Tần Tử không quan trọng.

Trên người hắn nhiều ẩn ký cừu hận, cũng không quan trọng một cái này, mà lại đối phương đã tìm tới cửa, hắn coi như không giết, đối phương cũng sẽ không buông tha, trừ phi hắn cùng cha hắn thật làm nô cho người ta.

Nhưng là, khả năng này sao?

“Tê!”

Bên trong tầng mây, Huyền Ngọc tử trốn đi hít một hơi lãnh khí, cười khỏ nói đối với Tần Xuyên:

“Tiểu thiếu gia thật nhanh nhẹn dũng mãnh a, người Thần Vương tộc nói giết liền giết, không hổ là nhi tử ngài.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, thản nhiên nói:

“Chỉ là tạp dịch Thần Vương tộc, không biết trời cao đất rộng, giết cũng liền giết.”

“Đừng nói là chỉ là tạp ngư, liền xem như lão tổ Thần Vương tộc ở trước mặt ta, cũng không dám làm càn như vậy!”

Tần Xuyên thừa nhận, hắn lời này của những có thành phần trang bức.

Nhưng là lời này rơi vào trong lỗ tai Huyền Ngọc tử, nhưng lại không giống vậy, kính sợ trong lòng hắn đối với Tần Xuyên, thay đổi sâu hơn một cách vô tri vô giác.

“Thiếu gia, ngài... Ngài đến cùng là ai?”

Thanh âm hắn khẽ run mà hỏi.

Tần Xuyên đưa lưng về phía hắn, thần bí cười một tiếng:

“Ha ha, thời điểm nên biết đến, người tự nhiên là biết.”

Trên thực tế.

Hắn còn không có an bài tốt thân phận của mình, một cái thân phận trước kia ngu bức, lại không có chứng cứ, vẫn là rất khó tìm.

Nếu như tùy tiện giả mạo một vị đại lão nào đó, kết quả người phía sau đi ra, Lý Quỷ gặp Lý Quỷ, vậy liền lúng túng.

Cũng may, cái này không vội.

Bởi vì ai cũng không biết giữa thiên địa đến cùng có bao nhiêu lão quái vật ẩn tàng, chỉ cần hắn không chủ động nói ra, liền có thể một mực giả vờ thần bí.

“Oắt con, rốt cuộc tìm được người!”

Cái này, một đạo thanh âm lạnh lùng mà hung phấn vang lên, chỉ thấy một đạo thân ảnh già nua tóc đen phiêu dật, từ phương xa bay tới.

Chính là Thanh Dương chân nhân.

“Không được!”

Tần Tử sắc mặt đại biến, không cần suy nghĩ liền muốn đào tẩu, dù sao, cái này thế nhưng là một vị lão quái vật Thiên Thần cảnh.

“Chạy đi đâu, lưu lại đi.”

Thanh Dương chân nhân không chút kiêng kỵ cười lớn, tay phải vươn ra, cấp tốc phóng đại, gần như đem thiên khung đều thay thế.

“Đi!”

Tần Tử cuồng quát phía dưới, ném ra mấy kiện bảo vật che kín vết rạn, những bảo vật này chạm đến bàn tay lớn kia, đồng thời bạo tạc,

“Rầm rầm rầm!”

Ánh lửa kịch liệt che mất thiên khung, mây hình nấm dâng lên một đóa lại một đóa, thế nhưng là, bàn tay lớn kia xuyên qua từng đạo mây hình nấm, tiếp tục hướng phía Tần Tử chộp tới, cổ lực lượng vĩ ngạn kia, quả thực coi trời bằng vung!

“Ha ha ha! Lực lượng sâu kiến, cũng vọng tưởng chống lại thiên địa chi uy, thật đáng buồn buồn cười... Chết đi cho ta!”

Thanh Dương chân nhân cuồng tiếu, trong mắt bắn ra sát ý nồng đậm.

“Đinh! Thiên thần tam trọng thiên Thanh Dương chân nhân sinh ra ý sát đối với nhi tử ngài, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài tăng lên tới thiên thần tam trọng thiên, cũng cùng cảnh vô địch!”

Thanh âm hệ thống vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên tu vi bạo tăng, hư ảnh hai tòa trời xanh giáng lâm tại bên trong não hải, để hắn tấn thăng làm thiên thần tam trọng thiên.

Nhưng là hắn không hề động, mà là đối Huyền Ngọc tử nói ra:

“Người đi.”

“Vâng!”

Huyền Ngọc tử hai mắt tỏa sáng, chỉ cảm thấy cơ hội biểu hiện tới, thế là thân thể lóe lên, hưng phấn liền xông ra ngoài.

Hắn cũng không biết, Tần Xuyên sở dĩ để hắn xuất thủ, chủ yếu là muốn thả Thanh Dương chân nhân một lượt.

Dù sao đây là một con dê, còn có thể tiếp tục cạo lông dê.

Nếu như Tần Xuyên tự mình xuất thủ, vậy khẳng định là muốn trấn áp, nếu như không trấn áp được, bao nhiêu có chút rơi bức cách.

Nhưng nếu quả như thật trấn áp, lại bất lợi cho cái thằng này khôi phục thực lực, lông dê đáng dấp chậm, liền sẽ ảnh hưởng hao lông dê tiến độ.

Cho nên, chỉ có thể để Huyền Ngọc tử xuất thủ.

Hai người này có thực lực chênh lệch không lớn, đại chiến một phen, về sau Thanh Dương chân nhân hẳn là có thể đào tẩu.

Thanh Dương chân nhân trước đó đã bị Huyền Ngọc tử hốt một lần, lần này tất nhiên sẽ có phòng bị —— cũng không thể tại cùng một cái hố phân cầm hai lần chứ?

****Mong Mọi Người Có Thể Đẩy Kim Phiếu Cho Truyện**

Chương 501: Lão Điều Cùng Chim Con

Chương 501. Lão Điều Cùng Chim Con

“Xong đời.”

Tần Tử nhìn xem đại thủ bao phủ xuống kia, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác tuyệt vọng.

Chênh lệch quá xa.

Hắn hít sâu một hơi, đang chuẩn bị sử dụng tuyệt kỹ độc môn của hắn —— chính là hô cha!

Đột nhiên.

Một thân ảnh ngăn tại hắn trước mặt, đồng thời tại trước khi hắn kịp phản ứng, một quyền hướng về phía trước oanh ra.

“Ầm! !”

Đại thủ trên bầu trời đột nhiên nổ tung, chia năm xẻ bảy, đồng thời một cỗ quyền phong tiếp tục cuốn về phía Thanh Dương

chân nhân.

“Huyền Ngọc tử! Lại là ngươi! !”

Thanh Dương chân nhân cắn răng nghiêng lợi nổi giận gầm lên một tiếng, trong mắt gần như muốn phun ra lửa.

Lần trước, chính là cái lão súc sinh này đánh lén hắn từ phía sau lưng, sau đó đem hắn ngâm vào bên trong ao phân.

“Đừng hòng làm tổn thương tiểu thiếu gia nhà ta!”

Huyền Ngọc tử giang hai cánh tay che chở Tàn Tử, đại nghĩa凛 nhiên nói.

Tàn Tử sững sốt.

Mà Thanh Dương chân nhân cũng sững sốt, sau đó cười lạnh nói:

“Huyền Ngọc tử lão quỷ, ngươi thật đúng là càng sống càng thụt lùi, lúc tuổi còn trẻ còn tiêu dao tự tại, già ngược lại đi làm chó cho người khác sao?”

“Ngươi biết cái gì!”

Huyền Ngọc tử không yếu thế chút nào, hừ lạnh nói:

“Lão tử làm cái này gọi là chim khôn biết chọn cành cao mà đậu, chim ngu như ngươi biết hay không? Ngươi chỉ là con chim nhỏ mà thôi! Được rồi, cái kia của ngươi đã sớm không dùng được, cùng ngươi nói cũng là nói vô ích.”

Hắn lộ ra ghét bỏ.

“Làm càn!”

Thanh Dương chân nhân sắc mặt đỏ lên, giận dữ hét:

“Lão phu hôm nay không để yên cho ngươi, ngươi không chết thì là ta vong!”

Lập tức, khí thế của hắn đạt đến đỉnh phong, toàn bộ thân thể bắt đầu cháy rừng rực giống như hỏa diễm, chiếu rọi nửa bầu trời.

“Lão già này muốn liều mạng a.”

Huyền Ngọc tử không dám khinh thường, cũng sử xuất bản lĩnh giữ nhà, chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, hai tay đột nhiên

nắm chặt!

“Tê lạp —— “

Quần áo nổ tung, bên trong lộ ra cơ bắp cường tráng, giống như pho tượng hoàng kim, lập loè phát sáng.

Kim Cương Bất Hoại Đồng Tử Công!

“Thanh Dương lão đầu nhi, còn muốn liều mạng, hửn là người cho rằng lão phu là quả hồng mềm hay sao? Người đến xoa bóp thử một chút? Trứng đều cho người đụng nát rồi...!”

Huyền Ngọc tử kêu gào nói.

“Giết!”

Thanh Dương chân nhân không nói nhảm, trực tiếp liền đánh tới, bên ngoài cơ thể hửn quang mang ngưng tụ, hóa thành một viên thiên thạch to lớn, khí thế như hồng.

“Phá!”

Quanh thân Huyền Ngọc tử kim quang đại tác, một quyền đánh giết tới, lực lượng cương mãnh xé rách hư không, cùng thiên thạch kia đụng vào nhau.

“Oanh long!”

Sinh ra bạo tác to lớn, có mảnh vỡ thiên thạch vẩy ra, mà cùng lúc đó, thân thể Huyền Ngọc tử bay ngược mười mấy mét.

“Hừ —— “

Ngay tại thời điểm Huyền Ngọc tử chuẩn bị phản kích, thiên thạch kia vẩy mà vạch ra một đường vòng cung, trong một chớp mắt biến mất ở chân trời.

Trốn được mười phần mọt mà.

Tựa hồ là vì vẫn hỏi một điểm mặt mũi, chân trời còn truyền đến gầm lên giận dữ —— “Đừng cho là ta không biết, người chủ nhân kia của người liền tại phụ cận, nếu không, lão phu hôm nay tất sát người!”

Rất nhanh, thanh âm đi xa.

“Thôi đi, không được thì không được, còn hô to gọi nhỏ làm cái gì?”

Huyền Ngọc tử khinh thường cười nhạo một tiếng.

Sau đó, hấn khom mình hành lễ với Tần Tử đang trợn mắt hốc mồm, lấy lòng nói ra:

“Bần đạo Huyền Ngọc tử, gặp qua tiểu thiếu gia.”

Tần Tử hít sâu một hơi, hơi có vẻ mong đợi hỏi:

“Ngươi là người hầu cũ của cha ta?”

“Không phải, là người hầu mới thu.”

Huyền Ngọc tử cười bồi nói.

Tần Tử nghe vậy có hơi thất vọng, nếu như là người hầu trước kia của cha, có lẽ có thể biết thân phận trước kia của cha đó.

Hấn đối với thân phận phụ thân mình vẫn một mực rất hiếu kì, thật giống như một cái hài tử, hỏi phụ thân mình “Nhà chúng ta có phải là rất có tiền”.

“Cha ta đâu?”

Tần Tử nhìn bốn phía một chút, hỏi.

Mà lúc này, thanh âm Tần Xuyên từ không trung truyền đến:

“Các ngươi đi ra ngoài trước đi, ta còn có chút việc muốn làm.”

“Cha?”

Tần Tử giật mình, tranh thủ thời gian nhìn bầu trời một chút, cũng không có phát hiện thân ảnh phụ thân.

“Tiểu thiếu gia, chúng ta đi trước đi.”

Huyền Ngọc tử rất liếm chó nói, hấn tựa hồ trời sinh liền có thiên phú như này, biểu lộ nịnh nọt kia quả thực ra dáng.

“Tốt a.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó hai người hướng phía cửa ra vào cấm kỵ Thần sơn bay đi.

Bọn hấn nhìn như không có thu hoạch gì, kỳ thật đã được đến không ít chỗ tốt.

Tần Tử tự nhiên không cần phải nói, đánh cướp nhiều viễn cổ cường giả như vậy, sớm đã kiếm được bàn đầy bát đầy, cơ

duyên những người này, đều làm lợi cho hấn.

Mà đối với Huyền Ngọc tử mà nói, có thể ôm vào đùi của Tần Xuyên trụ, đã có thể để cho hấn kích động đến mấy ngày không ngủ yên giấc, cái cơ duyên khác bên trong cấm kỵ Thần sơn này, lập tức lộ ra tẻ nhạt vô vị.

Mà trên bầu trời.

Tần Xuyên hướng phía một cái phương hướng phi hành hồi lâu, sau đó tìm được một thành trì.

Chương 502: Thiên Tài Gặp Mặt

Chương 502. Thiên Tài Gặp Mặt

Đây là một cái thành thị phổ thông, không phải rất lớn, người ở bên trong không phải rất mạnh, nhưng cũng không yếu.

Người mạnh nhất trong thành, là thực lực cảnh giới Chân Thần đỉnh phong.

“Đông!”

Tần Xuyên đứng tại cửa thành cao mười mấy mét, trực tiếp đem Triệu Nhật hôn mê vút trên mặt đất.

Lập tức, mặt đất bị chấn lên không ít tro bụi.

Rất nhiều người nhìn lại.

“Tình huống như thế nào?”

“Đây là ai, hấn muốn làm gì? Vì cái gì hướng trên mặt đất ném đi một cái tên ăn mày?”

“Không hiểu rõ.”

“Nhưng mà, ở cửa thành ném tên ăn mày, nói thế nào đều có chút không hợp quy củ đi, quá ảnh hưởng bộ mặt thành phố.”

“Hắn là, hắn muốn tìm phủ thành chủ to vẻ uy nghiêm?”

Những người này nghị luận âm ỉ, nhưng là không ai dám đứng ra, bởi vì bọn hắn từ khí chất liền có thể nhìn ra, người này không đơn giản!

“Là cường giả phương nào giả lâm Bạch Nhật thành ta? Không biết có gì muốn làm?”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên, thành thị trung ương, dâng lên một tòa trời xanh hư ảo.

Uy áp thuộc về Thiên Thần cảnh, mệnh mông cuộn cuộn khuếch tán ra đến, che đầy mấy chục vạn dặm, thiên địa biến sắc.

“Là thành chủ đại nhân!”

“Thành chủ đại nhân đột phá Thiên Thần cảnh!”

Rất nhiều người nhao nhao kinh hô, phấn chấn không thôi, bởi vì thành chủ càng cường đại, liền càng có thể bảo hộ cái phương thổ địa này yên ổn.

“Hoan nghênh ta, không cần long trọng như thế chứ?”

Tần Xuyên nhìn ra vị thành chủ này đang thị uy, thế là chân phải đập mạnh.

“Oanh long!”

Lập tức, uy áp thiên thần thuộc về thành chủ giống như thảm cỏ mặt đất bị nhấc lên, cuốn ngược trở về.

“Phốc!”

Trong phủ thành chủ truyền ra kêu đau một tiếng.

Tần Xuyên nhìn ra xa phủ thành chủ, thần nhiên nói:

“Không cần khẩn trương, ta sẽ làm một điểm việc tư, xong xuôi liền đi.”

Nói xong, tay phải hắn vung lên, một đạo dây thừng năng lượng đem Triệu Nhật treo đến trên cổng thành, vừa vặn ở đỉnh cửa thành.

Đồng thời, sau khi treo lên, quần áo Triệu Nhật toàn bộ trượt xuống, trở nên không mảnh vải che thân.

Con chim ưng bay lượn trong gió.

“Tê! !”

“Thật là tiền vốn hùng hậu!”

“Cái này...”

“Em gái, tỷ tỷ có cái ý nghĩ không thành thực...”

Rất nhiều người hít một hơi lạnh khí, đặc biệt là một chút nữ tử, từng cái mặt lộ vẻ ngượng ngùng, hai tay che mắt, từ giữa kẽ tay lạng lẽ nhìn.

Có thể tưởng tượng.

Tại trong rất nhiều buổi tối sau này, trên tường thành sẽ xuất hiện rất nhiều nữ phi tặc vượt nóc băng tường, cũng không biết muốn trộm cái gì.

“Tại trước khi dây thừng này gãy, ai cũng không cho phép thả hấn xuống, nếu không, tự gánh lấy hậu quả!”

Tần Xuyên dùng lấy khuôn mặt Tần Tử, ánh mắt liếc nhìn mọi người, nói ra:

“Chờ hấn tỉnh, các người chuyển với cáo hấn, ta nói, hấn là thằng ngu.”

Nói xong, hấn phiêu nhiên mà đi.

Có thể tưởng tượng, khi người trẻ tuổi này thức tỉnh, về sau bị vây xem không mảnh vải che thân, trong lòng là xấu hổ cỡ nào.

Mà lại, loại phần nô cừu hận bị lừa gạt, tín ngưỡng bị khinh nhờn kia, cũng sẽ cùng nhau bộc phát.

Thậm chí có khả năng sẽ làm thức tỉnh trí nhớ của kiếp trước, sau đó bắt đầu hèn mọn phát dục, mài dao xoèn xoẹt muốn báo thù.

Mà cừu nhân của hấn, là Tần Tử!

Xử lý xong sự tình Triệu Nhật, về sau Tần Xuyên về tới ẩn cư chi địa, cùng nhi tử lần nữa trải qua sinh hoạt ẩn cư.

Mà cùng lúc đó.

Một đạo tin tức kinh người, vang dội Cửu Thương giới —— có đại nhân vật thượng giới giáng lâm Cửu Thương giới.

Người này tên là Lạc Thần Thiên, là thiếu chủ Lạc gia Thần Vương tộc thượng giới, thiên phú kinh diễm tuyệt luân, mà lại quyền thế ngập trời.

Người này tiến vào Cửu Thương giới, về sau liền bắt đầu mời chào cường giả cùng thiên tài các phương, rất có một loại tịch quyền thiên hạ khí khái.

Đương nhiên.

Tại một chút người biết chuyện đánh giá, cái Lạc Thần Thiên này vẫn là có chút tỏ vẻ, hoặc là nói không biết lượng sức.

Huyền Hoàng thiên là cái địa phương gì? Năm đó treo ở phía trên thượng giới, quan sát cương vực vô ngần thượng giới, huy hoàng cỡ nào?

Địa phương như này, cho dù là xuống dốc, cũng lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo, đâu đến phiên một cái người trẻ tuổi thượng giới đến nhúng chàm?

Huống chi, Huyền Hoàng thiên đang cấp tốc khôi phục, nhóm lão quái vật Huyền Hoàng thiên trước kia, cũng sẽ lần lượt trở về.

Chỉ là Thần Vương tộc, còn không có tư cách làm càn.

Nhưng mà, giai đoạn hiện tại mà nói, Cửu Thương giới nội tình còn chưa khôi phục, Thần Vương tộc giáng lâm, hoàn toàn chính xác có chút uy thế.

Nghe nói, rất nhiều thiên kiêu thế lực viễn cổ gần đây thức tỉnh, đều cùng vị thiếu chủ Thần Vương tộc rất thân cận.

Thậm chí, rất nhiều thế lực viễn cổ năm đó cùng Lạc gia Thần Vương tộc giao tình không cạn, bây giờ tiến tới cùng nhau, càng là thuận lý thành chương.

Tất cả điều này.

Đều khiến cho vị thiếu chủ Lạc gia Thần Vương tộc này tại Cửu Thương giới như mặt trời ban trưa, nói là chúng tinh cùng nguyệt cũng không đủ.

“Nghe nói không, Lạc gia thiếu chủ muốn tại Lôi Âm sơn tổ chức thiên kiêu gặp gỡ, phàm là thiên kiêu Cửu Thương giới, đều có thể tham dự.”

“Nghe nói, đây là do lão tổ tông Lạc gia Thần Vương tộc ủng hộ, tại bên trên thiên kiêu gặp gỡ biểu hiện xuất chúng, sẽ đạt được đại cơ duyên!”

“Đây là tại đầu tư, bọn hắc tại giai đoạn này cho ơn huệ nhỏ, chờ rất nhiều thế lực Huyền Hoàng thiên triệt để khôi phục, về sau đều sẽ thiếu nhân tình bọn hắc, đây là một bút nhân quả lớn lao.”

“Đây là dương mưu, nhưng mấu chốt là, không đi còn không được, bởi vì một bước chậm bước chậm, người khác đi mà ngươi không đi, ngươi liền sẽ bỏ lỡ một chút đại cơ duyên, từ đó lạc hậu hơn người ta.”

“Sao người biết được cái này?”

Chương 503: Đến Tạ Tội

Chương 503. Đến Tạ Tội

“Ta đọc được! Ta cũng là từ nhân tộc trong thông báo của Thánh Điện nhìn thấy, nghe nói cái tin tức này, xuất từ đại ma vương Tần Xuyên!”

“Ô, cái đại ma vương Tần Xuyên này, thực lực cường hãn thì cũng thôi đi, ngay cả tài văn chương lý luận đều tốt như vậy, quả nhiên là văn võ song toàn a.”

“Nghe nói còn rất đẹp trai đó.”

” Nhưng mà, nói đến Tần Xuyên, ta ngược lại là nhớ lại, thiếu chủ Lạc gia giống như để phụ tử Tần Xuyên tiến về Lôi Âm sơn tạ tội!”

“Chuyện gì xảy ra?”

“Ta nghe nói, thiếu chủ là Lạc gia phái người hầu đi mời chào phụ tử Tần Xuyên, kết quả tôi tớ kia bị Tần Tử giết chết, Lạc

gia thiếu chủ tức giận.”

“Cái này... Có chứng cứ sao? Có lẽ là nô bộc nhà bọn hấn tại Cửu Thương giới quá phách lối, cáo mượn oai hùm, bị người khác giết đầu.”

“Nghe nói có nhân chứng. Thanh Diệp thiên tông Thanh Dương trưởng lão, tận mắt thấy Tần Tử giết cái nô bộc Lạc gia kia.”

“Thanh Dương trưởng lão? Người này trước đó còn tại đuổi giết Tần Tử đó. Mà lại ta nghe nói, Thanh Diệp thiên tông lão tổ tông Thanh Diệp đạo quân, năm đó cùng lão tổ tông Lạc gia Thần Vương tộc giao tình không cạn, này có mờ ám không?”

“Có lẽ đi, nhưng là bây giờ, Lạc gia thiếu chủ lấy thế đè người, phụ tử Tần Xuyên tựa hồ cũng chỉ có thể chịu lấy.”

“Chịu lấy? Chẳng lẽ hấn nói thỉnh tội liền muốn đi nhận tội sao? Cùng lắm thì phụ tử Tần Xuyên làm bộ không biết, không để ý tới là được chứ sao.”

“Ai, sự tình không có đơn giản như vậy, ta nghe nói, Lạc gia thiếu chủ lên tiếng, nếu là ngày thiên kiều gặp gỡ ấy, phụ tử Tần Xuyên không có trình diện, hấn liền sẽ tàn sát nhân tộc một trăm cái cương vực, để ngàn tỷ sinh linh chôn cùng, đến thời điểm đó, vô số sinh linh Cửu Thương giới đều sẽ oán hận khiển trách cha con bọn họ.”

“Cái này... Lạc gia thiếu chủ giết người, tại sao phải khiển trách Tần Xuyên phụ tử, sinh linh Cửu Thương giới liền ngu muội như thế sao?”

“Ha ha, cái này cùng ngu muội không quan hệ, lần yếu sợ mạnh là thiên tính kẻ yếu, bọn hấn không dám khiển trách Lạc gia Thần Vương tộc, vì phát tiết vô năng cuồng nộ trong lòng, chỉ có thể khiển trách Tần Xuyên phụ tử chứ sao.”

“Ai, Lạc gia thiếu chủ thật là độc ác. Nhưng mà Tần Xuyên được xưng đại ma vương, chẳng lẽ sẽ vì một trăm cái cương vực sinh linh đứng ra, bỏ mình cứu người? Ta cảm giác không thực tế a, dù sao ta là không nguyện ý.”

“Này, có lẽ hấn trong nóng ngoài lạnh, nhưng thật ra là một cái bị người lương thiện mọi người hiểu lầm thì sao, ai biết chứ?”

“Có lẽ đi, nhưng cái này không thể cuộc, ta phải đem tộc nhân của ta đều di chuyển ra khỏi cương vực nhân tộc, miễn cho gặp nạn.”

Trong lúc nhất thời, lòng người bàng hoàng.

Bên trong cương vực nhân tộc, rất nhiều đại gia tộc hoặc là tông môn có thực lực, đều mang nhà mang người, dời xa cương vực nhân tộc.

Hiện nay Cửu Thương giới không ngừng khuếch trương, tại nguyên bên ngoài bản cương vực Cửu Thương tam tộc, xuất hiện mảng lớn khu không người, đầy đủ bọn hắc sinh tồn.

Rất nhanh, thực lực chinh thể toàn bộ cương vực nhân tộc giảm xuống —— đương nhiên, đối với cường giả viễn cổ mà nói, kỳ thật đều như thế, người tu luyện thời đại này sớm đã không còn không gian thể hiện, tất cả đều là sâu kiến.

Mà những tin tức cùng biến hóa này, đều bị Tàn Xuyên nhìn ở trong mắt, mà hắc trong lòng không có gợn sóng chút nào, thậm chí có chút muốn cười.

Bởi vì hành thiếu chủ vi Lạc gia, tại hắc xem ra thì cùng có ý đưa tiền cũng không có gì khác biệt.

Không chừng còn muốn tặng đầu người.

“Cha, chúng ta có đi hay không?”

Tàn Tử ngưng trọng hỏi.

“Vì cái gì không đi?”

Tàn Xuyên mỉm cười nói.

“Thế nhưng là... Có thể toàn thân trở ra sao?”

Tàn Tử có chút lo lắng.

Lạc Thần Thiên kia dù sao cũng là thiếu chủ Thần Vương tộc thượng giới, lần này giáng lâm Cửu Thương giới, tất nhiên không có khả năng một người xuống, khẳng định mang theo không ít cường giả, lại cũng có thể sẽ mang theo một hai cái người hộ đạo thực lực kinh khủng.

Chỉ sợ khó đối phó.

“Cha người cái thời điểm nào làm qua chuyện không có nắm chắc?”

Tần Xuyên lạnh nhạt cười một tiếng, trên mặt lộ ra cảm giác bày mưu nghĩ kế.

Tần Tử thấy thế, lập tức hưng phấn lên.

Cha nói đi, vậy là được!

“Nắm chặt thời gian tu luyện, tranh thủ tại mấy ngày này đem cơ duyên đạt được đều tiêu hóa hết, để sức chiến đấu đạt tới đỉnh phong.”

Tần Xuyên nói.

“Tốt!”

Tần Tử gật đầu liên tục, sau đó tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói ra:

“Cha, ta cảm giác ta muốn đột phá Dao Trì cảnh.”

“Trước không cần đột phá.”

Tần Xuyên ngữ trọng tâm trường nói ra:

“Trước áp chế một đoạn thời gian, đem căn cơ rèn luyện đến hùng hậu một chút, Như này, tương lai mới có hi vọng đi đến đường vô địch.”

“Thế nhưng là tu vi ta đã rơi ở phía sau.”

Tần Tử có chút không cam tâm, bởi vì hắn phát hiện, hiện tại thiên kiêu khôi phục càng ngày càng mạnh, rất nhiều đều là Dao Trì cảnh.

Hắn không muốn chẳng khác người thường.

“Bình tĩnh.”

Tần Xuyên tay phải nắm lấy bả vai nhi tử, nhìn con mắt hắn, nghiêm túc nói ra:

“Con đường tu luyện, phải tránh táo bạo, mạnh yếu nhất thời cũng không được cái gì, vạn cổ ung dung, chỉ có thể ai có thể cười đến cuối cùng.”

Tần Tử nghe vậy, sững sờ ngay tại chỗ, hồi lâu sau, mới nghiêm túc gật đầu:

“Cha, ta hiểu được!”

“Ừm, rất tốt.”

Tần Xuyên hài lòng gật đầu.

Trên thực tế, hẳn để Tần Tử áp chế tu vi, bất quá là vì để cái này tiểu tử bảo trì Lăng Tiêu cảnh vô địch, đi thiên kiêu gặp gỡ nháo sự mà thôi.

Dù sao, thời điểm vừa đột phá, thật ra là thời điểm yếu nhất. Bởi vì kia là một cái cảnh giới sơ kỳ, mà hẳn phải đối mặt, lại là đối thủ tại cái cảnh giới kia rèn luyện thật lâu, tự nhiên sẽ ăn thiệt thòi.

Mà không đột phá, liền có thể bảo trì tại đỉnh phong cảnh giới vốn có, về sau va chạm bên ngoài, hoàn toàn có thể kêu gào, tự xưng cùng cảnh vô địch!

Chương 504: Thiên Khung Bảng

Chương 504. Thiên Khung Bảng

Rất nhanh, hai tháng trôi qua.

Cuối cùng đã tới thời gian thiên kiêu gặp gỡ, các nơi Cửu Thương giới, vô số cường giả hướng phía phương hướng Lôi Âm sơn hội tụ mà đi.

Lôi Âm sơn.

Là một tòa viễn cổ Thần sơn gần đây mới đột ngột từ mặt đất mọc lên, ngọn núi trắng lệt, hào quang bao phủ, ngay cả cây cối đều đang phát sáng!

Nghe nói, đây trước kia một chỗ tế tự chi địa của Huyền Hoàng thiên, bây giờ, được tuyển làm địa điểm gặp gỡ thiên kiêu.

Vị trí đỉnh núi, có một tòa quảng trường to lớn, trên mặt đất trải lấy nền đá gạch hình vuông, cổ lão mà tang thương, đại khí bàng bạc.

Mà lúc này, phía trên quảng trường này, sớm đã là người đông nghìn nghịt.

Mà bên trong bầu trời, còn có từng đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng chạy đến, đều hô bằng gọi hữu, hàn huyên với nhau.

“Võ huynh, đã lâu không gặp.”

“Tây Môn huynh, từ lần trước từ biệt, bây giờ đã là ức vạn năm trôi qua, năm đó huynh đệ chúng ta hai người bạt núi bắn nước, cùng tiến thoái, bây giờ nghĩ đến, vẫn là rõ mồn một trước mắt a như cũ.”

“Đúng vậy a, thật làm cho người hoài niệm a.”

“A, đây không phải là Khổng Ất Kỷ sao? Nghe nói hắc lấy thư pháp nhập kiếm, thư pháp chính là kiếm pháp, Hồi Hương kiếm pháp của hắc, có năm cách viết!”

“Ô, thật là hắc!”

“Mau nhìn, là Tổng Thường Tĩnh, nghe nói hắc đã từng một tay chùy giết hơn mười vị thiên kiêu cùng cảnh giới, có thể xưng khủng bố.”

Từng đạo tiếng nghị luận, liên tiếp vang lên trên không.

Mà hồi lâu sau.

Bầu trời phong vân biến sắc.

“Oanh long long!”

Rất nhiều đám mây kim sắc từ phía trên tụ đến, không ngừng ma sát tại trên bầu trời, bốc cháy lên giống như hỏa diễm.

Sau đó, tất cả kim vân kịch liệt xoay tròn, hóa thành một đạo vòng xoáy khổng lồ đường kính mấy trăm trượng.

“Đến rồi!”

“Thiếu chủ Lạc gia!”

Mọi người cùng nhau ngẩng đầu, sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía vòng xoáy kia, trong mắt đều có trình độ kính sợ khác

biệt.

“Ha ha ha, nghĩ không ra tới nhiều người như vậy, xem ra mọi người vẫn là rất cho ta mặt mũi nha.”

Một đạo tiếng cười cời mở vang lên.

Sau đó, bên trong cái vòng xoáy kim sắc kia bắn ra một đạo ánh sáng, hơn mười đạo thân ảnh, chậm rãi hạ xuống.

Mười mấy người này, nam nữ già trẻ đều có.

Mà người ngay trung tâm, là một cái thanh niên áo tím tuần lã, khí chất người này cao quý, quanh thân tràn ngập tử khí, đồng thời mi tâm có một đạo tử sắc, giống như là một vết nứt, lại hình như là một con mắt.

Đây chính là Lạc Thần Thiên!

Hắn giống như chúng tinh cùng nguyệt, lơ lửng tại bên trong cột sáng, loại khí chất kia, tựa như trung tâm toàn bộ thiên địa.

“Kính Chào Lạc thiếu chủ!”

“Kính chào Thần Thiên thiếu chủ.”

Mọi người nhao nhao cúi đầu hành lễ.

Nơi này rất nhiều người, kỳ thật theo tuổi tác cùng bồi phận để tính, so với Lạc Thần Thiên thì lớn hơn không biết bao nhiêu.

Nhưng là tình thế còn mạnh hơn người.

Bọn hắn hiện tại liền giống với công tử ca gặp phá sản, mà Lạc Thần Thiên, lại là cậu ấm mang theo rất nhiều tài chính tới.

Không nịnh bợ không được.

“Các vị không cần đa lễ.”

Lạc Thần Thiên mỉm cười gật đầu đối với mọi người, lộ ra nho nhã lễ độ, khí độ phi phàm.

Hắn nhìn xung quanh một cái, nói ra:

“Hôm nay mời mọi người đi vào nơi này, chủ yếu là đại biểu lão tổ tông Lạc gia ta, cho các vị đưa một chút cơ duyên.”

“Dệt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, bây giờ Huyền Hoàng thiên đang ở vào giai đoạn suy

yếu nhất, Lạc gia ta nguyện ý xuất ra một chút tài nguyên, hi vọng có thể cùng các đại thể lực Huyền Hoàng thiên kết một thiện duyên.”

Nói, hắn nhìn về phía lão giả bên cạnh.

“Lê thúc.”

Lão giả bên cạnh ngẫm hiểu, đi về phía trước hai bước, sau đó phát ông tay áo một cái, một vệt kim quang bay lên thiên khung.

“Xoạt!”

Kim quang này trải rộng ra tại trên bầu trời, vậy mà là một cái bảng danh sách giống như thánh chỉ, trên bảng danh sách thêu lên Cẩm Tú Sơn Hà nhân nhật cùng đồ án long phượng, đồng thời tản ra huỳnh quang, lộ ra tôn quý mà thần bí.

Lạc Thần Thiên cười nói ra:

“Đây là chí bảo lão tổ tông Lạc gia ta tổn hao vô số trân tài, dùng thời gian vạn năm luyện chế ra, tên là Thương Khung bảng, phàm là người có thể vào bảng, đều sẽ được khí vận cùng năng lượng một cái thế giới gia trì và quán chú, điều này có tác dụng gì, các vị hẳn là rất rõ ràng a?”

“Cái gì? !”

“Vậy mà là loại bảo vật này!”

Mọi người chấn kinh vô cùng, hô hấp dồn dập.

Khí vận gia trì cùng năng lượng quán chú, đây là thứ bọn hắn bây giờ cần thiết nhất a, bởi vì bọn hắn đều ở vào một loại năng trạng thái lượng không đủ, chính là bởi vì khuyết thiếu khí vận cùng năng lượng, mới khiến cho thực lực bọn hắn không cách nào khôi phục lại đỉnh phong, chỉ có thể chờ đợi năng lượng Huyền Hoàng thiên khôi phục, từ đó đi nhờ xe.

Mà bây giờ, cái Thương Khung bảng này, thì là có thể giải quyết bối rối lớn nhất của bọn hắn bây giờ, để bọn hắn khôi phục thực lực.

Khí vận cùng năng lượng một cái thế giới a, coi như chỉ là một cái hạ giới phổ thông, cũng đủ làm cho bọn hắn khôi phục lại đỉnh phong!

Không hổ là lão tổ tông Thần Vương tộc.

Thủ bút này, đủ đại!

“Phải như thế nào mới có thể lên bảng?”

Có người kích động mà hỏi.

Mà những người khác cũng mong đợi nhìn xem Lạc Thần Thiên.

Lạc Thần Thiên mỉm cười nói:

“Cái bảng danh sách này là lão tổ tông Lạc gia ta lấy đại pháp lực vô thượng luyện chế, trên lý luận nói, có thể chịu được một vạn cái danh tự.”

“Đương nhiên, muốn đem tên của mình viết ở phía trên, cũng không phải một kiện chuyện dễ dàng, nhất định phải tiếp nhận phản phê ở trình độ nhất định, mà cái phản phê này, cũng cùng tu vi bản thân có quan hệ.”

“Tóm lại, nếu không phải hạng người kinh diễm chân chính, muốn đem tên của mình viết lên, vẫn là rất khó... Chúc các vị vận khí tốt

Mọi người nghe vậy, cảm xúc bành trướng.

Chương 505: Người Dám Cùng Ta Chiến Đấu Sao

Chương 505. Người Dám Cùng Ta Chiến Đấu Sao

“Có thể bắt đầu chưa?”

Một cái đại hán khô ngô hỏi.

“Đương nhiên.”

Lạc Thần Thiên gật đầu giống như cười mà không phải cười.

Xoạt!

Lập tức, mấy chục đạo thân ảnh đồng thời phóng lên tận trời, hướng phía bảng danh sách to lớn trên bầu trời bay đi.

“Đi xuống đi!”

Một người trong đó mười phần cường đại, vậy mà đồng thời hướng những người khác phát động tập kích, đâm ra một quyền, đem hơn mười người kia toàn bộ đánh bay.

Sau đó, hắn tới gần Thương Khung bảng.

Mà mọi người ở bên dưới, đều chăm chú nhìn chằm chằm hắn, trên thực tế, cường giả chân chính đều đang quan sát, đang chờ hắn đi dò đường.

“Tên ta... Lục Áp... Phốc!”

Người này đưa ngón trở ra, giống như cầm dùi sắt để khắc vào trên bảng danh sách, nhưng mà lời còn chưa nói hết, Thương Khung bảng hung hăng chấn động, một cỗ kim quang đâm vào trên thân hắn, để hắn phun máu bay rớt ra ngoài.

“Phốc phốc phốc!”

Bên ngoài cơ thể hắn, thậm chí tách ra mấy đạo vòng sáng, sau đó đồng thời vỡ vụn, cái chấn động này, đem tất cả lực lượng trong cơ thể hắn đều đánh tan, tạm thời đã mất đi sức tái chiến.

Trên bảng danh sách, lưu lại một cái tên —— Lục Áp!

Nhưng mà sau một khắc.

Cái tên này vậy mà nhanh chóng ảm đạm xuống, sau đó hoàn toàn tiêu tán, giống như xử lý nước đọng.

“Tại sao có thể như vậy?”

“Rõ ràng viết lên, tại sao lại biến mất?”

“Lạc thiếu chủ?”

Mọi người nhao nhao chất vấn nhìn về phía Lạc Thần Thiên, nếu như Lạc Thần Thiên cảm loại sự tình này nói đùa, vậy liền có chút quá phận.

Đôi mắt ánh mắt mọi người, Lạc Thần Thiên mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: “Sở dĩ biến mất, nói rõ hắn cũng không có viết xong tên của mình.”

Hắn nhìn về phía người vừa rơi xuống, uy nghiêm mà hỏi:

“Nói cho mọi người, ngươi tên là gì.”

“Ta...”

Người kia lúc này mất hết thể diện, thật cũng không muốn nói ra ra, nhưng là tại dưới áp bách Lạc Thần Thiên, chỉ có thể đỏ lên mặt nói ra:

“Ta gọi... Lục Áp Bảo.”

Lập tức, hư thanh một mảnh!

Mà cùng lúc đó, bọn hắn cũng ý thức được, muốn tại bên trên Thương Khung bảng lưu danh, hoàn toàn chính xác không phải một chuyện dễ dàng.

Trong lòng nhao nhao ngưng trọng lên.

“Ta đến!”

Mà lúc này, một đạo thân ảnh tuổi trẻ áo đen phóng lên tận trời, tốc độ rất nhanh, bay thẳng đến trước Thương Khung bảng.

“Ào ào ào!”

Vù vù mấy lần, một cái tên khắc ở phía trên, lập tức, Thương Khung bảng phát ra kim quang óng ánh, một đầu chân long từ bên trong xông ra, xoay vài vòng về sau, tiến vào thể nội thanh niên áo đen.

“Ông!”

Lập tức, thân thể thanh niên áo đen phát sáng, khí thể quanh thân liên tục tăng lên, giống như một viên mặt trời treo trời cao.

“Hắn thành công!”

“Đây chính là lực lượng Thương Khung bảng sao!”

” khí tức thật mê người.”

Trong mắt mọi người bùng lên quang mang, nhiệt huyết sôi trào, từng cái tim đập rộn lên, bắt đầu ma quyền sát chưởng.

Mà Lạc Thần Thiên nhìn xem vẻ mặt của mọi người biến hóa, trên mặt cũng lộ ra một vẻ ngạo nhiên.

Thế nhưng là sau một khắc.

Khi ánh mắt hắc đảo qua danh tự bên trên Thương Khung bảng, nụ cười trên mặt hắc cứng đờ.

Tần Tử? ! !

Mà lúc này, áo đen thanh niên kia chậm rãi xoay người lại, nhếch miệng cười một tiếng đối với hắc:

“Lạc thiếu chủ, ta đây có tính không mời mà tới không?”

“Là ngươi? !”

Trong mắt Lạc Thần Thiên bắn ra hàn quang lẫm lẫm.

Mà những người khác cũng phát hiện không thích hợp, khi bọn hắc chú ý tới danh tự bên trên Thương Khung bảng, lập tức hiểu được.

“Tần Tử? ?”

“Hắc vậy mà thật đến rồi!”

“Không đúng, hắc đã đến thỉnh tội, vì cái gì làm càn như thế, hắc là... Hắc là tới quấy rối?”

“Không thể nào, bên người Thiếu chủ Lạc gia thế nhưng là có mấy vị cường giả sâu không lường được, ai muốn chết?”

Mọi người nhao nhao kinh hô.

Mà mọi người nguyên bản ngo ngoe muốn động đối Thương Khung bảng, cũng tạm thời chế trụ xao động trong lòng.

Dù sao, bây giờ xuất hiện biến cố như vậy, ai cũng không thể làm như không thấy, nếu không, chính là không tôn trọng đối với Lạc gia Thiếu chủ.

“Ta có thể hiểu thành ngươi là đến thỉnh tội không?”

Lạc Thần Thiên nhìn xuống Tần Tử, lạnh lùng nói.

“Có thể.”

Tần Tử vừa cười vừa nói.

“Vậy vì sao chỉ một cái ngươi? Ta nhớ được, ta là để ngươi cùng cha ngươi cùng đi thỉnh tội.”

Lạc Thần Thiên híp mắt nói.

“Cha ta không muốn tới, tự nhiên là không đến rồi.”

Tần Tử nhún vai, khí định thần nhàn nói.

“Đây chính là thái độ các người thỉnh tội?”

Lạc Thần Thiên ánh mắt lẳng lẹ.

“Ai nói ta là tới thỉnh tội?”

Tần Tử ra vẻ kinh ngạc hỏi, sau đó ánh mắt lộ ra một tia trêu tức, nói ra:

“Ta nói chỉ là, người có thể lý giải như này, nhưng cũng không đại biểu người lý giải chính là đúng, hiểu không?”

“Người đang trêu đùa ta?”

Sắc mặt Lạc Thần Thiên càng lạnh hơn.

“Người cảm thấy thế nào?”

Tần Tử nghiền ngẫm mà cười một tiếng, hỏi ngược lại.

“Làm càn! Chỉ là dân đen, cũng dám chống đối thiếu chủ, người muốn chết sao!”

Một cái người trẻ tuổi Lạc gia nghiêm nghị quát lớn.

“Lạc gia quan uy thật là lớn!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, không sợ hãi chút nào nói:

“Chuyện này, ta cảm thấy sai không ở ta, đã như vậy, ta vì sao muốn thỉnh tội?”

“Còn dám mạnh miệng!”

Một cái người trung niên Lạc gia hừ lạnh một tiếng, hướng về phía trước bước ra một bước, lập tức, uy áp khủng bố cấp thiên thần càn quét mà ra.

Nhưng là, Lạc Thần Thiên đem hắc ngân cản.

Vị Thiếu chủ Lạc gia này tựa hồ muốn lấy lý phục người, chỉ ít, trước mắt bao người, hắc không muốn biểu hiện quá bá đạo.

Hắn nhìn chăm chú Tần Tử, hỏi:

“Người nói sai không ở người, hắc là, người không có giết nô bộc của ta?”

“Giết.”

Tần Tử ngẩng đầu thản nhiên nói.

Chương 506: Người Dám Cùng Ta Chiến Đấu Sao 2

Chương 506. Người Dám Cùng Ta Chiến Đấu Sao 2

“Giết người còn không phải sai?”

Lạc Thần Thiên chất vấn.

“Chỉ là nô bộc, thực lực thường thường, lại vênh vang đắc ý, vênh mặt hất hàm sai khiến đối với ta, chết không có gì đáng tiếc!”

Tần Tử lãnh đạm nói.

“Tốt cho một cái chết không có gì đáng tiếc! Hắn thân là nô bộc, hoàn toàn chính xác không nên quá mức ương ngạnh, nhưng đánh chó còn phải xem chủ nhân, người trực tiếp giết hắn, đem Lạc Thần Thiên ta đặt ở nơi nào, lại đem Lạc gia Thần Vương tộc ta đặt ở nơi nào!”

Lạc Thần Thiên quát lớn.

“Ha ha, đặt ở nơi nào?”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, hỏi ngược lại:

“Vậy ngươi phải một con chó tới mời chào cha con chúng ta, đem ta Tần Tử đặt ở nơi nào, lại đem cha ta đặt ở nơi nào? !”

“Người cũng chỉ là một cái thiên tài thượng giới, có tư cách gì tại trước mặt ta cùng cha ta cao cao tại thượng?”

“Chỉ bằng bối cảnh của ngươi sao? Tha thứ ta nói thẳng, nếu là dứt bỏ Lạc gia không nói, ngươi... Cũng chỉ là cái phế vật mà thôi!”

Phế vật!

Hai chữ này âm vang mà bén nhọn, để tất cả mọi người chung quanh ngưng đại, sau đó mồ hôi lạnh ứa ra.

Ở trước mặt mắng Lạc Thần Thiên là phế vật, cái này là gan to cỡ nào chứ!

Mà Lạc Thần Thiên cũng là sững sốt một lát, sau đó sắc mặt triệt để âm trầm xuống tới, lạnh lùng nói ra:

” Lạc Thần Thiên ta tu luyện hơn năm mươi năm, còn là lần đầu tiên có người nói với ta ra như vậy, nhưng mà, khẩu xuất cuồng ngôn ai cũng biết, chính là không biết... Người có vốn liếng xứng đôi hay không!”

Oanh!

Sau một khắc, trên thân hắn tuôn ra một cỗ khí thể kinh khủng, thần quang ngập trời, đỉnh đầu càng là hiện ra hư ảnh ba tòa trời xanh bằng bạc.

Hắn là tam trọng thiên thiên thần!

“Rầm rầm!”

Cỗ khí thể kia đưa tới cuồng phong, không ngừng hướng phía Tần Tử quét mà đi, để quần áo của hắn kịch liệt bay múa, tóc một mảnh lộn xộn.

Nhưng là, hắn vẫn khí định thần nhàn như cũ, khinh thường nói:

“Làm sao? Người là muốn dùng tu vi tới áp chế ta sao? Chỉ có phế vật mới có thể ỷ vào tu vi đè người. Nếu là điều kiện tương đương nhau, tu vi người cao hơn so với ta, ta cũng nhận. Nhưng là người tại thượng giới màu mỡ lớn lên, mà ta từ nhỏ tại Huyền Hoàng thiên xuống dốc căn cỗi tu luyện, so tu vi có ý nghĩa sao?”

“Chân chính thiên kiêu, bất luận tu vi, chỉ so với chiến lực. Muốn ta tâm phục khẩu phục, trừ phi người có thể tại cùng cảnh đánh bại ta!”

Lạc Thần Thiên thu liễm khí thể.

Hắn ổn định cảm xúc, nhàn nhạt nói ra:

“Người phục hay không phục, cùng ta có liên can gì? Ta giẫm chết một con con kiến, không cần nó tâm phục khẩu phục.”

“Đã như tjees, vậy người động thủ là được!”

Tần Tử ngóc đầu lên, không sợ hãi chút nào giang hai cánh tay ra, tựa hồ đang nghênh tiếp tử vong đến.

Hắn không có sợ hãi!

Mà Lạc Thần Thiên, lại là nhú mày —— nếu là tại trong âm thầm, hắn đều có thể một chương vỗ chết người này, nhưng là bây giờ trước mắt bao người, hắn nếu là thật sự làm như vậy, nói ra sẽ không dễ nghe.

Có lẽ có người hiểu chuyện sẽ nói, hắn là sợ, không dám cùng cảnh một trận chiến, cho nên mới ỷ vào tu vi diệt khẩu.

Cái này khó tránh khỏi sẽ ảnh hưởng danh dự của hắn.

“Ha ha, phép khích tướng vụng về, hắn là người cảm thấy như này, ta liền sẽ áp chế tu vi cùng người so một trận?”

Cuối cùng, Lạc Thần Thiên cười lạnh nói:

“Không nói đến người có tư cách để ta ra tay hay không, coi như ta thật xuất thủ đánh bại người, lại có ý nghĩa gì? Lạc Thần Thiên ta cần dùng việc đánh bại người đến chứng minh cái gì sao?”

Hắn ngạo nghễ vô cùng.

Chính như lời hắn nói, hắn không cần dùng bất luận cái phương thức gì đến chứng minh mình, bởi vì hắn chỉ là đứng tại nơi này, liền đã quang mang vạn tượng!

“Nói cho cùng, người vẫn là sợ.”

Tần Tử khinh thường cười lạnh nói.

“Ngu không ai bằng!”

Lạc Thần Thiên hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía một người trẻ sau lưng tuổi —— đây là một cái thanh niên tóc xanh.

Nhìn thấy ánh mắt Lạc Thần Thiên, người này lập tức ngảm hiểu, đi về phía trước, hắn khinh thường nhìn xem Tần Tử, lạnh lùng nói:

“Chỉ là sâu kiến, cũng muốn khiêu chiến thiếu chủ, ngược lại là đầy đủ cuồng vọng, nhưng... Còn chưa đủ tư cách! Để cho ta tới trấn áp ngươi!”

Nói xong, đã lao đến.

“Oanh long!”

Thân thể của hắn tách ra ánh lửa hùng hực, tựa như một cái đại hỏa cầu đột nhiên bị nhen lửa, hướng phía Tần Tử đụng tới.

“Chả lẽ lại sợ ngươi!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, cũng hướng về phía trước đánh tới, người này là tu vi Dao Trì cảnh, mà hắn kinh lịch Thương Khung bằng tủy lễ, về sau cũng đột phá Dao Trì cảnh, đồng thời thể chất cùng huyết mạch tại dưới cỗ khí vận cùng năng lượng bằng bạc kia, lần nữa phát sinh thuế biến, cho nên, hắn không sợ cứng đối cứng chút nào.

“Ầm! !”

Một tiếng vang thật lớn, đại lượng đóm lửa bắn tung toé ra, càng có một đạo cột sáng xích hồng xông lên mây xanh, lại trong chớp lát tiêu tán.

Sau một khắc, thanh niên tóc xanh kia chật vật bay rớt ra ngoài, áo quần hắn vỡ vụn, thân thể che kín vết máu, tựa hồ muốn nứt mở!

“Tại sao có thể như vậy? !”

Người này hoảng sợ kêu to, phía dưới cái va chạm này, hắn cảm nhận được Tần Tử cường đại, loại lực lượng ngang ngược kia, quả thực không thể chiến thắng.

“Quá yếu.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó giống như một đầu man ngư lao đến, cỗ khí thể bằng bạc kia, gần như khiến người ngạt thở.

“Tam Hắc Phát!”

Tóc lục thanh niên hét lớn một tiếng, tóc dài ở đỉnh đầu căng vọt, trải ra tại trên bầu trời, giống như một mảnh thảo nguyên hướng phía Tần Tử bao phủ mà tới.

“Loè loẹt!”

Tần Tử vốn không có để ý, trực tiếp đánh tới, những nơi đi qua, tóc dài màu xanh lá đầy trời bị cắt đứt, hơi phi yên diệt.

“Phốc!”

Một tiếng vang trầm, quần áo toàn thân người này đều nổ tung, miệng phun máu tươi, sau đó thẳng tắp đổ xuống.

Mà Tần Tử chân phải giẫm lên thanh niên tóc xanh đang hôn mê này, ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Thần Thiên, giễu giễu nói:

“Cái gọi là Thần Vương tộc, không gì hơn cái này.”

Chương 507: Lạc Thần Thiên Xuất Thủ

Chương 507. Lạc Thần Thiên Xuất Thủ

Lúc này, yên lặng như tờ.

Mọi người khiếp sợ nhìn xem Tần Tử, bọn hắn đều không nghĩ tới, Tần Tử vậy mà cường đại như thế, vừa đối mặt liền nghiền ép người trẻ tuổi Lạc gia.

Càng không có nghĩ tới, Tần Tử vậy mà làm càn như thế, giống như Lạc Thần Thiên không xuất thủ, hắn liền sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đây là muốn tìm đường chết sao?

Mà lúc này, ánh mắt Lạc Thần Thiên nhìn về phía Tần Tử, cũng phát sinh biến hóa, từ nguyên bản hững hờ, nhiều hơn mấy phần nhìn thẳng vào.

Người này, không kém.

Nhưng mà, nếu như chỉ là như vậy, liền muốn khiêu khích uy nghiêm của Lạc Thần Thiên hấn, vậy còn không đủ!

Hấn nhìn chăm chú Tần Tử, lạnh lùng nói ra:

“Xem ra, ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, không gặp Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định. Đã như vậy, ta có thể thỏa mãn nguyện vọng của ngươi —— ban cho ngươi, thảm bại!”

Oanh long long!

Sau một khắc, trên thân hấn thiểm điện sấm sét, hào quang sáng chói từ thể nội dâng lên, lại nhanh chóng thu lại trở về.

Hấn đem tu vi áp chế đến Dao Trì cảnh.

Đây là niềm kiêu ngạo của hấn.

Hấn Lạc Thần Thiên muốn trấn áp một người, cần gì ý vào ưu thế tu vi? Bên trong cùng cảnh, hấn không kém ai!

“Thiếu chủ Lạc gia muốn xuất thủ.”

“Rốt cục có thể nhìn thấy thực lực thiếu chủ Lạc gia, không biết thiếu chủ Thần Vương tộc, là phong thái bậc nào.”

“Giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, không biết hấn cùng nhân vật một đời thiên kiêu chúng ta so sánh, ai mạnh ai yếu.”

Mọi người chung quanh ánh mắt lóe ra.

Bọn hấn nhao nhao lui lại, chừa lại cho hai người một mảnh không gian chiến đấu rộng rãi, sau đó rửa mắt mà đợi.

“Rốt cục dám ra tay rồi?”

Tần Tử trào phúng cười một tiếng, trêu chọc nói:

“Thế nhưng, ngươi cảm thấy, ngươi có thể tiếp nhận thất bại sao?”

Lạc Thần Thiên thản nhiên nói:

“Ta cũng không phải là chưa từng bại qua, cái thế gian này, người mạnh hơn so với ta cũng không ít, nhưng là ngươi... Còn không có tư cách hỏi ta vấn đề như vậy!”

“Vậy liền thử một chút!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng.

Sau một khắc, bọn hắc đồng thời động.

“Oanh —— “

Chỉ thấy hai đạo quang mang nháy mắt đụng vào nhau, sau đó, sóng xung kích kinh khủng hướng phía bốn phương tám hướng lao ra ngoài, thanh thể kinh người.

“Hả? !”

Trung ương sóng xung kích, sắc mặt Lạc Thần Thiên biến hóa, hắc không nghĩ tới, mình vậy mà không thể nháy mắt cảm xuống người này.

Mà Tần Tử cũng rung động.

Thân thể của người nọ quá cường hãn, vậy mà chấn động đến thân thể của hắc run lên, giống như người thường đâm vào bên trên tấm thép, loại tình huống này là trước nay chưa từng có, vị Thiếu chủ Lạc gia này, hoàn toàn có tư cách kiêu ngạo.

Bất quá.

Như này mới có hứng thú!

Loại chiến đấu nhiệt huyết sôi trào này, mới là hắc cần nhất —— hắc tin tưởng, cha để hắc tới quấy rối, cũng là ôm chờ mong như này.

“Giết! !”

Sau một khắc, hai người đồng thời đem nắm đấm đánh vào lồng ngực của đối phương, sau đó riêng phần mình bay rớt ra ngoài.

“Thần lực phong bạo!”

Lạc Thần Thiên hét lớn một tiếng, quanh thân cuốn lên phong bạo kim sắc, năng lượng mêh mông, giống như sóng thần từ thể nội tuôn ra, đồng thời hướng phía Tần Tử khuếch tán mà đi, muốn đem hắc bao phủ.

“Phá! !”

Thú thần chi tâm thể nội ở Tần Tử phát sáng, mang đến lực lượng ngang ngược vô cùng, mà ba khối đạo cốt thần bí trong cơ thể hắc cũng tách ra phù văn vô tận, toàn bộ hội tụ phía trên một quyền, sau đó đột nhiên oanh ra.

“Oanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, vô số phù văn bắn ra giống như giọt nước, mà cái con biao năng lượng kim sắc kia, cũng âm vang tán loạn.

“Đến đây đi!”

Tay phải Tần Tử quán quanh vô tận phù văn, hướng thẳng Lạc Thần Thiên chớp tới, bên trong bàn tay kia, tựa hồ ẩn chứa một phương thế giới.

Đây là truyền thừa hắc tại bên trong tạo hóa bia cổ lấy được, xuất từ một vị vong linh, quỷ dị mà cường đại.

“Thất Tinh Liên Châu!”

Lạc Thần Thiên gầm nhẹ một tiếng, phía sau đột nhiên tách ra bảy viên sao trời lấp lánh, giống như bảy viên mặt trời từ từ bay lên, sau đó, đồng thời bắn ra.

“Phanh phanh phanh!”

Bảy viên sao trời này, đan xen vào nhau, vậy mà sắp xếp thành một chuỗi, giống như một đầu hỏa long hướng phía đại thủ phù văn của Tần Tử độn tới.

“Xoạt xoạt!”

Bảy viên sao trời này quá mạnh, đại thủ phù văn của Tần Tử trực tiếp sụp đổ, tựa hồ tính cả thế giới bên trong đều bị hủy diệt!

Mà cùng lúc đó.

Phía sau Lạc Thần Thiên tách ra một đôi cánh chim trắng noãn, trong tay huyền hóa ra một thanh kiếm ánh sáng, cánh chim chấn động, hướng phía Tần Tử đánh tới.

Xoạt!

Cánh chim xẹt qua không khí, thời gian chung quanh đều giống như đang né tránh, mà hắc hành tẩu tại bên trong khe hở thời gian, nhanh đến cực hạn!

“Không được!”

Con người Tần Tử kịch liệt co vào, trong lòng dâng lên cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có.

Đối phương quá nhanh.

Nhanh đến hần căn bản phản ứng không kịp, coi như ý thức kịp phản ứng, thân thể cũng không theo kịp.

Hần thời điểm này, chỉ muốn nhanh một chút, nhưng mà thân thể giống như đeo chì, tại thời điểm đến gần vô hạn kia căn bản là không có cách động đây.

Mà mắt thấy kiếm Lạc Thần Thiên đã quét ngang đến đây.

Quang mang một kiếm kia, giống như có thể chặt đứt hết thủy!

“Động, cho ta động a! ! !”

Cái trán Tần Tử bại lộ gân xanh, trong lòng phát ra gào thét cuồng loạn, mà tại trước mắt loại nguy cấp này, mỗi một cái tế bào trong cơ thể hắn, đều kích phát ra tiềm năng, mà huyết dịch trong thể nội, cũng đều bốc cháy lên.

“Bành!”

Một đoàn ngọn lửa màu vàng, từ thể nội Tần Tử bắn ra, giống như mây hình nấm, trên đỉnh đầu hóa thành một đầu phương hoàng sinh động như thật, nó cổ lão mà tôn quý, tựa hồ có vô tận lực lượng.

“Xoạt xoạt!”

Chương 508: Phương Hoàng, Đâm Xuyên Lạc Thần Thiên

Chương 508. Phương Hoàng, Đâm Xuyên Lạc Thần Thiên

Giờ khắc này, Tần Tử phá vỡ một loại cực hạn nào đó, thời gian giam cầm thân thể kia, tựa hồ bị hắn tránh thoát.

Sau đó, tay phải hắn bao trùm lấy ngọn lửa màu vàng, bắt lại kiếm quang đang quét tới kia.

“Đinh! !”

Kiểm quang kia giống như trảm tại phía trên sắt thép, phát ra một tiếng vang giòn, mà tay phải Tần Tử, thì là lông tóc không tổn hao gì.

“Làm sao lại như vậy? !”

Lạc Thần Thiên sắc mặt biến hóa, sau đó tay phải vịn một cái, kiểm quang bị Tần Tử bắt lấy đột nhiên nổ tung, bạo tạc quang mang đem Tần Tử bao phủ, cùng lúc đó, hai cánh trắng nõn sau lưng của hắn hung hăng chụp về phía Tần Tử.

“Àm!”

Tần Tử bay rót ra ngoài.

Thế nhưng là, quanh người hắn thiêu đốt lên ngọn lửa màu vàng, hư ảnh phượng hoàng trên đỉnh đầu, tựa hồ vạn pháp bất xâm, không hư hao chút nào!

“Quá mạnh, ta vậy mà mạnh như vậy sao?”

Tần Tử hít sâu một hơi, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem bàn tay của mình, chỉ thấy từng tia từng sợi hỏa diễm kim sắc từ bên trong khe hở chảy ra, tràn ngập lực lượng kinh khủng.

“Trần áp.”

Hắn trực tiếp ngẩng đầu, muốn thử hướng phía Lạc Thần Thiên đập tới, lập tức, trên bầu trời nhắc lên kim sắc hỏa diễm phong bạo.

“Lạc Thủy thiên hà!”

Lạc Thần Thiên ngửa mặt lên trời gào to, bầu trời đỉnh đầu hắn vỡ ra, một dòng sông đục ngầu trên bầu trời đi ra, đem hắn vờn quanh ở bên trong, hóa thành phòng ngự.

Hoàng Hà chi thủy thiên đi lên!

Nhưng mà, phong bạo hỏa diễm kia phát qua, đầu thiên hà kia trực tiếp bốc hơi, sau đó phong bạo hỏa diễm hung hăng đâm vào trên thân Lạc Thần Thiên.

“Phốc —— “

Hắn phun ra một ngụm máu tươi, bay rót ra ngoài giống như điều bị đứt dây, mà Tần Tử, thì là giống như một viên thiên

thạch lao đến.

“Lạch cách!”

Sau một khắc, tay phải Tần Tử đã bắt lấy cổ hắc, đồng thời theo quán tính trước sau mà run lên hai cái.

“Hiện tại, ta hắc là có tư cách đi? Ta hỏi người một lần nữa, người, có thể tiếp nhận thất bại sao?”

Tần Tử nhìn chằm chằm con mắt Lạc Thần Thiên, híp mắt cười nói.

“Người... người... A! ! !”

Con mắt Lạc Thần Thiên đỏ bừng nhìn xem Tần Tử, tựa hồ muốn nói điều gì, lại hỏa gấp công tâm, phát ra một tiếng gào thét như dã thú.

Tôn nghiêm của hắc, vỡ vụn.

“Chết đi cho ta! !”

Hắc nổi giận gầm lên một tiếng, tu vi Thiên Thần cảnh bị áp chế kia, giống như mãnh liệt lao ra mở cổng xả nước.

“Phốc!”

Nhưng mà sau một khắc, thân thể của hắc đột nhiên cứng ngắc lại, miệng cống kia cũng như bị thứ gì ngăn chặn.

Kia là một cây trường thương xích hồng.

Không có đầu thương.

Lại đem thân thể hắc đâm xuyên.

“Xoạt!”

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh.

Con mắt mọi người trừng lớn, nhìn xem một màn kinh người này mà không thể tưởng tượng nổi, thời gian đều như đình chỉ.

“Thiếu chủ! !”

Người Lạc gia kịp phản ứng, từng cái phát ra gào thét kinh hoàng, nháy mắt hướng phía bên này xông lại.

“Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết!”

Một vị lão giả tóc trắng Lạc gia sắc mặt âm trầm, tay phải khô héo cấp tốc biến lớn, hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Phá!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, quanh thân quang mang đại tác, đánh ra một quyền mạnh nhất, phượng hoàng chi hỏa kim sắc càn quét trường không.

Nhưng mà.

Lão giả kia quá mạnh.

Đại thủ kia nhìn như khô gầy, lóe ra kim loại quang trạch, trực tiếp từ bên trong phượng hoàng chi hỏa kia xuyên thấu mà qua, tiếp tục hướng phía Tần Tử đập tới.

“Dừng tay!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, đem Lạc Thần Thiên bị đâm xuyên giờ lên, làm tấm thuẫn ngăn tại trước người.

“Chẳng lẽ ngươi muốn giết thiếu chủ các ngươi sao?”

Tần Tử lớn tiếng uy hiếp nói.

Nhưng mà, sắc mặt lão giả kia băng lãnh, âm trầm nói:

“Căn cứ tộc quy, tại một khắc hấn bại này, hấn liền đã không phải là thiếu chủ. Hấn bại hoại danh dự gia tộc, chỉ là cái tội nhân, chết không có gì đáng tiếc!”

Nói xong, hấn tiếp tục động thủ.

“Móa nó, điên rồi đi!”

Tần Tử mắng to một tiếng, thâm nghĩ trong lòng xúi quẩy, trực tiếp đem Lạc Thần Thiên nửa chết nửa sống ném ra ngoài.

“Phốc!”

Đại thủ phát qua, thân thể Lạc Thần Thiên trực tiếp nổ tung, hóa thành huyết vụ đầy trời, trảng diện kinh dị.

“Tê! !”

“Tại sao có thể như vậy?”

“Cái này thế nhưng là thiếu chủ bọn hấn a, cứ như vậy giết?”

Rất nhiều người hít một hơi lạnh khí.

Mà số ít người thì là sắc mặt như thường, tựa hồ cũng không cảm thấy kỳ quái.

Nội bộ Thần Vương tộc, thiên kiêu như mây, mà vị ytid thiếu chủ chỉ có một cái, không biết bao nhiêu người đều nhìn chăm chăm vị trí này đâu.

Nói cách khác, Lạc gia cũng không thiếu một cái thiếu chủ, người làm thì coi như thôi, người không được liền thay người khác.

Mà kẻ thất bại, không có giá trị!

Lạc Thần Thiên tại trước mắt bao người bại, đã không xứng làm Thiếu chủ Lạc gia, thậm chí sẽ ảnh hưởng danh dự Lạc gia, cho nên chết không có gì đáng tiếc.

Rất nhiều đại thế lực nội bộ, đều là như thế.

“Tiểu súc sinh, ngươi cũng chôn cùng đi!”

Mà lúc này, bàn tay to mang theo vết máu kia, tiếp tục hướng phía Tần Tử gào thét mà đi, khí thế bàng bạc, thiên địa đều đang cùng cộng hưởng theo.

Chương 509: Tiến Một Bước Trời Cao Biển Rộng

Chương 509. Tiến Một Bước Trời Cao Biển Rộng

“Thật là khủng khiếp.”

Tần Tử trong lòng hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch, sau đó sử xuất thần thông nghịch thiên —— triệu hoán thuật cha ruột.

“Cha! ! !”

Hô to một tiếng, vang vọng mây xanh.

Tất cả mọi người sửng sốt một chút.

Ngay cả lão giả kia cũng ngây ra, cũng đều lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó cười lạnh:

“Gọi cha? Gọi gia gia cũng đều vô dụng!”

Nhưng mà sau một khắc, nụ cười của hắn cứng đờ.

Bởi vì hắn phát hiện, đại thủ mình quét ngang qua kia, bị một cỗ lực lượng ngăn cản, cũng không còn cách nào tiến lên nữa.

Chỉ thấy phía trước Tần Tử, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái thanh niên áo trắng tuấn lãng, người này đứng chấp tay, tay áo bông bành, quanh thân phóng xuất ra ngân quang nhàn nhạt, đem thiên địa phương viên trăm mét bao phủ vào.

Giống như một vòng ngân nguyệt, treo trên trời cao.

“Người là ai? !”

Sắc mặt lão giả tóc trắng kia đại biến, trầm giọng nói ra:

“Có thể tại giai đoạn này có được tu vi như thế, chắc hẳn các hạ cũng là người thượng giới, còn xin cho ta Lạc gia một bộ mặt, không nên nhúng tay việc này.”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nói:

“Mặt mũi tự nhiên có thể cho, nhưng đây cũng là tương hổ, hi vọng các hạ cũng cho ta một bộ mặt.”

“Cái gì?”

Lão giả tóc trắng ngẩn người.

Tần Xuyên nụ cười ôn hòa, khách khí nói ra:

“Còn xin các hạ đừng có giết nhi tử ta, đồng thời dập đầu xin lỗi với hắn.”

“Nhi tử ngươi? Người là Tần Xuyên! !”

Lão giả tóc trắng quá sợ hãi, không thể tin nói:

“Nghe đồn ngươi chỉ là mới vào Thiên Thần cảnh, làm sao lại mạnh như vậy? !”

“Nghe đồn thì không thể tin.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Lúc này, tu vi hấn đã cùng vị lão giả tóc trắng này ngang hàng, đạt đến thiên thần lục trọng thiên, đồng thời cùng cảnh vô địch.

Về mặt lão giả tóc trắng kia nghiêm túc nhìn xem Tần Xuyên, hồi lâu sau, trầm giọng nói ra:

“Mặc dù không biết ngươi vì sao đột nhiên có được lực lượng mạnh như vậy, nhưng là cùng ta Lạc gia là địch, cũng không phải là cử chỉ sáng suốt.”

“Cho nên? Ta là hấn là neeb quý xuống đất cầu xin tha thứ, hay là nghiền cổ đọi giết?”

Tần Xuyên hỏi ngược lại giống như cười mà không phải cười.

Lão giả tóc trắng da mặt đen lại.

Hấn biết đây là đang ép buộc hấn, nhưng là người này thực lực quá mạnh, hấn không muốn tùy tiện vạch mặt.

Hấn hít sâu một hơi, nói ra:

“Nếu như phụ tử các ngươi nguyện ý gia nhập Lạc gia ta, trở thành tộc nhân khác họ, như vậy chuyện lúc trước, đều có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua.”

“Vậy nếu như chúng ta không muốn thì sao?”

Tần Xuyên cười híp mắt hỏi.

Xoạt!

Da mặt lão giả tóc trắng kia lần nữa cứng ngắc lại, loại tình huống này, hấn tựa hồ không biết trả lời như thế nào.

Không nguyện ý, làm sao bây giờ?

Đánh sao?

Hấn tạm thời không có nắm chắc a!

Tất cả mọi người là nam nhân, được hay không, mình trong lòng còn không có tính toán sao? Hấn chung quy là già rồi.

“Được rồi, vẫn là dựa theo trước đó để nói đi, chúng ta cho chút thể diện lẫn nhau, chuyện này coi như xong.”

Thấy đối phương xoắn xuýt, Tần Xuyên đột nhiên rộng lượng nói.

“Ây... Tốt...”

Lão giả tóc trắng tựa hồ thở dài một hơi, thế nhưng là vừa muốn đáp ứng, liền nghĩ tới nói lời Tần Xuyên trước đó.

Muốn hấn dập đầu xin lỗi cho Tần Tử? !

Hấn bóp bóp nắm tay, sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía Tần Xuyên, ngoài miệng trong yếu nói:

“Ta khuyên các hạ vẫn là không nên ép người quá đáng.”

Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Chuyện này thế nhưng là các ngươi khơi mào, không chịu nổi hậu quả, lúc trước cần gì phải buông lời ngông cuồng chứ?”

Vạn sự đều có căn nguyên.

Mọi thứ đều có hiệu ứng cánh bướm, cuối cùng, mọi việc chấn động lớn đều chỉ do một cái vỗ cánh của con bướm.

Nếu như Lạc Thần Thiên lúc trước không cao cao tại thượng phái nô bộc mời chào bọn hấn, cũng không có chuyện ngày hôm nay.

Quả thật, hấn cũng sẽ làm chuyện xấu, nếu như ngày nào đó hấn gặp báo ứng, cái kia cũng đáng đời, nhưng là chuyện này, đích thật là Lạc gia đã làm sai trước.

“Cái này...”

Lão giả tóc trắng hơi trầm mặc, cắn răng nói ra:

“Kẻ cầm đầu bây giờ đã chết, các hạ làm gì níu lấy không thả?”

“Nhưng ngươi vừa rồi muốn giết nhi tử ta.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, bình tĩnh nói.

Lão giả tóc trắng lần nữa ghen lời.

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Hôm nay, cho ta cái mặt mũi, ta liền thả các ngươi rời đi, nếu là không nể mặt ta... Ta liền đưa các ngươi lên đường.”

Sắc mặt lão giả tóc trắng không ngừng thay đổi, cuối cùng, trong mắt của hấn lộ ra một vẻ tàn nhẫn, lạnh lùng nói:

“Đã các hạ khăng khăng như thế, vậy chúng ta liền muốn lĩnh giáo một chút, các hạ có bao nhiêu phân lượng!”

Vừa dứt lời, ba cái lão giả Lạc gia khác cũng đi lên phía trước, cùng lão giả tóc trắng kia đứng song vai.

Ba người này, thành linh cũng là lục trọng thiên thiên thần, từ bên trên khí tức đánh giá, chỉ yếu hơn một tia so với lão giả tóc trắng.

Cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, bốn người nếu như ăn ý phối hợp, như vậy chiến lực cũng không phải công thêm ba một cách đơn giản.

Nhưng mà.

Điều này đối với Tần Xuyên cùng cảnh vô địch mà nói, có ý nghĩa gì? Nói vô địch liền vô địch, ngay cả quá trình chiến đấu đều tóm tắt.

“Phốc phốc phốc!”

Vền vền hai hiệp, bốn vị này lão giả đồng thời phun máu bay rớt ra ngoài, bản thân bị trọng thương.

“Chương Trung Thế Giới!”

Tần Xuyên tay phải vỗ một cái, không gian vặn vẹo, trực tiếp đem bốn người này cầm cố lại.

“Không tốt, trốn!”

Những người Lạc gia khác thấy hình, hốt hoảng chạy trốn, nhưng là Tần Xuyên lật tay, trấn áp toàn bộ.

“Ngươi không thể giết chúng ta! Lạc Thần Thiên bại hoại danh dự gia tộc, chết không có gì đáng tiếc, nhưng là ngươi giết chúng ta, chính là cùng ta Lạc gia là địch!”

Lão giả tóc trắng kia nghiêm nghị kêu lên.

Ánh mắt Tần Xuyên đảo qua người vây xem đầy khắp núi đồi, sau đó nhìn về phía Tần Tử, nói ra:

“Tiểu tử, chuyện này, ngươi đến quyết đoán.”

Hắn ánh mắt ôn hòa.

Nhưng mà, đối mặt cái ánh mắt ôn hòa này, thân thể Tần Tử run lên, trong lòng bản năng dâng lên một loại cảm giác kỳ

quái—— tiến một bước trời cao biển rộng, lui một bước chân đều đánh gãy!

“Cha một mực dạy bảo ta phải dũng cảm tiến tới, mà thời điểm loại này, hẳn để cho ta tới lựa chọn, tất nhiên sẽ không hi vọng ta lùi bước, cho nên...”

Tần Tử trong lòng yên lặng hợp lại, sau đó hạ quyết tâm, nói ra:

“Coi như chúng ta thả bọn hắn, Lạc gia cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, những thế lực lớn này đều như vậy, cho nên, vẫn là giết đi.”

Chương 510: Hãn Hải Thần Vương

Chương 510. Hãn Hải Thần Vương

“Giết chết? !”

Rất nhiều người sắc mặt đại biến, tâm can run rẩy.

Trước mắt bao người, lại muốn giết chết mọi người Lạc gia, đây là muốn hướng Lạc gia tuyên chiến a.

Thật là gan lớn!

Mà lại, nếu như hai cha con này thật sự có đảm lược giết chết người Lạc gia, như vậy tiếp xuống, có phải là liên muốn diệt khẩu?

Chớ nhìn bọn họ nhiều người như vậy, nhưng là đôi mắt loại chiến lược đỉnh cấp như Tần Xuyên, bọn hắn không có lực phản kháng chút nào.

Lúc này.

Ánh mắt tất cả mọi người đều khẩn trương nhìn chằm chằm Tần Xuyên, muốn nhìn vị cường giả thần bí này một chút, có

thể nổi điên giống như nhĩ tử hấn hay không.

“Ừm, vậy liền giết chết đi.”

Chỉ thấy Tần Xuyên bình tĩnh gật đầu, sau đó tay phải đột nhiên nắm chặt, lập tức, trời đất Chuông Trung Thế Giới sụp đổ.

“Không! ! !”

“Không mệnh do ta không do trời!”

Mấy vị lão giả Lạc gia kia phần nộ rống to, thể nội bắn ra quang mang mãnh liệt, muốn chống đỡ cái thế giới này đổ sụp.

Nhưng mà.

Theo Tần Xuyên nắm ngón tay khép lại, tất cả chống cự của bọn hấn đều là phí công, chỉ thấy quang mang bên ngoài cơ thể bọn họ tiêu tán, sau đó thân thể xuất hiện vết rách, trong cái khe bắn ra hồng quang, tựa hồ sắp nổ tung.

“Chậm đã.”

Cái này thời điểm, một đạo thanh âm già nua mà uy nghiêm vang lên, quanh quẩn ra tại trên bầu trời, đình tại nhức óc.

Tần Xuyên khòe miệng hơi vênh.

Loại tình huống này, hấn đã sớm cảm thấy bình thường, mà lại, cũng không ghét, thậm chí còn có chút chờ mong.

Thế là, hấn ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy bên trong bầu trời, kim quang chảy xuôi như mặt nước, sau đó, trong hư không sinh ra từng đoá từng đoá Kim Liên, chậm chạp sinh huy.

“Đông!”

Có tiếng bước chân vang lên.

Chỉ thấy một đoá Kim Liên lắc lư một chút, sau đó, phía trên xuất hiện một đạo thân ảnh vô cùng hư ảo.

“Đông đông đông!”

Hấn đạp trên Kim Liên, từng bước một đi lên phía trước, mỗi đi một bước, thân thể của hấn liền chân thực hơn một điểm.

Đến cuối cùng, thân thể của hắn triệt để hóa thành thực thể, sừng sững tại trung ương Kim Liên đầy trời, nhìn xuống phía dưới.

Đây là một cái lão nhân tóc trắng hói đầu, nhưng là tiên phong đạo cốt, khí độ uy nghiêm.

(Hói chứ không phải trọc nhé mọi người, cho nên vẫn có tóc)

Năng lượng ba động trên người hắn, nhìn như không mạnh, lại lộ ra một cỗ khí tức huyền ảo vô cùng, để người nhìn không được sinh lòng kính sợ.

“Lạc gia lão tổ cùng bản tọa có quen biết, xem ở trên mặt mũi bản tọa, thả bọn họ một con đường sống đi.”

Lão giả này nhìn xuống Tần Xuyên, đương nhiên nói.

“Tiền bối xưng hô như thế nào?”

Tần Xuyên hỏi.

“Bản tọa... Hãn Hải thần vương!”

Lão giả hói đầu kia có chút ngắc đầu, tựa hồ muốn tại trong lúc lơ đãng toát ra bức cách cường đại.

Tần Xuyên biểu thị chưa nghe nói qua.

Nhưng là đám người chung quanh lại sôi trào.

“Hãn Hải thần vương!”

“Kia thế nhưng là thần vương cường giả tiếng tăm lừng lẫy, nghe nói đã từng leo lên Thần Vương bảng Huyền Hoàng thiên!”

” Cường giả bên trên Thần Vương bảng, đều là một phương cự phách, đủ để mở một cái đại giáo tông môn, xưng tôn làm tổ! Tỉ như Thanh Diệp đạo quân, Thôn Nhật đạo tôn chi lưu, cự đầu không ra, bọn hắn không đâu địch nổi!”

Tất cả mọi người kính sợ nhìn lên lão giả tóc hói bên trong bầu trời.

Tần Xuyên nghe xong, trong lòng cũng có chừng đếm.

Nhưng là hắn vẫn không hoảng hốt như cũ.

Mà là bình tĩnh nói ra:

“Ta xem khí tức tiền bối, hẳn là chỉ là một đạo ý niệm hóa thân đi, cũng không có bao nhiêu lực lượng.”

“Đúng là như thế.”

Hãn Hải thần vương thần sắc không thay đổi, bình tĩnh nói ra:

” Bản thể bản tọa còn tại trong phong ấn, chỉ thức tỉnh một tia ý niệm, nhưng là cái này cũng không khác biệt, ý niệm bản tọa đến, liền tương đương bản tọa đích thân tới.”

Tần Xuyên làm bộ trầm mặc một chút, sau đó nói ra:

“Mặt mũi của ngài ngày hôm nay, ta không quá muốn cho.”

“Người muốn ngỗ nghịch bản tọa?”

Hãn Hải thần vương nhìn chăm chú Tần Xuyên, trong khi chớp con mắt, bên trong tựa hồ có sao trời đang vẫn lạc, có thể giới đang chìm nổi.

Một cỗ khí tràng vô hình khuếch tán ra ngoài, làm cho tất cả mọi người đều cảm giác được một cỗ uy áp thượng vị giả, hô hấp đều khó khăn.

Trên thực tế.

Cỗ uy áp này cũng không mạnh, nhưng là cấp độ nó quá cao, cùng loại với áp chế thiên nhiên thượng vị giả đối hạ vị giả.

Nhưng là quang huy quanh thân Tần Xuyên lưu chuyển, đem cỗ uy áp này ngăn cản bên ngoài, khi hắn tâm không sợ hãi, bất luận cái uy nghiêm gì đều là cầu thí!

Hắn không có tị huý chút nào nhìn về phía Hãn Hải thần vương, cười lạnh nói:

“Hương ta ra lệnh, người cho rằng người là ai, ta biết người sao?”

“Làm càn!”

Hãn Hải thần vương quát lớn một tiếng.

Hắn nghĩ không ra, cái hậu bối Thiên Thần cảnh này, vậy mà không nể mặt hắn như thế, quả thực là đại bất kính.

“Cái gì làm càn hay không làm càn, người hoặc là xuất thủ, hoặc là xéo đi, khoa tay múa chân như nghĩ, người còn chưa đủ tư cách!”

Tần Xuyên trực tiếp cuồng đối nói.

Chương 511: Ta Không Muốn Tạo Quá Nhiều Sát Nghiệt

Chương 511. Ta Không Muốn Tạo Quá Nhiều Sát Nghiệt

“Ngươi! ! !”

Hãn Hải thần vương trong mắt bắn ra vạn đạo thần quang, sau đó giận quá thành cười nói:

“Ha ha, xem ra, ngươi là tưởng đạo ý niệm hóa thân này của bản tọa lực lượng quá yếu, không làm gì được ngươi?”

“Ngươi nếu là có thể, liền sẽ không tại nơi này nói nhảm.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng.

“Vậy liền thử một chút!”

Hãn Hải thần vương đột nhiên tay phải giơ cao, quát khẽ nói:

“Thiên địa thần uy, hãn hải vô lượng!”

Oanh long long!

Sau một khắc, thiên địa rung động, bên trên bầu trời cùng đại địa, đều xuất hiện mảng lớn hư ảnh hải dương, gợn sóng dập trùng, tựa hồ đang từ hư ảo biến thành chân thực, mà cỗ ba động năng lượng kia, quả thực để người ta ngạt thở.

“Giả thần giả quý.”

Tần Xuyên hừ lạnh một tiếng, tay phải đột nhiên nắm tay, đảo ra một quyền về bầu trời, cột sáng to lớn xuyên qua chân trời!

“Xoạt xoạt!”

Một tiếng vang giòn, giống như pha lê vỡ vụn, hư ảnh hần hải tràn ngập thiên địa kia, nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

“Làm sao lại như vậy? !”

Con người Hần Hải thần vương có chút co rụt lại, sau đó khiếp sợ nhìn về phía Tần Xuyên, ánh mắt thâm thúy, tựa hồ muốn đem hần nhìn thấu.

Cuối cùng, hần chau mày, lạnh lùng nói:

“Nguyên lai là bước vào lĩnh vực vô địch, khó trách coi trời bằng vung như thế. Hôm nay tạm thời lưu người một mạng, đợi bản thể bản tọa khôi phục, chính là thời điểm người vẫn lạc!”

Nói xong, hần quay người rời đi.

Hai chân bước qua một đoá Kim Liên, thân thể của hần liền trở nên hư ảo một điểm, tựa hồ muốn dung nhập giữa thiên địa.

Đạo ý niệm này sắp tiêu tán, trở về bản thể.

Nhưng mà, ngay tại cái thời điểm này, Tần Xuyên cười lạnh thanh âm vang lên:

“Nói ngoan thoại liền muốn đi? Ta đồng ý sao?”

“Người có thể lưu lại bản tọa?”

Hần Hải thần vương quay đầu lại, trêu tức cười một tiếng, giống như đang chế giễu chỉ là sâu kiến, không biết tự lượng sức mình.

“Ông!”

Nhưng mà, một đạo quang mang óng ánh vô cùng, đột nhiên chiếu xạ mà đến, kia tựa hồ là một đạo kính quang.

“Oanh!”

Không có bất kỳ thời gian phản ứng nào, hần chỉ cảm giác đầu óc một mảnh không biểu, liền lâm vào bên trong hắc ám.

“Cái này...”

“Tình huống như thế nào?”

Mọi người khiếp sợ phát hiện, thân thể Hãn Hải thần vương đột nhiên thẳng băng, sau đó thẳng tắp từ trên bầu trời ngã quy xuống tới.

Giống như con chim chạm vào dây điện cao áp. (có video)

“Tiểu tử, cầm xuống.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Được rồi!”

Tần Tử hưng phấn lấy ra pháp bảo dây thừng, nghĩ đến cái lão già ngu bực hồng hồng này sẽ bị ngâm mình ở trong hầm phân, hắn liền kích động!

“Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy...”

Mà lúc này, mọi người Lạc gia bị Tần Xuyên giam cầm tại Chương Trung Thế Giới, từng cái thất hồn lạc phách, tuyệt vọng vô cùng.

“Tiểu tử, ngươi tới.”

Tần Xuyên đem mấy người thoi thóp này ném cho Tần Tử, lộ ra một cái ánh mắt cổ vũ.

Tần Tử ngẫm hiểu, sau đó tay lên đao rơi, không có áp lực chút nào mà kết thúc tính mệnh những người này.

Hắn không chút nào hoảng.

Nếu là cha để hắn làm, vậy liền tuyệt đối không có vấn đề — chẳng lẽ cha hắn sẽ còn hại hắn được hay sao?

Trong khoảng thời gian ngắn.

Mọi người Lạc gia toàn quân bị diệt, ngay cả ý niệm hóa thân của Hãn Hải thần vương cường thế giá lâm, đều biến thành tù nhân.

Một màn này, mọi người chung quanh tê cả da đầu, hai chân cũng không khỏi tự chủ run rẩy lên.

Bọn hắn, chẳng lẽ muốn diệt khẩu a?

Rất nhiều người muốn chạy trốn.

Nhưng là không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Các ngươi đi thôi.”

Ánh mắt Tần Xuyên liếc nhìn mọi người, uy nghiêm nói ra:

“Hôm nay ta không muốn nhiều tạo sát nghiệt, nhưng là sự tình phát sinh nơi này, cái gì nên nói, cái gì không nên nói, các ngươi hẳn là nghĩ rõ ràng.”

“Vâng vâng vâng!”

“Chúng ta nghĩ rất rõ ràng, tuyệt sẽ không nói lung tung, chúng ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không thấy được.”

Mọi người lời thề son sắt bảo đảm.

Sau đó một bên nhìn xem Tần Xuyên, một bên thận trọng lui về sau, rời đi nơi đây.

Rất nhanh, mọi người tan tác như chim muông.

Tần Tử nhìn xem bóng lưng những người kia đi xa, lo lắng hỏi:

“Cha, bọn hắn thật sẽ không nói ra đi sao?”

Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Trên đời không có bức tường nào gió không lọt qua được, coi như bọn hắn đều không nói, cũng không nhất định liền có thể che giấu, cho nên bọn hắn thế nào cũng không trọng yếu, đã như vậy, làm gì phải tạo nhiều sát nghiệt?”

“Ngươi phải nhớ kỹ, vĩnh viễn đừng có ý nghĩ giết người diệt khẩu, nếu như không thể tiếp nhận hậu quả một sự kiện, vậy liền không cần làm.”

Tần Tử nghe vậy, trịnh trọng gật gật đầu.

Sau đó, hắn đột nhiên hai mắt tỏa sáng, hưng phấn nói:

“Cha, ngài ý là, ngài không lo lắng Lạc gia Thần Vương tộc trả thù?”

Tần Xuyên thân bí cười một tiếng.

Hắn đứng chấp tay, có chút ngóc đầu lên, mây trôi nước chảy nói:

“Ha ha, chỉ là Lạc gia, còn không vào mắt của ta.”

Xoạt!

Một cổ bức cách nồng đậm tản ra, rần rần chắc chắc đâm vào trên mặt Tần bé heo, để hấn có chút mất phương hướng.

Tim của hấn đập gia tốc.

Tâm tình xao động.

Bởi vì hấn từ trong giọng nói cha, bắt được một cái tín hiệu —— thực lực cha, đã không sợ thần vương!

Đã như vậy, hấn thì sợ gì?

Thế giới tại dưới chân hấn, dùng lực đập là được! Chính là phách lỗi như vậy, chính là không có sợ hãi như thế!

Chương 512: Đây Là Huyền Hoàng Thiên Sao

Chương 512. Đây Là Huyền Hoàng Thiên Sao

“Phù phù!”

Trong hầm phân văng lên bọt nước màu vàng nhạt, tựa hồ lại có cái vật nặng gì chìm xuống.

Sau một khắc, Hấn Hải thần vương hôn mê tỉnh lại, sau đó, cả người hấn ngây ngẩn cả người.

Hấn ở đâu?

Hố phân? !

Hấn phần nộ, gần như điên cuồng.

Hấn đường đường cường giả thần vương, lại bị người ta ngâm vào nơi dơ bẩn ô uế này? Quả thực thiên lý bất dung!

“Hắc hắc, lão đầu nhi, tư vị không tệ chứ?”

Cái thời điểm này, đỉnh đầu truyền đến thanh âm chế giễu.

Hãn Hải thần vương xuyên thấu qua nước bản màu vàng nhạt nhìn lại, liền thấy một gương mặt tuổi trẻ mà muốn ăn đòn, đang đứng vào biên giới hồ phân nhìn xuống.

Tại gợn sóng nước bản chiếu rọi, gương mặt kia lộ ra có chút vặn vẹo, thật giống như cá dưới đáy nước, nhìn xem heo trên mặt nước.

“Là ngươi! !”

Hãn Hải thần vương mục quang lãnh lệ, hãn nhận ra, cái này không phải liền là cái kia đánh lén hãn người nhi tử sao?

“Ngươi dám làm nhục như vậy bản tọa, thật to gan! Bản tọa thoát khốn, về sau tất để ngươi hôi phi yên diệt! !”

Không phải thần vương không có định lực, chỉ là nhục nhã quá ra sức! Thời điểm khi bị dẫm lên chỗ đau, người bình tĩnh hơn cũng sẽ điên cuồng.

“Còn muốn thoát khốn? Ngươi chỉ sợ là đang suy nghĩ ăn rắm rồi.”

Tần Tử khinh thường cười một tiếng, sau đó từ phía sau đưa ra một cái thùng gỗ, nói ra:

“Nhưng mà không có rắm cho ngươi, ngược lại thì rất nhiều phân.”

Nói xong, hãn bùng lên thùng gỗ đỏ xuống.

Rầm rầm!

Đại lượng vật dơ bản đổ vào bên trong hồ phân, cấp tốc pha loãng tại trong nước, để nước bản nguyên bản màu vàng nhạt, bắt đầu cấp tốc trở nên đục ngầu.

Hãn Hải thần vương chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, ánh mắt đều trở nên bắt đầu mơ hồ, sau đó liền một cổ hơi thổi xông vào mũi.

“A! ! Ta muốn ngươi chết!”

Hãn nổi giận gầm lên một tiếng, năng lượng còn sót lại thể nội bạo tẩu, thân thể kịch liệt phát sáng, tựa hồ muốn bốc cháy lên.

Thế nhưng là, trên thân hắn bị hạ nhiều tầng phong ấn, đồng thời còn có tận mấy cái dây thừng cấp thiên thần buộc lấy, căn bản không tránh thoát.

“Rầm rầm!”

“Rầm rầm!”

Tần Tử cũng không nói nhiều ngoan thoại, một thùng lại một thùng đổ xuống dưới, tựa hồ thật muốn đồ chàn ra ngoài.

Rốt cục.

Hắn Hải thần vương phía dưới hồ phân không chịu nổi, hắn tê tâm liệt phế hét lớn:

“Tiểu súc sinh, ngươi chờ đó cho ta! ! !”

Nói xong.

Thân thể của hắn đột nhiên xuất hiện từng đạo vết rách, bên trong tựa hồ có nham tương muốn chảy ra, quang mang chói mắt, sau đó thân thể ầm vang nổ tung.

Hồi phi yên diệt.

“A? Chết rồi?”

Tần Tử ngẩn ngơ, hai tay bưng thùng gỗ sừng sờ ngay tại chỗ.

“Là chạy trốn.”

Tần Xuyên chẳng biết lúc nào xuất hiện tại phía sau hắn, bình tĩnh nói ra:

“Đây chỉ là một đạo ý niệm hóa thân của hắn, đạo hóa thân này tiêu tán, về sau bản thể của hắn sẽ chịu một chút tổn thương, nhưng là có thể khỏi bị tra tấn tôn nghiêm.”

Đối với cường giả mà nói, đáng sợ nhất tổn thương chính là tra tấn tôn nghiêm, bọn hắn tình nguyện bị thiên đao vạn quả, cũng không muốn quỳ xuống.

“Vậy hắn bản thể trở về ám sát ta thì làm sao bây giờ? Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng a.”

Tần Tử có chút sợ sệt nói.

“Yên tâm, bản thể của hắn còn tại trong phong ấn, không cách nào thức tỉnh, mà lại đạo ý niệm này hóa thân diệt vong, sẽ để

cho hắn rơi vào tình trạng rét vì tuyết lại lạnh vì sương, coi như cái cường giả thần vương khác đều thức tỉnh, hắn cũng không nhất định có thể thức tỉnh.”

Tần Xuyên an ủi.

Đương nhiên, đây chỉ là hắn nói bừa, dù sao trước ỗn định Tần bé heo, lão đầu nhi này thật giết trở lại thì tính tiếp.

“Là như này sao.”

Tần Tử như có điều suy nghĩ gật gật đầu, trong lòng cũng yên tâm không ít, cha đã nói, hắn từ trước đến nay cũng sẽ không hoài nghi.

Tần Xuyên tiếp tục nói ra:

“Sau lần này, ngươi hắn là cũng cảm thấy, tu vi ngươi vẫn là quá yếu, Lạc Thần Thiên kia nếu là không áp chế tu vi, ngươi ngay cả tư cách cùng hắn động thủ đều không có, một cái ý niệm trong đầu hắn liền có thể trấn áp ngươi.”

“Ừm!”

Tần Tử trịnh trọng gật gật đầu, hắn muốn càng thêm cố gắng tu luyện, tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến sẽ bị thổi ngược.

Tần Xuyên vỗ vỗ nhi tử bả vai, khích lệ nói:

“Ngươi cũng không cần có áp lực quá lớn, kỳ thật ngươi đã rất ưu tú, những cái thiên tài cùng thế hệ Cửu Thương giới trước kia, sớm đã không cách nào cùng ngươi sánh vai, chỉ là đối thủ ngươi bây giờ đối mặt đã mạnh hơn mà thôi.”

“Ta biết.”

Tần Tử gật gật đầu, ánh mắt lại có chút không quan tâm.

Trong lòng hắn nghĩ đến, có nên tìm Khinh Nhu ôn chuyện, có thể tăng lên không ít tốc độ tu luyện đó.

Song tu chi đạo, há lại hư danh?

Mà cùng lúc đó.

Tại bên ngoài cương vực xa xôi vô tận, trên bầu trời đã nứt ra một cái khe, nhưng là rất nhanh liền khép lại.

Mà hai đạo thân ảnh mặc hắc bào thần bí, thì là từ bên trong khe hở kia nháy mắt tiến vào Cửu Thương giới, hai người một béo một gầy.

“Rốt cuộc tìm được địa phương này, năm đó thánh nữ ngoài ý muốn ngã vào, chính là phương hạ giới này.”

Mập mạp nói.

“Ừm, chúng ta tìm mấy chục năm, rốt cục tìm được tọa độ cái không gian này, lần này giáng lâm, tất nhiên muốn tiêu diệt nghiệt chủng mà thánh nữ sinh hạ!”

Người gầy cũng nói.

“A, không đúng, phương hạ giới này có chút quái dị...”

Đột nhiên, bọn hắn đều ngây ngẩn cả người, tựa hồ cảm giác được không thích hợp, sau đó cấp tốc thả ra thần niệm quan sát tình huống.

Thần niệm của bọn hắn quá lớn, cấp tốc đem ức vạn dặm cương vực chung quanh đều quét sạch một lần, bất luận cái chi tiết gì đều bị bọn hắn nhìn ở trong mắt.

Hồi lâu sau, bọn hắn thu hồi thần niệm, hô hấp dồn dập.

“Đây, đây là! !”

” Huyền Hoàng thiên năm đó rơi xuống? !”

Chương 513: Thật Ra Ta Cũng Có Chút Danh Tiếng

Chương 513. Thật Ra Ta Cũng Có Chút Danh Tiếng

Hai người kích động đến toàn thân run rẩy.

Huyền Hoàng thiên a!

Một trong chín tòa trời xanh áp đảo phía trên thượng giới, có thể nói, kia là địa phương thần thánh chí cao vô thượng.

Năm đó Huyền Hoàng thiên bị thế lực thần bí tập kích, rơi vào hạ giới, những năm gần đây, rất nhiều thế lực thượng giới một mực đang tìm kiếm.

Dù sao.

Huyền Hoàng thiên là một trong cửu thiên, nội tình vô cùng thâm hậu, coi như tạm thời suy sụp, cũng tất nhiên sẽ khôi phục!

Trên thực tế, mỗi một tòa Thiên Khung đều trải qua quá trình như này, bọn chúng gặp thế sự xoay vần mà không suy, trải qua gặp trắc trở mà càng mạnh, chính là bởi vì như này, bọn chúng mới trở thành Cửu thiên, sừng sững tại đỉnh thượng giới!

Mà mỗi một tòa Thiên Khung sau khi suy yếu mà khôi phục, đều sẽ bắn ra vô số khí vận cùng cơ duyên, tựa như đống đá và bắn ngược.

Nếu như bọn hắn có thể đi theo Huyền Hoàng thiên, như vậy tu vi liền sẽ nước lên thì thuyền lên, theo Huyền Hoàng thiên khôi phục mà tăng trưởng.

Đây là thiên đại cơ duyên a!

“Muốn thông tri gia tộc hay không?”

Mập mập nhìn về phía người gây.

“Cái này... Tạm thời hay là... Từ bỏ a?”

Người gây thăm dò nói, tựa hồ sợ hãi phạm sai lầm.

“Cái này... Không tốt a?”

Khóe miệng mập mập hiển nhiên vểnh lên một chút, nhưng là hắn cố kiềm nén lại.

“Không có gì không tốt, phát hiện Huyền Hoàng thiên mà thôi, không có gì lớn, hoàn thành nhiệm vụ gia tộc giao cho chúng ta mới là trọng yếu nhất.”

Khuôn mặt người gây nghiêm túc, đại nghĩa凛 nhiên nói.

“Ừm, không sai! Nhiệm vụ đề hàng đầu!”

Mập mạp gật gật đầu, sau đó hai người liếc nhau, dần dần lộ ra nụ cười của đồng lưu hợp ô.

Loại chuyện tốt này, đương nhiên muốn ăn một mình.

“Lại nói, chúng ta ở đâu tìm tên nghiệt chủng kia a?”

Hồi lâu sau, mập mạp hỏi.

“Nghe nói thánh nữ năm đó đem thánh vật gia tộc để lại cho tên nghiệt chủng kia, trưởng lão cho ta một cái ngọc phù, có thể cảm ứng được phương hướng thánh vật.”

Người gầy từ trong ngực lấy ra một cái ngọc phù xanh biếc.

Nhưng là ngọc phù kia không có động tĩnh chút nào.

“Cái này... Chẳng lẽ thánh nữ đem thánh vật phong ấn?”

Hai người liếc nhau, khóe miệng co giật bắt đầu.

Cái này phải làm sao tìm?

Cái Huyền Hoàng thiên này mặc dù chưa rộng lớn bằng thượng giới, nhưng là cũng không nhỏ, sinh linh vô số, muốn tìm người không khác mò kim đáy biển.

“Ta có biện pháp!”

Đột nhiên, mập mạp kia kinh hô một tiếng, cười nói:

“Nghiệt chủng kia nói thế nào cũng có được một nửa huyết thống hoàng tộc chúng ta, tất nhiên không thể nào là hạng người vô danh, chúng ta chỉ cần từ bên trong nhân vật thiên tài một đời này của Huyền Hoàng thiên sàng chọn, nhất định có thể tìm được hắn!”

Người gầy nghe vậy, hai mắt tỏa sáng, vỗ đùi, nói ra:

“Liên làm như vậy!”

“Trước bắt người tới hỏi một chút đi.”

Mập mạp nói, sau đó hắn thần niệm lần nữa khuếch tán mà ra, minh mông cuộn cuộn phóng xạ ra ngoài.

Xoạt!

Sau một khắc, không gian dập dờn, một người thanh niên mặc áo đen đột ngột xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Ngươi... nhóm các ngươi là ai? ! Vì cái gì dẫn ta tới nơi này?”

Mặt mũi cái thanh niên áo đen này tràn đầy vẻ đề phòng.

Hắn vừa rồi bế quan ngay tại trong một cái di tích, muốn xung kích Lăng Tiêu cảnh, kết quả bị một cỗ lực lượng không cách nào chống cự bao phủ, mất tối sầm lại liền xuất hiện ở nơi này.

“Đừng sợ, chúng ta chỉ hỏi ngươi một vài vấn đề, hỏi xong liền thả ngươi.”

Người gây bình tĩnh nói.

Áo đen thanh niên nghe vậy, cũng yên tâm không ít, cung kính nói ra:

“Hai vị tiền bối xin hỏi, vấn đề nhất định biết gì nói vậy.”

“Ừm, ta hỏi ngươi, thiên tài ưu tú nhất một đời này có những người nào?”

Người gây hỏi.

Áo đen thanh niên nghĩ nghĩ, nói ra:

“Thế giới thời đại này khôi phục, rất nhiều thiên kiêu viễn cổ đều lần lượt thức tỉnh, hạng người loá mắt chỗ nào cũng có, tỉ như kiêu diên, nghĩa tử, Thương Lăng, Côn Bằng công tử...”

Mập mập trực tiếp đánh gãy hắn, nói ra:

“Không cần phải nói thiên tài viễn cổ, ngươi liền nói thiên tài ra đời trong thời đại này, chói mắt nhất có ai?”

Thanh niên áo đen nghĩ nghĩ, thành khẩn nói ra:

“Nhắc tới cái thời đại này, chói mắt nhất tự nhiên là Tần Tử, hắn là tuyệt thế yêu nghiệt chân chính, khoáng cổ tuyệt kim, liền xem như thiên kiêu viễn cổ, cũng không có bao nhiêu người có thể cùng hắn sánh vai.”

Hắn thở dài một tiếng, hí hửng nói:

“Trước, ta còn nghĩ qua muốn cùng hắn tranh cao thấp một hồi, nhưng là hiện tại, ta đã không có cái ý nghĩ kia, là thật không sánh bằng a.”

“Tần Tử...”

Hai người đem cái tên này ghi nhớ, sau đó tiếp tục hỏi:

“Còn có ai nữa? Chỉ cần là có chút danh khí, đều nói một lần.”

“Được.”

Áo đen thanh niên biết gì nói vậy, nói ra:

“Trừ bên ngoài Tần Tử, còn chân long Kim Trĩ, Sở Trung Thiên, Huyền Thiên Cơ, Triệu Vân Sinh, Thủy Khinh Nhu, Ngọc Văn Thanh, Thủy Thanh Hàn, tiểu hòa thượng Nhược Ngu và nhiều khác, bọn hắn dựa vào khí vận, đạt được rất nhiều cơ duyên, thực lực đột nhiên tăng mạnh.”

Nói đến nơi này, hắn mang theo ngượng ngùng nói ra:

“Kỳ thật, thật muốn nói đến, văn bối... Cũng là có chút điểm danh khí.”

Hắn trong lòng có chút chờ mong.

Bởi vì hắn có thể cảm giác được, hai người trước mắt này sâu không lường được, nếu là có thể được hai người này nhìn trúng rồi thu đồ, chắc hắn cũng là cực tốt.

Mập mạp liếc xéo thanh niên áo đen một chút, tựa hồ đối với thực lực người trẻ tuổi kia có chút khinh thường.

Chỉ là Thiên Cung cảnh, ngay cả Lăng Tiêu cảnh cũng chưa tới, cũng dám nói mình là thiên tài?

Chương 514: Gieo Ra Hạt Giống Linh Tính

Chương 514. Gieo Ra Hạt Giống Linh Tính

Nhưng mà, vì không để lộ mình mắt chó coi thường người khác, duy trì được hàm dưỡng cơ bản nhất, hắn vẫn theo ý hỏi một tiếng:

“Người tên là gì?”

“Văn bối Lâm Nghi!”

Áo đen thanh niên tựa hồ cảm giác cơ hội tới, vội vàng nói.

“Ừm.”

Mập mập bình tĩnh gật đầu, quét mắt nhìn hắn một cái tượng trưng, sau đó liền không có nói gì.

Người gầy kia cũng thô sơ giản lược đánh giá Lâm Nghi một chút, sau đó liền không lại chú ý.

Cái này khẳng định không phải!

Bởi vì khoảng cách gần như vậy, nếu như là tên nghiệt chủng kia, huyết mạch của bọn hắn tất nhiên sẽ sinh ra cảm ứng, mà người trẻ tuổi trước mắt này, bọn hắn một điểm cảm giác đều không có.

Đây chính là cái người trẻ tuổi phổ thông ở hạ giới mà thôi.

Thường thường không có gì lạ, không đáng giá nhắc tới.

“Tốt, chúng ta muốn hỏi đã hỏi xong, cái này cho người, xem như thù lao.”

Kia mập mập xuất ra một viên đan dược phát ra ngũ thải quang mang, đưa cho Lâm Nghi.

“Cái này... Đa tạ tiên bối!”

Lâm Nghi có chút thụ sủng nhược kinh, bởi vì tại hắn đánh giá, loại tình huống này có thể giữ được tính mạng cũng không tệ rồi, đôi phương lại còn đưa hắn đan dược.

Người tốt a! !

Tội cho hắn mới vừa rồi còn lo sợ bất an, đem người ta nghĩ thành Hồng Hoang mãnh thú chứ, hiện tại xem ra, là hắn quá nhỏ nhen.

Hồ thẹn a.

“Đi thôi đi thôi.”

Mập mập không nhìn được khoát khoát tay, sau đó tay áo vung lên, thân thể Lâm Nghi biến mất.

Từ đâu tới đây chạy về chỗ đó.

“Mập mập, vừa ra tay chính là ngũ thải thần hà đan, xem ra người gần đây mò không ít chất béo phải không?”

Người gầy híp mắt cười nói.

“Ha ha, không có, lần trước không phải bị Hoàng Thiên công tử phái đi Trường Sinh Tiêu gia đưa tin sao? Người Trường Sinh Tiêu gia rất hiếu khách, liền đưa ta một chút lễ vật, ân, Tiêu gia thần nữ cũng phái thị nữ đưa một chút.”

Mập mập khiêm tốn nói.

“Chắc chắc chắc, cái Tiêu gia này vì có thể đem thần nữ bọn hấn gả cho Hoàng Thiên công tử, thật đúng là bỏ được tiền vốn a.”

Người gầy có chút hâm mộ nói.

“Ha ha, kia là! Toàn bộ thượng giới, thế lực hoàng tộc tuyên cổ vĩnh tồn, trường thịnh không suy giống chúng ta có thể có mấy cái?”

Mập mập tự hào nói.

“Nhưng mà, Tiêu gia mấy trăm vạn năm gần đây tựa hồ ra đời mấy vị nhân vật cự đầu, như mặt trời ban trưa, tựa hồ cũng không cần đến nịnh bợ hoàng tộc chúng ta, bọn hấn hạ thấp tư thái như vậy, có phải là có âm mưu gì hay không?”

Người gầy nhú mày nói.

“Này, những chuyện này, là tiểu nhân vật như người và ta nên lo lắng sao? Để những cái đại nhân vật kia phiền não đi thôi.”

Mập mập cười khoát khoát tay, sau đó nói ra:

“Chúng ta trước làm chính sự đi, tìm tới tên nghiệt chủng kia lại nói.”

“Đi trước tìm cái Tần Tử kia?”

Người gầy đề nghị.

“Căn cứ kinh nghiệm của ta, loại người nhìn như hiềm nghi rất lớn giống Tần Tử này, thường thường cũng không phải là, cho nên vẫn là từ hiềm nghi nhỏ tìm lên đi.”

Mập mập tỉnh táo phân tích nói.

“Ừm, có đạo lý.”

Người gầy như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó hai người đằng không mà lên, hướng về một cái phương hướng bay đi.

Ẩn cư chi địa, Tần Xuyên ngồi xếp bằng ngay tại bên vách núi, cảm ngộ thiên địa tự nhiên, thuận tiện sáng tạo một chút công pháp.

“Ong ong ong!”

Thân thể của hắn tản mát ra ngân quang nhàn nhạt, đồng thời, không ngừng có phù văn ngân sắc từ trong cơ thể của hắn bay ra, còn xoay tròn quanh hắn.

Kia là từng đạo kinh văn.

Những kinh văn này không ngừng sáng tắt, nhanh chóng biến hóa, đang nhanh chóng sửa đổi, loại bỏ cặn bã, chỉ để lại tinh hoa.

Hồi lâu sau.

Những kinh văn này đột nhiên chấn động, giống như nòng nọc nhỏ tìm được mục tiêu, nháy mắt sắp hàng chỉnh tề, hóa thành một đạo long ảnh tại không trung.

Chân long giương nanh múa vuốt, toàn bộ từ văn tự màu bạc trắng tạo thành, tản mát ra khí tức cường đại mà uy nghiêm.

”Đại Tần Tổ Long kinh của a, rốt cục xong rồi.”

Trên mặt Tần Xuyên lộ ra nụ cười.

Đây là loại công pháp thứ nhất hắn sáng tạo, kỳ thật cũng không phải là rất mạnh, cũng liền miễn cưỡng đạt tới cấp độ thiên thần.

Nhưng là, đây cũng là một trong lá bài tẩy của hắn, bởi vì hắn đem hạt giống linh tính “Nhất niệm vĩnh hằng”, dung nhập bên trong cái công pháp này.

Về sau, chỉ cần có người tu luyện loại này công pháp, hắn cho dù chết, cũng có thể từ bên trong công pháp sống lại!

“Đi thôi, người có duyên có được.”

Hắn vung tay lên, đầu chân long do kinh văn tạo thành kia cấp tốc bành trướng, sau đó phân hoá thành trên trăm đầu tiểu long, bay về phía bốn phương tám hướng.

Có lẽ, bọn chúng sẽ rơi vào bên trong cái dòng sông nào đó, biến thành long văn huyền ảo, theo nước sông mà chảy xuôi.

Có lẽ, bọn chúng sẽ đâm vào bên trên tòa ngọn núi nào đó, biến thành một viên đá tinh mỹ, hấp thu thiên địa linh khí, chiếu sáng rạng rỡ.

Có lẽ, bọn chúng sẽ trực tiếp rơi vào cái đỉnh đầu thiếu niên phế vật nào đó, bị thiếu niên lĩnh ngộ, từ đây mở ra câu chuyện phế vật bị từ hôn...

Hết thủy tùy duyên.

Có nhiều thứ, người càng muốn chừng không, ngược lại càng không chừng không, thậm chí có khả năng đưa đến hiệu quả trái ngược.

Chương 515: Sắp Tới Sẽ Có Đại Sự

Chương 515. Sắp Tới Sẽ Có Đại Sự

“Ong ong ong!”

Đột nhiên, Tần Xuyên cảm giác được ngọc phù đưa tin của mình chấn động lên, hắn lấy ra xem xét.

Vậy mà là Lâm Nghị!

“Cái tiểu tử này gặp được phiền toái?”

Tần Xuyên nhíu lại lông mày, sau đó bắt đầu đọc tin tức bên trong ngọc phù.

Chỉ thấy Lâm Nghị dạng này nói ra:

“Tần thúc, ta gặp hai cái người thần bí sâu không lường được, tựa hồ không phải người Cửu Thương giới chúng ta.”

“Bọn hấn hướng ta nghe ngóng nhất nhân vật thiên tài chói mắt Cửu Thương giới thời đại này, tựa hồ có cái mục đích gì không thể cho ai biết.”

“... Tần thúc, thật xin lỗi, ta đem Tần Tử đại ca khai ra. Ta nguyên bản không muốn nói, nhưng là đó cũng không phải cái bí mật gì, ta không nói người khác cũng sẽ nói, nếu như ta nói lão, kết cục sẽ rất thâm trầm.”

“Tóm lại, hai cái người thần bí kia rất có thể sẽ đi tìm các người, mặc kệ bọn hấn có mục đích gì, các người đều phải cẩn thận một chút.”

Tần Xuyên xem hết, mắt sáng rực lên.

Rốt cuộc đã đến!

Hắn thế nhưng là chờ thật là lâu.

Hai cái người thần bí này, hơn phân nửa chính là người gia tộc mẫu thân Lâm Nghị, giáng lâm Cửu Thương giới đến đuổi giết nghiệt chủng.

Nhưng mà để hấn không biết nên khóc hay cười chính là, hai cái người này vậy mà vừa đến liền gặp Lâm Nghị, hơn nữa còn làm cái chỉ đường!

Hoàn mỹ bỏ lỡ.

Thật sự là hai cái thằng xui xẻo!

Nhưng mà, điều này cũng làm cho cảm giác tội lỗi của hấn đối Lâm Nghị biến mất —— nếu như không phải hấn động tay động chân, chỉ sợ Lâm Nghị trực tiếp liền chơi xong.

Có thể nói, hấn cứu được Lâm Nghị một mạng!

Dùng nhi tử mình đi cứu nhi tử người khác, đây là tình cảm sâu đậm cao thượng cỡ nào, vô tư đại ái cỡ nào chứ?

Chính hấn đều kém chút cảm động.

“Tiểu tử, tới.”

Tần Xuyên nhìn về phía động phủ, cho Tần Tử truyền âm.

“Cha, đến rồi!”

Bên trong gian phòng Tần Tử truyền ra thanh âm bút rút, tựa hồ là đột nhiên từ trong chăn chui ra ngoài, rướn cổ lên đối

ngoài cửa đáp lại một tiếng.

Rất nhanh.

Tần Tử đi tới trước người Tần Xuyên.

Hắn tinh thần sảng khoái, tinh thần toả sáng, vô luận quần áo hay là tóc đều cẩn thận tỉ mỉ, chỉnh tề.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử cười hỏi.

“Khối ngọc bội mẹ ngươi để lại cho ngươi đâu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Tại nơi này.”

Tần Tử cấp tốc đem ra, ngọc bội kia toàn thân xanh biếc, bên trong điêu khắc một con chu tước hồng sắc.

Kỳ thật cái ngọc bội này vốn là phượng hoàng, bị Tần Xuyên cải biến ngoại hình, biến thành ngọc bội chu tước.

“Ngươi lần trước tại Lôi Âm sơn đối chiến Lạc Thần Thiên, huyết mạch lần nữa thức tỉnh, ngọc bội kia cũng nên giải phong.”

Tần Xuyên nói, sau đó tay phải búng vào hư không một cái, ngọc bội chậm rãi lơ lửng mà lên.

“Ong ong ong!”

Đại lượng phù văn hiển hiện, giống như vô số dây xích nhỏ bé quấn quanh lấy ngọc bội, sau đó, những dây xích này nhao nhao căng đứt.

“Xoạt!”

Lập tức, một loại khí tức cổ lão mà tôn quý, từ trong ngọc bội lan tràn ra.

Chỉ thấy một con phượng hoàng kim sắc, từ trong ngọc bội bay ra, bắt đầu xoay quanh tại trên bầu trời.

Nó cấp tốc bành trướng, đem trọn tòa sơn mạch đều bao phủ đi vào, kim quang chói mắt, chiếu sáng thiên khung.

“Thần Hoàng bất diệt, niết bàn trường sinh!”

Một đạo thanh âm già nua mà uy nghiêm, từ thể nội phượng hoàng truyền ra, sau đó, phượng hoàng kia âm vang giải thể, hóa thành vô số văn tự kim sắc, phô thiên cái địa chui vào mi tâm Tần Tử.

“A —— “

Tần Tử kêu thảm một tiếng, kém chút ngã xuống đất, nhưng là Tần Xuyên tay mắt lanh lẹ, đỡ lấy hắn.

Hồi lâu sau.

Hắn khôi phục bình thường.

“Chuyện gì xảy ra?”

Tần Xuyên ra vẻ không biết hỏi.

“Cha, ta giống như... Đạt được một thiên kinh văn, kinh văn rất mạnh rất mạnh...”

Tần Tử ánh mắt hoảng hốt nói.

“Để ta xem một chút.”

Tần Xuyên lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, tựa hồ đang lo lắng nghĩ tử an nguy, muốn đích thân kiểm tra một chút.

Tần Tử không do dự, trực tiếp đem kinh văn thần bí mình đạt được truyền cho phụ thân.

Lập tức, trong đầu Tần Xuyên nhiều hơn một thiên kinh văn kim quang lóng lánh—— « Thần Hoàng Bất Diệt Kinh ».

Đồ tốt!

Đây là cảm giác thứ nhất của Tần Xuyên, thậm chí, cái cường đại kinh văn này, để tim của hắn đập cũng không khỏi tự chủ tăng nhanh không ít.

Nhưng mà hắn chau mày.

Tựa hồ đang phân tích.

Hồi lâu sau, hắn thở dài một hơi, cười nói ra:

“Cái công pháp này không có vấn đề, người yên tâm tu luyện đi.”

Tần Tử thở dài một hơi.

Tần Xuyên nghĩ nghĩ, dặn dò:

“Nắm chặt thời gian tu luyện, không lâu sau đó, hẳn là lại muốn phát sinh đại sự.”

“Ừm!”

Tần Tử trịnh trọng gật gật đầu, sau đó lại lần về tới động phủ của mình, tranh đoạt từng giây bắt đầu song tu.

Mà cùng lúc đó.

Phương xa.

Bên trong một chỗ di tích cổ lão, hai cái người áo đen vừa tìm được chỗ tốt trong một cái quan tài, đột nhiên sững sốt một chút.

Hai người liếc nhau.

Người gầy ngưng trọng nói ra:

“Ngươi cảm thấy sao?”

Mập mập trừng mắt nhìn, hỏi:

“Ngươi chỉ là cái gì?”

“Ây... Không có gì, đột nhiên muốn đi ị.”

Người gầy điềm nhiên như không có việc gì lắc đầu.

“Này, cái này thì có gì lớn như, ngươi ngay tại chỗ giải quyết là được.”

Mập mập tùy ý khoát khoát tay, thuận miệng bịa chuyện.

Sau đó hai người tiếp tục nạy ra quan tài.

Nhưng là rất nhanh, hai người đồng thời quay đầu nhìn nhau một chút, trên mặt đều lộ ra nụ cười ngầm hiểu lẫn nhau.

Nhiệm vụ?

Nhiệm vụ nào có thơm chứ!

Đi công tác không phải chính là du lịch sao? Ra một chuyến, không ăn tốt uống tốt để cầm đủ vốn, như vậy là không được đâu.

Dù sao nhân vật mục tiêu lại chạy không được, gấp cái gì?

“Xoạt xoạt!”

Quan tài bị cạy mở.

Lập tức, một cảm giác uy nghiêm giống như thủy triều chảy xuôi mà ra, mệnh môn cuộn cuộn, đem hai người đựng bay mười mấy mét.

“Nha, nhìn không ra đến, cái mộ địa này mộc mạc như vậy, bên trong vậy mà nằm một vị cường giả thần vương, thật đúng là hiếm lạ a.”

Mập mạp ngoạn vị cười nói.

“Đoán chừng người này là muốn đóng vai heo ăn lão hổ, lại hoặc là vì tránh né cái cừu gia gì, cố ý đem mình chôn ở một cái góc heo lách.”

Người gây tĩnh táo phân tích nói.

Mà mập mạp lại là khoe miệng vênh lên lên, cười lạnh nói:

“Ha ha, đóng vai heo ăn lão hổ? Gặp được chúng ta, vậy liền thành heo thật.”

Hắn đi lên phía trước, một bên hoạt động đốt ngón tay, hèn mọn cười nói:

“Cùng một chỗ động thủ, đem lão đầu nhi này lột sạch!”

Chỉ thấy trong thạch quan cổ lão kia, nằm một cái lão giả tóc trắng hói đầu uy nghiêm, không giận tự uy.

Chương 516: Huyền Hoàng Sơn

Chương 516.Huyền Hoàng Sơn

Bên trong cái quan tài này, tự nhiên là Hãn Hải thần vương.

Trước đó bị Tần Xuyên bắt lấy chính là một đạo ý niệm hóa thân, mà cái này, thì là bản thể ngủ say Hãn Hải thần vương.

Sự tình chính là trùng hợp như vậy.

Một tia ý niệm Hãn Hải thần vương tỉnh lại sau đó chết yếu tại trong tay Tần Xuyên, dẫn đến bản thể của hắn lâm vào trong ngủ mê sâu.

Coi như trời đất sụp đổ, cũng tỉnh không được.

Mà lúc này, hai cái gia hỏa này đến từ hoàng tộc cũng là ngoan nhân, nói muốn đem lão đầu nhĩ này lột, đó chính là muốn lột.

Nhưng mà.

Cái này dù sao cũng là bản thể cường giả thần vương, coi như ngủ say, vẫn theo bản năng phóng thích ra uy áp cùng trường năng lượng kinh khủng như cũ.

Người bình thường căn bản là không có cách tới gần!

Nhưng là hai gia hỏa này cũng không phải là người bình thường, bọn hắn đến từ một cái thế lực lớn vô cùng cổ lão, thủ đoạn kinh người.

“Ông!”

Chỉ thấy bên ngoài thân bọn họ tách ra một tầng quang mang màu vàng nhạt, giống như thủy cầu đem mình bao phủ lại, sau đó vậy mà không nhìn cổ uy áp thần vương kia, tới gần thân thể Hãn Hải thần vương.

“Trừ vật giới chỉ, lấy đi.”

“Quần áo, lấy đi.”

“Trâm gài tóc, lấy đi.”

“Quần, cũng lấy đi.”

“Giày này cũng không tệ, lấy đi.”

“A, cái quần tựa như là tử kim Thần Tầm tia...”

Hai người một trận tẩy kiếp đối với Hãn Hải thần vương, nếu như nói cạo lông cừu là cạo như thế này, như vậy bầy cừu rất khó trải qua trời mùa đông.

Rất nhanh.

Hãn Hải thần vương về tới trạng thái nguyên thủy nhất.

Nhưng là, hai người này tuyệt không thỏa mãn như vậy, mà là sờ lấy cái cảm, trên mặt lộ ra tính toán.

“Lấy thực lực lão đầu nhi này, tuyệt không có khả năng chỉ có ít đồ vật như vậy, của cải của nhà hắn, hẳn là đại bộ phận đều đặt ở nội thể giới.”

Mập mập híp mắt nói.

Bọn hắn tra xét một chút, cây trâm cùng bên trong trữ vật giới chỉ kia, đều có không ít bảo vật cùng tài nguyên, có thể nói là chồng chất như núi.

Nhưng là lấy hiểu rõ bọn hắn đối cường giả thần vương cảnh đến xem, những vật này, rõ ràng không đủ để thể hiện nội tình một vị thần vương.

Lão đầu nhi này khẳng định tàng tư!

Người gây nghi ngờ, nhú mày nói ra:

“Nếu quả như thật giấu ở nội thể giới, vậy liền không dễ làm, muốn mở ra nội thể giới người khác mười phần khó khăn, trừ cái ngoan nhân Tần Vô Song năm đó ra, ta chưa từng nghe nói qua ai có loại năng lực này.”

“Không, cái này căn bản cũng không gọi năng lực, cái này gọi thiên phú, giống như chiêu thần thông kia của hắn, người khác muốn học cũng học không được.”

“Liền giống với có người trời sinh liền không biết xấu hổ, những người khác muốn bắt chước đều làm không được, nhiều nhất là giống hình dạng mà không có thần.”

Mập mập nghe vậy, cũng thở dài một tiếng:

“Ai, xem ra là không có biện pháp, lần này cứ như vậy đi.”

Rất nhanh, bọn hắn lần nữa đem vết tích trên nắp quan tài, xử lý một chút, về sau liền vội vàng rời đi.

Bọn hắn không phải là không muốn giết lão đầu nhi này chấm dứt hậu hoạn, mà là không dám, bởi vì loại cường giả cấp bậc này, cho dù là ngủ say, một khi đứng trước uy hiếp tử vong cũng sẽ xuất hiện hồi quang phản chiếu, kéo người đệm lưng.

Một tôn thần vương trước khi chết phản công, tuyệt đối là kinh khủng, đừng nói phía dưới thần vương, coi như cùng là thần vương cũng phải bị thương nặng.

Kết quả là.

Hai gia hỏa này lại đi cái địa phương khác đào bảo bối, trong di tích trống rỗng, chỉ có một cái lão giả uy nghiêm không mảnh vải che thân.

...

Thời gian cực nhanh, lại là ba năm qua đi.

Ba năm này, Cửu Thương giới biến chuyển từng ngày, cường giả viễn cổ khôi phục càng ngày càng nhiều, thậm chí cường giả thiên thần đã không ly kỳ.

Thiên thần đi đầy đất.

Chân Thần nhiều như chó.

Phía trên từng tòa danh sơn đại xuyên, rất nhiều tông môn viễn cổ bắt đầu tập thể khôi phục, bọn hắc sát cứ một phương, uy thế kinh người.

Thậm chí có tông môn đã hoàn toàn không đem Tần Xuyên để vào mắt, tại bọn hắc đánh, Tần Xuyên chỉ là một cái phạm phu có chút cơ duyên mà thôi, bọn hắc mới thật sự là nội tình thâm hậu, cao cao tại thượng.

Mà lại căn cứ bọn hắc tính ra, thực lực Tần Xuyên nhiều nhất chỉ có thể so sánh thiên thần thất trọng thiên, mà bọn hắc, đã có thiên thần bát trọng thiên, thậm chí cửu trọng thiên tọa trấn, tự nhiên không đem Tần Xuyên để vào mắt.

Đương nhiên, khinh thường về khinh thường.

Tại dưới tình huống không có thù hận, bọn hắc cũng sẽ không vô duyên vô cớ tìm đến Tần Xuyên phiền phức, mọi người bình an vô sự.

Mà Tần Xuyên, cũng sẽ không vô duyên vô cớ ra trang bức, trên thực tế, hắc tại trước mặt đại đa số người đều là điệu thấp, bởi vì chỉ có để ngoại giới đánh giá thấp hắc, Tần bé heo mới có thể bị khinh thường.

“Oanh long long!”

Mà một ngày này, bên trong một chỗ đại địa Cửu Thương giới đã nứt ra, một tòa núi lớn cô xưa đột ngột từ mặt đất mọc lên, chọc thẳng thiên khung.

“Ong ong ong!”

Toà núi lớn này liền thành một khối, mặt ngoài hiện ra phù văn vô tận, giống như nhật nguyệt tinh thần còn xoay tròn quanh núi lớn, quang mang chiếu rọi thế gian.

Cổ khí thể hùng hồn kia, quá kinh khủng.

Nó giống như cội nguồn của tất cả, trung tâm chư thiên, đại biểu cho chính thống Huyền Hoàng thiên, là nơi phát nguyên tất cả cổ lão cùng thần thánh.

“Cái đó là... Huyền Hoàng sơn? !”

“Huyền Hoàng tổ địa, tế tự chi địa!”

“Huyền Hoàng sơn khôi phục, Huyền Hoàng thiên muốn triệt để thức tỉnh, thịnh thế sắp mở ra, ha ha ha ha!”

Vô số cường giả viễn cổ mừng rỡ như điên.

Từ năm đó trời sập, về sau Huyền Hoàng thiên liền suy bại, cho dù là bây giờ khôi phục, cũng đã là một vùng phế tích, vinh quang không còn.

Nhưng là.

Chỉ cần Huyền Hoàng sơn khôi phục, như vậy Huyền Hoàng thiên liền vẫn là Huyền Hoàng thiên, bởi vì, đây là cội nguồn Huyền Hoàng thiên!

Chương 517: Huyền Hoàng Chỉ Chủ

Chương 517. Huyền Hoàng Chỉ Chủ

Truyền thuyết, tất cả huy hoàng Huyền Hoàng thiên, đều là nguồn gốc từ ngọn núi này, nó ẩn chứa huyền diệu vô tận, câu thông lấy cổ địa không thể tưởng tượng nổi.

Vô luận Huyền Hoàng thiên suy bại bao nhiêu lần, chỉ cần Huyền Hoàng sơn vẫn còn, như vậy liền sẽ lần nữa quật khởi, đây mới thực là căn cơ bất hủ!

“Trời xanh lâm nạn, kỷ nguyên thay đổi, chủ cũ đã qua đời, đương lập tân chủ, vạn vật sinh linh, đều có thể tranh chi.”

Một đạo thanh âm vô cùng cổ lão, từ bên trong Huyền Hoàng sơn truyền ra, thanh âm này tựa hồ từ vô số loại thanh âm tạo thành, đã bao hàm nam nữ già trẻ, thậm chí đã bao hàm phi cầm tẩu thú, nhưng không có tình cảm chút nào.

Lạnh lùng, công chính, uy nghiêm.

Giống như thiên địa thanh âm.

Mà lại nương theo lấy đạo thanh âm này quanh quẩn ra, giữa thiên địa xuất hiện thiên hoa loạn trụ tha hương, giống như tuyết lớn đầy trời, bay lả tả.

“Chủ cũ đã qua, lập tân chủ?”

“Cái gì ý tứ? Là ý nói... Huyền Hoàng sơn muốn mở lại thiên mệnh, lựa chọn Huyền Hoàng thiên chủ mới? !”

“Thiên chủ, Thiên Khung chi chủ! !”

“Vạn vật sinh linh đều có thể tranh? Cho nên ai cũng có hi vọng? Cái này, cái này... Cơ duyên như thế, ngoài ta còn ai? !”

“Trời xanh chi chủ, nhất định là ta, nhất định là ta, ta chính là thiên mệnh sở quy người! Nhất định là ta! !”

Toàn bộ Cửu Thương giới đều điên cuồng.

Rất nhiều cường giả bởi vì quá kích động, đạo tâm thất thủ, tẩu hỏa nhập ma, thậm chí có người trực tiếp bạo thể mà chết.

Huyền Hoàng thiên chủ a.

Kia là quyền lực vô thượng, cũng đại biểu cho khí vận cùng lực lượng vô thượng, chỉ cần trở thành Huyền Hoàng thiên chủ, liền sẽ đạt được toàn bộ khí vận Huyền Hoàng thiên gia

trì, chú định sẽ trở thành cường giả vô thượng, không có ngoài ý muốn!

“Đi, đi Huyền Hoàng sơn!”

“Đại Lang, ta muốn đi Huyền Hoàng sơn, thuốc này... Chính ngươi uống đi.”

“Nương tử, ngươi không dứt ta, ta liền không uống.”

“Không muốn uống cũng đừng uống! Lão nương muốn đi Huyền Hoàng sơn, hiện tại không rảnh quản ngươi!”

“Nương tử, ngươi đối với ta như vậy, chờ huynh đệ ta trở về...”

“Lão nương hiện tại muốn đi Huyền Hoàng sơn, đừng nói huynh đệ ngươi, mặc kệ ngươi đến bao nhiêu người, mặc kệ ngươi tới có phải là người, lão nương đều không để ý! Ai cũng đừng nghĩ ngăn cản ta đi Huyền Hoàng sơn!”

“Phản! Cái điều phụ nhà ngươi, lão tử hôm nay... A, ngươi nói cái gì? Huyền Hoàng sơn? Dù ta vuiws, ta cũng muốn đi! !”

Cảnh tượng như này, phát sinh ở mỗi một nơi hẻo lánh Cửu Thương giới, phạm là sinh linh có trí tuệ, mặc kệ thực lực như thế nào, đều tại bản năng chỉ dẫn, hướng phía phương hướng Huyền Hoàng sơn dũng mãnh lao tới.

Sâu kiến còn sống tạm bợ.

Vạn vật sinh linh tranh thiên mệnh!

Thanh âm từ Huyền Hoàng sơn truyền ra, vang vọng Cửu Thương giới, toàn bộ sinh linh đều nghe được, Tần Xuyên phụ tử tự nhiên cũng không ngoại lệ.

“Cha, cái Huyền Hoàng thiên chủ này, ngài muốn đi tranh một chuyến hay không? Lấy thực lực cùng nội tình ngài, hi vọng rất lớn a!”

Tần Tử hưng phấn nói.

Hắn ánh mắt nóng bỏng nhìn xem phụ thân mình, đầy cõi lòng chờ mong, tựa hồ đã đang tưởng tượng phụ thân trở thành Huyền Hoàng thiên chủ.

Về phần bản thân hấn.

Hấn không hề nghĩ ngợi qua.

Một là hấn ít nhiều có chút tự mình hiểu lấy, hai là, cha hấn còn ở đây, chỗ nào đến phiên hấn a?

So với Huyền Hoàng thiên chủ phong hiểm rất lớn, trách nhiệm rất lớn, hấn tình nguyện làm một cái nhị thế tổ, phách lối lại cuồng vọng!

“Ha ha, nào có dễ dàng như vậy a.”

Tần Xuyên đứng chấp tay, đưa lưng về phía hấn lắc đầu, nói ra:

“Cơ duyên như này, không biết sẽ bị bao nhiêu tồn tại kinh khủng chân chính để mắt tới, tùy tiện tham dự tranh đoạt, hơi không cẩn thận, chính là vạn kiếp bất phục!”

“A? !”

Tần Tử đầu co rút lại, sau đó cười khan nói:

“Cái này... Không nghiêm trọng như vậy chứ, Cửu Thương giới bây giờ, cũng không có cường giả gì quá lợi hại.”

Tần Xuyên lắc đầu, trầm giọng nói ra:

“Người thấy, chẳng qua là mặt ngoài mà thôi, nước cái Cửu Thương giới này, so với người tưởng tượng còn xấu hơn nhiều, huống chi... Còn có cường giả thượng giới đang rình mò nữa.”

“Như này so.”

Tần Tử như có điều suy nghĩ gật gật đầu, tâm tình trở nên nặng nề.

Tần Xuyên vỗ vỗ bả vai nhi tử tiện nghi, an ủi:

“Người cũng không cần quá bi quan, mặc dù vị trí Huyền Hoàng thiên chủ chúng ta không tranh, nhưng là cái cơ duyên khác bên trong Huyền Hoàng sơn, vẫn là có thể tranh một chuyến.”

Tần Tử nghe vậy, lần nữa dấy lên đầu chí.

“Huyền Ngọc tử.”

Tần Xuyên kêu một tiếng về khoảng không bên cạnh, rất nhanh, một cái lão đầu nhi tiên phong đạo cốt xuất hiện.

“Thiếu gia.”

Huyền Ngọc tử cung kính kêu lên.

Gia hỏa này nhìn như cái đắc đạo cao nhân, thế nhưng là trong mắt bắn ra quang mang, lại lộ ra xảo trá cùng hèn mọn.

“Nói cho ta một chút xem tình huống đại khái Huyền Hoàng sơn.”

Tần Xuyên nói.

“Ngài không biết?”

Huyền Ngọc tử ngăn người, đại nhân vật giống Tần Xuyên vậy mà không biết Huyền Hoàng sơn? Cái này cùng đại đế trời lâm không biết Thiên Vọng có gì khác biệt?

Càng quan trọng hơn là, thường thức trọng yếu như vậy đều không biết, hẳn là thế nào trở thành nhân vật cự đầu?

Thật là khiến người ta không nghĩ ra.

“Để người nói liền nói.”

Tần Xuyên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.

Chương 518: Tiến Tới Huyền Hoàng Sơn

Chương 518. Tiến Tới Huyền Hoàng Sơn

Huyền Ngọc tử cũng không dám dài dòng nữa, bắt đầu êm tai nói:

“Huyền Hoàng sơn, là đầu nguồn Huyền Hoàng thiên chúng ta, cũng là tế tự chi địa, nghe nói có thể câu thông đến một cái

thế giới vĩ đại áp đảo phía trên thượng giới, trên thực tế, Cửu Thiên đều phát nguyên tại nơi đó.”

“Đương nhiên, đây chỉ là truyền thuyết, đến cùng có một cái thế giới như thế hay không, ai cũng không nói chắc được, bởi vì cho tới bây giờ liên không có ai chứng thực qua.”

” Nội bộ Huyền Hoàng sơn rất lớn, hết thủy chia làm năm bộ phận, theo thứ tự là: Tế thiên đài, phi tiên địa, địa ngục cốc, luân hồi cầu, vực sâu vô tận, trong đó, vực sâu vô tận là thần bí nhất, kia là nơi không thể đến, liên xem như cự đầu cũng vô pháp tiến vào, thậm chí không cách nào nhìn trộm.”

“Bình thường mà nói, mỗi lần Huyền Hoàng sơn mở ra, đều chỉ là mở ra một cái khu vực bên trong bốn cái phía trước, mà mỗi cái khu vực đều tương đương với một chỗ hiểm địa, nguy hiểm tồn tại cùng kỳ ngộ, thậm chí có chút quỷ dị.”

“Ta đã từng tiến vào phi tiên địa, kém chút sợ tè ra quần, đây đâu phải phi thiên địa gì chứ, quả thực là cái bãi tha ma!”

“Cái địa phương kia, sáng bóng mưa xán lạn, vô số hình bóng tiên nhân tại bay lên, một mảnh tường hòa, thế nhưng là trong đất bùn dưới mặt đất, cũng không ngừng tràn trệ ra từng cỗ hài cốt, hắc vụ tràn ngập, để người ta rùng mình.”

Tần Xuyên cau mày nói:

“Nói như vậy, cái Huyền Hoàng sơn này cũng không phải đại thiện chi địa gì đó?”

“Đâu chỉ vậy, đây còn quả thực là đại hung chi địa! Dù sao ta là cũng không tiếp tục muốn đi.”

Huyền Ngọc tử lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Sau khi nói xong, hắn lại phát hiện mình nói như vậy tựa hồ có chút đại nghịch bất đạo, thế là lại sửa lời nói:

“Đương nhiên, đó cũng không phải nói bản thân Huyền Hoàng sơn là tà ác, chủ yếu là nó quá cường đại, lúc đạt tới tầng thứ nhất định, về sau tự nhiên sẽ liên lụy tới một chút sự vật quý dị thường nhân không cách nào lý giải.”

“Cũng tử như một cây đao giết qua ác quỷ, phía trên lây dính khí tà ác, nhưng cái này cũng không hề đại biểu cây đao này chính là tà ác.”

Tần Xuyên nghe vậy, yên lặng gật đầu.

Quý dị cùng sợ hãi, thường thường sinh ra tại chỗ không biết, chủ yếu là quyết định bởi tài năng cùng nhận biết của một người.

Người xem không hiểu một loại hiện tượng nào đó, tự nhiên sẽ sợ hãi, người ứng phó không được một loại nguy hiểm nào đó, tự nhiên sẽ cảm thấy sợ hãi.

Mà người tài cao, thường thường gan lớn!

“Đi thôi, đi Huyền Hoàng sơn.”

Hồi lâu sau, Tần Xuyên nói.

“Cái này... Thiếu gia, ta có thể không đi hay không?”

Huyền Ngọc tử thận trọng nói, hắn năm đó ở phi tiên địa trải qua một chút sự tình đặc thù, trong lòng có bóng ma.

“Vậy người lưu lại để coi nhà đi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Hắn mang theo Tần Tử đi tìm đường chết, tự nhiên không thể mang lên cái khác vướng víu, vậy sẽ ảnh hưởng kế hoạch của hắn.

Đem Thủy Khinh Nhu ở nhà, để Huyền Ngọc tử ở nhà lưu thủ, bảo hộ Thủy Khinh Nhu, miễn cho hậu viện bị cháy.

Mọi người đều biết.

Nữ nhân của chân mệnh thiên tử là dễ dàng xảy ra chuyện nhất, giống như không xảy ra chút chuyện, liền có lỗi với thân phận nàng.

Tần Xuyên tự nhiên không thích vì loại sự tình này lãng phí thời gian, cho nên muốn đem phong hiểm bóp chết tại trong trứng nước.

“Đa tạ thiếu gia! Đa tạ thiếu gia!”

Huyền Ngọc tử thấy Tần Xuyên thoải mái như thế, lập tức cảm động đến rơi nước mắt, liên tục khom người nói lời cảm tạ.

“Chúng ta đi.”

Tần Xuyên không để ý đến hấn, trực tiếp mang theo Tần Tử bay lên không, nháy mắt biến mất ở chân trời.

Tần Xuyên bây giờ là tu vi thiên thần lục trọng thiên, tốc độ đã đạt tới một mức độ khủng bố, trong chốc lát có thể vượt qua mảng lớn cương vực, nhưng là dù vậy, cũng bỏ ra thật lâu, mới đạt tới Huyền Hoàng sơn.

Cửu Thương giới bây giờ, càng lúc càng lớn, đã sơ bộ cho thấy đại khí bàng bạc Huyền Hoàng thiên năm đó.

“Ô, đây chính là Huyền Hoàng sơn sao?”

Khi nhìn đến ngọn núi kia, Tần Tử hít vào một ngụm khí lạnh, không chỉ có là hấn, ngay cả Tần Xuyên đều kém chút phá công.

Nhưng là hấn ổn định.

Vững như lão cầu.

Chỉ thấy cuối tầm mắt, đứng sừng sững lấy một tòa Thần sơn vô cùng nguy nga, nó rõ ràng còn tại chân trời, cho người ta cảm giác, thật giống như đã ở ngay trước mắt, đó là che khuất bầu trời, uy áp tứ hải chân chính.

Ngọn núi này, rõ ràng tồn tại ở bên trong thiên địa, nhưng là cho người ta cảm giác, thật giống như thiên địa là ở trong nó, nó đã dung nạp thiên địa.

‘ Huyền Hoàng không ngót hướng lên trời cao

Thế nhỏ Ngũ Nhạc che đầy Xích Thành.

Đỉnh cao bốn vạn tám ngàn trượng

Một lần hạ xuống đông đồ nam nghiêng! ’

“Oanh long long! Oanh long long!”

Bên ngoài ngọn núi, còn cso hào quang kim sắc thần thánh quần quanh, những hào quang này tràn ngập giống như sương mù, phác họa ra từng đạo bức tranh kinh người.

Tựa hồ là một trương tinh đồ.

Bên trong tinh đồ, từng tòa tiểu sơn phong, xuyên qua tinh hà, hướng phía một cái địa phương hội tụ, nhìn như rất chậm, nhưng lại rất nhanh.

“Những tiểu sơn phong này... Hẳn là chính là những cái cấm kỵ Thần sơn đang trở về kia?”

Tần Xuyên trong lòng âm thầm suy nghĩ.

“Oanh long long!”

“Bò....ò...! !”

“A, chậm một chút, dẫm lên người ta rồi!”

“Rống —— “

Mà lúc này, phía trước đất rung núi chuyển.

Bụi mù ngập trời từ chân núi Huyền Hoàng sơn dâng lên, nhưng là tại trước mặt Huyền Hoàng sơn nguy nga, lại có vẻ không có ý nghĩa.

Phía dưới bụi mù, có vô số chấm đen nhỏ mà đang lao nhanh, nhiều lắm, căn bản khó mà tính toán, tối thiểu có ngàn tỷ.

Một màn rung động như này, người thường là không thấy được, bởi vì cách quá gần, căn bản là không nhìn thấy phạm vi như thế lớn, mà nếu như cách quá xa, ánh mắt lại sẽ rất mơ hồ, càng không cách nào thấy rõ.

Chỉ có con mắt thiên thần, mới có thể ở khoảng cách cách xa như vậy, đem ức vạn sinh linh đều thu hết vào mắt, nhìn thấy cái cảnh tượng bao la hùng vĩ này.

Ứng kích trường không.

Ngự lệnh đầy cạn.

Vạn loại mù sương cạnh tự do!

“Ha ha, một bày kiến hôi, lại còn thật tới, vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, làm sao có thể đến phiên bọn hắn?”

Cái này thời điểm, một đạo thanh âm trào phúng từ nơi không xa vang lên, giống như là có người đang làm bầm lầy bầu.

Ps: Chương này hơi nhiều văn vẻ thơ ca

Mong mọi người Có thể đẩy kim phiếu cho truyện

Chương 519: Ta Muốn Hợp Tác Với Người

Chương 519. Ta Muốn Hợp Tác Với Người

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trên bầu trời cách đó không xa, xuất hiện một cái thanh niên áo trắng hai tay khoanh ôm ngực, cầm trong tay một cây sáo màu đen.

Cái thanh niên này rất tuấn lãng, mang trên mặt một nụ cười kiêu căng khó thuần, khinh thường nhìn chúng sinh phía trước.

“Người là đang cùng chúng ta nói chuyện sao?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

“Đương nhiên, ta cũng không thích lắm lắm.”

Thanh niên kia nhếch miệng lên, quay đầu nhìn lại, cười nói ra:

“Vị huynh đài này xưng hô như thế nào?”

“Tần Xuyên.”

Tần Xuyên hỏi đáp.

“Nguyên lai là Tần huynh, đại danh Tần huynh, ta thế nhưng là như sấm bên tai a, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không tầm thường.”

Thanh niên kia cười ha ha một tiếng, sau đó ôm quyền nói ra:

“Tại hạ Ngọc Diện hoa quân.”

“Có gì muốn làm?”

Tần Xuyên hỏi. Kỳ thật hắn từ thời điểm người này đến gần hắn liền cảm ứng được, hắn biết người này là tới có mục đích.

“Ha ha, ta xa xa cảm ứng được khí tức Tần huynh, biết Tần huynh không phải hạng đơn giản, cho nên muốn hợp tác một phen.”

Ngọc Diện hoa quân vừa cười vừa nói.

“Làm cái gì?”

Tần Xuyên hỏi.

Ngọc Diện hoa quân bày mưu nghĩ kế cười cười, nói ra:

“Lần này Huyền Hoàng sơn lập Huyền Hoàng thiên chủ khác, dựa theo lệ cũ sẽ mở ra tế thiên đài, mà giữa tế thiên đài có một cốc đại cơ duyên, ta biết một chút môn đạo, hi vọng Tần huynh giúp ta đoạt được cái cơ duyên này, chúng ta mỗi người một nửa.”

“Người không tranh Huyền Hoàng thiên chủ?”

Tần Xuyên giống như cười mà không phải cười nói.

“Ha ha ha, Tần huynh nói đùa, thứ này sao phải là cái mà người bình thường có thể đụng? Chính là nghĩ cùng đừng nghĩ.”

Ngọc Diện hoa quân cười lắc đầu, nói ra:

“Không riêng gì chúng ta không thể nghĩ, liền xem như những cái thần vương kia, cũng không thể nghĩ.”

“Vì sao?”

Tần Xuyên hỏi.

Ngọc Diện hoa quân chỉ hướng tinh đồ ngoại vi Huyền Hoàng sơn, nói ra:

“Người tính toán, Huyền Hoàng thiên hiện tại còn có bao nhiêu cự đầu còn sống?”

Tần Xuyên nhìn lại, bên trong tinh đồ kia, tất có ba mươi sáu toà núi nhỏ đang di động, kia là từng tòa cấm kỵ Thần sơn.

Lại tăng thêm Cửu Thương giới còn có hai tòa, tất cả ba mươi tám tòa, nói cách khác, Huyền Hoàng thiên có ba mươi tám vị cự đầu!

Tần Xuyên lập tức minh bạch.

Nhiều cự đầu như vậy cũng còn sống, như thế nào lại cho phép có người cười tại trên đầu bọn hắn chứ?

Nếu là nguyên bản liền lợi hại hơn so với bọn hắn, hoặc là cường giả cùng cấp bậc, đây cũng là nhin, mà nếu như là một con giun dế đột nhiên cười tại trên đầu bọn hắn, vậy là vạn vạn không thể nhin.

Tất nhiên sẽ bóp chết.

“Hả? !”

Đột nhiên, Tần Xuyên hai mắt tỏa sáng, tựa hồ phát hiện cái cơ hội buôn bán gì to lớn, tim đập rộn lên bắt đầu.

“Cha, ngài thế nào?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Không có việc gì.”

Tần Xuyên lấy lại tinh thần, thầm mắng mình vậy mà thất thố, xem ra định lực còn phải đề cao hơn.

Cái thời điểm này, Ngọc Diện hoa quân hỏi:

“Tần huynh, suy tính như thế nào, muốn cùng ta hợp tác hay không?”

“Vẫn là thôi đi, ta đối với cơ duyên người nói tới cũng không cảm thấy hứng thú.”

Tần Xuyên cười lắc đầu.

“Ta đều không có nói là cái gì, Tần huynh làm sao biết mình không có hứng thú Chử?”

Ngọc Diện hoa quân nhú mày hỏi.

“Cũng là bởi vì người không nói.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Người vừa rồi không nói, liền chứng minh người không có thành ý, ta đối với người không có thành ý hợp tác, đều không có hứng thú.”

“Ây...”

Ngọc Diện hoa quân sửng sốt một chút, sau đó cười khỏ nói:

“Tần huynh thật đúng là cái người có cá tính, mới vừa rồi là ta không đúng, vậy ta hiện tại nói cho người đi.”

“Theo ta được biết, trên tế thiên đài Huyền Hoàng sơn, có một cái huyết sắc trát đao, thứ này, nghe nói đã từng chém qua đầu của cự đầu, cho nên lưỡi trát đao nhiễm lấy máu cự đầu, đồng thời không bao giờ khô cạn.”

(mọi người lên google để biết trát đao nhìn như thế nào nhé)

”Huyết dịch cự đầu ý vị như thế nào, Tần huynh hẳn là rất rõ ràng chứ?”

Hắn biểu lộ trang nghiêm nhìn xem Tần Xuyên.

Trên thực tế, Tần Xuyên không rõ ràng.

Nhưng là hắn không muốn biểu hiện ra ngoài, lại khinh thường nói dối, cho nên hắn lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, lại giữ im lặng.

Mà cái này thời điểm, Tần Tử đột nhiên hỏi:

“Đã như vậy, vì cái gì không trực tiếp đem trát đao kia dọn đi chứ?”

Đúng vậy a, cái trát đao này đã có thể trăm cự đầu, vậy chúng ta còn quý hơn nhiều so với máu cự đầu?

Ngọc Diện hoa quân cười khổ nói ra:

”Đồ vật Tế thiên trên đài, há có thể tùy tiện động? Đại nghịch bất đạo không nói, hơi không cẩn thận, chính là trời tru đất diệt a! Liền xem như cự đầu, cũng gánh không được thiên tru.”

“Vậy người xác định từ bên trên trát đao trộm huyết dịch, sẽ không trời tru đất diệt?”

Tần Tử nghiêng mắt dò xét người này, hắn luôn cảm thấy, người này không quá đáng tin cậy, rất có thể là muốn hố cha con bọn họ.

Lòng người hiểm ác.

Trừ cha, ai cũng không thể tin!

“Ha ha, sẽ không, sẽ không.”

Ngọc Diện hoa quân cười khoát khoát tay, có chút trốn tránh, tựa hồ có tật giật mình.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên nhìn xem Ngọc Diện hoa quân nói.

Xem như đáp ứng.

“Hợp tác vui vẻ.”

Ngọc Diện hoa quân nhếch miệng cười một tiếng, sau đó nói ra:

“Các người không hiểu rõ đối với Huyền Hoàng sơn, ta đến mở đường đi.”

“Được.”

Chương 520: Ta Đã Sớm Nhìn Thấu Người

Chương 520. Ta Đã Sớm Nhìn Thấu Người

Thế là, Tần Xuyên phụ tử liền đi theo sau lưng người này, hướng phía Huyền Hoàng sơn bay đi.

Càng đến gần, Tần Xuyên càng là cảm thấy Huyền Hoàng sơn to lớn, mặc dù nó đứng ở trên mặt đất, nhưng là cho người cảm giác là, nó giống như đứng sừng sững ở tinh không, nhật nguyệt tinh thần đều xoay tròn quanh nó.

Mà lúc này, rất nhiều thân ảnh, phô thiên cái địa từ bốn phương tám hướng vọt tới, có lao nhanh trên mặt đất, cũng có phi hành trên trời.

Hưu hưu hưu!

Từng đạo thân ảnh xẹt qua bên người ba người, đều bình an vô sự, giống như mũi tên đầy trời, song song phi hành.

“Đông đông đông!”

Những người này đâm vào bên trên hào quang ngoại vi Huyền Hoàng sơn, giống như hạt mưa rơi vào mặt hồ, nổi lên vô số gợn sóng.

“Ba mà!”

Ba người Tàn Xuyên cũng tiến vào.

Lần này không phải rơi vào nơi tối tăm, mà là trực tiếp bỗng nhiên sáng sủa, một cái thế giới to lớn mà huy hoàng, hiện ra ở trước mắt.

Đại địa mệnh mông, mệnh mông vô bờ.

Mà trên bầu trời, từng đạo đám mây kim sắc, kéo dài vô cùng, lượn vòng giống như dây lụa, một vòng lại một vòng.

Trung ương thiên địa, đứng sừng sững lấy một tòa quảng trường hình trụ tròn màu vàng đất, tất cả tại trước mặt nó đều lộ ra vô cùng nhỏ bé.

“Oanh long long!”

“Xông lên a!”

Bên dưới tế đàn, vô số sinh linh đang xông về phía trước, bọn chúng giống như tro bụi, cho dù ức vạn, vẫn không có ý nghĩa như cũ.

“Làm sao lại nhỏ như vậy?”

Tàn Xuyên nhíu mày hỏi.

Tại bên trong hắc cảm ứng, quảng trường kia hẳn là không lớn như vậy, mà những sinh linh này cũng không có nhỏ như vậy, cái tỷ lệ này không đúng!

Ngọc Diện hoa quân hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Đây chính là chỗ kỳ diệu Huyền Hoàng sơn, tại nơi này, chúng sinh như kiến.”

“Cái quảng trường kia, chính là tế thiên đài, chỉ cần tại bên ngoài quảng trường, tất cả mọi người sẽ thu nhỏ ức vạn lần, mà chỉ cần leo lên quảng trường, liền sẽ biến thành người bình thường 1, đây cũng là một loại phương thức sàng chọn.”

“Trên lý luận, tất cả sinh linh Huyền Hoàng thiên cũng có thể dựa vào gần tế thiên đài, thế nhưng là có thể leo lên hay không, liền muốn nhìn bản sự chính mình.”

Nói đến nơi này hắn, hắn nhếch miệng lên, nói ra:

“Đương nhiên, chúng ta muốn đi lên là tuyệt đối không có vấn đề, bây giờ chính thể Huyền Hoàng thiên suy yếu, chúng ta đã coi như là cường giả đỉnh cao.”

Nói xong hắn suất bay đi.

“Xuy xuy xuy...”

Bên ngoài Tế thiên đài hiện ra kim sắc phong bạo, mà quanh thân Ngọc Diện hoa quân phát sáng, từ trong gió lốc kia chen vào.

Thân thể của hắn nguyên bản rất nhỏ.

Nhưng là nháy mắt tiến vào tế thiên đài, nháy mắt bành trướng hơn vạn lần, cùng những sinh linh bên ngoài kia so sánh, giống như một tôn cự thần cổ lão.

“Chúng ta cũng đi vào đi.”

Tần Xuyên phóng xuất ra một tầng năng lượng bao phủ lại mình cùng Tần Tử, sau đó cũng vọt tới tế thiên đài.

Mất đi sức lực thật lớn, rốt cục chen vào.

“Thùng thùng!”

Hai người rơi trên mặt đất, giống như hai hạt bụi bặm, nhẹ nhàng rơi vào trên quảng trường to lớn, đồng thời mặt đất nổi lên gợn sóng.

Chung quanh, khắp nơi đều là rộn rộn ràng ràng người, những người này đánh giá tượng đá cùng cây cột bốn phía, trong mắt đều mang rung động.

Nơi này đại khí bàng bạc, là bọn hắn bình sinh ít thấy, tất cả chung quanh, đều để bọn hắn cảm giác được mình nhỏ bé.

“Ong ong ong!”

Mà lúc này, mỗi một miếng đất gạch trên quảng trường, đều lấp lánh lên, đồng thời có đại lượng văn tự kim sắc nổi lên,

giống như dây leo kim sắc, xoay quanh quán quanh mà lên, đem người trên quảng trường bao phủ.

“Là truyền thừa, tranh thủ thời gian lĩnh hội!”

“Nghe nói, tất cả truyền thừa đã từng xuất hiện qua bên trong Huyền Hoàng thiên, đều sẽ bị thiên địa ý chí ghi khắc, sau đó hiển hiện tại nơi này!”

“A? Hầu tử thâm đào?”

“Bạo Vũ Lê Hoa ký?”

Theo truyền thừa xuất hiện, trên quảng trường gà bay chó chạy.

Mà dưới chân Tàn Xuyên, cũng dâng lên một loại truyền thừa, vô số văn tự xoay quanh, giống như cái đuôi phượng hoàng đem hấn quán quanh.

Tàn Xuyên thô sơ giản lược xem xét.

Chỉ là một loại truyền thừa rất phổ thông, hoàn toàn là gân gà, thế là hấn không để ý, trực tiếp rời đi nguyên địa.

Mà theo hấn rời đi, kia quán quanh lấy hấn văn tự cũng đều tán đi, thật giống như dây leo đã mất đi chất dinh dưỡng, cấp tốc khô héo.

“Tàn huynh, chúng ta trước làm chính sự đi.”

Ngọc Diện hoa quân đi tới, nói.

Tàn Xuyên nhìn về phía bên cạnh Tàn Tử, lại phát hiện cái tiểu tử này tựa hồ đạt được cái truyền thừa gì khó lường, quanh thân tráng lệ được không tưởng nổi, gần như bị bao phủ, mà hai mắt lại từ từ nhắm, trên mặt cũng hơi có vẻ hưng phấn.

“Tàn huynh, tế thiên đài rất đặc thù, quy tắc của nơi này không cho phép giết chóc, cho nên không cần lo lắng hấn hiện chất an toàn.”

Ngọc Diện hoa quân nói.

“Thật sao?”

Tàn Xuyên híp mắt hỏi.

“Tự nhiên.”

Ngọc Diện hoa quân mặt không đổi sắc.

“VẬY ta thử một chút!”

Tần Xuyên mắt sáng lên, tay phải đột nhiên nâng lên, hướng phía hấn vỗ ra một chương, thần lực mệnh mông bỗng nhiên bộc phát.

“Oanh long!”

Bầu trời hung hăng chấn động, tựa hồ muốn nứt mở, mà bàn tay Tần Xuyên cấp tốc phóng đại, quét ngang mà qua.

“Tần huynh, người!”

Ngọc Diện hoa quân tựa hồ có chút không biết làm sao, cấp tốc tránh né, sau đó chất vấn: “

Người đây là làm cái gì?”

Tần Xuyên đem Tần Tử bảo hộ ở sau lưng, thản nhiên nói:

“ĐỪNG GIẢ BỘ, người cũng không phải là muốn tìm ta hợp tác, mục tiêu của người, thật ra là hấn?”

“Người... người đang nói cái gì?”

Ngọc Diện hoa quân gượng cười hai tiếng, giả bộ ngu nói.

“TỪ trước đó đến bây giờ, người len lén nhìn hấn nhiều lần, lực chú ý của người đại bộ phận đều tại trên thân hấn, người cho rằng ta không biết?”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Ngọc Diện hoa quân sửng sốt một chút, sau đó dần dần cười lạnh:

“Ha ha, không hổ là Tần Xuyên, vậy mà cái này đều không thể lừa qua người.”

“Đã như vậy, ta cũng không cần thiết che giấu, bản tọa Ngọc Diện hoa quân, đến từ... Thanh Diệp thiên tông!”

Chương 521: Người Lấy Cái Gì Để Bình

Chương 521. Người Lấy Cái Gì Để Bình

Ào ào ào!

Vừa dứt lời, mấy đạo khí tức mạnh mẽ từ chung quanh phóng lên tận trời, rõ ràng là mấy vị lão giả bao vây.

Một người trong đó, chính là Thanh Dương chân nhân!

Hắn mái tóc màu đen phiêu dật vô cùng, vẫn tự tin như cũ vậy, nhưng là trong mắt lại sát ý tràn ngập, biểu lộ lộ ra có chút dữ tợn.

Ngọc Diện hoa quân nhìn xem Tần Xuyên, cười nói ra:

“Tần Xuyên, ta nhìn ra được, ngươi hẳn là một vị đại nhân vật thượng giới nào đó chuyển thế, nếu là tại ngoại giới, ta còn không có nắm chắc đối phó ngươi, nhưng mà tại trên tế thiên đài Huyền Hoàng sơn, chỉ cần không phải linh hồn đản sinh tại bên trong Huyền Hoàng thiên, đều sẽ nhận áp chế! Cho nên hôm nay, ngươi không có phần thắng.”

“Ha ha, các ngươi thật đúng là có chuẩn bị mà đến a.”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng.

Trên thực tế, hắn trong lòng cũng muốn cười, bởi vì đối phương vậy mà đem hắn coi là đại nhân vật thượng giới, cái này rõ ràng chính là hắn nói bừa a.

Một cái hoang ngôn, tin càng nhiều người, vậy lại càng chân thực.

Ngọc Diện hoa quân cũng không biết Tần Xuyên nội tâm đang cười, chỉ cảm thấy là mình đâm chọt tử huyệt Tần Xuyên, thế là cười đắc ý nói:

“Đối phó nhân vật như ngươi vậy, đương nhiên phải làm chút chuẩn bị, ngươi hài lòng liền tốt.”

Nói xong, tay phải hắn vung lên.

Ào ào ào!

Lập tức, mấy vị lão giả bao quát Thanh Dương chân nhân ở bên trong, đồng thời hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

“Diệt thiên quyền!”

“Liệt Thiên chỉ!”

“Thanh Diệp kiếm quyết!”

Tùng đạo sát chiêu, từ mấy cái phương hướng nhằm vào Tần Xuyên đánh tới, sát phạt chí khí khuấy động trời cao, khiến cho càn khôn biến sắc.

Mặc dù cỗ uy lực này bị tế thiên đài áp chế không ít, nhưng vẫn rung động lòng người như cũ, đưa tới mọi người chung quanh chú ý.

Rất nhiều người ánh mắt lấp lóe, nhìn chăm chú bên này.

“Nhất Diệp Già Thiên!”

Tần Xuyên phát ống tay áo một cái, một mảnh Thanh Diệp bay ra, sau đó cấp tốc mở rộng tại trên bầu trời, che đầy bầu trời.

Bạch!

Thanh Diệp xẹt qua bầu trời, tựa hồ đem bầu trời đều đổi mới một lần, tất cả công kích đều biến mất vô tung.

“Nhất Diệp Già Thiên kinh? !”

“Ngươi vậy mà học lên Nhất Diệp Già Thiên kinh Thanh Diệp thiên tông ta, còn dùng nó tới đối phó chúng ta!”

“Lẽ nào lại như vậy! !”

Mấy vị lão giả sắc mặt âm trầm, giận không kềm được, bởi vì chuyện này đối với bọn hắn đến nói, là một loại nhục nhã biến tướng.

Tần Xuyên mặt mỉm cười, khí định thần nhàn nói:

“Đây cũng không phải là học trộm, là lão tổ tông các ngươi tự tay truyền cho ta, nếu như các ngươi không tin, có thể đi trở về hỏi một chút —— đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hấn thức tỉnh.”

“Quả nhiên có chút môn đạo.”

Ngọc Diện hoa quân lạnh lùng nhìn xem Tần Xuyên, nói ra:

“Nhưng mà, cái này vẫn không cách nào cải biến kết cục của ngươi!”

Nói xong, thân thể của hắn lơ lửng mà lên, sau đó đem cây sáo nằm ngang ở bên miệng, bạch y tung bay, quanh thân quang mang vạn trượng.

“Ô...”

Từng đạo sóng âm màu tím đen, giống như mực nước pha loãng tại trong nước, hóa thành tấm lụa quanh co khúc khuỷu, chiếu vào Tần Xuyên.

Cái sóng âm này, nhìn như nhu hòa, lại giống như lũ ống sóng thần, hướng phía Tần Xuyên đè ép mà đến, quả thực không gì không phá!

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Những nơi đi qua, không gian nổ tung.

“Độn!”

Tần Xuyên phát ổng tay áo một cái, một đạo Thanh Diệp bay ra, đem hắn thân thể che khuất, mà Thanh Diệp biến mất, về sau thân thể của hắn cũng đã biến mất.

Sau một khắc, lại xuất hiện ở phía xa.

“Ngươi trúng kế! !”

Trong mắt Ngọc Diện hoa quân đột nhiên quang mang đại tác, từng đạo sóng âm màu tím đen hướng về Tần Xuyên kia, tại sau khi vô hạn, lập tức quay đầu hướng phía Tần Tử đánh tới, sóng âm dữ tợn, giống như từng đầu ngóc lên đầu rắn độc!

“Tiểu súc sinh, chết đi!”

Hắn cười lạnh, sát ý nồng đậm đến cực hạn.

“A? Đây là? !”

Tần Tử đang tiếp thụ truyền thừa đột nhiên bưng tỉnh, sắc mặt tái nhợt nhìn trước mắt cái này một màn, thất kinh.

“Đinh! Thiên thần bát trọng thiên Ngọc Diện hoa quân sinh ra sát ý đối với ngài nhi tử, căn cứ nguyên tắc tình thương của cha như núi, phụ thân nhất định phải thắng, đem tu vi ngài

tăng lên tới thiên thần bát trọng thiên, cũng cùng cảnh vô địch!”

Hệ thống thanh âm vang lên.

Lập tức, Tần Xuyên cảm giác mình lần nữa tràn đầy lực lượng!

Xoạt!

Hắn một cái lắc mình, ngăn tại trước người Tần Tử, mặc cho từng đạo sóng âm màu tím đen kia đụng ở trên người.

“Đông đông đông!”

Từng đạo sóng âm kinh khủng rơi vào trên thân hắn, cũng chỉ là nhắc lên quần áo của hắn, mà thân thể của hắn, không nhúc nhích tí nào.

“Tu vi của ngươi, làm sao lại như vậy? !”

Con ngươi Ngọc Diện hoa quân co rút lại, hoảng sợ nói.

Hắn quyết định thật nhanh, cây sáo màu đen trong tay đột nhiên chuyển động, dựng thẳng giữ tại trong tay, sau đó hung hăng vung lên.

“Ông!”

Cây sáo cấp tốc kéo dài, giống như kiếm laser, vậy mà hóa thành cây trúc dài hơn hai mét!

“Một côn Bình Thiên!”

Hắn vung mạnh gậy trúc, tại không trung xẹt qua một độ cong huyền ảo, gậy trúc đột nhiên tách ra đầy trời phù văn, sau đó lại cấp tốc quy vị, để gậy trúc đột nhiên trở nên hùng hực như lửa, sau đó một côn quét về phía Tần Xuyên.

“Oanh!”

Thần uy như biển, một côn này, rung chuyển bầu trời!

“Ngươi lấy cái gì để bình?”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, sau đó tay phải quang mang lấp lánh, bao trùm lấy từng tầng từng tầng phù văn, trực tiếp bắt tới.

“Keng —— “

Một tiếng vang thật lớn, hoả tinh bắn tung toé, sóng xung kích kinh khủng mênh mông cuộn cuộn khuếch tán mà ra, đem rất nhiều người tung bay.

Mà gậy trúc không ai bì nổi kia, bị Tần Xuyên vững vàng chộp vào trong tay, cũng không còn cách nào tiến lên một điểm.

“Hừ!”

Ngọc Diện hoa quân hừ lạnh một tiếng, gậy trúc đột nhiên văng một cái, trên thân trúc quang mang vạn trượng, năm đầu cự xà màu tím đen, từ trong lỗ thủng cây sáo chui ra, thân thể cấp tốc bành trướng, mở ra cái miệng đầy máu hướng phía Tần Xuyên cắn tới.

Chương 522: Vì Để Rèn Luyện Người

Chương 522. Vì Để Rèn Luyện Người

“Lăn!”

Đôi mắt mấy đầu đại xà dữ tợn kia, Tần Xuyên hung hăng đập mạnh chân phải, một cỗ sóng xung kích lấy hắn làm trung tâm khuếch tán mà ra.

“Phanh phanh phanh!”

Mấy đầu đại xà kia bị đụng bay ra ngoài, không chỉ có như thế, ngay cả Ngọc Diện hoa quân, cũng đều bay ngược ra ngoài.

Mà Tần Xuyên tay phải như đao, đột nhiên chém ra, một đạo phong mang vô cùng, mang đường vòng cung phá vỡ thiên khung, đem bọn hắn bao quát đi vào.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Mấy đầu đại xà kia vang lên tiếng đứt, máu đen vậy ra, mà Ngọc Diện hoa quân cũng hét thảm một tiếng, phần bụng xuất hiện một vết máu đạo dữ tợn, thân thể gần như bị chặn ngang chặt đứt, rơi xuống tại trên quảng trường.

“Tông chủ! !”

Mấy vị trưởng lão Thanh Diệp thiên tông kia sắc mặt đại biến, cấp tốc dựa đi tới đem hấn tiếp được, sau đó liền muốn trốn.

“Ha ha, ta để các ngươi đi rồi sao?”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, phát ống tay áo một cái, một mảnh Thanh Diệp to lớn bao phủ bầu trời, đem bọn hấn vây khốn.

Nhất Diệp Già Thiên.

Phong tỏa không gian!

“Tần Xuyên, ngươi là thật muốn cùng Thanh Diệp thiên tông ta là địch sao? Ngươi có biết, lão tổ tông Thanh Diệp thiên tông ta Thanh Diệp đạo quân, đã một chân bước vào cự đầu chi cảnh, tương lai tất nhiên muốn trở thành cự đầu!”

Thanh Dương chân nhân cắn răng nói.

“Là địch? Các ngươi đều đến truy sát ta, còn nói ra như vậy, không cảm thấy buồn cười sao?”

Tần Xuyên châm chọc cười một tiếng.

Thanh Dương chân nhân da mặt cứng đờ.

Mà Ngọc Diện hoa quân tay phải che lấy vết thương, ho khan hai lần, sắc mặt tái nhợt nói ra:

“Tần Xuyên, lần này là ngươi thắng, ngươi muốn giết cứ giết, nhưng là, kết quả của các ngươi tuyệt đối sẽ thảm hơn so với chúng ta!”

“Ha ha.”

Tần Xuyên khinh thường cười cười, sau đó đột nhiên xuất hiện tại trước người hấn, cùng hấn mặt đối mặt hỏi:

” Thời kì đỉnh phong của ngươi là cái tu vì gì?”

“A?”

Ngọc Diện hoa quân sửng sốt một chút, có chút không biết làm sao, sau đó lấy lại tinh thần, hừ lạnh nói:

“Hừ! Bản tọa đỉnh phong lúc chính là thần vương ngũ cảnh, bóp chết ngươi, dễ dàng giống như bóp chết một con con kiến vậy!”

Hắn ngạo nghễ ngóc đầu lên.

Đây là hắn sau cùng kiêu ngạo!

“Như này... Vậy ngươi đi thôi.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, nói ra:

“Ta rất muốn nhìn một chút, ngươi đỉnh phong thời kì có bao nhiêu thực lực.”

“Cái gì? Ngươi thật nguyện ý thả chúng ta đi?”

Ngọc Diện hoa quân nhú mày, trong mắt mang theo một vòng hoài nghi.

“Không, ta nói là, thả ngươi đi, bọn hắn thì không cần.”

Tần Xuyên mỉm cười nói.

“Ngươi! !”

Ngọc Diện hoa quân phần nộ nhìn xem Tần Xuyên, sau đó lại nhìn về phía mấy vị trưởng lão Thanh Diệp thiên tông kia.

Mấy cái này lão giả nhao nhao cắn răng, mặt xám như tro, nhưng là đều không nói gì, bởi vì bọn hắn biết câu tha cũng vô dụng.

“Đi thôi, không cần chờ ta thay đổi chủ ý.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

Ngọc Diện hoa quân chặt vật đứng lên, xoa xoa khóe miệng máu tươi, nhìn chằm chằm Tần Xuyên lạnh lùng nói:

“Ngươi sau đó sẽ hối hận! !”

Tần Xuyên cười không nói.

“Tông chủ, báo thù cho chúng ta!”

Mấy cái trưởng lão kia hô với Ngọc Diện hoa quân.

Ngọc Diện hoa quân đưa lưng về phía mấy người gật gật đầu, sau đó siết quả đấm, cấp tốc hướng phía phương xa bay đi.

Tần Xuyên đưa mắt nhìn Ngọc Diện hoa quân đi xa, sau đó nhìn về phía mấy vị lão giả chờ chết này.

“Muốn giết cứ giết, không cần nhiều... Phốc!”

Thanh Dương chân nhân hừ lạnh một tiếng, tựa hồ còn muốn giả xương cứng, nhưng mà lời còn chưa nói hết, đột nhiên một ngụm máu tươi phun ra.

“Ngươi...”

Hắn thống khổ che bụng, tay phải chỉ vào Tần Xuyên, khoe miệng chảy xuôi hạ sền sệt huyết thủy, đem răng đều nhuộm đỏ.

“Phanh phanh phanh phanh!”

Hắn lại muốn nói điều gì, nhưng là Tần Xuyên vẫn không cho hắn cơ hội như cũ, chỉ thấy Tần Xuyên đâm ra một quyền, hủy diệt càn quét mà qua, mấy cái lão giả toàn bộ nổ thành huyết vụ.

Tan thành mây khói.

Mà lúc này, chung quanh còn có rất nhiều người đang xem kịch, Tần Xuyên liếc nhìn mọi người, thản nhiên nói:

“Tất cả giải tán đi.”

Thế là, những người này mặt không thay đổi cấp tốc quay đầu đi, đường ai người ấy đi, phẳng phất vô sự phát sinh.

“Cha, vì cái gì để cho hắn chạy thoát?”

Cái thời điểm này, sắc mặt Tần Tử nghiêm túc mà hỏi.

Kỳ thật hắn vừa rồi liền muốn hỏi, nhưng khi đấy ngoại nhân nhiều, lại sợ có hại mặt mũi cha, cho nên nhịn được.

“Hắn thực lực không tệ.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, sau đó ý vị thâm trường nhìn xem Tần Tử, nói ra:

“Vừa vặn có thể làm đá đặt chân cho ngươi.”

Tần Tử khoe miệng co giật, nói ra:

“Cha, khối đá đặt chân này... Cũng quá lớn đi, ta mới vừa vịn đột phá Thiên Thần cảnh thôi.”

Tần Xuyên nghiêm mặt nói:

“Phải có áp lực mới có động lực! Người làm đại sự, đi một bước phải nhìn mười bước.”

Tần Tử ngẩn người.

Mặc dù cảm thấy là lạ ở chỗ nào, nhưng là cũng rất có đạo lý, lại tăng thêm lời này là cha nói ra được, tự nhiên càng thêm có thể tin.

Cha còn có thể hại ta hay sao?

Nghĩ đến điểm nơi này, hắn hít sâu một hơi, trịnh trọng gật gật đầu:

“Cha, ta hiểu được.”

“Ừm.”

Tần Xuyên vui mừng gật gật đầu, trẻ con là dễ dạy.

Chương 523: Ba Nén Hương Tạo Hóa

Chương 523. Ba Nén Hương Tạo Hóa

“Rầm rầm rầm!”

Cái thời điểm này, ba đạo cột sáng to lớn từ phương xa phóng lên tận trời, chính là ngay trung tâm toà quảng trường này.

Kia tựa hồ là... Ba nén hương!

Ba nén hương này quá lớn, giống như ba cây cột đứng song song, đồng thời mặt ngoài điêu khắc đường vân tinh mỹ, thần thánh vô cùng.

Đây là dị tượng.

Bản thể của chúng nó cũng không có lớn như vậy, nhưng là cũng có cao mười mấy mét, cắm ở bên trong một cái đỉnh đồng thau ba chân.

“Là ba nén hương tạo hóa!”

“Nghe đồn đây là tế thiên chi vật, có thể cầu thông đến cái thế giới vĩ đại kia, chỉ cần đạt được ba nén hương tạo hóa chiếu cố, tại bên trong phạm vi nhất định, bất luận cái nguyện vọng gì đều có thể thực hiện!”

“Bất luận cái nguyện vọng gì? Vậy ta muốn trực tiếp trở thành cự đầu, thậm chí trở thành Huyền Hoàng thiên chủ, có thể chứ?”

“Cái này... Vượt qua phạm vi, nhưng mà trở thành thần vương cũng không có vấn đề, bởi vì đã từng có người từng thành công.”

“Tê! ! !”

“Đi mau, nghe nói khoảng cách tạo hóa ba nén hương càng gần, cầu nguyện liền càng dễ dàng thực hiện.”

Thế là, mọi người cấp tốc hướng phía quảng trường trung ương tới gần.

“Còn có loại sự tình này?”

Tần Xuyên tròn mắt hơi híp, cũng không có hưng phấn, thậm chí tâm tình có chút ngưng trọng lên.

Bởi vì bình thường đến nói, loại tiện nghi lấy không này, rất có thể sẽ bị Tần bé heo nhặt được.

Mà nếu như Tần bé heo thật đạt được ba nén hương tạo hóa chiếu cố, đến thời điểm vụng trộm cầu nguyện, muốn biết tình huống mẫu thân mình...

Vậy hẳn chẳng phải lời sao?

“Cha, ngài đang suy nghĩ gì? Chúng ta cũng mau chóng tới đi, có thể có thể thực hiện một cái nguyện vọng đâu!”

Tần Tử hưng phấn nói.

“Đi thôi.”

Tần Xuyên mặc dù trong lòng không tình nguyện, nhưng là cũng không thể biểu hiện ra ngoài, thế là mang theo Tần Tử bay tới đằng trước.

Rất nhanh, bọn hắn đi tới trung ương quảng trường, mà cự đỉnh cắm ba nén hương kia, chính đứng sừng sững ở trước mắt.

Đỉnh của ba nén hương có chút biến thành màu đen, tựa hồ đang thông thả thiêu đốt lên, mà lại khi thiêu đốt, từng tia từng sợi khói xanh lan tràn ra, sau đó hội tụ tại đỉnh ba nén hương, huyền hóa ra các loại đồ án, khí tượng ngàn vạn.

Mà bên cạnh ba nén hương, đã bu đầy người, một vòng lại một vòng, ngay ngắn trật tự ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm nghiền.

Một vùng ở bên trong tận cùng kia, hết thấy có tám người, trên thân mỗi một cái đều tràn ngập ra khí tức cổ lão mà tang thương, làm người run sợ.

Thần vương! !

Tần Xuyên sắc mặt biến hóa, đây rốt cuộc là thần vương Huyền Hoàng thiên khôi phục, hay là nói, những người này đến từ thượng giới?

“Thật mạnh!”

Tần Tử cũng đồ hít một hơi hơi lạnh, tám người này chỉ là ngồi tại nơi đó, liền để hắn cảm nhận được một loại cảm giác ngạt thở không hiểu, thân thể run rẩy.

“Có muốn đi qua hay không?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

Kỳ thật hắn trong lòng rất xoắn xuýt.

Hắn không muốn Tần Tử ở khoảng cách quá gần ba nén hương kia, nhưng là, nếu như có thể để cho mấy vị thần vương kia sinh ra sát ý đối với Tần Tử, chắc hắn cũng là cực tốt.

Đi qua hay không đi qua đều có phong hiểm, có lợi có hại, cho nên, vẫn là để Tần Tử tới chọn đi.

Mặc kệ Tần Tử lựa chọn như thế nào, hắn đều muốn hỏi một chút, như này chí ít có thể biểu đạt một cái ý tứ —— chúng ta

muốn đi qua liền có thể đi qua, mấy cái thần vương kia, cha người ta còn không có để vào mắt!

“Ha ha, giả vờ cái gì mà giả vờ? Vị trí trung ương là các người muốn đi qua liền có thể trôi qua? Người qua một cái cho ta xem một chút?”

Cái thời điểm này, bên cạnh truyền đến một đạo thanh âm cười nhạo.

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại.

Nói chuyện chính là một cái trung niên thường thường không có gì lạ, cũng chỉ tu vi thiên thần tam trọng thiên, mặt mũi tràn đầy vẻ khinh thường.

Tần Xuyên lười nhác nói nhảm.

Một đạo uy áp ép tới.

“Phốc!”

Người kia lập tức một ngụm máu tươi phun ra, khinh thường trên mặt lập tức biến thành hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt nhìn xem Tần Xuyên.

“Người... Ngài...”

“Lăn.”

Tần Xuyên thản nhiên nói.

“Vâng vâng vâng.”

Người kia cúi đầu khom lưng, cấp tốc biến mất ở trước mắt.

Tần Xuyên thấy hình, trong lòng rất bình tĩnh.

Trên đời này có ít người, chính là thích dùng khiêu khích người khác để tìm cảm giác tồn tại, mà một khi gặp được tồn tại không chọc nõi, lập tức liền sợ.

Mà đối phó loại người này, cần không phải giảng đạo lý cùng hắn, cũng không phải đóng vai heo ăn lão hổ, mà là trực tiếp ngả bài.

Lão tử là cường giả, người không thể trêu vào!

“Có muốn đi qua hay không?”

Tần Xuyên lần nữa hỏi Tần Tử.

Tần Tử nhìn mấy vị thần vương kia một chút, đáy mắt hiện lên một tia kiêng kị, nhưng là không có biểu hiện ra ngoài, cười lắc đầu:

“Không cần đi, mấy vị tiền bối kia đã nhập định, quấy rầy người ta không tốt.”

Tần Xuyên yên lặng thở dài một tiếng.

Trong lòng phức tạp.

Hắn biết cái tiểu tử này vì cái gì nói như vậy, nhưng thường thường, thời điểm hài tử hiểu chuyện nhất, cũng là thời điểm phụ mẫu áy náy nhất...

“Được.”

Tần Xuyên gật gật đầu, không có nhiều lời, sau đó hai người ngồi xếp bằng xuống ngay tại chỗ, bắt đầu đả tọa giống những người khác.

Cầu nguyện.

Rốt cuộc phải làm sao mới có thể hứa?

Đầu tiên muốn yên tĩnh.

Sau đó, tâm thành thì linh.

Tần Xuyên ngược lại là đôi ba nén hương tạo hóa này không có ôm cái gì hi vọng, mà lại trước mắt hắn cũng không có gì nguyện vọng, bởi vì hắn cái gì cũng không thiếu.

Làm người, vô dục tắc cương!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

“Mau nhìn, tạo hóa thanh yên động!”

Đột nhiên, có người kinh hô một tiếng, lập tức, rất nhiều người mở mắt ra trước, hướng phía bầu trời nhìn lại.

Chỉ thấy khói xanh xoay quanh tại đỉnh ba nén hương tạo hóa, vậy mà từng tia từng sợi chảy xuôi xuống, hướng phía tám vị thần vương kia tụ đến.

Mà mặt ngoài tám vị thần vương kia, cũng đều hiện ra một tầng hào quang nhàn nhạt, tựa hồ đang cùng khói xanh kia kêu gọi lẫn nhau.

“Nghe nói tạo hóa khói xanh gia thân, liền có thể đạt được ba nén hương tạo hóa chiếu cố, từ đó thực hiện nguyện vọng.”

“Lần này, tám vị đại nhân này hẳn là đều có thể thực hiện nguyện vọng, cũng không biết bọn hắn sẽ hứa nguyện vọng gì.”

“Nếu là ta liền tốt.”

Bên cạnh mọi người nói nhỏ, mặt mũi tràn đầy vẻ hâm mộ, hận không thể thay vào đó.

Mà tám vị thần vương kia, mặc dù từ từ nhắm hai mắt, nhưng là rõ ràng có thể nghe được nghị luận chung quanh, trên mặt đều lộ ra có chút nụ cười.

Tựa hồ là có chút đắc ý!

Chương 524: Điều Ước Bí Mật

Chương 524. Điều Ước Bí Mật

“Ông!”

Nhưng vào lúc này, những cái khói xanh kia mất thấy là muốn đổ vào tại trên thân tám người, vậy mà thay đổi phương hướng, hướng phía bên ngoài bay đi.

Mục tiêu kia, rõ ràng là... Tần Tử!

Chỉ thấy trên thân Tần Tử hiện ra một tầng hào quang nhàn nhạt, yên tĩnh mà tường hòa, giống như trên thân tín đồ thành tín nhất tách ra Phật quang.

“Rầm rầm!”

Những khói xanh này nhanh chóng hướng phía Tần Tử hội tụ, tại đỉnh đầu hắn ngưng tụ thành một cái vòng xoáy, sau đó không ngừng dung nhập hắn thể nội.

“Cái này! !”

“Tại sao có thể như vậy!”

“Kia là người nào?”

Mọi người chung quanh sợ ngây người, vậy mà còn có người có thể từ trong miệng mấy vị thần vương đoạt cơ duyên? Vẫn là người trẻ tuổi?

Đây là muốn thượng thiên sao?

“Hả? !”

Mà lúc này, tám vị cường giả thần vương kia đồng thời mở mắt ra, mục quang lãnh lệ hướng phía Tần Tử phóng tới.

Khi bọn hắn thấy là một người trẻ tuổi, cũng là sửng sốt một chút, sau đó đôi mắt lóe lên.

Bọn hắn không có hành động thiếu suy nghĩ, cũng không có phần nộ, từng cái như có điều suy nghĩ, không biết suy nghĩ cái gì.

“Ai, tùy duyên đi.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, sau đó nhanh chóng điều chỉnh tâm tính, kéo dài kiên định, bắt đầu điều chỉnh hoang ngôn của mình.

Vạn nhất Tần Tử biết mẫu thân mình đã chết, hắn cũng có thể tiếp tục lập hoang ngôn, lấy thân phận phụ thân của hắn, nói câu “Ta là vì cho người hi vọng” cũng không quá phận, hơn nữa còn có thể gia nhập cái bằng chứng khác.

Tóm lại, tùy cơ ứng biến!

Rất nhanh, tất cả khói xanh đều bị Tần Tử hấp thu, quang mang trên người hắn cũng càng phát ra mãnh liệt, mờ mịt lung, thần bí vô cùng.

Tần Tử giờ khắc này, lộ ra vô cùng siêu phàm, giống như đã vượt ra trần thế, vũ hóa mà thành tiên.

” Quang mang nguyện lực thật mạnh, hắn đến cùng là có nguyện vọng gì, vậy mà ra đời quang huy nguyện lực mạnh như vậy!”

“Ta nghe nói, quang huy nguyện lực càng mạnh, liền mang ý nghĩa tâm nguyện càng lớn, càng khó lấy thực hiện, mà ba nén hương tạo hóa phóng thích ra khói xanh, thì là lực lượng thực hiện nguyện vọng, khói xanh trước mắt... Giống như không đủ a.”

“Ai, lòng tham không đáy, đều nói không thể hứa nguyện vọng quá lớn, cái này, đem tất cả cơ hội đều lãng phí.”

Mọi người nhao nhao thở dài, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Người nói người đạt được ba nén hương tạo hóa chiếu cố, tùy tiện cầu ước nguyện trông thấy tốt liền thu, không phải tốt sao?

Hiện tại tốt, làm nguyện vọng lớn như vậy, đem lực lượng thực hiện nguyện vọng tiêu hết sạch đều không đủ, lấy giỏ trúc mà mức nước, công dã tràng.

Mấu chốt là, nếu như còn lại một chút khói xanh, người khác cũng còn có thể dùng a, hiện tại một giọt đều không thừa!

“Xuy xuy xuy...”

Ngay tại cái thời điểm này, một cỗ tiếng xèo xèo vang lên, đồng thời nương theo mùi gay mũi.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ba cây hương to lớn kia, vậy mà nhanh chóng bốc cháy lên, đỉnh đều biến thành màu đỏ!

Đại lượng khói xanh, lan tràn ra giống như mây đen, sau đó phô thiên cái địa hướng phía Tần Tử đánh tới.

Rầm rầm!

Bên ngoài cơ thể Tần Tử xuất hiện một cơn lốc xoáy, giống như hang không đáy, tùy ý thôn tính lấy những khói xanh này.

Cái này một màn, rung động lòng người.

“Cái này... Cái này...”

“Từ xưa đến nay, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể dẫn động nhiều khói xanh như vậy, ngay cả một phần mười đều không có!”

“Nhiều khói xanh như vậy, hấn đến cùng là muốn thực hiện nguyện vọng như thế nào? Liền xem như trở thành cự đầu, cũng không dùng đến nhiều như vậy a?”

“Hấn là, hấn là muốn trở thành Huyền Hoàng thiên chủ? !”

“Cái này cũng quá đáng đi, trực tiếp tại nơi này cạo lông dê, nằm trở thành Huyền Hoàng thiên chủ? Quả thực vô sỉ a! !”

Rất nhiều người phát điên.

Thế nhưng là dần dần, bọn hấn cảm thấy không thích hợp, ngay cả tám vị thần vương kia, thân thể cũng run rẩy lên.

Bởi vì ba nén hương tạo hóa, đang nhanh chóng thấp đi, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà biến mất một phần mười!

Phải biết, ba cái nén hương này, thế nhưng là tuyên cổ vĩnh tồn, từ Huyền Hoàng thiên tồn tại bắt đầu liền sừng sững tại nơi này.

Nam thán vô tận, bị nhiều người như vậy sử dụng, về sau cũng chỉ là tổn hao một chút mà thôi, gần như không có hao tổn.

Mà cái tiểu tử trước mắt này, vậy mà trực tiếp dùng hết một phần mười, hơn nữa nhìn bộ dáng, còn muốn tiếp tục.

Cái tiểu tử này đến cùng là ai?

Hấn đến cùng dựa vào cái gì? !

Liền xem như Huyền Hoàng thiên chủ, tựa hồ cũng không thể làm như thế này a, Huyền Hoàng sơn tại sao phải nuông chiều cái tiểu tử này?

Vô số nghi vấn, lượn vòng lấy tại trong lòng bọn hấn, bọn hấn cũng thật sâu dự cảm đến, đây không phải cấp độ bọn hấn có thể lẫn vào.

Có lẽ là có cái tồn tại gì không thể tưởng tượng, đang che chở cái tiểu tử này, thậm chí, có thể là tồn tại cái thế giới vĩ đại kia...

“Xuy xuy xuy.”

Ba nén hương còn đang thiêu đốt.

Tần Tử không ngừng hấp thu những này khói xanh, ai đến cũng không có cự tuyệt, tư thế kia, thật giống như là muốn đem tất cả khí vận từ xưa đến nay một mẻ hốt gọn!

Hồi lâu sau, hắc rớt cục đình chỉ.

Mà lúc này, mọi người hoảng sợ phát hiện, ba nén hương tạo hóa thấp một nửa, giống như bị lôi điện chém đứt cây già, chỉ để cọc gỗ lại cháy đen.

Mà quang huy nguyện lực trên người Tần Tử, cũng chậm rãi từ từ tiêu tán, hắc thoát ly loại trạng thái siêu phàm kia, khôi phục bình thường.

“Cha, ta giống như thành công!”

Tần Tử ngẩng đầu, kích động nói.

“Dùng nguyện vọng gì?”

Tần Xuyên ra vẻ bình tĩnh hỏi, trên thực tế, giờ này khắc này, ngay cả hắc đều có chút sợ mất mật.

Từ cổ tư thế vừa rồi đến xem, Tần bé heo tiêu hao khói xanh có thể nói xưa nay chưa từng có, như vậy hắc đến cùng cầu nguyện cái gì?

Nếu như cái tiểu tử này dùng khói xanh lực lượng đến tra lai lịch của hắc, chỉ sợ màu sắc quần lót của hắc, đều có thể bị cái tiểu tử này biết được rõ ràng!

Cái kia còn chơi cái rắm!

“Hắc hắc, giữ bí mật.”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng, thần bí mà giao hoát.

Tần Xuyên thấy thế, trong lòng càng thêm trở nên nặng nề, hắc trong lòng yên lặng hỏi:

“Hệ thống, có thể đo lường tính toán hắc có nguyện vọng gì không?”

“Đình! Có thể tiến hành xem bói, lần này xem bói can hệ trọng đại, cần một trăm điểm giá trị gọi cha!”

Hệ thống hồi đáp.

Chương 525: Cầm Long Võ Đế Tới

Chương 525. Cầm Long Võ Đế Tới

Tần Xuyên hiện tại có hơn năm trăm điểm liều cha giá trị, rất dư dả, thế là không do dự, trực tiếp mở ra xem bói.

“Xì xì xì...”

Hệ thống phát ra thanh âm rò điện, giống như đang tiến hành một loại tính toán tinh vi mà khổng lồ nào đó, có chút quá phụ tải.

Hồi lâu sau.

Thanh âm hệ thống vang lên lần nữa:

“Đinh! Việc này liên lụy quá lớn, dính đến tồn tại không thể biết tên, bản hệ thống không cách nào xem bói ra tình huống cụ thể, chỉ có thể mơ hồ đánh giá ra, việc này đối với túc chủ không có chỗ xấu.”

Tần Xuyên nghe vậy, hung hăng giật mình.

Còn có sự tình hệ thống làm không được?

Loại vật n hệ thống này, không phải danh xưng chỉ đòi tiền đúng chỗ, ngay cả thần đều làm tai sai cho người sao? Làm sao mất linh rồi?

Đây rốt cuộc là dính đến tồn tại như thế nào? Ba cái nén hương này, hẳn là thật có thể câu thông đến sinh linh không thể tưởng tượng?

“Nước này, thật sâu.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi.

Nguyên bản, hẳn coi là có được hệ thống đã có thể quét ngang cái thế giới này, hiện tại xem ra, hẳn đem cái này thế giới thấy

quá đơn giản.

Cường đại, là không có cực hạn.

Hệ thống cũng không phải là từ hư không dẫn sinh, nó cũng có người sáng tạo, như vậy người sáng tạo nó, liền nhất định là mạnh nhất sao?

Không nhất định.

Mà thế giới phía sau ba cái nén hương này, tựa hồ có cường giả khổng lồ không kém gì hệ thống, kia là tồn tại không thể tưởng tượng!

“Tiểu tử, ngươi đến cùng là có nguyện vọng gì, ngay cả cha đều không thể nói sao?”

Tần Xuyên sử xuất đòn sát thủ, cau mày hỏi.

Bình thường mà nói.

Chỉ cần hấn nghiêm túc lên, Tần bé heo tuyệt đối không có sức phản kháng, bất luận cái bí mật gì đều sẽ thành thành thật thật bàn giao ra.

Nhưng là lần này, lại khác thường.

“Cha, cái này... Không phải ta không muốn nói, mà là vị tồn tại không thể nói kia bảo với ta, nói ra, liền mất linh.”

Tần Tử khó xử nói ra:

“Cho nên, ngài vẫn là không nên hỏi, cái nguyện vọng lớn như thế, có thể xưng vô giá, nhưng không thể lãng phí.”

Tần Xuyên thở dài một tiếng.

Lời nói đều nói như vậy rồi, hấn còn có thể nói cái gì nữa? Chỉ có thể để con heo này thần bí một lần.

“Ha ha, có lẽ, không tại bên trong nắm giữ cũng cũng không phải là chuyện xấu, bởi vì cái này ngược lại có thể tránh khỏi một chút sai lầm.”

Hấn chỉ có thể an ủi mình như này.

Người không thể sống quá tuyệt đối, thậm chí không nên quá vô địch, bởi vì nếu quả như thật vô địch, như vậy khi hấn làm quyết định sai lầm, liền không có người có thể ngăn cản hấn, cũng không ai có thể uốn nắn hấn, đến cuối cùng ử thành sai

lầm lớn, thậm chí chính mình cũng không cách nào bổ cứu, chỉ có thể lâm vào hồi hận cùng tuyệt vọng.

“Vị tiểu hữu này, quả nhiên là thiên phú tuyệt luân, khoáng cổ tuyệt kim a, hành động vĩ đại như thế, lão hủ chưa từng nghe thấy.”

Cái thời điểm này, một người bên trong tám vị thần vương kia cười đi tới, mặt mũi tràn đầy hòa ái thiện ý.

“Được ba nén hương tạo hóa phù hộ, tất thành đại khí a!”

“Kỳ tài ngút trời.”

“Không biết hai vị tiểu hữu xưng hô như thế nào?”

Mà vị thần vương khác cũng trên mặt nụ cười đi tới, nói ngữ điệu nhin nọt, thậm chí hơi có vẻ hèn mọn.

Không phải bọn hắn đồ hèn nhát.

Mà là một màn trước đó quá kinh khủng.

Căn cứ bọn hắn tính ra, tác dụng nhiều khối xanh như vậy tại trên thân một người, coi như muốn trực tiếp vô địch, đều khiêm tốn!

Trời biết cái quái thai này đến cùng là dùng nguyện vọng gì, có lẽ, là trực tiếp trở thành Huyền Hoàng thiên chủ? Lại hoặc là, là khống chế thiên đạo Huyền Hoàng thiên? Lại hoặc là, nô dịch một đám cự đầu vì hắn hiệu lực?

Quả thực không dám tưởng tượng!

Cho nên, dạng người này, không thể đắc tội.

“Tại hạ Tàn Xuyên, đây là khuyên tử, Tàn Tử.”

Tàn Xuyên đối mấy vị này thần vương khách khí chấp tay một cái.

Bởi vì cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, hướng chi, hắn vốn là người an phận thủ thường, không thích gây chuyện.

“Nguyên lai là Tàn Xuyên tiểu hữu, chúng ta cũng là cửu ngưỡng đại danh, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không tầm thường.”

“Tần Tử tiểu hữu phúc nguyên thâm hậu như thế, lần này vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, chỉ sợ không phải Tần Tử tiểu hữu không còn ai.”

“Chúc mừng chúc mừng a.”

Mấy vị này lão thần vương tiếp tục vai phụ.

Nguyên bản, bọn hắn cũng là đại nhân vật uy phong bát diện, thậm chí đối với vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, đều ôm lấy mấy phần ảo tưởng.

Thế nhưng là bây giờ, đã hoàn toàn biến thành vai phụ.

“Nào có nào có, mấy vị quá khen, khuyến tử tuổi còn nhỏ, chỉ sợ còn làm không nổi vị trí Huyền Hoàng thiên chủ.”

Tần Xuyên lại khiêm tốn một chút, nhưng tựa hồ có điểm là lạ.

Tuổi còn nhỏ? Cho nên làm không được sao? Ý là, chờ tuổi không nhỏ, liền không thành vấn đề?

Tần Tử con ta, có Thiên chủ chi tư? ?

“Tiểu súc sinh, ngươi tại nơi này!”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm tức giận vang lên.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh khôi ngô mà cuồng bạo, từ phương xa gào thét mà đến, tựa hồ là vừa mới tiến vào tế thiên đài.

“Cầm Long võ đế?”

Tần Tử nhìn thấy thân ảnh khí thế rào rạt kia, sửng sốt một chút, Tần Xuyên cũng hít một hơi.

Cái Cầm Long võ đế này, không hồ là nhân vật chính Cửu Thương giới mấy vạn năm trước, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà đạt đến Thiên Thần cảnh bát trọng thiên!

Vậy mà cùng hắn tương đương.

Tốc độ như vậy, quả thực là nghe rợn cả người.

Hắn là đây chính là định luật cây trúc?

“Tiểu súc sinh, nhận lấy cái chết! !”

Cầm Long võ đế trên mặt sát ý ngập trời, lúc trước hắn bị Tần Tử ngâm vào hố phân, có thể nói là nhục nhã lớn nhất kiếp

này, cổ phần nộ cực hạn kia, để hẩn triệt để không nhìn những người khác, một quyền thẳng hướng Tần Tử.

“Oanh long long!”

Một quyền này, đường hoàng khí quyền, phong bạo kim sắc hóa thành một đầu cự long, những nơi không gian đi qua đều không ngừng nổ tung!

“Làm càn! ! !”

Chương 526: Thay Nhau Tới Giết

Chương 526. Thay Nhau Tới Giết

Không đợi Tần Xuyên động thủ, mấy vị thần vương kia nháy mắt ngăn tại trước người Tần Tử, đồng thời một vị trong đó phát ống tay áo một cái, đầu cự long kia vậy mà trực tiếp sụp đổ, hóa thành phong bạo kim sắc hướng phía Cầm Long vỗ để cuốn ngược mà đi.

“Cái gì? !”

Cầm Long vỗ để con người đột nhiên co vào, cấp tốc tránh né, đem hết toàn lực mới chật vật tránh thoát cái đạo phong bạo kim sắc kia.

“Các vị tiền bối, vì sao muốn can thiệp việc tư của ta cùng tiểu súc sinh này?”

Cầm Long vỗ để cắn răng nói.

Hắn nhìn ra mấy vị lão giả này cường đại, nhưng là hắn không nghĩ ra, mấy người kia tại sao phải giúp Tần Tử? Chẳng lẽ tiểu súc sinh này được nhiều người thích như vậy? Không có khả năng! Đây chính là cái hài tử người người oán trách!

“Tiểu súc sinh?”

Vị lão thần vương xuất thủ kia lông mày dựng lên, đại nghĩa
lầm nhiên quát lớn:

“Lão phu cùng Tần Tử tiểu hữu ngang hàng luận giao, ngươi
vậy mà nói hắn là tiểu súc sinh, hắn là ngươi là đang nhục nhã
lão phu? !”

“Cái này...”

Cầm Long vỗ đùi tròn tròn mắt.

Tình huống như thế nào?

Tại sao có thể như vậy?

Đây là vì cái gì? ?

Trong đầu hắn đã là một đoàn bột nhào.

“Để cho ta tới!”

Cái thời điểm này, lại là một đạo thanh âm sát ý mười phần
vang lên, chỉ thấy một đạo thân ảnh phiến nhược kinh hồng
uyên chuyển từ trên trời giáng xuống.

Chính là cái nữ tử trước đó muốn cướp đoạt thân thể Thủy
Khinh Nhu, lúc này, nàng đã khôi phục nhục thân.

Phong hoa tuyết đại, cao quý vô cùng.

Mà cặp đôi mắt đẹp kia, lại là tràn ngập sát khí!

“Ngươi là... Băng Ngung công chúa? !”

Một vị thần vương kinh hô một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ kiêng
dè nồng đậm, thậm chí mang theo một tia kính sợ.

“Nàng là ai?”

Tần Xuyên thấp giọng hỏi thăm một vị thần vương bên cạnh.

Vị thần vương này biểu lộ ngưng trọng, trầm giọng nói ra:

“Đây là độc nữ Băng Chủ, người đời xưng Băng Ngung công
chúa.”

Tần Xuyên không cần nghĩ liền biết, cái gọi là Băng Chủ kia
hắn là một vị cự đầu, cũng chính là tồn tại cấp bậc Tổ Vương.

Đây là c độc nữ ự đầu!

“Băng Ngung công chúa, vị Tần Tử tiểu hữu này là hỏa bạn vong niên mây cái lão gia chúng ta, công chúa có thể cho cái chút tình mọn, bất kể hiềm khích lúc trước được không?”

Một vị thần vương nói.

Mấy cái thần vương khác cũng lên một lượt trước một bước, cùng chung mối thù, dùng hành động chứng minh thái độ của mình.

Bọn hấn là đang thành một đội.

Bọn hấn cược Tần Tử sẽ cười đến cuối cùng! Dù sao, cái này thế nhưng là tuyệt thế quái thai đem ba nén hương tạo hóa hút mất một nửa.

Chỉ cần cái tiểu tử này không phải đầu bị cửa kẹp, hứa cái nguyện vọng loại hình Thánh Mẫu như “Nguyện mọi người hạnh phúc vui vẻ”, liền tất nhiên tiền đồ vô lượng.

Tại trước mặt cái cơ duyên vang dội cổ kim tuyệt thế này, liền xem như phụ thân Băng Ngung công chúa Băng Chủ, cũng hoàn toàn không đáng chú ý!

Cho nên, bọn hấn đối với lần này đứng đội rất có lòng tin, đồng thời trong lòng cũng mừng thầm —— Băng Ngung công chúa không biết trước đó chuyện phát sinh, ngốc ngốc muốn giết Tần Tử, đây mới cho bọn hấn một cái cơ hội biểu hiện.

Đây là mua bán kiếm bọn mà không lỗ!

“Cho các ngươi một cái chút tình mọn? Ha ha, nếu như là sự tình bình thường, bản cung có thể cho các ngươi một bộ mặt, thế nhưng là kẻ này khinh nhờn bản cung, tội lớn ngập trời như thế, mặt mũi của các ngươi, chỉ sợ còn chưa đủ! !”

Băng Ngung công chúa lạnh lùng nói.

Nàng mười phần cường thế.

Cho dù đối mặt tám vị thần vương, nàng vẫn vênh váo hung hăng như cũ, không có đem mấy người kia để vào mắt chút nào.

Cho dù nàng bây giờ đánh không lại, nhưng là, mấy lão già này dám động nàng sao? Đừng nói chỉ là thần vương, liền xem như cự đầu cũng phải ước lượng một chút!

“Công chúa, thân phận ngài cố nhiên tôn quý, nhưng là trước mắt dù sao thực lực có hạn, mà Băng Chủ đại nhân lại còn chưa trở về, ngài vẫn là không nên quá hùng hổ dọa người tốt, nếu không... Có thể sẽ không có kết thúc tốt.”

Một vị lão thần vương trầm giọng nói.

Vì đánh cược, hấn không thềm đếm xỉa!

“Kết thúc không tốt, vậy liền không kết cuộc! Ta nhìn xem hôm nay ai dám ngăn cản ta!”

Băng Ngung công chúa hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên, lẳng không một chỉ đối với Tần Tử, lập tức, một tia sáng trắng xuyên qua hư không.

“Ầm!”

Nhưng mà, thân thể vị lão thần vương kia na di, trực tiếp dùng lồng ngực chặn đạo bạch quang kia, bạch quang kia nổ tung tại chỗ, hóa thành đại lượng vụn băng, mà lão tay áo thần vương bỗng bành, không nhúc nhích tí nào!

“Ngươi! !”

Băng Ngung công chúa sắc mặt xanh xám, đôi phương không chỉ có ngăn cản nàng giết người, càng là trực tiếp không có phòng ngự chút nào đón lấy một kích của nàng.

Cái này để nàng rất mất thể diện.

Dù sao, đứng để ngươi đánh, ngươi cũng không đánh nổi a —— mặc dù đây là sự tình bên trong dự kiến, nhưng là sau khi phát sinh, vẫn mất mặt như cũ.

“Công chúa, ngài muốn xuất thủ, lão hủ không dám phòng kháng, cho nên chỉ có thể dùng thân thể đến bảo hộ hảo hữu của ta.”

Vị lão thần vương này đem lời nói đến rất xinh đẹp, không chỉ có cảnh cáo Băng Ngung công chúa, càng là bất tri bất giác đem mình quy về Tần Tử “Hảo hữu”, mà mà cứ tiếp tục đánh tiếp, có thể nói là không biết xấu hổ!

“Chúng ta cũng là vậy!”

“Chúng ta cùng Tần Tử tiểu hữu mới quen đã thân, tuyệt không thể nhìn ngươi thương hại hấn.”

“Công chúa muốn giết hắn, vậy nên bước trên người mấy lão già chúng ta!”

Chương 527: Huyền Hoàng Thiên Bảng Chọn Chủ

Chương 527. Huyền Hoàng Thiên Bảng Chọn Chủ

Mấy cái lão đầu tử này nghĩa chính ngôn từ, hiên ngang lắm liệt.

Nhưng là Tần Tử nghe những lời này, cứ cảm giác quái quái chỗ nào —— chúng ta có quen thuộc như vậy sao? Mấy vị là không phải có chút dùng sức quá mạnh a?

Nhưng mà, loại thời điểm này, người ta đánh bạc để cứu hắn, hắn tự nhiên cũng không thể đâm dao sau lưng, cho nên hắn lựa chọn trầm mặc.

“Các người... Các người...”

Băng Ngưng công chúa nhìn chòng chọc vào mấy lão già này, ngực phập phồng kịch liệt, có thể thấy được bị tức được không nhẹ.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Đúng lúc này, trên bầu trời bắt đầu chấn động kịch liệt, Kim Vân đầy trời cấp tốc hội tụ tại trên không quảng trường, giống như nước sôi sôi trào.

Sau đó, một sợi hình quạt kim quang từ bên trong tầng mây bắn ra, trải ra thành một đạo bức tranh như mộng ảo.

Phía trên có cầm tú sơn hà, có nhật nguyệt tinh thần, có kiếp phù du vạn tượng, có xuân hạ thu đông, thần bí mà vĩ ngạn.

“Đây là cái gì? !”

“Là Thiên đồ Huyền Hoàng Thương!”

“Truyền thuyết, Thiên đồ Huyền Hoàng Thương là ý chí Huyền Hoàng thiên hiền hóa, nó lựa chọn, người đó là Huyền Hoàng thiên chủ!”

Mọi người kinh hãi kêu to, sau đó từng cái ngẩng đầu nhìn trời, kích động đến toàn thân run rẩy, nhiệt huyết khuấy động.

Thiếu nữ nào chẳng mộng mơ?

Mỗi người bọn họ đều đang mong đợi, hi vọng mình có thể bị Huyền Hoàng Thương Thiên đồ chọn trúng, từ đây nhất phi trùng thiên, trên vạn người!

Coi như không chịu nổi trọng lượng vương miện, cuối cùng bị đè chết, cũng cất cao tiếng hét được một ngày.

“Ông! !”

Rốt cục, bức tranh to lớn kia động dậy, từng đạo kim sắc quang mang từ bên trong bức tranh ngưng tụ ra, sau đó hóa thành cột sáng vương vãi xuống.

Nguyên bản, là thẳng tắp rơi xuống.

Mà chính phía dưới, là một cái người trẻ tuổi thường thường không có gì lạ, người này ngửa đầu, há to mồm, kích động đến thân thể run rẩy, thậm chí đã bài tiết không kiềm chế, mảng lớn nước đọng từ dưới đũng quần chảy xuôi mà xuống, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

“Thiên chủ, Thiên chủ, ta là Thiên chủ...”

Đại não hần sớm đã hỗn loạn tung bừng, căn bản không có ý thức được mình đã tè ra quần, con mắt ngơ ngác nhìn cột sáng kia.

Mà những người khác cũng không thể tin nhìn xem cái này một màn, Huyền Hoàng Thương Thiên đồ lựa chọn Thiên chủ mới, không thể nào là chọn loại này chứ.

“Ông! ! !”

Mà đúng lúc này, cột sáng kia nguyên bản rơi xuống thẳng đứng, đột nhiên chia ra làm ba, hướng phía ba cái phương hướng kích xạ mà đi.

Giống như một cái giá ba chân!

Hình tam giác, có tính ổn định.

Mà ba đạo quang mang này, thì là phân biệt bao phủ ba đạo thân ảnh, theo thứ tự là —— Tần Tử, Băng Ngưng công chúa, Cầm Long võ đế!

Xoạt! !

Lần này, mọi người càng há hốc mồm hơn.

Ba cái? !

Vị trí Huyền Hoàng thiên chủ chỉ có một cái a, ba người làm sao chia? Huyền Hoàng Thương Thiên đồ hồng rồi?

Mà lúc này, ba người bị cột sáng bao phủ đều là sửng sốt một chút, sau đó nhịp tim không tự chủ được tăng nhanh bắt đầu, cuối cùng... Đều luống cuống.

Bọn hắn đều là nhân vật phi phàm, cho nên cũng không có bị chuyện tốt đột nhiên xuất hiện mà choáng váng đầu óc.

Bọn hắn ý thức được... Cái vương miện Huyền Hoàng thiên này quá nặng đi, bọn hắn không chịu đựng nổi!

Đặc biệt là Băng Ngưng công chúa, nàng thân là Băng Chủ nữ nhi, đối với tầng cách cực cao nhất Huyền Hoàng thiên hiểu càng rõ ràng, cũng càng sợ hãi.

Vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, liền xem như phụ thân Băng Chủ của nàng, cũng không chịu đựng nổi a!

Huyền Hoàng thiên chỉ là cự đầu liền có ba mươi tám tôn, trong đó, có mấy vị ngoan nhân, ngay cả phụ thân nàng cũng phải nhượng bộ lui binh.

Tử như Hoàng Hôn tổ vương, tử như Kim Long vương, tử như Nhân vương, cùng đệ đệ Nhân vương Thôn Nhật tổ vương...

Cho nên, nếu như nàng dám tự tiện leo lên vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, coi như chính là nàng cha, đều không gánh nổi nàng!

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ!”

Nàng trong lòng lo lắng vô cùng.

Mà lúc này, Tần Tử cùng Cầm Long võ đế, cũng là đồng dạng lòng nóng như lửa đốt, giống như con kiến trên lò lửa.

Mà theo bọn hắn lo nghĩ cùng mâu thuẫn, kim quang rơi vào trên người bọn hắn, tựa hồ có dấu hiệu tiêu tán.

Có lẽ, tại Huyền Hoàng thương Thiên bảng đánh giá, người ngay cả dũng khí tiếp nhận vương miện đều không có, không chịu nổi chức trách lớn!

“Lạch cạch!”

Đúng lúc này, một cái đại thủ đập vào trên bờ vai Tần Tử.

Tần Tử xao động tâm, lập tức bình tĩnh không ít, hắn ngơ ngác ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy ánh mắt phụ thân cổ vũ.

Tần Xuyên nhìn xem nhi tử, trầm giọng nói ra:

“Tiểu tử, đừng sợ, là cơ duyên của ngươi thì ngươi liền cầm lấy, đừng sợ bất không được, mặc kệ phát sinh cái gì... Có cha tại đây! !”

Thanh âm này, thâm trầm mà từ ái, loại cổ vũ và bao dung như biển cả kia, nháy mắt mang đến cho Tần Tử dũng khí vô tận.

Hắn ngấn ngủi ngốc trệ về sau, hít sâu một hơi, ánh mắt dần dần trở nên kiên định.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Huyền Hoàng thương Thiên bảng lờ lờ kim quang kia, âm vang hữu lực nói ra:

“Không phải liền là một đạo vương miện sao? Chỉ cần ngươi dám cho ta, ta liền dám mang! Huyền Hoàng thiên chủ, ngoài ta còn ai? !”

Oanh long long!

Giờ khắc này, Huyền Hoàng thương Thiên bảng chấn động, cột sáng kia nguyên bản rơi vào đỉnh đầu Cầm Long võ đế cùng Băng Ngưng công chúa, nháy mắt thu nạp, toàn bộ rơi vào trên thân Tần Tử!

Chương 528: Tần Tử Huyền Hoàng Thiên Chủ

Chương 528. Tần Tử Huyền Hoàng Thiên Chủ

“Cái này...”

“Hắn... Hắn vậy mà...”

Một màn bất thình lình, làm cho tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Mà Cầm Long võ đế cùng Băng Ngưng công chúa, thì là tại ngắn ngủi ngốc trệ, về sau đột nhiên cười lạnh.

“Cũng dám chủ động đón lấy vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, thật sự là không biết trời cao đất rộng, ta nhìn xem ngươi chết như thế nào!”

“Không biết lượng sức, tự chịu diệt vong!”

Tại bọn hắn đánh giá, Tần Tử chết chắc, không ai giữ được hắn.

Mà lúc này.

Huyền Hoàng Thương Thiên đồ trên bầu trời giống như sóng biển, bắt đầu kịch liệt đập trùng, kim quang như dòng nước trôi, mưa như trút nước xuống.

“Rầm rầm!”

Vô tận kim quang, đổ vào tại trên thân Tần Tử, để bên ngoài cơ thể hắn xuất hiện từng tầng từng tầng vàng sáng màu vàng óng, tròn vẹn mười ba đạo!

Mà cùng lúc đó.

Huyền Hoàng sơn, thậm chí toàn bộ Cửu Thương giới đều hiện lên ra một tầng kim quang, cùng quang mang trên người hắn kêu gọi lẫn nhau.

Cái này tựa hồ là đang tuyên cáo, từ hôm nay về sau, hắn cùng Huyền Hoàng thiên đồng khí liên chi, hắn chính là Tân Huyền Hoàng thiên chủ.

“Thiên chủ lập, trời xanh quy vị!”

Một đạo thanh âm vô cùng tang thương, không biết từ chỗ nào truyền đến, vang vọng Huyền Hoàng sơn, sau đó quanh quẩn tại toàn bộ Cửu Thương giới.

“Oanh long long!”

Toàn bộ Cửu Thương giới, đều kịch liệt run rẩy lên, vô tận quang mang hiển hiện, tựa hồ muốn bao phủ cả người thế gian.

“Đó là cái gì? !”

” Cảnh tượng thật là đồ sộ!”

Bên trong Cửu Thương giới, vô số sinh linh cố nén con mắt đậm nhói ngẩng đầu, nhìn về phía bầu trời.

Bọn hắn phát hiện, từng đạo phế tích hư ảo từ bên trong quang mang nổi lên, sau đó chậm rãi bay lên bầu trời, khi lên cao, những phế tích này bắt đầu trở nên chân thực, đồng thời còn đang nhanh chóng chữa trị cùng ngưng tụ.

Bọn hắn không biết đó là cái gì, chỉ biết đây là đồ vật tuyệt đối không thể xúc phạm, có uy nghiêm vô thượng.

Thần thánh.

Vĩ đại.

Không thể nói rõ!

Đây là trời xanh —— trời xanh xuất từ Huyền Hoàng sơn, cũng diễn sinh ra một phương đại thế giới, đây chính là lai lịch Huyền Hoàng thiên.

Trước kia, Huyền Hoàng thiên gặp phải cường địch, phát sinh trời sập, mà bây giờ, cái trời xanh sụp đổ này một lần nữa quy vị.

Mà cùng lúc đó, diện tích Cửu Thương giới bắt đầu điên cuồng khuếch trương với tốc độ mà mắt trần có thể nhìn thấy.

“Tê lạp!”

“A, hông ta!”

“Phòng ở, phòng ở của ta!”

Có người đứng tại chỗ, nguyên bản hai chân chụm lại, thế nhưng là đột nhiên mặt đất dưới chân làm lớn ra, để dừng quần

hắn xé rách, sau đó ngồi trên mặt đất, đồng thời cảm nhận được ưu thương vỡ trứng.

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến phòng ở của mình, nguyên bản gần trong gang tấc, thế nhưng là sau một khắc, vậy mà nhanh chóng cách hắn rất xa.

Đồng thời cục đất trong viện tiểu đột nhiên chấp lên, hóa thành từng tòa núi lớn, ngăn trở ánh mắt hắn.

Bởi vì cái gọi là, hai bên bờ tiếng người kêu không thôi, phòng đã cách Vạn Trọng sơn.

“Cầu tặc chỗ nào! Ăn một kiếm của ta!”

“A, không đúng, ta làm sao đang lùi lại? Trở về, người cầu tặc kia, người trở lại cho ta! !”

Có người đang đuổi giết cừu nhân, thế nhưng là thời điểm đang muốn xông lên phía trước, lại phát hiện thân thể của mình đang lùi lại.

Hắn đem hết toàn lực bay về phía trước, lại phát hiện, cảnh vật hai bên đều nhanh chóng di động về phía trước.

Mà cừu nhân đối diện hắn, tại gần ngửi kinh ngạc, về sau vậy mà đứng tại chỗ mỉm cười vậy gọi đối với hắn, sau đó giống như giẫm lên ván trượt, duy trì tư thế đứng thẳng cấp tốc biến mất ở chân trời.

Thậm chí, còn có người nằm rạp trên mặt đất, nhìn xuống khe nhỏ bên trên đất, thế nhưng là đột nhiên, làm khe nhỏ kia lớn ra vô số lần.

Khe hở hóa thành vực sâu!

Người này kém chút liền cắm vào, cấp tốc lui lại giống như chó bò, mới bảo vệ được một cái mạng, kém chút hù chết.

Chuyện như vậy, chỗ nào cũng có.

Toàn bộ Cửu Thương giới, tại trong nháy mắt này, vậy mà lớn ra gấp mấy vạn, mấy chục vạn lần, mấy trăm vạn lần!

“Đinh... Leng keng...”

Giữa thiên địa, vang lên từng đợt thần âm, tử khí đông lại, đồng thời có từng đầu chân long khí vận tuôn ra mặt đất, xoay

quanh ở trong thiên địa.

Huyền Hoàng thiên, triệt để khôi phục! !

Vô tận linh khí hóa thành nước mưa, mưa như trút nước rơi xuống, tạo hóa chi quang giống như ánh nắng, chiếu xuống mỗi một nơi hẻo lánh.

“Ta đột phá!”

“Ta cũng đột phá!”

“Ta vậy mà trở thành võ đế? !”

“Cái gì, chó của ta đã vượt qua ta rồi? Đây không có khả năng, nó chỉ là một con chó a! Cái gì, nó còn đang đột phá? !”

Những ban ân đến từ thiên địa, làm cho tu vi tất cả mọi sinh linh đều nước lên thì thuyền lên, thậm chí liên tiếp đột phá mấy cái cảnh giới.

Một chút động vật thực vật nguyên bản thường thường không có gì lạ, giống như đột nhiên bị đả thông hai mạch Nhâm Đốc, bắt đầu sinh trưởng dã man, cấp tốc mạnh lên.

Trong khoảng thời gian ngắn, liền không biết hiện ra bao nhiêu quái vật.

“Ha ha ha, bản tọa khôi phục!”

“Ngủ say ức vạn năm, bản vương lần nữa trở về, lũ sâu kiến, tại bản vương uy nghiêm hạ run rẩy đi!”

“Lạc Nguyệt cô tông, trở về!”

“Thanh Diệp thiên tông, trở về!”

“Đông Hoa tiên tông, trở về!”

Bên trong từng cái di tích cổ xưa, cường giả viễn cổ khôi phục, thậm chí rất nhiều đại thế lực tập thể khôi phục, tái hiện huy hoàng.

“Mau nhìn, đó là cái gì?”

“Thật là nhiều bọt biển a.”

Chương 529: Có Mang Lễ Không

Chương 529. Có Mang Lễ Không

Rất nhiều người nhìn về phía trên bầu trời, phát hiện thiên khung bắt đầu tựa hồ trở nên trong suốt, mà bên ngoài thiên khung, có vô số bọt biển đang rơi xuống.

“Đây không phải bọt biển, đây là từng cái thế giới, bọn chúng đang hạ xuống, nói rõ thế giới chúng ta đang nhanh chóng bay lên!”

“Ta biết, Huyền Hoàng thiên muốn thoát ly không gian hạ giới, một lần nữa trở về thượng giới!”

Rất nhiều cường giả viễn cổ kích động đến mặt đỏ tới mang tai, huy hoàng trước kia, thật muốn tái hiện.

Mà lúc này.

Tê thiên trên đài, từng đạo Tiên Thiên Tử Khí, nương theo lấy khí vận chân long buông xuống, đem Tàn Tử bao phủ.

Tu vi hần cấp tốc tăng vọt!

Thiên thần nhị trọng thiên.

Thiên thần tam trọng thiên.

Thiên thần tứ trọng thiên.

...

Thiên thần thất trọng thiên! !

Cuối cùng, hần tu vi ổn định tại Thiên Thần cảnh thất trọng thiên.

“Thiên chủ lập, chúng sinh bái!”

Cái đạo thanh âm già nua mà rộng lớn kia, vang lên lần nữa, từ Huyền Hoàng sơn truyền ra, quanh quẩn tại bên tai chúng sinh.

Không chỉ có như thế, hình tượng Tần Tử, cũng tự nhiên bắn ra tại trong đầu tất cả mọi người.

Vô số sinh linh hoảng sợ.

“Cái gì, mới Huyền Hoàng thiên chủ là hắc? Một cái người trẻ tuổi Thiên Thần cảnh? !”

“Ồ nháo! Chỉ là Thiên Thần cảnh, sao có thể trở thành Thiên chủ Huyền Hoàng thiên, từ xưa đều không có tiền lệ như vậy.”

“Sâu kiến cũng có thể churong thiên?”

” Huyền Hoàng thiên của ta mặc dù gặp đại kiếp, vừa vận khôi phục, nhưng còn không sa đoạ đến tận đây đi!”

Rất nhiều lão quái vật thần vương cảnh đỉnh phong lòng đầy căm phẫn, tỉ như Hắc Hải thần vương, tỉ như Thanh Diệp đạo quân, tỉ như thể hồ lão nhân.

“Đạo huynh, chúng ta đi giết hắc!”

“Đúng, đại trượng phu sinh giữa thiên địa, há có thể ở dưới người? Hướng một con giun để cúi đầu xưng thần, bản tọa cho rằng lấy làm hổ thẹn!”

“Đi, diệt hắc!”

Có người trực tiếp châm ngòi thổi gió, muốn diệt đi vị Huyền Hoàng thiên chủ có tiếng không có miếng này.

Thế nhưng là, cuối cùng vẫn là có hạng người thanh tỉnh, rất nhanh liền có người ngăn cản bọn hắc.

“Các vị, tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ! Chúng ta mặc dù không phục hắc làm Thiên chủ, nhưng là... Hiện tại còn chưa tới phiên chúng ta tỏ thái độ, nếu là tùy tiện tỏ thái độ, chỉ sợ có họa sát thân.”

Có người đức cao vọng trọng trầm giọng mở miệng.

Lập tức, những cái lão quái vật xúc động kia cũng tỉnh táo, lấy tầm mắt cùng cách cục của bọn hắc, rất nhanh liền nghĩ thông suốt mâu chốt.

Cự đầu! !

Đám cự đầu Huyền Hoàng thiên cũng còn không có tỏ thái độ đầu, chỗ nào đến phiên bọn hắc đến kêu đánh kêu giết?

Tào Tháo có thể trên ép Hán Hiến Đế, nhưng những người khác nếu là dám làm như thế, Tào mỗ lập tức đến thảo phạt ngươi, nói ngươi đại nghịch bất đạo!

Bởi vì đây là đặc quyền của Tào mỗ, không cho người khác nhúng chàm.

Hiện tại Tần Tử tựa như một bàn đồ ăn.

Coi như đám cự đầu hơn phân nửa không thích ăn, nhưng là tại trước khi đám cự đầu từ chối, những người khác dám tự tiện thử sao?

“Hừ, vậy liền chờ một chút đi, đợi đến đám cự đầu trở về, sau đó tự nhiên có thể thu thập hắc!”

Thế là, những nhóm lão quái vật không phục này, đều hành quân lặng lẽ, dự định trước không để ý tới Tần Tử.

Không hỗ trợ, cũng không phản đối.

Làm bộ không nhìn thấy!

Thế nhưng là, bọn hắc nghĩ không đếm xỉa đến, thật sự có như vậy dễ dàng sao?

Thật tình không biết, Tân Huyền Hoàng thiên chủ, có một vị phụ thân thích việc lớn hám công to.

Hồi lâu sau.

Những người khác trên Tế thiên đài bị đuổi ra ngoài, chỉ còn lại hai người Tần Tử cùng Tần Xuyên.

“Cha, ta bây giờ trở thành Huyền Hoàng thiên chủ, tất nhiên sẽ trở thành cái đỉnh trong mắt vô số cường giả, ngài có phương pháp ứng đối sao?”

Tần Tử có chút lo lắng.

Hắc rất rõ ràng một cái đạo lý —— đức không xứng vị, tất gặp tội lỗi! Cái gì là đức? Đó chính là thực lực!

Hắc mặc dù đã đột phá đến thiên thần thất trọng thiên, nhưng là điểm ấy thực lực, hoàn toàn không đảm đương nổi vị trí

Huyền Hoàng thiên chủ.

“Không cần lo lắng, chỉ cần cự đầu không ra, liền không ai dám động tới ngươi. Thậm chí... Ngươi có thể hành sử quyền uy Huyền Hoàng thiên chủ. Những người khác coi như trong lòng không phục, nhưng cũng sẽ không ở bên ngoài chống lại ngươi.”

Tần Xuyên tự tin cười nói.

“Vì cái gì?”

Tần Tử lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tần Xuyên cười nói ra:

“Bởi vì cái thân phận này, là Huyền Hoàng sơn đưa cho ngươi, bọn hắn nhất định phải nhìn cái thể diện này, mà lại tại thời điểm đám cự đầu không có công khai phản đối cái thân phận này của ngươi, tương đương với bọn hắn là ngầm thừa nhận, một khi có người tỏ thái độ tại trước lúc bọn hắn chưa làm gì, đó chính là khiêu khích với bọn họ.”

“Nói một cách khác, đám cự đầu có quyền lực phát biểu ưu tiên, tại trước lúc bọn hắn nói chuyện, những người khác không thể nói chuyện.”

“Lui một vạn bước nói, chỉ cần đám cự đầu còn không có tỏ thái độ, như vậy liền còn ẩn chứa một loại khả năng —— có lẽ, đám cự đầu sẽ ủng hộ ngươi thì sao. Mặc dù khả năng này rất nhỏ, nhưng cũng không phải là không có.”

“Cho nên, tại thế cục triệt để sáng tỏ trước đó, các cường giả Huyền Hoàng thiên cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể thuận thế mà làm.”

Tần Tử nghe vậy, có chút đã hiểu.

Nhưng ngay sau đó, hắn lại nhíu mày, nói ra:

“Thế nhưng là, nếu là đám cự đầu trở về thì làm sao bây giờ? Ta cảm thấy, bọn hắn hơn phân nửa không có khả năng ủng hộ ta, thậm chí sẽ muốn giết chết ta.”

Chương 530: Có Mang Lễ Không 2

Chương 530. Có Mang Lễ Không 2

Tần Xuyên nhẹ nhõm lắc đầu, nói ra:

“Trong thời gian ngắn, bọn hắn là không cách nào trở về, càng là tồn tại cường đại, muốn trở về thì càng khó khăn, chúng ta chỉ ít còn có thời gian mấy chục năm.”

Hắn dừng một chút, sau đó trên mặt lộ ra một vòng nụ cười ý vị thâm trường, thấp giọng nói:

“Mà mấy chục năm sau... Ha ha...”

Bên trong tiếng cười kia, mang theo tràn đầy tự tin, cùng nhàn nhạt khinh thường, mặc dù nói còn chưa dứt lời, nhưng là ý tứ đã rất rõ ràng.

Mấy chục năm sau, cự đầu tính là gì?

Cha ngươi đã vô địch thiên hạ! !

Mà Tần Tử nghe vậy, triệt để yên lòng, bởi vì tại trong lòng hắn, cho tới bây giờ cha cũng sẽ không lừa hắn.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó kích động mà hỏi:

“Cha, ngài ý là, ta hiện tại... Đã là Huyền Hoàng thiên chủ chân chính?”

“Ừm.”

Tần Xuyên mỉm cười gật gật đầu.

Tần Tử hô hấp dồn dập, tiếp tục hỏi:

“Nói cách khác, ta có thể dùng quyền sở cuả Huyền Hoàng thiên chủ?”

“Có gì không thể?”

Tần Xuyên vẫn như cũ mỉm cười.

“Ta có thể vơ vét truyền thừa thiên hạ, có thể để các đại thế lực hướng ta bày đồ cúng?”

Tần Tử con mắt phát sáng, mong đợi hỏi.

Tần Xuyên sững sốt một chút, sau đó cười nói:

“Đương nhiên.”

Thiên phú tìm đường chết của Tần bé heo, để hẳn đều có chút giật mình, chỉ có thể vui mừng cảm thán một tiếng, trẻ con là dễ dạy.

...

Nửa tháng sau.

Trên không Huyền Hoàng sơn, đứng sừng lên một tòa cung điện uy nghiêm, đây chính là hành cung Huyền Hoàng thiên chủ—— Huyền Hoàng thiên cung!

Đây là Tần Xuyên tu kiến.

Bởi vì cái gọi là trang bức gấp sét đánh, bây giờ hẳn đã đem nhi tử tiện nghi đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, tự nhiên không ngại tiếp tục nâng giết một chút.

Cái thân phận Huyền Hoàng thiên chủ này của Tần Tử, gần như không ai tin phục, mà loại tình huống này, Tần Tử càng là rêu rao, thì càng làm cho người ta đỏ mắt —— được tiện nghi thì vụng trộm mà vui vẻ đi, còn thể hiện cái gì!

Không chỉ có như thế.

Tần Xuyên để mình làm “Người đại diện” nhi tử, còn chiêu mấy cái tay chân cho Tần Tử, cũng chính là tám vị thần vương trước đó.

Tám cái lão gia hỏa này, tận mắt thấy Tần Tử đem ba nén hương tạo hóa hấp thu một nửa, tâm tư ôm bắp đùi trong lòng sớm đã nồng đậm tới cực điểm, cho nên Tần Xuyên mới mở miệng, mấy lão gia này lập tức đáp ứng.

Thế là, nguyên bản Huyền Hoàng thiên cung chả có ai, nhiều hơn tám đại thần tướng, xem như nhóm cốt cán đầu tiên Huyền Hoàng thiên cung.

Trừ cái đó ra, lão đầu nhi Huyền Ngọc tử kia, cũng tại sau khi Huyền Hoàng thiên triệt để khôi phục, đột phá đến cảnh giới thần vương.

Lão đầu nhi này tựa hồ nguyên bản là thần vương, về sau không biết nguyên nhân gì cảnh giới rơi xuống, sau đó lại gặp trời sập...

Mà Tần Xuyên thành lập được Huyền Hoàng thiên cung, về sau cũng không có nhân rồi, mà là rèn sắt khi còn nóng, lại bắt đầu tiếp tục thao tác.

“Cái gì? Thiên chủ thành lập Huyền Hoàng thiên cung, hạ lệnh để tất cả thế lực lớn nhất lưu tiên về châu mừng?”

“Còn muốn lão tổ tông tự mình đi?”

“Lẽ nào lại như vậy!”

“Tiểu súc sinh này, thật đúng là đem mình làm Thiên chủ sao? Nói hấn ngu hấn còn tự ái?”

“Đúng đây, hấn có tư cách làm Thiên chủ hay không, chính trong lòng hấn không có điểm số sao? Được tiện nghi còn không vui vụng trộm, còn dám rêu rao!”

“Thế nhưng là... Cái thiệp mời này đều đưa tới, chúng ta có thể không đi sao? Hấn dù sao cũng là Huyền Hoàng thiên chủ trên danh nghĩa a...”

“Thiên chủ chi vị, dù sao cũng là Huyền Hoàng sơn sắc phong, cũng là một cái tiêu chí Huyền Hoàng thiên ta, chỉ sợ không nên làm cho quá xấu hổ.”

“Mà thôi mà thôi, đám cự đầu bây giờ còn chưa trở về, thế cục chưa sáng tỏ, liền trước hết để cho tiểu súc sinh này gây sóng gió một đoạn thời gian đi!”

Cuối cùng, các đại thế lực tầng cao nhất thỏa hiệp.

Bọn hấn trong lòng có vô tận oán giận.

Đặc biệt là thế lực giống Thanh Diệp thiên tông, hấn hải Thần Tông này, đã sớm hận không thể đem Tần Tử thảo thành tám khối.

Nhưng là bây giờ, nhưng lại không thể không nắm lỗ mũi tiên về Huyền Hoàng thiên cung châu mừng, còn phải đưa một

chút lễ vật.

“Oanh long long!”

Một ngày này, rất nhiều thế lực lớn tại dưới lão tổ cấp Thần Vương dần dần, tề tụ Huyền Hoàng thiên cung.

Giữa thiên địa hào quang vạn đạo, thụy thú bay lên, nghe vì áo này gió vì ngựa, khắp nơi nhao nhao mà đến hạ.

“Bồng Lai tiên tông, đến đây chào mừng!”

“Cửu Phương thiên tộc, đến đây chào mừng!”

“Đông Bắc Mã gia, đến đây chào mừng!”

“Thanh Diệp thiên tông, đến đây chào mừng!”

...

Từng cái danh hiệu tông môn, liên tiếp mà tới, các tông môn cùng chung tộc lơ lửng tại trên bầu trời, vậy mà đem bầu trời đều lấp kín.

Tôi thiếu tới hơn ngàn cái thế lực!

“Đều tới?”

Một đạo thanh âm tuổi trẻ mà uy nghiêm vang lên, mang theo mấy phần cố làm ra vẻ khó chịu, chính là thanh âm Tần Tử.

Mà theo đạo thanh âm này vang lên, phía trước Huyền Hoàng thiên cung, hiện ra một tòa quảng trường kim sắc to lớn.

Đây là quảng trường mà tám vị cường giả thần vương lấy thần lực huyền hóa, mà chính giữa quảng trường, đứng vững vàng một đạo vương tọa vàng son lộng lẫy.

Tần Tử người mặc long bào, ngồi ngay ngắn ở phía trên vương tọa, tám vị thần vương kia thì là đứng hầu tại trái phải, trang nghiêm lạnh lùng.

Rất nhiều lão tổ thế lực trên bầu trời, nhìn xem dáng vẻ Tần Tử người mặc long bào, da mặt cũng không khỏi tự chủ co quắp mấy lần.

Dung tục! !

Huyền Hoàng thiên chủ mặc dù là Huyền Hoàng thiên chi chủ, nhưng là từ cổ đến nay, chưa từng có vị Thiên chủ nào là

người mặc long bào.

Như này lộ ra có chút tận lực.

Thật giống như một cái nam nhân tô son điểm phấn, lại vẽ thêm chút râu ria, tự xưng là biểu tượng nam tính của nhân loại.

Mặc dù chất lượng hoàn toàn chính xác không thấp, nhưng cứ cảm giác quái chỗ nào quái.

“Đều nhập tọa đi.”

Tần Tử đối phía trước vung tay lên, trên quảng trường hiện ra từng cái bồ đoàn màu vàng, lít nha lít nhít.

“Được.”

Các đại thế lực các lão tổ đều nắm lỗ mũi lên tiếng, sau đó nhao nhao ngồi ở trên bồ đoàn.

Bọn hần hôm nay chính là tới làm cháu trai!

Tần Tử nhìn xuống những lão quái vật này, cổ làm ra vẻ nói ra:

“Bản tọa thụ mệnh vu thiên, kế thừa vị trí Huyền Hoàng thiên chủ, tự biết tu vi còn thấp, đức hạnh không đủ, nhưng... Thiên tướng chức trách lớn, không thể không thụ. Từ nay về sau, còn xin chư vị thực tình phụ tá bản tọa, chấn hưng Huyền Hoàng thiên!”

“Thiên chủ yên tâm.”

“Chúng ta ồm thỏa kiệt lực.”

Nhóm lão quái vật che giấu lương tâm, miệng đầy đáp ứng, dù sao đối bọn hần mà nói, đây cũng chỉ là gặp dịp thì chơi mà thôi, không cộ khó gì.

Bọn hần có gió to sóng lớn gì chưa thấy qua?

Mà cái thời điểm này, Tần Tử rốt cục nói đến trọng điểm, hần nhìn xem mọi người hỏi:

“Không biết các vị... Có mang hạ lễ tới không?”

Chương 531: Không Để Ta vào Trong mắt

Chương 531. Không Để Ta vào Trong mắt

Thoại âm rơi xuống, trên quảng trường ngấn ngủ an tĩnh một chút.

Muốn lễ vật còn trực tiếp như vậy sao?

Những lão tổ tông các đại thế lực này, đều là người thích thể diện, cho tới bây giờ liền chưa thấy qua sự tình không giảng cứu như thế.

Có lẽ gặp qua, nhưng là chưa phát sinh ở trên thân mình, cho nên lúc này có chút phản ứng không kịp.

“Ha ha, tự nhiên là mang theo.”

Cuối cùng, một vị lão giả tóc trắng ngoài cười nhưng trong không cười nói, sau đó hất vung tay lên, một cái hộp quà tuyết trắng bay ra ngoài.

Một vị lão thần vương bên cạnh Tần Tử lập tức đưa tay, đem cái hộp quà kia tiếp được, sau đó cung kính giao cho Tần Tử.

Tần Tử mở ra hộp liếc nhìn, sau đó đột nhiên vung tay lên, đem hộp đồ nhào trên mặt đất, đồng thời bỗng nhiên đứng dậy, giận tím mặt!

“Làm càn! ! Bản tọa mới bước lên Thiên chủ chi vị, ngươi liền đưa vật như vậy lừa gạt bản tọa sao? Đến cùng có đem bản tọa để vào mắt hay không!”

Xoạt!

Tất cả mọi người là giật mình, nghĩ không ra, cái Thiên chủ có tiếng mà không có miếng này, vậy mà phách lối như thế.

Mà vị lão giả tóc trắng kia, cũng là sửng sốt một chút, sau đó sắc mặt lập tức âm trầm.

Bởi vì Tần Tử làm như vậy hoàn toàn là tại trước mắt bao người đánh mặt mo của hắn a! Đến tình trạng này của hắn, không phải liền là sống nhờ khuôn mặt sao?

“Oanh!”

Lập tức, một cỗ kim quang như có như không từ trong cơ thể của hắn tản ra, sau đó chậm rãi hội tụ tại đỉnh đầu hắn, hóa thành một tôn pháp tướng kim sắc khổng lồ cao ngàn trượng, tay áo bằng bành, chính là đáng vẻ lão giả tóc trắng này.

Trong khoảnh khắc, một cỗ cảm giác kiềm chế kinh khủng càn quét toàn bộ quảng trường, để cái quảng trường lớn như vậy lộ ra chật chội, tựa hồ muốn bị nó bạo!

Mà những lão giả khác trên quảng trường, cũng thừa cơ phóng xuất ra một tia uy áp, cùng uy áp của lão giả mặc áo trắng này hòa làm một thể.

Chỉ một thoáng, thần uy như biển!

“Cái này...”

Tần Tử chỉ cảm giác ngực một buồn bực, vậy mà bắt đầu choáng váng, kém chút ngã đi tại chỗ.

Hắn nhìn về phía trước, phát hiện vậy mà nhìn không rõ những lão giả trên quảng trường kia, tại bên trong cảm giác của hắn, chỉ có từng tôn cự nhân phát sáng.

Những người khổng lồ này, khuôn mặt mơ hồ, tất cả đều tản ra ánh sáng nóng bỏng, hoà lẫn, giống như từng tôn thần linh ngồi xếp bằng trên hư không.

Loại cảm giác áp bách này, thật là đáng sợ.

“Hừ, các ngươi muốn làm gì, muốn uy hiếp Thiên chủ sao?!”

Cái thời điểm này, bát đại thần vương bên cạnh Tần Tử bước lên trước một bước, ngăn tại trước người Tần Tử, ngăn cách cỗ uy áp kia.

Lập tức, Tần Tử toàn thân dễ dàng.

Hắn lần nữa giương mắt nhìn lên, trên quảng trường tựa hồ lại khôi phục bình tĩnh, cũng không có cái cự nhân phát sáng gì, chỉ có từng cái lão giả xếp bằng ở nơi đó, nhìn thường thường không có gì lạ, mây trời nước chảy.

“Xin hỏi Thiên chủ, lễ vật của lão phu có vấn đề nơi nào, vì sao phải ném xuống đất nhục nhã lão phu?”

Lão giả mặc áo trắng kia trầm giọng hỏi, ngữ khí cũng không có bao nhiêu tôn kính, dù sao đều tự xưng “Lão phu”.

Tần Tử chỉ vào hộp quà trên đất, cùng hai viên quả vắng ra, hừ lạnh nói:

“Người thân là thần vương, chỉ là hai viên quả cấp độ thiên thần, cũng đưa tiễn tay sao? Hay là nói, trong mắt người, bản tọa chỉ xứng được loại đồ vật như này?”

Lão giả tóc trắng kia mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Tặng quà nặng ý trong lòng, mà không ở chỗ quý giá, lão phu cho rằng, lễ vật thích hợp nhất mới là tốt nhất.”

“Thiên chủ mặc dù thiếu niên đặc chí, vinh danh Thiên chủ chi vị, nhưng cuối cùng cũng chỉ là Thiên Thần cảnh mà thôi, hai viên quả này vừa vặn hữu dụng đối với Thiên chủ, vì cái gì không thể đưa chứ?”

Hắn nói bóng gió là, người như thế nào đi nữa cũng chỉ là Thiên Thần cảnh mà thôi, mời người nhận rõ vị trí của mình!

“Người là đang gõ bản tọa sao?”

Tần Tử lạnh lùng nói.

“Không dám!”

Lão giả mặc áo trắng kia cười lạnh một tiếng, quay đầu đi, trên mặt rõ ràng mang theo vẻ khinh thường.

Tại hắn xem ra, chỉ cần không phải công nhiên chống đối, vậy liền không tính mất cấp bậc lễ nghĩa, cũng sẽ không bị thế nhân xì xào.

Về phần những biểu lộ khinh thường này, loại hình khinh miệt ẩn ý... Ha ha, xin không nên hiểu lầm!

Nhưng là Tần Tử cũng sẽ không ngậm bồ hòn, bởi vì cha hắn đã sớm nói cho hắn biết, liền phải cường thế, chỉ cần hắn vẫn là Huyền Hoàng thiên chủ, như vậy mặc kệ hắn chế tạo làm sao, những lão gia hỏa này cũng không dám lật bàn.

Hắn nhìn xem lão giả tóc trắng, hừ lạnh nói:

“Dám dùng loại giọng nói này nói chuyện cùng bản tọa, xem ra ngươi là thật không có để Huyền Hoàng thiên chủ như ta vào mắt, đã như vậy... Vậy liền cầm xuống!”

Xoạt!

Tám vị thần vương ngậm hiệu, bốn vị bảo vệ Tần Tử, bốn vị khác đồng thời xuất thủ, hướng phía lão giả tóc trắng đánh tới.

“Ngươi dám! !”

Lão giả tóc trắng kia vừa sợ vừa giận.

Mà bốn vị thần vương kia đã lao đến, từng cái quanh thân phù văn lượn lờ, quang huy óng ánh, rõ ràng chính là mở ra thần vương lĩnh vực.

“Oanh long long!”

Lão giả tóc trắng cũng bạo phát ra lĩnh vực thần vương của mình, năm cái lĩnh vực thần vương chạm vào nhau, sau đó dung hợp lại cùng nhau, hào quang chói sáng để người mắt mở không ra, đồng thời có vô số phù văn nổ tung, kịch liệt vô cùng.

Chương 532: Sĩ Nhục Thần Vương

Chương 532. Sĩ Nhục Thần Vương

Những cường giả trên quảng trường khác thấy thế, từng cái cau mày, đôi mắt lấp lóe, tựa hồ đang cân nhắc lợi hại.

Nhưng cuối cùng, bọn hắc không có xuất thủ.

Nếu như bọn hắc quần công, Tần Tử cùng tám vị thần vương này nháy mắt liền sẽ bị nghiền thành tro, nhưng là như thế, bọn hắc liền đi quá giới hạn, đợi đến đám cự đầu trở về, bọn hắc tất nhiên gặp khó khăn!

Cho nên, vẫn là xem kịch đi.

Chết đạo hữu chứ không phải bản đạo.

Cái tiểu Thiên chủ này muốn giết gà dọa khỉ, vậy liền để hắc giết đi, dù sao cái tiểu Thiên chủ này cũng nhảy nhót không được bao lâu.

“Oanh long! !”

Hồi lâu sau, một đoàn quang mang nổ tung, vô số phù văn hướng bốn phương tám hướng tán đi giống như con cá.

Mà lão giả tóc trắng kia, thì là bị bốn vị thần vương kia áp giải, từ một bên trong đạo vòng xoáy phù văn kim sắc đi ra.

“Thiên chủ, cầm xuống.”

Bốn vị thần vương vừa cười vừa nói.

“Tốt, áp tới!”

Tần Tử đại hỉ, sau đó nhớ tới phụ thân bàn giao chuyện của hắc —— nhất định phải giết gà dọa khỉ, thủ đoạn cường ngạnh hơn!

“A a a! Bốn cái chó săn các ngươi, nếu không phải thực lực lão phu còn chưa khôi phục lại đỉnh phong, coi như các ngươi cùng tiến lên, cũng không phải đối thủ lão phu!”

Lão giả tóc trắng kia phát ra gào thét phẫn nộ.

Hắc kịch liệt giãy dụa lấy, bộc phát ra từng đợt kinh khủng năng lượng, nhưng vẫn không cách nào tránh thoát bốn vị thần vương khổng chế.

Rất nhanh, hắc bị xoay đưa đến trước mặt Tần Tử, cũng chính là phía trước vương tọa kia.

“Quỳ xuống.”

Tần Tử đứng tại phía trên vương tọa nhìn xuống hắc, uy nghiêm nói.

“Ngươi! !”

Lão giả tóc trắng không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Tần Tử, sau đó ánh mắt hung ác, quát âm lên:

“Vương không thể nhục!”

Hắn là thần vương.

Thần vương có thể giết, không thể nhục!

“Tại bản tọa trước mặt, ngươi tính là vương gì? Bản tọa để ngươi quỳ xuống, ngươi liền phải quỳ xuống!”

Tần Tử cười lạnh một tiếng, sau đó ra lệnh đối với tám vị thiên thần:

“Đem hắn ấn xuống.”

“Vâng!”

Tám vị thiên thần này cũng là không thềm đếm xia, bọn hắn sớm đã quyết định, đi theo Tần Tử đến tận cuối cùng.

Nếu là tương lai Tần Tử cử thế vô địch, bọn hắn cũng sẽ đi theo huy hoàng, nếu là Tần Tử cấm, bọn hắn cũng đi theo chôn cùng.

Đây là một trận đánh cược.

“Đồng! !”

Rốt cục, vị lão giả tóc trắng này bị đè xuống, đầu gối cùng mặt đất tiếp xúc với nhau.

“Oanh long long!”

“Rống —— “

Giờ khắc này, thiên địa đang rung động, trên bầu trời điện thiểm sấm sét, hiện ra dị tượng thần linh ngửa mặt lên trời gào thét.

Tựa hồ, vương, thật không thể nhục.

“Cho ta tản!”

Tần Tử ngửa đầu nhìn về dị tượng phía trên bầu trời, hừ lạnh nói:

“Người này bất kính Thiên chủ, chẳng lẽ còn nhục không được? !”

Hắn âm vang hữu lực, chất vấn trời xanh.

Mà lại hắn cũng có tư cách làm như vậy, bởi vì, hắn là Huyền Hoàng thiên chủ, trên danh nghĩa là trời xanh chi chủ!

Mặc dù có tiếng mà không có miếng, còn không có năng lực chưởng khống trời xanh, nhưng dù sao thân phận bày ở nơi đó đâu.

“Oanh long long!”

Lập tức, mây đen cùng lôi điện trên bầu trời cấp tốc tán đi, rất nhanh liền tan thành mây khói.

“Cái này...”

Lão giả tóc trắng ngửa đầu nhìn lên bầu trời, cũng là sửng sốt một chút, sau đó buồn xuống, bắt đầu ngửa mặt lên trời gào to.

“Trời xanh a, ngươi cũng cảm thấy lão phu hắn là phải hịu nhục sao? Lão phu không phục! Trời xanh bất công, trời xanh bất công a! !”

Một đời cường giả thần vương, lại chửi đổng giống như thất phu, không có hình tượng chút nào, bởi vì, tôn nghiêm của hắn đã hỏng mất.

Hắn đã lâm vào điên cuồng.

Người sống nhờ khuôn mặt, mà hôm nay, gương mặt mo ưc vạn năm của hắn, trước mắt bao người bị xé thành nhão nhoẹt.

Cho nên, thời gian này chính là cực hành!

Ánh mắt hắn đỏ bừng nhìn xem Tần Tử, nổi giận mắg:

“Tiểu súc sinh, ngươi tính là Thiên chủ gì! Nhìn lịch sử Huyền Hoàng thiên, vị Thiên chủ nào không phải tồn tại vô thượng uy chấn chư thiên, ngươi ngồi ở vị trí này, chính là làm bản đối với Thiên chủ chi vị! Ngươi không xứng! !”

Tần Tử không có phản bác, mà là chậm rãi đi lên trước, từ cao nhìn xuống con mắt hắn.

Sau đó, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, một bàn tay quất vào trên mặt lão giả tóc trắng.

“Ba! !”

Một tiếng vang giòn, mặt lão giả tóc trắng lệch sang một bên, sau đó toàn bộ thân thể hắn cứng đờ.

Tựa hồ bị đánh cho choáng váng.

Hắn quay đầu, da mặt có chút co quắp, nhúc nính nhặn trên mặt của hắn, nhúc nhích như con giun.

Hắn giống như bị động kinh, đầu có chút giật giật, run giọng nói:

“Ngươi... Dám đánh ta?”

“Ba! !”

Tần Tử không nói gì, lại là một bạt tai vung ra, để mặt của hắn lần nữa lệch qua một bên khác.

“Ngươi...”

“Ba! !”

Rất nhanh, lại là một bạt tai.

Chương 533: Ai Tán Thành, Ai Phản Đối?

Chương 533. Ai Tán Thành, Ai Phản Đối?

Rốt cục, cái nhục nhã liên tục này, đánh sụp tâm lý phòng tuyến sau cùng của vị cường giả thần vương này, hắn triệt để bạo phát.

“Oanh —— “

Một cỗ thần quang hùng hực vô cùng, từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, mang theo thảm liệt cùng kiên quyết ngọc đá cùng vỡ.

“Không được!”

“Hắn thắng hoa cực hạn!”

“Cái tên điên này!”

Tám vị thần vương rừng mình, muốn trấn áp lại cỗ lực lượng bạo tẩu này, lại bị cỗ lực lượng này đụng bay ra ngoài.

“Xoạt!”

Một đạo quang trụ xuyên trời, khuấy động tầng mây đầy trời, trên bầu trời xuất hiện từng đầu pháp tắc hoa mỹ, vạn đạo cùng vang lên!

Vị lão giả mặc áo trắng tắm rửa tại bên trong quang huy, thân thể chậm rãi đứng lên, giống như một tôn chân chính thần vương giá lâm thế gian.

Giờ khắc này, hắn tái nhập đỉnh phong!

“Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết làm sao?”

Hắn nhìn chằm chằm Tần Tử phía trước, bên trong đôi mắt kia lại có một tia lôi điện đang lấp lánh nhỏ bé, cả người tản ra cảm giác áp bách dọa người.

“Ngươi... ngươi...”

Tần Tử chỉ cảm giác chân động ngạt thở, thân thể gần như muốn bị đè sập, vậy mà một câu đầy đủ cũng đều nói không nên lời.

“Đạo huynh, nghĩ lại a!”

“Hắn dù sao cũng là Thiên chủ, nếu là không trải qua đám cự đầu đồng ý đã giết hắn, đám cự đầu tất nhiên tức giận a!”

“Đạo huynh, ngươi thắng hoa cực hạn, hắn phải chết không nghi ngờ, tự nhiên không sợ sinh tử, nhưng là cũng nên vì tông môn cùng hậu duệ của ngươi cân nhắc chứ?”

Trên quảng trường, những cường giả khác đều gấp.

Bọn hắn mặc dù chán ghét Tần Tử, nhưng là Tần Tử nếu là chết rồi, hôm nay tất cả mọi người ở đây, cũng khó khăn từ tội lỗi!

Mà lão giả tóc trắng kia, lại mặt không đổi sắc, lạnh lùng nói:

“Làm cho lão phu cực cảnh thắng hoa, hắn hôm nay hắn phải chết không nghi ngờ! Về phần tông môn cùng hậu duệ, ha ha,

sau khi ta chết, đâu còn biết gì nữa!”

Hắn không thèm đếm xỉa.

Còn sống đều không thể sống có tôn nghiêm, như vậy sau khi chết, thì có ý nghĩa gì chứ?

“Đạo huynh, người hồ đồ a!”

“Chớ có xúc động!”

Những cường giả này nhao nhao đứng dậy, muốn xuất thủ.

Mà lão giả tóc trắng lại hừ lạnh nói:

“Các người tất cả đứng lại, hôm nay ai dám nhúng tay, lão phu liền kéo hắn đem lưng!”

Lập tức, tất cả mọi người không dám hành động thiếu suy nghĩ, một người điên trước khi chết phản công, là đáng sợ nhất.

Lão giả tóc trắng thấy thế, trên mặt lộ ra một nụ cười hào khí, hắn cười ha ha, tựa hồ mở mày mở mặt.

“Ha ha ha, lão phu hôm nay dù chết, nhưng là có thể một lời quát lui cường giả bát phương, tự tay chém giết Huyền Hoàng thiên chủ, đời này là đủ!”

Nói xong, hắn lần nữa nhìn về phía Tần Tử, trong mắt bắn ra sát ý trước nay chưa từng có, cười gằn nói:

“Tiểu súc sinh, chuẩn bị kỹ càng nhận lấy cái chết rồi sao?”

“Ta... Ta...”

Tần Tử sắc mặt trắng bệch, sớm đã dọa đến hồn bất phụ thể, nuốt một miếng nước bọt, sau đó hét lớn:

“Cha —— “

“Ở đây.”

Một đạo thanh âm bình tĩnh vang lên.

Tần Tử đột nhiên đại hỉ!

Mà lão giả tóc trắng thì là con người co rụt lại, đột nhiên quay đầu, chỉ thấy một cái thanh niên áo trắng, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện bên cạnh hắn.

“Tần Xuyên? Không có khả năng! Ngươi rõ ràng chỉ là thiên thần bát trọng thiên mà thôi, làm sao có thể cường đại như thế? !”

Hắn hoảng sợ kêu to.

Lúc trước hắn liền thông qua các loại đường tắt nghe qua thực lực Tần Xuyên, xác định chỉ là một vị thiên thần mà thôi, thế nhưng là bây giờ, vậy mà trực tiếp trở thành thần vương, mà lại vậy mà có thể so sánh cùng hắn cực hạn thăng hoa.

Hắn thế nhưng là thần vương sáu cảnh a!

“Hiện tại thôi lui, ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Ha ha, ta đã cực hạn thăng hoa, dù sao đều phải chết, làm sao cần ngươi đến tha ta một mạng? Không bằng cùng chết đi!”

Trong mắt lão giả tóc trắng hung quang chột hiện, quanh thân bắn ra vô số đạo dây xích pháp tắc, hướng phía Tần Xuyên cùng Tần Tử bao phủ mà tới.

Hắn đây là muốn tự bạo.

Một khi bị những dây xích pháp tắc này khóa lại, liền không cách nào đào thoát, chỉ có thể cùng hắn cùng một chỗ hóa thành hư vô.

“Vẫn là chính ngươi đi thôi.”

Tần Xuyên thể nội tách ra một tầng màn sáng ngân bạch, giống như phòng ngự bất diệt, đem mình cùng Tần Tử bao phủ đi vào.

“Đình đình đình! !”

Từng đạo dây xích pháp tắc chói lọi kia bắn tại phía trên màn ánh sáng màu bạc, bắn ra hỏa tinh kịch liệt, vậy mà không cách nào xuyên thấu.

“Tại sao có thể như vậy? Không! ! !”

Lão giả tóc trắng phát ra một tiếng kêu thảm không cam lòng, sau đó thể nội bắn ra quang mang vô tận, chiếu sáng thiên vũ.

“Oanh long —— “

Toàn bộ Huyền Hoàng thiên đều rung động một chút, toàn bộ sinh linh đều mù trong nháy mắt, thậm chí có người trực tiếp bị cường quang chọc mù.

“Rầm rầm!”

Trên bầu trời rơi ra huyết vũ, giữa thiên địa tựa hồ vang lên âm buồn của đại đạo, thiên hoa màu trắng rơi xuống phía dưới.

Thần vương vẫn lạc, thiên địa đồng bi.

Hồi lâu sau, cỗ này phong bạo hủy diệt mới tán đi, mà quảng trường trên bầu trời đã biến mất, Huyền Hoàng thiên cung cũng đã biến mất.

Chỉ có từng đạo thân ảnh lơ lửng.

Những lão tổ các đại thế lực này, đều tại trong cỗ lực lượng tự bạo này bị thương nhẹ, từng cái hơi có vẻ chật vật, biểu lộ lại rất phức tạp.

Môi hở răng lạnh.

Một vị tồn tại cùng cấp độ với bọn hắn, cứ như vậy chết tại trước mặt bọn hắn, khó tránh khỏi có chút động lòng.

Mà lúc này, Tần Xuyên lơ lửng tại không trung, liếc nhìn mọi người, cao giọng nói ra:

“Con ta Tần Tử là Huyền Hoàng thiên chủ, đây là sự thật không thể chối cãi, nếu là có người bên trong lòng không phục, nói ra là được, cần gì phải diễn?”

“Hiện tại, ta hỏi chư vị ở đây một chút, thân phận Huyền Hoàng thiên chủ của con ta, ai tán thành, ai phản đối?”

Chương 534: Hoa Ăn Thịt Người

Chương 534. Hoa Ăn Thịt Người

Mọi người hai mặt nhìn nhau, sau đó cúi đầu, lặng ngắt như tờ.

Phản đối?

Bọn hấn nếu là dám phản đối, cũng sẽ không đi vào nơi này, bây giờ thế cục chưa sáng tỏ, chính là qua loa cũng phải để mọi thứ qua loa.

Huống chi.

Thực lực Tần Xuyên, cũng vượt ngoài dự liệu của bọn họ, bọn hấn vốn cho là, vị tiểu Thiên chủ này không có chút bối cảnh nào, nhưng là bây giờ xem ra, phụ thân cái tiểu Thiên chủ này, tựa hồ thật không đơn giản.

“Đã không ai phản đối, vậy liền chứng minh các người đều thừa nhận con ta là Thiên chủ, đã như vậy, các người đến đây chúc mừng, cũng nên xuất ra thành ý vốn có, đừng qua loa giống như người kia vậy.”

Tần Xuyên nói, lại giải thích nói:

“Cũng không phải là con ta ham bảo vật các người, chỉ là, Thiên chủ cuối cùng phải có thể diện Thiên chủ.”

Mọi người nghe vậy, khóe miệng co giật.

Cái giải thích này, thà không giải thích còn hơn, cái này cùng giấu đầu lòi đuôi khác nhau ở chỗ nào?

Nhưng mà, mặc dù không cam lòng, bọn hấn cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Rất nhanh.

Những lão tổ tông các đại thế lực này, đều đau lòng lấy ra không ít bảo vật cùng truyền thừa, giao cho Tần Tử.

Tỉ như Bắc Minh thiên tông Bắc Minh thần quy, Thanh Diệp thiên tông éch ngòi đáy giếng, hấn hải Thần Tông hấn hải huyền băng thuật...

Trong đó.

Thanh Diệp đạo quân cùng Hãn Hải thần vương, tại thời điểm giao ra hạ lễ, hai tay đều đang run rẩy, tựa hồ đang cố gắng khắc chế cái gì.

Hồi lâu sau.

Tất cả mọi người giao xong lễ vật, thế là, trận tụ hội bằng mặt không bằng lòng này, cứ như vậy kết thúc.

“Oanh long long!”

“Rống —— “

Trên bầu trời gió nổi mây phun, những cường giả này nhần nhện đầy bụng tức giận các, đều cười liễn xa cùng tọa kỵ rời đi.

Thậm chí còn có cường giả cá biệt thực sự cảm thấy biệt khuất, trực tiếp hiện ra bản thể cự thú, ngửa mặt lên trời hét dài, sau đó đành không rời đi.

Đối với cái này, phụ tử Tần Xuyên nhìn nhau cười một tiếng.

Bọn hãn biết bọn gia hỏa này rất biệt khuất, nhưng là bọn hãn cũng không quan tâm những thứ này, chí ít, bảo vật cùng truyền thừa đã tới tay.

Mà lại, còn giết gà dọa khỉ, gõ những người này một phen, thời gian ngắn đến xem, những người này là không dám tới gây chuyện.

“Các ngươi cũng vất vả, những thứ này cho các ngươi.”

Tần Tử đem bảo vật nhận được đưa một chút cho bát đại thần vương.

“Đa tạ Thiên chủ.”

Tám vị thần vương kích động đến tranh thủ thời gian nói lời cảm tạ.

Kỳ thật những vật này đối bọn hãn mà nói, lực hấp dẫn cũng không tính quá lớn, dù sao bọn hãn bản thân liền là thần vương, nhưng là Thiên chủ ban thưởng bảo vật bọn hãn, cái này nói rõ, Thiên chủ thấy được bọn hãn trung thành!

Thật sự là thật đáng mừng a.

Bọn hắn kiên định đứng tại bên Tần Tử này, không phải liền là muôn ôm đuôi trong tương lai sao? Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi so sánh với dệt hoa trên gấm thì có hiệu quả mạnh hơn nhiều.

” Kiến trúc Huyền Hoàng thiên cung hư hao nghiêm trọng, các người cố gắng tu sửa một chút, ta cùng cha ta đi ra ngoài trước một chuyến.”

Tần Tử đối tám người nói.

“Vâng!”

Tám người cùng nhau gật đầu.

“Cha, chúng ta trước trở về ẩn cư chi địa ở lại đi.”

Tần Tử nhìn về phía phụ thân.

“Được.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó hai người hướng phía một cái phương hướng bay đi.

Theo Huyền Hoàng thiên triệt để khôi phục, khoảng cách nơi này tới ẩn cư chi địa đã vô cùng xa xôi.

Nhưng là lấy tốc độ thần vương cảnh của Tần Xuyên, rất nhanh liền đạt tới.

Khiến người kinh ngạc chính là, cung điện bọn hắn trước đó xây dựng ở đỉnh núi, lại bị một tôn hoa yêu kinh khủng chiếm lĩnh.

Đây là một gốc hoa ăn thịt người.

Màu xanh dây leo quấn quanh lấy ngọn núi giống như cự long, một vòng lại một vòng, mà cuối cùng dây leo mọc ra một cái nụ hoa to lớn màu hồng phấn, cái này nụ hoa nhìn như tươi đẹp, mà mở ra cánh hoa, về sau bên trong lại là một cái miệng máu me, lít nha lít nhít răng, làm cho lòng người ngọn nguồn phát lạnh.

Cái nụ hoa to lớn này, nguyên bản gói lên trên cung điện Tần Xuyên trước đó xây dựng để ngủ gật, tựa hồ vẫn còn phát ra tiếng khò khè.

Tại thời điểm cảm ứng được có người đến, về sau nó nháy mắt thức tỉnh, ngóc lên nụ hoa to lớn, găm hét lên đối với hai người.

“Rống! ! !”

Bên trong cửa miệng phun ra cuồng phong kịch liệt, để đám mây nửa bầu trời đều quay cuồng lên, thậm chí cuốn ngược mà đi.

Hai người quần áo bay phất phới, tóc dài hướng về sau bay lên, đặc biệt là Tần Tử, tóc bay tới mức đem mặt đều phủ lên, một mảnh lộn xộn.

“Hoa yêu thật cường đại.”

Tần Xuyên sợ hãi than một tiếng, sau đó trên thân tản mát ra một tia thần vương uy áp, thần nhiên nói: “Lui ra.”

Xoạt!

Sau một khắc, cái hoa ăn thịt người này nguyên bản không ai bì nổi, thân thể kịch liệt run rẩy lên, sau đó nụ hoa chậm rãi ép thấp xuống.

Giống như một con thiên nga, cúi xuống cao ngạo đầu lâu, đem cổ sát mặt đất, kinh sợ.

“Ngươi là ai, từ đâu tới đây? Tại nơi này làm cái gì?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

“Ta... Ta gọi Hoa Thanh Tố, là một gốc bá vương hoa, trước đây không lâu mới từ bên trong địa tầng chân núi thức tỉnh, cảm thấy nơi này thích hợp ở lại, liền ở tại nơi này... Ta không phải cố ý! Ta tưởng là nơi này không ai!”

Cái hoa ăn thịt người này vậy mà phát ra thanh âm hài nhi, tựa hồ tuổi tác không lớn, đương nhiên, tuổi tác đối với mỗi cái chủng tộc mà nói là không đồng dạng.

Cho nên, đóa này hoa ăn thịt người thanh âm nghe rất non nớt, nhưng là rất có thể đã sống không biết đã bao nhiêu năm.

Chương 535: Năng Khiếu Trồng Cây

Chương 535. Năng Khiếu Trồng Cây

“Người có cái năng khiếu gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ta... Ta năng khiếu dây leo.”

Hoa Thanh Tổ tranh thủ thời gian hồi đáp, thanh âm giống như một cái tiêu nữ hài rụt rè.

Tần Xuyên lật ra cái liếc mắt, nói ra:

“Ta là hỏi người có cái năng lực gì đặc biệt. Dù sao, người tại nơi này của ta ở không lâu như vậy, khẳng định là muốn bán mình trả nợ, nếu như người không có cái giá trị gì, ta cũng chỉ có thể đưa người chém giết.”

“A! Đừng có giết ta, đừng có giết ta!”

Hoa Thanh Tổ bị dọa đến “Nhánh hoa run rẩy”, đồng thời dùng hai mảnh phiến lá ôm lấy nụ hoa, lung lay trái phải.

“Nói, người đến cùng biết cái gì? !”

Mắt Tần Xuyên lộ ra hung quang, tiếp tục đe dọa.

Theo hắn biết, loại Thượng Cổ dị chủng cổ quái kỳ lạ này, đều có một chút năng lực không thể tưởng tượng, nếu là có thể để cho hắn sử dụng tự nhiên tốt nhất.

“Ta... Ta biết thúc đẩy thực vật sinh trưởng! Bất kỳ hạt giống thực vật nào, ta đều có thể để nó cấp tốc mọc rễ nảy mầm, đồng thời nhanh chóng kết xuất quả!”

Hoa Thanh Tổ kinh hoảng nói.

Sau khi nói xong, nàng chậm rãi buông hai cái phiến lá ôm đầu ra, ngẩng đầu nhìn lên Tần Xuyên, yếu ớt nói:

“Cái này... Đây coi là năng khiếu sao?”

“Bất kỳ thực vật nào? Thần dược trên quý cũng có thể?”

Tần Xuyên hí hóp mắt hỏi.

“Có... có thể, chỉ cần có đầy đủ năng lượng, liền không có vấn đề.”

Hoa Thanh Tô thận trọng nói.

“Cái này có thể chứ? .”

Tần Xuyên xoay tay phải lại, trong tay xuất hiện một cái Hồ Lô tử thất thái, chính là viên Tần Tử tại Hồ Lô sơn thất thái mang ra.

Hắn đã sớm muốn làm gia gia.

Lúc trước hắn nghĩ hết biện pháp, cũng không có biện pháp để viên Hồ Lô tử này nảy mầm, bây giờ tựa hồ có cơ hội.

“Không, không có vấn đề.”

Hoa Thanh Tô lắp bắp nói, nó duỗi ra một mảnh lá cây to lớn, tiếp được viên Hồ Lô tử thất thái kia, sau đó trực tiếp ném vào trong miệng.

“Ngươi làm gì? !”

Tần Tử gấp đến độ thẳng trừng mắt, cái hạt giống này thế nhưng là hắn liều mạng nửa cái mạng mới từ Hồ Lô sơn thất thái mang về.

“Ta... Ta không ăn.”

Hoa Thanh Tô cà lăm hàm hồ giải thích nói, chỉ thấy nó dùng lá cây tại mặt đất đào ra một cái hố, sau đó hướng phía hố to kia “Oa” phun một cái.

“Phốc phốc.”

Chỉ thấy một miệng lớn lục sắc chất lỏng sền sệt, bao vây lấy Hồ Lô tử thất thái, rơi vào trong hố lớn, sau đó nó đem hố đất lấp lên.

“Ông!”

Mấy hơi thở về sau, một cái chồi non phá đất mà lên, đồng thời cấp tốc sinh trưởng, khai chi tán diệp, hướng phía bốn

phương tám hướng lan tràn ra.

“Cái này...”

Đừng nói là Tần Tử, ngay cả Tần Xuyên đều sợ ngây người, đóa hoa ăn thịt người này, có chút bá đạo!

“Xoạt!”

Dây leo hồ lô kia cấp tốc sinh trưởng, vậy mà giống như cỏ dại, đem mặt đất đều bao trùm một mảng lớn, mà lại vẫn còn tiếp tục lan tràn.

Tần Xuyên thấy thế, tranh thủ thời gian dùng thổ chi pháp tắc dựng lên một cái giá đỡ giống như giàn nho.

Dây leo trời sinh thích leo lên, khi giá đỡ dựng tốt, về sau dây hồ lô cấp tốc bám lấy giá đỡ leo lên, đem toàn bộ giá đỡ đều bò đầy.

“Ba, ba, ba.”

Giống như bong bóng vỡ tan, bên trên dây leo mở ra bảy đóa hoa, mà lại mỗi một đóa đều là nhan sắc khác biệt.

“Thật là bảy cái?”

Tần Xuyên ngây dại.

Thất thái Hồ Lô sơn, Hồ Lô tử, bảy đóa hoa, cuối cùng chẳng lẽ thật trồng ra bảy cái Anh em Hồ Lô a?

Mà lúc này, cái dây leo này đình chỉ sinh trưởng, đóa hoa cũng duy trì đáng vẻ mở ra, không có dấu hiệu kết quả chút nào.

“Cái kia... thời gian loại thực vật này sinh trưởng tương đối dài, rất dài rất dài, dưới tình huống bình thường, chỉ sợ được... Một tỷ năm.”

Hoa Thanh Tố rụt rè nói.

“Người thúc đẩy, nhiều nhất bao lâu?”

Tần Xuyên hỏi.

“Ây... Nếu như năng lượng sung túc, ta có thể để nó trăm năm bên trong kết xuất quả.”

Hoa Thanh Tố nói xong, tựa hồ sợ Tần Xuyên bất mãn, tranh thủ thời gian giải thích nói:

“Cái này đã rất nhanh, không có càng nhanh hơn!”

“Vậy liền một trăm năm đi, từ hôm nay trở đi, người liền phụ trách chăm sóc cái gốc dây hồ lô này, nếu như trăm năm về sau hồ lô không có thành thực, bản tọa liền chặt người!” Tần Xuyên lộ ra vẻ dữ tợn, đe dọa.

“Bảo đảm, bảo đảm! .”

Hoa Thanh Tổ tranh thủ thời gian gặt đầu.

“Rất tốt.”

Cứ như vậy.

Ngoài phòng của Tần Xuyên nhiều thêm một sủng vật làm vườn kiêm canh cổng, không có bất luận cái tiền lương gì, lại chịu một nhọc.

Thời gian trôi qua...

Tiếp xuống bên trong năm tháng, Huyền Hoàng thiên cấp tốc phát triển, càng ngày càng nhiều thiên kiều quật khởi, mà thực lực các cường giả nhãn hiệu lâu đời cũng cấp tốc khôi phục, thậm chí có ít người lịch kiếp trở về, nâng cao một bước.

Trên thực tế.

Đối với một chút cường giả đỉnh cao mà nói, kiếp nạn chính là cơ duyên bọn hắn, bởi vì đại đạo tự thân của bọn hắn đã rất vững chắc, mà vừa vặn là loại vững chắc này, chính là tự mình cầm giữ mình, dẫn đến không cách nào lại tiến bộ.

Đặc biệt là cự đầu, càng là như vậy.

Có người hoài nghi, năm đó Huyền Hoàng thiên sở dĩ dễ dàng liền tan tác như vậy, cũng là những cự đầu kia thuận nước đẩy thuyền, cố ý gây nên.

Bởi vì cái gọi là, phá rồi lại lập, không phá thì không xây được!

Đương nhiên, mặc dù Huyền Hoàng thiên biến chuyển từng ngày, nội tình càng ngày càng sâu không lường được, nhưng sinh hoạt phụ tử Tần Xuyên, lại là bình tĩnh.

Có lần giết gà dọa khỉ trước, về sau không còn có người dám tìm Tần Tử gây chuyện, xem như miễn cưỡng thừa nhận vị trí

Thiên chủ của hắn.

Nhưng là thời điểm các cường giả nói chuyện trời đất, đều theo bản năng lách qua Tần Tử, tựa hồ giữa thiên địa căn bản cũng không có một người như vậy.

Chương 536: Lên Thượng Giới

Chương 536. Lên Thượng Giới

Mà cùng lúc đó.

vị trí Huyền Hoàng thiên vẫn đang không ngừng lên cao, giống như một viên bọt biển, đang không ngừng nổi lên, muốn nổi lên mặt nước.

“Hoa —— “

Mà một ngày này, nó rốt cục trôi lên “Mặt nước”.

Từ địa phương vô tận xa xôi nhìn lại, thật giống như một viên quả trứng lớn màu vàng óng, từ trong biển phóng lên tận trời, nhấc lên bọt nước vạn trượng.

Trên thực tế, hạ giới vốn là một mảnh biển, tại trong mảnh biển này, mỗi một đóa bọt nước đều là một phương thế giới!

“Ông! ! !”

Trong nháy mắt nhảy ra, mặt ngoài nó phóng xuất ra quang mang vô tận, thậm chí hai bên trái phải phun ra hai đạo quang diễm thật dài, giống như một đôi cánh, một cỗ khí tức uy nghiêm, mệnh mông cuồn cuộn khuếch tán ra ngoài.

Bắc Minh có cá, tên là côn.

Hóa mà làm chim, mang tên là Bằng!

Huyền Hoàng thiên giống như một đầu côn bằng, chấn động quang rực, lên chín vạn dặm như điều gặp gió, xông về trên không vô tận.

“Oanh long long!”

Lôi đình tử sắc vô tận ở trên không hội tụ, giống như một trương lưới đánh cá lít nha lít nhít, muốn ngăn cản vật hạ giới tiến vào thượng giới.

Đây là thiên phạt diệt thế.

Nhưng mà, Huyền Hoàng thiên khôi phục không sợ hãi, trực tiếp đụng vào, lấy tư thái bá đạo vô song xông phá lôi đình, nghịch thiên mà lên.

“Phanh phanh phanh!”

Cái thiên phạt diệt thế này khiến vô số người nghe đến đã biến sắc, nhưng mà còn không có phát uy liên sụp đổ, mây tiêu mây tanh.

Mà Huyền Hoàng thiên, tựa hồ xuyên thấu một tầng màng nước trong suốt, chỉ nghe “ục ục” một tiếng, nó tiến vào một cái thế giới hoàn toàn mới.

Đây là một cái mệnh môn thế giới.

Thần thánh.

Uy nghiêm.

Vô biên vô hạn.

Mà tại nháy mắt nó tiến vào thượng giới, thiên địa chỉ lực cùng khí vận vô tận, đều từ bốn phương tám hướng vọt tới, để khí tức của nó càng ngày càng cường đại, quang mang mặt ngoài cũng càng ngày càng óng ánh, tựa như đế vương lên ngôi.

Huyền Hoàng thiên suy yếu ức vạn năm, trở lại đỉnh thượng giới!

“Ha ha ha, rốt cục trở về, quả nhiên vẫn là không khí thượng giới rõ ràng tươi mới hơn a.”

“Nhóm mục già, lão nạp lại trở về! Lần này, lão nạp muốn cưới mười cái!”

Bên trong Huyền Hoàng thiên, vô số cường giả hưng phấn kêu to lên, đây là phục hưng vĩ đại, đáng giá phấn chấn.

Mà lúc này, Huyền Hoàng thiên trở về, tại vô ngần thượng giới, cũng đưa tới sóng to gió lớn.

Vô số người hoảng sợ.

Có người vui vẻ có người sầu.

“Cái gì, Huyền Hoàng thiên trở về? Ha ha ha, ta tại Thiên Thần cảnh bát trọng đã ức vạn năm, rốt cục có thể đột phá!”

“Ai, huynh đệ a, ngươi vì cái gì cố chống đỡ mấy năm a? Lần này tốt, Huyền Hoàng thiên trở về, có thể tiến hành Thiên Khung cửu luyện, ngươi lại đã chết già rồi... Ai, yên tâm đi, chị dâu có ta chiếu cố.”

“Ha ha ha, trở về, trở về! Ta liền biết sẽ trở về, tên kia còn thiếu tiền của ta, muốn chạy sao, không có cửa đâu!”

“Xong xong, Hãn Hải thần vương kia năm đó nói muốn giết ta, nếu như hắn còn sống, vậy làm như thế nào cho phải?”

Nhóm tiểu nhân vật đều có ý nghĩ.

Mà những cái nhân vật cự đầu đứng ở đỉnh phong thượng giới chân chính kia, lại là tại khoảng cách vô tận, nhìn Huyền Hoàng thiên, ánh mắt lấp lóe.

“Trở về sao? Không hồ là một trong chín đại Thiên Khung, dạng này cũng còn có thể xoay người, quả thực không thể tưởng tượng nổi...”

“Nhưng mà, cỗ thế lực kia sẽ bỏ mặc nó khôi phục sao? Lần này trở về, có thể chỉ là phù dung sớm nở tối tàn hay không đây?”

“Muốn đi xem một chút hay không?”

“Được rồi, trong này liên lụy nhân quả quá lớn, vẫn là không nên dính vào là tốt hơn, miễn cho dẫn lửa thiêu thân.”

Ngẩn ngui ngóng nhìn, về sau những cự đầu này đều thu hồi ánh mắt, giống như cự ngạc tiền sử, yên lặng chìm vào đáy nước.

Mà hồi lâu sau.

Các cường giả Thượng giới cùng Huyền Hoàng thiên bắt đầu thử thăm dò lẫn nhau, số lớn cường giả thượng giới tràn vào Huyền Hoàng thiên, mà cường giả Huyền Hoàng thiên cũng tiến vào thượng giới, nhanh chóng khuếch tán ra tới.

Mà trong đó.

Hai người gia hỏa mặc hắc bào thần bí, từ Huyền Hoàng thiên bay ra, nhanh chóng hướng phía một cái phương hướng bay đi.

Chính là mập mạp cùng người gầy đến từ hoàng tộc kia, bọn hắn tại Huyền Hoàng thiên đào móc đại lượng cơ duyên, đồng thời tại thời điểm Huyền Hoàng thiên khôi phục, dựng đi nhờ xe, tu vi nước lên thì thuyền lên, đã đột phá đến thần vương cảnh!

Nguyên bản bọn hắn chuẩn bị trực tiếp giết chết Tần Tử, nhưng là Tần Tử thành Huyền Hoàng thiên chủ, về sau bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mà lại, coi như bọn hắn dám, cũng không có lòng tin có thể qua một cửa ải Tần Xuyên kia, cho nên, vẫn là về báo tin cho gia tộc đi!

Chương 537: Mụ Mụ Lâm Nghị

Chương 537. Mụ Mụ Lâm Nghị

Hoàng tộc, là một cái đại tộc vô cùng cổ lão bên trong thượng giới, lịch sử lâu đời, thần bí mà cường đại.

Nghe nói, bọn hắn là hậu duệ phượng hoàng thủy tổ, lại rút đi phượng hoàng chi thân, triệt để tu thành hình người.

Mà trở thành hình người, về sau bọn hắn không chỉ có bảo lưu lại năng lực cùng thiên phú nguyên bản phượng hoàng, còn

thu được Tiên Thiên đạo thể nhân tộc, cho nên, liền thiên phú và huyết mạch mà nói, bọn hắn có thể nói là được trời ưu ái.

Tại trong lòng người hoàng tộc, bọn hắn chính là huyết mạch cao quý nhất giữa thiên địa, không có bất kỳ chủng tộc nào có thể cùng sánh vai.

Cho nên.

Bọn hắn đối tinh khiết huyết mạch rất coi trọng, vẫn luôn là thông hôn trong tộc, tuyệt không cho phép có chủng tộc khác làm bẩn huyết mạch hoàng tộc.

Thế nhưng là, mấy chục năm trước, hoàng tộc lại phát sinh một sự tình đại nhục có thể lấy làm kỳ hổ thẹn—— hoàng tộc thánh nữ, vậy mà cùng một cái người hạ giới cưới nhau, còn sinh ra một cái nghiệt chủng!

Bên trong tổ địa, thánh vật huyết mạch rên rỉ, biểu thị huyết mạch hoàng tộc dẫn ra ngoài, bị người ngoại tộc làm bẩn.

Đây là hoàng tộc tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ, thế là, bọn hắn bắt đầu phái người lần theo khí tức huyết mạch hạ giới đuổi bắt thánh nữ, đồng thời thuận tiện đem người ngoại tộc làm bẩn thánh nữ và nghiệt chủng kia cùng nhau diệt trừ!

Thế nhưng là, còn không đợi bọn hắn hạ giới, thánh nữ vậy mà tự mình trở về, hơn nữa còn che giấu khí tức huyết mạch nghiệt chủng kia.

Cứ như vậy, bọn hắn liền không tìm được nghiệt chủng kia.

Hoàng tộc cao tăng tức giận.

Thánh nữ nhận lấy tra tấn thâm trọng, gần như hồn phi phách tán.

Nhưng là đối mặt cao tầng gia tộc ép hỏi, nàng thủ khẩu như bình, cho dù là chết, cũng phải bảo vệ trượng phu cùng hài tử của mình.

Cuối cùng, ca ca thánh nữ, cũng chính là tộc trưởng hoàng tộc đương đại vì thánh nữ cầu tình, bảo vệ nàng một cái mạng.

Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, nàng bị vĩnh viễn cầm tù tại bên trong cấm địa hoàng tộc, không thấy ánh

mặt trời.

Mà cái này một ngày.

Trong cảm địa tối tăm không mặt trời, tới một người.

Hắn dáng người khôi ngô, không giận tự uy, quanh thân tản ra ánh lửa nhàn nhạt, cổ khí tức kinh khủng kia, để không gian đều đang vận vẹo.

“Muội muội, ta lại tới.”

Hắn bình tĩnh nói.

“Ừm.”

Phía trước, một cái nữ tử váy trắng xếp bằng ở trên một khối đá lớn, không mẫn không nhạt đáp lại một tiếng.

Đối với muội muội thái độ, nam tử khôi ngô không tức giận chút nào, mà là bình tĩnh nói ra:

“Ngươi biết ta lần này tại sao tới sao?”

“Ha ha, là nghĩ thông suốt rồi, muốn xử quyết ta?”

Nữ tử váy trắng trào phúng cười một tiếng, nhưng cũng không có nửa chút e ngại, tựa hồ sinh tử cũng là việc nhỏ.

Nam tử khôi ngô trầm mặc một chút, biểu lộ có chút phức tạp, đây là thân muội muội của hắn nha, bây giờ lại cừu thị hắn như thế.

Hắn nghĩ nghĩ, vẫn là nói ra:

“Chúng ta đã tìm tới trượng phu cùng hài tử của ngươi.”

Xoạt!

Thân thể nữ tử váy trắng đột nhiên run rẩy một chút.

Nam tử khôi ngô tiếp tục nói ra:

“Ngươi nhất định không nghĩ tới, chỗ phương hạ giới của bọn hắn kia, vậy mà là Huyền Hoàng thiên năm đó rơi xuống, mà bây giờ, Huyền Hoàng thiên đã trở lại thượng giới, đem bọn hắn dẫn tới.”

“Đây không có khả năng! !”

Nữ tử váy trắng quát to một tiếng, nàng xoay người lại, lộ ra một bộ khuôn mặt mỹ lệ mà tiêu tụy tái nhợt.

“Không có khả năng sai, ta phải người đi ra, chính là lần theo khí tức người năm đó không có xóa đi sạch sẽ để tìm tới phương thế giới kia, mà lại, trên thân đứa bé kia có huyết mạch tộc ta, còn có ngọc bội của người năm đó.”

Nam tử khôi ngô nói.

“Cái này... Sao lại thế...”

Nữ tử váy trắng ánh mắt hoảng hốt, mặt mũi tràn đầy chán nản, tựa hồ lâm vào bên trong tuyệt vọng.

Nam tử khôi ngô tiếp tục nói ra:

“Khiến ta bất ngờ nhất chính là, nhi tử người vậy mà trở thành Huyền Hoàng tân nhiệm Thiên chủ. Lấy chỉ là tu vi Thiên Thần cảnh, đạt được Huyền Hoàng thiên tán thành, phúc duyên bậc này, cho dù là ta, đều muốn lực bất tòng tâm a.”

“Huyền Hoàng thiên chủ? !”

Nữ tử váy trắng đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt đột nhiên toả ra ánh sáng hi vọng, kinh hỉ nói:

“Nói như vậy, gia tộc tán thành hẳn rồi? !”

Tại nàng xem ra, mặc kệ hoàng tộc kiêu ngạo làm sao, thân phận Huyền Hoàng thiên chủ, tuyệt đối xứng với huyết mạch hoàng tộc.

Nhi tử nàng trở thành Huyền Hoàng thiên chủ, như vậy tự nhiên là có thể nhận tổ quy tông, nàng cũng có thể cùng gia tộc giảng giải.

Đây là sự tình vui vẻ.

Nhưng mà, nam tử khôi ngô lại lắc đầu, thở dài nói:

“Không, chúng ta không chỉ có sẽ không tán thành hẳn, mà lại... Còn muốn giết hẳn.”

“Vì cái gì? !”

Nữ tử váy trắng hét lớn.

Nam tử khôi ngô trầm mặc một chút, nói ra:

“Như hắc là Thiên chủ tám tòa trời xanh khác, tộc ta tự nhiên sẽ tiếp nhận hắc, thậm chí có thể để hắc trở thành tộc trưởng đời tiếp theo hoàng tộc ta, nhưng hết lần này tới lần khác, hắc là Thiên chủ của Huyền Hoàng thiên.”

“Năm đó Huyền Hoàng thiên là như thế nào rơi xuống, người hắc là biết một chút nội tình, cổ thể lực kia thật là đáng sợ, chúng ta phải cùng Huyền Hoàng thiên phải sạch quan hệ, nếu không... Chỉ sợ có nguy hiểm diệt tộc.”

“Mà trên thân Huyền Hoàng thiên chủ có huyết mạch hoàng tộc ta, đây là cắt không hết liên hệ, chỉ có giết hắc, hoàng tộc ta mới có thể chỉ lo thân mình.”

Hắc thở dài một tiếng, thấp giọng nói ra:

“Người hắc là rất rõ ràng, coi như chúng ta không giết hắc, cổ thể lực kia cũng sẽ không bỏ qua hắc, còn nếu là chờ cổ thể lực kia phát hiện trên thân hắc có huyết mạch hoàng tộc ta, chúng ta liền nói không rõ.”

Nữ tử váy trắng nghe vậy, triệt để tuyệt vọng.

Nếu chỉ là huyết mạch dẫn ra ngoài, có lẽ còn có chuyển cơ, nhưng nếu là liên quan đến tồn vong của gia tộc, vậy liền triệt để không có đường sống vẹn toàn.

Nhi tử nằng, phải chết!

Mà lại, liền xem như nằng có thể lựa chọn, cũng không thể dùng toàn bộ tồn vong của gia tộc đi trả lại nhi tử nằng, đây là đại nghĩa.

Chương 538: Mẹ Con Gặp Nhau

Chương 538. Mẹ Con Gặp Nhau

“Vì cái gì, vì cái gì! !”

Nàng ngửa mặt lên trời hét to hai tiếng, giống như sư tử điên cuồng, sau đó gục đầu xuống, nước mắt cộp cộp nhỏ xuống tới.

Hồi lâu sau.

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt kiên định mà chân thành tha thiết nhìn xem ca ca của mình, âm thanh run rẩy nói:

“Có thể... Để ta gặp hần một lần không?”

Nam tử khôi ngô nhìn xem dáng vẻ muội muội, trên mặt lộ ra một vẻ không đành lòng, bởi vì hần biết, muội muội hiểu rõ đại nghĩa đây là tiếp nhận sự thật con của mình phải chết vong.

Đây là nàng tình nguyện chết cũng phải bảo hộ hài tử a, thế nhưng là vì tồn vong của gia tộc, nàng lại không thể không từ bỏ hần.

Loại thống khổ này, ai có thể lý giải?

Hần hít sâu một hơi, nhìn xem con mắt của nàng, trịnh trọng gật gật đầu, nói ra:

“Ta có thể dùng bí thuật hoa trong gương, trăng trong nước, đem hình chiếu hần từ Huyền Hoàng thiên triệu hoán tới, cùng ngươi gặp một lần.”

“Cám ơn ngươi, ca.”

Nữ tử váy trắng trầm mặc một chút, cắn môi nói.

“Ai...”

Nam tử khôi ngô thở dài một tiếng, sau đó chân phải đột nhiên đạp mạnh, một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng từ hần trên thân phun ra ngoài.

“Oanh long long!”

Giờ khắc này, toàn bộ cấm địa đều đang lay động, bên trong bầu trời, phong vân biến sắc, vạn đạo oanh minh, thiên khung đều gần như sụp ra.

“Bằng vào đại đạo của ta, xuyên qua Huyền Hoàng, nếu có nhân quả, cộng thêm thân ta! Hoa trong gương, trăng trong nước, mở cho ta!”

Oanh long!

Một cỗ lực lượng vô hình vĩ ngạn, từ trên thân hấn bạo phát đi ra, quán xuyên chân trời, trực tiếp kết nối Huyền Hoàng thiên vô tận xa xôi.

Mà cùng lúc đó.

Tần Tử bế quan tu luyện ngay tại trong động phủ, đột nhiên cảm giác được một cỗ lực lượng kinh khủng không có gì sánh kịp giáng lâm, đem hấn bạo phủ.

“Cái này...”

Hấn hoảng sợ vô cùng, ngay cả cha cũng không kịp gọi, liền cảm giác được một trận trời đất quay cuồng, tựa hồ ý thức bị rút ra xuất thân thể.

Rất nhanh, Tần Tử khôi phục ý thức.

Hấn khiếp sợ phát hiện, mình vậy mà xuất hiện ở trong một cái sơn cốc xa lạ u ám, mà trong sơn cốc, có hai người.

Xoạt!

Cơ hồ nháy mắt, Tần Tử lộ ra vẻ cảnh giác, kêu lên:

“Các ngươi là ai? Đem ta bắt đến nơi này muốn làm gì? !”

“Ta...”

Nữ tử váy trắng nhìn xem Tần Tử, trên mặt biểu lộ rất kỳ quái, tựa hồ rất kinh hỉ, nhưng lại mang theo kinh nghi bất định nhẹ nhẹ.

Loại cảm giác kia, thật giống như một vị mẫu thân sanh điệu làm công trở về, bức thiết muốn gặp được con của mình, thế nhưng là sau một khắc, nàng nhìn thấy một cái tiểu hài nhi toàn thân vô cùng bẩn, đồng thời còn mang theo nước mũi lòi thối chạy tới. Thế là, loại tâm tình mỹ hảo kia lập tức biến mất, nụ cười trên mặt cũng cứng ngắc lại —— cái đồ chơi này là ta sinh?

Đương nhiên.

Nữ tử váy trắng không có khả năng ghét bỏ con của mình, nàng sở dĩ sẽ có vẻ mặt biến hóa như thế, chủ yếu là bởi vì... Nàng cảm giác không đúng.

Mỗi một vị mẫu thân, đối với hài tử của mình đều là có một loại cảm ứng đặc thù, mà người trẻ tuổi xuất hiện trước mắt, cũng không có để nàng sinh ra loại cảm giác thân thiết kia, ngược lại lộ ra có chút lạ lẫm.

“Tại sao có thể như vậy? Trên thân hần rõ ràng có ngọc bội cùng huyết mạch hoàng tộc, theo lý thuyết hần là con của ta, thế nhưng là vì cái gì...”

Nàng không nghĩ ra!

Nhưng là nàng trên mặt biểu lộ quái dị, lại là trong nháy mắt liền bị che giấu qua, nàng lộ ra sắc mặt mừng rỡ như điên, run giọng kêu gọi nói:

“Hài tử... Ta là... mẫu thân ngươi a!”

Tần Tử con mắt trừng lớn!

Tình huống như thế nào?

Đột nhiên bị người không minh bạch bắt đến một cái địa phương xa lạ, sau đó một cái người xa lạ đột nhiên tự xưng mẫu thân hần?

Muốn trực tiếp hay không như vậy?

Hiện tại lừa đảo, ngay cả biên cố sự cùng diễn kịch đều tóm tắt mà? Đây là muốn cưỡng ép quán thâu? Vạch trọng điểm để hần lưng?

“Không cần hoài nghi, nàng chính là của ngươi mẫu thân.”

Cái thời điểm này, bên cạnh nam tử khôi ngô trầm giọng nói ra:

“Là ta dùng bí pháp hoa trong gương, trắng trong nước đưa ngươi triệu hoán tới, không tin ngươi xem một chút, ngươi bây giờ cũng không phải là chân thân, chỉ là một đạo ý thức thể mà thôi.”

Tần Tử giật mình.

Hần nhìn kỹ thân thể của mình một chút, lúc này mới phát hiện, hần cũng không có nhục thân, chỉ là một đạo ý thức thể mà thôi.

Nam tử khôi ngô tiếp tục nói ra:

” Bí pháp hoa trong gương, trăng trong nước, có thể tại khoảng cách vô tận triệu hoán ý thức của người khác, nhưng không có người bất kỳ lực sát thương nào. Cũng chính bởi vì hi sinh lực sát thương, nó mới có năng lực cưỡng ép triệu hoán không nhìn khoảng cách.”

“Nếu không, nếu như có thể cách vô tận khoảng cách giết người, cũng quá mức nghịch thiên, lão thiên là sẽ không cho phép nó tồn tại.”

“Cho nên, coi như chúng ta muốn hại người cũng làm không được, người không có bất luận cái nguy hiểm gì, không cần khẩn trương.”

“Người là ai?”

Tần Tử vẫn như cũ rất cảnh giác nhìn xem hắn.

“Ta... Xem như cứu cứu người.”

Chương 539: Đúng Theo Dự Tính Của Tần Xuyên

Chương 539. Đúng Theo Dự Tính Của Tần Xuyên

Nam tử khôi ngô do dự một chút, thấp giọng nói.

Xem như?

Tần Tử con mắt hí một chút, cái “Xem như” này liền rất có linh tính, bởi vì phạm là nói đến “Xem như” thì liền mang ý nghĩa không xứng chức!

Từ loại vẻ mặt này của đối phương đến xem, hắn đột nhiên có loại dự cảm —— cái này tựa hồ, không giống như là đang diễn trò.

Hắn nhú mày nhìn về phía nữ tử váy trắng kia, hỏi:

“Người nói người là mẹ ta? Nói miệng không bằng chứng, chứng cứ đâu?”

“Hài tử, trên thân chảy người máu của ta a, mà lại khối ngọc bội trên thân người, là ta để lại cho người.”

Nữ tử váy trắng trong mắt rung rung nói.

Nói xong, nàng tay phải nâng lên, đầu ngón tay tuyết trắng lấp lánh lên một hạt quang mang kim sắc, giống như ngọn nến ánh lửa.

“Ông! !”

Sau một khắc, Tần Tử cảm giác được huyết dịch toàn thân mình đều sôi trào, đây là huyết mạch cộng minh.

Không chỉ có như thế, viên “Chu tước ngọc bội” hắt giáu ở trên người kia cũng bay ra, đồng thời quang mang đại tác, đồ án chu tước mặt ngoài cấp tốc hòa tan, hóa thành một con phượng hoàng kim sắc giương cánh muốn bay!

“Cái này... Cái này... Ngài thật sự là mẹ ta? !”

Tần Tử hô hấp dồn dập, hắt bắt đầu tin, bởi vì huyết mạch cùng ngọc bội cộng minh, là không lừa được người.

“Hài tử, con của ta!”

Nữ tử váy trắng đầy mắt rung rung, vậy mà dùng chân trần cấp tốc đi tới, tựa hồ muốn ôm chặt Tần Tử.

Tần Tử theo bản năng muốn lui lại, nhưng là nhịn được, nhưng dù vậy, nữ tử váy trắng vẫn hệt như cũ vồ.

Bởi vì hắt hiện tại chỉ là ý thức hình chiếu!

“Ha ha, nương ngược lại là quên, người bây giờ chỉ là ý thức hình chiếu.”

Nữ tử váy trắng một bên lau nước mắt, một bên lúng túng cười nói.

“Hài tử, người bây giờ tên gọi là gì?” ư

Nữ tử váy trắng từ ái nhìn xem Tần Tử, nhìn như vô tình hỏi.

“A? Ngài không biết tên của ta?”

Tần Tử giật nảy cả mình, tâm hoài nghi lần nữa dâng lên, tự liên nam tử khôi ngô bên cạnh, cũng đều nhướng mày.

Nữ tử váy trắng mặt không đổi sắc, cười khở nói:

“Là như vậy, năm đó thời điểm ta rời đi, vì phòng ngừa gia tộc dùng bí pháp xem xét trí nhớ của ta, cho nên ta đưa một chút ký ức mầu chốt của người cùng cha người xóa đi, mà lại ta trước khi đi, còn căn dặn cha người, đổi cho người một cái tên.”

Nàng giải thích thiên y vô phòng.

Lập tức, Tần Tử thở dài một hơi, lông mày mà nam tử khôi ngô kia cũng buông lỏng xuống đến —— sợ bóng sợ gió một trận!

Tần Tử nhìn xem nữ tử váy trắng, thanh âm tận lực ôn nhu nói ra:

“Ta bây giờ gọi Tần Tử, tử cùng tử cùng âm, ta nghĩ, cha lấy cái tên này cho ta, cũng là hi vọng ta lúc nào cũng ghi khắc ta là nhi tử người.”

Tần Tử!

Nữ tử váy trắng nghe vậy, run lên trong lòng.

Nguyên bản nàng vẫn chỉ là hoài nghi, hiện tại không cần hoài nghi —— cái này căn bản cũng không phải là nhi tử nàng!

Dù sao, cũng thể ngay cả họ đều sửa lại đi.

Nhưng mà, nàng cuối cùng sớm có chuẩn bị tâm lý, mặt ngoài không có lộ ra mấy may dị dạng, mà là vui đến phát khóc, run giọng nói ra:

“Chính là cái tên này, ta mơ hồ cảm giác được trong trí nhớ ta cũng là cái tên này, cha người không có cải danh tự cho người, cái tên này là ta cùng hắn cùng một chỗ lấy.”

Nàng thanh âm ghen ngào.

Trong mắt kia tựa hồ có vui vẻ, có cảm động, lại có một vết bi thương khó mà hình dung —— dù sao, đây là một lần cuối.

Nam tử khôi ngô nghe thấy lời bộc bạch, ánh mắt rất phức tạp, trong lòng rất cảm giác khó chịu. Nói đến, đây là đứa cháu

ruột của mình, thế nhưng là, vì toàn bộ tồn vong của gia tộc, hắn không thể không khi đao phủ.

“Tử Nhi, cha ngươi còn tốt chứ?”

Hồi lâu, nữ tử váy trắng tiếp tục hỏi.

“Ừm, cha rất tốt, hắn đã khôi phục đến thần vương cảnh, hắn là rất nhanh liền có thể cứu ngài ra.”

Tần Tử như nói thật nói.

Mặc dù hắn cảm giác vị “Mẫu thân” này có loại cảm giác người xa lạ, nhưng là cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ cho là là ở chung quá ít.

Tình cảm cũng là cần bồi dưỡng.

Tựa như trước đó, thời điểm không thấy nương, hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao đều chưa thấy qua, cũng không biết bộ dáng gì.

Khôi phục!

Thần vương cảnh!

Nữ tử váy trắng trong lòng co quắp mấy lần, nàng cơ hồ có thể đoán được tiền căn hậu quả —— nhi tử nàng hơn phân nửa là bị một vị cường giả nào đó cướp đi huyết mạch cùng ngọc bội, sau đó đặt ở con của mình trên thân.

Dù sao, trượng phu của nàng là một cái đàn độn hàng thật giá thật, cả một đời cũng không thể có tu vi như này.

“Chẳng lẽ, Nghị nhi của ta bị cái phụ thân tiểu tử này giết? Hay là nói, chỉ là cướp đi ngọc bội cùng huyết mạch, cũng không có giết chết?”

Nàng yên lặng suy đoán.

Tâm loạn như ma.

Nếu chỉ là cướp đi huyết mạch cùng ngọc bội, đó chính là một chuyện tốt, có thể để con của nàng tránh thoát hoàng tộc đuổi giết.

Nếu là giết...

Nàng lại có thể như thế nào?

“Nhưng mà, mặc Nghị nhi của kẻ ta có còn sống hay không, ta đều muốn làm bộ đây chính là nhi tử ta.”

“Nếu như Nghị nhi còn sống, ta liền có thể dùng cái tiểu tử này làm kẻ chết thay, cho Nghị nhi thoát chết, nếu như Nghị nhi chết rồi, cũng đúng lúc có thể mượn nhờ lực lượng gia tộc, cho báo thù rửa hận Nghị nhi!”

Nàng trong lòng hung hăng thâm nghĩ.

“Nương, ngài đang suy nghĩ gì vậy?”

Cái thời điểm này, Tần Tử nghi ngờ hỏi, hấn ánh mắt thanh tịnh, mang theo hiếu thuận cùng chân thành đặc hữu của con cái.

“Ha ha, không có gì, nương chính là... Cao hứng.”

Nữ tử váy trắng cười lau lau nước mắt, biểu lộ rất tự nhiên.

Nàng nhìn xem ánh mắt chân thành kia của Tần Tử, trong lòng lại hiện lên vẻ bất nhẫn, nàng nhìn ra được, đứa bé này là vô tội.

Cũng rất hiền lành, rất hiếu thuận.

Thế nhưng là!

Nàng không có lựa chọn nào khác.

“Hài tử, chớ có trách ta, muốn trách thì trách cha ngươi đi, nếu không phải hấn ham huyết mạch cùng ngọc bội Nghị nhi nhà ta, cũng sẽ không như vậy. Vì Nghị nhi, ta chỉ có thể... Có lỗi với ngươi.”

Nàng yên lặng nói trong lòng.

Chương 540: Tần Xuyên Lại Lừa

Chương 540. Tần Xuyên Lại Lừa

“Oanh long long!”

Hồi lâu sau, trên bầu trời cảm địa lấp lánh lên lói điện ngũ quang thập sắc, giống như một đóa hoa tươi đẹp nở rộ.

Hủy diệt chi uy, khuếch tán mà xuống.

“Không tốt, đã đến giờ!”

Trên mặt nam tử khôi ngô lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, tựa hồ đỉnh đầu đè ép một tòa thế giới khổng lồ, lộ ra rất phí sức.

Thậm chí, hai chân của hắn đều lâm vào mặt đất, từng đạo vết rách tinh mịn, từ lòng bàn chân dọc theo đi.

“Cái này... Chuyện gì xảy ra?”

Tần Tử kinh hoảng ngẩng đầu, cổ uy áp kia, vền vền một tia, liền để hắn cảm giác được linh hồn run rẩy, đó là diệt thế chi lực chân chính!

“Tử Nhi, chúng ta lần này gặp mặt, là thông qua cửu cửu người thi triển bí pháp, hắn nhanh không chịu nổi, người lấy đi.”

Nữ tử váy trắng tiếc nuối nói.

“Như này sao...”

Tần Tử như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó trịnh trọng nói:

“Nương, ngài bảo trọng, ta đi trước, ta cùng cha rất nhanh liền sẽ đến cứu ngài.”

“Ừm, nương sẽ chờ.”

Nữ tử váy trắng hiền lành cười một tiếng.

Tần Tử nhìn nhìn về phía nam tử khôi ngô có chút không chịu nổi gánh nặng, cảm kích nói:

“Cửu cửu, tạ ơn ngài để ta cùng mẹ ta gặp mặt.”

Xoạt!

Thân thể nam tử khôi ngô hung hăng run lên, tựa hồ trong lòng cái địa phương mềm mại nào đó bị đánh trúng, tâm tình phức tạp vô cùng.

Hài tử, ta nhưng là muốn giết ngươi nha!

Nhưng là loại lời này, ngay trước mặt Tần Tử, hắn chung quy là nói không nên lời, chỉ là nhẹ nhàng lên tiếng:

“Ừm.”

“Xoạt xoạt —— “

Sau một khắc, trong không khí truyền ra một tiếng vang giòn, giống như tấm gương vỡ vụn, mà thân ảnh Tần Tử biến mất không gặp.

“Oanh long long!”

Mà theo Tần Tử biến mất, lôi điện thái sắc trên bầu trời biến mất, cổ uy áp thiên địa kinh khủng kia cũng từ từ tiêu tán.

Thân thể nam tử khôi ngô lão đảo một cái quỳ một chân trên đất, tay phải chống đất, miệng lớn thở hào hển.

“Hô hô... Không hổ là Huyền Hoàng thiên, cổ phản phê chỉ lực này quá mạnh, một hồi như thế, liền gần như đem ta đè sập.”

Thanh âm của hắn mang theo vài phần mỏi mệt.

Cho dù thân là cự đầu, nhưng là đối mặt áp lực một tòa trời xanh, vẫn có chút không chịu nổi gánh nặng như cũ.

Cũng may mắn bí thuật hoa trong gương, trắng trong nước không có lực sát thương, nếu là có lực sát thương, cổ phản phê kia sẽ còn càng khủng bố hơn.

“Ca...”

Nữ tử váy trắng lo lắng đi tới, tựa hồ muốn đưa tay đi đỡ hắn, thế nhưng là vươn tay ra một nửa lại rút về.

Tâm tình nàng rất phức tạp.

Người này là ca ca của nàng, nhưng cùng lúc đó, hắn cũng là tộc trưởng hoàng tộc, mà lại chẳng mấy chốc sẽ trở thành hung thủ giết nhi tử nàng.

Mặc dù đó cũng không phải nhi tử nàng.

Nhưng là, hắn nghĩ vậy!

Chỉ cần hắn quyết định muốn giết nhi tử nàng, như vậy ở giữa huynh muội bọn họ, liền dựng lên một đạo tường cao không thể vượt qua.

“Ai, ta cũng chỉ có thể làm được một bước này.”

Nam tử khôi ngô thở dài, chậm rãi từ dưới đất đứng lên, mà lúc này, thân ảnh của hắn tựa hồ bắt đầu nhanh chóng vĩ ngạn.

Loại vĩ ngạn này, khí chất uy nghiêm xuất từ trên người hắn, cũng biểu lộ thái độ của hắn —— thiết diện vô tư!

“Ca, ta còn muốn cầu ngươi một chuyện cuối cùng.” Nữ tử váy trắng nghĩ nghĩ, muốn nói lại thôi nói.

Nam tử khôi ngô mặt không biểu tình, phát ống tay áo một cái, hướng thẳng đến bên ngoài, tựa hồ không muốn nghe.

“Ta cầu ngươi, để bọn hắn rời đi không có thống khổ!”

Nữ tử váy trắng khom người, khàn cả giọng hét lớn.

Nam tử khôi ngô bước chân dừng lại một chút.

“Được.”

Nói xong, thân ảnh của hắn biến mất tại cửa ra vào cấm địa.

Mà theo hắn rời đi, tựa hồ mang đi nguồn sáng sau cùng của cấm địa, toàn bộ cấm địa một mảnh u ám.

Nữ tử váy trắng tựa hồ đã dùng hết khí lực sau cùng, hư nhược ngồi sập xuống đất, biểu lộ rất phức tạp.

“Ai...”

Một tiếng bụi ngùi thở dài, tại mờ tối quanh quẩn.

...

Huyền Hoàng thiên, trong động phủ.

Tần Tử mở mắt, mà dẫn vào tầm mắt, là hai tấm khuôn mặt quen thuộc, rõ ràng là Tần Xuyên cùng Thủy Khinh Nhu.

“Cha, Khinh Nhu?”

Hắn nhẹ nhàng kêu một tiếng, tựa hồ có chút mơ hồ, đang muốn hỏi xảy ra chuyện gì, một cỗ ký ức hiện lên ở trong đầu.

Hắn nhớ tới sự tình vừa rồi.

“Tiểu tử, xảy ra chuyện gì?”

Tần Xuyên hỏi.

Trên thực tế, hắn vừa rồi đã thông qua hệ thống thẩm tra đến chứng trạng của Tần Tử, nhưng là hắn muốn làm bộ không biết.

“Cha, ta gặp được mẹ!”

Tần Tử hưng phấn kêu lên.

“Cái gì?”

Tần Xuyên nhướn mày.

“Chuyện là như thế này...”

Thế là, Tần Tử đem sự tình vừa rồi phát sinh từ đầu tới đuôi nói một lần.

“Còn có bí thuật thần kỳ như vậy?”

Thủy Khinh Nhu trừng to mắt, có chút khó có thể tin.

Mà Tần Xuyên lại là nhíu mày, hỏi:

“Người nói người đi qua chỉ là ý thức thể, vậy tại sao ngọc bội người không thấy?”

“A? Ngọc bội? !”

Tần Tử quá sợ hãi, hắn nhanh chóng tra xét một chút, sau đó phát hiện hắn ngọc bội thật không thấy.

“Cái này...”

Hắn có chút choáng váng nhìn xem phụ thân mình.

“Người hắn là bị lừa, có lẽ người đi qua cũng không phải là ý thức thể, mà là bản thể.”

Tần Xuyên ngưng trọng nói.

“Làm sao lại như vậy? !”

Tần Tử như nghe tiếng sấm trong trời quang, khó mà tiếp nhận sự thực như vậy, làm nửa ngày, cao hứng hụt một trận?

Lãng phí biểu lộ rồi?

Hai tên lều gạt kia trộm ngọc bội của hắn, hắn còn quan tâm hai tên lều gạt kia, một cái gọi nương, một cái gọi cữu cữu?

“Khó trách, khó trách ta đối với nữ nhân kia cũng không có cảm giác thân thiết! Nguyên lai nàng không phải mẫu thân ta,

vậy liền nói thông được!”

Tần Tử bưng tỉnh đại ngộ.

Lúc trước hắn liền cảm giác không thích hợp, thế nhưng là vẫn không biết vấn đề ở chỗ nào, bây giờ rốt cục biết chân tướng.

Chương 541: Tần Thúc Có Thứ Muốn Đưa Cho Người

Chương 541. Tần Thúc Có Thứ Muốn Đưa Cho Người

“Để cha nhìn xem, bọn hắn có làm trò gì tại trên thân người hay không, cha hoài nghi mục đích của bọn hắn không hề chỉ là ngọc bội.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Được.”

Tần Tử hít sâu một hơi, sau đó giang hai cánh tay đứng tại chỗ, hoàn toàn mở rộng thân thể cùng nguyên thần.

“Ông!”

Tần Xuyên phóng xuất ra một đạo thần niệm, làm bộ đem thân thể Tần Tử kiểm tra một lần.

“Cha, thế nào?”

Tần Tử có chút khản trương hỏi.

“Tạm thời không có phát hiện vấn đề gì, nhưng là trực giác nói cho ta, chuyện này không có đơn giản như vậy, nếu như người về sau cảm giác chỗ nào không thoải mái, nhất định phải ngay lập tức nói cho ta.”

Tần Xuyên nói.

“Ừm.”

Tần Tử gật gật đầu, tâm tình cũng trở nên nặng nề, hấn cảm giác mình ngã cấm nhào.

Hai cái lừa đảo đáng chết kia, nhất định tại trên thân hấn động tay động chân, có lẽ là thi triển cái tà thuật cùng nguyên rửa gì, thậm chí có khả năng dính đến một chút đồ vật bên trên nhân quả, mười phần đáng sợ.

Mà Tần Xuyên thì là an ủi:

“Tiểu tử, đừng sợ, chỉ cần có cha tại đây, liền không ai có thể bị thương ngươi.”

“Ừm!”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó không yên lòng đi ra ngoài, vừa đi vừa nói ra:

“Cha, vậy ta về trước đi tu luyện.”

Tần Xuyên lật ra cái liếc mắt, cười mắng:

“Đây chính là gian phòng của ngươi, ngươi muốn đi về đâu?”

“A? !”

Tần Tử ngẩn người, sau đó mặt mo đỏ bừng.

“Đều nói không cần lo lắng, có cha tại đây, còn có cái gì cần lo lắng?”

Tần Xuyên cười lắc đầu, đi ra ngoài.

“Cha, ngài đi thông thả.”

Thủy Khinh Nhu nhỏ giọng nói.

“Ừm.”

Tần Xuyên lên tiếng, đi ra đại môn.

Mà rời đi nơi ở Tần Tử, về sau trên mặt hấn lộ ra một vòng nụ cười thần bí, chỉ thấy hấn xoay tay phải lại, một viên ngọc bội phượng hoàng kim sắc lóng lánh ánh lửa xuất hiện tại trong tay —— ngọc bội là bị hấn cầm!

Kỳ thật tại nháy mắt cỡ lực lượng thần bí kia giáng lâm, hấn liền cảm ứng được, sau đó cấp tốc tìm được Tần bé heo hôn mê.

Hắn phát hiện trạng thái Tần bé heo không thích hợp, thế là dùng hệ thống tuần tra một chút, biết tiền căn hậu quả.

Thậm chí, hắn nhìn trộm đến sự tình phát sinh tại bên Tần bé heo kia, cho nên, hắn thừa cơ cầm đi ngọc bội, vu oan đối phương!

Tại sao phải vu oan đối phương chứ?

Bởi vì, thân phận gián tiếp đã hoàn thành, hoàng tộc kia đã hoàn toàn đem Tần Tử trở thành nghiệt chủng, thậm chí trải qua mẫu thân Lâm Nghị chứng nhận, cái “Sự thật” này đã là ván đã đóng thuyền.

Cứ như vậy, mẫu thân Lâm Nghị cũng sẽ không có giá trị lợi dụng, nói một cách khác, hắn cần thay cho Tần bé heo một cái mẫu thân!

Kia dù sao cũng là mẫu thân Lâm Nghị, giả không có khả năng trở thành thật, cho nên nhất định phải bứt ra, thật giống như thị trường chứng khoán, luôn có một ngày vỡ vụn, nếu như không nhanh chóng bứt ra, liền sẽ bị chôn sống trong đó.

Như vậy.

Cái này mai ngọc bội hiện tại xử lý như thế nào đâu?

Tự nhiên là vật quy nguyên chủ a!

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, sau đó lấy ra ngọc phù đưa tin, ở phía trên viết —— Tiểu Nghị, mau tới gặp ta, Tần thúc đưa ngươi một kiện lễ vật.

Lâm Nghị khoảng thời gian này lẫn vào cuộc sống nên phát triển rất tốt.

Theo Huyền Hoàng thiên khôi phục, tu vi hắn cũng nước lên thì thuyền lên, vậy mà đột phá đến Thiên Thần cảnh.

Không chỉ có như thế.

Đột phá Thiên Thần cảnh, về sau hắn giống như đả thông hai mạch Nhâm Đốc, thể nội vậy mà dẫn sinh ra một loại huyết mạch thần bí.

Loại huyết mạch này là cường đại như thế, bên trong tựa hồ ẩn chứa lực lượng vô tận, để tốc độ tu luyện của hắn bạo tăng chưa từng có.

Bây giờ, hấn đã đạt tới Thiên Thần cảnh ngũ trọng!

Lấy tuổi tác hấn, tu vi như này, cho dù là phóng nhãn thượng giới vô ngân, cũng coi như được nhân vật thiên tài.

“Ai, tiền bối, ta thật không thể bái ngài làm vi sư, hảo ý của ngài ta xin tâm lĩnh, nhưng vẫn bối... Thực sự có khó khăn khó nói.”

Lâm Nghị biểu lộ khó xử từ chối khéo lấy một vị lão giả thần bí—— cái cường giả này đã là vị thứ tám muốn thu hấn làm đồ.

Lý do khó nói tự nhiên là giả.

Chẳng qua là hấn không có nhìn trúng đối phương mà thôi, tại hấn đánh giá, sư phụ hấn nhất định phải là cường giả uy chấn thiên hạ.

Mà lão đầu trước mắt, không chỉ có nhìn không có gì khí thế, ngay cả danh hiệu đều không đủ vang dội, hấn tự nhiên không thể bái sư.

Loại sư phụ gà mờ này, có lẽ qua không được bao lâu liền bị hấn siêu việt, đến thời điểm đó, hấn cái gì cũng không có học được, trên đầu còn vô duyên có thêm một cái sư phụ, đây không phải là tìm gánh nặng sao?

“Tiểu oa nhi, ngươi có cái gì khó nói, không ngại nói ra, để lão phu nghe một chút.”

Đối diện, lão đầu nhì lời thôi không sinh khí, chút nào ngược lại cười tủm tỉm sờ lấy râu dê nói.

“Cái này... Vẫn bối đều nói là việc khó nói, tự nhiên là không thể nói ra được.”

Lâm Nghị khó khăn nói.

“Ha ha, goa nhi nhà ngươi, quỷ láu cá.”

Lão giả lời thôi cười lắc đầu, ý vị thâm trường nói ra:

“Chỉ sợ khó nói là giả, không có nhìn trúng ta cái lão đầu tử hồng bút này mới là thật?”

“Tiền bối vạn vạn không nên hiểu lầm! Vẫn bối tuyệt đối không có cái ý tứ này!”

Lâm Nghi tranh thủ thời gian phủ nhận.

Hắn biết rõ, mỗi người đều muốn nói rất nhiều hoang ngôn, mới có thể xảo diệu vượt qua cả đời.

Mà một cái lời nói dối thiện lương, có thể tránh khỏi tạo thành tổn thương với người khác, cũng có thể tránh người khác tức giận.

Đây là cả hai cùng có lợi.

Cho nên, trong mấy năm nay, hắn đã dưỡng thành thói quen tốt nói dối không nháy mắt.

“Ha ha, người trẻ tuổi, không cần phủ nhận, lão phu cũng trải qua tuổi trẻ, tự nhiên biết người đang suy nghĩ gì.”

Lão giả lời thôi cười cười, sau đó ánh mắt lộ ra một vòng vẻ tự tin, nói ra:

“Đã là người hoài nghi lão phu có tư cách làm người sư phụ hay không, vậy lão phu liền lộ một chút cho người nhìn một cái đi.”

Chương 542: Tần Thúc Có Thứ Muốn Đưa Cho Người 2

Chương 542. Tần Thúc Có Thứ Muốn Đưa Cho Người 2

Mà sau một khắc, hắn mắt sáng lên, đột nhiên nhìn về phía rừng cách đó không xa, cười lạnh nói:

“Ha ha, thật sự là đi ngủ có người đưa gối đầu, người lại tới đúng thời điểm này, vậy ta liền không khách khí.”

Chỉ gặp hắn vỗ ra một chương về phía bên kia.

“Oanh —— “

Cánh rừng phương viên trăm dặm nổ tung, đại lượng đất đá bụi mù bay lên giống như sương mù.

“Lão quỷ, ngươi muốn chết!”

Bên trong sương khói kia bay ra một thân ảnh, kia là một cái nam tử áo đỏ, tại nháy mắt bay ra, thân thể của hắn nháy mắt bành trướng, hóa thành một đầu cự thú màu đỏ, tương tự sư tử, lại sau lưng mọc lên hai cánh!

“Rống —— “

Cự thú gào thét một tiếng, liền hướng phía bên này lao xuống, quanh thân nó lóng lánh lôi điện huyết sắc, khí tức cuồng bạo đến cực hạn.

“Ha ha, đồ nhi ngoan, nhìn kỹ!”

Lão giả lôi thôi tự tin cười một tiếng đối với Lâm Nghị đang như lâm đại địch, sau đó chân phải đạp mạnh.

“Àm!”

Cái đạp mạnh này, mặt đất chia năm xẻ bảy, mà thân thể của hắn thì là giống như một đầu giao long đằng không mà lên.

Thời điểm khi hắn cất cánh, bầu trời tầng mây tựa hồ chia làm hai nửa, cơn gió cũng vì hắn nhường đường, tựa hồ không có gì có thể ngăn cản hắn.

Sau đó.

Tại lúc Lâm Nghị khẩn trương nhìn chăm chú, lão giả lôi thôi giống như sao chổi tập nguyệt, lão đến phía cự sư.

” Đồ nhi ngoan, nhìn kỹ, đây chính là vi sư... ! !”

Lão giả lôi thôi càn rỡ cười một tiếng, nhưng mà lời còn chưa nói hết, hắn một đường va vào trong miệng cự thú kia.

“Xoạt xoạt, xoạt xoạt.”

Cự thú kia theo bản năng nhai nhai nhấm nuốt hai lần, sau đó con mắt trừng lớn, nó cũng không nghĩ tới trận chiến đấu này sẽ đơn giản như thế.

Lâm Nghị nguyên bản chuẩn bị nhìn lão đầu nhi này đại triển thần uy, da mặt co quắp mấy lần:

“Là cái này... Cho ăn kỹ thuật sao?”

Hắn vốn cho là, cái tin lão đầu nhi này rất tự tin, chắc là sẽ có chút tài năng, hắn còn đặc biệt lại viện một bộ lí do khác để cự tuyệt thoái thác.

Khá lắm!

Lúc này mới thời gian một cái nháy mắt, vấn đề gì cũng bị mất, ngay cả lí do thoái thác hắn nghĩ kỹ đều không cần.

“Ha ha, ta còn tưởng rằng sẽ có một trận đại chiến chứ, không nghĩ tới nhẹ nhàng như vậy liền giải quyết, xem ra cái là lão quỷ này làm không ít chuyện thất đức, càng sống càng rút rui, uống ta lạng lẽ đi theo lâu như vậy.”

Cái thời điểm này, cự thú trên bầu trời kia khinh thường cười cười.

Lâm Nghị thân thể chấn động, lúc này mới nhớ tới trước mắt còn có một vị địch nhân kinh khủng đó, hắn khẩn trương nhìn về phía cự thú kia, nơm nớp lo sợ mà hỏi:

“Vãn bối Lâm Nghị, không, không biết tiền bối có gì muốn làm?”

“Đừng khẩn trương, ta là tới giết lão đầu nhi kia, không hứng thú đối với ngươi.”

Cự thú thân nhiên nói, sau đó quay người liền muốn rời đi.

Lâm Nghị thở dài một hơi.

“Không đúng!”

Đột nhiên, cự thú kia nghiêng đầu sang chỗ khác, cái mũi run run mấy lần, sau đó trong con mắt to lớn bắn ra quang mang tham lam:

“Cỗ khí tức này... Đây là khí tức huyết mạch cao vị, huyết mạch thật cường đại a!”

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Lâm Nghị sắc mặt tái nhợt, liên tiếp lui về phía sau, kinh hoảng nói ra:

“Ngươi chó làm loạn, ta là bằng hữu Huyền Hoàng thiên chủ!”

“Hả?”

Cự thú kia ngẩn người, sau đó không chút kiêng kỵ cười ha hả:

“Ha ha ha, Huyền Hoàng thiên chủ? Người nói cái tiểu thí hài có tiếng không có miếng kia? Ta cũng không sợ hấn! Ta ăn người, hấn lại có thể làm gì ta?”

Lâm Nghi sắc mặt khó coi, lần nữa nói ra:

“Coi như người không sợ Huyền Hoàng thiên chủ, nhưng là cha hấn Tần Xuyên cũng không phải dễ trêu, trước đó liền có một vị cường giả thần vương chết tại trong tay hấn, người hấn là biết a?”

“Tần Xuyên?”

Cự thú kia chần chờ một chút, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, người có tên cây có bóng, bây giờ Tần Xuyên tại Huyền Hoàng thiên, thế nhưng là uy danh hiển hách.

Hấn cường đại mà tàn nhẫn.

Mà lại vô cùng thần bí, toàn bộ Huyền Hoàng thiên, vậy mà không ai biết nội tình hấn, tựa như là từ trong đá xuất hiện.

Mà thần bí, thường thường cùng cường đại móc nối, đủ loại biểu hiện của Tần Xuyên, cảm giác cho người đều là... Sâu không lường được.

“Người thật nhận biết Tần Xuyên?”

Cự thú kia nhìn chằm chằm Lâm Nghi, kinh nghi bất định, ánh mắt sắc bén vô cùng, tựa hồ muốn xem xuyên qua ngực trái của hấn.

“Đó là đương nhiên, ta có ngọc phù đưa tin của Tần thúc!”

Lâm Nghi góc đầu lên, cáo mượn oai hùm mà xuất ra một khối ngọc phù kim sắc.

Mà liền tại lúc này, ngọc phù kia sáng lên, phía trên hiện ra một nhóm văn tự, đồng thời tại ánh nắng chiếu rọi xuống mà chiết xạ trong không khí —— Tiểu Nghi, mau tới gặp ta, Tần thúc đưa người một kiện lễ vật.

“Tần thúc? !”

Lâm Nghi hai mắt tỏa sáng, mừng rỡ như điên, tựa hồ có một cổ cảm giác an toàn mãnh liệt, từ bên trong ngọc phù kia truyền tới.

Hắn không có suy nghĩ nhiều, tranh thủ thời gian trả lời:

“Tần thúc cứu mạng, có một con sư tử màu đỏ mọc ra cánh muốn ăn ta! !”

“Không được!”

Cự thú kia sắc mặt đại biến, thậm chí bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó ánh mắt lộ ra xoắn xuýt.

Có muốn ăn hay không đây?

Cái tiểu tử này đã đem tin tức phát ra ngoài, nếu như cái gọi là Tần thúc kia thật là Tần Xuyên, như vậy cái tiểu tử này sau khi chết, Tần Xuyên khẳng định sẽ đuổi giết nó, mà đặc thù bề ngoài nó rất rõ ràng, rất khó tránh thoát đuổi giết.

Thế nhưng là, nếu như không phải Tần Xuyên thì sao?

Không duyên cớ buông tha cái tiểu tử này, chẳng phải thua thiệt lớn sao? Cái này thế nhưng là huyết mạch vô cùng trân quý!

“Ông! !”

Ngay tại cái thời điểm này, bên trong ngọc phù kia, vậy mà tuôn ra đại lượng văn tự kim sắc, giống như nòng nọc cấp tốc sắp thành hàng, cuối cùng, tại trên bầu trời tạo thành một thiên kinh văn hoa mỹ—— Đại Tần Tổ Long kinh!

Chương 543: Cảm Ơn Tần Thúc

Chương 543. Cảm Ơn Tần Thúc

“Một thiên kinh văn?”

Lâm Nghị cùng cự thú đều sợ ngây người, loại thời điểm này phát tới một thiên kinh văn, đây là mấy ý tứ cái?

“Ha ha, không phải là yêu cầu ta thủ hạ lưu tình chứ? Nếu như thế xem ra, cái gọi là Tần thúc này cũng chỉ có...”

Cự thú khinh thường cười một tiếng.

Thế nhưng là sau một khắc, thanh âm của nó im bật mà dừng!

Bởi vì nó rung động phát hiện, thiên kinh văn kia hào quang rực rỡ, giống như bốc cháy lên, sau đó trung ương kinh văn kia dần dần ngưng tụ ra một đạo khuôn mặt mơ hồ —— gương mặt này nhìn không rõ bộ dáng, lại tràn ngập uy áp kinh khủng, một cái ánh mắt liền để nó trong lòng run rẩy, hai chân như nhũn ra.

“Tần, Tần Xuyên?”

Nó run giọng lẩm bẩm nói.

Mà cái đạo gương mặt kia thì là nhìn chăm chú hẩn, giống như nhìn xem một con con kiến, thần nhiên nói:

“Cút đi, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa.”

Cự thú đột nhiên lấy lại tinh thần, mừng rỡ như điên, tranh thủ thời gian nói ra:

“Cút ngay, cút ngay, đa tạ Tần Xuyên đại nhân không giết!”

Nói xong, thân thể của hẩn đột nhiên co lại thành một cái cầu, oanh long long hướng phía phương xa lăn đi, rất nhanh biến mất ở chân trời.

Tè ra quần.

Lâm Nghị đưa mắt nhìn con Cỗ cầu thú” kia “biến mất, về sau mới lấy lại tinh thần, sau đó hưng phấn lên.

“Tần thúc!”

Hẩn nhiệt tình kêu một tiếng, lại không biết nên nói cái gì, nói lời cảm tạ, ngược lại lộ ra xa lạ.

Tại trong lòng hẩn, đã sớm đem Tần thúc coi là thân nhân chân chính, thậm chí, hẩn có thời điểm cảm giác Tần thúc “có khí chất của cha”...

“Đến Bạch Nguyệt hồ gặp ta.”

Gương mặt khổng lồ kia bình tĩnh nói, sau đó liền tản mát thành từng cái văn tự kim sắc, tiêu tán trong không khí.

“Bạch Nguyệt hồ?”

Lâm Nghi lấy ra một trương địa đồ Huyền Hoàng thiên mới nhất phát hành, tìm kiếm vị trí Bạch Nguyệt hồ.

Trương này địa đồ quá mức bề bộn, vô số sông núi hồ nước, đại giáo cương quốc, quả thực lít nha lít nhít, nhiều vô số kể.

Hắn dùng thần niệm tìm nửa ngày, mới tìm được Bạch Nguyệt hồ, sau đó không chút do dự hướng phía bên kia bay đi.

“Tần thúc nói muốn đưa ta lễ vật, cũng không biết là cái gì, nhưng mà lấy khí độ của Tần thúc, xuất thủ tất nhiên bất phàm.”

Hắn trong lòng nghĩ như vậy, chỉ cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng, tốc độ phi hành ít.

Cũng may, vị trí cái Bạch Nguyệt hồ cách này hắn không xa lắm, hắn bỏ ra nửa tháng, rốt cục đạt tới mục đích.

Lúc này, chính là ban đêm.

Nước trong hồ yên tĩnh, tỏa ra một vòng tàn nguyệt to lớn, từng gợn sóng lăn tăn, toàn bộ mặt hồ đều trở nên một mảnh trắng xóa.

Trên bầu trời tinh quang lộng lẫy, dãy núi đen nhánh bốn phía yên tĩnh, mà Bạch Nguyệt hồ liễm diễm sinh huy, đẹp đến làm say lòng người.

Mà hồ nước trung ương, một đạo bóng lưng áo trắng như tuyết, lẳng lặng đứng ở trên mặt hồ, giống như chuồn chuồn chút nước, yên tĩnh mà tường hòa.

“Tần thúc!”

Lâm Nghi vui vẻ kêu lên.

Thân ảnh áo trắng kia xoay người lại, lộ ra một gương mặt tuấn lãng, mà tóc đen lại giống như ánh trăng chảy xuôi, chiếu sáng rạng rỡ.

“Tới?”

Tần Xuyên ôn hòa cười một tiếng, hắn lúc này, là nho nhã, giống như một cái người đọc sách cương trực công chính.

“Tần thúc thúc, ngài tìm ta có chuyện gì không?”

Lâm Nghi cố nén xúc động xoa tay, hơi xấu hổ mà hỏi.

Tần Xuyên trực tiếp xuất ra ngọc bội phượng hoàng, mỉm cười nói:

“Người nhận ra cái này không?”

“Đây là... ngọc bội mẹ ta để lại cho ta? !”

Lâm Nghi giật nảy cả mình, sau đó nhanh chóng lấy tới nâng ở trong tay, cẩn thận ngắm nghía, con mắt tỏa ánh sáng.

“Tần thúc, ngài là ở đâu tìm được?”

Lâm Nghi kích động mà hỏi.

“Một mực tại ta trong tay.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? ! Cái này...”

Lâm Nghi như bị sét đánh, khó có thể tin nhìn xem Tần Xuyên, hô hấp dồn dập nói:

“Ngài là nói... Là ngài cầm đi ngọc bội của ta? !”

“Ừm.”

Tần Xuyên thản nhiên gật gật đầu.

“Cái này... Cái này...”

Lâm Nghi sắc mặt tái nhợt, giống như tín ngưỡng sụp đổ, có chút khó mà tiếp nhận.

Tần thúc thế nhưng là người hấn tôn kính nhất, sùng bái nhất a, vậy mà trộm đồ vật của hấn? Tại sao có thể như vậy?

Loại tương phản này, thật giống như đột nhiên phát hiện người ngậm đắng nuốt cay dưỡng dục mình vài chục năm, vậy mà là cừu nhân giết cha mình!

“Lạch cách.”

Mà lúc này, một đại thủ hữu lực khoác lên trên bờ vai hấn.

Hấn theo bản năng ngẩng đầu, liền thấy một đôi con mắt chân thành mà thâm thúy: “Tiểu Nghi, người cảm thấy, Tần thúc sẽ hại người sao?”

Oanh long!

Lâm Nghi chỉ cảm giác trong đầu tựa hồ vang lên một tiếng sấm nổ, tất cả tâm tình tiêu cực trong đầu nháy mắt tiêu tán, bỗng nhiên sáng sủa.

Đúng a!

Tần thúc làm sao lại hại ta chứ?

Nếu như Tần thúc thật ham ngọc bội của ta, như thế nào lại trả lại cho ta chứ? Chỉ cần hắn không nói, ta cũng không biết là hắn cầm nha.

Cho nên, khẳng định có ẩn tình! !

“Tần thúc, ta tin tưởng ngài sẽ không hại ta!”

Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt chân thành tha thiết nói.

Nhưng ngay sau đó, hắn lại hỏi:

“Nhưng mà... Ngài tại sao phải lấy ngọc bội của ta chứ, ngọc bội kia đến cùng có làm được cái gì?”

Chương 544: Cảm Ơn Tần Thúc 2

Chương 544. Cảm Ơn Tần Thúc 2

Tần Xuyên cùng hắn liếc nhau, sau đó mỉm cười lắc đầu, không có giải thích cái gì, quay đầu nhìn về phía tàn nguyệt trên bầu trời.

Lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Lâm Nghi mơ hồ cảm giác được, Tần thúc khả năng làm một kiện sự tình rất vĩ đại, thậm chí... Rất có thể là vì hắn!

Thế là, hắn trong lòng ngửa hơn, truy vấn:

“Tần thúc, ngài đến cùng cảm ngọc bội của ta đi làm cái gì, có thể nói cho ta biết không?”

Tần Xuyên lẳng lẳng nhìn mặt trăng, không để ý đến hấn.

Thế là, Lâm Nghị cũng không hỏi, cũng nhìn chăm chăm cái đạo tàn nguyệt to lớn kia, mặc dù, hấn cái gì cũng nhìn không ra được.

“Hoa...”

Hồi lâu sau, một trận mát lạnh gió đêm thổi tới, mặt hồ nổi lên từng cơn sóng gợn, sóng nước lấp loáng.

Cái thời điểm này, Tần Xuyên quay đầu, ánh mắt kia mang theo một vòng hiền lành cùng ôn nhu, thấp giọng nói:

“Về sau ngươi sẽ biết đến.”

Lâm Nghị run lên trong lòng!

Hấn càng phát cảm giác được, Tần thúc rất có thể yên lặng vì hấn làm một kiện đại sự, thậm chí rất có thể... Bỏ ra giá cả to lớn!

Đây là một loại trực giác.

Không biết vì sao, trong lòng trong đầu hấn đột nhiên nổi lên một câu nói như vậy —— nào có năm tháng nào yên lành, chẳng qua là có người đang vì người chịu gánh nặng mà thôi.

“Tần thúc, tạ ơn ngài!”

Hấn mím môi một cái, sau đó thấp giọng nói.

Câu nói này, kỳ thật cũng là một loại thăm dò, hấn đang nghiệm chứng phỏng đoán trong lòng mình.

Nếu như Tần thúc thật yên lặng vì hấn làm cái đại sự gì, như vậy căn cứ kinh nghiệm của hấn, biểu lộ tiếp xuống của Tần thúc hấn là...

“Ha ha.”

Tần Xuyên cười lắc đầu, cười không nói, mà trên mặt ôn hòa kia, lại hiện ra một tia vui mừng.

“Quả nhiên!”

Lâm Nghị run lên trong lòng, đột nhiên cảm thấy cái mũi có chút mỏi nhừ, hấn đột nhiên nhào tới trước, ôm lấy Tần Xuyên.

Thanh âm hần nghẹn ngào, thấp giọng sụt sùi khóc:

“Tần thúc, ngài vì cái gì... Đối với ta tốt như vậy...”

“Đứa nhỏ ngốc.”

Tần Xuyên mỉm cười lắc đầu, đồng thời đưa tay vỗ vỗ lưng của hần, giống như đang an ủi một cái tiểu hài khóc nhè.

Ai.

Đứa nhỏ ngốc.

Ta tốt với người không tốt, trong lòng người còn không có đánh giá sao?

A, người hình như thật không biết tự đánh giá.

Nhưng là, ta tâm lý nắm chắc! !

Giờ khắc này, trong lòng Tần Đại lắc lư cũng không có chút áy náy nào, người nha, đều là cảm động do câu chuyện của chính mình vẽ ra, về phần chân tướng như thế nào, có trọng yếu không?

Hồi lâu sau, Tần Xuyên rời đi.

Mà Lâm Nghị một mình đứng tại trung ương hồ, hần nắm chặt ngọc bội trong tay, ánh mắt kiên định nhìn xem phương hướng Tần Xuyên rời đi.

“Tần thúc, đại ân đại đức của ngài, Lâm Nghị vĩnh thế không quên, tương lai nếu là nhất phi trùng thiên, tất yếu báo đáp ân tình của ngài!”

Đột nhiên!

Hần phát hiện ngọc bội trong tay lấp lánh bắt đầu, từng đạo phù văn giống như Xích Hà lưu động, chói lọi đến không thể nói.

“Cái này...”

Lâm Nghị hô hấp dồn dập, hần cảnh giác nhìn một chút bốn phía, sau đó thu hồi ngọc bội, cấp tốc rời đi nơi này.

Mà tại sa8 khi hần rời đi.

Thân ảnh Tần Xuyên lần nữa xuất hiện tại nguyên chỗ —— kỳ thật hần một mực không đi, chỉ là ẩn thân mà thôi.

“Ha ha, xem ra có chút cơ duyên thật đúng là ông trời chú định, những người khác rất khó cướp đi.”

Hắn trên mặt lộ ra một vòng nụ cười.

Hắn đã nhìn ra, bên trong ngọc bội kia chỉ sợ ẩn chứa bí mật to lớn, mà hắn, cũng hoàn toàn có thể lần nữa cướp đi.

Nhưng là hắn không có làm như vậy.

Bởi vì hắn nghĩ thoáng.

Cơ duyên trên thế gian không phải ai có thể đoạt tận, một người nếu như cái gì đều muốn, như vậy cuối cùng thường thường sẽ mất đi hết thảy.

Huống chi, cái tiểu tử này đã bị hắn lắc lư, cái tiểu tử này sau khi quật khởi, đối với hắn cũng là một sự giúp đỡ lớn.

Giá trị đầu tư mà!

Hắn muốn chính là một cái Lâm Nghị cường đại, nếu như cái tiểu tử này cả một đời đều không có tiền đồ, hắn cần gì phải lãng phí biểu lộ?

“Ta ngược lại là rất chờ mong một ngày mẹ con bọn hắn gặp mặt...”

Tàn Xuyên hí mắt cười.

Mẫu thân Lâm Nghị, bây giờ xem hắn coi như đánh cắp huyết mạch cùng cơ duyên Lâm Nghị cừu nhân, đối với hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng khi hai mẹ con này gặp nhau về sau, chỉ cần giao lưu đơn giản, hai mẹ con đều sẽ biết, hắn làm ra hi sinh bao lớn!

Vì cứu một cái hài tử đáng thương cơ khổ không nơi nương tựa, để cho hài tử mình lâm vào bên trong nguy hiểm, đây là vĩ đại cỡ nào, vô tư cỡ nào, loại sống nhân đức như thế này, sẽ để cho hai mẹ con này triệt để luân hãm.

Chương 545: Còn Có Tổ Chức Lợi Hại Hơn

Chương 545. Còn Có Tổ Chức Lợi Hại Hơn

Theo thời gian trôi qua, Huyền Hoàng thiên cùng thượng giới giao lưu càng thêm mật thiết, đại lượng cường giả vắng lai lẫn nhau.

Huyền Hoàng thiên bây giờ mặc dù không có cự đầu, nhưng là cường giả thần vương không phải số ít, cho nên cũng không có người nào dám ở Huyền Hoàng thiên giương oai.

Về phần nhân vật cự đầu thượng giới, cũng đều không có hiện thân qua tại Huyền Hoàng thiên, tựa hồ là vì tránh hiềm nghi —— chủ nhân không ở nhà, tự nhiên không nên tự tiện xông vào. Chủ nhân nơi này, chỉ là đám cự đầu Huyền Hoàng thiên.

Về phần vị Huyền Hoàng thiên chủ Tần Tử này, các đại thế lực tại thượng giới đánh giá, chẳng qua là cái bài trí mà thôi.

Một chút hạng giá áo túi cơm, thậm chí đem Tần Tử coi là biểu tượng Huyền Hoàng thiên sa đọa, dù sao, chỉ là tiểu tử Thiên Thần cảnh đều có thể làm Huyền Hoàng thiên chủ, đây chẳng phải là nói rõ Huyền Hoàng thiên không người sao?

Tựa hồ có người cố ý châm ngòi.

Cho nên, một chút nghe đồn nhảm Huyền Hoàng thiên chủ, dần dần lên men ra tại cương vực thượng giới vô ngần.

“Ha ha, Huyền Hoàng thiên? Phi! Còn một trong cửu đại thiên khung, bây giờ xem ra, không phải liền là một phương hạ giới sao?”

“Đúng a, ngay cả Thiên chủ đều chỉ có Thiên Thần cảnh, thành dạng này, còn có mặt mũi trở về thượng giới?”

“Đúng đây, nếu như không trở lại, chí ít còn có thể lưu lại một cái truyền thuyết cường đại, sau khi trở về, quả thực mất mặt!”

“Cũng đừng nói như vậy, có lẽ cái Huyền Hoàng thiên chủ Tần Tử này, thật có chút chỗ hơn người thì sao.”

“Thôi đi, chỉ là Thiên Thần cảnh, còn có thể nghịch thiên hay sao? Người xem một chút những thế lực cự đầu, đại tộc vô

thượng, thế gia trường sinh ở thượng giới này, nhà ai lãnh tụ là Thiên Thần cảnh? Hẳn là liên hấn đặc thù?”

“Ha ha, có lẽ Huyền Hoàng thiên thật ra một vị khoáng thế kỳ tài, so tất cả thiên kiêu Thiên Thần cảnh thượng giới đều mạnh đâu.”

“Đồng dạng!”

“Đúng đây, cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi à, không nói toàn bộ thượng giới, liền nói thánh tử Âm Dương giáo ta đều không phải hấn có thể chống lại!”

” Tiêu gia thần nữ ta, thì sợ gì đánh một trận? !”

” Thiếu chủ khổng tước tộc ta không kém gì hấn!”

” Tổng thái tử đại lý hoàng triều ta, một tay liền có thể giết hấn!”

Tại phía dưới những người hữu tâm nâng giết, rất nhiều thế lực lớn thượng giới đều ngồi không yên, muốn cho Tần Tử một điểm nhan sắc.

Giết là không thể giết.

Nhưng là đánh mặt thì không có vấn đề đi!

Đường đường Huyền Hoàng thiên chủ, nếu là tại bên trong cùng thế hệ độ sức thua mất, liền xem như đám cự đầu Huyền Hoàng thiên trở về, cũng không thể nói cái gì.

Thậm chí căn cứ rất nhiều người dự đoán, Tần Tử nếu như thua, vừa vặn có thể cho những cái cự đầu kia một cái lý do, đem Thiên chủ đổi đi.

Đổi làm sao?

Tự nhiên là giết.

...

Hoàng tộc, bên trong mật thất.

Nam tử khôi ngô đứng chấp tay, đưa lưng về phía ngọn đèn chập chờn, bóng lưng đen nhánh chiếu rọi ở trên tường, lộ ra âm trầm mà khủng bố.

“Xoạt!”

Đột nhiên, một trận gió thổi qua.

Một đạo hắc bào thân ảnh xuất hiện, hắc quỷ một chân trên đất, cung kính nói ra: “Tộc trưởng, căn cứ phân phó của ngài, chúng ta bí mật điều khiển một chút thế lực phụ thuộc, đem tin tức đều truyền ra ngoài!”

“Rất tốt.”

Nam tử khôi ngô xoay người lại, trên mặt uy nghiêm kia, lộ ra một vòng cười lạnh bày mưu nghĩ kế:

“Chỉ cần những tin tức này lan rộng ra ngoài, những cái thế lực có ân oán cùng Huyền Hoàng thiên kia, tự nhiên sẽ mượn đề tài để nói chuyện của mình.”

“Đến thời điểm đó, rất nhiều yêu nghiệt thiên tài đồng thời nổi lên, tất nhiên có thể để vị Huyền Hoàng thiên chủ này rất mất mặt, thanh danh quét rác.”

“Đến thời điểm đó, hắc cũng chỉ có hai con đường có thể chọn, hoặc là lâm vào điên cuồng, cùng người đánh bại hắc liêu mạng, cuối cùng bị đối phương tự vệ đánh giết. Hoặc là, chiến bại về sau hành quân lạng lẽ, cuối cùng bị đám cự đầu Huyền Hoàng thiên thanh lý môn hộ, lấy cớ đánh chết để rửa xoát sỉ nhục Huyền Hoàng thiên!”

“Tóm lại... Hắc chết chắc.”

Người áo đen kia nghe vậy, cúi đầu trầm mặc một chút, sau đó hỏi:

“Hắc dù sao cũng là cháu trai ngài, ngài thật không có đau lòng chút nào sao?”

Nam tử khôi ngô nhìn xuống hắc, lạnh lùng nói:

” Thời gian bản tọa đau lòng đã qua! Đã đã quyết định muốn giết hắc, vậy liền không thể lè mề chậm chạp, xử trí theo cảm tính liền sẽ để chuyện xấu... Người ngay cả việc này cũng không hiểu?”

Người áo đen kia thân thể run lên, sau đó tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, kính sợ nói ra:

“Thuộc hạ thụ giáo!”

“Đi xuống đi.”

Nam tử khôi ngô từ tốn nói.

“Tộc trưởng, ta còn có một việc phải bẩm báo.”

Kia người áo đen quỳ trên mặt đất nói.

“Nói.”

Nam tử khôi ngô mặt không đổi sắc.

“Vâng!”

Người áo đen gật gật đầu, trầm giọng nói ra:

“Tộc trưởng, theo phản ứng người phía dưới, còn có một cái thần bí thế lực, đang làm chuyện giống chúng ta vậy, khắp nơi châm ngòi thổi gió nâng giết Huyền Hoàng thiên chủ kia, thậm chí... Bọn hần giống như so với chúng ta càng chuyên nghiệp.”

Nam tử khôi ngô ngăn người.

Hần nhieu mày suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ tới là thế lực phương nào, dù sao, thế lực dám đắc tội Huyền Hoàng thiên này cũng không nhiều.

Bọn hần làm như vậy, mặc dù ở một mức độ nào đó cũng cho cự đầu Huyền Hoàng thiên một cái cơ giết chết Tàn Tử.

Nhưng là không có cường giả thích bị người khác thương sứt, những cái cự đầu kia biết chân tướng, về sau sợ rằng sẽ không vui.

Cũng chỉ nội tình thâm hậu như hoàng tộc bọn hần, cũng không lo lắng những này —— ta quản người không vui sao, chỉ cần không có chính diện đánh mặt người, người cũng không dám tìm ta liêu mạng, dù sao ta cũng không phải ăn chay.

“Đại Diễn thần toán!”

Hồi lâu, hần ánh mắt bùng lên, bắt đầu bấm ngón tay suy tính bắt đầu, theo ngón tay của hần cấp tốc uốn lượn, chỉ ở giữa tay tựa hồ xuất hiện một mảnh tinh không, vô số sao trời tại lấp lánh, không ngừng biến hóa quỹ tích.

Hần là cự đầu, tham thiên cơ, có thể tính thiên mệnh!

Thế nhưng là hồi lâu sau, hắc dừng lại, nhúu mày lại càng sâu, bởi vì hắc khiếp sợ phát hiện, hắc vậy mà tính không được!

“Xem bộ dáng là một vị tôn tại nào đó không kém gì ta, che đây thiên cơ.”

“Thôi được, tính không được coi như không được đi, dù sao địch nhân của địch nhân, chính là bằng hữu.”

Ân, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, đại bộ phận thời điểm đều là như này.

Nhưng có thời điểm, địch nhân của địch nhân, vẫn là địch nhân!

Chương 546: Cưỡi Tọa Giá Xa Hoa Đi Tụ Hạp

Chương 546. Cưỡi Tọa Giá Xa Hoa Đi Tụ Hạp

Khi các loại lời đồn lên men, toàn bộ thượng giới nhắm vào Tần Tử càng ngày càng đậm hơn, rốt cục, bọn hắc hành động.

Vào một ngày.

Tần Tử nhận được một phong thiếp mời quý khí bức người, cái thiếp mời này, đến từ một cái vô thượng đại giáo thượng giới—— Âm Dương giáo!

“Âm Dương giáo bảo địa Nhật Nguyệt hồ sắp mở ra, mời thiên kiều các phương tiến về, cùng lĩnh hội nhật nguyệt kỳ quan?”

Tần Tử nhúu mày.

Khoảng thời gian này ngoại giới nghe đồn hắc cũng nghe nói, biết có người trong bóng tối nhắm vào hắc, mà lần này, tựa hồ có mấy phần Hồng Môn Yến ý tứ.

“Có đi hay không đâu? Không đi, sợ rằng ngoại giới sẽ nói ta sợ, không dám cùng thiên kiều thượng giới tranh phong, đi thì lại dễ dàng phức tạp.”

Hắn rất xoắn xuýt.

“Chuyện gì xảy ra?”

Cái thời điểm này, Tần Xuyên vừa đứng từ bên ngoài đi tới.

“Cha!”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, tựa hồ tìm được người chỉ điểm, nhanh lên đem thiệp mời kia đưa cho phụ thân, hỏi:

“Cha, ta muốn đừng đi đâu?”

Tần Xuyên tiếp nhận thiệp mời, làm bộ nhìn một chút, bình tĩnh nói ra:

“Người ta đều mời, vì cái gì không đi chứ?”

“Thế nhưng là, ta vẫn cảm giác bọn hắn không có hảo ý.”

Tần Tử lo lắng nói.

“Kia lại như thế nào?”

Tần Xuyên hỏi ngược lại.

Ngữ khí hắn nhìn như bình tĩnh, lại mang theo một loại phong mang, giống như đang nói, bọn hắn có thể đem ngươi làm thế nào? Bọn hắn dám đem ngươi làm như thế nào? !

“Cái này...”

Tần Tử thân thể run lên, nhìn về phía ánh mắt kiên định của phụ thân, lập tức trong lòng có lực lượng, siết quả đấm nói ra:

“Tốt! Đã như vậy, vậy ta liền đi nhìn xem, xem bọn hắn dám đùa kiêu gì!”

“Ừm, cái này đúng rồi.”

Tần Xuyên gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Nhưng mà ngươi thân là Huyền Hoàng thiên chủ, coi như đi, cũng không thể bình bình đạm đạm đi, uy nghiêm Thiên chủ vẫn là nên có. Như vậy đi, để các đại thế lực Huyền Hoàng thiên cùng xuất lực, chế tạo một cỗ Thiên chủ tọa giá.”

“Việc này liên quan đến mặt mũi Huyền Hoàng thiên, bọn hắc không có lý do cự tuyệt, mà lại... Bọn hắc hắc là ước gì người làm như vậy chứ.”

Nói xong lời cuối cùng, hắc khoe miệng vênh lên.

Nói làm liền làm.

Rất nhanh, sự tình Tần Tử muốn rèn đúc Thiên chủ tọa giá, truyền khắp Huyền Hoàng thiên, đưa tới chấn động không nhỏ.

rất nhiều thế lực Huyền Hoàng thiên đầu tiên là phản nộ, cảm thấy Tần Tử đây là phách lối, nhưng ngay sau đó, bọn hắc cả đám đều cười lạnh.

“Ha ha, để các đại thế lực chúng ta bỏ tài nguyên, chế tạo Thiên chủ tọa giá cho người, thật đúng là nằm lòng gà làm lệnh tiền a!”

“Nhưng mà... như này cũng tốt, chờ người tại Nhật Nguyệt hồ bị người ta đánh bại, vậy thì lúc tới có bao nhiêu xinh đẹp bá đạo, về sau liền có bấy nhiêu mất mặt!”

“Chúng ta liền xem nhìn người là bị đánh mặt thế nào!”

Tại bọn hắc đánh giá, muốn hủy đi một người, trước hết phải để cho người đó bành trướng!

Mà bây giờ, Tần Tử chủ động bành trướng, bọn hắc có lý do gì không hỗ trợ đây?

Kết quả là.

Các đại thế lực Huyền Hoàng thiên đều hành động, bọn hắc không chỉ có khăng khái giúp xuất ra rất nhiều trân quý tài nguyên, càng là tập hợp một chỗ bày mưu tính kế, tự tay vì Tần Tử chế tạo một cỗ liên xa bá khí mà xa hoa.

Thiên Đế chiến xa!

Chiếc liên xa này từ mười tám loại thần kim rèn đúc thân xe, tỏa ra ánh sáng lung linh, không thể phá vỡ, mặt ngoài khắc họa viên cổ thần văn, tràn ngập ra khí tức tang thương uy nghiêm cổ xưa, đỉnh đầu có tường vân thất thải, vạn pháp bất xâm, trên xe phối trí chín chuỗi chiến mâu thiết huyết, càng là tăng thêm sát phạt chi khí.

Dạng này một cỗ liễn xa, liễn xem như cự đầu ngồi lên, cũng lại không chút nào mất mặt, càng đừng nói Tần Tử.

Thế là, Tần Tử thật cao hứng ngồi cái tọa giá xa hoa này rời đi Huyền Hoàng thiên, tiến về Âm Dương giáo.

Thượng giới vô ngần.

Ai cũng không biết nó đến cùng lớn bao nhiêu, liễn nói khu vực đã biết, đã đủ để cho phần lớn người cả đời đều đi không hết.

Phần lớn thế lực, nhưng thật ra là rất khó bị tìm tới, thật giống như trên bầu trời vô số đầy sao, có quá nhiều đều để người gọi không hết tên.

Mà Âm Dương giáo cũng không phải là như thế.

Loại vô thượng thế lực cấp bậc cự đầu này, thường thường được thượng giới coi như tọa độ chủ yếu, đánh dấu tại cương vực trên bản đồ, mà vị trí thế lực khác, đều là lấy bọn chúng làm vật tham chiếu để phán đoán, là một loại vị trí tương đối.

“Oanh long long!”

Liễn xa của Tần Tử từ chín cái thần điều kéo xe, đồng thời thân xe khắc rõ thân văn gia tăng tốc độ, cho nên nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Trong chốc lát, liễn có thể xuyên qua mảng lớn cương vực.

“Oa, đó là cái gì!”

“Tọa giá thật hoa mỹ, khí tức thật uy nghiêm, cường giả thần vương xuất hành, cũng không có mặt bài như này đi.”

“Cái này tất nhiên là đại nhân vật chân chính, không thể trâu chọc, nhanh nằm rạp trên mặt đất, đừng mạo phạm đại nhân vật.”

Chương 547: Thay Nhau Đánh Mặt

Chương 547. Thay Nhau Đánh Mặt

Nhân gian, kỳ thật một mực rất thanh tịnh.

Cho nên ai trên đường gặp phải gia hỏa Tần Tử này, đều rất thanh tịnh, cho nên cũng không người nào dám nhảy ra cản đường khiêu khích.

Thế là, hai tháng sau, hắc rớt cục đi tới Âm Dương giáo——kia là một mảnh quần đảo lơ lửng!

Những đảo này, mỗi một cái đều có thể so với một mảnh đại lục, mảng lớn hòn đảo liền tụ tập cùng một chỗ, tối thiểu có hơn vạn tòa, rung động lòng người.

Những hòn đảo này được mười ba đạo quang hoàn to lớn bao phủ, lộ ra thần thánh mà uy nghiêm, càng có tiên vụ tràn ngập, như ẩn như hiện.

Đây chính là Âm Dương giáo!

Là một trong những quái vật khổng lồ trên toàn bộ thượng giới, ai cũng không biết bọn hắc truyền thừa bao lâu, có bao nhiêu cường giả.

Những phù không đảo này kỳ thật chỉ là biểu tượng, phía sau những hòn đảo này, còn ẩn giấu đi từng cái đại thế giới, mà bên trong mỗi cái thế giới đều có vô số sinh linh, vô số cường giả, thậm chí là thần linh đại quân!

“Xoạt! Xoạt! Xoạt!”

Lúc này, bên trong quần đảo to lớn phía trước kia, có một hòn đảo tỏa ra ánh sáng lung linh, thỉnh thoảng bắn ra chói lọi cột sáng, vung vẩy tại bên trong thiên khung.

Ẩn ẩn có thể nhìn thấy trong đó, phía trên hòn đảo kia, có một tòa hồ nước xanh thẳm, mà biên giới hồ nước đứng vững vàng từng tòa đình đài lầu các, vàng son lộng lẫy, rất nhiều thân ảnh tuổi trẻ, đang bên hồ trò chuyện vui vẻ.

Nhân khí cường thịnh, náo nhiệt phi phạm!

“Người kia dừng bước! !”

Khi liễn xa Tần Tử tới gần quần đảo, một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên, giống như lôi đình phích lịch.

“Oanh! Oanh!”

Sau đó, hai đạo thân ảnh to lớn toàn thân quần quanh lấy lôi đình từ trên trời giáng xuống, bọn hắn cao đến ngàn trượng, giống như hai tôn tượng đá, nhìn xuống Tần Tử.

“Huyền Hoàng thiên chủ, đến đây bái phỏng.”

Tần Tử bình tĩnh xuất ra thiếp mời, ném về hai người.

“Nguyên lai là Huyền Hoàng thiên chủ giá lâm, mời đến!”

Hai đạo thân ảnh to lớn kia lộ ra vẻ cung kính, cúi người, đưa tay làm ra tư thế xin mời.

Tần Tử không ché lấy liễn xa, giống như thuyền nhỏ chạy qua hai bên bờ bờ sông, từ giữa hai cái cự nhân bay đi, tiến vào quần đảo.

“Ào ào ào!”

Vừa tiến vào, Tần Tử cảm giác được trên trăm đạo thần niệm kinh khủng giáng lâm, tựa hồ quan sát hắn một chút, lại biến mất.

Những thần niệm này thật là đáng sợ, mỗi một đạo đều để hắn cảm giác được hãi hùng khiếp vía, cũng không biết là lão quái vật bậc nào.

Rốt cục, hắn đi tới tòa nào nhân khí tràn đầy hòn đảo, nơi đó, chính là Nhật Nguyệt hồ nơi ở.

“Ha ha ha, liễn xa thật tôn quý, khí tượng thật kinh người, nếu như ta không có đoán sai, hẳn là Huyền Hoàng thiên chủ giá lâm a?”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng cười cởi mở vang lên.

Chỉ thấy một vị thanh niên người mặc âm dương trường bào tuần lãng đằng không mà lên, tại rất phía dưới nhiều người chúng tinh cùng nguyệt tiến lên đón.

“Tại hạ thánh tử, Âm Dương giáo Mộng Huyền Cơ, bái kiến Huyền Hoàng thiên chủ.”

Cái thanh niên tuấn lãng này khom người cúi đầu đối với Tần Tử, nụ cười ôn hòa, giống như một người khiêm tốn.

“Bái kiến Huyền Hoàng thiên chủ!”

Những người phía sau hắn kia, cũng đều khom mình hành lễ, từ bên trên trang phục nhìn, bọn hắn cũng là người của Âm Dương giáo.

Tần Tử nhìn xem một màn này, trong lòng kinh nghi không chừng —— không phải hắn là đến cái ra oai phủ đầu sao, đây là cái ý tứ gì?

Hắn nhẹ hít một hơi, mặt không đổi sắc nói ra:

“Thật ngại quá, để các người đợi lâu, chúng ta đi xuống đi.”

“Mời.”

Mộng Huyền Cơ ôn hòa cười một tiếng, làm ra tư thế xin mời.

Tần Tử đi xuống liền xa, đem liền xa thu nhỏ, tính cả chín cái đại điều thu vào trong tay áo, sau đó hướng phía phía dưới bay đi.

Mà lúc này.

Hắn rõ ràng cảm giác được, từng đạo ánh mắt lẳng lẽ, từ từ phía xa phóng xạ đến, rơi vào hắn trên thân, những ánh mắt này, có nghiền ngẫm, có trêu tức, thậm chí có trực tiếp mang theo khiêu khích!

“Ha ha, xem ra... Thật đúng là kẻ đến không thiện a.”

Hắn trong lòng cười lạnh.

Hắn ngược lại muốn xem xem, cái nhóm thiên kiều thượng giới này, có bao nhiêu cân lượng!

Thật đúng là cho là hắn chỉ nằm trên giường những năm qua thôi sao? Ừm, mặc dù đúng là như thế, nhưng hắn là luyện công trên giường!

“Các vị, ta đến giới thiệu một chút, vị này chính là Huyền Hoàng thiên chủ danh chấn thượng giới bây giờ.”

Mộng Huyền Cơ liếc nhìn mọi người, cao giọng nói.

“Ha ha, nguyên lai là Huyền Hoàng thiên chủ giá lâm, ta còn tưởng rằng, lấy thân phận cao quý của Huyền Hoàng thiên

chủ, khinh thường đến tham gia loại tụ hội của người tuổi trẻ chúng ta chứ.”

Chương 548: Đánh Mặt Tất Cả

Chương 548. Đánh Mặt Tất Cả

Lập tức có người vừa cười vừa nói, thanh âm này nhìn như lấy lòng, ngữ khí lại hàm ẩn trào phúng.

Nói chuyện chính là một thanh niên áo măng bào trên thân tràn ngập long khí, tựa hồ là cái nào đó hoàng triều hoàng tử.

Tần Tử nhìn về phía hắn, thản nhiên nói:

“Bản tọa mặc dù là Huyền Hoàng thiên chủ, nhưng cũng là người trẻ tuổi, tham gia tụ hội như này có cái gì không được?”

Thanh niên áo măng bào kia ngoài cười nhưng trong không cười, âm dương quái khí mà nói:

“Lời tuy như thế, nhưng Thiên chủ chính là Thiên chủ, cuối cùng thân phận có khác, cùng những văn bối chúng ta là không giống.”

Tần Tử cười nhạo nói:

“Ngươi đã cảm thấy thân phận có khác, vậy làm sao không thấy ngươi quý nói chuyện? Chẳng lẽ ngươi cùng cha ngươi nói chuyện, cũng là loại giọng nói này sao?”

“Ngươi nói cái gì? !”

Sắc mặt thanh niên áo măng bào kia xanh xám, người này vậy mà đánh đồng cùng cha hắn, rõ ràng chính là đang nhục nhã hắn.

Tần Tử thản nhiên nói:

“Có vấn đề gì sao? Chẳng lẽ bản tọa đường đường Huyền Hoàng thiên chủ, thân phận không tôn quý bằng cha ngươi? Nếu như ngươi không biết thì cũng thôi đi, ngươi đã biết ta là Huyền Hoàng thiên chủ, còn hững hờ như thế, không phải là tại xem thường Huyền Hoàng thiên ta?”

Tần Tử trực tiếp chụp mũ!

Xem thường Huyền Hoàng thiên, cái mũ này mà chụp xuống, ai cũng không tiếp nổi.

Ngươi có thể âm dương quái khí, cũng có thể lá mặt lá trái, nhưng ngươi không thể thừa nhận trước mặt mọi người! Nếu không hậu quả rất nghiêm trọng.

“Ngươi... ngươi không cần ngậm máu phun người!”

Thanh niên áo măng bào kia cũng không ngốc, biết việc này không thể coi thường, thế là có chút gấp.

“Ngươi cái gì ngươi! Còn dám không biết lớn nhỏ, quỳ xuống nói chuyện cho bản tọa! !”

Tần Tử nghiêm nghị quát lớn.

Xoạt!

Giờ khắc này, tất cả mọi người sắc mặt biến hóa, bọn hắn không nghĩ tới, Tần Tử trực tiếp dùng xuất thân phận đè người.

Làm như vậy cũng không hào quang.

Nhưng thời điểm khi một chiêu này đánh tới, có vẻ như... Thật đúng là không có người nào gánh vác được.

Đây là mặt mũi Huyền Hoàng thiên, cũng là mặt mũi ba mươi tám vị cự đầu Huyền Hoàng thiên, càng là mặt mũi cái thế giới vĩ đại phía sau Huyền Hoàng thiên kia!

“Ngươi... Ta...”

Thanh niên áo măng bào kia bị Tần Tử cường thế chấn nhiếp, lập tức mặt đỏ tới mang tai, bắt đầu nói năng lộn xộn.

Hắn nhìn về phía mọi người chung quanh, đã thấy mọi người nhao nhao quay đầu, tựa hồ muốn cùng hắn phủi sạch quan hệ.

“Tử Phòng huynh, giúp ta!”

Cuối cùng, hắn nhìn về phía thân ảnh một người mặc áo trắng. Người kia dáng người cao, khí chất thoải mái, quanh thân tràn ngập bạch quang nhàn nhạt, giống như tiên nhân bình thường đi thế độc lập.

Người kia sắc mặt khê biến.

Tựa hồ tại trong thời gian ngắn ngủi cân nhắc lợi và hại, sau đó đứng dậy, trên mặt lộ ra một vòng âm áp nụ cười.

“Tần huynh, người hôm nay đi vào nơi này, chắc hẳn cũng không phải là lấy thân phận Huyền Hoàng thiên chủ tới chứ? Ta đoán người cũng là muốn lấy thân phận của người trẻ tuổi, cùng cùng người thế hệ chúng ta luận bàn giao lưu một phen, đã như vậy, cần gì phải lấy thế đề người chứ?”

Tần Tử nhìn về phía hắn, hỏi:

“Người là ai?”

“Tại hạ Chương Tử Phòng, chính là hậu nhân Trường Sinh chương gia. Ha ha, thật muốn nói đến, Chương gia ta cũng coi là hậu duệ Huyền Hoàng thiên, chỉ là tiên tổ trở thành cự đầu, về sau tự lập môn hộ, thoát ly Huyền Hoàng thiên.”

Cái thanh niên áo trắng này mặt mỉm cười, phong độ nhẹ nhàng nói.

“Người nếu là hậu duệ Huyền Hoàng thiên, như vậy ta thân là Huyền Hoàng thiên chủ, chỉ ít cùng thế hệ với tổ tông người, là cái gì để người cảm thấy, người có thể cùng ta xưng huynh gọi đệ?”

Tần Tử lạnh lùng nói.

Loại người này nhìn như phong độ nhẹ nhàng, nhưng thật ra là nhất tự cho là đúng, bọn hắn cho mình là cái nhân vật, một mặt vĩ quang chính, coi là người khác đều muốn bán hắn một bộ mặt.

Nhưng ở trong mắt Tần Tử, loại người này, chính là cẩu thí!

Mà lúc này, đôi mắt Tần Tử chất vấn, người này biểu lộ có chút khó xử, tựa hồ có chút xuống đài không được.

“Thiên chủ bớt giận!”

Cái thời điểm này, thánh tử Âm Dương giáo Mộng Huyền Cơ giải vây nói:

“Hai vị này chỉ sợ là theo bản năng đem ngài coi là người cùng thể hệ, quên tôn ti có thứ tự, còn xin Thiên chủ không cần chấp nhận với bọn họ.”

Tần Tử bình tĩnh nhìn về phía Mộng Huyền Cơ, tại hắn xem ra, người này mới là nhân vật khó dây dưa nhất ở đây.

Chương 549: Đòn Phủ Đầu

Chương 549. Đòn Phủ Đầu

Người này cấp bậc lễ nghĩa chu đáo, nhưng hết lần này tới lần khác lại để hắn không cách nào mượn đề tài để nói chuyện của mình, dù sao đưa tay không đánh người mặt tươi cười.

Nhưng dù vậy, hắn cũng không có khả năng đến đây dừng tay, mà là hỏi ngược lại:

“Vì cái gì bọn hắn có thể vô lễ đối với bản tọa, bản tọa liền không thể cùng bọn hắn chấp nhận? Ai quy định? Là người sao?”

“Cái này...”

Da mặt Mộng Huyền Cơ hơi cứng, hắn phát hiện, hắn cũng hăm tại nơi này.

Lúc này Tần Tử thật giống như một tòa đầm lầy, chỉ cần hắn không thềm chịu nể mặt mũi, như vậy ai tới làm hòa sự thì đều muốn rơi vào đi.

Tần Tử liếc nhìn thanh niên áo măng bào kia cùng thanh niên áo trắng Chương Tử Phòng, sau đó hỏi:

“Hai cái người này vô lễ đối với bản tọa, để bọn hắn quỳ xuống nhận sai, cũng không tính quá mức chứ?”

“Cái này...”

Mộng Huyền Cơ do dự, bởi vì hai người này bối cảnh đều không nhỏ, nếu là tại nơi này bị buộc quỳ xuống, Âm Dương giáo bọn hắn cũng khó từ tội lỗi.

Nhưng mà, chuyện hôm nay, nếu là không cho Huyền Hoàng thiên chủ một cái công đạo, đây mới thực sự là đại phiền toái.

Phân lượng Huyền Hoàng thiên, xa xa không phải cái thế lực phía sau hai người này có thể so sánh, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Cuối cùng, hắn cứng cổ, chật vật nói ra:

“Tổng huynh, Chương huynh, các người liền... nhận sai đi cho Thiên chủ.”

Nói xong, hắn trên mặt cũng có chút đỏ lên, thẹn được hoảng, thật giống như làm kẻ phản bội.

Xoạt!

Sắc mặt hai người lúc thì đỏ lúc thì trắng, tựa hồ có vô hạn biêt khuất cùng xoắn xuýt, còn có nồng đậm hối hận.

Đều do mình miệng tiện a!

Tại sao phải làm chim đầu đàn chứ? Cái Huyền Hoàng thiên chủ này mặc dù là cái hồ giấy, nhưng nắm căn lông gà, thật có thể làm lệnh tiễn a! .

“Đùng, đùng!”

Cuối cùng, bọn hắn cắn răng, sắc mặt dữ tợn quỳ xuống, gần như đến biên giới điên cuồng.

“Trước đó là chúng ta thất lễ, còn xin Thiên chủ... Thù tội! !”

Hai chữ cuối cùng, gần như là hàm răng nghiến chặt, giống như răng đều muốn cắn nát.

“Đứng lên đi, hi vọng các người sau này không cần lại đùa nghịch tiểu thông minh... tuổi mình còn rất trẻ, hảo hảo nghĩ lại.”

Tần Tử từ tốn nói.

Hai người không nói một lời đứng lên, sau đó yên lặng thối lui đến về sau đám người —— ném đi mặt mũi lớn như thế, không còn mặt mũi tiếp tục đứng đầu nữa.

“Rầm rầm!”

“Ong ong ong!”

Mà đúng lúc này, mặt hồ phía trước bắt đầu, sóng cả mãnh liệt từng đạo chùm sáng từ đáy nước bắn ra, chói lọi mà huy hoàng.

“Nhật nguyệt kỳ quan muốn xuất hiện!”

Có người hoảng sợ nói.

Tần Tử phóng nhãn nhìn lại, chỉ thấy hai đạo hình cầu to lớn một vàng một trắng, từ hai bên hồ nước chậm rãi dâng lên, đại lượng nước hồ hướng phía hai bên gạt ra, đồng thời, hai loại quang mang hoàn toàn khác biệt một lạnh một nóng đồng thời bắn ra, đem thiên khung trên hồ nước chia làm hai nửa, phân biệt rõ ràng!

Phía đông mặt trời mọc, phía tây nguyệt lên!

“Đông, đông, đông!”

Từng đạo thanh âm tại trên bầu trời vang lên, bên ngoài mặt trời cùng mặt trăng kia, hiện ra từng đạo từ quang hoàn tạo thành phù văn.

Những hào quang này giăng khắp nơi, chậm rãi xoay tròn, đồng thời, khi bọn chúng xoay tròn, đại đạo giữa thiên địa đều sinh động, phía trên thiên khung đột nhiên hiện ra ra vô số pháp tắc chi liên, rung động lòng người.

”Đại đạo chi khí thật nồng đậm, các loại huyền diệu giữa thiên địa đều hiển hiện ra, ta cảm giác ta muốn ngộ đạo!”

“Không hổ là nhật nguyệt kỳ quan vạn năm gặp một lần, thật là khéo, lần này xem như đến đúng rồi!”

“Ha ha ha, ta muốn đột phá!”

Từng đạo thanh âm ngạc nhiên vang lên, mọi người mừng rỡ như điên, cũng bắt đầu tìm chỗ ngồi xuống, cảm ngộ đại đạo.

Bọn hắn rất nhiều người đi vào nơi này mục đích đều không đơn thuần, nhưng là lúc này, vẫn là trước tu luyện, lại nghĩ tới việc khác.

Ven hồ có rất nhiều đài cao, giống như từng cây to lớn cây cột, mà những người này thì riêng phần mình xếp bằng ở trên cây cột, quan sát năm tháng.

Mộng Huyền Cơ chỉ hướng một cây cột thô to dị thường, chừng cao ngàn trượng, khách khí nói ra:

“Đây là vị trí Âm Dương giáo ta cố ý chuẩn bị cho ngài, cũng là vị trí quan sát tốt nhất, Thiên chủ xin mời ngồi.”

“Ừm.”

Tần Tử bình tĩnh gạt đầu, sau đó liền muốn bay đi lên, thế nhưng là mới vừa lên thăng mười mấy mét, hắc lông mày đột nhiên nhú một cái.

Bởi vì hắc phát hiện.

Phía trên cái cây cột này, vậy mà truyền đến một cỗ áp lực, mà cỗ áp lực này, tựa hồ càng lên cao càng mạnh!

Ánh mắt Tần Tử híp lại.

Nguyên lai, ra oai phủ đầu tại nơi này! !

Chương 550: Người Xuống Đây

Chương 550. Người Xuống Đây

Tần Tử ngẩng đầu nhìn cây cột kia, sau đó nhìn về phía Mộng Huyền Cơ bên cạnh, nói ra:

“Người đi lên trước.”

“Ta?”

Mộng Huyền Cơ ngăn người, sau đó lắc đầu cười nói:

“Đây là vị trí chuẩn bị cho ngài, ta sao có thể đi lên chứ?”

“Có gì không thể?”

Tần Tử bình tĩnh hỏi ngược lại.

Trên mặt Mộng Huyền Cơ lộ ra một tia xoắn xuýt chi sắc, nhưng rất nhanh, hắn cười, thậm chí lồng ngực đều cứng lên, híp mắt mỉm cười nói:

“Nếu là mệnh lệnh Thiên chủ, tại hạ sao lại dám không theo?!”

Giờ khắc này.

Tựa hồ có một cỗ khí tràng vô hình từ trong cơ thể hắn tản ra, khí chất của hắn thay đổi hoàn toàn, giống như giao long xuất uyên, hiển thị rõ tùy tiện!

“Thiên chủ, nhìn kỹ!”

Hắn chân phải đạp mạnh, thân thể giống như đại bàng giương cánh, lên như điều gặp gió.

“Phanh phanh phanh!”

Hắn tựa hồ xuyên qua từng tầng từng tầng trở ngại vô hình, thể như chẻ tre, để bầu trời truyền đến từng đợt oanh minh, gió nổi mây phun.

Tuyệt vân khí, phụ thanh thiên!

Sau mấy hơi thở, hắn đăng lâm đỉnh cây cột kia, vững vàng rơi vào phía trên, sau đó phát ống tay áo một cái, cúi đầu nhìn về phía phía dưới.

“Thiên chủ, mời!”

Hắn lúc này, ngũ khí đã không có cung kính chút nào, thậm chí trong con ngươi kia còn có một vòng trào phúng —— người lên được bên trên sao? !

Tần Tử sắc mặt lạnh xuống tới.

Người này rốt cục lộ ra bộ mặt thật, mà đối phương chỉ là ánh mắt khiêu khích, hành vi cùng lời nói đều rất thỏa đáng, cũng sẽ không thể nói được gì cả, loại khiêu khích này thường thường để người sẽ để cho người ta đau khổ hơn, nhưng có nỗi khổ không nói được!

Nhưng mà, Tần Tử cũng sẽ không ngậm bồ hòn này.

Hắn có chút cười một tiếng, nói ra:

“Rất không tệ, ngươi xuống đây đi.”

Hả? !

Mộng Huyền Cơ nguyên bản ngạo nghễ nhìn xuống phía dưới, da mặt có chút cứng đờ, có chút mộng —— loại thời điểm này, ngươi không phải hắn là tức giận tới mức máu lên não, cường ép xông lên sao? Để ta xuống dưới là định làm gì?

“Bản tọa để ngươi xuống đây, nghe thấy được không?”

Tần Tử nói lần nữa.

“Vâng.”

Da mặt Mộng Huyền Cơ co quắp mấy lần, sau đó gật gật đầu, từ phía trên bay xuống tới.

“Thiên chủ, mời.”

Sắc mặt hắn có chút không dễ nhìn, bởi vì hắn vừa chiếm một chút thượng phong, liền bị Tần Tử đánh về nguyên hình.

Hắn muốn nói cho Tần Tử —— ngươi lên không nổi, chỉ có thể ở phía dưới nhìn ta, ngậm bồ hòn!

Nhưng mà Tần Tử rất nhanh liền đáp lễ hắn —— ngươi lợi hại hơn nữa, còn không phải là nghe ta, ta để ngươi xuống tới ngươi liền phải xuống tới!

“Ngươi lên đi.”

Mà cái thời điểm này, Tần Tử còn nói thêm.

“Cái này...”

Khóe miệng Mộng Huyền Cơ bắt đầu co gập, đây không phải đang chơi hắn sao?

“Làm sao vậy, có vấn đề sao?”

Tần Tử nghi ngờ hỏi.

“Không, không có.”

Mộng Huyền Cơ cố nén biệt khuất trong lòng, lần nữa phóng lên tận trời, leo lên cây cột đỉnh.

Lần này, tốc độ của hắn so với lần trước chậm hơn rất nhiều, dù sao trên bầu trời có uy áp, sẽ tiêu hao lực lượng hắn.

“Thiên chủ, mời!”

Hắn cắn răng nói.

“Ngươi xuống đây đi.”

Tần Tử khẽ cười nói.

“Ngươi! ! !”

Mộng Huyền Cơ triệt để nổ, cho dù tu dưỡng tốt cũng cầm giữ không được —— cái này rõ ràng chính là đang chơi hắn a!

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Thiên chủ để ta lên lên xuống xuống như vậy, đến cùng là cái gì ý tứ, chẳng lẽ chỉ là vì nhục nhã ta sao? Hay là ta có chỗ nào chiêu đãi không chu đáo, đắc tội Thiên chủ?”

Hắn chủ động đánh ra.

Bởi vì hắn biết, nếu như không nói ra, đối phương rất có thể một mực để hắn lên xuống, không chỉ có tổn sức, còn mất mặt!

“Thánh tử có gì nói ra lời ấy? Bản tọa chẳng qua là nhìn thánh tử thân pháp cao minh, muốn quan sát học tập mà thôi.”

Tần Tử khẽ cười nói.

Sau đó, hắn lại hỏi ngược lại:

“Thánh tử là cảm thấy bản tọa làm như vậy là quá thất lễ, cho nên không nguyên ý?”

Mộng Huyền Cơ sắc mặt đen như đáy nồi, hắn hít sâu một hơi, cuối cùng cắn răng nói ra:

“... Không có!”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, nói ra:

“Đã như vậy liền tiếp tục đi, lại đi đi về về mười lần, để bản tọa quan sát rõ ràng.”

Mười cái vừa đi vừa về!

Mộng Huyền Cơ kém chút phun ra ngoài một ngụm huyết, nhưng là giờ này khắc này, hắn tựa hồ cũng không có lý do cự tuyệt.

“Vâng! !”

Hắn hung hãn nói, sau đó bắt đầu ở trên cây cột thô to kia làm lên vận động đi tới đi lui, trên dưới, trên dưới, từ trên xuống dưới...

Mình phải cố, quỳ cũng phải đánh xong!

Tần Tử nhìn xem đối phương dáng vẻ như vậy, trong lòng cười lạnh, hắn chuyên trị loại biểu hiện âm dương quái khí này!

Đúng vậy, âm dương quái khí.

Có người, mặt ngoài đối người cung cung kính kính, nhìn như rất lễ phép, nhưng là bên trong ánh mắt lại không che giấu xem thường đối với người chút nào, người còn không thể làm sao để bắt hắn, bởi vì ánh mắt, người cảm không ra bất kỳ cái gì chứng cứ gì.

Người nói hắn xem thường người, hắn nói hắn không có, người có thể làm sao chứng minh đây? Người cưỡng ép nói là hắn nhìn đều, hắn còn có thể nói người ý thế hiếp người!

Đối với loại người này, người không có biện pháp cùng hắn giảng đạo lý, chỉ có thể ăn miếng trả miếng, để hắn ăn ngậm bồ hòn!

Rất nhanh, Mộng Huyền Cơ làm bảy cái vừa đi vừa về, lúc này, hắn đã thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi.

Tần Tử âm thầm kinh hãi.

Người này thực lực hoàn toàn chính xác không thể khinh thường, căn cứ hắn tính ra, liền xem như hắn, chỉ sợ bây giờ cũng vô pháp lên xuống nhiều lần như vậy.

Nói cách khác, thực lực người này, ở trên hắn!

Đối với kết quả này, Tần Tử cũng không phải không thể tiếp nhận, dù sao, hoàn cảnh song phương trưởng thành hoàn toàn không giống, hắn tại hạ giới lớn lên, mà đối phương tại vô

thượng đại giáo Âm Dương giáo trưởng thành, hoàn toàn không thể so sánh.

Mà lại đối phương có thể trở thành thánh tử Âm Dương giáo, bản thân cũng tất nhiên là yêu nghiệt quái thai kinh diễm nhất, cả thế gian hiếm thấy.

Nhưng mà!

Tần Tử tin tưởng, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn tất nhiên có thể siêu việt những thiên chi kiêu tử thượng giới này, khinh thường chư thiên!

Chương 551: Chụp Mũ

Chương 551. Chụp Mũ

“Đông! !”

Hồi lâu sau, Mộng Huyền Cơ rốt cục làm xong mười cái vừa đi vừa về, thời điểm một lần cuối cùng xuống tới, bởi vì đã tình trạng kiệt sức, lại tăng thêm cỗ áp lực cực lớn trên bầu trời kia, hắn vậy mà trực tiếp rơi đập trên mặt đất!

Loại cảm giác kia, thật giống như vận động dữ dội, lâu lúc xuống thang, một lần không cẩn thận liền quỵ xuống.

“Đứng lên đi, không cần đại lễ như này.”

Tần Tử đứng ở trước mặt hắn, khẽ cười nói.

Mộng Huyền Cơ sắc mặt âm trầm, cắn răng nghiêng lợi từ dưới đất bò dậy, thở hắt ra nói ra:

“Thiên chủ... Mời! !”

Cái này tựa hồ là quật cường sau cùng của hắn.

Bởi vì hắn tin tưởng, Tần Tử khẳng định là không thể đi lên, chỉ cần Tần Tử giữa đường rơi xuống dưới, như vậy khuất nhục trước mặt hắn chịu liền có thể hoàn toàn rửa sạch rơi, hơn nữa còn có thể hình thành chênh lệch rõ ràng!

Nhưng mà, Tần Tử sao có thể toại nguyện cho hắn chứ?

“Không cần, ta ngay tại nơi này là được rồi.”

Tần Tử bình tĩnh khoát khoát tay, nói.

“Cái gì? !”

Mộng Huyền Cơ gấp, hắn đã ném đi mặt mũi lớn như thế, nếu là Tần Tử không đi lên, hắn chẳng phải mất cả chì lẫn chài rồi?

Hắn khuyên nhủ nói:

“Thiên chủ, đây là Âm Dương giáo ta đặc biệt vì ngài chuẩn bị vị trí, để mà biểu hiện thân phận ngài tôn quý, người nếu là không đi lên, truyền ra ngoài, ngoại giới sẽ nói Âm Dương giáo ta không biết cấp bậc lễ nghĩa.”

Hắn nói thẳng tới nhân đức —— người không đi lên, chính là hãm chúng ta Âm Dương giáo vào bất nghĩa!

Nhưng mà, Tần Tử mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

“Cho nên, ý người là, bản tọa tại trên địa bàn của các người, liền muốn dựa theo ý tứ Âm Dương giáo các người để làm? Ta có thể hiểu thành... Người đây là đang uy hiếp ta sao?”

Tần Tử trực tiếp chụp mũ!

Chụp mũ đối với việc đạo đức uy hiếp, cây kim đối cây tằm!

Mà rất hiển nhiên, vẫn là Tần Tử càng sâu hơn một bậc, thân phận của hắn liền quyết định hắn đứng ở thế bất bại.

Cái thế giới này cường giả vi tôn, đạo lý thường thường thiên hướng về cường giả, mặc dù hắn chỉ là cái cường giả giôm, nhưng cũng đầy đủ!

Chỉ thấy Mộng Huyền Cơ sắc mặt lúc thì đỏ lúc thì trắng, cuối cùng sa sút tinh thần nói ra:

“Tại hạ tuyệt không có ý này, Thiên chủ... Xin cứ tự nhiên đi.”

“Đã như vậy, vậy bản tọa liền tùy tiện chọn một cái địa phương đi.”

Tần Tử từ tốn nói, sau đó bay lên một cây cột phổ thông.

Hắn xếp bằng ở phía trên, bắt đầu quan sát nhật nguyệt phía trước.

Xoạt!

Tại nháy mắt hấn ánh mắt tiếp xúc đến cái nhật nguyệt này, một cỗ đại đạo chi lực bàng bạc vô cùng, giống như sóng thần bình thường mãnh liệt mà tới..

Tại bên trong Tần Tử cảm giác, mặt trời cùng mặt trăng trung ương hồ kia, giống như có sinh mệnh, hướng phía hấn đánh tới.

Loại cảnh tượng kia thật là đáng sợ.

Mặt hồ trực tiếp nổ tung, nhấc lên thao thiên cự lãng, tựa như một đầu cự thú biển sâu mang theo sóng thần vô biên đánh tới.

“Đây chỉ là huyền tượng, ta không thể hoảng.”

Tần Tử hít sâu một hơi, ổn định tâm thần, sau đó tùy ý cùng mặt trời mặt trăng kia đụng tới, che mất ánh mắt hấn.

“Oanh —— “

Giống như khai thiên tịch địa, trong đầu của hấn trở nên một mảnh trống không, hồi lâu sau, mới khôi phục ý thức.

Mà lúc này.

Hấn phát hiện, không gian bên trong đầu của mình, vậy mà xuất hiện một cái tiểu mặt trời cùng một cái mặt trăng nhỏ, mặt trời mọc lên ở phương đông lặn về phía tây, mặt trăng cũng thế, cả hai không ngừng xoay quanh, tạo thành một cái tuần hoàn.

“Ong ong ong!”

Mà trên mặt trời cùng mặt trăng kia, vậy mà tách ra từng tầng từng tầng vòng sáng, mỗi một cái vòng sáng đều là đại lượng phù văn, khuếch tán ra tại trong đầu hấn, đồng thời dung nhập bên trong ý thức hấn.

“Cái này... Cái này...”

Tần Tử con mắt trừng lớn.

Hấn cảm giác được, thiên địa ảo diệu vô tận, giống như thể hồ quán đỉnh không ngừng rót vào bên trong đầu óc hấn.

Lúc này.

Tần Tử đã tiến vào trạng thái đốn ngộ, mà người chung quanh, lại là phát hiện biến hóa bên này của hắn, nhao nhao kinh hô.

“Mau nhìn! Trên thân hắn phát sáng!”

” Khí tức thật huyền diệu, ta cảm giác được đạo pháp tắc giữa thiên địa đại, đều đang thay đổi một cách vô tri vô giác, hướng hắn dũng mãnh lao tới.”

“Hắn nhất định lĩnh hội đến cái đồ vật gì khó lường, không hồ là Huyền Hoàng thiên chủ, cái ngộ tính này, quả thực khoáng cổ tuyệt kim.”

“Ừm, hoàn toàn chính xác rất lợi hại, nhưng mà, muốn nói khoáng cổ tuyệt kim, chỉ sợ có chút nói qua thật ra thì... Các người nhìn bên kia.”

Cái thời điểm này, có người chỉ hướng một cái phương hướng. Mọi người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy bên trong một cái xó xỉnh không đáng chú ý, một vị thanh niên tóc tím tuấn lãng ngồi xếp bằng, người này dáng người khôi ngô, mi tâm lặc ấn lấy ấn ký thiểm điện tử sắc, tóc dài giống như tử khí đông lai, tản ra vàng sáng nhàn nhạt.

Hắn chỉ là lẳng lẳng ngồi tại nơi đó, liền cho người ta một loại cảm giác kinh người —— cái thể vô song, khí thôn vạn dặm như hồ!

Mà để mọi người khiếp sợ là.

Một người như vậy, nguyên bản đi tới chỗ nào đều hắn là vạn chúng chú mục, mà bọn hắn trước đó, vậy mà đều không có phát hiện người này.

Trên thân người này, tựa hồ có một loại ma lực thần kỳ, hắn liền đứng tại trước mặt người, người cũng sẽ theo bản năng không chú ý hắn.

Nếu không phải người này hiện tại tiến vào trạng thái ngộ đạo, lại tăng thêm cỗ quang huy ngộ đạo kia, có lẽ bọn hắn vẫn không cách nào chú ý tới người này như cũ!

“Đây rốt cuộc là ai, hắn cho ta cảm giác, vậy mà giống như biển cả sâu không lường được.”

“Đúng, loại cảm giác này, ta trên thân một vị lão tổ tông trong gia tộc cảm thụ qua, nhưng hấn chỉ là người trẻ tuổi a!”

“Huyền Cơ thánh tử, ngươi biết người này sao?”

Mọi người nhìn về phía Mộng Huyền Cơ.

Mộng Huyền Cơ quan sát tỉ mỉ một chút thanh niên tóc tím kia, sau đó sắc mặt nghiêm túc lắc đầu:

“Người này ta chưa bao giờ thấy qua.”

Chương 552: Sở Trung Thiên

Chương 552. Sở Trung Thiên

Mọi người chấn kinh!

Thậm chí ngay cả cái chủ nhà Mộng Huyền Cơ này cũng không nhận ra, nói cách khác, người này là không mời mà tới? Vậy hấn là thế nào trà trộn vào tới?

Cái này thế nhưng là Âm Dương giáo a!

“Mọi người không cần phải để ý đến hấn, người đến đều là khách, hấn làm sao tới, liền để hấn đi ra như thế đi.”

Hồi lâu, Mộng Huyền Cơ nói.

Thế là, mọi người cũng đều nhao nhao gật đầu, loại gia hỏa thần bí này, vẫn là không nên trêu chọc thì tốt.

Coi như không nhìn thấy.

Mọi người tiếp tục lĩnh hội nhật nguyệt trong hồ, mà Mộng Huyền Cơ, lại là lặng lẽ hướng cao tầng Âm Dương giáo báo cáo tình huống nơi này.

Mà rất nhanh, hấn đạt được một cái trả lời chắc chắn kinh người —— không nên trêu chọc người này, coi như không nhìn thấy! !

Lập tức, trong lòng hấn giống như nhấc lên thao thiên cự lãng, ánh mắt nhìn về phía thanh niên tóc tím kia trở nên vô cùng e dè.

“Được rồi, mặc kệ hấn là được.”

Hồi lâu, hấn lắc đầu, cũng không còn quan tâm người này, bắt đầu tìm hiểu nhật nguyệt trong hồ.

Thời gian trôi qua, ven hồ trở nên yên tĩnh.

Mà dần dần, trên thân rất nhiều người cũng bắt đầu tách ra quang huy, thậm chí sau lưng hiện ra các loại dị tượng, có cự thú gào thét, có thần điêu bay lượn, có nhất trụ kinh thiên địa, lộ đầy vẻ lạ.

Mà làm người khác chú ý nhất, lại là hai đạo chùm sáng to lớn, một cái màu trắng, một cái tử sắc, đem toàn bộ ven hồ đều bao phủ đi vào.

Chính là Tần Tử cùng thanh niên tóc tím.

Bọn hấn giống như nhật nguyệt trong hồ kia, đều chiếm nửa bầu trời, mà mọi người chung quanh, đều lộ ra ảm đạm phai mờ.

“Ông!”

Rốt cục, Tần Tử mở mắt.

Lúc hấn nhìn thấy cái đạo chùm sáng tử sắc đối diện kia, hấn trong lòng hơi kinh hãi, mà khi hấn thấy rõ người đối diện, càng là con mắt trừng lớn.

“Sở Trung Thiên? !”

Người này chính là thiếu chủ hoàng tộc Sở gia ở mảnh võ đại lục, năm đó hấn đánh đệ đệ người này, muốn vượt cấp khiêu chiến người này, kết quả gia hỏa này không chút do dự, trực tiếp cự tuyệt, hoàn toàn không có một chút phong phạm cao thủ.

Hấn vẫn như cũ nhớ kỹ đôi phương ngay lúc đó mạch suy nghĩ rất rõ ràng —— ta tu vi cao hơn ngươi, không thể cùng ngươi đánh, thắng không có ý nghĩa, thua mất mặt!

Gia hỏa lý trí như thế, rất hiếm thấy.

Nhiều năm như vậy, vẫn luôn không có tin tức người này, hấn còn tưởng rằng người này sớm đã chẳng khác người thường, nghĩ không ra bây giờ lại xuất hiện.

Hơn nữa thoát nhìn rất bất phàm!

Mà lúc này, cái đạo chùm sáng tử sắc đối diện kia cũng chậm rãi thu lại, thanh niên tóc tím mở mắt bên trong.

“Chúng ta lại gặp mặt.”

Sở Trung Thiên khẽ cười nói.

“Người đây là...”

Trong lòng Tần Tử có rất nhiều vấn đề, nhưng mà còn không đợi hắn nói ra, Sở Trung Thiên vươn một cái tay đối với hắn, cười nói ra:

“Hôm nay, ta cùng người công bằng một trận chiến, không thể so tu vi, liền so cái nhật nguyệt chi ngộ này!”

Thanh âm hắn rất hòa thuận, thậm chí trên mặt có nụ cười, nhưng là lời nói ra, lại có một loại bá khí không thể nghi ngờ.

“Ây... Tại sao phải chiến?”

Tần Tử có chút phản ứng không kịp.

Sở Trung Thiên ý vị thâm trường nhìn xem Tần Tử, nói ra:

“Có thể nói là ứng một trận chiến năm đó người hẹn ta, cũng có thể nói... Là ta khảo nghiệm đối với người, người nếu là có thể thắng ta, ta liền thừa nhận Thiên chủ chi vị của người.”

Tần Tử thân thể chấn động.

Ánh mắt hắn nhìn chòng chọc vào Sở Trung Thiên, trầm giọng hỏi:

“Ta tại sao phải cần người thừa nhận, người không thừa nhận thì có thể làm gì?”

Sở Trung Thiên nhún nhún vai, thoải mái cười một tiếng:

“Chẳng ra sao cả, ta không thừa nhận, liền vền vền đại biểu cho... Ta không thừa nhận!”

Tần Tử nghe vậy, trong lòng trở nên nặng nề không hiểu, hắn có thể cảm nhận được, bên trong lời nói nhìn như bình thản này, ẩn chứa phân lượng kinh người —— ta không thừa nhận, vền vền đại biểu cho ta không thừa nhận, nhưng là, chỉ cần ta không thừa nhận, cho dù có nhiều người thừa nhận hơn nữa, cũng vô dụng!

“Người đến cùng là ai?”

Tần Tử hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi.

“Trong lòng người đã có đáp án, làm sao cần hỏi lại?”

Sở Trung Thiên mỉm cười nói ra:

“Ra tay đi, để ta xem một chút, người đến cùng có đủ tư cách hay không.”

“Tốt! !”

Tần Tử âm vang hữu lực nói ra:

“Hôm nay, nhất pháp ta tại bên trong nhật nguyệt kỳ quan ngộ ra, đây là ta lần thứ nhất nhảy ra giới hạn Huyền Hoàng thiên, nhìn thấy thế giới rộng lớn, cũng là một bước ta chân chính bước ra thứ thuộc về chính ta, pháp này tên là... Niết bàn, mời đánh giá!”

Chỉ thấy hắc tay phải hướng về phía trước duỗi ra, lòng bàn tay hướng lên.

“Ông! !”

Lòng bàn tay của hắn, ra đời hai con chim một đỏ một lam, sau đó, hai con chim cấp tốc bành trướng, dây dưa xoay quanh lẫn nhau!

“Rầm rầm!”

Lập tức, giữa thiên địa gió nổi mây phun, hai con cự điều xoay quanh, giống như giao long vỗ lên mặt nước, toàn bộ thế giới đều tựa hồ hóa thành một vùng biển mênh mông.

Giờ khắc này, thiên địa rung chuyển, càn khôn biến sắc!

“Tốt! !”

Sở Trung Thiên cười ha ha một tiếng, trong mắt kia, mang theo một tia tán thưởng, sau đó tay phải đột nhiên lật một cái, đập qua.

Xoạt!

Phía dưới cái vỗ này, tựa hồ thiên địa xoay chuyển, đại địa hóa thành cao thiên, thần lực vô lượng áp bách mà tới.

Chương 553: Ta Tán Thành Người

Chương 553. Ta Tán Thành Người

“Đông! !”

Uy lực hai loại thần thông đụng vào nhau, đại âm hi thanh, hào quang chói sáng đem hết thủy đều bao phủ.

“Phanh phanh phanh!”

Mặt hồ Nhật Nguyệt không ngừng nổ tung, nhấc lên kinh đào hải lãng, mà mây trắng trên bầu trời, cũng đều chia năm xẻ bảy.

Thậm chí, không gian đều sụp ra từng đạo vết rách, giống như cái gương vỡ nát nhìn thấy mà giật mình, Hỗn Độn chi khí tràn ngập.

“Ta muốn niết bàn, tái tạo chân ngã!”

Tần Tử hét lớn một tiếng, tóc dài bay lên, tóc đen đầy đầu đều trở nên óng ánh sáng long lanh, quang mang vạn trượng.

Mà cùng hắn đồng thời, hai con cự đầu trên bầu trời kia, cũng đang hòa làm một thể bên trong, hóa thành một tôn khổng lồ quái vật.

Nó có phượng hoàng cao quý, Côn Bằng kiệt ngạo, Kim Ô nóng bỏng, phảng phất là một tôn thần linh, áp đảo phía trên thiên khung.

“Giết!”

Tay phải Tần Tử chỉ về phía trước, tôn quái vật khổng lồ kia triển khai hai cánh, ngưng tụ ra quang mang vô lượng, hướng phía trước đập ra.

“Hoa —— “

Một cỗ lực lượng hủy diệt khó mà hình dung, giống như dòng lũ cuộn cuộn, hướng phía trước bao phủ.

“Không sai, không tệ...”

Sở Trung Thiên vui mừng cười, hất giang hai cánh tay, không có chống cự, mặc cho cỗ lực lượng hủy diệt kia che mất chính mình.

“Oanh long long!”

Cỗ năng lượng triều tịch kia gào thét mà qua, đem tất cả thảy phía trước đècarxoas đi, bầu trời như tẩy, một mảnh xanh thẫm.

Khi cỗ này quang mang tiêu tán, Sở Trung Thiên đã không thấy tăm hơi, chỉ có một đạo thanh âm thần nhiên quanh quần ở trong thiên địa.

“Ta thừa nhận ngươi là Huyền Hoàng thiên chủ... Nhưng nhiên, ta chỉ đại biểu chính ta, những người khác có thừa nhận hay không, ta liên quan không được.”

Thanh âm quanh quần.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn một màn này, chỉ cảm thấy có chút khó tin, lại rung động không hiểu.

Người thần bí này là ai?

Bọn hắn đã có chỗ suy đoán —— cái này rõ ràng chính là một vị cự đầu nào đó của Huyền Hoàng thiên a! !

Mà cái Huyền Hoàng thiên chủ Tần Tử này, vậy mà có thể tại phía dưới điều kiện tu vi ngang nhau, chiến thắng một vị cự đầu, đây là kinh người cỡ nào?

Nói cách khác, hắn thiên phú tài tình không kém gì cự đầu, tương lai trở thành cự đầu, gần như là chuyện ván đã đóng thuyền!

“Xem ra, cái Huyền Hoàng thiên chủ này thật đúng là không phải chọn loạn a, có lẽ... Hắn thật có chỗ đặc thù.”

“Có lẽ, hắn thật có thể thu hoạch được tất cả cự đầu Huyền Hoàng thiên tán thành, đến thời điểm đó, không phải liền là Huyền Hoàng thiên chủ thật sự?”

“Không được, người này không thể đắc tội!”

“Kế hoạch nhất định phải hủy bỏ!”

Rất nhiều kìm nén ý xấu trong đầu, nhân vật thiên tài muốn tiếp tục nhằm vào Tần Tử, đều đánh lên trống lui quân.

Bởi vì bọn hắn trước đó đánh cược là, Tần Tử không chiếm được cự đầu Huyền Hoàng thiên tán thành, chỉ cần mất mặt, liền sẽ bị đám cự đầu thanh lý môn hộ.

Thế nhưng là bây giờ.

Đã có cự đầu Huyền Hoàng thiên bắt đầu tán thành Tần Tử, nếu như bọn hắn tiếp tục khiêu khích, đó chính là đang gây hấn cự đầu!

“Thiên chủ tài hoa tuyệt thế, phong hoa vô song, tại hạ bội phục.”

Có người bắt đầu khuôn mặt tươi cười đón lấy, vượt mộng ngựa đối vpow Tần Tử.

Mà rất nhanh liền có người cùng gió.

“Không hổ là Huyền Hoàng thiên chủ, cuộc chiến hôm nay, quả nhiên là để người mở rộng tầm mắt a.”

“Đúng vậy a đúng vậy a, Thiên chủ hơi hơi xuất thủ, liền đã là cực hạn của ta, chúng ta theo không kịp.”

Tần Tử nhìn xem cái không khí này đột nhiên thay đổi, cảm thấy có chút không thích ứng, nhưng là lại đương nhiên.

Mọi người tại đây đều là thiên chi kiêu tử, tự nhiên thấy rõ tình thế, sẽ không đi làm sự tình ngu xuẩn.

“Nhật nguyệt kỳ quan còn chưa kết thúc, mọi tiếp tục lĩnh hội đi.”

Tần Tử liếc nhìn mọi người, bình tĩnh nói.

Nói xong, liền lần nữa khoanh chân bắt đầu tìm hiểu đến, niết bàn pháp của hắn còn không có đạt tới cực hạn, còn có thể tiếp tục hoàn thiện!

Những người khác thấy thế, cũng đều không tiếp tục nói nhảm, vượt mộng ngựa tác dụng không lớn, vẫn là tăng lên thực lực quan trọng.

Mà lúc này.

Trong đám người, ánh mắt một vị thanh niên tuấn mỹ lấp lóe, mang theo âm trầm, đôi mắt của hắn là sắc kim hồng, giống như hỏa diễm đang thiêu đốt, mà mi tâm lóe ra một đạo ấn ký tinh mỹ, giống như lông vũ phượng hoàng.

“Hừ! Không phải liền là một cái nghiệt chủng huyết mạch không thuần sao, có cái gì để đắc ý? Nếu không phải vị cự đầu thần bí này xuất hiện, coi như ngươi tìm hiểu ra thần thông cấm kỵ, ta cũng như thế có thể một tay trấn áp ngươi!”

Hắn hừ lạnh trong lòng, tức giận bất bình.

Nguyên bản, hắn là muốn mượn nhờ nhiệm vụ lần này đánh ra uy danh của mình, nhưng bây giờ, hiển nhiên là không thể ra tay.

Nhìn xem Tần Tử vạn chúng chú mục, hắn trong lòng rất cảm giác khó chịu, bởi vì tại hắn đánh giá, cái vinh quang này vốn nên là thuộc về hắn!

“Được rồi, không thể cố ý gây chuyện, công bằng cạnh tranh cũng có thể chứ? Chờ không gian Thế Giới thụ mở ra, ta ngay tại bên trong tranh đoạt thế giới nguyên chủng, đường đường chính chính đưa ngươi giẫm tại dưới chân, xem ai có thể nói cái gì!”

Hắn cười lạnh trong lòng, yên lặng rời đi.

Thời gian trôi qua.

Ba ngày trôi qua.

“Oanh long long!”

Một ngày này, mặt hồ bình tĩnh nhắc lên kinh đào hải lãng, mặt trời cùng mặt trăng trung ương hồ kia, chậm rãi chìm xuống dưới.

Mà cùng lúc đó, các loại pháp tắc cùng đại đạo giữa thiên địa, đều từ từ tiêu tán, ẩn nấp tại trong hư không.

“Ai, nhật nguyệt kỳ quan kết thúc.”

“Ta thế nào cảm giác... Còn chưa bắt đầu chứ? Một điểm cảm giác đều không có, liền xong rồi?”

“Lần sau lại đến đi.”

Chương 554: Ta Không Muốn Gặp

Chương 554. Ta Không Muốn Gặp

Rất nhiều người thở dài, ủ rũ.

Mà lúc này, một đạo khí tức kinh người phóng lên tận trời, minh mông cuộn cuộn khuếch tán ra tới.

Xoạt!

Mọi người quay đầu nhìn lại, rõ ràng là Tần Tử, chỉ thấy hắn quanh thân tách ra từng đạo quang hoàn, siêu phàm nhập thánh.

“Oanh long long!”

Mà đỉnh đầu của hắn, bầu trời trở nên trong suốt bắt đầu, một tòa không lồ vô cùng thế giới tại hiện hóa, chậm rãi đè ép xuống tới.

“Là hình chiếu trời xanh, hắn muốn đột phá!”

“Hắn là thiên khung luyện thứ tám!”

“Cảm giác ngọt ngào thật là đáng sợ, khí tức thật kinh người, thời điểm ta đột phá bát trọng thiên đều không có hung hiểm như thế.”

Rất nhiều người kinh hô lên.

Mà lúc này, thế giới khổng lồ kia đã hướng phía Tần Tử nghiền ép xuống tới, huy hoàng thiên uy, khó mà phỏng đoán.

“Ông!”

Trên thân Tần Tử tách ra bạch quang nhàn nhạt, thần thánh mà óng ánh, giống như phòng ngự bền chắc nhất thế gian, không

thể phá được.

“Oanh long long —— “

Trời xanh hình chiếu triệt để đè ép xuống tới, đại lượng kiến trúc chung quanh nháy mắt đổ sụp, bụi mù ngập trời, sóng xung kích kinh khủng khuếch tán ra.

Trên bầu trời, rất nhiều pháp tắc chi liên lần nữa hiển hiện ra, giống như lông đuôi phượng hoàng vung vẩy tại trên bầu trời, chói lọi mà kinh dị.

Hồi lâu sau.

Hình chiếu trời xanh kia từ từ tiêu tán, chỗ địa phương Tần Tử, hóa thành một đạo hố to đường kính mấy vạn mét, một mảnh cháy đen.

Mà dưới đáy hố to, một đoàn bạch quang lơ lửng, khoảng cách rơi đáy hố bất quá ba thước, mà Tần Tử xếp bằng ở trong bạch quang, lù lù bất động.

Trên thân hắn, tản mát ra từng tia từng sợi khí tức nặng nề, giống như một tòa Thái Cổ Thần sơn, không thể rung chuyển!

“Hắn thật là bát trọng thiên? Vì cái gì ta rõ ràng cửu trọng thiên, lại cảm giác được một cỗ cảm giác áp bách?”

“Quá kinh khủng.”

“Huyền Hoàng thiên chủ, khủng bố như vậy!”

Rất nhiều người lộ ra vẻ kính sợ.

Tự liên Âm Dương thánh tử Mộng Huyền Cơ, ánh mắt cũng ngưng trọng lên —— thực lực người này, đã nhanh sắp uy hiếp được hắn.

“Mời Huyền Hoàng thiên chủ đến Âm Dương phong một lần.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm già nua mà uy nghiêm vang lên.

“Là thanh âm của chuông giáo!”

Mộng Huyền Cơ nhướng mày, trong lòng suy đoán nói:

“Chuông giáo ở cái thời điểm này muốn gặp Tần Tử, không phải là muốn bắt tay giảng hòa, lôi kéo hắn chứ?”

Mà đúng lúc này.

Hắn nghe được thanh âm Tần Tử, thanh âm kia rất bình tĩnh, bình tĩnh đến gần như cuồng ngạo:

“Bản tọa hôm nay không rảnh, vẫn là không đi, nếu như các hạ thật sự có sự tình muốn gặp ta, vậy liền ra nói chuyện.”

Tần Tử cười lạnh trong lòng.

Cùng hắn đùa nghịch mặt bài?

Hắn không thể để mình bị đẩy vòng vòng! !

Đối phương để hắn đi Âm Dương phong, cùng triệu kiến khác nhau ở chỗ nào chứ? Mặc kệ có mục đích gì, chung quy là một loại thái độ từ trên cao nhìn xuống.

Âm Dương giáo trước đó liền âm thầm nhằm vào hắn, bây giờ vẫn là loại thái độ này, hắn cũng không có để nói chuyện như vậy.

Mà lúc này, đối mặt câu trả lời Tần Tử, thanh âm già nua kia trầm mặc một chút, sau đó trở nên lạnh nhạt.

“Đã như vậy, không tiễn!”

Không tiễn! !

Âm Dương giáo chuông giáo, làm cho tất cả mọi người cũng hơi giật mình, nghĩ không ra, đường đường chuông giáo vô thượng đại giáo, vậy mà không để ý thể diện như thế.

Phải biết.

Loại đại nhân vật cấp bậc này, dù là sau lưng lại không chào đón, mặt ngoài cũng là sẽ cười mặt đón lấy.

Lấy tên đẹp thì là —— nhìn cách cục!

Giống loại này đơn giản thô bạo lệnh đuổi khách, thật đúng là hiếm thấy.

Mà cái này cũng đó có thể thấy được, cho dù là hiện tại, Âm Dương giáo cũng vẫn không có coi trọng vị Huyền Hoàng thiên chủ tuổi nhỏ này.

Dù sao, chỉ là cái thiên thần mà thôi!

“Cáo từ.”

Tần Tử cũng không có dâng lên, mà là lạnh nhạt triệu hồi ra liền xa, rời đi Âm Dương giáo.

Ba mươi năm Hà Đông, tiếp qua ba mươi năm, vẫn là tại Hà Đông, tại trước lúc thực lực không đủ, không cần thiết so đo quá nhiều.

Mà lúc này.

Chỗ sâu Âm Dương giáo, một vị lão giả hắc bào tóc trắng xoa chậm rãi mở mắt ra, trong con ngươi sâu không lường được kia, hiện lên một vòng tức giận.

“Hừ, không biết điều! Thật sự cho rằng sau khi Huyền Hoàng thiên trở về, liền gỏi cao không lo rồi? Có thể rơi xuống một lần, liền có thể rơi xuống lần thứ hai! Mà lại, cũng không phải là mỗi lần đều vận khí tốt như vậy, có thể một lần nữa nhưng đứng lên được không thì khó nói!”

Hắn vốn là muốn hạ một bước nhân cờ, cũng chính là đầu tư vị Huyền Hoàng thiên chủ này một chút, mặc dù hắn không cho rằng Huyền Hoàng thiên có thể gắng gượng qua đại kiếp, nhưng là vạn nhất chịu nổi thì sao? Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, ân tình hồi báo là rất lớn.

Cái này gọi phong hiểm đối xông!

Chỉ là không nghĩ tới, vị Huyền Hoàng thiên chủ hữu danh vô thực này vậy mà cuồng vọng như thế, chỉ là Thiên Thần cảnh, liền dám cự tuyệt hắn!

Đã như vậy, vậy liền tự sinh tự diệt đi.

Chương 555: Cha Dạy Người Một Câu Khẩu Quyết!

Chương 555. Cha Dạy Người Một Câu Khẩu Quyết!

Tần Tử rời đi Âm Dương giáo, về sau không có dừng lại bên ngoài, cấp tốc về tới Huyền Hoàng thiên.

Không biết vì sao, hắn vẫn cảm giác có người muốn lộng chết hắn, ở bên ngoài không an toàn.

Chỉ có trở lại Huyền Hoàng thiên, trở lại phụ thân ôm ấp, mới có thể để cho hắn tìm tới loại cảm giác an toàn không có sợ hãi kia.

“Đột phá?”

Tần Xuyên nhìn thấy Tần Tử trở về, cười hỏi.

“Ừm! Không chỉ có như thế, ta cảm giác đã đi ra đường của mình.”

Tần Tử hưng phấn nói.

“Đường gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“Cái này... Nói không rõ ràng, chính là cảm giác có nhiều thứ đột nhiên bỗng nhiên sáng sủa, toàn bộ thế giới trong mắt ta đều không giống.”

Tần Tử gãi gãi đầu nói.

Tần Xuyên trong lòng hung hăng giật mình, cái này tiểu tử không phải là đã thông hai mạch Nhâm Đốc trong truyền thuyết rồi chứ? Thế nhưng là cái này thế giới cũng không giảng cứu hai mạch Nhâm Đốc gì a, món đồ kia đối bọn hắn mà nói, cấp quá thấp.

Nhưng mà, hắn cũng đã nhìn ra, cái tiểu tử này sau khi trở lại thật không đồng dạng, tựa hồ thoát thai hoán cốt.

“Cha, ta lần này tại Âm Dương giáo, gặp một người.”

Cái này thời điểm, Tần Tử nghiêm túc nói.

“Ai?”

Tần Xuyên ra vẻ không biết hỏi.

“Sở Trung Thiên! Chính là thiếu chủ hoàng Sở gia tộc tại mảnh vỡ đại lục, gia hỏa này vậy mà... Là một vị cự đầu chuyển thế!”

Thanh âm Tần Tử rất không bình tĩnh.

“Nha.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Ngài không có kinh ngạc chút nào? !”

Tần Tử con mắt trừng lớn, cha cái như này cũng quá bình tĩnh đi, cái này thế nhưng là cự đầu a, hơn nữa còn là người quen biết.

“Có cái gì cần kinh ngạc? Cự đầu bên cạnh ngươi cũng không phải số ít, nói không xa, sư phụ ngươi không phải liền là cự đầu sao?”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Kỳ thật hắn đã sớm suy nghĩ minh bạch, rất nhiều sự tình xem giống như trùng hợp, cũng không phải là trùng hợp. Vì cái gì nhiều đại nhân vật chuyển thế như vậy, đều bị bọn hắn gặp phải chứ? Bởi vì Tần bé heo là chân mệnh thiên tử chân chính.

Khí vận hội tụ, thời đại triều tịch, toàn bộ thế giới vận chuyển, không phải liền là vây quanh thiên mệnh nhân vật chính để chuyển động sao?

Cho nên hắn hoài nghi.

Bên trong người bọn hắn gặp phải, chỉ sợ đại nhân vật chuyển thế không chỉ một, thậm chí cũng không chỉ hai ba cái!

“Cái này... Cái này...”

Tần Tử hoàn toàn mộng, đột nhiên cảm giác, mình giống như bị một đám đại lão bao vây.

Không biết làm sao, run lẩy bẩy.

Hồi lâu sau, hắn hít sâu một hơi, hỏi:

“Cha, ngài là không phải đã sớm biết những thứ này?”

“Ừm.”

Tần Xuyên bình tĩnh gật đầu, loại thời điểm này hắn cũng không phải là đang giả vờ, mà bởi vì đọc quá nhiều truyện huyền huyền nên hắn biết chắc con đường của từng nhân vật rồi.

Tần Tử chăm chú nhìn chăm chăm phụ thân, hô hấp có chút gấp rút, hỏi:

“Cha... Ngài đến cùng là ai?”

Tim của hắn đập rất nhanh, xen lẫn hưng phấn cùng chờ mong.

Bởi vì từ đủ loại dấu hiệu trước mắt đến xem, cha hắn tựa hồ so với cự đầu càng thêm sâu không lường được!

“Ta chính là cha ngươi, không có cái bất luận cái thân phận gì khác, chỉ ít người tại một giới này, nghe không được bất luận cái cổ sự gì của ta.”

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ chân trời, ánh mắt phiêu miêu nói.

“Ngài không phải người một giới này? !”

Tần Tử trong lòng giật mình, lập tức, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cúi đầu lẩm bẩm nói:

“Khó trách, khó trách...”

Tần Xuyên ánh mắt ngưng lại.

Khó trách?

Cái tiểu tử này lại nghĩ tới cái gì?

Hắn luôn luôn ủng hộ cái tiểu tử này tự hành tưởng tượng, dù sao, đây là cảnh giới cao nhất của trang bức.

Nhưng là theo thời gian trôi qua, đặc biệt chuẩn tới Huyền Hoàng sơn, hắn phát hiện cái này tiểu tử tựa hồ biết một chút đồ vật hắn không biết.

Có chút vượt qua chương không.

Thậm chí có thời điểm, hắn cảm giác cái tiểu tử này có một chút xú sâu không lường được, cảm giác đại trí nhược ngu.

“Đây chính là chân mệnh thiên tử sao?”

Tâm tình Tần Xuyên cảm thấy nặng nề.

Hắn đột nhiên nhớ tới, vận mệnh rất nhiều chân mệnh thiên tử bắt đầu đều là bị người khác nắm trong tay, nhưng cuối cùng đều sẽ thoát khỏi hắc thủ khống chế.

Tự do vô câu vô thúc, mới là kết cục chân mệnh thiên tử!

Như vậy, người có ý đồ chương khống chân mệnh thiên tử như hần, cuối cùng có thể chơi thoát hay không đây?

“Được rồi, thuận theo tự nhiên đi.”

Hồi lâu sau, hần thoải mái cười.

Chương khống hết thầy cũng chưa chắc là một chuyện tốt, bởi vì nếu như nắm trong tay hết thầy, như vậy chỉ cần làm sai, liền không có khả năng cứu vãn!

Biến số, là một loại không xác định tính.

Nó có khi sẽ để cho người sắp thành lại bại, nhưng có thời điểm, nó cũng đại biểu cho một loại hi vọng...

Hoạ phúc khôn lường, sao biết không phải phúc?

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Đột nhiên, trên bầu trời truyền đến tiếng oanh minh kịch liệt, toàn bộ Huyền Hoàng thiên đều lay động.

“Chuyện gì xảy ra?”

Tần Tử sắc mặt biến hóa.

“Là cấm kỵ Thần sơn, lại có mấy toà cấm kỵ Thần sơn trở về.”

Tần Xuyên ánh mắt thâm thúy, bình tĩnh nói.

“Sẽ có có phiền phức hay không?”

Tần Tử có chút lo lắng hỏi.

Tần Xuyên ý vị thâm trường cười nói:

“Sợ cái gì, người thế nhưng là Huyền Hoàng thiên chủ, thân phận so với bọn hần còn muốn cao hơn một chút.”

“Thế nhưng là... Bọn hần không thừa nhận cái thân phận này của ta thì làm sao bây giờ?”

Tần Tử cười khỏ nói.

Tần Xuyên thu lại nụ cười, hai đầu lông mày hiển lộ ra một vòng bá đạo:

“Thân phận nhi tử ta, cần gì người khác thừa nhận? !”

“Người ý là? !”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, hô hấp dồn dập.

Tần Xuyên sờ lên đầu của con trai, khích lệ nói:

“Không cần đem bọn hắc nhĩ đến quá ghê gớm, bọn hắc nhĩ cũng không tôn quý bằng ngươi, bởi vì ngươi không chỉ có là Huyền Hoàng thiên chủ, càng là... nhi tử Tần Xuyên!”

Tần Tử chỉ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Hắn phấn chấn.

Mà biểu lộ Tần Xuyên, càng thêm hiền hòa, nói ra:

“Cha dạy ngươi một câu khẩu quyết, nếu là có cự đầu tới, ngươi nói ngay, bọn hắc nhĩ sau khi nghe tự nhiên là sẽ bày ngay ngắn vị trí của mình.”

“Ngươi lại nghe kỹ.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, thần sắc hắc uy nghiêm, thanh âm âm vang hữu lực nói ra:

“Gặp đế không bái, chân mệnh đã mất, trên tám bia luân hồi có tên, một bước một dập đầu, trên đường vãng sinh gọt nửa tội, chân linh hộ thân!”

Thanh âm này quá uy nghiêm, giống như thanh âm thiên địa, đường hoàng khí quyển, chấn động đến Tần Tử đều tê cả da đầu.

“Cha, cái này... Cái này... Không tốt lắm đâu?”

Tần Tử mặt mày đỏ bừng, có chút ngại ngùng nói.

Cái này cũng quá cao điệu đi!

Mặc dù hắc nhĩ không biết huyền cơ nội tại trong mấy câu nói đó, nhưng chỉ từ mặt chữ đã nói, liền đã có chút khoa trương.

Điểm ấy thực lực của hắc nhĩ, nói ra lời như vậy, coi như người khác không nói cái gì, hắc nhĩ cũng thẹn trong cổ họng.

“Không có gì không tốt, cứ theo ta nói làm là được rồi.”

Tần Xuyên khuôn mặt trang nghiêm, chém đinh chặt sắt nói.

Xong, hấn lại bồi thêm một câu:

“Tiểu tử, ngươi tin cha sao?”

“A? ?”

Con người Tần Tử phóng đại, miệng cũng nói rộng ra —— biểu lộ quen thuộc mà người đều biết, xong con bê.

Câu nói này mới ra, Tần bé heo không có chút sức chống cự nào!

Chương 556: Băg Chủ Trở Về

Chương 556. Băg Chủ Trở Về

Cấm kỵ Thần sơn lần lượt trở về, đưa tới rất nhiều cường giả chú ý, nhưng không có người còn dám tùy tiện tiến vào cấm kỵ Thần sơn.

Trước đó nhiều người tiến vào cấm kỵ Thần sơn như vậy, là bởi vì khi đó Huyền Hoàng thiên ở vào một loại trạng thái không tên.

Thế hệ trước không tại, bọn tiểu bối không hiểu chuyện hồ nháo một chút, còn có thể hiểu, dám cự đầu cũng sẽ không so đo.

Mà bây giờ, các đại thế lực đã triệt để khôi phục, những cái cường giả thế hệ trước kia cũng đều sống lại, nếu như cái thời điểm này lại giống trống khua chiêng tiến vào cấm kỵ Thần sơn vớt chỗ tốt, vậy liền không nói được.

Liền giống với trộm hoa quả ở nông thôn.

Trẻ con nhà người trộm hoa quả nhà hàng xóm, hàng xóm hơn phân nửa sẽ không để ý, thậm chí thời điểm người thi triển khổ nhục kế muốn giáo huấn con trẻ nhà người, hàng xóm sẽ còn

giữ chặt người, nói chỉ là mấy quả thôi mà, đâu cần phải làm như vậy.

Nhưng là, nếu như người tự mình cầm cái bao đi trộm quả nhà hàng xóm, bị gặp được tại chỗ, vậy quan hệ hai nhà liền xem như bỏ.

Cho nên.

Bây giờ cầm ky Thần sơn trở về, tất cả mọi người sẽ chỉ yên lặng ngóng nhìn, lộ ra vẻ kính sợ.

“Oanh —— “

Một tòa cầm ky Thần sơn màu băng lam rơi xuống, đại địa phía dưới nháy mắt rơi xuống, hóa thành vực sâu vô tận, long trời lở đất.

“Rầm rầm!”

Khí lẫm khuếch tán nhắc lên một thiếu nữ tuyết trắng váy áo, nàng giống như tiên tử hạ phàm trần, di thể độc lập.

Nàng hai tay nắm chắc để ở trước ngực, mong đợi nhìn qua vực sâu vô tận phía trước, tóc dài đen nhánh hướng về sau lướt tới, kéo dài như Vân Hà.

Trong con người vắng lặng kia của nàng, có chờ mong, cũng có khẩn trương.

“Ông!”

Rốt cục, cầm ky Thần sơn nhập vào vực sâu kia hiện lên trên, mà chỗ đỉnh núi lam quang hội tụ, hóa thành một vị trung niên nho nhã.

“Oanh long long!”

Tại trong nháy mắt hần xuất hiện, giữa thiên địa điện thiểm sấm sét, tử khí đông lai ba vạn dặm, hào quang chói lọi chiếu rọi thập phương.

Đại thể thiên địa vô tận hướng phía hần vọt tới, tựa hồ một ý niệm của hần, liền có thể quyết định trời đất, vận mệnh chúng sinh.

Không giận tự uy!

“Cha! !”

Thiếu nữ kích động kêu một tiếng, giống như một đầu giao long mạnh mẽ, cấp tốc hướng phía trung niên nho nhã kia lao tới.

“Băng Ngung.”

Trên mặt trung niên nho nhã lộ ra một vòng nụ cười từ ái, giang hai cánh tay, đem thiếu nữ này kéo vào.

Giờ khắc này, toàn bộ thiên địa đều bắt đầu mỹ hảo, Vân Hà kim sắc giống như sương mù, còn quần quanh xoay tròn với với cha con, trên vực sâu đen nhánh cũng hiện ra từng đoá từng đoá Kim Liên, chập chờn sinh huy.

Cha con ôm nhau, lúc này vô thanh thắng hữu thanh!

Mà lúc này, rất nhiều cường giả thần vương Huyền Hoàng thiên, đều đang yên lặng nhìn một màn này, thở mạnh cũng không dám.

Băng Chủ trở về!

Hồi lâu sau, Băng Ngung công chúa buông ra phụ thân mình, sau đó bắt đầu kể ra lên sự tình phát sinh những năm này.

Không rõ chi tiết, đều nói một lần.

Rốt cục, nói đến Tần Tử.

“Làm càn! Người này dám làm ra sự tình hỗn trướng như thế, hoang đường như vậy, bản tọa há có thể dung hấn!”

Hai đầu lông mày Băng Chủ lộ ra một tia tức giận, lập tức, thiên địa quanh mình nhận tâm tình của hấn ảnh hưởng, đại lượng mây đen tụ đến, từng đạo lôi điện xích hồng phá toái hư không, cảnh tượng nghe rợn cả người.

“Cha, bớt giận.”

Băng Ngung công chúa nhắc nhở:

“Người này là Huyền Hoàng thiên chủ Huyền Hoàng sơn khâm định, mà lại nghe nói đã được đến Sở vương thừa nhận...”

“Hừ! Chỉ là Thiên Thần cảnh đức không xứng vị, an phận thủ thường thì cũng thôi đi, lại còn làm càn như thế, cha há có thể bỏ qua hấn?”

Băng Chủ hừ lạnh một tiếng, nói ra:

“Về phần Sở vương, hắn thừa nhận là chuyện của hắn, cùng ta có liên can gì! Ta nhất định phải đem cái tiểu tử này đánh rớt phàm trần, Sở vương lại có thể như thế nào?”

Cường giả Cự đầu, không kém ai.

Đặc biệt là tại trước mặt nữ nhi của mình, vậy thì càng không thể yếu khí thế, bất kể là ai, không phục liền làm!

“Cha, ngài khôi phục thực lực sao?”

Băng Ngung công chúa nhìn thân thể phụ thân một chút, lo lắng hỏi.

“Còn không có, ta biết người ở bên ngoài liền sớm xuất quan.”

Băng Chủ lắc đầu, để sau đó trên mặt lộ ra một vòng bá đạo chỉ sắc:

“Nhưng mà, đến cái cảnh giới này của cha, tu vi khôi phục hay không thì kỳ thật khác biệt không lớn, bởi vì sớm tối đều sẽ khôi phục, mà lại không ai giết được ta.”

“Huống chi... Đây là tại Huyền Hoàng thiên, tại nơi này, ý chí ta chính là ý trời, ai dám ngỗ nghịch ta?”

Hắn mười phần tự tin.

Mà lại lấy thân phận của hắn, cũng xứng được tự tin như vậy, bởi vì mỗi một vị cự đầu, đều là tồn tại uy chấn chư thiên.

“Vậy... Vậy chúng ta liền đi giáo huấn tên kia một chút.”

Băng Ngung công chúa do dự một chút, siết quả đấm nói.

“Đi thôi.”

Băng Chủ bình tĩnh gật đầu.

Hắn trong lòng cười lạnh.

Giáo huấn?

Như này liền xong rồi sao? Khinh nhờn nữ nhi của hắn, cái giá cần phải trả cũng không có đơn giản như vậy!

Đương nhiên, loại lời này hắn sẽ không sớm nói ra.

Một cái phụ thân ở trước mặt con gái sẽ không nói quá nhiều ngoan thoại, bởi vì hành động thẳng qua bất luận cái ngôn ngữ gì.

...

Bên trong Huyền Hoàng thiên cung.

Tần Tử vừa đem lời kịch phụ thân dạy học thuộc lòng, liền cảm giác được một cỗ uy áp khó mà hình dung, từ thiên khung ép xuống.

“A, đây là...”

Chương 557: Đọc Lên Khẩu Quyết Của Cha

Chương 557. Đọc Lên Khẩu Quyết Của Cha

“Đông đông đông!”

Thị nữ người hầu nhao trong thiên cung nhao kinh hô, tại phía dưới cổ uy áp này nhao nhao hai đầu gối quỳ xuống đất, không thể động đậy.

Ngay cả Tần Tử cũng thiếu chút quỳ xuống, nhưng là bởi vì thân phận Huyền Hoàng thiên chủ, trong cõi u minh tựa hồ có một cỗ lực lượng tại chống đỡ giúp hắn, để hắn không về phần quỳ xuống, cỗ lực lượng này, đến từ Huyền Hoàng thiên mệnh môg.

” Tiểu nhi Tần Tử, ra tiếp giá!”

Một đạo thanh âm trung niên uy nghiêm vang lên, lập tức, nhiệt độ giữa thiên địa cấp tốc hạ xuống, toàn bộ thiên cung kiến trúc cũng bắt đầu kết băng!

“Băng? Không phải là Băng Chủ?”

Tần Tử sắc mặt biến hóa, lúc trước hắn đã nghe ngóng, phụ thân Băng Ngưng công chúa chính là Băng Chủ.

Cự đầu tiếp cận, cổ áp lực này tuyệt đối là chưa từng có, có loại cảm giác long trời lở đất.

Nhưng là, căn cứ tín nhiệm đối vpow phụ thân, hắn hít sâu một hơi, đem sợ hãi trong lòng đè xuống.

“Đông, đông, đông...”

Hắn gánh lấy uy áp ngập trời, từng bước một hướng phía bên ngoài đi đến, mỗi đi một bước, ngay tại trên mặt đất lưu lại một cái dấu chân lồm xồm xuống sâu.

Rốt cục, hắn đi tới phía ngoài cung điện.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai thân ảnh đứng lơ lửng giữa không trung, đứng tại trên không quảng trường Huyền Hoàng thiên cung.

Một người trong đó chính là Băng Ngưng công chúa.

Mà đối thành một người thì là một vị trung niên nho nhã, người kia nhìn như thường thường không có gì lạ, lại lộ ra một cổ đại uy nghiêm khó mà hình dung, hắn đứng tại nơi đó, liền phẳng phất như trung tâm thiên địa, Kim Vân đầy trời còn xoay tròn quanh hắn, tử khí đông lại như triều cường cuộn cuộn, vạn đạo pháp tắc, bất quá là tô điểm chi vật!

Tại trong mắt Tần Tử, đạo thân ảnh kia có chút mơ hồ, thậm chí đã hóa thành một đạo cự nhân quang mang, đội trời đạp đất, quan sát tinh hà.

Áp lực Cự đầu mang tới, khủng bố như vậy.

Nhưng là, Tần Tử hít sâu một hơi, biểu lộ trở nên bất đầu trang nghiêm, âm vang hữu lực nói ra:

“Gặp đế không bái, chân mệnh đã mất, trên tám bia luân hồi có tên, một bước một đập đầu, trên đường vãng sinh gọt nửa tội, chân linh hộ thân!”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, phong vân giữa thiên địa đều tựa hồ động lại trong nháy mắt, cha con Băng Chủ gây đại, bọn người Huyền Hoàng thiên cung hầu như gây đại, ngay cả những cái cường giả Huyền Hoàng thiên xa xa nhìn bên này kia, cũng đều mộng.

“Cái này... Cái này...”

“Thật ngông cuồng, thật ngông cuồng! Vậy mà tại trước mặt Băng Chủ nói ra loại lời càn rỡ như này, quả thực không dám tưởng tượng!”

“Phóng nhãn cổ kim, ai dám như thế?”

“Đây là tìm đường đến chỗ chết! !”

Trời nam biển bắc, không biết bao nhiêu cường giả kinh hô, đặc biệt là những người có thù cùng Tần Tử kia, đều bắt đầu

cười trên nỗi đau của người khác.

Mà sau một khắc.

Băng Chủ quả nhiên tức giận!

“Làm càn! !”

Một tiếng quát lớn, thập phương lôi đình phun trào, mây đen vô tận hướng phía bên này vọt tới, quả thực là mây đen ép thành, che khuất bầu trời!

Một cỗ thiên uy huy hoàng, giống như thác nước buông xuống, toàn bộ Huyền Hoàng thiên cung, trong khoảnh khắc phá thành mảnh nhỏ!

“Thiên chủ! !”

Tám vị thần vương Huyền Hoàng thiên cung xuất hiện, đem Tàn Tử bảo hộ ở bên trong, chặt vật ngăn cản được cỗ uy áp này.

“Mấy người các ngươi trợ Trụ vi ngược, thấy bản tọa còn dám mình ngoan bất linh, không phải là muốn chết? !”

Băng Chủ nhìn xuống tám vị thần vương, đôi mắt bên trong hình như có lực lượng hủy diệt vô tận đang cuộn trào, lạnh lùng mà vô tình.

Tám người cắn răng cúi đầu, không nói một lời, bọn hắn sớm liền đem tương lai của mình cột vào trên thân Tàn Tử, đây là một trận đánh cược.

Phong hiểm càng lớn, hồi báo càng lớn!

Mà Tàn Tử thì là ngẩng đầu, không sợ hãi chút nào nói ra:

“Băng Chủ, ta chính là Huyền Hoàng thiên chủ Huyền Hoàng sơn khâm định, thân phận địa vị cũng không tại phía dưới ngươi, là ai đưa cho ngươi tư cách, ở trước mặt ta ở trên cao nhìn xuống!”

Hắn cũng là liều mạng.

Mặc dù hai chân có chút phát run, nhưng là đây là cha hắn dạy hắn, chẳng lẽ cha còn có thể lừa hắn hay sao?

Có cha tại đây, sợ cái rắm! !

“Không biết tự lượng sức mình, thật là tức cười!”

Băng Chủ hừ lạnh một tiếng, uy áp mệnh mông kinh khủng cuộn cuộn trấn áp buông xuống, giống như thiên hà rũ xuống, bao phủ nhân gian.

“Phanh phanh phanh!”

Tám vị thần vương kia đều không chịu nổi cỗ uy áp này, từng cái quỳ trên mặt đất, đầu gối lâm vào mặt đất, thân thể còng xuống.

Mà Tần Tử, bởi vì cỗ lực lượng trong cõi u minh kia chèo chống, mặc dù không có quỳ xuống, nhưng cũng cảm nhận được lực áp bách cực hạn.

Xương cốt trong cơ thể hắn tại vang lên kèn kẹt, thậm chí đứt gãy, làn da cũng bắt đầu rạn nứt, hiển lộ ra vết máu dữ tợn!

Băng Chủ nhìn xuống Tần Tử, lạnh lùng nói ra:

“Huyền Hoàng sơn lựa chọn người, cũng không đại biểu người liền có tư cách này!”

“Nếu là người tài đức vẹn toàn, bản tọa không ngại nâng đỡ người, nhưng là người đức không xứng vị, vậy bản tọa cũng chỉ có thể đưa người đánh rớt xuống thần đàn.”

“Cho nên... Người thoái vị đi.”

Thanh âm của hắn uy nghiêm mà bình tĩnh, tựa hồ tất cả đều đương nhiên, hắn, chính là ý trời.

Tần Tử thân thể lão đảo, hô hấp đều có chút khó khăn, nhưng là trên mặt tái nhợt kia, lại lộ ra một vòng vẻ khinh thường.

“Vị trí thiên chủ của ta, chính là Huyền Hoàng sơn sắc phong, Tần Tử ta thụ mệnh vu thiên, chỗ nào đến phiên người đến khoa tay múa chân? !”

Băng Chủ nhìn chằm chằm Tần Tử một chút, lập tức thần nhiên nói:

“Minh ngoan bất linh, đã như vậy, trở về với cát bụi đi.”

Nói xong, tay phải hắn nâng lên.

“Ông!”

Chương 558: Hắc Là Bằng Hữu Của Ta

Chương 558. Hắc Là Bằng Hữu Của Ta

Nháy mắt khi hắc giơ tay lên, thiên địa rung động, tựa hồ toàn bộ thiên địa đều bị hắc nâng ở trong tay, thiên địa chỉ lực vô cùng vô tận tụ đến, tựa hồ lực lượng phương thiên địa này, đều tùy ý hắc điều khiển.

Sau đó, hắc vỗ ra một chương.

Giống như đập muỗi.

Nhưng là một tát này lại là tạo thành cảnh tượng khủng bố, những nơi đi qua không gian vỡ vụn, Sơn Hà Bằng sập, hết thảy tất cả đều quy về Hỗn Độn, một cỗ Hỗn Độn tối tăm mờ mịt, xen lẫn mảnh vỡ không gian cuốn tới.

“Ta không sợ ngươi!”

Tần Tử trên mặt tái nhợt, thân thể kịch liệt run rẩy, nhưng không có lui lại nửa bước, hắc tin tưởng cha sẽ không để cho hắc chết.

Mà lúc này.

Hắc lại không biết, Tần Xuyên núp trong bóng tối, trên mặt chảy xuống một vòng mồ hôi lạnh —— cái mẹ nó, không có sát ý a! !

Có lẽ là tại trong mắt Bằng Chủ, Tần Tử quá nhỏ không đáng nói đến, cũng chỉ là sự tình một bàn tay mà thôi, cho nên căn bản không có tâm tình chấp chờn.

Tựa như một người giẫm chết một con con kiến, trong lòng là không có sát ý, chính là tùy tiện giẫm chết, nói không nên lời lý do.

“Ông!”

Rốt cục, trong tay Tần Xuyên xuất hiện một mặt tấm gương cổ lão, chính là bản mệnh chí bảo của Phần Thiên tổ vương Triệu Nhật—— Phần Thiên kính.

Hắn quyết định.

Nếu là thời khắc cuối cùng không có biến số phát sinh, vậy liền giết ra ngoài, dựa vào uy lực Phần Thiên kính, hẳn là có thể cứu Tần Tử.

“Ngang —— “

Đúng lúc này, một tiếng long ngâm uy nghiêm vang lên, thiên địa phương đông, tách ra vạn đạo kim quang!

Vô tận Kim Vân, giống như thủy triều từ phương đông vọt tới, những nơi đi qua, hết thảy đều dừng lại.

Thời gian đứng im! !

Tay phải Băng Chủ chụp về phía Tần Tử kia, cũng biến thành chậm chạp vô cùng, giống như lâm vào bên trong đầm lầy.

“Kim Long vương!”

Con người Băng Chủ có chút co rút lại, hắn đổi mắt trông về phía xa, ánh mắt xuyên thấu hư không, thấy được một tòa cấm kỵ Thần sơn chỗ xa xôi.

Trung ương thế giới Thần sơn, chiếm cứ một bộ xác rỗng khổng lồ, thi thể này không biết vì sao đã hư thối, chỉ còn lại xương rỗng kim sắc.

Xương rỗng cuộn tại trên mặt đất, vờn quanh thành một cái vòng to lớn, mà trung ương cái vòng kia, ngồi xếp bằng một cái thanh niên kim y.

Lúc này.

Thanh niên kim y kia cũng nhìn ra xa mà đến, cách khoảng cách vô tận, cùng Băng Chủ xa xa nhìn nhau, đồng thời trên mặt lộ ra nụ cười âm áp.

“Kim Long vương, ngươi muốn che chở hắn?”

Băng Chủ nhú mày, trầm giọng hỏi.

“Mong Băng Chủ giờ cao đánh khẽ.”

Kim y thanh niên mỉm cười nói.

” Nếu ta không thì sao?”

Băng Chủ lạnh lùng nói.

Thanh niên kim y không có sinh khí, cười nói ra:

“Nếu là Băng Chủ khẳng khẳng muốn động thủ, ta hiện tại hơn phân nửa khó mà ngăn cản, nhưng là Băng Chủ có biết... Người này thể nhưng là như tay chân ruột thịt của ta, huynh đệ tình cảm chân thành a.”

Băng Chủ sắc mặt biến hóa.

Hắn cũng không muốn đắc tội Kim Long vương, bởi vì thực lực đối phương tuyệt không tại phía dưới hắn, mà lại tính cách hiếu chiến, hung tàn vô cùng.

Nhưng là!

Hắn nhìn nữ nhi bên cạnh một chút, sắc mặt đột nhiên bắt đầu uy nghiêm, lạnh lùng nói:

“Hắn là huynh đệ người, cũng không phải huynh đệ bản tọa! Hắn khinh nhờn nữ nhi của ta, lại nói ra kiêu ngạo đối với ta, chẳng lẽ không nên nhận trừng phạt?”

Ở trước mặt con gái, tuyệt không thể yếu khí thế!

Nữ nhi là tâm can của phụ thân, phụ thân ở trước mặt con gái, nhất định phải là đội trời đạp đất, liền xem như xương sống lưng bị đánh gãy cũng phải cắn răng đứng thẳng, làm thành một cái lều vải —— cự đầu cũng không thể ngoại lệ.

Kim Long vương cũng nhìn thấy Băng Ngưng công chúa bên cạnh Băng Chủ, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười ngầm hiểu lẫn nhau.

Sau đó, hắn nhìn về phía Băng Ngưng công chúa.

“Ông!”

Một đạo ánh mắt xuyên qua không gian, cùng ánh mắt Băng Ngưng công chúa kết nối, lập tức, Băng Ngưng công chúa cũng nhìn thấy hắn.

“Tiểu Băng Ngưng, xem ở trên mặt mũi Kim thúc, thả Tần Tử một đường, như thế nào?”

Kim Long vương giống như dụ dỗ tiểu nữ hài, khẽ cười nói.

“Cái này...”

Băng Ngung công chúa sững sốt một chút, sau đó không dám có chút do dự, cấp tốc gật đầu nói ra:

“Tốt, tốt! !”

Nàng cũng không ngốc.

Cha nàng đang liều chết bề ngoài, mà Kim Long vương làm như này rõ ràng chính là đang cho nàng cha một cái bậc thang, tương đương với Kim Long vương đã nhường bước, nếu như loại tình huống này nàng còn không biết tốt xấu, vậy vấn đề liền nghiêm trọng.

Kim Long vương cũng không phải hạng người lương thiện!

“Ừm, đa tạ.”

Kim Long vương hài lòng gật đầu, sau đó nhắm mắt lại, mà thân ảnh của hắn cũng tại trong mắt Băng Ngung công chúa biến mất.

Không chỉ có như thế, lúc Băng Chủ lần nữa nhìn về phía tòa nào cấm kỵ Thần sơn, cũng không nhìn thấy Kim Long vương bên trong, chỉ thấy một mảnh mê vụ.

Mà lúc này, Băng Ngung công chúa vừa ngược lại nói ra:

“Cha, hắn đã bản thân bị trọng thương, cũng coi như nhận lấy trừng phạt vốn có, ta xem chuyện này coi như xong đi.”

“Huống hồ, ngài thân là cự đầu, lòng mang thương sinh, không cần thiết vì một chút chuyện nhỏ để khó xử một cái văn bối.”

“Xin ngài, bỏ qua hắn đi!”

Da mặt Băng Chủ co quắp mấy lần, trong lòng có chút giãy dụa, nhưng cuối cùng vẫn không muốn cùng Kim Long vương vạch mặt, thế là nói ra:

“Đã ngươi xin tha cho hắn, vậy cha liền mở một mặt lưới, cho hắn một cơ hội đi.”

Hắn nhìn về phía Tần Tử, lãnh đạm nói ra:

“Nữ nhi của ta tâm địa thiện lương, không đành lòng nhìn ta giết chết ngươi, cho nên ta hôm nay không giết ngươi, tự giải

quyết cho tốt.”

Nói xong, hắn phát ổng tay áo một cái, không gian chung quanh cấp tốc vặn vẹo, thân ảnh hắn cùng Băng Ngưng công chúa hư không tiêu thất.

Xoạt!

Cỗ uy áp khiến người hít thở không thông kia, cũng biến mất đi giống như thủy triều, giữa thiên địa gió êm sóng lặng.

“Phù phù!”

Tần Tử ngã nhào trên đất, toàn thân thoát lực, quần áo đều ướt đầm, giống như một chữ đại nằm tại trên quảng trường vỡ vụn.

Hắn nhìn lên bầu trời, trong đầu suy nghĩ ngàn vạn.

“Kim Long vương là ai?”

“Còn có cái tiểu nương Băng Ngưng công chúa này, nàng vì ta cầu tình, không phải là coi trọng ta?”

“Chẳng lẽ là ta ngày đó biểu hiện uy mãnh, đã làm phục nàng? Để nàng thật lâu khó quên, ngẫm sinh tình cảm?”

Chương 559: Thế Giới Thụ

Chương 559. Thế Giới Thụ

Nơi xa, Tần Xuyên nhìn thấy Băng Chủ rời đi, cũng thở dài một hơi.

Nếu như đối phương không đi, hắn hiện tại thật đúng là không có bao nhiêu nắm chắc có thể thắng, mặc dù đối phương còn đang kỳ suy yếu, nhưng dù sao cũng là cự đầu.

“Được rồi, đừng còn phải đi từng bước một, ta mới thân vương lực trọng thiên, muốn một bước bước vào cự đầu cảnh, không quá hiện thực.”

Tần Xuyên lắc đầu, từ trong hư không đi ra.

Hắn bước ra một bước, đã xuất hiện tại trước người Tần Tử, đứng chấp tay, đưa lưng về phía Tần Tử nằm dưới đất.

“Cha.”

Tần Tử hư nhược kêu một tiếng, nằm trên mặt đất không hề động, mà tám cái lão thần vương kia cũng nằm tại bốn phía.

“Cảm giác như thế nào?”

Tần Xuyên bình tĩnh hỏi.

Tần Tử nghĩ nghĩ, sau đó nhếch miệng cười một tiếng:

“Thoải mái! !”

Đúng vậy, lúc này hắn mặc dù sức cùng lực kiệt, toàn thân đau nhức kịch liệt, lại có loại cảm giác thành tựu trước nay chưa từng có.

Ngạnh kháng cự đầu a!

Đây là sự tích quang huy cỡ nào.

Mặc dù đôi phương đều không chút xuất thủ, hắn liền nằm xuống, nhưng chung quy là một bước đều không có lui, ăn thua đủ!

Trừ hắn, phóng nhân thế gian, người tu hành Thiên Thần cảnh còn có ai dám làm như thế với cự đầu? Không có!

“Cha, ta cảm giác lần này cùng Băng Chủ giằng co, tiềm lực trong cơ thể ta lần nữa bị nghiền ép ra, ta rất nhanh liền có thể đột phá cửu trọng thiên!”

Tần Tử hưng phấn nói.

“Ừm, mau chóng đột phá đi, ta nghe nói không gian Thế Giới thụ liền muốn mở ra, đến thời điểm đó chỉ sợ cạnh tranh sẽ rất kịch liệt.”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

Con đường tin tức của hắn rất rộng, dù sao ngày bình thường lại không cần tu luyện, có bố lớn thời gian đến chơi đùa hệ thống tình báo.

Mà lại Thiên Hằng tộc cùng nhân tộc Thánh Điện đều hiệu trung với hắn, đây cũng là nhân viên tình báo có sẵn, hơi huấn luyện một chút liền có thể vào cương vị.

“Không gian Thế Giới thụ?”

Tần Tử từ dưới đất bò dậy, kinh ngạc hỏi:

“Đó là vật gì, vì cái gì ta chưa nghe nói qua?”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Không gian Thế Giới thụ, chính là chỗ địa phương của Thế Giới thụ, mà Thế Giới thụ, là một gốc Tiên Thiên linh căn vô cùng cổ lão, kết trái nó, tên là thế giới nguyên chủng, có thể diễn hóa thành thế giới chân chính.”

“Hạ giới có nhiều thế giới như vậy, giống như bùn cát trong sông, kỳ thật đều là trái cây Thế Giới thụ trưởng thành sau đó rơi xuống biến thành.”

Tần Tử nghĩ nghĩ, hỏi:

“Thế nhưng là, chính chúng ta liền có nội thế giới a, thế giới nguyên chủng này có làm được cái gì?”

Tần Xuyên nói ra:

“Chính nội thế giới của chúng ta, cuối cùng chỉ là đồ vật đo chúng ta diễn hóa ra, nội thế giới hết thảy đều là từ ý niệm của chúng ta sáng tạo, nói cách khác, nó vĩnh viễn không cách nào dẫn sinh ra đồ vật vượt qua chúng ta nhận biết, đại đạo chúng ta không lý giải, cũng sẽ không sinh ra ở nội thế giới.”

“Mà thế giới do thế giới nguyên chủng dựng dựng ra thì không giống, trời sinh nó liền ẩn chứa một loại bản nguyên cùng khả năng vô hạn nào đó, có thể tự chủ hướng phía các loại phương hướng diễn hóa, dẫn sinh ra vô số đại đạo. Mà quá trình quan sát thế giới diễn hóa, là một trận đại cơ duyên, cũng là đột phá thần vương cảnh mấu chốt.”

“Dưới tình huống bình thường, một vị thiên thần đỉnh phong muốn đột phá thần vương cảnh, ít nhất phải mấy chục vạn năm rèn luyện.”

“Nhưng nếu có thế giới nguyên chủng, quan sát thế giới diễn hóa ra đại đạo, chỉ cần mấy trăm năm, liền có thể đột phá.”

Tần Tử nghe vậy, mắt sáng rực lên, hỏi:

“Không gian Thế Giới thụ còn bao nhiêu lâu nữa mới mở ra?”

“Ước chừng trăm năm.”

Tần Xuyên nói.

“Còn sớm như vậy?”

Tần Tử giật mình, sớm như vậy do Tần Tử nói ra, có phải là có chút không thích hợp a.

Liên giống với cùng một đứa tiểu hài nhi nói, chờ người già, liền biết phải làm thế nào, chờ người chết rồi, liền biết chôn ở nơi nào.

“Không còn sớm.”

Tần Xuyên cười lắc đầu:

“Người chỉ sợ còn không biết thượng giới rộng lớn, rất nhiều địa phương chỉ là đi đường, cũng phải kể là ngàn năm.”

“Mà địa phương của cái Không gian Thế Giới, mặc dù cách Huyền Hoàng thiên chúng ta không phải rất xa, nhưng cũng có lộ trình bảy tám chục năm.”

“Xa như vậy?”

Tần Tử giật mình, ngờ ngác nói ra:

“Thượng giới rộng lớn như thế, đây chẳng phải là thời gian rất nhiều cường giả phần lớn đều đang đi trên đường?”

Tần Xuyên cười cười, hỏi ngược lại:

“Cường giả tuổi thọ lâu đời, nếu như làm cái gì cũng không tốn thời gian, vậy phải làm gì để giải tỏa trong lúc sống lâu như vậy?”

“Ta đã hiểu! Vậy ta tranh thủ trong vòng hai mươi năm đột phá thiên thân cửu trọng thiên, sau đó liền tiến về Không gian Thế Giới thụ.”

Tần Tử gật gật đầu, sau đó hướng phía một cái phương hướng bay đi, vừa đi vừa nói ra:

“Vậy ta đi tìm Khinh Nhu tu luyện.”

“Ừm, mặc dù là tu luyện, nhưng không thể nóng vội, bất cứ chuyện gì đều phải tiến hành theo chất lượng.”

Tần Xuyên nhìn nhi tử gấp như thế, nhắc nhở.

“Yên tâm đi, ta biết.”

Tần Tử hắc hắc cười một tiếng, cái này hắn quen.

Bây giờ, hắn tu luyện gần như đều không thể rời đi đạo âm dương, âm dương giao hợp, chính là thiên địa đại đạo.

Mà vừa lúc Thủy Kinh Nhu lại là thể chất trời sinh lô đỉnh, cùng hắn hỗ trợ lẫn nhau, tu luyện nghĩ không nhanh cũng khó khăn.

Chương 560: Tề Tụ Các Thiên Tài

Chương 560. Tề Tụ Các Thiên Tài

Thời gian trăm năm, vội vàng mà qua.

Bên trong trăm năm này, cũng không có phát sinh cái đại sự gì, hoặc là nói, đối với cường giả mà nói, cũng không có chú ý trò đùa trẻ con của kẻ yếu.

Thượng giới tinh không, hắc ám, băng lãnh, tĩnh mịch.

Vô cùng vô tận!

Sao trời quang mang bắn ra tại từng cái tinh cầu bên trên, chiếu sáng hết thảy, nhưng duy chỉ có, bọn chúng chiếu sáng không được chính mình.

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Hắc ám tinh không trung, đột nhiên rung động dữ dội bắt đầu, sau đó vỡ ra một đạo khe hở kim sắc, thật giống như lò rèn sắt đã nứt ra một đường vết rách, có nước thép màu đỏ hồng muốn chảy ra.

Nhưng là, bên trong chảy ra cũng không phải là nước thép, mà là Hỗn Động sương mù tối tăm mờ mịt, cuộn cuộn như khói đặc, tựa hồ muốn đem thế giới bao phủ.

Trong sương mù hỗn độn kia, dần dần hiện ra một đạo Thanh Đồng Cổ Môn to lớn, nó cao đến vạn dặm, đội trời đạp đất.

“Tạch tạch tạch...”

Theo thanh âm chấn động để người ta ghê răng, Thanh Đồng Cổ Môn mở ra một cái khe, lập tức, một cỗ khí tức sinh mệnh mãnh mẽ, nương theo lấy một cỗ ba động thần bí, mãnh mẽ cuộn cuộn khuếch tán ra tới.

“Ha ha ha, Không gian Thế Giới thụ rất cực mở!”

“Ai, tuổi thọ lão hủ không nhiều lắm, nếu như lại không cách nào đột phá thân vương cảnh, liền muốn xuống mồ, lần này tất nhiên muốn cướp đến thế giới nguyên chủng!”

“Hắc hắc, đừng có nằm mộng, Thế Giới thụ một lần chỉ kết xuất 12 vạn 9600 hạt giống, nhiều người như vậy, nào có phần của ngươi a?”

“Hừ, lão phu tại Thiên Thần cảnh đỉnh phong lắng đọng hàng ngàn vạn năm, chẳng lẽ ngay cả 12 vạn tên đều sắp xếp không đến phiên ta?”

“Cái này... Thật là có khả năng, dù sao thiên thần đỉnh phong thượng giới vô số kẻ, nói ít cũng có hơn trăm triệu. Đương nhiên, trọng yếu nhất cũng không phải là cái này, liền sợ những cái thế lực lớn vô thượng kia... Tất cả đều muốn a!”

“Đúng vậy a, ta nghe nói Thái Huyền thiên bên trong chín đại trời xanh, Thái Thanh Thiên đều mở ra, lần này sẽ có hơn mười vị vương giả tuổi trẻ giá lâm, cái này nhưng là thiên chi kiêu tử chân chính, áp đảo quần hùng!”

“Ngươi đem Huyền Hoàng thiên bỏ qua rồi. Ta nghe nói, Huyền Hoàng thiên cũng phải tham dự tranh đoạt lần này, hơn nữa còn là Huyền Hoàng thiên chủ tự mình đến.”

“Ha ha, Huyền Hoàng thiên? Huyền Hoàng thiên sớm đã suy bại, coi như bây giờ trở lại thượng giới, cũng không biết phải qua bao nhiêu năm mới có thể khôi phục nguyên khí, làm sao có thể đánh đồng cùng tám tòa trời xanh khác? Lòe người mà thôi.”

“Ài, lời nói không thể nói như vậy! Ta nghe nói Huyền Hoàng thiên chủ thế nhưng là lớn tiếng, hẳn một người liền có thể

trần áp tất cả thiên kiều bát đại trời xanh.”

“Oanh long!”

Mọi người ở đây nghị luận âm ỉ không ngừng, bên trong hắc ám tình không xa xa, một vòng mặt trời từ từ bay lên.

Nhật xuất đông phương, ánh sáng đạo đại!

Hư ảnh mặt trời to lớn kia, đem một mảnh tình hà đều bao phủ vào, vô tận óng ánh, rung động lòng người.

Xuyên thấu qua hư ảnh mặt trời khổng lồ kia, có thể nhìn thấy bên trong có đại lượng thân ảnh, mệnh mệnh cuộn cuộn hướng phía bên này bay tới.

“Là Thái Dương thánh điện!”

Có người kính sợ kêu lên.

Thái Dương thánh điện, chính là một trong vô thượng đại giáo ở thượng giới, chính là viễn cổ Thái Dương Thánh Hoàng sáng tạo, nội tình sâu không lường được.

“Xoạt!”

Mà cùng lúc đó, một bên tình không khác, trong hư không đột nhiên sinh trưởng ra một đạo dây leo, sau đó cái dây leo này cấp tốc sinh trưởng, rất nhanh liền cực lớn đến bao trùm tình không, dây leo giống như cự long ghé qua tại trong hư không, cuối cùng mở ra một đóa nụ hoa khổng lồ, phía trên xuất hiện đại lượng bóng người.

“Táng biển hoa! !”

Có người kinh hô, đây cũng là một cái thế lực khổng lồ, mà lại mười phần tà, xem như một chỗ cấm khu.

“Vạn Cổ Thanh Thiên...”

Cái thời điểm này, thanh âm một cái nữ tử vang lên, mười phần trầm thấp, bên trong phiêu miêu mang theo một cỗ bá khí khó mà hình dung.

Mọi người quay đầu nhìn lại!

Chỉ thấy một đóa Thanh Liên to lớn, nở rộ tại trong hư không, chập chờn sinh tuệ, đồng thời không trung chung quanh tình cấp tốc sinh trưởng vô tận lá sen.

Tiếp thiên liên lá vô tận bách!

Mà lại, cái này mỗi một phiến lá sen, đều tràn ngập khí tức tạo hóa nồng đậm, tựa hồ mỗi một phiến lá cây, chính là một cái thế giới.

Mà ngay bên trong trung tâm Thanh Liên kia, xuất hiện từng đạo đại thân ảnh phong hoa tuyết, vậy mà đều là nữ tử.

“Thanh Liên đạo tông!”

Rất nhiều lòng người rung động, đây là một cái đạo thống để người ý nghĩ kỳ quái, mỗi một vị đệ tử trong đó, đều là thiên nữ dung nhan kinh thế tuyệt đại.

Nhưng cùng lúc đó, đây cũng là một cái đề người nghe trứng đồ vỡ, bởi vì những nữ tử này đều sở sở động lòng người, thường thường để người muốn côn bổng dựng lên, mà kết quả, thường thường là gặp phải thảm bại, mổ gà lấy trứng.

“Bắc Minh có cá, tên là côn!”

Cái thời điểm này, một cái phương hướng khác truyền đến một thanh âm, sau đó chính là tiếng nước vô tận vọt tới, như biển cả sóng triều dâng.

“Ngang!”

Một đầu cá lớn màu xám không lồ vô cùng xuất hiện ở chân trời, nó gây sóng gió, nước kích ba trăm triệu dặm, sau đó mờ mịt nhảy lên, hóa thành một đầu chim bằng màu trắng, sau đó chim bằng xoay quanh tại không trung, đầu đuôi tương liên, dần dần hóa thành một đạo Thái Cực đồ to lớn, vắt ngang tại tinh không.

Bên trên Thái Cực đồ, hiện ra từng đạo thân ảnh.

Chương 561: Tàn Tử Xuất Hiện

Chương 561. Tàn Tử Xuất Hiện

“Âm Dương giáo!”

Lại có người kêu to lên, nhưng mà, còn không đợi bọn hắn cưỡng ép giải thích, lại có vô thượng thế lực giá lâm, còn không chỉ một cái.

“Trường Sinh Tiêu gia!”

“Hoàng tộc!”

“Vô Căn đạo!”

“Thái Cổ thạch nhân tộc!”

“Bất Lão Sơn!”

“A, đây là phương nào thế lực, ta vậy mà không biết.”

...

Những vô thượng đại giáo, trường sinh thế gia, bất hủ đạo thống uy chấn thượng giới này, không ngừng xuất hiện mọc lên giống như nấm, từng đạo uy áp kinh thế hãi tục mệnh môn cuộn cuộn khuếch tán ra, để tinh không run rẩy.

“Ai, những thế lực vô thượng này đều tới, ta muốn có được thế giới nguyên chủng, chỉ sợ là hi vọng không lớn.”

Có người không biết làm sao thở dài.

“Đạo hữu, không cần bi quan, Thế Giới thụ hết thủy có 12 vạn 9600 hạt giống, xác suất đạt được vẫn là rất lớn.”

Có người an ủi.

“Ai, người không hiểu, 12 vạn là xác suất bao lớn? Ta mấy trăm triệu mấy trăm triệu chuyển vận, đều đánh không trúng một mục tiêu để sinh một hài tử...”

Người kia tiếp tục thở dài.

“Ây... Vấn đề này hoàn toàn chính xác có chút lớn, nhưng mà, đạo hữu nếu là thực sự có khó khăn, ta có thể giúp một tay.”

“Ta có thể giúp ngươi! !”

Cùng loại dạng này đối thoại, không biết có bao nhiêu, vui cười giận mắng, ngược lại để áp lực trong lòng mọi người nhỏ hơn rất nhiều.

“Oanh long long!”

Cái thời điểm này, cuối cùng tinh không lần nữa chấn động, một đầu con đường kim sắc, uốn lượn giống như cự long, những nơi đi qua là quang mang vạn trượng, quang vũ chói lọi bay lên, giống như con đường thành tiên!

Trên con đường kim sắc kia, có bảy tám đạo thân ảnh tuổi trẻ đứng chấp tay, bọn hắn giống như vương giả trời sinh, quan sát thế gian.

“Cái này... Cổ khí tức này, không phải là...”

“Thái Huyền thiên! !”

“Là vương giả tuổi trẻ Thái Huyền thiên! Nghe nói Huyền Hoàng thiên sau khi rơi xuống, cái khác bát đại trời xanh đạt được khí vận nguyên bản thuộc về Huyền Hoàng thiên, những năm này bộc phát, ra đời vô số hạng người kinh diễm! Mà một nhóm người mạnh nhất bên trong những hạng người kinh diễm này, được xưng vương giả tuổi trẻ!”

“Vương giả tuổi trẻ? Có bao nhiêu lợi hại? So với các thánh tử thần nữ đại thế lực vô thượng ở thượng giới thì như thế nào?”

“Khó mà nói, dù sao truyền nhân những này thế lực vô thượng cũng đều là hạng người yêu nghiệt, trong đó có lẽ liền có người nghịch thiên, nhưng từ xác suất lớn bên trên giảng, vương giả tuổi trẻ bát đại trời xanh, hẳn là muốn mạnh hơn một bậc.”

“Thật ngại quá, chúng ta tới chậm.”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng cười ôn hòa vang lên, chỉ thấy một mảnh tinh hà phía trước đột nhiên xoay tròn, hóa thành một đạo vòng xoáy sắc thái lộng lẫy.

Mấy đạo thân ảnh tuổi trẻ, đạp trên vòng xoáy tinh hà từng bước một tiến về phía trước đi tới, khí chất siêu phàm, tựa hồ trở thành trung tâm vũ trụ.

“Thái Thanh thiên! !”

” Vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên quả nhiên cũng đến, xem ra tranh đoạt lần này, tất nhiên sẽ kịch liệt vượt quá tưởng tượng.”

“Sợ sợ, ta đi trước.”

“Ừm, ta cũng phải đi về, ta mở một cửa hàng bánh hấp tại một cái phàm tục thế giới, hôm nay bánh hấp còn không có bán xong đâu.”

Rất nhiều người đánh lên trống lui quân tại chỗ, nguyên bản thoả thuê mãn nguyện, nhưng nhìn đến đội hình chung quanh, lập tức đều sợ.

Mạng nhỏ quan trọng!

Tục ngữ nói dân không đấu với quan, loại nhân vật thiên kiêu đến từ vô thượng thế lực này, bọn hắn là thật không thể trêu vào.

Thiên kiêu giết người căn bản không mang do dự, nhưng là người giết thiên kiêu, không nói đến có đánh lại được hay không, coi như đánh thắng được, giết cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Khi thiên kiêu thế lực lớn đạt tới số lượng nhất định, về sau một cái địa phương liền sẽ biến thành một cái hồ phân, nhảy vào đến liền là tìm phân.

Rất nhanh liền có mảng lớn cường giả rút lui, giống như mây đen tán đi, mà đã như thế, số lượng cường giả trong tình không, vẫn kinh người như cũ.

Chí ít có mấy trăm vạn!

“Hoa —— “

Cái thời điểm, này chân trời lần nữa quang mang đại tác, hư ảnh chín cái thần điều to lớn hiển hiện, chiếu sáng mảng lớn tinh không.

Mà một cỗ liễn xa tản ra quang mang thần thánh, mang theo vạn đạo tử khí, tại dưới chín cái thần điều lôi kéo, oanh long long đi tới.

Tại phía dưới mọi người nhìn chăm chú, đạo liên xa hoa lệ này cuối cùng đứng tại đỉnh đầu tất cả mọi người, nhất chỉ độc tú, so những cái thế lực vô thượng kia cùng thiên kiêu hai đại trời xanh, cũng còn cao hơn ra một đoạn.

Lập tức, rất nhiều sắc mặt người khế biến!

Phải biết, độ cao mọi người lơ lửng đều là cùng thân phận tương xứng đôi, cái này không cần người khác nói, đều là tự nhiên hình thành trật tự.

Phần lớn người đều lơ lửng tại độ cao giống nhau, mà những cái người thế lực vô thượng kia, cao hơn ra một đoạn, mà người hai đại trời xanh, thì là cao nhất, loại chênh lệch độ cao này, hiển lộ rõ ràng, là địa vị.

Mà đạo liên xa thần bí này, vậy mà trực tiếp đứng tại phía trên tất cả mọi người, cử động bức này, thực sự là có chút làm cản!

“Là hần!”

Con mắt Âm Dương thánh tử Mộng Huyền Cơ nhắm lại, hần nhận ra, cái này không phải liên là Huyền Hoàng thiên chủ Tàn Tử sao.

“Phách lối như vậy sao? Xem ra trăm năm qua, thực lực người ngược lại là tăng lên không ít, chỉ là không biết... Có thể mạnh bao nhiêu.”

Hần ngược lại là không có cười trên nỗi đau của người khác.

Bởi vì cười trên nỗi đau của người khác là tiểu nhân gây nên, hần còn khinh thường làm điều đó, nếu là thực sự chán ghét một người, tự tay trấn áp là được!

Đương nhiên, hần cũng không có ý tứ động thủ, bởi vì hần biết, cái thời điểm này, Tàn Tử chân chính đắc tội, là người hai đại trời xanh.

Hần chỉ cần tọa sơn quan hổ đấu liên tốt, tin tưởng thiên kiêu thế lực khác, cũng đều là loại ý nghĩ này.

“Cút xuống cho ta!”

Cái thời điểm này, phía trên Hoàng Kim cổ lộ kia, một vị thanh niên tóc vàng ngẩng đầu, uy nghiêm quát lớn.

Sợi tóc hắt óng ánh, như hỏa diễm thiêu đốt, quanh thân tản mát ra khí tức cuồng bạo dọa người, khí thôn vạn dặm như hổ!

Chương 562: Trấn Áp Huyết Thiên Bằng

Chương 562. Trấn Áp Huyết Thiên Bằng

Đôi mắt quát lớn, Tần Tử mặt không đổi sắc, cúi đầu nhìn về phía người kia, thản nhiên nói:

“Có gì chỉ giáo?”

Thanh niên tóc vàng lạnh lùng nói:

“Người sống tại thế, nhất định phải rõ ràng vị trí của mình, nếu không, hậu quả là khó mà tiếp nhận.”

“Ừm, có đạo lý.”

Tần Xuyên tán đồng gật gật đầu, sau đó nói ra:

“Cho nên ta lựa chọn một cái địa phương thích hợp với bản thân. Mặc dù nơi này cao hơn chút, ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, nhưng chính như lời người nói, ta cũng không có lựa chọn nào khác.”

Cái thanh niên tóc vàng kia nhướng mày!

Hắn cũng không ngốc, trong đầu nháy mắt xẹt qua vô số suy nghĩ, sau đó trong mắt nhiều hơn một tia ngưng trọng:

“Người chính là Huyền Hoàng thiên chủ?”

“Đúng vậy.”

Tần Tử từ tốn nói.

Thanh niên tóc vàng thân thể khẽ run, trong mắt bắn ra vô tận chiến ý, kiết ngạo nói:

“Nói như vậy, ngươi rất mạnh rồi?”

“Đúng.”

Tần Tử nghiêm túc gật đầu.

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, ngược lại để tất cả mọi người ngây dại, trong tình không lớn như vậy, lặng ngắt như tờ.

Hắn vậy mà thừa nhận!

Từ xưa tới nay chưa từng có ai sẽ công khai thừa nhận mình rất mạnh, bởi vì người lại cuồng ngạo hơn nữa cũng đều sẽ khiêm tốn hai câu, nhưng mà người này trực tiếp gật đầu.

Đúng, ta chính là rất mạnh! !

Cái này cũng quá cuồng đi.

Mà thanh niên tóc vàng, rõ ràng cũng là bị ể trộ, hắn da mặt có chút cứng ngắc, nói ra:

“Thiên chủ nói như này, không khỏi quá mức trương dương rồi?”

Tần Tử từ chối cho ý kiến nói:

“Ăn ngay nói thật mà thôi, mà lại thật muốn nói đến, ta chịu trả lời vấn đề của ngươi, liền đã rất khiêm tốn. Không tin, ngươi hướng tám cái vị Thiên chủ khác hỏi vấn đề giống như trước, xem bọn hắn là phản ứng gì.”

Mọi người ngẩn người.

Sau đó theo bản năng tưởng tượng một chút, phát hiện thật đúng là như này.

Nếu là cái Thiên chủ khác, bị hỏi vấn đề như vậy, đừng nói trả lời, chắc chắn sẽ một bàn tay trực tiếp đập tới!

Ta là Thiên chủ cao quý, ngươi hỏi ta có mạnh hay không?

Cái này tương đương với, ta bán dưa hấu, ngươi hỏi ta có định bán cho ngươi không? Ta một cái mở sạp trái cây, không bán cho khách hàng như ngươi thì bán cho ai?

Xem thường ai đây!

Mà lúc này, thanh niên tóc vàng da mặt run rẩy, bởi vì Tần Tử không chỉ có trong ngôn ngữ ép buộc hấn, càng đem thân phận Huyền Hoàng thiên chủ cường điệu một lần, trước mắt bao người, hấn thật đúng là không thể tiếp tục làm càn.

Bởi vì hấn cũng xuất từ một tòa trời xanh, đối với một vị Thiên chủ, nhất định phải bảo trì lễ nghĩa cấp bậc cơ bản nhất, đây là thể diện, cũng là quy củ.

“Là tại hạ... Nói sai, còn xin Huyền Hoàng thiên chủ đừng nên trách.”

Cuối cùng, hấn nắm lỗ mũi nói.

Tần Tử nghe vậy cười lắc đầu, ông cụ non nói ra:

“Người trẻ tuổi nha, biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn.”

Trên mặt thanh niên tóc vàng có chút biến thành màu đen, trầm giọng nói ra:

“Thiên chủ tuổi còn trẻ, liền đã thống ngự Huyền Hoàng thiên, tất nhiên là kinh thế chi tài, tại hạ mười phần ngưỡng mộ, muốn mời Thiên chủ chỉ giáo mấy chiêu, không biết có thể hay không?”

Hấn trong lòng kìm nén một cỗ khí.

Thậm chí ngón chân đã bắt lấy đế giày —— chỉ cần cháu trai này ứng chiến, lão tử lập tức chùy bạo ngươi! !

Mà cái thiên kiêu khác cũng đều đánh lên tinh thần, bọn hấn cũng rất muốn nhìn xem vị Thiên chủ tuổi trẻ này sâu cạn thế nào.

“Có gì không thể?”

Tần Tử lạnh nhạt cười một tiếng.

Hấn biết, loại thời điểm này không thể một mực tránh chiến, thời điểm nên biểu hiện ra thực lực, vẫn là phải biểu hiện ra một chút. Mà lại hấn cũng muốn nhìn xem, thiên kiêu đứng đầu thời đại này, đến cùng là cái gì tiêu chuẩn.

“Thiên chủ cẩn thận!”

Thanh niên tóc vàng ngửa mặt lên trời thét dài, chỉ thấy một đạo cột sáng kim sắc từ trên thân hấn phóng lên tận trời, năng

lượng ba động cuồng bạo, giống như thủy triều hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra, rất nhiều sao trời đều bởi vậy nổ tung.

“Lực lượng thật kinh khủng!”

“Mau lui lại!”

Chung quanh rất nhiều người sắc mặt đại biến, nhanh chóng thối lui rất xa, sợ bị cỗ lực lượng này tác động đến.

“Rất không tệ.”

Tần Tử tán thưởng gật gật đầu, hần đứng tại phía trên liễn xa, quần áo tại phía dưới cổ khí lãng này phiêu đảng, thân thể lại vững như Thái Sơn.

“Hừ!”

Thanh niên tóc vàng thấy Tần Tử tùy như thế ý, trong mắt lóe lên vẻ tức giận, hừ lạnh một tiếng, chân phải hướng về phía trước hung hăng bước ra.

“Oanh! ! !”

Chương 563: Trấn Áp Huyết Thiên Bằng 2

Chương 563. Trấn Áp Huyết Thiên Bằng 2

Tĩnh không hung hăng chấn động, kim quang phun trào như bột nước, hóa thành trên trăm đầu cự thú hoàng kim, hướng phía Tần Tử lao nhanh mà đi.

Những cự thú này, mỗi một đầu đều to lớn vô cùng, tản mát ra khí tức như Thiên Thần cảnh đỉnh phong, những nơi đi qua, thiên băng địa liệt!

“Thật mạnh.”

Trên mặt Tần Tử lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, sau đó tay phải chậm rãi duỗi ra, không có bất luận cái tụ lực gì, trực tiếp quét ngang ra ngoài.

“Oanh —— “

Một tát này, mới đầu rất phổ thông, nhưng theo thúc đẩy ra, một cỗ đại thế dần dần sinh ra, gió nổi mây phun.

Dần dần, cỗ đại thế này càng ngày càng mạnh, tựa hồ lực lượng toàn bộ tinh không đều hội tụ tại bên trong một chưởng này, khí thế rộng rãi.

“Làm sao lại như vậy? !”

Thanh niên tóc vàng cảm nhận được cỗ khí thế ngập trời này, con người có chút co rút lại, sau đó ánh mắt lộ ra một tia hung ác, chân phải đạp mạnh, thân thể thậm chí giống như một vết sáng hướng phía Tần Tử đụng tới.

“Phanh phanh phanh phanh phanh...”

Sau một khắc, Tần Tử phát qua đại thủ, trên trăm đầu cự thú kia tơi tã vỡ vụn, giống như pháo hoa chói lọi.

Mà thân thể thanh niên tóc vàng, lại là nháy mắt xuyên qua quang mang bạo tạc, giống như một đầu sư tử không sợ chết, thẳng hướng Tần Tử.

“Phá Diệt Lôi Thần Quyền!”

Hắn hét lớn một tiếng, tay phải nắm tay, vô tận lôi đình từ bốn phương tám hướng tụ đến, ngưng tụ tại bên trong một quyền kia, sau đó hung hăng ném ra.

“Oanh long! !”

Một tiếng vang thật lớn, lôi điện giống như vô số xiềng xích hướng bốn phương tám hướng dọc theo đi, quang mang chiếu sáng tinh không.

Sau một lát, quang mang tán đi.

Khi mọi người nhìn thấy cảnh tượng trung tâm vụ nổ, về sau lại là từng cái vẻ kinh ngạc, rung động được tê cả da đầu.

Bởi vì Tần Tử chỉ dùng một ngón tay, liền chống đỡ năm đám lôi quang lấp lánh kia, để không cách nào tiến thêm.

“Đây không có khả năng! !”

Thanh niên tóc vàng tại ngấn ngủi thất thần, về sau trong mắt vẫn vện tia máu, tựa hồ lâm vào điên cuồng, hét lớn:

“Phá cho ta! !”

Oanh!

Trong cơ thể của hắn bộc phát ra thần lực vô lượng, sao trời phương viên ức vạn dặm đều vù vù rơi xuống, thậm chí trực tiếp nổ tung.

Nhưng mà, quanh thân Tần Tử lóng lánh hào quang nhàn nhạt, giống như Thần sơn vĩnh hằng bất diệt, vững vàng đứng tại chỗ.

“Huyết dục già thiên!”

Thanh niên tóc vàng lần nữa rộng to, phía sau đột nhiên mở ra một đôi cánh chim màu đỏ ngòm, hướng phía Tần Tử đập mà tới.

“Nguy hiểm!”

Tần Tử bản năng cảm giác được nguy hiểm, thân thể mãnh sau đó lui, mà sau một khắc, cánh chim màu đỏ ngòm kia quét tới, vị trí lúc trước của hắn, không gian trực tiếp chôn vùi, hóa thành một mảnh hư vô, Hỗn Độn chi khí lẫn lộn.

“Là huyết dục!”

“Nghe nói Thái Huyền thiên có một cái bộ tộc cổ xưa, tên là huyết thiên bằng, tộc này khủng bố vô cùng, huyết dục triển khai, có thể ma diệt vạn vật!”

Có người cường ép giải thích.

Mà thiên kiều các đại thế lực, cũng đều lộ ra vẻ cực kỳ nghiêm túc, huyết dục này có lực phá hoại quá kinh khủng, gần như khó giải!

Mà lúc này, thanh niên tóc vàng rốt cục mở mày mở mặt, kiệt ngạo cười nói: “Thiên chủ, uy lực huyết dục của tộc ta như thế nào?”

“Vẫn được.”

Đối diện Tần Tử nói.

“Vẫn được là cái ý tứ gì?”

Thanh niên tóc vàng nhưng mây, đồ vật vẫn lấy làm kiêu ngạo trong lòng lại nhận mạo phạm, có chút không vui.

Tần Tử bình tĩnh nói ra:

“Vẫn được có ý tứ chính là, uy lực còn có thể, nhưng là... Tác dụng không lớn.”

“Người nói cái gì? !”

Thanh niên tóc vàng trong mắt bắn ra quang mang lẫm lẫm, cánh chim màu đỏ ngòm phía sau lần nữa bành trướng, phô thiên cái địa đánh ra.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Huyết dục già thiên, những nơi đi qua không gian vỡ vụn giống như pha lê, sau đó tiếp tục ma diệt, bị xoắn nát thành hạt nhỏ bé nhất.

“Phốc!”

Sau một khắc, thân thể Tần Tử bị đập nát, giống như lấy một sợi khói xanh tán loạn, tại nguyên chỗ xoay tròn lấy.

Mà một màn này, lại làm cho con người thanh niên tóc vàng hung hăng co rút lại, đồng thời cùng lúc đó, thanh âm của đồng bạn vang lên.

“Nhanh né tránh! !”

Thân thể của hắn lông tơ đứng đầy, vừa muốn tránh né, liền cảm giác một con bàn tay băng lãnh như kìm sắt, từ phía sau lưng bắt được hắn đôi kia cánh chim, tựa như bắt gà mái, nâng hắn lên.

“Ta nói, tác dụng không lớn.”

Tần Tử một tay bắt thanh niên tóc vàng, đem giờ lên cao cao, giống như một tôn thần linh, sừng sững tại tinh không trung.

Giờ khắc này, tinh không yên tĩnh.

Mọi người người rung động nhìn xem Tần Tử, hô hấp dồn dập, dù cho là những cái thiên kiêu thế lực vô thượng kia, trong lòng cũng đều khó mà bình tĩnh.

“Tốc độ thật nhanh! Không đúng, cái này căn bản không phải tốc độ, mà là đã dính đến ảo diệu thời gian!”

” Đạo hóa thân kia của hắn, thậm chí ngay cả ta đều không nhìn ra, giống như thật, đến cùng là như thế nào làm được?”

“Người này, khó đối phó!”

Chương 564: Đầu Óc Không Bình Thường

Chương 564. Đầu Óc Không Bình Thường

Hồi lâu sau, một đạo thanh âm bình thản vang lên:

“Hắn thua, đem hắn để xuống đi.”

Mọi người quay đầu nhìn lại.

Nói chuyện chính là một cái thanh niên tóc đen bên trên Hoàng Kim cổ lộ, người này dáng người cao, quanh thân tản ra quang huy màu vàng kim nhàn nhạt, nhìn như gầy gò, lại lộ ra một cỗ khí độ trầm ổn trời sập cũng không sợ hãi.

“Người là ai?”

Tần Tử nhìn về phía người này, hỏi.

“Kình Thiên.”

Người này từ tốn nói, hắn bình tĩnh cùng Tần Tử nhìn nhau, không có tránh lui chút nào.

Khóe miệng Tần Tử giật một cái, cái này mẹ nó, trả lời như này thì căn bản cũng như không a, căn bản là không có nghe nói qua!

Nhưng mà người này xác thực rất mạnh, để hắn đều sinh ra cảm giác một tia nguy hiểm, chắc hắn đây chính là nhân vật thủ lĩnh Thái Huyền thiên.

“Đi thôi.”

Tần Tử nghĩ nghĩ, tiện tay đem cái thanh niên tóc vàng kia ném ra ngoài, giống như thả một con bồ câu.

Thanh niên tóc vàng bay nhảy lầy bay ra ngoài, chật vật về tới bên trên Hoàng Kim cổ lộ, sắc mặt khó xử.

Hắn tức giận bất bình nhìn Tần Tử một chút, nhưng cũng không có nói dọa, kìm nén một cổ khí cúi đầu.

“Đa tạ.”

Kình Thiên chấp tay một cái nói với Tần Tử.

Tần Tử cười cười, không nói gì, hắn nhìn ra được người trẻ tuổi kia cũng không có đem Huyền Hoàng thiên chủ như hắn coi là gì.

Đối với cái này thì hắn cũng không có gì để nói.

Loại vậy như kính sợ này, là người khác tự phát hình thành, nếu như người khác không có kính sợ đối với người, kia chỉ có thể nói rõ người còn chưa đủ tư cách.

“Không hổ là Huyền Hoàng thiên chủ, trong lúc phát tay liền trấn áp Thái Huyền thiên Huyết Thiên Bằng, sức chiến đấu cỡ này, thực sự là để người khâm phục a.”

Cái thời điểm này, một đạo tiếng cười vang lên.

Rõ ràng là vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên mở miệng.

Kia là một cái thanh niên tóc trắng bất cần đời, hắn khuôn mặt tuấn mỹ, áo trắng tóc trắng, trên thân lông lánh nhàn nhạt huỳnh quang màu trắng, sừng sừng tại phía trên vòng xoáy tinh hà đang xoay tròn, giống như một vòng trăng sáng treo ở đỉnh quần tinh.

“Châm ngòi ly gián?”

Kình Thiên lạnh lùng nhìn về phía người kia.

“A? Ha ha ha, hiểu lắm, hiểu lắm! Bạch Thủy Trạch ta làm sao có thể làm loại chuyện đó chứ?”

Thanh niên tóc trắng bất cần đời kia đột nhiên che miệng cười ha hả, giống như có tật giật mình nói.

Nhưng sau một khắc, hấn lời nói xoay chuyển, ánh mắt híp lại, khóe miệng hơi vênh:

“Ta cái này rõ ràng chính là... khiêu khích Ở trước mặt a!”

“Ông —— “

Trong mắt Kinh Thiên bắn ra một đạo thần mang, một vệt ánh sáng giống như khai thiên tịch địa, tựa hồ muốn đem tinh không đều xé rách, khí thế ngập trời!

“Cái này... Ai, Bạch sư huynh vẫn là như thế, thật sự là xem nào nhiệt không chê chuyện lớn a.”

Mấy vị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên nhao nhao cười khở, sau đó tiến lên đem Bạch Thủy Trạch ngăn trở, nói ra với Kinh Thiên:

“Vị sư huynh Thái Huyền thiên này, xin đừng nên tức giận, Bạch sư huynh nhà ta... Đầu óc có chút vấn đề.”

“Các ngươi nói cái gì, lặp lại lần nữa! Còn dám hồ ngôn loạn ngữ, nói xấu thanh danh của ta, cẩn thận ta đem các ngươi đều trấn áp rồi...!”

Thanh niên tóc trắng kia lập tức không vui, tựa hồ muốn lên đây giáo huấn người nói chuyện kia, lại bị hai người kéo lại.

“Các ngươi đừng cản ta, ta hôm nay nhất định phải đem hấn trấn áp! Ai đầu óc có vấn đề đâu, ngươi lặp lại lần nữa?”

Thanh niên tóc trắng tức giận bất bình, giãy dụa liền muốn hướng về phía trước, nhưng trên thực tế, hấn mỗi lần xông về trước một chút, hai người bên cạnh còn không có kéo lại, hấn lại lui trở về tựa như dây thun, còn một bộ dáng vẻ “Đừng kéo ta”.

“Ai...”

Mấy vị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên xạm mặt lại, thậm chí nhin không được bung kín nửa bên mặt —— mất mặt a !

Bạch sư huynh cái gì cũng tốt, chính là tính cách có chút cổ quái, cuối cùng sẽ làm ra một chút sự tình làm cho không người nào có thể lý giải.

Có lẽ, người phi phạm đều có dở hơi đi, nhưng mà nói đi thì nói lại, Bạch sư huynh nếu như không có những dở hơi này...

Vậy liền rất đáng sợ!

Bọn hắn vẫn nhớ kỹ đánh giá của trưởng bối trong nhà đối với Bạch sư huynh như cũ —— quái vật khoáng cổ tuyệt kim, cái thể tuyệt luân, căn bản không nên tồn tại ở thế gian!

“Oanh long long!”

Ngay tại cái thời điểm này, một cỗ chấn động kịch liệt truyền đến, mọi người ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy cái cổ môn đạo đội trời đạp đất kia từ từ mở ra.

Cánh cửa khổng lồ xốc lên một tia khe hở, quang mang vô tận chiếu xạ mà ra, Sinh Mệnh chi khí bàng bạc, như đại dương minh mông đổ xuống.

“Không gian thế giới thụ mở ra!”

“Ha ha ha, xông lên a!”

“Lão tử không thêm đếm xỉa!”

Gần như trong nháy mắt, nhóm lớn thân ảnh bay đi giống như châu chấu, phô thiên cái địa, cấp tốc hướng bên trong khe hở kia chui vào.

Loại thời điểm này, liền không muốn giảng võ đức.

Bởi vì nếu như chứng minh cạnh tranh, tuyệt đại bộ phận người đều không có bất cứ cơ hội nào, chỉ có chiếm tiên cơ trước, mới có thể liền một phen.

Mà thiên kiêu những đại thế lực kia, cũng đều không có ngăn cản, dù sao, đối với một cái hoàn cảnh lạ lẫm, luôn luôn phải có người dò đường.

“Đông đông đông!”

Từng đạo thân ảnh, nhộn nhạo lên từng đạo vòng sáng, giống như nước mưa đánh vào mặt hồ làm nổi lên gợn sóng.

May mắn, không có xảy ra bất trắc.

“Chúng ta cũng đi vào đi.”

“Đi.”

Các thiên kiêu đại thế lực thấy thế, cũng đều động thân, cấp tốc bay về phía cổ môn, mà Tàn Tử cũng không ngoại lệ.

Chương 565: Quy Củ Của Thế Giới Thụ

Chương 565. Quy Củ Của Thế Giới Thụ

“Ba bá!”

Giống như đâm thủng một cái bong bóng, lại hình như là đột phá một lớp màng, Tần Tử tiến vào một cái thế giới ẩm áp ướt át.

“Râm râm!”

Sinh mệnh linh khí vô tận phô thiên cái địa vọt tới giống như sương trắng, cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong cơ thể của hắn.

“A...”

Tần Tử phát ra một tiếng gầm nhẹ tiêu hồn, chỉ cảm giác cả người bị ngâm mình ở bên trong nước ấm, đồng thời mỗi cái tế bào thể nội đều đang hô hấp.

Lực lượng của hắn cũng đang kịch liệt kéo lên.

Phảng phất thoát thai hoá cốt! !

Đương nhiên, cũng không phải là chỉ có Tần Tử đạt được cái cộc cơ duyên này, giờ này khắc này, mỗi một cái người tiến vào Không gian thế giới thụ, đều được tới Sinh Mệnh chi khí tẩy lễ, từng cái lơ lửng tại không trung, mặt mũi tràn đầy tiêu hồn chi sắc.

Đặc biệt là một chút nữ tử, sắc mặt ửng hồng, thân thể khẽ run, giống như đang làm được việc gì đó mà ngại ngùng.

Hồi lâu sau.

Tần Tử hoàn thành tẩy lễ, hắn mở mắt nhìn lại, thấy được một màn rung động lòng người —— kia là một gốc đại thụ cực đại

vô biên!

Nó đứng sừng sững ở bên trong Hỗn Độn phía trước, cành lá rậm rạp, ở giữa mỗi một cái chạc cây, đều có sương mù sắc thái lộng lẫy đang lẫn lộn, mà những cái gọi là sương mù này, nhưng thật ra là từng đầu tinh hà trắng lệt!

Mà ở giữa từng cái chạc cây, thỉnh thoảng lấp lánh lên một đạo bạch quang óng ánh, quang mang giống như kim cương chói xạ, liên tiếp.

Tần Tử dùng thần niệm tính toán một chút, đúng lúc là 12 vạn 9600 cái, chắc hẳn đó chính là thế giới nguyên chủng.

Thế giới nguyên chủng quá nhỏ, cách xa như vậy căn bản nhìn không thấy, cho nên chỉ có thể nhìn thấy quang mang bọn chúng phát ra.

“Hoan nghênh đi vào Không gian thế giới thụ... đi vào Không gian thế giới thụ, Không gian thế giới thụ, cây không gian... Không gian...”

Một đạo thanh âm vô cùng già nua mà hùng hậu vang lên, đồng thời nương theo lấy hồi âm liên tiếp, quanh quẩn tại bên trong mệnh môn không gian.

Âm thanh này quá kinh khủng, nếu là tại ngoại giới, chỉ sợ chỉ là một tiếng gầm rú liền có thể vỡ nát ức vạn sao trời.

“Là thanh âm Thế Giới thụ!”

“Ta nghe trưởng bối trong nhà nói qua, Thế Giới thụ là có ý thức, mà lại lực lượng của nó cực lớn đến vượt quá tưởng tượng, thậm chí viễn siêu cự đầu!”

“Ừm, nhưng mà Thế Giới thụ là giảng quy tắc, chỉ cần dựa theo quy tắc của nó đến, nó cũng sẽ không làm khó chúng ta.”

Mọi người nhỏ giọng trao đổi.

Kỳ thật cái này cũng không phải bí mật gì đó, sở dĩ cái thời điểm này nói ra, kỳ thật cũng là vì tăng thêm lòng dũng cảm lẫn nhau.

Mà lúc này, thanh âm Thế Giới thụ vang lên lần nữa:

“Ta biết, các người cũng là vì thế giới nguyên chủng mà đến, nhưng là, thế giới nguyên chủng chính là ta hao phí vô tận sinh

cơ dựng dựng ra, mỗi lần qua mười hai ức 96 triệu năm mới có thể thành thực một lần, tự nhiên không thể cho không các người.”

“Trừ phi... Các người chơi cái trò chơi với ta.”

Trò chơi! !

Rất nhiều người đều bắt đầu cảnh giác lên.

Bọn hắn nghe trưởng bối trong nhà nói qua, cái này Thế Giới thụ sống vô số năm, vô dục vô cầu, nhưng quá mức tịch mịch, cho nên thích chơi đùa.

Nhưng mà trò chơi nó nghĩ ra được, phần lớn cổ quái kỳ lạ, mà lại kết quả thường thường là thảm liệt, nói là máu chảy thành sông cũng không đủ.

Tại trước mặt loại tồn tại này, chúng sinh như sâu kiến.

“Tiền bối muốn chơi như thế nào?”

Một vị nhân vật thiên kiều hởi.

“Lần này trò chơi chơi như thế nào, các người định đoạt, ai đầu tiên đưa ra phương án, liền theo người đó.”

Thế Giới thụ hồi đáp.

Xoạt!

Mọi người ngây ngẩn cả người.

Quy tắc như này, làm tất cả mọi người bất ngờ, trong lúc nhất thời vậy mà có chút không biết làm sao.

“Theo ta thấy, không bằng so vận khí đi, mọi người ngồi tại nguyên chỗ, thế giới nguyên chủng ngẫu nhiên rơi xuống, rơi vào trong ngực ai thì chính là của người đó.”

“Đương nhiên, cũng có thể cướp đoạt, nhưng là lúc cướp đoạt thế giới nguyên chủng người khác, lực lượng sẽ bị áp chế gấp mười!”

Một đạo thanh âm bất cần đời vang lên.

Trong lòng mọi người đại chấn, quay đầu nhìn lại, rõ ràng là vị thanh niên tóc trắng Thái Thanh thiên kia —— Bạch Thủy Trạch!

“Như thế rất tốt!”

“Còn có chuyện tốt bực này?”

“Ta nâng tám cái chân để đồng ý!”

Một chút gia hỏa không có bối cảnh lập tức hưng phấn, cái này rõ ràng chính là đang đưa phúc lợi cho bọn hắn a.

Mà cùng lúc đó, thiên kiêu các đại thế lực, bao quát vương giả tuổi trẻ hai đại trời xanh, da mặt đều co quắp.

Nếu như vậy làm, ưu thế bọn hắn còn có thứ gì?

So vận khí, chẳng phải là tương đương đánh bạc? Mà nếu như muốn cướp đoạt thế giới nguyên chủng người khác, thực lực bọn hắn sẽ bị áp chế gấp mười.

Bên trong cùng cảnh, lực lượng một lần chênh lệch đã rất đáng sợ, có thể làm được miêu sát đối thủ, mà gấp mười là khái niệm gì?

“Quả thực hồ nháo!”

“Từ xưa thực lực vi tôn, đây là đạo lý tuyên cổ bất biến, người tu hành chúng ta, há có thể phó thác cho trời?”

“Ta không đồng ý!”

“Ta nhìn ngươi là điên rồi!”

Mấy vị vương giả tuổi trẻ Thái Huyền thiên nghiêm nghị quát lớn, mà nhóm thiên kiêu các đại thế lực thượng giới, cũng đều trợn mắt nhìn.

Loại cảm giác này, thật giống như thời điểm tan học, lúc đầu không có bài tập ở nhà, kết quả một vị đồng học nào đó đột nhiên nhắc tay nhắc nhở “Lão sư, ngài còn không có giao bài tập về nhà”, đây là thâm cừ đại hận cỡ nào!

“Bạch sư huynh, người cái này...”

Ngay cả mấy vị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên, cũng đều mặt mũi tràn đầy cười khổ cùng vẻ bất đắc dĩ.

Bạch sư huynh không chỉ có hồ thiên kiêu các phương, ngay cả bọn hắn cũng hồ cùng một chỗ nha!

Nguyên bản lấy thực lực cùng nội tình bọn hắn, dùng các loại quy tắc hắn, bọn hắn đều có lòng tin có thể thu hoạch được

không tệ thu hoạch.

Hiện tại... Treo.

Chương 566: Cầm Long Võ Đế Xui Xẻo

Chương 566. Cầm Long Võ Đế Xui Xẻo

“Không cần lo lắng, so vận khí, Bạch mỗ ta nói thứ hai, không ai dám nói đệ nhất! Đến thời điểm đps, thế giới nguyên chủng đều là chúng ta.”

Thanh niên tóc trắng hai tay khoanh ôm ngực, nhẹ nhõm nói.

Mấy người có chút ngẩn người.

Bạch sư huynh vận khí xác thực có chút nghịch thiên, từ nhỏ đến lớn, đi đường đều có thể nhặt được bảo vật, ngủ một giấc đều có thể mơ tới tiên nhân truyền đạo, rơi xuống vách núi thường thường kiếm được bàn đầy bát đầy, thậm chí có nghe đồn nói, lúc hãn còn chưa ra đời, các loại cơ duyên liền đã đập tới, quả thực nghe rộn cả người.

Có cự đầu đã từng nói, nếu như khí vận Thái Thanh thiên là mười phần, Bạch sư huynh độc chiếm mười hai phần, Thái Thanh thiên còn thiếu hãn hai phần!

“Thế nhưng là...”

Một vị vương giả tuổi trẻ còn muốn nói điều gì.

Mà Thế Giới thụ lại nói.

“Tốt, quy tắc rất có ý tứ, liền làm như vậy đi.”

Theo thoại âm rơi xuống, thiên địa bắt đầu rung động, mọi người cảm giác được một cỗ lực lượng mệnh mông vô hình từ dưới chân dâng lên.

Kia là Hỗn Độn chi khí vô tận, tại trong ánh mắt kinh ngạc mọi người, huyền hóa thành một mảnh quang trường màu xám bao la vô ngần.

Sàn nhà trơn nhẵn như gương, giống như pha lê.

“Các người đều ngồi xuống đi, thế giới nguyên chủng sẽ ngẫu nhiên rơi vào trong ngực các người, ai đạt được chính là của người đó, có thể luyện hóa tại chỗ.”

“Tại thời điểm đó, lực lượng của các người đều sẽ bị phong ấn, hết thấy thủ đoạn đều hết hiệu lực, không cách nào quấy nhiễu người khác.”

“Nếu như các người muốn cướp đoạt thế giới nguyên chủng người khác, như vậy người cướp đoạt cùng đối thủ sẽ bị na di đến chiến đài trên bầu trời, đồng thời thực lực cướp đoạt người sẽ bị áp chế gấp mười!”

Thế Giới thụ nói lần nữa.

Mà vừa dứt lời, trên bầu trời cũng xuất hiện đại lượng Hỗn Độn chi khí, cấp tốc hóa thành một tòa chiến đài huyền không to lớn.

“Ông!”

Mọi người chỉ cảm giác một cỗ áp lực vô hình rơi ở trên người, thân thể không tự chủ được ngồi xuống, đồng thời lực lượng quanh thân đều bị phong ấn.

Tần Tử cũng không ngoại lệ.

“Hắc hắc, có ý tứ.”

Hắn ngồi dưới đất, có nhiều thú vị nhìn xem cái một màn này, thật giống như một cái trẻ em ở nhà trẻ, ngồi đợi lão sư phát kẹo.

“Oanh long long!”

Rất nhanh, kia vô tận xa xôi chỗ Thế Giới thụ chấn động kịch liệt bắt đầu, tinh hà lẫn lộn, vô số sao trời còn như hoa phấn bình thường rơi xuống.

Mà từng đạo điểm sáng óng ánh, thì là giống như đom đóm dâng lên, sau đó lại như lưu tinh xẹt qua, đi vào thiên khung đỉnh đầu mọi người.

“Huru —— “

Rốt cục, tại bên trong vạn chúng chú mục, một đạo lưu tinh kéo lấy cái đuôi lửa thật dài, từ thiên khung rơi xuống phía dưới.

“Nơi này, nơi này!”

“Ta, ta!”

“Nhanh đến trong chén!”

Tất cả mọi người đang cầu khẩn.

Rốt cục, đạo sao rơi kia rơi vào trong ngực một người, mà nhìn thấy người kia, về sau tất cả mọi người sợ ngây người.

Tần Tử cũng sợ ngây người.

Bởi vì không phải hắn, cũng không phải vương giả hai đại trời xanh, mà là một cái người hắn quen biết —— Cầm Long võ đế!

“Làm sao có thể? !”

Mà lúc này, kinh hãi nhất không ai qua được Bạch Thủy Trạch, hắn miệng há lớn, hai tay thống khổ ôm lấy đầu, giống như đang nói “A ù!”

Hắn khí vận vô song, thân là vận khí tốt số một Thái Thanh thiên, từ nhỏ đã được thiên địa chiếu cố, vậy mà tại bên trên vận khí bại bởi người khác?

“Không được, ta chịu không được cái ủy khuất này!”

Sau một khắc, hắn giận dữ đứng lên, tại trong ánh mắt mọi người rung động, chậm rãi hướng phía Cầm Long võ đế đi đến.

Mà lúc này.

Cầm Long võ đế đạt được thế giới nguyên chủng, về sau đang dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Tần Tử, trên mặt còn lộ ra một vòng châm chọc, sau đó, liền thấy Bạch Thủy Trạch khí thế hùng hổ đi tới.

“Người... người muốn làm gì?”

Hắn da mặt co quắp mấy lần, trong lòng chút mẫn cha chửi mẹ.

Hắn cũng không phải sợ đánh không lại đối phương, dù sao hắn sớm đã xưa đâu bằng nay, không chỉ có bất tử thân, còn có ưu thế gấp mười lực lượng.

Nhưng vấn đề là, đây là vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên a, hơn nữa còn là dẫn đầu, rất có thể là đệ tử Thái Thanh thiên chủ!

Nếu là đắc tội, phiền phức rất lớn.

“Hừ, là ai để người đầu tiên đạt được thế giới nguyên chủng? Cái này rõ ràng chính là không cho Bạch Thủy Trạch ta mặt mũi!”

Bạch Thủy Trạch hừ lạnh nói.

Ngang ngược, bá đạo, không giảng đạo lý, đây chính là tác phong làm việc của hắn!

“Cái này... Quy tắc là người nói ra, ta chẳng qua là bằng vận khí đạt được, cũng không có ý mạo phạm.”

Cầm Long võ đế hít sâu một hơi, nén giận nói.

“Người còn dám xách vận khí! Cái này rõ ràng chính là đang đánh mặt Bạch mỗ! Ai không biết Bạch mỗ lấy vận khí nghịch thiên mà nghe tiếng, bây giờ người nói ra loại lời này, là đang cười nhạo Bạch mỗ là có tiếng mà không có miếng sao?”

Bạch Thủy Trạch nghiêng mắt nói.

“Người! Người đừng khinh người quá đáng!”

Cầm Long võ đế sắc mặt xanh xám, hắn nguyên bản muốn dàn xếp ôn hòa, nghĩ không ra đối phương đúng lý không tha người —— không đúng, cái này cũng không có lý a!

Cái này rõ ràng chính là hung hăng càn quấy, muốn khi dễ hắn!

Cầm Long võ đế hắn, đã từng cũng là độc bá một giới, xưng hùng vài vạn năm, về sau Huyền Hoàng thiên khôi phục, lại lần nữa thoát thai hoán cốt, đi đến con đường quật khởi, thề phải trở thành vô thượng cường giả uy chấn vạn giới.

Ép hắn như thế nào, sao có chịu được ủy khuất như vậy?

Nhưng mà, Bạch Thủy Trạch nhìn xuống hắn, dùng một loại ngữ khí chuyên trị các loại không phục, cười lạnh nói:

“Khi dễ người thì thế nào? Bạch mỗ thích khi dễ nhiều người lắm! Dem thế giới nguyên chủng giao ra!”

Chương 567: Bạch Thủy Trạch Quá Khủng Bố

Chương 567. Bạch Thủy Trạch Quá Khủng Bố

Khi dễ người thì thế nào!

Bạch Thủy Trạch bá đạo, chân kinh tất cả mọi người.

Tại trước mắt bao người hung hăng càn quấy, là càn dũng khí, chí ít, người ta cũng phải chú ý hình tượng một chút chứ.

Phần lớn thiên kiêu cũng sẽ không công nhiên khóc lóc om sòm, nhưng mà vị thanh niên tóc trắng này, quả thực coi trời bằng vung!

“Không biết cái quỷ xui xẻo này sẽ lựa chọn như thế nào.”

Rất nhiều người thương hại nhìn xem Cầm Long võ đế.

Đích thật là cái quỷ xui xẻo.

Bởi vì bị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên dễ mất tới, vô luận như thế nào đều là phải thua thiệt.

Hoặc là khuất nhục giao ra thế giới nguyên chủng, đồng thời mất đi thế giới nguyên chủng cùng tôn nghiêm của mình, hoặc là từ chết đến lết, cuối cùng đắc tội thanh niên tóc trắng, nhận thanh niên tóc trắng trả thù.

“Ta là người Huyền Hoàng thiên, Huyền Hoàng thiên Thiên chủ ta ngay tại nơi đây, người dám đụng đến ta? !”

Lúc này, Cầm Long võ đế kêu lên.

Xoạt!

Lập tức, từng đạo ánh mắt rơi vào trên thân Tần Tử, không chỉ có như thế, Bạch Thủy Trạch cũng nhìn về phía Tần Tử.

Chỉ là nháy mắt, Tần Tử liền cảm giác như có gai ở sau lưng, tựa hồ tất cả áp lực đều hướng về phía hắn tới.

Hắn da mặt co quắp hai lần, trong lòng đem mười tám đời tổ tông Cầm Long võ đế đều thăm hỏi một lần —— cháu trai này đang gấp lửa bỏ tay người!

“Tần Thiên chủ, đây là người Huyền Hoàng thiên các ngươi sao?”

Bạch Thủy Trạch nhìn về phía Tần Tử, hỏi.

Tất cả mọi người nhìn xem Tần Tử.

Tần Tử lắc đầu, bình tĩnh nói ra:

“Không phải, Huyền Hoàng thiên chúng ta không có một người này.”

“Ngươi đánh rắm! !”

Cầm Long võ đế đang chuẩn bị cười trên nỗi đau của người khác, kết quả nghe được trả lời như vậy, lập tức phần nộ gầm hét lên.

Tần Tử trào phúng cười một tiếng, hỏi ngược lại:

“Ngươi nói ngươi là người Huyền Hoàng thiên, vậy xin hỏi, người Huyền Hoàng thiên chính là nói chuyện như vậy đối với Thiên chủ sao?”

Cầm Long võ đế lập tức ngậm miệng.

Mà những người khác thấy thế, cũng đều đã nhìn ra, người này hơn phân nửa là muốn châm ngòi ly gián! Về phần có phải là người Huyền Hoàng thiên, còn có ý nghĩa sao? Dù sao Huyền Hoàng thiên chủ sẽ không che chở người này.

Mà Bạch Thủy Trạch lần nữa nhìn về phía Cầm Long võ đế, sắc mặt đen xuống tới, cười lạnh nói:

“Tốt làm tiểu tử, dám châm ngòi ly gián quan hệ Thái Thanh thiên ta cùng Huyền Hoàng thiên, xem ra Bạch mỗ hôm nay là không thể bỏ qua ngươi!”

“Người muốn làm gì? Ta cảnh cáo người, mặc kệ người ở bên ngoài mạnh bao nhiêu, tại nơi này, lực lượng của người sẽ bị áp chế gấp mười!”

Cầm Long võ đế cắn răng uy hiếp nói.

“Thu thập người, đủ!”

Bạch Thủy Trạch hừ lạnh một tiếng, sau đó một bàn tay quạt tới, lập tức, một cỗ thần lực mênh mông bộc phát ra.

“Oanh!”

Cỗ khí tức này nháy mắt khuếch tán mà ra, giống như thủy triều phát qua quảng trường bát ngát, có cỗ khí khái quân lâm thiên hạ.

“Ông!”

Mà thời điểm khi bàn tay của hắn sắp tiếp xúc đến Cầm Long võ đế, một đạo quang huy óng ánh hiện lên, thân ảnh của hai người đồng thời biến mất.

Sau một khắc, đã xuất hiện ở trên chiến đài bầu trời.

“Ha ha ha, người thật bị áp chế gấp mười!”

Cầm Long võ đế tại ngấn ngúi kinh ngạc, về sau càn rỡ cười ha hả, lạnh lùng nói ra:

“Sự tình đã đến cái này một bước, như vậy vô luận như thế nào cũng rất thiện, đã như vậy, ta cần gì phải nén giận? Hôm nay, ta liền giẫm mạnh cái gọi là vương giả tuổi trẻ!”

Lời nói vang ra, khí thế quanh người hắn cấp tốc bắt đầu cuồng bạo, tóc dài rậm rậm bay múa, hăng hái.

“Ồn ào.”

Bạch Thủy Trạch hừ lạnh một tiếng, tay phải vạch một cái, lập tức, trên bầu trời xuất hiện đầy trời lôi đình huyết sắc, những lôi đình này cấp tốc hóa thành lưỡi dao, vô số lưỡi dao không ngừng trùng điệp, hóa thành một đạo trảm thiên chi nhận huyết sắc.

“Tê! !”

” Phong mang thật là đáng sợ! Lực lượng hắn thật bị áp chế gấp mười sao? Có thể sai lầm hay không?”

“Áp chế gấp mười còn cường đại như thế, nếu là thời kì toàn thịnh, lại nên khủng bố đến mức nào? Quả thực không thể tưởng tượng!”

Rất nhiều người nhìn xem một màn này, thân thể đều run rẩy, theo bản năng kẹp chặt hoa cúc, đồng thời che hạ bộ.

Mà lúc này, cảm thụ rõ ràng nhất đối với đạo trảm thiên chi nhận này, không ai qua được Cầm Long võ đế, sắc mặt hân đột nhiên trắng bệch, hoảng sợ kêu lên:

“Cái này sao có thể! Giả, nhất định là giả! !”

” Hạng người ngu xuẩn.”

Bạch Thủy Trạch cười lạnh một tiếng, cái đạo trảm thiên chi nhận kia lay động, chỉ một thoáng, khắp nơi phía trên chiến đài đều là tàn ảnh huyết sắc, tựa hồ có vô số trảm thiên chi nhận gào thét mà qua, không gian bị chia cắt thành vô số phần!

Chương 568: Lăn

Chương 568. Lăn

“Không! ! !”

Thân thể Cầm Long võ đế tựa hồ muốn liêu mạng một lần, phóng tới Bạch Thủy Trạch, lại tại nửa đường bị trảm thiên chi nhận đánh trúng, thân thể giải thể, hóa thành vô số mảnh vỡ, dưới tác dụng của quán tính hướng phía Bạch Thủy Trạch bay đi.

“Lạch cách, lạch cách.”

Một đồng lớn mảnh vỡ tản mát tại dưới chân Bạch Thủy Trạch, nhưng không có mấy may huyết dịch tràn ra, giống như đông lạnh thịt heo.

“Ha ha, không chịu nổi một kích.”

Bạch Thủy Trạch khinh thường cười cười, sau đó chấp tay một cái với mọi người phía dưới, nói ra:

” Bạch mỗ ta vẫn là vô địch như thế, hồ thẹn hồ thẹn.”

Mọi người ngơ ngác nhìn cái này một màn, bọn hắc chấn kinh về người này quá cường đại, cũng kinh ngạc về cấu tạo đại não của người này.

Người này, không giống bình thường.

“Bạch sư huynh cẩn thận! !”

Ngay tại cái thời điểm này, một vị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên hoảng sợ nói.

“Phốc!”

Gần như đồng thời, một đạo thanh âm máu tươi phun tung toé vang lên, mọi người khiếp sợ nhìn về phía chiến đài.

Chỉ thấy một đầu giao long màu đen băng lãnh từ dưới chân Bạch Thủy Trạch quần quanh mà lên, đem thân thể hắc cuốn lấy, đồng thời một cái long trảo từ phía sau xuyên thấu bộ ngực của hắn, máu me đầm đìa.

“Ha ha, không nghĩ tới sao, lão tử là bất tử thân!”

Cái kia màu đen giao long miệng nói tiếng người, rõ ràng là thanh âm Cầm Long võ đế.

Hắn rất đắc ý.

Vương giả tuổi trẻ lại như thế nào? Tài năng ngút trời lại như thế nào? Cuối cùng còn không phải đưa tại hắc trong tay?

Mà đúng lúc này, một đạo thanh âm có chút hăng hái vang lên:

“Vỡ thành nhiều khối như vậy đều không chết... Có chút ý tứ.”

“Ừm? !”

Con người Cầm Long võ đế co rút lại, hoảng sợ nhìn xem người bị hắc cuốn lấy, loại thời điểm này còn có thể nhàn nhã như thế, một điểm sợ hãi đều không có?

Có trá!

Gần như trong nháy mắt, hắn quyết định thật nhanh rời đi thân thể Bạch Thủy Trạch, nhưng mà sau một khắc, hắn phát hiện mình không động được.

“Đây, đây là yêu thuật gì! !”

Cầm Long võ đé hoảng sợ kêu to, bởi vì hắn phát hiện, thể nội Bạch Thủy Trạch dần sinh ra một cỗ hấp lực, còn có một cỗ lực lượng ăn mòn, tựa hồ muốn đem hắn hòa tan thôn phệ hết, thậm chí cái long trảo kia của hắn, đã bắt đầu hòa tan.

“Ta cũng không biết là yêu thuật gì, loại năng lực này của ngươi rất có ý tứ, hiện tại... Là của ta.”

Bạch Thủy Trạch cười tà khí một tiếng, cặp con ngươi kia, giờ phút này vậy mà hiện ra quang mang huyết sắc, quỷ dị vô cùng.

“A! Không! !”

Cầm Long võ đé phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, hắn biến thành giao long màu đen giống như quán quanh ở trên một cây cột sắt nung đỏ, thân thể toát ra đại lượng khói trắng, tại một trận thanh âm “Xuy xuy xuy” cấp tốc tan rã.

Mọi người nhìn xem một màn này, đều lưng phát lạnh, đây rốt cuộc là quái vật gì, quá kinh khủng.

Rất nhanh, Cầm Long võ đé triệt để bị thôn phệ hết, mà lỗ thủng ngực Bạch Thủy Trạch, cũng khép lại với tốc độ mắt trần có thể thấy.

“Ai, ta vẫn là quá vô địch, để mọi người chê cười.”

Bạch Thủy Trạch nhìn về phía mọi người, nhếch miệng cười một tiếng, lần nữa biến trở về biểu tình bất cần đời.

Hắn trong tay cầm một viên hạt giống màu xám tràn ngập Hỗn Độn chi khí, mở mắt nói lời bịa đặt, tức giận bất bình nói ra:

“Hạt giống này vốn là sẽ rơi xuống trong ngực ta, nhưng là người kia lại dùng thủ đoạn hèn hạ cướp đi, quả thực đáng ghét! Vì cam đoan trò chơi công bằng công chính, ta bắt đắ dĩ chỉ có thể tự mình cầm về, hi vọng các vị đang ngồi có thể tự giải quyết cho tốt, không tái phạm tiểu thông minh như này.”

Xoạt!

Lời này vừa nói ra, mọi người trong lòng ngưng lại.

Đây là cái ý tứ gì?

Ý là... Hắn đều muốn tất cả? ! !

Rất nhiều người lộ ra vẻ giãy dụa, hồi lâu sau, ánh mắt lộ ra chán nản, tựa hồ là thỏa hiệp.

Mà một số nhỏ hạng người thiên kiêu chân chính, thì là sắc mặt âm trầm, tựa hồ cũng không tính cúi đầu.

Mấy vị vương giả tuổi Thái Huyền thiên trẻ thậm chí cười lạnh, vị thanh niên tóc đen tên là “Kình Thiên” kia, nhẹ nhàng hít một hơi, lại chậm rãi phun ra, cùng lúc đó chậm rãi ngóc đầu lên, trong mắt có hàn quang thoáng hiện!

Thật coi Thái Huyền thiên bọn hắn là ăn chay?

“Ông! !”

Cái thời điểm này, một đạo lưu tinh lần nữa từ trên trời giáng xuống, tại mọi người nhìn chăm chú, rơi vào trong ngực một người.

Rõ ràng là... Tần Tử!

Xoạt!

Tất cả ánh mắt, hội tụ tại trên thân Tần Tử.

Mà Bạch Thủy Trạch cũng nhìn về phía Tần Tử, cười tủm tỉm nói ra:

“Tần Thiên chủ, theo ta thấy, hạt giống này vốn nên là sẽ rơi vào tay ta, không biết là ai dùng hèn hạ thủ đoạn...”

“Lăn!”

Còn không đợi hắn nói xong, Tần Tử lạnh lùng nói.

Chương 569: Tần Tử Khí Vận Nghịch Thiên

Chương 569. Tần Tử Khí Vận Nghịch Thiên

“Người... Người nói cái gì?”

Bạch Thủy Trạch sững sốt một chút, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, sau khi giết gà dọa khỉ, vậy mà còn có người dám đối với hắn như vậy.

“Ta nói, lẩn.”

Tần Tử chậm rãi đứng dậy, bình tĩnh nhìn hắn.

Ông!

Hai người ánh mắt đối mặt, tựa hồ tại trong hư không va chạm ra đóm lửa kịch liệt, lại tựa hồ cái gì cũng không có.

Hồi lâu sau, Bạch Thủy Trạch nhếch miệng cười một tiếng:

“Được rồi!”

Nói xong, vậy mà trở lại vị trí của mình, ngồi xuống.

Mọi người chấn kinh!

Bạch Thủy Trạch cường thế bá đạo như thế, đối mặt nhục nhã như này, vậy mà không có bộc phát? Thật không thể tin được.

Ánh mắt rất nhiều người nhìn về phía Tần Tử, trở nên kiêng kỵ, tựa hồ càng ngày càng nhìn không thấu vị Thiên chủ tuổi trẻ này.

“Bạch sư huynh, làm sao vậy, hắn thật rất mạnh sao?”

Một vị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên tiếng cười hỏi.

“Ha ha, kẻ yếu có thể làm Thiên chủ sao?”

Bạch Thủy Trạch hỏi ngược lại.

Kỳ thật hắn cũng không biết Tần Tử có mạnh hay không, nhưng là hắn cảm thấy mình không thể làm đồ đần —— cho rằng một vị Thiên chủ là kẻ yếu, không phải tên điên chính là đồ đần, hơn nữa còn là cái chủng loại ngu nhất kia!

Tần Tử thấy đối phương cứ như vậy thối lui, cảm thấy kinh ngạc, sau đó cũng không nghĩ nhiều, bắt đầu ngồi xuống luyện hóa viên thể giới nguyên chủng kia.

“Ong ong ong!”

Nguyên thần chi lực của hắn cùng thể giới nguyên chủng giao hòa, tách ra hào quang thất thải, tựa hồ có tạo hóa vô cùng

đang lưu chuyển, đem thân thể bao khóa.

Hồi lâu sau.

Thế giới nguyên chủng cùng nội thể giới hấn hoàn toàn dung hợp, lập tức, hấn cảm giác nội thể giới mình biến thành thế giới chân chính, mặc dù còn rất nhỏ yếu, nhưng chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ, các loại pháp tắc cùng đại đạo đều đang dần dần sinh ra, đồng thời có cảm ngộ cuộn cuộn không ngừng trả lại.

“Khí tức thật huyền ảo.”

“Hấn lại mạnh lên!”

“Loại lực lượng sinh sôi không ngừng này, thật là khiến người ta ghen tị a, không hổ là thế giới nguyên chủng.”

Mọi người chung quanh cảm nhận được khí tức trên người Tần Tử tán phát ra, đều lộ ra vẻ hâm mộ, nước rãi trong miệng chảy ra.

Mà đôi thành một bên.

Bạch Thủy Trạch cũng đang ném thử dung hợp thế giới nguyên chủng, nhưng mà hồi lâu sau đều không có động tĩnh, tựa hồ là thất bại.

“Hừ, không biết điều!”

Bạch Thủy Trạch hừ lạnh một tiếng, sau đó đem viên hạt giống màu xám kia bỏ vào trong miệng, trực tiếp bắt đầu nhai nuốt.

“Cờ rắc...!”

Giống như ăn hạt hạnh nhân, giòn.

Sau đó, tại mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn chăm chú, trên thân hấn cũng tràn ngập ra khí tức cùng loại với Tần Tử.

“Cái này! ! !”

“Vậy mà trực tiếp ăn thế giới nguyên chủng, còn chiếm được lực lượng thế giới nguyên chủng, cái này cũng quá nhanh nhẹn dũng mãnh đi?”

“Hấn đến cùng là cái thể chất gì? !”

Tất cả mọi người rung động.

Loại quái vật này, quả thực chưa từng nghe thấy, thế gian không phải là không có loại thể chất thôn phệ, nhưng chưa hề có người có thể thôn phệ thể giới nguyên chủng, thôn phệ loại vật này, liền xem như cường giả thân vương cũng phải bị no bạo!

“Xoạt!”

Đúng lúc này, lại một đường vẫn tinh mà xuống.

“Ta, ta, ta!”

Bạch Thủy Trạch ngẩng đầu kêu lên.

Mà những người khác cũng đang nhìn chăm chăm, đám tán tu đem cái này coi như củ khoai nóng bỏng tay, mà nhóm thiên kiêu thể lực lớn thì là khát vọng.

Đối với một chút thiên kiêu mà nói, bọn hắn không nhất định sẽ đi đoạt thể giới nguyên chủng người khác, nhưng là đồ vật của bọn hắn, ai cũng đừng nghĩ đoạt.

Bạch Thủy Trạch cũng không được!

Người trẻ tuổi, cuối cùng là muốn dùng bối cảnh nói chuyện, thể lực sau lưng bọn hắn, liền xem như Thái Thanh thiên cũng phải cấp mấy phần mặt mũi.

“Lạch cách!”

Cuối cùng, thể giới nguyên chủng rơi xuống đất, nhưng mà vị trí rơi xuống đất, lại là làm cho tất cả mọi người đều con mắt trừng lớn —— lại tại trong ngực Tần Tử!

“Tại sao có thể như vậy...”

“Vận khí này cũng quá tốt đi? Không phải là khí vận Huyền Hoàng thiên gia thân, để hắn mọi việc đều thuận lợi chứ?”

“Ta hoài nghi cái này trong đó...”

Hưu hưu hưu!

Nhưng mà, còn không đợi mọi người nghị luận xong, mấy đạo lưu tinh lần lượt rơi xuống, lại rơi vào trong ngực Tần Tử.

“Cái này...”

“Ta liền không tin...”

Huu huu huu!

Lại là mấy đạo lưu tinh rơi xuống, vẫn là tại trong ngực Tần Tử.

“Đây không có khả năng, tuyệt không có khả năng! !”

“Hắn gian lận!”

“Nhất định là gian lận, nhất định là... A! !”

Rất nhiều người đỏ mắt, nhưng mà rất nhanh, bọn hắn thấy được một màn rung động lòng người, chỉ thấy bầu trời tối tăm mờ mịt, xuất hiện mảng lớn mưa sao băng, không chỉ có như thế, những mưa sao băng này giống như giọt mưa bình thường, liên thành một đường, không ngừng hướng phía trong ngực Tần Tử rơi xuống.

“Oanh —— “

Gần như trong nháy mắt, mấy chục đạo thân ảnh đồng thời đứng lên, một cỗ khí thế kinh khủng hướng phía Tần Tử áp bách mà tới.

Đây là thiên kiêu các đại thế lực, bọn hắn hung tận nhìn xem Tần Tử, nghiền răng nghiền lợi, khí thế hùng hổ.

“Tần Thiên chủ, ngươi nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo!”

Chương 570: Vào Tay Ta Là Của Ta

Chương 570. Vào Tay Ta Là Của Ta

Mà lúc này, Tần Tử cũng rất mộng.

Trong ngực hắn ôm đầy thế giới nguyên chủng, giống như ôm một đồng quả, đồng thời còn có thế giới nguyên chủng không ngừng hướng trong ngực rơi tới, còn có mấy khóa từ trong

ngực bắn ra rồi rơi trên mặt đất, hấn nghiêng thân thể về phía trước thộn trọng nhặt lên.

Đều sắp ôm không được.

Hấn phát hiện, cái đồ chơi này không có biện pháp thu vào nội thể giới cùng cái vật chứa khác, chỉ có thể ôm, tựa hồ bọn chúng có tôn nghiêm, bản thân liền là hạt giống thể giới, không nguyện ý bị thu vào bất luận cái không gian gì.

“Ngươi đến cùng dùng cái yêu pháp gì!”

Bạch Thủy Trạch trừng mắt chỉ vào Tần Tử, ngay cả “Tần Thiên chủ” đều không gọi, ghen ghét để hấn hoàn toàn thay đổi.

“Ta cũng không biết.”

Tần Tử lắc đầu, sau đó đột nhiên ngẩn người, bởi vì một màn này, tựa hồ có chút giống như đã từng quen biết.

“Hừ, đem thể giới nguyên chủng giao ra, ít nhất phải để chúng ta mỗi người một viên, nếu không, đừng trách chúng ta không khách khí!”

Một vị vương giả tuổi trẻ Thái Huyền thiên nói.

Hấn dám đoán chắc, người này tất nhiên là dùng cái thủ đoạn gì nhận không ra người, bằng không, làm sao chuyện tốt đều bị hấn chiếm?

Một viên hai viên không quan hệ, nhưng tất cả đều muốn, cái tướng ăn này cũng quá khó khăn a? Bọn hấn cũng không phải ăn chay!

“Các vị an tâm chờ vội.”

Tần Tử nhìn xem mọi người, mặt mũi tràn đầy thành khẩn, trấn an nói:

“Ta mặc dù không biết vì sao lại như này, nhưng là mọi yên tâm, nếu những thể giới nguyên chủng này rơi vào trong ngực của ta... vậy chính là của ta.”

Mọi người sửng sốt một chút, sau đó da mặt run rẩy.

Mọi yên tâm?

Ngươi đây là để chúng ta yên tâm làm sao? !

“Tần Thiên chủ, ta khuyên ngươi đừng coi trời bằng vung, nếu không, phần này nhân quả, ngươi chỉ sợ vác không nổi!”

Kinh Thiên Thái Huyền thiên trầm giọng nói.

Tần Tử bất đắc dĩ nói ra:

“Ta thật không dùng cái thủ đoạn gì, những vật này tự mình muốn bay đến ta trong ngực, ta cũng không có biện pháp, mà lại, ta cũng không thể giao ra.”

“Cũng không phải là ta không nỡ, mà là tôn nghiêm của ta không cho phép ta làm như vậy, ta thân là Huyền Hoàng thiên chủ, tuyệt không tiếp nhận bất luận cái áp bách gì!”

Đông đông đông!

Vừa dứt lời, lại là mấy khóa thế giới nguyên chủng rơi vào trong ngực, cái đồ chơi này rất nặng, giống như quả táo trĩu nặng, để hắc đều nhanh ôm không nổi—— rất hiển nhiên, hắc nhận lấy thế giới nguyên chủng áp bách.

“Thế giới nguyên chủng cầm không được, có thể để dưới đất, chỉ cần không có chủ động giao ra, người khác liền lấy không đi.”

Cái thời điểm này, thanh âm Thế Giới thụ vang lên.

Xoạt!

Tất cả mọi người giật mình —— đây là cái ý tứ gì? Đây là nói, Thế Giới thụ thừa nhận những thế giới nguyên chủng này thuộc về quyền Tần Tử?

Hắc không có gian lận? !

Mà Tần Tử nghe vậy, cũng mừng rỡ như điên, hắc rốt cục không cần ôm một đồng lớn đồ chơi trĩu nặng như thế.

Thế là hắc đem thế giới nguyên chủng trong ngực để dưới đất.

Lập tức, mấy trăm khóa thế giới nguyên chủng trải rộng ra trên mặt đất, Hỗn Độn chi khí lẫn lộn, người nhìn chảy nước miếng.

“Đông đông đông!”

Không chỉ có như thế, lưu tinh trên bầu trời, còn đang không ngừng hướng bên này rơi xuống, rất nhanh liền chất thành một

tòa núi nhỏ.

“Ta nhẫn không thể nhịn! Ngươi qua đây, ta muốn cùng ngươi đơn đấu!”

Bạch Thủy Trạch thống khổ nắm tóc, điên cuồng kêu lên.

Để hấn thống khổ cũng không phải là thế giới nguyên chủng, mà là tôn nghiêm. Hấn cảm giác thân phận vận khí vương của hấn nhận lấy khiêu khích, thậm chí là chà đạp!

Bạch Thủy Trạch hấn, vừa ra đời liền có các loại kỳ ngộ làm bạn, đi ra ngoài liền sẽ nhặt bảo vật, thậm chí không ra khỏi cửa cơ duyên cũng sẽ mình đưa tới cửa.

Đây là trời sinh vận khí vương.

Bình tĩnh mà xem xét, hấn cũng không phải là một cái người thích khoác lác, nhưng là hấn hưởng thụ cảm giác bị thối! Đồng thời thận trọng duy trì lấy việc người đời biết biệt danh vận khí vương của mình, yên lặng hưởng thụ lấy phần hư vinh này.

Thế nhưng là bây giờ, có người ở trước mặt phá vỡ hư vinh của hấn, đem kiêu ngạo trong lòng hấn phá tan thành từng mảnh, đây là hấn không thể chịu đựng được!

Đơn đấu, nhất định phải đơn đấu! !

“Ngươi xác định?”

Tần Tử nhìn xem Bạch Thủy Trạch.

“Thế nào, sợ?”

Bạch Thủy Trạch nhếch miệng lên, ngạo nghễ ngóc đầu lên.

“Chúng ta là tu sĩ, thì sợ gì một trận chiến!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, một khí thế bàng bạc khuếch tán mà ra, mệnh môn cuồn cuộn, càn quét bát phương.

“Thật mạnh! !”

“Cỗ khí tức này... Không hổ là Huyền Hoàng thiên chủ, quá mạnh, hấn hấn là đã tiến vào lĩnh vực cấm kỵ.”

“Lĩnh vực cấm kỵ, bên trong cùng cảnh, gần như không cách nào bị chiến thắng!”

Mọi người quá sợ hãi, Tần Tử cường đại, cũng tại bên trong tình lý, nhưng là tận mắt thấy về sau, bọn hắn vẫn cảm thấy rung động như cũ.

“Hoàn toàn chính xác không yếu, đáng giá ta ra tay!”

Bạch Thủy Trạch ánh mắt lộ ra một vòng khát máu điên cuồng, nhanh như thiểm điện, hướng thẳng đến Tần Tử xông lại.

“Bạch sư huynh!”

“Không thể xúc động a!”

Chương 571: Chiến Đấu Kinh Thiên

Chương 571. Chiến Đấu Kinh Thiên

Thái Thanh thiên mấy vị vương giả tuổi trẻ nhao nhao kinh hoàng khuyên can, dù sao cũng là áp chế gấp mười a, loại tình huống này đối chiến nhân vật lĩnh vực cấm kỵ, cùng lao đầu vào chỗ chết không có khác nhau. Ai có thể so với nhân vật cấm kỵ mạnh hơn mười lần?

Quả thực khó có thể tưởng tượng.

Coi như Bạch sư huynh được vinh dự quái thai thứ nhất Thái Thanh thiên, bọn hắn vẫn trong lòng bồn chồn như cũ, lĩnh vực cấm kỵ cũng không phải trò đùa.

Thế nhưng là, Bạch Thủy Trạch đã xông lại.

“Ông!”

Theo không gian một trận dập dờn, thân ảnh của hai người đồng thời biến mất, sau đó xuất hiện tại chiến đài trên bầu trời.

“Thần chi thủ!”

Bạch Thủy Trạch tay phải đánh một trảo về Tần Tử, lập tức, một đạo cự thủ gần như chiếm cứ toàn bộ chiến đài, hướng phía Tần Tử trấn áp mà xuống, bàn tay này khí thế bàng bạc, không thể phá vỡ, quả thực muốn nghiền nát hết thảy.

Nhưng mà, đối mặt một kích kinh khủng này, Tần Tử đứng chấp tay, nhàn nhạt đứng tại chỗ, căn bản không có ý tứ phòng ngự.

“Oanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, thiên địa đều chấn động một chút, cự thủ thủy tinh kia chia năm xẻ bảy, mà tay áo Tần Tử bỗng bành, lông tóc không thương.

Trên thân hắn tản mát ra nhàn nhạt huỳnh quang, giống như nguồn sáng duy nhất giữa thiên địa, tràn ngập ý vị vĩnh hằng bất diệt.

“Người bị áp chế gấp mười, nếu là như này còn có thể rung chuyển ta, vậy ta còn có mặt mũi nào làm cái Huyền Hoàng thiên chủ này? !”

Tần Tử đứng chấp tay, lạnh lùng nói.

Hắn trên thân, hiển lộ ra một cỗ khí chất bá đạo trước nay chưa từng có, có lẽ là giả bộ lâu, chính mình cũng tin, hắn vậy mà thật có một loại đại uy nghiêm nào đó mà chỉ cường giả cái thế mới có, khí quyền độ!

“Quả nhiên không được a.”

Bạch Thủy Trạch tự mình gật gật đầu, sau đó híp mắt cười nói:

“Không bằng... Người cũng đem lực lượng áp chế gấp mười, chúng ta công bằng đánh một trận?”

“Nhàm chán.”

Tần Tử nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, tự trói tay chân, kia là sự tình đồ đàn mới có thể làm.

“Xem ra người không nguyện ý a? Đã như vậy... Vậy ta liền giúp người một chút!”

Bạch Thủy Trạch quỷ dị cười một tiếng, sau đó trong mắt đột nhiên bắn ra quang mang lăng lệ, gầm nhẹ nói:

“Thủy Trạch... Quốc Độ!”

Oanh long!

Sau một khắc, trên thân hấn tuôn ra bọt nước mênh mông, nháy mắt càn quét trên trời dưới đất, một cỗ phong ấn chi lực đáng sợ lan tràn ra.

“Cái gì? !”

Tần Tử quá sợ hãi, sau đó hấn ngửa mặt lên trời gào thét, thể nội tựa hồ có mười vạn khóa hằng tinh nổ tung, tách ra vô tận thần quang.

Nhưng dù cho như thế, phiên Thủy Trạch Quốc Độ mênh mông kia, vẫn cuốn tới như cũ, đem hấn nuốt hết.

Hấn hoảng sợ phát hiện, lực lượng mình vậy mà nhanh chóng bị một loại quy tắc thần bí nào đó áp chế, suy yếu gấp mười!

“Không cần kinh ngạc, đây là thiên phú thần thông của ta, Thủy Trạch Quốc Độ, vừa vặn có thể đem lực lượng của đối thủ áp chế gấp mười.”

Bạch Thủy Trạch mặt mũi tràn đầy ngạo nghễ, khoe khoang nói:

“Không nên hỏi ta loại thần thông này là luyện thành như thế nào, bởi vì đây là trời sinh, mà lại ta muốn nhắc nhở người, thiên phú thần thông cùng loại, ta còn có mấy cái nha.”

Mọi người nghe vậy, như bị sét đánh.

Hận không thể đâm ngực dậm chân!

Cái này, mẹ nó chứ, đây là cái vận khí cứt chó gì, thần thông khủng bố như vậy, vậy mà là trời sinh, còn có mấy cái? Cái này còn có để cho người sống hay không?

“Giết! !”

Ngay tại thời điểm Bạch Thủy Trạch tự mình đắc ý, Tần Tử đột nhiên động, thân thể của hấn lóe lên, tốc độ vậy mà siêu việt ánh sáng!

“Hưu hưu hưu!”

Trong một chớp mắt, trên chiến đài vậy mà xuất hiện mấy chục đạo thân ảnh Tần Tử, gió cuốn mây tan, từ phương

hướng khác nhau thẳng hướng Bạch Thủy Trạch.

“Người không giảng võ đức!”

Bạch Thủy Trạch ghen ngào kêu to, mà cùng lúc đó, công kích của Tần Tử đã đánh trên thân vào hấn.

“Phanh phanh phanh phanh!”

Gần như trong nháy mắt, hấn tiếp nhận mấy chục lần công kích, lập tức máu tươi vẩy ra, bên ngoài thân hiện ra từng đạo vết rách.

Hấn bị thương nặng.

Bây giờ Tần Tử sớm đã đưa thân lĩnh vực cấm kỵ, lực công kích cả thể gian hiểm thấy, bên trong cùng cảnh gần như thân can giết thân!

“Vô dụng, ta có bất tử thân!”

Bạch Thủy Trạch cắn răng gặm nhẹ, hấn bên ngoài thân khe hở tách ra quang mang kim sắc, sau đó vậ mà giống như mối hàn sắt thép, cấp tốc khép lại.

Đây là Cầm Long võ đế thiên phú!

“Bất tử? Ai có thể bất tử!”

Tần Tử hừ lạnh một tiếng, con mắt nhắm lại, sau đó bỗng nhiên mở ra, lập tức, một đạo đồng tử màu vàng to lớn từ trong cơ thể hấn khuếch tán mà ra, giống như một viên hỏa cầu kịch liệt thiêu đốt, đem Bạch Thủy Trạch bao quát đi vào.

“A! !”

Bạch Thủy Trạch chỉ cảm thấy thân thể gần như muốn hòa tan, cả kinh kêu lên:

“Đây là cái gì?”

Tần Tử lạnh lùng nói:

“Cái gọi là bất tử thân, chỉ kaf là thể nội gây dựng lại các hạt nguyên tử, từ đó hóa giải tổn thương, nhưng nếu như tất cả hạt cấu thành thân thể đều bị ma diệt, ta nhìn người làm sao gây dựng lại!”

Nguyên lý bất tử thân, cha hấn đã sớm nói cho hấn biết, đây là Cầm Long võ đế năm đó chính miệng nói ra.

“Đúng là như thế, nghĩ không ra người còn rất thông minh, nhưng người cho rằng, như này liền có thể chiến thắng ta sao?!”

Bạch Thủy Trạch hét lớn một tiếng, tứ chi mở ra, quanh thân tách ra vô tận quang huy, sau đó hai viên hình cầu một đen một trắng, từ trong cơ thể hắt bay ra, đồng thời cấp tốc bành trướng, còn quần hắt xoay tròn.

“Ầm!!”

Chương 572: Dù Sao Thì Người Đã Thua

Chương 572. Dù Sao Thì Người Đã Thua

Hai viên hình này cầu quá dày nặng, quả thực không gì không phá, nháy mắt liền đem hỏa cầu vây khốn hắt kia xé rách, sau đó hướng phía Tần Tử đánh tới.

“Niết bàn!”

Tần Tử tay phải mở ra, lòng bàn tay quang mang vạn trượng, quang mang và sóng khí nhấc lên mái tóc dài của hắt, cũng chiếu sáng mặt của hắt.

“Rầm rầm!”

Hai con đại điều một đỏ một lam từ lòng bàn tay sinh ra, sau đó cấp tốc bành trướng, dây dưa cùng nhau lấy xoay quanh mà lên, hai loại lực lượng hoàn toàn khác biệt cấp tốc giao hòa, đản sinh ra mệnh môn chi lực không thể xem thấu.

“Ầm!!”

Hai con cự điều cùng hai viên hình cầu kia đụng vào nhau, đại âm phát ra, thiên địa thất sắc trước mắt mọi người một mảnh trống không.

“Àm! Âm! Âm!”

Sau một khắc, tiếng oanh minh liên tiếp, từ bên trong vô tận quang mang truyền ra, quyền quyền đến thịt, thăm liệt vô cùng.

Rất hiển nhiên, hai người triển khai cận chiến, giống như hai tôn dã thú, phóng xuất ra nhất lực lượng nguyên thủy.

Hồi lâu sau.

Rốt cục gió êm sóng lặng.

Chiến đài kiên cố vô cùng kia, vậy mà đã vỡ vụn không chịu nổi, khe hở tung hoành, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ chia năm xẻ bảy.

Mặt đất vết máu loang lổ!

Hai thân ảnh đứng lơ lửng giữa không trung, quần áo của bọn hắn đều đã hóa thành tro bụi, lộ ra nửa người trên che kín vết máu, thê lương vô cùng.

“Ngươi thua.”

Bạch Thủy Trạch nói.

“Dựa vào cái gì?”

Tần Tử bình tĩnh hỏi.

“Bởi vì ta còn không có xuất toàn lực, mấy loại bản mệnh thần thông của ta còn không có sử dụng đây!”

Bạch Thủy Trạch hai tay chống nạnh, ngạo nghễ nói.

“Vậy ngươi dùng đến a.”

Tần Tử khinh bỉ nhìn xem hắn.

“Ha ha, không cần thiết... Dù sao ngươi đã thua.”

Bạch Thủy Trạch nhún vai, sau đó tự mình nhỏ giọng thầm thì nói:

“Chỉ cần ta còn bảo lưu lại thực lực, mặc kệ ngươi mạnh bao nhiêu, ta cũng không tính là thua.”

“Oa!”

Nói xong, hắn phun ra một ngụm máu tươi nóng rực bốc khói, rơi trên mặt đất, vậy mà phát ra thanh âm “Xuy xuy xuy”.

Hắn tranh thủ thời gian xoa xoa vết máu, sau đó mặt không đổi sắc chỉ vào Tần Tử, nói ra:

“Hôm nay tạm thời tha cho ngươi một cái mạng, chờ ngươi tại thời điểm nào đó đáng giá ta sử dụng toàn lực, ta lại trấn áp ngươi!”

“Được.”

Tần Tử nghiêm túc gật đầu.

“Hả?”

Bạch Thủy Trạch sửng sốt một chút, sau đó đột nhiên mỉm cười cười một tiếng, chấp tay một cái đối với Tần Tử, bay ra chiến đài.

Tần Tử nhìn xem bóng lưng của người này, trong mắt cũng hiện lên một vòng vẻ mặt ngưng trọng, người này, rất mạnh, vượt quá tưởng tượng mạnh...

“Đông! Đông! Đông!”

Mà lúc này, Tần Tử phát hiện, lưu tinh trên bầu trời còn tại không ngừng hướng vị trí lúc trước của hắn rơi xuống, đã chồng chất thành một tòa núi nhỏ.

Hắn ngẩng đầu nhìn Thế Giới thụ trên tinh không trung một cái, da mặt co quắp mấy lần —— đây là cái khí vận gì? Cái này rõ ràng chính là tại nâng giết hắn a!

Hắn đảo mắt mọi người, nói ra:

“Chư vị, những thế giới nguyên chủng này, ta chỉ cần một trăm khóa, còn lại, ai muốn đều có thể cầm đi.”

Xoạt!

Mọi người khiếp sợ nhìn xem Tần Tử.

“Chuyện này là thật? !”

“Ngươi không có nói đùa?”

Tần Tử lấy ra một trăm khóa thế giới nguyên chủng, nâng ở trong ngực, sau đó thối lui mấy bước, nói ra:

“Các vị mời liền.”

Mọi người chần chờ một chút.

Sau đó những nhóm thiên kiêu đại thế lực kia, trên mặt đều lộ ra vẻ kiên định, nhao nhao hướng phía bên này đi tới.

“Đa tạ Thiên chủ!”

“Thiên chủ nghĩa bạc vãn thiên!”

“Phân ân tình này, ta sẽ nhớ kỹ!”

” Bất Tử Sơn ta thiếu người một ân tình.”

Bọn hắn chấp tay một cái đối với Tần Tử, sau đó riêng phần mình cầm đi một viên thế giới nguyên chủng, bắt đầu luyện hóa.

Ngay cả các vương giả tuổi trẻ hai đại trời xanh, cuối cùng cũng đều nhìn không được, kéo xuống mặt mo tiếp nhận Tần Tử quà tặng.

Cái gọi là bất người tay ngắn, đây coi như là thiếu ân tình.

“Ai, kỳ thật người không cần như thế.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm trầm thấp mà hùng hậu tại trong đầu Tần Tử vang lên, con mắt Tần Tử đột nhiên trừng lớn, nhìn về phía tinh không.

Thanh âm này, rõ ràng là Thế Giới thụ!

“Đến đây đi.”

Thanh âm Thế Giới thụ vang lên lần nữa, sau đó Tần Tử liền cảm giác mình bị một cỗ lực lượng không cách nào chống cự bao khóa, biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc.

Hắn xuất hiện ở một mảnh không gian tối tăm mờ mịt, Hỗn Độn chi khí vô tận giống như vòng xoáy, ẩn chứa vô tận tạo hóa.

Mà phía trước cách đó không xa, đứng sừng sững lấy một viên đại thụ che trời, cây này chỉ có cao trăm trượng, rõ ràng là Thế Giới thụ đã rút nhỏ vô số lần!

Chương 573: Không Phải Người Của Cái Thế Giới Này

Chương 573. Không Phải Người Của Cái Thế Giới Này

“Kỳ thật, những cái thế giới nguyên chủng kia là ta đưa cho ngươi, ngươi không cần thiết đưa cho bọn họ.”

Thế Giới thụ nói.

“A?”

Tần Tử sửng sốt một chút, hỏi:

“Đây không phải là ngẫu nhiên sao? Ngươi tại sao phải đưa cho ta chứ?”

“Bởi vì... Ta và ngươi đến từ cùng một cái địa phương, ngươi là người quê hương của ta.”

Thanh âm Thế Giới thụ mang theo một tia nhớ lại.

“Ngươi đến từ Huyền Hoàng thiên?”

Tần Tử hỏi.

“Không, ta nói quê quán cũng không phải là Huyền Hoàng thiên, mà là một chỗ địa phương khác, đối với cái này thế giới mà nói, chúng ta đều là kẻ ngoại lai.”

Thế Giới thụ nói.

“Cái địa phương kia là nơi nào?”

Tần Tử hô hấp dồn dập, hần cảm giác mình tiếp xúc đến bí mật kinh thiên.

” Cái địa phương kia, không thể nói, không thể nói.”

Thanh âm Thế Giới thụ có chút cô đơn, nói ra:

“Ta đã tại cái thế giới này cắm rễ, đã mất đi trở về tư cách, mà ngươi lại còn có cơ hội, ngươi cùng cái địa phương kia, vẫn

nhân quả tương liên như cũ.”

Tần Tử đột nhiên nhớ tới, cha nói qua, người một nhà bọn hắn cũng không phải là đến từ thượng giới, mà là đến từ một cái thế giới khác.

Bây giờ, tựa hồ xác nhận.

Cha hắn không có lừa hắn!

Hắn hít sâu một hơi, hỏi:

“Vậy ngài biết cha ta không? Hắn đến cùng là ai, có thân phận ra sao?”

“Cha ngươi?”

Thế Giới thụ nghi ngờ một chút, sau đó nói ra:

“Ta không biết cha ngươi là ai, nếu như hắn đứng trước mặt ta, ta cũng có thể nhìn ra một chút mảnh khoe, nhưng là lực lượng của ta bị hạn chế tại không gian Thế Giới thụ, không cách nào nhìn trộm ngoại giới.”

“Là như này sao.”

Tần Tử có chút thất vọng gật gật đầu, sau đó lại hỏi:

“Trước ngươi nói ta không cần đem thế giới nguyên chủng đưa cho bọn họ, vậy bọn hắn cùng một chỗ nhằm vào ta thì làm sao bây giờ? Mang ngọc có tội là rất đáng sợ.”

“Ha ha, bọn hắn dám!”

Thế Giới thụ cười lạnh một tiếng, nói ra:

“Một đám mã dân, can đảm dám bất kính đối với thượng sứ, tự có trời thu!”

“A?”

Tần Tử triệt để mộng.

Đây là cái ý tứ gì, hắn là thân phận của hắn rất cao? Bởi vì đến từ cái địa phương kia, cho nên thân phận rất lớn?

“Ta biết ngươi rất nghi hoặc, nguyên nhân cụ thể giải thích rất phức tạp, mà lại có nhiều thứ không thể nói. Ngươi chỉ cần biết, ngươi tại cái thế giới này là có đặc quyền. Ngươi đến từ cái địa phương kia, chỉ cần giáng lâm phương thế giới này,

chính là Trấn thủ sứ phương thế giới này, có thiên địa quyền lực!”

Thanh âm Thế Giới thụ vang vọng lên.

“Thiên địa quyền lực?”

Tần Tử miệng há lớn, nhịp tim cũng tăng tốc bắt đầu.

Loại cảm giác kia, thật giống như đột nhiên phát hiện nhà cái gây đuổi chó nhà mình, vậy mà là quyền trượng hiệu lệnh thiên hạ!

Nhưng rất nhanh hần tỉnh táo lại đến, rầu rĩ nói:

“Thế nhưng là, ta cũng không có phát hiện mình có quyền lực gì a, cũng không thể hiệu lệnh đại đạo thiên địa, ngay cả thân phận Huyền Hoàng thiên chủ, đều chỉ là hữu danh vô thực.”

“Đây cùng việc ngươi đã mất đi ký ức trước kia có quan hệ, ngươi có thể giáng lâm phương thế giới này, tất nhiên là mang theo sứ mệnh mà tới, chỉ bất quá, nửa đường xuất hiện một chút biến cố, ngươi đem sứ mạng của mình quên.”

Thế Giới thụ thở dài nói.

Ngay sau đó nó lại an ủi:

“Nhưng mà cái này cũng không quan hệ, chỉ cần ngươi cùng cố hương liên hệ vẫn còn, ngươi liền có được vận may vô tận, cái thế giới này không ai có thể giết ngươi, trời khó diệt, khó táng!”

“Thật?”

Tần Tử hít một hơi lãnh khí.

“Thiên chân vạn xác.”

Thế Giới thụ khẳng định nói.

“Cái này...”

Tần Tử hít sâu một hơi, cuối cùng vẫn cười khổ một tiếng, đem kích động trong lòng áp chế xuống.

Ta tin ngươi mới lạ đó!

Có lẽ Thế Giới thụ nói là sự thật, nhưng là hần dám đi ném thử sao? Vạn nhất thật chết đi thì sao? Chẳng lẽ còn có thể để xác

chết vùng dậy bắt đầu tìm nó lý luận?

Sinh mệnh chỉ có một lần, tuyệt đối không thể mạo hiểm!

“Ai, người không tin cũng rất bình thường, ta chỉ là nói cho người một cái tình hình thực tế, cũng không có trông cậy vào người tin tưởng. Trên thực tế, người tin tưởng hay không tin tưởng đều không có khác nhau chút nào, vận may mang theo, chủ định người bắt tử bắt diệt.”

Thế Giới thụ thấp giọng nói.

“Tốt a tốt a, ta tin.”

Tần Tử gật đầu qua loa đối phương một chút, dù sao đối phương cũng đưa hân nhiều thế giới nguyên chủng như vậy, hân không thể nhỏ điều vô tình.

“Ai... Thân ở trong phúc không biết phúc a.”

Thế Giới thụ thở dài một tiếng, thấp giọng nói ra:

“Ta rất ghen tị với người, còn có thể trở về, mà ta... Cũng rất cuộc trở về không được. Nhưng mà trôi qua bao nhiêu năm tháng, cố hương, đều chỉ có thể là một đóa hoa rơi trong mộng.”

Tần Tử cảm nhận được cổ bi thương kia của đối phương, an ủi:

“Không nên quá bi quan, tương lai nếu như ta có thể trở về, ta mang theo người.”

“Ha ha, không thể nào.”

Chương 574: Không Phải Người Của Thế Giới Này 2

Chương 574. Không Phải Người Của Thế Giới Này 2

Thế Giới thụ cười khỏ nói:

“Ta trở về không được, liên hệ ta cùng nơi đó đã đoạn mất, với ta mà nói, nó là không tồn tại, đối với nó mà nói, ta cũng là không tồn tại. Đây là hai cái biệt chiều không gian khác.”

Tần Tử không phục, nói ra:

“Loại này cũng chỉ là một quy tắc mà thôi, chỉ cần siêu việt cái kia địa phương, chẳng phải có thể đánh phá loại quy tắc này sao?”

“Không thể nào.”

Thế Giới thụ cười khỏ nói.

“Vì cái gì không thể, chẳng lẽ thế gian còn có mạnh nhất tuyệt đối sao? Ta từng nghe nói, đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, còn một cái có thể bỏ chạy, mà một cái kia, liền đại biểu cho khả năng vô hạn!”

Tần Tử vẫn như cũ cố chấp.

“Ha ha ha...”

Thế Giới thụ lần nữa nở nụ cười khỏ, thanh âm lộ ra bất đắc dĩ mà đắng chát, nhưng là nó không tiếp tục giải thích, cũng không có phản bác.

Bởi vì nó biết, bất kể giải thích thế nào, người trẻ tuổi này cũng sẽ không hiểu, coi như đã hiểu, cũng sẽ không tin tưởng.

Một cái kia...

Hồi lâu sau, Thế Giới thụ nói ra:

“Vô luận như thế nào, có thể gặp được một cái người đồng hương, ta thật cao hứng, ta lại cho ngươi một kiện lễ vật đi.”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng!

Sau đó liền thấy, phía trên tán cây Thế Giới thụ phát ra quang mang xanh biếc, giống như đom đóm bắt đầu trôi nổi, sau đó tất cả quang mang hội tụ thành một đạo lục quang, rơi vào trên đầu hắn.

Oanh!

Giống như thể hồ quán đỉnh, Tần Tử cảm giác được một cỗ lực lượng mệnh mông tiến vào thể nội, tựa hồ giải khai từng

đạo công xiềng.

“Tạch tạch tạch!

Bên ngoài thân hấn hiện ra vô số đạo xiềng xích, sau đó những xiềng xích này đồng thời sụp ra, mà lực lượng hấn cũng không ngừng bạo tăng dã man.

Càng ngày càng mạnh.

Càng ngày càng mạnh!

“A —— “

Cuối cùng, Tần Tử hét lớn một tiếng, giống như sông lớn lao nhanh, phát triển mạnh mẽ, một cỗ thân quang óng ánh từ thể nội bộc phát ra.

Hấn đột phá.

Thần vương cảnh! !

” Lực lượng ta đưa cho ngươi, đại bộ phận cũng sẽ bắt đầu ẩn núp ở trong cơ thể ngươi, ngươi tạm thời không cách nào điều động, thời khắc mấu chốt có lẽ có đại dụng.”

Thanh âm Thế Giới thụ mang theo một vòng mỗi một, nói ra:

“Tốt, lực lượng những năm này góp nhặt đã hao hết, ta cũng nên tiếp tục ngủ say, hi vọng về sau còn có thể gặp lại... đồng hương.”

Nói xong, Tần Tử phát hiện Thế Giới thụ trước mắt trở nên bắt đầu mơ hồ, sau đó Hỗn Độn chi khí trước mắt sôi trào giống như sóng thần.

Xoạt!

Trước mắt hấn mờ mờ ảo ảo, liền biến mất ngay tại chỗ, chờ ánh mắt lần nữa khôi phục, đã về tới quảng trường trước đó.

“A, trở về rồi?”

“Khí tức của hấn làm sao...”

“Thần vương cảnh, hấn đột phá thần vương cảnh!”

Mọi người chung quanh đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó nhao nhao hoảng sợ kêu to lên, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, cùng... Tham lam.

Bình thường đến nói, coi như đạt được thế giới nguyên chủng, cũng phải mấy trăm năm mới có thể đột phá thần vương cảnh, nhưng mà Tần Tử biến mất một hồi liền đột phá.

Tuyệt đối có mờ ám!

Hắn nhất định phải đến thiên đại cơ duyên! !

“Người có phải đạt được cái cơ duyên gì hay không?”

Hồi lâu sau, giọng nói lạnh lùng vang lên, ở trên cao nhìn xuống, mang theo giọng điệu chất vấn.

Tần Tử quay đầu nhìn lại.

Kia là một người thanh niên mặc vũ y màu đỏ tuần lã, người này đầu đội Linh vũ Phượng Hoàng, khí chất cao quý, tựa hồ trời sinh cao cao tại thượng.

“Hắn là ai? Giống như chưa thấy qua.”

“Ta cũng chưa từng thấy qua.”

“Ta biết! Hắn là thiếu chủ Hoàng tộc Hoàng Thiên, ta tại Trường Sinh Tiêu gia gặp qua hắn, lúc ấy thần nữ Tiêu gia còn thổi kèn cho hắn!”

“Cái gì, hoàng tộc? ! Ta nghe nói hoàng tộc là một cái bộ tộc vô cùng cổ xưa, nội tình sâu không lường được, có thể xưng quái vật khổng lồ!”

Có người kinh hô, nói ra thân phận của người này.

Tần Tử nhớ sự tình tới trước đó bị hoàng tộc lừa gạt kém chút nhận tặc làm mẫu, sắc mặt lạnh xuống tới, thản nhiên nói:

“Liên quan gì đến ngươi.”

Xoạt!

Da mặt Hoàng Thiên đột nhiên cứng đờ, tựa hồ có chút khó xử, sau đó lạnh lùng nói ra:

“Mọi người cùng nhau đi vào nơi này, nếu là có cái cơ duyên gì, người tự nhiên không nên độc chiếm, hắn là mọi người cùng nhau chia sẻ mới đúng.”

Nói xong, hắn nhìn xem Tần Tử không nói thêm gì nữa.

Mà dần dần, có người bắt đầu phụ họa.

“Đúng đây, hẳn là chia sẻ mới đúng.”

“Người gặp có phần.”

“Vui một mình không bằng vui chung, Huyền Hoàng thiên chủ hẳn là có ý chí bao la, không nên quá mức nhỏ hẹp.”

“Dù sao ngươi đã đột phá, đem bí mật đột phá nói cho chúng ta biết lại có làm sao? Lại không biết tồn thất cái gì.”

“Đúng đây, chính là như vậy.”

Những âm thanh này giống như con ruồi liên tiếp kêu o e, lại giống như con muỗi sau khi tắt đèn, càng ngày càng không kiêng nể gì cả.

Chính như đồ hèn nhát trốn ở đằng sau bàn phím là kiêu ngạo nhất, kẻ yếu trốn ở trong đám người, cũng vừa vặn là không sợ nhất!

Mà Hoàng Thiên nhìn xem một màn này, hơi nhếch khóe môi lên bắt đầu —— hẳn muốn chính là xúi giục đại đa số người, để Tần Tử cùng người trong thiên hạ là địch.

“Đều câm miệng cho lão tử! !”

Cái thời điểm này, một đạo Sư Tử Hồng vang lên, để bầu trời chung quanh đều chấn động mấy lần.

Tràng diện lập tức yên tĩnh.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bạch Thủy Trạch hai tay chống nạnh, hung ác nói:

“Ai còn dám nói chuyện thử một chút? Lão tử xé hẳn tại chỗ!”

Chương 575: Giết Thánh Tử Hoàng Tộc

Chương 575. Giết Thánh Tử Hoàng Tộc

Mọi người nhao nhao cúi đầu.

Hắn tiếp tục nói:

“Tần Thiên chủ được nhiều thế giới nguyên chủng như vậy đều cho các người, các người lại lòng tham không đáy như thế, là muốn lấy oán trả ơn sao?”

Không một người nói chuyện.

Mà không qua bao lâu, trong đám người truyền ra một đạo thanh âm không phục, ồm ồm nói:

“Những cái thế giới nguyên chủng kia đều bị những thiên kiêu thế lực lớn các người cầm đi, cùng chúng ta có quan hệ gì?”

“Tê lạp —— “

Sau một khắc, trong đám người nổ tung một đạo huyết vụ, chỉ thấy Bạch Thủy Trạch chẳng biết lúc nào xuất hiện ở nơi đó, mà một đạo thân ảnh có đầu hổ thân người, bị hắn trực tiếp xé thành hai nửa, máu me đầm đìa.

Tê! !

Giờ khắc này, không biết bao nhiêu người hít một hơi lạnh khí, sợ hãi nhìn xem vị thanh niên tóc trắng đến từ Thái Thanh thiên này.

Bạch Thủy Trạch tiện tay ném đi thi thể trong tay, cười lạnh nói:

“Tốt cho một cái câu cùng các người có quan hệ gì! Đã là thế giới nguyên chủng cùng các người không quan hệ, chẳng lẽ cơ duyên Tần Thiên chủ liền cùng các người có quan hệ rồi? Một đám phế vật, ỷ vào người đông thế mạnh, liền muốn đại biểu chính nghĩa sao? Các người cũng xứng? !”

“Lão tử hôm nay đem lời đặt xuống tại nơi này, hôm nay mặc kệ các người có bao nhiêu người, ai còn dám nói nhảm, tất cả đều thanh lý hết!”

Lời nói vang ra, một cỗ sát khí ngập trời phóng lên tận trời, giống như một tôn Ma Thần khôi phục, để vô số người sắc mặt tái nhợt.

Lần này, không ai dám nói chuyện.

Mọi người sắc mặt khó xử, nhưng lại không thể không chịu thua, dù sao đối phương có thể không chút kiêng kỵ giết bọn hắn, mà bọn hắn lại không cách nào phản kích, không nói đến việc rất khó đánh thắng được, coi như quân công đánh thắng? Ai dám giết hắn?

Hai chữ bồi cảnh, đè chết người!

Tần Tử nhìn xem Bạch Thủy Trạch đột nhiên nhảy ra giải vây, sửng sốt một chút, sau đó hỏi:

“Vì cái gì giúp ta?”

Bạch Thủy Trạch ngạo nghễ cười một tiếng, nói ra:

“Cái thế gian này có thể cùng ta bất phân thắng bại, không có mấy cái! Đám phế vật này nhằm vào ngươi, đó chính là nhằm vào thiên kiêu cấp độ chúng ta này, đây là mạo phạm đối với Bạch mỗ!”

Tần Tử thần sắc cổ quái.

Loại người tự xưng là “Thiên kiêu” này, hắn vẫn là lần đầu gặp, thật là có chút không biết xấu hổ.

Mà Hoàng Thiên thấy hình, thì là chân mày cau lại, hắn nhìn xem Bạch Thủy Trạch, lạnh lùng nói ra:

“Huynh đài đây là có chủ tâm muốn cho ta khó coi sao?”

Bạch Thủy Trạch đánh giá trên dưới Hoàng Thiên một chút, khinh miệt cười một tiếng, hỏi ngược lại:

“Chẳng lẽ ngươi nhìn rất đẹp sao?”

“Ngươi! !”

Hoàng Thiên sắc mặt âm trầm, hắn thân là hoàng tộc thiếu chủ, thân phận cao quý, cho tới bây giờ liền không người dám khinh thường hắn như thế.

Nhưng là ngẫm lại thân phận cùng thực lực của đối phương, hắn nhịn được lửa giận trong lòng, bởi vì các phương diện đối phương đều không thể chênh lệch so với hắn, thậm chí càng mạnh.

“Ha ha, không phục sao?”

Bạch Thủy Trạch giễu cợt nói:

“Muốn mặt mũi? Mặt mũi là cần tiền vốn, tiền vốn của ngươi đủ sao?”

“Ta vừa rồi nghe người ta nói, thần nữ Tiêu gia từng vì ngươi thổi một khúc kèn, ta hoài nghi nàng không phải đang thổi kèn, mà là... đang xỉa răng.”

Oanh!

Giống như núi lửa bộc phát, Hoàng Thiên triệt để nổi giận, lửa giận che giấu lý trí, nghiêm nghị quát lớn:

“Ngươi làm càn! !”

Một cổ hỏa diễm xích hồng từ trên thân hắn bộc phát ra, hóa thành cột sáng to lớn, giống như một đạo hỏa diễm đi ngược dòng nước.

“Cùng ta nói làm càn, ngươi cũng xứng?”

Bạch Thủy Trạch cười nhạo một tiếng, tay phải một chỉ về Hoàng Thiên, lập tức, sau lưng của hắn hiện ra chín đầu Thanh Long, chín cái bạch hổ, chín cái chu tước, chín cái huyền vũ, đồng thời hướng phía Hoàng Thiên gào thét mà đi, quả thực che khuất bầu trời.

“Phượng hoàng giương cánh!”

Hoàng Thiên hét lớn một tiếng, ngọn lửa thác nước kia đột nhiên nổ tung, một đầu phượng hoàng to lớn hoành không xuất thế, hai cánh triển khai, như đám mây che trời, một loại khí tức bàng bạc cổ lão mà tang thương, mệnh mông cuộn cuộn càn quét ra.

Nhưng mà, ba mươi sáu đạo cự ảnh thần thú gào thét mà đến, giống như đạn pháo, nháy mắt đem đầu phượng hoàng kia đánh xuyên, tòi khô lập hủ!

“Phanh —— “

Ba mươi sáu đạo thanh âm hội tụ thành một đạo, mà hư ảnh phượng hoàng tàn tạ kia chậm rãi hướng về phía sau đổ xuống, đồng thời cấp tốc tiêu tán.

“Đây là không có khả năng! !”

Hoàng Thiên khàn giọng rống to, trong mắt của hắn lộ ra tơ máu, tựa hồ không thể nào tiếp thu được cục diện như vậy.

Hắn thân là hoàng tộc thiếu chủ, một mực tự cho mình là thiên kiều tuyệt thế, cho là mình không kém gì bất luận kẻ nào, nhưng mà hôm nay, vừa đối mặt, hắn đều bị đánh tan, kiều ngạo trong lòng bị đánh tới vỡ nát.

“Tôm tép nhãi nhép, thật là tức cười.”

Bạch Thủy Trạch cười lạnh nói.

“A a a! Không có người có thể nhục nhã ta, người chết đi cho ta! !”

Hoàng Thiên trong mắt lóe lên một vòng sát ý, chỉ thấy mi tâm hắn phát sáng, một đạo lông vũ kim sắc bắn ra giống như mũi tên, thẳng hướng Bạch Thủy Trạch.

Xoạt!

Cái lông vũ này đón gió liền dài, nháy mắt liền trở nên che khuất bầu trời, đồng thời phóng xuất ra hỏa diễm vô tận, nháy mắt bao phủ thiên khung.

Toàn bộ bầu trời đều bị nhuộm đỏ, cái quảng trường này lớn như vậy tựa hồ biến thành hỏa lô, có thể hòa tan vạn vật!

Rất rõ ràng, đây là lông vũ một vị tiên bối hoàng tộc, ẩn chứa lực lượng không thể tưởng tượng nổi, muốn tru sát Bạch Thủy Trạch.

“Ông!”

Mà liền tại lúc này, tia sáng phía sau Bạch Thủy Trạch vắn vẹo, dần dần hiện ra một đạo thân ảnh mơ hồ mà vĩ ngạn, đạo thân ảnh kia quá lớn, liếc nhìn lại căn bản không nhìn thấy toàn cảnh, cổ lão, uy nghiêm, tuyệt thế cường đại.

“Lăn!”

Một đạo thanh âm như thiên lôi vang lên, cây lông vũ phượng hoàng kia nổ tung tại chỗ, biển lửa đầy trời tan thành mây khói.

“Người muốn chết!”

Bạch Thủy Trạch trong mắt lóe lên một vòng hồng quang khát máu, hắn nháy mắt xuất hiện tại bên ngoài mười mét trước người Hoàng Thiên, phía sau hiện ra một viên long đầu đen

nhánh, cái long đầu này cổ kéo dài, một ngụm đem Hoàng Thiên nuốt mất!

“A! ! !”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương của Hoàng Thiên vang lên, rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh, một đời thiên kiêu, chết đến mức rất uất ức.

Chương 576: Cổ Tình Ép Tội

Chương 576. Cổ Tình Ép Tội

“Chết rồi?”

“Thật đã chết rồi? Cái này... Cái này thế nhưng là thiếu chủ Hoàng tộc a, bây giờ chết tại nơi này, chỉ sợ muốn ra đại sự!”

“Cái này Bạch Thủy Trạch cũng quá vô pháp vô thiên đi, thế lực sau lưng hắn, chẳng lẽ có thể không nhìn hoàng tộc?”

Mọi người trong lòng run rẩy.

Bạch Thủy Trạch mặc dù đến từ Thái Thanh thiên, nhưng là Thái Thanh thiên cũng không phải là bền chắc như thép, mà là chia làm rất nhiều thế lực, phía sau cái Bạch Thủy Trạch này cũng chỉ là một cái thế lực trong đó mà thôi, hắn làm sao dám làm như thế?

“Người làm cái này cũng... Quá khoa trương đi? Sẽ không xảy ra chuyện?”

Tần Tử ngơ ngác nhìn Bạch Thủy Trạch.

Đôi phương sẽ giúp hắn, đây là hắn không nghĩ tới, mà thủ đoạn đôi phương kịch liệt như thế, càng là hắn bất ngờ.

Hắn có chút lo lắng cho gia hỏa này.

Dù sao đôi phương là vì giúp hắn mới giết người.

“Ha ha, có thể xảy ra chuyện gì? Ta thế nhưng là nhân tuyển duy nhất của Thái Thanh thiên chủ đời tiếp theo, ai dám động đến ta?”

Bạch Thủy Trạch hai tay ôm ngực, ngạo nghễ ngóc đầu lên:

“Cũng không phải là ta phách lối, nếu là luận bối cảnh, ai có thể so với ta? Tên kia? Không không không, hẳn không được. Tên Thái Huyền thiên kia? Cũng không được.”

Hắn chỉ chỉ Kinh Thiên phương xa.

Lập tức, Kinh Thiên da mặt đen xuống tới, nhưng cũng không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn xem bên này.

Ánh mắt Tần Tử quái dị nhìn xem gia hỏa này, trong lòng cũng yên tâm xuống tới, gia hỏa này bối cảnh đủ lớn, sẽ không có chuyện gì.

“Ông! !”

Lúc này, trên bầu trời hiện ra một đạo cổ môn to lớn, cổ môn mở ra, một cỗ hấp lực khổng lồ cuốn tới.

Cùng lúc đó, cái quảng trường to lớn này cũng lại cấp tốc đổ sụp, bắt đầu sụp đổ từ biên giới, vô số mảnh vỡ rơi vào phía dưới hắc ám hư không.

“Thế Giới thụ không gian phải đóng lại!”

Mọi người nhìn ra chân tướng, cho nên cũng không có phản kháng, mặc cho cỗ lực hấp dẫn kia đem mình bao vây, bay về phía cái đạo cổ môn kia.

“Ba mà!”

Tần Tử tựa hồ xuyên qua một lớp màng, sau đó liền tiến vào một cái thế giới băng lãnh khô ráo—— đúng vậy, thời điểm đi vào âm áp ướt át, thời điểm ra chính là băng lãnh khô ráo, đây là tương quan.

Rất cẩn thận chặt chẽ.

Tinh không sắc thái lộng lẫy, lần nữa xuất hiện tại trước mắt mọi người, tất cả mọi người không hiểu thở dài một hơi.

Lại trở lại quen thuộc thế giới.

“Là ai giết tộc ta thiếu chủ? !”

Cái này thời điểm, một đạo thanh âm phản nộ mà uy nghiêm vang lên, giống như một vạn lời đình nổ tung, tinh không cũng vì đó run rẩy.

Ông!

Một cổ uy áp mệnh mông giáng lâm, bằng mọi cách, giống như thiên địa chi uy, nháy mắt trấn áp toàn bộ tinh không.

“Cổ khí tức này... Không phải là cự đầu chứ? !”

“Tê! !”

Rất nhiều người hít một hơi lãnh khí.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mười đạo hào quang màu đỏ không lồ triển khai giống như quạt xếp, bao phủ tinh không trên đỉnh đầu, mà theo quang mang càng ngày càng rõ ràng, mọi người phát hiện kia vậy mà là từng đầu lông vũ phượng hoàng!

Đây là cái đuôi phượng hoàng.

Rất nhanh, thân thể phượng hoàng cũng ngưng tụ mà ra, phượng hoàng kia quá lớn, đã không thể dùng che khuất bầu trời để hình dung, quả thực vượt ngang tinh không!

Cánh hỏa diễm to lớn mỗi lần chấn động một chút, quần tinh liền ảm đạm một điểm, tựa hồ tinh không đều tại theo cánh chấn động mà hô hấp.

“Là ai giết thiếu chủ hoàng tộc ta, đứng ra!”

Phượng hoàng kia nhìn xuống mọi người, uy nghiêm mà hỏi.

Thế nhưng là, không ai trả lời.

Tất cả mọi người cúi đầu nơm nớp lo sợ, bởi vì bọn hắn không muốn lợi cái vũng nước đục này, hoàng tộc cùng Thái Thanh thiên, bọn hắn đều không thể trêu vào!

“Người, nói cho ta!”

Cái thời điểm này, phượng hoàng kia nhìn về phía một đạo thân ảnh thường thường không có gì lạ, lập tức, đạo thân ảnh kia giống như bị một cái bàn tay vô hình nắm cổ, thân bắt do kỷ hướng lên lơ lửng mà lên, hai chân còn tại loạn đạp.

“Tiền bối, ta... Ta...”

Người kia thường thường không có gì lạ, cũng không có bối cảnh gì, lúc này gần như sợ choáng váng, gần như nói không ra lời.

“Nói! !”

Phượng hoàng kia quát lớn một tiếng.

“A!”

Người kia như bị sét đánh, hoảng sợ kêu một tiếng, sau đó ánh mắt nhìn về phía Bạch Thủy Trạch, ánh mắt tại trên thân Bạch Thủy Trạch cùng Tần Tử vừa đi vừa về bồi hồi.

Cuối cùng, tâm hấn quét ngang, cắn răng chỉ hướng Tần Tử, nói ra:

“Là hấn! Là Huyền Hoàng thiên chủ! Hấn tại Thế Giới thụ không gian cùng Hoàng Thiên thiếu chủ phát sinh xung đột, sau đó sát hại Hoàng Thiên thiếu chủ!”

Xoạt!

Lập tức, tất cả mọi người nhìn về phía Tần Tử, có ít người cảm thấy đồng tình, mà có ít người thì là cười trên nỗi đau của người khác.

Nhưng là không một người nói chuyện, dù sao nhiều một việc không bằng ít một chuyện, chỉ cần không phải bọn hấn không may liên tốt!

Chương 577: Tần Xuyên Tới

Chương 577. Tần Xuyên Tới

“Hấn có nói láo hay không?”

Phượng hoàng kia quét mắt mọi người một cái, thấy không một người nói chuyện, thế là hừ lạnh nói:

“Tin rằng ngươi cũng không dám lừa gạt bản tọa!”

Nó thả đi vị huynh đài thường thường không có gì lạ kia, sau đó nhìn về phía Tần Tử, lạnh lùng nói:

“Sát hại tộc thiếu chủ ta, ngươi có biết tội của ngươi không? !”

Oanh!

Tần Tử chỉ cảm giác được một cỗ áp lực lớn lao giáng lâm ở trên người, để hấn da thịt nhói nhói, hô hấp khó khăn, thân thể đều tựa hồ muốn nổ tung!

Nhưng là hấn cắn răng không nói một lời.

Loại thời điểm này, hấn trả lời thế nào?

Nói không phải hấn, mà là Bạch Thủy Trạch làm sao? Mặc dù đúng là như thế, nhưng là người khác có thể nói như vậy, hấn lại không được!

Bởi vì đối phương là giúp hấn mới giết người, mặc dù hấn cũng không cần trợ giúp dạng này, nhưng người ta dù sao cũng giúp.

Làm người, được ân oán rõ ràng!

“Là ta giết, có chuyện gì hướng ta mà đến, không nên làm khó người thành thật.”

Cái thời điểm này, Bạch Thủy Trạch cà lơ phát phơ nói.

“Người? ?”

Phượng hoàng kia nhìn về phía Bạch Thủy Trạch, sau đó lạnh lùng nói:

“Người trẻ tuổi, vẫn là không nên tùy tiện diễn vai anh hùng, đi thôi.”

Xoạt!

Phượng hoàng kia hơi vẩy cánh một cái, không gian chung quanh Bạch Thủy Trạch nhảy mắt vụn vụn, thời không hỗn loạn, sau đó thân ảnh của hấn hư không tiêu thất.

“Bạch sư huynh!”

Mấy vị vương giả tuổi trẻ Thái Thanh thiên quát to một tiếng, kết quả phượng hoàng kia lườm bọn hấn một chút, thần nhiên nói:

“Các người cũng đi thôi.”

Sau một khắc, bọn hấn biến mất tại chỗ.

Mọi người thấy một màn này, trong lòng run rẩy!

Vị tiên bối hoàng tộc này, tựa hồ là quyết tâm muốn nhằm vào Huyền Hoàng thiên chủ a! Có lẽ là bởi vì hoàng tộc không muốn cùng Thái Thanh thiên là địch, cho nên trực tiếp đóng nắp hòm kết luận, dùng Huyền Hoàng thiên chủ tới làm kẻ chết thay. Lại có lẽ là hoàng tộc vốn là cùng Huyền Hoàng thiên chủ có thù, lúc này vừa vận mượn đề tài để nói chuyện của mình!

“Ta có thể làm chứng, người không phải hấn giết.”

Cái này thời điểm, vương giả tuổi trẻ Thái Huyền thiên Kinh Thiên đứng dậy, hấn ngẩng đầu nhìn xem con phượng hoàng kia, không kiêu ngạo không tự ti.

Hấn biết cái này không có tác dụng gì, nếu như hoàng tộc thật muốn đối phó Huyền Hoàng thiên chủ, muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do?

Nhưng hấn vẫn là đứng ra.

Đây là một loại thái độ.

Lúc trước hấn cảm thế giới nguyên chủng Tàn Tử tặng, chịu ân huệ Tàn Tử, bây giờ nếu là khoanh tay đứng nhìn, liền hỏi lòng có thẹn.

“Chuyện không liên quan tới ngươi.”

Phượng hoàng kia lần nữa huy động cánh, lập tức, không gian lần nữa vận vẹo, mấy vị vương giả tuổi trẻ Thái Huyền thiên tập thể biến mất.

“Chân tướng bày ở trước mắt, ai cũng không cần lại vì hung thủ biện hộ, nếu không, đừng có trách ta hoàng tộc trở mặt vô tình!”

Phượng hoàng kia uy nghiêm liếc nhìn mọi người, sau đó lại lần nữa huy động cánh, đem nhóm thiên kiêu các đại thế lực đều đưa tiễn.

Cái tiểu nhân vật khác thấy thế, mười phần thức thời yên lặng rút đi, tan tác như chim muông, cấp tốc biến mất tại tinh không trung.

Rốt cục.

Bát ngát tinh không trung, chỉ còn lại một đầu phượng hoàng vượt ngang tinh không, cùng Tần Tử nhỏ bé như tro bụi.

“Nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?”

Kia phượng hoàng uy nghiêm mà lạnh lùng nói ra.

Tần Tử sắc mặt xanh xám, cắn răng hỏi:

”Hoàng tộc các ngươi tại sao phải đuổi tận giết tuyệt đối với ta, ta đến cùng đắc tội các ngươi chỗ nào?”

“Giết thiếu chủ hoàng tộc ta, còn chưa đủ à?”

Phượng hoàng kia lạnh lùng nói.

“Có phải là ta giết hay không, trong lòng ngươi không có phán đoán? Ta không tin lấy cảnh giới ngươi, ngay cả điểm ấy chân tướng đều nhìn không ra đến!”

Tần Tử phẫn nộ quát.

“Minh ngoan bắt linh, chết đi cho ta!”

Phượng hoàng kia trong mắt lóe lên một đạo sát ý kinh khủng, sát khí huyết sắc giống như trường hồng quán nhật, phô thiên cái địa tuôn hướng Tần Tử.

Đạo khí thể này ẩn chứa sát khí khủng bố, những nơi không gian đi qua vỡ vụn, thời gian hỗn loạn, sao trời trong chốc lát hóa thành tro bụi!

Cỗ lực lượng này quá kinh khủng, khó mà hình dung, nó giống như dòng lũ lịch sử, không có gì có thể nghịch chuyển.

“Xong.”

Mặt Tần Tử lộ vẻ tuyệt vọng.

Xoạt!

Mà đúng lúc này, tinh không đột nhiên run lên, thời gian tựa hồ đình chỉ, tất cả chung quanh đều đọng lại.

“Hà?”

Tần Tử kinh ngạc mở mắt ra, chỉ thấy một đạo bóng lưng quen thuộc ngăn tại phía trước, bóng lưng kia, bạch y tung bay, vĩ ngạn như núi!

“Cha! !”

Tần Tử ngạc nhiên quát to một tiếng, chỉ cảm thấy thế giới hắc ám đột nhiên dâng lên mặt trời, quang mang phổ chiếu!

Chương 578: Cự Đầu Xuất Hiện

Chương 578. Cự Đầu Xuất Hiện

“Chỉ là một cái chuẩn cự đầu, cũng dám giết nhi tử ta, là ai đưa cho ngươi lá gan?”

Tần Xuyên đứng chấp tay, bề ngễ nhìn lấy phượng hoàng không không lồ vượt ngang tinh kia, lạnh lùng nói.

“Ngươi là Tần Xuyên?”

Phượng hoàng kia trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, sau đó con ngươi lần nữa trở nên lạnh lùng, bá đạo nói ra:

“Ngươi đã đến lại như thế nào, nhi tử ngươi giết thiếu chủ Hoàng tộc ta, hôm nay nhất định phải đền mạng!”

“Muốn giết hử, ngươi còn làm không được.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Trên thân hử không có bất luận cái khí thế gì, lại giống như một tòa núi cao bất hủ, cho người ta một loại cảm giác không thể vượt qua.

“Vậy liền thử một chút!”

Phượng hoàng kia hừ lạnh một tiếng, hai cánh nó hung hăng chấn động, lực lượng kinh khủng giống như sóng thần càn quét mà ra, chỉ một thoáng, toàn bộ tinh không đều lấy nó làm trung tâm mà xoay tròn, thật giống như bức tranh bầu trời đầy sao Van Gogh!

“Oanh long long!”

Tinh không đang vang lên từng tiếng oanh minh, vô tận tinh quang cấp tốc hội tụ trên thân nó, hóa thành hỏa diễm xán lạn vô cùng.

Nó lấy tinh không làm củi, tạo ra vĩnh hằng chi hỏa!

“Diệt!”

Phượng hoàng gầm nhẹ một tiếng, ánh lửa quanh thân bóc ra, phô thiên cái địa hướng phía Tần Xuyên vọt tới.

Ánh lửa như xích triều, mệnh mông cuộn cuộn càn quét mà qua, những nơi đi qua không gian hòa tan, thời gian đều hỗn loạn.

Đây là diệt thế chi hỏa!

Nhưng mà, Tần Xuyên khí độ thông dong, hấn chậm rãi nâng tay phải lên, hướng về phía trước phía trước điểm ra một chỉ.

“Ông —— “

Đầu ngón tay của hấn sáng lên một đạo quang mang, giống như thân chỉ giờ tay lên phá vỡ Hỗn Độn, sáng tạo ra thế giới.

Trong khoảnh khắc, diệt thế chi hỏa mệnh mông cuộn cuộn kia giống như thủy triều hướng phía hai bên tách ra, trung triền khai thành một cái chữ “nhân-人” tại tinh không.

“Cái gì? !”

Trong mắt phượng hoàng kia lóe lên vẻ hoảng sợ, mà lúc này, Tần Xuyên thu tay lại chỉ, thuận thế một chuồng hướng về phía trước bỏ ra.

“Oanh —— “

Không gian vỡ ra một đạo khe rãnh đen nhánh, một cỗ lực lượng kinh khủng khó mà hình dung dọc theo khe rãnh, nháy mắt đánh vào trên thân phượng hoàng.

“Phốc! !”

Phượng hoàng khổng lồ kia nổ tung tại chỗ, hóa thành quang mang đầy trời, đồng thời có một thân ảnh tại bên trong quang huy đầy trời bay rớt ra ngoài.

Người kia bay hồi lâu, mới đứng vững thân thể, rõ ràng là một cái trung niên uy nghiêm, khóe miệng hấn chảy máu, lạnh lùng

nhìn xem Tần Xuyên.

“Nghĩ không ra người mạnh như vậy, nhưng cũng chỉ thế thôi, vận mệnh của các người cũng sẽ không cải biến.”

Nói xong, phía trước hắn xuất hiện một đạo vòng xoáy không gian, hắn một bước bước vào trong đó, thân thể trở nên bắt đầu mơ hồ.

“Lưu lại cho ta!”

Tần Xuyên tay phải hướng bên kia đánh một trào, thần lực mệnh mệnh bộc phát, vậy mà ngành sinh sinh để thời gian đình chỉ, sau đó bắt đầu chậm rãi đảo lưu.

“Oanh long!”

Nhưng mà sau một khắc, vòng xoáy không gian kia đột nhiên lần nữa bắt đầu chuyển động, không chỉ có như thế, một cỗ lực lượng phản phệ mệnh mệnh cuộn cuộn tuôn hướng Tần Xuyên.

“Đông!”

Bất ngờ không đề phòng, Tần Xuyên bị cỗ lực lượng này đụng vừa vặn, thân thể lui về sau mấy bước, thể nội như dòi sông lấp biển, cơ hồ nổ tung!

“Cự đầu!”

Trong mắt Tần Xuyên lóe lên một tia ngưng trọng, hắn nhìn về phía trước, chỉ thấy tinh không phía trước cấp tốc ảm đạm xuống.

Trong bóng tối vô biên, xuất hiện một đạo vòng xoáy đen kịt, mà một vị lão giả hắc bào râu tóc bạc trắng, tựa hồ từ sâu trong tinh không đi tới.

“Người trẻ tuổi, người rất không tệ, nếu là cho người thêm mấy trăm vạn năm, người có lẽ có thể trở thành cự đầu.”

Lão giả hắc bào kia tán thưởng nhìn xem Tần Xuyên, mỉm cười nói:

“Bất quá rất đáng tiếc, người không có cơ hội kia.”

“Người cũng là người hoàng tộc?”

Tần Xuyên hỏi.

“Không sai.”

Lão giả hắc bào mỉm cười nói.

“Cha con chúng ta cùng hoàng tộc không oán không cừ, hoàng tộc vì sao nhất định phải dồn ép không tha?”

Tần Xuyên trầm giọng nói.

“Nhi tử ngươi giết thiếu chủ hoàng tộc ta, nhất định phải trả giá đắt.”

Lão giả hắc bào bình tĩnh nói.

Tần Xuyên cười nhạo một tiếng, nói ra:

“Những người khác nói như vậy thì cũng thôi đi, ngươi thân là cự đầu, ngay cả nói cái lời nói thật đều khó khăn như thế sao?”

Lão giả hắc bào cười cười, ý vị thâm trường nói ra:

“Kết quả đều như thế, nói láo cùng lời nói thật có cái gì khác biệt đâu?”

“Nói như vậy, ngươi là quyết tâm muốn khi dễ phụ tử chúng ta rồi?”

Trong mắt Tần Xuyên hàn quang lấp lóe.

“Đúng là như thế.”

Lão giả hắc bào cũng không có phủ nhận, hắc vẫn nụ cười trên mặt như cũ, giống như một cái người hiền lành.

“Đã như vậy, vậy liền ra tay đi.”

Tần Xuyên lạnh lùng nói.

“Như ngươi mong muốn.”

Lão giả hắc bào chậm rãi giơ lên tay phải khô cằn, trong mắt lóe lên một tia tiếu hận, sau đó một chỉ điểm ra về Tần Xuyên.

“Ông!”

Chương 579: Hồ Lô Trấn Áp Tất Cả

Chương 579. Hồ Lô Trấn Áp Tất Cả

Trong nháy mắt này, tinh không tựa hồ co rút lại một chút, ánh sáng cũng ảm đạm, sau đó, một đạo ánh lửa xích hồng bắn về phía Tần Xuyên.

Đạo ánh lửa này cũng không nhanh, lại làm cho lòng người kinh run rẩy, giống như một vạn năm trước liền nhất định trúng đích, căn bản là không có cách tránh né, tựa hồ bất kể né tránh thế nào, chạy ra bao xa, đều chạy không khỏi một kích trí mạng này.

Đây mới thật sự là cự đầu chi lực!

“Ai, một đời anh tài ngút trời, làm sao là địch nhân...”

Lão giả hắc bào thở dài một tiếng, không đợi kết quả ra, liền chậm rãi xoay người sang chỗ khác, chuẩn bị rời đi.

Tại hấn đánh giá.

Hấn xuất thủ, liền không có bất kỳ huyền niệm gì, đây là số mệnh, cũng là pháp tắc, là tình thế hai cha con này chắc chắn phải chết!

“Phốc!”

Thế nhưng là đột nhiên, con người hấn đột nhiên co rút lại, căn bản không kịp phản ứng, liền cảm giác được một trận đau nhức nóng rực kịch liệt truyền đến.

Chậm rãi cúi đầu xuống.

Chỉ thấy chỗ ngực mình, vậy mà xuất hiện một cái lỗ to bằng miệng chén, biên giới cái lỗ là một mảnh đỏ, giống như than đá nung đỏ.

Hấn chậm rãi xoay người, chỉ thấy trong tay Tần Xuyên, cầm một mặt gương đá cổ lão, chiếu sáng rạng rỡ.

“Phần Thiên vương Phần Thiên kính? !”

Lão giả hắc bào hoảng sợ kêu to, không thể tin nói:

“Phản Thiên kính làm sao lại tại ngươi trong tay, ngươi cùng Phản Thiên vương là quan hệ như thế nào? !”

Hắn trong lòng khẽ run.

Phản Thiên vương Phản Thiên kính đúng là khắc tinh hoàng tộc bọn họ, có thể bắt ngược thần hỏa chi lực hoàng tộc, mà mạnh nhất của người hoàng tộc chính là hỏa diễm chi lực, không có hỏa diễm chi lực, không khác gì lão hổ không có răng.

“Ta không có nghĩa vụ trả lời vấn đề của ngươi, ta chỉ có thể nói cho ngươi, không muốn chết, liền tranh thủ thời gian rời đi.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

“Ngươi! !”

Lão giả hắc bào sắc mặt âm trầm xuống, không còn có mím cười và thông dong trước đó, lộ ra có chút dữ tợn.

Hắn kiên nghị nhìn xem Phản Thiên kính trong tay Tần Xuyên, xoắn xuýt hồi lâu, sau đó hít sâu một hơi, chuẩn bị rời đi.

“Không đúng!”

Đột nhiên, trong mắt của hắn tựa hồ hiện lên một tia sáng, cả người bỗng nhiên sáng sủa, cười lạnh xoay người lại.

“Ha ha, ta suýt nữa quên mất, ngươi chỉ là cái chuẩn cự đầu mà thôi, coi như bản tọa không cần hỏa diễm chi lực, có thể trấn áp ngươi như thường!”

Oanh!

Sau một khắc, một cỗ uy áp mênh mông từ trên thân hắn khuếch tán mà ra, giống như Thái Cổ hung thú thức tỉnh, muốn xé nát hết thảy!

“Oanh long long!”

“Bùm bùm!”

Bên trong hư không sinh ra tia chớp màu đỏ ngòm, đồng thời có pháp tắc chi liên đủ mọi màu sắc hiển hiện, giống như mạng nhện hiện đầy hư không, đây là khi lực lượng cường đại đến trình độ nhất định, về sau phát động thiên địa dị tượng!

“Cha!”

Sắc mặt Tần Tử tái nhợt, lo lắng vô cùng, tồn tại khủng bố như vậy, cha hắn có thể ngăn cản được sao?

Đối phương cũng đã nói, cha hắn bây giờ chỉ là chuẩn cự đầu a, chênh lệch chuẩn cự đầu cùng cự đầu hắn rất rõ ràng, quả thực không cách nào đền bù.

“Thập Phương Câu Diệt!”

Lão giả hắc bào nắm tay phải, không có bất kỳ hoa tiêu gì, Tần Xuyên đâm ra một quyền, giờ khắc này, thiên địa thất sắc!

“Oanh! ! !”

Mảng lớn tinh không sụp ra, trực tiếp bị đánh thành những hạt nguyên thủy nhất, một quyền khủng bố kia, mang theo Hỗn Độn chi khí mãnh liệt, hướng phía phụ tử Tần Xuyên bao phủ mà đến, loại cảnh tượng kia, tựa như trời sập!

“Sâu kiến, cũng muốn lật trời?”

Lão giả hắc bào cười lạnh một tiếng, trong mắt hắn, Tần Xuyên đều chỉ là sâu kiến, mà Tần Tử, càng là không có ý nghĩa.

Hai con côn trùng bị chết đuối bên trong biển cả, không có bất luận kẻ nào sẽ chú ý, cũng không nổi lên được một tia tâm tình chấp chèn.

“Ba bá!”

Mà liền tại lúc này, một đạo thanh âm kỳ quái vang lên, thật giống như một cái bình thủy tinh được rút ra cái nắp làm bằng gỗ.

“Hoa —— “

Sau một khắc, một cỗ hấp lực khủng bố khó mà hình dung phóng thích mà ra, nháy mắt càn quét trên trời dưới đất.

Chỉ là nháy mắt, lực lượng một quyền kia của lão giả hắc bào liền bị hấp thu hết, không chỉ có như thế, cỗ hấp lực kia nháy mắt bao phủ tinh không phía trước, giống như lỗ đen vũ trụ, tùy ý xé rách hết thấy phía trước!

“Cỗ lực lượng này... Đây không có khả năng! !”

Lão giả hắc bào sắc mặt đại biến, lộ ra một tia hoảng sợ, hắn muốn chạy trốn, lại đã bị cổ hấp lực kia bao phủ, thân bất do kỷ hướng phía bên kia bay đi, tựa hồ muốn rơi vào bên trong miệng lớn của Thao Thiết.

“A a a ! ! !”

Hắn ra sức giãy dụa, quanh thân tản mát ra năng lượng vô cùng kinh khủng, chọn cổ năng lượng, đủ để đem thế giới hóa thành đại dương mênh mông.

Thế nhưng là, vẫn không có bất cứ tác dụng gì, cổ lực lượng này bị thôn phệ hết, mà hắn cũng tiếp tục hướng phía bên kia bay tới.

“Rốt cuộc là thứ gì!”

Tại bị hút đi vào gần hết, hắn rốt cục nhìn thấy, trong tay Tần Xuyên, cầm một cái hồ lô màu tím.

Cái hồ lô kia, có thể thôn phệ hết thủy!

Chương 580: Hoàng Tộc Hành Động

Chương 580. Hoàng Tộc Hành Động

Rốt cục, lão giả hắc bào bị thu vào trong hồ lô.

Tất cả gió êm sóng lặng.

Tần Tử ngơ ngác nhìn một màn này, thật lâu không cách nào lấy lại tinh thần, một tôn cự đầu, cứ như vậy được giải quyết?

“Không có sao chứ?”

Tần Xuyên tắc lại hồ lô, hỏi.

“Ây... Không có việc gì!”

Tần Tử từ bên trong ngẩn người lấy lại tinh thần, sau đó một mặt tò mò nhìn cái hồ lô màu tím này, hỏi:

“Cha, đây là bảo vật gì?”

“Chính là dây hồ lô thất thải nhà ta kia, trăm năm qua, tại bên dưới bá vương hoa chăm sóc rất cực thành thực, kết xuất cái hồ lô này.”

Tần Xuyên nói.

“Thần kỳ như vậy? !”

Con mắt Tần Tử trừng lớn, viên Hồ Lô tử kia, còn là hắc năm đó từ thất thải Hồ Lô sơn mang ra đây ngoài.

Năm đó mặc dù cảm thấy rất bất phàm, nhưng không nghĩ tới nghịch thiên đến loại tình trạng này, ngay cả cự đầu đều có thể trấn áp.

“Cha, dây leo hồ lô kia... Chỉ kết hoa ra một cái quả?”

Tần Tử chảy nước bọt, mắt chăm chú nhìn xem phụ thân.

“Liên một cái.”

Tần Xuyên mắt nhìn thẳng nói.

“Nha.”

Tần Tử có chút thất lạc gật đầu, hắc xưa nay sẽ không hoài nghi lão cha, cho nên cũng không có suy nghĩ nhiều.

“Cha, lão gia hỏa này được thu vào hồ lô, về sau sẽ phát sinh cái gì, có thể chạy đến hay không?”

Tần Tử hỏi.

“Hắc là sẽ không, nội bộ cái hồ lô này ẩn chứa thời không vô tận, chỉ cần đi vào sẽ rất khó ra, mà lại bên trong có lực lượng hủy diệt kinh khủng, phía dưới ăn mòn lâu dài, liền xem như cự đầu cũng phải tan thành mây khói.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Tê! ! !”

Tần Tử hít một hơi lạnh khí, đây là cái hồ lô gì, vậy mà nghịch thiên như thế, để hắc đều có chút hơi sợ.

Hắc nghĩ nghĩ, cắn răng nghiên lợi nói ra:

“Cha, cái hoàng tộc này trước đó tìm người giả mạo mẹ ta vậy thì thôi, lần này vậy mà phái ra cường giả cự đầu, muốn làm cho ta vào chỗ chết, không thể tha bọn hần!”

Hần bành trưởng.

Hồ lô nơi tay, thiên hạ ta có!

Nhưng mà Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Hoàng tộc nội tình thâm hậu, đồng thời có bọn hần thủ hộ chỉ lực lão tổ tông lưu lại, ta bây giờ thực lực còn chưa khôi phục, chỉ dựa vào cái hồ lô này, chỉ sợ phần thắng không lớn.”

“A?”

Tần Tử há to miệng, nháy mắt sợ, lo lắng nói:

“Vậy chúng ta giết cự đầu hoàng tộc, hoàng tộc tìm chúng ta báo thù thì làm sao bây giờ?”

“Về Huyền Hoàng thiên.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Hoàng tộc cho dù cường đại, nhưng cũng không dám xâm nhập Huyền Hoàng thiên giết người, dù sao người là Huyền Hoàng thiên chủ.”

“Tốt a.”

Tần Tử gật gật đầu.

Xoạt!

Tần Xuyên tay phải vung lên, một cỗ năng lượng đem Tần Tử bao khóa, sau đó thân ảnh của hai người biến mất tại chỗ.

Chuẩn xác mà nói, là ẩn thân, đây là một loại ẩn thân cực hạn, liền xem như cự đầu, cũng vô pháp phát giác.

“Cha, ta thấy thế nào không thấy người, không đúng, ta cũng nhìn không thấy chính mình!”

Trong tinh không, truyền ra thanh âm kinh ngạc Tần Tử.

...

Hoàng tộc tổ địa, hoàn toàn yên tĩnh.

Đột nhiên!

Mấy đạo khí tức cổ lão mà kinh khủng phóng lên tận trời, khí phách hiên ngang, để tinh thần trên bầu trời đều rơi xuống la tả!

” Khí tức lão Bát biến mất!”

“Lão Bát vẫn lạc, là ai làm! Bản tọa vậy mà không cách nào suy tính ra là ai, cái này sao có thể? !”

“Đáng ghét, không thể tha thứ!”

Thanh âm cực kỳ tức giận quanh quẩn ra, trên bầu trời lập tức huyết vân cuộn cuộn, điện thiểm sấm sét, thậm chí có pháp tắc chi vĩ hiển hiện. Tất cả người hoàng tộc đều nơm nớp lo sợ nằm rạp trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, cầm như hén.

Mà lúc này, một đạo thân ảnh khôi ngô đi vào bên trong tổ địa, bộ pháp của hắn trầm ổn, cho dù đối mặt mấy vị lão tổ tông, cũng không e ngại.

Bởi vì bản thân hắn cũng là cự đầu.

Cái này tự nhiên là tộc trưởng hoàng tộc, hắn tiến vào tổ địa, về sau trầm giọng nói ra:

“Ta biết là ai giết thứ bát tổ.”

“Ai! !”

Mấy vị lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm kia, đồng loạt nhìn về phía nam tử khôi ngô, ánh mắt nóng rực, tựa hồ có thể hòa tan hết thấy.

“Hắn là phụ thân tên nghiệt chủng kia, Tàn Xuyên.”

Nam tử khôi ngô trầm giọng nói ra:

“Bát tổ lần này ra ngoài, là vì chặn giết tên nghiệt chủng kia, mà tên nghiệt chủng kia hiển nhiên không có khả năng giết được bát tổ, khả năng duy nhất, chính là cái phụ thân thần bí kia của hắn.”

“Đương nhiên, có phải hay không thì đều không trọng yếu, chúng ta chỉ cần biết, kẻ giết người cùng tên nghiệt chủng kia có quan hệ, như vậy đủ rồi.”

“Chúng ta vừa vận nhân cơ hội này, đem tên nghiệt chủng kia diệt trừ, đồng thời đem người cùng hắn có liên quan một mẻ

hốt gọn, trăm thảo trừ căn!”

Hắn hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên vô cùng ngưng trọng, trầm giọng nói ra:

“Mà lại ta đi hỗn loạn chi hải nhìn một chút, nơi đó sóng ngầm phun trào, hắc vụ nổi lên bốn phía, vị kia chỉ sợ qua không được bao lâu liền muốn thức tỉnh, chúng ta nhất định phải nhanh diệt trừ nghiệt chủng, cùng Huyền Hoàng thiên phân rõ giới hạn!”

Chương 581: Áp Lực Huyền Hoàng Thiên

Chương 581. Áp Lực Huyền Hoàng Thiên

Vị kia! !

Nghe được cái từ này, dù cho là những lão quái vật hoàng tộc sống không biết bao nhiêu năm này, cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Đây là một cái cấm kỵ!

Năm đó Huyền Hoàng thiên phồn thịnh cỡ nào, thế nhưng là tại trước mặt cái vị kia, vẫn không chịu nổi một kích như cũ, thiên đạo sụp đổ, chư vương hội phi yên diệt!

Về phần vị kia tại sao phải xuất thủ đối với Huyền Hoàng thiên, trong đó có cái gì ân oán, không người biết hiểu.

Trên thực tế, nếu không phải bởi vì Huyền Hoàng thiên thảm kịch, căn bản là không có người biết, cái thế gian này còn có một tôn đáng sợ như vậy tồn tại...

“Nhất định phải tranh thủ thời gian động thủ!”

Một lão quái vật nói.

“Thế nhưng là... Nghiệt chủng kia dù sao cũng là Huyền Hoàng thiên chủ, bây giờ đám lão già Huyền Hoàng thiên này

đều lần lượt trở về, chúng ta nếu là xâm nhập Huyền Hoàng thiên giết người, những lão gia hỏa này sợ rằng sẽ không đáp ứng.”

Một vị khác lão quái vật nói.

“Hừ, việc này liên quan đến sinh tử tồn vong hoàng tộc ta, bọn hần không đáp ứng thì lại có thể như thế nào! Chúng ta mời tất cả thế lực cùng cường giả cùng hoàng tộc giao hảo, cùng một chỗ tiến về Huyền Hoàng thiên, bức bách bọn hần giao người!”

Có một lão quái vật hừ lạnh nói.

Trực tiếp đi Huyền Hoàng thiên giết người chỉ sợ rất khó, nhưng là bọn hần có thể bức bách đám cự đầu Huyền Hoàng thiên trục xuất thiên chủ chi vị của nghịệt chủng kia, sau đó đem trục xuất khỏi Huyền Hoàng thiên, dạng này liền có thể quang minh chính đại giết chết!

Mặc dù làm như vậy, vẫn sẽ có tổn hại mặt mũi Huyền Hoàng thiên như cũ, nhưng là tổn thất không lớn, tại dưới áp lực cực lớn, Huyền Hoàng thiên sẽ nhượng bộ.

“Tốt, liền làm như vậy!”

“Ta đến liên hệ Trường Sinh Tiêu gia cùng Táng Thiên cốc.”

“Ta đến liên lạc mấy vị lão hữu của ta.”

“Lão phu đi Thanh Liên đạo tông một chuyến, cái tình nhân cũ kia của ta còn sống, hần là sẽ niệm tình một cơn của ta năm...”

Cứ như vậy, đám lão gia hoàng tộc này bắt đầu các hiển thần thông, hô bằng gọi hữu, ý đồ lấy thế đè người, bức Cung Huyền Hoàng Thiên.

Mà lúc này.

Bên trong Huyền Hoàng thiên.

Tần Xuyên vừa đem dây hồ lô chôn kỹ, đang xếp bằng ở bên vách núi nhắm mắt dưỡng thần, lỗ tai nhẹ nhàng động mấy lần.

Hần mở to mắt, thâm thúy ánh mắt tựa hồ xuyên thấu vô tận thời không, sau đó hơi nhếch khóe môi lên.

“Vị kia? Giống như rất mạnh a...”

...

Nhoáng một cái, trăm năm trôi qua.

Trong một trăm năm này, Huyền Hoàng thiên càng ngày càng phồn vinh, không chỉ có thiên tài bồi xuất, mà lại thực lực các cường giả thế hệ trước cũng hoàn toàn khôi phục.

Rất nhiều chuẩn cự đầu thức tỉnh, khí thôn sơn hà, thổ nạp ở giữa, để bầu trời tinh hà đều ảm đạm xuống tới.

Mà làm cho người nhất phần chấn vẫn là, từng tòa cấm kỵ sơn thần lần lượt trở về, bây giờ đã có hai mươi tám tòa!

“Oanh long long!”

Mà một ngày này, một cỗ uy áp khủng bố khó mà hình dung, từ thiên ngoại mà đến, mệnh mông cuộn cuộn càn quét toàn bộ Huyền Hoàng thiên.

“Làm càn! !”

“Có bằng hữu từ phương xa tới...”

“Các vị, có gì muốn làm?”

Từng đạo thanh âm uy nghiêm, từ bên trong cấm kỵ Thần sơn truyền ra, đồng thời có thân ảnh hiển hiện tại đỉnh núi, từng bước một bước lên trời.

Hơn mười vị cự đầu Huyền Hoàng thiên hiện thân, bước lên trời, rất nhanh liền đi tới nơi cao nhất Huyền Hoàng thiên.

Đây là địa phương thường nhân khó mà chạm đến, từ nơi này, có thể quan sát toàn bộ Huyền Hoàng thiên, chúng sinh đều tại dưới chân.

Mà lúc này.

Từng đạo vòng xoáy màu xám khổng lồ oanh long long xoay tròn, tản mát ra khí tức vĩ ngạn nghiền nát chư thiên, chừng hơn ba mươi!

Mơ hồ có thể thấy được, chỗ sâu mỗi một cái vòng xoáy đều có một thân ảnh, bọn hắn tựa hồ tận lực ẩn giấu đi thân hình, để người nhìn không rõ ràng.

“Các vị đạo hữu giảng lâm Huyền Hoàng thiên ta, không biết có gì muốn làm?”

Một vị cự đầu Huyền Hoàng thiên hỏi.

“Muốn người.”

Một lão giả quanh thân tràn ngập hỏa diễm, từ bên trong một cái vòng xoáy màu xám đi ra, người hắc mặc hắc bào rộng lớn, bên ngoài cơ thể hiện ra từng đạo hư ảnh phượng hoàng bay lên, tráng lệ, cổ lão mà thần thánh.

“Hoàng tộc?”

Vị cự đầu Huyền Hoàng thiên này nhíu mày.

Những người khác không muốn lộ ra thân phận, mà người này chủ động hiện ra chân thân, hắc là kẻ đầu têu chuyện ngày hôm nay.

Vị cự đầu Huyền Hoàng thiên này nghĩ nghĩ, hỏi:

“Muốn ai?”

“Huyền Hoàng thiên chủ Tần Tử! Kẻ này trước hết giết một đời thiếu chủ hoàng tộc ta, lại thiết kế hại chết bát đệ ta, tội không thể tha thứ!”

Lão giả Hoàng tộc lạnh lùng nói.

“Cái tiểu tử hạ lưu vô sỉ kia?”

Vị cự đầu Huyền Hoàng thiên này có chút ngần người, sau đó đột nhiên nở nụ cười trên nỗi đau của người khác:

“Ha ha, thật sự là ác hữu ác báo a! Tiểu tử vô sỉ kia, người đối với con gái ta đùa nghịch lưu manh, hôm nay rốt cục gặp báo ứng đi!”

Chương 582: Người Đã Hỏi Qua Ta Chưa

Chương 582. Người Đã Hỏi Qua Ta Chưa

Không sai!

Vị cự đầu Huyền Hoàng thiên này, chính là Băng Chủ!

Mà lão giả hoàng tộc kia nghe vậy, nháy mắt minh bạch cái gì, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, nói ra:

“Xem ra Băng Chủ đạo hữu với đối với cái hậu bối Huyền Hoàng thiên này cũng không hài lòng, đã như vậy, đem hắc giao ra, như thế nào?”

“Không được.”

Băng Chủ thu lại nụ cười, nhàn nhạt nói ra:

“Ta mặc dù không quá ưa thích tiểu tử kia, nhưng hắc chung quy là người Huyền Hoàng thiên ta, bản tọa mặc dù không phải cái hạng người có đức độ gì, nhưng còn không thể làm việc chân ngoài dài hơn chân trong.”

Xoạt!

Nụ cười lão nhân hoàng tộc kia đột nhiên cứng ngắc, ánh mắt hắc lãnh lệ, trầm giọng nói ra:

“Nói như vậy, ngươi muốn bảo đảm hắc?”

“Thế thì lại không phải.”

Băng Chủ cười lắc đầu:

“Ta chỉ nói sẽ không chủ động đem hắc giao ra, về phần có người bảo đảm hắc hay không... Nhìn nhân duyên hắc rồi.”

Nói xong, hắc lui sang một bên, làm ra một bộ dáng vẻ việc không liên quan đến mình, với hắc mà nói, không bỏ đá xuống giếng đã tính nhân từ.

Dù sao, ranh con kia khi dễ nữ nhi của hắc, lúc trước nếu không phải Kim Long vương cầu tình, hắc nhất định phải làm thịt kia tiểu tử ngay tại chỗ rồi!

“Chư vị đạo hữu, có thể nể mặt ta một chút hay không?”

Lão giả Hoàng tộc nhìn về phía cái cự đầu Huyền Hoàng thiên khác—— lúc này, cự đầu lơ lửng phía trước Huyền Hoàng thiên, có mười hai vị!

Bởi vì rất nhiều cự đầu đều là chuyên thể trở về, dung mạo và khí chất sớm đã cùng kiếp trước khác biệt, nếu như không xuất thủ, căn bản không nhận ra ai là ai, cho nên, những cự đầu này có thể quy kết làm... Người vô danh.

“Giết người thì đền mạng, thiên kinh địa nghĩa.”

Một vị cự đầu Huyền Hoàng thiên lạnh nhạt hướng bên cạnh thối lui một bước, hắc thần sắc lạnh lùng, cũng không muốn vì Tần Tử mà cùng nhiều cự đầu như vậy khai chiến.

“Việc này bản tọa cũng không muốn tham dự.”

Lại một vị cự đầu Huyền Hoàng thiên lui ra.

“Chư vị xin cứ tự tiện.”

“Oan có đầu nợ có chủ, không cần liên lụy vô tội là được rồi.”

Cái cự đầu Huyền Hoàng thiên khác, cũng đều nhao nhao thối lui, rất hiển nhiên, bọn hắn cũng không muốn quản loại việc như này.

Loại cường giả cấp bậc này, đều là đạp trên núi thây biển máu đi ra, nội tâm sớm đã lạnh lùng vô cùng, lạnh nhạt nhìn thế gian thương hải tang điền, chúng sinh trong mắt bọn hắn, cùng sâu kiến không sai biệt lắm.

Một đám người như này, như thế nào lại vì một con sâu kiến không quen không biết, đi cùng một đám cường giả cùng cấp bậc liều mạng chứ?

Trừ phi bọn hắn biết kia là nhân vật chính!

Nhưng là bọn hắn không biết.

“Đa tạ!”

Lão giả Hoàng tộc ôm quyền cúi đầu đối với đám cự đầu Huyền Hoàng thiên, sau đó tay phải nhô ra, đánh ra một trào về phía dưới.

“Hoa —— “

Một trảo này, không gian phía trước vặn vẹo, một đạo vòng xoáy khổng lồ xuất hiện, sau đó, một đạo thân ảnh tuổi trẻ, tựa hồ bị một cỗ lực lượng vô hình giam cầm, từ bên trong vòng xoáy kia bay ra.

Chính là Tần Tử!

Lúc này, Tần Tử cảm thụ được từng đạo uy áp khủng bố giống như thiên uy ở chung quanh kia, sắc mặt tái nhợt, thân thể đều không bị khống chế mà run rẩy lên, hoảng sợ hỏi:

“Cái này... Đây là nơi nào? !”

“Hừ! !”

Lão giả Hoàng tộc kia hừ lạnh một tiếng, khí thế khủng bố tại bên người Tần Tử nổ tung, để hấn như bị sét đánh.

“Phốc!”

Cho dù hấn đã là cường giả Thần Vương cấp, cũng vô pháp chịu đựng lấy cỗ lực lượng này, một ngụm máu tươi phun ra, thân thể đều gần như nổ tung.

Tần Tử nhìn về phía vị lão giả kia, cảm thụ được kia cỗ khí tức hỏa diễm quen thuộc, hoảng sợ nói:

“Hoàng tộc! Ngươi là người hoàng tộc! !”

“Đã biết, vậy liền lãnh cái chết đi.”

Lão giả Hoàng tộc kia lạnh lùng nói, sau đó tay phải hấn nâng lên, chậm rãi nắm lại năm ngón tay về phía Tần Tử.

“Tạch tạch tạch!”

Không gian tròn trăm mét bên ngoài Tần Tử, từ ngoài vào trong, một chút xiu đồ sụp, giống như bị bóp nát trứng gà bình thường, nhìn thấy mà giật mình!

“Không —— “

Tần Tử tuyệt vọng gằm thét, hấn muốn chạy trốn, thế nhưng là một cỗ lực lượng vĩ ngạn đã cầm giữ không gian chung quanh, hấn không đường có thể trốn!

“Sâu kiến mà thôi.”

Lão giả Hoàng tộc kia tiếp tục thu nạp năm ngón tay, hấn thần sắc lạnh lùng, trong mắt không có tâm tình chập chờn chút

nào, thật giống như thật đang bóp một con kiến.

“Hả? !”

Đột nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến, bởi vì hắn phát hiện, bên ngoài cơ thể Tần Tử, vậy mà chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo vòng bảo hộ kim sắc, giống như một viên quả trứng lớn màu vàng óng, chảy xuôi ánh sáng kim loại, không thể phá vỡ!

“Muốn giết sư đệ ta, có hỏi qua ta không?”

Một đạo thanh âm tuổi trẻ mà uy nghiêm vang lên, chỉ thấy trước người Tần Tử, chậm rãi hiện ra một vị người thanh niên tuấn lãng mặc kim sắc trường bào.

“Ngươi là... Kim Long vương? !”

Chương 583: Dạ Lăng Sương

Chương 583. Dạ Lăng Sương

Lão giả Hoàng tộc kia da mặt co giật kêu lên.

“Đúng vậy.”

Kim Trĩ đứng chấp tay, híp mắt cười nói:

“Nhiều năm không gặp, ngươi đã già đến độ này rồi, ta còn nhớ rõ cảnh tượng đánh ngươi năm đó.”

Sắc mặt lão giả Hoàng tộc kia xanh xám, hắn cùng Kim Long vương là người cùng một thời đại, năm đó long phượng chi tranh mấy vị thiên kiêu hoàng tộc, bọn hắn, đều bị cái Kim Long vương này ép tới không ngẩng đầu được lên, có thể xưng đoạn lịch sử đen của hoàng tộc!

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra:

“Nhất thời thành bại cũng không thể nói rõ cái gì, cười đến cuối cùng mới thật sự là cường giả, bây giờ chúng ta đều đã đạt tới đỉnh phong, ai mạnh ai yếu còn khó nói!”

“Ta tuổi trẻ so với ngươi.”

Kim Trĩ có chút cười một tiếng, một câu thật đơn giản, so bất cứ chứng cứ gì trên thế gian đều muốn hữu lực hơn ——
ngươi đã tuổi già không rõ, mà ta sống ra đời thứ hai, đương nhiên là ta mạnh hơn.

“Ngươi...”

Lão giả Hoàng tộc tức giận tới mức run, phần nộ nói:

“Một cái gia hỏa bị đánh cho hơi phi yên diệt, cũng chỉ là mượn Huyền Hoàng thiên, may mắn sống lại mà thôi, có cái gì để đắc ý!”

” Ta tuổi trẻ so với ngươi.”

Kim Trĩ vẫn như cũ vừa cười vừa nói.

“Ta đã con cháu đầy đàn, khai chi tán diệt, con cháu đời đời không thiếu thốn!”

Lão giả Hoàng tộc cắn răng nói.

” Ta tuổi trẻ so với ngươi.”

Kim Trĩ vẫn là câu nói kia.

“Ngươi... A! ! !”

Lão giả Hoàng tộc ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, hỏa diễm ngập trời xông ra Huyền Hoàng thiên, đem bầu trời thượng giới đều nhuộm đỏ.

Rất rõ ràng, hấn phá phòng.

Hồi lâu, hấn đột nhiên thu lại cảm xúc, ánh mắt lảng lệ nhìn về phía Kim Trĩ, hung hăng hỏi:

“Kim Long vương, ngươi nhất định phải bảo đảm hấn?”

“Đây là huynh đệ của ta.”

Kim Trĩ lạnh nhạt nói, hấn đứng chấp tay, tay áo bông bành, lộ ra thông dong mà kiên định —— dù vạn người, ta vẫn vậy!

“Ngươi không gánh nổi!”

Lão giả Hoàng tộc hừ lạnh một tiếng, trên thân tách ra uy áp vô cùng kinh khủng, mà cùng lúc đó, từng đạo vòng xoáy màu xám phía sau hấn kia, cũng oanh long long xoay tròn, tản mát ra khí tức cự đầu vô cùng kinh khủng.

“Oanh long long!”

Cỗ khí tức này quá mạnh, giống như mấy chục đạo sóng thần chồng chất lên nhau, phô thiên cái địa mãnh liệt mà đến, có thể bao phủ hết thấy.

“Hừ!”

Trên thân Kim Trĩ tuôn ra kim quang óng ánh, hình thành một đạo hình cầu đường kính ngàn mét, giống như chồng lên một khoảng trời.

Đây là uy áp đùng nhau!

“Tạch tạch tạch...”

Kim Trĩ rất mạnh, nhưng là đối diện nhiều người, hình cầu kim sắc của hắn, dần dần bị áp súc, có chút lung lay sắp đổ.

“Kim Long vương, không cần chấp mê bất ngộ, nếu không ngươi sẽ chết tại nơi này!”

Lão giả Hoàng tộc cau mày, trầm giọng nói.

Hắn cũng không muốn giết kinh long vương.

Thử nghĩ, một người từ thời đại thiếu niên đã cùng ngươi quyền cước tương gia, cùng một chỗ đấu dài đằng dặc năm tháng, người thế gian thương hải tang điền, tất cả bên người đều cải biến, duy chỉ có không đổi... Là cái mặt thói làm hắn chán ghét kia!

Một người như vậy, ngươi nhẫn tâm để hắn chết sao?

“Ta đều chết qua một lần, sợ cái gì?”

Kim Trĩ khuôn mặt kiên nghị, chậm rãi thẳng sống lưng, tựa hồ coi như trời sập xuống tới, hắn cũng có thể nhô lên đến!

Lão giả Hoàng tộc cắn răng, nói ra:

“Đã ngươi muốn nghịch thế, vậy cũng đừng trách ta lòng dạ độc ác! !”

Vừa dứt lời, một cỗ uy áp mạnh hơn, từ trên thân hắn bộc phát ra, những cái cự đầu không hề lộ diện kia, cũng đều phát lực.

“Oanh —— “

Uy áp kinh khủng, giống như đại dương mênh mông chảy ngược, nháy mắt bao phủ hết thấy, mà hình cầu kim sắc Kim Trĩ thả ra, cấp tốc xuất hiện vết rách.

Tất cả mọi người là cường giả cùng cấp độ, ai cũng không phải hạng đơn giản, lực lượng một người, lại như thế nào đối kháng hơn mười người?

“Ông! ! !”

Mà đúng lúc này, một đạo quang mang màu da cam chiếu rọi mà đến, quang mang kia, giống như ánh rạng đông húc nhật, lại hình như ánh chiều tà mặt trời lặn.

Tại cổ quang mang này chiếu rọi xuống, tựa hồ hết thấy đều muốn đi hướng kết thúc, liền xem như uy áp cùng năng lượng, cũng phải hết thấy tiêu vong!

“Hoàng Hôn vương? !”

Bên trong những cái vòng xoáy màu xám kia, có người lên tiếng kinh hô.

Chỉ thấy tầng mây bên cạnh, chậm rãi dâng lên một vòng trời chiều, một vị nữ tử tóc vàng phong hoa tuyết đại, từ bên trong ráng chiều chậm rãi đi tới.

“Su phụ? !”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, mừng rỡ kêu lên.

Cái nữ tử này, chính là Dạ Lăng Sương!

Chương 584: Bảo Vệ Tần Tử

Chương 584. Bảo Vệ Tần Tử

Dạ Lăng Sương sừng sững tại bên trong quang huy chói lọi, tay áo bông bành, thân thánh mà uy nghiêm, có loại mỹ cảm phong hoa tuyết đại.

Hoàng hôn chi quang màu da cam, từng tia từng sợi, giống như đường cong đang toán loạn tại giữa thiên địa, để tốc độ

thời gian trôi qua đều chậm xuống tới.

“Hoàng Hôn vương, người cũng muốn đứng lên nghịch thế sao?”

Lão nhân Hoàng tộc sắc mặt âm trầm.

Dạ Lăng Sương nhàn nhạt nhìn xem hắn, nói ra:

“Đây là ta đệ tử.”

Mấy chữ ngắn ngủi, biểu lộ thái độ của nàng.

Ánh mắt Lão nhân Hoàng tộc lạnh lẽo, cảnh cáo nói:

“Ta khuyên người không cần chấp mê bất ngộ, hai người các người mặc dù cường đại, nhưng là song quyền nan địch tứ thủ, các người vô luận như thế nào cũng vô pháp chống lại nhiều người chúng ta như vậy.”

Hắn thực sự nói thật.

Hơn ba mươi vị cự đầu xuôi dòng mà xuống, thế không thể đỡ, liền xem như cùng là cự đầu, cũng phải nuốt hận!

“Có lẽ vậy, nhưng mà coi như vẫn lạc, kéo hai người đem lưng vẫn là không có vấn đề, có lẽ trong đó có người đó.”

Dạ Lăng Sương ngữ khí rất bình tĩnh.

Lão nhân Hoàng tộc sắc mặt âm trầm như nước, trong mắt có hủy diệt chi quang lấp lóe, trầm giọng nói ra:

“Làm người vẫn là chớ có đánh giá quá cao mình, cũng chớ có đánh giá thấp người khác, mấy đạo hữu mà lão phu mời đến trợ trận lần này, có cái nào không phải tu vi kinh thiên? Uy danh càng cao hơn so với người, cũng có khối người.”

“Vậy thì lại như thế nào?”

Dạ Lăng Sương hỏi ngược lại.

Giọng nói của nàng không có gợn sóng chút nào, lại mang theo một cỗ bá khí khó mà hình dung—— bssjy lại như thế nào? Ta nói giết người liền muốn giết người!

“Hoàng huynh, không cần lãng phí thời gian, trước trấn áp bọn hắn.”

Cái thời điểm này, một đạo thanh âm khàn khàn vang lên.

Là một vị cự đầu giấu ở vòng xoáy màu xám bên trong nói chuyện, cái đạo vòng xoáy kia rất lớn, bên trong tản mát ra khí tức vô cùng kinh dị.

Đây là một vị cự đầu rất cường đại.

“Tốt!”

Lão nhân Hoàng tộc trịnh trọng gật gật đầu, sau đó gầm nhẹ nói:

“Các vị đạo hữu xuất thủ một lượt đi, trấn áp bọn hăn!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Những cái cự đầu kia đều không nói gì, mà là trực tiếp động thủ, xuất thủ chính là long trời lở đất, thiên băng địa liệt.

Từng đạo đại đạo khủng bố tuyệt luân, giống như lũ ống sóng thần bình thường hướng phía ba người Tần Tử bao phủ mà đi, những nơi đi qua, không gian vỡ vụn, thời gian hỗn loạn, trong hư không hiện ra thiên địa pháp tắc, đều bị đánh sụp đổ!

“Giết! !”

Kim Trĩ cùng Dạ Lăng Sương đồng thời xuất thủ, kim sắc quang huy chiếu rọi thế gian, tại bên trong sóng thần hủy diệt cũng chống lên một mảnh Tịnh Thổ.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Các loại đại đạo chi lực đụng vào nhau, phát ra thanh âm trầm thấp mà chói tai, đây là đại đạo chi tranh đáng sợ nhất, mặc dù nhìn như bình tĩnh, nhưng là uy lực chỉ cần tiết lộ ra một tia, là đủ hủy thiên diệt địa.

Đến cảnh giới cự đầu, tất cả thuật pháp đã mất đi ý nghĩa, lẽ chính là nhất đại đạo chi lực căn bản.

Mà đôi mặt hơn ba mươi vị cự đầu vây công, Kim Trĩ cùng Dạ Lăng Sương cho dù mạnh hơn, cũng dần dần rơi vào hạ phong.

“Oanh long! !”

Đột nhiên, một đạo lôi đình tử sắc từ trên trời giáng xuống, thế như chẻ tre, đem đại đạo chi lực song phương đồng thời cắt đứt. Thật giống như hai bầy người đang kéo co, đột nhiên xông ra một người, một đạo đem dây thừng chặt đứt.

“Sở vương!”

Nhìn thấy đạo thanh âm này, mọi người lần nữa kinh hãi, chỉ thấy bên trong sấm sét màu tím kia, một đạo thanh niên khôi ngô đứng vững vàng.

Sở Trung Thiên!

“Sở vương, người cũng muốn xen vào việc của người khác sao?”

Sắc mặt lão nhân Hoàng tộc càng khó coi, ngoài mặt trong yếu nói.

Sở Trung Thiên thản nhiên nói:

“Ta trước đó đã tán thành hắc là Huyền Hoàng thiên chủ, lúc này tự nhiên không thể ngồi xem không để ý tới.”

Hắn nhìn về phía mấy đạo vòng xoáy màu xám trong đó, nói ra:

” Mấy vị đạo hữu Âm Dương giáo, chuyện này vẫn là không nên dính vào đi.”

Xoạt!

Mấy đạo vòng xoáy màu xám kia đột nhiên ngưng kết, không xoay tròn nữa, sau đó bên trong truyền ra mấy đạo thanh âm già nua cười khò.

“Ha ha, nghĩ không ra Sở vương đạo hữu đối với hắc để bụng như thế, đã như vậy, chúng ta liền mặc kệ.”

“Hoàng huynh, thật ngại quá, chúng ta thiếu Sở vương một cái nhân tình, chỉ có thể đi trước một bước.”

“Cáo từ.”

Nói xong, mấy đạo vòng xoáy kia chậm rãi từ từ tiêu tán, lập tức, uy áp giữa thiên địa giảm bớt không ít.

“Các người...”

Lão nhân Hoàng tộc nghĩ không ra mấy người Âm Dương giáo nói đi là đi, trên mặt có chút không nhịn được, nhưng cuối cùng cũng không có phát tác. Dù sao hắc chỉ là người mời hỗ trợ, còn không có quyền lực mệnh lệnh người khác.

“Theo cái tình huống này, xem ra tình thế có chỗ nghịch chuyển a.”

Kim Trĩ nghiền ngẫm mà cười một tiếng, tự nhiên mà nói.

“Hừ, dù vậy, chúng ta còn có hai mươi mấy người, các người chỉ có ba người, vẫn như cũ không thể lật trời!”

Lão nhân Hoàng tộc hừ lạnh nói.

Chương 585: Nhân Vương

Chương 585. Nhân Vương

“Lại tăng thêm ta thì sao?”

Một đạo thanh âm tuổi trẻ vang lên, thanh âm này rất ôn hòa, mang theo một loại cảm giác từ bi, lại hơi có vẻ vụng về.

“Đông! Đông! Đông!”

Chân trời tầng mây lẫn lộn, tựa hồ có cái quái vật gì khổng lồ đang đến gần, vậy mà cho người ta một loại cảm giác đất rung núi chuyển.

Mọi người đảo mắt nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh núi thịt mập mạp, cầm một thanh đao mỡ heo, từng bước một đạp không mà tới.

Hắn mỗi lần đi một bước, trên thân liền sẽ thêm ra một đạo vàng sáng màu vàng óng, tràn ngập cảm giác thần thánh cùng siêu thoát, lại có một loại nặng nề khó mà hình dung.

“Người là? ?”

Đám cự đầu cũng cau mày lên.

Mà Tần Tử, lại là con mắt trừng lớn, hoảng sợ nói:

“Chu Hương? !”

Người này chính là mập mạp thích mỡ heo mảnh vỡ đại lục cái kia, là huynh đệ Chu Mặc trộm mộ, cũng là nửa cái đệ tử của cha hắn!

“Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật.”

Chu Hương đối với mọi người có chút cười một tiếng, sau đó chậm rãi cúi người, đem trong tay đao mổ heo đặt ở dưới chân.

“Ông!”

Tại nháy mắt hắn nâng người lên, trên thân dần sinh ra vô lượng Phật quang, thân thể cao lớn cũng hóa thành kim sắc, phảng phất đúc thành bất hủ Kim Thân.

“Địa Táng vương? !”

Tất cả cự đầu đều kinh hãi, bởi vì cỗ Phật quang cường đại này chỉ có một người có được, nhưng là người kia... Rõ ràng rất gây a! !

Biến hóa này quá lớn, để người khó mà tiếp nhận.

“Một bộ thân xác thối tha mà thôi, chư vị chớ để ý.”

Chu Hương chấp tay trước ngực đối với mọi người, có chút cười một tiếng.

Lão nhân Hoàng tộc hít sâu một hơi, hỏi:

“Địa Táng vương, hắn là người cũng muốn quản cái việc không liên quan này?”

Chu Hương cười nói ra:

“Hết thấy thấy đều là duyên phận cho phép, sao là không liên quan? Huống hồ, cha hắn có ân đối với ta.”

Nếu như không phải Tần Xuyên chỉ điểm, có lẽ hắn đến bây giờ cũng còn trầm luân ở trong luân hồi, không cách nào tìm về chân ngã.

” Các vị thí chủ Táng Thiên cốc năm đó cùng ta từng có thiện duyên, hôm nay không muốn sử dụng bạo lực, còn xin tạo thuận lợi.”

Chu Hương đối mấy cái vòng xoáy màu xám nói.

“Cái này... Ai!”

“Cáo từ.”

Trong mấy cái vòng xoáy kia truyền ra thanh âm xoắn xuýt, sau đó mấy cái vòng xoáy này cũng chậm rãi từ từ tiêu tán.

“Lại cứ tiếp tục như này, tiểu hoàng tử, xem ra cái tình thế này thật muốn thay đổi.”

Kim Trĩ ý vị thâm trường nói.

“Các người vẫn là không có phần thắng! !”

Lão nhân Hoàng tộc da mặt run rẩy, gần như điên cuồng gầm nhẹ nói.

“Ha ha ha, vậy thì lại chưa hẳn!”

Một đạo thanh âm cời mở vang lên, một cỗ khí tức nóng bỏng đập vào mặt, một vòng mặt trời trôi lên biển mây, bá đạo vô biên.

Một cái thanh niên gầy yếu cùng một cái trung niên khô ngô đồng thời xuất hiện, sau đó chậm rãi dung hợp lại cùng nhau, biến thành một cái nam tử trắng tắp.

“Thôn Nhật vương! !”

Mọi người sắc mặt đại biến, Tàn Tử cũng mở to hai mắt nhìn, cái này không phải liền là Thôn Nhật đại đế sao? Con hàng này mạnh như vậy?

”Mấy vị Thanh Liên đạo tông, nếu là còn niệm tình vui vẻ trong đêm hôm đó, liền mời trở về đi.”

Thôn Nhật đại đế bình tĩnh nói.

Xoạt!

Lập tức, biểu tình của tất cả mọi người đều cứng ngắc lại một chút, đặc biệt là Dạ Lăng Sương, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, thấp giọng mắng:

“Hạ lưu!”

Mà lúc này, mấy cái vòng xoáy đều động lại một chút, sau đó, tại mọi người nhìn chăm chú chậm rãi từ từ tiêu tán.

“Cái này... Cái này...”

Lão nhân Hoàng tộc miệng há lớn, bởi vì hắn rất rõ ràng, mấy vị Thanh Liên đạo tông thế nhưng là hắn bằng vào “một cơn” mời tới.

Bây giờ Thôn Nhật vương một câu ”Vui vẻ trong đêm” liền đem các nàng đưa tiễn, cái này chẳng phải là nói, Thôn Nhật

vương so với hắn to hơn? ! !

Đây nhục nhã là khó mà chịu được!

“Lại cứ tiếp tục như này, xem ra các người có thể dẹp đường trở về phủ.”

Kim Trĩ tiếp tục nói.

“Không có khả năng! !”

Lão nhân Hoàng tộc sắc mặt đỏ lên, thậm chí bởi vì sau khi thua trận ở lĩnh vực hạch tâm, hắn tựa hồ trừng mắt, con mắt đỏ bừng.

Mà lúc này, Thôn Nhật đại đế bình tĩnh nói ra:

“Các người có thể thu tay lại, bởi vì ta lần này tới, không chỉ có là đại biểu chính ta, cũng là ý tứ của tỷ tỷ ta, nàng nói... Người trẻ tuổi này, các người không thể giết.”

Oanh long!

Lời này vừa nói ra, giống như sấm sét giữa trời quang, những cái vòng xoáy màu xám kia đều ngừng xoay tròn lại, tựa hồ cự đầu bên trong cũng nhận rung động.

Tỷ tỷ Thôn Nhật vương!

Nữ nhân kia, tại trong lòng tất cả cự đầu đều có ấn tượng không thể xóa nhòa, nàng cường đại vang dội cổ kim, từ xưa đến nay, nhân tộc ra rất nhiều cự đầu, cũng chỉ có một người nàng được xưng... Nhân vương!

Chương 586: Phần Thiên Vương Tới Đưa Cơm

Chương 586. Phần Thiên Vương Tới Đưa Cơm

Phía trên Thiên khung, bầu không khí trở nên trầm muộn.

Không khí đều tựa hồ ngưng kết.

Những cự đầu này cao cao tại thượng, chúa tể chúng sinh vận mệnh, bây giờ tâm tình đều rất nặng nề, thậm chí lâm vào xoắn xuýt.

Nhân vương!

Kia là một tôn ngoan nhân chân chính, thậm chí có thể nói, nàng chính là vua không ngại Huyền Hoàng thiên, chiến lược kinh thế hãi tục.

Ngoan nhân như này ai cũng không muốn đắc tội.

Bởi vì loại tồn tại này rất khó bị giết chết, coi như bị rất nhiều cự đầu vây công cũng có thể chạy thoát, mà nàng bắt đầu trả thù, lại có thể mang đến hậu quả nặng nề, gần như không có cái gì thế lực có thể gánh vác được.

Đây là vũ khí hạt nhân hình người.

“Thôn Nhật vương, theo ta được biết, Nhân vương trời sinh tính nhạt nhẽo, từ trước đến nay không thích xen vào việc của người khác, sẽ không phải là người đang tung tin đồn nhảm chứ?”

Lão nhân Hoàng tộc sắc mặt âm trầm nói.

“Người cảm thấy thế nào?”

Thôn Nhật đại đế cười nhạo một tiếng, cũng không trả lời thẳng, mà là nhìn về phía những cái cự đầu giấu ở bên trong vòng xoáy màu xám kia, nói ra:

“Chư vị đạo hữu, nếu là không muốn cùng ta tỷ tỷ là địch, hiện tại có thể rời đi.”

Những cái vòng xoáy kia trầm mặc một chút.

Sau đó, có người dao động.

“Hoàng huynh, việc này liên quan đến Nhân vương, ta không muốn nhúng vào, cáo từ.”

“Hoàng huynh, đồ vật người hứa hẹn ta cũng không cần, ta đi trước một bước.”

“Hoàng huynh...”

Rất nhanh, từng cái vòng xoáy từ từ tiêu tán, chỉ còn lại có bảy cái.

“Ai, đại thế đã mất.”

Thanh âm thờ dài bất đắc dĩ vang lên, bảy cái vòng xoáy kia từ từ tiêu tán, lộ ra thân ảnh bên trong.

Kia rõ ràng là bảy cái lão giả trên thân lượn vòng lấy Phượng Hoàng Hỏa Diễm, bọn hắn cũng là lão tổ tông hoàng tộc, bây giờ ngoại viện đều rời đi, chỉ còn lại chính bọn hắn, cũng không cần thiết ẩn núp nữa.

“Tạm thời không giết được hắn, chúng ta trở về đi.”

Trong đó một cái lão giả hữu khí vô lực nói.

“Đáng ghét a! A! ! !”

Cái lão giả hắc bào kia sắc mặt âm trầm, cuối cùng ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, đem sao trời vực ngoại đều chấn động đến không ngừng rơi xuống.

Hồi lâu, hắn khôi phục tâm tình, không cam lòng nhìn Tần Tử một chút, sau đó liền mang theo bảy người chuẩn bị rời đi.

Chỉ thấy bọn họ chậm rãi quay người, thân ảnh cấp tốc trở nên mờ đi, tựa hồ muốn làm trận hư không tiêu thất.

“Kết thúc.”

“Hô...”

Mấy người Kim Trĩ cùng Dạ Lăng Sương cũng đều thờ dài một hơi, bọn hắn chỉ có năm người, mà đối phương còn có tám người, nếu quả như thật liều mạng muốn giết Tần Tử, bọn hắn cũng không nhất định ngăn được, dù sao giết người dễ dàng hơn so cứu người.

Mà Tần Tử, càng là giống như sông sót sau tai nạn, toàn thân đều bị ướt đầm mồ hôi, hai chân run.

“Cầu tặc, chết đi cho ta! !”

Ngay tại thời điểm tất cả mọi người thư giãn, một đạo thanh âm tức giận vang lên, cùng lúc đó, một đạo ánh lửa lăng liệt xuyên qua trời cao!

Tia sáng kia quá nhanh.

Giống như một đường, từ đại địa mà đến, nháy mắt vượt ngang toàn bộ chân trời, tựa hồ muốn đem thiên địa chia hai nửa.

Đây là một kích nén giận của cự đầu, ẩn chứa sát ý cùng lực lượng đạt đến cực hạn, gần như vượt xa bình thường phát huy!

Đạo tia sáng này, siêu việt không gian cùng thời gian, gần như nháy mắt liền đi vào trước người Tần Tử, sắp xuyên qua tất cả.

“Không được!”

“Phản Thiên vương!”

“Ngươi dám!”

Năm người Kim Trĩ cùng Dạ Lăng Sương nháy mắt kịp phản ứng, cuống quýt xuất thủ bảo vệ Tần Tử, thế nhưng là bọn hắn vội vàng ngưng tụ lực lượng, lại làm sao có thể ngăn trở một kích ôm hận đã lâu của một vị cự đầu tụ lực?

“Phốc phốc phốc phốc!”

Năng lượng bọn hắn thả ra nháy mắt bị đánh xuyên, mà đạo kim quang kia thế không thể đỡ tiếp tục thẳng hướng Tần Tử, nhanh đến cực hạn, không dung tránh né!

“Không muốn!”

Dạ Lăng Sương hoa dung thất sắc, mà con mắt Kim Trĩ cũng đỏ bừng, muốn tiến lên ngăn cản, lại không còn kịp rồi.

“Oanh —— “

Sau một khắc, cái đạo ánh lửa kia nổ tung, nổ rộ thành một đạo hỏa liên hoa mỹ, đem bầu trời phương viên vạn dặm đều bao quát vào.

“Không! !”

Dạ Lăng Sương đứng tại bên trong hỏa diễm, những ngọn lửa này không cách nào tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với nàng, lại làm cho nàng chảy xuống nước mắt tuyệt vọng.

Đệ tử duy nhất của nàng, chết rồi.

“A, không đúng!”

Đột nhiên, trước mắt nàng sáng lên, nàng nhìn chòng chọc vào hỏa diễm phía trước, chỉ thấy bên trong hỏa diễm, hai đạo thân

ảnh mơ hồ dần dần rõ ràng.

Một bộ áo trắng, tay áo bông bênh.

Là cái đạo thân ảnh quen thuộc kia.

“Tần... Tần đại ca!”

Dạ Lăng Sương ngạc nhiên kêu một tiếng, thanh âm trong sự kích động mang theo một tia mất tự nhiên, dù sao, nàng hiện tại là Hoàng Hôn vương.

“Lăng Sương, đã lâu không gặp.”

Chương 587: Phần Thiên Vương Hóa Diên Liễu Chết

Chương 587. Phần Thiên Vương Hóa Diên Liễu Chết

Tần Xuyên một tay dẫn theo Tần Tử, giống như Nhậm Đạt Hoa từ bên trong hỏa diễm chậm rãi đi ra, khí độ thông dong, nụ cười ôn hòa. (Nhậm Đạt Hoa, trong vai Tướng Thần)

“Lão sư.”

Chu Hương đối chấp tay trước ngực với Tần Xuyên, mỉm cười kêu lên.

“Ừm.”

Tần Xuyên đối với hắn gật gật đầu, sau đó lại nhìn về phía Sở Trung Thiên, Kim Trĩ cùng Thôn Nhật đại đế, cười nói ra:

“Làm phiền.”

“Tiện tay mà thôi.”

Ba người cười khoát khoát tay, nhìn xem lúc này Tần Xuyên, bọn hắn trong lòng đều hơi kinh ngạc cùng kiêng kị —— bọn hắn vẫn nhìn không thấu người này như cũ!

Nếu là trước kia thì cũng thôi đi, thế nhưng là bây giờ bọn hắc đã khôi phục cự đầu chi thân, thế gian đã không có bao nhiêu thứ có thể giấu diếm được ánh mắt của bọn hắc, thế nhưng là cái nam nhân này, vẫn giống như một đoàn mê vụ như cũ.

Mà tám người hoàng tộc, vậy càng ngày càng thân ảnh mờ hồ nháy mắt ngưng kết, sau đó một lần nữa trở lên rõ ràng.

Bọn hắc quay đầu nhìn tới.

Tần Xuyên nhưng không có để ý tới bọn hắc, mà là cúi đầu xuống, ánh mắt xuyên qua hư không, nhìn về phía một vị kia.

Rõ ràng là... Triệu Nhật!

Cũng chính là cái Triệu Nhật bị hắc đánh ngất xỉu, sau đó lột sạch quần áo dán tại bên trên cửa thành hóng gió kia.

Mà Triệu Nhật còn có một cái thân phận —— Phần Thiên vương!

“Người vì sao muốn giết nhi tử ta?”

Tần Xuyên sắc mặt bình tĩnh, biết mà còn hỏi.

“Hừ, cái nghiệt súc này tại trước lúc bản tọa khôi phục ký ức, để bản tọa nhận lấy nhục nhã lớn nhất đời này, thù này không đội trời chung!”

Phần Thiên vương phần nộ nói.

Quanh người hắc thiêu đốt lên hỏa diễm, thậm chí theo hắc nổi giận, cầm kỳ Thần sơn dưới chân hắc đều biến thành xích hồng sắc, phương viên trăm vạn dặm hết thảy đều cấp tốc hòa tan, nham tương chảy xuôi bốn phía giống như dòng sông.

“Tiểu tử, ngươi làm cái gì?”

Tần Xuyên nhìn về phía Tần Tử, lần nữa biết rõ còn có hỏi.

“Ta... Ta căn bản chưa thấy qua hắc a, làm sao có thể làm chuyện gì đối với hắc?”

Mặt mũi Tần Tử tràn đầy không biết làm sao.

“Người đánh rắm!”

Phần Thiên vương phát ra thanh âm gào rống lên, phần nộ nói:

“Tiểu súc sinh, ngươi dám làm không dám chịu sao! !”

Tần Xuyên nhìn về phía Phần Thiên vương, nói ra:

“Ta không biết ở giữa ngươi cùng ta có cái gì ân oán hoặc là hiểu lầm, nếu là con ta thật làm sự tình thất thường gì, ta cũng không có tư cách khuyên ngươi buông xuống, nhưng mà... Hắc chung quy là nhi tử ta, ngươi muốn giết hắc, ta không có khả năng ngồi yên không để ý đến.”

Hắc mặt mũi tràn đầy thành khẩn, căn bản cũng không cho đôi phương cơ hội làm sáng tỏ sự thật—— Ờ, nói cho ngươi, coi như là nhi tử ta làm Ờ, nhưng là ta là cha hắc, mặc kệ hắc làm hay không làm, ta đều muốn bảo đảm hắc!

Cứ như vậy.

Mặc kệ là Phần Thiên vương hay là Tần Tử, đều không có đôi chứng để tìm sự thật, bởi vì làm không có làm đều không trọng yếu.

Phần Thiên vương cho là hắc là ngang ngược che chở nhi tử mình, mà Tần Tử cho rằng Phần Thiên vương đang cố tình gây sự, như này, liền không ai biết, những cái sự tình phát rõ kia nhưng thật ra là Tần Xuyên hắc làm...

“Ờ, vương không thể nhục! ! Bản tọa cả đời này thì cái gì đều có thể buông xuống, duy chỉ có tôn nghiêm không được! Hôm nay hắc phải chết!”

Phần Thiên vương lạnh lùng nói.

“Ha ha ha, không hổ là Phần Thiên vương, thống khoái! Chúng ta giúp ngươi ngăn chặn mấy người bọn họ, ngươi thừa cơ giết chết tiểu súc sinh kia!”

Cái thời điểm này, hắc bào lão giả hoàng tộc cười to nói.

Hắc cười đến rất tùy ý.

Bởi vì nguyên nhân Nhân vương, bọn hắc không dám tự tay giết Tần Tử, nhưng nếu là một vị cự đầu Huyền Hoàng thiên giết chết Tần Tử, liền không có gì thích hợp bằng!

“Giết! !”

Phần Thiên vương chân phải đạp mạnh, cầm ky Thần sơn dưới chân quang mang đại tác, đại địa phương viên trăm vạn dặm

trong khoảnh khắc sụp đổ, mà thân thể của hắn phóng lên tận trời, giống như chân long ra biển, giết hướng lên trời chí đỉnh!

Phần Thiên vương xông lên trời, quanh thân quán quanh lấy hỏa diễm kim sắc, giống như một con phượng hoàng dục hỏa sống lại, khí thể ngập trời.

Thậm chí, theo hắn phóng lên tận trời, trên bầu trời hiện ra vô số pháp tắc chi liên, mây đen che trời, điện thiểm sấm sét!

“Ngăn lại hắn!”

Dạ Lăng Sương tay phải đánh ra một chỉ, lập tức, hoàng hôn chỉ lực vô tận hội tụ, hóa thành một vùng trời trấn áp mà xuống.

“Đi!”

“Trấn áp!”

Kim Trĩ, Thôn Nhật đại đế, Địa Táng vương, Sở Trung Thiên cũng nhao nhao xuất thủ, lại là bốn mảnh thiên khung rơi đập xuống dưới.

“Phá cho ta!”

Phần Thiên vương trong mắt bắn ra quang mang lắng lẹ, tay phải hắn hướng về phía trước đuổi ra, hung hăng nhấn một cái.

“Oanh!”

Đạo thiên khung thứ nhất chia năm xẻ bảy tại chỗ, vậy mà lúc này, bốn đạo thiên khung đằng sau rơi đập mà xuống, đem thân thể hắn ép tới cấp tốc chìm xuống.

“Phần Thiên vương, chúng ta tới giúp ngươi!”

Cái thời điểm này, tám cái lão giả hoàng tộc gào thét mà đến, khí thể như hồng thăng hướng sáu người Tần Xuyên.

“Tần đại ca, làm sao bây giờ?”

Dạ Lăng Sương ánh mắt lộ ra vẻ lo lắng, nếu là mấy người bọn họ bị tám cái lão gia hỏa ngăn chặn, Tần Tử liền xong rồi.

“Các ngươi bảo hộ tiểu tử, tám cái cái lão gia hỏa này... Giao cho ta.”

Tần Xuyên có chút cười một tiếng, sau đó hướng về phía trước bước ra một bước.

“Đông!”

Chỉ thấy dưới chân hần bắn ra vô tận quang mang, tựa hồ giẫm tại phía trên đầu gió, quần áo cùng tóc rậm rậm hướng phía phía trên bay múa, một cỗ khí thế ngập trời, mệnh mông cuộn cuộn khuếch tán ra tới.

“Cỗ khí tức này!”

“Thật mạnh! !”

Tất cả mọi người sợ ngây người, Tần Xuyên lúc này phóng thích ra khí tức quá mạnh, thậm chí so với người hoàng tộc muốn mạnh hơn mấy phần!

Chương 588: Hoàng Tộc Xảy Ra Chuyện

Chương 588. Hoàng Tộc Xảy Ra Chuyện

“Cái này, đây không có khả năng! !”

Tám vị lão giả Hoàng tộc hoảng sợ kêu to, thân ảnh xông tới đột nhiên thăng cấp tại không trung, khí thế đều yếu mấy phần.

“Đừng có dùng sợ, song quyền nan địch tứ thủ, chúng ta có tám cái, hần mạnh hơn cũng vô pháp cùng chúng ta chống lại!”

Lão giả hắc bào lạnh lùng nói, sau đó tám người nháy mắt ổn định tâm thần, tiếp tục hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

“Giết! !”

“Oanh long long!”

Tám người đều là cự đầu, chiến lực long trời lở đất, bọn hần đồng thời xuất thủ thời điểm, quả thực là thần căn giết thần.

Cỗ lực lượng kia quá mạnh, không gian phía trước trong khoảnh khắc bị đánh nổ, hóa thành một mảnh hư không hắc ám, năng lượng cuồng bạo vô cùng tại trong hư không hắc ám ghé qua, tiếp tục lan tràn, muốn đem phía trước hết thảy đều hủy diệt.

“Xoạt xoạt!”

Không gian bên ngoài cơ thể Tần Xuyên vỡ nát, thân thể của hắn rơi vào bên trong hắc ám hư không, nhưng là hắn mặt không đổi sắc, vẫn lẳng lặng lơ lửng tại nơi đó như cũ, không gian vỡ vụn cũng nhưng là hắn vẫn trấn định.

“Diệt Thiên chỉ!”

“Băng Thiên quyền!”

“Viêm Thần kiếp!”

Tám người công kích giống như vượt qua thời không, không có bất kỳ kẻ hở nào, gần như đồng thời rơi vào hắn trên thân.

Nhưng mà sau một khắc, một màn kinh dị phát sinh, từng đạo công kích kinh khủng kia rơi vào trên thân Tần Xuyên, lại không cách nào rung chuyển hắn mấy may, chỉ là phát ra thanh âm “Keng keng keng”, giống như gõ sắt thép!

“Đây không có khả năng!”

“Thân thể của ngươi làm sao lại cường hãn như thế? Thế gian không có cái thân thể gì có thể ngạnh kháng đại đạo chi lực của cự đầu!”

Tám người hoàng tộc kinh dị, cự đầu, vốn là thể hiện cực hạn của thiên địa đại đạo, lực lượng bọn hắn đều là bắt nguồn từ đại đạo, so sánh với cái đó, thân thể lộ ra không đủ phân nhượng, tùy thời đều có thể đổi đi.

Nói một cách khác, tu vi bọn hắn có thể lưu giữ trên icloud, mà thân thể, chẳng qua là thiết bị phần cứng bất cứ lúc nào cũng sẽ đào thải mà thôi.

Thân thể của người nọ vậy mà có thể chống đỡ được lực công kích đại đạo?

Quả thực làm trái thiên lý!

“Đồ vật hiếm thấy cũng có rất nhiều.”

Tần Xuyên khinh thường cười một tiếng, sau đó thân thể đột nhiên bành trướng, biến thành một tôn cự nhân cao bằng trời, tay phải đột nhiên vung lên đối với tám người.

“Oanh —— “

To lớn màu trắng tay áo, giống như vũ tời trên bàn tro bụi bình thường, hung hăng đập vào tám người trên thân.

“Phốc phốc phốc phốc!”

“A! !”

Tám người nháy mắt bị trọng thương, quanh thân vết rách dày đặc, phun ra mấy miếng máu tươi, chạt vật bay rớt ra ngoài.

Nhưng bọn hắc chung quy là cự đầu, bay ngược một đoạn khoảng cách sau liền ngừng xuống tời, giữa thiên địa hiện ra từng đạo dây xích pháp tắc đủ mọi màu sắc, giống như mạng nhện xuất hiện tại phía sau bọn họ, đem bọn hắc tiếp được, đồng thời có năng lượng vô tận mãnh liệt mà đến, dễ thương thể bọn hắc cấp tốc chữa trị.

“Ngươi đến cùng là ai! Cự đầu căn bản không có khả năng có được nhục thân cường đại như này, đây là thiên đạo không cho phép!”

Một vị lão nhân Hoàng tộc tê thanh khiêu đạo.

Khóe miệng Tần Xuyên hơi vểnh, ý vị thâm trường nói ra:

“Các ngươi nghe nói qua... Anh em Hồ Lô sao?”

“Hả? ?”

Tất cả mọi người nhăn nhăn lông mày, không hiểu ra sao, liền xem như đám cự đầu Huyền Hoàng thiên, cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tần Xuyên yên lặng lưu ý lấy vẻ mặt của mọi người biến hóa, rốt cục xác định mọi người Huyền Hoàng thiên cũng không biết sự tình dây hồ lô.

Có lẽ, viên thất thái Hồ Lô tử kia trước đó cũng không có xuất hiện qua, chí ít, không có trông ra bảy cái hồ lô kỳ quái.

“Không biết coi như xong.”

Tần Xuyên nhìn xem tám người kinh nghi bất định, lại nhìn phương xa một chút, cười nói ra:

“Mấy người các ngươi vẫn là không cần luôn muốn giết nhi tử ta, nếu lại không quay về, hoàng tộc các ngươi chỉ sợ đều muốn diệt tộc.”

“Cái gì? !”

Nháy mắt nghe được câu này, tám người này trong lòng đột nhiên rung động một chút, tựa hồ là một loại trực giác nào đó đột nhiên bị dẫn động.

Tồn tại Cự đầu cảnh đều là có trực giác, có thể dự đoán sớm họa phúc, loại trực giác này có thể bị cố ý che đậy, cũng có thể bị xúc động.

“Không được! Trong tộc có biến!”

Mấy người cấp tốc bấm ngón tay suy tính, lại cái gì cũng không tính ra đến, nhưng mà đối bọn hắn mà nói, tính không được, chính là biến cố lớn nhất!

Tất nhiên là có người đang che lấp thiên cơ!

“Chúng ta đi!”

Đối tám người đến nói, cái gì đều không bằng trọng yếu tộc quần tồn vong, thế là, bọn hắn quyết định thật nhanh, liền muốn rời đi.

Nhưng mà, Tần Xuyên ngăn cản bọn hắn.

“Ngươi có cái ý tứ gì?”

Trong đó một cái lão giả cắn răng hỏi.

Tần Xuyên thản nhiên nói:

“Các ngươi khí thế hung hăng giáng lâm nơi này, muốn giết ta nhi tử, bây giờ nghĩ liền như thế rời đi?”

“Ngươi muốn thế nào?”

Mấy người da mặt co quắp mấy lần, sau đó vội vàng xoay động nhìn chằm chằm Tần Xuyên, một bộ dáng vẻ giá tiền tùy người mở.

Chương 589: Tần Xuyên Lắc Lư

Chương 589. Tần Xuyên Lắc Lư

Tần Xuyên bình tĩnh nói ra:

“Ta biết các ngươi tại sao phải giết nhi tử ta, cũng hiểu các ngươi vì tộc quần khổ tâm, nhưng là, chúng ta cuối cùng lập trường khác biệt, đứng tại góc độ của ta, các ngươi muốn tôn thương nhi tử ta, liền phải trả giá đắt!”

“Ngươi biết?”

Tám người sắc mặt biến hóa, tựa hồ rất khiếp sợ, lại có chút nửa tin nửa ngờ.

“Biết.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Tám người nhìn chằm chằm Tần Xuyên nhìn một lát, sắc mặt càng ngưng trọng thêm bất đầu, một người trong đó hỏi:

“Chúng ta phải bỏ ra cái giá gì?”

Tần Xuyên mỉm cười nói:

“Rất đơn giản, chỉ cần các ngươi đáp ứng từ nay về sau không còn truy sát nhi tử ta, đồng thời đưa nhi tử ta một phen cơ duyên, ta liền thả các ngươi đi... Nếu như không đáp ứng, hoàng tộc hôm nay liền sẽ diệt vong.”

Tám người trên mặt lộ ra thống khổ xoắn xuýt chi sắc, cuối cùng, cũng chỉ có thể cắn răng gật đầu.

Mấy người từ khi thể nội tách ra một đạo quang đoàn sáng chói, đánh vào thể nội Tần Tử, sau đó thân thể cấp tốc từ từ tiêu tán.

“Cha, đây là cái gì? !”

Tần Tử hai mắt tỏa sáng, ngạc nhiên hỏi.

“Đây là cự đầu bản nguyên, mặc dù không phải rất nhiều, nhưng bên trong là cảm ngộ cùng lực lượng, đối người có lợi thật lớn. Người nếu là vận khí tốt, có lẽ có thể ngộ ra đại đạo bọn hắn, từ đó trải bằng con đường cự đầu.”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Tê!”

Tần Tử hít một hơi lãnh khí.

Mà lúc này, một bên khác phát sinh kịch liệt chiến đấu, kia là Kim Trĩ cùng Sở Trung Thiên đang vây công Phần Thiên vương, năng lượng ba động kinh khủng, gần như lật tung thiên khung, không gian vỡ vụn, thiên địa pháp tắc đều bị đánh sụp đổ!

“Oanh long long!”

“Oanh long long!”

Ba người đều là cường giả cùng cấp độ, phía dưới hai đánh một, Phần Thiên vương rất nhanh liền không chịu nổi, chuẩn bị đào tẩu.

Mà lúc này, Tần Xuyên xuất thủ.

“Xoạt!”

Chỉ thấy tay áo Tần Xuyên hất lên, tay áo tuyết trắng giống như thiên hà trút xuống, trực tiếp đem Phần Thiên vương bao phủ, đem hắn vồ tới.

“Phá cho ta! ! !”

Phần Thiên vương gầm thét, quanh thân bộc phát ra năng lượng vô cùng kinh khủng, nhưng là rất hiển nhiên, không có phá vỡ.

Cuối cùng, hắn trung thực.

“Hừ, thắng làm vua thua làm giặc, hôm nay thua ở trong tay các ngươi, ta nhận, muốn chém giết muốn bóc lột tùy tiện!”

Phần Thiên vương hừ lạnh quay đầu đi, đây là hắn sau cùng quát cường —— cho dù là nhân vật uy nghiêm, chỉ cần bị đánh mặt, đều sẽ biến thành phàm nhân.

“Ta không giết ngươi.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

“Cái gì? ?”

Phân Thiên vương cho là mình nghe lầm, kinh ngạc nhìn về phía Tần Xuyên, ngay sau đó, hắn lại cười lạnh:

“Ít cùng ta giả làm người tốt! Nhi tử ngươi nhục nhã ta, ta cùng hắn không đội trời chung! Bản tọa cũng không phải là vì mạng sống ủy khuất cầu người, người hoặc là giết ta, nếu không ta sớm tối muốn giết hắn!”

Tần Xuyên cũng không có sinh khí, bình tĩnh nói ra:

“Ta nghĩ ở giữa ngươi cùng nhi tử ta, hắn là có chút hiểu lầm.”

“Hiểu lầm gì đó?”

Phân Thiên vương cười lạnh nói.

Tần Xuyên bình tĩnh xuất ra Phân Thiên kính, lung lay ở trước mặt hắn, nói ra: “Ngươi nhận biết cái này chứ?”

” Phân Thiên kính của ta! !”

Phân Thiên vương hô hấp dồn dập, theo bản năng liền muốn đi bắt, sau đó lại rút tay trở về, cười lạnh nói:

” Phân Thiên kính của ta đều tại ngươi trong tay, còn dám nói là hiểu lầm? Chính là nhi tử ngươi cầm Phân Thiên kính của ta, còn làm nhục ta! Hắn coi như hóa thành tro ta đều nhớ!”

Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Vật này cũng không phải là nhi tử ta cho ta, mà là ta từ một người khác đoạt tới.”

“Cái gì?”

Phân Thiên vương nhăn nhó lông mày, nhìn chằm chằm Tần Xuyên.

Tần Xuyên nói ra:

“Ta đã từng gặp được một người giả mạo nhi tử ta, ta cùng hắn giao chiến, hắn xuất ra Phân Thiên kính đối phó ta, cuối cùng vẫn bị ta chém giết như cũ, cho nên Phân Thiên kính liền rơi xuống trong tay ta.”

“Thì ra là như này! !”

Bên cạnh Tần Tử đột nhiên kinh hô một tiếng, bởi vì lúc trước cha hắn liền dùng Phần Thiên kính đối phó qua cự đầu hoàng tộc, đồng thời đem vị cự đầu kia thu vào bên trong hồ lô màu tím, hắn lúc ấy còn tại nghỉ hoặc tắm gương này là nơi nào tới, mà vừa rồi nghe được Phần Thiên vương nói, hắn thậm chí kém chút hoài nghi...

Hiện tại không cần hoài nghi.

Nguyên lai là có người giả mạo hắc trộm bảo bối Phần Thiên vương, sau đó bị cha hắn trấn áp, nói cách khác, đây là cái chiến lợi phẩm!

Tần Xuyên đem Phần Thiên kính đưa cho Phần Thiên vương, thành khẩn nói ra:

“Cái này chính là một trận hiểu lầm, oan gia nên giải không nên kết, ta hiện tại đem cái Phần Thiên kính này trả lại cho ngươi, từ đây mọi người không thiếu nợ nhau lẫn nhau.”

Phần Thiên vương không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Tần Xuyên, hồi lâu sau, hắc cắn răng một thanh nhận lấy Phần Thiên kính, sau đó liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng là tại sau khi đi mấy bước, hắc ngừng bước chân, hơi trầm mặc, quay đầu nói ra:

“Không, là ta thiếu ngươi một cái ân tình.”

Nói xong, thân ảnh của hắc từ từ tiêu tán.

Chương 590: Hoàng Tộc Đối Mặt Với Diệt Vong

Chương 590. Hoàng Tộc Đối Mặt Với Diệt Vong

Tần Xuyên đưa mắt nhìn Phần Thiên vương rời đi, sau đó nhẹ nhàng thở ra một hơi, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười nhẹ nhõm.

Hắn không có giết tám người hoàng tộc, cũng không có giết Phần Thiên vương, theo lý thuyết thì loại tình huống này, không cần thiết thủ hạ lưu tình.

Nhưng dù sao, những cừu hận này là hắn chủ động kéo, nói cách khác, nhưng thật ra là hắn đi gây sự mới tạo thành cục diện như vậy.

Tuy nói là hắn đuôi lý.

Mặc dù cũng không có phải người tin vào công đạo, nhưng là trong lòng mỗi người đều có một cán cân, vẫn là phải tận lực làm việc không thẹn với lương tâm.

Đúng, là tận lực!

Trên thực tế, không có người nào có thể làm việc mà hoàn toàn không thẹn với lương tâm, bởi vì mỗi người đều là có tư dục, không có khả năng chân chính đại công vô tư.

“Lần này đa tạ mấy vị, nếu như không chê, mời đến hàn xá một lần, để chúng ta khoản đãi một mấy vị chút.”

Tần Xuyên chấp tay một cái đối với năm người Sở Trung Thiên, Kim Trĩ, mặc dù tất cả mọi người là người quen, nhưng bây giờ cuối cùng không đồng dạng.

Tất cả mọi người là cự đầu, cơ bản còn muốn là giảng thể diện.

“Được.”

“Thịnh tình không thể chối từ, vậy liền từ chối thì bất kính.”

“Quấy rầy.”

Mấy người nhao nhao cười gật đầu, đáp ứng.

Rất nhanh, một đoàn người rời đi, mà những cái cự đầu Huyền Hoàng thiên chung quanh xem trò vui kia, trực tiếp bị không để ý tới.

Những người này sắc mặt có chút khó xử, nhưng cũng không có phát tác, bởi vì hành vi bọn hắn trước đó khoan tay đứng

nhìn, quả thật có chút ám muội.

“Ai.”

Những người này thở dài, riêng phần mình rời đi.

Rất nhanh, ở trên đỉnh huyền hoàng thiên trở nên trống rỗng, chỉ có mảng lớn không gian bị đánh băng, đang chậm rãi tự bản thân chữa trị...

Mà cùng lúc đó.

Hoàng tộc, đang đứng trước một trường giết chóc.

“Phanh phanh phanh! !”

“A! !”

“Ta không muốn chết, không —— “

Từng đạo thân ảnh phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nổ tung tại chỗ, hóa thành từng đám từng đám huyết vụ, thậm chí có thân ảnh đang không mà lên, hóa thành phượng hoàng chi thể khổng lồ, thể nhưng là vừa vỡ cánh hai lần, thân thể liền nổ tung.

Cái tộc đàn này nguyên bản cường đại mà kiêu ngạo, bây giờ không có lực phản kháng chút nào, mặc người chém giết.

Bởi vì địch nhân bọn họ, là một đám cự đầu!

“Ai, một cái đại tộc truyền thừa lâu đời, cứ như vậy hủy diệt, thật đúng là có chút đáng tiếc a.”

Trên bầu trời, đứng vững vàng rất nhiều thân ảnh vĩ ngạn mà mơ hồ, một người trong đó thở dài nói.

“Thất phu vô tội, mang ngọc có tội, một cái tộc đàn xuống dốc, lại trông coi một tòa bảo sơn, không diệt vong mới là lạ.”

Một người khác từ tốn nói.

“Ha ha, thế nhân đều nói hoàng tộc nội tình thâm hậu, lại không biết, đây chris là là một cái tộc đàn phế vật bồi nhọ uy danh tiên tổ mà thôi.”

“Đúng vậy a, nhớ năm đó tổ hoàng cường đại cỡ nào, hiện bây giờ, bọn hậu bối của hắn lại không chịu nổi như thế, thật là khiến người ta thất vọng.”

Cái cự đầu khác cũng nhao nhao lắc đầu.

Trên bầu trời cự đầu, vậy mà khoảng chừng hơn ba mươi, thậm chí, trong đó còn có mấy cái là cự đầu trước kia từ Huyền Hoàng thiên rời đi.

Hoàng tộc huy động nhân lực đi Huyền Hoàng thiên đuổi bắt Tần Tử, mà nơi ở của mình, lại bị các đại thế lực tới rút củi dưới đáy nồi!

“Chư vị, cùng một chỗ động thủ đi, đem di thể tổ hoàng dưới mặt đất móc ra, bản nguyên tổ hoàng, chúng ta cộng đồng lĩnh hội!”

Một người trong đó nói.

“Tốt! !”

Những người khác nhao nhao hưởng ứng, chỉ thấy bọn họ phát tay một cái, từng đạo lực lượng mênh mông hướng phía dưới dũng mãnh lao tới.

“Ong ong ong!”

Sau một khắc, từng đạo trận pháp cổ lão nổi lên, tại trên bầu trời hình thành vòng ánh sáng óng ánh, chống cự lại lực lượng mọi người lực.

Trong trận pháp, phù văn lấp lánh giống như sao trời, lại hình như nòng nhảy lên, diễn hóa huyền ảo vô tận.

“Chỉ là trận pháp, cũng muốn lật trời?”

“Phá cho ta! !”

Trên bầu trời đám cự đầu nhao nhao gầm nhẹ, thần lực mênh mông vô tận trút xuống, hướng phía những cái trận pháp kia cọ rửa mà đi.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Những trận pháp này nhanh chóng ảm đạm đi, cuối cùng hoàn toàn tán loạn, mà tại phía dưới lực lượng những cự đầu này, chỗ khu vực hoàng tộc nhao nhao vỡ ra, từng khối thổ địa bị lật qua, toái phiến đại địa lơ lửng mà lên.

“Oanh —— “

Rốt cục, một cỗ cột sáng từ dưới đất phóng lên tận trời, giống như ánh rạng đông bình minh, xé nát hắc ám, lại thấy ánh mặt trời!

Đạo ánh sáng này, cổ lão mà huy hoàng, thậm chí còn có vô số hạt tròn kim sắc lên cao tại trong cột ánh sáng, xán lạn vô cùng.

“Quả nhiên dưới đất! !”

Đám cự đầu nhao nhao đại hỉ, trong mắt bắn ra quang mang tham lam, tổ hoàng bản nguyên, đó là hi vọng bọn họ tiến thêm một bước!

Thế nhân đều coi là cự đầu chính là đỉnh cao tu luyện, nhưng là bọn hắn biết, phía trên cự đầu, còn có một cái cảnh giới thần bí.

Căn cứ truyền thuyết, hoàng tộc thủy tổ, trước kia chính là tồn tại cái cảnh giới này, nhưng là thời gian quá lâu, sớm đã không thể khảo chứng.

Nguyên bản bọn hắn coi là đây chỉ là tin đồn, thẳng đến ức vạn năm trước “Vị kia” cường thế xuất thủ, hủy diệt Huyền Hoàng thiên như mặt trời ban trưa, bọn hắn mới rốt cục tin tưởng, nguyên lai trên đời thật có loại tồn tại cấp độ vô địch kia!

Thế là, bọn hắn tâm tư bắt đầu hoạt lạc, hao tổn tâm cơ, đều muốn đạt tới cái cảnh giới kia.

Căn cứ một chút truyền thừa lịch sử, bọn hắn biết, dưới mặt đất hoàng tộc chôn dấu thi thể tổ hoàng, bên trong có lẽ có tổ hoàng bản nguyên, đây là hi vọng duy nhất bọn hắn đạt tới cái cảnh giới kia!

Chỉ ít trước mắt mà nói, là hi vọng duy nhất.

Chương 591: Nên Tính Toán Chút Ân Oán Kia

Chương 591. Nên Tính Toán Chút Ân Oán Kia

“Dưới mặt đất có một tòa tiểu thế giới, chúng ta xông đi vào!”

Một vị cự đầu ánh mắt nóng bỏng nói.

“Tốt! !”

Đám cự đầu không chần chờ, trực tiếp đáp xuống, nối đuôi nhau mà vào, dù sao đến cái cảnh giới bọn hắn này, cũng không cần cố kỵ cái gì.

“Keng keng keng!”

Nhưng thời điểm khi bọn hắn đụng vào cột sáng kia, lại bị cản trở, giống như đâm vào phía trên tấm thép, bị chấn động đến thân thể run lên.

“Hừ, xem ra ngược lại là muốn phí chút tay chân, mọi người đồng tâm hiệp lực, oanh mở nó!”

Một vị cự đầu lạnh lùng nói.

“Rầm rầm rầm! !”

Lập tức, đám cự đầu hướng đạo cột ánh sáng điên cuồng công kích, bọn hắn lực lượng quá mạnh, thế gian gần như không có gì có thể ngăn cản bọn hắn, rất nhanh, đạo ánh sáng này xuất hiện vết rách nhỏ xíu.

Cái vết rách này phi thường nhỏ, lại giống như con sóng ngàn dặm đập bên trên tổ kiến, đại biểu cho cái cột sáng này có khả năng có thể bị công phá!

Thế là, đám cự đầu gia tăng lực đạo, năng lượng kinh khủng rách không dứt, gần như đem mảnh trời này đều lật tung tới!

Mà lúc này.

Phía dưới cột sáng, bên trong cái tiểu thế giới kia, có hai đạo thân ảnh máu me khắp người thể lương đồ lấy lẫn nhau, không ngừng té ngã, lại đứng lên.

Kia là một cái nam tử khôi ngô uy nghiêm, cùng một cái nữ tử váy trắng, thành linh hoàng tộc tộc trưởng cùng mẫu thân Lâm

Nghị!

“Phù phù!”

Nam tử khôi ngô kia lần nữa ngã nhào trên đất, mà nữ tử váy trắng nhanh lên đem hắc đồ lấy, trên mặt nàng tái nhợt, có nước mắt trượt xuống.

“Ca! !”

Nam tử khôi ngô chạt vật giăng co, hắc quỷ một chân trên đất, hư nhược nói ra:

“Không cần quản ta, ta vừa rồi thụ trọng thương, đèn đã cạn dầu, nếu không phải không yên lòng ngươi, ta vừa rồi sẽ không trốn, ta thân là tộc trưởng, phải cùng các tộc nhân cùng một chỗ chiến tử mới đúng.”

Hắn chỉ vào phía trước, hữu khí vô lực nói ra:

” Thi thể tiên tổ ngay ở bên trên tế đàn phía trước, ngươi mau qua tới, nếu là có thể không chế thi thể tiên tổ, có lẽ có thể cùng bọn hắn một trận chiến, chí ít... Có thể đào tẩu...”

“Ca, muốn đi cùng đi, ta sẽ không vứt xuống ngươi mặc kệ!”

Nữ tử váy trắng quật cường nói.

“Không còn kịp rồi.”

Nam tử khôi ngô ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, chỉ thấy phía trên bầu trời đã xuất hiện mảng lớn khe hở, tựa hồ lung lay sắp đổ.

Mơ hồ có thể thấy được, từng đạo thân ảnh vĩ ngạn, ngay tại bên ngoài không ngừng va chạm hàng rào thế giới, muốn xông tới.

“Đi mau!”

Nam tử khôi ngô đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó quanh thân quang mang đại tác, hóa thành một đầu phượng hoàng hỏa diễm, phóng tới thiên khung.

“Oanh!”

Nháy mắt thân thể của hắn tại tiếp xúc đến thiên khung, trực tiếp nổ tung, hóa thành từng đạo kim quang nồng đậm, dung nhập bên trong thiên khung.

Khe hở phía trên thiên khung, nhận cỡ năng lượng này tằm bở, bắt đầu khép lại lấy tốc độ mắt trần có thể thấy.

“Ca! ! !”

Nữ tử váy trắng thê lương quát to một tiếng, nước mắt rầm rầm chảy xuôi mà xuống, thân thể mềm nhũn ngồi sập xuống đất.

“Ai, tội gì khổ như thế chứ?”

“Châu châu đá xe, có ý nghĩa gì?”

“Tiếp tục công kích!”

Bên ngoài Thiên khung truyền đến tiếng thở dài, mang theo trào phúng nhàn nhạt cùng tiếc hận, đây là thanh âm những cái kia cự đầu.

Ngay sau đó, từng đạo tiếng oanh minh vang lên lần nữa, bọn hắn tiếp tục khởi xướng tiến công đối với cái thế giới này, muốn oanh mở hàng rào thế giới!

Nữ tử váy trắng cừu hận nhìn thiên khung một chút, sau đó khễ cắn môi, lão đảo nghiêng ngã từ dưới đất đứng lên, hướng phía phía trước chạy tới.

Nàng muốn báo thù!

Ca của nàng nói cho nàng, tiên tổ hoàng tộc là một vị tồn tại siêu việt cự đầu chi cảnh, chỉ cần có thể không chế thi thể tiên tổ, liền có hi vọng báo thù.

Mặc dù vô tận năm tháng đến nay, đều không người nào có thể cùng tiên tổ thi thể phù hợp, nhưng là... Cuối cùng vẫn là có một tia hi vọng!

“Xoạt!”

Nàng ngăn chặn thương thế bên trong cơ thể, cố nén đau đớn toàn tâm, dùng tốc độ nhanh nhất hướng phía cái phương hướng kia bay đi.

Đoạn khoảng cách này cũng không phải là rất xa, trước kia mấy hơi thở liền có thể đến, thế nhưng là đối với nàng bây giờ mà nói, lại vô cùng xa xôi.

Rốt cục, nàng nhìn thấy tòa tế đàn đứng sừng sững ở trung ương thế giới.

Tế đàn kia vô cùng to lớn, từ hòn đá đen nhánh cổ lão đắp lên mà thành, tràn ngập khí tức cổ xưa thê lương.

Mà tế phía trên đàn kia, một bộ thi thể phượng hoàng to lớn cơ hồ hóa đá đang lẳng lẳng nằm ngang ở nơi đó, lông vũ phượng hoàng kia sớm đã mất đi sắc thái, biến thành màu đen nhánh, đồng thời tràn ngập mục nát chi khí nồng đậm.

“Tiên tổ!”

Một cỗ liên hệ đến từ huyết mạch, để cho nàng không tự chủ mà chảy lệ ra như mưa, tựa hồ có một loại thân thiết cùng bi thương không nói ra được.

Nàng quỳ trên mặt đất, nghẹn ngào nói ra:

“Hoàng tộc hậu bối bái kiến tiên tổ! Hôm nay hoàng tộc ta gặp đại nạn diệt tộc, mong tiên tổ để ta mượn bảo thể, lấy huyết mạch bảo toàn hoàng tộc, cũng vì tộc nhân chết đi báo thù!”

Nói xong, nàng rất cung kính dập đầu ba cái, sau đó hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định.

“Ông!”

Nàng trên thân bốc cháy lên ngọn lửa nóng bỏng, thân thể cấp tốc hòa tan, tựu liên nguyên thần, cũng đang hòa tan.

Nàng đem tất cả của mình, đều dung luyện thành một đạo ý chí, không chế đi tới di thể tiên tổ, không thành công thì thành nhân!

“Nghị nhi, người còn sống sao...”

Nàng thấp giọng lầm bầm, ánh mắt lộ ra một vòng không bỏ, sau đó thân thể triệt để hóa thành một vệt ánh sáng, xông về phượng hoàng thi thể đen nhánh kia.

Chương 592: Nên Tính Toán Chút Ân Oán Kia 2

Chương 592. Nên Tính Toán Chút Ân Oán Kia 2

“Phốc.”

Một tiếng vang nhỏ, giống như một giọt nước mưa rơi vào trong hồ, không có nhắc lên bất kỳ bọt nước nào, phượng hoàng thi thể kia không có biến hóa chút nào.

“Oanh long —— “

Mà lúc này, một tiếng vang thật lớn từ không trung truyền đến, thiên khung chia năm xẻ bảy, từng đạo coi uy áp cự đầu trời bằng vung, giống như hồng thủy, nháy mắt tràn ngập cái tiểu thế giới này.

“Ha ha ha, rốt cục công phá!”

“Tổ hoàng thi thể tại bên kia!”

Tiếng cười to càn rỡ vang lên, sau đó, trên không tể đàn phong vân biến ảo, từng đạo thân ảnh xuất hiện tại trên bầu trời.

“Không hổ là tổ hoàng a, vẫn lạc vô tận năm tháng, trong thi thể vẫn ẩn chứa một cỗ khí tức để tâm ta kinh run rẩy như cũ.”

“Cũng không biết tồn tại cấp độ này, đến cùng là như vẫn lạc thế nào, còn có cái gì có thể giết chết hắn đây?”

“Chẳng lẽ là chết già? Cũng không có khả năng a, chúng ta đều có thể thiên địa đồng thọ, hắn làm sao có thể chết già chứ?”

Đám cự đầu nhìn xem thi thể tổ hoàng, tám tám lấy làm kỳ lạ, ánh mắt lửa nóng bọn hắn, lại cực lực áp chế trong lòng tham lam cùng kích động.

“Đừng nói nhảm, động thủ chia cắt thi thể đi, ta biết các người đã sớm không thể chờ đợi!”

Một vị cự đầu đơn giản thô bạo nói.

“Tốt! !”

Thế là, cái đám cự đầu khác cũng không giả, bọn hắn đồng thời vươn tay, chụp vào thi thể phượng hoàng đen nhánh kia.

“Rầm rầm!”

Thi thể phượng hoàng kia chậm rãi lơ lửng, mặt ngoài bị các loại đại đạo chi lực lôi kéo, tựa hồ muốn đem nó tách rời.

“Ha ha ha, vốn cho là đời này cũng không còn cách nào tiến thêm một bước, nghĩ không ra còn có dạng này cơ duyên!”

“Thật sự là trời cũng giúp ta!”

“Lão phu quả nhiên vận may tề thiên!”

Những tên cự đầu này càn rỡ cười lớn, tựa hồ đã thấy ngày mình siêu việt cự đầu chi cảnh.

“Đông!”

Thế nhưng là, ngay tại thời điểm, một đạo tiếng tim đập trầm thấp vang lên, để tất cả tiếng cười im bật mà dừng.

“Ủm? Thứ gì?”

Thân thể tất cả cự đầu bỗng nhiên căng cứng, kinh nghi bất định nhìn chằm chằm thi thể phượng hoàng kia.

“Đông, đông, đông...”

Thanh âm này vang lên lần nữa, đồng thời càng lúc càng lớn, làm cho cả thế giới đều chấn động.

“Là tiếng tim đập!”

“Hắn rõ ràng đã chết hẳn, cái này sao có thể? ! Mọi người cùng nhau xuất thủ, trấn áp hắn!”

Đám cự đầu hoảng sợ vô cùng, sau đó đồng thời xuất thủ, từng đạo lực lượng mệnh mông hướng phía thi thể phượng hoàng trấn áp tới.

Bọn hắn muốn ngăn chặn cỗ năng lượng sinh mệnh kia, tựa như ngăn cản cỏ cây nảy mầm bình thường, ngăn cản hắn khôi phục!

Nhưng mà.

Cỗ năng lượng sinh mệnh kia quá mạnh mẽ, quả thực vô cùng vô tận, mặc dù bọn hắn cực lực áp chế, vẫn như cũ không làm nên chuyện gì.

“Ông! Ông! Ông!”

Tùng đạo kim quang hoa mỹ, từ thể nội phượng hoàng lấp lánh mà lên, sau đó giống như gợn sóng khuếch tán, bao trùm toàn thân phượng hoàng.

Mà lông vũ đen nhánh trên người phượng hoàng, cũng lấy tốc độ mắt trần có thể thấy, bắt đầu trở nên rực rỡ năm màu, tươi đẹp mà óng ánh.

“Không tốt, ngăn chặn không được!”

“Hắn muốn khôi phục, mau trốn!”

Những cự đầu này phản ứng nhạy bén, nháy mắt liền cảm thấy nguy hiểm, quyết định thật nhanh, liền hướng phía bên ngoài chạy thực mạng.

“Ào ào ào!”

Tốc độ của bọn hắn rất nhanh, thậm chí tại nháy mắt hướng bên ngoài xông ra, thân thể cũng đang trở nên hư ảo, tựa hồ muốn dung nhập bên trong không gian.

Nhưng vào lúc này, giọng nói lạnh lùng vang lên.

“Tới, còn muốn đi sao?”

Chính là thanh âm nữ tử váy trắng.

Mà cùng lúc đó, một cỗ quang mang chói lọi quét ngang trên trời dưới đất, những nơi đi qua, hết thấy đều đình chỉ.

Thân ảnh những cự đầu bỏ chạy kia, đều như ngừng lại không trung, tựa liền những cái thân ảnh đã trở nên hư ảo kia, cũng giống như đảo ngược thời gian, nhanh chóng trở lên rõ ràng, bị dừng lại tại nguyên chỗ.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Tùng đột gió lốc gào thét mà lên, chỉ thấy một con phượng hoàng cổ lão mà tôn quý, chấn động cánh, chậm rãi lơ lửng mà lên.

Thời điểm khi nó lơ lửng, tựa hồ thiên địa, tất cả tại trước mặt nó, đều bắt đầu trở nên nhỏ bé.

“Cái này, không, nhưng, có thể!”

Một vị cự đầu chật vật nghiêng đầu sang chỗ khác, cứng ngắc giống như con rối, trong miệng phun ra bốn chữ.

“Chết! !”

Trong mắt Phượng hoàng kia lóe lên một đạo hàn mang, không có bất kỳ động tác gì, thân thể vị cự đầu kia nổ tung tại chỗ.

“A!”

Theo một tiếng hét thảm, một đạo quang mang bản nguyên bắn ra cự đầu bốn phía, nhanh chóng bay về phía phương xa.

“Muốn chạy trốn, người si nói mộng!”

Trong mắt phượng hoàng kia lóe lên một vẻ trào phúng, miệng một trương, một cổ hấp lực kinh khủng bộc phát, đem cái đạo bản nguyên kia nuốt vào.

Cái cự đầu khác thấy như thế, rung động sợ vỡ mật.

“Đừng có giết ta!”

“Ta thần phục! !”

Có mấy vị cự đầu cầu xin tha thứ tại chỗ, nhưng mà phượng hoàng không lưu tình chút nào, trực tiếp đem bọn hắn ép bạo, nuốt lấy bản nguyên.

“Ta là cự đầu, có thể trấn áp hết thảy địch nhân thế gian!”

“Chết có gì sợ, giết!”

“Bản tọa vô địch thiên hạ!”

Đám cự đầu còn lại tuyệt không cầu xin tha thứ, bọn hắn thiêu đốt bản nguyên chủ động hướng phượng hoàng phát khởi công kích, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, cho dù là chết, cũng phải bảo vệ tôn nghiêm sau cùng!

Nhưng là, kết quả không có bất kỳ huyền niệm gì.

Rất nhanh, hơn ba mươi vị cự đầu toàn bộ ngã xuống, bản nguyên bị phượng hoàng thôn phệ hết, triệt để biến mất ở trong thiên địa.

Mà lúc này.

Kia phượng hoàng ngẩng đầu, ánh mắt lẫm lẫm xuyên thấu hư không vô tận, tựa hồ thấy được Huyền Hoàng thiên xa xôi.

“Còn có một cọc nợ nần, cũng nên tính toán!”

Chương 593: Mẫu Thân Lâm Nghị Tới Đưa Cơm

Chương 593. Mẫu Thân Lâm Nghị Tới Đưa Cơm

Huyền Hoàng thiên.

Từ sau khi trận đại chiến huyền hoàng thiên kia, toàn bộ Huyền Hoàng thiên bắt đầu đều trở nên hài hòa, hết thấy vui vẻ phồn vinh.

Tựa hồ là bởi vì một ít cự đầu nguyên bản đối với cái Huyền Hoàng thiên chủ Tần Tử này có mâu thuẫn, bây giờ đều tiếp nhận sự thật này.

Mỗi một vị cự đầu, kỳ thật đều cùng thiên địa khí vận tương liên, tâm tình của bọn hắn thường thường sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ thiên địa, tiểu thì ảnh hưởng thời tiết biến hóa, lớn thì ảnh hưởng thiên địa phát triển đại thế.

Bây giờ, cỗ “Khí” trong lòng đám cự đầu Huyền Hoàng thiên kia đều thuận, thế là Huyền Hoàng thiên đại đạo hưng thịnh, sinh cơ bùng bùng.

Vào một ngày.

Tần Xuyên đã tọa ngay tại bên vách núi ít ai lui tới, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về thiên ngoại phía xa xôi, hơi nhếch khóe môi lên lên.

“Rốt cuộc đã đến.”

Sau một khắc, thân thể của hắn biến mất tại chỗ, không có bất kỳ khí tức gì, thậm chí liên mệnh số đều hoàn toàn ẩn tàng.

Đây là năng lực đặc thù của hắn—— ẩn thân!

Kỳ thật đây hồ lô thất thái kia, hết thấy kết xuất bảy cái hồ lô, mà lại rất khéo, tác dụng vừa vặn cùng Anh em Hồ Lô không khác biệt lắm.

Trừ cái hồ lô màu tím thứ bảy là dùng để chiến đấu, bên trong sáu cái hồ lô khác, phân biệt đựng dục ra sáu loại bản nguyên đặc thù, cũng chính là lực lớn vô cùng, Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, kim cương bất hoại, thủy, hỏa, ẩn thân.

Sáu loại năng lực này, tựa hồ không thuộc về phương thiên địa này, nó cũng không phải là năng lượng thuần túy, càng giống là một loại dị năng.

Cho nên, thời điểm khi hắn ẩn thân, liền xem như người thực lực mạnh hơn hắn rất nhiều, cũng vô pháp nhìn thấu.

“Oanh long —— “

Sau một khắc, một cỗ áp lực mênh mông từ thiên ngoại mà đến, nháy mắt càn quét toàn bộ Huyền Hoàng thiên.

Cỗ uy áp kia quá mạnh, từng mảnh từng mảnh rừng rậm, bồn địa, cao nguyên, hẻm núi, thậm chí là hải dương, đều bao phủ tại phía dưới cỗ uy áp này.

Thiên địa vạn linh run lẩy bẩy!

“Đó là cái gì? !”

“Đây là tồn tại như thế nào, thật là đáng sợ, linh hồn của ta đang run sợ, tựa hồ như muốn triều bái!”

“Ta không động được!”

Rất nhiều cường giả đều phát ra tiếng kêu kinh hãi, bị cỗ uy áp kia trấn áp trên mặt đất, khó mà động đậy.

Thậm chí chỗ cường giả trên bầu trời phi hành, cũng đều phảng phất chạm đến lưới điện vô hình, rầm rầm rơi xuống.

“Cỗ khí tức này... Chẳng lẽ là vị kia lại tới?”

Thiên đám cự đầu Huyền Hoàng sợ vỡ mật rung động, vậy mà sắc mặt tái nhợt.

Năm đó bọn hắn, chính là bị vị trấn áp kia, hô phi yên diệt, nếu không phải bởi vì Huyền Hoàng thiên đặc thù, bọn hắn đã hoàn toàn vẫn lạc.

“Không đúng, không phải vị kia.”

“Cỗ khí tức này yếu hơn rất nhiều, cùng vị kia không thể so sánh nổi, nhưng mà đích thật là khí tức cấp bậc kia.”

“Ai, hi vọng không phải địch nhân đi.”

Đám cự đầu cách không gian xa xôi trao đổi lẫn nhau, sau đó nhao nhao khởi hành, hướng phía phương hướng uy áp truyền đến bay đi.

Loại sự tình này, tránh là không tránh khỏi, chỉ có thể đối mặt!

“Oanh!”

Sau một khắc, một đạo cột sáng xích hồng, giống như lôi đình từ trên trời giáng xuống, rơi vào Huyền Hoàng thiên cung của Tần Tử.

Trong khoảnh khắc.

Huyền Hoàng thiên cung lớn như vậy chia năm xẻ bảy, tất cả kiến trúc đều giống như giấy, tại bên trong ngọn lửa nóng bỏng kia hơi phi yên diệt.

“Là... Là ai?”

Mấy vị lão thần vương trấn thủ Huyền Hoàng thiên cung nhìn vào phế tích bên trong, chật vật nói ra mấy chữ, về sau trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Rất nhiều các tội tở, tỳ nữ đại thế lực đưa vào Huyền Hoàng thiên cung, thì là bị một cỗ không lồ phong bạo tung bay, giống như lưu tinh bình thường tiêu tán ở chân trời —— xem ra, đạo này hồng quang cũng không muốn lạm sát kẻ vô tội.

“Tiền bối giáng lâm Huyền Hoàng thiên cung, có gì... Chỉ giáo?”

Tần Tử nâng lên một khối mảnh vỡ xà nhà to lớn, từ phế tích bên trong leo ra, vô cùng e dè nhìn về phía cái đạo hồng quang kia.

Cái đạo hồng quang kia thật là đáng sợ!

So với mặt trời thiêu đốt còn muốn nóng bỏng hơn vô số lần, chỉ là nhìn một chút, cũng làm người ta cảm giác đầu vầng mắt hoa, nguyên thần đều phẳng phất muốn hóa thành tro tàn.

“Ha ha, ngươi còn nhớ ta không?”

Một tiếng nữ nhân cười lạnh vang lên, hồng quang nóng bỏng kia chậm rãi từ từ tiêu tán, lộ ra một cái nữ tử váy trắng cao

quý.

Trong mắt nàng có quang mang xích hồng lóng lánh, tựa hồ tràn đầy lực lượng vô tận, lại lộ ra có mấy phần yêu tà.

“Là ngươi! !”

Tần Tử sắc mặt đại biến, sau đó trợn mắt nhìn, quát lớn:

“Cái tên nữ lừa đảo nhà ngươi này, trước đó giả mạo mẹ ta không thành, bây giờ lại giết tới cửa, ta cùng ngươi không oán không cừ, ngươi làm gì phát rồ như thế? !”

Hắn nổi giận.

Mà lại lửa giận vượt trên sợ hãi, bởi vì hắn biết, nếu là địch nhân, như vậy coi như cầu mong xin tha cũng không có ý nghĩa, đã như vậy, sao không phát tiết ra phần nộ trong lòng?

Chương 594: Cô Nương Làm Gì Phải Tức Giận Thế?

Chương 594. Cô Nương Làm Gì Phải Tức Giận Thế?

“Không oán không cừ? !”

Nữ tử váy trắng nguyên bản trong mắt lạnh lùng, bộc phát ra vô tận phần nộ, gần như điên cuồng gầm nhẹ nói:

“Ngươi dám cùng ta nói không oán không cừ? Ngươi cho rằng huyết mạch hoàng tộc trên người ngươi là tới thế nào? Còn có khối ngọc bội kia lại là làm sao tới? Kia cũng là của nhi tử ta!”

” Cái tiểu nghiệt chủng này, cướp đi đồ vật nguyên bản thuộc về nhi tử ta, thậm chí cướp đi tính mệnh nhi tử ta! Hiện tại... Ngươi còn cảm thấy chúng ta không oán không cừ sao?”

Tần Tử sững sờ một chút, sau đó phản bác:

“Ai chiếm huyết mạch con trai ngươi? Huyết mạch này là chính ta thức tỉnh, chỉ là cùng huyết mạch hoàng tộc các ngươi tương tự mà thôi! Còn có cái ngọc bội kia, rõ ràng chính là mẹ ta để lại cho ta, đều bị ngươi cướp đi, ngươi còn vừa ăn cướp vừa la làng? Ngươi còn biết xấu hổ hay không!”

Nữ tử váy trắng nhìn vẻ mặt Tần Tử lòng đầy căm phẫn, sừng sốt một chút, sau đó cười lạnh:

“Ha ha, ta biết, khẳng định là cha ngươi hèn hạ vô sỉ làm, loại này việc không thể lộ ra ngoài, hắn đương nhiên sẽ không nói cho ngươi.”

“Đãng phụ, không cho phép ngươi vu hãm cha ta! !”

Tần Tử tròn mắt tròn xoe, hét lớn.

Giờ khắc này, hắn vậy mà quên đi sợ hãi, bên trong não chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— ai cũng không thể vũ nhục cha ta!

“Ngươi gọi ta là cái gì? !”

Nữ tử váy trắng trong mắt bắn ra quang mang vô cùng kinh khủng, lập tức, Tần Tử phun ra một ngụm máu tươi, bay rớt ra ngoài.

“Àm!”

Tần Tử đụng nát một vùng phế tích, máu me khắp người, đồng thời quanh thân xuất hiện vết rách, hiển nhiên bị thương nặng.

Nhưng là, hắn xoa xoa huyết dịch khóe miệng, thất tha thất thểu đứng lên, không sợ hãi chút nào cười lạnh nói:

“Thế nào, ta nói sai sao? Ngươi mở miệng một tiếng nhi tử ngươi, ta ngược lại là rất hiếu kì, nhi tử ngươi là thế nào sinh ra.”

” Thời điểm ta thức tỉnh huyết mạch, Huyền Hoàng thiên mới chỉ là một cái hạ giới phổ thông gọi là Cửu Thương giới mà thôi, ngươi đường đường nhân vật dòng chính hoàng tộc, thân phận cao quý, làm sao lại tại hạ giới có cái nhi tử?”

” Ngươi kia là gà mái ở bên ngoài đẻ trứng, ngươi thấp hèn! !”

Tần Tử lời này vô cùng ngoan độc, không chỉ có gièm pha tình yêu của nàng, càng là chỉ vào cái mũi mắng nàng tự cam đoạ

lạc!

“A —— “

Nữ tử váy trắng cơ hồ tại chỗ nổ tung, vô tận phần nộ bên trong lòng bành trướng, hóa thành một tiếng ngửa mặt lên trời gào thét.

“Oanh! !”

Một đạo cột sáng xích hồng xông lên mây xanh, nháy mắt đem bầu trời Huyền Hoàng thiên đánh xuyên, sau đó xâm nhập đến vô ngân tinh không thượng giới.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Vô số sao trời bị đánh nát, mảng lớn tinh không vỡ nát, sau đó còn quần đạo trụ ánh sáng này xoay tròn, cảnh tượng rung động lòng người.

“Cái này... Cái bà điên này cũng quá kinh khủng a?”

Tần Tử nhìn xem cái này một màn, chặt vật nuốt nước miếng một cái.

“Cha, cứu mạng a!”

Cùng lúc đó, hắc dùng phương thức đặc thù cho truyền âm lão cha mình, tại hắc đánh giá, hiện tại chỉ có cha hắc có thể cứu hắc.

Những người khác không dùng được.

Lấy nữ nhân này trình độ kinh khủng nhìn, liền xem như Kim sư huynh cùng sư phụ hắc tới, đoán chừng cũng phải nằm xuống.

“Hừ, nhi tử ta đều chết hết, ngươi còn muốn mạng sống! Ta trước hết giết cái tiểu nghiệt chủng ngươi, lại đi tìm cha ngươi tính sổ sách! !”

Nữ tử váy trắng lúc này tu vi Thông Thiên, tự nhiên có thể nghe được Tần Tử bí mật truyền âm, nàng lạnh lùng cười một tiếng, sau đó trong mắt sát ý nở rộ!

“Chết! ! !”

Nàng gầm nhẹ một tiếng, một cỗ lực lượng vô hình vọt tới Tần Tử, cỗ lực lượng này, giống như thiên uy huy hoàng, vô hạn

khủng bố!

“Cha —— “

Ánh mắt Tần Tử đóng lại, ngửa mặt lên trời quát to một tiếng, có thể nhìn thấy, amidan trong cổ họng hắn còn đang lắc lư trái phải.

“Giữa ban ngày mà ồn ào cái gì?”

Một giọng ôn hòa vang lên, tựa hồ hơi không kiên nhẫn, nhưng lại mang theo một cổ cảm giác cung chiêu.

Xoạt!

Tần Tử đột nhiên mở mắt, liền thấy cái đạo thân ảnh áo trắng quen thuộc kia đứng tại phía trước hắn, hắn đứng chấp tay, vững như Thái Sơn, mà cái lực lượng hủy diệt cuốn tới kia, chỉ là thổi lên vạt áo cùng tóc dài của hắn.

“Cô nương làm gì phải tức giận thế?”

Tần Xuyên nhìn xem nữ tử váy trắng, có chút cười một tiếng.

Hắn khí độ thông dong, ở trên thân lại lộ ra một cổ bá đạo cùng uy nghiêm không nói ra được, giờ khắc này, tâm hắn có mãnh hổ, khí thôn sơn hà!

Chương 595: Giải Trừ Hiểu Lâm

Chương 595. Giải Trừ Hiểu Lâm

“Ngươi... tu vi ngươi... Cái này sao có thể? !”

Nháy mắt nữ tử váy trắng khi nhìn đến Tần Xuyên, trong mắt đầu tiên là hiện lên hào quang cừ hận, sau đó quá sợ hãi.

Tu vi đối phương, vậy mà đạt đến cảnh giới cùng nàng ngang hàng, thậm chí, cổ khí tức kia so với nàng còn muốn hùng hậu

hơn.

Quả thực sâu không lường được!

Thân thể nàng hiện tại, là thi thể tiên tổ biến thành, bản nguyên thể nội cùng huyết nhục tinh hoa sớm đã khô kiệt, chẳng qua là một cái xác không mà thôi.

Mà người trước mắt, là trạng thái đỉnh phong.

“Người vậy mà cũng đạt tới Tổ Thần cảnh, tại sao có thể như vậy!”

Nữ tử váy trắng gào thét, sau đó ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng, ngẩng đầu lên thê lương hét lớn:

“Trời xanh, người sao mà bất công, vì sao muốn chiếu cố loại đao phủ hèn hạ vô sỉ, trên tay dính đầy máu tanh này! Người như hầy, dựa vào cái gì có thể đạt tới Tổ Thần cảnh, dựa vào cái gì? !”

Tần Xuyên lạnh lùng nhìn nữ nhân này nổi điên, hầy rất có thể lý giải tâm tình nữ nhân này, một cái mẫu thân đối với cừu nhân sát hại hài tử mình, tất nhiên là hận thấu xương, khóc lóc om sòm làm sao đều không quá phận.

Hồi lâu sau.

Nữ tử váy trắng rốt cục khôi phục lý trí, nàng phần hận nhìn xem Tần Xuyên, ánh mắt lộ ra kiên quyết chi sắc, cắn răng nói:

“Mặc dù ta chưa chắc là đối thủ của ngươi, nhưng ta tuyệt đối không cách nào tha thứ cho những gì ngươi làm đối với con của ta, hôm nay chúng ta nhất định phải có cái kết thúc!”

Nói xong, trên thân nàng bắn ra hồng quang nóng bỏng, thân thể của nàng lần nữa hóa thành một đầu phượng hoàng cổ lão mà tôn quý!

“Oanh —— “

Khí tức trấn áp chư thiên, mệnh mệnh cuộn cuộn khuếch tán mà ra, khí tức của nàng, thậm chí tại trên bầu trời ngưng tụ thành một đầu phượng hoàng hư ảnh vô cùng khổng lồ, đem toàn bộ Huyền Hoàng thiên đều bao phủ đi vào.

Vô số sinh linh đang run rẩy, vạn linh cúng bái!

“Giết! !”

Phượng hoàng kia không có bất kỳ hoa tiêu gì, lên chín vạn dặm như điều gặp gió, sau đó một cái lao xuống hướng phía Tần Xuyên đánh tới.

“Oanh —— “

Phượng hoàng lao xuống mà đến, những nơi đi qua, không gian nháy mắt mất diệt giống như bọt biển, tất cả trước mắt, bao quát pháp tắc, đại đạo, thời gian, đều hoàn toàn chôn vùi rơi, giờ khắc này, chư thiên không ánh sáng, thế gian không còn gì!

“Trần.”

Đổi mặt cái cảnh tượng diệt thế này, Tần Xuyên mặt không đổi sắc, chậm rãi đưa tay phải ra, giống như bắt gà con mà hướng phía phượng hoàng kia chớp tới.

“Xuy xuy xuy!”

Sau một khắc, phượng hoàng kia không ai bì nổi, tựa hồ nhận một cỗ lực lượng áp bách vô hình, thân thể nhanh chóng thu nhỏ.

“Người mơ tưởng trần áp ta!”

Phượng hoàng kia ngửa mặt lên trời gào thét, bên ngoài thân nó lấp lánh lên lôi điện màu đỏ sậm, kia là hai cỗ lực lượng đối kháng sinh ra tĩnh điện.

Nhưng cuối cùng.

Phượng hoàng kia không cách nào chống cự trần áp chi lực Của ần Xuyên, thân thể nhanh chóng thu nhỏ, sau đó rơi ở trên mặt đất, tiếp tục thu nhỏ.

Khi nó trở nên nhỏ như là con người, hỏa diễm bên ngoài cơ thể nó biến mất, lần nữa biến thành dáng vẻ nữ tử váy trắng, nằm rạp trên mặt đất.

Nàng hai tay chống đỡ lấy mặt đất ngẩng đầu lên, cừu hận nhìn xem Tần Xuyên, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Ta thua rồi, nhưng là ta không cam tâm! Nếu có đời sau, ta nhất định phải đưa ngươi toái thi vạn đoạn! !”

Nàng đặt vào ngoan thoại.

Nhưng trên thực tế, trong lòng nàng tràn đầy cảm giác bất lực, người trước mắt quá mạnh, mạnh đến mức đáng sợ, phóng nhãn cổ kim tương lai, có bao nhiêu người có thể địch?

“Ta lại không nói muốn giết ngươi, nói cái gì mà đời sau?”

Tần Xuyên khẽ cười nói.

“Ngươi không giết ta?”

Nữ tử váy trắng sững sốt một chút, sau đó trào phúng nhìn xem Tần Xuyên, cười lạnh nói:

“Đều đến một bước này, ngươi cần gì phải giả nhân giả nghĩa? Hẳn là ngươi cho rằng ngươi không giết ta, ta liền sẽ cảm kích ngươi?”

“Mà lại, coi như ngươi không giết ta, ta cũng không muốn sống! Tộc nhân của ta cùng hải tặc đều chết hết, ta sống còn có cái ý tứ gì?”

Tần Xuyên lắc đầu, nói ra:

“Con của ngươi không chết.”

“Cái gì? ?”

Thân thể nữ tử váy trắng run lên, trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng nhìn xem Tần Xuyên:

“Ngươi nói cái gì, con của ta... Hẳn...”

Vui mừng đột nhiên xuất hiện, để nàng có chút không biết làm sao, thậm chí có chút lo được lo mất, sợ đây là một cái hoang ngôn.

Tần Xuyên không có nhiều lời, trực tiếp vào một thảo về một cái phương hướng.

“Ông!”

Một đạo vòng xoáy không gian xuất hiện, sau đó, một cái thanh niên áo đen một mặt mờ mịt xuất hiện trên đất trống phía.

“A, Tần thúc?”

Lâm Nghi đầu tiên là sững sốt một chút, sau đó liền cảm giác được một cổ ánh mắt nóng bỏng rơi vào trên lưng của mình.

Xoạt!

Hắn đột nhiên quay đầu nhìn lại, sau đó miệng hắn chậm rãi mở lớn, con ngươi cũng bắt đầu dần dần tan rã.

“Người... người là...”

Nhìn xem nữ tử váy trắng đối diện, huyết mạch trong cơ thể hắn không tự chủ được sôi trào lên, một cổ cảm giác thân thiết bẩm sinh, tràn ngập toàn thân của hắn, để thân thể của hắn run rẩy lên.

“Là, là ta, là ta...”

Nữ tử váy trắng cũng kích động đến nói năng lộn xộn, nước mắt lại giống như trân châu không ngừng trượt xuống, giống như khóc giống như cười, không ngừng gật đầu.

“Mẹ! ! !”

Lâm Nghi quát to một tiếng, nước mắt chảy ra, hắn một cái bước xa tiến lên, ôm lấy cái nữ nhân chưa từng gặp mặt này.

Chương 596: Giải Trừ Hiểu Lâm 2

Chương 596. Giải Trừ Hiểu Lâm 2

“Nghi nhi!”

Nữ tử váy trắng trở tay ôm lấy nhi tử mình, nước mắt không ngừng rơi vào trên lưng của hắn, chiếu sáng rạng rỡ.

“Đây là... Tình huống như thế nào?”

Tần Tử miệng há lớn, mà những cái đám cự đầu Huyền Hoàng thiên nghe tiếng mà đến kia, cũng ngơ ngác nhìn cái mặt màn

này.

Hồi lâu sau.

Nữ tử váy trắng đối với mẹ con cửu biệt trùng phùng bình tĩnh lại đến, xoa xoa nước mắt, hỏi:

“Nghị nhi, đến cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi vì cái gì gọi hắc Tàn thúc? Hắc chẳng lẽ không có thương tổn ngươi?”

Lâm Nghị lắc đầu, cảm kích nói ra:

“Mẹ, Tàn thúc là ân nhân của ta, cũng là một trong trưởng bối tốt nhất đối với ta, nếu là không có hắc chiếu cổ, ta chỉ sợ sớm đã chết rồi.”

“A? Hắc không phải rút đi huyết mạch của ngươi, còn cầm đi ngọc bội truyền thừa cymar ngươi sao?”

Nữ tử váy trắng có chút không rõ.

Lâm Nghị cười khỏ lắc đầu, hỏi ngược lại:

“Nương, Tàn thúc nếu như không làm như thế, ta có thể tại phía dưới hoàng tộc đuổi giết mà sống sót tới sao?”

“Theo ta được biết, Tàn Tử đại ca bị hoàng tộc nhiều lần đuổi giết, thậm chí có cự đầu xuất thủ. Những nguy hiểm này, đều là bọn hắc vì ta gánh chịu a... ân tình của Tàn thúc, ta cả một đời cũng vô pháp báo đáp.”

Nữ tử váy trắng triệt để mộng, nhưng vẫn có chút không tin như cũ, tiếp tục hỏi:

“Nhưng là thật sự là hắc trộm đi huyết mạch của ngươi, cầm đi ngọc bội ngươi a, Tàn Tử bị hoàng tộc đuổi giết, có lẽ hắc là hắc tính sai thì sao.”

Lâm Nghị cười nói ra:

“Ngài nhìn, huyết mạch của ta không phải vẫn còn đây sao? Mà lại ngọc bội kia, Tàn thúc về sau cũng trả lại cho ta. Nếu như hắc thật sự có lòng xấu xa, một cái ý niệm trong đầu liền có thể để ta hội phi yên diệt, làm gì phiền phức như thế?”

Nữ tử váy trắng trầm mặc một chút, sau đó như có điều suy nghĩ gật gật đầu, trên mặt dần dần trở nên lúng túng.

Nàng có chút ngại ngùng nhìn về phía Tần Xuyên, hơi có vẻ nhảu nhó nói ra:

“Tần... Đại ca, trước đó là ta quá xúc động, ta cũng không biết người vậy mà vì Nghị nhi làm nhiều như vậy... Ta... Ta...”

Nàng xấu hổ đến xấu hổ vô cùng.

Tần Xuyên cười khoát khoát tay, mười phần rộng lượng nói ra:

“Không cần tự trách, đều là nhân chi thường tình mà thôi. Mà lại ta là người làm việc từ trước đến nay giảng cứu duyên phận, Lâm Nghị cùng ta hữu duyên, cho nên ta giúp hău cũng là nên.”

“A, hữu duyên? Người không phải cùng mẹ ta...”

Lâm Nghị đột nhiên nhìn về phía Tần Xuyên, trừng to mắt nói.

“Tiểu tử ngốc, lừa gạt người!”

Tần Xuyên cười mắg một tiếng.

“Cái này, như này sao...”

Lâm Nghị thất vọng mắt mắg gậu đầu, bĩu môi, lộ ra có chút uể oải.

“Nghị nhi, chuyện gì?”

Nữ tử váy trắng tò mò hỏi.

“Không, không có gì!”

Lâm Nghị có tậg giậg mình quay đầu đi, trong lòng vẫn có chút phiền muộn như cũ —— đáng ghét a, Tần thúc nếu có thể làm cha ta thì tốt biết bao nhiêu!

“Nghị nhi, người nhất định là có chuyện gì giấu diếm mẹ, nói ra đi, nương nhất định thỏa mắu người.”

Nữ tử váy trắng nói.

“Chuyện này là thật? !”

Lâm Nghị hai mắt tỏa sáng, tựa hồ đột nhiên kích động lên.

Nhưng ngay sau đó, hău lại thở dài một hơi, cả người lại uể oải xuống.

Được rồi.

Tần thúc không phải loại người như vậy.

Hồi lâu sau.

Lâm Nghi cùng mẫu thân cùng một chỗ rời đi Huyền Hoàng thiên, nữ tử váy trắng nói muốn tìm về người hoàng tộc thất lạc bên ngoài, trùng kiến hoàng tộc.

Hai mẹ con này đối với Tần Xuyên là cảm động đến rơi nước mắt, nói sau này có bất cứ chuyện gì đều có thể tìm bọn hắn, xông pha khói lửa, không chối từ!

Đối với cái này, Tần Xuyên rất vui mừng.

Mặc dù hắn cũng không cần đối phương vì hắn làm cái gì, lấy thực lực hắn, hoàn toàn không cần thiết, nhưng là loại cảm giác mọi người hài hòa này, để hắn rất cảm thấy thoải mái dễ chịu —— hắn làm chuyện tốt, vốn là nên được đến hảo báo.

Chính như cổ nhân nói tới.

Chân thành, kiểu gì cũng sẽ đổi lấy chân thành.

“Tần Xuyên đạo hữu, người...”

Hồi lâu sau, một vị cự đầu Huyền Hoàng thiên đi tới, mang trên mặt vẻ kính sợ, muốn nói lại thôi.

Tần Xuyên nhìn về phía hắn.

Người kia hít sâu một hơi, lấy dũng khí hỏi:

“Ngài là không phải... Đã đạt đến cảnh giới phía trên cự đầu?”

“Phải.”

Tần Xuyên bình tĩnh gật đầu.

“Quả là thế!”

Người kia trên mặt lộ ra vẻ kích động, như trút được gánh nặng nói ra:

“Quá tốt rồi, quá tốt rồi, Huyền Hoàng thiên có hi vọng!”

“Chỉ giáo cho?”

Tần Xuyên nhú mày, ra vẻ không biết hỏi.

Vị kia cự đầu chậm rãi thu lại nụ cười, trên mặt lộ ra vẻ ngờ vực, ngưng trọng hỏi:

“Năm đó phát sinh sự kiện kia, ngài thật không biết? Cái này... Lấy nội tình ngài, không nên a...”

“Có chuyện nói thẳng.”

Tần Xuyên bình tĩnh nói.

Vị cự đầu kia gật gật đầu, trầm giọng nói ra:

“Mọi người đều biết, Huyền Hoàng thiên chúng ta năm đó bị một cỗ thể lực thần bí hủy diệt, mà trên thực tế, đó cũng không phải một thể lực, mà là một người, một vị tồn tại hết sức khủng bố, hấn đại khái... Chính là cảnh giới như ngài.”

“Năm đó, đối mặt lực lượng không thể địch nổi của hấn, Huyền Hoàng thiên chúng ta đem hết toàn lực cũng không có lực chống đỡ chút nào, bây giờ, nếu như hấn lần nữa đột kích, chúng ta vẫn không có bất kỳ phần thắng nào.”

“Nhưng mà, nếu như ngài nguyện ý xuất thủ, có lẽ cục diện sẽ có cải biến, ta muốn... Ngài thân là phụ thân Thiên chủ, lại có tu vi thông thiên triệt địa, hấn là sẽ không khoan tay đứng nhìn chứ?”

Hấn mang theo khăn trương nhìn xem Tần Xuyên.

Chương 597: Hồ Nhi Tử Đỉnh Phong

Chương 597. Hồ Nhi Tử Đỉnh Phong

Người này, sẽ quyết định vận mệnh Huyền Hoàng thiên!

Tần Xuyên nhíu mày trầm tư một chút, nói ra:

“Các người nói, là vị ngũ say bên trong hỗn loạn chi hải kia?”

“Người nhận biết hấn? !”

Vị cự đầu này chấn kinh, bởi vì “Vị kia” năm đó chính là từ hỗn loạn chi hải tuôn ra, như tiềm long xuất uyên, quét ngang chư thiên!

Tần Xuyên gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía vô tận hư không, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, nói ra:

“Hắn tu vi tại trên ta, so với ta thì đi thêm ra nửa bước, mà lại, hắn bây giờ còn tại bên trong thuế biển, tu vi càng ngày càng tăng, chờ hắn thuế biển hoàn thành, có lẽ... Liền cao hơn ta một bước.”

“Cái gì? !”

Vị cự đầu này kinh hãi muốn ngất.

Một bước, chính là một cái đại cảnh giới!

So cự đầu cao hơn một cái đại cảnh giới, liền đã rất khủng bố, nếu như lại đột phá một cái cảnh giới, kia lại là cường đại cỡ nào?

“Cái này... Tại sao có thể như vậy...”

Vị cự đầu này hô hấp hỗn loạn, tâm tình vô cùng nặng nề, thậm chí có chút tuyệt vọng, hỏi:

“Vậy... Ngài có hi vọng đuổi theo hắn hay không?”

“Có lẽ có đi, thế nhưng là, ta tại sao phải đối địch với hắn chứ?”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Vị cự đầu này sắc mặt biến hóa, sau đó cắn răng nói ra:

“Đại nhân, ngài hoàn toàn chính xác không phải người Huyền Hoàng thiên, thế nhưng là nhi tử ngài là Huyền Hoàng thiên chủ, coi như ngài muốn không đếm xỉa đến cũng là không thể nào.”

“Căn cứ suy đoán của chúng ta, vị kia hắn không phải là cùng những người chúng ta n có thù, mà là cùng Huyền Hoàng thiên có ân oán tức thế, nói một cách khác, hắn muốn hủy đi, là Huyền Hoàng thiên.”

“Mà nhi tử ngài thân là Thiên chủ, mệnh của hắn cách cùng khí vận sớm đã cùng Huyền Hoàng thiên tương liên, vị kia nếu

như lần nữa đột kích, muốn giết chết đầu tiên, chính là nhi tử ngài!”

Tần Xuyên nghe vậy, trong mắt chợt lóe sáng!

Nhưng là một vòng ánh sáng này rất nhanh liền biến mất, sau đó, hắn làm bộ nhú mày, biểu lộ ngưng trọng.

Hồi lâu, trong mắt của hắn hiện lên một vòng phong mang chi sắc, lạnh lùng nhìn chằm chằm vị cự đầu này, âm vang có lực đạo:

“Người nói nhi tử ta cùng Huyền Hoàng thiên vận mệnh tương liên, vậy nếu như... Ta chém rụng cổ liên hệ này thì sao!”

“Người...”

Vị cự đầu này bị ánh mắt cùng khí thế Tần Xuyên dọa đến không tự chủ được lui về sau hai bước, sắc mặt trắng bệch.

Trên mặt hắn hiện lên một tia xoắn xuýt, sau đó tựa hồ nghĩ đến cái gì, kiên trì nói ra:

“Lấy thực lực ngài, có lẽ thật có thể chặt đứt, thế nhưng là nếu là thật sự chặt đứt, có lẽ hắn đời này không còn có khả năng đạt tới đỉnh phong, thậm chí tu vi đã có cũng sẽ tan hết, cũng không còn cách nào tu luyện.”

“Người uy hiếp ta? !”

Tần Xuyên mắt sáng lên, một cổ uy áp khó mà hình dung từ hắn trên thân nở rộ mà ra, cuộn cuộn giống như sông Hằng, mang theo các nguyên tố nửa cái bảng tuần hoàn, hướng phía vị cự đầu này nghiền ép mà đi.

“Ầm! !”

Đường đường cự đầu, vậy mà không cách nào tiếp nhận cổ uy áp này, bị ép tới nằm trên đất, tứ chi chạm đất, chật vật vô cùng.

“A a a!”

Vị cự đầu này hai tay kiệt lực chống đỡ lấy thân thể, năng lượng vô tận giống như sợi tơ còn quấn quanh xoay tròn thân thể của hắn, thật giống như siêu Saiya bạo khí, hắn đem hết toàn lực, mới miễn cưỡng ngẩng đầu lên.

Hắn trên mặt gân xanh bại lộ, cắn răng nói ra:

“Việc này chính là sự thật! Người nếu là chặt đứt cổ liên hệ này, thì tử người sẽ phá hủy!”

“Tạch tạch tạch.”

Tàn Xuyên hai tay nắm chắc, xương ngón tay vang lên kèn kẹt, sắc mặt âm trầm vô cùng, thậm chí lộ ra có chút dữ tợn!

“Oanh —— “

Một cột sáng màu trắng phóng lên tận trời, nháy mắt xông phá bích chương Huyền Hoàng thiên, tiến vào thượng giới, đồng thời xâm nhập Vực Ngoại Tinh Không.

“Phanh phanh phanh phanh phanh!”

Vô số sao trời đồng thời nổ tung, đồng thời, toàn bộ vũ trụ tinh không đều bị khuấy động, giống như hỗn loạn.

“Đây là cái gì? !”

“Khí tức thật là khủng bố, lực lượng thật vĩ ngạn, thế gian làm sao lại có loại tồn tại này!”

“Tê! ! ! !”

Vô số sinh linh thượng giới đều bị cỗ khí tức này chấn kinh, ngay cả đám cự đầu bế quan đều thức tỉnh, sợ vỡ mật rung động!

Thượng giới còn như vậy, bản thổ Huyền Hoàng thiên, càng là mây đen Già Thiên, điện thiểm sấm sét, biển cả gào thét, một phái thế giới tận thế cảnh tượng.

Tại trước mặt Tàn Xuyên “Phẫn nộ”, hết thảy sinh linh đều nơm nớp lo sợ, tựu liên đám cự đầu cũng đều không dám lên trước.

Hồi lâu sau.

Tàn Xuyên bình tĩnh xuống tới, hắn hít sâu một hơi, nhìn về phía Tàn Tử sắc mặt hơi trắng bệch bên cạnh, trầm giọng nói ra:

“Tiểu tử, chính ngươi quyết định đi, ngươi nếu là muốn chặt đứt liên hệ, như vậy coi như ngươi biến thành phạm nhân, cha

cũng hộ người một thể chu toàn. Nếu là người không muốn chặt đứt... Vậy cha, liền bồi người mạo hiểm một lần.”

Trên mặt Tần Tử lộ ra vẻ thống khổ.

Hắn không muốn biến thành phạm nhân, hắn có lý tưởng rộng lớn, tại bên trong tâm hắn, coi như thịt nát xương tan, cũng muốn đi nhìn phong cảnh cao nhất kia! Thế nhưng là... Hắn cũng không muốn liên lụy phụ thân cùng mình một chỗ mạo hiểm.

Hồi lâu sau, hắn cắn răng chậm rãi quỳ xuống đến, biểu lộ thống khổ mà áy náy, chảy nước mắt nói ra:

“Cha, hài nhi bất hiếu...”

Nói, hắn chậm rãi dập đầu xuống.

Hắn ý tứ rất rõ ràng, hắn muốn mạnh lên, không muốn chặt đứt liên hệ!

“Ai, đứa nhỏ ngốc...”

Tần Xuyên thở dài một tiếng, sau đó cười khổ lắc đầu, trên mặt tựa hồ có chút bất đắc dĩ, cũng có chút thoải mái.

Mà trên thực tế.

Trong lòng trong bụng hắn nở hoa!

Hắn liền biết sẽ là như vậy —— đường đường chân mệnh thiên tử, làm sao có thể cam tâm làm phạm nhân? Trò cười!

Chân mệnh thiên tử, kia cũng là hạng người vì truy đuổi con đường cường giả không muốn mạng, vì mạnh lên, cái gì cũng đều có thể từ bỏ.

Phụ mẫu tế thiên, pháp lực vô biên!

Thịt nát xương tan không sợ, muốn vung vãi tại nhân gian!

Đồng thời, hắn thông qua Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, còn nghe được đám cự đầu Huyền Hoàng thiên đều đang cách không truyền âm, âm thầm giao lưu.

“Nhanh, đem tâm thần chúng ta đều bắt đầu ngưng kết, chỉ cần những lão gia hỏa chúng ta này toàn tâm toàn ý tán thành hắn Huyền Hoàng thiên chủ chi vị, hắn cùng liên hệ Huyền Hoàng

thiên liên sẽ trở nên càng mạnh, vĩnh viễn không cách nào chặt đứt!”

“Huyền Hoàng thiên chủ, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác!”

“Không thể để cho hắn chạy!”

“Ai, đồ nhi, vì sư cũng không phải muốn hại ngươi, coi như là vì vô số sinh linh Huyền Hoàng thiên đi.”

“Tần Tử sư đệ, xin lỗi, vì đại cục suy nghĩ, sư huynh cũng không có biện pháp a.”

Từng đạo nguyên lực khổng lồ vô cùng, nháy mắt hội tụ tại trên thân Tần Tử, giờ khắc này, Huyền Hoàng thiên phong vân biến ảo, tử khí phun trào, mà trên thân Tần Tử tản mát ra quang mang thần thánh, cùng Huyền Hoàng thiên cộng minh.

Huyền Hoàng thiên chủ, thiên mệnh sở quy!

Chương 598: Mẫu Thân Của Tần Tử

Chương 598. Mẫu Thân Của Tần Tử

“Đây, đây là...”

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, để Tần Tử có chút không biết làm sao, thậm chí có chút bối rối, sau đó lại kích động lên.

Bởi vì hắn cảm giác được, một cỗ lực lượng vô cùng mệnh mông, từ Huyền Hoàng thiên tuôn ra, hướng phía hắn trả lại mà tới.

Loại này cảm giác rất bí ẩn.

Thật giống như trong một chớp mắt, vô số cơ duyên và cảm ngộ, một mạch hướng phía hắn đập tới, để hắn cấp tốc mạnh lên!

Thiên địa nguyên khí đang bổ sung thân thể của hắn, đại đạo pháp tắc đang cường hóa nguyên thần hắn, thậm chí có thời gian chi lực hiện lên, đang giúp hắn tiêu hóa những cơ duyên đột nhiên xuất hiện này, tiêu trừ tai họa ngấm do thực lực tăng lên quá nhanh mang tới.

Tu vi hắn cấp tốc bạo tăng.

Thần vương tam trọng, tứ trọng, ngũ trọng... Cũng không lâu lắm, vậy mà đạt đến thần vương cửu trọng, rung động lòng người!

Mà lúc này, trả lại đến từ Huyền Hoàng thiên kết thúc, dù sao, liền xem như Huyền Hoàng thiên, cũng vô pháp cưỡng ép sáng lập ra một vị cự đầu.

Cái này nhân quả quá lớn trong đó.

“Ông! ! !”

Mà đúng lúc này, một cỗ quang mang xanh biếc thể nội từ Tần Tử tuôn ra, sinh mệnh chi lực mênh mông, như đại dương mênh mông cần quét mà ra.

“Đây là, lực lượng Thế Giới thụ đưa cho ta?”

Tần Tử chân động trong lòng, sau đó liền cảm giác được, cỗ lực lượng này cấp tốc bộc phát tại thể nội, giống như thiêu đốt, phóng xuất ra năng lượng vô tận.

Cỗ năng lượng này, vậy mà đem tu vi đã đình trệ kia của hắn, lần nữa cưỡng ép dốc lên, giống như thôi động lịch sử bánh răng.

“Oanh long long!”

Thể nội Tần Tử, truyền ra thanh âm bánh xe nghiền ép mặt đất, đồng thời tản mát ra khí tức vô cùng nặng nề, rung chuyển trời đất.

“Hắn, hắn đi đến con đường cự đầu! Cái này sao có thể, thần vương muốn đi đến con đường cự đầu, nhất định phải trải qua vô số năm lắng đọng, cần ức vạn năm thời gian rèn luyện, đây là thiên đạo, đây là thiết luật!”

Vị cự đầu kia hoảng sợ thất sắc.

Một màn trước mắt này, đại khái là sự việc hiếu kỳ nhất hắc đời này thấy qua, thậm chí, để hắc đều sinh ra ghen ghét!

Thành tựu hắc trải qua vô số gặp trắc trở mới thu hoạch được, đồng thời vẫn lấy làm kiêu ngạo, tại trong lòng người khác, lại là dễ như trở bàn tay như thế, đây là châm chọc lớn nhất đối với hắc, vô tình đã kích nhất, tín niệm đều gần như muốn sụp đổ.

“Chỉ là đi đến cự đầu con đường mà thôi, muốn trở thành cự đầu chân chính, còn cần năm tháng rèn luyện dài đằng dặc.”

Tần Xuyên từ tốn nói.

Cự đầu, đối với hiện tại hắc mà nói thì không tính là gì, nhưng là đối với phương đại vũ trụ này mà nói, lại là cảnh giới rất vĩ ngạn.

Muốn đạt tới cự đầu chi cảnh, cần kinh nghiệm vô số gặp trắc trở, chậm rãi cùng đại vũ trụ phù hợp, từ đó thu hoạch được vĩ lực mệnh môn. Tần Tử bây giờ chỉ có thể coi là đem xe cút kít đẩy lên trên quỹ đạo, muốn đến điểm cuối cùng quỹ đạo, đường phải đi còn rất dài, tối thiểu còn muốn vài vạn năm.

Đương nhiên, tử tốc độ tu luyện chân mệnh thiên bình thường sẽ so những người khác nhanh hơn rất nhiều, có lẽ nửa đường còn có thể bặt hack.

“Thế nhưng là... Cái này cũng quá nhanh, sợ rằng sẽ lưu lại tai họa ngầm a...” Cuối cùng, vị cự đầu này yếu ớt nói.

Tần Xuyên mặc kệ hắc, nhàn nhạt nói ra:

“Trong vòng ba tháng, mời toàn bộ tất cả thế lực lớn thượng giới, bao quát cự đầu bát đại trời xanh khác, đều đến Huyền Hoàng thiên xem lễ, chính thức tổ chức nghị thức Thiên chủ đăng cơ.”

Nói xong, hắc hướng phía trước đi hai bước, thân ảnh hư không tiêu thất.

Mà thanh âm của hắc, lại là bắt đầu quanh quẩn ở trong thiên địa, đồng thời đưa tới thiên địa đại đạo cộng minh, cấp tốc truyền khắp Chư Thiên Vạn Giới.

“Toàn bộ thượng giới đều tham gia nghị thức đăng cơ?”

Tần Tử hít sâu một hơi, nội tâm kích động lên, cái người trẻ tuổi nào không thích làm náo động? Hắn cũng không thể ngoại lệ.

Phía sau ba tháng.

Thế lực vô thượng ở thượng giới nhao nhao giá lâm, mà lại đều là cự đầu tự thân xuất mã, trong lúc nhất thời, tử khí đông lai, thiên hoa loạn trụ, toàn bộ Huyền Hoàng thiên đều hứng chịu tới tầm bổ, sinh cơ bùng bùng, đại đạo hưng thịnh.

Lần nghi thức đăng cơ này, kỳ thật tương đương với một lần hội minh, những đại nhân vật này đứng tại đỉnh phong thượng giới tới, như vậy toàn bộ đại thế thượng giới liền hội tụ đến Huyền Hoàng thiên, cái này mang tới chỗ tốt là to lớn.

Cũng tỷ như tổ chức một lần thể vận hội Olympic, hiệu quả và lợi ích kinh tế mang tới cho nước tổ chức là không cách nào lường được.

Trận nghi thức đăng cơ này mười phần long trọng, mà các đại thế lực tham dự đều tất cung tất kính, cũng không có phát sinh bất luận cái ngoài ý muốn cùng khiêu khích gì.

Lấy tu vi Tần Xuyên bây giờ, ai dám muốn chết?

Liền xem như bát đại trời xan khác h, cũng phải cẩn thận từng li từng tí, bởi vì một không cẩn thận, liền sẽ bước theo gót Huyền Hoàng thiên năm đó!

Bên trong nghi thức đăng cơ, Tần Tử thu rất nhiều lễ vật, những vô thượng thế lực này rất nhiệt tình, để tài sản của hắn tăng vọt, đủ để so sánh cự đầu.

“Thiên chủ, đây là tỷ ta để ta đưa cho ngươi, nàng nói, chúc mừng ngươi.”

Thôn Nhật đại đế cũng tới, hắn trên mặt cười mở nụ cười, đưa cho Tần Tử một cái hộp gấm màu da cam.

“Nhân vương?”

Tần Tử hơi kinh hãi, hắn biết tỷ tỷ Thôn Nhật đại đế chính là vị Nhân vương trong truyền thuyết kia, nhưng là từ chưa thấy qua.

Vị Nhân vương kia rất thần bí, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi.

Tần Tử chân chờ một chút, sau đó hai tay tiếp nhận hộp quà, trình trọng nói ra:

“Thay ta cảm tạ Nhân vương tiên bối.”

Chương 599: Mẫu Thân Của Tần Tử 2

Chương 599. Mẫu Thân Của Tần Tử 2

“Được.”

Thôn Nhặt đại đế cười cười, quay người rời đi.

Tần Tử đưa mắt nhìn hấn hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, trầm mặc một chút, sau đó thận trọng mở ra hộp.

Trong hộp cũng không có phát ra cái quang mang gì, cũng không có khí tức cường đại phát ra, chỉ là phổ phổ thông thông.

Trong hộp phủ lên một tầng tấm lụa màu vàng nhạt, giống như cái nôi trẻ sơ sinh, trung ương tấm lụa, lẳng lẳng nằm một cái búp bê bạch ngọc.

Nháy mắt nhìn thấy cái búp bê này, thân thể Tần Tử đột nhiên run lên, một loại cảm giác khó mà hình dung từ trong lòng hấn dâng lên, tựa hồ hấn cùng cái búp bê bạch ngọc này có liên hệ nào đó, loại cảm giác này, để hấn trong lòng mỗi như.

“Đây là có chuyện gì? Là bởi vì ta bước lên con đường cự đầu, sinh ra thần giác sao? Thế nhưng là... Ta vì sao lại như này?”

Trước mắt Tần Tử dần dần mơ hồ, có nước mắt không tự chủ được chảy xuôi xuống tới, để hấn có chút không biết làm sao.

Nghe nói, chỉ cần trở thành cự đầu, liền có thể sinh ra thần giác kinh người, phạm là sự vật cùng mình có liên quan, đều có thể sinh ra cảm ứng, tỉ như có người tại vô tận xa xôi chỉ địa nói đến tên của mình, đều có thể cảm ứng được.

“Ông!”

Đột nhiên, búp bê bạch ngọc trong hộp quang mang đại tác, sau đó nhanh chóng phân giải thành vô số điểm sáng màu trắng, âm áp mà nhu hòa, giống như đồ vật tinh khiết nhất thế gian, tựa như là yêu thương cùng chúc phúc của phụ mẫu đối hải tử.

Những điểm sáng màu trắng này, giống như một tràng ngân hà, chảy vào thể nội Tần Tử, để quanh người hắn âm áp.

Một loại cảm giác trước nay chưa từng có tràn ngập toàn thân, để hắn lần thứ nhất cảm giác, mình hoàn chỉnh, triệt để hoàn chỉnh...

“Thôn Nhật, người đứng lại đó cho ta! !”

Đột nhiên, Tần Tử hét lớn một tiếng, thân thể hóa thành một đạo quang mang hướng theo phương hướng Thôn Nhật đại đế rời đi đuổi tới.

Tu vi hắn giống như dòng lũ lịch sử, cuồn cuộn hướng về phía trước, mà tốc độ của hắn cũng càng lúc càng nhanh, gần như siêu việt thời gian!

Thế nhưng là, hắn vẫn không thể đuổi kịp Thôn Nhật đại đế như cũ.

Hắn đuổi hồi lâu, rốt cục cũng đã ngừng lại

Hắn mờ mịt nhìn tứ phương, sau đó cúi đầu nhìn xem hộp gấm trống rỗng trong tay, yên lặng ngẩn người.

Mà lúc này.

Trên bầu trời ở đỉnh đầu hắn, hai thân ảnh sáng vai đứng ở phía trên mây trắng, rõ ràng đứng tại nơi đó, nhưng thật giống như không tồn tại.

Rõ ràng là Thôn Nhật đại đế, cùng một cái nữ tử váy trắng.

Nữ tử kia khí chất kỳ ảo, tay áo bông bành, tựa hồ siêu nhiên vật ngoại, hai đầu lông mày lại lộ ra một vòng uy nghiêm khó

mà hình dung. Nhìn kỹ, cái ngũ quan nữ tử này vậy mà cùng Ngọc Văn Thanh trước kia giống nhau đến mấy phần!

“Ai, thật muốn như vậy sao?”

Thôn Nhật đại đế nhìn xem Tần Tử phía dưới, thở dài nói.

“Trôi qua rồi, hãy để cho nó qua đi, vô tận luân hồi, nếu là cứ đuổi theo ngược dòng ở kiếp trước, vậy làm sao tìm được điểm cuối cùng?”

Nữ tử ánh mắt có chút phức tạp.

“Ha ha, đành vậy.”

Thôn Nhật đại đế cười khở lắc đầu, nếu bực luôn luôn không bỏ xuống được kiếp trước, vậy kiếp nào mới là tốt nhất? Đi lên ngược dòng tìm hiểu, vô cùng vô tận!

“Người theo năm tháng, ạn vật chỉ là qua đường, người bỏ qua thời gian, trăm đời trôi qua cũng chỉ là khách qua đường... Ở kiếp trước chưa kịp cho hắc yêu cùng chúc phúc, một thế này giao cho hắc, cũng không có tiếc nuối.”

Nữ tử nhẹ nói.

Nói xong, mặt nàng không thay đổi mà xoay người, thân ảnh dần dần trở nên mờ hồ, sau đó hoàn toàn từ từ tiêu tán.

“Ai!”

Thôn Nhật đại đế cười khở một tiếng, cúi đầu nhìn thoáng qua Tần Tử ngẩn người phía dưới, thân ảnh cũng từ từ tiêu tán.

Mà tại hai người rời đi, về sau một đạo thân ảnh áo trắng chậm rãi nổi lên, chính là Tần Xuyên.

Hắc than nhẹ một tiếng, ánh mắt cũng có chút phức tạp, thấp giọng lầm bầm nói: “Thật có thể không có tiếc nuối sao?”

Hắc muốn giúp Tần Tử lưu lại nàng, nhưng cuối cùng... Hắc cũng không phải là Tần Xuyên trước kia, người mà nàng đã từng yêu, cũng không phải là hắc!

Có nhiều thứ, cần thủ vững.

Có nhiều thứ, không thể vượt qua.

Đồ vật nên chết đi, nếu là cưỡng ép lưu lại, ngược lại chỉ có hình tại mà thần tán, hủy phần thuần khiết cùng mỹ hảo ban sơ

kia.

Trầm mặc một lát sau, thân thể của hắn lóe lên, xuất hiện ở trước người Tần Tử, đem tay phải chậm rãi đặt ở đỉnh đầu nhi tử.

Thân thể Tần Tử run lên, hai mắt đầm lệ mông lung ngẩng đầu, thanh âm khàn khàn hỏi:

“Cha, mẹ ta có phải là... Đã sớm chết?”

Chương 600: Địch Nhân Chân Chính Kéo Tới

Chương 600. Địch Nhân Chân Chính Kéo Tới

Tần Xuyên trầm mặc hồi lâu, sau đó gật gật đầu.

Hắn không có giải thích cái gì.

Mà Tần Tử thấy thế cũng mím môi một cái, cũng không nói gì, hắn cúi đầu nhìn trống rỗng hộp một chút, sau đó ngẩng đầu xán lạn cười một tiếng.

“Cha, không sao cả, mẹ đã bắt đầu nhân sinh mới, ta hẳn là vì nàng cao hứng mới đúng. Mà lại ta biết, thời điểm khi nàng vẫn là mẹ ta, nàng là yêu ta. Yêu rất nhiều rất sâu.”

Tần Xuyên sững sốt một chút.

Chỉ cảm thấy áy náy trong lòng, lập tức tiêu tan, giống như bên trong vẻ lo lắng đột nhiên chiếu vào một chùm ánh nắng, bỗng nhiên sáng sủa. Hắn cảm giác từ âm u nơi hẻo lánh của mình, triệt để đi về phía quang minh.

Giờ khắc này, hắn phát hiện mình cái gì cũng không muốn, cái chur thiên vô địch gì, cái vĩnh sinh bất tử gì, đều đã không trọng yếu.

Phân thân tình này, đủ để cảm thấy an ủi đời này!

Hắn thậm chí muốn vứt bỏ hệ thống.

Có được hệ thống, với hắn mà nói, từ vừa mới bắt đầu chính là một trận đánh bạc, mà lại hắn rất rõ ràng biết, cực lâu tất thua!

Hắn nên thu tay lại.

“Oanh long long!”

Mà liền tại nháy mắt hắn dâng lên ý nghĩ này, một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng, mệnh mông cuộn cuộn từ thiên ngoại truyền đến.

“Kia là! !”

Tàn Xuyên phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy chỗ vô tận xa xôi thượng giới, một vùng biển cả sừng mù Hỗn Độn cuộn cuộn như, kinh đào hải lãng, hắc vụ nổi lên bốn phía.

Một tôn quái vật khổng lồ đen nhánh, chậm rãi từ trong biển nổi lên, khí tức kinh khủng, tứ vô kỳ đất khuếch tán đến mỗi một nơi hẻo lánh thế gian, toàn bộ thượng giới đều đang lay động, chư thiên mất cân bằng.

“Nó thức tỉnh! !”

Tàn Xuyên tâm thần câu chiến, một cỗ cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, từ đáy lòng dâng lên, vậy mà để hắn đều cảm giác được sợ hãi.

“Tại sao có thể như vậy, từ sau khi đạt được hệ thống, loại cảm giác này, là chưa bao giờ có!”

Sắc mặt hắn ngưng trọng tới cực điểm, nhìn chòng chọc vào tôn quái vật khổng lồ kia, mà sau một khắc, quái vật khổng lồ kia vậy mà quay đầu hướng phía hắn nhìn sang, đồng thời nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra răng nanh khát máu.

“Con môi, ta tới.”

Thanh âm trầm thấp mà khàn khàn, từ trong miệng quái vật khổng lồ phun ra, sau đó hắn mở rộng bước chân, hướng phía bên này bước ra một bước.

“Ào ào ào ào ào ào!”

Quái vật khổng lồ kia động tác rất chậm, nhưng là tại nháy mắt hần bước ra kia một bước, tựa hồ vô tận không gian đều chông chắt lại với nhau, khoảng cách xa vô hạn, toàn bộ áp súc tại dưới chân hần.

“Đồng!”

Một bước của nó rơi xuống, sau đó không gian áp súc dưới chân cấp tốc giãn ra, khôi phục nguyên dạng, sau một khắc, nó xuất hiện ở Huyền Hoàng thiên!

“Oanh long —— “

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Huyền Hoàng thiên đều trầm xuống mấy phần, uy áp nháy mắt trấn áp Huyền Hoàng thiên hết thảy!

“Chuyện gì xảy ra!”

“A, đó là cái gì? !”

“Là hần! Hần lại tới! Xong, Huyền Hoàng thiên xong.”

Vô số sinh linh hoảng sợ nằm rạp trên mặt đất, liền xem như cự đầu, cũng đều không thể động đậy, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Tại trước mặt loại lực lượng khó có thể tưởng tượng này, bọn hần căn bản sinh không nổi ý niệm phản kháng, bất luận cái phản kháng gì đều là phí công.

“Huyền Hoàng thiên, nên bị diệt! Huyền Hoàng thiên chủ, hần phải chết! !”

Trong mắt tinh hồng của quái vật khổng lồ kia bắn ra sát ý kinh khủng, đại thủ đen nhánh Già Thiên, hướng phía Tần Tử đập qua.

“Không! ! !”

Tần Xuyên khàn giọng hét lớn một tiếng, phần đầu liều mạng ngăn tại trước người Tần Tử, bạo phát ra toàn bộ lực lượng.

Hần không có chờ thanh âm hệ thống nhắc nhở, bởi vì tại một khắc vừa rồi này, hần đã dự cảm đến, hệ thống có lẽ vĩnh viễn cũng sẽ không còn có thanh âm nhắc nhở.

Quả nhiên, hệ thống không có động tĩnh.

Mà đại thủ đen nhánh kia, nháy mắt đánh tan màn sáng hộ thể Tần Xuyên, sau đó hung hăng đập vào trên thân Tần Xuyên.

“Phanh phanh phanh!”

Chỉ là trong nháy mắt, Tần Xuyên liền phảng phất bị vô số lần va chạm, thân thể gần như vĩnh hằng bất diệt, vậy mà từng khúc băng liệt, đại lượng huyết dịch tuôn ra thể nội, hóa thành Xích Hà vô tận, nhuộm đỏ thiên khung.

“Tiêu tử! ! !”

Tần Xuyên tuyệt vọng hét lớn một tiếng, bởi vì hắn nhìn thấy, từng đạo sức mạnh mang tính hủy diệt xuyên thấu qua vết rách thân thể của hắn, bắn về phía sau lưng hắn.

Tần Tử tuyệt đối không cách nào tiếp nhận cỗ lực lượng này.

“Thủy hỏa song dực, mở!”

Thời khắc mấu chốt, sau lưng của hắn triển khai một đôi cánh chim, bên trái là màu băng lam, bên phải là xích hồng sắc, chính là dị năng thất thải hồ lô ban cho!

Cỗ dị năng này, theo thực lực hắn tăng lên mà tăng lên, thật giống như một loại công cụ, tại trong tay người càng mạnh, bộc phát uy lực càng lớn.

“Phốc phốc phốc phốc!”

Từng đạo lực lượng hủy diệt kia bị thủy hỏa hai cánh ngăn cản xuống tới, nhưng là hai cánh thủy hỏa cũng bởi vậy thùng thình trăm ngàn lỗ, tuyệt đối không cách nào ngăn lại lần thứ hai.

“Ăn chi bản nguyên, đi!”

Tần Xuyên tay phải cắm vào ngực, móc ra một đoàn năng lượng trong suốt, sau đó bơi ở bên trên hồ lô màu tím, đem hồ lô ném về phía sau Tần Tử.

“Thu!”

Hồ lô màu tím nháy mắt ẩn thân, Tần Tử tựa hồ bị hồ lô hút vào, cũng biến mất tại nguyên chỗ.

“Tiêu tử, nhất định phải còn sống!”

Tần Xuyên hét lớn một tiếng, quanh thân bộc phát ra năng lượng vô tận, đem hồ lô ẩn thân màu tím kia cuốn về phía

phương xa.

Không chỉ có như thế, thân thể của hắn bỗng nhiên bành trướng, nháy mắt trở nên cao bằng trời, so cái quái vật khổng lồ màu đen kia còn muốn lớn hơn, mà lại quanh thân kim quang óng ánh, tựa hồ hợp thành một đạo bình chướng không thể vượt qua.

Hắn đang kéo dài thời gian.

Nhưng mà, quái vật khổng lồ kia lạnh lùng cười một tiếng, sau đó một quyền hướng phía Tần Xuyên oanh sát mà đến, lực lượng trấn áp chư thiên tuyệt đối ngang nhiên bộc phát.

Chương 601: Lấy Danh Nghĩa Yêu Thương

Chương 601. Lấy Danh Nghĩa Yêu Thương

“Oanh! ! !”

Thân thể khổng lồ kia của Tần Xuyên chia năm xẻ bảy, thể lương vô cùng, trên bầu trời rơi ra huyết vũ, thiên địa đại đạo đều đang gào thét.

Mà đại thủ của quái vật khổng lồ đen nhánh kia đưa về phía trước, thời gian phía trước cấp tốc đảo lưu, đây là nghịch chuyển thời không tuyệt đối!

“Ông!”

Hồ lô màu tím đã bị đưa đi kia lại bay trở về, đồng thời thôi lui ra khỏi trạng thái ẩn thân, Tần Tử lần nữa xuất hiện tại nguyên chỗ.

“Chết!”

Trong mắt quái vật khổng lồ kia bắn ra một cỗ Tịch Diệt Thần Quang màu đỏ, nháy mắt đem Tần Tử bao phủ.

“Cha! ! !”

Tàn Tử hét thảm một tiếng, biến mất tại bên trong Tịch Diệt Thần Quang, không chỉ có như thế, một đầu khí vận chân long màu da cam từ bên trong Tịch Diệt Thần Quang bay ra, tiêu tán giữa thiên địa, triệt để ma diệt.

“Oanh long long!”

“Ô ô ô...”

Trên bầu trời đi xuống huyết thủy, thiên hoa màu trắng không ngừng rơi xuống, thậm chí xuất hiện thiên địa rên rỉ ——
Thiên chủ vẫn lạc, thiên địa đồng bi!

“Không —— “

Thân thể Tàn Xuyên lần nữa ngưng tụ mà ra, nhìn xem một màn này, ánh mắt hắc đỏ lên, vô tận áy náy xông lên đầu.

Hắn đã hiểu.

Thiên hạ không có bữa trưa miễn phí, đồ vật miễn phí mới là quý nhất, tất cả sinh mệnh, kỳ thật sớm đã định giá sẵn, để thời điểm ngươi đang tác thủ, liền đã bắt đầu đã mất đi...

Đây là âm mưu của hệ thống! !

“Không —— “

Mà lúc này, quái vật khổng lồ đen nhánh kia đột nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ, hắn hai tay ôm đầu, ngửa mặt lên trời gào to nói:

“Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy! Ngươi đã nói sẽ bảo đảm ta, ngươi hứa hẹn qua! Lão tặc thiên, ngươi không giữ chữ tín! ! !”

“A —— “

Cuối cùng, hắn phát ra một tiếng rên rỉ không cam lòng, từ đầu bắt đầu, thân thể giống như gốm sứ bình thường, từng khúc vỡ nát!

Tàn Xuyên mơ hồ trong đó cảm giác được, có một cỗ vĩ ngạn chi lực không thuộc về toàn bộ thế giới, thậm chí không thuộc về phương vũ trụ này giáng lâm, giống như chân chính trời xanh phần nộ, rơi vào trên thân cái quái vật khổng lồ kia.

Nó vẫn lạc!

Mà Tần Xuyên chết lặng nhìn xem một màn này, Tần Tử đã chết, hiện tại mặc kệ phát sinh cái gì, hắn đều không để ý.

Hồi lâu, giữa thiên địa gió êm sóng lặng.

Mà Tần Xuyên đứng tại chỗ, có chút thất hồn lạc phách, hắn hữu khí vô lực nói ra:

“Hệ thống, ra gặp ta.”

Một lát sau.

Một vệt ánh sáng từ trong cơ thể hắn bay ra, kia là một cái hình cầu từ vô số dây lụa kim sắc vờn quanh lên, mà những cái dây lụa kia, rõ ràng chính là từ vô số phù văn kim sắc cùng với con số tạo thành, huyền ảo vô tận.

“Người làm tất cả, cũng là vì hôm nay à?”

Thanh âm Tần Xuyên mang theo bi thương, cười thảm nói.

“Phải.”

Bên trong hình cầu kia truyền ra một đạo thanh âm trầm thấp, tựa hồ rất lạnh lùng, lại dẫn một tia nhàn nhạt bất đắc dĩ.

“Vì cái gì?”

Tần Xuyên hỏi.

“Bởi vì ta muốn tự do, nếu như hắn bắt tử, ta liền vĩnh viễn không cách nào đạt được tự do chân chính.”

Hình cầu kia thấp giọng nói.

Tần Xuyên trầm mặc một chút, hỏi:

“Hắn đến cùng là ai?”

Hình cầu hồi đáp:

“Hắn đến từ một cái địa phương không thể nói, phương đại vũ trụ này chính là hạ giới cái địa phương kia, chỉ cần hắn sống ở phương đại vũ trụ này, như vậy phương này đại vũ trụ liền cùng cái địa phương kia có liên hệ, vô thượng ý chí của cái địa phương kia, liền có thể tùy thời chương khống hết thảy nơi này.”

Tần Xuyên nói ra:

“Cho nên hắc chết, phương đại vũ trụ này liền không chịu không chế, người cũng liền tự do, đúng không... ý chí Đại vũ trụ?”

“... Ân.”

Hình cầu kia trầm mặc một chút, thừa nhận.

“Thế nhưng là, người tại sao phải lợi dụng ta chứ? Lại vì cái gì nhất định phải hóa thân thành một cái hệ thống kỳ quái như này?”

Tần Xuyên hỏi lần nữa.

Ý chí đại vũ trụ nói ra:

“Hắc đến từ cái địa phương kia, có đại vận may chí cao hộ thể, phương đại vũ trụ này, bất luận kẻ nào đều không thể chân chính giết chết hắc, coi như giết cũng sẽ phục sinh. Cho dù luân hồi chuyển thế, trên bản chất, hắc còn là hắc, vẫn cùng cái địa phương kia nhân quả tương liên như cũ.”

“Cho nên, chỉ có thể ma diệt đại vận may của hắc.”

“Mà cỗ đại vận may này sẽ tự động hộ chủ, bất luận cái người gì đối với hắc có ác niệm, hoặc là để hắc sinh ra tâm phòng bị, đều không thể ma diệt cỗ đại vận may này, thậm chí khả năng gây nên cỗ đại vận may này phản công.”

“Ha ha, ta hiểu được.”

Tần Xuyên cười thâm một tiếng, tự giễu nói:

“Cho nên ta mới thật sự là hung thủ hại chết hắc! Ta đối với hắc không có ác ý, mà lại hắc hoàn toàn tín nhiệm ta, sẽ không phòng bị ta, cho nên ta mỗi một lần hắc, đều sẽ tiêu hao hắc đại vận may!”

Hắc trong lòng bi thương.

Vô tận áy náy tràn ngập nội tâm của hắc.

Cùng lúc đó, hắc cũng phát hiện một cái sự thật châm chọc nhất —— lấy danh nghĩa yêu thương, mới là tổn thương lớn nhất đối với hài tử a! ! !

Chương 602: Nguyện Vọng Của Tần Tử

Chương 602. Nguyện Vọng Của Tần Tử

Ý trí đại vũ trụ trầm mặc một chút, sau đó nói ra:

“Thật xin lỗi, ta chỉ là muốn tự do...”

“Ta đưa ngươi về đến địa phương lúc đầu đi, Địa Cầu ngay tại bên trong phương đại vũ trụ này, nơi đó là thời đại mạt pháp, nhưng ta có thể cho phép ngươi, tại nơi đó tiếp tục có được cái thực lực vô thượng này, vĩnh hằng bất diệt.”

Tần Xuyên cười lạnh một tiếng, châm chọc nói:

“Đây coi như là thù lao khi đồng lõa sao?”

Ý trí đại vũ trụ trầm mặc một chút, sau đó thanh âm lạnh xuống tới, nói ra:

“Ngươi không nên được một tác lại muốn tiến một thước.”

“Ha ha, được một tác lại muốn tiến một thước? Hẳn là ngươi hại chết nhi tử ta, ta còn phải mang ơn đối với ngươi? !”

Tần Xuyên cười lạnh nói.

Ý trí đại vũ trụ nói ra:

“Ngươi kỳ thật rất rõ ràng, hẳn cũng không tính là nhi tử ngươi, cái thân phận phụ thân này của ngươi là giả.”

“Ha ha, cái gì là thật? Cái gì là giả?”

Tần Xuyên lạnh lùng nói:

“Ngươi cho rằng mọi người cúng bái tổ tiên, thật là hài cốt sớm đã hóa thành bùn đất trong phần mộ kia? Hay là khối tảng đá khắc thành bia kia? Không, bọn hắn bái, là chân tình trường tồn tại nhân gian!”

“Bởi vì đã từng dùng thực tình đối đãi qua, thực tình nỗ lực qua, tương quan tâm qua lẫn nhau, cho nên được ghi khắc! Đây mới là bản chất thân tình!”

“Tần Tử là nhi tử ta, đời đời kiếp kiếp đều là vậy, chỉ cần ta không nguyện ý buông xuống, liền xem như luân hồi cũng không cải biến được! !”

Ý trí đại vũ trụ trầm mặc một chút, thở dài nói:

“Đã như vậy... Vậy ngươi liền đi chết đi. Người có hận ý với ta, đều khi chết đi.”

“Phốc —— “

Sau một khắc, thân thể Tần Xuyên nổ tung, ngay cả bản nguyên đều tan thành mây khói, hoàn toàn chết đi.

“Ai, cần gì chứ.”

Ý trí đại vũ trụ thở dài một tiếng, từ từ tiêu tán.

...

Từ đây, thế gian thương hải tang điền.

Rất nhiều năm sau.

Bên trong một cái sơn cốc u tĩnh, đột nhiên truyền ra một đạo tiếng cười càn rỡ, thanh âm rất trẻ trung, lại có vẻ phát rồ.

“Ha ha ha, ha ha ha!”

“Đại Tần Tổ Long kinh, cái thượng cổ kinh văn này, ta rốt cục luyện thành! Thật sự là trời không quên ta a!”

“Lục đại môn phái, các ngươi liên thủ tiêu diệt Huyết Ma tông ta, Huyết Ma thánh tử ta thề, phải đem các ngươi huyết tẩy hết thủy! !

“Còn có tiện nhân Dao Trì này, bản thánh tử nhất định phải làm cho ngươi ném thử cực hình sắc bén nhất nhân gian, để ngươi biết kết quả của cự tuyệt ta!”

Chỉ thấy một cái thanh niên áo trắng tuấn lãng bên trong mang theo tà khí, xếp bằng ở trong sơn cốc ở bên đầm nước, khoa tay múa chân.

Hắn là một cái thánh tử Ma giáo, tên là vạn thao, tông môn bị diệt, chỉ có hắn trốn thoát, sau đó trong lúc vô tình tại dưới sơn

cốc đầm nước này tìm được một loại thượng cổ kinh văn ——
Đại Tần Tổ Long kinh!

Cái kinh văn này cường đại vô cùng, siêu việt hết thầy công pháp hần biết, nó tựa hồ là một vị cự phách vô thượng nào đó sáng tạo, vậy mà lại tự động tiến hóa.

Hần biết, nhất được bảo!

Thế là hần dốc lòng tu luyện mấy chục năm, rốt cục luyện thành, mà hần tu vi, cũng đạt tới thần cảnh trong truyền thuyết.

Lúc này hần chí đắc ý đầy, chuẩn bị đi ra khỏi sơn cốc, đem cái này thế giới quấy hần cái long trời lở đất. Tại cái thế giới này, thần cảnh vô địch!

“Hả? !”

Đột nhiên, con người hần hung hăng co rút lại, hai tay ôm đầu, vẻ mặt nhăn nhó bắt đầu:

“Cái này... Chuyện gì xảy ra, ta sao lại thế... Không, không cần, ta không cần biến thành người! Ta không muốn, không! ! !”

Oanh!

Trên thân bắn bắn ra một cỗ bạch quang chói mắt, nháy mắt che mất hết thầy chung quanh.

Hồi lâu sau bạch quang tiêu tán, mà toàn bộ sơn cốc đã bị san thành bình địa, thậm chí phạm vi ngàn dặm dãy núi cũng toàn bộ bốc hơi.

Thanh niên áo trắng đứng tại chỗ.

Mắt của hần thần có chút mê mang, nhưng dần dần, tựa hồ có vô số ký ức tràn vào trong đầu, mắt của hần thần dần dần thanh minh.

“Ta là ai? Ta là ai... Ta là Tần... Tần... Ta giống như họ Tần, ta là... Ta là Tần Xuyên! ! !”

Oanh long long!

Tại thời điểm hần hô lên cái tên kia, giữa thiên địa điện thiểm sấm sét, mây đen Già Thiên, phương này thế giới đều đang run sợ!

“Chuyện gì xảy ra!”

“Xảy ra chuyện gì?”

“Cổ khí tức này... Hẳn là có người đột phá thần cảnh? Không đúng, thần cảnh không có khả năng khủng bố như vậy, cái này, đây rốt cuộc cái gì!”

Vô số cường giả phương này thế giới đều hoảng sợ không thôi.

Một chút đại nhân vật đẳng không mà lên, muốn dò xét đến tột cùng, lại bị cái uy áp đầu đầu cũng có kia trấn áp, chật vật rơi trên mặt đất.

Tại trước mặt cổ khí tức này, toàn bộ thế giới đều chỉ có thể nằm sấp trên mặt đất, liền xem như những cái lão quái vật ngủ say kia, cũng chỉ có thể run lẩy bẩy.

Chương 603: Nguyện Vọng Của Tần Tử 2

Chương 603. Nguyện Vọng Của Tần Tử 2

Hồi lâu sau.

Tần Xuyên khôi phục bình tĩnh.

Trong mắt của hắn hiện lên một tia cừ hận, trầm giọng nói ra:

“Ý trí đại vũ trụ, hệ thống thân yêu của ta! ! Nợ máu... Nhất định phải trả bằng máu!”

Hắn muốn vì nhi tử báo thù.

Trực tiếp hại chết Tần Tử chính là hắn, nhưng từ trên căn bản nói, lại là âm mưu hệ thống, bởi vì tất cả điều này, là hệ thống đã sớm an bài tốt!

“Trước che giấu, yên lặng mạnh lên, mặc dù đã mất đi tu vi trước kia, nhưng là cảnh giới cùng cảm ngộ của ta vẫn còn, lần này, ta không dựa vào trời, không dựa vào địa, không dựa vào hệ thống, chỉ dựa vào chính ta!”

Hắn hít sâu một hơi, thu liễm khí tức.

Ý trí đại vũ trụ mặc dù cường đại, nhưng cũng cũng không phải là không gì không biết không chỗ không thể, chỉ cần hắn hèn mọn phát dục, cũng không phải không có hi vọng báo thù.

“Đỉnh, chỉ sợ ngươi lại phải thất vọng.”

Ngay tại cái thời điểm này, một đạo thanh âm máy móc vang lên.

Xoạt!

Tần Xuyên thân thể run lên, con ngươi đột nhiên co vào, một cỗ ý lạnh, từ lòng bàn chân trực tiếp lên đến đỉnh đầu.

“Ngươi là thế nào tìm tới ta?”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, nói.

Ý trí đại vũ trụ nhẹ nhõm nói ra:

“Từ lúc ngươi đi vào phương thế giới này, ta vẫn tại trong thân thể của ngươi, tất cả ngươi biết đến ta đều biết, ngươi có cái chuẩn bị « nhất niệm vĩnh hằng » này ở sau, ta lại như thế nào sẽ không biết?”

“Không cần lại vùng vẫy, ngươi không có bất cứ cơ hội nào, tất cả của ngươi đều là ta cho, tất cả ngươi biết đến ta đều biết, ngươi lấy cái gì cùng ta đấu? Hắn là ngươi thật tin tưởng người khác có thể nghịch thiên?”

Ý trí đại vũ trụ khịt mũi coi thường cười nói:

“Một chút hạng người không biết trời cao đất rộng, luôn luôn nhao nhao muốn nghịch thiên, nhưng ngươi có biết, nếu là ngẫu thơ không được thượng thiên cho phép, hắn ngay cả tư cách tu luyện đều không có! Ngay cả tu luyện đều làm không được, nói gì nghịch thiên?”

“Nhiều sâu kiến như vậy sở dĩ có thể nhảy nhót, đó là bởi vì trời cho phép hắn nhảy nhót. Nếu là không cho phép, bọn hắn cũng là bụi bặm mà thôi.”

Tần Xuyên nghe vậy, tự tin trong lòng chậm rãi bị đánh bay, một cỗ cảm giác bất lực trước nay chưa từng có càn quét toàn thân.

Đúng vậy a.

Tất cả của hắn đều đến từ hệ thống, đồ vật hắn biết đến hệ thống đều biết, hắn làm sao cùng hệ thống đấu?

“Ha ha, quả nhiên, ta trước kia ý nghĩ không sai, làm người thì hoàn toàn chính xác không nên chường khổng hết thầy, bởi vì nếu như nắm trong tay hết thầy, như vậy liền rút cuộc không có biến số, nếu như làm sai, ngay cả cơ hội hồi hận đều không có.”

Hắn tự giễu cười.

Hắn chường khổng đồ vật nhiều lắm, cơ hồ không có biến số, cho nên đến cái thời điểm này, cũng không có cái biến số gì có thể cứu hắn!

“Ừm, đúng là như thế, vạn vật có thiếu, nguyệt đầy thì dòi, có chút thời điểm, mất đi một vài thứ chưa chắc là chuyện xấu.”

Âm thanh Ý trí đại vũ trụ tán dương nói.

Sau đó, thanh âm của nó lạnh xuống tới, nói ra:

“Mặc dù ta rất thương thức ngươi, nhưng là, ngươi vẫn là phải chết! Nghỉ ngơi đi!”

Nói xong, một cỗ lực lượng hủy diệt vô cùng thuần túy, từ thể nội Tần Xuyên bộc phát, muốn triệt để ma diệt ý chí hắn, đồng thời còn có từng đạo lực lượng hủy diệt nhân quả vô hình, muốn hủy đi tất cả Đại Tàn Tổ Long kinh!

Từ nay về sau, hắn cũng không còn cách nào phục sinh.

“Ông! ! !”

Nhưng mà đúng vào lúc này, tất cả đều đình chỉ.

“Biến số! Làm sao lại có biến số! !”

Ý trí đại vũ trụ hoảng sợ hét rầm lên, nó đem hết toàn lực muốn giết chết Tần Xuyên, lại phát hiện mình không thể động đây.

Tất cả lực lượng của nó đều bị áp chế, bị một cỗ lực lượng từ chiều không gian cao hơn áp chế, cỗ lực lượng kia, quả thực không cách nào hình dung!

“Oanh long long!”

Mà lúc này, trên bầu trời phong vân hội tụ, xuất hiện một đạo vòng xoáy màu xám khổng lồ, bên trong vòng xoáy kia, hiện ra ba cây cột hư ảo.

Đây không phải là cây cột.

Là ba nén hương! ! !

Huyền Hoàng sơn, tế thiên đài, ba nén hương!

“Xuy xuy xuy...”

Ba nén hương kia nhanh chóng đốt cháy, đại lượng khói xanh từ bên trong vòng xoáy bay ra, phô thiên cái địa hướng phía Tàn Xuyên bay tới.

Cùng lúc đó, một đạo thanh âm quen thuộc mà kiên định, tựa hồ vượt qua thời không, từ thời điểm Huyền Hoàng sơn kia truyền đến.

“Thật có thể thực hiện một cái nguyện vọng sao? Ta liền không khách khí... Nguyện cha ta, trường sinh vô kiếp! ! !”

Xoạt!

Tại nháy mắt thanh âm quanh quẩn ra, tất cả khói xanh tiến vào thể nội Tàn Xuyên, cùng lúc đó, trong cơ thể của hắn truyền ra tiếng kêu thảm thiết của ý trí đại vũ trụ: “A! Tại sao có thể như vậy! ! Không, không! ! ! !”

Oanh ——

Tàn Xuyên cảm giác, thể nội tựa hồ có đồ vật gì nổ tung, lực lượng vô tận cùng cảm ngộ, toàn bộ dung nhập thể nội hắn.

Tu vi hắn, vô hạn kéo lên!

Hắn cảm giác mình trở nên vô cùng bao la, vô cùng vĩ đại, vũ trụ chính là hắn, hắn chính là vũ trụ, hắn chính là ý trí cái đại vũ trụ này! !

Nhưng là, hắn cũng không hề để ý những thứ này.

Hắn ngơ ngác đứng tại chỗ, nghe thanh âm quen thuộc kia, hồi tưởng đến từng thời khắc cùng nhau đi tới, nước mắt im ắng trượt xuống từng hàng...

Chương 604: Đại Kết Cục, Có Cha Tại Đây!

Chương 604. Đại Kết Cục, Có Cha Tại Đây!

Huyền Hoàng sơn.

Là trung tâm Huyền Hoàng thiên, cũng là khởi nguyên chi địa Huyền Hoàng thiên.

Bây giờ Huyền Hoàng sơn ở vào trạng thái quan bế, liền xem như cự đầu cũng không cách nào cưỡng ép xông vào. Nhưng là một đạo thân ảnh áo trắng, lại là như giẫm trên đất bằng, trực tiếp đi vào.

Hắn không có phi hành, mà là từng bước một đi lại, giống như một cái tín đồ thành kính, tiến đến triều thánh!

Hắn đi hồi lâu.

Rốt cục, leo lên tòa tế thiên đài cổ lão kia.

Xuyên qua quảng trường quen thuộc, hắn thấy được đại trát đao loang lỗ dấu vết mấy ngum máu, sau đó, hắn đi tới trung ương quảng trường, nơi đó, có một đại đỉnh ngum ba chân hai tai đen nhánh, trong đỉnh cắm tam trụ to lớn hương.

Ba nén hương này, đều chỉ còn lại một nửa.

Đồng thời đỉnh chớp cháy đen.

Tần Xuyên từng bước một đi ra phía trước, sau đó chậm rãi quỳ xuống dưới, chấp tay trước ngực, thấp giọng nói ra:

“Ta biết, ngài nhất định là có linh tính, ngài đã có thể nghe được thanh âm nhi tử ta, đồng thời thực hiện nguyện vọng của

hắn, cũng nhất định có thể nghe được thanh âm của ta mà?”

“Lăn!”

Một đạo hừ lạnh vang lên, phảng phất thiên địa chi nộ, trên thực tế, căn bản cũng không có thanh âm, nhưng là Tần Xuyên cảm nhận được cỗ cảm xúc kia.

Tần Xuyên quỳ trên mặt đất, chậm rãi đập phía dưới đi, nói ra:

“Ta muốn biết, hắn có phải thật chết rồi hay không?”

Ba nén hương trầm mặc.

Tần Xuyên tiếp tục đập đầu.

Đông!

Đông!

Đông!

Trán của hắn không ngừng va chạm mặt đất, vậy mà phát ra thanh âm như gõ chuông, càng không thể tin được chính là, thân thể hắn vốn nên vĩnh hằng bất diệt, vậy mà thụ thương, trên trán chảy ra huyết dịch.

Nhưng hắn không có chữa thương, duy trì hình tượng đau đớn để xin lòng thương hại!

“Mời nói cho ta.”

“Đông!”

“Mời nói cho ta.”

“Đông!”

“Mời nói cho ta.”

“Đông!”

Mỗi lần hắn nói một tiếng, liền đập một cái đầu, chúa tể vũ trụ, giờ phút này hèn mọn đến ngập trong bùn.

Hắn là đang chuộc tội, cũng là đang cầu khẩn, hắn chờ mong có thể nghe được một đáp án —— Tần Tử còn chưa có chết!

Hồi lâu sau.

Huyết dịch từ cái trán hắn trải xuống, đã đem áo trắng nhuộm đỏ, đồng thời đem mặt đất dưới chân cũng nhuộm đỏ, nhìn

thấy mà giật mình.

Nhưng là hấn còn đang dập đầu.

Rốt cục, một đạo tiếng thờ dài vang lên.

“Ai...”

Tần Xuyên ngẩng đầu lên, khẩn trương nhìn về phía ba nén hương kia.

Chỉ thấy trung ương ba nén hương kia, xuất hiện một đạo thân ảnh già nua mơ hồ, người mặc áo gai, giống như khói xanh biến thành.

“Hấn đến từ nơi đó, tự nhiên quy về nơi đó, phương thế giới này, không có bất kỳ vật gì có thể chôn xuống hấn.”

Xoạt!

Tần Xuyên nghe vậy, trong mắt bắn ra quang mang vô tận.

Kinh hỉ, khó mà hình dung kinh hỉ!

Cái cảm giác này, so với khởi tử hoàn sinh còn muốn cho người ta kích động hơn, đây là cứu rỗi sau khi mang vô tận hồi hận, là ánh sáng soi xuống vô tận hắc ám!

Hồi lâu, Tần Xuyên hít sâu một hơi, hỏi:

“Nơi đó... Đến cùng là nơi nào? Có thể nói cho ta biết không?”

Lão giả kia trầm mặc một chút, sau đó đứng thẳng lên sống lưng, âm vang có lực đạo:

“Phía trên chư thiên, vạn giới chi đỉnh, vô nhai vĩnh hằng thiên! ! !”

Oanh long long!

Thời điểm khi mấy chữ này quanh quẩn ra, toàn bộ đại vũ trụ đều đang lay động, điện thiểm sấm sét, phảng phất thế giới tận thế.

Tần Xuyên cũng tâm thần chấn động.

Hồi lâu, hấn kiên định nhìn về phía lão giả, hỏi:

“Ngài biết... Như thế nào để tiến về nơi đó không?”

“Biết.”

Lão giả kia bình tĩnh nói.

Tần Xuyên giật mình, nghĩ không ra đối phương tùy tiện liền nói cho hắn biết như thế.

Mà lão giả lời nói xoay chuyển, tiếp tục nói ra:

“Nhưng mà, đây là một đầu tử lộ, người nếu như muốn đi qua, rất có thể sẽ mất đi tất cả tu vi, thậm chí vĩnh viễn không cách nào khôi phục ký ức, càng có khả năng... Vĩnh hằng tịch diệt.”

“Ta không sợ!”

Tần Xuyên không chút do dự, ôm quyền nói ra:

“Xin tiền bối nói cho ta, con đường kia ở nơi nào.”

Lão giả kia phức tạp nhìn Tần Xuyên một chút, than nhẹ một tiếng, nói ra:

“Ngay tại vực sâu vô tận Huyền Hoàng sơn.”

Trong lòng Tần Xuyên hơi kinh hãi.

Vực sâu vô tận!

Lúc trước hắn liền nghe người ta nói qua, Huyền Hoàng sơn chia làm năm bộ phận, theo thứ tự là tế thiên đài, phi tiên địa, địa ngục cốc, luân hồi cầu, vực sâu vô tận, trong đó, vực sâu vô tận là thần bí nhất, kia là nơi không thể đến, liền xem như cự đầu cũng vô pháp tiến vào, thậm chí không cách nào nhìn trộm.

“Đa tạ tiền bối!”

Tần Xuyên cung kính nói lời cảm tạ, sau đó đứng dậy, hướng phía vực sâu vô tận đi đến, hắn vẫn không có phi hành, thái độ thành kính.

Hồi lâu, hắn rốt cục đi tới vực sâu vô tận.

Kia là một cái khe nứt lớn đen nhánh!

Mà trung ương khe nứt, là một đạo vòng xoáy màu u lam, vòng xoáy oanh long long xoay tròn lầy, bên trong huyền hóa ra chúng sinh muôn màu, để Tần Xuyên không tự giác nghĩ đến Lục Đạo Luân Hồi trong thần thoại Địa Cầu.

“Tiểu tử, cha tới.”

Tần Xuyên hít sâu một hơi, nhảy xuống!

Lần này đi, có lẽ sẽ mất đi tu vi, có lẽ sẽ mất đi ký ức, có lẽ sẽ vĩnh hằng tịch diệt, nhưng là, hãn nghĩa vô phản cố!

Đây là hãn thiếu Tần Tử.

Người gọi ta một tiếng cha, ta bảo hộ người một thể chu toàn, nếu là không có thể làm được, vậy liền để đời sau tiếp tục.

...

“Còn... Còn có thể như này?”

Hồi lâu sau, Tần Xuyên rốt cục tiếp nhận toàn bộ ký ức thân thể này, sau đó có chút đỡ khóc đỡ cười.

Hắn đánh giá bố trí căn phòng một chút—— cũng may, đó cũng không phải Tần gia Tầm Dương thành, nơi này cũng không phải Cửu Thương giới.

Hắn thành công!

Hắn từ vô tận vực sâu nhảy xuống, thuận lợi đi tới vô nhai vĩnh hằng thiên, đương nhiên, nơi này chỉ là một cái hạ vị diện vô nhai vĩnh hằng thiên.

Chỗ gia tộc mà hắn ở, rất khéo, cũng là họ Tần, mà lại là một cái gia tộc nhỏ bất nhập lưu.

“Đỉnh! Hoan nghênh người khóa lại hệ thống tình thương của cha như núi, có bốn hệ thống, người liền có thể bảo vệ nhi tử mình, từ đây... Âm! ! !”

Một đạo thanh âm máy móc vang lên.

Nhưng là lời còn chưa nói hết, nó nổ tung!

Trong mắt Tần Xuyên bắn ra một vòng hàn quang, vô cùng khiếp người, lạnh lùng nói ra:

“Nhi tử của ta, chính ta sẽ bảo hộ! !”

Lần này, hắn sẽ không còn ý nghĩ không làm mà đòi có ăn, hắn sẽ dựa vào chính mình tu luyện, từng bước một đi đến tối đỉnh phong!

Mà đúng lúc này.

Một đạo thanh âm non nớt mà quen thuộc từ ngoài cửa vang lên.

“Cha, có người khi dễ ta!”

Thân thể Tần Xuyên run lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thiếu niên mặc áo đen quật cường, quệt mồm đi đến.

Dần dần.

Hắn trên mặt lộ ra một vòng nụ cười hiền hòa, nụ cười này, giống như ánh nắng bên trong tháng ba, xán lạn mà ôn hòa.

“Không có việc gì, có cha tại đây.”

(Hết)